起点中文网

劍道第一仙

萧瑾瑜◎著

Mục lục

Sách Mới Cảm Tưởng
Chương 1: Linh Đường
Chương 2: Người Ở Rể Tô Dịch
Chương 3: Thê Tử Văn Linh Chiêu
Chương 4: Cánh Tay Lại Lật Mưa Gió
Chương 5: Tùng Hạc Đoán Thể Thuật
Chương 6: Bờ Sông Vô Tình Gặp Được
Chương 7: Thần Nhân Phong Thái
Chương 8: Sinh Nhật Thiếu Nữ
Chương 9: Niếp Đằng
Chương 10: Không Phụ Trên Cổ Thiếu Niên Đầu
Chương 11: Dọa Tiểu
Chương 11: Dọa Tiểu
Chương 12: Con Đường Phía Trước Bị Lấp Kín
Chương 13: Xin Lỗi
Chương 14: Đầu Rơi Máu Chảy
Chương 15: Không ThíCh Dựa Thế Áp Người
Chương 16: Lần Sau Không Thể Chiếu Theo Lệ Này Nữa
Chương 17: Lăng Vân Mộc
Chương 18: Thọ Yến
Chương 19: Thời Gian Ngày Nữa Đất Đều Cùng Lực Lượng
Chương 20: Lai Giả Bất Thiện
Chương 21: Đối Xử Lạnh Nhạt Thoáng Nhìn Tan Thành Mây Khói
Chương 22: Lão Thái Quân Cho Mời
Chương 23: Qua Lại Ân Oán Trong Lòng Có Chấp
Chương 24: Còn Trẻ Ngu Ngốc Tự Cho Là Đúng
Chương 25: Huyền Tố Linh Cơ Bí Quyết
Chương 26: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn
Chương 27: Tông Sư Đệ Tử
Chương 28: Hạnh Hoàng Y Quán
Chương 29: . Mới Chưởng Quầy Tới
Chương 30: Ta Cũng Sẽ Xem Bệnh
Chương 31: Tiểu Viện Quỷ Dạo
Chương 32: Mộc Trung Chi Quỷ
Chương 33: Khuynh Oản
Chương 34: Gần Trong Gang Tấc Người Tận Địch Quốc
Chương 35: Hồ Bằng Cẩu Hữu
Chương 36: Hỗn Hển Vương Lão
Chương 37: Muốn Học? Ta Dạy Cho Ngươi
Chương 38: Ác Khách Tới Cửa
Chương 39: Ta Nhập Phàm Trần Lệ Tâm Như Phong
Chương 40: Bụng Hắc Nhiếp Bắc Hổ
Chương 41: Ngươi Tình Ta Nguyện Làm Sao Không Thể

Chương 42: Âm Sát Chi Kiếp Quá Nhanh Quá Thay Kiếm
Chương 43: Thụ Kinh Truyện Đạo Quỷ Tu Bí Mật
Chương 44: Hình Ý Lục Hợp Tình Cũ Hôm Nay Đến
Chương 45: Thanh Xà Trúc Nhi Cửa Ong Vàng Đuôi Sau Đó Châm
Chương 46: Mỹ Nhân Còn Tiểu Anh Hùng Tuổi Nhỏ
Chương 47: Hoàng Thị Tới Tặng Võ Học Tứ Cảnh
Chương 48: Phó Sơn Thỉnh Cầu
Chương 49: Thịnh Yến Đêm Ánh Đèn Như Vẽ
Chương 50: Lưu Lại Không Còn Tọa Chỉ Chờ Quân Đến
Chương 51: Mọi Người Đang Xem Cuộc Chiến Sự Tình Ta Độc Phần Thưởng Đèn Trên Thuyền Chài
Chương 52: Lăng Ba Phá Sóng Đến Một Quyền Toàn Bộ Kinh Sợ
Chương 53: Ai Là Tô Tiên Sinh
Chương 54: Tô Dịch Truyền Võ Ôm Tước Tay
Chương 55: Toàn Bộ Phải Sợ Hãi Ta Độc Buồn Vô Cớ
Chương 56: Hai Tháng Hai Long Sĩ Đầu
Chương 57: Vết Xe Đổ Của Ta
Chương 58: Hảo Phong Bằng Vào Lực Lượng Tiễn Đưa Ngươi Trên Thanh Vân
Chương 59: Một Cái Đùi Gà Rải Đầy Máu Chó
Chương 60: Người Hái Thuốc Cùng Quỷ Mẫu Lĩnh
Chương 61: Thiếu Nữ Quân Trang
Chương 62: TượNg ThầN Cõng Ngồi Thán Chúng Sinh Không Chịu Quay Đầu Lại
Chương 63: Yêu Quái Hoành Hành Không Thấy Phật Quang
Chương 64: Đêm Mưa Sát Cơ Theo Gió Đến
Chương 65: Quạt Xếp Xua Sơn Quỷ Mù Sương Kiếm Ngang Dọc
Chương 66: Thần Nhân Nắm Mặt Trời Ánh Sáng Chiếu Nhân Gian
Chương 67: Một Kiếm Phách Sơn Hải Hỗn Loạn Từ Nay Về Sau Trôi Qua
Chương 68: Ba Thốn Ngọc Bội Giấu Ba Thước Động Thiên
Chương 69: Lấy Dược Thay ThuốC Dưỡng Lô Ngũ Cảnh
Chương 70: Cát Trường Linh Lưu Lại Bia Tô Huyền Quân Lưu Lại Chữ
Chương 71: Làm Phép Đào Thanh Sơn Hồn Ngọc Giấu Bí Mật
Chương 72: Bên Ngoài Cửa Thành Gặp Lại Cố Nhân
Chương 73: Sống Ở Cẩu Thân Trên Nhạc Lão Bản
Chương 74: Ùn Ùn Kéo Đến Đều Có Tâm Sự
Chương 75: Chia Tay Ba Ngày Lau Mắt Mà Nhìn
Chương 76: Đã Làm Người Ở Rể Sinh Tử Không Khỏi Mình
Chương 77: Quỳ Xuống Hoặc Là Chết
Chương 78: Chỉ Lần Này Một Lần Dừng Ở Đây
Chương 79: Gà Quay Cùng Lê Hoa Nhưỡng
Chương 80: Tha Hóa Tự Tại Kinh
Chương 81: Cửu Ngục Kiếm Mười Đạo Khí Tức
Chương 82: Điện Hạ, Sư Thúc, Thiếu Niên Đạo Sĩ
Chương 83: Tùy Thân Mang Cái Lão Gia Gia
Chương 84: Quý Công Tử Bị Nhìn Chằm Chằm Vào
Chương 85: Phúc Họa Không Cửa Duy Người Từ Gọi
Chương 86: Thủy Vân Thân Yên Hà Vận
Chương 87: Phi Nguyệt Song Đao
Chương 88: Làm Cái Gì Đều Được?

Chương 89: Tâm Như Nước Thủy Triều Tuôn Ra Nga Mi Nhíu Chặt
Chương 90: Lấy Quốc Sư Vị Trí Lẫn Nhau Đồng Ý
Chương 91: Linh Hà Chân Giải Vân Hà Quận Thành
Chương 92: Xích Lân Hổ Bí Vương Hầu Chi Tài
Chương 93: Nam Nhi Có Lệ
Chương 94: Động Sát Tâm
Chương 95: Chờ Ta Lớn Lên
Chương 96: Tử Thụy Tín Phù Vân Thúy Phu Nhân
Chương 97: Bàn Luận Viển Vông Đều Có Tâm Sự
Chương 98: Những Tâm Tính Kia Mất Nhất Định Đồng Môn
Chương 99: Xách Kiếm Mà Đứng Lạnh Nhạt Như Thần
Chương 100: Ta Từ Độc Chước Chậm Đợi Ân Cừu
Chương 101: Cắt Lưỡi
Chương 102: Tư Người Như Trích Tiên Duy Nhất Quá Kiêu Ngạo
Chương 103: Ảnh Hưởng Rung Động
Chương 104: Tụ Khí Ảo Diệu Nhiều Khiếu Thành Linh
Chương 105: Ngũ Lão Gia Tử
Chương 106: Xích Lân Hổ Bí Leo Tường Mà Đến
Chương 107: Nhiều Lần Bị Thua Kiếm Kiếm Chống Đỡ Cổ Họng
Chương 108: Thế Gian Phong Tình Không Chống Đỡ Mỹ Nhân XấU Hổ
Chương 109: Cái Quỳ Này Đại Giới
Chương 110: Đến Từ Tô Tiên Sinh Thỉnh Cầu
Chương 111: Kiếm Ngân Vang Như Nước Thủy Triều
Chương 112: Tô Dịch Bất Mãn
Chương 113: Đại Tinh Nguyên Thuật Sắc Lệnh Thải Huyền
Chương 114: Không Báo Thù Này Uổng Làm Người Phụ
Chương 115: Chuyện Xưa Lưu Luyến Một Kiếm Đoạn Phai Mờ
Chương 116: Biến Số Đột Nhiên Tới
Chương 117: Sợ Nhất Không Khí Đột Nhiên Yên Tĩnh
Chương 118: Tự Mình Tiễn Đưa Bọn Ngươi Lên Đường
Chương 119: Lên Khung (Vào Vip) Cảm Tưởng
Chương 120: Trảm Năm Đó Một Đường Tình Nghĩa
Chương 121: Trảm Một Đoạn Kẻ Thù Uống Một Chén Rượu
Chương 122: Rồng Có Nghịch Lân Người Nắm Chắc Tuyến
Chương 123: Thật Là Thơm
Chương 124: Mưa Gió Đã Đến Làm Một Kiếm Phai Mờ Tới
Chương 125: Nâng Giết
Chương 126: Hoa Có Trọng Khai Ngày Không Người Nào Ít Hơn Nữa Năm
Chương 127: Đáng Giá Tô Mỗ Xuất Kiếm
Chương 128: Tư Nhân Như Trích Tiên Đầu Ứng Với Có Ở Trên Trời
Chương 129: Kiếm Phá Tầng Mây Lực Lượng Kéo Ngân Hà
Chương 130: Nhân Gian Phiêu Bạt Khách Yên Vũ Nhâm Bình Sinh
Chương 131: Trúc Cô Thanh
Chương 132: Phúc Họa Cùng Sinh Tử Cùng Giống Nhau
Chương 133: Hình Dạng Của Ngươi Rất Có Thể Đánh!
Chương 134: Ẩm Tuyết Sơn Trang
Chương 135: Mời Rượu Cùng Cái Tát
Chương 136: Lại Thấy Trà Cẩm

Chương 137: Võ Linh Hầu Trần Chinh
Chương 138: Hồng Nhan Họa Thủy
Chương 139: Đứt Cổ Tay Quỳ Xuống Đất Trảm Đầu
Chương 140: Để Cho Ta Tô Huyền Quân Giết Người Cõng Nồi?
Chương 141: Ông Vân Kỳ
Chương 142: Gió Giục Mây Vần Trò Hay Bắt Đầu
Chương 143: HãI HùNg KhiếP VíA Khóc Không Ra Nước Mắt
Chương 144: Trúc Cô Thanh Cường Thế
Chương 145: Động Tác Mau Lẹ Thế Như Chẻ Tre
Chương 146: Núi Sông Treo Ngược Lật Úp Vực Sâu
Chương 147: Lãng Đào Sa
Chương 148: Người Lấy Quần Phần
Chương 149: Bọ Ngựa Đá Xe
Chương 150: Khiên Hồn Tác
Chương 151: Một Cái Tát
Chương 152: Nam Nhi Làm Gương Mẫu Quần Hùng Mẫu Mực
Chương 153: Từ Biệt
Chương 154: Ba Nữ Nhân Một Đài Đùa Giỡn
Chương 155: Đa Tình Tự Cổ Thương Ly Biệt
Chương 156: Đeo Kiếm Cầu Nhiêm Khách
Chương 157: Họa Trời Giáng
Chương 158: Kiếm Dẫn Lôi Đình
Chương 159: Cơ Hội
Chương 160: Đạo Kiếm Bao Hàm Khiếu Bí Cảnh Hiển Linh
Chương 161: Có Ân Với Ta Tặng Pháp Ngươi
Chương 162: Ấu Thú
Chương 163: Hạp Cốc Săn Yêu
Chương 164: Người Có Trăm Loại Hoa Có Trăm Chủng
Chương 165: Tối Tăm Thiên Đã Định Trước Tha Hương Ngộ Cố Tri
Chương 166: Ẩn Mạch
Chương 167: Cầm Hồn Pháp Nhãn
Chương 168: Xích Nghê
Chương 169: Chủ Mưu
Chương 170: Ba Đệ Tử Dưới Trướng Hỏa Tùng
Chương 171: Ân Nhân Cứu Mạng Tô Công Tử
Chương 172: Mặc Dù Không Thể Đến Tâm Hướng Tới
Chương 173: Công Phu Không Phụ Lòng Người
Chương 174: Đạp Cửa Mà Vào
Chương 175: Leo Tường Mà Chết
Chương 176: Hai Lựa Chọn
Chương 177: Hồ Ly Thiếu Nữ Trịnh Mộc Yêu
Chương 178: Vạch Trần
Chương 179: Thu Diệp Sơn Trên Thiên Nguyên Học Cung
Chương 180: Phi Minh Các Tiền Vũ Lưu Bút Đàm
Chương 181: Từ Biệt Hai Rộng Tất Cả Sinh Vui Mừng
Chương 182: Ai Thua Người Nào Quỳ Xuống Sám Hối
Chương 183: Tô Thúc Thúc Thực Mãnh Liệt
Chương 184: Đi Mà Quay Lại

Chương 185: NệN Giết Tông Sư
Chương 186: Ninh Tự Họa
Chương 187: Dùng Võ Ngự Linh Lấy Thế Hóa Thuật
Chương 188: Nhượng Bộ
Chương 181: Tinh Quang Ngân Hà Rơi Xuống Nhân Gian
Chương 190: Kinh Thế Lúc Giữa Rải Rác Một Dúm Người
Chương 191: Quỷ Dị Chi Địa Tin Đồn
Chương 192: Tin Tức Xấu
Chương 193: Quỷ Vực
Chương 194: Ô Hoàn Thủy Quân Động Thiên Pháp Hội
Chương 195: Cửu Khúc Quỷ Vực
Chương 196: Hiến Tế Pháp Đàn
Chương 197: Đại Bi Thần Quân
Chương 198: Tự Nhiên San Bằng Nơi Đây
Chương 199: Linh Tuyết Ở Nơi Nào?
Chương 200: Tỷ Phu Mang Ngươi Ly Khai
Chương 201: Cửu Đầu Điểu
Chương 202: Một Kiếm Đoạn Sơn Thủy
Chương 203: Tới Được Ngoài Ý Muốn
Chương 204: Đạo Cương
Chương 205: Hỏi Thế Gian Ai Có Thể Vô Tình
Chương 206: Hồn Ngọc Manh Mối
Chương 207: Động Hỏa Kim Đồng
Chương 208: Say Mèm Hải Đường Xuân Ngủ
Chương 209: Gợn Sóng
Chương 210: Có Ta Ở Đây Muốn Thua Cũng Khó Khăn
Chương 211: Là Hắn
Chương 212: Phản Bội
Chương 213: Bị Vạch Trần Thân Phận Kẻ Đáng Thương ?
Chương 214: Kiếm Chỉ Chém Đôi Người
Chương 215: Trường Hà Nhất Kiếm Đánh Nát Thiên Môn
Chương 216: Ta Có Nhất Kiếm Thiêu Nhật Nguyệt
Chương 217: Nhất Kiếm Phong Tình
Chương 218: Ngự Kiếm Trăm Trượng Vân Hải
Chương 219: Chỉ Điểm
Chương 220: Báo Ứng
Chương 221: Trường Kiếm Ỷ Thiên Ai Có Thể Thử ?
Chương 222: Khách Đến Từ Quảng Lăng
Chương 223: Thời Gian Trôi Qua Cảnh Vật Thay Đổi Người Cũng Thay Đổi
Chương 224: Chấp Niệm Sâu Xa
Chương 225: Khách Đến Ngoài Ý Muốn
Chương 226: Tô Hoằng Lễ Kỳ Ngộ
Chương 227: Đánh Ngươi Là Vì Tốt Cho Ngươi
Chương 228: Dạy Ngươi Làm Người
Chương 229: Người Cạnh Tranh
Chương 230: Rên Rỉ Cùng Nỉ Non
Chương 231: Cấm Trận Cùng Phong Ấn
Chương 232: Sơ Cuồng Như Tiên Khoái Tai Kỳ Kiếm

Chương 233: Ta Không Tin
Chương 234: Một Quyền Một Kiếm
Chương 235: Khó Được
Chương 236: Bách Luyện Linh Thi
Chương 237: Mộc Hi Trên Người Bảo Khí
Chương 238: Huyết Sát Hoa Sen Thần Bí Tế Đàn
Chương 239: Chân Linh Thần Huyết Ngọc Bội
Chương 240: Tô Dịch Ra Tay
Chương 241: Nghìn Trượng Kiếm Khí Kinh Diễm Nhân Gian
Chương 242: Huyền Ngô Thần Mộc
Chương 243: Đạo KéN
Chương 244: Phía Dưới Một Kiếm
Chương 245: Người Đoạt Xá
Chương 246: Tự Mình Tìm Tai Vạ
Chương 247: Nhập Tông Sư Cảnh Giới
Chương 248: Hạ Lễ
Chương 249: Luyện Kiếm
Chương 250: Thiên Dũng Hầu Quái Đản Bướng Bỉnh
Chương 251: Uy Hiếp
Chương 252: Cắm Tiêu Bán Đầu
Chương 253: Bình Thường Thay Đổi Lại Cố Nhân Tâm
Chương 254: Quỳ Xuống
Chương 255: Một Kiếm
Chương 256: Đầu Người Cuồn Cuộn
Chương 257: Ghi Cho Tô Hoằng Lễ Một Phong Thơ
Chương 258: Mượn Đầu Người Dùng Một Lát
Chương 259: Kết Minh
Chương 260: Chân Linh Cốt Phật Tượng Cỡi Rồng Du Tinh Không
Chương 261: Một Câu Kinh Người
Chương 262: Bí Ẩn
Chương 263: Hết Thảy Khác Thường Đều Là Báo Hiệu
Chương 264: Bị Coi Là Mối Họa
Chương 265: Lai Lịch Phật Tượng
Chương 266: Minh Diễm Ma Tước
Chương 267: Không Cần Giải Thích
Chương 268: Mùng Bốn Tháng Tư Một Người Độc Hành
Chương 269: Văn Châu Vương Trác
Chương 270: Đây Chút Thủ Đoạn Da Lông Cũng Đều Không Tính
Chương 271: Kiếm Hoành Trường Không Chiếu Núi Sông
Chương 272: Thiên Ẩn Tông Lưu Hỏa Chân Quân
Chương 273: Thập Phương Các Quyết Đoán
Chương 274: Thần Niệm!
Chương 275: Đêm Vân Đào Quan
Chương 276: Sinh Tử Từ Ta Định Đoạt
Chương 277: Kiếm Ngự Thiên Địa Khí Thế
Chương 278: Tặng Kiếm
Chương 279: Đại Tần Thượng Lâm Tự
Chương 280: Nghi Vấn Phế Tích

Chương 281: Ao Sen Vẫn Còn Tại Bàn Thờ Phật Không Còn
Chương 282: Bát Nhã Thiền Đình Nghiệt Long Cấm Địa
Chương 283: Một Kiếm Có Thể Phá Tới
Chương 284: Lục Địa Thần Tiên
Chương 285: Thất Bại Tới
Chương 286: Bảo Tháp Nghi Vấn
Chương 287: Người Đoạt Xá
Chương 288: Xích Bằng Chân Quân Hổn Hển
Chương 289: Ám Sát
Chương 290: Đối Xử Lạnh Nhạt Thoáng Nhìn
Chương 291: Cánh Tay Định Càn Khôn
Chương 292: Ban Thưởng Pháp
Chương 293: Nghi Ngờ Là Cố Nhân Đến
Chương 294: Nguyên Do
Chương 295: Xem Cuộc Vui
Chương 296: Uy Hiếp
Chương 297: Công Tử Cùng Đạo Sĩ
Chương 298: Trong Cõi U Minh Tự Có Trời Chú Định
Chương 299: Thiên Hỏa Võng Kiếm
Chương 300: Kiếm Ý Đằng Giao
Chương 301: Hướng Thiên Địa Dựa Thế
Chương 302: Ta Có Một Kiếm Trảm Phiền Muộn
Chương 303: Côi Cút Độc Hành Vạn Quân Lui Tránh
Chương 304: Mưa Gió Khắp Kinh Thành
Chương 305: Sứ Đoàn Hai Nước Sáng Chói Đại Thế
Chương 306: Thiện Duyên, Cơ Mật, Người Đoạt Xá
Chương 307: Trên Chá Cô Lĩnh Một Đêm Ngộ Đạo
Chương 308: Ăn Cướp Cùng Được Cứu Vớt
Chương 309: Thi Hương Đọ Võ
Chương 310: Miệng Lưỡi Rêu Rao Thay Đổi Thất Thường
Chương 311: Người Nào Người Không Biết Ngươi
Chương 312: Nguyên Do
Chương 313: Long Tân Độ
Chương 314: Đứng Vững Đừng Nhúc Nhích
Chương 315: Tự Làm Xấu Mặt
Chương 316: Dư Luận Xôn Xao Đều Vì Hắn Đến
Chương 317: ÁO TrắNg Đeo Kiếm Đêm Khuya Đến Thăm
Chương 318: Chuyện Cũ Thành Chấp
Chương 319: Khách Tới Thăm Đến Cửa Hỗ Trợ
Chương 320: Trò Hay Khi Nào Trình Diễn
Chương 321: Du Thiên Hồng Lưu Thương Lâu
Chương 322: Các Ngươi Tiếp Tục Tồn Tại Ta Thật Cao Hứng
Chương 323: Lại Một Cái Người Đoạt Xá
Chương 324: Quan Hải Bình Trước Phong Vân Khởi
Chương 325: Dẫn Khí Tụ Kiếm Kiếm Ý Như Sấm
Chương 326: Minh Lôi Trảm Phách Mười Trượng Kiếm Mạc
Chương 328: Hỏi Thử Thiên Hạ Ai Có Thể Thất Bại Tới?
Chương 329: Tiểu Hồn Thiên Bàn

Chương 330: Nếu Nói Tạo Hóa
Chương 331: Ngũ Hành Hòa Hợp Một Hắn Sắc Là Thanh
Chương 332: Diệp Vũ Phi Lai Lịch
Chương 333: Không Cần Nguyên Do Nhất Định Trảm Phiền Muộn
Chương 334: Mũi Nhọn Chỉ
Chương 335: Vạn Chúng Chú Mục Ta Tự Bình Thản Chịu Đựng Gian Khổ
Chương 336: Hư Không Bên Trên Phụ Tử Tới Quyết Tâm
Chương 337: Muôn Vàn Bí Thuật Dốc Hết Sức Phá Tới
Chương 338: Đánh Về Nguyên Hình
Chương 339: Kiếm Đến
Chương 340: Vạn Kiếm Tề Minh Như Thần Triều Thánh
Chương 341: Cho Ngươi Tống Chung (*Chăm Sóc Người Thân Trước Lúc Lâm Chung)
Chương 342: Chuông Tang Vì Ai Mà Minh
Chương 343: Tô Đạo Hữu Tạm Dừng Bước
Chương 344: Thế Cục Nhanh Quay Ngược Trở Lại Thay Đổi Bất Ngờ
Chương 345: Cường Thế
Chương 346: Một Quyền Chi Uy
Chương 347: Một Kiếm Quá Nhanh Quá Thay
Chương 348: Một Khí Lục Thần
Chương 349: Giống Như Thần Thoại Đương Thời
Chương 350: Hay A
Chương 351: Tuyết Phù Ngọc Bội
Chương 352: Một Vòng Trăng Sáng Chiếu Kiếm Tâm
Chương 353: Lan Đài Pháp Hội Tin Đồn
Chương 354: Yến Ẩm Nói Tự Do Chuyện Tông Môn
Chương 355: Luyện Đan, Bày Trận, Thư Nhà
Chương 356: Hi Sinh Cùng Thành Toàn
Chương 356: Hi Sinh Cùng Thành Toàn
Chương 357: Quỳ
Chương 358: Trong Một Hộp Cơm Giấu Thế Giới
Chương 359: La Ma Sơn Trước Phong Vân Khởi
Chương 360: Mời Sư Bá Hạ Mình Diệt Sát Tô Dịch
Chương 361: Có Thể Chịu Được Đập Vào Mắt
Chương 362: Xích Linh Tử Ngự
Chương 363: Khoái Chăng Hắn Kiếm, Chém Rụng Nhân Gian
Chương 364: ÁNh SáNg Đom ĐóM
Chương 365: Loạn Linh Hải Kinh Biến Nghe Đồn
Chương 366: Quần Tiên Kiếm Lâu Bí Mật
Chương 367+24 Phiên Hoa Tín Phong
Chương 368: Đếm Đại Tần Người Phong Lưu
Chương 369: Nhìn Xung Quanh Đều Là Địch
Chương 370: Dạ Yến Phong Vân
Chương 371: Huynh Trưởng Ta Cùng Tô Dịch Chẳng Phân Biệt Được Sàn Sàn Nhau
Chương 372: Lấy Chi Vô Thượng, Án Chi Vô Hạ
Chương 373: Tích Cốc Bí Mật, Chí Cường Đạo Chủng
Chương 374: Tà Đạo Cự Kiêu
Chương 375: Tứ Đại Cấm Kị Sự Vật
Chương 376: Thiên Cung Di Tích

Chương 377: Một Cái Cọc Cơ Duyên
Chương 378: Chân Linh Yêu Văn
Chương 379: Chủ Thượng
Chương 380: Biến Số
Chương 381: Không Thể Nào Liền Cái Này?
Chương 382: Tứ Phía Đều Địch, Dốc Hết Sức Áp Chi
Chương 383: Quân Như Trích Tiên, Trong Nháy Mắt Giết Địch
Chương 384: Giống Như Kiếm Chém Yêu Thần
Chương 385: Giết Địch Như Cắt Rơm Rác
Chương 386: Tính Linh Hồn Thể
Chương 387: Cấm Kị Sự Vật Dị Động
Chương 388: Cơ Duyên
Chương 389: Ám Cổ Chi Cấm
Chương 390: Hắc Ám Huyết Tinh Ba Vạn Năm
Chương 391: Phá Cảnh?
Chương 392: Coi Như Con Mồi
Chương 393: Tử Vong Uy Hiếp
Chương 394: Đại Kiếp Nạn Ở Đâu
Chương 395: Ta Nhập Tích Cốc Hoa Nở Ba Ngàn
Chương 396: Thớt Gỗ Thịt Cá Mặc Cho Xâm Lược
Chương 397: Đưa Mắt Chung Quanh Không Thể Địch Nổi
Chương 398: Long Tước Ngọc Bội
Chương 399: Cát Khiêm Trên Người Kỳ Quặc
Chương 400: Tôm Tép Nhãi Nhép Tự Rước Lấy Nhục
Chương 401: Như Mặt Trời Ban Trưa, Độc Chiếu Thiên Hạ
Chương 402: Ngày 1 Tháng 7 Cố Nhân Đến
Chương 403: Nguyên Hằng
Chương 404: Tết Trung Nguyên, Tự Vong Hồn
Chương 405: Ngũ Nhạc Trấn Trạch Phù
Chương 406: Sài Đạo Nhân
Chương 407: Quen Biết Đã Lâu
Chương 408: Mồi Nhử Cùng Câu Cá
Chương 409: Đạo Vận, Ý Nghĩa Thâm Sâu, Pháp Tắc
Chương 410: Thanh Nha
Chương 411: Dạ Vũ Chèo Thuyền Du Ngoạn Thiên Lan Hà
Chương 412: Khuynh Oản Kiếp Số
Chương 413: Cường Địch Hoàn Tứ, Ta Tự Nhìn Như Không Thấy
Chương 414: Hòa Thượng Cùng Thích Khách
Chương 415: Mà Nhìn Bị Hắn Giết Địch Như Giết Gà
Chương 416: Muốn Ra Đại Sự
Chương 417: Quỷ Dị Nhãn Đồng
Chương 418: Không Biết Tự Lượng Sức Mình Cổ Thương Ninh
Chương 419: Đương Thời Yêu Nghiệt
Chương 420: Tuyệt Âm Linh Mạch
Chương 421: Huyền Sát Tuyết Mãng
Chương 422: Tìm Hiểu Âm Chi Đạo Vận
Chương 423: Địch Tập Kích
Chương 424: Tô Dịch Tức Giận

Chương 425: Gà Đất Chó Kiểng Trong Nháy Mắt Có Thể Diệt
Chương 426: Cơ Duyên Chi Tranh Chẳng Phân Biệt Được Đúng Sai
Chương 427: Tuyệt Âm Hàn Phách
Chương 428: Tiểu Phong Đô
Chương 429: Niết Phong Thánh Tử
Chương 430: Quỷ Đèn Chọn Thạch Quan
Chương 431: Một Bí Mật
Chương 432: Đòi Nợ Người
Chương 433: Năm Trăm Năm Trước Một Hồi Kinh Biến
Chương 434: Đến Thăm Giao Dịch
Chương 435: Tiên Nhân Chi Pháp, Không Diệt Con Sâu CáI KiếN
Chương 436: Phong Chi Đạo Vận
Chương 437: Vân Thiên Bát Cảnh Kỳ
Chương 438: Thần Nhân Phía Trước Kẻ Ngu Vô Tri
Chương 439: Ta Dạy Cho Ngươi Làm Việc
Chương 440: Khổ Hải
Chương 441: Linh Khúc Thành
Chương 442: Âm Dương Quái Khí
Chương 443: Kim Diễm Chí Dương Đao
Chương 444: Lại Nói Tầm Thường
Chương 445: Lòng Đố Kị
Chương 446: Ma Thai
Chương 447: Tình Cừu
Chương 448: Long Cốt Đằng
Chương 449: Quỷ Dị Luật Động
Chương 450: Sát Cục
Chương 451: Thiếu Nợ Quỷ Thần Nhất Tộc
Chương 452: Danh Chấn Linh Khúc
Chương 453: Mạch Nước Ngầm Đột Kích
Chương 454: Thanh Điền Tả Thị
Chương 455: Khác Nhau Đối Đãi
Chương 456: Ngọc Chủng Linh Kén
Chương 457: Thay Đổi
Chương 458: Mèo Đùa Giỡn Chuột
Chương 459: Giết Địch Trở Về
Chương 460: Dùng Tiền Mua Mệnh
Chương 461: Tiên Thiên Đạo Chủng
Chương 462: Chẳng Phân Biệt Được Đúng Sai
Chương 463: Đoạn Long Nhai Truyền Thuyết
Chương 464: Hóa Linh Cảnh Đại Yêu!
Chương 465: Tâm Ma Cùng Ba Sự Kiện
Chương 466: Kiếm Uy Kinh Hắc Giao
Chương 467: Quỳ Xin
Chương 468: Đại Địch Đột Kích
Chương 469: Sinh Khí Đối Thủ Quá Yếu
Chương 470: Nguyên Phủ Bí Mật
Chương 471: Mỗi Người Đi Một Ngả
Chương 472: Tiên Cung Ánh Không

Chương 473: Tam Đại Bảng Đơn
Chương 474: Tích Hoa Phu Nhân
Chương 475: Âm Sát Thần Sứ Huyết Kiêu
Chương 476: Cố Nhân Gặp Mặt
Chương 477: Kiếm Tâm Bị Long Đong Hay Không
Chương 478: Chân Chính Quá Phận
Chương 479: Nhượng Bộ Cùng Cam Đoan
Chương 480: Kinh Sợ Thối Lui
Chương 481: Thầy Trò Xuất Hành
Chương 482: Nhân Gian Tiên Đô Cửu Đỉnh Thành
Chương 483: Cửu Đỉnh Trấn Giới
Chương 484: Thủy Lão
Chương 485: Tử Sắc Linh Đang
Chương 486: Hoán Khê Sa
Chương 487: Đạp Cửa Mà Vào
Chương 488: Tức Giận
Chương 489: Chẻ Thành Nhân Côn
Chương 490: Cửu Lão
Chương 491: Thành Ý Không Đủ
Chương 492: Nhân Lực Có Lúc Hết
Chương 493: Khu Cổ
Chương 494: Tia Nắng Ban Mai Tan Băng
Chương 495: Xin Giúp Đỡ
Chương 496: Cá Cắn Câu
Chương 497: Ước Chiến Sơ Vân Hồ
Chương 498: Thật Đáng Sợ Một Kiếm
Chương 499: Kiếm Trói Thương Long
Chương 500: Yêu Tà Chi Linh
Chương 501: Hoắc Thiên Đô, Chết!
Chương 502: Trong Nội Cung
Chương 503:
Chương 504: Tu Di Phù
Chương 505: Hắn Không Bằng Ta
Chương 506: Bảo Tụy Lâu
Chương 507: Vũ Văn Thuật Tuyên Chiến
Chương 508: Mối Hận Cũ
Chương 509: Thiền Tâm
Chương 509: Túy Ông Chi Ý
Chương 510: Ở Trong Ba Kiếm Ban Thưởng Ngươi Được Chết
Chương 511: Mới Biết Bộ Mặt Thật
Chương 512: An Bài Thỏa Đáng
Chương 513: Ma Tộc Hoàn Thị
Chương 514: Cho Các Ngươi Mở Mắt Một Chút
Chương 515: Ẩn Sâu Công Cùng Tên
Chương 516: Lạ Lẫm Gửi Thư
Chương 517: Bóp Vỡ
Chương 518: Phá Trận
Chương 519: Phòng Mối Họa Tại Chưa Xảy Ra

Chương 520: Nổi Tiếng Phía Trên Bảng Danh Sách
Chương 521: Miệng Nam Nhân Quỷ Gạt Người
Chương 522: Dấu Vết Để Lại
Chương 523: Tôn Nhau Lên Thành Thú Vị
Chương 525: Sát Tâm
Chương 526: Uy Hiếp
Chương 527: Ngồi Trên Ngọc Đài Cao
Chương 528: Vốn Hắn Chính Là Tô Dịch!
Chương 529: Tô Dịch Dạng Ăn Cơm Chùa
Chương 530: Gặp Phật Giết Phật Gặp Tổ Giết Tổ
Chương 531: Đối Thủ Của Hoàn Thiếu Du
Chương 532: Chơi Cùng Ngươi Một Chút
Chương 533: Phẩy Tay Áo Một Cái, Gảy Ngón Tay Một Cái
Chương 534: Trực Tiếp Giống Như Kiếm Tiên Lâm Phàm
Chương 535: Nghĩ Nhận Thua? Không Thể Nào!
Chương 536: Kiếm Khí Đã Hoành Thu
Chương 537: Hắn Họ Tô

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Sách Mới Cảm Tưởng

Tác giả: Tiêu Cẩn Du

Thời gian cách ba tháng, Kim Ngư cuối cùng bắt đầu sách mới rồi!

Tâm tình rất vi diệu.

Có chờ mong, có áp lực, có kích động, cũng có tâm thần bất định.

Tin tưởng đồng hài đám cũng đều chờ phải lo lắng rồi. . .

Ừ, 19 cuối năm thiên kiêu bản hoàn tất về sau, Kim Ngư cũng đã nói, hạ quyển sách muốn viết một cái kiếm tu chuyện xưa.

Thiên Địa Nghịch Lữ, đeo kiếm độc hành.

Một mình nuốt tận cuồn cuộn trung khí, thở ra cả đời nhanh quá thay Phong!

Internet trong tiểu thuyết, ghi kiếm tu thư rất nhiều, hơn nữa có rất nhiều ghi vô cùng đặc sắc.

Nhưng Kim Ngư muốn viết chính là mình trong lòng kiếm tu chuyện xưa, một cái thuần túy kiếm tu, cùng với một cái áp che Chư Thiên kiếm đạo.

Đang chuẩn bị sách mới cái này hơn hai tháng ở bên trong, Kim Ngư nhiều lần cùng biên tập thảo luận, cùng đồng hành tác giả bằng hữu cùng

một chỗ cân nhắc cùng nghiên cứu, tịnh đã tiến hành nhiều lần sửa chữa cùng cắt giảm. . .

Cuối cùng, từng bước một hoàn thiện sách mới cấu tạo, nội dung cốt truyện, thiết lập, người thiết lập vân... vân.

Đặc sắc không tinh màu, nhìn thấy sẽ biết.

Tóm lại, nếu như bắt đầu thư rồi, Kim Ngư hội giống nhau lúc trước giống như con đường thực tế viết sách, không phụ các bạn đọc kỳ vọng cùng ủng hộ.

Hỏi như vậy đề tới.

Sách mới Chương 1: 10 điểm đúng giờ tuyên bố, thỉnh đồng hài đám cần phải tiên cất chứa một cái, cũng chính là bả quyển sách này tiên bỏ vào giá sách! !

Cái này vô cùng trọng yếu, liên quan đến sách mới thành tích, đồng hài đám nhúc nhích ngón tay là được rồi!

Bái thác, chư quân ~

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 1: Linh Đường

Linh đường.

Một mực đồng xanh quan ngang dọc trong đó, quan trên tuyên khắc chim thú con sâu Ngư, mặt trời mặt trăng và ngôi sao đợi bao la mờ mịt mà cổ xưa đồ văn.

Một người mặc trắng thuần lụa mỏng quần áo, thanh lệ tuyệt tục thiếu nữ quỳ gối quan tiền.

Bên ngoài linh đường, là một mảnh Tịnh thổ giống như Bí Cảnh thế giới,

Có Chư Thiên Thần Phật giống như kinh khủng thân ảnh, chính ở trong đó kịch liệt chém giết chinh chiến.

Gào thét mấy ngày liền.

Thần huyết tầm tã.

Trong linh đường lại một mảnh yên tĩnh.

Thiếu nữ từ đầu đến cuối dập đầu đầy đất, thần sắc không đau buồn không thích, yên lặng được không đến một tia sóng lớn.

"A, vốn ta 'Chết' sau đó là loại này. . ."

Tô Dịch cười rộ lên, trong ánh mắt lại đều là lãnh ý.

Chỉ ngẫu nhiên nhìn về phía thiếu nữ thời gian, hắn ánh mắt kia mới có thể nổi lên một tia không dễ dàng phát giác nhu hòa.

Khi còn sống, hắn ngao du Chu Hư Chư Thiên, kiếm áp tinh không, độc đoán đại giới.

chinh chiến hoàn vũ, phách tuyệt một cái thời đại.

Đã từng bị tôn sùng là Đại Hoang Cửu Châu từ xưa đến nay duy nhất "Vạn đạo chi sư" .

Tại Đại Hoang Cửu Châu kiếm đạo cự phách trong mắt, hắn càng là kiếm đạo chi lộ trên không thể sánh vai "Huyền quân kiếm chủ" .

Mà khi cái chết của hắn tin tức truyền ra về sau,

Hết thảy cũng thay đổi!

"Ha ha ha, Dong Thanh Minh, luyện Đại Đạo, từ nay về sau, Tô Huyền Quân cái này 'Dong Thiên Lô' về bổn tọa rồi!"

Một đạo tiếng cười to tại bên ngoài linh đường Bí Cảnh trong thế giới vang lên, lộ ra sung sướng cùng cao hứng.

Tô Dịch giơ lên mắt nhìn đi.

Đó là một đầu Kim Sí Đại Bằng, vây cánh Nhược Nhược rủ xuống thiên tới Vân, màu sắc như ánh vàng rực rỡ hoàng kim chất lỏng đổ bê-tông, tỏ khắp ra sáng chói vô cùng ánh sáng, uy thế quá lớn, áp lõm một phương núi sông.

Tại nó cái kia một đôi xé trời cự trảo ở bên trong, nắm chặt một cái đỏ tươi như đốt lô đỉnh.

"Cái này Tiểu Tước Nhi lại cũng phản bội ta. . ."

Tô Dịch một tiếng cảm khái.

Vẫn còn nhớ kỹ tám vạn năm trước, Kim Sí Đại Bằng nằm rạp xuống tại bên ngoài sơn môn, dập đầu mười ngày mười đêm, chỉ vì hầu hạ tại chính mình tọa hạ lắng nghe đạo hay.

Niệm kia tâm thành, bản thân liền đem nó giữ ở bên người tu hành.

Nhưng bây giờ nó, lại gọi thẳng bản thân danh hào, cướp đoạt bản thân Dong Thiên Lô.

Hiển nhiên một tên phản đồ!

"Tô Huyền Quân thiếu nợ ta 'Vũ Hóa Kiếm Đình' tám trăm chín mươi ba đầu tính mạng, càng đánh cắp ta tông chí cao truyền thừa 'Thập Phương Kiếm Kinh " ngày hôm nay, chúng ta là đòi nợ tới, ai dám ngăn, liền giết người đó!"

Vòm trời xuống, cuồn cuộn Lôi Đình ở bên trong, một cái xích bào đạo nhân nghiêm nghị thét dài, sát ý ngập trời.

Tô Dịch ngạc nhiên.

Vũ Hóa Kiếm Đình, lúc ban đầu thời điểm chỉ là một cái danh không thấy truyền tiểu tông môn,

Kia Tổ Sư cũng vẻn vẹn đầu là bên cạnh mình ba mươi sáu cái ký danh đệ tử một trong mà thôi.

Mà đúng là dựa lấy hắn Tô Huyền Quân uy thế cùng che chở, Vũ Hóa Kiếm Đình mới có thể từng bước một quật khởi, trở thành Đại Hoang Cửu Châu Lục Đại Đạo Môn một trong, uy chấn hoàn vũ.

Nhưng bây giờ, Vũ Hóa Kiếm Đình người cũng tới.

Cái gì thiếu tám trăm chín mươi ba đầu tính mạng, thuần túy là vô vọng lời tuyên bố.

Chớ nói chi là, cái kia "Thập Phương Kiếm Kinh" còn là từ bản thân ban cho Vũ Hóa Kiếm Đình Tổ Sư kia

Hiển nhiên, biết được cái chết của mình tin tức về sau, Vũ Hóa Kiếm Đình tùy tiện biên cái lý do, đánh đòi nợ ngụy trang, thừa cơ ăn cướp tới.

"Nhân tâm không có như cổ nhân thuần hậu , không ngoài như vậy."

Tô Dịch không khỏi lắc đầu, nỗi lòng cũng không khỏi có chút trầm thấp.

Khi còn sống những trong năm kia, bản thân nhưng cũng không bạc đãi qua bên người những thứ kia thân cận người a.

"Bọn ngươi nghe, Tô Huyền Quân chính là ta chờ cùng một chỗ tôn kính 'Vạn đạo chi sư " hôm nay có ta chờ tại, Đoạn không thể dễ dàng tha thứ bọn ngươi nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, cướp đoạt kia di vật!"

Mưa máu tầm tã ở bên trong, một đám Thần Uy mênh mông cuồn cuộn thân ảnh hét lớn.

"Vô nghĩa, nói thật dễ nghe, lúc đó chẳng phải biết được Tô lão tặc tin người chết về sau, tiền để cướp đoạt bảo vật "

"Thực mẹ nó dối trá!"

Có người Lãnh Tiếu, trả lời lại một cách mỉa mai.

"Xem xem trong tay các ngươi, Thanh Đằng Tiên Thụ, Đại Chí Như Ý, Cửu Long Thần Hỏa Đăng, Vạn Lưu Tử Ngọc Bình. . . Bên nào không phải là Tô Huyền Quân lưu lại 'Tuyệt thế đạo bảo' "

"Như các ngươi thật có lòng, vì cái gì không đem những thứ kia bảo vật nhét vào trong quan tài Tô Huyền Quân, theo hắn cùng một chỗ chôn cùng "

. . . Rất nhiều kinh khủng thân ảnh đều Lãnh cười rộ lên.

Thiên địa rung chuyển, tình hình chiến đấu kịch liệt.

Tham chiến những thứ kia thân ảnh, đều là Đại Hoang Cửu Châu trung cao cấp nhất đại năng, lẫn nhau tranh phong chém giết, cái kia đợi tình cảnh có thể nói là kinh khủng không giới hạn.

Tại trong mắt Tô Dịch, đây hết thảy lại buồn cười vừa trơn kê!

Những thứ này khốn nạn, tại chính mình khi còn sống tất cung tất kính, khúm núm.

Mà tại chính mình "Chết" về sau, lại lại như vậy sắc mặt!

"Khi còn sống cùng sau khi chết, quả nhiên là không đồng dạng như vậy."

Tô Dịch thu hồi ánh mắt, nhìn về phía quỳ rạp xuống linh đường đồng quan tiền thiếu nữ trên người, sắc mặt nổi lên nhu hòa sắc mặt, "Hoàn hảo, Thanh Đường nha đầu kia vẫn luôn tại. . ."

Thanh Đường mười ba tuổi thời gian, liền đi theo ở bên cạnh hắn tu hành, đến nay đã có một vạn tám nghìn chín trăm năm, tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, nàng có "Thanh Đường Nữ hoàng" phong hào.

Trong mắt người ngoài, Thanh Đường là cao cao tại thượng Hoàng giả, thống ngự vạn bang, uy trấn Cửu Châu, ngay cả là cùng cảnh nhân vật, đều kính sợ ba phần.

Nhưng tại trước người Tô Dịch, nàng một mực là một cái tiểu nha đầu giống như nhân vật, ngoại trừ tu hành bên ngoài, liền hầu hạ tại bên người Tô Dịch, dịu dàng mà khiêm tốn.

"Sư muội, ngươi đã vì sư tôn túc trực bên linh cữu bảy ngày, hiện tại nếu ngươi không đi, chúng ta đã định trước nhịn không được!"

Đột nhiên, một đạo cao lớn to lớn cao ngạo thân ảnh đi vào linh đường, một bộ chiến bào màu trắng từ lâu tổn hại nhuốm máu, hắn vừa kinh lịch một cuộc máu tanh ác chiến, toàn thân tản ra đáng sợ uy thế.

Bì Ma!

Tô Dịch tọa hạ chín vị quan môn đệ tử đứng đầu, số "Bì Ma Chiến Hoàng", đi theo Tô Dịch tu hành ba vạn chín nghìn năm.

Một mực quỳ rạp xuống quan tiền Thanh Đường chậm rãi đứng dậy, thanh âm lành lạnh mà lạnh nhạt, nói:

"Sư huynh, sư tôn trôi qua trước khi đi, đã để cho chúng ta cái này chín vị truyền nhân riêng phần mình ly khai, vì cái gì. . . Ngươi rồi lại đã trở về "

Bì Ma khẽ nhíu mày, chánh nghĩa lẫm nhiên nói: "Ta sao có thể có thể trơ mắt nhìn những phản đồ kia cùng địch nhân hủy diệt sư tôn lưu lại hết thảy huống chi, sư muội ngươi không muốn rời đi, ở đây túc trực bên linh cữu, ta thân là Đại sư huynh, lại sao có thể có khả năng bắt đầu "

Thanh Đường xoay người, một đôi xinh đẹp con mắt lạnh như băng như đao phong giống như nhìn chằm chằm vào Bì Ma, "Đều đã đến lúc này thời

điểm, sư huynh hoàn không muốn nói lời nói thật "

Bì Ma đồng tử ngưng lại, "Sư muội, ngươi cái này là ý gì "

"Ý gì "

Thanh Đường khóe môi nổi lên một vòng vẻ đùa cợt, "Người khác không biết, ta nhưng rất rõ ràng, sư huynh ngươi đối với sư tôn cái kia một thanh 'Cửu Ngục Kiếm' nhưng một mực nhớ mãi không quên."

Bì Ma sắc mặt biến hóa, một chút trầm mặc, đột nhiên cười rộ lên, ánh mắt u lãnh, "Sư muội, ngươi dám nói ngươi đang ở đây thử túc trực bên linh cữu, không phải là vì kiếm này "

Thanh Đường cũng không phủ nhận, thanh trắng đẹp tích tuyệt mỹ trên gương mặt giống nhau lúc trước giống như yên lặng, đạo "Sư huynh, ngươi nói sai rồi, ta lưu ở nơi đây, không chỉ có riêng chỉ vì Cửu Ngục Kiếm."

"Còn có cái gì" Bì Ma nhịn không được hỏi.

Thanh Đường ánh mắt nhìn về phía bên ngoài linh đường, nhìn cái kia Chư Thiên Thần Ma kịch liệt chém giết thế giới, sóng lớn không sợ hãi nói: "Sư tôn khi còn sống lưu lại. . ."

"Ta tất cả đều muốn!"

Trong lời nói từng chữ đều như vậy tùy ý và bình tĩnh, làm nói xong lời cuối cùng, Thanh Đường cái kia thon dài xinh đẹp thân ảnh bằng thêm một cỗ bức nhân uy nghiêm.

"Tất cả đều muốn. . ."

Bì Ma vốn là khẽ giật mình, rồi sau đó nhịn không được cười ha hả, trên mặt đều là trào phúng, nói:

"Không nghĩ tới, chúng ta cái này chín cái truyền nhân ở bên trong, khẩu vị lớn nhất, lại lại Tiểu sư muội ngươi! Nhược Sư tôn trên đời, một màn như vậy, sợ là cũng không nghĩ ra, hắn thương yêu nhất tín nhiệm Thanh Đường, lại lại tham lam như thế!"

Trên thực tế, Tô Dịch một mực ở thờ ơ lạnh nhạt.

Kim Sí Đại Bằng cùng Vũ Hóa Kiếm Đình những người kia phản bội, hắn cũng không thèm để ý.

Mặc dù những thứ kia đại địch giết đến tận cửa, hắn cũng không quan tâm.

Nhưng khi thấy được nhất bản thân coi trọng truyền nhân Bì Ma cùng được nhất bản thân thương yêu Thanh Đường cũng có riêng mưu đồ cùng ý định thời gian.

Hắn đã trầm mặc.

Một chút bảo vật mà thôi, lại làm cho hai đồ đệ trở mặt thành thù, quá thật đáng buồn!

BOANG...!

Đột nhiên, Thanh Đường đột ngột đất ra tay, một kiếm tầm đó, càng đem Bì Ma trọng thương.

"Không nghĩ tới, ngươi tiện nhân kia che giấu thật sâu!"

Suýt xảy ra tai nạn tới ranh giới, Bì Ma bắt lấy một đường sinh cơ chạy ra linh đường, trong thanh âm lộ ra tức giận cùng kinh hoảng.

Hắn không nghĩ tới, chính hắn một sư muội đạo hạnh lại viễn so với hắn trong tưởng tượng kinh khủng hơn.

Cả Tô Dịch cũng lắp bắp kinh hãi, nha đầu kia vốn từ lâu đột phá.

Bì Ma không đến lưu lại, trước tiên trốn.

Thanh Đường không đến đuổi theo, nàng một người đứng ở linh đường đồng quan trước, bên môi nổi lên vẻ chê cười, lẩm bẩm nói:

"Nếu khiến sư tôn biết rõ, đại đồ đệ của hắn, lại là người thứ nhất cấu kết Lục Đại Đạo Môn người, hắn nên hội rất đau lòng "

"Còn có Tam sư huynh Hỏa Nghiêu, hắn mặc dù chưa hề tham dự tiến đến, nhưng hắn lúc trước lúc gần đi, lại đánh cắp rồi' Huyền Sơ Thần Giám " chỉ này một bảo, đều đủ để cho hắn tấn chức 'Hoàng cảnh' rồi. . ."

"Đáng tiếc, sư tôn đã mất đi, lại nhìn không tới đây hết thảy rồi."

Thanh Đường một tiếng than nhẹ.

Mà Tô Dịch sắc mặt một chút âm trầm xuống.

Hắn thế mới biết, bản thân tín nhiệm nhất chính là cái kia đại đồ đệ, lại đi phản bội tiến hành, dẫn Sói vào nhà!

Cũng mới biết được, Hỏa Nghiêu cái này cái ba đồ đệ, đánh cắp trấn áp cái mảnh này Bí Cảnh thế giới "Huyền Sơ Thần Giám" !

Trách không được những phản đồ kia cùng địch nhân có thể dễ dàng giết tiến địa bàn của mình. . .

Nghĩ vậy, Tô Dịch lại là phẫn nộ lại là buồn vô cớ.

Mà lúc này, Thanh Đường đột nhiên cất bước đi ra linh đường.

Nàng yểu điệu thon dài thân ảnh giống như di đời độc lập, một đôi xinh đẹp mà lạnh nhạt con mắt trong suốt liếc nhìn trong Thiên Địa, lạnh lùng mở miệng:

"Từ hôm nay trở đi, làm từ ta Thanh Đường độc tôn Đại Hoang!"

Bá!

Trên người nàng Thúc Nhĩ lướt đi một đạo thương như thế Kiếm Ý, gió lốc mà lên, phủ kín trong Thiên Địa, Thanh mịt mờ Kiếm Ý ánh sáng mưa kích xạ, giống như một đạo lại một đạo Hình Thiên tới Nhận, dễ dàng chém giết một cái kinh khủng thân ảnh.

Vẻn vẹn Tu Du ——

Thiên địa như vẽ, nhuộm tận thần huyết!

Cái kia còn dư lại những thứ kia kinh khủng tồn tại đều bị hoảng sợ, đều như rơi vào hầm băng, toàn thân phát lạnh.

"Thần phục, hoặc là chết."

Tại đây lớn kinh khủng máu tanh trong không khí, Thanh Đường lạnh nhạt mở miệng, tiếng truyền cửu thiên thập địa.

"Ta chờ nguyện phụng Nữ hoàng vi tôn!"

"Ta chờ nguyện phụng Nữ hoàng vi tôn!"

Giờ khắc này, nhận Thanh Đường uy thế làm cho chấn nhiếp, những cái này Chư Thiên đại năng tận cúi đầu!

"Nha đầu kia. . ."

Tô Dịch đồng tử híp lại, hắn tâm cũng không cách nào yên lặng, không nghĩ tới Thanh Đường đạo hạnh đều đã đạt tới bực này tình trạng.

Nguyên bản, hắn thân vi sư tôn nên vui mừng.

Nhưng bây giờ, lại chỉ có một loại không nói ra được tịch liêu cùng tiêu điều.

Đến giờ này khắc này, hắn làm sao không rõ, bản thân thương yêu nhất cái này cái tiểu đồ đệ, qua lại những năm kia cũng có khác che giấu

Không bao lâu, Thanh Đường quay người đi vào linh đường.

Ánh mắt của nàng lần nữa nhìn về phía cái kia một mực đồng xanh quan, khom mình hành lễ, thanh âm bình tĩnh nói:

"Sư tôn, đồ nhi Thanh Đường là người túc trực bên linh cữu bảy ngày, cũng giúp ngài đã trấn áp những phản đồ kia cùng địch nhân, đã hết thầy trò ở giữa tình cảm."

"Từ hôm nay về sau, để cho một mình ta đến kế thừa người lưu lại hết thảy."

Lúc nói chuyện, nàng cất bước tiến lên, đưa tay đặt tại đồng xanh quan lên, nói khẽ,

"Cái kia Cửu Ngục Kiếm, không thể tại đây giống như đi theo người hết thảy hạ táng, đợi đồ nhi lĩnh hội ra kiếm này trung huyền bí, thì sẽ đem kiếm này trả lại. Sư tôn, đừng trách ta quấy rầy người An Tức. . ."

Phanh!

Đồng xanh nắp quan tài bị xốc lên.

Nhưng cái này một nháy mắt, một mực yên lặng mà ung dung Thanh Đường, lại hiếm thấy biến sắc rồi.

"Sao. . ."

Đồng xanh trong quan, rỗng tuếch.

Đừng nói Cửu Ngục Kiếm, cả sư tôn di thể cũng không trông thấy rồi!

Đem đây hết thảy thu hết vào mắt Tô Dịch, trong con mắt lửa giận giống như.

Mặc dù, đang quyết định chuyển thế trùng tu trước, hắn đối với sắp phát sinh đây hết thảy sớm có chuẩn bị.

Nhưng lúc này, như trước khó có thể ngăn chặn tức giận trong lòng.

Nhưng thời gian dần trôi qua, Tô Dịch trong con ngươi lửa giận một chút mất đi, đến cuối cùng đã chỉ còn lại có vô tận lạnh nhạt cùng lạnh như băng.

"Làm như ta trở về thời gian, chỉ mong các ngươi những thứ này khốn nạn cũng khỏe tốt tiếp tục tồn tại. . ."

Tô Dịch cái kia không người phát giác được hư ảo thân ảnh, như vậy tiêu tán ở hư vô bên trong, triệt để không thấy.

. . .

Đại Hoang lịch mười vạn tám nghìn năm, độc tôn Đại Hoang Cửu Châu một cái thời đại "Huyền quân kiếm chủ" Tô Huyền Quân vẫn lạc hậu thế, Cửu Châu cộng chấn.

Bảy ngày sau.

Huyền quân kiếm chủ đồ, Thanh Đường Nữ hoàng càn quét Lục Hợp, bình định Thần Châu Chư Thiên, xưng tôn hậu thế.

. . .

Năm trăm năm sau đó.

Đại Chu quốc, Vân Hà quận, Quảng Lăng thành.

Chạng Vạng, ánh nắng chiều như lửa.

Tùng Vân kiếm bên ngoài phủ.

Tô Dịch một người xa xa đứng thẳng, đang đợi cô em vợ Văn Linh Tuyết tan học.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 2: Người Ở Rể Tô Dịch

"Các ngươi xem, cái kia chính là Tô Dịch!"

"Một năm trước, hắn còn là Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu, thanh danh lên cao, nhưng lại bởi vì một cuộc biến cố, làm cho tu vi mất hết, đã thành Văn gia đích thực con rể tới nhà, thật đáng buồn đáng tiếc."

"Đáng tiếc Văn Linh Chiêu một cái đại mỹ nhân như vậy, hạng gì phong hoa tuyệt đại, là chúng ta Quảng Lăng thành công nhận đệ nhất mỹ nhân, lại lại gả cho một cái phế vật như vậy, ài!"

. . .

Chính trực tan học thời điểm.

Theo Tùng Vân kiếm trong phủ đi ra thân ảnh, vô luận nam nữ, khi thấy xa xa Tô Dịch thân ảnh thời gian, thần sắc đều trở nên có chút khác thường, tiếng nghị luận vang lên theo.

Tô Dịch khóe môi nổi lên một vòng bất đắc dĩ, lại cảm thấy có chút buồn cười.

Hắn đã thật lâu không đến nhận thức qua loại này "Đãi ngộ" .

Diêu tưởng ở tiền thế, Đại Hoang Cửu Châu chi địa, từ xưa đến nay vô số người phong lưu cạnh tranh phong.

Lục Đại Đạo Môn sừng sững, quan sát nhân gian.

Ba đại Ma Tông chiếm giữ, quân tiên phong loạn thế.

Có Chư Thiên Thần Phật oai phong một cỏi, nhấc lên lớn đời tới duy, máu nhuộm Giang Sơn như vẽ.

Như thế, độc tôn Đại Hoang, kiếm áp Cửu Châu thiên hạ mười vạn tám nghìn năm giả, duy hắn Tô Huyền Quân một người tai!

Mạnh mẽ như sừng sững Thanh Minh chi đỉnh 'Hoàng cảnh' tồn tại, cũng phải liễm lông mày tròng mắt, cung kính xưng một tiếng "Tôn Thượng" .

"Cái này nếu khiến kiếp trước những lão gia hỏa kia nhìn thấy một màn này, sợ là chế nhạo phá bụng không thể. . .

Tô Dịch âm thầm lắc đầu.

Hắn giờ phút này, thân ảnh dài thường thượt thon gầy, khuôn mặt thanh tuyển, một thân vải bào màu xanh, đứng chắp tay, toàn thân tản ra lạnh nhạt, thanh thản tới trung khí.

"Bất quá, bọn hắn có một chút nói không sai, hôm nay ta đây, hoàn toàn chính xác không chịu nổi một chút. . ."

Tô Dịch ánh mắt nhỏ liễm, lâm vào trầm tư.

Hắn cỗ thân thể này, vốn là Đại Chu Ngọc Kinh Thành Tô gia một gã chuẩn bị nhận vắng vẻ con vợ kế.

Năm tuổi thời gian, mẫu thân "Diệp Vũ Phi" bệnh nặng không dậy, buông tay nhân gian.

Mười bốn tuổi thời gian, tiến vào Vân Hà quận "Thanh Hà kiếm phủ" tu hành.

Chỉ dùng hai năm thời gian, mười sáu tuổi hắn liền nhảy lên trở thành Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ dòng dõi một truyền nhân, có được "Ngoại môn kiếm đầu" thanh danh tốt đẹp.

Nhưng bởi vì một cuộc biến cố, làm hắn tu vi mất hết.

Không lâu, tại Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng an bài xuống, nhường hắn đã thành cái này Vân Hà quận Quảng Lăng thành ba Đại tông tộc một trong "Văn gia" con rể tới nhà.

"Bất quá, vô luận kiếp trước sáng nay, người nào lại biết rõ, ta lúc này, từ lâu không lúc trước ta đây rồi. . ."

Tô Dịch trong lòng dâng lên tâm tình khác thường, đôi mắt ở chỗ sâu trong mờ mờ ảo ảo có không nói ra được ánh sáng tại bắt đầu khởi động.

BOANG...!

Tựa hồ cảm ứng được tâm tư Tô Dịch, một đám mát lạnh u lãnh kiếm ngân vang tại trong đầu hắn vang lên, chợt lại yên tĩnh lại.

Đó là một thanh Tiên Kiếm thần bí.

Kiếm danh "Cửu Ngục" !

Kiếm này bị cửu trọng "Thần Liên" giam cầm.

Một năm trước, tại Thanh Hà kiếm phủ "Luận kiếm thí luyện" một ngày trước ban đêm,

Làm Tô Dịch một lần hành động đem tu vi đột phá đến "Tụ khí" cảnh thời gian, trong đầu lặng yên nổi lên "Cửu Ngục Kiếm" hư ảnh.

Mà vì thế trả giá đấy, thì là một thân tu vi.

Đây cũng là Tô Dịch lúc trước tu vi mất hết nguyên nhân thực sự.

Ở rể Văn gia một năm nay, Tô Dịch cả ngày lẫn đêm đều tại cảm ứng trong đầu Cửu Ngục Kiếm, ý đồ cởi bỏ bí mật kiếm này.

Mà đang ở ba ngày trước ban đêm, Tô Dịch lại một lần nữa nếm thử cùng "Cửu Ngục Kiếm" câu thông thời gian, ngoài ý muốn cởi bỏ trên kiếm này tầng thứ nhất phong ấn.

Cũng bởi vậy đã thức tỉnh kiếp trước cái kia thuộc về 'Tô Huyền Quân' ký ức.

"Giống như một giấc chiêm bao mười bảy năm, sáng nay mới biết ta là ta, giấc mộng Nam Kha, khái chi bằng là!"

Tô Dịch trong lòng tự nói.

Hắn hiện tại, cũng mới mười bảy tuổi mà thôi, phong nhã hào hoa, thiếu niên khí phách, đúng như Triêu Dương mới lên, hết thảy tràn ngập hy vọng.

"Dưới mắt ta đây, tình cảnh mặc dù quẫn bách chịu không nổi, nhưng bằng vào kiếp trước kinh lịch cùng thủ đoạn, muốn cải biến đây hết thảy, căn bản chưa nói tới bao nhiêu vấn đề."

Tô Dịch chắp tay tại cõng, ánh mắt chuyển động thời gian, ngẫu nhiên làm cho người ta lấy cùng tuổi không tương xứng tang thương thâm sâu cảm giác, đó là một loại trải qua thế sự ngụp lặn sau đó lưu lại một vòng lạnh nhạt.

"Không nóng nảy, ta lần này chuyển thế, làm như vậy là để đánh vỡ kiếp trước gặp tu vi bích chướng, lấy chứng nhận vô thượng kiếm đồ."

"Hôm nay, nhân gian còn tốt, thanh xuân còn sớm, sớm muộn gì có một ngày, tự nhiên trở về Đại Hoang Cửu Châu, hảo hảo cùng những cái này nghiệp chướng tính toán kiếp trước sổ sách!"

Tô Dịch trong đầu lặng yên hiện ra kiếp trước từng bức họa.

Có Bì Ma Chiến Hoàng, Thanh Đường Nữ hoàng, Kim Sí Đại Bằng, Vũ Hóa Kiếm Đình, Lục Đại Đạo Môn. . .

Ừ

Đột nhiên, Tô Dịch có chỗ phát hiện giống như, giương mắt triều Tùng Vân kiếm phủ đại môn nhìn lại.

Chính trực tan học thời khắc, đồng ý đồng ý nhiều rất nhiều thiếu nữ đi ra, bầu không khí náo nhiệt tiếng động lớn rầm rĩ, trên người tản ra thuộc về người thiếu niên thanh xuân khí tức.

Nhưng lúc này, cái kia tiếng động lớn rầm rĩ bầu không khí lại đột nhiên lâm vào yên lặng.

Tùng Vân kiếm phủ chỗ đại môn, đám người lặng yên tách ra, nhượng ra một con đường.

Tại rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chú, một cái thiếu nữ theo Tùng Vân kiếm phủ đi ra.

Thiếu nữ ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, đen nhánh mái tóc mềm mại đất rủ xuống, mặt mày thanh tú, xinh đẹp động lòng người, da thịt nõn nà giống như trắng như tuyết, mười phần một cái mỹ nhân bại hoại.

Nàng mặc lấy rộng thùng thình vừa vặn Thanh váy, toàn thân trong trắng thuần khiết, xinh đẹp cân xứng thân ảnh tại một vòng dưới trời chiều nổi lên một tầng mông lung như huyễn giống nhau sáng bóng.

Phảng phất giống như Tiên Tử lâm trần!

Phụ cận rất nhiều thiếu niên ánh mắt đăm đăm.

Bọn hắn phần lớn đều là chừng mười lăm tuổi tuổi, chính trực mộ ngải chi niên, xanh miết cảnh xuân tươi đẹp, hoàn học không được che giấu trong ánh mắt ái mộ cùng nóng bỏng.

Một chút da mặt mỏng thiếu niên đã cúi đầu xuống, tự ti mặc cảm, không dám đi nhìn thẳng.

Những thiếu nữ kia đám lại thần sắc khác nhau, có ghen ghét, có hâm mộ, có ảm đạm.

Trong các nàng cũng không thiếu xinh đẹp xinh đẹp giả, thế nhưng là cùng cái kia thiếu nữ váy xanh vừa so sánh với, liền có vẻ thua kém đi một tí.

Giống như đom đóm cùng Minh Nguyệt, không lấy tranh nhau phát sáng.

Yên tĩnh trong không khí.

Thiếu nữ váy xanh bộ pháp không nhanh không chậm, nàng ngũ quan tinh xảo trắng nõn, một đôi thật to con mắt thâm sâu mà sáng long lanh.

Nhưng, sắc mặt của nàng cũng rất lạnh như băng, phảng phất giống như băng sơn giống như di đời độc lập, làm người ta không dám nhận gần.

Văn Linh Tuyết.

Mới mới vừa gia nhập Tùng Vân kiếm phủ một năm nàng, đã thành vì tất cả giáo tập lão sư trong mắt "Tuyệt sắc kỳ tài", công nhận băng sơn mỹ nhân.

Tùng Vân kiếm phủ Phủ chủ "Tạ Cửu Nguy" đều cảm khái, một thân thanh tú, băng tuyết sáng tỏ, làm mà vượt Tùng Vân kiếm phủ một viên sáng chói Minh Châu.

Mà tại trong mắt Tô Dịch, cái này cái vô luận đi đến nơi nào đều nhất định hội gây chú ý ánh mắt của người ngoài thiếu nữ, là Văn Linh Chiêu muội muội.

Cũng là hắn đấy. . . Cô em vợ.

"Tiểu nha đầu trổ mã được càng mặn mà."

Tô Dịch đuôi lông mày hiện lên một vòng tiếu ý.

Ở rể Văn gia một năm nay, cơ hồ tất cả mọi người xem thường hắn, đối với hắn châm chọc khiêu khích, mọi cách chế ngạo nói móc.

Duy nhất Văn Linh Tuyết, là chân chính đem hắn coi như "Tỷ phu" đối xử, hoàn thường thường vì hắn bênh vực kẻ yếu.

"Tỷ phu, ngươi như thế nào tới "

Làm xa xa đất chứng kiến Tô Dịch thân ảnh, Văn Linh Tuyết thâm thúy như bảo thạch giống nhau con mắt hiện lên một vòng kinh hỉ, vô cùng ngoài ý muốn.

Chợt, phấn gọt giũa cánh môi nâng lên một vòng phát ra từ nội tâm tiếu ý.

Cái này một vòng cười, giống như ánh mặt trời sáng rỡ hiện ra, băng sơn tùy theo hòa tan.

Không ít nam sinh thần sắc đều hoảng hốt một cái, trái tim kịch liệt nhảy lên.

"Đẹp quá. . ."

Có người kìm lòng không được thì thào.

"Nàng. . . Nàng lại cười rồi. . ."

Có mắt người Thần hoảng hốt.

"Nói ra các ngươi có thể không tin, một năm nay, ta còn là lần đầu nhìn thấy chúng ta Tùng Vân kiếm phủ đệ nhất mỹ nhân dáng tươi cười!"

Có người thổn thức.

Cái này đưa tới rất nhiều tiếng phụ họa, khi bọn hắn trong ấn tượng, Văn Linh Tuyết người cũng như tên, dung mạo thanh tú tuyệt luân, tính tình lại giống như cô tiễu băng tuyết.

Mặc dù mọi người đều là đồng môn, nhưng cơ hồ không ai bái kiến nàng đối với mọi người cười qua!

"Ài, ta nếu có nàng như vậy đẹp mắt, gì về phần trong những năm này một mực đuổi không kịp Tiêu sư huynh "

Một cái thiếu nữ thần sắc phức tạp.

Ngay cả là nữ hài tử, đều không phải không thừa nhận, Văn Linh Tuyết vô luận khí chất còn là dung mạo, đều để cho bọn họ những thứ này nữ đồng học cảm nhận được tuyệt đối áp lực.

Tại Tùng Vân Học Phủ, nếu không có cần thiết, không đến cô bé nào nguyện ý cùng Văn Linh Tuyết nhập bọn, như vậy càng phụ trợ Văn Linh Tuyết đẹp là bực nào kinh người.

Tại đây các màu ánh mắt nhìn chăm chú, Văn Linh Tuyết thay đổi trước không nhanh không chậm bộ pháp, thân ảnh nhẹ nhàng đất bước nhỏ chạy tới trước người Tô Dịch!

Những nam sinh kia đồng tử đều là co rụt lại, giống như mãnh liệt thanh tỉnh đồng dạng.

"Vừa rồi. . . Vừa rồi Văn Linh Tuyết là đúng cái kia kẻ bất lực cười "

Bọn hắn giống như không thể tin được, hai mặt nhìn nhau.

Theo bọn hắn biết, tuy rằng Tô Dịch là Văn Linh Tuyết tỷ phu, mà dù sao là một cái con rể tới nhà!

Địa vị quẫn bách, không chỉ Văn gia những đại nhân kia vật xem thường hắn, cả Văn gia những thứ kia tỳ nữ cùng hạ nhân cũng dám đối với hắn châm chọc khiêu khích.

Cái này tại toàn bộ Quảng Lăng thành, càng là người làm cho đều biết.

Nhưng Văn Linh Tuyết đối xử Tô Dịch thái độ, lại lại có vẻ vô cùng thân mật, càng đối với Tô Dịch đến biểu lộ ra hoàn toàn khác nhau kinh hỉ.

Chỉ cần không phải mù lòa, ai có thể nhìn không ra, hiện tại Văn Linh Tuyết thật cao hứng

Khác thường!

Quá khác thường!

Những nam sinh kia nhất thời đều không thể tin được bản thân ánh mắt.

Nhìn trước người thiếu nữ cái kia tươi đẹp nụ cười xinh đẹp, Tô Dịch cười nói: "Vốn ngươi đang ở đây Học Phủ thời gian, nhưng lại bộ dáng như vậy đấy."

Đây là hắn lần đầu tiên tới nhận Văn Linh Tuyết tan học.

Cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Văn Linh Tuyết cái kia một bộ lạnh như băng cô tiễu bộ dáng.

Tại Tô Dịch trong ấn tượng, tại Văn gia làm con rể một năm nay, trước mặt đối với chính hắn một tỷ phu thời gian, Văn Linh Tuyết luôn luôn tươi đẹp hoạt bát, ngây thơ dí dỏm, hoàn toàn cùng với băng sơn hai chữ không dính nổi vừa.

"Ta tại Học Phủ nếu không mặt lạnh lấy, không biết có bao nhiêu chán ghét gia hỏa hội người trước ngã xuống, người sau tiến lên đất quấy rầy ta, như vậy có thể sẽ quá đáng ghét rồi."

Văn Linh Tuyết hé miệng mà cười, thanh âm thanh thúy ngọt ngào, tượng leng keng mát lạnh nước suối.

Tô Dịch giật mình.

Cũng đúng, lấy hắn kiếp trước ánh mắt đến xem, Văn Linh Tuyết cũng được xưng tụng là nhất đẳng tiểu mỹ nhân rồi, lại trường lớn hơn một chút, nhất định xảy ra rơi vào đẹp hơn mỹ lệ.

Giống như bực này tuyệt sắc, bên người đã định trước không có khả năng thiếu khuyết người ái mộ dây dưa.

Lúc này, Văn Linh Tuyết nhìn chung quanh đồng học cái kia ngốc trệ kinh ngạc ánh mắt, đột nhiên có chút chột dạ, áo não bĩu môi, thầm nói:

"Đã xong, cũng bởi vì rất cao hứng, ta một năm nay vất vả khổ cực giả vờ lạnh như băng bộ dáng, toàn bộ hủy. . ."

Chợt, thiếu nữ bật cười, hào khí vượt mây vung tay lên, "Coi như vậy đi, mà quản xem bọn hắn làm cái khỉ gió gì nhiều như vậy, ta cao hứng là tốt rồi."

Nàng thân mật đất kéo lên cánh tay Tô Dịch, như vẽ giữa lông mày, đều là tiếu ý, vui vẻ nói: "Tỷ phu, chúng ta về nhà đi."

"Tốt."

Tô Dịch cười gật đầu, thiếu nữ cùng một chỗ ly khai.

Cho đến đưa mắt nhìn thân ảnh của bọn hắn biến mất, Tùng Vân kiếm phủ phụ cận một trận trầm mặc.

"Ai có thể nói với ta, Linh Tuyết cô nương sao cùng một cái kẻ bất lực thân mật như thế "

Một gã anh tuấn thiếu niên nghiến răng nghiến lợi hỏi.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, bọn hắn cũng nghĩ không thông.

"Một cái Quảng Lăng thành người người cười nhạo con rể tới nhà, một cái phế vật tu vi mất hết, cưới Văn Linh Chiêu đại mỹ nhân như vậy còn chưa đủ, còn muốn đem độc thủ vươn hướng người ta muội muội đáng giận a!"

Rất nhiều thiếu niên oán giận, trong lòng tràn đầy đều là đối với Tô Dịch ghen ghét.

Lúc này thời điểm, ngay cả những thiếu nữ kia đều không thể giải thích vì sao, cảm giác rất kỳ quái.

Văn Linh Tuyết hạng gì kiêu ngạo lạnh như băng một người, không chỉ tu luyện thiên phú cực kỳ tuyệt diễm, cả tu vi cũng có thể nói Tùng Vân kiếm phủ làm đại đệ tử trung nhân vật đứng đầu.

Nàng. . .

Sao nhìn đến trên cái kia Tô Dịch

Dù là Tô Dịch là nàng tỷ phu, nhưng trong truyền thuyết, tỷ tỷ của nàng Văn Linh Chiêu cuối cùng ghét cay ghét đắng cùng loại trừ đúng là gia hỏa này a!

"Tỷ phu, ngươi luôn luôn không thích đi ra ngoài đấy, như thế nào hôm nay lại đột nhiên tới đón ta "

Phản hồi Văn gia trên đường đi, Văn Linh Tuyết chớp như nước trong veo ánh mắt, hiếu kỳ nói.

Thiếu nữ thanh tú trong vắt, xinh đẹp yểu điệu thân ảnh tràn đầy tươi đẹp, hoạt bát, thanh xuân khí tức.

"Tỷ tỷ ngươi đã trở về."

Tô Dịch thuận miệng nói, trong lòng không khỏi đất nổi lên một tia vi diệu tâm tình.

Văn Linh Tuyết đôi mắt đẹp sáng ngời, kinh hỉ nói: "Tỷ tỷ nàng. . . Nàng cuối cùng nguyện ý đã trở về "

Một năm trước, Văn Linh Chiêu đang cùng Tô Dịch lập gia đình vào lúc ban đêm, đột nhiên đi không từ giã, tiến về trước Vân Hà quận Thanh Hà

kiếm phủ tu hành.

Tất cả mọi người cho là, đây là Văn Linh Chiêu tại biểu đạt đối với chính mình hôn nhân bất mãn, ôm hận trong lòng.

Chính là Văn Linh Tuyết mình cũng biết rõ, tỷ tỷ Văn Linh Chiêu cực loại trừ cùng ghét cay ghét đắng cái hôn sự này, nội tâm cũng chưa bao giờ tiếp nhận qua tỷ phu Tô Dịch.

Nhưng bây giờ, thời gian cách một năm sau, Văn Linh Chiêu đã trở về!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 3: Thê Tử Văn Linh Chiêu

Văn Linh Tuyết kích động sau đó, đột nhiên phát giác được cái gì, một đôi làn thu thủy giống như trong vắt con mắt trên dưới lần nữa đánh giá Tô Dịch, nói:

"Tỷ phu, ngươi từ khi ở rể chúng ta Văn gia, liền chân không bước ra khỏi nhà, chán chường bi quan chán đời, uất ức không vui, để cho ta lo lắng rất lâu, thực sợ ngươi đột nhiên nghĩ không ra làm ra một chút chuyện không tốt."

Nàng ngước mắt ngưng mắt nhìn Tô Dịch, nghi ngờ nói: "Nhưng bây giờ, hai chúng ta mới một tháng không gặp mặt, tỷ phu ngươi nhưng thật giống như thay đổi một người giống nhau."

Tô Dịch trong lòng kinh ngạc, nha đầu kia thật là nhạy cảm trực giác!

Tùng Vân kiếm phủ mỗi tháng nghỉ hai ngày, Tô Dịch cũng có tầm một tháng không thấy Văn Linh Tuyết rồi.

Lại chưa từng nghĩ vừa vừa thấy mặt, đã bị Văn Linh Tuyết đã nhận ra một chút manh mối.

"Đoạn thời gian này, ta nhưng suy nghĩ minh bạch một ít chuyện, sẽ không giống như trước kia như vậy."

Tô Dịch cười nói.

"Thì ra là thế."

Văn Linh Tuyết mừng rỡ, thanh tú tuyệt tục khuôn mặt hiện lên một vòng sáng lạn dáng tươi cười, dứt khoát tiếng nói:

"Cái này nhưng thật tốt quá, ta thích tỷ phu như bây giờ tử, có một loại. . . Ừ, cảm giác nói không ra lời, tựa như trên sách theo như lời, lập như Chi Lan ngọc thụ, cười giống như Lãng Nguyệt vào lòng, vắng lặng hiên nâng, siêu trần thoát tục!"

Thiếu nữ hai tay chắp sau lưng, váy xanh như ngọc, cười tươi như hoa, đó là phát ra từ nội tâm cao hứng, cùng trước nàng tại Tùng Vân Học Phủ thời gian cái kia dáng vẻ lạnh như băng tưởng như hai người.

Cái này nếu khiến nàng những thứ kia các học sinh nhìn thấy, sợ có được kinh ngạc kinh ngạc, tinh thần chán nản rồi.

Tô Dịch nhịn không được cười lên.

Một người cải biến, thường thường là một đêm chuyện giữa.

Huống chi đã có được kiếp trước lịch duyệt cùng tầm mắt, tâm cảnh của mình cùng tính tình, Tự Nhiên cùng trước kia không thể so sánh nổi!

Văn gia.

Quảng Lăng thành ba Đại tông tộc một trong, nằm ở Quảng Lăng Thành Tây Bắc khu vực, chiếm diện tích trăm mẫu, đình viện chằng chịt, dinh thự như rừng.

Cảnh ban đêm hàng lâm.

Làm Tô Dịch cùng Văn Linh Tuyết phản hồi thời gian, chỉ thấy đình viện tiền đã cùng đợi một đạo thân ảnh, có vẻ có chút lo lắng.

Cầm Thiến, Tô Dịch mẹ vợ, tuy rằng tuổi đã lớn, dung mạo lại đoan trang xinh đẹp, có một cỗ đặc biệt thành thục bộ dạng thuỳ mị, lúc tuổi còn trẻ tuyệt đối là cái đại mỹ nhân.

"Ngươi ăn cơm trắng kẻ bất lực, chỉ làm cho ngươi Tiếp Văn Tuyết tan học mà thôi, như thế nào muộn như vậy mới trở về "

Cầm Thiến vẻ mặt phiền chán, hung hăng trừng Tô Dịch một cái.

Chứng kiến Tô Dịch, trong nội tâm nàng liền ứa ra hỏa khí, con rể này, làm hại nàng trong khoảng thời gian này không biết đã nghe được nhiều ít chế nhạo đàm phán hoà bình bàn về.

Tô Dịch thần sắc bình thản, hồn không thèm để ý.

Ở rể Văn gia đã một năm rồi, hắn tự nhiên hiểu rõ mẹ vợ tính khí đanh đá bực nào.

Bất quá, Tô Dịch cũng biết, tại hắn cùng Văn Linh Chiêu lập gia đình trong chuyện này, Cầm Thiến từ vừa mới bắt đầu tựu bất đồng ý, tịnh mãnh liệt biểu đạt ra cự tuyệt cùng bất mãn.

Nhưng việc hôn sự này chính là Văn gia lão thái quân tự mình hạ lệnh xử lý, Cầm Thiến cũng không dám vi phạm, đến cuối cùng chỉ có thể bóp cái mũi nhận biết.

"Mẹ, là ta tan học chậm trễ chút thời gian. . ."

Bên cạnh Văn Linh Tuyết há mồm muốn thay Tô Dịch giải thích.

"Đã thành, ngươi nha đầu kia tranh thủ thời gian đi ăn cơm."

Cầm Thiến tức giận đất phất phất tay, rồi sau đó lạnh lùng lườm Tô Dịch một cái, "Ngươi đi theo ta, tộc trưởng bọn hắn đều tại tông tộc đại điện chờ

đây!"

Nghe vậy, Văn Linh Tuyết nhịn không được nói: "Tông tộc đại điện đợi tỷ phu của ta đây là muốn làm cái gì "

"Ngươi nha đầu kia mù quan tâm cái gì đâu rồi, ngươi cho ta lưu lại trong nhà hảo hảo ở lại đó, đâu cũng không cho đi, có nghe hay không "

Cầm Thiến ngôn từ nghiêm khắc.

Văn Linh Tuyết ồ một tiếng, nàng không để lại dấu vết nhìn thoáng qua Tô Dịch, hồ nước giống nhau sáng long lanh con mắt trong suốt trung nổi lên một tia lo lắng.

Tô Dịch cười cười, nói: "Nghe lời, nhanh đi ăn cơm đi."

Văn Linh Tuyết lúc này mới quay người đi vào đình viện.

Đem một màn này thu hết vào mắt Cầm Thiến tỏa ra cảnh giác, sắc mặt âm trầm nói: "Linh Tuyết còn nhỏ, nếu như ngươi dám động cái gì tâm tư không đứng đắn, ta chính là bất cứ giá nào, cũng phải đem ngươi phế đi!"

Tô Dịch khóe môi một trận run rẩy, ta Tô Huyền Quân là loại người này sao

"Đi theo ta."

Cầm Thiến không nói nhảm nữa, cũng lười lại nhìn Tô Dịch một cái, e sợ cho khống chế không nổi nội tâm hỏa khí mắng nữa cái này cái tiện nghi con rể dừng lại.

Tông tộc đại điện.

Đèn đuốc sáng trưng, vàng son lộng lẫy, Văn gia tộc trường Văn Trường Kính cùng một đám đại nhân vật đều đã đến đông đủ, theo thứ tự ngồi ở đại điện hai bên trên ghế ngồi, lẫn nhau đàm tiếu, bầu không khí thoải mái náo nhiệt.

Nhưng, làm Tô Dịch đi theo Cầm Thiến tiến vào đại điện cái kia một nháy mắt, tất cả mọi người đình chỉ nói chuyện với nhau, ánh mắt đều là đồng loạt nhìn về phía Tô Dịch.

Những đại nhân kia vật ánh mắt đều trở nên khác thường đứng lên, có hi vọng vui đùa, khinh thường, thương cảm, chê cười, không phải trường hợp cá biệt.

Nguyên bản náo nhiệt thoải mái bầu không khí, cũng tùy theo buồn bực một chút.

Tuy rằng những ánh mắt kia là nhìn về phía Tô Dịch, thế nhưng nhường Cầm Thiến toàn thân một trận không được tự nhiên, thấp giọng lạnh lùng nói:

"Ngươi ở đây đang chờ."

Nàng hấp tấp đi tới trượng phu Văn Trường Thái bên người ngồi xuống.

Tô Dịch lại hồn nhiên giống như không có việc gì người giống như, một mình đứng ở trong đại điện, ánh mắt theo đang ngồi những thứ kia Văn gia đại nhân vật trên người đảo qua.

Ừ

Đột nhiên, Tô Dịch con mắt dừng lại, thấy được một đạo quen thuộc đẹp mỹ lệ thân ảnh.

Thiếu nữ lông mày như núi xa, mắt ngọc mày ngài, mặc một bộ váy lam nhạt, thon dài đùi ngọc khép lại mà ngồi, nàng toàn thân không có bất kỳ đồ trang sức làm đẹp, đúng như nước trong Phù Dung, tự có trong trẻo trác tuyệt ý vị.

Mười phần một cái đẹp mỹ lệ tuyệt tục mỹ nhân.

Nhưng, nàng mặt mày tầm đó đã có một vòng lạnh buốt băng hàn chi ý, một bộ cự nhân ở ngoài ngàn dặm cao ngạo tư thái.

Văn Linh Chiêu!

Nàng chính là Tô Dịch trên danh nghĩa thê tử!

Quảng Lăng thành số một tuyệt đại mỹ nhân, phong độ tư thái như tiên, võ đạo thiên phú kinh diễm quần luân, bị không biết bao nhiêu năm khinh tuấn tài ngưỡng mộ.

"Thì ra là thế, Văn Tuyết nha đầu kia tại Tùng Vân kiếm phủ thời gian làm cho biểu hiện ra lạnh như băng tư thái, rõ ràng cho thấy tại học tỷ tỷ của nàng."

Tô Dịch giật mình.

Văn Linh Tuyết là giả giả bộ lạnh như băng, Văn Linh Chiêu lại thật sự lạnh như băng, cái kia cô tiểu lành lạnh khí chất đều đã dung nhập vào nàng thực chất bên trong.

Cùng một thời gian.

Văn Linh Chiêu rõ ràng chú ý tới Tô Dịch ánh mắt, đôi mi thanh tú hơi nhíu, chợt liền khôi phục lại bình tĩnh, lạnh lùng tinh mâu từ đầu đến cuối căn bản không thấy Tô Dịch một cái, không nhìn thẳng rồi.

Thời gian cách một năm, vợ chồng lại gặp nhau, nhưng như cũ hình như người dưng!

"Tô Dịch, lần này tìm ngươi đến đây, là có chuyện phải báo cho ngươi."

Đại điện chủ tọa lên, Văn gia gia chủ Văn Trường Kính thanh âm tùy ý đất mở miệng, đem đại điện sở hữu ánh mắt đều hấp dẫn tại trên người hắn.

Hắn một thân áo bào tím, liễu sợi râu tóc bạc, mặt như quan ngọc, hai tay đỡ tại trên ghế dựa, ngang tàng thân ảnh như một đạo như núi cao, uy nghiêm mười phần.

"Linh Chiêu thiên phú kinh diễm, tại Thanh Hà kiếm phủ tu hành một năm nay, may mắn được một vị đại nhân vật nhìn trúng, tiến cử nàng tiến về trước 'Thiên Nguyên học cung' tu hành."

"Nói cách khác, hôm nay Văn Chiêu, đã là Thiên Nguyên học cung một gã chính thức học viên."

Văn Trường Kính ánh mắt lạnh nhạt mà nhìn Tô Dịch, đạo "Ngươi từng là Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu, tuy rằng hôm nay chỉ là phế nhân, nhưng cũng có thể hiểu rõ, Thiên Nguyên học cung là bực nào siêu nhiên khổng lồ tồn tại. Đối với chúng ta Văn gia mà nói, Linh Chiêu có thể may mắn tiến vào trong đó tu hành, được xưng tụng là một cái cọc thiên đại việc vui."

Thì ra là thế.

Tô Dịch giờ mới hiểu được đêm nay những thứ này Văn gia đại nhân vật gọi thấy mình nguyên nhân.

Thiên Nguyên học cung là "Thiên Nguyên châu" đệ nhất tu hành chi địa, phàm là có thể trở thành Thiên Nguyên học cung đệ tử đấy, cơ hồ đều là

một châu chi địa cao cấp nhất trác tuyệt thiên tài!

Một năm trước, Văn Linh Chiêu mới tiến vào Thanh Hà kiếm phủ tu hành, một năm sau đã bị tiến cử tiến về trước Thiên Nguyên học cung tu hành, có thể nghĩ, nàng võ đạo thiên phú hạng gì kinh người.

Đây đối với Văn gia mà nói, đích xác là một cái cọc chuyện tốt.

Nhưng đối với hắn Tô Dịch mà nói, cũng chỉ có nghĩa là từ nay về sau thời gian rất lâu bên trong, sợ là đều lại không thấy được chính hắn một thê tử.

Nghĩ vậy, Tô Dịch nhìn cách đó không xa Văn Linh Chiêu một cái, lại thấy người sau như trước một bộ lành lạnh cô tiễu mặt không biểu tình bộ dáng.

"Tộc trưởng cùng các vị trưởng bối là muốn hỏi một câu ý kiến của ta" Tô Dịch nói.

Đang ngồi mọi người khẽ giật mình, đều lộ ra vẻ cổ quái.

Một đạo cười nhạo tiếng đột ngột đất vang lên, "Tô Dịch, ngươi suy nghĩ nhiều, chuyện này căn bản không có thương lượng, vô luận ngươi đồng ý hay không, Linh Chiêu lớn tiền đồ tốt cũng sẽ không bị ngươi cái phế vật này liên lụy!"

Văn Trường Thanh!

Văn Linh Chiêu Nhị bá, một bộ cẩm bào, mặt trắng không râu, ánh mắt hung ác nham hiểm lạnh lùng nghiêm nghị.

Đại điện vang lên một trận cười khẽ thanh âm, tựa hồ cũng bị Tô Dịch câu nói kia chọc cười.

Một cái con rể tới nhà, hoàn vọng tưởng tại trong chuyện này thay ý kiến

Tiểu tử này là thật không biết hắn tại Văn gia tộc mắt người trung chỉ là một cái không quan trọng gì kẻ bất lực

Nhưng vượt quá Văn gia tất cả mọi người dự kiến ——

Tô Dịch giờ khắc này lại lại có vẻ cực kỳ yên lặng cùng ung dung, tựa như không đếm xỉa đến.

Cái kia lạnh nhạt tự nhiên tư thái, nhường không ít ý định chế giễu người ngược lại cảm thấy một trận không thoải mái.

"Nếu như chư vị đều đã làm tốt quyết đoán, hoàn tới tìm ta làm chi "

Tô Dịch thuận miệng hỏi.

Nếu không có thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, tại gặp những thứ này làm cho người ta khó chịu nhục nhã về sau, nhất định sẽ vì thử phẫn nộ không chịu nổi.

Nhưng bây giờ Tô Dịch, sớm không lúc trước rồi, cái nào sẽ quan tâm những thứ này

"Là ta nghĩ thừa dịp lần này cơ hội cùng Tô sư huynh bái kiến một mặt."

Đại điện bên ngoài vang lên một đạo âm thanh trong trẻo, một người mặc rộng tay áo Bạch Bào, khuôn mặt anh tuấn, khí vũ hiên ngang thanh niên đi đến.

Lập tức, Văn gia gia chủ Văn Trường Kính cùng đang ngồi một đám đại nhân vật ngay ngắn hướng đứng dậy, thần sắc đều trở nên nhiệt tình đứng lên.

"Ngụy công tử tới, nhanh mau mời ngồi!"

"Ngụy công tử, chúng ta vốn định nhường Tô Dịch tự mình đi bái kiến người đấy, người như thế nào đích thân đến, điều này làm cho ta chờ thật là có chút được sủng ái mà lo sợ, không có từ xa tiếp đón, mong rằng thứ tội."

. . . Những thứ kia lấy lòng đích thoại ngữ ở bên trong, lộ ra không che giấu chút nào nịnh bợ cùng nịnh nọt, một cái bỉ một cái nhiệt tình.

Tộc trưởng Văn Trường Kính càng là tự mình bả cái kia "Ngụy công tử" nghênh đón tiến đại điện.

Một màn này màn, thấy được Tô Dịch âm thầm lắc đầu, như vậy làm vẻ ta đây, thật là làm cho người ta buồn nôn a. . .

"Tô sư huynh, đã lâu không gặp." Mà lúc này, đi vào đại điện Bạch Bào thanh niên trực tiếp đi tới bên người Tô Dịch, dáng vẻ kiêu căng, hùng hổ dọa người.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 4: Cánh Tay Lại Lật Mưa Gió

Ngụy Tranh Dương.

Thanh Hà kiếm phủ đệ tử ngoại môn, Vân Hà Quận thành đỉnh cấp đại tộc Ngụy thị dòng chính đệ tử.

Vẻn vẹn bực này thân phận, đã đầy đủ nhường Văn gia trên dưới kính sợ.

"Nguyên lai là Ngụy sư đệ."

Tô Dịch khẽ gật đầu.

Tại Thanh Hà kiếm phủ tu hành trong ba năm, Ngụy Tranh Dương một mực xem bản thân là đối thủ cạnh tranh.

Nhưng cái kia trong ba năm, mặc cho Ngụy Tranh Dương cố gắng như thế nào, cũng một mực bị bản thân vững vàng để lên một đầu.

Đổi lại mà nói tới, cái kia ba năm, Ngụy Tranh Dương một mực sống tại chính mình trong âm ảnh!

Lúc này, Ngụy Tranh Dương ánh mắt không kiêng nể gì cả dò xét Tô Dịch một lát, đột nhiên trường tiếng thở dài, xúc động nói:

"Người nào không nghĩ tới, đường đường Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu, nháy mắt thời gian, lại rơi xuống phàm trần, không chỉ tu vi mất hết, hoàn thành con rể tới nhà, quá thật đáng buồn, quá đáng tiếc "

Tiếng truyền đại điện, quanh quẩn không ngớt.

Mọi người thần sắc trở nên khác thường đứng lên.

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười nói: "Xem, Ngụy sư đệ là quên trước đây giáo huấn, nếu không ta giúp ngươi nhớ lại nhớ lại "

Một câu, lại giống như đâm chọt Ngụy Tranh Dương chỗ đau, nhớ tới một chút không dám nhớ lại chuyện cũ, sắc mặt cũng dần dần âm trầm xuống.

"Tô Dịch, không thể đối với Ngụy công tử vô lễ!"

Tộc trưởng Văn Trường Kính bỗng nhiên đứng dậy, nghiêm nghị trách mắng, ánh mắt lạnh như băng lộ ra uy hiếp.

Tô Dịch tuy rằng sớm hiểu rõ Văn gia trên dưới xem thường bản thân, nhưng vẫn còn có chút ngoài ý muốn.

Đường đường Văn thị tộc trưởng!

Lại tại trước mắt bao người, giúp đỡ một ngoại nhân uy hiếp bản thân con rể

Lại nhìn Văn gia kia đại nhân hắn vật, sắc mặt đều mang theo như ẩn như hiện khinh thường cùng lãnh ý, không ai cảm giác Văn Trường Kính chuyện đó có bất kỳ không thích đáng.

Không thể nghi ngờ, trong lòng bọn họ, chính hắn một người ở rể như là trang trí, có thể mặc cho đắn đo.

"Như thế, cũng tốt."

Giờ khắc này, Tô Dịch thần sắc trở nên càng lạnh nhạt, chỉ bất quá trong lòng, đã triệt để phân rõ cùng Văn gia giới hạn.

"Tô Dịch, ta cũng không phải là chuyên môn theo Vân Hà quận chạy tới thăm ngươi chê cười kia "

Ngụy Tranh Dương lạnh lùng mở miệng, đang ngồi Văn gia mọi người đối với Tô Dịch thái độ, bị hắn thu hết vào mắt, trong lòng càng không có sợ hãi.

"A, cái kia là vì cái gì" Tô Dịch đạo

Ngụy Tranh Dương khóe môi hơi vểnh, ánh mắt như chim ưng giống như nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, duỗi ra hai ngón tay, từng chữ một nói:

"Ta thử, chỉ vì hai chuyện."

"Một, ngày mai, ta sẽ cùng Linh Chiêu cùng một chỗ tiến về trước Thiên Nguyên học trong nội cung tu hành. Ngươi yên tâm, ta sẽ chiếu cố thật tốt Linh Chiêu cô nương đấy, cam đoan không để cho nàng đã bị nửa điểm ủy khuất!"

"Hai, nhớ kỹ ngươi thân phận, một cái tu vi mất hết con rể tới nhà mà thôi, căn bản không xứng cùng Linh Chiêu cùng một chỗ!"

"Ngày đó, ta lại đến Văn gia thời gian, nhất định sẽ giúp Linh Chiêu giải trừ hôn khế, mà ngươi Tô Dịch. . . Chắc chắn bị đuổi ra khỏi cửa!"

"Đến lúc đó, như ngươi không có cơm ăn, có thể lưu lại ở bên cạnh ta làm cái nô tài, ta không ngại dùng tiền dưỡng một cái phế vật!"

Ngôn từ Thương Nhiên, âm điệu mạnh mẽ.

Ngụy Tranh Dương ưng thị lang cố, bễ nghễ tự tin, hiển thị rõ kiêu ngạo ý.

Đại điện yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Mọi người thần sắc khác thường.

Bất kể như thế nào, Tô Dịch cùng Văn Linh Chiêu cuối cùng là vợ chồng.

Nhưng Ngụy Tranh Dương lại ngay trước sở hữu Văn gia đại nhân vật trước mặt, nói ra lời nói này, đây không thể nghi ngờ là đối với Tô Dịch lớn nhất vũ nhục!

Bất quá, Ngụy Tranh Dương trong lời nói ý, cũng làm cho tộc trưởng Văn Trường Kính cùng những đại nhân kia vật có chút không được tự nhiên.

Nhưng lại không ai dám nói cái gì.

Ngụy gia, chính là đủ để ảnh hưởng Vân Hà quận mười chín thành đỉnh cấp đại tộc!

Mà Ngụy Tranh Dương là Ngụy gia đương kim tộc trưởng con trai trưởng, thân phận tôn quý, viễn không phải là bọn hắn Văn gia dám đi đắc tội.

Ngược lại là Cầm Thiến con mắt sáng ngời, cẩn thận đánh giá Ngụy Tranh Dương một phen, lấy thêm Tô Dịch đối lập, trong lòng càng không phải là tư vị.

Như nữ nhi của mình gả chính là Vị Ngụy công tử này. . . Văn gia cái nào đui mù còn dám khinh thường mình

Khiến người ngoài ý chính là ——

Dù là gặp lớn như vậy nhục, Tô Dịch thần sắc như trước sóng lớn không sợ hãi, cái kia ung dung lạnh nhạt tư thái, nhường mọi người đến nỗi đều có chút kinh ngạc.

Gia hỏa này. . .

Liền tuyệt không sinh khí

Ngụy Tranh Dương nhăn mày lại, hắn là đến diễu võ dương oai đấy, càng dùng "Đoạt vợ" phương thức đến nhục nhã Tô Dịch.

Có ai nghĩ được, Tô Dịch lại tựa hồ như căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng, nhường hắn đều có một quyền đánh vào trên bông, không chỗ dùng sức bị đè nén.

Tô Dịch đám đông thần sắc thu hết vào mắt, lạnh nhạt như trước, giống như bầu trời Thần đầu, quan sát thế gian trong góc một cái nho nhỏ trò khôi hài.

Một chút bọ chó, buồn cười buồn cười!

"Hắn đều đã đặt mình trong trình độ như vậy, sao còn sẽ có như vậy bàng quan tâm tính. . ."

Không có ai chú ý tới, một mực thờ ơ lạnh nhạt, như băng tuyết lành lạnh Văn Linh Chiêu, tinh mâu ở chỗ sâu trong nổi lên một tia không dễ dàng phát giác nghi hoặc cùng kinh ngạc.

Nhưng vào lúc này,

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua đại điện mọi người, lạnh nhạt mở miệng: "Bất kể như thế nào, chỉ cần hôn khế vẫn còn, ta vẫn như cũ là Văn Linh

Chiêu trượng phu, là Văn gia con rể."

"Mà bây giờ, một ngoại nhân, vẫn đứng ở Văn gia tông tộc trên đại điện, công khai nói, về sau muốn thay ta chăm sóc thê tử của ta."

"Chư vị, cái này như truyền đi, thế nhân sẽ như thế nào đối đãi Văn gia "

"Thì như thế nào đối đãi. . . Văn Linh Chiêu "

Một phen nói, bình thản ung dung.

Lại tựa như một đạo sấm sét, nổ vang đại điện!

Văn Trường Kính một đám đại nhân vật sắc mặt đều thay đổi, ngồi không yên.

Bọn hắn không thèm để ý Tô Dịch cảm thụ, nhưng lại không thể không quan tâm Văn gia danh dự cùng mặt mũi!

Cầm Thiến cùng Văn Trường Thái lúc này mới mãnh liệt tỉnh ngộ giống như, đều tức giận rồi, sắc mặt xấu xí. Loại sự tình này truyền đi, cuối cùng mất mặt nhất định là bọn hắn cái này làm cha mẹ đấy.

Lúc này thời điểm, ngay cả Văn Linh Chiêu cái kia lạnh như băng tuyệt mỹ trên mặt cũng nổi lên một vòng khói mù, con mắt trong suốt trung nổi lên giận dỗi vẻ.

Tranh Dương trong lòng lộp bộp một tiếng, thầm kêu không tốt.

Hắn thật không nghĩ đến, Tô Dịch một phen nói, khiến cho Văn gia mọi người thái độ đột biến. Như lại không giải thích, hiểu lầm kia có thể to lắm!

Bất quá, Tô Dịch căn bản cũng không cho hắn cơ hội mở miệng, lạnh nhạt nói:

"Ngụy sư đệ, như các ngươi Ngụy gia biết rõ, ngươi lời thề son sắt muốn cướp đi người khác thê tử, bọn hắn nên như thế nào đối đãi ngươi "

"Đến lúc đó, toàn bộ Vân Hà Quận thành chỉ sợ đều sẽ biết, đường đường Ngụy gia tộc dài con trai trưởng, vốn ưa thích cưỡng đoạt kẻ khác tới vợ."

Tô Dịch nhìn về phía Ngụy Tranh Dương, ánh mắt đều mang theo một tia thương cảm, "Bực này tiếng xấu một khi ngồi thực, nhưng đã định trước cả đời vô pháp rửa sạch sạch sẽ."

"Kể từ đó, ngươi ngay cả là Ngụy gia tộc dài con trai trưởng, nhưng ở Ngụy gia địa vị, chắc chắn gặp nghiêm trọng ảnh hưởng, hậu quả kia. . . Ngươi có thể chịu đựng nổi "

Nói đến đây, hắn vỗ vỗ bả vai Ngụy Tranh Dương, "Nói dừng ở thử, ngươi cẩn thận phẩm phẩm."

Đại điện yên tĩnh im ắng, áp lực nặng nề.

Tô Dịch thanh âm, vẫn tượng kiểu tiếng sấm rền từng chữ quanh quẩn trong lòng mỗi người, để cho bọn họ sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

Lại nhìn Ngụy Tranh Dương, gương mặt vốn là đỏ lên, rồi sau đó trở nên trắng bệch, cái trán gân xanh chuẩn bị bạo trán, giận đến thân thể đều run rẩy đứng lên, trong con ngươi dâng lên nổi giận xấu hổ và giận dữ vẻ.

"Ngươi. . ."

Hắn tức sùi bọt mép, hận không thể một quyền đánh chết Tô Dịch.

Văn Linh Chiêu đột nhiên đứng dậy, tinh mâu lạnh lùng nhìn về phía Ngụy Tranh Dương, "Ngụy sư huynh, ngươi nói xong chưa "

Nàng cái kia tuyệt mỹ trên mặt lạnh buốt như băng tuyết, thanh âm lộ ra không che giấu chút nào tức giận.

"Linh Chiêu sư muội, ngươi đừng hiểu lầm, ta thề với trời, cũng không phải ý tứ này!"

Đang phẫn nộ cùng đến Ngụy Tranh Dương, như bị người tạc một chậu nước lạnh, triệt để luống cuống.

Hắn vội vàng cùng Văn Linh Chiêu giải thích, "Ta là nghĩ đến, về sau hai ta tại Thiên Nguyên học trong nội cung tu hành, cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau. Dù sao, chúng ta tại Thanh Hà kiếm phủ quen biết một cuộc, cũng coi như là. . . Bằng hữu, giữa bằng hữu nào có không lẫn nhau trợ giúp đạo lý "

"Ta mệt mỏi, tiên đi nghỉ ngơi."

Văn Linh Chiêu khuôn mặt lành lạnh như băng, trực tiếp ly khai đại điện.

Nhưng đi ngang qua Tô Dịch bên cạnh thời gian, nàng tinh mâu trung hiện lên một tia không dễ dàng phát giác dị sắc.

Gặp như vậy khi nhục, hắn lại vẫn có thể bình thản ung dung, càng là tại đàm tiếu tà tà, liền đem đêm nay thế cục đảo loạn, gia hỏa này. . . Tựa hồ không hề giống tự mình nghĩ giống như trung như vậy cái gì cũng sai. . .

Chợt, nàng âm thầm lắc đầu.

Xét đến cùng, mình và hắn cuối cùng là người dưng.

Tô Dịch là Tô Dịch.

Nàng là nàng.

Tuy có vợ chồng danh nghĩa, nhưng thử sinh, tốt nhất không hề bái kiến!

Ngụy Tranh Dương sống ở đó, sắc mặt vô cùng xấu xí.

Hắn lo lắng bị Văn Linh Chiêu triệt để hiểu lầm, toàn bộ người tượng kiến bò trên chảo nóng, tâm thần đại loạn.

Tô Dịch đứng chắp tay, đối xử lạnh nhạt xem xong rồi một màn này màn.

Hắn không quan tâm Văn Linh Chiêu thế nào đối đãi bản thân.

Nhưng như tại có vợ chồng danh tiếng dưới tình huống, Văn Linh Chiêu lại cùng Ngụy Tranh Dương cùng một chỗ, cái này không thể nghi ngờ chính là đang cho hắn Tô Dịch đeo đỉnh đầu nón xanh.

Như vậy thanh danh ngồi thực rồi, tuyệt đối là cả đời chỗ bẩn.

Tô Dịch tâm cảnh lại siêu nhiên, cũng không cách nào dễ dàng tha thứ chuyện như vậy phát sinh.

Vì vậy, lúc trước hắn mới có thể phát ra tiếng, bả toàn bộ cục diện triệt để lật tung!

"Về sau, có cần thiết tìm một cơ hội, bả Ngụy Tranh Dương cái này cái đối với Văn Linh Chiêu không an hảo tâm khốn nạn diệt trừ. Tỉnh ngộ tại chính mình không có phát hiện thời điểm đã bị tái rồi. . ."

Tô Dịch nghĩ vậy, cũng không còn xem náo nhiệt hứng thú.

"Các vị, các ngươi chậm rãi trò chuyện, ta cũng mệt mỏi rồi, đi đầu một bước."

Bay bổng quẳng xuống những lời này, Tô Dịch xoay người rời đi.

"Tô Dịch, ngươi đứng lại đó cho ta!"

Ngụy Tranh Dương một bụng tức giận, lạnh lùng nói.

"Ngụy sư đệ, lời thật thì khó nghe lợi cho đi, khuyên ngươi tự giải quyết cho tốt, bằng không, họa sát thân, nhất định từ miệng ra."

Tô Dịch cũng không quay đầu lại đất phất phất tay, bộ pháp nhàn nhã, thân ảnh rất nhanh biến mất tại đại điện bên ngoài trong bóng đêm.

Trong đại điện, ánh nến chiếu rọi, mọi người sắc mặt đều có các xấu xí.

Đại điện bên ngoài, nguyệt chiếu bầu trời đêm, gió đêm hiên ngang, đúng là Tô Dịch tâm tình, thoải mái vả lại ung dung.

Một chút trò khôi hài mà thôi, cánh tay lại lật mưa gió!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 5: Tùng Hạc Đoán Thể Thuật

Cảnh ban đêm như mực, côn trùng kêu vang tiếng xột xoạt.

Phản hồi bản thân chỗ ở về sau, Tô Dịch đứng ở trong đình viện, nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, cho đến thể xác và tinh thần trong suốt linh hoạt kỳ ảo, lúc này mới kéo ra tư thế, bắt đầu diễn luyện quyền pháp.

Với hắn mà nói, vừa rồi phát sinh ở tông tộc đại điện sự tình, hoàn toàn không đáng mỉm cười một cái.

Trước mắt quan trọng nhất là tu luyện!

Tu luyện chi đạo, cộng chia làm tứ đại giai đoạn: Võ đạo, Nguyên Đạo, Linh Đạo, Huyền Đạo.

Ở kiếp trước, thân là "Huyền Quân Kiếm Chủ" Tô Dịch sống mười vạn tám nghìn năm, tu vi đạt đến "Huyền Đạo" cái cuối cùng cảnh giới ——

Huyền Hợp cảnh!

Huyền Hợp cảnh lại được xưng làm 'Hoàng Cực cảnh " chính là Hoàng giả trung chí tôn, thọ đạt trăm vạn tuổi. Tại Đại Hoang Cửu Châu đều là ở khắp thiên hạ vạn tộc đỉnh nhân vật.

Năm đó, bằng vào Huyền Hợp cảnh uy thế, Tô Dịch có rất nhiều danh xưng.

Như là "Đại Hoang lĩnh tụ" "Chúng Hoàng Chi Tôn" "Vạn đạo chi sư" "Huyền Quân Kiếm Chủ" vân... vân, không khỏi là trong thiên hạ chí cao thanh danh tốt đẹp.

Toàn bộ Đại Hoang Cửu Châu, có thể cùng Tô Dịch so sánh giả, không vượt qua năm ngón tay số lượng!

Nhưng đối với hiện tại Tô Dịch mà nói, Huyền Hợp cảnh quá xa vời.

Việc khẩn cấp trước mắt, là lần nữa bắt đầu tu luyện, tại trên võ đường đánh kế tiếp trống dầy vô cùng căn cơ.

Võ đạo là tu hành giai đoạn thứ nhất, là bắt đầu của đại đạo.

Phân Bàn Huyết Cảnh, tụ khí cảnh, dưỡng lô cảnh, không lộ cảnh.

Cái này chính là "Võ đạo Tứ Cảnh" .

Trong đó, "Bàn Huyết Cảnh" là võ đạo lúc ban đầu cảnh giới.

Chuyện này quanh thân vận chuyển khí huyết, rèn luyện da thịt gân cốt.

Phân luyện da, luyện thịt, luyện gân, Luyện Cốt bốn cấp độ.

Đạt đến chuyện này viên mãn thời gian, khí huyết cường thịnh, mình đồng da sắt, nhưng sinh xé hổ báo, chỉ đá vụn Nham.

Bước vào chuyện này giả, cũng bị gọi "Võ đồ" .

Trong đình viện, ánh trăng như nước, cảnh ban đêm yên tĩnh.

Tô Dịch động tác chậm rãi, thân đi nghiêm ổn, vừa mà không cứng, nhu hòa mà không mềm, một hít một thở, mang theo một loại chỉ có vận luật.

Động thời gian như tiên hạc vỗ cánh, nhẹ nhàng Tự Tại.

Yên tĩnh thời gian như nhai ngạn Thanh Tùng, cột đâm vách đá.

Tùng Hạc Đoán Thể Thuật.

Cùng sở hữu chín chiêu mười tám kiểu.

Xuất xứ từ 【Tuyệt Vũ Bát Cực Kinh võ đạo Trúc Cơ thiên thứ nhất!

【Tuyệt Vũ Bát Cực Kinh từ Tô Dịch kiếp trước hảo hữu chí giao "Công Dã Xích" làm cho khai sáng.

Một thân bá chủ thiên tuyệt đấy, võ đạo thông Thần, từ trước đến nay tự xưng "Một kẻ vũ phu" .

Nhưng ở Đại Hoang Cửu Châu, hắn nhưng lại thế gian cường giả chỉ có thể nhìn lên "Tuyệt Vũ Hoàng" !

Một cái tại lớn trên đường tựa như Thần Thoại giống như mạnh mẽ tồn tại.

Hắn tính cách điên cuồng trái ngược không bị trói buộc, bướng bỉnh quái gở, đánh qua Đại Hoang Lục Đại Đạo Môn lỗ mũi trâu, đánh qua Ma Tông Tam Mạch lão ma đầu.

Cái kia trống cứ một phương hoàng cảnh nhân vật, không biết có bao nhiêu bị Công Dã Xích lấy "Bái phỏng" danh nghĩa đánh cho mặt mũi bầm dập.

Như thế, thế gian cơ hồ không người nào biết, Công Dã Xích cũng không phải là chưa từng thua trận!

Hắn đã từng "Bái phỏng" lúc ấy thân là Huyền Quân Kiếm Chủ Tô Dịch, tác động kém hơn một chút, tiếc bại vào Tô Dịch kiếm dưới đường.

Cũng nhân một trận chiến này, nhường hai người tỉnh táo tương tích, trở thành bạn thân.

Về sau, Công Dã Xích đem hắn dùng suốt đời tâm huyết làm cho lấy võ đạo chân kinh, tặng cho Tô Dịch quan sát nghiên cứu.

Cái này chính là 【Tuyệt Vũ Bát Cực Kinh!

Lúc ấy, xem hết trong đó ghi chép "Tùng Hạc Đoán Thể Thuật", Tô Dịch cũng không khỏi cảm khái:

"Phương pháp này gần như tại đạo không thể xóa tăng vậy."

Hơn nữa, cả Tô Dịch vô pháp phủ nhận, tại tu hành lúc ban đầu "Võ đạo Tứ Cảnh" lên, Công Dã Xích tu luyện tạo nghệ, muốn rõ ràng mạnh hơn bản thân một đầu.

Đến nỗi phóng nhãn toàn bộ Đại Hoang Cửu Châu, đều tìm không ra một cái có thể tại "Võ đạo Tứ Cảnh" trên việc tu luyện cùng Công Dã Xích so sánh đấy.

Vì vậy, từ Công Dã Xích làm cho lấy "Tùng Hạc Đoán Thể Thuật", cũng có thể coi là là Đại Hoang Cửu Châu đệ nhất Trúc Cơ phương pháp!

Mà Tô Dịch lần này trùng tu, Tự Nhiên không chút do dự lựa chọn lấy "Tùng Hạc Đoán Thể Thuật" đến trúc liền võ đạo căn cơ.

Như thế, mới có thể chân chính vượt qua kiếp trước cùng một cái thời kì thời gian bản thân!

Kiếp trước lịch duyệt cùng tu luyện kinh nghiệm, nhường Tô Dịch đối với ở kiếp này trùng tu chi lộ, đã có rõ nét kế hoạch ——

Kiếp này trùng tu mỗi một cái cảnh giới, đều phải bỉ kiếp trước cường đại hơn.

Duy như thế, mới có thể dựng một cái vượt xa kiếp trước vô thượng Đạo Đồ!

Một nén nhang sau đó.

Bả một bộ Tùng Hạc Đoán Thể Thuật ước chừng diễn luyện ba khắp về sau, Tô Dịch trên người đã thấm ra một tầng mồ hôi, hô hấp thở nhẹ.

Đây đã là hắn bây giờ cực hạn.

Hắn tinh khí thần lại đặc biệt tốt, dài thường thượt thân ảnh thon gầy đắm chìm trong nắng mai ở bên trong, phơi phới ra thuộc về mười bảy tuổi thiếu niên phồn vinh mạnh mẽ có chí tiến thủ.

"Đây đã là ta thức tỉnh trí nhớ kiếp trước về sau, lần nữa tu luyện ngày thứ ba."

"Nhưng bây giờ đầu diễn luyện ba khắp mà thôi, liền ra mồ hôi cả người. . ."

Nói cho cùng, còn là bộ dạng này thân thể không thể, mười thứ hạng đầu bảy năm làm cho tu luyện pháp môn sơ hở chồng chất, căn cơ cũng chưa nói tới thật tốt."

Tô Dịch một bên dùng khăn mặt chà lau mồ hôi, một bên suy nghĩ.

Tuy rằng ở kiếp này tại mất đi tu vi trước, hắn đã là Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu, dương danh Vân Hà quận.

Nhưng tại "Kiếp trước" dưới ánh mắt, điểm ấy thành tựu, hoàn toàn không đáng nhất sái.

"Mười bảy tuổi, đã bỏ lỡ rèn luyện võ đạo tốt nhất thời kì, bất quá, lấy Tùng Hạc Đoán Thể Thuật đến Trúc Cơ, muốn đền bù cùng tu sửa qua lại tu luyện bỏ sót, cũng tịnh khiển trách sự tình."

"Nhưng, cái này phiến thế giới Linh khí không khỏi cũng quá thiếu thốn rồi. . ."

Tô Dịch khẽ cau mày.

Thức tỉnh trí nhớ kiếp trước ba ngày này, nhường hắn cũng biết rõ dưới mắt vị trí thế giới.

Thương Thanh Đại Lục.

Có được tất cả lớn nhỏ trên trăm tên Quốc Độ, lãnh thổ quốc gia mênh mông rộng lớn.

Hắn hiện tại chỗ "Chu quốc", chỉ là Thương Thanh Đại Lục trên trăm tên Quốc Độ một trong.

Ở kiếp trước, Tô Dịch căn bản không có nghe nói qua Thương Thanh Đại Lục. Nhưng hắn dám khẳng định, cái thế giới này tất nhiên cùng Đại Hoang Cửu Châu có liên hệ.

Nguyên nhân rất đơn giản, Thương Thanh Đại Lục trung thịnh hành tu luyện hệ thống, cùng Đại Hoang Cửu Châu xuất xứ từ nhất mạch!

Bất quá, bởi vì Thương Thanh Đại Lục trên Linh khí một số gần như khô kiệt, tin đồn chỉ "Võ đạo" cùng "Nguyên Đạo" hai đại cảnh giới con đường tu hành.

Về phần cao hơn "Linh Đạo" cùng "Huyền Đạo" hai đại tu hành cảnh giới, tại Thương Thanh Đại Lục gần như tại tuyệt tích, chỉ tồn tại ở Thần Thoại trong truyền thuyết.

Tại Đại Chu cảnh nội, nghe nói cường đại nhất tồn tại, tu vi cũng vẻn vẹn đạt tới "Nguyên Đạo" giai đoạn.

Dù vậy, nhân vật giống như như vậy, cũng đã bị thế nhân tôn sùng là "Lục địa thần tiên" rồi.

Từ trong liền có thể suy đoán ra, Thương Thanh Đại Lục Linh khí, là bực nào thiếu thốn cùng cằn cỗi.

"Ta dù có muôn vàn pháp môn, tất cả thần thông, chuyển thế tại bực này cằn cỗi chi địa, phần lớn cũng đều không phải sử dụng đến rồi. . ."

Tô Dịch trầm ngâm.

Hắn cũng không phải lo lắng những thứ này.

Tu luyện chi đạo, đơn giản là "Tiền tài, lữ, phương pháp, đất" bốn chữ mà thôi.

"Nếu có thể tìm cái Linh khí hội tụ chỗ tu luyện, liền có thể làm chơi ăn thật."

"Nếu như lại có thể tìm kiếm một chút thiên tài địa bảo, ta tối đa ba tháng, liền có nắm chắc đột phá võ đạo chi lộ, bước vào Nguyên Đạo con đường tu hành. . ."

Nghĩ vậy, Tô Dịch tự giễu cười cười, "Là ta suy nghĩ nhiều, lấy Đại Chu bực này cằn cỗi Linh khí, muốn thai nghén ra thiên tài địa bảo cấp độ Linh dược, gần như tại không có khả năng."

"Bất quá, nếu có thể tại bực này Linh khí thiếu thốn trong trời đất chứng đạo mà lên, vừa mới hiện ra ta Tô Huyền Quân năng lực, cũng mới có cơ hội bỉ kiếp trước nâng cao một bước!"

Vì cái gì chuyển thế trùng tu

Tự nhiên là vì mưu đồ bỉ kiếp trước cao hơn Đạo Đồ cùng cảnh giới!

"Ngày mai lại đi ngoài thành đi một lần, xem có thể hay không tìm được cái thích hợp tu hành 'Linh địa' ."

Nghĩ vậy, Tô Dịch khẽ ngẩng đầu, ánh mắt thản nhiên nhìn về phía trong bầu trời đêm cái kia một vòng Minh Nguyệt, thâm sâu đồng tử phản chiếu sáng tỏ ánh trăng, có một vòng khác thần thái lưu chuyển.

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 6: Bờ Sông Vô Tình Gặp Được

Ngoài Quảng Lăng thành..

Một cái trùng trùng điệp điệp sông lớn trào lên mà qua, mặt sông rộng lớn, chừng ngàn trượng.

Đại Thương Giang.

Vân Hà quận cảnh nội dài nhất một cái sông lớn, uốn lượn mấy ngàn dặm chi địa.

Đúng là sáng sớm thập phần.

Tô Dịch mặc màu xanh áo vải, một người dọc theo Đại Thương Giang bờ trên đường hướng đi về phía Bắc đi.

Vừa đi, một bên cảm ứng đến Linh khí trong Thiên Địa biến hóa.

Xem núi sông khí thế, xem xét thiên địa hình ảnh.

Cái này chính là nếu nói "Phong Thủy phong thuỷ" chi đạo.

Dưới mắt Tô Dịch mặc dù không đến tu vi, nhưng kiếp trước lịch duyệt cùng tầm mắt vẫn còn.

Điều này làm cho hắn theo núi non sông ngòi như thế bên trong, liền có thể thấy rõ đến trong Thiên Địa làm cho phân bố Linh khí.

Các địa phương Linh khí đều không giống vậy.

Hắn dọc theo bờ sông rời đi ước chừng hơn mười dặm đấy, cuối cùng đứng lại, trong ánh mắt nổi lên vẻ hài lòng.

Phía trước là một mảnh núi lớn, núi non như tụ họp, quanh năm bao phủ sương mù trung.

Vân Thương sơn mạch.

Kéo dài tám trăm dặm chi địa, cùng Đại Thương Giang giáp giới.

"Xa hơn trước, chính là nhường Quảng Lăng thành dân chúng nói mà biến sắc Vân Thương núi 'Quỷ Mẫu lĩnh' rồi. . ."

Tô Dịch chắp tay tại cõng, ánh mắt trông về phía xa.

Rất nhiều năm qua, Quỷ Mẫu lĩnh bị coi là "Không rõ đại hung" chi địa.

Tin đồn trước đây thật lâu, nơi đó là một mảnh chiến trường di tích, Âm Sát chi khí rất nặng, nghe nói quanh năm có hung ác âm trầm Quỷ vật qua lại.

Trong Quảng Lăng thành truyền lưu rất nhiều ma quỷ chuyện tình, phần lớn cùng "Quỷ Mẫu lĩnh" có quan hệ.

"Âm khí khóa núi, sát sương mù không tiêu tan, này cũng đích xác là một chỗ âm hồn Lệ Quỷ 'Phúc địa' ."

Một lúc sau, Tô Dịch thu hồi ánh mắt, trong lòng than nhẹ, "Đáng tiếc, ta còn không có tu vi, bằng không, ngược lại là có thể đi đi một chuyến, trảo mấy cái lệ quỷ bang bản thân sưu tập trong núi Linh dược, lời nói như vậy, cũng không cần vất vả khổ cực chạy tới thành này bên ngoài vắng vẻ chi địa tu luyện. . ."

Trên đời này hoàn toàn chính xác có quỷ!

Mà Tô Dịch rõ ràng hơn, Quỷ vật phân âm hồn, ma quỷ, quỷ quái, quỷ linh vân... vân.

Đại Hoang Cửu Châu ở bên trong, lai lịch cuối cùng bí hiểm "Tây Minh Quỷ Hoàng", lúc ban đầu chính là một cái ra đời tại cổ chiến trong sân "Quỷ vật", có thể nói Quỷ tu trung truyền kỳ.

"Nơi đây Linh khí tuy rằng như trước rất mỏng manh, nhưng đối với ta lúc này mà nói, đã rất tốt."

Tô Dịch cuối cùng quyết định, ở chỗ này tu luyện.

Đây là một mảnh Tang rừng cây, tiếp giáp Đại Thương Giang bờ, phía trước chính là Vân Thương sơn mạch, giấu Phong nạp nước, sông núi khí thế ở nơi này giao hội, miễn cưỡng đã được cho một khối "Linh địa" .

Một trận sông lớn gió thổi tới, trong không khí lưu động Linh khí làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Hô ~

Tô Dịch thở dài trọc khí, thể xác và tinh thần dần dần trong suốt linh hoạt kỳ ảo, phảng phất giống như nguyệt đầy bầu trời xanh.

Rồi sau đó, hắn từ từ kéo ra tư thế, diễn dịch Tùng Hạc Đoán Thể Thuật.

"Quả nhiên cùng tại Văn gia lúc tu luyện không giống vậy. . ."

Chỉ một lát sau, trong khi tu luyện Tô Dịch liền phát giác được, phụ cận mười trượng chi địa trong hư không, có chút sợi từng sợi mỏng manh Linh khí triều bản thân vọt tới, xuyên vào bên trong thân thể.

Giống như mưa thuận gió hoà, gọt giũa vật im ắng.

Mà cái kia một thân khí huyết bắt đầu trở nên mượt mà mà sống giội, giống như tại hoan hô, tại vui vẻ, tràn đầy tràn trề sức sống.

Tô Dịch rất nhanh vứt bỏ cái này một tia tạp niệm, thể xác và tinh thần đắm chìm ở trong khi tu luyện, trọn vẹn quên mình.

Mặt trời đã cao trung thiên, đã là buổi trưa.

Lúc này đây, Tô Dịch ước chừng tu luyện ba canh giờ!

Hoàn hảo cái mảnh này rừng dâu địa cực vắng vẻ, liên tiếp đại hung chi địa Quỷ Mẫu lĩnh, ít ai lui tới, ngược lại cũng không có người quấy rầy đến Tô Dịch thanh tu.

Đùng!

Bỗng dưng, Tô Dịch trên người gân cốt truyền ra một đạo giòn vang, giống như đục mở một tầng thể xác bích chướng, một thân khí huyết như trường giang đại hà giống như bành trướng du tẩu.

Hắn lúc này, thân như muôn đời Thương Tùng, nhận thiên thông địa!

Mà trên người cái kia sôi trào hoạt bát khí huyết, lại phảng phất giống như tiên hạc vỗ cánh, ngao du Bích Tiêu, tiêu diêu tự tại, tràn ngập huyền diệu phong vận.

Lỏng cùng hạc, động tĩnh thích hợp, hư thật tương sinh, Hình Ý gồm nhiều mặt!

Giờ khắc này,

Tùng Hạc Đoán Thể Thuật tinh túy cùng phong vận, đã bị Tô Dịch triệt để nắm giữ.

Mà hắn cũng bởi vậy một lần hành động bước vào Bàn Huyết Cảnh sơ kỳ!

Bàn Huyết Cảnh là võ đạo đệ nhất cảnh, chính là tu luyện điểm bắt đầu, Đại Đạo tới nền móng, phân luyện da, luyện thịt, luyện gân, Luyện Cốt tầng bốn.

Thời gian cách một năm, Tô Dịch cuối cùng tại ngày hôm nay lúc này, lần nữa đã có được tu vi!

BOANG...!

Một đám quen thuộc kiếm ngân vang tại Tô Dịch trong đầu vang lên, lộ ra vui thích cùng kích động.

Cửu Ngục Kiếm!

"Ngươi cùng lúc đó vì ta cao hứng sao. . ."

Tô Dịch ánh mắt nổi lên vi diệu dị sắc.

Ở tiền thế, còn trẻ bản thân vừa mới bắt đầu tu hành, Cửu Ngục Kiếm liền nương theo tại bên người, cùng bản thân trên đường chinh chiến Đại Đạo đường.

Cho đến chuyển thế trước, lấy bản thân cái kia xưng tôn Đại Hoang "Huyền Hợp cảnh" kinh khủng tu vi, lại cũng không thể khám phá Cửu Ngục Kiếm chân chính bí mật!

Lai lịch của nó.

Nó trên thân kiếm kia phong ấn chín tầng Thần Liên.

Đều tràn đầy sắc thái thần bí.

Tô Dịch có thể để xuống suốt đời làm cho tích lũy tám ngày tài phú, bất thế công danh.

Duy nhất không bỏ xuống được đấy, chính là Cửu Ngục Kiếm!

Ngay sau đó, ở kiếp trước chuyển sinh trước, Tô Dịch không chút do dự đem suốt đời ký ức phong ấn ở nơi này trong kiếm, tịnh mang theo kiếm này cùng một chỗ chuyển thế.

Kiếm này như mạng, không cho phép dứt bỏ!

Rất nhanh, Tô Dịch lắc đầu, bắt đầu tĩnh tâm nhận thức bản thân khí tức biến hóa.

"Thổ nạp Linh khí đến tu luyện, quả nhiên không giống bình thường."

Thức tỉnh trí nhớ kiếp trước về sau, hắn tại Văn gia khổ tu ba ngày.

Nhưng cộng lại, cũng viễn thua kém tại đây Đại Thương Giang bờ tu luyện ba canh giờ.

Cách biệt một trời một vực!

"Như ở đây tu luyện, chỉ cần ba ngày, lại để cho ta đạt đến 'Luyện da' viên mãn tình trạng."

Nghĩ vậy, Tô Dịch lắc đầu.

"Như vẻn vẹn chỉ vì tăng lên cảnh giới tu luyện, đối với ta mà nói dễ như trở bàn tay. Nhưng kiếp này trùng tu, ta thỉnh chính là vượt qua kiếp

trước chi đạo!"

"Muốn làm đến một bước này, nhất định ngăn tại từng cảnh giới ổn đánh ổn đâm, thận trọng từng bước."

"Nhớ lấy, nhất định không thể nóng vội."

Tô Dịch âm thầm nhắc nhở bản thân.

Bàn Huyết Cảnh là võ đạo đệ nhất cảnh.

Chuyện này mặc dù trụ cột nhất, nhưng là trọng yếu nhất, đủ để ảnh hưởng về sau Đạo Đồ có thể hay không đi được càng dài viễn.

Hắn dùng "Tùng Hạc Đoán Thể Thuật" tu luyện, vì chính là tại võ đạo Tứ Cảnh, rèn luyện ra vượt xa kiếp trước ngang nhau cảnh giới thời gian căn cơ!

"Đáng tiếc, ta hiện tại người không có đồng nào, như có đầy đủ tiền tài, tại trong thành mua một chút dược thảo, mỗi ngày tu luyện về sau, lấy dược tắm dưỡng thân thể, luyện hóa dược vật tinh túy, đủ để tiến thêm một bước cải thiện cùng tăng lên khí lực chi lực."

"Kế tiếp, được tìm cơ hội lời ít tiền rồi. . ."

Tô Dịch đang suy nghĩ về sau tu luyện kế hoạch.

Đột nhiên, một trận kịch liệt tiếng ho khan theo trong gió bay tới.

Tô Dịch quay đầu, chỉ thấy tại Quỷ Mẫu lĩnh trên phương hướng, xa xa đất có hai đạo thân ảnh đi tới.

Một cái trường bào lão giả, một cái thiếu nữ áo tím.

Trường bào lão giả bước chân phù phiếm, gầy gương mặt trắng bệch, vừa đi một bên kịch liệt ho khan, ho đến trung khí đều nhanh thở không được tức giận.

Thiếu nữ áo tím làm bạn một bên, thanh diễm tuyệt luân trứng ngỗng trên mặt tràn ngập lo lắng.

Nàng áo tím nhẹ nhàng dắt, một cột bạch ngọc mang quấn quanh dịu dàng nắm chặt vòng eo, dáng người cao gầy, tư sắc lại cực kỳ xuất chúng.

Càng khó được chính là, nàng trên người có một cỗ khác lạ tại người bình thường thanh quý nhân tới trung khí.

"Vô luận lão giả này, còn là thiếu nữ này, rõ ràng đều là sống cấp trên."

Tô Dịch đầu liếc qua, liền thu hồi ánh mắt.

Nhưng đang lúc hắn ý định lúc rời đi, rồi lại dậm chân, lại lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía cái kia trường bào lão giả.

Lập tức, hắn lại có phát hiện mới, con mắt ở chỗ sâu trong không khỏi nổi lên một vòng dị sắc.

Trường bào lão giả cùng thiếu nữ áo tím sớm đã chú ý tới Tô Dịch, vốn không có làm chuyện.

Mà khi Tô Dịch ánh mắt lần thứ hai nhìn về phía trường bào lão giả thời gian, cái kia thiếu nữ áo tím không khỏi nhíu mày, khuôn mặt hiện lên một vòng vẻ giận.

"Lén lén lút lút, nhìn qua cũng không phải là người tốt!"

Nàng khuôn mặt sương lạnh, trừng Tô Dịch một cái.

Tô Dịch khẽ giật mình, cô nương này tính khí rất lớn nha.

"Tử Cận, chớ có thất lễ, trong lòng ngươi chính là lại lo lắng ông nội thương thế, cũng không có thể cây đuốc trung khí chiếu vào người vô tội trên đầu."

Trường bào lão giả thanh âm ôn hoà hiền hậu, "Cách đối nhân xử thế, làm khắc kỷ phục lễ, phi lễ chớ nói. Như thế, mới có thể bảo trì Linh Thai yên lặng, {không là:không vì} trong lòng lục tặc khó khăn."

Bị kêu là Tử Cận thiếu nữ buồn rầu nói: "Ông nội, ngươi đều bị thương thành như vậy bộ dạng, hoàn để giáo huấn ta, ta cái nào có tâm tư nghe a."

Trường bào lão giả bật cười lắc đầu, chợt triều Tô Dịch hơi hơi chắp tay, "Như có đắc tội, mong rằng tiểu hữu thông cảm."

Nói qua, mãnh liệt một trận kịch liệt ho khan, ho đến cái trán gân xanh nổi bật, như muốn bả tim phổi đều nhổ ra.

"Ông nội, người chớ có nói nữa."

Tử Cận khuôn mặt tràn ngập lo lắng, lo lắng vô cùng, cẩn thận dìu lấy lão giả cánh tay, "Đợi trở về thành, ta tìm y sư tốt nhất là người chữa thương."

Liền vào lúc này, Tô Dịch đột nhiên mở miệng: "Loại thương thế này, bình thường Y sư nhưng không cứu được, như tiếp tục trì hoãn xuống dưới, không quá ba ngày, nhất định hữu tử vô sinh."

Tử Cận giận đến trừng to mắt, cả giận nói: "Ngươi thật to gan tử, dám nguyền rủa gia gia ta chết "

Lại thấy trường bào lão giả cười khổ nói: "Tử Cận, vị tiểu hữu này nói không sai, ông nội làm tổn thương, cơ hồ đã không có thuốc nào cứu được rồi."

"Cái này. . ."

Tử Cận như bị sét đánh, thương tâm gần chết, rung giọng nói: "Ông nội, ta quyết sẽ không nhường người gặp chuyện không may kia ta đây liền mang người Hồi Vân Hà Quận thành."

Trường bào lão giả cười nói: "Chớ hoảng sợ, sinh tử sự tình thiên đã định trước, ta ngựa chiến cả đời, từ lâu xem phai nhạt."

Nói đến đây, ánh mắt của hắn lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, ánh mắt vi diệu, "Tiểu hữu, mạo muội hỏi một câu, trước ngươi là như thế nào nhìn ra lão hủ thương thế trên người "

Tô Dịch đối với trường bào này lão giả cảm thấy không tệ, thật cũng không có giấu giếm, nói:

"Giữa lông mày mang màu đỏ tươi tới sát, sắc mặt trắng bệch vô huyết, đáy lòng nhận âm độc xâm lấn, hơn nữa trên người quanh quẩn lấy từng sợi âm hàn Thi khí, như ta suy đoán không tệ, các ngươi trước tại Quỷ Mẫu lĩnh đụng phải 'Lục Tuyệt Âm Thi' ."

Trường bào lão giả không khỏi động dung, "Hảo nhãn lực!"

Bên cạnh Tử Cận nghi ngờ nói: "Không tệ a, ông nội ngươi không phải nói, tại đây Vân Hà quận ở bên trong, cực ít có người biết rõ cái này Vân Thương Sơn Quỷ mẫu lĩnh trung ra đời có 'Lục Tuyệt Âm Thi' "

Cái này cũng chính là trường bào lão giả động dung nguyên nhân.

Đừng nói Quảng Lăng thành, toàn bộ Vân Hà quận ở bên trong, cơ hồ không người nào biết bí mật này.

Nhưng thiếu niên trước mắt này, lại chỉ dựa vào vết thương trên người hắn thế, liền một câu nói toạc ra!

Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Có thể nhìn ra điểm ấy, tịnh không coi vào đâu, ta đến nỗi dám khẳng định, các ngươi nên là vì hái 'Lục Âm Thảo' cùng 'Cực Dương Hoa' mà đến."

"Ngươi thế nào biết "

Tử Cận cả kinh, thốt ra.

Trường bào lão giả thần sắc cũng thay đổi, trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn.

Một cái ven đường đụng phải người thiếu niên, lại vậy mà vẻn vẹn bằng vào nhãn lực, liền xem ra bản thân sở thụ tới làm tổn thương cùng mục đích của chuyến này.

Cái này không khỏi cũng thật đáng sợ!

"Ta thế nào biết "

Tô Dịch lắc đầu mỉm cười, đạo "Cô nương, ngươi chẳng lẽ không biết, phàm 'Lục Tuyệt Âm Thi' qua lại chi địa, nhất định thai nghén có Lục Âm Thảo loại linh dược này cực hàn cực âm, nếu nói cô âm không dài, cô dương bất sinh, có Lục Âm Thảo sinh trưởng chi địa, lại tất có Cực Dương Hoa làm bạn."

Cái này chút chuyện, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chính là thường thức!

Nhưng rất hiển nhiên, Tử Cận bị kinh hãi, á khẩu không trả lời được.

Cả cái kia trường bào lão giả thần sắc đều hiện lên một vòng khó nén kinh sợ ý.

Trong mắt hắn, đối diện thân ảnh kia dài thường thượt thon gầy thiếu niên, bằng thêm một cỗ cao thâm mạt trắc mùi vị.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 7: Thần Nhân Phong Thái

Trường bào lão giả rất nhanh tỉnh táo lại.

Hắn cả đời ngựa chiến Giang Sơn, kinh nghiệm máu tanh sát phạt, cái gì sóng to gió lớn không có trải qua

Cũng rõ ràng nhất, thế gian này còn nhiều mà có được không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn kỳ nhân dị sĩ.

Không thể nghi ngờ, thiếu niên trước mắt này cực không đơn giản!

"Trước ngươi có phải hay không lén lút theo dõi qua chúng ta "

Tử Cận đột nhiên nhíu mày mở miệng.

Trường bào lão giả yên lặng, không chờ Tô Dịch mở miệng, cứ nói nói:

"Nha đầu, chớ có nói loạn, lấy năng lực vị tiểu hữu này, yên có thể làm ra cái kia đợi không lên được trên mặt bàn sự tình."

Nói qua, hắn triều Tô Dịch chắp tay, thần sắc đã mang theo một vòng kính nể chi ý, "Xin hỏi tiểu hữu, hoàn nhìn ra một ít gì "

Ông nội hắn. . .

Tử Cận lộ ra vẻ không thể tin được.

Lấy thân phận của gia gia, đặt tại Vân Hà quận mười chín thành, ai làm được rất tốt hắn "Chắp tay lấy tôn kính "

Nghĩ vậy, nàng nhịn không được lại nhiều nhìn thoáng qua Tô Dịch, thân ảnh gầy, khuôn mặt thanh tuyển, bộ dáng cũng không tệ.

Nhưng, trên người hắn khí tức lơ lỏng bình thường, giống như căn bản cũng không có tu vi a. . .

Chẳng lẽ là. . .

Người này tu vi đã cao thâm đến "Vô pháp đo lường được" kinh khủng tình trạng

Nhà nàng đời siêu phàm, khi còn bé chợt nghe trưởng bối đã từng nói qua, thế gian này có một chút lục địa thần tiên giống như nhân vật, xem ra tìm bình thường thường, kì thực từ lâu là đứng im lặng hồi lâu chừng tại "Võ đạo" phía trên kinh khủng tồn tại, thần thông quảng đại!

Trước mặt người này, lẽ nào cũng không phải một thiếu niên, mà là một cái có thuật trú nhan lão tiền bối

Nghĩ vậy, Tử Cận trong lòng cũng là run lên, hai đầu lông mày hiện lên một vòng kinh nghi.

Tô Dịch thật không nghĩ đến, vẻn vẹn bởi vì trường bào lão giả chắp tay lễ, khiến cho Tử Cận sinh ra như vậy nhiều ý niệm trong đầu.

Đối mặt trường bào lão giả vấn đề, thần sắc hắn bình thản nói:

"Lời nói không khách khí, lấy ngươi cái kia 'Dưỡng lô cảnh' đệ tam trọng tu vi, lần này chính là thu thập đến Lục Âm Thảo cùng Cực Dương Hoa, sợ cũng không có khả năng cho ngươi đột phá cảnh giới."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Hoặc là nói, ngươi nên là từ lâu ngờ tới, lấy ngươi bây giờ tuổi cùng căn cơ, bằng vào bình thường tu luyện thủ đoạn, căn bản không cách nào làm cho ngươi đang ở đây võ đạo trên càng tiến một bước, ngay sau đó quyết định lấy cái này hai loại Linh dược lực lượng cưỡng ép phá cảnh, đúng hay không "

Trường bào lão giả toàn thân cứng đờ, chỉ cảm thấy lưng đều ứa ra hàn ý, liền dường như toàn thân trong ngoài bí mật, tất cả đều bị xem thấu đồng dạng.

Nếu nói là trước Tô Dịch đoán được thương thế của hắn nguyên do cùng chuyến này mục đích, hoàn nhường hắn có chút bán tín bán nghi.

Vậy bây giờ, bọn hắn mười phần khẳng định, thiếu niên trước mắt này đích thị là một vị cao nhân!

"Ông nội, hắn như thế nào biết hết rồi. . ."

Tử Cận nghẹn ngào kêu đi ra.

Nàng tâm tình đều có chút không khống chế được, thanh diễm tuyệt tục khuôn mặt tràn ngập kinh hãi.

Nhưng đối với thức tỉnh trí nhớ kiếp trước Tô Dịch mà nói, làm ra như thế suy đoán, không được quá đơn giản.

"Tiên sinh pháp nhãn như đuốc, lão hủ thán phục!"

Trường bào lão giả thở dài, lại lần nữa chắp tay chào, cả xưng hô đều từ "Tiểu hữu" đổi thành "Tiên sinh", không dám lại vô lễ.

Tô Dịch âm thầm gật đầu.

Dưỡng lô cảnh, lại được xưng làm tông sư cảnh!

Lấy hắn kiếp này mười bảy năm kinh lịch, ngược lại rất rõ ràng, lấy trường bào lão giả cái kia Võ Đạo tông sư địa vị, đừng nói là tại Quảng Lăng thành, chính là tại toàn bộ Vân Hà quận đều có thể nói là "Cự phách" rồi!

Dù sao, cái này Đại Chu triều Linh khí quá mức thiếu thốn, có thể tu luyện tới tông sư tình trạng giả, đủ để sắc phong chư hầu, uy chấn một phương.

Dưới mắt, trường bào lão giả lấy tông sư chi địa vị, có thể đối với chính mình lấy lễ đối đãi, đã rất khó được.

"Tiên sinh, người đã có thể nhìn ra gia gia ta thương thế, nghĩ đến cũng nhất định có biện pháp cứu chữa gia gia ta làm tổn thương đi "

Tử Cận nhịn không được mở miệng, trắng nõn xinh đẹp trứng ngỗng mặt lộ ra một tia chờ mong.

Tại Đại Chu triều, tông sư như rồng, vạn chúng nhìn lên.

Một người, liền đủ để quyết định một phương đỉnh cấp đại tộc hưng suy!

Mà gia gia của nàng, nhưng tuyệt không phải một thứ Võ Đạo tông sư có thể so sánh.

Như một khi bởi vậy làm tổn thương mà vẫn lạc, đã định trước sẽ đối với toàn cả gia tộc tạo thành vô cùng nghiêm trọng đả kích!

Nhìn thấy Tô Dịch cái kia đợi thần dị năng lực, điều này làm cho lòng tràn đầy lo lắng Tử Cận giống như bắt được một tia hy vọng.

"Lão hủ Tiêu Thiên Khuyết, tại đây Vân Hà quận cũng coi như có chút ít tên mụ đầu, như tiên sinh có thể cứu tính mạng của ta, ta nhất định không quên tiên sinh ân cứu mạng!"

Trường bào lão giả cũng sinh ra vẻ chờ mong, lại lần nữa chắp tay, nghiêm nghị lên tiếng.

Thân là một vị oai phong một cỏi nhiều năm Võ Đạo tông sư, làm sao không rõ ràng lắm, chính là đổi lại đồng dạng tông sư nhân vật, đều khó có khả năng liếc thấy xuyên qua vết thương trên người hắn thế!

Chỉ bằng điểm này, Tô Dịch trong lòng hắn địa vị, đã tăng lên đến "Sâu không lường được" tình trạng.

"Nếu không phương pháp cứu chữa điểm ấy làm tổn thương, ta trước nói nhiều như vậy làm chi."

Tô Dịch mỉm cười.

Tiêu Thiên Khuyết cùng cháu gái Tử Cận ánh mắt ngay ngắn hướng sáng ngời.

"Chỉ cần tiên sinh cứu tốt lão hủ bệnh, vô luận yêu cầu gì, ta cũng có thể đáp ứng!"

Tiêu Thiên Khuyết thần sắc càng trang nghiêm túc, thanh âm âm điệu mạnh mẽ.

Nhưng, trong lòng của hắn không khỏi lo sợ.

Tại hắn xem, lấy Tô Dịch cái kia đợi thần hồ kỳ kỹ thủ đoạn, một thứ "Báo đáp" chỉ sợ căn bản chưa đủ!

Nhưng hắn đã bất chấp nhiều như vậy.

Chỉ cần có thể mạng sống, chính là trả giá lớn hơn nữa đại giới, hắn cũng sẽ không tiếc!

"Đối với các ngươi mà nói, được xưng tụng ân cứu mạng, đối với ta mà nói lại là việc rất nhỏ, như vậy đi, tùy tiện cho ta một chút xem bệnh kim lại."

Tô Dịch suy nghĩ một chút nói.

"Cái gì "

Tiêu Thiên Khuyết cùng Tử Cận đều là ngẩn ngơ, thần sắc ngạc nhiên, không thể tin được bản thân lỗ tai.

"Có vấn đề" Tô Dịch hỏi.

"Không phải."

Tử Cận cả vội vàng lắc đầu, thần sắc cổ quái, lắp bắp nói: "Ta chỉ là không nghĩ tới. . . Rõ ràng. . . Lại có thể biết dễ dàng như vậy. . ."

Nói xong lời cuối cùng, tiếng như muỗi vằn, ngượng ngùng không thôi.

Tô Dịch không biết nên khóc hay cười, tiện tay mà thôi mà thôi, ta cần gì làm khó dễ các ngươi

Tiêu Thiên Khuyết lại trường tiếng thở dài, cười khổ nói: "Nha đầu, ngươi biết cái gì, tiên sinh nhân vật bậc nào, nơi nào sẽ để trong lòng một chút tiền tài, tới như vậy, là không muốn làm cho chúng ta thiếu nhân tình."

"Thì ra là thế." Tử Cận giật mình.

Đây mới là cao nhân, căn bản không có thèm chính mình đợi nhân vật làm cho thiếu nợ nhân tình!

Tử Cận nhanh chóng theo trong ví tay lấy ra ngân phiếu, hai tay cung kính đưa tới, tiếng nói lịch lịch nói:

"Tiên sinh, đây là một vạn lượng ngân phiếu, là ta cùng ông nội một chút tâm ý, kính xin người nhận lấy."

Một vạn lượng, tùy tùy tiện tiện liền lấy ra tới

Tô Dịch cũng không khỏi kinh ngạc, cái này mới ý thức tới, trước mặt cái này hai ông cháu, chỉ sợ xa xa so với chính mình phỏng đoán trung càng có nhiều.

Cần biết, Văn gia hành động Quảng Lăng thành ba Đại tông tộc một trong, mỗi tháng cho Văn Linh Chiêu, Văn Linh Tuyết tỷ muội phân phát tiền tiêu vặt, cũng vẻn vẹn đầu ba trăm lượng bạc trắng mà thôi.

"Một vạn lượng nhiều lắm."

Tô Dịch lắc đầu.

Dưới mắt hắn mặc dù cấp bách thiếu mua dược liệu tiền tài, thế nhưng khinh thường tại loại này sự tình trên kiếm một khoản lớn.

Tiêu Thiên Khuyết trong lòng lại là một trận thở dài.

Hắn càng kết luận, trước mặt cái này vị cao nhân căn bản không quan tâm tiền tài nhiều ít.

Đổi lại mà nói tới, tại vị này cao nhân trong mắt, đối với cứu chữa thương thế của mình, có lẽ. . . Thật sự không coi vào đâu sự tình!

Không tham tiền tiền tài, cũng không muốn bản thân thiếu nhân tình, lại một mắt có thể xem thấu lai lịch của mình, cái này nếu không phải trong truyền thuyết cao nhân, khấu trừ ánh mắt của mình đều được!

Trong lúc nhất thời, Tiêu Thiên Khuyết đối mặt Tô Dịch thời gian, trở nên càng kính trọng.

Hắn đa mưu túc trí, nhìn càng thêm lâu dài, đã tối sự tự quyết định, đợi thương thế khép lại, vô luận như thế nào cũng muốn cùng cái này vị cao nhân trèo lên một tầng quan hệ!

Lúc này thời điểm, Tử Cận vẻ mặt khó xử, ngập ngừng ừ nói: "Nhưng trên người ta ngân phiếu mệnh giá, toàn bộ đều là một vạn lượng đấy."

Tô Dịch: ". . ."

Tại đây Đại Chu triều, gia cảnh nên có bao nhiêu giàu có, mới có thể để cho một cái tiểu cô nương như thế tài đại khí thô

Lại thấy Tiêu Thiên Khuyết thần sắc trang trọng nói: "Tiên sinh, đối với thế gian bình thường dân chúng mà nói, một vạn lượng hoàn toàn chính xác có thể nói khoản tiền lớn. Nhưng đối với ta mà nói, tịnh không coi vào đâu, cũng xa xa chống đỡ không hơn trong nội tâm của ta cảm kích."

"Chính như người trước theo như lời, đối với ngài mà nói cái này là chuyện nhỏ một cái đĩa, nhưng đối với lão hủ mà nói, nhưng lại ân cứu mạng!"

Nói cái này, hắn khom mình hành lễ, ngữ khí thành khẩn nói: "Kính xin người cần phải nhận lấy, như thế, lão hủ cùng cháu gái mới có thể an tâm."

Mắt thấy ông nội đi lớn như thế lễ, Tử Cận cũng gấp, cung kính tiếng nói:

"Tiên sinh, cũng không sợ người chê cười, tại Đại Chu cảnh nội, như gia gia ta như vậy tông sư tính mạng, trăm vạn lượng hoàng kim cũng không đổi được, huống chi là chính là một vạn lượng bạc trắng "

"Người. . . Tựu thu hạ đi, bằng không, ông nội cùng ta thử sinh đều sẽ tâm tồn áy náy."

Nói qua, nàng đồng dạng cũng khom mình hành lễ, hai tay đem ngân phiếu trình lên.

Mắt thấy một màn này, Tô Dịch một trận buồn cười.

Hắn vốn là ôm tiện tay mà thôi tâm tính, cái nào từng muốn, đối phương lại không phải khăng khăng đưa tiền. . .

Hắn cũng lười từ chối nữa, đem cái kia một tấm ngân phiếu thu hồi, cười nói: "Đã thành, hai vị chớ có đi thêm lớn như thế lễ, bằng không, cái này xem bệnh kim có thể sẽ quá phỏng tay rồi."

Tiêu Thiên Khuyết vội vàng đứng lên, vẻ mặt tràn đầy mang cười.

Tử Cận cũng dài nhẹ nhàng thở ra, đuôi lông mày thời gian đều là thoải mái sắc mặt vui mừng.

"Muốn cứu tốt thương thế của ngươi, ngoại trừ liên tục nuốt bảy ngày dược vật, còn cần lấy bí pháp đem ngũ tạng chi địa thi độc khu trừ, như thế, mới có thể triệt để tiêu trừ tai hoạ ngầm."

Tô Dịch nói qua, báo ra một cái phương thuốc, cùng sở hữu hơn ba mươi chủng dược thảo, đều cũng không phải gì đó trân quý đồ vật.

Duy nhất thuốc dẫn cực kỳ hiếm thấy trân quý, chính là mười năm sinh "Ngọc Thiềm lột xác" .

Bất quá Tô Dịch tin tưởng, cái này khó không được Tiêu Thiên Khuyết bực này tông sư tồn tại.

"Đa tạ tiên sinh tặng cho phương thuốc!"

Một mực nhớ kỹ phương thuốc về sau, Tiêu Thiên Khuyết lại lần nữa khom mình hành lễ, nội tâm có chút kích động.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Những dược này nuốt bảy ngày, bảy ngày sau, ngươi tại bậc này ta, ta giúp ngươi triệt để tiêu trừ bên trong thân thể dư độc."

"Ta còn có việc, đi đầu một bước, cáo từ."

Dứt lời, hắn quay người mà đi.

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh xa xa biến mất.

Tử Cận lúc này mới lấy lại tinh thần giống nhau, đôi mắt đẹp lưu chuyển, nói khẽ:

"Ông nội, nếu không phải vị tiên sanh nào vừa rồi khám phá người trên người bí mật, ta khẳng định đem hắn đã coi như là lừa đảo."

Tiêu Thiên Khuyết lập tức cười nhạo nói: "Nha đầu, chớ có nói lung tung, một vạn lượng bạc mà thôi, đâu có thể nào vào khỏi vị tiên sanh nào pháp nhãn xem kia làm việc, thật là thần nhân phong thái!"

"Ngươi nhớ kỹ, lần sau gặp lại, phải tất yếu càng khiêm tốn kính cẩn, không được chậm trễ chút nào!"

Nói đến cuối cùng, thần sắc cũng trở nên nghiêm túc cực kỳ.

Tử Cận thè lưỡi, nhu thuận nói: "Ông nội người yên tâm, ta tất cả đều nhớ kỹ."

Tiêu Thiên Khuyết ừ một tiếng, chợt cảm khái nói: "Ta vốn tưởng rằng lần này theo Quỷ Mẫu lĩnh phản hồi, cũng không có vài ngày nhưng sống. Người nào từng muốn, để cho ta dưới cơ duyên xảo hợp, vô tình gặp được

cao nhân, vì ta chỉ điểm sai lầm, tặng ta phương thuốc, ta. . . Quá tới may mắn "

Nói đến đây, hắn đột nhiên vỗ trán một cái, nhớ tới một sự kiện, thần sắc ảo não nói: "Hồ đồ, ta vừa rồi lại quên hỏi vị tiên sanh nào danh hào rồi!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 8: Sinh Nhật Thiếu Nữ

"Quỷ Mẫu lĩnh thậm chí có Lục Âm tuyệt thi thể qua lại. . ."

"Như thế nói đến, chỗ kia làm chôn dấu một đoạn Âm Sát Linh Mạch!"

"Chỉ có như thế, mới có thể thúc đẩy Quỷ Mẫu lĩnh trên Quỷ vật sinh ra 'Thi thể thay đổi " thoái hoá thành Lục Âm tuyệt thi thể."

"Đặt tại tại Đại Hoang Cửu Châu, Âm Sát Linh Mạch lơ lỏng bình thường, nhưng tại đây Linh khí thiếu thốn Đại Chu triều cảnh nội, đã có thể nói hiếm có rồi. . ."

Tô Dịch một bên suy nghĩ, một bên triều dọc theo Đại Thương Giang bờ triều Quảng Lăng thành bước đi.

"Võ đạo đệ tam cảnh là dưỡng lô, dùng 'Âm Sát Linh Mạch' đến rèn luyện ngũ tạng, đủ phát ra nổi làm chơi ăn thật diệu dụng."

"Trừ thử, quỷ kia mẫu trên đỉnh còn có Lục Âm Thảo cùng Cực Dương Hoa, cái này đồng dạng là tu luyện Dưỡng Lô Cảnh bảo dược."

"Đợi ta đem tu vi đạt đến Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn thời gian, liền đi đi một lần."

Tô Dịch làm ra quyết định.

Lần này vô tình gặp được Tiêu Thiên Khuyết cùng Tử Cận, nhường hắn cũng thu hoạch tương đối khá.

Một vạn lượng bạc trắng, đủ để cho hắn mua được Tôi Thể cần thiết các loại dược liệu.

Cùng, cũng cân nhắc ra cùng Quỷ Mẫu ngọn núi có quan hệ một chút cực tin tức có giá trị.

Ví dụ như Âm Sát Linh Mạch!

Làm Tô Dịch đến Quảng Lăng thành cửa thành thời gian, chỉ thấy một chi cấm quân đóng tại cái kia.

Mặc áo giáp, cầm binh khí, sắc bén xơ xác tiêu điều.

Cấm quân trước, còn có một nhiều người đại nhân vật đợi chờ ở đó, mỗi cái khí độ bất phàm, rõ ràng sống thượng vị, viễn không phải bình thường võ đạo nhân vật có thể so sánh.

Bực này xa hoa đội hình, đặt tại Quảng Lăng thành cái cực kỳ hiếm thấy.

Cửa thành phụ cận lui tới dân chúng, đi ngang qua thời gian, đều lại là kính sợ lại hiếu kỳ.

"Thành chủ đại nhân cùng hắn 'Phủ Thành chủ cấm quân' đều xuất động, đây là muốn làm cái gì "

Rất nhiều tiếng nghị luận vang lên.

"Nguyên lai là thành chủ Phó Sơn cùng hắn cấm vệ quân. . ."

Tô Dịch mặc dù trong lòng cũng có chút tò mò, nhưng nhưng lại không đi nghe ngóng chú ý, trực tiếp đi vào cửa thành bên trong.

Loáng thoáng đấy, sau lưng truyền đến những đại nhân kia vật đàm tiếu tiếng ——

"Nhìn, đây không phải là Văn gia con rể tới nhà Tô Dịch trước đây thế nhưng là Thanh Hà kiếm phủ ngoại môn kiếm đầu, thiếu niên kỳ tài."

"Xác thực đáng tiếc."

"Theo ta thấy, nên đáng tiếc chính là Văn Linh Chiêu mới đúng, nha đầu kia võ đạo thiên phú mạnh, tuyệt đối cuộc đời ít thấy, khó có được chính là dung mạo cũng có thể nói ngàn dặm mới tìm được một, nhưng lại gả cho cái này Tô Dịch, quá bất hạnh."

. . .

Tô Dịch cười cười, hồn không thèm để ý, thân ảnh rất nhanh biến mất tại hối hả trên đường phố.

Không lâu.

Tiêu Thiên Khuyết cùng Tử Cận thân ảnh xuất hiện ở ngoài cửa thành xa xa.

"Ty chức Phó Sơn, tham kiến lão Hầu gia, tham kiến quận chúa!"

Cơ hồ trước tiên, Quảng Lăng thành chủ Phó Sơn thần sắc một nghiêm túc, đạp bước tiến lên, khom người chào, tiếng chấn Vân Tiêu.

"Tham kiến lão Hầu gia, tham kiến quận chúa!"

Phó Sơn phía sau cái kia một đám đại nhân vật, cùng với cái kia một chi tinh nhuệ hung hãn cấm vệ quân, đều toàn thân chấn động, ngay ngắn hướng hành lễ.

Cửa thành trong ngoài, thoáng cái lặng ngắt như tờ, yên tĩnh trang trọng,

Lui tới dân chúng đều kinh sợ, câm như hến.

Cách đó không xa, Tiêu Thiên Khuyết chắp tay tại cõng, ánh mắt đóng mở, lơ đãng toát ra một cỗ lớn uy nghiêm, đó là sống cấp trên dáng vẻ.

Lại nhìn Tử Cận, cao gầy thon dài thân ảnh đoạn lập, thanh diễm tuyệt tục trứng ngỗng trên mặt, mang theo một vòng cự nhân ở ngoài ngàn dặm dè dặt tôn quý khí tức.

"Phó Sơn, ta từ lâu không phải là Hầu Gia, khiến người khác toàn bộ tất cả lui ra, chớ có nhiễu dân!"

Tiêu Thiên Khuyết cau mày nói.

"Vâng!"

Thành chủ Phó Sơn cung kính tiếng trả lời một tiếng, rồi sau đó vung tay lên.

Lập tức, phụ cận những đại nhân kia vật cùng cấm vệ quân tất cả đều lĩnh mệnh mà đi, không dám hơi có trì hoãn.

"Phó thúc thúc, kính xin phiền toái ngươi chiếu vào cái này tờ phương thuốc đi bắt bốc thuốc, nhớ kỹ, muốn bảy ngày sức nặng. Còn có, vì ta cùng ông nội chuẩn bị một cái không chịu quấy rầy tĩnh thất."

Tử Cận đi lên trước, đem một cái toa thuốc đưa tới.

"Ty chức cẩn tuân quận chúa chi lệnh!"

Thành chủ Phó Sơn nghiêm nghị ôm quyền hành lễ.

Tiêu Thiên Khuyết nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa, cùng Tử Cận cùng một chỗ triều cửa thành thành thạo đi.

Phó Sơn vội vàng đi theo phía sau.

Cho đến bọn hắn tất cả đều ly khai, cửa thành phụ cận những dân chúng kia lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh giống như, theo sát lấy liền nóng bỏng nghị luận lên.

Phó Sơn là Quảng Lăng thành đứng đầu, nắm quyền, một tay che trời, chính là Quảng Lăng ba Đại tông tộc tộc trưởng, cũng phải lễ nhượng ba phần.

Nhưng bây giờ, lại lại đối với cái kia một già một trẻ tất cung tất kính, nói gì nghe nấy!

Điều này làm cho những dân chúng kia đều mở rộng tầm mắt, nhao nhao phỏng đoán lên Tiêu Thiên Khuyết cùng Tử Cận thân phận.

. . .

Văn gia.

Trong phòng, Tô Dịch ngồi ở trong thùng tắm.

Hắn đôi mắt khép kín, một hít một thở tầm đó, mờ mờ ảo ảo có từng sợi bạch khí lượn lờ, như lưỡi rắn phun ra nuốt vào, mang theo một cỗ kỳ diệu luật động.

Đây là "Tùng Hạc Đoán Thể Thuật" thổ nạp phương pháp.

Trong thùng tắm, là sắc thuốc tốt dược thang, từ hơn năm mươi chủng dược thảo chế biến hai canh giờ mà thành.

Những dược thảo này đều cũng không phải là tu luyện giả trong mắt "Linh dược", nhưng mỗi đồng dạng đều cực kỳ đắt đỏ, cộng lại giá trị năm trăm lượng!

Đối với Quảng Lăng thành bình thường dân chúng mà nói, một năm tiêu dùng cũng bất quá mười mấy lượng bạc mà thôi.

Bởi vậy đối lập, liền thể hiện ra cái gì gọi là "Nghèo văn giàu võ" !

Kẻ có tiền, mới có tư cách đi tu luyện võ đạo.

Bình thường dân chúng liền là muốn tu luyện, đều không đủ sức luyện võ cần thiết tiêu dùng.

Hành động Quảng Lăng thành ba Đại tông tộc một trong Văn gia, được xưng có tộc nhân hơn một nghìn, nhưng chân chính có tư cách từ nhỏ tu hành võ đạo đấy, cũng chỉ là một phần nhỏ mà thôi.

Không có biện pháp, tu luyện võ đạo quá tốn tiền!

Bình thường võ giả muốn mỗi ngày ăn các loại đại bổ chi vật thỏa mãn thân thể cần thiết, cần muốn mua các loại dược thảo phụ trợ tu hành, chính là tiến vào Học Phủ tu luyện, cũng muốn giao nộp một khoản xa xỉ phí tổn.

Một thứ gia đình, căn bản không đủ sức.

Tại toàn bộ Đại Chu triều, loại tình huống này rất phổ biến.

Thời gian trôi qua, ngày hình ảnh Tây nghiêng.

Tô Dịch ước chừng ngồi xuống ba canh giờ, chóp mũi đột nhiên có hai đạo thẳng tắp như Bạch Luyện khí lưu phun ra,

Khí lưu như mũi tên, bắn ra ba thước, không khí như bị Thiết Cát, sinh ra mơ hồ như nặng nề sấm gió tới thanh âm.

Thổ nạp như luyện, sấm gió rung động!

Đây là quanh thân khí cơ vận chuyển tới sôi trào thời gian đặc thù.

Cũng vào lúc này, Tô Dịch mở mắt, thâm sâu đồng tử hiện lên một vòng sáng mang, như phong giống như điện, rất lâu mới tiêu tán không thấy.

"Ngày hôm nay sáng sớm thời gian ở ngoài thành Đại Thương Giang bờ phun ra nuốt vào thiên địa linh khí tu luyện, buổi trưa lấy dược tắm Tôi Thể, đến bây giờ không đến thời gian một ngày, ta cái kia Bàn Huyết Cảnh sơ kỳ căn cơ, đã đạt được triệt để củng cố. . ."

Tô Dịch theo thùng tắm đứng dậy, mặc xong quần áo, trực tiếp đi tới trong đình viện.

Tịch Dương ánh tà dương.

Trong nội viện Thanh táo cây bao phủ một tầng nhu hòa ánh sáng.

Tô Dịch thân ảnh đứng vững, cảm thụ được bên trong thân thể tràn đầy khí huyết lực lượng, đột nhiên chỉ một cái thò ra, như kiếm giống như đâm tại bên người Thanh táo cây một cái chạc cây trên.

Đùng!

Chạc cây từng khúc nứt vỡ, hóa thành bột phấn.

Thần kỳ chính là, chạc cây trên cái kia từng mảnh lá xanh lại nguyên vẹn không sứt mẻ đất nhẹ nhàng bay lên.

Tô Dịch thu hồi ngón tay, âm thầm gật đầu.

Tại võ đạo vào cửa giai đoạn, rèn luyện chính là khí lực và khí huyết, dùng trong chiến đấu, lại thân thể bây giờ đối với lực lượng khống chế trên.

Lợi hại võ giả, lấy lưỡi lê trên cây táo, một thương một cái.

Đâm trên vách đá ruồi, ruồi rơi mà vách tường không dấu vết.

Cái này chính là đối với lực lượng tinh diệu ngự dụng.

Trước Tô Dịch cái kia chỉ một cái đâm kích chi lực chính là như thế.

Nhìn như bình thường, kì thực động như sụp đổ cung, gửi đi như tiếng sấm!

Mà cái kia chỉ một cái chi lực, tại dễ như trở bàn tay giống như vỡ nát Tang nhánh cây đầu đồng thời, càng yếu ớt coi nhẹ vỡ từng mảnh lá dâu lại nguyên vẹn bảo toàn.

Cái kia đợi đối với lực lượng tinh vi diệu dụng, có thể nói xuất thần nhập hóa.

Bất quá, so sánh với kiếp trước cái kia chỉ một cái phần biển, vung tay áo Đoạn núi thần thông, điểm ấy kỹ xảo cũng chỉ tính chút tài mọn mà thôi.

Kế tiếp mấy ngày, Tô Dịch sáng sớm thời gian tiền hướng ngoài thành Đại Thương Giang bờ tu luyện, buổi trưa ngâm dược tắm Tôi Thể, một thân lực lượng, thì tại phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Tại trong lúc này, cô em vợ Văn Linh Tuyết trở về Tùng Vân kiếm phủ tu hành.

Lúc rời đi, nàng cố ý dặn dò Tô Dịch, qua vài ngày chính là nàng mười sáu tuổi sinh nhật, đến lúc đó nàng hy vọng Tô Dịch cũng tham gia.

Đối với lần này, Tô Dịch không chút do dự đáp ứng.

"Bàn Huyết Cảnh sơ kỳ viên mãn!"

Hôm nay sáng sớm, Tô Dịch theo ngoài thành Đại Thương Giang bờ trở lại sau khi về nhà, cảm thụ được trên thân thể biến hóa, bên môi không khỏi nổi lên một tia hài lòng tiếu ý.

Tùng Hạc Đoán Thể Thuật không thẹn là Đại Hoang Cửu Châu đệ nhất Trúc Cơ phương pháp!

Nắm giữ kia tinh túy huyền bí về sau, nhường hắn tại ngắn ngủn năm ngày thời gian, thì có thoát thai hoán cốt giống như biến hóa, một lần hành động dựng cuối cùng hùng hậu vững chắc căn cơ!

So với hắn kiếp trước đồng nhất cảnh giới, cũng mạnh hơn một bậc!

"Lấy ta bây giờ thân thể lực lượng, đã viễn không phải bình thường Bàn Huyết Cảnh nhân vật có thể so sánh. . ."

Tô Dịch có được kiếp này qua lại mười bảy năm ký ức cùng lịch duyệt, một chút đối lập, liền xác định một sự kiện ——

Cho dù là Thanh Hà kiếm trong phủ cao cấp nhất Bàn Huyết Cảnh viên mãn trình độ đệ tử, như gặp được bản thân, cũng phải thua không thể nghi ngờ!

Bàn Huyết Cảnh cuối cùng nhưng võ đạo đệ nhất cảnh, rèn luyện chính là khí lực chi lực, mặc dù viễn so với người bình thường cường đại, thế nhưng cuối cùng vẫn còn "Phàm tục" phạm trù bên trong.

Tại Đại Hoang Cửu Châu, võ đạo Tứ Cảnh lại được xưng làm "Lột xác Phàm Cảnh", ý là theo phàm phu tục tử trung lột xác bốn đại cảnh giới.

Chỉ chân chính theo võ đạo Tứ Cảnh đột phá, bước vào "Nguyên Đạo" tu luyện trên đường đi, mới có thể được xưng tụng là Tiên Thiên tu sĩ!

Đến lúc đó, món (ăn) hà uống biểu lộ, Tích Cốc không ăn, cùng "Phàm phu tục tử" đã có chất bất đồng.

Huống chi, tại trong chiến đấu chân chính, so đấu nhưng cũng không phải tu vi, còn có võ kỹ!

Mà với Tô Dịch kiếp trước kinh nghiệm chiến đấu cùng thủ đoạn, liền là hoàn toàn không đến tu vi, cũng có thể từng phút đồng hồ giết chết Bàn Huyết Cảnh bực này tiểu nhân vật.

"Bất quá năm ngày thời gian, liền tiêu phí hai nghìn năm trăm lượng bạc, cái này hoàn vẻn vẹn chẳng qua là vào cửa. . ."

"Có thể đoán được, về sau tu luyện cần thiết dược liệu, đã định trước sẽ gấp bội tăng vọt, tiêu phí ngân tiễn cũng sẽ tùy theo kéo lên."

"Xét đến cùng, tại võ đạo Tứ Cảnh trong khi tu luyện, nhất định phải lâu dài đất cân nhắc lợi nhuận chuyện tiền bạc."

Tô Dịch ám sát.

Tiền tài lữ phương pháp đấy, tu hành tới muốn.

Mà "Tiền tài "Một trong chữ, vị cầm đầu vị!

Tô Dịch rất rõ ràng, về sau theo bản thân đạo hạnh càng ngày càng cao, cần thiết "Tiền tài" cũng sẽ càng ngày càng kinh người.

Đương nhiên, đối với tu hành giả mà nói, "Tài phú" không hề chỉ nhưng hoàng kim bạc trắng, mà là nói về hết thảy tu hành tài nguyên.

Như là Linh dược, Linh tài, Thần quý, Linh Đan vân... vân.

"A..., nếu có thể gia nhập một phương tu hành trong thế lực tu luyện, cũng không cần là những số tiền này tiền tài chi vật rầu rỉ. . ."

Nghĩ vậy, Tô Dịch lắc đầu, bỏ đi ý nghĩ này.

Hắn tạm thời còn không có cân nhắc ly khai Quảng Lăng thành sự tình.

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch đã phản hồi Văn gia.

Xa xa đất liền chứng kiến một đạo bóng hình xinh đẹp lập tại chính mình cửa đình viện tiền.

Văn Linh Tuyết.

Thiếu nữ trang phục lộng lẫy, mặc một thân tím đậm váy dài, tóc xanh bàn búi tóc, lộ ra một trương thanh tú tuyệt tục khuôn mặt nhỏ nhắn, ngôi sao giống như sáng long lanh con mắt sáng ngời thanh tịnh.

Nàng chắp tay bàn tay nhỏ bé, thanh tú động lòng người đứng ở đó, khuôn mặt như vẽ, nhìn quanh chiếu sáng, tươi đẹp cực kỳ.

"Tỷ phu."

Xa xa chứng kiến Tô Dịch, Văn Linh Tuyết lập tức lộ ra dáng tươi cười, vui sướng đất phất tay bắt chuyện.

Cái kia một nháy mắt, thiếu nữ trên người toả ra xinh đẹp khí tức, làm cho người ta cảm giác ánh mặt trời đều ảm đạm ba phần.

"Ngươi không phải là ở trên học sao, như thế nào lại đã trở về "

Tô Dịch cười nghênh đón.

"Hôm nay là sinh nhật của ta nha!"

Văn Linh Tuyết cười cười nói nói dư như thế, "Ta đã tại trong thành Tụ Tiên Lâu lập thành yến hội, của ta một chút đồng môn đồng học cũng đều tại, chúng ta mau qua tới đi."

Nói qua, nàng đã thân mật đất kéo lên cánh tay Tô Dịch, triều bước ra ngoài.

Tô Dịch nhưng trong lòng có chút hổ thẹn.

Những ngày này chỉ lo tu hành, lại lại quên cái này một ít, thật sự không nên.

Nghĩ vậy, hắn nhìn thoáng qua bên người thiếu nữ, đôi mắt đẹp trông mong này, xinh đẹp tươi đẹp, hồn không có chút nào quở trách ý của mình.

Nhưng càng là như thế, việt nhường Tô Dịch có chút băn khoăn.

Suy nghĩ một chút, hắn cuối cùng quyết định ——

Tiễn đưa thiếu nữ một phần không đồng dạng như vậy quà sinh nhật.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 9: Niếp Đằng

"Văn Tuyết, ngươi lần này sinh nhật, không ở trong nhà cùng cha mẹ cùng một chỗ qua "

Tiến về trước Tụ Tiên Lâu trên đường đi, Tô Dịch đi theo miệng hỏi.

"Ta đều mười sáu tuổi rồi, hôm nay nếu là sinh nhật của ta, tự nhiên để ta làm làm chủ."

Bên người thiếu nữ chớp xinh đẹp con mắt, cười tủm tỉm nói, "Bất quá, đợi buổi tối thời điểm, ta sẽ cùng cha mẹ cùng một chỗ đấy."

Dừng một chút, nàng nói: "Huống chi, hậu thiên chính là tổ mẫu tám mươi tuổi ngày sinh, đây chính là đại thọ, phụ mẫu ta cùng tộc nhân khác đều đang bận rộn lục lấy chuyện này, cái nào có tâm tư quản ta."

Tô Dịch ánh mắt híp lại, nhẹ gật đầu.

Văn Linh Tuyết tổ mẫu, chính là Văn gia lão thái quân Lương Ôn Bích, tại Văn gia địa vị cực kỳ siêu nhiên, cả tộc trưởng Văn Trường Kính cũng không dám ngỗ nghịch ý chí của nàng.

Nàng tám mươi đại thọ, Văn gia trên dưới Tự Nhiên không dám lãnh đạm.

"Tỷ phu đi mau, liền lập tức đều buổi trưa rồi."

Văn Linh Tuyết rõ ràng có chút không thể chờ đợi được rồi.

"Tốt."

Tô Dịch cười theo sau.

Xét đến cùng, cô em vợ cuối cùng mới vẻn vẹn mười sáu tuổi.

Một cái như thơ như vẽ, thanh xuân phồn vinh mạnh mẽ tuổi tác.

Tụ Tiên Lâu.

Quảng Lăng thành quy cách tối cao, quy mô lớn nhất quán rượu, được xưng Quảng Lăng Đệ Nhất Lâu.

Xuất nhập trong đó giả, Không phải phú tức quý .

Có hi vọng nói xưng, Tụ Tiên Lâu một chén rượu nước, chống đỡ mà vượt bần hàn nhà mười năm tích góp!

Tuyệt không phải khoa trương.

Làm Tô Dịch cùng Văn Linh Tuyết đến, liền bị tùy tùng nhiệt tình cung kính dẫn dắt lấy, tiến vào lầu ba một cái trang trí màu sắc cổ xưa sinh hương phòng cao thượng.

Trong gian phòng trang nhã từ lâu đã ngồi bảy tám đạo thân ảnh, ngoại trừ một tên thiếu niên, cái khác đều là nữ hài tử, tuổi đều tại mười lăm mười sáu tuổi tả hữu.

Làm Văn Linh Tuyết đến, lập tức nhận lấy nhiệt tình nghênh đón.

"Linh Tuyết, ngươi hôm nay thật là xinh đẹp, đây là ta cố ý cho ngươi chuẩn bị lễ vật, Chúc ngươi tranh thủ sớm ngày thi được Thanh Hà kiếm phủ!"

"Hì hì, nếu khiến chúng ta những thứ kia đồng học biết rõ, hôm nay là chúng ta Tùng Vân kiếm phủ đệ nhất mỹ nhân ngày sinh, sợ là cũng phải xếp thành đội đến tặng quà."

. . . Những nữ hài kia một bên đưa ra từ lâu chuẩn bị tốt lễ vật, một bên líu ríu cùng Văn Linh Tuyết nói chuyện với nhau, thần thái cử chỉ đều rất được thân thể cùng nhiệt tình.

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua, liền nhìn ra rất nhiều đồ vật.

Văn Linh Tuyết những thứ này đồng học, ăn vận trang hoàng đều cực coi trọng, rõ ràng đều xuất thân bất phàm, gia thế hiển hách.

Có tính cách hoạt bát hào phóng, có dịu dàng dè dặt, có tư thế hiên ngang. . . Dung mạo hòa khí chất cũng đều rất không tầm thường,

Bất quá, đại khái là Văn Linh Tuyết hôm nay giả dạng quá mức xinh đẹp cùng chói mắt rồi.

Làm những thứ này nữ đồng học đang cùng Văn Linh Tuyết bắt chuyện thời gian, hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo một tia không dễ dàng phát giác hâm mộ, vẻ ghen ghét.

Cái này bị các nàng tốt lắm che dấu, nhưng chạy không khỏi Tô Dịch pháp nhãn.

Hắn không khỏi buồn cười, nữ hài tử ở giữa hữu nghị, nhìn như thân mật khăng khít, kì thực riêng phần mình đều cất giấu bản thân tiểu tâm tư.

Hoàn hảo, những thứ này đều không ảnh hưởng chút nào.

"Niếp Đằng, ngươi tại sao lại ở chỗ này "

Văn Linh Tuyết đột nhiên đem ánh mắt nhìn về phía trong tràng cái kia duy nhất thiếu niên nam tử, chân mày hơi nhíu lại, thần sắc đều trở nên lãnh đạm không ít.

Nguyên bản náo nhiệt bầu không khí trở nên có chút nặng nề xuống.

Thiếu niên kia mặc ngọc bào, mày kiếm mắt sáng, hình dáng đường đường.

Hắn lộ ra dáng tươi cười, đi lên trước, nói: "Linh Tuyết, hôm nay là ngươi sinh nhật, đây là của ta một phen tiểu tấm lòng nhỏ, xin hãy nhận lấy."

Hai tay của hắn xuất ra một cái nạm vàng khảm ngọc hộp báu, nhẹ nhàng mở ra.

Một quả ngọc trâm màu tím nhạt hiển lộ tại trong mắt mọi người.

Ngọc trâm này vô cùng tinh diệu thủ đoạn tạo hình ra một cái vỗ cánh muốn bay loan chim, trông rất sống động, nhìn qua chính là xuất từ cấp đại sư tay cự phách tác phẩm.

"Tử Loan Chấn Sí ngọc trâm! Đây là Vân Hà quận 'Mạc Đại Sư' đắc ý tác phẩm, nghe nói tài liệu là một khối thiên nhiên Tử Lãnh Linh Ngọc, chỉ là thử ngọc bản thân liền giá trị ba trăm kim!"

"Mà đi qua Mạc Đại Sư một đôi thần thủ tạo hình về sau, thử ngọc trâm giá trị đã chống đỡ mà vượt thiên kim hai chữ!"

Một cái trang dung tinh xảo nữ hài hai mắt sáng lên, nhìn thấu thử ngọc trâm lai lịch.

"Cái này. . . Đây cũng quá đắt đỏ rồi a "

Một chút xuất thân hiển hách thiếu nữ cũng không khỏi tặc lưỡi, bị Niếp Đằng đại thủ bút kinh sợ đến.

Niếp Đằng rất hài lòng hiệu quả như vậy, mỉm cười, thanh âm ôn nhu nói: "Văn Tuyết, thích không đây chính là ta cố ý cho ngươi chuẩn bị."

Nghe nói như thế, bên cạnh những thiếu nữ kia thần sắc đều sinh ra biến hóa vi diệu, trong lòng ức chế không nổi đất hâm mộ lên Văn Linh Tuyết đến.

Niếp Đằng.

Phủ Thành chủ Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ con trai trưởng, tài tình xuất chúng, ngọc thụ lâm phong.

Năm nào mới có mười sáu, đã là Tùng Vân kiếm trong phủ nhân vật phong vân, không biết bị nhiều thiếu nữ đồng học ái mộ.

Như vậy tài tuấn, vung tiền như rác, lấy ngọc trâm làm lễ, biểu đạt hâm mộ chi ý, cái này đặt tại cái gì nữ sinh trên người, đều là một kiện vô cùng có mặt mũi sự tình.

Người nào không hy vọng như vậy một màn phát sinh ở trên người mình

Nhưng Văn Linh Tuyết lông mày lại nhăn càng lợi hại, thần sắc cũng càng lãnh đạm, nói: "Lễ vật này quá quý trọng rồi, ngươi còn là thu trở về đi."

Niếp Đằng thần sắc trì trệ, hai đầu lông mày hiện lên một tia quẫn bách.

Không đợi hắn mở miệng, Văn Linh Tuyết đã bắt chuyện mọi người từng cái nhập tọa, hơn nữa cố ý nhường Tô Dịch ngồi ở bên cạnh mình.

Từ đầu đến cuối, hoàn toàn đem Niếp Đằng gạt tại một bên.

Bất quá, chứng kiến Niếp Đằng tình cảnh có chút lúng túng, một chút nữ hài tử đều có chút không đành lòng, nhao nhao lên tiếng, nhiệt tình chào mời Niếp Đằng nhập tọa.

Niếp Đằng rất nhanh liền thu thập xong tâm tình, cười ha hả ngồi xuống, dường như đã triệt để quên vừa rồi phát sinh quẫn bách sự tình.

Nhưng, làm ánh mắt của hắn ngẫu nhiên đảo qua Văn Linh Tuyết bên người Tô Dịch thời gian, trong lòng không khỏi cảm thấy rất không thoải mái.

Trên thực tế, vô luận là Niếp Đằng, còn là nữ hài tử khác, trong lòng đều rất nghi hoặc vì cái gì Văn Linh Tuyết hội mang theo Tô Dịch tham gia trận này tụ hội.

Bất quá trở ngại Văn Linh Tuyết mặt mũi, bọn hắn đều ăn ý đất không nói gì thêm.

Từ đầu đến cuối, không ai chủ động đi Hòa Tô dịch chào hỏi, càng đừng đề cập hàn huyên cùng khách sáo.

Nếu không phải Văn Linh Tuyết, bọn hắn sợ là căn bản không có khả năng nguyện ý Hòa Tô dịch ngồi cùng một chỗ.

Người nào sẽ nhớ cùng một người người giễu cợt con rể tới nhà nhấc lên quan hệ

Cho nên, Tô Dịch mặc dù ngồi ở đó, nhưng lại cùng người trong suốt đồng dạng, bị xem nhẹ cùng bỏ qua rồi.

"Tỷ phu, bọn hắn không thèm nhìn ngươi, ta để ý tới ngươi thì tốt rồi, ngươi nhưng ngàn vạn chớ để ý."

Thừa dịp người không phòng bị, Văn Linh Tuyết nhỏ giọng tại bên tai Tô Dịch nói một tiếng.

Thiếu nữ thổ khí như lan, đôi mắt sáng như nước, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là làm yên lòng vẻ.

Tô Dịch yên lặng.

Lấy hắn là người của hai thế giới tâm cảnh, há sẽ để ý những thứ này

Rất nhanh, một đám xinh đẹp thị nữ đi tới, trình lên phong phú mỹ vị món ngon, đều là bình thường khó gặp món ăn quý và lạ.

Văn Linh Tuyết nghi ngờ nói: "Ta điểm đồ ăn không có nhiều như vậy a."

Niếp Đằng tinh thần chấn động, cất cao giọng nói: "Văn Tuyết, hôm nay là ngươi sinh nhật, sao có thể cho ngươi tốn kém, hôm nay tại Tụ Tiên Lâu tiêu dùng, toàn bộ bao trên người ta."

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua nữ hài tử khác, hào tình vạn trượng nói: "Mọi người hôm nay ăn được uống tốt, chính là đối với Văn Tuyết lớn nhất chúc phúc."

Những nữ hài kia đều cười đến rất vui vẻ.

Các nàng mặc dù xuất thân bất phàm, nhưng cũng không phải là tùy tùy tiện tiện có thể tại Tụ Tiên Lâu bực này "Động tiêu tiền" bên trong hưởng thụ.

Văn Linh Tuyết lại bất vi sở động, thanh âm lạnh lùng nói: "Hôm nay tiêu phí bao nhiêu tiền, ta hôm khác trả lại ngươi."

Niếp Đằng cười ha hả nói: "Văn Tuyết, không được như vậy ghẻ lạnh, một bữa cơm mà thôi, nếu như ngươi thực trả tiền, ta không phải bị chúng ta Tùng Vân kiếm phủ bạn học trai mắng chết không thể."

Không ít nữ hài tử đều cười rộ lên, nhao nhao phụ họa, khuyên Văn Linh Tuyết không được quá để ý những thứ này.

Văn Linh Tuyết do dự một chút, cuối cùng không nói thêm gì.

Chỉ bất quá, nàng lặng lẽ tại bên tai Tô Dịch thầm nói: "Gia hỏa này thì cứ như vậy, tại Tùng Vân kiếm phủ thời gian liền ưa thích làm náo động, ta phiền nhất loại người này , Thái Hư quang vinh."

"Còn có, lần này tụ hội ta căn bản không có thỉnh hắn, chính hắn lại chạy tới, da mặt thật là đủ dày kia "

Tô Dịch cười cười.

Hư vinh mà thôi, người thiếu niên bệnh chung, chưa nói tới quá ác liệt.

Lúc này, Niếp Đằng đột nhiên đem ánh mắt nhìn qua.

Lúc trước hắn hoàn toàn chính xác không nghe thấy Văn Linh Tuyết đối với Tô Dịch nói gì đó.

Nhưng lại thấy được Văn Linh Tuyết phấn môi ghé vào bên tai Tô Dịch Tư Ngữ thân mật cử động!

Điều này làm cho hắn dáng tươi cười gửi đi cứng, nội tâm khống chế không nổi mà tuôn ra lên một cỗ lòng đố kị, đều hận không thể đứng dậy đánh tơi bời Tô Dịch dừng lại, nhường hắn lập tức theo trước mặt biến mất.

Mạnh mẽ tự kềm chế ở nội tâm ghen ghét, Niếp Đằng ra vẻ ngữ khí thoải mái, hiếu kỳ mở miệng:

"Tô Dịch, ngươi là Văn Tuyết tỷ phu, lần này cũng tham gia đến nơi này thứ tụ hội, không biết lần này ngươi đưa cái gì lễ vật cho Văn Tuyết "

Tô Dịch bên môi lặng yên nổi lên một tia như có như không độ cong.

Hắn là nhân vật bậc nào, liếc thấy ra, tiểu tử này lòng có oán giận, rõ ràng cho thấy chuẩn bị lấy chính mình đến thêu dệt chuyện!

Quả nhiên, đang ngồi những ánh mắt của người khác đều nhìn lại, thần sắc khác nhau, đại khái đều đoán ra, Niếp Đằng tồn tại so sánh tâm tư.

Đến nỗi cực có thể sẽ mượn cơ hội này, nhường Tô Dịch khó chịu nổi.

Suy nghĩ một chút cũng thế, một cái người ở rể, có tư cách gì cùng bọn họ những người này ngồi cùng một chỗ

Tự rước lấy nhục đều không tự biết!

"Cái này Niếp Đằng thật sự là làm cho người ta chán ghét a!"

Văn Linh Tuyết có chút tức giận, nàng sớm hiểu rõ Tô Dịch đều thiếu chút nữa đã quên rồi bản thân sinh nhật, đâu có thể nào chuẩn bị hữu lễ vật

Hết lần này tới lần khác đấy, Niếp Đằng cái nào bình không ra đề cái nào bình!

Bất quá, không chờ Văn Linh Tuyết mở miệng, Tô Dịch đã mang theo xin lỗi nói:

"Ta lần này thiếu chút nữa đã quên rồi Linh Tuyết sinh nhật, cho nên chưa kịp trước thời hạn chuẩn bị lễ vật, bất quá đợi đêm nay về nhà, sẽ đi đền bù."

Nói qua, ánh mắt của hắn nhìn về phía Văn Linh Tuyết.

Bởi vì này lời nói, vốn là nói cho Văn Linh Tuyết đấy, những người khác thế nào nghĩ, hắn căn bản không thèm để ý.

Văn Linh Tuyết ngẩn ngơ, phấn gọt giũa môi nhấp nhẹ, trong lòng dâng lên không nói ra được Hoan Hỉ, tỷ phu hắn. . . Còn là rất để trong lòng sinh nhật của ta kia

Ừ, hắn chẳng qua là bận quá rồi, mới nhất thời sơ sẩy mà thôi.

Nghĩ như thế, nàng ánh mắt kia, khóe môi vừa đều có tiếu ý tại dần dần khuếch tán.

"Vốn không có chuẩn bị lễ vật a. . ."

Mà lúc này, một bụng lòng đố kị Niếp Đằng cuối cùng đã có phát tiết cơ hội, lại nhịn không được nói móc đạo "Thua thiệt Linh Tuyết đối với ngươi cái này cái người ở rể tỷ phu như vậy tốt, chưa từng nghĩ, ngươi cả sinh nhật của nàng đều quên!"

Đang ngồi cái khác nữ hài cũng đều lắc đầu không thôi.

Cái này Tô Dịch, quả thực chính là bùn nhão đở không nổi tường.

Bất quá trái lại suy nghĩ một chút, hắn một cái tại Văn gia dạng ăn cơm chùa người ở rể mà thôi, chính là xuất ra lễ vật thì như thế nào

Đã định trước xa xa vô pháp cùng Niếp Đằng sư huynh "Tử Loan Ngọc Trâm" so sánh với!

Thật không biết Văn Linh Tuyết tại sao lại như vậy để trong lòng hắn cái này cái người ở rể tỷ phu. . .

Không ít nữ hài đối với lần này đều rất cảm thấy rất khó hiểu, trong lòng cũng là càng xem thường Tô Dịch rồi.

Đem đây hết thảy để ở trong mắt, Niếp Đằng trong lòng cuối cùng thoải mái rất nhiều, chính cân nhắc có hay không muốn rèn sắt khi còn nóng, tái dẫm trên Tô Dịch mấy cước, trong lúc đó ——

Phanh!

Phòng cao thượng cửa phòng đóng chặc bị người trùng trùng điệp điệp đẩy ra.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 10: Không Phụ Trên Cổ Thiếu Niên Đầu

Đẩy cửa tiếng rất lớn, cũng rất thô bạo.

Trong gian phòng trang nhã mọi người đều nhíu mày.

Đây là Tụ Tiên Lâu,

Quảng Lăng thành đệ nhất tửu lâu!

Người nào sao mà to gan như vậy, không trải qua bắt chuyện liền xông tới

Quả thực càn rỡ!

Vô thức đấy, mọi người ánh mắt đều nhìn sang.

Khi thấy người tới bộ dáng thời gian, bao gồm Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng ở bên trong mọi người sắc mặt đều là hơi đổi.

Gia hỏa này làm sao tới

"Ta nghe nói qua Linh Tuyết ở chỗ này sinh nhật, vì vậy liền không mời mà tới rồi, ha ha ha, không đến hù đến các vị đi "

Người đến là người thiếu niên, một bộ hoa bào, tóc dài rối tung, dung mạo anh tuấn, toàn thân mùi rượu đậm đặc, trên mặt dáng tươi cười tùy ý đường hoàng.

Hoàng Kiền Tuấn!

Quảng Lăng thành ba Đại tông tộc một trong Hoàng thị dòng chính đệ tử, cha hắn chính là Hoàng thị đương kim tộc trưởng Hoàng Vân Trùng.

Hoàng Kiền Tuấn tính tình ngang ngược kiêu ngạo sơ điên cuồng, dũng mãnh hiếu chiến, tuy chỉ có mười bảy tuổi, trên người từ lâu việc xấu loang lổ, trải qua không biết nhiều ít người người oán trách sự tình.

Nhưng làm cho người ta có phụ thân hắn che chở, hắn hôm nay như trước sống phải hảo hảo đấy, điều này cũng càng trợ tăng hắn bướng bỉnh khí diễm.

Làm nhận ra giả là Hoàng Kiền Tuấn, trong gian phòng trang nhã nguyên bản tức giận một chút nữ hài, tất cả đều câm như hến, khuôn mặt hiện lên một chút hoảng hốt.

Các nàng nhưng sớm nghe nói qua cái này quần áo lụa là tiếng xấu.

Chính là Văn Linh Tuyết cùng Niếp Đằng, cũng đều cau mày, thần sắc ngưng trọng.

Khi bọn hắn những thứ này Đại tông tộc đệ tử trong mắt, Hoàng Kiền Tuấn chính là một cái hoành hành không sợ, bá chủ rất vô cùng ác đồ, không ai nguyện ý cùng nhập bọn, e sợ cho tránh không kịp.

Phòng cao thượng bầu không khí cũng là thoáng cái trở nên áp lực cực kỳ.

Duy nhất Tô Dịch lạnh nhạt như trước, hắn không nhận biết Hoàng Kiền Tuấn, nhưng là nhìn ra được, Văn Linh Tuyết bọn hắn thân thể căng thẳng, nỗi lòng mơ hồ có chút bối rối.

Rõ ràng đối với cái này đột nhiên xông đến ngang ngược kiêu ngạo thiếu niên cực kiêng kị.

"Sinh nhật của ta cùng ngươi có quan hệ gì, ngươi tốt nhất hiện tại liền đi ra ngoài!" Hít thở sâu một hơi trung khí, Văn Linh Tuyết lạnh lùng lên tiếng, khuôn mặt như sương lạnh, không che giấu chút nào bản thân loại trừ cùng ghét cay ghét đắng.

Lại thấy Hoàng Kiền Tuấn trọn vẹn không thèm để ý, ánh mắt không kiêng nể gì cả đất đánh giá Văn Linh Tuyết một lần, cười ha hả nói:

"Sách, không hổ là Văn Linh Chiêu muội muội, nhất đẳng xinh đẹp, cũng chỉ có mỹ nhân như vậy, mới xứng với ta."

"Ngươi. . ."

Văn Linh Tuyết xinh đẹp đỏ mặt lên, con mắt hiện lửa giận.

"Các ngươi nhìn một cái, mỹ nhân chính là mỹ nhân, cả sinh khí đều xinh đẹp cực kỳ. Các ngươi nói, nếu ta đem nàng lấy về nhà, lão gia tử khẳng định cũng sẽ rất hài lòng đi "

Hoàng Kiền Tuấn tùy ý cười ra tiếng.

Tại phía sau hắn, hoàn cùng theo một đám hộ vệ, thần sắc mập mờ đất cười rộ lên.

Đang ngồi những nữ hài kia đều mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi, vô thức mà nhìn về phía Niếp Đằng, bả hy vọng ký thác vào vị này Phủ Thành chủ Thống lĩnh cấm vệ con trai trưởng trên người.

Niếp Đằng thầm hít một hơi, biết rõ lúc này thời điểm bản thân nhất định phải Đứng ra đây, bằng không, về sau sợ đều không ngốc đầu lên được

làm người.

"Hoàng thiếu gia, nơi này chính là Tụ Tiên Lâu, kính xin ngươi phóng tôn trọng chút. Tổn thương hòa khí, đối với mọi người cũng không tốt." Niếp Đằng kiên trì, ra vẻ bình tĩnh đạo

Hoàng Kiền Tuấn nguyên bản hoàn cười ha hả sắc mặt mãnh liệt trầm xuống, ánh mắt bạo trán thô bạo tới trung khí, "Ngươi tính cái thứ gì, cũng dám giáo huấn ta "

Niếp Đằng sắc mặt lập tức khó nhìn lên, lúc trắng lúc xanh.

Một màn này, nhường Tô Dịch ý thức được, ngay cả là Niếp Đằng, cũng đúng cái này bướng bỉnh thiếu niên trong lòng còn có thật lớn kiêng kị.

"Thiếu gia, vị này chính là Phủ Thành chủ Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ nhi tử, tộc trưởng đại nhân cùng cái này Nhiếp Bắc Hổ cũng coi như có chút giao tình."

Một gã hộ vệ cười hì hì nhắc nhở, "Bất quá, sự tình nên làm cái gì bây giờ, hoàn toàn người định đoạt."

Hoàng Kiền Tuấn a ~~ một tiếng, đột nhiên cười tủm tỉm nói: "Niếp Đằng đúng không, ta cho ngươi một cái cơ hội, hiện tại liền từ trước mắt ta biến mất. Bằng không, ta không ngại đem ngươi hành hung một trận, tượng chó chết giống như ném tới cái này Tụ Tiên Lâu bên ngoài trên đường cái."

Hắn vẻ mặt tươi cười, lời nói lại vô cùng lành lạnh, tràn ngập lệ khí, "Đến lúc đó, ngươi sợ là sẽ phải biến thành toàn bộ Quảng Lăng thành trò cười, mặt mũi Tảo Địa, lại không ngẩng đầu được lên!"

Niếp Đằng toàn thân cứng đờ, hai tay đều lặng yên nhanh nắm lại, đốt ngón tay trắng bệch, mu bàn tay gân xanh bạo trán, một cỗ không nói ra

được xấu hổ và giận dữ cùng phẫn nộ tràn ngập trong lòng.

Mà nhìn thấy một màn này, đang ngồi những nữ hài kia khuôn mặt trắng bệch, càng thương hoảng sợ bất lực rồi.

Toàn bộ trong gian phòng trang nhã, bàn về thân phận cùng địa vị, không có một cái nào so ra mà vượt Niếp Đằng, mắt thấy cả hắn ra mặt đều không được việc, có thể nào không làm cho lòng người sợ

Liền vào lúc này, Văn Linh Tuyết lạnh như băng nói: "Hoàng Kiền Tuấn, ngươi cuối cùng muốn làm cái gì "

Hoàng Kiền Tuấn vỗ tay cười to, ánh mắt lửa nóng đất nhìn chằm chằm vào Văn Linh Tuyết, nói:

"Vấn đề này tốt! Nói như vậy, qua trận, ta sẽ nhượng cho lão gia tử nhà ta đi các ngươi Văn gia cầu hôn, về sau a, chúng ta chính là người một nhà!"

Bên cạnh hắn những hộ vệ kia đều nhao nhao ồn ào:

"Thiếu gia tốt ánh mắt!"

"Mọi người xem tốt rồi, cô nương kia chính là chúng ta Thiếu phu nhân!"

"Chúng ta đây được trước thời hạn chúc mừng Thiếu gia rồi, hặc hặc."

Văn Linh Tuyết vừa thẹn lại phẫn, mắt hạnh trợn lên, cắn răng nói: "Buồn cười, ta Văn Linh Tuyết cận kề cái chết cũng sẽ không gả cho ngươi loại này ác ôn!"

Tô Dịch lặng yên đứng dậy, nguyên bản lạnh nhạt con mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một vòng lãnh ý.

Hắn yên tĩnh đứng yên ở cái kia, ánh mắt lạnh nhạt.

Như tại Đại Hoang Cửu Châu, quen thuộc Tô Huyền Quân mọi người hiểu rõ, Tô Huyền Quân ánh mắt càng là lạnh nhạt, thần sắc càng là yên lặng, liền đại biểu trong lòng hắn sát cơ việt thịnh!

"Nói cũng không thể nói như vậy tuyệt, tỷ tỷ ngươi Văn Linh Chiêu hạng gì chói mắt, nhưng cuối cùng cũng không còn phải gả cho hắn phế vật như vậy "

Hoàng Kiền Tuấn nói xong lời cuối cùng, đưa tay chỉ một cái Tô Dịch, thần sắc đều là miệt thị cùng xem thường, "Ta mặc dù bướng bỉnh, nhưng ta cũng biết, tông tộc quan hệ thông gia, chưa bao giờ là ngươi ta nhỏ như vậy thế hệ định đoạt!"

Dừng một chút, hắn lại cười rộ lên, ngữ khí đường hoàng ngạo nghễ, "Văn Linh Tuyết, ta khuyên ngươi tốt nhất có chuẩn bị tâm lý, không xuất ra một tháng, ta Hoàng gia nhất định cho các ngươi Văn gia đáp ứng đem ngươi gả cho ta!"

Thoáng cái, Văn Linh Tuyết khuôn mặt trắng bệch, thân thể mềm mại hơi hơi sợ run.

Hoàng Kiền Tuấn lời nói đâm đau đớn lòng của nàng!

Năm đó, tỷ tỷ của nàng hạng gì kháng cự cửa kia hôn sự, cả cha mẹ của nàng đều cố hết sức phản đối, nhưng cuối cùng vẫn còn không lay chuyển được lão thái quân ý chí, cuối cùng cùng tỷ phu kết hợp lại với nhau.

Chuyện như vậy thực, nhường Văn Linh Tuyết không thể không lo lắng, vạn nhất Hoàng Kiền Tuấn thật sự cầu hôn, Văn gia hội hay không cũng sẽ như thế đối xử bản thân.

Nghĩ vậy, Văn Linh Tuyết bờ môi đều nhanh cắn nát, nội tâm thương hoảng sợ, ánh mắt trở nên ngơ ngẩn, sau này mình. . . Sẽ gả cho một cái việc xấu loang lổ quần áo lụa là

Như như vậy, còn không bằng cắt cổ tự sát!

"Yên tâm, chuyện như vậy sẽ không phát sinh trên người của ngươi."

Một cái bàn tay ấm áp đặt tại Văn Linh Tuyết trên bờ vai, nàng giương mắt, liền thấy được Tô Dịch cái kia ôn hòa mà yên lặng thanh tuyển khuôn mặt.

"Tỷ phu. . ." Nội tâm thương hoảng sợ thất thố Văn Linh Tuyết giống như tìm được cảng tránh gió, nội tâm dâng lên không nói ra được ấm áp, thanh âm đều mơ hồ mang theo một tia nghẹn ngào.

"Trận này tụ hội đã xong không thú vị vị, ta mang ngươi về nhà được không "

Tô Dịch nói khẽ.

"Ừ!"

Văn Linh Tuyết vô thức gật đầu, nhưng chợt liền lộ ra thần sắc lo lắng, "Tỷ phu. . . Bọn hắn. . ."

"Yên tâm, giao cho ta."

Tô Dịch vỗ vỗ bờ vai của nàng, thanh âm nhu hòa.

Nói qua, hắn đưa tầm mắt nhìn qua Niếp Đằng cùng cái khác nữ hài, nói: "Các ngươi muốn đi sao "

Niếp Đằng bọn hắn đều kinh ngạc, thiếu chút nữa mộng đi.

Cái này Tô Dịch điên rồi sao

Không thấy được Hoàng Kiền Tuấn cái này quần áo lụa là cùng hộ vệ của hắn cũng còn ngăn ở trước cổng chính

Ai có thể tưởng tượng, một cái tu vi mất hết, bị Quảng Lăng thành người người giễu cợt con rể tới nhà, làm sao lại dám nói ra những lời này!

"Haha, ngươi mới vừa nói cái gì, muốn mang theo bọn hắn từ nơi này ly khai "

Lúc này thời điểm, Hoàng Kiền Tuấn đào đào lỗ tai, cười đến rất khoa trương, "Tô Dịch, ngươi một cái phế vật a, nói lời lại lại so với ta đều điên cuồng, người nào. . . Cho dũng khí của ngươi "

Những hộ vệ kia cũng đều cười đến vui, giống như nghe được thế gian buồn cười nhất chê cười.

"Tô Dịch, không được lại quấy rối được không! !"

Niếp Đằng đều có chút giận, sắc mặt âm trầm xanh mét, từng chữ một đạo "Chuyện này, để ta giải quyết, ngươi cho ta thành thành thật thật ở lại đó! Thêm...nữa loạn, đừng trách ta mặc kệ ngươi!"

Lời nói này, âm vang hữu lực, những nữ hài kia cũng không khỏi động dung, chỉ cảm thấy Niếp Đằng giờ khắc này tràn đầy đội trời đạp đất nam nhi khí khái!

So sánh với, Tô Dịch trước biểu hiện. . . Thật sự thật là làm cho người ta căm tức!

Một cái phế vật, chỉ bằng há miệng đã nghĩ dẫn bọn hắn từ nơi này ly khai

Buồn cười!

"Đã là thiếu niên, tự nhiên có thử nhiệt huyết, như thế mới không phụ trên cổ thiếu niên đầu. Giờ khắc này ngươi, không có để cho ta khinh thường."

Tô Dịch nhìn Niếp Đằng một cái, nhẹ gật đầu.

Niếp Đằng ngây ngốc một chút, gia hỏa này giọng điệu thế nào. . . Thế nào. . .

Không đợi hắn hoàn hồn, ngăn ở trước cổng chính Hoàng Kiền Tuấn lộ ra một vòng vẻ không kiên nhẫn, vung mạnh tay lên:

"Đi, cho ta bả phế vật kia nắm bắt, bới y phục của hắn, treo xâu ở cửa thành xuống, ta muốn cho toàn thành mọi người chứng kiến hắn trò hề!"

"Thiếu gia người nhìn tốt rồi!"

Từ lâu không thể chờ đợi được một gã hộ vệ vượt lên trước vọt ra.

"Tiểu tử, đàn ông chơi với ngươi đùa!"

Hộ vệ này thân ảnh to lớn khôi ngô, vẻ mặt tràn đầy dữ tợn, vẻn vẹn đứng ở đó, liền làm cho người ta thật lớn cảm giác áp bách. Chung quanh những thiếu nữ kia đều trên mặt một trắng, cái kia hung ác bộ dáng kinh sợ đến.

Dương Thịnh!

Hoàng Kiền Tuấn thủ hạ chính là đắc lực hộ vệ, Bàn Huyết Cảnh "Luyện Nhục" thời hạn tu vi, một thân da thịt như thép như sắt, lực lượng như Man Ngưu, tinh thông "Lớn đập bia tay" .

Động nứt ra đứt gân xương, không chết cũng bị tàn phế.

Lúc nói chuyện, hắn mãnh liệt một chưởng bổ đập tới, thế như đập bia, chưởng phong dữ dằn, cái này muốn đánh thực rồi, cần phải trọng thương tại mà không thể.

"Tỷ phu mau tránh!"

Văn Linh Tuyết kêu sợ hãi, mặt mày biến sắc, lấy khoảng cách, căn bản không kịp đi ngăn cản.

"Chớ hoảng sợ, loại này luyện lực lượng không luyện khí mặt hàng, công tử bột mà thôi."

Lạnh nhạt trong thanh âm, chỉ thấy Tô Dịch cái kia thon gầy thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi triển khai.

Cất bước tiến lên, động như Diều Hâu vồ thỏ, một tay một trảo, liền tinh chuẩn bắt Dương Thịnh mạch môn, Tô Dịch cánh tay tùy theo phát lực.

Mánh khoé run lên.

Dương Thịnh khôi ngô to lớn thân thể một cái lảo đảo, trên người huyết nhục tượng cuồn cuộn ga giường giống nhau, một thân khí lực đều bị cái này "Run lên" lực lượng thế như chẻ tre giống như tồi suy sụp.

Hăng hái như BENG!

Đây là một loại thần hồ kỳ kỹ phát lực kỹ xảo.

Luyện đến tối cao sâu tình trạng thời gian, địch nhân một khi trúng chiêu, toàn thân huyết nhục, khung xương, nội tạng cũng có thể toàn bộ "Run" vỡ thành phấn!

Dưới mắt, Dương Thịnh mặc dù không đến mức tại chỗ chết bất đắc kỳ tử, nội phủ cũng đã gặp nhận trọng thương.

Theo sát lấy, Tô Dịch một cước đá ra.

Phanh!

Đang lúc mọi người ánh mắt bất khả tư nghị ở bên trong, Dương Thịnh thân thể lăng không bay ra, ầm ầm nện ở phòng cao thượng một bên trên vách tường.

Hắn toàn thân run rẩy giống nhau kịch liệt run rẩy, thất khiếu trôi máu.

Toàn bộ phải sợ hãi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 11: Dọa Tiểu

"Cái này. . ."

Niếp Đằng đầu gửi đi mộng, sững sờ cái kia.

Văn Linh Tuyết cùng bên cạnh những thiếu nữ kia cũng lộ ra vẽ mặt kinh sợ, nội tâm đã bị trùng kích.

Năm đó, thân là Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu Tô Dịch, bởi vì tao ngộ một cuộc ngoài ý muốn, mới có thể luân làm một cái làm tu vi mất hết phế nhân.

Chuyện này, Quảng Lăng thành người làm cho đều biết.

Nhưng lúc này, Tô Dịch vẻn vẹn một kích, liền đem Dương Thịnh trọng thương!

"Dương Thịnh, ngươi không sao chứ "

Cùng một thời gian, Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt biến hóa.

Dương Thịnh là dưới tay hắn có thể...nhất đánh chính là hộ vệ một trong, Bàn Huyết Cảnh Luyện Cốt cấp độ nhân vật tàn nhẫn, nhưng bây giờ lại bị Tô Dịch một kích trọng thương, điều này làm cho hắn đều không thể tin được.

"Thiếu gia. . . Ta. . . Phốc!"

Góc tường, Dương Thịnh vẻ mặt tràn đầy thống khổ, muốn kiếm đứng dậy, lại mãnh liệt phun ra một búng máu, đầu nghiêng một cái, thẳng tắp ngất đi tới.

Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt lập tức trở nên thô bạo lành lạnh, trong lòng giận dữ, mãnh liệt vung tay lên, chợt quát lên:

"Còn lo lắng cái gì, động thủ, cho ta giết chết hắn!"

Bên cạnh hắn đứng đấy một đám hộ vệ liếc nhau, đều đạp bước vọt tới trước, ngang nhiên xuất kích.

Những hộ vệ này mỗi một cái đều có tu vi bên người, đều là thường xuyên đánh nhau chém giết nhân vật tàn nhẫn, tuyệt không phải một thứ chim non có thể so sánh.

Khi bọn hắn lao ra, giống như quần ngạc chụp mồi!

Vẻn vẹn cái kia đợi hung hãn đáng sợ khí thế, khiến cho Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng đám người hô hấp cứng lại, mỗi cái tay chân lạnh buốt, đầu chỗ trống.

Bọn hắn tuy rằng rất sớm mà bắt đầu tu luyện võ đạo, mà dù sao từ nhỏ áo cơm không lo, không có trải qua máu tanh chém giết, sinh tử quyết đấu.

Cái nào trải qua bực này tình cảnh

Tinh thần của bọn hắn cùng gan phách, trực tiếp đã bị kinh hãi.

"Về sau có cơ hội, phải hảo hảo ma luyện một cái Linh Tuyết, võ đạo tu hành không chỉ có riêng chỉ tu luyện ngồi xuống là được rồi, đối với tâm thần, gan phách, khí thế ma luyện, cũng thiếu một thứ cũng không được."

Tô Dịch đem một màn này thu hết vào mắt.

Ở vào bực này hoàn cảnh, hắn lại điềm tĩnh, lạnh nhạt như trước.

Cho đến quần địch vọt tới, Tô Dịch lúc này mới cất bước tiến lên, một chưởng đánh ra.

Phanh!

Nhìn như hời hợt một chưởng, xông vào trước nhất mới có một gã hộ vệ lại cảm giác như bị núi lớn đập trúng, toàn bộ người bị đập bay ra ngoài, đạp nát một trương lê hoa và cây cảnh cái ghế.

Căn bản không cho người thời gian phản ứng, chỉ thấy Tô Dịch đạp bước tiến lên, mỗi lần tiền một bước, liền có một cái hộ vệ bị đập bay ra ngoài.

Có đâm vào trên vách tường, cốt cách đứt gãy.

Có đập vỡ bàn ăn, trên người rải đầy nước canh đồ ăn.

Có trực tiếp bị một cái tát quật ngã trên mặt đất, miệng sùi bọt mép ngất. . .

Làm Tô Dịch phóng ra bảy bước thời gian, chỗ này phòng cao thượng đã là đầy đất bừa bộn, nằm vật xuống một nơi thân ảnh.

Các loại kêu thảm thiết vang lên theo.

Từ đầu đến cuối, hắn xuất thủ động tác rất đơn giản, tùy ý huy chưởng, hời hợt!

"Hắn. . . Hắn. . ."

Những thiếu nữ kia nghẹn họng nhìn trân trối, đứng ngơ ngác ở đó.

Cái này cái các nàng theo yến hội bắt đầu liền bỏ qua cùng khinh bỉ người ở rể, vậy mà cường đại đến một người liền quét ngang quần địch

Cái này hoàn toàn vượt quá các nàng dự kiến, rung động đến tột đỉnh.

Niếp Đằng cũng trợn tròn mắt, da đầu run lên, nghĩ đến bản thân mới vừa rồi còn nghĩ đến thế nào giẫm lên Tô Dịch mấy cước, trong lòng liền thẳng run rẩy.

Tại đây tràn đầy bất khả tư nghị trong ánh mắt, Tô Dịch đã đi tới trước người Hoàng Kiền Tuấn, ánh mắt híp lại, khóe môi nổi lên một tia giọng mỉa mai, nói:

"Ngươi, mới vừa nói muốn giết chết ta "

Toàn trường tĩnh mịch!

Hoàng Kiền Tuấn mặt tím tím xanh xanh Bạch cùng đến, âm tình bất định, đồng tử đều là hoảng sợ cùng hoảng hốt.

Hắn rõ ràng cũng bị kinh sợ đến, không nghĩ tới bản thân cái kia một đám hộ vệ, nhưng lại ngay cả Tô Dịch một người đều đánh không lại.

Cái đó và hắn trong nhận thức Tô Dịch cái kia tu vi mất hết kẻ bất lực người ở rể hình tượng hoàn toàn khác nhau!

Lúc này, đối mặt vẻn vẹn một bước ngắn Tô Dịch, nhìn đối phương cái kia thâm sâu mà lạnh nhạt con mắt, Hoàng Kiền Tuấn trong lòng dâng lên không thể ức chế hàn ý cùng sợ hãi, thân thể đều kịch liệt sợ run đứng lên.

Bất quá, hắn dù sao bướng bỉnh ngang ngược kiêu ngạo nhiều năm, kiên trì nói: "Tô Dịch, ngươi lại có thể đánh thì như thế nào, ngươi bây giờ chính

là một cái địa vị ti tiện người ở rể, mà ta là Hoàng thị nhất tộc dòng chính đệ tử!"

Nói đến đây, hắn dũng khí giống như Cường lớn không ít, ngữ khí cũng trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, "Nếu như ngươi muốn động thủ, cho dù đến chính là, bất quá, về sau tựu đợi đến chúng ta Hoàng gia trả thù đi!"

Hoàng Kiền Tuấn có thể tại Quảng Lăng thành ngang ngược kiêu ngạo nhiều năm, hạch tâm chính là đứng sau lưng Hoàng thị nhất tộc, cha hắn thân càng là Hoàng thị đương kim tộc trưởng.

Đây mới là hắn ngang ngược kiêu ngạo vốn liếng.

Quả nhiên, nghe được Hoàng Kiền Tuấn lời nói về sau, Văn Linh Tuyết cùng Niếp Đằng trong lòng bọn hắn trầm xuống, ý thức được chuyện này hậu quả sẽ có bao nhiêu nghiêm trọng cùng phiền toái.

"Uy hiếp ta "

Tô Dịch lại cười.

Hắn bỗng dưng lấy tay, một thanh nắm lấy Hoàng Kiền Tuấn cổ, đem toàn bộ người giơ lên không trung, nói khẽ:

"Có gan ngươi liền nói thêm nữa một chữ, xem ta dám không dám giết ngươi."

Hoàng Kiền Tuấn cái cổ đau nhức kịch liệt, gương mặt đến mức đỏ lên, hơn nữa theo Tô Dịch chưởng chỉ phát lực, hắn có thể hiểu rõ cảm nhận được, đầu mình hôn mê, trước mặt biến thành màu đen, tựa hồ sắp gần như sắp tử vong.

Mãnh liệt bản năng cầu sinh, kích thích được hắn Phong Cuồng giằng co, nhưng lại không làm nên chuyện gì.

Tại trong mắt mọi người, Hoàng Kiền Tuấn giống như một cái bị nắm lấy châu chấu, sinh tử trong nháy mắt!

Lẽ nào, Tô Dịch thực muốn giết người

Ý nghĩ này ngay ngắn hướng xuất hiện ở Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng cùng những thiếu nữ kia trong lòng, dọa bọn hắn nhảy dựng, từng cái một sắc mặt đại biến.

"Tại sao không nói chuyện "

Tô Dịch mỉm cười hỏi.

Hoàng Kiền Tuấn gương mặt vặn vẹo, toàn thân kịch liệt giãy giụa, lại chết ..chết cắn răng, căn bản không dám nói lời nào, trong ánh mắt đều là sợ hãi thật sâu.

Đã lớn như vậy, hắn lần thứ nhất cảm nhận được gần trong gang tấc tử vong khí tức, cảm giác kia nhường cả người hắn đều có tan vỡ dấu hiệu.

Hắn có loại mãnh liệt trực giác, chỉ cần nói một chữ, Tô Dịch liền dám bẻ gãy cổ của mình!

Tô Dịch chóp mũi đột nhiên giật giật, nhướng mày, vung tay một ném.

Đông!

Hoàng Kiền Tuấn lăn xuống trên mặt đất, kia hạ bộ vị trí thình lình có một mảnh toàn là nước thấm nước đái.

Một màn như vậy, Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng bọn hắn lại là rung động lại là muốn cười, ai dám tưởng tượng, Hoàng Kiền Tuấn bướng bỉnh tàn nhẫn lệ quần áo lụa là, lại bị trực tiếp dọa đái

"Bằng hữu kính xin hạ thủ lưu tình!"

Đột nhiên một thanh âm tại phòng cao thượng bên ngoài vang lên.

Một cái cẩm bào trung niên hấp tấp mà đến, triều Tô Dịch ôm quyền nói, "Kẻ hèn này Nhạc Thiên Hà, Tụ Tiên Lâu chưởng quầy, kính xin bằng hữu cho cái chút tình mọn, phóng Hoàng thiếu gia một con ngựa."

Nhạc Thiên Hà!

Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng bọn hắn con mắt co rụt lại.

Bọn hắn đều nghe nói qua, Tụ Tiên Lâu lão bản Nhạc Thiên Hà thủ đoạn thông thiên, bối cảnh rất thần bí, lui tới tân khách không khỏi là trong Quảng Lăng thành đứng đầu đại nhân vật.

Nhưng ngoài dự liệu của bọn họ chính là, Tô Dịch căn bản cũng không cho Nhạc Thiên Hà mặt mũi!

Chỉ thấy Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, nói: "Trước gia hỏa này xông tới nháo sự thời gian, ngươi không hiện ra, hiện tại hắn sinh mệnh treo một đường, bỏ chạy đến muốn ta thu tay lại, ngươi là cho là mặt mũi của ngươi cũng đủ lớn, còn là cho là ta Tô mỗ người. . . Rất dễ nói chuyện "

Lời nói tùy ý, thái độ lại vô cùng cường ngạnh.

Nhạc Thiên Hà rõ ràng ngơ ngác một chút, giống như không nghĩ tới Văn gia cái này người ở rể, thậm chí ngay cả mặt mũi của mình cũng không cho.

Ánh mắt của hắn không để lại dấu vết đất quét qua nằm trên mặt đất Hoàng Kiền Tuấn đám người thân ảnh, trong lòng lập tức run sợ, nghiêm nghị nói:

"Tô công tử giáo huấn chính là, chuyện này cũng trách ta đến quá trễ, bằng không, định sẽ không nhìn chuyện như vậy phát sinh. Kính xin Tô công tử thông cảm một hai, ngày sau có cơ hội, ta định tới cửa bồi tội."

Dứt lời, hắn thật có lỗi chào.

Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng bọn hắn triệt để ngây dại.

Lấy Nhạc Thiên Hà tại Quảng Lăng thành địa vị, nhưng căn bản không cần như vậy thấp tư thái kia

Nhưng trước mắt tình thế, nhưng lại làm cho bọn họ có chút xem không hiểu rồi.

Tô Dịch lắc đầu nói: "Bồi tội không đến mức, dù sao chuyện này không liên quan gì đến ngươi, bất quá Tô mỗ từ tục tĩu nói đằng trước, nếu như ngươi thật muốn chộn rộn tiến đến, cũng phải cẩn thận nhóm lửa trên thân."

Nhạc Thiên Hà con mắt bỗng nhiên co rút lại, phảng phất giống như nặng mới quen Tô Dịch một thứ, hoàn toàn vô pháp bả trước mặt Tô Dịch, cùng trong truyền thuyết người nọ người giễu cợt Văn gia người ở rể coi như cùng là một người.

Tin đồn có sai!

Nhạc Thiên Hà dù sao nhìn quen sóng gió, trong nháy mắt liền làm ra phán đoán.

Mà lúc này, Tô Dịch ánh mắt lần nữa nhìn về phía Hoàng Kiền Tuấn, nói:

"Ta Tô Dịch làm việc, từ trước đến nay oán tăng rõ ràng, hiện tại ta đem lời liền làm rõ rồi, ta cho ngươi trả thù cơ hội, nhưng chỉ cần ngươi làm như vậy, liền muốn thừa nhận phía sau quả. Chính ngươi suy nghĩ."

Dứt lời, hắn cười triều cách đó không xa Văn Linh Tuyết phất tay, "Linh Tuyết, chúng ta đi thôi."

Kinh lịch vừa rồi một màn kia màn khiếp sợ sự tình, sớm bảo Văn Linh Tuyết đầu chóng mặt đấy, vô thức ồ một tiếng, vội vàng đi tới bên người Tô Dịch.

"Các vị hoàn ý định lưu ở nơi đây "

Tô Dịch lại nhìn Niếp Đằng cùng những thiếu nữ kia một cái.

Những thứ này chính lâm vào khiếp sợ cùng ngơ ngẩn trung thiếu niên thiếu nữ đối mắt nhìn nhau, đâu còn dám ... nữa chờ xuống dưới

Lúc này đều hành động, cùng theo Tô Dịch cùng một chỗ ly khai.

Từ đầu đến cuối, Nhạc Thiên Hà đều chưa từng ngăn trở.

Cho đến Tô Dịch thân ảnh của bọn hắn biến mất không thấy gì nữa, hắn lúc này mới thở dài một tiếng, "Không thẹn là năm đó Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu, cái này Quảng Lăng thành tất cả mọi người xa xa đánh giá thấp hắn a. . ."

"Nhạc thúc thúc, người cùng cha ta thế nhưng là bằng hữu cũ, ta đều bị khi phụ sỉ nhục thành như vậy, người là gì không ra tay bắt lấy hắn "

Hoàng Kiền Tuấn đã đứng dậy, mặt sắc mặt xanh mét đáng sợ.

"Ngu xuẩn!" Nhạc Thiên Hà trong lòng thầm mắng, ngoài miệng lại cười khổ nói, "Hiền chất, ta nhưng không thể trêu vào phiền toái như vậy, theo ta thấy, chuyện này ngươi còn phải đi tìm phụ thân ngươi giải quyết."

Chính như Tô Dịch trước theo như lời, chộn rộn chuyện này, chẳng khác nào nhóm lửa trên thân!

"Không nghĩ tới, Nhạc thúc thúc ngươi lại loại này nhát gan sợ phiền phức người, liền một cái Văn gia người ở rể cũng không dám đắc tội, lời nói mới rồi, coi như ta không nói!"

Hoàng Kiền Tuấn phẫn nộ, quẳng xuống những lời này, đoạt môn mà đi, cả hắn những hộ vệ kia đều mặc kệ.

Nhạc Thiên Hà không đến giữ lại.

Trên mặt hắn hiện lên một vòng vẻ xem thường, cái này quần áo lụa là rõ ràng bị làm hư rồi, những năm này không có hắn lão tử che phủ, không biết sớm bị chém chết bao nhiêu lần!

"Cái kia Văn Linh Tuyết sau lưng có Văn gia, Niếp Đằng sau lưng có Phủ Thành chủ hộ vệ thống lĩnh, những người khác sau lưng tông tộc thế lực cũng là cành lá đan chen khó gỡ, ta đầu óc hồ đồ rồi mới chộn rộn tiến loại này vũng nước đục trong!"

Nhạc Thiên Hà nghĩ vậy, ánh mắt lại nhìn lướt qua những thứ kia bị Tô Dịch trọng thương đầy đất Hoàng gia hộ vệ, trong lòng sự nghi ngờ bộc phát.

Trong truyền thuyết, cái kia Tô Dịch không phải là tu vi mất hết sao

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 11: Dọa Tiểu

"Cái này. . ."

Niếp Đằng đầu gửi đi mộng, sững sờ cái kia.

Văn Linh Tuyết cùng bên cạnh những thiếu nữ kia cũng lộ ra vẽ mặt kinh sợ, nội tâm đã bị trùng kích.

Năm đó, thân là Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu Tô Dịch, bởi vì tao ngộ một cuộc ngoài ý muốn, mới có thể luân làm một cái làm tu vi mất hết phế nhân.

Chuyện này, Quảng Lăng thành người làm cho đều biết.

Nhưng lúc này, Tô Dịch vẻn vẹn một kích, liền đem Dương Thịnh trọng thương!

"Dương Thịnh, ngươi không sao chứ "

Cùng một thời gian, Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt biến hóa.

Dương Thịnh là dưới tay hắn có thể...nhất đánh chính là hộ vệ một trong, Bàn Huyết Cảnh Luyện Cốt cấp độ nhân vật tàn nhẫn, nhưng bây giờ lại bị Tô Dịch một kích trọng thương, điều này làm cho hắn đều không thể tin được.

"Thiếu gia. . . Ta. . . Phốc!"

Góc tường, Dương Thịnh vẻ mặt tràn đầy thống khổ, muốn kiếm đứng dậy, lại mãnh liệt phun ra một búng máu, đầu nghiêng một cái, thẳng tắp ngất đi tới.

Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt lập tức trở nên thô bạo lành lạnh, trong lòng giận dữ, mãnh liệt vung tay lên, chợt quát lên:

"Còn lo lắng cái gì, động thủ, cho ta giết chết hắn!"

Bên cạnh hắn đứng đấy một đám hộ vệ liếc nhau, đều đạp bước vọt tới trước, ngang nhiên xuất kích.

Những hộ vệ này mỗi một cái đều có tu vi bên người, đều là thường xuyên đánh nhau chém giết nhân vật tàn nhẫn, tuyệt không phải một thứ chim non có thể so sánh.

Khi bọn hắn lao ra, giống như quần ngạc chụp mồi!

Vẻn vẹn cái kia đợi hung hãn đáng sợ khí thế, khiến cho Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng đám người hô hấp cứng lại, mỗi cái tay chân lạnh buốt, đầu chỗ trống.

Bọn hắn tuy rằng rất sớm mà bắt đầu tu luyện võ đạo, mà dù sao từ nhỏ áo cơm không lo, không có trải qua máu tanh chém giết, sinh tử quyết đấu.

Cái nào trải qua bực này tình cảnh

Tinh thần của bọn hắn cùng gan phách, trực tiếp đã bị kinh hãi.

"Về sau có cơ hội, phải hảo hảo ma luyện một cái Linh Tuyết, võ đạo tu hành không chỉ có riêng chỉ tu luyện ngồi xuống là được rồi, đối với tâm thần, gan phách, khí thế ma luyện, cũng thiếu một thứ cũng không được."

Tô Dịch đem một màn này thu hết vào mắt.

Ở vào bực này hoàn cảnh, hắn lại điềm tĩnh, lạnh nhạt như trước.

Cho đến quần địch vọt tới, Tô Dịch lúc này mới cất bước tiến lên, một chưởng đánh ra.

Phanh!

Nhìn như hời hợt một chưởng, xông vào trước nhất mới có một gã hộ vệ lại cảm giác như bị núi lớn đập trúng, toàn bộ người bị đập bay ra ngoài, đạp nát một trương lê hoa và cây cảnh cái ghế.

Căn bản không cho người thời gian phản ứng, chỉ thấy Tô Dịch đạp bước tiến lên, mỗi lần tiền một bước, liền có một cái hộ vệ bị đập bay ra ngoài.

Có đâm vào trên vách tường, cốt cách đứt gãy.

Có đập vỡ bàn ăn, trên người rải đầy nước canh đồ ăn.

Có trực tiếp bị một cái tát quật ngã trên mặt đất, miệng sùi bọt mép ngất. . .

Làm Tô Dịch phóng ra bảy bước thời gian, chỗ này phòng cao thượng đã là đầy đất bừa bộn, nằm vật xuống một nơi thân ảnh.

Các loại kêu thảm thiết vang lên theo.

Từ đầu đến cuối, hắn xuất thủ động tác rất đơn giản, tùy ý huy chưởng, hời hợt!

"Hắn. . . Hắn. . ."

Những thiếu nữ kia nghẹn họng nhìn trân trối, đứng ngơ ngác ở đó.

Cái này cái các nàng theo yến hội bắt đầu liền bỏ qua cùng khinh bỉ người ở rể, vậy mà cường đại đến một người liền quét ngang quần địch

Cái này hoàn toàn vượt quá các nàng dự kiến, rung động đến tột đỉnh.

Niếp Đằng cũng trợn tròn mắt, da đầu run lên, nghĩ đến bản thân mới vừa rồi còn nghĩ đến thế nào giẫm lên Tô Dịch mấy cước, trong lòng liền thẳng run rẩy.

Tại đây tràn đầy bất khả tư nghị trong ánh mắt, Tô Dịch đã đi tới trước người Hoàng Kiền Tuấn, ánh mắt híp lại, khóe môi nổi lên một tia giọng mỉa mai, nói:

"Ngươi, mới vừa nói muốn giết chết ta "

Toàn trường tĩnh mịch!

Hoàng Kiền Tuấn mặt tím tím xanh xanh Bạch cùng đến, âm tình bất định, đồng tử đều là hoảng sợ cùng hoảng hốt.

Hắn rõ ràng cũng bị kinh sợ đến, không nghĩ tới bản thân cái kia một đám hộ vệ, nhưng lại ngay cả Tô Dịch một người đều đánh không lại.

Cái đó và hắn trong nhận thức Tô Dịch cái kia tu vi mất hết kẻ bất lực người ở rể hình tượng hoàn toàn khác nhau!

Lúc này, đối mặt vẻn vẹn một bước ngắn Tô Dịch, nhìn đối phương cái kia thâm sâu mà lạnh nhạt con mắt, Hoàng Kiền Tuấn trong lòng dâng lên không thể ức chế hàn ý cùng sợ hãi, thân thể đều kịch liệt sợ run đứng lên.

Bất quá, hắn dù sao bướng bỉnh ngang ngược kiêu ngạo nhiều năm, kiên trì nói: "Tô Dịch, ngươi lại có thể đánh thì như thế nào, ngươi bây giờ chính

là một cái địa vị ti tiện người ở rể, mà ta là Hoàng thị nhất tộc dòng chính đệ tử!"

Nói đến đây, hắn dũng khí giống như Cường lớn không ít, ngữ khí cũng trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, "Nếu như ngươi muốn động thủ, cho dù đến chính là, bất quá, về sau tựu đợi đến chúng ta Hoàng gia trả thù đi!"

Hoàng Kiền Tuấn có thể tại Quảng Lăng thành ngang ngược kiêu ngạo nhiều năm, hạch tâm chính là đứng sau lưng Hoàng thị nhất tộc, cha hắn thân càng là Hoàng thị đương kim tộc trưởng.

Đây mới là hắn ngang ngược kiêu ngạo vốn liếng.

Quả nhiên, nghe được Hoàng Kiền Tuấn lời nói về sau, Văn Linh Tuyết cùng Niếp Đằng trong lòng bọn hắn trầm xuống, ý thức được chuyện này hậu quả sẽ có bao nhiêu nghiêm trọng cùng phiền toái.

"Uy hiếp ta "

Tô Dịch lại cười.

Hắn bỗng dưng lấy tay, một thanh nắm lấy Hoàng Kiền Tuấn cổ, đem toàn bộ người giơ lên không trung, nói khẽ:

"Có gan ngươi liền nói thêm nữa một chữ, xem ta dám không dám giết ngươi."

Hoàng Kiền Tuấn cái cổ đau nhức kịch liệt, gương mặt đến mức đỏ lên, hơn nữa theo Tô Dịch chưởng chỉ phát lực, hắn có thể hiểu rõ cảm nhận được, đầu mình hôn mê, trước mặt biến thành màu đen, tựa hồ sắp gần như sắp tử vong.

Mãnh liệt bản năng cầu sinh, kích thích được hắn Phong Cuồng giằng co, nhưng lại không làm nên chuyện gì.

Tại trong mắt mọi người, Hoàng Kiền Tuấn giống như một cái bị nắm lấy châu chấu, sinh tử trong nháy mắt!

Lẽ nào, Tô Dịch thực muốn giết người

Ý nghĩ này ngay ngắn hướng xuất hiện ở Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng cùng những thiếu nữ kia trong lòng, dọa bọn hắn nhảy dựng, từng cái một sắc mặt đại biến.

"Tại sao không nói chuyện "

Tô Dịch mỉm cười hỏi.

Hoàng Kiền Tuấn gương mặt vặn vẹo, toàn thân kịch liệt giãy giụa, lại chết ..chết cắn răng, căn bản không dám nói lời nào, trong ánh mắt đều là sợ hãi thật sâu.

Đã lớn như vậy, hắn lần thứ nhất cảm nhận được gần trong gang tấc tử vong khí tức, cảm giác kia nhường cả người hắn đều có tan vỡ dấu hiệu.

Hắn có loại mãnh liệt trực giác, chỉ cần nói một chữ, Tô Dịch liền dám bẻ gãy cổ của mình!

Tô Dịch chóp mũi đột nhiên giật giật, nhướng mày, vung tay một ném.

Đông!

Hoàng Kiền Tuấn lăn xuống trên mặt đất, kia hạ bộ vị trí thình lình có một mảnh toàn là nước thấm nước đái.

Một màn như vậy, Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng bọn hắn lại là rung động lại là muốn cười, ai dám tưởng tượng, Hoàng Kiền Tuấn bướng bỉnh tàn nhẫn lệ quần áo lụa là, lại bị trực tiếp dọa đái

"Bằng hữu kính xin hạ thủ lưu tình!"

Đột nhiên một thanh âm tại phòng cao thượng bên ngoài vang lên.

Một cái cẩm bào trung niên hấp tấp mà đến, triều Tô Dịch ôm quyền nói, "Kẻ hèn này Nhạc Thiên Hà, Tụ Tiên Lâu chưởng quầy, kính xin bằng hữu cho cái chút tình mọn, phóng Hoàng thiếu gia một con ngựa."

Nhạc Thiên Hà!

Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng bọn hắn con mắt co rụt lại.

Bọn hắn đều nghe nói qua, Tụ Tiên Lâu lão bản Nhạc Thiên Hà thủ đoạn thông thiên, bối cảnh rất thần bí, lui tới tân khách không khỏi là trong Quảng Lăng thành đứng đầu đại nhân vật.

Nhưng ngoài dự liệu của bọn họ chính là, Tô Dịch căn bản cũng không cho Nhạc Thiên Hà mặt mũi!

Chỉ thấy Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, nói: "Trước gia hỏa này xông tới nháo sự thời gian, ngươi không hiện ra, hiện tại hắn sinh mệnh treo một đường, bỏ chạy đến muốn ta thu tay lại, ngươi là cho là mặt mũi của ngươi cũng đủ lớn, còn là cho là ta Tô mỗ người. . . Rất dễ nói chuyện "

Lời nói tùy ý, thái độ lại vô cùng cường ngạnh.

Nhạc Thiên Hà rõ ràng ngơ ngác một chút, giống như không nghĩ tới Văn gia cái này người ở rể, thậm chí ngay cả mặt mũi của mình cũng không cho.

Ánh mắt của hắn không để lại dấu vết đất quét qua nằm trên mặt đất Hoàng Kiền Tuấn đám người thân ảnh, trong lòng lập tức run sợ, nghiêm nghị nói:

"Tô công tử giáo huấn chính là, chuyện này cũng trách ta đến quá trễ, bằng không, định sẽ không nhìn chuyện như vậy phát sinh. Kính xin Tô công tử thông cảm một hai, ngày sau có cơ hội, ta định tới cửa bồi tội."

Dứt lời, hắn thật có lỗi chào.

Văn Linh Tuyết, Niếp Đằng bọn hắn triệt để ngây dại.

Lấy Nhạc Thiên Hà tại Quảng Lăng thành địa vị, nhưng căn bản không cần như vậy thấp tư thái kia

Nhưng trước mắt tình thế, nhưng lại làm cho bọn họ có chút xem không hiểu rồi.

Tô Dịch lắc đầu nói: "Bồi tội không đến mức, dù sao chuyện này không liên quan gì đến ngươi, bất quá Tô mỗ từ tục tĩu nói đằng trước, nếu như ngươi thật muốn chộn rộn tiến đến, cũng phải cẩn thận nhóm lửa trên thân."

Nhạc Thiên Hà con mắt bỗng nhiên co rút lại, phảng phất giống như nặng mới quen Tô Dịch một thứ, hoàn toàn vô pháp bả trước mặt Tô Dịch, cùng trong truyền thuyết người nọ người giễu cợt Văn gia người ở rể coi như cùng là một người.

Tin đồn có sai!

Nhạc Thiên Hà dù sao nhìn quen sóng gió, trong nháy mắt liền làm ra phán đoán.

Mà lúc này, Tô Dịch ánh mắt lần nữa nhìn về phía Hoàng Kiền Tuấn, nói:

"Ta Tô Dịch làm việc, từ trước đến nay oán tăng rõ ràng, hiện tại ta đem lời liền làm rõ rồi, ta cho ngươi trả thù cơ hội, nhưng chỉ cần ngươi làm như vậy, liền muốn thừa nhận phía sau quả. Chính ngươi suy nghĩ."

Dứt lời, hắn cười triều cách đó không xa Văn Linh Tuyết phất tay, "Linh Tuyết, chúng ta đi thôi."

Kinh lịch vừa rồi một màn kia màn khiếp sợ sự tình, sớm bảo Văn Linh Tuyết đầu chóng mặt đấy, vô thức ồ một tiếng, vội vàng đi tới bên người Tô Dịch.

"Các vị hoàn ý định lưu ở nơi đây "

Tô Dịch lại nhìn Niếp Đằng cùng những thiếu nữ kia một cái.

Những thứ này chính lâm vào khiếp sợ cùng ngơ ngẩn trung thiếu niên thiếu nữ đối mắt nhìn nhau, đâu còn dám ... nữa chờ xuống dưới

Lúc này đều hành động, cùng theo Tô Dịch cùng một chỗ ly khai.

Từ đầu đến cuối, Nhạc Thiên Hà đều chưa từng ngăn trở.

Cho đến Tô Dịch thân ảnh của bọn hắn biến mất không thấy gì nữa, hắn lúc này mới thở dài một tiếng, "Không thẹn là năm đó Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu, cái này Quảng Lăng thành tất cả mọi người xa xa đánh giá thấp hắn a. . ."

"Nhạc thúc thúc, người cùng cha ta thế nhưng là bằng hữu cũ, ta đều bị khi phụ sỉ nhục thành như vậy, người là gì không ra tay bắt lấy hắn "

Hoàng Kiền Tuấn đã đứng dậy, mặt sắc mặt xanh mét đáng sợ.

"Ngu xuẩn!" Nhạc Thiên Hà trong lòng thầm mắng, ngoài miệng lại cười khổ nói, "Hiền chất, ta nhưng không thể trêu vào phiền toái như vậy, theo ta thấy, chuyện này ngươi còn phải đi tìm phụ thân ngươi giải quyết."

Chính như Tô Dịch trước theo như lời, chộn rộn chuyện này, chẳng khác nào nhóm lửa trên thân!

"Không nghĩ tới, Nhạc thúc thúc ngươi lại loại này nhát gan sợ phiền phức người, liền một cái Văn gia người ở rể cũng không dám đắc tội, lời nói mới rồi, coi như ta không nói!"

Hoàng Kiền Tuấn phẫn nộ, quẳng xuống những lời này, đoạt môn mà đi, cả hắn những hộ vệ kia đều mặc kệ.

Nhạc Thiên Hà không đến giữ lại.

Trên mặt hắn hiện lên một vòng vẻ xem thường, cái này quần áo lụa là rõ ràng bị làm hư rồi, những năm này không có hắn lão tử che phủ, không biết sớm bị chém chết bao nhiêu lần!

"Cái kia Văn Linh Tuyết sau lưng có Văn gia, Niếp Đằng sau lưng có Phủ Thành chủ hộ vệ thống lĩnh, những người khác sau lưng tông tộc thế lực cũng là cành lá đan chen khó gỡ, ta đầu óc hồ đồ rồi mới chộn rộn tiến loại này vũng nước đục trong!"

Nhạc Thiên Hà nghĩ vậy, ánh mắt lại nhìn lướt qua những thứ kia bị Tô Dịch trọng thương đầy đất Hoàng gia hộ vệ, trong lòng sự nghi ngờ bộc phát.

Trong truyền thuyết, cái kia Tô Dịch không phải là tu vi mất hết sao

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 12: Con Đường Phía Trước Bị Lấp Kín

Tụ Tiên Lâu bên ngoài.

Văn Linh Tuyết những thứ kia đồng môn hảo hữu hấp tấp mà đi.

Trước khi đi, không ít người đều nhịn không được nhìn nhiều Tô Dịch một cái.

Ai có thể nghĩ đến, đối mặt Hoàng Kiền Tuấn hùng hổ dọa người, bị các nàng ký thác kỳ vọng Niếp Đằng đều chỉ có thể nhịn nhường, mà Tô Dịch cái này cái bị các nàng khinh bỉ gia hỏa, lại lại mang cho các nàng lớn như vậy kinh hỉ

"Tô Dịch, nhân tình này. . . Ta sẽ hoàn kia "

Do dự một chút, Niếp Đằng quẳng xuống những lời này, liền xoay người mà đi.

Cái này cái ưa thích làm náo động thiếu niên, trải qua chuyện này về sau, rõ ràng có chút khí phách tinh thần sa sút.

"Gia hỏa này ngược lại cũng không tệ."

Tô Dịch cười rộ lên, tri ân đồ báo (*có ơn tất báo), bản thân liền là một loại mỹ đức.

"Tỷ phu, sự tình vừa rồi. . ."

Văn Linh Tuyết há mồm muốn nói.

"Chúng ta về nhà trước."

Tô Dịch cười cắt ngang, cất bước hướng phía trước bước đi.

"Cũng tốt."

Văn Linh Tuyết mạnh mẽ đè xuống trong lòng lo lắng, vội vàng đuổi theo đi.

"Linh Tuyết, sự tình hôm nay phát sinh về sau, đơn giản sẽ xuất hiện hai loại tình huống."

Cho đến sắp đến Văn gia thời gian, Tô Dịch suy nghĩ một chút, thanh âm ôn hòa đạo "Một, cái kia Hoàng Kiền Tuấn về nhà tìm giúp đỡ, hai, hắn lựa chọn nén giận."

Văn Linh Tuyết vội la lên: "Cái kia chủng quần áo lụa là, hôm nay ăn lớn như vậy thua thiệt, đâu có thể nào nén giận, hắn nhất định sẽ trả thù kia "

Tô Dịch gật đầu nói: "Đúng vậy, bất quá hắn chính là trả thù, cũng chỉ sẽ tìm một mình ta, cái này là được rồi."

Văn Linh Tuyết lại càng lo lắng rồi, nàng hít thở sâu một hơi trung khí, chân thành nói: "Tỷ phu, sự tình hôm nay nhân ta dựng lên, ta quyết không thể cho ngươi bị thương tổn!"

Thiếu nữ thanh tú xinh đẹp trên mặt một mảnh kiên định.

"Yên tâm, chuyện này không có ngươi nghĩ nghiêm trọng như vậy."

Tô Dịch cười vuốt vuốt thiếu nữ đầu.

Văn Linh Tuyết không tập trung ừ một tiếng, nói: "Tỷ phu, ta. . . Ta đi về trước."

Nói qua, nàng quay người liền hấp tấp xông vào trong Văn gia phủ đệ..

Tô Dịch có chút bất đắc dĩ lắc đầu, "Nha đầu ngốc, chính là tìm cha mẹ ngươi giúp đỡ, bọn hắn cũng sẽ không để ý tới đấy."

Chợt, hắn lại cười rộ lên, bị người quan tâm cùng lo lắng, tự nhiên là chuyện tốt.

Đến ở hôm nay phát sinh ở Tụ Tiên Lâu sự tình, đối với Tô Dịch mà nói, căn bản cũng không trị giá nhất sái.

. . .

"Cái gì Tô Dịch cái kia ăn cơm trắng lại đem Hoàng Kiền Tuấn đánh cho một trận "

Trong thính đường, theo Văn Linh Tuyết trong miệng biết được sự tình chân tướng về sau, Cầm Thiến nhất thời ngồi không yên, vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc.

Bên cạnh Văn Trường Thái cũng thiếu chút không thể tin được bản thân lỗ tai.

Hoàng Kiền Tuấn.

Đây chính là Hoàng gia tộc trường Hoàng Vân Trùng con trai trưởng!

"Hôm nay nếu không có tỷ phu, ta có thể sẽ bị cái kia Hoàng Kiền Tuấn khi dễ thảm rồi, hắn còn nói qua vài ngày muốn lên cửa cầu hôn, đợi bả ta cưới vào phía sau cửa, là tốt rồi tốt chỉnh đốn ta!"

Văn Linh Tuyết tinh mâu chứa đựng nước mắt, ủy khuất trông mong tố khổ, "Mẹ, lần này vô luận như thế nào ngươi cũng phải giúp đỡ tỷ phu!"

Cầm Thiến nổi trận lôi đình, cắn răng nói: "Sớm nghe nói Hoàng Kiền Tuấn cái này hoàn khố tử phẩm hạnh không đứng đắn, việc ác bất tận, chưa từng nghĩ hắn lại vẫn bả chủ ý bắt được nữ nhi của ta trên đầu!"

"Bất quá. . ."

Cầm Thiến nói đến đây, cau mày nói, "Bằng năng lực của ta, nhưng cũng bất hảo giải quyết chuyện này a. . . Đều tại ngươi cha thật không có dùng!"

Nàng hung hăng trừng Văn Trường Thái một cái.

Văn Trường Thái cười khổ một hồi, trầm muộn thanh âm hờn dỗi nói: "Sự tình là Tô Dịch gây ra đấy, chuyện liên quan gì đến ta "

Văn Linh Tuyết lo lắng nói: "Mẹ, nếu như ngươi mặc kệ chuyện này, ta có thể sẽ viết thư đi theo tỷ tỷ xin giúp đỡ rồi, nàng hôm nay là Thiên Nguyên học cung đệ tử. . ."

Cầm Thiến ánh mắt vỗ đùi, ánh mắt tỏa sáng, nói: "Đúng vậy, tỷ tỷ ngươi hôm nay thân phận cùng địa vị từ lâu bất đồng!"

Nàng trong lòng có chủ ý, lúc này đứng lên nói: "Ta đi tìm tộc trưởng, xem tại Linh Chiêu trên mặt mũi, ta cũng không tin tộc trưởng mặc kệ chuyện này."

Văn Linh Tuyết lập tức cười rộ lên, vui vẻ nói: "Mẹ ngươi nhanh đi nhanh đi!"

"Nha đầu ngốc, ta giúp đỡ chính là ngươi, thuận tiện giúp đỡ cái kia ăn cơm trắng Tô Dịch một cái."

Cầm Thiến tức giận nói.

"Đều đồng dạng đấy."

Văn Linh Tuyết cười tươi như hoa.

. . .

Tông tộc đại điện.

"Tô Dịch phế vật này. . . Lại vẫn có thể đánh thắng được Hoàng Kiền Tuấn cùng những hộ vệ kia "

Biết được Cầm Thiến Lai Ý, tộc trưởng Văn Trường Kính cũng là sững sờ, luôn cảm giác có chút không chân thực.

"Ách. . ."

Cầm Thiến ngơ ngẩn, đúng vậy, Tô Dịch cái này ăn cơm trắng hôm nay nhưng căn bản không có tu vi!

"Tộc trưởng, bất kể như thế nào, Linh Tuyết là bị cái kia Hoàng Kiền Tuấn khi dễ, nếu là hắn trả thù tới, chúng ta Văn gia cũng không thể bỏ qua."

Cầm Thiến vẻ mặt tràn đầy khuôn mặt u sầu, "Năm đó Linh Chiêu gả cho Tô Dịch, khiến cho ta có phí hoài bản thân mình tâm, Nhược Linh Tuyết lại tao ngộ một ít gì bất trắc, ta. . . Ta thật có thể không sống được!"

Nói qua, che mặt khóc ồ lên.

Văn Trường Kính nhăn mày lại, suy nghĩ một lát, mới lên tiếng: "Chuyện này, ta đương nhiên phải quản, Linh Tuyết dù sao cũng là chúng ta Văn gia người, sao có thể bị Hoàng gia khi dễ "

Cầm Thiến lập tức mừng rỡ cảm kích nói: "Có tộc trưởng những lời này tại, ta an tâm!"

Văn Trường Kính lắc đầu, thần sắc lãnh đạm nói: "Ngươi tiên đừng cao hứng, ta chỉ nói bảo hộ Linh Tuyết, cũng không nói bảo hộ cái kia Tô Dịch. Mặc kệ nguyên nhân gì, chuyện này là hắn đưa tới, hậu quả tự nhiên từ hắn gánh chịu."

Cầm Thiến trong lòng trầm xuống, chần chờ nói: "Tộc trưởng, lần này nếu không phải Tô Dịch xuất đầu, Linh Tuyết có thể sẽ bị khi phụ sỉ nhục thảm rồi, người xem. . ."

Văn Trường Kính lạnh giọng ngắt lời nói: "Đệ muội, ta nhớ được ngươi trước đây thế nhưng là cuối cùng ghét cay ghét đắng cái này con rể đấy, thế nào hiện tại ngược lại thay hắn nói lên lời hữu ích rồi"

"Đừng quên, vài ngày trước thời điểm, ngươi người nữ kia chồng nhưng khi lấy mọi người chúng ta trước mặt, bả Ngụy Tranh Dương Ngụy công tử triệt để đắc tội thảm rồi, chuyện này ta cũng còn không có tìm hắn tính sổ đây!"

Nói xong lời cuối cùng, ngữ khí lành lạnh, lộ ra tức giận.

Cầm Thiến toàn thân cứng đờ, ngượng ngùng không thôi, đang lúc muốn mở miệng, đã bị Văn Trường Kính lại lần nữa cắt ngang, nói:

"Hậu thiên chính là lão thái quân tám mươi đại thọ, ta còn có rất nhiều chuyện bận rộn, ngươi đi trước đi!"

Này bằng với hạ lệnh trục khách.

Cầm Thiến không dám dây dưa nữa, hấp tấp ly khai.

Đợi phản hồi bản thân chỗ đình viện thời gian, chỉ thấy Văn Linh Tuyết từ lâu trông mong chờ đợi ở đó.

"Mẹ, thế nào "

Thiếu nữ tràn ngập chờ đợi đạo

Cầm Thiến miễn cưỡng bài trừ đi ra một cái khuôn mặt tươi cười, ngữ khí hàm hồ nói: "Tộc trưởng đã đáp ứng hội nhúng tay chuyện này, không sao, Linh Tuyết, ngươi sáng mai trở về Tùng Vân kiếm phủ, thành thành thật thật ở lại đó, cái kia Hoàng Kiền Tuấn tuyệt không dám đi tìm làm phiền ngươi."

"Ừ! Cái này tốt rồi, tỷ phu cũng sẽ không bị khi phụ sỉ nhục rồi!"

Thiếu nữ cao hứng gật đầu, vui vẻ không thôi.

Cầm Thiến lại cảm thấy một trận chột dạ, nàng tại trong lòng tự mình an ủi, "Cái kia Tô Dịch chính là cái ngoại nhân, cái nào sợ sẽ là bị Hoàng gia chỉnh đốn dừng lại, chỉ cần không chết được, vấn đề cũng không lớn. . ."

"Đúng rồi Linh Tuyết, của ngươi tỷ phu hắn. . . Tu vi khôi phục" Cầm Thiến đột nhiên nhớ tới chuyện này.

Văn Linh Tuyết lắc đầu nói: "Ta cũng không rõ ràng lắm, dù sao tại tỷ phu của ta trước mặt, Hoàng Kiền Tuấn những hộ vệ kia hoàn toàn không chịu nổi một kích."

Nói xong lời cuối cùng, nàng đôi mắt sáng lên, trong đầu hiện ra Tụ Tiên Lâu thời gian, Tô Dịch ra tay một màn kia màn.

Bây giờ nghĩ lại, cũng làm cho nàng cảm xúc bành trướng.

"Ta xem sớm ra tiểu tử này âm lắm, tại nhà chúng ta một năm qua này, gặp như vậy hơn bạch nhãn cùng nói móc, cái nào bái kiến hắn sinh khí tức giận "

"Tượng tỷ tỷ ngươi trở về cái kia ban đêm, tiểu tử này dăm ba câu sẽ đem Ngụy Tranh Dương chọc giận gần chết, cả toàn bộ thế cục đều bị hắn đảo loạn rồi, ở nơi này là một cái kẻ bất lực có thể làm được "

"Đợi tìm một cơ hội, ta phải hỏi hắn cái hiểu rõ!"

Cầm Thiến Lãnh Tiếu đạo một bộ nhìn thấu Tô Dịch toàn bộ chi tiết tư thái.

Văn Linh Tuyết cười hì hì đấy, không đến tiếp lời, nhưng tại trong lòng nói, "Ta Văn Linh Tuyết tỷ phu, Tự Nhiên rất lợi hại!"

. . .

Quảng Lăng thành, Hoàng gia.

Vàng son lộng lẫy cung điện bên trong một mảnh áp lực.

Hoàng Kiền Tuấn quỳ trên mặt đất, thanh âm khàn khàn nói: "Phụ thân, hài nhi sai rồi, cam nguyện nhận phạt, từ hôm nay về sau nhất định hội khắc khổ tu hành, ngày đó, nhất định gấp mười gấp trăm lần báo đáp ngày hôm nay mối thù!"

Đại điện chủ tọa lên, tộc trưởng Hoàng Vân Trùng mặt không biểu tình, trầm mặc không nói.

Hắn thân ảnh cao lớn ngang tàng, một bộ rộng tay áo huyền bào, toàn thân khí tức như vực sâu tựa như biển, tùy ý ngồi ở đó, tựa như bàn hùng

cứ.

Bầu không khí càng ngày càng bị đè nén, nhường Hoàng Kiền Tuấn đều có thở không nổi cảm giác.

Rất lâu, Hoàng Vân Trùng đột nhiên vươn người đứng dậy, cười to nói: "Ta mà có thử tâm chí, ngày đó nhất định thành châu báu! Đứng lên đi, ngày mai ta đi cùng cái kia Tô Dịch bái kiến một mặt, nói một chút chuyện này, địa chỉ liền chọn Tụ Tiên Lâu!"

Hoàng Kiền Tuấn kinh ngạc nói: "Phụ thân, điểm ấy việc nhỏ, sao lao người tự mình tiến về trước "

Hoàng Vân Trùng đi lên trước, đem nhi tử theo trên mặt đất nâng dậy, đạo "Ngươi không hiểu, đánh chó xem chủ nhân, huống chi, ngươi thế nhưng là ta Hoàng Vân Trùng nhi tử!"

Hắn con mắt tách ra lãnh mang, ngữ khí lạnh lùng, "Mượn nhờ chuyện này, ta cũng muốn nhường Quảng Lăng thành tất cả mọi người biết rõ, ngươi là ta Hoàng Vân Trùng nghịch lân, về sau ai dám động đến ngươi, phải rơi một cái Hòa Tô dịch đồng dạng kết cục!"

Hoàng Kiền Tuấn vừa mừng vừa sợ, nói: "Phụ thân, người. . . Ý định tự tay giết hắn "

"Giết hắn không, ta muốn cho hắn sống không bằng chết, nhận hết nhục nhã. Ngày mai ngươi xem rồi là được."

Hoàng Vân Trùng ngữ khí tùy ý, phảng phất tựa như nói một kiện tuy nhỏ bất quá sự tình.

. . .

Bệ cửa sổ trước bàn sách.

Tô Dịch ngồi ngay ngắn kia trước, múa bút vẩy mực, từng cái một sâu sắc tuấn chạy chữ viết sôi nổi trên giấy.

Cho đến cảnh ban đêm phủ xuống thời giờ, Tô Dịch lúc này mới thu bút, trên bàn sách đã tích tụ hơi mỏng một xấp tràn đầy chữ viết trang giấy.

"Chờ ngày mai sáng sớm, liền đem cửa hô hấp phương pháp tặng cho Linh Tuyết."

Tô Dịch ám sát.

Hôm nay vốn là Văn Linh Tuyết mười sáu tuổi sinh nhật, lại bởi vì hắn sơ sẩy, quên chuẩn bị lễ vật.

Vì vậy, hắn định dùng một môn tu luyện võ đạo pháp môn coi như lễ vật, tặng cho Văn Linh Tuyết.

Nhưng nhường Tô Dịch không nghĩ tới chính là ——

Sáng sớm ngày thứ hai đi tìm Văn Linh Tuyết thời gian, lại bị người hầu báo tới, Văn Linh Tuyết từ lâu trước thời hạn một bước ly khai Văn gia, phản hồi Tùng Vân kiếm phủ tu hành.

"Ngày mai sẽ là Văn gia lão thái quân tám mươi đại thọ, Linh Tuyết nhất định sẽ trình diện, đến lúc đó sẽ đem phần lễ vật này đưa qua cũng không muộn."

Tô Dịch lắc đầu, cất bước đã đi ra Văn gia.

Những ngày này, hắn mỗi sáng sớm sáng sớm đều tiến về trước Đại Thương Giang bờ một mảnh kia "Linh địa" tu luyện.

Hôm nay Tự Nhiên cũng không ngoại lệ.

Cho đến tu luyện tới buổi trưa thập phần, Tô Dịch rồi mới từ ngoài thành phản hồi, triều Văn gia bước đi.

"Ngày mai sáng sớm, liền đi là cái kia Tiêu Thiên Khuyết chữa thương, như thế cũng coi như kết thúc một sự tình tình. . . Ừ "

Trên đường đi, Tô Dịch đang suy nghĩ, chân hắn bước đột nhiên dừng lại, giống như phát giác được cái gì, ánh mắt nhìn hướng phía trước cách đó không xa.

"Tô công tử, đại nhân nhà ta cho mời!"

Cách đó không xa trên đường phố, một thân ảnh cực kỳ cao lớn hắc bào lão giả mang theo một đám người đi tới, mơ hồ đem Tô Dịch con đường phía trước phá hỏng.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 13: Xin Lỗi

"Các ngươi là Hoàng gia người "

Tô Dịch khẽ cau mày, thần sắc lại không chút kinh hoảng.

Hắc bào lão giả mặt không chút thay đổi nói: "Nếu như Tô công tử đã nhìn ra, tốt nhất thành thành thật thật theo chúng ta đi một lần, như vậy đối với tất cả mọi người tốt."

Tô Dịch nói: "Đi nơi nào "

Hắc bào lão giả ngữ khí đông cứng nói: "Tụ Tiên Lâu."

Tô Dịch không khỏi kinh ngạc, Hoàng Kiền Tuấn đây là ý định từ đâu té ngã, muốn từ nơi đó đứng lên

"Đi thôi."

Hắn trực tiếp quay người, triều Tụ Tiên Lâu phía đi đến.

Hắc bào lão giả đám người ngẩn ngơ, đều không nghĩ tới Tô Dịch lại có thể như thế cảm thấy cùng chủ động, cũng quá gọn gàng mà linh hoạt rồi.

"Trên đường đi cho ta chằm chằm khẩn, quyết không thể nhường tiểu tử này chuồn mất!"

Hắc bào lão giả âm thầm phân phó một tiếng, liền dẫn người cùng một chỗ đuổi kịp.

Hắn lo lắng sự tình cũng không có phát sinh, trên đường đi Tô Dịch dáng vẻ thoải mái nhàn nhã, căn bản không có một tia đào tẩu ý định.

Cho đến đến Tụ Tiên Lâu, đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh tiến vào trong đó, hắc bào lão giả đám người nhẹ nhàng thở ra ngoài, cũng không khỏi đều rất giật mình.

Cái này Văn gia người ở rể, ngược lại tốt lớn mật phách!

Lúc này chính trực buổi trưa thập phần, vốn nên là Tụ Tiên Lâu sinh ý tốt nhất thời điểm, mà khi Tô Dịch sau khi tiến vào, lại phát hiện vắng ngắt, toàn bộ đều không.

Chỉ cái kia sau quầy, đứng đấy một người quen ——

Tụ Tiên Lâu lão bản, Nhạc Thiên Hà!

"Tô công tử, Hoàng gia tộc bậc cha chú Tự Tại ngày hôm qua phòng cao thượng bày biện một bàn yến hội, sẽ chờ ngươi tới đây."

Chứng kiến Tô Dịch xuất hiện, Nhạc Thiên Hà cười ha hả mở miệng, mơ hồ có chút nhìn có chút hả hê mùi vị, tựa hồ đã ngờ tới đợi tí nữa đem phát sinh cái gì.

"Ngươi sẽ không sợ đợi tí nữa cái này Tụ Tiên Lâu bị nện rồi"

Tô Dịch thuận miệng nói.

Nhạc Thiên Hà thần sắc trì trệ, chợt hặc hặc cười nói: "Tô công tử yên tâm, ta Tụ Tiên Lâu chiêu bài nhưng rất cứng rắn, người bình thường căn bản nện không hỏng."

Dừng một chút, hắn lời nói mang thương cảm nói: "Ngược lại là Tô công tử ngươi. . . Hôm nay sợ là lành ít dữ nhiều a."

Tô Dịch cũng cười, nói: "Nhạc lão bản, xem náo nhiệt có thể, nhưng hôm nay Tụ Tiên Lâu nếu có cái gì tổn thất, ta cũng không bồi thường."

Nói qua, hắn trực tiếp dọc theo thang lầu triều quán rượu tầng hai đi đến.

Nhạc Thiên Hà nhăn mày lại, tiểu tử này vì cái gì một bộ không có sợ hãi bộ dạng

Lẽ nào hắn hoàn có khác át chủ bài

Nhưng ngày hôm nay muốn thu thập hắn đấy, là Hoàng Vân Trùng!

Hoàng thị nhất tộc tộc trưởng, Quảng Lăng thành có quyền thế nhất đại nhân vật một trong!

"Ta ngược lại muốn nhìn, ngươi một cái Văn gia người ở rể, có hay không có thể nguyên vẹn mà đi ra ta đây Tụ Tiên Lâu!"

Nhạc Thiên Hà ám sát.

Lầu hai phòng cao thượng.

Đại môn mở rộng ra, làm Tô Dịch đến, bên trong từ lâu ngồi ba người.

Một cái là huyền bào hoa phục Hoàng Kiền Tuấn, hắn ngồi ở một gã đang mặc áo mãng bào trường bào trung niên bên người.

Người này thân ảnh ngang tàng cao lớn, khuôn mặt kiên cường như nham thạch, tùy ý ngồi ở đó, giống như bàn hùng cứ, uy thế bức nhân.

Mà tại một bên kia, lại ngồi một gã eo khoá trường đao áo lục nam tử, ước chừng hơn bốn mươi tuổi, sắc mặt vàng như nến, bàn tay đang đem đùa một thanh màu bạc Chủy thủ.

Sáng như tuyết sắc bén Chủy thủ tại hắn ngón tay giữa cuồn cuộn nhảy lên, làm cho người ta hoa mắt.

Làm Tô Dịch thân ảnh xuất hiện, cái này áo lục nam tử híp mắt dò xét một lát, chợt xùy đất cười rộ lên, giống như trào phúng, cũng giống như thất lạc.

"Tô Dịch, ngươi nhưng cuối cùng đến rồi!"

Hoàng Kiền Tuấn trong con ngươi dâng lên khắc cốt hận ý, lạnh lùng mở miệng.

"Ta ngày hôm qua đã từng nói qua, cho ngươi trả thù cơ hội, ngươi đã đã quyết định làm như vậy, ta sao có thể không đến "

Tô Dịch nói qua, đã thản nhiên đi vào phòng cao thượng.

Hắn tùy ý ngồi ở trong một cái ghế, ánh mắt liếc nhìn áo mãng bào trung niên cùng áo lục nam tử, cũng không nói chuyện.

Có lẽ là Tô Dịch biểu hiện được quá ung dung cùng trấn định, áo mãng bào trung niên rõ ràng có chút ngoài ý muốn.

Chợt, hắn đột nhiên cảm khái nói: "Năm đó Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu, quả nhiên sự can đảm hơn người. Ta hiện tại mới dám khẳng định, Nhạc Thiên Hà lão hồ ly kia nói không sai, một năm qua này, Quảng Lăng thành tất cả mọi người khinh thường ngươi rồi."

Thanh âm thuần hậu, lại tự có một cỗ thân là cấp trên uy thế.

Tô Dịch thân thủ gõ trống rỗng bàn ăn, tùy ý nói: "Đã buổi trưa rồi, như ngươi muốn cùng ta hàn huyên, trước tiên có thể trên một bàn tiệc rượu, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện."

Hoàng Kiền Tuấn mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, cái này khốn nạn thật coi là tới dùng cơm

Áo lục nam tử thần sắc như trước, vẫn tại vuốt vuốt màu bạc Chủy thủ, giống như đối với đây hết thảy cũng không quan tâm.

Áo mãng bào trung niên cười rộ lên, nói: "Đợi sự tình giải quyết xong, như ngươi còn có khẩu vị, ta cam đoan cho ngươi ăn no."

Dừng một chút, hắn tự giới thiệu mình: "Lão phu Hoàng Vân Trùng, nghe nói ngày hôm qua ngươi ở nơi này, dạy dỗ ta cái kia không nên thân nhi tử dừng lại, chuyện này tạm dừng không nói ai đúng ai sai, nhi tử bị khi phụ sỉ nhục rồi, làm lão tử cũng không thể không Đứng ra đây, ngươi cứ nói đi "

Tô Dịch tùy ý nhẹ gật đầu, nói: "Đánh cho tiểu nhân tới lão đấy, rất bình thường."

Hoàng Vân Trùng thân hình nghiêng về phía trước, con mắt thoáng cái trở nên sắc bén vô cùng, nhìn chằm chằm vào Tô Dịch nói:

"Nhìn ra được ngươi là người thông minh, ta đây cứ việc nói thẳng rồi, chuyện này như không giải quyết, con của ta sẽ bởi vì ngày hôm qua sự tình, trở thành Quảng Lăng thành trò cười. Dù sao thân là một gã đường đường nam nhi, lại bị dọa đến tè ra quần đũng quần, truyền đi, tóm lại không dễ nghe."

Bên cạnh Hoàng Kiền Tuấn mặt lộ vẻ xấu hổ và giận dữ vẻ, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt càng oán độc rồi.

"Ngươi nghĩ như thế nào giải quyết "

Tô Dịch dù bận vẫn ung dung mà hỏi thăm.

Hoàng Vân Trùng khí thế rất mạnh, rõ ràng cho thấy một vị tụ khí cảnh trung nhân vật lợi hại, nhất cử nhất động, cũng có thể chấn nhiếp người tâm thần.

Nhưng này điểm khí thế, nhưng căn bản vô pháp ảnh hưởng Tô Dịch tâm thần chút nào, hắn đến nỗi có chút muốn cười.

Lấy thế bức nhân

Vậy cũng phải xem đối mặt là ai!

Tô Dịch cái này lạnh nhạt phản ứng, nhường Hoàng Vân Trùng lại lần nữa cảm thấy ngoài ý muốn.

Hắn suy nghĩ một lát, mỉm cười nói: "Xin lỗi."

"Xin lỗi "

"Đúng, từ nơi này quỳ xuống, một bước một dập đầu, cho đến dập đầu đến cái này Tụ Tiên Lâu bên ngoài."

Hoàng Vân Trùng thân thủ tùy ý chỉ một cái phòng cao thượng bên ngoài bản địa, thanh âm ôn hòa, trên mặt tiếu ý, "Dập đầu tiếng phải đầy đủ vang, muốn cho Tụ Tiên Lâu trên dưới ba tầng từng phòng cao thượng cũng có thể nghe được."

Hoàng Kiền Tuấn đã nhịn không được lộ ra nụ cười vui vẻ, ánh mắt hưng phấn.

Một cái chưa hề nói chuyện áo lục nam tử nhịn không được khẽ thở dài: "Tộc trưởng, ngươi thật là nhân từ."

Hoàng Vân Trùng dáng tươi cười càng nồng đậm, nói: "Ngươi không hiểu, người trẻ tuổi ở giữa mâu thuẫn, không đáng làm được quá ác."

Như thế mà còn không gọi là tàn nhẫn

Hoàng Kiền Tuấn cũng không khỏi hít vào khí lạnh, bị bản thân lão tử hời hợt một câu kinh sợ đến.

Hoàng Vân Trùng ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, hắn tiếp tục nói:

"Đợi ngươi dập đầu dập đầu đến Tụ Tiên Lâu bên ngoài, liền quỳ gối cái kia quất chính mình cái tát. Nhớ kỹ, cái tát phải vang dội, muốn tại ba trượng bên ngoài đều rành mạch nghe được."

Nói đến đây, tay hắn chỉ gõ cái bàn, thản nhiên cười nói: "Lúc nào người vây xem tản đi rồi, lúc nào chuyện này coi như là đã xong."

Hoàng Kiền Tuấn trong lòng thoáng cái phấn khởi đứng lên, đối với kế tiếp đem chuyện đã xảy ra tràn ngập chờ mong.

"Theo ta thấy, cái này trừng phạt còn là quá nhẹ rồi. Bất quá, nếu như tộc trưởng không muốn gây chiến, vậy như thế đi, cũng coi như tiện nghi tiểu tử này."

Áo lục nam tử vuốt vuốt Chủy thủ, một đôi hẹp dài con mắt như đao phong giống như nhìn về phía Tô Dịch, "Là ngươi bản thân chủ động đi làm, còn là từ ta giúp ngươi đi làm "

Thanh âm khàn khàn âm lãnh, như độc xà thổ tín, làm người ta khắp cả người phát lạnh.

Hoàng Vân Trùng, Hoàng Kiền Tuấn phụ tử ánh mắt cũng đều nhìn về Tô Dịch.

Trong gian phòng trang nhã bầu không khí, cũng ở đây một cái chớp mắt trở nên áp lực đứng lên.

Lại thấy Tô Dịch sắc mặt hồn không thấy chút nào sóng lớn, lạnh nhạt nói: "Ta còn làm các ngươi dám giết người đấy, chưa từng nghĩ. . . Cũng chỉ đùa ra điểm ấy bịp bợm mà thôi."

Hoàng Kiền Tuấn sững sờ, thiếu chút nữa không thể tin được lỗ tai.

Hoàng Vân Trùng nhíu mày.

Áo lục nam tử con mắt phát lạnh, đột nhiên đứng dậy, trên người tản mát ra đáng sợ khí tức, như muốn trực tiếp động thủ.

Liền vào lúc này ——

Một trận trầm dày tiếng bước chân dồn dập vang lên, theo sát lấy một đạo thô kệch thanh âm truyền đến:

"Hoàng huynh, cho ta cái mặt mũi, phóng Tô Dịch đi."

Thanh âm vẫn còn quanh quẩn, một thân ảnh to lớn, khí thế uy mãnh râu quai nón nam tử đã đi tới phòng cao thượng trước, một đôi con mắt sáng như tia chớp.

"Nhiếp Bắc Hổ "

Hoàng Vân Trùng mày nhíu lại đến lợi hại, hừ lạnh nói, "Ta ngược lại rất không minh bạch, ngươi Phủ Thành chủ Thống lĩnh cấm vệ, sao muốn đi giúp một cái con rể tới nhà xuất đầu "

"Nguyên lai là hắn, Niếp Đằng phụ thân. . ."

Tô Dịch trong lòng giật mình, nhớ tới ngày hôm qua ly khai Tụ Tiên Lâu thời gian, Niếp Đằng nói lời, nhân tình này, hắn sẽ trả kia

Hiển nhiên, Niếp Đằng ngày hôm qua sau khi về nhà, liền đi thỉnh phụ thân hắn hỗ trợ.

Cái này có lẽ chính là Nhiếp Bắc Hổ hiện tại sẽ xuất hiện ở chỗ này nguyên nhân.

Quả nhiên, Nhiếp Bắc Hổ đi vào phòng cao thượng, trầm giọng nói: "Khuyển tử hôm qua ở đây bị lệnh lang khi nhục, may mắn mà có Tô Dịch giúp đỡ, nhân tình này, ta Nhiếp Bắc Hổ làm sao có thể không trả "

Hoàng Vân Trùng liếc qua bên người Hoàng Kiền Tuấn.

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng nói: "Phụ thân, ta ngày hôm qua nhưng hù dọa Niếp Đằng một cái, căn bản là không có động thủ, cũng càng chưa nói tới nhục nhã hắn."

"Nhiếp huynh, ngươi cũng đã nghe được, chuyện này căn bản cùng con của ngươi không quan hệ."

Hoàng Vân Trùng thần sắc lạnh nhạt, thanh âm trở nên lạnh, "Trái lại, con của ta mới là bị khi phụ sỉ nhục cái kia một cái, chuyện này như cứ như vậy được rồi, con ta về sau hoàn như thế nào Quảng Lăng thành ngẩng đầu làm người "

Nhiếp Bắc Hổ sắc mặt trầm xuống, chính muốn nói gì.

Hoàng Vân Trùng trực tiếp ngắt lời nói: "Nhiếp huynh, chớ có hơn nữa, hôm nay đừng nói là ngươi, chính là trao đổi văn kiện ngoại giao nhà đứng đầu Văn Trường Kính tới, cũng không giữ được cái này Tô Dịch!"

Thanh âm âm vang, âm điệu mạnh mẽ.

Nhiếp Bắc Hổ sắc mặt trở nên khó nhìn lên, tự mình tới cửa, lại bị như vậy cự tuyệt, điều này làm cho hắn mặt mũi đều có chút không chịu đựng nổi.

Tô Dịch thấy vậy, không khỏi âm thầm lắc đầu, hắn cũng không trông chờ dựa vào người khác giải quyết chuyện này.

Bất quá, bất kể thế nào nói, Nhiếp Bắc Hổ là vì giúp hắn mà đến, hắn cũng không có thể tại đây giống như trơ mắt nhìn.

Nhưng còn không đợi Tô Dịch có chỗ phản ứng, đột nhiên là một trận tiếng bước chân dồn dập từ thang lầu chỗ vang lên.

Hoàng Vân Trùng nhướng mày, mặt lộ vẻ vẻ không vui.

Tụ Tiên Lâu là Nhạc Thiên Hà địa bàn, vốn tưởng rằng có hắn tại, không có người quấy rầy. Nhưng bây giờ lại một mà tiếp đất ra tình trạng, nhường Hoàng Vân Trùng làm sao có thể không phiền muộn

Phòng cao thượng những người khác cũng đều nghi hoặc, lúc này đây, là ai tới

Rất nhanh, một đạo thân ảnh xuất hiện ở phòng cao thượng bên ngoài.

Đây là người rộng tay áo nho bào trung niên, dưới hàm liễu sợi râu bồng bềnh, khí chất cực xuất chúng, nhưng hai đầu lông mày đã có chút vô cùng lo lắng mùi vị, cái trán cũng mang theo một chút mồ hôi, hiển nhiên là vội vàng chạy đến.

Hắn đến về sau, khi thấy Tô Dịch hoàn hảo không tổn hao gì đất ngồi ở đó thời gian, không khỏi thở dài ra một hơi.

Tại một đám khiếp sợ ánh mắt nhìn chăm chú, nho bào trung niên vội vã tiến lên, triều Tô Dịch cung kính hành lễ nói:

"Tô công tử, bọn hắn không có làm bị thương người đi "

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 14: Đầu Rơi Máu Chảy

Tô Dịch mơ hồ cảm giác đối phương có chút quen mắt, rồi lại không nhớ nổi đâu thấy.

"Ngươi thấy ta giống bị thương "

Tô Dịch đè xuống trong lòng nghi hoặc, cười hỏi lại.

Nho bào trung niên thấy vậy, giống như cuối cùng trầm tĩnh lại, liên tục nói: "Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi a."

Mà khi hắn quay đầu nhìn về phía ở đây những người khác thời gian, cái kia nho nhã hiền hoà trên mặt đã hết là lạnh như băng uy nghiêm vẻ, nói:

"Hoàng Vân Trùng, ngươi thật to gan tử!"

Tiếng như sấm sét, chấn nhiếp nhân tâm.

Hoàng Vân Trùng từ lúc cái này nho bào nam tử xuất hiện thời gian liền sắc mặt đại biến, lúc này bị như vậy quát tháo, không khỏi toàn thân cứng đờ, cũng không ngồi yên nữa.

Hắn vụt đất đứng dậy, thần sắc kinh nghi nói: "Phó huynh, ngươi như thế nào tới "

"Thành. . . Thành chủ đại nhân "

Hoàng Kiền Tuấn cũng lại càng hoảng sợ, bối rối đứng dậy, vẻ mặt ngơ ngẩn, cái này Tô Dịch lúc nào cùng thành chủ nhờ vả chút quan hệ rồi!

Áo lục nam tử cũng tựa hồ luống cuống, trước tiên thu hồi dao găm trong tay, cúi đầu chắp tay nói: "Bái kiến Phó đại nhân!"

Mà cùng một thời gian, Nhiếp Bắc Hổ cũng liền vội ôm quyền hành lễ: "Ty chức bái kiến đại nhân!"

Thoáng cái, sở hữu ánh mắt đều hội tụ tại cái kia nho bào trên người nam tử.

Phó Sơn!

Quảng Lăng thành chủ, tụ khí cảnh Đại Võ Sư, nắm quyền, uy thế như thiên!

"Nguyên lai là hắn."

Tô Dịch cũng cuối cùng giật mình, nhưng trong lòng vẫn có một tia khó hiểu, bản thân giống như cùng đối phương tịnh không có chút giao tình a.

Lẽ nào. . .

Đột nhiên, Tô Dịch nhớ tới một loại khả năng.

Hắn không nói gì, thờ ơ lạnh nhạt.

"Ta nếu không, sao có thể chứng kiến ngươi Hoàng Vân Trùng như vậy uy phong "

Phó Sơn ánh mắt lạnh như băng, tựa như quân vương tức giận, uy thế khiếp người.

Hoàng Vân Trùng cái trán gân xanh trực nhảy, nỗ lực làm cho mình tỉnh táo, hắn có thể không cho Nhiếp Bắc Hổ mặt mũi, nhưng lại không thể không kiêng kị Phó Sơn vị này đứng đầu một thành.

"Phó huynh, cái này Tô Dịch bối cảnh ta điều tra qua, trước đây lợi hại nhất thời điểm, cũng vẻn vẹn nhưng Thanh Hà kiếm phủ ngoại môn kiếm đầu."

"Mà hắn hôm nay, chính là Văn gia một cái không được coi trọng người ở rể, không quan trọng gì. . ."

Hoàng Vân Trùng cân nhắc đạo "Ta thật sự không biết, lấy Phó huynh tôn sư, vì cái gì lại phải giúp kia xuất đầu "

Cái này cũng chính là Hoàng Kiền Tuấn, áo lục nam tử, Nhiếp Bắc Hổ nghi ngờ của bọn hắn.

"Không quan trọng gì "

Phó Sơn ánh mắt nổi lên nồng đậm châm chọc, mặt không chút thay đổi nói, "Xem tại trước đây ta và ngươi quen biết phân thượng, ta không ngại nói cho ngươi biết, tại tới đây Tụ Tiên Lâu trước, Linh Dao quận chúa nói, trên người Tô công tử ít một sợi tóc, khiến cho ta Phó Sơn tháo xuống đầu đền tội!"

Một phen nói, thẳng giống như sấm sét chợt vang!

Mọi người đều bị biến sắc, toàn thân cứng đờ.

"Người nói hắn là. . . Hắn là Linh Dao quận chúa bằng hữu "

Hoàng Vân Trùng vẻ mặt tràn đầy bất khả tư nghị nhìn về phía Tô Dịch.

Linh Dao quận chúa!

Cái này nhưng là chân chính hoàng thân quốc thích, tuy rằng xuất thân Lan Lăng Tiêu thị, nhưng nàng chính là đương kim Đại Chu Hoàng Đế chính miệng sắc phong quận chúa!

Cái kia ngang phần, cao dọa người!

Nhưng, Tô Dịch một cái địa vị hèn mọn Văn gia người ở rể, lúc nào cùng Linh Dao quận chúa trở thành bằng hữu

Nhiếp Bắc Hổ cùng cái kia áo lục nam tử cũng đều một bộ kỳ lạ bộ dáng, sững sờ cái kia.

Lấy thân phận của bọn hắn, Tự Nhiên hiểu rõ Phó Sơn trong lời nói chân chính ý vị, tại Linh Dao quận chúa trong lòng, thành chủ Phó Sơn đầu đều viễn thua kém Tô Dịch sinh mệnh quý trọng!

"Hoàng Vân Trùng a Hoàng Vân Trùng, cũng bởi vì ngươi bây giờ làm một chuyện, thiếu chút nữa để cho ta phó mỗ người mất đầu!"

Phó Sơn lạnh lùng nói.

"Ta. . ."

Hoàng Vân Trùng không cách nào bình tĩnh, mồ hôi lạnh đại mạo.

Hắn cho dù là Hoàng thị tộc trưởng, tại đây Quảng Lăng thành hô phong hoán vũ, thế nhưng được kiêng kị Phó Sơn ba phần.

Về phần Linh Dao quận chúa, cái kia càng là hắn toàn bộ Hoàng gia cũng không thể đắc tội hậu duệ quý tộc nhân vật!

"Phụ thân, cái này Linh Dao quận chúa là ai, nàng. . . Nàng còn có thể so với ta dượng lợi hại "

Hoàng Kiền Tuấn lắp bắp mở miệng, hắn cũng ý thức được thế cục bất thường, lại bởi vì tuổi còn rất trẻ, không hiểu trong đó lợi hại.

Đùng!

Vừa dứt lời, Hoàng Kiền Tuấn trên mặt liền đã trúng một cái tát, toàn bộ người phù phù ngã ngồi tại mặt đất, gương mặt sưng đỏ trôi máu, trợn tròn mắt.

Bởi vì đánh hắn đấy, rõ ràng là phụ thân hắn!

"Câm miệng!"

Hoàng Vân Trùng vẻ mặt tràn đầy xanh mét, ánh mắt lửa giận thiêu đốt.

Đáng sợ kia thần sắc, nhường Hoàng Kiền Tuấn khắp cả người phát lạnh, toàn thân run rẩy giống nhau run rẩy.

"Ngươi dượng như biết rõ chuyện này, sợ là lập tức sẽ đem ngươi cô cô bỏ rơi, trục xuất khỏi gia môn, từ nay về sau cùng các ngươi Hoàng gia phân rõ giới hạn!"

Phó Sơn Lãnh Tiếu.

Hoàng Kiền Tuấn cô cô, cũng chính là Hoàng Vân Trùng muội muội, chính là Vân Hà quận quận trưởng "Tần Văn Uyên" một gã ái thiếp.

Tần Văn Uyên, đây chính là Cao ở Vân Hà quận mười chín thành thành chủ phía trên đại nhân vật!

Bởi vì Hoàng gia cùng Tần Văn Uyên tầm đó có cái tầng quan hệ này, đặt tại trước đây, Phó Sơn tuỳ tiện cũng không dám đi mở tội Hoàng thị nhất tộc.

Nhưng bây giờ, không giống nhau!

Hoàng Kiền Tuấn cuối cùng ý thức được chuyện nghiêm trọng, toàn bộ người đều ngốc trệ ở đó, hồn bay phách lạc, muốn đứng lên, lại tượng mất đi sở hữu khí lực, thế nào cũng đứng không dậy nổi.

Mà lúc này, Hoàng Vân Trùng đâu còn lo lắng con mình

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, mãnh liệt xoay người khom người, triều Tô Dịch thật sâu thi lễ một cái, thanh âm khổ sở nói:

"Hoàng mỗ có mắt không tròng, không biết Tô công tử nguyên lai là Linh Dao quận chúa hảo hữu, là ta hồ đồ rồi, kính xin Tô công tử chuộc tội!"

Phòng cao thượng lặng ngắt như tờ, mọi người đều trầm mặc, nỗi lòng bốc lên.

Hoàng Vân Trùng, Hoàng thị tộc trưởng, Quảng Lăng thành uy thế ngập trời đại nhân vật, mặc dù trận đánh lúc trước Phủ Thành chủ Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ, cũng dám không nể mặt.

Dù là tại đối mặt thành chủ Phó Sơn thời gian, cũng vẻn vẹn nhưng kiêng kị.

Nhưng bây giờ, lại bởi vì "Linh Dao quận chúa", hướng Tô Dịch khom người cúi đầu!

"Phụ thân. . ."

Hoàng Kiền Tuấn ngây người, nội tâm dâng lên không nói ra được vô lực.

Trong lòng hắn, phụ thân như núi, chống trời lấp mặt đất.

Nhưng khi thấy phụ thân hướng Tô Dịch như vậy một cái người ở rể cúi đầu nói xin lỗi, thật giống như. . . Trong lòng ngọn núi lớn kia sụp!

Áo lục nam tử thân thể càng căng thẳng, sắc mặt âm tình bất định.

Nhiếp Bắc Hổ chứng kiến đây hết thảy, trong lòng tự giễu không thôi, nhìn một cái thế cục này, Tô Dịch không cần bản thân loại nhân vật này giúp đỡ

Tô Dịch lại hơi hơi nhíu mày.

Trước hoàn khí diễm kiêu ngạo Hoàng gia đứng đầu, nhưng bây giờ kinh sợ cúi đầu nói xin lỗi, điều này làm cho hắn làm sao không rõ, Hoàng Vân Trùng không phải là tại cùng bản thân cúi đầu, mà là đang triều cái kia "Linh Dao quận chúa" cúi đầu

"Tô công tử, người xem chuyện này phải làm như thế nào giải quyết "

Phó Sơn nhẹ giọng hỏi ý, đối mặt Tô Dịch thời gian, vị này Quảng Lăng thành thành chủ đại nhân một mực bảo trì kính cẩn nghe theo kính trọng tư thái, không dám chậm trễ chút nào.

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Hoàng Kiền Tuấn, nói: "Còn nhớ rõ ta ngày hôm qua ở chỗ này nói lời sao "

Hoàng Kiền Tuấn vốn là khẽ giật mình, chợt sắc mặt trở nên trắng bệch, bờ môi run rẩy nói: "Ta. . ."

Không đợi hắn nói tiếp, Tô Dịch đã tiếp tục nói: "Ta nói rồi, cho ngươi trả thù cơ hội, nhưng chỉ cần ngươi lựa chọn làm như vậy, liền muốn thừa nhận phía sau quả."

Những lời này, Hoàng Kiền Tuấn đương nhiên nhớ kỹ, nhưng ngày hôm qua hắn căn bản không để ý.

Nhưng bây giờ nghe những lời này, cái kia từng chữ giống như lạnh như băng Thứ Cốt phong nhận, hung hăng đâm vào trái tim của hắn.

Nội tâm của hắn hoảng sợ đến mức tận cùng, nhịn không được đem ánh mắt nhìn về phía phụ thân Hoàng Vân Trùng.

Hoàng Vân Trùng như trước bảo trì khom người cúi đầu tư thái, lúc này cũng nhịn không được nữa luống cuống, cắn răng nói: "Tô công tử, ta nguyện một mình thừa nhận chuyện này hậu quả!"

Tô Dịch lắc đầu, ánh mắt vừa nhìn về phía Phó Sơn, nói: "Nhìn ra được, vừa rồi Phó đại nhân nói nhiều như vậy, cũng là muốn nhường Hoàng Vân Trùng phụ tử minh bạch trong đó lợi hại, tránh cho để cho bọn họ làm tiếp một chút quá mức cử động, dẫn xuất càng lớn mối họa."

Phó Sơn thần sắc trì trệ, hắn vừa rồi cố ý đem "Linh Dao quận chúa" bày ra, hoàn toàn chính xác có loại này tâm tư.

Dù sao, Hoàng Vân Trùng là Hoàng thị đứng đầu, một khi bả sự tình làm tuyệt, hắn cái này cái làm thành chủ đấy, cũng sẽ phải chịu một chút trùng kích cùng ảnh hưởng.

Nhưng Phó Sơn lại không nghĩ rằng, Tô Dịch liếc thấy xuyên cái kia điểm tiểu tâm tư!

Ổn ổn tâm thần, Phó Sơn nghiêm sắc mặt, nghiêm nghị ôm quyền nói: "Tô công tử tuệ nhãn như đuốc, phó mỗ điểm này tâm tư, quả nhiên không thể gạt được người. Bất quá, phó mỗ cùng người cam đoan, chuyện này mặc cho người xử lý, phó mỗ tuyệt không hai lời!"

Mắt thấy thành chủ đều như vậy lời thề son sắt cam đoan, Hoàng Vân Trùng, Hoàng Kiền Tuấn, áo lục nam tử ba người sắc mặt lại là Nhất Biến, tâm đều chìm vào đáy cốc.

Tô Dịch thần sắc bình thản nói, "Ta từ trước đến nay không thích mượn nhờ kẻ khác khí thế áp người, huống chi, Phó đại nhân thử tới cũng tính giúp ta một chuyện, ta từ sẽ không để cho ngươi khó làm."

Phó Sơn lập tức thầm thở ra một hơi.

Lại thấy Tô Dịch ánh mắt đã nhìn về phía cách đó không xa áo lục nam tử, mỉm cười nói: "Ngươi không là ưa thích chơi dao găm sao, đem ngươi Chủy thủ lấy ra, bả tay của mình băm vằm."

Theo hắn tiến vào phòng cao thượng, cái này áo lục nam tử vẫn đang đùa đao, ngôn từ quái gở, cử chỉ khinh bạc, vừa rồi nếu không phải Nhiếp Bắc Hổ đột nhiên đã đến, hắn càng ý định đối với Tô Dịch động thủ.

Tô Dịch Tự Nhiên sẽ không không để ý đến người này.

Trong lòng mọi người phát lạnh.

Áo lục nam tử danh Hoàng Dần, Hoàng thị nhất tộc hộ vệ thủ lĩnh, một vị Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn tồn tại, đặt tại Quảng Lăng thành, đã được xưng tụng là đứng đầu cấp võ giả.

Một cái tay của hắn như bị phế rồi, nhất định nghiêm trọng ảnh hưởng kia võ đạo tu hành!

"Ta. . . Ta có thể hay không lấy cái khác phương thức đền bù tổn thất chuộc tội "

Hoàng Dần sắc mặt đại biến, căng thẳng vô cùng.

Tô Dịch không nói gì, mỉm cười nhìn hắn.

Phó Sơn ánh mắt lạnh như băng, nhìn về phía Hoàng Vân Trùng.

Áp lực vô hình, nhường Hoàng Vân Trùng ngực khó chịu, cuối cùng sắc mặt xấu xí nói: "Hoàng Dần, động thủ!"

Hoàng Dần sắc mặt trắng bệch, hai mắt vô thần, cuối cùng run run rẩy rẩy đem ẩn núp đi Chủy thủ xuất ra, đối với tay phải của mình, mãnh liệt vẽ một cái.

Phốc!

Một cái tàn khốc tay phải rơi xuống bản địa, máu như thác nước rơi vãi.

Hoàng Dần đã đau đến gương mặt run rẩy, đầu đầy là Hãn.

Tô Dịch lúc này mới nhẹ gật đầu, ánh mắt dịch chuyển, nhìn về phía Hoàng Vân Trùng, "Vừa rồi, ngươi để cho ta một bước một dập đầu, từ nơi này quỳ đi đến Tụ Tiên Lâu bên ngoài, ngươi cảm thấy, chuyện này nên như thế nào giải quyết "

Hoàng Vân Trùng đồng tử mãnh liệt co rút lại.

Lại nhìn Hoàng Kiền Tuấn, từ lâu sợ tới mức mặt như màu đất.

Phó Sơn cùng Nhiếp Bắc Hổ liếc nhau, sắc mặt cũng không khỏi nổi lên vẻ thương hại, cái này kêu là đem đá nện chân của mình.

Nếu như Hoàng Vân Trùng ngày hôm nay từ nơi này dập đầu dập đầu đến Tụ Tiên Lâu bên ngoài. . . Cái kia chắc chắn thân bại danh liệt, thử sinh đều mơ tưởng lại ngẩng đầu làm người!

"Phụ thân, ta đến dập đầu, ta đến dập đầu! !"

Bỗng dưng, Hoàng Kiền Tuấn phát ra thống khổ giống như khóc nức nở, nằm rạp trên mặt đất, lấy đầu đập đất.

Đông!

Bằng gỗ bản địa đều chấn động mạnh một cái, dập đầu tiếng nặng nề như trống.

Hoàng Kiền Tuấn đầu rơi máu chảy!

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 15: Không ThíCh Dựa Thế Áp Người

Phanh! Phanh! Phanh!

Nặng nề hữu lực dập đầu tiếng tại trong gian phòng trang nhã lần lượt vang lên.

Phó Sơn cùng Nhiếp Bắc Hổ như vậy nhìn quen máu tanh cường giả, một màn như vậy cũng không khỏi hãi hùng khiếp vía.

Hoàng Vân Trùng hai đầu lông mày hiện lên vẻ thống khổ, khép tại trong tay áo hai tay chăm chú nắm lấy, móng tay lâm vào trong thịt.

Thân vì phụ thân, nhìn nhi tử bị buộc bức bách cuống quít dập đầu, trong lòng làm sao có thể không hận không đau lòng

Nhưng hắn chỉ có thể nhịn lấy!

Hôm nay thế cục, căn bản không có hắn bão nổi trả thù cơ hội.

Một khi làm như vậy, hắn và sau lưng toàn bộ Hoàng thị nhất tộc đều muốn gặp vô pháp dự đoán tai hoạ!

"Chuyện này, dừng ở đây."

Một lát sau, Tô Dịch đột nhiên mở miệng, có chút hứng thú mất hết.

Hắn ngày hôm qua ly khai Tụ Tiên Lâu thời gian, liền dự cảm Hoàng Kiền Tuấn hội trả thù.

Lại không nghĩ rằng, cuối cùng là, mình ngồi ở nơi đây căn bản không nhúc nhích, thì có người giúp đỡ tự mình giải quyết rồi.

Điều này làm cho Tô Dịch chưa nói tới có bao nhiêu cảm giác thành tựu.

Phó Sơn nhẹ nhàng thở ra, lúc trước hắn tâm thần một mực căng thẳng, lo lắng Hoàng Vân Trùng hội tâm tình không khống chế được, làm một ít chuyện.

Hoàn hảo, chuyện như vậy cũng không phát sinh.

"Đa tạ. . . Tô công tử hạ thủ lưu tình!"

Hoàng Vân Trùng khom người cúi đầu, thanh âm khàn khàn.

"Ta nói, không thích dựa thế áp người, bất quá. . . Cũng coi như các ngươi hôm nay gặp may mắn."

Tô Dịch thật sâu nhìn Hoàng Vân Trùng một cái, liền vươn người đứng dậy, triều phòng cao thượng đi ra ngoài.

Ngày hôm nay như đổi lại hắn tự mình động thủ, nơi đây tất có đầu người rơi xuống đất!

Chỉ tiếc, Hoàng Vân hướng hắn đám chỉ sợ căn bản ý thức không đến điểm này, bằng không mà nói, nhất định sẽ vì bây giờ còn có thể tiếp tục tồn tại cảm thấy vui mừng.

"Lão Hoàng, ta khuyên ngươi tốt nhất tắt về sau trả thù tâm tư, bằng không, sợ là được dựng coi trọng ngươi đám Hoàng gia tất cả mọi người sinh mệnh!"

Mắt thấy Tô Dịch ly khai, Phó Sơn lạnh lùng cảnh cáo Hoàng Vân Trùng một câu, liền ngay cả bận bịu đuổi theo.

"Chư vị tự giải quyết cho tốt."

Nhiếp Bắc Hổ cũng không còn xem náo nhiệt tâm tư, cùng theo ly khai.

Trong gian phòng trang nhã chỉ còn lại có Hoàng Vân Trùng, Hoàng Kiền Tuấn, Hoàng Dần ba người.

Hoàng Vân Trùng thân ảnh lay động một cái, tượng mất đi toàn bộ khí lực giống như, co quắp ngồi ở trên mặt ghế, hai mắt vô thần, toàn bộ người tựa hồ thoáng cái thương già đi rất nhiều.

"Phụ thân. . ."

Hoàng Kiền Tuấn thảm thiết khóc, hắn cái trán tổn hại, vẻ mặt tràn đầy vết máu hỗn tạp lấy nước mắt rơi xuống, xem ra dị thường máu tanh đáng sợ.

Một bên, Hoàng Dần chăm chú nắm chặt đứt tay, sắc mặt nhân mất máu quá nhiều bày biện ra yếu ớt trong suốt vẻ.

"Một bước sai lầm, thiếu chút nữa đúc thành thiên cổ hận. . ."

Rất lâu, Hoàng Vân Trùng mới từ chết lặng trung lấy lại tinh thần giống nhau, thanh âm khàn khàn đạo "Hài tử, ngươi phải nhớ kỹ, về sau không được tông sư, không Phong Vương hầu, nhất định. . . Nhất định không thể báo thù. . ."

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm đã mang theo nồng đậm mỏi mệt cùng đắng chát.

"Tộc trưởng, chuyện này cứ như vậy được rồi "

Hoàng Dần con mắt đều là không cam lòng.

Hoàng Vân Trùng mãnh liệt ngồi thẳng thân ảnh, sắc mặt lạnh như băng làm cho người ta sợ hãi, từng chữ một đạo "Nếu như ngươi dám thêm phiền, đừng trách ta quân pháp bất vị thân!"

Hoàng Dần toàn thân cứng đờ, lâm vào trầm mặc.

Giờ khắc này, Hoàng Kiền Tuấn cái này cái quần áo lụa là thiếu niên, mới rút cuộc ý thức được cái gì gọi là thực tế tàn khốc.

Cho dù là bọn họ Hoàng gia, cũng có không được không nén giận thời điểm!

Mà hết thảy này, đều bái Văn gia cái kia người ở rể ban tặng. . .

Nghĩ vậy, Hoàng Kiền Tuấn trong lòng một mảnh ngơ ngẩn, cái kia Quảng Lăng thành người người giễu cợt người ở rể, một cái phế vật tu vi mất hết, sao sẽ có được khủng bố như thế quyền thế

Tụ Tiên Lâu một tầng.

Làm Tô Dịch thân ảnh mới xuất hiện tại đầu bậc thang, một cái từ lâu đợi chờ ở đó cẩm y phúc hậu trung niên liền cúi đầu cúi người, vẻ mặt nịnh nọt nói:

"Ta biết ngay, Tô công tử ngày hôm nay nhất định biến nguy thành an, bình yên mà về!"

Người này đúng là Tụ Tiên Lâu lão bản Nhạc Thiên Hà, một cái tại Quảng Lăng thành thủ đoạn thông thiên nhân vật.

Trước Tô Dịch đến thời gian, hắn hoàn ôm nhìn có chút hả hê xem náo nhiệt tâm tính, nhưng lúc này, vẻ mặt tràn đầy đều là đầy nhiệt tình dáng tươi cười.

"Cái này Tụ Tiên Lâu chiêu bài quả nhiên rất cứng rắn, lại không có bao nhiêu tổn thất."

Tô Dịch nhàn nhạt phúng thứ một câu.

Nhạc Thiên Hà cười xấu hổ cười, nhưng hắn da mặt đủ dày, vẻ mặt xấu hổ nói: "Tô công tử khen nhầm, nhường Nhạc mỗ xấu hổ. Là biểu đạt Nhạc mỗ trong lòng xấu hổ ý, về sau phàm là Tô công tử đến làm khách, hết thảy miễn phí!"

Tô Dịch ồ một tiếng, không đến nhiều lời, trực tiếp triều Tụ Tiên Lâu bước ra ngoài.

Thành chủ Phó Sơn cùng Nhiếp Hổ theo sát phía sau.

"Phó đại nhân, Niếp đại nhân."

Nhạc Thiên Hà cả vội vàng hành lễ.

"May mắn Tô công tử lần này không có việc gì, bằng không, ta trước tiên đem ngươi cái này Tụ Tiên Lâu hủy đi!"

Phó Sơn hừ lạnh, cũng không quay đầu lại ly khai.

Cho đến Tô Dịch, Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ thân ảnh đều biến mất tại ngoài cửa lớn, Nhạc Thiên Hà lúc này mới thẳng tắp thân ảnh, xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

Cho tới bây giờ, nội tâm của hắn đều đang kịch liệt nhảy lên, hồi hộp khó có thể bình an.

"Lão tử như biết rõ cái này Tô Dịch có năng lực lớn như thế, nào dám tượng trước như vậy lãnh đạm. . ."

Nhạc Thiên Hà âm thầm lải nhải.

Trong lòng của hắn vẫn rất không minh bạch, Tô Dịch như vậy một tên phế nhân, như thế nào cùng Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ đều cùng một tuyến

Cái này hoàn toàn phá vỡ tưởng tượng của hắn!

. . .

Tụ Tiên Lâu bên ngoài.

"Phó đại nhân, Tô công tử, nếu không sự tình khác, thuộc hạ cáo từ trước."

Nhiếp Bắc Hổ trầm giọng nói.

Phó Sơn nhẹ gật đầu, dặn dò: "Chớ có đem chuyện hôm nay tiết lộ ra ngoài."

Cho đến Nhiếp Bắc Hổ quay người mà đi, Tô Dịch nhớ tới cái gì, chợt nói: "Niếp đại nhân, con của ngươi không sai."

Nhiếp Bắc Hổ bước chân dừng một chút, không quay đầu lại, tiếp tục đi về phía trước, nhưng hai đầu lông mày đã nổi lên mỉm cười.

Tại hắn cái này cái phụ thân trong lòng, nhi tử Niếp Đằng ân oán rõ ràng, tri ân đồ báo (*có ơn tất báo), Tự Nhiên rất tốt!

"Cái này Quảng Lăng thành tất cả đều nhìn lầm rồi cái này Tô Dịch, ai có thể nghĩ đến, hắn là Linh Dao quận chúa hảo hữu "

"Hoàn hảo, dây leo mà đã đã nhận được cái này Tô Dịch một tia hảo cảm, có lẽ về sau, có thể tiến thêm một bước củng cố một cái quan hệ. . ."

Nhiếp Bắc Hổ đã bắt đầu tại trong lòng suy nghĩ.

"Đến lúc này, Tô công tử so sánh với đã đoán ra Linh Dao quận chúa thân phận đi "

Phó Sơn dáng tươi cười ấm áp, lời nói mang cung kính.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Ta chỉ là không nghĩ tới, những ngày này nàng sẽ phái người theo dõi ta. Bằng không, Phó đại nhân sợ là không thể nào nhanh như vậy liền đi đến Tụ Tiên Lâu đi."

Phó Sơn dáng tươi cười cứng đờ, vội vàng giải thích nói: "Tô công tử không nên hiểu lầm, thật sự là quận chúa nàng. . ."

"Phó đại nhân không cần giải thích, bất kể như thế nào, ngày hôm nay Phó đại nhân cũng coi như giúp ta một bận bịu, mà ta luôn luôn không thích nợ nhân tình, Phó đại nhân về sau nếu có không hóa giải được sự tình, nhưng tìm đến Tô mỗ."

Dứt lời, Tô Dịch quay người mà đi.

Một bộ Thanh Y, dấu vết hoạt động tại người lui tới triều ở bên trong, côi cút xuất trần.

"Cái này Tô Dịch trên người, sợ là có không ít không muốn người biết bí mật. . ."

Phó Sơn đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh biến mất không thấy gì nữa, cái này mới thu hồi ánh mắt.

Trong lòng của hắn đồng dạng có rất nhiều nghi hoặc, thế nhưng hiểu rõ, có một số việc không thể tùy tiện đi tìm hiểu.

Lập tức khẩn yếu nhất chính là, trở về cùng Linh Dao quận chúa phục mệnh.

. . .

Phủ Thành chủ, biệt viện.

Một cây cành lá rậm rạp dưới cây ngô đồng, Tử Cận yên tĩnh lắng nghe Phó Sơn bẩm báo.

Nàng có một đôi thon dài cân xứng đùi ngọc, nổi bật lên tư thái cực cao chọn, một đầu quạ thanh tú gửi đi tùy ý bàn búi tóc, lộ ra một trương thanh diễm tuyệt tục trứng ngỗng mặt, chân mày lá liễu cong cong, cặp môi đỏ mọng óng ánh, một đôi con mắt thẳng giống như con suối giống như thanh tịnh sáng ngời.

Mặc dù nàng hiện tại chỉ mặc một bộ rộng tay áo vốn thế sắc mặt váy dài, như trước khó nén cái kia toàn thân tản mát ra thanh quý nhân tới trung khí.

"Ngươi nói là, Tô tiên sinh là đơn đao đi gặp, từ đầu đến cuối đều lạnh nhạt tự nhiên "

Nghe xong Phó Sơn tự thuật, Tử Cận tinh mâu nổi lên suy nghĩ vẻ.

"Đúng vậy, đúng rồi, lúc gần đi, hắn hoàn nói một câu kỳ quái nói."

Phó Sơn trầm ngâm nói.

"Nói nghe một chút." Tử Cận nhiều hứng thú.

Phó Sơn cung kính trả lời: "Hắn nói, hắn từ trước đến nay không thích dựa thế áp người, sự tình hôm nay, tính Hoàng Vân hướng hắn đám gặp may mắn."

"Gặp may mắn. . ."

Tử Cận tinh mâu nổi lên dị sắc, "Như thế xem, dù là ngươi không đi, Tô tiên sinh cũng sớm có ứng đối chi pháp. Đúng rồi, hắn hẳn là đã đoán được thân phận của ta rồi a "

Phó Sơn gật đầu.

"Vậy hắn có phản ứng gì sao" Tử Cận truy vấn.

"Cái này. . ."

Phó Sơn do dự một chút, còn là nói, "Quận chúa, hắn đã đoán ra những ngày này có thuộc hạ âm thầm chú ý chuyện của hắn."

Tử Cận trong lòng căng thẳng, "Tô tiên sinh tức giận "

Phó Sơn cả vội vàng lắc đầu, "Như thế không đến, hắn chỉ nói thuộc hạ cũng coi như giúp hắn một chuyện, về sau như gặp được khó giải quyết sự tình, có thể đi tìm hắn giúp đỡ."

Tử Cận nhẹ gật đầu, nói: "Phó thúc thúc, ngươi đi trước đi."

Ừ

Phó Sơn quay người mà đi.

Tử Cận lại trực tiếp đi vào biệt viện trong một gian phòng.

Trong phòng, bộ dáng gầy Tiêu Thiên Khuyết đang pha trà, dáng vẻ nhàn nhã, sắc mặt cũng hồng nhuận phơn phớt rất nhiều.

Khi thấy Tử Cận đi tới, Tiêu Thiên Khuyết xa tắp mở miệng nói: "Các ngươi vừa rồi nói chuyện với nhau, ta đều đã đã nghe được. Chỉ có thể nói

lần này Phó Sơn tiến về trước Tụ Tiên Lâu, ngược lại là giúp cái kia Hoàng Vân Trùng một chuyện, bằng không, lấy Tô tiên sinh thủ đoạn, bọn hắn sợ là tính mạng khó bảo toàn."

Tử Cận muốn nói lại thôi.

"Ngươi muốn nói cái gì cứ nói, nơi đây vừa không có những người khác."

Tiêu Thiên Khuyết cười lắc đầu.

Tử Cận hít thở sâu một hơi trung khí, nghiêm túc nói: "Ông nội, chúng ta dò thăm hết thảy tin tức đều chứng minh, cái kia Tô. . . Tô tiên sinh căn bản không phải cái gì thế ngoại cao nhân, cũng không phải là sâu không lường được thần tiên nhân vật, hắn nhưng Văn gia một cái người ở rể mà thôi, người như thế nào hoàn như thế coi trọng hắn "

Tiêu Thiên Khuyết cười rộ lên, cảm khái nói: "Đợi ngươi đến ta đây cái tuổi, liền sẽ phát hiện, gọi là thân phận, địa vị, quyền lực, hết thảy không trọng yếu. Quan trọng là ... Tâm cảnh, Trí Tuệ cùng đạo hạnh!"

"Lấy Tô tiên sinh cái ngày kia bày ra thủ đoạn cùng nhãn lực, nếu nói là hắn là thế ngoại cao nhân, ta ngược lại không kỳ quái. Nhưng hắn hết lần này tới lần khác nhưng lại Thanh Hà kiếm phủ khí đồ, Văn gia không được coi trọng người ở rể, đây mới là kỳ quái nhất kia "

Tiêu Thiên Khuyết đôi mắt trở nên thâm trầm, đạo "Có thể khẳng định, Tô trên người tiên sinh, tất nhiên giấu có chúng ta vô pháp biết được bí mật, đây mới là Tô tiên sinh cuối cùng làm người ta kiêng kị địa phương!"

Tiêu Thiên Khuyết giương mắt, nhìn ra Tử Cận trong lòng vẫn còn có nghi hoặc, không khỏi mỉm cười đạo "Nha đầu, chớ có nghĩ nhiều như vậy, đừng quên, từ khi ta phục ăn Tô tiên sinh làm cho bắt đầu chén thuốc,

thương thế trên người hôm nay cũng đã hợp bảy tám phần. Chỉ bằng cái này khởi tử hồi sinh giống như thủ đoạn, cũng đủ để chứng minh Tô tiên sinh hạng gì rất cao minh!"

Tử Cận liên tục gật đầu, nói: "Phương thuốc này ngược lại thật là thần kỳ cực kỳ."

Tiêu Thiên Khuyết đột nhiên nghĩ tới một chuyện, thần sắc nghiêm nghị nói: "Sáng mai, chúng ta có thể cùng Tô tiên sinh gặp mặt, ngươi nhớ lấy đến lúc đó chớ có thất lễ, càng không thể chậm trễ chút nào."

Tử Cận không khỏi sẵng giọng: "Ông nội, những ngày này ngươi đều nhắc nhở ta rất nhiều lần rồi! Ngươi thấy ta giống là cái loại này không biết chừng mực người sao "

Tiêu Thiên Khuyết cười ha ha, tự nhiên nói ra: "Đừng trách ông nội dài dòng, cái ngày kia ta vốn tưởng rằng hẳn phải chết, cái nào từng muốn phong hồi lộ chuyển, được Tô tiên sinh cứu mạng, lần nữa có được sinh cơ, ông nội ta. . . Cao hứng a!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 16: Lần Sau Không Thể Chiếu Theo Lệ Này Nữa

Văn gia, tông tộc đại điện.

"Đại ca, vừa vặn truyền đến tin tức, Tô Dịch phế vật kia bị Hoàng gia người mang đến Tụ Tiên Lâu rồi."

Văn Trường Thanh hấp tấp đi vào đại điện, vẻ mặt tươi cười, "Không có gì bất ngờ xảy ra, tiểu tử này không phải bị thu thập được chết đi sống lại không thể!"

Hắn mặt trắng không râu, ánh mắt hung ác nham hiểm, là Văn Linh Tuyết Nhị bá.

"Vài ngày trước, hắn phát ngôn bừa bãi, huyên náo Ngụy Tranh Dương công tử căm tức muôn phần, sớm nên hảo hảo giáo huấn hắn dừng lại."

Tộc trưởng Văn Trường Kính thần sắc bình thản, "Ai có thể nghĩ đến, còn không đợi chúng ta ra tay, tiểu tử này liền chọc phải Hoàng Kiền Tuấn cái này quần áo lụa là trên đầu, ta đều chưa thấy qua như thế làm người chết!"

Văn Trường Thanh đột nhiên cau mày nói: "Ta có một chuyện khó hiểu, không phải nói Tô Dịch tu vi của tiểu tử này từ lúc một năm trước liền phế đi, vì cái gì hắn ngày hôm qua hoàn có thể đánh bại Hoàng Kiền Tuấn cùng những thứ kia hỗ trợ:tùy tùng "

Văn Trường Kính lắc đầu nói: "Phát sinh ngày hôm qua tại Tụ Tiên Lâu sự tình, chúng ta dù sao đều không ở tại chỗ, chỉ dựa vào Văn Tuyết nha đầu kia lời nói của một bên, căn bản chứng minh không là cái gì."

Dừng một chút, hắn Lãnh Tiếu nói: "Bất kể như thế nào, ta nhưng không tin một tên phế nhân có thể nhấc lên sóng gió gì rồi!"

Văn Trường Thanh cũng cười rộ lên, nói: "Ta cũng là như thế nghĩ đấy."

Năm đó Tô Dịch tại Thanh Hà kiếm phủ thời gian, có Bàn Huyết Cảnh đệ tam trọng 'Luyện gân' thời hạn tu vi, một tay kiếm thuật tinh xảo tuyệt tục, bị tôn sùng là ngoại môn kiếm đầu.

Nhưng bởi vì một cuộc ngoài ý muốn, làm cho hắn một thân tu vi tiêu tán, khí huyết suy yếu, căn cơ tan tác. Lúc ấy, Thanh Hà kiếm phủ một ít đại nhân vật xuất thủ tương trợ, đều không làm nên chuyện gì.

Cũng là từ đó trở đi, từ đó Tô Dịch liền luân là một tên phế nhân, bị Thanh Hà kiếm phủ làm cho vứt bỏ.

Chuyện này, không chỉ Văn Trường Kính cùng Văn Trường Thanh nhìn thấy tận mắt, toàn bộ Quảng Lăng thành cũng là người làm cho đều biết.

Bực này dưới tình huống, Văn Trường Kính căn bản không tin Tô Dịch còn có lần nữa tu luyện võ đạo có thể.

"Không đề cập tới kẻ này, Minh Thiên lão thái Quân thọ yến lên, Hoàng gia tộc trường Hoàng Vân Trùng cũng sẽ đến đây chúc thọ, đến lúc đó hỏi một câu hắn, liền biết rõ phát sinh ở Tụ Tiên Lâu chân tướng."

Văn Trường Kính thuận miệng nói.

Một cái không quan trọng gì người ở rể mà thôi, căn bản không đáng bọn hắn quá nhiều chú ý.

"Nói lên ngày mai thọ yến, Văn Thanh ngươi bên kia nhưng chuẩn bị thỏa đáng "

Văn Trường Kính nói.

Văn Trường Thanh nhẹ gật đầu, "Cùng chúng ta Văn gia giao hảo một chút tông tộc cùng thế lực, đều đã biểu hiện ngày mai nhất định hội tiền tới tham gia thọ yến. Chỉ là. . ."

Hắn do dự một chút, thấp giọng nói: "Đại ca ngươi cũng biết, gần nhất những năm này, chúng ta Văn gia tình trạng không lớn bằng lúc trước, tại Quảng Lăng thành ba Đại tông tộc ở bên trong, đã ở vào kế cuối vị trí, tại dưới bực này tình huống, muốn mời mời một ít hết sức quan trọng quyền quý nhân vật tới tham gia thọ yến, ngược lại không dễ dàng. . ."

Văn Trường Kính lập tức nhíu mày, nói: "Chỗ đó có vấn đề "

Văn Trường Thanh khổ sở nói: "Là Phủ Thành chủ bên kia."

Phủ Thành chủ!

Văn Trường Kính trong lòng trầm xuống, ý thức được vấn đề nghiêm trọng.

Những năm gần đây này, Văn gia thế lực nước sông ngày một rút xuống, không lớn bằng lúc trước.

Ngược lại là đồng dạng thân là Quảng Lăng thành ba Đại tông tộc Hoàng gia, Lý gia đều phát triển không ngừng, thế lực càng cường thịnh.

Như thế đối lập, liền phụ trợ được Văn gia càng chịu không nổi.

Đoạn thời gian gần nhất, trong Quảng Lăng thành đều đã xuất hiện rất nhiều lời đồn đãi, nói trong vòng mười năm, Văn gia chắc chắn theo "Quảng Lăng ba Đại tông tộc" trung xoá tên!

Cái này đã đã thành Văn gia đại nhân vật một cái tâm bệnh.

Cho nên, lần này Văn gia lão thái quân tám mươi đại thọ, bị Văn gia trên dưới coi là hạng nhất đại sự mà đối đãi.

Vì chính là mượn lần này thọ yến, hướng ra phía ngoài giới triển lộ một cái cơ bắp, nói với Quảng Lăng thành tất cả mọi người, Văn gia nội tình vẫn còn tại, không cho phép chửi bới!

Mà tiền tới tham gia thọ yến đại nhân vật càng nhiều, dĩ nhiên là việt có thể chứng minh điểm này.

Nói ngắn gọn, chính là mời thỉnh một ít đại nhân vật đến giúp đỡ Văn gia "Giữ thể diện" !

Tại Văn gia trong kế hoạch, nếu có thể mời thành chủ "Phó Sơn" ngày mai tiền tới tham gia thọ yến, vậy đơn giản chẳng khác nào mời một cái xà nhà Đại Trụ, có thể đủ thoải mái chống đỡ Văn gia tình cảnh.

Đến lúc đó tin tức truyền đi, thế nhân cái nào còn dám nói Văn gia thế không bằng trước

"Như Phó đại nhân không đến, tiền tới tham gia thọ yến những đại nhân kia vật đám, sợ là đều sẽ cho rằng, hôm nay chúng ta Văn gia. . . Đều đã thỉnh bất động Phó đại nhân cái này tôn đại thần rồi. . ."

Văn Trường Kính sắc mặt một chút âm trầm xuống.

Chợt, hắn hít thở sâu một hơi trung khí, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Văn Trường Thanh, từng chữ một nói:

"Ngươi đợi tí nữa lại đi Phủ Thành chủ một chuyến, vô luận như thế nào, cũng muốn thỉnh Phó đại nhân ngày mai cần phải tiền tới tham gia thọ yến!"

Văn Trường Thanh toàn thân cứng đờ, bờ môi ngập ngừng ừ nói: "Đại ca, những ngày này, ta đã tự mình đi Phủ Thành chủ ba lượt, mỗi một lần đều bị cự tuyệt bên ngoài đại môn, cả thành chủ trước mặt đều không có gặp. . ."

Văn Trường Kính cắn răng nói: "Ngươi lại đi một chuyến, Phó đại nhân không đáp ứng, ngươi liền tốn tại Phủ Thành chủ, ta cũng không tin, bằng chúng ta Văn gia cùng hắn những năm này giao tình, hắn còn có thể một mực cự tuyệt."

Văn Trường Thanh tâm tình trầm trọng gật gật đầu, than thở nói: "Như đặt tại lão thái quân năm đó ở Ngọc Kinh Thành thời gian, cái này Quảng Lăng thành cái nào dám khinh thường chúng ta Văn gia "

Văn Trường Kính im lặng, nỗi lòng cuồn cuộn.

Lúc này thời điểm, một gã hỗ trợ:tùy tùng hấp tấp chạy đến, bẩm báo một sự kiện ——

Tô Dịch phản hồi Văn gia rồi!

"Ngươi xác định hắn một chút cũng không đến bị thương "

Văn Trường Thanh không khỏi hỏi, vẻ mặt kinh ngạc.

Hỗ trợ:tùy tùng nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói: "Từ bên ngoài nhìn vào, lông tóc không tổn hao gì."

Văn Trường Thanh lập tức sửng sốt, điều này có thể

Hoàng Kiền Tuấn đã bị cái kia đợi nhục nhã, Hoàng gia làm sao có thể dễ dàng như thế buông tha Tô Dịch

Trong này tất có kỳ quặc!

"Đại ca, ngươi thấy thế nào "

Văn Trường Thanh nhịn không được đem ánh mắt nhìn về phía Văn Trường Kính.

Văn Trường Kính không nhịn được nói: "Cùng Minh Thiên lão thái Quân thọ yến so sánh với, hắn Tô Dịch sống hay chết lại tính là cái đếch ấy!"

Văn Trường Thanh lập tức nghẹn lời.

. . .

Sau giờ ngọ ánh mặt trời, xuyên qua song cửa, vẫy ra đầy đất vết lốm đốm.

Tô Dịch thân ảnh ngâm tại trong thùng gỗ, đôi mắt khép kín, thổ nạp hô hấp, thanh tuyển sạch sẽ trên mặt đều là điềm tĩnh.

"Ngày mai bắt đầu, muốn đổi lại một loại mới Tôi Thể phương thuốc rồi."

Rất lâu, Tô Dịch thở dài một hơi, khí tức như mũi tên đâm vào không khí, mạnh mẽ kéo dài, ẩn có sấm gió tiếng rung động.

Dưới mắt tu vi của hắn đã đạt đến Bàn Huyết Cảnh sơ kỳ "Luyện da" cấp độ Đại viên mãn tình trạng.

Hạ một tầng nữa chính là "Luyện Nhục" !

Luyện Nhục, chính là rèn luyện một thân huyết nhục, đào móc cùng kích phát một thân thân thể tiềm năng, thúc đẩy khí lực lực lượng tiến thêm một bước tăng lên trở nên mạnh mẽ.

Đem chuyện này tu luyện tới cực hạn, một thân huyết nhục buông lỏng thời gian mềm mại như ngọc, căng thẳng thời gian vững như tinh thiết, nhưng chống đỡ bình thường binh khí tới làm tổn thương!

"Rèn luyện màng da thời gian, mỗi ngày dược tắm làm cho hao tổn đi dược liệu giá trị là năm trăm lượng."

"Nhưng nếu như rèn luyện huyết nhục, mỗi ngày muốn hao tổn hạ giá trị giá một nghìn năm trăm hai tả hữu dược liệu, như thế, mới có thể phối hợp Tùng Hạc Đoán Thể Thuật, để cho ta rèn luyện ra cuối cùng hùng hậu cường đại huyết nhục chi lực. . ."

Tô Dịch theo thùng gỗ đứng dậy, mặc xong quần áo, ngồi ở phía trước cửa sổ trầm tư.

Theo bắt đầu lần nữa tu luyện tới hiện tại, mới sáu ngày thời gian, mặc dù nhường hắn một lần hành động đạt đến luyện da thời hạn viên mãn tình trạng, thế nhưng hao phí mất ước chừng ba ngàn lượng bạc!

Dưới mắt, Tử Cận lúc trước tặng cho một vạn lượng bạc, đã chỉ còn lại có bảy ngàn lượng rồi.

Dựa theo Tô Dịch dự đoán, như bắt đầu Luyện Nhục cấp độ tu luyện, cái này bảy ngàn lượng bạc vẻn vẹn chỉ có thể chèo chống bốn năm ngày thời

gian!

Đổi lại người bình thường, căn bản chịu không nổi bực này kinh người tiêu dùng.

"Rút sạch đi Vân Thương núi đi một lần, nếu có thể phát hiện ra một chút Linh dược, vậy thì càng tốt hơn."

Tô Dịch tại trong lòng cân nhắc,

Linh dược cùng bình thường dược thảo bất đồng, chính là đắm chìm Linh khí mà bao hàm sinh.

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, ngoại trừ những thứ kia "Thiên tài địa bảo" cấp Linh dược bên ngoài, cái khác các loại phẩm giai Linh dược cũng có thể tuỳ tiện mua được.

Nhưng tại đây Đại Chu cảnh nội, đừng nói thiên tài địa bảo rồi, chính là một thứ Linh dược, đều được xưng tụng là "Hiếm có", mỗi đồng dạng đều trân quý vô cùng, thiên kim Nan đổi lại.

Đối với Tô Dịch mà nói, này cũng không coi vào đâu.

Tại Bàn Huyết Cảnh ở bên trong, nếu không có Linh dược, cũng có thể dùng một thứ dược liệu thay thế, đơn giản là nhiều hao phí một ít thời gian, dùng nhiều đi một chút ngân tiễn mà thôi.

Một lúc sau, Tô Dịch đứng dậy, đi tới trong đình viện, giống nhau lúc trước như vậy, bắt đầu diễn luyện Tùng Hạc Đoán Thể Thuật.

Tu luyện chi đạo, vốn là vô cùng buồn tẻ gian nan, có thể kiên trì bền bỉ giả, nhất định làm có đại nghị lực, đại khí phách.

Như thế, vừa mới có thể thành dụng cụ!

Huống chi, nếu muốn vượt qua kiếp trước bản thân, Tự Nhiên càng không thể có chút lười biếng.

. . .

Sáng sớm hôm sau.

Trời còn chưa sáng, Văn gia trên dưới liền công việc lu bù lên.

Hôm nay là lão thái quân tám mươi thọ thần sinh nhật, hội thật nhiều đại nhân vật giá lâm, chuyện này từ lâu truyền khắp Quảng Lăng thành, khiến cho rất nhiều chú ý, ai cũng không dám chậm trễ.

Nhưng những thứ này náo nhiệt đều Hòa Tô dịch không quan hệ.

Tại Văn gia, hắn chính là một cái không quan trọng gì người ở rể mà thôi.

Tại người khác bận rộn thời gian, hắn đã như dĩ vãng những thứ kia thiên đồng dạng đi ra khỏi nhà, bộ pháp nhàn nhã đất đi tới ngoài thành, dọc theo Đại Thương Giang bờ mà đi.

Xa xa đấy, Tô Dịch đã chứng kiến tại một mảnh kia rừng dâu phụ cận, sớm có hai đạo thân ảnh đang đợi hậu.

Đúng là Tiêu Thiên Khuyết cùng Tử Cận.

"Lão hủ bái kiến Tô tiên sinh!"

Mà khi thấy Tô Dịch, Tiêu Thiên Khuyết tinh thần chấn động, cười lớn tiến lên, chắp tay chào.

Cùng lúc trước lần thứ nhất gặp mặt thời gian so sánh với, hắn khí sắc rõ ràng tốt rồi quá nhiều.

"Tử Cận bái kiến Tô tiên sinh!"

Tử Cận tiến lên, thần sắc cung kính chào.

Nàng hôm nay mặc một bộ xanh nhạt váy, da thịt thắng Tuyết, chân mày lá liễu mắt hạnh, thanh tươi đẹp đẹp mỹ lệ, phong độ tư thái trác tuyệt.

"Hai vị chắc hẳn đã biết hiểu thân phận của ta, sẽ không từng có qua một tia hoài nghi "

Tô Dịch nhiều hứng thú đạo

Tiêu Thiên Khuyết nghiêm nghị nói: "Thế tục hạng người, thường thường ưa thích trông mặt mà bắt hình dong, lấy thân phận bàn về cao thấp, thật tình không biết như Tô tiên sinh bực này tồn tại, mới thật sự là cao nhân!"

Tô Dịch mỉm cười lắc đầu, "Lời khách sáo liền không cần phải nói."

Tử Cận do dự một chút, lúc này mới áy náy nói: "Tô tiên sinh, trước là ta phái người đi tìm hiểu thân phận của ngài, hơn nữa hoàn làm cho người ta trong âm thầm chú ý người hướng đi, nhưng ta dám thề với trời, tuyệt không có bất kỳ ý khác, như nhắm trúng người khó chịu, mong rằng chuộc tội."

Nói qua, nàng thấp đầu đẹp, khom người chào.

"Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Tử Cận thầm nhẹ nhàng thở ra, lúc này mới dám thẳng lên thân hình.

"Tô tiên sinh, người xem ta thương thế này. . ."

Tiêu Thiên Khuyết nhịn không được mở miệng.

"Chờ một chốc một lát, đối đãi ta tu luyện về sau, liền vì ngươi chữa thương."

Tô Dịch nói qua, đã trực tiếp đi tới nơi này mảnh rừng dâu một chỗ đất trống thời gian, nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, tâm thần chạy xe không, chậm rãi diễn dịch lên Tùng Hạc Đoán Thể Thuật.

Trọn vẹn không thèm để ý bên cạnh trong khu vực, còn có hai tia ánh mắt nhìn chăm chú lên.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 17: Lăng Vân Mộc

Tô tiên sinh lại làm của bọn hắn trước mặt diễn võ!

Tiêu Thiên Khuyết cùng Tử Cận liếc nhau, trong lòng đều không từ hiếu kỳ, nghiêm túc ngóng nhìn.

Chỉ thấy Tô Dịch động tác chậm rãi trôi chảy, giơ tay nhấc chân, có một loại đặc biệt mà huyền diệu phong vận.

Trong thoáng chốc, Tử Cận phảng phất giống như chứng kiến một cái tiên hạc bay lượn trên chín tầng trời, tại Vân Hải trung nhẹ nhàng, tự do tự tại, tiêu dao mà du.

Đột nhiên, hình ảnh Nhất Biến, một cây Thương Tùng chống trời mà đứng, lồng lộng như thế như muôn đời tới lưng, chống lên thiên địa núi sông, lớn mà Vô Lượng!

Tử Cận chưa phát giác ra ngây dại, tâm thần rung động, cái này. . . Cái này là bực nào võ đạo công pháp

"Ừ "

Cùng lúc đó, Tiêu Thiên Khuyết đồng tử một chút co rút lại.

Tại hắn cảm ứng ở bên trong, theo Tô Dịch một thân khí cơ vận chuyển, cái này một mảnh rừng dâu đất phụ cận trong hư không, nhè nhẹ từng sợi Linh khí như vạn lưu quy tông giống như triều Tô Dịch dũng mãnh lao tới.

"Đây là cái gì quyền pháp, có thể dẫn dắt Linh khí nhập vào cơ thể "

Tiêu Thiên Khuyết trong lòng chấn động.

Hắn Dưỡng Lô Cảnh tam trọng tu vi, đặt tại Đại Chu cảnh nội, cũng là danh chấn đầy đất Võ Đạo tông sư, địa vị tôn sùng, vạn chúng nhìn lên.

Còn là lần đầu tiên kiến thức đến bực này thần dị pháp môn!

"Có tùng, hạc chi thần vận, là tự nhiên tại siêu thoát ảo diệu đế, một hít một thở, nhưng dẫn dắt Linh khí Tôi Thể, đây chẳng lẽ là một môn 'Nguyên cảnh bí thuật' "

Tiêu Thiên Khuyết ánh mắt phiêu hốt.

Hắn nhớ tới một chút bí mật, trong truyền thuyết, làm tu vi đột phá võ đạo tứ trọng, bước lên Nguyên cảnh Đạo Đồ về sau, lại nắm giữ không thể tưởng tượng "Nguyên thuật" bí tịch!

Cái kia đợi lực lượng, động lại phá núi ngăn nước, hà hơi thành lôi, lăng không phi độn, thẳng giống như thần tiên một thứ.

Nhân vật bực này, cũng thường thường bị gọi "Lục địa thần tiên" .

Mà Nguyên cảnh nhân vật làm cho khống chế bí pháp, liền bị gọi "Nguyên thuật" !

Đó là đủ để chấn nhấp nháy thiên hạ thần diệu truyền thừa, có Xảo đoạt tạo hóa công lao!

Tiêu Thiên Khuyết thân là một cái Võ Đạo tông sư, từng có may mắn được chứng kiến một vị lục địa thần tiên phong thái.

Cho nên hắn vô cùng khẳng định, Nguyên cảnh bí thuật là chân thật tồn tại!

Cho đến Tô Dịch thu công, Tiêu Thiên Khuyết nhất thời như ở trong mộng mới tỉnh giống như, lại nhìn hướng Tô Dịch ánh mắt, đã lặng yên phát sinh một chút biến hóa vi diệu.

"Tô tiên sinh, người tu luyện là bực nào công pháp, lại. . . Lại để cho ta tâm thần đều xuất hiện ảo giác. . ."

Tử Cận sợ hãi than nói, nàng cũng không nghĩ nhiều như vậy, chỉ cảm thấy cái này môn bí pháp rất không thể tưởng tượng nổi.

"Một môn Trúc Cơ pháp môn mà thôi."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Tuy rằng Tùng Hạc Đoán Thể Thuật đủ để có thể nói Đại Hoang Cửu Châu đệ nhất Trúc Cơ phương pháp, mà dù sao cũng vẻn vẹn nhưng Trúc Cơ pháp môn, chỉ có thể để mà rèn luyện võ đạo Tứ Cảnh đạo hạnh mà thôi.

"Trúc Cơ pháp môn. . ."

Tử Cận ngẩn ngơ, có chút mộng, Trúc Cơ pháp môn cũng như thử thần dị

Tô Dịch không đến lại giải thích, ánh mắt nhìn hướng Tiêu Thiên Khuyết, nói: "Muốn trừ tận gốc trong cơ thể ngươi thương thế, có hai loại biện pháp, một loại là ta cho ngươi mở lại một cái phương thuốc, không xuất ra mười ngày, thương thế lại triệt để giải quyết."

"Nhưng nếu làm như vậy, ngươi thử sinh lại sẽ không có thể đột phá hiện tại vốn có Võ Đạo Cảnh giới."

Tiêu Thiên Khuyết trong lòng gửi đi nhanh, nhịn không được nói: "Xin hỏi Tô tiên sinh, cái kia loại thứ hai biện pháp đâu "

Tô Dịch thuận miệng nói: "Loại thứ hai biện pháp rất đơn giản, đem ngươi sở học pháp môn tu luyện nói với ta lại."

"A "

Tử Cận kêu ra tiếng, rõ ràng vội vàng không kịp chuẩn bị.

Gia gia của nàng Tiêu Thiên Khuyết sở học, danh gọi "Kim Lan Quyết", chính là Lan Lăng Tiêu thị tổ truyền bí pháp, chính là tại Lan Lăng Tiêu thị bên trong, cũng chỉ có dòng chính tộc nhân mới có tư cách tu tập!

Điều này có thể tuỳ tiện tiết lộ

Tiêu Thiên Khuyết cũng rõ lộ ra có chút chần chờ.

Đem bí pháp tiết lộ ra ngoài, đây chính là liên lụy tông tộc gốc rễ đại sự, hắn cho dù là Võ Đạo tông sư, đều không thể không cẩn thận cân nhắc.

Nhưng chợt, hắn liền cắn răng một cái, đạo "Ta chọn loại thứ hai biện pháp."

Tử Cận rõ ràng có chút lo lắng, lại bị Tiêu Thiên Khuyết lắc đầu, tỏ ý nàng không cần nhiều lời.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Lựa chọn thông minh."

Tiêu Thiên Khuyết lúc này liền đem "Kim Lan Quyết" khẩu thuật một lần.

Tử Cận tại một bên nghe, ý thức được ông nội cũng không có bất kỳ một tia giấu giếm, trong lòng lại là một trận sợ run.

Đây chính là tông tộc tổ truyền tới tuyệt học!

Liền. . . Thì cứ như vậy tiết lộ ra ngoài

Cái này nếu để cho tông tộc biết rõ, ông nội sợ đều gặp thật lớn chỉ trích cùng áp lực không thể!

Đến nỗi, không bài trừ vận dụng hết thảy lực lượng đem vị này Tô tiên sinh diệt khẩu có thể!

Ngay tại Tử Cận suy nghĩ như bay thời gian, Tô Dịch đã mở miệng nói:

"Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, môn công pháp này tồn tại thật lớn chỗ thiếu hụt, ngươi có thể bằng thử tu luyện tới Dưỡng Lô Cảnh đệ tam trọng tình trạng, trước sợ là đã trải qua nhiều lần đủ để chí mạng hung hiểm."

"Chỗ thiếu hụt "

Tử Cận trợn to như nước trong veo con mắt, vẻ mặt tràn đầy khó có thể tin.

Đây chính là bọn hắn Lan Lăng Tiêu thị trấn tộc truyền thừa, trải qua nghìn năm đời đời tương truyền, là thiên hạ công nhận nhất lưu hô hấp phương pháp!

Cái này. . . Sao có thể sẽ có chỗ thiếu hụt

Tiêu Thiên Khuyết lại giống như nhớ lại cái gì chuyện cũ, toàn thân mồ hôi lạnh ứa ra, sắc mặt cũng thay đổi, nói:

"Tô tiên sinh nói không sai, lão hủ thử sinh con đường tu luyện, xuất hiện ba lượt đủ để chí mạng hung hiểm, một lần là do tụ khí cảnh đột phá đến Dưỡng Lô Cảnh thời gian, còn dư lại hai lần, đều xuất hiện ở cái này Dưỡng Lô Cảnh bên trong."

Tô Dịch nói: "Cái này là đúng rồi, điều này cũng làm cho có nghĩa là, nếu dùng loại thứ nhất biện pháp giúp ngươi chữa thương, mặc dù triệt để khôi phục, ngươi lại dùng cái này Kim Lan Quyết tu hành, nhất định nửa bước khó đi, thậm chí còn đem tao ngộ chí mạng hung hiểm."

Tiêu Thiên Khuyết giờ khắc này đã vô pháp bình tĩnh, khẩn trương nói: "Cái này loại thứ hai biện pháp. . ."

Tô Dịch cười cười, nói: "Cái này Kim Lan Quyết chỗ thiếu hụt tuy lớn, nhưng còn khó không được Tô mỗ, ta đã giúp ngươi đem pháp môn này tu sửa bổ chính một phen, dùng thử tu luyện, không chỉ có thể triệt để khu trừ thương thế của ngươi, có lẽ còn có thể cho ngươi tại võ đạo trên càng tiến một bước."

Nói qua, hắn đưa tay chiết một đoạn Tang nhánh cây, trên mặt đất thư viết.

Sàn sạt ~

Từng cái một chữ viết xuất hiện ở cát trên đất, chữ viết hào lay động tách nhập, chạy con rắn đi hủy.

Tiêu Thiên Khuyết ánh mắt không tự giác bị hấp dẫn đi tới, rất nhanh trên mặt hắn hiện lên kinh hãi, càng xem càng giật mình, đến cuối cùng, đã là vẻ mặt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Tử Cận cũng nhìn thấy, nhưng trở ngại tu vi không đủ, hoàn vô pháp cảm nhận được ảo diệu trong đó.

Cho đến Tô Dịch viết xong, vung tay đem nhánh cây vứt bỏ, nói: "Chỉ viết ra, các ngươi mới có thể không sai chút nào đất nhớ kỹ từng chữ, tránh cho nhớ lầm khiến cho nghĩa khác."

Tiêu Thiên Khuyết nhắm mắt lại suy nghĩ rất lâu, mới rút cuộc thật dài nói ra trung khí đi ra.

Hắn trịnh trọng đối với Tô Dịch khẽ khom người, hành lễ nói: "Tiên sinh tại võ trên đường học cứu Thiên Nhân, hóa mục nát là thần kỳ, có thử nguyên vẹn không sứt mẻ bí pháp, ta Lan Lăng Tiêu thị chắc chắn được ích lợi vô cùng, kính xin nhận Thiên Khuyết một xá!"

Chữ chữ trang nghiêm túc âm vang, có kích động, có kính sợ, cũng có phát ra từ nội tâm rung động.

Tử Cận chân tay luống cuống, đều ngốc trệ ở đó, cái này. . .

Tô Dịch thản nhiên chịu cái này thi lễ, khua tay nói: "Đã thành, sự tình đã giải quyết, ta cũng cần phải trở về."

Dứt lời, quay người mà đi.

"Tiên sinh xin dừng bước!"

Tiêu Thiên Khuyết vội vàng đuổi theo mau, từ trong lòng xuất ra một cái Ngọc Bài, hai tay đưa tới, cung kính tiếng đạo "Tiên sinh, còn đây là ta Lan Lăng Tiêu thị tín hiệu, mong rằng người nhận lấy."

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Ngươi cái này là ý gì "

Tiêu Thiên Khuyết vội vàng giải thích nói: "Lão hủ cũng biết, tiên sinh không tầm thường có thể so sánh, nhưng tại đây thế tục trung hành tẩu, khó

tránh khỏi sẽ đụng phải một chút thế tục hỗn loạn vụn vặt sự tình, lấy tiên sinh bản tính, tất nhiên cũng không thích bị như vậy tục sự quấy nhiễu."

"Mà đã có lệnh bài kia, tối thiểu tại đây Vân Hà quận mười trong chín thành, đủ để hóa giải những thứ kia tục sự. Coi như. . . Ta Lan Lăng Tiêu thị một chút tâm ý."

Nói đến đây, hắn bổ sung, "Đương nhiên, tiên sinh ngày hôm nay chi ân, viễn không phải là một cái nho nhỏ tín hiệu nhưng báo đáp, đợi về sau, phàm tiên sinh có việc, ta Lan Lăng Tiêu thị nhất định không chối từ!"

Tô Dịch nhận lấy tín hiệu, nói: "Ngươi có thử tâm ý, cũng làm cho ta có chút ngoài ý muốn, đa tạ."

Nói qua, đã quay người mà đi.

Tiêu Thiên Khuyết chắp tay đưa mắt nhìn, cho đến Tô Dịch thân ảnh biến mất, hắn lúc này mới trầm tĩnh lại, gầy trên gương mặt hiện lên một vòng tiếu ý, cuối cùng. . . Cùng Tô tiên sinh trèo lên một chút quan hệ!

"Ông nội, Tô tiên sinh sở tu sửa Kim Lan Quyết, thực. . . Thật sự có như vậy thần kỳ "

Tử Cận đem trước một màn kia màn xem tại đáy mắt, trong lòng từ lâu dời sông lấp biển, hiện tại lại nhịn không được hỏi lên.

Tiêu Thiên Khuyết cảm khái nói: "Vẻn vẹn chỉ nghe ta tự thuật một lần Kim Lan Quyết, liền có thể dòm phá ta cả đời tu luyện gặp được chí mạng hung hiểm, còn có thể không đến một lát trong thời gian, liền đem Kim Lan Quyết chỗ thiếu hụt tu sửa, bực này thủ đoạn, hơn là thần kỳ, đã cùng sửa đá thành vàng, hóa mục nát là thần kỳ không có khác nhau!"

Nói qua, hắn vẻ mặt tươi cười mà nhìn Tử Cận, nói: "Nha đầu, ngươi còn trẻ, căn bản không rõ đi qua Tô tiên sinh tu sửa về sau, chúng ta tông tộc tổ truyền 'Kim Lan Quyết " đã hoàn toàn khác nhau, về sau chúng ta Tiêu gia. . . Chắc chắn hiện lên ra càng nhiều nữa Võ Đạo tông sư!"

Tử Cận cái này mới có hơi hiểu được, không khỏi kích động nói: "Cái này. . . Cái này nhưng thật tốt quá!"

"Hiện tại, ngươi còn dám bả Tô tiên sinh đầu coi như là Văn gia một cái người ở rể sao "

Tiêu Thiên Khuyết cười hỏi.

Tử Cận lập tức thẹn thùng, ngượng ngùng nói: "Ông nội, trước ta đây, đích xác là bị lá che mắt, kiến thức nông cạn rồi."

Tiêu Thiên Khuyết nhìn mình cái này cái xinh đẹp tuyệt tục cháu gái, thanh âm ôn hòa nói:

"Người đương thời không nhìn được Lăng Vân Mộc, chờ một mạch Lăng Vân bắt đầu đạo Cao. Tô tiên sinh chính trực còn trẻ, trà trộn tại hồng trần thế tục ở bên trong, đúng là một cây cơ hồ không người nhìn ra Lăng Vân Mộc, giống như bực này cao nhân, chúng ta nếu như gặp, coi như dụng tâm đi kết giao!"

Tử Cận thanh tiếng nói: "Ông nội, ngài là nghĩ mượn sức Tô tiên sinh sao "

"Mượn sức "

Tiêu Thiên Khuyết mỉm cười, "Giống như Tô tiên sinh bực này thần nhân, yên có thể ở người hạ lấy thủ đoạn của hắn, như ta đây giống như Võ

Đạo tông sư đều chỉ có thể đi nhìn lên, có lẽ. . . Cũng chỉ có 'Lục địa thần tiên' mới có thể cùng Tô tiên sinh ngồi mà luận đạo đi "

Lục địa thần tiên mới có tư cách đi cùng Tô tiên sinh so sánh

Tử Cận càng nghe càng kinh hãi.

"Huống chi, hôm nay Tô tiên sinh chính trực còn trẻ, về sau tới thành tựu độ cao, nhất định là chúng ta người bậc này vô pháp tưởng tượng kia "

Tiêu Thiên Khuyết ánh mắt sáng rực, "Vì vậy, cùng nhân vật bậc này kết xuống quan hệ tình cảm, nhất định lúc này lấy thành tâm thành ý chi tâm đối xử."

"Mà dưới mắt, chúng ta đã cùng Tô tiên sinh sinh ra nhất định được giao tiếp, đây đối với ta mà nói, đối với chúng ta Tiêu thị mà nói, chừng được xưng tụng là lớn lao chuyện may mắn!"

Tử Cận cảm xúc phập phồng, thật lâu vô pháp yên lặng.

Một lúc sau, nàng cái kia hoảng hốt tinh mâu dần dần nổi lên kiên định vẻ, nhẹ nói nói: "Ông nội người yên tâm, ta nhất định sẽ một mực nắm chặt lúc này đây cơ hội kia "

____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 18: Thọ Yến

Văn gia.

Làm Tô Dịch phản hồi, chỉ thấy Văn gia ngoài phủ đệ ngựa xe như nước, tôi tớ như mây, nhất phái phi thường náo nhiệt cảnh tượng.

Hôm nay là lão thái quân tám mươi đại thọ, Văn gia vì thế từ lúc mấy ngày trước mà bắt đầu thu xếp chuẩn bị.

Không chỉ là rất nhiều Văn gia chi mạch tộc nhân hội tham dự tiến đến, còn sẽ có rất nhiều cùng Văn gia giao hảo thế lực cùng đại nhân vật cũng sẽ đến nhà chúc thọ.

Chuyện này từ lâu truyền khắp Quảng Lăng thành, khiến cho Bát Phương chú ý.

Đối với lần này, Tô Dịch căn bản không có làm chuyện.

Hắn một cái không được coi trọng người ở rể, tham gia hay không, đã định trước không người hỏi thăm.

"Tỷ phu!"

Tô Dịch vừa phản hồi, chỉ thấy một đạo thanh tú động lòng người yểu điệu thân ảnh đứng ở đó, chính triều hắn phất tay, thanh lệ thanh tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là tiếu ý.

Văn Linh Tuyết, thiếu nữ mười sáu phương hoa, thanh thuần tươi đẹp.

"Ngươi như thế nào đứng ở chỗ này "

Tô Dịch mặt lộ vẻ tiếu ý.

"Tự nhiên là chờ ngươi đấy."

Văn Linh Tuyết tiến lên, thân mật đất kéo lại cánh tay Tô Dịch, dứt khoát tiếng đạo "Tỷ phu, vừa rồi mẹ ta kể, chờ ngươi đã trở về, muốn ngươi cũng đi tham gia thọ yến."

"Ta "

Tô Dịch khẽ giật mình.

Văn Linh Tuyết giải thích nói: "Mẹ ta kể đây là ta tổ mẫu mệnh lệnh."

Tô Dịch đôi mắt híp lại.

Văn Linh Tuyết tổ mẫu, chính là Văn gia lão thái quân Lương Ôn Bích, một cái tại Văn gia địa vị cao cả lão thái thái, tộc trưởng Văn Trường Kính cũng không dám làm trái kia mệnh lệnh.

Năm đó, hắn và Văn Linh Chiêu hôn sự, chính là do Lương Ôn Bích tự mình đánh nhịp, mặc cho Văn Linh Chiêu cha mẹ cùng tộc nhân khác thế nào phản đối, đều không làm nên chuyện gì!

"Đi thôi."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Thức tỉnh trí nhớ kiếp trước về sau, hắn cũng từng nghĩ tới, tìm một cơ hội đi gặp một lần Văn gia lão thái quân, hỏi một câu năm đó một ít chuyện.

Văn gia cái kia san sát nối tiếp nhau dinh thự bên trong càng là náo nhiệt cực kỳ, đến đây chúc thọ tân khách nối liền không dứt.

Tại Quảng Lăng thành, Văn gia là ba Đại tông tộc một trong, nội tình cũng có thể nói không tầm thường, đương kim tộc trưởng là Văn Trường Kính, hắn còn có hai đệ đệ, theo thứ tự là Văn Trường Thanh, Văn Trường Thái.

Trừ thử, Văn gia còn có cái khác một chút chi thứ nhánh, trải qua nhiều năm khai chi tán diệp, hôm nay Văn gia, toàn bộ tộc nhân cộng lại đã có hơn một nghìn tới nhiều người.

Ngày hôm nay, rất nhiều tộc nhân tề tụ, tân khách tụ tập, tình cảnh Tự Nhiên không phải một thứ có thể so sánh.

Tại tông tộc đại điện chỗ khu vực, từ lâu bày biện phong phú yến hội.

"Linh Tuyết tới."

Làm Tô Dịch cùng Văn Linh Tuyết đến, tông tộc đại điện bên ngoài, rất nhiều đợi chờ ở đó thiếu niên thiếu nữ đều nhao nhao cùng Văn Linh Tuyết chào hỏi.

Những thứ này đều là Văn gia một đời tuổi trẻ đệ tử, không ít đều cùng Văn Linh Tuyết tuổi tương tự.

Nhưng, vô luận người nào chứng kiến Tô Dịch, đều nhướng mày, liền làm như không thấy.

Một cái thiếu niên mặc áo gấm càng là không vui nói: "Tô Dịch, ngươi là thân phận gì, nơi đây cũng không có vị trí của ngươi, tranh thủ thời gian ly khai, chớ có quấy rầy ta chờ hứng thú!"

Văn Thiểu Bắc.

Văn gia một đời tuổi trẻ một gã tuấn tài.

Bất quá, hắn là Văn gia chi mạch xuất thân, thân phận thua kém hơn Văn Linh Tuyết bực này Văn gia chủ mạch đệ tử.

Văn Thiểu Bắc mới mở miệng, những người khác đều cười phụ họa đứng lên.

Tại Văn gia một năm nay, Tô Dịch thân là người ở rể, từ trước đến nay bị Văn gia người xem thường, đều xem hắn là phế nhân một cái, cả những hạ nhân kia cũng dám đối với hắn châm chọc khiêu khích.

Văn Linh Tuyết phiền muộn nói: "Văn Thiểu Bắc, ngươi nghe kỹ cho ta, là tổ mẫu nhường tỷ phu của ta tới tham gia thọ yến kia ngươi bây giờ muốn đuổi tỷ phu của ta đi, chẳng lẽ là cùng với tổ mẫu đối nghịch "

"Cái này. . ." Văn Thiểu Bắc lập tức nghẹn lời.

Những người khác cũng đều sửng sốt một chút, nhao nhao câm miệng, lão thái quân mệnh lệnh, bọn hắn nhưng căn bản không dám đi vi phạm.

Văn Thiểu Bắc ra vẻ tiêu sái nói: "Chúng ta trò chuyện chúng ta đấy, coi như gia hỏa này không tồn tại là tốt rồi."

Từ giờ khắc này, những thứ này Văn gia một đời tuổi trẻ nghiễm nhiên tạo thành một cái cái vòng nhỏ hẹp, bả Tô Dịch ngăn cách bên ngoài, chẳng quan tâm không để ý, nhìn như không thấy.

Cả Hòa Tô dịch đứng chung một chỗ Văn Linh Tuyết, đều đã bị vắng vẻ.

Tô Dịch Tự Nhiên không sẽ để ý những thứ này, hắn đem Văn Linh Tuyết gọi là qua một bên, nhẹ nói nói: "Linh Tuyết, đợi thọ yến sau khi kết thúc, ngươi tới của ta đình viện một chuyến, ta có cái gì cấp cho ngươi."

"A cái gì "

Văn Linh Tuyết hiếu kỳ.

Tô Dịch cười nói: "Đến lúc đó ngươi sẽ biết."

Mới nói được cái này, một đạo hô tiếng vang lên ——

"Giác Nguyên đường ca đến rồi!"

Văn Thiểu Bắc cùng những thiếu niên kia thiếu nữ đều đem ánh mắt nhìn sang.

Cả khu vực phụ cận một chút tân khách cùng trưởng bối, con mắt cũng là ngưng tụ.

Chỉ thấy một cái Bạch Bào thanh niên từ đằng xa đi tới, mày kiếm mắt sáng, hình dáng đường đường, bộ dáng có chút xuất chúng.

"Văn Giác Nguyên, Văn gia thế hệ này xuất sắc nhất trẻ tuổi tuấn tài!"

Có người dám.

"Nguyên lai là Giác Nguyên đường huynh."

Văn Linh Tuyết trên mặt đẹp cũng lộ ra hâm mộ vẻ.

Văn Giác Nguyên, tộc trưởng Văn Trường Kính chi tử, Cửu Tuế thời gian hãy tiến vào Tùng Vân kiếm phủ tu hành, mười ba tuổi thời gian trở thành Thanh Hà kiếm phủ đệ tử ngoại môn, chỉ dùng bốn năm thời gian,

liền một lần hành động bị lựa chọn và ghi lại là Thanh Hà kiếm phủ nội môn đệ tử.

Một thân tu vi, đã đạt đến Bàn Huyết Cảnh đệ tứ trọng "Luyện Cốt" cấp độ!

Bực này võ đạo thành tựu, đặt tại trong Quảng Lăng thành, đều đủ để cho một ít đại nhân vật tự than thở không bằng!

Tại Văn gia một đời tuổi trẻ, Văn Giác Nguyên nghiễm nhiên chính là lĩnh tụ giống như tồn tại.

"Hôm nay là tổ mẫu đại thọ, các ngươi đều tốt tốt biểu hiện, chớ có nhường ngoại nhân xem chúng ta Văn gia chê cười."

Văn Giác Nguyên đi tới về sau, con mắt nhìn xem Văn Linh Tuyết, Văn Thiểu Bắc đám người, ấm giọng dặn dò một câu.

Về phần Tô Dịch, đồng dạng bị hắn bỏ qua rồi.

Ừ

Mọi người đều vội vàng đáp ứng.

Văn Giác Nguyên nhẹ gật đầu, không đến nói thêm nữa, trực tiếp tiến vào tông tộc trong đại điện tọa hạ.

Lần này thọ yến, chỉ vị chức vị cao trưởng bối, hoặc một đời tuổi trẻ nhân vật đứng đầu mới có tư cách nhập tọa tông tộc đại điện!

Mà tượng Văn Linh Tuyết, Văn Thiểu Bắc bọn hắn những người này, trước mắt còn chưa đủ tư cách.

Cái này để cho bọn họ nhìn về phía Văn Giác Nguyên ánh mắt, cũng không khỏi mang theo một tia cực kỳ hâm mộ, lúc nào, bọn hắn cũng có thể làm được một bước này

"Như tỷ tỷ tại, khẳng định cũng có thể đấy."

Văn Linh Tuyết có chút tiếc nuối nói.

Những lời này, ngược lại không người phản bác.

Hôm nay Văn Linh Chiêu, chính là Thiên Nguyên học cung đệ tử!

Vẻn vẹn bực này thân phận, cũng đủ để đi cùng tông tộc trung những đại nhân kia vật địa vị ngang nhau.

"Theo ta được biết, lần này thọ yến, không thể tầm thường so sánh, đối với chúng ta Văn gia càng cực kỳ trọng yếu."

Đột nhiên, Văn Thiểu Bắc bên người một nữ tử nhẹ nói đạo

"Ta cũng nghe cha ta nói, gần nhất những năm này, Quảng Lăng nội thành khắp nơi tại truyền lưu đối với chúng ta Văn gia bất lợi lời đồn, nói trong vòng mười năm, chúng ta Văn gia chắc chắn theo Quảng Lăng ba Đại tông tộc liệt kê xoá tên."

Khác một thiếu niên trầm ngâm nói, "Mà lần này thọ yến, chính là vì giải quyết chuyện này. Ngày hôm nay tham gia thọ yến đại nhân vật càng nhiều, đối với chúng ta Văn gia liền càng có lợi, trong thành những thứ kia chỉ trích cùng lời đồn đãi, cũng sẽ tự sụp đổ."

Văn Thiểu Bắc nói: "Cái này phải xem Đại bá phụ cùng Nhị bá phụ khả năng, về phần Tam bá phụ, ha ha. . ."

Hắn lườm cách đó không xa Văn Linh Tuyết một cái, không đến nói thêm gì đi nữa.

Tại Văn gia chủ mạch, Văn Trường Kính thân là tộc trưởng, nắm quyền, quan hệ phổ biến nhất, lui tới tân khách không thiếu hậu duệ quý tộc nhân vật nổi tiếng.

Văn Trường Thanh thì là Văn gia chủ mạch Nhị trưởng lão, trù tính chung chưởng quản Văn gia dưới trướng các hạng sản nghiệp, đồng dạng có được sâu đậm dày quan hệ.

Duy nhất Văn Trường Thái, tuy rằng thân là chủ mạch Tam trưởng lão, nhưng hắn tính tình đôn hậu bình thường, hơn nữa tu vi hời hợt, cơ hồ không có gì giao tiếp. Tại Văn gia địa vị cũng không cao.

Như hắn không phải là Văn Trường Kính, Văn Trường Thanh đệ đệ, sợ là sẽ phải càng bị người xem thường.

Văn Thiểu Bắc lời nói mặc dù không có tiếp tục nói hết, nhưng Văn Linh Tuyết sao có thể nghe không xuất ra ý ở ngoài lời

Nàng xinh đẹp mặt trầm xuống, gia hỏa này trước mỉa mai Tô Dịch, hiện tại lại cầm phụ thân nàng Văn Trường Thái nói sự tình, nàng làm sao có thể không tức giận

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, nàng nhưng không cách nào phản bác.

Chính nàng cũng hiểu rõ, cha mình. . . Hoàn toàn chính xác Thái Bình dung đi một tí. . .

Nghĩ vậy, Văn Linh Tuyết chỉ cảm thấy một cỗ hờn dỗi nhét đầy giữa ngực, nỗi lòng cũng trở nên trầm thấp đứng lên.

Một cái đại thủ vỗ nhè nhẹ bờ vai của nàng, theo sát lấy Tô Dịch thanh âm tại nàng bên tai vang lên:

"Linh Tuyết, nhân sinh trên đời, khó tránh khỏi sẽ gặp gặp đối xử lạnh nhạt cùng cười nhạo, như thực lực không bằng, nhường nhịn ngược lại cũng không sao. Nhưng nếu có năng lực phản kích thời gian, hoàn một mặt nhường nhịn cùng lùi bước, chỉ biết cổ vũ kẻ khác khí diễm."

Văn Linh Tuyết một chút suy nghĩ, liền hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Tỷ phu, ta hiểu được."

Dứt lời.

Nàng cất bước đi tới trước người Văn Thiểu Bắc, lạnh lùng nói: "Xin lỗi."

Thiếu nữ thần sắc lành lạnh, ngữ khí như băng, nhường chính đang thấp giọng nói chuyện với nhau Văn Thiểu Bắc đám người đều là sững sờ.

"Linh Tuyết, ngươi đây là ý gì tất cả mọi người tại nói chuyện phiếm, ta lại đâu đắc tội ngươi rồi "

Văn Thiểu Bắc cau mày nói.

Văn Linh Tuyết giờ khắc này có vẻ vô cùng cường thế, con mắt trong suốt như điện giống như nhìn chằm chằm vào Văn Thiểu Bắc, từng chữ một nói:

"Nếu như ngươi không xin lỗi, ta liền đem ngươi lời vừa mới nói, mỗi chữ mỗi câu nói với đại bá bọn hắn, ta ngược lại muốn nhìn, bọn hắn hội hay không bỏ qua cho ngươi!"

"Ta. . ."

Văn Thiểu Bắc sắc mặt âm tình bất định.

Bên cạnh hắn mọi người đều ngậm miệng lại, không dám chộn rộn tiến đến.

Vô luận như thế nào, Văn Linh Tuyết là chủ mạch tộc nhân!

Phụ thân của nàng là chủ mạch Tam trưởng lão, tộc trưởng Văn Trường Kính thân đệ đệ, chỉ luận thân phận, bọn hắn những thứ này tộc nhân hệ thứ, căn bản vô pháp bỉ.

Mà Văn Linh Tuyết tỷ tỷ Văn Linh Chiêu, hôm nay đã là Thiên Nguyên học cung đệ tử, cả tộc trưởng bọn hắn đều coi trọng vô cùng!

Bực này dưới tình huống, Văn Linh Tuyết như bả sự tình phanh phui ra, căn bản không cần nghĩ, bị tội nhất định là Văn Thiểu Bắc.

"Ta nói lại lần nữa xem, xin lỗi!"

Mắt thấy Văn Thiểu Bắc sắc mặt biến ảo, thật lâu không nói, Văn Linh Tuyết thần sắc càng hàn lãnh, mới mười sáu tuổi thiếu nữ, một khi tức giận, lại làm cho người ta vô cùng lớn áp bách.

Văn Thiểu Bắc khó khăn cúi đầu xuống, tiếng như muỗi vằn: "Ta. . . Sai rồi. . ."

Văn Linh Tuyết trong lòng lập tức dâng lên không nói ra được khoái ý, ngoài miệng vẫn lãnh đạm nói: "Thanh âm lớn điểm, ta không nghe thấy."

Văn Thiểu Bắc toàn bộ người như bị đánh sụp giống như, thần sắc bạc nhược, thanh âm khổ sở nói: "Linh Tuyết, ta sai rồi, hoàn hy vọng ngươi chớ có so đo, "

Lại nhìn những người khác, đều câm như hến.

Đem đây hết thảy để ở trong mắt, Tô Dịch không khỏi âm thầm gật đầu.

Người, cũng là muốn trưởng thành đấy.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 19: Thời Gian Ngày Nữa Đất Đều Cùng Lực Lượng

v

Làm Văn Linh Tuyết phản hồi bên người Tô Dịch thời gian, khuôn mặt như băng tuyết hòa tan hồ nước giống như, tươi đẹp sáng loáng.

"Tỷ phu, cảm giác này thật tốt."

Thiếu nữ như nước trong veo con mắt trong suốt trung lộ ra một tia phấn khởi.

Tô Dịch cười rộ lên, chỉ điểm nói:

"Cách đối nhân xử thế, dựa thế cũng là một môn học vấn, thiện dựa thế giả, giống như thuận gió đi thuyền, bằng hư nhượt mà du. Một chút lợi hại Tu Hành Giả, càng nhưng mượn thiên địa khí thế chứng đạo."

"Bất quá, mượn tới đồ vật cuối cùng không dài viễn, nếu nói thời gian ngày nữa đất đều cùng lực lượng, vận chuyển anh hùng không tự do. Dựa vào ngoại lực, cuối cùng cũng bị ngoại lực làm cho vứt bỏ."

Sau khi nghe xong, Văn Linh Tuyết như có điều suy nghĩ, nói: "Tỷ phu, ý của ngươi là nói, dựa thế hay không, làm nắm giữ trong đó chừng mực, xét đến cùng, hay là muốn bản thân cường đại lên, đúng không "

Tô Dịch điểm gật đầu cười.

Thiếu nữ thông minh thanh tú, có chút đạo lý, điểm đạo mới thôi là được.

Cách đó không xa, một đạo oán hận ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch.

Ánh mắt chủ nhân là Văn Thiểu Bắc.

Hắn không dám đắc tội Văn Linh Tuyết, lại định đem lửa giận phát tiết Tô Dịch trên đầu.

Hơn nữa, hắn tự tin Văn Linh Tuyết căn bản không quản được chuyện này, bởi vì tại toàn bộ Văn gia trên dưới, không ai sẽ để ý Tô Dịch có hay không bị khi nhục.

Tô Dịch Tự Nhiên chú ý tới Văn Thiểu Bắc ánh mắt, nhưng cũng không để ý tới.

Như tiểu tử này thực có can đảm đùa bịp bợm cái gì, hắn từ hội hảo hảo dạy dạy đối phương nên làm như thế nào người.

Kế tiếp, Tô Dịch cùng Văn Linh Tuyết tại trong đình viện một trương rượu trước bàn ngồi xuống.

Nhưng thời gian dần qua, Văn Linh Tuyết phát hiện có chút không đúng, phụ cận trước bàn, đều nhanh ngồi đầy người, cùng nhau nói chuyện, nói cười yến yến, có vẻ rất náo nhiệt.

Duy nhất nàng cùng Tô Dịch một bàn này, đầu có hai người bọn họ ở đây, có vẻ dị thường quạnh quẽ, tại cả khu vực trung cũng có vẻ rất đáng chú ý.

"Tỷ phu. . ."

Văn Linh Tuyết nhìn Tô Dịch một cái, có chút sinh khí, lại có chút lo lắng.

Nàng làm sao nhìn không ra, vô luận là Văn gia tộc người, còn là tới tham gia thọ yến tân khách, đều xem Tô Dịch là Ôn Thần, e sợ cho tránh không kịp!

Tô Dịch lại có vẻ rất Tự Tại nhàn nhã, hắn cầm lên bầu rượu, cho mình châm một ly, nói đùa:

"Có thể cùng ta và ngươi cộng ẩm giả, đang ngồi không một người tai."

Văn Linh Tuyết nhịn không được hé miệng cười khẽ, cũng trầm tĩnh lại.

Cách đó không xa, một gã bộ dáng đáng yêu hài đồng đi tới, ước chừng sáu bảy tuổi, rõ ràng đang tìm vị trí ngồi.

"Tiểu Minh Dung, đến tỷ tỷ nơi đây ngồi."

Văn Linh Tuyết cười hì hì vẫy tay.

Đứa bé kia cao hứng đất đáp ứng, nhưng khi thấy Tô Dịch, hắn lập tức dừng lại, dứt khoát tiếng hét lớn:

"Ta Văn Minh Dung mặc dù tuổi nhỏ, cũng hổ thẹn tại cùng Tô Dịch bực này người ở rể nhập bọn!"

Phụ cận náo nhiệt bầu không khí yên tĩnh, mọi người thần sắc cổ quái, chợt cười vang nổi lên bốn phía, trong không khí đều lộ ra vui sướng mùi vị.

Văn Thiểu Bắc đám người, càng là ôm bụng cười cười to, vui.

Đồng ngôn vô kỵ, nhưng thường thường cũng chân thật nhất.

Đứa bé kia một câu, tương đương trực tiếp bóc trần Tô Dịch tại Văn gia địa vị hạng gì thấp!

Văn Linh Tuyết khuôn mặt như sương, hung dữ trừng tiểu thí hài kia một cái, nàng Tự Nhiên không thể thật sự đi cùng một đứa bé so đo.

Lại nhìn Tô Dịch, giống chưa phát giác ra giống như, một người ở đó tự uống uống một mình, tự đắc kia vui cười.

. . .

Tông tộc trong đại điện.

Cầm Thiến trong lòng đồng dạng rất không phải là tư vị.

Đại điện này bên trong khách quý chật nhà, hậu duệ quý tộc nhân vật tụ tập, nhưng cơ hồ đều cầm giữ đám tại tộc trưởng Văn Trường Thái, Nhị trưởng lão Văn Trường Thanh bên cạnh hai người.

Mà nàng cùng trượng phu Văn Trường Thái một bàn này, lại cơ hồ không người hỏi thăm, lẻ loi trơ trọi ngồi ở đó, lúng túng vô cùng.

Tội liên đới ở trên đầu chủ tọa trên lão thái quân, ánh mắt đều một mực dừng lại tại tộc trưởng Văn Trường Kính, Nhị trưởng lão Văn Trường Thanh bên kia.

Loại này bị vắng vẻ tư vị, nhường Cầm Thiến đầy bụng u oán.

"Nhìn một cái ngươi cái kia hai vị ca ca, lại nhìn một cái ngươi, đời này, lão nương tính trông chờ không được ngươi ra mặt!"

Cầm Thiến hung dữ trừng bên người Văn Trường Thái một cái.

Trong nội tâm nàng có phần hối hận, sớm biết như vậy liền viết thư nhường đại nữ nhi trở về, lấy Thiên Nguyên học cung đệ tử thân phận, tối thiểu còn có thể giúp nàng chống đỡ một cái tình cảnh.

"Ài, đều là người một nhà, nói những thứ này làm chi."

Văn Trường Thái thở dài.

Cầm Thiến càng căm tức, hạ giọng nói, "Ngươi xem một chút những mạch nhánh này tộc nhân, đều tại xem nhà chúng ta chê cười đây! Cả đại ca ngươi nhi tử Giác Nguyên danh tiếng, đều áp đảo nhà chúng ta rồi!"

Nàng một lời bực tức như muốn toàn bộ phát tiết giống như, "Ngươi nếu là có điểm năng lực, nhà chúng ta gì về phần như thế khó chịu nổi "

Văn Trường Thái mặt mày ủ rũ, không dám lên tiếng.

Nói chuyện với nhau thời điểm, lần lượt lại có một ít đại nhân vật đến đây chúc thọ, từng đều đưa lên phong phú hạ lễ, làm cho lão thái quân vẻ mặt tràn đầy là ánh sáng.

Mà tộc trưởng Văn Trường Thái cùng Văn Trường Thanh lại cùng những đại nhân kia vật hàn huyên đàm tiếu, mỗi cái hăng hái.

Mắt thấy một màn này màn, Cầm Thiến quả thực như ngồi trên đống lửa.

Hết lần này tới lần khác lúc này thời điểm, một đạo trẻ con vang dội giọng trẻ con tại đại điện bên ngoài vang lên:

"Ta Văn Minh Dung mặc dù tuổi nhỏ, cũng hổ thẹn tại cùng Tô Dịch bực này người ở rể nhập bọn!"

Cái này đột ngột thanh âm, nhường trong đại điện tất cả mọi người nghe được, nguyên bản náo nhiệt bầu không khí trì trệ.

Theo sát lấy, đại điện bên ngoài liền vang lên cả sảnh đường cười vang, làm cho trong đại điện một đám đại nhân vật cũng nhịn không được cười rộ lên.

Tô Dịch!

Trong Quảng Lăng thành, ai có thể không biết Văn gia cái này cái người ở rể

"Đây là con cái nhà ai, tuổi còn nhỏ, liền có thử lòng dạ, về sau tiền đồ vô lượng."

Một cái râu tóc như bạc lão giả cười mở miệng.

Lời này vừa nói ra, lại đưa tới một trận tiếng cười.

Cầm Thiến chỉ cảm thấy trên gương mặt nóng rát đấy, nhìn nhìn bên người cái kia bình thường trượng phu, lại suy nghĩ một chút Tô Dịch cái này con rể, trong lòng không khỏi một trận bi thương.

Lão nương ta dựng trên một cái không có bổn sự nam nhân coi như xong, cả nữ nhi của ta nam nhân đều như thế uất ức, ông trời quá thiên vị!

Ở nơi này ầm ầm trong không khí, xa xa đột nhiên truyền tới một thanh âm:

"Hoàng thị tộc trưởng Hoàng Vân Trùng, mang theo Hoàng thị tộc nhân đến đây chúc thọ!"

Tông tộc trong đại điện tất cả mọi người là rùng mình.

Tại Quảng Lăng thành, Hoàng thị nhất tộc nhưng ổn ở ba Đại tông tộc trung tên thứ hai.

Hoàng Vân Trùng càng là danh chấn một thành thực quyền phái người vật.

Dưới mắt tông tộc trong đại điện khách quý cùng đại nhân vật tuy nhiều, nhưng nếu bàn về thân phận, lại cơ hồ không đến có thể cùng Hoàng Vân Trùng đánh đồng đấy.

"Mau mau cho mời."

Ngồi trên trên đầu lão thái quân mỉm cười mở miệng.

Mặc kệ trước đây Hoàng gia cùng Văn gia ở giữa các loại ân oán, nhưng tối thiểu hiện tại, Hoàng gia đứng đầu có thể tự mình giá lâm, điều này làm cho Văn gia trên mặt cũng có hào quang.

Lúc này, Văn Trường Kính cùng Văn Trường Thanh cùng một chỗ đứng dậy, chuẩn bị nghênh đón.

Tông tộc đại điện bên ngoài.

Một đám Văn gia tộc nhân hòa các tân khách ánh mắt đều ngay ngắn hướng nhìn về phía xa xa.

Rất nhanh, chỉ thấy áo bào tím lấy thân, thân ảnh trống tuấn Hoàng Vân Trùng đi tới, phía sau theo sau kia con trai trưởng Hoàng Kiền Tuấn, lại phía sau thì là hai lão bộc cùng một đám hỗ trợ:tùy tùng.

Cái kia đợi trận thế, đúng như quần tinh củng nguyệt.

"Hoàng tộc trưởng!"

"Hoàng bá phụ cũng tới "

"Hoàng huynh đại giá quang lâm, xác thực để cho ta đợi được sủng ái mà lo sợ."

Hoàng Vân Trùng dọc theo đường đi tới, những thứ kia tân khách trung nhao nhao có người lên tiếng chào, thần sắc khiêm tốn, đến nỗi mang theo nịnh nọt vẻ.

Ngay cả Văn gia một ít tộc nhân, đều trên mặt kính sợ cùng nóng bỏng.

Thiếu niên Hoàng Kiền Tuấn đi theo cha hắn phía sau, thần sắc cao ngạo, đối với loại trường hợp này, hắn sớm nhìn quen lắm rồi.

Đột nhiên, Hoàng Vân Trùng bước chân dừng lại, ánh mắt nhìn hướng một vị trí.

Mọi người thuận theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy khu vực phụ cận ở bên trong, cơ hồ tất cả mọi người đã đứng dậy, duy nhất một chỗ bàn rượu trước, ngồi một nam một nữ hai đạo thân ảnh, tơ vân không động, có vẻ rất đáng chú ý.

Đúng là Tô Dịch cùng Văn Linh Tuyết.

"Không có lễ nghi!"

Không ít tân khách âm thầm lắc đầu.

Một chút Văn gia tộc người cũng nhíu mày, đường đường Hoàng gia tộc bậc cha chú từ giá lâm, sao còn có thể công khai đất ngồi

Một vị Văn gia trưởng bối nhân vật hắng giọng một cái, đang chuẩn bị quát tháo Tô Dịch cùng Văn Linh Tuyết, chợt tròng mắt mãnh liệt trừng lớn.

Chỉ thấy Hoàng Vân Trùng bước nhanh tiến lên, hơi hơi khom người, ôm quyền nói: "Tô công tử."

Toàn trường một yên tĩnh.

Tất cả mọi người thần sắc kinh ngạc.

Tô Dịch lúc này mới tượng vừa kịp phản ứng giống nhau, hơi hơi giương mắt, nhìn nhìn Hoàng Vân Trùng, nói: "Đến chúc thọ "

Hoàng Vân Trùng gật đầu: "Đúng vậy."

Tô Dịch ồ một tiếng, liền thu hồi ánh mắt, cầm lên bầu rượu lại vì chính mình châm một ly, không đến lại tiếp tục để ý hội Hoàng Vân Trùng.

Mà Hoàng Vân Trùng lại một chút cũng không phiền muộn, giống như cho là Tô Dịch không dậy thân chào là một kiện theo lý thường chuyện đương nhiên.

Cái này làm cho ở đây không biết bao nhiêu người kinh ngạc, đều không thể tin được bản thân ánh mắt.

Lúc này, tộc trưởng Văn Trường Kính đã hấp tấp chạy tới, cười lớn chắp tay nói: "Hoàng huynh đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón, nhanh theo ta đi tông tộc đại điện nói chuyện."

Mắt thấy Tô Dịch không tỏ rõ ý kiến, Hoàng Vân Trùng lúc này mới bả thân ảnh thẳng tắp, một thân uy thế cũng tùy theo biến hóa, hai đầu lông mày đều là uy nghiêm bễ nghễ vẻ.

"Làm phiền rồi."

Hoàng Vân Trùng triều Văn Trường Kính nhẹ gật đầu, triều tông tộc đại điện đi đến.

Chỉ còn lại có mọi người tại đây ngốc trệ ở đó, một mảnh trầm mặc.

"Vừa rồi hoàng tộc trưởng sao cùng cái kia người ở rể khách khí như thế "

Không chỉ một người nội tâm bốc lên, kinh nghi không thôi.

"Đây là có chuyện gì "

Văn Thiểu Bắc cùng những thứ kia Văn gia tộc người đều có chút mộng, Hoàng Vân Trùng hạng gì thân phận, sao sẽ chủ động đi theo Tô Dịch như vậy ti tiện người ở rể chào

Ở đây những thứ kia tân khách thần sắc cũng đều trở nên khác thường, đã nhận ra không tầm thường mùi vị.

"Tỷ phu, cái này. . ."

Văn Linh Tuyết cũng cảm thấy nghi hoặc, tinh mâu nhìn về phía Tô Dịch.

"Hôm trước thời gian, ta không phải là đánh Hoàng Kiền Tuấn dừng lại sao, ngày hôm qua buổi trưa, Hoàng Vân Trùng đã chủ động tại Tụ Tiên Lâu cùng ta xin lỗi."

Tô Dịch vừa cười vừa nói, "Về sau, ngươi cũng không cần phải lo lắng Hoàng gia dám tìm làm phiền ngươi rồi."

"A "

Văn Linh Tuyết cả kinh đều nói không ra lời.

Tô Dịch lời nói quá tùy ý, làm cho nàng cũng không biết có nên hay không thật đúng.

Lúc này, tông tộc trong đại điện.

Không ít hậu duệ quý tộc nhân vật cũng phát giác được bất thường, làm Hoàng Vân Trùng tiến tới thời gian, ánh mắt tất cả đều hội tụ đi tới.

Hoàng Vân Trùng không để ý đến đại điện ánh mắt của mọi người, trực tiếp Văn gia lão thái quân trước người, phân phó nói:

"Người tới, bả thọ lễ trình lên đến."

Lúc này, một gã lão bộc tiến lên, đem một cái hộp ngọc trình lên, cung kính tiếng nói: "Lão thái quân, đây là nhà ta lão gia chuẩn bị thọ lễ, một đôi trăm năm ngọc tủy tạo hình mà thành Như Ý, Chúc lão thái Quân thọ tựa Nam Sơn, mọi chuyện Như Ý."

Lão thái quân biết vậy nên trên mặt có ánh sáng, lại cười nói: "Ngươi có thể tới, lão thân đã cao hứng cực kỳ, hoàn lấy cái gì lễ vật, trường kính, mau mời hoàng tộc trưởng nhập tọa."

Bên cạnh Văn Trường Kính cười hô: "Hoàng huynh, mau mời bên này."

"Chờ một chốc."

Lại thấy Hoàng Vân Trùng phất phất tay, rồi sau đó tại một đám không thể tưởng tượng nổi ánh mắt nhìn chăm chú, cất bước đi tới Văn Trường Thái vợ chồng chỗ cái kia một bàn, mặt lộ vẻ dáng tươi cười, chắp tay nói:

"Trường Thái lão đệ, Cầm Thiến đệ muội, nghe nói nữ nhi của các ngươi đã tiến vào Thiên Nguyên học cung tu hành, đây chính là khó có được đại hỷ sự, Hoàng mỗ lần này đến đây, cũng có nho nhỏ lễ mọn đưa lên, quyền làm Hoàng mỗ một chút tâm ý, các ngươi nhưng nhất định không thể chối từ."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 20: Lai Giả Bất Thiện

Hoàng Vân Trùng tiếng ân tiết cứng rắn đi xuống,

Một gã lão bộc đã tiến lên, hai tay nâng một cái hộp ngọc, đưa tới:

"Hai vị, trong hộp là một đôi Cửu Diệp Vương Tham, là lão gia nhà ta tặng cho Tô Dịch vợ chồng, kính xin người hai vị thay thu."

Cửu Diệp Vương Tham!

Trong đại điện mọi người triệt để vô pháp bình tĩnh.

Không ít đại nhân vật trong lòng chấn động, ánh mắt cũng thay đổi.

Cái này nhưng là chân chính "Linh dược", hiếm có trân quý, giá trị kinh người, bình thường trên thị trường căn bản là mua không được!

Đại thủ bút, tuyệt đối là đại thủ bút!

Ai có thể nghĩ đến, đường đường Hoàng thị tộc trưởng, tại chúc thọ ngoài, lại còn tự mình là Văn gia chủ mạch cuối cùng không được coi trọng Văn Trường Thái một nhà đưa lên như vậy một phần đại lễ

Chính là Văn Trường Kính cùng Văn Trường Thanh, đều có chút kinh nghi bất định, làm không rõ ràng lắm Hoàng Vân Trùng tâm tư.

Văn Trường Thái cùng Cầm Thiến đã ngồi không yên, vội vội vàng vàng đứng dậy, được sủng ái mà lo sợ.

"Nhiều. . . Đa tạ. . ."

Văn Trường Thái vội vàng chắp tay, thanh âm có chút cà lăm, hắn vốn là trung thực bản phận người, đâu trải qua bực này tình cảnh

Hoàng Vân Trùng cười nói: "Lão đệ, ngươi có nữ nhi tốt, cũng có con rể tốt!"

Con rể hai chữ, bị hắn giảo được rất nặng, mang theo một loại vi diệu tình cảm.

Văn Trường Thái lão hoài an lòng, vẻ mặt tràn đầy tươi cười.

Có thể bị Hoàng thị đứng đầu tán dương, nhường hắn cũng trên mặt có ánh sáng.

"Ngài là nói, cái này một đôi Cửu Diệp Vương Tham là vì Linh Chiêu chuẩn bị "

Giờ khắc này, Cầm Thiến giống như vẫn còn không thể tin được giống như, nhịn không được lên tiếng tiến hành xác nhận.

Hoàng Vân Trùng lườm bên người lão bộc một cái, người sau vội vàng giải thích nói: "Phu nhân, lễ vật này là vì người nữ nhi cùng con rể hai người chuẩn bị."

Cầm Thiến lập tức mặt mày hớn hở, đối với nàng mà nói, vô luận là là nữ nhi còn là con rể chuẩn bị, đều đồng dạng!

Để cho nàng tâm tình khoan khoái dễ chịu chính là, trước hắn và Văn Trường Thái một bàn này quạnh quẽ vô cùng, không người hỏi thăm.

Nhưng bây giờ, theo Hoàng Vân Trùng tới, không chỉ theo chân bọn họ vấn an, hoàn đưa lên một phần đặc thù đại lễ, cũng để cho bọn họ thoáng

cái đã thành toàn trường tiêu điểm!

Cảm giác này, không thể nghi ngờ quá sung sướng!

"Linh Chiêu nha đầu kia thật sự là càng ngày càng đã có tiền đồ, người mặc dù không có trở về, lại đơn giản chỉ cần cho mẹ nàng dài quá một thanh mặt!" Cầm Thiến trong lòng vui rạo rực mà nghĩ đến.

Hoàng Vân Trùng không đến nhiều lời nữa, nói đã nói đầy đủ minh bạch, về phần Văn Trường Thái vợ chồng có thể hay không lý giải, đó chính là bọn họ sự tình.

Mà vừa nghĩ tới cuối cùng bả phần này vốn là hướng Tô Dịch bồi tội sử dụng "Lễ vật" đưa ra ngoài, Hoàng Vân Trùng trong lòng cũng thoải mái không ít.

"Tô Dịch có lẽ không quan tâm điểm ấy lễ vật, nhưng hắn tất nhiên có thể cảm nhận được ta Hoàng thị nhất tộc cúi đầu bồi tội tâm ý, cái này nên như vậy đủ rồi. . ."

Hoàng Vân Trùng thầm nghĩ trong lòng.

"Hoàng huynh, nhanh mời ngồi vào."

Văn Trường Kính cười đi tới, lại lần nữa mời Hoàng Vân Trùng.

Lúc này đây, Hoàng Vân Trùng không đến chối từ, chỉ bất quá nhập tọa trước, hắn đối với bên người Hoàng Kiền Tuấn nói: "Ngươi đi bên ngoài ngồi."

Hoàng Kiền Tuấn khẽ giật mình, chợt hiểu được giống nhau, vội vàng quay người đi ra tông tộc đại điện.

Hắn căn bản không có xem địa phương khác, kiên trì trực tiếp đi tới Tô Dịch cái kia một bàn, thấp giọng ngượng ngùng nói: "Tô. . ."

Tô Dịch lườm cái này cái trước đây kiêu căng bướng bỉnh, hôm nay ở trước mặt mình lại trở nên biết vâng lời thiếu niên một cái, thuận miệng nói:

"Hôm nay ngươi là khách nhân, mà ta cũng không phải là thử địa chủ nhân, ngươi tùy tiện ngồi."

Hoàng Kiền Tuấn như trút được gánh nặng giống như, vội vàng cẩn thận từng li từng tí nhập tọa.

Văn Linh Tuyết lông mày chay mày lên, có chút nghi hoặc, luôn cảm giác hôm nay Hoàng Kiền Tuấn có chút không giống nhau, có tật giật mình giống như, có vẻ vô cùng thuận theo trung thực.

Đây là cái kia kiêu ngạo tàn nhẫn lệ hoàn khố tử

Khu vực phụ cận những người khác cũng đều một trận quáng mắt, hai mặt nhìn nhau, hôm nay cái tình huống gì

Ngay cả Văn Thiểu Bắc những thứ kia Văn gia một đời tuổi trẻ đệ tử, đều nhìn ra có chút không đúng, từng cái một sắc mặt tràn ngập nghi hoặc.

Tô Dịch cái này cái không được coi trọng người ở rể tự mình uống rượu, Hoàng Kiền Tuấn cái này cái dương danh Quảng Lăng thành quần áo lụa là lại câu nệ trung thực đất ngồi.

Một màn kia, có vẻ đặc biệt đáng chú ý.

Không ai có thể cho bọn hắn giải thích.

Tô Dịch sẽ không nói cái gì.

Hoàng Kiền Tuấn Tự Nhiên càng sẽ không tự bộc kia xấu.

Trong lúc nhất thời, khu vực phụ cận bầu không khí đều hơi có chút quái dị mùi vị.

Không bao lâu, lại là một đạo hát thanh danh từ đằng xa vang lên:

"Lý thị tộc trưởng Lý Thiên Hàn đến đây chúc thọ!"

Oanh!

Đám người đứng ngoài xem xôn xao, rất nhiều người đều ngồi không yên.

Lý thị là Quảng Lăng thành đệ nhất tông tộc, đương kim tộc trưởng Lý Thiên Hàn quan hệ thông thiên, mánh khoé rất cao minh, cùng Vân Hà quận rất nhiều hào phú đại tộc đều có cùng xuất hiện.

Nhưng Quảng Lăng thành ai cũng hiểu rõ, Lý thị cùng Văn thị quan hệ không tốt!

Thực tế gần nhất những năm này, theo Văn thị nhất tộc thế lực suy sụp, Lý thị từ lâu nhìn chằm chằm, nhiều lần ý đồ chiếm đoạt Văn thị làm cho khống chế một chút sinh ý.

Có thể nói, hai nhà quan hệ từ lâu căng thẳng cực kỳ, chưa nói tới nước sôi lửa bỏng, cũng là lẫn nhau căm thù trạng thái.

Nhưng bây giờ, Lý thị tộc trưởng Lý Thiên Hàn lại xuất hiện ở Văn gia lão thái quân thọ yến lên!

Đây là tới chúc thọ

Còn là có mưu đồ khác

Đang lúc mọi người kinh nghi tới ranh giới, một người mặc xanh đen trường bào, thân ảnh thẳng thon gầy trung niên nam tử từ đằng xa đi tới.

Hắn con mắt giống như Lãnh điện, long hành hổ bộ, giơ tay nhấc chân tầm đó, tự có vô hình bức nhân uy thế, trên đường đi, lại không người dám nói, câm như hến.

Người này chính là Lý Thiên Hàn!

Quảng Lăng thành danh cực nhất thời kiêu hùng nhân vật.

Mà tại phía sau hắn, hoàn theo sau một gã hoa bào thanh niên, dung mạo tuấn tú, eo khoá vỏ kiếm, hai đầu lông mày cùng Lý Thiên Hàn có ba phần tương tự.

Lý Mặc Vân!

Lý Thiên Hàn dưới gối con trai trưởng, Thanh Hà kiếm trong phủ cửa "Đông viện" đệ tử, Quảng Lăng thành một đời tuổi trẻ nhân tài kiệt xuất nhân vật.

"Gia hỏa này lúc nào đã trở về "

Văn Thiểu Bắc cùng Văn gia những người tuổi trẻ kia sắc mặt cũng thay đổi.

Đối với Quảng Lăng thành thế hệ này người trẻ tuổi mà nói, Lý Mặc Vân chính là một tòa núi lớn, ép tới bọn hắn những thứ này người cùng thế hệ đều không ngẩng đầu được lên, có thể nói nhất chi độc tú!

Cùng Lý Mặc Vân so sánh với, Văn Trường Kính chi tử Văn Giác Nguyên mặc dù đồng dạng cực xuất chúng, nhưng bàn về cùng danh vọng, lại hơi kém đi một tí.

"Lý huynh đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón."

Văn Trường Kính cũng đã bị kinh động, ra nghênh tiếp, nhưng thần sắc lại lộ ra lãnh đạm, viễn không giống nghênh đón Hoàng Vân Trùng thời gian như vậy nhiệt tình.

"Ngày hôm nay lão thái quân chúc thọ, Văn gia khách quý chật nhà, làm sao có thể thiếu đi ta Lý mỗ người. Đúng rồi, ta không mời mà tới, Văn huynh không trách tội đi "

Lý Thiên Hàn lạnh nhạt mở miệng.

Văn Trường Kính mặt không chút thay đổi nói: "Không dám, người đến chính là khách, thỉnh nhập đại điện một chuyến."

Lý Thiên Hàn nhẹ gật đầu.

Lúc này thời điểm, Lý Mặc Vân đột nhiên mở miệng, nói: "Phụ thân chờ một chốc."

Nói qua, tại một đám ánh mắt nhìn chăm chú, hắn thẳng đi về hướng một bên bàn rượu trước, đi tới bên người Tô Dịch, nói: "Tô sư đệ, đã lâu không gặp."

Hắn dưới cao nhìn xuống, nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, ánh mắt cân nhắc.

"Có việc "

Tô Dịch đều lười được rất tốt thân, đi theo miệng hỏi.

Năm đó ở Thanh Hà kiếm phủ, hắn là ngoại môn kiếm đầu, mà Lý Mặc Vân thì là nội môn Đông viện đệ tử, vô luận thân phận, tu vi, còn là địa vị, đều so với hắn Cao một đầu.

Chỉ bất quá, năm đó giữa bọn họ tịnh không có bao nhiêu cùng xuất hiện.

Lý Mặc Vân ngưng mắt nhìn Tô Dịch một lát, rồi sau đó nghiêm túc nói: "Ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết, như ngươi loại này người, căn bản không xứng với Linh Chiêu cô nương!"

Quẳng xuống những lời này, hắn liền quay người phản hồi, cùng cha hắn thân Lý Thiên Hàn cùng một chỗ, triều tông tộc trong đại điện bước đi.

Từ đầu đến cuối, cũng không có xem Tô Dịch một cái.

Cái kia lạnh nhạt, kiêu ngạo, khinh thường tư thái, tại lơ đãng tầm đó thể hiện được phát huy tác dụng vô cùng .

Phụ cận mọi người thần sắc đều trở nên khác thường đứng lên.

Hôm nay Tô Dịch, quả thực ra lấy hết danh tiếng!

Vốn là Hoàng thị tộc trưởng Hoàng Vân Trùng giá lâm thời gian, chủ động tiến lên ân cần thăm hỏi.

Hiện tại Lý Mặc Vân vị này một đời tuổi trẻ nhân vật lãnh tụ cũng chủ động tiến lên, lại thẳng thắn nói Tô Dịch không xứng với Văn Linh Chiêu!

Vô luận cái nào chuyện, đều hút đủ ánh mắt chú ý.

Đương nhiên, loại này danh tiếng tồn tại thật lớn tranh luận.

Mà cái này đối với, Tô Dịch hồn không thèm để ý.

Nguyên bản, hắn không có ý định tham gia lần này thọ yến, nếu không phải muốn gặp Văn gia lão thái quân, hỏi một câu chuyện năm đó, hắn đã sớm đứng dậy đã đi ra.

"Gia hỏa này không khỏi cũng quá ghê tởm!"

Một bên Văn Linh Tuyết tức giận đạo

"Hắn đại khái cùng Ngụy Tranh Dương đồng dạng, đối với tỷ tỷ ngươi trong lòng còn có làm loạn."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

"Tô. . . Tô ca liệu sự như thần!"

Một mực thành thành thật thật ngồi ở đó Hoàng Kiền Tuấn cẩn thận từng li từng tí mở miệng, "Theo ta được biết, Lý Mặc Vân gia hỏa này từ lúc rất nhiều năm trước thời điểm, liền cuồng dại tại Linh Chiêu cô nương, hơn nữa nhiều lần biểu hiện, thử sinh sự Linh Chiêu cô nương không cưới. . ."

Nói đến đây, hắn thâu nhìn lén xem Tô Dịch thần sắc, bái kiến người sau cũng không tức giận, lúc này mới cả gan tiếp tục nói: "Bất quá, hắn sao có thể cùng Tô ca bỉ liền Trùng vừa rồi hắn nói câu nói kia, nên hung hăng vả miệng!"

Tô Dịch cười mà không phải cười nhìn hắn một cái, nói: "Ngươi là muốn giật dây ta đi thu thập tên kia "

Hoàng Kiền Tuấn toàn thân cứng đờ, toàn thân thẳng đổ mồ hôi lạnh, cả vội vàng khoát tay nói: "Tô ca đừng hiểu lầm, ta chỉ là cho là, tên kia nói lời quá ác độc, để cho ta đều rất tức giận!"

Ngày hôm qua tại Tụ Tiên Lâu lĩnh giáo Tô Dịch thủ đoạn về sau, hắn đối với Tô Dịch quả thực là vừa kính vừa sợ, bỉ chuột thấy mèo đều không có thể, nào dám động cái khác tâm tư không đứng đắn

Tô Dịch không đến lên tiếng, trong lòng lại không khỏi có chút khác thường.

Vô luận Ngụy Tranh Dương, còn là Lý Mặc Vân, đều đối với Văn Linh Chiêu ưa thích không rời, cái này không thể nghi ngờ làm nổi bật được Văn Linh Chiêu mị lực không thể tầm thường so sánh.

Nhưng đồng dạng đấy, lại nhường Tô Dịch ngửi được một chút ẩn núp mạo hiểm, vạn nhất cái này lưỡng gia hỏa trung một cái cho mình đeo nón xanh, cái này sao có thể chịu đựng

Trên danh nghĩa vợ chồng cũng là vợ chồng!

Tô Dịch cũng không muốn ở kiếp này trùng tu thời gian, mang một cái nón xanh danh tiếng xấu!

"Về sau tìm một cơ hội, cùng Văn Linh Chiêu triệt để chặt đứt vợ chồng quan hệ, như vậy liền không cần phải lo lắng tái xuất hiện loại tình huống này rồi. . ."

Tô Dịch suy nghĩ, "Mà lúc trước, nhất định phải tìm cơ hội bỏ đi đi Ngụy Tranh Dương, Lý Mặc Vân ý niệm trong đầu, như sẽ không đi, cùng lắm thì giết là được!"

Cùng lúc đó, tông tộc trong đại điện.

Đưa lên thọ lễ về sau, Lý Thiên Hàn đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, cuối cùng rơi vào trên người Văn Trường Kính, nói: "Lý mỗ thử, ngoại trừ chúc thọ bên ngoài, hoàn có khác hai chuyện."

Lời này vừa nói ra, đại điện một đám hậu duệ quý tộc nhân vật đều lộ ra quả nhiên thần sắc, giống như từ lâu đoán được Lý Thiên Hàn thử, khác có ý đồ.

Văn Trường Kính trong lòng trầm xuống, đôi mắt nheo lại, nói: "Lý huynh, có chuyện gì, không thể đợi thọ yến chấm dứt hãy nói huống chi, đợi tí nữa cũng không có thiếu khách quý muốn tới, Văn mỗ nhưng không có nhiều công phu cùng Lý huynh thương thảo sự tình."

Lý Thiên Hàn lập tức nở nụ cười, thản nhiên nói: "Khách quý chỉ bằng Văn gia hiện tại loại tình huống này, hẳn là Văn huynh còn tưởng rằng thành chủ đại nhân sẽ đích thân giá lâm không được theo ta được biết, Văn Trường Thanh vài ngày trước nhiều lần tiến về trước Phủ Thành chủ, đều bị cự tuyệt bên ngoài đại môn rồi!"

Lời nói lộ ra mơ hồ khinh thường cùng trêu chọc.

Đại điện bầu không khí lập tức trở nên vô cùng yên tĩnh, áp lực cực kỳ.

Lúc này thời điểm chính là lại mắt vụng về người, cũng đều nhìn ra, Lý Thiên Hàn thử đến không giỏi!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 21: Đối Xử Lạnh Nhạt Thoáng Nhìn Tan Thành Mây Khói

Văn Trường Kính sắc mặt âm trầm xuống.

Hôm nay là lão thái quân tám mươi đại thọ, Bát Phương khách tề tụ, Quảng Lăng nội thành bên ngoài đều tại chú ý.

Tại bực này thời điểm, phát sinh bất luận cái gì một sự tình tình, đều trong thời gian ngắn nhất truyền khắp ngoại giới.

Mà Lý Thiên Hàn thử, bên ngoài là chúc thọ, kì thực chính là không an hảo tâm!

Văn gia lão thái quân, Nhị trưởng lão Văn Trường Thanh đợi Văn gia đại nhân vật cũng đều ý thức được không ổn, sắc mặt một cái bỉ một cái xấu xí.

Lý Thiên Hàn tựa hồ rất hài lòng hiệu quả như vậy, lạnh nhạt nói: "Chư vị yên tâm, giải quyết xong cái này hai làm việc nhỏ, Lý mỗ lập tức đi ngay, Đoạn sẽ không quấy rầy chư vị nhã hứng."

Căn bản không cho Văn Trường Kính đám người cơ hội nói chuyện, Lý Thiên Hàn đã tiếp tục nói:

"Chuyện thứ nhất, Lý mỗ đoạn thời gian trước liền từng nói qua, lấy Văn gia hôm nay nội tình, lấy vô lực lại lũng đoạn trong Quảng Lăng thành dược thảo sinh ý, ngày hôm nay, phải giao ra một nửa số định mức!"

"Một nửa số định mức ngươi Lý Thiên Hàn sợ là điên rồi!"

Văn Trường Kính cái trán gân xanh nổi lên, giận đến thiếu chút nữa giơ chân.

Những thứ kia Văn gia đại nhân vật cũng đều phẫn nộ hiện ra sắc mặt.

Bọn hắn Văn gia lớn nhất tài nguyên ngay tại dược thảo trên phương diện làm ăn, là bọn hắn lập tộc tới cột.

Lý Thiên Hàn công phu sư tử ngoạm, thoáng cái muốn nuốt mất bọn hắn một nửa dược thảo sinh ý, đây quả thực tương đương muốn bọn hắn Văn gia người sinh mệnh!

Toàn bộ đại nhân vật hít vào khí lạnh, trong lòng rung động lắc lư, Lý gia cái này nhưng thật là độc ác!

Lý Thiên Hàn thần sắc đạm mạc nói: "Văn huynh đã hiểu lầm, ta trước đã cùng Hoàng Vân Trùng huynh thương nghị qua, Văn gia nhượng ra một nửa dược thảo sinh ý, ta Lý gia chiếm ba thành, Hoàng gia chiếm hai thành. Như các ngươi Văn gia không đồng ý, cái kia nhưng liền đừng trách chúng ta hai nhà không khách khí."

Mọi người giật mình ngoài, lại không khỏi tim đập nhanh, ý thức được Lý Thiên Hàn cử động lần này đang dùng lý, hoàng hai nhà thế lực, đi bức bách Văn gia cúi đầu!

Bực này dưới tình huống, Văn gia một khi cự tuyệt, đã định trước hậu hoạn vô cùng.

Dù sao, chỉ bằng Văn gia hôm nay nội tình cùng thế lực, căn bản vô pháp đi cùng cái khác hai nhà chống lại.

Văn Trường Kính, Văn Trường Thanh bọn hắn hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, trong lòng phát lạnh, đều có chút chân tay luống cuống.

"Hoàng huynh cùng lúc đó cuộc, chư vị nếu không tin, có thể trực tiếp hỏi hỏi Hoàng huynh."

Lý Thiên Hàn nói qua, ánh mắt đã nhìn về phía tại phụ cận ngồi Hoàng Vân Trùng.

"Hoàng huynh, chuyện này là thật "

Văn Trường Kính trầm giọng nói.

Đang ngồi những ánh mắt của người khác đều ngay ngắn hướng nhìn về phía Hoàng Vân Trùng.

Lại thấy Hoàng Vân Trùng sắc mặt một trận biến ảo, cuối cùng giống như làm ra quyết đoán giống như, mãnh liệt đứng dậy, trầm giọng nói: "Ta không đến, đừng nói mò, không tồn tại kia "

Phủ nhận Tam Liên.

Toàn trường ngạc nhiên, đều có chút hồ đồ rồi, cái này. . . Cái tình huống gì

Văn Trường Kính bọn hắn lại thần sắc vui vẻ, xem đến Lý Thiên Hàn cũng không có chân chính cùng Hoàng Vân Trùng đạt thành đồng minh!

"Hoàng huynh, ngươi cái này là ý gì lẽ nào quên trước ước định của chúng ta "

Lý Thiên Hàn sắc mặt biến hóa, có chút vội vàng không kịp chuẩn bị.

"Cái gì giao hẹn, chỉ là nói giỡn mà thôi, người nào từng muốn ngươi lại tưởng thật."

Hoàng Vân Trùng hít thở sâu một hơi trung khí, mặt không chút thay đổi nói, "Lý huynh, ta ngược lại phải nhắc nhở ngươi một câu, ngày hôm nay là Văn gia lão thái quân thọ yến, tốt nhất thu liễm một chút!"

"Ngươi. . ."

Lý Thiên Hàn sắc mặt trầm xuống.

Bất quá, hắn dù sao kinh nghiệm sóng gió, nhạy cảm đã nhận ra tình huống có chút khác thường, Hoàng Vân Trùng lão già này, lại tại đây mấu chốt trên làm phản, chẳng lẽ là xảy ra điều gì ngoài ý muốn, làm cho hắn họ Hoàng không dám chộn rộn tiến đến

"Lý huynh, hiện tại ngươi còn có lời gì muốn nói "

Văn Trường Kính hừ lạnh, trong lòng cuối cùng hòa hoãn không ít, đã không có Hoàng gia tham dự, đối với chống đỡ một cái Lý gia mà thôi, hắn vẫn có chút lực lượng đấy.

Lý Thiên Hàn rất nhanh liền ổn định tâm thần, mặt không chút thay đổi nói: "Mà thôi, chuyện này tạm thời không nói. Hãy nói chuyện thứ hai."

Đại điện trong lòng mọi người lại là gửi đi nhanh, chuyện thứ nhất liền huyên náo bầu không khí như thế giương cung bạt kiếm, chuyện thứ hai này lại hẳn là dọa người

Lại thấy Lý Thiên Hàn đối với bên người Lý Mặc Vân nói: "Mặc Vân, ngươi tới nói."

Lý Mặc Vân tiến lên một bước, ngắm nhìn bốn phía, cất cao giọng nói: "Ta nghe nói, cái kia Tô Dịch cùng Linh Chiêu cô nương nhưng trên danh nghĩa vợ chồng, vả lại Linh Chiêu cô nương đối với Tô Dịch sâu ghét cay ghét đắng tuyệt, vì vậy, ta hy vọng Văn gia các vị trưởng bối có thể giải trừ cái hôn sự này, hoàn Linh Chiêu cô nương tự do thân!"

Một thạch kích khởi thiên tầng sóng, cả sảnh đường xôn xao.

Văn Trường Kính, Văn Trường Thanh bọn hắn những thứ này Văn gia đại nhân vật cũng đều ngạc nhiên không thôi.

Ai có thể nghĩ đến, Lý Thiên Hàn thử đến chuyện thứ hai, lại lại là muốn nhúng tay Tô Dịch vợ chồng hôn sự

"Cái này. . ."

Cách đó không xa, Văn Trường Thái cùng Cầm Thiến liếc nhau, đều có chút mộng, cũng có chút cảm giác đã từng quen biết.

Bởi vì tại bảy ngày tiền thời điểm, đến từ Vân Hà quận Ngụy thị Ngụy Tranh Dương, cũng từng nói qua lời tương tự, cũng là hướng về phía nữ nhi của bọn hắn đến kia

Nhưng, bọn hắn đánh vỡ đầu cũng không nghĩ tới, nữ nhi của mình đều đã lập gia đình, rõ ràng còn như thế bán chạy nhất. . .

Cùng lúc đó, đại điện bên ngoài.

Theo Lý Mặc Vân tiếng nói hạ xuống, vô số đạo trêu tức, ánh mắt quái dị đều đã rơi vào trên người Tô Dịch.

Phát sinh ở tông tộc trong đại điện sự tình, đồng dạng đều bị đại điện bên ngoài mọi người nghe được, cũng đều vô cùng kinh ngạc, không nghĩ

tới Lý Mặc Vân lại đưa ra bực này yêu cầu!

Không ít người đến nỗi dự cảm đến, Tô Dịch cái này cái người ở rể, cực có thể sẽ tại ngày hôm nay bị khu trục đi ra ngoài!

Dù sao, lần này là Lý thị tộc trưởng tự mình giá lâm, Văn gia làm sao tại loại chuyện nhỏ nhặt này trên cùng Lý gia không qua được

"Đáng giận!"

Văn Linh Tuyết giận đến mắt hạnh trợn tròn.

"Gia hỏa này chính là tìm đường chết!"

Mà Hoàng Kiền Tuấn lại Lãnh cười rộ lên, trong ánh mắt đến nỗi lộ ra nhìn có chút hả hê mùi vị.

Hắn ra vẻ lơ đãng một ngắm, liền chứng kiến bên người Tô Dịch lông mi hơi hơi nhíu lại!

Điều này làm cho Hoàng Kiền Tuấn ý thức được, có trò hay đem trình diễn rồi!

"Cái này. . ."

Lúc này tông tộc trong đại điện, Văn Trường Kính, Văn Trường Thanh bọn người rất do dự, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía Văn gia lão thái quân.

Năm đó Tô Dịch cùng Văn Linh Chiêu lập gia đình, là do lão thái quân một tay quyết định, căn bản không để ý Văn gia những người khác phản đối.

Nếu không có như thế, Văn Trường Kính bọn hắn sớm bả Tô Dịch oanh ra khỏi nhà rồi!

Mà chú ý tới mọi người ánh mắt đều nhìn về bản thân, lão thái quân ý thức được nên bản thân bày tỏ thái độ rồi.

Nàng hít thở sâu một hơi trung khí, từng chữ một nói: "Vô luận ai tới rồi, việc hôn sự này cũng không có thể giải trừ!"

Chém đinh chặt sắt, không để lối thoát!

Văn Trường Kính, Văn Trường Thanh trong lòng bọn hắn trầm xuống, đều rất nghi hoặc, không rõ đều đã giờ này khắc này, lão thái quân vì cái gì còn muốn kiên trì bảo trụ cái hôn sự này.

Chính là Cầm Thiến đều có chút lo lắng, nàng từ vừa mới bắt đầu liền cuối cùng phản đối cái hôn sự này, không biết bao nhiêu lần nghĩ tới muốn đem Tô Dịch đuổi đi.

Mà dưới mắt, không thể nghi ngờ là cái lớn cơ hội tốt.

Nhưng lão thái quân lại hết lần này tới lần khác không đáp ứng!

Lý Mặc Vân nhíu nhíu mày, trong lòng có chút không thoải mái, đưa ánh mắt nhìn về phía phụ thân Lý Thiên Hàn.

Cũng không đợi Lý Thiên Hàn mở miệng, Hoàng Vân Trùng đã lâu thán một tiếng, nói:

"Một ngoại nhân, lại muốn nhúng tay người khác hôn sự, Mặc Vân hiền chất, lão phu khuyên ngươi một câu, sớm làm cải biến chủ ý!"

Lý Thiên Hàn đồng tử co rụt lại: "Hoàng huynh, chuyện đó ý gì "

"Ý gì "

Hoàng Vân Trùng nhìn chung quanh mọi người, lúc này mới trầm giọng nói, "Ta đây liền nói thêm nữa một câu, không được lại nhường con của ngươi đánh Văn Linh Chiêu chủ ý, bằng không, nhất định đại họa lâm đầu!"

Lý Thiên Hàn sắc mặt biến hóa.

Ở đây những người khác không hiểu ra sao, đây vốn là Lý gia cùng Văn gia chuyện giữa, nhưng Hoàng Vân Trùng thân là Hoàng gia đứng đầu, lại lại chủ động chộn rộn tiến đến.

Cái này Tự Nhiên làm người ta khó hiểu.

Lý Mặc Vân giận, tuấn tú gương mặt hiện lên một vòng khói mù, nói: "Hoàng thúc, ngươi nên sẽ không cho là, ngay cả ta cái kia Tô Dịch đều không so được đi "

Hoàng Vân Trùng ánh mắt thương cảm, lắc đầu nói: "Ngươi cái này gọi là tự rước lấy nhục."

Tự rước lấy nhục!

Rải rác bốn chữ, lại làm cho mọi người ngẩn ngơ, thiếu chút nữa cho là nghe lầm.

Lý Mặc Vân nhân vật bậc nào, hắn là Quảng Lăng thành một đời tuổi trẻ nhân vật lãnh tụ, là Thanh Hà kiếm phủ nội môn đệ tử, bằng thân này phần, còn có thể không so được một cái phế vật tu vi mất hết

"Hoàng huynh, ngươi ngày hôm nay như thế nào tượng thay đổi một người, không chỉ khắp nơi cùng ta khó xử, cả ta chuyện của con đều phải nhúng một tay!"

Lý Thiên Hàn con mắt nổi lên lãnh ý, nội tâm tức giận.

Hắn vốn là tìm đến Văn gia phiền toái, cái nào từng muốn, lại nhiều lần bị Hoàng Vân phá tan xấu!

Hoàng Vân Trùng vừa muốn nói gì, một đạo trầm hồn thanh âm đã tại đại điện bên ngoài vang lên:

"Hoàng huynh nói không sai, có một số việc một khi làm, chính là nhóm lửa trên thân!"

Nương theo thanh âm, thân ảnh ngang tàng cao lớn Phủ Thành chủ Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ đã đi nhanh đi đến.

Toàn trường chấn động, mọi người tại đây đều có chút mộng, nhìn không thấu trước mặt tình trạng.

Văn Trường Kính, Văn Trường Thanh bọn hắn cũng đều như thế, vạn không nghĩ tới, Phủ Thành chủ Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ lại sẽ chủ động tới cửa.

Càng kỳ quái chính là, Nhiếp Bắc Hổ vừa mới đến, liền trực tiếp bả mũi nhọn chỉ hướng Lý Thiên Hàn phụ tử!

"Nhiếp Bắc Hổ, ngươi lại là có ý gì "

Lý Thiên Hàn rõ ràng cũng có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, sắc mặt thoáng cái trở nên đặc biệt âm trầm, cũng phát giác được hôm nay tình huống rất bất thường.

Hoàng Vân Trùng ngày hôm nay biểu hiện rất bất thường, cả vừa đến Nhiếp Bắc Hổ cũng có vẻ rất khác thường!

Trong ngày thường, bọn hắn cái nào dám như thế đối xử bản thân

Nhưng còn không đợi Lý Thiên Hàn phản ứng, lại là một thanh âm tại đại điện bên ngoài vang lên:

"Nhiếp ý thống lĩnh nói là, ngày hôm nay là Văn gia lão thái quân ngày đại thọ, ngươi cùng con của ngươi tốt nhất tranh thủ thời gian ly khai, tỉnh ngộ quấy rầy mọi người hứng thú!"

Đại điện bên ngoài một mảnh bạo động, kinh hô không ngừng.

Rồi sau đó, tại từng đạo không thể tưởng tượng nổi ánh mắt nhìn chăm chú, một người mặc rộng tay áo nho bào trung niên nam tử đi vào đại điện.

"Phó đại nhân!"

Làm nhận ra thân người phần, Văn Trường Kính quả thực mừng rỡ, vội vàng cất bước nghênh đón tiếp lấy.

"Bái kiến Phó đại nhân."

"Phó đại nhân cũng tới "

. . . Giờ khắc này, toàn bộ phải sợ hãi, ở đây những thứ kia hậu duệ quý tộc đại nhân vật nhao nhao đứng dậy, từng cái một kinh sợ, khuôn mặt tươi cười đón chào.

Người tới chính là Phó Sơn, Quảng Lăng thành thành chủ!

"Phó đại nhân. . . Người. . . Làm sao tới rồi"

Lý Thiên Hàn lại có chút trợn tròn mắt, triệt để vô pháp bình tĩnh, nội tâm bốc lên.

Hắn sớm nghe nói, Phó Sơn căn bản không có ý định tham gia Văn gia lúc này thọ yến đấy, có ai nghĩ được, Phó Sơn hết lần này tới lần khác tại

đây mấu chốt lên đây!

"Ta đến từ như thế là vì Văn lão thái Quân chúc thọ đấy."

Phó Sơn lạnh nhạt nói, lúc nói chuyện, đã theo trong tay áo xuất ra một cái đồ trang sức hộp, cười đưa cho ngồi ở trên đầu lão thái quân, đạo "Đây là phó một chút tâm ý."

Lão thái quân cười đến không ngậm miệng được, liên tục gửi tới lời cảm ơn.

Phó Sơn lúc này mới quay người, nhìn về phía Lý Thiên Hàn, thần sắc lãnh đạm, "Lý huynh, lời của ta vừa rồi đã nói rất rõ ràng, khuyên ngươi chớ có chấp mê bất ngộ, mau dẫn lấy con của ngươi ly khai đi."

Lý Thiên Hàn sắc mặt gửi đi cứng.

Ánh mắt của hắn từng cái theo Hoàng Vân Trùng, Nhiếp Bắc Hổ, Phó Sơn ba thân người trên đảo qua, tựa hồ đã minh bạch một ít gì, thần sắc không ngừng biến hóa, nội tâm cũng tùy theo dâng lên từng đợt không nói ra được lạnh như băng hàn ý.

Trầm mặc rất lâu.

Cuối cùng Lý Thiên Hàn chắp tay, nói: "Quấy rầy, Lý mỗ cáo từ!"

Dứt lời, đã bắt lấy nhi tử Lý Mặc Vân cánh tay, quay người mà đi.

Cũng không quay đầu lại.

Đưa mắt nhìn bọn hắn ly khai, đại điện trong lòng mọi người đều xao động không thôi, vô pháp bình tĩnh.

Ai cũng nhìn không ra, đường đường Lý thị đứng đầu, ngày hôm nay ở đây bại cái lớn té ngã

Thoả thuê mãn nguyện mà đến, xám xịt mà đi!

Mà tại đại điện bên ngoài.

Mắt thấy Lý Thiên Hàn phụ tử chật vật mà đi bộ dáng, Văn Linh Tuyết ánh mắt cũng là một trận hoảng hốt, cái này. . . Cái tình huống gì

Hoàng Kiền Tuấn lại lại nhịn không được xùy đất bật cười, nhìn một cái, cái này không gọi tự rước lấy nhục lại tên gì

Lại nhìn Tô Dịch, thần sắc lạnh nhạt như trước, hắn tiện tay cầm lên bầu rượu, vì chính mình rót đầy một chén rượu, khoan thai uống một hơi cạn sạch.

Từ đầu đến cuối, hắn không đếm xỉa đến.

Nhưng lúc này từ Lý Thiên Hàn phụ tử mang đến phong ba, lại như vậy tan thành mây khói.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 22: Lão Thái Quân Cho Mời

Theo Nhiếp Bắc Hổ cùng Phó Sơn lần lượt xuất hiện, Hoàng Kiền Tuấn liền ý thức được, chân chính trò hay lên đài rồi.

Quả nhiên, chỉ một lát sau, Lý Thiên Hàn phụ tử liền mặt mũi mất hết, xám xịt rời đi!

Mà lúc này, làm chú ý tới khu vực phụ cận trung cái kia từng đạo nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt đều phát sinh biến hóa thời gian, Hoàng Kiền Tuấn lại là một trận thầm thoải mái.

Bởi vì tại trong tràng, chỉ hắn trước thời hạn liền đoán được tác động!

"Phụ thân nói không sai, Tô Dịch là một cái người thâm tàng bất lộ, vô pháp dùng lẽ thường đến cân nhắc, bằng không, lấy hắn ngày hôm qua tại Tụ Tiên Lâu biểu hiện ra quan hệ, một năm qua này, căn bản không cần đứng ở Văn gia, làm một cái bị người xem nhẹ người ở rể."

Hoàng Kiền Tuấn thầm nghĩ trong lòng.

Ngày hôm qua theo Tụ Tiên Lâu trở lại sau khi về nhà, hắn và phụ thân Hoàng Vân Trùng đã tiến hành dài đến cả đêm nói chuyện.

Cuối cùng, phụ tử hai người cho ra đồng dạng kết luận ——

Nếu như Tô Dịch có được năng lực lớn như thế, hoàn cam tâm đứng ở Văn gia, trong đó tất có ẩn tình!

Nguyên nhân ngày hôm nay hắn và phụ thân Hoàng Vân Trùng cùng một chỗ đến đây thời gian, không đến chủ động đi theo Tô Dịch bắt chuyện quá nhiều, e sợ cho gây ra động tĩnh gì, nhường Tô Dịch một ít chuyện bộc lộ ra đến.

Ngay cả vừa rồi tặng lễ thời gian, cũng đều là bả một đôi "Cửu Diệp Vương Tham" giao cho vợ chồng Văn Trường Thái, lúc sau bọn hắn chuyển giao cho vợ chồng Tô Dịch.

Đương nhiên, Văn Linh Chiêu là nhân tiện.

Dù sao tặng lễ cũng là cần danh nghĩa đấy.

Hoàng Kiền Tuấn cũng phát giác được, Nhiếp Bắc Hổ, Phó Sơn chống đỡ hiển nhiên cũng đoán ra, Tô Dịch không muốn bại lộ một ít chuyện, cho nên phía trước đến dự tiệc thời gian, đều rất ăn ý đất tại "Diễn kịch" !

"Cái này Văn gia trên dưới tất cả mọi người sợ là căn bản nghĩ không ra, không chỉ là ta cùng phụ thân, ngay cả Nhiếp Bắc Hổ cùng Phó Sơn hai vị đại nhân vật, kỳ thật đều là hướng về phía Tô Dịch mặt mũi mới đến đấy. . . Hặc hặc, điều này cũng rất có ý tứ rồi!"

Hoàng Kiền Tuấn thâu vui cười.

Tô Dịch cũng không biết, Hoàng Kiền Tuấn cái này bướng bỉnh thiếu niên nội tâm đùa giỡn hội như vậy chừng.

Hắn chính là biết rõ, cũng đã định trước hội cười trừ.

Huống chi, hắn lại làm sao nhìn không ra, vô luận Hoàng Vân Trùng phụ tử, còn là Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ, đều là bởi vì chính mình nguyên nhân, mới đến cổ động hay sao?

"Không hợp, bọn họ là hướng về phía Tiêu lão gia tử cùng Tử Cận mặt mũi mới đến đấy."

Tô Dịch ám sát.

Lấy hắn kiếp trước lịch duyệt tâm cảnh, đâu có thể nào sẽ vì thử đắc chí, cũng căn bản khinh thường mượn người khác khí thế giải quyết sự tình.

Xét đến cùng, đây hết thảy hoàn toàn chính là những người kia tự chủ trương mà thôi.

Tông tộc đại điện.

Theo Lý Thiên Hàn phụ tử rời đi, nguyên bản căng thẳng bầu không khí áp lực lập tức tiêu tán không ít.

Văn Trường Kính vẻ mặt tràn đầy tươi cười, nhiệt tình mời Phó Sơn cùng Nhiếp Bắc Hổ nhập tọa.

Hôm nay hai vị đại nhân này vật, quả thực chính là Định Hải Thần Châm, một lần hành động giúp đỡ Văn gia biến nguy thành an!

"Lần này đến đây, Phó mỗ khác có một cái chuyện quan trọng muốn làm, tửu yến này liền không tham gia rồi."

Phó Sơn cười phất tay.

Rồi sau đó, hắn quay người đi tới trước người Văn Trường Thái, lại cười nói:

"Hai vị, một vị quý nhân dặn dò ta đưa tới một phần lễ vật, hoàn mời các ngươi chuyển giao cho vợ chồng Tô Dịch."

Nói qua, thần sắc hắn trịnh trọng mà đi lấy ra một cái hộp gấm lớn nhỏ lòng bài tay, đưa tới, "Nhớ kỹ, cái hộp gấm này chỉ vợ chồng Tô Dịch mới có thể mở ra."

Văn Trường Thái cùng Cầm Thiến đã bị kinh hãi giống như, vụt đất đứng dậy, thiếu chút nữa đánh ngã trước người cái bàn, căn bản không nghĩ tới, đường đường Quảng Lăng thành chủ, lại sẽ đích thân vì bọn họ nhà tặng lễ!

Đại điện những người khác cũng đều sửng sốt, hai mặt nhìn nhau.

Vừa vặn Hoàng gia tộc trường Hoàng Vân Trùng tự mình đưa cho Văn Trường Thái một nhà "Cửu Diệp Tham Vương", khiến cho người kinh ngạc muôn phần.

Như thế nào hiện tại, cả thành chủ đại nhân đều làm như vậy?

Văn Trường Kính đợi Văn gia đại nhân vật cũng đều trợn mắt há hốc mồm, hôm nay cuối cùng tình huống như thế nào?

Lão Tam nhà thế nào thoáng cái tựu thành bánh trái thơm ngon rồi hả?

"Nhiều. . . Đa tạ thành chủ đại nhân!"

Văn Trường Thái kích động đến độ nhanh khống chế không nổi nội tâm tâm tình, thanh âm rung động lắc lư.

Cầm Thiến nét mặt phơi phới, chỉ cảm thấy những năm này trong nội tâm tích góp từng tí một ủy khuất cùng bị đè nén, đều tại thời khắc này đã nhận được phát tiết cùng an ủi.

Nàng hít thở sâu một hơi trung khí, vẻ mặt tươi cười, cung kính thi lễ một cái, nói: "Ta thay nữ nhi cùng con rể đa tạ thành chủ đại nhân ưu ái!"

Nói cho hết lời, nàng đưa tầm mắt nhìn qua đại điện mọi người cái kia ngốc trệ bộ dáng, trong lòng tràn đầy đắc ý tự hào, khóe môi cũng không khỏi hơi hơi nhếch lên.

Cuối cùng có lão nương hãnh diện một ngày!

Phó Sơn nói: "Không cần cám ơn ta, phần lễ vật này là một vị quý nhân tặng cho, ta chỉ là làm thay chuyển giao mà thôi."

"Xin hỏi Phó đại nhân, vị quý nhân nào tặng cho?"

Cầm Thiến hiếu kỳ.

Đại điện những người khác cũng vểnh tai.

Có thể sai khiến thành chủ Phó Sơn tự mình ra mặt, bực này quý nhân há lại bình thường?

Hoàng Vân Trùng mơ hồ có chút đã minh bạch, trong lòng nhịn không được run lên, trong đầu hiện ra một cái tôn xưng ——

Linh Dao quận chúa!

Lại thấy Phó Sơn mỉm cười lắc đầu, nói: "Quý nhân thân phận không thích hợp tiết lộ, thứ cho Phó mỗ không tiện trả lời. Hai vị chỉ cần nhớ rõ ràng, lễ vật là cho vợ chồng Tô Dịch đấy, như vậy đủ rồi."

Cầm Thiến vội vàng nói: "Ta định sẽ đích thân chuyển giao cho bọn họ."

Mọi người thần sắc đã trở nên vi diệu đứng lên.

Phó Sơn liên tục dặn dò phần lễ vật này là tặng cho vợ chồng Tô Dịch đấy, cái này không thể nghi ngờ thâm ý sâu sắc!

"Linh Chiêu hôm nay là Thiên Nguyên học cung đệ tử, chẳng lẽ là bởi vì này cái nguyên do?"

Văn Trường Kính, Văn Trường Thanh bọn hắn những thứ này Văn gia đại nhân vật liếc nhau, đều vô thức cho là, phần lễ vật này cùng Văn Linh Chiêu thoát khỏi không ra liên quan.

Căn bản là không ai bả chuyện này hướng trên người Tô Dịch nghĩ.

"Nhiếp thống lĩnh, ngươi lưu ở nơi đây thay ta yến ẩm, Phó mỗ khác có chuyện quan trọng, cáo từ trước."

Phó Sơn quay người dặn dò Nhiếp Bắc Hổ một tiếng, liền quay người mà đi.

Văn Trường Kính đám người liền vội vàng tiến lên đưa tiễn.

Đi ra đại điện, làm đi qua bên người Tô Dịch thời gian, Phó Sơn rất tự nhiên dừng một cái bước chân, dáng tươi cười ấm áp nói: "Tô công tử, Phó mỗ đi đầu một bước."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Một màn này bị mọi người thấy tại đáy mắt, mặc dù đều vô cùng kinh ngạc, đều vô thức cho là, Tô Dịch là dính Văn Linh Chiêu ánh sáng, mới sẽ phải chịu Phó Sơn khác mắt thấy chờ.

Cho đến Phó Sơn một đoàn người thân ảnh biến mất, Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được thấp giọng tán thưởng, "Tô ca, tại trong tràng, hay vẫn là ngươi cực kỳ có mặt mũi!"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Ngươi không hận ta?"

Hoàng Kiền Tuấn toàn thân cứng đờ, mặt lộ vẻ xấu hổ vẻ, ngượng ngùng nói: "Cha ta đêm qua đã hung hăng giáo huấn ta, cũng cho ta triệt để đã minh bạch Hòa Tô ca ở giữa có bao nhiêu chênh lệch. . . Ta. . . Trong nội tâm của ta chỉ sợ hãi cùng vui mừng, tuyệt không cừu hận."

Tô Dịch ồ một tiếng, nói: "Hy vọng ngươi là nghĩ như vậy đấy."

Nghe hai người đối thoại, Văn Linh Tuyết đầu càng mơ hồ, hôm nay phát sinh liên tiếp sự tình không khỏi cũng quá kì quái. . .

Phó Sơn tuy rằng đầu lưu lại một lát liền rời đi, nhưng ảnh hưởng vẫn còn tại.

Tông tộc trong đại điện, bầu không khí lần nữa trở nên náo nhiệt lên, rất nhiều tân khách đều nhao nhao chủ động đứng dậy, đi cho vợ chồng Văn Trường Thái mời rượu hàn huyên.

Văn Trường Thái làm người mặc dù trung thực, nhưng là không ngốc, hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, trong lòng cũng cao hứng không thôi.

Mà Cầm Thiến thì càng hưng phấn, thần thái sáng láng, mặt mày hớn hở, mặc dù cố hết sức nghĩ che giấu nội tâm vui sướng, nhưng chỉ là khống chế không nổi. . .

Văn Trường Kính, Văn Trường Thanh bọn hắn những thứ này Văn gia đại nhân vật cũng thật cao hứng, Lý Thiên Hàn phụ tử không công mà về, một cuộc nguy cơ như vậy hóa giải.

Càng khó được chính là, đã có Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ cổ động, làm cho ở đây tất cả tân khách thái độ cũng đã xảy ra biến hóa vi diệu.

Đây đối với tình cảnh không lớn bằng lúc trước Văn gia mà nói, không thể nghi ngờ là một cái cọc chuyện tốt!

"Hoàng huynh, ngươi đây là triệt để cải biến thái độ?"

Nhiếp Bắc Hổ cùng Hoàng Vân Trùng ngồi lần lượt, không để lại dấu vết hỏi ra tiếng.

"Hôm qua là Hoàng mỗ có mắt không tròng, xông tới Tô công tử, đâu còn có thể vì thử ghi hận?"

Hoàng Vân Trùng cười ha hả đạo "Cũng nhiều thua thiệt Tô công tử hôm qua hạ thủ lưu tình, để cho ta cùng ta mà khỏi bị càng lớn tai hoạ, trong nội tâm của ta nhưng rất cảm kích, nguyên nhân ngày hôm nay tự mình đến đây, vừa là Văn lão thái Quân chúc thọ, thứ hai đưa lên một chút lễ mọn, lấy bề ngoài trong lòng áy náy."

Nhiếp Bắc Hổ giật mình chỉ chốc lát, thật sâu nhìn Hoàng Vân Trùng một cái, nói: "Ta đoán Hoàng huynh hoàn khác có một chút chưa nói."

Hoàng Vân Trùng lông mày làm rung động: "Nguyện nghe cao kiến."

Nhiếp Bắc Hổ ánh mắt nhìn hướng đại điện bên ngoài, rơi vào ngồi ở Tô Dịch bên cạnh Hoàng Kiền Tuấn trên người, ý vị thâm trường nói:

"Ngươi sợ là đã nhìn ra, lấy Tô công tử quan hệ, về sau tiền đồ đã định trước không thể hạn lượng, cho nên định đem phát sinh ngày hôm qua tai họa coi như một cơ hội, thông qua đền bù tổn thất cùng xin lỗi, cùng Tô công tử dựng trên một tầng quan hệ, đúng hay không?"

Hoàng Vân Trùng ánh mắt ngưng lại, chợt cười nói: "Cha mẹ chi ái tử, là chi kế sâu xa, ta như thế, Nhiếp huynh làm sao không như thế?"

Nhiếp Bắc Hổ giơ lên chén rượu, hặc hặc cười nói: "Đến, ta và ngươi cùng uống một chén."

Ngồi ở trên đầu Văn lão thái Quân đem trong đại điện một màn kia màn thu hết vào mắt, nhưng trong lòng ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

Hôm nay là nàng tám mươi thọ yến.

Hôm nay đã xảy ra quá nhiều chuyện.

Nhưng nàng hiểu rõ, Văn gia có thể biến nguy thành an, đơn giản là mượn kẻ khác khí thế.

Như bản thân không đủ mạnh lớn, loại ma lực này cục diện, Văn gia phồn vinh biểu tượng cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn!

Nghĩ vậy, Văn lão thái Quân ánh mắt xuyên qua đại điện tân khách, nhìn về phía đại điện bên ngoài một đạo thân ảnh trên.

Người nọ một bộ màu xanh vải bào, thân ảnh thon gầy, tùy ý mà ngồi, liền có xuất trần thoát tục tới khí chất, cùng mọi người chung quanh có vẻ hoàn toàn xa lạ.

Hít thở sâu một hơi trung khí, Văn lão thái Quân thu hồi ánh mắt, đối với bên người tỳ nữ nói: "Đi nhường lão Tam nhà vợ tới."

Nữ tỳ vội vàng lĩnh mệnh mà đi.

Rất nhanh, Cầm Thiến hấp tấp mà đến, vẻ mặt nghi ngờ nói: "Lão thái quân gọi ta chuyện gì?"

Lão thái quân thần sắc uy nghiêm nói: "Ngày hôm nay Phó đại nhân cùng hoàng tộc trưởng đưa đến nhà các ngươi lễ vật, ngươi không được tự mình lưu lại, đợi thọ yến chấm dứt, liền giao cho Tô Dịch."

Cầm Thiến sắc mặt biến hóa, miễn cưỡng cười nói: "Lão thái quân quá lo lắng, ta cũng sẽ không tham lam những thứ này. Chỉ là. . . Lễ vật này là tiễn đưa giao cho nữ nhi của ta cùng con rể đấy, một mình giao cho Tô Dịch lời nói. . ."

Lão thái quân Lãnh Tiếu nói: "Ngươi tâm tư gì ta rõ ràng nhất, đổi lại thường ngày, ta tự nhiên lười để ý đến hội, nhưng chuyện hôm nay bất đồng trước kia, ngươi tốt nhất vỗ ta nói đi làm!"

Cầm Thiến toàn thân gửi đi cứng, nàng nguyên bản hoàn toàn chính xác ý định riêng giữ lại cái này hai phần lễ vật đấy.

Nhưng bị lão thái quân như vậy mệnh lệnh về sau, cuối cùng vẫn còn bỏ đi ý nghĩ này, ủ rũ nói: Ừ

Đuổi rồi Cầm Thiến, lão thái quân đứng dậy, đối với bên người tỳ nữ nói: "Ngươi lại đi nói với Tô Dịch, nhường hắn đến hoa trà đường tới gặp ta."

Ừ

Nữ tỳ lĩnh mệnh.

Đại điện bên ngoài.

Khi biết được cái kia tỳ nữ Lai Ý, Tô Dịch con mắt ở chỗ sâu trong nổi lên một vòng dị sắc, lão thái thái cuối cùng kiềm chế không được sao?

Cũng tốt.

Ngày hôm nay bản thân sở dĩ tới tham gia thọ yến, vốn là cùng với nàng nhờ một chút chuyện năm đó.

"Ngươi tới dẫn đường."

Tô Dịch đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch, thản nhiên đứng dậy, cùng theo nữ tỳ cùng một chỗ, tiến về trước hoa trà đường bước đi.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 23: Qua Lại Ân Oán Trong Lòng Có Chấp

Hoa trà đường.

Làm Tô Dịch đến thời gian, chỉ Văn lão thái Quân một người ngồi ở đó.

Nàng tóc trắng xoá, mặc dù đã tám mươi tuổi, nhưng tinh thần quắc thước, ngồi ở đó tự có một cỗ sống thượng vị uy thế.

"Tam thiếu gia, nơi đây ngoại trừ ngoài ta ngươi, cũng không có những người khác, cũng không cần cùng lão thân hành lễ."

Văn lão thái Quân chỉ vào cung điện một bên một trương chỗ ngồi, thần sắc lãnh đạm, "Ngồi."

Tam thiếu gia!

Xưng hô như vậy, nhường Tô Dịch ánh mắt nổi lên một tia hoảng hốt.

Ở kiếp này hắn, là Ngọc Kinh Thành Tô gia một gã con vợ kế, xếp hạng thứ ba, bên trên có một cái ca ca, một cái tỷ tỷ, phía dưới còn có một đệ đệ.

Bất quá, bởi vì hắn là thứ xuất, hơn nữa mẫu thân Diệp Vũ Phi chết sớm, nhường hắn từ nhỏ đến lớn chuẩn bị nhận vắng vẻ, địa vị cả Tô gia một gã quản sự cũng không bằng.

"Lão thái quân tìm ta chuyện gì?"

Tô Dịch âm thầm lắc đầu, tùy ý ngồi xuống, dáng vẻ thanh thản.

Tại toàn bộ Tô gia, chỉ hắn biết rõ, Văn lão thái Quân Lương ôn bích lúc tuổi còn trẻ, là Ngọc Kinh Thành Tô thị một gã nữ tỳ, hầu hạ tại Tô gia tộc trường Tô Hoằng Lễ bên người ba mươi năm lâu.

Mà Tô Hoằng Lễ, chính là Tô Dịch ở kiếp này phụ thân!

"Chuyện gì?"

Lão thái quân ánh mắt lạnh như băng, đạo "Vừa rồi phát sinh ở thọ yến trên từng kiện từng kiện sự tình, Tam thiếu gia lẽ nào đều quên?"

"Người khác có lẽ đều sẽ cho rằng, Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ cùng Hoàng Vân Trùng ba người là hướng về phía Linh Chiêu nha đầu kia mà đến, nhưng ta cũng sẽ không!"

"Hiện tại, ta chỉ hỏi Tam thiếu gia, có hay không muốn cùng ta giải thích hay sao?"

Nàng ngôn từ hùng hổ dọa người, thanh sắc đều mãnh liệt!

Đổi lại là trước đây Tô Dịch, sợ là đã bị lão thái quân khí thế trên người chấn nhiếp.

Nhưng bây giờ, lại làm sao bị một cái tiểu lão thái bà hù dọa rồi hả?

Bất quá, Tô Dịch cũng có chuyện muốn hỏi Văn lão thái Quân, thật cũng không có so đo những thứ này, mây trôi nước chảy nói:

"Nếu ta phỏng đoán không tệ, bọn hắn lần này đích xác là hướng về phía mặt mũi của ta mà đến."

Đùng!

Văn lão thái Quân rõ ràng tức giận, một chưởng vỗ vào cái ghế trên lan can, mặt mo âm trầm đáng sợ, lạnh lùng nói:

"Tam thiếu gia, ngươi còn nhớ được một năm trước ở rể Văn gia thời gian, phụ thân ngươi để cho ta chuyển cáo lời của ngươi?"

Không chờ Tô Dịch mở miệng, nàng từng chữ một nói: "Dám lấy Tô thị danh tiếng nghĩa làm việc, nhất định giết tới!"

"Dám bước vào Ngọc Kinh Thành nửa bước, nhất định giết tới!"

Bầu không khí đột nhiên trở nên áp lực vô cùng.

Lần này đằng đằng sát khí, Lãnh Khốc Vô Tình lời nói đích xác là Tô Dịch phụ thân Tô Hoằng Lễ theo như lời.

Nguyên nhân chính là như thế, Tô Dịch ở rể Văn gia một năm nay, đừng nói là Quảng Lăng thành người, chính là Văn gia trên dưới, cũng chỉ có Văn lão thái Quân một người biết rõ thân phận của hắn.

"Lão thái quân là cho là ta dùng Tô gia Tam thiếu gia tên tuổi, mới khiến cho Phó Sơn đám người đến đây dự tiệc hay sao?"

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên.

Văn lão thái Quân chau mày, thần sắc càng hàn lãnh, "Chẳng lẽ không phải?"

"Là cùng không phải là, ngươi có thể đi hỏi một chút Phó Sơn bọn hắn, lấy ngươi hôm nay làm cho nắm giữ lực lượng, muốn tìm hiểu điểm ấy tin tức, nên tuyệt không phải việc khó."

Tô Dịch khẩu khí tùy ý, "Mà ta có thể nói cho ngươi là, ta Tô Dịch hiện tại không biết dùng Tô thị nhất tộc danh nghĩa làm việc, về sau. . . Cũng

tuyệt đối sẽ không!"

Hắn ánh mắt lạnh nhạt, đồng tử ở chỗ sâu trong lại mơ hồ có bễ nghễ ý bắt đầu khởi động.

Đường đường Huyền Quân Kiếm Chủ, không cần mượn điểm ấy hư danh làm việc?

Văn lão thái Quân rõ ràng khẽ giật mình, nhịn không được lần nữa dò xét Tô Dịch một phen, trong lòng dâng lên không nói ra được lạ lẫm cảm giác.

Thật giống như nàng làm cho quen thuộc cái kia Tam thiếu gia, thoáng cái biến thành một người khác rồi.

Trầm mặc một lát, nàng rồi mới lên tiếng: "Chuyện này, ta thì sẽ tra rõ ràng!"

Tô Dịch cười cười, không đến lại giải thích cái gì.

"Tuy rằng ta tạm thời không rõ ràng lắm Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ bọn hắn vì cái gì như vậy coi trọng ngươi, nhưng ta không thể không nói, tại Ngọc Kinh Thành Tô thị trong mắt, tượng Phó Sơn bực này nhân vật, giống như trên mặt đất nho nhỏ con sâu cái kiến, căn bản không cần Tô thị bản thân động thủ, chỉ cần một câu, bọn hắn liền chết không có chỗ chôn!"

Văn lão thái Quân thần sắc lạnh lùng, đang nói đến Ngọc Kinh Thành Tô thị thời gian, trong giọng nói không tự giác toát ra một cỗ kiêu ngạo ý.

"Vì vậy, ta khuyên ngươi tốt nhất an phận một chút, bằng không, cùng ngươi có quan hệ người sợ là đều nhân ngươi mà gặp nạn!"

Tô Dịch nhớ lại một cái Ngọc Kinh Thành Tô thị tình huống, không thừa nhận cũng không được, Văn lão thái Quân chuyện đó cũng không khoa trương.

Ngọc Kinh Thành chính là Đại Chu Hoàng đô.

Mà Tô thị nhất tộc, lại nổi tiếng Ngọc Kinh Thành tứ đại đứng đầu thế gia trung!

So sánh với, Quảng Lăng thành vẻn vẹn nhưng Vân Hà quận mười chín thành một trong, Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ nhân vật như vậy, tại Tô gia trước mặt, hoàn toàn chính xác căn bản chưa đủ nhìn đấy.

Được xưng tụng cách biệt một trời một vực!

Chỉ tiếc, Văn lão thái Quân tịnh không rõ ràng lắm, Tô Dịch căn bản không có ý định mượn bất luận kẻ nào lực lượng làm việc!

Đừng nói là Phó Sơn, chính là Ngọc Kinh Thành Tô thị, trong mắt hắn cũng chính là thế tục nhân gian một cái thế lực nhỏ mà thôi, tịnh không có gì quá lớn khác nhau.

"Phó Sơn Hòa Tô nhà bỉ, hoàn toàn chính xác thua kém không ít, nhưng tại ngày hôm nay thọ yến lên, Văn gia lại cần dựa vào Phó Sơn đến giữ thể diện."

Tô Dịch thần sắc bình thản nói, "Lão thái quân, như thế xem, hiện nay ngươi, sợ là rất khó lại được đã đến từ Ngọc Kinh Thành Tô gia trợ giúp."

Một câu, lại giống như đâm đau đớn lão thái thái tâm, nàng sắc mặt thoáng cái trở nên khó nhìn lên.

Thấy vậy, Tô Dịch không cần phải nhiều lời nữa.

Trước đây Văn lão thái Quân, cuối cùng nhưng Tô gia một cái tỳ nữ mà thôi.

Hơn nữa những năm gần đây này, nàng từ lâu không có ở đây Tô gia cống hiến, Tô gia yên có thể còn có thể nhớ nàng như vậy tỳ nữ?

Hít thở sâu một hơi trung khí, Văn lão thái Quân mặt lộ vẻ mỉa mai, nói: "Không nghĩ tới, mới ở rể ta Văn gia một năm thời gian mà thôi, Tam thiếu gia miệng cũng trở nên như thế được."

Tô Dịch thấy được một tia thẹn quá hoá giận mùi vị, lơ đễnh mà cười nói: "Lão thái quân, người đều sẽ là biến thành. Lần này đến đây, ta cũng có sự tình muốn thỉnh giáo lão thái quân."

Văn lão thái Quân lông mi hơi nhíu, nói: "Hòa Tô nhà có quan hệ?"

Tô Dịch gật đầu nói: "Đúng vậy, ta muốn, tại ta ở rể Văn gia trong chuyện này, đến tột cùng là chủ ý của người nào?"

Văn lão thái Quân trầm mặc một lát, nói: "Là tiểu chủ mẫu đề đề nghị, phụ thân ngươi làm quyết định."

"Du Thanh Chi?"

Tô Dịch ánh mắt ở chỗ sâu trong hàn mang lóe lên.

Văn lão thái Quân trong miệng "Tiểu chủ mẫu", chính là phụ thân của hắn Tô Hoằng Lễ làm cho lấy cái thứ tư thê tử, tên là Du Thanh Chi.

"Không sai."

Văn lão thái Quân gật đầu, nàng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa Tô Dịch hội gọi thẳng đối phương tên.

Năm đó ở Tô gia, ai cũng hiểu rõ, tiểu chủ mẫu Du Thanh Chi cuối cùng không nhìn trúng đấy, chính là Tô Dịch cái này cái con vợ kế!

"Lấy tính cách của nàng, ban đầu ở biết được ta tu vi mất hết về sau, vì cái gì không giết ta diệt khẩu? Nàng hẳn là rõ ràng nhất, trong nội tâm của ta đối với nàng hận ý mười phần, không giết ta, cuối cùng là cái tai hoạ ngầm."

Tô Dịch có chút khó hiểu.

Văn lão thái Quân không khỏi Lãnh Tiếu, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt tràn ngập thương cảm, "Tam thiếu gia, mẹ của ngươi chết sớm, cả phụ thân ngươi cũng xem ngươi là nghiệt tử, theo không quan tâm. Hơn nữa ngươi tu vi mất hết về sau, cùng phế nhân cũng không có khác nhau, cũng xứng 'Tai hoạ ngầm' hai chữ?"

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: "Nhưng bất kể như thế nào, trên người của ngươi dù sao chảy xuôi theo Tô thị máu, tiểu chủ mẫu như giết ngươi, nhất định sẽ khiến phụ thân ngươi bất mãn cùng loại trừ, cái này cái được không bù đắp đủ cái mất. Tiểu chủ mẫu cái kia đợi tuyệt đỉnh người thông minh, từ sẽ không làm ra bực này chuyện ngu xuẩn."

Tô Dịch một trận trầm mặc.

Lại nói tiếp, hắn cái này cái Tô gia con vợ kế vận mệnh thật là đủ thảm đấy.

Bốn tuổi thời gian, mẫu thân Diệp Vũ Phi thân nhuộm bệnh nặng, cuối cùng buông tay nhân gian.

Từ đó trở đi, tình cảnh của hắn liền trở nên cực kỳ quẫn bách khốn đốn.

Phụ thân của hắn Tô Hoằng Lễ căn bản không chào đón hắn, đối với hắn mặc kệ không hỏi.

Ngay tiếp theo toàn bộ Tô gia trên dưới, đều không ai dám cùng hắn thân cận, làm cho hắn chuẩn bị nhận vắng vẻ.

Mà theo tuổi phát triển, tiếp xúc sự tình càng ngày càng nhiều, hắn bắt đầu hoài nghi năm đó hại chết mẫu thân Diệp Vũ Phi hung thủ, chính là phụ thân Tô Hoằng Lễ!

Điều này làm cho nội tâm của hắn lại là thống khổ lại là phẫn hận.

Cuối cùng, tại bốn năm trước, hắn lựa chọn tiến về trước Thanh Hà kiếm phủ tu hành, ý đồ thông qua bước lên võ đạo chi lộ, làm cho mình trở nên cường đại lên.

Nhưng vẻn vẹn ba năm sau, bởi vì thức tỉnh trí nhớ kiếp trước nguyên nhân, làm cho hắn tu vi mất hết, cuối cùng tại Tô gia lực lượng an bài xuống, đã thành cái này Văn gia người ở rể. . .

"Mười thứ hạng đầu bảy năm ta đây, trải qua hoàn toàn chính xác quá biệt khuất đi một tí." Tô Dịch âm thầm cảm khái.

Lúc trước hắn chải vuốt bản thân ký ức, phát hiện mình ở kiếp này đối với phụ thân Tô Hoằng Lễ, tiểu chủ mẫu Du Thanh Chi hận ý, từ lâu đã thành trong lòng chấp niệm.

"Cái này cái chấp niệm, tự nhiên từ ta lúc này đến hóa giải."

Tô Dịch con mắt lần nữa trở nên bình tĩnh trở lại.

Chấp niệm không cần thiết, nhất định ảnh hưởng về sau căn cứ chính xác con đường!

"Đúng rồi, ta tiền trận vừa nghe nói một kiện oanh động Ngọc Kinh Thành đại sự."

Văn lão thái Quân đột nhiên mở miệng, ánh mắt cân nhắc, "Đệ đệ của ngươi Tô Bá Nính, tuy chỉ mười sáu tuổi, hôm nay đã là tụ khí cảnh "Hóa Cương" thời hạn cường giả, bị coi là "Ngọc Kinh tám xuất sắc" một trong."

"Đại Chu hoàng thất đã đáp ứng, chỉ cần đệ đệ của ngươi mười tám tuổi trước bước vào Dưỡng Lô cảnh, trở thành Võ Đạo tông sư, sẽ đưa hắn tiến về trước Đại Chu đệ nhất Thánh Địa "Tiềm Long Kiếm Tông" tu hành!"

Tô Dịch khẽ giật mình, trong đầu hiện ra một người mặc ngọc bào tuấn tú thiếu niên bộ dáng.

Tô Bá Nính.

Tiểu chủ mẫu Du Thanh Chi chi tử, Tô Hoằng Lễ dưới gối con nhỏ nhất, cũng bị coi là Tô gia dòng chính đệ tử ở bên trong, võ đạo thiên phú cao nhất tuyệt thế kỳ tài!

Du Thanh Chi tuy là Tô Hoằng Lễ cái thứ tư thê tử, mà dù sao là chính thất, cho nên Tô Bá Nính là cậu ấm.

So sánh với, Tô Dịch mẫu thân Diệp Vũ Phi thì là thiếp thất, Tô Dịch dĩ nhiên là là con vợ kế.

Tóm lại, năm đó ở Tô gia thời điểm, vô luận phương nào trước mặt, Tô Dịch cái này cái con vợ kế mặc dù là huynh trưởng, nhưng căn bản liền vô pháp đi cùng Tô Bá Nính đánh đồng.

"Mười tám tuổi thành Võ Đạo tông sư? Vậy cũng là tuyệt thế kỳ tài?"

Tô Dịch âm thầm buồn cười.

Hắn tự nhiên biết rõ, Văn lão thái Quân là cố ý cầm chuyện này kích thích hắn.

Nhưng nàng đã định trước nghĩ không ra, tại chính mình trong mắt, mười tám tuổi Võ Đạo tông sư, tại Đại Hoang Cửu Châu vừa nắm một bó to, không được quá nhiều, căn bản không có gì nhưng để trong lòng đấy.

"Nếu không sự tình khác, ta cáo từ trước."

Tô Dịch đứng dậy quyết định ly khai.

Hắn đã xác định một ít chuyện, không có ý định lưu lại nữa.

"Chậm đã."

Văn lão thái Quân gọi lại hắn, "Tam thiếu gia, tại ngươi trước khi đi, lão thân cho ngươi xem một vật."

Lúc nói chuyện, nàng theo trong cửa tay áo xuất ra một khối màu bạc Ngọc Phù, giơ lên cho Tô Dịch xem, "Tam thiếu gia cũng biết cái này là vật gì?"

Khối ngọc này phù ước chừng ba thốn lớn nhỏ, toàn thân màu bạc, ngọc cũng không phải ngọc, hiện ra một tầng nhàn nhạt phát sáng.

Tô Dịch ánh mắt lập tức bị hấp dẫn.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 24: Còn Trẻ Ngu Ngốc Tự Cho Là Đúng

Vẻn vẹn một cái, Tô Dịch không khỏi kinh ngạc nói: "Nguyên phù?"

Nếu nói Nguyên phù, chính là do bước vào Nguyên đạo tu sĩ làm cho luyện chế, trong đó rót đầy Nguyên lực, có được nhiều loại bất khả tư nghị lực lượng.

Đặt tại cái này Đại Chu cảnh nội, bước vào Nguyên đạo tồn tại, đã bị coi là lục địa thần tiên.

Mà từ nhân vật bực này luyện chế thử loại bảo vật, tuyệt đối có thể nói là Vạn Kim khó cầu trọng bảo!

"Đúng vậy, thử phù danh gọi 'Tinh Nhận " chính là ngươi ở rể Văn gia trong ngày hôm ấy, từ phụ thân ngươi tặng cho, bóp nát vật ấy, một kích lại giết chết Võ Đạo tông sư!"

Lão thái quân vốn là cẩn thận từng li từng tí đem Ngọc Phù thu hồi, lúc này mới một cái cái eo, trên mặt lộ ra kiêu ngạo vẻ, "Mà bảo vật này, chính là ta Văn gia lớn nhất dựa."

Tô Dịch âm thầm lắc đầu, một quả Nguyên phù mà thôi, đáng giá như vậy kiêu ngạo?

"Lão thái quân nói với ta những thứ này làm chi?" Hắn nói.

"Tam thiếu gia, theo ngươi ở rể Văn gia đến bây giờ, ngoại trừ đụng phải một chút nói móc cùng đối xử lạnh nhạt, có từng có bất kỳ người chân chính động thủ khi dễ ngươi?" Lão thái quân hỏi.

Tô Dịch lắc đầu, "Cái này thật không có."

Văn lão thái Quân thần sắc nghiêm trọng, lời nói mang uy hiếp, "Cái kia Tam thiếu gia ngươi hãy nghe cho kỹ, ta mặc kệ trong lòng ngươi có hay không hận Văn gia, có thể sau đó nếu dám làm ra một chút đối với Văn gia bất lợi sự tình, ta nhất định không tha cho ngươi!"

Tô Dịch giờ mới hiểu được, vừa rồi lão thái thái xuất ra cái kia một quả Nguyên phù, đơn giản chính là muốn mượn thử uy hiếp bản thân mà thôi.

Hắn cười cười, không đến lưu lại nữa, quay người mà đi.

"Tiểu tử này như thế nào tựa như thay đổi một người giống nhau. . ."

Cho đến Tô Dịch thân ảnh biến mất tại hoa trà đường bên ngoài, lão thái quân cái này mới thu hồi ánh mắt, lông mày lại một chút nhíu lại, thần sắc xua tan đêm tối bất định.

"Chuyện hôm nay, có muốn hay không viết thư nói với Tô gia?"

Rất lâu, nàng phát ra một tiếng thở dài, làm ra quyết đoán, "Mà thôi, Tô gia sự tình, từ lâu không phải là ta một ngoại nhân có thể chộn rộn, chỉ cần tiểu tử này không làm thực xin lỗi Văn gia sự tình, ta đại khái có thể mở một con mắt nhắm một con mắt!"

. . .

Thọ yến còn đang tiến hành, bầu không khí náo nhiệt tiếng động lớn rầm rĩ.

Làm Tô Dịch phản hồi thời gian, chỉ thấy Văn Thiểu Bắc đợi Văn gia một đời tuổi trẻ, đều ông sao vây quanh ông trăng giống như cầm giữ đám tại một người trước người.

Cả Văn Linh Tuyết cũng đều ở trong đó.

Bị cầm giữ đám chính là Văn Giác Nguyên, tộc trưởng Văn Trường Kính chi tử, một cái có Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn tu vi tuấn kiệt, là Văn gia một đời tuổi trẻ lĩnh quân nhân vật.

Đương nhiên, cùng Lý gia Lý Mặc Vân so sánh với, danh khí liền hơi kém một chút.

"Tô ca, người đã trở về."

Khi thấy Tô Dịch, một người lẻ loi trơ trọi ngồi ở bàn rượu tiền Hoàng Kiền Tuấn vụt đất đứng dậy, lộ ra nhiệt tình khuôn mặt tươi cười.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Thọ yến đã tiến hành hơn phân nửa, ngươi như thế nào còn không đi?"

Hoàng Kiền Tuấn ngượng ngùng nói: "Tô ca không ly khai, ta nào có ly khai đạo lý, vô luận như thế nào, ta cũng phải cùng đến cùng!"

Tô Dịch ồ một tiếng, làm sao nhìn không thấu Hoàng Kiền Tuấn cùng cha hắn thân Hoàng Vân Trùng tâm tư?

Không phải là muốn "Tang sự thích làm", đem ngày hôm qua tai họa coi là một cơ hội, cùng bản thân tu sửa quan hệ, tốt nhất còn có thể cùng bản thân lại gần hơn một chút khoảng cách!

"Tô Dịch, Giác Nguyên đường huynh có lời muốn nói với ngươi, mau cùng ta đi tới."

Cách đó không xa, Văn Thiểu Bắc đột nhiên đi tới, ánh mắt kiêu căng, tìm từ đông cứng.

Tô Dịch giương mắt nhìn nhìn cách đó không xa, chỉ thấy bị mọi người cầm giữ đám Văn Giác Nguyên, ánh mắt chính triều bản thân xem, sắc mặt treo một tia dè dặt vẻ.

Tô Dịch ánh mắt lần nữa nhìn về phía trước người Văn Thiểu Bắc, thần sắc bình thản nói: "Đi nói cho hắn biết, muốn nói chuyện có thể, nhường chính hắn tới."

Tại vừa tới tham gia thọ yến thời gian, cái này Văn Thiểu Bắc liền lời nói mang khinh miệt, quát tháo Tô Dịch thân là người ở rể không đủ tư cách dự thính ở nơi này.

Về sau, Văn Thiểu Bắc càng mượn cơ hội tổn hại Văn Trường Thái một thanh, nhường Văn Linh Tuyết giận dỗi không thôi.

Hiện tại, hắn không ngờ hành động nổi lên Văn Giác Nguyên chó săn!

Tô Dịch Tự Nhiên sẽ không khách khí rồi, ngôn từ lúc giữa cũng bả Văn Thiểu Bắc coi là chân chạy nhân vật.

"Ngươi. . . Ngươi nói cái gì?"

Văn Thiểu Bắc ngẩn ra, một cái người ở rể, lại vẫn dám ở trước mặt hắn sĩ diện?

Hoàng Kiền Tuấn trước tiên tiếp cận tới, ánh mắt thô bạo lành lạnh, nói: "Ngươi là ánh mắt mù, còn là lỗ tai điếc rồi, nghe không hiểu đầu đề câu chuyện?"

Văn Thiểu Bắc toàn thân cứng đờ, trong lòng bỡ ngỡ.

Tại Quảng Lăng thành, Hoàng Kiền Tuấn là tiếng tăm lừng lẫy quần áo lụa là, kiêu hoành bạt hỗ, tàn nhẫn tàn bạo, tại một đời tuổi trẻ ở bên trong, có rất ít không sợ Hoàng Kiền Tuấn đấy.

Văn Thiểu Bắc Tự Nhiên không ngoại lệ.

Hắn khó khăn nuốt phun ra nuốt vào bọt, thấp giọng nói: "Hoàng thiếu gia, chuyện này không liên quan gì đến ngươi. . ."

Hoàng Kiền Tuấn hừ đất một tiếng cắt ngang, "Nếu không phải ngày hôm nay là nhà ngươi lão thái quân thọ yến, có tin ta hay không dám ở chỗ này liền chuẩn bị tàn phế ngươi?"

Văn Thiểu Bắc xanh cả mặt, cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, triệt để ỉu xìu.

Hoàng Kiền Tuấn xem thường nói: "Nhìn một cái ngươi cái kia uất ức bộ dạng, về sau như đang còn muốn Quảng Lăng thành lăn lộn, liền cút nhanh lên trở về nói!"

Văn Thiểu Bắc quả thực như được đại xá, chạy như một làn khói.

Mắt thấy một màn này màn, Tô Dịch không khỏi âm thầm mỉm cười, quả nhiên, ác nhân hoàn cần ác nhân mài, Văn gia cái này một đời tuổi trẻ, không có vài cái có thể trọng dụng đấy.

"Tô ca, người cũng đừng trách ta nhiều chuyện, ta chỉ là không quen nhìn, một cái Văn gia chi thứ tiểu nhân vật mà thôi, lại dám đối với Tô ca người bất kính, quả thực chán sống lệch ra!"

Ở trước mặt đối với Tô Dịch thời gian, Hoàng Kiền Tuấn lập tức trở nên thuận theo vô cùng, giữa lông mày đều mang theo vẻ nịnh nọt.

"Ngươi ngược lại co được dãn được."

Tô Dịch sách một tiếng.

Hoàng Kiền Tuấn cũng không biết nghe ra trong lời nói châm chọc không đến, tự mình hắc hắc cười không ngừng.

"Cái gì? Tô Dịch dám nhường Giác Nguyên đường huynh đi tới tìm hắn?"

"Không biết tự lượng sức mình!"

. . . Cách đó không xa, làm Văn Thiểu Bắc phản hồi không lâu, những thứ kia cầm giữ đám tại Văn Giác Nguyên thiếu niên bên cạnh các thiếu nữ một trận bạo động, lại là kinh ngạc, lại là oán giận.

Văn Linh Tuyết cùng lúc đó, thầm hô không ổn, vội vàng hấp tấp chạy hướng Tô Dịch.

"Tỷ phu, ngươi đi mau, Văn Thiểu Bắc tên kia tại Giác Nguyên đường ca trước mặt châm ngòi ly gián!"

Văn Linh Tuyết nhanh chóng đạo tinh tế tỉ mỉ trắng nõn trên mặt đẹp đều là lo lắng.

"Lần này ngươi ngược lại là hiểu lầm Văn Thiểu Bắc rồi, hắn nói rất đúng lời nói thật, là Văn Giác Nguyên muốn cùng ta nói, mà không phải ta nghĩ cùng hắn nói, hắn chẳng lẽ không nên chủ động điểm?"

Tô Dịch cười mở miệng.

Hoàng Kiền Tuấn tại một bên gật đầu: "Tô ca nói cực đúng!"

Văn Linh Tuyết không khỏi ngây người, cái tình huống gì?

Nhưng vào lúc này ——

Cách đó không xa Văn Giác Nguyên đã bước đi, kia đi theo phía sau Văn gia một đám một đời tuổi trẻ nhân vật, phụ cận một chút tân khách ánh mắt cũng không khỏi bị hấp dẫn tới.

"Ta ngược lại không nghĩ tới, ngươi Tô Dịch bây giờ cái giá, nhưng càng lúc càng lớn."

Văn Giác Nguyên tại trước mặt Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chừng, cái cằm khẽ nâng, ánh mắt nổi lên khiếp người ánh sao.

Tại Văn gia, hắn là một đời tuổi trẻ nhân vật lãnh tụ, từ trước đến nay là được nhiều người ủng hộ.

Nhưng Tô Dịch một cái người ở rể, lại lại ngay trước mặt của mọi người, cự tuyệt tiến đến thấy hắn, điều này làm cho trong lòng của hắn có chút không vui.

"Văn Giác Nguyên, là ngươi tiên sĩ diện được không?"

Hoàng Kiền Tuấn xùy đất cười rộ lên, "Khoảng cách không đến mười trượng chi địa, ngươi lại làm cho Văn Thiểu Bắc làm con chó chân truyền lại tin tức, nếu bàn về, ngươi cái giá có thể thực không nhỏ."

Hắn ngày hôm nay là khách nhân, lại là Hoàng Vân Trùng con trai trưởng, mặc dù tu vi viễn thua kém hơn Văn Giác Nguyên, thế nhưng chưa nói tới sợ hãi rồi.

Văn Thiểu Bắc vừa thẹn vừa giận, ngay trước tất cả mọi người trước mặt, bị chửi chân chó, nhường hắn hận không thể tìm đầu kẽ đất chui vào.

Văn Giác Nguyên nhăn mày lại, lạnh lùng quét Hoàng Kiền Tuấn một cái, "Đây là ta Văn gia sự tình, ngươi tốt nhất không được nhúng tay!"

Nói qua, ánh mắt của hắn đã nhìn về phía Tô Dịch, thần sắc lạnh nhạt nói: "Ngươi không cần sợ, ta cũng không thèm đi khi dễ ngươi như vậy phế nhân, như truyền đi, ngược lại sẽ để cho thanh danh của ta bị liên lụy."

Bên cạnh không ít người đều không khỏi cười rộ lên.

"Ngươi muốn cùng ta trò chuyện đúng là những thứ này?"

Tô Dịch chắp tay tại cõng, sóng lớn không sợ hãi.

Văn Giác Nguyên châm chước một phen, rồi mới lên tiếng: "Ta chỉ là muốn nói cho ngươi, ngày hôm nay thọ yến lên, thành chủ đại nhân bọn họ là hướng về phía Linh Chiêu mặt mũi mà đến, mặc dù nói ngươi là Linh Chiêu phu quân, nhưng ngươi cuối cùng chỉ là một cái không lên được trên mặt bàn người ở rể!"

Lời nói này, làm thấp đi ý vị mười phần, phụ cận những thứ kia Văn gia người trẻ tuổi cười đến càng không chút kiêng kỵ.

Người ở rể, vô luận tại Đại Chu bất kỳ địa phương nào, cho tới bây giờ đều không lên được trên mặt bàn!

Văn Giác Nguyên lời nói này, không sai biệt lắm tương đương đại biểu cho bọn hắn những thứ này Văn gia tộc tiếng nói.

Lại thấy Tô Dịch hồn không thấy phẫn nộ, ngược lại lắc đầu, ánh mắt nổi lên một tia thương cảm.

"Ha ha ha. . ."

Mà Hoàng Kiền Tuấn đã lại nhịn không được cười lên.

Đây tuyệt đối là hắn hôm nay nghe được lớn nhất chê cười!

Người khác không rõ ràng lắm, hắn cái nào lại không biết, vô luận là Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ, vẫn là hắn lão tử Hoàng Vân Trùng, ngày hôm nay tất cả đều là hướng về phía Tô Dịch mà đến?

Những thứ này Văn gia một đời tuổi trẻ, hoàn toàn liền là có mắt không tròng, thiếu nợ chỉnh đốn!

Văn Linh Tuyết nội tâm nguyên bản lại là lo lắng, lại là phẫn nộ, ý định làm Tô Dịch cãi lại, nhưng Hoàng Kiền Tuấn cái kia khoa trương tiếng cười, lại làm cho nàng kinh ngạc, có chút trở tay không kịp.

Hơn là nàng, Văn Giác Nguyên đám người cũng đều có chút mộng, cái này mẹ nó có cái gì tốt cười kia ?

Hoàng Kiền Tuấn cái thằng này sợ không phải cái kẻ ngu?

Văn Giác Nguyên phiền chán đất quét Hoàng Kiền Tuấn một cái, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, lạnh lùng nói:

"Về sau, nếu như ngươi dám mượn Linh Chiêu tên tuổi làm xằng làm bậy, cáo mượn oai hùm, ta cái thứ nhất không tha cho ngươi!"

"Lời nói này, ngươi tốt nhất nhớ kỹ trong lòng!"

Dứt lời, hắn quay người mà đi.

Một bộ khinh thường cùng Tô Dịch lãng phí miệng lưỡi tư thái.

Cái khác Văn gia người trẻ tuổi vội vàng nhao nhao cùng theo ly khai.

"Giác Nguyên đường huynh hôm nay biểu hiện, quả thực quá làm cho ta thất vọng rồi. . ."

Văn Linh Tuyết cắn óng ánh môi anh đào, sáng lóng lánh đôi mắt đẹp mang theo buồn vô cớ vẻ mất mát.

Trước đây, nàng đối với Văn Giác Nguyên có chút khâm phục, xem kia là huynh trưởng giống như đối xử.

Nhưng mới rồi một màn kia màn, lại làm cho nàng đối với Văn Giác Nguyên cảm thấy trở nên kém cỏi đứng lên.

"Xét đến cùng, còn là còn trẻ ngu ngốc, tự cho là đúng, đây là đại đa số người trẻ tuổi bệnh chung."

Tô Dịch nói khẽ.

Bên cạnh Hoàng Kiền Tuấn toàn thân cứng đờ, nội tâm nổi lên nồng đậm đắng chát.

Hôm trước tại Tụ Tiên Lâu thời gian, bản thân nhưng không phải "Còn trẻ ngu ngốc, tự cho là đúng", mới bị Tô Dịch thu thập dừng lại, như vậy cất hạ sai lầm lớn?

Ngay cả mình lão tử Hoàng Vân Trùng đều bị kéo xuống nước, thật sự là không nên!

"Linh Tuyết, ngươi đi theo ta."

Lúc này thời điểm, Tô Dịch đã triệt để đã không có tại thọ yến trên lưu lại tâm tư, quay người ly khai.

"Úc."

Văn Linh Tuyết trước tiên đuổi kịp, nàng cũng cảm giác ngày hôm nay thọ yến rất không có ý nghĩa đấy.

"Tô ca, ngươi làm sao lại có thể nói đi là đi, cái kia. . . Ta đây đây?"

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được tại nội tâm hò hét, đầy mặt khuôn mặt u sầu.

Hắn cũng không biết, ngồi ở Văn gia tông tộc trong đại điện Hoàng Vân Trùng, Nhiếp Bắc Hổ nhìn như đang nói cười, kì thực một mực chú ý đại điện ngoài có cửa quan Tô Dịch nhất cử nhất động.

Làm phát giác được Tô Dịch ly khai, hai người liếc nhau, đều không hẹn mà cùng đất đứng dậy cáo từ.

Hai vị đại nhân này vật, đều lười được lại chờ xuống dưới cho hết thời gian rồi. . .

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 25: Huyền Tố Linh Cơ Bí Quyết

Tịch Dương ánh tà dương, ánh nắng chiều như lửa.

Trong đình viện Thanh táo cây trong gió vang sào sạt.

"Tỷ phu, kỳ thật trong nội tâm của ta một mực có chuyện muốn ngươi nói."

Vừa đi vào đình viện, Văn Linh Tuyết lại nhịn không được chủ động mở miệng, thanh âm kiều gọt giũa trong veo.

Hôm nay nàng một thân thanh nhã trong trắng thuần khiết váy dài, thân thể mềm mại thon dài tại trời dưới ánh sáng tản ra phồn vinh mạnh mẽ có chí tiến thủ, thanh thuần trong vắt, rất là xinh đẹp.

Tô Dịch khẽ giật mình, thanh âm nhu hòa nói: "Làm sao vậy?"

Văn Linh Tuyết mặt lộ vẻ một vòng vẻ xấu hổ, nói: "Tỷ phu, bảy ngày tiền là ta cùng cha mẹ, đại bá bọn hắn trên đường bả tỷ tỷ đưa đi đấy."

"Vốn, ta là ý định truyền tin ngươi đấy, nhưng mẹ không để cho. . ."

Nói xong lời cuối cùng, nàng đầu đẹp buông xuống, đã mang theo Quý Cứu chi ý.

Tô Dịch lúc này mới chợt hiểu, hiểu được.

Bảy ngày trước, Văn Linh Chiêu lên đường tiến về trước Thiên Nguyên học cung đi xa, toàn bộ Văn gia trên dưới tại tiễn đưa trong chuyện này, trực tiếp không để ý đến hắn cái này cái con rể tới nhà.

Bất quá, Tô Dịch cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Hắn và Văn Linh Chiêu quan hệ trong đó đến nỗi không thể dùng người xa lạ để hình dung.

Lập gia đình làm thiên, là bọn hắn lần thứ nhất gặp mặt.

Thời gian cách một năm, bảy ngày lúc trước cái ban đêm là bọn hắn lần thứ hai gặp mặt.

Mặc dù làm phu thê, có lẽ lập gia đình đến bây giờ, giữa hai người lại lại cũng không có nói câu nào.

Liền một cái lời chưa nói qua.

Hình cùng người lạ cũng bất quá chỉ như vậy.

Nhưng Tô Dịch lại không nghĩ rằng, Văn Linh Tuyết lại lại bả chuyện này một mực nhớ thương tại trong lòng.

Văn Linh Tuyết nhíu lại chân mày lá liễu nói: "Còn có, ta nghe nói cái kia Ngụy Tranh Dương vô cùng đáng giận, nói đi một tí phóng đãng lời quá đáng, tỷ phu, ngươi nhưng ngàn vạn chớ cùng cái loại này tiểu nhân không chấp nhặt."

"Ta tỷ ta nhất, nàng mặc dù tính tình lạnh như băng đi một tí, nhưng tuyệt đối sẽ không làm ra một chút chuyện gì quá phận tình."

Thiếu nữ ngôn từ ở bên trong, có lo lắng, có an ủi.

Tô Dịch dừng ở thiếu nữ cái kia trắng nõn thanh tú khuôn mặt, giật mình chỉ chốc lát, thản nhiên cảm thán nói:

"Thế gian này Phật Môn Bồ Tát ta đã thấy đếm không hết, mà nếu ngươi như vậy thiện lương đấy, hoàn chưa thấy qua vài cái."

Trong lòng của hắn nổi lên đã lâu ấm áp.

Kiếp trước hắn, một lòng nói, tính tình sát phạt quyết đoán, chân đạp lấy núi thây biển máu mới từng bước một mưu đồ đoạt quyền Đại Hoang Cửu Châu chi đỉnh.

Cả cái kia chín người đệ tử đều đối với hắn đã tôn kính lại sợ.

Ngày nay đời, bản thân thân là Đại Chu Ngọc Kinh Thành Tô thị một gã con vợ kế, thuở nhỏ chuẩn bị nhận vắng vẻ, dưỡng thành quái gở âm trầm tính tình.

Ngay cả là tại Thanh Hà kiếm phủ tu hành cái kia ba năm, cũng bởi vì tính tình quá mức tối tăm phiền muộn cô tiễu, cơ hồ không có gì bằng hữu.

Cho đến tu vi mất hết, ở rể Văn gia, đây đối với ngay lúc đó bản thân mà nói, giống như rơi xuống vực sâu, đả kích thật sự quá lớn, toàn bộ người cũng như cùng cái xác không hồn, tâm như tro tàn.

Chính là tại dưới bực này tình huống, toàn bộ Văn gia trên dưới, chỉ Văn Linh Tuyết một người thiệt tình đợi hắn tốt!

Nàng tiêu phí tâm tư tại trong đình viện trồng một mảnh mộc mặt trời hoa, hy vọng bản thân mỗi ngày chứng kiến những thứ kia đắm chìm ánh mặt trời nở rộ vàng óng ánh đóa hoa thời gian, tâm tình sẽ khá hơn một chút.

cẩn thận từng li từng tí đất cùng tại bên cạnh mình, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói lấy một chút sách vở trên đạo lý lớn, ý đồ vì hắn khuyên trong lòng phiền muộn, giúp cho làm yên lòng cùng cổ vũ.

Đã từng hoa tận tâm suy nghĩ đi nấu nấu các loại mỹ thực, tự mình đưa đến cơ hồ chân không bước ra khỏi nhà bản thân trước người.

. . . Tuy rằng, khi đó hắn, cho tới bây giờ đều không để ý đến qua những thứ này quan tâm.

Nhưng bây giờ, theo thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, còn muốn lên Văn Linh Tuyết tại một năm nay vì hắn làm từng ly từng tý, trong lòng, làm sao có thể không cảm động?

Thiếu nữ xinh đẹp tươi đẹp, có một viên sáng long lanh trong vắt thiện lương tâm!

"Tỷ phu, ngươi. . . Lúc ấy thật không có vì thế sinh khí?"

Văn Linh Tuyết nâng lên khuôn mặt, một đôi thanh tịnh sáng long lanh con mắt ngưng mắt nhìn Tô Dịch, ngữ khí có chút không xác định.

"Ngươi a, chính là nghĩ nhiều lắm, tỷ tỷ ngươi oán hận cùng kháng cự việc hôn sự này, tình hữu khả nguyên (theo như tình lý). Về phần những người khác cách nhìn, ta nếu là ở hồ, sợ là sớm bị làm tức chết."

Tô Dịch cười nói.

Văn Linh Tuyết mới hoàn toàn nhả ra trung khí, Văn Linh Tuyết híp Nguyệt Nha giống nhau ánh mắt, cười hì hì khen: "Tỷ phu, ngươi lòng dạ rộng nhất rộng rãi rồi!"

Lòng dạ rộng lớn?

Tô Dịch ánh mắt có chút cổ quái, tại Đại Hoang Cửu Châu thời điểm, người nào không biết hắn Tô Huyền Quân là một cái tuyệt không chịu thua thiệt chủ, từ trước đến nay "Có thù tất báo" ?

Bất quá, chính mình cô em vợ thật sự là nhận người ưa thích a!

Hắn không khỏi nói: "Linh Tuyết, ta cũng có một việc muốn hỏi ngươi, theo ta ở rể Văn gia đến nay, toàn bộ Văn gia trừ ngươi ở ngoài, tất cả mọi người xem thường ta, nhưng ngươi là gì lại quan tâm ta như vậy?"

Văn Linh Tuyết không chút do dự nói: "Ta theo không cho rằng tỷ tỷ của ta gả nam nhân là cái phế vật."

"Còn có, ta. . . Ta cũng không tin tỷ phu là kẻ bất lực!"

Nói đến đây, thiếu nữ cái kia tinh xảo xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn nổi lên vẻ kiên định.

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Vì cái gì ngươi không tin?"

Văn Linh Tuyết cái kia một đôi xinh đẹp thanh tịnh mắt to nhìn chằm chằm vào Tô Dịch xem chỉ chốc lát, đột nhiên PHỐC cười rộ lên, đương nhiên nói:

"Lớn lên đẹp mắt như vậy, tại sao có thể là kẻ bất lực a."

Đạt được cái này cái hoàn toàn ra ngoài ý định đáp án, Tô Dịch cũng không khỏi ngơ ngác một chút, chợt nhịn không được cười ha hả, vén lên ngón tay cái, khen:

"Thật tinh mắt!"

Văn Linh Tuyết cười hắc hắc đứng lên, thanh thuần như vẽ.

Tô Dịch nói: "Linh Tuyết, ta nghe nói qua một tháng nữa, các ngươi Tùng Vân kiếm phủ muốn cử hành cuối năm thi đấu rồi hả?"

"Đúng."

Văn Linh Tuyết gật đầu, xinh đẹp nụ cười trên mặt biến mất, buồn rầu đạo "Lấy tu vi của ta bây giờ, sợ là rất khó tiến vào thi đấu mười thứ hạng đầu danh, dù sao, ta mới tiến vào Tùng Vân kiếm phủ tu hành một năm thời gian."

Nếu có thể tại cuối năm thi đấu trung tiến vào mười thứ hạng đầu danh, liền có thể đi vào Tùng Vân kiếm phủ "Giáp viện" .

Mà đầu muốn trở thành giáp viện đệ tử, tương đương liền đã có được tiến về trước Vân Hà quận "Thanh Hà kiếm phủ" tu hành tư cách!

Tùng Vân kiếm phủ lực ảnh hưởng vẻn vẹn đầu cực hạn tại Quảng Lăng thành, mà Thanh Hà kiếm phủ lại đủ để ảnh hưởng Vân Hà quận mười chín thành!

Cả hai căn bản không phải một cấp bậc Học Phủ.

"Hôm trước thời điểm, ta quên cho ngươi chuẩn bị quà sinh nhật, bất quá bây giờ cho ngươi cũng không muộn."

Tô Dịch theo trong cửa tay áo lấy ra một lá thư tịch, nói khẽ, "Đây là một môn thổ nạp hô hấp phương pháp, tuy nói không nổi đỉnh cấp, nhưng thích hợp nhất ngươi bây giờ tu luyện. Kiên trì tu luyện một tháng, đủ để cho ngươi đang ở đây cuối năm thi đấu trung đưa thân mười thứ hạng đầu tên."

Văn Linh Tuyết mở to hai mắt, giật mình nói: "Thật sự?"

Tô Dịch cười đem thư tịch đưa tới, nói: "Ta còn có thể lừa ngươi hay sao? Đúng rồi, chớ có cùng những người khác nói lên chuyện này, ghi nhớ cái này hay bí quyết ảo diệu về sau, nhớ lấy lập tức đem cuốn sách này thiêu hủy."

Nói xong lời cuối cùng, thần sắc hắn đã trở nên nghiêm túc lên.

Không có biện pháp, hắn đưa cho Văn Linh Tuyết hô hấp pháp danh gọi "Huyền Tố Linh Cơ bí quyết" !

Tuy rằng đầu ghi chép lấy "Bàn Huyết Cảnh" tu luyện chi đạo, nhưng nguyên vẹn Huyền Tố Linh Cơ bí quyết, lại nổi tiếng Đại Hoang Cửu Châu "Hoàng Cảnh Kỳ Công Bảng" mười thứ hạng đầu liệt kê!

Năm đó, Tô Dịch từng đem pháp môn này truyền thụ cho tiểu đồ đệ Thanh Đường, đúng là bằng vào thử công, Thanh Đường tại con đường tu hành trên hát vang tiến mạnh, một lần hành động chứng đạo Hoàng Cảnh, trở thành danh vang rền thiên hạ "Thanh Đường Nữ hoàng" !

Như bực này hay bí quyết tiết lộ ra ngoài, dù là vẻn vẹn đầu ghi chép lấy Bàn Huyết Cảnh tu luyện hay đế, vẫn như trước sẽ cho Văn Linh Tuyết rước lấy không ít phiền toái.

Đây là Tô Dịch không hy vọng thấy.

Văn Linh Tuyết trong lòng nghiêm nghị, đem thư tịch cẩn thận thu hồi, hung hăng gật đầu nói: "Tỷ phu, ta nghe lời ngươi."

Nàng còn không biết, bản thân trong lúc vô tình đã đã nhận được một cái cọc đủ để khiến thiên hạ tu võ giả Phong Cuồng "Cơ duyên" !

Bằng không, lúc này sợ sẽ không như vậy bình tĩnh.

Tô Dịch cũng không có giải thích thêm, giống như loại ma lực này diệu pháp, trong tay hắn còn nhiều mà.

Ở kiếp trước, thế gian đều biết hắn Tô Huyền Quân có được "Muôn vàn diệu pháp, tất cả thần thông", cái này nhưng tuyệt không phải khoa trương.

"Ngươi nếu là có rãnh rỗi, cách mỗi bảy ngày, tới gặp ta một lần, đến lúc đó, ta giúp ngươi chỉ điểm Bàn Huyết Cảnh võ đạo áo nghĩa."

Tô Dịch dặn dò.

Văn Linh Tuyết con mắt trong suốt tỏa sáng, lòng tràn đầy Hoan Hỉ, "Ta nhất định đến!"

Nàng biết rõ, tỷ phu hiện tại tuy rằng tu vi mất hết, nhưng năm đó đã từng là Thanh Hà kiếm phủ ngoại môn kiếm đầu, là dương danh Vân Hà quận nhân vật phong vân.

Có tỷ phu chỉ điểm, bản thân lo gì vô pháp tại cuối năm thi đấu trung nổi tiếng mười thứ hạng đầu?

"Mau trở về đi thôi, như mẹ ngươi phát hiện ngươi ở chỗ này của ta, khó tránh khỏi vừa muốn giận dữ rồi."

Tô Dịch nói qua, mình cũng không khỏi nở nụ cười.

Cái kia cái mẹ vợ, tính khí nhưng đanh đá cực kỳ.

Văn Linh Tuyết chột dạ giống nhau tả hữu nhìn sang, chợt lè ra cái lưỡi đinh hương, nhanh chóng nói: "Tỷ phu, cái kia ta đi trước."

Thiếu nữ thân ảnh nhẹ nhàng nhanh nhẹn, quay người rời đi, nhìn ra được, nàng tâm tình rất tốt.

Đưa mắt nhìn thiếu nữ bóng hình xinh đẹp biến mất tại bên ngoài đình viện, Tô Dịch lúc này mới quay người trở lại về phòng của mình.

Tuy rằng đã là hoàng hôn thập phần, Văn gia lão thái quân thọ yến như trước tại vô cùng náo nhiệt đất tiến hành.

Nhưng đây hết thảy, cũng đã Hòa Tô dịch không quan hệ.

Văn Linh Tuyết cũng không có lại đi tham gia thọ yến.

Trở lại về phòng của mình về sau, nàng tiên đắm chìm một phen, tiêm tú thon thả thân ảnh bọc lấy áo tắm, lười biếng bò tới trên giường, một đôi óng ánh trắng như tuyết bắp chân khi thì nâng lên, khi thì lại đập rơi trên giường, làm cho bị áo tắm che dấu đùi cũng như ẩn như hiện.

Thiếu nữ vừa đắm chìm qua, thanh tú thanh đẹp, lười biếng xinh đẹp.

Nàng không thể chờ đợi được mở ra Tô Dịch tặng cho thư tịch.

Thư tịch rất mỏng, đầu hơn mười trang, bên trên chữ viết tranh sắt bạc móc câu, sâu sắc phiêu dật, vẻn vẹn nhìn liền đẹp mắt đẹp lòng, làm lòng người Thần yên tĩnh.

"Tỷ phu chữ cùng người của hắn đồng dạng đẹp mắt!"

Văn Linh Tuyết trong lòng tán thưởng một tiếng, chợt đã bị cái kia chữ viết trung chất chứa hay đế hấp dẫn tâm thần.

Trong thư tịch tuy rằng đầu ghi chép lấy Huyền Tố Linh Cơ bí quyết "Bàn Huyết Cảnh" pháp môn, thế nhưng cực kỳ tối nghĩa huyền ảo, chữ chữ tầm đó, đều có Đại Huyền cơ.

Đừng nói Văn Linh Tuyết, mặc dù nhường Đại Chu quốc những thứ kia đạo hạnh cao thâm hạng người, trong thời gian ngắn cũng căn bản không có

khả năng đem bên trong áo nghĩa toàn bộ lĩnh hội.

Hoàn hảo, tại tu luyện chi pháp văn tự bên cạnh, còn có Tô Dịch tự tay sáng tác chú giải, điều này làm cho Văn Linh Tuyết tại tìm hiểu thời gian cũng không mất công.

Lúc rạng sáng, nguyệt ảnh tây tà.

Văn Linh Tuyết cuối cùng đem tu luyện chi pháp đọc một lượt một lần, cái kia thanh tú tuyệt tục trên mặt nổi lên hoảng hốt vẻ, trong lòng càng nổi lên khó nén khiếp sợ chi ý.

Nàng mặc dù lại còn trẻ, nhưng cũng không phải là không hiểu người tu hành.

Làm sao không rõ, Tô Dịch tặng cho cái này diệu pháp cường đại cỡ nào?

Cùng đối lập, vô luận là Văn gia tổ truyền tu luyện chi pháp, còn là Tùng Vân kiếm phủ làm cho truyền thụ cho tu luyện chi pháp, quả thực là sơ hở thô bỉ cực kỳ!

"Trách không được tỷ phu hội dặn dò để cho ta không được đem thử hay bí quyết tiết lộ, ừ, hắn nhất định là lo lắng cái này hay bí quyết cho ta gây ra đến phiền toái. . ."

Văn Linh Tuyết kinh ngạc, mơ hồ đã minh bạch Tô Dịch dụng tâm lương khổ, trong nội tâm nàng cũng ấm áp dễ chịu đấy, lại là Hoan Hỉ lại là cảm động.

Rất nhanh, nàng hít thở sâu một hơi trung khí, thần sắc cũng trở nên nghiêm túc.

Trong lòng yên lặng đối với chính mình nói:

"Linh Tuyết a Linh Tuyết, về sau vô luận gặp được bao nhiêu khó khăn, cũng nhất định phải giúp đỡ tỷ phu tìm được có thể lần nữa tu luyện biện pháp, tỷ phu hắn hiện tại. . . Đã đủ đáng thương. . ."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 26: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

Đêm khuya.

Tô Dịch khoanh chân mà ngồi, một thân khí cơ vận chuyển, không ngừng bồi dưỡng cùng rèn luyện huyết nhục chi lực.

Đây là Tùng Hạc Đoán Thể thuật trung ghi chép Bàn Huyết Cảnh đệ nhị trọng "Luyện Nhục" thời hạn ngao luyện pháp môn.

"Tu luyện tiến cảnh rõ ràng thua kém hơn 'Luyện da thời hạn' lúc sau. . ."

Rất lâu, Tô Dịch mở ra con mắt, nhíu mày.

Hắn cũng không phải ngại tốc độ tu luyện chậm, mà là tu luyện đạt được hiệu quả không lớn bằng lúc trước.

Một là bởi vì hắn ngày đêm tu luyện làm cho hao phí dược liệu, phần lớn là bình thường mặt hàng.

Hai cũng là bởi vì "Luyện Nhục" là Bàn Huyết Cảnh đệ nhị trọng, tu luyện vốn là viễn bỉ luyện da thời hạn muốn gian nan một chút.

"Dựa theo như thế tiến cảnh, làm như ta đem 'Luyện Nhục' cấp độ tu luyện tới viên mãn tình trạng thời gian, chỉ sợ ít nhất cũng phải cần nửa tháng."

Tô Dịch suy nghĩ.

Nửa tháng, cũng không tính dài.

Nhưng nếu có thể tại tu luyện trên tiết kiệm nhiều thời gian hơn, Tự Nhiên rất tốt.

"Cũng không biết Hoàng Vân Trùng tặng cho một đôi Cửu Diệp Vương Tham phẩm Tương Như gì, nếu có thể về ta sử dụng. . ."

Nghĩ vậy, Tô Dịch không khỏi lắc đầu.

Hắn hiểu rất rõ mẹ vợ Cầm Thiến tính tình, loại bảo vật này đến trong tay nàng, đã định trước sẽ không nhổ ra.

Vừa nghĩ đến cái này, đình viện đại môn đã bị từ bên ngoài đẩy ra, Cầm Thiến thanh âm vang lên theo:

"Ăn cơm trắng đấy, mau ra đây bái kiến ta!"

Thanh âm lộ ra vênh mặt hất hàm sai khiến mùi vị.

Tô Dịch khẽ giật mình, thật đúng là đúng dịp.

Hắn lúc này đứng dậy, từ trong phòng đi ra.

Chỉ thấy dưới ánh trăng, Cầm Thiến một thân màu xanh sẫm hoa váy, thành thục phong nhã tư thái lung lay sinh tư thế.

Nàng tuy rằng đã người đã trung niên, nhưng nàng dung nhan lại trơn bóng xinh đẹp, xinh đẹp đoan trang, da thịt trắng như tuyết, bảo dưỡng vô cùng tốt, cũng không trách kia hai đứa con gái dung mạo đều như vậy xuất chúng.

"Tìm ta có việc?"

Tô Dịch đi lên trước, ở rể Văn gia một năm nay, hắn sẽ không kêu lên Văn Trường Thái cùng Cầm Thiến vợ chồng một tiếng cha mẹ.

Cầm Thiến cũng không thèm để ý.

Hôm nay tại thọ yến lên, Phó Sơn, Hoàng Vân Trùng, đám người đến, làm cho nàng tại một đám đại nhân vật trước mặt hãnh diện, đại xuất danh tiếng, tâm tình đặc biệt tốt.

Cả hiện tại nhìn về phía Tô Dịch thời gian, đều cảm giác bỉ trước đây thuận mắt đi một tí.

Nàng nói thẳng: "Ngươi cũng hiểu rõ, hôm nay Hoàng Vân Trùng tiễn đưa chúng ta nhà một đôi Cửu Diệp Vương Tham, Phó Sơn đại nhân cũng đưa một cái lễ hộp. Ta muốn hỏi một chút, ngươi ý định xử lý như thế nào?"

Tô Dịch không khỏi ngoài ý muốn, mẹ vợ cái kia đợi khôn khéo người, lại vẫn sẽ chủ động đến cùng bản thân thương lượng?

Hắn thuận miệng nói: "Ta không có gì hay nói."

Cầm Thiến Lãnh hừ một tiếng, khởi xướng bực tức, "Cũng không biết lão thái quân nghĩ như thế nào đấy, không nên bả cái này hai phần lễ vật giao cho ngươi cái này cái ăn cơm trắng kia "

Tô Dịch lập tức liền hiểu rõ ra.

Lão thái quân là hiểu rõ nội tình người, biết rõ Phó Sơn, Hoàng Vân Trùng làm cho tiễn đưa lễ vật, là muốn cho mình đấy.

Bực này dưới tình huống, Tự Nhiên sẽ không để cho Cầm Thiến tham ô rồi, bằng không nếu khiến Phó Sơn bọn hắn biết rõ, cực có thể sẽ bả khoản này sổ sách tính đến Văn gia trên đầu.

Cầm Thiến trừng mắt Tô Dịch, nói: "Ngươi hãy nghe cho kỹ, cái này hai phần lễ vật là cho ngươi cùng Văn Chiêu đấy, nói cách khác, ngươi chỉ có thể cầm chính ngươi cái kia một phần!"

Nàng cầm trong tay mang theo hai lễ hộp xuất ra, mở ra trước cái thứ nhất.

Trong đó bày biện hai gốc trắng như tuyết vương lĩnh hội, lĩnh hội sợi râu như sợi thô, chuẩn bị óng ánh, một cỗ mùi thơm ngát cũng tùy theo tại trong đình viện tỏ khắp ra

Làm cho người ta chỉ nghe một mực liền tinh thần chấn động, vui vẻ thoải mái.

Cầm Thiến âm thầm nuốt một cái nước miếng, trong lòng càng thống hận oán trách mạnh mẽ nhúng một tay.

Bằng không mà nói, giống như bực này trân quý vô cùng bảo bối, nàng một cột lĩnh hội sợi râu cũng sẽ không cho Tô Dịch!

"Ngươi chọn lựa một cái đi."

Nàng nghiến răng mở miệng, ra vẻ bình tĩnh.

Tô Dịch âm thầm buồn cười, liếc thấy ra, mẹ vợ hiện tại nội tâm nếu như nhỏ máu.

Hắn nói: "Hay vẫn là ngươi chọn đi, còn dư lại về ta."

Cầm Thiến thần sắc hòa hoãn không ít, nói: "Tiểu tử ngươi ngược lại còn có chút hiếu tâm, không uổng công nhà của chúng ta nuôi không sống ngươi một năm thời gian!"

Nói qua, nàng giống như là sợ Tô Dịch đổi ý, tay mắt lanh lẹ, bả một cây xem ra rõ ràng tiểu số một vương lĩnh hội xuất ra, đưa cho Tô Dịch, "Ừ, cái này cái cho ngươi."

Tô Dịch ánh mắt cổ quái, thân thủ nhận lấy.

Cửu Diệp Vương Tham đã được xưng tụng là Linh dược, mà Linh dược phẩm thân mật xấu, cũng không phải là xem cái đầu lớn nhỏ.

Tượng cái này một cây cái đầu nhỏ vương lĩnh hội, phẩm trái lại ngược lại xuất sắc hơn một chút. . .

Cầm Thiến người mặc dù xinh đẹp, nhưng lại chưa từng tu luyện qua, làm sao hiểu rõ những thứ này cách thức?

Nàng vui rạo rực đất đập lên lễ hộp, nói: "Cái này một cây lớn đấy, sẽ để lại cho Văn Chiêu rồi, nàng hôm nay tại Thiên Nguyên học cung tu hành, khẳng định cần dùng đến."

"Còn có cái này cái lễ hộp, Phó đại nhân nói phải giao cho ngươi cùng Văn Chiêu mở ra, chính ngươi mở ra xem một chút đi."

Nàng lại đem thứ hai lễ hộp xuất ra, đưa tới, ánh mắt cũng lộ ra hiếu kỳ.

Ngày hôm nay thọ yến lên, nàng thế nhưng là hiểu rõ chứng kiến, làm những đại nhân kia vật biết được Phó Sơn là thay thế một vị quý nhân đến đây lễ vật thời gian, tất cả đều bị kinh sợ đến!

Vị kia có thể sai khiến được Phó Sơn quý nhân là ai?

Đến nay còn là một điều bí ẩn.

Nhưng càng là thần bí, lại càng làm người ta kính sợ cùng tò mò.

Cầm Thiến Tự Nhiên cũng không ngoại lệ.

Theo Tô Dịch chưởng chỉ phát lực, cái kia từ hiếm có Mặc Ngọc tạo hình mài mà thành lễ hộp mở ra, lập tức một vòng màu vàng nhạt phát sáng như sương giống như tràn lan đi ra, tại đây trong bóng đêm chói mắt mười phần.

Cầm Thiến mở to hai mắt, hô hấp nhỏ đình trệ, sắc mặt dâng lên khiếp sợ, si mê, vẻ cuồng nhiệt.

Cái kia là một đôi Giới Chỉ, hiện lên màu tím, óng ánh sáng chói, bên trái một cái giới trước mặt tạo hình ra chạm rỗng hoàng chim tạo hình, trông rất sống động, một đôi con mắt là khảm nạm lấy hai khỏa nhỏ vụn hồng bảo thạch.

Bên phải một cái giới trước mặt thì là quay quanh lấy một con rồng, ngẩng đầu ngửa mặt lên trời, râu quai nón bồng bềnh, rất sống động.

Cái này là một đôi giới, long phượng trình tường!

"Phát phát, đây tuyệt đối là thế gian hiếm thấy của quý, giá trị Vô Lượng!"

Cầm Thiến trái tim phanh phanh nhảy rộn, hai mắt sáng lên, trên mặt đẹp không che giấu chút nào vẻ mừng như điên.

Chính là Tô Dịch, hiện tại cũng không khỏi kinh ngạc.

Cái này một đôi Giới Chỉ hoàn toàn chính xác không đơn giản, từ phẩm lẫn nhau đứng đầu "Tử Văn Xích Kim" chế tác mà thành, cái này bản thân liền là một loại "Linh liệu", ẩn chứa Linh khí, không tầm thường vàng bạc có thể so sánh.

Tượng cái kia hoàng giới ánh mắt là do "Phi Hồng Linh Toản" tạo hình, đừng nhìn đầu hạt mè lớn nhỏ, lại giá trị Vạn Kim!

Lại nhìn Long Giới đôi mắt, thì là "Hắc Diệu Linh Tinh" chế tác, đây chính là ẩn chứa phong phú Linh khí Linh tài, đặt tại cái này Đại Chu thế tục trong thế giới, có thể nói vật báu vô giá!

"Tiêu Thiên Khuyết cùng Tử Cận hai ông cháu ngược lại là đại thủ bút."

Tô Dịch ám sát.

Cái này một đôi Giới Chỉ, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu trung lời nói chưa nói tới hiếm có.

Nhưng tại đây Đại Chu cảnh nội, tuyệt đối được xưng tụng của quý hai chữ.

Cầm Thiến đột nhiên hắng giọng một cái, ánh mắt sáng rực nói: "Tô Dịch, thua kém hơn. . . Ta giúp các ngươi cất chứa lấy cái này một đôi Giới Chỉ, đợi Linh Chiêu đã trở về, sẽ cùng nhau giao trả lại cho các ngươi?"

Tô Dịch cười rộ lên, làm sao nhìn không thấu Cầm Thiến tiểu tâm tư?

Hắn sảng khoái nói: "Ngươi xem rồi làm là được."

Cầm Thiến Ngọc Dung một trận âm tình bất định, cái gì gọi là nàng xem thấy làm?

Nàng chính là muốn chết giữ lại, nhưng mấu chốt là lão thái quân không đáp ứng a!

"Giống như bực này của quý, lại bị ngươi cái này ăn cơm trắng đạt được, quả thực phung phí của trời!"

Cầm Thiến nghiến răng nghiến lợi, cầm lấy cái kia Long Giới, hung dữ đất đưa tới, "Cho! Cầm lấy! Chớ làm mất!"

"Ta đây nhưng liền nhận rồi."

Tô Dịch cười tới.

Hắn rất rõ ràng, Cầm Thiến chính là lại đanh đá khôn khéo, nhưng cũng tuyệt đối không dám cải nghịch Văn lão thái Quân mệnh lệnh.

"Ồ, nơi đây còn có một phong thư."

Cầm Thiến theo lễ hộp dưới đáy xuất ra một phong phong kín phong thư.

Khi thấy phong thư trên hiện lên "Tô tiên sinh thân mở" chữ thời gian, không khỏi ngẩn ngơ, "Tô tiên sinh? Ai vậy?"

"Cho ta."

Tô Dịch trực tiếp đem phong thư lấy tới.

"Bằng ngươi? Hoàn Tô tiên sinh?"

Cầm Thiến xùy đất cười rộ lên, giống như đã nghe được cái chê cười.

Bất quá, toàn bộ Văn gia trung chỉ Tô Dịch họ Tô, hơn nữa phần lễ vật này vốn là cho vợ chồng Tô Dịch đấy, Cầm Thiến ngược lại cũng không có hoài nghi cái gì.

"Không có chuyện gì khác tình lời nói ta trở về phòng trước."

Tô Dịch mỉm cười, không để ý đến Cầm Thiến trong lời nói nói móc, quay người mà đi.

"Đợi Linh Chiêu về sau trở về, nhất định phải bả cái kia một cái nhẫn túm lấy đến!"

Cầm Thiến âm thầm nghiến răng, hung hăng dậm chân, quay người rời đi.

Phản hồi bản thân chỗ ở, làm đưa tầm mắt nhìn qua trong phòng tích tụ như núi lễ vật thời gian, Cầm Thiến tâm tình lập tức thay đổi tốt.

Lần này thọ yến lên, nàng cùng Văn Trường Thái không chỉ đại xuất danh tiếng, ngay tiếp theo cũng không có thiếu đại nhân vật đều nhao nhao chủ động lấy lòng, thuận tiện hoàn đưa cho bọn họ vợ chồng không ít lễ vật.

Hiện tại ánh mắt nhìn cái này rực rỡ muôn màu quà tặng, Cầm Thiến cười đến một đôi mắt xếch đều nheo lại, còn là Linh Chiêu nha đầu kia có tiền đồ!

"Phu nhân, có phải hay không nên nghỉ tạm?"

Văn Trường Thái đi tới, một thanh nắm ở Cầm Thiến hết sức nhỏ mềm mại vòng eo, bờ môi đã triều Cầm Thiến trắng như tuyết ngỗng trên cổ tiếp cận đi.

Hắn hôm nay tâm tình cũng vô cùng cao hứng, uống nhiều đi một tí rượu, hứng thú rất cao.

Đùng!

Cầm Thiến một cái tát đánh vào Văn Trường Thái trên tay, thân thể căng ra cánh tay của đối phương, tức giận nói:

"Cút sang một bên, mỗi lần cũng làm cho lão nương nửa vời đấy, lúc nào bả thân thể luyện tốt rồi, lúc nào trên giường bái kiến."

Nàng vui rạo rực đất đi tới cái kia một đống lễ vật trước, bắt đầu kiểm kê đứng lên.

Thấy vậy, Văn Trường Thái một tiếng thở dài.

Đồng dạng dưới bóng đêm.

Tô Dịch ngồi ở trước bàn sách, đem phong thư mở ra, tay lấy ra thư từ.

Thư từ là Tiêu Thiên Khuyết viết, giữa những hàng chữ lộ ra cung kính, nội dung phần lớn là hàn huyên.

Tại cuối cùng mới nói, nhân vì tông tộc có chuyện khẩn yếu, hắn và cháu gái Tử Cận đã lên đường tiến về trước Vân Hà quận, như Tô Dịch có việc, có thể cho thành chủ Phó Sơn đi giải quyết.

Tóm lại, cái này là một phong từ biệt tin.

Sau khi xem, Tô Dịch tiện tay đem thư từ thấp đến ánh nến tiền đốt.

Đối với Tiêu Thiên Khuyết cùng Tử Cận tâm tư, hắn đại khái cũng có thể đoán ra một hai, không phải là muốn tiến thêm một bước củng cố cùng quan hệ của mình mà thôi, không có gì hay để trong lòng đấy.

"Đã có cái này một cây Cửu Diệp Vương Tham, ngược lại là có thể để cho ta tiết kiệm rất nhiều thời gian tu luyện."

Tô Dịch ánh mắt lần nữa nhìn về phía bàn đọc sách, một cây trắng như tuyết linh sâm lẳng lặng đặt tại cái kia.

Dựa theo phẩm lẫn nhau phân chia, thế gian Linh dược có thể phân cửu phẩm.

Nhất phẩm làm mạt, cửu phẩm làm cuối cùng.

Trước mặt cái này một cây Cửu Diệp Vương Tham, liền là một loại nhị phẩm Linh dược, đủ để cho "Tụ khí cảnh" nhân vật coi như trân bảo!

"Hoàng Vân Trùng vì tu sửa cùng ta quan hệ trong đó, ngược lại cam lòng hạ vốn gốc."

Tô Dịch ám sát.

Một chọi hai phẩm Linh dược cấp độ Cửu Diệp Vương Tham, giá trị nhưng trân quý cực kỳ, tối thiểu tại Quảng Lăng thành trên thị trường, căn bản là mua không được!

Rồi sau đó, Tô Dịch ánh mắt vừa nhìn về phía một con kia từ "Tử Văn Xích Kim" chế tác hình rồng Giới Chỉ, trong lòng hơi động một chút.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 27: Tông Sư Đệ Tử

Tử Văn Xích Kim là một loại linh liệu, có thể hành động luyện khí tuyệt hảo tài liệu.

Tuy rằng cái giới chỉ này bao gồm Tử Văn Xích Kim cực ít, nhưng dung luyện về sau, trộn lẫn vào sắt thường ở bên trong, cũng có thể đúc thành một thanh chém sắt như chém bùn lợi kiếm!

Mà Giới Chỉ khảm nạm "Hắc Diệu Linh Tinh" nhìn như hạt mè giống như nhỏ bé, nhưng chất chứa Linh khí lại cực kỳ dồi dào, nhưng chống đỡ mà vượt một khối "Nhất giai Linh Thạch" lực lượng!

Tại Đại Hoang Cửu Châu, Linh Thạch xem như một loại tu luyện phải chi vật.

Linh Thạch lớn nhỏ, phẩm lẫn nhau đều có lấy cực kỳ nghiêm khắc tiêu chuẩn cùng quy định.

Bởi vậy, thế gian Linh Thạch vẽ chia làm chín phẩm giai.

Nhất giai làm mạt, cửu giai làm cuối cùng.

Tam giai lấy hạ Linh Thạch, đã đầy đủ thỏa mãn võ đạo Tứ Cảnh tu luyện nhu cầu.

Đương nhiên, đây là chỉ Đại Hoang Cửu Châu.

Tại Đại Chu bực này thế tục trong quốc gia, cũng tồn tại có Linh Thạch.

Nhưng cơ hồ đều là nhất giai, cấp hai tiêu chuẩn.

Dù vậy, cũng đã bị coi là trân quý bảo bối, chỉ đứng đầu Đại tông tộc trung mới có được.

Tượng Quảng Lăng thành ba Đại tông tộc, lũng đoạn lấy toàn thành các loại kiếm tiền sinh ý, nhưng từng tông tộc trung làm cho cất giữ nhất giai Linh Thạch, cũng tuyệt đối vượt qua bất quá trên trăm số lượng!

Chiếc nhẫn kia trên "Hắc Diệu Linh Tinh" có hai khỏa, cũng chính là tương đương với hai khối "Nhất giai Linh Thạch", hơn nữa thử Giới Chỉ từ Tử Văn Xích Kim luyện chế, kia giá trị Tự Nhiên không giống người thường.

"Đợi rút cái thời gian, đi trong thành tìm thợ rèn, dùng cái này Tử Văn Xích Kim làm phụ nguyên liệu, luyện chế một thanh kiếm tùy thân đeo. . ."

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch đầu ngón tay dùng sức gây xích mích, khảm nạm tại trên mặt nhẫn hai khỏa "Hắc Diệu Linh Tinh" lăn xuống tại trong lòng bàn tay, chiếu sáng rạng rỡ.

Rồi sau đó, Tô Dịch khoanh chân mà ngồi, hai tay đều cầm một viên Hắc Diệu Linh Tinh, vận chuyển một thân khí cơ.

Một cỗ bành trướng tinh thuần Linh khí ngay lập tức như vỡ đê hồng thủy giống như tràn vào Tô Dịch bên trong thân thể, tại khí cơ điều động hạ du đi quanh thân trên dưới, một thân khí huyết cũng tùy theo sôi trào giống như sinh ra mạnh mẽ luật động.

Cái kia đợi hiệu quả, bỉ tại lớn Thương Giang bờ rừng dâu đất tu luyện đều tốt hơn trên gấp mấy lần!

Tô Dịch rõ nét cảm giác, huyết nhục của mình đang tiến hành một cuộc tầng sâu lần rèn luyện, phảng phất giống như đặt mình trong tại Linh lực lò lớn trung tiếp nhận qua muôn ngàn thử thách, tiến cảnh kinh người.

Nguyệt Nhi cong cong chiếu Cửu Châu, mấy nhà Hoan Hỉ mấy nhà sầu.

Đồng dạng trong bóng đêm, Quảng Lăng thành đệ nhất tông tộc Lý thị.

Tông tộc đại điện, một mảnh áp lực.

Phanh!

Tông tộc trong đại điện, tộc trưởng Lý Thiên Hàn cầm trong tay chén trà nhỏ rơi vỡ nát.

"Chuyện này, không có khả năng như vậy được rồi!"

Lý Thiên Hàn sắc mặt âm trầm, sát khí đằng đằng.

Ngồi ở đại điện hai bên một đám Lý gia đại nhân vật toàn thân khẽ run rẩy, câm như hến.

Ngày hôm nay phát sinh ở Văn gia lão thái quân thọ yến trên sự tình, bọn hắn cũng đã biết được.

Ai có thể đều không nghĩ tới, Hoàng gia đứng đầu Hoàng Vân Trùng lại đột nhiên phản bội!

Càng để cho bọn họ ngoài ý muốn chính là, cả thành chủ Phó Sơn, Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ đều tự mình làm Văn gia chỗ dựa!

Thế cho nên đến cuối cùng, tộc trưởng Lý Thiên Hàn cùng con hắn Lý Mặc Vân chỉ có thể chật vật trở ra.

Cái này thật sự thật mất thể diện!

Căn bản không cần nghĩ, tin tức đã định trước đã truyền khắp Quảng Lăng thành, cái này không thể nghi ngờ hội trầm đả kích nặng đến bọn hắn Lý gia danh dự cùng uy vọng.

"Bẩm báo lão gia, Hoàng gia tộc trường hồi âm rồi."

Một gã lão bộc hấp tấp chạy vào đại điện, khom người chào.

"Hoàng Vân Trùng lão già này nói như thế nào?"

Lý Thiên Hàn trầm giọng nói.

Hắn cũng không bị lửa giận làm cho hôn mê đầu, trong lòng rất rõ ràng, ngày hôm nay phát sinh ở Văn gia sự tình quá mức kỳ quặc, trong đó tất có khác thường.

Cho nên tại trở lại sau khi về nhà, liền phái người tiến về trước Hoàng gia, ý đồ theo Hoàng Vân thốt ra trung tìm hiểu một chút "Chân tướng" .

Lão bộc do dự một chút, lắp bắp nói: "Hoàng gia tộc trường nói, khuyên chúng ta về sau chớ có cùng Văn gia là địch, bằng không, nhất định hội gây ra thiên đại mối họa. . ."

Toàn bộ xôn xao, kinh ngạc không thôi.

Lý Thiên Hàn đều ngơ ngác một chút, chợt sắc mặt trở nên vô cùng âm trầm, nói: "Lão già này thật như vậy nói?"

Lão bộc cả vội vàng gật đầu: "Lão nô Đoạn không dám có một chữ nói bừa."

"Hắn sẽ không có nói nguyên nhân?"

Lý Thiên Hàn truy vấn.

Lão bộc lắc đầu.

"Cái này Hoàng Vân Trùng tất nhiên là biết rõ một ít gì, nhưng hắn lại hết lần này tới lần khác không nói, rõ ràng cho thấy không an hảo tâm!"

Một cái Lý gia đại nhân vật bực tức nói.

Những người khác cũng nhao nhao gật đầu, càng cảm giác Hoàng Vân Trùng trả lời có vấn đề!

"Phụ thân, ta có lời muốn cùng người một mình nhờ một chút."

Đột nhiên, một mực trầm mặc Lý Mặc Vân mở miệng.

Lý Thiên Hàn nhăn mày lại, chợt phất phất tay, "Các ngươi đều lui ra đi."

Một đám Lý gia đại nhân vật rất thức thời đất đứng dậy ly khai, không ai dám có chút bất mãn.

Tại Lý gia, tộc trưởng Lý Thiên Hàn chính là một vị quân vương giống như tồn tại, nói một không hai.

Chỉ còn lại có hai cha con thời gian, Lý Thiên Hàn lúc này mới nói: "Ngươi muốn nói cái gì?"

"Ta cho là, đây hết thảy vấn đề đều ra tại trên người Văn Linh Chiêu!"

Lý Mặc Vân thần sắc bình tĩnh đạo "Người còn nhớ rõ không, lúc ấy, chúng ta tại Văn gia tông tộc đại điện, dù là phụ thân người đưa ra muốn chia hết Văn gia một nửa dược thảo sinh ý, Hoàng Vân Trùng cũng không chủ động mở miệng phản đối."

Lý Thiên Hàn mơ hồ có chút hiểu được giống nhau, nhẹ gật đầu, nói: "Đúng vậy, lúc ấy là ta muốn dùng Hoàng gia lực lượng cùng một chỗ áp chế Văn gia, mới có thể dồn ép Hoàng Vân Trùng không thể không tỏ thái độ."

"Cái này cũng thế mà thôi rồi, nhưng tại ta đưa ra phải giúp Văn Linh Chiêu giải trừ hôn ước thời gian, Hoàng Vân Trùng lại chủ động mở miệng. Cái này quá khác thường."

Lý Mặc Vân ánh mắt chớp động, "Chúng ta một đời tuổi trẻ sự tình, không cần hắn một cái tộc trưởng nhân vật nhúng tay? Huống chi, chuyện này cùng bọn họ Hoàng gia nhưng căn bản không có liên quan."

Lý Thiên Hàn đồng tử híp lại, triệt để tỉnh táo lại, nhớ lại tại Văn gia thời gian các loại chi tiết, lập tức cũng ý thức được cái này cái khác thường.

Lý Mặc Vân hít thở sâu một hơi trung khí, tiếp tục nói: "Lại về sau, vô luận là Nhiếp Bắc Hổ, còn là Phó Sơn, bọn hắn tại đến về sau, cũng không ngược lại đối với chúng ta Lý gia chia hết Văn gia dược thảo sinh ý sự tình, ngược lại là đều nhất trí phản đối hài nhi nhúng tay vợ chồng Tô Dịch sự tình, cái này. . . Chẳng lẽ không kỳ quái sao?"

"Lẽ nào những thứ này khác thường. . . Thật sự cùng vợ chồng Tô Dịch có quan hệ?"

Lý Thiên Hàn khẽ nhíu mày, "Nhưng cái kia Tô Dịch chính là một phế nhân, hoàn toàn không đáng nhất sái. Về phần Văn Linh Chiêu, tuy rằng đã tiến vào Thiên Nguyên học cung tu hành, nhưng là vẻn vẹn đầu là một gã đệ tử mà thôi, căn bản không đáng Hoàng Vân Trùng, Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ những lão gia hỏa này như thế bảo vệ."

Lý Mặc Vân lắc đầu nói: "Phụ thân, người đại khái còn không biết, ta một mực ở chú ý Văn Linh Chiêu sự tình, ngay tại ngày hôm qua thời gian, ta đã đạt được một cái đại tin tức."

"Tin tức gì?"

Lý Thiên Hàn giật mình như thế.

Lý Mặc Vân đáy mắt nổi lên không dễ dàng phát giác nóng bỏng vẻ, nói: "Văn Linh Chiêu bị Thiên Nguyên học cung phó Cung chủ 'Trúc Cô Thanh' nhìn trúng, quyết định tại ba tháng sau đó 'Khai cung đại điển' lên, chính thức tuyển nhận Văn Linh Chiêu làm đồ đệ!"

Lý Thiên Hàn sắc mặt biến hóa, hít sâu một hơi, "Thì ra là thế."

Trúc Cô Thanh!

Thiên Nguyên học cung ba vị phó Cung chủ một trong, Vân Hà quận có thể đếm được trên đầu ngón tay một đời Võ Đạo tông sư.

Nàng tu luyện võ đạo đến nay mới bất quá ba mươi sáu năm mà thôi, có thể nói tài tình tuyệt tục.

Tục truyền, nàng một thân kiếm đạo tạo nghệ huyền diệu khó lường, kia nắm giữ "Yên Hà Kiếm Thế" càng là danh truyền bốn phương, bị không ít thế hệ trước Võ Đạo tông sư đều gọi khen không thôi.

Như Văn Linh Chiêu trở thành đồ đệ của nàng, vậy đơn giản chính là cá chép vượt long môn, một bước lên trời, thân phận cùng địa vị đem phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Một vị Võ Đạo tông sư đệ tử, đủ để cho một chút tông tộc đứng đầu tôn sùng là thượng khách!

"Trách không được Hoàng Vân Trùng, Phó Sơn bọn hắn vì Văn gia sự tình, không tiếc cùng ta Lý gia giằng co, vốn Văn gia ra cái 'Tông sư đệ tử' . . ."

Đến tận đây, Lý Thiên Hàn triệt để đã minh bạch, nỗi lòng đã có chút trầm trọng.

Những năm này, hắn một mực thèm thuồng Văn gia dược thảo sinh ý, nhiều lần ý đồ tiến hành chiếm đoạt.

Liền như hôm nay Văn lão thái Quân thọ yến lên, nếu không phải đã xảy ra một chút ngoài ý muốn, Văn gia đã định trước được giao ra một nửa dược thảo sinh ý!

Nhưng thế cục bây giờ không giống nhau, có Văn Linh Chiêu vị này "Tông sư đệ tử" tại, toàn bộ Quảng Lăng thành, ai còn dám đánh Văn gia chủ ý?

"Ta mà có tính toán gì không?"

Lý Thiên Hàn trầm mặc một lát, nhìn về phía Lý Mặc Vân.

Một vị tông sư đệ tử, hơn nữa đã thành hôn, muốn đem nàng đuổi tới tay ở bên trong, không thể nghi ngờ quá khó khăn.

Lý Mặc Vân thần sắc bình tĩnh đạo "Phụ thân, Văn Linh Chiêu tại tu luyện trên biểu hiện được việt chói mắt, sẽ phụ trợ được Tô Dịch việt chịu không nổi cùng vô năng. Có thể nói, Tô Dịch chính là một cái chỗ bẩn, sẽ đối với Văn Linh Chiêu thanh danh sinh ra hại vô cùng ảnh hưởng."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Ta mặc dù không rõ ràng lắm, vì cái gì Văn lão thái Quân phản đối giải trừ việc hôn sự này. Nhưng dám khẳng định, Văn Linh Chiêu địa vị càng cao, sẽ việt loại trừ Tô Dịch."

Lý Thiên Hàn cau mày nói: "Mặc Vân, ngươi cuối cùng muốn nói cái gì?"

Lý Mặc Vân mỉm cười, nói: "Hài nhi đối với Văn Linh Chiêu từ nhỏ cùng nhau lớn lên, được xưng tụng thanh mai trúc mã, ta đối với tâm ý của nàng, cũng theo chưa hề từng có thay đổi chút nào."

"Vì nàng, ta có thể làm bất cứ chuyện gì!"

Ngôn từ yên lặng, đã có kiên quyết chi ý.

Lý Thiên Hàn đồng tử co rút lại, "Ngươi muốn giết Tô Dịch?"

"Đúng vậy, chỉ cần Tô Dịch chết rồi, việc hôn sự này cũng chỉ không nhanh mà chết, đối với Linh Chiêu là chuyện tốt, đối với ta cũng là chuyện tốt, đối với toàn bộ Văn gia mà nói, cũng là chuyện tốt!"

Lý Mặc Vân chém đinh chặt sắt, "Vì vậy, Tô Dịch phải chết! Một tên phế nhân mà thôi, căn bản không có tích lũy sống trên đời cần thiết!"

Lý Thiên Hàn ngưng mắt nhìn nhi tử một lát, đột nhiên cười rộ lên, vui mừng nói: "Hài tử, ngươi thật sự trưởng thành, đã có ý nghĩ của mình cùng lựa chọn."

"Bất quá, tại giết Tô Dịch trong chuyện này, Đoạn không thể nóng vội."

"Ai cũng hiểu rõ, ngươi đối với Văn Linh Chiêu ưa thích không rời, hơn nữa ngày hôm nay tại Văn lão thái Quân thọ yến lên, ngươi đã biểu lộ tâm ý, lúc này thời điểm, như Tô Dịch đột nhiên chết rồi, ai cũng hội hoài nghi đến ngươi trên đầu."

Nghe xong, Lý Mặc Vân gật đầu, thần sắc bình tĩnh trung lộ ra tự tin, nói:

"Phụ thân yên tâm, sư tử vồ thỏ, còn dùng toàn lực, ta tự nhiên sẽ không tại trong chuyện này có chút chủ quan, cũng Đoạn sẽ không để cho người hoài nghi đến trên đầu ta!"

"Tốt, làm phụ tựu đợi đến ngươi về sau bả Văn gia 'Tông sư đệ tử' mang về!"

Lý Thiên Hàn cười lớn vỗ vỗ nhi tử bả vai, đạo "Tới lúc đó, lúc sau ta tự mình ra mặt giật dây, tin tưởng Văn gia trên dưới Đoạn sẽ không cự tuyệt cùng chúng ta Lý gia đám hỏi."

Lý Mặc Vân lại trong lòng thở dài.

Văn Linh Chiêu trở thành tông sư đệ tử đã là chắc chắn sự tình.

Đã có tầng này chói mắt vô cùng thân phận, nàng còn có thể nguyện ý cùng chính hắn một thanh mai trúc mã ở một chỗ sao?

"Bất kể như thế nào, cuối cùng muốn toàn lực đi tranh thủ!"

Hít thở sâu một hơi trung khí, Lý Mặc Vân thầm hạ quyết tâm.

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 28: Hạnh Hoàng Y Quán

Kế tiếp mấy ngày, Tô Dịch sinh hoạt vô cùng có quy luật.

Sáng sớm thời gian tiến về trước lớn Thương Giang bờ Tang trong rừng cây diễn võ, giữa trưa phản hồi trong thành mua sắm dược thảo, về nhà lại dày vò dược thang Luyện Thể.

Vẻn vẹn ba ngày.

Hai khỏa hạt mè lớn nhỏ Hắc Diệu Linh Tinh đã bị luyện hóa không còn.

Mà Tô Dịch tu vi lại đạt đến "Luyện Nhục" thời hạn viên mãn tình trạng.

Bước tiếp theo liền đem bắt đầu "Luyện gân" thời hạn tu luyện.

Bực này tốc độ tu luyện, đã có thể nói làm cho người ta sợ hãi, cũng bỉ Tô Dịch lúc ban đầu trong dự tính nhanh hơn mười ngày!

Bất quá, như vậy tiến cảnh cùng lúc đó hợp tình lý.

Dù sao, hắn mỗi ngày làm cho hao phí dược thảo đều giá trị một nghìn năm trăm hai, vả lại làm cho luyện hóa Hắc Diệu Linh Tinh cũng quý hiếm vô cùng, lại phối hợp Tùng Hạc Đoán Thể thuật huyền bí, tu vi muốn không tiến bộ cũng khó khăn.

"Chỉ còn lại hai nghìn lượng bạc rồi. . ."

Đình viện Thanh táo dưới cây, Tô Dịch lười biếng nằm ở xích đu ở bên trong, phơi nắng lấy thái dương, ban bác chỉ từ Thanh táo nhánh cây nha vẫy ra, nhường ánh mắt hắn cũng hơi hơi nheo lại.

Hắn vừa mới vào đi qua một cuộc cực hạn tu luyện, thân thể cần nghỉ ngơi và hồi phục.

Mới mười ngày thời gian, Tử Cận tặng cho một vạn lượng ngân phiếu, đã tiêu hết tám ngàn lượng, điều này làm cho Tô Dịch cũng không khỏi không bắt đầu cân nhắc kiếm tiền đường lối.

"Bất quá, lợi nhuận chuyện tiền bạc cũng là không nóng nảy."

Tô Dịch đưa tay, bưng lên đặt ở một bên công văn trên một ly trà sâm, uống một hơi cạn sạch.

Lập tức một cỗ thấm vào lòng người dòng nước ấm từ yết hầu mà vào bên trong thân thể, giống như thủy triều khuếch tán đến tất cả xương cốt tứ chi, khí huyết tùy theo bỗng nhiên sôi trào, nguyên bản mỏi mệt chịu không nổi thân thể bắt đầu rất nhanh khôi phục.

Vẻn vẹn Tu Du, toàn thân mỏi mệt hễ quét là sạch!

Đây là Cửu Diệp Vương Tham lá cây làm cho ngâm dược trà, Tô Dịch hoàn ở trong đó tăng thêm Huyết Phục Linh, hà thủ ô đợi dược liệu, bao hàm tích lấy đầy đủ vô cùng sinh cơ cùng Linh khí.

"Lá cây pha trà, rễ cây nấu Thang, quả thực sinh nhai, cái này một cây Cửu Diệp Vương Tham tối thiểu có thể chi trì ta tu luyện mấy ngày." Tô Dịch ám sát.

Cửu Diệp Vương Tham dù sao cũng là nhị phẩm Linh dược, chính là thỏa mãn tụ khí cảnh tu luyện cũng dư xài.

"Buổi sáng ngày mai liền đi đúc kiếm!"

Thở dài một hơi, Tô Dịch con mắt trở nên sáng lên.

Ở kiếp trước, hắn lấy kiếm chứng đạo, cuối cùng kiếm áp tinh không, độc tôn Đại Hoang Cửu Châu, bị thế nhân tôn xưng làm "Huyền Quân Kiếm Chủ" .

Mà sở dĩ chuyển thế, đồng dạng cũng là vì muốn tại kiếm đạo trên đột phá rất tốt cảnh giới!

Có thể nói, hắn Tô Huyền Quân một thân đạo nghiệp, đều cùng kiếm đạo có quan hệ.

Đã thân là kiếm tu, làm sao có thể bàn tay không có kiếm?

"Cô gia, chủ mẫu xin ngài tiến về trước chính sảnh, nói là có chuyện tìm ngươi thương lượng."

Bên ngoài đình viện đột nhiên vang lên một đạo thị nữ thanh âm.

Tô Dịch khẽ giật mình, liền đáp ứng: "Tốt."

. . .

Chính sảnh.

Tô Dịch đến thời gian, nhạc phụ Văn Trường Thái cùng nhạc mẫu Cầm Thiến từ lâu ngồi ở trước bàn ăn.

Trên bàn cơm là nóng hổi phong phú cơm trưa.

"Ngươi cũng ngồi xuống ăn đi."

Văn Trường Thái nhìn Tô Dịch một cái, mở miệng nói.

"Chậm đã!"

Cầm Thiến bất mãn trừng Văn Trường Thái một cái.

Văn Trường Thái lập tức câm miệng, cúi đầu yên lặng ăn cơm.

Tô Dịch thấy nhưng không thể trách, nhạc phụ Văn Trường Thái chính là cái "Người thành thật", tính tình thuần hậu bản phận, không ôm chí lớn, chỉ muốn an an ổn ổn sống.

Cầm Thiến để xuống bát đũa, nói: "Tô Dịch, ngươi cũng đã biết, Linh Chiêu sắp trở thành Thiên Nguyên học cung phó Cung chủ đệ tử thân truyền sự tình?"

Tô Dịch gật đầu, "Nghe nói."

Tại lão thái quân thọ yến chấm dứt ngày hôm sau, liền có tin tức truyền ra, Văn Linh Chiêu bị Thiên Nguyên học cung phó Cung chủ Trúc Cô Thanh nhìn trúng, ý định đem nàng thu làm đệ tử thân truyền.

Trúc Cô Thanh chính là Vân Hà quận có thể đếm được trên đầu ngón tay Võ Đạo tông sư một trong, uy danh truyền xa.

Đối với bình thường võ giả mà nói, giống như bầu trời Thần Long giống như.

Văn Linh Chiêu có thể được như vậy một vị Võ Đạo tông sư nhìn trúng, quả thực nhường Văn gia trên dưới mừng rỡ, tất cả đều sôi trào.

Mà khi tin tức truyền ra, toàn bộ Quảng Lăng thành đô làm chấn động, nhấc lên sóng to gió lớn, không biết bao nhiêu người vì thế xôn xao.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, cũng vẻn vẹn chỉ là có chút ngoài ý muốn mà thôi.

Dù sao, Văn Linh Chiêu mới tiến vào Thiên Nguyên học cung không đến nửa tháng, có thể đạt được một cái Võ Đạo tông sư coi trọng, cái này cả Tô Dịch cũng không nghĩ tới.

Bất quá, hắn còn không đến mức vì thế khiếp sợ.

Một cái Dưỡng Lô cảnh Võ Đạo tông sư đồ đệ mà thôi, được coi là cái gì?

Cầm Thiến đuôi lông mày lộ ra sắc mặt vui mừng, nói: "Đây chính là chúng ta Văn gia thiên đại việc vui, ngày hôm nay sáng sớm, tộc trưởng đã chính miệng đáp ứng, ban thưởng nhà của chúng ta hoàng kim ngàn lượng, trân châu mười hộc, phòng ốc khế đất chín chỗ, gồm nằm ở Quảng Lăng thành Thanh tước trên đường 'Hạnh Hoàng Y Quán' giao cho nhà của chúng ta chưởng quản!"

Nói đến đây, nàng mặt mày hớn hở, nét mặt phơi phới, vô cùng đắc ý, đắc ý miễn bàn rồi.

Mấy ngày nay, tuyệt đối là Cầm Thiến tâm tình cuối cùng khoan khoái dễ chịu một đoạn thời gian, vô luận người nào nhìn thấy nàng, đều khuôn mặt tươi cười đón chào, tràn ngập nhiệt tình cùng nịnh bợ mùi vị.

Cả tộc trưởng cùng lão thái quân đối mặt nàng thời gian, đều rõ ràng tôn kính rất nhiều!

Điều này làm cho Cầm Thiến cũng không khỏi có lâng lâng không chân thực cảm giác.

"Cái này nhưng đích xác là một cái cọc việc vui."

Tô Dịch thuận miệng qua loa đạo

Cầm Thiến đột nhiên cảnh giác nói: "Những thứ này tài vật đều không có phần của ngươi mà, ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ!"

Tô Dịch dở khóc dở cười, hắn chính là thiếu tiền, cũng có nhiều loại thủ đoạn đi kiếm tới tay, không cần tham niệm cái này ít đồ?

Cầm Thiến cũng không biết nhớ tới cái gì, Ngọc Dung một trận biến ảo, cuối cùng giống như làm ra quyết định, nói:

"Ngươi tới nhà của chúng ta đã một năm rồi, cũng không có thể một mực ăn cơm bao (trai bao), ta ý định cho ngươi đi tiếp nhận 'Hạnh Hoàng Y Quán' sinh ý!"

Tô Dịch ngơ ngẩn.

Thanh tước phố tuy không phải Quảng Lăng thành phồn hoa nhất khu vực, thế nhưng người ở đông đúc, hội tụ lấy các ngành các nghề tam giáo cửu lưu nhân vật.

Nằm ở thử trên đường Hạnh Hoàng Y Quán, đã mở trương nhiều năm, căn bản không lo không có sinh ý.

Nhường Tô Dịch hoài nghi đúng là, luôn luôn loại trừ cùng ghét cay ghét đắng bản thân mẹ vợ, thực hội hảo tâm đến bả chỗ tốt như vậy cho mình?

Chỉ thấy Cầm Thiến thần sắc nghiêm chỉnh, ngôn từ nghiêm khắc nói: "Ta cảnh cáo ngươi, tuy là cho ngươi đi chưởng quản Hạnh Hoàng Y Quán, nhưng mỗi tháng đều phải lên cho ta giao một ngàn lượng bạc trắng, ít hơn so với số này, đừng trách ta trở mặt vô tình!"

Tô Dịch lúc này mới chợt hiểu, đúng thôi, lúc này mới tượng quen mình mẹ vợ, căn bản không có khả năng tùy tùy tiện tiện bả chỗ tốt cho mình.

"Một tháng giao một ngàn lượng?"

Văn Trường Thái nhịn không được mở miệng.

Cầm Thiến dương dương đắc ý nói: "Tối hôm qua ta sắc một cái suốt đêm, cuối cùng bả Hạnh Hoàng Y Quán mục làm rõ Sở, dựa theo trước mắt loại tình huống này duy trì xuống dưới, Hạnh Hoàng Y Quán mỗi tháng cũng chỉ có thể lợi nhuận một ngàn lượng tả hữu mà thôi, tối đa cũng chênh lệch không được ba lượng bạc!"

Tô Dịch khẽ giật mình, tại mẹ vợ trong kế hoạch của, bản thân hoàn toàn chính là một cái đau khổ lao động, còn là không cầm trả thù lao cái loại này. . .

Cái này tính là cái gì sự tình?

Kiếp trước độc tôn Đại Hoang thiên hạ Huyền Quân Kiếm Chủ, chuyển thế sau đó chịu khổ khôn khéo mẹ vợ nghiền ép bóc lột?

"Nếu như Tô Dịch một tháng không có lợi nhuận đủ một ngàn lượng bạc đây?"

Văn Trường Thái nói.

Cầm Thiến cười lạnh một tiếng, môi nhanh nhẹn nói: "Ta cũng không phải là bất cận nhân tình, hắn họ Tô trước tiên có thể thiếu nợ, trong vòng ba tháng trả hết nợ lại."

Dừng một chút, nàng chậm rì rì nói: "Bất quá lời nói như vậy, liền cần nhiều Phó một khoản lợi tức, thiếu nợ càng nhiều, lợi tức thì càng nhiều,

như trong vòng ba tháng không trả thanh, sắc bén trên lên sắc bén, khi đó thiếu tiền cùng lợi tức không ngừng tích lũy, thiếu nợ luôn khoản nợ có thể sẽ sẽ không ngừng gấp bội."

Sau khi nghe xong, Văn Trường Thái thành thật như vậy người cũng không khỏi hít vào khí lạnh, bắt đầu có chút thương cảm Tô Dịch rồi.

Cầm Thiến uống một ngụm trà gọt giũa cổ họng, chợt ánh mắt như đao tử giống nhau nhìn về phía Tô Dịch, "Ngươi sẽ không thiếu nợ không trả đi?"

Tô Dịch hỏi ngược lại: "Nếu ta mỗi tháng kiếm bỉ một ngàn lượng nhiều ni?"

Cầm Thiến lập tức liền nở nụ cười, tán dương: "Ngươi cái này dạng ăn cơm chùa coi như có chút chí khí, biết rõ lợi nhuận tiền nhiều hơn. Ta đây không ngại nói cho ngươi biết, một tháng làm cho lợi nhuận vượt qua một ngàn lượng bộ phận, tất cả đều về ngươi."

"Tốt, quyết định như vậy đi."

Tô Dịch không cần nghĩ ngợi đáp ứng.

Cầm Thiến ngẩn ngơ, không nghĩ tới Tô Dịch đáp ứng được như thế thống khoái, trong lòng ngược lại có chút không nỡ.

Suy nghĩ một chút, nàng lại lần nữa cảnh cáo nói: "Nếu như ngươi dám đùa bịp bợm cái gì, cũng đừng trách ta không khách khí!"

Rất nhanh, Tô Dịch rời đi rồi.

Cầm Thiến nhường hắn ngày mai liền đi Hạnh Hoàng Y Quán, về sau ăn ở cũng muốn tại đó.

Đây đối với Tô Dịch mà nói, ngược lại là một cái cọc chuyện tốt.

Như một mực lưu lại Văn gia, làm chuyện gì đều bất tiện, nhưng ở ngoài vừa liền không giống nhau.

Chính sảnh trung chỉ còn lại có vợ chồng Văn Trường Thái.

Văn Trường Thái không khỏi nói: "Ngươi vì sao phải nhường Tô Dịch đi chưởng quản Hạnh Hoàng Y Quán, chỗ kia trước đây một mực từ nhị ca nhà cầm giữ, lên tới Y sư, bỏ vào giúp đỡ dong, tất cả đều là nhị ca nhà người."

"Ngươi nhường Tô Dịch đi, không phải bị bọn hắn mỗi ngày khi dễ không thể, cái này phải gặp nhiều ít tội a."

Nói xong lời cuối cùng, không khỏi một tiếng thở dài.

Cầm Thiến cả giận nói: "Như ngươi có ngươi nhị ca như vậy lợi hại, lão thái quân sao có thể có thể làm cho Tô Dịch ở rể đến nhà chúng ta? Ngươi cũng đã biết, con gái chúng ta Linh Chiêu bởi vì việc hôn sự này chịu bao nhiêu ủy khuất?"

"Ngươi nhìn lại một chút đại ca ngươi, đường đường Văn gia đứng đầu, nắm quyền, chưởng quản toàn tộc tất cả gia sản, hạng gì uy phong. Còn ngươi, văn không được võ không phải, cái gì đều không tranh giành, chỗ tốt tất cả đều cho ngươi cái kia lưỡng ca ca đoạt đã xong!"

"Những năm này, nếu không phải ta tự mình lo liệu lấy nhà chúng ta, chỉ bằng ngươi điểm này năng lực, chúng ta người một nhà sớm bị các ngươi Văn gia tộc nhân khác khi dễ đã chết!"

Văn Trường Thái bị chửi được không dám lên tiếng, chỉ có thể cười khổ, hắn tính khí vốn là như thế, cũng biết so sánh với cái kia hai vị ca ca, bản

thân rất bình thường.

Mà Cầm Thiến cường thế khôn khéo, càng nhường hắn có vẻ rất vô dụng.

Nửa ngày, Cầm Thiến cuối cùng bớt giận, rồi mới lên tiếng: "Ta biết rõ Hạnh Hoàng Y Quán là nhị ca nhà đấy, nhưng cái này là sự tình trước kia rồi, từ hôm nay trở đi, nó chính là nhà chúng ta kia "

"Về phần Tô Dịch hội hay không bị khi phụ sỉ nhục. . . Ngâm nga, ngươi cũng đừng khinh thường ta cái này con rể."

Văn Trường Thái kinh ngạc nói: "Có ý tứ gì?"

"Ta nghe nói vài ngày trước, Tô Dịch tại Tụ Tiên Lâu bả Hoàng Kiền Tuấn cái này quần áo lụa là thu thập dừng lại, ta vốn tưởng rằng Hoàng gia hội không tha cho hắn, có ai nghĩ được, cho tới bây giờ hắn hoàn vui vẻ, lông tóc không bị tổn thương."

Cầm Thiến Lãnh Tiếu, "Ta mặc dù nhìn không thấu nguyên nhân trong đó, nhưng trực giác nói với ta, trong này khẳng định có cổ quái!"

Dừng một chút, nàng lại thở dài, "Đáng tiếc a, như hắn còn là Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu, Linh Chiêu gả cho hắn cũng là miễn cưỡng được thông qua."

"Nhưng bây giờ, Linh Chiêu vừa trở thành tông sư đệ tử! Lại nhìn hắn Tô Dịch, quả thực cái gì cũng sai!"

Trong giọng nói đã nổi lên nồng đậm u oán.

Văn Trường Thái an ủi: "Như hắn không phải là mất đi tu vi, sợ cũng sẽ không trở thành nhà chúng ta con rể, dù sao, khi đó Linh Chiêu đều còn

không có tiến vào Thiên Nguyên học cung tu hành đây."

"Ngươi câm miệng cho ta!"

Cầm Thiến vỗ bàn một cái, lửa giận vạn trượng ngắt lời nói, "Ngươi đây là an ủi ta đâu rồi, còn là nói móc nhà chúng ta Linh Chiêu đây? Hoặc là gần nhất đến mức rất khó khăn nhận, thiếu nợ chỉnh đốn?"

Văn Trường Thái mặt lộ vẻ lúng túng, ngượng ngùng không nói.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 29: . Mới Chưởng Quầy Tới

Sáng sớm hôm sau.

Tô Dịch mang theo một cái bọc hành lý, đã đi ra cư trú một năm đình viện.

Từ hôm nay trở đi, hắn liền đem tiếp chưởng Hạnh Hoàng Y Quán, về sau cũng muốn ở tại chỗ đó.

"Hôm nay sẽ không đi Đại Thương Giang bờ tu luyện, đợi thu xếp thỏa đáng, lại đi cũng không muộn."

"Về phần đúc kiếm sự tình, chỉ có thể tạm thời tiên phóng vừa để xuống."

Vừa nghĩ, Tô Dịch đã ly khai Văn gia.

Quảng Lăng thành, Thanh tước đường cái.

Hối hả trên đường phố, náo nhiệt tiếng động lớn rầm rĩ.

Tại Đại Chu triều, có thể tu luyện võ đạo người cuối cùng là số ít, phần lớn đều là bình thường phàm tục dân chúng.

Trong mỗi ngày vì sinh kế bôn ba, diễn lại thế gian muôn màu.

Tô Dịch bộ pháp nhàn nhã mà đi đi trong đám người, tâm tính không nói ra được thoải mái.

"Tại Hạnh Hoàng Y Quán, mỗi ngày cũng có thể tiếp xúc đến nhiều loại dược thảo, đại khái có thể dùng để tu luyện võ đạo."

"Đây đối với ta mà nói, ngược lại là một cái cọc chuyện tốt, có thể đủ nhanh hơn tiến độ tu luyện của ta."

"Bất quá, điều kiện tiên quyết là được mỗi tháng lợi nhuận đủ một ngàn lượng bạc trắng. . ."

"Hả?"

Tô Dịch đột nhiên dậm chân, ánh mắt nhìn hướng cách đó không xa.

Một cái cẩm y hoa bào thiếu niên mang theo khuôn mặt dáng tươi cười hấp tấp đi tới, người còn chưa tới, liền kinh hỉ chắp tay nói:

"Tô ca, ngươi cùng lúc đó dạo phố? Thật đúng là đúng dịp!"

Người tới chính là Hoàng Kiền Tuấn.

Vị này dương danh Quảng Lăng thành ngang ngược kiêu ngạo quần áo lụa là vừa xuất hiện, phụ cận người đi trên đường phố nhao nhao tránh lui, một bộ nhìn tới làm Hồng Thủy Mãnh Thú bộ dạng.

"Ta xem ngươi là một mực ở chờ ta đi."

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, đây chính là sáng sớm, người nào rảnh rỗi đến bị khùng vào lúc đó dạo phố?

Hoàng Kiền Tuấn hơi hơi lúng túng, há mồm muốn giải thích, "Tô ca. . ."

Tô Dịch ngắt lời nói: "Đã thành, là phụ thân ngươi cho ngươi làm như vậy a, trở về nói cho ngươi biết phụ thân, lớn cũng không nhất định như

thế."

Nói qua, đã trực tiếp cất bước tiến lên.

Hoàng Kiền Tuấn một trận chột dạ, Tô Dịch một câu nói toạc ra trong đó nguyên do.

Đúng là hắn phụ thân Hoàng Vân Trùng mệnh lệnh, nhường hắn tìm một cái cắt cơ hội đi tiếp cận Tô Dịch, vô luận như thế nào cũng phải cùng Tô Dịch cùng một tuyến.

Không có cơ hội, cũng muốn sáng tạo cơ hội!

Lúc ấy Hoàng Kiền Tuấn hoàn ngây ngốc hỏi phụ thân hắn, có phải hay không nghĩ làm cho mình trở thành Tô Dịch bằng hữu.

Hoàng Vân Trùng vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng, mắng hắn si tâm vọng tưởng, đừng nói làm bằng hữu rồi, có thể cho Tô Dịch làm thủ hạ cũng phải thắp nhang thơm cầu nguyện!

Cái này mới có ngày hôm nay một màn này.

"Sao loại mới có thể làm một cái hợp cách chính là thủ hạ đây?"

Mắt thấy Tô Dịch càng lúc càng xa, Hoàng Kiền Tuấn cắn răng một cái, kiên trì hấp tấp đi theo.

Hắn nhớ tới trước đây cùng tại bên cạnh mình những thứ kia hỗ trợ:tùy tùng, mỗi ngày nhắm mắt theo đuôi cùng theo bản thân, có thể nói hội đạo khéo hiểu lòng người, trung thành và tận tâm, để cho bọn họ hướng Đông tuyệt đúng không dám đi tây. . .

Quan trọng nhất là, hết thảy lấy bản thân như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!

Mà bây giờ, Hoàng Kiền Tuấn ý định sống học sống dùng. . .

Tô Dịch chú ý tới trên đường đuổi theo tại sau lưng Hoàng Kiền Tuấn, cũng không để ý tới.

"Tô ca cũng không đuổi ta đi!"

Hoàng Kiền Tuấn âm thầm vui vẻ, liền vội vàng tiến lên, ưỡn nghiêm mặt đạo "Tô ca, cái này bao phục giao cho ta đến cõng đi."

Hắn chú ý tới Tô Dịch trên bờ vai bọc hành lý.

"Tùy ngươi."

Tô Dịch vung tay đem bọc hành lý đã đánh qua.

Đường đường một cái quần áo lụa là thiếu niên hư hỏng, lại trông mong đưa tới cửa đến cho mình làm việc lặt vặt, đây là sao loại một loại tinh thần?

Hoàng Kiền Tuấn cẩn thận từng li từng tí ôm bọc hành lý, nội tâm mừng rỡ như điên, đây là hay không có nghĩa là. . . Tô ca cũng không có như vậy loại trừ bản thân?

Như phụ thân biết rõ, khẳng định cũng đều vì ta cao hứng đi?

Kế tiếp, nhất định phải hảo hảo biểu hiện!

Ta Hoàng Kiền Tuấn thể diện cũng không muốn rồi, còn sợ không đảm đương nổi Tô ca trước người một cái hảo thủ hạ?

Tô Dịch thật không nghĩ đến, vẻn vẹn nhường Hoàng Kiền Tuấn mang theo một cái bọc hành lý mà thôi, liền nhường nội tâm của hắn Hoan Hỉ thành như vậy.

Rất nhanh, Tô Dịch xa xa đất thấy được "Hạnh Hoàng Y Quán" chiêu bài.

Đó là một tòa ba tầng kiến trúc, sát đường mà kiến tạo, cổ kính.

Xem như Quảng Lăng thành ba Đại tông tộc một trong, Văn gia lấy "Dược thảo" lập nghiệp, lũng đoạn lấy chín thành lấy bôi thuốc cỏ sinh ý, khai khẩn dược điền liền có hơn vạn mẫu.

Văn gia hoàn thuê lấy hơn một nghìn danh người hái thuốc, thường cách một đoạn thời gian, sẽ tiến về trước trong rừng sâu núi thẳm hái dược thảo.

Mà khoảng chừng Quảng Lăng thành, Văn gia liền mở có y quán mười sáu chỗ, dược hành mười chín tọa.

Hạnh Hoàng Y Quán vẻn vẹn đầu là một cái trong số đó.

Chờ xem bệnh bốc thuốc mọi người, từ lâu tại Hạnh Hoàng Y Quán tiền đã xếp hàng một đầu dài.

Nhưng lúc này, đã có hai gã sai vặt đi ra, hét lớn đuổi người đi.

"Tất cả mọi người tranh thủ thời gian đi cái khác y quán đi, hôm nay Hạnh Hoàng Y Quán đóng cửa không khai trương!"

"Chúng ta cũng không có biện pháp, hôm nay lên, chúng ta chưởng quầy đổi người rồi, mới chưởng quầy đến bây giờ còn chưa tới đây."

Lập tức, xếp hàng mọi người một trận bạo động, có thất lạc thở dài, có bất đắc dĩ lắc đầu, có hùng hùng hổ hổ, tình cảnh một lần hỗn loạn.

Nhưng cái kia hai gã sai vặt không thèm để ý, quay người liền định đóng cửa y quán đại môn.

"Chậm đã."

Một thanh âm vang lên, "Mới chưởng quầy tới, hôm nay không đóng cửa."

Hai gã sai vặt khẽ giật mình,

Những thứ kia xếp hàng mọi người cũng đều đem ánh mắt nhìn sang.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh đã dạo bước đi tới, màu xanh áo vải, thân ảnh dài thường thượt thon gầy, khuôn mặt thanh tuyển sạch sẽ.

"Ngươi người nào a?"

Một gã gã sai vặt nói thầm, vẻ mặt hồ nghi.

"Các ngươi mới chưởng quầy."

Tô Dịch thần sắc bình thản, ánh mắt đánh giá Hạnh Hoàng Y Quán, thầm nghĩ trong lòng, thử đất vị trí cách ngoài thành Đại Thương Giang không xa, ngược lại cũng không tệ.

"Chính là ngươi cái kia Tô Dịch?"

Tên kia gã sai vặt thốt ra.

Tô Dịch!

Cái khác gã sai vặt cũng kịp phản ứng, xùy đất cười rộ lên, châm chọc nói: "Cửa nhỏ còn không có tiến, liền không thể chờ đợi được đem mình cái làm chưởng quầy rồi hả? Chỉ sợ người bờ mông còn không có làm nóng, liền xám xịt xéo đi rời đi rồi!"

Nghe vậy, Tô Dịch nhạy cảm phát giác được, bởi vì chính mình đến, Hạnh Hoàng Y Quán trên dưới tất cả mọi người, chỉ sợ đều trước thời hạn thương nghị tốt đối sách, ý định cho chính hắn một mới chưởng quầy một chút màu sắc nhìn xem.

"Nguyên lai là hắn, cái kia Văn gia con rể tới nhà."

"Hắn loại oắt con vô dụng này, lại làm tới Hạnh Hoàng Y Quán mới chưởng quầy? Hắn xứng sao?"

"Trách không được Hạnh Hoàng Y Quán ngày hôm nay muốn đánh dương, vốn tất cả đều bởi vì hắn."

. . . Những thứ kia tại xếp hàng mọi người xì xào bàn tán.

Tại Quảng Lăng thành, ai không biết Văn gia con rể tới nhà Tô Dịch tên?

Cho tới bây giờ, còn có không biết bao nhiêu người tại vì Văn Linh Chiêu tiếc hận, cảm thán nàng làm cho gả không thuộc mình.

"Cô gia, tiểu nhân cả gan khuyên người một câu, còn là tranh thủ thời gian về nhà thành thành thật thật làm ngươi con rể tới nhà, Hạnh Hoàng Y Quán chưởng quầy vị trí, căn bản không phải loại người như ngươi có thể ngồi!"

Cái kia gã sai vặt càng không có sợ hãi, quái gở, vẻ mặt tràn đầy khinh thường.

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng cái kia gã sai vặt, lạnh nhạt nói: "Từ hôm nay trở đi, ngươi không cần lại đến Hạnh Hoàng Y Quán rồi."

Gã sai vặt sững sờ, chỉ mình cái mũi, "Ngươi là phải đem ta đã khai trừ? Ha ha ha, quên nói với người, nhà ta tổ tôn đời thứ ba làm Văn gia Nhị gia cống hiến sức lực, từ lâu ký 'Văn tự bán mình' ! Ngoại trừ Văn gia Nhị gia, không ai có thể đuổi ta đi!"

Ký văn tự bán mình, lại vẫn vì thế dương dương đắc ý, Tô Dịch không khỏi xem thế là đủ rồi.

Tô Dịch đi lên trước, vỗ vỗ gã sai vặt bả vai, nói: "Ngươi bán cho chính là Văn gia, không phải là Hạnh Hoàng Y Quán, hiện tại ta là chưởng quầy đấy, nếu như ngươi không muốn đi, cũng có thể, đến lúc đó không gửi đi bổng lộc chính là."

"Ngươi dám!"

Gã sai vặt ánh mắt đỏ lên, bị chọc giận.

"Ta đi ngươi bà ngoại kia thế nào cùng ta Tô ca nói chuyện đây?"

Trên đường đi theo Tô Dịch phía sau Hoàng Kiền Tuấn, hiện tại lại không kìm nén được tính khí, bước nhanh đến phía trước, trở tay một cái tát vung mạnh tại gã sai vặt trên mặt.

Đùng!

Gã sai vặt thân ảnh một cái lảo đảo, theo trên bậc thang cuồn cuộn dưới đi, rơi đầu rơi máu chảy, gương mặt sưng đỏ, phát ra như giết heo kêu thảm thiết.

"Ngươi mẹ nó. . ."

Gã sai vặt bò dậy, đang muốn chửi bậy.

Mà khi thấy rõ đánh hắn người nọ thời gian, toàn thân đều một cái giật mình, thất thanh nói: "Hoàng. . . Hoàng thiếu gia?"

Phụ cận chờ xem bệnh mọi người cũng xôn xao không thôi, nhận ra Hoàng Kiền Tuấn vị này hung danh hiển hách thiếu niên hư hỏng.

"Còn chưa cút? Có phải hay không muốn mời ta liền đi nhà của ngươi làm khách?"

Hoàng Kiền Tuấn ánh mắt thô bạo.

Gã sai vặt nào dám do dự, vừa lăn vừa bò đất trượt, cái rắm cũng không dám phóng.

"Cái gì đồ chơi."

Hoàng Kiền Tuấn hứ một mực, đảo mắt nhìn qua, phát hiện Tô Dịch từ lâu đi vào Hạnh Hoàng Y Quán, vội vàng cũng đi vào theo.

"Cái tình huống gì?"

"Hoàng gia quần áo lụa là sao cùng Văn gia người ở rể pha trộn ở cùng một chỗ?"

"Ai biết được. . ."

Mọi người đều nghị luận, đều kinh ngạc vô cùng.

Bên trong Hạnh Hoàng Y Quán.

Nhàn nhạt dược liệu khí tức tràn ngập tại đại điện mỗi một tấc không khí, làm lòng người yên tĩnh.

Từng dãy tủ thuốc trưng bày, cổ kính các loại trang trí làm đẹp tại bất đồng khu vực, sạch sẽ rộng rãi.

"Không sai."

Tô Dịch chắp tay tại cõng, có chút thoả mãn.

Tại kế tiếp trong một đoạn thời gian, nơi đây liền đem là hắn về sau cư trú chi địa.

"Cô gia, ngươi đây là ý gì?"

Một gã cơ bắp trung niên sắc mặt hiện lên vẻ giận dữ.

Ở bên cạnh hắn, còn có hơn mười đạo thân ảnh, có quản sự, giúp đỡ dong, Dược Đồ, gã sai vặt đợi, sắc mặt đều thật không tốt xem.

Phát sinh ở y quán bên ngoài một màn, đều bị bọn hắn xem tại đáy mắt.

Tô Dịch đi tới sau quầy, tùy ý ngồi ở đó một trương chuyên thuộc về chưởng quầy trên mặt ghế thái sư, thoải mái mà mở rộng một cái vòng eo, ánh mắt nhìn hướng cái kia cơ bắp trung niên, lạnh nhạt nói:

"Từ hôm nay trở đi, ta chính là cái này Hạnh Hoàng Y Quán chưởng quầy, không quản các ngươi trong lòng thế nào tác tưởng, như muốn tiếp tục làm xuống dưới, tốt nhất không nên cùng ta đối nghịch."

Lúc này liền có một cái áo bào xám nam tử Lãnh Tiếu nói: "Ngươi một cái gì cũng đều không hiểu gia hỏa, có tư cách gì khi chúng ta chưởng quầy? Đem chúng ta những thứ này lão nhân chọc giận lời nói cái này Hạnh Hoàng Y Quán khẳng định được đại môn xong đời!"

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Nếu như ngươi không phục, hiện tại cũng có thể rời đi."

Áo bào xám nam tử ngẩn ngơ, giống như không thể tin được bản thân lỗ tai, "Ngươi có biết ta là ai không?"

Bên cạnh cái kia cơ bắp trung niên mặt không biểu tình nhắc nhở: "Cô gia, Ngũ Dong thế nhưng là chúng ta Hạnh Hoàng Y Quán lão nhân, làm chúng ta Văn gia cần cù chăm chỉ làm việc ba mươi năm, kinh nghiệm phong phú lão đạo. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch dùng ngón tay liền gõ mặt bàn, ngắt lời nói: "Bất kể là ai, không muốn làm lập tức rời đi. Hạnh Hoàng Y Quán hội hay không đại môn xong đời, cùng các ngươi không quan hệ."

Hạnh Hoàng Y Quán mọi người sắc mặt đều là Nhất Biến, hai mặt nhìn nhau.

Chẳng ai ngờ rằng, một mực bị Văn gia trên dưới xem thường người ở rể Tô Dịch, lại lại hội mạnh mẽ như thế, thậm chí là rất không nói đạo lý!

"Ngâm nga! Lão tử mới không muốn hầu hạ tại ngươi một cái không biết trời cao đất rộng người ở rể bên người!"

Bị kêu là Ngũ Dong áo bào xám nam tử giận dữ vung tay áo, quay người đi nhanh triều Hạnh Hoàng Y Quán đi ra ngoài.

Nhưng còn tại nửa đường, đã bị Hoàng Kiền Tuấn ngăn trở.

Vị này quần áo lụa là thiếu niên hư hỏng chậm rãi nói: "Ngũ Dong đúng không, ngươi đi cũng có thể, đêm nay ta đi nhà của ngươi làm khách, chúng ta hảo hảo tâm sự."

Ngũ Dong sắc mặt đại biến.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 30: Ta Cũng Sẽ Xem Bệnh

Tại Quảng Lăng thành, Hoàng Kiền Tuấn là số một thiếu niên hư hỏng.

Kia tính tình thô bạo tàn nhẫn, ngang ngược càn rỡ, thuộc hạ trải qua chuyện xấu đếm không hết.

Bị thiếu niên hư hỏng như vậy đến nhà làm khách, cái kia tuyệt đối chính là Diêm vương gia tìm tới cửa!

Ngũ Dong trước hoàn rất phẫn nộ, nhưng lúc này lại thân thể gửi đi cứng, sắc mặt âm tình bất định, hai chân giống như rót chì giống như, sẽ không dám đã đi ra.

Hoàng Kiền Tuấn thản nhiên cười cười, nói: "Như nghĩ thông suốt, liền thành thành thật thật ở lại đó, ngoan ngoãn nghe Tô ca lời nói bằng không, ta không ngại phái người đi nhà của ngươi ân cần thăm hỏi một cái thân nhân của ngươi."

Cái này mẹ nó hoàn ý định đối phó ta thân nhân?

Ngũ Dong trừng lớn mắt châu, chợt bạc nhược, triệt để ỉu xìu mà rồi, xám xịt phản hồi ban đầu vị trí.

Tô Dịch không khỏi âm thầm lắc đầu, thật dễ nói chuyện không thể, cần phải bị ác nhân chỉnh đốn dừng lại mới bằng lòng cúi đầu, cần gì chứ?

"Thu liễm điểm."

Tô Dịch lườm Hoàng Kiền Tuấn một cái.

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng cười lấy lòng lấy gật đầu: "Tô ca giáo huấn chính là."

Cơ bắp trung niên đám người một màn như vậy, trong lòng một trận phát lạnh.

Bọn hắn tại biết được Tô Dịch muốn tiếp chưởng Hạnh Hoàng Y Quán tin tức về sau, đã hạ quyết tâm, muốn dùng các loại thủ đoạn bả Tô Dịch cho xa lánh đi.

Người nào cũng không muốn đi hầu hạ một cái không quan trọng gì người ở rể.

Nhưng nghìn tính vạn tính cũng không nghĩ tới, bên người Tô Dịch lại vẫn cùng theo một đầu xú danh chiêu lấy chó dữ!

Bọn hắn dám đắc tội Tô Dịch, nhưng cái nào dám đắc tội Hoàng gia tộc dài nhi tử?

Lúc này thời điểm, Hoàng Kiền Tuấn chính là đem bọn họ tất cả đều hành hung một trận, Văn gia chỉ sợ đều không thể giúp nhiều ít bận bịu!

"Cô gia, ta chờ tuyệt không phải muốn cùng người đối nghịch, điểm ấy hoàn xin ngài yên tâm."

Cơ bắp trung niên hít thở sâu một hơi trung khí, ôm quyền hành lễ, thái độ đã thu liễm rất nhiều.

"Ngươi đã hiểu lầm, ta cũng không phải không nên lưu lại các ngươi tất cả mọi người."

Tô Dịch lắc đầu, thần sắc bình thản nói, "Từ giờ trở đi, chỉ cần văn tự bán mình thẻ cho Văn Trường Thanh một nhà đấy, toàn bộ cũng có thể đã đi ra."

Phía trước đến Hạnh Hoàng Y Quán thời gian, là hắn biết, nơi đây một mực từ Văn Trường Thanh nhất mạch lực lượng khống chế.

Hôm nay, nếu như nơi đây đã là hắn Tô Dịch địa bàn, Tự Nhiên được tiên tẩy trừ một phen, tỉnh ngộ bên người cất giấu một chút cái đinh, về sau bằng thêm phiền toái.

"Cái gì?"

Một số người sắc mặt lập tức thay đổi.

Cơ bắp trung niên nhịn không được khuyên nhủ: "Cô gia, cái này có phải hay không có chút không thích đáng? Dù sao, dù là bán mình cho Văn gia Nhị gia, nhưng cũng là Văn gia người. Cô gia làm như vậy, chẳng phải là làm cho người ta thất vọng đau khổ?"

Tô Dịch lẳng lặng ngồi ở đó, không nói thêm gì nữa.

Hoàng Kiền Tuấn lập tức ý thức được, đến phiên bản thân ra mặt, hắn vội ho một tiếng, ánh mắt liếc nhìn mọi người, nói:

"Chư vị, tốt nhất đừng để cho ta Tô ca khó làm!"

Vị thiếu niên hư hỏng này lời nói uy hiếp sức nặng mười phần.

Rất nhanh liền có một chút người ly khai, có uể oải, có phẫn uất, có oán hận. . .

Nhưng lúc rời đi, toàn bộ cũng không dám lên tiếng.

Dù sao, một khi chọc giận Hoàng Kiền Tuấn, hắn đi trong nhà làm khách làm sao bây giờ?

Cuối cùng, Hạnh Hoàng Y Quán trung lão nhân, chỉ còn lại có bảy người.

Trung niên cơ bắp kia tên là Hồ Thuyên, là Hạnh Hoàng Y Quán quản sự, cũng không có cùng Văn gia ký kết văn tự bán mình.

Bất quá, hắn mặc dù không đến ly khai, nhưng rõ ràng đối với Tô Dịch trong lòng còn có khúc mắc, sắc mặt một mực bình tĩnh, thật không tốt xem.

Ngoại trừ Hồ Thuyên, những người khác đều là một chút Dược Đồ, giúp đỡ dong một loại nhân vật.

"Ngô Y sư đây?"

Tô Dịch chợt mà hỏi thăm.

Hắn nhớ kỹ trước thời điểm, có một cái tên là Ngô Quảng nho nhã lão y sư tọa trấn Hạnh Hoàng Y Quán, là dân chúng trong thành tin cậy danh y, tại Quảng Lăng trong thành có phần có danh tiếng.

Hồ Thuyên thái độ qua loa nói: "Ngô lão đêm qua ngẫu nhuộm phong hàn, ôm bệnh nhẹ bên người, đang ở nhà trung dưỡng bệnh."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Mà y quán cái khác hai vị Y sư, ngày hôm qua một cái trở lại hương thăm viếng, một cái tiến về trước Đại Thương Giang bờ bên kia Lạc Vân thành thăm bạn bè, hôm nay đều không tại y quán."

Hoàng Kiền Tuấn cũng không khỏi Lãnh Tiếu, "Tổng cộng ba vị Y sư, tất cả đều tất cả có chuyện không có ở đây, cái này có phải hay không thật trùng hợp chút?"

Hồ Thuyên một bộ cùng ta không quan hệ bộ dáng, nói: "Ta đây cũng không biết, nhưng bất kể như thế nào, không đến Y sư tọa trấn, hôm nay chúng ta Hạnh Hoàng Y Quán sợ là được tiên đại môn không tiếp tục kinh doanh. . ."

Lại thấy Tô Dịch đột nhiên mở miệng, nói: "Tiếp tục Khai Môn, hiện tại có thể nhận chữa bệnh người."

Hồ Thuyên bọn người là sững sờ.

Tô Dịch gõ cái bàn, lạnh nhạt nói, "Cho bình thường dân chúng chữa bệnh mà thôi, ta cũng có thể."

Phốc!

Một gã gã sai vặt nhịn không được bật cười.

Những người khác cũng thần sắc cổ quái, rõ ràng cũng bả Tô Dịch lời nói làm chê cười nghe xong.

Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt trầm xuống, khiển trách quát mắng: "Cười cái gì cười, nhanh đi gọi là bên ngoài xếp hàng chờ chờ người bệnh tiến đến!"

Hắn đối với Tô Dịch có mù quáng tự tin.

"Ta đây đợi thật là muốn mở mang kiến thức cô gia y đạo tạo nghệ rồi."

Hồ Thuyên thần sắc lãnh đạm, phân phó hai gã sai vặt tiến về trước đại điện bên ngoài tiếp dẫn người bệnh.

Rất nhanh, một cái tóc trắng xoá lão thái bà đi đến, nàng đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, "Ngô Quảng nho nhã Ngô lão tiên sinh đây?"

"Hắn không có ở đây, ta có thể vì ngươi xem bệnh."

Sau quầy vừa, Tô Dịch thuận miệng nói.

Lại thấy lão thái bà đầu liếc mắt nhìn hắn, liền lắc đầu, xoay người rời đi.

Hồ Thuyên đám người thấy vậy, thần sắc càng cổ quái, ý định xem thật kỹ một cuộc náo nhiệt.

Tô Dịch hồn không thèm để ý, nói: "Kế tiếp."

Một cái khôi ngô như Thiết Tháp giống nhau đại hán đi tới, biết được Ngô Quảng nho nhã Y sư không có ở đây, không khỏi thất lạc lắc đầu, hùng hùng hổ hổ nói: "Các ngươi thế nào không nói sớm, chậm trễ lão tử thời gian!"

Người quay đầu liền đi.

"Cô gia, người xem. . ."

Hồ Thuyên nghẹn lấy tiếu ý, mở miệng lên tiếng, tại hắn xem, tiếp tục như vậy lời nói tuyệt đối là tự rước lấy nhục cục diện.

"Kế tiếp."

Tô Dịch lạnh nhạt nói, thần sắc chưa hề từng có chút nào biến hóa.

"Tô ca, ta đi làm cho người."

Hoàng Kiền Tuấn rất có chân chó thiên phú, nhìn thấy loại tình huống này, quay người lao ra Hạnh Hoàng Y Quán.

Lại thấy xếp hàng chờ lấy xem bệnh đám người, lại bỉ vừa rồi thiếu đi hơn phân nửa.

"Đi nhanh đi, ngô lão y sư không có ở đây."

"Hạnh Hoàng Y Quán cũng không biết nghĩ như thế nào đấy, rõ ràng nhường cái kia Văn gia người ở rể ngồi xem bệnh, quả thực điên rồi!"

. . . Đám người tiếng nghị luận, lần lượt có người ly khai.

"Cái này không thể được, Tô ca quan mới tiền nhiệm ngày đầu tiên, sao có thể ăn không ngồi chờ? Như lời nói như vậy, ta đây cái làm thủ hạ chính là chẳng phải là có vẻ quá vô năng?"

Hoàng Kiền Tuấn lộ ra ngoan sắc, đi xuống đại môn thềm đá, ánh mắt liếc nhìn những thứ kia còn chưa đi người bệnh, lạnh lùng nói:

"Đều cho ta thành thành thật thật xếp hàng chờ lấy! Ai dám tự tiện ly khai, cũng đừng trách ta không khách khí!"

Những thứ kia người bệnh cơ hồ đều là bình thường dân chúng, lập tức bị Hoàng Kiền Tuấn cái này cái quần áo lụa là hù đến, mỗi cái không dám triển khai.

"Cái kia ngươi, nhìn bệnh."

Hoàng Kiền Tuấn thân thủ chỉ hướng một gã xanh xao vàng vọt lão đầu.

"Ta. . ."

Lão đầu có chút sợ, trong lòng không ngừng kêu khổ,

"Lão nhân gia, có thể bị ta Tô ca xem bệnh, ngươi cái này là đụng phải phần mộ tổ tiên trên bốc lên khói xanh đại hảo sự, đừng không biết phân biệt a!"

Hoàng Kiền Tuấn hung ác nói.

Lão đầu đắng chát, hồn bay phách lạc đất đi vào Hạnh Hoàng Y Quán.

Hồ Thuyên đám người từ lâu đem một màn này màn để ở trong mắt, cũng không khỏi âm thầm lắc đầu.

Cái này quần áo lụa là quả thực là cố tình gây sự, nào có bức bách người xem bệnh đạo lý?

Đi tới y quán, lão đầu vẻ mặt đau khổ nói: "Tô Y sư, ta đâu đều tốt, căn bản không cần nhìn bệnh, người xem. . . Có hay không có thể làm cho ta rời đi trước?"

Tô Dịch lắc đầu nói: "Ngươi có bệnh."

"Ta không có bệnh." Lão đầu nâng cao cổ cãi lại.

"Không, ngươi có bệnh."

"Ta thật không có bệnh!" Lão đầu sắp khóc rồi.

Hồ Thuyên bọn hắn thiếu chút nữa bật cười, một màn này, quá phóng đãng?

Tô Dịch đứng dậy, đi tới lão đầu trước người, đạo "Ngươi gần nhất đêm khục tăng lên, thân thể thiếu Thần vây khốn, vả lại thường xuyên cảm thấy ác hàn đau nhức kịch liệt, đúng không?"

"Ngươi thế nào biết?" Lão đầu ngẩn ngơ, bất chấp rầu rỉ.

Hồ Thuyên ánh mắt của bọn hắn cũng đều nhìn về Tô Dịch, có chút kinh ngạc.

Khám và chữa bệnh người bệnh, đơn giản nhìn qua, nghe thấy, hỏi, cắt bốn chữ.

Nhưng chỉ là tượng Ngô Quảng nho nhã bực này chìm đắm y đạo cả đời danh y, cũng nhất định phải hỏi thăm bắt mạch, mới có thể hiểu rõ bệnh trạng.

Mà bây giờ, Tô Dịch cái gì cũng không có làm, lại tựa hồ như thoáng cái bả lão nhân kia bệnh trạng nói trúng rồi!

"Ngươi là phổi xảy ra vấn đề, hơn nữa tuổi già sức yếu, mới đưa đến xuất hiện bệnh trạng như thế."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Đối với có được trí nhớ kiếp trước hắn mà nói, vẻn vẹn nhưng cho phàm tục dân chúng xem bệnh mà thôi, không được quá đơn giản.

Lão đầu ngốc trệ một lát, mãnh liệt kích động lên, rung giọng nói: "Tô công tử, ta đây bệnh này nên như thế nào quản lý?"

Sắc mặt đã mang theo một tia nóng bỏng chờ đợi.

Tô Dịch phản hồi công văn về sau, cầm lấy giấy bút, đã viết một phần phương thuốc, đưa cho bên cạnh một gã gã sai vặt, "Đi lấy thuốc."

Gã sai vặt tiếp nhận phương thuốc, đã có chút do dự.

"Lấy ra ta xem một chút."

Hồ Thuyên tiến lên, một chút xem kỹ, không khỏi lâm vào trầm mặc, trong lòng thật lâu vô pháp yên lặng.

Hắn tuy không phải Y sư, mà dù sao tại Hạnh Hoàng Y Quán làm việc nhiều năm, một cái liền đoán được, phương thuốc này quả thực tựa như làm nghề y nhiều năm danh gia làm cho bắt đầu, am hiểu sâu quân thần tá sử chi lý!

"Đi làm lão nhân gia này bốc thuốc."

Nửa ngày, Hồ Thuyên đem phương thuốc đưa cho gã sai vặt, rồi sau đó hít thở sâu một hơi trung khí, thần sắc trịnh trọng nói: "Cô gia, trước là tiểu nhân khinh thường người bổn sự, mong rằng chuộc tội."

Những người khác thấy vậy, đều bị cả kinh.

Hồ Thuyên thân là quản sự, địa vị cực cao, gần với chưởng quầy.

Nhưng bây giờ, hắn lại dường như là bị Tô Dịch tiện tay làm cho kê đơn thuốc mới có khuất phục!

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Một cái toa thuốc mà thôi, không coi là cái gì, kế tiếp."

Đứng ở cửa Hoàng Kiền Tuấn trước tiên hành động, "Cái kia ngươi, mau vào!"

Lần này bị gọi là đi vào là một gã sắc mặt trắng bệch, sắc mặt hiện lên vẻ thống khổ nam tử.

Tô Dịch đầu nhìn thoáng qua, liền từ công văn trên lấy ra một quả ngân châm, tại nam tử kia cũng không kịp phản ứng thời gian, liền đâm vào hắn cánh tay bất đồng huyệt khiếu vị đưa.

Chỉ một lát sau, nam tử hai đầu lông mày vẻ thống khổ sơ giải biến mất, bị sợ hãi lẫn vui mừng thay thế, nói:

"Không đau! Ta tìm trong thành hơn mười nhà y quán cũng không có dùng, chưa từng nghĩ, Tô công tử đầu đâm mấy châm, ta thì tốt rồi!"

Hắn không ngừng huy động cánh tay, mừng rỡ kích động.

Hồ Thuyên bọn hắn không khỏi động dung, hai đầu lông mày đều là kinh hãi, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt cũng thay đổi.

Châm cứu chữa thương?

Không nghĩ tới bản thân vị này địa vị chịu không nổi cô gia, lại vẫn có giấu chiêu thức ấy!

"Châm cứu trị phần ngọn không trị vốn, ngươi vả lại đi bắt nữa mấy uống thuốc."

Tô Dịch lại đã viết một phần phương thuốc, đưa tới.

Lần này cái kia gã sai vặt có vẻ vô cùng nhanh nhẹn, trước tiên liền đi lấy thuốc rồi.

"Kế tiếp."

"Kế tiếp."

"Kế tiếp."

. . . Kế tiếp trong thời gian, hoàn toàn liền biến thành Tô Dịch một người biểu diễn.

Mỗi tiến đến một gã người bệnh, căn bản không cần hỏi xem bệnh, đã bị nói toạc ra nguyên nhân bệnh cùng bệnh trạng, những thứ kia người bệnh đều bị khiếp sợ, làm thán phục.

Sau đó kê đơn thuốc, bốc thuốc, lấy tiền. . .

Từ đầu đến cuối, Tô Dịch thần sắc bình thản, như một không có có cảm tình xem bệnh Khôi Lỗi.

Mà Hồ Thuyên đợi Hạnh Hoàng Y Quán người, đều xem trợn tròn mắt.

Sống nhiều năm như vậy, bọn hắn còn là lần đầu nhìn thấy như vậy xem bệnh kia

Tại bên ngoài Hạnh Hoàng Y Quán, cũng đưa tới thật lớn oanh động.

Theo từng cái một người bệnh khám và chữa bệnh ly khai, cũng đem tin tức truyền ra ngoài, tác động căn bản không cần Hoàng Kiền Tuấn lại uy hiếp, những thứ kia chờ xem bệnh tất cả đều cầm giữ đám ở đó, tranh nhau muốn đoạt lấy nhường Tô Dịch xem bệnh.

Cái kia nô nức tấp nập náo nhiệt cảnh tượng, làm cho Hoàng Kiền Tuấn cũng không khỏi tặc lưỡi, không hổ là ta Tô ca, cả trị bệnh cứu người thủ đoạn đều cứng như vậy!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 31: Tiểu Viện Quỷ Dạo

Thời gian trôi qua.

Chờ đợi xem bệnh mọi người cuối cùng trở nên thưa thớt đứng lên.

Tô Dịch vuốt vuốt đầu lông mày, ánh mắt lơ đãng thoáng nhìn, lại thấy một gã gã sai vặt mang theo ấm trà cho mình ngâm vào nước một ly nóng hôi hổi dược trà.

"Cô gia, uống nước thấm giọng nói đi."

Gã sai vặt cung kính mà khiêm tốn.

Một bên Hồ Thuyên đám người cũng đều mỉm cười nhìn một màn này.

Đến lúc này, bọn hắn những thứ này Hạnh Hoàng Y Quán lão nhân tất cả đều bị Tô Dịch thủ đoạn triệt để khuất phục.

Nội tâm tới rung động, tình cảm bộc lộ trong lời nói.

"Chỉ có thực lực chân chính, mới có thể để cho người chân chính thật lòng khâm phục."

Cách đó không xa, mắt thấy biến hóa như thế, Hoàng Kiền Tuấn trong lòng cũng một trận bốc lên.

Hắn mơ hồ minh bạch, vì cái gì cha mình không nên bản thân tìm cơ hội cũng muốn cùng Tô Dịch tiếp xúc nhiều rồi.

Lúc ban đầu thời gian, mấy cái này Hạnh Hoàng Y Quán gia hỏa mỗi cái mắt cao hơn đầu, kiêu căng vô lễ.

Nhưng bây giờ, tất cả đều cúi đầu thán phục!

Là Tô Dịch lấy thế đè người?

Không, là hắn dùng bản thân sao chịu được xưng bất khả tư nghị y đạo thủ đoạn, tại không một tiếng động tầm đó, liền thuyết phục toàn trường tất cả mọi người!

Tô Dịch bưng lên dược trà uống một hớp, rồi mới lên tiếng: "Từ hôm nay trở đi, ta sẽ ở tại Hạnh Hoàng Y Quán."

Hồ Thuyên liền nói ngay: "Cô gia, chúng ta y quán phía sau chính là một cái để đó không dùng đình viện, đợi tí nữa ta liền phái người đi quét dọn một phen, lại vì người thêm chuẩn bị một chút sinh hoạt bắt đầu cuộc sống hàng ngày sử dụng vật phẩm. Người xem hay không còn cần tương giặt quần áo nô bộc, bưng trà rót nước thị nữ cùng nấu cơm đầu bếp nữ?"

Tô Dịch lắc đầu nói: "Không cần, bả đình viện đánh cùng phòng ốc quét sạch sẽ lại."

Hồ Thuyên gật đầu ghi nhớ tại trong lòng.

Hắn vốn là Hạnh Hoàng Y Quán quản sự, lo liệu lấy các loại vụn vặt việc vặt vãnh, hiện tại bị Tô Dịch thuyết phục về sau, đã cam tâm tình nguyện làm Tô Dịch vị này mới chưởng quầy cống hiến rồi.

"Về sau cái này Hạnh Hoàng Y Quán hết thảy sự tình, còn phải từ ngươi tới lo liệu, mọi người tất cả làm tất cả sự tình, mà ta chỉ phụ trách tiền khoản cùng mục."

Tô Dịch phân phó nói, hắn nhưng không có ý định bả hết thảy thời gian cùng tinh lực đều tốn tại y quán trên.

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch lại bổ sung một câu: "Đương nhiên, như gặp được vô pháp cứu chữa nghi nan hỗn tạp chứng, cũng có thể tới tìm ta, về phần một thứ chứng bệnh, giao từ y quán Y sư lại."

Mới nói được cái này, một gã khôi ngô giống như thiết tháp giống như đại hán đi vào y quán.

Hồ Thuyên đám người thoáng cái liền nhận ra, đại hán này lúc ban đầu thời điểm đã tới, nhưng khi biết được Ngô Quảng nho nhã Y sư không có ở đây, hùng hùng hổ hổ người quay đầu liền đi rồi.

Mà bây giờ, hắn lại đi mà quay lại rồi.

"Cái kia. . . Tô công tử, trước là ta quá mức vô lễ, kính xin người thứ lỗi."

Đại hán có chút lúng túng, triều Tô Dịch ôm quyền tạ lỗi.

"Ngươi hay không còn chưa hề đón dâu?"

Tô Dịch ánh mắt có chút cổ quái.

Đại hán cả vội vàng gật đầu: "Đúng vậy."

Tô Dịch liền cầm lấy giấy bút đã viết hai chữ, đưa cho đại hán, "Ngươi không có bệnh, chiếu cái này hai chữ làm lại, không xuất ra ba tháng, lại triệt để khôi phục."

Đại hán lấy tới trang giấy nhìn qua, không khỏi nghi hoặc: "Giới. . . Cái này thứ hai là cái gì chữ?"

Hồ Thuyên bọn hắn cũng không khỏi hiếu kỳ, đưa tới, nhìn qua phía dưới, đều bị ồn ào cười to.

"Huynh đệ, thử chữ Niệm '扌" bên trái là tay, bên phải là trên dưới, hợp lại Niệm chính là giới 扌, ừ. . . Ngươi luôn nên minh bạch là có ý gì rồi a?"

Hồ Thuyên dáng tươi cười mập mờ, chỉ điểm đạo

Khôi ngô đại hán ngẩn ngơ, mãnh liệt hiểu rõ ra, cái kia ngăm đen mặt lồng ngực lập tức đỏ lên, quẫn bách vô cùng, mắc cỡ che mặt mà đi.

"Ha ha ha ha ha ha. . ."

Lúc này thời điểm, Hoàng Kiền Tuấn mới hiểu được, ôm bụng cười cười to, "Gia hỏa này lớn lên như thế khôi ngô, lại vậy mà ưa thích một tay vật nhau!"

Hồ Thuyên bọn người hắc hắc thẳng vui cười, dáng tươi cười mập mờ.

Nam nhân mà, đều hiểu đấy.

Đã có cái này cái tiểu sự việc xen giữa, Hạnh Hoàng Y Quán bầu không khí thoáng cái trở nên hòa hợp rất nhiều, không khí tràn ngập vui sướng mùi vị.

Mắt thấy cũng không có xem bệnh người, Tô Dịch vươn người đứng dậy, nói: "Mang ta đi chỗ cư trụ nhìn xem."

Hồ Thuyên vội vàng kêu lên hai gã sai vặt, trước mắt làm Tô Dịch dẫn đường, thông qua Hạnh Hoàng Y Quán cửa sau, rất nhanh tựu đi tới nằm ở phía sau một cái thanh tĩnh trong đình viện.

. . .

Cùng lúc đó, khoảng cách Hạnh Hoàng Y Quán cách đó không xa, một cái trà bất chấp mọi thứ trung.

"Ngô lão, ngươi xem cái này tờ phương thuốc, sử dụng dược liệu cùng thuốc dẫn, quả thực là Thần đến từ bút!"

Một người trung niên tán thưởng.

Hắn danh Đàm Phong, một trong Y sư của Hạnh Hoàng Y Quán.

Tại bên cạnh hắn, hoàn ngồi hai người, một cái là tóc trắng xoá lão giả, một cái là màu da đen lạnh lùng nam tử.

Người phía trước danh Ngô Quảng nho nhã, là dương danh Quảng Lăng thành lão y sư.

Người sau danh Ngụy Thông, cùng Đàm Phong đồng dạng, đều tại Hạnh Hoàng Y Quán làm việc.

Chỉ bất quá biết được Tô Dịch cái này cái người ở rể muốn tiếp chưởng Hạnh Hoàng Y Quán về sau, ba vị Y sư đều tất cả kiếm cớ, núp ở trà này bất chấp mọi thứ bên trong, chờ xem Tô Dịch bị oanh đi.

Có ai nghĩ được, bọn hắn chờ đợi rất lâu, cũng không có gặp như vậy một màn phát sinh.

Ngược lại là chờ đợi tại bên ngoài Hạnh Hoàng Y Quán xếp hàng người bệnh, tất cả đều đã nhận được từng cái khám và chữa bệnh!

Điều này làm cho Ngô Quảng nho nhã ba người đều kinh ngạc, nhịn không được đem một chút người bệnh gọi vào trà bất chấp mọi thứ, kỹ càng hỏi thăm xem bệnh đi qua.

Tác động lại lại càng hoảng sợ.

Tô Dịch cái này tại Văn gia không quan trọng gì người ở rể, lại thực tinh thông y đạo!

"Ngô lão, cái kia Tô Dịch cứu chữa 'Kẻ phụ hoạ' thủ đoạn, để cho ta đều mở rộng tầm mắt."

Ngụy Thông cảm khái.

Trước có một người bệnh, mỗi lần mở miệng nói chuyện, trong bụng tất có thanh âm tái diễn vang lên, giống như bên trong thân thể ẩn giấu cái gì tà ác đồ vật.

Nhưng Tô Dịch lại nói, người bệnh là sai ăn "Kẻ phụ hoạ", cầm qua một bộ sách thuốc, nhường người bệnh từng cái đi Niệm sách thuốc bôi thuốc cỏ tên.

Người bệnh mỗi Niệm một cái dược thảo danh, trong bụng tất có thanh âm tái diễn một lần.

Cho đến Niệm đến "Lôi Hoàn Thảo" ba chữ thời gian, trong bụng thanh âm cũng không lên tiếng rồi.

Tô Dịch lúc này phân phó gã sai vặt, mang tới một cây Lôi Hoàn Thảo, nhường người bệnh nuốt, quả nhiên là thuốc đến bệnh trừ, người bệnh trực tiếp liền nôn ọe ra một cái móng tay che lớn nhỏ côn trùng, đúng là kẻ phụ hoạ.

Bên cạnh Đàm Phong cũng cùng theo cảm khái, "Còn có ngân châm đâm cánh tay cứu bệnh thủ đoạn, đồng dạng thần dị khó lường, ta lại đều lĩnh hội không thấu trong đó huyền diệu."

Từ đầu đến cuối đều không nói một lời Ngô Quảng nho nhã mãnh liệt đứng dậy, đi nhanh triều Hạnh Hoàng Y Quán đi đến.

"Ngô lão, ngươi đây là muốn đi làm chi?"

Đàm Phong cùng Ngụy Thông vội vàng đứng dậy.

"Tự nhiên là cùng cô gia xin lỗi!"

Ngô Quảng nho nhã cũng không quay đầu lại đạo

Đàm Phong cùng Ngụy Thông liếc nhau, đều bước nhanh đuổi theo.

. . .

Hạnh Hoàng Y Quán phía sau một tòa đình viện.

Ba gian ngói xám phòng ốc hiện lên xếp theo hình tam giác chằng chịt, một bên còn có luống rau cùng dây leo khung, trong đình viện là một cây vừa thô vừa to mạnh mẽ cây hòe, cây hòe bên cạnh là một cái giếng nước, nắp giếng bị rỉ sét ban bác xiềng xích bịt lại.

Bởi vì thật lâu không ai cư trú, trong đình viện khắp nơi nhưng bái kiến bụi bặm, cỏ dại, mạng nhện.

Đã nhanh buổi trưa, ánh mặt trời vẫy ra nóng bức.

Hồ Thuyên chỉ huy hai gã sai vặt quét dọn đình viện, mua thêm vật phẩm.

Tô Dịch lại đứng im lặng hồi lâu chừng tại cây hòe xuống, đánh giá cái tòa đình viện này, chân mày hơi nhíu lại.

"Cô gia, cái này đình viện hoang phế đếm năm thời gian, nhưng chỉ cần chỉnh đốn một cái, cư trú đứng lên còn là rất thuận tiện thoải mái đấy."

Hồ Thuyên cười nói.

Tô Dịch thình lình nói: "Nơi đây trước kia là không phải là phát sinh qua một chút chuyện không tốt?"

Hồ Thuyên ngẩn ngơ, nhíu mày suy nghĩ nửa ngày, nói: "Lại nói tiếp, ta ngược lại nhớ tới một sự kiện."

"Đại khái chín năm trước, cái tòa đình viện này trung ở chúng ta Hạnh Hoàng Y Quán một vị Y sư cùng hai Dược Đồ, nhưng lại tại một lúc trời tối, đột nhiên toàn bộ đều chết hết."

Hồ Thuyên chỉ vào một bên bị khóa dây xích phong bế giếng nước, "Vị Y sư kia chìm đã bị chết ở tại cái này một cái giếng nước ở bên trong, vớt đi lên thời gian, da thịt đều hư thối mất. Mà cái kia hai Dược Đồ thi thể, lại hóa thành khô quắt túi da, treo ở cái này một cây cây hòe chạc cây trên."

Nói qua, hắn vừa chỉ chỉ hướng trên đỉnh đầu cây hòe Chi.

Tô Dịch ánh mắt chớp động, nói: "Biến thành khô quắt túi da? Có phải là ... hay không huyết nhục cùng nội phủ tất cả đều vô duyên vô cớ tìm không được?"

Hồ Thuyên kinh ngạc nói: "Cô gia thế nào biết được?"

Tô Dịch không đến giải thích, nói: "Cũng chính là từ đó trở đi, cái tòa đình viện này liền hoang phế xuống?"

"Đúng là, tất cả mọi người nói nơi này là nhà có ma, ách. . . Cô gia, ta cũng không phải là có lòng nhường người ở nơi này, mà là chúng ta Hạnh Hoàng Y Quán có thể chỗ ở, như vậy một chỗ."

Hồ Thuyên nhanh chóng giải thích, có chút lo sợ bất an.

Tô Dịch cười cười, nói: "Không có gì đáng ngại, trong mắt của ta, nơi đây ngược lại rất không tệ đấy."

Hoàng Kiền Tuấn xum xoe đạo "Tô ca, đình viện lớn như vậy, người một người ở khó tránh khỏi cô đơn lạnh lẽo, nếu không ta đi tìm một cái chút tuổi trẻ thiếu nữ đến hầu hạ người đi? Bộ dáng cùng tính cách cam đoan nhường người thoả mãn!"

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười: "Tại trong lòng ngươi, ta chính là cái loại này xa hoa dâm đãng người?"

"Tô ca người đừng hiểu lầm, ta nào dám a."

Hoàng Kiền Tuấn cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, vội vàng phủ nhận, hắn cái này mới ý thức tới, bản thân dùng sức quá mạnh, vuốt mông ngựa vỗ tới trên vó ngựa rồi.

Lại thấy Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Giúp ta đi làm một chuyện, đi trên chợ trảo một cái trống kê, việt uy mãnh càng tốt, mặt khác, chuẩn bị một chút tân sinh cành liễu, một đoạn dài ba xích, mười năm hỏa hầu Thanh gỗ đào."

Chuẩn bị những đồ chơi này làm chi?

Hoàng Kiền Tuấn trong lòng mặc dù vô cùng kỳ quái, khả năng bị Tô Dịch sai sử làm việc, đã nhường hắn mừng rỡ như điên, liên tục không ngừng xoay người rời đi.

"Tô ca người chờ một chốc, ta đi một chút trở về!"

Thanh âm vẫn còn quanh quẩn, người đã kinh không thấy.

Hồ Thuyên không khỏi âm thầm cảm khái, cái này Hoàng Kiền Tuấn hạng gì bướng bỉnh thiếu niên hư hỏng, lại lại đối với cô gia cúi đầu nghe theo, thật đúng là làm cho người ta mở rộng tầm mắt!

"Cô gia, người chuẩn bị những thứ này làm chi?"

Hồ Thuyên cũng tò mò.

Trống kê, gỗ đào, cành liễu. . . Những thứ này tựa hồ cũng là vân du bốn phương đạo sĩ xua quỷ trừ tà đồ vật, lẽ nào cô gia hoài nghi cái này dinh thự trong có quỷ?

Nghĩ vậy, Hồ Thuyên trong lòng run lên.

Quỷ!

Đối với Quảng Lăng thành bình thường dân chúng mà nói, tịnh không xa lạ gì, có rất nhiều tin đồn nói tới chuẩn xác nói, ở ngoài thành Quỷ Mẫu lĩnh lên, liền có hung ác Quỷ vật qua lại!

"Làm chút chuẩn bị, lấy phòng ngừa vạn nhất."

Tô Dịch không đến giải thích quá nhiều.

Lúc này thời điểm, ba đạo thân ảnh hấp tấp đi vào đình viện.

Cầm đầu lão già tóc bạc nhìn thấy Tô Dịch, tại chỗ khom người chào, "Tiểu lão Ngô Nghiễm Bân, có thẹn trong lòng, đặc biệt đến thỉnh tội!"

Đàm Phong cùng Ngụy Thông hai người thấy vậy, cũng liền vội vàng hành lễ tạ lỗi.

Tô Dịch nhìn bọn hắn một cái, lập tức hiểu được, nói: "Người không biết không tội, chuyện này như vậy được rồi, về sau Hạnh Hoàng Y Quán,

còn cần ba vị tọa trấn, nhanh đứng dậy đi. Bất quá, ta không hy vọng lại có lần tiếp theo rồi."

Ngô Quảng nho nhã ba người lúc này mới đều nhẹ nhàng thở ra.

Hồ Thuyên cũng thật cao hứng, nói: "Không dối gạt ba vị, cô gia tuy rằng còn trẻ, nhưng tại y đạo trên tạo nghệ, lại có thể nói tinh xảo tuyệt luân, các ngươi là không có gặp. . ."

Hắn mở ra máy hát, thao thao bất tuyệt đất giảng thuật lên trước Tô Dịch chữa bệnh sự tình, mặt mày hớn hở.

Rất nhiều đồ vật, dù sao cũng là Ngô Quảng nho nhã bọn hắn không biết đấy, hiện tại cũng không khỏi nghe được nhập thần, trong lòng thản nhiên hướng tới.

Cho đến Hồ Thuyên dứt lời, bọn hắn đối mặt Tô Dịch thời gian, mơ hồ đều đã có kính ngưỡng vẻ.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 32: Mộc Trung Chi Quỷ

Sau giờ ngọ ánh mặt trời vung vãi đình viện, ấm áp thoải mái.

Tô Dịch ngồi ở một thanh ghế trúc ở bên trong, đang gói một đám xanh tươi cành liễu.

Đình viện đã triệt để quét sạch qua, rộng rãi sạch sẽ.

Hồ Thuyên hoàn tỉ mỉ mua thêm đệm chăn chăn nệm, rửa mặt những vật này phẩm, gồm luống rau cùng dây leo khung cũng tu sửa một phen.

Ngô Nghiễm Bân đợi ba vị Y sư đã phản hồi Hạnh Hoàng Y Quán ngồi xem bệnh.

Ngược lại là Tô Dịch vị chưởng quầy này, thanh nhàn...mà bắt đầu.

"Tô ca, con gà trống này muốn làm có tác dụng ... gì?"

Cách đó không xa, Hoàng Kiền Tuấn đang nhàm chán đất đùa một cái vừa mua về trống kê.

Thử cầm cực hung mãnh, móng vuốt sắc bén nhọn mỏ, hành tẩu như gió, kêu minh to rõ.

Hoàng Kiền Tuấn dẫn theo hơn mười tôi tớ cùng một chỗ, cơ hồ đem trong thành phiên chợ đào ba thước đất, mới tìm được như vậy một cái hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang gà trống lớn.

"Giết, lấy máu."

Tô Dịch thuận miệng phân phó nói.

Trải qua chuyện hôm nay, hắn chợt phát hiện, bên người có một cái làm việc lặt vặt làm việc ngược lại cũng không tệ, có thể tiết kiệm thật lớn thời gian cùng tinh lực.

"Được rồi."

Hoàng Kiền Tuấn từ hông lúc giữa lấy ra một thanh đoản đao, mà bắt đầu bận việc đứng lên.

Không bao lâu, sẽ đem một chén đỏ tươi máu gà đoạn đến bên người Tô Dịch.

"Đã thành, không có chuyện của ngươi, ngươi có thể trở về nhà."

Tô Dịch cầm lấy đóng tốt một bó cành liễu, đem ngọn liễu một chút thấm tại máu gà trong chén, Thanh bích lá cây cùng sắc đỏ máu đỏ nhân cùng một chỗ, đặc biệt bắt mắt.

Hoàng Kiền Tuấn do dự nói: "Tô ca, theo ta thấy, Hạnh Hoàng Y Quán những thứ kia thay Văn Trường Thanh cống hiến người tất cả đều bị người đuổi rời đi, Văn Trường Thanh biết, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, có muốn hay không ta tìm cha ta đi cảnh cáo một cái Văn Trường Thanh?"

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Nếu như ngươi có lòng, phải ta nghe ngóng một cái, Quảng Lăng trong thành nhà ai cuối cùng thiện trường chế tạo binh khí."

Hoàng Kiền Tuấn tinh thần chấn động, nói: "Tô ca, việc này quá tốt làm, ta Hoàng gia liền lũng đoạn lấy trong thành luyện khí sinh ý, chỉ là Luyện

Khí Sư phó, đều có hơn ba mươi người! Người muốn luyện chế cái gì binh khí cứ việc nói, ta cam đoan nhường tốt nhất Luyện Khí Sư làm người dốc sức!"

Tô Dịch cái này mới phản ứng tới, Quảng Lăng thành ba Đại tông tộc, Văn gia lũng đoạn dược thảo sinh ý, Lý gia lũng đoạn lương thực ngũ cốc, mà Hoàng gia lại lũng đoạn lấy luyện khí sinh ý.

"Ta ý định đúc kiếm." Tô Dịch đạo

Hoàng Kiền Tuấn lập tức cười nói: "Đúc kiếm? Vậy đi tìm Vương Thiên Dương, Vương lão luyện kiếm chi đạo, có thể nói Quảng Lăng thành nhất tuyệt, không ít người bên ngoài đều mộ danh mà đến, chỉ vì theo Vương lão chỗ đó thỉnh một thanh hảo kiếm."

Tô Dịch gật đầu nói: "Ngươi ngày mai sáng sớm tới đây, dẫn ta đi gặp vừa thấy hắn."

Hoàng Kiền Tuấn thống khoái đáp ứng, nói: "Tô ca, còn có sự tình khác sao?"

Tại vì Tô Dịch làm việc lên, hắn quả thực là nhiệt tình đến cực hạn.

"Nhanh về nhà đi."

Tô Dịch phất phất tay.

"Tô ca, ta đây ngày mai lại đến."

Hoàng Kiền Tuấn lúc này mới hành lễ ly khai.

Hắn rất thức thời, một mực dán tại bên người Tô Dịch lời nói cũng sẽ gây ra đối phương phiền chán.

Tựa như hắn trước đây đi đi dạo thanh lâu thời gian, phiền nhất đúng là phụ thân hắn phái đến bên cạnh hắn những thứ kia hỗ trợ:tùy tùng. . .

Bả gói cành liễu ngâm tại trống máu gà về sau, Tô Dịch lại cầm lấy một cây đao, tại một đoạn ba thước Thanh gỗ đào trên bổ chém đứng lên.

Theo nhỏ vụn mảnh gỗ vụn bong ra từng màng, rất nhanh một thanh kiếm gỗ đào tựu thành loại rồi.

Rồi sau đó, Tô Dịch theo ghế trúc trung đứng dậy, đem kiếm gỗ đào nâng tại trước mặt đánh giá một phen, lúc này mới hài lòng nhẹ gật đầu.

"Sẽ chờ đêm nay rồi."

Tô Dịch tùy ý đất quơ quơ kiếm gỗ đào, vừa liếc nhìn ngâm tại trống máu gà trung Thanh bích cành liễu.

Ánh mắt lập tức dịch chuyển, đã rơi vào đình viện cách đó không xa cái kia một cây cây hòe già trên.

Hòe giả, Mộc Trung Chi Quỷ!

Thử cây thuần âm, dễ dàng nhất gây ra Quỷ vật tai hoạ ký sinh tại ở trên.

Mà cái tòa đình viện này bố cục, xấu liền phá hủy ở cây hòe một bên, mở có giếng nước, dưới mặt đất Âm Sát chi khí dâng lên, sẽ chỉ làm cái tòa đình viện này hóa thành người bình thường trong mắt "Nhà có ma" .

"Thử giếng rõ ràng bị người phong cấm...mà bắt đầu, như thế xem, lúc trước có người đã kinh phát giác được cái này giếng nước trung có vấn đề."

"Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, lại không người nói với ta đây chút. . ."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

. . .

Văn gia.

Văn Trường Thanh chỗ ở.

"Phụ thân, vừa nhận được tin tức, Tô Dịch cái kia khốn nạn mới ngày đầu tiên tiếp chưởng Hạnh Hoàng Y Quán sinh ý, sẽ đem nhà chúng ta những hạ nhân kia tất cả đều đá rời đi, đây không phải tại đánh nhà chúng ta mặt sao?"

Văn Giải Nguyên nổi giận đùng đùng đạo

Hắn là Văn Trường Thanh chi tử, tuổi vừa mới mười chín, huyết khí phương cương, có được Bàn Huyết Cảnh "Luyện Nhục" viên mãn trình độ tu vi, qua nửa năm nữa, liền đem tiến về trước Thanh Hà kiếm trong phủ tu hành.

"Ta ngược lại không nghĩ tới, phế vật này càng tàn nhẫn như thế."

Văn Trường Thanh nhăn mày lại, đạo "Hắn hôm nay ở nơi nào?"

Văn Giải Nguyên nói: "Nghe nói là định cư tại Hạnh Hoàng Y Quán phía sau cái kia một chỗ nhà có ma rồi."

"Hả?"

Văn Trường Thanh Mâu tử nổi lên dị sắc, nhăn lại lông mày cũng giãn ra bắt đầu, đạo "Như như thế, căn bản không cần chúng ta động thủ, phế vật kia sợ là đều sống không quá đêm nay!"

"Cái này là vì sao?" Văn Giải Nguyên khẽ giật mình.

Văn Trường Thanh hồi ức nói: "Chín năm trước, tòa này nhà có ma phát sinh qua một cái cọc thảm án, cư trú trong đó một gã Y sư cùng hai Dược Đồ tất cả đều trong một đêm ly kỳ chết bất đắc kỳ tử."

"Chuyện này, huyên náo trong thành xôn xao, hoàn nghiêm trọng ảnh hưởng đến chúng ta Hạnh Hoàng Y Quán sinh ý."

"Ta tiêu phí số tiền lớn, sai người mời một vị rất có danh vọng vân du bốn phương đạo sĩ."

"Người này danh Ngô Nhược Thu, tiến vào nhà có ma nhìn qua, liền nói cái kia một cây cây hòe già bên cạnh giếng nước bên trong, bám vào một đầu Quỷ vật hung ác!"

"Dựa theo Ngô đạo sĩ lời nói, trừ phi có được tông sư cấp độ tu vi, bằng không, không ai đánh bại được cái kia một đầu Quỷ vật!"

Nghe thế, Văn Giải Nguyên vẻ sợ hãi cả kinh, nói: "Về sau đây?"

Văn Trường Thanh nói: "Ngô đạo sĩ để cho ta rèn một đống xiềng xích, lấy Kỳ Môn bí thuật đem cái kia một cái giếng nước phong...mà bắt đầu, nói chỉ cần người sống không ở tại một tòa đình viện kia, cái kia một đầu Quỷ vật tựu cũng không tái xuất hiện."

Văn Giải Nguyên nghe thế, mãnh liệt hiểu được, "Nói như vậy, Tô Dịch chỉ cần đêm nay ở tại cái kia một chỗ nhà có ma, liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ?"

Văn Trường Thanh cười rộ lên, "Nên như thế, một năm nay, ta một mực không rõ, làm Hà lão thái Quân không nên Linh Chiêu gả cho cái này Tô Dịch. Nhưng bất kể như thế nào, như Tô Dịch như vậy chết mất, đối với chúng ta Văn gia mà nói, coi như là một cái cọc chuyện tốt."

Văn Giải Nguyên liên tục gật đầu, nói: "Đúng vậy, hôm nay Linh Chiêu đường muội sắp trở thành 'Tông sư đệ tử " bực này thân phận, há lại Tô Dịch phế vật kia nhưng xứng đôi hay sao? Hắn chỉ cần một chết, đối với Linh Chiêu đường muội cũng là một cái cọc chuyện tốt."

Văn Trường Thanh thần sắc đột nhiên nghiêm túc lên, nói: "Chuyện này, không thể tiết lộ cho những người khác biết rõ, bằng không khiến người khác biết rõ, chúng ta biết rõ cái kia nhà có ma có vấn đề, còn không nhắc nhở Tô Dịch, khó tránh khỏi sẽ phải chịu một chút liên luỵ."

Văn Giải Nguyên cười đáp ứng, "Ta minh bạch, cái này kêu là chính hắn tìm đường chết, thực cho là Hạnh Hoàng Y Quán là dễ dàng như vậy lấy được? Lại nói tiếp, hại chết hắn Tô Dịch đấy, hẳn là hắn mẹ vợ Cầm Thiến mới đúng."

Văn Trường Thanh quát lớn: "Không thể càn rỡ, đó là ngươi Tam thúc mẫu, là Linh Chiêu mẫu thân, về sau nhớ lấy muốn thả tôn trọng một chút!"

Văn Giải Nguyên không cho là đúng gật gật đầu.

Màn đêm dần dần hàng lâm.

Bận rộn một ngày Hạnh Hoàng Y Quán đã đóng cửa đại môn.

Trong đình viện, Tô Dịch ngồi một mình trong phòng, đang hô hấp ngồi xuống, một thân khí huyết lưu chuyển quanh thân, không ngừng bóp luyện toàn thân da thịt.

Đây là Bàn Huyết Cảnh đệ tam trọng "Luyện gân" cấp độ thổ nạp phương pháp.

Nếu nói luyện gân, chính là dùng khí huyết rèn luyện một thân da thịt, để cho cứng cỏi như dây cung, mềm mại giống như sợi bông, do đó nhường

thân thể trở nên như con báo giống như linh hoạt.

Nếu nói lên như mũi tên, rơi như gió, động như con báo, có thể làm người bình thường khó làm động tác.

Đây hết thảy hạch tâm ngay tại "Luyện gân" trên.

Da thịt rèn luyện về sau, một thân khí lực cũng sẽ tăng vọt một mảng lớn.

Tại Bàn Huyết Cảnh trên việc tu luyện, từ xưa liền công nhận "Luyện da thịt dễ dàng, luyện gân cốt Nan", làm bắt đầu luyện gân thời gian, chẳng khác nào tu luyện đến Bàn Huyết Cảnh Hậu Kỳ.

Rất lâu, Tô Dịch từ lúc ngồi trung đứng dậy, đem chuẩn bị tốt một ly trà sâm uống một hơi cạn sạch, cảm thụ được toàn thân ấm áp dễ chịu sôi trào lực lượng, hắn đối với đêm nay hành động không khỏi có chút chờ mong.

Tự quay đời đến nay, hắn còn không chân chính tiến hành qua chân chính trên ý nghĩa chém giết.

Người nào từng muốn, đối thủ thứ nhất lại có thể sẽ là một cái Quỷ vật?

Kế tiếp, Tô Dịch cầm lấy cái kia gói đứng lên cành liễu cùng kiếm gỗ đào, đi ra gian phòng, chuyển cái ghế trúc, tùy ý ngồi ở thềm đá tiền.

Cái kia một bó cành liễu ngâm tại trống máu gà trung đếm canh giờ, Thanh bích lá liễu cùng cành đã mơ hồ nổi lên màu máu nhàn nhạt, nắm trong tay, tượng một đoạn nhuyễn tiên.

Kiếm gỗ đào thì bị Tô Dịch tựa vào ghế trúc một bên.

Thật đúng chính cần xuất kiếm thời gian, cũng chỉ có nghĩa là hắn cần động thật sự rồi.

"Đổi lại cái khác Bàn Huyết Cảnh, chính là gặp được bình thường Quỷ vật, sợ cũng cũng không là đối thủ. Bất quá, ta kiếp trước cùng Tây Minh Quỷ Hoàng đánh qua một cái, hắn nguyện thua cuộc, ngoan ngoãn đưa một bộ Thập Phương Tu La Kinh cho ta, nghe nói là Quỷ tu một đạo trong mắt chí cao đạo kinh. . ."

Tô Dịch ngồi ở đó, không khỏi suy nghĩ như bay.

Gió đêm phơ phất, sắc trời càng ngày càng mờ nhạt.

Đã là tiếp cận lúc rạng sáng, Quảng Lăng thành trên đường phố ánh đèn đều đã lần lượt dập tắt, hắc ám như thủy triều, bao phủ đại địa.

Toàn bộ thành trì tượng theo náo nhiệt Trung Bình hơi thở, lâm vào trong giấc ngủ, chỉ ngẫu nhiên tiếng chó sủa xa xa đất truyền đến.

Đêm nay vòm trời mây đen trầm trọng, che lấp ánh sao.

Tô Dịch chỗ trong đình viện, chỉ trong phòng một chén ánh nến tại lung lay, xuyên thấu qua cửa sổ giấy, có vẻ mờ nhạt mà ảm đạm.

Tay hắn nắm cành liễu, một người lẳng lặng ngồi ở cảnh ban đêm trong bóng tối, không nóng không vội, lạnh nhạt điềm tĩnh.

Chỉ có trong một đôi mắt kia, có một chút vẻ chờ mong tràn ngập.

Đột nhiên, trong đình viện cây hòe già lên, chạc cây lay động, lá cây rào rào rung động, tại trong bóng đêm giống như từng đợt chợt xa chợt gần tiếng bàn luận xôn xao.

Một bên giếng cổ lên, khốn trói nắp giếng trên cái kia rỉ sét ban bác xiềng xích tượng thức tỉnh bầy rắn, lẫn nhau ma sát nhúc nhích, phát ra Dạ Kiêu tiếng Hi..i...iiii âm thanh giống như thanh âm, rợn người.

Không khí bỗng nhiên trở nên lạnh, tượng rét đậm hàn lưu xâm lấn, đâm xương người tủy.

Hô ~

Trên mặt đất, một trận rơi cây hòe Diệp Cương rơi xuống, đã bị một trận Âm Phong lên, tại như mực nước giống như trong bóng đêm bay lên, tượng rất nhiều âm ảnh tại cuồng vũ.

Tô Dịch màu xanh áo bào bị gió thổi được bay phất phới.

Con ngươi của hắn cũng hơi hơi híp mắt...mà bắt đầu.

Làm một trận Âm Phong rơi vào Diệp thổi tới, hắn cuối cùng triển khai.

Cánh tay phải giơ lên, mánh khoé run lên.

Hiện ra nhàn nhạt Huyết Sắc sáng bóng một bó mềm mại cành liễu mãnh liệt thẳng băng, vào hư không trung quất roi hạ xuống.

Đùng!

Giòn vang như sấm, tại trong bóng đêm nổ tung.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 33: Khuynh Oản

Yên tĩnh trong bóng đêm.

Một đám ngọn liễu như tiên quật phía dưới, mơ hồ có Huyết Sắc sáng bóng lóe lên rồi biến mất.

Phanh!

Trong hư không, một đạo thân ảnh mơ hồ lảo đảo rút lui, phát ra bị đau tiếng kêu.

Thân ảnh ấy trôi nổi như hư ảo, toàn thân bị nồng đậm Âm khí bao phủ, rõ ràng là một đầu Quỷ vật!

"Một kích mà thôi, liền đau nhức kêu ra tiếng, thật sự là không có thành tựu."

Tô Dịch từ lâu vươn người đứng dậy, nhìn thấy một màn này về sau, không khỏi lắc đầu, trong ánh mắt chờ mong cũng tùy theo mất đi không ít.

'Rầm Ào Ào' ~~ 'Rầm Ào Ào' ~~

Trong đình viện cây hòe già kịch liệt lay động, rất nhiều chạc cây cuồng vũ, nhấc lên gào khóc thảm thiết giống như Âm Phong, chỗ ngồi rơi vào Diệp, cùng cái kia Quỷ vật cùng một chỗ, lại lần nữa triều Tô Dịch phóng đi.

Tô Dịch tay cầm cành liễu, như nắm lấy một đạo thần tiên, không lùi mà tiến tới, hướng phía trước đánh ra.

Đùng!

Giòn vang như sấm, huyết quang hiện ra.

Một chùm cành liễu tràn ra, tượng kích xạ mà ra ngàn vạn tiên sao.

Quỷ kia vật cũng không kịp né tránh, bị đánh được một thân Âm khí xùy xùy rung động, toát ra mảnh khói đen, thân ảnh đều nhân đau nhức kịch liệt lảo đảo trở ra, kêu thảm thiết không thôi.

Tô Dịch con mắt ở chỗ sâu trong không khỏi dâng lên một tia thất vọng.

Hắn hiện tại làm cho cầm cành liễu, vẻn vẹn nhưng ngâm qua một chút trống máu gà mà thôi.

Mặc dù có khắc chế Quỷ vật tai hoạ tác dụng, nhưng uy năng chưa nói tới cường đại.

Có ai nghĩ được, cái này Quỷ vật lại lại hội như vậy yếu. . .

Đùng!

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, lại là một kích đánh ra đi.

Lúc này đây, quỷ kia vật giống như chống đỡ không nổi, trên người bao phủ Âm khí bịch một tiếng nổ tung, chỉ còn lại có một đạo nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh theo hư không rơi xuống.

Cái này lại một nữ quỷ!

Một bộ Huyết Sắc váy hồng, dung giống như thiếu nữ, màu da trắng như tuyết trong suốt, nàng co rúc ở đấy, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể kịch liệt run rẩy túc (hạt kê) phát run, một đôi hai mắt thật to tràn ngập thống khổ.

"Tiên sư tha mạng, tiểu nữ theo chưa hề hại tính mạng người!"

Nữ quỷ váy hồng thống khổ cầu khẩn, nằm rạp trên mặt đất dồn dập thở dốc.

Nàng bộ dáng rất xuất chúng, khuôn mặt như vẽ, nhẹ nhàng lúm đồng tiền, gương mặt có chút hài nhi mập, nhất đẳng mỹ nhân bại hoại.

Nhưng nàng thân ảnh hư ảo, cũng không phải là thật thể, bằng thêm một chút mờ mịt khí tức.

Tô Dịch tay cầm cành liễu, quan sát đối phương, khẽ thở dài: "Vốn chỉ là một cái âm hồn cấp thấp nhất. . ."

Thế gian Quỷ vật, đơn giản nhưng phân âm hồn, ma quỷ, quỷ quái, quỷ linh bốn loại.

Trong đó, âm hồn là yếu nhất thấp nhất một loại, cũng thường thấy nhất.

Thế tục giữa dòng truyền rất nhiều ma quỷ chuyện tình, phần lớn đều cùng âm hồn quấy phá có quan hệ.

Mà tại trong mắt Tô Dịch, tồn tại ở thế tục trong thế giới tàn hồn, oan hồn, hung linh một loại Quỷ vật, tất cả đều nhưng đưa về "Âm hồn" trung.

Dù sao, chỉ dám pha trộn ở thế tục trung Quỷ vật, lại có thể thành tức giận cái gì hậu?

Chân chính lợi hại Quỷ vật, dám ở tu hành thế giới chiếm núi làm vua!

"Những năm này, ngươi một mực bám vào cái này cây hòe già trung?"

Tô Dịch nói, hắn một cái nhìn ra, cái này váy hồng thiếu nữ âm hồn cũng không hung lệ Huyết Sát Chi Khí, ngược lại là có chút tinh khiết.

Ý vị này, đối phương cũng không hại hơn người.

"Bẩm báo tiên sư, đúng là như thế."

Nữ quỷ váy hồng nhút nhát e lệ trả lời, thanh lệ trên mặt tái nhợt đều là nhu thuận cùng sợ hãi, cuộn mình đầy đất lạnh run, làm cho người ta lấy sở sở cảm giác đáng thương.

"Không hợp, ngươi nói dối."

Tô Dịch nhướng mày.

Chín năm trước, hại chết cái kia một gã Y sư cùng hai Dược Đồ là ai?

Nữ quỷ váy hồng còn chưa trả lời, dị biến đột nhiên lên cao ——

Vèo!

Một vòng hắc quang nếu như kích xạ hàn mang, mang theo dữ tợn tà ác khí tức, triều Tô Dịch bắn ra mà đến.

"Quả nhiên có vấn đề."

Tô Dịch bên môi nổi lên lạnh buốt đường cong, trong tay tùy ý vừa chuyển.

Một đám cành liễu đâm ra, thẳng tắp như kiếm.

Phanh!

Một kích tầm đó, tinh chuẩn vô cùng đâm trúng cái kia một vòng hắc quang.

Hắc quang kịch liệt run lên, rơi xuống trên mặt đất, vùng vẫy hai cái, sẽ thấy không động đậy.

Nhìn kỹ, cái kia rõ ràng là một cái hài nhi lớn chừng quả đấm màu đen côn trùng, sáu đầu đoạn chi, khẩu khí (*giác quan bên mép) giăng đầy sắc bén dày đặc răng nhọn, bộ dáng dữ tợn hung ác, tản mát ra từng đợt mùi hôi nức mũi khí tức.

"Quỷ Thi Trùng, nguyên lai là cái này tiểu đồ chơi."

Tô Dịch chứng kiến cái này, ý thức được cái gì, ánh mắt nhìn hướng cái kia nữ quỷ váy hồng, "Những thứ này Quỷ Thi Trùng là do người nào luyện chế cùng điều khiển?"

Quỷ Thi Trùng, một loại theo Quỷ vật trên thi thể luyện chế ra một loại độc trùng, bên trong thân thể tràn ngập thi độc cùng sát khí.

Người bình thường bị cắn một cái, không xuất ra một lát sẽ chết bất đắc kỳ tử tại chỗ, chính là đổi lại Bàn Huyết Cảnh võ giả, tối đa cũng không kháng nổi một canh giờ.

Đối với Tô Dịch mà nói, Quỷ Thi Trùng không phải sợ, chân chính đáng giá để trong lòng đấy, là ai luyện chế cùng điều khiển Quỷ Thi Trùng!

"Cái này. . ."

Nữ quỷ váy hồng chần chờ, trên mặt tràn ngập e ngại cùng kiêng kị, giống như không dám nói.

Liền vào lúc này ——

Cây hòe già một bên giếng cổ đắp lên, một mảnh dài hẹp rỉ sét ban bác xiềng xích kịch liệt lắc lư, nắp giếng tùy theo dịch chuyển, giếng nước lộ ra một đạo khe hở.

Theo sát lấy, một đám hắc quang lướt đi, tượng một đoàn mây đen giống nhau, phô thiên cái địa triều Tô Dịch lướt đến.

Cái kia là một đám Quỷ Thi Trùng!

Chừng trên trăm đầu, dữ tợn sắc bén khẩu khí (*giác quan bên mép) trung phát ra sắc nhọn chối tai tiếng Hi..i...iiii âm thanh, giống như bách quỷ kêu khóc, Âm Sát chi khí chỗ ngồi cả tòa đình viện.

Một màn kia, nhường nữ quỷ váy hồng hoảng sợ tuyệt vọng, vùi đầu đầy đất, không dám nhìn tới.

Dù sao, đó là trên trăm đầu Quỷ Thi Trùng đồng thời xuất động, đổi lại là bất luận cái gì Bàn Huyết Cảnh nhân vật, sợ cũng sẽ bị sợ tới mức hoang mang lo sợ, sinh ra tuyệt vọng.

Tô Dịch vẻn vẹn đầu nhíu nhíu mày, thần sắc lạnh nhạt như trước.

Hắn bỗng dưng hít sâu một hơi, vận khí tại quanh thân, trong tay một đám cành liễu thẳng giống như kiểu lưỡi kiếm sắc bén nâng lên.

Hắn tay áo trống lay động, bước nhanh đến phía trước, lấy cành liễu làm kiếm, bỗng nhiên vào hư không trung vừa chuyển.

Trong chốc lát, một đám cành liễu như sao sông chỗ ngồi, nhiều khuynh thiên phủ dày đất, gột rửa phàm trần khí thế.

Ta có một kiếm kéo Tinh Hà,

Khuynh thiên phủ dày đất lay động phàm trần!

Oanh!

Đầy trời màu đen con sâu hình ảnh, tất cả đều nổ tung tại một kiếm bên trong.

Cái kia dày đặc nổ tung thanh âm tựa như trong cùng một lúc vang lên, làm cho người ta cảm giác, tựa như một cái sấm sét chợt vang, rồi sau đó bụi bặm tan mất!

Đây là Tô Dịch trùng sinh đến nay, lần thứ nhất chân chính ý nghĩa xuất kiếm.

Tuy chỉ Bàn Huyết Cảnh tu vi, mà khi một kiếm này ngang trời thời gian, lại như Trích Tiên múa thanh ảnh, kiếm thế vừa ra, thập phương đều yên tĩnh.

Trên trăm đầu Quỷ Thi Trùng đều bị bột mịn, gột rửa không còn!

Lại nhìn Tô Dịch, đặt chân tại đình viện, thon gầy dài thường thượt thân ảnh thẳng giống như một thanh ra khỏi vỏ lợi kiếm, lăng lệ ác liệt được đâm rách màn đêm, cùng bình thường thời gian cái kia lạnh nhạt xuất trần khí chất khác hẳn bất đồng.

Bất động lại Tàng Phong tại hộp, động lại phong mang hiển thị rõ.

Phanh!

Tô Dịch trong tay, một đám cành liễu từng khúc vỡ vụn, hóa thành mảnh gỗ vụn bay lả tả, như vậy tiêu tán.

Dù sao nhưng bình thường cành liễu, căn bản không chịu nổi Tô Dịch một kiếm kia chi lực.

Co rúc ở đất váy hồng thiếu nữ âm hồn cho đến lúc này mới dám ngẩng đầu, làm một màn như vậy, càng sợ hãi cùng bất an rồi.

Đối với nàng mà nói, một kích liền tiêu diệt trên trăm đầu Quỷ Thi Trùng, tay này đoạn quá kinh khủng!

Lúc này thời điểm, trong đình viện cây hòe già lâm vào bất động, không hề lay động, một bên giếng cổ cũng không có bất luận cái gì một tia động tĩnh.

Như nước cảnh ban đêm, bao phủ thanh yên tĩnh trong đình viện, hết thảy cũng giống như khôi phục như lúc ban đầu.

Tô Dịch chiết thân ngồi trở lại thềm đá tiền ghế trúc ở bên trong, đem một bên kiếm gỗ đào ngang dọc trước người, một thân khí tức lặng yên lúc giữa trở nên không màng danh lợi bình tĩnh trở lại.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía co rúc ở đất váy hồng thiếu nữ, nói:

"Cho ngươi một cái cơ hội, bả lai lịch của ngươi cùng ngươi biết nói hết mọi chuyện, nếu ta thoả mãn, liền cho ngươi chỉ một con đường sống."

Lời nói tùy ý, lại làm cho váy hồng thiếu nữ giật nảy mình rùng mình một cái.

Tại trong mắt nàng, hiện tại Tô Dịch không thể nghi ngờ thật là đáng sợ.

Nàng ổn ổn tâm thần, thanh âm mềm nhu nhu nhược, rụt rè nói: "Bẩm báo tiên sư, ta. . . Ta chỉ nhớ rõ bản thân tên là Khuynh Oản, tại có ý thức thời điểm, đã bị một cái tên là Ngô Nhược Thu đạo sĩ bắt được, hắn dùng bí thuật bả ta giam cầm tại bên trong cây hòe tòa đình viện này, nói chỉ cần nghe lời, hắn về sau sẽ thả ta đi."

Tô Dịch hỏi: "Ngô Nhược Thu? Hắn đem ngươi một cái chịu không nổi trọng dụng âm hồn giam cầm ở nơi này làm chi?"

Khuynh Oản thấp lấy đầu đẹp, ngữ khí khổ sở nói: "Hắn để cho ta dọa người, nói chỉ cần có người sống xuất hiện ở cái này bỏ hoang trong đình viện, liền để cho ta đi dọa đối phương. Sau đó, hắn làm cho nuôi dưỡng Quỷ Thi Trùng sẽ theo nước chỗ giếng sâu lao ra, sắp bị hù đến người sống tinh huyết gặm nuốt đi."

Đến tận đây, Tô Dịch cuối cùng hiểu được.

Cái tòa đình viện này chính là kia cái vân du bốn phương đạo sĩ "Ngô Nhược Thu" làm cho bố trí "Dưỡng Trùng Trì" !

Lấy người sống tinh huyết là thức ăn, bồi dưỡng Quỷ Thi Trùng, để cho lột xác.

Mà nữ quỷ Khuynh Oản, lại chịu trách nhiệm hù dọa người sống. . .

Từ điểm đó xem, cái kia Ngô Nhược Thu chỉ sợ cũng biết rõ, Khuynh Oản nữ quỷ như vậy, căn bản phái không hơn chỗ trọng dụng.

"Cái này chín năm, nơi đây đã hoang phế, lâu không người ở, Ngô Nhược Thu liền không lo lắng những thứ kia Quỷ Thi Trùng chết đói?"

Tô Dịch nói.

Khuynh Oản lắc đầu nói: "Không biết, hắn cách mỗi ba ngày sẽ một chuyến, mỗi lần nhất định chộp tới mấy cái người sống, đem những này người sống làm đồ ăn ném đút cho giếng nước trung Quỷ Thi Trùng."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ, "Hắn lần trước là đến đây lúc nào?"

"Hôm trước."

Khuynh Oản nói đến đây, mãnh liệt kịp phản ứng giống nhau, tựa hồ cực sợ, lắp bắp đạo "Tiên sư, Ngô đạo sĩ đêm nay giờ sửu sẽ đến kia "

"Bây giờ là giờ Tý canh ba, bấm đốt ngón tay thời gian, gia hỏa này hoàn toàn chính xác mau tới."

Tô Dịch ngón tay nhẹ nhàng vuốt phẳng ngang dọc trước người kiếm gỗ đào, trầm ngâm nói, "Ngươi cũng đã biết hắn tu vi thế nào?"

Khuynh Oản nói: "Ta nhớ được hắn từng nói qua, hắn là Tụ Khí cảnh 'Thông Khiếu' cấp độ tu vi, không dùng được một năm, có thể nếm thử đi 'Khai Mạch' ."

Võ đạo Tứ Cảnh Bàn Huyết, Tụ Khí, Dưỡng Lô, Vô Lậu.

Tụ Khí cảnh là võ đạo đệ nhị cảnh, phân Thông Khiếu, Khai Mạch, Hóa Cương ba cấp độ, phân biệt đối ứng Tụ Khí cảnh giai đoạn trước, trung kỳ, Hậu Kỳ.

Tại Quảng Lăng thành, có được Tụ Khí cảnh tu vi, đã là đứng đầu cấp độ tồn tại.

Tượng thành chủ Phó Sơn, Quảng Lăng ba Đại tông tộc tộc trưởng, Phủ Thành chủ Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ, cùng với trong thành một chút lớp người già danh túc nhân vật, tu vi cũng đều là tại cái cấp độ này trung.

"Vẻn vẹn nhưng Tụ Khí cảnh Thông Khiếu cấp độ nhân vật, cũng là dễ đối phó."

Tô Dịch càng khí định thần nhàn rồi.

Suy nghĩ một chút, hắn phân phó nói: "Ngươi vả lại trở lại cây hòe ở bên trong, làm làm cái gì cũng không biết lại, chờ ta thu thập cái kia Ngô Nhược Thu, lại quyết định ngươi đi lưu lại."

"Đa tạ tiên sư ân không giết!"

Khuynh Oản kích động dập đầu, lúc này mới khua lên dũng khí đứng dậy, theo trên người cái kia một bộ Huyết Sắc váy hồng phấp phới, vô căn cứ lướt hướng về phía cây hòe già, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Tô Dịch lại lâm vào trong trầm tư.

Lấy hắn Bàn Huyết Cảnh đệ nhị trọng "Luyện da" thời hạn viên mãn tu vi, dưới tình huống bình thường, cần toàn lực ứng phó, mới có thể giết chết Tụ Khí cảnh nhân vật.

Nhưng lần này không giống nhau, đối thủ của hắn là một cái tà tu, am hiểu một chút ác độc Quỷ đạo bí thuật.

Lấy phòng ngừa vạn nhất, hay là muốn cẩn thận một chút tương đối khá.

"Xem đến lần này cần bại lộ một chút át chủ bài. . ."

Nằm tựa vào ghế trúc ở bên trong, Tô Dịch lẳng lặng cùng đợi.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 34: Gần Trong Gang Tấc Người Tận Địch Quốc

Cảnh ban đêm càng ngày càng sâu, cây hòe già yên tĩnh im ắng.

Đột nhiên, đình viện một bên tường vây lên, xuất hiện một đạo thân ảnh.

Lờ mờ nhưng cách nhìn, hắn người mặc màu đen đạo bào, thân ảnh khô gầy như trúc, hai tay tất cả mang theo thi thể một người.

Đạo nhân tiện tay ném đi, mang theo hai cỗ thi thể rơi xuống đình viện trên mặt đất, theo sát lấy thả người nhảy lên, liền đi tới trong đình viện.

"Ồ, Khuynh Oản, cái này đình viện ở người?"

Bởi vì sắc trời quá mờ, đạo nhân cái này mới nhìn rõ ràng, nguyên bản bụi cỏ dại sinh bỏ hoang đình viện, hôm nay bị quét sạch được rực rỡ hẳn lên.

"Ngô Nhược Thu, ngươi cuối cùng tới."

Trả lời đấy, là Tô Dịch cái kia lạnh nhạt thanh âm.

Hắn đã theo ghế trúc trung đứng dậy, tay phải tùy ý mang theo kiếm gỗ đào, đứng ở trong bóng đêm, lẳng lặng nhìn đối phương.

Cái này Ngô Nhược Thu ước chừng hơn bốn mươi tuổi, màu da trắng ngần, liễu sợi râu bồng bềnh, lưng đeo một thanh kiếm, bên hông treo một cái Hoàng Bì Hồ Lô, xem ra cũng là rất có khí thế xuất trần.

"Ngươi là ai? Sao sẽ biết ta họ danh?"

Ngô Nhược Thu lắp bắp kinh hãi, lộ ra vẻ cảnh giác.

Vừa nói xong, trong miệng hắn trung phát ra một trận nhọn hí...iiiiii quái dị khiếu âm.

Nhưng chờ đợi rất lâu, cũng không có hắn trong dự đoán động tĩnh phát sinh.

Ngô Nhược Thu trong lòng trầm xuống, có chút lo lắng, xảy ra chuyện gì vậy?

"Những Quỷ Thi Trùng kia đều bị ta giết, chính là ngươi gọi là phá yết hầu cũng vô dụng."

Tô Dịch nhàn nhã dạo chơi, triều Ngô Nhược Thu đi tới.

"Ngươi đến tột cùng là người nào?"

Ngô Nhược Thu lạnh lùng nói, một đôi trong con ngươi tinh mang lập loè, toàn thân khí cơ đã vận sức chờ phát động.

"Chớ khẩn trương, động thủ trước, ta có một ít chuyện muốn hỏi ngươi."

Tô Dịch lúc nói chuyện, đã đi tới Ngô Nhược Thu một trượng chi địa đứng im lặng hồi lâu chừng.

Ngô Nhược Thu cái này mới nhìn rõ ràng, đối diện là một cái mới mười nhiều tuổi thiếu niên, màu xanh vải bào, tay xách cây kiếm, thân ảnh dài thường thượt, khí tức trên thân cũng chỉ có Bàn Huyết Cảnh tiêu chuẩn mà thôi.

Ngô Nhược Thu lập tức trầm tĩnh lại, trong lòng tự giễu, lão tử thật sự là càng muốn sống nhát gan, lại thiếu chút nữa bị một cái Bàn Huyết Cảnh chim non hù đến.

Hắn chắp tay tại cõng, lãnh đạm nói: "Người trẻ tuổi, ngươi còn chưa đủ tư cách cùng Ngô mỗ nói chuyện, đi bả sư phụ của ngươi gọi tới, ta ngược lại muốn hỏi một chút, hắn là như thế nào giáo sư đệ tử đấy, một chút lễ phép đều không có!"

Giếng nước trung Quỷ Thi Trùng đứt gãy liên hệ, cả Khuynh Oản cũng trốn tránh không hiện thân, điều này làm cho Ngô Nhược Thu hoài nghi, Tô Dịch sau lưng có khác cao thủ.

Tô Dịch mỉm cười lắc đầu, "Thế gian này nếu thật có có thể làm ta Tô mỗ người sư tôn đấy, ta có lẽ còn có thể mừng rỡ không thôi, tiếc nuối là. . . Ta đến nay còn không gặp được một cái."

Ngô Nhược Thu khẽ giật mình, cười khẩy nói: "Lông còn không có dài đủ, khẩu khí cũng không nhỏ! Như ngươi sẽ không mời ra ngươi sư tôn, đừng trách Ngô mỗ người đối với ngươi không khách khí!"

Hắn con mắt tinh mang bắt đầu khởi động, khí thế bỗng nhiên Nhất Biến, trên người khí cơ vận chuyển thời gian, lại mơ hồ truyền ra bành trướng như nước thủy triều nổ vang trống lay động tới thanh âm.

Đây là Tụ Khí cảnh mới có thể nắm giữ lực lượng.

Võ giả một khi vận công, khí huyết tụ lại, sôi trào thiêu đốt.

Theo khí cơ dẫn dắt, có thể tại chiến đấu thời gian, nhường mỗi một cái động tác, đều chính xác giống như dùng tiêu xích lượng qua, không tồi chút xíu, đối với một thân lực lượng khống chế đến cuối cùng tinh diệu tình trạng.

Ngô Nhược Thu là Tụ Khí cảnh Thông Khiếu cấp độ tu vi, đồng da thạch da, Thiết Cốt ngọc gân, bình thường đao thương căn bản đã khó có thể làm bị thương hắn.

Tô Dịch bên môi nổi lên nhàn nhạt giọng mỉa mai, đạo "Cái kia Tô mỗ ngược lại muốn mở mang kiến thức, ngươi một cái Tụ Khí Thông Khiếu cấp độ tiểu nhân vật, nên như thế nào không khách khí."

"Ngô mỗ người hành tẩu thế gian nhiều năm, bái kiến điên cuồng đấy, chưa thấy qua như ngươi như vậy điên cuồng kia "

Ngô Nhược Thu khó thở mà cười.

Tụ Khí Thông Khiếu cảnh là tiểu nhân vật?

Nghe một chút, đây là tiếng người hay không?

Hắn bỗng dưng thả người tiến lên, ống tay áo trống lay động, lấy tay triều Tô Dịch cái cổ chộp tới.

Oanh!

Một vị Tụ Khí cảnh đột nhiên ra tay, cái kia đợi lực lượng nhanh chóng như lôi, bá đạo lăng lệ ác liệt, vẻn vẹn cái kia đợi khí thế, cũng có thể dọa phá Bàn Huyết Cảnh nhân vật gan!

Ngô Nhược Thu ý định rất đơn giản, tiên bắt Tô Dịch, lại bức ra sau lưng của hắn cao nhân, như thế, lại có thể lập tại thế bất bại.

Mắt thấy phải bắt ở Tô Dịch.

Nhưng vào lúc này ——

Tô Dịch đồng tử ở chỗ sâu trong bỗng nhiên hiện lên một vòng kiếm ảnh, một đạo bao la mờ mịt lạnh như băng kinh khủng khí tức tùy theo hiện lên.

Oanh!

Ngô Nhược Thu trong đầu như bị sét đánh, thần hồn rung động, trước mặt biến thành màu đen, trong thoáng chốc, thẳng giống như rơi vào vô tận địa ngục ở bên trong, một thanh thần bí Tiên Kiếm từ trên trời mà đến, trấn vỡ muôn đời Thanh Minh, nghiền ép hạ xuống.

Cái kia một cái chớp mắt, bốn phương tám hướng, trên trời dưới đất, khắp nơi đều là kinh khủng Kiếm Ý, trong tai, trong lòng tất cả đều là nổ vang như Chư Thần gào thét kiếm ngân vang.

Một cỗ nhỏ bé, bất lực, tuyệt vọng cảm giác sợ hãi cảm giác dâng lên, kích thích được Ngô Nhược Thu tâm cảnh đều gặp trọng kích, thiếu chút nữa tan vỡ đi.

Loại cảm giác này vẻn vẹn một cái chớp mắt.

Nhưng gặp thử trùng kích, Ngô Nhược Thu vọt tới trước thân ảnh tùy theo trì trệ, vừa vặn khoảng cách Tô Dịch năm bước khoảng cách.

Năm bước, là võ giả sinh tử chém giết tiêu chuẩn khoảng cách.

Nếu nói máu tươi năm bước, Đế Vương Nan ngăn cản, gần trong gang tấc, người tận địch quốc!

Nói loại tình huống này.

Liền tại đây năm bước chi địa, Tô Dịch triển khai.

Vô cùng đơn giản một kiếm đâm ra.

Nhanh, chuẩn, tàn nhẫn!

Giống như trải qua vô số lần rút kiếm ma luyện hình thành bản năng phản ứng, tinh chuẩn đến mức tận cùng, nhanh đến mức tận cùng, cũng tàn nhẫn đến mức tận cùng.

Phốc!

Cùn dày cây kiếm đâm phá Ngô Nhược Thu lồng ngực màng da huyết nhục, đánh nát kia giọng xương, mang theo dễ như trở bàn tay lực lượng, quán ngực mà qua.

Máu tươi nóng hổi cùng mũi kiếm cùng một chỗ theo kia sau lưng bắn tung toé mà ra!

Bởi vì một kiếm này lực lượng quá mức cương mãnh, xông đến Ngô Nhược Thu thân thể mãnh liệt hướng phía trước giương cung, tượng đun sôi cuộn mình tôm bự giống nhau.

Hắn một đôi hai mắt trợn tròn xoe, trên mặt đều là ngơ ngẩn, giống như không thể tin được, thanh âm khàn khàn đạo "Ngươi. . . Ngươi thật là Bàn Huyết Cảnh?"

"Không thể giả được."

Tô Dịch tiện tay rút ra cây kiếm, tịnh lui ra phía sau ba bước.

Ngô Nhược Thu thân thể kịch liệt lay động, trước ngực máu lỗ thủng như suối mắt giống nhau bắn ra ra một quải suối máu, nếu không phải Tô Dịch tránh né kịp thời, đã định trước sẽ bị tung tóe một thân.

Phù phù!

Ngô Nhược Thu ngã nhào trên đất, thống khổ thở dốc.

Thương thế này quá nặng, nhường hắn cảm nhận được sinh cơ chính đang bay nhanh trôi qua.

"Ngươi. . . Ngươi không là có chuyện muốn hỏi à. . . Vì cái gì. . . Vì cái gì ra tay tàn nhẫn như thế? Ta chết rồi lời nói ngươi nhưng cái gì cũng không biết rồi."

Ngô Nhược Thu đứt quãng đất mở miệng, hắn rất không minh bạch.

Tô Dịch thuận miệng nói: "A, ta hiện tại không có hứng thú biết được."

Ngô Nhược Thu: ". . ."

Hắn tức giận tới mức nhận phun ra một búng máu đến.

Hắn nghiến răng nghiến lợi, oán độc hí nói: "Ngươi hỏng mất đại sự sư môn ta, tựu đợi đến trả thù đi!"

Dứt lời, Ngô Nhược Thu nằm rạp trên mặt đất, khí tức đều không có, như vậy mà chết.

Cái kia trừng lớn trong ánh mắt tràn ngập không cam lòng.

Đại khái là không nghĩ tới, một chiêu tới kém, lại chết tại một cái Bàn Huyết Cảnh nhân vật trong tay.

"Cả một đám lạc ấn khí tức đều không chịu nổi, cái này Đại Chu triều võ giả thần hồn thật là yếu. . ."

Tô Dịch âm thầm lắc đầu.

Trước, hắn đúng là lợi dụng trong đầu "Cửu Ngục Kiếm" một đám khí tức.

Dù là một đám khí tức này cực kỳ xa vời khinh nhạt, nhưng cũng không phải là Ngô Nhược Thu Tụ Khí cảnh nhân vật có thể đối với chống đỡ, làm cho Ngô Nhược Thu thần hồn gặp trùng kích.

Đúng là mượn cơ hội này, Tô Dịch mới có thể một kiếm quán ngực mà qua.

"Sớm biết như thế, cùng với hắn chính diện đối chiến, mặc dù sẽ phiền toái một chút, vốn lấy ta hôm nay tu vi, phối hợp kiếm đạo tạo nghệ, cũng đủ để đem đánh chết đi."

Trước, Tô Dịch cho là Ngô Nhược Thu là một cái tà tu, nắm giữ không ít thủ đoạn ác độc, cho nên cũng không có cùng đối phương ý định liều mạng, trực tiếp hao phí bản thân tu vi, vận dụng một chút át chủ bài.

Người nào từng muốn, đối phương vậy mà ngu xuẩn đến chỉ bằng tu vi cùng mình chém giết, căn bản cũng không có vận dụng cái gì ác độc bí thuật cùng lực lượng.

"Xem, ta còn là quá bả cái này thế tục trung tà tu làm chuyện rồi."

Tô Dịch có chút tự giễu.

Bây giờ nghĩ lại, Ngô Nhược Thu cũng không phải ngu xuẩn, mà là hắn một cái Tụ Khí cảnh nhân vật, từ vừa mới bắt đầu liền khinh thị mới có được Bàn Huyết Cảnh tu vi bản thân.

Bởi vậy nhưng cách nhìn, tu vi yếu cũng có ưu thế, có thể cho đối thủ khinh thường cùng chủ quan.

"Ngươi cũng đã biết cái này Ngô Nhược Thu sư môn?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng cách đó không xa cây hòe già.

"Bẩm báo tiên sư, ta. . . Ta tịnh không rõ ràng lắm chuyện này."

Một vòng hồng ảnh vội vội vàng vàng hiện lên tại một cái trong đó chạc cây trên.

Nàng hai tay giao xoa xoa góc áo, thấp lấy đầu đẹp, hơi có vẻ hài nhi mập thanh lệ trên mặt đẹp tràn ngập nhỏ yếu, bất lực, đáng thương.

Vừa rồi Ngô Nhược Thu bị một kiếm giết chết một màn, bị nàng xem tại đáy mắt, nếu không phải trước thời hạn che miệng, thiếu chút nữa bị cái kia máu tanh một màn sợ tới mức nhọn kêu ra tiếng.

Tô Dịch không đến hỏi lại, ngồi xổm người xuống, bắt đầu điều tra Ngô Nhược Thu di vật.

Một thanh mang vỏ kiếm trường kiếm, một cái hoàng hồ lô, ba trương một ngàn lượng mệnh giá ngân phiếu, một túi ước chừng hai mươi lượng bạc vụn, Nhất Bản không trọn vẹn chỉ còn lại có vài trang ố vàng thư.

Trừ thử, không tiếp tục cái khác đáng giá chú ý vật phẩm.

Trước tiên đem ngân phiếu cùng bạc thu lại, Tô Dịch đem cái kia Nhất Bản ố vàng thư cầm lấy.

Thư tàn phá, chỉ còn lại có vài trang trên ghi chính là một chút tế luyện nuôi dưỡng Quỷ Thi Trùng ác độc bí thuật, nội dung cùng âm tà.

Hấp tấp nhìn thấy về sau, Tô Dịch không khỏi một trận thất lạc, chính là đặt tại đường ngang ngõ tắt trong tay, trên sách điểm ấy bí thuật cũng là thô bỉ chịu không nổi, làm trò cười cho người trong nghề.

Bất quá, Tô Dịch ngược lại chú ý tới, thư cuối cùng một tờ cuối cùng, hiện lên một hàng chữ:

"Âm Sát Môn, Ông Vân Kỳ tặng ta đồ Ngô Nhược Thu."

Tô Dịch lập tức hiểu được.

Ngô Nhược Thu sau lưng sư môn chính là chỗ này "Âm Sát Môn", kia sư tôn danh Ông Vân Kỳ.

"Lúc trước hắn lúc sắp chết, nói ta hỏng mất hắn sư môn đại sự, như thế xem, Ngô Nhược Thu nuôi dưỡng Quỷ Thi Trùng chuyện này, nên chịu Âm Sát Môn sai khiến."

Tô Dịch lông mày chau lên.

Hắn có dự cảm, Âm Sát Môn nuôi dưỡng Quỷ Thi Trùng địa phương, tuyệt đối không chỉ có đầu chỗ này rồi.

Đổi lại mà nói tới, tại Quảng Lăng thành địa phương khác, hẳn là còn có tương tự "Dưỡng Trùng Địa" .

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch đã đem trong tay thư xé nát, bực này tà ác bí thuật như bị những người khác đạt được, sợ là không phải làm hại một phương không thể.

Kế tiếp, hắn cầm lấy cái kia một mực mang vỏ kiếm trường kiếm.

Vỏ kiếm lấy Mặc sắt rèn, làm rút ra trường kiếm, một cỗ nức mũi máu tanh mùi hôi khí tức đập vào mặt.

Tô Dịch nhăn mày lại, lộ ra vẻ chán ghét.

Kiếm này từ lỏng văn cây luyện chế, thân kiếm chìm đắm lấy một tầng đỏ sậm Huyết Sắc, mũi kiếm lại hiện ra xanh biếc sáng bóng, khí tức tanh tưởi vô cùng.

"Lại dùng không lấy chồng nữ tử thiên quỳ chi huyết dưỡng kiếm, cái này tính là cái gì tà tu, quả thực thật không có tiền đồ!"

Tô Dịch một trận lắc đầu, cảm giác một trận khiến người ta ghét bỏ.

Răng rắc!

Tô Dịch chưởng chỉ phát lực, chuôi này gỗ thông kiếm vỡ vụn thành mảnh gỗ vụn, sau đó bị Tô Dịch một mồi lửa triệt để cháy sạch không còn một mảnh.

"A..., cái này hồ lô ngược lại có có điểm ý tứ."

Làm Tô Dịch bả cái kia chỉ còn lại một cái Hoàng Bì Hồ Lô thời gian, cuối cùng nhấc lên một chút hứng thú.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 35: Hồ Bằng Cẩu Hữu

Hoàng Bì Hồ Lô vẻn vẹn lòng bài tay lớn nhỏ, sáng bóng thanh khiết óng ánh, hồ lô miệng dùng cây nhét bịt lại, cầm trong tay, xúc cảm tinh tế tỉ mỉ ngọc gọt giũa.

"Cây nhét là một khối Trấn Hồn Mộc, như thế xem, Ngô Nhược Thu là bả vật ấy đã coi như là Dưỡng Hồn hồ lô đến dùng."

Tô Dịch nghĩ vậy, con mắt nổi lên dị sắc.

Đầu ngón tay hắn nhảy lên, phong ấn miệng hồ lô cây nhét tróc ra, theo sát lấy một trận màu đỏ tươi quỷ vụ bạo tuôn ra mà ra.

Ô ô ô ~~

Quỷ vụ rậm rạp, thấu phát tà ác khí tức, áp lực tâm thần.

Một cái trẻ mới sinh xuất hiện ở quỷ vụ ở bên trong, mới ba bốn tuổi tuổi, màu da trắng bệch, hai cái đồng tử màu đỏ tươi, nguyên bản ngây thơ đáng yêu trên khuôn mặt tượng bôi lên một tầng huyết hồng son phấn, quỷ dị sấm nhân.

Làm cái này hài đồng xuất hiện, một cỗ đáng sợ hung ác khí tức giống như thủy triều khuếch tán, trong đình viện thảo mộc ngay lập tức héo rũ tàn lụi.

Cách đó không xa cây hòe già lên, nữ quỷ váy hồng phát ra hoảng sợ kêu to: "Quỷ Anh! Đây là Ngô đạo sĩ nuôi dưỡng sáu năm Quỷ Anh!"

Mà cơ hồ cùng, Quỷ Anh trong môi phát ra như kêu khóc giống như hí, miệng lại thoáng cái vỡ ra, lộ ra hai hàng hẹp dài như cưa đao răng nanh sắc bén.

Hung hăng triều gần trong gang tấc Tô Dịch táp tới!

Có thể so sánh đây càng nhanh đến, là Tô Dịch tay phải đâm ra một kiếm.

Phốc!

Kiếm gỗ đào hung hăng cắm vào Quỷ Anh mở ra trong mồm, Tương Quỷ anh thân thể đều xỏ xuyên qua, chuỗi tại trên thân kiếm.

Gỗ đào trời sinh khắc chế Quỷ vật.

Hoàng Kiền Tuấn giúp đỡ Tô Dịch lựa chọn cái này một đoạn Thanh gỗ đào, chừng hai mươi năm hỏa hầu, bên trong bao hàm tinh khiết Dương Cương tới trung khí.

Xùy xùy!

Quỷ Anh thân hình bốc lên ra trận trận khói đen, đau đến gương mặt hắn vặn vẹo, dữ tợn hí, Phong Cuồng giống như giãy giụa lấy muốn đánh giết Tô Dịch.

Nhưng lại là phí công.

Vẻn vẹn thời gian nháy con mắt, Quỷ Anh hồn thể đã bị thiêu không còn, tan thành mây khói.

Lại nhìn kiếm gỗ đào, màu sắc ảm đạm, xuất hiện nhè nhẹ từng sợi ăn mòn dấu vết, rõ ràng không dùng được rồi.

Tô Dịch vung tay đem kiếm này vứt bỏ, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Hoàng Bì Hồ Lô, "Đúng vậy, vật ấy rõ ràng ra đời tại linh trong đất, đã mang theo một tia Linh tính, tại đây trong thế giới phàm tục đã cực kỳ khó có được."

Hắn đã nhìn ra, cái này Hoàng Bì Hồ Lô mới là Ngô Nhược Thu đòn sát thủ.

Như vừa mới động thủ thời gian, đối phương vừa lên đến liền vận dụng vật ấy, thật là có có thể sẽ cho hắn tạo thành một chút phiền toái.

"Ngươi xuất hiện đi."

Tô Dịch lần nữa ngồi trở lại ghế trúc, tiện tay đem chơi lấy óng ánh trơn bóng Hoàng Bì Hồ Lô.

Cô gái hồng y quỷ Khuynh Oản theo cây hòe già trên lướt đến, nơm nớp lo sợ trôi nổi hư không, thấp lấy đầu đẹp, thanh âm yếu ớt nói:

"Tiên sư, van cầu người Mạc Sát ta, ta. . . Ta có thể vì người cống hiến đấy."

"Ngươi hội mấy thứ gì đó?"

Tô Dịch nhiều hứng thú.

Khuynh Oản suy nghĩ nửa ngày, rụt rè nói: "Ca hát khiêu vũ, đánh đàn thổi tiêu, đánh cờ vẽ tranh. . . Ta đều hiểu sơ một hai."

Tô Dịch giật mình, cái này tính là cái gì, một cái đa tài đa nghệ nữ quỷ?

Khuynh Oản một bộ huyết hồng váy, tư thái nhỏ nhắn xinh xắn, màu da trắng như tuyết như trong suốt, thanh lệ ngũ quan có chút hài nhi mập, bằng thêm một chút xinh đẹp đáng yêu mùi vị.

Nàng xem ra cũng chỉ mười lăm mười sáu tuổi, chính trực thanh xuân.

Đáng tiếc, nàng cuối cùng nhưng một đạo âm hồn, mà không phải là người sống.

Mắt thấy Tô Dịch thật lâu không nói, Khuynh Oản càng lo sợ bất an, thấp thỏm nói: "Tiên sư, chỉ cần người không giết ta, ta cái gì đều có thể làm đấy, giúp ngài dọa người cũng có thể."

Nàng cái kia mềm nhu ngọt ngào thanh âm đều mơ hồ mang theo một tia khóc nức nở rồi, điềm đạm đáng yêu.

Tô Dịch than nhẹ một tiếng, nói: "Đổi lại ta có Nguyên đạo cấp độ tu vi, cũng có thể giúp ngươi siêu độ, cho ngươi như vậy theo trên đời giải thoát, nhưng bây giờ, sợ là không giúp được ngươi rồi."

Khuynh Oản ngẩn ngơ, kinh hỉ nói: "Tiên sư, vốn người không có ý định giết ta nha, thật tốt quá!"

Nàng lộ ra dáng tươi cười, mắt to nheo lại, lại trong lúc lơ đãng toát ra một cỗ kinh người mị ý, hết lần này tới lần khác nàng dung mạo thanh lệ, khí chất ngây thơ, hình thành một loại cực đặc biệt khí chất.

Tô Dịch hơi hơi nhíu mày, tiểu cô nương này như hiểu được Quỷ vật Hồn tu chi đạo pháp môn, về sau không phải tu luyện thành một cái hại nước hại dân yêu nghiệt không thể. . .

"Ngươi thật không nhớ rõ khi còn sống sự tình rồi hả?" Tô Dịch hỏi.

Khuynh Oản ánh mắt ngơ ngẩn, khuôn mặt nhỏ nhắn nổi lên khuôn mặt u sầu, ủy khuất nói: "Không dối gạt tiên sư, ta đến bây giờ cũng không biết, bản thân sao sẽ biến thành bộ dạng như vậy đấy. . ."

Tô Dịch nhìn chằm chằm vào Khuynh Oản ngưng mắt nhìn rất lâu, nói: "Ta hiện tại có thể xác định một sự kiện, hoặc là ngươi đang nói xạo, hoặc là ngươi âm hồn trung có vấn đề."

Khuynh Oản thân ảnh run lên, vội la lên: "Tiên sư, ta Đoạn không dám có chút lừa gạt, ta có thể thề với trời."

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Vô luận là loại tình huống nào, đều cùng ta không có nhiều quan hệ, bất quá, ta tuy không có giết ngươi, cũng sẽ không tại đây giống như thả ngươi ly khai."

Khuynh Oản nhẹ nhàng thở ra, nói: "Chỉ cần tiên sư không giết ta, ta cũng đã rất cảm kích."

Tô Dịch cầm trong tay Hoàng Bì Hồ Lô giơ lên, nói: "Đây là Dưỡng Hồn hồ lô, giấu nhập trong đó, liền không sợ ban ngày ánh mặt trời, chính ngươi vào đi."

Khuynh Oản do dự nói: "Tiên sư, cái kia. . . Ngươi còn có thể thả ta đi ra sao?"

Tô Dịch mỉm cười nói: "Ngươi không khỏi quá xem thường ta Tô mỗ người, ta sẽ không phong ấn vật ấy, trái lại, đợi về sau thích hợp thời điểm, ta có lẽ còn có thể truyền thụ cho ngươi một môn Quỷ tu bí pháp."

Khuynh Oản kinh hỉ, liên tục gật đầu: "Ta nguyện ý kia "

Nói qua, thân ảnh đã hóa thành một đạo hồng quang lướt vào Hoàng Bì Hồ Lô trung.

"Một đạo âm hồn, lại có thể có được như thế tinh khiết hiếm thấy hồn thể, hết lần này tới lần khác hoàn quên mất khi còn sống ký ức, cái này bản thân liền có vấn đề. . ."

"Bất quá, bằng thủ đoạn của ta, về sau từ có cơ hội tìm ra trong đó đáp án."

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, đã đứng dậy bận việc đứng lên.

Rất nhanh, trong đình viện thi thể cùng máu loãng đều bị quét sạch không còn.

Rồi sau đó, Tô Dịch lúc này mới trở lại trở về phòng.

Hắn tiện tay đem Hoàng Bì Hồ Lô treo ở bàn đọc sách một bên về sau, liền thoải mái mà nằm ở trên giường, ngủ say sưa.

Sáng sớm hôm sau.

Tô Dịch trời còn chưa sáng liền rời giường.

Hắn liếc qua giá sách một bên Hoàng Bì Hồ Lô, không để ý đến, trực tiếp ra khỏi phòng.

Dưỡng Hồn hồ lô cũng không có bị phong ấn, chỉ cần nguyện ý, giấu vào trong đó Khuynh Oản tùy thời cũng có thể ly khai.

Nhưng cái này cái thanh lệ ngây ngô khờ nữ quỷ, tại đêm qua một mực rất yên tĩnh trung thực, không đến một chút xíu động tĩnh.

Rửa mặt về sau, Tô Dịch trong miệng sinh nhai một mảnh Cửu Diệp Vương Tham, liền đứng ở đình viện cây hòe hạ diễn luyện lên Tùng Hạc Đoán Thể thuật.

Cho đến diễn luyện đến lần thứ ba thời gian, Tô Dịch chỉ cảm thấy toàn thân da thịt giãn ra, thân thể tượng khinh đi một tí, nhiều lâng lâng cảm giác, nhưng

Đây là "Luyện gân" vào cửa dấu hiệu!

Tu vi đến nơi này to như vậy bước, khí huyết tập trung, nội tức trống lay động, mạnh khỏe như Hổ báo, ra tay tầm đó, như con báo giống như linh hoạt thoăn thoắt.

"Cô gia, đây là Ngô lão tự mình ra tay, cố ý làm người chuẩn bị Dược Thiện."

Không bao lâu, Hạnh Hoàng Y Quán quản sự Hồ Thuyên tới, mang theo một cái hộp đựng thức ăn, cười trình lên.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Thay ta hướng Ngô lão gửi tới lời cảm ơn."

Hắn nhìn nhìn trong hộp cơm Dược Thiện, dùng không ít quý báu dược thảo, phối hợp phong phú, rất thích hợp võ giả bổ sung thân thể cần thiết.

"Cô gia, vậy ngài dùng bữa, ta đi trước y quán bận rộn."

Hồ Thuyên cười ly khai.

"Ở chỗ này, hoàn toàn chính xác bỉ ở tại Văn gia tốt hơn nhiều."

Tô Dịch ám sát.

Vừa ăn cơm xong, bên ngoài đình viện liền vang lên Hoàng Kiền Tuấn thanh âm:

"Tô ca, ta đã phái người cùng Vương Thiên Dương lão gia tử chào hỏi, chúng ta hiện tại có thể đi tới."

Hắn hào hứng đất đi tới, ánh mắt nhiệt tình.

Chợt, hắn cái mũi khẽ nhăn một cái, nghi ngờ nói: "Cái này trong đình viện như thế nào có một tia mùi máu tanh hôi?"

Tiểu tử này cái mũi ngược lại láu lỉnh đấy.

Tô Dịch lườm cái này quần áo lụa là thiếu niên một cái, thuận miệng nói, "Tối hôm qua nơi đây chuyện ma quái rồi."

"Chuyện ma quái?"

Hoàng Kiền Tuấn lại càng hoảng sợ, nhớ tới ngày hôm qua giúp đỡ Tô Dịch chuẩn bị trống máu gà, cành liễu cùng gỗ đào, trong đầu lập tức hiện ra từng màn âm trầm đáng sợ chuyện ma quái cảnh tượng, toàn thân đều là khẽ run rẩy.

"Đi nhanh đi."

Tô Dịch nhấc chân triều bên ngoài đình viện bước đi.

Hoàng Kiền Tuấn lập tức bất chấp đoán mò, vội vàng đuổi theo.

. . .

Quảng Lăng thành Đông một cái đường phố ở bên trong, có một cái thuộc về Hoàng gia đúc kiếm phường.

Làm Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn cùng một chỗ đến, đúc kiếm phường bên ngoài chờ đợi mọi người đã sắp xếp nổi lên Trường Long, đều là một chút nam nữ trẻ tuổi tại xếp hàng.

"Sinh ý tốt như vậy?" Tô Dịch kinh ngạc.

Hoàng Kiền Tuấn nhanh chóng giải thích nói: "Trước kia sinh ý cũng không tệ, nhưng tuyệt không có giống gần nhất những ngày này như vậy nóng nảy, nguyên nhân chính là, nửa tháng nửa, Đại Thương Giang thượng tướng tổ chức một cuộc 'Long Môn yến hội' ."

"Đến lúc đó, Quảng Lăng thành cùng Đại Thương Giang bờ bên kia Lạc Vân trong thành, một đời tuổi trẻ người nổi bật đều hội tham dự đến trong đó, luận kiếm luận võ, ganh đua cao thấp."

"Như Quảng Lăng thành võ giả nổi tiếng thứ nhất, lại theo Lạc Vân thành Phủ Thành chủ chỗ đó đạt được hoàng kim ngàn lượng, Linh dược ba gốc, trân châu mười hộc, cùng với một môn Hoàng giai đỉnh cấp bí kỹ!"

"Trái lại, như Lạc Vân thành võ giả nổi tiếng thứ nhất, Quảng Lăng thành Phủ Thành chủ cũng cần xuất ra đồng dạng ban thưởng."

Nghe xong, Tô Dịch nói: "Phần thuởng này ngược lại rất phong phú."

Hoàng Kiền Tuấn mắt lộ ra ước mơ đạo "Ngoại trừ ban thưởng, Càng trọng yếu chính là thanh danh! Mỗi một năm Long Môn trên yến hội, đầu muốn trở thành đệ nhất danh, không chỉ dương danh hai đại thành trì, hơn nữa còn có thể dễ dàng liền có thể đi vào Thanh Hà kiếm trong phủ cửa tu hành!"

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Hắn tại Thanh Hà kiếm phủ tu hành qua ba năm, Tự Nhiên hiểu rõ, đối với Vân Hà quận mười chín thành làm cho nhiều tuổi trẻ người mà nói, có thể tiến vào Thanh Hà kiếm phủ tu hành, đã là khó có được vô cùng.

Nếu có thể trở thành nội môn đệ tử, vậy đơn giản chính là cá chép vượt long môn.

Lúc trước, Tô Dịch khổ tu ba năm, mới được làm Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu, vốn đã có được tiến vào nội môn tư cách, nhưng bởi vì cái kia một cuộc ngoài ý muốn, như vậy đã thành Thanh Hà kiếm phủ khí đồ. . .

Đương nhiên, phúc họa tương y, hắn cũng bởi vậy đã thức tỉnh trí nhớ kiếp trước.

Tô Dịch nói: "Nói như thế, những người đang xếp hàng này, là muốn mua một kiện binh khí tiện tay, đi tham gia Long Môn yến hội rồi hả?"

"Đúng vậy."

Hoàng Kiền Tuấn nói đến đây, nhớ tới cái gì, thấp giọng nói, "Tô ca, Vương Thiên Dương Vương lão tính khí rất lớn, tính khí cũng thật biết điều lệ, cả cha ta đều lễ nhượng hắn ba phần, đợi tí nữa chúng ta nhìn thấy hắn, như hắn nói chút không dễ nghe lời nói người nhưng ngàn vạn chớ để ý."

"Dẫn đường đi." Tô Dịch đạo

Hoàng Kiền Tuấn liền vội vàng tiến lên, thân là Hoàng Vân Trùng con trai trưởng, hắn tự nhiên không cần xếp hàng.

Nhưng, làm chuẩn bị đi vào đúc kiếm phường thời gian, lại thấy một đám người vừa đúng từ trong đi ra.

Cầm đầu rõ ràng là Văn Giác Nguyên, Văn gia một đời tuổi trẻ nhân vật lãnh tụ, tại phía sau hắn những thứ kia thì là Văn gia những người trẻ tuổi khác.

Văn Thiểu Bắc cũng ở trong đó.

Chứng kiến Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn, Văn Giác Nguyên không khỏi khẽ giật mình, chợt lộ ra ghét cay ghét đắng vẻ, lắc đầu nói:

"Một cái người ở rể, một cái quần áo lụa là, một đôi hồ bằng cẩu hữu!"

——

PS: Xong cầu, vé tháng rơi ra tiền 20 rồi, thỉnh vé tháng a a a a ~~~~~

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 36: Hỗn Hển Vương Lão

Dứt bỏ thân là tộc trưởng Văn Trường Kính chi tử thân phận không nói.

Xem như Văn gia một đời tuổi trẻ lĩnh quân nhân vật, Văn Giác Nguyên cũng tự có kiêu ngạo lực lượng.

Cửu Tuế thời gian, hắn liền vào nhập Tùng Vân kiếm phủ tu hành, trở thành Tùng Vân Học Phủ người làm cho đều biết nhân vật phong vân, thiếu niên kỳ tài.

Mười ba tuổi thời gian, thuận lợi trở thành Thanh Hà kiếm phủ đệ tử ngoại môn.

Chỉ dùng bốn năm thời gian, liền một lần hành động bị lựa chọn và ghi lại làm Thanh Hà kiếm phủ nội môn đệ tử, đứng đầu trong danh sách.

Cho tới bây giờ, một thân tu vi, đã đạt đến Bàn Huyết Cảnh đệ tứ trọng "Luyện Cốt" cấp độ.

Bực này võ đạo thành tựu, đặt tại trong Quảng Lăng thành, đều đủ để cho một ít đại nhân vật tự than thở không bằng!

Nhận vật như vậy, đâu có thể nào sẽ đem Tô Dịch như vậy một cái người ở rể để ở trong mắt?

Chính là đối với Hoàng Kiền Tuấn bực này bướng bỉnh thiếu niên hư hỏng, hắn đều chẳng thèm ngó tới.

"Một đôi hồ bằng cẩu hữu? Cái này hình dung hay a!"

Văn Thiểu Bắc đám người cùng theo ồn ào, cười to không thôi.

Có Văn Giác Nguyên chỗ dựa, dù là tại đây thuộc về Hoàng gia đúc kiếm phường trước, bọn hắn cũng không sợ Hoàng Kiền Tuấn.

"Văn Giác Nguyên, ngươi mắng ai đó?"

Hoàng Kiền Tuấn giận dữ, ánh mắt thô bạo.

"Thế nào, lẽ nào ta có nói sai sao?"

Văn Giác Nguyên thần sắc lãnh đạm, "Tại Quảng Lăng thành, người nào không biết chính là ngươi cái việc ác bất tận quần áo lụa là? Người nào lại không biết Tô Dịch là cá nhân người giễu cợt người ở rể?"

"Ngươi. . ."

Hoàng Kiền Tuấn ánh mắt đỏ lên.

Văn Giác Nguyên lại cười rộ lên, nói: "Nửa tháng sau, 'Long Môn yến hội' sẽ kéo ra màn che, đến lúc đó, ta cũng sẽ tham gia, ngươi hoàng Đại Thiếu Gia thật sự có năng lực, cũng cùng đi vui đùa một chút, nhường ta mở mang kiến thức thế nào?"

Lời này vừa nói ra, phụ cận vang lên một trận xôn xao.

"Đã xong, Văn Giác Nguyên nhân vật bực này, lại cũng muốn tham gia Long Môn yến hội, cái này cái nào còn có chúng ta làm náo động cơ hội?"

"Đừng ủ rũ, chúng ta hảo hảo biểu hiện là được, về phần đệ nhất danh. . . Cũng chỉ có Văn Giác Nguyên nhân vật bực này mới có tư cách đi tranh thủ."

Những thứ kia xếp hàng chờ chờ mua sắm binh khí nam nữ trẻ tuổi bạo động không thôi, đều đều nghị luận, chủ đề đều quay chung quanh tại Văn Giác Nguyên một người trên người.

Bọn hắn đều có một loại cảm giác, lần này Long Môn yến hội đệ nhất danh danh hiệu, cực có thể đem rơi vào Văn Giác Nguyên trên đầu!

Bởi vậy nhưng bái kiến Văn Giác Nguyên tại Quảng Lăng thành một đời tuổi trẻ danh vọng cao bao nhiêu.

Như vậy một màn, cũng làm cho Văn Thiểu Bắc đợi Văn gia đệ tử đều cảm giác trên mặt có ánh sáng, từng cái một ưỡn ngực ngẩng đầu, cùng có quang vinh yên.

Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt xanh trắng cùng đến, biến ảo bất định.

Nhưng còn không đợi hắn mở miệng, Văn Giác Nguyên đã thuận miệng quẳng xuống một câu:

"Chớ nói nhảm, có loại ngay tại Long Môn trên yến hội bái kiến!"

Dứt lời, hắn mang theo Văn gia mọi người nghênh ngang rời đi.

Về phần Tô Dịch, hoàn toàn đã bị Văn Giác Nguyên bỏ qua rồi, hắn còn khinh thường tại đi theo một tên phế nhân bàn về cao thấp.

Một khi làm như vậy, người khác chỉ biết chê cười hắn Văn Giác Nguyên lấy mạnh hiếp yếu.

Hơn nữa, khi dễ một cái người ở rể, lại có cái gì cảm giác thành tựu?

Đưa mắt nhìn Văn Giác Nguyên một đoàn người ly khai, Hoàng Kiền Tuấn chết ..chết nắm lấy nắm tay, bờ môi nhếch, mặt sắc mặt xanh mét xấu xí.

"Rất khó chịu đi?"

Tô Dịch quét cái này cái quần áo lụa là Thiếu gia một cái.

Hoàng Kiền Tuấn hít thở sâu một hơi trung khí, nhẹ gật đầu.

Chợt hắn mãnh liệt kịp phản ứng giống nhau, giật mình như thế nói: "Tô ca, người. . . Người thế nào nghĩ hay sao? Liền tuyệt không sinh khí?"

Hắn rất nghi hoặc, ban đầu ở Tụ Tiên Lâu, Tô Dịch tuỳ tiện tầm đó liền đánh bại bên cạnh hắn tất cả hỗ trợ:tùy tùng.

Cái kia đợi võ đạo lực lượng, nhưng tuyệt không tầm thường có thể so sánh!

Huống chi, Tô Dịch vốn có quan hệ, cũng có thể nhường hắn lão tử Hoàng Vân Trùng triệt để cúi đầu Nhận thua bởi.

Bực này dưới tình huống, Tô Dịch có thể nào cứ như vậy được rồi?

Tô Dịch thuận miệng nói, "Một cái nhỏ tiểu con sâu cái kiến kêu gào mà thôi, nếu có thể để cho ta sinh khí, ta ngược lại hội Cao liếc hắn một cái. Đáng tiếc, hắn không xứng."

Hoàng Kiền Tuấn giật mình như thế, hiển nhiên không thể giải thích vì sao.

Tô Dịch cũng lười lại giải thích.

Bất quá có một chút hắn chưa nói, phàm là cùng hắn đối địch đấy, vô luận là người nào, đều không đến kết cục tốt.

Cái này cái tiểu sự việc xen giữa rất nhanh liền đi tới.

Bên trong Đúc kiếm phường.

Một cái rào rạt thiêu đốt trước lò lửa.

Tại Hoàng Kiền Tuấn dưới sự dẫn dắt, Tô Dịch thuận lợi gặp được dương danh Quảng Lăng thành đúc kiếm sư "Vương Thiên Dương" .

Vương Thiên Dương tóc thưa thớt, gần như hói đầu, thon gầy sắc bén, da thịt màu đồng cổ, tay cầm một thanh cự chùy, đang đập một thanh cháy sạch lửa đỏ kiếm phôi.

Tia lửa văng khắp nơi, cả phòng chiếu sáng.

"Lão gia tử, bằng hữu của ta tới, người xem đi cái thuận tiện, giúp đỡ luyện chế một thanh kiếm chứ?"

Hoàng Kiền Tuấn đứng ở một bên, tư thái bày vô cùng thấp, cười ha hả chắp tay.

Vương Thiên Dương lại không thèm nhìn, tự mình đánh kiếm phôi, đánh cho loảng xoảng rung động, chấm lửa nhỏ đều thiếu chút nữa ở tại Hoàng Kiền Tuấn trên người.

Bị không để ý tới Hoàng Kiền Tuấn cười xấu hổ cười, nói khẽ với Tô Dịch nói, "Tô ca, Vương lão tính khí thì cứ như vậy, người cũng chớ để ý."

Tô Dịch nói: "Nhường hắn tiên bận bịu, ngươi dẫn ta đi nhìn xem luyện kiếm cần thiết cục thiết."

Hoàng Kiền Tuấn cả vội vàng gật đầu.

Bên trong Đúc kiếm phường Tự Nhiên không thiếu các loại rèn binh khí tài liệu, không thiếu một chút quý báu hiếm thấy chi vật.

Xem lần những tài liệu này về sau, Tô Dịch không khỏi lâm vào trầm mặc.

Cho dù là những thứ kia quý báu tài liệu luyện khí, cũng cơ hồ đồng phục đều là phàm phẩm.

"Tô ca không hài lòng sao? Đây đã là Quảng Lăng thành tốt nhất đúc kiếm phường rồi, nếu không có thích hợp đấy, có lẽ cũng chỉ có thể đi Vân Hà Quận thành, mới có thể tìm được tốt hơn."

Hoàng Kiền Tuấn giải thích một câu.

Tô Dịch không tỏ rõ ý kiến, nói: "Ngươi chuẩn bị một chút, ta muốn mua ba mươi cân ánh sáng màu xanh hàn thiết, một cân Xích Dương đồng phấn, Năm cân huyền băng tịnh thủy. . ."

Ước chừng báo hơn mười chủng tài liệu.

Trong đó nổi danh quý nhân chi vật, cũng có vật tầm thường.

Hoàng Kiền Tuấn từng cái ghi nhớ, liền phân phó đúc kiếm phường gã sai vặt bắt đầu chuẩn bị.

Mà hắn lại mang theo Tô Dịch đường cũ phản hồi, lại tới đến Vương Thiên Dương chỗ luyện khí chi địa.

Vương Thiên Dương đã giúp xong, đang nằm tại ghế dựa mây trung nghỉ ngơi, bên cạnh đứng thẳng một cái gã sai vặt hầu hạ lấy bưng trà rót nước.

"Lão gia tử. . ."

Lần này Hoàng Kiền Tuấn vừa mở miệng, Vương Thiên Dương liền ngắt lời nói, "Lão phu ngày hôm nay đã luyện chế ra một thanh kiếm, tinh

lực hao phí khá lớn, ba ngày sau các ngươi lại đến đi."

Nói qua, hắn nâng chung trà lên chén nhỏ thản nhiên phẩm chép miệng đứng lên.

Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt một trận âm tình bất định, Tô Dịch là hắn tự mình mời tới!

Nhưng lại tại bản thân trên địa bàn bị cự tuyệt rồi, điều này làm cho hắn mặt mũi để nơi nào?

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Lão gia tử, cha ta có thể nói, phàm là Tô ca sự tình, hết thảy trước tiên làm, người. . ."

Vương Thiên Dương lại lần nữa cắt ngang, không vui nói: "Vậy hãy để cho phụ thân ngươi cho hắn luyện kiếm, ta cũng không có thời gian hầu hạ ngươi cái kia cái gì Tô ca."

Hắn rõ ràng chứng kiến Tô Dịch liền ở bên cạnh, lời nói lại một chút cũng không khách khí, dù là Hoàng Kiền Tuấn đã chuyển ra Hoàng Vân Trùng, cũng căn bản không quan tâm, cái giá không phải bình thường lớn.

"Thiếu gia, tài liệu luyện khí đã chuẩn bị thỏa đáng."

Lúc này thời điểm, một đám gã sai vặt xách một cái thật lớn rương hòm đi tới.

Thấy vậy, Vương Thiên Dương lại cái thứ nhất tức giận, quát: "Người nào cho các ngươi bả tài liệu đưa đến hay sao? Lão tử đã trọn vẹn luyện nửa tháng kiếm khí, vốn định hảo hảo nghỉ một chút, đi trong thành thanh lâu chơi gái thống khoái, các ngươi những thứ này thiếu tâm nhãn lại hết lần này tới lần khác cho lão tử tìm việc! Đều cho ta bàn hồi đi!"

Hắn rất tức giận, theo ghế dựa mây trung đứng dậy, cầm trong tay chén trà nhỏ đều ngã.

"Hợp lấy lão gia tử là lo lắng đi thanh lâu a. . ."

Hoàng Kiền Tuấn thoáng cái hiểu được, theo lão gia tử cái kia long tinh Hổ cường tráng thân thể, nghẹn lấy nửa tháng lời nói hoàn toàn chính xác thật khó khăn nhận đấy.

Đột nhiên, lòng hắn sinh một cái người can đảm ý tưởng, có muốn hay không bả cái kia "拦" chữ đưa cho lão gia tử, tiên đoán một cái khẩn cấp?

"Chậm đã."

Mắt thấy những thứ kia gã sai vặt vừa muốn bả tài liệu bàn hồi đi, Tô Dịch mở miệng, "Lần này đúc kiếm, ta nhưng không có ý định mượn tay người khác giúp đỡ."

Hoàng Kiền Tuấn cùng Vương Thiên Dương ngay ngắn hướng sững sờ.

"Có thể hay không để cho ta mượn thử lò luyện dùng một lát?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng cách đó không xa bếp lò.

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng nói: "Đương nhiên có thể, Chỉ là. . . Tô ca, người đây là ý định tự mình đúc kiếm?"

Tô Dịch gật đầu: "Không sai."

Thân là kiếm tu, duy có chính mình tạo thành tới kiếm mới thích hợp nhất bản thân, cũng mới có thể làm cho mình một thân kiếm đạo phát huy tác dụng vô cùng đất phát huy được.

"Ơ, nói như vậy ngươi tiểu tử này là đến đập phá quán hay sao?"

Vương Thiên Dương Lãnh cười rộ lên, ánh mắt đã mang theo khinh thường.

Một cái miệng còn hôi sữa thiếu niên, lại ý định ở trước mặt mình đúc kiếm, cái này khiêu khích mùi vị có thể sẽ quá lớn.

"Lão gia tử, người nhưng ngàn vạn đừng hiểu lầm, ta Tô ca đâu có thể nào lại có loại ma lực này tâm tư, hắn Chỉ là. . ."

Nói xong lời cuối cùng, Hoàng Kiền Tuấn cũng không biết nên giải thích như thế nào rồi.

Trước đó hắn nhưng thật không biết, Tô Dịch lại ôm bản thân đúc kiếm tâm tư.

Vương Thiên Dương tựa như hiếu chiến gà trống giống như, bị kích phát ra lòng háo thắng, lớn tiếng nói:

"Không cần giải thích, nếu như đều khiêu khích tới cửa, lão phu Vương Thiên Dương làm sao có thể không đến biểu hiện? Nếu như thế, truyền đi, không phải bị Quảng Lăng thành tất cả võ giả cho là ta sợ hắn không thể!"

Nói qua, hắn chỉ một cái bên cạnh bếp lò, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, ngạo nghễ nói, "Cái này bếp lò ngươi tùy tiện dùng, còn có cái khác cần đấy sao, lão phu hết thảy thỏa mãn ngươi, có năng lực gì, ngươi cho dù thi triển đi ra là được!"

Tô Dịch một chút suy nghĩ, nói: "Lò lửa còn chưa đủ thịnh vượng, ngươi nhóm lửa công phu thế nào?"

Vội vàng không kịp chuẩn bị nghe được cái này yêu cầu, Vương Thiên Dương không khỏi ngây ngốc một chút, nửa ngày mới chỉ mình cái mũi, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nói:

"Ngươi. . . Ý định để cho ta. . . Hành động nhóm lửa công? !"

Bầu không khí đột nhiên áp lực xuống.

Ở đây những thứ kia gã sai vặt đều hít vào khí lạnh, nhìn ra Vương Thiên Dương lão gia tử có chút sinh khí.

Hoàng Kiền Tuấn khẩn trương, vừa muốn lên tiếng hòa hoãn một cái bầu không khí, chỉ thấy Tô Dịch rất Tự Nhiên gật gật đầu, nói:

"Ngươi đã là cái này trong Quảng Lăng thành am hiểu nhất đúc kiếm đấy, đối với hỏa hầu bả khống chế cũng nhất định mạnh nhất, từ ngươi tới nhóm lửa, tại ta đúc kiếm thời gian, nên liền sẽ không xuất hiện cái gì sai lầm."

Hoàng Kiền Tuấn trợn tròn mắt, đường đường một đời đúc kiếm đại sư, lại bị Tô ca coi như nhóm lửa công. . . Cái này tên gì sự tình?

Lại nhìn Vương Thiên Dương, giận đến lồng ngực một trận kịch liệt phập phồng, màu đồng cổ gương mặt đều đỏ lên không ít, rõ ràng bị triệt để chọc giận.

"Lão gia tử, người nhưng ngàn vạn đừng nóng giận." Hoàng Kiền Tuấn vội vàng làm yên lòng.

Vương Thiên Dương nghiến răng, mãnh liệt khua tay nói: "Ngươi tránh ra, lão phu đúc kiếm bốn mươi ghi, cái gì sóng to gió lớn chưa thấy qua, chính là một chút khiêu khích mà thôi, còn khó không được ta!"

"Không phải nhóm lửa sao, có thể, lão phu đáp ứng!"

Nói qua, ánh mắt của hắn nhìn về phía những thứ kia gã sai vặt, ra lệnh, "Đi, nhường phường trung đúc kiếm sư đều dừng lại trong tay việc, tới

cùng lão phu cùng một chỗ, mở mang kiến thức vị này tới cửa người khiêu khích năng lực!"

Hoàng Kiền Tuấn thầm hô muốn hỏng bét, Vương Thiên Dương là định đem sự tình triệt để động tĩnh quá lớn!

Nhưng khi thấy Tô Dịch cái kia lạnh nhạt yên lặng thần sắc thời gian, trong lòng không khỏi khẽ động, nhớ tới hôm qua tại Hạnh Hoàng Y Quán, Tô Dịch hiển lộ ra y đạo tạo nghệ thời gian từng màn.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 37: Muốn Học? Ta Dạy Cho Ngươi

Rất nhanh, đúc kiếm phường sư phó đám đều bị kinh động, nhao nhao chạy đến.

Biết được sự tình chân tướng, những thứ kia đám thợ cả không khỏi lắc đầu cười rộ lên, bả chuyện này đã coi như là một cái trò khôi hài đối đãi.

Ai cũng không có làm chuyện.

Một thiếu niên người, chính là hiểu một chút đúc kiếm chi thuật, còn có thể bả cái này đúc kiếm phường chiêu bài đập phá hay sao?

Có người đi khuyên Vương Thiên Dương, nói: "Vương lão, người xin bớt giận, người trẻ tuổi không hiểu chuyện, không cần quá nghiêm túc? Lấy thân phận của ngài, như so đo những thứ này, có thể sẽ có mất phong độ rồi."

Vương Thiên Dương căm tức nói: "Phong độ cái rắm, lão phu từ nhỏ đến lớn ăn uống chơi gái đánh cuộc, suất tính mà làm, há lại cái loại này giảng phong độ người? Đều cho ta trung thực nhìn!"

Hắn đi tới trước lò lửa, cầm lên cặp gắp than, một bên thêm than nhóm lửa, một bên lớn tiếng nói, "Cái kia Tô cái gì, mau tới đập phá quán, để cho ta đợi mở mang mắt!"

Một đám đúc kiếm sư đều cười khổ không thôi, đều hiểu rõ Vương Thiên Dương chính là loại này bướng bỉnh thối tính khí.

"Tiểu tử, ngươi nếu là Hoàng thiếu gia bằng hữu, nếu muốn đúc kiếm, ta giúp ngươi chính là, hà tất cùng Vương lão đưa trung khí đây?"

Có người thiện ý nhắc nhở Tô Dịch, "Nhanh đi cùng Vương lão nói lời xin lỗi, chuyện này coi như xong."

Tô Dịch ngữ khí tùy ý nói: "Ta lần này vốn là làm đúc kiếm mà đến, cũng không có thời gian cùng một cái không liên can gì người đưa trung khí."

Nói qua, hắn đi tới trước lò lửa.

Nơi này có một cái thật lớn làm bằng đồng cái bàn, bên trên bầy đặt rực rỡ muôn màu luyện khí công cụ.

"Các ngươi bả những thứ kia đúc kiếm tài liệu phóng nơi đây."

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng những thứ kia gã sai vặt, phân phó nói.

Mắt thấy một màn này, những thứ kia Luyện Khí Sư phó một trận nhíu mày, có chút không vui, người trẻ tuổi kia như thế nào như thế không hiểu chuyện?

Bất quá, trở ngại Hoàng Kiền Tuấn mặt mũi, bọn hắn không đến ác ngôn tương hướng, bằng không, đã sớm đem Tô Dịch bắn cho đi ra.

Một cái Luyện Khí Sư phó nhìn về phía Hoàng Kiền Tuấn, phàn nàn nói: "Hoàng thiếu gia, ngươi cái này bằng hữu là ai, tuổi còn trẻ, tính khí cũng không nhỏ!"

Hoàng Kiền Tuấn nội tâm đang phiền não, nghe vậy tức giận nói: "Lấy ở đâu nhiều như vậy nói nhảm? Ta Tô ca đến cùng được hay không được, các ngươi nhìn xem chẳng phải sẽ biết?"

Những thứ kia đám thợ cả không dám tranh luận, nhưng nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt, cũng đã gửi đi có chút bất mãn.

"Nếu như Hoàng thiếu gia nói như vậy rồi, vậy chúng ta liền mở mang kiến thức vị tiểu hữu này phong thái!"

Một người hừ lạnh nói.

Những người khác cũng đều ôm xem náo nhiệt tâm tính, ý định xem Tô Dịch xấu mặt.

Theo gã sai vặt bả các loại đúc kiếm tài liệu từng cái bầy đặt thỏa đáng, Tô Dịch cũng bắt đầu hành động.

Vẻn vẹn nhưng đúc một thanh Phàm Khí trường kiếm mà thôi, căn bản không làm khó được hắn.

Vốn là bả sáu thất chủng tài liệu từng cái đưa vào lò luyện bên trong, rồi sau đó phân phó Vương Thiên Dương nói:

"Hỏa lực tăng lớn, ta nói dừng là dừng."

Tất cả mọi người một trận giật mình như thế, tiểu tử này thật sự là không khách khí a, rõ ràng tại đây giống như sai khiến lên Vương lão rồi!

Vương Thiên Dương gương mặt hung hăng co quắp một cái, hắn cố nén nội tâm sôi trào lửa giận, không ngừng tăng thêm lửa than cùng một chút có trợ tăng lên hỏa hầu vật nguyên liệu.

Ước chừng nửa khắc đồng hồ sau đó.

Tô Dịch tiện tay đem một thanh Xích Dương đồng phấn rơi vãi tiến lò luyện, lại lần nữa dặn dò, "Tiếp tục gia tăng hỏa lực."

Vương Thiên Dương buồn bực đầu, một chữ không gửi đi, làm theo.

Trong lòng của hắn nghẹn lấy một cỗ trung khí, ý định đợi tí nữa Tô Dịch đúc kiếm xuất sai lầm thời gian, thống thống khoái khoái đất phát tiết tại Tô Dịch trên đầu.

Kế tiếp trong thời gian, Tô Dịch thỉnh thoảng hội ném một loại đúc kiếm tài liệu, tịnh phân phó Vương Thiên Dương khống chế hỏa hầu, nghiễm nhiên thật sự bả người sau coi như nhóm lửa công đối đãi rồi.

Một màn kia màn, nhường cái khác Luyện Khí Sư phó trong lòng đều rất không phải là tư vị, cho là Tô Dịch quá mắt không tôn trưởng, cuồng vọng cực kỳ.

Hoàng Kiền Tuấn lại sinh ra một cỗ chờ mong.

Hắn nhìn ra được, đúc kiếm thời gian Tô Dịch ung dung tự nhiên, rõ ràng lực lượng mười phần!

"Xấu nhất tác động, đơn giản là Tô ca tạo thành tới kiếm thua kém hơn Vương lão tự tay chế tạo, nhưng chỉ cần thành công, tựu cũng không như vậy ném đi mặt mũi, cái này như vậy đủ rồi."

Nghĩ như thế, Hoàng Kiền Tuấn càng dễ dàng hơn.

"Hỏa lực lại thêm lớn chút."

"Không đủ, tiếp tục."

"Lại thêm lớn."

. . . Kế tiếp trong thời gian, chỉ Tô Dịch phân phó Vương Thiên Dương nhóm lửa thanh âm không ngừng vang lên.

Vương Thiên Dương sắc mặt càng ngày càng khó coi, chóp mũi hự hự thẳng hả giận, giận đến nhanh trọc đi sọ não ứa ra khói trắng, mơ hồ đau đớn.

Hoàng Kiền Tuấn cùng những thứ kia đúc kiếm đám thợ cả cũng thần sắc khác nhau.

Cho đến sau nửa canh giờ, lò luyện sóng lửa cuồn cuộn, đầy phòng nhiệt lưu thẳng giống như sôi trào, làm cho người ta thẳng giống như đặt mình trong tại dung nham Hỏa Sơn chi địa.

Mọi người đều toát ra mồ hôi đầy người, vạt áo bị thấm ướt.

Khoảng cách gần nhất Vương Thiên Dương cái kia hói đầu trên ót, mồ hôi chảy như sông, không ngừng chảy xuống, ngăm đen gương mặt đỏ rực đấy.

Hắn như vậy đúc kiếm đại sư đều nhanh không chịu nổi rồi.

Liền vào lúc này, Tô Dịch lấy ra Tử Văn Xích Kim Giới Chỉ, ném vào lò luyện bên trong.

Oanh!

Ngọn lửa chỗ ngồi, tuôn ra chói mắt ánh sáng.

Mắt thường nhưng cách nhìn, Giới Chỉ một chút hòa tan, hóa thành một tia màu tím nhạt óng ánh chất lỏng.

Tô Dịch không chút do dự đem chuẩn bị tốt Năm cân huyền băng tịnh thủy khuynh đảo tiến lò luyện.

Lạnh như băng nước cùng sôi trào lò luyện vừa tiếp xúc, liền xùy đất một tiếng tuôn ra một đoàn hơi nước, trong thời gian ngắn tràn ngập cả tòa

gian phòng.

Mọi người tầm mắt trở nên mơ hồ, đều vô thức đất tránh lui rất xa, e sợ cho bị cái kia nóng rực vô cùng hơi nước đụng chạm lấy.

Cho đến nửa ngày, Vương Thiên Dương nổi giận đùng đùng thanh âm tại sương mù trung vang lên:

"Tôi vào nước lạnh luyện kiếm chi đạo, đâu có bả huyền băng tịnh thủy hướng trong lò luyện chảy ngược kia lão tử hoàn là lần đầu tiên nhìn thấy như thế rắm chó không kêu đúc kiếm phương pháp!"

Có khinh thường, có phẫn nộ, có chất vấn.

Những thứ kia Luyện Khí Sư phó cũng đều rất im lặng.

Bọn hắn quanh năm luyện kiếm, cũng chưa từng thấy qua người nào tượng Tô Dịch làm như vậy đấy, hoàn toàn chính là mù kê mà xằng bậy!

Rất nhanh, trong phòng sóng nhiệt cùng hơi nước đều dần dần rút đi.

Mọi người tầm mắt khôi phục rõ nét.

Chỉ thấy Vương Thiên Dương lông mi râu ria như bị đốt rụi giống như, nguyên bản liền thưa thớt tóc mất ráo, cả cái đầu trụi lủi đấy, như một nung đỏ trứng mặn.

Hắn hổn hển, nghiến răng nghiến lợi.

Lại nhìn Tô Dịch, lại thần sắc bình thản mà chăm chú, tay cầm một thanh kìm sắt, mang theo một thanh thô ráp kiếm phôi, đặt ở trước mặt cẩn thận dò xét.

Kiếm phôi toàn thân ngăm đen, mơ hồ hiện ra một tia Tử Sắc sáng bóng, trừ thử, nhìn không ra đặc biệt gì địa phương.

"Kiếm phôi này xem ra ngược lại cũng không tệ. . ."

Một vị Luyện Khí Sư phó kinh ngạc nói.

Tên còn lại nói: "Vẻn vẹn nhưng kiếm phôi, còn phải xem có thể hay không chịu đựng được rèn luyện, ta nhưng không tin, thì cứ như vậy một khối thô lậu kiếm phôi, có thể đánh nhau tạo ra thật tốt kiếm khí rồi."

"Một thanh kiếm khí, tính chất, phong mang đều không có thể thiếu, vị tiểu hữu này nếu là đập phá quán đấy, mới có thể luyện chế ra một thanh kiếm tốt!"

Có người cười ha hả đấy, cố ý quạt gió đổ thêm dầu vào lửa.

"Bọn người kia, rõ ràng ý định chế giễu!"

Hoàng Kiền Tuấn trong lòng Lãnh Tiếu, hắn không có lên tiếng, đến cuối cùng còn không biết người nào chê cười ai đó.

Chỉ thấy Tô Dịch đem kiếm phôi đặt tại đôn hậu sắt trên đài, tay phải nắm lấy một thanh cự chùy, gõ hạ xuống.

Keng!

Tia lửa văng khắp nơi, vang dội không dứt.

Màng nhĩ mọi người một trận vù vù, không khỏi lộ ra dị sắc, tiểu tử này khí lực rất lớn đấy, một thanh trăm cân cự chùy, đặt trong tay hắn lại lại nhẹ như lông chim, dễ sai khiến.

Lúc này thời điểm, Vương Thiên Dương ánh mắt cũng nhanh nhìn chăm chú ở Tô Dịch động tác lên, cùng đợi Tô Dịch xấu mặt. . .

Keng! Keng! Keng!

Rèn sắt tiếng liên tiếp, cả phòng quanh quẩn, một chùm bồng hoả tinh như khói hoa giống nhau tại cự chùy hạ tràn ra, rất là xinh đẹp.

Thời gian dần qua, tất cả mọi người phát giác được có chút không đúng.

"Đây là cái gì thủ pháp, đầu nghe thanh âm lại có một loại đặc biệt vận luật, nếu như hô hấp giống như, lại nhìn kiếm kia phôi, cùng lúc đó nện búa trung một minh tắt một cái, lẫn nhau hô ứng."

Không bao lâu, một vị Luyện Khí Sư phó không nhịn được hỏi.

Những người khác thần sắc cũng có chút kinh nghi, bọn hắn cũng hiểu rõ cảm nhận được loại tình huống này.

Lửa kia hoa văng khắp nơi ở bên trong, mỗi một lần nện búa đều có được một loại huyền diệu khó tả vận luật, mà tại cái này không ngừng đập xuống, nguyên bản thô ráp chịu không nổi kiếm phôi, lại lặng yên co rút lại, ngưng thực, biến hóa. . .

"Lẽ nào tiểu tử này thật sự nắm giữ lấy một loại độc môn luyện kiếm bí kỹ hay sao?"

Những thứ này Luyện Khí Sư phó trong đầu ngay ngắn hướng hiện lên cùng một cái ý niệm trong đầu, thần sắc đều trở nên trịnh trọng Nhận thật không ít.

Nguyên bản, bọn hắn tức giận tại Tô Dịch tự đại, đều đã chuẩn bị tốt tìm từ, ý định tại Tô Dịch luyện kiếm sau khi thất bại, là tốt rồi tốt giáo huấn

một cái Tô Dịch, cho hắn biết cái gì gọi là thuật nghiệp có chuyên tấn công, cái gì gọi là không biết tự lượng sức mình nên trả giá cao.

Nhưng bây giờ. . .

Ai cũng không dám nghĩ như vậy rồi.

Xem như quanh năm đúc kiếm lão nhân, bọn hắn làm sao nhìn không ra, Tô Dịch cái kia đợi đúc kiếm thủ pháp, rõ ràng không tầm thường có thể so sánh?

"Nhìn một cái, nhìn một cái!"

Hoàng Kiền Tuấn nội tâm đã kích động được...(nột-nói chậm!!!) quát lên, "Ta biết ngay, Tô ca vừa ra tay, liền có thể hàng phục những thứ này mắt cao hơn đầu đám lão già này."

Hạnh Hoàng Y Quán những người kia chính là vết xe đổ!

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được đem ánh mắt nhìn về phía Vương Thiên Dương.

Lại thấy vị này triệt để trọc đúc kiếm đại sư, hiện tại ngốc như con tò te nặn bằng đất sét, ánh mắt nhìn chằm chằm Tô Dịch động tác, ngăm đen gương mặt biến ảo bất định, lồng ngực đều tại một trận lại một trận phập phồng.

Rõ ràng nỗi lòng rất kích động!

"Hặc hặc, ha ha ha, Vương lão cái này tính khí bất thường lão khách làng chơi cũng bối rối sao?"

Hoàng Kiền Tuấn nội tâm sảng khoái vô cùng, thiếu chút nữa liền cười ra tiếng.

Những năm gần đây này, hắn hoàn theo chưa thấy qua Vương Thiên Dương thất thố như thế!

Lão gia hỏa này bướng bỉnh đến cả cha mình Hoàng Vân Trùng đều không để tại mắt ở bên trong, nhưng bây giờ, cực có thể sẽ bị Tô ca hạ ở!

Rất lâu ——

BOANG...!

Một đám réo rắt kiếm ngân vang tại gian phòng vang lên.

Nghe đang lúc mọi người trong tai, thẳng giống như một đạo lành lạnh âm thanh thiên nhiên giống như, toàn thân một cái giật mình, đều theo lộn xộn trong suy nghĩ thanh tỉnh.

Cả Hoàng Kiền Tuấn tâm thần cùng ánh mắt, đều bị hấp dẫn.

Chỉ thấy ——

Một thanh trường hai thước bảy tấc, rộng ba chỉ, toàn thân trong vắt màu đen trường kiếm, bị Tô Dịch nắm trong tay.

Kiếm này tuy là màu đen, nhưng lại có một loại linh hoạt kỳ ảo sáng long lanh cảm nhận, nếu như mênh mông cảnh ban đêm, thân kiếm hai bên mở lưỡi, phong mang ẩn mà không biểu lộ.

Theo Tô Dịch mánh khoé chuyển động, kiếm này cái kia như mực màu đen mặt ngoài ngẫu nhiên hội hiện lên một vòng nhàn nhạt Liễm Diễm Tử Sắc sáng bóng, bằng thêm một vòng hư ảo chi ý.

Linh tính mười phần.

"Cái này. . ."

Một đám Luyện Khí Sư phó đều động dung, lộ ra si mê nóng bỏng vẻ, tốt một thanh Linh tính Thiên Thành hảo kiếm!

Ở trước mặt đối với lần này kiếm, bọn hắn kiêu ngạo nội tâm đã lặng yên bị thuyết phục.

"Thanh kiếm này cũng không phải vật tầm thường có thể so sánh!"

Hoàng Kiền Tuấn nội tâm phanh phanh kịch liệt nhảy lên, làm ánh mắt của hắn nhìn về phía kiếm này, đều có bị đau đớn giống như cảm giác, làm sao không rõ ràng lắm kiếm này phi phàm?

Ô...ô...n...g!

Lúc này, Tô Dịch miệng ăn nhẹ nhàng một khẩu, kiếm này lập tức nở rộ một vòng Tử Sắc mang ánh sáng, vù vù như trầm thấp như sấm, cổn đãng trong phòng.

Tô Dịch thấy vậy, lúc này mới nhẹ gật đầu, lộ ra vẻ hài lòng.

Kiếm này mặc dù không là linh khí, nhưng dung nhập Tử Văn Xích Kim về sau, đã làm cho thân kiếm có được một vòng Linh tính, nhường kiếm này cũng vượt xa bình thường trên ý nghĩa kiếm khí, xen vào phàm phẩm cùng Linh Khí tầm đó!

"Ngươi. . . Ngươi đây là dùng cái gì đúc kiếm phương pháp?"

Lúc này thời điểm, một mực trầm mặc Vương Thiên Dương cuối cùng mở miệng, hắn ánh mắt hoảng hốt, có chút hồn bay phách lạc, lại như khiếp sợ quá độ.

Tô Dịch nhìn vị này đúc kiếm sư một cái, "Muốn học? Ta dạy cho ngươi chính là."

Vương Thiên Dương toàn thân chấn động, mở to hai mắt, giống như khó có thể tin.

Rồi sau đó, sắc mặt hắn không ngừng kịch liệt biến ảo.

Cho đến cuối cùng ——

Đang lúc mọi người khiếp sợ ánh mắt nhìn chăm chú, vị này dương danh Quảng Lăng thành đúc kiếm đại sư lại lộ ra xấu hổ cực kỳ thần sắc.

Hắn thật sâu khom người, cúi đầu hành lễ:

"Công tử thủ đoạn, xảo đoạt thiên công (vô cùng khéo léo), Vương mỗ bái phục!"

"Công tử chi tâm ngực, trời quang trăng sáng, Vương mỗ cũng bái phục!"

Âm điệu mạnh mẽ, cả phòng đều yên tĩnh.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 38: Ác Khách Tới Cửa

Đi ra đúc kiếm phường thời gian, Tô Dịch trong tay đã hơn nhiều một thanh mang vỏ kiếm trường kiếm.

Vỏ kiếm là Vương Thiên Dương tự mình chế tạo, lấy Thanh sa da thuộc da chế mà thành, ở trên đúc Vân văn bảo vệ vòng, phong cách cổ xưa giản nhã.

Đáng nhắc tới chính là, đúc kiếm tài liệu cũng chia văn không thu.

Không phải là Tô Dịch không trả tiền, là Vương Thiên Dương cận kề cái chết đều không thu. . .

"Sách, kiến thức ta tính mở rộng tầm mắt, ai có thể nghĩ đến Vương lão cái này ngông nghênh boong boong lão khách làng chơi cũng có cúi đầu thán phục một ngày?"

Tuy nhiên ly khai đúc kiếm phường, nhưng Hoàng Kiền Tuấn vẫn hưng phấn không thôi.

Vừa rồi, bao gồm Vương Thiên Dương ở bên trong một đám đúc kiếm sư, quả thực tựa như một đám học sinh, khiêm tốn lắng nghe Tô Dịch truyền thụ đúc kiếm thuật.

Đối với Tô Dịch mà nói, đây chẳng qua là truyền thụ một môn chế tạo Phàm Khí thủ pháp mà thôi, căn bản chưa nói tới cái gì.

Nhưng đối với Vương Thiên Dương bọn hắn mà nói, quả thực giống như đã nhận được một cái cọc chớ để Đại Tạo Hóa, từng cái một kích động được chân tay luống cuống, kinh sợ, càng cải biến đối với Tô Dịch xưng hô, tôn gọi hắn là "Tô sư" .

Cho nên, làm Tô Dịch cuối cùng nói muốn trả tiền thời gian, Vương Thiên Dương bọn hắn từng cái một tất cả đều tức giận rồi, vô luận như thế nào đều cự tuyệt cùng "Tô sư" lấy tiền.

Một màn này màn, đều bị Hoàng Kiền Tuấn xem tại đáy mắt, sao có thể {không là:không vì} cảm giác thán?

"Ngươi là hay không ý định đi tham gia Long Môn yến hội?"

Đột nhiên, Tô Dịch đi theo miệng hỏi.

Một câu, nhường Hoàng Kiền Tuấn vui sướng tâm tình lập tức trầm thấp xuống, nhớ tới cùng Văn Giác Nguyên gặp mặt thời gian một màn.

Trầm mặc một lát, Hoàng Kiền Tuấn khổ sở nói: "Ta chỉ Bàn Huyết Cảnh 'Luyện Nhục' cấp độ tu vi, mà Văn Giác Nguyên đã là Bàn Huyết Cảnh Luyện Cốt cấp độ nhân vật, chênh lệch cách xa. Mà nửa tháng sau, chính là Long Môn yến hội thời gian, ta chính là cố gắng nữa, sợ cũng không cách nào đền bù loại ma lực này chênh lệch."

Chợt, hắn con mắt ngoan sắc lóe lên, ngữ khí kiên định kiên quyết: "Nhưng đánh không lại ta cũng muốn tham gia, thất bại không đáng sợ, nếu ngay cả đối mặt dũng khí đều không có, đó mới gọi là uất ức, ta sẽ cả đời đều không ngốc đầu lên được!"

Tô Dịch nhẹ gật đầu, khó có được nhiều lời một chút, nói:

"Nam nhi chí, thiếu niên máu, tự nhiên dũng mãnh tinh tiến, không sợ thành bại."

"Có đôi khi, nhìn như lui ra phía sau chính là một bước, kì thực đã thua rối tinh rối mù. Cái này không quan hệ tu vi cao thấp, thuần túy tại tâm cảnh lên, đã gieo xuống nhát gan hạt giống."

Dứt lời, Tô Dịch cũng không khỏi cảm xúc không thôi.

Tu luyện chi đạo, từng bước duy khó khăn, chỉ có như thế, chỉ có cầm dũng mãnh tinh tiến chi tâm, mới có thể xông ra một cái thông thiên Đại Đạo!

Về phần nhát gan hạng người, cả đời không có khả năng du ngoạn tuyệt đỉnh.

Hoàng Kiền Tuấn khẽ giật mình, nhớ tới phụ thân hắn Hoàng Vân Trùng thường xuyên lải nhải một câu:

"Hài nhi, người khác đều chê cười ngươi bướng bỉnh ngang ngược kiêu ngạo, cũng đang vì phụ xem, như vậy mới phải, tu luyện võ đạo, vốn là nên hoành hành không sợ, không sợ thiên địa quỷ thần!"

Hiện tại nghe nữa đến Tô Dịch lời nói này, không khỏi đấy, Hoàng Kiền Tuấn trong lòng dâng lên phức tạp tâm tình.

Rất lâu, hắn ánh mắt dần dần trở nên kiên định đứng lên, nói: "Tô ca, ta sẽ nhớ kỹ ngươi dạy bảo, về sau gặp chuyện, Đoạn không lùi bước!"

Tô Dịch nhắc nhở: "Không lùi bước, không có nghĩa là lỗ mãng, trong đó chừng mực, chính ngươi đắn đo."

Dứt lời, hắn không cần phải nhiều lời nữa.

Hắn từ trước đến nay không thích thuyết giáo cùng giảng đạo lý.

Nếu nói "Biết dễ đi Nan", một chút đạo lý, phải tự mình đi kinh lịch, đi ma luyện, đi nhận thức thế sự muôn màu, mới có thể chân chính lĩnh hội tại tâm.

"Tô ca, ngươi hội tham gia Long Môn yến hội sao?"

Hoàng Kiền Tuấn nói.

Tô Dịch lắc đầu, "Ban thưởng mặc dù không ít, nhưng không khỏi quá nhàm chán."

Nhàm chán?

Bị Quảng Lăng thành cùng Lạc Vân thành một đời tuổi trẻ coi là dương danh lập vạn một cuộc thịnh hội, lại đều dẫn không dậy Tô ca hứng thú?

Hoàng Kiền Tuấn nghẹn lời, nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải rồi.

Không bao lâu, khi bọn hắn đi ngang qua một cái ngõ hẻm thời gian, đột nhiên một đạo hài đồng tiếng kêu to vang lên:

"Tô Dịch! Nhanh tới cứu ta! Nhanh!"

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được quay đầu, chỉ thấy trong ngõ hẻm, một đám tiểu thí hài đang vây đánh cái khác tiểu thí hài.

Hô to cầu cứu đấy, đúng là cái kia bị vây đánh tiểu thí hài, toàn bộ người đều bị đè xuống đất, đánh cho hắn đầy bụi đất, oa oa kêu to.

Văn Minh Dung.

Tại Văn gia lão thái quân thọ yến lên, tiểu hài này từng nói "Ta Văn Minh Dung mặc dù tuổi nhỏ, cũng hổ thẹn tại Hòa Tô dịch bực này người ở rể nhập bọn", lúc ấy đưa tới cả sảnh đường cười vang.

Một chút thế hệ trước nhao nhao khoa trương tiểu hài này có chí khí, tiền đồ không thể hạn lượng.

Nhưng bây giờ, Văn Minh Dung lại chính bị khi phụ sỉ nhục, hướng bị hắn coi là "Hổ thẹn cùng nhập bọn" Tô Dịch kêu đau cầu cứu.

Tô Dịch đầu triều bên kia nhìn thoáng qua, dưới chân đều không mang dừng lại đấy, tiếp tục khoan thai hướng phía trước bước đi, nhìn như không thấy.

Cái kia vô tình tàn khốc một màn, nhường Văn Minh Dung đều nhanh giận điên lên, khàn giọng kêu to: "Tốt ngươi Tô Dịch, ngươi chờ đó cho ta! Chờ ta về nhà không đi báo ngươi một hình dáng!"

Nhưng vào lúc này, Hoàng Kiền Tuấn đi tới.

Những thứ kia đau nhức đánh Văn Minh Dung bất hảo hài đồng lập tức lộ ra vẻ cảnh giác, dừng lại trong tay động tác.

"Ngươi là tới cứu ta hay sao? Thật tốt quá, chờ ta về nhà, khiến cho cha ta phần thưởng ngươi ngân tiễn!"

Văn Minh Dung cuồng hỉ đạo

Lại thấy Hoàng Kiền Tuấn ngồi xổm người xuống, thân thủ bóp tại Văn Minh Dung bẩn thỉu như vậy trên khuôn mặt, hung hăng nhéo một cái, đau đến Văn Minh Dung nhe răng trợn mắt, nước mắt đều thiếu chút nữa chảy ra.

"Tiểu bằng hữu, ngươi có phải hay không có rất nhiều nghi hoặc? Cái này là đúng rồi, nếu không phải trở ngại thân phận, ta không phải tự tay quất ngươi dừng lại không thể, quả thực thật không có lễ phép rồi."

Hoàng Kiền Tuấn cười hì hì nói.

"Ngươi. . ." Văn Minh Dung trợn tròn mắt.

"Đừng sửng sốt, các ngươi tiếp tục."

Hoàng Kiền Tuấn đứng dậy, triều những thứ kia bất hảo hài đồng phân phó một câu, liền cười ha hả nghênh ngang rời đi.

Trong ngõ hẻm, rất nhanh lại vang lên Văn Minh Dung rú thảm thanh âm, kêu cha gọi mẹ tiếng bên tai không dứt. . .

Nhưng đây hết thảy, cũng đã Hòa Tô dịch không quan hệ.

. . .

Hạnh Hoàng Y Quán.

Làm Tô Dịch phản hồi thời gian, chỉ thấy chỗ đại môn đứng thẳng một đám khí tức sắc bén hộ vệ nhân vật, ngăn ở cái kia, không để cho bất luận kẻ nào tiến vào.

Y quán bên ngoài vắng ngắt, sớm đã không có xem bệnh mọi người.

"Đây là có người đá quán tới?"

Hoàng Kiền Tuấn con mắt bạo trán hung mang, bước nhanh đến phía trước, "Đồ hỗn trướng, người nào cho các ngươi ở chỗ này giương oai hay sao?"

"Hoàng thiếu gia?"

Chứng kiến Hoàng Kiền Tuấn, những hộ vệ kia rõ ràng một trận bạo động.

Nhưng lại không có người nào nhượng bộ, rõ ràng không có sợ hãi.

Cầm đầu một cái nam tử áo đen trầm giọng nói: "Hoàng thiếu gia, cái này Hạnh Hoàng Y Quán là chúng ta Văn gia địa bàn, chúng ta thủ tại chỗ này, có thể nào gọi là giương oai?"

"Các ngươi là Văn gia hay sao?"

Hoàng Kiền Tuấn kinh ngạc.

Nam tử áo đen gật đầu nói: "Ta chờ chính là Văn gia Nhị gia thuộc hạ, ngày hôm nay cùng cùng chúng ta nhà Thiếu gia đến đây, có chuyện phải làm. Hoàng thiếu gia, nơi đây không có chuyện của ngươi, còn là không được chộn rộn tiến đến cho thỏa đáng."

Hoàng Kiền Tuấn nhíu mày, "Nhà các ngươi Thiếu gia? Là Văn Giải Nguyên tên kia?"

"Không sai." Nam tử áo đen đạo

Thoáng cái, Hoàng Kiền Tuấn liền hiểu được.

Cái này Hạnh Hoàng Y Quán nguyên vốn là Văn Trường Thanh nhất mạch khống chế, có lẽ ngày hôm qua bắt đầu, liền từ Tô Dịch đến khống chế.

Hơn nữa ngày hôm qua thời gian, Tô Dịch hoàn một tia ý thức bả Hạnh Hoàng Y Quán trung cống hiến tại Văn Trường Thanh hạ nhân tất cả đều thanh lý một lần.

Không thể nghi ngờ, Văn Trường Thanh chi tử Văn Giải Nguyên đến đây, chính là đến báo thù kia

Cùng lúc đó, nam tử áo đen đã nhìn thấy cách đó không xa Tô Dịch, trên mặt lập tức hiện lên một vòng tàn khốc.

Hắn đưa tay chỉ một cái Tô Dịch, khiển trách quát mắng: "Cô gia, ngươi nhưng cuối cùng đã trở về, có biết hay không thiếu gia nhà ta ở đây đợi ngươi đã bao lâu?"

Những hộ vệ khác cũng thần sắc không giỏi.

Bọn hắn vốn là cùng theo Văn Giải Nguyên tìm đến ít đấy, đâu có thể nào sẽ cùng Tô Dịch khách khí.

"Ta đi. . ."

Hoàng Kiền Tuấn đang muốn quát mắng, lại bị Tô Dịch một thanh đè lại bả vai, "Ngươi lưu ở nơi đây."

Hắn nghiêng đầu sang chỗ khác, liền chứng kiến Tô Dịch cái kia một đôi lạnh nhạt yên lặng đôi mắt ở chỗ sâu trong, trong lúc lơ đãng hiện lên một tia lãnh mang.

Trong lòng của hắn run lên bần bật.

"Nhà các ngươi Thiếu gia ở nơi nào?"

Tô Dịch đi lên trước, thần sắc lạnh nhạt như trước.

Tại đúc kiếm phường bên ngoài bị Văn Giác Nguyên châm chọc, Tô Dịch không quan tâm, xem kia làm con sâu cái kiến hạng người, khinh thường để ý tới.

Nhưng Hạnh Hoàng Y Quán không giống nhau, nơi đây đã là địa bàn của hắn, đối thủ cũng đã khi dễ tới cửa, làm sao có thể không quan tâm?

"Đi theo ta."

Nam tử áo đen lạnh lùng nhìn Tô Dịch một cái, quay người triều y trong quán bước đi.

Tô Dịch đi theo phía sau.

Những hộ vệ khác lại đi tại Tô Dịch phía sau, canh phòng nghiêm ngặt bảo vệ chặt, giống như lo lắng Tô Dịch chạy thoát.

"Tô ca đây là ý định muốn bản thân động thủ a. . ."

Hoàng Kiền Tuấn đang muốn theo sau, có thể tưởng tượng lên Tô Dịch vừa rồi phân phó, hắn lại dừng lại bước chân.

"Tô ca mệnh lệnh, không thể không nghe, nhưng như liền làm như vậy chờ, cũng có vẻ ta quá vô năng. . ."

Hoàng Kiền Tuấn trầm ngâm.

Hắn ngược lại không lo lắng Tô Dịch an nguy, chỉ là có chút tiếc nuối vô pháp đi xem náo nhiệt. . .

Rất nhanh, giống như làm ra quyết đoán giống như, Hoàng Kiền Tuấn quay người mà đi.

Bên trong Hạnh Hoàng Y Quán.

Hồ Thuyên, Ngô Nghiễm Bân bọn người tại, nhưng đều mặt mày ủ rũ, thần sắc lo lắng.

Khi thấy Tô Dịch bị mang vào, bọn hắn thần sắc đều là Nhất Biến.

Ngày hôm qua thời gian, Tô Dịch mới tiếp chưởng Hạnh Hoàng Y Quán, ngày hôm nay Văn Trường Thanh chi tử Văn Giải Nguyên liền dẫn người đến tìm phiền toái, điều này làm cho Hồ Thuyên bọn hắn đều ý thức được Tô Dịch phải gặp tai ương.

Hồ Thuyên nhanh chóng nhắc nhở: "Cô gia, nhớ lấy chớ có cùng Văn Giải Nguyên công tử xông tới, lui một bước trời cao biển rộng."

Tô Dịch không tỏ rõ ý kiến, đầu nhẹ gật đầu, nói: "Chỉ cần các ngươi không có việc gì là tốt rồi."

Hồ Thuyên còn muốn nói gì nữa, đã bị nam tử áo đen kia đẩy ra, khiển trách quát mắng: "Không có chuyện của các ngươi, đều một bên đợi đi!"

Nói qua, đã mang theo Tô Dịch trực tiếp hướng về sau viện bước đi.

Đưa mắt nhìn bọn hắn ly khai, Hồ Thuyên bọn hắn hai mặt nhìn nhau, đều thở dài không thôi.

Bọn hắn đối với Tô Dịch y đạo thủ đoạn là vô cùng khâm phục đấy, nhưng lần này tìm đến sự tình nhưng lại Văn gia người, bọn hắn cũng không đủ tư cách chộn rộn tiến đến.

Hạnh Hoàng Y Quán phía sau trong đình viện.

Văn Giải Nguyên chắp tay tại cõng, đứng ở cây hòe già một bên, ánh mắt đang ngưng mắt nhìn cái kia một cái bị khóa dây xích phong cấm giếng nước, nhăn mày lại, thật lâu không nói.

"Chín năm trước, vân du bốn phương đạo sĩ Ngô Nhược Thu từng nói qua, người sống cư trú nơi đây, nhất định sẽ bị trong giếng Quỷ vật gặm ăn

mà chết, nhưng cái kia Tô Dịch lại sao sống sót?"

Văn Giải Nguyên rất nghi hoặc.

Hắn ngày hôm nay sáng sớm đến đây, vốn định nhìn một cái Tô Dịch là như thế nào chết thảm đấy, người nào từng muốn, chuyện như vậy nhưng căn bản sẽ không phát sinh.

Tô Dịch như trước sống hảo hảo kia

"Thiếu gia, chúng ta bả Tô Dịch đã mang đến."

Nam tử áo đen một đám hộ vệ Hòa Tô dịch cùng đi tiến vào đình viện.

Phanh!

Đình viện đại môn đóng cửa, nam tử áo đen đám người phân tán ra, gác tại bất đồng địa phương.

Bọn hắn ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, tựa như nhìn một đầu chui đầu vô lưới con mồi.

Giếng cổ bên cạnh, một bộ Bạch Bào Văn Giải Nguyên xoay người, ánh mắt nhìn hướng về phía Tô Dịch, nói:

"Nói với ta, tối hôm qua ngươi ở chỗ này, có hay không phát sinh một chút chuyện cổ quái tình."

Tìm từ cường ngạnh, nếu như ra lệnh giống như, vênh mặt hất hàm sai khiến.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 39: Ta Nhập Phàm Trần Lệ Tâm Như Phong

Văn Giải Nguyên tư thái bày rất cao, hùng hổ dọa người.

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua đình viện, bái kiến hết thảy cũng không gặp phá hư, lúc này mới thuận miệng nói: "Tối hôm qua phát sinh cổ quái sự tình hoàn toàn chính xác có không ít, bất quá. . . Có liên quan gì tới ngươi?"

Văn Giải Nguyên lông mày nhéo một cái, buồn cười nói: "Tô Dịch, ngươi phế vật này người ở rể mới trở thành một ngày Hạnh Hoàng Y Quán chưởng quầy, tính khí liền trở nên lớn như vậy?"

Những hộ vệ kia cũng đều cùng theo Lãnh cười rộ lên.

Xem như Văn gia người, một năm qua này, người nào không rõ ràng lắm Tô Dịch hạng gì uất ức cùng chịu không nổi?

Đều căn bản không có đem hắn để ở trong mắt!

Văn Giải Nguyên ngữ khí khinh thường, tiếp tục mở miệng: "Hoặc là nói, ngươi cho rằng Linh Chiêu đường muội trở thành tông sư đệ tử, ngươi cái này cái tiện nghi trượng phu cũng có ngày nổi danh?"

"Không sợ nói cho ngươi biết, ta chính là ở chỗ này đem ngươi giết chết, Linh Chiêu đường muội cũng sẽ không báo thù cho ngươi!"

Dứt lời, hắn nhìn hướng Tô Dịch ánh mắt đều đã mang theo vẻ thương hại.

Tô Dịch thần sắc càng bình thản, chợt nói: "Ngươi nhận ra Ngô Nhược Thu?"

Văn Giải Nguyên ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, nói: "Ngươi tối hôm qua bái kiến cái này vân du bốn phương đạo sĩ?"

"Quả nhiên, cái này trong đình viện vấn đề, ngươi cùng phụ thân ngươi hẳn là từ lâu hiểu rõ, như đổi lại những người khác tối hôm qua cư ngụ ở nơi này, sợ là từ lâu mất mạng."

Tô Dịch hiểu rõ ra.

Văn Giải Nguyên trầm mặc một lát, đột nhiên nở nụ cười, ánh mắt mang theo dị sắc, "Tô Dịch, ngươi vốn nên tại tối hôm qua sẽ chết mất đấy, bất quá bây giờ cũng không muộn."

Hắn giơ lên vung tay lên, thanh âm lãnh khốc lạnh nhạt, "Bả hắn đã giết!"

"Vâng!"

Đình viện bốn phía, nam tử áo đen đợi hộ vệ lĩnh mệnh, đều cất bước tiến lên, triều Tô Dịch xúm lại đi tới, từng cái một ánh mắt lạnh như băng, hai đầu lông mày sát cơ quanh quẩn.

"Cô gia, xin lỗi!"

BOANG...!

Một cái dáng người thấp bé cường tráng nam tử rút ra một mực Hàn Thiết Đoản Đao, bàn chân mãnh liệt đạp lên mặt đất, thân ảnh như mũi tên

rời cung, từ sau mới có triều Tô Dịch sau lưng đâm tới.

Đoản đao vẽ ra một đạo thẳng tắp tấm lụa phong mang.

Thế như bôn lôi.

Tô Dịch thân ảnh bất động, kiếm trong tay vỏ kiếm bỗng dưng sau đó kích.

Đoản đao chỉ kém nửa xích muốn đâm vào Tô Dịch lưng thời gian, thấp Cường nam tử lồng ngực lại tiên bị vỏ kiếm đánh trúng.

Răng rắc!

Nhìn như hời hợt một kích, lại thấu phát ra bá đạo vô cùng đục tinh thần, thấp tráng nam tử lồng ngực cốt cách vỡ vụn, sụp đổ xuống dưới, phát ra bị đau kêu to.

Không đợi hắn phản ứng, vỏ kiếm bỗng dưng nhấc lên, hung hăng nện ở trên cổ của hắn.

Phịch một tiếng, cái này cái có Bàn Huyết Cảnh "Luyện Nhục" cấp độ xốc vác hộ vệ, trực tiếp bị nện quỳ trên mặt đất, cổ đứt gãy, đầu người mềm nhũn đất rủ xuống, triệt để đã không có hô hấp.

Trong chốc lát, kiếm chưa từng ra khỏi vỏ, Tô Dịch cũng không quay đầu lại, liền đánh chết sau lưng tới địch!

Mọi người đều vẻ sợ hãi.

"Phế vật này lại khôi phục tu vi!"

Giếng cổ một bên, Văn Giải Nguyên sắc mặt trầm xuống.

Một năm trước, Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu Tô Dịch tu vi mất hết, lấy phế nhân thân phận ở rể Văn gia, đây là Quảng Lăng thành người làm cho đều biết sự tình.

Nhưng bây giờ, Tô Dịch nhấc tay tầm đó, liền giết một vị Bàn Huyết Cảnh nhân vật!

"Cùng tiến lên!"

Nam tử áo đen lạnh như băng lên tiếng.

Hắn là cái này một đám hộ vệ thủ lĩnh, thân ảnh cao gầy kiện tráng, trong mắt tinh mang chạy trốn, chìm đắm "Luyện gân" cấp độ nhiều năm, kinh nghiệm chiến đấu cực phong phú phú.

Lúc nói chuyện, hắn trước tiên xuất động, trong tay một thanh ba thước đồng giản nâng lên, bổ đánh hạ xuống.

Xùy!

Lăng lệ ác liệt kình phong xé rách không khí, phát ra chối tai tiếng rít.

Cái khác bảy cái hộ vệ nắm lấy búa, việt, đao, xiên đẳng binh Nhận, trong cùng một lúc ngang nhiên xuất kích.

Vẻn vẹn theo trên người bọn họ tỏ khắp ra xơ xác tiêu điều khí tức, có thể nhìn ra những hộ vệ này mỗi một cái đều là tàn nhẫn gốc rạ, kinh nghiệm sát phạt.

Bị như vậy xúm lại phía dưới, Tô Dịch ánh mắt lại nhìn về phía kiếm trong tay, nhẹ giọng tự nói:

"Cũng được, ngày hôm nay lợi dụng những người này máu, cho ngươi tẩy lễ."

Thanh âm vẫn còn quanh quẩn.

BOANG...!

Trong chốc lát, một đạo phong mang hiện ra.

Như cảnh ban đêm giống như linh hoạt kỳ ảo sáng long lanh màu đen thân kiếm mang theo một tia nhàn nhạt Tử Sắc quang huy, vào hư không trung nâng lên, kiếm ngân vang réo rắt, nếu như khát vọng ăn no nê nhiệt huyết hò hét.

Kiếm danh "Trần Phong" .

Lấy "Ta nhập phàm trần, lệ tâm như phong" chi ý.

Keng!

Nam tử áo đen huy động đập tới ba thước đồng giản, bị Trần Phong kiếm quét trúng, rặc rặc một tiếng, đồng giản như đậu hũ giống như bị gọt cắt thành hai đoạn.

Kiếm phong kia quá mức lợi hại bá đạo!

Một dưới thân kiếm, nam tử áo đen nắm đồng giản tay phải đều bị chém rụng, máu tươi từ đứt cổ tay chỗ bắn ra như thác nước.

Nóng hổi đỏ tươi.

Hắn phát ra kêu rên, hoảng sợ rút lui.

Cũng nhưng vào lúc này, hắn thấy được máu tanh vô cùng một màn hình ảnh ——

Chỉ thấy Tô Dịch tay áo trống lay động, tay cầm trường kiếm, hành tẩu nhìn quanh tầm đó, nếu như Trích Tiên, tại trong chốc lát liên tục xuất kiếm sáu lần.

Trảm, đâm, chọn, vẽ, sụp đổ, bổ!

Mỗi một kiếm, đều nhanh như gió, xâm nhập như lửa, bừa bãi phiêu tán rơi rụng ở bên trong, có một loại phiêu hốt như điện, nhanh như lưu quang mờ mịt cảm giác.

Cái kia một cái chớp mắt, Tô Dịch thân ảnh tựa như một đạo tùy ý gió lốc chín tầng trời Phong.

Phanh!

Một gã hộ vệ yết hầu xuất hiện một cái máu lỗ thủng, trừng to mắt, nằm ngã xuống đất.

Phốc!

Một tên hộ vệ khác đầu người bị chém rụng, ném không dựng lên, trên mặt vẫn lưu lại hoảng sợ.

Theo sát lấy, một chuỗi dày đặc va chạm cùng nặng nề thanh âm vang lên, chỉ thấy những hộ vệ khác hoặc bị đánh giết, hoặc bị gọt Đoạn cái cổ, hoặc bị vạch phá lồng ngực. . .

Đỏ tươi máu loãng giống như một chùm bồng Yên Hoa, thê mỹ máu tanh, nở rộ tại đình viện trong hư không.

Làm Tô Dịch thu kiếm, dậm chân.

Tại trong tràng, trừ nam tử áo đen cùng giếng cổ một bên Văn Giải Nguyên bên ngoài, đám người còn lại đều toi mạng đầy đất, máu chảy

thành sông.

Hết thảy đều tại Tu Du lúc giữa kết thúc.

Đúng như sấm sét hiện ra, liền quy về yên tĩnh bên trong!

Lại nhìn Tô Dịch, thần sắc lạnh nhạt như trước, hắn xách kiếm tại tay, tùy ý mà đứng, như cảnh ban đêm mũi kiếm vẫn có lưu lại huyết châu từng giọt một chảy xuống đầy đất.

Kia đứng im lặng hồi lâu chừng chi địa, bảy cỗ thi thể ngổn ngang lộn xộn ngã vào vũng máu, hình ảnh máu tanh.

"Cái này. . . Đây là cái gì kiếm thuật?"

Nam tử áo đen hoảng sợ biến sắc, tâm thần hoảng hốt, đồng tử đều là ngơ ngẩn, hoàn toàn bị chấn nhiếp.

Nơi xa Văn Giải Nguyên cũng bị kinh sợ đến, toàn thân khẽ run rẩy, kinh sợ cùng đến, trên mặt đã hết là khó có thể tin.

"Lấy giết dưỡng kiếm, lại khí thế hung ác nặng, lấy máu tôi kiếm, lại sát khí nặng. Lấy đạo tâm lệ kiếm mới là tốt nhất sách. Bất quá, Trần Phong kiếm tuy có một tia Linh tính, lại dù sao cũng là Phàm Khí, nhiễm hung sát khí ngược lại cũng không sao."

Tô Dịch nhìn nhìn trong tay Trần Phong kiếm, rồi sau đó ánh mắt nhìn hướng nơi xa Văn Giải Nguyên, lạnh nhạt nói, "Đường đường Văn gia đệ tử, vì cái gì cũng không dám tiến lên một trận chiến?"

Văn Giải Nguyên toàn thân phát lạnh.

Hắn nhưng Bàn Huyết Cảnh Luyện Nhục thời hạn tu vi, vả lại thuở nhỏ ăn ngon mặc đẹp, cái nào trải qua bực này máu tanh tình cảnh, sớm đã bị

dọa phát sợ rồi.

"Thiếu gia, đi mau!"

Bỗng dưng, cách đó không xa nam tử áo đen nghiêm nghị hét to, trong tay hắn nhiều ra một thanh cường nỏ, nhắm ngay Tô Dịch.

Vèo!

Một đạo mũi tên nổ bắn ra mà ra, nhanh như tia chớp, phong mang Thứ Cốt.

Tô Dịch thân ảnh hơi hơi một bên, mũi tên hiểm lại càng hiểm mà từ hắn cái cổ ba thốn chi địa lướt qua, phịch một tiếng cắm vào xa xa tường vây lên, bắn tung toé thổi phồng mảnh đá, trên tường đều bị tạc ra một cái hố sâu.

Nhưng thấy vậy mũi tên lực đạo tới bá đạo!

Nhân cơ hội này, Văn Giải Nguyên đã kịp phản ứng, trước tiên triều bên ngoài đình viện phóng đi.

Nam tử áo đen bưng cường nỏ, lấy tay trái không ngừng kéo căng dây cung, bóp cò.

Vèo! Vèo! Vèo!

Tiếng rít như nước thủy triều, từng đạo sắc bén mũi tên vút không, triều Tô Dịch vọt tới, dày đặc như mưa.

Tô Dịch không lùi mà tiến tới, thân ảnh lập loè xê dịch, bóp trước người đi.

Hắn đã là Bàn Huyết Cảnh luyện gân cấp độ tu vi, lên như mũi tên, rơi như gió, thân thể linh hoạt vô cùng.

Lúc này thời điểm mặc dù hành tẩu tại mũi tên đuôi lông vũ bao trùm phía dưới, cũng có vẻ ung dung tự nhiên, mỗi khi tại suýt xảy ra tai nạn tới ranh giới, tránh đi cái kia từng đạo tập kích bất ngờ tới mũi tên ám sát.

Vài cái trong nháy mắt, Tô Dịch đã lông tóc không tổn hao gì đất đi tới nam tử áo đen trước người.

"Cô gia ngươi làm như vậy, chỉ biết hại chính ngươi!"

Nam tử áo đen nghiêm nghị kêu to, hắn nỏ cơ trung mũi tên đã dùng hết, đối mặt gần trong gang tấc Tô Dịch, không khỏi lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Mạnh mẽ!

Quá mạnh mẽ!

Nhường hắn bực này luyện gân cấp độ nhân vật, đều cảm thấy phát ra từ nội tâm sợ hãi cùng bất lực.

"Ngươi trung tâm cứu chủ, ngược lại cũng đáng được khen hay, ta liền cho ngươi thống khoái."

Nói qua, Tô Dịch trong tay Trần Phong kiếm lóe lên.

Phốc!

Nam tử áo đen lồng ngực bị đâm rách, trái tim vỡ vụn.

Sắp chết, hắn đều không thể tin được Tô Dịch ra tay hội giứt khoát như vậy lưu loát, tựa hồ hoàn toàn không quan tâm làm như vậy hội mang đến hậu quả nghiêm trọng.

Phù phù một tiếng, nam tử áo đen thân ảnh yếu đuối trong vũng máu.

Tô Dịch ánh mắt lại từ lâu nhìn về phía một phương hướng khác.

Văn Giải Nguyên đã chạy trốn tới đình viện chỗ đại môn, thương hoảng sợ như chó nhà có tang.

Tô Dịch đâu có thể nào nhường hắn chạy thoát rồi.

Chân hắn nhọn nhảy lên, trên mặt đất một thanh đoản đao lật không dựng lên, rơi vào bàn tay.

Rồi sau đó, hắn cánh tay bỗng nhiên phát lực, đưa tay ném một cái.

Bá!

Đoản đao như mũi tên giống nhau lướt qua hư không, nhanh như mạnh mẽ Lôi Đình, hung hăng cắm vào Văn Giải Nguyên phần lưng.

Cực lớn lực đánh vào, mang theo thân thể của hắn hung hăng đâm vào đình viện trên cửa chính, rồi sau đó đặt mông ngồi dưới đất, trước mặt ứa ra Kim Tinh.

Trên người đau nhức kịch liệt cùng trong lòng sợ hãi, nhường Văn Giải Nguyên đều nhanh muốn tan vỡ.

"Sớm biết như vậy, sẽ không để cho bọn họ khóa lại đại môn. . ."

Văn Giải Nguyên mặt lộ vẻ vẻ tuyệt vọng.

Nhưng nhưng vào lúc này ——

Đình viện đại môn lại bị theo bên ngoài mở ra, một đám thân ảnh xuất hiện ở bên ngoài đình viện.

Người cầm đầu thân thể ngang tàng như núi, khoác quân trang chiến bào, ánh mắt đóng mở thời gian, như Lãnh dòng điện chuyển.

Đúng là Phủ Thành chủ Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ.

"Niếp đại nhân cứu mạng!"

Nguyên bản tuyệt vọng Văn Giải Nguyên, hiện tại lại kích động cuồng hỉ vô cùng, lớn tiếng kêu cứu, tượng sắp sửa người chết chìm bắt lấy một cột rơm rạ.

"Cái này. . ."

Nhiếp Bắc Hổ đưa tầm mắt nhìn qua đình viện, không khỏi bị cái kia thi thể đầy đất cùng máu tươi kinh sợ đến, sắc mặt đột biến, hít sâu một hơi.

Nhiếp Bắc Hổ bên người, cùng theo Hoàng Kiền Tuấn cùng một đám Phủ Thành chủ cấm vệ, cũng đồng dạng thấy được máu tanh vô cùng một màn, cả đám đều bị kinh sợ đến, toàn thân căng thẳng.

Rồi sau đó, tất cả ánh mắt đều đã rơi vào độc thân đứng ở trong đình viện, tay xách trường kiếm trên người Tô Dịch, nỗi lòng vô pháp yên lặng.

Ai còn có thể nhìn không ra, đây hết thảy đều xuất từ Tô Dịch thủ bút?

"Niếp đại nhân, nhanh, nhanh cầm Tô Dịch cái này ác tặc, hắn càn rỡ hành hung, giết ta một đám hỗ trợ:tùy tùng, còn muốn đem ta cũng đã giết!"

Văn Giải Nguyên dồn dập kêu to, khuôn mặt oán hận cùng phấn khởi.

Vài ngày trước Văn gia lão thái quân thọ yến lên, hắn cùng lúc đó cuộc, mắt thấy Nhiếp Bắc Hổ cùng thành chủ Phó Sơn cùng một chỗ dự tiệc từng màn.

Điều này làm cho hắn vô thức cho là, Nhiếp Bắc Hổ nếu như cùng Văn gia giao hảo, nhất định hội vì chính mình chỗ dựa.

Nhưng kế tiếp một màn, lại làm cho Văn Giải Nguyên trợn tròn mắt.

Chỉ thấy Nhiếp Bắc Hổ thần sắc đột nhiên nghiêm chỉnh, triều Tô Dịch chắp tay hành lễ nói: "Niếp mỗ cứu giá chậm trễ, mong rằng Tô công tử thứ tội."

"Niếp đại nhân, ngươi. . . Ngươi thế nào. . ."

Văn Giải Nguyên quả thực như bị sét đánh giống nhau, nghẹn họng nhìn trân trối, thần sắc ngốc trệ, cả kinh đều nói không ra lời.

Nhiếp Bắc Hổ thần sắc lạnh nhạt, căn bản cũng không để ý đến hắn, nhìn như không thấy, đầu đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, vẻ mặt kính trọng.

Tô Dịch nhíu mày, lại đưa ánh mắt nhìn về phía Hoàng Kiền Tuấn, "Là ngươi thỉnh Niếp đại nhân đến hay sao?"

Hoàng Kiền Tuấn toàn thân cứng đờ, thấy được Tô Dịch trong giọng nói không vui, cái trán toát ra một tầng mồ hôi.

Hắn vốn định giải thích một phen, nhưng cuối cùng lại chỉ cúi đầu xuống, khổ sở nói:

Ừ

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 40: Bụng Hắc Nhiếp Bắc Hổ

Hoàng Kiền Tuấn cúi đầu chủ động thừa nhận, không đến giải thích một chữ.

Tô Dịch thần sắc lại trở nên hòa hoãn một chút, nói: "Lần này coi như xong."

Nội tâm vô cùng tâm thần bất định Hoàng Kiền Tuấn nghe vậy, lập tức nhẹ nhàng thở ra, mặt lộ vẻ vẻ cảm kích, nói:

"Tô ca yên tâm, ta sẽ không dám tự cho là thông minh rồi!"

Bên cạnh Nhiếp Bắc Hổ trong lòng một trận cảm khái, Hoàng Vân Trùng cái này lão hồ ly, xuống một tay hay quân cờ a!

Chỉ cần con hắn đi theo Tô công tử bên người, lo gì về sau không thành được châu báu?

"Đợi gặp lại sau đến ta mà Niếp Đằng, cũng phải nhường hắn nhiều cùng Tô công tử thân cận một chút!"

Nhiếp Bắc Hổ ám sát.

Rồi sau đó, hắn nghiêm nghị ôm quyền nói: "Tô công tử, thành chủ đại nhân sớm mấy ngày này liền dặn dò qua, chuyện của ngài chính là Phủ Thành chủ sự tình, người xem. . . Ngày hôm nay chuyện này nên xử lý như thế nào?"

Văn Giải Nguyên là Văn Trường Thanh chi tử, Tô Dịch là Văn gia con rể, hôm nay lại kết xuống huyết cừu, chuyện này một cái xử lý không tốt, sẽ dẫn phát đại họa loạn.

Nhưng còn không đợi Tô Dịch làm quyết định, Văn Giải Nguyên đột nhiên giãy giụa quay thân, triều Tô Dịch phanh phanh dập đầu, lớn tiếng cầu xin tha thứ:

"Tô Dịch, ta sai rồi, ta sai rồi! Ta về sau cũng không dám nữa, van cầu ngươi buông tha một con ngựa, ta cam đoan quyết sẽ không bả chuyện này tiết lộ ra ngoài!"

Văn Giải Nguyên toàn thân run rẩy, thần sắc sợ hãi.

Hắn chính là lại ngu xuẩn, cũng đã nhận ra thế cục không ổn, trước tiên cải biến thái độ.

Nhưng mà, càng ngoài dự đoán mọi người một màn đã xảy ra ——

Đứng ở phía sau mới có Hoàng Kiền Tuấn, đột nhiên một bước tiến lên, một phát bắt được chọc ở Văn Giải Nguyên trên lưng đoản đao.

Rồi sau đó hung hăng đâm một cái.

Phốc!

Lợi hại đoản đao xỏ xuyên qua Văn Giải Nguyên thân thể, mũi đao mang theo phiêu tán rơi rụng máu tươi từ lồng ngực chỗ hiện ra.

Văn Giải Nguyên ánh mắt mãnh liệt được tròn vo, miệng ngập ngừng, liền phù phù một tiếng mềm đến trên mặt đất.

Nguyên bản Tô Dịch ném ra một đao kia, không đủ để chí mạng.

Nhưng Hoàng Kiền Tuấn lần này, lại trực tiếp bị mất Văn Giải Nguyên tính mạng!

Nhiếp Bắc Hổ cùng bên người hộ vệ đều lắp bắp kinh hãi, vạn không nghĩ tới, động thủ giết chết Văn Giải Nguyên đấy, sẽ là Hoàng Kiền Tuấn cái này quần áo lụa là.

Cả Tô Dịch cũng không khỏi nhíu mày, có chút ngoài ý muốn.

Hoàng Kiền Tuấn lồng ngực kịch liệt thở dốc, mãnh liệt rút ra đoản đao, xoẹt một tiếng, một cỗ máu tươi bắn tung toé, đổ hắn một thân.

Nhưng hắn lại hồn nhiên như thế chưa phát giác ra giống nhau, cúi đầu, không dám nhìn tới Tô Dịch, thanh âm khàn khàn nói:

"Tô ca, ta lại tự cho là thông minh rồi. . ."

Tô Dịch thật sâu nhìn cái này quần áo lụa là thiếu niên hư hỏng một cái, nói: "Đi trước đem mặt trên vết máu tắm một chút."

Hoàng Kiền Tuấn vốn là ngẩn ngơ, chợt ngoài ý muốn nói: "Tô ca người không trách ta? Vừa rồi ta. . ."

"Không cần nhiều lời, trong lòng ta biết rõ."

Tô Dịch khua tay nói.

Hoàng Kiền Tuấn lập tức nhếch miệng cười rộ lên, vội vàng đi rửa sạch.

"Hoàng Kiền Tuấn tiểu tử này ngoan độc, có gan phách, cũng thông suốt đi ra ngoài, một kích này quả thực giết được xinh đẹp cực kỳ!"

"Cái này tượng một trương đầu danh trạng, chỉ dựa vào cử động lần này rõ ràng đã đã nhận được Tô công tử nhận thức."

Nhiếp Bắc Hổ cuối cùng kịp phản ứng giống như, trong lòng cũng không khỏi sợ hãi thán phục, "Ta trước đây thế nào không nhìn ra, cái này bướng bỉnh quần áo lụa là lại vẫn có như vậy tâm trí cùng khí phách?"

Vừa rồi thế cục, Tô Dịch như giết Văn Giải Nguyên, nhất định sẽ cùng Văn gia sinh ra cuối cùng trực tiếp xung đột.

Bực này dưới tình huống, Hoàng Kiền Tuấn ra tay, tương đương thoáng cái bả phiền toái nắm ở trên người hắn!

Dù là Văn gia biết được tin tức, cũng chỉ hội thù hận Hoàng Kiền Tuấn.

Cái này là Hoàng Kiền Tuấn một đao kia muốn thừa nhận mạo hiểm cùng đại giới.

Nhưng cũng là bằng vào một đao kia, nhường hắn chân chính đã nhận được Tô Dịch nhận thức!

Nhiếp Bắc Hổ hạng gì cay độc nhân vật, làm sao có thể phẩm không xuất ra trong đó Huyền Cơ?

Nguyên nhân chính là như thế, hắn mới cảm thán không thôi.

Trong lòng tự hỏi, chính là đổi lại là hắn, mặc dù sẽ làm ra đồng dạng lựa chọn, nhưng có thể cũng sẽ do dự cân nhắc một phen, sẽ không như vậy quyết đoán lưu loát rồi.

Nhiếp Bắc Hổ chắp tay nói: "Tô công tử, nơi này là Hạnh Hoàng Y Quán, Văn Giải Nguyên thử, bị rất nhiều người để ở trong mắt, hôm nay hắn và hộ vệ đều chết ở nơi này, chuyện này cực có thể sẽ giấu giếm không được."

Nói đến đây, hắn ngôn từ kiên quyết nói: "Bất quá, người yên tâm, Niếp mỗ chắc chắn nghĩ biện pháp hóa giải chuyện này!"

Văn Giải Nguyên thân phận không đơn giản, chính là chủ mạch Văn Trường Thanh chi tử, lấy Nhiếp Bắc Hổ thân phận cùng lực lượng, muốn hóa giải chuyện này, cũng muốn gặp phải rất nhiều khó giải quyết vấn đề.

Nhưng hắn còn là ứng thừa xuống.

Nguyên nhân rất đơn giản, tại sau lưng của hắn còn có thành chủ Phó Sơn, Phó Sơn sau lưng, còn có Linh Dao quận chúa!

BOANG... một tiếng, Tô Dịch thu kiếm vào vỏ, thuận miệng nói: "Không cần như vậy phiền toái, Văn Trường Thanh hỏi tới, cứ nói những người này đã bị chết ở tại Âm Sát Môn Ngô Nhược Thu trong tay lại."

Cái này là tại ném nồi rồi.

Cuối cùng hay chính là, Văn Trường Thanh nhất định sớm đã biết rõ "Ngô Nhược Thu" tồn tại, hiểu rõ qua cái tòa đình viện này một ít chuyện.

Bả con của hắn chết, đập tại Ngô Nhược Thu cùng Âm Sát Môn trên đầu, người nào cũng sẽ không hoài nghi cái gì.

"Âm Sát Môn? Ngô Nhược Thu?"

Nhiếp Bắc Hổ giật mình như thế, rõ ràng chưa nghe nói qua cái thế lực này, cùng với Ngô Nhược Thu người này.

Tô Dịch trong lòng khẽ động, nhớ tới một sự kiện, lúc này bả Ngô Nhược Thu tại cái tòa đình viện này nuôi dưỡng Quỷ Thi Trùng sự tình nói đơn giản một cái.

"Hay a!"

Nhiếp Bắc Hổ sau khi nghe xong, không khỏi vỗ tay tán thưởng.

Cái này cửa nồi đen đập tại trên người Ngô Nhược Thu, không thể nghi ngờ thật thích hợp!

Tô Dịch trầm ngâm nói: "Niếp đại nhân, nhớ kỹ cùng thành chủ nói, tra một chút trong thành địa phương khác có hay không có tương tự nhà có ma. Dù sao Ngô Nhược Thu một chết, không có ai đi nuôi dưỡng những Quỷ Thi Trùng kia lời nói nhất định hội Trùng vào trong thành, làm hại trong thành sinh linh."

Nhiếp Bắc Hổ trong lòng nghiêm nghị, ôm quyền hành lễ nói: "Tô công tử chỗ ở tâm nhân hậu, cân nhắc chu toàn, Niếp mỗ khâm phục cực kỳ, chắc chắn bả chuyện này coi như hạng nhất đại sự đối xử!"

Hắn quay người nhìn về phía những thứ kia cấm vệ, trầm giọng nói: "Các ngươi đi bả trong đình viện thi thể xử lý một cái, không dùng được biện pháp gì, không có khả năng ở đây lưu lại bất luận cái gì bất lợi Tô công tử manh mối, nghe hiểu chưa?"

"Ừ!"

Một đám cấm vệ lĩnh mệnh, bắt đầu hành động.

Bọn hắn quanh năm cống hiến tại Phủ Thành chủ, đều là lưỡi dao thè lưỡi ra liếm máu tinh nhuệ hung hãn binh, xử lý lên bực này sự tình, có thể nói là kinh nghiệm phong phú, cay độc cực kỳ.

Làm Hoàng Kiền Tuấn bả trên người vết máu rửa ráy sạch sẽ phản hồi thời gian, chỉ thấy trong đình viện sạch sẽ, Văn Giải Nguyên đám người thi hài tựa như trống không tan biến mất giống như.

Cả mặt đất nhuộm dần máu loãng đều bị thanh lý được không còn một mảnh, chút nào không đấu vết!

Hoàng Kiền Tuấn cũng không khỏi giật mình, lẩm bẩm nói: "Niếp đại nhân, ta thế nào cảm giác các ngươi Phủ Thành chủ những thứ này cấm vệ, không chỉ trải qua một lần loại chuyện này?"

Nhiếp Bắc Hổ ngữ khí tùy ý nói: "Giết người hủy thi thể mà thôi, lại chuyện quá đơn giản tình. Ta cũng không phải là nói khoác, kinh chúng ta Phủ Thành chủ cấm vệ xử lý qua án mạng hiện trường, chính là các ngươi Hoàng gia phái người, cũng điều tra không xuất ra một chút xíu manh mối."

Nói qua, hắn đưa tầm mắt nhìn qua những thứ kia cấm vệ, nói: "Các vị nên minh bạch sự tình hôm nay nên làm như thế nào đi?"

Một đám cấm vệ đều cười hắc hắc đứng lên.

Một người nói: "Đại nhân, hoàn lúc trước quy củ cũ, người thỉnh các huynh đệ uống ba đốn rượu, các huynh đệ cam đoan giữ kín như bưng, coi như chuyện này không có phát sinh qua!"

Nhiếp Bắc Hổ nhẹ gật đầu.

"Cái này ba đốn rượu, ngươi tới thỉnh."

Tô Dịch nhìn thoáng qua Hoàng Kiền Tuấn.

Hoàng Kiền Tuấn liên tục không ngừng vỗ ngực, "Tô ca yên tâm, bao tại trên người ta!"

Nhiếp Bắc Hổ không khỏi cười rộ lên.

Tô Dịch chủ động mở miệng, dặn dò Hoàng Kiền Tuấn mời khách uống rượu, cái này không thể nghi ngờ cho thấy, bản thân vừa rồi an bài, nhường

Tô Dịch rất hài lòng.

Cái này là đủ rồi!

Suy nghĩ một chút, Nhiếp Bắc Hổ thấp giọng đề nghị: "Tô công tử, ta đã phái người đi mời Văn Trường Thanh, đợi tí nữa ngươi chỉ cần nhìn là được."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Ước chừng sau nửa canh giờ, đình viện ngoài cửa lớn hấp tấp tới một đám người.

Cầm đầu mặt trắng không râu, ánh mắt hung ác nham hiểm, đúng là Văn gia chủ mạch Nhị trưởng lão Văn Trường Thanh.

Chỉ bất quá, hắn hiện tại hai đầu lông mày rõ ràng mang theo một vòng âm trầm vô cùng lo lắng vẻ, vừa vừa tiến vào đình viện, liền trầm giọng nói: "Nhiếp thống lĩnh, con của ta bọn hắn đây?"

Chỉ thấy Nhiếp Bắc Hổ mặt lộ vẻ một vòng vẻ đau thương, khàn khàn mở miệng: "Trường Thanh lão đệ, tại ta đến thời gian, lệnh công tử cùng bên người hộ vệ đã gặp phải độc thủ."

"Cái gì! ?"

Văn Trường Thanh như bị sét đánh, trừng mắt muốn nứt, "Là ai! Là ai giết ta vậy?"

Hắn bộ dáng hung ác, liếc nhìn đình viện tất cả mọi người, phẫn nộ giống như muốn nhắm người mà cắn thú.

Hắn dưới trướng có hai tử.

Văn Giải Nguyên là con lớn nhất, chính trực phong nhã hào hoa, Văn Trường Thanh cơ hồ đem một lời tâm huyết đều đặt ở tài bồi trên người Văn Giải Nguyên.

Hắn vốn định qua một đoạn thời gian, sẽ đưa Văn Giải Nguyên tiến về trước Thanh Hà kiếm phủ tu hành.

Người nào từng muốn, nhi tử lại đã chết!

"Trường Thanh lão đệ, bớt đau buồn đi."

Nhiếp Bắc Hổ thần sắc càng bi thương, than thở nói: "Chẳng ai ngờ rằng, cái này dinh thự trung lại tàng lấy hung ác cực kỳ Quỷ vật, cái kia tà môn đạo sĩ Ngô Nhược Thu càng là ác độc cực kỳ, dùng một loại tên là Quỷ Thi Trùng tà ác côn trùng, đem lệnh công tử cùng hộ vệ thi thể tất cả đều gặm nuốt không còn. . ."

"Ngô Nhược Thu. . . Ngô Nhược Thu. . ."

Văn Trường Thanh sắc mặt đại biến, cái trán gân xanh chuẩn bị bạo trán, "Cái này chết tiệt vân du bốn phương đạo sĩ, ta xem hắn làm hữu, hắn lại dám hại chết ta hài nhi! !"

Đột nhiên, ánh mắt của hắn nhìn về phía Tô Dịch, giống như ý thức được cái gì, đột nhiên nói: "Không hợp, cái này phế nhân đêm qua ở ở chỗ này đều không có bị Quỷ vật giết chết, vì cái gì con ta sẽ chết?"

Hắn vẻ mặt tràn đầy kinh sợ, phát giác được một tia kỳ quặc.

Lại thấy Nhiếp Bắc Hổ cũng vẻ mặt kinh ngạc, nói: "Trường Thanh lão đệ, vốn ngươi không chỉ nhận ra Ngô Nhược Thu cái này tà tu, còn sớm đã

biết cái này nhà có ma trung gặp nguy hiểm?"

Phụ cận Phủ Thành chủ cấm vệ đám, cũng đều phối hợp theo sát xôn xao đánh trống reo hò đứng lên, từng cái một ánh mắt nhìn hằm hằm Văn Trường Thanh, lớn tiếng chất vấn.

"Văn Trường Thanh, ngươi dám bỏ mặc yêu nhân ở đây làm hại quấy phá!"

"Không nghĩ tới, Văn gia lại ở trong đáy lòng làm bực này tà ác sự tình, quả thực tội không cho phép thứ cho!"

"Văn gia cùng Âm Sát Môn tà tu Ngô Nhược Thu cấu kết với nhau làm việc xấu, cùng một giuộc, chuyện này phải bẩm báo Phó Sơn đại nhân!"

. . .

Tang tử đau khổ, vốn nhường Văn Trường Thanh nổi giận như điên, nhưng bị như vậy trách cứ cùng chất vấn về sau, hắn mãnh liệt một cái giật mình, giống bị người giội cho chậu nước lạnh, thoáng tỉnh táo đi một tí.

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, sắc mặt xấu xí giải thích nói: "Niếp đại nhân, ta như cùng Ngô Nhược Thu cấu kết với nhau làm việc xấu, hắn sao sát hại con ta?"

"Cái này cái cứ nói không tốt, có lẽ là giữa các ngươi xuất hiện khoảng cách cùng xung đột, thế cho nên hắn cầm con của ngươi khai đao cũng không nói chính xác."

Nhiếp Bắc Hổ lạnh lùng nói, "Như vậy đi, người cùng chúng ta cùng đi Phủ Thành chủ đi một lần, nhường Phó Sơn đại nhân tới chủ trì công bằng, đúng sai, từ sẽ trả ngươi một cái trong sạch!"

Văn Trường Thanh toàn thân cứng đờ, lồng ngực một trận kịch liệt phập phồng.

Còn không đợi hắn làm ra quyết đoán, Nhiếp Bắc Hổ vung tay lên: "Người tới, Thỉnh Văn Trường Thanh tiến về trước Phủ Thành chủ!"

Chứng kiến cái này, một mực ôm xem náo nhiệt tâm tính Hoàng Kiền Tuấn, cũng không khỏi thầm hít sâu một hơi.

Bái kiến Hắc đấy, chưa thấy qua tượng Nhiếp Bắc Hổ như vậy Hắc kia

Không chỉ cho Ngô Nhược Thu cùng Âm Sát Môn đập nồi đen, hoàn thừa cơ trả đũa, muốn đem Văn Trường Thanh cho mang đi.

Quá tối!

Cái này nếu đến Phủ Thành chủ, lấy Phó Sơn đại nhân cùng Tô ca quan hệ, Văn Trường Thanh sợ là muốn xong a!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 41: Ngươi Tình Ta Nguyện Làm Sao Không Thể

Một đám Phủ Thành chủ cấm vệ hiện lên xúm lại khí thế tiến lên, ánh mắt ngay ngắn hướng chăm chú vào trên người Văn Trường Thanh.

Văn Trường Thanh hiển nhiên cũng ý thức được không ổn, có chút luống cuống.

"Niếp đại nhân, lấy người cùng chúng ta Văn gia giao tình, ứng với khi biết ta Văn Trường Thanh Đoạn không phải là bực này ti tiện ác độc hạng người!"

Văn Trường Thanh hít thở sâu một hơi trung khí, trầm giọng nói, "Huống chi, ta chợt nghe tin dữ, nỗi lòng khó tránh khỏi không khống chế được, thế cho nên nói đi một tí hồ đồ nói, kính xin Niếp đại nhân lý giải."

Nhiếp Bắc Hổ trầm mặc một lát, nói: "Trường Thanh lão đệ, nếu như ngươi nghĩ chứng minh bản thân trong sạch cũng là dễ dàng, chỉ cần làm một chuyện lại."

"Chuyện gì?" Văn Trường Thanh hỏi.

"Vận dụng Văn gia lực lượng, cùng chúng ta Phủ Thành chủ cùng đi lùng bắt Ngô Nhược Thu manh mối, quyết không thể lại nhường bực này tà ác hạng người làm hại dân chúng trong thành, tin tưởng đây cũng là thành chủ đại nhân muốn xem đến đấy."

Nhiếp Bắc Hổ ngôn từ âm vang, âm điệu mạnh mẽ.

"Đây là Tự Nhiên!"

Văn Trường Thanh không cần nghĩ ngợi, trên mặt hiện lên nồng đậm oán hận, cắn răng nói, "Hắn hại chết ta hài nhi, ta hận không thể sinh đạm kia thịt, ăn no nê kia máu, Niếp đại nhân xin yên tâm, truy xét Ngô Nhược Thu cái này ác tặc sự tình, ta Văn gia nghĩa bất dung từ!"

Nhiếp Bắc Hổ thần sắc hòa hoãn, phất tay rút về những thứ kia cấm vệ, nói: "Trường Thanh lão đệ, ta có một câu không biết có nên nói hay không."

Văn Trường Thanh nói: "Kính xin Niếp đại nhân chỉ rõ."

"Ngươi biết rõ cái này dinh thự có hung hiểm, nhưng vẫn không có nhắc nhở Tô công tử, cái này như truyền đi, sợ là sẽ phải đưa tới rất nhiều chỉ trích."

Nhiếp Bắc Hổ nói: "Không biết rõ tình hình có lẽ sẽ cho là, các ngươi Văn gia là định dùng loại biện pháp này, bả Tô công tử cho diệt trừ."

Văn Trường Thanh biến sắc, không chút do dự phủ nhận, nói: "Cái này đâu có thể nào? Ta Văn Trường Thanh có thể làm không xuất ra bực này ti tiện vô sỉ sự tình!"

Nhiếp Bắc Hổ thần sắc nghiêm túc nói: "Ta sẽ bả thái độ của ngươi chuyển cáo cho Phó Sơn đại nhân, mặt khác, Niếp mỗ từ tục tĩu nói đằng trước, về sau Tô công tử cư trú ở thử, như lại xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, các ngươi Văn gia có thể sẽ thoát không khỏi liên quan rồi."

Văn Trường Thanh khóe môi hung hăng co quắp một cái, miễn cưỡng bài trừ đi ra một cái cứng ngắc dáng tươi cười, nói: "Nhiếp đại nhân yên tâm chính là."

Nhiếp Bắc Hổ lúc này mới nhẹ gật đầu.

Ánh mắt của hắn không để lại dấu vết nhìn Tô Dịch một cái, lúc này mới khua tay nói: "Ta chờ tiên cáo từ một bước."

Dứt lời, mang theo một đám cấm vệ ly khai.

Văn Trường Thanh đứng im lặng hồi lâu chừng tại chỗ trầm mặc rất lâu.

Rồi sau đó, hắn mãnh liệt đem ánh mắt chết ..chết chăm chú vào trên người Tô Dịch, thần sắc âm trầm đáng sợ, nghiêm nghị chất vấn: "Vừa rồi, cuối cùng xảy ra chuyện gì?"

Tô Dịch thần sắc tự nhiên nói: "Ta trở về trước, con của ngươi đã trước thời hạn một canh giờ đi tới nơi đây, cái này trong vòng một canh giờ chuyện đã xảy ra, ta lại sao có thể có thể biết."

Dừng một chút, hắn cau mày nói: "Ta cũng đang muốn hỏi một câu, Hạnh Hoàng Y Quán đã để ta làm tiếp chưởng, con của ngươi tại sao lại xuất hiện ở nơi đây?"

Văn Trường Thanh thần sắc một trận âm tình bất định.

Cái thuyết pháp này hợp tình hợp lý, nhường hắn đều không thể lại hỏi tiếp.

Nửa ngày, hắn tự tay chỉ vào Tô Dịch cái mũi, thần sắc lành lạnh, từng chữ một nói: "Chuyện này, ta sẽ điều tra được nhìn thấy tận mắt! Đừng để cho ta biết rõ chuyện này cùng ngươi có quan hệ!"

Dứt lời, hắn mang theo những thứ kia hỗ trợ:tùy tùng quay người mà đi.

Đưa mắt nhìn thân ảnh của bọn hắn biến mất, Hoàng Kiền Tuấn lúc này mới có cảm xúc nên phát ra giống như tán thán nói: "Nhiếp thống lĩnh thủ

đoạn cũng thật là lợi hại!"

Tô Dịch nhìn hắn một cái, nói: "Quyền mưu thủ đoạn cuối cùng là con đường nhỏ, đổi lại một chút lợi hại tu sĩ ở đây, bằng vào một chút đặc biệt bí pháp, có thể trở lại như cũ vừa rồi giết chóc hiện trường."

Dừng một chút, hắn giống như là lo lắng Hoàng Kiền Tuấn không rõ, lại bổ sung: "Ngươi về sau nếu muốn trở nên cường đại, không thể bả tâm tư phóng tại đùa bỡn Tâm Thuật trên."

Hoàng Kiền Tuấn giật mình, nghiêm nghị nói: "Tô ca giáo huấn đúng!"

Trong lòng của hắn lại mừng rỡ như điên, Tô ca lại một lần chỉ điểm ta! Đây chính là thiên đại điềm tốt!

"Ngày mai sáng sớm, ngươi ở ngoài thành Đại Thương Giang bờ hướng bắc mười dặm chi địa Tang rừng cây chờ ta."

Tô Dịch thuận miệng phân phó một câu, liền chiết thân phòng nghỉ lúc giữa bước đi.

Vừa rồi phát sinh hết thảy, trong mắt hắn không có ý nghĩa, căn bản không đáng để trong lòng.

"Ngoài thành Đại Thương Giang bờ? Tang rừng cây? Tô ca đây là muốn làm chi?"

Hoàng Kiền Tuấn trong lòng nghi hoặc, chợt liền lắc đầu, không hề suy nghĩ nhiều, hấp tấp mà đi.

Hắn vừa rồi tự tay giết Văn Giải Nguyên, hắn cần lập tức cùng phụ thân Hoàng Vân Trùng câu thông một cái.

Đình viện khôi phục trước kia thanh tĩnh.

Ánh mặt trời xuyên qua cây hòe già cái kia rậm rì như cái dù che chạc cây, vẫy ra một nơi ban bác sáng ngời ánh sáng.

Hoàng Kiền Tuấn vừa rời đi không lâu, Hạnh Hoàng Y Quán Hồ Thuyên, Ngô Nghiễm Bân đám người liền đến viếng thăm, mắt thấy Tô Dịch bình yên vô sự, cái này mới hoàn toàn yên tâm, rất nhanh liền lần lượt ly khai.

Trong phòng.

Tô Dịch tùy ý ngồi ở trước bàn sách, đem Trần Phong kiếm vượt qua nâng trước mặt, lẳng lặng dò xét.

Kiếm này vừa rồi giết tám người, như cảnh ban đêm giống như sáng long lanh linh hoạt kỳ ảo màu đen thân kiếm cũng không nhiễm lên Huyết Sắc, nhưng hai bên trên kiếm phong, đã mơ hồ mang theo một tia hung sát khí.

"Kiếm này cuối cùng là phàm phẩm, trưởng thành tăng lên không gian nhỏ nhất, bất quá, trong thời gian ngắn cũng đã đầy đủ dùng."

Nửa ngày, Tô Dịch thu hồi Trần Phong kiếm, ánh mắt nhìn hướng bàn đọc sách một bên treo Dưỡng Hồn hồ lô.

Tựa hồ phát giác được Tô Dịch ánh mắt, trong hồ lô lập tức vang lên Khuynh Oản cái kia nhút nhát e lệ thanh âm:

"Tiên sư, người. . . Người có cái gì phân phó sao?"

Đầu nghe thanh âm, uyển chuyển mềm nhu, ngọt ngào như suối.

"Xuất hiện đi, ta muốn với ngươi nói một việc."

Tô Dịch nhẹ nhàng gõ mặt bàn, về xử trí như thế nào Khuynh Oản, hắn đã có chủ ý.

Một đám khói trắng theo Dưỡng Hồn hồ lô im hơi lặng tiếng mà tuôn ra ra, Khuynh Oản cái kia xinh đẹp thân ảnh tùy theo hiện lên.

Một bộ huyết hồng váy, yêu dị kinh diễm.

Mà nàng dung nhan lại giống như thanh lệ thiếu nữ, hai mắt thật to, nơm nớp lo sợ trôi lơ lửng ở cái kia, chống đỡ lấy đầu đẹp, có chút ngây ngô khờ.

Tô Dịch trầm ngâm nói: "Ta cho ngươi hai lựa chọn, loại thứ nhất, chờ ta bước lên Nguyên đạo con đường tu luyện, liền vì ngươi siêu độ, cho ngươi từ nay về sau giải thoát."

Khuynh Oản hai tay xoa xoa góc áo, yếu ớt nói: "Tiên sư, loại thứ hai đây?"

"Loại thứ hai rất đơn giản, ta và ngươi làm một cái giao dịch."

Tô Dịch an ủi sờ lên cằm, ánh mắt sâu thẳm nhìn Khuynh Oản, "Ta ban thưởng ngươi tu luyện bí pháp, cho ngươi chân chính bước lên Quỷ tu chi đạo, ngươi lại cần phải đáp ứng ta một sự kiện."

"Tiên sư muốn Oản nhi đáp ứng chuyện gì?"

Khuynh Oản ngẩng đầu, hơi có vẻ hài nhi mập thanh lệ trên khuôn mặt nhỏ nhắn dâng lên vẻ chờ mong.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Lấy thân là lô đỉnh, tại ta theo Nguyên đạo chi lộ bước vào Linh Đạo chi lộ thời gian, cùng ta song tu một cuộc."

Thế gian tu luyện chi đạo, có tứ đại giai đoạn, theo thứ tự là võ đạo, Nguyên đạo Linh Đạo, Huyền Đạo.

Mỗi nhất giai đoạn, đều không có cùng cảnh giới tu luyện.

Võ đạo có Bàn Huyết, Tụ Khí, Dưỡng Lô, Vô Lậu Tứ Cảnh.

Nguyên đạo hữu Tích Cốc, Nguyên Phủ, tụ họp tinh Tam Cảnh.

Lại hướng lên chính là Linh Đạo Tam Cảnh.

Trong đó, Linh Đạo đệ nhất cảnh tên là "Hóa Linh Cảnh" .

Đạt đến chuyện này, cần đem một thân Nguyên lực chuyển hóa làm Âm Dương giao hòa "Linh Nguyên" .

Chiếu theo Tô Dịch kiếp trước tu luyện kinh nghiệm, nếu muốn tại bước vào "Hóa Linh Cảnh" thời gian có được vượt xa kiếp trước đạo hạnh, áp dụng "Song tu chi pháp" khó không phải là một cái tuyệt hảo lựa chọn.

Đương nhiên, dù là không làm như vậy, Tô Dịch cũng có những biện pháp khác làm được một bước này, chỉ bất quá cần tiêu phí thật lớn tâm huyết cùng tìm kiếm cơ hội.

Còn nếu là hiện tại sẽ đem Khuynh Oản coi như "Lô đỉnh" đến tài bồi, đợi về sau đi đột phá "Hóa Linh Cảnh" thời gian, cũng không cần như vậy phiền toái.

"Đôi. . . Song tu?"

Khuynh Oản rõ ràng bị kinh sợ đến, trở nên lắp bắp, theo sát lấy, trắng như tuyết trong suốt khuôn mặt bá đất nhuộm đỏ, đúng như hà phi hai gò má, như lửa chết cháy nóng lên.

Nàng lông mi khẽ run, đầu đều nhanh chôn đến trên bộ ngực, một bộ ngượng ngùng cực kỳ bộ dạng.

Tô Dịch lại giống như không có việc gì người giống như, tự nhiên nói: "Đúng vậy, nếu như ngươi đáp ứng, đến lúc đó ta truyền thụ cho ngươi một môn đặc biệt song tu phương pháp, chẳng những sẽ không để cho ngươi bởi vậy bị mệt mỏi, tổn thương Bản Nguyên, ngược lại sẽ để cho ngươi đạo hạnh cũng tiến thêm một bước đạt được tăng lên."

Dừng một chút, hắn lạnh nhạt nói: "Đương nhiên, nếu như ngươi không muốn, cũng có thể, ta còn không đến mức tại bực này trên sự tình chiếm ngươi một cái nho nhỏ âm hồn tiện nghi."

Như đặt ở kiếp trước, hắn nếu nói là muốn tìm cái song tu người, chỉ sợ khắp thiên hạ Tiên Tử thần nữ đều thiêu thân lao đầu vào lửa giống như đưa tới cửa đến.

Dù sao, có thể cùng hắn Tô Huyền Quân song tu, đây đối với thế gian có chí tại trên con đường lớn đột phá nữ tử mà nói, đã giống như là một cái cọc có thể ngộ nhưng không thể cầu Đại Tạo Hóa.

Về phần Khuynh Oản có thể hay không suy nghĩ cẩn thận điểm này, Tô Dịch căn bản không thèm để ý.

Dù sao hiện tại hắn khoảng cách cách đột phá "Hóa Linh Cảnh" còn có rất xa xôi.

"Ngươi mạnh khỏe tốt suy nghĩ một chút, không cần lo lắng trả lời thuyết phục."

Tô Dịch nói qua, đang muốn đứng dậy ly khai.

Lại thấy Khuynh Oản bối rối nói: "Tiên sư, Oản nhi. . . Oản nhi suy nghĩ minh bạch."

"A?" Tô Dịch nhíu mày, nhiều hứng thú đạo "Ngươi chọn loại nào?"

"Chương. . . Loại thứ hai. . ."

Khuynh Oản thanh âm tượng muỗi vằn giống nhau, bé không thể nghe, thanh lệ khuôn mặt đã là đỏ như lửa thiêu, đều không dám nhìn tới Tô Dịch ánh mắt.

Tô Dịch thật sự rất không hiểu, một cái âm hồn mà thôi, sao thẹn thùng thành bộ dạng như vậy.

Suy nghĩ một chút, hắn nói: "Một khi lựa chọn, không thể đổi ý, nhưng minh bạch?"

Khuynh Oản lồng ngực một trận phập phồng, rõ ràng cho thấy quá khẩn trương, nàng liên tục hít sâu mấy lần về sau, lúc này mới rụt rè nói: "Oản nhi minh bạch."

Tô Dịch lại lần nữa nói: "Ta mặc dù hội truyền thụ cho ngươi tu luyện công pháp, chỉ điểm ngươi tu hành, nhưng ngươi không phải là ta thu đồ đệ, bất đắc dĩ đồ đệ thân phận tự cho mình là, nhưng minh bạch?"

"Oản nhi minh bạch."

Khuynh Oản nhu thuận gật gật đầu.

Tô Dịch trầm ngâm một lát, lại bổ sung một câu: "Về sau mặc dù có song tu sự tình, ngươi cũng không phải là thê thiếp của ta, ta càng sẽ không đối với ngươi chịu trách nhiệm, nhưng minh bạch?"

Khuynh Oản ngẩn ngơ, lắp bắp nói: "Tiên sư không cần lo lắng, Oản nhi. . . Không dám yêu cầu xa vời điều này. . ."

Tô Dịch lúc này mới thoả mãn nhẹ gật đầu, nói: "Ta cho ngươi thêm một ngày cân nhắc thời gian, đến lúc đó nếu như ngươi không đổi ý quyết định như vậy, ta liền truyền thụ cho ngươi tu luyện chi pháp."

Dứt lời, vươn người đứng dậy, đẩy cửa đi ra ngoài.

Đã là buổi trưa, hắn đã bụng đói kêu vang, cần tiên nhét đầy cái bao tử.

Về phần Khuynh Oản hội nghĩ như thế nào, hắn căn bản chẳng muốn đi suy đoán.

Cũng không phải hắn ý chí sắt đá, Lãnh Khốc Vô Tình.

Mà là hắn dù sao có được kiếp trước mười vạn tám nghìn năm lịch duyệt cùng tâm cảnh, đối với nhi nữ tình cảnh, từ lâu đã thấy ra.

Nếu có duyên gặp được mong muốn trong lòng nữ tử, tự nhiên gấp đôi quý trọng, hảo hảo yêu thương.

Nếu không cạnh gặp được, cũng không bắt buộc.

Về phần đoàn tụ song tu, sương sớm nhân duyên một loại cầu hoan sự tình. . .

Chỉ cần ngươi tình ta nguyện, lại làm sao không thể?

Hắn Tô Huyền Quân cả đời làm việc, Đoạn sẽ không vì điểm ấy nam nữ hoan ái sự tình ưu phiền.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 42: Âm Sát Chi Kiếp Quá Nhanh Quá Thay Kiếm

Hoàng gia.

Tông tộc trong đại điện, chỉ Hoàng Vân Trùng cùng Hoàng Kiền Tuấn phụ tử hai người.

Làm Hoàng Kiền Tuấn bả ngày hôm nay chuyện đã xảy ra một vừa nói xong, không khỏi có chút lo sợ bất an.

Hoàng Vân Trùng đã trầm mặc rất lâu, đột nhiên cười ha hả.

Tiếng cười lộ ra phát ra từ nội tâm vui mừng cùng cao hứng, thật lâu quanh quẩn trong đại điện.

Hoàng Kiền Tuấn lập tức thoải mái không ít, lúc này mới xin hỏi nói: "Phụ thân, người cũng cảm thấy ta không có làm sai sao?"

Hoàng Vân Trùng đi lên trước, hung hăng một chưởng vỗ vào trên bờ vai Hoàng Kiền Tuấn, cười nói:

"Hơn không có làm sai, quả thực làm được không thể nhiều hấp dẫn! Tiểu tử ngươi có thử khí phách, để cho ta đều ngoài ý muốn!"

Hoàng Kiền Tuấn bóp lấy thấy đau bả vai, nhe răng trợn mắt cười rộ lên, "Phụ thân, người khoan hãy nói, cùng theo Tô ca hai ngày này, của ta xác thực đã học được không ít đồ vật, cảm giác trước đây những ngày kia, hoàn toàn chính là sống vô dụng rồi."

"Cái này kêu là theo đúng người."

Hoàng Vân Trùng không khỏi thổn thức, "Giống như Tô Dịch như vậy nhân vật, đúng như chùy nhập trong túi, sớm muộn gì có trổ hết tài năng, một bước lên trời thời điểm. Mà ngươi đi theo tại kia bên người làm việc, xứng đáng gọi là 'Theo tới thần' !"

Hoàng Kiền Tuấn ngượng ngùng nói: "Phụ thân, ta cũng không nghĩ nhiều như vậy, nhưng cảm giác đi theo Tô ca bên người, thường có mở rộng tầm mắt cảm giác."

Hoàng Vân Trùng cười ha hả nói: "Hài tử, ngươi có tâm tính như vậy tốt nhất, như một mặt a dua nịnh hót, ngược lại sẽ bị xem thường, cũng coi rẻ bản thân. Chỉ có thành thật mà đối đãi, mới có là chính đạo!"

Không kiềm được hắn mất hứng.

Thân là Hoàng thị tộc trưởng, hắn yên hội không rõ Tô Dịch quan hệ chi thâm hậu, thủ đoạn tới siêu tuyệt?

Y đạo lên, danh thơm y Ngô Nghiễm Bân xem thế là đủ rồi.

Đúc kiếm lên, làm đại sư Vương Thiên Dương tôn kia làm "Sư" .

Đến nỗi, còn hiểu được bắt quỷ diệt tà chi đạo!

Hơn nữa sau lưng còn đứng lấy Phó Sơn, Linh Dao quận chúa bực này đại nhân vật. . .

Như vậy Tô Dịch, tựa như một cái Tiềm Long!

Nhi tử Hoàng Kiền Tuấn có thể vì kia làm việc, đã được xưng tụng gặp may mắn thiên tới may mắn.

"Giết chết Văn Giải Nguyên sự tình, ngươi không cần phải lo lắng, có Nhiếp Bắc Hổ ra mặt, hơn nữa Phó đại nhân tại, Văn Trường Thanh căn bản tra không được Tô Dịch trên đầu."

Hoàng Vân Trùng lại cười nói, "Ngược lại là Ngô Nhược Thu cùng Âm Sát Môn sự tình, cực có thể sẽ liên luỵ đến Văn gia, cái này đầy đủ nhường Văn Trường Thanh cùng Văn Trường Kính đau đầu rồi."

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được nói: "Phụ thân, người nghe nói qua Âm Sát Môn cái thế lực này?"

Hoàng Vân Trùng mặt lộ vẻ hồi ức vẻ, nói: "Đại khái hơn một trăm năm trước, Âm Sát Môn được xưng Đại Chu đệ nhất tà đạo thế lực, kia dưới trướng đồ tử đồ tôn rất nhiều, trải rộng Đại Chu bốn phía."

"Những năm kia, cái này Âm Sát Môn vì tu luyện tà thuật, tai họa không biết nhiều ít người vô tội sinh linh, huyên náo người người oán trách, thiên hạ cộng phẫn."

"Cuối cùng, tại Đại Chu hoàng thất an bài xuống, từ Đại Chu đệ nhất Thánh Địa 'Tiềm Long Kiếm Tông' xuất động một đám lục địa thần tiên, tại Đại Chu các nơi vương hầu cùng một chỗ phối hợp xuống, tốn thời gian ba... nhiều năm, cuối cùng đem Âm Sát Môn triệt để đánh, như vậy tan thành mây khói."

"Chuyện này, bị gọi 'Âm Sát chi kiếp' ."

"Từ đó trở đi, Âm Sát Môn liền không còn tồn tại, mặc dù có thật nhiều rải rác dư nghiệt chạy thoát, nhưng cũng khó có thể hình thành cái gì khí hậu."

"Đến hôm nay, trên đời người chỉ sợ đã rất ít biết rõ 'Âm Sát Môn' cái tên này rồi."

Nghe thế, Hoàng Kiền Tuấn cuối cùng giật mình, nói: "Nói như vậy, Ngô Nhược Thu chính là tại Âm Sát chi kiếp trung sống sót dư nghiệt, hoặc là những thứ kia dư nghiệt làm cho thu nhận đệ tử rồi hả?"

"Nên như thế."

Hoàng Vân Trùng gật đầu, Lãnh Tiếu đạo "Âm Sát Môn tuy rằng biến mất hơn một trăm năm, nhưng dù ai cũng không cách nào biết được, cái này cái tà đạo thế lực hôm nay khôi phục nhiều ít Nguyên Khí."

"Nhưng có một việc có thể khẳng định, Âm Sát Môn những chuyện lặt vặt kia xuống dư nghiệt, nhất định chỉ dám trong âm thầm làm việc, tựa như giấu ở trong địa đạo con chuột, một khi dám bại lộ thân phận, hẳn là người người hô đánh chính là cục diện."

Dừng một chút, Hoàng Vân Trùng tiếp tục nói: "Văn Trường Thanh nếu thật từ lúc nhiều năm trước cùng với Ngô Nhược Thu biết, hắn cái này chẳng khác nào là cấu kết Âm Sát Môn dư nghiệt, chỉ bằng điểm này, sẽ cho bọn hắn Văn gia gây ra tai hoạ!"

Hoàng Kiền Tuấn ánh mắt tỏa sáng, xoa tay nói: "Phụ thân, Phó Sơn đại nhân như biết rõ chuyện này, hội hay không hội mượn thử đi thu thập Văn gia?"

Hoàng Vân Trùng trầm mặc một lát, lắc đầu nói: "Đặt tại trước đây lời nói Văn gia nhất định sẽ gặp đả kích, nhưng bây giờ, tình huống không giống nhau."

"Cái này là vì sao?"

"Bởi vì Văn gia chính là sắp có được một vị 'Tông sư đệ tử' !"

Hoàng Vân Trùng nói đến đây, trong giọng nói cũng không khỏi lộ ra một tia hâm mộ.

Cả hắn đều không nghĩ tới, Văn Linh Chiêu mới mới vừa gia nhập Thiên Nguyên học cung không lâu, liền có thể đạt được "Trúc Cô Thanh" vị này Võ Đạo tông sư ưu ái, muốn thu lên làm đồ đệ!

Bằng thân này phần, đủ để cho thành chủ Phó Sơn cũng phải kiêng kị ba phần.

Hoàng Kiền Tuấn nỗi lòng bốc lên, vô pháp yên lặng.

Hắn lúc này mới khắc sâu ý thức được, một cái "Tông sư đệ tử" sức nặng, lại nặng như vậy!

. . .

Phủ Thành chủ.

Nghe xong Nhiếp Bắc Hổ bẩm báo, tướng mạo nho nhã như trung niên văn sĩ Phó Sơn không khỏi nhẹ gật đầu.

"Chuyện này, ngươi xử lý được không tệ, cái kia Văn Trường Thanh phụ tử sớm biết như vậy Ngô Nhược Thu tồn tại, nhưng vẫn giấu giếm không báo, quả thực chính là cho bọn hắn Văn gia gây ra mối họa!"

Phó Sơn Lãnh Tiếu.

Hắn đương nhiên cũng hiểu rõ "Âm Sát Môn" cái này cái tà đạo thế lực.

"Đại nhân, có muốn hay không mượn cơ hội chỉnh đốn Văn gia một phen?"

Nhiếp Bắc Hổ ánh mắt chớp động, thấp giọng hỏi hỏi ý kiến.

"Không thích đáng."

Phó Sơn lắc đầu, "Ngô Nhược Thu người này sớm bị Tô công tử xử lý sạch, này bằng với là chết không có đối chứng. Hơn nữa hôm nay Văn gia ra một cái tông sư đệ tử, bất kể như thế nào, cũng phải kính trọng ba phần, không thể xằng bậy."

Nói đến đây, hắn nói: "Tô công tử là có ý gì?"

Nhiếp Bắc Hổ khẽ giật mình, nói: "Tô công tử ngược lại không nói gì."

Phó Sơn trầm ngâm nói: "Cái kiện này sự tình liền không kiềm được chúng ta đến bao biện làm thay, kế tiếp, tra một chút trong thành Quỷ Thi Trùng lại."

"Nhớ kỹ, đợi điều tra đã xong, cấp cho Tô công tử một cái trả lời thuyết phục."

Ừ

Nhiếp Bắc Hổ lĩnh mệnh.

"Đúng rồi, hoàn có một việc."

Phó Sơn đột nhiên nhớ tới một sự kiện, xuất ra một cái từ lâu chuẩn bị tốt thiếp vàng thiếp mời, đưa cho Nhiếp Bắc Hổ, "Đây là Long Môn yến hội thiếp mời, ngươi rút sạch cho Tô công tử đưa qua."

Tiếp nhận thiếp mời, Nhiếp Bắc Hổ nhịn không được nói: "Đại nhân, lấy Tô công tử phong cách hành sự, sợ là căn bản khinh thường tại tại Long Môn trên yến hội đi tham gia võ đấu."

Phó Sơn lắc đầu mỉm cười, "Ai nói nhường Tô công tử võ đấu? Ta là thỉnh Tô công tử làm khách quý, cùng một chỗ xem xét cùng bình phẩm

những người tuổi trẻ kia võ đấu."

Nhiếp Bắc Hổ lúc này mới chợt hiểu, ý thức được thành chủ là muốn thông qua chuyện này, gần hơn một cái cùng Tô Dịch khoảng cách!

Đột nhiên một cái hộ vệ đến đây bẩm báo: "Đại nhân, Văn gia tộc trường Văn Trường Kính cùng Văn Trường Thanh cùng một chỗ đến đây cầu kiến."

Phó Sơn thuận miệng nói: "Để cho bọn họ tiến đến."

"Nhiếp thống lĩnh, ngươi đoán thử coi bọn họ là vì cái gì mà đến?"

Phó Sơn cười hỏi.

Nhiếp Bắc Hổ cũng cười rộ lên, không chút do dự nói: "Nhất định là vì bỏ ngay Văn gia cùng Âm Sát Môn quan hệ trong đó, dù sao một khi trên lưng cái nồi này, tùy thời đều gây ra tại họa lớn họa."

Phó Sơn gật đầu tán thành, "Ngoại trừ điểm này, bọn hắn hẳn là còn có thể mãnh liệt yêu cầu chúng ta Phủ Thành chủ xuất động lực lượng, giúp bọn hắn Văn gia cùng một chỗ truy nã Ngô Nhược Thu, dù sao, Văn Trường Thanh nhi tử cũng không thể cứ như vậy Bạch chết rồi."

Quả nhiên, làm Văn Trường Kính cùng Văn Trường Thanh đến, cho thấy Lai Ý về sau, chính như Phó Sơn làm cho suy đoán như vậy.

Phó Sơn sớm có quyết đoán, lúc này biểu hiện, sẽ trả Văn gia một cái trong sạch, cũng sẽ phối hợp Văn gia lực lượng cùng một chỗ, phái người lùng bắt Ngô Nhược Thu.

Vào lúc ban đêm, Phủ Thành chủ cấm vệ lực lượng cùng với Văn gia hộ vệ cùng một chỗ hành động, tại toàn thành bên trong điều tra hết thảy khả

nghi manh mối.

Chuyện này cũng là huyên náo trong thành xôn xao, hấp dẫn rất nhiều chú ý ánh mắt.

Nhưng những thứ này, đều cùng Tô Dịch không quan hệ.

Gió đêm phơ phất, ánh trăng như nước.

Trong đình viện, Tô Dịch tu luyện vài lần Tùng Hạc Đoán Thể thuật về sau, liền cầm lấy Trần Phong kiếm, tại cảnh ban đêm ánh trăng trung diễn luyện lên kiếm pháp.

Bá bá bá!

Chỉ thấy Tô Dịch cái kia dài thường thượt thân ảnh phiêu dật như tiên, kiếm tùy thân đi, từng đạo kiếm quang phiêu tán rơi rụng như lưu quang, giao thoa thoáng hiện,

Nhanh như bão tố phát điện nâng, chợt như Phù Quang Lược Ảnh.

Cái kia như nước cảnh ban đêm tại trong kiếm quang nhộn nhạo lên từng vòng rung động, ánh trăng giống bị trường kiếm không ngừng cắn nát, vẫy ra một nơi xua tan đêm tối bất định Ảnh Tử, lập loè, xua tan đêm tối bất định.

Quá là nhanh!

Phóng nhãn chứng kiến, kiếm ảnh trùng trùng điệp điệp, kiếm quang uốn cong nhưng có khí thế, cả Tô Dịch thân ảnh đều trở nên xa xăm mờ đi.

Cái này chính là "Đại Khoái Tai Kiếm Kinh" .

Một mình nuốt tận cuồn cuộn trung khí, thở ra cả đời nhanh quá thay Phong!

Kiếm này bí quyết tinh túy, liền tại như gió tiêu dao tự tại, vô câu vô thúc, đã có mặt khắp nơi, lại chỗ nào cũng có, bằng mọi cách.

"Đại Khoái Tai Kiếm Kinh" cũng chỉ có lục đại kiếm chiêu.

Phân "Vãn Tinh Hà" "Thiêu Nhật Nguyệt" "Phách Sơn Hải" "Trảm Khối Lũy" "Hoa Thanh Trọc" "Du Thập Phương" .

Đêm qua, Tô Dịch chính là bằng vào "Vãn Tinh Hà" một chiêu, một lần hành động giết chết trên trăm đầu Quỷ Thi Trùng.

Cái kiếm quyết này, là Tô Dịch kiếp trước tự tay sáng chế kiếm đạo tuyệt học một trong, chiếu theo uy năng cùng kia chất chứa Đại Đạo huyền diệu, đủ nổi tiếng "Hoàng Cảnh đỉnh cấp" Kiếm Kinh liệt kê!

Đáng tiếc, bị quản chế tại tu vi, hôm nay Tô Dịch, vẻn vẹn chỉ có thể diễn luyện ra cái kiếm quyết này chiêu thức, vô pháp triển khai kia Thần tủy cùng đại đạo diệu đế.

Không đến Thần tủy, không đến đại đạo diệu đế, nhiều nhất chỉ có thể coi là một môn võ đạo kiếm thuật.

Tại tu hành giới, võ đạo bí tịch phân chia dùng tám chữ có thể khái quát:

Thuật thua kém hơn phương pháp, phương pháp thua kém hơn đạo!

Nếu nói pháp thuật, phương pháp phía trước, thuật tại sau đó.

Nếu nói đạo pháp, đạo phía trước, phương pháp tại sau đó.

Võ đạo Tứ Cảnh chính là lột xác phàm cảnh giới, có thể khống chế võ học cùng công pháp, còn không có thoát ly phàm tục phạm trù, đều có thể phân loại đến một cái "Thuật" trong chữ.

Cụ thể đến mỗi một chủng võ học uy năng cùng phẩm giai lên, lại nhưng phân Hoàng giai, Huyền giai, Địa giai, Thiên giai bốn loại.

Hoàng giai kém nhất, Thiên giai tối cao.

Mỗi nhất giai phân lên, ở bên trong, hạ Tam phẩm.

Nói chung, Bàn Huyết Cảnh đạo hạnh, tối đa nhưng tu luyện Hoàng giai võ học.

Dùng cái này suy ra, Tụ Khí cảnh, Dưỡng Lô cảnh, Vô Lậu cảnh làm cho tu luyện võ học, phân biệt đối ứng Huyền giai, Địa giai, Thiên giai.

Ví dụ như một môn Huyền giai võ học, cái nào sợ sẽ là ném cho Bàn Huyết Cảnh nhân vật, bằng tu vi của bọn hắn, cũng rất khó phát huy ra môn võ học này toàn bộ uy năng.

Nói ngắn gọn, tu luyện võ học, tuyệt không phải phẩm giai càng cao càng tốt, mà tại ngay sau đó hay không phù hợp bản thân tu vi.

Đương nhiên, từ xưa đến nay liền có một chút yêu nghiệt nhân vật có thể đánh nhau phá loại ma lực này lệ cũ, không chịu võ học phẩm giai cao thấp trói buộc.

Giống như Tô Dịch hiện tại làm cho diễn luyện "Đại Khoái Tai Kiếm Kinh", mặc dù vẻn vẹn nhưng "Thuật" phạm trù, nhưng thực bàn về phẩm cấp, há lại bình thường có thể so sánh?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 43: Thụ Kinh Truyện Đạo Quỷ Tu Bí Mật

Chén trà nhỏ thời gian sau đó.

BOANG...!

Tô Dịch cái kia phiêu hốt xa xăm thân ảnh dừng lại, đứng im lặng hồi lâu chừng trong đình viện, thu kiếm vào vỏ.

Nương theo kiếm ngân vang, cái kia như sóng gợn nhộn nhạo cảnh ban đêm cùng ánh trăng tùy theo trở nên bình tĩnh trở lại.

"Thống khoái!"

Tô Dịch ánh mắt tỏa sáng, thể xác và tinh thần đều nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa.

Cái gì gọi là nhanh quá thay kiếm?

Thân như lưu ly, tâm như Minh Nguyệt, sáng như thế thanh tịnh, thể xác và tinh thần nhanh quá thay.

Mà cái này, đúng là Tô Dịch chấp tại kiếm đạo nguyên do một trong.

Rửa mặt một phen, Tô Dịch chiết thân phản hồi phòng, bưng lên trước pha tốt trà sâm uống một hơi cạn sạch.

Một thân mỏi mệt, như vậy hễ quét là sạch.

"Luyện gân cấp độ tiến cảnh rõ ràng lại bỉ Luyện Nhục thời gian chậm chạp một chút."

Tô Dịch lẳng lặng cảm thụ được thân hình vi diệu biến hóa.

"Bất quá, hôm nay ta đây cư trú Hạnh Hoàng Y Quán, không thiếu dược thảo, chỉ cần duy trì loại ma lực này tiến cảnh, không cần một tháng, lại đem luyện gân thời hạn tu luyện tới viên mãn tình trạng. . ."

"Bất kể như thế nào, tại Luyện Cốt trước, nhất định phải sưu tập một chút 'Linh dược " bằng không, bình thường dược thảo căn bản vô pháp đem một thân cốt cách rèn luyện đến 'Cốt tủy như sương' tình trạng."

Tô Dịch nghĩ vậy, không khỏi một tiếng than nhẹ.

Nguyên bản, hắn là kế hoạch tiến về trước Vân Thương Sơn đi một lần đấy.

Núi này liên miên mấy trăm dặm chi địa, rộng lớn hùng hồn, nhất định tồn tại Linh khí hội tụ chi địa.

Mà Linh dược tới thuộc, thường thường liền ra đời tại cái này này địa phương!

Nhưng gần nhất hắn bề bộn nhiều việc tu luyện, hơn nữa gửi đi xảy ra không ít chuyện tình, thế cho nên chậm trễ tiến về trước Vân Thương Sơn tìm kiếm Linh dược kế hoạch.

"Tiên sư, Oản nhi suy nghĩ minh bạch."

Đột nhiên, Dưỡng Hồn hồ lô trung truyền ra Khuynh Oản cái kia nhút nhát e lệ mềm nhu thanh âm.

Tô Dịch khẽ giật mình, nói: "Ban đêm không người, ngươi nhưng tùy ý hành tẩu, không cần một mực đứng ở trong hồ lô."

"Ách. . . Úc!"

Rất nhanh, một bộ huyết hồng váy Khuynh Oản liền hiện lên mà ra, thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một tia ngượng ngùng vẻ, thấp giọng nói, "Trước, tiên sư không đến phân phó, Oản nhi cũng không dám tự tiện ly khai đấy."

"Đã thành, không được như vậy câu nệ, ta lại không phải người xấu, không cần như vậy bất an?"

Tô Dịch một trận lắc đầu.

Hắn nhìn ra được, Khuynh Oản trước mặt đối với chính mình thời gian, tựa như con thỏ con bị giật mình giống nhau, thở mạnh không dám ra, nói chuyện cũng sợ hãi đấy.

Khi ánh mắt ngẫu nhiên trước mặt đối với chính mình thời gian, càng tràn ngập kính sợ cùng sợ.

Khiến cho bản thân giống như thường xuyên khi dễ nàng giống nhau. . .

Lời tuy nói như vậy, Khuynh Oản nhưng vẫn là một bộ cẩn thận từng li từng tí bộ dạng.

Tô Dịch cũng lười lại so đo những thứ này, nói: "Ngươi nói ngươi suy nghĩ minh bạch cái gì?"

Khuynh Oản nhéo nhéo trắng nõn nắm tay, giống như tại vì chính mình nổi giận, nhưng như trước không dám nhìn tới Tô Dịch ánh mắt, nói: "Tiên

sư, ta đã mất đi khi còn sống ký ức, không cam lòng đang tìm Hồi ký ức trước đã bị siêu độ, vì vậy. . . Vì vậy. . ."

Tô Dịch nói thẳng: "Vì vậy ngươi lựa chọn tu luyện, nghĩ thử một lần có thể hay không tìm về ký ức?"

Khuynh Oản cả vội vàng gật đầu: "Ừ!"

"Yên tâm, mặc dù chính ngươi không tìm về được, ta cũng sẽ giúp ngươi."

Tô Dịch trầm ngâm nói.

Hắn theo nhìn thấy Khuynh Oản lần đầu tiên, liền phát hiện đối phương tuy chỉ là cấp thấp nhất âm hồn, nhưng hồn thể lại hiếm thấy vô cùng tinh khiết.

Hơn nữa đối với mới có quên mất khi còn sống sự tình, nhường Tô Dịch ý thức được, trên người Khuynh Oản chắc chắn cổ quái, cũng bởi vậy đưa tới hứng thú của hắn.

"Đa tạ tiên sư."

Khuynh Oản hai mắt thật to tràn ngập cảm kích.

Ánh mắt của nàng quả thực rất đẹp, lớn mà thâm sâu, khóe mắt nhỏ nghiêng, là như nước trong veo mắt xếch.

Như vậy ánh mắt cười rộ lên thời gian, hội tản mát ra kinh người mị hoặc, vũ mị thiên nhiên.

Nhưng tiếc nuối chính là, nàng hôm nay xem ra cũng chỉ là cái hơn mười tuổi thiếu nữ, thanh lệ có hơn, vũ mị chưa đủ.

Nhưng không thể phủ nhận, đó là một yêu nghiệt kẻ gây tai họa cấp mỹ nhân bại hoại, còn có thật lớn không gian phát triển.

"Ta tiên truyền thụ cho ngươi 'Thập Phương Tu La Kinh' vào cửa tu luyện khẩu quyết, bằng thử nên có thể đủ rèn luyện ngươi hồn thể, từ âm hồn từng tầng một lột xác thành 'Quỷ linh' ."

Tô Dịch nói qua, đã ngồi ở trước bàn sách, lấy giấy bút, tại trên trang giấy múa bút vẩy mực.

Trở thành quỷ linh, hồn thể có thể ngưng thực đến không sợ ánh mặt trời bộc phơi nắng tình trạng, hành tẩu nhân gian bên trong, cùng người bình thường đã không có bao nhiêu khác nhau.

Chỉ có như thế, mới có thể chân chính bước lên Quỷ tu chi đạo.

Hơn nữa, Quỷ tu cùng một thứ tu sĩ bất đồng, kia thân thể Bản Nguyên chính là hồn lực, không cần tượng võ giả như vậy rèn luyện khí lực khí huyết.

Cho nên xem như làm quỷ linh về sau, lại trực tiếp bước vào Nguyên Đạo Đồ kính trung.

Bất quá, theo âm hồn trở thành quỷ linh nhưng tuyệt không phải chuyện dễ, cần tiên trở thành ma quỷ, lại trở thành quỷ quái, cuối cùng mới có thể hóa thành quỷ linh.

Rất nhanh, Tô Dịch thả ra trong tay bút lông, chỉ vào viết xong tu luyện tâm pháp, nói: "Ngươi xem trước một chút."

Khuynh Oản cẩn thận từng li từng tí thổi qua, không dám dựa vào Tô Dịch thân cận quá, thấp lấy đầu đẹp, cẩn thận ngưng mắt nhìn.

Một lát sau, nàng thở dài một hơi, nói: "Tiên sư, Oản nhi đều nhớ kỹ."

"Nhanh như vậy?"

Tô Dịch kinh ngạc.

Khuynh Oản ánh mắt thanh tịnh người vô tội, ngơ ngẩn nói: "Oản nhi cũng không biết làm tại sao, xem những chữ viết này thời gian, đã gặp qua là không quên được, một lần liền nhớ kỹ không tồi một chút."

Tô Dịch hơi hơi nhíu mày, "Chưa từng nghĩ, ngươi ngược lại rất có tuệ căn, đã như vậy, ta liền vì ngươi giảng giải một lần Huyền Cơ trong đó, theo trí nhớ của ngươi, muốn toàn bộ nhớ kỹ, không khó lắm."

Nói qua, liền từ câu đầu tiên giải thích.

"Thập Phương Tu La Kinh" là do Đại Hoang "Tây Minh Quỷ Hoàng" sáng chế một bộ chí cao đạo điển, càng là thiên hạ Quỷ tu trong mắt đệ nhất mật tàng.

Ở kiếp trước đạt được cái này bộ kinh thư về sau, Tô Dịch đã từng nghiên cứu cân nhắc qua, cuối cùng cho ra một cái kết luận ——

Quỷ tu chi lộ, cùng một thứ trên ý nghĩa Hồn tu hoàn toàn khác nhau.

Hồn tu thân thể lại kém cỏi, cũng dù sao cũng là người sống, này đây khí huyết cùng tu vi bồi dưỡng cùng rèn luyện thần hồn.

Quỷ tu lại là thuần túy "Vong linh chi lộ", kia lột xác tăng lên chi lộ, hội cuối cùng chỉ hướng U Minh!

Ví dụ như năm đó Tây Minh Quỷ Hoàng, liền thường thường lấy "U Minh dẫn độ sử dụng" tự cho mình là.

Mà đối với U Minh chi đạo, Tô Dịch tịnh không xa lạ gì, hắn có thể chuyển thế trùng tu, lại nói tiếp cùng U Minh chi đạo trung "Vãng sinh" "Luân Hồi" bao gồm giống như áo nghĩa có quan hệ.

Không khoa trương nói, như Khuynh Oản một mực nương theo ở bên cạnh hắn tu hành, về sau thành tựu lại kém cỏi, cũng chỉ cùng Tây Minh Quỷ Hoàng tương đối. . .

Rất nhanh, Tô Dịch liền đem tu luyện tâm pháp trình bày giảng giải một lần, nói: "Hay không còn có cái khác nghi hoặc?"

Khuynh Oản nhắm mắt suy nghĩ một lát, khinh khẽ lắc đầu, "Bẩm báo tiên sư, cái này tu luyện tâm pháp tựa hồ. . . Cũng không phải rất khó lý giải. . ."

Tô Dịch thật sâu nhìn Khuynh Oản một cái, nói: "Từ nay về sau, ngươi ngay tại thử tu luyện, ban ngày đứng ở Dưỡng Hồn hồ lô, ban đêm lại có thể tùy ý hành tẩu, không đến mệnh lệnh của ta, không thể bước ra đình viện nửa bước."

Ừ

Khuynh Oản nhu thuận lĩnh mệnh.

Tại trước mặt Tô Dịch, nàng tựa hồ căn bản không biết cái gì gọi là cự tuyệt cùng chống cự. . .

Tô Dịch không đến để ý tới nàng nữa, quay người nằm ở trên giường, không bao lâu liền ngủ say sưa.

Đêm khuya thập phần, mọi âm thanh đều yên tĩnh.

Khuynh Oản đã chờ đợi rất lâu, cuối cùng giống như lấy hết dũng khí, mang theo làn váy, cẩn thận từng li từng tí đất bay ra gian phòng, rất nhanh ngồi ở cái kia một cây cây hòe già trên.

Nàng Huyết Sắc quần đỏ nhẹ nhàng dắt, hai chân trắng như tuyết óng ánh, không có mặc giầy, từng đám cây ngón chân tinh tế tỉ mỉ như mỹ ngọc tạo hình mà thành, một đôi mảnh khảnh bắp chân lắc lắc, thổi gió đêm, toàn thân đều triệt để trầm tĩnh lại.

Khuynh Oản ngửa đầu xuyên thấu qua chạc cây nhìn về phía trong bầu trời đêm ánh sao sáng cùng ánh trăng, trong đôi mắt thật to lộ ra Hoan Hỉ sáng bóng.

Nàng phấn gọt giũa môi khẽ mở, hừ ra một ca khúc dao, uyển chuyển du dương, linh hoạt kỳ ảo mờ mịt.

"Tiên vương du lịch xem Tây Hải, long uy cụ danh ẩn cư, Bắc thượng tiên sơn nhập Linh Khư, chính là nhập Động Đình trộm Vũ thư. Thiên địa lớn văn không thể dãn ra, cơ vận chưa tới chớ cưỡng cầu, như mạnh mẽ bắt lấy tới tang quốc lư. . ."

Ngâm nga đến cuối cùng, nàng đột nhiên ngơ ngẩn, sinh ra một cỗ không nói ra được bi thiết cùng khổ sở.

"Ta. . . Ta theo không nhớ rõ bài hát này dao. . . Nhưng lại vì cái gì lại có thể ngâm đi ra, hẳn là cùng ta khi còn sống ký ức có quan hệ sao. . ."

Thiếu nữ một bộ váy hồng máu váy, ngửa đầu nhìn bầu trời đêm, kinh ngạc không nói, ánh mắt tràn ngập ngơ ngẩn.

Gian phòng phía trước cửa sổ.

Tô Dịch chắp tay tại cõng, lẳng lặng nhìn phía xa cái kia cây hòe trên một đạo hồng sắc bóng hình xinh đẹp, trong con ngươi hiện lên một tia dị sắc.

"Tây Hải, long uy cụ, Linh Khư, Động Đình trộm Vũ thư. . . Cái này ca dao ngược lại có ý tứ."

. . .

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 44: Hình Ý Lục Hợp Tình Cũ Hôm Nay Đến

Sáng sớm hôm sau.

Ngoài thành Đại Thương Giang tới bờ, rừng dâu địa phương.

Trời còn chưa sáng, Hoàng Kiền Tuấn đã đợi hậu ở đó.

Cho đến đợi được sắc trời sắp tảng sáng, xa xa đấy, một đạo thon gầy dài thường thượt thân ảnh từ đằng xa khoan thai đi tới.

Thanh sam như ngọc, lạnh nhạt xuất trần.

Đúng là Tô Dịch.

"Tô ca!"

Hoàng Kiền Tuấn nhất thời lộ ra dáng tươi cười, vội vàng nghênh đón tiếp lấy.

Trong tay hắn, hoàn mang theo một cái đẹp đẽ lê hoa và cây cảnh hộp cơm, một bình bị phỏng tốt Lão Tửu.

"Người hoàn chưa ăn cơm đi, đây là ta để cho ta nhà đầu bếp nữ nồi xương Thang cùng bữa sáng, bầu rượu này là ta cha trong hầm rượu trân tàng ba mươi năm trần cất."

Hoàng Kiền Tuấn cười ha hả nói.

Tô Dịch ngơ ngác một chút, nói: "Tiên đem những này để ở một bên, đối đãi ta tu luyện xong xong, lại hưởng dụng cũng không muộn."

Nói qua, hắn đã đi vào rừng dâu trong đất, tự mình diễn luyện lên Tùng Hạc Đoán Thể thuật.

Hoàng Kiền Tuấn thì tại cách đó không xa chờ.

Lấy ánh mắt của hắn, vẻn vẹn chỉ có thể nhìn ra Tô Dịch làm cho diễn luyện công pháp cực không tầm thường, trong đó huyền diệu nhưng căn bản vô pháp lĩnh hội tới.

Cho nên có vẻ rất yên lặng, viễn không giống lúc trước Tiêu Thiên Khuyết, Tử Cận hai người nhìn thấy một màn này thời gian như vậy rung động.

Cho đến Tô Dịch tu luyện xong xong, đã là một lúc lâu sau rồi.

Hoàng Kiền Tuấn liền tranh thủ hộp cơm mở ra, đem bên trong xương Thang cùng bữa sáng xuất ra, bầy đặt tại trong rừng một khối thạch mặt ngoài, sau đó mở ra cái kia một bình Lão Tửu, bắt đầu rót rượu.

Tô Dịch cũng không khách khí, tùy ý ngồi ở cự thạch một bên, một bên nâng đũa hưởng dụng, vừa nói: "Ngươi cũng đã biết ta vì sao phải cho ngươi ngày hôm nay đợi chờ ở nơi này?"

Hoàng Kiền Tuấn lắc đầu nói: "Ta cũng nghĩ qua, lại nghĩ không ra nguyên cớ."

"Nửa tháng sau, Long Môn yến hội sẽ kéo ra màn che, ngươi nếu như hôm nay đi theo ở bên cạnh ta làm việc, Tự Nhiên không thể để cho ngươi đang ở đây tham gia Long Môn yến hội thời gian, biểu hiện được quá kém cỏi."

Tô Dịch uống một hớp rượu, híp mắt phẩm chép miệng một lát, không khỏi âm thầm gật đầu, cái này trần cất Lão Tửu tư vị quả thực không tầm thường.

Lại thấy Hoàng Kiền Tuấn thoáng cái kích động lên, đều có chút nói năng lộn xộn, rung giọng nói: "Tô ca. . . Tô ca là ý định chỉ điểm ta tu luyện?"

"Coi như là đi."

Tô Dịch lại nếm thường trong cái hũ xương Thang, mùi vị lại vô cùng ngon, vả lại rõ ràng tăng thêm không ít trân quý dược thảo, đối với võ giả tu luyện vô cùng có ích lợi.

"Cái này. . . Cái này. . ."

Hoàng Kiền Tuấn chỉ cảm thấy như bị bầu trời rơi xuống đập trúng, đầu chóng mặt đấy.

Hắn đêm qua nghĩ tới tất cả loại khả năng, duy nhất không nghĩ tới, Tô Dịch lại hội muốn chỉ điểm hắn tu hành! !

"Chớ ngu thất thần, vả lại đi diễn luyện một lần ngươi am hiểu nhất võ học."

Tô Dịch tiện tay chỉ một cái cách đó không xa đất trống.

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng đáp ứng, trước tiên đi tới cái kia mảnh đất trống.

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, lặng im bất động, cho đến tâm thần trầm tĩnh lại, cái này mới rút cuộc triển khai.

Bá!

Hắn thân ảnh kiện tráng, vung quyền ra chiêu, đại khai đại hợp, hùng hồn mạnh mẽ.

Đây là bọn hắn Hoàng thị nhất tộc tuyệt học "Hình Ý Lục Hợp Quyền" .

Tô Dịch vừa ăn uống, một bên xem.

Thời gian dần qua, hắn ăn không trôi, cũng uống không trôi rồi.

Lông mày cũng một chút nhăn lại.

Cho đến Hoàng Kiền Tuấn đem "Hình Ý Lục Hợp Quyền" toàn bộ diễn luyện một lần thời gian, Tô Dịch lấy tay nâng trán, cảm thấy một trận đau đầu.

"Tô ca, ta diễn luyện đã xong."

Hoàng Kiền Tuấn mồ hôi đầy người, tinh thần vô cùng phấn chấn đã đi tới.

"Võ đạo căn cơ miễn cưỡng được thông qua, chính là võ học tạo nghệ quá kém cỏi, không, là kém đến rối tinh rối mù."

Tô Dịch một tiếng than nhẹ, vừa rồi xem Hoàng Kiền Tuấn diễn võ, nhường hắn đều có không đành lòng mắt thấy cảm giác, cả ăn đồ ăn cũng không thơm rồi.

Hoàng Kiền Tuấn thần sắc trì trệ, bị đả kích được chân tay luống cuống, nửa ngày mới xấu hổ nói: "Tô ca, ta sẽ cố gắng sửa lại kia "

Nhưng, trong lòng của hắn vẫn có chút nghi hoặc, hắn hôm nay tuy chỉ Luyện Nhục cấp độ tu vi, nhưng dựa theo phụ thân hắn lời nói, võ đạo căn cơ thế nhưng là rèn luyện được vững chắc cực kỳ, đối với Hình Ý Lục Hợp

Quyền nắm giữ cũng có nhất định được hỏa hầu, viễn không giống Tô Dịch theo như lời như vậy chịu không nổi. . .

Bất quá, Hoàng Kiền Tuấn rất thức thời, không có đi giải thích.

Lại thấy Tô Dịch trực tiếp đứng dậy, đi tới một mảnh kia đất trống, nói: "Cái gì gọi là Hình Ý? Hình cùng ý gồm nhiều mặt!"

"Hình Ý Lục Hợp Quyền, chính là tâm cùng ý hợp, ý cùng trung khí hợp, trung khí cùng lực lượng hợp, vai cùng khố hợp, khuỷu tay cùng đầu gối hợp, tay cùng chừng hợp, một phát liền tới, một tấc làm đầu."

Nói qua, Tô Dịch thân ảnh Thúc Nhĩ triển khai, diễn dịch đúng là Hoàng thị nhất tộc tuyệt học "Hình Ý Lục Hợp Quyền" .

Gửi đi quyền thời gian, ninh, quấn, chui vào, lật, cùng thân pháp chặt chẽ tương hợp, quanh thân trên dưới tượng ninh dây thừng đồng dạng, khí thế cũng tùy theo trở nên hùng hồn như núi, bá đạo mạnh mẽ.

Mà tại xê dịch thời gian, cất bước như đi cày, đặt chân như mọc rể!

Thân ảnh vừa mà không cứng, nhu hòa mà không mềm, kình lực giãn ra trầm thực.

Hoàng Kiền Tuấn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, tâm thần rung động lắc lư, cái này. . .

"Nhớ kỹ, cái này quyền pháp hạch tâm ngay tại 'Hình Ý như một' bốn chữ lên, như thế, hư thật tương sinh, cương nhu tịnh tế, động tĩnh thích hợp."

"Mỗi lần ra quyền, giống như nâng Thần chùy đánh thiên trống, thanh thế một phát, nhất định làm Kinh Thiên Động Địa, chấn Hồn đoạt phách!"

Xa xa vừa nhìn, chỉ thấy Tô Dịch ra quyền thời gian, lực đạo như nâng núi cao lay trời cửa, vừa giống như cự thần chùy thiên trống.

Cái kia đợi bá đạo khí thế, cả kinh Hoàng Kiền Tuấn tâm thần rung động lắc lư, hô hấp cứng lại, toàn thân da thịt cũng không khỏi kéo căng, tóc gáy đứng đấy.

Vẻn vẹn nhưng viễn xem mà thôi, khí thế đoạt người!

"Cái này. . . Đây là ta Hoàng gia Hình Ý Lục Hợp Quyền?"

Hoàng Kiền Tuấn rung động, cả kinh thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi, ánh mắt phiêu hốt.

Ngay cả là phụ thân hắn làm cho diễn luyện cái này quyền pháp, đều viễn không đến loại ma lực này Kinh Thiên Động Địa bá đạo khí thế!

Nửa ngày.

Tô Dịch thu công, khí định thần nhàn.

"Có hay không xem đã minh bạch?" Hắn nói.

Hoàng Kiền Tuấn ngốc trệ một lát, ngượng ngùng nói: "Tô ca, ta. . . Đã minh bạch một chút, rồi lại lĩnh hội không thấu trong đó tinh túy. . ."

Thanh âm càng ngày càng nhỏ, đầu cũng thấp xuống dưới.

Hắn vừa rồi chỉ lo rung động, đâu có thể nào nghiêm túc đi lãnh hội trong đó thần diệu rồi.

"Tiểu tử này cả Khuynh Oản cái kia thấp nhất âm hồn cũng không bằng. . ."

Tô Dịch âm thầm lắc đầu.

Suy nghĩ một chút, hắn bẻ gãy một đoạn Tang nhánh cây, tại cát trên đất thư viết.

Một lát sau, hắn tiện tay vứt bỏ nhánh cây, nói: "Đây là một môn thổ nạp hô hấp phương pháp, là ta tạm thời sáng chế, chưa nói tới lợi hại, nhưng cuối cùng phù hợp các ngươi Hoàng gia Hình Ý Lục Hợp Quyền. Ngươi ghi nhớ về sau, từ hôm nay trở đi, lợi dụng cái này thổ nạp phương pháp đến tu luyện."

Hoàng Kiền Tuấn liền vội vàng tiến lên, nghiêm túc xem ra.

"Mặt khác, mỗi ngày sáng sớm, ngươi tới nơi đây đợi chờ, ta sẽ chỉ điểm quyền pháp ngươi."

"Bất quá, ta chỉ chỉ điểm ngươi bảy ngày thời gian, như trong bảy ngày, ngươi cả điểm ấy huyền diệu đều lĩnh hội không ngã, về sau cũng đừng cùng theo ta."

"Ngươi vả lại ở đây hảo hảo cân nhắc, ta đi đầu một bước."

Dứt lời, Tô Dịch quay người mà đi.

Hoàng Kiền Tuấn ngơ ngác đứng ở đó một lát sau, mãnh liệt hít thở sâu một hơi trung khí, nghiến răng nảy sinh ác độc nói:

"Tô ca đây là ban cho ta một cái cọc Đại Tạo Hóa, như bắt không được, ta Hoàng Kiền Tuấn dứt khoát một đầu đâm chết được rồi!"

. . .

"Cũng đúng, trên đời này cũng không phải là ai cũng là nhanh nhạy trời sinh yêu nghiệt, huống chi nơi này là Linh khí cằn cỗi thế tục thế giới,

không thể đối với Hoàng Kiền Tuấn yêu cầu quá cao. . ."

Cho đến phản hồi Hạnh Hoàng Y Quán, Tô Dịch lúc này mới thoải mái.

Xét đến cùng, vẫn là hắn có được kiếp trước lịch duyệt, bái kiến quá nhiều yêu nghiệt vô cùng tuyệt thế kỳ tài, trong vô thức đối với Hoàng Kiền Tuấn yêu cầu không khỏi quá hà khắc rồi chút.

Trong y quán.

Khi thấy Tô Dịch, quản sự Hồ Thuyên liền vội vàng tiến lên nói: "Cô gia, Linh Tuyết tiểu thư dẫn theo hai vị khách nhân tới, hôm nay ngay tại 'Hạnh Hoàng Tiểu Cư' đợi người."

Hạnh Hoàng Tiểu Cư.

Cái này là Tô Dịch cư trú đình viện tên.

"Hai vị khách nhân?"

Tô Dịch hơi ngẩn ra, liền gật đầu, trực tiếp theo y quán cửa sau ly khai.

Làm đẩy ra đình viện đại môn, chỉ thấy ba đạo thân ảnh đứng trước tại đình viện cây hòe lớn xuống, đang nói chuyện với nhau.

Một cái trong đó là Văn Linh Tuyết.

Thiếu nữ hôm nay mặc một bộ xanh nhạt sắc mặt váy, phát họa yểu điệu thon dài tư thái, như thác nước tóc xanh kéo thành đuôi ngựa, lộ ra một đoạn dài nhỏ ngỗng cái cổ, đứng ở ánh mặt trời xuống, tinh tế tỉ mỉ da thịt tuyết trắng nổi lên nhu hòa ánh sáng, xinh đẹp tươi đẹp, thanh xuân dào dạt.

Từ lần trước thọ yến chấm dứt đến bây giờ, hắn và cô em vợ đã có bảy ngày không gặp mặt rồi.

"Tỷ phu ngươi đã về rồi."

Khi thấy Tô Dịch, Văn Linh Tuyết lập tức kinh hỉ cười rộ lên, lông mi cong cong, đôi mắt đẹp như nước, vung khi sương tái tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết) tay phải chào hỏi.

Không ngớt thanh âm đều vui sướng trong veo.

Tô Dịch khóe môi hơi vểnh, mang theo mỉm cười, đối mặt như vậy sáng lạn hoạt bát thiếu nữ xinh đẹp, làm cho lòng người tình có thể nào không vui Duyệt đây?

Nhưng, khi thấy Văn Linh Tuyết bên cạnh cái kia một nam một nữ thời gian, Tô Dịch khẽ cau mày, khóe môi tiếu ý cũng một chút giảm đi.

"Tô sư huynh."

Cái kia tên nữ tử quay người, ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, ánh mắt phức tạp.

Nàng ăn vận hoa lệ, khuôn mặt xinh đẹp, đứng ở đó, khí chất thục yên tĩnh nếu như một cây không cốc U Lan, một đôi đôi mắt đẹp lưu chuyển thời gian, lơ đãng toát ra một tia u buồn sầu bi, điềm đạm đáng yêu.

"Sao ngươi lại tới đây?"

Tô Dịch thần sắc bình thản, trong đầu lại nhớ lại cùng cô gái này có quan hệ ký ức.

Nam Ảnh.

Thanh Hà kiếm phủ đệ tử ngoại môn ở bên trong, một người duy nhất cùng mình quan hệ thân mật thiếu nữ, tính cách thục yên tĩnh dịu dàng, đối

với chính mình cực kỳ sùng mộ cùng khâm phục, thường xuyên hội làm bạn bên cạnh mình.

Khi đó bản thân, còn không thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, tính tình quái gở âm trầm, cơ hồ không có nhiều bằng hữu, Nam Ảnh xuất hiện, cho hắn thật lớn an ủi.

Giữa bọn họ sớm chiều làm bạn ba năm.

Mặc dù một mực chưa hề lấy tình lữ thân phận tự cho mình là, trong mắt người ngoài cũng cùng tình lữ không cũng không khác biệt gì.

Nhưng từ khi tu vi của mình đột nhiên biến mất, biến thành Thanh Hà kiếm phủ khí đồ về sau, Nam Ảnh đã không thấy tăm hơi, sẽ không xuất hiện ở cuộc sống mình trung. . .

Cho đến bản thân ở rể Văn gia, một đoạn thời gian rất dài ở bên trong, hoàn vì thế tinh thần chán nản, khó có thể tiêu tan, rất nhiều lần kích thích đất muốn đi tìm đến Nam Ảnh, hỏi một câu nàng vì cái gì tuyệt tình như vậy.

Có thể nói, đối với Nam Ảnh cảm tình, tại thời gian rất lâu bên trong, giống như bản thân một cái khúc mắc giống như, mỗi khi nhớ tới, sẽ uất ức đau lòng không thôi.

Bất quá, thức tỉnh trí nhớ kiếp trước về sau, đây hết thảy dĩ nhiên là không giống nhau.

Nhưng Tô Dịch lại không nghĩ rằng, nữ nhân này hội vào lúc đó xuất hiện.

Nàng muốn tới làm cái gì?

"Ta. . . Ta lần này là cùng Nghê Hạo sư huynh cùng một chỗ, đi theo Chu hoài Thu sư thúc bên người, trên thế gian tiến hành rèn luyện, hôm qua đi ngang qua Quảng Lăng thành thời gian, mới nghe nói một chút cùng Tô sư huynh chuyện có liên quan đến, cho nên muốn tới thăm ngươi một chút."

Nam Ảnh khinh khẽ cắn giảo môi anh đào, hai đầu lông mày hiện lên một tia sầu bi, ta thấy yêu tiếc.

"Tô sư đệ."

Nam Ảnh bên cạnh, đứng thẳng cái cao lớn tuấn mỹ áo bào màu vàng thanh niên, lúc này triều cách đó không xa Tô Dịch khẽ vuốt càm, sắc mặt treo một vòng dè dặt vẻ.

Mà ánh mắt của hắn ở chỗ sâu trong, lại mơ hồ lộ ra lạnh lùng cùng khinh thường.

Hiển nhiên, chào hỏi cũng là xuất phát từ bản thân lễ phép, mà không phải là đối với Tô Dịch tôn trọng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 45: Thanh Xà Trúc Nhi Cửa Ong Vàng Đuôi Sau Đó Châm

Nghê Hạo.

Tô Dịch cũng không xa lạ gì, năm đó hắn trở thành Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu thời gian, Nghê Hạo đã là Thanh Hà kiếm trong phủ cửa Đông viện trong hàng đệ tử nhân vật phong vân.

Cả hai mặc dù quen biết, cũng không có nhiều ít cùng xuất hiện.

Đối với hắn trong lúc lơ đãng cái kia một tia lạnh nhạt cùng khinh thường, Tô Dịch cũng không thèm để ý.

"Hiện tại ngươi đã nhìn thấy ta rồi, không có chuyện gì khác tình, ngươi cùng Nghê Hạo có thể rời đi."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, ra lệnh trục khách.

Nam Ảnh biết vậy nên ngoài ý muốn, giống như không thể tin được cái này chút nào không khách khí xuất từ Tô Dịch miệng.

Trầm mặc một lát, nàng áy náy triều Nghê Hạo nói: "Sư huynh, có thể hay không để cho ta cùng Tô Dịch sư huynh một mình tâm sự?"

"Được, thời gian đừng quá lâu, Chu sư thúc vẫn còn Lý gia chờ chúng ta."

Nghê Hạo gật đầu, không nhìn thẳng Tô Dịch, quay người ly khai đình viện.

Tô Dịch nhíu nhíu mày, cuối cùng vẫn còn quyết định, nghe một chút Nam Ảnh muốn nói gì.

"Linh Tuyết, ngươi đi trước phòng ta chờ."

Hắn nhẹ nói đạo

Văn Linh Tuyết cũng phát giác được bầu không khí bất thường, ừ một tiếng, liền quay người đi vào Tô Dịch gian phòng.

Dưới cây hòe già, chỉ còn lại có Tô Dịch cùng Nam Ảnh hai người.

"Ta nếu không, nơi nào sẽ biết rõ Tô sư huynh ngươi hôm nay lại luân lạc tới trình độ như vậy rồi hả?"

Nam Ảnh ngưng mắt nhìn gần trong gang tấc Tô Dịch một lát, khóe môi chợt mà khẽ nổi lên một vòng cân nhắc độ cong, trắng như tuyết cái cằm nâng lên.

Giờ khắc này nàng, tựa như thay đổi một người.

Không hề thục yên tĩnh dịu dàng, U thương như lan, xinh đẹp hai đầu lông mày có một loại không che giấu chút nào khinh thường cùng đắc ý.

"Năm đó Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu, hạng gì phong quang! Ai có thể dám tin tưởng, hôm nay Tô sư huynh, lại lại tại trong Quảng Lăng thành danh dự Tảo Địa, là người mọi người dám chế nhạo con rể tới nhà?"

Nam Ảnh cười mỉm đạo "Thế nào, tư vị này khẳng định không dễ chịu đi?"

"Ngươi thử, chính là vì xem ta chê cười hay sao?"

Tô Dịch nhíu mày, âm thầm oán thầm, cái kia trong ba năm, bản thân sao vừa ý loại ma lực này tâm cơ thiện thay đổi, thay đổi thất thường nữ nhân?

"Đúng vậy, ta chính là đến chế giễu kia "

Nam Ảnh không che giấu chút nào, lời nói mang mỉa mai, "Năm đó ở Thanh Hà kiếm phủ, ngươi là ngoại môn kiếm đầu, ta khắp nơi cũng phải nịnh bợ ngươi, nịnh nọt ngươi, mỗi lần gặp ngươi cũng phải giả bộ sùng bái, kính sợ bộ dạng."

"Ta vốn tưởng rằng, tiếp tục như vậy, làm ngươi thuận lợi trở thành nội môn đệ tử thời gian, có thể giúp ta một tay, để cho ta cũng có cơ hội tiến vào nội môn tu hành. Người nào từng muốn ngươi đang ở đây trở thành nội môn đệ tử trước. . . Lại tiên đã thành phế vật tu vi mất hết!"

Nói đến đây, nàng ngực một trận phập phồng, kiều mị trên mặt đã hết là lành lạnh hận ý, "Ta hao phí tại trên người của ngươi ba năm tâm huyết, cứ như vậy toàn bộ hủy!"

Tô Dịch nhíu chặt lông mày dần dần bằng phẳng rộng rãi bắt đầu, thần sắc bình thản nói: "Nói như vậy, năm đó ngươi cùng ở bên cạnh ta, theo chưa hề động tới chân tình?"

"Đây là đương nhiên!"

Nam Ảnh trả lời không chút do dự, nàng vốn định nhìn một cái Tô Dịch hổn hển, thương tâm khổ sở bộ dạng.

Nhưng lại phát hiện, Tô Dịch vẫn luôn rất yên lặng.

Cái loại tư thái lạnh nhạt này, nhường trong nội tâm nàng cực kỳ không thoải mái.

Nhưng chợt, Nam Ảnh liền khôi phục ung dung, cười cười nói nói Yên Nhiên nói: "Bất quá hoàn hảo, tại ngươi biến thành phế nhân về sau, ta tìm một cơ hội, cùng Nghê Hạo sư huynh ở cùng một chỗ."

"Hắn thế nhưng là nội môn Đông viện đệ tử, là Thanh Hà kiếm phủ chói mắt vô cùng nhân vật phong vân, cho dù là năm đó ngươi, cả cho Nghê Hạo sư huynh xách giày cũng không xứng!"

"Mà tại trợ giúp của hắn xuống, ta tại nửa năm trước đã tiến vào nội môn tu hành, lấy ta hôm nay địa vị, nhưng viễn không phải là ngươi loại phế vật này người ở rể có thể so sánh đấy."

Nàng càng nói càng đắc ý, rõ ràng cho thấy vì cố ý kích thích cùng nhục nhã Tô Dịch.

Nhưng làm cho nàng ngoài ý muốn chính là, Tô Dịch thần sắc như trước không có chút nào biến hóa, sóng lớn không sợ hãi.

"Ngươi sẽ không có muốn nói hay sao?"

Nam Ảnh nhịn không được nói.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Ta chỉ là có chút đáng thương Nghê Hạo, hắn cũng bất quá là ngươi làm cho lợi dụng một cái công cụ mà thôi, chờ ngươi về sau ôm vào càng thô đùi, nhất định hội đưa đạp đi."

Nam Ảnh giật mình, đột nhiên cười yếu ớt nói: "Tô Dịch a Tô Dịch, chưa từng nghĩ ngươi hôm nay ngược lại trở nên thông minh không ít, ngươi nói không sai, nhưng hiện tại ta sẽ không thừa nhận đấy."

Tô Dịch gật đầu nói: "Có thể lý giải."

"Ngươi lý giải cái rắm!" Nam Ảnh Lãnh Tiếu, "Nếu không phải ngươi chậm trễ ta ba năm thời gian, ta gì về phần tại nửa năm trước mới được làm nội môn đệ tử?"

Tô Dịch thầm than, cái kia ba năm bản thân, quả thực mắt bị mù.

Nữ nhân này hơn là tâm cơ thiện thay đổi, hoàn toàn chính là một cái làm leo lên thượng vị không từ thủ đoạn kỹ nữ!

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch chân thành nói: "Cách làm của ngươi cùng thành phủ vẫn chưa được, chân chính nhân vật lợi hại, cũng sẽ không tượng ngươi như vậy vì phát tiết năm đó một chút oán khí, sẽ đem nội tâm xấu xí tất cả đều bộc lộ ra đến. Cho dù là làm cái Bạch Liên hoa giống như kỹ nữ, cũng muốn lập cái xinh đẹp đền thờ."

Lại thấy Nam Ảnh che miệng ăn ăn cười rộ lên, nói: "Ngươi cuối cùng hổn hển nhịn không được mắng ta rồi hả? Ta cho ngươi biết, tại người khác trong mắt, ta dịu dàng thục yên tĩnh, thuần khiết như ngọc, khéo hiểu lòng người, cả tông môn một chút trưởng bối, đều có không ít vì ta bắt đầu sinh tình ý đây."

"Ngươi một cái phế vật người ở rể nói ta là kỹ nữ, người nào sẽ tin a?"

Nàng cười đến vô cùng sung sướng.

"Sư muội, thời gian không còn sớm."

Bên ngoài đình viện, xa xa đất truyền đến Nghê Hạo thanh âm.

Lập tức, Nam Ảnh dáng tươi cười thu lại, toàn thân lệ khí cùng hận ý biến mất, hai đầu lông mày lại mang theo cái kia một vòng nhàn nhạt U sầu, ta thấy yêu tiếc.

Nàng dáng vẻ thục yên tĩnh, xinh đẹp động lòng người, duyên dáng yêu kiều.

Tô Dịch thấy được một trận lắc đầu, ai có thể nghĩ đến, đây hết thảy đều là giả vờ?

"Tô Dịch, ngươi ta đã là người của hai thế giới rồi, mặc kệ trong lòng ngươi không cam lòng như thế nào, cũng chỉ có thể như hèn mọn con sâu cái kiến giống như ăn nhờ ở đậu, sống tạm hơi tàn."

"Mà ta về sau, chắc chắn gió lốc mà lên, du ngoạn ngươi đã định trước cả đời chỉ có thể nhìn lên mà không thể thành đỉnh núi cao!"

Nam Ảnh tới gần Tô Dịch, ánh mắt lạnh nhạt vô tình, nói khẽ, "Nhớ kỹ, về sau không nên cùng người nhấp lên chuyện hôm nay, bằng không, ta nhưng sự tình gì đều làm ra được."

Nói qua, nàng mỉm cười, quay người mà đi, "Đương nhiên, mặc dù ngươi nói ra đi, trên đời này cũng sẽ không có người tin tưởng ngươi một cái phế vật người ở rể lời nói!"

Đưa mắt nhìn thân ảnh của nàng biến mất không thấy gì nữa, Tô Dịch không khỏi sờ lên cái mũi, nở nụ cười.

Như thế tốt lắm, tối thiểu cũng coi như cởi bỏ nhớ năm đó một cái khúc mắc, không đến mức vì cái này loại một gái điếm có lưu hơn tình.

Bởi vì cái gọi là:

Thanh Xà Trúc nhi cửa, ong vàng đuôi sau đó châm.

Cả hai đều không độc, độc nhất biểu tâm sâu.

"Tỷ phu."

Cửa gian phòng lặng yên mở ra, Văn Linh Tuyết đi ra, nhưng thần sắc thật không tốt xem, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt lại mang theo một vòng lo lắng.

"Ngươi đã nghe được?" Tô Dịch hỏi.

Văn Linh Tuyết bực tức nói: "Mơ hồ nghe được một chút, nữ nhân kia quả thực quá ác độc, ta đều chưa thấy qua như nàng như vậy người vô sỉ! Nếu sớm biết nàng Lai Ý không giỏi, ta sẽ không mang nàng tới."

"Trên đời loại người này còn nhiều mà, không cần vì nàng so đo."

Tô Dịch cười vuốt vuốt Văn Linh Tuyết đầu.

Hắn cái này mới phát hiện, mới bảy ngày không thấy, thiếu nữ khí tức trên thân rõ ràng đã xảy ra một chút rất nhỏ biến hóa.

"Ngươi đã bắt đầu luyện gân rồi hả?" Tô Dịch kinh ngạc nói.

Văn Linh Tuyết nhất thời cười rộ lên, tươi đẹp sáng lạn, vui rạo rực nói: "Còn là tỷ phu giáo sư công pháp của ta lợi hại, ngắn ngủn bảy ngày, liền để cho ta có thoát thai hoán cốt giống như biến hóa."

Tô Dịch cũng cười, dặn dò: "Tu luyện một đạo, kiêng kỵ nhất nóng vội, nhớ kỹ nhiều lắng đọng cùng ma luyện bản thân, chớ có tham tiến cảnh cực nhanh."

Văn Linh Tuyết hung hăng gật đầu, nói: "Tỷ phu, ta nhất định sẽ đấy."

"Đúng rồi, ngươi là hay không muốn tham gia Long Môn yến hội?" Tô Dịch đạo

Văn Linh Tuyết lắc đầu, thấp đầu đẹp, giống như tại trốn tránh Tô Dịch ánh mắt, nói: "Tỷ phu, ta hôm nay đến đây, hoàn có một việc muốn nói với

ngươi."

Tô Dịch giật mình như thế nói: "Chuyện gì?"

Văn Linh Tuyết thấp giọng nói: "Sáng mai, đại bá sẽ mang theo ta cùng phụ mẫu ta cùng một chỗ ly khai Quảng Lăng thành, tiến về trước Thiên Nguyên học cung đi thăm viếng tỷ tỷ của ta. Đến lúc này một hồi, tối thiểu muốn nửa tháng. Đại bá nói. . . Không để cho ngươi cùng theo một lúc đi. . ."

Thanh âm lộ ra thất lạc cùng bất đắc dĩ.

"Ngươi là sợ ta vì thế khổ sở? Hặc hặc, lớn cũng không nhất định."

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên, vội vàng an ủi.

Không phải là quan tâm bản thân, thiếu nữ yên có thể sẽ tại đây một ít chuyện trên đều như vậy lo lắng?

"Tỷ phu, cái kia. . . Ngươi có nhớ hay không cùng tỷ tỷ nói lời? Cũng hoặc là thư tín cũng tốt, ta giúp ngươi mang cho tỷ tỷ."

Văn Linh Tuyết thanh âm thanh thúy đạo

Tô Dịch vốn định nói không có, nhưng làm thấy thiếu nữ cái kia chờ đợi ánh mắt thời gian, trong lòng không khỏi mềm nhũn.

Hắn làm sao không rõ ràng lắm, thiếu nữ một mực hy vọng mình có thể cùng tỷ tỷ của nàng giải trừ ngăn cách, cùng giải quan hệ?

Đáng tiếc, nàng không biết là, vô luận là bản thân còn là Văn Linh Chiêu, lẫn nhau vốn là là người xa lạ, căn bản không tồn tại ngăn cách.

Sở dĩ quan hệ làm bất hòa, lẫn nhau không chào đón, đơn giản là bởi vì này một cái cọc hôn nhân mà thôi.

Tại Ngọc Kinh Thành Tô thị lực lượng âm thầm chộn rộn xuống, có Văn lão thái Quân phối hợp, nàng không thể không ủy khuất xuất giá.

Mà khi sơ, bản thân lại làm sao nguyện ý ở rể?

"Như vậy đi, ngươi giúp ta mang cho nàng một phong thơ."

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch đi trở về phòng, lấy giấy bút, hấp tấp đã viết một hàng chữ.

Phản hồi thời gian, trong tay hắn đã nhiều ra một cái phong kín thư từ, đưa cho Văn Linh Tuyết, cười nói:

"Cái này ngươi luôn nên an tâm đi?"

Văn Linh Tuyết tiếp nhận thư từ, cẩn thận thu lại, Hoan Hỉ nói: "Ừ!"

"Nhớ kỹ, chớ có bả ta truyền thụ bí pháp của ngươi nói cho ngươi biết tỷ tỷ."

Văn Linh Tuyết lúc gần đi, Tô Dịch dặn dò một câu.

"Tỷ phu, ngươi cứ yên tâm đi, đây là bí mật thuộc về hai chúng ta, ta quyết sẽ không nói với người thứ ba đấy."

Văn Linh Tuyết phất phất tay, bước chân vui sướng rời đi.

"Văn Trường Kính vì tiến về trước Thiên Nguyên học cung thăm viếng Văn Linh Chiêu, tựa hồ cả Long Môn yến hội cũng không có ý định tham gia, như thế xem, trong lòng hắn, Văn Linh Chiêu vị tông sư đệ tử này rõ ràng trở nên quan trọng hơn rồi. . ."

Tô Dịch chắp tay dựng ở trong đình viện, như có điều suy nghĩ.

"Cũng đúng, một vị tông sư đệ tử sức nặng, đã đầy đủ uy hiếp đến Quảng Lăng thành tất cả thế lực lớn, Văn gia chỉ cần cầm chặt Văn Linh Chiêu Khuôn mặt này bài, về sau liền không cần phải lo lắng cái này trong Quảng Lăng thành thay đổi bất ngờ."

Nghĩ vậy, Tô Dịch lắc đầu.

Đối với Văn Linh Chiêu cái này cái trên danh nghĩa thê tử tâm tư, hắn đại khái đoán được một chút manh mối.

Đơn giản là từ vừa mới bắt đầu liền thống hận cùng kháng cự cái hôn sự này, ý định thông qua bản thân không ngừng trở nên mạnh mẽ, về sau tìm cơ hội bả cái hôn sự này giải trừ đi.

Về phần nàng là hay không hận bản thân, Tô Dịch hoàn toàn không quan tâm.

Hắn ngược lại ước gì đối phương vội vàng đem việc hôn sự này giải trừ, tỉnh ngộ lại làm cho mình tự mình đi làm chuyện này.

Đúng lúc này, đình viện ngoài cửa lớn đột nhiên vang lên quản sự Hồ Thuyên thanh âm:

"Cô gia, có khách nhân bái phỏng."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 46: Mỹ Nhân Còn Tiểu Anh Hùng Tuổi Nhỏ

Đến viếng thăm chính là Nhiếp Bắc Hổ chi tử Niếp Đằng.

Cái này cái oai hùng thiếu niên, tại Tụ Tiên Lâu cùng Tô Dịch từng có gặp mặt một lần.

Tuy rằng trên người cũng có một chút người thiếu niên có tập tục xấu, nhưng nhiệt huyết vẫn còn tại, tri ân đồ báo (*có ơn tất báo).

Chỉ bằng điểm này, đã đạt được Tô Dịch nhận thức.

"Tô ca, phụ thân để cho ta tới tiễn đưa thiếp mời."

Đi vào đình viện, Niếp Đằng nghiêm nghị hành lễ, hai tay nâng một cái thiếp vàng thiếp mời,

"Cái này thiếp mời là Phó Sơn đại nhân chuyên môn làm người chuẩn bị, hy vọng người đến lúc đó có thể lấy khách quý thân phận tham gia Long Môn yến hội."

Tô Dịch không khỏi có chút ngoài ý muốn, trầm ngâm một lát, đem thiếp mời thu hồi, nói:

"Thiếp mời ta nhận, về phần có thể hay không tiến về trước tham gia, muốn nhìn thấy thời điểm ta có rãnh hay không rảnh."

Niếp Đằng nhẹ nhàng thở ra giống nhau, nói: "Tô ca, hoàn có một việc, Phủ Thành chủ tại ngày hôm qua trong đêm, cũng đã cùng Văn gia lực

lượng cùng một chỗ hành động, tại toàn thành bên trong tìm tòi Quỷ Thi Trùng manh mối."

"Hôm nay đã đã tìm được hai nơi nuôi dưỡng Quỷ Thi Trùng địa phương, đều đã bị triệt để diệt trừ đi."

Dừng một chút, hắn nói: "Không xuất ra ba ngày, thì có thể bả toàn thành tất cả địa phương khả nghi loại bỏ một lần rồi. Phụ thân để cho ta nói với người, không cần quá mức lo lắng chuyện này, chỉ cần có tin tức, tựu sẽ khiến ta hướng người bẩm báo."

Tô Dịch giật mình, đánh giá trước mặt bên này cung kính khách khí, câu nệ an phận thiếu niên, đột nhiên cười nói:

"Phụ thân ngươi ngược lại cân nhắc được chu toàn. Đã thành, không có chuyện gì khác lời nói nhanh đi về cùng phụ thân ngươi phục mệnh đi."

Niếp Đằng lại do dự, như có chút khó có thể mở miệng.

Một lúc sau, hắn mới kiên trì, thấp giọng nói: "Tô ca, cha ta còn nói, về sau để cho ta cùng người nhiều thỉnh giáo cùng học tập, mong rằng người. . . Người có thể không tính hiềm khích lúc trước, tha thứ lúc trước ta tại Tụ Tiên Lâu thời gian vô lễ cử động."

Nói xong lời cuối cùng, hắn không khỏi ngượng ngùng, có chút thẹn thùng.

"Đáng thương thiên hạ tấm lòng của cha mẹ."

Tô Dịch không khỏi cảm khái.

Nhưng, làm nhớ tới chính mình cả đời phụ thân Tô Hoằng Lễ thời gian, trong lòng có nhưng lại một cỗ vô pháp quên mất phẫn nộ cùng hận ý.

"Cái này chấp niệm quá sâu, đã cắm rễ tại tâm, ngày đó nhất định nên chém tới, bằng không tâm cảnh có tiếc, dung bị đại biến."

Tô Dịch lắc đầu, vứt bỏ tạp niệm, thuận miệng nói: "Đối với phụ thân ngươi an bài, trong lòng ngươi là như thế nào nghĩ hay sao?"

Nhiếp Bắc Hổ quả thực giúp hắn không ít bận bịu, tuy rằng đều là Nhiếp Bắc Hổ chủ động dán lên, nhưng Tô Dịch lại không thể không lĩnh tình.

Huống chi, ngày hôm qua nếu không có Nhiếp Bắc Hổ phối hợp, cũng không có khả năng như vậy thoải mái liền giải quyết Văn Giải Nguyên bị giết sự tình.

Cho nên, Tô Dịch ngược lại có lòng khảo thi so sánh một cái Niếp Đằng, xem có đáng giá hay không bản thân "Chiếu cố" .

"Ta. . ."

Niếp Đằng đã trầm mặc, nội tâm xung đột giãy giụa.

Rất lâu, hắn mới nghiến răng nói: "Ta không muốn tuân theo phụ thân an bài, ta còn trẻ, không muốn bằng vào người khác lực lượng tu hành, mặc dù con đường phía trước nhấp nhô, dập đầu được đầu rơi máu chảy, ta cũng muốn đi xông vào một lần!"

Thiếu niên ngôn từ âm vang, dáng vẻ kiên quyết.

Rồi sau đó, hắn hít thở sâu một hơi trung khí, ánh mắt sáng ngời mà kiên định, lộ ra ước mơ, "Tối thiểu, ta tại tuân theo nội tâm của ta, về sau dù là tầm thường vô vi, cũng Đoạn sẽ không vì thử đã hối hận."

Tô Dịch con mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một tia hân thưởng.

Thiếu niên, tự nhiên có thử Lăng Vân Chí!

Lớp người già người có lẽ sẽ xì mũi coi thường, nhưng lớp người già thân người trên sớm đã không có cái này đầy ngập nhiệt huyết, gửi đi hồ nội tâm kiên quyết.

"Mỹ nhân còn nhỏ, anh hùng tuổi nhỏ, cổ kim nhiều ít hào kiệt cự phách, người nào không cao chót vót thiếu niên thời gian?"

Tô Dịch than nhẹ, ánh mắt có chút hoảng hốt.

Chứng kiến Niếp Đằng năm đó ít khí phách bộ dáng, hắn cũng nhớ tới kiếp trước thiếu niên thời gian.

Lúc đó bản thân, thanh sam quang minh, trường kiếm chân trời xa xăm, cưỡi ngựa ỷ nghiêng cầu, đầy lầu Hồng Tụ Chiêu, uống cạn phong lưu!

Niếp Đằng giật mình như thế, có chút nghi hoặc.

Trước mặt Tô Dịch, rõ ràng cùng mình tuổi không kém bao nhiêu, nhưng vì cái gì lại như vậy làm ra vẻ đất thổn thức cảm hoài?

"Ngươi trở về nói cho ngươi biết phụ thân, cứ nói ta thưởng thức quyết định của ngươi."

"Mười năm bên trong, chỉ cần ta còn ở lại chỗ này Đại Chu triều, nếu như ngươi gặp được giải quyết không hết sự tình, cũng có thể tới tìm ta, ta có thể vì ngươi ra tay ba lượt."

Tô Dịch dứt lời, chắp tay tại cõng, quay người đi về hướng gian phòng.

Trong lòng của hắn vẫn thì thào: "Chim yến tước Hồng Hộc không có tôn ti, áo vải vương hầu rượu một ly, Quân là trong mây chim đại bàng, chỉ hận thiên thấp không chịu phi. . ."

"Sáng nay ta làm thiếu niên, tự nhiên có 'Biển đến cuối thiên làm bờ, núi trèo lên tuyệt đỉnh ta làm ngọn núi' khí phách!"

Niếp Đằng kinh ngạc nhìn Tô Dịch thân ảnh đi tiến gian phòng, rất lâu mới phản ứng tới giống như, mãnh liệt vung tay lên, hưng phấn mà quay người mà đi.

Hắn cuối cùng có thể đi cùng phụ thân khai báo.

. . .

Quảng Lăng thành, Lý gia.

Tiếp khách đại điện.

"Chu huynh, lần này Long Môn yến hội có ngươi tọa trấn, chắc chắn đã bị vạn chúng nhìn chăm chú, dù sao lấy Chu huynh thân phận, thành chủ Phó Sơn cũng phải tôn kính trên ba phần."

Tộc trưởng Lý Thiên Hàn cười lấy lòng đạo

Một bên kia trên ghế ngồi, Chu Hoài Thu khoát tay áo, lạnh nhạt nói: "Ta chỉ là vừa gặp còn có, chờ mong mượn cơ hội này mở mang kiến thức một chút Quảng Lăng thành cùng Lạc Vân thành một đời tuổi trẻ võ giả phong thái mà thôi, về phần Long Môn yến hội sự tình, còn là từ Phó Sơn đại nhân nói tính."

Hắn một thân vải bào, râu tóc xám trắng, dung mạo hơi có vẻ già nua, nhưng ánh mắt đóng mở lúc giữa, đã có bễ nghễ khiếp người phong mang lưu chuyển.

"Ha ha ha, Chu huynh quá khiêm nhường, ngươi thế nhưng là Thanh Hà kiếm trong phủ cửa trưởng lão, một tay 'Thanh Phong mười ba kiếm' xuất

thần nhập hóa, danh chấn Vân Hà quận!"

Lý Thiên Hàn cởi mở cười nói, "Huống chi, Chu huynh Chính Trị Tráng Niên, ngày đó nhất định có cơ hội kiếm chỉ tông sư cảnh giới, thực hiện cao hơn đột phá."

Hắn ngược lại cũng không phải là một mặt thổi phồng.

Chu Hoài Thu thân phận, tại Thanh Hà kiếm phủ mười hai tên trưởng lão ở bên trong, nhưng xếp hạng thứ tư, một thân kiếm đạo tạo nghệ vô cùng hùng hậu tinh xảo, tại Vân Hà quận có "Thanh Phong kiếm lão" thanh danh tốt đẹp.

"Tông sư cảnh giới. . ."

Chu Hoài Thu ánh mắt hơi có chút phiêu hốt, khẽ thở dài, "Chuyện này khó khăn, khó với lên trời, ta tại Tụ Khí cảnh Đại viên mãn đã khốn đốn mười chín ghi, hôm nay cũng vẻn vẹn nhưng va chạm vào tông sư cảnh giới Nhất Tuyến Môn hạm mà thôi, muốn bước vào, còn không biết muốn ngao luyện bao lâu. . ."

Đang nói, một thân áo bào màu vàng, cao lớn tuấn mỹ Nghê Hạo cùng thục yên tĩnh dịu dàng, một bộ trắng như tuyết váy Nam Ảnh đã sánh vai đi đến.

"Các ngươi bái kiến Tô Dịch rồi hả? Hắn hiện tại trải qua thế nào?"

Chu Hoài Thu nói.

"Bẩm báo sư thúc, thấy."

Nam Ảnh mặt mày thuận theo, chân thành thi lễ một cái, lúc này mới sâu thẳm thở dài, "Tô sư huynh không còn tu vi, lại ở rể Văn gia, địa vị hơi

có chút quẫn bách, làm cho người ta xác thực đau lòng."

"Ài."

Chu Hoài Thu mặt lộ vẻ vẻ phức tạp, ánh mắt thương cảm, "Tô Dịch hài tử này, vốn tại kiếm đạo trên có kỳ cao ngộ tính, năm đó ở hắn trở thành ngoại môn kiếm đầu thời gian, ta liền liệu định, về sau sự thành tựu của hắn, quyết sẽ không tại ngươi Nghê Hạo sư huynh phía dưới rồi."

"Người nào từng muốn trời cao đố kỵ anh tài, làm hắn võ đạo chi lộ chết non như vậy!"

Dứt lời, hắn bóp cổ tay thở dài.

"Phế vật kia sao có thể có thể cùng Nghê Hạo sư huynh bỉ!"

Nam Ảnh âm thầm thì thầm một tiếng, ngoài miệng lại vội vàng an ủi nói: "Chu sư thúc, những chuyện này đều đã qua, người cũng không cần quá làm Tô sư huynh lo lắng, hắn hôm nay mặc dù đã thành người bình thường, nhưng sinh hoạt cũng xem là tốt."

Chu Hoài Thu nhẹ gật đầu, nói: "Đây cũng là ta không đi bái kiến nguyên nhân của hắn, sợ dẫn tới hắn chuyện thương tâm, lại vì năm đó tu vi mất hết sự tình canh cánh trong lòng, nghĩ không ra rồi."

Đột nhiên, Nghê Hạo mở miệng, ánh mắt nhìn hướng Lý Thiên Hàn: "Lý thúc thúc, Mặc Vân sư đệ không ở nhà sao?"

Lý Thiên Hàn ánh mắt lóe lên, cười ha hả nói: "Xác thực có chút không khéo, Mặc Vân ngày hôm qua lúc sau đã lên đường, phản hồi Vân Hà quận rồi."

Nghê Hạo nhẹ gật đầu, nói: "Cũng đúng, lấy Mặc Vân sư đệ hôm nay thân phận cùng tu vi, đã không cần phải tham dự đến Long Môn yến hội võ đạo luận bàn trung."

Nói đến Lý Mặc Vân, Chu Hoài Thu không khỏi cười rộ lên, khen: "Mặc Vân hài tử này hoàn toàn chính xác rất tốt, căn cốt xuất chúng, võ đạo thiên phú nổi tiếng, theo ta thấy, không ngoài một năm thời gian, hắn lại nếm thử đi trùng kích Tụ Khí cảnh."

"Ha ha ha, Chu huynh khen nhầm!"

Lý Thiên Hàn cao hứng cười to.

"Sư thúc, Nghê Hạo sư huynh nhưng cũng không kém, nhưng người lại rất ít tán dương hắn, quá thiên vị."

Nam Ảnh thanh âm leng keng, làm nũng giống nhau làm Nghê Hạo bênh vực kẻ yếu, nhắm trúng Chu Hoài Thu cũng không khỏi nhịn không được cười lên.

"Nghê Hạo hiền chất đương nhiên là nhân trung long phượng, trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất, điểm này không thể nghi ngờ."

Lý Thiên Hàn nói tiếp, "Bất quá, theo ta thấy, cái kia Tô Dịch về sau tình cảnh, sợ là sẽ phải trở nên rất không ổn."

Chu Hoài Thu nhíu mày, nói: "Chỉ giáo cho?"

Lý Thiên Hàn ánh mắt chớp động, nói: "Theo ta được biết, vợ hắn Văn Linh Chiêu sắp trở thành tông sư Trúc Cô Thanh nhập thất đệ tử, hơn nữa cái này Văn Linh Chiêu dung mạo tuyệt đại, tại Khai Nguyên học trong nội cung có không ít người ái mộ, một chút gia thế hiển hách hậu duệ quý tộc

đệ tử càng là tuyên bố, về sau muốn đem Tô Dịch triệt để theo Văn Linh Chiêu bên người đá đi."

Dừng một chút, hắn cảm khái nói, "Bực này dưới tình huống, Tô Dịch về sau yên có thể dễ chịu rồi hả? Theo ta thấy, không nói những người khác, chỉ là Văn gia, sợ cũng hội càng không chào đón Tô Dịch, không bài trừ sẽ phát sinh một chút chuyện không tốt rồi."

Chu Hoài Thu đồng tử híp lại, lâm vào trầm mặc.

Hắn mặc dù đồng tình cùng thương cảm Tô Dịch tao ngộ, nhưng đối mặt loại tình huống này, cũng lực bất tòng tâm.

Điều này làm cho trong lòng của hắn hơi có chút xấu hổ ý, nhưng là vẻn vẹn như thế, hắn sẽ không thể nào đứng ở một cái tông sư đệ tử mặt đối lập.

Càng không khả năng chộn rộn đến Văn gia trong sự tình.

Một là phiền toái, hai là bàn tay được quá dài, ngược lại hội nhóm lửa trên thân.

"Cái này không thể trách bất luận kẻ nào, muốn trách chỉ có thể trách Tô Dịch căn bản không đủ tư cách đi làm Văn Linh Chiêu trượng phu."

Nghê Hạo thần sắc lạnh nhạt nói.

"Không đề cập tới chuyện này."

Chu Hoài Thu có chút tâm phiền, phất phất tay.

Lý Thiên Hàn mỉm cười, thầm nghĩ trong lòng, xem đến tất cả mọi người có dự cảm, ý thức được Văn Linh Chiêu trở thành tông sư đệ tử về sau, Tô Dịch phế vật này về sau nhất định sẽ xảy ra chuyện.

Cái này như vậy đủ rồi!

Kế tiếp, liền xem Mặc Vân hài tử này khi nào xuất thủ!

Hôm nay lên, Chu Hoài Thu, Nghê Hạo, Nam Ảnh liền tại Lý gia ở lại, tính toán đợi tham gia xong Long Môn yến hội sẽ rời đi.

Sáng sớm hôm sau.

Văn gia tộc trường Văn Trường Kính, vợ chồng Văn Trường Thái cùng Văn Linh Tuyết cùng một chỗ, lên đường ly khai Quảng Lăng thành, tiến về trước Thiên Nguyên học cung thăm viếng Văn Linh Chiêu.

Từ đầu đến cuối, ngoại trừ Văn Linh Tuyết cùng Tô Dịch nói về chuyện này bên ngoài, những người khác trực tiếp liền không để ý đến hắn cái này cái Văn Linh Chiêu trượng phu.

Tô Dịch từ không sẽ để ý những thứ này.

Ngoài thành Đại Thương Giang bờ, Tang rừng cây.

Làm Tô Dịch cái kia dài thường thượt thân ảnh tắm mờ mờ đến thời gian, ngoài ý muốn chứng kiến, ngày hôm nay đã có hai người tại đó đợi chờ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 47: Hoàng Thị Tới Tặng Võ Học Tứ Cảnh

Hai người kia là Hoàng Vân Trùng, Hoàng Kiền Tuấn phụ tử.

Tô Dịch giật mình, trong lòng đã hiểu được.

Quả nhiên, chỉ thấy Hoàng Vân Trùng hấp tấp tiến lên, thần sắc kích động nói:

"Hoàng mỗ hôm qua biết được Tô công tử ban thưởng con ta huyền diệu bí pháp, nội tâm xác thực được sủng ái mà lo sợ, ngày hôm nay cố ý đến đây bái Tạ công tử!"

Nói qua, hắn khom người liền bái, trang nghiêm túc nghiêm túc.

Tô Dịch thản nhiên nhận tới.

Ngày hôm qua hắn tạm thời sáng chế thổ nạp phương pháp tuy nói chưa nói tới cao thâm, nhưng đối với tu luyện Hình Ý Lục Hợp Quyền Hoàng gia mà nói, cũng đã có thể nói một cái cọc chớ để Đại Tạo Hóa!

Hoàng Vân Trùng hiển nhiên rất rõ ràng cái này thổ nạp phương pháp đối với bọn họ Hoàng gia ý vị như thế nào.

Hắn nếu không để diễn tả lòng biết ơn, ngược lại không bình thường.

"Chẳng qua là tiện tay mà thôi mà thôi, nếu không sự tình khác, hoàng tộc trưởng kính xin tuỳ tiện."

Nói qua, Tô Dịch đã đi vào Tang rừng cây, diễn luyện Tùng Hạc Đoán Thể thuật.

Cái này thái độ mặc dù hơi có vẻ lãnh đạm, nhưng Hoàng Vân Trùng nhưng căn bản không thèm để ý.

Ngày hôm qua làm theo nhi tử Hoàng Kiền Tuấn trong miệng biết được Tô Dịch truyền lại môn kia hô hấp phương pháp, hắn tại chỗ thất thố liên tục, kích động đến tột đỉnh tình trạng.

Cho đến tỉnh táo về sau, hắn ra một cái kết luận ——

Bằng thử hô hấp phương pháp, sẽ để cho bọn họ Hoàng gia tiến thêm một bước quật khởi, đi trên một cái mới lối thoát!

Cái này tại trước đây, là Hoàng Vân Trùng nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình.

Đạo không thể khinh truyền, phương pháp không thể khinh thụ.

Tại Đại Chu triều, một môn lợi hại hô hấp phương pháp, đủ để cải biến một cái tông tộc vận mệnh!

"Hài tử, nhớ kỹ ta ngày hôm qua dặn dò, muốn hảo hảo nỗ lực, chớ có phụ lòng Tô công tử tài bồi."

Hoàng Vân Trùng hít thở sâu một hơi trung khí, vỗ vỗ bả vai Hoàng Kiền Tuấn.

Rồi sau đó, hắn lại xa xa triều đang diễn võ Tô Dịch chắp tay, âm thầm lặng lẽ rời đi.

"Ngày hôm qua dặn dò. . ."

Hoàng Kiền Tuấn kìm lòng không được nhớ tới hôm qua trong nhà, phụ thân tại tổ từ liệt tổ liệt tông trước bài vị, trịnh trọng nghiêm túc nói cái kia lời nói:

"Hài tử, ngươi còn trẻ, không hiểu ý nghĩa cái môn bí pháp này, ta có thể trắng ra nói cho ngươi biết, bằng bí pháp này, chúng ta Hoàng gia đời đời đời đời cũng phải cảm động và nhớ nhung Tô công tử ân tình!"

Đây là Hoàng Kiền Tuấn lần thứ nhất nhìn thấy phụ thân trang trọng như vậy.

Cũng là hắn lần thứ nhất ý thức được, bản thân vẻn vẹn đi theo tại bên người Tô Dịch làm dưới tay mà thôi, lại trong lúc lơ đãng, vậy mà mang cho tông tộc một cuộc cải biến vận mạng cơ hội!

"Cái này kêu là một người đắc đạo, gà chó lên trời?"

Hoàng Kiền Tuấn ánh mắt nhìn hướng xa xa diễn võ Tô Dịch, trong lòng dâng lên trước đó chưa từng có sùng mộ cùng kính sợ.

Tô ca, thật là thần nhân vậy!

Cho đến tu luyện xong xong, Tô Dịch đi tới thời gian, chỉ thấy Hoàng Kiền Tuấn từ lâu chuẩn bị xong nóng hổi bữa sáng cùng tửu thủy.

"Ồ, ngày hôm nay xương Thang dùng Linh dược?"

Tô Dịch cái mũi hơi động một chút, ngửi ra một chút không đồng dạng như vậy mùi vị.

"Tô ca, cha ta nói, tại về sau những ngày này, sẽ để cho tông tộc quản sự mỗi ngày làm người chế biến một cây Linh dược."

Hoàng Kiền Tuấn nói qua, lại lấy ra một cái túi gấm, hai tay đưa tới, "Nơi đây còn có năm mươi khối Linh Thạch, là chúng ta Hoàng gia một chút tâm ý, mong rằng Tô ca cần phải nhận lấy, bằng không, phụ thân sẽ không để cho ta lại bước vào Hoàng gia đại môn. . ."

Mỗi ngày một cây Linh dược, bảy ngày cũng chính là bảy gốc.

Hơn nữa năm mươi khối Linh Thạch. . . Hoàng gia đây là hạ vốn gốc nữa a!

Tô Dịch cũng không khỏi kinh ngạc.

Linh dược tới quý hiếm, giá cả tới đắt đỏ từ không cần nhiều lời.

Mà Linh Thạch loại bảo vật này, càng là cực kỳ hiếm thấy, trên thị trường căn bản không thấy được, viễn không là bao nhiêu tiền tài là có thể mua được đấy.

Theo Tô Dịch biết, Quảng Lăng thành ba đại gia tộc ở bên trong, mỗi gia tộc làm cho cất giữ Linh Thạch số lượng, đều không hội vượt qua một trăm số lượng.

Nhưng bây giờ, Hoàng gia thoáng cái liền lấy ra năm mươi khối đến đưa tặng bản thân!

"Cái này Hoàng Vân Trùng cũng là thông minh, biết rõ một môn hô hấp phương pháp giá trị, muốn viễn tại những bảo vật này phía trên."

Tô Dịch lắc đầu, không hề suy nghĩ nhiều, ngồi trên mặt đất, uống rượu ăn uống.

Hoàng Kiền Tuấn tắc lai đến trong rừng đất trống, tu luyện Hình Ý Lục Hợp Quyền.

Cho đến hắn diễn luyện sau khi kết thúc, Tô Dịch chỉ điểm hắn một chút chưa đủ, liền nghênh ngang rời đi.

Hạnh Hoàng Tiểu Cư.

"Đã có những Linh Thạch này, tạm thời cũng không cần lại trù tính lấy tiến về trước Vân Thương Sơn hái thuốc."

Ngồi trong phòng, Tô Dịch đem túi gấm trung Linh Thạch khuynh đảo trên bàn sách, từng khỏa Linh Thạch sáng bóng óng ánh, sáng long lanh trong vắt, tỏ khắp ra trận trận Linh tính chấn động.

Tuy rằng đều là thấp nhất nhất giai Linh Thạch, nhưng tại đây Linh khí cằn cỗi Đại Chu triều, đã rất hiếm thấy.

"Đúng vậy, đã có những Linh Thạch này, không cần nửa tháng, ta liền có thể bả luyện gân cấp độ rèn luyện đến viên mãn tình trạng!"

Tô Dịch khóe môi hơi hơi nổi lên một vòng tiếu ý.

Một ngày lại một ngày đi tới.

Tô Dịch sinh hoạt yên lặng mà phong phú, không đến phát sinh lần nữa cái gì khó khăn trắc trở.

Tu luyện ngoài, hắn ngẫu nhiên sẽ đi Hạnh Hoàng Y Quán ngồi xem bệnh, kiểm toán cùng thu khoản.

Cũng sẽ ở đêm dài vắng người thời gian, bả thanh lệ ngây ngô khờ nữ quỷ Khuynh Oản kêu đi ra, chỉ điểm một chút nàng tu hành.

Cao hứng thời gian, còn có thể cùng nàng nhờ một chút.

Đáng tiếc chính là, thiếu nữ này như trước không cải biến được trước mặt đối với chính mình thời gian cái kia nhút nhát e lệ sợ hãi bộ dáng.

Điều này làm cho Tô Dịch rất là im lặng.

Ngay cả nói chuyện cũng sợ bản thân như vậy, như đụng nàng một cái, còn không biết sẽ đem nàng dọa thành bộ dáng gì nữa.

Tiếp tục như vậy, về sau hoàn như thế nào cùng một chỗ song tu?

Dù sao, song tu cũng không phải là đùa giỡn đấy, cần chuyện cần làm nhiều lắm, khó tránh khỏi hội có một chút thân thể cùng trên linh hồn đụng chạm.

Một khi ra cái gì sai lầm, vậy thành một cái cọc tai họa rồi.

Đương nhiên, bây giờ nói song tu, hoàn rất xa xôi, đối với Tô Dịch mà nói, về sau có rất nhiều thời gian bả Khuynh Oản dạy dỗ được không tái sợ hãi bản thân.

Đêm dài không người thời gian, Khuynh Oản ngẫu nhiên hội ngồi ở cây hòe già trên ngâm xướng một chút cổ xưa ca dao, thanh âm linh hoạt kỳ ảo mờ mịt, uyển chuyển tuyệt vời.

Không thể không nói, Khuynh Oản đích xác là cái nữ quỷ đa tài đa nghệ.

Trong lúc này, Niếp Đằng đã từng đã tới hai lần, hướng Tô Dịch bẩm báo một ít chuyện.

Ví dụ như Quảng Lăng nội thành tất cả địa phương, đều bị triệt để loại bỏ một lần, cộng phát hiện bảy chỗ nuôi dưỡng Quỷ Thi Trùng địa phương, cũng đã bị thanh lý không còn, không tiếp tục tai hoạ ngầm.

Đối với lần này, Tô Dịch không khỏi có chút kỳ quái, nếu như Ngô Nhược Thu là phụng sư môn chi mệnh nuôi dưỡng Quỷ Thi Trùng, vì cái gì hắn và Quỷ Thi Trùng tất cả đều bị tiêu diệt về sau, sư môn của hắn lại chưa từng phái người đến điều tra?

Cuối cùng, Tô Dịch phỏng đoán ra hai loại khả năng.

Loại thứ nhất là, Âm Sát Môn có lẽ đã hiểu rõ đến Ngô Nhược Thu gặp chuyện không may tin tức, chính trong âm thầm điều tra sự tình chân tướng.

Loại thứ hai thì là, Âm Sát Môn còn không biết những tình huống này, cho nên còn không có kịp phản ứng.

Bất kể là cái nào loại khả năng, Tô Dịch rất rõ ràng, Âm Sát Môn trung tà tu quyết sẽ không tại đây giống như từ bỏ ý đồ.

Đương nhiên, điểm ấy tiềm ẩn nguy hiểm, căn bản không để tại trên người Tô Dịch.

Một cái dùng nữ tử thiên quỳ chi huyết luyện kiếm hạ lưu môn phái, có thể có cái gì đã có tiền đồ?

Mà theo thời gian chuyển dời, khoảng cách Long Môn yến hội thời gian càng ngày càng gần.

Đại Thương Giang phía trên, thuyền thuyền đông đúc, lờ mờ, đến từ Quảng Lăng thành cùng bờ bên kia Lạc Vân thành người giỏi tay nghề, đang nắm chặt thời gian đặt Yến Hội Tràng địa phương.

Mà về lần này Long Môn yến hội thảo luận, nghiễm nhiên đã thành hai tòa thành trì trung sốt dẻo nhất chủ đề.

Cả trong thành bình thường dân chúng đều vô cùng chờ mong.

Bởi vì Long Môn yến hội là ở ban đêm bắt đầu, đến lúc đó, Đại Thương Giang trên ánh đèn từng điểm, như một quải hỏa diễm Tinh Hà rơi xuống phàm trần.

Đến lúc đó, cảnh ban đêm trống trải như mực, sông lớn sáng chói như vẽ, là nhất đẳng kỳ quan cảnh vật.

Hôm nay sáng sớm, ngoài thành rừng dâu địa phương.

"Tô ca, ta đã bắt đầu luyện gân rồi!"

Hoàng Kiền Tuấn rất hưng phấn, giống như cùng đợi bị lão sư tán dương học sinh giống như.

Tô Dịch lại chỉ nhẹ gật đầu, thuận miệng nói: "Có ta chỉ điểm, hơn nữa Hoàng gia cho ngươi cung cấp Linh dược, như không cách nào làm được một bước này, lại tu luyện cũng không có ý nghĩa."

Hoàng Kiền Tuấn lập tức lúng túng, hưng phấn trong lòng mất đi.

Tô Dịch suy nghĩ một chút, lại bổ sung: "Bất quá, lấy ngươi hôm nay võ học tạo nghệ, cũng tạm được coi như là tiến dần từng bước rồi, tại tham gia Long Môn yến hội thời gian, có lẽ như trước không phải là Văn Giác Nguyên đối thủ, nhưng tối thiểu sẽ không thua được quá khó nhìn."

Tu luyện võ học, là một cái từ cạn nhập sâu quá trình.

Bất luận cái gì một môn võ học, bàn về kia tạo nghệ, đều có thể phân sơ dòm con đường, tiến dần từng bước, dày công tôi luyện, đạt tới đỉnh cao bốn cấp độ.

Sơ dòm con đường, chính là có thể bả một môn võ học chiêu thức nguyên vẹn đất diễn dịch đi ra.

Bình thường võ giả luyện đến một bước này, cũng không tính khó khăn.

Tiến dần từng bước, thì là có thể cảm nhận được trong đó tinh diệu chỗ, cẩn thận tỉ mỉ đất phát huy ra mỗi một chiêu kiểu uy năng.

Dày công tôi luyện lại càng tiến một bước, là bả một môn võ học khám phá hiểu thấu đáo, tâm tùy ý động, mỗi một lần ra tay, đều có thể phát huy ra chí cường chi lực.

Về phần đạt tới đỉnh cao, chính là bả một môn võ học tu luyện tới có thể suy luận, suy một ra ba tình trạng, sáp nhập vào tâm đắc của mình cùng nhận thức, có thể làm cho môn võ học này bộc phát ra chưa từng có uy năng.

Làm bả một môn võ học luyện đến "Đạt tới đỉnh cao" tình trạng, liền sẽ có được một cỗ thuộc về mình "Thế" !

Tượng kiếm thế, đao thế, quyền thế vân... vân.

Bất quá, một thứ Hoàng giai võ học, vốn là ẩn chứa huyền diệu cực ít.

Đừng nói tu luyện tới đạt tới đỉnh cao tình trạng, chính là tu luyện tới dày công tôi luyện tình trạng, đều cực kỳ khó khăn.

Tượng Hoàng gia nguyên bản Hình Ý Lục Hợp Quyền, kia tiềm lực cũng chỉ tại "Dày công tôi luyện" tình trạng.

Bất quá, đi qua Tô Dịch chỉ điểm cùng bổ sung, hơn nữa hắn làm cho truyền thụ cho thổ nạp phương pháp, đã nhường cái này quyền pháp phát sinh chất lột xác.

Chỉ cần Hoàng Kiền Tuấn tiếp tục tu luyện, sớm muộn gì có "Đạt tới đỉnh cao" thời điểm!

"Tô ca, Long Môn Yến hội còn có ba ngày muốn kéo ra màn che rồi, người đến lúc đó sẽ hay không tiến về trước?"

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được nói.

"Đến lúc đó xem tình huống đi."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn kiếp trước đã tham gia không biết nhiều ít đủ để kinh động Chư Thiên "Luận Đạo Pháp Hội", có tư cách tham dự đấy, cái nào không phải là quát tháo thiên hạ đại lão cấp nhân vật?

Đối với tượng Long Môn Yến hội nhỏ như vậy tình cảnh, là thật đề không nổi hứng thú tham dự.

Hoàng Kiền Tuấn có chút thất lạc.

Hắn còn muốn lấy như Tô Dịch tham gia lời nói sợ là có thể dễ dàng liền đem đệ nhất danh nắm bắt rồi!

Tình cảnh như vậy, suy nghĩ một chút cũng làm cho người nhiệt huyết bành trướng.

"Tô ca, ta nghe nói đến lúc đó Thanh Hà kiếm trong phủ cửa trưởng lão Chu Hoài Thu cũng sẽ tham dự, đến lúc đó người nào như biểu hiện xuất sắc, sẽ trực tiếp bị lựa chọn và ghi lại làm Thanh Hà kiếm phủ truyền nhân."

Hoàng Kiền Tuấn đột nhiên nhớ tới một sự kiện, ước mơ đạo "Vì vậy, ta ý định lúc này đây muốn hảo hảo biểu hiện một chút, dù là xa xa vô pháp thành là thứ nhất, nhưng vạn nhất bị Chu hoài Thu tiền bối nhìn trúng, ta có thể một bước lên trời!"

"Chu Hoài Thu. . ."

Nghe được cái này quen thuộc cố nhân tên, Tô Dịch giật mình, trong lòng dâng lên điểm điểm tích tích chuyện cũ ký ức.

Một lúc sau.

Hắn lườm Hoàng Kiền Tuấn một cái, lắc đầu mỉm cười, "Ngươi tại đây điểm chí hướng? Cũng quá không có đã có tiền đồ."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 48: Phó Sơn Thỉnh Cầu

Hạnh Hoàng Tiểu Cư.

Làm Tô Dịch theo ngoài thành phản hồi thời gian, chỉ thấy một cái không tưởng được người từ lâu đợi chờ ở đó.

Thành chủ Phó Sơn!

"Tô tiên sinh."

Phó Sơn cười tiến lên chào, "Phó mỗ không mời mà tới, mong rằng chớ trách."

Lúc này đây, hắn cũng tượng Tiêu Thiên Khuyết cùng Tử Cận như vậy, xưng hô Tô Dịch làm "Tiên sinh" .

Đây là một loại tôn kính xưng.

Cũng có nghĩa là tại Phó Sơn trong lòng, sẽ không bả Tô Dịch coi như người trẻ tuổi đối xử.

Tô Dịch như có điều suy nghĩ, nói: "Phó đại nhân đây là gặp không hóa giải được sự tình?"

"Đã biết rõ không thể gạt được người."

Phó Sơn một tiếng thở dài, hai đầu lông mày hiện lên một vòng thần sắc lo lắng, "Phó mỗ thử, là có một cái yêu cầu quá đáng, chờ mong Tô tiên

sinh giúp đỡ."

"Nói nghe một chút."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Phó Sơn vuốt vuốt suy nghĩ, rồi mới lên tiếng: "Tiếp qua ba ngày, chính là Long Môn yến hội bắt đầu thời gian, nguyên bản hết thảy đều tại ta bả khống chế bên trong, nhưng đêm qua, ta nhận được một phong đến từ Lạc Vân thành chủ Lợi Kiếm Vũ thư tín."

"Lợi Kiếm Vũ trong thơ đưa ra đề nghị, muốn tại lần này Long Môn trên yến hội, quyết định 'Linh Trúc Đảo' mười năm thuộc sở hữu quyền."

"Nếu là ta Quảng Lăng thành người trẻ tuổi tại khi luận võ đoạt được đệ nhất danh, Linh Trúc Đảo liền tính vào Quảng Lăng thành lãnh địa ở bên trong, từ Phủ Thành chủ khống chế, kỳ hạn làm mười năm."

"Trái lại, Linh Trúc Đảo lại từ Lạc Vân thành khống chế."

Tô Dịch mơ hồ có chút đã minh bạch, nói: "Cái này Linh Trúc Đảo rất đặc thù?"

"Đúng là như thế."

Phó Sơn giải thích nói, "Thử đảo nằm ở khoảng cách Quảng Lăng thành ba mươi dặm đất bên ngoài Đại Thương Giang lòng sông khu vực, là một cái trong nước đảo nhỏ."

"Nó vẻn vẹn đầu ba mươi trận chiến phạm vi, nhưng là một mảnh Linh khí hội tụ phúc địa, hòn đảo trên mọc lên một mảnh mười trượng phạm vi rừng trúc, danh gọi 'Thanh Ngọc Linh Trúc' ."

"Thử trúc màu sắc như ngọc, Thanh bích óng ánh, toàn thân là bảo, kia rễ cây, măng, lá cây đều như Linh dược giống như, chất chứa dồi dào Thanh mộc linh khí."

"Mà thành thục cây trúc lại là một loại cực trân quý Linh tài, để mà luyện khí, có thể so với Thần Binh lưỡi dao sắc bén."

"Tại trước đây thời điểm, Linh Trúc Đảo từ Quảng Lăng thành cùng Lạc Vân thành luân phiên thay chưởng quản, mỗi ba năm thay phiên một lần."

"Nhưng từ khi Lợi Kiếm Vũ hai năm trước trở thành Lạc Vân thành thành chủ về sau, liền huỷ bỏ trước đây quy củ, không hề thừa nhận đây hết thảy, ý đồ đem Linh Trúc Đảo triệt để khống chế trong tay hắn."

"Trong hai năm qua, ta cùng hắn tầm đó không ít làm Linh Trúc Đảo mà xung đột, hơn nữa mâu thuẫn càng ngày càng nghiêm trọng, như lại không giải quyết, sợ là khó tránh khỏi hội bộc phát một cuộc vô cùng thê thảm huyết đấu."

Nói đến đây, Phó Sơn cười khổ một hồi.

Tô Dịch nói: "Nói như vậy nói, hắn đưa ra muốn tại Long Môn trên yến hội giải quyết chuyện này, chẳng phải là chính là tâm tư của ngươi?"

Phó Sơn than thở nói: "Như đặt tại vài ngày trước, ta phải biết đề nghị như vậy, nhất định hội thống khoái đáp ứng. Nhưng hết lần này tới lần khác đất hắn cho đến đêm qua mới nói với ta đây chút, cái này không dễ làm rồi."

"Cái này là vì sao?" Tô Dịch nhíu mày.

"Long Môn trên yến hội, chỉ cần là không cao hơn mười tám tuổi trẻ tuổi võ giả, đều có tư cách tham gia. Nếu ta trước thời hạn biết rõ tin tức,

nhất định sẽ vì thử chuẩn bị, tìm một cái chút nhân vật lợi hại tham dự tiến đến."

Phó Sơn kiên nhẫn giải thích nói, "Nhưng bây giờ thời gian cấp bách, ta đã không kịp vì thế chuẩn bị. Trái lại hắn Lợi Kiếm Vũ, nếu như hội đưa ra đề nghị như vậy, hẳn là sớm có mưu đồ, lực lượng mười phần."

Đến tận đây, Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Cái này Lợi Kiếm Vũ ngược lại giỏi tính toán."

Phó Sơn lãnh đạm nói: "Lão hồ ly kia nham hiểm tàn nhẫn, theo không đánh không nắm chắc tới trận chiến, lần này cũng không ngoại lệ. Ta đã dò thăm tin tức, hắn từ lâu an bài một cái tên là 'Mặc Thiên Lăng' thiếu niên kỳ tài xuất chiến."

"Cái này Mặc Thiên Lăng đến từ Lạc Vân thành đệ nhất tông tộc Mặc gia, mười tám tuổi, Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn tu vi, tại Thanh Hà kiếm trong phủ cửa tu hành hai năm."

"Về sau ly khai Vân Hà quận, gia nhập 'Vân Quang Hầu' dưới trướng Xích Lân quân, trên chiến trường rèn luyện chém giết một năm có hơn, nhìn quen sinh tử máu tanh, lập nhiều chồng chồng chiến công."

"Nhân vật ác như vậy, cũng không phải là những thứ kia chưa thấy qua máu tanh Học Phủ đệ tử có thể so sánh đấy."

Nói đến đây, hắn đã là lo lắng lo lắng, cau mày.

"Nguyên lai là hắn."

Tô Dịch mơ hồ cảm giác có chút quen thuộc, rất nhanh liền nghĩ tới.

Hắn tại Thanh Hà kiếm phủ tu hành năm thứ ba thời gian, Mặc Thiên Lăng đã là nội môn đệ tử.

Người này tính tình lạnh lùng nghiêm nghị, hỉ nộ vô thường, bởi vì tại một lần võ đấu trung bả một vị đồng môn cánh tay phải tàn nhẫn chém đứt, dẫn phát tông môn đại nhân vật tức giận, trực tiếp đem trục xuất ra Thanh Hà kiếm phủ.

Tô Dịch lại không nghĩ rằng, thời gian cách lâu như vậy, còn có thể nghe được người này tin tức.

"Tô tiên sinh, ta cũng biết xin ngài như vậy nhân vật đi tham gia luận võ, có mất thân phận, nhưng thật sự là không có cách nào, như người không đáp ứng cũng không sao, ta suy nghĩ tiếp cái khác đường lối."

Mắt thấy Tô Dịch không nói lời nào, Phó Sơn không khỏi có chút lo sợ bất an, trong lòng suy nhược.

Hắn lúc ban đầu cũng không nghĩ tới muốn thỉnh Tô Dịch giúp đỡ.

Về sau tại Nhiếp Bắc Hổ nhắc nhở xuống, hắn mới mãnh liệt nhớ tới, bị Linh Dao quận chúa tôn kính như Thần Minh Tô tiên sinh, hôm nay cũng mới vẻn vẹn mười bảy tuổi mà thôi!

Cái này cái tuổi, đương nhiên có thể tham dự đến Long Môn trong yến hội.

Ngay sau đó trù trừ rất lâu, cuối cùng vẫn còn cắn răng một cái kiên trì đến xin giúp đỡ rồi.

Đương nhiên, hắn cũng không yêu cầu xa vời Tô Dịch bực này thân phận người hội tuỳ tiện đáp ứng, sở dĩ làm như vậy, cũng là ôm tạm thời thử một lần thái độ.

Tô Dịch chợt nói: "Ta nghe nói Thanh Hà kiếm phủ Chu Hoài Thu trưởng lão cùng Nghê Hạo cùng lúc đó, Phó đại nhân vì cái gì không mời Nghê Hạo ra tay?"

Phó Sơn cười khổ lắc đầu, "Đến một lần ta cùng Chu Hoài Thu cũng không giao tình, thứ hai, Chu Hoài Thu cùng Nghê Hạo những ngày này đều ở tại Lý gia."

"Mà Tô tiên sinh cũng biết, lần trước tại Văn gia lão thái quân thọ yến lên, bởi vì thái độ của ta, huyên náo Lý Thiên Hàn có chút không vui, vì vậy. . ."

Tô Dịch vuốt cằm nói: "Ta hiểu được, như vậy đi, đợi Long Môn yến hội bắt đầu thời gian, ta cũng đi đi một lần."

Bất kể thế nào nói, Phó Sơn ban đầu ở Tụ Tiên Lâu giúp hắn đại ân, dù là Phó Sơn lúc ấy là phụng mệnh làm việc, nhưng Tô Dịch cũng không có thể không lĩnh tình.

Hôm nay, đối phương nếu như tìm tới cửa, hắn từ không thể khoanh tay đứng nhìn.

Đối thủ có lẽ không đáng nhất sái, tiến về trước đi xem một cái cái kia sông lớn ánh đèn như rồng cảnh vật cũng tốt.

Phó Sơn mừng rỡ, chắp tay cười nói: "Có Tô tiên sinh tại, đại cục khả định! Phó mỗ không tiếp tục một tia sầu lo!"

Phó Sơn rất nhanh liền từ đừng rời bỏ.

Tô Dịch lại chiết thân trở lại trở về phòng, cởi ra quần áo trên người, ngâm tại từ lâu chuẩn bị tốt trong thùng gỗ tiến hành dược tắm.

Đối với đáp ứng tham gia Long Môn yến hội, hắn càng quan tâm chính là bản thân tu luyện.

Những ngày này, Hoàng Kiền Tuấn mỗi ngày sáng sớm sẽ lại dâng một lon Linh dược chế biến xương Thang.

Hơn nữa có năm mươi khối Linh Thạch có thể cung cấp tu luyện, Tô Dịch tu luyện tiến cảnh cũng cực kỳ kinh người.

Ngay tại hôm qua ban đêm, đã triệt để đem "Luyện gân" cấp độ rèn luyện đến đại viên đầy đất bước, một thân huyết quản giống như Cầu Long giống như, mềm dẻo trung ẩn chứa kinh khủng sức bật.

Đổi lại hắn hiện tại đi đối phó "Tụ Khí cảnh Thông Khiếu" cấp độ Ngô Nhược Thu, đủ để thoải mái đem giết chết.

"Quả nhiên, theo bắt đầu 'Luyện Cốt " một thứ dược thảo đã lên hiệu quả quá mức bé nhỏ. . ."

Rất nhanh, Tô Dịch nhíu mày, theo trong thùng gỗ đứng dậy, nhìn như thon gầy tuấn bạt trên người, cơ bắp từng khối sắc sảo rõ ràng, như ngọc trắng nõn trong vắt.

Hắn một thân xương cốt chưa nói tới to lớn, nhưng cái kia mỗi một tấc màng da, huyết nhục, huyết quản đều ẩn chứa đủ để cho những võ giả khác theo không kịp lực lượng.

Lau lau rồi một cái thân thể, mặc xong áo bào, Tô Dịch khoanh chân ngồi ở trên giường, hai tay đều nắm lấy một khối Linh Thạch.

Luyện Cốt, là Bàn Huyết Cảnh cái cuối cùng cấp độ.

Đạt đến chuyện này, muốn viễn bỉ luyện gân càng khó tu luyện, hạch tâm ngay tại muốn đem cốt cách luyện đến "Cốt tủy như sương" quá mức khó khăn!

Đại Chu triều thế gian võ giả, đại đa số cả đời đều bị nhốt ở đây cảnh ở bên trong, khó có thể thực hiện cao hơn đột phá.

Tượng Quảng Lăng thành.

Bàn Huyết Cảnh võ giả quá nhiều, có thể tụ khí cảnh nhân vật, lại chỉ như vậy một nắm.

Nguyên nhân ngay tại ở "Luyện Cốt" rất khó khăn, tượng một đạo lạch trời giống như ngăn cản tại cái kia, thế cho nên vô pháp đi đột phá cao hơn cảnh giới.

Đối với Tô Dịch mà nói, khó khăn không phải là Luyện Cốt, mà là tu luyện tài nguyên.

Trước đây còn có thể dùng bình thường dược thảo đến phối hợp với tu luyện.

Bây giờ nói, bình thường dược thảo đã căn bản không phải sử dụng đến.

Chỉ có thể dùng Linh dược, Linh Thạch, cũng hoặc là tại Linh khí hội tụ chi địa tu luyện!

Nhưng tại đây Đại Chu triều, những thứ này không thể nghi ngờ đều cực hiếm có.

"Trong tay nhất giai Linh Thạch còn có hơn ba mươi khối, nếu không có Linh dược phụ trợ, mỗi ngày tu luyện muốn hao phí Năm khối. . ."

"Tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp. Có lẽ, có thể cân nhắc ly khai Quảng Lăng thành sự tình rồi."

Một bên tu luyện, Tô Dịch một bên suy nghĩ.

Đại Chu triều lãnh thổ quốc gia rộng lớn, kia đất quản hạt bên trong sắp đặt "Sáu châu ba mươi sáu quận" .

Một châu chi địa, bao trùm sáu quận, mỗi một quận trung lại có thành trì chắc chắn.

Tượng Vân Hà quận, liền một phần của cổn châu sáu quận một trong, có được mười chín tòa thành trì.

Quảng Lăng thành, vẻn vẹn đầu là một cái trong số đó.

Tại Đại Chu triều địa vực biên cương ý đồ lên, Quảng Lăng thành chỉ có thể coi là là Đại Chu xa xôi khu vực một cái vắng vẻ tiểu thành mà thôi.

Mấy năm trước, Tô Dịch lựa chọn đến đây Vân Hà quận Thanh Hà kiếm phủ tu hành, chính là nhìn trúng Vân Hà quận vị trí vắng vẻ, khoảng cách Ngọc Kinh Thành cực kỳ xa xôi.

Như thế, lại thoát khỏi đến từ Ngọc Kinh Tô thị ảnh hưởng.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, làm bản thân tu vi mất hết cái ngày đó tiến đến, Ngọc Kinh Thành Tô thị lực lượng, rõ ràng tại nhanh nhất thời gian đã tìm được hắn!

Cho nên, tại thức tỉnh trí nhớ kiếp trước về sau, Tô Dịch từ lâu làm ra quyết đoán ——

Đợi tu vi đạt đến Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn tình trạng thời gian, sẽ rời đi Quảng Lăng thành.

Như thế, chính là liền rời đi sau đó đụng phải một chút khó giải quyết sự tình, cũng có ứng đối chi lực.

Nhưng tình huống bây giờ không giống nhau.

Quảng Lăng thành cuối cùng nhưng một cái xa xôi thành trì, vốn có tu hành tài nguyên vô cùng thiếu thốn.

Muốn tiếp tục tu luyện xuống dưới, nhất định phải cân nhắc tiến về trước càng dồi dào địa phương.

Ví dụ như Vân Hà Quận thành.

Bằng không, chính là không bột đố gột nên hồ cục diện.

"Ly khai sự tình không nhanh, bất kể như thế nào, cũng muốn rời đi tiền đi trước Vân Thương Sơn đi một lần."

Tô Dịch nhưng chưa quên, trên Quỷ Mẫu Lĩnh kia một đầu Lục Âm Tuyệt Thi, có Lục Âm thảo cùng Cực Dương hoa.

Cực có thể hoàn chôn dấu một đoạn Âm Sát Linh Mạch!

"A..., trong truyền thuyết, Quỷ Mẫu lĩnh từ xưa chính là Quỷ vật qua lại chi địa, đến lúc đó đến lúc đó có thể mang theo Khuynh Oản cùng đi đi một lần."

Tô Dịch nhớ tới Dưỡng Hồn hồ lô trung Khuynh Oản, lông mày không khỏi khẽ nhướng mày.

Nha đầu kia linh cạnh sâu a!

Vô luận Âm Sát Linh Mạch, còn là Lục Âm thảo, bản thân tu vi hiện tại bây giờ còn không dùng được.

Nhưng đối với nàng bực này cấp thấp nhất âm hồn mà nói, đều là đại bổ chi vật!

Ba ngày sau.

Vạn chúng chú mục chính là "Long Môn yến hội" liền đem tại tối nay kéo ra màn che.

Tô Dịch đạp trên, giống nhau lúc trước giống như đi tới ngoài thành Đại Thương Giang tới bờ, triều một mảnh kia Tang rừng cây bước đi.

Đối với hắn mà nói, hôm nay cùng trước đây cũng không nhiều ít bất đồng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 49: Thịnh Yến Đêm Ánh Đèn Như Vẽ

Rừng dâu địa phương.

Tô Dịch không nóng không vội, tâm thần trong suốt, đem Tùng Hạc Đoán Thể thuật diễn dịch một lần lại một khắp.

Tu hành.

Cho tới bây giờ cần an tại kham khổ, trầm xuống tâm đến tích lũy.

Đại nghị lực giả nhưng kiên trì bền bỉ.

Đại khí phách giả nhưng dũng mãnh tinh tiến.

Cả hai, là thiên hạ công nhận tu hành tới muốn.

Ngay cả là kinh diễm Chư Thiên có một không hai yêu nghiệt, nếu không kiên trì bền bỉ khắc khổ tu luyện, cũng không thành được khí hậu.

Cho đến hành công hoàn tất, Tô Dịch chiết thân phản hồi.

Làm đi tới ngoài cửa thành thời gian, chỉ thấy Đại Thương Giang cái kia trăm trượng rộng trên mặt sông, một mảnh dài hẹp vừa thô vừa to màu đen xiềng xích ngang dọc ở trên, một mực lan ra đến bờ bên kia.

Xiềng xích phía trên, phủ lên dày đặc phiến đá, phảng phất giống như một cái rộng rãi vô cùng trăm trượng cầu đá, quán thông Đại Thương Giang hai bờ sông.

Đây là "Long Môn cầu" .

Mà tại Đại Thương Giang vùng đất trung ương, đứng thẳng một tòa cự đại võ đài, chừng cao ba trượng, mười trượng phạm vi, toàn thân lại từ màu đen tinh thiết chế tạo.

Đêm nay Long Môn yến hội, liền đem tại võ đài phụ cận trình diễn.

Cái này tòa lôi đài, cũng bị gọi "Long Môn Lôi", lấy cá chép vượt long môn chi ý.

Lúc này thời điểm, sớm thật nhiều mọi người hành tẩu tại lớn trên sông, hối hả, tiếng động lớn rầm rĩ vô cùng.

Không thiếu một chút xem náo nhiệt bình thường dân chúng.

Ban đêm thời điểm, vô luận là Quảng Lăng thành, rốt cuộc vẫn là bờ Lạc Vân thành, trừ phi cho mời thiếp, bằng không người bình thường căn bản vô pháp bước lên cái này Long Môn cầu.

"Tô Dịch."

Cách đó không xa, đột nhiên đi tới một đám người, cầm đầu đúng là Văn Thiểu Bắc.

Văn Thiểu Bắc hai tay ôm ở trước ngực, cười tủm tỉm nói: "Ngươi cái kia hồ bằng cẩu hữu đâu rồi, thế nào không thấy hắn và ngươi cùng một chỗ?"

Tô Dịch nhảy lên lông mày, cái này mới ý thức tới Văn Thiểu Bắc nói rất đúng Hoàng Kiền Tuấn.

"Ta đi ngươi bà ngoại đấy, ngươi mắng ai đó?"

Bỗng dưng, một đạo quát mắng vang lên.

Chỉ thấy một bên kia đám người chỗ, một đạo thân ảnh vọt tới, một phát bắt được Văn Thiểu Bắc vạt áo, đưa tay một cái tát liền hung hăng rút xuống dưới.

Đùng!

Giòn vang cái tát âm thanh, Văn Thiểu Bắc gương mặt lấy mắt thường nhưng bái kiến tốc độ sưng đứng lên, khóe môi trôi máu, toàn bộ người đều bị một tát này rút bối rối.

"Hoàng. . . Hoàng thiếu gia! ?"

Văn Thiểu Bắc há hốc mồm.

Hắn vừa rồi rõ ràng liền không thấy được Hoàng Kiền Tuấn thân ảnh, mới dám ngay trước Tô Dịch trước mặt chê cười lên tiếng.

Cái nào từng muốn, vừa dứt lời, Hoàng Kiền Tuấn cái này thiếu niên hư hỏng liền bạo lao đến!

Văn Thiểu Bắc phía sau những thứ kia Văn gia đệ tử cũng đều vẻ mặt kinh ngạc, có chút sợ.

Hoàng Kiền Tuấn cười gằn nói: "Tiểu tử ngươi thật đúng là không nhớ lâu, nếu như như vậy, ta trước hết cắt ngang ngươi một cái chân chó!"

Hắn liền muốn động thủ.

"Dừng tay!"

Mãnh liệt, một đạo hừ lạnh vang lên, chẳng biết lúc nào xuất hiện Văn Giác Nguyên, đã hấp tấp đi tới, tuấn tú trên gương mặt đều là lãnh ý.

Đùng!

Nhưng Hoàng Kiền Tuấn còn là một cái tát tát tại Văn Thiểu Bắc trên mặt, đánh cho người sau miệng mũi phun máu, trên mặt tượng nở hoa giống nhau, nước mắt nước mũi giàn giụa.

"Ngươi. . ."

Văn Giác Nguyên trong con ngươi lãnh mang lóe lên, rõ ràng bị chọc giận.

Nhưng chợt, hắn thân thể cứng đờ, phát giác được xa xa có một đạo ánh mắt lạnh như băng xem đến.

Hắn giơ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy xa xa trong đám người, một bộ áo bào tím, khí độ uy nghiêm Hoàng thị tộc trưởng Hoàng Vân Trùng, chính mặt không thay đổi nhìn về phía nơi đây.

Điều này làm cho Văn Giác Nguyên lập tức tỉnh táo lại.

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, dằn xuống tức giận trong lòng, lạnh lùng nói: "Hoàng Kiền Tuấn, còn nhớ rõ ta cái ngày kia nói lời sao, có loại ngay tại tối nay Long Môn trên yến hội, ta và ngươi tầm đó luận bàn một chút?"

Hoàng Kiền Tuấn không cần nghĩ ngợi nói: "Có gì không thể?"

Dứt lời, hắn bả Văn Thiểu Bắc ném ra bên ngoài, phủi tay, cười hì hì nói: "Văn Giác Nguyên, ta nhưng chờ đợi hôm nay đã lâu rồi!"

Hắn ánh mắt thô bạo tới trung khí mãnh liệt, ý chí chiến đấu như đốt.

Như vậy Hoàng Kiền Tuấn, nhường Văn Giác Nguyên một trận ngoài ý muốn, cảm thấy có chút lạ lẫm, lông mày cũng không khỏi nhăn lại đến.

Nửa ngày, hắn mới lãnh đạm nói: "Vậy đêm nay cách nhìn, chúng ta đi!"

Văn Giác Nguyên phẩy tay áo bỏ đi.

Văn Thiểu Bắc đám người đều vẻ mặt tràn đầy xấu hổ và giận dữ, hấp tấp đuổi kịp.

"Cái gì!"

Hoàng Kiền Tuấn hứ một mực, ở trước mặt đối với Tô Dịch thời gian, đã vẻ mặt tươi cười, đạo "Tô ca, tên kia không có trung khí đến người đi?"

Tô Dịch lắc đầu nói: "Ngươi còn là suy nghĩ một chút đêm nay thế nào đối mặt Văn Giác Nguyên đi, ta đi đầu một bước."

Hắn đều không nghĩ tới, khoảng chừng thử đứng im lặng hồi lâu chừng một lát, liền sẽ đụng phải như vậy một cái tiểu sự việc xen giữa.

Rất nhanh, Tô Dịch thân ảnh biến mất bên trong cửa thành.

"Thế nào, Tô công tử sẽ hay không tham gia yến hội tối nay?"

Hoàng Vân Trùng từ đằng xa đi tới.

Hắn vốn định đi theo Tô Dịch chào hỏi, nhưng bái kiến đối phương trực tiếp đi vào cửa thành, liền rất thức thời đất không có đi quấy rầy.

"Ta vài ngày trước hỏi qua rồi, Tô ca nhưng chướng mắt yến hội tối nay."

Hoàng Kiền Tuấn lắc đầu.

Hoàng Vân Trùng cũng không khỏi có chút thất lạc, chậc lưỡi nói: "Ta trước còn muốn lấy làm Tô công tử an bài một cái bữa tiệc khách quý ngồi

một chút đây."

Chợt, thần sắc hắn một nghiêm túc, nói: "Hài nhi, như tối nay gặp được Văn Giác Nguyên, nhớ lấy không thể quát tháo đấu tàn nhẫn, một khi thất bại, chủ động nhận thua cũng không mất mặt."

Hoàng Kiền Tuấn ừ một tiếng, nói: "Phụ thân, ta không sợ thành bại."

Hoàng Vân Trùng thở dài: "Theo ta được biết, cái kia Lý gia Lý Mặc Vân sẽ không tham gia lần này Long Môn yến hội, bực này dưới tình huống, toàn bộ trong Quảng Lăng thành, tính đi tính lại, cũng chỉ có Văn Giác Nguyên có thật lớn hy vọng đoạt được Long Môn thi đấu đệ nhất danh."

"Ngươi mặc dù không phải là đối thủ của hắn, cũng không cần nhụt chí, có Tô công tử làm cho truyền thụ cho diệu pháp, về sau sự thành tựu của ngươi, đã định trước tại Văn Giác Nguyên phía trên!"

Nói xong lời cuối cùng, Hoàng Vân Trùng tâm tình lại thay đổi tốt hơn, đuôi lông mày khóe mắt đều là tiếu ý.

Hoàng Kiền Tuấn nhẹ gật đầu.

Phản hồi Hạnh Hoàng Tiểu Cư, Tô Dịch lại bắt đầu diễn luyện lên kiếm pháp.

Mặc dù có kiếp trước lịch duyệt cùng ký ức, hắn cũng sẽ không tại tu luyện trên có chút lười biếng.

Bằng không, nói gì tại kiếp này vượt qua kiếp trước kiếm đạo thành tựu?

Cho đến hoàng hôn hàng lâm, Tô Dịch lúc này mới thản nhiên một người đã đi ra đình viện.

"Cô gia cũng ý định tiến về trước Long Môn yến hội?"

Quản sự Hồ Thuyên cười hỏi.

"Không sai."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

"Vậy thì thật là tốt, chúng ta có thể đồng hành, ta đã thuê một chiếc thuyền, đợi tí nữa lại đi chuẩn bị chút rượu cất cùng điểm tâm, tối nay liền có thể chèo thuyền du ngoạn mặt sông, phần thưởng vạn điểm đèn trên thuyền chài, xem Long Môn thi đấu, tuyệt không thể tả."

Hồ Thuyên cười ha hả đạo

Tô Dịch khẽ giật mình, "Thuê thuyền?"

Hồ Thuyên giải thích nói: "Không đến thiếp mời, đêm nay không thể bước vào Long Môn cầu, muốn quan sát Long Môn thi đấu, dĩ nhiên là được chèo thuyền du ngoạn trên mặt sông, xa xa ngắm nhìn."

Tô Dịch theo trong tay áo xuất ra một cái thiếp vàng thiếp mời, nói: "Có phải là ... hay không loại ma lực này thiếp mời?"

Hồ Thuyên đôi mắt bỗng nhiên sáng ngời, hai đầu lông mày cũng mang theo kinh hãi, "Cô gia, đây chính là khách quý dán, tôn quý nhất cái loại này, nhưng nhập bữa tiệc khách quý vị, cùng thành chủ cùng một chỗ sánh vai mà ngồi!"

Tô Dịch ồ một tiếng, thu hồi thiếp mời, nói: "Bằng vào thử dán, có thể hay không dẫn người tiến về trước?"

"Tự Nhiên có thể." Hồ Thuyên không chút do dự đạo

"Cái kia ngươi theo ta cùng một chỗ là được."

Nói qua, Tô Dịch trực tiếp triều bước ra ngoài.

Hồ Thuyên ngơ ngác một chút, cái này mới phản ứng tới, vội vàng đi theo, trong lòng tràn đầy kinh hỉ, hắn thật không nghĩ đến, tối nay có cơ hội có thể đi…đó Long Môn trên cầu nhìn một cái!

Khoảng cách Hạnh Hoàng Y Quán cách đó không xa một cái quán rượu tầng hai.

Một gã sắc bén dũng mãnh nam tử thấp giọng nói: "Thiếu gia, cái kia Tô Dịch đã đi ra Hạnh Hoàng Y Quán, xem kia phía tựa hồ ý định đi tham gia Long Môn yến hội."

"Hắn một cái tu vi mất hết phế vật này, lại vẫn có tâm tư tiếp cận bực này náo nhiệt."

Lý Mặc Vân khẽ cau mày.

Những ngày này, ngay cả Lý gia rất nhiều người đều cho là, hắn từ lâu lên đường tiến về trước Vân Hà quận, không có ý định tham gia Long Môn yến hội.

Kì thực, hắn một mực lưu lại trong thành, trong âm thầm chuẩn bị lấy tiêu diệt Tô Dịch sự tình.

Đối với Lý Mặc Vân mà nói, giết chết Tô Dịch dễ như trở bàn tay, căn bản không đáng để trong lòng.

Chân chính nhường hắn tại ý đấy, là giết chết Tô Dịch về sau, nên như thế nào không để lại chút nào manh mối.

Ngày nay Vãn, trong thành những đại nhân kia vật cơ hồ đều tiền hướng ngoài thành tham gia Long Môn yến hội, đây không thể nghi ngờ là một cái giết chết Tô Dịch tuyệt hảo cơ hội.

Cũng đủ làm đến thần không biết quỷ không hay!

"Vậy thì chờ hắn trở về."

Lý Mặc Vân ánh mắt lạnh nhạt, đạo "Ngươi phái người tiên lẻn vào Hạnh Hoàng Y Quán phía sau, đợi mệnh lệnh của ta làm việc."

"Vâng!"

Dưới tay lĩnh mệnh hấp tấp mà đi.

"Linh Chiêu, đợi giải quyết xong Tô Dịch phế vật này, ta liền đi Thiên Nguyên học cung tìm ngươi, đến lúc đó, ngươi cũng không cần lại bởi vì này một cái cọc bất hạnh hôn sự mà phiền não rồi. . ."

Lý Mặc Vân uống một chén rượu, trong lòng thì thào.

. . .

Ngoài thành.

Hoàng hôn thâm trầm, cảnh ban đêm như một tầng mực nước, dần dần bao phủ vòm trời.

Trùng trùng điệp điệp Đại Thương Giang lên, thuyền thuyền đông đúc, chi chít, vây quanh Đại Thương Giang Long Môn cầu khuếch tán mà ra

Mỗi một chiếc thuyền đều chống lên ánh đèn, đứng đầy thân ảnh.

Xa xa vừa nhìn, trăm tàu tranh giành cõng, Thiên Phàm trôi nổi, rất nhiều ánh đèn vung vãi trên mặt sông, thẳng giống như bầu trời Ngân Hà rơi xuống thế gian, sáng chói như vẽ.

Gió đêm phơ phất, rất nhiều ánh đèn tùy theo lung lay, phản chiếu tại mặt sông ở bên trong, trong lúc nhất thời, quang ảnh giao thoa, hỏa diễm như đầy sao lập loè xua tan đêm tối, ánh được cảnh ban đêm một mảnh sáng lạn.

Một màn kia màn, nhường vừa đi ra cửa thành Tô Dịch đều ngơ ngác một chút, khen: "Tuy là bầu trời cảnh đẹp, cũng không chống đỡ này nhân gian khói lửa trung khí, xác thực có thể cung cấp đánh giá."

Hồ Thuyên từ lâu rung động liên tục, nói: "Trước kia thời điểm, ta cũng đã gặp mấy lần hình ảnh như vậy, nhưng mỗi một lần nhìn thấy, đều bị chấn động đến, cái này là Long Môn yến hội, là Quảng Lăng thành mỗi năm một lần đáng giá nhất chờ mong việc trọng đại!"

Hoàn toàn chính xác rất náo nhiệt.

Dân chúng trong thành cơ hồ là mang theo nhà mang cửa mà ra, chật ních bờ sông ven bờ, hối hả, náo nhiệt vô cùng.

Bọn hắn xem chính là ánh đèn, là cảnh vật.

Dù sao khoảng cách quá xa, bọn hắn chính là muốn nhìn Long Môn thi đấu cũng nhìn không tới.

Mà có tiền có thế hạng người, từ lâu thuê đội thuyền, đi tới trên mặt sông ngắm nhìn, một bên uống rượu, một bên bình luận, không cũng nhanh quá thay.

Bờ sông Long Môn đầu cầu, đóng giữ lấy một đám tinh nhuệ hung hãn Phủ Thành chủ cấm vệ.

Chỉ có cầm trong tay thiếp mời giả, mới có thể du ngoạn Long Môn cầu, tiến vào yến hội sân nhà địa phương.

Làm Tô Dịch đến, đang định xuất ra thiếp mời, một gã cấm vệ đã chủ động tiến lên, mặt mày hớn hở nhiệt tình nói: "Tô công tử, thành chủ đại nhân từ lâu dặn dò, hôm nay ngài là nhất đẳng khách quý, mau mau cho mời!"

Bên cạnh Hồ Thuyên không khỏi ngơ ngẩn, cô gia khi nào đã có bực này siêu nhiên địa vị, có thể nhường thành chủ đại nhân coi trọng như thế?

Đến nỗi, tham gia yến hội thời gian, cả thiếp mời đều không cần!

"Đa tạ rồi."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, hắn cũng là không ngoài ý.

Nhưng vào lúc này, một đạo kinh ngạc thanh âm vang lên:

"Tô sư huynh, ngươi sẽ không phải cũng cũng muốn tham gia yến hội đi?"

Tô Dịch nghiêng đầu sang chỗ khác.

Chỉ thấy Nam Ảnh đứng ở cách đó không xa, một trương xinh đẹp trên mặt tràn ngập ngoài ý muốn, giống như không nghĩ tới, lại ở chỗ này nhìn thấy Tô Dịch.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 50: Lưu Lại Không Còn Tọa Chỉ Chờ Quân Đến

Tối nay Nam Ảnh, trang dung bên ngoài tinh xảo đẹp mỹ lệ.

Một bộ bạch y như tuyết, váy tay áo nhẹ nhàng dắt, phát họa uyển chuyển thướt tha tư thái.

Nàng búi tóc Cao kéo, lộ ra tiêm tú trắng như tuyết ngỗng cái cổ, đôi mắt đẹp như nước, cặp môi đỏ mọng sung mãn.

Thanh tú động lòng người đứng ở đó, sáng chói ánh đèn đều giống như có vẻ ảm đạm, hấp dẫn phụ cận không biết nhiều ít ánh mắt chú ý, một chút nam tử càng lộ ra vẻ si mê.

Nhìn Tô Dịch, Nam Ảnh khẽ cắn cặp môi đỏ mọng, ánh mắt nổi lên như khói giống nhau U sắc mặt, nói: "Ta còn tưởng rằng đã không có tu vi, Tô sư huynh sẽ không tiếp cận những thứ này náo nhiệt đâu rồi, ngươi cũng đừng suy nghĩ nhiều, ta tuyệt không có châm chọc ý."

Tô Dịch thần sắc bất động, ngoảnh mặt làm ngơ, đều lười để ý đến hội nữ nhân này.

Ở kiếp trước, hắn liền cuối cùng phiền chán loại trong ngoài bất nhất này tiện nhân.

"Tô Dịch, đã lâu không gặp."

Đột nhiên, xa xa đám người một trận bạo động, một đoàn người hướng bên này đi tới, đều áo mũ chỉnh tề, khí độ uy nghiêm, là sống thượng vị đại nhân vật.

Nói chuyện chính là cầm đầu một gã lão giả, râu tóc xám trắng, tinh thần quắc thước, ánh mắt đóng mở lúc giữa, như có Lãnh dòng điện tháo chạy trong đó, cực kỳ khiếp người.

Nhưng, khi ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch thời gian, thần sắc hắn lúc giữa lại mang theo một tia sầu não.

"Chu sư thúc."

Tô Dịch chắp tay.

Người này đúng là "Thanh Phong kiếm lão" Chu Hoài Thu, Thanh Hà kiếm trong phủ cửa xếp hạng thứ tư trưởng lão.

Năm đó Tô Dịch còn là Thanh Hà kiếm phủ đệ tử ngoại môn thời gian, hắn liền đối với Tô Dịch có chút thưởng thức cùng coi trọng, cho Tô Dịch không ít chăm sóc.

Cùng, Tô Dịch chú ý tới, tại Chu Hoài Thu bên người cùng theo có Nghê Hạo, Lý thị tộc trưởng Lý Thiên Hàn đợi Lý gia các đại nhân vật.

Chu Hoài Thu than nhẹ một tiếng, nói: "Ta đã nghe nói ngươi đang ở đây Quảng Lăng thành một ít chuyện, bất kể thế nào nói, ngươi ngàn vạn chớ để như vậy tinh thần sa sút chán chường, qua hảo sinh sống trọng yếu nhất."

Tô Dịch ánh mắt khác thường, nhẹ gật đầu.

Chu Hoài Thu do dự một chút, còn là thấp giọng nhắc nhở: "Tô Dịch, đừng trách sư thúc nói chuyện khó nghe, ta đề nghị, ngươi tốt nhất mau chóng theo Văn Linh Chiêu bên người ly khai."

"Nàng đã là 'Tông sư đệ tử " ngươi nên hiểu rõ cái thân phận này sức nặng, mà ngươi. . . Đã định trước là không thể nào cùng nàng cùng một chỗ đấy."

Dứt lời, Chu Hoài Thu giống như lo lắng đả kích đến Tô Dịch, thân thủ vỗ vỗ bả vai Tô Dịch, lấy bày ra an ủi.

"Tô sư huynh, sư thúc là vì muốn tốt cho ngươi, ngươi cũng đừng suy nghĩ nhiều."

Một bên Nam Ảnh cũng ôn nhu nói, "Mọi người chúng ta đều hiểu rõ, lấy ngươi hôm nay địa vị, như còn lấy vợ chồng danh nghĩa cùng Văn Linh Chiêu bực này tông sư đệ tử cùng một chỗ, nhất định là họa không phải phúc."

Lời tuy nói như vậy, nàng ánh mắt ở chỗ sâu trong có một tia nhìn có chút hả hê vẻ hiện lên.

Tô Dịch không nhìn thẳng Nam Ảnh, đối với Chu Hoài Thu nói: "Chu sư thúc có chỗ không biết, ta sớm có muốn giải trừ cái hôn sự này tâm tư."

Chu Hoài Thu vui mừng nói: "Ngươi có thử ý tưởng, ta liền yên tâm không ít."

Nam Ảnh khóe môi nổi lên một tia đùa cợt độ cong, đây là năm đó ngông nghênh boong boong ngoại môn kiếm đầu?

Xem đến một năm nay người ở rể sinh hoạt, từ lâu mài nhỏ hắn ngông nghênh, không thể không hướng thực tế cúi đầu!

Nghê Hạo một mực thờ ơ lạnh nhạt, chưa hề để ý tới.

Võ giả cùng người bình thường tầm đó, vốn là người của hai thế giới.

Thấy vậy, Tô Dịch lập tức biết rõ, bọn hắn nghĩ lầm rồi.

Hắn sở dĩ ý định giải trừ hôn sự, chẳng qua là không muốn mơ hồ trên đầu thì mang theo một vòng màu xanh lá mà thôi!

Đâu có thể nào sẽ để ý một cái "Tông sư đệ tử" mà đưa tới phiền toái?

Lắc đầu, Tô Dịch cũng lười giải thích cái gì.

"Chu huynh, tiệc tối đem bắt đầu, chúng ta là không phải là nên vào bàn rồi hả?"

Một mực chưa hề nói chuyện Lý Thiên Hàn đột nhiên cười mở miệng.

Chu Hoài Thu nhẹ gật đầu, đối với Tô Dịch đạo "Ngươi bị ngăn cản tại nơi đây, là vì không đến thiếp mời sao? Cái kia liền theo chúng ta cùng một chỗ vào đi thôi."

Nói qua, hắn đã cất bước hướng phía trước bước đi.

Những người khác đều nhao nhao đuổi kịp.

Đóng tại phụ cận cấm vệ đều tránh ra con đường, không dám ngăn trở.

Hồ Thuyên nhịn không được thấp giọng nói: "Cô gia, bọn họ là không là hiểu lầm rồi, ngươi rõ ràng cho mời thiếp đấy, còn là khách quý thiếp mời, cả Phó Sơn đại nhân đều cố ý dặn dò qua. . ."

"Để ý tới những thứ này làm chi, chúng ta đi nhanh đi."

Tô Dịch cười cắt ngang, chắp tay tại cõng, triều Long Môn trên cầu bước đi.

Hồ Thuyên vội vàng đuổi theo.

Hắn một cái tiểu tiểu quản sự, nhưng căn bản không có thiếp mời, nhất định phải theo sát bên người Tô Dịch.

Cảnh ban đêm dần dần sâu.

Long Môn cầu chỗ giữa, nằm ở Đại Thương Giang lòng sông trên không.

Cao ba trượng, mười trượng phạm vi võ đài bốn phía, từ lâu bày biện cái bàn, rào rạt ngọn lửa bả nơi đây chiếu lên một mảnh tươi sáng.

Làm Long Môn thi đấu bắt đầu, nơi đây, liền đem trở thành vạn chúng chú mục chính là hạch tâm khu vực!

Lúc này võ đài bốn phía trên bàn tiệc, đã ngồi rất nhiều đến từ Quảng Lăng thành cùng Lạc Vân thành các đại nhân vật.

Quảng Lăng thành bên này, có thành chủ Phó Sơn, Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ, Hoàng thị tộc trưởng Hoàng Vân Trùng đợi đại nhân vật.

Văn gia bên này, bởi vì tộc trưởng Văn Trường Kính từ lúc rất nhiều ngày trước liền tiến về trước Thiên Nguyên học cung thăm người thân, cho nên dự họp chính là chủ mạch Nhị trưởng lão Văn Trường Thanh.

Lạc Vân thành bên kia, dự họp có thành chủ Lợi Kiếm Vũ, đệ nhất tông tộc Mặc thị tộc trưởng Mặc Hạo vân... vân Lạc Vân thành đại nhân vật.

Làm Chu Hoài Thu một đoàn người đến, ở đây đến từ hai thành trì các đại nhân vật nhao nhao đứng dậy, cười bắt chuyện.

Một màn này cũng đưa tới khu vực phụ cận oanh động.

"Mau nhìn, đó chính là 'Thanh Phong kiếm lão' Chu Hoài Thu, Thanh Hà kiếm phủ nổi tiếng đại nhân vật!"

"Lần này Long Môn thi đấu lên, nhà ai đệ tử biểu hiện xuất sắc, người nào tiếp theo sẽ bị Chu hoài Thu đại nhân nhìn trúng, trực tiếp tuyển chọn làm Thanh Hà kiếm phủ đệ tử!"

"Nàng kia là ai, dung nhan lại xuất sắc như thế?"

"Đây chính là Thanh Hà kiếm phủ nội môn đệ tử, danh gọi Nam Ảnh, tựa tiên tử nhân vật, tại Vân Hà Quận thành cũng là thanh danh truyền xa tuyệt sắc giai nhân!"

"Lúc nào, ta nếu có thể có tư cách tham dự đến trong yến hội, chết cũng đủ. . ."

. . . Phụ cận trên mặt sông, buồm hình ảnh từng điểm, ánh đèn sáng chói, những người trên thuyền đều rất hưng phấn, sắc mặt đều là hướng tới cùng ước mơ.

Đây là một cuộc đại nhân vật thịnh yến, là người phong lưu cạnh tranh theo đuổi phong lưu chi địa.

Đối với hai đại thành trì mọi người mà nói, nếu có thể tham dự trong đó, đã có thể nói là lớn lao vinh hạnh!

Ở nơi này sôi trào giống nhau náo nhiệt trong tiếng nghị luận, Chu Hoài Thu, Lý Thiên Hàn, Nam Ảnh, Nghê Hạo đám người đã lần lượt nhập tọa.

Lý Thiên Hàn giống như phát hiện cái gì, nói: "Ta xem mọi người không sai biệt lắm tới đông đủ, Phó huynh bên người lại trống không một vị trí,

đây là vì ai chuẩn bị?"

Đang ngồi đại nhân vật nghe vậy, đều nhao nhao nhìn sang, lộ ra vẻ tò mò.

Thành chủ Phó Sơn là Long Môn yến hội chủ nhà, kia vị trí tự nhiên là trung ương nhất địa phương, cũng khoảng cách Long Môn Lôi đài gần nhất, tầm mắt tuyệt hảo.

Nhưng ở bên cạnh hắn, lại trống không một trương chỗ ngồi.

Phó Sơn hặc hặc cười nói: "Đây là làm một vị khách quý chuẩn bị, về phần đến tột cùng là người nào, thứ cho trói mỗ tiên bán cái chỗ hấp dẫn."

Mọi người không khỏi kinh ngạc, tại nội tâm phỏng đoán không thôi.

Khách quý?

Lại vị khách quý nào rồi hả?

Chẳng lẽ còn có thể so sánh Chu Hoài Thu thân phận cao hơn?

Hoàng Vân Trùng cùng Nhiếp Bắc Hổ liếc nhau, mơ hồ đoán được rồi, nỗi lòng đều một trận bốc lên.

Cái này nhìn như là Phó Sơn đại nhân bên người một vị trí, nhưng đại biểu cho ý nghĩa nhưng hoàn toàn khác nhau!

Bất quá, Phó Sơn không muốn bóc trần, bọn hắn cũng rất thức thời đất không đến lên tiếng.

Cùng lúc đó.

Tại Yến Hội Tràng đất khu vực phụ cận, cũng hội tụ lấy rất nhiều thân ảnh.

Phần lớn là tất cả Đại tông tộc một đời tuổi trẻ đệ tử.

Bọn hắn còn chưa đủ tư cách dự thính tại trên yến hội, chỉ có thể ở khu vực phụ cận ngắm nhìn.

"Ồ, Tô Dịch, ngươi thế nào lăn lộn vào được?"

Làm Tô Dịch cùng Hồ Thuyên xuất hiện, rất nhanh đã bị nhận ra.

Nói chuyện thình lình đúng là Văn Thiểu Bắc!

Hắn vẻ mặt kinh ngạc, giống như không thể tin được Tô Dịch còn có thể tham dự tiến đến.

Hắn phụ cận những thứ kia Văn gia đệ tử cũng đều một trận ngoài ý muốn.

Tô Dịch lườm Văn Thiểu Bắc một cái, cũng không khỏi có chút bội phục, gia hỏa này thật đúng là trời sinh cần ăn đòn.

Ban ngày thời điểm, vừa mới bị Hoàng Kiền Tuấn hung hăng rút hai bàn tay, trên gương mặt ứ sưng cũng còn không có triệt để mất đi, hiện tại liền lại nhảy đáp đứng lên.

"Hắn chính là Tô Dịch? Ài, một tên phế nhân lại đã thành tông sư đệ tử trượng phu, quả thực không có thiên lý."

Khu vực phụ cận cái khác tông tộc đệ tử xì xào bàn tán, đối với Tô Dịch chỉ trỏ.

Tô Dịch không để ý đến những thứ này, ánh mắt lạnh nhạt, thưởng thức dưới bóng đêm cảnh đẹp.

Từ nơi này phóng nhãn trông về phía xa, Đại Thương Giang lên, phủ kín một chút điểm ngôi sao giống nhau ánh đèn, theo nước chảy lao nhanh, quang ảnh di động, rất là xinh đẹp.

Mà nhìn thấy Tô Dịch không lên tiếng, Văn Thiểu Bắc Lãnh hừ một tiếng, dịch chuyển khỏi ánh mắt.

Ngày hôm nay là Long Môn yến hội, trong tràng đại nhân vật rất nhiều, ai cũng không dám xằng bậy.

Đông! Đông! Đông!

Một trận nổi trống tiếng tại cảnh ban đêm trong ngọn lửa vang lên, bao la mờ mịt hùng hậu, xa xa khuếch tán ra

Đại Thương Giang hai bờ sông đám người bên trên đều kích động lên, tiếng trống vừa vang lên, liền có nghĩa là Long Môn thi đấu muốn bắt đầu!

Yến hội sân nhà, nói chuyện với nhau thời gian đều dừng lại, tất cả ánh mắt đều nhìn về Long Môn Lôi đài.

Chỉ thấy Quảng Lăng thành chủ Phó Sơn, Lạc Vân thành chủ Lợi Kiếm Vũ hai người, đều leo lên võ đài, cũng đã trở thành vạn chúng chú mục chính là hai tiêu điểm.

Tô Dịch cũng nhìn sang.

Lợi Kiếm Vũ một thân bạc văn áo mãng bào, thân ảnh cao lớn, mặc dù đã tuổi già, nhưng uy thế lại cực kỳ bức nhân.

Theo tiếng trống dừng lại, Lợi Kiếm Vũ ánh mắt liếc nhìn bốn phía, trầm giọng mở miệng:

"Ngày hôm nay Long Môn thi đấu, bất đồng trước kia, ta cùng Phó Sơn đại nhân đã thương nghị qua, lần này cái nào thành trì người trẻ tuổi đoạt được đệ nhất danh, Linh Trúc Đảo liền về cái nào tòa thành trì khống chế, kỳ hạn là mười năm!"

Lập tức, trong tràng xôn xao nổi lên bốn phía, mọi người đều giật mình không thôi.

Hiển nhiên, bọn hắn trước căn bản cũng không biết rõ cái này cái đại tin tức, bị kinh sợ đến.

Cho đến xôn xao tiếng biến yếu, Lợi Kiếm Vũ lúc này mới cười nói: "Vừa đúng, lần này có Thanh Hà kiếm phủ Chu Hoài Thu trưởng lão giá lâm, nhưng cho là chúng ta làm chứng."

Bữa tiệc khách quý vị lên, Chu Hoài Thu đứng dậy lại cười nói: "Đây là Chu mỗ vinh hạnh."

"Ha ha ha, Chu huynh nhanh mời ngồi vào."

Lợi Kiếm Vũ phát ra cởi mở phóng khoáng cười to, ánh mắt nhìn về phía Phó Sơn, nói: "Phó Sơn đại nhân, ta nói như vậy không có vấn đề đi?"

"Không có vấn đề."

Phó Sơn mỉm cười mở miệng, lạnh nhạt ung dung.

"Tốt!"

Lợi Kiếm Vũ vung tay lên, "Nếu như thế, không cần trì hoãn nữa thời gian, hiện tại liền bắt đầu lần này Long Môn thi đấu!"

Nói qua, hắn và Phó Sơn riêng phần mình lui ra, đem võ đài nhường đi ra.

Cơ hồ là cùng một thời gian, Lạc Vân thành bên kia, một đạo thân ảnh đã lướt đi, Trùng lên lôi đài.

"Trong Quảng Lăng thành, ai muốn tại trận đầu này cùng ta một trận chiến?"

Đây là người Ngân Bào thanh niên, eo khoá mang vỏ kiếm trường đao, ngọc thụ lâm phong, phong thái chiếu người.

Vừa vừa ra trận, liền hấp dẫn ở đây tất cả ánh mắt.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 51: Mọi Người Đang Xem Cuộc Chiến Sự Tình Ta Độc Phần Thưởng Đèn Trên Thuyền Chài

Lạc Vân thành, Bành thiên thu!

Trong tràng một trận bạo động, nhận ra cái kia cái thứ nhất trèo lên lên lôi đài nam tử, chính là Lạc Vân thành một đời tuổi trẻ một vị tuấn kiệt, Bàn Huyết Cảnh luyện gân cấp độ tu vi.

Rất nhanh, Quảng Lăng thành bên này liền đi ra một cái tên là Ngô Trạng thiếu niên mặc áo đen, leo lên võ đài.

Cả hai một chút hàn huyên, liền trực tiếp động thủ, trình diễn một cuộc kịch liệt đấu võ.

Thỉnh thoảng đấy, bên ngoài tràng hội bộc phát một trận tiếng hô.

Trong tràng bầu không khí, như vậy trở nên nhiệt liệt đứng lên.

Trên bàn tiệc những đại nhân kia vật đám cùng nhau nói chuyện, tùy ý bình phẩm, tương đối phải bình tĩnh rất nhiều.

Ai cũng biết, cái này vẻn vẹn nhưng bắt đầu.

Lập trong đám người Tô Dịch vẻn vẹn chỉ nhìn một lát, liền âm thầm lắc đầu.

Đối với hắn mà nói, luận bàn luận võ như vậy, không khỏi quá nhàm chán, hoàn toàn không có gì đáng xem.

Ánh mắt của hắn dịch chuyển, nhìn về phía xa xa mặt sông.

Khách quan mà nói, dưới bóng đêm Đại Thương Giang, ngược lại xa hoa.

Ánh đèn lay động, Thiên Phàm trôi nổi, mỗi trên một con thuyền, đều có thân ảnh trông ngóng ngắm nhìn, hoặc châu đầu ghé tai nghị luận, hoặc nâng cốc ngôn hoan, hoặc lớn tiếng trợ uy hò hét. . .

Đến nỗi tại một chút thanh lâu trên mặt thuyền hoa, còn có đàn sáo tới thanh âm truyền ra, có uyển chuyển ca cơ nhảy múa trợ hứng.

Mà tại sông lớn hai bờ sông, bình thường dân chúng mặc dù nhìn không tới Long Môn thi đấu cảnh tượng, nhưng chỉ xa xa nghe, liền làm bọn hắn kích động không thôi.

Người nha, đơn giản là xem cái náo nhiệt.

Về phần nhà ai thắng thua, đầu có quan tâm nhân tài quan tâm.

Nhân thế mỗi người một vẻ, ở nơi này ngàn vạn ánh đèn quang ảnh trung từng cái hiện ra, rất là có ý tứ.

Tại đây giống như lẳng lặng thưởng thức đây hết thảy, Tô Dịch cũng tịnh không cảm thấy nhàm chán.

Trên lôi đài, một cuộc lại một cuộc luận võ trình diễn, người tham dự đều là đến từ hai tòa thành trì người trẻ tuổi, không cao hơn mười tám tuổi, tu vi đồng phục tại Bàn Huyết Cảnh cấp độ.

Tại khi luận võ, có riêng thắng thua.

Dựa theo quy củ, làm lại không người dám lên đài khiêu chiến thời gian, coi giữ đánh giả chính là lần này Long Môn thi đấu đệ nhất danh.

Đại khái là nửa khắc đồng hồ sau đó.

Nhiếp Bắc Hổ chi tử Niếp Đằng leo lên võ đài, như thế đưa tới Tô Dịch một tia hứng thú, đem con mắt nhìn đi tới.

Niếp Đằng oai hùng dũng mãnh phi thường, khí chất trầm ngưng, vốn là Tùng Vân kiếm phủ nhân vật phong vân, theo hắn xuất hiện, đưa tới không ít oanh động.

Cả một ít đại nhân vật đều đình chỉ nói chuyện với nhau, nhìn sang.

Niếp Đằng cũng là không phụ sự mong đợi của mọi người, triển lộ ra vượt xa bạn cùng lứa tuổi hùng hậu tu vi, khó có được chính là kinh nghiệm chiến đấu cũng cực kỳ cay độc phong phú.

Kế tiếp trong thời gian, ước chừng thắng liên tiếp mười ba cuộc!

Đây là Long Môn thi đấu bắt đầu đến nay, thành tích tốt nhất.

Bên ngoài tràng người đang xem cuộc chiến cũng bộc phát ra trước đó chưa từng có nhiệt tình, làm reo hò khen hay không thôi.

Dựa theo quy củ, chỉ cần Niếp Đằng lại thắng hai trận, liền có thể đi xuống lôi đài nghỉ ngơi, đợi lúc nào thể lực khôi phục, có thể trở lên đài tham chiến.

Nhưng tại thứ mười bốn cuộc thời gian, Niếp Đằng gặp kình địch, cuối cùng tiếc thất bại.

Không ít người làm tiếc hận, nhưng không ai đi cười nhạo.

Bởi vì có thể tại Long Môn thi đấu trung đạt được mười ba thắng liên tiếp tốt tích, tại một đời tuổi trẻ trung đã có thể nói cực kỳ chói mắt.

"Tâm tính không tệ, kinh nghiệm chiến đấu cũng có thể, rõ ràng từng trải qua tàn khốc chém giết ma luyện, đáng tiếc, chính là tu luyện công pháp cùng võ học có chút thô bỉ. . ."

Tô Dịch đem đây hết thảy xem tại đáy mắt, đối với Niếp Đằng tu hành chi tiết đã xong như thế tại tâm.

Ngay tại hắn suy nghĩ thời gian, Hoàng Kiền Tuấn không ngờ đi lên võ đài!

"Tiểu tử này thật có chút thiếu kiên nhẫn, tâm tính còn là khiếm khuyết ma luyện."

Tô Dịch nhíu mày.

Bất quá, khi thấy Hoàng Kiền Tuấn lấy dễ như trở bàn tay giống như thủ đoạn, đánh bại dễ dàng đối thủ thời gian, trong tràng nhưng lại nhấc lên lớn lao oanh động, bầu không khí sôi trào.

Bởi vì hắn làm cho đánh bại đối thủ, đúng là vừa rồi đánh bại Niếp Đằng người nọ!

Như thế đối lập, ngược lại làm nổi bật được Niếp Đằng thua kém đi một tí, viễn thua kém hơn Hoàng Kiền Tuấn rồi.

Mà làm cho người ta đám sợ hãi thán phục chính là, chẳng ai ngờ rằng, Hoàng Kiền Tuấn cái này quần áo lụa là thiếu niên hư hỏng, lại vẫn có mạnh mẽ như vậy vượt qua chiến lực, điều này làm cho một ít đại nhân vật đều biết vậy nên ngoài ý muốn, đổi mới nhận thức.

"Hoàng huynh, nhà của ngươi tiểu tử này không thể a!"

"Không nghĩ tới, quả thực không nghĩ tới, quả nhiên là Hổ phụ không khuyển tử."

. . . Phụ cận một ít đại nhân vật nhao nhao tán thưởng, Hoàng Vân Trùng đầy mặt ánh sáng màu đỏ, trong lòng cũng tự hào không thôi.

Hắn cái nào hội sẽ không biết, con mình trước đây thanh danh có bao nhiêu xấu?

Nhưng bây giờ, ai còn dám khinh thường tới?

"Cái này nhưng may mắn mà có Tô công tử dạy bảo có phương pháp."

Hoàng Vân Trùng âm thầm cảm khái, vừa nghĩ tới Tô Dịch, trong lòng của hắn liền ngăn không được đất sinh ra kính ngưỡng chi ý.

"Ta mà cảm thụ thế nào?"

Nhiếp Bắc Hổ nhìn trên lôi đài hăng hái Hoàng Kiền Tuấn, tại nhìn bên cạnh bị thua mà về Niếp Đằng, trong lòng vô cùng phức tạp.

Hắn làm sao không rõ ràng lắm, Hoàng Kiền Tuấn có thể có như vậy thoát thai hoán cốt biến hóa, hoàn toàn là bái Tô Dịch ban tặng?

Nếu như nhi tử nghe theo sắp xếp của mình, đi theo bên người Tô Dịch làm việc, tại tu luyện một đạo trên đạt được chỗ tốt, há có thể yếu hơn Hoàng Kiền Tuấn rồi hả?

Việt như vậy nghĩ, Nhiếp Bắc Hổ trong lòng việt không phải là tư vị.

"Phụ thân, ta tịnh không cảm thấy uể oải."

Niếp Đằng thần sắc bình tĩnh, tỉnh táo đạo "Một lần bị thua mà thôi, hoàn đả kích không đến ta, ngược lại là để cho ta từ nơi này thứ bị thua ở

bên trong, thấy được bản thân một chút chưa đủ, chỉ cần sửa lại, nhất định có thể tại võ đạo trên càng tiến một bước."

Nhiếp Bắc Hổ giật mình, trong lòng phức tạp tâm tình lập tức tiêu tán, vui mừng nói: "Thắng thắng không kiêu, bại không nản, ta mà có thử tâm trí, tất có thành dụng cụ ngày."

Mãnh liệt, trên lôi đài vang lên Hoàng Kiền Tuấn hét lớn:

"Văn Giác Nguyên, có dám hay không hiện tại lên đài một trận chiến!"

Theo những lời này truyền ra, đám người đứng ngoài xem náo nhiệt bầu không khí bỗng nhiên yên tĩnh, tất cả mọi người lộ ra thần sắc không dám tin.

Cả những đại nhân kia vật đám đều kinh sợ đến.

Văn Giác Nguyên!

Đây chính là muốn đi tranh thủ Long Môn thi đấu đệ nhất danh chói mắt nhân vật, bị Quảng Lăng thành tất cả mọi người nhất trí coi trọng.

Cả Lạc Vân thành những thứ kia một đời tuổi trẻ nhân vật, đều xem Văn Giác Nguyên làm số một đại địch!

Ai có thể nghĩ đến, Hoàng Kiền Tuấn hội vào lúc đó, chủ động đi khiêu chiến Văn Giác Nguyên?

Theo sát lấy, toàn trường xôn xao tiếng nổi lên bốn phía.

"Hoàng huynh, lúc nào, nhà của ngươi tiểu tử này gan phách trở nên lớn như vậy?"

Lý Thiên Hàn nhịn không được cười rộ lên, lời nói mang theo một tia cười nhạt.

"Đây mới là người thiếu niên nên có tâm huyết." Hoàng Vân Trùng chút nào không tức giận, thản nhiên mở miệng.

Thành chủ Phó Sơn cười mở miệng: "Tiểu tử này hoàn toàn chính xác huyết khí mười phần, gan phách hơn người, mặc dù đánh bại, cũng đáng được khen."

"Hoàn toàn chính xác không sai."

Chu Hoài Thu nhẹ gật đầu.

"Chư vị chớ khen tiểu tử này, hắn a chính là cái lăn lộn vui lòng."

Hoàng Vân Trùng cười khoát tay, Chu Hoài Thu cái kia rải rác bốn chữ đánh giá, làm trong lòng của hắn một trận khoan khoái dễ chịu.

Dù sao, đây là tới từ Thanh Hà kiếm trong phủ cửa trưởng lão nhận thức!

"A."

Lý Thiên Hàn Lãnh Tiếu không nói.

Về phần Văn Trường Thanh, từ đầu đến cuối đều có chút không tập trung.

Hắn vừa kinh lịch tang tử đau khổ, toàn bộ người tính tình đại biến, theo nhập tọa bắt đầu liền mặt âm trầm, không nói một lời, không ăn không uống.

"Cái này Hoàng Kiền Tuấn, quả thực là đắc ý liền càn rỡ!"

"Đợi tí nữa ta không phải xem hắn là như thế nào bị thua đấy."

Mà cách đó không xa, chứng kiến Hoàng Kiền Tuấn muốn khiêu chiến Văn Giác Nguyên, những thứ kia Văn gia đệ tử đều Lãnh cười rộ lên.

Nhất là Văn Thiểu Bắc, càng là mặt lộ vẻ hưng phấn, cắn răng nói, "Cái này quần áo lụa là bản thân tìm tai vạ, quái dị được người nào?"

Rất nhanh, tại vô số ánh mắt chú ý xuống, Văn Giác Nguyên đi lên võ đài.

Hắn bạch y thắng Tuyết, thân ảnh hiên ngang, eo khoá trường kiếm, vừa vừa xuất hiện, bên ngoài tràng liền vang lên một trận hoan hô, một chút tuổi trẻ thiếu nữ càng là phát ra phấn khởi thét lên.

Không thể không nói, Văn Giác Nguyên nhân khí cực cao, nhất cử nhất động, đều đã bị rất nhiều chú ý.

"Ngươi ngược lại không có cho ta xem khinh ngươi."

Trên lôi đài, Văn Giác Nguyên lạnh lùng mở miệng.

Hắn cũng không nghĩ tới, Hoàng Kiền Tuấn có can đảm chủ động khiêu chiến.

"Ít mẹ nó nói nhảm!"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Hoàng Kiền Tuấn đã ngang nhiên xuất kích.

Khí thế như hùng hồn núi lớn lướt ngang, bá đạo vô cùng.

Mà trong tay hắn, lại thi triển ra Hình Ý Lục Hợp Quyền, mỗi một quyền đánh ra, tay, khuỷu tay, eo, khố đều tùy theo mà động, thân thể giống

như ninh thành một sợi thừng, làm cho cái kia đợi quyền kình cũng tràn ngập bạo tạc nổ tung giống như uy mãnh khí thế.

Một hít một thở, động tĩnh kết hợp, thế như thần người đánh trống to, Kinh Thiên Động Địa!

"Ồ!"

Không ít đại nhân vật đồng tử híp lại, nhạy cảm phát giác được, Hoàng Kiền Tuấn thi triển quyền pháp không tầm thường, có một cỗ nhiếp nhân tâm tâm hồn thế.

"Cái này quần áo lụa là biến hóa sao lớn như vậy. . ."

Lý Thiên Hàn nhăn mày lại.

Mà khi Văn Giác Nguyên vừa ra tay, trước mặt mọi người lại là sáng ngời.

Chỉ thấy ——

Hắn thân ảnh bồng bềnh, vung ngón tay giữa, liền phá vỡ Hoàng Kiền Tuấn quyền kình, có vẻ thoải mái Tự Tại, thành thạo.

Hơn nữa tại kế tiếp trong chiến đấu, Văn Giác Nguyên từng bước tiến lên, chưởng phong như mưa to gió lớn, thế công dày đặc mạnh mẽ, phiêu dật trong có lấy một cỗ lăng lệ ác liệt khí thế.

Rất nhanh, Hoàng Kiền Tuấn liền trở nên bị động, chỉ có thể đau khổ chèo chống, chỉ có thể chờ đối thủ kiệt lực lộ ra kẽ hở, sẽ tìm đến cơ hội phản kích.

Bên ngoài tràng đã là kinh hô không ngừng, xôn xao nổi lên bốn phía.

Cuộc chiến đấu này, không thể nghi ngờ muốn càng đặc sắc, càng kịch liệt!

Vô luận là Hoàng Kiền Tuấn, còn là Văn Giác Nguyên, làm cho thể hiện ra võ đạo nội tình, nhường những đại nhân kia vật đều ghé mắt không thôi.

Văn Giác Nguyên cường đại, vốn mọi người ở đây trong dự liệu.

Duy nhất không có ngờ tới chính là, Hoàng Kiền Tuấn có thể đủ tại Văn Giác Nguyên thế công phía dưới chống đỡ dưới đến!

Cái này quá khiến người ngoài ý.

"Lấy cái này xu thế xuống dưới, Hoàng Kiền Tuấn phải thua."

Tô Dịch một mực ở đang xem cuộc chiến, khi thấy cái này, trong lòng đã có đáp án.

Hoàng Kiền Tuấn tiến bộ tuy lớn, thế nhưng là cùng Văn Giác Nguyên so với, cuối cùng là kém một tầng nữa, trong thời gian ngắn căn bản vô pháp đền bù.

Bất quá, về sau Hoàng Kiền Tuấn chỉ cần không lười biếng, đã định trước có thể vượt qua Văn Giác Nguyên.

Quả nhiên, rất nhanh thắng bại phân ra.

Hoàng Kiền Tuấn đánh bại!

Tuy rằng hắn một mực đau khổ chèo chống, hy vọng có thể bắt lấy một tia kẽ hở tiến hành phản kích, đáng tiếc, Văn Giác Nguyên căn bản không cho hắn cơ hội.

Vị này nhận hết chú mục chính là Văn gia một đời tuổi trẻ lĩnh quân nhân vật, thể hiện ra bạn cùng lứa tuổi trung vô cùng đáng sợ chiến lực, cuối cùng bằng vào một cái bổ treo chưởng, phá vỡ Hoàng Kiền Tuấn phòng thủ, vỗ vào kia trên lồng ngực.

Phanh!

Hoàng Kiền Tuấn lảo đảo ngã xuống đất, mong muốn giãy giụa đứng dậy, cũng đã đứng không dậy nổi.

Lúc này mọi người mới nhìn đến, lồng ngực của hắn vạt áo vỡ vụn, da thịt ấn một cái lõm chưởng ấn!

Không ít một đời tuổi trẻ tuấn kiệt đều hít vào khí lạnh, lưng phát lạnh.

Văn Giác Nguyên triển lộ ra lực lượng, không thể nghi ngờ quá mạnh mẽ vượt qua rồi!

Trong thành vẻn vẹn yên tĩnh một cái chớp mắt, liền mãnh liệt bộc phát ra rung trời giống như hoan hô, làm chiến thắng Văn Giác Nguyên reo hò khen hay, một ít đại nhân vật cũng không khỏi vỗ tay tán thưởng.

Mà Văn gia những đại nhân kia vật cùng những người trẻ tuổi kia, đều bị vì thế vui vẻ ra mặt.

Văn Giác Nguyên chiến thắng, để cho bọn họ cũng trên mặt có ánh sáng, cùng có quang vinh yên.

Giờ khắc này Văn Giác Nguyên, không thể nghi ngờ đã thành vạn chúng chú mục chính là tiêu điểm, bạch y thắng Tuyết, phong quang không hai.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 52: Lăng Ba Phá Sóng Đến Một Quyền Toàn Bộ Kinh Sợ

Trên lôi đài.

Văn Giác Nguyên lãnh đạm nói: "Ngươi gần nhất võ đạo tiến cảnh tuy rằng rất lớn, nhưng muốn cùng ta quyết đấu, như cũ là không biết tự lượng sức mình."

Hoàng Kiền Tuấn lau khô khóe môi vết máu, gian nan bò dậy thân thể, thanh âm khàn khàn nói: "Một năm về sau, ta tự nhiên cho ngươi theo không kịp."

Dứt lời, hắn quay người đi xuống lôi đài.

Văn Giác Nguyên nhíu mày, chợt không cho là đúng lắc đầu.

Người thất bại quẳng xuống lời nói tàn nhẫn mà thôi.

Không đáng nhất sái.

Hoàng Kiền Tuấn bộ pháp tập tễnh đi tới bên người Hoàng Vân Trùng, ra vẻ thoải mái nhún vai nói: "Phụ thân, ta hiện tại liền chút năng lực ấy rồi, người cũng đừng thất lạc."

Hoàng Vân Trùng đứng thân, chăm chú ôm một cái bả vai Hoàng Kiền Tuấn, vẻ mặt tràn đầy đều là vui mừng tự hào vẻ, nói:

"Ta đều không nghĩ tới, ngươi sống đến bây giờ, một trận chiến này, ngươi tuy bại nhưng vinh!"

Hoàng Kiền Tuấn nhe răng trợn mắt mà cười rồi.

Ánh mắt của hắn liếc nhìn bốn phía, lại thất lạc phát hiện, tịnh không nhìn thấy hắn hiện tại muốn đi gặp nhất cái kia một đạo thân ảnh.

Yến Hội Tràng trong ngoài, làm Văn Giác Nguyên reo hò khen hay tiếng hoan hô vẫn còn tiếp tục.

Quảng Lăng thành bên này, vô luận tại trên sông đi thuyền xem cuộc chiến mọi người, còn là đứng im lặng hồi lâu chừng bờ sông trên xem náo nhiệt bình thường dân chúng, đều nhiệt nghị nhao nhao.

Có đại nhân vật thổn thức nói: "Có được thanh thế như vậy, cái này Long Môn thi đấu đệ nhất danh danh hiệu, làm sẽ bị Văn gia hái."

Có người vê râu mà cười: "Cái này rất bình thường, bất kể thế nào nói, Văn Giác Nguyên là Thanh Hà kiếm phủ nội môn đệ tử, Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn thiếu niên tuấn tú tài giỏi, như bắt không được đệ nhất danh, đó mới gọi là chê cười!"

"Nghê sư huynh, ngươi cảm thấy Văn sư huynh thế nào, hắn ngày hôm nay nhưng đại xuất danh tiếng, phong quang không hai."

Nam Ảnh đôi mắt đẹp lưu chuyển, bám vào Nghê Hạo bên tai, cạn tiếng lời nói nhỏ nhẹ, thổ khí như lan.

Nhìn gần ngay trước mắt xinh đẹp khuôn mặt, ngửi ngửi mỹ nhân trên người cái kia từng trận mùi thơm, Nghê Hạo trong lòng một trận lửa nóng.

Thần sắc hắn lúc giữa lộ ra ngạo nghễ bễ nghễ chi ý, "Văn Giác Nguyên tại Tây viện tu hành, mà ta là Đông viện đệ tử, sư muội có thể nào cầm hắn cùng với ta đánh đồng? Đổi lại ta lên sân khấu, thoải mái lại đem nắm bắt!"

Nam Ảnh mắt miệng cười khẽ, mặt mày tình ý chân thành, "Ta thích nhất chính là Nghê sư huynh cái này tự tin bễ nghễ bộ dạng, đây mới là nam nhân nên có khí phách."

Nghê Hạo trong lòng khoan khoái dễ chịu vô cùng, ngoài miệng lại thở dài: "Đáng tiếc, chúng ta lần này là làm khách đấy, dựa theo quy củ, không phải là Quảng Lăng thành cùng Lạc Vân thành người không thể tham dự, bằng không ta nhất định phải nhường sư muội nhìn một cái, mười chiêu ở trong, ta là như thế nào nắm bắt Văn Giác Nguyên kia "

Lạc Vân thành bên kia, đồng dạng cũng tại đều nghị luận.

"Cái kia Văn Giác Nguyên cũng quá mạnh rồi a?"

"Hắn thân là Thanh Hà kiếm phủ nội môn đệ tử, vẫn còn tham dự đến Long Môn thi đấu, đây không phải khi dễ người sao?"

"Ài, lẽ nào lần này Long Môn thi đấu đệ nhất danh, cũng bị Quảng Lăng thành cướp đi?"

. . . Khách quan tại Quảng Lăng thành bên kia hưng phấn, Lạc Vân thành bên này lại một mảnh tiếng thở dài.

Rất nhiều nguyên vốn định tham chiến người trẻ tuổi, đều đã bắt đầu sinh thoái ý, không dám tiến lên.

"Lẽ nào Lạc Vân thành không ai dám chiến sao? Nếu như thế, cái này đệ nhất danh có thể sẽ về chúng ta Quảng Lăng thành Văn Giác Nguyên tất cả!"

Quảng Lăng thành bên này, có người la lớn.

Từng đợt ồn ào thanh âm cũng cùng theo vang lên.

Điều này làm cho Lạc Vân thành những đại nhân kia vật sắc mặt đều có chút không dễ coi.

Chỉ có thành chủ Lợi Kiếm Vũ một mực rất bình tĩnh.

Bất quá, làm một màn như vậy thời gian, hắn suy nghĩ một chút, liền đối với bên người Mặc gia tộc trưởng Mặc Hạo nói:

"Mặc huynh, thời gian không còn sớm, thua kém hơn khiến cho Phó Sơn bọn hắn mở mang mắt?"

Mặc Hạo cười gật đầu, nói: "Như đại nhân mong muốn."

Hắn mãnh liệt hít thở sâu một hơi trung khí, quát to: "Thiên Lăng ở đâu, còn không mau mau ra tay?"

Tiếng như tiếng sấm, lại đè xuống trong sân tiếng nghị luận.

Mọi người nghi hoặc, lẽ nào Lợi Kiếm Vũ hoàn mặt khác an bài có cường giả muốn xuất hiện?

Tất cả mọi người không rõ ràng cho lắm.

Không ai phát giác được, Phó Sơn hai tay lặng yên nắm chặt, con mắt chớp động.

Chỉ có hắn hiểu rõ, Lợi Kiếm Vũ vì đoạt được Linh Trúc Đảo, đánh ra chân chính át chủ bài!

"Xuất hiện tham chiến mà thôi, hoàn đắn đo cái giá, thật là nhàm chán đấy."

Cùng lúc đó, giống như phát giác được cái gì, Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng xa xa trên mặt sông, một trận lắc đầu.

"Hả?"

Rất nhanh, Chu Hoài Thu, Lý Thiên Hàn, Hoàng Vân Trùng chờ ở cuộc các đại nhân vật, đều ngay ngắn hướng quay đầu, ánh mắt nhìn hướng cùng một chỗ.

Lúc này thời điểm, ở đây những người khác cũng phát giác được có chút không đúng, tiếng nghị luận đều thay đổi nhỏ đi rất nhiều.

Liền vào lúc này, Đại Thương Giang xa xa trên mặt sông, đột nhiên truyền đến một trận tiếng kinh hô.

Ngàn vạn ánh đèn ở chỗ sâu trong, đột nhiên lao ra một đạo nhanh chóng sóng nước, thế tới cực nhanh, tựa như sông lớn trung Giao Long phá sóng mà đến.

Ven đường làm cho qua, không biết nhiều ít thuyền thuyền đã bị trùng kích, triều hai bên thối lui, vô số ánh đèn tùy theo kịch liệt lay động, phảng phất như lửa trở mình.

Cái này động tĩnh to lớn, hấp dẫn vô số ánh mắt nhìn chăm chú.

Mọi người đã có thể nhìn rõ ràng, cái kia sóng nước rõ ràng là một người đạp sóng nước, tại lớn trên sông chạy như điên, nhanh chóng như ở trong nước bay vút.

Tại từng điểm ánh đèn chiếu rọi, thẳng giống như thần nhân lướt sóng mà đến!

"Cái này. . . . Đây là người sao?"

Có người nghẹn ngào kêu lên.

Những đại nhân kia vật đám cũng không khỏi động dung, lộ ra vẻ khó tin.

Lăng ba đạp bước, Ngự nước mà đi?

Đây chính là Tụ Khí cảnh Hóa Cương cấp độ mới có thể làm được sự tình!

Tại Yến Hội Tràng ở bên trong, chỉ Chu Hoài Thu một người mới có như thế năng lực.

Lẽ nào, đến chính là một vị Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ đại nhân vật?

Tại tất cả mọi người kinh nghi ánh mắt nhìn chăm chú, cái kia tựa như Thần Ma giống như đạp nước mà đến nam tử, thân ảnh mở ra, lăng không một cái nhảy lên, liền bồng bềnh đã rơi vào Long Môn trên cầu.

Mắt thấy mọi người tại đây sắc mặt kinh hãi, nam tử không khỏi lớn cười ra tiếng, tựa hồ cảm thấy thú vị, nói:

"Chư vị chớ để suy nghĩ nhiều, ta chỉ bất quá đạp một cái tấm ván gỗ đến đấy, cũng không phải là Tụ Khí cảnh nhân vật."

Hắn cổ đồng màu da, một thân màu đen quân trang, lưng đeo một mực mang bao chiến đao。, thân ảnh thon gầy, giữa lông mày có một đạo hẹp dài vết sẹo, toàn thân tản ra một cỗ thiết huyết hung hãn tới trung khí.

Mọi người cái này mới nhìn đến, cái kia trên mặt sông, nổi lơ lửng một khối tấm ván gỗ.

Hiển nhiên, vừa rồi nam tử là đạp tấm ván gỗ chạy như điên Vu Giang trước mặt, mà không phải là chân chính lăng ba Ngự nước mà đi.

Điều này làm cho mọi người nhả ra trung khí ngoài, lại không khỏi khiếp sợ.

Cho dù là đạp tấm ván gỗ chạy như điên trên mặt sông, cũng cần lấy bản thân tu vi thúc giục mới được.

Mà tại Bàn Huyết Cảnh trung có thể làm được một bước này, có thể nghĩ nam tử này nội tình hạng gì hùng hậu đáng sợ!

"Nguyên lai là nghiệt đồ này!"

Trên bàn tiệc, Chu Hoài Thu nhướng mày, sắc mặt trầm xuống.

Nghê Hạo cùng Nam Ảnh cũng nhận ra người tới, đều lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

Mặc Thiên Lăng!

Vốn là Thanh Hà kiếm phủ đệ tử, lại bởi vì tính tình Trương Cuồng hung lệ, tại luận võ luận bàn ở bên trong, chặt đứt đồng môn cánh tay, đưa tới tông môn đại nhân vật tức giận, đem trục xuất sơn môn.

Về sau, hắn ly khai Vân Hà quận, tiến về trước Vân Quang Hầu dưới trướng Xích Lân quân, một mực ở tiền tuyến chiến trường chém giết chiến đấu.

Chẳng ai ngờ rằng, hắn lại sẽ xuất hiện ở đây.

"Nguyên lai là hắn, Lạc Vân thành Mặc gia chính là cái kia 'Hung ác điên cuồng mà' !"

"Không phải nói hắn tại Xích Lân quân cống hiến sao, như thế nào đột nhiên đã trở về?"

Cùng lúc đó, trong tràng nghị luận nổi lên bốn phía, đều đang nghị luận Mặc Thiên Lăng.

"Trên người người này sát khí nặng nề, xem đến tại Xích Lân trong quân, thuộc hạ giết qua không ít người. . ."

Phó Sơn nhăn mày lại.

Lúc này thời điểm, ngay cả Quảng Lăng thành những đại nhân kia vật đám, đều ý thức được thế cục vi diệu đứng lên.

Nguyên bản cái này Long Môn thi đấu đệ nhất danh, liền đem thuộc về Văn Giác Nguyên.

Nhưng rất hiển nhiên, Mặc Thiên Lăng đến, nhường lần so tài này xuất hiện biến số!

"Thiên Lăng, chớ có trì hoãn nữa thời gian, nhanh đi tham chiến!"

Lạc Vân thành bên kia, Mặc gia tộc trưởng Mặc Hạo trầm giọng mở miệng.

"Tuy rằng Long Môn thi đấu rất nhàm chán, nhưng nếu như lão gia tử ngươi đều mở miệng, ta nào dám cự tuyệt?"

Mặc Thiên Lăng cười rộ lên, bước đi lên võ đài.

Ở đây tất cả ánh mắt tùy theo đều dịch chuyển tới.

"Đến, ta cho ngươi một ra kiếm cơ hội, nếu ta xuất thủ trước, ngươi sợ là xuất liên tục kiếm cơ hội đều không có."

Mặc Thiên Lăng lườm Văn Giác Nguyên một cái, cười hì hì mở miệng.

Hắn lười biếng đứng thẳng, ánh mắt khinh bạc, một bộ cà lơ phất phơ bộ dáng.

Bực này tư thái cùng giọng điệu, có vẻ vô cùng Trương Cuồng.

Văn Giác Nguyên nhíu mày, cũng không bị chọc giận, hai đầu lông mày ngược lại là lộ ra một vòng ngưng sắc mặt, cảm nhận được hơi thở đối phương đáng sợ.

Bất quá, cái này ngược lại khơi dậy trong lòng của hắn ý chí chiến đấu.

BOANG...!

Văn Giác Nguyên rút kiếm ra khỏi vỏ, mũi kiếm lợi hại khiếp người.

"Rút ra đao của ngươi."

Văn Giác Nguyên thần sắc trang nghiêm túc, lạnh lùng mở miệng.

"Ngươi còn không phối ta xuất đao."

Mặc Thiên Lăng lắc đầu, lời nói tùy ý, giống như tại trần thuật một sự thật.

Văn Giác Nguyên trong lòng cũng không khỏi bị kích ra hỏa khí.

Hắn không chần chừ nữa, cất bước vọt tới trước, thân ảnh như mũi tên rời cung, nhanh vô cùng.

Bá! Bá! Bá!

Mà trong tay hắn, ngay lập tức đâm ra mười hai kiếm, một kiếm bỉ một kiếm nhanh hơn, lăng lệ ác liệt chói mắt, nhiếp hồn đoạt phách.

từng cái ánh sáng mười hai kiếm.

Đây là Văn Giác Nguyên ẩn giấu kiếm thuật, từ lâu đạt đến "Tiến dần từng bước" tình trạng, chỉ kém một đường lại dày công tôi luyện!

"Coi như có một chút như vậy có điểm ý tứ."

Mặc Thiên Lăng khóe môi hơi vểnh.

Hắn không trốn không né, thần sắc tự nhiên, đợi Văn Giác Nguyên huơi ra kiếm ảnh đánh tới thời gian, trong môi bỗng dưng phát ra hét lớn một tiếng:

"Đánh bại ngươi, một quyền là đủ!"

Chỉ thấy khí thế của hắn đột biến, nguyên bản lười biếng thân ảnh, lao ra hung thần khiếp người uy mãnh khí thế.

Theo hét lớn, tay phải hắn mãnh liệt nắm chặt, một quyền đánh ra.

Trong thoáng chốc, tại rất nhiều người trong mắt, Mặc Thiên Lăng giống như hóa thân một đầu hung thú, mở ra nhắm người mà cắn ngụm lớn, hung lệ máu tanh tới trung khí quá lớn, làm cho lòng người run rẩy.

Chỉ nghe "Keng!" một tiếng chối tai tiếng va chạm, tại trên lôi đài vang vọng.

Quyền kiếm tương giao, vốn là Văn Giác Nguyên trường kiếm trong tay bị đánh bay ra ngoài, theo sát lấy thân thể của hắn không bị khống chế đất hướng về sau thối lui.

Đạp! Đạp! Đạp!

Ước chừng ra khỏi năm bước về sau, Văn Giác Nguyên sắc mặt đã trắng bệch trong suốt, theo lồng ngực một trận kịch liệt phập phồng, lại nhịn không được ho ra một búng máu đến.

Phốc!

Máu nhuộm vạt áo, nóng hổi hào nhoáng.

Một quyền!

Mới vừa rồi bị Quảng Lăng thành tất cả mọi người xem trọng, cho là có thể đoạt được đệ nhất danh đầu hàm Văn Giác Nguyên, lại lại bị đánh tan!

Kia bội kiếm rời tay mà bay, kia thân ảnh rút lui năm bước, môi khục máu tươi!

Toàn trường tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

Yến Hội Tràng ở bên trong, một đám đại nhân vật thất thần, rất nhiều người đang xem cuộc chiến đều nghẹn ngào.

Cái kia đợi một quyền chi uy, mang đến thị giác trùng kích quá lớn!

Làm cho người ta cơ hồ đều không thể tin được.

Trên lôi đài, lại thấy Mặc Thiên Lăng lắc đầu nói: "Quá yếu, hiện tại Thanh Hà kiếm phủ truyền nhân, cũng còn như thế không có tiến bộ sao?"

Nói xong, hắn quay người nhìn khắp bốn phía, ánh mắt cố ý nhìn nhiều Chu Hoài Thu, Nghê Hạo, Nam Ảnh ba người một hồi, khóe môi chứa đựng không che giấu chút nào châm chọc.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 53: Ai Là Tô Tiên Sinh

Chu Hoài Thu con mắt tinh mang bạo tuôn.

Một cái khí đồ, dám tại lúc này diễu võ dương oai, mỉa mai Thanh Hà kiếm phủ, quá hung hăng ngang ngược!

Nghê Hạo cùng Nam Ảnh sắc mặt cũng có chút khó coi.

Mặc Thiên Lăng một câu, giống như cũng đem bọn họ phúng thứ.

Trong tràng các đại nhân vật cũng từng đợt bạo động.

Tại Vân Hà quận, Thanh Hà kiếm phủ danh chấn mười chín thành, thế lực khổng lồ.

Mặc Thiên Lăng lại ngay trước tất cả mọi người trước mặt mở miệng châm chọc, điều này làm cho người thế nào không kinh hãi?

Bỗng dưng, nơi xa Lạc Vân thành thành chủ Lợi Kiếm Vũ cười vang nói:

"Thiên Lăng hài tử này trẻ tuổi khí thịnh, nói chuyện không có chừng mực, kính xin Chu huynh chớ trách."

Dừng một chút, hắn con mắt nổi lên dị sắc, tiếp tục nói: "Thực không dám giấu giếm, Thiên Lăng Từ năm đó gia nhập Xích Lân quân về sau, liền nhiều lần lập được hiển hách quân công."

"Đúng là hắn cái này cương quyết bướng bỉnh tính khí, ngược lại đã nhận được 'Vân Quang Hầu' thưởng thức, đã đem Thiên Lăng thu làm nghĩa tử!"

Lời vừa nói ra, đám người đứng ngoài xem phải sợ hãi.

Vân Quang Hầu, Thân Cửu Tung!

Đại Chu triều gần trăm năm nay, cộng sắc phong người khác họ vương hầu hai mươi bảy người.

Trong đó có người khác họ Vương Cửu vị, người khác họ chư hầu mười tám vị, bị gọi "Cửu vương mười tám hầu" .

Những đại nhân vật này, không có chỗ nào mà không phải là quát tháo một phương lãnh thổ quốc gia bá chủ nhân vật, tất cả có được trọng binh, trấn thủ một phương, quyền hành hiển hách.

Trong đó, Vân Quang Hầu Thân Cửu Tung cùng kia khống chế Xích Lân quân, liền trấn thủ tại Vân Hà quận chỗ cổn châu cảnh nội!

Thân Cửu Tung không chỉ quyền hành rất nặng, bản thân còn là một vị Dưỡng Lô cảnh tông sư.

Kia dưới trướng Xích Lân quân lại còn "Tám nghìn thiết kỵ chấn núi sông, Xích Lân phi giáp chói lọi bát hoang" thanh danh tốt đẹp.

Cùng đối lập, Thanh Hà kiếm phủ vẻn vẹn nhưng Vân Hà quận một phương võ đạo thế lực mà thôi, viễn vô pháp đi cùng tay cầm trọng binh Xích Lân quân so sánh với.

Mà Mặc Thiên Lăng thậm chí có may mắn bị Thân Cửu Tung thu làm nghĩa tử, đây quả thực là một bước lên trời, thân phận cùng địa vị hoàn toàn

không thể so sánh nổi!

Mọi người cái này mới rút cuộc minh bạch, Mặc Thiên Lăng có can đảm châm chọc Thanh Hà kiếm phủ lực lượng từ đâu mà đến, trong lúc nhất thời tâm tình đều rất phức tạp.

Chính là Chu Hoài Thu hai đầu lông mày cũng hiện lên ngưng sắc mặt, trầm mặc không nói.

Vân Quang Hầu!

Bực này quyền hành ngập trời đại nhân vật, hoàn toàn chính xác không phải là Thanh Hà kiếm phủ dám tuỳ tiện đắc tội đấy.

Nghê Hạo nhăn mày lại, thần sắc xua tan đêm tối bất định.

Nam Ảnh đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm vào xa xa trên lôi đài Mặc Thiên Lăng, lâm vào trong khi trầm tư.

Về phần Văn Giác Nguyên, từ lâu nhận thua ra khỏi võ đài.

Trước hắn hoàn phong quang không hai, vạn chúng nhìn chăm chú.

Nhưng bây giờ, hắn chỉ là một cái người thất bại, chỉ có thể bản thân đi nhấm nháp cái kia theo chỗ cao ngã rơi đáy cốc đắng chát.

"Còn có ai muốn tới vui đùa một chút?"

Mặc Thiên Lăng lười biếng mở miệng, hắn hưởng thụ lấy mọi người cái kia kinh ngạc trung mang theo kiêng kị ánh mắt nhìn chăm chú, trên mặt tràn ngập bất cần đời.

Trong tràng mặc dù có không ít ý định tham gia Long Môn thi đấu người trẻ tuổi, nhưng lúc này lại không người dám mở miệng.

Lại không đề Mặc Thiên Lăng thân phận, cứ nói hắn một quyền đánh bại Văn Giác Nguyên Thần Uy, đã rung động thật sâu ở bọn hắn, ai còn dám đi lên tìm tai vạ?

Trong lúc nhất thời, trong tràng mọi người hai mặt nhìn nhau, bầu không khí yên tĩnh áp lực.

Thấy vậy, Lạc Vân thành chủ Lợi Kiếm Vũ phát ra phóng khoáng tiếng cười, "Phó huynh, đã không người khiêu chiến, lần này Long Môn thi đấu đệ nhất danh danh hiệu, có thể sẽ về chúng ta Lạc Vân thành!"

Lạc Vân thành người bên kia đám, cũng đều phấn khởi vui sướng không thôi.

Trái lại Quảng Lăng thành bên này, không ít người lại như sương đánh quả cà giống nhau, ủ rũ.

"Chậm đã!"

Liền vào lúc này, tại vô số người ánh mắt nghi hoặc nhìn chăm chú, thành chủ Phó Sơn vươn người đứng dậy.

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, ánh mắt ngắm nhìn bốn phía, thần sắc trang nghiêm túc nói: "Bất đắc dĩ, kính xin Tô tiên sinh trợ Quảng Lăng thành giúp một tay!"

Lời này vừa nói ra, toàn trường oanh động, đều bị xôn xao.

Cái này mới ý thức tới, vốn lần này Long Môn yến hội, Phó Sơn có khác át chủ bài!

Chỉ là. . .

Ai là Tô tiên sinh?

Quảng Lăng thành khi nào đã có như vậy một vị bị thành chủ Phó Sơn coi trọng nhân vật?

Tất cả mọi người nghi hoặc, ánh mắt tìm kiếm khắp nơi.

"Tô tiên sinh? Cái nào Tô tiên sinh?"

Lạc Vân thành chủ Lợi Kiếm Vũ trong lòng máy động, lạnh giọng hỏi lên, "Ta như thế nào theo chưa hề nghe qua cái danh hào này?"

Liền tại đây toàn bộ kinh nghi ở bên trong, một đạo lạnh nhạt thanh âm vang lên:

"Phó đại nhân cho mời, ta từ sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát."

Chỉ thấy không người ở ngoài xa quần trung một trận bạo động.

Trong nháy mắt, toàn bộ Yến Hội Tràng đất mọi ánh mắt đều nhìn lại, rơi vào thanh âm kia truyền ra địa phương.

Người nọ thanh sam như ngọc, thân ảnh thon gầy dài thường thượt.

Đúng là Tô Dịch.

"Cô gia, người cái này là. . ."

Hồ Thuyên vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc, con mắt trừng lớn.

Hắn một mực đi theo bên người Tô Dịch, Tự Nhiên nghe được rõ ràng nhất, thanh âm kia chính là do Tô Dịch phát ra!

"Tô Dịch, Phó đại nhân cũng không phải là đang gọi ngươi, ngươi mù đáp ứng cái gì đâu rồi, không phải muốn tìm chết, cũng không được dắt ngay cả chúng ta Văn gia!"

Văn Thiểu Bắc cùng lúc đó phụ cận, thấy vậy không khỏi nghiêm nghị trách cứ.

Đây chính là Long Môn yến hội!

Không thấy Quảng Lăng thành nhiều như vậy đại nhân vật cũng không có một người dám lên tiếng, ngươi Tô Dịch một cái phế vật tu vi mất hết lại Đứng ra đây, quả thực là phát rồ!

Nhất là, hiện tại toàn trường ánh mắt tất cả đều nhìn lại, làm cho đứng ở bên người Tô Dịch tất cả mọi người ngay ngắn hướng biến sắc, toàn thân không được tự nhiên, e sợ cho bị hiểu lầm giống như, nhao nhao tránh đi.

Hồ Thuyên mặc dù không đến tránh đi, nhưng hai chân đã bắt đầu run rồi, toàn thân thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Bị nhiều như vậy đại nhân vật ánh mắt liếc nhìn, cái kia tư vị quả thực quá dọa người rồi.

Chỉ có Tô Dịch rất yên lặng, mặc dù bị vô số ánh mắt nhìn chăm chú, lại lạnh nhạt như trước.

"Đừng sợ, ngươi vả lại tại bậc này lấy là được."

Tô Dịch vỗ vỗ Hồ Thuyên bả vai, lấy bày ra an ủi.

Nói xong, tại rất nhiều kinh ngạc, kinh nghi, khó có thể tin ánh mắt nhìn chăm chú, Tô Dịch chắp tay tại cõng, thản nhiên cất bước, triều võ đài đi đến.

"Gia hỏa này bản thân muốn chết, ai cũng không quản hắn, nhớ kỹ, chúng ta Văn gia căn bản không có hắn người như vậy!"

Văn Thiểu Bắc sắc mặt xấu xí, nghiến răng phân phó.

Tô Dịch trên đường làm cho qua, người phía trước quần giống như thủy triều triều hai bên tránh đi.

Tất cả mọi người dùng ánh mắt quái dị nhìn hắn, ai có thể không nhận biết Tô Dịch cái này cái tại trong Quảng Lăng thành đại danh đỉnh đỉnh người ở rể?

Người nào lại không biết hắn tu vi từ lâu mất đi?

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, Tô Dịch lại tại lúc này đứng ra!

"Tô sư huynh hắn. . . Hắn là điên rồi sao?"

Nam Ảnh trên mặt đẹp một mảnh kinh ngạc, khẽ che cặp môi đỏ mọng, không biết nên khóc hay cười.

Nghê Hạo cũng sửng sốt một chút, chợt lắc đầu không thôi, "Lấy lòng mọi người, kẻ tiểu nhân giống như hành vi."

"Tô Dịch. . ."

Văn Giác Nguyên sắc mặt âm trầm như nước, hắn vừa bị đánh bại, từ lâu mất hết mặt mũi, trong lòng vốn cũng không phải là tư vị.

Bây giờ nhìn đến Tô Dịch không biết tự lượng sức mình đất Đứng ra đây, hận đến hắn giết người tâm đều đã có, cái này khốn nạn hoàn ngại Văn gia không đủ mất mặt? !

Cùng lúc đó, Lý Thiên Hàn đều là không rõ tình trạng Quảng Lăng thành đại nhân vật, cũng đều nhíu mày.

Bất quá, trong lòng bọn hắn mặc dù cảm thấy nghi hoặc, lại chịu đựng không nói gì thêm.

Mắt thấy Tô Dịch từ đằng xa đi tới, Chu Hoài Thu cuối cùng dám xác nhận là hắn làm cho biết Tô Dịch giống như, nhịn không được nói: "Tô Dịch, ngươi đây là làm chi?"

Tô Dịch dừng một chút chừng, thuận miệng nói: "Tự nhiên là tham gia Long Môn thi đấu."

Chu Hoài Thu trong lòng mặc dù càng nghi hoặc, lại nhạy cảm phát giác được có chút cổ quái, không cần phải nhiều lời nữa.

Hắn ngược lại muốn nhìn, Tô Dịch cuối cùng muốn làm gì.

Ở nơi này tràn đầy nghi hoặc, ánh mắt khó hiểu ở bên trong, Tô Dịch đã thản nhiên đi lên võ đài, thoáng cái đã thành được nhất tranh luận tiêu điểm nhân vật.

"Như thế nào cái kia Văn gia con rể?"

"Hắn tu vi sớm không phải là phế đi?"

"Càn quấy! Chúng ta Quảng Lăng thành không người nào sao, sao trơ mắt nhìn như vậy một cái phế vật lên đài, đây là ý định để cho chúng ta Quảng Lăng thành tất cả mọi người mất mặt sau?"

Rất nhiều xôn xao tiếng như bùng nổ giống như vang lên.

Đại Thương Giang trên mặt, xa xa ngắm nhìn mọi người đều tức giận rồi, không ít người đều hùng hùng hổ hổ đất lớn kêu ra tiếng.

Mặc Thiên Lăng từ lâu chú ý tới Tô Dịch, khi thấy hắn vậy mà thật sự trèo lên lên lôi đài về sau, không khỏi khẽ nhíu mày.

"Tô Dịch, ngươi năm đó tu vi mất hết, đã thành Thanh Hà kiếm phủ khí đồ, lại nói tiếp cùng ta tao ngộ cũng có chút tương tự, ta cũng không phải là

Nan ngươi, đi nhanh đi."

Mặc Thiên Lăng than nhẹ một tiếng, phất phất tay, ánh mắt đều là thương cảm.

Hắn tự nhiên cũng biết biết rõ Tô Dịch năm đó bi thảm kinh lịch, đối với Tô Dịch hiện tại cử động lại cảm thấy buồn cười, lại có chút đồng tình.

Không chờ Tô Dịch mở miệng, một đạo lộ ra trào phúng cười to vang vọng toàn trường:

"Phó Sơn, cái này là trong miệng ngươi Tô tiên sinh?"

Lạc Vân thành thành chủ Lợi Kiếm Vũ cười to mở miệng, "Ta còn tưởng là thần thánh phương nào, nguyên lai là Văn gia chính là cái kia người ở rể! Ha ha ha ha. . ."

Theo sát lấy, Lạc Vân thành bên kia các đại nhân vật cũng đều nở nụ cười.

Một cái phế vật tu vi mất hết, lại bị Phó Sơn gọi Tô tiên sinh, cái này bản thân tựa như cái vớ vẩn cực kỳ chê cười.

Quảng Lăng thành rất nhiều người sắc mặt đều trở nên khó nhìn lên, trong lòng càng tức giận Tô Dịch rồi, như ánh mắt có thể giết người, Tô Dịch sớm bị giết chết không biết bao nhiêu lần.

Nhưng vượt quá tất cả mọi người dự kiến, chỉ thấy Phó Sơn thần sắc trịnh trọng nói:

"Tô tiên sinh phong thái, há lại ngươi Lợi Kiếm Vũ nhưng chửi bới hay sao? Còn dám phát ngôn bừa bãi, đừng trách Phó mỗ triệt để trở mặt!"

Toàn trường một yên tĩnh.

Ngoại trừ Hoàng Vân Trùng, Nhiếp Bắc Hổ đợi rải rác mấy người bên ngoài, những người khác cơ hồ tất cả đều ngây ngẩn cả người.

"Cái này Tô Dịch, rõ ràng thật là Phó Sơn trong đại dân cư Tô tiên sinh?"

Trong tràng mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, đều hoài nghi mình nghe lầm.

Chu Hoài Thu dù là có mấy mươi năm dưỡng khí công phu, cũng không khỏi bị có chút mộng, tình huống như thế nào?

Phó Sơn đường đường thành chủ, sao sẽ như thế tôn trọng Tô Dịch như vậy một thiếu niên?

Nghê Hạo cùng Nam Ảnh liếc nhau, cũng đều một trận kinh ngạc, Tô tiên sinh? Gia hỏa này thực đúng là Phó Sơn trong miệng Tô tiên sinh?

Văn Giác Nguyên, Văn Thiểu Bắc những thứ kia Văn gia người, càng là tròng mắt đều thiếu chút nữa trừng đi ra.

Bọn hắn nhưng hiểu rõ nhất Tô Dịch chi tiết, nhưng phát sinh trước mắt hết thảy, lại làm bọn hắn nhất thời đều phản ứng không kịp.

"Nhìn một cái bọn người kia bộ dạng!"

Hoàng Kiền Tuấn trong lòng Lãnh Tiếu.

Tô Dịch ngoài ý muốn xuất hiện, nhường hắn cũng kinh hỉ vô cùng, cảm xúc bành trướng, tràn ngập chờ mong.

"Tốt, ta ngược lại muốn nhìn, vị Tô tiên sinh này có bao nhiêu khả năng!"

Xa xa, Lạc Vân thành chủ Lợi Kiếm Vũ Lãnh Tiếu.

Lúc này thời điểm, ai cũng phát giác được, thế cục trở nên có chút cổ quái, Phó Sơn tựa hồ đối với Tô Dịch tràn ngập tin tưởng, cái này nhưng quá khác thường!

"Tô tiên sinh? Ha ha."

Trên lôi đài, Mặc Thiên Lăng cũng không khỏi giật mình, chợt xùy cười ra tiếng, ánh mắt nổi lên lạnh như băng hung lệ vẻ, "Ta cũng không không cần biết ngươi là cái gì Tô tiên sinh, ngươi xác định không bản thân ly khai?"

Khí thế của hắn bỗng nhiên trở nên khiếp người vô cùng, toàn thân thiết huyết nghiêm túc sát khí bắt đầu khởi động.

Tô Dịch đánh giá hắn một cái, lạnh nhạt nói: "Ta sẽ lưu cho ngươi một cái rút đao cơ hội, cho ngươi thua được tâm phục khẩu phục."

Lời nói tùy ý, lại thiếu chút nữa chấn kinh tất cả mọi người cái cằm.

Lời nầy, quá tới điên cuồng!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 54: Tô Dịch Truyền Võ Ôm Tước Tay

Mặc Thiên Lăng không khỏi ngơ ngác một chút.

Tô Dịch chuyện đó, cùng lúc trước hắn đối với Văn Giác Nguyên theo như lời, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Đều rất điên cuồng!

Chợt, Mặc Thiên Lăng ngửa mặt lên trời cười ha hả, nói: "Ta tại Xích Lân trong quân rèn luyện một năm có hơn, giết địch không tính, càng thấy qua không biết nhiều ít cuồng đồ, nhưng không có một cái nào như ngươi Tô Dịch như vậy điên cuồng kia "

"Ta ngược lại muốn nhìn, ngươi có đáng giá hay không ta xuất đao!"

Rung trời cười to vẫn còn quanh quẩn.

Mặc Thiên Lăng đã mãnh liệt xuất kích, kia trên người cốt cách phát ra đùng đùng (không dứt) như xào đậu giống nhau nổ đùng, hô hấp tầm đó, huyết khí trào lên, bành trướng như nước thủy triều.

Oanh!

Chân hắn chưởng đạp lên mặt đất, từ tinh thiết làm cho đổ bê-tông võ đài đều chấn động mạnh một cái.

Mà kia thân ảnh lại như một đạo nhanh chóng Lôi Đình, bạo Trùng mà ra!

Còn tại không trung, tay phải hắn hư nhượt nắm, như vung núi cao giống nhau, hung hăng triều Tô Dịch đập tới.

Thế lớn lực lượng mãnh liệt, bá đạo không giới hạn!

"Tinh diệu đều hiện, quyền kình như tiếng sấm! Đây là dày công tôi luyện cảnh 'Địa Sát Bôn Lôi Thủ' !"

Phó Sơn đồng tử co rụt lại, thốt ra.

Đây là Vân Quang Hầu Thân Cửu Tung làm cho nắm giữ tuyệt học, được xưng quyền như địa sát, thế như bôn lôi, uy năng khó lường.

Mà Mặc Thiên Lăng có thể đem thử tuyệt học đạt đến "Dày công tôi luyện" tình trạng, cái này thật là đáng sợ!

Trong Thanh Hà kiếm phủ, cũng chỉ có Nghê Hạo bực này đứng đầu nội môn đệ tử mới có thể đem một môn võ học rèn luyện đến bực này tình trạng.

"Vân Quang Hầu Địa Sát Bôn Lôi Thủ!"

"Cái này Tô Dịch sợ là không phải bị đập vỡ không thể."

Trong tràng một trận kinh hô, một ít đại nhân vật đều động dung, biến sắc không thôi.

"Cô gia. . ."

Hồ Thuyên tâm đều treo ở cổ họng.

Những người khác đợi, cũng không không toàn thân gửi đi nhanh, Mặc Thiên Lăng thanh thế thật đáng sợ, Văn Giác Nguyên thảm bại chính là vết xe đổ!

Lại thấy Tô Dịch sừng sững bất động, cho đến Mặc Thiên Lăng vọt tới, hắn cánh tay phải hơi hơi nâng lên.

Năm ngón tay hư nhượt bóp, chưởng hóa lồng chim!

Một chưởng tầm đó, lại dường như có thể vây khốn khóa toàn bộ thiên địa.

Hắn lạnh nhạt xuất trần khí chất, cũng tại lúc này lặng yên Nhất Biến.

Phanh!

Trên lôi đài một tiếng trầm đục.

Mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, chỉ thấy Mặc Thiên Lăng thân ảnh, như bắn ngược tới mũi tên, mãnh liệt ra khỏi một trượng có hơn, cái này mới đứng vững thân ảnh.

"Trách không được dám lên đài khiêu khích, vốn tu vi của ngươi đã khôi phục."

Mặc Thiên Lăng trong mắt tinh mang lập loè, hơi giật mình, cũng giật mình hiểu được.

Cùng một thời gian, toàn trường oanh động, toàn bộ xôn xao.

Tô Dịch!

Quảng Lăng thành người người đều biết người ở rể, một cái tu vi mất hết Thanh Hà kiếm phủ khí đồ, lại lại tại không người nào biết thời gian, khôi phục tu vi!

Cái này thật sự thật là làm cho người ta khiếp sợ.

"Sao có thể có thể! ?"

Nam Ảnh tượng đã bị lớn lao kích thích, khuôn mặt đại biến, đôi mắt đẹp đều trừng tròn xoe.

Năm đó, chính là bởi vì Tô Dịch tu vi mất hết, nàng mới có thể không chút do dự phản bội, khác mưu đường ra.

Lại sao có thể nghĩ đến, lúc này mới thời gian cách một năm thời gian, bị nàng coi là phế vật giống như đạp đi Tô Dịch, lại lại khôi phục tu vi.

Điều này làm cho nàng tâm tính mất nhất định, vô pháp điều khiển tự động.

"Thật đúng là ra ngoài ý định. . ."

Nghê Hạo cũng là cả kinh, nhưng tương đối phải bình tĩnh không ít.

Năm đó Tô Dịch tại Thanh Hà kiếm phủ thời gian, cũng vẻn vẹn nhưng Bàn Huyết Cảnh "Luyện gân" cấp độ tu vi mà thôi, dù là hiện tại khôi phục lại, cũng không có gì nhưng quan tâm đấy.

"Cái này. . ."

Từ khi yến hội bắt đầu, liền một mực mặt âm trầm một lời không nói Văn Trường Thanh, hiện tại cũng không khỏi lộ ra vẽ mặt kinh sợ, sắc mặt biến ảo bất định.

Cái này chết tiệt khốn nạn, che giấu thật sâu!

Văn Giác Nguyên, Văn Thiểu Bắc đợi Văn gia đệ tử, cũng đều lộ ra kỳ lạ giống như biểu lộ, ngốc trệ ở đó.

Trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu: Tô Dịch gia hỏa này, ra sao thời gian khôi phục tu vi?

"Ngâm nga, trách không được như vậy Trương Cuồng, nguyên lai là tu vi mất mà được lại."

Lý Thiên Hàn ánh mắt âm trầm.

Một cái phế vật không đáng nhất sái.

Mà khi một cái phế vật đã thành một cái có tu vi trong người võ giả, liền không giống nhau.

Điều này làm cho Lý Thiên Hàn nhíu mày, nghĩ tới con hắn Lý Mặc Vân đêm nay đem muốn tiến hành hành động, trầm mặc không nói.

"Tiểu tử này thật là có thể bình tĩnh đấy."

Chu Hoài Thu lộ ra vui mừng sợ hãi lẫn vui mừng, trong lòng bốc lên, đột nhiên có chút hối hận tại đến Quảng Lăng thành về sau, vì cái gì không tự mình đi gặp một lần Tô Dịch.

Chẳng lẽ nói, chính bởi vì chính mình vậy có chút làm bất hòa thái độ, nhường Tô Dịch không muốn cùng bản thân nhấp lên hắn tu vi khôi phục sự tình?

Nghĩ vậy, Chu Hoài Thu vui sướng trong lòng mất đi rất nhiều, ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

"Vốn Thiếu gia lại trở thành võ giả. . ."

Hồ Thuyên vui vô cùng.

Tại trong tràng, chỉ có Phó Sơn, Hoàng Vân Trùng, Nhiếp Bắc Hổ, Niếp Đằng, Hoàng Kiền Tuấn tương đối bình tĩnh một chút.

Bởi vì bọn họ sớm hiểu rõ những thứ này, hơn nữa hiểu rõ bỉ những người khác thêm nữa.

Trong tràng sôi trào, Quảng Lăng thành bên này oanh động không thôi.

Ngay cả Lạc Vân thành bên kia, cũng kinh ngạc liên tục, một cái bị coi là tu vi mất hết người ở rể, lại trình diễn như vậy bật ngược, cái này không thể nghi ngờ rất khiến người ngoài ý.

Mãnh liệt, Lợi Kiếm Vũ hừ lạnh hét lớn:

"Tu vi khôi phục thì như thế nào? Năm đó hắn là Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa kiếm đầu thời gian, kia tu vi nhưng đều không có Văn Giác Nguyên cường đại!"

Một câu, đè lại trong tràng rất nhiều nghị luận, nhường bầu không khí cũng yên tĩnh không ít.

"Đúng vậy, Văn Giác Nguyên đều bị một quyền đánh bại, Tô Dịch mặc dù tu vi khôi phục, thì như thế nào?"

Nam Ảnh nhẹ giọng thì thào, nguyên bản không khống chế được nỗi lòng cuối cùng bình thản không ít.

Những người khác cũng đều kịp phản ứng, nhao nhao đều kiềm chế trong lòng tâm tình, đem ánh mắt nhìn về phía võ đài.

Nhưng, đối mặt tu vi khôi phục Tô Dịch thời gian, lòng của mỗi người dáng vẻ đều đã lặng yên biến hóa vi diệu.

"Như vậy ngược lại cũng không tệ, tỉnh ngộ đánh bại ngươi thời gian, bị người nhạo báng ta khi dễ chính là một cái không đến tu vi kẻ đáng thương."

Mặc Thiên Lăng đã tỉnh táo lại, cười hì hì mở miệng.

Từ đầu đến cuối, Tô Dịch thần sắc đều rất bình thản.

Hắn không để ý đến Mặc Thiên Lăng khiêu khích, mà là đưa ánh mắt nhìn về phía trên yến hội Niếp Đằng, nói:

"Ngươi vả lại xem trọng rồi."

Niếp Đằng ngẩn ngơ, vẻ mặt tràn đầy nghi hoặc, không rõ ràng cho lắm.

Oanh!

Mặc Thiên Lăng mượn cơ hội này, đã lại lần nữa xuất kích.

Kia uy thế như địa sát ngang trời, bôn lôi điện thiểm, mạnh mẽ bá đạo, là chân chính chiến trường chém giết chi thuật, thiết huyết nghiêm túc sát khí kinh người.

Văn Giác Nguyên hô hấp cứng lại, hắn có dự cảm mãnh liệt, như đổi lại là bản thân đối mặt bực này thế công, không chết cũng phải trọng thương!

Bên ngoài tràng mọi người cũng đều phát giác được, Mặc Thiên Lăng nổi lên sát tâm, vận dụng chân chính thủ đoạn, không hề tượng trước như vậy qua loa cùng giữ lại.

Chỉ thấy Tô Dịch thân ảnh giãn ra, hai tay hư nhượt bóp, vào hư không trung huy động, nếu như nước chảy mây trôi, không mang theo chút nào khói lửa khí tức.

Mà khi Mặc Thiên Lăng vung quyền đánh tới, cái kia đợi bá đạo hung hãn quyền kình, lại im hơi lặng tiếng bị mang được chếch đi, căn bản vô pháp đụng chạm lấy Tô Dịch tay áo.

Bất khả tư nghị nhất chính là, Tô Dịch động tác cũng không nhanh, giống như vân vân... Dãn ra, có một loại huyền diệu luật sống động.

"Bốn lạng đẩy ngàn cân, di hoa tiếp mộc?"

Mặc Thiên Lăng sắc mặt biến hóa, đây là một loại võ đạo kỹ xảo, cũng không khó.

Nhưng vận dụng tại trong tay Tô Dịch, lại hết lần này tới lần khác có một loại không chê vào đâu được, viên mãn Vô Lậu phong vận.

Oanh!

Mặc Thiên Lăng trong mắt hung mang chớp động, vung quyền sát phạt.

Hắn vì ma luyện Địa Sát Bôn Lôi Thủ, tại Xích Lân trong quân chinh chiến một năm có hơn, tại máu tanh chiến trường giết chết qua không biết nhiều ít hung ác ngang ngược đối thủ, mới rút cuộc đem môn võ học này chìm đắm đến dày công tôi luyện tình trạng.

Hiện tại toàn lực bộc phát, lực lượng như Hổ báo, quyền như lôi đình, thẳng giống như một cái nhân hình hung khí, khí thế bức nhân cực kỳ.

Nhưng nhường Mặc Thiên Lăng biến sắc chính là ——

Kế tiếp hắn mỗi một lần tiến công, đều bị Tô Dịch dễ dàng khu vực chuyển lệch, cảm giác kia nhường hắn lại là kinh sợ lại là bị đè nén.

Tại trong mắt mọi người, Mặc Thiên Lăng liền như mưa to gió lớn, từ bốn phương tám hướng phóng tới Tô Dịch.

Mà Tô Dịch lại như một khối bàn thạch, mặc cho tám Phong kéo tới, lù lù bất động, liền quần áo tay áo đều không có bị đụng phải.

Một màn này màn, dẫn tới toàn trường ghé mắt.

Một ít đại nhân vật đều hơi khiếp sợ, mặt lộ vẻ vẻ khó tin.

Chỉ có Nhiếp Bắc Hổ cùng Niếp Đằng phụ tử kích động nhất.

Bọn hắn chứng kiến, Tô Dịch hiện tại làm cho thi triển, rõ ràng là bọn hắn phụ tử am hiểu võ học "Lãm Tước Thủ" !

Chỉ bất quá, từ bọn hắn thi triển Lãm Tước Thủ, chưởng lực đánh ra, như vô hình vây khốn lồng, vẻn vẹn chỉ có thể nhường chim Tước không thể phi.

Nhiếp Bắc Hổ ở đây võ học chìm đắm nhiều năm, ra tay thời gian, có thể vây khốn được một đám chim Tước vô pháp chạy ra kia chưởng lực nơi bao bọc chi địa, quả nhiên là tinh diệu tuyệt luân.

Thế nhưng là cùng Tô Dịch vừa so sánh với, hắn mới phát hiện, hoàn toàn chính là tiểu vu kiến đại vu.

Tại trong tay Tô Dịch, môn võ học này bộc phát ra vượt quá tưởng tượng uy năng.

Phảng phất giống như Tiên Nhân diễn võ.

Xem chúng sinh làm tước, ôm thiên địa làm lồng!

Niếp Đằng đều đã xem ngây người, tâm thần si mê, rung động liên tục.

Hắn cái này mới ý thức tới, nguyên đến chính mình nhiều năm tu luyện võ học, lại có thể có được như thế bất khả tư nghị uy năng!

Hắn không dám phân tâm, nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, nghiêm túc quan sát.

"Lão Nhiếp nhà nhi tử cuối cùng đã nhận được Tô tiên sinh coi trọng, khó có được!"

Phó Sơn âm thầm cảm thán.

Hắn há lại không biết, Tô Dịch đây là đang mượn thử quyết đấu, tự mình chỉ điểm Niếp Đằng có quan hệ Lãm Tước Thủ ảo diệu?

Hoàng Vân Trùng thần sắc cũng trở nên khác thường, cùng Phó Sơn khác thường, khám phá Tô Dịch dụng tâm.

Cái này kêu là tạo hóa!

Cùng một thời gian, trong tràng tất cả mọi người nhìn ra, Mặc Thiên Lăng tình cảnh không ổn.

Tại Tô Dịch thuộc hạ, hắn giống như một cái vây khốn thú, theo Tô Dịch chưởng lực mỗi một lần đánh ra, phảng phất giống như trùng trùng điệp điệp vô hình lao lồng, đem thân ảnh của hắn bao trùm trong đó, mặc cho mạnh mẽ đâm tới, đều không thể thoát khốn.

Cái kia bất khả tư nghị từng màn, đưa tới trong tràng không biết nhiều ít rung động tiếng kinh hô.

Trước đại đa số người cũng đều nhận định, dù là Tô Dịch khôi phục tu vi, cũng đã định trước xa xa không phải là Mặc Thiên Lăng bực này hung ác điên cuồng hạng người đối thủ.

Nhưng bây giờ, mỗi người đều dao động rồi.

Nhất là Nam Ảnh, Nghê Hạo, Văn Giác Nguyên, Văn Thiểu Bắc những người này, từng cái một tâm tình thay đổi rất nhanh, sắc mặt cũng là không ngừng biến ảo, rất là đặc sắc.

Một cái bị bọn hắn làm thấp đi, khinh miệt, bỏ qua, xem thường nhân vật, lại tại lúc này hiển lộ ra để cho bọn họ đều không thể tưởng tượng chiến lực, trong lúc nhất thời, bọn hắn sao có thể có thể nhận chịu được?

"Phá!"

Trên lôi đài, sắc mặt đã âm trầm ngưng trọng chi cực Mặc Thiên Lăng mãnh liệt điên cuồng hét lên một tiếng, toàn thân lực lượng như vỡ đê hồng thủy giống như tràn vào nắm tay phải bên trong, mãnh liệt đánh ra.

Một quyền này, nhanh như tia chớp, như lôi đình gầm thét, xé rách không khí, đem một vị Bàn Huyết Cảnh cao thủ đứng đầu lực lượng diễn dịch phát huy tác dụng vô cùng .

"Cũng được, liền cho ngươi mở mang kiến thức, cái gì gọi là chân chính võ học!"

Tô Dịch than nhẹ, hai tay ở trên hư không nhẹ nhàng nhấn một cái.

Cái này nhấn một cái, nhìn như bay bổng trọn vẹn vô lực.

Nhưng Mặc Thiên Lăng lại quá sợ hãi, chỉ cảm thấy Tô Dịch hai tay tầm đó, như ôm một cái lao lồng, mang theo mênh mông trầm trọng thiên địa khí thế ép xuống.

Đối mặt thiên địa này tới lồng giam, hắn từ thân lại có vẻ như vậy nhỏ bé, vô lực.

Chạy trốn không có thể trốn, tránh cũng không thể tránh!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 55: Toàn Bộ Phải Sợ Hãi Ta Độc Buồn Vô Cớ

"Không tốt!"

Mặc Thiên Lăng trong lòng hoảng hốt, cảm nhận được đập vào mặt chí mạng uy hiếp, trong lòng đến nỗi sinh ra một loại sắp người chết chìm cái loại này tuyệt vọng cảm giác.

Hắn tại máu tanh chiến trường giết chóc một năm có hơn, trải qua tàn khốc vô cùng ma luyện.

Còn là lần đầu tiên cảm nhận được cái gì gọi là thời gian sinh tử lớn kinh khủng!

Cái kia một cái chớp mắt, hắn đều có ý chí chiến đấu tan vỡ, mất hết can đảm cảm giác.

Giãy giụa?

Chống cự?

Dốc sức liều mạng?

Những ý niệm này đều giống bị vỡ nát đi, đầu trống rỗng đấy.

Mà tại bên ngoài tràng vô số ánh mắt nhìn chăm chú, lại thấy được không thể tưởng tượng một màn.

Chỉ thấy Mặc Thiên Lăng như linh hồn xuất khiếu, ngốc trệ ở đó.

Mà Tô Dịch cái kia bay bổng đè xuống hai tay, lại Thúc Nhĩ vào hư không trung bao quát, chếch đi vị trí.

Oanh!

Hư không run lên, thanh âm bạo như nặng nề tới tiếng sấm.

Cả tòa tinh thiết tạo thành võ đài, đều trong nháy mắt chấn động một cái, nhấc lên kình phong phát ra tiếng rít tới thanh âm, thổi trúng Mặc Thiên Lăng tóc dài bay lên, quần áo phần phật phiêu đãng.

"Cái này là bực nào võ học?"

Toàn trường một yên tĩnh, Quảng Lăng thành cùng Lạc Vân thành một đám đại nhân vật cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

Mặc Thiên Lăng sử dụng Địa Sát Bôn Lôi Thủ, là Vân Quang Hầu thành danh nhiều năm tuyệt kỹ, nhất đẳng giết người thuật.

Nhưng Tô Dịch sử dụng võ học, lại quả thực như Tiên Nhân chi pháp!

Một kích kia tuy rằng bay bổng, lại như tình trạng vô vọng, vòm trời rủ xuống đất, rung động nhân tâm.

"Vì sao lại như vậy. . ."

Nam Ảnh khép tại trong tay áo trắng nõn bàn tay như ngọc trắng chết ..chết nắm chặt, mu bàn tay gân xanh nổi bật.

Nàng ánh mắt thẳng vào nhìn trên lôi đài cái kia thanh sam như ngọc, phong thái như Thần nam tử, trong lòng đã là dời sông lấp biển, dâng lên một cỗ nói không ra đạo không rõ oán giận.

Toàn bộ người đều ở vào không khống chế được biên giới.

Đến lúc này, người nào lại nhìn không ra, Tô Dịch căn bản không chỉ là khôi phục tu vi, kia võ đạo tạo nghệ đã cường đại đến có thể áp chế Mặc Thiên Lăng tình trạng!

Chuyện như vậy thực, quả thực làm người ta kinh hãi.

"Ngươi là sao không một lần hành động đánh bại ta?"

Lúc này trên lôi đài, Mặc Thiên Lăng đã phục hồi tinh thần lại, hắn sắc mặt tái nhợt, hai đầu lông mày lưu lại lấy một vòng rung động, nhưng càng nhiều nữa là phẫn nộ, âm trầm cùng không cam lòng.

"Ta nói rồi, sẽ cho ngươi một lần xuất đao cơ hội, như hiện tại liền đem ngươi trấn áp, chẳng phải là có vẻ ta Tô mỗ người nói không giữ lời?"

Tô Dịch thần sắc bình thản mở miệng.

Mặc Thiên Lăng sửng sốt một chút, chỉ để lại bản thân một ra đao cơ hội?

Lời nói như vậy, thật sâu đã kích thích nội tâm của hắn uy nghiêm, sắc mặt đều trở nên vô cùng xấu xí, trong con ngươi bắt đầu khởi động lấy như thiêu đốt giống như hung lệ lửa giận.

"Ta có thể nhận thua, nhưng tuyệt không chấp nhận loại vũ nhục này!"

Âm thanh lạnh như băng ở bên trong, Mặc Thiên Lăng rút đao ra khỏi vỏ.

BOANG...!

Ám tử sắc thân đao như một hoằng đẹp đẽ thủy quang, tại cảnh ban đêm ánh đèn chiếu rọi xuống, lóe ra máu tanh khiếp người hàn mang.

Tử Huyết chiến đao!

Vân Quang Hầu tự tay ban tặng tới Hung Binh, chờ mong Mặc Thiên Lăng nhưng bằng đao này, tại trên chiến trường giết vạn địch, lập bất thế công lao.

Trước, ngay cả là đối mặt Văn Giác Nguyên, Mặc Thiên Lăng đều khinh thường vận dụng đao này.

Một đao nơi tay, Mặc Thiên Lăng khí thế cũng tùy theo Nhất Biến, phách liệt như lửa, phong mang như sương.

Một màn này, hấp dẫn ở đây tất cả ánh mắt, đều bị bằng sinh kinh diễm cảm giác.

"Vốn, hắn chân chính át chủ bài là đao đạo . ."

Văn Giác Nguyên hai mắt thất thần, mặt như màu đất.

Đông! Đông! Đông!

Trên lôi đài, Mặc Thiên Lăng đạp bước tiến lên, mỗi bước phóng ra, giống như tiếng trống rung trời.

Mà kia trong tay, Tử Huyết chiến đao vút không dựng lên, mang theo một quải sáng chói yêu dị ánh sáng nổi giận chém hạ xuống.

Huyết Ẩm Nhất Đao Trảm!

Năm đó Vân Quang Hầu trên chiến trường, bằng thử một đao, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, địch nhân đều bị nói vẻ thay đổi, nghe tin đã sợ mất mật mà chạy.

Mà một đao kia bị Mặc Thiên Lăng thi triển đi ra thời gian, mặc dù không đến tông sư cảnh ngập trời sức mạnh to lớn, cũng đã có ba phần Thần tủy.

Bá!

Lưỡi đao như điện, hào quang yêu dị, nổi giận chém hạ xuống thời gian, không khí phát ra xùy xùy nổ đùng tiếng rít.

Như vậy một đao, cũng làm cho ở đây không biết bao nhiêu người trái tim băng giá.

Lại thấy Tô Dịch lại khẽ nhíu mày, con mắt ở chỗ sâu trong ẩn có vẻ thất vọng thoáng hiện.

Hắn than nhẹ một tiếng, dài thường thượt thân ảnh cuối cùng triển khai, tay áo tung bay ở bên trong, hắn như Kinh Hồng lướt hàn đàm, mờ mịt tuyệt tục tới vận.

Theo tay phải hắn chỉ nâng lên, tại suýt xảy ra tai nạn tới ranh giới, xuyên qua trùng trùng điệp điệp yêu dị đao ảnh hàn mang, nhẹ nhàng gõ đánh tại Mặc Thiên Lăng trên thân đao.

Hời hợt.

Keng!

Đau đớn màng nhĩ tiếng va chạm ở bên trong, chỉ thấy Mặc Thiên Lăng vọt tới trước thân ảnh dừng lại, như bị sét đánh, toàn thân da thịt đều kịch liệt run rẩy lên.

Mà kia trong tay phải Tử Huyết chiến đao lại phát ra kịch liệt vù vù, rời tay mà bay.

Ẩm Huyết Nhất Đao Trảm cái này thuộc về Mặc Thiên Lăng ẩn giấu tuyệt sát chi thuật, thì cứ như vậy bị Tô Dịch ngón tay nhẹ nhàng một khấu, sụp đổ!

Loảng xoảng làm ~

Tử Huyết chiến đao rơi xuống trên lôi đài, cũng đánh thức ở đây người đang xem cuộc chiến cái kia kinh hãi ngốc trệ tâm thần, từng cái một đều bị làm biến sắc.

Định thắng bại tại chỉ một cái tầm đó, đáng sợ!

"Đao đi nhập đề, nặng kỹ không nặng thế, ngươi đường đi chật vật rồi."

Tô Dịch lắc đầu.

Hắn vốn tưởng rằng, như Mặc Thiên Lăng bực này nhân vật, ngăn tại đao trên đường có chỗ kiến thụ.

Người nào nguyên liệu, hắn chỗ đã thấy một đao kia, ngộ nhập lối rẽ, chịu không nổi đập vào mắt.

Mặc Thiên Lăng kinh ngạc, hắn hồn bay phách lạc, thanh âm khổ sở nói: "Ngươi dùng là cái gì võ học?"

Hắn rất ngơ ngẩn, cảm giác vừa rồi phát sinh hết thảy giống như ác mộng, liền đối tay cuối cùng mạnh cỡ bao nhiêu, đều lại không cách nào đi cảm thụ.

"Không quan trọng tiểu thuật mà thôi, không đáng giá nhắc tới."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Vừa rồi cái kia chỉ một cái, đơn giản là hắn gặp chiêu phá chiêu một kích mà thôi. Khảo nghiệm chính là nhãn lực, lực lượng cùng tâm tính, mà không phải là cái gì tinh diệu võ học.

"Không quan trọng tiểu thuật. . ."

Mặc Thiên Lăng thì thào tự nói, tâm thần bạc nhược, đạo "Ta thua rồi. . ."

Hắn ánh mắt trống rỗng, hình dung tiều tụy, lảo đảo đi xuống lôi đài.

Đến tận đây, Vân Quang Hầu nghĩa tử Mặc Thiên Lăng, thất bại!

Trên lôi đài, Tô Dịch chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói: "Còn có ai cùng với Tô mỗ ganh đua cao thấp?"

Toàn bộ đều yên tĩnh!

Vô luận là Quảng Lăng thành bên này, còn là Lạc Vân thành bên kia, không người dám trả lời.

Theo Tô Dịch trèo lên lên lôi đài, đến Mặc Thiên Lăng bạc nhược nhận thua, bất quá thời gian qua một lát mà thôi, nhưng phá vỡ vô số người nhận thức!

Ai có thể tưởng tượng, năm đó Thanh Hà kiếm phủ khí đồ, một người người giễu cợt Văn gia người ở rể, cũng tại thời gian cách một năm sau Long Môn trên yến hội, độc lĩnh làm dáng?

Thực tế Tô Dịch cái kia hời hợt dáng vẻ, dường như tiện tay lại trấn áp Mặc Thiên Lăng lực lượng, càng là rung động thật sâu ở đây mỗi người.

Văn Giác Nguyên thần sắc ngốc trệ, như cha mẹ chết.

Hắn là Văn gia một đời tuổi trẻ lĩnh quân nhân vật, là bị Quảng Lăng thành nhất trí coi trọng tranh đoạt Long Môn thi đấu đệ nhất võ đạo kỳ tài.

Tại trước đây thời gian, trong mắt của hắn căn bản cũng không có Tô Dịch, từ trước đến nay là bỏ qua, khinh miệt tư thái.

Nhưng tại vừa rồi, hắn bị Mặc Thiên Lăng một quyền đánh bại!

Cái này đả kích không thể bảo là không lớn, mà dù sao Mặc Thiên Lăng là từng đã là Thanh Hà kiếm phủ nội môn đệ tử, hôm nay càng là Vân Quang Hầu nghĩa tử của.

Bại bởi đối thủ như vậy, Văn Giác Nguyên còn có thể tiếp nhận.

Mà khi thấy Mặc Thiên Lăng bị Tô Dịch dễ dàng đánh bại thời gian, Văn Giác Nguyên tâm tính thoáng cái nổ tung, toàn bộ người đều lâm vào không giới hạn phẫn nộ, ngơ ngẩn ở bên trong, vô pháp tự kìm chế.

Trong lúc nhất thời, căn bản vô pháp tiếp nhận năm đó bị hắn miệt thị cùng xem thường người, tại đây giống như áp đảo trên mình!

Văn Thiểu Bắc cùng những thứ kia Văn gia đệ tử cũng không không thần sắc ngốc trệ, triệt để mộng đi.

Bọn hắn cái này mới phát hiện, tại trước mặt Tô Dịch, bọn hắn quá buồn cười, giống như kẻ tiểu nhân giống như buồn cười buồn cười. . .

"Cái này chết tiệt khốn nạn, hắn lại một mực ở lừa bịp ta Văn gia!"

Văn Trường Thanh nghiến răng nghiến lợi, giống như cuối cùng hiểu được giống như, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Lý Thiên Hàn tâm trầm trọng vô cùng, hắn không khỏi tự hỏi, như bản thân hài tử Mặc Vân ở đây, lại có thể hay không nắm bắt Tô Dịch rồi.

"Ài!"

Chu Hoài Thu lại là kích động, lại là hối hận, tâm tình vô cùng phức tạp.

Tô Dịch biểu hiện, mang cho hắn khó tả kinh hỉ, nhưng vừa nghĩ tới năm đó Thanh Hà kiếm phủ xem Tô Dịch làm khí đồ cử động, nghĩ đến mình ở biết được hắn biến thành người ở rể sau đó cái kia làm bất hòa thái độ, trong lòng làm sao có thể không hối hận?

Khóe môi, chỉ còn lại có cười khổ.

Hồ Thuyên miệng há thật to, không dám tin!

Hoàng Kiền Tuấn, Niếp Đằng cảm xúc bành trướng, ánh mắt đều là kính yêu cùng rung động.

Nam Ảnh khuôn mặt biến ảo bất định, trong lòng lại là oán giận, lại là hối hận.

Oán giận chính là, Tô Dịch lại tại rơi xuống phàm trần về sau, lại bò lên trên Vân đỉnh!

Hối hận là, năm đó biết được Tô Dịch tu vi mất hết bản thân, tựa hồ làm quá dứt khoát rồi, hẳn là tại lúc đó hậu lưu lại một tuyến tình cảm đấy, như thế, nàng cùng Tô Dịch tầm đó có lẽ liền có gương vỡ lại lành có thể. . .

Nam Ảnh không đến chú ý tới, bên cạnh Nghê Hạo ánh mắt nhìn chằm chằm vào nàng, sắc mặt một chút âm trầm xuống, trong lòng, lại dâng lên không giới hạn tức giận.

Hoàng Vân Trùng cùng Nhiếp Bắc Hổ liếc nhau, đều chứng kiến đối phương ánh mắt chỗ sâu rung động.

Chợt, hai người cũng không khỏi nở nụ cười.

Bởi vì bọn họ sớm có dự cảm, Tô Dịch xuất hiện, nhất định nhưng lắng xuống định càn khôn.

Nhưng lại không nghĩ rằng, Tô Dịch sẽ thắng được xinh đẹp như thế, làm bọn hắn bực này Tụ Khí cảnh tồn tại, cũng không khỏi xem thế là đủ rồi.

Bất quá, bọn hắn đều không bỉ khẳng định, trải qua ngày hôm nay tới Long Môn yến hội, Tô Dịch danh tiếng, chắc chắn vang vọng Đại Thương Giang hai bờ sông!

Hiện tại Phó Sơn, hãnh diện, lại nhịn không được cười ha ha, phá vỡ trong sân yên tĩnh, nói: "Lợi Kiếm Vũ, như cũng không có người đi ra ứng chiến, về sau mười năm bên trong, Linh Trúc Đảo có thể sẽ về ta Quảng Lăng thành!"

Tiếng truyền toàn trường.

Lạc Vân thành bên kia, Lợi Kiếm Vũ trên mặt đều là khói mù, trong lòng dâng lên nồng đậm không cam lòng.

Mặc Thiên Lăng vốn là hắn chuẩn bị một sát thủ giản.

Người nào từng muốn, lại quân cờ kém một chiêu, ngược lại bị Quảng Lăng thành người nọ người bỏ qua Văn gia người ở rể đánh bại!

Hiện tại nghe nữa đến cái kia Phó Sơn cười to, phiền muộn được hắn thiếu chút nữa thổ huyết.

Lại nhìn Lạc Vân thành kia đại nhân hắn vật, sắc mặt cũng rất khó coi rồi.

Trên lôi đài.

Tô Dịch chắp tay côi cút mà đứng, thần sắc bình thản, không buồn không vui.

Đối với người khác mà nói, đánh bại Mặc Thiên Lăng như vậy chiến tích vô cùng chói mắt.

Nhưng trong mắt hắn, nhưng ra tay nắm bắt một cái nho nhỏ Bàn Huyết Cảnh thiếu niên mà thôi, lại mưu tính cái gì?

Nếu không có lần này là Phó Sơn chủ động tìm tới cửa xin giúp đỡ, hắn đều lười được tới tham gia lúc này yến hội.

"Nhược Linh Tuyết ở đây, cùng nàng cùng một chỗ chèo thuyền du ngoạn Đại Thương Giang phía trên, tại trong bóng đêm nhìn xem cái này ngàn vạn ánh đèn phản chiếu mặt nước cảnh đẹp, cũng bỉ tham gia như vậy yến hội có ý tứ."

"Nàng hẳn là đã nhìn thấy tỷ tỷ của nàng Văn Linh Chiêu rồi, cũng không biết, khi nào mới có thể trở về. . ."

Đặt chân cái này mười trượng Long Môn Lôi phía trên, Tô Dịch ánh mắt nhìn xa xa trên mặt sông sáng lạn mỹ lệ ánh đèn, nhưng trong lòng nhớ tới thanh thuần tươi đẹp, xinh đẹp hoạt bát cô em vợ Văn Linh Tuyết.

Trong lúc nhất thời, tâm thần nổi lên một tia buồn vô cớ.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 56: Hai Tháng Hai Long Sĩ Đầu

Thật lâu không người dám lại trèo lên lên lôi đài khiêu chiến.

Tô Dịch không đến chờ đợi thêm nữa, chắp tay tại cõng, trực tiếp đi xuống lôi đài.

Trên yến hội ánh mắt của mọi người cũng tùy theo rơi vào trên người hắn, thần sắc khác nhau, hoặc rung động, hoặc hoảng hốt, hoặc kinh ngạc. . .

Đặc sắc đầm đìa đất diễn dịch ra một phen nhân thế mỗi người một vẻ.

"Tô tiên sinh, hoàn mời ngồi vào!"

Phó Sơn chủ động tiến lên nghênh đón, mang theo tôn kính sắc mặt.

"Vốn, phó thành chủ bên cạnh trống không ngồi vào, là vì Tô Dịch chuẩn bị."

Có đại nhân vật giống như mãnh liệt kịp phản ứng giống như, bừng tỉnh đại ngộ.

Những người khác đợi cũng đều đã minh bạch, trong lúc nhất thời thần sắc càng phức tạp.

Tuy chỉ là một trương ngồi vào, nhưng bởi vậy có thể nhìn ra, Phó Sơn đối với Tô Dịch là bực nào coi trọng!

"Không cần, nếu như sự tình đã giải quyết, ta liền đi đầu một bước."

Tô Dịch lắc đầu cự tuyệt.

Hắn từ trước đến nay không thích bực này náo nhiệt ầm ĩ bầu không khí.

Phó Sơn không dám khuyên can, phân phó nói: "Người tới, tiễn đưa Tô tiên sinh trở về."

"Phó đại nhân, loại sự tình này hãy để cho ta đến đây đi."

Cách đó không xa Hoàng Kiền Tuấn vụt đất Đứng ra đây, trước tiên đi tới.

Niếp Đằng do dự một chút, cũng đã đi tới.

Thấy vậy, Nhiếp Bắc Hổ trong lòng rất cảm thấy vui mừng.

Hắn biết rõ, luôn luôn tâm cao khí ngạo nhi tử, đã bị Tô Dịch trước làm cho bày ra phong thái thuyết phục.

Tô Dịch không đến nói thêm nữa, trực tiếp triều xa xa bước đi.

Hoàng Kiền Tuấn cùng Niếp Đằng theo sát phía sau.

Một màn này, thấy được đang ngồi các đại nhân vật nỗi lòng lại là một trận bốc lên.

Hoàng Kiền Tuấn là Hoàng thị tộc trưởng Hoàng Vân Trùng con trai trưởng, Niếp Đằng thì là Phủ Thành chủ Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ chi tử.

Hôm nay, hai người lại như hỗ trợ:tùy tùng giống như, chủ động theo sát Tô Dịch phía sau, cái này ý nghĩa có thể sẽ hoàn toàn khác nhau rồi!

"Không tốt!"

Mà một màn như vậy, Lý Thiên Hàn nhớ tới cái gì, trong lòng lộp bộp một tiếng, sắc mặt biến hóa.

Ban đầu ở Văn gia lão thái quân thọ yến lên, Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ, Hoàng Vân Trùng đám người, vì ngăn cản giải trừ vợ chồng Tô Dịch hôn nhân chuyện này, không tiếc cùng hắn Lý Thiên Hàn giằng co.

Tại trong chuyện này, hắn và nhi tử Lý Mặc Vân đều cho là, là vì Văn Linh Chiêu cái này cái "Tông sư đệ tử" nguyên nhân, mới khiến cho Phó Sơn bọn hắn đứng ở Văn gia bên kia.

Nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ tịnh không phải như vậy!

"Cuối cùng là nguyên nhân gì, mới khiến cho Phó Sơn bọn hắn coi trọng như thế cái này Tô Dịch?"

Lý Thiên Hàn thần sắc âm tình bất định, trong lòng trầm trọng.

Hắn rất rõ ràng, mặc dù Tô Dịch tối nay biểu hiện ra lại sắc mặt, mà dù sao chỉ là một cái Bàn Huyết Cảnh thiếu niên, Đoạn sẽ không thể nào nhường Phó Sơn, Hoàng Vân Trùng những lão hồ ly này kính trọng như vậy.

Điều này cũng làm cho có nghĩa là, tại trên người Tô Dịch, hoàn có khác không muốn người biết bí mật!

Mà đúng là bí mật này, mới thật sự là nhường Phó Sơn bọn hắn kính trọng Tô Dịch nguyên nhân!

Nghĩ vậy, Lý Thiên Hàn không dám lại chần chờ, nói khẽ với bên người lão bộc dặn dò một phen.

Rất nhanh, cái kia lão bộc hấp tấp mà đi.

"Ài!"

Mà mắt thấy Tô Dịch thân ảnh càng lúc càng xa, Chu Hoài Thu do dự rất lâu, cuối cùng thầm than một tiếng, không đến đuổi theo mau.

Hắn đã có dự cảm, dù là hắn đánh bạc mặt mo đi mời Tô Dịch nặng về Thanh Hà Kiếm phủ tu hành, Tô Dịch sợ cũng sẽ không đáp ứng rồi.

Nhưng, nhưng trong lòng khó tránh khỏi tiếc hận cùng tiếc nuối.

"Lúc trước, hắn rơi xuống phàm trần, không người hỏi thăm, ngay cả mình cũng xa cách cùng hắn ở giữa khoảng cách."

"Ngày nay hắn trở về võ đạo, triển lộ ra bỉ trước đây càng chói mắt quang huy, lại yên có thể lại về Thanh Hà Kiếm phủ cái này cái làm hắn thương tâm địa phương?"

"Cũng được, chuyện này tại đây giống như được rồi."

Chu Hoài Thu hít thở sâu một hơi trung khí, đè xuống trong lòng tràn ngập hối hận.

"Nam Ảnh sư muội, ngươi tựa hồ rất không nỡ bỏ Tô Dịch ly khai a."

Lúc này, làm phát giác được Nam Ảnh một mực là hồn bất phụ thể giống như thần sắc thời gian, Nghê Hạo lại nhịn không được tức giận trong lòng, lạnh lùng lên tiếng.

Nam Ảnh mãnh kinh, Ngọc Dung một trận biến ảo, chợt sâu thẳm than nhẹ một tiếng, ủy khuất nói:

"Nghê Hạo sư huynh, ngươi cũng biết, ta cùng Tô Dịch sư huynh làm bạn ba năm thời gian, vốn tưởng rằng thử sinh đời này, ta sẽ không đi cùng hắn có chút quan hệ dây mơ rễ má, người nào từng muốn, lại lại tại ngày hôm nay mắt thấy một màn này màn."

Nàng việt nói như vậy, Nghê Hạo sắc mặt càng là âm trầm, lồng ngực đều dâng lên rào rạt lòng đố kị.

Nam Ảnh hiển nhiên cũng phát giác được, chuyện lặng yên vừa chuyển, nói: "Bất quá, trong lòng ta, sư huynh ngươi vĩnh viễn là không thể thay thế đấy. Huống chi, ta nếu thật đối với hắn Tô Dịch hoàn có lưu hơn tình, đâu có thể nào lúc trước trong một năm, đều đối với hắn chẳng quan tâm?"

Nói qua, nàng đã đem đầu đẹp nhu hòa đất đặt tại Nghê Hạo dày rộng trên bờ vai, lời nói mang nhu tình, "Nghê Hạo sư huynh, chứng kiến ngươi là thử sinh khí, ta ngược lại rất Hoan Hỉ, cái này tối thiểu chứng minh, trong lòng ngươi là ở hồ của ta."

Nghê Hạo thần sắc lập tức hòa hoãn xuống, ngửi ngửi bên cạnh người ấy trên người mùi thơm, ngữ khí cũng nhu hòa không ít, nói: "Sư muội, mới vừa rồi là ta có chút kích động."

Nam Ảnh vươn ngọc thủ, kéo lại Nghê Hạo cánh tay, ngữ khí ngọt ngào nói: "Sư huynh đừng giải thích, ta đều minh bạch đấy."

Nhưng tại trong lòng, nàng cũng tại suy nghĩ một sự kiện ——

Có muốn hay không rời đi Quảng Lăng trước thành, đi gặp một lần Tô Dịch?

"Đường huynh, cái kia Tô Dịch quả thực quá hèn hạ, lại vẫn giấu kín tu vi, một năm nay, mọi người chúng ta đều bị hắn lường gạt rồi!"

Văn Thiểu Bắc tức giận bất bình, chỉ dám thấp giọng tại Văn Giác Nguyên bên người phàn nàn.

"Hắn có lẽ không có đã lừa gạt chúng ta, là chúng ta trước đây một mực không để mắt đến hắn."

Văn Giác Nguyên thần sắc lộ vẻ sầu thảm.

Ngày hôm nay, vốn nên hắn dương danh lập vạn, nhận hết nhìn chăm chú.

Có ai nghĩ được, thế sự vô thường, hắn ngược lại đã thành cái này Long Môn trên yến hội cuối cùng buồn cười người thất bại.

Đã thành Tô Dịch đá kê chân!

"Đường huynh, lẽ nào cứ như vậy được rồi?"

Văn Thiểu Bắc không cam lòng nói.

"Nếu không ngươi đi cùng hắn đấu một trận?"

Văn Giác Nguyên ánh mắt lạnh như băng, liếc si giống nhau nhìn Văn Thiểu Bắc, "Vẫn chưa rõ sao, Tô Dịch hôm nay không chỉ là tu vi khôi phục, hoàn hết sức thành chủ đại nhân coi trọng! Từ nay về sau, hắn sẽ không là chúng ta Văn gia có thể tùy tiện giẫm đạp kẻ đáng thương rồi!"

Thanh âm tượng theo lồng ngực bài trừ đi ra, lộ ra phẫn nộ, không cam lòng, cùng với thật sâu đắng chát cùng buồn vô cớ.

Văn Thiểu Bắc bị chửi được cái vòi phun máu chó, bạc nhược không nói.

"Lợi Kiếm Vũ, Long Môn thi đấu đệ nhất danh ban thưởng nhưng chuẩn bị xong?"

Phó Sơn mặt mày hớn hở, cao giọng mở miệng.

Đoạt được đệ nhất danh, nên hoàng kim ngàn lượng, Linh dược ba gốc, trân châu mười hộc, cùng với một môn Hoàng giai đỉnh cấp võ học bí tịch!

Đây chính là cuối cùng làm người ta chờ mong khen thưởng.

Trên yến hội tất cả ánh mắt đều là nhìn về phía Lợi Kiếm Vũ.

Lợi Kiếm Vũ thần sắc trì trệ, hừ lạnh nói: "Một chút ban thưởng, không cần ngươi Phó Sơn nhắc nhở? Ngày mai sáng sớm, ta từ sẽ phái người bả ban thưởng tiễn đưa Quảng Lăng thành."

Lúc ban đầu thời gian, hắn vốn tưởng rằng có Mặc Thiên Lăng tại, có đầy đủ nắm chắc lấy được thắng lợi, đều không có đi chuẩn bị ban thưởng.

Nhưng bây giờ, Tô Dịch xuất hiện lại trực tiếp đánh nát hắn mưu đồ, không chỉ đã mất đi Linh Trúc Đảo, vẫn không thể không bắt đầu cân nhắc chuẩn bị những thứ này tài vật. . .

Nói không phẫn nộ, tuyệt đối là lời nói dối.

"Đừng quên, còn có Linh Trúc Đảo, từ hôm nay về sau, liền từ ta Quảng Lăng thành Phủ Thành chủ khống chế, nếu khiến Phó mỗ phát hiện có những người khác tới gần thử đảo, nhất định giết chết bất luận tội!"

Phó Sơn cười mỉm lại lần nữa nói, lời nói đằng đằng sát khí.

"Ngâm nga!"

Lợi Kiếm Vũ lại ngồi không yên, vươn người đứng dậy, phẩy tay áo bỏ đi.

Lại chờ xuống dưới, không phải bị Phó Sơn tức chết không thể!

Theo sát lấy, Lạc Vân thành kia đại nhân hắn vật cũng đều lần lượt đứng dậy ly khai.

Quảng Lăng thành bên này, lại bầu không khí nhiệt liệt đứng lên, một đám khách và bạn nói cười yến yến, ăn uống linh đình.

Dù sao, lần này Long Môn thi đấu Tô Dịch đại biểu cho Quảng Lăng thành, nắm bắt thứ nhất, điều này làm cho đang ngồi những đại nhân kia vật cũng trên mặt có ánh sáng.

Quân không thấy, bị thua giả chỉ có thể xám xịt trước thời hạn lối ra?

Dưới bóng đêm Đại Thương Giang, Thiên Phàm trôi nổi, ánh đèn như rồng.

Tô Dịch giành được Long Môn thi đấu đệ nhất tin tức, bằng tốc độ kinh người truyền khắp Đại Thương Giang hai bờ sông, cũng bị hai tòa thành trì bình thường dân chúng biết được.

Trong lúc nhất thời, oanh động xôn xao tới thanh âm, tại trong bóng đêm quanh quẩn không dứt.

. . .

Chỗ cửa thành.

"Các ngươi trở về đi, không cần lại cho."

Tô Dịch dậm chân, ánh mắt nhìn hướng Hoàng Kiền Tuấn, Niếp Đằng.

Hoàng Kiền Tuấn rất thức thời, cười ha hả nhẹ gật đầu.

Niếp Đằng do dự một chút, hướng phía Tô Dịch khom mình hành lễ nói: "Tô ca, đa tạ trước ngươi chỉ điểm! Như thế ân tình, ta Niếp Đằng trọn đời không quên!"

Trước tại Long Môn thi đấu lên, Tô Dịch mượn cùng Mặc Thiên Lăng quyết đấu mà diễn dịch "Lãm Tước Thủ", nhường Niếp Đằng cuối cùng lĩnh hội tới môn võ học này tinh túy cùng phong vận.

Hôm nay lại đối mặt Tô Dịch thời gian, trong lòng đã mang theo kính phục sùng mộ chi ý.

"Nhớ kỹ ngươi lúc trước nói lời."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, quay người đi một mình tiến vào cửa thành.

"Lúc trước nói lời. . ."

Niếp Đằng trong lòng chấn động, chợt hít thở sâu một hơi trung khí, triều xa xa Tô Dịch bóng lưng xa xa chắp tay, "Tô ca yên tâm, Niếp Đằng tuyệt không dám quên!"

"Nói cái gì?"

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được hiếu kỳ nói.

"Cùng ngươi không quan hệ."

Niếp Đằng xoay người rời đi.

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng đuổi theo mau, nói: "Niếp lão đệ, chờ ta một chút, lại nói tiếp hai ta đều tính Tô ca một phe rồi, về sau chúng ta thân cận hơn một chút, thua kém hơn chúng ta đêm nay liền đi thanh lâu thuyền hoa

trung đùa nghịch một đùa nghịch? Ta biết diễm danh truyền xa hay lời nói cô nương, thổi kéo đàn hát, không không tinh thông, có thể nói Quảng Lăng nhất tuyệt. . ."

Cả hai dần dần đi xa dần.

Cửa thành bên trong, Tô Dịch một người thản nhiên đi về phía trước.

Dân chúng trong thành phần lớn đều đi ngoài thành xem náo nhiệt rồi, làm cho trong ngày thường hối hả đường phố lên, trở nên quạnh quẽ trống trải, ánh đèn mất hết.

Ngẫu nhiên có người xem náo nhiệt phản hồi trong thành, tốp năm tốp ba, hưng phấn nghị luận Long Môn thi đấu trên sự tình.

Lại khi đi ngang qua bên người Tô Dịch thời gian, không người nhận ra vị này vừa thoải mái giành được Long Môn thi đấu đệ nhất danh thiếu niên.

Cho đến đến Hạnh Hoàng Y Quán thời gian.

Tô Dịch quay người, nhìn thoáng qua bầu trời đêm.

Trăng sáng sao thưa, nhạt Vân như sợi thô.

Xa xa ngoài thành, mơ hồ truyền đến từng trận nóng thanh âm huyên náo, tại đây trống vắng quạnh quẽ trong bóng đêm trở nên mờ mịt.

"Thế sự hỗn loạn bao lâu đừng, phồn hoa tan mất mới là thực."

Từ trong tiếng nói, Tô Dịch triều Hạnh Hoàng Tiểu Cư bước đi, dài thường thượt thân ảnh, tại trong bóng đêm côi cút xuất trần.

Ngày hôm nay, là Đại Chu lịch ba trăm chín mươi chín năm, Hai tháng hai, giữa xuân mão đầu tháng.

Thiên địa Kinh Trập, vạn vật sống lại.

Lấy tinh tượng xem tới, hai mươi tám tinh tú ở bên trong, Thương Long bảy túc đứng đầu tại ngày hôm nay theo Đông Phương Thiên Vũ hiển lộ, toàn bộ Thương Long thân thể lại hoàn biến mất tại u ám phía dưới.

Cho nên, ngày hôm nay lại bị kêu là "Long Sĩ Đầu" .

Ngày hôm nay, mất đi tu vi Tô Dịch tại ở rể Văn gia một năm sau, du ngoạn Long Môn Lôi, kỹ kinh sợ bốn tòa, độc uống phong lưu.

Thế nhân đều xôn xao.

Lại cơ hồ không ai biết rõ ——

Ngày hôm nay, cũng là Tô Dịch ở kiếp này sinh nhật.

Tại Tô Dịch trong trí nhớ, hắn ở kiếp này mẫu thân Diệp Vũ Phi, đồng dạng cũng là tại ngày hôm nay bệnh nặng qua đời.

Chỉ còn lại có năm gần bốn tuổi hắn, bơ vơ hậu thế.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 57: Vết Xe Đổ Của Ta

Tô Dịch mới vừa gia nhập đình viện, một bộ Huyết Sắc quần đỏ Khuynh Oản liền từ trong phòng nhẹ nhàng đi ra, nói:

"Tiên sư, đêm nay người không có ở đây thời điểm, có rất nhiều người giấu ở chúng ta bên ngoài đình viện vừa, mỗi cái mặc áo giáp, cầm binh khí, trên người hung sát khí nồng đậm, thật là dọa người."

Nàng thanh lệ trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn lưu lại hồi hộp vẻ, bộ dáng căng thẳng hề hề, hiển nhiên là mới vừa rồi bị sợ hãi.

"Bọn hắn người đâu?"

Tô Dịch đồng tử híp lại.

"Ách. . . Không biết chuyện gì xảy ra, lại rời đi."

Khuynh Oản thè lưỡi, vui mừng đạo

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Tiến gian phòng, cẩn thận nói cho ta một chút." Trực tiếp cất bước đi về phía trước.

"Úc, tốt."

Khuynh Oản vội vàng đuổi theo đi.

Không biết chuyện gì xảy ra, Tô Dịch phản hồi đình viện về sau, nàng tựa như đã tìm được dựa vào, trong lòng ủi thiếp lại an tâm.

Tuy rằng đối mặt Tô Dịch thời gian, nàng như trước e sợ sợ kính sợ không thôi, nhưng cảm giác này, ngược lại muốn bỉ tự mình một người lo lắng hãi hùng tốt.

Một chén đèn trong phòng sáng lên, xua tán hắc ám, làm cho người ta lấy ấm áp.

Khuynh Oản sợ hãi rụt rè đất đứng ở Tô Dịch cách đó không xa trong hư không, một đôi trắng như tuyết chân trần lên, hết sức nhỏ óng ánh đầu ngón chân thỉnh thoảng chăm chú một khép.

"Ngươi là gì như vậy căng thẳng?"

Vừa nhìn thấy nàng bộ dáng như vậy, Tô Dịch liền không nhịn được nhíu mày.

Khuynh Oản lắc đầu nói: "Tiên sư, Oản nhi không đến."

"Ngươi nói dối."

Tô Dịch ngồi ở trong ghế, ánh mắt theo Khuynh Oản bạch ngọc giống nhau hai chân trên dịch chuyển khỏi, nhìn về phía nàng cái kia thanh lệ như vẽ khuôn mặt nhỏ nhắn, nói:

"Ngươi căng thẳng thời điểm, đầu ngón chân hội lộn xộn, lông mi hội khẽ run, Nhĩ Căn hội thay đổi màu đỏ, hai tay mười ngón hội khép lại trước người, vô ý thức xoa nắn góc áo."

Khuynh Oản ngây ngốc một chút, hà phi hai gò má, đỏ ửng nóng lên, có loại bị nhìn xuyên trong thân thể bên ngoài tất cả bí mật, không chỗ nào che giấu cảm giác.

Nàng càng khẩn trương, cái kia lọn tóc phía dưới, óng ánh khéo léo lỗ tai đỏ rực đấy.

"Nhát gan, ngượng ngùng, căng thẳng. . . Ngô Nhược Thu là từ đâu tìm được thiếu nữ này âm hồn?"

Tô Dịch nhịn không được vuốt vuốt mi tâm.

Chợt, hắn quyết đoán nói sang chuyện khác, nói: "Nói một chút vừa rồi những thứ kia ẩn núp người sự tình."

Khuynh Oản lập tức nhẹ nhàng thở ra giống như, suy nghĩ nói: "Oản nhi lúc ấy trốn ở cây hòe già ở bên trong, đã nghe được bọn họ một chút nói chuyện với nhau."

Nàng thanh âm nhu hòa uyển mềm nhu, đem tối nay sự tình êm tai nói tới.

Nghe xong, Tô Dịch không khỏi nhíu mày, ngón tay nhẹ nhàng gõ đánh lấy mặt bàn, ánh mắt nhìn chằm chằm vào ánh nến, lâm vào suy nghĩ.

Dựa theo Khuynh Oản lời nói, những thứ kia ẩn núp người, lại là đến từ Lý thị nhất tộc!

Hơn nữa, là nhận Lý Mặc Vân sai khiến, muốn tại đêm nay bản thân theo Long Môn yến hội trở về thời gian, liền nhảy vào Hạnh Hoàng Tiểu Cư, đem bản thân giết chết.

Bất quá, trận này hành động lại đã xảy ra ngoài ý muốn.

Một cái lão bộc hấp tấp đến đây, nói với những thứ này ẩn núp người kế hoạch có biến, tất cả mọi người liền như vậy rút lui khỏi.

Nhường Tô Dịch không hiểu là, mình và Lý Mặc Vân không oán không cừu, hắn vì sao phải đối phó bản thân?

"Chẳng lẽ là cùng Văn Linh Chiêu có quan hệ?"

Tô Dịch nhớ tới tại Văn gia lão thái quân thọ yến trên sự tình.

Lúc ấy Lý Mặc Vân lên tiếng, hy vọng Văn gia giải trừ mình và Văn Linh Chiêu hôn sự.

"Hẳn là như thế, dựa theo Hoàng Kiền Tuấn ngay lúc đó thuyết pháp, cái này Lý Mặc Vân rất sớm liền đối với Văn Linh Chiêu cuồng dại không thôi, nhiều lần tuyên bố, thử sinh sự Văn Linh Chiêu không cưới."

"Như thế suy đoán, hắn là ý định diệt bản thân, tốt thừa cơ mà vào."

Nghĩ vậy, Tô Dịch không khỏi than khẽ.

Chính mình trên danh nghĩa thê tử, thật là đủ phiền toái.

Tiên có Ngụy Tranh Dương, sau có Lý Mặc Vân.

Hôm nay tại Thiên Nguyên học cung, nàng cái này cái tông sư đệ tử sợ là lại hấp dẫn không biết nhiều ít ong bướm.

"Tiên sư, người. . . Người định làm gì?"

Khuynh Oản yếu ớt nói.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Dù là giết sạch rồi bọn hắn, cũng trị phần ngọn không trị vốn, kinh thử một chuyện, ngược lại càng kiên định ta muốn giải trừ việc hôn sự này tâm, chỉ có như thế, mới có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã."

Khuynh Oản ngơ ngác nói: "Tiên sư, người cần nghỉ vợ?"

"Có gì không thể? Hoặc là nói, ngươi nên sẽ không cho là ta quá vô tình rồi a?"

Tô Dịch hỏi lại.

"Không đến."

Khuynh Oản cả vội vàng lắc đầu.

Tô Dịch lười biếng tựa vào trong ghế, đột nhiên cười rộ lên, nói: "Mà thôi, hôm nay là ta ngày sinh, không đề cập tới những thứ này mất hứng sự tình."

Hắn cầm lấy bầu rượu trên bàn, tự uống uống một mình đứng lên.

Khuynh Oản lắp bắp nói: "Tiên sư, hôm nay sẽ không người cho ngài sinh nhật sao?"

Tô Dịch lắc đầu: "Ta từ trước đến nay không thích những thứ này."

Khuynh Oản lá gan tựa hồ lớn đi một tí, nói: "Cái kia. . . Oản nhi có thể biết ngày hôm nay là người mấy tuổi thọ thần sinh nhật sao?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Chung vào một chỗ lời nói mười vạn tám nghìn linh mười bảy tuổi. A..., ngươi có thể làm như ta bây giờ là mười bảy tuổi."

Khuynh Oản ngẩn ngơ, có chút hồ đồ.

Nhưng nàng cũng không hỏi nhiều, ngược lại là trầm mặc nửa ngày, lúc này mới lấy hết dũng khí giống nhau, nói: "Tiên sư, Oản nhi. . . Oản nhi cho ngài hát một bài đi?"

Tô Dịch không tập trung nói: "Tùy ngươi."

Ánh đèn xuống, Oản nhi hít thở sâu một hơi trung khí, nhẹ nhàng bó lại Huyết Sắc váy, phấn gọt giũa cánh môi khẽ mở, một đám như âm thanh thiên nhiên giống nhau linh hoạt kỳ ảo ngâm tiếng tùy theo trong phòng vang lên.

"Tiên sư tới thọ, như nguyệt tới hằng, như ngày tới lên cao, như Nam Sơn tới nguy, không khiên không sụp đổ, như tùng bách tới rậm rạp, đều bị ngươi hoặc thừa. . ."

Cạn ngâm thấp hát, giống như leng keng nước suối chảy xuôi tại đẹp và tĩnh mịch trong hạp cốc.

Tô Dịch vốn là ngơ ngác một chút, chợt khóe môi nổi lên tiếu ý.

Đây là một chi chúc thọ cổ xưa ca dao, tiểu nha đầu coi như là rất dụng tâm rồi.

Hắn một bên uống rượu, một bên lắng nghe, thản nhiên tự đắc.

Ngoài cửa sổ, cảnh ban đêm thâm trầm, sơ tinh điểm điểm.

Như vậy ban đêm, như muốn quán cái kia tuyệt vời linh hoạt kỳ ảo trong tiếng ca, có khác một phen tư vị.

. . .

Đồng dạng ban đêm.

Lý gia.

Lý Mặc Vân hai tay chết ..chết nắm lấy chuôi kiếm, nguyên bản tuấn lãng dung nhan trở nên vặn vẹo âm trầm cực kỳ.

Hắn chết chết trong khống chế tâm phẫn nộ cùng không cam lòng, hàm răng đều nhanh cắn nát.

Đêm nay, vốn là hắn săn bắn thời cơ tốt nhất, hắn từ lâu an bài tốt hết thảy, đợi giết chết Tô Dịch về sau, liền lập tức ra khỏi thành, tiến về trước Thiên Nguyên học cung tìm Văn Linh Chiêu.

Đến nỗi, hắn đã tỉ mỉ chuẩn bị xong muốn tặng cho Văn Linh Chiêu lễ vật.

Có ai nghĩ được, đây hết thảy mưu đồ cũng tại thời khắc cuối cùng thất bại trong gang tấc, phó mặc!

Bên cạnh, lão bộc thấp giọng nói: "Thiếu gia, tộc trưởng nói, nhường người đêm nay liền rời đi, không có có mệnh lệnh, gần đây không thể lại Hồi Quảng Lăng thành."

Lý Mặc Vân lại khống chế không nổi nội tâm lửa giận, thấp giọng quát: "Phế vật kia mặc dù tu vi khôi phục, đánh bại Mặc Thiên Lăng thì như thế nào? Lẽ nào cũng bởi vì những thứ này, phụ thân muốn đuổi ta đi?"

Hắn lồng ngực đều một trận kịch liệt phập phồng.

Đêm nay phát sinh ở Long Môn trên yến hội sự tình, hắn đều đã biết được, cũng đang nhân như thế, mới khiến cho kế hoạch của hắn chết non như vậy.

Lão bộc thấp giọng giải thích nói: "Thiếu gia, tộc trưởng cố kỵ không phải là Tô Dịch, cũng không phải là Phó Sơn, Hoàng Vân Trùng, Nhiếp Bắc Hổ bọn hắn, mà là lo lắng người dưới cơn thịnh nộ, làm ra một chút sai lầm cử động."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Về phần giết chết Tô Dịch sự tình, có thể lại chờ một chút. Tộc trưởng nói, cái này trên người Tô Dịch có khác bí mật, đúng là bí mật này, mới có thể nhường Phó Sơn đám người vô cùng coi trọng hắn."

"Nếu không điều tra hiểu rõ bí mật này liền động thủ, cực có thể sẽ cho chúng ta Lý gia mang đến vô pháp dự liệu tai hoạ ngầm."

Lý Mặc Vân ngây ngốc một chút, rất lâu mới hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Ta hiểu được, nói với phụ thân, ta đây trở về Vân Hà quận!"

Dứt lời, hắn quay người đi ra ngoài.

"Các ngươi đi hộ tống Thiếu gia, trên đường không thể trì hoãn, phải mau chóng đến Vân Hà Quận thành, nghe rõ sao?"

Lão bộc đuổi theo ra đi, phân phó đợi chờ bên ngoài một đám hộ vệ.

"Vâng!"

Những hộ vệ kia ầm ầm đồng ý.

Mà mắt thấy một màn này, Lý Mặc Vân trong lòng thở dài, biết rõ phụ thân vẫn là không yên lòng bản thân, lo lắng cho mình giết cái hồi mã thương, lại lén lút ẩn nấp vào trong thành đối phó Tô Dịch.

Cho đến cưỡi ngựa đi tới Quảng Lăng ngoài thành, Lý Mặc Vân quay đầu nhìn thoáng qua cái kia thật cao cửa thành, ánh mắt nổi lên lạnh như băng sát ý.

"Tô Dịch, ngươi chờ đó cho ta!"

Trong bóng đêm, hắn và một đám hộ vệ phóng ngựa vội vã mà đi.

. . .

Thiên Nguyên học cung.

Một cái xanh tươi đỉnh núi lầu các trước, có một cái thiên nhiên Ôn Tuyền Trì.

Bóng đêm càng thâm, trời xanh ngôi sao thưa thớt.

Hai đạo uyển chuyển thân ảnh, ngâm tại nóng hôi hổi trong nước hồ, chỉ lộ ra trắng như tuyết mảnh khảnh ngỗng cái cổ cùng tuyệt mỹ dung nhan.

Hơi nước lượn lờ, nước gợn Liễm Diễm.

Văn Linh Tuyết ngồi ở ao ở bên trong trên hòn đá, thoải mái mà bả một đôi thon dài trắng như tuyết đùi ngọc mở rộng tại dưới mặt nước, tinh xảo óng ánh bàn chân nghịch ngợm đất vỗ nhè nhẹ đánh ấm áp nước chảy, cái kia thanh tú tươi đẹp trên mặt đẹp, lộ ra thoải mái buông lỏng biểu lộ.

Sương mù bao phủ nước gợn xuống, cái kia thướt tha cân xứng thân thể mềm mại như ẩn như hiện.

"Tỷ tỷ, tỷ phu đưa cho ngươi trên thư, cuối cùng đã viết cái gì nha?"

Văn Linh Tuyết nâng lên cổ tay trắng, lau lau rồi một cái cái trán tỉ mỉ giọt nước, dứt khoát tiếng nói.

Bên cạnh, Văn Linh Chiêu búi tóc Cao kéo, băng da da ngọc, lành lạnh dung nhan tại trong hơi nước có loại tựa như ảo mộng đẹp.

"Đề hắn làm chi."

Nàng một đôi lông mày hơi hơi nhăn chay mày, ngay cả là tại muội muội bên người, sắc mặt của nàng, dung nhan, khí chất như trước mang

theo một cỗ lành lạnh chi ý, cô tiễu như băng.

Lời tuy nói như vậy, nhưng Văn Linh Chiêu lại không tự kìm hãm được nhớ tới trước đó vài ngày, muội muội cố ý chuyển giao cho mình cái kia một phong thơ thư.

Ở trên chỉ một câu:

"Chỉ mong ngươi có thể sớm ngày giải trừ ta và ngươi ở giữa hôn sự, như thế, làm tất cả đều vui vẻ."

Làm lần đầu tiên nhìn thấy thời gian, Văn Linh Chiêu cũng không khỏi ngơ ngác một chút, nhất thời cân nhắc không thấu Tô Dịch lời nói này đến tột cùng là xuất phát từ chân tâm, vẫn còn là quái gở đất châm chọc bản thân.

Bởi vì thành như Tô Dịch tại thư từ trung nói, nàng khắc khổ tu luyện, là vì trong lòng nghẹn lấy một hơi, ý đồ cố gắng thông qua tu hành, nắm giữ càng lực lượng cường đại, theo còn chân chính khống chế vận mệnh của mình, sẽ không nhận cái này một việc hôn sự ràng buộc!

Nhưng Văn Linh Chiêu lại không nghĩ rằng, cái kia một mực bị bản thân bỏ qua, coi như người xa lạ đối xử Tô Dịch, lại dường như hồ đoán được nàng một chút tâm tư.

Nếu như thế, cũng thì thôi, nhưng hết lần này tới lần khác hắn tại thư từ giọng điệu có vẻ rất khác thường.

Tựa như. . . Cái gì gọi là tất cả đều vui vẻ?

Này làm sao xem đều giống như một loại châm chọc!

Thế cho nên những ngày này, Văn Linh Chiêu mỗi lần nhớ tới phong thư này, trong lòng liền một trận không nói ra được không được tự nhiên.

Ổn ổn tâm thần, Văn Linh Chiêu con mắt trong suốt như nước, nhìn về phía muội muội, nói: "Ta đã cùng cha mẹ đã từng nói qua, ngươi lần này không cần theo chân bọn họ cùng một chỗ Hồi Quảng Lăng thành, về sau liền lưu lại Vân Hà Quận thành Thanh Hà kiếm phủ tu hành."

Dừng một chút, nàng trầm ngâm nói: "Đợi ta chính thức thành vi sư tôn nhập thất đệ tử về sau, liền nghĩ biện pháp đem ngươi cũng an bài tiến Thiên Nguyên học cung, lời nói như vậy, chúng ta tỷ muội liền lại có thể lâu dài ở cùng một chỗ, ta cũng có thể từng giây từng phút chăm sóc đến ngươi."

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm nổi lên một tia không dễ dàng phát giác nhu hòa sắc mặt.

"Tỷ tỷ, ta. . . Có thể không đáp ứng sao?"

Một bên, Văn Linh Tuyết chớp như nước trong veo ánh mắt, đáng thương đạo

Nàng cũng không muốn tại đây giống như lưu lại.

"Không thể."

Văn Linh Chiêu con mắt trong suốt nâng lên, nhìn về phía bầu trời đêm, "Năm đó, ta đã bất hạnh bị ép cùng một cái không liên can gì người xa lạ lập gia đình, Linh Tuyết, ta quyết sẽ không cho ngươi dẫm vào vết xe đổ của ta!"

Lành lạnh trong giọng nói, toát ra một tia đắng chát cùng hận ý.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 58: Hảo Phong Bằng Vào Lực Lượng Tiễn Đưa Ngươi Trên Thanh Vân

Mới đầu tháng hai ba.

Long Môn yến hội chấm dứt ngày hôm sau buổi trưa.

Tô Dịch ở ngoài thành Tang rừng cây tu luyện xong xong về sau, vừa phản hồi Hạnh Hoàng Tiểu Cư, chỉ thấy thành chủ Phó Sơn mang theo một đám cấm vệ đã đợi chờ ở đó.

"Tô tiên sinh."

Phó Sơn cười nghênh tiếp trước, ôm quyền nói, "Ngày hôm qua trong đêm, Phó mỗ thử, vừa là cảm tạ Tô tiên sinh tối hôm qua tại Long Môn trên yến hội trượng nghĩa ra tay, thứ hai là tới tặng lễ đấy."

Nói qua, hắn vung tay lên.

Ba gã cấm vệ tiến lên, trong tay tất cả nâng một cái hộp ngọc, cung kính trình lên.

Phó Sơn cười giải thích nói: "Còn đây là Long Môn thi đấu đệ nhất danh ban thưởng, tổng cộng có hoàng kim ngàn lượng, trân châu mười hộc, Linh dược ba gốc, Hoàng giai đỉnh cấp võ học bí tịch Nhất Bản."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Phó mỗ tự tiện chủ trương, đem Hoàng Kim cùng trân châu chống đỡ tính làm ngân phiếu, như thế cũng thuận tiện Tô tiên sinh tùy thân mang theo."

Hắn chỉ vào Chương một cái hộp ngọc, "Trong này, liền giả vờ mười tám tấm ngân phiếu, mỗi tấm mệnh giá một vạn lượng."

"Thứ hai trong hộp ngọc, giả vờ ba gốc Linh dược, theo thứ tự là bích Diệp Phục Linh, Huyết Ngọc Tham, Thanh Văn Sương Thảo."

"Hộp ngọc thứ ba ở bên trong, là Hoàng giai đỉnh cấp võ học 'Niêm Hoa Phất Vân Thủ' ."

Sau khi nghe xong, Tô Dịch mở ra trước hộp ngọc thứ ba, đem bên trong bí tịch xuất ra.

Một chút lật xem, không khỏi ngoài ý muốn nói: "Môn võ học này, rõ ràng chỉ thích hợp nữ tử tu luyện."

Phó Sơn cười khổ nói: "Những phần thưởng này đều là từ Lạc Vân thành thành chủ Lợi Kiếm Vũ xuất ra, hắn làm như vậy, rõ ràng cho thấy cố ý khiến người ta ghét bỏ người đâu. Như Tô tiên sinh không hài lòng, Phó mỗ sau đó hội lại vì người dâng một bản bí tịch."

Hiển nhiên, hắn sớm đã xem thấu cái này bộ võ học bí tịch chi tiết.

Tô Dịch hồn vô tình phất phất tay, nói: "Không cần, cứ như vậy đi."

Lấy nhãn giới của hắn, làm sao để ý bực này cấp thấp võ học rồi.

"Mấy người các ngươi, đem lễ vật đưa vào Tô tiên sinh gian phòng."

Phó Sơn phân phó một tiếng, những thứ kia cấm vệ lập tức liền hành động.

Rồi sau đó, hắn cười mời Tô Dịch, "Tô tiên sinh, hôm nay Linh Trúc Đảo đã về thuộc Quảng Lăng thành, tạm thời từ ta Phủ Thành chủ khống

chế, Phó mỗ lần này đến đây, cũng là muốn mời người tiến về trước đánh giá."

Tô Dịch trong lòng khẽ động, nhớ tới cái này Linh Trúc Đảo, chính là là một khối Linh khí hội tụ chi địa, bao hàm sinh ra "Thanh Ngọc Linh Trúc" bực này bảo bối.

"Khi nào lên đường?" Tô Dịch hỏi.

Phó Sơn lập tức cười rộ lên, nói: "Tô tiên sinh bên này thỉnh, ta đã chuẩn bị tốt xe ngựa, chúng ta hiện tại liền có thể đi tới."

Nói qua, đã tự mình phía trước vừa đeo đường.

Sau nửa canh giờ.

Một đám Phủ Thành chủ cấm vệ cưỡi chiến mã, hộ tống chở Tô Dịch cùng Phó Sơn hai người xe ngựa, đến khoảng cách Quảng Lăng thành ba mươi dặm đất Đại Thương Giang tới bờ.

Nơi đây bờ sông, đã ở vào Vân Thương Sơn khu vực, khắp nơi đều là xanh um tươi tốt cổ xưa cây cối.

Đi xuống xe ngựa, Tô Dịch cùng Phó Sơn thừa lúc một chiếc từ lâu chuẩn bị tốt mui thuyền đen, triều lòng sông vị trí nhích tới gần.

Chỗ đó có một hòn đảo nhỏ, như đá ngầm giống như sừng sững trong nước, vẻn vẹn đầu ba mươi trượng phạm vi.

Trên đảo nhỏ quái thạch đá lởm chởm, mọc lên một mảnh ba trượng phạm vi rừng trúc, xanh tươi ướt át, địa phương khác lại trụi lủi đấy, không có một ngọn cỏ.

"Hả? Vì sao lại có người trước thời hạn leo lên Linh Trúc Đảo?"

Xa xa đấy, Phó Sơn chứng kiến một chiếc thuyền đỗ tại Linh Trúc Đảo bên cạnh, mà tại ở trên đảo rừng trúc một bên, mơ hồ có thể chứng kiến hai đạo thân ảnh.

Phó Sơn sắc mặt lập tức trầm xuống.

Bên cạnh hỗ trợ:tùy tùng vội vàng thấp giọng giải thích nói: "Hồi bẩm đại nhân, hai người kia hẳn là theo bờ bên kia Lạc Vân thành tới đây!"

"Lợi Kiếm Vũ lão già này, lại vẫn dám để cho người du ngoạn Linh Trúc Đảo, thật coi ta Phó Sơn không dám giết người?"

Phó Sơn trong con ngươi sát cơ lóe lên.

Rất nhanh, mui thuyền đen ngừng tựa vào Linh Trúc Đảo tiền.

Cũng vào lúc này, Phó Sơn thấy rõ hai người kia bộ dáng, lông mày không khỏi nhăn lại, lộ ra một tia kinh nghi.

Cái kia là một gã thiếu niên cùng một gã Lão Tẩu.

Thiếu niên ngọc bào đánh bạc mang, mặt như quan ngọc, vẻ mặt hưng phấn.

Lão Tẩu mang theo màu đen tiểu tròn cái mũ, một thân vải bào, tướng mạo bình thường, nhỏ khom người thân thể, lẳng lặng yên đứng ở thiếu niên một xích chi địa.

"Tụ Khí cảnh Đại viên mãn."

Cùng lúc đó, Tô Dịch ánh mắt lướt qua thiếu niên kia, rơi vào Hắc cái mũ Lão Tẩu trên người, một cái liền từ đối phương trong hơi thở, nhìn ra một ít gì đó.

Võ đạo Tứ Cảnh, Bàn Huyết, Tụ Khí, Dưỡng Lô, Vô Lậu.

Có thể có được Tụ Khí cảnh Đại viên mãn cảnh tu vi, chứng minh đã "Luyện Khí Hóa Cương", có thể lăng ba tại trên mặt nước, Ngự nước mà đi.

Trên đất bằng lời nói một cái tung nhảy có thể đạt tới mười trượng ngoài, bật hơi như sấm, chân khí phóng ra ngoài.

Chuyện này, khoảng cách Dưỡng Lô cảnh tông sư tình trạng, đã chỉ kém một đường khoảng cách!

Mà nhân vật như vậy, đặt tại trong Quảng Lăng thành tuyệt đối có thể nói là đứng đầu cấp tồn tại.

Tượng thành chủ Phó Sơn, cũng mới bất quá là Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ võ đạo tu vi, bỉ cái này Hắc cái mũ lão giả kém một bậc.

Nhưng rất nhanh, Tô Dịch ánh mắt liền dời, một cái Tụ Khí cảnh Đại viên mãn mà thôi, tịnh không đáng quá để ý.

Thừa này công phu, hắn bắt đầu lẳng lặng dò xét chỗ này Linh Trúc Đảo.

Không bao lâu, liền âm thầm gật đầu, thử dưới đảo, hẳn là câu thông lấy Đại Thương Giang nước mạch, cách đó không xa chính là Vân Thương Sơn, sơn thủy giao hội, trong Thiên Địa tinh túy đều tụ họp ở nơi này đảo.

Hoàn toàn chính xác được xưng tụng là một cái Linh khí hội tụ phúc địa, so với chính mình làm cho tìm kiếm một mảnh kia Tang rừng cây đều tốt hơn trên một bậc, cũng không trách hội bao hàm sinh ra Thanh Ngọc Linh Trúc bực này Linh tài rồi.

Cùng một thời gian ——

Ngọc bào thiếu niên cùng Hắc cái mũ lão giả cũng chú ý tới bên này động tĩnh, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn lại.

"Xin hỏi thế nhưng là Phó Sơn phó thành chủ?"

Ngọc bào thiếu niên cười vang hỏi.

Tuổi của hắn mới mười bảy mười tám tuổi, nhưng giơ tay nhấc chân, lại tự có tôn quý tới trung khí.

Chính là đối mặt đứng đầu một thành Phó Sơn, cũng xem như bình thường.

"Đúng là Phó mỗ, xin hỏi hai vị là?"

Phó Sơn ánh mắt hạng gì cay độc, một cái nhìn ra hai người này bất phàm, không để lại dấu vết đất phất phất tay, nhường bên người một đám hỗ trợ:tùy tùng đóng giữ mui thuyền đen trên.

Mà hắn cùng Tô Dịch cùng một chỗ, leo lên Linh Trúc Đảo.

"Ta danh Chương Viễn Tinh, đến từ Vân Hà Quận thành Chương Thị nhất tộc."

Ngọc bào thiếu niên cười chắp tay, "Phó thành chủ, ta từng nghe phụ thân nói lên, Vân Hà quận mười trong chín thành, có thể chịu được đập vào mắt hạng người có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà phó thành chủ liền là một cái trong số đó, hôm nay vừa thấy, quả nhiên bất phàm."

Vân Hà quận, Chương Thị nhất tộc!

Phó Sơn đồng tử hơi hơi co rút lại, thần sắc cũng trở nên trịnh trọng rất nhiều, nói: "Xin hỏi công tử phụ thân tôn tính đại danh?"

Một mực đứng ở ngọc bào thiếu niên bên cạnh Hắc cái mũ lão giả lạnh nhạt mở miệng nói: "Đại nhân nhà ta chính là hôm nay Chương Thị đứng đầu."

Phó Sơn trong lòng chấn động, thần sắc trở nên càng trang nghiêm túc, nói: "Thì ra là thế, có thể được lệnh tôn đại nhân như thế đánh giá, Phó mỗ cũng không khỏi được sủng ái mà lo sợ."

Chương Viễn Tinh mỉm cười, giống như sớm đoán được Phó Sơn lại có như thế phản ứng, nói: "Phó thành chủ sẽ không trách trách ta không mời mà tới đi?"

Phó Sơn lắc đầu nói: "Không dám."

Chương Viễn Tinh nhẹ gật đầu, rồi sau đó ánh mắt lại nhìn về phía Phó Sơn bên người Tô Dịch, hai đầu lông mày nổi lên vẻ hân thưởng, nói:

"Đêm qua, ta cùng lúc đó Long Môn trên yến hội, thấy được Tô công tử cùng Mặc Thiên Lăng trận chiến ấy, có thể nói là đặc sắc tuyệt luân, làm ta cũng sợ hãi thán phục không thôi."

Dừng một chút, hắn cười nói: "Bất quá, ta cũng nghe nói Tô công tử năm đó một ít chuyện, hiểu rõ đến Tô công tử hôm nay tại Văn gia tình cảnh. . . Tựa hồ cũng không tốt. Như Tô công tử muốn thay đổi thay đổi loại ma lực này tình cảnh, ta ngược lại là có thể giúp ngươi."

Phó Sơn trong lòng không khỏi cười nhạo, Vân Hà quận Chương Thị đệ tử, hoàn toàn chính xác có thể nói tôn quý phi phàm.

Nhưng bên cạnh hắn Tô Dịch, là ngay cả Linh Dao quận chúa cũng phải tôn xưng một tiếng "Tiên sinh" siêu nhiên tồn tại!

Sao có thể có thể cần người khác dẫn?

Tô Dịch giương mắt, nhìn nhìn cái này nói nói cười cười, tràn đầy tự tin thiếu niên, thần sắc bình thản nói: "Ngươi là hay không nghe nói câu nào, gọi là vô sự mà ân cần, thì không phải gian sảo tức là đạo chích?"

Hắc cái mũ lão giả ánh mắt lặng yên hiện lên một tia lãnh mang, nói: "Người trẻ tuổi, nói chuyện chú ý một chút chừng mực, cẩn thận họa là từ ở miệng mà ra!"

Lại thấy Chương Viễn Tinh cười phất tay, không cho là đúng nói: "Hùng lão, chớ có sinh khí, Tô công tử người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, chính là ta làm cho thưởng thức địa phương."

Dừng một chút, hắn đối với Tô Dịch nói: "Tô công tử cũng không cần suy nghĩ nhiều, ta sở dĩ muốn giúp ngươi, hoàn toàn là yêu thích ngươi tài cán cùng võ đạo tạo nghệ, tượng ngươi như vậy tuấn kiệt, như một mực ở lại đây nho nhỏ Quảng Lăng thành, không thể nghi ngờ là Minh Châu Mông Trần!"

Tô Dịch ánh mắt cổ quái, hắn nhưng cực kỳ lâu chưa từng nghe qua người khác như vậy cùng chính mình nói chuyện rồi.

Mắt thấy Tô Dịch không nói, Chương Viễn Tinh lại tựa hồ như cho là hắn đang do dự, không khỏi hiểu ý cười cười, tự tin nói:

"Tô công tử yên tâm, như ngươi nguyện ý theo ta tiến về trước Vân Hà Quận thành, ta cam đoan cho ngươi tại Vân Hà quận có đại triển phong mang, dương danh ngày nổi danh!"

Tô Dịch giật mình như thế nói: "Nghe ý của ngươi là. . . Để cho ta đi theo bên cạnh ngươi làm hỗ trợ:tùy tùng?"

Hắc cái mũ lão giả hừ lạnh nói: "Tại Vân Hà Quận thành, đều muốn vì thiếu gia nhà ta đi theo làm tùy tùng một đời tuổi trẻ tuấn kiệt, nhiều như cá

diếc sang sông, nhưng có thể được Thiếu gia thưởng thức, lại phượng mao lân giác."

Giống như hoài nghi Tô Dịch nghe không hiểu ý trong lời nói, Hắc cái mũ lão giả lại bổ sung:

"Nói như vậy, đặt tại Quảng Lăng thành, đoạt được Long Môn thi đấu đệ nhất ngươi, hoàn toàn chính xác đủ để tự ngạo. Nhưng tại Vân Hà Quận thành, tượng ngươi như vậy người trẻ tuổi nhưng tịnh số lượng cũng không ít!"

Cuối cùng, hắn khóe môi hơi vểnh, tự nhiên nói ra: "Hiện tại, ngươi luôn nên hiểu rõ có thể được thiếu gia nhà ta thưởng thức, là bực nào một cái cọc chuyện may mắn rồi a?"

Lần này, Phó Sơn ánh mắt cũng trở nên cổ quái khác thường đứng lên.

Nếu không phải trở ngại thân phận đối phương, hắn đều thiếu chút nữa nhịn không được bật cười.

Bất quá, Phó Sơn cũng hiểu rõ vô luận là Chương Viễn Tinh, còn là vị này Hùng lão, dù sao đều không rõ ràng lắm Tô tiên sinh lai lịch chân chính.

Bằng không, đã định trước không dám ... như vậy trên cao nhìn xuống đi "Chỉ điểm" Tô tiên sinh rồi.

Tô Dịch giờ này khắc này cũng một trận im lặng, không biết nên nói cái gì.

Ừ, xem ra, đối phương tựa hồ là hảo ý. . . Đi?

"Ngươi có thể cân nhắc một cái, ta ba ngày sau sẽ rời đi Quảng Lăng thành, trước đó, đem quyết định của ngươi nói với phó thành chủ lại."

Chương Viễn Tinh cười nói, một bộ phong độ nhẹ nhàng, khinh thường ép buộc bộ dạng.

Rồi sau đó, hắn vừa nhìn về phía Phó Sơn, nói: "Nơi đây làm cho bao hàm sinh Thanh Ngọc Linh Trúc phẩm giai tuy rằng rất bình thường, nhưng có thể nói thưa thớt, ta nghĩ bỏ vốn mua sắm hai khỏa, không biết phó thành chủ có thể bỏ những thứ yêu thích?"

Phó Sơn thống khoái nói: ": Công tử nhìn trúng cái nào hai khỏa, ta tiễn đưa công tử là được!"

Chương Viễn Tinh lắc đầu, lạnh nhạt nói: "Phó thành chủ, Vân Hà Quận thành mọi người hiểu rõ, ta Chương Viễn Tinh từ trước đến nay khinh thường chiếm người tiện nghi."

"Hùng lão, đợi trở về thành, phiền toái người cầm một trăm khỏa Linh Thạch mang đến Phủ Thành chủ."

Bên cạnh Hắc cái mũ lão giả nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, Chương Viễn Tinh tự tay lấy hai khỏa Thanh Ngọc Linh Trúc, liền cùng Hùng lão cùng một chỗ đi thuyền rời đi.

Trước khi đi, vị này đến từ Vân Hà Quận thành Chương Thị hậu duệ quý tộc công tử vẫn không quên dặn dò Tô Dịch, nói:

"Hảo phong bằng vào lực lượng, mà ta Chương Viễn Tinh, có thể tiễn đưa ngươi trên Thanh Vân!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 59: Một Cái Đùi Gà Rải Đầy Máu Chó

Chương Viễn Tinh cùng Hắc cái mũ lão giả thừa chu ly khai, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Phó Sơn lại nhịn không được bật cười nói: "Cái này Chương Thị đứng đầu nhi tử, ngược lại tuệ nhãn như đuốc, nhìn ra Tô tiên sinh bất phàm. Buồn cười chính là, hắn lại không biết, Tô tiên sinh từ lâu là bầu trời Thần Long giống như nhân vật, há lại hắn suy nghĩ đơn giản như vậy?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Cái này cái tuổi người trẻ tuổi, ưa thích chiêu nạp hiền tài cho mình dùng, cũng là tính có chút chí hướng."

Phó Sơn nhẹ gật đầu, nói: "Đổi lại Quảng Lăng thành kia hắn khi còn trẻ tuấn kiệt, như có cơ hội cùng theo cái này Chương Viễn Tinh làm việc, chỉ sợ cực ít có người hội cự tuyệt."

Vân Hà Quận thành, được xưng tụng là Vân Hà quận mười trong chín thành nội địa, viễn không phải là Quảng Lăng thành, Lạc Vân thành những thứ này xa xôi thành trì có thể so sánh.

Tại Vân Hà Quận thành, phân bố lấy rất nhiều lớn thế lực nhỏ.

Trong đó cao cấp nhất thế lực có bốn cái, theo thứ tự là cống hiến tại Đại Chu triều đình "Quận trưởng phủ", Vân Hà quận đệ nhất tu hành thế lực "Thanh Hà kiếm phủ." .

Cái khác hai, thì là Chương Thị, Viên thị cái này hai Đại tông tộc.

Tại đây tứ đại đỉnh cấp thế lực trước mặt, thế lực khác đều phải kém sắc mặt rất nhiều.

Chương Viễn Tinh thân là Chương Thị tộc trưởng chi tử, kia thân phận tôn quý cũng chỉ có thể nghĩ rồi.

Tựa như vừa rồi, đối mặt hắn thời gian, Phó Sơn cũng phải lễ nhượng ba phần.

Nói chuyện với nhau thời gian, hai người đã dạo chơi đi về phía trước, đi tới một mảnh kia vẻn vẹn ba trượng phạm vi rừng trúc tiền.

Rừng trúc Thanh bích nồng Thúy, mờ mịt lấy nhàn nhạt hơi nước cùng Linh khí, trưởng thành Thanh Ngọc Linh Trúc cũng chỉ có hơn mười khỏa, cái khác một chút số lượng tuy nhiều, nhưng còn chưa chân chính thành hình.

Trưởng thành Thanh Ngọc Linh Trúc, cũng vẻn vẹn đầu cánh tay thô, Cao bất quá một trượng, cành cây như ngọc sáng long lanh óng ánh, tựa như thượng thừa nhất ngọc bích phỉ thúy tạo hình mà thành.

Phó Sơn trong tay mang theo một thanh ngắn cuốc, cười ha hả nói: "Tô tiên sinh nhìn trúng nào, cứ việc nói là được."

Tô Dịch cũng không có khách khí, đơn giản hơi đánh giá, liền chọn trúng trong đó một gốc cây Thanh Ngọc Linh Trúc.

Phó Sơn lúc này tiến lên, lấy ngắn cuốc móc đất, cả cái kia một gốc cây linh trúc rễ cây đều đào lên.

Cái này dù sao cũng là một loại Linh vật, rễ cây, lá trúc đều có thể làm thuốc, cành cây lại nhưng hành động Linh tài, được xưng tụng toàn thân là bảo.

"Tô tiên sinh nhìn lại một chút còn có ... hay không đập vào mắt đấy."

Phó Sơn cười nói.

Hắn ngày hôm nay mang Tô Dịch, vốn là muốn đem cái này Linh Trúc Đảo trên bảo bối chia lãi cho Tô Dịch một chút, dùng cái này gần hơn lẫn nhau quan hệ trong đó.

Tô Dịch suy nghĩ nói: "Nếu là có thể, tùy tiện cho thêm hai ta khỏa là được rồi."

Chính hắn chọn lựa cái kia một gốc cây Thanh Ngọc Linh Trúc, thuộc về phẩm lẫn nhau thượng giai đấy, đơn giản thêm chế tác, liền có thể làm ra một thanh thiên nhiên Thanh Trúc vỏ kiếm.

Lời nói như vậy, xách trong tay thời gian, giống như nắm một cột thủ trượng, lúc chiến đấu, lại có thể trước tiên rút kiếm ra khỏi vỏ, cực kỳ thuận tiện.

Hơn nữa, thử trúc chính là Linh tài, đối với Trần Phong kiếm cũng có thấm vào bồi dưỡng tác dụng.

Về phần Tô Dịch muốn cái khác hai khỏa cây trúc, lại định dùng đến luyện một đống phù lục.

Phù lục, luyện khí, luyện đan, nuôi thú. . .

Những thứ này người tu hành cuối cùng thường xuyên tiếp xúc sự vật, tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, từ lâu tạo thành một cái nguyên vẹn khổng lồ tu luyện hệ thống.

Tùy tiện trảo một chút cấp thấp tu sĩ, cũng có thể đối với những kiến thức này chậm rãi mà nói.

Tô Dịch ở kiếp trước được tôn xưng là "Vạn đạo chi sư", Tự Nhiên sẽ không không hiểu luyện phù một đạo rồi.

Đáng tiếc, nơi này là Thương Thanh Đại Lục, Linh khí thiếu thốn cằn cỗi.

Thế cho nên liền là muốn luyện phù, đều cơ hồ rất khó tìm đến thích hợp Linh tài.

Trước mặt cái này Thanh Ngọc Linh Trúc cũng coi là nhị phẩm Linh tài, miễn cưỡng có thể thừa nhận một chút trụ cột nhất phù lục chi lực.

Tô Dịch từ sẽ không bỏ qua rồi.

Kế tiếp, Phó Sơn vốn là đào hai khỏa trưởng thành Thanh Ngọc Linh Trúc, lại bới một viên giấu ở dưới đất măng, tất cả đều giao cho Tô Dịch.

Hắn cười nói: "Tô tiên sinh, cái này Thanh Ngọc linh măng thế nhưng là hiếm thấy đồ chơi, Linh khí nồng đậm, thịt chất ngon, bình thường thời điểm, ai cũng không nỡ bỏ hưởng dụng."

"Đa tạ rồi."

Tô Dịch gật đầu gửi tới lời cảm ơn.

Phó Sơn khoát tay nói: "Tô tiên sinh không cần phải khách khí, nếu không có người đêm qua tại Long Môn Lôi trên ngăn cơn sóng dữ, cái này Linh Trúc Đảo có thể sẽ bị Lạc Vân thành Lợi Kiếm Vũ lão già này cướp đi."

Rất nhanh, hai người cùng một chỗ trở về mui thuyền đen lên, xuôi theo đường cũ phản hồi.

Cho đến đến Hạnh Hoàng Y Quán tiền.

Đi xuống xe ngựa Tô Dịch chợt nói: "Phó đại nhân, ta có lẽ dùng không được bao lâu, liền sẽ rời đi Quảng Lăng thành."

Phó Sơn ngơ ngác một chút, chợt cảm khái giống như nói: "Phó mỗ sớm có dự cảm, lấy Tô tiên sinh thủ đoạn, sẽ không thể nào ở lâu tại Quảng Lăng thành bực này địa phương nhỏ bé, lại không nghĩ rằng lại nhanh như vậy."

Dừng một chút, hắn do dự nói: "Phó mỗ có thể biết, Tô tiên sinh ý định tiến về trước chỗ nào sao?"

"Vân Hà Quận thành."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn tại Thanh Hà kiếm phủ tu luyện ba năm, đối với Vân Hà Quận thành cũng tương đối tương đối quen thuộc một chút.

Mà hắn hôm nay đã bắt đầu "Luyện Cốt", bước tiếp theo liền đem bước vào Tụ Khí cảnh, cũng chỉ có tại Vân Hà Quận thành bực này giàu có và đông đúc phồn hoa chi địa, mới có thể tìm được có thể thỏa mãn Tụ Khí cảnh tu luyện tài nguyên.

Phó Sơn nhẹ gật đầu, đạo "Cái kia Tô tiên sinh ý định khi nào lên đường?"

Tô Dịch một chút suy nghĩ, nói: "Tối đa sẽ không vượt qua một tháng."

Hắn phải đợi cô em vợ Văn Linh Tuyết trở về.

Cũng muốn đi Quỷ Mẫu lĩnh đi một lần.

Lâm trước khi đi, Phó Sơn đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nói: "Đúng rồi, Tô tiên sinh cảm thấy, Phó mỗ nên như thế nào trả lời Chương Viễn

Tinh?"

"Phó đại nhân cảm thấy thế nào?" Tô Dịch hỏi lại.

"Phó mỗ đã minh bạch."

Phó Sơn ngơ ngác một chút, liền cười rộ lên, đạo "Chờ Tô tiên sinh lúc rời đi, Phó mỗ sẽ đích thân vì tiên sinh tiễn đưa."

Rất nhanh, Phó Sơn một đoàn người liền rời đi.

Tô Dịch lại đi vào Hạnh Hoàng Y Quán.

"Cô gia."

Thoáng cái, đang y trong quán bận rộn Hồ Thuyên, Ngô Nghiễm Bân đám người, cùng với những hạ nhân kia cùng gã sai vặt đều dừng lại trong tay động tác, ngay ngắn hướng đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Sắc mặt, đều mang theo kính sợ cùng khâm phục chi ý.

Tối hôm qua Long Môn trên yến hội tin tức, từ lâu oanh động Đại Thương Giang hai bờ sông, truyền khắp trong Quảng Lăng thành, nhấc lên không biết nhiều ít sóng lớn.

Ai có thể không rõ ràng lắm, nắm bắt lần này Long Môn thi đấu đệ nhất danh đầu hàm, chính là Tô Dịch?

Cho nên khi thấy Tô Dịch xuất hiện ở y quán, lòng của mỗi người dáng vẻ, ánh mắt đều đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

"Mọi người tất cả bận bịu tất cả lại."

Tô Dịch phân phó một câu, liền tới đến Hồ Thuyên bên người, nói, "Hồ quản sự cũng biết, cái nào người hái thuốc quen thuộc nhất Quỷ Mẫu lĩnh tình huống?"

Hồ Thuyên sắc mặt biến hóa, nói: "Cô gia, cái kia địa phương quỷ quái nhưng hung hiểm vô cùng, bình thường thời điểm cực ít có người hội tiến về trước chỗ đó, người đây là muốn làm quá mức?"

Tô Dịch nói: "Chớ khẩn trương, ta chỉ là muốn hỏi thăm một chút cùng Quỷ Mẫu lĩnh có quan hệ tình huống mà thôi."

Hồ Thuyên trầm ngâm nói: "Như thế xử lý, chúng ta Văn gia làm cho thuê hơn một nghìn danh người hái thuốc ở bên trong, tất nhiên không ai biết những thứ này, chờ ta đi giúp người tìm hiểu tìm hiểu."

"Tốt, chuyện này liền giao cho ngươi rồi."

"Cô gia yên tâm đi, ta cam đoan hôm nay sẽ đem chuyện này làm xong!"

Hồ Thuyên vỗ bộ ngực cười nói.

Tối hôm qua hắn may mắn được Tô Dịch mang theo, cùng một chỗ tham gia đến Long Môn trong yến hội, sở kiến sở văn (*chứng kiến hết thảy), quả thực như mở ra tân thế giới đại môn, toàn bộ ban đêm đều ở vào một loại phấn khởi kích động tâm tình trung.

Như vậy kinh lịch, đều đầy đủ hắn nói khoác cả đời.

Tô Dịch không đến lưu lại nữa, thẳng ly khai.

Nhưng, khi hắn phản hồi Hạnh Hoàng Tiểu Cư thời gian, lại ngoài ý muốn phát hiện, một đạo bóng hình xinh đẹp đứng ở trong đình viện, cũng chờ đợi đã lâu.

Cái kia bóng hình xinh đẹp một bộ trắng như tuyết váy, búi tóc Cao kéo, đôi mắt đẹp cặp môi đỏ mọng, dung mạo xinh đẹp, lông mi mang theo một vòng nhàn nhạt U thương vẻ, bằng thêm một phần rung động lòng người bộ dạng thuỳ mị.

Đúng là Nam Ảnh.

Chứng kiến đẩy cửa vào Tô Dịch, Nam Ảnh đột nhiên xoay người, trên ngọc dung vốn là hiện lên sợ hãi lẫn vui mừng.

Chợt, nàng cắn cắn cặp môi đỏ mọng, thần sắc ảm đạm xuống, trong đôi mắt đẹp dịu dàng dâng lên như nước sương mù giống nhau lệ quang, nói:

"Tô sư huynh, hôm nay ta muốn đi theo Chu sư thúc cùng một chỗ ly khai Quảng Lăng thành. Nhưng trước khi đi, ta còn là nhịn không được, nghĩ đến gặp một lần ngươi."

Thanh âm nhu nhược mang theo một tia thương cảm.

Đổi lại cái khác nam tử, chứng kiến như vậy một màn mỹ nhân rơi lệ sầu não hình ảnh, tâm địa chỉ sợ cũng hội tiên mềm mại một đoạn rồi.

Sau đó, vô thức liền sẽ nghĩ tới, nàng nói là nhịn không được tới gặp ta, chẳng lẽ là khó kìm lòng nổi nguyên nhân?

Nhưng Tô Dịch lại nhìn như không thấy, hoàn toàn không vỗ sáo lộ ra bài, trực tiếp chất vấn: "Ngươi là trèo tường vào?"

Bò. . .

Trèo tường?

Nam Ảnh nhu nhược kia đau thương khuôn mặt không dễ dàng phát giác đất cứng ngắc lại một cái, bầu không khí cũng trở nên quỷ dị yên tĩnh.

Nhưng rất nhanh, Nam Ảnh liền ổn định tâm thần, sâu thẳm khẽ thở dài:

"Tô sư huynh, ta biết rõ cái ngày kia lời nói của ta, có vẻ vô cùng cay nghiệt cùng vô tình, nhưng như không phải là bởi vì trong lòng vẫn quan tâm lấy ngươi, ta sao tại lúc đó hậu tới tìm ngươi?"

"Chân chính vô tình, là nhìn tới như người dưng, là triệt để phân rõ giới hạn, mà không phải giống ta như vậy tại thời gian cách một năm sau gặp lại ngươi thời gian, hướng về phía ngươi lớn phát giận, lớn tiếng nói mê sảng, mất đi lý trí giống như phát tiết nội tâm tích góp từng tí một hơn một năm khổ sở. . ."

"Cái này. . . Đây là bởi vì ta còn để trong lòng ngươi a!"

Nói đến đây, Nam Ảnh thanh âm nghẹn ngào run rẩy, trong đôi mắt đẹp dịu dàng lệ quang từng điểm, thần sắc cũng trở nên thê lương cô đơn.

"Ta thừa nhận, lúc đó nói lời rất đau đớn người, ta cũng không yêu cầu xa vời ngươi bây giờ liền tha thứ ta, nhưng. . . Ngươi có thể hay không cho ta một cái đền bù tổn thất nội tâm Quý Cứu cơ hội? Ta không muốn thì cứ như vậy mang theo nội tâm bất an ly khai Quảng Lăng thành."

Mắt thấy Tô Dịch lặng im không nói.

Nam Ảnh kinh hoảng giống nhau chạy chậm đến Tô Dịch trước người, ánh mắt mang theo cầu khẩn, "Tô sư huynh, ngươi năm đó ở Thanh Hà kiếm phủ thời gian đã đáp ứng ta đấy, vô luận ta về sau phạm phải nhiều sai lầm lớn, chỉ cần ta sửa, ngươi sẽ tha thứ ta. Ngươi. . . Dù sao sẽ không không tha thứ cho ta, đúng không?"

Nói qua, thân thủ liền muốn nắm Tô Dịch ống tay áo.

Tô Dịch lui về phía sau môt bước, làm cho nàng bắt hụt.

Nam Ảnh ánh mắt nổi lên ai oán vẻ.

Rồi sau đó, nàng hít thở sâu một hơi trung khí, theo trong tay áo xuất ra một cái tinh xảo hộp ngọc, nhẹ nhàng mở ra.

Bên trong là một khối đùi gà, nhưng từ lâu khô quắt mốc meo, màu sắc đen thui xấu xí.

"Tô sư huynh, còn nhớ rõ không, năm đó ngươi trở thành ngoại môn kiếm đầu thời gian, sư môn cho ngươi cử hành tiệc ăn mừng, tại yến hội sau khi kết thúc, ngươi hấp tấp chạy đến tìm ta, bả cái này khối cẩn thận bao bọc tại lá sen trung đùi gà cho ta, đơn giản là ngươi nghe nói cái ngày kia ta chưa ăn cơm. . ."

Nam Ảnh sắc mặt hiện ra hồi ức vẻ, lại là ngọt ngào lại là thương cảm, "Đêm hôm đó, ta đều Hoan Hỉ được ngủ không được, lại đâu cam lòng ăn tươi cái này khối đùi gà? Ta bắt nó giữ xuống, tuy rằng thứ này rất thông thường, nhưng duy nhất Tô sư huynh tiễn đưa cái này khối đùi gà, trong lòng ta nhưng lại có không thể dứt bỏ nặng muốn địa vị."

Lấy Tô Dịch là người của hai thế giới tâm tính, cũng nhịn không được hít sâu một hơi, chỉ vào cái kia đùi gà, nói: "Cái đồ chơi này, ngươi. . . Một mực mang theo trên người?"

Nam Ảnh thấp giọng lẩm bẩm nói: "Tô sư huynh, tại trong chuyện này, ta cận kề cái chết cũng sẽ không nói dối đấy. . ."

Tô Dịch quay người liền triều bên ngoài đình viện đi đến.

Phản ứng như vậy, hoàn toàn vượt quá Nam Ảnh dự liệu, Tô sư huynh không phải là hẳn là đem mình chăm chú ôm trong ngực, giúp mình chà lau nước mắt sao?

Bất ngờ không đề phòng, nàng vô thức nói: "Tô sư huynh, ngươi đi đâu?"

Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chừng tại đình viện trước cổng chính, quay người cười mỉm nói: "Đương nhiên là đi tìm Nghê Hạo, đem ngươi lời nói mới rồi từng cái nói với hắn một lần. Đúng rồi, còn có cái này chó máu đùi gà chuyện xưa, tin tưởng hắn sau khi nghe, nhất định sẽ đối với ngươi lau mắt mà nhìn."

Nam Ảnh như bị sét đánh, tại chỗ há hốc mồm.

Vừa rồi biểu hiện của ta có phải hay không dùng sức quá mạnh rồi hả?

Bằng không, lấy ta sẽ giải thích Tô sư huynh cái loại này tính cách, không nên không cảm động a!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 60: Người Hái Thuốc Cùng Quỷ Mẫu Lĩnh

"Tô Dịch, ngươi điên rồi!"

Ngốc trệ một lát, Nam Ảnh mãnh liệt cắn răng một cái, hung hăng đem trong tay đùi gà ngã trên mặt đất, bước nhanh triều bên ngoài đình viện lao đi.

Chạy trối chết.

Tô Dịch chiết thân phản hồi đình viện, ánh mắt nhìn trên mặt đất cái kia khô quắt mốc meo đùi gà, nghĩ đến năm đó bản thân hoàn đối với nữ nhân này cuồng dại không thôi, liền một trận im lặng.

Bất quá, người nào lúc còn trẻ, dám cam đoan không sẽ đụng phải loại này cặn bã con gái đây

Lắc đầu, Tô Dịch trực tiếp trở lại trở về phòng.

Hắn bắt đầu kiểm kê thu hoạch của mình.

Trên bàn sách.

Mười tám trương một vạn lượng mệnh giá ngân phiếu, ba gốc Linh dược, một môn Hoàng giai đỉnh cấp võ học bí tịch, ba khỏa Thanh Ngọc linh trúc, một gốc cây linh măng.

Bực này thu hoạch, có thể nói cực lớn.

Đáng tiếc, ngân phiếu tuy nhiều, lại đối với hôm nay Tô Dịch không có nhiều lực hấp dẫn.

Theo hắn biết, tại Vân Hà Quận thành, ngược lại cũng có thể dùng vàng bạc mua được một chút Linh dược.

Nhưng cơ hồ đều là bình thường mặt hàng, vả lại giá cả kỳ Cao vô cùng.

Tượng một cây bình thường cấp thấp nhất phẩm Linh dược, đều có thể bán được ba vạn lượng bạc!

Về phần nhị phẩm Linh dược, giá trị cực lớn khái tại tám vạn lượng bạc.

Bất quá, chính là tại Vân Hà Quận thành trên thị trường, nhị phẩm Linh dược cũng được xưng tụng quý hiếm, thường thường mới vừa xuất hiện, cũng sẽ bị người lấy giá cao cướp đi.

Bất quá, Phó Sơn đồng dạng đã từng nói qua, nếu dùng Linh Thạch mua sắm Linh dược, lại muốn dễ dàng rất nhiều.

Bởi vì đối với võ giả mà nói, Linh Thạch cùng Linh dược đều là tu hành tài nguyên, không thể thiếu.

Tượng Tô Dịch trước mặt ba gốc Linh dược, đều là thấp nhất nhất phẩm Linh dược.

Ngược lại là viên kia linh măng, phẩm lẫn nhau không tầm thường, nhưng đưa về nhị phẩm trong hàng ngũ.

"Đợi đi đến Vân Hà Quận thành, sẽ đem ngân phiếu đổi thành Linh Thạch."

Tô Dịch suy nghĩ.

Tại Vân Hà Quận thành, một vạn lượng bạc trắng có thể đổi một khối nhất giai Linh Thạch.

Một trăm khối nhất giai Linh Thạch, nhưng đổi một khối cấp hai Linh Thạch.

Xét đến cùng, mặc dù về sau tiến về trước Vân Hà Quận thành, vẫn phải là kiếm tiền.

Như thế, mới có thể liên tục không ngừng đất thu hoạch tu hành tài nguyên.

Rất nhanh, Tô Dịch liền đem ngân phiếu, Linh dược, bí tịch tất cả đều thu hồi.

Rồi sau đó, hắn đi ra đình viện, ngồi ở cây hòe lớn ở dưới thạch trên ghế đẩu, lấy Trần Phong kiếm gọt chém Thanh Ngọc linh trúc.

Theo mảnh gỗ vụn phiêu tán rơi rụng, không bao lâu, Tô Dịch trong tay nhiều hơn một thanh Thanh Trúc vỏ kiếm.

Trường ba thước, cánh tay kích thước, Thanh bích óng ánh, sáng long lanh như ngọc.

Bả Trần Phong kiếm cắm vào trong đó, chỉ lộ ra chuôi kiếm, cũng là cực thích hợp.

Nhưng Tô Dịch lại cảm giác chuôi kiếm kia có chút chướng mắt.

Suy nghĩ một chút, hắn lại động thủ, trực tiếp thanh kiếm chuôi hai bên kiếm ngạc xóa, đã thành một cột kiếm đầu, bởi như vậy, cả chuôi kiếm cũng chui vào đến Thanh Trúc vỏ kiếm bên trong.

Rồi sau đó, Tô Dịch lại dùng một đám Thanh Trúc sợi biên một cái mềm dẻo nút thắt, một mực cô tại vỏ kiếm cửa vị trí, kể từ đó, liền có thể treo eo bờ.

Tô Dịch giơ lên làm tốt Thanh Trúc vỏ kiếm, đặt ở trước mặt dò xét.

Chỉ thấy ánh mặt trời xuống, vật ấy Thanh bích dư Thúy, sáng long lanh như mỹ ngọc, nắm trong tay, xúc cảm mát lạnh nhu hòa gọt giũa, cực kỳ thoải mái dễ chịu.

Cùng hắn nói đây là vỏ kiếm, thua kém hơn nói là một thanh trúc trượng.

Theo Tô Dịch mánh khoé run lên.

BOANG...!

Trần Phong kiếm Thúc Nhĩ lướt đi, kiếm ngân vang sâu thẳm.

"Đúng vậy, bình thường thời gian mà khi làm trúc trượng, lúc chiến đấu lại thuận tiện rút kiếm giết địch, cái này luôn bỉ bên hông vác lấy một thanh kiếm vỏ kiếm mỹ quan hơn nhiều. . ."

Tô Dịch rất hài lòng.

Trần Phong kiếm tuy chỉ có một tia Linh tính, có thể sau đó chỉ cần thấm vào tại đây Thanh Ngọc linh trúc kiếm trong vỏ, kia phong mang cùng tính chất liền cũng tìm được bồi dưỡng cùng biến hóa.

Đây mới là Tô Dịch chế tác thanh kiếm này vỏ kiếm nguyên nhân.

Kế tiếp, hắn bả còn dư lại cái khác Thanh Ngọc linh trúc từng cái bổ ra, chẻ thành dài bảy tấc trúc mảnh, đến cuối cùng, tổng cộng đã làm ra ba mươi sáu miếng.

Những thứ này đều là Linh tài, nhưng tại ở trên khắc dấu một chút trụ cột phù lục, có thể dùng đến bày trận, giết địch, trừ tà, xem bói. . .

Cuối cùng, Tô Dịch lại là mình làm một cột trúc trâm.

Đương nhiên, hắn bả trúc trâm da màu xanh cắt được không còn một mảnh, nhường cây trâm hiện lên một loại chất phác thanh nhã trắng muốt vẻ.

Như mang theo một cái Thanh cây trâm, trên đầu cái này một vòng màu sắc không khỏi sẽ cho người hiểu lầm.

Tô Dịch đi tới trong phòng trước gương đồng.

Trong gương đồng hắn, chắp tay tại cõng, tóc dài lấy trắng muốt trúc trâm bàn thành đạo búi tóc, eo bờ nghiêng treo một cán trúc trượng, nhẹ nhàng khoan khoái lưu loát.

Mà đã có được kiếp trước lịch duyệt cùng tâm cảnh, cũng làm cho khí chất của hắn càng lạnh nhạt, được xưng tụng là vắng lặng hiên nâng, trầm tĩnh xuất trần.

"Dù sao mới mười bảy tuổi, còn trẻ cao chót vót, trọn vẹn không đến một tia dáng vẻ già nua, lúc này mới có một chút điểm ta kiếp trước phong thái."

Tô Dịch thoả mãn nhẹ gật đầu.

"Tiên sư dung nhan, nhường Oản Nhi nhớ tới 'Đám tươi đẹp độc tuyệt, đời không thứ hai' chữ bát (八)."

Đột nhiên, Dưỡng Hồn hồ lô trung truyền ra nghiêng quán cái kia nhút nhát e lệ tiếng ca ngợi, lá gan của nàng tựa hồ thay đổi lớn không ít, hôm

nay cũng dám chủ động lên tiếng.

"Một bộ đẹp mắt túi da mà thôi, cũng chỉ có như ngươi như vậy nữ tử mới có thể như vậy để trong lòng."

Tô Dịch không cho là đúng đất lắc đầu, phân phó nói, "Ngươi chuẩn bị một chút, có khả năng gần nhất ta sẽ mang ngươi cùng một chỗ tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh."

Rồi sau đó, hắn trực tiếp đi tới trước bàn sách, bắt đầu dùng trúc mảnh chế phù.

. . .

Chạng Vạng thời điểm.

Hồ Thuyên mang theo một cái tên là "Quách Bính" người hái thuốc đi tới Hạnh Hoàng Tiểu Cư.

Quách Bính đã rất già nua, tóc thưa thớt, thân ảnh cao lớn khô gầy đá lởm chởm.

Hắn mang theo mũ rộng vành, dưới mũ rộng vành, là một trương sấm nhân khuôn mặt, hắn hé mở xấu hổ sưng nổi bật, hé mở mặt tím xanh biến thành màu đen, khuôn mặt vặn vẹo như quỷ mặt giống nhau, đặc biệt đáng sợ.

"Cô gia, cái này Quách lão đầu là trong thành người hái thuốc trung kinh nghiệm mặc dù phong phú đấy, rất nhiều năm trước, liền qua lại tại Quỷ Mẫu lĩnh khu vực."

Nhìn thấy Tô Dịch, Hồ Thuyên giới thiệu nói, "Cũng chỉ có Quách lão đầu đối với Quỷ Mẫu lĩnh tình huống quen thuộc nhất, được xưng tụng

đúng rồi như lòng bàn tay."

"Hồ quản sự khen trật rồi, Từ năm đó tiểu lão tại Quỷ Mẫu lĩnh bị một đầu Quỷ vật đả thương thân thể, đến nay đã có mười năm chưa hề tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh rồi."

Bên cạnh Quách Bính thanh âm khàn khàn, hữu khí vô lực, tựa hồ thân thể đã rất suy yếu.

Trên dưới đánh giá Quách Bính một phen, Tô Dịch chợt mà hỏi thăm: "Ngươi năm đó làm cho đụng phải đấy, thế nhưng là 'Âm Sát quỷ' "

"Âm Sát quỷ "

Quách Bính ngơ ngẩn, hắn chỉ là một cái người bình thường, căn bản không biết chuyện quỷ quái.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Âm Sát quỷ, là thấp nhất Lệ Quỷ một trong, ra đời tại không sạch sẽ huyệt mộ chi địa."

"Phàm là bị thử quỷ khí tức nhiễm, sẽ lại bị bích lửa âm độc xâm nhập thân thể, nhẹ thì tượng ngươi như vậy, biến thành 'Âm Dương mặt quỷ " cả ngày lẫn đêm gặp âm độc gặm nhấm sinh cơ, thống khổ."

"Nặng thì không quá ba ngày, sẽ lại hóa thành một nơi xương khô."

Nghe xong, Hồ Thuyên cũng không khỏi kinh ngạc, hắn hoàn là lần đầu tiên nghe nói bực này quỷ dị không rõ sự tình.

Quách Bính lại ngây ngốc một chút, chợt mãnh liệt kích động lên, mặt lộ vẻ chờ mong vẻ, rung giọng nói: "Cô gia, vậy ngài nhưng có biện pháp cứu chữa bực này thương thế "

Tô Dịch nhẹ gật đầu, thuận miệng nói: "Ngươi đã trúng độc mười năm, bích lửa âm độc đã xâm nhập ngươi ngũ tạng nội phủ chi địa, muốn triệt để trừ bỏ độc, nhưng không dễ dàng."

Quách Bính phù phù một tiếng quỳ rạp xuống đất, dập đầu nói: "Cô gia, van cầu người cứu cứu tiểu lão, mười năm này, tiểu lão bị giày vò đến thống khổ, khổ không thể tả, nếu không có muốn chăm sóc thê nhi con nối dõi, đã sớm tự sát hậu thế rồi!"

"Chỉ cần cô gia đáp ứng cứu tiểu lão, tiểu lão nguyện tự mình mang cô gia tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh đi một lần!"

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Hồ Thuyên, nói: "Đợi tí nữa ta bắt đầu một cái phương thuốc, ngươi đi cho hắn bốc thuốc sắc thuốc nấu, không sai biệt lắm nửa năm thời gian, lại triệt để tiêu trừ âm độc bên trong thân thể."

Hồ Thuyên vội vàng đáp ứng.

Mà Quách Bính lại kích động đến nỗi ngay cả cả dập đầu, đối với Tô Dịch cảm động đến rơi nước mắt.

"Đã thành, Quách lão đầu, cô gia y thuật, ngay cả Ngô Y Sư đều tôn sùng cực kỳ, hắn nếu như đáp ứng cứu ngươi, bảo quản có thể thuốc đến bệnh trừ."

Hồ Thuyên bả Quách Bính cho nâng đở lên, đạo "Nếu như ngươi thực cảm kích cô gia, sẽ đem Quỷ Mẫu lĩnh tình huống từng cái đều cùng cô gia nói."

Quách Bính liên tục gật đầu, nói: "Cô gia, ngài là ý định tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh sao "

"Không sai."

Tô Dịch thản nhiên nói.

Hít thở sâu một hơi trung khí, Quách Bính cắn răng nói: "Quỷ Mẫu lĩnh chỗ kia, địa thế phức tạp, hung hiểm khó lường, chỉ dựa vào nói, căn bản vô pháp miêu tả kia tình huống, tiểu lão nguyện là người dẫn đường, tự mình đi đi một lần!"

Hồ Thuyên khẩn trương, nói: "Cô gia, cái kia địa phương quỷ quái cũng không phải là tùy tiện đi đấy, người. . ."

Tô Dịch ngắt lời nói: "Ta chủ ý đã quyết, không cần khuyên nữa."

Rồi sau đó, hắn đối với Quách Bính đạo "Ngày mai sáng sớm, ngươi tới Hạnh Hoàng Y Quán, dẫn ta tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh, ngươi cứ yên tâm, ta nhất định mang ngươi bình yên trở về."

Quách Bính không cần nghĩ ngợi liền đáp ứng.

Thấy vậy, Hồ Thuyên chỉ có thể thở dài, vô lực khuyên nữa.

Quyết định chuyện này, cẩn thận để đạt được mục đích, Tô Dịch vào lúc ban đêm lại chuẩn bị một chút trừ tà trừ túy vật phẩm, cái này mới hoàn toàn an tâm.

Sáng sớm hôm sau.

Tô Dịch tay cầm trúc trượng, eo treo Dưỡng Hồn hồ lô, trâm gài tóc nghiêng chọc vào con dường, thản nhiên đi ra đình viện.

Làm đến Hạnh Hoàng Y Quán bên ngoài, đầu đội mũ rộng vành Quách Bính từ lâu đợi chờ ở đó.

Mà khi hai người chuẩn bị xuất phát thời gian, đột nhiên đường phố xa xa lên, truyền đến một thanh âm:

"Quách Bính, ngươi vốn ở chỗ này, cuối cùng tìm được ngươi rồi!"

Tô Dịch giơ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy một đám thân ảnh từ đằng xa hấp tấp mà đến.

Cầm đầu lại Văn Giác Nguyên.

Khi thấy đứng ở Quách Bính bên người Tô Dịch, Văn Giác Nguyên đồng tử co rụt lại, sắc mặt đều có chút cứng ngắc.

Quách Bính cũng không chú ý tới cái này cái rất nhỏ biến hóa, cung kính chắp tay nói: "Thiếu gia tìm tiểu lão Hà sự tình "

Hắn là Văn gia người hái thuốc, mà Văn Giác Nguyên là Văn gia tộc trường con trai trưởng, không được phép hắn bất kính sợ.

Văn Giác Nguyên thần sắc trang nghiêm túc nói: "Có một vị đến từ Vân Hà Quận thành quý nhân, ý định tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh đi một lần, cần phải có quen thuộc tình trạng người dẫn đường. Mà theo ta được biết, trong Quảng Lăng thành chỉ ngươi Quách Bính có năng lực làm được chuyện này."

Quách Bính ngẩn ngơ, vô thức đưa ánh mắt nhìn về phía bên người Tô Dịch.

"Quách Bính, ngươi cái này là ý gì "

Văn Giác Nguyên cau mày nói, "Ngươi yên tâm, đợi được chuyện rồi, không thể thiếu chỗ tốt của ngươi!"

Quách Bính vội vàng giải thích nói: "Thiếu gia, người đã hiểu lầm, tiểu lão ngày hôm qua đã đáp ứng Tô cô gia, ý định hiện tại liền tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh."

"Cái gì "

Cái này đến phiên Văn Giác Nguyên sững sờ, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, ngữ khí đông cứng đạo "Ngươi muốn đi Quỷ Mẫu lĩnh làm gì "

Thái độ mặc dù lạnh lùng, nhưng đã trải qua Long Môn yến hội một loạt sự tình về sau, làm lại lần nữa đối mặt Tô Dịch thời gian, hắn đã không dám giống như trước kia như vậy bày ra tài trí hơn người tư thái.

Tô Dịch vuốt vuốt trong tay trúc trượng, lạnh nhạt nói: "Chuyện của ta, cùng ngươi nhưng không có quan hệ."

Văn Giác Nguyên hai đầu lông mày nổi lên một vòng tức giận, nhưng chợt đã bị hắn khống chế được.

Hắn nhìn chằm chằm vào Tô Dịch ánh mắt, từng chữ một nói: "Tô Dịch, ta thừa nhận ngươi tu vi khôi phục về sau, đã không tầm thường có thể so sánh, đến nỗi Phó Sơn thành chủ cũng đúng ngươi coi trọng vô cùng."

"Nhưng ngươi đừng quên rồi, ngươi hôm nay như cũ là chúng ta Văn gia người ở rể!"

Người ở rể hai chữ, bị hắn giảo rất nặng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 61: Thiếu Nữ Quân Trang

Người ở rể!

Cho tới bây giờ đều là một cái mang theo nghĩa xấu xưng hô.

Văn Giác Nguyên lời nói này, ngữ khí cũng không châm chọc, nhưng câu chữ tầm đó, hiển thị rõ xem thường.

Quả thật, hắn từ Nhận động thủ, không phải là Tô Dịch đối thủ.

Khả tâm thái lên, như trước xem thường Tô Dịch.

Tô Dịch nhìn Văn Giác Nguyên một cái, than nhẹ lắc đầu nói: "Có đôi khi, thừa nhận bản thân rất yếu, nếu so với thừa nhận người khác cường đại càng khó. Ngươi coi như là Văn gia một đời tuổi trẻ lĩnh quân nhân vật, lại chỉ có thể cầm thân phận đến chửi bới ta, không khỏi thật không có tiền đồ."

"Ngươi. . ."

Văn Giác Nguyên sắc mặt thoáng cái trở nên vô cùng xấu xí, Tô Dịch lời nói này giống như lưỡi dao sắc bén giống như, đâm đau đớn hắn thương tâm nhất địa phương.

Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt nói: "Thế nào, thẹn quá hoá giận rồi hả? Ta liền đứng ở nơi này, chỉ cần ngươi dám động thủ, ta liền thu hồi vừa rồi cái kia lời nói."

Văn Giác Nguyên sắc mặt một trận biến ảo, trong con ngươi đều là sắp phun ra đến lửa giận.

Nhưng cuối cùng, hắn cũng không có dám động thủ.

Bởi vì hắn hiểu rõ, bản thân căn bản không có cơ hội chiến thắng, chỉ cần đánh bại, đã định trước hội càng mất mặt xấu hổ.

Thấy vậy, Tô Dịch đều lười được lại nói thêm cái gì.

Đã vô huyết tính, lại không dám thừa nhận bản thân yếu, Văn gia cái này một đời tuổi trẻ nhân vật lãnh tụ, về sau đã định trước khó thành châu báu.

Văn Giác Nguyên nghẹn lấy cả buổi, cuối cùng mở miệng, nghiến răng nói: "Tô Dịch, ngươi đừng vội đắc ý, Nhị thúc ta nói, đợi cha ta trở về, sẽ lại tổ chức tông tộc đại hội, thương nghị xử trí ngươi như thế nào!"

Tô Dịch ồ một tiếng, nói: "Ta ngược lại ước gì các ngươi Văn gia có thể đem ta cùng Văn Linh Chiêu hôn sự giải trừ."

"Ngươi. . ."

Văn Giác Nguyên nghẹn lời.

Liền vào lúc này, xa xa vang lên một trận dồn dập tiếng vó ngựa, mấy hơi thở mà thôi, liền đi tới Hạnh Hoàng Y Quán tiền.

Cầm đầu một thớt thần mã phi phàm Thanh Thông Mã lên, ngồi một cái thiếu nữ quân trang.

Vừa mới đến, nàng liền lấy trong tay cây roi chỉ vào Văn Giác Nguyên, không nhịn được nói: "Tìm được người sao?"

Thiếu nữ thân thể thon dài, kiều mị như lửa, một thân quân trang, eo khoá cung kiếm, bằng thêm ba phần khí khái hào hùng, giơ tay nhấc chân, mang theo một cỗ vênh mặt hất hàm sai khiến mùi vị.

Ở sau lưng nàng, cùng theo một đám hỗ trợ:tùy tùng, ông sao vây quanh ông trăng giống như xúm lại tại nàng phụ cận, phụ trợ được thân phận nàng cực kỳ bất phàm.

Văn Giác Nguyên sắc mặt biến hóa, vội vàng chắp tay chào nói: "Viên cô nương đừng vội, đã đã tìm được rồi, bên cạnh ta vị này chính là Quách Bính, toàn bộ trong Quảng Lăng thành, không có ai so với hắn hiểu rõ hơn Quỷ Mẫu lĩnh."

Thiếu nữ quân trang liếc qua Quách Bính, khi thấy cái kia vặn vẹo như quỷ gương mặt thời gian, chân mày lá liễu không khỏi nhăn lại.

Nhưng rất nhanh, nàng liền ngăn chặn trong lòng cái kia một tia chán ghét, đối với Quách Bính nói: "Ngươi theo chúng ta đi một chuyến Quỷ Mẫu lĩnh, xem như đáp tạ, ta sẽ cho ngươi một ngàn lượng bạc trắng."

Quách Bính lắc đầu nói: "Vị cô nương này, tiểu lão đã đáp ứng mang cô gia nhà ta tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh đấy. . ."

Văn Giác Nguyên lập tức ngắt lời nói: "Quách Bính, ngươi là ta Văn gia người hái thuốc, ta cho ngươi làm cái gì thì làm cái đó, còn dám chối từ, đừng trách ta không khách khí!"

Quách Bính toàn thân run lên, nhưng vẫn là kiên trì nói: "Thiếu gia, thứ cho. . . Thứ cho tiểu lão khó có thể từ mệnh!"

"Văn Giác Nguyên, cái tình huống gì?"

Thiếu nữ quân trang có chút nghi hoặc.

Văn Giác Nguyên hung dữ trừng Quách Bính một cái, lúc này mới cười theo mặt, bả sự tình đơn giản nói tóm tắt nói một lần.

Thiếu nữ quân trang ánh mắt lúc này mới lần thứ nhất nhìn về phía Tô Dịch, giống như thật bất ngờ: "Ngươi cũng muốn đi Quỷ Mẫu lĩnh?"

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Có gì không thể?"

"Chỗ kia hung hiểm cực kỳ, ngươi cái này là muốn đi làm cái gì?"

Thiếu nữ quân trang cau mày nói.

"Các ngươi lại là muốn đi làm cái gì?"

Tô Dịch hỏi lại.

Đoàn người này rõ ràng lai lịch không đơn giản, nếu như cũng vì Quỷ Mẫu lĩnh trung một chút bảo vật mà đi, cái kia có thể sẽ thật trùng hợp.

Thiếu nữ quân trang hừ lạnh nói: "Không trả lời vấn đề của ta, còn muốn tìm hiểu tin tức của chúng ta, ngươi người này nhưng không thành thật một chút vô cùng!"

Tô Dịch mỉm cười lắc đầu, đều lười giống như cái này cưỡng từ đoạt lý điêu ngoa thiếu nữ tranh luận.

"Quách lão, chúng ta đi thôi."

Tô Dịch triều bên người Quách Bính đạo

"Tốt một cái không nghe lời gia hỏa!"

Mãnh liệt, cưỡi trên lưng ngựa thiếu nữ quân trang nâng lên trong tay tiên chuôi, chỉ vào Tô Dịch, cả giận nói, "Ta cuối cùng nói một lần, lão

nhân này phải theo chúng ta đi!"

Một câu, phụ cận những thứ kia hỗ trợ:tùy tùng đều phóng ngựa tiến lên, tay đè binh khí, thần sắc không giỏi, lạnh lùng nhìn về phía Tô Dịch.

Quách Bính toàn thân phát lạnh, rụt rụt đầu.

Văn Giác Nguyên đôi mắt ở chỗ sâu trong nổi lên một tia phấn khởi vẻ.

Hắn ước gì mượn thiếu nữ quân trang lực lượng, hung hăng giáo huấn Tô Dịch dừng lại!

Không có ai so với hắn hiểu rõ, tại thiếu nữ quân trang sau lưng cái kia ngập trời quyền thế trước mặt, chính là thành chủ Phó Sơn ngày hôm nay tới, ngày hôm nay cũng che đậy không được Tô Dịch!

Lại thấy Tô Dịch khẽ nhíu mày, ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía thiếu nữ quân trang, nói: "Đặt tại lúc khác, ta ngược lại khinh thường cùng ngươi một cái không biết chừng mực tiểu nha đầu so đo, nhưng bây giờ. . . Ngươi để cho ta có một chút như vậy điểm tức giận."

Dứt lời, cái kia lạnh nhạt thâm sâu đồng tử ở chỗ sâu trong bỗng dưng hiện lên một vòng lãnh mang, thế cho nên hắn một thân khí thế đột biến.

Thiếu nữ quân trang trước mặt đau đớn, như bị lợi kiếm chống đỡ cổ họng, trong lòng bay lên không khỏi hàn ý, thế cho nên da thịt đều nổi lên một tầng nổi da gà.

Sởn hết cả gai ốc!

Còn không đợi nàng phản ứng, kia dưới háng Thanh Thông Mã mãnh liệt phát ra một tiếng hoảng sợ hí dài, bốn vó như nhũn ra, phù phù một tiếng tê liệt trên mặt đất.

"Tiểu thư, người không có sao chứ?"

Bên cạnh một gã áo bào xám trung niên tay mắt lanh lẹ, tại Thanh Thông Mã ngã xuống cái kia một cái chớp mắt, trở mình một cái tung nhảy, lấy tay đem thiếu nữ quân trang thân thể nắm ở, vững vàng phóng trên mặt đất.

"Ta. . . Ta không sao."

Thiếu nữ quân trang rõ ràng chấn kinh, kiều mị khuôn mặt trở nên tái nhợt.

Lại nhìn cái kia Thanh Thông Mã, rên rỉ hí, toàn thân run rẩy, cũng không dám đứng dậy.

Những người khác đều bị một màn này kinh sợ đến, không hiểu ra sao, không rõ hướng này thần mã Thanh Thông Mã, sao sẽ biến thành bộ dạng như vậy.

Mà thiếu nữ quân trang ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch thời gian, khuôn mặt đã mang theo một tia xanh mét vẻ, cắn răng nói: "Mới vừa rồi là ngươi cái tên này giở trò quỷ?"

Nghe vậy, áo bào xám trung niên cùng cái khác hỗ trợ:tùy tùng sắc mặt trầm xuống, đều trở mình xuống ngựa, đằng đằng sát khí đất triều Tô Dịch xúm lại mà đến.

Lại thấy Tô Dịch bình thản tự nhiên, giống như trọn vẹn không đến phát giác được nguy hiểm tiếp cận giống như, ánh mắt nhìn cái kia trên mặt đất Thanh Thông Mã, nói: "Cái này gia súc bỉ người thông minh hơn nhiều."

"Ngươi lại vẫn dám trào phúng ta!"

Thiếu nữ quân trang trừng to mắt, khuôn mặt đều âm trầm xuống.

Mà cùng một thời gian, Văn Giác Nguyên vô thức xa xa tránh đi, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt đều là thương cảm.

Gia hỏa này sợ là không biết hiện tại đắc tội đấy, là bực nào tôn quý tồn tại đi?

Nhưng ra ngoài ý định chính là, tại đây giương cung bạt kiếm thời khắc, Quách Bính lại tại lúc này Đứng ra đây, ngăn tại trước người Tô Dịch!

Nghênh đón mọi người kinh ngạc ánh mắt, Quách Bính nơm nớp lo sợ nói: "Mọi người đừng nóng giận, nếu như đều là đi Quỷ Mẫu lĩnh, hoàn toàn có thể cùng một chỗ đồng hành. Như các ngươi khi dễ cô gia, ta. . . Ta cận kề cái chết cũng không cho các ngươi dẫn đường!"

Nói xong lời cuối cùng, vị này già nua người hái thuốc thần sắc đã trở nên kiên định kiên quyết.

Tô Dịch nhịn không được nhìn nhiều bên người cái này cái khô gầy đá lởm chởm lão nhân một cái.

Từ lâu giữ lực mà chờ, chuẩn bị động thủ áo bào xám trung niên bọn người do dự rồi, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía thiếu nữ quân trang.

Thiếu nữ quân trang sắc mặt một trận âm tình bất định, nửa ngày mới khua tay nói: "Mà thôi, tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh sự tình quan trọng hơn, cùng một chỗ đồng hành cũng không sao."

"Cái này lão khốn nạn quả thực thiếu nợ giáo huấn!"

Văn Giác Nguyên giận đến âm thầm nghiến răng, trong lòng dâng lên đầy ngập thất lạc.

Hắn vốn tưởng rằng, Tô Dịch liền đem đại họa lâm đầu, người nào từng muốn, cũng tại thời khắc cuối cùng bị Quách Bính cho phá hủy!

"Cô gia, người xem an bài như vậy thế nào?"

Quách Bính cẩn thận từng li từng tí nói.

Tô Dịch nói: "Có thể."

Trước Quách Bính động thân mà ra, nhường hắn cảm thấy ngoài ý muốn đồng thời, trong lòng cũng rất cảm xúc.

Một cái không đến tu vi bình thường lão nhân, không đến bị bực này trận thế dọa chạy, ngược lại không để ý bản thân tính mạng Đứng ra đây, cái này nhưng rất khó khăn được.

"Vậy thì tốt rồi."

Quách Bính nhếch miệng cười rộ lên, phát ra từ nội tâm địa nhẹ nhàng thở ra.

Hắn không biết là, nếu không có hắn động thân mà ra, chân chính muốn bị khi phụ sỉ nhục đấy, tuyệt sẽ không là Tô Dịch rồi.

Đương nhiên, thiếu nữ quân trang bọn hắn đã định trước cũng không nghĩ ra, Quách Bính trượng nghĩa ra tay, kì thực là giúp bọn hắn hóa giải một cuộc tai hoạ.

"Dũng thúc, phần cho bọn hắn một con ngựa."

Thiếu nữ quân trang phân phó nói.

Nàng Thanh Thông Mã đã khôi phục bình thường, theo trên mặt đất đứng lên, chính thân mật đất dùng cái mũi vụt cánh tay của nàng, điều này làm cho trong nội tâm nàng cũng thay đổi tốt không ít.

Nhưng, ánh mắt ngẫu nhiên xem đã Tô Dịch thời gian, như trước mang theo lãnh ý.

Hiển nhiên đối với sự tình vừa rồi, cái nhà này đời lừng lẫy thiếu nữ vẫn canh cánh trong lòng.

"Cưỡi ngựa thì không cần, chúng ta đi bộ."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Thiếu nữ quân trang lập tức vừa giận rồi, nói: "Ngươi đây là đang lãng phí thời gian có biết hay không?"

Quách Bính vội vàng giải thích nói: "Cô nương bớt giận, tiểu lão niên bước, thể cốt cũng chịu không được lưng ngựa tròng trành, ta cùng cô gia đi bộ lại, chúng ta liền ở ngoài thành Quỷ Mẫu lĩnh dưới chân núi bãi tha ma chỗ tụ hợp lại."

Thiếu nữ quân trang hít thở sâu một hơi trung khí, không nhịn được nói: "Tùy các ngươi liền đi!"

Nói qua, nàng đã lưu loát đất trở mình lên ngựa, thon dài rắn chắc một đôi đùi ngọc kẹp lấy, phóng ngựa triều xa xa chạy như điên.

Cái khác hỗ trợ:tùy tùng đều vội vàng đuổi theo.

Cái kia bị kêu là "Dũng thúc" áo bào xám trung niên lúc gần đi, đi tới Văn Giác Nguyên trước người, lạnh lùng nói:

"Tại trong tràng, người khác không biết tiểu thư nhà ta thân phận, lẽ nào ngươi hoàn không rõ ràng lắm? Nhưng ngươi vừa rồi biểu hiện, cũng rất có vấn đề, ta khuyên ngươi tốt nhất thành thật một chút!"

Văn Giác Nguyên sắc mặt đột biến, cái trán đều toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Hắn vừa muốn giải thích, áo bào xám trung niên đã phóng ngựa mà đi.

"Tại sao có thể như vậy. . ."

Văn Giác Nguyên hồn bay phách lạc.

Cách đó không xa, Tô Dịch một trận lắc đầu.

Trước Văn Giác Nguyên tại hướng thiếu nữ quân trang giải thích chuyện hôm nay thời gian, lời nói lúc giữa liền bí mật mang theo đi một tí châm ngòi mùi vị, tự cho là có thể tọa sơn quan hổ đấu.

Nhưng không có người nào là ngu ngốc, Văn Giác Nguyên là biết rõ thiếu nữ quân trang thân phận đấy, dưới tình huống bình thường, nhất định sẽ đem nói làm rõ, giúp đỡ thiếu nữ quân trang bọn hắn đến đe doạ bản thân.

Nhưng hắn lại không như vậy làm, mà là lựa chọn bàng quan.

Cái này khác thường.

Cái kia áo bào xám trung niên rõ ràng cũng xem thấu Văn Giác Nguyên tâm tư, mới có thể tại trước khi đi cảnh cáo hắn.

Còn không có ôm chặt đối phương đùi, đã nghĩ châm ngòi thổi gió, dựa thế khinh người, mà bản thân lại không đếm xỉa đến, cái này không gọi thông minh, mà là ngu xuẩn!

Tô Dịch đều lười được lại tiếp tục để ý hội Văn Giác Nguyên, cùng Quách Bính cùng một chỗ triều ngoài cửa thành bước đi.

Văn Giác Nguyên nhìn Tô Dịch cái kia đi xa bóng lưng, thần sắc lúc trắng lúc xanh, hai tay đều hung hăng nắm chặt.

"Tô Dịch, đợi cha ta trở về, nhìn ngươi còn có thể kiêu ngạo đến bao lâu! !"

Văn Giác Nguyên cho là, chuyện hôm nay, xấu liền phá hủy ở trên người Tô Dịch.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 62: TượNg ThầN Cõng Ngồi Thán Chúng Sinh Không Chịu Quay Đầu Lại

Sau nửa canh giờ.

Tô Dịch cùng Quách Bính cùng một chỗ đến Quỷ Mẫu lĩnh dưới chân núi bãi tha ma tiền.

Chỉ thấy cỏ hoang bộc phát, mồ khắp nơi, vài con quạ đen lập ở phía xa trụi lủi trên đại thụ, thỉnh thoảng phát ra khàn giọng khó nghe tiếng kêu.

Tuy là sáng sớm, cái này cảnh tượng như trước làm người ta hãi được sợ.

Thiếu nữ quân trang một đoàn người từ lâu đợi chờ ở đó.

Khi thấy khoan thai đến chậm Tô Dịch cùng Quách Bính, thiếu nữ quân trang không vui hừ lạnh một tiếng: "Các ngươi nhưng cuối cùng đến rồi!"

Lúc nói chuyện, nàng trở mình xuống ngựa, phân phó nói: "Lưu lại hai người nhìn ngựa, Dũng thúc và những người khác cùng một chỗ cùng ta lên núi."

Ừ

Những thứ kia hỗ trợ:tùy tùng lúc này hành động.

"Quách Bính, ngươi tới dẫn đường."

Thiếu nữ quân trang ra lệnh.

Quách Bính liền vội vàng tiến lên, Tô Dịch thấy vậy cũng đi theo, đạo "Ta và ngươi cùng một chỗ."

Hắn đáp ứng, hội mang Quách Bính an toàn phản hồi, Tự Nhiên sẽ không để cho Quách Bính một người đi ở phía trước.

"Không nhìn ra, loại người như ngươi dầu muối không tiến người coi như có chút lương tâm."

Thiếu nữ quân trang phúng thứ một câu.

Tô Dịch không nhìn thẳng rồi, hắn còn khinh thường đi cùng một cái rõ ràng thuở nhỏ sống an nhàn sung sướng điêu ngoa thiếu nữ đưa trung khí.

"Dũng thúc, ngươi cũng đi phía trước, đừng để cho Quách Bính ra nguy hiểm gì."

Suy nghĩ một chút, thiếu nữ quân trang lại dặn dò một câu.

Bị kêu là Dũng thúc áo bào xám trung niên lúc này tiến lên, cùng Tô Dịch một trái một phải, canh giữ ở Quách Bính hai bên.

Quách Bính được sủng ái mà lo sợ, liên tục cảm tạ.

Tô Dịch trong lòng lại âm thầm lắc đầu, cái này đã là một loại bảo hộ, cũng là một loại theo dõi, không có gì đáng giá khen đấy.

Kế tiếp, một đoàn người triển khai hành động, triều bãi tha ma ở chỗ sâu trong bước đi.

Trên đường đi, chỉ thấy rất nhiều mồ đều đã hoang phế rất lâu, trong bụi cỏ dại còn có thể chứng kiến một chút xương khô, tiền giấy, tàn phế vỡ

hương nến chi vật.

Càng đi ở chỗ sâu trong, bụi cỏ càng sâu, sương mù càng lớn, ngoại trừ ngẫu nhiên có Ô Nha gọi là tiếng vang lên, có vẻ vô cùng hoang vu yên tĩnh.

Quách Bính tay cầm một thanh liệp đao, bổ ra vật che chắn đường nhỏ bụi gai cỏ dại, quen thuộc đất phía trước vừa đeo đường.

"Cô gia, người lần này tới Quỷ Mẫu lĩnh là muốn làm cái gì "

Trên đường đi, Quách Bính chợt mà hỏi thăm.

Đi tại phía sau thiếu nữ quân trang lập tức dựng lên lỗ tai.

"Ngươi tiên nói cho ta một chút, cái này Quỷ Mẫu lĩnh trên có cái gì quỷ dị khác thường địa phương."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Quách Bính suy nghĩ một chút, nói: "Từ xưa đến nay, Quỷ Mẫu lĩnh trên liền có Quỷ vật qua lại, nếu nói là quỷ dị khác thường địa phương, cũng là có vài chỗ."

"Một cái là nằm ở Quỷ Mẫu lĩnh giữa sườn núi một mảnh Bạch rừng tùng bên trong miếu thờ, trước đây thật lâu liền hoang phế đổ sụp, bên trong để cho lấy một cái đưa lưng về phía đại môn ngồi tượng thần, nhưng tượng thần đầu người cũng rất sớm trước đây đã không thấy tăm hơi."

"Đưa lưng về phía đại môn mà ngồi là có người hay không cố ý dịch tượng thần vị trí "

Thiếu nữ quân trang nhịn không được nói.

Tô Dịch chợt nói: "Vì cái gì đưa lưng về phía thế gian thán chúng sinh không chịu quay đầu lại, theo ta thấy, cái này tượng thần làm xuất từ Phật Môn."

Quách Bính giật mình, khâm phục nói: "Cô gia khẳng định đọc qua rất nhiều thư, so với chúng ta những thứ này bình thường dân chúng mạnh hơn nhiều."

Phía sau truyền đến thiếu nữ quân trang hừ lạnh một tiếng, giống như là khinh thường.

Tô Dịch ngoảnh mặt làm ngơ, nói: "Cái này miếu thờ ngoại trừ tượng thần có chút khác thường bên ngoài, hay không còn có cái khác quỷ dị địa phương "

Quách Bính nói: "Có, hơn nữa không ít. Nghe nói mỗi đến ban đêm, cái kia rách nát miếu thờ bên trong sẽ lại truyền ra trận trận tiếng tụng kinh, nhưng cũng có người nói, đó là Quỷ vật xì xào bàn tán thanh âm. Duy nhất có thể khẳng định là, như tại trên cái miếu thờ kia trúng qua đêm, quyết không thể dập tắt đống lửa, bằng không, cũng sẽ bị nấp trong trong bóng tối Quỷ vật ăn tươi. Trước kia thời điểm, nhưng phát sinh qua không ít những chuyện tương tự."

"Một thứ Quỷ vật, nhưng không đả thương được ta chờ."

Phía sau truyền đến thiếu nữ quân trang mang theo kiêu ngạo tự tin thanh âm, nàng rõ ràng một mực ở nghe.

"Quỷ Mẫu lĩnh địa phương khác đây" Tô Dịch nói.

Quách Bính không hổ là Quảng Lăng thành hiểu rõ nhất Quỷ Mẫu lĩnh người hái thuốc, kế tiếp bả Quỷ Mẫu lĩnh một chút tình huống từng cái nói.

Bất quá, để cho Tô Dịch lưu ý đấy, có ba cái địa phương.

Một cái là nằm ở Quỷ Mẫu lĩnh triều tây phương hướng một mảnh "Rừng đào", chỗ đó cây đào quanh năm bao phủ chướng khí ở bên trong, vô luận người còn là động vật, ngộ nhập trong đó, liền tìm không được đường rút lui.

Một cái là bị gọi "Sơn Quỷ đường" địa phương, nằm ở Quỷ Mẫu lĩnh mặt sau, con đường kia kính uốn lượn tại Huyết Sắc sương mù ở bên trong, một khi bước lên đường này, giống như tiến vào âm phủ giống như, hội đụng phải Quỷ vật Phong Cuồng tấn công.

Một cái là nằm ở Quỷ Mẫu lĩnh đỉnh núi một cái biến thành phế tích kiến trúc, nghe nói trước đây thật lâu là một cái miếu thành hoàng, đêm hôm đó Vãn hàng lâm, nơi đây sẽ xuất hiện nhiều bó xanh biếc ma trơi, người sống chỉ cần nhích tới gần, nhất định rơi một cái thi cốt toàn bộ tiêu thụ kết cục.

Ngoại trừ cái này ba cái địa phương, Quỷ Mẫu lĩnh trên cũng có cái khác địa phương nguy hiểm.

Nhưng tại Tô Dịch xem, cái kia "Lục Âm Tuyệt Thi" qua lại chi địa, tất nhiên ở nơi này ba cái địa phương trung một cái!

Mà chỉ cần tìm đúng địa phương, sẽ không Nan phát hiện Âm Sát Linh Mạch, Lục Âm Thảo, Cực Dương Hoa những thứ này Linh vật.

"Quách Bính, tiên mang bọn ta đi một mảnh kia rừng đào!"

Đột nhiên, thiếu nữ quân trang mở miệng, nàng cũng đã nghe được Quách Bính những lời kia, làm ra quyết đoán.

Quách Bính toàn thân run rẩy một cái, nói: "Cô nương, đây chính là đại hung chi địa. . ."

Thiếu nữ quân trang ngắt lời nói: "Không cần nhiều lời, ngươi dẫn chúng ta đi chính là, cam đoan sẽ không để cho ngươi phát sinh nguy hiểm."

Quách Bính thở dài, lại hỏi Tô Dịch, "Cô gia, người xem "

"Tiên đi vào trong đó nhìn xem cũng không sao."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn đã có chút hoài nghi, thiếu nữ quân trang bọn hắn chuyến này mục tiêu cực có thể cũng giống như mình.

Bất quá, bực này cơ duyên chi vật vốn là vô chủ, đến lúc đó thực cần tranh đoạt, hắn cũng sẽ không khách khí rồi.

Mà nghe được Tô Dịch chuyện đó, thiếu nữ quân trang chân mày lá liễu nhíu.

Bên cạnh một gã hộ vệ hạ giọng nói: "Tiểu thư không cần phải lo lắng, người này nếu như ngăn trở chúng ta hành động, giết là được."

Thiếu nữ quân trang ừ một tiếng, không nói thêm gì.

Nói chuyện với nhau thời gian, bọn hắn đã xuyên qua bãi tha ma, từ Quách Bính mang theo, dọc theo một cái gập ghềnh đường nhỏ triều Quỷ Mẫu lĩnh đi lên tiến.

Đến nơi đây về sau, nguyên bản trong sáng sắc trời đều ảm đạm xuống, mây đen giăng đầy, u ám một mảnh.

Từng trận gió núi thổi qua, trong núi cây cối cùng cỏ dại phát ra rào rào thanh âm, một cỗ làm người ta áp lực khí tức bắt đầu trong không khí lan ra.

"Núi này Âm Sát bốc hơi, khí thế hung ác tràn ngập, đích xác là dễ dàng nhất sinh sôi Quỷ vật hung địa."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Hắn chỉ xem núi này khí thế, đã nhìn ra một chút manh mối.

"Các vị coi chừng rồi, chúng ta đã lên núi, trên đường đi cực có thể sẽ phát sinh một chút không tưởng được nguy hiểm."

Quách Bính lấy ra một quả bùa hộ mệnh, đọng ở trên cổ, thần sắc cũng trở nên ngưng nặng cảnh giác cực kỳ.

"Mọi người bả binh khí lấy ra, chớ có chủ quan, như gặp được nguy hiểm gì, nhớ kỹ trước tiên bảo hộ tiểu thư."

Áo bào xám trung niên Dũng thúc trầm giọng ra lệnh.

"Ừ!"

Những hộ vệ kia đều hành động.

Thiếu nữ quân trang cũng rút kiếm ra khỏi vỏ.

Khi thấy Tô Dịch như trước không có việc gì người giống nhau, đầu mang theo một thanh trúc trượng thời gian, nàng không khỏi khẽ giật mình, chợt Lãnh hừ một tiếng, ước gì tranh thủ thời gian xuất hiện một chút Quỷ vật, nhìn xem Tô Dịch bị sợ phá gan kinh sợ bao bộ dạng.

"Quách lão, bả cái này khối trúc bài nắm trong tay, có thể phòng thân."

Tô Dịch xuất ra một cái bảy tấc trúc bài, đưa cho Quách Bính.

Quách Bính khẽ giật mình, trong lòng mặc dù nghi hoặc cái này tiểu đồ chơi lại có thể phái cái gì công dụng, nhưng vẫn là vội vàng tiếp nhận, nói: "Đa tạ cô gia!"

Một bên Dũng thúc chú ý tới một màn này, khi thấy cái kia trúc bài thời gian, con mắt không khỏi ngưng lại.

Tuy rằng không thấy rõ ràng trúc bài trên khắc dấu đồ án, nhưng hắn còn là một cái liền nhận ra, cái này trúc bài là do Thanh Ngọc linh trúc chế tạo!

"Trong tay trúc trượng từ Thanh Ngọc linh trúc chế tạo không nói, hoàn tùy tùy tiện tiện bả một khối linh trúc chế tạo trúc bài cho một cái người hái thuốc, cái này họ Tô tiểu tử sợ là không đơn giản."

Dũng thúc lông mày không dễ dàng phát giác nhíu.

Trước tại trong thành thời điểm, Văn Giác Nguyên đầu giới thiệu sơ lược nói Tô Dịch là bọn hắn Văn gia một cái người ở rể, không quan trọng gì.

Nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ tịnh không đơn giản.

Chợt, Dũng thúc liền không hề suy nghĩ nhiều.

Lấy thân phận của hắn cùng tu vi, đủ để cam đoan chuyến này sẽ không phát sinh cái gì ngoài ý muốn.

Kế tiếp trên đường đi, mây đen càng ngày càng nặng, vốn là ban ngày, nhưng lại tượng thoáng cái rơi vào u ám bên trong.

Hơn nữa trong núi khắp nơi tràn ngập sương mù, mọi người tầm mắt đều chịu ảnh hưởng, không thể không thả chậm bước chân.

Đột nhiên, một trận gió đột nhiên thổi tới, Thứ Cốt giống như hàn lãnh.

Quách Bính toàn thân một cái giật mình, sắc mặt thay đổi, "Không tốt, có quỷ vật theo dõi chúng ta! Mau lui lại, không thể càng đi về phía trước rồi!"

Nhưng nhưng vào lúc này, Dũng thúc hừ lạnh một tiếng, lấy tay rút ra sau lưng chiến đao, thả người tiền lướt.

Bá!

Chỉ thấy sương mù trung một vòng hào nhoáng màu đỏ ánh đao lóe lên, theo sát lấy một đạo thê lương thét lên liền vang lên.

Nhưng chỉ vẻn vẹn ngay lập tức, thét lên liền im bặt mà dừng.

"Một cái không đến linh trí cấp thấp âm hồn mà thôi, mọi người không cần kinh hoảng, Quách Bính ngươi tiếp tục dẫn đường."

Một thân áo bào xám Dũng thúc đi về tới, thần sắc trầm ngưng yên lặng, trên người vẫn lưu lại lấy nghiêm túc sát khí.

Quách Bính trường nhẹ nhàng thở ra, trong lòng an tâm rất nhiều, chắp tay nói: "Có đại nhân nương theo, tiểu lão cũng không phải thế nào sợ hãi."

"Lại một cái tụ khí cảnh Đại viên mãn nhân vật, bực này tu vi, tại Quảng Lăng thành nhưng cơ hồ không thấy được, nhưng hôm nay lại chỉ đảm nhiệm lấy hộ vệ giống như nhân vật, như thế xem, cái này thiếu nữ quân trang thân phận, sợ chắc là sẽ không so với kia cái đến từ Vân Hà quận Chương Thị : Viễn tinh thấp."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Tụ khí cảnh Đại viên mãn, cái này đặt tại Đại Chu cảnh nội, cũng đã có thể nói đứng đầu võ giả, gần với Dưỡng Lô Cảnh Võ Đạo tông sư!

Kế tiếp, mọi người tiếp tục đi về phía trước.

Trên đường đi ngược lại là không có gặp lại cái gì ngoài ý muốn.

Điều này cũng may mắn mà có là Quách Bính dẫn đường, như chưa quen thuộc tình trạng, khẳng định sớm gặp được không ít hung hiểm rồi.

Quỷ Mẫu lĩnh tuy chỉ là một ngọn núi lĩnh, lại cực kỳ to lớn, bao trùm hơn mười dặm phạm vi, ở trên nham thạch gập ghềnh, thảo mộc tươi tốt, khóm bụi gai sinh.

Hơn nữa mây đen cùng sương mù bao phủ, mọi người đi tốc độ chạy cũng trở nên chậm chạp rất nhiều.

Ước chừng một lúc lâu sau.

Bọn hắn mới khó khăn lắm đến giữa sườn núi vị trí.

"Cô gia ngươi xem, bên kia Bạch rừng tùng ở chỗ sâu trong, chính là ta nói cái kia một cái miếu đổ nát rồi."

Lại tới đây, Quách Bính thân thủ chỉ vào xa xa nói.

Mọi người ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy xa xa một mảnh tươi tốt Bạch rừng tùng tại sương mù trung như ẩn như hiện, nhưng nhưng không cách nào chứng kiến thật sâu chỗ.

"Nếu chúng ta phản hồi thời gian, sắc trời thay đổi Vãn, ngược lại là có thể ở đó trong miếu đổ nát nghỉ ngơi cả đêm."

Quách Bính nói qua, đang muốn tiếp tục hướng phía trước bước đi, đột nhiên, cái kia xa xa Bạch rừng tùng trung sáng lên một đạo như ẩn như hiện ánh lửa.

"Ừ "

Cơ hồ cùng một thời gian, nằm ở đội ngũ trước nhất vừa Tô Dịch, Dũng thúc ngay ngắn hướng bắt được một màn này.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 63: Yêu Quái Hoành Hành Không Thấy Phật Quang

Nhưng chỉ vẻn vẹn một cái chớp mắt, cái kia một đạo hỏa quang liền biến mất không thấy gì nữa.

Dũng thúc suy nghĩ một chút, quay đầu hướng về sau mới có thiếu nữ quân trang nói: "Tiểu thư, trước cái kia Bạch rừng tùng ở chỗ sâu trong, như có người qua lại."

"Có người?"

Thiếu nữ quân trang không có bất kỳ sợ, ngược lại lộ ra vẻ tò mò, "Nói như vậy, cũng có người cùng chúng ta một thứ, sớm một bước tới nơi này Quỷ Mẫu lĩnh?"

"Nên như thế."

Dũng thúc trầm giọng nói.

"Này cũng có ý tứ rồi."

Thiếu nữ quân trang một chút suy nghĩ, liền làm ra quyết đoán, "Nếu như đi ngang qua, chúng ta liền đi xem cũng không sao, chậm trễ không mất bao nhiêu thời gian."

Tô Dịch nhíu mày, nhưng cuối cùng cũng không nói cái gì.

Lúc này, một đoàn người cải biến phía, triều nơi xa Bạch rừng tùng bước đi.

Nơi đây đã là Quỷ Mẫu lĩnh giữa sườn núi vị trí, trên đường đều là bao phủ đầu gối cỏ dại, căn bản tìm không được đường nhỏ.

Quách Bính huy động liệp đao, bổ cỏ mở đường, cười nói: "Ban ngày thời điểm, cái kia một cái miếu đổ nát ngược lại rất an toàn, như là buổi tối, có thể sẽ phải cẩn thận rồi."

Rất nhanh, một đoàn người tiến vào Bạch rừng tùng bao trùm trong khu vực.

Gỗ thông che trời, chạc cây che không, từng trận sương trắng lượn lờ, hành tẩu trong đó, trong tầm mắt chỗ đã thấy đều là âm trầm u ám cảnh tượng.

Trên mặt đất là dày đặc lá mục, tản mát ra tanh hôi khí tức.

Đột nhiên, đi ở phía trước Quách Bính chân kế tiếp lảo đảo, nếu không phải Tô Dịch trước tiên bắt lấy cánh tay của hắn, thiếu chút nữa cũng sẽ bị trượt chân.

Mà khi Quách Bính chứng kiến đạp phải chân đồ vật thời gian, sắc mặt đột biến.

Cái kia rõ ràng là một viên chôn dấu tại lá mục trung đầu lâu, nhiễm lấy vết bẩn cùng bụi bặm, trống rỗng hốc mắt nhìn trời khung.

Chợt nhìn lại, không khỏi làm người ta sởn hết cả gai ốc.

"Đi thôi."

Tô Dịch đầu liếc qua, liền thu hồi ánh mắt.

Về phần dũng thúc bọn hắn, cũng đều thần sắc tự nhiên, trấn định cực kỳ.

Một khối đầu lâu mà thôi, đối với bọn họ những thứ này trải qua rất nhiều máu tanh chém giết võ giả mà nói, căn bản không tính là cái gì.

Nhưng tiếp tục đi về phía trước không bao lâu, Tô Dịch chân bữa tiếp theo.

Xa xa một mảnh Bạch cây tùng thật cao chạc cây lên, treo từng cái một khô quắt hình người túi da, chi chít, chừng trên trăm bộ.

Những thứ kia túi da nam nữ già trẻ đều có, chỉ còn lại có một trương da người, từng đều tóc tai bù xù, tử trạng kinh khủng, tại đây âm trầm u ám trong không khí, có vẻ đặc biệt sấm nhân.

"Cái này. . ."

Dũng thúc đồng tử khuếch trương, rõ ràng bị quỷ dị này âm trầm một màn kinh sợ đến.

Thiếu nữ quân trang cũng không khỏi toàn thân cứng đờ, cả kinh nói: "Đây đều là mấy thứ gì đó quỷ đồ vật?"

Phụ cận hộ vệ đều nắm chặt binh khí, bảo vệ xung quanh thiếu nữ quân trang phụ cận, thần sắc ngưng trọng vô cùng.

Quách Bính đã sợ tới mức toàn thân run rẩy, sắc mặt trắng bệch, rung giọng nói: "Tiểu lão. . . Tiểu lão cũng là lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng như vậy, nếu không. . . Chúng ta còn là ly khai đi?"

"Đừng sợ, một chút sớm đã chết đi thi hài mà thôi."

Tô Dịch thuận miệng trấn an một câu.

Dũng thúc chợt nói: "Nếu ta phỏng đoán không tệ, những thứ này thi hài khi còn sống, là gặp không may Quỷ Thi Trùng gặm nuốt. Mà tại thế gian

này, chỉ Âm Sát Môn mới có thể nuôi dưỡng loại ma lực này âm độc chi vật!"

"Âm Sát Môn không phải là rất sớm trước đây liền bị diệt sao?"

Thiếu nữ quân trang chân mày lá liễu đứng đấy.

"Tiểu thư có chỗ không biết, năm đó, Âm Sát Môn sơn môn tuy bị Đại Chu đệ nhất Thánh Địa 'Tiềm Long Kiếm Tông' ra tay diệt trừ, nhưng này cái tà đạo thế lực đồ tử đồ tôn rất nhiều, có không ít dư nghiệt tại năm đó sớm tránh giấu đi, may mắn đã tránh được một kiếp này."

Dũng thúc trầm giọng nói, "Gần nhất những năm này, Đại Chu cảnh nội có vài chỗ lần lượt xuất hiện một chút máu tanh tà ác sự tình, hư hư thực thực đều cùng Âm Sát Môn có quan hệ. Đổi lại mà nói tới, tại đương kim Đại Chu cảnh nội, cái này Âm Sát Môn đã mơ hồ có tro tàn lại cháy khí thế."

Dừng một chút, hắn cau mày nói: "Xem nơi đây những thứ này treo trên cây thi hài, túi da mặc dù trải qua mưa gió gặm nhấm, bảo tồn coi như nguyên vẹn, rõ ràng cho thấy mấy năm gần đây mới chết ở nơi này."

Thiếu nữ quân trang sắc mặt biến hóa, nói: "Nói như vậy, cái này Quỷ Mẫu lĩnh trên cực có thể có Âm Sát Môn yêu nhân quấy phá?"

Dũng thúc ấm giọng nói: "Tiểu thư không cần e ngại, bực này tà tu giống như chuột chạy qua đường, chỉ dám ẩn núp tại rừng thiêng nước độc tầm đó, không thành được khí hậu."

Thiếu nữ quân trang cắn răng một cái, nói: "Dũng thúc, ta hoài nghi nằm ở cái này Bạch rừng tùng chỗ sâu cái kia một cái miếu đổ nát, cực có thể đã trở thành Âm Sát Môn yêu nhân cứ điểm. Ta muốn đi xem, nếu thật là,

chúng ta sẽ đem chỗ đó đạp bằng, coi như là thay trời hành đạo, vì dân trừ hại!"

Một phen nói, nhường Tô Dịch không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Hắn ngược lại không nhìn ra, cái này tính tình điêu ngoa thiếu nữ quân trang, lại vẫn có bực này gan phách cùng lồng ngực.

"Tốt."

Dũng thúc gật đầu đáp ứng.

Quách Bính mặc dù cực kỳ kháng cự loại ma lực này hành động.mạo hiểm, nhưng mắt thấy Tô Dịch cũng không có phản đối, cũng chỉ có thể kiên trì, tiếp tục đi về phía trước.

Xuyên qua cái kia chạc cây treo người chết túi da rừng cây không bao lâu, mơ hồ đã có thể chứng kiến ở phía xa sương trắng tràn ngập ở bên trong, đứng vững vàng một tòa kiến trúc.

Đến gần có thể nhìn rõ ràng, cái kia kiến trúc rách nát cổ xưa, phụ cận sinh đầy cỏ dại cùng dây leo, xem ra đích xác là một cái miếu thờ.

"Đoạn thời gian gần nhất, hoàn toàn chính xác có người thường xuyên qua lại ở nơi này."

Dũng thúc liếc nhìn, miếu đổ nát thềm đá trước, tươi tốt cỏ dại tùng tầm đó, bị người thanh lý ra một cái có thể cung cấp hành tẩu đường nhỏ.

"Mọi người cẩn thận một chút."

Dũng thúc dặn dò một tiếng, trước mắt triều miếu đổ nát bước đi.

Tiến vào miếu đổ nát đại môn, là một cái hoang phế đình viện, tượng thần sụp xuống ngã xuống đất, cỏ dại lan ra.

Đình viện phía trước, là một cái lâu năm thiếu tu sửa, gần như sụp xuống đại điện, sơn son bong ra từng màng, cửa sổ cửa tổn hại, xem ra trước mắt hoang vu.

"Người nào?"

Làm Tô Dịch một đoàn người vừa đến, một đạo âm lãnh thanh âm theo trong đại điện truyền ra.

Theo sát lấy, một đạo thân ảnh lao ra.

Đây là người thân ảnh gầy còm như trúc lão giả, một thân hắc bào, đồng tử hiện ra nhàn nhạt màu xanh biếc, đóng mở tầm đó, yêu dị khiếp người.

Khi thấy Tô Dịch cùng dũng thúc đám người, lão giả sắc mặt đột biến, trước tiên rút ra bên hông một thanh xương địch, dùng sức thổi lên.

"Ô ô ô!"

Bén nhọn khàn giọng tiếng sáo vạch phá trong Thiên Địa yên tĩnh, chối tai cực kỳ.

"Muốn chết!"

Dũng thúc sắc mặt trầm xuống, BOANG... một tiếng rút đao nơi tay, thả người nhảy lên, liền kéo dài qua mười trượng chi địa.

Bá!

Trong tay hắn sáng như tuyết chiến đao thoáng cái như thiêu đốt giống nhau, mang theo hào nhoáng màu đỏ ánh lửa, chém giết mà đi, dũng mãnh

phi thường Cái Thế.

Khô gầy lão giả quay người liền triều trong đại điện bỏ chạy, nhưng chậm đi nửa bước.

Chỉ thấy màu đỏ ánh đao đánh xuống, đưa phần lưng vỡ ra một đạo hẹp dài vết đao, máu tươi bạo rơi vãi, toàn bộ người kém một điểm đã bị chém thành hai khúc.

Phù phù!

Khô gầy lão giả té ngã trên đất, trong môi phát ra hí, "Các ngươi đừng muốn sống ly khai!"

Tiếng nói vẫn còn quanh quẩn, hắn đã khí tuyệt toi mạng.

Dũng thúc đi lên trước, đem khô gầy lão giả thất lạc ở đất xương địch nhặt lên, đơn giản hơi đánh giá, lông mày không khỏi nhăn lại.

"Dũng thúc, lão gia hỏa này là Âm Sát Môn yêu nhân?"

Thiếu nữ quân trang mang theo những hộ vệ kia hấp tấp đi tới, khi thấy thi thể trên đất, như có chút thất lạc, "Xem ra không khỏi quá yếu, cũng đỡ không nổi dũng thúc một đao."

"Đây chỉ là cái tiểu lâu la, Bàn Huyết Cảnh Luyện Nhục cấp độ nhân vật mà thôi."

Dũng thúc cau mày nói, "Bất quá, hắn vừa rồi thổi lên xương địch, rõ ràng cho thấy tại cầu viện, cái này khu vực phụ cận ở bên trong, chỉ sợ hoàn phân bố có Âm Sát Môn những người khác."

"Sợ cái gì, có dũng thúc tại, đến vài cái giết vài cái."

Thiếu nữ quân trang hoàn toàn thất vọng.

Chợt, nàng chân mày lá liễu nhăn lại, chứng kiến Tô Dịch đã đi vào trong đại điện, đang gõ lượng nằm ở trong đại điện một cái tượng thần, giống như đối với vừa rồi chuyện đã xảy ra hoàn toàn không thèm để ý.

Nàng mở ra thon dài đùi ngọc, nổi giận đùng đùng đi qua, chất vấn: "Này, ngươi chẳng lẽ không biết, là chúng ta vừa rồi cứu ngươi một mạng, ngươi không nói tiếng cảm tạ, còn có lòng dạ thanh thản quan tâm những thứ này?"

Tô Dịch khẽ giật mình, nói: "Cứu ta một mạng?"

"Chẳng lẽ không phải? Ngươi nếu không phải cùng theo chúng ta, còn dám tới nơi đây? Dù là dám đến, cũng nhất định sẽ bị Âm Sát Môn yêu nhân giết, làm thành túi da treo ở trên ngọn cây!"

Thiếu nữ quân trang trừng mắt đôi mắt đẹp, lạnh lùng châm chọc.

Tô Dịch thần sắc không có chút nào sóng lớn, thuận miệng nói: "Nhớ kỹ, là bọn ngươi cùng theo ta cùng Quách lão cùng một chỗ hành động đấy, mà không phải chúng ta cùng theo các ngươi. Thật là có bản lĩnh, các ngươi từ giờ trở đi bản thân hành động là được."

Nói qua, hắn tự mình triều đại điện một bên kia bước đi.

Thiếu nữ này trên người có không ít tật xấu.

Ví dụ như tính khí kém, cưỡng từ đoạt lý, yêu đùa nghịch tính khí, vênh mặt hất hàm sai khiến vân... vân.

Nhưng chưa nói tới nhiều ác liệt.

Tô Dịch còn không đến mức bởi vì một chút tranh cãi, liền đi tích cực rồi.

Không đáng.

Cách đó không xa, thiếu nữ quân trang nhìn chằm chằm vào Tô Dịch thân ảnh, giận đến ngực một trận mãnh liệt phập phồng, khuôn mặt sương lạnh giăng đầy, óng ánh hàm răng giảo được khanh khách rung động.

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, Tô Dịch lời nói làm cho nàng vô pháp phản bác.

Xa xa, đem một màn này thu hết vào mắt dũng thúc, trong lòng cũng có chút không vui.

Bất kể như thế nào, Tô Dịch cùng bọn họ cùng một chỗ đồng hành, trong lúc vô hình tương đương chiếm được cực đại tiện nghi.

Dù sao, nếu không có bọn hắn những người này tại, bằng hắn một người lời nói dọc theo con đường này sợ đã gặp gặp không biết nhiều ít hung hiểm rồi.

"Tiểu tử này xem ra rất thông minh, lại tựa hồ như cho tới bây giờ cũng không nhìn ra tiểu thư thân phận là hạng gì tôn quý, bằng không, sợ sẽ không dám như vậy cùng tiểu thư đấu võ mồm rồi."

Dũng thúc âm thầm lắc đầu, không hề suy nghĩ nhiều.

Hắn cũng hiểu rõ, người tuổi trẻ bây giờ, một cái bỉ một cái mắt cao hơn đầu, lòng dạ cực cao.

Tô Dịch có phản ứng như vậy, cũng không kỳ quái.

Dù sao, không khí thịnh, còn có thể gọi là người trẻ tuổi?

Đại điện này bên trong rõ ràng đi qua quét dọn, tương đối sạch sẽ một chút, cũng không mạng nhện bụi bặm chi vật.

Chỗ giữa đứng thẳng một cái đưa lưng về phía đại môn tượng thần, lại không có đầu người, trên người màu bùn tàn lụi vỡ vụn, nhìn không ra có cái gì đặc thù đấy.

Bất quá, tại đại điện hai bên, thật ra khiến Tô Dịch phát hiện một chút bút họa.

Tuy rằng ban bác tổn hại, màu sắc đen tối mơ hồ, nhưng lờ mờ có thể phân biệt ra, cái kia bích hoạ trên hội chế là một vài bức chúng sinh tại trần thế ngụp lặn chịu khổ hình ảnh.

Có Phật Đà Bồ tát thân ảnh đứng ở mênh mông chúng sinh bên trong, thần sắc thương xót, giống như là tại giảng đạo cách nói.

"Xem chúng sinh đều đau khổ, muốn giảng đạo thụ nghiệp, phổ độ chúng sinh? Ý tưởng mặc dù tốt, đáng tiếc cái này miếu thờ từ lâu rách nát không biết bao nhiêu năm, hôm nay đã thành Quỷ vật qua lại chi địa, yêu ma quỷ quái hoành hành, duy nhất không thấy Phật Môn bảo quang lại hiện ra, quá thê lương."

Tô Dịch cảm khái không thôi.

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, Phật Môn hưng thịnh, có được một châu chi địa, môn đồ đám đông, hương khói trường tồn.

Nhưng tại Đại Chu cái này thế tục trong quốc gia, Phật Môn tăng chúng tựa hồ trải qua thật không tốt. . .

Cùng lúc đó, nhìn thấy thiếu nữ quân trang vẫn hoàn đang tức giận, khuôn mặt rầu rĩ không vui, một gã hộ vệ lặng yên tới gần tới, hạ thấp

giọng hỏi:

"Tiểu thư, nếu không ta chờ đi thu thập tiểu tử này dừng lại? Hoặc là dứt khoát bả hắn đã giết, dù sao rừng núi hoang vắng đấy, không ai sẽ biết hắn chết như thế nào."

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 64: Đêm Mưa Sát Cơ Theo Gió Đến

Thiếu nữ quân trang năm nay mười sáu tuổi, sống đến lớn như vậy, có thể nói là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, hoàn là lần đầu tiên gặp được Tô Dịch như vậy một cái dầu muối không tiến nhân vật.

Nàng cũng hiểu rõ, từ nhỏ đến lớn, quay chung quanh ở bên cạnh những người kia, sợ hãi không phải mình, mà là sợ hãi sau lưng mình tông tộc vốn có quyền thế.

Nhưng, nàng lại không nghĩ rằng, thật đúng chính gặp được một cái không sợ bản thân, còn dám nhiều lần cùng bản thân tranh luận gia hỏa thời gian, cảm giác này nhưng là như thế sốt ruột.

Nhất là Tô Dịch cái kia khinh thường cùng mình tranh luận tư thái, làm cho nàng lòng tự trọng đều có gặp đả kích cảm giác.

Bất quá, nghe tới hộ vệ đề nghị thời gian, thiếu nữ quân trang lại cắn răng một cái cự tuyệt.

Nàng kiêu ngạo cùng tự tôn, làm cho nàng không muốn tại trong chuyện này mượn tay người khác giúp đỡ!

"Kế tiếp, vô luận tên kia phát sinh lớn hơn nữa nguy hiểm, cũng không được đi cứu hắn, trừ phi chính hắn cùng ta cúi đầu cầu cứu!"

Hít thở sâu một hơi trung khí, thiếu nữ quân trang dặn dò.

Nàng cũng không hạ giọng, giống như là khinh thường, cũng giống như là cố ý muốn nói cho Tô Dịch nghe một thứ.

Chỉ tiếc, Tô Dịch chỉ chừa cho hắn một đạo hình bóng, cả đầu cũng không quay lại, giống như căn bản là không có làm chuyện.

Khí này được thiếu nữ quân trang một trận nghiến răng ngứa, nàng liên tục hít sâu mấy hơi thở, e sợ cho khống chế không nổi tính tình của mình, xông lên bả Tô Dịch đầu một đao bắt đầu cái muôi rồi.

"Cô nương, người không nên tức giận, cô gia nhà ta cũng không phải là người bình thường."

Quách Bính giống như chú ý tới bầu không khí khác thường, đi tới thiếu nữ quân trang trước người, cười làm lành lấy giải thích một câu, ý đồ hòa hoãn một cái thiếu nữ quân trang cùng Tô Dịch tầm đó cái kia giương cung bạt kiếm quan hệ.

"Hắn rất lợi hại phải không?"

Thiếu nữ quân trang hừ lạnh.

Quách Bính giống như không nghe thấy thiếu nữ quân trang trong miệng mồm khinh thường, vẻ mặt tràn đầy tự hào nói: "Đây là Tự Nhiên, khuya ngày hôm trước Long Môn trên yến hội, cô gia nhà ta tài nghệ trấn áp quần hùng, đỗ trạng nguyên, một câu nắm bắt Long Môn thi đấu đệ nhất danh! Chuyện này oanh động Đại Thương Giang hai bờ sông, cả Lạc Vân thành bên kia cũng đều đang nghị luận cô gia nhà ta uy danh."

Thiếu nữ quân trang khẽ giật mình, giống như là giật mình giống như, ánh mắt nhìn chằm chằm vào xa xa Tô Dịch bóng lưng, nói: "Thì ra là thế, trách không được dọc theo con đường này như thế đắc chí, nguyên lai là cầm cái Long Môn thi đấu đệ nhất danh, ánh mắt liền vừa được trên ót rồi!"

Lần này, Quách Bính cuối cùng thấy được trong lời nói châm chọc mùi vị, không khỏi có chút không vui, tiểu cô nương này tuổi còn trẻ, như thế nào như vậy không biết phân biệt.

Lẽ nào tại trong mắt nàng, Long Môn thi đấu đệ nhất danh rất bình thường nhưng bái kiến sao?

Nghĩ vậy, Quách Bính lắc đầu, cũng lười cùng nàng lại nói thêm cái gì.

Nhưng Quách Bính không biết là, tại thiếu nữ quân trang trong mắt, nho nhỏ Quảng Lăng thành Long Môn thi đấu đệ nhất danh mà thôi, hoàn toàn chính xác không đáng kể chút nào. . .

Ầm ầm!

Một đạo sấm rền từ nơi chân trời xa vang lên, chấn động chỗ này miếu đổ nát mái ngói đều một trận loạn chiến, bụi bặm đổ rào rào theo trên xà nhà vung vãi.

Thiếu nữ quân trang cũng kinh ngạc một cái, giương mắt nhìn hướng đại điện bên ngoài.

"Tiểu thư, trời muốn mưa."

Dũng thúc nhíu mày.

Võ giả đối với thiên địa lúc giữa khí tức biến hóa sau cùng nhạy cảm, ngay tại sấm rền vang lên đồng thời, hắn đã ngửi được trong không khí một tia ướt lạnh chi ý.

Quả nhiên, nương theo từng trận sấm rền, mãnh liệt mưa to giống nhau mưa to rơi nhiều như mưa hạ xuống, thiên địa tựa như rơi vào hắc ám trong

bóng đêm, miếu đổ nát trên mái hiên đều là ba tháp ba tháp dày đặc mưa rơi tiếng.

Xa xa một mảnh kia che trời Bạch rừng tùng, đều bị nồng đậm âm trầm hắc ám cùng Vũ Mạc bao phủ, ngẫu nhiên có tia chớp tại tầng mây thoáng hiện, chiếu lên cái kia một cây gốc tại Cuồng Phong Sậu Vũ trung sừng sững Bạch cây tùng tượng một đám giương nanh múa vuốt quỷ quái giống nhau.

Âm lãnh, u ám, rét lạnh.

Quách Bính kinh hoảng kêu lên: "Nhanh, đốt đống lửa, trời mưa xuống là quỷ mẫu lĩnh cuối cùng thời gian nguy hiểm, ngàn vạn không thể ra ngoài hành tẩu, bằng không hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Hắn một trương vặn vẹo dữ tợn Âm Dương trên mặt, nổi lên nồng đậm vẻ sợ hãi.

Dũng thúc trong lòng rùng mình, không dám lãnh đạm, phân phó nói: "Mấy người các ngươi đốt đống lửa, mấy người các ngươi đi bả thi thể xử lý một cái. Sau đó canh giữ ở đại điện bên ngoài, canh phòng nghiêm ngặt tặc tử thừa dịp mưa rơi lẻn vào tiến đến."

Những hộ vệ kia vội vàng bắt đầu hành động.

Rất nhanh, một đống đống lửa rào rạt thiêu đốt, xua tán đi trong đại điện âm u rét lạnh khí tức.

Thiếu nữ quân trang bọn hắn vây quanh ở bên cạnh đống lửa, ngồi trên mặt đất.

Một chút hộ vệ xuất ra tùy thân mang theo đồ ăn, hiện lên cho thiếu nữ quân trang, có rượu, có thịt, có chút tâm, ngược lại có chút phong phú.

Thiếu nữ quân trang cầm đi một tí rượu thịt, đưa cho Quách Bính, nói: "Ăn đi."

Quách Bính nuốt nuốt nước miếng, ánh mắt lại nhìn về phía cửa đại điện chỗ, do dự nói: "Cô gia, nhìn canh giờ đều đã là buổi trưa rồi, nếu không người cũng tới ăn một chút đồ ăn?"

Tô Dịch chắp tay đứng ở đại điện dưới mái hiên, ánh mắt nhìn xa xa Vũ Mạc, thuận miệng nói: "Không cần quản ta."

Thiếu nữ quân trang hừ một tiếng, nói: "Những thứ này đồ ăn vốn cũng không phải là cho ngươi chuẩn bị!"

Thời gian trôi qua.

Thiếu nữ quân trang một đoàn người đều đã ăn uống no đủ, nhưng bên ngoài như cũ là mưa to tầm tã, mưa hồn không có đổi yếu dấu hiệu.

Tô Dịch từ lâu phản hồi đại điện, ngồi một mình cái kia đưa lưng về phía đại môn tượng thần chỗ, đôi mắt khép kín, tĩnh tâm ngồi xuống.

Tượng thần đưa lưng về phía chúng sinh.

Mà hắn Tô Dịch đưa lưng về phía tượng thần, tôn nhau lên thành thú vị.

Ba ba ba!

Mưa rơi mái hiên, hơi nước trong bóng đêm bốc hơi.

Bên ngoài Cuồng Phong Sậu Vũ, trong điện lại đống lửa ấm áp.

Dũng thúc đem lưng đeo chiến đao ngang dọc đầu gối trước, mặt hướng cửa đại điện, eo sống lưng thẳng tắp, nhắm mắt dưỡng thần.

Những hộ vệ khác lại đang thấp giọng nói chuyện với nhau.

Quách Bính co rúc ở đống lửa một bên, mặt lộ vẻ vẻ lo lắng, hắn nhìn ra được, dựa theo loại ma lực này mưa rơi, đêm nay sợ đều rất khó dừng lại.

Điều này cũng làm cho có nghĩa là, bọn hắn đều cực có thể đem tại đây trong miếu đổ nát qua đêm.

Thiếu nữ quân trang lại như có chút không kiên nhẫn được nữa, thầm nói: "Đều đi tới lâu như vậy, những thứ kia Âm Sát Môn yêu nhân vì cái gì còn chưa?"

Vừa dứt lời.

Tô Dịch cái kia nhắm con mắt Thúc Nhĩ mở ra.

Ô ô ô!

Một trận kịch liệt sôi trào Âm khí giống như như gió lốc phá khai đóng chặt đại môn, tàn sát bừa bãi mà ra

Rào rạt thiêu đốt đống lửa phịch một tiếng bị nhấc lên, tuôn ra rất nhiều hoả tinh, nhưng chỉ vẻn vẹn ngay lập tức liền dập tắt không còn.

Cả tòa đại điện ngay lập tức rơi vào trong bóng tối.

"Bảo hộ tiểu thư!"

"Cẩn thận, đây là thành đàn Quỷ Thi Trùng!"

. . . Trong đại điện triệt để rối loạn, ầm ĩ tiếng hét phẫn nộ xen lẫn tại binh khí ra khỏi vỏ trong thanh âm, tại hắc ám cung điện bên trong vang lên.

Cơ hồ cùng một thời gian, Quách Bính thân thể chợt nhẹ, đã bị người mang theo sau lưng quần áo nhấc lên.

Bất thình lình từng màn kinh biến, sợ tới mức hắn thiếu chút nữa hồn phi phách tán, vừa muốn giãy giụa kêu to, bên tai liền vang lên Tô Dịch cái kia yên lặng lạnh nhạt thanh âm:

"Quách lão chớ hoảng sợ."

Quách Bính ngây ngốc một chút, lập tức nhẹ nhàng thở ra, không giãy giụa nữa.

Đại điện hắc ám, gần như cái gì cũng nhìn không tới.

Tô Dịch lại nếu như nhàn nhã dạo chơi, mang theo Quách Bính rất nhanh dịch chuyển, trở về cái kia một cái tượng thần tiền.

Tầm mắt hắn đồng dạng chịu ảnh hưởng, chỉ có thể chứng kiến một chút mơ hồ cảnh tượng.

Nhưng cái này cũng không ảnh hưởng hành động của hắn.

Ngược lại là tại đây loại trong không khí, nhường hắn cảm thấy trở nên vô cùng linh mẫn.

Trong đại điện tại bộc phát chiến đấu, có binh khí tiếng chém giết vang lên, có dồn dập bộ pháp biến ảo thanh âm, có rất nhỏ trầm thấp tiếng hít thở.

Cũng có từng đợt cực nhanh phá không nhỏ vụn tiếng vang.

Toàn bộ đại điện, lộn xộn đấy, rồi lại hung hiểm vô cùng, làm người ta hãi hùng khiếp vía.

BOANG...!

Bỗng dưng, Tô Dịch mánh khoé run lên, Trần Phong kiếm theo Thanh Trúc trượng bên trong ra khỏi vỏ, theo hàn mang lóe lên, trong hư không cực nhanh vọt tới hơn mười đầu Quỷ Thi Trùng đều bị đâm trúng, thể xác từng cái nổ tung thành bụi phấn bay lả tả.

Quách Bính kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

Đối với cái này đột nhiên tới nguy hiểm, lúc trước hắn căn bản cũng không có bất luận cái gì phát hiện!

Âm Phong gào rít giận dữ, chà xát được cung điện đại môn phanh phanh rung động, âm lãnh Thứ Cốt hàn lưu ở bên trong, không biết nhiều ít Quỷ Thi Trùng mượn cơ hội vọt vào.

Chiến đấu tại tiếp tục.

Tô Dịch một mực canh giữ ở cái kia, mỗi khi phát giác được nguy hiểm tiến đến, Trần Phong kiếm giống như dài quá ánh mắt giống như, tinh chuẩn vô cùng đâm trúng mỗi một cái Quỷ Thi Trùng, chưa từng thất thủ, có vẻ thoải mái vô cùng.

Cái này mang cho Quách Bính thật lớn cảm giác an toàn, trong lòng cũng dần dần không hề như vậy hoảng sợ.

Nửa khắc đồng hồ sau đó.

Đại điện xa xa cái kia hắc ám bên trong màn mưa, đột nhiên vang lên một đạo chối tai xương tiếng địch.

Cái này tựu như cùng một cái tín hiệu, nguyên bản tàn sát bừa bãi Âm Phong Thúc Nhĩ tiêu tán, trong đại điện Quỷ Thi Trùng như bị đến triệu

hoán giống như, hướng ra ngoài lao đi.

"Đừng đuổi, tiên châm lửa!"

Trong bóng tối vang lên dũng thúc cái kia trầm ngưng như sắt thanh âm.

Rất nhanh, đống lửa lần nữa đốt, ánh sáng xua tán hắc ám.

Làm tầm mắt khôi phục lại, chỉ thấy trong đại điện đầy đất bừa bộn, dũng thúc cùng một đám hộ vệ vây quanh ở thiếu nữ quân trang trước người, sắc mặt đều mang theo một vòng hồi hộp vẻ mặt ngưng trọng.

Trên mặt đất, lại mất rất nhiều màu đen con sâu thi thể.

Tô Dịch nhìn chung quanh, đối với bên người Quách Bính nói: "Tạm thời không sao."

Nhưng lúc này, dũng thúc lại biến sắc, mãnh liệt Trùng đến đại điện bên ngoài.

Khi hắn phản hồi thời gian, sắc mặt đã trở nên có chút khó coi, "Tiểu thư, Hồ Cửu cùng Trương Đồng hai người đã gặp phải độc thủ."

Hai người này đúng là lúc ban đầu đóng tại đại điện bên ngoài hai hộ vệ.

Mà khi dũng thúc đi đại điện bên ngoài điều tra thời gian, hai người phơi thây trên mặt đất, huyết nhục đều bị gặm nuốt hơn phân nửa, kết cục thê thảm cực kỳ.

Thiếu nữ quân trang mở to hai mắt, khuôn mặt yếu ớt.

Nàng đã lớn như vậy, hoàn là lần đầu tiên tao ngộ bực này vô cùng thê thảm sự tình, nhất thời lại là âu sầu lại là phẫn nộ, mờ mịt mất định hướng .

"Tiểu thư, ta thế hệ võ giả mà nói, sinh tử chính là bình thường sự tình, người chớ có rất khó khăn qua."

Dũng thúc đi lên trước, ấm giọng đạo "Phụ thân ngươi sở dĩ đáp ứng để cho ta mang theo ngươi đến đây nơi đây, cũng là muốn cho ngươi có thể nhiều kinh lịch một ít chuyện, duy như thế, mới có thể chân chính lớn lên."

Thiếu nữ quân trang tâm tình có chút sa sút, buồn bã nói: "Nhưng ta không nghĩ tới, hành động lần này gặp người chết đấy."

"Lúc này mới vẻn vẹn chẳng qua là bắt đầu."

Đột nhiên, đứng ở trước tượng thần Tô Dịch mở miệng, "Nếu ta phỏng đoán không tệ, đêm nay trên đã định trước sẽ không bình tĩnh, hiện tại cần gấp nhất là chuẩn bị chiến đấu, mà không phải thương tâm khổ sở."

Thiếu nữ quân trang cả giận nói: "Chuyện của ta, cùng ngươi có quan hệ gì? Vừa rồi thời điểm chiến đấu, cũng không thấy ngươi cái tên này có bao nhiêu năng lực, ngược lại lẫn mất so với ai khác đều nhanh!"

Dũng thúc thấp giọng nói: "Tiểu thư, hắn nói không sai, kế tiếp chúng ta cực có thể muốn gặp phải một cuộc ác chiến rồi."

Hắn thần sắc ngưng trọng, cũng đã nhận ra ngày hôm nay thế cục hung hiểm.

Thiếu nữ quân trang sắc mặt biến hóa, "Hay không còn gặp người chết?"

Dũng thúc trầm mặc một lát, nói: "Ta tận lực tránh cho phát sinh lần nữa chuyện như vậy."

Thiếu nữ quân trang trong lòng lập tức trầm xuống.

Cả nàng tín nhiệm nhất dũng thúc đều nói như vậy, vậy tối nay thế cục lại nên hung hiểm đến hạng gì trình độ?

Liền vào lúc này, Tô Dịch đột nhiên nhíu mày, ánh mắt nhìn hướng đại điện bên ngoài.

Chỉ thấy ——

Một đạo thân ảnh khoan thai theo miếu thờ đại môn đi tới.

Hành tẩu mưa to gió lớn trong bóng tối, lại phảng phất giống như nhàn nhã dạo chơi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 65: Quạt Xếp Xua Sơn Quỷ Mù Sương Kiếm Ngang Dọc

Mưa to tầm tã, cảnh ban đêm như mực.

Đã có một người thản nhiên đi vào cái này trong miếu đổ nát!

Cái này khác thường một màn quỷ dị, cũng là trước tiên khiến cho Dũng thúc đám người đề phòng, đều nắm lấy binh khí, đề phòng.

Đi đến gần, Tô Dịch bọn hắn cuối cùng thấy rõ người tới bộ dáng.

Chỉ thấy người nọ chân đạp Vân văn trường ngoa, đầu đội luồng gửi đi mào, hai hàng lông mày như mực, mũi giống như treo gan, tay cầm một thanh quạt xếp.

Hắn dung mạo cực kỳ tuấn tú đẹp, một thân ngọc bào cắt may hợp thể, phảng phất giống như một cái nhẹ nhàng quý công tử, toàn thân tản ra hoa lệ khí tức.

"Gia hỏa này thật là xinh đẹp."

Thiếu nữ quân trang ngẩn ngơ, vô thức thì thào lên tiếng.

Dùng xinh đẹp hình dung một gã nam tử, như có chút không thích đáng, nhưng nàng thật sự tìm không ra càng chuẩn xác lời rồi.

"Tiểu thư coi chừng, người này tuyệt không đơn giản."

Dũng thúc như lâm đại địch, thần sắc chưa từng có ngưng nặng, một đôi con mắt giống như Lãnh điện lưỡi dao sắc bén giống như, nhìn chằm chằm đi vào đình viện, hướng bên này từng bước một đi tới công tử văn nhã.

"Hoang dã miếu đổ nát, lén lút hoành hành chi địa, vị công tử này tốt nhất nhanh chóng rời đi, bằng không, đừng trách chúng ta không khách khí!"

Một gã hộ vệ hét lớn, ngôn từ lạnh lùng nghiêm nghị, có uy hiếp, cũng có thăm dò.

Thanh niên công tử tại đại điện ba thứ hạng đầu trượng chi địa đứng im lặng hồi lâu chừng, trong tay vuốt vuốt quạt xếp, thản nhiên mở miệng: "Không khách khí ha ha, trước nếu không phải là lòng ta mềm, các ngươi sợ là sớm bị Quỷ Thi Trùng gặm nuốt được chỉ còn lại có một tầng thân xác thối tha rồi."

"Cái gì "

Mọi người đều kinh sợ, trong lòng sôi trào.

"Ngươi là Âm Sát Môn yêu nhân "

Dũng thúc trầm giọng nói.

"Sai rồi, những thứ kia Âm Sát Môn gia hỏa, đều là bị ta nhận lấy tiểu lâu la mà thôi."

Thanh niên công tử lắc đầu nói, "Ta lần này sở dĩ hiện thân đến thấy các ngươi, cũng có tương tự ý tưởng, chỉ cần các ngươi đều bái ta làm chủ, trung tâm cống hiến ta, liền có thể sống sót."

Hắn đứng ở bên trong màn mưa, thân thể bốn phía giống như có lực lượng vô hình, đem mưa xua tán chấn khai, làm cho hắn tay áo không thấp, chẳng những không có chút nào chật vật vẻ, ngược lại làm cho người ta vô cùng cảm giác thần bí.

"Bái ngươi làm chủ ngươi là thần thánh phương nào, có tư cách gì nói bực này khoác lác "

Thiếu nữ quân trang hừ lạnh.

"Chờ các ngươi quy thuận ta, từ sẽ minh bạch thân phận của ta."

Thanh niên công tử mỉm cười, giương mắt nhìn về phía thiếu nữ quân trang.

Cái kia một cái chớp mắt, tất cả mọi người chứng kiến, thanh niên này công tử có một đôi hiện ra tinh hồng sắc trạch đồng tử, phảng phất giống như một đôi Huyết Nguyệt ở trong đó lộ ra, yêu dị khiếp người.

Ô...ô...n...g!

Thiếu nữ quân trang tâm thần run lên, hai mắt thất thần, bỗng dưng rút kiếm ra khỏi vỏ, làm bộ muốn chém.

Dũng thúc tay mắt lanh lẹ, một thanh đặt tại thiếu nữ quân trang trên bờ vai, lưỡi đầy sấm mùa xuân, "Tiểu thư, nhanh bảo trì Linh Thai thanh minh!"

Chữ chữ như lôi đình Phích Lịch, vang vọng hư không, quét dọn yêu không khí, chấn động mái hiên mái ngói rầm rầm rung động.

Thiếu nữ quân trang hai lỗ tai ô...ô...n...g một tiếng, mãnh liệt giật mình tỉnh lại.

Nàng lại nhìn hướng xa xa cái kia xinh đẹp yêu dị đích thực thanh niên công tử thời gian, sắc mặt đã mang theo vẻ sợ hãi, khuôn mặt đều trở nên yếu ớt ba phần.

Vừa rồi, nàng giống như trúng tà cử chỉ điên rồ giống như, hoàn toàn mất đi ý thức!

"Ơ, một cái tụ khí cảnh Đại viên mãn võ giả, ngươi bộ dạng này thể xác ngược lại rèn luyện được không sai."

Thanh niên công tử mang theo thưởng thức giống nhau đánh giá Dũng thúc một phen, làm cho người ta cảm giác, giống như tại lựa trong cửa hàng hàng hóa giống như, làm người ta cực không thoải mái.

"Nói như vậy, nếu ta đợi không đáp ứng, các hạ liền định dùng mạnh "

Hít thở sâu một hơi trung khí, Dũng thúc toàn thân khí thế Nhất Biến, khí huyết bốc hơi giống như khói báo động xông lên trời, cả lời nói đều giống như sét đánh giống như, lộ ra lay động nhân tâm lực lượng đáng sợ.

Cái này là tụ khí Đại viên mãn võ giả, khí huyết như khói báo động, Cương Khí như sấm!

Bình thường âm hồn Quỷ vật như nhìn thấy, giống như nhìn thấy một vòng thái dương giống nhau, sẽ bị trên người hắn cái kia ngập trời khí huyết lực lượng tươi sống cho trấn giết chết.

Thanh niên công tử lại hồn nhiên không thèm để ý giống nhau, nói: "Ta đây là cho các ngươi một cái tiếp tục tồn tại cơ hội, khuyên các ngươi tốt nhất quý trọng, một khi động thủ. . ."

Hắn Huyết Sắc đồng tử híp lại, quét Tô Dịch đám người một cái, rồi mới lên tiếng, "Ta cam đoan, không có một cái nào có thể còn sống từ nơi đây ly

khai."

Lời nói tùy ý, lại hiển thị rõ bễ nghễ cùng tự tin.

Dũng thúc đám người trong lòng đều là trầm xuống, thần sắc càng ngưng trọng ba phần.

"Các ngươi bảo hộ tiểu thư."

Hít thở sâu một hơi trung khí, Dũng thúc đạp bước mà ra.

Cái kia một cái chớp mắt, hắn giống như một thanh sắc bén chiến đao ra khỏi vỏ, một thân cốt cách sinh ra Lôi Đình giống nhau nổ đùng, khí huyết lại như trường giang đại hà giống như trào lên gầm thét.

BOANG...!

Dũng thúc rút đao ra khỏi vỏ, bạo Trùng mà ra.

Cái kia một cái chớp mắt, tầm tã Vũ Mạc đều bị chấn nát, rất nhiều giọt nước nổ bung, hóa thành nước sương mù cuồn cuộn lui tản ra. Mà Dũng thúc thân ảnh lại như lôi đình vọt tới trước, nhanh như điện quang.

Cái kia uy mãnh dũng mãnh phi thường một màn, nhường thiếu nữ quân trang bọn người bị kinh diễm đến.

Duy nhất Tô Dịch âm thầm lắc đầu.

Chỉ thấy thanh niên công tử sừng sững tại chỗ bất động, trong tay quạt xếp tùy ý vừa gõ.

Keng!

Động trời giống như va chạm vang vọng, Dũng thúc phẫn nộ bổ ra một đao, lại bị quạt xếp tuỳ tiện chống đỡ, không cách nào tiến thêm chút nào.

"Ngươi không thể."

Thanh niên công tử lắc đầu, trong tay quạt xếp vừa nhấc.

Dũng thúc chỉ cảm thấy một cỗ tràn trề vô cùng âm hàn chi lực xuyên thấu qua quạt xếp tuôn ra vào trong tay chiến đao, thẳng giống như vô tận hàn lưu hung hăng đánh tới, làm cho hắn hổ khẩu kịch chấn, thân ảnh một cái lảo đảo rút lui ra mấy bước.

Chiến đao đều thiếu chút nữa rời tay mà bay.

Phanh! Phanh! Phanh!

Mà theo hắn lui ra phía sau, mỗi một bước rơi xuống, dưới mặt đất phiến đá liền ầm ầm rạn nứt nổ tung, bụi mù tràn ngập.

Có thể nghĩ, Dũng thúc gặp một kích này lực lượng hạng gì kinh khủng.

Thiếu nữ quân trang bọn hắn đều sửng sốt, tâm thần sợ run, thanh niên này công tử sao kinh khủng như vậy

Cần biết, Dũng thúc nhưng là bọn hắn bên này mạnh nhất tồn tại, đặt tại Vân Hà quận mười trong chín thành, cũng là gần với tông sư cao thủ đứng đầu!

Nhưng bây giờ, hời hợt tầm đó, đã bị thanh niên kia công tử một cánh đẩy lui!

"Tông sư cảnh! "

Dũng thúc sắc mặt xấu xí, kinh nghi không thôi.

"Tông sư "

Thanh niên công tử lộ ra suy nghĩ vẻ, đạo "Cái kia đợi nhân vật cũng vẻn vẹn miễn cưỡng có thể cùng ta một trận chiến mà thôi. Trước đó không lâu thời điểm, ta vừa thu thập một cái lão gia hỏa, đáng tiếc cuối cùng bị hắn chạy thoát rồi. . ."

Thanh âm mang theo một tia tiếc nuối.

Mọi người vẻ sợ hãi, như rơi vào hầm băng.

Cả tông sư cũng không phải là thanh niên này công tử đối thủ

Hắn là ai, tại sao lại ẩn thân tại đây Quỷ vật qua lại Quỷ Mẫu lĩnh trên

Duy nhất Tô Dịch lộ ra quả là thế thần sắc, giống như từ lâu khám phá lai lịch của đối phương.

Thanh niên công tử nhìn sắc trời một chút, thở dài một tiếng, nói: "Thời gian không còn sớm, cuối cùng cho các ngươi một cái cơ hội, thần phục, hoặc là chết."

"Dũng thúc, tiếp theo!"

Bỗng dưng, thiếu nữ quân trang lấy ra một thanh màu bạc trường kiếm, đưa cho Dũng thúc.

Kiếm này toàn thân như Ngân Sương giống nhau, trắng như tuyết sáng long lanh, ở trên khắc dấu tối nghĩa vặn vẹo phù lục Vân văn, sáng bóng sáng sủa Nhược Tuyết, sáng ngời như nguyệt.

"Một thanh 'Nguyên Đạo Phù Binh' !"

Tô Dịch con mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, nhận ra kiếm này chỗ bất phàm.

Kiếm này cho là từ Linh tài rèn mà thành, được xưng tụng là chân chính Linh Khí.

Nhưng cùng một thứ Linh Khí bất đồng, thử trên thân kiếm, còn bị Nguyên cảnh tu sĩ luyện chế ra phù lục Vân văn, tựu giống với tại một thanh kiếm trên bám vào phù lục trận đồ lực lượng, có được diệu dụng đã cùng bình thường Linh Khí hoàn toàn bất đồng.

Cho nên, nhưng bị gọi là "Nguyên Đạo Phù Binh" .

Bực này binh khí đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, chưa nói tới hiếm thấy, nhưng đặt tại cái này Linh khí cằn cỗi Đại Chu triều, tuyệt đối có thể nói là đứng đầu nhất lưu thần binh lợi khí!

Thiếu nữ quân trang có thể tùy thân mang theo như thế bảo bối, càng có vẻ nàng lai lịch bất phàm rồi.

Một kiếm nơi tay, Dũng thúc khí thế cũng trở nên trầm ngưng xuống, tản mát ra cường đại tự tin, nhìn về phía kiếm này ánh mắt đều mang theo một tia cuồng nhiệt.

Kiếm danh mù sương, chính là là năm đó một vị lục địa thần tiên làm cho của quý!

Cơ hồ cùng, thanh niên công tử yêu dị Huyết Đồng nổi lên một tia kiêng kị vẻ, hiển nhiên nhận biết kiếm này lợi hại, không đến lại chần chờ, trước tiên động thủ.

Bá!

Hắn cất bước tiến lên, gần như như ở trên hư không phi độn, trong tay quạt xếp mở ra, ở trên vẽ lấy mười tám Sơn Quỷ ý đồ, ô quang mãnh liệt, sát khí bốc hơi.

Theo hắn đưa tay đánh ra, mười tám đạo khói đen theo mặt quạt cuồn cuộn lao ra, hóa thành mười tám Lệ Quỷ, sát khí che khuất bầu trời.

Cái kia một cái chớp mắt, thiên địa như rơi xuống sâm la trong địa ngục, gào khóc thảm thiết tới âm hưởng thông thiên địa phương.

Dũng thúc cầm kiếm mà lên, trong tay mù sương kiếm ngang trời, nhấc lên một mảnh sáng chói sáng long lanh màu bạc quang huy, đúng như thủy ngân chảy, ánh trăng khuynh đảo.

Xùy xùy!

Theo Kiếm Khí ngang dọc, cái kia mười tám đạo Lệ Quỷ phàm là tới gần, thân thể giống như ăn no mặc đủ giống nhau, bị chém ra từng đạo miệng vết thương, tanh hôi tới trung khí tràn ngập, phát ra thê lương bị đau rống to.

Nhưng tại thanh niên công tử dưới sự thao túng, cái này mười tám đạo Lệ Quỷ lại chưa từng rút lui, giống như hung thần ác sát giống như, liều lĩnh đất triều Dũng thúc phóng đi.

Trong thời gian ngắn, Dũng thúc giống như bị bao vây lại giống nhau, mặc dù Kiếm Khí vô cùng chói mắt, nhưng nhất thời nửa khắc, cũng không cách nào đem những thứ kia Quỷ vật giết chết.

Mà thừa dịp này thời cơ, thanh niên công tử thả người mà lên, hắn vô cùng cẩn thận, sợ bị Kiếm Khí dính vào, đến nỗi không dám đi cứng rắn va chạm nhưng thanh kiếm kia trung khí.

Nhìn chuẩn cơ hội, thanh niên công tử bỗng dưng đâm ra trong tay quạt xếp, nện ở Dũng thúc trường kiếm trong tay trên.

Keng!

Lưỡi mác vang lên, Liệt Thạch xuyên kim.

Dũng thúc toàn thân chấn động, trong tay mù sương kiếm kịch liệt rung động lắc lư, thiếu chút nữa bị đánh bay.

Hắn làm sao nhìn không ra, thanh niên công tử là ý đồ muốn đánh bay trong tay hắn mù sương kiếm

Hắn nghiến răng nhịn xuống cái kia đáng sợ lực lượng, nắm chặt trường kiếm không thả, thi triển ra toàn thân võ đạo lực lượng, ra sức chém giết.

Mấy hơi thở mà thôi, liền chém giết ba đầu Lệ Quỷ, cái khác Lệ Quỷ cũng bị Kiếm Khí bổ được toàn thân sát khí tản ra hoán, gặp trọng thương.

Thanh niên công tử hừ lạnh một tiếng, bỗng dưng thân ảnh lóe lên, triều xa xa đứng ở cửa đại điện thiếu nữ quân trang phóng đi.

"Không tốt!"

Dũng thúc phát giác được không ổn, lập tức hét lớn, "Nhanh vận dụng Thần Ảnh Nỗ, ngăn cản hắn tới gần!"

Thiếu nữ quân trang bên người, một đám hộ vệ không chút do dự lấy ra một tờ trương tạo hình đặc biệt nỏ cơ, đem từng đám cây sắc bén mũi tên căng thẳng cung trên dây.

Thần Ảnh Nỗ!

Đại Chu triều quân đội làm cho phối cấp cao nhất chiến nỏ, trang bị huyền thiết mũi tên bắn ra, đủ bắn chết một thứ tụ khí cảnh cường giả tính mạng.

Nếu như vây công phía dưới, cả Võ Đạo tông sư cũng phải bị thương.

Đương nhiên, Võ Đạo tông sư cũng sẽ không ngây ngốc đứng đấy bị vây công. . .

Thần Ảnh Nỗ mặc dù lực sát thương cường đại, nhưng tuổi thọ lại quá ngắn, liên tục sử dụng hết ba mươi đạo mũi tên, sẽ triệt để phế bỏ.

Nhưng dù vậy, một thanh Thần Ảnh Nỗ giá trị chế tạo cũng chống đỡ mà vượt một vạn lượng bạc trắng, như tăng thêm những thứ kia huyền thiết mũi tên, kia giá cả liền cao hơn.

Đáng nhắc tới chính là, Thần Ảnh Nỗ chế tạo cùng sử dụng, từ Đại Chu triều người khác họ Cửu vương một trong "Thôn Hải vương" nghiêm khắc bả khống chế, cực ít hội chảy vào dân gian.

Mà có thể có được Thần Ảnh Nỗ thế lực, nhất định có cực kỳ thâm hậu bối cảnh!

BENG! BENG! BENG!

Lúc này, theo một đám hộ vệ bóp cò, dày đặc như mưa to mũi tên nổ bắn ra mà ra, mang theo xé rách màng nhĩ nổ đùng tiếng rít, tất cả đều bắn về phía vọt tới thanh niên công tử.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 66: Thần Nhân Nắm Mặt Trời Ánh Sáng Chiếu Nhân Gian

Tên nỏ phá không, đâm thủng Vũ Mạc cảnh ban đêm, xé rách hư không, mang theo khiếp người hàn mang.

Chi chít tên nỏ cùng một chỗ triều một người vọt tới thời gian, giống như mưa to rơi nhiều như mưa, tránh cũng không thể tránh!

Thanh niên công tử không đến né tránh.

Hắn tay áo chấn động, trong tay quạt xếp mãnh liệt vào hư không trung liên tục huy động.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Cái kia từng đạo đủ để đục thủng vách tường tên nỏ ở giữa không trung đứt gãy, mảnh vụn bay tứ tung.

Thoáng qua mà thôi, vòng thứ nhất mũi tên mặc dù cản trở thanh niên công tử tiến gần tốc độ, nhưng lại rất nhanh đã bị đều đánh nát.

Giống nhau dễ như trở bàn tay!

Cái kia bất khả tư nghị một màn, nhường thiếu nữ quân trang bọn hắn đều bị biến sắc.

Bọn hắn hoàn là lần đầu tiên nhìn thấy, có người có thể đủ dễ dàng như thế đất đánh nát Thần Ảnh Nỗ dày đặc thế công!

Bất quá, những hộ vệ kia đều nghiêm chỉnh huấn luyện, trong lòng mặc dù giật mình, động tác cũng không chậm, lại lần nữa lấy Thần Ảnh Nỗ bắn ra một vòng cuồng bạo lăng lệ ác liệt mũi tên đuôi lông vũ.

Thanh niên công tử vỗ áo đạp bước, kỳ thế như cầu vồng, dễ dàng liền đánh nát những thứ này ngăn cản.

Nhưng hắn lông mày lại nhíu.

Bởi vì gặp tên nỏ bắn chụm, cũng ảnh hưởng đến hắn đi về phía trước tốc độ.

Còn không đợi hắn gần chút nữa, vòng thứ ba mũi tên đuôi lông vũ đã phô thiên cái địa mà đến.

"Ngâm nga!"

Thanh niên công tử bỗng dưng hừ lạnh, tuấn mỹ khuôn mặt hiện lên một vòng lành lạnh sát cơ, một đôi màu đỏ tươi như Huyết Nguyệt đồng tử bốc hơi lên nhè nhẹ từng sợi yêu dị huyết quang.

Một đám khàn giọng trầm thấp khiếu âm theo hắn trong môi phát ra, khuếch tán cảnh ban đêm bên trong màn mưa.

Âm Phong phẫn nộ, thiên địa rung chuyển.

Nương theo khiếu âm, một đám lại một quần Quỷ Thi Trùng tại trong bóng đêm Hô Khiếu mà đến, triều thiếu nữ quân trang bọn hắn phóng đi.

"Không tốt!"

Mọi người đều biến sắc.

Đối mặt Quỷ Thi Trùng loại ma lực này lớn chừng ngón cái màu đen côn trùng, bọn hắn chỉ có một loại lựa chọn ——

Bỏ qua Thần Ảnh Nỗ, đổi lại cận thân binh khí chém giết.

Nhưng kể từ đó, chẳng khác nào cho thanh niên kia công tử thừa dịp cơ hội.

Tiến thối lưỡng nan!

"Các ngươi bảo hộ tiểu thư, ta để đối phó hắn!"

Mãnh liệt, dũng thúc từ đằng xa bạo Trùng mà đến.

Hắn khí huyết như đốt, hung hãn dũng mãnh, tay cầm bạc lập lòe mù sương kiếm, sát ý như sôi, một thân khí tức, quán Trùng đêm mưa.

Thanh niên công tử nhăn mày lại.

Trước bị hắn ngự dụng mười tám đầu Lệ Quỷ, hôm nay chỉ còn lại có sáu đầu, tổn thất vô cùng nghiêm trọng.

Bất quá, làm nhìn rõ ràng dũng thúc thương thế trên người thời gian, thanh niên công tử màu đỏ tươi ánh mắt lộ ra khinh thường.

Hắn làm sao nhìn không ra, dũng thúc đây là đang lấy mạng đổi mạng, giết địch một nghìn, tự tổn tám trăm!

"Cũng được, ngươi muốn tìm chết, ta liền tiễn đưa ngươi lên đường, duy nhất đáng tiếc cái này một bộ tốt túi da a. . ."

Thanh niên công tử than khẽ.

Bá!

Hắn thân ảnh Thúc Nhĩ đi vòng vèo, quạt xếp tung bay tầm đó, từng đạo Âm Sát tai hoạ tới trung khí tuôn ra, như từng đạo lăng lệ ác liệt phong nhận.

Hắn rõ ràng không giữ lại nữa, vận dụng sát chiêu.

Trong lúc nhất thời, Âm Sát bốc lên, nếu không đếm lưỡi dao sắc bén dệt thành nước lũ, tàn sát bừa bãi trong đêm mưa.

Dũng thúc cầm kiếm sát phạt, dũng mãnh không sợ.

Nhưng duy nhất chính hắn hiểu rõ, tình cảnh của mình cực hung hiểm!

Đối thủ thật đáng sợ, có được lực lượng so với tông sư đều không thua bao nhiêu!

Hơn nữa phụ cận còn có bốn đầu Lệ Quỷ liều lĩnh đất Phong Cuồng xung phong liều chết, nếu không phải trong tay mù sương kiếm, hắn căn bản không có khả năng chèo chống đến bây giờ.

Càng làm cho dũng thúc lo lắng chính là, thiếu nữ quân trang bọn hắn đồng dạng tại gặp Quỷ Thi Trùng Phong Cuồng vây công, dù là từ hắn kiềm chế thanh niên này công tử, cũng căn bản không có cơ hội đào tẩu.

"Lẽ nào. . . Lần này cần chiết ở chỗ này hay sao?"

Dũng thúc trong lòng dâng lên không nói ra được đắng chát.

Xét đến cùng, vẫn là hắn quá tự tin rồi, tự cho là Tụ Khí cảnh Đại viên mãn đạo hạnh, có thể đủ quét ngang Quỷ Mẫu lĩnh phía trên yêu ma quỷ quái.

Cái nào từng muốn, mới mới vừa gia nhập Quỷ Mẫu lĩnh, liền gặp được một cái thực lực kinh khủng không giới hạn đại địch!

Ầm ầm!

Sắc trời âm trầm như đêm, mưa to gió lớn tàn sát bừa bãi.

Quỷ Mẫu lĩnh giữa sườn núi cái này miếu đổ nát chi địa, nghiễm nhiên hóa thành Tu La Tràng giống như, chém giết rung trời.

Có một đám hộ vệ bảo hộ, thiếu nữ quân trang tạm thời không lo.

Nhưng nàng khuôn mặt đã trắng bệch trong suốt, hai đầu lông mày tràn ngập kinh hoảng cùng sợ hãi.

Đã lớn như vậy, nàng ăn ngon mặc đẹp, tung hưởng phồn hoa.

Mặc dù thân phận lại tôn quý, dù sao cũng nhưng môt thiểu nữ mười sáu tuổi, gì từng trải qua như vậy nhân gian máu tanh sự tình?

Huống chi, ngày hôm nay tới hung hiểm, quỷ dị đáng sợ, liên lụy đến ma quỷ hung hồn chi vật, viễn không tầm thường giữa các võ giả chém giết có thể so sánh!

Thiếu nữ quân trang trong đầu chỗ trống, không biết làm sao bây giờ.

Lúc này thời điểm chính là muốn chạy trốn, đều không có cơ hội!

"Lẽ nào lần này mọi người đều phải chết ở chỗ này à. . ."

Thiếu nữ quân trang thần sắc lộ vẻ sầu thảm, nội tâm dâng lên không nói ra được hối hận.

Nàng lần này khăng khăng đến đây Quỷ Mẫu lĩnh, chỉ là muốn hái một mặt Linh dược, coi như cho phụ thân chúc thọ lễ vật mà thôi, sao có thể nghĩ đến, gặp phải toàn quân bị diệt nguy cơ?

Nếu sớm biết như thế. . .

Lúc này, thiếu nữ quân trang khóe mắt đột nhiên chứng kiến một đạo dài thường thượt thân ảnh theo bên cạnh đi qua.

"Ngươi muốn điều gì?"

Thiếu nữ quân trang ngẩn ngơ, vô thức nói.

"Giết địch."

Tô Dịch thuận miệng nói.

"Ngươi điên rồi! Không được quấy rối được hay không được? Đến lúc nào rồi rồi, ngươi hoàn như vậy tự cho là đúng! Không thể không thêm phiền sao! ?"

Thiếu nữ quân trang nghiêm nghị kêu to, dọc theo con đường này bởi vì Tô Dịch mà tích góp từng tí một lửa giận, cùng với hiện tại nội tâm cái kia kinh hoảng bất lực tâm tình, tất cả đều hóa thành hết lửa giận tiết ra.

Bên cạnh những thứ kia đang cùng Quỷ Thi Trùng kịch liệt chém giết hộ vệ cũng sắc mặt xấu xí vô cùng.

Có người trực tiếp quát to: "Tiểu thư, chớ để ý hắn, ta sớm nhìn hắn không thuận mắt mắt, hắn nghĩ đi chịu chết khiến cho hắn đi!"

Quách Bính đều tức giận rồi, vẻ mặt tràn đầy vô cùng lo lắng nói: "Cô gia, mau trở lại! Mau trở lại a!"

"Lần này đến đây Quỷ Mẫu lĩnh, ta muốn tìm vốn là cái này đầu con mồi."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Nói xong, tại thiếu nữ quân trang bọn hắn phẫn nộ, khó có thể tin ánh mắt nhìn chăm chú, cất bước hướng xa xa bước đi.

Không có ai chú ý tới, Tô Dịch đi về phía trước thời gian, phụ cận Quỷ Thi Trùng đều nhao nhao tránh lui, không dám tới gần, trên đường không đến gặp bất luận cái gì ngăn cản!

Mà lúc này, dũng thúc tình cảnh đã hung hiểm vô cùng.

Chỉ còn lại cái kia bốn đầu Lệ Quỷ mặc dù đều đã bị hắn giết chết, nhưng hắn cũng vì thử trả giá thật nhiều, trên người gặp Âm Sát chi khí gặm nhấm, da thịt nổi lên xanh đen vẻ.

Thực tế cùng thanh niên kia công tử đối kháng thời gian, bị chấn động liên tục ho ra máu, một thân võ đạo lực lượng đã gần như dầu hết đèn tắt chi địa.

Thanh niên công tử thế công lăng lệ ác liệt, kia tuấn mỹ yêu dị khuôn mặt sát cơ lạnh lùng, một cái chiết phiến huy động thời gian, sát khí như Nhận, đem không khí đều mổ ra, cực kỳ đáng sợ.

Hắn nhạt giọng nói sinh mệnh, mà là tượng mèo đùa giỡn con chuột đồng dạng, một đôi lạnh như băng Huyết Sắc đồng tử, mang theo trêu tức cùng khinh thường.

Nếu không phải kiêng kị cái kia một thanh mù sương kiếm, lấy lực lượng của hắn, đối phó liền loại nhân vật này, hoàn toàn chính là dễ như trở bàn tay.

Dũng thúc lộ vẻ sầu thảm thở dài.

Hắn ngang dọc Vân Hà quận mấy chục năm, lại chưa từng nghĩ, lại cực có thể muốn thua bởi cái này Quỷ Mẫu lĩnh trên.

Cuối cùng buồn cười chính là, cho tới bây giờ, hắn lại cũng không thể nhìn ra đối phương lai lịch cùng tu vi. . .

"Mà thôi, liền liều mạng này mạng già, làm tiểu thư vồ một đường sinh cơ!"

Bỗng dưng, dũng thúc con mắt trở nên kiên định đứng lên.

Hắn thân thể nếu như sôi trào bếp lò giống nhau sinh ra rung trời nổ vang, cương sát khí mãnh liệt, uy thế lại thoáng cái cường đại rồi một đoạn.

Nhưng còn không đợi hắn dốc sức liều mạng, đối diện thanh niên công tử bỗng dưng Lãnh Tiếu, "Kỹ dừng lại thử ư?"

Oanh!

Trong tay hắn quạt xếp mãnh liệt run lên, một mảnh Huyết Sắc mịt mờ sát khí tuôn ra, thiên địa phảng phất giống như thoáng cái lâm vào trời đông giá rét, Thứ Cốt giống như Âm Sát hàn lưu khuếch tán, đem phụ cận Vũ Mạc, bụi mù cùng bản địa đều đông lại.

Đây là hắn thanh niên công tử làm cho dưỡng một mực sáu tuyệt Âm Sát, cực hàn cực lạnh, ngay lập tức nhưng đóng băng ngàn trượng tới dòng sông, đông lạnh hết thảy vật còn sống.

Phàm nhân như tới gần, nhất định hội hóa thành băng điêu, sinh cơ trôi qua!

Dũng thúc lúc này từ lâu là nỏ mạnh hết đà, bất ngờ không đề phòng, mặc dù dốc sức liều mạng vung kiếm, như trước bị cái kia Huyết Sắc âm lãnh sát khí nhiễm thân thể.

Chỉ cảm thấy toàn thân như rơi xuống vạn trượng hầm băng, toàn bộ người thân ảnh trì trệ, nếu như bị đống kết tại tầng băng Ngư nhi, không cách nào nhúc nhích chút nào.

Xa xa nhìn qua, chỉ thấy dũng thúc bên ngoài cơ thể bị Huyết Sắc sát khí đông lại, mơ hồ chỉ có thể nhìn đến kia bên trong thân thể có hơi yếu khí huyết lực lượng bắt đầu khởi động.

"Dũng thúc!"

Nơi xa thiếu nữ quân trang kinh hoảng thét lên.

Một đám hộ vệ nhìn thấy dũng thúc gặp nạn, cũng đều như bị sét đánh, dũng thúc là bọn hắn trung cường đại nhất tồn tại, nếu như như vậy vẫn lạc, bọn hắn ai còn có thể là thanh niên kia công tử đối thủ?

"Đã xong. . ."

Dũng thúc còn chưa chân chính chết đi, nhưng lại đã mãnh liệt cảm nhận được chính mình rồi tử vong khí tức.

Hắn tâm như tro tàn, muốn buông tha cho chống cự, nhưng nhưng vào lúc này, lại bỗng dưng phát giác được một đạo thân ảnh đi tới.

Đợi đã nào...!

Tô Dịch tiểu tử này sao lao đến?

Dũng thúc đối với Tô Dịch ấn tượng chưa nói tới tốt, cho là thiếu niên này mắt cao hơn đầu, cực kỳ tự đại.

Hắn lại không nghĩ rằng, như thế thời khắc, thiếu niên này hội đánh bạc tính mạng ra tay, tuy rằng xem ra tượng thiêu thân lao đầu vào lửa, nhưng

cái kia đợi không sợ sinh tử máu dũng tới trung khí, nhưng không cách nào không để cho dũng thúc động dung.

Tiểu tử này. . . Cũng là không hỏng!

Chỉ tiếc, hiện tại thế cục này, chỉ dũng khí là không được. . .

Lúc này, Tô Dịch đã đi tới, nhìn cách đó không xa thanh niên công tử, lạnh nhạt lên tiếng:

"Ta ngược lại không nghĩ tới, nho nhỏ Lục Tuyệt Âm Thi, lại lại có thể mở ra linh trí, mượn thi thể túi tu luyện, đáng tiếc, hung tính vẫn còn tại, còn không có chân chính luyện hóa bản thân âm độc sát khí, cũng bất quá chỉ như vậy rồi."

Thanh niên công tử toàn thân hơi hơi cứng đờ, bỗng nhiên quay người, màu đỏ tươi con mắt nhìn về phía Tô Dịch, giống như rất kinh ngạc, "Ngươi là như thế nào nhìn ra được?"

Tô Dịch lắc đầu nói: "Ta cũng không có cùng một cái nghiệp chướng giải thích điều này tâm tư, cho ngươi một cái cơ hội, hiện tại quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ta cho ngươi được chết một cách thống khoái một chút."

"Ngươi. . . Để cho ta quỳ xuống đất cầu xin tha thứ?"

Thanh niên công tử vẻ mặt kỳ quặc, giống như khó có thể tưởng tượng, lời này là từ một cái tiểu tiểu thiếu niên trong miệng nói ra.

Tô Dịch lắc đầu hơi hơi than nhẹ.

Quả nhiên, như bực này nghiệt súc, cũng cuối cùng là cái có mắt không tròng hạng người.

Hắn không do dự nữa, vung tay áo lên.

Mười tám đạo màu xanh quang ảnh hiện ra, vào hư không trung quay tròn xoay tròn, nhìn kỹ, cái kia rõ ràng là từng khối trúc bài, sáng sủa như Thanh Ngọc, ở trên tuyên khắc một vài bức phù lục Vân văn.

Mỗi một đạo trúc bài, đều dâng lên ra một đám lòe loẹt lóa mắt kiếm ảnh, tại trong hư không giao thoa hội tụ về sau, cuối cùng ngưng tụ thành một đạo Thanh bích kiếm quang.

Kiếm quang màu xanh rực rỡ như mặt trời màu xanh, lơ lửng hư không, dài chừng ba xích, ở trên nhấp nhô như con giun giống nhau vặn vẹo Vân văn, tản mát ra cao xa mờ mịt như Thanh Minh giống như khí tức.

Vừa vừa xuất hiện, chiếu sáng hắc ám Vũ Mạc, thập phương chi địa, đều ánh sáng chói mắt, giống nhau một vòng thái dương từ Cửu U trong bóng tối bay lên.

Tô Dịch lấy tay một trảo, kiếm quang màu xanh rơi vào trong tay phải.

Cái kia một cái chớp mắt, thẳng giống như một cái thần nhân tay cầm mặt trời.

Ánh sáng kia quá lớn, chiếu sáng nhân gian.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 67: Một Kiếm Phách Sơn Hải Hỗn Loạn Từ Nay Về Sau Trôi Qua

Tầm tã trong đêm mưa, đột nhiên xuất hiện một vòng mặt trời, đây là sao loại một loại cảnh tượng?

Cái kia một cái chớp mắt, đều đã sinh ra tuyệt vọng thiếu nữ quân trang đám người đều chỉ cảm thấy trước mặt đau đớn, nhưng toàn thân hàn lãnh lại giống như thoáng cái bị đuổi tản ra, cảm nhận được đã lâu ấm áp.

Rồi sau đó, bọn hắn liền thấy được tay cầm kiếm quang màu xanh Tô Dịch, lập tức phải sợ hãi được trừng to mắt, như xem thần nhân lâm đời!

Xuy xuy xuy ~~

Im hơi lặng tiếng đấy, những thứ kia đang vây công thiếu nữ quân trang đám người Quỷ Thi Trùng, đều tượng tuyết tan tại nước, thân thể hóa thành từng trận khói đen tiêu tán không còn.

"Cái này. . ."

Đã sắp nhịn không được dũng thúc, chỉ cảm thấy đông lại toàn thân Huyết Sắc sát khí rất nhanh tán loạn, làm cho hắn giống như sắp người chết chìm bị đánh vét lên bờ, nội tâm lại là kinh hỉ lại là nghi hoặc.

Mà khi thấy Tô Dịch thân ảnh thời gian, hắn cũng không khỏi bị chấn động đến.

Trong mắt hắn, cái kia thanh chạy thiếu niên tượng thay đổi một người, như kiêu ngạo đời tới kiếm lâm đời, phong thái tuyệt thế, dáng vẻ như thần!

Cùng lúc đó ——

Thanh niên công tử sắc mặt triệt để thay đổi, phát giác được nguy hiểm.

Thực tế ở trước mặt đối với trong tay Tô Dịch cái kia một đạo kiếm quang, hắn toàn thân da thịt đều có một loại đau đớn thiêu cháy cảm giác.

"Không nghĩ tới, lần này ngược lại là đụng phải cái cọng rơm hơi cứng!"

Thanh niên công tử hét lớn, con mắt nảy sinh ác độc, trong tay quạt xếp hung hăng vung đánh.

Oanh!

Một cỗ so với tiền khổng lồ gấp mấy lần Huyết Sắc Âm Sát hàn lưu tuôn ra mà ra, như vỡ đê hồng thủy giống như, phô thiên cái địa hướng Tô Dịch dũng mãnh lao tới.

"Cũng không sợ nói cho ngươi biết, một kiếm này, vốn là cho ngươi chuẩn bị!"

Chỉ thấy Tô Dịch ngón tay nhẹ nhàng một khẩu kiếm quang màu xanh, một đám sục sôi réo rắt kiếm ngân vang vang vọng mênh mông thiên địa.

Hắn ánh mắt lạnh nhạt, tay áo phấp phới, đạp bước tiến lên, trong tay kiếm quang màu xanh vào hư không trung nhẹ nhàng vung lên.

Trong chốc lát, Kiếm Khí như ngày ngang trời, kéo ra một đạo phách tuyệt vô cùng Kiếm Ý cầu vồng, quán Trùng Vũ Mạc, xé rách bầu trời đêm, mờ mờ ảo ảo có phần núi Đoạn biển khí thế.

Ta có một kiếm Phách Sơn Hải, hỗn loạn như nước thủy triều từ nay về sau trôi qua.

Đây là quá nhanh quá thay kiếm tới "Phách Sơn Hải" !

Không có gì có thể hình dung một kiếm này uy thế.

Nên chém ra thời gian, dường như có thể bổ ra Thập Vạn Đại Sơn, ngăn ra vô tận biển xanh, chưa từng có từ trước đến nay, đánh đâu thắng đó!

Mà đang lúc mọi người trong tầm mắt, đầu có một đạo kiếm quang đục khai thiên địa, quán Trùng thập phương.

Kiếm quang này làm cho qua, tuỳ tiện phá vỡ Huyết Sắc Âm Sát nước lũ, xé rách trường không, trực tiếp bổ vào trên người công tử thanh niên kia.

Công tử thanh niên này cường đại cỡ nào tồn tại, đều không bả Võ Đạo tông sư để ở trong mắt.

Nhưng đối mặt một kiếm này thời gian, lại giống như gặp trời sinh khắc tinh, cả kinh vong hồn đại mạo, cũng không kịp né tránh!

Bởi vì kiếm quang kia như mặt trời che bầu trời, có mặt khắp nơi, nên chém tại trên người hắn thời gian, giống như cắt ra giấy vải vẽ tranh sơn dầu một thứ, tuỳ tiện đem thân ảnh chém thành hai khúc.

"Không ——!"

Thanh niên công tử trong môi phát ra tê tâm liệt phế thống khổ gào rú.

Rồi sau đó, hắn thân thể phân hai nửa, miệng vết thương trơn nhẵn trong như gương, ầm ầm ngã xuống đất.

Cái này khinh miệt tông sư, ép tới Tụ Khí cảnh Đại viên mãn tồn tại đều tuyệt vọng thanh niên công tử, vậy mà tại một kiếm này phía dưới, bị đánh làm hai nửa.

Một kiếm chi uy, như thần như tiên!

"Cái này. . . Đây là Bàn Huyết Cảnh có thể khống chế lực lượng?"

Những hộ vệ kia đều ngốc trệ ở đó, nhất là một người trong đó, bị chấn động được mất tiếng kêu lên.

"Chưa từng nghĩ, là mắt ta vụng về rồi, có mắt không nhìn được cao nhân a. . ."

Dũng thúc lực lượng lúc này đã khôi phục một chút, cũng bị một màn này rung động đến, nỗi lòng bốc lên, thần sắc trên mặt dị thường phức tạp, có khó có thể tin, có hoảng sợ, có hổ thẹn. . .

"Cô gia hắn. . . Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Tiên Nhân?"

Quách Bính đã trợn tròn mắt, trong đầu chỉ như vậy một cái ý niệm trong đầu quay quanh.

Thiếu nữ quân trang ánh mắt thẳng vào nhìn Tô Dịch, nỗi lòng thay đổi rất nhanh, theo chưa hề từng có như vậy phức tạp mà không khống chế được cảm giác.

Ngày hôm nay, nàng đã trải qua nhiều loại tâm tình.

Làm sắp diệt trừ Âm Sát Môn yêu nhân mà phấn khởi, làm Tô Dịch cái kia khinh thường thái độ mà phẫn nộ, làm sớm nhất thời gian chết đi cái kia lĩnh mệnh hộ vệ khổ sở âu sầu, làm đột nhiên tiến đến sát cơ hoảng sợ cùng tuyệt vọng. . .

Cho đến hiện tại, cái này đầy ngập tích góp từng tí một bắt đầu khởi động tâm tình, đều bị Tô Dịch chém ra một kiếm này hung hăng chém nát, tại lồng ngực tầm đó nổ tung, theo sát lấy, cuồng hỉ, ngơ ngẩn, khó có thể tin tâm tình như sơn băng hải tiếu mà đến.

Làm cho nàng đầu đều trở nên chỗ trống, chỉ có thể ngây ngốc đứng ở đó, nhìn cái kia một bộ thanh sam, tựa như Trích Tiên thiếu niên, thật lâu thất thần.

Hô ~

Cùng một thời gian, Tô Dịch nhổ ngụm trọc khí.

Cái kia một đạo kiếm quang màu xanh, chính là từ Tô Dịch tối hôm qua khắc dấu tại Thanh Ngọc trúc bài trên trụ cột phù lục ngưng tụ mà thành, danh gọi "Đại Nhật Phần Sát Trận" .

Trận này chưa nói tới thật lợi hại, nhưng cũng không phải là võ đạo Tứ Cảnh nhân vật có thể luyện chế.

Đúng là bị quản chế tại bản thân tu vi không đủ, tại luyện chế cái này một bộ phù lục thời gian, Tô Dịch phí hết tâm huyết, lợi dụng một cỗ xuất xứ từ Cửu Ngục Kiếm lạc ấn khí tức, đem dung nhập phù lục bên trong, rồi mới miễn cưỡng luyện chế thành công.

Hơn nữa, lấy hắn tu vi hiện tại, đang thúc giục động trận này thời gian cũng tiêu hao quá lớn.

Tựa như vừa rồi một kiếm kia, gần như đem hắn toàn bộ lực lượng đều hao hết, thần hồn đều có chút suy yếu dấu hiệu.

"Dù là vẻn vẹn có Tụ Khí cảnh tu vi, có lẽ tựu cũng không như vậy miễn cưỡng. . ."

Tô Dịch tự giễu lắc đầu.

Như đặt ở kiếp trước, không cần cái gì Đại Nhật Phần Sát Trận, chỉ cần "Phách Sơn Hải" một kiếm, có thể quét ngang thế gian Hoàng Cảnh!

Càng không nói đến chính là một cái không có thành tựu Lục Tuyệt Âm Thi rồi.

Tô Dịch xuất ra từ lâu chuẩn bị tốt Thanh Ngọc linh măng mảnh, nuốt sống mấy khối về sau, cảm thụ được cái kia tràn trề lực lượng bắt đầu ở khô kiệt vắng vẻ bên trong thân thể bắt đầu khởi động, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía cách đó không xa bản địa.

Thanh niên công tử bị đánh bắt đầu thân thể, tuôn ra máu loãng nồng đặc đen thui, tản ra nức mũi tanh tưởi.

Nhìn kỹ, cái kia tuấn mỹ yêu dị túi da đã tróc ra rạn nứt, mà túi da hạ thì là một đầu mục nát như sắt đá thi thể!

Đổi lại mà nói tới, cái này Lục Tuyệt Âm Thi vừa rồi làm cho hiện ra tuấn mỹ bộ dáng, chẳng qua là bởi vì khoác một tầng da người mà thôi.

"Đa tạ tiên sư cứu giúp, như thế đại ân đại đức, Trình mỗ trọn đời không quên, về sau tiên sư có chỗ phân công, định không chối từ!"

Lúc này thời điểm, dũng thúc đã theo trong rung động kịp phản ứng, bước nhanh đi tới, chắp tay liền bái, sắc mặt đều là kính sợ cùng cảm kích.

Hắn nhân vật bực này, làm sao không rõ, như Tô Dịch như vậy thiếu niên, căn bản cũng không phải là bình thường trên ý nghĩa võ giả có thể so sánh?

Hơn nữa, lần này Tô Dịch một kiếm tầm đó, ngăn cơn sóng dữ, cứu bọn hắn tất cả mọi người tính mạng, nguyên nhân mà giờ khắc này đối mặt Tô Dịch thời gian, có thể nói là những câu phát ra từ đáy lòng, lòng cảm kích tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Không khoa trương nói, chỉ bằng Tô Dịch trước một kiếm kia, đều đủ để cho Võ Đạo tông sư thuyết phục cúi đầu!

Bực này dưới tình huống, dũng thúc ngay cả là Tụ Khí cảnh Đại viên mãn tồn tại, cũng đều bả tư thái bày cực thấp, tôn xưng Tô Dịch làm "Tiên sư" !

Thấy vậy, những hộ vệ kia cũng đều bối rối chạy đến, nghiêm nghị hành lễ.

"Tiên sư ân cứu mạng, ta chờ suốt đời khó quên!"

Chỉ là bọn hắn trong lòng, lại không khỏi tâm thần bất định bất an.

Theo tại Quảng Lăng thành nhìn thấy Tô Dịch bắt đầu, cho đến tiến vào cái này Quỷ Mẫu lĩnh ở bên trong, trên đường đi bọn hắn cũng không ít loại trừ cùng ghét cay ghét đắng Tô Dịch.

Không ít người đều sinh ra ra tay giáo huấn Tô Dịch tâm tư.

Mà bây giờ, đối mặt có thể một kiếm nhưng trảm thanh niên công tử Tô Dịch thời gian, người nào trong nội tâm có thể không tâm thần bất định?

Quân không thấy, cường đại như dũng thúc, đều đã thán phục cúi đầu, xem Tô Dịch làm tiên sư?

"Cô gia. . . Người. . . Người thật là thần tiên sao?"

Quách Bính cũng tiếp cận tới, nơm nớp lo sợ, sợ hãi rụt rè, ánh mắt lại cuồng nhiệt vô cùng, giống nhau phàm nhân gặp được trong truyền thuyết Tiên Nhân.

"Ta nhưng không phải là cái gì thần tiên."

Tô Dịch lúc nói chuyện, hắn đưa tầm mắt nhìn qua dũng thúc đám người, thần sắc bình thản nói, "Ta lần này đến đây Quỷ Mẫu ngọn núi mục đích, liền là vì tru sát cái thằng chó này, tìm kiếm một chút Linh vật, về phần cứu các ngươi, đơn giản là thuận tay làm, các ngươi cũng không cần khách khí như vậy."

Hắn cũng không phải khách khí.

Đang quyết định tiến về trước Quỷ Mẫu ngọn núi thời gian, hắn liền liệu định, phải tìm được Lục Âm thảo cùng Cực Dương hoa, cực có thể sẽ gặp được Lục Tuyệt Âm Thi.

Nguyên nhân chính là như thế, mới có thể hao hết tâm tư dùng Thanh Ngọc trúc bài luyện chế ra một đống trụ cột phù lục, vì cái gì chính là một khi gặp được Lục Tuyệt Âm Thi, có được giết chết lá bài tẩy của đối phương.

"Vốn tiên sư là vì giết chết cái này nghiệp chướng mà đến."

Dũng thúc lúc này mới chợt hiểu giống nhau, thần sắc càng kính sợ.

Trên thực tế, dũng thúc bọn hắn đều không rõ ràng lắm.

Vừa rồi Tô Dịch một kiếm kia nhìn như uy lực vô cùng lớn, nhưng đó là chuyên môn khắc chế Quỷ vật phù lục lực lượng.

Như đổi lại là Võ Đạo tông sư, ngược lại không sẽ sanh ra lớn như vậy uy năng.

Nói ngắn gọn, một kiếm kia chính là chuyên môn làm giết chết Lục Tuyệt Âm Thi chuẩn bị.

Nhưng mặc dù hiểu rõ, dũng thúc bọn hắn cũng đã định trước không dám có chút bất kính rồi, dù sao, một kiếm kia lực lượng cùng huyền diệu, đã hoàn toàn vượt qua bọn họ nhận thức.

"Ngươi nếu như lợi hại như vậy, vì cái gì vừa rồi không trước tiên ra tay?"

Bỗng dưng, thiếu nữ quân trang vọt tới, trên mặt đẹp đều là phẫn nộ, "Nếu như ngươi sớm đi động thủ, Hồ Cửu cùng Trương Đồng sao có thể sẽ bị Quỷ Thi Trùng giết chết? Dũng thúc sao có thể có thể thiếu chút nữa gặp nạn? Chúng ta lại đâu có thể nào lo lắng hãi hùng đến bây giờ?"

Toàn trường một yên tĩnh.

Đối mặt bực này cưỡng từ đoạt lý chất vấn, Quách Bính cái này người thành thật đều không chịu nổi, nhịn không được nói:

"Cô nương, cô gia nhà ta trên đường đi bị các ngươi mâu thuẫn cùng loại trừ, từ đầu đến cuối cũng không có với các ngươi so đo, hôm nay cứu các ngươi rồi một mạng, ngươi không biết cảm kích cũng coi như rồi, lại vẫn như vậy chất vấn, có phải hay không hơi quá đáng?"

Cả dũng thúc cũng đã biến sắc, trong lòng hung hăng run run một cái.

Tiểu thư a tiểu thư, bây giờ Tô Dịch, thế nhưng là một vị kinh khủng không giới hạn tồn tại!

Kia khống chế lực lượng, động liền có thể bả ở đây tất cả mọi người diệt, ngươi sao còn có thể như vậy bất kính?

Hắn mãnh liệt tiến lên, thần sắc lạnh lùng nghiêm nghị, khiển trách quát mắng: "Tiểu thư, ngươi nên thanh tỉnh thanh tỉnh! Trước là chúng ta chậm trễ Tô tiên sư, trước Tô tiên sư chính là không cứu chúng ta, đều không có gì nhưng chỉ trích, nhưng Tô tiên sư còn là đại nhân đại nghĩa cứu chúng ta, đây chính là thiên đại ân tình, chúng ta có thể nào lấy oán trả ơn?"

Hắn ngôn từ không chút khách khí, trực tiếp, bả thiếu nữ quân trang mắng đều ngốc trệ ở đó.

Nàng hoàn là lần đầu tiên nhìn thấy thương yêu nhất bản thân dũng thúc, hội đối với chính mình giận dữ.

Cái kia nghiêm khắc bộ dáng, làm cho nàng cảm thấy vô cùng lạ lẫm.

Thiếu nữ quân trang thuở nhỏ sống an nhàn sung sướng, tụ tập ngàn vạn sủng ái tại một thân, hơn nữa dung mạo xuất chúng, xuất thân lừng lẫy, vô luận đi đến nơi nào, đều nhận hết truy cầu cùng khen ngợi.

Căn bản là không nghĩ tới, vẻn vẹn bởi vì chính mình một câu, sẽ để cho dũng thúc đều trách cứ bản thân!

"Tiểu thư, Trình đại nhân nói không sai, người nhưng ngàn vạn đừng để bên ngoài lửa giận choáng váng đầu óc."

Những hộ vệ kia cũng nhao nhao mở miệng khuyên bảo.

Bọn hắn cũng bị tiểu thư nhà mình cái kia lần đại bất kính lời nói kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh, e sợ cho Tô Dịch tức giận, một dưới thân kiếm, đưa bọn họ tất cả đều táng ở chỗ này.

Dũng thúc tại giúp đỡ Tô Dịch nói chuyện.

Cả những hộ vệ kia cũng đều như thế.

Giờ khắc này, thiếu nữ quân trang chỉ cảm thấy như bị thế giới cô lập giống như, Ngọc Dung biến ảo bất định, ánh mắt một chút trở nên ngơ ngẩn.

Lẽ nào thật là ta sai rồi?

Rất lâu, thiếu nữ quân trang giống như cuối cùng khôi phục một chút thanh tỉnh cùng lý trí, đối mặt Tô Dịch thời gian, ảm đạm cúi xuống cái kia cao ngạo đầu đẹp.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 68: Ba Thốn Ngọc Bội Giấu Ba Thước Động Thiên

"Đúng. . . Xin lỗi, là ta vừa rồi quá liều lĩnh, lỗ mãng. . ."

Đang lúc mọi người ánh mắt nhìn chăm chú, thiếu nữ quân trang đắng chát lên tiếng.

Nàng còn là lần đầu như vậy cúi đầu, như vậy lấy người xin lỗi, nội tâm phức tạp ngoài, lại không khỏi có chút ngơ ngẩn.

Lẽ nào cái này là trưởng thành muốn trả giá cao

Thấy vậy, Dũng thúc trường nhẹ nhàng thở ra, hai đầu lông mày mờ mờ ảo ảo có một tia vui mừng.

Hắn triều Tô Dịch cung kính nói: "Tiên sư, tiểu thư nhà ta thuở nhỏ bị tông tộc cưng chiều, không từng trải qua thế sự mưa gió, làm việc khó tránh khỏi có chút lỗ mãng, kính xin người thứ lỗi!"

Những hộ vệ khác cũng liền vội vàng hành lễ, khẩn cầu Tô Dịch tha thứ.

Tô Dịch nhìn lướt qua thiếu nữ quân trang, không nói thêm gì, quay người đi tới cái kia Lục Tuyệt Âm Thi trước, cẩn thận bắt đầu đánh giá.

Hắn từ sẽ không theo một tiểu nha đầu so đo.

Chính như lúc trước hắn nói, giết Lục Tuyệt Âm Thi vốn là hắn chuyến này mục đích, về phần cứu những người này, vốn là thuận tay làm.

Hắn còn khinh thường tại làm cho đối phương mang ơn rồi.

Mà một màn như vậy, Dũng thúc bọn hắn lúc này mới tất cả đều một trận thoải mái, ý thức được Tô Dịch sẽ không lại so đo tiểu thư vừa rồi mạo phạm tiến hành rồi.

Tầm tã mưa to chẳng biết lúc nào, đã lặng yên dừng lại, vòm trời dày đặc mây đen tản ra, nguyên bản hắc ám như đêm giống như thiên địa, khôi phục ánh sáng.

Mơ hồ nhưng cách nhìn, xa vời còn có cực nhạt màu ngũ sắc hiện lên.

Đúng là Chạng Vạng hoàng hôn thời gian.

Miếu đổ nát trong đình viện đầy đất bừa bộn, đã có cỏ dại từ thổ nhưỡng trung thai nghén sinh sôi, sống hay chết cảnh tượng, phát họa một bộ hoang vu mà phóng túng họa quyển.

Dũng thúc một đoàn người cùng thiếu nữ quân trang cùng một chỗ phản hồi trong đại điện dưỡng thương.

Tô Dịch lại đứng ở trong đình viện, dò xét mới từ trên mặt đất nhặt lên một thanh quạt xếp.

Quạt xếp từ Linh tài "Mặc Ban Linh Thiết" chế tạo, mặt quạt thì là từ huyết âm tơ tằm biên chức mà thành, ở trên vẽ lấy một chút thô lậu phù lục Vân văn, phát họa mười tám Sơn Quỷ đồ đằng.

"Đây là Âm Sát Môn người luyện chế, thủ pháp thô ráp, khó coi, không công chà đạp bực này Linh tài."

Tô Dịch có chút tiếc nuối.

Quạt xếp đã tổn hại nghiêm trọng, một số gần như báo hỏng, bằng không đem Linh tài dỡ bỏ, ngược lại có thể luyện chế một thanh thật tốt kiếm khí.

Hắn tiện tay vứt bỏ vật ấy, ánh mắt lần nữa dò xét cái kia Lục Tuyệt Âm Thi.

Cuối cùng, lại không thu hoạch được gì.

Hắn không khỏi nhíu mày, cái này nghiệp chướng thức tỉnh linh trí, vả lại thu phục có Âm Sát Môn truyền nhân cống hiến, sợ là từ lâu đem Lục Âm Thảo cùng Cực Dương Hoa lấy đi, đến nỗi không bài trừ cái kia một đoạn Âm Sát Linh Mạch cũng rơi vào kia tay.

Nhưng bây giờ, kia di hài trung lại không có có một dạng bảo bối.

"Lẽ nào cái này nghiệp chướng còn có một hang ổ, từ lâu đem bảo vật đều giấu vào trong đó rồi"

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, xuất ra cây đốt lửa nhẹ nhàng nhoáng một cái, ngọn lửa chảy nước đấy, Lục Tuyệt Âm Thi di hài ngay lập tức liền bốc cháy lên.

Nồng đậm khói đen bay lên vọt lên.

Cho đến di hài triệt để hóa thành tro tàn, Tô Dịch đang định chiết thân phản hồi đại điện, đột nhiên con mắt sáng ngời.

Chỉ thấy tro tàn tích tụ trên mặt đất, rơi mất lấy một quả ngọc bội, vẻn vẹn tiểu nhi lòng bài tay lớn nhỏ, đen thui thầm xịt, nếu không có cẩn thận phân biệt, rất khó phát hiện.

Tô Dịch lúc này nhặt lên, cầm lấy đơn giản hơi đánh giá, hai đầu lông mày không khỏi hiện lên một vòng tiếu ý.

Ngọc bội kia xúc cảm tinh tế tỉ mỉ, ở trên tuyên khắc sơn thủy hoa văn, màu sắc như mực trầm ngưng, thanh nhã mộc mạc.

Quan trọng nhất là, cái này lại một cái trữ vật bảo bối!

Theo Tô Dịch kiếp này ký ức biết, tại Đại Chu triều bên trong, trữ vật bảo vật cực kỳ hiếm thấy, chính là một chút Võ Đạo tông sư đều không có.

Cũng không phải nói loại bảo vật này giá trị có bao nhiêu, mà là quá khan hiếm mà thôi.

Tô Dịch thật không nghĩ đến, cái này đầu Lục Tuyệt Âm Thi lại vẫn có thể có được bảo bối như thế.

Đơn giản hơi đánh giá, Tô Dịch chưởng chỉ phát lực, tại trên ngọc bội màu đen nhẹ nhàng một vòng, bám vào ở đây bảo trên một tầng yếu ớt cấm chế lập tức sụp đổ, tiêu tán không thấy.

Ý thức cảm ứng trong đó, chỉ thấy trong đó không gian cực kỳ hẹp hòi, cũng chỉ có ba thước vuông, miễn cưỡng nhưng dung kế tiếp cực lớn hòm gỗ.

Lúc này, cái này bên trong không gian trữ vật ngược lại bầy đặt không ít vật phẩm, như là vụn vặt lẻ tẻ bình ngọc, Linh dược, Linh Thạch, quyển sách vân... vân.

Không thể nghi ngờ, Lục Tuyệt Âm Thi là bả tất cả bảo vật, đều giấu ở ngọc bội kia trung.

Tượng Tô Dịch lần này đến đây Quỷ Mẫu lĩnh muốn tìm Lục Âm Thảo, Cực Dương Hoa liền ở trong đó.

Bất quá, lại không có thể tìm tới cái kia một đoạn Âm Sát Linh Mạch, cũng không biết là sớm bị Lục Tuyệt Âm Thi luyện hóa mất, còn là hôm nay hoàn giấu ở cái này Quỷ Mẫu lĩnh lên, không đến bị phát hiện.

Rất nhanh, Tô Dịch liền thanh lý xong chiến lợi phẩm.

Linh dược chín gốc, Năm gốc nhất phẩm, hai gốc nhị phẩm, hai gốc Tam phẩm.

Đáng nhắc tới chính là, Lục Âm Thảo cùng Cực Dương Hoa tuy rằng đều là Tam phẩm Linh dược, nhưng đối với Dưỡng Lô Cảnh tông sư tu luyện, cũng có được thật lớn ích lợi tác dụng, giá viễn so với bình thường Tam phẩm Linh dược trân quý hơn.

Lúc trước Võ Đạo tông sư Tiêu Thiên Khuyết đến đây Quỷ Mẫu lĩnh, mục đích đúng là vì hái Lục Âm Thảo, rèn luyện bản thân đạo hạnh.

Ngoại trừ Linh dược, còn có nhất giai Linh Thạch năm mươi lăm khối, hơn mười bình nhiều loại âm hàn đan dược, những thứ này đều là Quỷ tu rèn luyện bản thân lực lượng vật phẩm, đối với Tô Dịch không có gì giá trị lợi dụng, nhưng lại có thể cho Khuynh Oản tu luyện dùng.

Cuối cùng thì là một bộ quyển sách, từ da thú thuộc da chế mà thành, mỗi năm đã lâu, trang giấy đều đã ố vàng cổ xưa.

Ở trên làm cho ghi chép đấy, là một môn danh gọi "Cửu Sát Huyền Âm Công" tu luyện bí pháp.

Tên xem ra dọa người, mà khi Tô Dịch một chút đọc qua về sau, không khỏi thất lạc lắc đầu.

Cái này đơn giản chính là một môn "Thi luyện" chi pháp, thuộc về Quỷ tu một đạo một cái nhánh.

Tu luyện tới cuối cùng, tối đa cũng vẻn vẹn chỉ có thể tu luyện tới "Mượn thi thể ngưng thân thể, thoái hoá như người" tình trạng, miễn cưỡng có thể cùng Nguyên Đạo tu sĩ đánh đồng.

Cùng hắn truyền thụ cho Khuynh Oản "Thập phương Tu La kinh" so sánh với, kém không chỉ cách xa vạn dặm.

Hoàn toàn không đáng nhất sái.

"Hôm nay lấy tu vi của ta, mỗi ngày vẻn vẹn tu luyện, liền muốn hao tổn đi một cây nhất phẩm Linh dược, chính là tăng thêm lần này sưu tập đến Linh dược, tối đa cũng chỉ đủ ta tu luyện nửa tháng. . ."

"Mà nếu muốn đem 'Luyện Cốt' tu luyện tới Đại viên mãn tình trạng, nửa tháng chỉ sợ còn chưa đủ."

"Kế tiếp, vẫn phải là tiếp tục tìm kiếm Linh dược. . ."

Tô Dịch thầm nghĩ trong lòng, "Bất quá, đã có cái này Mặc Ngọc bội, lần này cũng coi như chuyến đi này không tệ rồi."

Hắn thu hồi suy nghĩ, đem ngọc bội treo ở eo bờ.

Đã có trữ vật bảo bối, về sau hành tẩu thiên hạ thì, cũng không cần lại vác một cái trầm trọng bọc hành lý rồi.

Điểm này mới là để cho Tô Dịch hài lòng.

Tại tu luyện lên, hắn tự tin có thể so với bất luận kẻ nào đều khắc khổ cùng chăm chỉ.

Nhưng không lúc tu luyện, hắn chính là một cái lười nhác cực kỳ người, có thể từ người khác làm đấy, mình tuyệt đối chẳng muốn duỗi một đầu ngón tay.

Hoàng hôn nặng nề, cảnh ban đêm đến.

Trong đại điện lần nữa dấy lên đống lửa.

Làm Tô Dịch đi vào đại điện thời gian, Dũng thúc bọn hắn vội vàng đứng dậy chào.

"Tô tiên sư, hôm nay sắc trời đã tối, ta chờ chuẩn bị chút rượu nhạt (lạt), dùng cái này đơn giản bề ngoài trong lòng lòng cảm kích, kính xin người nhập tọa."

Dũng thúc cười mời.

Chỉ thấy bên cạnh đống lửa, từ lâu chuẩn bị phong phú tửu thủy cùng đồ ăn, vả lại nhượng ra một cái rộng rãi sáng ngời vị trí, rõ ràng cho thấy cho Tô Dịch lưu.

"Ta đây liền không khách khí."

Tô Dịch cũng không như vậy sĩ diện cãi láo, ngồi trên mặt đất, thoải mái mà mở rộng một cái vòng eo.

Mắt thấy mọi người còn đứng lấy, hắn thuận miệng phân phó nói: "Các ngươi đều ngồi đi, không cần câu nệ, ta từ trước đến nay không thèm để ý những chi tiết này."

Dũng thúc bọn hắn lúc này mới cười từng cái nhập tọa.

Từ đầu đến cuối, thiếu nữ quân trang đều một bộ mất hồn mất vía bộ dạng, thấp lấy đầu đẹp, khuôn mặt yếu ớt, trầm mặc không nói, tựa hồ còn

không có theo trước trầm đả kích nặng trung đi ra.

Bất quá trên người ngược lại là không có trước cái kia kiêu ngạo thô bạo khí diễm.

Tô Dịch nhưng không thèm để ý trong nội tâm nàng thế nào nghĩ đấy, tự mình ăn uống đứng lên.

Mắt thấy Tô Dịch như vậy không câu nệ tiểu tiết, Dũng thúc bọn hắn cũng dần dần trầm tĩnh lại, bắt đầu thử cùng Tô Dịch mời rượu, tiến hành hàn huyên.

Tô Dịch thật không có cự tuyệt, nhưng cơ hồ không làm sao nói.

Dù vậy, bực này ôn hòa thái độ đã làm cho Dũng thúc bọn hắn trấn an an tâm không thôi.

Bọn hắn thật là sợ bị vị này kiếm trảm Lục Tuyệt Âm Thi kinh khủng tồn tại hơn chút lo lắng, nếu như thế, đây tuyệt đối là người nào đều không thể thừa nhận ác mộng.

Quách Bính cũng thật cao hứng.

Hôm nay từng màn, làm hắn mở rộng tầm mắt, cũng càng tin tưởng vững chắc bằng Tô Dịch thủ đoạn, có thể đủ thoải mái chữa cho tốt trên người hắn âm độc.

Trong lúc nói chuyện với nhau, Dũng thúc đã không có giấu giếm nữa, hữu ý vô ý đất bả thân phận của bọn hắn từng cái giới thiệu một chút, cả chuyến này mục đích cũng nói thẳng ra.

Tô Dịch thế mới biết, bọn hắn một đoàn người đến từ Vân Hà quận tứ đại đứng đầu thế lực một trong Viên thị nhất tộc.

Thiếu nữ quân trang danh Viên Lạc Hề, chính là Viên thị tộc trường Viên Vũ Thông dưới gối nhỏ nhất nữ nhi, bị coi là Viên thị hòn ngọc quý trên tay, chuẩn bị được sủng ái chìm.

Dũng thúc tên đầy đủ Trình Vật Dũng, là Viên thị một vị người khác họ trưởng lão, lần này hành động Viên Lạc Hề hộ vệ thủ lĩnh.

Những hộ vệ kia đều là Viên thị tinh nhuệ, có Bàn Huyết Cảnh luyện gân, Luyện Cốt cấp độ võ đạo lực lượng, dũng mãnh thiện chiến.

Lần này bọn hắn một đoàn người đến đây Quỷ Mẫu lĩnh, mắt thì là vì tìm kiếm "Lục Âm Thảo", Viên Lạc Hề muốn dùng cái này Linh dược coi như vì phụ thân Viên Vũ Thông chuẩn bị quà sinh nhật.

Nghe tới cái này, Tô Dịch không khỏi nhíu mày, nói: "Các ngươi là thế nào biết được Quỷ Mẫu lĩnh có Lục Âm Thảo "

Lúc trước hắn từng nghe Linh Dao quận chúa Tử Cận đã từng nói qua, toàn bộ Vân Hà quận ở bên trong, biết rõ Quỷ Mẫu lĩnh có Lục Âm Thảo rải rác không có mấy.

Một mực trầm mặc thiếu nữ quân trang Viên Lạc Hề mở miệng, nói: "Là tiền trận thời điểm, Tiêu gia gia đi nhà ta làm khách, cùng cha ta nói chuyện với nhau thời gian lơ đãng nhấp lên đấy, ta lúc ấy âm thầm ghi tạc trong lòng."

Nàng lúc nói chuyện, như trước thấp lấy đầu đẹp, ngữ khí sa sút.

"Tiêu Thiên Khuyết" Tô Dịch hỏi.

Viên Lạc Hề khẽ giật mình, cuối cùng nâng lên đầu đẹp, đôi mắt đẹp giật mình như thế nói: "Ngươi. . . Tiên sư cũng nhận ra Tiêu gia gia "

Cả xưng hô cũng thay đổi.

Cái này trong lúc vô hình cho thấy, nàng đối mặt Tô Dịch thời gian tâm tính, cũng đã lặng yên phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

"Ta tự nhiên biết, trước đó không lâu thời điểm, hắn mang theo kia cháu gái cùng một chỗ đến đây Quỷ Mẫu lĩnh, lại bị Lục Tuyệt Âm Thi kích thương, nếu không có gặp được ta, sợ là từ lâu mất mạng."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Trình Vật Dũng cùng những hộ vệ kia đám người đều là cả kinh.

Bọn hắn đều hiểu rõ Tiêu Thiên Khuyết thân phận hạng gì tôn sùng, tiến về trước Viên gia làm khách thời gian, là cần tộc trưởng tự mình ra mặt tiếp đãi khách quý!

Viên Lạc Hề lại giống như nhớ tới cái gì, bật thốt lên: "Tiên sư nên không phải là Tiêu gia gia trong miệng vị cao nhân kia đi "

Nàng xem hướng Tô Dịch ánh mắt cũng thay đổi, mang theo kinh dị, giống như khó có thể tin, lại như giật mình, còn kèm theo một chút kính sợ.

"Nếu nói là cứu tánh mạng hắn người, đó chính là ta."

Tô Dịch không tập trung đạo

Hắn đã hiểu được, Lục Âm Thảo tin tức chính là theo Tiêu Thiên Khuyết cái kia truyền ra, cho nên mới đã có Viên Lạc Hề bọn hắn lần này hành động.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 69: Lấy Dược Thay ThuốC Dưỡng Lô Ngũ Cảnh

Cảnh ban đêm càng ngày càng sâu rồi.

Bên ngoài miếu thờ tan hoang, đều là mực đậm giống như hắc ám, thỉnh thoảng lại có dã thú gào rú thanh âm vang lên, ngẫu nhiên cũng xen lẫn một chút sấm nhân kỳ quặc tiếng kêu, giống như Quỷ vật không có hảo ý Tư Ngữ.

Trong đại điện ánh lửa sáng ngời, đống lửa chồng chất tất ba rung động.

Theo Tô Dịch trong miệng đã được biết đến một chút ngoài ý muốn đáp án về sau, Viên Lạc Hề kìm lòng không được nhớ tới lúc trước Tiêu Thiên Khuyết trong nhà làm khách thời gian, cùng phụ thân Viên Vũ Thông nói chuyện với nhau.

"Vị cao nhân kia nhìn như còn trẻ, kì thực có Xảo đoạt tạo hóa thủ đoạn, giống nhau thần tiên trong truyền thuyết nhân vật, không phải ta thế hệ nhưng đo lường được!"

Lúc ấy, phụ thân của nàng Viên Vũ Thông hoàn hảo kỳ hỏi thăm cái này vị cao nhân là ai.

Tiêu Thiên Khuyết lại giữ kín như bưng, cười lắc đầu, không muốn nhiều hơn nữa đề.

Nguyên nhân chính là như thế, Viên Lạc Hề mới có thể đối với có thể cứu chữa Tiêu Thiên Khuyết "Cao nhân" ấn tượng sâu đậm khắc.

Lần này đến đây Quảng Lăng thành, nàng vốn cũng có ý định thử thời vận, xem có thể hay không gặp được vị này làm Tiêu Thiên Khuyết đều kính ngưỡng không thôi "Cao nhân" .

Người nào nguyên liệu, gặp được là gặp, nhưng lại tại đã xảy ra rất nhiều hiểu lầm về sau mới hiểu được.

Trong lúc nhất thời, Viên Lạc Hề nội tâm lại là một trận đắng chát.

Cũng là giờ khắc này, nàng mới rút cuộc khắc sâu minh bạch, cái gì gọi là chân nhân bất lộ tướng những lời này.

Nàng đột nhiên đứng dậy, hai tay giao thoa tại trước người, khom người cúi đầu nói: "Tiên sư, ta. . . Ta trước trách oan ngài, ta. . . Ta nguyện ý xin lỗi, vô luận sao loại đền bù tổn thất, ta đều hết sức đi xong cả, chỉ hy vọng. . . Hy vọng người không được để trong lòng ta trước những thứ kia mạo phạm tiến hành."

Ngữ khí chân thành, mang theo một tia tâm thần bất định.

Trình Vật Dũng đám người đều giật mình.

Bọn hắn đều lần thứ nhất nhìn thấy tiểu thư nhà mình như vậy trịnh trọng trang nghiêm túc lấy người xin lỗi, đây quả thực cùng trước đây nàng tưởng như hai người!

Phát giác được Trình Vật Dũng kinh ngạc của của bọn hắn, Viên Lạc Hề nội tâm hơi hơi không được tự nhiên, vừa thẹn xấu hổ lại thẹn thùng, mình trước kia, trong mắt bọn hắn liền chắc là sẽ không người nói xin lỗi sao?

Tô Dịch giương mắt nhìn nhìn Viên Lạc Hề, nói: "Ngươi từng nói muốn diệt trừ nơi đây Âm Sát Môn yêu nhân, làm thế gian trừ hại, ta luôn luôn

bàn về tâm bất luận sự tình, bằng thử một chút, ta cũng sẽ không cùng ngươi so đo, ngồi đi, không cần nhiều hơn nữa lễ."

"Đa tạ tiên sư."

Viên Lạc Hề giật mình, giống như không nghĩ tới, chỉ vì bản thân lúc ấy cái kia lời nói, Tô Dịch liền không hề cùng bản thân so đo.

Nhưng cẩn thận tưởng tượng, nàng thản nhiên sinh ra vẻ khâm phục.

Cái này có lẽ liền là chân chính cao nhân lồng ngực đi?

"Tiểu thư, phụ thân ngài như biết rõ người ngày hôm nay tới cải biến, chắc chắn rất cảm thấy vui mừng đấy." Trình Vật Dũng tại một lần cảm khái nói.

Thế gian đạo lý, nói nhiều hơn nữa cũng không có dùng.

Người, phải trải qua mưa gió ma luyện, mới có thể chân chính đất cải biến.

Những hộ vệ khác cũng nhao nhao gật đầu.

Viên Lạc Hề không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, cuối cùng không hề như vậy buồn bực không vui rồi, dứt khoát tiếng nói: "Dũng thúc, chờ chúng ta tìm được Lục Âm thảo, liền lên đường về nhà."

Tô Dịch chợt mà nói: "Lục Âm thảo đã bị ta đoạt được."

Viên Lạc Hề ngây ngốc một chút, cẩn thận từng li từng tí thăm dò nói: "Tiên sư, ta. . . Ta muốn hỏi một chút người có thể hay không bỏ những thứ yêu thích, đem Lục Âm thảo bán cho ta?"

Trình Vật Dũng đám người trong lòng một trận căng thẳng, e sợ cho tiểu thư chuyện đó nhường Tô Dịch sinh ra hiểu lầm.

Ngoài dự liệu của bọn họ chính là, chỉ thấy Tô Dịch thuận miệng nói: "Ta trước mắt ngược lại hoàn toàn chính xác không dùng được Lục Âm thảo, như ngươi nguyện cầm ba mươi gốc nhất phẩm Linh dược, cái này Lục Âm thảo liền là của ngươi rồi."

Viên Lạc Hề lập tức lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, không cần nghĩ ngợi nói: "Ta cho ngài năm mươi gốc nhất phẩm Linh dược!"

Trình Vật Dũng đầu đầy mồ hôi lạnh, vội vàng nói: "Tiểu thư, chớ có vô lễ, tiên sư như vậy cao nhân, há sẽ để ý Linh dược nhiều ít?"

Viên Lạc Hề cũng kịp phản ứng, ngượng ngùng nói: "Tiên sư, vừa rồi ta rất cao hứng, vì vậy. . ."

Tô Dịch phất phất tay, "Ta minh bạch."

Trong lòng của hắn thở dài, cái này Trình Vật Dũng cũng quá hội não bổ sung rồi, hắn sao biết mình không thèm để ý Linh dược nhiều ít?

Lắc đầu, Tô Dịch theo Mặc trong ngọc bội lấy ra Lục Âm thảo, tiện tay đưa tới, "Dưỡng Lô cảnh tông sư dùng cái này Linh dược rèn luyện Thận Cung thời gian, nhớ lấy muốn từ từ ý đồ tới, tốt nhất có thể sử dụng dương khí hừng hực chi vật làm thuốc dẫn, bằng không, dược này ngược lại hội hóa thành độc dược, làm tổn thương với bản thân võ đạo căn cơ."

Dưỡng Lô cảnh rèn luyện chính là ngũ tạng, theo thứ tự là Tâm Cung, Can Cung, Tỳ Cung, Phế Cung, Thận Cung, tất cả đối ứng ngũ hành trung Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Dưỡng Lô cảnh cũng bởi vậy phân Năm trọng cảnh giới, đem một cái bẩn cung rèn luyện viên mãn, liền gọi Dưỡng Lô nhất trọng cảnh.

Thế tục trung cũng bả như thế tồn tại, gọi "Tông sư nhất trọng cảnh" .

Đáng nhắc tới chính là, ngũ tạng rèn luyện, tịnh không có quy luật có thể nói, đều xem riêng phần mình tu luyện công pháp.

Mà Lục Âm thảo loại ma lực này Tam phẩm Linh dược, chỉ rèn luyện "Thận Cung" thời gian có thể tạo được diệu dụng.

Viên Lạc Hề hai tay tiếp nhận, cảm kích nói: "Đa tạ tiên sư!"

Trình Vật Dũng cùng những hộ vệ kia lại âm thầm cả kinh.

Tô Dịch tặng dược thời gian, thuận miệng hoàn chỉ điểm một cái nên như thế nào lợi dụng dược này rèn luyện Thận Cung, đây quả thực là tương đương tại chỉ điểm một vị Võ Đạo tông sư tu luyện!

Một màn này làm cho đại biểu ý nghĩa, suy nghĩ một chút đều làm cho lòng người tự rung động.

Mà Trình Vật Dũng càng là nhạy cảm chú ý tới, Tô Dịch là từ eo bờ một khối Mặc trong ngọc bội lấy ra Lục Âm thảo, mí mắt đều hung hăng nhảy dựng.

Trữ vật Pháp bảo!

Đây chính là rất nhiều Võ Đạo tông sư cũng không có duyên lấy được hiếm có bảo bối!

"Cái này Tô Dịch đâu là Văn gia một cái nho nhỏ người ở rể đơn giản như vậy, lúc nào tới lịch định không phải chuyện đùa rồi."

Trình Vật Dũng trong lòng bốc lên, đối với Tô Dịch nhận thức càng nhiều, lại càng nhường hắn ức chế không nổi mà sản sinh kính sợ tâm tình.

"Dũng thúc, trên người của ngươi có hay không có đầy đủ bảo vật?"

Viên Lạc Hề lời nói nhường Trình Vật Dũng theo lộn xộn suy nghĩ thanh tỉnh.

Hắn xuất ra tùy thân bọc hành lý mở ra, một chút lật xem, không khỏi do dự, nói: "Ta chỗ này chỉ mười hai gốc nhất phẩm Linh dược cùng Năm gốc nhị phẩm Linh dược, trừ thử, còn có nhất giai Linh Thạch bảy mươi tám khối, cấp hai Linh Thạch ba khối."

Tô Dịch sau khi nghe xong, trong lòng một trận cảm khái.

Viên thị bực này Đại tông tộc, quả nhiên không phải Quảng Lăng thành những thứ này tông tộc có thể so sánh.

Một cái hộ vệ trên người làm cho mang theo Linh vật, đều so ra mà vượt Văn gia nhiều năm tới tích lũy!

Viên Lạc Hề nói khẽ: "Tiên sư, chúng ta bả người cần có ba mươi gốc nhất phẩm Linh dược, đổi lại Năm gốc nhị phẩm Linh dược cùng mười hai gốc nhất phẩm Linh dược thế nào?"

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Thực bàn về giá trị, một cây nhị phẩm Linh dược nhưng viễn không phải là nhất phẩm Linh dược có thể so sánh.

Viên Lạc Hề thầm nhẹ nhàng thở ra, vui mừng nhướng mày, hiển nhiên là vì lần này có thể được đến Lục Âm thảo mà cao hứng.

Trình Vật Dũng đem những thứ kia Linh dược đưa tới, bị Tô Dịch tiện tay thu vào Mặc trong ngọc bội.

Một màn này, thấy được Viên Lạc Hề cùng những hộ vệ kia cũng không khỏi động dung, cũng cuối cùng ý thức được, trước mặt Tô Dịch tùy thân mang theo đấy, chính là trữ vật bảo bối!

Mà Tô Dịch trong lòng cũng rất hài lòng.

Tu vi của hắn khoảng cách tông sư tình trạng còn cách một đoạn, hiện tại cũng thực không dùng được Lục Âm thảo bực này Linh dược, cho nên mới phải hết thảy đổi lại nhất phẩm, nhị phẩm Linh dược.

"Bởi như vậy, trên người tất cả Linh dược cộng lại, đầy đủ ta đem Luyện Cốt cấp độ rèn luyện đến viên mãn trình độ."

Tô Dịch ám sát.

"Tiên sư, ta chờ ý định ngày mai hừng đông liền lên đường phản hồi, xin hỏi người khi nào phản hồi?"

Trình Vật Dũng nói.

"Ta muốn đi Quỷ Mẫu lĩnh địa phương khác nhìn một cái."

Tô Dịch nói qua, đã vươn người đứng dậy.

"Cô gia, người đây là muốn hiện tại tựu hành động?"

Quách Bính lắp bắp kinh hãi.

"Đúng vậy, thừa dịp cảnh ban đêm, có lẽ có thể nhìn thấy vào ban ngày không thấy được đồ vật."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

"Không thích đáng a, cái này dưới bóng đêm Quỷ Mẫu lĩnh vô cùng nguy hiểm, người. . ."

Không chờ Quách Bính nói xong, Tô Dịch liền cười nói, "Những thứ kia Quỷ vật hẳn là sợ chính là ta mới đúng, Quách lão ngươi liền cùng bọn họ chờ cùng một chỗ, nếu ta hừng đông tiền phản hồi, chúng ta liền cùng một chỗ trở về thành."

"Nếu không có, các ngươi có thể tự hành rời đi."

Nói qua, hắn đã nắm trúc trượng, đi ra đại điện, dài thường thượt lạnh nhạt thân ảnh rất nhanh biến mất tại trong bóng đêm.

Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng bọn hắn hai mặt nhìn nhau, bất quá nhưng trong lòng tịnh không lo lắng Tô Dịch an nguy.

Cả Lục Tuyệt Âm Thi đều bị tiên sư một kiếm tru sát, cái này Quỷ Mẫu lĩnh trên còn có cái nào Quỷ vật là tiên sư đối thủ?

. . .

Cảnh ban đêm như mực, sơn dã sương mù lượn lờ.

Tô Dịch đi ra miếu đổ nát, liền nhẹ nhàng vỗ bên hông Dưỡng Hồn hồ lô, "Khuynh Oản."

'Rầm Ào Ào' ~

Dưỡng Hồn hồ lô dâng lên ra từng sợi sương trắng, sương mù lượn lờ ở bên trong, một bộ Huyết Sắc váy, thanh lệ như vẽ giống nhau thiếu nữ Khuynh Oản trôi nổi mà ra.

Tu luyện "Thập Phương Tu La Kinh" đến bây giờ, Khuynh Oản rõ ràng đã xảy ra rất nhiều rất nhỏ biến hóa.

Đầu tiên là kia xinh đẹp hồn thể ngưng thực rất nhiều, màu da cũng không hề như vậy trắng bệch trong suốt, ngược lại nổi lên như ngọc giống nhau óng ánh sạch sẽ cảm giác.

Nàng cái kia một đôi vũ mị xinh đẹp Đan Phượng con mắt cũng mang theo một vòng Linh tính sáng bóng, nhìn quanh tầm đó, lơ đãng toát ra kinh người mị hoặc.

Cùng với nàng cái kia hơi hài nhi mập thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn, có một loại mâu thuẫn mà đặc biệt khí chất, thanh thuần Vô Tà trung mang theo một tia mị ý.

Váy hồng quần áo dính máu, da thịt như tuyết, thanh lệ lại vũ mị, mặc dù làm cho người ta biết rõ như vậy một cái thiếu nữ là quỷ vật, sợ là cũng không có người nam nhân nào có thể không động tâm rồi.

Tô Dịch cũng không khỏi âm thầm gật đầu, coi như thoả mãn.

Khuynh Oản thiên phú cùng ngộ tính có chút xuất chúng, mắt thấy nàng có biến hóa như vậy, không khỏi làm người rất chờ mong nàng về sau hội lột xác đến hạng gì tình trạng.

Đương nhiên, đối với kiếp trước nhìn quen Chư Thiên tuyệt thế sắc đẹp Tô Huyền Quân mà nói, bây giờ Khuynh Oản, mị hoặc hoàn kém một chút mùi vị, còn xa vô pháp khiến cho hắn hứng thú.

Khuynh Oản đi ra về sau, thật to đôi mắt đẹp một tỏa ra bốn phía, rồi sau đó rụt rè nói: "Tiên sư, cái này chính là Quỷ Mẫu lĩnh sao, quả nhiên rất dọa người đây."

Thanh âm mềm nhu dễ nghe.

"Ngươi là quỷ, không phải người."

Tô Dịch uốn nắn một câu, rồi mới lên tiếng, "Dùng cảm giác của ngươi lực lượng nhìn một cái, cái nào cái địa phương Âm Sát chi khí nặng nhất."

Tại Lục Tuyệt Âm Thi trên người tịnh không tìm được "Âm Sát Linh Mạch", Tô Dịch ý định tự mình đi tìm một tìm.

Khuynh Oản thật biết điều như ý, cũng rất nghe lời, vội vàng trước tiên nhắm mắt lại, vận chuyển một thân tu vi.

'Rầm Ào Ào' ~

Chỉ thấy nàng váy hồng như lửa, tại trong bóng đêm nhẹ nhàng dắt, lộ ra một đoạn tiêm tú óng ánh đùi ngọc, trên người có từng sợi tối nghĩa âm hồn lực lượng bốc hơi.

Tượng một cái tuyệt sắc Quỷ Tiên, như vẽ giống như yêu mỵ.

Chỉ một lát sau, Khuynh Oản liền mở mắt, quay đầu nhìn về phía nơi xa trong bóng tối.

"Cảm ứng được cái gì?" Tô Dịch hỏi.

Khuynh Oản lắp bắp nói: "Tiên sư, lấy con đường của ta đi, chỉ có thể loáng thoáng nhận biết đến, tại hướng tây bắc hướng xa xa, Âm Sát chi khí muốn viễn bỉ địa phương khác càng đậm buồn rầu, cũng không biết, có phải hay không người muốn tìm địa phương."

"Hướng tây bắc hướng, phải là Quách Bính nói một mảnh kia 'Rừng đào' chi địa chỗ khu vực."

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, đã phân phó nói, "Ngươi đang ở đây phía trước dẫn đường."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 70: Cát Trường Linh Lưu Lại Bia Tô Huyền Quân Lưu Lại Chữ

Trong bóng đêm, Tô Dịch cùng Khuynh Oản hướng phía tây bắc hướng bước đi.

Trên đường đi, chỉ nghe côn trùng kêu vang tiếng xột xoạt thanh âm, gió thổi thảo mộc thanh âm, dã thú tiếng gào thét, trừ lần đó ra, cũng không có gặp được quỷ vật gì.

Tô Dịch Tự Nhiên hiểu rõ trong đó nguyên do.

Mãnh hổ xuất hành, đàn thú đều tránh.

Đối với những thứ kia không nhập lưu Quỷ vật mà nói, Khuynh Oản khí tức trên thân tựu như cùng mãnh hổ giống như, đủ để khiến chúng nó sợ hãi tránh lui.

Chỉ bất quá, Khuynh Oản cái này nhát gan xấu hổ thiếu nữ, sợ là rất khó ý thức được điểm này.

Trên đường Tây Bắc mà đi, ước chừng sau nửa canh giờ.

Một mảnh màu sắc rực rỡ sương mù tại hắc ám trong bóng đêm hiện lên, xa xa nhìn lại, tượng một mảnh dài hẹp màu sắc rực rỡ dây lưng lụa bay xuống nhân gian, Oánh Oánh sáng lên, tại trong bóng đêm có vẻ bắt mắt cực kỳ.

Màu sắc rực rỡ sương mù bao trùm chi địa, thì là một mảnh một cái trông không đến cuối rừng đào.

Xa xa đấy, Khuynh Oản dậm chân, kinh nghi nói: "Tiên sư, cái kia Âm Sát chi khí đang ở đó một mảnh rừng đào ở chỗ sâu trong, chỉ là của ta cũng cảm nhận được, cái kia rừng đào trong có lấy một cỗ cực đáng sợ khí tức, tựa hồ chuyên môn khắc chế như ta đây giống như âm hồn."

Tô Dịch ngưng mắt nhìn một lát, con mắt nổi lên dị sắc, nói khẽ: "Nơi đây trong âm ôm mặt trời, mặt trời chửa âm sinh, lại một mảnh bầu trời như thế 'Âm Dương Địa " trách không được hội đản sinh ra như vậy nồng đậm hoa đào chướng."

Cái kia màu sắc rực rỡ sương mù xem ra xinh đẹp rực rỡ, lại có thể nói thế gian kịch độc một trong, tên là hoa đào chướng.

Vật còn sống một khi tới gần, nhất định sẽ bị độc chướng xâm nhập thân thể, hóa thành một nơi nước mủ.

Chợt, Tô Dịch cười rộ lên, "Nếu ta đoán không lầm, cái này rừng đào ở bên trong, không chỉ chôn lấy một đoạn Âm Sát Linh Mạch, làm còn có một gốc cắm rễ tại Âm Sát Linh Mạch trên Thuần Dương Hỏa Đào Thụ!"

Hắn hiểu được rồi.

Lục Tuyệt Âm Thi mặc dù biết rõ nơi đây chôn dấu có Âm Sát Linh Mạch, cũng Đoạn không dám tới gần nơi này mảnh rừng đào.

Nguyên nhân rất đơn giản, cái kia Thuần Dương Hỏa Đào Thụ khí tức, trời sinh khắc chế nó bực này âm tà chi vật!

"Có được như thế nồng đậm hoa đào chướng, cái kia một cây Hỏa Đào Thụ thụ linh ít nhất cũng phải có Năm bách niên tuế nguyệt, kia thụ tâm

cùng quả thực, đã có thể xếp vào tứ phẩm, cái này tại Đại Chu triều, tuyệt đối cực kỳ hiếm thấy!"

Tô Dịch nghĩ vậy, âm thầm vui mừng chính mình thứ không có nói tiền ly khai, bằng không, sợ là sẽ bỏ qua cái này một cái cọc cơ duyên.

"Bả cái này trúc bài nắm trong tay."

Tô Dịch xuất ra hai trúc bài, một cái đưa cho Khuynh Oản, một cái nắm tại trong tay mình.

Cái này trúc bài trên khắc dấu lấy một loại trụ cột phù lục, danh gọi "Tịnh Y Phù", nắm trong tay, nhưng khu trừ tai hoạ nhiễm, tránh được xích độc, độc chướng, thi độc, là Tô Dịch lần này là Quỷ Mẫu lĩnh hành động chuẩn bị bảo vật một trong.

Khuynh Oản cầm trong tay, nhạy cảm phát giác được, một tia mát lạnh khí tức như gió nhẹ giống nhau quanh quẩn toàn thân, không nói ra được thoải mái.

Lúc này, cả hai cùng một chỗ triều rừng đào trung bước đi.

'Rầm Ào Ào' ~~

Tản ra Oánh Oánh hào quang hoa đào chướng như thủy triều giống nhau theo cả hai bên người thối lui, vô pháp tới gần một chút, có vẻ rất thần kỳ.

Khuynh Oản không khỏi thầm khen, tiên sư thủ đoạn, quả nhiên tuyệt không thể tả.

Nguyên bản kịch độc vô cùng hoa đào chướng tại đây giống như bị tránh đi về sau, bọn hắn trên đường thông suốt, ước chừng tiến lên vài dặm đất sau đó.

Tô Dịch Thúc Nhĩ dậm chân.

Xa xa trong bóng đêm, một cây cây đào tản mát ra như hỏa diễm giống như quang huy, chiếu sáng cảnh ban đêm, cực kỳ chói mắt.

Thử cây đào không lớn, vẻn vẹn một trượng Cao, chạc cây như cái dù che, hiện lên Thanh bích vẻ, lá cây cũng như ngọc bích giống nhau, chảy xuôi theo màu xanh vầng sáng.

Kia thân cây cỡ khoảng cái chén ăn cơm, Lão Bì mở ra như rồng lân giống như.

Cái kia mãnh liệt hỏa diễm Thần ánh sáng rực rỡ, chính là từ cái này một cây cây đào tỏ khắp đi ra, xa xa nhìn, liền làm cho người ta lấy nóng rực cảm giác, như xem mặt trời.

"Cô âm không dài, cô dương bất sinh, tại đây một mảnh Âm Dương Địa, có Âm Sát Linh Mạch mới có thể thai nghén ra bực này Thuần Dương Hỏa Đào rồi. . ."

Tô Dịch trong lòng khoan khoái dễ chịu.

Có thể nói, ngày hôm nay hắn tại Quỷ Mẫu lĩnh thu hoạch cộng lại, đều không có trước mặt cái này một cây Hỏa Đào Thụ lớn!

Huống chi, thử dưới cây còn có một cắt ra Âm Sát Linh Mạch, kia giá trị đồng dạng không kém cỏi rồi.

"Tiên sư, cái kia Hỏa Đào Thụ lực lượng thật đáng sợ, ta. . . Ta không dám gần chút nữa rồi. . ."

Khuynh Oản lập ở phía xa, lạnh run, thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên tâm thần bất định.

Gỗ đào, vốn là có khắc chế Quỷ vật diệu dụng.

Thế tục dân chúng mỗi gặp từ xưa cũ Nghênh Tân thời gian, cũng sẽ bổ gỗ đào là phù, chọc ở cạnh cửa phía trên, trừ tà phá tai họa, bách quỷ sợ tới.

Mà xa xa cái kia một cây thế nhưng là Thuần Dương Hỏa Đào cây, chính là tu sĩ trong mắt tứ phẩm Linh tài, kia ẩn chứa lực lượng, há lại Quỷ vật nhưng ngăn cản

Như Khuynh Oản có thể tu luyện tới "Quỷ linh" tình trạng, bước lên Nguyên Đạo chi lộ tu hành, tựu cũng không lại sợ hãi bực này Linh tài rồi.

"Ngươi lưu ở nơi đây lại."

Nói qua, Tô Dịch cất bước tiến lên, hắn đã nhìn ra, cái này một cây Thuần Dương Hỏa Đào cây làm có tám trăm tuổi thụ linh, viễn so với hắn lúc ban đầu dự đoán càng cổ xưa.

Vả lại tại cây đào cành lá thời gian, treo từng khỏa tươi sống đỏ như lửa quả thực, óng ánh như mặt trời nhỏ, tại Thanh bích lá cây che lấp hạ như ẩn như hiện.

Nhưng, làm Tô Dịch tiếp cận, con mắt đột nhiên ngưng tụ.

Chỉ thấy cái này Hỏa Đào Thụ cắm rễ thổ nhưỡng một bên, đứng thẳng một khối tấm bia đá.

Trên tấm bia đá hiện lên "Cát Trường Linh lưu lại bia ở nơi này, thế nhân chớ để gần tới, gần tới giả nhất định giết!"

Chữ viết như sắt vẽ bạc móc câu, một cỗ xơ xác tiêu điều chi ý thấu phát ra.

Cát Trường Linh

Tô Dịch nhíu mày, dựa vào hắn mười thứ hạng đầu bảy năm ký ức, mơ hồ cảm giác cái tên này có chút quen thuộc, cũng không nhớ ra được rồi.

Nhưng này không ngại hắn nhìn ra, cái này một cây Thuần Dương Hỏa Đào Thụ, rõ ràng là có lẽ là thời điểm đã bị cái này Cát Trường Linh phát hiện, tịnh xem làm hữu dụng, cảnh cáo kẻ khác chớ có tới gần

"Như thế Linh vật, vốn là trời sinh đất nuôi, ngươi nói ngươi sẽ là của ngươi "

Tô Dịch mỉm cười lắc đầu, không cho là đúng.

Nhưng, khi hắn muốn tiếp cận, cái kia Hỏa Đào Thụ đột nhiên một trận lay động, chạc cây tầm đó, hỏa diễm quang huy ngưng tụ, phát họa một cái thấp bé như người lùn giống nhau thân ảnh.

Cái này người lùn tựa như hài đồng, lại lông mi trắng Bạch Phát, hai mắt Thanh bích.

Hắn mới vừa xuất hiện, liền quát: "Thiếu niên, không thấy được cái kia trên tấm bia đá chữ viết sao, nhanh chóng rời đi! Bằng không, đừng trách lão hủ ra tay đem ngươi diệt sát ở thử."

Thanh sắc đều mãnh liệt.

Tô Dịch lườm người lùn một cái, nhíu mày nói: "Ta còn tưởng là là vật gì, vốn chỉ là một cái nho nhỏ cây trung tinh quái."

Người lùn ngẩn ngơ, cả giận nói: "Người trẻ tuổi khẩu khí thật lớn, lại vẫn dám xem thường ta "

Tô Dịch bỗng dưng đạp bước tiến lên, trong ánh mắt nổi lên khiếp người u lãnh sáng bóng, nhìn chằm chằm vào cái kia người lùn, thản nhiên nói:

"Chính là tu thành Yêu Hoàng nhân vật, cũng không dám tại bổn tọa trước mặt càn rỡ, ngươi một cái tiểu tinh quái mà thôi, tính cái thứ gì "

Làm đụng chạm lấy Tô Dịch ánh mắt, người lùn chỉ cảm thấy thần hồn rung động, dâng lên khó tả sợ hãi, như xem một vị trời xanh Chúa Tể tiếp cận, cả kinh hắn toàn thân run lên, phù phù một tiếng theo trên cây rơi xuống, bại liệt trên mặt đất.

"Tiên sư thứ tội, tiên sư thứ tội!"

Người lùn dập đầu cầu xin tha thứ, nơm nớp lo sợ, lạnh run, đều có tan vỡ dấu hiệu.

"Một tia Cửu Ngục Kiếm khí tức mà thôi, liền sợ đến như vậy, trách không được vô tận năm tháng ở bên trong, cái kia thế gian tinh quái hạng người, rất khó hiện lên ra cái gì nhân vật lợi hại."

Tô Dịch âm thầm lắc đầu.

Hắn chắp tay tại cõng, ánh mắt nhìn hướng cái kia Hỏa Đào Thụ, đều: "Đứng lên đi, chỉ cần ngươi thành thành thật thật trả lời ta một vài vấn đề, liền tha ngươi lần này mạo phạm tiến hành."

"Đa tạ tiên sư ân không giết!"

Người lùn liên tục dập đầu, lúc này mới dám đứng dậy.

Tô Dịch chỉ vào cái kia trên tấm bia đá chữ viết nói: "Cái này Cát Trường Linh là ai "

"Bẩm báo tiên sư, Cát Trường Linh chính là Đại Chu người khác họ Cửu vương một trong 'Thôn Hải vương " một thân tu vi tại không lộ cảnh Tiên

Thiên Đại Tông Sư liệt kê, từ lúc ba mươi năm trước hắn đến chỗ này thời gian, đã là thế gian công nhận mười vị Tiên Thiên Vũ Tông một trong."

Người lùn cung kính tiếng đạo

Võ đạo Tứ Cảnh, không lộ cảnh là cái cuối cùng cảnh giới, đạt đến chuyện này giả, như là bước vào Tiên Thiên chi địa, toàn thân có thoát thai hoán cốt chi biến hóa.

Cho nên bị gọi "Tiên Thiên Vũ Tông" .

Dứt bỏ những thứ kia gọi là "Lục địa thần tiên" không nói, Tiên Thiên Vũ Tông đã có thể nói là Đại Chu cảnh nội cao cấp nhất tồn tại.

Dứt lời, người lùn thâu nhìn lén Tô Dịch một cái, lại thấy Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt, giống căn bản không thèm để ý, cái kia mây trôi nước chảy bộ dạng, làm trong lòng của hắn lại là một trận sợ run.

Thiếu niên này có thể tuỳ tiện đến chỗ này, trước khí thế lại như vậy đáng sợ, hôm nay cả Tiên Thiên Vũ Tông đều không thèm để ý, vậy hắn. . . Lại nên sao loại một vị kinh khủng tồn tại

"Cái này Cát Trường Linh lúc trước không đến chặt cây thử cây, có phải là ... hay không ý định thường cách một đoạn thời gian, liền tới hái một lần Hỏa Đào, tốt hành động trùng kích Nguyên Đạo chi lộ Trúc Cơ Linh dược "

Tô Dịch nói.

Người lùn vội vàng nói: "Tiên sư tuệ nhãn như đuốc, lúc ấy Thôn Hải vương từng nói, Hỏa Đào Thụ trời sinh đất nuôi, đúng là khó có được, như chặt cây đi, không khỏi phung phí của trời, nguyên nhân mà lập xuống thử tấm bia đá, lấy cảnh cáo thế nhân chớ có tới gần."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Hỏa Đào Thụ mười năm một nở hoa, mười năm một tác động, mỗi lần tối đa sẽ sanh ra chín khối Hỏa Đào. Tính toán thời gian, năm nay ở trong, Thôn Hải vương sẽ đến đây hái quả thực."

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười, nói: "Ngươi đây là đang cảnh cáo ta, nếu như hái thử đào, sẽ đắc tội Thôn Hải vương "

Người lùn sợ tới mức khẽ run rẩy, vội vàng nói: "Không dám! Tiên sư ngàn vạn đừng hiểu lầm!"

Tô Dịch an ủi sờ lên cằm, đánh giá cái kia Hỏa Đào trái cây trên cây, nói: "Hiện nay, thử trái cây trên cây thành thục mấy viên "

Người lùn thành thành thật thật hồi đáp: "Ba khối, cái khác sáu khối còn cần nuôi dưỡng một đoạn thời gian, nhanh nhất cũng phải chờ tới nửa năm sau rồi."

Tô Dịch nhíu nhíu mày, chợt khẽ thở dài: "Cũng được, ngươi đi bả cái này ba khối Hỏa Đào mang tới là được."

Đến hoàn toàn chính xác thực không phải lúc, Hỏa Đào như không chân chính thành thục, kia phẩm giai nhiều nhất cũng chỉ nhị phẩm mà thôi, không có nhiều giá trị.

"Ách. . ." Người lùn do dự, thấp giọng nói, "Tiên sư, tiểu nhân không dám đắc tội người, nhưng cũng không dám đắc tội Thôn Hải vương, người xem. . ."

Tô Dịch đi tới cái kia tấm bia đá trước, mánh khoé run lên, Trần Phong kiếm ra khỏi vỏ, lấy kiếm phong là bút, vung kiếm viết nhanh.

Theo mảnh đá bay thấp, một hàng chữ xuất hiện trên tấm bia đá:

"Tô Dịch tại Đại Chu lịch mới đầu tháng hai bốn Vãn lấy đi Hỏa Đào ba khối."

Chữ viết thanh tuấn phiêu dật, bão tố phát điện nâng.

Viết xong, Tô Dịch thu kiếm vào vỏ, nhìn về phía người lùn đạo "Cát Trường Linh như, nhường hắn nhìn một cái tấm bia đá này trên chữ lại."

Người lùn giống như nhẹ nhàng thở ra, cảm kích khom người nói: "Đa tạ tiên sư thông cảm, tiểu lão cái này liền vì người lấy đào."

Bá!

Hắn thân ảnh hư không tiêu thất, xuất hiện ở Hỏa Đào Thụ trên.

Không bao lâu, người lùn liền mang tới ba khối quanh quẩn lấy từng sợi Linh tính sáng bóng Hỏa Đào, đều lớn nhỏ cỡ nắm tay, đỏ tươi sáng long lanh, tản ra mê người quả hương, làm người ta vui vẻ thoải mái.

Tô Dịch xuất ra một cái hộp ngọc, đem cái này ba khối Hỏa Đào niêm phong bảo tồn trong đó thu vào.

Rồi sau đó, hắn chỉ chỉ Hỏa Đào Thụ phía dưới bản địa, nói: "Ta lần này đến đây, còn muốn lấy đi một đoạn Âm Sát Linh Mạch, nếu không ngươi cũng làm thay giúp ta mang tới đi."

Một câu mà thôi, lại làm cho người lùn như bị sét đánh, khóc không ra nước mắt.

Ở nơi này là tiên sư, rõ ràng chính là đến cướp sạch Ma Vương!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 71: Làm Phép Đào Thanh Sơn Hồn Ngọc Giấu Bí Mật

Người lùn hít thở sâu một hơi trung khí, lấy hết dũng khí nói: "Tiên sư, người cũng biết, Âm Sát Linh Mạch như bị lấy đi, Hỏa Đào Mộc này liền vô pháp sống một mình rồi. . ."

Tô Dịch ngắt lời nói: "Ta chỉ muốn một đoạn, không đả thương được Hỏa Đào Mộc này."

Mắt thấy Tô Dịch thái độ không cho phép làm trái, người lùn đâu còn dám do dự, Thúc Nhĩ hóa thành một đạo Linh quang chui vào dưới mặt đất.

Không bao lâu, người lùn theo bản địa chui ra thời gian, hai tay tầm đó lấy đang cầm dài một thước màu đen ngọc tủy.

Ngọc tủy tản mát ra Thứ Cốt vô cùng hàn ý, người lùn cái kia lông mi, tóc, chòm râu đều kết trên một tầng Bạch Sương, đông lạnh được hắn thẳng run rẩy.

"Tiên sư, Âm Sát Linh Mạch ngay tại bên trong ngọc tủy."

Người lùn bài trừ đi ra một cái so với khóc còn khó coi hơn cứng ngắc dáng tươi cười.

Hắn không dám ở cái này một đoạn Âm Sát Linh Mạch bắt đầu chân, lo lắng bị khám phá sẽ gặp Ương.

"Không sai."

Tô Dịch lấy tay cầm qua cái kia một xích ngọc tủy, đơn giản hơi đánh giá, không khỏi thoả mãn gật đầu.

Đây chính là Linh Mạch, dù là đầu dài một thước, cũng viễn không là bao nhiêu Linh Thạch có thể so đo kia

Đợi tu vi đạt đến Tụ Khí cảnh, lại dùng bảo vật này lúc tu luyện, bắt lấy đến bất khả tư nghị diệu dụng.

Đương nhiên, cái này Âm Sát Linh Mạch kỳ thật thích hợp nhất Khuynh Oản bực này âm hồn đến tu luyện.

Đợi cần thời điểm, Tô Dịch sẽ không để ý phân cho Khuynh Oản một chút.

Hắn xuất ra một cái hộp ngọc, bả cái này một đoạn Âm Sát Linh Mạch thu hồi, mắt thấy người lùn cái kia mặt mày ủ rũ thịt đau bộ dáng, không khỏi một trận buồn cười.

"Yên tâm, ta Tô mỗ người còn khinh thường tại Bạch chiếm ngươi một cái tiểu tinh quái tiện nghi."

Tô Dịch nói qua, dùng trong tay trúc trượng tại mặt đất cát đất dâng thư viết.

Không bao lâu, một quyển sách tu luyện hay bí quyết hiện ra mà ra.

"Ngươi chính là tinh quái, trời sinh đất nuôi, muốn chứng đạo thù vi bất dịch (rất là khác nhau), cái quyển sách này 'Dưỡng dục Linh quyết' ngược lại là có thể giúp ngươi thực hiện từ tinh quái thoái hoá làm 'Yêu tu' diệu dụng, kia giá trị cũng không phải là mấy viên lửa đào cùng một đoạn Âm Sát Linh Mạch có thể so sánh đấy, tốt từ quý trọng."

Tô Dịch dứt lời, lắc đầu cười rời đi.

Tinh quái chi lưu, đều có thể đưa về "Yêu" hàng ngũ.

Thảo mộc tới thuộc, chim bay cá nhảy các loại, phàm là mở ra linh trí, liền vì tinh quái, cũng có thể gọi yêu quái, yêu tinh vân... vân.

Nhưng, muốn trở thành yêu tu, lại lớn không dễ.

Nhất là một chút huyết mạch đặc thù, hoặc thiên phú đặc biệt yêu loại, muốn bước lên yêu tu chi lộ, càng là muốn trải qua vô pháp tưởng tượng đau khổ.

Tên người lùn kia chính là một cái ra đời tại Hỏa Đào Thụ trung tinh quái, mặc dù có thể biến ảo hình người, nhưng xa xa hoàn vô pháp chân chính thoái hoá ra thân người, Tự Nhiên chưa nói tới là yêu tu.

Cho đến Tô Dịch cùng Khuynh Oản thân ảnh biến mất tại rừng đào trung.

Người lùn lúc này mới như trút được gánh nặng giống như, vỗ ngực, lòng còn sợ hãi.

Chợt, ánh mắt của hắn nhìn về phía bản địa, thời gian dần qua tâm thần đều bị hấp dẫn ở đó một nhóm đi phiêu dật phóng túng chữ viết bên trong.

Cũng không biết bao lâu, khi hắn mãnh liệt thanh tỉnh thời gian, hai đầu lông mày ức chế không nổi mà tuôn ra lên rung động, cuồng hỉ, phấn khởi, hoảng hốt thần sắc.

"Chỉ dựa vào thử quyển sách, đủ để cho ta triệt để thoát khỏi bản thể tới trói buộc, thoái hoá nhập đạo!"

Người lùn kích động kêu to, hoa chân múa tay vui sướng, Hoan Hỉ hỏng mất.

Cũng không trách hắn thất thố như thế, Tô Dịch tặng cho "Dưỡng dục Linh quyết", chính là yêu đạo bảo kinh "Dưỡng dục đạo điển" trung một quyển sách tu luyện khẩu quyết, ghi chép lấy "Lột xác hình" huyền diệu, là thế gian cuối cùng nhất lưu tu luyện chi pháp.

Người lùn mặc dù không rõ ràng lắm thử hay bí quyết lai lịch, nhưng làm sao thưởng thức không xuất ra ảo diệu bên trong là bực nào kinh người?

Bỗng dưng, hắn nằm rạp xuống quỳ xuống đất, hướng phía Tô Dịch trước ly khai địa phương dập đầu, thần sắc thành kính thề:

"Ta Đào Thanh Sơn, thử sinh không quên tiên sư làm phép chi ân!"

. . .

Rừng đào bên ngoài.

Khuynh Oản cẩn thận từng li từng tí theo sát tại bên người Tô Dịch, cũng không dám sát lại thân cận quá, lại không dám khoảng cách quá xa, nhu thuận cực kỳ.

Tô Dịch lấy ra hơn mười bình đan dược đưa tới, "Khuynh Oản, những đan dược này ngươi thu."

Những đan dược này đều là theo Lục Tuyệt Âm Thi trên người đạt được, thích hợp nhất âm hồn tu hành.

"A?"

Khuynh Oản có chút chân tay luống cuống, thấp thỏm nói, "Tiên sư, vô công bất thụ lộc, Oản nhi. . ."

Nàng vừa muốn cân nhắc tìm từ, thử chối từ, đã bị Tô Dịch tức giận cắt ngang, "Một chút phá đan dược mà thôi, khách khí với ta cái gì? Cầm lấy!"

Khuynh Oản sợ tới mức thân thể mềm mại run lên, vội vàng nhận lấy, vẻ mặt áy náy nói: "Oản nhi không muốn gây tiên sư sinh khí, về sau. . . Về sau cũng không dám nữa. . ."

Tô Dịch nhìn nàng kia dáng vẻ khẩn trương, một trận than nhẹ.

Cũng không biết chuyện gì xảy ra, vừa thấy được Khuynh Oản cái này đáng thương, khiếp đảm câu thúc bộ dạng, hắn liền ngăn không được mà nghĩ răn dạy hai câu.

Đại khái là. . . Phẫn nộ kia không tranh giành?

"Tiên sư, người vẫn còn sinh Oản nhi trung khí sao?"

Khuynh Oản cẩn thận từng li từng tí nói.

Nàng theo bên cạnh nghiêng cái đầu nhìn qua, hơi có vẻ hài nhi mập thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn đều là lo lắng.

Theo Tô Dịch góc độ nhìn sang, đặc biệt có một loại xinh đẹp ngây ngô khờ cảm giác.

Hắn nhịn không được đưa tay bấm véo bóp guơng mặt của thiếu nữ, thở dài: "Ngươi ngu ngơ, về sau sợ là có ta cầm không hết tâm."

Dứt lời, chính hắn lại tiên cười rộ lên.

Bị bóp gương mặt, Khuynh Oản lại càng hoảng sợ.

Nhưng nhìn thấy Tô Dịch nở nụ cười, nàng cũng không khỏi cười rộ lên, xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là vui vẻ.

Mặt mày cong cong, Yên Nhiên như vẽ.

Một người một quỷ hành tẩu tại đây rừng núi hoang vắng thâm trầm trong màn đêm, lẫn nhau cũng bất giác cô độc cô đơn lạnh lẽo.

Nửa khắc đồng hồ sau đó.

Tô Dịch lỗ tai hơi động một chút, nghe được tại chỗ rất xa truyền đến một trận tiếng xột xoạt tiếng bước chân, tuy rằng cực kỳ rất nhỏ, nhưng ở lại chạy không khỏi hắn nhĩ lực bắt.

Hắn lập tức đứng im lặng hồi lâu chừng, thuận miệng nói: "Ngươi cẩn thận chút, xem thời cơ không ổn bỏ chạy tiến Dưỡng Hồn hồ lô."

Khuynh Oản cả kinh, gật đầu liên tục đáp ứng.

Rất nhanh, một đám thân ảnh theo trong bóng đêm vọt tới.

Bọn hắn cùng sở hữu bảy người, đều một thân hắc y, tay cầm binh khí, trên người tản mát ra khí tức âm lãnh trung mang theo nhè nhẹ sát khí.

"Khuynh Oản!"

Cầm đầu một cái tay cầm song đao, cái trán lưu lại một đạo dữ tợn vết sẹo trung niên thấp giọng kinh hô.

Hắn liếc mắt liền thấy được trôi lơ lửng ở trong bóng đêm váy hồng thiếu nữ.

"Nàng không phải là bị Ngô Nhược Thu cái này Phản Đồ trộm đi sao, sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?"

"Lẽ nào Ngô Nhược Thu cái thằng này lại đã trở về?"

Những người khác bạo động, đều giống như thật bất ngờ.

Chợt, bọn hắn mọi ánh mắt đều ngay ngắn hướng nhìn về phía Tô Dịch, lại phát hiện cũng không phải Ngô Nhược Thu, mà là một cái gương mặt lạ lẫm thanh tú thiếu niên.

"Ngươi cùng Ngô Nhược Thu là quan hệ như thế nào, vì cái gì Khuynh Oản sẽ cùng tại bên cạnh ngươi?"

Cầm đầu vết sẹo trung niên lạnh như băng mở miệng, ánh mắt mơ hồ mang theo vẻ cảnh giác.

Đêm hôm khuya khoắt, Quỷ vật qua lại dã ngoại hoang vu chi địa, một thiếu niên lại mang theo Khuynh Oản xuất hiện ở nơi đây.

Một màn này nhưng quá khác thường.

"Ngô Nhược Thu nguyên lai là các ngươi Âm Sát Môn Phản Đồ, trách không được hắn chết đi về sau, đến nay cũng không ai tới tìm ta phiền toái."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ, khám phá thân phận của đối phương về sau, liền chỉ vào Khuynh Oản, đạo "Nhìn ra được, các ngươi đều nhận ra nàng, có thể hay không nói cho ta một chút lai lịch của nàng?"

Lời nói này, nhường vết sẹo trung niên bọn hắn đều nhíu mày, ý thức được hai chuyện.

Thứ nhất, Ngô Nhược Thu đã chết, hơn nữa cực có thể là bị cái này thanh tú thiếu niên giết chết.

Thứ hai, cái này thanh tú thiếu niên hẳn là tịnh không rõ ràng lắm Khuynh Oản lai lịch!

"Muốn? Có thể, trước tiên đem ngươi Dưỡng Hồn hồ lô giao ra đây."

Cầm đầu vết sẹo trung niên lạnh lùng nói, "Đây là Ngô Nhược Thu đánh cắp ta sư môn Linh vật, vốn cũng không phải là ngươi cái này ngoại nhân có thể chiếm hữu kia "

Phụ cận những người khác đều nắm chặt binh khí, giữ lực mà chờ.

Tô Dịch đưa tay điều dưỡng Hồn hồ lô đã đánh qua, nói: "Nói đi."

Tiếp nhận Dưỡng Hồn hồ lô, vết sẹo trung niên ngây ngốc một chút, giống như không thể tin được hội như vậy dễ dàng.

Những người khác cũng ngơ ngác một chút.

Chợt, bọn hắn nhìn về phía Tô Dịch trong ánh mắt, không còn nhiều ít vẻ cảnh giác, ngược lại hơn nhiều một chút hung mang.

Một người trong đó thấp giọng nhắc nhở: "Tiền sư huynh, thời gian cấp bách, phía sau những thứ kia tàn nhẫn gốc rạ chỉ sợ liền lập tức liền muốn đuổi theo tới. . ."

Cầm đầu vết sẹo trung niên trong con ngươi lãnh mang lóe lên, nói: "Như vậy đi, ngươi nếu như muốn Khuynh Oản lai lịch, liền theo chúng ta đi một chuyến, chúng ta dẫn ngươi đi một chỗ, chờ đến chỗ đó ngươi muốn cái gì, chúng ta hết thảy nói cho ngươi biết."

Tô Dịch sờ lên cái mũi, khẽ thở dài: "Khuynh Oản, bọn họ là không phải là cho là, ta quá dễ nói chuyện rồi hả?"

Còn không đợi Khuynh Oản trả lời, vết sẹo trung niên sắc mặt đã hừ lạnh nói: "Đã biết rõ tiểu tử này không thành thật một chút, cùng tiến lên, giết hắn đi!"

Phụ cận những người khác đều lộ ra nhe răng cười, một loạt mà lên.

Trong tích tắc, đao thương kiếm kích đều xuất hiện, vạch phá yên tĩnh cảnh ban đêm.

Nhưng nương theo một đạo réo rắt kiếm ngân vang, chỉ thấy một vòng hàn mang tại trong bóng đêm liên tục lập loè mấy lần.

Rồi sau đó, BOANG... một tiếng, hàn mang thu nhập vỏ kiếm.

Lại nhìn cái kia triều Tô Dịch vọt tới một đám thân ảnh, đều đình trệ một cái chớp mắt, cả người liền như là ngã xuống cọc gỗ giống nhau, từng cái ngã nhào trên đất.

Mỗi người yết hầu lúc giữa, đều có một đạo đỏ tươi vết kiếm miệng vết thương, máu chảy như rót vào, sũng nước bản địa.

Sắp chết, bọn hắn trên mặt đều bảo trì nhe răng cười thần thái.

Trước sau bất quá trong chớp mắt, thắng bại đã phân, sinh tử đã định!

Tô Dịch lập tại nguyên chỗ, tay cầm trúc trượng, giống như căn bản chưa hề động thủ.

Nhưng cái kia chỉ còn lại vết sẹo trung niên, thì đã sợ tới mức há hốc mồm, hai cỗ run rẩy run rẩy, kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh, Hồn nhi thiếu chút nữa xuất hiện.

Một kiếm như tia chớp, nháy mắt mà ra, ngay lập tức mà thu, liền chém giết bên cạnh hắn sáu vị đồng bạn!

Quá kinh khủng!

"Hiện tại, ngươi có nhớ hay không cùng ta nói?"

Tô Dịch chắp tay tại cõng, đi theo miệng hỏi.

Phù phù một tiếng, vết sẹo trung niên quỳ xuống đất, dập đầu tiếng buồn bã cầu xin tha thứ: "Tiền bối tha mạng, trước là tiểu nhân có mắt không tròng, mạo phạm tiền bối, mong rằng tiền bối giơ cao đánh khẽ, bỏ qua cho tiểu nhân một cái ti tiện sinh mệnh!"

"Đây không phải ta nghĩ nghe đấy, cuối cùng cho ngươi một cái cơ hội, trả lời không tốt, liền đi cùng ngươi những thứ kia đồng bạn cùng tiến lên đường đi."

Tô Dịch khẽ cau mày nói.

Vết sẹo trung niên sợ hãi nói: "Tiền bối bớt giận, ta nói, ta nói!"

Kế tiếp, hắn ống trúc ngược lại đậu giống nhau, bả những gì mình biết cùng Khuynh Oản chuyện có liên quan đến từng cái nói ra, e sợ cho trả lời không tốt, bị Tô Dịch một kiếm cho kết đi.

Dựa theo lối nói của hắn, Ngô Nhược Thu cùng sư tôn của hắn Ông Vân Kỳ hai người, tại mười năm trước thời điểm theo Âm Sát Môn phản bội chạy trốn.

Tại phản bội chạy trốn thời gian, Ngô Nhược Thu đích sư tôn Ông Vân Kỳ mang đi Âm Sát Môn ba loại bảo vật.

Theo thứ tự là một cái dưỡng dục lấy một đầu Quỷ Anh Dưỡng Hồn hồ lô, Nhất Bản ghi chép lấy Quỷ Thi Trùng nuôi dưỡng chi pháp bí mật, cùng với một khối lai lịch thần bí nhất Hồn ngọc.

Khuynh Oản, chính là ký sinh tại cái này khối Hồn ngọc trung âm hồn.

Lai lịch của nàng, cả Âm Sát Môn những thứ kia thế hệ trước tà tu đều không rõ ràng lắm, nhưng tất cả đều nhận định, lai lịch của nàng cực không đơn giản.

Cái này theo nàng làm cho gửi thân cái kia khối Hồn ngọc trung có thể nhìn ra một chút manh mối.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 72: Bên Ngoài Cửa Thành Gặp Lại Cố Nhân

Cái kia khối Hồn ngọc không có nhiều đơn giản?

Vết sẹo trung niên cũng không rõ ràng lắm.

Hắn chỉ biết là, bởi vì cái kia khối Hồn ngọc nguyên nhân, Âm Sát Môn một đám lớp người già nhân vật đều xem Khuynh Oản làm trân bảo giống như đối xử.

Bằng không, lấy những thứ kia tà tu thủ đoạn, nhìn thấy như thế tinh khiết một đạo âm hồn, sợ là từ lâu đem nàng tươi sống cho tế luyện rồi.

Biết được những thứ này, Tô Dịch không khỏi nhìn Khuynh Oản một cái, nói: "Ngươi còn nhớ được cái kia một khối Hồn ngọc?"

Khuynh Oản lắc đầu, thấp giọng nói: "Tại ta thức tỉnh thời gian, liền đi theo cái kia Ngô Nhược Thu bên người, những chuyện khác xong tất cả đều là trống rỗng."

Nàng đồng dạng là lần đầu tiên biết rõ, bản thân trước kia là gửi đang ở một khối thần bí Hồn ngọc ở bên trong, mà không phải là là người sống sau khi chết biến thành âm hồn.

Điều này làm cho nàng trong lòng một trận ngơ ngẩn, bản thân trước đây. . . Đến tột cùng là người nào?

"Các ngươi Âm Sát Môn là như thế nào đạt được cái kia khối Hồn ngọc hay sao?"

Tô Dịch ánh mắt lần nữa nhìn về phía vết sẹo trung niên.

Vết sẹo trung niên lắc đầu.

Hắn tại Âm Sát Môn địa vị cũng không Cao, tiếp xúc không đến bực này cơ mật sự tình.

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch lại hỏi hỏi ý kiến đi một tí cùng Âm Sát Môn chuyện có liên quan đến.

Vốn, từ khi hơn một trăm năm trước gặp phải diệt môn tai ương về sau, Âm Sát Môn những thứ kia may mắn sống sót dư nghiệt, tại trải qua hơn một trăm năm ẩn núp về sau, đã trong âm thầm khôi phục nhất định được lực lượng.

Hôm nay, Âm Sát Môn tổng đà ở bên trong, cùng sở hữu môn chủ một vị, phó môn chủ hai vị, trưởng lão chín vị.

Trừ thử, Âm Sát Môn dưới trướng mở sáu cái phân đà, phân bố tại Đại Chu cảnh nội bất đồng lãnh thổ quốc gia trung.

Từng phân đà thiết lập đà chủ một vị, hộ pháp bốn vị, thống lĩnh một phương đồ tử đồ tôn.

Vết sẹo trung niên đám người, cùng với Ngô Nhược Thu, Ông Vân Kỳ, đều là Âm Sát Môn nằm ở "Cổn châu phân đà" môn nhân.

Biết được những thứ này, Tô Dịch thoáng cái hiểu được.

Đại Chu lãnh thổ quốc gia phân chia làm "Sáu châu ba mươi sáu quận", mà Âm Sát Môn dưới trướng lục đại phân đà, nhất định phân biệt mở tại

Đại Chu sáu châu cảnh nội.

Tượng Vân Hà quận chỗ cổn châu, liền phân bố lấy Âm Sát Môn một cái phân đà thế lực.

Đổi lại mà nói tới, Âm Sát Môn thế lực, hôm nay cực có thể đã trải rộng Đại Chu cảnh nội!

Đương nhiên, tại Tô Dịch xem, như chỉ dựa vào vết sẹo trung niên những thứ này không nhập lưu nhân vật, Âm Sát Môn căn bản không tạo nổi sóng gió gì rồi.

Tựa như vết sẹo trung niên, tuy là cổn châu phân đà môn đồ, nhưng hắn mà ngay cả cổn châu phân đà đà chủ là ai cũng không biết. . .

Quả thực trượt thiên hạ to lớn kê.

Vết sẹo trung niên duy nhất biết rõ đấy chính là, Ngô Nhược Thu đích sư tôn Ông Vân Kỳ, vốn là cổn châu phân đà bốn vị hộ pháp một trong, từ khi phản bội chạy trốn về sau, liền tung tích không rõ.

Hiểu được những thứ này, Tô Dịch không khỏi lâm vào suy nghĩ.

Mười năm trước, Ông Vân Kỳ cùng Ngô Nhược Thu phản bội chạy trốn, mang đi thần bí Hồn ngọc, Dưỡng Hồn hồ lô cùng với một quyển sách nuôi dưỡng Quỷ Thi Trùng bí mật.

Mà trước đó không lâu thời điểm, theo Tô Dịch giết chết Ngô Nhược Thu, ngoại trừ cái kia khối thần bí Hồn ngọc, những vật khác đều đã rơi vào trong tay Tô Dịch.

Đương nhiên, cũng bao gồm Khuynh Oản.

Cái này có vấn đề, Ngô Nhược Thu nhưng Ông Vân Kỳ đồ đệ, vì cái gì những bảo vật này tuy nhiên cũng tại Ngô Nhược Thu trong tay?

Ông Vân Kỳ đi nơi nào? Sống hay chết?

"Sớm biết như vậy Khuynh Oản thân thế có khác chỗ kỳ hoặc, lúc trước sẽ không nên một kiếm giết Ngô Nhược Thu. . ."

Tô Dịch trong lòng than nhẹ.

Hắn thật không nghĩ đến, Khuynh Oản lai lịch sẽ dính dấp nhiều như vậy ẩn tình.

"Bất kể như thế nào, muốn điều tra đến Khuynh Oản lai lịch, về sau sợ là còn phải theo Âm Sát Môn ra tay. . ."

Tô Dịch không đến nhiều hơn nữa nghĩ.

Khuynh Oản thân thế cuối cùng thế nào, hắn cũng không quá để ý.

Nhưng như về sau thiếu nữ này mình muốn tra ra chân tướng, hắn ngược lại sẽ không để ý giúp đỡ một thanh.

"Tiền bối, ta biết toàn bộ nói tất cả, người lòng từ bi, tha thứ tiểu nhân một cái ti tiện sinh mệnh đi?"

Mắt thấy Tô Dịch thật lâu không nói, vết sẹo trung niên kinh hoảng dập đầu, cực sợ.

Liền vào lúc này, xa xa trong bóng tối truyền đến một trận dồn dập tiếng xé gió, không bao lâu, Trình Vật Dũng, Viên Lạc Hề đám người thân ảnh liền xuất hiện ở trong tràng.

Khi thấy Tô Dịch, cùng với phụ cận nằm vật xuống những thi thể đó, Trình Vật Dũng đám người đều không miễn giật mình.

"Các ngươi tại đuổi theo hắn?" Tô Dịch nói.

Trình Vật Dũng gật đầu, nói: "Bẩm báo tiên sư, vừa rồi thời điểm, bọn người kia thừa dịp cảnh ban đêm lén lút tới gần cái kia một cái miếu đổ nát, lén lén lút lút đấy, nhìn qua liền không là vật gì tốt, bị ta phát hiện về sau, bọn hắn thương hoảng sợ mà chạy. Nhưng không ngờ, bọn người kia lại lại đập lấy tiên sư trong tay."

"Đã xong. . ."

Vết sẹo trung niên như cha mẹ chết, tâm như tro tàn.

"Bọn họ là Âm Sát Môn người, bất quá cũng chỉ còn lại có cái này một cái người sống rồi, giao cho các ngươi xử lý."

Phân phó một tiếng, Tô Dịch nhặt lên Dưỡng Hồn hồ lô, mang theo Khuynh Oản cùng một chỗ trực tiếp ly khai.

Trình Vật Dũng Tự Nhiên sẽ không khách khí, mệnh lệnh những hộ vệ kia đem vết sẹo này trung niên cho trói trói lại, ý định mang về Quảng Lăng thành hảo hảo thẩm vấn.

"Tiểu thư, người đang nhìn cái gì?"

Trình Vật Dũng đột nhiên phát giác được, Viên Lạc Hề ánh mắt có chút không đúng.

Viên Lạc Hề nhẹ giọng lẩm bẩm nói: "Dũng thúc, ngươi vừa rồi chú ý tới sao, tiên sư bên người nổi lơ lửng một cái hồng y thiếu nữ, bộ dáng thật

đúng là xinh đẹp. . . Hai mắt thật to, da thịt tuyết trắng, dung mạo xinh đẹp đến quá phận. . ."

Trình Vật Dũng đồng tử híp híp, nói: "Tiểu thư, như ta suy đoán không tệ, cái kia nên là tiên sư hàng phục một cái âm hồn."

"Quỷ?" Viên Lạc Hề kinh ngạc.

"Đúng."

"Nhưng như vậy quỷ nhưng một chút không dọa người, ta còn là lần đầu biết rõ, trên đời còn có như vậy kinh diễm tuyệt mỹ quỷ quái."

Viên lạc vẻ mặt hâm mộ, "Nếu ta cũng có như vậy một cái Quỷ vật làm dưới tay, khẳng định mỗi ngày cho nàng chải tóc, đổi lại bất đồng váy, trả lại cho nàng đeo lên đủ loại kiểu dáng xinh đẹp đồ trang sức, vậy khẳng định đặc biệt có ý."

Trình Vật Dũng: ". . ."

Cái này, đây là sao loại một loại háo sắc?

. . .

Miếu đổ nát trong đại điện.

Phản hồi về sau, Tô Dịch liền ngồi một mình ở cái kia tính toán.

Lần này đến đây Quỷ Mẫu lĩnh, thu hoạch không thể bảo là không lớn, giết Lục Tuyệt Âm Thi, đạt được một cái trữ vật Mặc Ngọc bội, chín gốc Linh dược, năm mươi khối Linh Thạch, hơn mười bình thích hợp Khuynh Oản tu luyện đan dược. . .

Trừ thử, lại dùng Lục Âm thảo theo Viên Lạc Hề cái kia đổi lại đến Linh dược mười bảy gốc, nhị phẩm liền có Năm chủng.

Rồi sau đó tại một mảnh kia rừng đào, đạt được tứ phẩm Linh dược lửa đào bốn khối, một đoạn dài một thước Âm Sát Linh Mạch.

Những bảo vật này cộng lại, đầy đủ Tô Dịch tại trong thời gian ngắn, không cần lại vì tu hành tài nguyên rầu rỉ.

Về phần Quỷ Mẫu lĩnh địa phương khác, Tô Dịch đã không có ý định tiền đi điều tra.

Hắn mơ hồ đã suy đoán ra, lấy Lục Tuyệt Âm Thi cùng những thứ kia Âm Sát Môn tà tu thủ đoạn, sợ là từ lâu Tương Quỷ mẫu lĩnh trên bảo bối vơ vét không còn gì rồi.

"Cũng không biết Linh Tuyết khi nào mới có thể trở về. . ."

Tô Dịch trong lòng thì thào.

Hắn ý định gần đây liền rời đi Quảng Lăng thành, cũng không có gì nhưng lưu luyến.

Trong lòng duy nhất không yên lòng đấy, chính là Văn Linh Tuyết.

Sắc trời tảng sáng thời gian.

Tô Dịch cùng Viên Lạc Hề một đoàn người cùng lúc xuất phát, đã đi ra Quỷ Mẫu lĩnh.

Bãi tha ma bên ngoài.

Ngày hôm qua từng có hai hỗ trợ:tùy tùng lưu lại, chăm sóc những thứ kia ngựa, khi thấy Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng bọn hắn bình yên vô sự trở

về, hai hỗ trợ:tùy tùng đều nhẹ nhàng thở ra.

Lúc này, một đoàn người tụ hợp, triều Quảng Lăng thành bước đi.

Nhưng trên đường đi, Viên Lạc Hề bọn hắn nhưng lại dẫn ngựa mà đi, cùng tại Tô Dịch, Quách Bính bên cạnh hai người, không có một cái nào không kiên nhẫn đấy.

Loại biến hóa này, Tô Dịch đều xem tại đáy mắt, không tỏ rõ ý kiến.

Cho đến sắp đến Quảng Lăng thành cửa thành thời gian, Tô Dịch đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nhắc nhở:

"Về Quỷ Mẫu lĩnh sự tình, chư vị tốt nhất chớ để phải nói ra đi, bằng không, Tô mỗ ngược lại không lo lắng gì, nhưng các ngươi sợ là sẽ phải đã bị một chút làm liên lụy tới."

Gặp liên lụy?

Viên Lạc Hề ngơ ngác một chút, vội vàng nói: "Đa tạ tiên sư nhắc nhở, bất quá, như Âm Sát Môn dám tìm tới tận cửa rồi, chúng ta cũng tuyệt không sợ."

Tin tưởng mười phần.

Nhưng rất hiển nhiên, thiếu nữ này đã hiểu lầm.

Lại nhìn Trình Vật Dũng đám người, sắc mặt cũng đều mang theo nghi hoặc.

Tô Dịch suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn còn giải thích thêm một câu, nói: "Cát Trường Linh như biết rõ ngày hôm nay các ngươi cùng ta cùng một chỗ, phúc họa khó liệu."

Cát Trường Linh!

Trình Vật Dũng sắc mặt đột biến, đây chính là Đại Chu "Người khác họ Cửu vương" trung ổn ở ba thứ hạng đầu Thôn Hải vương!

Ba mươi năm trước, liền đưa thân mười đại tiên thiên Vũ Tông liệt kê!

Những hộ vệ khác càng là thân thể cứng đờ, thần sắc ngốc trệ.

Lần này tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh, như thế nào cùng nuốt Hải vương đại nhân dắt trên quan hệ?

Đây chính là tựa như nhân gian Chiến Thần giống như tồn tại! Là đủ để cho Đại Chu võ giả nhìn lên truyền kỳ!

Nguyên bản tự tin Viên Lạc Hề, cũng mở to hai mắt, xinh đẹp khuôn mặt một mảnh ngơ ngẩn.

Cát Trường Linh?

Nghe phụ thân nói, đây chính là bọn hắn Viên thị cũng phải nhìn lên võ đạo cự phách a. . .

Nửa ngày, Trình Vật Dũng mới đứng vững tâm thần, kính sợ nói: "Tiên sư, hắn là Quỷ Mẫu lĩnh trên một ít chuyện, cùng nuốt Hải vương đại nhân có một tia liên hệ?"

Tô Dịch dám gọi thẳng Thôn Hải vương tục danh, hắn cũng không dám.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Lấy thân phận của hắn, chắc có lẽ không làm khó dễ các ngươi, như vạn nhất thực gặp được phiền toái, nhường hắn tới tìm ta lại."

Một phen nói, nhường Trình Vật Dũng nội tâm càng vô pháp bình tĩnh, nghe ý, tựa hồ Thôn Hải vương cực có thể sẽ tìm Tô tiên sư phiền toái?

Bất khả tư nghị nhất chính là, Tô tiên sư giống như hoàn toàn không thèm để ý đến từ Thôn Hải vương uy hiếp!

Cái này cái tiểu sự việc xen giữa, nhường Viên Lạc Hề một đoàn người đối xử Tô Dịch tâm tính, lại lặng yên nhiều ra một chút kính sợ.

Về phần Quách Bính, ngược lại là thoải mái nhất một cái.

Mặc dù hắn cũng rất nghi hoặc, nhưng hắn nhưng không rõ ràng lắm, Thôn Hải vương Cát Trường Linh cái thân phận này có hạng gì kinh khủng.

Cái này kêu là người không biết không sợ.

"Lạc Hề tiểu thư, ngươi nhưng cuối cùng đã trở về!"

Bỗng dưng, xa xa trước cửa thành, vang lên một đạo cởi mở tiếng cười, một cái ngọc bào đánh bạc mang, ngọc thụ lâm phong thanh niên, cất bước hướng bên này đi tới.

Tại phía sau hắn, hoàn nhắm mắt theo đuôi cùng theo một cái Hắc cái mũ lão giả.

Thình lình đúng là Chương Viễn Tinh cùng bên cạnh hắn Hùng lão.

Nhìn người nọ, Tô Dịch ánh mắt hơi có chút khác thường.

Hôm trước tại Linh Trúc Đảo lên, cái này đến từ Vân Hà quận Chương Thị công tử ca tuyên bố, như bản thân cống hiến với hắn, chẳng khác nào là hảo phong bằng vào lực lượng, có thể tiễn đưa trên mình Thanh Vân. . .

Lúc ấy, bả Phó Sơn đều chọc cười rồi.

Về phần Tô Dịch, Tự Nhiên cũng bả chuyện này đã coi như là cái chê cười, cười trừ, hồn không có để ở trong lòng.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, hội vào lúc đó lại gặp được đối phương.

"Ồ, Tô công tử? Ngươi làm sao sẽ cùng Lạc Hề tiểu thư bọn hắn đi cùng một chỗ rồi hả?"

Cơ hồ cùng, Chương Viễn Tinh cũng chứng kiến Tô Dịch rồi, không khỏi ngoài ý muốn, "Lẽ nào ngươi là ý định tìm nơi nương tựa Viên gia, làm Lạc Hề tiểu thư cống hiến?"

Trên mặt hắn dáng tươi cười trở thành nhạt, nhăn mày lại, nổi lên một tia không vui.

Quan sát Tô Dịch tại Long Môn trên yến hội biểu hiện về sau, hắn liền đối với Tô Dịch rất thưởng thức, chủ động phát ra mời, chờ mong Tô Dịch giúp hắn làm việc, tịnh hứa hẹn sẽ không bạc đãi Tô Dịch.

Người nào từng muốn lúc này mới vẻn vẹn hai ngày thời gian, Tô Dịch lại xuất hiện ở bên người Viên Lạc Hề!

Cái này quá vẽ mặt rồi!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 73: Sống Ở Cẩu Thân Trên Nhạc Lão Bản

Chương Viễn Tinh trong miệng mồm bất mãn, nhường Viên Lạc Hề bọn hắn đều có thể hiểu rõ cảm nhận được, cũng không khỏi thật bất ngờ.

Gia hỏa này lá gan cũng quá mập, sao dám ... như vậy cùng Tô tiên sư nói chuyện

Chợt, bọn hắn liền mơ hồ hiểu ra tới, Chương Viễn Tinh hẳn là hoàn không rõ ràng lắm Tô tiên sư năng lực, cái này tượng bọn hắn lúc ban đầu thời gian nhìn thấy Tô Dịch đồng dạng. . .

Viên Lạc Hề đôi mắt đẹp đều mang theo một tia dị sắc, trong lòng dâng lên không nói ra được ngượng ngùng cùng không được tự nhiên.

Lúc trước đối mặt Tô tiên sư bản thân, có thể so sánh Chương Viễn Tinh gia hỏa này kiêu ngạo nhiều lắm, bây giờ suy nghĩ một chút, lúc đó bản thân thật là ngốc. . .

Trình Vật Dũng vội ho một tiếng, giải thích nói: "Chương thiểu đã hiểu lầm, chúng ta nhưng Hòa Tô. . . Tô công tử đồng hành mà thôi."

Lúc nói chuyện, hắn đột nhiên nhớ tới Tô Dịch trước nhắc nhở, không thể tiết lộ Quỷ Mẫu lĩnh trên sự tình, cho nên tại đối với Tô Dịch xưng hô lên, cơ trí đất đều theo "Tiên sư" biến thành "Công tử" .

"Thật sự như thế "

Chương Viễn Tinh khẽ giật mình, như có chút không tin.

"Chương Viễn Tinh, chúng ta cùng Tô công tử sự tình, phải dùng tới ngươi quản ta ngược lại muốn hỏi một chút, ngươi sao lại ở chỗ này "

Viên Lạc Hề chân mày lá liễu nhăn lại, lạnh giọng chất vấn.

Chương Viễn Tinh vội vàng cười nói: "Lạc Hề tiểu thư, ta nghe nói ngươi cũng tới Quảng Lăng thành, ngay sau đó thêm chút tìm hiểu, biết được ngươi ngày hôm qua đã dẫn người tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh, ngay sau đó liền một mực đợi chờ ở đây."

Viên Lạc Hề thần sắc lãnh đạm, "Ngươi đường đường Chương Thị nhất tộc Đại Thiếu Gia, chờ ta làm gì không có chuyện khác mau để cho bắt đầu!"

Tại Vân Hà Quận thành, Viên thị cùng Chương Thị đồng dạng, đặt song song tứ đại đứng đầu trong thế lực.

Vô luận thân phận lên, còn là tu vi lên, Viên Lạc Hề tuyệt không bỉ Chương Viễn Tinh kém, đến nỗi còn hơn lúc trước.

Nàng đối mặt Chương Viễn Tinh thời gian, từ sẽ không khách khí cái gì.

Chương Viễn Tinh sắc mặt hơi có chút gửi đi cứng, trong lòng có chút buồn bực, Viên Lạc Hề trước đây thấy mình thời gian, không đến như vậy không kiên nhẫn đó a!

Đây là thế nào

Hắn chính muốn nói gì, chỉ thấy Viên Lạc Hề đã quay đầu nhìn về phía Tô Dịch, cái kia xinh đẹp trên mặt trái xoan mang theo một tia tâm thần bất định cùng chờ mong, nói khẽ:

"Tô. . . Tô công tử, có muốn hay không cùng đi trong thành ăn vài thứ "

Chương Viễn Tinh đồng tử bỗng nhiên co rút lại, trong lòng sự nghi ngờ bộc phát, cái tình huống gì

Trình Vật Dũng cũng cười nói: "Đúng vậy a, lần này tại Quỷ Mẫu lĩnh, cũng nhiều thua thiệt công tử cùng Quách lão giúp đỡ, để cho ta đợi đã nhận được cái kia một cây Linh dược, hôm nay nếu như đến trong thành, tự nhiên từ ta chờ an bài tiệc rượu, lấy trò chuyện tỏ tâm ý."

Thấy vậy, Chương Viễn Tinh cả kinh miệng đều thiếu chút nữa mở ra.

Hắn nhưng rõ ràng nhất, Trình Vật Dũng chính là Viên thị ngoại môn trưởng lão, một vị đứng đầu tụ khí cảnh Đại viên mãn tồn tại.

Bàn về thân phận, không ở bên cạnh hắn Hùng bá phía dưới.

Nhưng bây giờ, cả Trình Vật Dũng cũng đúng Tô Dịch khách khí như thế, điều này làm cho Chương Viễn Tinh thế nào không kinh hãi

"Cũng tốt."

Tô Dịch gật đầu đáp ứng.

Bây giờ sắc trời tảng sáng, đã là sáng sớm, bụng hắn cũng đã cảm nhận được đói khát chi ý.

Viên Lạc Hề lập tức lộ ra tươi đẹp động lòng người dáng tươi cười, vui vẻ nói: "Vậy thì tốt quá, chúng ta tranh thủ thời gian đi đi, ta nghe nói Tụ Tiên Lâu chính là Quảng Lăng thành đệ nhất tửu lâu, chúng ta liền đi nơi đó!"

"Quách lão cũng cùng đi."

Trình Vật Dũng cười đối với Quách Bính nói.

Quách Bính vội vàng ôm quyền nói: "Đây là tiểu lão phúc phận!"

Lúc này, một đoàn người triều cửa thành thành thạo đi.

Từ đầu đến cuối, cũng không có người lại tiếp tục để ý hội Chương Viễn Tinh.

"Hùng bá, ngươi xem ra cái tình huống gì sao "

Chương Viễn Tinh cau mày, trong lòng có phần không phải là tư vị, ngay tại vừa rồi, hắn đường đường Chương Thị nhất tộc Thiếu gia, lại bị không để ý tới rồi!

"Thiếu gia ngày hôm qua làm cho tìm hiểu tin tức không cũng nói, Viên Lạc Hề tìm được Quách Bính cái này cái người hái thuốc thời gian, Tô Dịch cùng lúc đó, hơn nữa cùng bọn họ cùng một chỗ lên đường tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh."

Đầu đội màu đen tròn cái mũ Hùng bá trầm ngâm nói, "Bây giờ nhìn tình huống, là Tô Dịch cùng cái kia Quách Bính cùng một chỗ, giúp đỡ Viên Lạc Hề đã tìm được một cây mong muốn trong lòng Linh dược, vì vậy bọn hắn mới có thể như vậy cảm kích đi "

"Đúng vậy! Xem ra là ta suy nghĩ nhiều!"

Chương Viễn Tinh vỗ tay một cái, giống như mở ra khúc mắc, hai đầu lông mày khói mù hễ quét là sạch, cười nói: "Hùng bá, đi, chúng ta cũng đi Tụ Tiên Lâu!"

Hắn lại trở nên hăng hái, vẻ mặt hưng phấn.

Mắt thấy một màn này, Hùng bá nhịn không được nhắc nhở: "Thiếu gia, Viên Lạc Hề là Viên thị tộc trường cuối cùng cưng chiều tiểu nữ nhi, nàng ngoại công càng là danh dương thiên hạ 'Tĩnh Viễn Hầu' Cổ Trần Phong, vị này lấy tính tình nóng nảy nổi tiếng Hầu Gia chính miệng đã từng nói qua, Viên Lạc Hề mười tám tuổi trước, ai dám đánh nàng chủ ý, liền cắt ngang người nào ba cái chân."

Chương Viễn Tinh thần sắc trì trệ, không tự giác gắp kẹp hai chân, nói: "Sợ cái gì, ta chỉ là cùng nàng kết giao bằng hữu mà thôi, nếu thật có cưới hỏi đàng hoàng cơ hội, ta đợi đến nàng mười tám tuổi về sau chính là."

Hùng bá nói: "Nhưng Thiếu gia ngươi cũng hiểu rõ, Viên Lạc Hề từ nhỏ chuẩn bị được sủng ái chìm, tính tình ngang ngược kiêu ngạo điêu ngoa, muốn truy cầu nàng. . . Ngươi nên trước thời hạn có chuẩn bị tâm lý."

Chương Viễn Tinh nhẹ gật đầu, hứng thú bừng bừng nói: "Ta yêu thích nhất chính là trên người nàng cái kia một cỗ dã tính, tượng một thớt tiểu ngựa hoang, làm cho người ta nhịn không được muốn đi chinh phục. . ."

Hùng bá không hề khuyên nhiều.

Hắn là người từng trải, biết rõ người thiếu niên không mũi dính đầy tro, chắc là sẽ không đang theo đuổi nữ nhân trên cúi đầu lùi bước đấy.

Tụ Tiên Lâu.

Do vì sáng sớm, vắng ngắt tịnh không có bao nhiêu khách nhân.

Nhưng khi biết được Vân Hà Quận thành đại tiểu thư Viên Lạc Hề đến đây dùng cơm tin tức về sau, Tụ Tiên Lâu lão bản Nhạc Thiên Hà trước tiên từ nhỏ thiếp mềm Hương Tuyết Bạch cánh tay ngọc bao bọc trung giãy giụa đứng dậy, tịnh bằng nhanh đến thời gian đi tới Tụ Tiên Lâu.

Nhường người hầu xuất ra trân tàng nhiều năm trần cất, Nhạc Thiên Hà đi theo tại một gã mang thức ăn lên nữ tỳ phía sau, đi vào nằm ở lầu hai một cái trong gian phòng trang nhã.

Hắn vẻ mặt tràn đầy nhiệt tình dào dạt dáng tươi cười, đang chuẩn bị khom mình hành lễ tự giới thiệu giới thiệu một phen, lại sửng sốt một chút, kinh ngạc nói:

"Tô. . . Tô Dịch "

Chỉ thấy to như vậy trong gian phòng trang nhã, đầu ngồi Tô Dịch, Quách Bính, Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng bốn người.

Mà Tô Dịch lại bình thản ung dung đất ngồi trên trên đầu!

Một màn này, thiếu chút nữa chấn kinh Nhạc Thiên Hà cái cằm.

Hắn đương nhiên biết rõ Tô Dịch, viễn so với bình thường người hiểu rõ, thiếu niên này không hề chỉ nhưng Văn gia một cái bình thường người ở rể, tượng thành chủ Phó Sơn, Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ đều đối với hắn tôn trọng có gia.

Vài ngày trước Long Môn trên yến hội, Tô Dịch đoạt được Long Môn thi đấu đệ nhất sự tình, sớm đã truyền khắp Quảng Lăng thành, Nhạc Thiên Hà lại làm sao có thể không biết

Nhưng hắn còn là không nghĩ tới, cái này sáng sớm đấy, đến từ Vân Hà quận đỉnh cấp thế lực lớn Viên gia đại tiểu thư, muốn vời chờ khách quý lại lại là Tô Dịch!

Trong lúc nhất thời, Nhạc Thiên Hà cả trước từ lâu chuẩn bị tốt tìm từ đều thiếu chút nữa quên mất.

"Ngươi là ai "

Viên Lạc Hề hỏi, nàng nhưng không nhận biết Nhạc Thiên Hà.

Nhạc Thiên Hà một cái giật mình, liền vội vàng khom người, vẻ mặt tươi cười nói: "Viên tiểu thư, tiểu nhân là cái này Tụ Tiên Lâu chưởng quầy, nghe nói người đại giá quang lâm, cố ý đến đưa lên một bình rượu ngon, tiểu tấm lòng nhỏ, không được kính ý."

Nói qua, liền cầm trong tay rượu cất trình đi lên.

Viên Lạc Hề ồ một tiếng, nói: "Ngươi cũng nhận ra Tô. . . Tô công tử "

Nhạc Thiên Hà vội vàng nói: "Tô công tử bực này thiếu niên tuấn kiệt, tiểu nhân có thể nào không biết hắn thế nhưng là chúng ta Quảng Lăng đầu tường số một danh nhân, Nhạc mỗ trong lòng nhưng rất kính ngưỡng. . ."

Hắn thao thao bất tuyệt, đầy nhiệt tình đất đối với Tô Dịch dừng lại khoa trương, dùng cái này đến biểu hiện mình cùng Tô Dịch quan hệ không tệ.

Mắt thấy Tô Dịch thần sắc lãnh đạm, Trình Vật Dũng nhìn ra một chút manh mối, vội ho một tiếng, ngắt lời nói: "Đã thành, ngươi đi xuống trước đi."

Nhạc Thiên Hà thấy tốt thì lấy, liên tục gật đầu, trước khi đi vẫn không quên cùng Tô Dịch chào hỏi, "Tô công tử, có cái gì phân phó, người cho dù nói một tiếng, tiểu nhân liền dưới lầu đang chờ, tùy thời nghe người phân công."

"Gia hỏa này, thật đúng là cái lưu manh."

Tô Dịch mỉm cười.

Những người khác cũng cười rộ lên.

Tóm lại, dùng cơm bầu không khí không sai.

Mà phản hồi một tầng trước quầy, Nhạc Thiên Hà như trước có chút hoảng hốt, trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu ——

Cái này Tô Dịch lúc nào trèo lên Vân Hà Quận thành Viên gia cành cây cao

"Chưởng quầy đấy, Viên gia Viên Lạc Hề cô nương ở đâu cái phòng cao thượng "

Một đạo âm thanh trong trẻo đột nhiên vang lên.

Nhạc Thiên Hà giương mắt, làm thấy rõ người tới thời gian, không khỏi hít sâu một hơi, vụt đất đụng lên trước, dáng tươi cười nịnh nọt nói: "Nguyên lai là Chương thiểu gia!"

Người tới chính là Chương Viễn Tinh, nghe vậy, không khỏi kinh ngạc nói: "Ngươi nhận ra ta "

Nhạc Thiên Hà dáng tươi cười nhiệt tình nói: "Ngày hôm qua thời điểm, tiểu nhân tiến về trước Phủ Thành chủ tiễn đưa rượu, may mắn xa xa đất gặp được Chương thiểu gia, người lúc ấy cái kia đợi có một không hai phong thái, làm tiểu nhân đã gặp qua là không quên được, cho nên người thứ nhất, ta một cái liền nhận ra ngài."

Cú chém gió này đập Chương Viễn Tinh trong lòng một trận thoải mái, ngoài miệng liền nói: "Đừng nói nhảm, nhanh dẫn ta đi gặp Lạc Hề tiểu thư."

Nhạc Thiên Hà liền vội vàng tiến lên dẫn đường, hấp tấp đấy.

Chương Viễn Tinh cùng Hùng bá cùng một chỗ đi theo phía sau.

Đến phòng cao thượng trước, Chương Viễn Tinh sửa sang lại quần áo, trong lòng yên lặng suy nghĩ một chút đến từ tiền chuẩn bị tốt tìm từ.

Rồi sau đó, hắn đẩy cửa phòng ra, đối mặt Viên Lạc Hề bọn hắn ánh mắt kinh ngạc, áy náy chắp tay, cười nói:

"Lạc Hề, mới vừa rồi là ta đã hiểu lầm Tô công tử, cho nên cố ý đến cùng hắn nói xin lỗi đấy, Lạc Hề ngươi cũng không thể đuổi ta."

Đây chính là hắn chuẩn bị tốt tìm từ, lấy Tô Dịch là điểm vào, do đó xảo diệu đất tránh đi bị Viên Lạc Hề loại trừ cùng cự tuyệt tham gia lúc này tiệc rượu có thể.

Quả nhiên, Viên Lạc Hề thần sắc hòa hoãn xuống.

Điều này làm cho Chương Viễn Tinh trong lòng là thủ đoạn của mình đắc ý ngoài, lại nổi lên một tia không nói ra được bực bội.

Thế nào nhắc tới Tô Dịch, ngay tại Lạc Hề trước mặt sử dụng tốt như vậy

"Ngươi nói ngươi muốn cùng ta xin lỗi "

Tô Dịch thần sắc cổ quái.

Chương Viễn Tinh chủ động tiến lên, giúp mình cùng Hùng bá tìm cái vị trí sau khi ngồi xuống, lúc này mới cười ha hả nói: "Trước là ta đã hiểu lầm, còn tưởng rằng Tô công tử đã tìm nơi nương tựa Viên gia, lại không nghĩ rằng, Tô công tử lần này giúp Lạc Hề một cái đại ân. . ."

Hắn giải thích một phen, bưng lên tửu thủy, nói: "Ta lời đầu tiên phạt ba chén!"

Cả uống về sau, Chương Viễn Tinh ánh mắt đột nhiên thoáng nhìn phòng cao thượng bên ngoài Nhạc Thiên Hà, không khỏi cau mày nói: "Ngươi cái tên này như thế nào một chút ánh mắt cũng không có, mau mau đóng cửa lại, ly khai nơi đây!"

Nhạc Thiên Hà toàn thân khẽ run rẩy, cả vội vàng cười đại môn, quay người mà đi.

Nhưng trong lòng của hắn, đã là nhấc lên sóng to gió lớn, cho đến phản hồi một tầng trước quầy, đều có chút hồn bay phách lạc.

Bị Viên gia tiểu thư tôn sùng là thượng khách, lại có Chương gia Thiếu gia tự mình đến nhà xin lỗi, cái này Tô Dịch lúc nào biến thành như thế được hoan nghênh bánh trái thơm ngon

Nhạc Thiên Hà nghĩ mãi mà không rõ.

"Lão tử cực nhọc kinh doanh mấy chục năm, mới lăn lộn một cái Tụ Tiên Lâu chưởng quầy, tiểu tử này mới bao nhiêu tuổi, lại đem quan hệ đều phủ kín đến Vân Hà Quận thành hai đại đứng đầu trong thế lực rồi. . . Thực mẹ nó. . . Không có thiên lý!"

Chỉ cảm thấy cùng Tô Dịch vừa so sánh với, Nhạc Thiên Hà chỉ cảm thấy chính mình chút năm quả thực sống ở chó trên người.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 74: Ùn Ùn Kéo Đến Đều Có Tâm Sự

Nửa ngày, Nhạc Thiên Hà mới thoáng tỉnh táo lại.

Suy nghĩ một lát, hắn phất tay đưa tới vài cái gã sai vặt, phân phó nói: "Các ngươi một cái đi Phủ Thành chủ, một cái đi Lý gia, một cái đi Hoàng gia, cứ nói Viên gia tiểu thư Viên Lạc Hề, Chương gia Thiếu gia Chương Viễn Tinh, hôm nay đều tại chúng ta Tụ Tiên Lâu làm khách, những thứ khác không cần nhiều lời."

"Ta đầu một cái yêu cầu, phải nhanh!"

Những thứ kia gã sai vặt vội vàng lĩnh mệnh mà đi.

"Bởi như vậy, Phó Sơn, Lý Thiên Hàn, Hoàng Vân Trùng ba người cũng phải thừa ta một cái nhân tình, mà ta mượn Viên gia, Chương gia danh khí, cũng có thể nhường Tụ Tiên Lâu chiêu bài này càng vang dội một chút, có thể nói là một lần hành động đôi được. . ."

Nhạc Thiên Hà càng nghĩ càng thoải mái.

Hắn rất rõ ràng, vô luận Phó Sơn, còn là Lý Thiên Hàn, Hoàng Vân Trùng, tuyệt đối rất thích ý bắt lấy cơ hội như vậy, đi cùng Viên thị, Chương Thị đệ tử dựng trên quan hệ.

Cái nào sợ sẽ là dựng không hơn quan hệ, tối thiểu lăn lộn cái quen mặt cũng có thể.

Bất quá, hắn duy nhất không đến phái người đi nói với Văn gia tộc trường Văn Trường Kính.

Nguyên nhân rất đơn giản, theo hắn biết, Văn gia cuối cùng không chào đón đúng là Tô Dịch cái này cái người ở rể.

Như phái người tiến về trước, không khỏi sẽ khiến một chút hiểu lầm.

. . .

Tầng hai trong gian phòng trang nhã.

Chương Viễn Tinh xin lỗi về sau, cũng mặc kệ Tô Dịch có tiếp nhận hay không, sẽ đem tâm tư toàn bộ đặt ở trên người Viên Lạc Hề.

Viên Lạc Hề trong lòng mặc dù không kiên nhẫn, nhưng khi trước mặt Tô Dịch, nàng lo lắng tức giận sẽ phá hư hình tượng của mình, chỉ có thể cố nén.

Như đổi lại bình thường, nàng sớm lật bàn rời đi rồi.

Trình Vật Dũng lại một mực ở cùng Tô Dịch uống rượu nói chuyện phiếm, bất quá đều là hắn đang nói..., Tô Dịch rất ít mở miệng.

Một màn này màn, bị Hùng bá để ở trong mắt, trong lòng không khỏi nghi hoặc.

Dù là cái này Tô Dịch tại Quỷ Mẫu lĩnh trên giúp đỡ các ngươi rồi Viên gia đại ân, cũng không trở thành cho ngươi Trình Vật Dũng như vậy nhiệt tình đối xử đi?

Tô Dịch lại ngẫu nhiên sẽ cùng Quách Bính chạm cốc uống rượu, thuận miệng nói hai câu.

Hắn nhìn ra được, vị này tuổi già thảo dược người mặc dù ăn được thật cao hứng, nhưng lại rất câu nệ, cả thở mạnh cũng không dám ra ngoài.

Đối với Tô Dịch cử động, Quách Bính để ở trong mắt, ấm tại trong lòng.

Hắn chỉ là một cái địa vị ti tiện người hái thuốc, lần này may mắn có thể cùng nhiều như vậy quý nhân cùng một chỗ dùng cơm, đều có nằm mơ giống như không chân thật cảm giác.

Mà dù sao địa vị hắn quá thấp, lại chỉ là người bình thường, khó tránh khỏi đất sẽ bị vắng vẻ.

Duy nhất Tô Dịch hoàn nguyện ý cùng hắn nói chuyện phiếm cùng uống rượu, điều này làm cho hắn có một loại được tôn trọng cảm giác, toàn thân đều ấm áp dễ chịu đấy.

Đột nhiên, phòng cao thượng bên ngoài vang lên Nhạc Thiên Hà nhiệt tình khiêm tốn thanh âm:

"Các vị khách quý, Quảng Lăng thành thành chủ Phó Sơn, cấm vệ quân thống lĩnh Nhiếp Bắc Hổ đến viếng thăm."

Tô Dịch nhìn Viên Lạc Hề, Chương Viễn Tinh một cái, trong lòng minh bạch, Phó Sơn sợ là vì bọn họ mà đến.

"Phó Sơn làm sao tới rồi hả?"

Chương Viễn Tinh nhíu mày, hắn chính trò chuyện được cao hứng, mượn cơ hội cùng Viên Lạc Hề gần hơn quan hệ, lại bị người quấy rầy, hơi có chút khó chịu.

Lại thấy Tô Dịch tự mình đứng dậy, muốn đi nghênh đón.

Một mực bả tâm tư đặt ở trên người Tô Dịch Viên Lạc Hề đôi mắt đẹp ngưng tụ, lập tức đứng dậy, đoạt tiên mở cửa phòng.

Nhìn phòng cao thượng bên ngoài Phó Sơn, cái này một thân quân trang thiếu nữ dáng tươi cười ngọt ngào nói: "Phó thành chủ, ta vốn định đi bái phỏng người, lại chưa từng nghĩ, người lại chủ động tới rồi, mau mau cho mời."

Phó Sơn ngẩn ngơ, đều có được sủng ái mà lo sợ cảm giác, chợt ôm quyền cười nói: "Chỉ cần Viên cô nương không trách Phó mỗ không mời mà tới liền là đủ."

Hắn và Nhiếp Bắc Hổ cùng đi tiến gian phòng.

Khi thấy ngồi ở trên đầu Tô Dịch thời gian, hai người rõ ràng đều thật bất ngờ, đối mắt nhìn nhau, ánh mắt đều phát sinh biến hóa vi diệu.

Bất quá, hai người dù sao nhìn quen các loại tình cảnh, rất nhanh liền thu liễm nội tâm nghi hoặc, cười chào nói: "Tô công tử vốn cùng lúc đó."

Tô Dịch mỉm cười gật đầu.

Nhưng, nhường tất cả mọi người không nghĩ tới chính là, hôm nay tụ hội lại náo nhiệt cực kỳ.

Kế Phó Sơn cùng Nhiếp Bắc Hổ đến về sau, Hoàng Vân Trùng mang theo con hắn Hoàng Kiền Tuấn cũng tới.

Cùng Phó Sơn đồng dạng, khi thấy ngồi ở trên đầu Tô Dịch thời gian, Hoàng Vân Trùng hai cha con cũng không khỏi thầm hít sâu một hơi, trong lòng rung động lắc lư không thôi.

Hai cha con sớm hiểu rõ, Tô Dịch đứng sau lưng Linh Dao quận chúa, lại vạn không nghĩ tới, cả Viên thị đại tiểu thư cùng Chương Thị Thiếu gia đều phụng kia làm khách quý!

Không bao lâu, Lý thị tộc trưởng Lý Thiên Hàn cũng tùy theo đến.

Làm thấy rõ trong gian phòng trang nhã tình huống, Lý Thiên Hàn cũng không khỏi kinh ngạc, trong lòng một trận bốc lên, kinh nghi bất định.

Nhiều như vậy đại nhân vật, lại duy nhất nhường Tô Dịch ngồi trên trên đầu, cái này, cái tình huống gì?

Hắn mặc dù lịch duyệt phong phú, kiến thức rộng rãi, cũng không khỏi không hiểu ra sao.

Đến tận đây, ngoại trừ Văn gia Văn Trường Kính bên ngoài, đứng ở Quảng Lăng thành cao cấp nhất đếm vị đại nhân vật đã toàn bộ trình diện.

Mỗi một vị đều là một phát dậm chân, đều đủ để cho Quảng Lăng thành chấn ba chấn đại nhân vật!

Nhưng hôm nay, lại chỉ có thể đều cùng ngồi ở phòng cao thượng chót nhất ngồi vào trên.

Cái này rất có ý tứ rồi.

Tô Dịch nằm ở trên đầu, Viên Lạc Hề, Chương Viễn Tinh ngồi vào gần thứ tới, xuống chút nữa thì là Trình Vật Dũng, Hùng bá cùng Quách Bính.

Làm Phó Sơn bọn hắn đến thời gian, cũng chỉ có thể ngồi tại cái khác trên bàn tiệc.

Mà phòng cao thượng bầu không khí cũng trở nên nặng nề trong có một chút hay, tuy rằng cùng nhau nói chuyện, nhưng mỗi người đều đều có tâm

tư.

Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng tại đang nghĩ nên như thế nào không bại lộ Tô Dịch sự tích dưới tình huống, nhiều cùng Tô Dịch nói chuyện phiếm uống rượu, gần hơn quan hệ.

Chương Viễn Tinh lại bả tâm tư đều đặt ở trên người Viên Lạc Hề.

Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ, Hoàng Vân hướng hắn đám lại vô thức cho là, Tô Dịch nếu như ngồi ở trên đầu, tất nhiên là xuất từ Viên Lạc Hề, Chương Viễn Tinh kính trọng.

Lý Thiên Hàn đồng dạng cũng như thế, chỉ bất quá hắn đã bắt đầu tại suy nghĩ, có hay không muốn ngăn cản nhi tử Lý Thiên Hàn chộn rộn vợ chồng Tô Dịch sự tình rồi. . .

Quách Bính càng câu nệ, đứng ngồi không yên.

Thật giống như một cái con sâu cái kiến chạy tới quần long trên yến hội, đang ngồi mỗi một cái đều là chỉ có thể nhường hắn nhìn lên tồn tại, nội tâm tới tâm thần bất định cũng chỉ có thể nghĩ.

Duy nhất Tô Dịch cuối cùng bình tĩnh.

Hắn tâm sáng như gương, cũng bả lòng của mỗi người suy nghĩ đều đoán được bảy tám phần, không khỏi âm thầm mỉm cười.

Cái này là thế tục trung võ giả, thử sợ là chạy không khỏi quyền thế, danh lợi, ái dục ràng buộc rồi.

Cần biết, tu hành chi đạo, vốn chính là nghịch sinh mệnh mà đi!

Muốn du ngoạn cao hơn Đạo Đồ, trở thành cái kia vĩnh hằng bất diệt, vạn kiếp Bất Diệt vô thượng tồn tại, liền nhất định chém rụng những thứ

này trần duyên tục sự ràng buộc.

Nếu nói quyền thế, danh lợi, tài phú, ái dục. . . Đều như hoa trong gương, trăng trong nước.

Duy nhất bản thân làm cho nắm giữ lực lượng, mới là đứng thẳng tới cột, vĩnh hằng bất biến!

Cùng lúc đó.

Tụ Tiên Lâu bên ngoài, Văn Giác Nguyên mang theo một đám Văn gia hộ vệ hấp tấp mà đến.

"Các ngươi xác định, Tô Dịch tên kia ở nơi này Tụ Tiên Lâu?"

Văn Giác Nguyên mạnh mẽ tự kềm chế lấy nội tâm hưng phấn, trầm giọng nói.

Ngày hôm qua Chạng Vạng, phụ thân hắn Văn Trường Kính đã theo Thiên Nguyên học cung phản hồi, tịnh mang về đi một tí nhường Văn gia trên dưới đều phấn khởi không thôi tin tức tốt.

Mà tối hôm qua, làm Văn Trường Kính tổ chức tông tộc hội nghị, biết được Tô Dịch đoạt được Long Môn thi đấu đệ nhất danh sự tình về sau, trực tiếp liền ra lệnh, muốn triệu hoán Tô Dịch tiến về trước tông tộc đại điện vừa thấy.

Mà khi thời gian Tô Dịch cũng không tại Hạnh Hoàng Y Quán.

Thẳng đến bây giờ sáng sớm, Văn Giác Nguyên mới đạt được thuộc hạ tin tức truyền đến, nói phát hiện Tô Dịch tung tích, ngay sau đó trước tiên liền triều Tụ Tiên Lâu chạy đến.

"Thiếu gia, một khắc đồng hồ trước, tiểu nhân vừa đúng đi ngang qua Tụ Tiên Lâu, chứng kiến Tô Dịch tên kia cùng một đám người cùng một chỗ, đi vào cái này Tụ Tiên Lâu bên trong, tuyệt đối không sai rồi!"

Một gã hỗ trợ:tùy tùng vội vàng nói, lời thề son sắt cam đoan.

"Tốt!"

Văn Giác Nguyên không do dự nữa, dẫn người đi tiến vào Tụ Tiên Lâu.

"Văn thiếu gia?"

Chưởng quầy Nhạc Thiên Hà kinh ngạc, "Người đây là?"

Văn Giác Nguyên lạnh lùng nói: "Tô Dịch ở phòng nào?"

"Tự nhiên là tại tầng hai Giáp tự đệ nhất số phòng cao thượng. . ."

Nhạc Thiên Hà mới nói được cái này, chỉ thấy Văn Giác Nguyên đã dẫn người triều lầu hai phóng đi, không khỏi kinh hãi, đạo "Ai, Văn thiếu gia vân... vân, các ngươi là tới làm cái gì hay sao?"

Văn Giác Nguyên không để ý đến.

Hắn tập trung tinh thần muốn đem Tô Dịch mang về Văn gia, giao từ phụ thân Văn Trường Kính bọn hắn cùng một chỗ xử trí!

Cho đến đến tầng hai phòng cao thượng bên ngoài, Văn Giác Nguyên loáng thoáng nghe đến trong gian phòng trang nhã truyền đến một trận đàm tiếu thanh âm, trong lòng không khỏi Lãnh Tiếu, đợi tí nữa ngược lại muốn nhìn ngươi Tô Dịch còn có thể hay không cười được!

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, hai tay phụ cõng, triều bên người hai hộ vệ nháy mắt.

Phanh!

Hai hộ vệ tiến lên, mãnh liệt đẩy ra cái kia phòng cao thượng cửa phòng.

Trong gian phòng trang nhã lập tức một yên tĩnh, tất cả ánh mắt đều nhìn về ngoài cửa phòng.

"Tô. . ."

Văn Giác Nguyên hắng giọng một cái, đang muốn nghiêm nghị mệnh lệnh Tô Dịch đi ra.

Nhưng khi ánh mắt thấy rõ trong gian phòng trang nhã ngồi một đám thân ảnh thời gian, hắn cổ họng như bị ngăn chặn, ánh mắt mãnh liệt trừng lớn, toàn bộ người như bị sét đánh, áo bào phía dưới hai chân đều có chút run lên, lưng mồ hôi lạnh ứa ra.

Triệt để trợn tròn mắt.

"Văn Giác Nguyên, ngươi đây là muốn làm cái gì?"

Viên Lạc Hề chân mày lá liễu đứng đấy, đôi mắt đẹp nén giận.

"Ta. . ."

Văn Giác Nguyên khó khăn nuốt nuốt nước miếng, đạo "Ta không nghĩ tới, vốn Lạc Hề tiểu thư cùng lúc đó a."

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua, làm từng cái phân biệt ra đang ngồi mọi người thân phận, trước mặt đều một trận biến thành màu đen.

Thành chủ Phó Sơn, Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ, Hoàng thị tộc trưởng Hoàng Vân Trùng, Lý thị tộc trưởng Lý Thiên Hàn, Vân Hà quận Viên thị đại tiểu thư Viên Lạc Hề. . .

Mặc dù không nhận biết Chương Viễn Tinh cùng Hùng bá, nhưng Văn Giác Nguyên cái nào lại không biết, có thể ngồi ở đây đợi trến yến tiệc đấy, đâu có thể nào là bình thường nhân vật?

"Cái này ngang tàng bạo ngược gia hỏa là ai?"

Chương Viễn Tinh sắc mặt âm trầm, ánh mắt không giỏi.

"Hắn là Văn gia tộc trường chi tử Văn Giác Nguyên."

Hoàng Kiền Tuấn cười nói, cùng với chọc dao găm đồng dạng, "Ta cũng không nghĩ tới, vị này Văn gia một đời tuổi trẻ lĩnh quân nhân vật, lúc nào trở nên vô lễ như vậy."

"Ngươi. . ."

Văn Giác Nguyên kinh sợ cùng đến, mà khi phát giác được Hoàng Vân Trùng cái kia lạnh như băng lạnh nhạt ánh mắt thời gian, toàn thân một cái giật mình.

"Phụ thân ngươi Văn Trường Kính đều không có ngươi như vậy càn rỡ!"

Thành chủ Phó Sơn mặt không chút thay đổi nói.

Lại nhìn Nhiếp Bắc Hổ, Lý Thiên Hàn đám người, sắc mặt cũng mang theo không che giấu chút nào không vui.

Văn Giác Nguyên chỉ cảm thấy trước mặt trời đất quay cuồng, nội tâm sắp tan vỡ.

Hắn sao có thể nghĩ đến, cái này trong gian phòng trang nhã lại hội tụ lấy nhiều như vậy đại lão?

"Cút ra ngoài!"

Chương Viễn Tinh quát tháo.

Ba chữ, hiển thị rõ vũ nhục, nhưng Văn Giác Nguyên như được đại xá, đang định dẫn người ly khai.

Lại thấy Viên Lạc Hề lạnh lùng nói: "Chậm đã, ngươi còn chưa nói vì cái gì mà đến đây."

Văn Giác Nguyên toàn thân cứng đờ, nhìn nhìn toàn bộ đại nhân vật, lại nhìn một chút cùng một đám đại nhân vật ngồi cùng một chỗ Tô Dịch, bờ môi run rẩy, cúi đầu khổ sở nói:

"Bẩm báo Lạc Hề tiểu thư, ngày hôm qua thời điểm, cha ta theo Thiên Nguyên học cung phản hồi về sau, nói muốn triệu kiến Tô Dịch, mà khi thời gian Tô Dịch cũng không tại. Mà tại vừa rồi thời điểm, ta nghe nói hắn tới nơi này Tụ Tiên Lâu, cho nên mới tới nói với hắn một tiếng, muốn cho hắn nhanh chóng về nhà. . ."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 75: Chia Tay Ba Ngày Lau Mắt Mà Nhìn

Văn Giác Nguyên nói xong, nội tâm không khỏi lo sợ.

Trong gian phòng trang nhã bầu không khí cũng đặc biệt yên tĩnh, mọi người từ không tin, Văn Giác Nguyên khí thế hung hăng mà đến, chỉ là vì gọi là Tô Dịch về nhà.

Nếu thật như thế, phái một cái gã sai vặt đến đây truyền tin lại, không cần như thế điều động binh lực?

"Các ngươi tộc trưởng muốn triệu kiến Tô công tử làm cái gì?"

Viên Lạc Hề cũng phát giác được kỳ quặc, nhịn không được nói.

"Cái này. . ."

Văn Giác Nguyên nhất thời nghẹn lời.

Tô Dịch thần sắc bình thản mở miệng nói: "Đã thành, ngươi về trước đi phục mệnh, cứ nói ta đợi tí nữa liền trở về."

Văn Giác Nguyên lại đem ánh mắt nhìn về phía Viên Lạc Hề.

Hiển nhiên, hắn không quan tâm Tô Dịch nói như thế nào, quan tâm chính là Viên Lạc Hề nói như thế nào!

Phó Sơn, Hoàng Vân hướng hắn đám đều âm thầm lắc đầu.

Cái này Văn Giác Nguyên ánh mắt có thể thực nông cạn chịu không nổi, hắn liền không nhìn ra, Tô Dịch có thể ngồi trên trong bữa tiệc trên đầu vị trí, ý vị như thế nào?

Viên Lạc Hề một chút suy nghĩ, ngữ khí lạnh lùng nói: "Tại Quỷ Mẫu lĩnh đang hành động, Tô công tử cùng Quách lão giúp ta đại ân, lần này yến hội, cũng là ta chuyên môn làm Tô công tử cùng cổ xưa chuẩn bị, các ngươi Văn gia như có ý kiến, cũng có thể tới tìm ta."

Nàng phất phất tay: "Đi đi."

Văn Giác Nguyên lúc này mới như được đại xá, dẫn người hấp tấp mà đi.

Đã có cái này cái tiểu sự việc xen giữa, Tô Dịch cũng không tâm tư lại ăn hết, không bao lâu liền đứng dậy cáo từ.

Viên Lạc Hề, Phó Sơn, Hoàng Vân Trùng đám người vội vàng đứng dậy đưa tiễn.

Duy nhất Chương Viễn Tinh trong lòng rất khó chịu, muốn đi liền đi chính là, còn muốn tất cả mọi người đem ngươi đưa đến Tụ Tiên Lâu bên ngoài hay sao?

Nhưng mắt thấy mọi người đều cùng đi theo ra phòng cao thượng, Chương Viễn Tinh trong lòng thở dài, cũng cùng theo đứng dậy, bất kể như thế nào, phong độ hay là muốn nói.

Tụ Tiên Lâu bên ngoài.

"Tô công tử, chúng ta ngày hôm nay sẽ lại lên đường ly khai, như người về sau tiến về trước Vân Hà Quận thành, làm ơn nhất định cho ta một cái chiêu đãi người cơ hội."

Viên Lạc Hề nghiêm túc nói.

"Đúng vậy, tại Vân Hà Quận thành, ta Viên gia cũng coi như có chút thế lực, như Tô công tử có cần thời điểm, chúng ta định nghĩa bất dung từ."

Trình Vật Dũng nghiêm nghị ôm quyền nói.

"Tùy duyên đi."

Tô Dịch phất phất tay, nắm trúc trượng triều xa xa bước đi.

Cho đến thân ảnh của hắn biến mất, Viên Lạc Hề cái này mới thu hồi ánh mắt, nói: "Dũng thúc, chúng ta cũng chuẩn bị một chút, sau đó liền lên đường đi?"

"Tốt." Trình Vật Dũng gật đầu đáp ứng.

Chương Viễn Tinh vội vàng nói: "Lạc Hề, ta hôm nay cũng đúng lúc muốn phản hồi Vân Hà Quận thành, vừa đúng chúng ta có thể cùng một chỗ hành động, trên đường đi cũng tốt làm bạn."

"Không cần."

Không đến Tô Dịch tại, Viên Lạc Hề lập tức khôi phục cái kia ngang ngược kiêu ngạo lãnh ngạo đại tiểu thư khí phái, xoay người rời đi.

Chương Viễn Tinh vừa muốn theo phía trước, chỉ thấy Viên Lạc Hề mãnh liệt xoay người, một cước triều hắn hạ bộ đạp tới, sợ tới mức hắn vội vàng lách mình tránh đi.

Cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Một cước này như đạp thực rồi, không phải rơi cái "Dũng quần kê quyết đoán" kết cục không thể!

"Có biết hay không, vừa rồi tại trên tiệc rượu, ta chịu đựng ngươi đã lâu rồi? Ngươi tốt nhất đừng có lại cùng theo ta!"

Viên Lạc Hề Lãnh hừ một tiếng, nghênh ngang rời đi.

Chương Viễn Tinh sắc mặt âm tình bất định, lại là xấu hổ và giận dữ lại là tức giận.

Cách đó không xa, Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ bọn hắn một màn như vậy, sắc mặt đều trở nên cổ quái, cũng không dám bật cười, e sợ cho nhường Chương Viễn Tinh thẹn quá hoá giận.

Hùng bá đi lên trước, khẽ thở dài: "Thiếu gia, người cái này cuối cùng biết rõ Viên Lạc Hề hạng gì điêu ngoa rồi a? Theo ta thấy, người tốt nhất còn là chớ có lại cùng nàng tiếp xúc, nha đầu kia động thủ, cũng không có cái chừng mực."

"Ta chính là rất không rõ, vì cái gì nàng thái độ biến hóa nhanh như vậy, vừa rồi tại trên tiệc rượu thời gian, nàng nhưng hoàn toàn không phải như vậy tử đấy."

Chương Viễn Tinh phiền muộn đạo

"Bởi vì Tô Dịch không có ở đây, nàng cũng cũng không cần lại che lấp cái gì."

Hùng bá hạng gì cay độc, từ lâu nhìn ra rất nhiều manh mối, mặc dù đoán không ra chân tướng, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng hắn làm ra phán đoán.

"Bởi vì Tô Dịch?"

Chương Viễn Tinh khuôn mặt âm trầm xuống, hắn cẩn thận nhớ lại theo ngoài thành nhìn thấy Viên Lạc Hề đến tại Tụ Tiên Lâu ăn cơm từng ly từng tý.

Quả nhiên phát hiện, mỗi khi đối mặt Tô Dịch thời gian, Viên Lạc Hề thần sắc liền trở nên rất không giống nhau, kính trọng trung mơ hồ mang theo một tia ngưỡng mộ, cả cử chỉ đều trở nên thục yên tĩnh dè dặt đứng lên.

Trái lại Viên Lạc Hề đối xử bản thân thời gian, nhưng lại sắc mặt không chút thay đổi, tràn đầy qua loa. . .

Nghĩ vậy, Chương Viễn Tinh lặng yên nắm chặt hai tay, nội tâm dâng lên một cỗ vô pháp ngăn chặn lòng đố kị cùng tức giận.

Hắn ngữ khí đông cứng, làm ra quyết đoán: "Hùng bá, đêm nay thời điểm, ước hẹn Tô Dịch đi ra bái kiến một mặt, ta hỏi một cái minh bạch!"

Hùng bá trầm mặc một lát, nhẹ gật đầu.

Nội tâm của hắn cũng có không ít nghi hoặc, muốn theo Tô Dịch cái kia biết được chân tướng.

Ví dụ như, tại Quỷ Mẫu lĩnh lên, cuối cùng xảy ra chuyện gì, nhường Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng nhân vật bực này đều đối với hắn Tô Dịch kính trọng có gia?

. . .

Phản hồi Văn gia trên đường đi.

Tô Dịch trong lòng ức chế không nổi mà tuôn ra lên vẻ mong đợi.

Linh Tuyết cái này nha đầu kia vừa đi chính là nhiều nửa tháng, lâu như vậy không thấy nàng, ngược lại hoàn toàn chính xác như là thiếu khuyết cái gì.

Ừ, đợi thấy nàng về sau, nhìn một cái nàng tu vi như thế nào.

Ly khai Quảng Lăng trước thành, cho nàng chuẩn bị một chút Linh dược cùng Linh Thạch, như vậy nàng trong thời gian ngắn tựu cũng không làm tu luyện sự tình rầu rỉ.

Còn có, nàng một tháng tiền tiêu vặt mới chỉ mấy trăm lượng bạc, cũng phải cho nàng lưu lại một chút ngân phiếu.

Đúng rồi, còn phải cho nàng chuẩn bị một chút phòng thân bảo vật, vạn nhất gặp phải nguy hiểm, mặc dù ta không có ở đây, cũng có thể biến nguy thành an.

Chuyện này, còn phải nhờ cậy một cái Phó Sơn, nhường hắn nhiều hơn chú ý Linh Tuyết hướng đi. . .

Tại đây giống như nghĩ đến, Tô Dịch đã đi vào Văn gia, trực tiếp triều vợ chồng Văn Trường Thái nhà dinh thự trung bước đi.

"Cô gia, người đã trở về?"

Chứng kiến Tô Dịch xuất hiện, hai đang gõ quét đình viện tỳ nữ lập tức cả kinh, vội vàng cung kính tiếng chào hỏi.

Hôm nay Văn gia trên dưới, người nào không rõ ràng lắm Tô Dịch trở thành Long Môn thi đấu đệ nhất sự tình?

Thế cho nên hiện tại Văn gia những thứ kia tỳ nữ, gã sai vặt hạng người, tại đối xử Tô Dịch thái độ lên, từ lâu phát sinh biến hóa cực lớn.

"Linh Tuyết tại gian phòng sao?" Tô Dịch nói.

Còn không đợi trả lời, chính sảnh trung liền truyền ra Cầm Thiến cái kia đanh đá thanh âm, "Ngươi ăn cơm trắng đấy, còn biết trở về a?"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Cầm Thiến liền phong phong hỏa hỏa đi ra.

Nhiều ngày không gặp, Cầm Thiến tượng thay đổi người, nét mặt phơi phới, tinh thần vô cùng phấn chấn, cả trang dung đều tinh xảo xinh đẹp ba phần, giơ tay nhấc chân tầm đó, phái đoàn mười phần.

Nàng trên dưới đánh giá Tô Dịch một phen, hừ lạnh nói: "Đừng tưởng rằng cầm cái Long Môn thi đấu thứ nhất, có thể lên mặt rồi, bỉ lấy Linh Chiêu hôm nay địa vị cùng thanh danh, ngươi còn kém xa lắm!"

Tô Dịch cười cười, hồn không thèm để ý.

Hắn cái này cái mẹ vợ giống như thử, đanh đá bợ đít nịnh bợ, miệng nham hiểm, bất quá tâm địa chưa nói tới xấu.

Tại hắn ở rể Văn gia một năm nay trong thời gian, Cầm Thiến mặc dù oán khí mười phần, cực xem thường hắn cái này con rể, nhưng cũng chưa từng chân chính cố ý làm khó dễ qua hắn.

Đây cũng là Tô Dịch chẳng muốn cùng nàng so đo nguyên nhân.

"Ngươi theo ta vào đi."

Bái kiến Tô Dịch vẫn là cùng trước kia như vậy, cũng không có chống đối bản thân, Cầm Thiến trong lòng không khỏi nhẹ nhàng thở ra, thần sắc cũng trở nên hòa hoãn một chút.

Nàng hôm qua mới về đến nhà, đã được biết đến Tô Dịch tại Long Môn trên yến hội biểu hiện kinh người, lúc ấy hoàn kinh ngạc liên tục, nội tâm lại là Hoan Hỉ, lại là lo lắng.

Hoan Hỉ chính là, Tô Dịch tha thứ thực sự không phải là một cái cái gì cũng sai phế vật.

Lo lắng là, Tô Dịch cầm Long Môn thi đấu đệ nhất về sau, có hay không sẽ không đem nàng cùng Văn Trường Thái để ở trong mắt rồi.

Hiện tại xem ra, Tô Dịch tựa hồ tịnh không có quá nhiều cải biến, như trước cùng lấy trước kia giống như, căn bản không quan tâm bản thân mỉa mai cùng răn dạy.

Đi vào chính sảnh, Văn Trường Thái đang uống trà, trông thấy Tô Dịch về sau, hắn cười đứng dậy nói: "Không nghĩ tới, ngươi hôm nay cũng đã có tiền đồ, rất tốt."

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên.

Chính hắn một tiện nghi nhạc phụ cuối cùng có ý tứ, trung thực bình thường, không ôm chí lớn, bị Văn gia rất nhiều người không nhìn trúng.

Nhưng tại Tô Dịch xem, Văn Trường Thái trên người có cái ưu điểm, cái kia chính là thiện lương.

Dù là trước mặt đối với chính hắn một người ở rể, hắn cũng theo chưa hề Lãnh nói tương hướng.

Văn Linh Tuyết nội tâm cái kia một vòng sạch sẽ thiện lương, tựa hồ liền kế thừa từ Văn Trường Thái.

"Tô Dịch, bất kể như thế nào, ngươi hôm nay tu vi khôi phục, chúng ta làm cha mẹ đấy, cũng thay ngươi cao hứng."

Sau khi ngồi xuống, Cầm Thiến cân nhắc một chút tìm từ, đạo "Trước đây thời điểm, ta và ngươi nhạc phụ có lẽ có đối với ngươi không địa phương tốt, về sau chúng ta hội tận lực đền bù tổn thất ngươi, nhưng ngươi tốt nhất hiểu rõ, lấy Linh Chiêu tính cách, là không thể nào thừa nhận chân chính tiếp nhận ngươi đấy, ta chỉ hy vọng, trong lòng ngươi không cần có oán khí."

Tô Dịch nhạy cảm phát giác được, Cầm Thiến đối xử thái độ của mình đã lặng yên đã xảy ra một chút biến hóa.

Hắn thuận miệng nói: "Ngươi quá lo lắng, ta không ở ý Văn Linh Chiêu có hay không tiếp nhận ta."

Cầm Thiến khẽ thở dài: "Lại nói tiếp, ngươi cùng Linh Chiêu đều là việc hôn sự này người bị hại, ta đã sớm nghĩ tới muốn giải trừ cái hôn sự này, nhưng lão thái quân còn chưa có không để cho, trong nội tâm của ta chính là oán khí lớn hơn nữa, cũng không cải biến được điểm này."

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Ta minh bạch."

"Hoàn có một việc, ta phải nói rõ với ngươi."

Cầm Thiến trầm ngâm nói, "Lần này tại Thiên Nguyên học cung, Linh Chiêu đã đã từng nói qua, nàng sẽ nhớ hết mọi biện pháp đến giải trừ cái hôn sự này. Ngươi cũng đừng suy nghĩ nhiều, nàng hận cũng không phải là ngươi, mà là hận cái hôn sự này mà thôi. Dù sao ngươi đối với nàng mà nói, cuối cùng là cái người xa lạ."

Vượt quá Cầm Thiến dự kiến, Tô Dịch chẳng những không có sinh khí, ngược lại cười rộ lên, nói: "Ta rất chờ mong nàng có thể giải quyết việc hôn

sự này."

Điều này làm cho Cầm Thiến trong lòng ngược lại có chút không thoải mái, tiểu tử ngươi đã thành Long Môn thi đấu thứ nhất, liền cho rằng cánh cứng cáp rồi, không thể chờ đợi được cùng với nhà ta phân rõ quan hệ?

Huống chi, Linh Chiêu như vậy xinh đẹp nữ tử, lại là tông sư truyền nhân, tại Thiên Nguyên học cung đều bị vô số thanh niên tài tuấn truy cầu, tại đây giống như không chịu ngươi chào đón?

Ổn ổn tâm thần, Cầm Thiến nói: "Tô Dịch, nên nói ta đây đều đã nói, đợi tí nữa tộc trưởng có thể sẽ tự mình triệu kiến ngươi, theo ta thấy, hắn sợ chắc là sẽ không đối với ngươi có cái gì tốt sắc mặt rồi, ngươi tốt nhất có chuẩn bị tâm lý."

Tô Dịch cái nào sẽ để ý những thứ này, hắn nói thẳng: "Linh Tuyết đây?"

Cầm Thiến ngẩn ngơ, đến lúc nào rồi rồi, tiểu tử này lại còn nghĩ về bản thân cái khác nữ nhi?

Bên cạnh Văn Trường Thái ấm giọng nói: "Linh Tuyết lưu tại Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành, dựa theo Linh Chiêu lời nói, về sau là ý định an bài Linh Tuyết tiến Thiên Nguyên học cung tu hành đấy, trong thời gian ngắn, Linh Tuyết có thể sẽ không lại Hồi Quảng Lăng thành."

Tô Dịch nhất thời đã trầm mặc, vốn trong lòng chờ mong thất bại, nhường hắn lông mày cũng nhíu lại.

Cầm Thiến nói: "Linh Chiêu làm như vậy, cũng là làm muội muội nàng tốt, năm đó nàng chính là thân bất do kỷ, bị ép lập gia đình, làm sao lại nhường muội muội nàng Linh Tuyết giẫm lên vết xe đổ? Linh Tuyết như

lưu lại Quảng Lăng thành, vạn nhất lão thái quân cho thêm Linh Tuyết cũng an bài một việc hôn sự nhưng làm sao bây giờ?"

Tô Dịch sau khi nghe xong, trong lòng đã minh bạch, chuyện này hoàn toàn là từ Văn Linh Chiêu an bài, mà không phải Văn Linh Tuyết bản thân muốn làm như vậy.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 76: Đã Làm Người Ở Rể Sinh Tử Không Khỏi Mình

"Như vậy cũng tốt, ta liền lập tức muốn đi Vân Hà Quận thành rồi, đến lúc đó cũng có thể thường thường đi Thanh Hà Kiếm Phủ vấn an Linh Tuyết. . ."

Tô Dịch tâm tình đột nhiên thoải mái không ít.

Cầm Thiến chần chờ một lát, xinh đẹp Ngọc Dung đột nhiên trở nên trang nghiêm túc nghiêm túc, nói: "Tô Dịch, ta muốn hỏi ngươi một sự kiện."

Tô Dịch nói: "Ngươi nói."

Cầm Thiến nói: "Ở rể ta Văn gia một năm qua này, trong lòng ngươi. . . Có hay không có oán hận qua chúng ta?"

Tô Dịch lắc đầu.

Đối với hắn hiện tại mà nói, Văn gia trên dưới tất cả mọi người, còn không có một cái có tư cách đáng giá bản thân oán hận đấy.

Cái gì gọi là oán hận?

Ý Nan lắng xuống!

Cái này thường thường có nghĩa là, hắn Tô Huyền Quân gặp tạm thời giải quyết không hết địch nhân, mới chỉ có thể oán hận trong lòng.

Nếu là có thể tuỳ tiện giải quyết tiểu nhân vật, từng phút đồng hồ liền có thể đem nghiền xương thành tro, trong lòng cũng không có khả năng oán hận tâm tình.

"Thật không có?"

Cầm Thiến giống như không tin.

Tô Dịch than nhẹ, bất đắc dĩ nói: "Thật không có."

Nếu nói hạ trùng không thể Ngữ Băng, huệ cô không biết Xuân Thu, đã là như thế.

Cầm Thiến giống như thoải mái không ít, nói: "Mặc dù ngươi lòng có oán giận, cũng không có thể tai họa đến nhà của chúng ta trên người, dù sao, chúng ta một nhà không phải là không việc hôn sự này người bị hại? Ngươi thật muốn quái dị, cũng phải đi quái dị. . ."

Nàng vừa muốn nói "Lão thái quân" ba chữ, lập tức lại ngậm miệng.

Đây chính là đại bất kính.

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên, nói: "Ta minh bạch ý của ngươi, ta cũng không ngại nói thẳng, gần nhất ta liền sẽ rời đi Quảng Lăng thành, về sau sợ chắc là sẽ không trở về nữa rồi, cái này ngươi luôn nên yên tâm đi?"

Cầm Thiến giật mình nói: "Ngươi muốn đi? Đi nơi nào?"

Văn Trường Thái cũng nhịn không được nữa đem ánh mắt nhìn qua, nói: "Ngươi là Văn gia người ở rể, có hôn khế tại, tộc trưởng bọn hắn sợ là sẽ không dễ dàng cho ngươi ly khai đấy."

Tô Dịch thuận miệng nói: "Ta như phải ly khai, thiên hạ không người có thể ngăn."

Lời nói tùy ý, lại lộ ra một cỗ bễ nghễ thiên hạ tự tin.

Cầm Thiến cùng Văn Trường Thái liếc nhau, rõ ràng đều vội vàng không kịp chuẩn bị, không có ngờ tới Tô Dịch lại có như vậy ý định.

Liền vào lúc này, một gã gã sai vặt hấp tấp mà đến, bẩm báo nói: "Tam trưởng lão, tộc trưởng mệnh lệnh, thỉnh Tô Dịch cô gia tiến về trước tông tộc đại điện một chuyến."

Cầm Thiến sắc mặt biến hóa, nhanh chóng nhắc nhở: "Tô Dịch, đừng quên ta vừa rồi nhắc nhở, tộc trưởng lần này gặp ngươi, sợ chắc là sẽ không cho ngươi sắc mặt tốt rồi, ngươi tốt nhất nhịn một chút, chớ có chống đối. Bằng không, chính là ta cùng nhạc phụ ngươi ra mặt, đều không giúp được ngươi."

Văn Trường Thái liên tục gật đầu, nói: "Đúng vậy, nhịn một chút đã trôi qua rồi, đại trượng phu co được dãn được mới là sáng suốt sống phương pháp."

Đây là Tô Dịch lần thứ nhất cảm nhận được nhạc phụ mẹ quan tâm, không khỏi hơi ngẩn ra, chợt lắc đầu cười nói: "Không ngại."

Dứt lời, tay cầm trúc trượng, đi ra đại sảnh.

. . .

Văn gia, tông tộc đại điện.

Tộc trưởng Văn Trường Kính, Nhị trưởng lão Văn Trường Thanh cùng một đám Văn gia đại nhân vật tề tụ một đường.

Nhưng, mỗi người thần sắc đều có chút kinh nghi bất định.

Văn Giác Nguyên ngồi ở chót nhất vị trí, thần sắc hoảng hốt.

Vừa rồi, hắn đã đem tại Tụ Tiên Lâu kinh lịch từng cái nói ra, cho đến hiện tại, nội tâm đều có được một cỗ không nói ra được thất bại, uể oải cùng xấu hổ và giận dữ tâm tình.

"Cái này Tô Dịch ngược lại gặp vận may, lại ôm vào Vân Hà Quận thành Viên thị đùi!"

Văn Trường Thanh sắc mặt âm trầm xấu xí.

Những người khác nỗi lòng cũng không cách nào yên lặng.

Một cái lúc trước bị không để ý tới người ở rể, cũng tại mấy ngày trước nắm bắt Long Môn thi đấu đệ nhất danh, nhảy lên trở thành Quảng Lăng thành nổi tiếng nhân tài mới xuất hiện.

Mà lúc này mới vẻn vẹn qua đếm ngày mà thôi, cái này người ở rể lại cùng Viên thị đại tiểu thư dựng lên quan hệ, điều này làm cho người nào trong nội tâm có thể không kinh hãi?

"Cho Viên gia đại tiểu thư giúp còn có người hái thuốc Quách Bính, như thế xem, Tô Dịch hoàn chưa nói tới ôm vào Viên thị đùi, nhiều nhất nhưng đã nhận được Viên gia đại tiểu thư thưởng thức mà thôi."

Văn Trường Kính thần sắc đạm mạc nói, "Lần này triệu tập chư vị tới đây, là thương nghị một cái nên xử trí như thế nào cái này Tô Dịch."

Mọi người ánh mắt lập loè, suy nghĩ đứng lên.

"Hắn đã không phải là trước đây phế nhân, kia tu vi đến nỗi bỉ Giác Nguyên đều mạnh mẽ lớn hơn một chút, tại nhà chúng ta, ngoại trừ Linh Chiêu bên ngoài, sợ là không có cái nào người trẻ tuổi có thể so sánh qua hắn."

Một vị lão nhân trầm giọng nói, "Theo ta thấy, giống như như thế tuấn kiệt, làm cho kia coi trọng, đem bồi dưỡng thành chúng ta Văn gia một thành viên người có tài!"

Một phen nói, nhường Văn Trường Kính nhíu mày.

Văn Giác Nguyên càng là ngực khó chịu, hắn là Văn gia một đời tuổi trẻ lĩnh quân nhân vật, nhưng bây giờ lại đã thành đừng trong dân cư Tô Dịch đá kê chân!

"Không thích đáng, kẻ này tâm tư quá sâu, tại lấy được Long Môn thi đấu đệ nhất trước, chúng ta người nào cũng không biết hắn chính là khi nào khôi phục tu vi, hơn nữa hắn từ theo ở rể chúng ta Văn gia, liền gặp qua rất nhiều châm chọc khiêu khích, trong lòng sợ là từ lâu tích lũy rất nhiều oán hận!"

Tên còn lại đạo "Nếu khiến hắn đạt được trọng dụng, quả thực chính là nuôi hổ gây họa, khác biệt làm không khôn ngoan."

Lời nói này, đã nhận được đang ngồi không ít người nhận thức.

Một cái lòng có oán hận, hiểu được ẩn nhẫn người trẻ tuổi, một khi có quyền thế, kia trả thù thủ đoạn đã định trước cũng kinh khủng vô cùng, ai vậy cũng không thể không đề phòng phạm đấy.

Có người trầm giọng nói: "Theo ta thấy, dứt khoát đem trục xuất ra Văn gia, triệt để phân rõ giới hạn lại."

Có người lúc này phản bác: "Buồn cười, Tô Dịch chính là Long Môn thi đấu thứ nhất, càng đã bị thành chủ Phó Sơn coi trọng, cả Hoàng gia đứng đầu đối với hắn cũng ưu ái có gia, chúng ta Văn gia như đem hắn trục xuất đi ra ngoài, không phải bị Quảng Lăng thành chê cười chết không thể!"

Trong lúc nhất thời, đại điện mọi người tranh chấp, làm cho túi bụi.

Điều này làm cho Văn Trường Kính sắc mặt đều âm trầm xuống.

Ai có thể nghĩ đến, một cái nho nhỏ người ở rể, lại lại cũng đã đã có được ảnh hưởng bọn hắn Văn gia đại nhân vật cao tầng đại nhân vật lực lượng?

"Đủ rồi!"

Văn Trường Kính mãnh liệt trầm giọng mở miệng, đè xuống đang ngồi mọi người thanh âm, "Chuyện này, ta đã có quyết định rồi."

Tất cả mọi người là sững sờ.

"Đại ca, ngươi tính thế nào làm?"

Văn Trường Thanh nhịn không được nói.

Những người khác cũng vểnh tai.

"Lão thái quân chắc là sẽ không đồng ý Tô Dịch cùng Linh Chiêu ly hôn đấy, đã như vậy, chúng ta Văn gia không thể đem trục xuất."

Văn Trường Kính hít thở sâu một hơi trung khí, ánh mắt lập loè đạo "Nhưng như cho hắn coi trọng, có cực có thể sẽ nuôi hổ gây họa. Đã như vậy, thua kém hơn tìm người kiềm chế lấy hắn, nhường hắn Sung khi chúng ta Văn gia một cây đao, một mực cho chúng ta sử dụng!"

Mới nói được cái này, đại điện truyền ra bên ngoài đến một đạo bẩm báo tiếng: "Tộc trưởng, Tô Dịch cô gia đến."

Bá!

Tất cả ánh mắt đều là đồng loạt nhìn sang.

Đại điện bên ngoài, Tô Dịch thân ảnh dài thường thượt, tóc dài lấy cây trâm bàn thành đạo búi tóc, thanh sam như ngọc, toàn thân lộ ra sạch sẽ, lưu loát, lạnh nhạt xuất trần khí tức.

Tay hắn nắm trúc trượng, giống như nhàn nhã dạo chơi giống như, trọn vẹn không để ý đến ném đến các màu ánh mắt, cất bước đi vào đại điện.

Một màn này, nhường Văn gia không ít đại nhân vật ánh mắt phức tạp.

Tiểu tử này như họ Văn, thật là tốt biết bao. . .

"Tìm ta chuyện gì?"

Tô Dịch chắp tay đứng ở trong đại điện, ánh mắt nhìn hướng Văn Trường Kính, lại không thấy chào, cũng không có cúi đầu, trực tiếp liền mở miệng.

Văn Trường Kính gương mặt không dễ dàng phát giác đất run rẩy một cái, lúc này mới lạnh nhạt mở miệng nói: "Ta ngày hôm qua trở về, nghe nói ngươi tu vi khôi phục, vả lại nắm bắt Long Môn thi đấu đệ nhất danh hiệu, có thể nói là phong quang không hai, lần này tìm ngươi, một là chúc mừng ngươi lần nữa trở thành võ giả, thứ hai là có một cái việc vui nói cho ngươi biết."

"Việc vui?"

Tô Dịch nhíu mày, "Ta đây cần phải rửa tai lắng nghe rồi."

Tiếng nói mơ hồ mang theo một tia giọng mỉa mai, nhường không ít người toàn thân đều có chút không được tự nhiên.

Văn Giác Nguyên sắc mặt cũng khó khăn xem đã, cái này Tô Dịch. . . Quá càn rỡ!

Văn Trường Kính không đến so đo những thứ này, nói thẳng: "Vừa rồi, ta cùng một đám trưởng lão cũng đã thương nghị qua, từ hôm nay trở đi, chính là ngươi Văn gia một đời tuổi trẻ hộ vệ thủ lĩnh, mỗi tháng nhưng nhận lấy tám ngàn lượng bạc trắng, Linh dược một cây, phối gã sai vặt tôi tớ tám người, ngươi cảm thấy thế nào?"

Mọi người ánh mắt đều nhìn về Tô Dịch.

Điều kiện này chưa nói tới quá phong phú, thế nhưng tuyệt đối không dập đầu sầm.

Lại thấy Tô Dịch giật mình, nói: "Đây là ý định để cho ta làm Văn gia làm việc?"

Văn Trường Thanh hừ lạnh nói: "Ngươi vốn chính là chúng ta Văn gia người ở rể, vì tông tộc làm việc đạo lý hiển nhiên, có cái gì không thích đáng sao?"

"Nếu như ngươi cảm giác điều kiện như vậy không thể, cũng có thể nói."

Văn Trường Kính ra vẻ phóng khoáng, đạo "Ta đầu một cái yêu cầu, về sau ngươi trở thành trẻ tuổi hộ vệ thủ lĩnh về sau, muốn nghe theo Giác Nguyên mệnh lệnh làm việc, một phải bảo vệ an toàn của hắn, hai không được làm trái mệnh lệnh của hắn. Các ngươi đều là người trẻ tuổi, tin tưởng khẳng định có thể ở chung hòa hợp đấy."

Lời này vừa nói ra, mọi người tại đây giờ mới hiểu được, tộc trưởng đây là ý định nhường Văn Giác Nguyên kiềm chế lấy Tô Dịch!

Mà Tô Dịch như đảm đương cái này cái hộ vệ thủ lĩnh nhân vật, chẳng khác nào đã thành Văn Giác Nguyên trong tay một thanh lưỡi dao sắc bén!

"Tộc trưởng quả nhiên đa mưu túc trí, này bằng với là đang cho hắn nhi tử trải đường, có Tô Dịch lợi hại như vậy nhân vật giúp đỡ lấy, Văn Giác Nguyên về sau lo gì ngồi bất ổn tộc trưởng vị trí?"

Một số người tại trong lòng cảm khái không thôi.

Văn Giác Nguyên vốn là ngây ngốc một chút, chợt mừng rỡ như điên.

Cả hắn đều không nghĩ tới, phụ thân sẽ làm ra như thế tuyệt diệu an bài, cái này không chẳng khác nào nhường Tô Dịch đã thành thuộc hạ của mình sao?

Dù là hắn tu vi cao hơn, càng lợi hại, nhưng tại địa vị cũng so với chính mình thấp một đầu!

Càng muốn Văn Giác Nguyên trong lòng việt phấn khởi, cảm giác trong mấy ngày nay tâm khói mù cùng phiền muộn đều hễ quét là sạch, toàn thân thoải mái.

Liền vào lúc này, chỉ thấy Tô Dịch nhịn không được cười rộ lên, nói: "Hắn Văn Giác Nguyên tính cái thứ gì, cũng xứng để cho ta vì hắn cống hiến?"

Đại điện một yên tĩnh.

Tất cả mọi người kinh ngạc, thiếu chút nữa không thể tin được bản thân lỗ tai.

Văn Giác Nguyên là tộc trưởng con trai trưởng, là lúc sau Văn gia người thừa kế, ngươi Tô Dịch sao dám phát rồ đến nói bực này nói?

Đang phấn khởi Văn Giác Nguyên giận đến thiếu chút nữa giơ chân, lại nhịn không được khiển trách quát mắng: "Tô Dịch, ngươi đừng vội càn rỡ!"

Tô Dịch than nhẹ, ánh mắt thương cảm, "Ngươi sao ngu xuẩn đến trình độ như vậy, ngày hôm nay phát sinh ở Tụ Tiên Lâu sự tình, cũng chưa có cấp ngươi một chút giáo huấn?"

Phanh!

Văn Trường Kính một cái tát đập vỡ bên người công văn, sắc mặt âm trầm đáng sợ, "Tô Dịch! Đừng quên thân phận của ngươi, cho dù là Viên gia đại tiểu thư, nhúng tay không chúng ta Văn gia nội bộ sự tình!"

Hắn lạnh lùng nói: "Còn có, tại trong chuyện này, Phó Sơn thành chủ cũng không giúp được ngươi, bởi vì vô luận như thế nào, ngươi cuối cùng là ta Văn gia người ở rể, xử trí ngươi như thế nào, từ ta Văn gia định đoạt, ta khuyên ngươi tốt nhất thành thật một chút!"

Thanh âm lãnh khốc, không che giấu chút nào ý uy hiếp.

Những thứ kia Văn gia đại nhân vật sắc mặt cũng trở nên lạnh như băng đứng lên.

Cái này người ở rể rõ ràng đã đắc ý quên hình, thực cho là tìm đi một tí chỗ dựa, có thể tại Văn gia phản thiên?

Dựa theo Đại Chu luật lệ, thân là người ở rể, kia tính mạng đã đã định trước bị ở rể nhà làm cho khống chế, muốn giết muốn phế, đều không kiềm được chính hắn quyết định!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 77: Quỳ Xuống Hoặc Là Chết

Đại Chu xuất hiện một cái cọc sự tình oanh động thiên hạ.

Một vị ở rể hoàng thất, trở thành phò mã gia người trẻ tuổi, nhân chịu không được hoàng thất quy củ ước thúc, ý đồ giải trừ hôn sự, tác động bị hoàng thất đại nhân vật trực tiếp hạ lệnh, ngũ mã phanh thây!

Cái này là ở rể vận mệnh.

Mà tại Văn gia mắt người ở bên trong, Tô Dịch hôm nay ra lại sắc mặt, nhưng cuối cùng là bọn hắn Văn gia một cái người ở rể, kia vận mệnh một mực khống chế khi bọn hắn Văn gia trong tay.

Chính là giết hắn đi, cũng không có người hội chỉ trích bọn hắn Văn gia rồi.

Cho nên, mặc dù biết rõ Tô Dịch tu vi khôi phục, biết rõ Tô Dịch đã bị Phó Sơn coi trọng, Hoàng Vân Trùng ưu ái, biết rõ Viên gia đại tiểu thư cũng thưởng thức hắn, nhưng Văn Trường Kính căn bản không quan tâm.

Cái này là chuyện nhà của bọn hắn!

Văn Trường Kính nhưng không tin, Phó Sơn, Hoàng Vân Trùng nhân vật bực này, sẽ vì một cái Tô Dịch, liền cùng bọn họ Văn gia vạch mặt rồi.

Đương nhiên, đây là tác động xấu nhất.

Văn Trường Kính tự tin, tại đây giống như đe dọa phía dưới, mới chỉ mười bảy tuổi một thiếu niên mà thôi, định không chịu nổi bực này áp bách, ngoan ngoãn tiếp nhận điều kiện của hắn.

Đại điện bầu không khí áp lực, xơ xác tiêu điều.

Tô Dịch lại giống như trọn vẹn chưa phát giác ra, ngược lại trường thở dài, "Nói như vậy, ta hôm nay nếu không đáp ứng, các ngươi liền nhất định không thuận theo không buông tha rồi hả?"

"Tô Dịch, ngươi còn trẻ đắc chí, đã từng ngã vào thung lũng, hôm nay thật vất vả lại lần nữa trở thành võ giả, lẽ nào còn không biết quý trọng? Ta khuyên ngươi nhanh chóng cúi đầu, chớ có chọc giận tộc trưởng!"

Một vị lão nhân lạnh lùng nói.

Có người than thở nói: "Người trẻ tuổi, nhớ kỹ một câu, hiểu được cúi đầu, mới có thể sống được càng lâu, như đắc chí liền Trương Cuồng, nhưng đã định trước hội làm hại tính mạng mình."

"Tô Dịch, ngươi còn có cái gì chưa đủ đấy, có thể trở thành ta Văn gia một đời tuổi trẻ hộ vệ thủ lĩnh, là bực nào vinh quang sự tình, ngươi cũng không nên không biết tốt xấu."

Có người hừ lạnh.

Mà lúc này, Văn Giác Nguyên cũng đứng dậy, Lãnh Tiếu nói: "Tô Dịch, nếu như ngươi thật sự có chủng liền cự tuyệt, nhưng ta dám cam đoan, ngươi hôm nay đã định trước không có khả năng nguyên vẹn không sứt mẻ mà đi ra cái này tổ tông đại điện!"

Hắn rất đắc ý, trong lòng cũng thống khoái vô cùng.

Lại thấy Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía mọi người, thần sắc cũng tùy theo một chút trở thành nhạt, thâm sâu trong con mắt đã hết là lạnh nhạt chi ý.

Hắn nhìn nhìn trong tay trúc trượng, rồi sau đó mỉm cười, nói: "Ngươi đã Văn Giác Nguyên nói như vậy, ta đây cũng không ngại đem lời làm rõ, chỉ cần các ngươi Văn gia có lá gan động thủ, ngày hôm nay nơi đây, nhất định máu chảy thành sông."

Tuy là đang cười, lại không có chút nào tâm tình chấn động.

Trong lòng mọi người không khỏi một trận phát lạnh.

Văn Trường Kính lại hoàn toàn bị chọc giận, quát to: "Người tới, đem cái này khốn nạn nắm bắt, tù vào địa lao, lúc nào biết rõ cúi đầu sám hối, lúc nào lại phóng xuất!"

"Hắn nếu dám chống cự, giết chết bất luận tội!"

Phần phật một tiếng, một đám bội đao bội kiếm hộ vệ xông vào đại điện, triều Tô Dịch bọc đánh mà đi.

Mỗi người đều cảnh giác mà cẩn thận.

Bọn hắn đều hiểu rõ, trước mặt Tô Dịch sớm không phải từ tiền chính là cái kia phế nhân, mà là một cái hái được Long Môn thi đấu đệ nhất danh đầu hàm chói mắt nhân vật.

"Cô gia, tộc trưởng đều đã ban thưởng ngươi như vậy trọng yếu chức vụ, vì cái gì không phải muốn cự tuyệt đây? Khuyên ngươi còn là thúc thủ chịu trói, đừng để cho ta chờ quá khó xử, bằng không đao kiếm không có mắt, làm bị thương ngươi rồi, nhưng không oán ta được đợi."

Cầm đầu hộ vệ trầm giọng nói.

Lúc nói chuyện, bọn hắn từng bước một triều Tô Dịch xúm lại mà đi.

"Thử xem?"

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt.

"Động thủ!"

Cầm đầu hộ vệ sắc mặt trầm xuống, không chần chừ nữa, và những người khác cùng một chỗ ngang nhiên xuất kích.

Hơn mười vị hộ vệ, đều là Văn gia tinh nhuệ, yếu nhất cũng có luyện gân cấp độ tu vi, hiện tại toàn lực đánh giết, chỉ thấy đao quang kiếm ảnh lập loè, kinh tâm động phách.

BOANG...!

Tô Dịch sừng sững tại chỗ bất động, Trần Phong kiếm theo Thanh Trúc trượng bên trong ra khỏi vỏ, mang theo một đạo réo rắt kiếm ngân vang, giống như khát vọng khát máu rên rỉ.

Mánh khoé run lên, Trần Phong kiếm vung một đạo tròn trĩnh kiếm ảnh.

Cái kia một cái chớp mắt, giống như có vô số kiếm quang hiện ra, triều thập phương chi địa đâm ra.

Linh hoạt kỳ ảo mờ mịt, tiêu diêu tự tại, không mang theo một tia khói lửa khí tức, đã có có mặt khắp nơi, bằng mọi cách huyền diệu phong vận.

Ta có một kiếm Du Thập Phương, trên đuổi tận bích lạc xuống hoàng tuyền!

Đây là quá nhanh quá thay kiếm tới "Du Thập Phương" .

Lấy "Kiếm Du Thập Phương, không viễn không lần" chi ý.

Đổi lại ở tiền thế, kiếm này vừa ra, đủ xỏ xuyên qua vô tận không gian, giết địch tại trăm ở ngoài ngàn dặm!

Mà lúc này, tuy rằng vẻn vẹn nhưng kiếm chiêu, nhưng từ Tô Dịch thi triển đi ra thời gian, cái kia các loại uy lực như trước viễn không tầm thường võ kỹ có thể so sánh.

Keng!

Xông vào trước nhất hộ vệ trường đao trong tay bị đánh bay, cổ tay phải cốt cách vỡ vụn, một vòng kiếm quang đâm trúng kia lồng ngực, tận xương ba thốn, bắn tung toé ra thổi phồng máu tươi.

Hắn phát ra kêu đau, lăn xuống trên mặt đất.

Keng! Keng! Keng!

Cùng một thời gian, dày đặc chối tai tiếng va chạm vang vọng, những hộ vệ kia trong tay binh khí đều bị đánh bay ra ngoài.

Mà ngực của bọn hắn giọng chi địa, đều bị bị mũi kiếm đâm vào ba thốn, máu tươi bắn tung toé, mỗi thân ảnh đều bị chấn động ngổn ngang lộn xộn bay rớt ra ngoài.

Đại điện cái bàn, trang trí đều bị tạp chủng, đầy đất bừa bộn.

Trong nháy mắt tầm đó, hơn mười vị hộ vệ trọng thương tan tác!

Lại nhìn Tô Dịch, sừng sững tại chỗ, quần áo sạch sẽ, lông tóc không tổn hao gì.

Chỉ có trong tay trên mũi kiếm, có nhỏ vụn huyết châu trút xuống đầy đất.

Từng ly từng tý, đỏ thẫm chói mắt.

"Một kiếm cũng đỡ không nổi, liền chớ ở trước mặt ta mất mặt xấu hổ rồi."

Tô Dịch một trận lắc đầu.

Những hộ vệ kia thần sắc thảm đạm, nội tâm đều là sợ hãi.

Lính của bọn hắn Nhận đều bị đánh bay, làm cho trúng kiếm làm tổn thương vị trí cũng đồng dạng, làm sao không rõ, Tô Dịch rõ ràng cho thấy hạ thủ lưu tình?

Nếu thật muốn giết bọn hắn, chỉ sợ bọn họ hiện tại cũng từ lâu là chết người đi được!

Trong tràng một mảnh hỗn loạn.

Văn gia một đám đại nhân vật đều biến sắc, giận dữ mắng mỏ lên tiếng:

"Khốn nạn, ngươi dám quát tháo! !"

"Tô Dịch, ngươi thật to gan tử, còn muốn ngược lại thiên hay sao?"

"Ngươi đây là muốn bức ta đợi đem người giết sao! ! !"

. . . Văn Trường Kính, Văn Trường Thanh một đám đại nhân vật đều tức giận, thiếu chút nữa không thể tin được bản thân ánh mắt.

Chẳng ai ngờ rằng, Tô Dịch như vậy một cái người ở rể lại dám phản kháng!

Cả Văn Giác Nguyên đều há to mồm, đầu gửi đi mộng.

Hắn vẫn cho rằng, Tô Dịch là cùng một dạng với hắn người thiếu niên, mặc dù huyết khí phương cương, nhưng đối mặt những đại nhân kia vật cùng một chỗ uy hiếp thời gian, cũng không kiềm được hắn không cúi đầu.

Người nào từng muốn, thiếu niên như Tô Dịch, lại dám tại đây tông tộc trong đại điện, ngay trước tất cả Văn gia đại nhân vật trước mặt hành hung!

Cái này đặt tại toàn bộ trong Quảng Lăng thành, cái nào cái một đời tuổi trẻ nhân vật dám làm như thế?

Quả thực liền là muốn chết!

"Ta vừa rồi cũng không giết người, như các ngươi vẫn hồ đồ ngu xuẩn mất linh, ta sẽ không để ý giết vài cái, quyền làm giết gà dọa khỉ cũng không sao."

Tô Dịch thần sắc bình thản mở miệng.

Một phen nói, giận đến Văn Trường Kính mặt sắc mặt xanh mét, lạnh lùng nói: "Trường Thanh, ngươi đi đem thử khốn nạn nắm bắt!"

"Giao cho ta."

Văn Trường Thanh thần sắc lạnh lùng, đi nhanh mà ra.

Ngay lập tức, tất cả ánh mắt đều hội tụ tại trên người Văn Trường Thanh.

Tại toàn bộ Văn gia, Văn Trường Thanh tu vi cùng tộc trưởng lực lượng ngang nhau, có được Tụ Khí cảnh trung kỳ "Khai Mạch" cấp độ võ đạo lực lượng.

Cái gì gọi là Khai Mạch?

Toàn thân bên trong mười hai đạo khí mạch, mỗi đả thông một cái khí mạch, bản thân võ đạo lực lượng liền sẽ tăng lên một đoạn.

Mà Văn Trường Thanh hôm nay đã đả thông tám đầu khí mạch!

Tại toàn bộ Quảng Lăng thành Tụ Khí cảnh nhân vật ở bên trong, đều được xưng tụng là nhất lưu.

Chỉ thấy, Văn Trường Thanh Mâu hiện tinh mang, quanh thân khí huyết trống lay động như trường giang đại hà, một thân khí thế liên tiếp kéo lên, trên người tay áo cũng tùy theo bay phất phới.

Cái kia thuộc về Tụ Khí cảnh tồn tại uy thế, áp bách được ở đây không ít người hô hấp cứng lại, không không động dung.

"Nhị thúc, ngàn vạn chớ có đối với cái này khốn nạn khách khí!"

Văn Giác Nguyên nghiến răng nghiến lợi kêu to.

Văn Trường Thanh nhẹ gật đầu, ánh mắt như chim ưng giống như lợi hại, nhìn về phía Tô Dịch.

Tại kia trong môi, nhẹ nhàng phun ra một câu:

"Quỳ xuống, hoặc là chết!"

Tiếng như tiếng sấm, kích động đại điện, chấn động người hai lỗ tai ông ông tác hưởng.

Cái kia đợi khí thế, chấn nhiếp thần hồn!

Tô Dịch lại lạnh nhạt như trước, duy nhất trong con ngươi nổi lên một tia nhàn nhạt sát cơ.

Không đến một chữ nói nhảm.

Hắn dạo bước tiến lên, mang theo Trần Phong kiếm, tiện tay một kiếm đâm ra.

Muốn chết!

Không ít người ánh mắt đều lộ ra khinh thường khinh miệt vẻ, một cái Bàn Huyết Cảnh tồn tại, còn dám đi chủ động đối với Tụ Khí cảnh cường giả ra tay, cùng lấy trứng chọi đá, tự tìm đường chết có cái gì khác nhau?

Văn Trường Thanh hừ lạnh một tiếng, hai tay giao thoa nâng lên.

Thần Ưng Trảo!

Văn thị nhất tộc hiện có cao cấp nhất Huyền cấp trung phẩm võ học, chưởng chỉ như lưỡi dao sắc bén, nhưng nứt ra đao kiếm, nhưng xé hổ báo, nhưng Toái Nham thạch!

Bình thường võ giả bị đụng phải, nhẹ thì da thịt bị hội kéo xuống một khối, nặng thì cả thể xác đều bị xé mở, quả nhiên là lăng lệ ác liệt tàn nhẫn, máu tanh vô cùng.

Keng!

Ưng trảo cùng mũi kiếm đụng nhau, tia lửa văng khắp nơi.

Trần Phong kiếm bị một mực kềm ở, như bị ưng trảo bắt con rắn.

Một màn này, nhường toàn bộ ầm ầm trầm trồ khen ngợi, kinh diễm không thôi.

Văn Trường Thanh khóe môi cũng nổi lên một tia khinh thường.

Nhưng tiếp theo trong nháy mắt, Trần Phong kiếm bỗng nhiên phát ra một tiếng sục sôi kiếm ngân vang, trên mũi kiếm bộc phát ra một cổ kinh khủng không giới hạn lực lượng, thẳng giống như vỡ đê nước lũ giống như, đem Văn Trường Thanh ngón tay đứt đoạn.

Thoát ly kiềm chế mũi kiếm thẳng giống như một đạo thiểm điện giống như, lấy dễ như trở bàn tay khí thế hướng phía trước đâm tới.

Không tốt!

Văn Trường Thanh sắc mặt đại biến, vừa muốn né tránh thời gian, đã tối một bước, Trần Phong kiếm đã phá vỡ kia lồng ngực da thịt cốt cách, xỏ xuyên qua kia cõng.

Một kiếm xuyên thấu!

Toàn trường đều yên tĩnh.

Tất cả mọi người mới vừa rồi còn tại ầm ầm trầm trồ khen ngợi, theo sát lấy liền thấy được cái này máu tanh một màn, cũng không khỏi cả kinh nghẹn họng nhìn trân trối, toàn thân khẽ run rẩy.

"Cái này. . ."

Văn Trường Thanh cũng giống như khó có thể tin, ánh mắt mở tròn vo.

Một kiếm tầm đó, mình bị một cái Bàn Huyết Cảnh thiếu niên đả thương nặng! ?

Phốc!

Tô Dịch rút kiếm, một chuỗi nóng hổi huyết hoa tùy theo mang ra, Văn Trường Thanh kêu lên một tiếng buồn bực, thân ảnh nhoáng một cái, lảo đảo ngã ngồi tại mặt đất.

Một kiếm này vẻn vẹn kém hai thốn sẽ đâm trúng trái tim của hắn, thương thế cực nghiêm nặng, đau đến Văn Trường mắt xanh tiền biến thành màu đen, mặt mo trắng bệch, cái trán mồ hôi như thác nước giống như chảy xuống.

"Quỳ xuống hoặc là chết?"

Tô Dịch khóe môi nổi lên một tia nhàn nhạt đùa cợt, "Tu vi nát bét, khẩu khí cũng không nhỏ."

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua đại điện, nói: "Ai còn phải thử một chút ta Tô mỗ người mũi kiếm sắc bén hay không?"

Mọi người đều sởn hết cả gai ốc, như rơi vào hầm băng, không một người dám đi cùng Tô Dịch ánh mắt đối mặt.

Văn Giác Nguyên càng là sợ tới mức toàn thân run rẩy giống nhau sợ run, sắp tan vỡ.

Một cái Tụ Khí cảnh Khai Mạch cấp độ tồn tại, bọn hắn Văn gia cao cấp nhất cao thủ một trong, thì cứ như vậy bị một kiếm trọng thương!

Đây quả thực tựa như một cuộc máu tanh ác mộng.

"Tô Dịch, ngươi thực muốn cùng ta Văn gia triệt để khai chiến?"

Lại thấy tộc trưởng Văn Trường Kính mãnh liệt hít thở sâu một hơi trung khí, xanh mặt nghiêm nghị chất vấn.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 78: Chỉ Lần Này Một Lần Dừng Ở Đây

Tô Dịch ánh mắt nhìn trong tay Trần Phong kiếm, lạnh nhạt nói: "Từ vừa mới bắt đầu, ta liền khinh thường cùng các ngươi Văn gia so đo cái gì, nhưng các ngươi lại hết lần này tới lần khác không thức thời, cho tới bây giờ, lại vẫn có gan hỏi ta vấn đề như vậy. . ."

Nói đến đây, hắn nâng lên ánh mắt, lộ ra một vòng mỉm cười, "Ta đây cũng không ngại ngày hôm nay dùng cái này mà giới, giết thoải mái một chút."

Cái kia một cái chớp mắt, một cổ kinh khủng xơ xác tiêu điều lăng lệ ác liệt tới trung khí theo kia trên người khuếch tán mà bắt đầu, làm cho không khí như bị đống kết, Thứ Cốt giống như sát ý hàn lưu phô thiên cái địa giống như chỗ ngồi đại điện.

Mọi người toàn thân khẽ run rẩy, hoảng sợ biến sắc.

Thật là khủng khiếp sát cơ! !

Chính là Văn Trường Kính, hô hấp cũng là cứng lại, trong lòng dâng lên không khỏi sợ hãi, nhất thời cuối cùng bị chấn nhiếp, không dám nói nữa một chữ.

Ngã ngồi tại trước người Tô Dịch Văn Trường Thanh, cảm thụ cường liệt nhất, chỉ cảm thấy có ngàn vạn mũi kiếm chống đỡ tại chính mình bốn phương tám hướng, chỉ cần Tô Dịch tâm niệm vừa động, bản thân hẳn là hữu tử vô sinh kết cục!

"Đủ rồi!"

Bỗng dưng, đại điện bên ngoài vang lên một đạo quát chói tai.

Tô Dịch quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tóc trắng xoá Văn lão thái Quân đứng ở đó, sắc mặt âm trầm xanh mét, che kín khói mù cùng lửa giận.

Tại nàng trong tay phải, chăm chú nắm chặt một quả ngọc phù.

Thử phù tên là "Tinh Nhận", từ Ngọc Kinh Thành Tô thị đứng đầu Tô Hoằng Lễ tặng cho, một kích phía dưới, nhưng giết Võ Đạo tông sư!

Tô Dịch đương nhiên nhận ra cái này một quả Nguyên phù.

Ban đầu ở Văn lão thái Quân hoa trà trong nội đường, nàng liền coi đây là uy hiếp, đã cảnh cáo Tô Dịch.

"Lão thái thái, lần kia thọ yến sau khi kết thúc, ngươi sẽ không đã nói với bọn hắn, không nên trêu chọc ta?"

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

Văn lão thái Quân nhìn nhìn hốt hoảng thất thố Văn gia mọi người, lại nhìn một chút bị một kiếm xuyên thấu ngã ngồi tại mặt đất Văn Trường Thanh, hai đầu lông mày không khỏi dâng lên bi phẫn vẻ.

Nàng hít thở sâu một hơi trung khí, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Có thể hay không cho lão thân một cái mặt mũi, chuyện hôm nay như vậy thôi?"

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Chỉ lần này một lần."

Tại ở rể Văn gia một năm qua này, hắn mặc dù gặp qua rất nhiều trào phúng cùng nói móc, nhưng từ đầu đến cuối tịnh không có người chân

chính động thủ khi dễ qua hắn.

Đây cũng không phải là bởi vì Văn gia trên dưới đều rất thiện lương, mà là vì, đây là tới từ Văn lão thái Quân chủ ý cùng mệnh lệnh.

Hôm nay, cái này cái sống thượng vị lão thái thái đều đã tự mình cúi đầu xin tha, mặt mũi này hay là muốn cho.

Tô Dịch một câu nói kia, làm cho đại điện mọi người đều có sống sót sau tai nạn giống như cảm giác, đều bị thầm thở ra một hơi.

Văn lão thái Quân âm trầm thần sắc cũng hòa hoãn một chút, nói: "Nhân tình này, lão thân hội ghi nhớ trong lòng."

Tô Dịch thu kiếm vào vỏ, lại chẳng muốn xem đại điện này mọi người một cái, quay người triều bước ra ngoài.

Nhưng, giữa đường qua Văn lão thái Quân bên người thời gian, hắn dậm chân nói khẽ, "Ta rất nhanh liền sẽ rời đi Quảng Lăng thành, từ hôm nay về sau, các ngươi Văn gia sự tình, ta sẽ không đi chộn rộn."

"Đương nhiên, nếu như ngươi tâm có bất mãn, đại khái có thể viết thư đi mời Ngọc Kinh Thành Tô gia giúp đỡ đối phó ta."

Dứt lời, hắn nghênh ngang rời đi.

Cái kia một đạo thanh sam như ngọc thân ảnh, liền như vậy càng lúc càng xa, từ đầu đến cuối không người dám lại đi ngăn trở.

Văn lão thái Quân sắc mặt một trận âm tình bất định, rất lâu mới trường tiếng thở dài, cầm trong tay chăm chú nắm chặt Ngọc Phù thu vào.

Rồi sau đó, nàng cất bước đi vào đại điện.

Đầy đất bừa bộn cùng máu tanh, có vẻ như vậy hào nhoáng, lại nhìn trên mặt mọi người cái kia tâm thần bất định cùng hồi hộp thần sắc, nàng trong lòng dâng lên một cỗ không nói ra được tâm tình.

To như vậy Văn gia, lại không gây một cái nam nhi có thể ngăn cơn sóng dữ! !

"Bị thương vả lại đi chữa thương, những người khác lưu lại."

Văn lão thái Quân dằn xuống trong lòng bi thương cùng phẫn nộ, lạnh lùng mở miệng.

Rất nhanh, bị thương Văn Trường Thanh cùng những hộ vệ kia đều bị người nâng dậy ly khai.

Mà Văn Trường Kính lại đầu đuôi gốc ngọn bả vừa rồi phát sinh hết thảy nói ra, không dám có bất kỳ giấu giếm nào.

Nghe xong, Văn lão thái Quân đã giận đến toàn thân run rẩy, phẫn nộ không giới hạn, mãnh liệt tiến lên, một cái tát hung hăng quất vào trên mặt Văn Trường Kính.

Đùng!

Giòn vang cái tát, đánh cho Văn Trường Kính đều có chút mộng.

Đại điện những người khác cũng đều há hốc mồm, lão thái thái đây là thế nào?

Văn lão thái Quân phẫn nộ, lạnh lùng nói: "Tại Tô Dịch ở rể chúng ta Văn gia thời gian, ta có hay không tự mình đã nói với ngươi, về chuyện của hắn, từ hắn tự sinh tự diệt, không thể bất luận kẻ nào nhúng tay?"

Văn Trường Kính im lặng, hắn tự nhiên nhớ kỹ những lời này.

"Hắn nếu thật là một cái bình thường người ở rể, giết cũng liền giết, nhưng ngươi thân là tộc trưởng, lại đến bây giờ hoàn không nhìn ra, hắn Tô Dịch căn bản không phải người bình thường?"

Văn lão thái Quân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép giống như, phẫn nộ quát tháo, "Đối với ngươi đường đường Văn gia đứng đầu mà nói, một cái có thể nắm bắt Long Môn thi đấu thứ nhất, lại có thể bị Phó Sơn, Hoàng Vân Trùng đám người coi trọng người trẻ tuổi, liền vẻn vẹn chỉ xứng cho con của ngươi làm dưới tay?"

Văn Trường Kính sắc mặt rất khó nhìn.

Cách đó không xa, Văn Giác Nguyên toàn thân không được tự nhiên, hận không thể tìm đầu kẽ đất chui vào.

"Lão thái quân, ta lúc ban đầu cũng nghĩ qua, như trọng dụng Tô Dịch lời nói lo lắng nuôi hổ gây họa, nhưng nếu đem hắn trục xuất, người cái kia cũng sẽ không đáp ứng, cho nên mới phải đưa ra điều kiện như vậy."

Văn Trường Kính thấp giọng giải thích nói, "Hơn nữa, ta cũng đã tỏ thái độ, hắn như cần cái khác ưu đãi, cũng có thể đề, ta vốn tưởng rằng một cái mười bảy tuổi thiếu niên mà thôi, lại là nhà chúng ta người ở rể, có thể có được đối đãi như vậy, đủ để cho hắn cho chúng ta sử dụng. Người nào từng muốn, hắn lại lại. . ."

Nói đến đây, trong lòng của hắn cũng không khỏi dâng lên một trận hối hận.

Nếu sớm biết Tô Dịch võ đạo lực lượng đều đã cường đại đến bực này tình trạng, hắn làm sao ngu xuẩn đến làm như vậy?

Văn lão thái Quân một tiếng thở dài, nói: "Cũng trách ta, một mực tôn kính lấy một cái mệnh lệnh, vô pháp nói rõ ràng với các ngươi cái kia Tô

Dịch thân phận, bằng không, chuyện hôm nay có lẽ liền sẽ không phát sinh rồi. . ."

Thanh âm lộ ra đắng chát cùng tự trách.

"Lão thái quân, cái này Tô Dịch chẳng lẽ còn khác có lai lịch?" Văn Giác Nguyên nhịn không được hỏi.

Đang ngồi kia đại nhân hắn vật cũng đều nhao nhao nhìn về phía lão thái quân.

Lão thái quân tự giễu nói: "Các ngươi thực cho là, ta là ý chí sắt đá, muốn đem Linh Chiêu nha đầu kia đưa cho một cái Thanh Hà Kiếm Phủ khí đồ làm vợ? Năm đó, ta cũng là thân bất do kỷ a. . ."

Mọi người không khỏi khiếp sợ, lại nhường lão thái quân đều chỉ có thể bị bức bách tiếp nhận, cái này một việc hôn sự quả nhiên có vấn đề! !

Văn Trường Kính giống như nhớ tới cái gì, toàn bộ người như bị sét đánh giống như, thất thanh nói: "Lão thái quân, cái này Tô Dịch lẽ nào cùng Ngọc Kinh Thành Tô. . ."

"Câm miệng!"

Lão thái quân lúc này cắt ngang.

Nhưng những lời này, còn là đưa tới trong lòng mọi người phỏng đoán cùng liên tưởng, ngoại trừ Văn Giác Nguyên bên ngoài, những thứ kia Văn gia lão nhân sắc mặt đều trở nên kinh nghi.

Bọn hắn đều hiểu rõ, tại rất nhiều năm trước, lúc tuổi còn trẻ lão thái quân chính là Ngọc Kinh Thành Tô gia đứng đầu bên người theo bên mình nữ tỳ!

Tô gia, Ngọc Kinh Thành cao cấp nhất thế gia quý tộc một trong!

Cùng mà so sánh với, bọn hắn Văn gia quả thực như con sâu cái kiến giống như, chỉ có thể nhìn lên!

Mà Tô Dịch, cũng họ Tô. . .

Như thế một liên tưởng, ai có thể không sợ hãi?

Văn lão thái Quân thấy vậy, trong lòng thở dài, trên mặt lại dị thường nghiêm túc cùng ngưng nặng, nói: "Chuyện này, không được tiết lộ chút nào, bằng không, chúng ta Văn gia ắt gặp diệt môn tai ương, đây cũng không phải là nói chuyện giật gân!"

Trong lòng mọi người run lên, toàn thân đều một trận phát lạnh.

Lấy Ngọc Kinh Thành Tô thị làm cho nắm giữ lực lượng, căn bản không cần tự mình động thủ, vẻn vẹn động động môi, cũng có thể có vô số người xông lên diệt bọn hắn Văn gia!

"Nếu sớm biết hắn Tô Dịch thân phận có khác kỳ quặc, ta. . . Ta gì về phần thử. . ." Văn Trường Kính hồn bay phách lạc, triệt để không khống chế được giống nhau.

"Không, các ngươi nghĩ lầm rồi."

Lão thái quân thần sắc trở nên lạnh nhạt đứng lên, "Tô Dịch là Tô Dịch, hắn đại biểu không được người nào, đơn giản là đến từ cái kia cái thế lực một cái nghiệt tử mà thôi, hắn về sau nhảy đáp được càng lợi hại, cũng chỉ có nghĩa là khoảng cách cách tử vong càng gần."

Mọi người đều là ngẩn ngơ, Tô Dịch bị coi là nghiệt tử?

Cái này có thể sẽ ý vị sâu xa.

"Chuyện hôm nay, dừng ở đây, về sau Tô Dịch cũng sẽ không lại lưu lại Quảng Lăng thành, cái này đối với chúng ta Văn gia mà nói, cũng là một cái cọc chuyện tốt."

Lão thái quân đứng dậy, triều đại điện bước ra ngoài, "Nhớ kỹ lời nói của ta, không được lại cùng kẻ này dính vào quan hệ, hắn chính là cái tai họa, hại người hại mình!"

Văn Trường Kính mãnh liệt nhớ tới một sự kiện, đuổi theo mau nói: "Lão thái quân, Linh Chiêu nên làm cái gì bây giờ? Hài tử này tập trung tinh thần muốn giải trừ cái này một việc hôn sự, nàng vạn nhất trêu chọc đến Tô Dịch, chẳng phải là muốn gặp chuyện không may?"

Lão thái quân lập tức đứng im lặng hồi lâu chừng, thần sắc một trận biến ảo bất định.

Văn Linh Chiêu hôm nay là Thiên Nguyên học cung đệ tử, là Võ Đạo tông sư Trúc Cô Thanh nhập thất truyền nhân, cũng là bọn hắn Văn gia trung hưng hy vọng.

Tốt như vậy hạt giống, từ không thể bị tai họa rồi.

"Ta sẽ đích thân viết thư nói cho nàng biết nên làm như thế nào."

Dứt lời, lão thái quân trực tiếp rời đi.

Làm thiên, phát sinh ở Văn gia tông tộc đại điện sự tình, bị chết ..chết phong tỏa đứng lên, cũng không truyền bá ra.

Cũng may mắn là phát sinh ở tông tộc đại điện, phụ cận cũng không có người không có phận sự.

Bằng không, tin tức đã định trước giấu giếm không được.

Nhưng dù vậy, Văn Trường Kính bọn hắn đều hiểu rõ, tin tức này có lẽ có thể có thể lừa gạt được nhất thời, cũng tuyệt đối lừa không được cả đời.

Nhưng trước mắt mà nói, bọn hắn cũng chỉ có thể làm được một bước này.

. . .

Hoàng hôn thập phần.

Hạnh Hoàng Tiểu Cư.

Tô Dịch chắp tay đứng ở trong đình viện cây hòe già, híp mắt xuyên thấu qua chạc cây nhìn trời khung, dáng vẻ thanh thản.

"Cái này Quảng Lăng thành thiên địa, cũng bất quá lòng bài tay lớn nhỏ mà thôi, không có gì để xem."

Rất lâu, Tô Dịch thu hồi ánh mắt, đi tiến gian phòng bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Nguyên bản, hắn còn muốn lấy đợi Văn Linh Tuyết đã trở về, lại cùng nàng một đoạn thời gian.

Nhưng bây giờ, Văn Linh Tuyết đều đã lưu lại Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành, trong lòng của hắn lại không cái gì một tia lo lắng, quyết định ngày mai sáng sớm liền rời đi, tiến về trước Vân Hà Quận thành!

Sắc trời dần dần đêm đen đến.

Tô Dịch đã chỉnh đốn thỏa đáng, lười biếng nằm ở đình viện ghế trúc trông được xa vời ánh nắng chiều.

Trong lòng thì tại yên lặng nghĩ ngợi một ít chuyện, phần lớn cùng kế tiếp tu luyện có quan hệ, cũng có cùng Vân Hà Quận thành có quan hệ một chút chuyện cũ cùng ký ức.

Hắn tại Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành ba năm, đã từng nhiều lần xuất nhập Vân Hà Quận thành.

Nhưng về cái kia ba năm ký ức, phần lớn tràn đầy u ám sắc thái, có thương tích tâm, tiếc nuối, uể oải. . .

Năm đó hắn tiến vào Thanh Hà Kiếm Phủ thời gian, mới vẻn vẹn mười ba tuổi, lẻ loi hiu quạnh một người.

Hơn nữa tính tình quái gở, không thích sống chung, không hiểu đi lấy sư môn trưởng bối niềm vui, không chịu hướng những thứ kia có tiền có thế đồng môn cúi đầu, thế cho nên tao ngộ qua không biết bao nhiêu khi dễ, đả kích, nhục mạ cùng loại trừ. . .

Nhưng đây hết thảy cũng không đưa đánh bại, ngược lại hóa thành một cỗ cừu hận chi hỏa, thời khắc quất roi lấy hắn khắc khổ tu luyện, quyết chí tự cường.

Chỉ dùng ba năm, hắn liền từng bước một trở thành Thanh Hà Kiếm Phủ ngoại môn kiếm đầu!

Nhưng mà ——

Còn không đợi đem đọng lại trong lòng ba... nhiều năm phẫn hận từng cái trả thù trở về, vốn nhờ làm một cuộc ngoài ý muốn, mà đã mất đi tu vi.

Thế cho nên, cái kia trong ba năm làm cho kinh lịch cừu hận, cái kia chôn dấu trong lòng khúc mắc cùng phẫn nộ, đến bây giờ đều còn chưa kịp đi Đoạn.

"Trước đây ta đây, chỉ có thể ẩn nhẫn, mặc dù có thể thương đáng tiếc, lại tự có boong boong Thiết Cốt, theo chưa hề hướng vận mệnh cúi đầu. . ."

Ghế trúc ở bên trong, Tô Dịch thở dài một mực trọc khí, một đôi thâm sâu con mắt dần dần nổi lên một vòng hỏa diễm giống như phong mang.

"Lúc này đây tiến về trước Vân Hà Quận thành, tự nhiên từng cái kết thúc năm đó sự tình, trừ tận tâm trung bất bình!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 79: Gà Quay Cùng Lê Hoa Nhưỡng

Đêm lạnh như nước, ánh trăng ánh xanh rực rỡ vung vãi, yên tĩnh thanh Ninh.

Xa xa đường phố trên ngẫu nhiên truyền đến một trận náo nhiệt tiếng động lớn rầm rĩ thanh âm, làm nổi bật được đình viện càng u tĩnh.

Ngay tại Tô Dịch suy nghĩ như bay thời gian, một trận tiếng gõ cửa vang lên.

"Tô công tử nhưng tại?"

Đình viện ngoài cửa lớn vang lên Chương Viễn Tinh thanh âm.

Tô Dịch đứng dậy mở ra đại môn, chỉ thấy Chương Viễn Tinh mang theo một bình rượu, một con gà quay.

Tại phía sau hắn, nhắm mắt theo đuôi theo sát đầu đội màu đen tròn cái mũ Hùng bá.

"Ngươi đây là?" Tô Dịch hỏi.

"Như thế cảnh ban đêm, ta và ngươi cộng ẩm ở nơi này, nâng cốc ngôn hoan, chẳng phải đẹp quá thay?"

Nói qua, Chương Viễn Tinh đã cười ha hả đi vào đình viện, mọi nơi đánh giá một phen, không khỏi gật đầu nói: "Thử đình viện mặc dù đơn sơ chút, nhưng thắng tại thanh tĩnh."

Hắn đem bầu rượu cùng gà quay đặt ở dưới cây hòe già phiến đá trên bàn, tùy ý ngồi ở một bên trên mặt ghế đá, cười nói: "Tô công tử mau mời ngồi."

Hắn lại hồn không đem mình làm ngoại nhân.

Tô Dịch cũng không có so đo, cầm hai cái chén rượu, liền ngồi ở Chương Viễn Tinh đối diện.

"Rượu này là ta theo trong nhà mang ra, tên là 'Lê Hoa Nhưỡng " lấy Linh tuyền nước ngâm đầu mùa xuân lê hoa, tá lấy ba mươi sáu chủng Linh dược nhập rượu, phong hũ chín năm, chính là tại trong nhà của ta, cũng chỉ có chiêu đãi khách quý thời gian mới có thể bắt đầu một vò."

Vừa nói, Chương Viễn Tinh đem bầu rượu mở ra, lập tức một trận mát lạnh mùi rượu tại trong bóng đêm tràn ngập mà ra

Làm Chương Viễn Tinh mang theo bầu rượu rót đầy hai cái chén rượu, chỉ thấy rượu kia thủy tinh óng ánh sáng long lanh, gọt giũa nhiều trung hiện ra màu hổ phách, chiếu đến ánh trăng, hiện ra từng điểm Linh quang.

"Đến, ta và ngươi tiên đụng một ly."

Chương Viễn Tinh cười mời rượu, sắc mặt mang theo một vòng khoe khoang vẻ.

Hắn tin tưởng lấy Tô Dịch nhãn lực, là có thể nhìn ra cái này Lê Hoa Nhưỡng bất phàm.

Tô Dịch lại có vẻ rất bình thản, nói: ": Công tử thử, chỉ sợ tuyệt không phải chỉ vì tìm một cái mê rượu người cộng ẩm, thua kém hơn trước tiên là nói về sự tình, uống nữa rượu cũng không sao."

Cái này Lê Hoa Nhưỡng đương nhiên được cho thế tục lúc giữa hảo tửu.

Đáng tiếc, so với Tô Dịch kiếp trước uống qua tiên cất quỳnh tương, kém không chỉ cách xa vạn dặm, hắn đâu có thể nào sẽ vì thử động dung?

Chương Viễn Tinh nhìn như phong độ nhẹ nhàng, kì thực khoe khoang chi ý tình cảm bộc lộ trong lời nói, buồn cười cũng không tự biết.

Chương Viễn Tinh ngơ ngác một chút, đem chén rượu trong tay lần nữa để xuống, trầm ngâm nói: "Cũng chưa nói tới cái đại sự gì, không phải là muốn hỏi một chút cùng Quỷ Mẫu lĩnh chuyện có liên quan đến."

"Ngươi không phải là sớm đã biết rồi hả?" Tô Dịch đạo

Chương Viễn Tinh nói thẳng: "Không, ta hỏi chính là, ngươi cuối cùng giúp cái gì, mới có thể nhường Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng đều kính trọng như vậy ngươi."

Giờ khắc này, đứng ở cách đó không xa Hùng bá cũng đem con mắt nhìn tới, thần sắc mặc dù bình thản, lại làm cho người ta vô cùng lớn áp bách.

Tô Dịch mơ hồ có chút minh bạch Chương Viễn Tinh Lai Ý, nói: "Ngươi là gì không đi hỏi bọn hắn?"

Chương Viễn Tinh nhíu mày, trong lòng mơ hồ có chút không kiên nhẫn, nhưng vẫn là giải thích nói: "Bọn hắn đâu có thể nào hội nói với ta những thứ này, nếu như thế, ta cũng không cần tại lúc này đến quấy rầy ngươi rồi."

Tô Dịch thuận miệng nói: "Chuyện này cũng là đơn giản, tại Quỷ Mẫu lĩnh thời gian, ta cứu bọn hắn một mạng, đã từng bán cho bọn hắn một cây Lục Âm thảo, nghĩ đến bọn họ là bởi vì này cái nguyên do, mới có thể kính trọng của ta đi."

Hắn cũng không giấu giếm, cũng khinh thường tại tại bực này việc nhỏ trên che lấp.

Không cần phải.

Nhưng Chương Viễn Tinh lại sửng sốt một chút, cau mày nói: "Tô công tử, cái này cái vui đùa nhưng một chút cũng không tốt cười."

Hắn rõ ràng không tin.

Bên người Viên Lạc Hề có Trình Vật Dũng cái kia đợi Tụ Khí cảnh Đại viên mãn tồn tại, không cần một cái Bàn Huyết Cảnh nhân vật cứu mạng?

Đây cũng quá vô nghĩa rồi.

Cách đó không xa Hùng bá chợt mà nói: "Có thể hay không nói rõ chi tiết nói, ngươi là như thế nào cứu bọn họ hay sao?"

Điều này làm cho Chương Viễn Tinh biết vậy nên ngoài ý muốn, bán tín bán nghi mà nhìn về phía Tô Dịch, muốn nghe xem hắn sẽ cho ra sao loại một lời giải thích.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Đêm qua, Lục Tuyệt Âm Thi thừa dịp đêm mưa, ý đồ đánh lén chúng ta một đoàn người, chỉ dựa vào Trình Vật Dũng một người, căn bản không phải đối thủ. Mà ta sở dĩ tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh, vừa đúng chính là vì tru sát cái thằng chó này, liền thuận tay đem giết, vậy cũng là trong lúc vô hình cứu tính mạng của bọn hắn."

Chương Viễn Tinh sắc mặt một chút âm trầm xuống, mạnh mẽ tự kềm chế ở nội tâm phẫn nộ, nói:

"Tô Dịch, ta xem ngươi là nhưng tâm sự bằng hữu, ngươi lại lại lập bực này trăm ngàn chỗ hở nói nhảm lừa gạt ta, không khỏi cũng quá không đem

ta Chương Viễn Tinh làm chuyện rồi a?"

Nói xong lời cuối cùng, hai đầu lông mày đều mang theo tàn khốc.

Ngày hôm nay ở ngoài thành nhìn thấy Tô Dịch đi theo tại bên người Viên Lạc Hề thời gian, trong lòng của hắn liền có chút không vui, cho là Tô Dịch không biết điều, Bạch mù bản thân đối với hắn thưởng thức.

Cho đến tại Tụ Tiên Lâu yến ẩm về sau, vừa nghĩ tới Viên Lạc Hề đối với Tô Dịch cái kia kính trọng cử chỉ cùng thần thái, trong lòng của hắn lại càng không phải là tư vị.

Cho nên hắn tối nay tới tìm Tô Dịch thời gian, trong lòng vốn là tích góp từng tí một lấy nộ khí, vốn định lấy như Tô Dịch ngoan ngoãn phối hợp, bản thân sẽ không để ý rộng lượng một chút, tha thứ hắn một lần.

Người nào từng muốn, hắn lại lại mở to mắt biên nói dối, vả lại hoàn trăm ngàn chỗ hở, đây quả thực là đang cố ý nhục nhã bản thân chỉ số thông minh!

Cách đó không xa Hùng bá cũng nhíu nhíu mày, nói: "Tô Dịch, như ngươi là vì tại thiếu gia nhà ta trước mặt biểu hiện chính ngươi, cố ý bẻ cong sự thật, ta đây chỉ có thể nói, ngươi thật sự rất ngây thơ, rất buồn cười!"

Thanh âm mang theo lãnh ý.

Hiển nhiên, hắn cũng căn bản không tin tưởng, lấy Tô Dịch cái kia Bàn Huyết Cảnh tu vi, có thể giết chết Lục Tuyệt Âm Thi, làm được cả Võ Đạo tông sư đều làm không được sự tình rồi.

Cái này tượng một cái con sâu cái kiến tại khoe khoang bản thân cắn chết hổ, có vẻ vô cùng phóng đãng cùng buồn cười.

Tô Dịch khẽ thở dài một tiếng.

Nói thật cũng không ai tin tưởng, cái này thật đúng là làm cho không người nào làm sao.

"Nên nói đấy, ta đã nói tất cả, như hai vị không tin, có thể đi hỏi Viên Lạc Hề bọn hắn, ta nhưng chẳng muốn giải thích nữa."

Dứt lời, hắn vươn người đứng dậy, triều trong phòng bước đi, "Hai vị dễ đi, không tiễn."

Cái này chẳng khác nào là ở hạ lệnh trục khách rồi.

Đùng!

Chương Viễn Tinh cầm chén rượu lên, hung hăng đạp nát trên mặt đất, lạnh lùng nói: "Tô Dịch, ta xem ngươi là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Tô Dịch bỗng nhiên quay người, ánh mắt trở nên lãnh đạm xuống, nói: "Thế nào, : Công tử là ý định ở chỗ này của ta nháo sự?"

"Nháo sự?"

Chương Viễn Tinh khó thở mà cười, hắn cũng lười lại nói cái gì phong độ, đạo "Trước đối với ngươi khách khí, là yêu thích ngươi tại Long Môn thi đấu trên biểu hiện, ngươi lại lặp đi lặp lại nhiều lần đạp trên mũi mặt, thật coi ta Chương Viễn Tinh tính khí tốt, không so đo với ngươi?"

Nói đến đây, thần sắc hắn lạnh như băng, thân thủ chỉ vào Tô Dịch, "Ta cho ngươi biết, hôm nay ngươi không thành thật khai báo hiểu rõ, cũng đừng trách ta không khách khí!"

Cách đó không xa, Hùng bá thần sắc hờ hững nói: "Thiếu gia bớt giận, nếu như Tô Dịch nói hắn có năng lực giết Lục Tuyệt Âm Thi, không ngại từ ta ra tay, thử một lần liền hắn đến tột cùng là nói dối, hay là thật có bực này khả năng."

Chương Viễn Tinh hít thở sâu một hơi trung khí, gật đầu nói: "Cũng tốt, bất quá Hùng bá ngươi nhưng ngàn vạn đừng đem hắn giết chết, ta còn muốn hỏi một câu Quỷ Mẫu lĩnh trên sự tình, cái này cái chân tướng như không giải được, trong nội tâm của ta nhưng rất khó chịu."

Hùng bá nhẹ gật đầu, đạo "Người trẻ tuổi, mọi thứ hăng quá hoá dở, ngươi bây giờ như biết sai hối cải, bả chân tướng nói ra, còn kịp."

Tô Dịch khóe môi hơi vểnh, đúng là vẫn còn nhịn không được cười rộ lên, ánh mắt như nhìn một đôi ngu xuẩn vật, nói:

"Các ngươi biết rõ Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng đối với ta rất kính trọng, vẫn còn dám ở trước mặt ta giương oai đùa nghịch vượt qua, ta nên nói các ngươi ngu xuẩn đâu rồi, còn là nói các ngươi không biết sống chết?"

Chương Viễn Tinh ngây ngốc một chút, giống như không thể tin được tại bực này thời điểm, Tô Dịch lại vẫn dám nói năng lỗ mãng.

Hùng bá sắc mặt cũng là trầm xuống, trong con ngươi sát cơ mãnh liệt.

Cả hắn đều không nghĩ tới, Tô Dịch bực này Bàn Huyết Cảnh tiểu nhân vật, dám đảm đương trước mặt đối với chính mình đại bất kính!

Không đến do dự nữa, hắn cất bước triều Tô Dịch bước đi.

Long hành hổ bộ, một thân khí thế tùy theo nổ vang kéo lên.

Phanh!

Đình viện đại môn đột nhiên bị người đẩy ra.

Một đạo yểu điệu bóng hình xinh đẹp nổi giận đùng đùng xông tới, thanh tiếng trách mắng: "Chương Viễn Tinh, các ngươi dám động một cái tay thử xem!"

Người tới một thân quân trang, một đôi đùi ngọc thon dài thẳng tắp, tinh xảo kiều mị Ngọc Dung dưới ánh trăng che một tầng không che giấu chút nào tức giận.

Đúng là Viên Lạc Hề.

Ở sau lưng nàng, hoàn cùng theo Trình Vật Dũng, Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ ba người.

Đồng dạng, Trình Vật Dũng sắc mặt của bọn hắn cũng đều thật không tốt xem.

Tô Dịch biết vậy nên ngoài ý muốn, bọn hắn như thế nào tới?

Chương Viễn Tinh rõ ràng cũng vội vàng không kịp chuẩn bị, sửng sốt một chút, không khỏi nói: "Lạc Hề, ngươi không phải là trên buổi trưa liền lên đường đã đi ra?"

Hùng bá nhíu nhíu mày, dậm chân dừng lại, mạnh mẽ tự kềm chế sát ý trong lòng.

"Ta nếu không, đâu có thể nhìn thấy ngươi Chương Viễn Tinh uy phong lớn như vậy?"

Viên Lạc Hề đôi mắt đẹp mang theo lửa giận khiếp người.

"Phó mỗ cũng không nghĩ tới, đường đường Chương Thị tộc trưởng chi tử, ánh mắt lại càng như thế thiển cận."

Phó Sơn hừ lạnh.

Bị Viên Lạc Hề trực tiếp giống như răn dạy, Chương Viễn Tinh còn có thể chịu đựng.

Nhưng khi thấy Phó Sơn cũng dám nói móc bản thân thời gian, hắn lập tức liền giận, quát: "Phó Sơn, thằng nào cho mày lá gan, lại dám ... như vậy nói với ta nói?"

"Ta là Quảng Lăng thành chủ, mắt thấy ngươi muốn tại trên địa bàn của ta hành hung, vẫn không thể nói ngươi hai câu rồi hả? Thực bả nơi đây làm các ngươi Chương gia rồi hả?"

Phó Sơn thần sắc điềm nhiên nói.

"Ngươi. . ."

Chương Viễn Tinh vừa muốn nói gì, đã bị Hùng bá ngăn lại.

"Thiếu gia, chúng ta cần phải đi." Hùng bá trầm giọng nói.

Hắn một cái nhìn ra, có Viên Lạc Hề tại, đêm nay bọn hắn nếu dám đối với Tô Dịch động thủ, Trình Vật Dũng, Phó Sơn đám người nhất định hội không chút do dự ngăn cản.

Một cái Trình Vật Dũng, cũng đủ để kiềm chế hắn, như hơn nữa Phó Sơn cái này cái Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ cường giả, hậu quả đã định trước không ổn.

Có thể sẽ như vậy ly khai, lại làm cho Chương Viễn Tinh không cam lòng.

Hắn liền hô hút mấy cái trung khí, dằn xuống trong lòng bực bội, thành khẩn nói: "Lạc Hề, chuyện này thật không là ngươi tưởng tượng như vậy. .

."

Viên Lạc Hề không khách khí ngắt lời nói: "Cút! Người nào muốn nghe giải thích của ngươi? Sẽ không biến mất, đừng trách ta không khách khí! Đến lúc đó, ta ngược lại muốn nhìn, cha ngươi có thể hay không giúp ngươi tìm ta phiền toái!"

Lời nói này, hơn không khách khí, quả thực là trực tiếp tại trúng tên Chương Viễn Tinh uy nghiêm.

Sắc mặt hắn thoáng cái đến mức đỏ lên, cái trán gân xanh bạo trán, giận đến thiếu chút nữa bạo chạy.

Hắn thật không nghĩ đến, vì giúp một cái Văn gia người ở rể, Viên Lạc Hề lại hội liều lĩnh cùng hắn vạch mặt!

"Thiếu gia, phong cảnh trường thích hợp phóng nhãn lượng, nhất thời sỉ nhục mà thôi, về sau tự có đòi lại thời điểm!"

Nói qua, Hùng bá một phát bắt được Chương Viễn Tinh bả vai, mạnh mẽ đem mang theo, đi nhanh mà đi, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

Như nước ánh trăng, mông lung lành lạnh.

Trên bàn đá gà quay còn không có ăn, Lê Hoa Nhưỡng còn chưa uống, một cuộc giương cung bạt kiếm giằng co, lại như vậy hóa giải ở vô hình.

Nhưng Tô Dịch lông mày lại hơi hơi nhăn lại.

Viên Lạc Hề bọn hắn đến nhưng thật là đúng lúc, chẳng khác gì là nhường Chương Viễn Tinh cùng kia bên người Hùng bá nhặt về tính mạng.
. .

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 80: Tha Hóa Tự Tại Kinh

Chương Viễn Tinh cùng Hùng bá sau khi rời đi, trên người Viên Lạc Hề khí diễm lập tức tiêu tán.

Nàng nhẹ nhàng mấp máy phấn gọt giũa cánh môi, hai đầu lông mày ngược lại mang theo một tia lo sợ bất an vẻ, thấp lấy đầu đẹp, không dám nhìn tới Tô Dịch ánh mắt, nói: "Tiên sư, người. . . Không có sinh khí đi?"

Trình Vật Dũng cũng liền vội ôm quyền, áy náy nói: "Ta chờ cũng biết, lấy tiên sư thủ đoạn, tuỳ tiện liền có thể giết Chương Viễn Tinh cùng Hùng Lẫm, chỉ là của ta cùng tiểu thư đều cho là, chuyện này là từ chúng ta khiến cho, tự nhiên từ chúng ta tới giải quyết, như thế, tiên sư tựu cũng không lại bị liên quan đến tiến đến."

Viên Lạc Hề cả vội vàng gật đầu: "Đúng là như thế."

Phó Sơn một màn như vậy, trong lòng lại là một trận bốc lên.

Trận đánh lúc trước Chương Viễn Tinh thời gian, Viên Lạc Hề hạng gì tới thô bạo cùng cường thế, hồn không thèm để ý vì vậy mà đắc tội Vân Hà quận Chương Thị nhất tộc.

Nhưng đối mặt Tô Dịch thời gian, vị này bị Viên thị nhất tộc coi như hòn ngọc quý trên tay đại tiểu thư, lại như một phạm sai lầm tiểu hài tử giống như tâm thần bất định bất an.

Lại nhìn Trình Vật Dũng, một vị Tụ Khí Đại viên mãn tồn tại, đặt tại Vân Hà quận đều được xưng tụng là đứng đầu cường giả cao thủ, thực sự đồng dạng tất cung tất kính.

Trước sau tương phản quá lớn!

Suy nghĩ thời gian, hắn đã nghiêm nghị hành lễ nói: "Tô tiên sinh, tối nay là ta mang theo Viên cô nương bọn hắn đến viếng thăm, lại chưa từng nghĩ đánh bậy đánh bạ, đụng phải một món đồ như vậy sự tình, nếu khiến người trong lòng khó chịu, Phó mỗ nguyện vì thế gánh trách."

Mắt thấy một màn này, Tô Dịch trong lòng cái kia một tia khó chịu tiêu tán, cũng lười lại so đo, khua tay nói: "Chuyện này như vậy thôi."

Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng, Phó Sơn đều thầm buông lỏng một hơi.

Vượt qua giải Tô Dịch cái kia bất khả tư nghị thủ đoạn, trong lòng bọn hắn liền càng kính sợ.

Đối mặt hắn thời gian, không giống đối mặt một cái bình thường thiếu niên, ngược lại tượng đối mặt một vị sừng sững Vân đỉnh Trích Tiên.

Tiên tâm như biển, không thể vọng từ đo lường được!

"Các ngươi đêm nay tiền tới tìm ta là muốn làm cái gì?"

Tô Dịch đi theo miệng hỏi.

Hắn cũng phải nhớ rõ Sở, Viên Lạc Hề buổi sáng liền định ly khai đấy, nhưng bây giờ lại không ngờ xuất hiện ở nơi đây.

Viên Lạc Hề thanh âm thanh thúy nói: "Chúng ta nghe phó thành chủ nói, tiên sư gần nhất liền sẽ rời đi Quảng Lăng thành, tiến về trước Vân Hà Quận thành, ta đã nghĩ ngợi lấy đến tiếp kiến một cái tiên sư, hỏi một câu

người hành trình thời gian, nếu có thể cùng một chỗ đồng hành, cái kia. . . Vậy thì càng tốt hơn."

Dứt lời, trên mặt một tia kỳ vọng.

Một bên Phó Sơn vội vàng nói: "Tô tiên sinh có chỗ không biết, ta vừa nhận được tin tức, ngày mai thưởng buổi trưa, lại có một chiếc khổng lồ lâu thuyền theo Đại Thương Giang thượng du 'Lâm Thương Thành' mà đến, đi ngang qua Quảng Lăng thành thời gian, hội làm sơ dừng lại."

"Như lợi dụng thử trước thuyền hướng Vân Hà Quận thành, ba ngày sau lại đến, hơn nữa thử thuyền cực kỳ thoải mái dễ chịu an nhàn, ở trên có tòa nhà chín tầng, lầu các mười hai toà, có thể cung cấp tám nghìn người cùng một chỗ cưỡi, là Đại Chu nhất đẳng bảo thuyền."

Dừng một chút, Phó Sơn đạo "Nếu như cưỡi ngựa mà đi, không chỉ bôn ba mệt nhọc, vả lại đường xá xa xôi, cần xuyên qua nhiều thành trấn cùng dãy núi, ít nhất cũng muốn năm ngày mới có thể đến Vân Hà Quận thành. Vì vậy, Phó mỗ nghĩ đến, như tiên sinh phải ly khai, thua kém hơn cưỡi chiếc này lâu thuyền."

Tô Dịch ngoài ý muốn nói: "Phó đại nhân có lòng rồi."

Hắn đều không nghĩ tới, điểm ấy việc nhỏ Phó Sơn đều vẫn không quên vì chính mình cân nhắc.

"Tiên sư. . ."

Viên Lạc Hề vừa muốn mở miệng, Tô Dịch liền ngắt lời nói, "Ta chẳng qua là phàm trần một kiếm tu, hôm nay viễn chưa nói tới cái gì tiên sư, về sau xưng tên của ta cũng tốt, công tử cũng được."

"Ách, ta đây có thể hay không tượng phó thành chủ như vậy, xưng người là 'Tiên sinh' ?"

Viên Lạc Hề chần chờ nói.

Tại võ giả trong mắt, nếu nói tiên sinh, chính là "Đạt giả làm đầu" người, là một loại thanh danh tốt đẹp cùng tôn kính xưng.

"Có thể."

Tô Dịch làm sao so đo những thứ này.

Hắn sở dĩ không muốn bị xưng là "Tiên sư", là vì tại đây trong thế tục, đại đa số thời điểm, treo lên "Tiên sư" đầu hàm, thường thường đều là hãm hại lừa gạt mặt hàng.

Ví dụ như đầu đường vân du bốn phương đạo sĩ, giang hồ lang trung, tà môn ma đạo trung nhân vật, đều ưa thích cho mình quan trên một cái "Tiên sư" danh xưng.

Tô Dịch cũng không muốn bị người hiểu lầm thành bực này hạ lưu nhân vật.

Về phần Khuynh Oản như vậy xưng hô, ngược lại không cần chú ý.

Dù sao nàng là quỷ, không phải người.

Viên Lạc Hề bọn hắn liền không giống nhau, bọn hắn cuối cùng là cái này thế tục trung võ giả, như vậy xưng hô bản thân thời gian, vạn nhất bị những người khác nghe được, khó tránh khỏi hội miên man bất định.

"Tô tiên sinh, cái kia không biết người ngày mai có hay không đi thuyền?"

Viên Lạc Hề thanh âm êm dịu, tiếng nói lộ ra mong đợi.

"Lại nói tiếp, thật đúng là đúng dịp, ta vốn định ngày mai sáng sớm ly khai Quảng Lăng thành, đã như vậy, cùng một chỗ đi thông cũng không sao."

Tô Dịch cười gật đầu.

"Thật tốt quá!" Viên Lạc Hề mặt mày hớn hở, vui vẻ không thôi.

Lúc này thời điểm nàng, mới tản mát ra một cỗ thiếu nữ giống như đẹp mỹ lệ khí tức.

"Ta sẽ cùng phó thành chủ sớm đi an bài trên thuyền bắt đầu cuộc sống hàng ngày chỗ."

Trình Vật Dũng cũng cười rộ lên.

Tại hắn xem, chỉ cần có thể cùng Tô Dịch đồng hành, chẳng khác nào có rất nhiều cơ hội đi tiếp xúc đối phương, dùng cái này gần hơn quan hệ.

Phó Sơn mỉm cười nhìn một màn này, nhưng trong lòng thầm nghĩ, may mắn tối nay tới rồi, bằng không sợ là sẽ phải bỏ lỡ Tô tiên sinh ly khai thời gian.

Không bao lâu, Viên Lạc Hề bọn hắn liền cáo từ rời đi.

Tô Dịch lại trực tiếp đi tới cây hòe già trước, cầm lấy gác lại trên bàn đá một bình Lê Hoa Nhưỡng, tiện tay ngã xuống cây hòe già cột thổ nhưỡng trên.

"Ta mặc dù không có thèm, nhưng coi như là một bình Linh tửu, tiện nghi ngươi rồi."

Đem rượu trong bình ngược lại tận, Tô Dịch giương mắt nhìn nhìn cái này gốc tươi tốt cây hòe già, lầm bầm lầu bầu giống nhau, "Năm nào ta như trở về, nếu như ngươi vẫn còn, liền phần thưởng ngươi một cái cọc duyên pháp."

Cười cười, Tô Dịch quay người đi vào gian phòng.

Cảnh ban đêm như nước, trong đình viện cây hòe già trong gió lung lay chạc cây, vẫy ra một nơi lượn quanh ban bác âm ảnh.

Trong phòng, ánh đèn như đậu.

Tô Dịch ngồi ở trước bàn sách, suy nghĩ một chút, trải rộng ra trang giấy, múa bút đã viết một bức chữ, lấy sợi tơ buộc thành giấy, ném vào Mặc Ngọc bội.

"Lấy tu vi của ta bây giờ, hẳn là có thể bắt đầu luyện hồn rồi."

Tô Dịch bóp lấy đầu lông mày, lâm vào suy nghĩ.

Tu vi, thần hồn, khí lực, ba người hỗ trợ lẫn nhau, lẫn nhau đền bù.

Luyện Khí lấy Tôi Thể, khí lực mạnh mẽ lại có thể bồi dưỡng thần hồn.

Tại Đại Hoang Cửu Châu, phàm là có chí mưu đồ đoạt quyền "Hoàng Cảnh" tu sĩ, đều sẽ ở tu hành tới sơ, liền chiếu cố thần hồn rèn luyện cùng mài.

Thần hồn cường đại, có rất nhiều chỗ tốt, có thể tăng lên đối với thiên địa Đại Đạo cảm ngộ, có thể lại càng dễ cân nhắc cùng lĩnh hội bí pháp điển tịch huyền bí.

Đương nhiên, quan trọng nhất là còn có thể chiến đấu!

Thần hồn tu luyện cực hà khắc, bởi vì một khi làm bị thương thần hồn, cái kia chính là cực nghiêm nặng đạo làm tổn thương.

Tại Đại Hoang Cửu Châu đứng đầu thế lực lớn ở bên trong, chỉ có chờ đệ tử đem khí lực rèn luyện đến "Dưỡng Lô cảnh" thời gian, lại đi qua cực kỳ nghiêm khắc sàng lọc tuyển chọn cùng khảo nghiệm, thỏa mãn điều kiện giả, mới có thể từ sư môn trưởng bối một chọi một truyền thụ thần hồn rèn luyện chi pháp.

Ở tiền thế, Tô Dịch chỉ điểm mình những thứ kia truyền nhân lúc tu luyện, cũng cũng giống như thế.

Bởi vì thần hồn liên lụy tính linh gốc rễ, tại tu luyện tới sơ, không được phép có một tia sai lầm.

Bất quá, đối với Tô Dịch mà nói, những thứ này đều không là vấn đề.

Ở kiếp này, hắn lấy Tùng Hạc Đoán Thể thuật trùng tu võ đạo, tại Bàn Huyết Cảnh mỗi một bước ở bên trong, đều rèn luyện ra vượt xa kiếp trước đồng nhất thời kỳ hùng hậu căn cơ.

Không khoa trương nói, như hiện tại hắn phản hồi Đại Hoang Cửu Châu, khoảng chừng cái này võ đạo căn cơ trên đối lập, cũng đủ để vượt qua áp trong thiên hạ những thứ kia Cái Thế yêu nghiệt, tuyệt đại Tiên Tử!

Nguyên nhân chính là như thế, Tô Dịch mới có thể ý định trước thời hạn bắt đầu tu luyện thần hồn.

Đây cũng không phải là lỗ mãng, mà là đến từ hắn đối với bản thân căn cơ rất hiểu rõ.

"Ta kiếp trước sở dĩ dừng bước tại 'Huyền Hợp Cảnh' Đại Viên Mãn tình trạng, đau khổ vô pháp đụng chạm lấy cao hơn Đạo Đồ, ngoại trừ vận số

cùng cơ hội không đủ, thần hồn căn cơ không đủ mạnh lớn cũng là vấn đề chỗ."

Tô Dịch bắt đầu tổng kết kiếp trước kinh lịch cùng giáo huấn.

"Xét đến cùng, vẫn còn là lúc ban đầu thời điểm, không thể có được một môn tuyệt diệu thần hồn bí pháp, thế cho nên tại lúc còn trẻ làm cho rèn luyện thần hồn căn cơ quá mức bình thường."

"Dù là tại về sau vài vạn năm trong, ta khắp nơi tìm trong thiên hạ thần hồn bí pháp, sưu tập rất nhiều nuôi dưỡng cùng tăng lên thần hồn lực lượng thần dược cùng bảo vật, cũng đều khó có thể cải biến lúc ban đầu thời gian thần hồn căn cơ. . ."

"Lần này chuyển thế, từ không thể để cho chuyện như vậy tái diễn!"

Tô Dịch ánh mắt bình thản, mang theo một tia muôn đời không di chuyển kiên định mùi vị.

Chỉ có nếm qua nhiều thiệt thòi, mới hiểu được tại con đường tu luyện cuối cùng lúc mới bắt đầu, không cho phép có một tia chủ quan.

Phải lấy đại nghị lực, đại khí phách đi một chút mài, quyết không thể nóng vội.

"Ta làm cho nắm giữ nhiều loại bí pháp ở bên trong, có quan hệ thần hồn một đạo không thắng miếng đếm, đều có các huyền diệu cùng chỗ đặc biệt, đáng được xưng trên cao cấp nhất đấy, cũng bất quá lác đác vài loại."

"Ở kiếp này, ta muốn tu thành viên mãn không sứt mẻ chi thần Hồn, không chỉ nếu so với kiếp trước đồng nhất thời kỳ bản thân cường đại, còn muốn bỉ đồng nhất cảnh giới cái khác cùng thế hệ đều cường đại, lời nói

như vậy, nhất định phải cẩn thận lựa chọn một môn thần hồn bí pháp tu luyện."

Tô Dịch một bên cân nhắc, trong đầu đã hiện ra ba loại luyện hồn bí pháp.

"A Di Đà Ánh Chiếu Chư Thiên Kinh, Đại Hoang đệ nhất thiện tu Thánh Địa 'Tiểu Tây Thiên' chí cao truyền thừa, tại thần hồn trung tu hai mươi tư phẩm Liên Đài, hoa nở thời điểm, chiếu sáng Chư Thiên."

"Đáng tiếc, tu luyện thử kinh, cần lấy Phật môn bí pháp gia trì bản thân, lấy không biết sợ chi lực khô tọa ngồi Lục Đạo địa ngục, lĩnh hội tám nghìn năm sinh tử thiền, mới có cơ hội đúc thành trọn vẹn cấp độ thần hồn Liên Đài, do đó thực hiện thần hồn như đóa hoa sen, nở rộ thời điểm chiếu rọi Chư Thiên hay đế."

Tô Dịch suy nghĩ rất lâu, bỏ qua cái này có thể nói Phật Đạo chí cao đạo tạng thần hồn chi pháp.

"Động Thiên huyền quang Thần Đình kinh, Đạo Môn tứ đại đạo tạng một trong, tu luyện tới Hoàng Cảnh thời gian, thần hồn như một phương Động Thiên thế giới, sáng lập Thần Đình, bên trong Tàng Huyền ánh sáng, một người chi thần Hồn, liền nếu không lượng chi thần đình, cũng không mục nát trường tồn, hóa ba nghìn huyền quang Linh Thần. . ."

Tô Dịch yên lặng suy nghĩ rất lâu, cuối cùng than khẽ, bỏ đi tu luyện cái này đạo môn vô thượng tuyệt học ý niệm trong đầu.

Không có hắn, tu luyện bí pháp này, yêu cầu càng hà khắc, cần từ vừa mới bắt đầu liền tu luyện Đạo Môn một cái khác bộ vô thượng truyền thừa "Thượng Thanh Thái Khí Kinh" .

Mà Tô Dịch về sau từ có chính mình muốn tu luyện vô thượng bí pháp, đã định trước không có khả năng thay đàn đổi dây đi đi ra cửa con đường tu luyện.

"Lẽ nào thật muốn tu luyện cái này 'Tha Hóa Tự Tại Kinh' ?"

Tô Dịch nhất thời có chút do dự.

Cái môn này thần hồn tu luyện phương pháp, là ở tiền thế, hắn theo "Cửu Ngục Kiếm" làm cho phong ấn tầng thứ chín Thần dây xích ở bên trong lấy được một cỗ cảm ngộ lực lượng!

Về sau, bằng vào cái này cảm ngộ lực lượng, bị hắn lấy bản thân Trí Tuệ triệt để hiểu thấu đáo, mới lấy đã thành đây là ngày thần hồn tu luyện bí pháp.

Nghiêm khắc mà nói, đây coi như là hắn kiếp trước lấy bản thân mười vạn tám nghìn năm tu hành kinh lịch cùng Trí Tuệ, hơn nữa cái kia một cỗ đến từ Cửu Ngục Kiếm trong phong ấn cảm ngộ, cuối cùng sáng chế một môn thần hồn bí pháp.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 81: Cửu Ngục Kiếm Mười Đạo Khí Tức

Ở kiếp trước, Tô Dịch một mực chưa hề mở ra Cửu Ngục Kiếm cửu trọng phong ấn.

Duy nhất thu hoạch, chính là tại chuyển thế trước, theo Cửu Ngục Kiếm trung đạt được một cỗ cảm ngộ lực lượng, do đó bắt đầu sáng chế ra Tha Hóa Tự Tại Kinh cái này thần hồn pháp môn tu luyện.

Hắn có thể khẳng định là, Tha Hóa Tự Tại Kinh ảo diệu, tuyệt không tại Đại Hoang Phật Đạo chí cao truyền thừa A Di Đà Ánh Chiếu Chư Thiên Kinh, đạo môn vô thượng đạo tạng Động Thiên huyền quang Thần Đình kinh phía dưới!

Đến nỗi, còn hơn lúc trước!

Đây là tới từ Huyền Quân Kiếm Chủ tự tin.

Là hắn lấy mười vạn tám nghìn năm lịch duyệt, lấy độc tôn Đại Hoang thiên hạ đạo hạnh làm ra phán đoán.

Nhưng nhường Tô Dịch do dự chính là, Tha Hóa Tự Tại Kinh tịnh không hoàn chỉnh, chỉ có thể tu luyện tới Huyền Đạo chi lộ "Hoàng Cảnh" cấp độ.

Huyền Đạo chi lộ, phân ba đại cảnh giới, theo thứ tự là Huyền Chiếu, Huyền U, Huyền Hợp.

Trước đây đời Tô Dịch thủ đoạn, cũng vẻn vẹn chỉ đem Tha Hóa Tự Tại Kinh suy diễn biên soạn đến Huyền Chiếu hoàn cảnh bước.

Không phải là hắn Trí Tuệ không đủ, mà là theo Cửu Ngục Kiếm trong phong ấn lấy được cảm ngộ lực lượng, vẻn vẹn chỉ có thể nhường làm được một bước này mà thôi.

"Ở kiếp này trùng tu, ta vốn là có ý định đi vạch trần Cửu Ngục Kiếm bí mật, nếu như lúc trước ta có thể theo ở bên trong lấy được một cỗ cảm ngộ, ở kiếp này lại vì cái gì không thể?"

Rất lâu, Tô Dịch trong con ngươi chần chờ dần dần bị một vòng kiên quyết vẻ thay thế.

"Liền tu luyện Tha Hóa Tự Tại Kinh rồi!"

Hắn hóa Tự Tại, không chỗ nào không thay đổi.

Cái này đạo kinh hạch tâm, mà có thể lấy trong Thiên Địa hết thảy lực lượng đến rèn luyện thần hồn.

Mà theo thần hồn cường đại, lại nhưng diễn hóa xuất trong Thiên Địa hết thảy, hóa Vạn Tượng, hóa nhiều đời vân... vân.

Nơi đây "Hắn", thay chỉ thiên mà cùng Đại Đạo.

Mà tu luyện cái này đạo kinh người, thần hồn tựu như cùng "Hắn", hấp thu thiên địa Đại Đạo cả rèn luyện bản thân, lại có thể diễn hóa xuất thiên địa cùng Đại Đạo nhiều loại ảo diệu cùng bản chất, tuyệt không thể tả.

Tu luyện tới Hoàng Cảnh thời gian, nhưng diễn biến Chư Thiên vạn đạo dấu vết tại thần hồn bên trong, do đó thi triển ra nhiều loại bất khả tư nghị thần hồn thủ đoạn.

Cái này chính là nếu nói hắn hóa Vạn Tượng, hắn hóa Chư Thiên.

"Hắn hóa Tự Tại, Tự Nhiên có thể hấp thu thế gian hết thảy lực lượng đến rèn luyện thần hồn!"

"Tại Thương Thanh Đại Lục bực này Linh khí khô kiệt cằn cỗi chi địa, tu luyện Tha Hóa Tự Tại Kinh không thể nghi ngờ thích hợp nhất nhất."

Làm ra quyết đoán về sau, Tô Dịch liền sẽ không lại trù trừ, tập trung tinh thần bắt đầu cân nhắc lên nên tu luyện như thế nào cái này thần hồn bí pháp rồi.

Thương Thanh Đại Lục Linh khí mặc dù cằn cỗi mỏng manh, nhưng lại phân bố lấy cái khác rất nhiều có thể lợi dụng lực lượng.

Ví dụ như sát khí, Âm khí vân... vân.

Tu luyện Tha Hóa Tự Tại Kinh ngược lại có thể đầy đủ lợi dụng những lực lượng này.

Không khoa trương nói, chính là bầu trời mặt trời mặt trăng và ngôi sao chi lực, nhân gian hồng trần chúng sinh tới trung khí, cũng có thể bị cái này môn bí pháp làm cho lợi dụng!

Cái này chính là "Tự Tại" hai chữ tinh túy chỗ.

Không chịu chế ở thiên địa nhà tù, không câu nệ hậu thế lúc giữa vạn đạo, Vạn Tượng vạn vật đều có thể vì ta sử dụng!

"Nếu ta lấy Cửu Ngục Kiếm làm rèn luyện thần hồn lực lượng, hội hay không cũng có thể tạo được tương tự diệu dụng?"

Đột nhiên, Tô Dịch trong lòng khẽ động.

Cửu Ngục Kiếm một mực trôi nổi tại bản thân thần hồn ở bên trong, nếu có thể lợi dụng, cũng không cần lại hao tâm tổn trí suy nghĩ đi sưu tập thế gian này cái khác lực lượng đến rèn luyện thần hồn.

Huống chi, Tha Hóa Tự Tại Kinh Bản Nguyên ảo diệu, vốn là đến từ Cửu Ngục Kiếm chín tầng trong phong ấn một cỗ cảm ngộ lực lượng, có thể nói là xuất xứ từ nhất mạch.

Nghĩ vậy, Tô Dịch quyết định thử một lần.

Mặc dù tao ngộ nguy hiểm, kịp thời thu tay lại là được.

Hô ~

Thở dài một mực trọc khí, Tô Dịch tâm thần chạy xe không.

Cho đến lại vô tạp niệm, âm thầm lặng lẽ vận chuyển Tha Hóa Tự Tại Kinh luyện hồn chi pháp.

Lấy thần hồn xem thiên địa, lại thiên địa hiện.

Quan Sơn biển, lại núi biển hiện.

Lấy thần hồn xem Cửu Ngục Kiếm. . .

Lặng yên lúc giữa, Tô Dịch xem chiếu Cửu Ngục Kiếm hình thái, khí tức cùng phong vận, tại chính mình trong đầu, một chút phát họa một bức họa.

Vẽ ở bên trong, giống như có một cái vô hình bút vẽ, vốn là miêu tả ra Cửu Ngục Kiếm thần bí kia thầm xịt hình dáng. . .

Thời gian dần qua, lại phát họa quấn quanh tại Cửu Ngục Kiếm trên cửu trọng Thần dây xích.

Mỗi một trọng Thần dây xích hình thái, vị trí, màu sắc đều bị rõ ràng rành mạch đất bày biện ra đến.

Nhưng cho đến hiện tại, vẻn vẹn nhưng "Tựa như" .

Kế tiếp, Tô Dịch bắt đầu nếm thử đi xem nghĩ Cửu Ngục Kiếm trên khí tức.

Bởi vì chỉ có đem thử trên thân kiếm phong vận đều xem nghĩ ra được, mới có thể chân chính lợi dụng kia lực lượng đến rèn luyện thần hồn.

Bất quá, mặc dù Tô Dịch đã chú ý cẩn thận cực kỳ, mà khi xem muốn lái bắt đầu cái kia một cái chớp mắt, như trước có biến cố ngoài ý muốn phát sinh.

Ầm ầm!

Cửu Ngục Kiếm lên, cửu trọng xiềng xích mãnh liệt chấn động, tản mát ra chín chủng hoàn toàn bất đồng phong ấn lực lượng, vẫn còn như sơn băng hải tiếu giống như bộc phát.

Cái kia đợi khí tức vô cùng kinh khủng, mỗi một chủng đều có đốt diệt hết thảy uy năng, hoặc bá đạo như lửa, hoặc lạnh lùng như tuyết, hoặc tùy ý như gió, hoặc trầm ngưng như núi. . .

Hôm nay, chín chủng phong ấn khí tức cùng một chỗ bộc phát, thẳng như có chín vị Thần chỉ thần hồn trung sống lại, làm cho phóng xuất ra khí tức một khi phát tiết, đủ để tuỳ tiện xé nát Tô Dịch thần hồn!

Nhưng mà ——

Còn không đợi cái này chín chủng phong ấn lực lượng phát tiết đi ra, kèm theo một trận thanh ngâm, Cửu Ngục Kiếm thân chấn động mạnh một

cái, phóng xuất ra một cỗ bao la mờ mịt cổ xưa trầm trọng khí tức, cứng rắn đem cái này chín chủng phong ấn lực lượng áp chế.

Lập tức, cái kia cửu trọng Thần dây xích đều quy về yên tĩnh, giống nhau lúc trước.

Cửu Ngục Kiếm cũng theo đó bất động.

Tựa hồ vừa rồi cái kia một cái chớp mắt kinh khủng hình ảnh vẻn vẹn nhưng ảo giác.

Nhưng Tô Dịch đã kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

Ở kiếp trước thời điểm, hắn nghiên cứu Cửu Ngục Kiếm không biết bao nhiêu năm, cũng đều theo chưa hề phát sinh qua bực này chuyện bất khả tư nghị.

Chưa từng nghĩ, lúc này đây vẻn vẹn nhưng xem nghĩ mà thôi, liền phát động bực này biến cố!

"Cái kia chín tầng Thần dây xích phong ấn lực lượng tựa hồ cực kỳ kháng cự bị ta cảm ngộ kia khí tức, ngược lại là Cửu Ngục Kiếm bản thân, giúp ta đại ân. . ."

Tô Dịch tỉnh táo lại về sau, liền nhạy cảm đã nhận ra dị thường địa phương.

Theo đạo lý nói, cái kia cửu trọng Thần dây xích là vì phong ấn Cửu Ngục Kiếm, người nào từng muốn, lại tựa hồ như cùng mình một mực làm cho phỏng đoán không giống vậy.

Ngược lại là Cửu Ngục Kiếm tồn tại, đã trấn áp cái này cửu trọng Thần dây xích!

"Nếu như thế, cái này cửu trọng Thần dây xích trung nơi cất giấu bí mật, có thể sẽ quá không tầm thường rồi."

Tô Dịch trầm ngâm.

Rất lâu, hắn lắc đầu, không đến nhiều hơn nữa nghĩ tiếp.

Lấy hắn bây giờ đạo hạnh, còn xa vô pháp đi cân nhắc cái kia cửu trọng Thần dây xích ảo diệu.

Nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, lần nữa bắt đầu xem nghĩ.

Trong đầu, dần dần lại vẽ ra bị cửu trọng Thần dây xích phong ấn Cửu Ngục Kiếm hình thái.

Rồi sau đó, hắn không chút do dự, lại lần nữa bắt đầu xem nghĩ Cửu Ngục Kiếm khí tức phong vận.

Quen thuộc một màn xuất hiện lần nữa, cửu trọng Thần dây xích rung động lắc lư, tỏ khắp ra khí tức kinh khủng, nhưng còn không đợi bộc phát, đã bị Cửu Ngục Kiếm trấn áp.

Còn lần này, Tô Dịch không có trung đoạn tu luyện, tiếp tục xem nghĩ.

Cũng không biết bao lâu. . .

Một đám tối nghĩa huyền diệu khí tức phong vận, bị Tô Dịch thần hồn bị bắt được, xem nghĩ tới bản thân làm cho miêu tả Cửu Ngục Kiếm hình thái trên.

Lập tức, Tô Dịch chỉ cảm thấy thần hồn rung động lắc lư, nhận biết trung xuất hiện rất nhiều bất khả tư nghị lực lượng nước lũ, như sôi nhảy giống như kích động cuồn cuộn.

Cái kia bốc lên lực lượng tổng cộng có mười loại.

Một loại đến từ Cửu Ngục Kiếm bản thân, bao la mờ mịt cổ xưa, huyền nhỏ khó lường.

Mặc dù có thể phát giác được sự hiện hữu của nó, nhưng căn bản vô pháp nhận biết đến kia lực lượng phong vận.

Cái khác chín chủng lại phân biệt đến từ cái kia cửu trọng Thần dây xích phong ấn lực lượng.

Thuộc về đệ nhất trọng Thần dây xích phong ấn lực lượng như gió tùy ý đường hoàng, kiêu ngạo không tuần, bá đạo vô cùng.

Đệ nhị trọng lại như lửa giống như sôi trào, giống như có thể thiêu tẫn Chư Thiên muôn đời.

Đệ tam trọng lạnh lùng như tuyết. . .

Những lực lượng này khí tức, tất cả không có cùng kinh khủng cùng uy thế, tựa như một cái tôn đứng im lặng hồi lâu chừng tại bất đồng trên đường lớn Thần!

Đáng tiếc, cùng Cửu Ngục Kiếm khí tức đồng dạng, đều có thể phát giác được, nhưng không cách nào đi nhận biết, cũng chỉ chưa nói tới đi xem chiếu cùng vẽ.

Duy nhất đệ cửu trọng Thần dây xích trên phong ấn khí tức, ngược lại bị Tô Dịch cảm ứng được!

Trước hắn làm cho bắt cái kia một tia lực lượng phong vận, liền là đến từ cái này đệ cửu trọng Thần dây xích phong ấn lực lượng.

"Ta hiện tại làm cho vận chuyển Tha Hóa Tự Tại Kinh, liền là đến từ cái này đệ cửu trọng Thần dây xích trung một cỗ cảm ngộ lực lượng."

"Có lẽ chính là vì cái này cái nguyên do, nhường thần hồn của ta tại nhận biết thời điểm, cùng cái này nhất trọng Thần dây xích phong ấn lực lượng sinh ra phù hợp. . ."

Tô Dịch trong lòng dâng lên một tia hiểu ra.

Hắn tu hành kinh nghiệm quá phong phú, lập tức liền kết luận, Tha Hóa Tự Tại Kinh giống như một cái chìa khóa, có thể nạy ra động cái này đệ cửu trọng Thần dây xích phong ấn tới khóa!

Càng làm cho Tô Dịch phấn khởi chính là, như vậy phát hiện, không thể nghi ngờ chứng minh tại về sau rèn luyện thần hồn thời điểm, có thể lợi dụng cái này đệ cửu trọng phong ấn lực lượng!

Như thế, cũng chỉ căn bản không cần phải nữa hao tâm tổn trí suy nghĩ đi tìm thường cái khác lực lượng đến luyện hồn.

"Đợi ta thần hồn cảnh giới từng bước một tăng lên, nên sẽ cùng cái này đệ cửu trọng phong ấn lực lượng lần lượt càng thâm nhập phù hợp, đến lúc đó, cái này đệ cửu trọng phong ấn nơi cất giấu bí mật, tự nhiên sẽ tùy theo bị vạch trần!"

Nghĩ vậy, Tô Dịch nội tâm sáng tỏ thông suốt, phấn khởi không thôi.

Ở kiếp trước, hắn đau khổ nghiên cứu không biết bao nhiêu năm tháng, cũng không thể tìm được một cái vạch trần Cửu Ngục Kiếm bí mật phương pháp.

Mà bây giờ, hắn thấy được một đường ánh rạng đông, một cái có thể đi từng bước một thỉnh thừng cách!

Điều này làm cho hắn thế nào mất hứng?

Nhưng rất nhanh, Tô Dịch khóe môi liền không dễ dàng phát giác đất co quắp một cái.

Trước chỉ lo cao hứng, làm cho xem nghĩ ra hết thảy, lại tán loạn biến mất. . .

Bất quá, Tô Dịch đã rất thỏa mãn.

Đêm nay tới nếm thử, tuyệt đối được xưng tụng thu hoạch cực lớn, có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Dù sao, nếu không có hắn quyết định lấy "Tha Hóa Tự Tại Kinh" rèn luyện thần hồn, cái nào sẽ phát hiện đây hết thảy huyền diệu?

. . .

Hôm sau buổi sáng.

Ánh mặt trời trong sáng, Huệ Phong ấm áp dễ chịu.

Tô Dịch một bộ thanh sam, tóc dài đen nhánh lấy cây trâm bàn làm con dường, tay phải mang theo trúc trượng, đi ra gian phòng.

Không có bất kỳ lưu luyến, hắn trên đường đi ra đình viện.

Rặc rặc!

Đem đình viện đại môn khóa lại cái kia một cái chớp mắt, giống như tuyên cáo qua lại một đoạn năm tháng như vậy kết thúc.

Mới hành trình, đã theo dưới chân kéo ra màn che.

"Cô gia, người đi đường cẩn thận!"

Khi thấy Tô Dịch thân ảnh đi ra, Hạnh Hoàng Y Quán quản sự Hồ Thuyên, Y sư Ngô Nghiễm Bân đám người đều dừng lại trong tay động tác, tất cả đều đã đi tới, nhao nhao hướng Tô Dịch cáo biệt, sắc mặt đều mang theo một tia không muốn.

Đoạn thời gian này cùng Tô Dịch ở chung xuống, không có cảm giác lúc giữa, bọn hắn đều đã bị Tô Dịch phong thái thuyết phục.

Hơn nữa Tô Dịch đối xử mọi người dày rộng, từ trước đến nay chưa hề trách móc nặng nề bọn hắn, làm cho Hạnh Hoàng Y Quán trên dưới tất cả mọi người đều đối với kia tôn kính có gia.

Cho nên, tại chiều hôm qua thời điểm, biết được Tô Dịch phải đi xa nhà một chuyến, chẳng biết lúc nào lại Hồi Quảng Lăng thành, cái này để cho bọn họ đều sầu não buồn vô cớ không thôi.

"Đều bận bịu đi đi."

Tô Dịch cười phất phất tay, đang lúc mọi người đưa mắt nhìn phía dưới, đi ra Hạnh Hoàng Y Quán.

Đường đi bên cạnh, từ lâu đợi chờ một chiếc xe ngựa nào đó.

Đánh xe lại Thống lĩnh cấm vệ Nhiếp Bắc Hổ!

Hắn cười ôm quyền nói: "Tô tiên sinh, Phó đại nhân bọn hắn đều ở cửa thành bên ngoài Đại Thương Giang bờ đợi chờ, lần này khiến cho Niếp mỗ đến tiễn đưa tiên sinh đoạn đường, tiên sinh mời lên xe."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 82: Điện Hạ, Sư Thúc, Thiếu Niên Đạo Sĩ

Ngoài Quảng Lăng thành.

Rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy Đại Thương Giang phía trên, đỗ lấy một chiếc lâu thuyền cực lớn.

Ở trên tu hữu chín tầng tòa nhà kiến trúc, có lầu các mười hai toà, đều rường cột chạm trổ, cổ kính.

Rất nhiều hành khách đều đứng im lặng hồi lâu chừng trên thuyền, xa xa nhìn ra xa Quảng Lăng thành.

Cũng có hành khách đi xuống lâu thuyền, thừa dịp cái này khó có được bỏ neo thời gian, tại trên bờ tản bộ du ngoạn, mua sắm đồ ăn vặt quà vặt, có vẻ rất là náo nhiệt.

Làm Tô Dịch đến thời gian, thành chủ Phó Sơn, Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng đều đã đợi chờ ở đó.

Nhường Tô Dịch ngoài ý muốn chính là, Hoàng Vân Trùng cùng Hoàng Kiền Tuấn cũng tới.

"Tô tiên sinh."

Mọi người nhao nhao tiến lên chào.

Khi thấy những đại nhân vật này hướng Tô Dịch thiếu niên này hành lễ, lập tức đưa tới không ít ánh mắt chú ý, ngay cả lâu thuyền trên cũng có

không ít ánh mắt ném tới.

"Bên cạnh ngươi cái khác hỗ trợ:tùy tùng đây?"

Tô Dịch nhìn Viên Lạc Hề một cái.

"Ta ngày hôm qua liền để cho bọn họ tất cả đều cưỡi ngựa phản hồi Vân Hà Quận thành rồi."

Viên Lạc Hề như trước một bộ quân trang, thanh tú động lòng người đứng ở đó, tư thế hiên ngang, kiều mị rực rỡ.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, ánh mắt vừa nhìn về phía Hoàng Vân Trùng phụ tử, cười nói: "Các ngươi như thế nào cũng tới?"

Hoàng Vân Trùng vội vàng cười nói: "Tô tiên sinh, nhắc tới cũng đúng dịp, ta vốn liền định mấy ngày gần đây bả Kiền Tuấn hài tử này mang đến Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành, trùng hợp ngày hôm qua theo phó thành chủ chỗ đó biết được, Tô tiên sinh ngày hôm nay cũng muốn lợi dụng lâu thuyền tiến về trước Vân Hà Quận thành, ngay sau đó đã nghĩ ngợi lấy, có thể hay không nhường hắn cùng Tô tiên sinh một đạo đồng hành, hôm nay vừa hỏi, lâu thuyền trên rõ ràng vừa đúng còn có một chút vị trí, vì vậy liền mang theo con ta tranh thủ thời gian tới."

Tô Dịch lập tức cười rộ lên, không nói gì thêm.

Hoàng Kiền Tuấn thần sắc có chút lúng túng, ai còn có thể nghe không xuất ra hắn lão tử Hoàng Vân thốt ra trung "Trùng hợp" một chút cũng không khéo?

Bất quá, mắt thấy Tô Dịch đều không có phản đối, Phó Sơn, Trình Vật Dũng bọn hắn đều cười mà không nói, không đến vạch trần.

Duy nhất Viên Lạc Hề chân mày lá liễu nhảy lên, nghi ngờ nói: "Dũng thúc ngày hôm qua nói, lâu thuyền trên vị trí từ lâu đính đầy, chúng ta còn là dựa vào phó thành chủ quan hệ, làm đến đi một tí bắt đầu cuộc sống hàng ngày chi địa. Chẳng lẽ là thuyền lão bản lừa gạt gạt chúng ta hay sao?"

Hoàng Vân Trùng ho khan nói: "Viên cô nương, tục ngữ nói tốt, có tiền có thể ma xui quỷ khiến, số tiền lớn phía dưới, Tự Nhiên có người nguyện ý nhượng ra một chút vị trí đi ra."

Viên Lạc Hề giật mình, nói: "Nguyên lai là nện tiền, ta đây cũng sẽ."

"Cái gì gọi là nện tiền ngươi cũng sẽ. . ."

Tô Dịch không khỏi buồn cười.

Nói chuyện với nhau thời gian, cách đó không xa đi tới một cái màu đồng cổ da thịt, râu tóc như kích, sắc mặt cương nghị Hôi bào lão giả.

"Lão phó, chúng ta lập tức muốn xuất phát rồi, cái này là ngươi nói những thứ kia khách quý sao?"

Hôi bào lão giả nói.

Hắn mặc cổ xưa chiến bào, eo khoá cung đao, mặc dù đã tuổi già, uy thế lại cực kỳ cường thịnh, trên người mơ hồ lộ ra một cỗ máu tanh nghiêm túc sát khí.

Lúc nói chuyện, hắn đưa tầm mắt nhìn qua ở đây đám người, trực tiếp không để ý đến Tô Dịch, Hoàng Kiền Tuấn, Viên Lạc Hề mấy người trẻ tuổi.

Duy nhất đang nhìn đến Trình Vật Dũng thời gian, ánh mắt dừng lại một chút, hai đầu lông mày cũng mang theo một tia kinh ngạc.

"Không sai."

Phó Sơn nhẹ gật đầu, cười giới thiệu nói, "Vị này chính là Lâm Thương Thành Thống lĩnh cấm vệ Trương Nghị Nhận, trước đây tại Võ Linh hầu dưới trướng 'Thanh giáp quân' trung cống hiến hai mươi năm, vị trí Vạn phu trưởng, một thân võ đạo đều theo máu tanh trên chiến trường mài luyện ra, tính khí cũng nhanh nhẹn dũng mãnh phóng khoáng cực kỳ."

Hôi bào lão giả Trương Nghị Nhận khua tay nói: "Lão phó, ngươi cũng đừng thổi phồng ta, hôm nay ta Trương Nghị Nhận chính là cái áp thuyền đau khổ hặc hặc, cái này mệnh coi như là giao cho chiếc lâu thuyền này rồi."

Lại thấy Trình Vật Dũng ôm quyền nói: "Nguyên lai là Võ Linh hầu Trần Chinh đại nhân dưới trướng võ giả, thất kính."

Võ Linh hầu Trần Chinh!

Đại Chu mười tám lộ người khác họ hầu trung bài danh năm vị trí đầu Hầu Gia.

Trần Chinh suất lĩnh kia dưới trướng Thanh giáp quân quanh năm đóng tại "Huyết Đồ Yêu Sơn" một bên, chém yêu rất nhiều, chiến tích sặc sỡ, danh chấn thiên hạ.

Trương Nghị Nhận có chút ngoài ý muốn, nói: "Bằng hữu cũng nhận ra nhà ta Hầu Gia?"

Trình Vật Dũng nói: "Từng có may mắn bái kiến Trần Chinh đại nhân chém giết 'Bích Xà Đại Yêu' trận chiến ấy, kia phong thái thẳng như thần người, ta cũng khâm phục cực kỳ."

Trương Nghị Nhận sắc mặt hiện lên một vòng vẻ cao hứng, nói: "Đợi lên thuyền, ta xin ngươi uống rượu, chúng ta đến lúc đó hảo hảo tâm sự!"

Hắn nhìn sắc trời một chút, nói: "Lên đường canh giờ đã đến, chư vị, kính xin đi theo ta lên thuyền."

Nguyên bản Phó Sơn hoàn ý định giới thiệu một mọi người phía dưới thân phận, thấy vậy cũng chỉ có thể thôi.

"Lão phó, chúng ta đi."

Trương Nghị Nhận phất phất tay, trước tiên đi nhanh hướng phía trước bước đi.

Tô Dịch đám người tùy tùng phía sau.

Rất nhanh, một đám hành khách toàn bộ lên thuyền.

Cho đến cái kia lâu thuyền cực lớn chậm rãi biến mất ở phía xa Đại Thương Giang phía trên, Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ cùng Hoàng Vân Trùng cái này mới thu hồi ánh mắt.

"Quân tử giấu khí tại thân, chờ thời, Tô tiên sinh lần này đi Vân Hà Quận thành, cũng không biết hội nhấc lên nhiều ít mưa gió."

Phó Sơn cảm khái.

Hắn có dự cảm, bằng Tô Dịch thủ đoạn, dễ dàng lại quấy nhiễu Vân Hà Quận thành những mưa gió!

Nhiếp Bắc Hổ cùng Hoàng Vân Trùng nội tâm cũng cảm thán không thôi.

. . .

"Áo xanh sư thúc, ngươi hãy nhìn ra cái kia thiếu niên áo xanh thân phận?"

Lâu thuyền trên trong một tòa lầu các, làm mắt thấy Tô Dịch một đoàn người đi theo tại Trương Nghị Nhận phía sau leo lên lâu thuyền, đứng ở cửa sổ tiền một gã thanh niên nhiều hứng thú nói.

Hắn một bộ nhạt trường bào màu tím, đầu đội mào, eo quấn màu xanh đai lưng ngọc, dáng người cao ngất, dung mạo tuấn mỹ, đứng chắp tay thời gian, trên người tự có một cỗ vô hình tôn quý tới trung khí.

"Điện hạ phái người đến hỏi hỏi chẳng phải sẽ biết?"

Bên cạnh, một cái nghiêng dựa vào song cửa trên nữ tử không tập trung mở miệng.

Nàng ước chừng mười bảy mười tám tuổi, một đầu tóc xanh trói buộc thành đuôi ngựa, ngũ quan tinh xảo xinh đẹp, da thịt như đồ sứ giống như trơn bóng tinh tế tỉ mỉ, đôi mi thanh tú phía dưới là một đôi sáng ngời giống như lưỡi đao giống như con mắt.

Nàng dáng người cực kỳ kinh người, mặc dù mặc một thân trắng nhạt rộng rãi vốn thế sắc mặt áo bào, như trước khó nén cái kia bộ ngực cao vút cùng dịu dàng nắm chặt vòng eo, toàn thân cao thấp không có gì vật phẩm trang sức, vô cùng mộc mạc, duy nhất cái kia khi sương tái tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết) cổ tay mang theo một chuỗi thanh bích sắc vòng ngọc, càng làm nổi bật được nàng da thịt gọt giũa Bạch.

"Áo xanh sư thúc, ngươi cái gì cũng tốt, chính là quá lười, cái gì cũng không quan tâm, cái gì cũng không quan tâm, cái này cũng không hay."

Áo bào tím mào thanh niên lắc đầu than nhẹ.

"Cái này thế tục trung sự tình, viễn thua kém hơn chém yêu tới được thống khoái, cũng không có gì nhưng để trong lòng đấy. Huống chi, lúc này đây hành động, ta chỉ phụ trách bảo vệ ngươi an toàn, những chuyện khác, ta nhưng hết thảy lười để ý đến hội."

Nữ tử hữu khí vô lực đất rầm rì một tiếng, quay người liền bò lên trên giường êm, thoải mái mà mở rộng một cái cái kia kinh người thân thể mềm mại, một đôi như đao phong giống như sáng ngời đôi mắt đẹp híp mắt...mà bắt đầu.

Giống như một cái lười biếng mèo con giống nhau, hồn không có bất kỳ dáng vẻ có thể nói, nhưng lại tự có một cỗ bừa bãi dã tính chọc người vẻ đẹp.

Áo bào tím mào thanh niên cũng không khỏi xem ngây ngô chỉ chốc lát, tâm tinh lung lay.

Nhưng vừa nghĩ tới chính mình vị sư thúc bão nổi thời gian hung ác thái độ, lập tức giật nảy mình rùng mình một cái, thu hồi ánh mắt.

"Sư thúc, vậy ngài tiên nghỉ ngơi, ta đi ra ngoài đi đi."

Hắn quay người đi ra khỏi cửa phòng.

"Như gặp được nguy hiểm, liền hô to một tiếng."

Nữ tử trong môi đỏ phát ra hàm hồ nói thầm thanh âm, sau một khắc liền ngủ say sưa.

"Nguy hiểm? Đây chính là Võ Linh hầu dưới trướng lâu thuyền, có thể có nguy hiểm gì."

Áo bào tím mào thanh niên không cho là đúng cười cười, ra khỏi phòng, khinh khinh khép cửa phòng lại.

"Điện hạ."

Bên ngoài gian phòng, đóng giữ lấy một người trung niên nam tử hành lễ, khí chất trầm ngưng như núi.

"Chúng ta lần này hành động cần giữ bí mật, cũng không được phép bất luận cái gì người khả nghi lẫn vào trong thuyền, Trương Đà, đi tra một chút, vừa rồi cùng Trương Nghị Nhận cùng một chỗ lên thuyền đám người kia lai lịch."

Áo bào tím mào thanh niên dặn dò, "Nhớ kỹ, muốn khách khí một chút, chớ có bại lộ thân phận của chúng ta."

Trung niên nam tử Trương Đà nghiêm nghị nói: "Ừ!"

Mắt thấy áo bào tím mào thanh niên triều xa xa bước đi, Trương Đà không nhịn được hỏi: "Điện hạ, người cái này là muốn đi đâu trong?"

"Xuỵt."

Áo bào tím mào thanh niên một ngón tay phóng bên môi.

Hắn có tật giật mình giống như nhìn phía sau cửa phòng, hạ giọng nói: "Ta đi tìm Trà Cẩm cô nương đánh cờ đánh cờ, nếu có thể lắng nghe Trà Cẩm cô nương đạn một khúc, cái kia tựu canh diệu liễu."

Trương Đà lo lắng nói: "Điện hạ, đề phòng ngoài ý muốn, hãy để cho áo xanh đại nhân cùng người cùng một chỗ đồng hành đi, như vậy thuộc hạ cũng yên tâm. . ."

Áo bào tím mào thanh niên lại không để ý hắn, tự mình triều xa xa bước đi.

Trương Đà không khỏi cười khổ, vị điện hạ này cái gì cũng tốt, duy nhất chính là quá phong lưu. . .

Hắn lắc đầu, quay người hấp tấp mà đi, quyết định đi trước tìm Trương Nghị Nhận nhờ một chút, mạc một cái những thứ kia vừa leo lên lâu thuyền người chi tiết.

Trong phòng, đang ngủ say áo xanh đột nhiên cười lạnh một tiếng, a, nam nhân quả nhiên không có một đồ tốt!

. . .

Văn gia.

Hoa trà đường, Văn lão thái Quân bả vừa viết xong thư đặt ở trước mặt.

Tin là ghi cho Văn Linh Chiêu đấy.

Nội dung rất đơn giản, chủ quan là nói với Văn Linh Chiêu, về sau như một khi gặp được Tô Dịch, xem kia làm người qua đường lại.

Trọng điểm là, chớ có lo lắng giải trừ hôn nhân sự tình, bởi vì dựa theo nàng dự đoán, Tô Dịch nhảy đáp được việt hoan, khoảng cách cách tử vong lại càng nhanh.

Làm Tô Dịch một chết, cái này một cái cọc hôn nhân lại tuỳ tiện giải trừ.

Văn lão thái Quân bả phong thư này nhìn kỹ vài lần, bảo đảm truyền lại đạt ý không đến sai lầm, liền tìm cái phong thư thu hồi.

Nhưng vào lúc này, có tôi tớ tại bên ngoài bẩm báo: "Lão thái quân, vừa vặn Tô Dịch cô gia đã lợi dụng lâu thuyền đã đi ra."

Văn lão thái Quân khẽ giật mình, trầm mặc một lát, trong lòng than khẽ, "Tam thiếu gia, như ngươi một mực lưu lại Văn gia thành thành thật thật làm cái người ở rể, có lẽ còn có thể Nếu như sống cả đời. Nhưng ngươi lại không nên giày vò, cái này không phải tự chịu diệt vong à. . ."

Nàng hiểu rất rõ Ngọc Kinh Thành Tô thị kinh khủng, cái kia đợi tám ngày quyền thế, đủ để cho thế gian Võ Đạo tông sư làm khiếp sợ!

. . .

Đại Chu lịch ba trăm chín mươi chín năm, mới đầu tháng hai sáu.

Tô Dịch lợi dụng lâu thuyền ly khai Quảng Lăng thành.

Vào lúc ban đêm.

Quỷ Mẫu lĩnh trên không, cảnh ban đêm như mực.

Một cái thần mã tiên hạc hai cánh như đao, cắt bỏ trùng trùng điệp điệp tầng mây, bồng bềnh rơi vào Quỷ Mẫu lĩnh một mảnh kia rừng đào bên ngoài.

Một đạo thân ảnh theo tiên hạc trên người trở mình rơi xuống đất.

Hắn một bộ màu vàng hơi đỏ đạo bào, là một cái mặt mày thanh tú đám thiếu niên.

Nhẹ nhàng vuốt vuốt tiên hạc đầu, thiếu niên đạo sĩ nhẹ giọng dặn dò: "Hạc nhi, ngươi tại bậc này ta, ta đi một chút sẽ trở lại."

Nói qua, chân hắn bước nhẹ nhàng, triều rừng đào trung bước đi.

Trên đường đi, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc hoa đào chướng giống như thủy triều rút đi, cho thiếu niên đạo sĩ nhượng ra một cái có thể cung cấp hành tẩu con đường.

Rất nhanh, Thuần Dương Hỏa Đào Thụ liền xuất hiện ở trong tầm mắt.

Thiếu niên đạo sĩ đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, chắp tay nói: "Đào Thanh Sơn ở đâu, ta chính là Cát Khiêm, phụng sư tôn Thôn Hải vương Cát Trường Linh chi mệnh, đến đây ngắt lấy lửa đào."

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 83: Tùy Thân Mang Cái Lão Gia Gia

Hỏa Đào Thụ lên, sương mù lưu chuyển ở bên trong, lộ ra ra người lùn dáng người Đào Thanh Sơn.

Hắn hồ nghi nói: "Ngươi là Thôn Hải vương truyền nhân "

"Đây là ta sư tôn lệnh bài."

Thiếu niên nói sĩ cười lấy ra một cái Ngọc Bài, ở trên tuyên khắc Vân văn lạc ấn, ngưng làm một cái "Cát" chữ, cách không lung lay.

Đào Thanh Sơn lập tức cung kính nói: "Tiểu lão không có từ xa tiếp đón, mong rằng công tử chuộc tội."

Cát Khiêm thu hồi Ngọc Bài, nói: "Vỗ ta sư tôn phỏng đoán, hôm nay hẳn là đã có thành thục Hỏa Đào, làm phiền ngươi giúp ta mang tới."

Đào Thanh Sơn toàn thân cứng đờ, chần chờ nói: "Không dối gạt công tử, người đã tới chậm một bước, liền tại khuya ngày hôm trước, đã thành thục ba khối Hỏa Đào, đã bị người lấy đi."

Cát Khiêm cau mày nói: "Là người phương nào lấy đi "

Đào Thanh Sơn vội vàng chỉ vào tấm bia đá chỗ, nói: "Công tử mời xem."

Cát Khiêm ánh mắt nhìn đi tới, chỉ thấy ở trên hơn nhiều một nhóm phiêu dật thanh tuấn chữ viết:

"Tô Dịch tại Đại Chu lịch mới đầu tháng hai bốn Vãn lấy đi Hỏa Đào ba khối."

Cát Khiêm mày nhíu lại được càng lợi hại, nói: "Cái này Tô Dịch là ai "

Đào Thanh Sơn kinh hồn bạt vía nói: "Bẩm báo công tử, Tô Dịch chính là một vị thần thông quảng đại tiên sư, thủ đoạn không thể tưởng tượng, lấy tiểu lão ánh mắt nhìn đi, thẳng giống như tiên giáng trần, siêu phàm thoát tục. Về phần lúc nào tới lịch, tiểu lão lại cũng không hiểu rõ."

Cát Khiêm trầm ngâm một lát, nói: "Hắn biết rõ nơi đây từ lâu vì ta sư tôn sở hữu, còn dám lấy đi Hỏa Đào, lưu lại chữ tại trên tấm bia đá, người bình thường cũng không sao mà to gan như vậy."

Đào Thanh Sơn cẩn thận từng li từng tí nói: "Công tử, ta xem cái kia Tô Dịch tiên sư tuyệt không phải tà ác hạng người, ngược lại tượng một vị đắc đạo cao nhân, hắn lúc gần đi từng nói, như Thôn Hải Vương đại nhân trách tội, nhưng trực tiếp đi tìm hắn."

"Người này mà ngay cả ta sư tôn cũng không sợ sao "

Cát Khiêm hai đầu lông mày hiện lên một vòng kinh ngạc.

Suy nghĩ một chút, hắn nói: "Ngươi nhưng nhớ kỹ hắn bộ dáng "

Đào Thanh Sơn vội vàng nói: "Công tử chờ một chốc."

Nói qua, hắn theo Hỏa Đào trên cây hái xuống một quả bích Diệp, đầu ngón tay tại ở trên phác hoạ đứng lên, chỉ thấy một chút Linh quang vẩy ra ở bên trong, trên phiến lá đã xuất hiện một đạo dài thường thượt trội hơn thân ảnh.

Tay cầm trúc trượng, đầu đường quanh co búi tóc, bồng bềnh xuất trần.

Cát Khiêm cẩn thận đánh giá một cái, thần sắc kinh ngạc nói: "Ta còn tưởng là một cái lớp người già nhân vật, người nào từng muốn lại lại người thiếu niên. . ."

Đào Thanh Sơn thấp giọng giải thích nói: "Cũng có thể là có thuật trú nhan, dù sao giống như Tô Dịch tiên sư cái kia đám nhân vật, từ lâu không phải thế tục thời gian bình thường võ giả có thể so sánh."

Cát Khiêm giương mắt nhìn hắn một cái, "Ngươi tựa hồ rất e ngại cái kia Tô Dịch "

Đào Thanh Sơn vội vàng nói: "Không dối gạt công tử, đối với Tô Dịch tiên sư, tiểu lão trong lòng chỉ kính sợ cùng ngưỡng mộ."

Cát Khiêm ồ một tiếng.

"Đào Thanh Sơn!"

Bỗng dưng, Cát Khiêm lưỡi đầy sấm mùa xuân.

Đào Thanh Sơn toàn thân run lên, vô thức giơ lên mắt nhìn đi, liền chứng kiến Cát Khiêm trong con ngươi, nổi lên một vòng nhàn nhạt Tử Sắc mang ánh sáng.

Đào Thanh Sơn chỉ cảm thấy thần hồn ô...ô...n...g một tiếng, triệt để mất đi nhận biết, ngốc trệ ở đó.

Cát Khiêm thanh tú trên mặt hiện lên một vòng không dễ dàng phát giác bất đắc dĩ, nói: "Lão gia hỏa, sưu hồn sự tình liền giao cho ngươi rồi, ta chỉ muốn biết, cái này Đào Thanh Sơn theo như lời là thật là giả."

Tiếng nói hạ xuống, hắn thần hồn trung một trận rung động.

Theo sát lấy một đạo trầm thấp khàn khàn cười tiếng vang lên: "Hành động trao đổi, ngươi đạt được Thuần Dương Hỏa Đào về sau, cần phân cho bổn tọa ta một nửa số lượng."

Cát Khiêm cái kia thanh tú trên gương mặt lộ ra đau lòng vẻ, nói: "Lấy ngươi bực này tồn tại, hoàn toàn không cần bực này Linh vật đi "

"Bổn tọa hoàn toàn chính xác không có thèm bực này tứ phẩm Hỏa Đào, nhưng này là quy củ, mắt vì để cho ngươi minh bạch, ngươi muốn được cái gì, liền cần trả giá cùng đối ứng đại giới."

Thần hồn trung cái kia khàn khàn thanh âm nói, "Cố gắng lên thiếu niên, trả giá càng nhiều, lấy được hồi báo thì càng nhiều, có bổn tọa tại, chính là ngươi thiên tuyển chi tử! Về sau Đại Đạo thành tựu, tuyệt đối so với ngươi bây giờ cái kia sư tôn cường đại gấp trăm lần nghìn lần!"

Thanh âm lộ ra mê hoặc mùi vị.

Cát Khiêm lại Lãnh Tiếu nói: "Lão gia hỏa nếu thật có năng lực lớn như vậy, không cần gởi lại tại hồn phách của ta trung tại ta gặp mặt sư tôn thời gian, ngươi đến nỗi sợ tới mức không dám lên tiếng, bây giờ còn cùng ta khoác lác, không cảm thấy e lệ sao "

Cái kia khàn khàn thanh âm một trận trầm mặc, khẽ thở dài: " vây khốn chỗ nước cạn bị tôm đùa giỡn, hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, bổn tọa nếu không có. . . Được rồi, không đề cập tới cũng được, người hiểu ta vị lòng ta ưu sầu, không người hiểu ta vị ta cầu gì hơn "

Cát Khiêm xùy đất bật cười, lấy dỗ tiểu hài giống như giọng điệu nói: "Ngoan, tranh thủ thời gian hành động, về sau cho ngươi Hỏa Đào ăn."

"Ngâm nga!"

Một đạo tiếng hừ lạnh ở bên trong, Cát Khiêm chỉ cảm thấy hai mắt đau đớn, trong con mắt bỗng nhiên hiện lên ra vòng xoáy giống nhau Tử Sắc mang ánh sáng, ngưng mắt nhìn tại Đào Thanh Sơn trên người.

Chỉ một lát sau, cái kia khàn khàn thanh âm đột nhiên phát ra một tia kinh nghi, lộ ra ngưng trọng mùi vị.

"Nhìn thấy gì "

Cát Khiêm liền vội hỏi.

Thời gian dài trầm mặc về sau, cái kia khàn khàn thanh âm cuối cùng vang lên, "Cái kia Tô Dịch chỉ là một cái Bàn Huyết Cảnh thiếu niên, tuyệt không phải có thuật trú nhan lão yêu quái, Chỉ là. . ."

"Chỉ là cái gì" Cát Khiêm có chút nóng vội, hắn hoàn là lần đầu tiên nhìn thấy thần hồn trung cái này "Lão gia hỏa" như vậy ấp a ấp úng.

Trước kia thời điểm, tại trong miệng hắn, "Lục địa thần tiên" đều không đáng nhắc đến, lộ ra miệt thị.

"Bổn tọa chỉ có thể nói cho ngươi biết, cái này trên người Tô Dịch có khác cổ quái, cực có thể cất giấu không muốn người biết đại bí mật!"

Cái kia khàn khàn thanh âm nói đến đây, đột nhiên đề nghị, "Tiểu gia hỏa, ta có dự cảm, như ngươi có thể đem cái này Tô Dịch cho trấn áp hàng phục, có lẽ, chúng ta có thể đạt được một cái cọc không tưởng được Đại Tạo Hóa, thế nào, có muốn hay không thử một lần "

Cát Khiêm trong lòng tỏa ra cảnh giác, ngoài miệng lại lặng lẽ nói: "Lý do này không tốt, còn có, ta là người trời sinh nhát gan, sư tôn đều nói theo chưa thấy qua ta đây chủng cẩn thận người, cả giết con gà cũng phải che liếc tròng mắt."

". . ."

Thanh âm khàn khàn kia trầm mặc một lát, đạo "Nhưng hắn cưỡng đoạt ba khối Hỏa Đào, ngươi thân là Cát Trường Linh đệ tử, không phải là hẳn là đi lấy lại danh dự như vậy đi, chỉ cần ngươi đi đối phó Tô Dịch, bổn tọa không ngại phá lệ ra tay một lần! Đến lúc đó, cướp đoạt đến chỗ tốt ta và ngươi chia đều, cái này luôn nên được chưa "

Nhưng Cát Khiêm nội tâm lại càng cảnh giác rồi.

Hắn lắc đầu nói: "Chuyện này, ta sẽ bẩm báo sư tôn, từ sư tôn định đoạt."

Thanh âm khàn khàn kia rõ ràng hổn hển, "Liền ngươi điểm ấy sự can đảm, về sau còn nói gì vượt qua áp đương thời, thất bại tận trên đường lớn hết thảy địch hừ! Ngươi cái kia sư tôn quả nhiên không nhìn lầm, tiểu tử ngươi kinh sợ đến thực chất bên trong rồi!"

Cát Khiêm lại cười rộ lên, không cho là đúng nói: "Chỉ Nếu như được, mới có thể sống được càng lâu viễn, cẩn thận cho tới bây giờ cũng không phải chuyện xấu. Ta như nghe lời ngươi đối phó cái kia Tô Dịch, một khi trên người hắn có khác cổ quái, không chỉ ta muốn chơi xong, ngươi lão gia hỏa này cũng chắc chắn hồn phi phách tán."

Dứt lời, hắn quay người triều rừng đào bước ra ngoài, màu vàng hơi đỏ đạo bào nhẹ nhàng dắt, thanh tú trên gương mặt lại hiện lên một vòng khói mù.

Hắn lần thứ nhất nhìn thấy, thần hồn trung lão gia hỏa kia như thế không thể chờ đợi được muốn đối phó một cái tuổi cùng mình tương tự thiếu niên!

Điều này làm cho trong lòng của hắn càng cảnh giác.

Trên đường đi, cái kia khàn khàn thanh âm cũng lâm vào trầm mặc, hắn tựa hồ đã phát giác được, vô luận nói như thế nào, đã rất khó cải biến Cát Khiêm quyết định.

"Tô Dịch, ngươi trộm ta sư tôn quả đào, khoản này sổ sách khẳng định phải tính trên người của ngươi, có lẽ dùng không được bao lâu, ta sẽ đi tìm ngươi. . ."

Đi ra rừng đào về sau, Cát Khiêm thở dài một hơi, kỵ tiên hạc bay lên không.

. . .

Đại Thương Giang, cực lớn lâu thuyền trên.

Giáp tự lầu số chín các.

"Tô tiên sinh, thử lầu các cùng sở hữu hai tầng, người ở tầng hai, chúng ta ở một tầng."

Viên Lạc Hề dứt khoát tiếng đạo

Lâu thuyền trên có chín tầng tòa nhà cùng mười hai toà độc lập lầu các, muốn chiếm cứ một tòa lầu các, cũng không phải là tiền tài nhiều ít có thể làm được, còn cần quan hệ đặc thù cùng vượt qua thử thách quan hệ.

Tượng chỗ này Giáp tự số chín lầu các, chính là Phó Sơn thông qua Trương Nghị Nhận quan hệ đoạt tới tay đấy.

"Nơi này coi như không tệ."

Hoàng Kiền Tuấn ánh mắt liếc nhìn bốn phía, cảm khái không thôi.

Vẻn vẹn hai tầng lầu các, lại mang theo độc lập đình viện, các loại trang trí cùng đồ vật đầy đủ mọi thứ, vả lại trang trí cổ kính, đứng ở tầng hai cửa sổ chỗ, liền có thể đem Đại Thương Giang ven bờ kinh hãi nhìn một phát là thấy hết.

"Nếu không ngươi cũng ở chỗ này "

Tô Dịch thuận miệng nói.

"Cái này. . ."

Hoàng Kiền Tuấn rất là động tâm, phụ thân hắn nện số tiền lớn làm đến một cái gian phòng, nằm ở cái kia chín tầng tòa nhà lên, cũng coi như chờ một chút gian phòng.

Nhưng đâu có thể nào cùng cái này độc lập lầu các so sánh với

"Cứ như vậy đi, tầng hai có hai gian phòng, ngươi ở một gian lại."

Tô Dịch cái nào sẽ để ý những thứ này, trực tiếp thay hắn đánh nhịp.

Hoàng Kiền Tuấn lập tức mặt mày hớn hở, vui sướng không thôi, không ngớt lời cảm tạ không thôi.

Viên Lạc Hề không khỏi nhiều nhìn hắn một cái, ý thức được lẫn nhau so với chính mình, cái này Hoàng Kiền Tuấn cùng Tô Dịch quan hệ rõ ràng muốn thân thiết hơn gần một chút.

Chờ hết thảy chỉnh đốn thỏa đáng về sau, mọi người đều ngồi ở đình viện cái bàn trước, phẩm trà nghỉ ngơi.

"Tô tiên sinh, trước ta cùng Trương Nghị Nhận nói chuyện với nhau, hắn cố ý dặn dò, trên thuyền đệ nhất đến tầng thứ năm tòa nhà ở bên trong, giam giữ lấy tám trăm con yêu thú."

Trình Vật Dũng chợt nói, "Những thứ này Yêu thú đều đến từ Huyết Đồ Yêu Sơn, là Võ Linh hầu Trần Chinh đại nhân suất lĩnh dưới trướng Thanh giáp quân bắt chiến lợi phẩm, khuyên chúng ta không nên tới gần những địa phương kia."

"Yêu thú "

Tô Dịch kinh ngạc, "Bắt sống những thứ này Yêu thú làm cái gì "

Tại Đại Chu cảnh nội, phân bố lấy rất nhiều rừng thiêng nước độc, những địa phương kia cũng thường thường là Yêu thú bộc phát hung hiểm chỗ.

Tượng Võ Linh hầu Trần Chinh trấn thủ Huyết Đồ Yêu Sơn, chính là Đại Chu cảnh nội tiếng tăm lừng lẫy "Bát đại yêu núi" một trong.

Tại Đại Chu, chiếu theo Yêu thú mức độ nguy hiểm, nhưng phân cửu giai.

Nhất giai Yêu thú yếu nhất, vẻn vẹn bỉ dã thú mạnh mẽ một chút.

Cửu giai Yêu thú cường đại nhất, đã có được trí khôn nhất định, có được trời sinh yêu lực thiên phú lực lượng, một thứ Võ Đạo tông sư gặp được, cũng phải nhượng bộ lui binh.

Chỉ có Tiên Thiên Vũ Tông mới có lực đánh một trận.

Tại Đại Chu trong truyền thuyết, tại cửu giai Yêu thú phía trên, vẫn tồn tại yêu linh, đây là đủ để đi cùng lục địa thần tiên chống lại đáng sợ tồn tại.

Đương nhiên, Tô Dịch cũng hiểu rõ, phân chia như vậy giới hạn tại cái này Thương Thanh Đại Lục.

Như đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, gọi là yêu linh, một thứ tiểu môn tiểu phái cũng có thể thoải mái đối phó.

"Những thứ này Yêu thú đại bộ phận hội mang đến Vân Hà Quận thành, từ những thứ kia đứng đầu thế lực thu mua, lấy hành động võ giả rèn luyện võ đạo đá mài đao. Tượng Thiên Nguyên học cung, Thanh Hà kiếm phủ, quận trưởng phủ cùng với chúng ta Viên gia, đều quanh năm thu mua từ tiền tuyến chiến trường bắt sống Yêu thú."

Trình Vật Dũng giải thích nói, "Loại tình huống này tại Đại Chu rất phổ biến, dù sao, thân là võ giả, như không trải qua máu tanh chém giết, căn bản không xứng 'Võ giả 'Cái này cái danh xưng."

Sau khi nghe xong, Hoàng Kiền Tuấn da mặt nóng lên, lúng túng không thôi, hắn đã lớn như vậy, đừng nói săn giết yêu thú, chính là Yêu thú hình dạng thế nào cũng chưa từng thấy qua.

Hắn nhịn không được nhỏ giọng hỏi Viên Lạc Hề, "Viên tiểu thư, ngươi giết qua Yêu thú sao "

Viên Lạc Hề liếc mắt, khinh thường nói: "Ta Cửu Tuế thời gian, liền lấy đao đâm chết một cái dã quán yêu, từ đó trở đi, cách mỗi bảy ngày phải giết chết một đầu Yêu thú, cho tới bây giờ, chết trong tay ta Yêu thú từ lâu vô số kể, ngươi lại hỏi ta giết qua không đến, quá buồn cười."

Dứt lời, nàng phấn gọt giũa óng ánh cánh môi khẽ nhếch, không nói ra được kiêu ngạo.

Viên tiểu thư, đâm tâm a. . .

Hoàng Kiền Tuấn đều có che mặt mà đi kích thích.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 84: Quý Công Tử Bị Nhìn Chằm Chằm Vào

Trình Vật Dũng cười ha hả mà nhìn một màn này.

Làm phát giác được Tô Dịch giống như đối với lần này không có hứng thú, hắn lập tức nói sang chuyện khác, nói: "Theo Trương Nghị Nhận nói, chiếc lâu thuyền này lên, còn có một vị khó lường thần bí quý nhân, hôm nay liền ở tại Giáp tự lầu số một các."

"Người nào?"

Viên Lạc Hề hiếu kỳ nói.

"Trương Nghị Nhận cũng không rõ ràng lắm, nàng chỉ biết là, vị khách quý kia là lấy,nhờ Võ Linh hầu Trần Chinh quan hệ, hư hư thực thực là từ Ngọc Kinh Thành đến một vị hậu duệ quý tộc công tử, bên người cùng theo hộ vệ tuy chỉ có bốn người, lại từng cái một đều có lấy Tụ Khí cảnh tu vi."

Viên Lạc Hề đôi mắt đẹp ngưng tụ, nói: "Cái này phái đoàn nhưng rất lớn, tại Ngọc Kinh Thành, chỉ sợ cũng chỉ những thứ kia đỉnh cấp thế gia đệ tử mới có đãi ngộ như thế."

"Không, cái kia hậu duệ quý tộc công tử viễn không chỉ có đơn giản như vậy."

Trình Vật Dũng đạo "Bên cạnh hắn hoàn cùng theo một nữ tử, tuy chỉ mười bảy mười tám tuổi, nhưng Trương Nghị Nhận bực này Tụ Khí cảnh

Hậu Kỳ nhân vật đối mặt nàng thời gian, đều cảm thấy trong lòng phát lạnh. Vỗ hắn theo như lời, nàng kia cực có thể là một vị Võ Đạo tông sư!"

"Cái gì?"

Viên Lạc Hề cùng Hoàng Kiền Tuấn đều bị kinh sợ đến, một cái mười bảy mười tám tuổi Võ Đạo tông sư?

Trên đời này còn có bực này yêu nghiệt nhân vật?

"Đây chỉ là Trương Nghị Nhận phỏng đoán, là thật là giả, ta nhưng không rõ ràng lắm. Nhưng có thể khẳng định là, cái kia hậu duệ quý tộc công tử lai lịch tất nhiên không đơn giản."

Trình Vật Dũng nói đến đây, lại phát hiện Tô Dịch tự mình tại thưởng thức trà, điềm tĩnh đạm bạc, tựa hồ đối với những lời này đề căn bản không có hứng thú.

Điều này làm cho trong lòng của hắn một trận cảm thán, cũng không biết trên đời này có chuyện gì, mới có thể để cho Tô tiên sinh nhân vật bực này cảm thấy hứng thú.

Tài phú?

Quyền hành?

Nữ sắc?

Chỉ sợ cũng không phải.

Đột nhiên, xa xa vang lên một đám uyển chuyển thanh dương tiếng đàn, thẳng giống như Giang Nam Yên Vũ giống như mờ mịt, trong ánh trăng mờ mang theo như thơ như vẽ hàm súc thú vị, làm người ta hà tư.

Tất cả mọi người không khỏi lộ ra lắng nghe vẻ.

Không có ai phát giác được, duy nhất Tô Dịch đang nghe tiếng đàn này sau đó nhíu nhíu mày.

Cho đến tiếng đàn dần dần biến mất, Hoàng Kiền Tuấn không khỏi tán thưởng, "Như tiếng đàn này, quả thực là âm thanh thiên nhiên, đúng như gió mát quất vào mặt, làm người ta vui vẻ thoải mái."

"Quả thực êm tai, không có chút nào rìu đục kỹ xảo dấu vết, nước chảy mây trôi, Diệu Âm Thiên Thành."

Viên Lạc Hề cũng gật đầu đánh giá, lộ ra kinh ngạc, "Dũng thúc, lầu này trên thuyền chẳng lẽ còn có một vị vô cùng lợi hại nhạc công hay sao?"

Trình Vật Dũng nói: "Vừa rồi đánh đàn đấy, hẳn là đến từ Lâm Thương Thành 'Mãn Đình Phương' đệ nhất danh kỹ (nữ) Trà Cẩm, nghe nói nàng này tài nghệ song tuyệt, thanh tú xinh đẹp, vô cùng có nổi danh."

Hoàng Kiền Tuấn con mắt tỏa sáng, vẻ mặt hướng tới sắc mặt, nói: "Cái này thanh lâu câu lan chi địa, lại vẫn có như vậy tài nghệ hay tuyệt giai nhân sao? Ta ngược lại thật muốn đi xem một chút."

Viên Lạc Hề hừ lạnh một tiếng, nói: "Một cái nghệ kỹ (nữ) mà thôi, tư sắc cho dù tốt, tài đánh đàn lại tốt, cũng chẳng qua là các nam nhân làm cho thổi phồng một cái đồ chơi mà thôi."

Thanh âm lộ ra tràn đầy khinh thường.

Kỹ (nữ) làm sao vậy?

Không có nghe người ta Trà Cẩm tiểu thư bán nghệ không bán thân?

Loại ma lực này ra nước bùn mà không nhuộm tuyệt đại giai nhân, nhường quảng đại nam nhi thưởng thức cùng ái mộ không phải là rất bình thường sao?

Hoàng Kiền Tuấn tuy rằng muốn phản bác, nhưng trở ngại thân phận đối phương so với chính mình tôn quý quá nhiều, chỉ có thể cố nén.

Đột nhiên, Tô Dịch thình lình mở miệng, nói: "Trên người Trà Cẩm này vấn đề, như tại kế tiếp trên đường gặp được đối phương, các ngươi tốt nhất cách xa nàng chút."

Một câu, nhường mọi người đều lắp bắp kinh hãi.

"Tô tiên sinh, người nhìn ra một ít gì?"

Trình Vật Dũng thần sắc ngưng trọng đạo

"Trước mắt hoàn không xác định, nhưng cùng chúng ta không quan hệ, không cần để ý."

Tô Dịch đứng lên nói, "Cảnh ban đêm đến, ở đâu có ăn?"

Trình Vật Dũng vội vàng đứng dậy, "Tô tiên sinh, ta đã an bài qua yến hội, ngay tại tầng thứ chín tòa nhà lên, đó là một cái rộng lớn sân thượng, tại ở trên yến ẩm, phóng nhãn chung quanh, đều là hai bờ sông cảnh sắc, phong quang tuyệt hảo."

"Cái kia chúng ta bây giờ liền đi."

Viên Lạc Hề đứng lên nói.

Lúc này, một đoàn người ly khai lầu các, từ Trình Vật Dũng mang theo, triều lâu thuyền tầng thứ chín đỉnh bước đi.

Cùng lúc đó.

Áo bào tím mào thanh niên bị hai mỹ mạo nha hoàn theo Giáp tự số ba trong lầu các đưa ra đến.

"Cùng Trà Cẩm cô nương nói tiếng, ngày mai ta lại đến quấy rầy."

Hắn vẫn chưa thỏa mãn đất phân phó một tiếng, lúc này mới quay người mà đi.

"Điện hạ."

Nửa đường lên, trung niên nam tử Trương Đà hấp tấp mà đến, hạ giọng nói, "Thuộc hạ đã tìm hiểu hiểu rõ, những người kia, một cái là đến từ Vân Hà Quận thành Viên thị Viên Lạc Hề, nàng là. . ."

Trương Đà nhanh chóng bả Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng lai lịch trọng điểm giới thiệu một lần.

Về phần Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn, lại vẻn vẹn bị hắn thuận tiện đề một câu.

Áo bào tím mào thanh niên gật đầu nói, "Thì ra là thế, nếu là Vân Hà quận Viên gia người, cái kia liền không cần phải lo lắng cái gì."

"Đi, chúng ta đi trước dùng cơm."

Nói qua, áo bào tím thanh niên trực tiếp triều xa xa bước đi.

Đi tới tòa nhà tầng thứ chín lộ thiên trên sân thượng thời gian, nơi đây đã hội tụ không ít thân ảnh, đều tốp năm tốp ba, tại bất đồng trên bàn tiệc yến ẩm nói chuyện với nhau.

Thức ăn đều cực phong phú thịnh, phần lớn là đặc sản miền núi tôm cá tươi, tửu thủy cũng là trần cất, còn là xinh đẹp thị nữ như hồ điệp xuyên hoa giống nhau hầu hạ lấy.

Màn đêm đến, từng thanh ngọn lửa chọc ở bốn phía, ánh lửa lung lay, trên vòm trời ngôi sao từng điểm, từng trận Đại Thương Giang cuồn cuộn tiếng nước chảy mờ mịt đất truyền đến, thích ý lịch sự tao nhã.

Đương nhiên, có thể tại đây tầng thứ chín ban công trên yến ẩm đấy, Không phải phú tức quý .

"Ồ, bọn hắn cũng ở nơi đây."

Áo bào tím mào thanh niên đến về sau, Chương liếc mắt liền thấy, tại tới gần mạn thuyền trên vị trí, ngồi Viên Lạc Hề một đoàn người.

Ngọn lửa ánh sáng chiếu rọi xuống, làm nổi bật được vị này tư thế hiên ngang thiếu nữ đặc biệt kiều mị xinh đẹp.

"Điện hạ, vị trí của chúng ta ở bên kia."

Bên người Trương Đà đang muốn dẫn đường, áo bào tím mào thanh niên lắc đầu nói, "Chúng ta đi gặp một lần Viên gia vị này đại tiểu thư."

Nói qua, đã nhanh hơn bước chân hướng bên này bước đi.

Trương Đà khẽ giật mình, khi thấy Viên Lạc Hề cái kia xinh đẹp tuyệt luân khuôn mặt thời gian, lập tức sẽ hiểu bản thân điện hạ tâm tư, không khỏi cười khổ một hồi.

Bất quá, hắn cũng sớm thành thói quen, lúc này hấp tấp đi theo.

Tô Dịch bọn hắn chính đang dùng cơm uống rượu, làm áo bào tím mào thanh niên xuất hiện thời gian, trước tiên đã bị Trình Vật Dũng phát giác

được, đơn giản hơi đánh giá, hai đầu lông mày đã tuôn ra một vòng dị sắc.

Hắn nhanh chóng nói: "Như ta suy đoán không tệ, Trương Nghị Nhận trong miệng vị kia khó lường quý nhân, phải là thanh niên này rồi."

Viên Lạc Hề không khỏi nói: "Dũng thúc là như thế nào nhìn ra hay sao?"

"Kia mặc áo bào tím này đây Tuyết Linh tơ tằm chế thành, thủy hỏa bất xâm, kia trên đầu mào lộ ra một tia Linh tính, rõ ràng cũng vật phi phàm, lại nhìn kia đai lưng, trường ngoa, ngọc bội. . . Mỗi đồng dạng đều nhiều coi trọng, chỉ là cái này một bộ trang phục và đạo cụ, không đến năm trăm khối Linh Thạch đều bắt không được đến!"

Trình Vật Dũng hạ giọng nói, "Quan trọng nhất là, người này phía sau theo sau hỗ trợ:tùy tùng, chính là một vị Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ cao thủ, bộ dáng nhìn như bình thường, nhưng khí tức trên thân nhưng không giấu giếm qua ta, nhìn qua chính là sát phạt không mưu tính cao thủ."

Sau khi nghe xong, Viên Lạc Hề cùng Hoàng Kiền Tuấn đều không cấm thán phục.

Chính là Tô Dịch cũng không khỏi nhìn nhiều Trình Vật Dũng một cái, không nhìn ra, hắn ngược lại tâm tế như phát, thấy rõ lực lượng nhạy cảm cực kỳ.

Đáng tiếc, Trình Vật Dũng không để ý đến điểm trọng yếu nhất.

Tại đây áo bào tím mào thanh niên trong hơi thở, có một vòng không thể dễ dàng phát giác được lạc ấn dấu vết, cái này cùng loại với thần hồn bí pháp lưu lại "Dấu hiệu" .

Không thể nghi ngờ, cái này áo bào tím mào thanh niên sớm bị một cái tinh thông thần hồn bí kỹ nhân vật theo dõi!

Bất quá, Tô Dịch cũng không nhiều lời.

Bèo nước gặp nhau người dưng mà thôi, cũng không cần phải nhắc nhở đối phương.

Nhưng nhường Tô Dịch bọn hắn ngoài ý muốn chính là, cái kia áo bào tím thanh niên lại trực tiếp hướng bọn họ bên này đi tới rồi.

"Viên tiểu thư cho mời rồi, có hay không chú ý cùng một chỗ ngồi một chút?"

Áo bào tím mào thanh niên đi tới phụ cận, cười mỉm ôm quyền, phong độ nhẹ nhàng.

"Ngươi nhận ra ta?"

Viên Lạc Hề thật bất ngờ, cũng rất nghi hoặc.

"Vân Hà Quận thành Viên thị hòn ngọc quý trên tay, ta có thể nào không biết?"

Áo bào tím thanh niên nói qua, đã tùy ý ngồi ở một bên ghế trống lên, cười mỉm đạo "Chư vị chớ trách ta không mời mà tới, đường đi tịch liêu, ta chỉ là muốn biết một chút bằng hữu mới mà thôi."

Hoàng Kiền Tuấn thiếu chút nữa mắt trợn trắng, hắn làm sao nhìn không ra, áo bào tím thanh niên là chạy Viên Lạc Hề mà đến?

Bất quá, khi thấy trung niên nam tử Trương Đà không một tiếng động đất đứng ở cái này áo bào tím thanh niên cách đó không xa thời gian, Hoàng Kiền Tuấn trong lòng không khỏi run sợ.

Mà đã có Trình Vật Dũng trước chăn đệm, nhường Viên Lạc Hề cũng ý thức được cái này áo bào tím thanh niên lai lịch không đơn giản, cho nên cố nén trong lòng một tia khó chịu, không đến trực tiếp oanh đối phương ly khai.

Về phần Tô Dịch, chỉ nhìn áo bào tím thanh niên một cái, liền thu hồi ánh mắt, tự mình uống rượu ăn uống.

Tại hắn xem, cái này áo bào tím thanh niên trên người chắc chắn chuyện phiền toái, tận lực còn là giữ một khoảng cách cho thỏa đáng, tỉnh ngộ gây phiền toái trên thân.

"Viên tiểu thư lần này là ý định phản hồi Vân Hà Quận thành?"

Áo bào tím thanh niên rót cho mình một chén rượu, dáng tươi cười gió xuân quất vào mặt, rất dễ dàng làm người ta sinh ra hảo cảm.

"Không sai."

Viên Lạc Hề nhẹ gật đầu, hỏi ngược lại, "Ngươi đều đã biết thân phận của ta, nhưng mà làm sao không giới thiệu ngươi một chút bản thân, như vậy thật có chút không lễ phép."

Áo bào tím thanh niên ngơ ngác một chút, chắp tay cười nói: "Là ta sơ sót, tại hạ Tri Ly, đến từ Ngọc Kinh Thành, lần này cũng muốn đi trước Vân Hà Quận thành."

Hoàng Kiền Tuấn chen miệng nói: "Vị này Tri Ly công tử, mạo muội hỏi một câu, ngươi đi Vân Hà Quận thành làm cái gì?"

Áo bào tím thanh niên mỉm cười, nói: "Đi bái phỏng vài bằng hữu."

Nói qua, hắn đã nói sang chuyện khác, chủ động cùng Viên Lạc Hề bắt chuyện đứng lên.

Không thể không nói, áo bào tím thanh niên ăn nói không tầm thường, thái độ cũng rất khiêm tốn, hơn nữa bộ dáng cũng tuấn mỹ, đổi lại nữ hài tử khác, sợ là từ lâu động tâm không thôi.

Nhưng Viên Lạc Hề nội tâm cũng chỉ có bực bội, nàng không thích cùng người xa lạ vô nghĩa.

Nhất là tại phát giác được đối phương tựa hồ muốn đánh bản thân chủ ý thời điểm, càng là loại trừ không thôi.

Nếu không có mạc không rõ ràng lắm đối phương lai lịch, sợ sớm liền không nhịn được rồi.

Bất quá, áo bào tím thanh niên cũng rất thức thời, mắt thấy Viên Lạc Hề một mực biểu hiện được Bất Lãnh không nhạt, lập tức thấy tốt thì lấy.

Tựa hồ cũng biết lần thứ nhất gặp mặt, không thể biểu hiện quá mức nóng bỏng rồi.

Hắn vươn người đứng dậy, chắp tay nói: "Chư vị chậm rãi trò chuyện, ta muốn đi trước một bước."

"Đúng rồi, Viên tiểu thư, lần này tiến về trước Vân Hà Quận thành, ta có lẽ còn có thể tiến về trước nhà các ngươi làm khách, đến lúc đó như nhìn thấy, cũng không nên quá ngoài ý muốn."

Dứt lời, hắn tiêu sái cười cười, quay người liền phải ly khai.

Nhưng vào lúc này ——

Dưới chân cái kia lâu thuyền cực lớn chấn động mạnh một cái, phảng phất giống như đâm vào cứng rắn trên đá ngầm, dài chừng mười trượng thân tàu mãnh liệt lay động đứng lên.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 85: Phúc Họa Không Cửa Duy Người Từ Gọi

Theo lâu thuyền kịch liệt lay động, tầng thứ chín ban công trên trang trí cái bàn đều nghiêng ngã lật, thức ăn cùng bầu rượu bay thấp ném vụn, đùng tiếng vỡ vụn bên tai không dứt.

"Mau tránh!"

"Đáng chết, đây là thế nào?"

Tiếng kinh hô vang lên theo.

Mọi người đều thương hoảng sợ đứng dậy, mọi nơi tránh né chạy thục mạng, trong lúc nhất thời tình cảnh lộn xộn đấy.

Cơ hồ tại lâu thuyền rung mạnh trước tiên, Trương Đà tựa như con báo giống nhau, một cái cất bước đi tới áo bào tím thanh niên bên người, đem bảo vệ tại phía sau, con mắt mọi nơi nhìn quanh, tinh mang bạo tuôn.

Tô Dịch bọn hắn cũng đều từ lâu đứng dậy, ổn định thân ảnh, nhìn trước mắt cái này đột phát một màn, cũng không khỏi nhíu mày.

Đây là xảy ra chuyện gì?

Lúc này thời điểm, sắc trời đã tối, màn đêm rủ xuống lâm, từ nơi này tầng thứ chín trên đài cao căn bản vô pháp nhìn rõ ràng lâu thuyền đập lấy cái gì.

"Rống ~~~ "

Mãnh liệt, một trận Yêu thú gào rú tiếng gầm gừ vang lên, liên tiếp, lộ ra hung lệ cuồng bạo khí tức.

Theo sát lấy, lâu thuyền đệ nhất đến tầng thứ năm ở bên trong, truyền đến một trận kinh hoảng tiếng kêu to.

"Không tốt, những thứ kia bị giam giữ Yêu thú tất cả đều chạy đến rồi! Chạy mau!"

"Khốn nạn, là ai mở ra những thứ kia lồng giam?"

"Đi mau!"

. . . Cái kia ầm ĩ tiếng kêu to tại trong bóng đêm vang lên.

Ngẫu nhiên còn có kêu thê lương thảm thiết tiếng truyền ra, tựa hồ là có người đang bị Yêu thú đuổi giết!

Một màn này màn, làm cho tầng thứ chín trên mọi người đều hoảng hồn, hoảng sợ biến sắc.

Ai cũng hiểu rõ, chiếc lâu thuyền này trên giam giữ chừng chừng tám trăm đầu Yêu thú!

Nếu như tất cả đều trốn tới, cái kia tình cảnh suy nghĩ một chút cũng làm cho người tan vỡ.

"Làm sao sẽ đột nhiên phát sinh bực này sự tình. . ."

Viên Lạc Hề trên mặt đẹp cũng tận là ngưng nặng.

Trình Vật Dũng trầm giọng nói: "Tiểu thư yên tâm đi, lấy Trương Nghị Nhận cùng dưới tay hắn những lực lượng kia, gần là đối với Phó những thứ kia Yêu thú lời nói cũng không phải là việc khó."

"Chỉ sợ không chỉ có nhưng Yêu thú tập kích bất ngờ đơn giản như vậy."

Hoàng Kiền Tuấn thở dài.

Cái này rõ ràng ngay cả có người cố ý mở ra những thứ kia giam giữ Yêu thú lồng giam, dụng tâm hiểm ác!

Tô Dịch ngón tay vuốt ve trúc trượng, lại nhìn một chút phụ cận những thứ kia kinh hoảng đám người, thần sắc bình thản như trước, không nói gì thêm.

"Viên tiểu thư yên tâm, có ta ở đây, Đoạn sẽ không để cho mọi người gặp ảnh hướng đến!"

Lúc này thời điểm, áo bào tím thanh niên đi tới, cười tiến hành làm yên lòng, hắn có vẻ vô cùng trấn định.

"Tiểu tử này khẩu khí thật là lớn!"

Hoàng Kiền Tuấn âm thầm oán thầm.

Viên Lạc Hề chân mày lá liễu hơi hơi nhíu, nói: "Đa tạ rồi, bất quá lấy ta tới cách nhìn, công tử hay là trước bảo vệ tốt mình mới trọng yếu nhất."

Áo bào tím thanh niên tiêu sái cười cười, nói: "Tại hạ gần nhất một năm làm cho trải qua hung hiểm đếm không hết, trước mặt điểm ấy tiểu tình cảnh, lại mưu tính cái gì?"

"Lời nói không khách khí, nếu ngay cả ta đều hóa giải không được lúc này biến cố, cái kia lâu thuyền trên tất cả mọi người chỉ sợ đều muốn tránh khỏi kiếp nạn này."

Nói đến đây, hắn vừa cười cười: "Đương nhiên, chuyện như vậy sẽ không phát sinh đấy."

Hoàng Kiền Tuấn ngây ngốc một chút, giờ mới hiểu được trong lời nói của đối phương ý vị, không khỏi buồn cười, gia hỏa này nói là chính hắn là lâu thuyền trên cường đại nhất tích lũy có ở đây không?

Hắn nhịn không được nhìn nhìn bên cạnh Tô Dịch, lại thấy người sau thần sắc lạnh nhạt tự nhiên, giống như căn bản cũng không có lúc áo bào tím thanh niên đang nói cái gì.

Hoàng Kiền Tuấn không khỏi ám sát: "Nhìn một cái, đây chính là ta Tô ca cảnh giới, căn bản là chẳng muốn đáp lý ngươi!"

Lúc này thời điểm, mọi người đều nhạy cảm phát giác được, dưới chân lâu thuyền không hề lay động, vững vàng dừng ở Đại Thương Giang trên.

Nhưng cái kia từng đợt Yêu thú tiếng gào thét lại như sấm rền, không ngừng tại trong bóng đêm vang lên, càng có ầm ĩ hỗn loạn tiếng thét chói tai tại lâu thuyền bất đồng trong khu vực truyền ra.

Điều này làm cho mọi người sắc mặt đều có chút ngưng nặng.

Cũng may mắn đây là đang tầng thứ chín trên đài cao, trong thời gian ngắn những thứ kia Yêu thú rất khó xông lên.

Đột nhiên, một cái người mặc chiến bào nam tử xông lên cái này chín tầng đài cao, hấp tấp đi tới áo bào tím thanh niên bên người, bám vào áo bào tím thanh niên bên tai thấp giọng nói một ít gì.

Rồi sau đó, áo bào tím thanh niên ra lệnh: "Nói cho bọn hắn biết, không cần phải lo lắng an nguy của ta, ngươi cùng bọn họ tụ hợp về sau, phải Trương Nghị Nhận săn giết Yêu thú, nhanh chóng trấn lắng xuống trận này làm loạn."

"Ừ!"

Chiến bào nam tử chắp tay lĩnh mệnh mà đi.

"Đây cũng là một cái Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ tàn nhẫn gốc rạ!"

Trình Vật Dũng đồng tử híp lại.

Lại thấy áo bào tím thanh niên đã cười đối với Viên Lạc Hề nói: "Thuộc hạ của ta đã truyền đến tin tức, nói là có tặc nhân vừa rồi mở ra những thứ kia giam giữ Yêu thú lồng giam, hôm nay Trương Nghị Nhận đang cùng cái kia chút dưới tay hành động, ta cũng đã phái ta những thuộc hạ kia tiến về trước giúp đỡ, tin tưởng dùng không được bao lâu, lại hóa giải trận này làm loạn."

Hắn chậm rãi mà nói, tự tin ung dung.

Nhưng nhưng vào lúc này, Tô Dịch đột nhiên mở miệng nói: "Chúng ta cần phải đi."

Nói qua, hắn đã cất bước hướng phía trước bước đi.

Lúc này thời điểm ly khai?

Viên Lạc Hề, Hoàng Kiền Tuấn, Trình Vật Dũng khẽ giật mình, mặc dù trong lòng nghi hoặc, nhưng vẫn là vội vàng đuổi theo.

Áo bào tím thanh niên thần sắc trì trệ, nội tâm có chút khó chịu, hắn chính thừa cơ cùng Viên Lạc Hề thân thiện bắt chuyện, người nào từng muốn, Tô Dịch lại nói đi là đi!

Đi một mình cũng thì thôi, hoàn bả Viên Lạc Hề bọn hắn đều mang theo rồi.

Điều này làm cho áo bào tím thanh niên mặt mũi đều có chút không nhịn được, không khỏi lạnh giọng trách mắng:

"Lâu thuyền công chính tại phát sinh yêu họa, ngươi lại muốn hiện tại ly khai, quá ngu xuẩn! Còn có, chính ngươi muốn chết, còn muốn kéo lên những người khác, làm sao kia ích kỷ! ?"

Hắn hiện tại tức giận, toàn thân tản mát ra một cỗ sống thượng vị uy thế.

Áo bào tím thanh niên từ lâu theo hộ vệ cái kia biết được Tô Dịch chi tiết, biết rõ Tô Dịch nhưng Quảng Lăng thành cái kia đợi địa phương nhỏ bé một cái con rể tới nhà mà thôi, vả lại chỉ Bàn Huyết Cảnh tu vi.

Duy nhất đáng giá khen đấy, có lẽ chính là tại vài ngày trước thời điểm, thiếu niên này vừa tháo xuống Long Môn thi đấu đệ nhất danh hiệu.

Nhưng tại hắn bực này hậu duệ quý tộc nhân vật trong mắt, điểm ấy không quan trọng thành tựu, căn bản không đáng để trong lòng.

Cho nên, đối mặt Tô Dịch thời gian, hắn mới dám không có sợ hãi đất răn dạy.

Viên Lạc Hề bọn hắn sắc mặt biến hóa.

Lại thấy Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Lời nói không khách khí, có ngươi đang ở đây, nơi đây ngược lại là chỗ nguy hiểm nhất. Trong lòng ngươi có lẽ cũng đã đoán ra, vì cái gì đêm nay sẽ phát sinh lúc này yêu họa."

"Ngươi có ý tứ gì?"

Áo bào tím thanh niên trên mặt trầm xuống, trong con ngươi nổi lên hàn mang, một câu mà thôi, lại giống như đâm trung tâm sự của hắn.

Viên Lạc Hề bọn hắn cũng không khỏi kinh ngạc, Tô tiên sinh lẽ nào đã phát giác được cái gì?

"Phúc họa không cửa, duy người từ gọi, ngươi còn là tự cầu nhiều phúc đi."

Tô Dịch lắc đầu, muốn cất bước tiến lên bước đi.

Nhưng cái kia áo bào xám nam tử Trương Đà lại ngăn ở phía trước, ánh mắt lạnh như băng nói: "Người thiếu niên, nói nói rõ ràng lại đi cũng không muộn!"

Uy hiếp mùi vị mười phần.

Trình Vật Dũng lúc này tiến lên, trầm giọng nói: "Bằng hữu, một chút ngôn từ trên tranh chấp mà thôi, không cần như vậy hùng hổ dọa người? Mọi người đều thối lui nhường một bước, chớ có làm quá tuyệt!"

Trương Đà tịnh không để ý tới, đầu đưa ánh mắt nhìn về phía áo bào tím thanh niên.

Áo bào tím thanh niên có chút căm tức, nhìn chằm chằm vào Tô Dịch nói: "Nếu không có xem tại Viên tiểu thư trên mặt mũi, ta mới chẳng muốn ngăn cản ngươi ly khai, ngươi đã không phải muốn tìm chết, đại khái có thể một người ly khai, nhưng tốt nhất không được liên luỵ những người khác!"

"Chúng ta có hay không muốn chết, có liên quan gì tới ngươi?"

Hoàng Kiền Tuấn Lãnh cười rộ lên.

"Càn rỡ!"

Trương Đà sắc mặt trầm xuống, vừa muốn nói gì, áo bào tím thanh niên đã không kiên nhẫn khua tay nói: "Được, để cho bọn họ cùng đi, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy như thế không biết tốt xấu người!"

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Viên Lạc Hề, lời thề son sắt nói: "Viên tiểu thư ngươi yên tâm, có ta ở đây, cam đoan nơi này là chỗ an toàn nhất!"

Lại thấy Viên Lạc Hề cũng lắc đầu, nói: "Không, ta cũng phải cùng Tô tiên sinh cùng đi."

Dừng một chút, nàng lại bổ sung một câu, "Tri Ly công tử, xem như người từng trải, ta khuyên ngươi lãnh tĩnh một chút, nhiều suy nghĩ một chút vì cái gì Tô tiên sinh hội nói như vậy, mà không phải vô duyên vô cớ đất sinh khí, lửa giận sẽ chỉ làm ngươi làm ra phán đoán sai lầm."

Nàng ngôn từ lộ ra rất nghiêm túc mùi vị.

Bởi vì nàng lúc trước liền từng trải qua tương tự giáo huấn, lời nói này nói tuyệt đối phát ra từ đáy lòng.

Nhưng áo bào tím thanh niên nhưng lại ngẩn ngơ, thiếu chút nữa không thể tin được bản thân lỗ tai, nội tâm sinh ra một cỗ thật lớn vớ vẩn cảm giác.

Nàng đường đường Viên thị đại tiểu thư, lại thà rằng lựa chọn đi theo lấy một cái Bàn Huyết Cảnh thiếu niên cùng đi chịu chết, đều không nguyện tin tưởng mình lời nói?

Đến nỗi. . . Nàng hoàn khuyên bản thân tĩnh táo một chút, cân nhắc một cái cái này "Tô tiên sinh" lời nói. . .

Thoáng cái, áo bào tím thanh niên nhịn không được giận quá mà cười, lấy cái kia tôn quý thân phận, còn là lần đầu bị người như vậy dạy dỗ.

Cuối cùng làm hắn tức giận là, giáo huấn hắn đấy, còn là một cái bị hắn vô cùng thưởng thức thiếu nữ xinh đẹp!

Cuối cùng, áo bào tím thanh niên giống như hứng thú mất hết, thở dài nói: "Ta còn làm Viên gia đại tiểu thư sẽ cùng người bình thường bất đồng, chưa từng nghĩ cũng lại như vậy ánh mắt thiển cận hạng người, cũng được, các ngươi đều đi thôi."

Hắn tự nhiên sinh ra một cỗ cô đơn lạnh lẽo không người biết tâm tình.

Cái này Vân Hà quận người, cho dù là Viên gia đại tiểu thư, bố cục cũng cuối cùng quá nhỏ, căn bản không biết bọn hắn hiện tại đối mặt, là bực nào tôn quý tồn tại!

Bản thân nguyện ý cho che chở, đã là những người khác tha thiết ước mơ chuyện may mắn, buồn cười chính là, bọn hắn lại lại không tự biết. . .

Quá ngu xuẩn!

Nếu như bọn hắn muốn tìm chết, từ bọn hắn đi là được.

Nghĩ vậy, áo bào tím thanh niên lửa giận trong lòng cũng lắng xuống.

Tô Dịch cũng không biết, cái này trong khoảng thời gian ngắn, áo bào tím thanh niên nỗi lòng liền phát sinh nhiều như vậy biến hóa.

Bất quá mặc dù biết rõ, hắn cũng căn bản không quan tâm.

Bởi vì trong mắt hắn, cái này cái bị người lấy thần hồn bí thuật làm "Dấu hiệu" gia hỏa, thân phận càng là bất phàm, phiền toái lại càng lớn!

Nhưng khi bọn hắn một đoàn người đi tới đi thông phía dưới thang lầu lúc trước, lại bị người ngăn cản.

"Các vị, kính xin ngoan ngoãn lui về, bằng không, đừng trách chúng ta không khách khí."

Một người trung niên văn sĩ bộ dáng nam tử, chẳng biết lúc nào đã đứng ở dưới bậc thang mới có chỗ bóng tối.

Hắn hai gò má thon gầy, hai con ngươi lõm, con mắt tinh mang bắt đầu khởi động, tay phải đặt tại eo bờ chỗ chuôi kiếm, một thân khí tức âm lãnh như trời đông giá rét lạnh thấu xương phong thái.

Tại phía sau hắn, còn có một quần thân ảnh ngăn ở cái kia, chừng hơn mười người, từng cái một trên người sát ý bốc hơi, tản mát ra máu tanh hung hãn khí tức.

Tô Dịch thấy vậy, không khỏi than nhẹ: "Còn là đã chậm một bước, xem, đã không thể trông chờ Trương Nghị Nhận bọn hắn có thể trong thời gian ngắn dẹp loạn trên thuyền yêu hoạn."

Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng, Hoàng Kiền Tuấn trong lòng bọn hắn cũng là trầm xuống, đã nhận ra thế cục bất thường.

Đêm nay tựa hồ không chỉ có yêu họa, còn có thừa dịp hỗn loạn mưu đồ làm loạn tặc nhân!

"Tô tiên sinh, người xem. . ."

Viên Lạc Hề đang muốn hỏi một câu có hay không mạnh hơn vượt qua.

Lại thấy Tô Dịch thuận miệng nói: "Trở về đi, tình huống hiện tại là, vô luận đi nơi nào, đều đã định trước sẽ bị phiền toái tìm tới cửa, cùng hắn như thế, còn không bằng đợi chờ ở đây, dĩ dật đãi lao (*dùng khỏe ứng mệt), yên lặng theo dõi kỳ biến."

Nói qua, hắn triều đường cũ phản hồi.

Những người khác thấy vậy, cũng đều theo tới.

Trung niên văn sĩ ngơ ngác một chút, giống như không nghĩ tới Tô Dịch bọn hắn như vậy nghe lời.

Chợt hắn liền cười nhạo lắc đầu, còn tưởng là cái gì nhân vật lợi hại, vốn cũng bất quá là một đám kinh sợ hàng.

Mà khi thấy Tô Dịch bọn hắn vòng trở lại, áo bào tím thanh niên cũng là ngơ ngác một chút, chợt khóe môi ẩn chứa một vòng Lãnh Tiếu đường cong, ánh mắt cũng trở nên cân nhắc đứng lên.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 86: Thủy Vân Thân Yên Hà Vận

Thanh niên áo bào tím rất muốn châm chọc một câu.

Nhưng vì bảo trì bản thân phong độ cùng tu dưỡng, hắn mỉm cười, chủ động nghênh đón đi lên, ra vẻ rộng rãi nói:

"Tô Dịch, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ngươi có thể nhận thức đến sai lầm trở về, ta thật cao hứng, cũng từ sẽ không so đo vừa rồi không thoải mái, ngươi cũng chớ có để vào trong lòng."

Viên Lạc Hề bọn hắn ngây ngốc một chút, thần sắc cổ quái, gia hỏa này tự mình cảm giác thế nào lại tốt như vậy chứ?

Tô Dịch chỉ một cái xa xa đầu bậc thang, nói: "Phiền toái đã tìm tới cửa, Tri Ly công tử còn là cẩn thận thì tốt hơn."

Dứt lời, hắn đi tới mạn thuyền một bên trên ghế ngồi xuống, ánh mắt nhìn xa xa bao phủ tại trong bóng đêm Đại Thương Giang, lâm vào suy nghĩ.

Tối nay, sợ là không thể nào bình tĩnh.

Phiền toái?

Thanh niên áo bào tím nhíu mày, con mắt nhìn một cái bên người Trương Đà, "Ngươi đi xem."

"Điện. . . Chính ngài cẩn thận."

Trương Đà do dự một chút, thả người lướt tới.

Thanh niên áo bào tím ánh mắt ôn nhu, nhìn về phía Viên Lạc Hề, nói: "Viên tiểu thư, ta mới vừa nói qua, chỉ cần có ta tại, nơi đây chính là lâu thuyền trên chỗ an toàn nhất!"

Viên Lạc Hề cái nào có tâm tư cùng hắn nói dóc, đang chuẩn bị ly khai.

Đột nhiên, cách đó không xa một cái ôm tã lót phu nhân hấp tấp đi tới, thần sắc kinh hoảng, trong miệng liên tục nhắc tới: "Ta muốn xuống dưới, chồng của ta vẫn còn lâu thuyền tầng thứ tám trung. . ."

Thanh niên áo bào tím nhíu mày, tiến lên ngăn lại nói: "Dưới lầu rất nguy hiểm, nghe ta đấy, ngươi cùng hài tử ở tại chỗ này mới là an toàn nhất đấy."

Phu nhân một mực cúi đầu, hiện tại chợt ngẩng đầu, khóe môi nổi lên một vòng Lãnh Tiếu: "Thật sao?"

Lúc nói chuyện, nàng một mực ôm tã lót trong tay, đã rút ra một thanh sắc bén Chủy thủ, triều thanh niên áo bào tím phần bụng hung hăng đâm tới.

Đây tuyệt đối là cái cay độc vô cùng thích khách, không chỉ ngụy trang được rất giống, vả lại thần thái cử chỉ đều cùng bình thường phu nhân không có gì khác nhau.

Mà khi nàng lúc bộc phát, lại sâu am nhanh, chuẩn, tàn nhẫn ba chữ!

Phốc!

Thanh niên áo bào tím mãnh liệt xoay người, che phần bụng, thân ảnh lảo đảo rút lui, sắc mặt tràn ngập kinh ngạc cùng khó hiểu.

"Muốn chết!"

Lúc này thời điểm, khoảng cách thanh niên áo bào tím không xa Trình Vật Dũng mới mãnh liệt kịp phản ứng, trong con ngươi tinh mang nổ bắn ra, một chưởng triều phụ nhân kia đập đi.

Người nào từng muốn, phu nhân này lại lại linh hoạt vô cùng, một cái lắc mình, liền chuyển chuyển qua cách đó không xa.

Nàng cầm trong tay ngụy trang tã lót vung tay ném đi, trên mặt chẳng những không có sắc mặt vui mừng, lại có vẻ đặc biệt âm trầm cùng xấu xí.

"Tri Ly công tử, ngươi không sao chứ?"

Trình Vật Dũng trầm giọng nói.

Lúc này thời điểm, Hoàng Kiền Tuấn cùng Viên Lạc Hề cũng kịp phản ứng, kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

Vừa rồi cái kia một cái chớp mắt ám sát, lại để cho bọn họ cũng không thể phát giác được!

Cách đó không xa, Tô Dịch vẫn ngồi ở đó, đầu giương mắt nhìn nhìn xa xa phụ nhân kia, liền thu hồi ánh mắt.

Lúc này ám sát, thời cơ cũng là có thể nói tinh diệu, vừa đúng vội tại Trương Đà sau khi rời khỏi.

Không đến Trương Đà bảo hộ thanh niên áo bào tím, căn bản không có năng lực ngăn trở ám sát như vậy.

Đáng tiếc, phu nhân đúng là vẫn còn thất thủ.

Không phải là nàng không thật lợi hại, là dao găm trong tay, phế vật đi một tí. . .

"Ta không sao, có Nhuyễn Ngọc Kim Hồng giáp phòng thân, chính là một thứ Linh Khí cũng đâm không thủng."

Thanh niên áo bào tím đau đến đầu đầy mồ hôi, nhưng trung khí mười phần.

Quả nhiên, mọi người liền chứng kiến, hắn phần bụng áo bào tuy bị đâm rách, nhưng cũng không miệng vết thương cùng vết máu.

"Điện hạ!"

Cách đó không xa, Trương Đà như như một trận gió xông về, vẻ mặt tràn đầy kinh sợ cùng lo lắng.

"Ta không sao."

Thanh niên áo bào tím hít thở sâu một hơi trung khí, sắc mặt âm trầm nói, "Chính là không nghĩ tới, cái này tầng thứ chín ban công lên, lại lại cũng có giấu sát cơ!"

Ánh mắt của hắn nhìn về phía phụ nhân kia, lạnh như băng khiếp người.

Ngoài dự đoán mọi người chính là, phu nhân này lại không có lùi bước rút lui khỏi ý định, ngược lại hai tay ôm ở trước ngực, thần sắc buồn vô cớ thở dài nói: "Ta cũng không nghĩ tới, trên người Lục Điện Hạ mặc một món đồ như vậy Linh Khí giáp mềm."

Khu vực phụ cận ở bên trong, rất nhiều người kinh hoảng lùi bước, đều bị một màn này kinh sợ đến, không dám tiến lên.

"Lục điện hạ? Ngươi. . . Ngươi là. . ."

Viên Lạc Hề che môi anh đào, đôi mắt đẹp trợn to.

Lục điện hạ!

Có thể bị gọi điện hạ đấy, hoặc là ở bên trong Ngọc Kinh Thành hoàng thất Vương gia, hoặc là đương kim Đại Chu Hoàng Đế dòng chính hậu duệ!

Mà xem thanh niên áo bào tím tuổi, cực có thể là người sau!

Hoàng Kiền Tuấn cũng toàn thân gửi đi cứng, lộ ra vẻ không thể tin được.

Trước mặt khẩu khí này đại phá thiên gia hỏa, lại một vị hoàng tử! ?

Chính là Trình Vật Dũng, sắc mặt đều là Nhất Biến, trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn.

Vân Hà quận là cổn châu sáu quận một trong, nằm ở Đại Chu lãnh thổ quốc gia Tây Nam khu vực, khoảng cách nằm ở Thiên Châu nội địa Ngọc Kinh Thành càng là xa xôi vô cùng.

Đối với bọn họ mà nói, Ngọc Kinh Thành đều xa xôi không giới hạn.

Hôm nay, một vị lớn Chu hoàng tử lại xuất hiện ở trước mặt, cái kia rung động có thể nghĩ lớn đến bao nhiêu.

"Thật đúng là cái đại phiền toái."

Tô Dịch lại nhíu mày không thôi.

Có can đảm ám sát một vị hoàng tử, có thể nghĩ lúc này tai họa dắt đi mệt mỏi phong ba hội hạng gì to lớn!

Mà bọn hắn những người này, cực có thể sẽ vô duyên vô cớ đất bị vào đến lúc này phiền toái trung.

Bất quá, Tô Dịch lông mày rất nhanh liền giãn ra bắt đầu, chẳng muốn lại nghĩ nhiều như vậy.

Như phiền toái tới cửa, một kiếm phá chi tiện nhưng.

"Chư vị chớ trách ta trước giấu giếm thân phận, thật sự là ta lần này xuất hành, vốn là cực chuyện bí ẩn tình, người nào từng muốn, vẫn bị những thứ này tặc tử theo dõi."

Thanh niên áo bào tím cười khổ không thôi.

Nhưng, lại đối mặt hắn thời gian, Viên Lạc Hề, Hoàng Kiền Tuấn ánh mắt của bọn hắn rõ ràng đều không giống nhau, không dám giống như… nữa trước như vậy càn rỡ.

Tô Dịch xem tại đáy mắt, cũng không nói cái gì.

Xét đến cùng, nơi này là Đại Chu thiên hạ, vương quyền cao nhất, đừng nói là Viên Lạc Hề bọn hắn, chính là Võ Đạo tông sư ở đây, sợ cũng được lễ nhượng ba phần.

Đạp đạp đạp!

Một trận tiếng bước chân vang lên, xa xa nơi cửa thang lầu, đi tới một đám người.

Cầm đầu thình lình đúng là cái kia vừa rồi uy hiếp qua Tô Dịch đám người trung niên văn sĩ.

Tại phía sau hắn, cùng theo hơn mười đang mặc hắc y, mang theo mặt nạ bảo hộ, chỉ lộ ra một đôi ánh mắt cường giả, từng đều khí tức xơ xác tiêu

điều, hung hãn cực kỳ.

"Nhường Lục điện hạ bị sợ hãi."

Trung niên văn sĩ đi tới về sau, cười mỉm đạo "Hôm nay trên lâu thuyền này, Trương Nghị Nhận cùng kia dưới tay ốc còn không mang nổi mình ốc, mà Lục điện hạ bên người cái kia ba vị hỗ trợ:tùy tùng, cũng đã bị lực lượng của chúng ta từng cái kiềm chế, có thể bảo hộ điện hạ đấy, cũng chỉ còn lại có Trương Đà một người mà thôi."

Dừng một chút, trung niên văn sĩ tiếp tục nói, "Như Lục điện hạ thức thời, kính xin mang thứ đó giao ra đây, ta cam đoan, chỉ cần bắt được đồ vật, chúng ta lập tức đi ngay."

"Các ngươi là ai phái tới hay sao?"

Thanh niên áo bào tím sắc mặt lạnh như băng âm trầm.

Trung niên văn sĩ khẽ thở dài: "Nói thật, ta cũng muốn biết người nào tiêu phí giá tiền lớn như vậy, thuê chúng ta tới làm chuyến mua bán này, nếu không phải kháng cự không được khoản này mê người tiền thuê, chúng ta những người này nhưng căn bản không dám làm bực này xét nhà diệt tộc sự tình."

"Các ngươi là bị thuê hay sao?"

Thanh niên áo bào tím lông mày nhéo một cái, "Bọn hắn bỏ ra bao nhiêu tiền, ta có thể cho các ngươi gấp hai tiền thuê, chỉ cần các ngươi hiện tại ly khai, ta có thể dùng bản thân danh nghĩa cam đoan, chuyện này có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Trung niên văn sĩ cười lắc đầu, "Lục điện hạ, không cần kéo dài thời gian, ta đếm tới ba thanh âm, như ngươi không giao ra đồ vật, cũng đừng

trách ta đợi không khách khí."

"Một."

Hắn duỗi ra một ngón tay, thần sắc bình thản ung dung.

Mà tại phía sau hắn, một đám Hắc y nhân đều nắm chặt binh khí, giữ lực mà chờ.

Bầu không khí cũng tùy theo trở nên áp lực vô cùng, không khí phảng phất giống như đông lại.

"Thật không có thương lượng đường sống?"

Thanh niên áo bào tím nhíu mày, sắc mặt tuy khó xem, lại không chút kinh hoảng.

Trung niên văn sĩ căn bản không tiếp nói, trong môi nhẹ nhàng phun ra một chữ: "Hai."

Lần này, Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng bọn hắn đều khẩn trương lên, trong lòng âm thầm kêu khổ.

Như có khả năng, bọn hắn thà rằng không đi biết rõ thanh niên áo bào tím thân phận.

Hiện tại tốt rồi, một khi vị này Lục điện hạ chịu khổ, bọn hắn sao có thể không cứu?

Một khi Đại Chu hoàng thất trách tội xuống, bọn hắn cùng bọn họ sau lưng tông tộc thế lực, đều nhất định sẽ gặp nhận liên lụy!

"Tô tiên sinh nói không sai, gia hỏa này chính là cái tai họa, chỗ của hắn mới là nguy hiểm nhất kia "

Viên Lạc Hề thầm than.

Mà khi nàng nhìn thấy cách đó không xa thần sắc tự nhiên ngồi ở đó Tô Dịch thời gian, trong lòng không khỏi an tâm bình thản xuống dưới.

"Có Tô tiên sinh tại, sợ cái gì?"

Nghĩ vậy, Viên Lạc Hề mảnh khảnh vòng eo đều đứng thẳng lên một chút.

Lần này, không chờ trung niên văn sĩ đọc lên "Ba", thanh niên áo bào tím đã mãnh liệt giương giọng hô lớn: "Áo xanh sư thúc, ngươi lại không đi ra, ta thật có thể đã xong!"

Thanh âm tại trong bóng đêm xa xa truyền ra.

Mọi người đều là khẽ giật mình.

Theo sát lấy, một đạo lười biếng trung lộ ra đặc biệt từ tính giọng nữ vang lên: "Ngâm nga, mù ồn ào cái gì, không phải là còn không có khai chiến không?"

Nương theo thanh âm, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, một đạo uyển chuyển yểu điệu thân ảnh đã đi tới trong tràng.

Nàng một đôi con mắt linh hoạt như đao phong giống như sáng ngời, một đầu tóc xanh buộc thành đuôi ngựa, lộ ra một trương tinh xảo xinh đẹp khuôn mặt.

Nàng da thịt như đồ sứ giống như sạch sẽ gọt giũa Bạch, cái kia kinh người tư thái ngay cả là một bộ trong trắng thuần khiết đơn giản áo bào cũng khó khăn lấy che lại, phát họa kinh tâm động phách đường cong.

Nàng cái kia mang theo một quả Thanh ngọc bích vòng tay trong tay, mang theo một bình rượu, lười biếng đứng ở đó, phong tình đặc biệt, đã có khí tràng mười phần.

Làm ánh mắt của mọi người tụ tập tại trên người nàng, cũng không khỏi bằng sinh kinh diễm cảm giác.

"Tốt tiểu thư xinh đẹp tỷ."

Viên Lạc Hề nhịn không được thì thào.

"Tiểu muội muội thật tinh mắt!"

Áo xanh vén lên ngón tay cái, khen một tiếng, sung mãn cặp môi đỏ mọng nổi lên một vòng say lòng người dáng tươi cười.

Viên Lạc Hề hiếm thấy đất khuôn mặt ửng đỏ, lại có chút chống cự không nổi đối phương ánh mắt nhìn chăm chú.

Hoàng Kiền Tuấn nội tâm cũng kịch liệt nhảy lên, nữ nhân này cũng quá yêu nghiệt rồi. . . Một thứ nam nhân đâu hạ được a!

"Thủy Vân thân, Yên Hà vận, không nghĩ tới cái này Đại Chu cảnh nội lại vẫn có trời sinh 'Linh Hà Ngọc Thể " mặc dù đang 'Chư Thiên Linh Thể hệ thống gia phả' ở bên trong, chỉ có thể phân loại đến thứ tám đợi chút nữa phẩm trong linh thể, nhưng ở cái này thế tục thế giới, cũng đã rất hiếm thấy."

Giờ khắc này, Tô Dịch cũng không khỏi nhìn nhiều áo xanh một cái, có chút kinh ngạc.

Thế gian này, có rất nhiều sinh mà không phàm Linh Thể, những thứ này nhân vật thường thường hội nở rộ vượt xa bình thường hào quang.

Cường đại như là Cửu Dương Linh Thể, Ngũ Hành Linh thân, Kiếm Cốt linh thai, Lôi Đình Chiến Thể vân... vân, đều là có thể nói nghịch thiên cấp độ tồn tại.

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, cũng là phượng mao lân giác, vạn năm khó gặp.

Mà tượng cái này vừa bị thanh niên áo bào tím gọi "Áo xanh sư thúc" nữ tử, chính là trời sinh Linh Hà Ngọc Thể!

Bực này Linh Thể, có Thủy Vân giống như mờ mịt nhu hòa gọt giũa thân thể, cùng với Yên Hà giống như trong vắt linh tính tinh khí thần, có được bực này thiên phú, đã được xưng tụng là thiên tài trong hàng ngũ "Tiểu yêu nghiệt" rồi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 87: Phi Nguyệt Song Đao

"Trách không được sẽ bị Trình Vật Dũng ngộ nhận là là một vị mười bảy mười tám tuổi Võ Đạo tông sư, có được bực này Linh Thể, sớm không thể dùng cái này thế tục võ giả cảnh giới đến cân nhắc."

Cùng lúc đó, Tô Dịch phát giác được, cái này áo xanh khí tức tuy cường đại, nhưng là vẻn vẹn nhưng Tụ Khí cảnh sơ kỳ tu vi mà thôi.

Đương nhiên, loại ma lực này Linh Thể làm cho nắm giữ lực lượng, nhất định vượt xa thế gian này Tụ Khí cảnh tồn tại!

Áo xanh xuất hiện, nhường trung niên văn sĩ đám người thần sắc đều ngưng nặng không ít.

Nhưng chợt, trước ám sát thanh niên áo bào tím phu nhân liền cười lạnh một tiếng, nói: "Lục điện hạ, ngươi nghĩ rằng chúng ta lần này hành động, không đến đoán ra bên cạnh ngươi cái này cái uy hiếp lớn nhất sao?"

Nói qua, nàng ánh mắt chợt mà nhìn về phía những thứ kia từ lâu tránh né tại người ở ngoài xa quần ở bên trong, nói: "Tiền bối, kính xin người ra tay!"

Mọi người vô thức nhìn sang.

Xa xa đám người một trận bạo động bối rối, nhao nhao né tránh.

Nhưng duy nhất một cái áo gai nam tử không hề động.

Hắn tóc mai hơi trắng, da thịt ngăm đen, lưng đeo một cái bốn thước trường túi, dung mạo không sâu sắc.

Làm phát giác được ánh mắt của mọi người nhìn qua, áo gai nam tử nhíu nhíu mày, liền thở dài một tiếng, đi nhanh hướng bên này đi tới.

Đông! Đông! Đông!

Mỗi một bước rơi xuống, cứng dày bản địa sẽ theo một trong chấn, hắn khí thế trên người tùy theo kéo lên một đoạn.

Mà tại trong mắt mọi người, hoảng hốt tầm đó, cái này áo gai nam tử phảng phất giống như hóa thành một tòa núi cao, đang lướt ngang mà đến, trên người khí tức nguy nga trầm trọng, áp bách biết dùng người sự khó thở.

"Tông sư!"

Trình Vật Dũng sắc mặt khó nhìn lên.

Vừa rồi bọn hắn ở chỗ này dùng cơm, lại đều không có phát giác được, một vị Võ Đạo tông sư trà trộn ở nơi này!

Không hợp, Tô tiên sinh trước đề nghị phải ly khai nơi đây, sợ là từ lâu nhìn ra cái này tầng thứ chín ban công trung tồn tại tương tự phiền toái.

Hắn nhịn không được đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Lại thấy Tô Dịch thần sắc bình thản như trước.

Cùng lúc đó, Trình Vật Dũng trong tai vang lên Tô Dịch thanh âm: "Đợi tí nữa nếu thật tránh không khỏi phiền toái, ngươi bảo vệ tốt tiểu thư nhà ngươi cùng Hoàng Kiền Tuấn lại."

Trình Vật Dũng trong lòng chấn động, toàn bộ người lại buông lỏng rất nhiều.

"Tông sư!"

Lúc này thời điểm, Viên Lạc Hề, Hoàng Kiền Tuấn đợi mọi người tại đây, cũng đều cuối cùng kịp phản ứng, cả đám đều biến sắc, tay chân phát lạnh.

Vừa vào tông sư, tựa như bầu trời Thần Long!

Tại Đại Chu triều cảnh nội, chỉ có tông sư trấn giữ thế lực, mới có thể được xưng tụng là một phương đại tộc!

Mà khắp đếm Vân Hà quận mười trong chín thành, tông sư bực này tồn tại cũng vẻn vẹn đầu một nắm mà thôi.

Nhưng bây giờ, một vị tông sư tại đây giống như xuất hiện ở lầu này thuyền chín tầng trên đài cao, ra hiện ở trước mặt bọn họ.

"Thật sự là thật lớn thủ bút!"

Thanh niên áo bào tím sắc mặt cũng thay đổi, trong con ngươi đều là tức giận.

Lại phái ra một vị tông sư hành thích bản thân, nhưng bái kiến đối phương dụng tâm tới độc, thủ đoạn tới tuyệt!

"Đã biết rõ hội là như thế này."

Áo xanh xoay người, như đao phong giống nhau con mắt nhìn về phía cái kia áo gai nam tử.

Nàng xinh đẹp tuyệt diễm trên mặt lộ ra một vòng khinh thường, "Tông sư hạng người, làm như bầu trời mặt trời, quang minh lỗi lạc, có bễ nghễ không cố kỵ khí thế, ngươi lại sợ hãi rụt rè, giấu đầu giấu đuôi, cho đến lúc này mới hiện thân, dù có tông sư tu vi, lại không xứng với tông sư tới dự."

Một phen nói, khí phách mười phần.

Tất cả mọi người không khỏi động dung.

Áo gai nam tử thần sắc kiên nghị, bất động như bàn thạch, đạm mạc nói: "Rồng có thiên biến vạn hóa khả năng, lớn nhưng đảo loạn thiên hạ phong vân, kẻ hèn này ngủ đông ẩn không quan trọng tầm đó, chính như thế gian này tông sư hạng người, cũng Tự Nhiên đều có các phong cách hành sự, cô nương lấy chuyển lệch khái toàn bộ, có gì khác nhau đâu tại bị lá che mắt."

Cảnh ban đêm thâm trầm, nơi đây bầu không khí càng áp lực căng thẳng, mưa gió sắp đến.

"? A, đây chỉ là thế tục võ giả tôn sùng tới lời mà thôi, như mình cũng đem mình coi là, không khỏi làm trò cười cho người trong nghề."

Áo xanh không che giấu chút nào bản thân khinh thường, xinh đẹp, kinh diễm, cường thế.

Nàng cầm trong tay bầu rượu ném ra ngoài đi, vững vàng rơi vào một trương công văn lên, rồi sau đó nâng lên hết sức nhỏ trắng noãn ngón tay ngọc, tại cánh tay trái mánh khoé Thanh ngọc bích vòng tay trên một vòng.

Theo một vòng ánh lửa lưu chuyển.

BOANG...! BOANG...!

Hai đạo đao ngâm vang vọng.

Đang nhìn nàng trong hai tay, đã nắm một đôi chiến đao.

Lưỡi đao như Tàn Nguyệt, thân đao chảy xuôi mờ mịt lấy nhàn nhạt Hỏa Diễm Linh ánh sáng, nắm trong tay, thẳng giống như nắm hai ngoặt lửa nguyệt.

Phi Nguyệt Song Đao!

"Như vậy cảnh ban đêm, cắt tông sư đầu người, tá lấy nhập rượu, ngược lại cũng không tệ."

Lười biếng từ tính trong thanh âm, áo xanh một thân áo bào nhẹ nhàng dắt, cái kia đường cong uyển chuyển thân ảnh tuôn ra một cỗ kinh người khí thế.

Kia trong tay Phi Nguyệt Song Đao tùy theo ông ông rung động mãnh liệt, mát lạnh du dương.

Mọi người hô hấp cứng lại, chỉ cảm thấy da thịt đau đớn, yết hầu giống bị phong mang chống đỡ, hô hấp đều trở nên bắt đầu khó khăn.

Chính là Trình Vật Dũng, Trương Đà bực này Tụ Khí cảnh cao thủ, toàn thân cũng bỗng nhiên xiết chặt, cảm nhận được một cỗ đập vào mặt tới áp lực.

Bỗng dưng, áo xanh thân ảnh vọt tới trước, mái tóc bay lên.

Bá!

Bởi vì tốc độ quá nhanh, thân ảnh của nàng kéo ra một đạo tàn ảnh, còn tại nửa đường, trong tay nàng song đao giao thoa, bỗng dưng cùng một chỗ chém ra.

Cái kia một cái chớp mắt, giống như một cặp Phi Hồng loan nguyệt vạch phá cảnh ban đêm, quang ảnh chói mắt, mang theo hư ảo mờ mịt ánh sáng, rơi xuống thế gian.

Màu đỏ cõng cầu vồng!

Địa cấp thượng phẩm bí kỹ, đã bị áo xanh rèn luyện đến dày công tôi luyện chi địa bước, một khi thi triển, áo nghĩa hiển thị rõ.

Áo gai nam tử đồng tử híp lại, thân thủ triều sau lưng nhổ.

Kia trên lưng ba thước túi bạo liệt, một thanh dài ba xích màu đen đoản kích xuất hiện kia trong tay.

Keng! ! !

Xé rách màng nhĩ giống như tiếng va chạm vang vọng, xuyên kim Liệt Thạch.

Áo gai nam tử thân ảnh rút lui ra mấy bước, cái này mới đứng vững thân ảnh, hắn khí huyết sôi trào, trong tay màu đen đoản kích ông ông rung động lắc lư không thôi.

Lại nhìn áo xanh, tay xách song đao, dáng người lỗi lạc, một thân đao khí đầy Càn Khôn, nhất là nàng cái kia một đôi đôi mắt đẹp, minh như đao phong giống như khiếp người.

Thật mạnh!

Mọi người đều bị bị một màn này kinh sợ đến.

Một vị Võ Đạo tông sư, lại tại một kích trung bị bức lui!

Không động thủ thời gian, áo xanh tuyệt diễm thoát tục, giống như trên sân khấu lớn Thanh Y, phong tình vạn chủng, khí tràng mười phần.

Mà một khi động thủ, lại như vậy lăng lệ ác liệt bá đạo, uy thế như cầu vồng, đều làm cho ở đây rất nhiều nam nhi đều tự ti mặc cảm, thầm than không bằng.

"Vị tỷ tỷ này thật lợi hại!"

Viên Lạc Hề con mắt tỏa sáng, kích động kêu ra tiếng.

BOANG...!

Áo xanh cũng không dừng lại tiến công trạng thái, lúc chiến đấu nàng toàn thân đều lộ ra xơ xác tiêu điều khí tức, trong tay Phi Hồng song đao huyễn hóa ra đầy trời lửa đỏ Tàn Nguyệt hư ảnh, một đao bỉ một đao nhanh, một đao bỉ một đao bá đạo.

Hơn là lăng lệ ác liệt, quả thực là phách liệt như lửa!

Keng! Keng! Keng! Keng!

Dày đặc lưỡi đao cùng đoản kích tiếng va chạm như nhịp trống giống nhau vang lên, tại trong bóng đêm quanh quẩn, chấn động mọi người khí huyết sôi trào, màng nhĩ đau đớn.

Chỉ thấy chiến trường ở bên trong, ánh đao như lửa giăng khắp nơi, mà áo xanh thân ảnh đúng như một đạo uốn cong nhưng có khí thế tia chớp, hư ảo mà lăng lệ ác liệt.

Áo gai nam tử liên tục bị đẩy lui nhiều lần.

Nhưng hắn cũng cực đáng sợ, trầm ngưng như núi, thế như bàn thạch, mặc cho cái kia mưa to gió lớn giống như công phạt phách trảm, lại cũng

không chân chính bị thương.

Mãnh liệt, hắn trong con ngươi nở rộ Lãnh điện, hà hơi như sấm, "Tụ Khí cảnh liền có như vậy chiến lực, hoàn toàn chính xác có thể nói kinh khủng, nhưng đáng tiếc, tông sư không phải là ngươi có thể khiêu khích kia "

Oanh!

Chân hắn chưởng mãnh liệt đạp mạnh, toàn thân uy thế tăng vọt một mảng lớn, mãnh liệt cầm trong tay màu đen đoản kích huy động.

Cái kia một cái chớp mắt, thẳng giống như huy động một cái màu đen Lôi Đình!

Phanh!

Thân ảnh giao thoa, áo xanh thân ảnh ở trên hư không trì trệ, rồi sau đó lăng không lật bay ra ngoài.

Lại bị cái này một kích đánh bay!

Toàn trường một yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Trình Vật Dũng, Trương Đà đám người đều bị biến sắc, cái này. . . Đây mới là tông sư chi lực!

Trái lại trung niên văn sĩ bọn hắn, thì không không thầm nhẹ nhàng thở ra.

Vừa rồi áo xanh thế công quá mạnh mẽ, làm bọn hắn thấy được đều hãi hùng khiếp vía, nhanh không thở nổi.

Hoàn hảo, hiện tại thế cục đã bắt đầu nghịch chuyển!

"Ngâm nga, ngươi tựa hồ cũng bất quá chỉ như vậy, thời gian quý giá, hiện tại liền giết ngươi!"

Áo xanh đôi mắt sáng nổi lên như lửa giống như sát ý.

Thân ảnh lóe lên.

Nàng lại lần nữa xách đao lao ra.

Chỉ bất quá, tại kia trên người đã có một cỗ tràn trề Yên Hà quang ảnh hiện lên, sáng sủa như mặt trời mới mọc, tại đây trong bóng đêm đặc biệt sáng chói.

Mà khí thế của nàng, lại trở nên như Thủy Vân giống như mờ mịt đứng lên.

"Đến từ trong huyết mạch Yên Hà chân ý, đây mới là nàng có can đảm khiêu chiến Dưỡng Lô cảnh át chủ bài." Tô Dịch con mắt âm thầm gật đầu, sớm đoán được sẽ như thế.

Nhưng, đối diện những địch nhân kia lẽ nào sẽ không có cái khác át chủ bài?

Dù sao, đây chính là ám sát một vị hoàng tử sự tình, mà nhìn đối phương tư thế, rõ ràng cho thấy mưu đồ đã lâu, ngoại trừ xuất động một cái Võ Đạo tông sư, sợ là hoàn có thủ đoạn khác.

Keng!

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, trong tràng chiến đấu bộc phát.

Thi triển ra thiên phú lực lượng Yên Hà chân ý về sau, áo xanh lực lượng rõ ràng cường đại rồi một mảng lớn, cùng cái kia áo gai nam tử chém

giết thời gian, không chỉ có thể địa vị ngang nhau, mơ hồ hoàn chiếm cứ thượng phong.

Điều này làm cho mọi người tâm đều bị hấp dẫn đi tới, căng thẳng chú ý.

Chỉ một lát sau ——

Áo gai nam tử trong môi chảy xuống một tia vết máu.

Một màn này, khiến cho mọi người rung động, một vị Võ Đạo tông sư, lại tại trong chém giết bị nội thương!

Nhưng ngoài dự đoán mọi người chính là, áo gai nam tử lại hồn nhiên không thấy vẻ kinh nộ, ngược lại trường tiếng thở dài, nói: "Mà thôi, đã đáp ứng tham dự hành động lần này, vừa lại không cần lại tiếc sinh mệnh."

Buồn vô cớ trong thanh âm, hắn một thân khí tức ầm ầm sôi trào, thẳng giống như mênh mông biển lớn nhấc lên sóng dữ phong ba, một cỗ hủy diệt giống như khí tức, tùy theo khuếch tán toàn trường.

"Tự tổn tính mạng làm đại giới cấm thuật?"

Áo xanh một đôi Nga Mi chay mày lên, khuôn mặt hiện lên vẻ mặt ngưng trọng, nàng toàn lực công phạt, Phi Hồng song đao thẳng giống như một đôi vẫn lạc như lưu tinh, từ trên trời giáng xuống.

Keng! ! !

Nhưng lúc này đây, ở đó động trời tiếng va chạm ở bên trong, nàng cái kia yểu điệu kinh người thân ảnh, lại bị chấn động lảo đảo bay rớt ra ngoài, khuôn mặt đều tái nhợt.

Một đôi thanh tú đôi mắt đẹp đều lộ ra vẻ không thể tin được.

Chỉ thấy áo gai trên người nam tử giống như vô tận hỏa diễm thiêu đốt tàn sát bừa bãi, tay cầm màu đen đoản kích, mang theo sát ý ngập trời, thả người triều áo xanh đánh tới.

Thẳng giống như Thần Ma!

Oanh!

Hắn huy động màu đen đoản kích, phong mang chỉ, thẳng giống như động trời Lôi Đình bổ ra.

Áo xanh cắn răng một cái, không lùi không tránh, cùng đối chiến.

Phanh!

Kia thân ảnh lại lần nữa bị đánh bay ra ngoài, trong môi ho ra máu, tuyệt diễm tươi đẹp khuôn mặt đều trở nên trắng bệch, hai đầu lông mày hiếm thấy đất lộ ra vẻ kinh nộ.

Áo bào tím nam tử cùng Viên Lạc Hề bọn hắn đều bị trong lòng phát lạnh, triệt để biến sắc.

Trung niên văn sĩ bọn hắn lại mặt lộ vẻ sát cơ, rục rịch, ý định thừa cơ xuất động, đi đem đêm nay lớn nhất con mồi bắt giữ.

"Ngươi có thể cùng ta lấy sinh mệnh đền mạng, cũng coi như đáng giá!"

Chiến trường ở bên trong, áo gai nam tử lạnh nhạt lên tiếng, lại lần nữa xuất kích.

Oanh!

Màu đen đoản kích nâng lên, mang theo vô tận cương sát nước lũ chém giết hạ xuống.

Áo xanh tránh cũng không thể tránh.

Một kích này nhìn như đơn giản, kì thực bao trùm bốn phương tám hướng, giống như thiên la địa võng, tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể đối chiến.

Cái này một cái chớp mắt, nàng khóe môi không khỏi toát ra một tia đắng chát, bản thân vẫn đánh giá thấp tông sư đáng sợ. . .

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 88: Làm Cái Gì Đều Được?

"Sư thúc!"

Xa xa, thanh niên áo bào tím kêu to, tâm đều treo ở cổ họng.

Những người khác cũng không không mất sắc mặt.

Phanh!

Nguy cơ trước mắt, áo xanh không hề sợ hãi, dốc sức liều mạng ngăn cản, nhưng lại bị một kích này chấn động Phi Nguyệt Song Đao rời tay mà bay.

Thân ảnh của nàng càng là trực tiếp ngã sấp xuống tại mấy trượng bên ngoài, hiện ra trắng xanh trong môi, đã là ho ra máu liên tục, đôi mắt sáng ảm đạm, một thân khí tức đều suy yếu xuống dưới.

"Lại không chết?"

Áo gai nam tử khẽ nhíu mày, giống như thật bất ngờ, cũng có chút giật mình.

"Lục điện hạ, thừa dịp ta còn chưa có chết, ngươi vội đi nhanh đi, ta biết rõ trên người của ngươi còn có bảo vệ tính mạng át chủ bài, nên dùng thời điểm, cũng không được yêu thương tất cả cái gì."

Kịch liệt tiếng ho khan ở bên trong, áo xanh gian nan đứng dậy, nàng xem xem rơi vỡ ở phía xa Phi Nguyệt Song Đao, con mắt nổi lên một tia bất

đắc dĩ.

Rồi sau đó, nàng lắc đầu, sâu hít thở sâu một hơi trung khí, yếu ớt tuyệt mỹ trên mặt đã hết là bình thản vẻ, nói: "Hắn có thể không muốn sống, ta cũng có thể!"

Áo gai nam tử đồng tử ngưng lại, lại hiếm thấy đất có chút chần chờ.

"Sư thúc, phải chết cùng chết!"

Thanh niên áo bào tím kêu to, ánh mắt đều là ngoan sắc, "Về sau phụ hoàng biết rõ chuyện hôm nay, bọn hắn những người này toàn bộ đều phải chết! !"

Cách đó không xa, trung niên văn sĩ đám người đều hơi hơi biến sắc.

"Ta trên đường hộ tống ngươi, há lại cho ngươi tìm chết hay sao? Cút nhanh lên!"

Áo xanh quát tháo.

"Đi? Hôm nay nơi đây tất cả mọi người đừng muốn sống ly khai!"

Xa xa, trung niên văn sĩ thần sắc điềm nhiên nói, "Chỉ các ngươi toàn bộ đều chết hết, chuyện này mới có thể vĩnh viễn sẽ không tra được trên người chúng ta!"

Thoáng cái, Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng bọn hắn cũng đều trái tim băng giá.

Cũng nhưng vào lúc này, một đạo bất đắc dĩ giống nhau than nhẹ tiếng vang lên:

"Ta cứ nói đó là một đại phiền toái."

Nương theo thanh âm, Tô Dịch theo mạn thuyền chỗ đã đi tới, tay cầm trúc trượng, lạnh nhạt xuất trần.

Mọi người dưới ánh mắt ý thức nhìn sang.

Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng, Hoàng Kiền Tuấn con mắt lại ngay ngắn hướng sáng lên, thần sắc kích động, Tô tiên sinh cuối cùng ý định xuất thủ?

Mà khi thấy là cái kia tại nơi cửa thang lầu bị bản thân dọa lùi thiếu niên thời gian, trung niên văn sĩ lập tức Lãnh cười rộ lên, "Tiểu gia hỏa đừng sợ, đợi tí nữa ta cam đoan một đao băm vằm đầu ngươi, cho ngươi thống khoái!"

Hắn phụ cận những hắc y nhân kia đều cười rộ lên.

"Ngươi có ý tứ gì?"

Nghe được Tô Dịch lời nói thanh niên áo bào tím gương mặt trở nên xanh mét vô cùng, "Hoàn cho là ta cho các ngươi ở tại chỗ này, là hại các ngươi rồi! ?"

Thần sắc hắn đều mơ hồ có chút dữ tợn, phẫn nộ không giới hạn.

"Chẳng lẽ không phải?"

Tô Dịch hỏi lại, "Biết rõ trên người mình có bí mật, hoàn công khai đất ở đây uống rượu mua vui, quá tới ngu xuẩn. Hôm nay bởi vì ngươi, lại chỗ hiểm được ở đây tất cả mọi người gặp liên luỵ, làm sao kia ích kỷ?"

Thanh niên áo bào tím giận đến thiếu chút nữa ho ra máu.

Trước thời điểm, hắn đã từng răn dạy Tô Dịch ngu xuẩn cùng ích kỷ, chưa từng nghĩ, nhưng bây giờ bị Tô Dịch mắng đã trở về!

"Nhìn một cái, bọn hắn bắt đầu nội chiến rồi, cái này có phải hay không gọi là chó cắn chó? Ha ha ha."

Xa xa, cái kia ám sát thanh niên áo bào tím phu nhân không kiêng nể gì cả đất cười rộ lên.

Tô Dịch ánh mắt bình thản đất nhìn nàng một cái, nói: "Đợi tí nữa, ngươi tốt nhất còn có thể cười được."

Phu nhân nội tâm dâng lên một tia không khỏi hàn ý, tiếng cười cũng im bặt mà dừng, có chút kinh nghi bất định, một cái Bàn Huyết Cảnh thiếu niên mà thôi, vì sao lại có đáng sợ như vậy ánh mắt?

"Lục điện hạ, lần này chỉ Tô tiên sinh có thể cứu chúng ta, ta lại nói cho ngươi một lần, chớ có nhường lửa giận Trùng váng đầu não."

Viên Lạc Hề hít thở sâu một hơi trung khí, nghiêm túc nói.

"Ngươi nói hắn. . . Hắn có thể cứu chúng ta?"

Thanh niên áo bào tím có chút mộng, cảm giác tượng nghe được một cái thiên đại chê cười.

"Viên tiểu thư, đến lúc nào rồi rồi, ta hy vọng ngươi chớ có bắt đầu loại ma lực này vui đùa!"

Trương Đà sắc mặt xấu xí.

Cả áo xanh bực này kinh khủng tồn tại cũng không phải cái kia Võ Đạo tông sư đối thủ, huống chi là Tô Dịch như vậy một cái Bàn Huyết Cảnh thiếu niên?

Xa xa trung niên văn sĩ bọn hắn cũng đều sửng sốt một chút, chợt cười vang.

Cả tay kia nắm màu đen đoản kích áo gai nam tử cũng khẽ lắc đầu, trong mắt hắn, Tô Dịch giống như tôm tép nhãi nhép giống như, không biết sống chết.

Nếu không phải kiêng kị áo xanh dốc sức liều mạng, hắn từ lâu ra tay giết Tô Dịch.

Mà lúc này, áo xanh cũng không khỏi căm tức, lạnh lùng lườm Tô Dịch một cái, châm chọc nói: "Ngươi nếu thật có thể cứu được nơi đây tất cả mọi người, để cho ta làm cái gì đều được! Nếu không thể, ngươi liền cho ta ngoan ngoãn xéo đi!"

"Làm cái gì đều được?"

Tô Dịch suy nghĩ một chút, đạo "Điều kiện này cũng là miễn cưỡng có thể tiếp nhận, bằng không, đi giúp một chút vô duyên vô cớ người xử lý phiền toái, tóm lại nhường trong nội tâm của ta khó chịu."

Áo xanh ngẩn ngơ, tiểu tử này sợ không phải điên rồi sao?

Xa xa, áo gai nam tử trong con ngươi lãnh mang lóe lên, thừa dịp áo xanh phân tâm cái này một cái chớp mắt, ngang nhiên xuất kích.

Một vị tông sư đột kích, hạng gì kinh khủng?

Chỉ thấy ——

Oanh!

Màu đen đoản kích cuốn theo lấy tràn đầy chói mắt lực lượng, bổ ra thời gian đem không khí nghiền nổ bung, phát ra bén nhọn thanh âm bạo tiếng.

"Mau tránh ra!"

Áo xanh khuôn mặt Nhất Biến, một thanh muốn đem ngăn tại phía trước Tô Dịch đẩy ra.

Nhưng làm cho nàng kinh ngạc chính là, nàng cái kia đợi lực lượng hạng gì lớn, nhưng mà đẩy tại trên người Tô Dịch thời gian, lại như đẩy núi lớn, không chút sứt mẻ.

BOANG...!

Liền vào lúc này, nhiều người trong tai người đã nghe được một đạo mát lạnh kiếm ngân vang.

Theo sát lấy một vòng kiếm quang sáng lên, cái kia một cái chớp mắt, hắc ám trong bóng đêm tượng có một đạo thiểm điện hiện ra, xé rách như mực bầu trời đêm.

Trước mặt mọi người đều là một trận đau đớn, nước mắt thiếu chút nữa chảy ra.

Mà áo gai nam tử chỉ cảm thấy thần hồn rung động, ánh mắt nổi lên một tia hoảng hốt, trong ý thức, như có Hỗn Độn sơ khai, một vòng Kiếm Khí như muôn đời Vân Tiêu giống như theo Hỗn Độn trung hiện lên, như vậy nguy nga cổ xưa, như vậy mênh mông cao xa. . .

Rồi sau đó, cái này một vòng Kiếm Khí hung hăng chém xuống!

Một cỗ nhỏ bé bất lực tuyệt vọng tâm tình vọt lên toàn thân, kích thích được áo gai nam tử nhịn không được hoảng sợ kêu to:

"Không ——!"

Tiếng chấn bầu trời đêm, ù ù cổn đãng.

Toàn trường mọi người đều toàn thân một kích linh, giơ lên mắt nhìn đi, liền thấy được sởn hết cả gai ốc một màn ——

Nguyên bản xung phong liều chết xuất kích áo gai nam tử, thân ảnh cũng tại nửa đường dừng lại, trong tay đánh xuống màu đen đoản kích đều cứng ngắc tại không trung, cái kia kiên nghị ngăm đen trên khuôn mặt bò đầy hoảng sợ cùng vẻ tuyệt vọng.

Rồi sau đó, phù phù một tiếng, cả người hắn thẳng tắp đất ngã xuống, nện đến bản địa đều là chấn động.

Toàn thân không đến một tia miệng vết thương, nhưng trong cơ thể hắn sinh cơ giống như ngay lập tức bốc hơi giống như, biến mất được không còn một mảnh.

"Không —— "

"Không —— "

Áo gai nam tử trước khi chết cái kia gào rú giống như tiếng kêu to vẫn tại quanh quẩn.

Khi thấy quỷ dị này tử vong một màn, tất cả mọi người da đầu run lên, sởn hết cả gai ốc.

"Cái này. . ."

Trung niên văn sĩ bọn hắn cả kinh ngốc trệ ở đó.

Một vị Võ Đạo tông sư, sao tại đây giống như ly kỳ đất chết mất?

"Đã chết? Liền chết như vậy? !"

Thanh niên áo bào tím đều thiếu chút nữa giơ chân, ánh mắt hoảng hốt, đầu gửi đi mộng, cũng hoài nghi là đang nằm mơ.

Hắn không đến chú ý tới, hộ vệ bên cạnh Trương Đà cũng hiếm thấy đất thất thần, bị cái này chết tiệt chết một màn kinh sợ đến, tay chân đều tại run nhè nhẹ.

Cái này là bực nào kiếm thuật?

"Tô tiên sinh thủ đoạn càng thần bí khó lường!"

Lúc này thời điểm, ngay cả là biết sơ lược Tô Dịch Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng, Hoàng Kiền Tuấn ba người, cũng không khỏi ngây người, cảm xúc phập phồng, rung động đến tột đỉnh.

Một kiếm ra, như chợt hiện lôi điện xiết, vạch phá bầu trời đêm.

Mà một vị Võ Đạo tông sư, lại lại như vậy lông tóc không tổn hao gì chết bất đắc kỳ tử tại chỗ, phương pháp chết như vậy thật sự quá quỷ dị cùng đáng sợ.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Áo xanh khoảng cách gần nhất, đã bị trùng kích lớn nhất, nói đều nói không nên lời.

Mà khi áo gai nam tử ra tay thời gian, nàng vốn định đẩy ra Tô Dịch cái này không biết sống chết thiếu niên, có ai nghĩ được, lại không có thành công.

Bất quá, cũng chính là cái này một cái chớp mắt, nhường nàng nhìn thấy Tô Dịch thế nào xuất thủ.

Mánh khoé run lên, Thanh bích như ngọc trúc trượng ở bên trong, có lợi kiếm như kinh sợ điện giống như tiêu xạ mà ra, vạch phá màn đêm, nhanh đến bất khả tư nghị tình trạng.

Nhưng làm cho nàng triệt để mộng đi chính là, cái này chém xuống một kiếm về sau, khoảng cách áo gai nam tử còn có một trượng khoảng cách, đều chưa từng dính vào đối phương tay áo.

Nhưng áo gai nam tử lại lại tại đây giống như ly kỳ đất đã chết! !

Ngay tại nàng tâm thần hoảng hốt thời gian, đứng ở nàng phía trước Tô Dịch thả người lóe lên, Thúc Nhĩ đi tới cách đó không xa phụ nhân kia trước người.

So với hắn tốc độ nhanh hơn chính là trong tay Trần Phong kiếm, thẳng giống như chưa từng có từ trước đến nay một vòng ánh sáng, dễ dàng xuyên thủng đối phương yết hầu.

Phốc!

Máu loãng vẩy ra.

Phu nhân trừng to mắt, trên mặt tràn ngập ngơ ngẩn cùng kinh ngạc.

Nàng vừa rồi cũng bị chấn động đến, mà khi lấy lại tinh thần thời gian, một kiếm này đã đâm tới, làm cho nàng tựa như đợi làm thịt cừu non giống như, trực tiếp bị ám sát tại chỗ.

"Cười không đúng lúc, gặp người chết đấy."

Tô Dịch nói khẽ.

Rút kiếm ra phong, lại không thấy cái kia phù phù một tiếng ngã ngồi tại mặt đất chết đi phu nhân một cái, Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng về phía nơi

xa trung niên văn sĩ.

Mà lúc này, trung niên văn sĩ bọn hắn đều đã phục hồi tinh thần lại, từng cái một tất cả đều biến sắc, nội tâm dâng lên không nói ra được sợ hãi.

Áo gai nam tử là bọn hắn lớn nhất dựa, nhưng lại tại đây giống như bị một kiếm giết.

Cái này để cho bọn họ làm sao có thể không sợ hãi?

"Nhanh, đi mau!"

Trung niên văn sĩ kêu to, quay đầu triều đầu bậc thang phóng đi.

Bên cạnh hắn cái kia hơn mười hắc y nhân ác hơn, bay thẳng đến hai bên mạn thuyền phóng đi, ý đồ từ nơi này tầng thứ chín trên đài cao trực tiếp nhảy đến phía dưới Đại Thương Giang trung.

Nhưng Trình Vật Dũng, Trương Đà đám người làm sao có thể làm cho đối phương như nguyện, trước tiên liền bạo Trùng mà ra, triển khai giết chóc.

"Giết, không thể để cho những thứ này tặc tử chạy thoát!"

"Đoàn người cùng tiến lên!"

"Làm chết những thứ này đồ chó hoang!"

Cái này tầng thứ chín trên đài cao, cũng không dừng lại Tô Dịch bọn hắn những người này, còn có trước một mực tránh né ở phía xa rất nhiều hành khách, trong đó không thiếu một số võ giả.

Nhìn thấy như vậy một màn, những võ giả này từng cái một cũng đều lao tới, la to lấy xông lên giúp đỡ.

Tô Dịch nguyên vốn định truy kích, nhìn thấy một màn này, lập tức dừng lại, thu kiếm vào vỏ.

Hắn từ trước đến nay rất lười, có thể từ người khác làm thay sự tình, hắn quyết sẽ không thân lực thân vi rồi.

Quay người tìm cái ghế ngồi xuống, Tô Dịch không khỏi trường nhổ ra một miệng trọc khí, cảm thụ được thần hồn trung truyền đến từng trận mỏi mệt cảm giác, không khỏi tự giễu không thôi.

Vừa rồi giết chết áo gai trung niên một kiếm kia, là hắn mới vừa vặn tu luyện một cái thần hồn bí pháp "Đại Hư Hồn Kiếm Quyết" .

Kiếm như lớn Hư Thần Nhạc, chống trời lồng lộng, trực tiếp trảm tại thần hồn ở bên trong, nhưng giết người ở vô hình!

Đây là một môn Hồn tu một đạo bí pháp, chưa nói tới cao thâm, cũng đang nhân như thế, mới miễn cưỡng có thể làm cho Tô Dịch lấy bây giờ thần hồn lực lượng thi triển đi ra.

Nhưng mặc dù như thế, một kiếm này như trước thiếu chút nữa rút sạch hắn thần hồn lực lượng.

"Phải nắm chặt tu luyện Tha Hóa Tự Tại Kinh, chỉ có như thế, mới có thể thành thạo đất thi triển cái này Đại Hư Hồn Kiếm Quyết. . ."

Tô Dịch ám sát.

Chính suy nghĩ thời gian, đột nhiên, Tô Dịch chú ý tới cách đó không xa thanh niên áo bào tím đem con mắt nhìn tới.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 89: Tâm Như Nước Thủy Triều Tuôn Ra Nga Mi Nhíu Chặt

Áo bào tím thanh niên sắc mặt rất đặc sắc.

Có kinh hãi, có ngơ ngẩn, có hổ thẹn, có lúng túng, không ngừng biến ảo.

Liền như vậy ánh mắt thẳng vào nhìn Tô Dịch, muốn nói cái gì, rồi lại giống như khó có thể mở miệng.

Bị một người nam nhân như vậy nhìn chằm chằm vào, Tô Dịch đều hơi có chút không được tự nhiên, không khỏi cau mày nói: "Nếu như ngươi phải nói xin lỗi, lớn cũng không nhất định. Ngươi bây giờ nên làm, là tra rõ ràng lần này đâm người giết ngươi, là nhận người phương nào sai khiến, ta hy vọng tại đến Vân Hà Quận thành trước, ngươi có thể cho ta một đáp án."

Áo bào tím thanh niên vội vàng nói: "Người yên tâm, ta nhất định sẽ kia "

Hắn đối với Tô Dịch xưng hô đều mang theo kính ngữ.

"Còn có, ta mặc dù không quan tâm bị liên luỵ đến, nhưng chuyện tối nay cực có thể sẽ liên luỵ đến những người khác, ta hy vọng ngươi cũng có thể xử lý một cái."

Tô Dịch thần sắc bình thản nói.

Áo bào tím thanh niên hít thở sâu một hơi trung khí, thần sắc kiên định cam đoan nói: "Đây là Tự Nhiên, chuyện này nhân ta dựng lên, ta định sẽ không để cho chuyện này lại liên luỵ người vô tội."

Viên Lạc Hề ngay tại một bên, làm một màn như vậy, tâm hồn thiếu nữ khẽ run lên, tuôn ra không nói ra được ấm áp, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt đều mang theo vẻ cảm kích.

Nàng thật không nghĩ đến, một vị Trích Tiên giống như tồn tại, kia tâm tư lại cũng tinh tế tỉ mỉ như vậy, cả chuyện của mình cũng có thể từng chút một không lọt đất chăm sóc đến.

Tô Dịch không đến nói thêm nữa, nhắm mắt dưỡng thần.

Trước hắn sở dĩ muốn trước thời hạn ly khai, chính là không muốn cuốn vào phiền toái trung.

Hiện tại, sự tình nếu như đã xảy ra, hắn tự nhiên có cần thiết đem việc này xử lý tốt.

Dù sao, một cỗ có can đảm ám sát Đại Chu hoàng tử thế lực, một khi tra rõ ràng đêm nay chuyện đã xảy ra, như vậy nhất định hội áp dụng Phong Cuồng trả thù.

Tô Dịch ngược lại hoàn toàn chính xác căn bản không thèm để ý những thứ này, nhưng liên luỵ đến Viên Lạc Hề, Hoàng Kiền Tuấn trên người bọn họ có thể sẽ khó giải quyết.

Tô Dịch đột nhiên nhớ tới một sự kiện, đối với cách đó không xa Hoàng Kiền Tuấn nói: "Đúng rồi, ngươi đi kiểm tra một chút trên người người này di vật, xem có hay không có thể tra ra một chút manh mối."

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng hành động.

Một lát sau, hắn nâng cái kia một cây màu đen đoản kích đi tới, vẻ mặt khó hiểu nói: "Đường đường một vị Võ Đạo tông sư, toàn thân ngoại trừ cái này vũ khí, không tiếp tục vật phẩm khác."

Tô Dịch đem cái này màu đen đoản kích cầm trong tay, một bên dò xét, vừa nói: "Người này tối nay đã ôm hẳn phải chết chi tâm, trước thực lực sở dĩ hội tăng vọt, là vì lấy tính mạng làm đại giới, thi triển một môn tự hủy sinh cơ bí thuật."

Hoàng Kiền Tuấn chợt nói: "Trách không được."

"Cái này đoản kích mặc dù luyện chế kém cỏi một chút, nhưng chất liệu ngược lại cũng không tệ, chính là 'Huyền Ngưng Thiết' chộn rộn Hỏa Lân Thạch, Bích Quang Ngân Phấn đợi hơn mười chủng Linh tài luyện chế mà thành. Nếu như dung luyện đi, miễn cưỡng có thể coi như một loại luyện chế linh kiếm tài liệu."

Dò xét một lát sau, Tô Dịch đưa tay đem màu đen đoản kích thu vào Mặc trong ngọc bội, tính toán đợi đến Vân Hà Quận thành, liền đem vật ấy luyện đi.

Trong tay hắn Trần Phong kiếm cũng chỉ có một đường Linh tính, mặc dù miễn cưỡng có thể dùng, nhưng uy lực dù sao có hạn.

Làm tu vi đột phá đến tụ khí cảnh thời gian, đã định trước vô pháp phát huy ra một thân tu vi của hắn lực lượng.

Cho nên, Tô Dịch đã bắt đầu trù tính lấy ý định sưu tập một đống Linh tài, vì chính mình lại đúc một thanh kiếm.

"Nghe lâu thuyền trên động tĩnh, hẳn là không có nhiều vấn đề, các ngươi phải ly khai, hoàn tiếp tục chờ ở chỗ này "

Tô Dịch đứng dậy, ánh mắt nhìn hướng Viên Lạc Hề cùng Hoàng Kiền Tuấn.

"Cùng người cùng một chỗ ly khai."

Hai người đều không cần nghĩ ngợi đạo

Tô Dịch nhẹ gật đầu, làm đi qua áo bào tím thanh niên bên người thời gian, lại đột nhiên dậm chân, nói: "Có nghĩ là muốn nghe nữa ta một cái đề nghị "

Áo bào tím thanh niên vội vàng chắp tay nói: "Kính xin người vui lòng dạy bảo."

Hắn hiện tại đã bày chính tâm dáng vẻ, sẽ không dám bả Tô Dịch coi là người bình thường đối xử.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Đợi ngươi những thuộc hạ kia sau khi trở về, liền trước tiên phản hồi chỗ ở của ngươi, tại đến Vân Hà Quận thành trước, không được lại tiến về trước cái kia tên là Trà Cẩm cô nương chỗ đó."

Áo bào tím thanh niên ngẩn ngơ, có chút lúng túng, cho là Tô Dịch là ở khuyên bảo bản thân đừng có lại chạy lung tung, để tránh tái dẫn tới giết Kiếp.

Tô Dịch liếc thấy xuyên qua tâm tư của hắn, không khỏi than nhẹ, "Ngươi suy nghĩ nhiều, như ta suy đoán không tệ, nàng đối với ngươi làm dụng tâm kín đáo."

Dụng tâm kín đáo! !

Áo bào tím thanh niên toàn thân cứng đờ, trong lòng nhấc lên trùng trùng điệp điệp sự nghi ngờ.

Còn không đợi hắn hỏi thăm, Tô Dịch đã mang theo Viên Lạc Hề, Hoàng Kiền Tuấn đi xa.

"Nói cho ngươi biết cái kia áo xanh sư thúc, đừng quên đêm nay nàng chuyện đã đáp ứng."

Nơi cửa thang lầu, truyền đến Tô Dịch thanh âm.

Áo bào tím thanh niên vốn là ngẩn ngơ, chợt hồn bay phách lạc, gia hỏa này. . . Cũng không phải là muốn ủ phân câm sư thúc chủ ý đi

Dọc theo thang lầu hướng xuống bước đi, một ở trên con đường là chiến đấu dấu vết, mặt tường, bản địa đều có vết máu cùng thi hài.

Bất quá phần lớn là Yêu thú thi hài, hình thù kỳ quái, muôn hình muôn vẻ.

Trên đường đi, thấy được Hoàng Kiền Tuấn mở rộng tầm mắt.

Tô Dịch lại nhìn như không thấy.

Những thứ này Yêu thú cơ hồ đồng phục đều là chút nhất giai, cấp hai nhân vật, ngẫu nhiên nhìn thấy tam giai Yêu thú, cũng vẻn vẹn cùng võ giả trung Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn cấp độ tương đối.

Đều không vào được Tô Dịch pháp nhãn.

Cho đến phản hồi cư trú Giáp tự lầu số chín các, Tô Dịch trực tiếp trở lại trở về phòng.

Hắn thần hồn mỏi mệt, vả lại ngày hôm nay còn không có tiến hành tu luyện, nhất định phải nắm chặt thời gian.

Nếu nói đại nghị lực, chính là thể hiện tại đây bình thường sinh hoạt từng ly từng tý trung.

Tu luyện cũng như thế, có thể nhịn được cô đơn lạnh lẽo cùng buồn tẻ đồng thời, còn cần tự xét lại cùng tự hạn chế, như thế mới có thể ngày qua ngày, kiên trì bền bỉ.

Lấy Tô Dịch tính tình, trừ phi bị sự tình ràng buộc vô pháp thoát thân, bằng không quyết sẽ không hoang phế mỗi ngày tu hành.

Nói ngắn lại, trên đời này sự tình, hắn có thể đều không thèm để ý, nhưng đối với chờ tu luyện, lại phải xuất ra toàn bộ tinh khí thần đi nỗ lực.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Cho đến đêm khuya, lâu thuyền trên chiến đấu cuối cùng dẹp loạn.

Trận chiến này, Trương Nghị Nhận bị thương, kia dưới trướng ba mươi bảy danh tinh nhuệ cường giả, hao tổn mười một người, những người khác đợi hoặc nhiều hoặc ít đều bị thương bên người.

Trên thuyền tám trăm con yêu thú, có hơn một trăm đầu bị tru sát, cũng có một bộ phận thừa dịp hỗn loạn, chạy thục mạng đến Đại Thương Giang trung.

Cuối cùng chỉ còn lại có hơn năm trăm đầu bị lần nữa giam giữ tại lồng giam trung.

Cùng, ám sát Đại Chu Lục hoàng tử trung niên văn sĩ một đoàn người, bị tại chỗ đánh gục năm người, bắt sống ba người, còn có sáu người nhảy vào Đại Thương Giang đào tẩu.

Cho đến hết thảy chiến đấu kết thúc, Trương Nghị Nhận mới điều tra hiểu rõ, tối nay lâu thuyền sở dĩ phát sinh kịch chấn, là đập lấy vượt qua ngăn tại Đại Thương Giang trên một mảnh xiềng xích trên.

Những thứ này xiềng xích vắt ngang Đại Thương Giang hai bờ sông, chừng hơn mười đầu, mỗi một cái đều vừa thô vừa to như cái cọc gỗ, ngâm tại trong nước sông, rất khó bị phát hiện.

Điều này làm cho Trương Nghị Nhận bởi vậy suy đoán, lần này địch nhân tập kích là sớm có chủ mưu!

Bằng không, trong thời gian ngắn căn bản không có khả năng dựng tốt như vậy một mảnh kéo dài qua Đại Thương Giang xiềng xích bích chướng rồi.

May mắn lâu thuyền bị hao tổn không nghiêm trọng, bằng không một khi chìm nghỉm rồi, cái kia tổn thất tuyệt đối khó lường.

Giáp tự lầu số một các.

Ánh nến chiếu rọi, áo xanh cái kia yếu ớt tuyệt diễm khuôn mặt nổi lên một vòng nhàn nhạt vầng sáng, trói buộc đuôi ngựa tản ra, tóc dài xoã tung rối tung, toàn bộ người khí tức lười biếng trung lộ ra một tia mỏi mệt sắc mặt.

Nàng đã nuốt mấy viên đan dược, đang tĩnh tọa chữa thương.

Cách đó không xa, áo bào tím thanh niên nghe thuộc hạ Trương Đà báo cáo, thần sắc biến ảo bất định.

Rất lâu, hắn trong con ngươi hàn mang bắt đầu khởi động, lạnh lùng nói, "Quyết không thể nhường ba cái kia bắt sống thích khách chết mất, cho dù là bọn họ là muốn tiền không muốn mạng vong mệnh đồ, cũng phải đem

bọn hắn miệng cạy mở, hỏi ra bọn hắn đến tột cùng là nhận người phương nào thuê!"

Trương Đà nghiêm nghị nói: "Ừ!"

"Mặt khác, nhường Lý Mạt đi tra một chút Mãn Đình Phương Trà Cẩm chi tiết, tiên không được kinh động nàng, hết thảy trong âm thầm tiến hành lại."

Áo bào tím thanh niên phân phó nói.

Trương Đà tuy có chút nghi hoặc, nhưng vẫn là gật đầu lĩnh mệnh.

Suy nghĩ một chút, áo bào tím thanh niên lại bổ sung: "Còn có, chuẩn bị một chút hậu lễ, ta ngày mai sáng sớm muốn đi Giáp tự số chín lầu các bái phỏng Tô Dịch."

Trương Đà lần này rất sung sướng đáp ứng, nói: "Lần này Tô công tử ngăn cơn sóng dữ, không chỉ cứu điện hạ tính mạng, cũng cứu vãn ta chờ tại trong nước lửa, tất nhiên là nên cho hậu báo."

Áo bào tím thanh niên khua tay nói: "Ngươi đi trước đi."

Trương Đà quay người mà đi.

Áo bào tím thanh niên thở dài một hơi, đặt mông ngồi ở trong ghế, sắc mặt hiện ra thật sâu mỏi mệt.

Đêm nay kinh lịch hung hiểm, nhường tâm thần hắn một mực căng thẳng, cho đến hiện tại buông lỏng, thể xác và tinh thần đều mệt.

Nhưng, vừa nghĩ tới bản thân thiếu chút nữa gặp nạn, nội tâm của hắn thì có không thể ức chế lửa giận lên men, trong con ngươi đều là vẻ âm trầm.

"Trong lòng ngươi có phải hay không đã có đối tượng hoài nghi "

Đột nhiên, một đạo mang theo đặc biệt từ tính thanh âm vang lên.

Áo bào tím thanh niên trong lòng chấn động, chỉ thấy tại cách đó không xa ngồi xuống áo xanh chẳng biết lúc nào mở to mắt, chính nhìn về phía bản thân.

"Không sai."

Áo bào tím thanh niên gật đầu, ngữ khí trầm trọng trung lộ ra một tia lãnh ý, "Biết rõ ta lần này hành động đấy, chỉ Tam ca của ta, ta hoài nghi dù là hắn không là hung thủ, nhưng tin tức cũng cực có thể là theo cái kia vừa tiết lộ đấy."

"Ngươi cùng Tam điện hạ quan hệ không phải là luôn luôn rất tốt "

Áo xanh có chút khó hiểu.

Áo bào tím thanh niên thở dài nói: "Chúng ta đều là phụ hoàng nhi tử, lẫn nhau là tay chân, nhưng sinh ra ở nhà đế vương, chúng ta những thứ này có tư cách kế thừa sự nghiệp thống nhất đất nước huynh đệ tầm đó, ngược lại là lớn nhất cừu địch."

Nói đến đây, hắn lắc đầu, hứng thú mất hết, không muốn bàn lại.

"Thế tục vương quyền chi tranh, cuối cùng là cuối cùng là thoảng qua như mây khói, đáng tiếc, các ngươi những thứ này đương cục giả tóm lại là nhìn không thấu đấy."

Áo xanh thanh âm mang theo một tia giọng mỉa mai, "Trước thời hạn nói với ngươi một tiếng, đợi lần này hành động chấm dứt, ta liền sẽ lập tức lên đường phản hồi tông môn."

Áo bào tím thanh niên giật mình, cười khổ nói: "Ta sớm có dự cảm, lấy sư thúc ngươi cao thượng tính tình, là không thể nào lưu lại phụ tá ta đấy, lại không nghĩ rằng sẽ là nhanh như vậy."

Áo xanh thần sắc không màng danh lợi nói: "Ta một lòng thỉnh thừng Đại Đạo, sao có thể có thể có tâm tư để ý tới cái này thế tục trung bè lũ xu nịnh. Ngươi cũng không cần giả bộ đáng thương, bằng thân phận của ngươi, thu nạp một chút Võ Đạo tông sư cho ngươi sử dụng, cũng là chuyện dễ dàng."

Mắt thấy nói đều nói đến trình độ như vậy, áo bào tím thanh niên cũng thu liễm tâm tư, không nói thêm lời.

Nhưng chợt, hắn mãnh liệt nhớ tới một sự kiện, thần sắc cổ quái nói: "Sư thúc, hoàn có một việc ta phải nói với ngươi một tiếng."

"Chuyện gì "

"Cái kia Tô Dịch nói, nhường ngươi đừng quên đêm nay nói lời."

Nghe vậy, áo xanh vốn là khẽ giật mình, chợt một đôi lưỡi đao giống nhau đôi mắt sáng nheo lại, xinh đẹp tuyệt tục khuôn mặt đều hơi hơi cứng đờ, toàn thân một trận không được tự nhiên, nội tâm càng là dâng lên một tia không nói ra được không ổn cảm giác.

Tên kia. . .

Sẽ không phải muốn đánh nhau chủ ý của mình đi

Ánh nến quang ảnh xuống, mỹ nhân tâm như nước thủy triều tuôn, Nga Mi nhíu chặt.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 90: Lấy Quốc Sư Vị Trí Lẫn Nhau Đồng Ý

Sáng sớm ngày thứ hai.

Làm Tô Dịch từ lúc ngồi trung tỉnh lại thì, lâu thuyền đã tại Đại Thương Giang trung tiếp tục vận chuyển, hết thảy đều khôi phục yên lặng.

Ra khỏi phòng, đi tới lầu các một tầng thời gian, chỉ thấy Viên Lạc Hề bọn hắn từ lâu đợi chờ ở đó.

Một trương công văn lên, còn chuẩn bị phong phú bữa sáng.

"Tô tiên sinh, sẽ chờ người cùng đi dùng cơm rồi."

Viên Lạc Hề giòn giòn giã giã nói.

Thiếu nữ đôi mắt đẹp như tia nắng ban mai xuân thủy giống như tươi đẹp, ngữ khí lộ ra thân mật.

Cái này biến hóa vi diệu, bị Tô Dịch xem tại đáy mắt, không khỏi cười cười, tùy ý ngồi xuống, nói: "Cùng một chỗ ăn đi."

Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng, Hoàng Kiền Tuấn bọn hắn lúc này mới một vừa ngồi xuống.

Chính lúc ăn cơm, Trình Vật Dũng đột nhiên một trận ho khan.

Tô Dịch nhíu mày nói: "Ngươi tối hôm qua bị thương rồi hả?"

Trình Vật Dũng cười nói: "Vết thương nhỏ mà thôi, vấn đề không lớn."

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được nói: "Tô ca, tối hôm qua Trình tiền bối trên đường truy kích cái kia ra khỏi miệng nhục mạ ngươi tặc tử, dốc sức liều mạng phía dưới mới bị thương rồi."

Tô Dịch giật mình, lúc này mới nhớ tới cái gì, nói: "Chính là kia cái nói muốn một đao băm đi đầu ta sọ gia hỏa?"

Trong đầu đã hiện ra tối hôm qua trung niên kia văn sĩ hình tượng.

Hoàng Kiền Tuấn cười nói: "Đúng là, bất quá gia hỏa này đầu đã tiên bị Trình tiền bối băm xuống dưới."

"Có lòng rồi."

Tô Dịch không khỏi nhìn nhiều Trình Vật Dũng một cái.

Trình Vật Dũng vội vàng nói: "Tô tiên sinh chớ để khách khí, cái này vốn là Trình mỗ phải làm đấy."

Liền vào lúc này, lầu đặc biệt vang lên một đạo trầm hồn thanh âm ——

"Lão Trình, Tô công tử có hay không đã tỉnh ngủ?"

"Là Trương Nghị Nhận tới."

Trình Vật Dũng thấp giọng nói, "Tô tiên sinh, chuyện tối ngày hôm qua, hắn đã biết rõ, như ta suy đoán không tệ, hắn cho là đến cảm tạ người đấy."

Nói qua, hắn đã đứng dậy đi nghênh đón.

Tô Dịch vừa ăn cơm, một bên phân phó Viên Lạc Hề nói: "Ngươi đem chuyện tối ngày hôm qua nói cho ta một chút."

Lời nói bình thản Tự Nhiên.

Viên Lạc Hề lập tức để xuống bát đũa, tiếng nói lịch lịch, như u cốc oanh kêu giống nhau, nói lên chuyện tối ngày hôm qua.

Hoàng Kiền Tuấn nhìn thấy một màn này, nội tâm không khỏi một trận khâm phục.

Đường đường Viên thị hòn ngọc quý trên tay, dương danh Vân Hà Quận thành đại tiểu thư, lại bị Tô ca tượng thị nữ giống như sai khiến, cái này ai dám tin?

Mà Viên Lạc Hề hạng gì điêu ngoa ngang ngược kiêu ngạo tính cách, cũng dám đi đạp Chương gia đại thiếu gia Chương Viễn Tinh tử tôn túi, duy nhất tại Tô ca trước mặt, lại thuận theo vô cùng.

Hơn nữa xem nàng thần sắc, tựa hồ hoàn rất Hoan Hỉ bộ dạng. . .

Làm làm một cái quanh năm lưu luyến tại thanh lâu thuyền hoa công tử ca, Hoàng Kiền Tuấn làm sao nhìn không ra, lúc này thời điểm như Tô Dịch nếu là có ý, Viên Lạc Hề đã định trước tránh khỏi ma chưởng, thoải mái có thể nắm bắt.

Điều này làm cho Hoàng Kiền Tuấn thế nào không khâm phục?

Hắn từ hủ đuổi theo tay của nữ nhân đoạn cũng là thuận buồm xuôi gió, hạ bút thành văn.

Nhưng bây giờ, nhưng không khỏi đối với Tô Dịch sinh ra Cao Sơn ngưỡng dừng lại cảm giác.

Tô ca nếu là có tâm cẩu thả bụi hoa, chỉ bằng tay này đoạn, bầu trời Tiên Tử sợ cũng phải đầu hoài nhập ôm đi?

Một trận tiếng bước chân từ viễn đến gần, đã cắt đứt Hoàng Kiền Tuấn lộn xộn suy nghĩ.

Giơ lên mắt nhìn đi, thân ảnh cao lớn, khí độ trầm ngưng kiên nghị Trương Nghị Nhận cùng Trình Vật Dũng đã đi tới.

"Tô tiên sinh chớ có đứng dậy, Trương mỗ thử, chỉ vì biểu đạt nội tâm cảm kích, lập tức đi ngay."

Mắt thấy Tô Dịch làm bộ muốn đứng lên, Trương Nghị Nhận vội vàng khoát tay.

Rồi sau đó, hai tay của hắn ôm quyền, giao thoa trước ngực, thần sắc trang nghiêm túc đất triều Tô Dịch thi lễ một cái.

Hắn quả nhiên là người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, ngay thẳng dứt khoát, lại cùng Tô Dịch hàn huyên một lát, liền cáo từ.

Nhưng Trình Vật Dũng lại động dung không thôi, cảm khái nói: "Tô tiên sinh, vừa rồi Trương Nghị Nhận sở hành chi lễ, là đến từ Võ Linh hầu dưới trướng Thanh giáp quân tối cao lễ tiết, đại biểu cho đại ân không báo, khắc khắc tại hoài. Ngậm vòng thắt cỏ, sinh tử không phụ!"

Tô Dịch cũng không khỏi ngoài ý muốn, gật đầu nói: "Nhân vật như vậy, đáng giá khen hay."

Trương Nghị Nhận trước khi đi, hoàn để lại một phần hậu lễ, chính là một vò Linh tửu.

Rượu này danh "Phong Tuyết Hành", là do Võ Linh hầu Trần Chinh tự mình làm cho cất.

Lấy mười sáu chủng Linh dược ngâm, dung nhập tứ phẩm Yêu thú trên người tinh huyết, chôn sâu băng tuyết tầng dưới chót phía dưới trung hấp thu lạnh thấu xương hàn khí, cho đến mười năm, vừa mới được cho hỏa hầu mười phần.

Trong rượu ẩn chứa mênh mông Linh tính và khí huyết lực lượng, hơn xa bình thường nhị phẩm Linh dược.

Giống như vậy một vò rượu, giá trị đã không thể đo lường.

"Phong Tuyết Hành, gió lớn tuyết rơi nhiều, Thương Nhiên mà đi, danh tự cũng là không tầm thường."

Tô Dịch ám sát.

Đưa ra bực này quý trọng lễ vật, cũng có thể bái kiến Trương Nghị Nhận trong lòng lòng cảm kích hạng gì nặng.

Hắn mở ra vò rượu, đổ ra một chén rượu, chỉ thấy màu sắc đỏ tươi sáng long lanh, óng ánh giống như quỳnh tương, tản ra một cỗ cực kỳ can trường mùi rượu.

"Ngươi là ta trảm địch nhân tới đầu người, ta liền mượn hoa hiến phật, dùng cái này rượu mời ngươi."

Tô Dịch cầm lấy chén rượu, đưa cho một bên Trình Vật Dũng.

Trình Vật Dũng không khỏi được sủng ái mà lo sợ, vội vàng tiếp nhận, nói: "Đa tạ Tô tiên sinh ban thưởng rượu."

"Không cần khách khí, rượu này đối với thương thế của ngươi hẳn là mới có lợi."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Mắt thấy Viên Lạc Hề, Hoàng Kiền Tuấn đều trông mong đất nhìn mình, Tô Dịch không khỏi mỉm cười, nói: "Rượu này cực kỳ dữ dằn, hiện tại như cho các ngươi dùng để uống, ngày hôm nay một ngày đều phải tại tu luyện trung vượt qua, còn là đợi buổi tối cùng một chỗ dùng để uống đi."

Viên Lạc Hề cùng Hoàng Kiền Tuấn cười đáp ứng.

Không bao lâu, thanh niên áo bào tím, áo xanh hai người cùng một chỗ đến viếng thăm.

"Tô công tử, đêm qua may mắn cho ngươi tương trợ, mới giúp ta chờ hóa giải một cuộc lớn nguy cơ, nho nhỏ lễ vật, không được kính ý, mong rằng công tử xin vui lòng nhận cho."

Vừa vừa vào cửa, thanh niên áo bào tím liền đem mang theo một hộp lễ vật hai tay trình lên, cung kính chào.

Bái kiến Tô Dịch không đến phản đối, Hoàng Kiền Tuấn rất lanh lợi đất đứng dậy, đem lễ hộp kế tiếp.

Trình Vật Dũng lại cười thỉnh thanh niên áo bào tím cùng áo xanh nhập tọa.

Đối mặt vị này Đại Chu Lục hoàng tử, chính là hắn cùng Viên Lạc Hề cũng có vẻ có chút câu nệ.

Nhưng Tô Dịch lại giống như không có việc gì người giống như, dáng vẻ rãnh rỗi đất ngồi ở đó, nói: "Sự tình có hay không đã đã điều tra xong?"

"Không dối gạt công tử, đi qua tối hôm qua thẩm vấn, chúng ta đã tìm hiểu ra, những thứ kia hành thích người đều là đến từ một cái tên là 'Tinh Sát Minh' vong mệnh đồ."

Thanh niên áo bào tím trầm ngâm mở miệng, "Đây là một cái hắc đạo thế lực, ẩn núp tại Đại Chu cảnh nội trong thế giới ngầm, kia dưới trướng cường giả, đều là một chút tội ác ngập trời nhân vật."

"Lần này hành động, bọn họ là bị người thuê, cố chủ hứa hẹn sau khi chuyện thành công, cho Hoàng Kim vạn lượng, Linh dược trăm gốc, Huyền giai bí tịch mười bộ, cùng với một môn Thiên giai tu luyện công pháp. . ."

Mắt thấy hắn còn muốn thao thao bất tuyệt nói tiếp, Tô Dịch ngắt lời nói: "Cố chủ là ai?"

Thanh niên áo bào tím lập tức lộ ra vẻ lúng túng, "Những thứ kia tặc tử cũng không biết, bọn họ là lấy che giấu người trung gian truyền lại tin tức liên lạc."

Tô Dịch sớm có dự liệu, cũng tịnh không kỳ quái, nói: "Vậy ngươi cảm thấy cái này cố chủ sau lưng chủ mưu là ai?"

"Cái này. . ."

Thanh niên áo bào tím do dự một chút, lúc này mới đạo "Lấy ta phỏng đoán, hẳn là cùng Tam ca của ta có quan hệ."

Tam hoàng tử!

Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng bọn hắn đối mặt, đều lộ ra kinh hãi.

"Hoàng tử tầm đó trở mặt thành thù, sợ lại là vì tranh đoạt kế thừa vương quyền."

Tô Dịch một trận lắc đầu.

Cái này là thế tục Quốc Độ, mặc dù là tại võ giả trong mắt, vương quyền cũng đại biểu cho chí cao lực lượng, làm cho người ta chạy theo như vịt.

Thanh niên áo bào tím suy nghĩ một chút, đột nhiên đứng dậy chắp tay nói: "Tô công tử, đến lúc này, ta cũng không cần giấu giếm nữa, ta danh Chu Tri Ly, tại hoàng thất dòng chính trung sắp xếp thứ sáu, từ đêm qua kiến thức công tử có một không hai phong thái về sau, liền vì chi tâm chiết. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch đã khẽ cười nói: "Ngươi muốn cho ta cho ngươi làm việc?"

Chu Tri Ly thần sắc nghiêm túc, thành khẩn nói: "Nếu có được công tử phụ tá, ta mà nói, tuyệt đối là như hổ thêm cánh! Ta có thể cam đoan, như công tử có chí tại vua và dân sự tình, ta nhất định trợ công tử Phong Vương bái lẫn nhau."

"Như công tử một lòng nói, ta cũng có thể tận ta có thể, làm công tử vơ vét thiên hạ kỳ trân bí thuật!"

Dừng một chút, hắn ánh mắt kiên định đạo "Như một ngày kia, ta có thể mưu đồ đoạt quyền ngôi vị hoàng đế, định lấy quốc sư vị trí đối đãi!"

Lời nói này, nghe được Viên Lạc Hề bọn hắn nỗi lòng bốc lên, rung động lắc lư không thôi.

Quốc sư!

Đại Chu quốc sư vị trí, cái kia gần như là dưới một người trên vạn người tồn tại, thân phận tôn sư sùng, quyền hành to lớn, đủ để khiến những hoàng tử kia cũng phải dựa vào kia uy.

Tượng hôm nay Đại Chu quốc sư lớn sao Sâm, sao Thương.

Hắn đã là Ngọc Kinh Thành đỉnh cấp thế gia Hồng thị đứng đầu, cũng là Đại Chu thập đại học cung một trong "Phượng Kỳ Học Cung" Cung chủ.

Mà hắn từ thân càng là một vị từ lúc nhiều năm trước liền chứng đạo Tiên Thiên Vũ Tông tồn tại, một thân võ đạo lực lượng sâu không lường được!

"Quốc sư?"

Lại thấy Tô Dịch hơi hơi nhíu mày, thần sắc bình thản nói, "Không nói đến ta Tô mỗ người căn bản không có thèm, liền nói ngươi một cái bài danh thứ sáu hoàng tử, còn không chân chính cầm quyền, liền khoe khoang khoác lác, miệng không hứa hẹn, quá khoa trương."

Chu Tri Ly ngẩn ngơ, gương mặt đỏ lên, nói: "Tô công tử, ta là thật tâm hy vọng có thể đạt được ngươi giúp một tay, ta dám thề với trời, những câu đều xuất từ đáy lòng, nếu có nói ngoa, chết không yên lành!"

Tô Dịch thần sắc lãnh đạm, nói: "Không cần nói nữa."

Nói đùa gì vậy, một cái nho nhỏ hoàng tử, cũng xứng nhường hắn Tô Huyền Quân cống hiến?

Quả thực ý nghĩ hão huyền!

Chu Tri Ly lập tức im lặng, bạc nhược ngồi xuống.

Trong lòng của hắn có chút phiền muộn, như đổi lại thế gian cái khác Võ Đạo tông sư, sợ là từ lâu đáp ứng.

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, Tô Dịch lại dường như căn bản khinh thường cúi đầu.

Điều này làm cho hắn cũng không khỏi sinh ra một tia thất bại cảm giác.

Mắt thấy đây hết thảy, Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng trong bọn họ tâm đều là một trận cảm khái.

Khi bọn hắn xem, Chu Tri Ly phạm vào một cái sai lầm lớn, hắn căn bản cũng không hiểu rõ, Tô tiên sinh nếu như Trích Tiên, đâu có thể nào là có thể dùng thế tục quyền hành cùng phú quý thu mua hay sao?

Hắn như bày chính tư thái, bỏ xuống hoàng tử thân phận, đi chân chính cùng Tô tiên sinh kết giao, có lẽ có có thể được Tô tiên sinh một chút ân huệ.

Đột nhiên, áo xanh mở miệng, mang theo huấn trách mùi vị, "Ta sớm đã nói với ngươi, chân chính có chí tại tu hành cường giả, căn bản khinh thường hậu thế tục trung quyền hành cùng phú quý, ngươi lại hết lần này tới lần khác không nghe."

Chu Tri Ly cười khổ lắc đầu không thôi.

Hắn cái nào sẽ biết, một cái võ đạo tạo nghệ cao thâm mạt trắc thiếu niên, lại không ngờ kinh xem quyền hành phú quý như Phù Vân?

"Bất kể như thế nào, lần này có thể cùng Tô công tử quen biết kết giao, trong nội tâm của ta đã thật cao hứng, huống chi, Tô công tử hoàn đã cứu ta một mạng, như thế đại ân, ta tự nhiên thời khắc ghi khắc tại hoài."

Hít thở sâu một hơi trung khí, Chu Tri Ly nhẹ giọng mở miệng.

Dứt lời, hắn vươn người đứng dậy, chuẩn bị cáo từ ly khai.

Áo xanh lại do dự một chút, giống như mãnh liệt quyết định giống như, nâng lên cái kia xinh đẹp tuyệt mỹ khuôn mặt, một đôi lưỡi đao giống nhau đôi mắt sáng nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Ta tối hôm qua nói lời Tự Nhiên giữ lời, ngươi nói một chút đi, cuối cùng muốn cho ta làm cái gì?"

Thanh âm mang theo kiên quyết, quả thực tượng chờ đợi thẩm phán về sau liền hùng hồn chịu chết kẻ tù tội giống nhau.

Mọi người thần sắc đều trở nên vi diệu đứng lên.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 91: Linh Hà Chân Giải Vân Hà Quận Thành

Áo xanh nhìn như yên lặng ung dung, nhưng trong lòng lại sợ được một đống.

Tối hôm qua cũng bởi vì câu nói kia, làm cho nàng trằn trọc, cơ hồ một đêm đều chưa từng chìm vào giấc ngủ, lo lắng bị Tô Dịch đưa ra cái gì chịu không nổi quá mức yêu cầu.

Cũng là ngày hôm nay sáng sớm, nàng mới quyết định muốn tới cùng bản thân ngả bài.

Dù sao sớm muộn gì cũng muốn chịu đựng một đao kia, còn không bằng giải quyết dứt khoát.

Nhưng, thật đúng chính diện đối với vấn đề này thời gian, nội tâm của nàng nhưng không cách nào không khẩn trương.

"Hy vọng suy đoán của ta là rất đúng, lấy hắn loại ma lực này tính tình, chắc có lẽ không đưa ra quá mức yêu cầu. . ."

Áo xanh tại nội tâm ngầm cầu nguyện.

Tại trong mắt nàng, Tô Dịch nhìn như còn trẻ, làm người cũng rất bình thản yên tĩnh, nhưng thực chất bên trong lại cực kỳ ngạo mạn.

Cái loại này ngạo thị xem hết thảy lạnh nhạt thần tình, nàng chỉ sư môn trưởng bối trung những thứ kia chân chính đại nhân vật trên người nhìn

thấy.

Những đại nhân kia vật, cái nào đều là dậm chân một cái đủ để cho Đại Chu thiên hạ chấn ba chấn tồn tại.

Đến nỗi những người kia ngạo mạn đều thua kém Tô Dịch, làm cho người ta cảm giác, thiên hạ này mọi sự, với hắn mà nói cũng như như Phù Quang Lược Ảnh, có thể hoàn toàn không quan tâm!

Coi trời bằng vung, cũng bất quá chỉ như vậy.

Áo xanh cũng rất kỳ quái, một cái địa phương nhỏ bé con rể tới nhà, sao sẽ có được bực này bỉ thiên còn cao lòng dạ cùng ngông nghênh.

Cái này không thể nghi ngờ rất khác thường.

Bất quá, cũng chính bởi vì nhìn ra Tô Dịch thực chất bên trong ngạo mạn, mới có thể nhường áo xanh có nắm chắc, đối phương. . . Chắc có lẽ không đưa ra một cái làm cho mình khó có thể tiếp nhận cảm thấy thẹn điều kiện.

Thời gian tựa hồ trở nên vô cùng chậm chạp.

Đối với áo xanh mà nói, giờ khắc này giống như bỉ một năm đều dài hơn, nội tâm căng thẳng dày vò.

Lại thấy Tô Dịch giương mắt nhìn nhìn nàng, nói: "Ngươi là gì như vậy căng thẳng?"

"Ách? Ta có sao?"

Áo xanh ra vẻ bình tĩnh, thanh tú đôi mắt sáng nhìn thẳng Tô Dịch, giống như tại chứng minh bản thân căn bản cũng không căng thẳng.

Nhưng nàng trong ánh mắt lơ đãng lộ ra một vẻ bối rối, còn là bán rẻ nội tâm của nàng là bực nào không bình tĩnh.

"Nếu như ngươi lại dùng lực lượng, góc áo đều phải bị đầu ngón tay của ngươi trảo phá."

Tô Dịch cười rộ lên.

Áo xanh khẽ giật mình, cúi đầu mới nhìn đến, bản thân hai tay chẳng biết lúc nào nắm lấy góc áo, mu bàn tay gân xanh đều bởi vì dùng sức quá lớn mà nổi bật đi ra.

Điều này làm cho nàng tinh xảo gương mặt xinh đẹp một đỏ, hỏa thiêu giống nhau nóng lên, con mắt hiện lên xấu hổ vẻ, hung dữ trừng Tô Dịch một cái, nói: "Ngươi nếu không nói, cũng đừng trách ta đổi ý rồi!"

Bên cạnh Chu Tri Ly đều xem ngây người, vốn sư thúc nàng cũng là xấu hổ? ?

Lại thấy Tô Dịch trầm ngâm nói: "Ngươi có được Linh Hà Ngọc Thể, tại đây thế tục trung cũng có thể nói là xuất chúng rồi, mà bên cạnh ta vừa đúng thiếu một cái thị nữ, như ngươi nguyện ý đi theo, tối đa một năm, ta không chỉ trả lại ngươi tự do, hoàn sẽ giúp ngươi bả trên người thiên phú lực lượng triệt để phát huy được."

Dứt lời, toàn bộ đều yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Viên Lạc Hề bọn hắn đều trợn mắt há hốc mồm, cô gái này võ đạo tạo nghệ hạng gì kinh khủng, có thể so với Võ Đạo tông sư, vả lại thân phận rõ ràng cũng tôn quý vô cùng, cả Lục hoàng tử cũng phải tôn xưng kia "Sư thúc" .

Nhưng bây giờ, Tô tiên sinh lại muốn thu nàng này làm thị nữ! !

Chu Tri Ly cũng không khỏi hít vào khí lạnh, hắn hiểu rõ nhất áo xanh thân phận, nghe tới Tô Dịch đưa ra yêu cầu như vậy thời gian, đều thiếu chút nữa mộng đi.

Cái này nếu khiến áo xanh sư thúc sau lưng sư môn biết rõ, cái kia còn chịu nổi sao?

Lại nhìn áo xanh, đồng dạng thần sắc ngốc trệ, ánh mắt đăm đăm.

Nàng sớm có ý định, như vạn nhất Tô Dịch thật là tham niệm dung mạo của mình, đưa ra cái kia đợi xấu hổ mở miệng yêu cầu, nàng chính là liều mạng sinh mệnh không được, cũng quyết tâm sẽ không đáp ứng rồi.

Người nào từng muốn, Tô Dịch lại đưa ra một cái càng quá mức yêu cầu, hắn hắn. . . Lại muốn làm cho mình làm thị nữ của hắn!

Thoáng cái, áo xanh giận đến đầy đỏ mặt lên, hàm răng cắn chặt, đôi mắt sáng như phong nhận giống nhau, cái kia che lấp tại rộng thùng thình dưới mặt quần áo cao ngất đều một trận kịch liệt phập phồng.

"Ngươi đem ta làm người nào?"

Áo xanh từng chữ một, đằng đằng sát khí.

Mọi người toàn thân đều một trận căng thẳng.

Lại thấy Tô Dịch khẽ nhíu mày, nói: "Có thể cùng với ta bên người hành tẩu, đây chính là người khác tu không đến phúc phận."

"Phúc phận?"

Áo xanh giận đến cười rộ lên, từ nhỏ đến lớn, nàng bị coi là tông môn trung thiên chi kiều nữ, ngay cả là đối mặt Chu Tri Ly bực này hoàng tử, đều sắc mặt không chút thay đổi.

Nhưng bây giờ, lại bị người như vậy khinh mạn, điều này làm cho nàng làm sao có thể không phiền muộn?

Nếu không phải niệm tại tối hôm qua Tô Dịch cứu nàng một mạng, nàng sớm rút đao bổ cái này nói khoác mà không biết ngượng gia hỏa.

Quả thực quá ghê tởm!

Ra ngoài ý định chính là, Tô Dịch cũng cười rộ lên, nói: "Ta biết rõ, trong lòng ngươi khẳng định không phục, cho là ta là ở làm nhục ngươi, bất quá, chờ ngươi xem hết cái quyển sách này đồ vật, làm tiếp quyết định cũng không muộn."

Nói qua, theo Mặc trong ngọc bội lấy ra một tờ đứng lên trang giấy, đưa tới.

Áo xanh giật mình, cố nén hết lửa giận, đem cái này một tờ nhận lấy.

Mở ra nhìn qua, lọt vào trong tầm mắt đệ nhất hàng chữ viết liền làm cho nàng khẽ giật mình, "Linh Hà Chân Giải?"

Nàng tiếp tục xem tiếp.

Chỉ một lát sau, tâm thần liền đắm chìm trong đó, mà cái kia trực tiếp hai đầu lông mày lúc giữa đã không thể ức chế đất hiện lên kinh ngạc, giật mình, rung động lắc lư, kích động vân... vân thần sắc.

Một khuôn mặt mỹ lệ Ngọc Dung cũng rõ diệt bất định.

Điều này làm cho Chu Tri Ly, Viên Lạc Hề bọn hắn cũng không khỏi hiếu kỳ cái kia trang giấy trên cuối cùng ghi là cái gì.

Đáng tiếc, khoảng cách vấn đề, bọn hắn đều nhìn không thấy.

Nửa ngày, áo xanh vẫn chưa thỏa mãn đất thu hồi ánh mắt, kinh ngạc không nói.

Ai cũng nhìn ra, nàng hiện tại nội tâm vô cùng giãy giụa!

Liền vào lúc này, Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Đây chỉ là vào cửa cương lĩnh, trong mắt của ta, lấy ngươi ngộ tính, trong một năm không sai biệt lắm liền có thể triệt để lĩnh hội tất cả áo nghĩa. Đương nhiên, nếu như ngươi thực không muốn, cũng thì thôi, ta còn khinh thường ở lại làm bực này ép buộc sự tình."

Cái này một trang giấy trên viết nội dung, danh gọi Linh Hà Chân Giải, trình bày chính là nhằm vào "Linh Hà Ngọc Thể" loại thiên phú này Linh Thể ảo diệu, trong đó còn có rất nhiều đào móc cùng vận dụng loại này thiên phú bí quyết.

Diêu nghĩ kiếp trước, hắn vì nghiên cứu cùng suy diễn bất đồng thiên phú tại Đạo Đồ chi lộ trên diệu dụng, lấy "Chư Thiên Linh Thể hệ thống gia phả" làm cương lĩnh, khắp nơi tìm trong thiên hạ các loại trời sinh Linh Thể, từng cái tiến hành suy diễn cùng cân nhắc, cũng cũng coi là thu hoạch thật lớn.

Tượng cái môn này "Linh Hà Chân Giải", chính là hắn suy diễn ra hay bí quyết một trong.

Mọi người ánh mắt đều nhìn về áo xanh, giống như muốn nhìn nàng sẽ như thế nào quyết đoán.

"Ta. . . Có thể hay không cân nhắc một cái?"

Rất lâu, áo xanh mới thẹn thẹn thò thò, ấp a ấp úng mở miệng.

Tô Dịch gật đầu nói: "Đương nhiên có thể, nhưng ta kiên nhẫn có hạn, tại đến Vân Hà Quận thành trước, ngươi cần cho ta một cái rõ ràng trả lời thuyết phục."

Áo xanh thầm nhẹ nhàng thở ra, không đến lưu lại nữa, hấp tấp cùng Chu Tri Ly cáo từ rời đi.

"Tô tiên sinh, bên cạnh ngươi như thiếu thị nữ, ta có thể giúp ngươi tìm đấy, vô luận cái gì tính cách đấy, tìm nhiều ít đều được."

Đưa mắt nhìn áo xanh ly khai, Viên Lạc Hề lúc này mới nhịn không được nói.

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Ta chỉ là khó có được nhìn thấy một trời sinh Linh Thể, có chút tò mò mà thôi, đương nhiên, nàng chính là cự tuyệt cũng không sao, riêng phần mình sở cầu bất đồng mà thôi."

Hoàng Kiền Tuấn cảm khái nói: "Cũng chỉ có Tô ca mới có lực lượng như vậy làm, đổi lại những người khác, lấy cái kia áo xanh thủ đoạn, sợ là từ lâu nộ khí giết người."

Trình Vật Dũng không khỏi cười rộ lên, nói: "Trong mắt của ta, cùng hắn nói đây là Tô tiên sinh hướng nàng nói ra một cái yêu cầu, thua kém hơn nói là Tô tiên sinh tặng cho nàng một cái cọc đạo duyên, có hay không lấy hay bỏ, liền xem chính nàng."

Tô Dịch cười cười, không tỏ rõ ý kiến.

Viên Lạc Hề đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nói: "Đúng rồi Tô tiên sinh, hậu thiên Chạng Vạng, chúng ta có thể đến Vân Hà Quận thành, người nếu không có tạm thời chỗ đặt chân, thua kém hơn liền tới nhà của ta đi?"

"Ta tự có chỗ đặt chân."

Tô Dịch lắc đầu, trong đầu kìm lòng không được nhớ tới tại Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành cái kia ba năm sự tình.

Cũng nhớ tới Vân Hà Quận thành trung một số người cùng sự tình.

Đương nhiên, còn có Văn Linh Tuyết.

. . .

Đại Chu lịch mới đầu tháng hai tám.

Vân Hà Quận thành bên ngoài, Đại Thương Giang tới bờ trên bến tàu, thuyền bè giao thoa, náo nhiệt bận rộn.

Xa xa đấy, một chiếc lâu thuyền cực lớn hướng bên này lái tới.

"Vân Hà Quận thành, ta Tô Dịch lại đã trở về. . ."

Chắp tay đứng ở lầu các cửa sổ chỗ, nhìn phía xa vị kia tại trên bờ cực lớn hùng hồn thành trì hình dáng, Tô Dịch trong lòng không khỏi thì thào.

Vân Hà Quận thành, Vân Hà quận mười chín thành nội địa, giống như một nơi đứng đầu phủ, nhân khẩu chừng ba trăm vạn tới nhiều người.

Dương danh Vân Hà quận mười chín thành Thanh Hà Kiếm Phủ, liền sừng sững vào trong đó.

Cùng Quảng Lăng thành so sánh với, Vân Hà Quận thành không thể nghi ngờ muốn phồn hoa giàu có và đông đúc nhiều lắm.

Nơi đây lớn thế lực nhỏ chiếm giữ, võ giả tụ tập.

Vân Hà quận mười trong chín thành, phàm là có chí tại võ đạo một đời tuổi trẻ người phong lưu, cơ hồ đều hội tụ ở tại thử.

"Tô tiên sinh, lâu thuyền liền lập tức muốn bỏ neo tại bến tàu phụ cận, chúng ta chuẩn bị rời thuyền đi?"

Viên Lạc Hề một bộ quân trang, trên mặt một tia hưng phấn.

Liền lập tức có thể trở về nhà, rõ ràng nhường cái này cái ngang ngược kiêu ngạo thiếu nữ vui sướng không thôi.

Trình Vật Dũng cùng Hoàng Kiền Tuấn cũng đã chỉnh đốn thỏa đáng.

Thấy vậy, Tô Dịch nhẹ gật đầu, trực tiếp đã đi ra lầu các.

"Tô Dịch."

Còn tại nửa đường, chỉ thấy áo xanh từ đằng xa đi tới.

Nàng thương thế đã triệt để khép lại, tóc dài buộc thành đuôi ngựa, băng da da ngọc, tinh xảo xinh đẹp ngũ quan mang theo một vòng bay lên thần thái, kinh diễm tuyệt tục.

Nàng đi tới về sau, không chờ Tô Dịch mở miệng, liền tuyên bố: "Ta đã suy nghĩ minh bạch, ngươi có lẽ là hảo ý, nhưng ta cũng không muốn bỉ ngươi thấp một đầu!"

Thiếu nữ dáng người cao gầy thon dài, hai tay vẫn ôm trước ngực, cặp môi đỏ mọng hơi hơi giơ lên, đôi mắt sáng nước gọt giũa, lộ ra kiêu ngạo.

Tô Dịch lạnh nhạt cười nói: "Ta rất thưởng thức quyết định của ngươi."

Không có từ Tô Dịch sắc mặt chứng kiến vẻ mất mát, nhường áo xanh đã có chút ngoài ý muốn.

Chợt, nàng cân nhắc tìm từ nói: "Bất quá, ta cuối cùng thiếu nợ ngươi một cái cứu mạng tình cảnh, ngày đó tự có báo đáp."

Tô Dịch không cho là đúng nói: "Không cần, lấy ta tới cách nhìn, ngươi còn là nhiều hơn quan tâm ngươi vị kia sư điệt cho thỏa đáng, tỉnh ngộ lại dẫn xuất cái gì mối họa đi ra."

Áo xanh do dự một chút, như có chút xấu hổ, nói: "Như không ngại lời nói ta có thể hay không mạo muội hỏi một cái, trong tay ngươi cái kia 'Linh Hà Chân Giải' là từ đâu có được?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Tự ta cân nhắc đấy."

Áo xanh giật mình, nhịn không được nói: "Lấy ta tới cách nhìn, giống như 'Linh Hà Chân Giải' bực này hay bí quyết, chính là thế gian lục địa thần tiên, nhưng đều chưa chắc có thể suy nghĩ ra đến đấy. Có phải hay không ta không có làm thị nữ của ngươi, nhường trong lòng ngươi rất thất lạc, bằng không, ngươi sao sẽ nói ra bực này mê sảng?"

Nàng rõ ràng cho là Tô Dịch tại che lấp, cố ý không muốn nói cho nàng biết chân tướng.

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên, nói: "Nhớ kỹ ta ngày hôm qua nói cho ngươi lời nói có thể làm thị nữ của ta, là người khác tu không đến phúc phận, cứ như vậy đi, về sau hữu duyên gặp lại. . ."

"Không hợp, về sau tốt nhất không thấy, ta cũng không muốn vô duyên vô cớ lại bị vào đến phiền toái gì trong."

Dứt lời, hắn đã cất bước hướng phía trước bước đi.

Viên Lạc Hề bọn hắn vội vàng đuổi theo.

Ánh mặt trời xuống, thiếu niên một bộ áo bào xanh, chắp tay tại cõng, nhàn nhã tự đắc.

Áo xanh đứng im lặng hồi lâu chừng ở đó, ngưng mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh càng lúc càng xa, trong lòng không khỏi có chút phức tạp.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 92: Xích Lân Hổ Bí Vương Hầu Chi Tài

"Cũng không biết có thể sử dụng biện pháp gì theo trong tay hắn đạt được Linh Hà Chân Giải toàn bộ nội dung."

Trầm mặc rất lâu, áo xanh trong lòng sâu thẳm thở dài, buồn vô cớ như mất.

"Áo xanh sư thúc, Tô Dịch nói như thế nào "

Cách đó không xa, Chu Tri Ly đi tới, bên người hoàn cùng theo Trương Đà đợi bốn vị hỗ trợ:tùy tùng.

"Trong lòng của hắn khẳng định không vui chứ sao."

Áo xanh hồng nhuận phơn phớt môi khẽ mím môi, như đao phong giống nhau đôi mắt sáng cũng trở nên yên lặng như hồ.

Sau lưng nàng có cường đại đến có thể ảnh hưởng toàn bộ Đại Chu thế cục sư môn.

Cũng có rất nhiều đối với nàng chiếu cố có gia sư trưởng.

Tự tin chính là không mượn trợ Tô Dịch giúp đỡ, cũng có thể tại võ đạo trên xông ra thuận theo thiên địa!

"Chờ chúng ta lần này hành động chấm dứt, liền tìm cơ hội đi tìm cái này Tô Dịch, vô luận như thế nào, ta cũng phải giúp sư thúc tái tranh thủ một lần."

Chu Tri Ly nghiêm túc nói.

"Hắn nhìn giống như còn trẻ, kì thực cực kỳ ngạo mạn, ta lần này không có đáp ứng điều kiện của hắn, sợ là từ lâu nhường lòng hắn sinh khúc mắc, ngươi đi thỉnh hắn, đã định trước không công mà lui, ngược lại sẽ để cho hắn coi thường ngươi."

Áo xanh mở rộng một cái nhỏ nhắn mềm mại uyển chuyển vòng eo, dáng vẻ lười biếng đạo "Bất quá nói trở lại, chúng ta đều thiếu nợ một mình hắn tình, như hắn tại Vân Hà Quận thành gặp được phiền toái, chúng ta ngược lại là có thể thi hành lấy viện thủ."

Nói qua, đã hướng phía trước bước đi.

. . .

"Tô tiên sinh, ngày hôm qua ta nhận được đại nhân nhà ta dùng bồ câu đưa tin, hắn dặn dò ta lại lần nữa hướng người gửi tới lời cảm ơn."

Trương Nghị Nhận tự mình đến là Tô Dịch tiễn đưa, thanh âm cởi mở đạo "Hơn nữa đại nhân nhà ta nói, dùng không được bao lâu, hắn cũng sẽ đến đây Vân Hà Quận thành, bảo là muốn theo Thanh Hà kiếm trong phủ tuyển thu một đống người trẻ tuổi gia nhập Thanh giáp quân, đến lúc đó có lẽ sẽ nhân cơ hội này, tự mình cùng người bái kiến một mặt."

Không chờ Tô Dịch mở miệng, Hoàng Kiền Tuấn đã giật mình nói: "Võ Linh hầu Trần Chinh đại nhân muốn tới Vân Hà Quận thành nhận người "

Trương Nghị Nhận gật đầu, "Đúng là, ta Thanh giáp quân cách mỗi một năm liền muốn tuyển thu một đống mới mẻ huyết dịch, lấy bổ sung quân đội lực lượng."

Hoàng Kiền Tuấn không khỏi lộ ra vẻ mơ ước, nói: "Ta khi còn bé lớn nhất tâm nguyện, chính là chinh chiến chiến trường chi thượng, trò hề khát uống Yêu thú máu, về sau như có cơ hội, nhất định phải đi thử một chút."

Trương Nghị Nhận cười ha ha, nói: "Đây mới là ta Đại Chu lớn hảo nam nhi! Nếu không có ly biệt sắp tới, ta không phải thỉnh tiểu tử ngươi ra sức uống một cuộc không thể."

Hoàng Kiền Tuấn nhếch miệng cười rộ lên.

Viên Lạc Hề lại bả một đôi đôi mắt đẹp nhìn về phía Tô Dịch, thấp giọng nói: "Tô tiên sinh, ngươi sau khi vào thành, muốn ở tại chỗ nào "

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Dương Liễu ngõ hẻm ở chỗ sâu trong."

"Cái kia là địa phương nào "

Viên Lạc Hề nghi ngờ hỏi ý Trình Vật Dũng.

Trình Vật Dũng có chút cầm nắm không đúng đạo "Ta mơ hồ nhớ kỹ, chỗ đó tựa hồ. . . Là dân nghèo hội tụ một cái ngõ hẻm, liên tiếp thành phía nam góc khu vực."

Dân nghèo hội tụ chi địa

Viên Lạc Hề ngây ngốc một chút.

Nhưng nàng rất thức thời đất không đến lại hỏi tiếp, đầu tại trong lòng yên lặng nhớ kỹ cái này cái địa danh.

Chính nói chuyện với nhau thời gian, Đại Thương Giang bờ trên bến tàu xa xa đất truyền đến một đạo trầm ngưng như sắt thanh âm:

"Lạc Hề, Trình trưởng lão, chúng ta ở chỗ này!"

Chỉ thấy người đi đường đông đúc trên bến tàu, có một hàng cực kỳ bắt mắt đội ngũ, hơn trăm người quy mô hộ vệ đều mặc áo giáp, cầm binh khí, dẫn ngựa đứng trang nghiêm.

Tại phía trước đội ngũ, đứng thẳng một gã khí chất thục yên tĩnh ung dung xinh đẹp phu nhân.

Nàng Mặc gửi đi bàn búi tóc, ngỗng cái cổ thon dài, eo nhỏ nhắn thẳng tắp, toàn thân tản ra năm tháng tạo hình sau đó bộ dạng thuỳ mị.

Vừa rồi lên tiếng đấy, thì là xinh đẹp phu nhân bên người một gã thanh niên.

Thử thanh niên thân ảnh ngang tàng, rộng eo chật vật, một bộ chiến bào, khí tức dũng mãnh phi thường nhanh nhẹn dũng mãnh, đứng ở đó thẳng giống như hạc giữa bầy gà.

"Mẹ ta cùng nhị ca làm sao tới rồi"

Viên Lạc Hề kinh ngạc.

"Mà đi Thiên Lý mẫu lo lắng, phu nhân nên là quá nhớ Niệm tiểu thư. Để cho ta ngoài ý muốn chính là, nhị thiếu gia lại cũng tới, hắn không phải là một mực ở Xích Lân trong quân rèn luyện sao "

Trình Vật Dũng thấp giọng mở miệng, khi thấy cái kia dũng mãnh phi thường nhanh nhẹn dũng mãnh thanh niên, hắn đều có chút ngoài ý muốn.

Cái kia xinh đẹp phu nhân, đúng là Viên Lạc Hề mẫu thân Lãnh Dụ Thu, đương kim Viên thị đứng đầu chính thất.

Còn bên cạnh đấy, thì là Viên Lạc Hề nhị ca Viên Lạc Vũ!

Tại Vân Hà Quận thành, Viên Lạc Vũ chính là một cái võ đạo quái thai, có người cùng thế hệ khó có thể sánh bằng trời sinh Thần lực.

Từ mười ba tuổi thời gian, hắn liền dựa vào một đôi nắm tay, xưng hùng Viên thị một đời tuổi trẻ, triển lộ ra cực kỳ chói mắt phong mang.

Mà mười lăm tuổi thời gian, Viên Lạc Vũ liền bị mang đến Vân Quang Hầu thân chín tung dưới trướng Xích Lân trong quân rèn luyện, một thân chiến tích sặc sỡ lừng lẫy, lấy mười bảy tuổi, trở thành Xích Lân trong quân trẻ tuổi nhất Vạn phu trưởng.

Vân Quang Hầu đều khen ngợi hắn là "Xích Lân Hổ Bí, vương hầu chi tài" !

"Dũng thúc, đừng quên ngươi đáp ứng của ta sự kiện kia."

Viên Lạc Hề thanh âm thấp kém, nhanh chóng nói.

Trình Vật Dũng ánh mắt nhất thời mang theo một vòng dị sắc.

Tối hôm qua thời gian, Viên Lạc Hề liền từng nói, không hy vọng nhường tông tộc thân hữu biết rõ Tô Dịch sự tình, nhường Trình Vật Dũng giữ kín như bưng.

Nguyên nhân là, Viên Lạc Hề lo lắng tông tộc biết được Tô Dịch bổn sự về sau, hội đi dò xét cùng quấy rầy Tô Dịch, lời nói như vậy, cực có thể sẽ phát sinh không thể dự đoán sự tình.

Hơn nữa, nàng cũng có một phần tư tâm, không hy vọng nàng cùng Tô Dịch quan hệ trong đó, nhân vì tông tộc chộn rộn mà thay đổi mùi vị.

Trình Vật Dũng hôm nay cũng đã hiểu rõ đi một tí Tô Dịch tính cách, biết rõ vị này thần thông quảng đại Tô tiên sinh, nhìn như bình thản như

nước, kì thực thực chất bên trong cực kiêu ngạo.

Như bị Viên gia lực lượng thăm dò, cực có thể sẽ gây ra đến từ hắn phản cảm cùng loại trừ.

Cho nên, Trình Vật Dũng suy nghĩ rất lâu, liền đáp ứng hạ chuyện này.

Nhưng hắn hiểu rõ, cái này cuối cùng chỉ có thể giấu giếm nhất thời.

Chỉ cần Viên gia nguyện ý, vô luận là phát sinh ở Quảng Lăng thành sự tình, còn là phát sinh ở lâu thuyền trên sự tình, tất cả đều có thể từng chút một không lọt tìm hiểu đi ra.

"Trương Thống lĩnh, chúng ta đi đầu một bước."

Lúc này thời điểm, chú ý tới Viên Lạc Hề người nhà từ lâu đang đợi hậu, Tô Dịch triều Trương Nghị Nhận chắp tay, quyết định ly khai.

"Núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, Tô tiên sinh bảo trọng!"

Trương Nghị Nhận phất tay, dáng tươi cười cởi mở.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, liền quay người triều dưới thuyền bước đi.

Viên Lạc Hề bọn hắn theo sát phía sau.

Cho đến đi tới trên bến tàu, thân ảnh kia ngang tàng, dũng mãnh phi thường nhanh nhẹn dũng mãnh Viên Lạc Vũ tức giận nói: "Nha đầu, không thấy được ta cùng mẹ đang đợi ngươi sao, hoàn như vậy giày vò khốn khổ, đổi lại trước đây, ta không phải đánh ngươi dừng lại không thể."

Lời tuy nói như vậy, ánh mắt ở chỗ sâu trong lại đều là cưng chiều giống như tiếu ý.

"Ai bảo bọn ngươi rồi"

Viên Lạc Hề liếc mắt, tức giận nói, "Ngươi hoàn dẫn theo nhiều như vậy hỗ trợ:tùy tùng, không cảm thấy quá rêu rao "

Nói qua, liền xoay người, hai tay ôm cổ mẫu thân Lãnh Dụ Thu, mặt mày hớn hở nói: "Mẹ, người lại tự mình đến nhận ta, nhất định là quá nhớ ta đúng hay không "

Lãnh Dụ Thu hốc mắt ửng đỏ, ngoài miệng lại lạnh giọng răn dạy: "Mới bao nhiêu tuổi, liền lén lút chạy ra Vân Hà Quận thành, nếu như ngươi phát sinh cái gì không hay xảy ra, ta nhưng làm như thế nào cho phụ thân ngươi bàn giao "

Viên Lạc Hề lè ra cái lưỡi đinh hương, hoàn toàn thất vọng: "Ta không phải là lông tóc không tổn hao gì đã trở về nha, người a liền đừng lo lắng."

Lãnh Dụ Thu ánh mắt thoáng nhìn, nhìn về phía Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn, nói: "Trình trưởng lão, hai vị này công tử là "

Vừa rồi tại trên bến tàu thời gian, nàng liền phát giác được Viên Lạc Hề cùng Tô Dịch nói chuyện với nhau rất nhiều.

Hơn nữa Tô Dịch bộ dáng còn trẻ tuấn tú, khí chất lạnh nhạt xuất trần, có chút không tầm thường, điều này làm cho nàng vị này làm mẹ sao có thể không chú ý

Trình Vật Dũng nghiêm nghị nói: "Bẩm báo phu nhân, vị này chính là Tô công tử, vị này chính là Hoàng công tử, ta cùng tiểu thư lần này tiến về trước Quảng Lăng thành Quỷ Mẫu lĩnh, nhờ có có hắn đám hai vị giúp đỡ, mới hóa giải không ít nguy hiểm."

Dừng một chút, Trình Vật Dũng nói: "Lần này bọn hắn hai vị là tới Vân Hà Quận thành du lịch, vừa đúng cùng chúng ta một đạo đồng hành."

Nguyên lai là Quảng Lăng thành cái kia địa phương nhỏ bé đến đấy.

Lãnh Dụ Thu ánh mắt trở nên lạnh nhạt rất nhiều, dáng vẻ dè dặt, nói khẽ: "Trình trưởng lão, ngươi nhưng cảm tạ qua hai vị công tử "

Trình Vật Dũng nghiêm nghị nói: "Phu nhân yên tâm, hai vị công tử đại ân đại đức, ta từ không dám quên mất."

Viên Lạc Vũ ánh mắt một mực ở dò xét Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn, hiện tại đột nhiên trầm giọng mở miệng nói:

"Hai vị bằng hữu giúp Lạc Hề, đó chính là chúng ta Viên gia khách quý, về sau tại Vân Hà Quận thành như gặp được khó giải quyết sự tình, cũng có thể báo ra chúng ta Viên gia danh hào, tin tưởng vẫn là có thể tạo được một chút tác dụng đấy."

Ngôn từ hiển thị rõ bễ nghễ tự tin.

Nhưng lời nói này, lại làm cho Trình Vật Dũng cùng Viên Lạc Hề đều rất chột dạ, ánh mắt áy náy mà nhìn về phía Tô Dịch, Hoàng Kiền Tuấn, tựa hồ muốn nói, hai vị ngàn vạn chớ để chú ý.

Tô Dịch mỉm cười, hồn không thèm để ý.

Hoàng Kiền Tuấn sớm bị Viên gia tới đón Viên Lạc Hề đội hình kinh sợ đến, cũng không có để ý đến những thứ này chi tiết nhỏ.

"Thời gian không còn sớm, phụ thân ngươi đang ở nhà chờ ngươi, chúng ta trở về đi."

Lãnh Dụ Thu kéo lên Viên Lạc Hề cánh tay, ôn nhu nói.

Viên Lạc Vũ trở mình lên ngựa, trong môi hét lớn: "Khởi giá!"

Đợi chờ phụ cận trên trăm danh hộ vệ đều hành động, cái kia đợi đội hình hòa khí phái, làm cho bến tàu phụ cận không biết bao nhiêu người sợ hãi thán phục.

Về phần Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn, giống như là bị quên lãng giống như.

Đưa mắt nhìn bọn hắn một đoàn người trùng trùng điệp điệp đất xuyên qua bến tàu, cho đến đi vào nơi xa cửa thành trung biến mất không thấy gì nữa, Hoàng Kiền Tuấn lúc này mới hậu tri hậu giác giống như, cau mày nói:

"Tô ca, Viên cô nương cùng Trình tiền bối vì cái gì vừa rồi có vẻ như vậy lãnh đạm, tựa hồ còn cố ý không muốn giới thiệu chúng ta thân phận "

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Nếu khiến Viên gia biết rõ ta là Viên Lạc Hề ân nhân cứu mạng, ngươi đoán Viên gia sẽ như thế nào tác tưởng "

"Đương nhiên là tôn sùng là thượng khách!"

Hoàng Kiền Tuấn không chút do dự, chợt hắn ngượng ngùng nói, "Tựa hồ cũng không đúng, càng là đại nhân vật, tâm tư thì càng nhiều, bọn hắn tất nhiên sẽ không thoáng cái liền tin tưởng."

"Vì vậy, Viên Lạc Hề làm như vậy, coi như là dụng tâm lương khổ, nàng nhất định là lo lắng nếu nói là ra của ta một ít chuyện, Viên gia người hội nhịn không được thăm dò ta, lời nói như vậy, khó tránh khỏi liền sẽ phát sinh xung đột."

Nói đến đây, Tô Dịch chỉ vào cách đó không xa bên cạnh bờ, nói: "Ngươi xem, cái kia nơi xa một cái đánh cá lão ông, kỳ thật chính là một vị

thâm tàng bất lộ Võ Đạo tông sư."

Hoàng Kiền Tuấn vô thức nhìn sang, chỉ thấy một cái khoác mũ rộng vành lão ông đi chân trần đứng ở bên cạnh bờ, chính xoay người rửa sạch một trương cũ nát lưới đánh cá, khô gầy ngăm đen trên mặt dày nếp nhăn trải rộng.

"Cái này không giống a!"

Hoàng Kiền Tuấn cau mày nói.

Tô Dịch không đến nói thêm nữa.

Hoàng Kiền Tuấn lại giống như mãnh liệt kịp phản ứng giống nhau, than thở nói: "Tô ca nói không sai, lời nói như vậy nói ra, ngay cả ta đều không tin, huống chi là Viên gia những đại nhân kia vật rồi."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Nhớ kỹ một câu, nhân sinh hậu thế, vô luận là thế tục ở bên trong, vẫn là tu hành giới, tầm mắt, lực lượng, địa vị bất đồng, liền đã định trước hội dẫn phát thành kiến cùng xung đột, xưa nay đến nay, khái chi bằng phải."

Hoàng Kiền Tuấn nghiêm nghị chào, nói: "Tô ca tới dạy bảo, ta nhất định khắc sâu vào trong lòng, thử sinh không quên!"

Tô Dịch lại mỉm cười cười rộ lên, "Biết dễ đi Nan, đạo lý hiểu được nhiều hơn nữa có cái gì hữu dụng chỉ cần đầy đủ cường đại, căn bản không cần để trong lòng những thứ này."

Dứt lời, hắn chắp tay tại cõng, hướng phía trước bước đi.

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng đi theo.

Nhưng hắn không đến chú ý tới, vị kia đầu đội mũ rộng vành, đang rửa sạch lưới đánh cá lão ông, hiện tại cái kia nếp nhăn giao thoa ngăm đen trên mặt lại hiện lên một vòng vẽ mặt kinh sợ.

Vừa rồi cái kia thiếu niên áo xanh, giống như khám phá thân phận của mình

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 93: Nam Nhi Có Lệ

Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn ly khai không bao lâu.

Chu Tri Ly, áo xanh cùng Trương Đà đợi hộ vệ cũng lần lượt đi xuống lâu thuyền.

"Lục điện hạ."

Cách đó không xa, vị kia khoác mũ rộng vành lão ông đi tới, hơi hơi chắp tay, nếp nhăn giăng đầy trên mặt dày hiện lên một vòng tiếu ý, "Lão phu đã cung kính bồi tiếp đã lâu."

Chu Tri Ly lộ ra sắc mặt vui mừng, cả vội hoàn lễ nói: "Mục lão thân từ đến đây, xác thực để cho ta được sủng ái mà lo sợ."

Áo xanh lông mày khẽ nhướng mày, nhận ra thân phận đối phương.

Mục Chung Đình!

Cổn châu sáu quận một trong, Ung cùng quận quận trưởng, một vị nắm quyền Võ Đạo tông sư.

Ung cùng quận cùng Vân Hà quận tiếp giáp, theo Ung cùng Quận thành đến đây Vân Hà Quận thành, phóng ngựa bay nhanh lời nói một ngày lại đến.

Bề ngoài giống như già nua ngư ông giống như Mục Chung Đình đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, nói: "Lục điện hạ, nơi đây không thích hợp ở

lâu, chúng ta vào thành lại tán gẫu."

Chu Tri Ly thống khoái đáp ứng.

Lâu thuyền trên.

Đưa mắt nhìn Chu Tri Ly một đoàn người cùng Mục Chung Đình ly khai, Trương Nghị Nhận lâm vào trong khi trầm tư, vị này Lục điện hạ mục đích của chuyến này đến tột cùng là muốn làm cái gì?

Còn có, Trần Chinh đại nhân nói, dùng không được bao lâu cũng sẽ đến đây Vân Hà quận, điều này chẳng lẽ vẻn vẹn nhưng trùng hợp?

Rất lâu, Trương Nghị Nhận lắc đầu, không hề suy nghĩ nhiều.

Vân Hà Quận thành bên trong.

Đường phố như giống mạng nhện bốn phương thông suốt, hối hả người đi đường xuyên thẳng qua trong đó, vẽ ra người ở đông đúc, cường thịnh phồn hoa thế tục vẽ.

Cùng Tô Dịch trong trí nhớ so sánh với, Vân Hà Quận thành tịnh không có gì quá biến hóa lớn.

Dù sao, từ năm đó biến thành Thanh Hà Kiếm Phủ khí đồ đến nay, mới một năm có hơn mà thôi.

Nếu nói là biến hóa, đó chính là hắn mình đã cùng trước kia bất đồng.

Chắp tay rãnh rỗi mà đi tại đường phố lên, Tô Dịch đi theo miệng hỏi: "Ngươi là hiện tại đi Thanh Hà Kiếm Phủ báo danh, còn là có ý định khác?"

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng nói: "Ta tiên cùng Tô ca dàn xếp tốt chỗ cư trụ, lại đi Thanh Hà Kiếm Phủ báo danh cũng không muộn."

Hắn là dựa vào tông tộc quan hệ tiến Thanh Hà Kiếm Phủ, tùy thời cũng có thể đi báo danh.

Tô Dịch không đến nói thêm nữa, dựa theo trong đầu năm đó ký ức, trực tiếp triều trong thành Tây Nam khu vực bước đi.

Còn tại nửa đường, đột nhiên một cỗ trang trí đẹp đẽ xe ngựa dừng ở bên người Tô Dịch.

Cửa sổ duy nhấc lên, lộ ra một trương vừa giận vừa vui tuyệt mỹ khuôn mặt.

Nàng tóc mây sương mù hoàn, trâm phượng nghiêng trâm, lông mày như mới nguyệt, con mắt giống như điểm nước sơn, kiều gọt giũa như mỡ dê da thịt vô cùng mịn màng, ánh mắt lưu chuyển thời gian, như có vô tận nhu tình mờ mịt trong đó, vũ mị mà xinh đẹp, mị lực mười phần.

Hoàng Kiền Tuấn ngẩn ngơ, cô nàng này cũng quá quyến rũ đi?

"Xin hỏi thế nhưng là Tô Dịch Tô công tử?"

Nữ tử cánh môi hé mở, tiếng như tiêu quản cạn ngâm, rất là uyển chuyển êm tai.

Tô Dịch gật đầu, như có điều suy nghĩ nói: "Chính là ngươi cái kia đến từ Mãn Đình Phương nghệ kỹ (nữ) Trà Cẩm đi?"

Nữ tử đôi mắt đẹp hiện lên vẻ kinh ngạc, chợt nhẹ nhàng cười nói: "Thiếp thân quá tới may mắn, có thể bị Tô công tử nhận ra."

Đổi lại những người khác, sợ từ lâu lòng say tại trên người cô gái vô hạn phong tình.

Nhưng Tô Dịch lại thần sắc bình thản nói: "Ngươi tìm ta có việc?"

Trà Cẩm khẽ cắn cặp môi đỏ mọng, ánh mắt như nước, chân thành nói: "Tô công tử đừng hiểu lầm, thiếp thân nhưng nghe nói đêm trước tại lâu thuyền lên, là Tô công tử ra tay ngăn cơn sóng dữ, mới hóa giải một cuộc ảnh hướng đến trên thuyền tất cả mọi người nguy hiểm, cho nên giữa đường qua nơi đây, nhận ra công tử thân phận thời gian, nhịn không được muốn hôn từ cùng công tử nói tiếng cảm tạ."

Cô gái này rõ ràng mới không đến hai mươi tuổi, vừa vặn trên cái kia nhu hòa uyển kiều diễm phong tình đã hết tại một cái nhăn mày một nụ cười bên trong, một bên Hoàng Kiền Tuấn thấy được từ lâu tâm tinh lung lay.

Tô Dịch lại ồ một tiếng, thật sâu nhìn Trà Cẩm một cái, nói: "Cảm tạ thì không cần, chỉ cần ngươi không cho rằng ta là cùng vị kia Lục điện hạ một phe như vậy đủ rồi."

Trà Cẩm Ngọc Dung nhỏ đình trệ, đồng tử không dễ dàng phát giác đất co rút lại một chút, chợt liền nhếch môi cười rộ lên, "Không quấy rầy công tử, thiếp thân tiên cáo từ."

Nói qua, để xuống cửa sổ duy, cái kia tinh xảo xe ngựa tùy theo triều xa xa chạy tới.

Một mực đưa mắt nhìn xe ngựa ở phía xa một tòa cổ kính kiến trúc tiền dừng lại, Hoàng Kiền Tuấn nhất thời con mắt sáng ngời, "Trà Cẩm này là muốn tại 'Lãng Đào Sa' nghề nghiệp sao? Tô ca. . . Ai?"

Hắn vừa nghiêng đầu, liền chứng kiến Tô Dịch từ lâu đi xa, cả vội vàng đuổi theo.

"Tô ca, cái kia Trà Cẩm đi Lãng Đào Sa, đây chính là Vân Hà Quận thành nổi danh nhất thanh lâu, được xưng 'Giai lệ như vân, thiên kim một

giấc chiêm bao' !"

Hoàng Kiền Tuấn rất hưng phấn, một bộ xoa tay trạng thái.

Chợt, hắn cẩn thận từng li từng tí mà thăm dò nói: "Tô ca, nếu không chúng ta rút sạch cũng đi xem một chút?"

Lời vừa ra khỏi miệng, hắn đã nghĩ quất chính mình mặt.

Hồ đồ! Làm sao lại có thể cùng Tô ca bực này Trích Tiên Nhân vật đưa ra loại ma lực này đề nghị, nếu khiến Tô ca sai sẽ làm sao?

Lại thấy Tô Dịch hồn không thèm để ý nói: "Đi chỗ đó này địa phương làm cái gì, cái gì cũng sai."

"Ách. . ."

Hoàng Kiền Tuấn thầm nhẹ nhàng thở ra ngoài, đột nhiên khẽ giật mình, suy nghĩ ra không đồng dạng như vậy mùi vị.

Cái gì cũng sai?

Thanh lâu chi địa, ngoại trừ những thứ kia nghệ kỹ (nữ), những thứ khác hoàn toàn chính xác tìm không ra vài cái thủ thân như ngọc đấy.

Như thế xem, Tô ca vốn cũng hiểu lắm a!

Nghĩ như thế, Hoàng Kiền Tuấn trên mặt không khỏi nâng lên mập mờ dáng tươi cười.

Tô Dịch thật không nghĩ đến, Hoàng Kiền Tuấn não bổ sung lợi hại như thế, như biết rõ, sợ là sẽ phải một cái tát đem não dưa đánh nát.

Trong đầu mỗi ngày nghĩ đều là vật gì!

. . .

Thành Tây nam.

Dương Liễu ngõ hẻm lên, đều là thấp bé tan hoang bùn đất ngói Xá, bản địa gồ ghề, hẳn là vừa xuống một trận mưa, khắp nơi đều là lầy lội.

Nơi đây đích xác là Trình Vật Dũng trong miệng khu dân nghèo, cư trú đều là tầng dưới chót nhất khốn cùng dân chúng.

Phóng nhãn vừa nhìn, trước mắt hoang vu.

Cùng Vân Hà Quận thành địa phương khác so sánh với, thẳng giống như hai cái thế giới.

Làm Tô Dịch quen thuộc mà dẫn dắt Hoàng Kiền Tuấn đi tới, có lẽ là bởi vì ăn vận trang hoàng sạch sẽ ngăn nắp, đến nỗi khiến cho không ít người nhìn chăm chú.

"Công tử, xin thương xót cho ít tiền đi, nhà ta hài tử đều đã đói bụng rất nhiều ngày rồi."

Một cái xương gầy đá lởm chởm phu nhân phù phù một tiếng quỳ rạp xuống phía trước, thút thít nỉ non cầu khẩn, toàn thân đều dính đầy lầy lội nước bẩn.

Hoàng Kiền Tuấn có chút không đành lòng, vừa muốn đào một chút ngân tiễn, đã bị Tô Dịch ngăn trở.

Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Ngươi bây giờ như lấy tiền đi ra, không dùng được một lát, ngỏ hẻm này trên sẽ xuất hiện một nhóm lớn ăn xin người vòng vây ngươi. Ngươi dám không xuất ra trên người toàn bộ tiền tài, liền đi không xuất ra nơi đây."

Hoàng Kiền Tuấn há hốc mồm, nói: "Lấy lực lượng của chúng ta, còn có thể bị những thứ này lớp người quê mùa ngăn lại hay sao?"

Tô Dịch hỏi lại: "Lấy thân phận của ngươi, nhẫn tâm đối với bọn họ động thủ? Bọn hắn như bị thương, liền có nghĩa là không có tiền chữa bệnh, cũng chỉ có chờ chết trên đường có thể chọn."

"Cái này. . ."

Hoàng Kiền Tuấn do dự.

"Chúng ta là Phong Hiểu Phong bằng hữu."

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng cái kia quỳ trên mặt đất phu nhân, "Như ngươi hài tử đói đến hoảng, có thể mang theo bọn hắn đi Phong Hiểu Phong nhà."

Phu nhân ngẩn ngơ, chợt nhanh nhẹn đất bò người lên, trong miệng mắng quay người ly khai: "Vì cái gì không nói sớm, làm hại ta quỳ ra một thân nước bùn."

"Cái này là được rồi?"

Hoàng Kiền Tuấn thiếu chút nữa không thể tin được ánh mắt.

"Những thứ này tầng dưới chót nhất người muốn còn sống, cũng chỉ có thể ôm đoàn sưởi ấm, lẫn nhau dựa vào, ngươi chỉ cần nhận ra một người trong đó, những người khác tựu cũng không đem ngươi coi là xâm nhập nơi đây 'Dê béo' ."

Vừa nói, Tô Dịch đã hướng phía trước bước đi.

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng đuổi theo, nói: "Tô ca, cái này Phong Hiểu Phong là ai?"

"Bằng hữu."

Tô Dịch nói ra hai chữ này, con mắt nổi lên một tia cảm khái.

Đối với thức tỉnh ký ức tiền bản thân mà nói, bằng hữu hai chữ, tuyệt đối so với thế gian bất luận cái gì bảo vật đều quan trọng hơn.

Phong Hiểu Phong liền lúc trước hắn rải rác có thể đếm được bằng hữu một trong.

Đi thẳng đến ở chỗ sâu trong ngõ hẻm một cái tàn phá sân nhỏ trước, Tô Dịch lúc này mới dậm chân.

Đình viện bốn phía là thấp bé bùn đất vách tường, từ lâu hỏng nghiêm trọng, đại môn cũng rỉ sét ban bác, đứng ở chỗ này, có thể chứng kiến trong nội viện cảnh tượng.

Giương mắt quét qua, chỉ thấy trong đình viện có bùn đất ngói Xá ba gian, luống rau một chỗ, Thanh Liễu một cây, kê áp sáu bảy con.

Một cái khô gầy thân ảnh ngồi ở bằng gỗ xe lăn ở bên trong, một thân cổ xưa vải thô quần áo, đang đống lửa tiền nấu cơm.

Khói bếp cuồn cuộn, đưa thân ảnh cũng bao phủ trong đó, ngẫu nhiên hội truyền ra một trận kịch liệt tiếng ho khan.

Làm một màn như vậy, Tô Dịch con mắt ngưng lại, nói: "Ngươi lưu ở nơi đây chờ."

Hắn đẩy cửa đi vào đình viện.

"Là Hiểu Nhiên trở về rồi sao? Ngươi tiên ôn tập bài học, ca ca liền lập tức liền làm tốt cơm."

Xe lăn khô gầy thân ảnh mở miệng nói.

Nhưng chợt, hắn liền phát giác được bất thường, giơ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy một đạo dài thường thượt thân ảnh đã lập tại bên cạnh mình.

Làm thấy rõ đối phương dung mạo, khô gầy thân ảnh vốn là ngẩn ngơ, chợt lộ ra kích động sợ hãi lẫn vui mừng: "Tô Dịch sư huynh, ngươi như thế nào tới?"

Hắn cầm lấy bên người quải trượng muốn đứng dậy, lại bị Tô Dịch đè lại, nói: "Ta vừa tới Vân Hà Quận thành, lại không nghĩ rằng, mới hơn một năm thời gian không thấy, ngươi lại lại thành bộ dạng như vậy rồi."

Tô Dịch ánh mắt có chút phức tạp.

Trước mặt khô gầy thân ảnh, đúng là Phong Hiểu Phong, nhưng cùng hắn trong ấn tượng cái kia kiên nghị dương cương thiếu niên đã hoàn toàn khác nhau.

Rối tung tóc, cổ xưa quần áo bị phá hỏng, khô gầy đá lởm chởm, màu da ảm đạm, một trương vốn nên là hăng hái thiếu niên gương mặt, lại lại nhiễm lên gian nan vất vả vẻ.

Mà hai chân của hắn rõ ràng phế bỏ, chỉ có thể lấy xe lăn thay đi bộ.

Phong Hiểu Phong trên mặt vui sướng dần dần biến mất, trầm mặc một lát, đột nhiên bài trừ đi ra khuôn mặt tươi cười, nói: "Như vậy cũng rất tốt."

"Một chút cũng không tốt."

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua cái kia tàn bại lụi bại đình viện, cuối cùng rơi vào trên đống lửa mang lấy một mực nồi đen trung.

Nước canh sôi trào ở bên trong, chỉ ít đến thương cảm cám tại ngụp lặn.

Tô Dịch nỗi lòng cũng trở nên trầm thấp xuống xuống.

"Tô Dịch sư huynh, sự tình trước kia đều đi qua, ta lúc này chính là người tàn phế, tuy rằng sinh hoạt nghèo khó đi một tí, nhưng miễn cưỡng cũng có thể sống xuống dưới."

Phong Hiểu Phong nâng lên mặt, chân thành nói, "Ta cũng không cần ngươi đồng tình, cũng không cần trợ giúp, ngươi có thể tới xem ta, ta cũng đã thật cao hứng."

"Nhưng ta mất hứng."

Tô Dịch vỗ vỗ Phong Hiểu Phong bả vai, "Ta biết rõ ngươi đang lo lắng cái gì, sợ ta đi giúp ngươi báo thù, sợ ta một khi xuất hiện, cũng sẽ bị năm đó những thứ kia khi dễ qua người của chúng ta trả thù."

Nói đến đây, Tô Dịch cười cười, ánh mắt sâu thẳm mà lạnh lùng, "Nhưng ngươi đại khái nghĩ không ra, ta lần này trở về, chính là vì thanh toán năm đó thù hận, chém hết trong lồng ngực phiền muộn!"

Phong Hiểu Phong cả kinh nói: "Sư huynh ngươi muốn báo thù? Lẽ nào. . ."

"Đúng vậy, ta tu vi đã khôi phục lại rồi."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nội tâm lại bổ sung một câu, "Hơn nữa, ta đã cùng trước đây không giống nhau, không chỉ muốn báo thù, còn muốn giúp ngươi bả phế bỏ hai chân cứu chữa tới!"

Phong Hiểu Phong kinh hỉ hét lớn: "Đây thật là thiên đại tin tức tốt! Ha ha ha ha. . ."

Hắn cười to, cười cười khóe mắt đã có nước mắt bắt đầu khởi động.

Hắn mãnh liệt liên tục hít sâu mấy lần, cái kia sắp rơi xuống nước mắt bị chết ..chết kềm chế, lặng yên bốc hơi không thấy.

Nam nhi có lệ không dễ rơi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 94: Động Sát Tâm

Phong Hiểu Phong đưa tay dụi dụi mắt vành mắt, tự giễu nói: "Ta thật lâu cũng không có như vậy cao hứng qua, lại có chút thất thố."

Chợt, hắn rồi lại lắc đầu nói: "Tô Dịch sư huynh, ta còn là không đề nghị ngươi báo thù, dù là ngươi tu vi khôi phục lại, nhưng những người kia phần lớn thân thế hiển hách, nơi đây lại là Vân Hà Quận thành, là địa bàn của bọn hắn, ngươi làm như vậy, quá nguy hiểm!"

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, ngửa đầu nhìn Tô Dịch đạo "Quân tử báo thù, mười năm không muộn, lấy sư huynh thiên tư của ngươi, về sau nhất định lấy trở thành Võ Đạo tông sư, đến lúc đó lại báo thù cũng không muộn."

Tô Dịch cười cười, nói: "Hiểu Phong, ta nếu như dám đến, liền tự có cắt hết thảy nắm chắc, huống chi, ta cũng không phải là quân tử, nhịn không được lâu như vậy."

Phong Hiểu Phong một trận trầm mặc, khổ sở nói: "Nhưng. . . Nhưng ta hôm nay đã không giúp được ngươi rồi. . ."

Tô Dịch thuận miệng nói: "Ngươi năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ đã giúp ta rất nhiều lần, lúc này đây, liền từ ta một người đến lại.

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Lần này tìm ngươi, cũng không phải là là vì đạt được hỗ trợ của ngươi, mà là ta Tô Dịch thiếu nợ ân tình của ngươi quá nhiều, nếu như không báo trả lời, trong lòng khó có thể bình an."

Phong Hiểu Phong thở dài nói: "Năm đó những sự tình kia căn bản không đáng giá nhắc tới, chưa từng nghĩ, sư huynh ngươi cũng đều nhớ kỹ."

"Ta có thể nào quên mất."

Tô Dịch chắp tay tại cõng, ánh mắt nổi lên hồi ức vẻ, "Đại Chu lịch bốn trăm chín mươi sáu năm mùa thu, năm đó ta mười bốn tuổi, mới vừa gia nhập Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành hai tháng."

"Cái ngày đó là đầu tháng mười một một, ta nhận lấy ba bình đan dược cùng mười khối Linh Thạch, phản hồi trên đường đi, bị Kinh Hổ dẫn người vòng vây, bức bách ta giao ra trong tay đan dược cùng Linh Thạch."

"Ta tự nhiên không có giao, sau đó đã bị bọn hắn vây đánh dừng lại, té trên mặt đất thời gian, cả người là máu."

"Có rất nhiều đệ tử ngoại môn thấy được, lại kiêng kị tại Kinh Hổ bọn họ dáng vẻ khí thế độc ác, không có người nào dám lên tiền cứu ta."

"Chỉ ngươi tiểu tử này không sợ chết, một người ngây ngốc lao tới, muốn cõng ta đi chữa thương, lại bị Kinh Hổ bọn hắn cũng đánh một trận, bị thương so với ta đều nặng, làm hại ta trì hoãn quá mức thời gian, còn phải đem ngươi cõng trở về."

Nghe thế, Phong Hiểu Phong không khỏi hắc đất cười rộ lên, nói: "Người nào còn không có trẻ tuổi qua, ngay lúc đó ta thật là đơn thuần, chân thực nhiệt tình, gặp chuyện bất bình, tuy rằng bị đánh cho một trận, nhưng cho tới bây giờ cũng không có hối hận qua."

Tô Dịch cũng cười cười, nói: "Về sau, hai người chúng ta đau khổ hặc hặc liền biến thành anh không ra anh, em không ra em, đoạn thời gian đó làm cho tao ngộ bạch nhãn, châm chọc, nói móc cùng đả kích, đều có ngươi

cùng ta cùng một chỗ khiêng, nếu không có như thế, năm đó ta sợ là căn bản kiên trì không được."

Phong Hiểu Phong cũng cảm khái thổn thức không thôi.

"Năm đó, ta trở thành ngoại môn kiếm đầu về sau, vốn định chỉ cần tiến vào nội môn, liền nhất định đem ngươi cũng kéo vào đi, người nào từng muốn. . ."

Nói đến đây, Tô Dịch ánh mắt hơi có chút khác thường, "Ta đã thành Thanh Hà Kiếm Phủ khí đồ, hoàn luân làm một cái người ở rể."

Hắn nhìn hướng Phong Hiểu Phong, nói: "Càng làm cho ta không nghĩ tới chính là, ngươi lại cũng rơi vào như vậy một cái kết cục, như ta suy đoán không tệ, là năm Vân cầu làm a?"

Phong Hiểu Phong sắc mặt biến hóa, ánh mắt ảm đạm, khổ sở nói: "Đã biết rõ giấu giếm không được sư huynh."

Tô Dịch ngữ khí đạm mạc nói: "Hắn đã cắt đứt ngươi hai chân, ta nhường hắn dùng sinh mệnh đến chống đỡ!"

Phong Hiểu Phong lập tức nóng nảy, há mồm muốn nói gì.

Lại bị Tô Dịch cắt ngang, cười nói: "Ngươi nhất định là muốn nói, năm Vân cầu đứng sau lưng năm thị, tông tộc thế lực lớn, khuyên ta không nên vọng động, đúng hay không?"

Phong Hiểu Phong thở dài nói: "Ngươi cũng biết rồi, vì cái gì còn muốn như vậy cố chấp?"

"Cái này không gọi cố chấp."

Tô Dịch nói đến đây, đột nhiên bên ngoài đình viện vang lên một đạo tiếng kêu to:

"Hiểu Phong ca, Hiểu Nhiên bị Hắc Hổ bang người bắt đi!"

Một gã xanh xao vàng vọt thiếu niên xông tới, khuôn mặt lo lắng, "Hiểu Phong ca, ngươi nhanh nghĩ nghĩ biện pháp đi, Hiểu Nhiên rơi vào Hắc Hổ bang những thứ kia ác trong tay người, không phải bị bán cho thanh lâu kỹ viện không thể."

Phong Hiểu Phong sắc mặt đại biến, toàn bộ người như bị sét đánh.

Hiểu Nhiên là muội muội của hắn, năm nay mới mười ba tuổi! !

Hắn lồng ngực kịch liệt phập phồng, ánh mắt đỏ lên, cắn răng nói: "A Phi, ngươi đang ở đâu chứng kiến Hiểu Nhiên bị bắt đi?"

Bị kêu là A Phi thiếu niên nói: "Xuân Nha ngõ hẻm một bên, bất quá ta hoài nghi Hiểu Nhiên đã bị dẫn tới Hắc Hổ bang rồi."

"Ngươi biết Hắc Hổ bang hang ổ ở nơi nào sao?"

Tô Dịch trực tiếp hỏi, trong đầu hắn không khỏi hiện ra một tiểu nha đầu hình tượng, một thân trong trắng thuần khiết cổ xưa vải bông áo, tết tóc bím tóc sừng dê, ánh mắt cực lớn lại thủy linh, thông minh đáng yêu.

Năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành thời gian, hắn không ít đến Phong Hiểu Phong nhà làm khách, Tự Nhiên biết rõ, Phong Hiểu Phong thương yêu nhất đúng là muội muội Phong Hiểu Nhiên.

"Biết rõ!"

A Phi cả vội vàng gật đầu.

Tô Dịch vỗ vỗ Phong Hiểu Phong bả vai, nói: "Đừng kinh hoảng, an tâm chờ ở chỗ này, ta đi mang Hiểu Nhiên trở về."

Lời nói tùy ý, lại làm Phong Hiểu Phong trong lòng kích động không thôi, nói: "Tô Dịch sư huynh, lần này. . . Lần này thật muốn đã làm phiền ngươi."

"A Phi, ngươi tới dẫn đường."

Tô Dịch không đến nói nhảm nữa, triều bên ngoài đình viện bước đi.

A Phi vội vàng đuổi theo.

Đi ra đình viện, Tô Dịch đối với một mực đợi chờ ở đó Hoàng Kiền Tuấn nói: "Ngươi coi giữ ở chỗ này."

Hoàng Kiền Tuấn cả vội vàng gật đầu.

"Hy vọng tiểu nha đầu kia không có việc gì, bằng không. . ."

Một cỗ sát cơ vọt lên Tô Dịch trong lòng, ánh mắt lạnh nhạt lãnh khốc.

Cảm thấy tỉnh ký ức đến nay, đây là hắn lần thứ nhất động sát niệm.

Không có hắn.

Bởi vì quan tâm.

. . .

Phàm là ánh sáng chỗ, tất có âm u cùng làm bạn.

Tại Vân Hà Quận thành phồn hoa giàu có và đông đúc phía dưới, đồng dạng cũng có rất nhiều sinh sôi nảy nở tại trong âm u dưới mặt đất thế lực.

Hắc Hổ bang liền là một cái trong số đó.

Cái thế lực này lấy buôn bán nữ tử làm nghề nghiệp, thủ đoạn ti tiện dơ bẩn.

Nhưng Hắc Hổ bang cũng rất thông minh, làm cho buôn bán nữ tử, cơ hồ đều đến từ tầng dưới chót nhất cùng khổ người ta, không quyền không thế, Tự Nhiên không có khả năng hữu lực lượng đi trả thù.

Ngọc Xuân ngõ hẻm.

Hắc Hổ bang chiếm giữ chi địa.

Cả đầu ngõ hẻm, đều do Hắc Hổ bang bang chúng chiếm cứ, bình thường thời điểm, người bình thường căn bản không dám tới gần.

Hoàng hôn như lửa, một vòng Huyết Sắc ánh chiều tà chậm rãi biến mất ở chân trời.

"Tô đại ca, xa xa chính là Ngọc Xuân ngõ hẻm rồi, ta. . . Ta không dám đi tới. . ."

Khoảng cách còn xa, A Phi liền dậm chân, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra kiêng kị sợ vẻ.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, côi cút một người hướng phía trước bước đi.

Tay hắn nắm trúc trượng, bộ pháp như chậm thực nhanh, dài thường thượt thân ảnh tại dưới trời chiều kéo ra một đạo cái bóng thật dài.

A Phi vốn định xoay người rời đi, nhưng do dự một chút, vẫn là cắn răng lưu lại, đem thân thể gầy yếu cẩn thận giấu ở góc tường.

"Vị công tử này là tới làm cái gì hay sao?"

Vừa tới gần Ngọc Xuân ngõ hẻm, trong âm ảnh thì có hai người vạm vỡ đứng dậy, ánh mắt đánh giá Tô Dịch trang hoàng, ngôn từ lạnh như băng trung mang theo một tia khách khí.

"Mới vừa rồi bị các ngươi bắt đi tiểu cô nương hôm nay ở nơi nào?"

Tô Dịch nói qua, ánh mắt đã nhìn về phía ở chỗ sâu trong ngõ hẻm.

Cảnh ban đêm hàng lâm, chỗ đó đã treo một chén chén nhỏ lửa đỏ đèn lồng, mơ hồ có một trận tiếng động lớn rầm rĩ náo nhiệt uống rượu thét to tiếng truyền đến.

Một cái người vạm vỡ lộ ra vẻ cảnh giác, nói: "Cái gì tiểu cô nương, công tử sợ là tìm lộn chỗ đi, chúng ta đều là an phận thủ thường người thành thật."

Tên còn lại cau mày nói: "Khuyên ngươi tốt nhất hiện tại ly khai nơi đây, bằng không, cẩn thận bầu trời tối đen đường trượt!"

Tô Dịch ngón cái nhảy lên, Trần Phong kiếm Thương Nhiên ra khỏi vỏ, cũng không thèm nhìn tới, tiện tay đâm ra.

Một đám hàn mang như tinh quang hiện ra.

Phốc! Phốc!

Hai người vạm vỡ hai mắt trợn tròn xoe, yết hầu bị xuyên thủng ra tàn khốc lỗ thủng, làm cho bọn hắn trong môi chỉ có thể phát ra ôi ôi thanh âm.

Chợt, thân ảnh ầm ầm ngã xuống đất.

Mà Tô Dịch từ lâu đi vào ngõ hẻm trong âm ảnh, dáng vẻ bình thản ung dung.

Xa xa, A Phi một màn như vậy, cả kinh thiếu chút nữa kêu đi ra, vội vàng che miệng lại mong, nhưng trong lòng đã nhấc lên sóng to gió lớn.

Cái này. . . Cái này là võ giả lực lượng sao?

Ngọc Xuân ngõ hẻm cuối.

Một cái gạch xanh lông mày ngói đình viện trước cổng chính, lớn đèn lồng màu đỏ thật cao treo, vẫy ra vỏ quýt ban bác quang ảnh, xua tán lờ mờ.

Hai Hắc Hổ bang bang chúng canh giữ ở màu son trước cổng chính, lẫn nhau đang xì xào bàn tán, thỉnh thoảng phát ra một trận hèn mọn bỉ ổi mập mờ tiếng cười.

Đột nhiên, bọn hắn chứng kiến trong âm u đi tới một đạo dài thường thượt thân ảnh.

"Ngươi là ai?"

Một người trong đó vô thức hỏi ra tiếng.

Đèn lồng ánh nến xuống, thân ảnh kia xuất hiện ở ban bác quang ảnh ở bên trong, tuấn tú khuôn mặt chợt minh chợt diệt, duy một cặp con mắt thâm sâu mà lạnh nhạt.

Vẻn vẹn đầu bị ánh mắt kia quét trúng, khiến cho hai người toàn thân phát lạnh, giật nảy mình rùng mình một cái.

Rồi sau đó, một vòng mũi kiếm hiện ra.

Hai người chỉ cảm thấy yết hầu đau đớn, lập tức mất đi ý thức, thân thể mềm nhũn nằm ngã xuống đất.

Tô Dịch cũng không thèm nhìn tới, đẩy cửa vào.

Trong đình viện tiếng động lớn rầm rĩ náo nhiệt, bày biện năm sáu trương yến hội, ước chừng hơn hai mươi cái Hắc Hổ bang nhiều người đang uống rượu mua vui, thét to thanh âm, tiếng cười to, chạm cốc tiếng liên tiếp.

Mà tại đình viện nơi hẻo lánh chỗ tối tăm, càng có người đang không kiêng nể gì cả đất thâu hoan, hơn nữa hoàn không chỉ một đối với nam nữ.

Trước mặt cái này cảnh tượng, có thể nói là chướng khí mù mịt bốn chữ tốt nhất thuyết minh.

Làm Tô Dịch đi tới thời gian, lại đều không có khiến cho bao nhiêu người chú ý.

"Ngươi là ai, ta vì cái gì chưa từng gặp qua ngươi?"

Một người nam tử cầm theo quần, theo đình viện nơi hẻo lánh chỗ đi ra, miệng đầy mùi rượu, say khướt đấy.

Tại phía sau hắn, còn có một quần áo nửa mở, vẻ mặt tràn đầy đỏ ửng diêm dúa lẳng lơ phu nhân.

Nam tử nhìn từ trên xuống dưới Tô Dịch, mùi rượu ngút trời, quát: "Không nghe thấy đại gia đang hỏi lời của ngươi sao?"

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn.

Vẻn vẹn một ánh mắt, khiến cho nam tử toàn thân khẽ run rẩy, giống như rơi vào hàn quật, toàn thân cảm giác say tiêu tán ba phần.

Tô Dịch nói: "Nói với ta, một thứ bị các ngươi bắt đến nữ hài, đều bị giam giữ ở nơi nào?"

"Địa phương. . . Trong địa lao."

Nam tử lắp bắp đạo

Hắn cũng chẳng biết tại sao, cảm thấy vô cùng e ngại, như con sâu cái kiến tại đối mặt một vị Thần chỉ là thẩm vấn.

"Địa lao ở nơi nào?"

Tô Dịch hỏi lại.

Nam tử ngón tay, nơm nớp lo sợ chỉ vào đình viện nơi xa chính sảnh.

Hắn vừa muốn mở miệng nói chuyện.

Phốc!

Một vòng mũi kiếm hiện lên, đem yết hầu đâm thủng.

"Dũng ca, ta còn muốn muốn. . ."

Cái kia diêm dúa lẳng lơ phu nhân tịnh không nhận thấy được dị thường, mị nhãn như tơ, tràn ngập lửa nóng nóng hổi, đi lên trước muốn rúc vào cái kia trên người nam tử.

Một cỗ máu tươi từ nam tử yết hầu bắn tung toé mà ra, rơi vãi được phu nhân vẻ mặt tràn đầy đều là.

Nàng ngẩn ngơ, chợt phát ra cuồng loạn thét lên, "A ——! Giết người! Giết người!"

Thanh âm mang theo hoảng sợ, vạch phá cảnh ban đêm.

Trong đình viện náo nhiệt bầu không khí một yên tĩnh, tất cả mọi người dừng tay lại trung động tác, nhìn về phía cái kia hoảng sợ thét lên phu nhân.

Lập tức, liền thấy được nằm vật xuống tại bên người nàng trong vũng máu cái kia một đạo thân ảnh.

Nhiều người đều biến sắc.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 95: Chờ Ta Lớn Lên

Khiếp sợ nhưng nhất thời, những thứ này Hắc Hổ bang bang chúng rất nhanh kịp phản ứng, đã tập trung vào mục tiêu.

Một cái hướng phía chính sảnh đi đến thiếu niên áo xanh!

"Các huynh đệ, cầm vũ khí bổ con chó nhỏ này!"

"Sát!"

Tiếng gọi ầm ĩ ở bên trong, những thứ này Hắc Hổ bang bang chúng tựa như hóa thân hung thần ác sát, mang theo đao thương kiếm kích liền triều Tô Dịch bắt chuyện đi tới.

Có lẽ là đêm nay uống quá nhiều rượu nguyên nhân.

Bọn hắn từng cái một lại phấn khởi cực kỳ, từng cái một phía sau tiếp trước.

Tô Dịch giống như nhìn như không thấy giống như, lạnh nhạt như trước.

Hắn không quay đầu lại, duy nhất trong tay Trần Phong kiếm vang lên một đạo réo rắt ngâm thanh âm, trong chốc lát nhấc lên từng đạo lăng lệ ác liệt như điện kiếm ảnh.

Lờ mờ, phô thiên cái địa.

Những thứ này Hắc Hổ bang bang chúng đều là ghi đám ô hợp, phần lớn đều chỉ biết chút thô thiển công phu quyền cước, cả võ đạo cánh cửa cũng không có sờ đến, đâu có thể nào là đối thủ rồi.

Chỉ một lát sau, bản địa liền nằm xuống ngổn ngang lộn xộn thân ảnh, từng cỗ một máu tươi hội tụ thành vũng máu, tại ánh đèn hạ hiện ra chói mắt hồng sắc.

Còn có một chút bang chúng đã dọa phá gan, xa xa tránh đi, mặt như màu đất, nắm binh khí tay khống chế không nổi đất run rẩy.

Tô Dịch không để ý đến những thứ này lâu la giống như tiểu nhân vật, tự mình mang theo kiếm đi vào chính sảnh.

Oanh!

Một cây trường kích húc đầu đập tới, mang theo chói mắt hàn quang.

Tập kích giả là một cái hắc bào một mắt trung niên, trước nấp trong chính sảnh đại môn một bên, lúc này bạo sát mà ra, đối với thời cơ nắm chắc có thể nói cay độc.

Tô Dịch giống như biết trước, thân ảnh hơi hơi một bên, một kích này lập tức thất bại.

Phốc!

Mà trong tay hắn Trần Phong kiếm, lại thuận tiện chém đứt một mắt trung niên cái cổ, một viên thật lớn đầu người ném không dựng lên, kia thi thể không đầu lại phun lấy máu tươi, ầm ầm ngã xuống đất.

Chính sảnh trung đèn đuốc sáng trưng, đầu bày biện một cái bàn, ở trên đầy đủ nóng hổi rượu và thức ăn, nhưng trên ghế ngồi từ lâu không có một

bóng người.

Làm Tô Dịch đi tới, chỉ thấy có ba người đứng ở cách đó không xa, một nam một nữ một lão giả, đều tay cầm binh khí, thần sắc ngưng trọng xấu xí, tràn ngập đề phòng.

Nam tử trầm giọng mở miệng nói: "Bằng hữu, oan có đầu nợ có chủ, như có chỗ đắc tội, ta 'Lão Thanh' tiên cùng người bồi thường cái không phải là, không biết có thể hay không nói ra nguyên do, xem ta đợi có thể hay không bổ cứu?"

Tô Dịch ánh mắt liếc nhìn bốn phía, nói: "Địa lao vào miệng ở nơi nào?"

Nam tử trong lòng run lên, bật thốt lên: "Sẽ không phải là ta những thứ kia không có mắt thuộc hạ, cầm người bằng hữu đi?"

Phốc!

Tô Dịch bỗng dưng cất bước tiến lên, kiếm như tia chớp lưu quang, dễ dàng đâm thủng nam tử yết hầu, người sau sắp chết, trên mặt đều tận là kinh ngạc.

"Ngươi đến trả lời."

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng nàng kia.

Nữ tử từ lâu sợ tới mức hai cỗ run rẩy, mặt mày thảm đạm, nghe vậy dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía phòng một bên một cánh bình phong chỗ.

Phốc!

Kiếm quang lóe lên.

Nữ tử yết hầu bị cắt mở, thân thể co quắp trên mặt đất chết đi, ánh mắt mở thật lớn, chết không nhắm mắt.

"Chúng ta đều đã nói cho ngươi biết, vì cái gì hoàn muốn giết người?"

Chỉ còn lại lão giả kinh sợ kêu to, hắn đã sợ tới mức hoang mang lo sợ, tâm thần tan vỡ.

Trả lời hắn chính là lóe lên tới một vòng mũi kiếm.

Phốc!

Cả người hắn từ trung gian bổ ra, chia làm hai nửa, máu tươi cùng tạng phủ nghiêng rơi vãi như thác nước.

"Giết các ngươi, còn cần lý do sao?"

Tô Dịch quay người triều cái kia một cánh bình phong bước đi.

Thần sắc bình thản như trước, ánh mắt thâm sâu mà lạnh nhạt.

Hắn Tô Huyền Quân tức giận giết người thời gian, từ trước đến nay khinh thường giải thích cái gì.

Cái kia một cánh bình phong phía sau là lấp kín vách tường, ở trên mở lấy một cánh che giấu đại môn.

Một kiếm chém nát đóng cửa, Tô Dịch không đến trì hoãn, đẩy cửa đi vào trong đó.

. . .

Hắc ám ẩm ướt trong địa lao, Phong Hiểu Nhiên ngồi xổm ngồi tại mặt đất, ôm thật chặt hai đầu gối.

Nàng đầu tóc rối bời, trắng bệch thanh tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhưng lại không vẻ kinh hoảng, ngược lại rất yên lặng.

Theo bị bắt tới đây một khắc này, nàng đã biết rõ, thử sinh đã định trước đem trầm luân tại trong bóng tối, lại không có khả năng giống như trước như vậy, sinh hoạt dưới ánh mặt trời rồi.

Nàng từ lâu nghe nói, Hắc Hổ bang bắt được nữ hài tử về sau, hội đem các nàng đều buôn bán đến trong thanh lâu, từ nay về sau trở thành nam nhân đồ chơi, nhận hết khuất nhục, sinh mệnh không khỏi mình.

Nhưng nàng không sợ.

Nàng theo sẽ không buông tha cho tiếp tục tồn tại có thể.

Miễn là còn sống, nàng biết sử dụng hết mọi biện pháp trở nên cường đại lên!

"Ca ca, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ sống hảo hảo đấy, về sau. . . Hiểu Nhiên đến bảo hộ ngươi!"

Phong Hiểu Nhiên trong lòng yên lặng nói.

Nàng cái gì cũng có thể không quan tâm, duy nhất không bỏ xuống được ca ca Phong Hiểu Phong.

Đây cũng là nàng sống sót chấp niệm.

Đột nhiên, một trận tiếng bước chân trong bóng đêm vang lên, dần dần hướng bên này tới gần tới.

"Rốt cuộc đã tới sao?"

Phong Hiểu Nhiên nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, tại trong bóng tối nhìn về phía người tới, nàng phải nhớ kỹ bắt đi người của mình bộ dáng, khắc ở trong lòng, về sau lại trả thù trở về!

Nhưng, dưới đất này lao ngục quá mức âm u, nàng hao hết khí lực cũng chỉ có thể chứng kiến một đạo dài thường thượt hình dáng.

Liền vào lúc này, nàng nhìn thấy người nọ ngồi chồm hổm xuống, một đôi thâm sâu mà sáng ngời con mắt tùy theo ánh vào trong tầm mắt.

Nàng đến nỗi có thể chứng kiến cái này trong cặp mắt tuôn ra một vòng vui mừng.

Không khỏi đấy, trong nội tâm nàng khẽ run lên, chỉ cảm thấy đã lớn như vậy, duy nhất giờ này khắc này chỗ đã thấy cái này một đôi mắt cuối cùng sáng ngời, tốt nhất xem.

Tựa như mùa xuân ánh nắng sáng sớm, vẩy lên người ấm áp thoải mái, chiếu sáng bản thân cái kia âm u lạnh như băng trái tim.

"Nha đầu, còn nhớ rõ ta sao?"

Bên tai vang lên một đạo mang theo nụ cười ấm áp thanh âm, nhường Phong Hiểu Nhiên thân thể khẽ run lên, lúc này mới mãnh liệt nhìn rõ ràng cái kia gần trong gang tấc một trương tuấn tú khuôn mặt.

"Tô. . . Tô Dịch ca ca?" Phong Hiểu Nhiên mở to đôi mắt, có chút mộng, lại đều có một loại nằm mơ cảm giác.

Làm thân hãm nhà tù trong bóng tối, đột nhiên chứng kiến một vị thân ảnh quen thuộc xuất hiện, cái kia một cái chớp mắt, giống như có vô tận ánh sáng xua tán đi tất cả hắc ám.

Thế cho nên, làm cho người ta đều có chút khó có thể vừa vặn theo.

Nửa ngày, Phong Hiểu Nhiên mới lộ ra một vòng nụ cười sáng lạn, nói: "Tô Dịch ca ca, nguyên lai là ngươi tới cứu ta rồi!"

Tô Dịch vuốt vuốt thiếu nữ cái đầu nhỏ, ôm nàng lên, cõng tại phía sau mình, nói: "Không cần phải sợ, ca ca mang ngươi về nhà."

"Ừ!"

Phong Hiểu Nhiên hung hăng gật đầu, hai tay chăm chú nắm ở Tô Dịch cánh tay, giống như sợ cái này đột nhiên tiến đến hạnh phúc hội theo trong tay chạy đi.

Cảm thụ được thiếu nữ cái kia non mịn trên cánh tay lực đạo, Tô Dịch nỗi lòng không khỏi có chút trầm thấp.

Trước tại dưới đất này trong lao ngục, Hiểu Nhiên nha đầu kia nội tâm nên là bực nào tuyệt vọng cùng bất lực?

"Các ngươi cũng có thể về nhà."

Tô Dịch nhìn về phía địa lao địa phương khác, chỗ đó cuộn mình lấy rất nhiều thân ảnh, phần lớn đều là mười mấy tuổi thiếu nữ.

Dứt lời, hắn quay người đi ra địa lao, trở lại cái kia một cái chính sảnh, từng bước một triều bước ra ngoài.

"Hiểu Nhiên, nhắm mắt lại."

Tô Dịch nói khẽ.

Nơi đây máu tanh tràn ngập, thi thể ngổn ngang lộn xộn, hình ảnh cực dễ dàng khiến cho không khỏe.

Nhưng Phong Hiểu Nhiên lại lắc đầu, ngược lại mở to một đôi đôi mắt, nghiêm túc nhìn dọc theo con đường này máu tanh, yếu ớt thanh tú khuôn mặt nhỏ nhắn đều là yên lặng vẻ.

Nàng tuyệt không sợ, nội tâm ngược lại vô cùng thống khoái.

Cho đến đi ra đình viện, đi tới Ngọc Xuân trong ngõ hẻm, Phong Hiểu Nhiên chợt nói: "Tô Dịch ca ca, ngươi dạy ta tu luyện võ đạo được không?"

Tô Dịch nói: "Vì sao phải tu luyện?"

Phong Hiểu Nhiên do dự một chút, còn là nói: "Ta phải bảo vệ ca ca, cả đời bảo hộ hắn, không bao giờ nữa nhường hắn nhận khi dễ."

Nàng óng ánh con mắt nổi lên một tia phiêu hốt vẻ, "Nửa năm trước, ca ca ta hai chân bị người xấu cắt ngang, như vậy đứt gãy võ giả chi lộ. Hắn trên miệng không nói, nhưng ta biết rõ, nội tâm của hắn vô cùng thống khổ."

"Mẹ ta tại ta cùng ca ca khi còn bé, hãy cùng một cái dã nam nhân chạy, là ta cha bả hai ta nuôi lớn đấy, nhưng nửa năm trước, biết được ca ca ta biến thành tàn phế sự tình về sau, cha ta chịu không nổi đả kích, một bệnh không dậy, không có qua bảy ngày tựu chết rồi."

"Từ đó trở đi, ta trên đời này thân nhân cũng chỉ còn lại có ca ca rồi. . ."

Nói đến đây, thiếu nữ yếu ớt trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là ảm đạm.

Chợt, nàng hít thở sâu một hơi trung khí, ngữ khí yên lặng mà kiên quyết nói:

"Cũng là từ đó trở đi, ta liền tự nói với mình, nhất định phải trở nên cường đại lên, vô luận trả giá cái gì đại giới, dù là trên lưng vô tận khuất

nhục cùng danh nhơ, nhưng chỉ cần có thể nhường bảo vệ ta ca ca, ta sẽ không tiếc!"

Tô Dịch yên lặng nghe, trong lòng có thương tiếc, có cảm thán, cũng có một cỗ không nói ra được tư vị.

Hắn rất đã sớm biết, Phong Hiểu Phong gia cảnh bần hàn cực kỳ, có thể bái nhập Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành, đã là như kỳ tích sự tình.

Nhưng hắn nhưng không nghĩ qua, thân thế của hắn lại như vậy nhấp nhô.

Mà cùng Phong Hiểu Phong sống nương tựa lẫn nhau Phong Hiểu Nhiên, mới mười ba tuổi mà thôi, đã có được vượt xa bạn cùng lứa tuổi trưởng thành sớm cùng tâm tính, cái này thật sự vượt quá Tô Dịch dự kiến.

Tô Dịch rất rõ ràng Phong Hiểu Nhiên cảm thụ.

Năm đó hắn, mười bốn tuổi rời nhà trốn đi, một người bôn ba vô tận gập ghềnh chi lộ tiến về trước Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành, không phải là không nghĩ bằng vào võ đạo cải biến vận mệnh?

Lòng đang hắc ám, mới đều dốc sức liều mạng giống nhau đi tranh thủ một vòng ánh sáng, dùng cái này cải biến vận mệnh.

Cho đến đi ra Ngọc Xuân ngõ hẻm thời gian, Tô Dịch cái này mới mở miệng nói: "Chỉ cần ngươi muốn học, ta sẽ dốc lòng giáo sư ngươi tu luyện bí quyết."

Phong Hiểu Nhiên trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức lộ ra vui vẻ dáng tươi cười, nói: "Tô Dịch ca ca, ngươi biết không, vừa rồi ngươi xuất hiện ở trước mặt ta một khắc này, ta cả đời cũng sẽ không quên, về sau. . . Ta sẽ hảo hảo báo đáp ngươi kia "

Tô Dịch mỉm cười, nói: "Chỉ cần ngươi cùng ca ca ngươi rất tốt mà tiếp tục tồn tại, chính là đối với ta tốt nhất báo đáp."

"Cái kia. . . Ta trưởng thành gả cho ngươi được không?"

Phong Hiểu Nhiên nghiêm túc nói.

Tô Dịch ngơ ngác một chút, nhịn không được cười rộ lên, nói: "Đợi ngươi lớn lên rồi nói sau."

Một cái mười ba tuổi thiếu nữ vì biểu đạt cảm kích, sợ không lựa lời, đại khái vẫn không rõ nếu nói lập gia đình ý nghĩa.

Có thể lý giải.

Phong Hiểu Nhiên cũng cười rộ lên, một đôi thật to đôi mắt nheo lại, tượng một đôi sạch sẽ sáng long lanh Nguyệt Nha, lấp lóe sáng.

Trong nội tâm nàng yên lặng nói: "Tô Dịch ca ca, chờ ta trưởng thành, ngươi cũng đừng đổi ý. . ."

Dưới bóng đêm, thiếu nữ thanh tú yếu ớt trên khuôn mặt nhỏ nhắn, đều là nghiêm túc vẻ chờ mong.

Nàng mặc dù năm tuổi nhỏ, nhưng là đã mặt mày sơ khai, lông mày như mực, mũi trội hơn, tư thái thon thả cân xứng, da thịt tinh tế tỉ mỉ như trắng nõn nõn nà.

Nhất là mắt của nàng con mắt, hơi hơi lõm, có vẻ thâm sâu sáng ngời, giống như thanh tịnh linh gọt giũa như bảo thạch, làm cười nheo lại thời gian, vừa giống như bầu trời loan nguyệt rơi vào hồ nước, xinh đẹp cực kỳ.

Nàng xem ra trả hết nợ trẻ con chút, thế nhưng đã được xưng tụng là khuôn mặt như vẽ, mười phần mỹ nhân bại hoại.

Duy nhất rối tung tóc hơi có vẻ khô héo, một thân quần áo xuyết đầy cổ xưa miếng vá, ống tay áo đều mài mòn ra một túm Lưu Tô, bộc lộ ra bần hàn xuất thân.

Mỹ nhân còn tuổi nhỏ, đã lộ ra khuynh thành tuyệt thế chi linh vận.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 96: Tử Thụy Tín Phù Vân Thúy Phu Nhân

"Tô đại ca ngươi thật lợi hại, lại thật sự bả Hiểu Nhiên mang về!"

Cách đó không xa, A Phi đã chạy tới, kinh hỉ kêu to.

Hắn vừa rồi một mực ở căng thẳng chờ đợi, tâm thần bất định vô cùng, hiện tại chứng kiến Tô Dịch trên lưng Phong Hiểu Nhiên, quả thực là mừng rỡ.

"Đi, về nhà đi."

Tô Dịch vỗ vỗ bả vai của thiếu niên.

Dương Liễu ngõ hẻm ở chỗ sâu trong.

Nơi đây ban đêm có vẻ rất thê lương, chỉ lẻ tẻ ánh đèn tại bất đồng dinh thự trung sáng lên, trên đường đi may mắn có bầu trời ánh trăng làm bạn, không đến mức trong bóng đêm trù trừ tìm đường.

Bùn phôi dựng rách nát trong đình viện, dấy lên đống lửa.

Phong Hiểu Phong ngồi ở bằng gỗ xe lăn, lo lắng cùng đợi.

"Huynh đệ, có ta Tô ca xuất mã, ngươi cứ yên tâm đi."

Hoàng Kiền Tuấn ngồi xổm bên cạnh đống lửa, thuận miệng nói, "Ngươi có lẽ không tin, nhưng ta dám cầm tính mạng với ngươi cam đoan,

Tô ca vừa ra tay, giết Võ Đạo tông sư cũng như giết gà làm thịt hầu, không cần tốn nhiều sức."

Phong Hiểu Phong thở dài: "Nếu như thế, đây cũng là tốt rồi."

Hắn đương nhiên không tin, đầu làm Hoàng Kiền Tuấn là đang an ủi mình.

"Hoàng huynh, ngươi là như thế nào cùng Tô Dịch sư huynh biết?"

Phong Hiểu Phong nhẹ giọng hỏi.

"Ta?"

Hoàng Kiền Tuấn có chút lúng túng gãi gãi đầu, đạo "Lại nói tiếp có thể sẽ thật mất thể diện, ừ. . . Nói như thế nào đây, ta lúc ấy coi như là Quảng Lăng thành một đời tuổi trẻ người phong lưu, thanh danh tuy nói không nổi nổi tiếng, nhưng cũng là danh chấn Bát Phương, cho nên luôn luôn tự cho mình rất cao. . ."

Hắn tiên đem mình khen một thông, lúc này mới cắt vào chính đề, đem mình cùng Tô Dịch lần thứ nhất gặp nhau xung đột, miêu tả đã thành không đánh nhau thì không quen biết, anh hùng tiếc anh hùng. . .

Phong Hiểu Phong không nghi ngờ giả bộ, ngược lại cũng nghe được nhập thần.

Cho đến Hoàng Kiền Tuấn nói tới Tô Dịch tại Long Môn trên yến hội bỗng nhiên nổi tiếng, đỗ trạng nguyên sự tích thời gian, Phong Hiểu Phong đều nghe được nhiệt huyết bành trướng, hai mắt sáng lên.

"Tô Dịch sư huynh không thẹn là ngoại môn kiếm đầu, rơi xuống phàm trần mà quyết chí thề bất thay đổi, làm tái nhập võ đạo thời gian, kia phong

thái càng hơn trước kia!"

Nhưng chợt, Phong Hiểu Phong ánh mắt liền ảm đạm.

Bản thân hai chân phế bỏ, một thân tu vi cũng giống như phế đi, thử sợ là không cách nào tượng Tô Dịch sư huynh như vậy, trùng nhập võ đạo rồi. . .

"Huynh đệ, đừng tức giận nỗi, cái gì gọi là võ đạo? Chính là có được người thế tục không thể có được lực lượng, đoạt thiên địa tạo hóa, hóa mục nát làm thần kỳ!"

Phát giác được Phong Hiểu Phong nỗi lòng trầm thấp, Hoàng Kiền Tuấn vội vàng lên tiếng an ủi:

"Cần biết đạo trên đời này vẫn tồn tại Tiên Thiên Vũ Tông, cùng với lợi hại hơn lục địa thần tiên, khẳng định trong tay nắm giữ sinh tử thịt người bạch cốt diệu pháp, chữa cho tốt hai chân của ngươi cũng nhất định là chuyện dễ dàng."

"Sinh tử thịt người bạch cốt?"

Phong Hiểu Phong thì thào, "Nhưng cái kia đợi diệu pháp, há lại ta một người tàn phế dám đi hy vọng xa vời hay sao?"

"Vì cái gì không dám hy vọng xa vời?"

Đột nhiên một đạo nhàn nhạt tiếng cười tại bên ngoài đình viện vang lên.

Phong Hiểu Phong bỗng nhiên ngẩng đầu, chỉ thấy Tô Dịch lưng đeo Phong Hiểu Nhiên, cùng A Phi cùng một chỗ đẩy cửa đi đến.

Thoáng cái, trong lòng của hắn giống như tháo bỏ xuống thiên quân cự thạch, toàn bộ người thoải mái xuống, kích động nói: "Hiểu Nhiên không có bị thương đi?"

"Ca ca, ta không sao, một chút làm tổn thương đều không có!"

Phong Hiểu Nhiên lớn tiếng trả lời, thanh thúy trong thanh âm trung khí mười phần.

Nàng giống như vì chứng minh, theo Tô Dịch trên lưng nhảy xuống, giãn ra một cái thon thả nhỏ nhắn mềm mại thân thể mềm mại, nói: "Ca ca ngươi xem, lông tóc không tổn hao gì."

Phong Hiểu Phong hốc mắt phiếm hồng, rung giọng nói: "Tốt, thật tốt quá! Tô Dịch sư huynh. . ."

Hắn cầm lấy quải trượng muốn giãy giụa đứng lên nói Tạ.

Tô Dịch không khỏi lắc đầu, đi lên trước đè lại hắn, nói: "Trước đây tại Thanh Hà Kiếm Phủ thời gian, ta và ngươi tầm đó nhưng từ trước đến nay sẽ không khách khí như vậy đấy, trước đây như thế, vậy sau này cũng làm như thế."

Phong Hiểu Phong nhếch miệng cười nói: "Ta nghe lời ngươi!"

"Hiểu Phong ca, ta đây về nhà trước ăn cơm đi."

Một bên A Phi nói.

"Tiên chớ đi, chúng ta cùng đi ăn cơm."

Tô Dịch đạo

Nói tới ăn cơm, hắn cũng có chút đói bụng.

Không có biện pháp, Võ Đạo Cảnh giới ở bên trong, mỗi ngày đều cần bổ sung lớn lượng đồ ăn, như thế mới có thể thỏa mãn quanh thân khí huyết cường thịnh.

Nếu có thể bước lên Nguyên đạo chi lộ, có thể Tích Cốc không ăn, món (ăn) hà uống lộ ra.

"Tốt! Chúng ta đi trong thành 'Phong Nguyên Trai' !"

Hoàng Kiền Tuấn xoa tay, hắn cũng đói bụng lắm.

"Phong Nguyên Trai?"

A Phi ngẩn ngơ, "Cái kia. . . Chỗ đó không là chỉ có tầng trên nhân vật mới có thể tiêu tan phí được rất tốt quán rượu sao? Một đạo đồ ăn đều cần trên trăm lượng bạc, cái này đều chống đỡ mà vượt nhà ta khá hơn chút năm thu hoạch rồi."

Hoàng Kiền Tuấn cười ha hả, nói: "Ha ha ha, đi thôi, hôm nay ngươi Hoàng đại ca an bài, cho ngươi ăn thống khoái!"

Vị này quần áo lụa là thiếu niên hư hỏng trước đây mặc dù không học vấn không nghề nghiệp, nhưng đối với ăn uống chơi gái đánh cuộc sự tình, lại có thể nói mọi thứ tinh thông.

Phong Hiểu Phong vội vàng nói: "Cái này nhưng quá tốn kém rồi, chúng ta hoàn là. . ."

"Đi thôi."

Tô Dịch không cho hắn cơ hội cự tuyệt, đẩy xe lăn triều bước ra ngoài, cùng phân phó Hoàng Kiền Tuấn, "Ngươi đi trước tìm một chiếc xe ngựa đến."

Hoàng Kiền Tuấn ai một tiếng, vội vàng hấp tấp rời đi.

Hắn thật cao hứng, nhiều cuối cùng đến phiên người anh em triển khai lúc sau. . .

"Hiểu Nhiên, A Phi, các ngươi đi theo đằng sau ta."

Tô Dịch dặn dò.

A Phi gió êm dịu Hiểu Nhiên đều đáp ứng, nhắm mắt theo đuôi.

Làm Tô Dịch bọn hắn đi tới Ngọc Xuân ngõ hẻm thời gian, chỉ thấy một cỗ rộng rãi đẹp đẽ xe ngựa đã đợi chờ ở đó, khống chế xe ngựa đúng là Hoàng Kiền Tuấn.

"Tất cả mọi người lên xe, hôm nay ta đảm đương người chăn ngựa."

Hoàng Kiền Tuấn cười hì hì nói.

A Phi không khỏi sợ hãi thán phục: "Hoàng đại ca, ngươi hội ảo thuật sao, nhanh như vậy tìm đến một chiếc xe ngựa, cũng thật lợi hại đi?"

Hoàng Kiền Tuấn hời hợt nói: "Tiểu gia hỏa, nhớ kỹ một câu, trên đời này có thể sử dụng tiền giải quyết, cái kia đều không gọi sự tình."

Mắt thấy mọi người đều đã đang ngồi tiến trong xe ngựa, hắn run lên dây cương, tượng kinh nghiệm mười phần người chăn ngựa giống như, nói: "Đều ngồi vững vàng rồi, giá!"

. . .

Phong Nguyên Trai.

Nằm ở Vân Hà Quận thành phía đông khu vực phồn hoa khu vực, được vinh dự trong thành nhân vật nổi tiếng động tiêu tiền, xuất nhập tân khách Không phải phú tức quý .

Cảnh ban đêm vừa vặn, đèn rực rỡ mới lên.

Chừng chín tầng lầu cao Phong Nguyên Trai đèn đuốc sáng trưng, mặc sạch sẽ sạch sẽ tùy tùng nghênh đón đến mang đến, nho nhã lễ độ.

"Tất cả vị khách nhân thật có lỗi, tạm thời không có có dư thừa phòng cao thượng có thể cung cấp chư vị dùng cơm."

Khi thấy Tô Dịch đám người đi tới, một vị nam tùy tùng áy náy khom người nói, "Nếu không chư vị chờ một chút? Cũng hoặc là đi cái khác quán rượu cũng có thể?"

Hoàng Kiền Tuấn hừ lạnh nói: "Ít mơ hồ ta, ngươi cho rằng ta không biết các ngươi Phong Nguyên Trai mỗi ngày đều hội không xuất một bộ phận phòng cao thượng, chuẩn bị bất cứ tình huống nào?"

Nam tùy tùng ngơ ngác một chút, chợt giải thích nói: "Nếu như công tử biết rõ, chắc hẳn cũng hiểu rõ, những thứ kia không xuất phòng cao thượng, chỉ tiếp đãi thân phận cực khách nhân tôn quý thời gian mới có thể cởi mở."

Thái độ của hắn không thể bảo là không tốt, nho nhã lễ độ.

Nhưng ánh mắt ngẫu nhiên đảo qua Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên cùng A Phi thời gian, không khỏi mang theo một chút dị sắc.

"Ý của ngươi là, thân phận của chúng ta không đủ tư cách?"

Hoàng Kiền Tuấn có chút sinh khí.

Nam tùy tùng cười khổ nói: "Công tử đừng nói như vậy, ta chỉ là một cái làm việc lặt vặt hạ nhân, cái nào có tư cách dám nói bực này nói."

Đột nhiên, bên cạnh truyền đến một đạo kinh ngạc thanh âm: "Tô Dịch?"

Một đôi nam nữ đi tới, nam tử tư thế oai hùng bừng bừng phấn chấn, tướng mạo đường đường, hắn vẻ mặt kinh ngạc mà nhìn Tô Dịch, giống như không thể tin được.

Tô Dịch giơ lên mắt nhìn đi, lập tức nhận ra thân phận đối phương.

Diêm Thành Dong.

Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử ngoại môn trung người nổi bật.

Người này tính tình cay nghiệt, mắt cao hơn đầu, cùng Ngụy Tranh Dương đồng dạng, đều là Vân Hà Quận thành trung tông tộc đệ tử.

Ban đầu ở Thanh Hà Kiếm Phủ, hoàn cùng Tô Dịch đối địch qua, cho đến Tô Dịch trở thành ngoại môn kiếm đầu, Diêm Thành Dong vẫn ấm ức.

Hắn từng nói qua một câu tại Thanh Hà Kiếm Phủ rất nổi danh lời nói:

"Chính là đánh không lại Tô Dịch thì như thế nào? Hoàn không cho phép ta xem thường hắn?"

Đánh không lại, còn nhẹ miệt thị đối phương, cái này tựu như cùng giếng đá trung Poppy vô lại tát pháo, có gọi hay không qua được không quan hệ, tiên phun thống khoái.

Đối với Diêm Thành Dong bực này tông tộc đệ tử mà nói, lúc trước thân là ngoại môn kiếm đầu Tô Dịch hoàn toàn chính xác rất mạnh.

Nhưng Tô Dịch thân phận nhưng lại thua kém hơn bọn hắn, đây mới là bọn hắn dám không kiêng nể gì cả khinh miệt Tô Dịch lực lượng chỗ.

Đương nhiên, đây đều là sự tình trước kia.

Từ khi Tô Dịch mất đi tu vi, trở thành Thanh Hà Kiếm Phủ khí đồ, sớm đã trở thành đồng môn ở giữa một cái năm xưa chê cười.

Nhưng Diêm Thành Dong lại không nghĩ rằng, sẽ ở Phong Nguyên Trai trước cổng chính lại lần nữa nhìn thấy Tô Dịch.

"Ơ, còn có Phong Hiểu Phong sư đệ, chậc chậc, các ngươi đây đối với anh không ra anh, em không ra em lại tụ họp nữa a."

Diêm Thành Dong cũng nhìn thấy Phong Hiểu Phong, lời nói trêu tức, quái gở.

"Ài, ta và các ngươi nói những thứ này làm chi, một người tàn phế, một tên phế nhân, như lại khi dễ các ngươi, ngược lại có vẻ ta lấy mạnh hiếp yếu, truyền đi cũng không tốt nghe."

Chợt, Diêm Thành Dong lắc đầu, giống như cảm giác rất không thú vị, nắm cả bên người nữ tử cái kia mảnh khảnh vòng eo, trực tiếp triều Phong Nguyên Trai thành thạo đi.

"Đúng rồi, đêm nay Niên Vân Kiều cùng lúc đó, hắn hoàn mang theo Dư Thiến, ở nơi này Phong Nguyên Trai tầng thứ bảy 'Cẩm Tú Thính' bên trong."

Xa xa đấy, lại truyền tới Diêm Thành Dong thanh âm.

Trước bị trào phúng, Phong Hiểu Phong tịnh không để ý.

Nhưng nghe tới một câu nói sau cùng này thời gian, sắc mặt thoáng cái âm trầm xuống, hai tay đều chăm chú nắm lấy, sắc mặt hiện lên thống khổ, phẫn nộ, đắng chát vẻ.

Tô Dịch vỗ vỗ bả vai hắn, ngữ khí bình thản nói: "Cùng một chút sắp người bị chết sinh khí cái gì, không đáng."

Phong Hiểu Phong thanh âm trầm thấp, khổ sở nói: "Tô Dịch sư huynh, nếu không chúng ta trở về đi, như Niên Vân Kiều biết rõ chúng ta tới rồi, nhất định sẽ tìm tới tận cửa rồi."

"Vì cái gì trở về? Ta ngược lại cảm thấy, đêm nay chúng ta tới đúng rồi."

Tô Dịch lời nói tùy ý, thâm sâu đồng tử ở chỗ sâu trong hiện lên một vòng lạnh lùng vẻ.

Nửa năm trước, chính là Niên Vân Kiều đã cắt đứt Phong Hiểu Phong hai chân, nhường Phong Hiểu Phong như vậy luân làm một người tàn phế người!

Mà Dư Thiến, vốn là Phong Hiểu Phong thích nhất một nữ tử, còn đối với Phong Hiểu Phong chọc đao vô cùng tàn nhẫn nhất đấy, cũng là cái này cái hắn thích nhất nữ tử.

Hoàng Kiền Tuấn nói: "Đúng, bữa cơm này hoàn phải tại Phong Nguyên Trai ăn, hơn nữa còn muốn ăn hắn cái thống thống khoái khoái!"

Lúc này thời điểm, nam kia tùy tùng nhịn không được nói: "Chư vị, đối với chúng ta Phong Nguyên Trai trước mắt cũng không có có thể cung cấp các ngươi yến ẩm địa phương, theo ta thấy, các ngươi còn là đổi lại nhà quán rượu đi."

Vừa rồi, hắn mắt thấy Diêm Thành Dong châm chọc nói móc Tô Dịch cùng Phong Hiểu Phong toàn bộ quá trình, lại đối mặt Tô Dịch bọn hắn thời gian, ánh mắt đã mang theo một vòng không kiên nhẫn, ngữ khí cũng trở nên lãnh đạm.

Hoàng Kiền Tuấn lập tức giận, vừa rồi Diêm Thành Dong cái kia kiêu ngạo bộ dáng, đã làm cho hắn sinh một bụng trung khí.

Hiện tại liền một cái giữ cửa tùy tùng, cũng dám mắt chó nhìn người kém, điều này làm cho Hoàng Kiền Tuấn đâu còn chịu được?

Nhưng, coi như hắn vừa muốn mở miệng.

Tô Dịch đã tiện tay ném ra ngoài một cái lệnh bài, "Ngươi xem một chút, cái này cái có đủ hay không tư cách?"

Tiếp nhận bài, nam tùy tùng không khỏi có chút nghi hoặc.

Thử lệnh bài từ tử ngọc tạo hình mà thành, nặng trịch đấy, tại dưới ánh đèn lưu quang tràn ngập các loại màu sắc.

Mặt sau lại có khắc một cái cổ sơ dạt dào "Tiêu" chữ.

"Chư vị chờ một chốc, ta đi mời bày ra một cái chủ sự."

Nam tùy tùng nhìn không thấu cái ngọc bài này lai lịch, lại ý thức được cái này tịnh vật không tầm thường, vội vàng quay người hấp tấp đi vào Phong Nguyên Trai.

Không bao lâu, Phong Nguyên Trai bên trong vội vã đi ra một đám người, làm cho đóng tại đại môn phụ cận những thứ kia tùy tùng cùng thị nữ đều một trận kinh ngạc.

Tình huống như thế nào?

Chưởng quầy cùng tám vị chủ sự lại tất cả đều đi ra?

Đây là muốn nghênh đón vị nào trong thành khách quý?

Khu vực phụ cận một chút tân khách ánh mắt đều bị hấp dẫn tới, lộ ra kinh ngạc.

Tại Vân Hà Quận thành, Phong Nguyên Trai lão bản "Thúy Vân phu nhân" thế nhưng là một vị thủ đoạn thông thiên nhân vật, cùng rất nhiều đại lão có thâm hậu giao tình.

Một thứ đại nhân vật, từ một vị chủ sự tiếp đãi lại, căn bản không đủ tư cách nhường Thúy Vân phu nhân tự mình ra mặt nghênh đón.

Chớ nói chi là, hiện tại Thúy Vân phu nhân cùng tám vị chủ sự tất cả đều xuất động!

Trong lúc nhất thời, phụ cận ánh mắt đều tụ họp đi tới.

"Đại nhân, liền là. . . Chính là vị công tử này xuất ra lệnh bài."

Nam kia tùy tùng đầu đầy mồ hôi, cúi đầu đứng ở một bên, nơm nớp lo sợ, thở mạnh cũng không dám thở gấp.

Hắn vừa rồi cầm lấy lệnh bài đi gặp chủ sự về sau, chủ sự sắc mặt lập tức đại biến, trước tiên liền đi bái kiến lão bản Thúy Vân phu nhân.

Sau đó, thì có trước mặt như vậy một màn.

Nam tùy tùng đánh vỡ đầu đều không nghĩ tới, một quả lệnh bài mà thôi, lại lại có như vậy bất khả tư nghị uy lực, nhường lão bản bực này tôn sùng nhân vật đều bị kinh động, tự mình tiền tới đón tiếp.

Bá!

Thúy Vân phu ánh mắt của người đã rơi vào trên người Tô Dịch, tiên là hơi ngẩn ra, giống như không nghĩ tới lệnh bài chủ nhân hội còn trẻ như vậy.

Chợt, nàng khom người phúc thi lễ, liền cười nói: "Công tử đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón, mong rằng rộng lòng tha thứ."

Nữ nhân này búi tóc Cao kéo, đang mặc cắt may hợp thể màu đen váy, khuôn mặt đoan trang tươi đẹp, da thịt trắng như tuyết giống như mềm mại, giơ tay nhấc chân, đều là thanh nhã thành thục bộ dạng thuỳ mị.

Ở sau lưng nàng, tám vị chủ sự cũng ngay ngắn hướng chắp tay chào.

Cái kia đợi tình cảnh, thấy được phụ cận cái khác tùy tùng cùng tân khách tất cả đều một trận ngốc trệ.

Mà nam kia tùy tùng càng là hai đầu gối mềm nhũn, thiếu chút nữa quỳ xuống đất, khóc không ra nước mắt, vốn tưởng rằng là một đám không quan trọng gì người trẻ tuổi mà thôi.

Cái nào từng muốn. . . Người ta lại có lớn như vậy bài trước mặt!

Lúc này thời điểm, Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên, A Phi bọn hắn đều có chút quáng mắt, một cái lệnh bài mà thôi, sao gây ra như thế đại động yên tĩnh?

"Chúng ta muốn ở đây yến ẩm, làm phiền ngươi an bài cái gian phòng."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Cái kia lạnh nhạt ung dung khí độ, không khỏi làm Thúy Vân phu nhân âm thầm gật đầu.

Có thể tay cầm Lan Lăng Tiêu thị trân quý nhất "Tử Thụy Tín Phù", mặc dù lại còn trẻ, cũng tuyệt đối không tầm thường có thể so sánh.

So sánh với trước mặt thiếu niên áo xanh, những người khác ăn vận trang hoàng liền có chút kỳ quái, thậm chí có vài cái rõ ràng cho thấy bần hàn xuất thân tiểu gia hỏa.

Nhưng Thúy Vân phu nhân rất thức thời, cũng không hỏi ý, đến nỗi ánh mắt cùng thái độ tầm đó, cũng đều không có toát ra một tia khác thường.

Nàng quay đầu đối với bên người một vị chủ sự dặn dò: "Đi bả tầng thứ chín 'Sơn Hà Điện' an bài một cái, làm cho người ta tiên rót trà ngon nước, nhớ kỹ, lấy đẳng cấp cao nhất quy cách đến chiêu đãi."

"Vâng!"

Cái kia quản sự lĩnh mệnh hấp tấp mà đi.

"Ngươi đi bả ta trân tàng tại hầm rượu 'Bích Vân Thiêu' xuất ra một vò, trực tiếp mang đến Sơn Hà Điện, quyền coi như chúng ta Phong Nguyên Trai một phen tâm ý."

"Ngươi đi nhường hậu trù chuẩn bị yến hội, muốn tìm thượng thừa nhất nguyên liệu nấu ăn, từ Vương lão tự mình đầu bếp."

"Còn ngươi nữa, đi Sơn Hà Điện đang chờ, muốn từng giây từng phút chuẩn bị tốt chờ đợi phân công, không thể chậm trễ chút nào."

Thúy Vân phu nhân nói rất nhanh, truyền đạt liên tiếp chỉ thị, những thứ kia chủ sự đều vội vàng hành động.

Làm xong những thứ này, nàng tự nhiên cười nói, hơi hơi nghiêng người, làm ra một cái thỉnh thủ thế, nói: "Công tử cùng các vị khách quý

xin mời đi theo ta."

Nói qua, đã ở phía trước dẫn đường.

Bực này cuối cùng chờ một chút lễ ngộ cùng phô trương, thấy được phụ cận không biết bao nhiêu người thiếu chút nữa chấn kinh cái cằm.

Cho đến Tô Dịch bọn hắn một đoàn người biến mất tại Phong Nguyên Trai bên trong, cái kia trước tiếp đãi nam tùy tùng đã rút cuộc đứng không vững, phù phù ngồi xổm ngồi tại mặt đất, mặt như màu đất.

Hắn đã ý thức được, bản thân sợ là muốn xong.

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 97: Bàn Luận Viển Vông Đều Có Tâm Sự

Phong Nguyên Trai tầng thứ chín.

Hãn Hải Điện.

Gần cửa sổ vị trí, Chu Tri Ly thu hồi ánh mắt thời gian, trên mặt đã mang theo một vòng dị sắc.

"Thấy được chưa, căn bản không cần ngươi ra mặt, Tô Dịch có thể tiến đến."

Một bên, áo xanh lười biếng mở miệng.

Trước làm Tô Dịch bọn hắn một đoàn người đến Phong Nguyên Trai thời gian, vừa đúng bị đang bằng cửa sổ lâm ngắm áo xanh chứng kiến.

Rồi sau đó, Chu Tri Ly cũng bị hấp dẫn tới, đem phát sinh ở Phong Nguyên Trai chỗ đại môn từng màn thu hết vào mắt.

"Cái kia tùy tùng dù sao cũng là tầng dưới chót nhân vật, không có khả năng nhận biết Tô Dịch lợi hại, ta vốn tưởng rằng có thể mượn cơ hội này, thỉnh Tô Dịch đến chúng ta nơi đây một chuyến, chưa từng nghĩ, thực bị sư thúc ngươi nói trúng rồi, cái kia đám nhân vật, căn bản không cần chúng ta ra mặt."

Chu Tri Ly cảm khái.

Tựa như lão ông giống như Ung cùng quận quận trưởng Mục Chung Đình cùng lúc đó.

Hiện tại hắn đột nhiên mở miệng nói: "Cái kia thiếu niên áo xanh ta có ấn tượng, tại Lục điện hạ các ngươi ngày hôm nay đi xuống lâu thuyền trước, hắn xa xa nhìn ta một cái, giống như khám phá thân phận của ta."

Chu Tri Ly khẽ giật mình.

Áo xanh lại suy nghĩ nói: "Hắn hẳn không phải là nhận thức ra thân phận của ngươi, mà là xem thấu tu vi của ngươi."

Một câu trung đấy.

Mục Chung Đình không khỏi hiếu kỳ nói: "Thiếu niên này là ai, có thể bị hai vị coi trọng như thế "

Áo xanh nhớ tới tại lâu thuyền trên cùng Tô Dịch quen biết từng màn, trong lòng không khỏi nổi lên một tia không khỏi buồn vô cớ cùng thất lạc, nói: "Mục đại nhân hay là đi hỏi Lục điện hạ đi."

Nàng một mình đứng ở cửa sổ trước, hai tay vẫn ôm trước ngực, nhìn phía xa nhà nhà đốt đèn, như đao phong giống như sáng ngời đôi mắt đẹp suy nghĩ xuất thần.

"Mục đại nhân, chúng ta ngồi xuống trò chuyện."

Chu Tri Ly lại hứng thú bừng bừng, cười mở miệng.

. . .

Sơn Hà Điện.

Màu đỏ thảm phủ kín đấy, sáp bó đuốc treo cao, đèn đuốc sáng trưng.

Chiều cao nửa người cực lớn sứ men xanh trong bình, cắm nở rộ chính thịnh bó hoa, trên vách tường hoàn treo một bức dài đến ba trượng vẩy mực núi sông họa quyển, bằng thêm một phần nhã ý.

Chừng có thể dung hạ được hơn hai mươi vị trí chỗ ngồi một trương cực lớn cây đàn hương bàn trang trí tại trong đại điện, ở trên từ lâu bày đặt mạnh mẽ mùa trái cây cùng đẹp đẽ điểm tâm.

Mà tại đại điện một bên, cũng đã chờ năm cái tuổi trẻ thị nữ.

Làm đi vào Sơn Hà Điện, Phong Hiểu Nhiên cùng A Phi đều một trận hoảng Thần, người sau càng trở nên câu nệ đứng lên, giống như sợ đạp ô uế trên mặt đất màu đỏ thảm.

Chính là Phong Hiểu Phong cũng không khỏi giật mình như thế.

Hắn từ ấu sinh tại bần hàn nhà, mặc dù tại Thanh Hà kiếm bên ngoài phủ cửa tu hành qua, thế nhưng cực ít xuất nhập tiêu dùng thật lớn xa xỉ chi địa.

Chớ nói chi là, đây là Vân Hà Quận thành đại danh đỉnh đỉnh Phong Nguyên Trai tầng thứ chín, là chỉ có trong thành nhân vật nổi tiếng đại nhân vật mới có tư cách xuất nhập địa phương.

Hoàng Kiền Tuấn mọi nơi dò xét, bình phẩm nói: "Không tệ không tệ, chính là bỉ Quảng Lăng thành Tụ Tiên Lâu muốn mạnh hơn nhiều lắm."

Chợt, hắn từ trào phúng nói: "Trước đây ta đến Phong Nguyên Trai thời gian, đều không có cơ hội tại đây tầng thứ chín chi địa yến ẩm đấy."

Thúy Vân phu nhân mỉm cười, dáng tươi cười tươi đẹp động lòng người, nói: "Trước kia là chúng ta Phong Nguyên Trai chiêu đãi không chu toàn, từ

nay về sau, công tử về sau nhưng thường, cũng xin cho ta đám một cái lấy cơ hội."

Hoàng Kiền Tuấn cũng không khỏi cười rộ lên, hắn tự nhiên sẽ không thật đúng, trong lòng rõ ràng hơn, ngày hôm nay lúc này có thể hưởng thụ đến đây hết thảy, đều là dính Tô Dịch ánh sáng.

Không đến Tô Dịch tại, hắn Hoàng Kiền Tuấn chỉ sợ đều không vào được vị này thần thông quảng đại Thúy Vân phu nhân mắt.

Chỉ có Tô Dịch cuối cùng bình tĩnh, đối với trong đại điện cái kia xa hoa lịch sự tao nhã trang trí nhìn như không thấy, tự mình đẩy Cố Hiểu Phong xe lăn, đi tới yến hội tiền.

Lại bắt chuyện Phong Hiểu Nhiên, A Phi một vừa ngồi xuống.

Rồi sau đó, hắn lúc này mới đưa ánh mắt nhìn về phía Thúy Vân phu nhân, nói: "Nơi đây không tệ, kính xin nhanh chóng để cho bọn họ trên món (ăn)."

Thúy Vân phu nhân làn thu thuỷ (chỉ mắt long lanh của người con gái đẹp) lưu chuyển, cười cười nói nói dịu dàng nói: "Như công tử mong muốn, cái kia thiếp thân sẽ không quấy rầy các vị rồi, có cái gì phân phó, cho dù sai khiến những thứ kia tùy tùng là được."

Dứt lời, nàng hơi hơi khẽ chào, đã quay người ly khai.

Cho đến đại điện cửa phòng đóng lại, Phong Hiểu Phong bọn hắn đều giống như nhẹ nhàng thở ra, buông lỏng không ít.

Thuở nhỏ bần hàn trưởng thành kinh lịch, để cho bọn họ tại bực này nơi trung thời gian ngắn rất khó bên trong thích ứng, cũng không có khả năng tượng Hoàng Kiền Tuấn như vậy không luống cuống.

Ngược lại là Tô Dịch, hoàn toàn đều không thèm để ý những thứ này.

Ở tiền thế, hắn bị nhiều Thiên Hoàng Giả tôn sùng là thượng khách, đã từng tại như Tiên cảnh giống như Bí Cảnh ở bên trong, chiêu đãi Bát Phương khách đến thăm.

So sánh với những thứ này, cái này thế tục trung hết thảy Tự Nhiên không tính là cái gì.

Làm Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn ngồi vào vị trí, từ lâu đợi chờ ở đó tuổi trẻ thị nữ bắt đầu châm trà rót nước, từng đều tú sắc khả xan, thuận theo linh hoạt, hầu hạ được cẩn thận.

Không có chút nào bởi vì Phong Hiểu Phong bọn họ ăn vận trang hoàng mà lãnh đạm.

Rất nhanh, từng đạo món ăn quý và lạ mỹ vị trình lên, nóng hổi phiêu tán ra mùi thơm mê người, đều là một chút hiếm thấy đỉnh cấp nguyên liệu nấu ăn, nấu nướng ra bất đồng phong vị, làm người ta miệng ăn lớn động.

Tô Dịch hoàn cảm nhận được cái kia mỗi một đạo thức ăn trung phiêu tán ra một tia nhàn nhạt Linh khí, trong lòng hiểu rõ, những thứ này nguyên liệu nấu ăn đều bị Linh dược ngâm qua, mới có thể có được như vậy khí tức.

Sơ khai bắt đầu, Phong Hiểu Phong bọn hắn còn có chút câu nệ, nhưng rất nhanh tựu buông ra rồi, ăn được rất sung sướng.

Phong Hiểu Nhiên ngồi ở Tô Dịch bên cạnh, vẫn không quên cho Tô Dịch đĩa rau, mắt thấy Tô Dịch chén rượu trống rỗng, đã giúp lấy rót rượu, nhường bên cạnh thị nữ cũng không có phương pháp nhúng tay.

"Rượu này không tệ, kình đạo vô cùng, không thẹn là Thúy Vân phu nhân tư tàng quý cất."

Hoàng Kiền Tuấn cuối cùng hào phóng, ngụm lớn uống rượu, ngụm lớn ăn thịt.

Không có biện pháp, hắn cũng là lần đầu tiên hưởng thụ cái này đãi ngộ, ăn được Tự Nhiên rất thoải mái.

"Hoàng đại ca, bữa cơm này được hoa rất nhiều rất nhiều bạc đi "

A Phi nhai nuốt lấy khối thịt, hàm hồ nói.

"Bạc "

Hoàng Kiền Tuấn lắc đầu, đạo "Còn nhớ rõ lúc ta tới nói lời sao, có thể sử dụng bạc giải quyết đều không gọi sự tình, mà trước mặt bữa cơm này, chính là bạc không giải quyết được đấy."

A Phi mở to hai mắt, nói: "Đó là cái gì có thể giải quyết "

"Thân phận đủ Cao, quyền thế khá lớn, đều có thể giải quyết."

Hoàng Kiền Tuấn cảm khái nói.

A Phi cái hiểu cái không.

Tô Dịch trong lòng không thừa nhận cũng không được, tại đây trong thế tục, có đôi khi cầm giữ có quyền thế, có thể lại càng dễ giải quyết sự tình.

Giống như lúc trước Tiêu Thiên Khuyết tặng cho lệnh bài thời gian theo như lời, ở thế tục trung hành tẩu, khó tránh khỏi sẽ đụng phải không đáng động dùng vũ lực đi giải quyết vụn vặt hỗn loạn sự tình.

Tượng buổi tối hôm nay, tu vi cao hơn, còn có thể đi theo một cái nho nhỏ tiếp khách tùy tùng so đo

Lúc này thời điểm, Tiêu Thiên Khuyết tặng cho lệnh bài làm cho đại biểu quyền thế liền phái lên công dụng.

. . .

Phong Nguyên Trai tầng thứ sáu.

Cẩm Tú Thính.

Diêm Thành Dong mang theo bạn gái đến về sau, lấy thân phận của hắn, cũng chỉ có thể ngồi ở cuối cùng trên bàn tiệc.

Bởi vì này thứ tiệc rượu chủ nhà, là Thanh Hà kiếm phủ nội môn đệ tử trung nhân vật lợi hại ——

Trần Kim Long!

Cha hắn thân Trần Đại Không là Vân Hà Quận thành một vị kiêu hùng nhân vật, dưới trướng Trường Hà Bang, có được bang chúng hơn ngàn người, nắm trong tay Vân Hà Quận thành một nửa thuỷ vận sinh ý.

Trần Đại Không cùng quận trưởng phủ quận trưởng Tần Văn Uyên quan hệ tâm đầu ý hợp, nghe nói là lúc còn trẻ liền kết nghĩa kim lan huynh đệ.

Có Tần Văn Uyên vị này núi dựa lớn, Trần Đại Không dưới trướng Trường Hà Bang tự nhiên là phát triển không ngừng, phong sinh thủy khởi.

Trần Kim Long hành động Trần Đại Không chi tử, một thứ tông tộc đệ tử cũng phải phụ thuộc, lễ nhượng ba phần.

Ngoại trừ Trần Kim Long, đang ngồi cả trai lẫn gái, thân phận cũng đều không tầm thường.

Như Niên Vân Kiều, đồng dạng cũng là đệ tử ngoại môn, hắn đến từ năm thị nhất tộc, bàn về cập thân phần cũng không phải là Diêm Thành Dong có thể so sánh.

Như Lý Mặc Vân, đến từ Quảng Lăng thành đệ nhất tông tộc Lý thị, bản thân cũng là nội môn đệ tử trung nhân vật phong vân, bàn về cùng tu vi, thậm chí ngay cả Trần Kim Long đều hơi kém một chút.

Tiệc rượu rất náo nhiệt, phần lớn thời gian là Trần Kim Long tại bàn luận viển vông, những người khác cùng cười phụ họa.

Cả những cô gái kia ánh mắt, đều liên tiếp rơi vào Trần Kim Long trên người, lửa nóng trung mang theo một tia kính sợ.

Thật vất vả, Diêm Thành Dong cuối cùng bắt được cơ hội mở miệng, hắng giọng một cái, cười nói: "Các vị cũng biết ta vừa rồi đến thời điểm, gặp người nào "

"Cái này Phong Nguyên Trai trong mỗi ngày nghênh đón đến mang đến đều là hậu duệ quý tộc nhân vật, chúng ta lại nào biết đâu ngươi nói tới ai, đừng thừa nước đục thả câu, mau nói đi nghe một chút."

Niên Vân Kiều cười nói.

Hắn một bộ màu xanh ngọc áo dài, hai gò má hẹp dài, vành mắt mơ hồ biến thành màu đen, lộ ra chút suy yếu dấu hiệu.

"Đúng vậy a, ngươi tranh thủ thời gian nói."

Ngồi ở Niên Vân Kiều bên cạnh Dư Thiến cũng thúc giục nói.

Nàng xinh đẹp Linh Lung, màu da trắng nõn, chớp mắt to, ngọt ngào đáng yêu.

Phát giác được ánh mắt của mọi người đều rơi tại trên người mình, Diêm Thành Dong trong lòng lập tức dâng lên một tia cảm giác thỏa mãn, ném ra đáp án:

"Là Tô Dịch cùng Phong Hiểu Phong cái này một đôi anh không ra anh, em không ra em."

Tiệc rượu náo nhiệt bầu không khí lập tức yên tĩnh đi một tí, mọi người thần sắc cổ quái.

Niên Vân Kiều trong con ngươi hàn mang lóe lên.

Dư Thiến khuôn mặt hơi hơi cứng đờ, có chút không được tự nhiên.

Lý Mặc Vân trong lòng lại oanh một tiếng, như bị sét đánh, cầm lấy chén rượu ngón tay mãnh liệt xiết chặt.

Tô Dịch!

Gia hỏa này lại đã đi tới Vân Hà Quận thành

Liền tại ngày trước, hắn nhận đến phụ thân Lý Thiên Hàn mật tín, bả Viên gia đại tiểu thư Viên Lạc Hề phụng Tô Dịch là khách quý, tại Tụ Tiên Lâu trung yến ẩm sự tình kỹ càng tự thuật một lần.

Tịnh tại tin cuối cùng, lấy nghiêm khắc đến mức tận cùng giọng điệu cảnh cáo Lý Mặc Vân, vô luận như thế nào, quyết không thể lại cùng Tô Dịch là địch, hắn đã là bọn hắn Lý gia không thể gây nhân vật!

Làm xem hết phong thư này, Lý Mặc Vân phiền muộn được thiếu chút nữa thổ huyết.

Tại mới đầu tháng hai nhị long cửa yến hội đêm hôm đó, hắn hoàn tiến hành mai phục, vốn định thần không biết quỷ không hay giết Tô Dịch.

Người nào nguyên liệu, Tô Dịch lại đã thành Long Môn thi đấu đệ nhất danh, một lần hành động danh chấn Đại Thương Giang hai bờ sông.

Thế cho nên hắn không thể không buông tha cho kế hoạch, tại phụ thân Lý Thiên Hàn lệnh cưỡng chế xuống, bị ép tại vào lúc ban đêm rời đi rồi Quảng Lăng thành.

Mà vẻn vẹn mấy ngày sau, Tô Dịch vậy mà nhảy lên đã thành Viên Lạc Hề thượng khách!

Tin tức này, nhường Lý Mặc Vân đều thiếu chút nữa điên mất.

Viên Lạc Hề!

Vân Hà Quận thành tứ đại đỉnh cấp thế lực một trong Viên thị hòn ngọc quý trên tay, thân phận của nàng tôn quý, đang ngồi tất cả mọi người chung vào một chỗ, đều kém một mảng lớn!

Hôm nay là mới đầu tháng hai tám, Tô Dịch đã đi tới Vân Hà Quận thành. . .

Cái này một cái chớp mắt, Lý Mặc Vân ngực khó chịu, trong thoáng chốc phảng phất giống như chứng kiến một bóng ma che khuất bầu trời mà đến, tâm thần bằng sinh tối tăm không mặt trời cảm giác.

Gia hỏa này, chẳng lẽ là mình thử sinh địch nhân vốn có sao

Lý Mặc Vân hít thở sâu một hơi trung khí, dằn xuống trong lòng bực bội cùng phiền muộn.

Mà lúc này, thân là chủ nhà Trần Kim Long đã nhịn không được lớn cười ra tiếng, nói:

"Một cái là tàn phế, một cái là phế vật tu vi mất hết, lại lại si tâm vọng tưởng tại đêm nay cùng một chỗ đến đây Phong Nguyên Trai yến ẩm, bọn hắn chỉ sợ cả đại môn cũng không thể vào đi "

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 98: Những Tâm Tính Kia Mất Nhất Định Đồng Môn

Trần Kim Long khinh miệt trêu chọc, đã dẫn phát đang ngồi mọi người cười vang.

Duy nhất Lý Mặc Vân cười không nổi.

Viên Lạc Hề thượng khách, há có thể cả Phong Nguyên Trai đại môn cũng vào không được?

Bất quá, hắn cũng lười giải thích cái gì.

Tại hắn thu được phụ thân Lý Thiên Hàn gửi thư đồng thời, cũng đã hiểu rõ đến một sự kiện.

Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn trưởng lão Chu Hoài Thu cùng Nghê Hạo, Nam Ảnh cùng một chỗ ly khai Quảng Lăng thành về sau, cũng không phản hồi Vân Hà Quận thành.

Đến nỗi không đến bả Tô Dịch tu vi khôi phục, đoạt được Long Môn thi đấu đệ nhất danh tin tức truyền về Thanh Hà Kiếm phủ.

Thế cho nên đến bây giờ, Thanh Hà Kiếm Phủ trên dưới hoàn không có ai biết, Tô Dịch từ lâu không phải là cái kia phế vật tu vi mất hết rồi!

"Đổi lại là ta, ta cũng sẽ không đem tin tức truyền về, năm đó bị tông môn vô tình vứt bỏ người, một năm sau lại khôi phục tu vi, như biết được những thứ này, tông môn những đại nhân kia vật nên làm cảm tưởng gì?"

"Cái này kêu là nước đổ khó hốt!"

Lý Mặc Vân thầm nghĩ trong lòng, "Nghê Hạo cùng Nam Ảnh hai người, Tự Nhiên cũng sẽ không làm loại ma lực này phát triển kẻ khác uy phong diệt bản thân chí khí sự tình."

Lúc này thời điểm, Niên Vân Kiều hẹp dài gương mặt nổi lên một vòng lệ sắc mặt, hừ lạnh nói: "Xem tới đây Phong Hiểu Phong ăn giáo huấn còn chưa đủ, hắn nên vui mừng đêm nay không có đụng phải ta, bằng không, ta định đem hắn cánh tay cũng tháo bỏ xuống!"

"Niên sư huynh, cùng một người tàn phế so đo cái gì, đừng đề cập hắn, làm cho lòng người phiền."

Dư Thiến nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, lông mày nổi lên một vòng vẻ phức tạp.

"Ta tiền trận nghe một cái đến từ Quảng Lăng thành bằng hữu nói, Tô Dịch tu vi tựa hồ khôi phục, thậm chí còn cầm Quảng Lăng thành Long Môn thi đấu đệ nhất danh, cái này là thật là giả?"

Một thanh niên chợt nói.

Những người khác cũng đều khẽ giật mình, nhao nhao đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Mặc Vân, ai cũng biết hắn đến từ Quảng Lăng thành.

"Cái này. . ."

Lý Mặc Vân nheo mắt, lắc đầu nói, "Ta không rõ ràng lắm, ta gần nhất cũng không có cùng trong nhà liên hệ, phát sinh ở Quảng Lăng thành sự tình cũng một mực không biết."

Hắn không muốn nói đến chuyện này.

Như nói ra, phảng phất như là thừa nhận Tô Dịch nhiều rất giỏi giống nhau.

"Mà thôi, không đề cập tới cái kia phế vật, chúng ta tiếp tục yến ẩm."

Trần Kim Long khua tay nói.

Mới nói được cái này, một cái Ngân Bào thiếu niên mang theo bầu rượu, đẩy cửa đi đến.

Tôn Khúc.

Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử ngoại môn, hắn mới vừa vào, liền thần thần bí bí nói: "Vừa rồi ta đi cầm rượu thời gian, nghe được một kiện có ý tứ sự tình, chư vị có muốn biết hay không?"

"A? Chuyện gì?"

Trần Kim Long nói.

Tôn Khúc nói: "Ngay tại vừa rồi, Thúy Vân phu nhân tự mình ra mặt, suất lĩnh Phong Nguyên Trai tám vị chủ sự cùng một chỗ, tiến về trước chỗ đại môn nghênh đón một đám khách nhân."

Trần Kim Long kinh ngạc nói: "Người nào mặt mũi lớn như vậy, lại nhường Thúy Vân phu nhân như thế huy động nhân lực?"

Những người khác cũng lộ ra vẻ tò mò.

"Nghe nói là một đám người trẻ tuổi kỳ quái."

Tôn Khúc đạo "Cầm đầu một thân áo bào xanh, bộ dáng mới mười bảy mười tám tuổi bộ dạng, cái khác vài cái liền kì quái."

"Đâu kì quái?"

Trần Kim Long không kiên nhẫn đạo "Con mẹ nó ngươi đừng giày vò khốn khổ, tranh thủ thời gian thống khoái nói ra."

Tôn Khúc cười nói: "Một cái là ngồi ở xe lăn trung tàn phế, một cái là mặc giầy rơm, ống quần trên dính đầy bùn đất thiếu niên, một cái là cái ăn vận bần hàn tiểu cô nương. Các ngươi nói, như vậy một đám người có kỳ quái hay không?"

Tất cả mọi người không khỏi gật đầu, này cũng hoàn toàn chính xác rất cổ quái.

Đây chính là Phong Nguyên Trai, đâu có thể nào là bần hàn hạng người có thể tới hay sao?

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, Thúy Vân phu nhân lại suất lĩnh tám vị quản sự tự mình tiến về trước nghênh đón, cái này có vẻ quá khác thường.

Duy nhất Diêm Thành Dong sắc mặt đại biến, giống như ý thức được cái gì, lại như không thể tin được.

"Diêm sư đệ, ngươi làm sao?"

Đột nhiên, Lý Mặc Vân chú ý tới Diêm Thành Dong dị thường.

"Không có việc gì, ta đi ra ngoài một chuyến."

Diêm Thành Dong miễn cưỡng cười cười, đứng dậy đi ra gian phòng.

Rất nhanh, hắn tìm đến một cái tùy tùng, thấp giọng hỏi thăm về vừa rồi Thúy Vân phu nhân nghênh đón đám kia khách nhân sự tình.

Cho đến hắn hỏi xong, trở lại trở về phòng thời gian, toàn bộ người đều hồn bay phách lạc, thần sắc hoảng hốt.

Cái này khác thường một màn, nhường Trần Kim Long không khỏi nhíu mày, không vui nói: "Diêm sư đệ, ngươi cuối cùng là thế nào? Như thân thể không thoải mái liền trở về đi, miễn cho quét mọi người hưng!"

Những người khác cũng đều phát giác được, Diêm Thành Dong rất bất thường, đều rất kỳ quái.

Diêm Thành Dong toàn thân một cái giật mình, giống như triệt để thanh tỉnh giống như, đưa tầm mắt nhìn qua mọi người, khổ sở nói: "Trần thiểu, không phải là thân thể ta không thoải mái, mà là ta vừa xác định một sự kiện, mà chuyện này. . . Thật sự là quá làm cho ta không hiểu."

Không chờ hỏi thăm, hắn liền cân nhắc nói: "Nếu ta suy đoán không tệ, mới vừa rồi bị Thúy Vân phu nhân tự mình nghênh đón đấy, cực có thể chính là Tô Dịch cùng Phong Hiểu Phong đám người!"

Trong phòng lập tức lặng ngắt như tờ, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Trên mặt mỗi người tràn ngập kinh ngạc.

Lý Mặc Vân trong lòng lại run lên, hít vào khí lạnh.

Quả nhiên, Tô Dịch cái thằng này ôm vào Viên Lạc Hề đùi! !

Nhưng, nếu chỉ là Viên Lạc Hề lời nói giống như không dùng được Thúy Vân phu nhân bày ra lớn như vậy cậy thế, chẳng lẽ còn khác có huyền cơ?

Việt nghĩ tiếp, Lý Mặc Vân lại càng cảm giác ngực khó chịu, khổ sở giống như thổ huyết.

"Bằng hắn Tô Dịch bọn hắn, sao có thể có thể làm cho Thúy Vân phu nhân nghênh đón?"

Trần Kim Long cũng nhịn không được nữa rồi, nhíu mày lên tiếng.

Hắn mới vừa rồi còn châm chọc, nói chỉ bằng Tô Dịch bọn hắn, sợ là cả Phong Nguyên Trai đại môn đều vào không được.

Người nào từng muốn, đảo mắt Diêm Thành Dong cứ nói ra chuyện như vậy, quả thực chính là ở trước mặt đánh mặt của hắn.

Diêm Thành Dong vội vàng giải thích nói: "Ta đúng là nghỉ không ra trong đó nguyên do, vì vậy vừa rồi mới có thể như vậy thất thố, nhưng ta dám cam đoan, những người kia phải là Tô Dịch bọn hắn."

"Tượng cái kia Phong Hiểu Phong, hai chân tàn phế ngồi ở xe lăn ở bên trong, ta vừa rồi hãy nhìn được nhìn thấy tận mắt, tuyệt sẽ không phạm sai lầm!"

Thoáng cái, tiệc rượu bầu không khí càng bị đè nén, mọi người đều kinh nghi bất định.

"Có phải thật vậy hay không, chúng ta đi nhìn xem chẳng phải sẽ biết? Nếu thật là Tô Dịch bọn hắn, chúng ta coi như là từng đồng môn một cuộc, đi chào hỏi có gì không thể?"

Niên Vân Kiều sắc mặt xấu xí, ánh mắt âm lãnh đạo

"Bọn hắn hôm nay ở nơi nào?"

Trần Kim Long ánh mắt lập loè.

"Tầng thứ chín, Sơn Hà Điện."

Diêm Thành Dong nhanh chóng đạo

Lời này vừa nói ra, để cho tọa mọi người càng không bình tĩnh.

Lấy Trần Kim Long thân phận, mới vẻn vẹn chỉ có thể ở tầng thứ sáu an bài yến hội!

Đây đã là dựa vào phụ thân hắn trần đại không thể diện hưởng thụ đặc thù đãi ngộ.

Nhưng bị bọn hắn căn bản không nhìn trúng mắt Tô Dịch bọn hắn, lại nhảy lên mà vào chín tầng, tại Phong Nguyên Trai chi đỉnh quan sát nhà nhà đốt đèn, hưởng cao cấp nhất yến hội cùng lễ ngộ!

Như thế đối lập, khó tránh khỏi làm lòng người dáng vẻ mất nhất định.

"Đi, chúng ta đi Sơn Hà Điện đi xem."

Trần Kim Long lại không kìm nén được nội tâm không vui, đứng dậy triều bước ra ngoài.

Những người khác thấy vậy, cũng nhao nhao đứng dậy đi theo.

Duy nhất Lý Mặc Vân giữ lại.

"Lý sư huynh không đi nhìn một cái?"

Trần Kim Long quay đầu, nhíu mày nhìn về phía Lý Mặc Vân.

"Nghe ta một câu khuyên, nơi này là Phong Nguyên Trai, mà Tô Dịch có thể trên tầng thứ chín yến ẩm, nhất định có nguyên nhân, các ngươi tốt nhất còn là đừng đi."

Lý Mặc Vân mặt không chút thay đổi nói.

"Lý sư huynh, chúng ta là đi tiếp kiến từng đã là đồng môn mà thôi, cũng không phải là đi nháo sự đấy, nếu như ngươi không đi, cái kia thì thôi."

Trần Kim Long hừ lạnh, mang theo những người khác trực tiếp rời đi.

"Ngu xuẩn!"

Lý Mặc Vân Lãnh Tiếu.

Bất quá nói trở lại, hắn cũng cho đến hiện tại cũng vô pháp tiếp nhận Tô Dịch trở nên mạnh mẽ đại sự thực, luôn cho là đây là một giấc mộng, rất nhanh có thể tỉnh lại.

"Cũng đúng, Trần Kim Long bọn hắn hôm nay đều còn không biết Tô Dịch tu vi khôi phục sự tình, lại đâu có thể nào nghĩ đến, Tô Dịch đã là Viên gia đại tiểu thư thượng khách?"

"Trong mắt bọn hắn, Tô Dịch đúng là vẫn còn cái kia đáng thương buồn cười phế vật mà thôi. . ."

Lý Mặc Vân thầm than.

Tầng thứ chín.

Sơn Hà Điện.

Trần Kim Long một đoàn người vừa đến, đã bị đóng tại đại điện bên ngoài một vị chủ sự ngăn trở.

"Các vị đây là muốn làm cái gì?"

Chủ sự là một gã cẩm y mập mạp trung niên, kinh nghiệm phong phú, ánh mắt sắc bén.

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua, liền nhận ra Trần Kim Long đợi vài cái công tử ca thân phận, cho nên ngôn từ cũng có chút khách khí.

"Chúng ta. . ."

Trần Kim Long trong lòng rất không phải là tư vị, một vị quản sự tự mình canh giữ ở cửa lớn nghe theo điều khiển, cái này chính là mình phụ thân đến rồi, sợ đều hưởng chịu không được bực này đãi ngộ!

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, bài trừ đi ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói: "Chúng ta là tới bái phỏng đồng môn đấy."

"Đồng môn?"

Cẩm y trung niên khẽ giật mình.

Trần Kim Long mạnh mẽ tự kềm chế quyết tâm trung bị đè nén, nói: "Đúng, chúng ta nhận được tin tức, nói đồng môn của chúng ta Tô Dịch, Phong Hiểu Phong hai người ngay tại Sơn Hà Điện yến ẩm, cho nên cố ý đến viếng thăm."

"Các ngươi ở đây sau đó, ta đi hỏi ý một cái, lại đến trả lời thuyết phục các ngươi. Có hay không thấy các ngươi, đều xem Sơn Hà Điện bên trong quý nhân có hay không gật đầu."

Cẩm y trung niên đạo

Hắn quay người đứng ở Sơn Hà Điện trước cửa, vốn là nghiêm túc sửa sang lại quần áo, thân ảnh hơi hơi cong xuống, cho đến sắc mặt hiện lên

một vòng tự nhiên mà vậy nhiệt tình kính cẩn nghe theo tiếu ý, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí đẩy ra Sơn Hà Điện đại môn đi vào.

Đường đường Phong Nguyên Trai tám vị chủ sự một trong, chính là đối mặt trong thành một thứ đại nhân vật, đều không ti không lên tiếng, tiến thối tự nhiên.

Nhưng bây giờ, lại lại như vậy kính cẩn nghe theo cẩn thận!

Một màn này bị Trần Kim Long bọn hắn xem tại đáy mắt, từng cái một cảm xúc bốc lên, lại là ghen ghét lại là kinh nghi.

Sơn Hà Điện bên trong.

Tô Dịch một bên uống rượu, một bên phân phó Hoàng Kiền Tuấn nói: "Cơm nước xong xuôi, ngươi đi mua một tòa đình viện, ta đầu một cái yêu cầu, thanh tĩnh."

Hoàng Kiền Tuấn liên tục gật đầu, vỗ ngực nói: "Tô ca, loại chuyện nhỏ nhặt này liền giao trên người ta, cam đoan không để cho người thất lạc."

"Đây là mười vạn lượng ngân phiếu, ngươi cầm lấy."

Tô Dịch theo Mặc Ngọc bội lấy ra mười tấm ngân phiếu, tiện tay đưa tới.

"Được rồi."

Hoàng Kiền Tuấn rất thức thời đất không đến chối từ, hắn biết rõ, cái này không phải là của mình tiền, mà là mình thay thế Tô Dịch chưởng quản tiền. . .

Phong Hiểu Phong trừng to mắt, nói: "Tô Dịch sư huynh, ngươi khi nào trở nên như vậy có nhiều rồi hả?"

Phong Hiểu Nhiên cùng A Phi cũng đều ngơ ngác đấy, mười vạn lượng Bạch Ngân?

Cái này đối với bọn họ mà nói, là một cái căn bản vô pháp tưởng tượng số lượng.

"Tiền tài chi vật đối với ta đã không lắm trọng yếu."

Tô Dịch cười cười, không đến giải thích cái gì, "Bất quá, nếu như gặp được có thể dùng tiền giải quyết sự tình thời gian, ta cũng sẽ không thiếu tiền rồi."

Hắn đột nhiên nhớ tới Viên Lạc Hề đã từng nói qua một câu: "Nện tiền? Ta cũng sẽ."

Liền vào lúc này, cẩm y trung niên vẻ mặt tươi cười đi đến.

Hắn tiên khinh khinh đóng cửa phòng, lúc này mới quay người, triều Tô Dịch cung kính hành lễ nói:

"Thật sự là thật có lỗi, quấy rầy các vị quý nhân, Trần Kim Long công tử mang theo một đám người đến đây, bọn hắn công bố là các vị quý nhân đồng môn, cố ý đến đây bái kiến, như các vị quý nhân không muốn gặp bọn họ, ta đây liền để cho bọn họ ly khai."

Trần Kim Long!

Tô Dịch lông mày nhíu lại.

Phong Hiểu Phong đã thấp giọng nói: "Tô Dịch sư huynh, năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ, Niên Vân Kiều, Diêm Thành Dong đám người, cùng gia hỏa này đi được gần nhất. Nói một cách khác, bọn họ là một vòng đấy, mà Trần Kim Long chính là bọn họ Lão đại."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, đột nhiên cười rộ lên, nói: "Ta đang định đi gặp một lần bọn hắn, chưa từng nghĩ bọn hắn lại chủ động đã tìm tới cửa."

Ánh mắt của hắn nhìn về phía cái kia cẩm y trung niên, nói: "Để cho bọn họ vào đi."

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 99: Xách Kiếm Mà Đứng Lạnh Nhạt Như Thần

Ừ

Cẩm y trung niên chính phải ly khai.

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua trong đại điện những thứ kia tuổi trẻ thị nữ, nói: "Các ngươi cũng ly khai đi, đợi tí nữa ta cùng những thứ kia đồng môn có việc cần."

Cẩm y trung niên phất phất tay, liền dẫn những thứ kia thị nữ hấp tấp ly khai.

"Vung lên các ngươi đều đứng ngoài quan sát lại, sự tình khác giao cho ta một người giải quyết."

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua Hoàng Kiền Tuấn, Phong Hiểu Phong đám người, nhẹ giọng dặn dò.

Rất nhanh, Trần Kim Long một đoàn người nối đuôi nhau mà vào.

Cẩm y trung niên lại lặng yên không một tiếng động đất đóng cửa phòng lại rồi.

"Tô Dịch, lại thực chính là bọn ngươi!"

Khi thấy ngồi ở trên thủ tọa đưa Tô Dịch thời gian, Trần Kim Long ánh mắt trừng lớn, nội tâm cuối cùng một tia may mắn hoàn toàn bị vỡ nát, sắc mặt gửi đi cứng.

Những người khác cũng một bộ kỳ lạ biểu lộ.

"Phong Hiểu Phong!"

Niên Vân Kiều sắc mặt đều âm trầm xuống, kinh nghi bất định.

Chẳng ai ngờ rằng, Diêm Thành Dong theo như lời dĩ nhiên là thật sự!

Cái này quá không thể tưởng tượng nổi.

Bị bọn hắn khinh miệt cùng khinh thường một đôi phế vật, lại lại công khai ngồi ở bọn hắn đều không có tư cách tiến vào địa phương yến ẩm!

Cái này tương phản quá lớn, người nào nhất thời có thể tiếp nhận?

Dư Thiến thân thể mềm mại cứng ngắc, ngọt ngào đáng yêu khuôn mặt tràn ngập kinh ngạc, vô thức nói: "Hiểu Phong sư huynh, là cái nào đại nhân vật mang bọn ngươi đến hay sao?"

Phong Hiểu Phong hai đầu lông mày hiện lên một vòng đắng chát cùng hận ý, lạnh lùng nói: "Ta từ lâu không là sư huynh của ngươi, vì sao phải trả lời ngươi?"

Dư Thiến thần sắc trì trệ, than nhẹ không nói.

Mà nàng mà nói, cũng nhắc nhở Trần Kim Long đám người.

Bọn hắn ánh mắt liếc nhìn, lại nghi hoặc phát hiện, đang ngồi bên trong, căn bản cũng không có cái gì "Đại nhân vật" !

"Tô Dịch sư đệ, không nghĩ tới ngươi cũng có thể ngồi ở chỗ này yến ẩm rồi."

Trần Kim Long ổn ổn tâm thần, cảm khái một tiếng, rồi sau đó cười nói, "Tính toán ra, chúng ta cũng có đã hơn một năm không gặp mặt rồi, nếu không có Diêm Thành Dong nói ngươi cũng ở nơi đây, ta đều không thể tin được đây là thật đấy."

Diêm Thành Dong vội ho một tiếng, nói: "Tô Dịch sư huynh, ngươi sẽ không mời ta đợi ngồi xuống sao? Đây cũng không phải là đạo đãi khách."

Hoàng Kiền Tuấn xùy đất cười rộ lên, nói: "Tiểu tử, có muốn ta giúp ngươi một tay hay không nhớ lại một cái vừa rồi tại Phong Nguyên Trai cửa lớn thời gian, ngươi nói những lời kia?"

Diêm Thành Dong nhất thời nghẹn lời.

Trần Kim Long trong lòng giận dỗi, ngoài miệng lại cười nói: "Đây nhất định là cái hiểu lầm, không nói những thứ này, ta chờ thử, vẻn vẹn nhưng muốn gặp Tô Dịch cùng Phong Hiểu Phong, tịnh không có ý định ở lâu."

Tô Dịch một mực ngồi ở đó, trong tay vuốt vuốt một cái mỡ dê chén ngọc, dáng vẻ tùy ý, ánh mắt lạnh nhạt, chưa hề nói một chữ.

Nhưng này chủng bình thản trung hiển thị rõ ngạo mạn tư thái, lại làm Trần Kim Long trong bọn họ tâm đều phẫn nộ không thôi.

Mặc kệ sao loại, là bọn hắn chủ động đến viếng thăm, nhưng Tô Dịch lại ngồi ở đó một chút biểu hiện đều không có, cũng quá không nể tình rồi!

Nếu không phải chuyện đêm nay rất cổ quái cùng khác thường, bọn hắn sớm nổi đóa.

Trần Kim Long mạnh mẽ tự kềm chế lửa giận trong lòng, miễn cưỡng cười nói: "Nếu như Tô Dịch sư đệ không chào đón chúng ta, chúng ta đây liền cáo từ rồi."

Trong lòng của hắn cực hối hận, sớm biết như vậy nên nghe Lý Mặc Vân đấy, không nên kích thích đến đây, quả thực cùng với tự rước lấy nhục giống như.

Những người khác cũng toàn thân không được tự nhiên, không muốn lại chờ xuống dưới.

"Ngâm nga, đắc ý cái gì, có thể ngồi đến nơi đây thì như thế nào, còn không phải cái tu vi mất hết phế nhân, cả đời cũng không cách nào tu hành!"

Diêm Thành Dong lại nhịn không được nói thầm.

Hắn quay người muốn cùng Trần Kim Long bọn hắn cùng một chỗ ly khai.

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng: "Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, các ngươi bả nơi đây làm làm cái gì?"

Trần Kim Long bỗng nhiên quay người, ánh mắt như điện giống như nhìn về phía Tô Dịch, thần sắc âm trầm nói: "Tô Dịch, ngươi đây là ý gì?"

Những người khác vốn là trong lòng khó chịu, mắt thấy Trần Kim Long giống như muốn nổi đóa, cũng cùng theo quay người, dừng bước lại, ánh mắt đều nhìn về Tô Dịch, thần sắc không giỏi.

"Tô Dịch, Diêm Thành Dong nói tịnh không tệ, ngươi tu vi mất hết, có thể ngồi ở đây tầng thứ chín thì như thế nào? Cuối cùng không là võ giả rồi!"

Một cái kiều diễm nữ tử lạnh giọng mỉa mai, "Còn có, chúng ta cũng không phải là tìm đến sự tình đấy, nơi đây dù sao cũng là Phong Nguyên Trai! Là những đại nhân kia vật đám cũng không dám nháo sự địa phương!"

Lời nói này vừa ra, Trần Kim Long đám người trong lòng đều là một trận thống khoái.

Làm phát hiện trến yến tiệc tịnh không có có đại nhân vật nào thời gian, liền nhường trong lòng bọn hắn không khỏi thoải mái không ít.

Mà giờ khắc này, làm bị kiều diễm nữ tử nhắc nhở, bọn hắn đối mặt cuối cùng chỉ là phế vật thời gian, lòng của mỗi người dáng vẻ cũng lặng yên thay đổi.

Mặc dù như trước không dám tự tiện xằng bậy, nhưng lại cũng lực lượng mười phần, tựa như cuối cùng lần nữa tìm về đi một tí cảm giác về sự ưu việt.

Võ giả, há lại một cái phế vật có thể so sánh?

Niên Vân Kiều cũng Lãnh cười rộ lên, ánh mắt không kiêng nể gì cả đất đánh giá Phong Hiểu Phong, âm trầm nói:

"Các vị mời xem, chúng ta Phong sư đệ nếu thật là thời gian đến vận chuyển, ôm vào đùi, trên người hắn quần áo tại sao lại như vậy cũ nát bần hàn?"

"Mọi người nhìn một cái, cái kia phá xe lăn còn dính đầy lầy lội, ở nơi này là thăng chức rất nhanh người phái đoàn?"

Nói đến đây, chính hắn nhịn không được cười ra tiếng.

Những người khác vốn là khẽ giật mình, ánh mắt cũng lập tức trở nên khác thường.

Đúng vậy, như Tô Dịch bọn hắn thăng chức rất nhanh rồi, Phong Hiểu Phong đâu có thể nào hoàn như vậy bần hàn, so với trên đường tên ăn mày

đều không có gì khác nhau?

Hơn nữa, hoàn không chỉ là Phong Hiểu Phong, bên cạnh hắn thiếu niên kia xanh xao vàng vọt, ánh mắt bối rối, câu nệ bất an, rõ ràng chính là cái tầng dưới chót nhất lớp người quê mùa!

Phát hiện này, nhường Trần Kim Long trong lòng bọn hắn kinh nghi đều tiêu tán không ít, ánh mắt cũng mang theo trêu tức, khoái ý, phấn khởi vẻ.

"Các ngươi nói, vừa rồi chúng ta mới vừa rồi là không phải là thiếu chút nữa bị cái này lưỡng phế vật hù dọa rồi hả?"

Có người căm tức đạo

Diêm Thành Dong không có hảo ý nói: "Không, bọn họ là phế vật không giả, nơi này là Phong Nguyên Trai tầng thứ chín cũng không giả, nhưng bọn hắn cuối cùng vì cái gì có thể xuất hiện ở nơi đây, liền ý vị sâu xa."

Trần Kim Long nói thẳng: "Tô Dịch, ngươi có muốn hay không cho chúng ta một lời giải thích?"

Hắn môi treo Lãnh Tiếu, ánh mắt mang theo khinh miệt, chỉ cảm thấy ý chí chiến đấu sục sôi, cũng không có trước kinh nghi, phiền muộn cùng kiêng kị.

Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt, đem mỡ dê chén ngọc trung rượu uống một hơi cạn sạch, theo ngồi vào trên vươn người đứng dậy, cất bước triều Trần Kim Long đi đến.

Hắn ánh mắt thâm sâu mà lạnh nhạt, sóng lớn không sợ hãi.

Nhưng khi thấy Tô Dịch đi tới, Trần Kim Long vốn là khẽ giật mình, giống như rất nghi hoặc Tô Dịch muốn làm cái gì.

Mà khi đụng chạm lấy Tô Dịch cái kia không tình cảm chút nào chấn động con mắt thời gian, trong lòng của hắn không khỏi phát lạnh, toàn thân đều nổi lên một tầng nổi da gà.

Cái kia một cái chớp mắt, hắn giống như phát giác được chí mạng nguy hiểm đập vào mặt, cơ hồ xuất phát từ bản năng giống như, rút kiếm ra khỏi vỏ, lấy kiếm phong chỉ hướng Tô Dịch, lạnh lùng nói:

"Đứng lại!"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, chỉ thấy Tô Dịch ngón trỏ phải đã nhẹ nhàng khấu tại gần trong gang tấc trên kiếm phong.

Răng rắc!

Cái thanh này chém sắt như chém bùn trường kiếm từng khúc đứt gãy, mảnh vỡ vẩy ra mà ra.

Mà Trần Kim Long tay nắm chuôi kiếm cổ tay cũng tùy theo nứt xương, lại bị cái này chỉ một cái chi lực đánh gảy!

"Ngươi..."

Trần Kim Long bị đau kêu to, vừa muốn tránh đi, Tô Dịch tay phải đã bay bổng đặt tại trên vai của hắn.

Phanh!

Như có thiên quân Cự Đỉnh áp bách tại trên thân thể, Trần Kim Long hai đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất, nện đến lấy màu đỏ thảm trải thành sàn nhà phát ra nặng nề chấn thanh âm.

Vỡ kiếm!

Đứt cổ tay!

Trấn áp quỳ xuống đất!

Đều tại trong chớp mắt phát sinh cùng kết thúc.

Đại điện trở nên tĩnh mịch im ắng.

Niên Vân Kiều, Diêm Thành Dong bọn hắn đều bị hù đến, ngốc trệ ở đó.

Trần Kim Long là Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn đệ tử, là bọn hắn trung mạnh nhất, có Bàn Huyết Cảnh Luyện Cốt Đại viên mãn tu vi, vẻn vẹn kém một bước lại bước vào Tụ Khí cảnh.

Nhưng bây giờ, lại nếu như giấy, bị Tô Dịch hời hợt tầm đó trấn áp!

Điều này làm cho ai có thể không sợ hãi?

Phong Hiểu Phong cũng không khỏi hít vào khí lạnh, hắn cũng là hôm nay trời mới biết Tô Dịch tu vi khôi phục sự tình.

Nhưng lại không nghĩ rằng, cả Trần Kim Long bực này nội môn đệ tử trung người nổi bật, đều ở trước mặt hắn có vẻ không chịu được như thế!

Phong Hiểu Nhiên mở to thâm sâu óng ánh con mắt, dừng ở Tô Dịch cái kia dài thường thượt xuất trần thân ảnh, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là sùng mộ cùng si sắc mặt.

Duy nhất Hoàng Kiền Tuấn lộ ra Lãnh Tiếu, hắn thân là quần áo lụa là, Tự Nhiên hiểu rõ nhất quần áo lụa là.

Tại hắn xem, những thứ này tông tộc đệ tử đức hạnh, cả năm đó mình cũng thua kém hơn.

Mắt thấy Trần Kim Long muốn giãy giụa đứng dậy, Tô Dịch đầu nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, nói: "Ngươi dám đứng dậy, ta giết ngươi."

Bay bổng một câu, lại như có lạnh thấu xương sát cơ giấu trong đó, nhường Trần Kim Long toàn thân cứng đờ, trong lòng ứa ra hàn khí.

"Tô Dịch, nơi này chính là Phong Nguyên Trai, ngươi dám ở đây nháo sự, không sợ chết sao?"

Diêm Thành Dong kêu to, những người khác cũng sắc mặt cuồng biến.

Đến lúc này, người nào hội không rõ, bị bọn hắn coi là phế nhân Tô Dịch, tu vi từ lâu khôi phục lại rồi, hơn nữa trở nên vô cùng đáng sợ!

Sự thật này giống như một cái cú đánh khó chịu, hung hăng nện khi bọn hắn trên đầu, để cho bọn họ nhất thời rất khó tiếp nhận.

Đùng!

Diêm Thành Dong đều phản ứng không kịp nữa, liền bị hung hăng một cái tát quất vào trên mặt, đánh cho cả người hắn tại nguyên chỗ xoay tròn ba vòng, một cái lảo đảo ngồi xổm ngồi tại mặt đất, bên trái gương mặt sụp đổ sưng đỏ, cái mũi miệng máu tươi ồ ồ chảy xuôi, phát ra như giết heo kêu thảm thiết.

Hắn vừa muốn mở miệng, một vòng mũi kiếm đã chống đỡ tại yết hầu, giơ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy Tô Dịch tay cầm trường kiếm, ánh mắt đạm mạc nói: "Ngươi không sợ chết, liền kêu một cái thử xem."

Diêm Thành Dong toàn thân run rẩy, miệng chết ..chết nhắm lại.

"Đi, đi gọi người!"

Niên Vân Kiều quát khẽ một tiếng, nhấc chân liền muốn chạy trốn.

"Ta cho các ngươi đi rồi sao?"

Thanh âm đạm mạc ở bên trong, trong tay Tô Dịch Trần Phong kiếm thanh ngâm, tại trong chốc lát đâm ra.

Phốc! Phốc!

Niên Vân Kiều hai đầu gối đau nhức kịch liệt, phù phù quỳ trên mặt đất, kia xương bánh chè cả da đến thịt bị gọt sạch, máu tươi nghiêng rơi vãi một nơi.

"A ——!"

Đi theo Niên Vân Kiều bên cạnh Dư Thiến sợ tới mức mặt mày biến sắc, nhọn kêu đi ra, thân thể mềm mại đứng ở đó, sẽ không dám lộn xộn đạn một cái.

Những người khác thấy vậy, cũng sẽ không dám lộn xộn, từng cái một dọa được sắc mặt tái nhợt.

"Tô Dịch, chúng ta cùng ngươi không oán không cừu, vì sao phải đối đãi như vậy chúng ta?"

Một cái kiều diễm nữ tử rung giọng nói.

Hắn trước hoàn Lãnh Tiếu mỉa mai, nói nơi đây là Phong Nguyên Trai, dù là Tô Dịch ôm vào đùi, cũng không dám ở đây nháo sự.

Nhưng bây giờ, đã là bị dọa đến can đảm muốn nứt, ánh mắt tràn ngập kinh hoảng.

"Không oán không cừu?"

Tô Dịch lạnh nhạt nói, "Vẽ đường cho hươu chạy liền không cần trả giá thật lớn?"

Trong tay hắn Trần Phong kiếm nâng lên, sống kiếm như sắt tiên, hung hăng quất vào nữ tử trên mặt.

Phanh!

Nữ tử xương gò má vỡ vụn, hàm răng bay thấp, đang thống khổ giữa tiếng kêu gào thê thảm, hung hăng đập tại cách đó không xa, vẻ mặt tràn đầy là máu, lại đau đến bò không dậy thân tới.

Cách đó không xa Hoàng Kiền Tuấn không khỏi hít vào khí lạnh, Tô ca ngoan độc! Liền đối chờ xinh đẹp nữ tử đều không có chút nào thương tiếc!

"Tô Dịch, ngươi cuối cùng muốn như thế nào?"

Quỳ trên mặt đất Trần Kim Long gào thét, khuôn mặt phẫn nộ cùng oán độc.

Lại nhìn Diêm Thành Dong, Niên Vân Kiều đám người, cũng không không phẫn hận muốn điên.

To như vậy Sơn Hà Điện, mùi huyết tinh bắt đầu tràn ngập, áp lực đến làm cho người nhanh không thở nổi.

Mọi ánh mắt đều là ngay ngắn hướng ngưng tụ tại Tô Dịch một người trên người.

Thiếu niên áo bào xanh như ngọc, xách kiếm mà đứng.

Lạnh nhạt như thần.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 100: Ta Từ Độc Chước Chậm Đợi Ân Cừu

"Phong sư đệ, có cái gì sẽ đối Niên Vân Kiều nói sao "

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Phong Hiểu Phong.

"Ta. . ."

Phong Hiểu Phong hiện tại nội tâm rất kích động, hai tay chết ..chết đặt tại xe lăn trên lan can.

Ánh mắt của hắn chết ..chết nhìn chằm chằm vào quỳ rạp trên đất Niên Vân Kiều, trên mặt có thống hận, cũng có không nói ra được khoái ý.

Từ hai chân phế bỏ, cũng tương đương phế bỏ tu vi của hắn, làm cho hắn bao giờ cũng không sống ở trong thống khổ, nội tâm một mảnh âm u.

Như không phải là vì chiếu Cố muội muội, hắn đến nỗi từ lâu phí hoài bản thân mình.

Mà lúc này, khi thấy nội tâm hận nhất cừu địch quỳ xuống đất ở đó, hắn làm sao có thể không kích động không thoải mái

Nhưng cuối cùng ——

Hắn khổ sở nói: "Tô Dịch sư huynh, nơi này là Vân Hà Quận thành, ngươi giết hắn, chỉ biết mang đến cho mình ngập trời mối họa, ta không muốn bởi vì ta, mà cho ngươi lâm vào chỗ vạn kiếp bất phục."

Hoàng Kiền Tuấn không khỏi động dung.

Lại thấy Niên Vân Kiều khàn giọng cười nói: "Hặc hặc, ngươi Phong Hiểu Phong cũng là thông minh, bất quá, chuyện này tuyệt sẽ không tại đây giống như được rồi!"

Hắn mãnh liệt ngẩng đầu, hung dữ nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, kêu lên: "Có gan ngươi ở nơi này Phong Nguyên Trai giết ta! Đến a! Đến a ——!"

Hắn một bộ khiêu khích nảy sinh ác độc bộ dạng.

Phốc!

Một vòng mũi kiếm đâm vào kia yết hầu, bắn tung toé ra máu loãng, chiếu vào trắng như tuyết trên vách tường, màu đỏ tươi mà chói mắt.

Niên Vân Kiều con mắt trừng tròn xoe, giống như không thể tin được, Tô Dịch lại thật sự dám động thủ. . .

Chợt, cổ của hắn nghiêng một cái, toàn bộ thân thể ầm ầm ngã xuống đất.

"Ngươi. . . Ngươi lại thật sự dám giết người. . ."

Trần Kim Long thất thanh nói.

Những người khác cũng lại càng hoảng sợ, sởn hết cả gai ốc.

Niên Vân Kiều, Vân Hà Quận thành năm thị nhất tộc tộc trưởng chi tử, tại đây giống như đã chết

Cần biết, đây chính là Phong Nguyên Trai!

Hắn Tô Dịch lại dám trường kiếm giết người! !

"Các ngươi cũng nhìn thấy, là chính bản thân hắn muốn chết."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

Mọi người: ". . ."

Phong Hiểu Phong lại là lo lắng lại là cảm động, hốc mắt đều phiếm hồng, hắn cái nào lại không biết, Tô Dịch đây là liều lĩnh cũng phải vì bản thân báo thù

"Phong sư đệ, ngươi ý định xử trí nàng như thế nào "

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Dư Thiến.

Bị Tô Dịch ánh mắt nhìn chằm chằm vào, Dư Thiến thẳng giống như như bị sét đánh giống như, khuôn mặt trắng bệch, phù phù một tiếng quỳ rạp xuống đất, hoảng sợ nói: "Tô Dịch sư huynh, ta là bị buộc đấy, lúc trước Niên Vân Kiều nói ta nếu không theo hắn, hắn liền giết ta, ta. . . Ta cũng không có biện pháp a!"

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, chút nào không dao động.

Hắn làm sao không rõ ràng lắm, Dư Thiến ban đầu là vì leo lên Niên Vân Kiều, mới không chút do dự phản bội Phong Hiểu Phong

Nhưng bây giờ, nữ nhân này lại đem mình miêu tả thành bị buộc đấy, quá buồn cười.

Chỉ thấy Phong Hiểu Phong thần sắc âm tình bất định, nửa ngày mới cắn răng nói: "Tô Dịch sư huynh, ta cùng nàng vốn cũng không có quan hệ, ta cũng khinh thường tại đi cùng như vậy một cái nịnh nọt tiện nhân so đo!"

"Đúng đúng đúng, ta chính là cái tiện nhân, van cầu ngươi, thả ta một mạng đi."

Dư Thiến thút thít nỉ non cầu khẩn.

"Cút sang một bên."

Tô Dịch nhấc chân đá ra.

Phanh!

Dư Thiến toàn bộ người bay rớt ra ngoài, đau đến nàng hít vào khí lạnh, nhưng trên mặt lại lộ ra sống sót sau tai nạn vui mừng vẻ.

Mà khi phát giác được Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng bản thân, quỳ trên mặt đất Diêm Thành Dong toàn thân cứng đờ, rồi sau đó mãnh liệt liên tục quất chính mình cái tát, trong miệng kêu rên: "Tô Dịch sư huynh, ta sai rồi, ta sai rồi!"

Niên Vân Kiều thân phận có thể so sánh hắn tôn quý một bậc, tuy nhiên cũng bị một kiếm giết chết, điều này làm cho hắn thế nào không sợ

"Biết rõ ta lần này phản hồi Vân Hà Quận thành là muốn làm cái gì sao "

Tô Dịch hỏi.

Diêm Thành Dong ngơ ngẩn lắc đầu.

Phốc!

Một vòng kiếm quang hiện lên, Diêm Thành Dong yết hầu bị chặt đứt, toàn bộ người oai tà ngã xuống đất.

"Báo thù."

Tô Dịch trong môi lúc này mới thở khẽ ra hai chữ.

Trong chốc lát, Trần Kim Long bọn hắn đều như rơi vào hầm băng, vong hồn đại mạo.

Báo thù!

Rải rác hai chữ, để cho bọn họ nhớ tới năm đó ở Thanh Hà kiếm phủ thời gian, cùng Tô Dịch sinh ra ân oán.

"Nhưng. . . Nhưng ta và ngươi cũng không thù hận!"

Trần Kim Long kêu to, hắn bất chấp cái gì mặt mũi, chỉ muốn tiên mạng sống.

"Vì vậy, ngươi nên vui mừng bây giờ là quỳ ở chỗ này, mà không phải chết mất."

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn.

Trần Kim Long lập tức như nhặt về một cái mạng giống nhau, toàn bộ người đều thoải mái xuống.

Nhưng chợt, nội tâm của hắn liền dâng lên không nói ra được nhục nhã cảm giác, kiếm bị vỡ, người bị trấn áp quỳ xuống đất, Tự Nhiên không thể tại đây giống như được rồi!

"Tô Dịch sư đệ, chúng ta năm đó ở tông môn, nhưng chưa bao giờ khi dễ qua ngươi."

"Đúng vậy a, chúng ta mặc dù bình thường thời điểm xem thường ngươi, thế nhưng chưa bao giờ động tới tay."

"Tô Dịch sư huynh. . ."

Những người khác đều nhao nhao mở miệng, nơm nớp lo sợ thỉnh buông tha.

Người nào cũng không muốn chết, người nào đều sợ hãi Tô Dịch vạn nhất dưới cơn thịnh nộ, cả bọn hắn đều làm thịt.

Đột nhiên, Tô Dịch thình lình nói: "Có phải hay không các người suy nghĩ, vì cái gì Phong Nguyên Trai người còn chưa "

Trần Kim Long bọn hắn sắc mặt biến hóa, không người dám trả lời.

Tô Dịch thu kiếm vào vỏ, lần nữa làm Hồi trên bàn tiệc, tự mình cho mình rót đầy một chén rượu, thuận miệng nói: "Ta cũng tò mò, Phong Nguyên Trai sẽ như thế nào làm, có muốn hay không cùng một chỗ vân... vân xem "

"Cái này. . ."

Mọi người đều chần chờ.

Như có khả năng, bọn hắn Ninh nhưng bây giờ liền rời đi cái này địa phương máu tanh.

Nhưng bọn hắn cũng không dám làm như thế.

"Các ngươi vừa rồi nói không sai, chúng ta cũng coi như từng đồng môn một cuộc, chuyện hôm nay, cùng các ngươi quan hệ không lớn, mà dù sao các ngươi cũng coi như chộn rộn tiến đến. Nếu không cho các ngươi hết hy vọng, về sau cuối cùng không khỏi biết làm một chút tự tìm đường chết sự tình."

Tô Dịch ngửa đầu uống đi rượu trong chén, lời nói tùy ý, "Ta mặc dù không sợ các ngươi về sau trả thù, thực sự ngại phiền toái, thua kém hơn

nhân cơ hội này, một lần hành động làm kết thúc."

lơ lửng ở đời phân phát bài trừ, ân oán Nan Đoạn.

Muốn một kiếm phai mờ ân cừu, muốn triệt để bóp chết đi sở hữu tiềm ẩn tai hoạ ngầm.

"Kết thúc "

Có người rung giọng nói, "Tô Dịch, ngươi ngày hôm nay xông ra việc như thế, đừng nói ta chờ, năm nhà cùng Diêm gia, cái nào sẽ bỏ qua ngươi càng đừng đề cập, nơi này là Phong Nguyên Trai, bọn hắn cũng sẽ không ngồi nhìn bỏ qua."

Đây không phải uy hiếp, ngược lại tượng nhắc nhở.

Tô Dịch không cho là đúng nói: "Đợi một chút đi."

Hắn lại lần nữa vì chính mình châm một chén rượu, lạnh nhạt tự nhiên, xem máu đầy đất tanh như không có gì.

Cũng giống như căn bản không thèm để ý đi đối mặt đến từ Phong Nguyên Trai uy hiếp!

Cái kia đợi phong thái, làm cho Trần Kim Long đám người trong lòng đều dâng lên không nói ra được tâm tình.

Kiêng kị kinh sợ thù hận ngơ ngẩn nghi hoặc

Tựa hồ cũng có.

. . .

Phong Nguyên Trai một tầng, một cái độc thuộc về lão bản Thúy Vân phu nhân trong đại điện.

"Tử Thụy Tín Phù "

Một gã mặc xanh đen trường bào, uy nghi bất phàm, lưu lại liễu sợi râu lão giả cau mày nói, "Theo ta được biết, tại Lan Lăng Tiêu thị bên trong, chỉ hai loại người có tư cách đeo như thế trân quý tín phù."

"Một loại là trọng yếu nhất dòng chính đệ tử, vả lại phải có được trác tuyệt vô cùng thiên phú cùng tài tình, đạt được một nhiều hơn phân nửa đại nhân vật nhận thức, mới có thể được hưởng thử tín phù làm cho đại biểu quyền hành."

"Một loại thì là Võ Đạo tông sư!"

"Mà tại toàn bộ Lan Lăng Tiêu thị, trực hệ nhất mạch có hai vị tông sư tọa trấn, một cái là Tiêu Thiên Khuyết Tiêu lão gia tử, kia tu vi tối cao, có được Dưỡng Lô Cảnh tam trọng đạo hạnh. Một cái là Tiêu thị đương kim tộc trưởng tiêu đánh bạc Vân."

"Mà tại Tiêu thị hai chi mạch ở bên trong, có riêng một vị tông sư tọa trấn, nhưng bàn về tu vi, đều kém Tiêu lão một đoạn."

Nói đến đây, trường bào lão giả con mắt ngưng tụ, "Như thế suy đoán, cái kia áo bào xanh thiếu niên cực có thể là Lan Lăng Tiêu thị một đời tuổi trẻ chói mắt nhất dòng chính đệ tử một trong!"

"Ta chính là hoài nghi điểm này, mới không dám chậm trễ chút nào."

Một bên, lư hương lượn lờ, Thúy Vân phu nhân uyển chuyển thành thục thân thể mềm mại nghiêng theo tại một trương trên giường êm.

Nàng đôi mắt đẹp nổi lên suy nghĩ vẻ, "Nhưng, để cho ta đoán không ra chính là, Lan Lăng Tiêu thị thế lực, phân bố tại tiếp giáp Ngọc Kinh Thành gần nhất 'Bạch châu' cảnh nội, là Hà Kỳ Tông tộc một cái đệ tử, lại lại hội ra bây giờ cách đếm ở ngoài ngàn dặm Vân Hà quận bên trong "

Trường bào lão giả mỉm cười, dè dặt nói: "Trợ từ, dùng ở đầu câu người muốn, có thể dẫn ta đi gặp vừa thấy thiếu niên kia, ta trước đây ít năm, cũng làm quen một chút Lan Lăng Tiêu thị nhân vật lợi hại, chỉ cần dăm ba câu, lại thăm dò ra lai lịch của hắn."

Thúy Vân phu nhân lại lắc đầu, nói: "Được rồi, ta chỉ Nhận lệnh bài, không nhận người, vô luận người nào cầm lấy cái này Tử Thụy Tín Phù tới, ta đều xem kia là quý nhân đối xử."

Trường bào lão giả vuốt cằm nói: "Phu nhân cử động lần này ổn thỏa nhất, cũng sáng suốt nhất."

Thúy Vân phu nhân khóe môi nổi lên tiếu ý, nói: "Lê lão khen trật rồi."

Liền vào lúc này, một trận dồn dập tiếng gõ cửa vang lên: "Đại nhân, Sơn Hà Điện ra tình trạng rồi!"

Thúy Vân phu nhân mãnh liệt theo trên giường êm đứng dậy, nói: "Đi vào nói nói."

Một cái mập mạp cẩm y trung niên đi tới, chính là trước kia hầu hạ tại Sơn Hà Điện bên ngoài chính là cái kia chủ sự.

"Đại nhân, ngay tại vừa rồi. . ."

Cẩm y trung niên không dám trì hoãn thời gian, nhanh chóng đem mình nghe được theo Sơn Hà Điện bên trong truyền ra động tĩnh từng cái nói ra.

"Giết người "

Thúy Vân phu nhân đôi mắt đẹp co rút lại, trơn bóng hai đầu lông mày hiện lên một vòng khói mù.

"Biết rõ nơi đây chính là Phong Nguyên Trai, hoàn dám động thủ hành hung, thiếu niên kia ngay cả là Lan Lăng Tiêu thị đệ tử hạch tâm, không khỏi cũng quá ngang ngược càn rỡ!"

Trường bào lão giả sắc mặt trầm xuống.

"Chính là ngang ngược càn rỡ, chúng ta thì phải làm thế nào đây "

Thúy Vân phu nhân sâu thẳm thở dài.

Chợt, nàng sắc mặt liền hiện lên một vòng quyết đoán, "Đi, tiên đi xem tình huống, làm tiếp quyết đoán cũng không muộn."

"Cũng tốt, ta cũng nghĩ mở mang kiến thức cái này cái lai lịch kỳ quặc đám thiếu niên."

Trường bào lão giả con mắt hàn mang bắt đầu khởi động.

"Lê lão, đáp ứng ta, không có khả năng xằng bậy, bằng không, đừng trách ta trở mặt."

Thúy Vân phu nhân lạnh lùng nhắc nhở một câu.

Lê lão đồng tử hơi hơi híp mắt, im lặng không nói.

Rất nhanh, bọn hắn một đoàn người hấp tấp đến tầng thứ chín Sơn Hà Điện bên ngoài.

Hít thở sâu một hơi trung khí, Thúy Vân phu nhân vừa đẩy cửa phòng ra, một cỗ nức mũi máu tanh đập vào mặt.

Chợt, nàng mí mắt hung hăng nhảy dựng.

Chỉ thấy trên mặt đất nằm hai cỗ thi thể, một cái là Niên Vân Kiều, một cái là Diêm Thành Dong, đều bị nhất kiếm phong hầu, trên thi thể máu loãng đều đã làm lạnh.

Cách đó không xa, hoàn quỳ một người, rõ ràng là Trường Hà Bang bang chủ Trần Đại Không chi tử Trần Kim Long!

Vẻn vẹn một màn này, khiến cho Thúy Vân trong lòng phu nhân trầm xuống.

Bất quá, nàng dù sao nhìn quen sóng to gió lớn, thần sắc không thay đổi, đem ánh mắt nhìn về phía ngồi ở trên thủ tọa đưa trên người Tô Dịch.

Chỉ thấy cái này áo bào xanh thiếu niên lạnh nhạt tự nhiên, đang uống một mình tự uống, giống như không có việc gì người giống như.

Thúy Vân phu nhân quanh năm cùng các loại muôn hình muôn vẻ đại nhân vật tiếp xúc, Tự Nhiên một cái nhìn ra, trên người thiếu niên cái loại này bình tĩnh khí độ, cũng không phải tùy tiện người nào có thể giả vờ.

Trong nơi này gọi là ngang ngược càn rỡ

Rõ ràng là lực lượng mười phần!

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 101: Cắt Lưỡi

Chứng kiến Thúy Vân phu nhân một đoàn người tiến vào đại điện, Trần Kim Long bọn hắn đều kích động lên, thấy được được cứu vớt hy vọng.

Nhưng, trở ngại Tô Dịch vừa rồi biểu hiện quá bá đạo, bọn hắn chỉ dám toát ra cầu cứu thần sắc, mà không dám mạo hiểm như thế mở miệng kêu cứu.

Bọn hắn đều hiểu rõ, Tô Dịch giết người về sau, còn dám rõ ràng tỏ thái độ muốn tại bậc này Phong Nguyên Trai người đến, đâu có thể nào là không có dựa?

Nguyên nhân chính là như thế, bọn hắn cũng không dám tại đây mấu chốt trên xằng bậy.

"Công tử một mực ở chờ ta?"

Thúy Vân phu nhân ổn ổn tâm thần, nhẹ giọng mở miệng.

Tô Dịch gật đầu nói: "Không sai."

Cho dù là Thúy Vân phu nhân đã tới, hắn cũng hồn không đến đứng dậy dấu hiệu, tự mình ngồi ở đó, thần sắc bình thản như nước.

Thúy Vân phu nhân lại giống như hồn không thèm để ý, sâu thẳm thở dài: "Đổi lại người bình thường tại Phong Nguyên Trai giết người, ta từ sẽ

không đứng nhìn đứng ngoài quan sát. Nhưng công tử dù sao không phải người bình thường, cái này để cho ta có chút khó làm rồi."

Nghe vậy, Trần Kim Long bọn hắn đều nghẹn họng nhìn trân trối.

Lẽ nào cái này Tô Dịch sau lưng, còn đứng lấy cực kinh khủng tồn tại hay sao?

Nghĩ vậy, trong lòng bọn hắn run lên, âm thầm vui mừng mới vừa rồi không có trước tiên kêu cứu, bằng không. . . Hậu quả có thể sẽ không ổn!

"Tấm lệnh bài kia không dùng được?"

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười.

Không chờ Thúy Vân phu nhân mở miệng, cái kia liễu sợi râu bồng bềnh Lê Lão đã nhịn không được nói: "Xin hỏi công tử tôn tính đại danh?"

Trần Kim Long bọn hắn đều có chút mộng, tình huống như thế nào?

Thúy Vân phu nhân bọn hắn tự mình bả Tô Dịch nghênh đón tiến đến, hoàn an bài đến cái này tầng thứ chín trung yến ẩm, thậm chí ngay cả Tô Dịch thân phận cũng không biết?

Một cái trong đó thanh niên nhỏ khẽ run run mở miệng nói: "Vị tiền bối này, hắn là của chúng ta từng đã là đồng môn Tô Dịch, người. . . Không biết sao?"

Lê Lão cùng Thúy Vân phu nhân liếc nhau, đều là sững sờ, ý thức được bọn hắn trước phỏng đoán sai lầm.

Cái này áo bào xanh thiếu niên căn bản cũng không phải là Lan Lăng Tiêu thị trọng yếu nhất đệ tử!

"Tô Dịch?"

Lê Lão nghiêm túc ngẫm nghĩ một cái, đột nhiên nhớ tới cái gì, nói: "Là một năm trước cái kia bị Thanh Hà Kiếm Phủ vứt bỏ ngoại môn kiếm đầu?"

"Đúng vậy."

Lúc này đây, không ít người đều gật đầu, bọn hắn đều căng thẳng cực kỳ, không dám nhìn tới Tô Dịch.

"A, ha ha ha ha. . ."

Lê Lão nhịn không được cười rộ lên, chỉ cảm thấy trên đời vớ vẩn buồn cười sự tình, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Ai có thể nghĩ đến, bị hắn và Thúy Vân phu nhân coi là tôn quý khách nhân đối xử một thiếu niên, lại lại một cái tu vi mất hết phế nhân?

"Ài, thật đúng là càng muốn sống nhát gan, thiếu chút nữa bị một cái tiểu gia hỏa lừa bịp rồi."

Lê Lão tự giễu không thôi.

Mà nghe thế lời nói, Trần Kim Long bọn hắn sắc mặt thoáng cái trở nên vô cùng đặc sắc, lừa bịp?

Lẽ nào Tô Dịch lần này có thể tại cái này Sơn Hà Điện yến ẩm, là lừa gạt vào?

Thúy Vân phu nhân cũng hoảng hốt chỉ chốc lát, ánh mắt vi diệu nói: "Tô công tử, mạo muội hỏi một câu, cái kia Tử Thụy Tín Phù là ngươi từ đâu được đến?"

"Tiêu Thiên Khuyết tiễn đưa đấy."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Tiêu Thiên Khuyết!

Thúy Vân phu nhân đôi mắt đẹp co rút lại.

Lê Lão lại lại nhịn không được Lãnh Tiếu nói: "Tiêu lão thế nhưng là danh khắp thiên hạ Võ Đạo tông sư, vị trí chư hầu, quyền hành ngập trời, kia thân phận tôn quý, đủ để cho ta chờ nhìn lên. Giống như bực này tồn tại, lại há có thể đem bản thân Tử Thụy Tín Phù tặng cho ngươi một cái Thanh Hà Kiếm Phủ khí đồ?

"Phóng đãng!"

Cuối cùng này phóng đãng hai chữ, thẳng giống như Lôi Đình nổ vang, chấn động mọi người lỗ tai một trận vù vù.

Ai cũng nhìn ra, Lê Lão uấn nộ.

Điều này làm cho Trần Kim Long bọn hắn đều bị phấn khởi đứng lên, cả bọn hắn đều không nghĩ tới, Tô Dịch lại hư hư thực thực là đánh người khác ngụy trang lừa gạt vào!

Cái này không phải đang đợi tại lừa gạt Phong Nguyên Trai?

Kể từ đó, hắn Tô Dịch kết cục há có thể tốt rồi?

Giờ khắc này, Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên cùng A Phi bọn hắn đều khẩn trương lên, kinh nghi bất định.

Tô Dịch như có phát giác được, con mắt nhìn đi tới, ấm giọng nói: "Đừng sợ, lão già này nếu dám lại om sòm, ta cắt đầu lưỡi hắn."

Lời này vừa nói ra, Lê Lão gương mặt đều âm trầm xuống, giận quá mà cười.

Hắn vừa muốn nói gì, đã bị Thúy Vân phu nhân lạnh lùng ngăn cản: "Lê Lão, ta chỉ Nhận lệnh bài, không nhận người! Tử Thụy Tín Phù tại trong tay Tô Dịch công tử, vậy hắn chính là ta Phong Nguyên Trai khách quý!"

Lê Lão thần sắc nhỏ đình trệ, biến ảo bất định.

Thúy Vân phu nhân ánh mắt lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, nói khẽ: "Tô công tử, Tử Thụy Tín Phù làm cho đại biểu quyền hành, hoàn toàn chính xác để cho ta cũng phải kính trọng, nhưng chuyện hôm nay, đã không phải là cái này khối tín phù có thể giải quyết."

"Dù sao chúng ta là Phong Nguyên Trai, không phải là Lan Lăng Tiêu thị, vô pháp giúp đỡ công tử xử lý kế tiếp có thể gặp phải phiền toái."

Ý ở ngoài lời chính là, bọn hắn Phong Nguyên Trai sẽ không cùng Tô Dịch so đo, nhưng cũng sẽ không giúp đỡ, chẳng khác gì là muốn khoanh tay đứng nhìn.

Tô Dịch khẽ nhíu mày, nói: "Xem, lệnh bài kia cũng cứ như vậy điểm chỗ dùng."

"Cái gì gọi là điểm như vậy dùng?"

Lê Lão nhịn không được châm chọc đạo "Lệnh bài kia như tại Lan Lăng Tiêu thị đệ tử trong tay, nhường lão phu tự mình cho ngươi bưng trà rót nước đều được!"

Một cái Thanh Hà Kiếm Phủ khí đồ, lại lại vẫn dám không nhìn trúng Tử Thụy Tín Phù, đây là người nói lời?

"Muốn cho ta bưng trà rót nước, ngươi còn xa xa không đủ tư cách."

Tô Dịch một trận lắc đầu, lão già này không khỏi quá buồn cười.

Lê Lão sửng sốt một chút, chợt giận đến lồng ngực phập phồng, mặt mo đến mức đỏ lên, cả giận nói: "Phu nhân, ngươi nhìn thấy không, tiểu tử này quá điên cuồng đấy!"

Thúy Vân phu nhân cái kia đợi tươi đẹp Linh Lung thành phủ, cũng không khỏi nhíu nhíu mày, chợt thở dài: "Lê Lão, nhịn một chút, coi như cho Tử Thụy Tín Phù chủ nhân mặt mũi."

Trong lời nói đã toát ra một vòng bất mãn.

Hắn cũng cảm giác, Tô Dịch lời nói có chút kiêu ngạo hơi quá.

Một màn này, nhường Trần Kim Long bọn hắn đều run sợ không thôi, rõ ràng Tô Dịch cũng không phải là cái này Tử Thụy Tín Phù chủ nhân.

Có thể sẽ bằng vật ấy, lại vậy mà làm Thúy Vân phu nhân đều chỉ có thể nhịn nhường!

"Cũng được, lão phu liền không cùng bực này trẻ con so đo."

Lê Lão hừ lạnh.

"Tô công tử, ngươi xem ở đây sự tình nên xử lý như thế nào?"

Thúy Vân phu ánh mắt của người lần nữa nhìn về phía Tô Dịch.

Hắn rất ngạc nhiên, cái này cái bình tĩnh tự nhiên thiếu niên, tại biết được bọn hắn Phong Nguyên Trai không đếm xỉa đến thái độ về sau, sẽ có cảm tưởng thế nào.

Cầm Tử Thụy Tín Phù đi áp bách năm nhà cùng Diêm gia Nhận thua bởi?

Chỉ sợ không thể.

Ở đó chút tông tộc trong mắt, dù là kiêng kị Tử Thụy Tín Phù, nhưng bọn hắn tuyệt đối dám trong âm thầm bả Tô Dịch thần không biết quỷ không hay đất giải quyết xong.

Dù sao, Tô Dịch cái kia Thanh Hà Kiếm Phủ khí đồ thân phận, cuối cùng có chút không lên được trên mặt bàn, về lai lịch của hắn, tại Vân Hà Quận thành cũng cũng không phải gì đó bí mật.

Đến nỗi, chuyện này giải quyết không tốt, hoàn sẽ liên lụy đến đến bên cạnh hắn những người bạn nầy!

Tô Dịch đem rượu trong chén uống cạn, lạnh nhạt nói: "Thực cho là ta là muốn cầm tấm lệnh bài kia cáo mượn oai hùm, ý định cho các ngươi chỉnh đốn tàn cuộc? Sai rồi, ta chẳng qua là đợi các ngươi đã tới, cho các ngươi Phong Nguyên Trai một cái trả lời thuyết phục, nói cho các ngươi biết, chuyện hôm nay là ta Tô Dịch làm mà thôi."

Dừng một chút, Tô Dịch nói: "Đương nhiên, thuận tiện cũng nhìn một cái thái độ của các ngươi, sẽ hay không nhúng tay tiến đến, lựa chọn cùng ta đối địch, hôm nay xem, các ngươi cũng là sáng suốt."

Thúy Vân phu nhân khẽ giật mình.

Lê Lão lại nhịn không được cười khẩy nói: "A, khẩu khí cũng không nhỏ, lão phu nhưng nghĩ mở mang kiến thức, Tô công tử hội như thế nào giải quyết chuyện này."

Tô Dịch mỉm cười, nói: "Lão gia hỏa, ngươi lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích ta, thực cho là ta không dám cắt đầu lưỡi của ngươi?"

"Ngươi. . ."

Lê Lão sắc mặt trở nên vô cùng xấu xí.

Hắn vừa muốn nói gì ——

Một đạo kinh ngạc thanh âm tại đại điện bên ngoài vang lên: "Cắt đầu lưỡi? Có ý tứ!"

Theo sát lấy, một cái áo bào tím mào thanh niên liền bước đi tiến đến.

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua trong tràng, giống như mơ hồ đã minh bạch cái gì, cười nói: "Tô công tử, dung ta đoán đoán, nhất định là có đui mù khốn nạn chọc tới ngài, ta mặc dù không biết nguyên do, thế nhưng được nói một tiếng, giết được tốt!"

Hắn vỗ tay tán thưởng đứng lên.

Trần Kim Long bọn hắn đều kinh ngạc, gia hỏa này người nào a, đầu óc sợ không phải điên rồi sao?

Chỉ có Hoàng Kiền Tuấn ánh mắt trở nên vi diệu đứng lên.

Thúy Vân phu nhân cùng Lê Lão quay người, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía thanh niên áo bào tím, sắc mặt biến hóa.

Bọn hắn mặc dù không biết người tới thân phận, nhưng hiểu rõ, người này thân phận nhất định cực kỳ tôn quý, cái này theo ăn vận trang hoàng trung có thể nhìn ra một chút manh mối.

Hơn nữa, đêm nay cái này thanh niên áo bào tím ở nơi này tầng thứ chín Hãn Hải điện yến ẩm, làm cho Thúy Vân phu nhân cùng Lê Lão ấn tượng cực kỳ khắc sâu.

"Vị quý nhân này cũng nhận ra Tô công tử?"

Thúy Vân phu nhân nhẹ giọng nói.

"Đương nhiên biết."

Thanh niên áo bào tím dáng tươi cười cởi mở, trực tiếp đi tới trước người Tô Dịch, chắp tay nói: "Tô công tử, chúng ta lại gặp mặt."

Người này đúng là Đại Chu Lục hoàng tử Chu Tri Ly.

Nhưng Tô Dịch như trước chưa hề đứng dậy, lông mày chau lên, ngoài ý muốn nói: "Ngươi sao lại ở chỗ này?"

Chu Tri Ly cười nói: "Chúng ta ngay tại Hãn Hải điện yến ẩm, ta vừa mới nghe được bên này truyền đến động tĩnh, nhịn không được đến đây nhìn qua, chưa từng nghĩ, lại cùng Tô công tử lại gặp mặt, cái này có lẽ liền kêu duyên phận."

Tô Dịch mỉm cười nói: "Người khác gặp được loại sự tình này, đều e sợ cho tránh không kịp, ngươi ngược lại e sợ cho bỏ qua trận này náo nhiệt giống nhau."

Chu Tri Ly chân thành nói: "Mắt thấy Tô công tử gặp được phiền toái, ta làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn?"

Nói qua, hắn quay người nhìn về phía Thúy Vân phu nhân, thần sắc đã trở nên lãnh đạm, toàn thân tản mát ra một cỗ kinh người uy thế, nói: "Ngươi là nơi đây lão bản?"

Thúy Vân phu nhân ý thức được có chút không đúng, hơi hơi khom người nói: "Công tử có gì phân phó?"

"Trước hết để cho hắn bả đầu lưỡi cắt, hãy nói chuyện khác."

Chu Tri Ly đưa tay chỉ một cái Lê Lão, lạnh lùng mở miệng.

Đây không phải thương lượng, mà là mệnh lệnh!

Một câu, làm Trần Kim Long bọn hắn thiếu chút nữa đều không thể tin được lỗ tai.

Chính là Lê Lão mình cũng sửng sốt một chút, giận quá mà cười: "Người trẻ tuổi, ngươi đây là ý định thay cái kia Tô Dịch xuất đầu?"

Chu Tri Ly ánh mắt càng lạnh, "Sai, cái này đầu coi như là ta giúp đỡ Tô công tử xử lý một cái nho nhỏ phiền toái."

Toàn trường một yên tĩnh.

Những lời này, không thể nghi ngờ tại bả Tô Dịch thân phận nâng lên đồng thời, cũng hiển lộ ra đối với Lê Lão lớn nhất khinh miệt, xem kia làm nho nhỏ phiền toái. . .

Thúy Vân phu nhân sắc mặt đã thay đổi, vội vàng nói: "Công tử bớt giận, có chuyện. . ."

Chu Tri Ly ngắt lời nói: "Cho ngươi một cái lựa chọn, hoặc là hắn cắt đầu lưỡi, hoặc là ta hủy đi ngươi cái này Phong Nguyên Lâu."

"Càn rỡ!"

Lê Lão lại nhịn không được, nghiêm nghị gầm lên.

"Ngươi nói người nào càn rỡ?"

Bỗng dưng, đại điện bên ngoài đi vào một đám người, cầm đầu đúng là Trương Đà.

Hắn và bên người ba người đều là Chu Tri Ly hộ vệ, đồng phục Tụ Khí cảnh hậu kỳ cao thủ.

Trừ thử, còn có một thân ảnh khô gầy, trên mặt nếp nhăn giăng đầy lão giả, một thân khí tức càng là như sâu như biển.

Hắn vừa vừa đi vào, thì có phô thiên cái địa uy thế liền khuếch tán mà bắt đầu, áp bách biết dùng người đều nhanh thở không nổi.

Võ Đạo tông sư!

Thúy Vân trong lòng phu nhân phát lạnh, dự cảm đến không ổn.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 102: Tư Người Như Trích Tiên Duy Nhất Quá Kiêu Ngạo

Võ Đạo tông sư!

Lê lão trên mặt cũng bỗng nhiên Nhất Biến, hết lửa giận không cánh mà bay.

Lúc này thời điểm, ngay cả Trần Kim Long bọn hắn cũng cuối cùng ý thức được thế cục bất thường.

Thực tế làm một màn như vậy thời gian, càng thoáng cái minh bạch, cái kia thanh niên áo bào tím lực lượng sao có rồi.

Không thể nghi ngờ, thanh niên áo bào tím thân phận cực kỳ tôn quý siêu phàm!

Nhưng nhường Trần Kim Long bọn hắn đều gửi đi mộng chính là, như vậy một vị tôn quý nhân vật, đối mặt Tô Dịch thời gian lại lại có vẻ. . . Cung kính cực kỳ!

Mà khi thấy cái kia khô gầy lão giả, Hoàng Kiền Tuấn tròng mắt mãnh liệt trừng lớn, nói: "Tô ca, cái này không phải chúng ta rời thuyền thời gian thấy cái kia ngư ông sao? Hắn hắn. . . Hắn lại thật là một vị Võ Đạo tông sư?"

Không trách hắn giật mình.

Ban đầu ở trên bến tàu, Tô Dịch nhưng tùy ý chỉ một cái, nói cái kia tại bờ sông rửa sạch lưới đánh cá khô gầy lão giả nhưng thật ra là cái Võ Đạo tông sư.

Nhưng Hoàng Kiền Tuấn căn bản không tin, còn tưởng rằng Tô Dịch đang chỉ điểm hắn, nhận thức cùng địa vị bất đồng, là dẫn phát thành kiến cùng xung đột mầm tai hoạ.

Người nào từng muốn, cái này rõ ràng thật sự là vị Võ Đạo tông sư!

Nghĩ đến đây, Hoàng Kiền Tuấn nội tâm liền một trận bốc lên, cuối cùng ý thức được, cái gì gọi là có mắt không nhìn được kim khảm ngọc, cái gì gọi là bị lá che mắt giống như ngu ngốc rồi.

Mà nghe được Hoàng Kiền Tuấn thanh âm, Phong Hiểu Phong bọn hắn đều mộng đi.

Võ Đạo tông sư!

Bầu trời Thần Long giống như tồn tại!

Đặt tại Vân Hà Quận thành ở bên trong, đều được xưng tụng một phát dậm chân đều chấn ba chấn cự phách!

"Bái kiến Tô công tử."

Trương Đà bọn hắn sau khi đi vào, trực tiếp triều Tô Dịch chào.

Ban đầu ở lâu thuyền lên, bọn hắn nhưng được chứng kiến Tô Dịch một kiếm giết tông sư phong thái.

Cũng là một kiếm này cứu Chu Tri Ly cùng bọn họ tất cả mọi người, làm lại lần nữa nhìn thấy Tô Dịch, yên dám bất kính?

"Lão phu Mục Chung Đình, bái kiến Tô công tử."

Khô gầy lão giả cũng mỉm cười tiến lên, ôm quyền mở miệng.

Trước Tô Dịch bọn hắn mới vừa gia nhập Phong Nguyên Trai đại môn thời gian, liền khiến cho hắn và Chu Tri Ly, áo xanh chú ý.

Thông qua Chu Tri Ly miêu tả, cũng làm cho hắn hiểu được Tô Dịch tại lâu thuyền trên ngăn cơn sóng dữ sự tình, trong lòng cũng khâm phục không thôi.

Mắt thấy mọi người đều hướng Tô Dịch hành lễ, lúc này thời điểm ai còn có thể không rõ ràng lắm, thế cục thay đổi?

Một màn này màn, quả thực cũng làm cho mọi người hoa mắt, nỗi lòng cũng tùy theo kích động không thôi.

Chỉ thấy Thúy Vân phu nhân đột nhiên chắp tay nói: "Nguyên lai là Mục đại nhân đại giá quang lâm, thứ cho thiếp thân trước không biết, không thể tự mình nghênh đón giá, kính xin Mục đại nhân rộng lòng tha thứ."

Lê Lão đã tay chân phát lạnh, mặt như màu đất.

Ung Hòa quận quận trưởng Mục Chung Đình, đường đường Dưỡng Lô cảnh nhị trọng Võ Đạo tông sư, ai có thể không biết?

"Nghe ta một câu khuyên, cắt đầu lưỡi hẳn là nhẹ nhất trừng phạt, nếu không, Mục mỗ đều không bảo vệ được các ngươi Phong Nguyên Trai."

Mục Chung Đình nhìn Thúy Vân phu nhân, ngôn từ ý vị thâm trường.

Thúy Vân phu nhân toàn thân một cái giật mình, đôi mắt đẹp vô thức nhìn nhìn cách đó không xa đứng chắp tay thanh niên áo bào tím.

Rồi sau đó, lại nhìn một chút từ đầu đến cuối đều ngồi ở đó lạnh nhạt ung dung Tô Dịch, cuối cùng ý thức được, trước Tô Dịch cũng không phải cuồng vọng.

Hắn cũng hoàn toàn chính xác không cần dùng Tử Thụy Tín Phù đến cáo mượn oai hùm.

Bởi vì hắn tự có lực lượng tại!

Hít thở sâu một hơi trung khí, Thúy Vân phu nhân ánh mắt nhìn hướng Lê Lão, thần sắc đã trở nên lạnh lùng đứng lên, nói:

"Lê Lão, nhớ kỹ chúng ta đến đây thời gian nói lời sao, sự tình không thể xằng bậy, lời không thể nói lung tung, ngươi. . . Tự mình giải quyết đi."

Lê Lão thần sắc lộ vẻ sầu thảm, lẩm bẩm nói: "Thật đúng là họa là từ ở miệng mà ra, ngày hôm nay là lão phu mắt vụng về rồi, hoàn toàn chính xác nên trả giá thật nhiều!"

Xùy!

Hắn mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, môi mím thật chặc trong môi chảy xuống máu chảy.

Rồi sau đó, hắn run rẩy tay từ miệng trung lấy ra một đoạn tàn khốc Đoạn lưỡi, hướng phía Tô Dịch chỗ phương hướng, cúi đầu.

Cái này máu tanh một màn, sợ tới mức Trần Kim Long bọn hắn sắc mặt trắng bệch.

Bọn hắn đều nhận ra Lê Lão, biết rõ hắn là Thúy Vân phu nhân tín nhiệm nhất chính là thủ hạ, một vị thành danh nhiều năm Tụ Khí cảnh tồn tại.

Kia thân phận cũng có thể cùng trong thành rất nhiều tông tộc tộc trưởng địa vị ngang nhau.

Nhưng bây giờ, hắn lại chỉ có thể cắn đứt đầu lưỡi, cúi đầu nhận sai!

"Tô công tử, ngươi xem như vậy xử lý thế nào?"

Chu Tri Ly cười hỏi.

Tô Dịch phất phất tay, đều lười nhiều lắm nói.

Chu Tri Ly triều Thúy Vân phu nhân gật gật đầu: "Nhường hắn xuống dưới chữa thương, ngươi lưu lại, chúng ta lại nói một chút sự tình khác."

Thúy Vân trong lòng phu nhân thở dài, hấp tấp dặn dò Lê Lão một câu.

Người sau quay người ly khai, hình bóng ảm đạm tiêu điều.

Tô Dịch lại vươn người đứng dậy, ánh mắt nhìn hướng Chu Tri Ly, nói: "Ngươi đã nghĩ hoàn đi lần trước thiếu nhân tình, cái kia chuyện hôm nay liền từ ngươi đến xử lý, ta đầu một cái yêu cầu, chuyện hôm nay, không thể tiết lộ mảy may."

Hắn ngày hôm nay vừa mới đến Vân Hà Quận thành, như phát sinh ở nơi đây sự tình truyền đi, bị năm đó những thứ kia cừu địch biết rõ, sợ là sẽ phải trước tiên lựa chọn tránh né.

Đây cũng không phải là Tô Dịch nghĩ thấy.

Chu Tri Ly bất đắc dĩ giống như nói: "Tô công tử, nhân tình của ngươi há có thể là cái này chính là một chuyện nhỏ có thể hoàn lại hay sao? Ngươi yên tâm, chuyện này giao cho ta."

Mục Chung Đình mí mắt đều một trận nhảy loạn, cái này Tô Dịch cũng dám như vậy mệnh lệnh Lục hoàng tử, hết lần này tới lần khác Lục hoàng tử tựa hồ hoàn rất ăn cái này một bộ. . .

Điều này làm cho hắn càng ý thức được Tô Dịch không đơn giản.

"Chúng ta đi thôi."

Tô Dịch đi lên trước, đẩy Phong Hiểu Phong xe lăn, bắt chuyện Hoàng Kiền Tuấn bọn hắn cùng một chỗ ly khai.

Cho đến đi đến trước cổng chính, hắn nhớ tới một sự kiện, nói: "Không cần khó xử Thúy Vân phu nhân, nàng là người thông minh."

"Còn có, ngày hôm nay yến hội tiêu dùng, cũng ghi nhớ phải giúp ta thanh toán."

Dứt lời, hắn và Hoàng Kiền Tuấn đám người cùng một chỗ rời đi.

Trong đại điện hoàn toàn yên tĩnh áp lực.

Vô luận là Trần Kim Long bọn hắn, còn là Thúy Vân phu nhân, đều đưa ánh mắt nhìn về phía Chu Tri Ly.

Tô Dịch không có ở đây, Chu Tri Ly thái độ cũng trở nên lãnh đạm xuống.

Hắn tùy ý ngồi ở một trương trong ghế, nói: "Nói một câu nơi đây chuyện đã xảy ra, đơn giản điểm là được, ta không thích nói nhảm."

Thúy Vân phu nhân lúc này bả vừa rồi chứng kiến sự tình từng cái nói ra, lời ít mà ý nhiều.

"Vốn Lan Lăng Tiêu thị cùng lúc đó mượn sức Tô Dịch. . ."

Chu Tri Ly biết được Tô Dịch là bằng vào Tử Thụy Tín Phù, mới ngồi vào cái này tầng thứ chín Sơn Hà Điện thời gian, không khỏi cảm khái, "Cũng không biết là Tiêu thị gia hỏa nào tuệ nhãn có như vậy, cướp được của ta phía trước."

Thúy Vân trong lòng phu nhân run lên, nói: "Vừa rồi Tô công tử nói, lệnh bài kia là Tiêu Thiên Khuyết Tiêu lão gia tử tặng cho."

Chu Tri Ly con mắt ngưng lại, động dung nói: "Nguyên lai là Tiêu lão, cái này là đúng rồi, cũng chỉ có Tiêu lão cái kia đợi có được đại trí tuệ người, mới có thể nhìn ra Tô Dịch siêu phàm chỗ."

"Tiêu Thiên Khuyết. . ."

Mục Chung Đình cũng không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Vị này chính là trước một đời "Lan Lăng hầu", Hoành Đao lập tức, xông ra hiển hách công tích, danh dương thiên hạ!

Thúy Vân phu nhân nội tâm không khỏi dâng lên hối hận, buồn cười hắn cùng Lê Lão mới vừa rồi còn cho là, Tô Dịch là đang nói xạo.

Người nào từng muốn, cái này Tử Thụy Tín Phù lại lại cực có thể thật sự là từ Tiêu Thiên Khuyết tặng cho!

Chỉ bằng điểm này, kia đại biểu ý nghĩa đã rất đáng sợ.

"Tô Dịch mới vừa nói, ngươi là người thông minh, ta cũng từ sẽ không làm khó ngươi."

Lại thấy Chu Tri Ly lời nói tùy ý nói, "Bất quá chuyện hôm nay, tóm lại cần muốn hảo hảo giải quyết một cái, tối thiểu cũng không thể khiến Tô Dịch thất vọng rồi, ngươi cảm thấy thế nào?"

Thúy Vân phu nhân thấp giọng nói: "Hết thảy toàn bộ bằng công tử làm chủ."

Chu Tri Ly mỉm cười, ánh mắt nhìn hướng Mục Chung Đình, nói: "Mục đại nhân, thân phận của ta có chút không thích hợp, thua kém hơn liền từ ngươi đến bả ngày hôm nay phiền toái ôm tại trên thân thể thế nào?"

Mục Chung Đình cười nói: "Việc rất nhỏ, ta tại Ung Hòa quận làm quận trưởng, vô luận người nào muốn trả thù, cho dù đến là được."

Chu Tri Ly nhẹ gật đầu, đối với Thúy Vân phu nhân nói: "Ngươi nhớ rõ ràng đến sao, đêm nay giết chết hai người này đấy, là Mục Chung Đình Mục đại nhân, về phần lý do, chính ngươi biên một cái chính là."

Thúy Vân trong lòng phu nhân rung động lắc lư, liên tục gật đầu.

Mắt thấy Mục Chung Đình bực này đại nhân vật, đều chỉ có thể đối với Chu Tri Ly nói gì nghe nấy, hắn như vậy không rõ Chu Tri Ly thân phận hạng gì kinh khủng?

Lại vừa nghĩ tới Chu Tri Ly đối xử Tô Dịch thời gian thái độ, Thúy Vân phu nhân chỉ cảm thấy miệng đầy đều là hóa không ra đắng chát.

"Về phần những người này. . ."

Chu Tri Ly ánh mắt nhìn hướng Trần Kim Long bọn hắn.

Trương Đà thần sắc lành lạnh đề nghị: "Dứt khoát toàn bộ giết, biết rõ chuyện này người càng ít càng tốt, cũng ổn thỏa nhất."

Trần Kim Long bọn hắn sợ tới mức thiếu chút nữa ngất đi tới, vội vàng kêu rên cầu xin tha thứ.

"Lạm sát kẻ vô tội cũng không hay."

Chu Tri Ly suy nghĩ một chút, cười mỉm nói: "Bả thân phận của bọn hắn đều nhất nhất nhớ kỹ, hỏi rõ ràng tông tộc của bọn hắn thân hữu tình huống, như tin tức để lộ, bất kể là ai tiết lộ đấy, đem bọn họ cùng sau lưng tông tộc toàn bộ diệt trừ là được."

Tội liên đới tới phạt!

Cái này không thể nghi ngờ lạnh hơn tàn khốc cùng thiết huyết, mờ mờ ảo ảo đã có một chút Đế Vương vô tình tâm tính.

Nhưng tối thiểu cũng coi như cho Trần Kim Long bọn hắn một cái mạng sống cơ hội.

Nói xong những thứ này, Chu Tri Ly liền đứng dậy cùng Mục Chung Đình cùng một chỗ rời đi.

Chuyện còn lại, hoàn toàn giao cho Trương Đà bọn hắn đến xử lý.

Mà lúc này, Thúy Vân phu nhân cũng không biết nên vui mừng, hay là nên uể oải, tâm tính vô cùng phức tạp.

Hãn Hải điện.

"Sự tình giải quyết xong?"

Đang dựa vào lan can trông về phía xa áo xanh xoay người, nhìn về phía đi tới Chu Tri Ly cùng Mục Chung Đình.

"Giải quyết xong."

Chu Tri Ly khẽ thở dài, "Đáng tiếc, chuyện này quá nhỏ, viễn không cách nào làm cho ta triển khai năng lực, bằng không mà nói, không nói chính xác Tô Dịch cũng sẽ bị của ta chân thành đả động, cuối cùng vì ta sử dụng."

Áo xanh cười nhạo nói: "Ngươi mặc dù không đi, cái kia đám nhân vật cũng tự có phương pháp giải quyết, ta cũng hoài nghi, ngươi vừa rồi đi hỗ trợ, đối với hắn mà nói có lẽ chính là vẽ rắn thêm chân."

Chu Tri Ly cười khổ nói: "Sư thúc, đừng như vậy đả kích ta được hay không được?"

"Ta chỉ là muốn lại nghiêm túc nhắc nhở ngươi một lần, Tô Dịch loại người này, chắc là sẽ không để ý trong tay ngươi những thứ kia quyền hành đấy. Hắn truy cầu hẳn là cùng ta đồng dạng, là vô thượng tu hành chi đạo, là chân chính Trường Sinh vĩnh tồn chi lộ."

Áo xanh nhớ lại cùng Tô Dịch tiếp xúc từng ly từng tý, ánh mắt cũng có chút phiêu hốt.

"Trường Sinh vĩnh tồn? Bực này Đại Đạo cảnh giới thật sự tích lũy có ở đây không?"

Mục Chung Đình nhịn không được hỏi.

Áo xanh không cần nghĩ ngợi nói: "Tồn tại!"

Chợt, hắn lắc đầu, quay người quan sát ngoài cửa sổ cảnh đêm, than khẽ nói: "Đáng tiếc, tại Đại Chu xưa nay đến nay trong lịch sử, đầu có đất liền trên thần tiên nhân vật, lại không có xuất hiện một cái chân chính có thể ngao du Thanh Minh phía trên tồn tại, có lẽ. . . Đây mới thực sự là Tiên Nhân đi?"

Mục Chung Đình không khỏi ngẩn người mê mẩn.

Lục địa thần tiên hắn biết rõ, nhưng bầu trời Tiên Nhân lại là bực nào phong thái?

Ai cũng không biết!

Liền vào lúc này, áo xanh trong ánh mắt, thấy được theo Phong Nguyên Trai đi ra Tô Dịch một đoàn người.

"Gia hỏa này phong thái, giống như là cái Trích Tiên, chính là quá kiêu ngạo rồi."

Nhìn chằm chằm vào Tô Dịch cái kia dài thường thượt côi cút thân ảnh, áo xanh âm thầm thì thầm một tiếng.

_____

Ps : 2 cả càng đưa lên ~

Hôm nay là cá vàng 30 tuổi sinh nhật, ừ, không phải là muốn chúc phúc đấy, mà là cùng mọi người nói tiếng, ngày mai canh tân, đều đặt ở ban đêm 6 điểm tả hữu.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 103: Ảnh Hưởng Rung Động

Dương Liễu ngõ hẻm.

Bùn phôi dựng cũ nát trong đình viện.

Tô Dịch cùng Phong Hiểu Phong ngồi ở thềm đá trước, hai người tất cả mang theo một bình rượu, một bên chuyện phiếm, vừa hướng uống.

Phong Hiểu Nhiên lại ngồi xổm ngồi cách đó không xa, cầm lấy một đoạn cỏ xanh đùa trên mặt đất con dế con dế.

A Phi đã bị đưa về nhà.

Hoàng Kiền Tuấn lại thừa dịp cảnh ban đêm đi trong thành mua sắm nơi ở rồi.

"Tô Dịch sư huynh, ngươi thật sự cùng trước đây không giống nhau."

Phong Hiểu Phong cảm thán.

Cho dù là lúc này, nhớ tới phát sinh ở Phong Nguyên Trai bên trong đao quang kiếm ảnh, nội tâm của hắn cũng rất khó yên lặng.

Cường đại như Trần Kim Long, cũng chỉ có thể quỳ xuống đất cúi đầu.

Thân phận hiển hách như Niên Vân Kiều, Diêm Thành Dong, nói giết liền giết.

Cho dù là Thúy Vân phu nhân cùng Lê Lão phía trước, Tô Dịch cũng nói nói cười cười, phóng khoáng mới có tù!

Như những thứ này, miễn cưỡng coi như là cái kia một khối Tử Thụy Tín Phù làm cho mang đến uy thế.

Như vậy làm Chu Tri Ly một đoàn người lần lượt đến, mới khiến cho Phong Hiểu Phong chân chính ý thức được, chính mình vị Tô sư huynh, từ lâu không phải là hắn làm cho quen thuộc chính là cái người kia!

Hắn uy thế, cả Võ Đạo tông sư đều cần chủ động lấy lòng!

"Người có lẽ sẽ thay đổi, nhưng ta nhưng chưa quên người nào là bằng hữu của ta, người nào địch nhân là của ta."

Tô Dịch uống một hớp rượu, thuận miệng nói.

Phong Hiểu Phong nhẹ gật đầu, có chút tự giễu nói: "Ta trước hoàn lo lắng, ngươi lần này nếu muốn đi báo thù, sợ là lấy trứng chọi đá, nhưng hiện tại xem ra, là ta mù quan tâm."

Tô Dịch vỗ vỗ bả vai hắn, cười nói: "Đã thành, không nói những thứ này, đợi sáng mai, chúng ta liền đổi lại chỗ ở, sau đó ta giúp ngươi trị liệu hai chân, thuận tiện cũng dạy Hiểu Nhiên tu hành."

"Trị liệu hai chân?"

Phong Hiểu Nhiên cái thứ nhất kích động lên, đứng dậy đi tới trước người Tô Dịch, đạo "Tô Dịch ca ca, ca ca ta thật sự còn có thể khôi phục lại sao?"

Thiếu nữ thâm sâu tuyển xuất sắc con mắt đều là sáng ngời sáng bóng, tràn ngập chờ đợi.

Phong Hiểu Phong đều ngây người, nội tâm kịch liệt bốc lên.

"Chính là cốt cách đứt gãy mà thôi, chính là Võ Đạo tông sư bực này nhân vật cũng có thể tuỳ tiện giải quyết, đối với ta mà nói, dĩ nhiên là càng không thành vấn đề."

Tô Dịch cười nói.

Lời nói này giọng điệu thật lớn, đổi lại những người khác nghe được, sợ là không phải trách cứ Tô Dịch cuồng vọng không thể.

Nhưng Phong Hiểu Nhiên lại mừng rỡ như điên, nói: "Cái kia nhưng thật tốt quá!"

Phong Hiểu Phong không khỏi chần chờ nói: "Tô Dịch sư huynh, nếu như không dễ làm, ngươi nhưng ngàn vạn chớ miễn cưỡng, ta. . ."

Tô Dịch mỉm cười nói: "Đừng suy nghĩ nhiều, đợi ngày mai ngươi sẽ biết."

"Tô Dịch ca ca, cám ơn ngươi!"

Phong Hiểu Nhiên bỗng dưng hít thở sâu một hơi trung khí, cúi người chào thật sâu, thanh trẻ con sạch sẽ trên khuôn mặt nhỏ nhắn một mảnh nghiêm túc, "Đợi ta trưởng thành, nhất định phải cả đời đối với ngươi tốt!"

Tô Dịch quay đầu nhìn Phong Hiểu Phong, cười nói: "Nhìn một cái, Hiểu Nhiên đều như vậy tín nhiệm ta, ngươi hoàn lo lắng cái gì?"

Phong Hiểu Phong vò đầu cười khổ.

Trong lòng của hắn luôn cảm giác, đêm nay hết thảy đều như vậy không chân thực, giống như là một giấc mộng, sợ tỉnh lại tựu thành không.

. . .

Đồng dạng dưới bóng đêm.

Lý Mặc Vân một mình đi tại phồn hoa như nước trên đường cái, chỉ cảm thấy trong lòng không nói ra được hàn lãnh.

Ngay tại trước đó không lâu, hắn tận mắt nhìn thấy Tô Dịch một đoàn người bình yên vô sự mà từ Phong Nguyên Trai trung đi ra, ngồi xe ngựa rời đi.

Mà khi hắn ý đồ đi Phong Nguyên Trai tìm hiểu tin tức thời gian, lại kinh hãi phát hiện, có quan hệ tầng thứ chín Sơn Hà Điện phát sinh hết thảy tin tức, hoàn toàn bị phong tỏa!

Càng làm cho hắn vội vàng không kịp chuẩn bị chính là, Thúy Vân phu nhân mang theo một đám người xa lạ xuất hiện, lấy không cho phép làm trái thái độ, bả "Hắn" mời được một cái trong gian phòng trang nhã.

Một cái tên là Trương Đà nam tử, mặt không thay đổi cảnh cáo hắn, đêm nay tại Phong Nguyên Trai yến ẩm hết thảy sự tình, không thể tiết lộ mảy may.

Bằng không, hắn và sau lưng của hắn Quảng Lăng thành Lý thị, chắc chắn bị trảm thảo trừ căn!

Lúc ấy, Lý Mặc Vân chỉ cảm thấy vô cùng oan uổng, đầy bụng nghi hoặc cùng phẫn nộ.

Hắn cũng không biết Sơn Hà Điện xảy ra chuyện gì, đâu có thể nào tiết lộ tin tức gì?

Nhưng hắn nhưng không cách nào không quan tâm loại ma lực này uy hiếp.

Bởi vì Thúy Vân phu nhân nói cho hắn biết, chuyện đêm nay, người nào tiết lộ người nào chết, không có ai có thể ngoại lệ, bao gồm chính nàng!

Điều này làm cho Lý Mặc Vân triệt để trái tim băng giá.

Cho đến ly khai Phong Nguyên Trai, hắn đều có chút mất hồn mất vía.

"Trần Kim Long bọn hắn tiến về trước Sơn Hà Điện về sau, lẽ nào bị Tô Dịch giết?"

"Thúy Vân phu nhân hạng gì thần thông quảng đại tồn tại, lại lại cũng đều bị lệnh cưỡng chế ngậm miệng, không dám không nghe theo, cái này không khỏi cũng quá sấm nhân!"

"Tô Dịch. . . Tô Dịch. . . Trên người của ngươi cuối cùng cất giấu nhiều ít bí mật?"

Trên đường đi, Lý Mặc Vân trong đầu tạp niệm lộ ra, trong lòng hoảng hốt khó có thể bình an.

Trước đây đối mặt Tô Dịch thời gian, hắn từ hủ Quảng Lăng thành một đời tuổi trẻ đệ nhất nhân, xem thân là người ở rể, tu vi mất hết Tô Dịch như không có gì.

Đến nỗi bởi vì Văn Linh Chiêu nguyên nhân, muốn đem Tô Dịch âm thầm xóa đi đi, như thế, hắn liền có thể danh chính ngôn thuận theo đuổi Văn Linh Chiêu.

Nhưng Lý Mặc Vân lại vạn không nghĩ tới, Tô Dịch lại cái thâm tàng bất lộ tàn nhẫn gốc rạ!

Mới đầu tháng hai hai, cái này cái người ở rể tại Long Môn trên yến hội nhất chi độc tú, danh chấn Đại Thương Giang hai bờ sông.

Mấy ngày sau, Vân Hà Quận thành đứng đầu thế lực Viên thị đại tiểu thư Viên Lạc Hề, phụng cái này người ở rể làm thượng khách!

Hôm nay, cái này người ở rể xuất hiện Vân Hà Quận thành Phong Nguyên Trai bên trong, nhận Thúy Vân phu nhân tự mình nghênh đón giá, du ngoạn tầng thứ chín Sơn Hà Điện trung yến ẩm.

Càng bởi vì sự hiện hữu của hắn, cả đêm nay phát sinh ở Sơn Hà Điện tin tức, đều bị toàn bộ phong tỏa.

Ngay cả mình loại ma lực này đều không có chộn rộn đi vào nhân vật, đều đụng phải lãnh khốc nhất nghiêm khắc cảnh cáo cùng uy hiếp!

Đây cũng quá không thể tưởng tượng.

Đối với Lý Mặc Vân mà nói, món này chuyện, càng không thua gì lần lượt trầm đả kích nặng.

Cho đến hiện tại, trong lòng của hắn đột nhiên có một loại không nói ra được mờ mịt.

Về sau. . . Hay không còn muốn đi cùng Tô Dịch loại ma lực này nhân vật nguy hiểm là địch?

Đột nhiên, một trận đàm tiếu tiếng tại cách đó không xa vang lên.

Lý Mặc Vân ánh mắt lơ đãng thoáng nhìn, bỗng dưng thấy được một đạo quen thuộc xinh đẹp bóng hình xinh đẹp.

Cô gái kia một bộ vàng nhạt váy dài, búi tóc Cao kéo, eo nhỏ nhắn xuất sắc hạng, lông mày như thuý ngọc, da thịt thắng Tuyết, dung mạo tươi đẹp

xinh đẹp, toàn thân tràn đầy thanh thuần hoạt bát phồn vinh mạnh mẽ có chí tiến thủ.

Tại đường đi ánh đèn chiếu ánh xuống, hắn thẳng giống như trong tranh đi ra Tiên Tử, một cái nhăn mày một nụ cười, không không tốt linh động.

Thiếu nữ bên người, hoàn bồi bạn một đám nữ tử, thế nhưng là cùng nàng vừa so sánh với, đều ảm đạm biến sắc.

Đúng như châu ngọc ở vào gạch ngói vụn tầm đó!

Các nàng cùng một chỗ líu ríu đàm tiếu lấy, càng lúc càng xa, trên đường đi kinh diễm không biết nhiều ít ánh mắt.

"Văn Linh Tuyết!"

Lý Mặc Vân ngẩn ngơ, lập tức nhớ tới, tiền một hồi thời điểm, tại Thanh Hà Kiếm Phủ Phủ chủ Ti Không Sóc tự mình an bài xuống, Văn Linh Tuyết không chỉ bái nhập Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành, vả lại trực tiếp đặc biệt đã trở thành nội môn đệ tử.

Chuyện này, cũng là nhấc lên lớn lao oanh động.

Bất quá cùng, cũng có rất nhiều chỉ trích tiếng truyền ra, nói Văn Linh Tuyết là dựa vào kia tỷ tỷ quan hệ lẫn vào Thanh Hà Kiếm Phủ.

Lấy tu vi của nàng, căn bản không xứng trở thành nội môn đệ tử.

Thậm chí có nội môn đệ tử tự mình ra mặt, điểm danh muốn khiêu chiến Văn Linh Tuyết.

Tác động. . .

Ba chiêu bên trong, vị này nội môn đệ tử liền bị đánh.

Văn Linh Tuyết như vậy một trận chiến thành danh, cũng bằng trận chiến này đã chứng minh thực lực của mình, liền những thứ kia cái này chỉ trích tiếng cũng tùy theo tiêu tán.

Cho tới bây giờ, Văn Linh Tuyết nghiễm nhiên đã trở thành nội môn đệ tử trung nhân vật phong vân.

Cái này không chỉ là bởi vì nàng tu vi được, cũng bởi vì hắn phong độ tư thái tuyệt đại, dung mạo cực xuất chúng, nếu như vẽ trung tựa tiên tử, ép tới đồng môn cái khác nữ tử đều ảm đạm biến sắc.

"Ài!"

Rất lâu, Lý Mặc Vân Trường sinh thở dài.

Hắn đột nhiên nhớ tới một sự kiện, Tô Dịch cái này cái người ở rể không chỉ có Văn Linh Chiêu như vậy lành lạnh cô tuyệt, phong độ tư thái tuyệt xuất sắc thê tử, nghe nói cả Văn Linh Tuyết cũng cùng hắn cái này cái tỷ phu vô cùng nhất muốn tốt. . .

Việt nghĩ tiếp, Lý Mặc Vân trong lòng lại càng lấp kín được sợ, toàn bộ người cũng không tốt rồi.

. . .

Ngọc Xuân ngõ hẻm.

Mãnh Hổ Bang hang ổ.

Nhìn cái kia máu đầy đất tanh, bang chủ Lữ Thuyên cũng không khỏi hít sâu một hơi, tay chân rét run.

Trong bang trọng yếu nòng cốt, lại bị giết bảy tám phần!

Mà khi theo dưới tay trong miệng đã được biết đến sự tình một chút đi qua về sau, Lữ Thuyên trên mặt đều là vẻ khó tin.

"Chuyện này, lại là bởi vì chúng ta cầm một cái sinh hoạt tại Dương Liễu ngõ hẻm cô gái nhỏ dẫn đến hay sao?"

Dương Liễu ngõ hẻm, chỗ đó trà trộn lấy Vân Hà Quận thành tầng dưới chót nhất một đám nghèo kiết xác!

Từng cũng như con sâu cái kiến giống như tham sống sợ chết, đặt tại tầm thường, chính là đem bọn họ giết sạch rồi, sợ đều dẫn không dậy sóng gió gì.

Nhưng bây giờ, vẻn vẹn nhưng cầm Dương Liễu ngõ hẻm một tiểu nha đầu mà thôi, lại lại để cho bọn họ Mãnh Hổ Bang thương vong vô cùng nghiêm trọng, điều này làm cho Lữ Thuyên nhất thời đều có chút không dám tin tưởng.

"Nhưng tra ra hung thủ là người nào?"

Rất lâu, Lữ Thuyên xanh mặt nói.

Phụ cận những thuộc hạ kia đều ngay ngắn hướng lắc đầu.

Một người trong đó do dự nói: "Bang chủ, theo chúng ta biết, tiểu nha đầu kia ca ca trước kia là Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử ngoại môn."

Lữ Thuyên sắc mặt lập tức thay đổi.

Mắt thấy hắn muốn tức giận, người nọ vội vàng nói: "Bang chủ bớt giận, tiểu nha đầu ca ca từ lâu là một cái trăm không một dùng tàn phế, hơn nữa tại nửa năm trước thời điểm, đã bị Thanh Hà Kiếm Phủ vứt bỏ, không quyền không thế, so với bình thường dân chúng đều không có thể."

Lữ Thuyên thần sắc âm tình bất định nói: "Điều tra! Nhất định phải tra rõ ràng gần nhất người nào cùng cái này một đôi huynh muội tiếp xúc qua! Thù này không có khả năng tại đây giống như được rồi, đợi đã điều tra xong, ta sẽ đích thân đi cầu Ngũ Thiên Hạo đội lão gia tử ra mặt!"

Ngũ Thiên Hạo.

Vân Hà Quận thành Tây Nam khu vực dưới mặt đất thế lực bá chủ, bị rất nhiều bang phái phụng là thứ nhất người, nổi tiếng một vị hắc đạo đại nhân vật.

Ừ

Những thứ kia Mãnh Hổ Bang thuộc hạ đều bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận đáp ứng, thần sắc phấn khởi, xoa tay.

"Nhớ kỹ, nhưng điều tra tin tức, thiên không được đánh rắn động cỏ!"

Lữ Thuyên lo lắng, lại dặn dò một lần.

Đối thủ lần này một người cũng có thể giết được bọn hắn Mãnh Hổ Bang thất linh bát lạc, đã định trước không thể nào là nhân vật tầm thường.

Lữ Thuyên không ngu, Đoạn không chọn liều mạng rồi.

. . .

Sáng sớm hôm sau.

Vân Hà Quận thành Tây Nam khu vực hạch tâm khu vực.

Hoàng Kiền Tuấn khống chế lấy xe ngựa, chở Tô Dịch, Phong Hiểu Phong gió êm dịu Hiểu Nhiên cùng một chỗ, bảy lần quặt tám lần rẽ đất lái vào một cái tên là "Hồ lô" trong ngõ hẻm.

Hồ lô, hài âm phúc lộc.

Cái này hồ lô trong ngõ hẻm hộ gia đình, đều là một chút gia cảnh Ân dày giàu có và đông đúc hạng người.

Hoàng Kiền Tuấn đêm qua hào ném ba vạn lượng bạc, trong ngõ hẻm mua một cái chiếm diện tích thật lớn đình viện.

Thử đình viện gạch xanh lông mày ngói, rừng trúc thấp thoáng, có sương phòng Năm chỗ, các loại trang trí đầy đủ mọi thứ.

Trong đình viện trồng lấy cây lựu cây, táo cây, cây hạnh vân... vân, đều có ba mươi năm trở lên thụ linh, cao lớn rậm rì, xanh ngắt sừng rồng tinh thần.

Trừ thử, còn có luống rau, giếng đá, vườn hoa, dây leo, thạch bình, hồ cá, ao sen vân... vân cảnh trí, hoàn cảnh cực kỳ đẹp và tĩnh mịch an bình.

Khi thấy như vậy một phen cảnh tượng thời gian, Tô Dịch không khỏi nhẹ gật đầu, nói: "Coi như không tệ."

Một mực cẩn thận từng li từng tí theo dõi Tô Dịch sắc mặt Hoàng Kiền Tuấn lập tức thầm nhẹ nhàng thở ra.

Hoàn hảo, ngày hôm qua cả đêm không có toi công bận rộn!

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 104: Tụ Khí Ảo Diệu Nhiều Khiếu Thành Linh

Chuyết An Tiểu Cư.

Đây là Tô Dịch cho mới chỗ ở lên tên.

Kém cỏi làm vật thế chấp mộc mạc.

An làm yên tĩnh hòa.

Đối với cái này cái mới chỗ ở, Phong Hiểu Nhiên cực kỳ vui vẻ, hắn cái kia thon thả yểu điệu thân ảnh tại trong đình viện chạy tới chạy lui, tượng đầu nhẹ nhàng vui sướng hồ điệp giống nhau.

Một đôi thâm sâu trong mắt to chứa đầy vui sướng.

Phong Hiểu Phong cũng thật cao hứng.

Ngụp lặn tại trong thế tục, ai có thể không thích ở tại nơi này đợi lộ ra thanh quý khí hơi thở trong đình viện?

Đối lập hắn và muội muội từ nhỏ sinh hoạt Dương Liễu ngõ hẻm, hoàn toàn chính là khác nhau trời vực, tựa như hai cái thế giới.

Hoàng Kiền Tuấn chỉ huy một đám tay chân lanh lẹ gã sai vặt, đang vận chuyển vừa mua về các màu đồ dùng trong nhà cùng sinh hoạt phải chi vật.

Tô Dịch lại lười biếng ngồi ở một cái bò đầy cây tử đằng la trong chòi nghỉ mát ghế dựa mây ở bên trong, thích ý đất híp mắt.

"Bên người còn là thiếu vài cái hầu hạ người a."

Tô Dịch trong lòng có điểm tiếc nuối.

Buông lỏng nghỉ ngơi thời điểm, bên người làm có khí chất Uyển Nhu thị nữ pha trà, có cây cỏ mềm mại như ngọc thị nữ nắn vai đấm lưng, có tú sắc khả xan, kỹ nghệ siêu phàm cầm tùy tùng đánh đàn. . .

Cũng làm có khôn khéo cơ trí thị nữ lo liệu lấy một ngày ba bữa sự tình, có khéo tay thị nữ vì chính mình giặt quần áo xếp chăn, cắt tu vườn hoa, quản lý sân nhỏ. . .

Đúng rồi, còn muốn có một cái chỉ cần bản thân một ánh mắt, có thể ngầm hiểu xinh đẹp thị nữ tùy thời chờ nghe theo phân công.

Nhưng bây giờ. . .

Tô Dịch liếc qua ở phía xa bận rộn Hoàng Kiền Tuấn, không khỏi âm thầm lắc đầu.

Tại tu luyện lên, hắn có bao nhiêu tự hạn chế, khắc khổ, tại trong sinh hoạt hắn thì có nhiều lười cùng nhiều sợ phiền toái.

"Được rồi, bình thường thị nữ ta cũng căn bản chướng mắt, thà rằng không tìm, cũng không có thể thật giả lẫn lộn."

Tô Dịch cuối cùng vẫn còn bỏ đi tìm kiếm một đống thị nữ cống hiến sức lực tâm tư.

Cho đến hết thảy dàn xếp thỏa đáng, Hoàng Kiền Tuấn bả cái kia một đám tạm thời thuê mướn gã sai vặt xua tán, lúc này mới cười ha hả đi tới, nói: "Tô ca, ngươi xem một chút còn cần mua thêm một ít gì?"

Tô Dịch mở mắt ra, lười biếng đứng dậy, đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, nói: "Đã thành, không có chuyện của ngươi."

Hoàng Kiền Tuấn do dự một chút, nói: "Tô ca, người xem có hay không cần tìm một cái chút đầu bếp nữ cùng làm việc vặt vãnh tôi tớ?"

Tô Dịch lắc đầu: "Không cần, kế tiếp ta nên vì Phong sư đệ trị liệu hai chân, không có chuyện gì, đừng tới quấy rầy ta."

Hoàng Kiền Tuấn cả vội vàng gật đầu.

Tô Dịch đứng dậy, đi vào Phong Hiểu Phong gian phòng.

Một lúc lâu sau.

Tô Dịch đẩy cửa mà ra, hai đầu lông mày nổi lên vẻ uể oải vẻ.

Mà trong phòng, Phong Hiểu Phong nằm ở giường, đã tiến vào mộng đẹp.

"Tô Dịch ca ca, ca ca ta chân thế nào?"

Bên ngoài gian phòng, Phong Hiểu Nhiên từ lâu đợi chờ ở đó, mắt thấy Tô Dịch đi ra, hắn vội vàng dứt khoát tiếng hỏi thăm về đến.

"Không dùng được nửa tháng, ca ca ngươi lại đứng lên đi lại."

Tô Dịch cười vuốt vuốt Phong Hiểu Nhiên đầu.

Trước trong phòng, hắn lấy bản thân tu vi thúc giục ngân châm, làm Phong Hiểu Phong hai chân đã tiến hành một phen châm cứu, triệt để đưa hai chân sinh cơ làm thức tỉnh.

Kế tiếp trong nửa tháng, chỉ cần nhường Phong Hiểu Phong nuốt Linh dược, lại từng bước một đem phế bỏ cốt cách cùng huyết nhục huyết quản cải tạo trở về.

"Thật tốt quá!"

Phong Hiểu Nhiên thâm sâu con mắt sáng lóng lánh đấy, vui mừng nhướng mày.

"Hiểu Nhiên, ngươi tới phòng ta, ta truyền thụ cho ngươi tu hành chi đạo."

Nói qua, Tô Dịch trực tiếp triều gian phòng của mình bước đi.

Phong Hiểu Nhiên vội vàng đuổi theo, trong lòng không khỏi chờ mong vô cùng.

Mắt thấy một màn này, xa xa đang ngồi ở trong đình viện nghỉ ngơi Hoàng Kiền Tuấn không khỏi một trận hâm mộ.

Có Tô ca tự mình chỉ điểm, tiểu nha đầu này về sau võ đạo thành tựu đã định trước không có khả năng nhỏ hơn!

Từ ngày này lên ——

Tô Dịch bọn hắn liền tại Chuyết An Tiểu Cư trung định cư xuống.

Tô Dịch sinh hoạt rất đơn giản, ngoại trừ tu luyện, chính là vì Phong Hiểu Phong trị liệu chân làm tổn thương, chỉ điểm Phong Hiểu Nhiên tu hành.

Mà một ngày ba bữa sự tình, hoàn toàn do Hoàng Kiền Tuấn chịu trách nhiệm.

Ngẫu nhiên tại đêm khuya thời gian, Tô Dịch cũng sẽ cùng Khuynh Oản nhờ một chút, hỏi một cái người sau tu hành tình trạng, tịnh cho chỉ điểm.

Nhường Tô Dịch cảm thấy vui mừng chính là, Khuynh Oản trước mặt đối với chính mình thời gian, mặc dù như trước có vẻ khiếp đảm, thẹn thùng, câu nệ.

Có thể so sánh tới trước đây, cũng nhiều một tia thân cận mùi vị.

Hấp tấp hai ngày thời gian đi tới.

Hôm nay sáng sớm, Tô Dịch từ lúc ngồi trung tỉnh lại, trong con ngươi như có huyễn sáng phong mang lóe lên, liền quy về lạnh nhạt.

Cái kia một thân như Kinh Long lao nhanh mạnh mẽ khí huyết cũng tùy theo từ từ an tĩnh lại.

Luyện Cốt Đại viên mãn!

Bằng vào trên người sung túc Linh dược, hơn nữa Tùng Hạc Đoán Thể thuật diệu dụng, làm cho Tô Dịch tại lúc này cuối cùng đem tu vi đạt đến "Luyện Cốt như ngọc, luyện tủy như sương" tình trạng.

Đến tận đây, kia tại Bàn Huyết Cảnh tạo nghệ, cũng đã được xưng tụng Đại viên mãn!

Như xé ra da của hắn thịt, có thể phát hiện cái kia một thân cốt cách sáng sủa như ngọc, sạch sẽ óng ánh, cứng rắn có thể so với qua muôn ngàn thử thách huyền thiết, đao kiếm khó làm thương tổn.

Kia cốt tủy cũng như sương Tuyết giống nhau sáng long lanh, tỏ khắp lấy bành trướng kinh người sinh cơ!

"Không uổng công ta gần nhất mỗi ngày hao phí Năm gốc nhất phẩm Linh dược đến tu luyện."

Tô Dịch khóe môi nổi lên vẻ hài lòng.

Tiền tài lữ phương pháp đấy, tiền tài chữ vào đầu.

Làm có đầy đủ hơn Linh dược làm chèo chống, Tô Dịch căn bản không lo tu vi vô pháp tinh tiến.

Quan trọng nhất là, hắn tại Bàn Huyết Cảnh da, thịt, gân, xương bốn cấp độ rèn luyện lên, làm cho trúc căn cơ đều muốn hơn xa ở tiền thế đồng nhất thời kỳ bản thân!

Vì cái gì hắn tu vi rõ ràng rất yếu, chiến lực lại có thể nói biến thái?

Kia nguyên do ngay tại võ đạo căn cơ trên.

Lấy có thể nói Đại Hoang đệ nhất Trúc Cơ phương pháp Tùng Hạc Đoán Thể thuật làm tu luyện chi pháp, lại phụ trước đây đời mười vạn tám nghìn năm lịch duyệt cùng tu luyện tâm đắc, làm cho rèn luyện ra võ đạo lực lượng, từ lâu vượt qua thế nhân có thể lý giải phạm trù!

Như bả cái khác Bàn Huyết Cảnh so sánh dòng sông, hồ nước, biển rộng, như vậy Tô Dịch Bàn Huyết Cảnh chính là bầu trời sáng sủa tinh không.

Một cái trên trời, một cái vực sâu, không thể so sánh nổi.

"Bước tiếp theo, chính là Tụ Khí cảnh."

Tô Dịch có chút chờ mong.

Tụ Khí cảnh, phân Thông Khiếu, Khai Mạch, Hóa Cương ba cấp độ, phân biệt đối ứng giai đoạn trước, trung kỳ cùng Hậu Kỳ.

Đạt đến chuyện này giả, đặt tại Quảng Lăng thành cái kia đợi địa phương nhỏ bé, cũng có thể được xưng tụng là cao thủ đứng đầu.

Đặt tại Vân Hà Quận thành ở bên trong, cũng đếm được là nhất lưu võ giả.

Bất quá, đều là chuyện này giữa các võ giả, lại sai lệch quá nhiều, thực lực cao thấp không đều.

Bởi vì cùng Bàn Huyết Cảnh rèn luyện da thịt gân cốt bất đồng, Tụ Khí cảnh tu luyện, liên lụy đến rèn luyện huyệt khiếu, gân mạch cùng ma luyện Cương Khí, cực kỳ huyền nhỏ tinh xảo.

Một thứ tu luyện công pháp, cũng rất khó tu luyện tới "Nhiều khiếu thông thấu, mạch hiểu rõ, toàn thân trong ngoài câu liền thiên địa, cùng vạn hóa minh hợp" tình trạng.

Như làm không được một bước này, "Hóa Cương" liền không thể nào nói đến.

Theo Tô Dịch biết, tại Đại Chu triều cảnh nội, cũng chỉ có thập đại học cung, đứng đầu đại gia tộc, vương hầu dưới trướng quân đội chi địa, mới có được tu luyện Tụ Khí cảnh hoàn thiện pháp môn.

Hơn nữa, những pháp môn này cũng tất cả không có cùng, không thể quơ đũa cả nắm.

Tượng cường đại như Thanh Hà Kiếm Phủ, mặc dù cũng có được Tụ Khí cảnh tu luyện chi pháp, nhưng chưa nói tới đứng đầu.

Cho nên một chút tâm chí cực cao Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử, tại tu luyện đến Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn về sau, thường thường chỉ có thể khác mưu đường ra.

Ví dụ như tham gia khảo hạch tiến vào Thiên Nguyên học cung tu hành.

Ví dụ như bái nhập vương hầu dưới trướng quân đội ở bên trong, thông qua tranh thủ quân công cách để đổi lấy Tụ Khí cảnh đứng đầu công pháp.

Bất quá, vô luận là tiến về trước Thiên Nguyên học cung, còn là bái nhập vương hầu dưới trướng, chỉ số rất ít người có thể trở thành người may mắn.

Tuyệt đại đa số trẻ tuổi đệ tử, đã định trước chỉ có thể đi tu luyện những thứ kia bình thường Tụ Khí công pháp.

Đây hết thảy, cũng làm cho Tụ Khí cảnh cường giả thực lực sai lệch quá nhiều.

Đứng đầu Tụ Khí cảnh sơ kỳ nhân vật, hoàn toàn có thể đủ tuỳ tiện giết hết sức Tụ Khí cảnh Đại viên mãn nhân vật.

Đến nỗi không thiếu một chút quái thai tại Tụ Khí cảnh thời gian, cũng có thể đi đối kháng Võ Đạo tông sư.

Ví dụ như áo xanh.

Đương nhiên, đối với Tô Dịch mà nói, những thứ này căn bản không gọi sự tình.

Đặt tại cái này Đại Chu cảnh nội, chuyên môn làm võ đạo Tứ Cảnh Trúc Cơ mà dùng Tùng Hạc Đoán Thể thuật, tuyệt đối tuyệt vời.

Lúc trước Tiêu Thiên Khuyết nhìn thấy Tô Dịch tại Đại Thương Giang bờ diễn võ thời gian, đều rung động thất thần, hoài nghi còn đây là trong truyền thuyết thần tiên chi thuật!

"Thân người có huyệt khiếu bảy trăm hai mươi cái, trong đó có linh khiếu một trăm lẻ tám cái."

"Cái này một trăm lẻ tám linh khiếu lại được xưng làm 'Tu Luyện Chi Khiếu' ."

"Ở tiền thế, ta mặc dù đem quanh thân linh khiếu từng cái rèn luyện thông thấu, cũng chỉ có bảy mươi hai cái linh khiếu trung nuôi dưỡng ra chân chính Linh tính, cái này cái chỗ thiếu hụt để cho ta tại Hoàng giả cảnh giới thời gian, hao phí rất nhiều thiên tài địa bảo, mới miễn cưỡng đền bù trở về, nhưng dù vậy, cũng đã ảnh hưởng đến ta lúc ban đầu tu luyện căn cơ. . ."

"Lúc này đây, từ không thể để cho cái này cái chỗ thiếu hụt lại lần nữa trọng diễn!"

Tô Dịch trong lòng thì thào.

Có thể tại một trăm lẻ tám linh khiếu trung từng cái dưỡng ra Linh tính, lại xưng là "Nhiều khiếu thành linh" .

Đến lúc đó, từng linh khiếu đều như cỡ nhỏ Bí Cảnh, có kỳ diệu dị tượng ra đời vào trong đó, nhưng câu liền thiên địa khí thế, chiếu rọi Đại Đạo ánh sáng!

Bất quá, bực này võ đạo tạo nghệ, chính là đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, cũng có thể nói vạn trung không một, không tiền khoáng hậu.

Ở tiền thế, Tô Dịch chín cái đệ tử chân truyền ở bên trong, cũng chỉ có tiểu đồ đệ Thanh Đường tại chỉ điểm của hắn xuống, một lần hành động luyện liền "Nhiều khiếu thành linh" . Một trăm lẻ tám linh khiếu tựa như bên trong thân thể ngôi sao, dưỡng dục ra "Tinh vân triều tịch" thần diệu dị tượng.

Lúc đó, Thanh Đường mới bảy tuổi, mới bái nhập bọn họ hạ không đến ba tháng, liền đã triển lộ ra được trời ưu ái tuyệt thế thiên phú.

"A, Thanh Đường. . ."

Nghĩ vậy, Tô Dịch tự giễu giống như cười cười, ánh mắt đều là vẻ phức tạp.

Rất lâu, hắn lắc đầu, không hề suy nghĩ nhiều.

Từ trên giường đứng dậy, Tô Dịch đẩy cửa mà ra.

mờ mờ, gió mát Từ Lai, lay động trong đình viện hoa thụ, mang đến từng đợt thảo mộc mùi thơm ngát, làm người ta vui vẻ thoải mái.

Hoàng Kiền Tuấn đang đình viện một trương trên bàn đá trang trí bát đũa, nóng hôi hổi bữa sáng từ lâu nở rộ ở trên.

Mỗi sáng sớm sáng sớm, trong thành "Vân Hương ở" sẽ lại sai người đưa tới nhiều loại đồ ăn, cái này đương nhiên là có tiền có thể thoải mái giải quyết sự tình.

Cách đó không xa, Phong Hiểu Nhiên đẩy xe lăn trung Phong Hiểu Phong theo trong phòng đi ra.

Thiếu nữ mặc bóp áo lam tử màu vàng hơi đỏ váy, tiêm tú thanh trẻ con thân ảnh xinh đẹp đáng yêu, cả khí sắc đều tốt lên rất nhiều, hình dáng như

điêu khắc giống như khuôn mặt nhỏ nhắn cũng không giống như trước kia như vậy yếu ớt.

Phong Hiểu Phong cũng tinh thần sáng láng, hai đầu lông mày uất ức nặng nề tới trung khí hễ quét là sạch, toàn thân tản ra một loại dâng trào phồn vinh mạnh mẽ khí tức.

Chứng kiến như vậy một màn, Tô Dịch không khỏi hiểu ý cười cười.

Đồng dạng sáng sớm.

Rõ ràng tỉ mỉ trang hoàng qua Viên Lạc Hề kỵ Thanh Thông Mã lên, cùng Trình Vật Dũng cùng đi đến Dương Liễu phía ngoài hẻm.

Nhẹ nhàng ánh bình minh chiếu vào thiếu nữ tư thế hiên ngang thon dài thân ảnh lên, làm cho nàng cũng phủ thêm một tầng nhu hòa xinh đẹp quang ảnh.

Tại đây rách nát cổ xưa, đầy đất bẩn đục người nghèo hội tụ chi địa, nàng đến, có vẻ như vậy hoàn toàn xa lạ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 105: Ngũ Lão Gia Tử

"Thật xinh đẹp cô nàng!"

Dương Liễu ngõ hẻm ở chỗ sâu trong, một đám Hắc Hổ bang bang chúng hướng bên này đi tới.

Khi thấy cưỡi Thanh Thông Mã trên Viên Lạc Hề thời gian, cũng không khỏi sững sờ, lộ ra kinh diễm vẻ.

"Muốn chết đúng không! Đi nhanh lên!"

Cầm đầu một cái áo lam trung niên sắc mặt đột biến, thấp giọng quát khiển trách một tiếng, mang theo những thứ kia dưới tay liền hấp tấp ly khai.

Áo lam trung niên một cái nhìn ra, Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng lai lịch cực không đơn giản, giống như bực này đại nhân vật, viễn không phải là bọn hắn những thứ này trà trộn tại tầng dưới chót hắc đạo nhân vật có thể đắc tội.

"Những thứ này đồ hỗn trướng, ngược lại cũng có chút nhãn lực tinh thần."

Trình Vật Dũng ánh mắt lạnh nhạt.

Vừa rồi đối phương nên vui mừng không đến nói năng lỗ mãng, bằng không, hắn không ngại đem những này lưu manh tất cả đều giết.

"Dũng thúc, ngươi nói Tô tiên sinh sao ở tại bực này chướng khí mù mịt địa phương?"

Viên Lạc Hề có chút nghi hoặc.

"Không phải là Tô tiên sinh cư ngụ ở nơi này, mà là bằng hữu của hắn cư ngụ ở nơi này đấy, chúng ta tiên đi xem."

Trình Vật Dũng nói qua, đã thúc mã triều Dương Liễu ngõ hẻm ở chỗ sâu trong bước đi.

Viên Lạc Hề theo sát phía sau.

Ngày hôm qua hắn sau khi về nhà, liền nhớ lấy tìm một cơ hội đi bái phỏng một cái Tô Dịch, tiên xác định một cái địa chỉ, như vậy về sau có thể thường xuyên đi đi lại lại rồi.

Nguyên nhân ngày hôm nay sáng sớm, liền vời đến Trình Vật Dũng một tiếng, lén lút theo trong nhà chạy ra.

"Tiểu gia hỏa, có thể hay không đánh với ngươi nghe một sự kiện?"

Trên đường đi, Trình Vật Dũng đột nhiên chứng kiến một cái xanh xao vàng vọt thiếu niên, lúc này lên tiếng hỏi thăm.

Thiếu niên con mắt quay tít một vòng, nói: "Nghe ngóng tin tức sao? Có thể, nhưng ta muốn bạc, ít nhất cũng phải hai lượng, không hợp, là năm lượng!"

Hắn một cái liền từ ăn mặc trang hoàng trông được ra đối phương Không phải phú tức quý .

Trình Vật Dũng mỉm cười, tiện tay vứt cho thiếu niên một khối bạc vụn, nói: "Đây là tiền thưởng, như ngươi trả lời để cho ta thoả mãn, ta cho ngươi

thêm mười lượng."

Thiếu niên con mắt tỏa sáng, nói: "Vị đại nhân này muốn cái gì?"

"Ngày hôm qua thời điểm, có hay không có hai ngoại nhân đến đây cái này ngõ hẻm, một người mặc áo bào xanh. . ."

Trình Vật Dũng bả Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn dung mạo mặc quần áo lấy từng cái nói một lần.

Thiếu niên nghe vậy, lại nhất thời cảnh giác lên, nói: "Ta đây cũng không biết, được rồi, cái này bạc còn là trả lại cho ngươi đi, ta từ bỏ."

Hắn bả bạc vụn ném trở về, xoay người rời đi.

Nhưng còn tại nửa đường, sau lưng vạt áo xiết chặt, thiếu niên toàn bộ người đã bị Trình Vật Dũng xách...mà bắt đầu.

"Đừng sợ, chúng ta không phải người xấu, mà là cái kia hai vị công tử bằng hữu."

Trình Vật Dũng thấp giọng nói.

Hắn nhân vật bậc nào, liếc thấy ra thiếu niên vừa rồi phản ứng bất thường.

Thiếu niên cau mày nói: "Thật sự?"

"Tự nhiên là thật đấy."

Viên Lạc Hề tại một bên đạo "Ngươi xem chúng ta tượng người xấu sao?"

Thiếu niên hỏi ngược lại: "Người xấu sẽ đem xấu chữ khắc vào trên ót sao?"

Trình Vật Dũng cười rộ lên, đạo "Ngươi tiểu tử này ngược lại cũng có chút ý, được rồi, ta cũng không phải là Nan ngươi."

Hắn đem thiếu niên phóng trên mặt đất, lại lấy ra một thanh bạc vụn, nhét vào thiếu niên trong tay, "Gặp nhau chính là có duyên, lấy tiền đi mua chút quần áo mới xuyên qua."

Thiếu niên ngẩn ngơ, nhìn trong tay những thứ kia bạc, giống như không thể tin được.

Mắt thấy Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng liền phải ly khai, thiếu niên do dự một chút, còn là nói: "Các ngươi thật là Tô đại ca cùng Hoàng đại ca bằng hữu?"

Viên Lạc Hề đôi mắt đẹp sáng ngời, không cần nghĩ ngợi nói: "Đây là Tự Nhiên."

"Bọn hắn ngày hôm nay sáng sớm liền từ Dương Liễu ngõ hẻm dọn đi rồi."

Thiếu niên nói qua, cắn răng một cái, bả bạc trong tay trả trở về, "Còn có, các ngươi đã là Tô đại ca bằng hữu, cái kia chính là ta A Phi bằng hữu, những bạc này ta cũng không thể muốn."

Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng liếc nhau, cũng không khỏi cười rộ lên, nhìn về phía thiếu niên ánh mắt cũng mang theo một vòng thưởng thức.

"Cái kia ngươi cũng đã biết, Tô tiên sinh bọn hắn chuyển đi nơi nào?"

Viên Lạc Hề ôn nhu hỏi.

Thiếu niên chần chừ một chút, còn là nói: "Được rồi, cái nào sợ các ngươi là Tô đại ca địch nhân, cũng đã định trước không thể nào là Tô đại ca đối thủ, ta nói cho các ngươi biết cũng không sao. Tô đại ca bọn hắn dọn đi Hồ Lô ngõ hẻm."

"Hồ Lô ngõ hẻm, nguyên lai là chỗ đó."

Viên Lạc Hề âm thầm vui mừng, hoàn hảo hôm nay đụng phải thiếu niên này, bằng không, trong thời gian ngắn sợ là rất khó tìm được Tô tiên sinh rồi.

"A Phi tiểu huynh đệ, đa tạ."

Trình Vật Dũng lại tiến lên, vỗ vỗ bả vai của thiếu niên, đạo "Ta hỏi lại ngươi một sự kiện, vì cái gì vừa rồi chúng ta hỏi ngươi chuyện này thời gian, ngươi hội như vậy căng thẳng, đến nỗi bọn ta là Tô tiên sinh cừu địch?"

A Phi thấp giọng nói: "Ngay tại vừa rồi, tới một đám Hắc Hổ bang người xấu, bọn hắn tại tìm hiểu Tô tiên sinh sự tình, ta còn tưởng rằng các ngươi cùng những thứ kia người xấu đồng dạng đây."

"Hắc Hổ bang?"

Viên Lạc Hề ngẩn ngơ, "Đây là đâu cái thế lực, vì cái gì ta theo chưa hề nghe nói qua?"

"Một cái không lên được trên mặt bàn thế lực nhỏ, trà trộn tại Vân Hà Quận thành trong thế giới ngầm, hoàn toàn không nhập lưu."

Trình Vật Dũng thấp giọng giải thích một câu.

Viên Lạc Hề vẻ mặt tràn đầy khó hiểu nói: "Loại ma lực này thế lực nhỏ dám tìm hiểu Tô tiên sinh tin tức, bọn hắn đây là muốn muốn chết?"

A Phi chen miệng nói: "Vị tỷ tỷ này, ta Tô đại ca đêm qua thời điểm, một người giết tiến vào Hắc Hổ bang hang ổ. . ."

Hắn mặt mày hớn hở mà đem tối hôm qua Tô Dịch nghĩ cách cứu viện Phong Hiểu Nhiên sự tình nói một lần.

Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng lúc này mới chợt hiểu.

Tại A Phi miêu tả ở bên trong, để cho bọn họ biết rõ Tô Dịch bằng hữu chính là Phong Hiểu Phong, một cái đã từng là Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử ngoại môn, hôm nay lại hai chân tàn phế thiếu niên.

"Tô tiên sinh Trích Tiên giống như nhân vật, lại vẫn không quên hắn vị này chán nản đồng môn, thật là làm cho người khâm phục."

Viên Lạc Hề cảm thán.

"Tại hắn cái kia đám nhân vật trong mắt, lại há có thể có tôn ti cao thấp có khác?"

Trình Vật Dũng nói qua, triều A Phi ôm quyền nói, "Tiểu huynh đệ, đa tạ."

A Phi nhếch miệng cười rộ lên, chợt thăm dò nói: "Vị đại nhân này, người nếu như đi tìm Tô đại ca bọn hắn, có thể hay không cũng bả ta mang theo? Ta còn chưa có đi qua Hồ Lô ngõ hẻm, không biết cái kia là địa phương nào."

"Có gì không thể?"

Trình Vật Dũng cởi mở cười nói.

Rất nhanh, hắn và A Phi cùng kỵ một con ngựa, cùng Viên Lạc Hề cùng một chỗ triều Hồ Lô ngõ hẻm chạy đi.

. . .

Một cái có cầu nhỏ Lưu Thủy, hòn non bộ đình nghỉ mát trong phủ đệ.

Hắc Hổ bang bang chủ Lữ Thuyên cung kính đứng thẳng, toàn thân không có chút nào một tia khí diễm, sắc mặt đều là kính sợ.

"Lão gia tử, lần này nếu không có ta Hắc Hổ bang hao tổn nghiêm trọng, ta cũng không dám mạo muội đến đây xin ngài giúp đỡ."

Lữ Thuyên ăn nói khép nép, khuôn mặt đắng chát.

Tại bên cạnh hắn, một cái đầu đầy tóc bạc, tiên phong đạo cốt tư thái lão giả, đang tu bổ một đám tươi tốt cành hoa, dáng vẻ nhàn nhã.

Ngũ Thiên Hạo!

Một vị Vân Hà Quận thành một vị rất có danh vọng hắc đạo lão đại, trà trộn tại Vân Hà Quận thành Tây Nam khu vực tất cả đại bang phái, đều phụng kia làm bá chủ, duy kia như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Kia quyền thế to lớn, một thứ tông tộc thế lực cũng không dám tuỳ tiện gây ra.

Cho đến rất lâu, Ngũ Thiên Hạo mới ngữ khí tùy ý nói: "Tối hôm qua chuyện đã xảy ra, ta cũng nghe nói, ngươi nhưng tra rõ ràng động thủ là ai?"

Lữ Thuyên vội vàng nói: "Theo ta những thuộc hạ kia theo Dương Liễu ngõ hẻm trung điều tra đến tin tức, nghe nói là một cái gương mặt lạ lẫm

thiếu niên, hư hư thực thực là Thanh Hà Kiếm Phủ khí đồ Phong Hiểu Phong bằng hữu."

Ngũ Thiên Hạo ngơ ngác một chút, chỉ mình cái mũi, buồn cười nói: "Ngươi nhường lão phu đi đối phó một cái tiểu oa nhi?"

Lữ Thuyên vội vàng nói: "Lão gia tử, thiếu niên kia thật không đơn giản, một người một kiếm sát nhập địa bàn của ta, như vào chỗ không người, tối thiểu cũng là Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn cọng rơm hơi cứng tử, hơn nữa hắn hoàn rất còn trẻ, ta lo lắng lai lịch của hắn cũng không đơn giản. . ."

Không chờ nói xong, Ngũ Thiên Hạo liền phất phất tay, đạo "Cái này Vân Hà Quận thành ở bên trong, một đời tuổi trẻ nhân vật lợi hại nhiều như cá diếc sang sông, nhiều vô số kể, ta nhưng không có hứng thú đi nhớ kỹ một cái không quan trọng a miêu A Cẩu."

Lữ Thuyên trong lòng trầm xuống, cắn răng một cái đem từ lâu chuẩn bị tốt một cái hộp ngọc xuất ra, cung kính trình lên đi, nói: "Lão gia tử, đây là một cây nhị phẩm Linh dược, như lão gia tử có thể giúp ta báo thù này, ngày đó ta sẽ lại tự mình đưa lên ba gốc nhị phẩm Linh dược!"

Dứt lời, lòng hắn đều đang rỉ máu.

Đối với bình thường võ giả mà nói, một cây nhị phẩm Linh dược giá trị, cũng đã có thể nói trân quý cực kỳ rồi.

Bả Hắc Hổ bang nhiều năm tích lũy của cải lấy ra hết, tối đa cũng chỉ có thể tiến đến vài gốc nhị phẩm Linh dược mà thôi.

Ngũ Thiên Hạo nhíu mày, lạnh nhạt nói: "Mà thôi, ngươi cũng coi là ta cống hiến nhiều năm, chuyện lần này, ta cũng không có thể khoanh tay đứng nhìn."

Nói qua, hắn phân phó hạ nhân lấy ra văn chương cùng một thanh quạt xếp, tiện tay tại quạt xếp trên viết xuống tên của mình: Ngũ Thiên Hạo.

Chữ viết rồng bay phượng múa, bừa bãi không bị cản trở.

"Ngươi mang theo thử quạt xếp, nói với thiếu niên kia, ta Ngũ Thiên Hạo lớn tuổi, không muốn đánh đánh giết giết, có thể cho hắn nhỏ như vậy bối một cái dàn xếp ổn thỏa cơ hội."

Ngũ Thiên Hạo thưởng thức mình một chút thư pháp, lúc này mới đưa cho Lữ Thuyên, đạo "Hắn như thức thời, sẽ tới phủ đệ của ta cúi đầu nói xin lỗi, xuất ra đầy đủ thành ý đến đền bù tổn thất ngươi Hắc Hổ bang tổn thất, chuyện này lại chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Lữ Thuyên có chút mộng.

Tiểu tử kia giết ta nhiều như vậy dưới tay, ngươi cái này già mà hồ đồ lại trả lại cho hắn đềm bù cơ hội, đây là chịu không nổi ta tặng lễ vật sức nặng không đủ sao?

Nửa ngày, hắn mới hỏi: "Lão gia tử, tiểu tử kia như không thức thời đây?"

Ngũ Thiên Hạo thần sắc trở nên lãnh đạm xuống.

Đặt tại trước đây, hắn một câu truyền đạt đi ra ngoài, trong thành này Tây Nam khu vực tất cả Đại bang chủ, ai dám không cúi đầu thuận theo?

Hôm nay, nhưng chỉnh đốn một cái không rõ lai lịch thiếu niên, hắn Ngũ Thiên Hạo khinh thường lấy lớn hiếp nhỏ, mới có thể rộng lượng đất cho một cái cơ hội, thiếu niên kia chỉ cần thông minh một chút, đã biết rõ nên làm như thế nào.

Hắn lườm Lữ Thuyên một cái, nói: "Ngươi là hoài nghi, tại đây Thành Tây nam, ta Ngũ Thiên Hạo mặt mũi không đủ khiến."

Lữ Thuyên toàn thân thẳng đổ mồ hôi lạnh, vội vàng nói: "Lão gia tử bớt giận, ta đây phải."

Nhưng trong lòng của hắn, lại âm thầm nảy sinh ác độc, lão tử về sau không phải tìm một cơ hội đem ngươi cái này lão già họm hẹm dụ dỗ không thể!

Lữ Thuyên rất rõ, dù là thiếu niên kia thật sự ngoan ngoãn cúi đầu nói xin lỗi, xuất ra đầy đủ đền bù tổn thất, những thứ này đền bù tổn thất mình cũng lấy không được một chút, ngược lại sẽ bị Ngũ Thiên Hạo không khách khí chút nào toàn bộ nuốt mất!

"Chậm đã, ngươi có phải hay không quên cái gì?"

Ngay tại Lữ Thuyên quay người lúc rời đi, phía sau đột nhiên vang lên Ngũ Thiên Hạo lạnh nhạt thanh âm.

Lữ Thuyên khẽ giật mình, chợt khóe môi hung hăng co lại súc, cầm trong tay hộp ngọc cẩn thận từng li từng tí đặt ở một bên trên mặt bàn.

Hắn bài trừ đi ra một cái cứng ngắc tươi cười nói: "Lão gia tử yên tâm, ta chuyện đã đáp ứng, tuyệt sẽ không không tính toán gì hết."

Ngũ Thiên Hạo ừ một tiếng, tự mình lại mang theo cái kéo bắt đầu tu kiến cành hoa.

Tại kia khóe môi có một vòng tiếu ý hiện lên.

Lần này mượn Hắc Hổ bang sự tình, có lẽ lại có thể doanh thu không ít thứ tốt rồi.

Về phần cái kia không rõ lai lịch thiếu niên. . .

A!

Một cái cùng Dương Liễu ngõ hẻm nghèo hèn lớp người quê mùa kết bạn tiểu nhân vật, càng lợi hại, lại có thể lợi hại đi nơi nào?

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 106: Xích Lân Hổ Bí Leo Tường Mà Đến

Hồ Lô ngõ hẻm.

Được được được tiếng vó ngựa tại bàn đá xanh trên vang vọng.

Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng trực tiếp triều Chuyết An Tiểu Cư bước đi.

Bọn hắn trước đã nghe ngóng qua, hai ngày trước thời điểm, có người dời đến tận đây, trong lòng liệu định hẳn là Tô Dịch một đoàn người.

Tại Chuyết An Tiểu Cư lật về phía trước dưới thân ngựa, Viên Lạc Hề trong lòng lại là chờ mong lại có chút khẩn trương, không khỏi hít một hơi thật sâu trung khí.

Rồi sau đó, hắn thân thủ bó lại cái trán cùng tóc mai tóc, sửa sang lại một cái xiêm y, bảo đảm không thể bắt bẻ về sau, lúc này mới tiến lên khấu vang cánh cửa.

Không bao lâu, đình viện lớn cửa mở, lộ ra một trương thanh trẻ con tú khí khuôn mặt, nghi ngờ nói: "Vị tỷ tỷ này, ngươi tìm ai nha?"

"Hiểu Nhiên, bọn hắn nói là Tô đại ca bằng hữu, ta liền dẫn bọn hắn tới."

A Phi liền vội vàng tiến lên nói.

Phong Hiểu Nhiên giật mình, nói: "Nguyên lai là Tô đại ca bằng hữu, mau mời tiến."

Hắn tay chân lanh lẹ mà đem đại môn mở ra, rồi sau đó ngòn ngọt cười, dứt khoát tiếng nói: "Hai vị khách nhân, mau mời tiến."

Nhìn lúc này mới mười ba mười bốn tuổi thiếu nữ, Viên Lạc Hề cũng không khỏi ngơ ngác một chút.

Tốt tuấn tú khuôn mặt nhỏ nhắn, còn có cái này ánh mắt, thâm sâu giống như con suối giống nhau sạch sẽ, cũng quá đẹp. . .

Hắn đột nhiên nhớ tới trên sách một quyển sách ngắn lời:

Hương Mặc cong cong vẽ, Yên mỡ nhàn nhạt đều đặn, bóp áo lam tử màu vàng hơi đỏ váy, độc dựa cửa phi thấp thoáng chỗ, điểm đàn môi.

Trước mặt thiếu nữ này mặc trên người đấy, đúng là giản lược sạch sẽ bóp áo lam tử, thanh nhã vừa vặn màu vàng hơi đỏ váy, nổi bật lên thiếu nữ Nghiên Lệ xinh đẹp.

"Tỷ tỷ, ngươi xem ta làm chi?"

Phong Hiểu Nhiên có chút nghi hoặc.

"Bởi vì ngươi xinh đẹp nha."

Viên Lạc Hề cười ha hả đấy, đi lên trước, đem mình trên cổ tay một chuỗi thương màu xanh phỉ thúy vòng ngọc gỡ xuống, kín đáo đưa cho Phong Hiểu Nhiên, nói: "Ngươi đã gọi ta là tỷ tỷ, ta cũng không có thể không nhắc tới bày ra, ngọc này vòng tay chính là lễ gặp mặt."

Phong Hiểu Nhiên lắp bắp kinh hãi, vội vàng muốn cự tuyệt, lại bị Viên Lạc Hề không nói lời gì cứng rắn nhét vào trong tay, cười nói: "Không đáng

giá mấy đồng tiền tiểu đồ chơi, cầm lấy đi."

Nói qua, đã quay người triều trong đình viện bước đi.

"Cái này vòng tay đẹp mắt như vậy, sao có thể sẽ không đáng tiền?"

Phong Hiểu Nhiên thầm nghĩ trong lòng, nhất định là xem tại Tô đại ca trên mặt mũi mới cho ta.

Trình Vật Dũng cười mỉm nhìn một màn này, không nói gì thêm.

Cái kia Thương Thanh Ngọc vòng tay mặc dù giá trị Vạn Kim, ai có thể nhường tiểu thư cao hứng đây?

Đình viện trong chòi nghỉ mát, Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng cuối cùng lại lần nữa gặp được Tô Dịch.

Hắn nằm ngồi ở ghế dựa mây ở bên trong, một bộ rộng thùng thình Bạch Bào, vốn một mực bàn thành đạo búi tóc tóc dài, hiện tại tùy ý xõa xuống, dáng vẻ nhàn nhã lười biếng.

Bên người công văn lên, hoàn bày biện trà xanh, trái cây, điểm tâm những vật này.

"Xuỵt, mỗi ngày cái này canh giờ, Tô ca sẽ tại trong chòi nghỉ mát nhắm mắt dưỡng thần, nói là tại tu luyện thần hồn bí lực."

Hoàng Kiền Tuấn trước tiên xuất hiện, nhỏ giọng nhắc nhở Viên Lạc Hề bọn hắn, "Đợi tiếp qua nửa canh giờ, Tô ca sẽ tỉnh lại."

Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng liếc nhau, rất thức thời đất chớ có lên tiếng.

Nhưng lúc này, Tô Dịch lại mở ra con mắt, hơi hơi nhíu mày, trêu chọc nói: "Viên cô nương, lần này ngươi sẽ không phải lại là thâu chạy đến a?"

Viên Lạc Hề khuôn mặt đỏ lên, ngượng ngùng nói: "Tô tiên sinh tuệ nhãn như đuốc, cả điểm ấy đều không thể gạt được người."

Tô Dịch yên lặng, thật đúng là bị hắn nói trúng rồi.

"Tô tiên sinh, đây là từ ta Viên gia khống chế quặng mỏ trung hái 'Thanh Lân hàn thiết " coi như là một loại không tầm thường Linh tài, để mà đúc kiếm lại thích hợp bất quá."

Trình Vật Dũng tiến lên, cười cầm trong tay mang theo một cái hộp ngọc trình lên.

Tại lâu thuyền trên thời điểm, Tô Dịch cùng hắn nghe ngóng tại Vân Hà Quận thành ở bên trong, đâu có thể mua được một chút phẩm lẫn nhau bất phàm Linh tài.

Chuyện này bị Trình Vật Dũng một mực ghi tạc trong lòng, cho nên lần này đến viếng thăm, cố ý cầm mười cân Thanh Lân hàn thiết làm lễ.

"Đây không phải rèn 'Thanh Lân Chiến Qua' tài liệu chính nguyên liệu sao?"

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được nói.

Thanh Lân Chiến Qua, một loại sát phạt lực lượng rất mạnh linh binh, tại Đại Chu cảnh nội bên trong quân đội cực kỳ nổi danh.

Tục truyền đóng tại cổn châu cảnh nội Xích Lân trong quân, cũng vẻn vẹn chỉ có được mười chuôi Thanh Lân Chiến Qua.

Nguyên nhân ngay tại ở, luyện chế thử linh binh "Thanh Lân hàn thiết" quá mức quý hiếm rồi.

Trình Vật Dũng vừa cười vừa nói: "Hoàng công tử kiến văn rộng rãi, ta cùng tiểu thư cũng không biết Tô tiên sinh cần bao nhiêu, liền vẻn vẹn cầm mười cân đến đây."

"Mười cân!"

Hoàng Kiền Tuấn không khỏi tặc lưỡi, bị chấn động đến.

Hắn có dự đoán đến Viên gia thân là Vân Hà Quận thành tứ đại đứng đầu thế lực một trong, của cải nhất định giàu đến chảy mỡ.

Nhưng lại không nghĩ rằng, hội như vậy có nhiều!

"Có lòng rồi."

Tô Dịch hơi ngẩn ra, liền gật đầu.

Cái này Trình Vật Dũng thô trong có tinh tế, theo phần lễ vật này trung có thể nhìn ra, đối phương hẳn là sớm có chuẩn bị, là hao tốn tâm tư.

Viên Lạc Hề nói: "Tô tiên sinh, chúng ta lần này mạo muội tới bái phỏng, một là nghĩ xác nhận một cái tiên sinh người chỗ ở, hai cũng là muốn hỏi một câu, tiên sinh đầu tháng sau ba cái ngày kia có rãnh hay không."

Tô Dịch nói: "Có việc?"

Viên Lạc Hề thấp giọng nói: "Đầu tháng sau ba, là cha ta bốn mươi tuổi ngày sinh, ta nghĩ. . . Ta nghĩ thỉnh Tô tiên sinh dự tiệc."

Tô Dịch mãnh liệt nhớ tới, lúc trước Viên Lạc Hề tiến về trước Quỷ Mẫu lĩnh hái Lục Âm thảo, chính là vì cho phụ thân nàng chuẩn bị quà sinh nhật.

"Tô tiên sinh có chỗ không biết, ta gia tộc dài thọ yến lên, lại có rất nhiều thiên nam địa bắc võ đạo đại nhân vật đến đây, đến lúc đó hội tiến hành một cái phạm vi nhỏ 'Võ đạo bí mật hội " vừa là trao đổi tu luyện tâm đắc, thứ hai hội tiến hành một chút hiếm có bảo vật giao dịch."

Trình Vật Dũng thấp giọng giải thích nói, "Tiểu thư cùng ta là muốn lấy, bực này tụ hội lên, có lẽ có tiên sinh cảm thấy hứng thú đồ vật, cho nên mới cố ý mời."

"Võ đạo bí mật hội?"

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Đến lúc đó nếu có nhàn rỗi, ta cũng không ngại đi xem một cái."

Viên Lạc Hề nhất thời cười rộ lên.

"Ta đâu rồi, có thể hay không tới mở mang mắt?"

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được nói.

Viên gia đứng đầu Viên Vũ Thông bốn mươi đại thọ, cái kia đợi tình cảnh nên là bực nào khí phái?

Suy nghĩ một chút cũng làm cho người thản nhiên hướng tới.

"Đương nhiên không phải ít ngươi rồi hoàng đại thiếu gia."

Trình Vật Dũng cởi mở cười nói.

Nhưng vào lúc này ——

Bên ngoài đình viện đột nhiên vang lên một đạo hừ lạnh, theo sát lấy một đạo thân ảnh lại vượt tường mà vào, quang minh chánh đại xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt.

Liền thấy người tới thân ảnh cực kỳ ngang tàng cao lớn, chiến bào lấy thân, khí tức dũng mãnh phi thường nhanh nhẹn dũng mãnh.

"Nhị ca!"

Viên Lạc Hề ngẩn ngơ, vô thức kêu ra tiếng đến.

Viên Lạc Vũ!

Viên thị đứng đầu Viên Vũ Thông thứ tử, trời sinh Thần lực, thiên phú khác run sợ, mười ba tuổi thời gian chỉ bằng mượn một đôi nắm tay, xưng hùng Viên thị một đời tuổi trẻ.

Cho đến tiến vào Xích Lân trong quân rèn luyện, càng bị Vân Quang Hầu Thân Cửu Tung bình luận khen làm "Xích Lân Hổ Bí, vương hầu chi tài" !

Trình Vật Dũng sắc mặt khẽ biến thành cứng, ý thức được vị này nhị thiếu gia sợ là trên đường lén lút theo tới đấy.

Tô Dịch cũng nhận ra thân phận đối phương, mắt thấy đối phương trực tiếp leo tường tiến đến, không khỏi một trận nhíu mày, tiểu tử này rất dã a.

Viên Lạc Vũ sắc mặt âm trầm, có vẻ rất tức giận, chất vấn: "Tiểu muội, ngươi sáng sớm lén lút chạy ra ngoài, chính là muốn tới gặp cái này Tô Dịch?"

Viên Lạc Hề cũng sẽ không bị sợ đến, tức giận nói: "Tô công tử đã giúp của ta đại ân, ta tới bái phỏng hắn một cái không thể sao? Còn có, nhị ca

ngươi cũng quá không có lễ phép rồi, lại leo tường tiến đến, cái này như truyền đi, phụ thân mặt đều bị ngươi mất hết rồi."

Viên Lạc Vũ thần sắc trì trệ, tức giận nói: "Nếu khiến phụ thân biết rõ, hắn thương yêu nhất tiểu nữ nhi cầm lấy mười cân Thanh Lân hàn thiết, ngây ngốc đưa cho một ngoại nhân, lại nên như thế nào tác tưởng?"

Trình Vật Dũng há mồm vừa muốn giải thích, Viên Lạc Vũ đã lạnh lùng nói: "Trình trưởng lão, ngươi biết rõ tiểu này tuổi nhỏ, không hiểu thế sự nhân tâm hiểm ác, ngươi chẳng những không ngăn cản, hoàn mặc cho hắn càn quấy, không cảm thấy thất trách?"

Trình Vật Dũng cười khổ, hiển nhiên, nhị thiếu gia đã hiểu lầm.

Còn không đợi hắn nghĩ kỹ tìm từ nên giải thích như thế nào, chỉ thấy Viên Lạc Vũ một đôi con mắt như điện giống như nhìn về phía trong chòi nghỉ mát Tô Dịch.

Thần sắc hắn không giỏi, ngữ khí lạnh như băng nói: "Tô Dịch, chúng ta cái ngày kia ở ngoài thành trên bến tàu đã gặp mặt, ta cũng từng nói qua, như ngươi đang ở đây Vân Hà Quận thành trung gặp được phiền toái, cũng có thể báo ra ta Viên gia danh hào."

"Nhưng ta lại không nghĩ rằng, ngươi lại lại đánh lên muội muội ta chủ ý!"

Nói đến đây, hắn đã là thanh sắc đều mãnh liệt, Lôi Đình tức giận, "Ngươi để cho ta rất tức giận, cũng cho ta rất thất lạc! !"

Tô Dịch ánh mắt trở nên lãnh đạm đứng lên.

Thấy vậy, Viên Lạc Hề trong lòng run lên, lo lắng nói: "Nhị ca, ngươi có thể hay không bình tĩnh một chút? Tô công tử nhưng cũng không phải như

ngươi nghĩ!"

Trình Vật Dũng cũng vội vàng nói: "Nhị thiếu gia, trong này có hiểu lầm, hoàn toàn cùng Tô công tử không quan hệ, đợi về nhà, Trình mỗ lại cùng người từng cái giải thích tốt chứ?"

Nhưng bái kiến hai người bọn họ đều tại che chở Tô Dịch, lại làm cho Viên Lạc Vũ càng căm tức.

Hắn vô cùng hoài nghi, muội muội đã bị cái này cái đến từ Quảng Lăng thành thiếu niên mê hoặc tâm hồn!

"Tô Dịch, đều đến nơi này thời điểm, ngươi còn không biểu lộ một cái thái độ của ngươi?"

Viên Lạc Vũ lạnh lùng nói, "Hoặc là nói, không nên ta rút đao khiêu chiến, dùng vũ lực bức bách ngươi tỏ thái độ?"

Hắn một thân khí huyết sôi trào, đều là xơ xác tiêu điều thiết huyết tới trung khí, uy thế bức nhân.

Liền vào lúc này, Tô Dịch theo ghế dựa mây trung đứng dậy, dáng vẻ lạnh nhạt nói: "Tỏ thái độ? Bề ngoài cái gì dáng vẻ?"

Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng toàn thân cứng đờ, Tô tiên sinh đây là tức giận sao?

Hai người vừa nghĩ tới Tô Dịch tại Quỷ Mẫu lĩnh trung lực lượng giết Lục Âm Tuyệt Thi, tại lâu thuyền chi đỉnh kiếm trảm Võ Đạo tông sư một màn kia màn, sắc mặt cũng thay đổi.

"Hiểu lầm mà thôi, các ngươi không cần kinh hoảng, để ta giải quyết."

Tô Dịch nhìn bọn hắn một cái, không khỏi cười rộ lên.

Hắn làm sao vì cái này chút ít sự tình sinh khí?

Bất quá, cái này Viên Lạc Vũ quả thực thiếu nợ thu thập chút. . .

"Rất tốt, ngươi cũng coi như người đàn ông, biết rõ nên từ bản thân đến giải quyết."

Viên Lạc Vũ thần sắc lạnh như băng, đạo "Ta cũng sẽ không cầm Viên gia uy thế áp bách ngươi, chỉ cần ngươi thề, từ nay về sau rời xa muội muội ta, ta coi như ngày hôm nay hết thảy cũng không có phát sinh, cũng lại sẽ không cùng ngươi so đo."

Hoàng Kiền Tuấn không khỏi thầm than, ngươi một lòng bảo vệ muội, đích xác là khó có được, nhưng ngươi. . . Cũng phải nhìn xem đối mặt là ai a.

Muội muội của ngươi đều nhắc nhở ngươi nhiều lần như vậy rồi, vì cái gì không ra khiếu đây?

"Ngươi nghĩ lầm rồi, ta muốn giải quyết không là chuyện này."

Tô Dịch bình thản mở miệng.

Viên Lạc Vũ sắc mặt trầm xuống, "Đó là chuyện gì?"

Tô Dịch chỉ một cái đình viện đại môn, nói: "Ta đây Chuyết An Tiểu Cư có môn đình, ngươi cũng không quy củ gõ cửa tiến đến, ngược lại leo tường mà vào, như thế hành vi, đã như là tặc tử, ngươi Nhận vì chuyện này có thể cứ như vậy được rồi?"

Viên Lạc Vũ vẻ mặt kinh ngạc.

Mà khi lĩnh hội Tô Dịch ý trong lời nói thời gian, kia sắc mặt lại thoáng cái trở nên cực kỳ khó coi, giận đến thiếu chút nữa bật cười.

Tiểu tử này quả thực chính là cái nào bình không ra đề cái nào bình!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 107: Nhiều Lần Bị Thua Kiếm Kiếm Chống Đỡ Cổ Họng

Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng đều là khẽ giật mình, hai mặt nhìn nhau, muốn cười lại không dám cười.

Theo Tô Dịch biểu hiện hắn cũng không sinh khí về sau, bọn hắn đã buông lỏng rất nhiều.

Đến nỗi, Viên Lạc Hề ước gì nhân cơ hội này, mượn Tô Dịch tay gõ một cái ca ca Viên Lạc Vũ trên người khí diễm.

Lại là theo dõi, lại là leo tường, hiện tại lại vẫn cố tình gây sự, quả thực quá khinh người!

"Tô Dịch, ngươi nếu như hồ đồ ngu xuẩn mất linh, vậy lấy võ giả phương thức, thuộc hạ bái kiến chân chương thế nào?"

Hít thở sâu một hơi trung khí, Viên Lạc Vũ rút đao ra khỏi vỏ.

BOANG...!

Kia chiến đao chừng ba thước bảy tấc, như một hoằng xinh đẹp lưu quang hiện ra, mặt đao hiện ra màu máu nhàn nhạt sáng bóng, sắc bén chói mắt.

Huyết Nha chiến đao!

Một thanh chân chính Linh Khí chiến binh!

Tay cầm binh khí, thân ảnh ngang tàng Viên Lạc Vũ khí thế đột biến, lạnh thấu xương khiếp người.

Phong Hiểu Phong không khỏi biến sắc, bên cạnh Hoàng Kiền Tuấn vội vàng thấp giọng nói: "Đừng lo lắng, chờ xem kịch vui chính là."

Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng trong lòng ngay ngắn hướng thở dài, quả nhiên, nhị ca (nhị thiếu gia) lựa chọn ngu xuẩn nhất phương pháp giải quyết.

Lại thấy Tô Dịch mỉm cười, nói: "Không cậy thế áp người, cũng coi như khó có được, ta cũng không ngại đùa với ngươi đùa."

Lời nói này, như xuất từ trưởng bối cao nhân khẩu trung cũng tịnh đều bị thỏa.

Nhưng xuất từ Tô Dịch như vậy một thiếu niên trong miệng, lại làm cho Viên Lạc Vũ một trận khó chịu.

Hắn mạnh mẽ tự kềm chế tức giận trong lòng, nói: "Đao kiếm không có mắt, nếu thật động thủ, ta khuyên ngươi tốt nhất ngoan ngoãn nhận thua, miễn cho gặp da thịt nỗi khổ!"

Tô Dịch một tay nắm lấy trúc trượng, một ngón tay chỉ dưới chân, thuận miệng nói: "Như ngươi có thể để cho ta ra khỏi một tấc chi địa, liền tính ta thua."

Viên Lạc Hề bọn hắn thần sắc khác thường, nhưng cũng không cảm thấy có cái gì không thích đáng.

Dù sao, bọn hắn đều được chứng kiến Tô Dịch võ đạo phong thái.

Nhưng Viên Lạc Vũ thoáng cái như nổ lông giống như không chịu nổi, cả giận nói: "Tại Xích Lân quân cùng thế hệ ở bên trong, ta Viên Lạc Vũ tự xưng là thứ hai, đều không ai dám xưng đệ nhất! Đặt tại cái này Vân Hà Quận thành ở bên trong, cường đại như những thứ kia tại Tụ Khí cảnh trung chìm đắm nhiều năm lão gia hỏa, cũng không dám cùng ta làm văn hộ đổ máu, ngươi một cái Bàn Huyết Cảnh nhân vật, lại dám ... như vậy nói khoác mà không biết ngượng, quá tới điên cuồng! !"

Nói đến đây, hắn hung dữ trừng cách đó không xa Viên Lạc Hề một cái, nói: "Cái này là đem ngươi mê được thần hồn điên đảo người? Thực mù!"

Viên Lạc Hề thần sắc cổ quái nói: "Nhị ca, xem như muội muội, ta nên hảo tâm nhắc nhở ngươi một câu, cần phải cẩn thận một chút, nên Nhận thua bởi liền Nhận thua bởi, ngươi có thể thua ở Tô công tử, không mất mặt."

Viên Lạc Vũ: ". . ."

Hắn tức sùi bọt mép, khó thở mà cười: "Tiểu này, chính là ngươi bị ma quỷ ám ảnh rồi, mới nói ra bực này phóng đãng nói!"

Hắn mãnh liệt hít thở sâu một hơi trung khí.

Một cái chớp mắt, trong ánh mắt lửa giận đều hóa thành lạnh thấu xương xơ xác tiêu điều hàn mang, một thân khí tức lại như phong lôi kích động, nổ vang sôi trào.

Một khi quyết định chiến đấu, hắn giống như thay đổi một người.

Tỉnh táo như tuyết, sát ý như điên!

"Ta lấy chiến trường sát ý nhập đao, tôi Huyết Sát Chi Khí tại bên trong, chỉ cần xuất đao, không chết không thôi, bất quá ngày hôm nay, ta có thể

cho ngươi Lưu một đường sinh cơ!"

Nói qua, Viên Lạc Vũ hét lớn một tiếng, thẳng giống như Chiến Thần giống như, mãnh liệt đạp lên mặt đất, nguy nga thân ảnh cao lớn bạo Trùng mà ra.

Thế như xích điện, xé rách trời cao.

Mà tại kia trong tay, Huyết Nha chiến đao vút không dựng lên, thẳng giống như chói mắt Huyết Sắc lưu quang hiện ra, vô cùng đơn giản vừa bổ hạ xuống.

Nhưng một đao kia uy thế, lại như vậy hung hãn cường thịnh, chấn nhiếp thần hồn, làm cho người ta xa xa nhìn qua, như đao cắt yết hầu, sởn hết cả gai ốc.

"Nhị thiếu gia tại Xích Lân trong quân rèn luyện ra một thân máu dũng, xác thực khó có được, nếu ta cùng đối kháng, sợ cũng chỉ có thể chia đều sàn sàn nhau."

Trình Vật Dũng động dung.

"Vốn nhị ca đều lợi hại như vậy rồi. . ."

Viên Lạc Hề con mắt cũng là ngưng tụ.

Viên Lạc Vũ mười lăm tuổi thời gian hãy tiến vào Xích Lân quân cống hiến, đến nay đã có ba năm, về nhà thời gian cực ít.

Viên Lạc Hề cũng là lúc này mới phát hiện, nhị ca Viên Lạc Vũ tuy chỉ là Tụ Khí cảnh sơ kỳ, nhưng khí thế trên người quá lớn, cũng đã mơ hồ không kém hơn Trình Vật Dũng rồi!

Mắt thấy một đao kia muốn bổ vào trên người Tô Dịch, nhưng Tô Dịch lại lạnh nhạt như trước, thân như bàn thạch giống như, sừng sững tại chỗ không chút sứt mẻ.

Sợ choáng váng?

Viên Lạc Vũ khóe môi vừa nổi lên một tia khinh thường.

BOANG...!

Một đạo kiếm ngân vang bỗng nhiên vang vọng.

Tại hắn trong tầm mắt, một vòng kiếm quang hiện ra, đâm vào hắn đồng tử đau nhức, nhịn không được co rút lại đứng lên.

Nhưng không đợi hắn có thêm nữa phản ứng ——

Keng!

Mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, Viên Lạc Vũ Huyết Nha chiến đao rời tay mà bay, mà một vòng mũi kiếm lại chống đỡ tại cổ họng của hắn.

Toàn trường một yên tĩnh.

Tất cả mọi người không khỏi vẻ sợ hãi.

Quá là nhanh, cường đại như Trình Vật Dũng cũng không thể nhìn rõ ràng Tô Dịch một kiếm này đâm ra dấu vết!

"Cái này như đổi lại ta ra tay, sợ cũng cũng khó khăn chạy trốn kiếm này một đâm. . ."

Trình Vật Dũng lưng thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Càng là cường đại, mới việt có thể cảm nhận được một kiếm này đáng sợ.

Tượng Hoàng Kiền Tuấn, Phong Hiểu Phong, Viên Lạc Hề bọn hắn, bởi vì cảnh giới không đủ, ngược lại là cũng không quá kinh hãi.

Dù sao, một kiếm này quá là nhanh, cũng để cho bọn họ căn bản nhìn không ra manh mối gì.

Bọn hắn chỉ biết là, đây mới là bình thường, trong lòng bọn họ, Tô Dịch vốn là đã cường đại đến có thể kiếm giết tông sư tình trạng.

Lúc này Viên Lạc Vũ nếu như mộng đi, đồng tử trừng lớn, cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Hắn không dám động, Tô Dịch mũi kiếm chống đỡ tại kia yết hầu một tấc chi địa, cái kia sắc bén khí tức đâm vào hắn da thịt nổi lên một tầng nổi da gà.

"Nếu như xuất đao, sẽ không nên phân thần, cho dù là một tia hoảng hốt, cũng là sơ hở trí mạng."

Tô Dịch thu hồi Trần Phong kiếm, lạnh nhạt nói, "Bất quá, nếu như ngươi không phục, có thể thử lại lần nữa."

"Ta tự nhiên không phục, bởi vì ta chính là giết người tới đao, vừa mới ra tay thời gian, bảo lưu lại hơn phân nửa lực lượng, vả lại trong lòng còn có không đành lòng, mới bị ngươi mượn cơ hội đắc thủ rồi."

Viên Lạc Vũ hít thở sâu một hơi trung khí, lạnh lùng lên tiếng.

Cả chính hắn cũng biết, lần này giải thích rất lừa mình dối người.

Dù sao, hắn là Tụ Khí cảnh, mà Tô Dịch mới là Bàn Huyết Cảnh!

Viên Lạc Vũ nhặt lên Huyết Nha chiến đao, ổn ổn tâm thần, vứt bỏ tạp niệm, hai đầu lông mày cũng hiện lên ra trước đó chưa từng có nghiêm túc cùng trang nghiêm túc vẻ.

Tất cả mọi người phát giác được, cái kia một thân khí tức càng trầm ngưng cùng mạnh mẽ rồi!

Xùy!

Một mảnh Ngân Hạnh Diệp theo trên cây bay xuống, còn chưa tới gần, đã bị Viên Lạc Vũ khí tức trên thân xé nát thành bụi phấn.

Liền tại đây một nháy mắt, hắn bỗng nhiên xuất kích.

Bá!

Chiến đao ngâm nga, chỗ ngồi một mảnh sáng sủa như lửa Huyết Sắc vòng ánh sáng bảo vệ, lưỡi đao chỉ, nhiều chưa từng có từ trước đến nay khí thế.

Một đao kia, mờ mờ ảo ảo có dày công tôi luyện khí thế, kinh diễm vô cùng.

Nhưng sau một khắc, chợt nghe keng một tiếng tiếng va chạm.

Huyết Nha chiến đao lại lần nữa bay ra ngoài.

Mà một vòng mũi kiếm cũng như trước như vậy chống đỡ tại Viên Lạc Vũ nơi cổ họng.

Tất cả mọi người là ngẩn ngơ.

Cái này cũng đỡ không nổi Tô tiên sinh một kiếm? !

Lại nhìn Viên Lạc Vũ, ngang tàng thân ảnh cao lớn đều run rẩy một cái, hai đầu lông mày tràn ngập kinh ngạc cùng ngơ ngẩn.

Điều này có thể! ?

Cái kia một thân Tụ Khí cảnh tu vi đều đã đều thi triển, bằng vào một đao kia, cũng dám đi giết có thể so với Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ thực lực lục giai Yêu thú!

Nhưng bây giờ, lại bị mới chỉ Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn Tô Dịch một kiếm đánh!

Đáng sợ nhất là, cùng lần trước đồng dạng, một kiếm này chống đỡ tại cổ họng của hắn chỗ, đắn đo tới tinh chuẩn, có thể nói biến thái.

"Một đao kia coi như có có điểm ý tứ, nhưng thiếu đi một tí tinh khí thần, chân chính đao đạo làm bả một thân khí phách cùng khí thế tất cả đều dung nhập đao thế ở bên trong, như thế mới có thể bộc phát ra hết sức chi uy có thể, cái này chính là gọi là 'Nhân đao hợp nhất " đáng tiếc, ngươi tựa hồ hoàn làm không được."

Tô Dịch thu kiếm, thần sắc lạnh nhạt bình phẩm.

Viên Lạc Vũ hồn bay phách lạc.

Lần thứ nhất bị đánh bại, có lẽ còn có thể lừa mình dối người giải thích vài câu.

Ví dụ như bảo lưu lại thực lực, ví dụ như tê liệt khinh thường, ví dụ như trong lòng còn có không đành lòng, ví dụ như. . .

Mà khi lần thứ hai còn là lấy phương thức giống nhau bị thua, chính hắn đều xấu hổ mở miệng đi giải thích.

Bất luận cái gì lấy cớ đều che giấu hắn không được tài nghệ không bằng người sự thật!

Cuối cùng hào nhoáng chính là, Tô Dịch mỗi lần đều một kiếm đưa đánh tan, vả lại hắn chính như trước nói, thân ảnh chưa hề lui ra phía sau một tấc chi địa!

Cái này đả kích liền quá lớn, nhường Viên Lạc Vũ thật lâu vô pháp hoàn hồn.

"Nhị ca, ngươi không sao chứ?"

Cách đó không xa, Viên Lạc Hề nhặt lên Huyết Nha chiến đao đi tới, kiều diễm trên mặt trái xoan hiện lên một vòng vẻ lo lắng.

"Vừa rồi ta đây, tại các ngươi trong mắt tựa như tên hề đi?"

Viên Lạc Vũ thanh âm trầm thấp, ủ rũ.

Hắn thể trạng lại nguy nga cao lớn, mà dù sao cũng chỉ là cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, là cùng bối trung chói mắt nhân vật, trời sinh Thần lực.

Cả những thứ kia trưởng bối đối với hắn tán dương có gia.

Hơn nữa chinh chiến sa trường đếm năm thời gian, ăn no kinh nguyệt tanh giết chóc ma luyện, nhường hắn tầm mắt cũng trở nên cực cao, thường ngày đều khinh thường tại Vân Hà Quận thành trung những thứ kia bạn cùng lứa tuổi nhập bọn.

Có ai nghĩ được, hắn ngày hôm nay cũng tại một cái Bàn Huyết Cảnh bạn cùng lứa tuổi trước mặt, bại cái lớn té ngã!

"Nhị ca, ngươi đừng nói như vậy, ta đều theo như ngươi nói, thua ở Tô công tử thuộc hạ, không mất mặt." Viên Lạc Hề vội vàng lên tiếng an ủi.

"Nhị thiếu gia, đến lúc này, có một số việc cũng không cần giấu giếm nữa người, lấy Tô tiên sinh thủ đoạn, kiếm giết tông sư cũng không nói chơi."

Trình Vật Dũng cũng ấm giọng an ủi.

"Kiếm giết tông sư?"

Viên Lạc Vũ Hổ thân thể chấn động, ánh mắt thẳng vào nhìn về phía Tô Dịch, gia hỏa này chẳng lẽ là cái có thuật trú nhan lão yêu quái? ?

Cùng, hắn nhạy cảm chú ý tới, hiện tại Trình Vật Dũng đối với Tô Dịch xưng hô, đã theo "Tô công tử" biến thành "Tô tiên sinh" !

Tiên sinh, đạt giả làm đầu!

Viên Lạc Hề e sợ cho Viên Lạc Vũ khiếp sợ phía dưới nói mê sảng, vội vàng giải thích nói: "Nhị ca, ngươi cũng đừng nghĩ lung tung, Tô tiên sinh cùng chúng ta đồng dạng, đều là người thiếu niên, chỉ bất quá Tô tiên sinh cùng chúng ta lại không giống nhau, kia thủ đoạn thẳng như Trích Tiên, tại toàn bộ thiên hạ sợ đều tìm không ra vài cái đến."

Một bên Trình Vật Dũng cũng liên tục gật đầu.

Viên Lạc Vũ thần sắc một trận biến ảo bất định, hồi lâu sau, hắn triều Tô Dịch vươn người cúi đầu, trầm giọng nói:

"Tô công tử, trước là ta hồ đồ xông tới ngươi rồi, lần này bị thua, cũng cho ta minh bạch cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có

người giỏi hơn. Vô luận ngươi muốn thế nào trách phạt, ta Viên Lạc Vũ tuyệt không nhíu mày!"

Chữ chữ âm vang.

Hai đầu lông mày cũng đã mang theo một vòng xấu hổ vẻ.

Tô Dịch không cho là đúng đất khua tay nói: "Ta nói rồi, đây chỉ là hiểu lầm, ngươi tâm hệ muội muội, tình hữu khả nguyên (theo như tình lý), ta từ sẽ không cùng ngươi so đo."

Thấy vậy, Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng đều không hẹn mà cùng đất nhẹ nhàng thở ra, cười rộ lên.

Hoàng Kiền Tuấn cũng cười, đối với bên người Phong Hiểu Phong nói: "Sao loại, tinh không tinh màu?"

Phong Hiểu Phong ngơ ngác nói: "Ngươi cái ngày kia nói Tô Dịch sư huynh kiếm giết tông sư sự tình, chẳng lẽ là thật sự?"

Hoàng Kiền Tuấn buồn cười nói: "Ta đâu có thể nào dám tại bực này trên sự tình nói dối?"

Phong Hiểu Phong không khỏi hít vào khí lạnh, hắn nhưng hiểu rõ nhớ kỹ, lần thứ nhất nhìn thấy Hoàng Kiền Tuấn cái kia ban đêm, người sau nói văng cả nước miếng đất nói khoác Tô Dịch sư huynh thế nào lợi hại.

Lúc ấy hắn tịnh không tin, còn tưởng rằng Hoàng Kiền Tuấn đang khuyên Úy hắn.

Người nào từng muốn, cái này lại đều thật sự!

Lại nhìn Phong Hiểu Nhiên, thâm sâu con mắt một mực chăm chú vào trên người Tô Dịch, sáng lóng lánh đấy, đều là sùng mộ vẻ.

A Phi lại từ lâu là mặt mày hớn hở.

Liền vào lúc này, bên ngoài đình viện đột nhiên vang lên một đạo khí thế hung hăng tiếng hét lớn:

"Phong Hiểu Phong nhưng tại?"

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 108: Thế Gian Phong Tình Không Chống Đỡ Mỹ Nhân XấU Hổ

Thanh âm kia có vẻ rất chối tai.

Mọi người đều khẽ giật mình, có người đến bới móc?

"Ta đi xem."

Hoàng Kiền Tuấn nói qua, đã cất bước đi đến, đem đình viện đại môn mở ra.

Chỉ thấy bên ngoài đình viện, đứng đấy một đám lưu manh vô lại nam tử, các mang theo binh khí, ô áp áp đất tụ họp ở đó.

Cầm đầu đấy, thì là một cái để lấy râu cá trê Bạch Bào trung niên.

"Các ngươi tìm ai?"

Hoàng Kiền Tuấn ánh mắt lạnh lùng.

"Bọn họ là Hắc Hổ bang người!"

Cách đó không xa A Phi đã kêu ra tiếng đến.

Bạch Bào trung niên đưa tầm mắt nhìn qua, liền thấy được xe lăn trung Phong Hiểu Phong, lúc này cười lạnh một tiếng, nói:

"Ta chờ phụng Ngũ Thiên Hạo lão gia tử mệnh lệnh mà đến, lão gia tử nói, nhường vài ngày trước sát hại ta Hắc Hổ bang một đám huynh đệ hung thủ ngoan ngoãn đi bồi tội xin lỗi, đầu muốn xuất ra đủ để cho ta Hắc Hổ bang hài lòng đền bù tổn thất, lão nhân gia người có thể dàn xếp ổn thỏa, không đáng truy cứu."

Nói đến đây, Bạch Bào trung niên con mắt ngoan sắc lóe lên, nói: "Bằng không, hậu quả bản thân suy nghĩ!"

"Ngũ Thiên Hạo là ai?"

Hoàng Kiền Tuấn nghi hoặc.

Không chỉ là hắn, Viên Lạc Hề, Viên Lạc Vũ cũng rất không minh bạch, lão gia hỏa này rất lợi hại?

Trình Vật Dũng giải thích nói: "Người này tại trong thành dưới mặt đất trong thế lực, cũng coi như có chút danh vọng, trà trộn tại trong thành Tây Nam khu vực, rất nhiều bang phái đều lấy hắn vi tôn."

Bạch Bào trung niên dương dương đắc ý nói: "Nếu như biết rõ, chuyện kia tựu dễ làm rồi, nhanh nhường hung thủ kia đi ra! Theo chúng ta cùng đi ngũ lão gia tử phủ đệ đi một lần, nếu như cự tuyệt, chúng ta cũng không miễn cưỡng, lập tức liền đi, nhưng ngũ lão gia tử bên kia, sợ chắc là sẽ không tha bọn ngươi!"

"Lấy Ngũ Thiên Hạo cẩn thận gian dối tính tình, sao chộn rộn đến bực này việc nhỏ ở bên trong, ngươi nếu như nói như vậy, còn có bằng chứng?"

Trình Vật Dũng nhíu mày nói.

Chỉ thấy Bạch Bào trung niên hừ lạnh một tiếng, ngạo nghễ nói: "Các ngươi đều mở to hai mắt nhìn tốt rồi!"

Nói qua, hắn theo trong tay áo lấy ra một thanh quạt xếp, như phụng lấy Thần quý giống nhau, cẩn thận từng li từng tí mở ra mặt quạt, hiển lộ ra Ngũ Thiên Hạo ba cái chữ viết rồng bay phượng múa.

"Còn đây là ngũ lão gia tử bản vẽ đẹp, đại biểu cho lão nhân gia người thiên đại uy thế, đặt tại thành này Tây Nam, người nào thấy dám không cúi đầu?"

Bạch Bào trung niên mặt lộ vẻ sùng mộ kính ngưỡng vẻ.

Chợt, hắn chỉ cao khí ngang đất quét qua Tô Dịch đám người, đạo "Hiện tại, các ngươi nên hiểu rõ làm như thế nào rồi a?"

Cái kia kiêu ngạo khiêu khích bộ dáng, nhường Hoàng Kiền Tuấn cũng nhịn không được nghĩ quất hắn dừng lại.

"Mới vừa rồi là ta xông tới Tô công tử, lần này liền để cho ta tới lấy đi."

Nói qua, Viên Lạc Vũ đã lớn bước triều Bạch Bào trung niên đi đến.

Hắn thân ảnh cao lớn ngang tàng, tuy rằng còn trẻ, nhưng trên người khí thế cực bức nhân.

Bạch Bào trung niên sắc mặt biến hóa, lạnh lùng nói: "Chính là ngươi hung thủ kia? Ai. . . Đừng tới nữa rồi, chúng ta. . ."

Đùng!

Nói còn chưa dứt lời, trên mặt đã bị Viên Lạc Vũ hung hăng rút một cái tát, đánh cho hắn ngao ô o o o một tiếng phát ra kêu thảm thiết, ngồi xổm ngồi tại mặt đất, trước mặt ứa ra Kim Tinh, khuôn mặt gò má đều sụp đổ xuống dưới.

Cái khác Hắc Hổ bang bang chúng lại càng hoảng sợ, nhao nhao xuất ra binh khí, trong lòng bỡ ngỡ.

Bọn hắn đều nghe nói đêm hôm đó phát sinh ở trong bang máu tanh sự kiện, biết rõ hung thủ kia hạng gì tàn nhẫn đáng sợ.

Hiện tại đối mặt khí thế hung hăng Viên Lạc Vũ thời gian, sao có thể không sợ?

Hoàng Kiền Tuấn lại không khỏi sợ hãi thán phục, Viên cô nương ca ca rất mạnh a! Cái này bướng bỉnh khí diễm, hồn không kém hơn năm đó bản thân!

Nơi xa Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên, A Phi cũng không khỏi ngẩn ngơ.

Viên Lạc Hề khuôn mặt đỏ lên, nói khẽ với Tô Dịch nói: "Tô tiên sinh, ca ca ta hắn. . ."

Tô Dịch khoát tay nói: "Biết sai có thể thay đổi, khó có được đáng ngưỡng mộ."

Viên Lạc Hề lập tức nhả ra trung khí, hắn quả thực lo lắng ca ca cho Tô Dịch lưu lại ấn tượng xấu.

"Ăn lần này giáo huấn, xem nhị ca ngươi về sau còn dám hay không hung ta."

Viên Lạc Hề phấn gọt giũa khóe môi hơi vểnh, âm thầm đắc ý.

Răng rắc! Răng rắc!

Chỉ thấy Viên Lạc Vũ một cước giẫm ở cái kia một thanh hiện lên "Ngũ Thiên Hạo" quạt xếp lên, cái thanh này quạt xếp lập tức vặn vẹo đứt gãy

thành một đoàn.

Một màn như vậy, những thứ kia Hắc Hổ bang bang chúng đều không cấm hít vào khí lạnh, trợn tròn mắt.

Gia hỏa này ăn tim gấu gan báo sao?

Đây chính là ngũ lão gia tử quạt xếp!

Cái kia chính ngồi xổm ngồi tại mặt đất nhe răng trợn mắt thống khổ rên rỉ Bạch Bào trung niên thấy vậy, sợ tới mức đều bất chấp trên mặt đau đớn, vụt đất nhảy dựng lên, kích động hét lớn: "Nếu khiến ngũ lão gia tử biết rõ, các ngươi đều phải xong!"

Đùng!

Viên Lạc Vũ trở tay một cái tát rút đi tới, đánh cho Bạch Bào trung niên bên phải gương mặt cũng sụp đổ xuống dưới, toàn bộ người hung hăng nện ở đối diện trên vách tường, đầu rơi máu chảy.

Rồi sau đó, Viên Lạc Vũ mặt không chút thay đổi nói: "Cầm lấy cái này phá cây quạt, trở về nói với được kêu là đội cái gì thiên hạo đấy, một khắc đồng hồ bên trong, hắn nếu không quỳ ở chỗ này, ta Viên Lạc Vũ tự mình dẫn người đi cho hắn tịch thu tài sản và giết cả nhà!"

Những thứ kia Hắc Hổ bang nhiều người lập tức làm chim thú tản ra, sợ tới mức té cứt té đái.

Đáng thương cái kia Bạch Bào trung niên, lại lại không ai đi dìu đỡ hắn, đến cuối cùng đơn giản chỉ cần dựa vào bản thân ngoan cường vững chắc nơm nớp lo sợ đứng dậy, lảo đảo triều xa xa chạy tới, thê thảm cực kỳ.

"Viên ca, mãnh liệt!"

Hoàng Kiền Tuấn vén lên ngón tay cái, tự đáy lòng tán thưởng.

Đi cho một cái hắc đạo lão đại tịch thu tài sản và giết cả nhà, thật là bá đạo, đây mới thực sự là lớn quần áo lụa là diễn xuất a!

Viên Lạc Vũ khiêm tốn phất tay: "So với Tô công tử phong thái, hoàn toàn không đáng mỉm cười một cái."

Mọi người thấy vậy, cũng không khỏi cười rộ lên.

Tô Dịch lại trở về trong lương đình, lười biếng nằm ở ghế dựa mây trung.

Có đôi khi đứng đấy, cũng có chút mệt mỏi đấy. . .

Phong Hiểu Nhiên vội vàng cầm lấy công văn trên bầu rượu, cho Tô Dịch rót đầy rượu, dùng mảnh khảnh bàn tay như ngọc trắng đưa cho Tô Dịch, dáng tươi cười ngọt ngào: "Tô Dịch ca ca, uống rượu."

Tô Dịch tiếp nhận uống một hơi cạn sạch.

Phong Hiểu Nhiên tay chân lanh lẹ đất lại đầy vào.

Một cái rót rượu một cái uống rượu, ai cũng không câu nệ khách khí, tự nhiên mà vậy.

Thừa này thời gian, Viên Lạc Vũ đi lên trước, nhỏ giọng hỏi muội muội: "Đều đến nơi này thời điểm, ngươi luôn nên nói cho ta một chút vị này Tô công tử sự tình rồi a?"

Viên Lạc Hề một chút chần chờ, hơi có chút không bỏ được bả bí mật này chia sẻ.

Nhưng nghĩ tới những thứ này năm ca ca vẫn đối với bản thân trông nom có gia, cuối cùng vẫn còn trong lòng mềm nhũn, thấp giọng bả ban đầu ở Quảng Lăng thành thời gian thế nào kết bạn Tô Dịch từng cái đều nói ra.

Quá trình này ở bên trong, Viên Lạc Vũ thần sắc không ngừng biến ảo, nỗi lòng cũng một chút khó có thể dẹp loạn.

Trong đêm mưa chém giết Lục Âm Tuyệt Thi?

Tại trên lâu thuyền kiếm trảm tông sư?

Cả Lục hoàng tử đều vì kia phong thái bái phục?

Làm nghe xong cái này sự tích, Viên Lạc Vũ cũng không khỏi hít vào khí lạnh, lòng tràn đầy đều là rung động.

Viên Lạc Hề dương dương đắc ý nói: "Ca ca, ta không có lừa ngươi đi, ngươi vừa rồi thua ở Tô tiên sinh dưới tay, được xưng tụng là tuy bại nhưng vinh!"

Chợt, hắn trơn bóng trên ót đã bị gõ một cái, đau đến hắn nhe răng trợn mắt.

Chỉ thấy Viên Lạc Vũ thần sắc không giỏi nói: "Ta cuối cùng tính đã minh bạch, vừa rồi ngươi là cố ý muốn nhìn ta xấu mặt kia "

Viên Lạc Hề lập tức ngượng ngùng cúi đầu.

Cách đó không xa, Trình Vật Dũng nhìn hai huynh muội đấu võ mồm, không khỏi mỉm cười.

Từ đầu đến cuối, căn bản cũng không có người đang hồ vừa rồi cái kia Hắc Hổ bang khiêu khích cùng uy hiếp. . .

. . .

Ngọc Xuân ngõ hẻm.

Khi thấy một mực đợi chờ ở đó bang chủ Lữ Thuyên thời gian, Bạch Bào trung niên đều thiếu chút nữa khóc lên, kêu rên nói: "Bang chủ, bọn hắn khinh người quá đáng! Cả ngũ lão gia tử đều không đưa vào mắt, cả ngũ lão gia tử quạt xếp đều bị giẫm đạp hủy diệt rồi. . ."

Khi hắn nói xong, lại kinh ngạc phát hiện, bang chủ Lữ Thuyên lại lại đang cười!

Cái kia nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm, đến cuối cùng lại cũng nhịn không được hự hự cười ra tiếng, một bộ mừng rỡ như điên bộ dạng.

"Bang chủ, ngươi đây là?"

Bạch Bào trung niên bối rối, lão tử đều bị đánh thành như vậy, cười đã chưa? !

"Ha ha ha, ngươi cũng đã biết ta vì cái gì lần này cho ngươi dẫn người tiến đến Hồ Lô ngõ hẻm?"

Lữ Thuyên cười tủm tỉm nói.

"Chẳng lẽ không phải bởi vì tiểu nhân làm việc cuối cùng bền chắc?"

Bạch Bào trung niên vô thức đạo

Lữ Thuyên hung dữ hứ một mực, nói: "Con mẹ nó ngươi bền chắc cái cầu! Hoàn toàn chính là cái nịnh nọt, vừa được chí tiện Trương Cuồng tiểu nhân, loại người như ngươi cũng cuối cùng mẹ nó cần ăn đòn."

Nói đến đây, hắn lại không khỏi cười ha hả, "Bất quá, ta đúng là nhìn trúng ngươi điểm ấy, cho nên mới cho ngươi mang theo Ngũ Thiên Hạo quạt xếp đi Hồ Lô ngõ hẻm, cái này tốt rồi, Ngũ Thiên Hạo nghĩ dàn xếp ổn thỏa đều không được!"

Bạch Bào trung niên lập tức há hốc mồm ở đó, hợp lấy cũng bởi vì lão tử cần ăn đòn, cho nên mới bị chọn trúng?

Chợt, hắn nhịn không được nói: "Bang chủ, ngươi như vậy tính toán ngũ lão gia tử, vạn nhất bị phát hiện. . ."

"Chó má tính toán, người ta căn bản không quan tâm cái kia lão già khọm khẹm thể diện, quản ta chuyện gì?" Lữ Thuyên thần sắc điềm nhiên nói, "Huống chi, ăn ta hiếu kính bảo bối, hắn còn muốn dàn xếp ổn thỏa, hành động người tốt, cái này mẹ nó. . . Công bằng sao?"

Bạch Bào trung niên cả vội vàng lắc đầu.

Nhưng nhưng trong lòng vô cùng u oán, thua thiệt lão tử còn tưởng rằng ngươi xem ta làm tâm phúc, ngươi lại cầm lão tử bị làm vũ khí sử dụng, hoàn cùng lão tử nói công bằng, hừ!

Khiến người ta ghét bỏ!

"Ngươi lần này lập công lớn, ta từ sẽ không bạc đãi ngươi, qua vài ngày mang theo muội muội của ngươi cùng đi nhà ta, chúng ta cùng một chỗ uống rượu ăn mừng một cái."

Lữ Thuyên cười ha hả nói.

Bạch Bào trung niên ngây ngẩn cả người, giận đến toàn thân phát run, tay chân lạnh buốt, trời rất nóng toàn thân mồ hôi lạnh, con mẹ nó ngươi bả lão tử hại thành như vậy, lại còn có mặt mũi còn băn khoăn muội muội ta! ?

"Ngươi vả lại đi dưỡng thương, ta muốn đi Hồ Lô ngõ hẻm xem náo nhiệt."

Nói qua, Lữ Thuyên chạy đi liền đi.

. . .

Cái kia một cái cầu nhỏ Lưu Thủy, tình thơ ý hoạ trong phủ đệ.

Ngũ Thiên Hạo ngồi một mình một cái lang kiều bên trong, nâng cốc trông về phía xa, lẳng lặng thưởng thức trong hồ nước đua nở hoa sen.

Hắn tóc bạc như tuyết, nho bào đánh bạc mang, dáng vẻ nhàn nhã.

Bên cạnh, một cái tuổi trẻ tiểu thiếp đang cẩn thận từng li từng tí mà hắn bóc lột đài sen, ngẫu nhiên cùng Ngũ Thiên Hạo đối mặt, sẽ lại ngượng ngùng cúi đầu.

Điều này làm cho Ngũ Thiên Hạo không khỏi cảm thán, "Thế gian này phong tình vạn chủng, cũng bù không được mỹ nhân xấu hổ cái kia một cái chớp mắt thẹn thùng a."

Tuổi trẻ tiểu thiếp giật mình, trong mắt đều là nhu tình mật ý, càng thẹn thùng rồi.

Ngũ Thiên Hạo ánh mắt hơi hơi đăm đăm, toàn thân đều một trận nóng rang.

Đột nhiên, một thanh âm ở phía xa vang lên, phá hủy cái này kiều diễm bầu không khí ——

"Lão gia, không tốt! Người giao cho Hắc Hổ bang cái thanh kia quạt xếp, bị người lấy mu bàn chân giẫm đạp nghiền nát rồi!"

Ngũ Thiên Hạo đồng tử híp lại, đầy ngập nóng rang hóa thành một cỗ ức chế không nổi giận dỗi.

Nhưng thần sắc hắn lúc giữa vẫn ung dung mà yên lặng, nói: "Là cái kia không biết lai lịch ra sao tiểu gia hỏa làm hay sao?"

Cách đó không xa, hấp tấp chạy tới quản gia đầu đầy mồ hôi đất lắc đầu.

"Không phải là?"

Ngũ Thiên Hạo nhướng mày, ánh mắt trong nháy mắt liền rơi vào quản gia trong tay nâng một đoàn vỡ vụn như hồ dán quạt xếp trên.

Thoáng cái, hắn chỉ cảm thấy uy nghiêm đều đụng phải trước đó chưa từng có trúng tên, sắc mặt đều trở nên xanh mét đứng lên, từng chữ một nói:

"Bất kể là ai làm đấy, ta muốn cho hắn và cái này quạt xếp đồng dạng da tróc thịt bong, nghiền xương thành tro!"

Quản gia ngẩn ngơ, bất chấp nội tâm kinh hoảng cùng tâm thần bất định, rung giọng nói: "Lão gia, nghe nói. . . Nghe nói là Viên gia nhị thiếu gia Viên Lạc Vũ làm đấy. . ."

"Ta quản hắn cái gì Viên Lạc Vũ. . . Vân... vân, Viên Lạc Vũ! ?"

Nguyên bản nổi giận như điên Ngũ Thiên Hạo lập tức như bị sét đánh giống nhau, đồng tử trừng lớn, ngốc trệ ở đó.

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 109: Cái Quỳ Này Đại Giới

Thế gian có ba bát mì khó khăn nhất ăn.

Mặt người.

Tình cảm.

Tình cảnh!

Ngũ Thiên Hạo sống hơn nửa đời người, có thể trở thành Vân Hà Quận thành Tây Nam khu vực hắc đạo cự phách, hơn nữa đến bây giờ hoàn sống phải hảo hảo đấy, truyệt không phải là hư danh.

Nhưng lúc này, đã có to như hạt đậu giọt hồ môi theo hắn cái trán chảy xuống, thần sắc cứng ngắc đất đem ánh mắt nhìn về phía quản gia, Viên Lạc Vũ?

Quản gia phù phù quỳ trên mặt đất, thanh âm run rẩy nói: "Lão gia, người không muốn sai, chính là Viên gia vị kia nhị thiếu gia."

Ô...ô...n...g một tiếng, Ngũ Thiên Hạo chỉ cảm thấy đầu như muốn nổ tung, trước mặt biến thành màu đen.

Tuy rằng thần sắc hoàn rất yên lặng, nhưng trong lòng đã là nhấc lên sóng to gió lớn.

Cái này Vân Hà Quận thành ở bên trong, chỉ có một Viên gia.

Viên gia bên trong, chỉ có một nhị thiếu gia.

Cái kia chính là Viên Lạc Vũ!

Đột nhiên, Ngũ Thiên Hạo ý thức được một sự kiện, nói: "Quạt xếp của ta. . . Làm sao sẽ xuất hiện ở Viên gia nhị thiếu gia trước mặt?"

Quản gia khó khăn nuốt phun ra nuốt vào bọt, nói: "Theo Hắc Hổ bang người nói, bọn hắn tiến về trước đối phó thiếu niên kia hung thủ thời gian, Viên nhị thiếu gia cũng tại chỗ. . ."

Hí!

Ngũ Thiên Hạo không khỏi hít vào khí lạnh.

Hắn quá rõ ràng Hắc Hổ bang những tên lưu manh kia tánh tình rồi, căn bản không cần nghĩ đã biết rõ, Hắc Hổ bang cầm lấy bản thân quạt xếp diễu võ dương oai, tác động lại không cẩn thận chọc giận tới Viên Lạc Vũ.

Cái này mẹ nó. . .

Ngũ Thiên Hạo tu tâm dưỡng tính nhiều năm, nhưng hiện tại cũng giận đến thiếu chút nữa chửi mẹ.

"Lão gia, Viên gia nhị thiếu gia hoàn làm cho người ta tìm kiếm nói, nói nhường người tự mình đi. . . Đi. . ."

Trên mặt đất, quản gia lắp bắp mở miệng.

"Đi xin lỗi sao, đây là khẳng định, tại Vân Hà Quận thành, ta Ngũ Thiên Hạo mặt mũi lớn hơn nữa, đặt tại vị này Viên gia nhị thiếu gia trong mắt, cũng cái rắm đều không tính. . ."

Ngũ Thiên Hạo thở dài, trong lòng cực kỳ phức tạp.

Người khác chỉ thấy hắn phong quang vô hạn, người nào lại biết rõ, đặt tại những thứ kia đứng đầu Đại tông tộc trong mắt, hắn loại ma lực này dưới mặt đất thế lực đại lão hoàn toàn lên không được mặt bàn?

"Bất quá, ta thử sinh cũng kết giao không ít quyền quý, tự mình đi xin lỗi, chỉ cần thành ý đầy đủ, Viên gia nhị thiếu gia làm sẽ không quá so đo."

Ngũ Thiên Hạo trầm ngâm, bắt đầu suy nghĩ nên như thế nào bả chuyện này làm được cẩn thận chặt chẽ, không tiếp tục tai hoạ ngầm.

Nếu có thể bả tai họa biến thành chuyện tốt, cái kia Tự Nhiên thì tốt hơn.

Nhưng quỳ trên mặt đất quản gia lại trợn tròn mắt, lại nhịn không được nói: "Lão gia, Viên gia nhị thiếu gia nói, là để cho người quỳ gối Hồ Lô trong ngõ hẻm, vả lại chỉ cấp người một khắc đồng hồ thời gian, bằng không, hắn sẽ dẫn người đến tịch thu tài sản và giết cả nhà. . ."

Một hơi nói xong, quản gia một trận dồn dập thở dốc.

Ngũ Thiên Hạo chỉ cảm thấy như bị một cái cú đánh khó chịu hung hăng nện ở trên đầu, mặt mo trắng bệch, da đầu gửi đi nổ, tay chân đều một trận run rẩy run rẩy.

Vài ngày trước, Hắc Hổ bang bang chủ Lữ Thuyên đến đây cứu trợ thời điểm, hắn căn bản không có làm chuyện, hoàn cho là có thể mượn cơ hội kiếm một chỗ tốt hơn.

Nhưng bây giờ. . .

Ngũ Thiên Hạo cũng đã cảm giác có đại họa trước mắt!

Nhiều năm xử sự không sợ hãi hắn, hiện tại thật sự luống cuống, cũng không có cái loại này ung dung, bình tĩnh, bày mưu nghĩ kế kiêu hùng tâm tính.

Phanh!

Một chưởng đập vỡ trước người bạch ngọc dựa vào lan can, Ngũ Thiên Hạo đã là phẫn nộ, trên mặt sát cơ giăng đầy, nghiến răng khàn giọng nói: "Cái thằng chó này Lữ Thuyên, dám hại ta! Thật coi lão phu những năm này không giết người, liền lấy không được đao?"

Quản gia mang theo nức nỡ nói: "Lão gia, vậy phải làm sao bây giờ a?"

Một bên cái kia tuổi trẻ tiểu thiếp, từ lâu sợ tới mức mặt mày thảm đạm, co quắp ngồi ở đó, khuôn mặt trắng bệch vô cùng.

Một màn như vậy, Ngũ Thiên Hạo đưa tay phẫn nộ chỉ cái kia tiểu thiếp, nói: "Sắc mặt kém thành như vậy, là ý định cho lão phu vội về chịu tang đây? Cút!"

Tiểu thiếp sợ tới mức vừa lăn vừa bò mà đi.

Nhưng nhưng trong lòng vô cùng oán giận, vừa rồi Ngũ Thiên Hạo còn nói thế gian phong tình vạn chủng, cũng không chống đỡ trên mặt nàng cái kia một vòng thẹn thùng, nhưng bây giờ mắng nàng là một trương vội về chịu tang mặt!

Quả nhiên, nam nhân vô luận già trẻ, đều không là đồ tốt!

Ngũ Thiên Hạo hít thở sâu một hơi trung khí, mờ mờ ảo ảo đã khôi phục ba phần kiêu hùng phong thái, thanh âm quyết đoán nói: "Ngươi đi trước nhà kho, làm cho người ta bả ta khóa tại dưới cùng tầng hộp tối trung bảo vật toàn bộ cầm lên!"

"Lần này chẳng được vốn gốc thì không được rồi, ta đây tấm mặt mo này mất hết không sao, hoàn cực có thể như vậy bị đánh nhập vực sâu. Loại chuyện này một khi phát sinh, đã cùng bị tịch thu nhà diệt tộc không thể nghi ngờ, dù sao, lão phu như ngã xuống, cái này Tây Nam khu vực những thứ kia lũ sói con đám đâu có thể nào không nhào lên gặm một mực?"

Quản gia cả vội vàng gật đầu.

Ngũ Thiên Hạo đằng đằng sát khí nói: "Nói với Chung Văn, nhường hắn dẫn người vây lại Hắc Hổ bang, vô luận như thế nào, cũng phải đem Lữ Thuyên cái thằng chó này đầu cho ta đề cập qua đến!"

"Vâng!"

Quản gia gật đầu như bằm tỏi.

Ngũ Thiên Hạo không chần chừ nữa, cất bước mà đi.

Nhìn như ung dung như trước hắn, hình bóng lại có vẻ vô cùng cô đơn.

Tại nội tâm của hắn, vẫn có một cái lớn nhất nghi hoặc tại bốc lên.

Cái kia cùng Dương Liễu ngõ hẻm lớp người quê mùa kết giao thiếu niên, đến tột cùng là người nào?

. . .

Vẻn vẹn nửa khắc đồng hồ.

Phóng ngựa trên đường chạy như điên Ngũ Thiên Hạo vọt vào Hồ Lô ngõ hẻm.

Cho đến đến Chuyết An Tiểu Cư trước, hắn trở mình xuống ngựa, bất chấp hơi có vẻ chật vật dáng vẻ, hít thở sâu một hơi trung khí, khom người

xoay người nói: "Tiểu lão Ngũ Thiên Hạo, đến đây chuộc tội!"

Chuyết An Tiểu Cư đại môn một mực mở rộng ra.

Theo Ngũ Thiên Hạo góc độ, có thể hiểu rõ chứng kiến, trong đình viện đứng thẳng Viên Lạc Vũ thân ảnh, cũng nhìn thấy Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng.

Cái này một cái chớp mắt, nội tâm của hắn còn sống một tia may mắn cũng triệt để vỡ nát, toàn thân phát lạnh.

Viên Lạc Hề!

Viên thị đứng đầu hòn ngọc quý trên tay.

Trình Vật Dũng!

Viên gia người khác họ trưởng lão, Tụ Khí cảnh Đại viên mãn cao thủ.

Hơn nữa thân ảnh kia ngang tàng như núi Viên Lạc Vũ, quả thực giống như ba hòn núi lớn giống như, ép tới nhìn quen sóng to gió lớn Ngũ Thiên Hạo một thân lưng đều nhanh muốn đoạn.

"Quả nhiên, bực này chỉ có thể trà trộn tại trong âm u hắc đạo lão đại, tại chính thức quyền thế trước mặt, cả một con chó cũng không bằng."

Hoàng Kiền Tuấn âm thầm thở dài.

Không đến một khắc đồng hồ, trống cứ Thành Tây nam hắc đạo đệ nhất bảo tọa Ngũ Thiên Hạo đã tới rồi, liền như vậy ăn nói khép nép đất khom người!

Trong chòi nghỉ mát, nằm ở ghế dựa mây trung Tô Dịch ánh mắt híp, đang cân nhắc thần hồn bí thuật "Đại Hư Hồn Kiếm Quyết" một chút bí

quyết cùng huyền diệu.

Lần trước tại lâu thuyền trên thời gian, đúng là bằng vào bí pháp này, nhường hắn một kiếm chém giết một vị tông sư thần hồn.

Mà khi thời gian thi triển thử bí thuật về sau, lại thiếu chút nữa rút sạch thần hồn của hắn lực lượng.

Bất quá, theo hắn những ngày này ngày đêm lấy Tha Hóa Tự Tại Kinh rèn luyện thần hồn, cho đến hôm nay, đã có thể thành thạo đất thi triển ra Đại Hư Hồn Kiếm Quyết một chút ảo diệu.

Phong Hiểu Nhiên nhu thuận ngồi ở một bên, mang theo quạt hương bồ cho Tô Dịch quạt gió.

Toàn bộ trong đình viện, chỉ Phong Hiểu Phong cùng A Phi có chút giật mình, xem như từ nhỏ tại Dương Liễu ngõ hẻm lớn lên người, bọn hắn làm sao không rõ ràng lắm Ngũ Thiên Hạo uy phong?

Nhưng bây giờ, Ngũ Thiên Hạo nếu như thương hoảng sợ lão cẩu, đến đây chuộc tội!

Yên tĩnh im ắng.

Không có ai đi để ý tới Ngũ Thiên Hạo, giống như đối với sự xuất hiện của hắn nhìn như không thấy.

Nhưng này chủng bỏ qua thế cục, lại làm Ngũ Thiên Hạo trong lòng càng trầm trọng, tóc mai cái trán đều bị ướt đẫm mồ hôi.

"Tiểu lão tự biết đã làm sai chuyện, nội tâm kinh sợ, chờ mong có thể dùng đầy đủ thành ý để đền bù!"

Nói qua, Ngũ Thiên Hạo cắn răng một cái, triều cách đó không xa vẫy vẫy tay.

Quản gia của hắn đã chạy đến, trong tay hoàn ôm một cái hai thước lớn nhỏ Thanh Đồng rương hòm.

Phanh!

Ngũ Thiên Hạo đem Thanh Đồng rương mở ra, phóng trước người bản địa, trong rương là hắn suốt đời cất chứa trung trân quý nhất bảo vật, có hiếm có Tam phẩm Linh dược, có giá trị phi phàm Linh tài.

Giá trị to lớn, đủ để cho Võ Đạo tông sư cũng mắt nóng!

Rồi sau đó, Ngũ Thiên Hạo lại lần nữa khom người nói: "Đây là tiểu lão một chút tâm ý, mong rằng các vị quý nhân bớt giận!"

Mắt thấy oai phong một cỏi nhiều năm lão gia hôm nay lại như vậy khúm núm, ăn nói khép nép, bên cạnh quản gia lại là cực kỳ bi ai lại là sợ hãi.

Cái này là Viên gia uy thế, kinh khủng ngập trời!

Nhưng nhường Ngũ Thiên Hạo cùng quản gia đều trái tim băng giá chính là, cái kia trong đình viện như trước không ai để ý tới, xem bọn hắn nếu không vật.

Thoáng cái, Ngũ Thiên Hạo mặt như màu đất.

Cái kia hội không rõ, chỉ là trả giá những thứ này đại giới, xa xa chưa đủ!

Nghĩ vậy, hắn lộ vẻ sầu thảm cười cười, hai đầu gối uốn lượn, quỳ rạp trên đất, rung giọng nói: "Tiểu lão Ngũ Thiên Hạo, đến đây chuộc tội!"

Cái quỳ này, không chỉ là hao tổn mặt mũi đơn giản như vậy.

Càng có nghĩa là, hắn Ngũ Thiên Hạo tại Vân Hà quận mấy chục năm tích lũy uy danh ôn tồn dự, như vậy hủy hoại chỉ trong chốc lát!

"Lão già này lại quỳ xuống. . ."

Khoảng cách Hồ Lô ngõ hẻm cách đó không xa một một tửu lâu tầng thứ ba, xuyên thấu qua cửa sổ khe hở một màn như vậy Lữ Thuyên, không khỏi thần sắc đại biến.

Hắn dự cảm đến không ổn.

Trước, hắn chỉ lo cao hứng bả Ngũ Thiên Hạo kéo xuống nước.

Lại vạn không nghĩ tới, Ngũ Thiên Hạo như vậy một vị hắc đạo bá chủ, chẳng những không có dẫn người giết tiến Hồ Lô ngõ hẻm, ngược lại trực tiếp quỳ gối đó!

"Đã xong, xé nát lão già kia quạt xếp gia hỏa, tất nhiên lai lịch thật lớn! Ta lần này không phải bị Ngũ Thiên Hạo hận chết không thể!"

Lữ Thuyên hồn bay phách lạc.

"Nhất định phải đi, cái này Vân Hà Quận thành không thể lại lưu lại!"

Lữ Thuyên quay người muốn trước tiên đào tẩu, bất chấp lại đi xem náo nhiệt rồi.

Nhưng vừa đi ra cửa phòng, liền thấy được một trương mặt không biểu tình âm lãnh khuôn mặt.

Chung Văn!

Ngũ Thiên Hạo dưới trướng đệ nhất tay chân!

Lữ Thuyên chỉ cảm thấy da đầu run lên, nhanh như vậy liền tìm tới cửa?

Nhưng còn không đợi hắn phản ứng, trước mặt biến thành màu đen, trực tiếp đã mất đi ý thức.

Chuyết An Tiểu Cư trong đình viện.

Viên Lạc Vũ cuối cùng có chỗ phản ứng, hắn ngẩng đầu nhìn quỳ gối cái kia Ngũ Thiên Hạo một cái, hừ lạnh nói: "Tự cho là đúng Sói, cũng bất quá là một cái lão cẩu."

Lời nói hết sức khinh thường.

Ngũ Thiên Hạo như cha mẹ chết, thần sắc chết lặng.

"Tô công tử, người xem nên như thế nào giải quyết chuyện này?"

Viên Lạc Vũ quay người nhìn về phía Tô Dịch thời gian, oai hùng cương nghị trên khuôn mặt đã mang theo một vòng tôn kính sắc mặt.

Tô công tử?

Ngũ Thiên Hạo trong lòng chấn động, đã có dự cảm, cái kia trong chòi nghỉ mát thiếu niên chỉ sợ sẽ là giết chết Hắc Hổ bang những tên lưu manh kia hung thủ!

Mà nhường hắn khiếp sợ chính là, Viên gia nhị thiếu gia, lại lại như vậy tôn kính cái này "Tô công tử" thái độ.

Cái này hoàn toàn vượt quá hắn dự kiến!

Ngũ Thiên Hạo cũng cuối cùng minh bạch, lần này mình sai liền sai tại, vừa bắt đầu thời gian hắn vô thức bả vị này "Tô công tử" cùng Dương Liễu ngõ hẻm cái kia đợi ti tiện người nghèo hội tụ địa phương liên hệ lại với nhau!

"Hiểu Nhiên, ngươi cảm thấy nên như thế nào giải quyết?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng bên cạnh đang cho mình quạt gió Phong Hiểu Nhiên.

Phong Hiểu Nhiên ngây ngốc một chút, nói: "Tô Dịch ca ca làm chủ chính là, bất quá, lúc ấy là Hắc Hổ bang cầm ta, oan có đầu nợ có chủ, đổi lại là ta muốn báo thù, tất nhiên sẽ đi tìm Hắc Hổ bang."

Cái này một nháy mắt, Ngũ Thiên Hạo nếu như bắt lấy một cột cây cỏ cứu mạng giống như, kích động lớn tiếng nói: "Vị tiểu thư này yên tâm, Hắc Hổ bang ngày hôm nay chắc chắn theo Vân Hà Quận thành xoá tên!"

Tựa hồ làm ứng nghiệm hắn mà nói giống như, lúc này thời điểm một gã nam tử cao gầy hấp tấp đi tới Ngũ Thiên Hạo bên người, cung kính trên mặt đất một viên tàn khốc đầu người.

"Lão gia tử, đây là Lữ Thuyên thủ cấp!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 110: Đến Từ Tô Tiên Sinh Thỉnh Cầu

Ngũ Thiên Hạo bả cái kia tàn khốc đầu người hai tay giơ lên, nói: "Các vị quý nhân mời xem, cái này chính là Lữ Thuyên thủ cấp!"

Phong Hiểu Nhiên ngây ngốc một chút.

Hắn thật không nghĩ đến, vừa mới nói cừu nhân là Hắc Hổ bang, tác động sau một khắc Hắc Hổ bang bang chủ đầu liền hiện lên lên đây.

Mắt thấy một màn này, Ngũ Thiên Hạo vội vàng thừa cơ giải thích nói: "Không dối gạt các vị quý nhân, tiểu lão cũng là bị Lữ Thuyên tên tặc tử này hại. Ta tặng cho hắn quạt xếp, vốn là ý định dàn xếp ổn thỏa, không muốn chộn rộn tiến đến, tự cho là bằng vào tiểu lão một phen chút tình mọn, nên đủ để đem việc này tuỳ tiện hóa giải."

"Nhưng chưa từng nghĩ, bọn hắn Hắc Hổ bang lại đánh tiểu lão ngụy trang, mạo phạm các vị quý nhân, quả thực là phát rồ!"

Nói xong lời cuối cùng, hắn giận đến nghiến răng mở miệng, đều hận không thể cầm trong tay cái kia Lữ Thuyên đầu đập vỡ đi.

Đây là thật hận đến thực chất bên trong rồi.

"Buồn cười, nếu không có ngươi lão già này làm mưa làm gió đã quen, đâu có thể nào phát sinh bực này sự tình?"

Viên Lạc Vũ hừ lạnh.

"Nhị ca, mau để cho hắn biến mất, đừng có lại quấy rầy Tô tiên sinh thanh tĩnh rồi."

Viên Lạc Hề có chút mệt mỏi, thực tế chứng kiến Lữ Thuyên cái kia tàn khốc đầu, nội tâm đều một trận khiến người ta ghét bỏ.

Viên Lạc Vũ nhìn Tô Dịch một cái, bái kiến người sau cũng không phản đối, hắn lúc này mới phất phất tay, nói: "Không nghe thấy sao, cút nhanh lên!"

"Đa tạ các vị quý nhân hạ thủ lưu tình! Tiểu lão cái này lăn. . ."

Ngũ Thiên Hạo như trút được gánh nặng, thương hoảng sợ đứng dậy, mang theo cái kia chút dưới tay liền hấp tấp mà đi.

Chỉ còn lại có một mực Thanh Đồng rương hòm lẻ loi trơ trọi bày ở bên ngoài đình viện.

Hoàng Kiền Tuấn tiến lên, nhìn nhìn liền kinh ngạc nói: "Lão tiểu tử đó rất hạ vốn gốc a, lại có nhiều như vậy bảo bối tốt!"

Cái kia Thanh Đồng trong rương, rõ ràng là ba gốc Tam phẩm Linh dược, chín gốc nhị phẩm Linh dược, cùng với hơn mười chủng trân quý Linh tài!

"Hắn nếu không hạ cái này vốn gốc, hôm nay không chỉ hắn muốn chơi xong, hắn thế lực sau lưng cũng muốn đi theo gặp nạn."

Viên Lạc Vũ nói đến đây, bá đạo mười phần.

"Tô tiên sinh, nếu không sự tình khác, chúng ta liền cáo từ rồi."

Viên Lạc Hề dứt khoát tiếng đạo

Hắn nhìn ra được, Tô Dịch có chút không tập trung, giống như không muốn nhiều hàn huyên.

"Chờ một chốc."

Đột nhiên, Tô Dịch nhớ tới một sự kiện, "Ta có một việc nghĩ muốn các ngươi trợ giúp."

Viên Lạc Hề vốn là khẽ giật mình, chợt trong lòng Hoan Hỉ vui vẻ không thôi, Tô tiên sinh lại nguyện ý để cho bọn họ hỗ trợ?

Đây không thể nghi ngờ là một cái tốt báo hiệu!

"Tô tiên sinh mời nói."

Trình Vật Dũng cũng có chút ngoài ý muốn, nội tâm phấn khởi.

Có thể giúp đỡ, liền có nghĩa là quan hệ đã kéo gần lại rất nhiều!

"Chờ một chốc."

Tô tiên sinh trở lại trở về phòng, cầm lấy văn chương tại một tờ giấy trắng trên đã viết bảy cái tên.

"Tra một chút bọn họ hạ xuống, như có thể tìm tới bọn hắn, đã giúp ta tìm kiếm tiễn đưa một câu cho bọn hắn, cứ nói sau đó lúc trời tối, để cho bọn họ tiến về trước Phong Nguyên Trai dự tiệc."

Tô Dịch đem tờ giấy đưa cho Viên Lạc Hề.

Viên Lạc Hề nhìn cũng không nhìn liền thống khoái đáp ứng: "Tô tiên sinh yên tâm, ta nhất định làm theo."

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch bổ sung: "Chuyện này cùng các ngươi Viên gia không quan hệ, ngươi chỉ cần truyền lại tin tức lại."

"Tốt!"

Viên Lạc Hề giòn giòn giã giã đáp ứng.

Viên Lạc Vũ đem một màn này màn xem tại đáy mắt, không khỏi nói: "Tô công tử, sau đó lúc trời tối có hay không cần trước thời hạn tại Phong Nguyên Trai dự định một cái phòng cao thượng?"

Tô Dịch lắc đầu: "Không cần làm phiền."

Rất nhanh, Viên Lạc Hề bọn hắn liền từ đừng rời bỏ.

Hoàng Kiền Tuấn lại tay chân lưu loát mà đem cái kia một mực Thanh Đồng rương chuyển tiến đến, đưa đến bên người Tô Dịch, hiến vật quý giống như nói: "Tô ca, người nhìn một cái những bảo bối này."

Tô Dịch không khỏi im lặng, nhìn tiểu tử này cái kia chút tiền đồ.

Bất quá, làm thấy rõ trong rương những thứ kia Linh tài cùng Linh dược, Tô Dịch cũng không khỏi nhíu mày, một cái Vân Hà Quận thành hắc đạo thủ lĩnh, của cải lại như vậy giàu có?

"Những linh dược này có thể dùng đến tu luyện, mà đã có những thứ này Linh tài, hơn nữa cái kia mười cân Thanh Lân hàn thiết, đủ để đúc một thanh chân chính linh kiếm rồi. . ."

Tô Dịch suy nghĩ.

. . .

"Nhị ca, chuyện hôm nay nhưng ngàn vạn đừng nói cho phụ thân."

Trở lại trên đường về nhà, Viên Lạc Hề dặn dò.

"Cái này là vì sao?"

Viên Lạc Vũ khẽ giật mình.

"Tô tiên sinh tính tình nhìn như bình thản, kì thực cực kiêu ngạo, trên người cũng cất giấu rất nhiều không muốn người biết bí mật, nếu khiến tộc trưởng biết rõ, sợ là sẽ phải sinh ra lòng nghi ngờ, âm thầm điều tra thăm dò, cử động như vậy ngược lại cực có thể khiến cho Tô tiên sinh không vui."

Bên cạnh Trình Vật Dũng mở miệng giải thích nói.

Viên Lạc Vũ nhớ tới trước gây ra xì căng đan, không khỏi có chút ngượng ngùng, bản thân còn như thế, huống chi là phụ thân cái kia đợi quyền cao chức trọng đại nhân vật?

"Tốt, chuyện này ta cam đoan giữ kín như bưng, bất quá, lấy phụ thân cái kia đợi nhãn lực cùng Trí Tuệ, chuyện này sợ là lừa không được quá lâu."

Viên Lạc Vũ đạo

Viên Lạc Hề hoàn toàn thất vọng: "Có thể giấu giếm bao lâu liền giấu giếm bao lâu, dù là cuối cùng phụ thân biết rõ, có hai chúng ta tại, khẳng định cũng sẽ không khiến sai sẽ phát sinh rồi."

Viên Lạc Vũ thở dài: "Trước đây ta chỉ làm một đời tuổi trẻ tuyệt thế kỳ tài, đều hội tụ tại Ngọc Kinh Thành cái kia đợi tàng long ngọa hổ chi địa, chưa từng nghĩ, tại chúng ta Vân Hà quận Quảng Lăng thành cái kia này địa phương, lại cũng có thể đi ra Tô Dịch bực này khó lường nhân vật."

Chuyện hôm nay, đối với hắn đả kích rất lớn, cũng thanh tỉnh rất nhiều.

"Nhị thiếu gia, trên đời này như Tô tiên sinh như vậy Trích Tiên Nhân vật, cuối cùng nhưng số rất ít, xưng là phượng mao lân giác cũng không đủ, người chớ có để nhụt chí."

Trình Vật Dũng cười an ủi.

"Chuyện này, thật ra khiến ta nhớ tới đại ca, thiên phú của hắn là chúng ta Viên gia cao nhất, được vinh dự võ đạo kỳ tài. Hai năm trước hắn liền rời nhà, tiến về trước ở bên trong Ngọc Kinh Thành lưu lạc, cũng không biết hôm nay như thế nào. . ."

Viên Lạc Vũ nhíu mày, "Ta nghe mẫu thân nói, thường ngày thời điểm, cách mỗi chừng một tháng, đại ca sẽ gửi trở về một phong thơ, nhưng gần nhất ba tháng, nhưng lại ngay cả một phong thơ cũng không có. . ."

Đương kim Viên gia đứng đầu Viên Vũ Thông dưới trướng có hai tử một con gái.

Con lớn nhất danh Viên Lạc Thiên, tại Vân Hà Quận thành thanh danh không hiện, nhưng lại là nhất đẳng võ đạo kỳ tài, thuở nhỏ liền triển lộ ra kinh thế thiên phú.

Cửu Tuế năm đó, Viên Lạc Thiên đã bị mang đến Thiên Nguyên học cung tu hành, cho đến mười bốn tuổi thời gian, đã bước vào Tụ Khí cảnh cấp độ, có thể nói tiểu yêu nghiệt.

Mà tại hắn mười bảy tuổi thời gian, liền rời đi cổn châu, tiến về trước Đại Chu ở bên trong Ngọc Kinh Thành du lịch lưu lạc, đến nay đã có hai năm thời gian.

"Đại ca tài tình hạng gì có một không hai, khẳng định không có việc gì, nhị ca ngươi cũng đừng mù quan tâm."

Viên Lạc Hề cười hì hì nói.

Nói đến đây, hắn xuất ra Tô Dịch tặng cho tờ giấy, đưa cho Trình Vật Dũng, nói: "Dũng thúc, ngươi nhưng nhận ra tờ giấy này trên bảy người?"

"Có chút biết, có chút không biết."

Trình Vật Dũng nhìn nhìn, đạo "Đợi ta đi trở về, tự mình dẫn người đi tra một chút."

"Dũng thúc, chuyện này nhưng nhất định phải làm tốt."

Viên Lạc Hề chân thành nói, "Ta có dự cảm, Tô tiên sinh đã bắt đầu nguyện ý cùng chúng ta gần hơn quan hệ, cái này đối với chúng ta Viên gia mà nói, được xưng tụng là thiên đại hảo sự!"

Một vị có thể kiếm trảm tông sư, giết chết Lục Âm Tuyệt Thi Trích Tiên Nhân vật, dù là lại còn trẻ, cũng chừng làm mà vượt bọn hắn Viên gia dùng hết mọi lực lượng đi duy trì quan hệ.

Quân không thấy, đường đường Đại Chu Lục hoàng tử điện hạ, đều đối với kia kính trọng có gia?

Trình Vật Dũng nói: "Tiểu thư yên tâm là được."

Nhìn một màn này màn, Viên Lạc Vũ ánh mắt không khỏi một trận hoảng hốt, nửa ngày mới cảm khái nói: "Tiểu Hề, ngươi cuối cùng trưởng thành."

Đây là có cảm xúc nên phát ra.

Trước đây muội muội, chuẩn bị được sủng ái chìm, tính tình cũng điêu ngoa cực kỳ, như một không kiêng nể gì cả tiểu hài tử giống như.

Nhưng hôm nay, năm đó điêu ngoa kia bốc đồng tiểu cô nương tựa hồ thoáng cái trưởng thành, hiểu chuyện rồi, cả làm việc đều mơ hồ có đi một tí kết cấu.

"Nhị ca, ta lại lớn lên cũng hay vẫn là ngươi muội muội."

Viên Lạc Hề cười cười nói nói dư như thế.

Viên Lạc Vũ cũng cười rộ lên.

. . .

Tối hôm đó.

Trình Vật Dũng liền dò thăm trên tờ giấy bảy cái tên lai lịch.

Tiễn Vân Cửu, Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn đệ tử, Vân Hà quận "Thanh Đồng thành" đệ nhất tông tộc Tiền gia đương kim tộc trưởng con trai trưởng.

Hoắc Long, Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn đệ tử, Vân Hà Quận thành nhị lưu thế lực Hoắc gia đương kim Đại trưởng lão chi tử.

Trịnh Tiêu Lâm, hôm nay Thanh Hà Kiếm Phủ ngoại môn kiếm đầu, Vân Hà quận "Bạch Nhai Thành" thành chủ Trịnh Nguyên Phách chi tử.

Trương Phong Đồ, Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử ngoại môn. . .

Liễu Oanh, Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử ngoại môn. . .

Bảy người này, không có chỗ nào mà không phải là Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử!

Hơn nữa, theo Trình Vật Dũng vận dụng một bộ phận Viên gia lực lượng, rất nhanh cũng tìm hiểu ra đi một tí năm xưa chuyện cũ.

Những thứ này chuyện cũ đều cùng Tô Dịch có quan hệ.

Đổi lại mà nói tới, năm đó Tô Dịch tại Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành thời gian, cùng bảy người này sinh ra qua xung đột!

"Tô tiên sinh đây là ý định báo thù à. . ."

Làm phỏng đoán ra điểm này, Trình Vật Dũng không khỏi khẽ giật mình.

Hắn rất nghi hoặc, năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành thời gian Tô tiên sinh, tựa hồ tịnh không có có chỗ đặc thù gì.

Thậm chí còn bởi vì tính tình quái gở, bị liên tiếp nhận đồng môn xa lánh, vắng vẻ cùng đả kích.

Lại nhìn hôm nay Tô tiên sinh, cả tông sư cũng có thể một kiếm trảm tới, cùng năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ thời gian hắn quả thực tưởng như hai người!

"Tin tức trên nói, Tô tiên sinh năm đó trở thành 'Ngoại môn kiếm đầu' về sau, đã đầy đủ tư cách vào nhập Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn tu hành, nhưng lại cứng rắn bị kẹt một... nhiều năm, thật vất vả cuối cùng có thể tiến vào nội môn tu hành thời gian, kia tu vi lại đều mất đi. . ."

"Rồi sau đó, hắn tựu lấy phế nhân thân phận bị Thanh Hà Kiếm Phủ vứt bỏ, biến thành Quảng Lăng thành Văn gia người ở rể, thời gian đến nỗi hôm

nay, đã một năm có hơn."

"Nói cách khác, Tô tiên sinh cải biến, cực có thể chính là tại một năm nay trung phát sinh hay sao?"

"Nhưng một năm thời gian, sao nhường một cái tu vi mất hết thiếu niên, nhảy lên có được như thế bất khả tư nghị lực lượng?"

Việt nghĩ tiếp, Trình Vật Dũng trong lòng lại càng nghi hoặc.

Rất lâu, hắn không khỏi lắc đầu, người nào trên người còn không có một chút bí mật đây?

Mà bí mật trên người Tô tiên sinh, đã định trước không phải chuyện đùa rồi!

"Truyền mệnh lệnh của ta, phái người phân biệt đi tìm bảy người này, nói cho bọn hắn biết sau đó lúc trời tối, có người ở Phong Nguyên Trai an bài yến hội, thỉnh bọn hắn tiến về trước dự tiệc."

Trình Vật Dũng rất nhanh liền làm ra quyết đoán, tìm tới một cái tin cậy thuộc hạ, ra lệnh.

Làm xong an bài, Trình Vật Dũng đứng dậy, quyết định đem bản thân làm cho điều tra đến tin tức, từng cái nói với Viên Lạc Hề.

Không có biện pháp, vị tộc trưởng này hòn ngọc quý trên tay, nhưng vẫn luôn tại nhớ lấy chuyện này.

Ngay cả nhị thiếu gia cũng đều hiếu kỳ Tô tiên sinh muốn làm cái gì.

Vào lúc ban đêm.

Tại Hoàng Kiền Tuấn dưới sự dẫn dắt, Tô Dịch đi tới Vân Hà Quận thành một cái có phần có danh tiếng "Luyện khí phường" bên trong.

Hắn quyết định luyện kiếm.

Luyện một thanh chân chính có thể phát huy ra bản thân chiến lực linh kiếm!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 111: Kiếm Ngân Vang Như Nước Thủy Triều

Hao phí ba khối nhất giai Linh Thạch, Tô Dịch theo luyện khí phường thuê một cái luyện khí phòng.

Luyện khí phường lão bản rất nghi hoặc, thường ngày khách nhân đến đây, đều là thỉnh mỗ vị đại sư đến chế tạo binh khí.

Nhưng thiếu niên này lại rất kỳ quái, lại để cho bản thân đúc kiếm!

Hơn nữa hoàn tiêu phí giá tiền rất lớn mua một đống đắt tiền nhất luyện khí phụ trợ tài liệu.

Bất quá, nếu như khách nhân cam tâm tình nguyện dùng tiền, luyện khí phường lão bản tự nhiên sẽ không cự tuyệt rồi.

Hoàng Kiền Tuấn lại lưu tại luyện khí phường phòng trước chờ đợi.

Chỗ này luyện khí phường rất nổi danh, mặc dù là ban đêm, cũng có không ít mặc cẩm y hoa phục khách nhân đến đây, cơ hồ đồng phục đều là võ giả.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Hấp tấp hơn một canh giờ đi tới.

Đột nhiên, đang vô cùng buồn chán Hoàng Kiền Tuấn chứng kiến một cái thân ảnh quen thuộc.

Đó là một cái ăn mặc hoa mỹ thanh niên, ngọc thụ lâm phong, tao nhã, bên người cùng theo một đám hỗ trợ:tùy tùng.

Nhìn qua đã biết rõ lai lịch phi phàm.

Luyện khí phường chủ nhân tại hoa bào thanh niên bên người cúi đầu khom lưng, thần sắc nịnh nọt cực kỳ.

"Tần Phong biểu ca!"

Hoàng Kiền Tuấn vẻ mặt kinh hỉ, bước đi lên tiến đến.

Hoa bào thanh niên chứng kiến Hoàng Kiền Tuấn, hơi ngẩn ra, nói: "Ngươi là. . . Hoàng Kiền Tuấn "

"Không nghĩ tới, thời gian cách hai năm không thấy, biểu ca vốn hoàn nhận ra ta."

Hoàng Kiền Tuấn cười rộ lên.

Trước mặt cái này hoa bào thanh niên, tên là Tần Phong, là Vân Hà quận quận trưởng Tần Văn Uyên chi tử.

Hoàng Kiền Tuấn dì nhỏ là Tần Văn Uyên một gã thiếp thất, bàn về cùng quan hệ, xưng hô Tần Phong một tiếng biểu ca cũng không sai.

Tần Phong trên dưới đánh giá Hoàng Kiền Tuấn một cái, mặt không chút thay đổi nói: "Ngươi như thế nào đến Vân Hà Quận thành rồi"

Giống như phát giác được Tần Phong thái độ lãnh đạm, Hoàng Kiền Tuấn dáng tươi cười cũng trở thành nhạt đứng lên, nói: "Qua vài ngày, ta muốn đi Thanh Hà kiếm phủ tu hành."

Tần Phong ồ một tiếng, ngữ khí đạm mạc nói: "Vân Hà Quận thành cũng không phải là Quảng Lăng thành cái kia đợi địa phương nhỏ bé có thể so sánh, ngươi nếu như tới, liền trung thực một chút, không được gây chuyện thị phi, càng không thể đánh quận trưởng phủ cờ hiệu làm việc, nhưng minh bạch "

Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt có chút khó coi, nói: "Biểu ca, ngươi đây là ý gì trong mắt ngươi, ta chính là cái kia làm xằng làm bậy người "

Hắn đã nhận ra Tần Phong thái độ lãnh đạm cùng ngạo mạn, điều này làm cho trong lòng của hắn một trận không thoải mái.

"Ta chỉ là nhắc nhở một câu, ngươi nghe cùng không nghe, ta tịnh không để ý."

Tần Phong nói đến đây, giống như nhớ tới cái gì, bổ sung: "Đúng rồi, về sau đừng có lại gọi là biểu ca ta rồi, ta Tần Phong cũng không có khả năng có ngươi như vậy biểu đệ."

Hắn chắp tay tại cõng, thần sắc dè dặt mang theo một vòng lãnh đạm, đối mặt Hoàng Kiền Tuấn thời gian, càng có một loại trên cao nhìn xuống tư thái.

Cái kia nhất cử nhất động, mỗi tiếng nói cử động, làm Hoàng Kiền Tuấn bằng sinh bị nhục nhã cảm giác.

"Cũng được, coi như ta mới vừa rồi là tự rước lấy nhục!"

Hoàng Kiền Tuấn hừ lạnh, quay người tránh ra.

Tần Phong một trận lắc đầu, nhàn nhạt bình phẩm nói: "Nhận điểm ấy lạnh nhạt thì không chịu nổi Quảng Lăng thành đến nhân vật, cuối cùng bố cục quá nhỏ!"

"Ngươi. . ."

Hoàng Kiền Tuấn lập tức nổi giận, hai năm không thấy, không có nghĩ tới tên này càng trở nên như vậy đáng ghét!

Tần Phong xa tắp nói: "Không phục vậy ngươi cũng có thể động thủ, ta cũng không phải chú ý mượn cơ hội này, cho ngươi hảo hảo học một khóa, cho ngươi minh bạch nên như thế nào tại Vân Hà Quận thành cúi đầu làm người, kể từ đó, về sau cố gắng có thể làm cho ngươi ít xông một chút họa."

Cái này nghiễm nhiên chính là trưởng bối giáo huấn tôn tử phái đoàn.

Hoàng Kiền Tuấn giận đến mặt đều âm trầm xuống, nhưng cuối cùng hắn còn là nắm lấy nắm tay, dằn xuống đến.

"Đúng vậy, học xong nhường nhịn, đã minh bạch ta và ngươi ở giữa chênh lệch, cũng coi như khó có được."

Tần Phong dứt lời, giống như cảm giác rất không thú vị, không để ý tới nữa Hoàng Kiền Tuấn, tự mình cùng luyện khí phường lão bản trò chuyện đứng lên.

Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt âm trầm như nước.

Khu vực phụ cận ở bên trong, có không ít người đều tại đối với hắn chỉ trỏ.

Điều này làm cho hắn càng cảm thấy có chút khó chịu nổi.

"Thực lực! Chỉ cần cầm giữ có đủ thực lực, cái gì Tần Phong, cái gì quận trưởng phủ, cái nào còn dám khinh thường mình "

Kìm lòng không được đấy, Hoàng Kiền Tuấn nhớ tới Tô Dịch, thân là Văn gia người ở rể thì như thế nào nhưng bằng một con đường riêng đi,

tông sư cũng phải liễm lông mày thấp mắt!

BOANG...!

Một đám kiếm ngân vang đột nhiên vang vọng, giống như xuyên kim Liệt Thạch giống như, tại to như vậy luyện khí phường bên trong quanh quẩn, lập tức kinh sợ đến rất nhiều người.

"Kiếm ngân vang như nước thủy triều, đây là linh kiếm ra đời dấu hiệu!"

Một vị kinh nghiệm phong phú lão Luyện Khí Sư kích động kêu to, "Mau nhìn xem, là ai luyện ra một thanh linh kiếm!"

Đối với thế tục võ giả mà nói, Linh Khí giá trị to lớn tuyệt đối vô pháp đánh giá.

Đây cũng không phải là dùng vàng bạc chi vật có thể cân nhắc, chỉ có tiêu phí một khoản xa xỉ Linh Thạch mới có thể mua được!

"Là số ba luyện khí phòng truyền đến kia "

"Đi, mau đi xem một chút."

. . . Trong lúc nhất thời, luyện khí phường trung Luyện Khí Sư cùng đám học đồ tất cả đều thả ra trong tay sự tình, tất cả đều triều số ba luyện khí phòng chạy đi.

Cả một chút khách hàng đều bị kinh sợ đến, cùng theo vọt tới.

Một vị có thể rèn ra Linh Khí Luyện Khí Sư, chỉ bằng điểm này, cũng đủ để nhường những thứ kia thế lực lớn tôn sùng là thượng khách!

"Số ba luyện khí phòng "

Luyện khí phường lão bản ngây ngốc một chút, mãnh liệt nhớ tới, cái này không phải vừa rồi cái kia áo bào xanh thiếu niên làm cho thuê địa phương

Lẽ nào thiếu niên kia còn là một thâm tàng bất lộ Luyện Khí Sư

Nghĩ vậy, luyện khí phường lão bản vô pháp bình tĩnh, cũng vội vã chạy tới.

"Không hổ là Tô ca, một luyện khí liền làm ra động tĩnh lớn như vậy!"

Hoàng Kiền Tuấn hiện tại sẽ chờ tại số ba luyện khí bên ngoài, rành mạch đất đã nghe được cái kia một đám kiếm ngân vang là từ trung truyền tới.

Trong lúc nhất thời hắn không khỏi cảm khái, trên đời này, còn có Tô ca không biết sự tình đi

Rất nhanh, vô số người vọt tới, đều đợi chờ ở đó, ánh mắt lửa nóng đất nhìn chằm chằm vào số ba luyện khí phòng đóng chặt trên cửa chính.

"Ai biết là vị nào Luyện Khí Sư ở trong đó luyện kiếm "

"Không rõ ràng lắm, nhưng lắng nghe như thế kiếm ngân vang, hẳn là đúc một thanh phi phàm linh kiếm, tại toàn bộ Vân Hà Quận thành ở bên trong, có được như thế luyện khí tạo nghệ đấy, tuyệt đối có thể đếm được trên đầu ngón tay!"

"Nhưng ta theo chưa hề nghe nói, nhà này luyện khí phường trong có vị nào Luyện Khí Sư có thể luyện chế ra tuyệt hảo Linh Khí a."

"Đợi một chút xem chính là."

. . . Ngay tại mọi người nghị luận thời gian, cái kia số ba luyện khí phòng đóng chặt đại môn tại từng đạo hiếu kỳ ánh mắt nhìn chăm chú từ từ mở ra.

Theo sát lấy, một cái áo bào xanh thiếu niên cất bước đi ra.

Hắn thân ảnh dài thường thượt, tay cầm một thanh trúc trượng, lạnh nhạt xuất trần.

Mọi người đều là ngẩn ngơ, kinh ngạc không thôi.

Khi bọn hắn dự cảm ở bên trong, có thể luyện chế ra một thanh dẫn phát "Kiếm ngân vang như nước thủy triều" linh kiếm đấy, tất nhiên là một vị kinh nghiệm phong phú vô cùng lớp người già Luyện Khí Sư.

Người nào từng muốn, lại lại người thiếu niên!

"Người trẻ tuổi, cái này số ba luyện khí phường trung còn có những người khác sao "

Một người không khỏi nói.

"Đầu một mình ta."

Tô Dịch thuận miệng trả lời.

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua cái kia đông nghịt đám người, làm sao không rõ ràng lắm những người này đều là bị vừa rồi kiếm ngân vang hấp dẫn mà đến

Có người kinh ngạc nói: "Vừa rồi cái thanh kia linh kiếm là ngươi luyện chế "

Những ánh mắt của người khác cũng đều chăm chú vào trên người Tô Dịch, không ít người tức thì bị trong tay hắn trúc trượng hấp dẫn.

"Thanh Ngọc linh trúc chế tạo trúc trượng, trong đó giống như cắm một cây kiếm đầu "

Một ánh mắt cay độc hạng người không khỏi lên tiếng.

Thoáng cái, tất cả mọi người bắt đầu dò xét Tô Dịch trong tay trúc trượng.

Điều này làm cho Tô Dịch không khỏi lắc đầu.

"Tô ca, thành công "

Hoàng Kiền Tuấn đi lên phía trước nói.

Tô Dịch gật đầu nói: "Đi thôi."

Nói qua, đã cất bước triều bước ra ngoài.

Nhưng còn tại nửa đường, đã bị một trương nịnh nọt nhiệt tình khuôn mặt tươi cười ngăn lại, "Tiểu hữu tạm dừng bước, mạo muội hỏi một câu, người sư thừa vị danh sư nào "

Đúng là luyện khí phường lão bản.

"Hỏi cái này chút làm quá mức, ngươi chẳng lẽ là ý định để cho ta cho ngươi dốc sức "

Tô Dịch trêu chọc nói.

"Ách, của ta thật có nghĩ thầm thỉnh tiểu hữu tọa trấn ở nơi này, cũng không biết, tiểu hữu có hay không cảm thấy hứng thú đương nhiên, ngươi

có điều kiện gì, cũng có thể đề!"

Luyện khí phường lão bản cười ha hả đạo

Tô Dịch từ chối nói: "Ta đối với luyện khí không có hứng thú, cũng chí không có ở đây thử, cáo từ."

Dứt lời, đã cùng Hoàng Kiền Tuấn đi triều luyện khí phường bước ra ngoài.

Thấy vậy, luyện khí phường lão bản không khỏi một tiếng thở dài.

Như vậy một vị thiếu niên Luyện Khí Sư, nếu có thể lưu lại tọa trấn, hắn cái này luyện khí phường lo gì vô pháp trở thành Vân Hà Quận thành cao cấp nhất luyện khí chi địa

"Vị công tử này xin dừng bước."

Nhưng ra ngoài ý định, còn chưa đi ra luyện khí phường đại môn, Tô Dịch lại lần nữa bị người gọi lại.

Người nọ một bộ hoa bào, ngọc thụ lâm phong, bên người hoàn cùng theo một đám hỗ trợ:tùy tùng, đúng là Tần Phong.

"Sao ngươi lại tới đây "

Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt thoáng cái âm trầm xuống.

"Ha ha, không nghĩ tới ngươi hôm nay cũng là đã có tiền đồ, lại đi theo tại một vị tuổi trẻ tài cao Luyện Khí Sư bên người cống hiến."

Tần Phong khẽ cười một tiếng, "Bất quá, ta cũng không phải là tới tìm ngươi."

Nói qua, hắn triều Tô Dịch hơi hơi chắp tay, dè dặt nói: "Vị công tử này luyện kiếm thời gian có thể dẫn phát kiếm ngân vang như nước thủy triều chi động yên tĩnh, hẳn là tại luyện khí một đạo trên có thành tựu cực cao, ta bản thân cực thưởng thức như công tử như vậy có người có bản lĩnh, không biết có thể hay không tìm một chỗ, chúng ta một mình tâm sự "

Lại thấy Tô Dịch cũng không nhìn hắn cái nào, hỏi Hoàng Kiền Tuấn nói: "Ngươi mới vừa rồi bị khi dễ "

Hoàng Kiền Tuấn toàn thân chấn động, khổ sở nói: "Không có gì, đều đi qua, sắc trời đã tối, Tô ca chúng ta còn là nhanh đi về đi."

Tô Dịch thấy vậy, cũng không muốn hỏi nhiều.

Nhưng, mắt thấy Tô Dịch trọn vẹn bỏ qua bản thân, Tần Phong hai đầu lông mày nổi lên một vòng khói mù, nói: "Ta mới vừa nói lời nói vị công tử này không nghe thấy "

Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt biến hóa, nói: "Tần Phong, ta khuyên ngươi tốt nhất hiện tại ly khai, không được cho phụ thân ngươi gây ra tai hoạ! Tô ca căn bản cũng không phải là ngươi có thể gây ra kia "

Tần Phong ngây ngốc một chút, không khỏi buồn cười nói: "Khẩu khí thật lớn, ta tại đây Vân Hà Quận thành sống mười tám năm, hoàn theo chưa hề nghe nói, một người tuổi còn trẻ Luyện Khí Sư, còn có thể uy hiếp được cha ta đấy."

Bên cạnh hắn những thứ kia hỗ trợ:tùy tùng cũng đều cười rộ lên, không cho là đúng.

Tô Dịch lập tức đứng im lặng hồi lâu chừng, nhìn về phía Hoàng Kiền Tuấn, thần sắc bình thản nói: "Hắn là ai "

Hoàng Kiền Tuấn toàn thân cứng đờ, ý thức được Tô Dịch đã có chút không vui.

Nhưng còn không đợi hắn mở miệng, Tần Phong bên người một gã hỗ trợ:tùy tùng liền lãnh đạm nói: "Người trẻ tuổi, nhãn lực của ngươi tinh thần có thể không làm được a, tại đây Vân Hà Quận thành, người nào không biết thiếu gia nhà ta là quận trưởng đại nhân chi tử "

Cái khác hỗ trợ:tùy tùng thở dài nói: "Thiếu gia nhà ta tích tài, cho nên mới nguyện ý chủ động với ngươi nói chuyện với nhau, thông minh một chút liền ngoan ngoãn cùng thiếu gia nhà ta xin lỗi, sự tình vừa rồi coi như xong, bằng không sợ là được chịu không nổi!"

"Tần Văn Uyên nhi tử "

Tô Dịch nhíu mày, đột nhiên nhớ tới ban đầu ở Tụ Tiên Lâu thời gian, Phó Sơn từng nói qua, Hoàng Kiền Tuấn cô cô gả cho Tần Văn Uyên, là vị này quận trưởng đại nhân sủng ái nhất một gã thiếp thất.

Như vậy coi là, cái này Tần Phong cùng Hoàng Kiền Tuấn tầm đó còn dính điểm thân thích quan hệ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 112: Tô Dịch Bất Mãn

Tần Phong bái kiến Tô Dịch trầm ngâm không nói, không khỏi mỉm cười, nói: "Vị công tử này, người không biết không tội, ta từ sẽ không so đo vừa rồi điểm này việc nhỏ."

Dừng một chút, hắn khóe môi hơi hơi nhấc lên, dè dặt trung mang theo vẻ kiêu ngạo, "Bất quá, ngươi nếu như biết được thân phận của ta, nên có thể nhìn ra, ta đối với bản lĩnh của ngươi thật sự thưởng thức, cũng hy vọng ngươi chớ có phụ hảo ý của ta."

Hoàng Kiền Tuấn thấy vậy, vẫn không khỏi nổi giận, nói: "Tần Phong, như dượng biết rõ ngươi càn rỡ như vậy, không phải bị ngươi tức chết không thể!"

"Càn rỡ?"

Tần Phong sắc mặt trầm xuống, "Trước ta cho mặt mũi ngươi, mới chẳng muốn cùng ngươi so đo nhiều như vậy, nhưng ngươi thật đúng là đem mình làm nhân vật số một rồi hả?"

"Cho ngươi một cơ hội, hiện tại theo trước mắt ta biến mất, bằng không, đừng trách ta cho ngươi tại trước mắt bao người mất mặt xấu hổ!"

Ngôn từ bình thản trung lộ ra nồng đậm khinh miệt.

"Ngươi. . ."

Hoàng Kiền Tuấn mặt sắc mặt xanh mét.

"Cút!"

Tần Phong quát nhẹ.

Bên cạnh hắn hai hỗ trợ:tùy tùng càng là trực tiếp đứng ra, ánh mắt không giỏi, giống như Hoàng Kiền Tuấn nếu dám lại nói một chữ không, sẽ đánh đập tàn nhẫn.

Tô Dịch nhíu mày, lườm Hoàng Kiền Tuấn một cái, thanh âm mang theo nhàn nhạt bất mãn: "Ngươi theo ta lâu như vậy, vì cái gì ngày hôm nay lại ẩn nhẫn như vậy, là nhớ thân thích tình cảnh? Cũng hoặc là nói, ngươi cho là ta không giải quyết được trước mặt sự tình?"

Hoàng Kiền Tuấn toàn thân cứng đờ, sắc mặt đột biến.

Tần Phong cũng không khỏi kinh ngạc, sắc mặt có chút âm trầm, nói: "Nghe cái giọng điệu này, là ngay cả ta chờ cũng không có để ở trong mắt?"

"Ngươi tính là cái đếch ấy! Ỷ vào phụ thân ngươi uy thế, có thể vô pháp vô thiên, bướng bỉnh hoành hành? Hoàn toàn chính là đầu đồ con lợn!"

Hoàng Kiền Tuấn triệt để bộc phát, không cố kỵ nữa.

Hắn sớm nghẹn lấy một bụng, Càng trọng yếu chính là, hắn ý thức được, biểu hiện của mình nhường Tô Dịch bất mãn!

Tần Phong sắc mặt lập tức trở nên lạnh như băng.

"Muốn chết!"

Cái kia từ lâu đứng ra hai hỗ trợ:tùy tùng giận dữ, trước tiên ra tay.

Một cái huy chưởng triều Hoàng Kiền Tuấn khuôn mặt tát đi, một cái lại làm bộ muốn phốc, phòng ngừa Hoàng Kiền Tuấn mượn cơ hội đào tẩu.

Hai người này có thể nương theo tại Tần Phong bực này quận trưởng chi tử bên người làm hộ vệ, bản thân chính là Tụ Khí cảnh sơ kỳ nhân vật lợi hại.

Hiện tại vừa vừa động thủ, phối hợp không chê vào đâu được.

Bất quá, Hoàng Kiền Tuấn đã bất cứ giá nào rồi, sao sẽ e ngại rút lui?

Hắn hét lớn một tiếng, vung trên quyền tiền.

Phanh!

Mặc dù chặn trước mặt đánh tới một chưởng, Hoàng Kiền Tuấn lại bị chấn động thân ảnh lảo đảo, khó chịu được thiếu chút nữa ho ra máu.

Còn không đợi hắn phản ứng, phịch một tiếng, kia đầu gối đã bị đạp một cước, một cái lảo đảo ngã ngồi tại mặt đất.

Hắn vừa muốn giãy giụa đứng dậy, thân ảnh kia thon gầy sắc bén hộ vệ áo đen đã lấy tay đặt tại đầu lâu của hắn lên, lạnh lùng nói: "Giãy giụa nữa, ta bả đầu ngươi bẻ gãy!"

Toàn trường một yên tĩnh.

Xa xa luyện khí phường rất nhiều người đều bị kinh động, tại xa xa ngắm nhìn, làm một màn như vậy, cũng không khỏi một trận lắc đầu.

Đắc tội quận trưởng đại nhân nhi tử, đây không phải muốn chết sao?

Tần Phong ánh mắt dưới cao nhìn xuống, khinh thường nói: "Tại đây?"

Ra ngoài ý định chính là, mặc dù bị trấn áp, Hoàng Kiền Tuấn lại vẫn không phục, trừng mắt muốn nứt, hét lớn: "Có gan ngươi liền giết chết ta, bằng không, ta về sau định cho ngươi sống không bằng chết!"

Lần này lời nói tàn nhẫn, nhường mọi người thần sắc hơi đổi, chợt cũng không khỏi mỉm cười cười rộ lên, hồn không thèm để ý.

Tần Phong ngữ khí lãnh đạm nói: "Vả miệng!"

Cái kia hộ vệ áo đen lộ ra nhe răng cười, một tay đặt tại Hoàng Kiền Tuấn trên đầu, một tay nâng lên, hung hăng triều Hoàng Kiền Tuấn trên mặt rút đi.

Nhưng một tát này hoàn không rơi xuống, hắn thấy hoa mắt, trên mặt mãnh liệt đau nhức kịch liệt, ngược lại tiên bị một cái tát đánh trúng.

Đùng!

Giòn vang cái tát ở bên trong, hộ vệ áo đen thân ảnh lảo đảo rút lui, lại nhìn gương mặt hắn đã là sưng đỏ trôi máu, thật cao khua lên đến.

"Người nào!"

Hộ vệ áo đen kinh sợ.

Mà những ánh mắt của người khác đều là nhìn về phía cùng là một người ——

Một bộ áo bào xanh Tô Dịch!

Tần Phong bọn người lộ ra kinh ngạc vẻ, giống như không thể tin được, cái này cái một mực thờ ơ lạnh nhạt thiếu niên, dám tại bực này thời điểm thình lình ra tay.

Xa xa luyện khí phường mọi người cũng đều bị kinh sợ đến, tiểu tử này không sợ chết sao, lại vẫn dám đánh quận trưởng phủ hộ vệ?

"Tô ca, lần này là ta cho ngươi thật xấu hổ chết người ta rồi."

Hoàng Kiền Tuấn bạc nhược, khuôn mặt xấu hổ.

"Biết hổ thẹn sau đó dũng, trước ngươi đi theo bên cạnh ta, chính là quá như ý rồi, khiếm khuyết ma luyện. Ta mới vừa rồi không có ra tay giúp ngươi, ngươi là hay không oán ta?"

Tô Dịch thần sắc bình tĩnh.

Hoàng Kiền Tuấn lắc đầu: "Ta chỉ hận bản thân chịu không nổi, cho Tô ca thật xấu hổ chết người ta rồi!"

Tô Dịch khẽ thở dài, "Cũng trách ta, theo chưa hề cho ngươi chỉ điểm, thế cho nên đến hôm nay, cả điểm ấy tiểu tình cảnh ứng đối không được."

"Mau dậy đi."

Tô Dịch nói qua, đã quay người nhìn về phía Tần Phong đám người, thần sắc càng bình thản, "Hiện tại, có thể hảo hảo tính tính sổ."

"Tính sổ? Lão tử tiên sống bổ ngươi!"

Cái kia bị đập một cái tát hộ vệ áo đen từ lâu vẻ mặt tràn đầy vẻ giận dữ, nghe vậy trước tiên xông lên, huy chưởng triều Tô Dịch đầu bổ tới.

Một vị Tụ Khí cảnh sơ kỳ võ giả nén giận ra tay, uy thế há lại bình thường?

Nơi xa người vây xem cũng không khỏi thay Tô Dịch ngắt một thanh Hãn.

Răng rắc!

Chỉ thấy Tô Dịch đưa tay, tùy ý nhéo một cái, hộ vệ áo đen vốn là mánh khoé đứt gãy, theo sát lấy cả đầu cánh tay phải như bánh quai chèo giống nhau vặn vẹo, cánh tay cơ bắp cùng gân cốt từng đám cây xé rách ngăn ra, toàn bộ người đau đến thân hình mãnh liệt giương cung xuống dưới.

Nhưng còn không đợi hắn kêu lên thảm thiết, trên cổ họng đã bị một cột Thanh bích như ngọc trúc trượng nhẹ nhàng vừa gõ.

Phanh!

Kia nhô lên yết hầu lõm xuống dưới, cổ như giấy mỏng giống nhau vỡ vụn, đầu nhất thời mềm nhũn đất nghiêng lệch xuống dưới.

Rồi sau đó, cái này Tụ Khí cảnh sơ kỳ hộ vệ như tựa như rác rưởi bị ném trên mặt đất, ánh mắt trừng lớn, vẻ mặt tràn đầy thống khổ cùng ngơ ngẩn.

Như vậy tắt thở.

Toàn trường một yên tĩnh, mọi người đều kinh hãi, sởn hết cả gai ốc.

Hời hợt tầm đó, một vị Tụ Khí cảnh võ giả như con ruồi giống nhau bị bóp chết rồi!

"Cái này. . ."

Luyện khí phường lão bản cũng không khỏi há hốc mồm.

Trước hắn vẫn cho là Tô Dịch là người thiếu niên Luyện Khí Sư, cái nào từng muốn, thiếu niên này lại cái giết người không chớp mắt chủ!

"Đả thương ta người bên cạnh, ngoại trừ chết, không còn có thể chọn."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, dáng vẻ tự nhiên, liền dường như vừa rồi giết chết là một cái không đáng để trong lòng côn trùng.

"Khốn nạn!"

Tần Phong bị một màn này kích thích đến, sắc mặt kỳ kém, nghiêm nghị hét lớn, "Còn lo lắng cái gì, cùng tiến lên, đi bả cái này cuồng đồ nắm bắt!"

Bên cạnh hắn cái khác năm cái hộ vệ đều liền xông ra ngoài.

Mỗi cái rút kiếm cầm đao, khí tức khiếp người.

Bọn hắn kiến thức rộng rãi, trải qua rất nhiều sát phạt huyết chiến, làm sao nhìn không ra, Tô Dịch nhìn như còn trẻ, kì thực là một cái cực kỳ tàn nhẫn đáng sợ loại người hung ác.

Cái này để cho bọn họ ra tay thời gian, đều không có chút nào giữ lại, không có một cái nào dám chủ quan.

"Nhiều người thì như thế nào? Bất quá là lấy trứng chọi đá mà thôi."

Mang theo một tia giọng mỉa mai trong thanh âm, chỉ thấy Tô Dịch mánh khoé run lên, trúc trượng trong có một mực trường kiếm Thương Nhiên mà ra.

Kiếm này phảng phất giống như theo màu thiên thanh màn trời trung cắt may ra một đám ánh sáng luyện chế mà thành, sáng long lanh sạch sẽ, hiện ra nhàn nhạt màu xanh, cái kia trong thân kiếm mơ hồ trong đó như có từng sợi lân ánh sáng Yên Hà mờ mịt, như ẩn như hiện.

Mũi kiếm lại sắc bén chói mắt, tất cả mọi người chứng kiến, đồng tử đều có đau đớn giống như cảm giác.

Làm rút ra kiếm này, một đám như nước thủy triều như sấm kiếm ngân vang cũng tùy theo vang vọng, chấn động người màng nhĩ đau đớn, tâm thần làm sợ run.

Bá!

Theo Tô Dịch một kiếm vẽ ra.

Liên tiếp dày đặc đứt gãy âm thanh triệt để, chỉ thấy những hộ vệ kia trong tay đao thương kiếm kích, lại tất cả đều như đậu hũ giống nhau, bị một kiếm này dễ dàng gọt Đoạn.

Bất ngờ không đề phòng, những hộ vệ kia ngay ngắn hướng biến sắc, thật là sắc bén linh kiếm!

Nhưng không chờ bọn họ biến chiêu, theo Tô Dịch cầm kiếm run lên, mũi kiếm ngay lập tức như nở rộ vô số hàn mang, kiếm ảnh đầy trời hiện lên mà ra.

Phốc!

Phốc!

Phốc!

Máu tươi bắn tung toé, giống như đốt pháo trúc giống nhau nổ ra liên tiếp huyết hoa.

Chỉ thấy cái kia năm vị Tụ Khí cảnh hộ vệ, yết hầu đều bị xuyên thủng xuất huyết lỗ thủng, từng cái một thân ảnh lảo đảo té trên mặt đất, đồng tử trừng lớn, vẻ mặt tràn đầy đều là ngơ ngẩn.

Nồng đặc máu tanh tùy theo tràn ngập mà ra

Một kiếm, trảm quần địch!

Cái kia bá đạo lăng lệ ác liệt một màn, cả kinh ở đây tất cả mọi người da đầu run lên, sởn hết cả gai ốc.

Thật là khủng khiếp! !

Cái kia nhưng đều là quận trưởng phủ hộ vệ, trong trăm có một tinh nhuệ cao thủ, bình thường Tụ Khí cảnh võ giả, căn bản không phải đối thủ của bọn họ.

Nhưng bây giờ, một dưới thân kiếm, năm vị cao thủ như vậy đều đền tội!

Hoàng Kiền Tuấn tương đối trấn định nhất, ánh mắt của hắn kìm lòng không được bị trong tay Tô Dịch linh kiếm hấp dẫn.

Kiếm này mặc dù nhuộm tận máu tanh, lại vẫn sáng long lanh sạch sẽ, phong mang như điện giống như khiếp người!

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Tần Phong hai cỗ run rẩy run rẩy, sợ tới mức mặt không có chút máu, toàn thân run rẩy giống nhau sợ run, đầu đều trống rỗng.

Hắn không nghĩ tới, biết rõ thân phận của hắn dưới tình huống, cái này áo bào xanh thiếu niên hoàn dám động thủ.

Càng không có nghĩ tới, bên người cái kia một đám hộ vệ, lại không chống đỡ đối phương một kiếm chi uy!

"Tại đây?"

Cách đó không xa, Tô Dịch mang theo kiếm, ánh mắt lạnh nhạt.

Rải rác hai chữ, lại giống như lớn lao trúng tên cùng nhục nhã!

Tần Phong lặng yên nắm chặt nắm tay, khống chế được nội tâm sợ hãi cùng phẫn nộ, nói: "Trước là mắt ta vụng về, mạo phạm công tử, mong rằng công tử xem tại quận trưởng phủ trên mặt mũi, có thể hạ thủ lưu tình. . ."

Nói xong lời cuối cùng, hắn hàm răng đều tại đánh nhau, khanh khách rung động, thật sự là bị sợ hãi.

"Ngươi vừa rồi nhục nhã bên cạnh ta người thời gian, nhưng căn bản không có bả ta để ở trong mắt."

Tô Dịch nói qua, cất bước tiến lên.

Tần Phong sợ tới mức vội vàng lui về phía sau, trong miệng kêu to: "Nếu như ngươi giết ta, sẽ không sợ bị quận trưởng phủ trả thù sao?"

Mắt thấy Tô Dịch từng bước tới gần, hắn đều nhanh muốn tuyệt vọng tan vỡ, hét lớn: "Biểu đệ! Nhanh, nhanh nhường hắn thu tay lại! Cha ta nhưng nhưng là dượng của ngươi! !"

Hoàng Kiền Tuấn Lãnh Tiếu, trước còn không Nhận ta đây cái biểu đệ, hiện tại sắp chết đến nơi, rồi lại cải biến chủ ý, thực ti tiện!

Đột nhiên, Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chừng, giống như cải biến chủ ý, nói: "Ta cũng cho ngươi một cái cơ hội, cho hắn quỳ xuống đất, quất chính mình cái tát, lần này ta tha cho ngươi khỏi chết."

Nói qua, chỉ chỉ cách đó không xa Hoàng Kiền Tuấn.

Phù phù!

Tần Phong quỳ gối cái kia, một bên hung hăng rút miệng mình, một bên kêu to: "Biểu đệ, mới vừa rồi là ta có mắt không tròng, ta sai rồi, ta thật sự

sai rồi!"

Tô Dịch: ". . ."

Hắn vốn tưởng rằng Tần Phong hội chần chờ cùng giãy giụa, người nào từng muốn, gia hỏa này lại trực tiếp liền quỳ.

Hoàng Kiền Tuấn đều sửng sốt một chút, ánh mắt phức tạp, nội tâm bốc lên.

Hắn đều không nghĩ tới, xem ra hình dáng đường đường Tần Phong, đường đường quận trưởng chi tử, xương cốt lại lại như vậy mềm.

Buồn cười bản thân vừa rồi lại vẫn nhớ thân phận của hắn, lựa chọn ẩn nhẫn nhượng bộ. . .

Hoàng Kiền Tuấn đột nhiên có một loại hiểu ra, thân phận cùng địa vị, cuối cùng nhưng một tầng biểu tượng, làm đánh nát lột sạch tầng này biểu tượng, mới có thể nhìn ra một người chân chính chi tiết.

Giống như cái này Tần Phong, dứt bỏ kia quận trưởng chi tử thân phận về sau, hoàn toàn chính là cái kinh không chịu nổi gõ kinh sợ bao!

"Nếu như ngươi không hài lòng, hiện tại lại giết hắn đi."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Một câu, làm cho bầu không khí cũng đột nhiên trở nên áp lực đứng lên.

Xa xa những người vây xem kia cũng không khỏi biến sắc, quận trưởng chi tử sẽ không có thể, nhưng nếu như tại đây giống như bị giết rồi, cũng cùng xuyên phá thiên không có gì khác nhau!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 113: Đại Tinh Nguyên Thuật Sắc Lệnh Thải Huyền

Bầu không khí áp lực.

Hoàng Kiền Tuấn rất rõ ràng, lựa chọn của mình, đem quyết định chuyện này tác động.

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, cắn răng nói: "Tô ca, lần này là ta cho ngươi mượn thế mới bức bách được Tần Phong quỳ xuống đất xin lỗi, như hiện tại giết hắn đi, trong lòng của hắn không phục, trong nội tâm của ta cũng sẽ không thoải mái."

Nói đến đây, hắn triều Tô Dịch ôm quyền hành lễ nói: "Tô ca, ta nghĩ về sau tự mình kết thúc thử ân cừu, nhường hắn tâm phục khẩu phục đất đi tìm chết!"

Tô Dịch thu kiếm vào vỏ, nói: "Coi như có chút tiền đồ."

Dứt lời, hắn quay người triều bước ra ngoài.

Từ đầu đến cuối, sẽ không xem quỳ gối cái kia hoảng sợ như đợi làm thịt cừu non Tần Phong.

"Tần Phong, ta biết rõ lấy tính tình của ngươi, tiếp tục tồn tại sau khi trở về nhất định sẽ lựa chọn Phong Cuồng trả thù, nhưng ta còn là khuyên ngươi một câu, một khi làm như vậy, chính là ngươi tại hại phụ thân ngươi, nghe cùng không nghe, chính ngươi suy nghĩ."

Hoàng Kiền Tuấn quẳng xuống những lời này, cũng quay người mà đi.

Tần Phong như trút được gánh nặng, đặt mông ngồi xổm ngồi ở đó.

Gương mặt hắn đã sưng đỏ đứng lên, tóc tai bù xù, đặc biệt chật vật, trong con ngươi có hoảng sợ, cũng có không giới hạn oán khí cùng hận ý.

. . .

Đêm đó, phát sinh ở luyện khí phường trung máu tanh sự tình liền truyền đến, tại Vân Hà Quận thành trung khiến cho một cuộc không nhỏ sóng lớn.

Dù sao Tần Phong là quận trưởng Tần Văn Uyên chi tử, bên cạnh hắn hộ vệ đều bị giết, cả hắn từ thân đều bị bức bách quỳ xuống đất dập đầu cầu xin tha thứ, đây quả thực là tại đánh quận trưởng Tần Văn Uyên mặt!

Cái này mặc cho ai có thể không kinh hãi?

Phàm là biết được tin tức, đều tại phỏng đoán Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn thân phận, muốn cái này là thần thánh phương nào, mà ngay cả quận trưởng phủ đều không để tại mắt trung.

Tiếc nuối chính là, vô luận là Tô Dịch, còn là Hoàng Kiền Tuấn, đều là vừa đến Vân Hà quận mấy ngày người trẻ tuổi, cho nên ngoại nhân cơ hồ không có khả năng biết rõ thân phận của bọn hắn.

. . .

Phản hồi Chuyết An Tiểu Cư trên đường đi.

Tô Dịch nhàn nhã Tự Tại, thưởng thức trên đường đi ánh đèn.

Hoàng Kiền Tuấn lại có chút lo sợ bất an, rất lâu cuối cùng nhịn không được, thấp giọng nói: "Tô ca, lần này là ta cho ngài thêm phiền toái."

Thanh âm lộ ra xấu hổ.

"Việc nhỏ mà thôi."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Đương nhiên, như kinh lịch chuyện này, có thể làm cho ngươi có chỗ gợi ý, ý thức được tu hành cùng lực lượng trọng yếu, cũng coi như đáng giá."

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng nói: "Tô ca yên tâm, từ hôm nay về sau, ta chắc chắn cố gắng gấp bội tu hành, quyết sẽ không lại nhường người thất vọng rồi!"

"Tu hành là chuyện của mình ngươi, không cần cùng ta cam đoan cái gì."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói, "Chuyện đêm nay, nhất định hội dẫn phát rất nhiều tai hoạ ngầm, lấy ngươi cái kia chút lực lượng, sợ là căn bản vô lực ngăn cản, bất quá ngươi cũng không cần phải lo lắng cái gì, Tần Văn Uyên nếu dám trả thù, ta dốc hết sức gánh tới là được."

Hoàng Kiền Tuấn trong lòng chấn động, lại là áy náy lại là cảm động.

Hắn rất rõ ràng, chuyện đêm nay phát sinh về sau, hắn dượng Tần Văn Uyên nhất định Lôi Đình tức giận, sẽ không từ bỏ ý đồ.

Đến lúc đó, không chỉ là hắn Hoàng Kiền Tuấn, còn có cái kia cho Tần Văn Uyên làm tiểu thiếp cô cô, cùng với sau lưng của hắn Hoàng gia, đều gặp vô pháp lường được liên luỵ.

Cái này cũng chính là trong lòng của hắn cuối cùng lo lắng sự tình.

Nhưng Hoàng Kiền Tuấn lại không nghĩ rằng, Tô Dịch giống như một cái xem thấu bản thân nội tâm lo lắng, rõ ràng tỏ thái độ hội dốc hết sức gánh tới!

Này bằng với là bả hết thảy tai họa đều nắm ở hắn một người trên người!

Điều này làm cho Hoàng Kiền Tuấn thế nào không cảm động?

"Tô ca, cái khác ta không nói cái gì, từ nay về sau, ta cái này mệnh chính là người đấy, người chính là để cho ta hiện tại đi tìm chết, cũng tuyệt không nhíu mày!"

Hoàng Kiền Tuấn khàn khàn mở miệng, hắn hốc mắt phiếm hồng, kích động được thanh âm đều có chút nghẹn ngào.

"Một chút việc nhỏ mà thôi, đáng giá ngươi như vậy?"

Tô Dịch một trận lắc đầu.

Bất quá suy nghĩ một chút cũng đúng, đối mặt Vân Hà Quận thành quận trưởng bực này đại nhân vật, Hoàng Kiền Tuấn cùng với kia sau lưng Hoàng gia, hoàn toàn chính xác quá yếu.

Một khi gặp liên luỵ, đã định trước chịu đựng không được cái kia đợi đả kích.

"Ngươi đã cùng ở bên cạnh ta, ta từ sẽ không để cho ngươi bị khi phụ sỉ nhục. Đợi về sau ngươi liền sẽ minh bạch, đừng nói một cái quận trưởng nho nhỏ, chính là chỗ này thế tục trung hết thảy thế lực cùng lực lượng, tại mà trong mắt cũng bất quá là gà đất chó kiểng mà thôi."

Tô Dịch thuận miệng nói, tựa như nói một kiện không đáng giá nhắc tới việc nhỏ.

Hoàng Kiền Tuấn thần sắc kinh ngạc.

Giống như vô pháp tưởng tượng, Tô Dịch nên có sao loại lực lượng, mới có thể tại hời hợt tầm đó, hiển lộ ra như vậy bễ nghễ tư thái.

Chuyết An Tiểu Cư.

Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên cũng còn chưa hề nằm ngủ, một mực ở chờ đợi.

Gió đêm phơ phất, trong đình viện hoa và cây cảnh lung lay lượn quanh, tuôn rơi như âm thanh thiên nhiên, ngẫu nhiên có côn trùng kêu vang vang lên, bằng thêm một phần u tĩnh. Dưới mái hiên đèn lồng tươi sáng, tại trong bóng đêm vẫy ra làm người ta ấm áp ánh sáng.

Làm đi vào đình viện một màn như vậy, Tô Dịch trong lòng không khỏi cũng cảm thấy một tia ấm áp.

"Tô Dịch ca ca, các ngươi đã trở về!"

Phong Hiểu Nhiên Trùng tiến lên đây, dáng tươi cười ngọt ngào.

Vuốt vuốt tiểu nha đầu đầu, Tô Dịch cười nói: "Đêm đã khuya, nhanh nghỉ ngơi đi đi."

"Ừ! Tô Dịch ca ca ngươi cũng sớm đi nghỉ ngơi."

Phong Hiểu Nhiên nhu thuận nghe lời, quay người liền trở lại về phòng của mình.

"Phong sư đệ, về sau không cần đợi lâu như vậy."

Tô Dịch đi lên trước nói.

"Tốt."

Phong Hiểu Phong cười đáp ứng.

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch còn nói thêm: "Sau đó lúc trời tối, ta sẽ đi Đoạn năm đó chúng ta tại Thanh Hà Kiếm Phủ thời gian ân oán, ngươi nhớ kỹ đến lúc đó ôn một bình rượu, chờ ta trở lại chúng ta cùng một chỗ cộng ẩm."

Phong Hiểu Phong toàn thân chấn động mạnh một cái, vừa muốn nói gì thời gian, Tô Dịch đã chiết thân ly khai, đi vào gian phòng.

"Cũng đúng, lấy Tô sư huynh hôm nay lực lượng, sớm không cần lại ẩn nhẫn cùng đã chờ đợi. . ."

Phong Hiểu Phong trong lòng thì thào.

Hắn nhớ tới cái ngày kia tại Phong Nguyên Trai tầng thứ chín Sơn Hà Điện thời gian từng màn.

Cũng muốn lên ngày hôm nay Ngũ Thiên Hạo quỳ gối bên ngoài đình viện thương hoảng sợ như chó hình ảnh.

"Phong đại ca, ta đến đẩy ngươi trở về phòng."

Hoàng Kiền Tuấn đi lên trước, cười đẩy xe lăn.

"Hoàng huynh đệ, ngươi tựa hồ có tâm sự?"

Phong Hiểu Phong chợt mà hỏi thăm.

"Có sao?"

Hoàng Kiền Tuấn khẽ giật mình.

"Mặc kệ xảy ra chuyện gì, nhớ lấy cùng với Tô sư huynh nói, chớ có một mình đi khiêng, năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ, nếu không có ta cùng Tô sư huynh luôn luôn cùng tiến cùng lui, sợ là sớm bị những thứ kia đồ hỗn trướng khi dễ chết rồi."

Phong Hiểu Phong ánh mắt mang theo một tia cảm khái, "Tuy rằng hôm nay Tô sư huynh cùng trước đây hoàn toàn khác nhau rồi, nhưng ta biết rõ, chỉ cần bị hắn nhận thức người, sẽ coi như bản thân huynh đệ giống như đối xử. Nếu như ngươi có chỗ khó không cùng hắn nói, hắn ngược lại hội rất tức giận, hiểu không?"

Hoàng Kiền Tuấn mũi đau xót, gật đầu nói: "Phong đại ca, ta hiểu đấy."

Cho đến đem Phong Hiểu Phong tiễn đưa tiến gian phòng, Hoàng Kiền Tuấn mới chỉnh đốn tâm tình, quay trở về gian phòng của mình.

Nằm ở trên giường, hắn lại trằn trọc, khó có thể ngủ.

Đêm nay chuyện đã xảy ra, mang cho hắn thật lớn trùng kích, vừa nghĩ tới lúc ấy đến nỗi đưa tới Tô Dịch một tia bất mãn, khiến cho hắn hối hận áy náy không thôi.

"Về sau, sẽ không có thể như vậy!"

Hoàng Kiền Tuấn trong lòng âm thầm nảy sinh ác độc.

"Đã ngủ chưa?"

Đột nhiên, Tô Dịch thanh âm tại bên ngoài gian phòng vang lên.

Hoàng Kiền Tuấn một cái giật mình, vội vàng đứng dậy Khai Môn, nói: "Tô ca, có việc gì thế?"

"Cầm lấy."

Tô Dịch đem một xấp dày đặc giấy đưa tới, liền quay người mà đi.

Hoàng Kiền Tuấn kinh ngạc, muốn nói lại thôi.

Bởi vì Tô Dịch từ lâu thản nhiên quay trở về phòng của hắn.

"Đây là cái gì?"

Hoàng Kiền Tuấn trở lại trở về phòng, ngồi ở trước bàn đọc qua.

Một lát sau, cả người hắn sống ở đó.

Cái kia dày đặc một xấp trên trang giấy, chơi liều chưa khô, rõ ràng cho thấy vừa vặn viết.

Ở trên ghi chép lấy chính là một môn danh gọi "Đại Tinh Nguyên Thuật" tu luyện bí pháp, trong đó còn có đến từ Tô Dịch đối với mỗi một câu hay bí quyết chú giải cùng trình bày, cẩn thận tỉ mỉ.

Tuy rằng, Đại Tinh Nguyên Thuật đầu ghi chép lấy võ đạo Tứ Cảnh tu luyện huyền bí, nhưng lại đã làm cho Hoàng Kiền Tuấn lòng tràn đầy đều là rung động.

Đều không thể tưởng tượng, trên đời này vì sao lại có bực này hay bí quyết!

Chỉ bằng trực giác khiến cho hắn đoán được, đây là một môn có thể nói Xảo đoạt tạo hóa đứng đầu truyền thừa bí pháp!

So sánh với, bọn hắn Hoàng gia truyền thừa công pháp quả thực liền quá đơn sơ cùng thô thiển rồi.

Cũng là lúc này, Hoàng Kiền Tuấn mới ý thức tới, Tô Dịch cái kia bình thản bề ngoài xuống, một thân xương cốt tại sao lại như vậy kiêu ngạo!

Đây là có lấy tuyệt đối nội tình cùng thực lực!

Hoàng Kiền Tuấn ngơ ngác ngồi, bờ môi run nhè nhẹ, nỗi lòng phập phồng, mờ nhạt ánh đèn xuống, vành mắt của hắn một chút ướt át, mơ hồ tầm mắt.

. . .

Khác một cái phòng.

Tô Dịch cẩn thận đánh giá linh kiếm trong tay.

Rất lâu, bên môi không khỏi nổi lên một tia thoả mãn.

Cuối cùng có nhất bả sấn thủ kiếm khí rồi.

Lần này luyện kiếm, đưa một thân Linh tài hao tổn đi hơn phân nửa, chỉ là Thanh Lân hàn thiết, liền hao phí tám cân tới lớn.

Hơn nữa tại luyện kiếm cuối cùng trước mắt, hắn càng lấy bản thân tinh huyết làm dẫn, tại thân kiếm tuyên khắc một đạo tối nghĩa huyền bí mật sắc lệnh.

Thử sắc lệnh danh "Thải Huyền", ngụ ý hái thiên địa huyền diệu lấy Ngự tới.

Đây vốn là Đạo Môn một loại luyện khí sắc lệnh, tuyên khắc tại kiếm khí lên, chẳng khác nào giao phó kiếm khí một cỗ đặc biệt thuộc tính.

Ví dụ như có được "Thải Huyền" sắc lệnh, xuất kiếm thời gian, nhưng dẫn dắt cùng ngự dụng Thiên Địa Vạn Vật khí thế.

Mà giấu kiếm tại vỏ kiếm thời gian, linh kiếm cũng có thể từng giây từng phút đều có "Thải Huyền" sắc lệnh đến dẫn dắt trong Thiên Địa trôi nổi huyền diệu tới trung khí đến nuôi dưỡng.

Vô cùng nhất huyền diệu bất quá.

Đáng nhắc tới chính là, sắc lệnh là do phù lục sáng tác mà thành, phân rất nhiều chủng, như là luyện dược, luyện khí, chiến đấu, xem bói, phi độn. . . Đều không có cùng sắc lệnh nhưng ngự dụng.

Tại Đạo Môn trong mắt, sắc lệnh bị gọi "Thụ Lục" .

Phật Môn trong mắt, sắc lệnh bị gọi "Pháp chỉ" .

Nho gia trong mắt, sắc lệnh bị gọi "Sắc Dụ" .

Ma tu trong mắt, lại xem sắc lệnh làm "Bí chú" .

Nhưng bất kể như thế nào xưng hô, đều có thể gọi chung làm sắc lệnh, đều do tối nghĩa thần bí phù lục chi đạo đến sáng tác.

"Kiếm này đã có thể Ngự thiên địa Huyền Cơ chi lực, liền gọi là 'Ngự Huyền' đi."

Tô Dịch khẽ vuốt thân kiếm, nhẹ giọng tự nói.

BOANG...!

Ngự Huyền kiếm nhẹ nhàng thanh ngâm, Linh tính mười phần.

Đây mới thực là Linh Khí, cùng chỉ một đường linh tính Trần Phong kiếm hoàn toàn bất đồng, uy lực cũng là cách biệt một trời một vực.

Hơn nữa có Thải Huyền sắc lệnh, làm cho Ngự Huyền kiếm cũng cùng cái khác một thứ Linh Khí hoàn toàn phân chia ra

Bả Ngự Huyền kiếm thu nhập trúc trượng bên trong, Tô Dịch không đến trì hoãn thời gian, bắt đầu tu luyện.

Về phần Trần Phong kiếm, cũng không bị hắn bỏ qua, mà là giấu ở trong Mặc Ngọc Bội.

Kiếm này là hắn chuyển thế đến nay tự tay tạo thành Chương một thanh kiếm, mặc dù là phàm phẩm, nhưng lại có không đồng dạng như vậy ý nghĩa.

Ta nhập phàm trần, lệ tâm như phong!

Đây là Tô Dịch kiếp này kiếm đạo khởi điểm, đợi hắn ngày lăng Tuyệt Kiếm đạo chi đỉnh thời gian, kiếm này cũng chắc chắn nhân hắn Tô Dịch danh tiếng, mà có được không thể thay thế ý nghĩa!

Đồng dạng dưới bóng đêm.

Quận trưởng phủ.

Như thương hoảng sợ loài chó Tần Phong, mang theo đầy ngập oán hận, đi vào phụ thân Tần Văn Uyên thư phòng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 114: Không Báo Thù Này Uổng Làm Người Phụ

Tần Văn Uyên tuổi gần năm mươi, tướng mạo lại có phần lộ ra trẻ tuổi.

Hắn tùy ý ngồi ở trước bàn sách, mặc một bộ trường bào rộng rãi, nho nhã lỗi lạc.

Làm Tần Phong quỳ rạp trên đất, mang theo phẫn nộ bả chuyện đã xảy ra nói xong, Tần Văn Uyên thần sắc chưa hề có một tia biến hóa, ung dung mà yên lặng, trong tay hoàn vuốt vuốt một cây bạch ngọc tạo hình mà thành Như Ý.

Chỉ bất quá kia eo sống lưng lại ngồi thẳng đứng lên, nhường hắn trong lúc vô hình nhiều ra một cỗ lớn lao uy nghiêm.

"Phụ thân, kính xin người là hài nhi làm chủ!"

Tần Phong dập đầu trên mặt đất.

"Nói xong rồi hả?"

Tần Văn Uyên hỏi, thần sắc không đau buồn không thích.

Ngực có kích lôi mà mặt như lắng xuống hồ giả, nhưng bái Thượng tướng quân!

Không thể nghi ngờ, Tần Văn Uyên vị này nắm giữ Vân Hà quận mười chín thành quyền hành quận trưởng, thành phủ chi thâm, viễn không tầm thường có thể so sánh.

Tần Phong ngẩng đầu nhìn phụ thân một cái, trong lòng không khỏi phát lạnh, toàn thân lửa giận cùng hận ý cũng mất đi hơn phân nửa.

Tần Văn Uyên nhẹ nhàng vuốt ve trong tay Như Ý, ngữ khí bình thản, "Cũng trách ta những năm này bề bộn nhiều việc xử lý nhiều loại vụn vặt việc vặt vãnh, đối với ngươi sơ tại quản giáo, mới khiến cho ngươi như vậy chịu không nổi, đầu nhiễm một thân bướng bỉnh khí diễm, xương cốt lại xốp như bùn."

Tần Phong toàn thân run rẩy nói: "Phụ thân, đêm nay sự tình, nhưng căn bản không phải ta thêu dệt chuyện, mà là. . ."

Phanh!

Tần Văn Uyên trong tay Ngọc Như Ý hung hăng nện ở Tần Phong trước người trên mặt đất, chia năm xẻ bảy, ngọc thạch mảnh vụn bắn tung toé tại Tần Phong trên mặt.

Hắn toàn thân khẽ run rẩy, rõ ràng bị sợ đến, ngơ ngác nhìn về phía phụ thân.

Tần Văn Uyên thần sắc bình tĩnh như trước, thanh âm không có chút nào sóng lớn nói: "Ta cả đời này, hận nhất kiếm cớ tự mình giải vây người, ngươi thân là ta Tần Văn Uyên nhi tử, lại lại cũng như vậy vô năng, xác thực làm ta thất lạc."

Tần Phong kinh hoảng bất an.

"Mà thôi, cuối cùng là ta cái này làm phụ thân đối với ngươi sơ tại quản giáo, ngày hôm nay ta liền không hề trách móc nặng nề trừng phạt ngươi."

Tần Văn Uyên vuốt vuốt lông mi, khẽ thở dài một tiếng, sắc mặt cũng mang theo một vòng thương tiếc.

Hổ dữ không ăn thịt con, huống chi trước mặt nhi tử sẽ không có thể, cũng cuối cùng là hắn Tần Văn Uyên chủng?

"Phụ thân. . . Ta sai rồi!" Tần Phong dập đầu đầy đất, đắng chát mở miệng, "Tối nay là ta cho ngài mất thể diện!"

Tần Văn Uyên phất phất tay: "Ngươi đứng lên đi."

Cho đến Tần Phong đứng dậy, hắn ánh mắt thâm trầm, nói khẽ: "Phong nhi, ngươi phải nhớ kỹ, cái này chuyện thế gian, vô luận đúng sai, căn bản không cần quan tâm. Chỉ cần thắng, chính là ngươi đúng đấy, như thua, chính là ngươi sai đấy."

"Cái này kêu là được làm vua thua làm giặc."

Nói đến đây, Tần Văn Uyên ánh mắt nổi lên nhàn nhạt màu sắc trang nhã, "Chuyện đêm nay, ngươi chỉ cần minh bạch hai điểm lại."

Tần Phong vội vàng nói: "Kính xin phụ thân chỉ điểm."

"Thứ nhất, thù này không báo, chúng ta phụ tử đều mặt mũi không ánh sáng, quận trưởng phủ sáu vị hộ vệ chết, này sẽ nhường quân tâm bất ổn."

"Thứ hai, cái kia họ Tô thiếu niên biết rõ thân phận của ngươi, còn dám không chút khách khí giết người, hẳn là có chỗ dựa. Không thăm dò rõ ràng kia chi tiết trước, Đoạn không thể mạo muội động thủ báo thù."

Tần Văn Uyên nhìn thẳng nhi tử Tần Phong ánh mắt, đạo "Tính trước làm sau, như thế, vừa mới có thể đi vào lui tự nhiên."

Tần Phong nội tâm cuồng hỉ, hắn làm sao nghe không xuất ra, phụ thân đây là đã quyết định báo thù cho hắn?

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Phụ thân, ta hiểu được, tiên tra rõ ràng người này chi tiết, lại chọn cơ động tay!"

"Không sai."

Tần Văn Uyên gật đầu nói, "Cẩn thận chưa bao giờ là một chuyện xấu, này sẽ để cho chúng ta tại báo thù thời gian, đạt được càng nhiều nữa phần thắng."

Nói đến đây, hắn giống như chẳng muốn nói thêm nữa, nói: "Ngươi vả lại đi xuống đi, tại báo thù trước, không thể lại đi ra khỏi nhà nửa bước."

Tần Phong chần chừ một chút, nói: "Phụ thân, vậy ngài quyết định ra tay thời gian, có thể hay không cũng mang theo hài nhi?"

Tần Văn Uyên gật đầu nói: "Nhưng."

Tần Phong trong lòng phấn khởi, lúc này mới quay người mà đi.

"Hy vọng lần này giáo huấn, có thể làm cho ngươi có sở thành dài. . ."

Tần Văn Uyên than nhẹ.

Chỉ còn lại có một mình hắn thời gian, hai đầu lông mày mới hiện ra một vòng bất đắc dĩ.

Mọi người là Hổ phụ không khuyển tử, nhưng rất hiển nhiên, hắn Tần Văn Uyên nhi tử còn kém được quá xa.

"Người tới."

Ổn ổn tâm thần, Tần Văn Uyên thần sắc khôi phục sóng lớn không sợ hãi.

"Đại nhân."

Một cái hắc bào lão nô lặng yên không một tiếng động đất đi tới.

"Đi tra một chút cái kia Tô họ thiếu niên thân phận, bao gồm hắn đoạn thời gian gần nhất hết thảy hướng đi, làm cho tiếp xúc người, làm những chuyện như vậy, đều phải từng cái cho ta đào móc đi ra."

Tần Văn Uyên bóp lấy lông mi, trầm ngâm nói, "Tại tra rõ ràng trước, chớ có kinh động người này, để tránh hắn theo Vân Hà Quận thành đào tẩu."

Ừ

Hắc bào lão nô thấp giọng đồng ý.

"Phái người đi trong thành, bả chuyện đêm nay áp chúi xuống, quyết không thể huyên náo toàn thành đều biết, chúng ta quận trưởng phủ danh dự cùng uy vọng nhưng chịu không được bực này giày vò."

Ừ

"Còn có. . ."

Nói đến đây, Tần Văn Uyên lông mi nhíu, cuối cùng giống như quyết định giống như, "Bả Nhu Dong tiên giam cầm đứng lên."

Nhu Dong!

Đây là Hoàng Kiền Tuấn cô cô tên, đương nhiên, hắn cũng là Tần Văn Uyên bên người tên kia ái thiếp.

"Đại nhân, tựa hồ không cần như thế đi?"

Hắc y lão nô thấp giọng nói.

Tần Văn Uyên thần sắc đạm mạc nói: "Chuyện này cùng Hoàng Kiền Tuấn cũng có liên quan đến, Nhu Dong như biết rõ ta lần này muốn đối phó chính là Hoàng Kiền Tuấn bằng hữu, chắc chắn hướng ta xin tha. Cùng hắn như thế, thua kém hơn trước tiên liền ngăn chặn loại khả năng này."

Nói đến đây, hắn hít thở sâu một hơi trung khí, con mắt ở chỗ sâu trong dâng lên một vòng hàn mang, "Người sống hậu thế, như cả con mình đều bảo hộ không được, uổng làm người phụ!"

Tiếng như bang bang lưỡi mác tới minh, sát cơ đầy đồng.

. . .

Sáng sớm hôm sau.

Chuyết An Tiểu Cư, Tô Dịch nếm qua điểm tâm về sau, liền trực tiếp trở lại trở về phòng.

Hắn muốn luyện chế một đống trận bàn.

Tối thiểu cũng muốn cam đoan, bản thân không có ở đây Chuyết An Tiểu Cư thời điểm, nhưng để bảo vệ Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên, Hoàng Kiền Tuấn an toàn.

Cho đến hoàng hôn thập phần.

Trong phòng, Tô Dịch nhìn trước người luyện chế mười tám cái trận bàn, không khỏi lộ ra một tia vẻ nhẹ nhàng.

Từng trận bàn, đều tựa như tròn trĩnh la bàn, từ Linh tài rèn mà thành, ở trên tuyên khắc lấy một vài bức phù lục Vân văn đồ án.

"Cũng may mắn ta đã là Tụ Khí cảnh sơ kỳ tu vi, bằng không chỉ là luyện chế điểm ấy tiểu đồ chơi, sợ cũng phải tiêu phí mấy ngày thời gian rồi. . ."

Tô Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Ngay tại ngày hôm qua, hắn đã bắt đầu Tụ Khí cảnh sơ kỳ "Thông Khiếu" cấp độ tu luyện.

Bằng vào tại Bàn Huyết Cảnh cái kia vững chắc hùng hậu căn cơ, nhường hắn một hơi đem "Một trăm lẻ tám linh khiếu" đều rèn luyện một lần.

Toàn bộ quá trình mặc dù hao phí ba canh giờ, nhưng có thể nói làm liền một mạch, từ đầu đến cuối không có chút nào đình trệ,

Một là căn cơ đầy đủ cường đại, hai là Tùng Hạc Đoán Thể thuật vốn là Trúc Cơ vô thượng pháp môn, có quan hệ rèn luyện linh khiếu huyền diệu bí pháp, càng là có thể nói thế gian tới tuyệt.

Đây hết thảy làm cho Tô Dịch tu vi ổn đánh ổn đâm đất đạt đến Tụ Khí cảnh sơ kỳ.

"Đổi lại những võ giả khác, sợ là căn bản không thể tin đi?"

Tô Dịch ám sát.

Theo hắn biết, Đại Chu cảnh nội Tụ Khí cảnh nhân vật, một thân một trăm lẻ tám linh khiếu, có thể rèn luyện đến một nửa số lượng đấy, đều được xưng tụng thiên trung không một.

Rèn luyện đến một nhiều hơn phân nửa đấy, cơ hồ đồng phục đều là đứng đầu thế lực lớn đệ tử, ví dụ như thập đại học cung, tất cả châu đứng

đầu tông tộc vân... vân.

Mà có thể rèn luyện ra "Một trăm lẻ tám linh khiếu" đấy, cơ hồ như truyền thuyết!

Không phải là thiên phú không đủ, mà là đang cái này thế tục tới giới, bị quản chế tại thiên địa linh khí thiếu thốn cùng võ đạo truyền thừa khan hiếm, ngay cả là đứng đầu thế lực trong tay, đều cơ hồ chưa xong chỉnh có thể rèn luyện một trăm lẻ tám linh khiếu pháp môn.

Bất quá, muốn làm được một bước này, cũng không phải là không có khả năng.

Nghe nói tại một chút đứng đầu thế lực lớn trung đệ tử, thà rằng hao phí nhiều năm thời gian tu luyện, cũng phải đem một trăm lẻ tám linh khiếu từng cái rèn luyện thành công.

Đương nhiên, trả giá cao là mấy năm thời gian cùng tâm huyết, hơn nữa còn không thấy đạt được cuối cùng chân chính có thể thành công.

Cùng đối lập, Tô Dịch trong một đêm liền quán thông một trăm lẻ tám linh khiếu, không thể nghi ngờ liền có vẻ quá khác loại.

Điều này cũng làm cho có nghĩa là, dù là hắn vừa đột phá đến Tụ Khí cảnh sơ kỳ, hắn nội tình cũng xa xa vung ra cái khác cùng cảnh một mảng lớn.

Đủ để cho cái này thế tục trung những thứ kia tuyệt thế kỳ tài đều theo không kịp!

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, vẻn vẹn làm được một bước này, căn bản không tính là cái gì.

Lấy Đại Hoang Cửu Châu tiêu chuẩn đến cân nhắc lời nói thành tựu như vậy mặc dù cũng có thể nói kinh diễm tuyệt luân, nhưng những thứ kia đứng đầu tông môn đệ tử hạch tâm, đồng dạng có thể làm được một bước này.

Tô Dịch mục tiêu rất đơn giản, tại một trăm lẻ tám linh khiếu trung từng cái dưỡng ra Linh tính, thực hiện "Nhiều khiếu thành linh" !

Đến lúc đó, từng linh khiếu đều như cỡ nhỏ Bí Cảnh, có kỳ diệu dị tượng ra đời vào trong đó, nhưng câu liền thiên địa khí thế, chiếu rọi Đại Đạo ánh sáng.

Bực này võ đạo tạo nghệ, chính là đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, cũng có thể nói vạn trung không một, không tiền khoáng hậu!

Không đến nhiều hơn nữa nghĩ, cầm lấy trận bàn, Tô Dịch đi ra gian phòng.

Hắn bắt đầu bày trận, đem từng trận bàn đều chôn dấu tại Chuyết An Tiểu Cư bất đồng trong khu vực.

Hơn nữa từng trận bàn xuống, đều thả mười khối Linh Thạch.

Không có biện pháp, nơi đây cuối cùng là thế tục thế giới, dưới mặt đất căn bản không có Linh Mạch, muốn vận chuyển đại trận, chỉ có thể mượn dùng Linh Thạch lực lượng.

"Hoàn hảo, ta lần này làm cho luyện chế, vẻn vẹn nhưng 'Bát Hoang Sơn Hà Trận' chưa tới một thành ảo diệu, chỉ cần lấy Linh Thạch thúc giục, lại câu thông thiên địa khí thế làm dùng, do đó duy trì ở toàn bộ đại trận vận chuyển."

"Uy năng mặc dù xa xa vô pháp cùng động có thể đốt núi nấu biển nguyên vẹn Bát Hoang Sơn Hà Trận so sánh với, thế nhưng đủ để điều dưỡng lô cảnh Võ Đạo tông sư vây khốn giết vào trong đó rồi. . ."

Tô Dịch vừa cẩn thận kiểm tra rồi một lần, bảo đảm không sơ hở tý nào về sau, lúc này mới nhẹ gật đầu.

"Tô sư huynh, ngươi đây là đang làm cái gì?"

Cách đó không xa, Phong Hiểu Nhiên đẩy xe lăn trên Phong Hiểu Phong đi tới.

"Bày trận."

Tô Dịch nói qua, cầm trong tay một cái Ngọc Phù đưa cho Phong Hiểu Phong, đạo "Phong sư đệ, khối ngọc phù này ngươi cẩn thận bảo quản, lúc ta không có ở đây, vạn nhất có địch nhân tập kích, đem bóp nát lại."

Ngọc Phù trên vẽ lấy phù lục Vân văn, bản thân chính là do một khối nhị phẩm Linh Thạch tạo hình mà thành.

Đem bóp nát, kia nội lực lượng bộc phát, có thể làm thức tỉnh bố trí tại Chuyết An Tiểu Cư bốn phía đại trận, do đó đem địch người vây khốn giết vào trong đó.

"Nhớ lấy, không phải sống còn thời gian, chớ có vận dụng. Một khi vận dụng, các ngươi chỉ cần trốn ở chính sảnh trung lại, vả lại chớ để bước ra cánh cửa một bước."

Tô Dịch nghiêm túc dặn dò.

Phong Hiểu Phong theo chưa hề tiếp xúc qua phù lục bày trận chi đạo, nghe được không hiểu ra sao.

Bất quá trong lòng mặc dù nghi hoặc, hắn còn là nghiêm nghị đáp ứng, đầu làm đây là Tô Dịch lưu lại một sát thủ giản.

Tô Dịch cười cười, ánh mắt nhìn về phía nơi chân trời xa.

"Đợi ngày mai kết thúc qua lại ân oán, sẽ giải quyết đi tất cả tai hoạ ngầm về sau, lại đi Thanh Hà Kiếm Phủ đi gặp một lần Linh Tuyết cũng không muộn."

Chính trực Chạng Vạng, nhìn phía xa như lửa ánh nắng chiều, Tô Dịch kiềm chế ở nội tâm cái kia một đám nghĩ đi gặp một lần Văn Linh Tuyết ý niệm trong đầu.

Hắn không muốn đem nguy hiểm liên quan đến đến trên người Văn Linh Tuyết.

Mặc dù hắn không sợ Vân Hà Quận thành bất luận kẻ nào, nhưng một khi địch nhân cầm Văn Linh Tuyết làm cửa khẩu đột phá, làm ra một chút hèn hạ sự tình, cũng là khó lòng phòng bị.

Cùng hắn như thế, thua kém hơn tạm thời không thấy.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 115: Chuyện Xưa Lưu Luyến Một Kiếm Đoạn Phai Mờ

Ánh nắng chiều ảm đạm, cảnh ban đêm nhuộm thấm thời gian.

Hoàng Kiền Tuấn mang theo hộp cơm theo bên ngoài đã trở về.

Nói đến lúng túng, Phong Hiểu Phong tuy rằng cũng biết nấu cơm, nhưng trù nghệ lại xác thực rất chịu không nổi, Phong Hiểu Nhiên năm tuổi nhỏ, còn không học tập trù nghệ.

Tô Dịch lại quá lười.

Về phần Hoàng Kiền Tuấn, thân là thuở nhỏ ăn ngon mặc đẹp quần áo lụa là, theo đuổi "Con trai tránh xa nhà bếp", từ nhỏ đến lớn mười ngón không dính mùa xuân nước.

Cho nên từ lúc vào ở Chuyết An Tiểu Cư, bọn họ ẩm thực liền toàn bộ nhờ Hoàng Kiền Tuấn theo bên ngoài mua. . .

"Tô ca, ta vừa rồi mua sắm đồ ăn thời điểm, cảm giác tựa hồ có người ở truy tung ta, nhưng lại không thể phát hiện bất luận cái gì người khả nghi."

Hoàng Kiền Tuấn một bên tại trên bàn đá bố trí các màu mỹ vị món ngon, một bên chần chờ nói, "Ngươi nói ta phải không là có chút nghi thần nghi quỷ rồi hả?"

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Gần nhất những ngày này, ngươi cùng Phong sư đệ, Hiểu Nhiên liền ở lại nhà, chờ ta giải quyết xong bên ngoài

phân tranh, ngươi vô luận là đi Thanh Hà Kiếm Phủ báo danh, vẫn có cái khác ý định, làm sẽ không gặp lại nguy hiểm gì rồi."

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng đáp ứng, chợt thấp giọng nói: "Tô ca, ta không có ý định đi Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành."

"Cái này là vì sao?"

Phong Hiểu Phong nhịn không được hỏi.

Hoàng Kiền Tuấn nhếch miệng cười nói: "Ta cảm thấy giống như tại Tô ca bên người tu hành, viễn bỉ đi Thanh Hà Kiếm Phủ rất tốt."

Một bên Phong Hiểu Nhiên liên tục gật đầu đồng ý, thanh âm thanh thúy nói: "Ta cũng cho rằng như vậy kia "

Đối với lần này, Tô Dịch không tỏ rõ ý kiến.

Ăn xong cơm tối, Tô Dịch đang định tu luyện, một trận dồn dập tiếng vó ngựa tại bên ngoài đình viện vang lên.

Trình Vật Dũng cưỡi ngựa hấp tấp mà đến.

"Tô tiên sinh, ta hôm nay biết được tin tức, quận trưởng phủ người đang điều tra một cái Tô họ thiếu niên sự tình, cho nên cố ý đến đây hỏi thăm, như chuyện này cùng tiên sinh có quan hệ, ta Viên gia từ sẽ không ngồi nhìn bỏ qua."

Trình Vật Dũng nghiêm nghị ôm quyền, cho thấy Lai Ý.

"Bọn hắn quả nhiên muốn tiến hành trả thù sao?"

Hoàng Kiền Tuấn sửng sốt, thần sắc biến ảo bất định.

Một câu, nhường Trình Vật Dũng nhất thời sẽ hiểu, không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Tô tiên sinh, ta đây trở về đi, tin tưởng lấy ta Viên gia lực lượng, đủ để từ trong hòa giải, nhường quận trưởng phủ không dám tại đây giống như. . ."

Tô Dịch phất tay cắt ngang, thần sắc bình thản nói: "Chính là một chút chuyện nhỏ, không cần phiền toái."

Việc nhỏ sao?

Trình Vật Dũng ngẩn ngơ.

Tối hôm qua phát sinh ở luyện khí phường sự tình, tuy rằng bị quận trưởng phủ động dùng lực lượng đè xuống, nhưng nhưng căn bản không thể gạt được trong thành những thứ kia đứng đầu thế lực.

Giết quận trưởng phủ sáu gã hộ vệ, bức bách quận trưởng chi tử Tần Phong quỳ xuống, cái này ảnh hưởng có thể sẽ quá nghiêm trọng.

Theo Trình Vật Dũng dò thăm tin tức, ngay tại đêm qua, quận trưởng phủ lực lượng đã lặng yên hành động!

"Tô tiên sinh, người có chỗ không biết, cái này Tần Văn Uyên thành phủ thâm trầm, lòng dạ độc ác, nắm giữ quận trưởng phủ đến nay ba mươi năm trong, trong thành không biết nhiều ít thế lực trong tay hắn nếm qua nhiều thiệt thòi."

"Chính là ta Viên gia đứng đầu đều từng nói, Tần Văn Uyên là một cái ăn tươi nuốt sống kiêu hùng nhân vật, có thể không gây ra, tận lực không nhận tội gây."

Trình Vật Dũng nói khẽ, "Tần Văn Uyên võ đạo tu vi cũng cực kỳ kinh người, tại mười lăm năm trước, liền bước vào tông sư cảnh giới, tám năm

trước thời gian, tu vi lại lần nữa đột phá, bước vào Dưỡng Lô cảnh nhị trọng!"

"Hắn thiếu niên thời gian tại thập đại học cung một trong 'Lư Dương học cung' tu hành nhiều năm, nghe nói Lư Dương học cung phó Cung chủ 'Hiên Du Long " chính là sư huynh của hắn, cả hai quan hệ tâm đầu ý hợp."

"Trừ thử, Tần Văn Uyên cùng cổn châu phủ tổng đốc bên kia cũng có một số nhân mạch. . ."

Trình Vật Dũng cơ hồ là một tia ý thức bả Tần Văn Uyên chi tiết tất cả đều nói ra.

Hoàng Kiền Tuấn, Phong Hiểu Phong bọn hắn đều một trận hãi hùng khiếp vía.

Bọn hắn thật không nghĩ đến, Tần Văn Uyên vốn có quyền thế đáng sợ như thế!

Đại Chu cảnh nội lãnh thổ quốc gia phân chia làm lục đại châu.

Cổn châu là một cái trong số đó, thiết lập phủ tổng đốc trù tính chung quản hạt cổn châu cảnh nội lục đại quận.

Vân Hà quận chính là cổn châu sáu quận một trong.

Xem như quận trưởng, Tần Văn Uyên có thể nói là Vân Hà quận cuối cùng người có quyền thế, đại biểu cho Đại Chu triều đình uy thế.

Mà hắn từ thân càng là một vị Võ Đạo tông sư, được xưng tụng là đã có quyền chuôi, lại có thực lực.

Hơn nữa người này thành phủ thâm trầm, mánh khoé tàn nhẫn, có thể nghĩ, hắn như muốn trả thù, phía sau quả hội hạng gì nghiêm trọng.

Nhưng nghe xong những thứ này, Tô Dịch lại chỉ cười cười, nói: "Trình trưởng lão, ngươi nói những thứ này, trong mắt của ta, cũng bất quá là một kiếm phá tới sự tình."

Nói đến đây, hắn theo ghế dựa mây trung vươn người đứng dậy, chắp tay tại cõng, lạnh nhạt nói: "Tu hành nói, sát phạt quyết đoán, tối kỵ nhất là giả danh cùng quyền thế làm cho mệt mỏi, Tần Văn Uyên quan hệ lại rộng rãi, quyền hành lớn hơn nữa, nhưng trong mắt ta, hắn cũng chẳng qua là một cái Dưỡng Lô cảnh Võ Đạo tông sư mà thôi."

Trình Vật Dũng nhất thời nghẹn lời.

Lời nói này điên cuồng sao?

Một chút cũng không, bởi vì nói chuyện vị này, liền một kiếm trảm tông sư!

Tô Dịch chợt nói: "Trình trưởng lão ngươi cũng đã biết, vì cái gì tu vi của ngươi hội một mực ngưng lại tại Tụ Khí cảnh Đại viên mãn ở bên trong, đến nay vô pháp đột phá?"

Trình Vật Dũng toàn thân chấn động, nghiêm nghị ôm quyền nói: "Kính xin tiên sinh chỉ điểm."

"Phật Môn có câu nói gọi là đi cũng thiền, ngồi cũng thiền, lời nói lặng yên động tĩnh thân thể Tự Nhiên."

Tô Dịch ánh mắt hơi hơi nhìn về phía bầu trời đêm, nói khẽ, "Tu luyện chi đạo, cũng là như thế, nhất cử nhất động, mỗi tiếng nói cử động, đều muốn cầm dũng mãnh tinh tiến chi tâm, có vô pháp vô thiên tới khí phách, như thế, mới có thể trảm trừ vụn vặt hỗn loạn, chưa từng có từ trước đến nay."

Nói đến đây, ánh mắt của hắn lần nữa nhìn về phía Trình Vật Dũng, "Ngươi cách đối nhân xử thế cẩn thận chặt chẽ, suy nghĩ chu toàn, thực sự nhường tâm thần bị thế tục quyền thế làm cho ràng buộc, làm việc thời gian chỉ muốn lợi dụng quyền thế đến hòa giải hóa giải, lúc tu luyện, sao còn có thể có dũng mãnh tinh tiến chi tâm?"

Một phen nói, thẳng giống như một thanh lợi kiếm, trảm đến Trình Vật Dũng nội tâm chỗ sâu nhất, nhường hắn đầu đầy mồ hôi, nhiều không chỗ nào che giấu, không tiếp tục che lấp cảm giác.

Rất lâu, hắn thở dài một mực trọc khí, khom người chào: "Tiên sinh nói như vậy, như cảnh tỉnh, làm ta Thể Hồ Quán Đính, Trình mỗ thụ giáo!"

Chữ chữ phát ra từ đáy lòng, cảm kích cùng khâm phục tình cảnh tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Đối mặt bực này đại lễ, Tô Dịch thản nhiên nhận tới.

Tại trên tu hành, cái này gọi là "Chỉ điểm", Phật Môn xưng là "Phá Chướng", Đạo Môn xưng là "Làm phép" .

Đối với gặp được bình cảnh tu sĩ mà nói, gặp được như thế chỉ điểm, không thua gì tái tạo chi ân!

"Đây là ta tự tay viết tám chữ, nếu như ngươi có thể phỏng đoán trong đó một chút phong vận, thành tựu tông sư cảnh giới, cũng là ở trong tầm tay."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, theo trong Mặc Ngọc Bội lấy ra một bức chữ, đưa cho Trình Vật Dũng.

Đây vốn là hắn tại Quảng Lăng thành Hạnh Hoàng Tiểu Cư thời gian, tu luyện chợt có đoạt được thời gian, tiện tay viết một ít chữ, lúc trước lúc rời

đi, tính cả cái khác vật lẫn lộn đều đặt ở Mặc trong ngọc bội.

Trình Vật Dũng mở ra nhìn qua, chỉ thấy ở trên hiện lên một hàng chữ ——

Chuyện xưa lưu luyến, một kiếm Đoạn phai mờ.

Rải rác chữ bát (八), sâu sắc kém cỏi tuấn, phiêu tán rơi rụng phóng túng.

Người bình thường chứng kiến, tất nhiên sẽ bị như vậy chữ viết kinh diễm, nhìn tới làm thư pháp mọi người.

Mà tại Trình Vật Dũng bực này võ giả trong mắt, cái này chữ bát (八) không có chỗ nào mà không phải là kiếm, không một không thấu phát ra đâm rách vòm trời, trảm hết mọi khí thế!

Đầu nhìn qua, nhường ánh mắt của hắn cùng tâm thần đều có bị đau đớn cảm giác.

Hít thở sâu một hơi trung khí, Trình Vật Dũng cẩn thận từng li từng tí đem cái này một bức bản vẽ đẹp thu hồi, lại lần nữa khom người nói: "Đa tạ Tô tiên sinh ban thưởng chữ!"

Nội tâm của hắn không hăng hái tranh giành đất kịch liệt nhảy lên, kích động đến tột đỉnh tình trạng.

Hắn có dự cảm mãnh liệt, như thường xuyên phỏng đoán thử bản vẽ đẹp trung chữ bát (八), đủ đánh vỡ khốn đốn bản thân nhiều năm tu vi bích chướng, một lần hành động đạp phá tông sư cảnh giới cánh cửa!

"Đi đi."

Tô Dịch phất phất tay.

Trình Vật Dũng là đã ngưng lại tại Tụ Khí cảnh Đại viên mãn nhiều năm, còn kém lâm môn một cước, đối với hắn mà nói, cho kia chỉ điểm, cũng bất quá là thuận tay mà làm mà thôi.

Như đổi lại cảnh giới không đủ người, lời nói này nói đúng là rồi, cũng không có chút ý nghĩa nào.

Sáng sớm hôm sau.

Tô Dịch giống nhau lúc trước, tu luyện, rửa mặt, ăn cơm, có vẻ rất buồn tẻ.

Nhưng cái này là tu hành.

Như tham niệm hồng trần phồn hoa, lưu luyến hậu thế tục triền miên bên trong, hư nhượt ném năm tháng không nói, cũng thế tất trì hoãn cùng hoang phế tu hành.

Tựa hồ đã bị Tô Dịch ảnh hưởng, những ngày này, Phong Hiểu Phong, Hoàng Kiền Tuấn, Phong Hiểu Nhiên bọn hắn cũng trở nên cực kỳ tự hạn chế, cần tu không ngừng.

Cho đến Chạng Vạng thời điểm.

"Tô ca, xe ngựa đã chuẩn bị xong."

Hoàng Kiền Tuấn theo bên ngoài đình viện hấp tấp đi tới, "Phong Nguyên Trai Thúy Vân phu nhân cũng thống khoái đáp ứng, bả tầng thứ chín Sơn Hà Điện nhường lại."

Nói đến đây, thần sắc hắn không khỏi trở nên cổ quái.

Vừa rồi đến Phong Nguyên Trai, Thúy Vân phu nhân đều tự mình đi ra tiếp kiến hắn, xem hắn làm nhất đẳng khách quý đối xử, không dám chút

nào lãnh đạm.

Nhưng khi biết được Tô Dịch lựa chọn đêm nay tại Phong Nguyên Trai yến ẩm tin tức về sau, Thúy Vân phu nhân lúc ấy đều ngây ngẩn cả người, một trương xinh đẹp khuôn mặt biến ảo bất định, rất là đặc sắc.

Hiển nhiên, chuyện đêm hôm đó, đến nay làm cho nàng lòng còn sợ hãi.

Bất quá cuối cùng, hắn còn là thống khoái đáp ứng, đem tầng thứ chín Sơn Hà Điện dự giữ lại.

"Tốt."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, ánh mắt nhìn hướng cách đó không xa Phong Hiểu Phong, nói: "Phong sư đệ, nhớ kỹ ôn một bình rượu, chờ ta trở lại cộng ẩm."

"Tô sư huynh, cần phải cẩn thận!"

Phong Hiểu Phong dặn dò.

"Cẩn thận?" Phong Hiểu Nhiên nghiêm túc suy nghĩ một chút, dứt khoát tiếng nói: "Ca ca, ta cho là những địch nhân kia mới hẳn là cẩn thận."

Phong Hiểu Phong: ". . ."

Tô Dịch lại không khỏi cười rộ lên.

Hắn phất phất tay, liền chắp tay tại cõng, triều bước ra ngoài.

Từ khi đã có Mặc Ngọc bội, Tô Dịch liền chẳng muốn đem trúc trượng xách trong tay rồi.

Mà có thể lợi dụng ngồi xe ngựa thời gian, Tự Nhiên cũng chỉ chẳng muốn đi đường. . .

Rất nhanh, Hoàng Kiền Tuấn khống chế xe ngựa, chở Tô Dịch chạy nhanh cách Hồ Lô ngõ hẻm.

Tuy là hoàng hôn, trong thành đường phố trên đã là treo lên đèn lồng, tiếng động lớn rầm rĩ náo nhiệt tiếng gầm tại đầu đường cuối ngõ lên men, đúng như một bức hồng trần vạn trượng, nhân gian muôn màu vẽ.

Phong Nguyên Trai.

Khi thấy Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn đi tới, đã sớm canh giữ ở cái kia một cái cẩm y mập mạp trung niên toàn thân một cái giật mình, liên tục không ngừng trước tiên chào đón, vẻ mặt tươi cười nói: "Tô công tử, Hoàng công tử đại giá quang lâm, mau mau cho mời!"

Người này đúng là Phong Nguyên Trai tám vị quản sự một trong, lần trước Tô Dịch ở đây yến ẩm thời gian, hắn liền canh giữ ở đại điện bên ngoài đợi chờ phân công.

Mới vừa gia nhập Phong Nguyên Trai một tầng trong đại điện, Thúy Vân phu nhân cũng nghe thấy mà đến, một bộ cắt may vừa vặn màu đen cung váy đem hắn trắng như tuyết kiều gọt giũa da thịt ánh được đặc biệt chói mắt.

Khi thấy Tô Dịch, hắn cái kia xinh đẹp mà đoan trang trên gương mặt, đều là tiếu ý, phong tình vạn chủng.

"Cái này trên danh sách bảy người như tới, để cho bọn họ tới Sơn Hà Điện bái kiến ta."

Tô Dịch lấy ra một tờ giấy thư, đưa tới.

Thúy Vân phu nhân tiếng cười xinh đẹp dễ nghe, "Tô công tử yên tâm chính là, đêm nay yến hội cam đoan nhường người cùng người khách nhân đều thoả mãn."

Tô Dịch nhắc nhở: "Người chết thoả mãn không hài lòng, ta cũng không biết."

Thúy Vân phu nhân vốn là ngẩn ngơ, làm lĩnh hội Tô Dịch trong lời nói ý về sau, hắn nụ cười trên mặt lập tức ngưng kết.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 116: Biến Số Đột Nhiên Tới

Thúy Vân phu nhân làm sao quên, lần trước phát sinh ở Sơn Hà Điện máu tanh sự kiện?

Từ ngày đó bắt đầu, năm nhà, Diêm gia lực lượng liền nhao nhao tới cửa, muốn cho hắn Phong Nguyên Trai cho ra một câu trả lời hợp lý.

Thúy Vân phu nhân đương nhiên sẽ không nhấp lên tên Tô Dịch.

May mắn lúc trước Chu Tri Ly tỏ thái độ, cấp ra biện pháp giải quyết, làm cho nàng quyết đoán bả hết thảy tai họa đều đẩy tới trên người Ung Hòa quận quận trưởng Mục Chung Đình, rồi mới từ lúc này trong sóng gió phong ba đem mình hái được đi ra.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, mới đi tới mấy ngày thời gian mà thôi, Tô Dịch lại vẫn ý định tại địa bàn của mình giết người!

Tốt nửa ngày, Thúy Vân phu nhân mới đứng vững tâm thần, hồng nhuận phơn phớt cánh môi lộ ra một tia đắng chát, nói: "Tô công tử, Phong Nguyên Trai là yến ẩm tụ hội chi địa, nhưng người lại như thế nào bả nơi đây đã coi như là chỗ giết người, cái này. . ."

Tô Dịch thuận miệng nói: "Các ngươi Phong Nguyên Trai không chộn rộn lại."

Thúy Vân phu nhân: ". . ."

Hắn còn có thể nói cái gì đó?

"Mà thôi, ta không thể trêu vào chẳng lẽ còn tránh không dậy?"

Thúy Vân phu nhân âm thầm cắn răng một cái, trên mặt lại lộ ra say lòng người dáng tươi cười, nói:

"Người tới, mau dẫn hai vị công tử tiến về trước tầng thứ chín Sơn Hà Điện, nhớ kỹ hảo tửu thức ăn ngon hầu hạ, thiên không được có một tia chậm trễ!"

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn thân ảnh ly khai.

Thúy Vân phu nhân lúc này mới mở ra Tô Dịch đưa cho nàng tờ giấy, bên trên hiện lên bảy cái tên.

Vẻn vẹn một cái, hắn toàn thân gửi đi cứng, da đầu mơ hồ run lên.

Xem như quanh năm kế đó:tiếp đến mang đến Phong Nguyên Trai lão bản, hắn nắm giữ lấy người bình thường vô pháp người giống như mạch tài nguyên.

Tượng tại Vân Hà Quận thành phàm là có chút quyền thế nhân vật, đều sớm bị hắn rành mạch lao nhớ ở trong lòng.

Cho dù là một đời tuổi trẻ đệ tử, hắn cũng thuộc như lòng bàn tay.

Cho nên, khi thấy bảy cái tên này, trong óc nàng đã hiện ra đối phương lai lịch, gia thế vân... vân tin tức.

"Bảy người, đều là Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử, đều có các lai lịch, đều không tầm thường võ giả có thể so sánh, nếu như tất cả đều chết ở ta Phong Nguyên Trai. . ."

Nghĩ vậy, Thúy Vân phu nhân không khỏi hít sâu một hơi.

"Như có khả năng, lão nương thà rằng đời này đều không lại cùng Tô Dịch cái này tai họa bái kiến một mặt! !"

Hắn Ngọc Dung biến ảo, con mắt đều là u oán.

"Tiễn Thiểu tới? Sắp có thỉnh!"

Chỗ đại môn, vang lên tùy tùng nho nhã lễ độ thanh âm.

Thúy Vân trong lòng phu nhân chấn động, ánh mắt nhìn đi tới.

Chỉ thấy một cái áo bào màu vàng thanh niên thản nhiên đi tới, mày kiếm mắt sáng, dáng vẻ kiêu căng.

Tiễn Vân Cửu.

Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn đệ tử, Vân Hà quận "Thanh Đồng thành" đệ nhất tông tộc Tiền gia đương kim tộc trưởng con trai trưởng.

"Ta tối nay là đến dự tiệc đấy, nhưng lại cũng không hiểu rõ là ai muốn mở tiệc chiêu đãi ta."

Tiễn Vân Cửu lạnh nhạt mở miệng, "Các ngươi Phong Nguyên Trai chắc hẳn hẳn là hiểu rõ đi?"

Nam tùy tùng kia khẽ giật mình.

Liền vào lúc này, Thúy Vân phu nhân dáng vẻ thướt tha mà đi, nhẹ nhàng cười nói: "Tiền công tử tự mình một người?"

Tiễn Vân Cửu lộ ra kinh diễm vẻ, vội vàng nói: "Tiền mỗ bái kiến Thúy Vân phu nhân, Tiền mỗ đích xác là một người đến đấy."

Lấy thân phận của hắn, nhưng căn bản xa xa không đủ tư cách nhường Thúy Vân phu nhân tiếp đãi, hiện tại đột nhiên thấy người sau chủ động đi tới hàn huyên, cũng không khỏi được sủng ái mà lo sợ.

Thúy Vân phu nhân xinh đẹp cười nói: "Chủ nhân yến hội đêm nay, nhưng mời không chỉ công tử một người, thua kém hơn các mặt khác người đến, các ngươi cùng một chỗ tiến về trước?"

Tiễn Vân Cửu ngơ ngác một chút, nhịn không được nói: "Xin hỏi phu nhân, chủ nhân yến hội đêm nay là ai?"

"Tiền công tử không cần nóng vội, đợi gặp mặt, ngươi Tự Nhiên sẽ biết."

Thúy Vân phu nhân ngữ khí nhu hòa uyển.

Hắn cái kia vũ mị thành thục bộ dạng thuỳ mị, nhường Tiễn Vân Cửu cái này huyết khí phương cương người trẻ tuổi trong lòng đều một trận nóng lên, phát nhiệt, ánh mắt hơi hơi đăm đăm, yết hầu đều một trận chuyển động.

Thúy Vân phu nhân âm thầm xem thường, tuổi còn nhỏ, lại háo sắc như vậy, đêm nay như chết rồi, cũng không có gì nhưng tiếc hận đấy.

"Hoắc công tử tới, mau mau cho mời."

Lúc này thời điểm, ngoài cửa lớn lại vang lên một thanh âm.

Theo sát lấy một thân ảnh cao lớn, long hành hổ bộ hắc bào thanh niên bị tùy tùng dẫn theo tiến đến.

"Hoắc sư đệ?"

Tiễn Vân Cửu khẽ giật mình, dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía Thúy Vân phu nhân.

"Đúng vậy, vị Hoắc công tử này cùng ngươi đồng dạng, cũng là đến dự tiệc đấy."

Thúy Vân phu nhân nói qua, đã nghênh đón tiếp lấy.

Hoắc Long.

Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn đệ tử, Vân Hà Quận thành nhị lưu thế lực Hoắc gia đương kim Đại trưởng lão chi tử.

Mắt thấy Thúy Vân phu nhân tự mình nghênh đón, Hoắc Long cũng vô cùng ngoài ý muốn, chỉ cảm thấy mặt mũi có ánh sáng, toàn thân đều lâng lâng đấy.

Mà khi thấy Tiễn Vân Cửu, Hoắc Long khẽ giật mình, nói: "Tiền sư huynh cũng là đến dự tiệc hay sao?"

"Đúng vậy."

Tiễn Vân Cửu gật đầu nói, "Hoắc sư đệ, ngươi cũng đã biết triệu tập yến hội lần này chính là người nào?"

Hoắc Long lắc đầu, "Không biết."

"Đợi người đến đông đủ, ta cho người mang bọn ngươi cùng một chỗ tiến về trước tầng thứ chín Sơn Hà Điện, đến lúc đó, các ngươi đã biết rõ vị quý nhân nào rồi."

Thúy Vân phu nhân tự nhiên cười nói.

Tầng thứ chín!

Sơn Hà Điện!

Tiễn Vân Cửu cùng Hoắc Long liếc nhau, đều lộ ra vẻ giật mình.

Lấy thân phận của bọn hắn, nhưng viễn không đủ tư cách tiến về trước cái kia đợi đỉnh cấp xa hoa chi địa yến ẩm!

Cái này để cho bọn họ nội tâm đều càng hiếu kỳ rồi, đêm nay thiết yến đến tột cùng là người nào, chẳng lẽ là bọn hắn Thanh Hà Kiếm Phủ một vị đại lão nhân vật?

"Nói lên Sơn Hà Điện, ta ngược lại nghe nói vài ngày trước thời điểm, Niên Vân Kiều cùng Diêm Thành Dong bọn hắn xâm nhập Sơn Hà Điện bên trong gây chuyện, xông tới chính ở trong đó yến ẩm Ung Hòa quận quận trưởng Mục Chung Đình đại nhân, tại chỗ đã bị giết chết."

Tiễn Vân Cửu thần sắc khác thường, "Nghe nói năm nhà cùng Diêm gia biết được chuyện này về sau, cái rắm cũng không dám phóng, chỉ có thể bóp cái mũi tự nhận không may."

"Ha ha, Niên Vân Kiều cùng Diêm Thành Dong không khỏi cũng quá điên cuồng, cái kia tầng thứ chín há là bọn hắn bực này nhân vật nhưng tự do buông thả hay sao?"

Hoắc Long nhìn có chút hả hê.

Tiễn Vân Cửu cũng không khỏi cười rộ lên.

Bên cạnh Thúy Vân phu nhân nghe đến mấy cái này, nhìn về phía hai vị này công tử ca ánh mắt đều mang theo một vòng thương cảm.

Theo thời gian chuyển dời, lần lượt lại có người đến đây dự tiệc.

Theo thứ tự là Trịnh Tiêu Lâm, Trương Phong Đồ, Liễu Oanh, Dương Kỳ, Trử Liên Hằng.

Đồng phục đều là Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử, trong đó chỉ Liễu Oanh là nữ tử.

Khi bọn hắn đến, biết được yến hội lần này thiết lập tại tầng thứ chín Sơn Hà Điện thời gian, cũng không khỏi một trận ngoài ý muốn, nhao nhao phỏng đoán lên an bài yến hội chủ nhân là ai.

Mỗi người đều mang theo một tia hưng phấn cùng chờ mong.

Nhưng, không có ai chú ý tới, Thúy Vân phu nhân nhìn về phía ánh mắt của bọn hắn có thương cảm, cũng có bất đắc dĩ.

Đang lúc Thúy Vân phu nhân ý định mang Tiễn Vân Cửu đám người tiến về trước tầng thứ chín Sơn Hà Điện thời gian, đột nhiên một đạo âm thanh trong trẻo vang lên:

"Hoắc Long sư đệ, các ngươi như thế nào ở chỗ này?"

Chỉ thấy theo chỗ đại môn đi tới ba người.

Nam tử anh tuấn cao lớn, nữ tử xinh đẹp xinh đẹp, giống như một đôi trời đất tạo nên người ngọc giống như.

Rõ ràng là Nghê Hạo cùng Nam Ảnh!

Mà tại giữa hai người, là một vị tướng mạo gầy gò, tinh thần quắc thước tóc xám lão giả, ánh mắt đóng mở lúc giữa, có Lãnh dòng điện tháo chạy, cực kỳ khiếp người.

Thanh Phong kiếm lão Chu Hoài Thu!

"Bái kiến Chu trưởng lão!"

Tiễn Vân Cửu bọn hắn đều liền vội vàng tiến lên, nhao nhao chào.

Tại Thanh Hà Kiếm Phủ, Chu Hoài Thu là bài danh thứ tư nội môn trưởng lão, địa vị cao thượng, quyền hành thật lớn.

Thúy Vân phu nhân hơi ngẩn ra, kinh ngạc nói: "Chu trưởng lão? Không phải là nghe nói người mang trong môn đệ tử ra ngoài du lịch, khi nào trở về?"

Chu Hoài Thu lại cười nói: "Ngay tại vừa mới phản hồi."

Nói qua, hắn đưa tầm mắt nhìn qua Tiễn Vân Cửu đám người, nói: "Các ngươi cũng muốn ở đây yến ẩm sao? Thua kém hơn cùng một chỗ?"

Thúy Vân phu nhân đôi mắt đẹp ngưng tụ, trong lòng thầm hô muốn hỏng bét.

Chỉ thấy Tiễn Vân Cửu giải thích nói: "Chu trưởng lão, chúng ta là đến dự tiệc đấy."

Nói qua, hắn sẽ đem đã bị người thần bí mời sự tình từng cái nói ra.

Chu Hoài Thu sau khi nghe xong, cũng không khỏi kỳ quái, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Thúy Vân phu nhân, nói: "Phu nhân, chủ nhân cái yến hội này hẳn là đến từ ta Thanh Hà Kiếm Phủ?"

Thúy Vân phu nhân sắc mặt khẽ biến thành nhỏ gửi đi cứng, miễn cưỡng gật đầu nói: "Đúng vậy."

Tính toán ra, Tô Dịch đã từng là Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử, lúc này trả lời cũng không có sai.

Nhưng, làm cho nàng âm thầm kêu khổ chính là, Chu Hoài Thu vừa vặn chạy đến, đây không thể nghi ngờ là một cái biến số!

"Chu sư thúc, thua kém hơn chúng ta cùng đi tầng thứ chín Sơn Hà Điện xem một chút đi?"

Nam Ảnh thanh tiếng đạo

Hắn bạch y thắng Tuyết, phát họa uyển chuyển mê người tư thái, cặp môi đỏ mọng như lửa, đôi mắt đẹp như nước, đặc biệt kiều diễm, từ lâu hấp dẫn không biết nhiều ít ánh mắt chú ý.

Hiện tại thấy nàng mở miệng, Tiễn Vân Cửu bọn hắn cũng liền bận bịu lên tiếng, mời Chu Hoài Thu bọn hắn cùng một chỗ tiến về trước.

"Cái này. . ."

Chu Hoài Thu suy nghĩ một chút, đạo "Cũng được, đi xem cũng không sao."

Nam Ảnh lập tức cười rộ lên.

Lại nói tiếp, hắn thế nhưng là lần đầu tiên có cơ hội tiến về trước Phong Nguyên Trai tầng thứ chín tham gia yến hội, sao có thể bỏ lỡ?

Chính là Nghê Hạo cũng có chút động tâm.

Một là tầng thứ chín Sơn Hà Điện không phải người bình thường nhưng tiến.

Hai là cũng tò mò triệu tập lần này yến ẩm chủ nhân là ai.

Tại trong tràng, duy nhất Thúy Vân phu nhân trong miệng phát khổ, nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Cuối cùng, hắn âm thầm hít thở sâu một hơi trung khí, bài trừ đi ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói: "Đã như vậy, chư vị kính xin đi theo ta đến đây."

Lúc này, một đoàn người triều tầng thứ chín Sơn Hà Điện bước đi.

Ở nơi này Phong Nguyên Trai tầng thứ nhất một cái cửa phòng nửa mở trong gian phòng trang nhã.

Làm âm thầm một màn như vậy về sau, Trình Vật Dũng không khỏi nhíu mày, "Tô tiên sinh đêm nay hành động sợ là muốn gặp được khó giải quyết phiền toái."

Trong phòng trừ hắn ra, còn có Viên Lạc Hề cùng Viên Lạc Vũ.

Tại ngày trước biết được Tô Dịch lần này triệu tập yến hội sự tình về sau, Trình Vật Dũng liền dự cảm đến, đêm nay đem có máu tanh sự tình phát sinh.

Cho nên, hắn và Viên Lạc Hề, Viên Lạc Vũ sớm đất chạy đến, ý định trong âm thầm nhìn một cái đêm nay sẽ khiến nhiều ít động tĩnh.

Người nào từng muốn, dự tiệc người còn không vào bàn, Chu Hoài Thu cái này cái biến số đã tới rồi.

"Chu Hoài Thu cùng ta đồng dạng, ngưng lại tại Tụ Khí cảnh Đại viên mãn nhiều năm, nhưng kiếm đạo của hắn tạo nghệ lại cực kỳ lợi hại, tại người cùng thế hệ ở bên trong, được xưng tụng cao cấp nhất nhân vật, là gần với tông sư cao thủ."

Trình Vật Dũng khẽ thở dài, "Đương nhiên, hắn đã định trước không thể nào là Tô tiên sinh đối thủ."

"Bất quá, Chu Hoài Thu thân phận lại cùng phiền toái, chính là Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn trưởng lão, một khi phát sinh xung đột, đã định trước hội dẫn phát toàn bộ Thanh Hà Kiếm Phủ địch ý, đến lúc đó chỉ sợ cũng không tốt thu tràng."

Nguyên bản, Tô Dịch như vẻn vẹn đối phó cái kia bảy người trẻ tuổi, cũng là chưa nói tới cái đại sự gì.

Bằng bọn hắn Viên gia lực lượng, liền có thể giúp đỡ bả chuyện này ảnh hưởng san bằng rồi.

Nhưng bây giờ hơn nhiều Chu Hoài Thu, vậy không giống nhau!

"Cái kia vậy phải làm sao bây giờ?"

Viên Lạc Hề không khỏi nhíu mày.

Viên Lạc Vũ lại không quan tâm, nói: "Sợ cái gì, lấy Tô công tử kiếm giết tông sư năng lực, chính là bả Vân Hà quận thiên xuyên phá, cùng lắm thì đập phủi mông ly khai chính là."

"Sự tình cũng không có đơn giản như vậy, đừng quên, hôm nay cả quận trưởng Tần Văn Uyên cái này ăn tươi nuốt sống nhân vật tàn nhẫn, cũng đều tại trù tính vì kia tử báo thù sự tình!"

Trình Vật Dũng thần sắc ngưng trọng đạo

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 117: Sợ Nhất Không Khí Đột Nhiên Yên Tĩnh

Phủ quận trưởng.

Thư phòng.

"Đại nhân, đã điều tra ra thiếu niên kia một chút tin tức, người thỉnh xem qua."

Hắc y lão nô đem một xấp dày đưa lên.

Tần Văn Uyên lần đầu tiên nhìn sang, liền đã nhận ra kỳ quặc.

Tô Dịch, Thanh Hà Kiếm Phủ ngoại môn khí đồ, một năm trước tu vi mất hết, ở rể Quảng Lăng thành Văn gia. . .

Thân phận như vậy, không khỏi cũng quá chịu không nổi!

Lại là thiếu niên, ở đâu có lá gan không đem phủ quận trưởng để ở trong mắt?

Tần Văn Uyên nhíu nhíu mày, tiếp tục xem tiếp.

Trên phần tư liệu dày này vô cùng tỉ mỉ xác thực.

"Mới đầu tháng hai tám, Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn cùng một chỗ lợi dụng lâu thuyền đến Vân Hà Quận thành, làm thiên đến Dương Liễu ngõ hẻm, cùng Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên huynh muội gặp nhau. . ."

"Đêm đó, Tô Dịch sát nhập Hắc Hổ bang hang ổ, giết hai mươi chín danh Hắc Hổ bang bang chúng, cứu ra Phong Hiểu Phong muội muội Phong Hiểu Nhiên. . ."

Dày lên, còn kỹ càng ghi chú Phong Hiểu Phong huynh muội lai lịch cùng xuất thân, cùng với Hắc Hổ bang một chút tình huống.

Xem hết những thứ này, Tần Văn Uyên con mắt híp lại, ý thức được phía trước đến Vân Hà Quận thành trước, một năm trước biến thành phế nhân Tô Dịch, đã lần nữa khôi phục tu vi.

"Vào lúc ban đêm, bọn hắn lợi dụng ngồi xe ngựa đi nơi nào?"

Tần Văn Uyên hỏi.

"Điều tra không xuất ra."

Hắc y lão nô thấp giọng giải thích nói, "Vân Hà Quận thành thật lớn, mà khi thời gian Tô Dịch cùng cái này Hoàng Kiền Tuấn hành động, cột vốn không có có chỗ đặc thù, thám tử của chúng ta đi khắp Dương Liễu ngõ hẻm, cũng không thể tra ra chuyện này."

Tần Văn Uyên nhẹ gật đầu, nói: "Tiếp tục điều tra, không thể bỏ qua bất luận cái gì chi tiết."

Hắn tiếp tục xem tiếp.

"Mới đầu tháng hai chín, Tô Dịch đám người chuyển nhập Hồ Lô ngõ hẻm cư trú."

"Tháng hai mười cả đêm, Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn tiến về trước luyện khí phường, đêm đó cùng Tần Phong công tử phát sinh xung đột. . ."

Làm xem hết những thứ này, Tần Văn Uyên nhăn mày lại, mơ hồ cảm giác có chút không đúng, đạo "Chỉ những thứ này?"

Hắc y lão nô vội vàng nói: "Người của chúng ta vẫn còn tiếp tục truy xét, nhưng đại nhân người cũng biết, cái này Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn đều là vừa đến Vân Hà Quận thành không lâu, cùng bọn họ có quan hệ người ít càng thêm ít, muốn tra ra bọn hắn vài ngày trước hướng đi xác thực có chút khó khăn."

Dừng một chút, hắn nói: "Bất quá, ngược lại có hai chuyện đáng giá chú ý."

Tần Văn Uyên nói: "Nói."

"Tháng hai mười một cái ngày kia, Hắc Hổ bang bang chủ Lữ Thuyên bị giết, kia dưới trướng lớn tiểu lâu la trên trăm người, đều tại làm thiên chết thảm."

Hắc y lão nô đạo "Động thủ chính là Ngũ Thiên Hạo, Tây Nam khu vực hắc đạo đầu lĩnh, khả cư lão nô điều tra đến tin tức, Lữ Thuyên cùng hắn chưa từng thù hận, đến nỗi Lữ Thuyên còn tại chết đi một ngày trước, tiến về trước bái phỏng Ngũ Thiên Hạo."

"Ngũ Thiên Hạo. . ."

Tần Văn Uyên trầm ngâm, hắn tự nhiên cũng đã được nghe nói cái này cái trà trộn dưới mặt đất trong thế lực hắc đạo nhân vật.

Hắn nói, "Ngươi hoài nghi Ngũ Thiên Hạo cử động lần này khác thường, cần tra một chút có hay không cùng cái kia Tô Dịch có quan hệ?"

Hắc y lão nô nói: "Đúng vậy."

"Tốt, chuyện này ngươi nắm chắc đi làm, như Ngũ Thiên Hạo dám không thành thật một chút, đem hắn cùng dưới trướng hắn thế lực trực tiếp diệt trừ rồi, coi như vì Vân Hà Quận Thành dân chúng trừ hại."

Tần Văn Uyên lạnh lùng nói.

"Chuyện thứ hai là cái gì?" Tần Văn Uyên hỏi.

Hắc y lão nô nói: "Ngay tại vừa rồi, có tin tức truyền đến, cái này Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn cùng một chỗ đi đến Phong Nguyên Trai, thám tử của chúng ta đang gõ dò xét tin tức."

"Phong Nguyên Trai?"

Tần Văn Uyên nhíu mày, "Người bình thường nhưng vào không được cái địa phương này, bọn hắn cái này là muốn đi làm cái gì? Chuyện này cho ta tra rõ ràng."

Hắc y lão nô cả vội vàng gật đầu đồng ý.

"Tư liệu quá ít, vả lại cũng chỉ là mặt ngoài đồ vật, kẻ này chi tiết quyết sẽ không đơn giản như vậy rồi."

Tần Văn Uyên vuốt vuốt lông mi, trong con ngươi nổi lên một vòng lãnh ý, đạo "Tiếp tục điều tra, lúc cần thiết, có thể từ nay về sau tử người bên cạnh ra tay, nên có thể đào ra rất nhiều có giá trị manh mối."

Hắc y lão nô như có điều suy nghĩ nói: "Ý của đại nhân là, theo Phong Hiểu Phong cùng Phong Hiểu Nhiên huynh muội trên người ra tay?"

"Không sai."

Tần Văn Uyên thần sắc lạnh nhạt, nhẹ gật đầu, "Bất quá, chuyện này không thể từ người của chúng ta đi làm. Ngươi tìm một cái chút cùng chúng

ta không liên can gì người đi hành động, tránh cho đánh rắn động cỏ, tốt nhất có thể làm cho đây đối với huynh muội ngoan ngoãn phối hợp, để tránh nhường Tô Dịch sinh ra lòng nghi ngờ."

Hắc y lão nô gật đầu nói: "Đại nhân yên tâm là được."

Tần Văn Uyên phất phất tay, nói: "Đi đi, nhớ kỹ đừng quên bả đêm nay phát sinh ở Phong Nguyên Trai sự tình tìm hiểu hiểu rõ."

Hắc y lão nô lĩnh mệnh mà đi.

"Trên người người này tất nhiên có bí mật!"

Tần Văn Uyên ngồi ở trong ghế, lâm vào trầm tư.

Tu vi của hắn thế nào khôi phục?

Thử đến Vân Hà Quận thành lại là muốn làm cái gì?

Hắn chân trước vừa giết Hắc Hổ bang nhiều người như vậy, vì cái gì đầu cách hai ngày thời gian, Hắc Hổ bang đã bị Ngũ Thiên Hạo diệt?

Những nghi hoặc này, nhìn như lơ lỏng bình thường.

Nhưng kinh nghiệm thế sự ma luyện Tần Văn Uyên lại ngửi được một cỗ khác thường khí tức.

"Huống chi, một cái tu vi mất hết người ở rể mà thôi, hôm nay lại có thể một kiếm chém giết ta phủ quận trưởng sáu vị Tụ Khí cảnh tinh nhuệ hộ vệ, ai dám tin tưởng?"

"Sự tình ra khác thường tất có yêu!"

Tần Văn Uyên ánh mắt chớp động, "Nhưng mặc kệ lá bài tẩy của ngươi thế nào, phàm là bị ta Tần Văn Uyên nhìn chằm chằm vào cừu nhân, đều không đến kết cục tốt!"

. . .

Phong Nguyên Trai.

Cảnh ban đêm như nước, đèn rực rỡ mới lên.

Trên đường đi đến tầng thứ chín, Nam Ảnh, Nghê Hạo bọn người không khỏi toát ra vẻ tò mò, cả hành động đều câu nệ đi một tí.

Khi bọn hắn những người tuổi trẻ này trong lòng, có thể tiến vào thử yến ẩm giả, không khỏi là Vân Hà Quận thành trung quyền hành ngập trời đứng đầu đại nhân vật.

Duy nhất Chu Hoài Thu thần sắc cuối cùng bình thản.

Nhưng nội tâm của hắn cùng lúc đó cân nhắc, lần này tại Sơn Hà Điện mở tiệc chiêu đãi mọi người đến tột cùng là người nào.

Cho đến đi tới Sơn Hà Điện bên ngoài.

Tất cả mọi người vô thức ổn ổn tâm thần.

"Chư vị chờ một chốc, ta đi cùng yến hội chủ nhân bẩm báo một tiếng."

Nói qua, Thúy Vân phu nhân bả cửa phòng đẩy ra một cái miễn cưỡng có thể cung cấp người tiến vào khe hở, đi vào về sau, trước tiên liền đem cửa phòng đóng lại.

Điều này làm cho Chu Hoài Thu bọn hắn cũng không khỏi tiếc nuối, lại không có mượn cơ hội thấy rõ trong đại điện cuối cùng ngồi chính là người

nào.

"Cái này diễn xuất thật là lớn, cả Thúy Vân phu nhân cũng phải tự mình bẩm báo, tại chúng ta Thanh Hà Kiếm Phủ, sợ cũng chỉ có Phủ chủ đại nhân mới có thể hưởng thụ như thế đãi ngộ đi?"

Nam Ảnh thì thầm một tiếng.

Lời tuy nói như vậy, hắn lại càng mong đợi, đến nỗi đã nghĩ kỹ đợi tí nữa tại trến yến tiệc, nên như thế nào thừa cơ biểu hiện một chút bản thân.

Nếu có thể đưa tới vị chủ nhân yến hội kia ưu ái, vậy thì càng tốt hơn.

"Lời không thể nói như vậy, Chu sư thúc như, định cũng có thể bị như vậy chiêu đãi."

Nghê Hạo nói khẽ.

Chu Hoài Thu lại tự giễu đất khua tay nói: "Bình thường thời điểm, ta cũng sẽ không đến Phong Nguyên Trai, đương nhiên, gặp được cần chiêu đãi khách quý thời gian, bằng ta đây tấm mặt mo này, miễn cưỡng cũng có thể ngồi vào cái này tầng thứ chín trung."

Càng là nói như vậy, việt nhường trong lòng mọi người bốc lên không thôi, lại là chờ mong lại là tâm thần bất định.

Không bao lâu, cửa phòng mở ra, Thúy Vân phu nhân cười đi ra, nói: "Các vị mời tiến, ta sẽ không lại quấy rầy các vị rồi."

Dứt lời, hấp tấp mà đi.

Cái này có vẻ có chút khác thường, nhưng mọi người tâm tư đều không ở đây, đều từ lâu suy đoán tâm tình kích động, ý định tham gia yến ẩm, cùng vị thần bí nhân kia vật gặp mặt.

Chu Hoài Thu đi ở phía trước.

Hắn sửa sang lại một cái quần áo, đẩy cửa vào, hai tay càng là vô thức ngẩng, làm ra muốn ôm quyền chào tư thế.

Nhưng sau một khắc, hắn liền sửng sốt, hai mắt trợn tròn xoe.

Bởi vì đưa lưng về phía đại môn phía, những người khác tịnh không nhận thấy được không thích đáng, cũng đều suy đoán căng thẳng, chờ mong, câu nệ tâm tình nối đuôi nhau mà vào.

Nhưng khi thấy trong đại điện cảnh tượng, cũng tất cả đều sửng sốt, nghẹn họng nhìn trân trối, một bộ kỳ lạ biểu lộ.

Sợ nhất không khí đột nhiên yên tĩnh. . .

Mà lúc này, Sơn Hà Điện bên trong quả thực lặng ngắt như tờ.

Cũng không đúng, còn có một trận động chiếc đũa ăn cơm tiếng xột xoạt thanh âm vang lên.

"Tô Dịch, tại sao là ngươi! ?"

Nghê Hạo cái thứ nhất kêu đi ra, vẻ mặt tràn đầy khó có thể tin.

Những người khác cũng đều như ở trong mộng mới tỉnh, từng cái một sắc mặt trở nên kém cỏi vô cùng, đầy ngập chờ mong, kích động đều không cánh mà bay, nhiều bị lừa bịp cảm thấy thẹn cảm giác.

Hào hoa xa xỉ rộng rãi trong đại điện, đèn đuốc sáng trưng.

Trước bàn rượu to như vậy, Tô Dịch một bộ áo bào xanh, ngồi trên trên đầu, một bên uống rượu một bên nhấm nháp thức ăn, dáng vẻ nhàn nhã ung dung.

Ở bên cạnh hắn ngồi chính là Hoàng Kiền Tuấn.

Hai người như vậy, ngồi tại như vậy xa hoa rộng rãi trong đại điện, nhường Chu Hoài Thu bọn hắn đều có một loại không chân thực cảm giác.

"Vì cái gì không thể là ta?"

Tô Dịch thả ra trong tay bạch ngọc tạo hình chiếc đũa, giương mắt nhìn về phía đi tới Chu Hoài Thu đám người, đạo "Không nghĩ tới, Chu sư thúc cũng tới, bất quá nơi đây đầy đủ rộng rãi, lại nhiều một ít người cũng dư xài."

Nói qua, hắn đứng dậy đối với Chu Hoài Thu nói: "Mời ngồi vào."

Bất kể như thế nào, năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ thời gian, Chu Hoài Thu đối với hắn có chút chiếu cố, nhân tình này không thể không Nhận.

Chu Hoài Thu lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh giống nhau, có chút lúng túng để xuống làm bộ ôm quyền hai tay, mỉm cười nói:

"Ta cũng không nghĩ tới, trận này trang trí tại Phong Nguyên Trai tầng thứ chín yến hội, lại xuất từ bút tích của ngươi."

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua Nghê Hạo đợi từng cái một thần sắc khác nhau đệ tử, nói: "Đều nhanh nhập tọa đi."

Nói qua, hắn trước tiên nhập tọa.

Những người khác thấy vậy, cũng tạm thời dằn xuống trong lòng chênh lệch cùng nghi hoặc, đều từng cái ngồi xuống.

Nhìn xem cái kia trên bàn rượu cái kia phong phú mê người mỹ vị món ngon, nhìn lại một chút ngồi ở trên thủ tọa đưa Tô Dịch, trong lòng mọi người lại là một trận bốc lên.

Cảm giác này quả thực rất khó khăn nhận.

Lúc ban đầu thời gian, bọn hắn đều tưởng rằng vị nào quyền hành ngập trời đại lão thiết yến, mời bọn hắn đến đây yến ẩm, cho nên trong lòng đều bị kích động chờ mong không thôi, đến nỗi đều có chút câu nệ tâm thần bất định.

Người nào từng muốn. . .

Lại Tô Dịch cái này tông môn khí đồ! !

Trong đó làm thuộc Nam Ảnh đã bị kích thích lớn nhất, một trương kiều diễm khuôn mặt âm tinh biến ảo, một đôi con mắt một mực nhìn chằm chằm Tô Dịch, giống như muốn đem hắn triệt để xem thấu giống nhau.

Bởi vì năm đó, hắn từng là người yêu Tô Dịch, sớm chiều làm bạn, đã từng hoa tiền dưới ánh trăng nói qua giữa hai người lặng lẽ nói.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, cái này cái năm đó bị hắn một cước đạp đi phế nhân, chẳng những tu vi khôi phục, nắm bắt Long Môn thi đấu đệ nhất danh danh hiệu, hôm nay lại vẫn công khai đất ngồi ở cái này Phong Nguyên Trai tầng thứ chín! !

Kỳ thật không chỉ là Nam Ảnh, những người khác cũng là đầy ngập nghi hoặc.

Chính là Chu Hoài Thu, nội tâm đều một trận kinh nghi bất định.

Hắn mặc dù không rõ ràng lắm Tô Dịch vì cái gì có thể ở đây thiết yến, lại nhạy cảm phát giác được, Tô Dịch lần này yến thỉnh cái kia bảy cái Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử, lúc trước đều cùng Tô Dịch trở mặt.

Đây chính là một cái báo hiệu không tốt!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 118: Tự Mình Tiễn Đưa Bọn Ngươi Lên Đường

Bầu không khí áp lực nặng nề, rất nhanh đã bị đánh phá.

"Tô Dịch, ngươi ngày hôm nay Yến mời chúng ta là muốn làm cái gì, diễu võ dương oai? Khoe khoang ngươi hôm nay lăn lộn được phát đạt, ý định mượn thử nhục nhã ta chờ?"

Tiễn Vân Cửu mặt âm trầm, lạnh lùng mở miệng.

Hoắc Long, Trịnh Tiêu Lâm, Trương Phong Đồ, Liễu Oanh, Dương Kỳ, Trử Liên Hằng đám người, cũng đều sắc mặt xấu xí đất nhìn chằm chằm vào Tô Dịch.

Năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ, bọn hắn đều cùng Tô Dịch từng có quan hệ, phát sinh quá nhiều lần xung đột, không ít khi nhục qua Tô Dịch.

Hôm nay, mắt thấy cái này cái gia hỏa bị bọn hắn giẫm ở dưới chân, lại rõ ràng tại đây Phong Nguyên Trai tầng thứ chín thiết yến, chuyên môn mời bọn hắn đến đây, chỉ cần không ngu đã biết rõ, Yến không tốt Yến!

"Ta sớm phát hiện lời mời này có vấn đề, chưa từng nghĩ, lại lại thật sự."

Hoắc Long hừ lạnh, "Chỉ là của ta rất không minh bạch, ngươi một cái tu vi mất hết phế nhân, vả lại sớm bị trục xuất ra tông môn, hôm nay lại là như thế nào có thể ngồi ở chỗ này hay sao?"

Những lời này đều không chút khách khí.

Chu Hoài Thu nhíu mày, ho khan nói: "Các ngươi trước đây đều là đồng môn, nói chuyện đều khách khí một chút."

Nam Ảnh cũng cười mỉm mở miệng, nói: "Mọi người hẳn là còn không biết đi, Tô sư huynh hắn từ lâu không phải trước kia có thể so sánh rồi."

Hắn đã điều chỉnh tốt tâm tính, đôi mắt đẹp lưu ba, cười cười nói nói dư như thế.

"A, có thể hay không cùng ta đợi nói một chút?"

Ở đây một cái khác người nữ đệ tử Liễu Oanh nói.

Nam Ảnh lại đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, nhẹ giọng tinh tế tức giận nói: "Tô Dịch sư huynh, ngươi không ngại đi?"

Tô Dịch tự mình cho mình rót đầy một chén rượu, thần sắc bình thản nói: "Có lời gì, cho dù nói thoải mái, tối nay về sau, sợ là sẽ không bực này cơ hội."

"Ha ha, ngươi lời nói này nói không sai, nếu sớm biết đêm nay yến hội chủ nhân là ngươi, lão tử tuyệt đối sẽ không tới."

Hoắc Long Lãnh Tiếu.

Những người khác cũng đều là tâm tính như vậy, cho là Tô Dịch cái này là cố ý tại theo chân bọn họ diễu võ dương oai, diện mục khả tăng.

Tô Dịch đầu lườm Hoắc Long một cái, liền thu hồi ánh mắt, lại rót cho mình một chén rượu.

"Các vị, Chu sư thúc vừa rồi nói không sai, nói chuyện hay là muốn khách khí một chút."

Nam Ảnh thanh tiếng đạo "Đại khái là nửa tháng trước, Tô Dịch sư huynh tại Quảng Lăng thành cùng Lạc Vân thành ở giữa Long Môn thi đấu lên, một lần hành động đoạt được đệ nhất danh hiệu, danh chấn Đại Thương Giang hai bờ sông!"

Tiễn Vân Cửu, Hoắc Long đợi bảy người đều kinh ngạc, lộ ra vẻ không thể tin được.

"Ngươi nói phế vật này khôi phục tu vi?"

"Điều này có thể?"

Một số người càng là khó nén nội tâm khiếp sợ, mở miệng ngậm miệng chính là phế vật, nhưng bái kiến trong lòng bọn họ, bả Tô Dịch đã coi như là cái gì.

Trên thực tế, bọn hắn nếu không có ngày hôm nay ở đây nhìn thấy Tô Dịch, cơ hồ đều nhanh muốn đem Tô Dịch quên.

Một cái ở rể phế vật, sớm cùng bọn họ không phải là cùng một cái thế giới người!

Nhưng bây giờ, Nam Ảnh lại nói cho bọn hắn biết một sự thật như vậy, mặc cho ai có thể không kinh ngạc?

"Nói như vậy, Tô Dịch tu vi đã khôi phục?"

Tiễn Vân Cửu thần sắc kinh nghi.

"Không chỉ là khôi phục, vẫn còn so sánh trước đây mạnh mẽ lớn hơn rất nhiều."

Nam Ảnh ánh mắt mang theo vẻ khâm phục cùng sùng bái, "Văn Giác Nguyên sư huynh thật lợi hại rồi a, nhưng lại bị Mặc Thiên Lăng một chiêu

đánh bại, nhưng cường đại như Mặc Thiên Lăng, cuối cùng cũng thành Tô Dịch sư huynh đá đặt chân!"

"Cái này. . ."

Tiễn Vân Cửu bọn hắn ngay ngắn hướng biến sắc.

Văn Giác Nguyên là Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn đệ tử trung người nổi bật, nhưng lại thua ở cái kia Mặc Thiên Lăng trong tay.

Mà Mặc Thiên Lăng, lại thua ở trong tay Tô Dịch!

Như vậy một đôi bỉ, ai còn có thể không rõ ràng lắm khôi phục tu vi sau đó Tô Dịch, chiến lực là cường đại cỡ nào?

"Điều này có thể?"

Liễu Oanh khó có thể tin, vô pháp tiếp nhận đây hết thảy.

Những người khác cũng đều như thế.

Người nào cam tâm thừa nhận một cái bị bọn hắn khi nhục cùng trúng tên nhân vật, hôm nay lại cá chép vượt long môn, trở nên cường đại như vậy?

"Vì cái gì không có khả năng? Chuyện này, ta tận mắt nhìn thấy, chẳng lẽ còn có thể là giả dối hay sao?"

Chu Hoài Thu lạnh giọng trách mắng Tiễn Vân Cửu đám người, "Thừa nhận Tô Dịch trở nên mạnh mẽ cứ như vậy Nan? Nhanh hướng Tô Dịch tôn kính một chén rượu, qua lại ân oán như vậy không được nhắc lại."

Hắn sớm phát giác được bất thường, mắt thấy Tiễn Vân Cửu bọn hắn còn như vậy mâu thuẫn cùng loại trừ Tô Dịch, trong lòng sao có thể không

nóng nảy rồi.

Cần biết, Tô Dịch hôm nay có thể công khai ngồi ở chỗ này, còn nhường Thúy Vân phu nhân đều tôn sùng là cao cấp nhất khách quý, há có thể là trước kia có thể so sánh?

Tô Dịch giương mắt nhìn nhìn Chu Hoài Thu, không đến lên tiếng.

Hắn tự nhiên một cái xem thấu Chu Hoài Thu lo lắng.

Đáng tiếc, hôm nay chính là Chu Hoài Thu tại, cũng đã định trước khó có thể cải biến tối nay hết thảy.

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch lại rót một chén rượu.

"Chu sư thúc, ngươi nói để cho ta đợi cho hắn mời rượu?"

Tiễn Vân Cửu đám người đều xôn xao đứng lên, ngồi không yên, cả đám đều phẫn nộ hiện ra sắc mặt.

Chu Hoài Thu trong lòng trầm xuống.

Như đổi lại là cái khác một chút kinh nghiệm sóng gió nhân vật, sợ là từ lâu nhìn ra đêm nay yến hội manh mối.

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, Tiễn Vân Cửu bọn họ đều là một chút người trẻ tuổi, từng cái một gia thế bất phàm, ăn ngon mặc đẹp, căn bản là chịu không nổi khẩu khí này.

"Tô Dịch, cái này là ngươi lần này triệu tập yến ẩm mục đích đi, tiên diễu võ dương oai, lại mượn Chu sư thúc bực này trưởng bối tới dọa ta chờ hướng ngươi cúi đầu, ngươi nghĩ đến thật là đẹp!"

Dương Kỳ giận dữ đứng dậy.

Hắn một mực trầm mặc ít nói, nhưng giờ khắc này lại không chịu nổi.

"Đúng vậy, ngươi tu vi khôi phục thì như thế nào? Ta chờ còn không đến mức bởi vì này loại dừng lại yến hội liền hướng ngươi khúm núm!"

Trử Liên Hằng, Trương Phong Đồ đám người cũng đều nhao nhao biểu đạt khinh thường, một bộ ngông nghênh boong boong tư thái.

Tô Dịch như trước chưa hề mở miệng, tự mình lại châm một chén rượu.

Mắt thấy cái kia lạnh nhạt tự nhiên tư thái, lại làm cho Chu Hoài Thu trong lòng phát lạnh, càng cảm nhận được không ổn.

Phanh!

Chu Hoài Thu một chưởng vỗ vào trên bàn rượu, sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị uy nghiêm, nói: "Một đám ngu xuẩn vật! Cũng không nhìn một chút đây là địa phương nào, còn dám giương oai đùa nghịch vượt qua, lão phu lại hỏi bọn ngươi một câu, chính là các ngươi sau lưng tông tộc trưởng bối, có hay không có tư cách ở đây yến ẩm?"

Hắn ánh mắt hàn mang bắt đầu khởi động, cả kinh Tiễn Vân Cửu bọn hắn đều biến sắc, á khẩu không trả lời được.

Trong lòng tự hỏi, bọn hắn riêng phần mình sau lưng tông tộc tuy rằng bất phàm, nhưng chỉ là những thứ kia trưởng bối đại nhân vật muốn ngồi ở đây Phong Nguyên Trai tầng thứ chín ở bên trong, thực sự rất khó. . .

"Các vị, Chu sư thúc có ý tứ là, Tô sư huynh có thể tại thử an bài yến ẩm, thân phận từ lâu không phải là trước kia có thể so sánh rồi."

Nam Ảnh đôi mắt đẹp như nước, ôn nhu nói, "Các ngươi như giống như trước kia như vậy đối đãi hắn, sợ là sẽ phải dẫn xuất tai họa đến."

Tiễn Vân Cửu bọn hắn khuôn mặt âm tình bất định, rõ ràng tỉnh táo rất nhiều.

"Nam Ảnh sư muội, ngươi đêm nay khắp nơi thay Tô sư đệ nói chuyện, chẳng lẽ là tình cũ chưa xong, nhớ tới sự tình trước kia rồi hả?"

Nghê Hạo ra vẻ bình tĩnh trêu chọc nói, kì thực trong lòng rất không phải là tư vị.

Theo tiến vào cái Sơn Hà Điện này, Nam Ảnh ánh mắt tựa như đính vào trên người Tô Dịch, một bộ mất hồn mất vía bộ dạng.

Vả lại mỗi lần chỉ cần mở miệng, đều là tại hướng mọi người thổi phồng Tô Dịch như thế nào được, điều này làm cho Nghê Hạo trong lòng làm sao có thể không ghen ghét?

Nam Ảnh sắc mặt biến hóa, vội vàng giải thích nói: "Nghê Hạo sư huynh, ta chỉ là ở làm Chu sư thúc trần thuật sự thật, không muốn làm cho mọi người cùng Tô sư huynh quan hệ náo cứng, dù sao, vạn nhất huyên náo không thoải mái, nhưng sẽ không tốt."

"Huyên náo không thoải mái thì như thế nào?"

Bỗng dưng, Hoắc Long nhịn không được nói, "Tại Thanh Hà Kiếm Phủ, người nào không biết chúng ta những người này cùng hắn Tô Dịch trở mặt? Ta thừa nhận, hắn hôm nay lăn lộn được phong sinh thủy khởi, đều có tư cách ngồi ở đây tầng thứ chín trung yến ẩm, nhưng ta chờ cũng không có khả năng như vậy hướng hắn cúi đầu bồi tội!"

Một phen nói, giận đến Chu Hoài Thu hận không thể một cái tát chụp chết hắn, bái kiến rối rắm đấy, chưa thấy qua như thế rối rắm kia

Lão tử nhắc nhở còn chưa đủ rõ ràng sao?

Lại thấy Tiễn Vân Cửu, Liễu Oanh, Dương Kỳ đám người cũng nhao nhao phụ họa, từng cái một hiên ngang lẫm liệt tư thái.

Mà Tô Dịch như trước chưa hề mở miệng, lại rót một chén rượu.

Tại trước người hắn, đã bày biện sáu chén rượu.

Về phần Hoàng Kiền Tuấn, từ đầu đến cuối liền ngồi ở đó thờ ơ lạnh nhạt, nhưng ngẫu nhiên nhìn về phía Tiễn Vân Cửu bọn hắn thời gian, ánh mắt hội mang theo vẻ thuơng hại.

Hắn hiểu rõ nhất loại này tông tộc đệ tử tâm tính, nghĩ để cho bọn họ cúi đầu, chỉ có một loại biện pháp hữu hiệu nhất, hung hăng chỉnh đốn dừng lại.

Mà nếu muốn để cho bọn họ chịu phục hoàn toàn, phải nhường trường bối của bọn hắn cũng Nhận thua bởi.

Bằng không, bọn hắn luôn sẽ tâm tồn may mắn, tự cho là bằng vào tông tộc chi uy thế, có thể đem vứt bỏ mặt mũi tìm trở về.

Càng là xuất thân bất phàm, càng là như thế.

Đổi lại mà nói tới, đây mới là thế gian bình thường nhất phổ biến nhất sự tình.

Đáng tiếc, bọn hắn lần này đụng phải đấy, hết lần này tới lần khác là cái này thế tục lúc giữa đặc thù nhất một vị tồn tại!

"Tửu yến này quá ác tâm người, Chu sư thúc, ta đi đầu một bước."

Tiễn Vân Cửu vươn người đứng dậy, đều lười được lại đi xem Tô Dịch một cái.

"Đúng, chúng ta đi."

Hoắc Long bọn hắn cũng đều đứng dậy.

Từng cái một thần sắc khinh thường.

Nhưng vào lúc này, Tô Dịch ngược lại Đệ Thất chén rượu, thần sắc bình thản nói: "Các vị đừng hoảng hốt, nếu như nói cho hết lời rồi, liền từ ta tự mình đến tiễn đưa các ngươi lên đường đi."

"Ngươi có ý tứ gì?"

Tiễn Vân Cửu bỗng nhiên quay người, buồn cười nói, "Ngươi Tô Dịch chẳng lẽ còn định đem chúng ta lưu lại hay sao?"

Hoắc Long bọn hắn cũng đều dừng lại, lạnh lùng nhìn về phía Tô Dịch.

Bầu không khí bỗng nhiên trở nên áp lực xuống.

Chu Hoài Thu sắc mặt biến hóa, nói: "Tô Dịch, chớ có kích thích, cho ta một cái mặt mũi, để cho bọn họ đi."

Tô Dịch đứng dậy, ánh mắt bình thản nói: "Chu sư thúc, năm đó ta tại Thanh Hà Kiếm Phủ thời gian, ngươi cũng là biết rõ bọn họ là thế nào khi nhục ta đấy, mà khi thời gian to như vậy Thanh Hà Kiếm Phủ, lại không có người nào cho ta chủ trì công bằng."

"Hiện tại, tự ta đã muốn kết thúc chuyện năm đó, ngươi lại muốn ngăn trở ta, có phải hay không có chút không thích hợp?"

Chu Hoài Thu ngẩn ngơ, trong lòng run rẩy, quả nhiên, tiểu tử này quả nhiên là ý định mượn thử Yến sẽ động thủ báo thù!

"Tô sư huynh, đây chính là Phong Nguyên Trai, ngươi cũng không thể xằng bậy."

Nam Ảnh nhịn không được mở miệng.

Tiễn Vân Cửu, Hoắc Long bọn hắn cũng không khỏi Lãnh cười rộ lên.

Trong những năm này, bọn hắn nhưng chưa bao giờ nghe nói qua, người nào tại Phong Nguyên Trai nháo sự về sau có kết cục tốt kia

Hoắc Long càng là âm trầm nói: "Tô Dịch, ngươi đại khái còn không biết, vài ngày trước thời điểm, Niên Vân Kiều, Diêm Thành Dong bọn hắn cũng là bởi vì ở đây nháo sự, bị Ung Hòa quận quận trưởng đại nhân Mục Chung Đình giết chết, bọn hắn sau lưng tông tộc biết được tin tức về sau, cái rắm cũng không dám phóng một cái, lẽ nào ngươi cũng muốn thử một lần?"

"Niên Vân Kiều cùng Diêm Thành Dong đã chết?"

Nam Ảnh kinh ngạc, theo hắn biết, hai người này năm đó cũng là Tô Dịch cừu nhân.

"Đúng vậy, bọn hắn sẽ chết tại chúng ta bây giờ chỗ Sơn Hà Điện!"

Hoắc Long thanh âm âm vang, âm điệu mạnh mẽ.

Nghe vậy, Chu Hoài Thu cùng Nghê Hạo cũng không khỏi cả kinh.

"Hiện tại nếu như ngươi dám động thủ, ta ngược lại mời ngươi là một người nam nhân!"

Hoắc Long đưa tay chỉ một cái Tô Dịch, ánh mắt khinh miệt.

Ý ở ngoài lời chính là, ngươi không động thủ chính là nữ nhân.

Tiễn Vân Cửu bọn hắn cũng không khỏi dỗ dành cười rộ lên.

Khiêu khích mùi vị mười phần.

Khi thấy cái này, Hoàng Kiền Tuấn gương mặt cơ bắp một trận run rẩy, thiếu chút nữa không nín được bật cười.

Cầm Tô ca cái ngày kia chuyện giết người, đến khiêu khích Tô ca có dám hay không động thủ?

Ngươi đây mẹ. . . Thật tuyệt rồi!

Mà mắt thấy sự tình náo đến trình độ như vậy, Chu Hoài Thu lông mày ninh lên, trong lòng thở dài, ý định ra mặt điều giải, dàn xếp ổn thỏa.

Nhưng vào lúc này ——

BOANG...!

Một đám như nước thủy triều kiếm ngân vang tại Sơn Hà Điện bên trong vang vọng.

————

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 119: Lên Khung (Vào Vip) Cảm Tưởng

Hôm nay, cá vàng bộ 3 trường thiên huyền huyễn tiên hiệp tiểu thuyết muốn lên khung (vào VIP) rồi.

Tiên làm sáng tỏ một sự kiện, ngày hôm qua cá vàng tại chương tiết cuối cùng nói bị ép thái giám, là ở thành tích kém tinh thần dưới tình huống, trang web tiêu thụ số liệu không thể, khẳng định viết không được lâu dài.

Đây không phải uy hiếp, bằng không sẽ không gọi là "Bị ép" rồi.

Sau đó, lại nhờ một chút sách mới.

Quyển sách này cá vàng chuẩn bị thật lâu, là lần đầu tiên nếm thử ghi trùng sinh cường giả đề tài.

So sánh với phù hoàng cùng thiên kiêu cái loại này theo thiếu niên thời gian từng bước một quật khởi chuyện xưa, sách mới khúc dạo đầu liền đắp nặn ra một cái kiếp trước cực kỳ cường đại kiếm tu nhân vật chính.

Như vậy ghi, có lợi chính là không cần dài dòng đất giải thích một chút tu hành thiết lập, có thể trực tiếp triển khai nội dung cốt truyện miêu tả.

Tai hại là, thiếu đi một loại từng bước một quật khởi mang đến chờ mong cảm giác, cũng dễ dàng bả bước chân bước được quá lớn, thế cho nên lực lượng hệ thống ghi sụp đổ.

Hoàn hảo, trước mắt cái này hơn ba mươi vạn chữ nội dung cốt truyện, đều tại cá vàng dự đoán bả khống chế trung.

Ta tự nhận sách mới ghi đến bây giờ, hay là rất đặc sắc đấy.

Tối thiểu bả mấy cái nhân vật trọng yếu hình tượng lập ở.

Ví dụ như nhân vật chính, lúc tu luyện khắc khổ tự hạn chế, không lúc tu luyện cũng rất lười rất lười, khinh thường tại cùng tiểu nhân vật so đo, nhưng một khi động thủ, liền giết chinh phạt quyết đoán.

Dù là nói đến song tu sự tình, hắn cũng có thể chút nào không đỏ mặt tự nhiên mà vậy đất nói ra.

Cái này là Tô Dịch, cùng Trần Tịch, Lâm Tầm bị động như vậy loại nhiệt huyết thiếu niên là hoàn toàn khác nhau đấy.

Đương nhiên, mọi người hẳn là ưa thích, bằng không vì cái gì thân mật xưng hắn làm "Tô di" đây?

Có nữa chính là Khuynh Oản, Văn Linh Tuyết, Văn Linh Chiêu đắp nặn lên, mọi người cũng có thể có thể vừa xem hiểu ngay đất phân biệt ra được bọn họ là cái gì tính tình.

Ừ, cá nhân ta trước mắt thích nhất nhưng thật ra là Khuynh Oản, trạch nam(*) nha, đều ưa thích như vậy ngây ngô nảy sinh thiếu nữ.

Tốt rồi, không nói chuyện tào lao, bắt đầu tuyệt hảo, không, bắt đầu nói lên khung sự tình.

Cá vàng tại ghi thiên kiêu thời gian, liền không thích bán thảm.

Lần này cũng không ngoại lệ.

Chỉ muốn nói, cá vàng từ lâu không phải là ghi phù hoàng thời gian thiếu niên, mà là một cái mà sống sống vất vả ba mươi tuổi người trưởng thành, vợ tiếp qua một đoạn thời gian muốn sinh ra, mà ta cũng đem làm người phụ.

Thoáng cái cảm thấy một loại vô hình trách nhiệm cùng áp lực.

Cũng không khỏi không rất tục khí đất cân nhắc nhiều lợi nhuận chuyện tiền bạc, còn phòng vay cũng tốt, cho hài tử lợi nhuận sữa bột tiền cũng được, giống như sinh hoạt khắp nơi đều cần dùng tiền.

Ừ, vậy đại khái chính là người trưởng thành gánh nặng rồi.

Tóm lại, cá vàng là dựa vào viết sách nuôi sống gia đình đấy, sách mới thành tích tốt rồi, mới có thể duy trì gia đình chi tiêu, vì vậy, áp lực là thật đặc biệt bao lớn ~

Vì vậy, liền dày lấy mặt mo cùng các vị các huynh đệ tỷ muội thỉnh một cái đặt mua.

Chánh bản đặt mua càng nhiều, thành tựu càng tốt, cá vàng bát cơm lại càng ổn.

Trái lại, xem sách lậu càng nhiều, đối với quyển sách này thành tích tuyệt đối là trầm trọng đả kích, cá vàng Tự Nhiên không muốn đem bản thân dụng tâm máu viết ra đồ vật qua loa đất chấm dứt.

Vì vậy, nhờ cậy có năng lực đặt mua đồng hài đám, cần phải chánh bản ủng hộ một cái.

Cá vàng tính một cái, xem chánh bản lời nói một tháng cũng chỉ mấy khối chuyện tiền bạc, một ngày là mấy mao tiền đi?

Vỗ bây giờ giá hàng, mua bao thuốc cũng không đủ. . .

Mà cá vàng cũng sẽ ở lên khung (vào VIP) sau đó làm được hai chuyện.

, cam đoan nội dung chất lượng, cái này là trọng yếu nhất.

2, cam đoan chất lượng dưới tình huống, nhiều hơn viết chữ canh tân.

Hôm nay lên khung (vào VIP), cá vàng tự nhiên sẽ bộc phát, dùng cái này hồi quỹ rộng rãi lớn các huynh đệ tỷ muội ủng hộ ~

Không nói nhiều, tiên cho các vị chánh bản đặt mua đại lão cúc cái cung ~

Hôm nay Chương 1: 0 điểm đúng giờ phát ra!

Canh thứ hai cùng canh thứ ba tại giữa trưa 2 bắn tỉa ra.

Ban đêm còn có ~

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 120: Trảm Năm Đó Một Đường Tình Nghĩa

Trong tay Tô Dịch vô căn cứ nhiều ra một thanh kiếm đến.

Thân kiếm như nhàn nhạt trời xanh màu xanh, nổi lên rung động giống nhau Linh tính Thần ánh sáng rực rỡ.

Một thanh linh kiếm!

Mọi người đồng tử co rụt lại.

Điều này làm cho Nam Ảnh cùng Nghê Hạo trong con ngươi cũng không khỏi nổi lên một tia đố kị sắc mặt, gia hỏa này hiện tại lăn lộn được cũng thật tốt quá đi?

Hoắc Long bọn họ đều là sững sờ, Tô Dịch đây chẳng lẽ là thực ý định liều lĩnh động thủ?

Chu Hoài Thu lại sắc mặt đột biến, vừa muốn mở miệng.

Chỉ thấy kiếm quang lóe lên.

Phốc!

Một viên đầu lâu ném không dựng lên, mang theo một chuỗi hào nhoáng máu loãng, tại đại điện ánh nến chiếu rọi xuống, thê mỹ màu đỏ tươi.

Đầu người đến từ Hoắc Long.

Hắn khuôn mặt vẫn mang theo Lãnh Tiếu cùng khinh thường, phịch một tiếng lăn xuống trên mặt đất.

Thi thể không đầu kia cũng tùy theo té trên mặt đất.

Mọi người đồng tử co rút lại, tất cả đều bị lại càng hoảng sợ, hoảng sợ biến sắc.

Chu Hoài Thu cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

Cả hắn đều không nghĩ tới, Tô Dịch động thủ thời gian, lại không chút nào nói nhảm, một chút cũng không mang theo dây dưa dài dòng đấy, gọn gàng mà linh hoạt!

Điều này làm cho hắn muốn ngăn cản đều chậm một nhịp.

Nghê Hạo cùng Nam Ảnh cũng nhận được kinh hãi, trừng to mắt, vô pháp tưởng tượng, tại đây Phong Nguyên Trai tầng thứ chín chi địa, Tô Dịch nơi nào đến lực lượng, lại thực dám động thủ!

Tại đây áp lực tĩnh mịch trong không khí, Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng:

"Đại Chu lịch bốn trăm chín mươi sáu năm mùa đông một cái sáng sớm, ta tại Tiểu Hiên Phong vách núi một bên thu thập đến một cây ba mươi năm hỏa hầu chu quả, vừa muốn phản hồi, lại bị đứng ở trên vách núi Hoắc Long vơ vét tài sản, để cho ta giao ra chu quả, bằng không liền chặt đứt dây thừng thắt ở trên người ta."

Nói đến đây, Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua mọi người, "Các ngươi cũng biết, Tiểu Hiên Phong chiều cao hơn một trăm trượng, một khi dây thừng đứt gãy, sẽ rơi vỡ dưới vách núi. Vì vậy, lúc ấy ta lựa chọn nhường nhịn, bả chu quả vứt cho Hoắc Long."

"Tác động, còn không đợi ta phản hồi đỉnh núi, Hoắc Long liền chặt đứt dây thừng."

Nghe thế, Chu Hoài Thu cả kinh nói: "Lại có chuyện này?"

Lại nhìn Tiễn Vân Cửu đám người, từng cái một thần sắc không được tự nhiên, hiển nhiên bọn hắn từng đều đối với lần này sự tình lòng dạ biết rõ!

Đến nỗi Nghê Hạo cùng Nam Ảnh đều thần sắc như thường, hiển nhiên cũng sớm nghe nói qua chuyện này.

Tô Dịch thanh âm tiếp tục vang lên: "Hoàn hảo, theo vách núi rơi xuống thời gian, ta bị một cây vách đá cây tùng ngăn trở, mặc dù nhận đi một tí làm tổn thương, nhưng coi như là còn sống."

Dứt lời, cầm lấy một chén rượu uống một hơi cạn sạch, ánh mắt nhìn hướng Chu Hoài Thu, nói: "Chu sư thúc, ngươi nói lấy Hoắc Long có nên hay không chết?"

Từ đầu đến cuối, thần sắc hắn lạnh nhạt như trước, dường như nói là chuyện của người khác.

Nhưng này chủng cực hạn tỉnh táo cùng lạnh nhạt, lại làm cho Chu Hoài Thu trong lòng phát lạnh.

"Tô Dịch, đây đều là sự tình trước kia rồi, huống chi ngươi không thể không chết sao, nhưng ngươi bây giờ, lại lại một kiếm giết Hoắc Long, sẽ không sợ bị trả thù?"

Tiễn Vân Cửu hét lớn, "Đây chính là Phong Nguyên Trai! !"

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Ngươi gọi thanh âm lớn hơn nữa, cũng không ai hội xông vào nơi đây."

Tiễn Vân Cửu thần sắc đại biến, quay người muốn chạy trốn.

BOANG...!

Kiếm ngân vang vang vọng.

Tiễn Vân Cửu đầu người bị chém rụng, máu rơi vãi tại chỗ.

Một số người sợ tới mức đã phát ra thét lên, lạnh run.

Chính là Nghê Hạo cùng Nam Ảnh đều toàn thân run lên, hãi hùng khiếp vía.

Chỉ thấy Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Tại Thanh Hà Kiếm Phủ, Tiễn Vân Cửu nhiều lần trộm cắp tông môn đan dược, sự tình bại lộ về sau, lại vu oan đến trên người ta, mặc cho ta thế nào giải thích, lại không người nghe ta đấy."

Nói đến đây, hắn than nhẹ một tiếng, đạo "Buồn cười chính là, không ít người còn làm Tiễn Vân Cửu làm chứng, nói đan dược chính là ta trộm, tông môn những đại nhân kia vật ánh mắt hạng gì sắc bén, biết rõ chuyện này kỳ quặc, nhưng lại ngầm đồng ý đây hết thảy, không có người nào thay ta chủ trì công bằng."

"Về sau ta mới hiểu được, trong mắt bọn hắn, ta chính là một cái không có thân phận, không có địa vị tiểu nhân vật, cho nên tại biết rõ chân tướng dưới tình huống, thà rằng để cho ta chịu tiếng xấu thay cho người khác, cũng muốn bảo trụ Tiễn Vân Cửu danh dự không chịu tổn hại."

Đại điện mọi người thần sắc lại là một trận biến ảo bất định.

Chính là Hoàng Kiền Tuấn, nội tâm cũng không cách nào bình tĩnh, giận đến nghiến răng, phẫn nộ.

Hắn vạn không nghĩ tới, Tô Dịch năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ thời gian, lại gặp qua bực này đối xử! !

"Chu trưởng lão, chuyện này ngươi hẳn là cũng đã được nghe nói đi, nhưng ngay lúc đó ngươi, tựa hồ cũng lựa chọn khoanh tay đứng nhìn."

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Chu Hoài Thu.

Chu Hoài Thu thở dài một tiếng, lộ ra vẻ xấu hổ, "Ta lúc ấy đầu cho là một cái bình thường trộm cướp sự tình, cũng không để ở trong lòng, người nào từng muốn. . ."

"Ta chưa bao giờ trách ngươi, ngươi là tông môn đại nhân vật, đâu có thể nào để trong lòng cái này một ít chuyện rồi."

Tô Dịch nói qua, tự mình lại uống một chén rượu.

Đặt chén rượu xuống, ánh mắt của hắn nhìn về phía Liễu Oanh.

Liễu Oanh sợ tới mức khuôn mặt yếu ớt, phát ra thét lên: "Ngươi đừng tới đây! !"

Dương Kỳ, Trử Liên Hằng, Trịnh Tiêu Lâm, Trương Phong Đồ bốn người sớm đã sợ tới mức mặt không có chút máu.

Không có...nữa trước Trương Cuồng cùng ngạo khí.

Trước, bọn hắn đều nhận định có Chu Hoài Thu vị này sư môn trưởng bối tại, nơi đây lại là Phong Nguyên Trai, cho nên không có sợ hãi, căn bản không tin tưởng Tô Dịch dám ở thử nháo sự hành hung.

Nhưng bây giờ, theo Hoắc Long cùng Tiễn Vân Cửu chết, lại để cho bọn họ triệt để hù đến, ý thức được tình cảnh không ổn.

Cơ hồ xuất phát từ bản năng, bọn hắn ngay ngắn hướng núp ở Chu Hoài Thu phía sau.

"Chu sư thúc, Tô Dịch ngay trước người trước mặt sát hại Hoắc Long cùng Tiễn Vân Cửu, quá phát rồ, người chẳng lẽ không quản sao?"

Có người phẫn nộ.

Những người khác nhao nhao phụ họa, nghiến răng nghiến lợi, lại là kinh hoảng lại là tức giận.

"Tô Dịch, sự tình động tĩnh quá lớn, đối với ngươi cũng bất lợi, thua kém hơn như vậy dừng tay, có cái gì ân oán, chúng ta đi Thanh Hà Kiếm Phủ từng cái giải quyết thế nào?"

Chu Hoài Thu hít thở sâu một hơi trung khí, trầm giọng nói.

Xem như nội môn bài danh thứ tư trưởng lão, hắn từ không thể dễ dàng tha thứ trong môn đệ tử bị như vậy sát hại.

Có thể nói, trước Tô Dịch động thủ giết người, từ lâu phạm vào hắn kiêng kị, làm trong lòng của hắn cũng tức giận không thôi.

Lại thấy Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Đợi giải quyết xong chuyện hôm nay, ta thì sẽ lại đi Thanh Hà Kiếm Phủ đi một lần."

Nói qua, hắn xách trên thân kiếm trước, "Đến ở hiện tại, Chu sư thúc tốt nhất tránh ra, bằng không, cũng đừng trách ta không niệm năm đó điểm này tình cảm rồi."

Nói là tình cảm, đơn giản chính là lúc trước hắn trở thành ngoại môn kiếm đầu về sau, Chu Hoài Thu mới bắt đầu chú ý đến hắn, đối với hắn có chút thưởng thức cùng trông nom.

Nghiêm khắc mà nói, đó là bằng vào "Ngoại môn kiếm đầu" cái thân phận này mới đạt được chiếu cố, căn bản chưa nói tới cái gì chân chính tình nghĩa.

"Đủ rồi!"

Chu Hoài Thu mặt sắc mặt xanh mét, nhìn hằm hằm Tô Dịch, "Qua lại một chút thù hận mà thôi, không nên dùng loại phương thức này giải quyết?"

"Một chút thù hận mà thôi?"

Tô Dịch bên môi nổi lên một tia nhàn nhạt trào phúng, "Sự tình không đến phát sinh ở trên người của ngươi, mới có thể như vậy cho là đi?"

Thế gian này, chưa bao giờ chân chính cảm động lây.

Tô Dịch chẳng muốn đi nói dóc đạo lý trong đó, nói thẳng: "Đêm nay, bọn hắn phải chết!"

"Chu sư thúc, ngươi xem một chút ác đồ kia, lại hung ác điên cuồng đến đối với ngài bất kính!"

Liễu Oanh thét lên.

Chính là Nghê Hạo cùng Nam Ảnh đều lộ ra vẻ không thể tin được, vô pháp tưởng tượng, Tô Dịch sao dám ... như vậy cùng Chu Hoài Thu đối thoại.

Cần biết, vị này chính là có "Thanh Phong kiếm lão" danh hiệu Tụ Khí cảnh Đại viên mãn tồn tại, một tay "Thanh Phong mười ba kiếm" danh chấn Vân Hà Quận thành!

"Tô Dịch, nếu như ngươi lại chấp mê bất ngộ, đừng trách ta không khách khí." Chu Hoài Thu thở dài một tiếng, rút kiếm ra khỏi vỏ, ánh mắt đã là trở nên lạnh lùng xơ xác tiêu điều, một thân khí cơ đều tùy theo trống lay động vận chuyển lại.

Điều này làm cho Liễu Oanh bọn hắn đều phấn khởi đứng lên, từng cái một thần sắc tràn ngập oán độc.

Ngươi Tô Dịch càng lợi hại, còn dám đi cùng Chu sư thúc động thủ?

"Tô sư huynh, thu tay lại đi, Chu sư thúc đã đầy đủ nhường nhịn, chớ có nhường lão nhân gia người khó xử."

Lúc này thời điểm, Nghê Hạo cũng trầm giọng mở miệng.

Nhưng Tô Dịch lại trực tiếp không để ý đến hắn, cả ánh mắt cũng không có liếc hắn một cái, điều này làm cho Nghê Hạo sắc mặt đến mức đỏ lên đứng lên.

"Ta đây ngược lại muốn lĩnh giáo một cái Chu sư thúc cao chiêu rồi."

Nói qua, Tô Dịch không chần chừ nữa, cất bước tiến lên.

Tất cả mọi người trừng to mắt, giống như không thể tin được.

Nhưng chợt, Liễu Oanh bọn hắn liền không nhịn được cười rộ lên, gia hỏa này bản thân muốn chết, không thể tốt hơn rồi!

"Tô Dịch, ngươi để cho ta rất thất lạc."

Chu Hoài Thu than nhẹ một tiếng, trường kiếm trong tay run lên, bỗng dưng đâm ra.

Bá!

Trong chốc lát, phảng phất giống như một cái lồng lộng Thanh Sơn lướt ngang mà đến, hùng hậu đồ sộ.

Thanh Phong mười ba kiếm tới "Phi Lai Phong" !

Chiêu này cực kỳ tràn đầy, có kiếm áp Càn Khôn khí thế, dùng tại Chu Hoài Thu trong tay, đem bên trong tinh diệu đều diễn dịch đi ra.

Tất cả mọi người hô hấp cứng lại, như chứng kiến một cái màu xanh ngọn núi ép xuống.

Lại thấy Tô Dịch khẽ lắc đầu, mánh khoé run lên, một kiếm đâm ra.

Một kiếm này, đúng như bạch hồng quán nhật, kiếm quang chói mắt, nhanh vô cùng, dễ dàng mà đâm xuyên qua cái kia một cái Thanh Sơn.

Theo sát lấy ——

Keng!

Chối tai tiếng va chạm ở bên trong, Chu Hoài Thu mánh khoé đau nhức kịch liệt, kiếm trong tay khí vượt qua bay ra ngoài, nghiêng chọc ở đại điện một bên một mực cực lớn trong bình hoa.

Phịch một tiếng, cái bình hoa kia cũng tùy theo rạn nứt nổ tung, mảnh vụn vẩy ra.

Chu Hoài Thu dưới con mắt ý thức nhìn về phía mánh khoé, chỉ thấy da thịt bị vẽ ra một vòng nhẹ nhàng Huyết Sắc vết kiếm.

Trong chốc lát, hắn như bị sét đánh, triệt để sửng sốt.

Cái này là đáng sợ đến bực nào một kiếm, làm chính mình lại đều hoàn toàn vô lực ngăn cản! ?

"Cái này. . ."

Liễu Oanh bọn hắn nụ cười trên mặt đông lại ngưng kết, từng cái một sợ tới mức mặt như màu đất, da đầu run lên.

Đường đường Thanh Phong kiếm lão, nổi tiếng tông môn thứ tư trưởng lão, danh chấn Vân Hà Quận thành Tụ Khí cảnh Đại viên mãn tồn tại, sao cả một kiếm cũng đỡ không nổi?

Nghê Hạo cùng Nam Ảnh cũng đều nghẹn họng nhìn trân trối, trợn tròn mắt.

Bọn hắn đối với Tô Dịch ấn tượng, còn dừng lại tại đoạt được Long Môn đại hội đệ nhất danh thời điểm.

Cái nào từng muốn đến, mới thời gian cách nửa tháng mà thôi, Tô Dịch đạo hạnh lại đều đã kinh khủng đến bực này không thể tưởng tượng tình trạng?

"Một kiếm này, coi như kết thúc năm đó tình cảm, từ nay về sau, ta và ngươi lại không cái gì liên quan."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Chu Hoài Thu tay chân phát lạnh, thần sắc biến ảo bất định, ánh mắt đều là ngơ ngẩn cùng kinh nghi.

Nửa ngày, hắn mới thở dài một tiếng, thần sắc sầu thảm nói: "Trách không được ngươi đêm nay không có sợ hãi, trách không được Thúy Vân phu nhân đều phụng ngươi là nhất đẳng khách quý, vốn, ngươi đều đã trưởng thành đến trình độ như vậy rồi. . ."

Chợt, Chu Hoài Thu mãnh liệt hít thở sâu một hơi trung khí, trầm giọng nói: "Nhưng chuyện hôm nay, đã có ta tại, liền quyết sẽ không nhượng bộ! Bằng không, ta còn có gì mặt mũi đi gặp Thanh Hà Kiếm Phủ mọi người?"

Dáng vẻ kiên quyết.

Nghe vậy, Tô Dịch không nói nhảm, thần sắc không đau buồn không thích.

Cánh tay hắn phát lực, Ngự Huyền kiếm vượt qua kích mà ra.

Chu Hoài Thu huy động hai tay, toàn lực ngăn cản.

Nhưng sau một khắc, cả người hắn đã bị Ngự Huyền kiếm đập bay ra ngoài, thân ảnh thon gầy lăn xuống trên mặt đất, chật vật không chịu nổi.

Hoàn toàn chính là không chịu nổi một kích!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 121: Trảm Một Đoạn Kẻ Thù Uống Một Chén Rượu

Tại Liễu Oanh trong lòng bọn hắn, Chu Hoài Thu chính là bọn họ dựa.

Cho nên phát hiện không ổn về sau, liền trước tiên núp ở Chu Hoài Thu phía sau, đến nỗi không ngừng châm ngòi, ý đồ mượn Chu Hoài Thu tay chèn ép Tô Dịch.

Cái nào từng muốn, cường đại đến chỉ có thể để cho bọn họ nhìn lên Thanh Phong kiếm lão, lại lại tại trước mặt Tô Dịch không chịu nổi một kích!

Khi thấy Chu Hoài Thu bị đánh bay ra ngoài cái kia một nháy mắt, Liễu Oanh bọn hắn đều có mộng đi cảm giác.

Điều này có thể?

Tô Dịch hắn khi nào càng trở nên kinh khủng như vậy rồi hả?

Vô số nghi hoặc như kiểu tiếng sấm rền cổn đãng bọn hắn trong lòng, kích thích được bọn hắn từng cái một toàn thân run rẩy, mặt như màu đất.

Phù phù!

Liễu Oanh cái thứ nhất quỳ xuống, hoảng sợ rung giọng nói: "Tô sư đệ, ta sai rồi, ta năm đó không nên khi dễ Hiểu Văn sư muội, làm hại hắn ôm hận tự sát, lại càng không nên bả cái chết của nàng, tất cả đều đẩy tới ngươi trên đầu, ta. . ."

Lời còn chưa dứt, hắn yết hầu đau xót, đầu người bay lên dựng lên, sắp chết ánh mắt đều trừng được thật lớn, vẻ mặt tràn đầy thương hoảng sợ cùng không cam lòng.

Thi thể kia ngã xuống đất, máu chảy không ngừng.

"Hiểu Văn sư muội tính tình nhát gan thiện lương, theo chưa hề đắc tội qua ngươi, nhưng ngươi lại vẻn vẹn bởi vì Hiểu Văn sư muội tu luyện tiến cảnh bỉ ngươi nhanh, liền mọi cách nhục nhã cùng khi dễ hắn, quá tới ác độc. . ."

Tô Dịch nhẹ giọng thì thào, nói qua, cầm lấy chén rượu uống một hơi cạn sạch.

Năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ, hắn và Phong Hiểu Phong, Đông Hiểu Văn quan hệ tốt nhất.

Đông Hiểu Văn tự sát về sau, Liễu Oanh liền hướng bên ngoài tung ra lời đồn, nói là hắn Tô Dịch bội tình bạc nghĩa, đùa bỡn Đông Hiểu Văn cảm tình, làm cho cái này cái nhát gan thiếu nữ nghĩ không ra tự sát.

Buồn cười chính là, lúc ấy lại vẫn có thật nhiều người đã tin tưởng!

"Cùng hắn liều mạng!"

Mãnh liệt, Dương Kỳ hét lớn một tiếng, nếu như Phong Cuồng giống như đánh về phía Tô Dịch.

Nhưng hắn thân ảnh còn tại nửa đường, đã bị nhất kiếm phong hầu, theo mũi kiếm một xoắn, đầu lâu của chúng nó trực tiếp bị chọn bay lên, máu rơi vãi như thác nước.

"Năm đó, ta tại Bàn Huyết Cảnh Luyện Nhục cấp độ thời gian, vẻn vẹn bởi vì tại hội đấu võ trên đem ngươi đánh bại, ngươi liền ghi hận trong lòng, xui khiến tông môn tôi tớ tại cơm của ta trong thức ăn hạ độc, ý đồ bả ta giết bằng thuốc độc. Nếu không có cái kia tôi tớ lộ ra một chút chân tướng, thiếu chút nữa đã bị ngươi thực hiện được rồi."

Tô Dịch ánh mắt lãnh đạm, lời nói bình tĩnh mà quanh quẩn tại đây máu tanh tràn ngập trong đại điện.

"Đi!"

"Chạy mau!"

Chỉ còn lại Trương Phong Đồ, Trịnh Tiêu Lâm, Trử Liên Hằng ba người tất cả đều luống cuống, triều chỗ đại môn chạy thục mạng.

Từng cái một dọa bể mật, hoảng hốt chạy bừa.

Tô Dịch từ sẽ không để cho bọn hắn chạy thoát, hắn thả người tiến lên, Ngự Huyền kiếm tại như nước thủy triều giống như thanh ngâm trung chém ra ba lượt.

Một kiếm bỉ một kiếm nhanh.

Chỉ thấy một viên lại một viên đầu ném không dựng lên, một cái thân ảnh lảo đảo ngã xuống đất, máu loãng tùy theo nhuộm dần bản địa hồng sắc chăn lông trên.

"Ba người các ngươi, đều có các đáng ghét, chết không có gì đáng tiếc."

Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chân ở đó, ánh mắt lạnh lùng.

Đến tận đây, năm đó bảy cái cừu địch đều từng cái toi mạng tại đây, đều bị chém rụng thủ cấp, phơi thây đầy đất!

Chu Hoài Thu ngã tại mặt đất, thần sắc bi thương, thảm đạm không ánh sáng.

Nghê Hạo cùng Nam Ảnh đều từ lâu sợ tới mức ngồi không yên, đứng ở đó thân ảnh ngăn không được phát run, sắc mặt tràn ngập khó nén hoảng sợ.

BOANG...!

Tô Dịch thu kiếm vào vỏ, đi trở về ngồi vào trước, cả uống bốn chén rượu.

Mỗi một chén rượu nhập cổ họng, giống như chém rụng trong lòng một đạo phiền muộn, kết thúc qua lại một cái thù hận.

Khi tất cả tửu thủy uống cạn, Tô Dịch chỉ cảm thấy toàn thân đều một trận thoải mái.

Trảm một đoạn kẻ thù, uống một chén rượu.

Đại trượng phu làm như thế!

Mắt thấy Tô Dịch lại cầm lên bầu rượu rót rượu, Nam Ảnh nhất thời như bị đến kinh hãi giống nhau, toàn thân một cái giật mình.

Hắn lắp bắp nói: "Tô Dịch sư huynh, chúng ta chỉ trùng hợp đến dự tiệc, nhưng tuyệt không có cùng ngươi là địch ý."

Nghê Hạo cũng toàn thân chấn động, kinh hoảng nói: "Tô Dịch, ngươi làm cái gì vậy? Giết nhiều người như vậy còn chưa đủ sao?"

Trước, Tô Dịch tự uống uống một mình bảy chén rượu, xuất liên tục Thất kiếm giết bảy người, sớm bị bọn hắn rành mạch xem tại đáy mắt.

Mắt thấy Tô Dịch còn muốn rót rượu, sao có thể không để cho bọn họ sợ?

Ngay cả Chu Hoài Thu ánh mắt cũng là ngưng tụ, hắn theo trên mặt đất gian nan đứng dậy, thần sắc đờ đẫn nói: "Không giết chúng ta diệt khẩu, chuyện hôm nay truyền đi, Thanh Hà Kiếm Phủ sao có thể có thể buông tha hắn? Cái kia bảy cái bị giết đệ tử thế lực sau lưng, lại sao có thể có thể thờ ơ?"

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Động thủ trước, ta có thể hay không hỏi một vài vấn đề, làm cho ta chết cũng chết được minh bạch một chút?"

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Tại ngươi Chu Hoài Thu trong mắt, ta Tô Dịch chính là kia chủng lạm sát kẻ vô tội người?"

Nghe vậy, Chu Hoài Thu không khỏi ngẩn ngơ, nói: "Ngươi không có ý định giết chúng ta diệt khẩu?"

Tô Dịch cầm lấy chén rượu uống một hơi cạn sạch, không đến lại giải thích.

Nam Ảnh cùng Nghê Hạo lại đều kích động lên, nhẹ nhàng thở ra.

"Nguyên lai là hiểu lầm, ta biết ngay Tô Dịch sư huynh ân oán rõ ràng, đâu có thể nào làm ra bực này sự tình!"

Nam Ảnh vẻ mặt Hoan Hỉ đạo

Nghê Hạo lại ánh mắt phức tạp nói: "Tô Dịch, ngươi liền thật sự không sợ trả thù?"

Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt, không đến giải thích, hắn tiện tay chỉ một cái đại môn, nói: "Các ngươi có thể rời đi."

Loại này bỏ qua thái độ, nhường Nghê Hạo đến nỗi cũng không dám đi sinh khí.

Hắn đắng chát lắc đầu, đứng dậy triều đại môn bước đi, hồn bay phách lạc.

Giờ khắc này, hắn khắc sâu cảm nhận được cái gì gọi là chênh lệch.

Cũng cuối cùng ý thức được, tại hôm nay trong mắt Tô Dịch, hắn hoàn toàn chính là một cái có thể xem nhẹ cùng bỏ qua con sâu cái kiến!

Nam Ảnh cũng liền bận bịu đứng dậy ly khai.

Hắn căn bản không muốn lại chờ xuống dưới, cả đời cũng không muốn lại đến cái này Phong Nguyên Trai tầng thứ chín rồi.

Chỉ lúc rời đi, nhưng trong lòng có ức chế không nổi hối hận hiện lên, năm đó bản thân ánh mắt còn quá nông cạn rồi, làm sao lại một cước bả Tô Dịch đạp đây?

Chu Hoài Thu muốn nói lại thôi, cuối cùng thở dài một tiếng, cũng quay người ly khai, hình bóng tiêu điều cô đơn.

Ngày hôm nay làm cho kinh lịch hết thảy, mang cho hắn đả kích không thể nghi ngờ rất trầm trọng.

Hắn nghĩ mãi mà không rõ sự tình có rất nhiều, nhưng hắn biết rõ, mình đã không có tư cách đi theo Tô Dịch cửa ở bên trong lấy được đáp án.

Đêm nay về sau, hắn cùng Tô Dịch ở giữa tình cảm liền thật là triệt để đứt gãy.

Rất nhanh, Sơn Hà Điện trung chỉ còn lại có Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn.

"Tô ca, chúng ta bước tiếp theo nên làm như thế nào?"

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được nói.

Hắn có dự cảm, đêm nay sự tình truyền đi, nhất định hội nhấc lên ngập trời sóng gió!

"Đợi mưa gió đến."

Tô Dịch đứng dậy, chắp tay tại cõng, triều Sơn Hà Điện bước ra ngoài.

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng đuổi theo.

Cho đến đi ra Phong Nguyên Trai thời gian, đường phố ánh đèn như rồng, rộn ràng bài trừ tiếng động lớn rầm rĩ.

Phảng phất giống như vừa rồi phát sinh ở tầng thứ chín Sơn Hà Điện sự tình, đều không có khiến cho một tia động tĩnh.

Nhưng tại bình tĩnh này mặt ngoài xuống, đã có mạch nước ngầm đang lên men!

Sơn Hà Điện.

Thúy Vân phu nhân bụm lấy cái mũi, bị cái kia máu đầy đất tanh sặc đến gần muốn nôn mửa.

Hắn thành thục phong nhã thân thể mềm mại run nhè nhẹ, xinh đẹp trên mặt tràn ngập một chút cũng không có làm sao, đau đầu cực kỳ.

"Ta vốn tưởng rằng có Chu Hoài Thu tại, chuyện đêm nay có lẽ liền sẽ không phát sinh rồi, người nào từng muốn, cái này sát tinh lại tàn nhẫn như vậy. . ."

"Về sau ta cái Sơn Hà Điện này, ai còn dám đến trang trí yến hội?"

"Ài!"

Thúy Vân phu nhân quay người đi ra Sơn Hà Điện, hồng nhuận phơn phớt môi phát ra sâu thẳm thở dài.

Hắn biết rõ, chuyện đêm nay nghĩ che dấu đi đều khó có khả năng!

"Người tới, bả Sơn Hà Điện tẩy trừ một lần, tất cả trang trí cùng vật phẩm tất cả đều đổi đi."

Rất lâu, Thúy Vân phu nhân mới đứng vững tâm thần, ra lệnh.

"Cũng không biết cái này sát tinh nên như thế nào đối mặt kế tiếp lúc này phong ba rồi. . . Ai, được rồi, thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp nạn, bực này sự tình ta cũng không muốn chộn rộn, chỉ cầu sát tinh đó về sau nhưng ngàn vạn đừng có lại đến ta Phong Nguyên Trai rồi. . ."

Thúy Vân phu nhân mang theo đầy ngập u oán quay người ly khai.

Phong Nguyên Trai một tầng một cái trong gian phòng trang nhã.

"Dũng thúc, ngươi đi dò tra phát sinh ở Sơn Hà Điện sự tình, ta cùng ca ca về nhà chờ ngươi tin tức."

Mắt thấy Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn ly khai Phong Nguyên Trai về sau, Viên Lạc Hề cũng ngồi không yên, dứt khoát tiếng mở miệng.

"Tốt."

Trình Vật Dũng gật đầu đáp ứng.

Kỳ thật tại vừa mới nhìn đến chỉ Chu Hoài Thu, Nghê Hạo, Nam Ảnh ba người ly khai Phong Nguyên Trai thời gian, Trình Vật Dũng đã đoán được, Tiễn Vân Cửu đợi bảy người sợ là đã bó tay rồi.

Bất quá, chuyện đêm nay quá mức máu tanh, Chu Hoài Thu bọn hắn cũng đã định trước sẽ không thể nào giấu giếm tin tức, nhất định hội dẫn phát một cuộc thật lớn sóng lớn.

"Cái kia bảy người trẻ tuổi thế lực sau lưng ngược lại tốt đối phó, nhưng Thanh Hà Kiếm Phủ chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ rồi. . ."

Trình Vật Dũng thầm nghĩ, "Bất quá, Tô tiên sinh nếu như dám ... như vậy làm, có lẽ sớm không đem Thanh Hà Kiếm Phủ uy hiếp để ở trong mắt rồi."

Suy nghĩ thời gian, hắn đã triển khai hành động.

. . .

Phủ Thành chủ.

Thư phòng.

Tần Văn Uyên một tay bị thua đến sau lưng, một tay nắm lấy ăn no trám mực nước bút lông, đang trải rộng ra trên tờ giấy trắng luyện chữ.

Chữ viết trầm ngưng như sắt, thế như hiểm núi, liếc nhìn lại, cho tâm thần người ta đều mang đến một loại thật lớn cảm giác áp bách.

Đột nhiên một trận tiếng gõ cửa vang lên.

"Tiến đến."

Tần Văn Uyên cũng không ngẩng đầu lên, mà kia bút trong tay phong bỗng dưng vẽ một cái, đem cuối cùng một chữ viết xong.

Chỉ thấy trên tờ giấy trắng, hiện lên "Quẻ không thể tính toán tường tận, sợ thiên đạo vô thường" .

Tần Văn Uyên đem bút lông thu hồi, ánh mắt ngưng mắt nhìn những lời này một lát, nói khẽ: "Mọi thứ không thể làm tuyệt, để lối thoát một đường, như thế lại nhưng lâu dài bất bại."

Rồi sau đó, hắn ngước mắt nhìn đi vào thư phòng hắc y lão nô, nói: "Có tin tức?"

"Đúng vậy."

Hắc y lão nô nhẹ gật đầu, hai đầu lông mày có một vòng ngưng sắc mặt, "Vừa rồi, thám tử của chúng ta hồi báo, Tô Dịch tại Phong Nguyên Trai tầng thứ chín Sơn Hà Điện bên trong, giết Tiễn Vân Cửu, Hoắc Long đợi bảy cái Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử. . ."

Tần Văn Uyên con mắt hơi hơi nhíu lại, nói: "Tầng thứ chín?"

"Không sai."

Hắc y lão nô nhanh chóng đạo "Người của chúng ta cũng ý đồ đi điều tra, Tô Dịch vì cái gì có thể tại tầng thứ chín trang trí yến hội, nhưng Thúy Vân phu nhân người bên kia đều giữ kín như bưng."

Tần Văn Uyên hỏi lại: "Tô Dịch tại Sơn Hà Điện giết người, Phong Nguyên Trai làm gì phản ứng?"

"Không đếm xỉa đến, khoanh tay đứng nhìn, bỏ mặc Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn rời đi."

Hắc y lão nô thấp giọng nói, "Theo lão nô xem, trong này định khác giấu ẩn tình!"

Tần Văn Uyên ánh mắt chớp động, nói: "Đây là Tự Nhiên, Thúy Vân phu nhân khéo léo, quan hệ rất cao minh, sau lưng cũng không có thế lực lớn chỗ dựa, nhưng hắn có một cái huynh trưởng là Thiên Nguyên học cung bài danh thứ năm trưởng lão, đây cũng là hắn Phong Nguyên Trai có thể sừng sững đến nay, mà không ai dám đắc tội nguyên nhân của nàng. . ."

"Nhưng một người như vậy, lại dung túng Tô Dịch tại tầng thứ chín Sơn Hà Điện giết người, cái này không thể nghi ngờ quá khác thường!"

Tần Văn Uyên nói đến đây, trong con ngươi tinh mang lóe lên, "Xem, ta phải tìm cơ hội tự mình đi gặp một lần Thúy Vân phu nhân rồi."

Chuyện này, nhường hắn ấn chứng bản thân trước phỏng đoán, ý thức được Tô Dịch chi tiết quả nhiên không giống mặt ngoài đơn giản như vậy!

"Đại nhân, có lẽ không cần như vậy phiền toái, lần này tham gia Sơn Hà Điện yến ẩm đấy, còn có Chu Hoài Thu, Nghê Hạo, Nam Ảnh ba người, ta đã phái người đi đón sờ bọn hắn, dùng phủ quận trưởng danh nghĩa, thỉnh bọn hắn đến đây một chuyến."

Hắc y lão nô trầm giọng nói.

Tần Văn Uyên ngơ ngác một chút, tán thưởng nói: "Làm không tệ."

Mới nói được cái này, bên ngoài thư phòng thì có bẩm báo tiếng vang lên:

"Khởi bẩm đại nhân, Nghê Hạo nghê công tử theo chúng ta đã trở về."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 122: Rồng Có Nghịch Lân Người Nắm Chắc Tuyến

"Bẩm báo quận trưởng đại nhân, ta Chu sư thúc đã mang theo Nam Ảnh sư muội trước tiên phản hồi tông môn, để cho ta tới nghe Hậu đại nhân câu hỏi."

Đi vào Tần Văn Uyên hiệu sách, Nghê Hạo cung kính chào, nội tâm một trận căng thẳng.

Đây chính là Vân Hà Quận thành quyền hành ngập trời đại nhân vật, càng là một vị như bầu trời Thần Long giống như Võ Đạo tông sư!

Tần Văn Uyên nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi không cần căng thẳng, chỉ cần đem đêm nay chuyện đã xảy ra nói rõ chi tiết ra lại, nhớ kỹ, chớ có giấu giếm bất luận cái gì chi tiết."

Ừ

Nghê Hạo ổn ổn tâm thần, liền đem đêm nay sự tình êm tai nói tới.

Từ đầu đến cuối, Tần Văn Uyên thần sắc một mực rất yên lặng.

Nhưng nghe tới Chu Hoài Thu ra tay, cũng bị Tô Dịch một kiếm đánh bại thời gian, vị quận trưởng đại nhân này thần sắc mặc dù bình tĩnh như trước tự nhiên, kia ngón tay nhưng không khỏi run lên một cái.

"Hắn đã có thực lực cường đại như vậy, nhưng mà làm gì không giết các ngươi diệt khẩu?"

Nghe xong cả kiện chuyện đã trải qua, Tần Văn Uyên không khỏi nói.

Nghê Hạo thần sắc ảm đạm, khổ sở nói: "Hắn nói mình không phải là người lạm sát kẻ vô tội, nhưng trong mắt của ta, hắn hẳn là khinh thường làm như vậy."

"Khinh thường?"

Tần Văn Uyên nhíu mày.

"Đúng, ta có thể cảm nhận được, vô luận là ta, hay là Chu sư thúc, trong mắt hắn dường như căn bản không đáng để trong lòng. . ."

Nghê Hạo than nhẹ.

Tần Văn Uyên trầm mặc rất lâu, khua tay nói: "Ngươi đi xuống đi."

Nghê Hạo như trút được gánh nặng giống như, chắp tay cáo từ.

"Đại nhân, cái này trên người Tô Dịch có quá nhiều chỗ cổ quái!"

Hắc y lão nô kinh nghi nói, "Một năm trước, hắn tu vi mất hết, biến thành người ở rể, một năm sau, lại có thể một kiếm đánh bại Chu Hoài Thu, cái này không khỏi cũng quá ly kỳ! Cần biết, Chu Hoài Thu tu vi, đã có thể nói là tông sư phía dưới cao thủ đứng đầu, thành danh nhiều năm a!"

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Trừ thử, Thúy Vân phu nhân thái độ cũng rất kỳ quái, giống như không dám gây ra cái này Tô Dịch, khả cư chúng ta dò thăm tin tức, cái này Tô Dịch căn bản không có bối cảnh gì, bằng không cũng sẽ không tại năm đó biến thành Văn gia người ở rể rồi."

Tần Văn Uyên ngồi ở đó, im lặng im lặng.

Hắn làm sao nhìn không ra những thứ này kỳ quặc cùng khác thường?

"Đại nhân, theo lão nô tới cách nhìn, chúng ta hay là lại nhịn một chút, tiếp tục điều tra cùng kẻ này chuyện có liên quan đến, "

Hắc y lão nô do dự một chút, đề nghị, "Đợi hết thảy tra ra manh mối thời gian, lại quyết định có hay không động thủ cũng không muộn."

"Chỉ sợ đến lúc đó, kẻ này đã ly khai Vân Hà Quận thành rồi."

Tần Văn Uyên vuốt vuốt lông mi, thần sắc cũng một trận xua tan đêm tối bất định, không hề tượng trước như vậy yên lặng.

Hiển nhiên, nội tâm của hắn cũng xoắn xuýt không thôi.

Cho đến rất lâu, Tần Văn Uyên chợt nói: "Chuyện này, có lẽ chúng ta có thể lực lượng của người khác, thử một lần năng lực kẻ này."

Hắn con mắt nổi lên dị sắc, "Đêm nay sự tình phát sinh về sau, Thanh Hà Kiếm Phủ sẽ không từ bỏ ý đồ, cái kia bảy cái bị giết Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử sau lưng tông tộc, đã định trước cũng không có khả năng nén giận, mà cái này, liền là cơ hội của chúng ta!"

Hắc y lão nô con mắt sáng ngời: "Đại nhân là ý định mượn đao giết người?"

Tần Văn Uyên nhẹ gật đầu, trên mặt cũng lộ ra dáng tươi cười, nói: "Thanh Hà Kiếm Phủ Phủ chủ 'Mộc Thương Đồ' chính là thành danh nhiều năm Võ Đạo tông sư, tu vi không dưới ta, mà kia tính tình phách liệt cường ngạnh, biết được chuyện này về sau, đâu có thể nào thờ ơ?"

Nói đến đây, cả người hắn đều thoải mái xuống, ánh mắt sáng rực nói: "Bởi như vậy, có lẽ căn bản không cần chúng ta ra tay, Tô Dịch kẻ này liền khó thoát khỏi một kiếp!"

Hắc y lão nô cũng cười rộ lên, nói: "Như thế thì tốt hơn."

Nhưng vào lúc này ——

"Đại nhân, thuộc hạ có việc gấp cầu kiến!"

Bên ngoài thư phòng, vang lên một thanh âm.

"Vào đi."

Tần Văn Uyên mở miệng. Chỉ thấy một gã thần sắc ngưng trọng hộ vệ đi vào thư phòng, quỳ một chân trên đất, ôm quyền nói: "Đại nhân, Huyết Phủ Bang bên kia đã xảy ra chuyện!"

Tần Văn Uyên khẽ giật mình.

Bên cạnh hắc y lão nô sắc mặt biến hóa, nhanh chóng giải thích nói: "Đại nhân, đêm nay thời điểm, người ra lệnh, nhường lão nô tìm một cái chút không liên can gì người đi tra một chút Phong Hiểu Phong huynh muội, lão nô đã tìm được cái này Huyết Phủ Bang bang chủ 'Đổng Tam Đao " bả chuyện này giao cho hắn đến xử lý. . ."

Nói xong lời cuối cùng, hắn cái trán đã toát ra mồ hôi lạnh.

Tần Văn Uyên nhăn mày lại, hỏi hộ vệ kia: "Bả sự tình nói rõ chi tiết đến."

"Ngay tại vừa rồi, Đổng Tam Đao dẫn người tiến về trước Hồ Lô ngõ hẻm, tác động vừa mới vào Phong Hiểu Phong huynh muội chỗ ở sân nhỏ không đến nửa khắc đồng hồ, thì có một cuộc động tĩnh bộc phát, cả tòa trong sân sấm gió mãnh liệt, quang diễm chạy trốn. . ."

Nói đến đây, hộ vệ kia sắc mặt cũng lộ ra vẻ hoảng sợ, "Cái kia tình cảnh, quả thực tựa như Tiên Nhân pháp thuật đồng dạng, tuy rằng vẻn vẹn

xuất hiện một lát, nhưng đây hết thảy động tĩnh sau khi kết thúc, Đổng Tam Đao bọn hắn liền cũng không có theo chỗ kia đi ra, ta hoài nghi, bọn hắn cực có thể đã gặp khó khăn."

Sau khi nghe xong, hắc y lão nô hít vào khí lạnh, dự cảm đến không ổn.

Tần Văn Uyên sắc mặt lại thoáng cái âm trầm xuống.

Hắn sâu hơn thành phủ, hiện tại đều giận đến thẳng nghiến răng, cả giận nói: "Phế vật! Thành sự không có, bại sự có dư!"

Phù phù!

Bên cạnh hắc y lão nô vội vàng quỳ xuống đất, rung giọng nói: "Là lão nô có mắt không tròng, tìm Đổng Tam Đao tên xuẩn tài này!"

Tần Văn Uyên sắc mặt âm trầm như nước, ánh mắt làm cho người ta sợ hãi, "Ta bả hết thảy sự tình tính toán tường tận, duy nhất không có tính đến, sự tình hội phá hủy ở như vậy một cái khốn nạn trên người! Kinh thử một chuyện, Tô Dịch chỉ cần không ngu, sẽ hoài nghi chuyện này là ta phủ quận trưởng làm đấy, cái này chẳng phải chẳng khác nào là đánh rắn động cỏ rồi hả?"

Hắc y lão nô đã sợ tới mức toàn thân thẳng đổ mồ hôi lạnh, nói: "Đại nhân, tại lão nô xem, Tô Dịch kẻ này chỉ sợ còn không dám bởi vì một món đồ như vậy sự tình, liền cùng chúng ta phủ quận trưởng đối nghịch."

"Dù sao, hắn hôm nay đã đắc tội Thanh Hà Kiếm Phủ, như lại cùng chúng ta là địch, cái này hoàn toàn liền cùng mình muốn chết không có gì khác nhau!"

Dứt lời, hắn dập đầu đầy đất, không dám ngẩng đầu.

Chỉ hắn hiểu rõ, tức giận thời gian Tần Văn Uyên là bực nào kinh khủng lãnh huyết.

Tần Văn Uyên sắc mặt một trận âm tình bất định, nửa ngày mới mãnh liệt hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Sự tình đã phát sinh, nói những thứ này nữa đã vô dụng, ngươi bây giờ tự mình đi một chuyến Thanh Hà Kiếm Phủ, nói với Mộc Thương Đồ, hắn như muốn báo thù, ta Tần Văn Uyên có thể trợ kia giúp một tay!"

Nói xong lời cuối cùng, hắn hai đầu lông mày đã hết là yên lặng cùng vẻ ác lạnh.

Nguyên bản, hắn còn ý định mượn đao giết người.

Nhưng Đổng Tam Đao chết, lại làm cho hắn ý thức được, Tô Dịch con rắn này nhất định đã bị kinh động, bực này dưới tình huống, chỉ có thể mau chóng làm ra quyết đoán!

"Vâng!"

Hắc y lão nô vội vàng bò dậy tử, cùng hộ vệ kia cùng một chỗ hấp tấp mà đi.

Tần Văn Uyên vuốt vuốt lông mi, một người ngồi ở đó lâm vào trong trầm tư.

Bất động thì đã.

Một khi triển khai, nhất định phải một lần là xong!

. . .

Hồ Lô ngõ hẻm, Chuyết An Tiểu Cư.

Tô Dịch đứng chắp tay, nhìn trong đình viện đầy đất bừa bộn, cái kia thâm sâu con mắt nổi lên lạnh lùng sáng bóng.

"Tô sư huynh, những người kia tự xưng là Huyết Phủ Bang đấy, nói là có chuyện đến viếng thăm, nhưng trong lòng ta còn có nghi kị, cũng không cho bọn hắn Khai Môn, để cho bọn họ hôm khác lại đến."

Một bên, ngồi ở xe lăn trung Phong Hiểu Phong sắc mặt xấu xí đạo "Có ai nghĩ được, bọn hắn lại kiên trì không đi, đến cuối cùng càng là phá cửa mà vào. May mắn ta cùng Hiểu Nhiên đã trước thời hạn trốn ở chính sảnh ở bên trong, mắt gặp bọn họ xông tới, trước tiên sẽ đem ngươi tặng cho Ngọc Phù bóp nát. . ."

Nghe thế, Tô Dịch nói: "Ngươi cùng Hiểu Nhiên không có sao chứ?"

Phong Hiểu Phong lắc đầu nói: "Chỉ tiếc cái kia khối Ngọc Phù, chưa từng nghĩ uy lực lại như vậy không thể tưởng tượng."

Tô Dịch nói khẽ: "Một cái trận pháp thô thiển mà thôi, hủy diệt liền hủy diệt rồi, chỉ cần người không có việc gì là tốt rồi."

Lời tuy nói như vậy, trong lòng của hắn đã có chút tức giận.

Một tòa đại trận, hao phí hắn nhiều ít Linh tài cùng Linh Thạch, đủ để tuỳ tiện giết chết tông sư nhân vật, lại lại đã bị những cái này hạ lưu nhân vật lãng phí! !

Càng làm cho hắn vô pháp dễ dàng tha thứ chính là, đối phương dường như là muốn đối với Phong Hiểu Phong huynh muội ra tay, cái này không thể nghi ngờ xúc phạm hắn Tô Huyền Quân điểm mấu chốt.

"Tô ca, chúng ta cùng cái này Huyết Phủ Bang không có chút nào quan hệ dây mơ rễ má, bọn hắn sao hội tìm tới tận cửa rồi?"

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được nói.

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Huyết Phủ Bang bất quá là bị người sai khiến mà thôi, không có gì bất ngờ xảy ra, chuyện này định đến từ phủ quận trưởng bày mưu đặt kế."

Hoàng Kiền Tuấn sắc mặt đột biến, nói: "Nói như vậy, phủ quận trưởng sẽ đối chúng ta động thủ?"

Khuya ngày hôm trước, Trình Vật Dũng liền cố ý đến đây, nói phủ quận trưởng đang phái người điều tra bọn hắn, giống như muốn tiến hành trả thù.

Hôm nay, chuyện như vậy liền đã xảy ra!

"Nếu thật muốn động thủ, tựu cũng không phái những thứ này hạ lưu nhân vật đi tìm cái chết rồi."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Theo ta thấy, bọn hắn làm như vậy, không phải là muốn kiểm tra chúng ta chi tiết."

"Tô sư huynh, phủ quận trưởng chỉ sợ sẽ không như vậy từ bỏ ý đồ."

Phong Hiểu Phong thần sắc ngưng trọng.

"Sẽ không từ bỏ ý đồ chính là ta."

Tô Dịch vỗ nhè nhẹ Phong Hiểu Phong bả vai, đạo "Rồng có nghịch lân, người nắm chắc tuyến, đều đụng chạm không thể, chuyện đêm nay, nhất định phải có người vì thử chuộc tội."

Lời nói bình thản, nhưng Hoàng Kiền Tuấn lại không rét mà run.

Hắn hôm nay đã biết rõ, Tô Dịch lời nói việt yên lặng, lại càng đại biểu cho hắn tức giận!

"Tô ca, có muốn hay không trước thời hạn làm chút chuẩn bị?"

Hoàng Kiền Tuấn hỏi.

Đêm nay vừa mới tại Phong Nguyên Trai triệt để cùng Thanh Hà Kiếm Phủ vạch mặt, hiện tại lại đụng phải đến từ phủ quận trưởng thăm dò, điều này làm cho hắn đều ngửi được một cỗ mưa gió muốn tới khí tức.

"Không cần chuẩn bị cái gì, bọn hắn sẽ chủ động tới tìm ta đấy."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Đợi mưa gió, một kiếm phai mờ tới, sẽ không vẫn giữ lại làm gì tai hoạ ngầm cũng được."

Đồng dạng dưới bóng đêm.

Viên gia.

Một cái thanh nhã rộng rãi trong đình viện.

Nghe xong Trình Vật Dũng dò thăm tin tức về sau, Viên Lạc Hề tinh xảo lông mi đều chay mày lên, nói: "Cái này nhưng càng phiền toái, Thanh Hà Kiếm Phủ đã định trước không có khả năng nén giận, hơn nữa phủ quận trưởng bên kia uy hiếp, Tô tiên sinh tình cảnh đã là không xong cực kỳ."

Nói đến đây, hắn lúc này đứng dậy, nhếch phấn gọt giũa cánh môi, đạo "Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể đi cầu phụ thân ra mặt."

Trình Vật Dũng vội vàng nói: "Tiểu thư, lấy Tô tiên sinh đạo hạnh, làm sẽ không sợ hãi những thứ này uy hiếp. . ."

"Đối với chúng ta cũng không thể cái gì đều không làm."

Viên Lạc Hề thần sắc kiên định đạo "Mặc kệ có thể giúp đỡ nhiều ít bận bịu, chỉ cần có thể giúp đỡ, như vậy đủ rồi."

Hắn hấp tấp mà đi.

Trình Vật Dũng ngơ ngác một chút, không khỏi vui mừng đất cười rộ lên.

Tiểu thư hoàn toàn chính xác trưởng thành, đã có chủ kiến của mình.

Hắn lúc này hấp tấp đuổi theo, hắn rất rõ ràng, nghĩ muốn thuyết phục tộc trưởng tự mình ra mặt, vẻn vẹn một cái Viên Lạc Hề, chỉ sợ xa xa không đủ.

Hơn nữa hắn Trình Vật Dũng cũng không được.

Phải túm trên nhị thiếu gia cùng một chỗ, có lẽ mới có một chút nắm chắc!

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 123: Thật Là Thơm

Viên gia, Thiển Thảo Đường.

Viên Vũ Thông ngồi ngay ngắn ở trước bàn sách, đang đọc qua một quyển tên là "Kim Thạch Cổ Đàm" sách cổ.

Hắn một bộ rộng thùng thình màu trắng áo bào, thân ảnh thon gầy, toàn thân thư khí tức, giống như một cái không tranh quyền thế giáo thư tiên sinh.

Toàn bộ Viên gia cũng biết, tộc trưởng ham mê đọc sách, mỗi có rảnh rảnh, nhất định cùng thư làm bạn.

Những năm gần đây này, hắn tại vơ vét thư tịch trên tiêu phí tiền tài, từ lâu vô số kể.

Nhà người ta đều là thư phòng, mà Viên Vũ Thông lại có một cái thư khố thuộc về mình!

Xa xa vang lên một trận tiếng bước chân, Viên Vũ Thông không ngẩng đầu, thuận miệng nói: "Là Tiểu Hề tới đi."

"Phụ thân như thế nào biết rõ?"

Viên Lạc Hề ngẩn ngơ.

Viên Vũ Thông thả ra trong tay thư, có chút bất đắc dĩ giống nhau cười nói: "Tại nhà chúng ta, chỉ ngươi nha đầu kia dám theo ý ta thư thời gian

xông tới."

Viên Lạc Hề ách một tiếng, có chút ngượng ngùng.

"Nói đi, có chuyện gì."

Viên Vũ Thông cười đứng dậy, tự mình cho hắn cái này cái thương yêu nhất tiểu nữ nhi chuyển trương chỗ ngồi, rồi sau đó cầm lấy ấm trà, cho mình cùng nữ nhi tất cả rót một chén.

"Phụ thân, đợi ta nói xong ngồi nữa."

Viên Lạc Hề lắc đầu nói.

Viên Vũ Thông như có điều suy nghĩ nói: "Nhìn ngươi tâm sự nặng nề bộ dạng, chẳng lẽ là gặp khó giải quyết sự tình?"

"Ừ!"

Viên Lạc Hề hít thở sâu một hơi trung khí, đạo "Phụ thân, có chuyện ta muốn cùng người thẳng thắn."

Viên Vũ Thông lại cười khoát tay áo, nói: "Ngươi đừng nói trước, để cho ta đoán xem tốt chứ?"

Viên Lạc Hề bĩu môi, tức giận nói: "Đến lúc nào rồi rồi, phụ thân người còn cùng ta đùa giỡn."

Viên Vũ Thông hặc hặc cười rộ lên, nói: "Lại chuyện khẩn cấp, trời cũng lõm không được, huống chi, như ta suy đoán không tệ, ngươi đêm nay muốn nói sự tình, nên cùng cái kia tên là Tô Dịch thiếu niên có quan hệ, đúng hay không?"

Ánh mắt của hắn như yên lặng đại dương mênh mông giống như, rộng lớn mà thâm sâu, ở trước mặt đối với ánh mắt như vậy, Viên Lạc Hề chỉ cảm thấy nội tâm bí mật tựa hồ cũng bị nhìn xuyên.

Hắn không khỏi kinh ngạc, thất thanh nói: "Người sao sẽ biết?"

"Nha đầu, phụ thân ngươi thế nhưng là Viên gia đứng đầu, muốn giảng hoà ngươi có quan hệ một ít chuyện thời gian, còn không phải chuyện dễ như trở bàn tay tình?"

Viên Vũ Thông ngồi trở lại cái ghế của mình ở bên trong, một bên phẩm trà, vừa nói, "Huống chi, ngươi tiền trận lén lút rời nhà trốn đi, thực cho là ta cái này làm phụ thân không quan tâm sao? Khi biết được ngươi đi Quảng Lăng thành, ta thiếu chút nữa liền tự mình đi tìm ngươi."

Nói đến đây, hắn một trận lắc đầu, trong ánh mắt lại tràn đầy đều là vẻ cưng chiều.

Viên Lạc Hề ngơ ngác nói: "Người. . . Cuối cùng đã biết nhiều ít sự tình?"

"Không nhiều lắm cũng không ít."

Viên Vũ Thông dáng vẻ nhàn nhã, thuận miệng nói, "Ví dụ như, ngươi đi Quỷ Mẫu lĩnh, còn cùng cái này Tô Dịch phát sinh tiểu ma sát, cho đến phản hồi Vân Hà Quận thành thời gian, còn cùng Tô Dịch, Hoàng Kiền Tuấn hai người cùng một chỗ đồng hành, ừ. . . Vừa mới về nhà hai ngày thời gian, ngươi liền lén lút chạy tới Hồ Lô ngõ hẻm đi tìm Tô Dịch, còn bị ngươi nhị ca cầm vừa vặn. . ."

Nói xong, chính hắn không khỏi cười rộ lên.

Nhưng Viên Lạc Hề lại trợn tròn mắt, khuôn mặt một trận âm tình bất định, nửa ngày mới nghiến răng nghiến lợi nói: "Phụ thân, ngươi cũng quá có thể giả bộ rồi, những ngày này cũng không có gặp ngươi lộ ra một tia dấu vết để lại! Ta còn tưởng rằng còn đem ngươi mơ mơ màng màng đây!"

Viên Vũ Thông khẽ thở dài: "Ta chính là muốn nhìn một chút, nhà ta nữ nhi bảo bối cuối cùng là thế nào, trước đây về nhà thích nhất làm bạn bên cạnh ta đấy, nhưng từ lúc đi một chuyến Quảng Lăng thành, Hồn nhi lại tựa hồ như bị người câu rời đi."

Viên Lạc Hề khuôn mặt đỏ lên, phun nói: "Ta nào có!"

Chợt, hắn mãnh liệt nhớ tới đêm nay đến đây mục đích, nói: "Phụ thân, vậy ngài cũng biết, ta đêm nay tìm mục đích của ngươi?"

"Mơ hồ đoán đến."

Viên Vũ Thông dáng tươi cười thu lại, nhíu mày, đạo "Cái này Tô Dịch chi tiết, ta đại khái đã hiểu rõ, trên người hắn làm có không ít bí mật, bằng không, không có khả năng tại ngắn ngủn một năm thời gian bên trong, liền có được giết chết sáu cái phủ quận trưởng Tụ Khí cảnh tinh nhuệ cao thủ lực lượng."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Còn có, ta vừa nhận được tin tức, kẻ này đêm nay tại Phong Nguyên Trai đại khai sát giới, giết không ít năm đó đồng môn, đây chính là xông ra đại họa, nhất định sẽ đưa tới Thanh Hà Kiếm Phủ trả thù."

Nói đến đây, ánh mắt của hắn nhìn về phía Viên Lạc Hề, "Vì vậy, ta như suy đoán không tệ, ngươi là đến thỉnh ta ra mặt, giúp đỡ Tô Dịch kẻ này đấy, đúng hay không?"

Viên Lạc Hề trong lòng bốc lên, hắn thật không nghĩ đến, phụ thân lại đều đã nắm giữ tin tức như vậy!

Nửa ngày, hắn mới ngẩng đầu, mang theo chờ đợi nói: "Phụ thân, vậy ngài nguyện ý giúp bận bịu sao? Hoặc là nói, ta không nên thỉnh người giúp đỡ, người có thể đáp ứng hay không?"

Viên Vũ Thông trong lòng không khỏi có chút ghen, ánh mắt cổ quái nói: "Sách, Tiểu Hề nhà ta quả nhiên bị người câu rời đi Hồn."

Viên Lạc Hề tức giận nói: "Phụ thân người đừng đánh xóa, nói chính sự đây!"

Viên Vũ Thông cười nói: "Đừng hoảng hốt, đợi Trình Vật Dũng tới, ta hỏi một ít chuyện, cho ngươi thêm trả lời thuyết phục."

Mới nói được cái này, xa xa lại truyền tới một trận tiếng bước chân.

Trình Vật Dũng cùng Viên Lạc Vũ cùng đi rồi.

Viên Vũ Thông không khỏi Lãnh Tiếu nói: "A, Trình Vật Dũng ngươi cái tên này không thành thật một chút a, cả con của ta đều bị ngươi chảnh đảm đương thuyết khách."

Trình Vật Dũng vội vàng cười làm lành nói: "Tộc trưởng bớt giận, ta chỉ là muốn có nhị thiếu gia tại, cũng có thể giúp ta đi chứng minh một ít chuyện."

Viên Vũ Thông tức giận nói: "Nói đi, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi nên như thế nào giúp đỡ Tiểu Hề thuyết phục ta."

Trình Vật Dũng suy nghĩ một chút, nghiêm nghị nói: "Tộc trưởng, ta chỉ nói ba chuyện."

Lúc này, hắn bả ban đầu ở Quỷ Mẫu lĩnh hành động, tại lâu thuyền trên kinh lịch, cùng với Tô Dịch cho hắn "Chỉ điểm" sự tình từng cái nói ra.

Sau khi nghe xong, Viên Vũ Thông cũng không khỏi lâm vào trầm mặc.

Một thiếu niên, lại tại trong đêm mưa giết chết Lục Tuyệt Âm Thi, tại trên lâu thuyền kiếm trảm tông sư, càng tại hời hợt tầm đó, cho Trình Vật Dũng bực này Tụ Khí Đại viên mãn nhân vật lấy "Chỉ điểm" !

Đây quả thực tựa như nghe chuyện thần thoại xưa.

Như đổi lại những người khác nói như vậy, Viên Vũ Thông từ lâu xì mũi coi thường, đem coi là tên điên không rảnh mà để ý hội.

Mà khi lời này là từ Trình Vật Dũng trong miệng nói ra, lại không kiềm được hắn không coi trọng.

Rất lâu, Viên Vũ Thông ánh mắt nhìn hướng Viên Lạc Hề, nói: "Tiểu Hề, ngươi có cái gì muốn nói hay sao?"

Viên Lạc Hề khuôn mặt nhỏ nhắn đều là nghiêm túc vẻ, nói: "Phụ thân, Tô tiên sinh trong lòng ta, giống như Trích Tiên giống như thần thông quảng đại, hắn vốn không cần chúng ta Viên gia giúp, nhưng ta biết rõ hắn gặp được phiền toái, lại có thể nào không giúp?"

Viên Vũ Thông nhẹ gật đầu, nhìn về phía Viên Lạc Vũ, nói: "Còn ngươi, có cái gì muốn nói hay sao?"

Viên Lạc Vũ có chút ngượng ngùng nói: "Phụ thân, người đại khái còn không biết, ta cùng Tô công tử động thủ, tác động. . . Tóm lại, tại đây Vân Hà Quận thành ở bên trong, một đời tuổi trẻ trung ta ai cũng không có chịu phục qua, nhưng lại không thể không phục Tô công tử!"

Viên Vũ Thông sau khi nghe xong, cười nói: "Có ý tứ, thật sự có ý tứ, một cái Thanh Hà Kiếm Phủ khí đồ, cũng tại ngắn ngủn trong một năm, đã có được nếu như Trích Tiên giống như thủ đoạn, xác thực để cho ta cũng xem thế là đủ rồi, hận không thể sẽ đi ngay bây giờ gặp một lần hắn."

Viên Lạc Hề vui vẻ nói: "Phụ thân, nói như vậy ngài là đáp ứng xuất thủ?"

Viên Vũ Thông bất đắc dĩ nói: "Ta nếu không đáp ứng, chẳng phải là có vẻ ta đây cái làm tộc trưởng đấy, cả ánh mắt của các ngươi cũng không bằng?"

Dứt lời, thần sắc hắn lúc giữa đã hết là vẻ vui mừng, "Tiểu Hề, ngươi đúng là trưởng thành, biết rõ cái gì gọi là tri ân đồ báo (*có ơn tất báo), cũng có ý nghĩ của mình cùng đảm đương, bỉ ngươi nhị ca cái này chỉ biết đánh đánh giết giết mặt hàng mạnh hơn nhiều."

Viên Lạc Hề mặt mày hớn hở, hoan hô vui vẻ.

Viên Lạc Vũ lại vẻ mặt phiền muộn, khoa trương muội muội liền khoa trương chứ, như thế nào còn mang theo bả ta hủy bỏ dừng lại, phụ thân đối với muội muội bất công quả nhiên là không che giấu chút nào a. . .

Trình Vật Dũng do dự một chút, hay là nói: "Tộc trưởng, nếu chúng ta Viên gia ra tay, lại cực có thể sẽ cùng phủ quận trưởng, Thanh Hà Kiếm Phủ cái này hai thế lực lớn tiến hành đối kháng, đến lúc đó, Viên gia trên dưới tất cả mọi người hội chịu ảnh hưởng, người cần phải suy nghĩ kỹ càng."

Viên Vũ Thông lạnh nhạt nói: "Vậy là ngươi hay không nghĩ tới, ta Viên gia có lẽ cũng có thể mượn cơ hội này, lại đi trên một cái lối thoát mới?"

Trình Vật Dũng trong lòng chấn động, ý thức được tộc trưởng từ lâu thấy rõ lần này sự tình lợi và hại.

Đột nhiên, Viên Vũ Thông hiếu kỳ nói: "Trình trưởng lão, Tô Dịch đưa cho ngươi cái kia bức chữ ở nơi nào, mang tới ta xem một chút."

Trình Vật Dũng ách một tiếng, hơi có chút không muốn mà từ trong tay áo lấy làm ra một bộ trục, đưa cho Viên Vũ Thông, nói: "Tộc trưởng, nhìn xem có thể, nhưng ngươi cũng không thể làm của riêng, ta còn muốn bằng vào thử chữ chứng đạo Vũ Tông cảnh giới đây."

"Nhìn ngươi điểm này bố cục, ta há lại cái loại này mạnh mẽ chiếm tiện nghi người?"

Viên Vũ Thông hừ lạnh.

Nói qua, hắn đã mở ra trục.

Rồi sau đó, ánh mắt hắn tỏa sáng, eo sống lưng vô thức thẳng tắp, hai đầu lông mày dần dần hiện lên một vòng vẻ kinh dị, dường như là thấy được si mê.

Hắn ham mê đọc sách, cũng ưa thích vơ vét cổ kim danh gia bảng chữ mẫu, làm sao thưởng thức không xuất ra cái kia một hàng chữ trung phong vận?

Rất lâu, mắt thấy Viên Vũ Thông ánh mắt như trước nhìn chằm chằm cái kia bức chữ, Trình Vật Dũng không khỏi nhắc nhở: "Tộc trưởng, có phải hay không nên Đừng cho ta rồi hả?"

Viên Vũ Thông lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh giống như, thu hồi trục, thở dài một hơi, cảm khái nói: "Rải rác chữ bát (八), hiển thị rõ khinh thường thiên hạ, quan sát thế gian đại khí phách! Càng huyền diệu chính là, mỗi một đạo chữ viết, đều có võ đạo phong vận lạc ấn trong đó, cẩn thận phỏng đoán, làm ta đều rất cảm thấy kinh diễm, lấy được chỗ ích

không nhỏ. Giống như nhân vật bậc này, hoàn toàn chính xác được xưng tụng là Trích Tiên danh xưng là a!"

Viên Lạc Hề cùng Viên Lạc Vũ liếc nhau, cũng không khỏi cười rộ lên.

Xem đến chân chính đả động phụ thân nội tâm đấy, là cái này bức đến từ Tô tiên sinh bản vẽ đẹp!

"Tộc trưởng, bảng chữ mẫu nên đưa cho ta."

Trình Vật Dũng nhịn không được lại nhắc nhở một câu.

Viên Vũ Thông cười ha hả nói: "Lấy gấp cái gì, thử bảng chữ mẫu tạm thời bảo quản ở chỗ này của ta, ngươi khi nào muốn xem, liền đến chỗ của ta xem chính là."

Trình Vật Dũng nhất thời tức giận rồi, nói: "Tộc trưởng, vừa rồi ngươi thế nhưng là nói ngươi không phải là cái kia mạnh mẽ chiếm tiện nghi người, cũng không thể nói không giữ lời đi?"

"Hả? Ta nói rồi sao?"

Viên Vũ Thông ra vẻ nghi hoặc, "Hơn nữa, bức chữ này cũng không phải không cho ngươi rồi, ta chỉ là giúp đỡ bảo quản mà thôi, ngươi lấy gấp cái gì."

Mắt thấy Trình Vật Dũng còn muốn nói gì nữa, Viên Vũ Thông suy đoán cái kia bức chữ liền đứng dậy liền đi, "Thời gian không còn sớm, ta phải tiên nghỉ tạm, các ngươi cũng trở về đi."

Trình Vật Dũng: ". . ."

Viên Lạc Hề cùng Viên Lạc Vũ cũng không khỏi ngây ngốc một chút.

Bọn hắn đều không nghĩ tới, phụ thân bực này đại nhân vật, lại lại sẽ vì một bức chữ mà chơi xỏ lá, thật sự là hiếm có.

Cái này tên gì?

Thật là thơm?

"Ài, ta sẽ không nên lấy ra!"

Trình Vật Dũng thở dài, chợt tự mình an ủi, "Bất quá, tộc trưởng cũng cuối cùng đáp ứng giúp đỡ Tô tiên sinh rồi, một bức chữ mà thôi, cũng coi như. . . Đáng giá! Dù sao tộc trưởng nói, ta có thể tùy thời đến xem đấy. . ."

Lời tuy nói như vậy, nhưng trong lòng mơ hồ đau đớn.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 124: Mưa Gió Đã Đến Làm Một Kiếm Phai Mờ Tới

Đêm nay Vân Hà Quận thành, giống nhau lúc trước như vậy yên lặng.

Nhưng đối với một chút thế lực lớn mà nói, lại ngửi được mưa gió muốn tới khí tức.

Chương gia.

Làm vì Vân Hà Quận Thành tứ đại đứng đầu thế lực một trong, Tự Nhiên cũng trước tiên được biết phát sinh ở Phong Nguyên Trai máu tanh sự tình.

"Tô Dịch kẻ này, thật là năm đó cái kia Thanh Hà Kiếm Phủ khí đồ?"

Tộc trưởng Chương Tri Viêm kinh ngạc mở miệng.

Trong lòng của hắn có chút nghi hoặc, vô pháp tưởng tượng, một cái thiếu niên tu vi mất hết, lại sao tại thời gian cách một năm sau, trưởng thành đến bực này cường đại tình trạng.

"Đúng là hắn."

Một vị lão bộc thấp giọng nói, "Phủ quận trưởng sáu vị Tụ Khí cảnh cao thủ, cũng là bị kẻ này giết chết, hôm nay Tần Văn Uyên cũng đang trong âm thầm điều tra kẻ này sự tình."

Chương Tri Viêm càng kinh ngạc, cân nhắc nói: "Kẻ này khó lường a, thoáng cái đắc tội Vân Hà Quận thành hai đại đứng đầu thế lực, hoặc là

chính là tuổi trẻ khinh cuồng, không biết nặng nhẹ, hoặc là liền là yên tâm có chỗ dựa chắc!"

Hắn một bộ minh hoàng trường bào, thân thể hơi mập, mặt trắng không râu, xem ra giống như một cái hiền hoà ông nhà giàu.

Nhưng Vân Hà Quận thành các đại nhân vật đều hiểu rõ, Chương Tri Viêm chính là cái khẩu Phật tâm xà, miệng nam mô, bụng một bồ dao găm, tính tình cùng mánh khoé đều tàn nhẫn cực kỳ.

Lão bộc nói: "Nhưng đến nay còn không người có thể tra ra, cái này Tô Dịch cuối cùng nơi nào đến lực lượng."

Chương Tri Viêm gật đầu nói: "Chuyện này có thể nhiều chú ý một cái, nhìn một cái phủ quận trưởng cùng Thanh Hà Kiếm Phủ phản ứng, như có tin tức, nhớ kỹ trước tiên nói với ta."

Lão bộc nhẹ gật đầu.

. . .

Thanh Hà Kiếm Phủ.

Tẩy Kiếm Tuyền.

Mộc Thương Đồ đang mài kiếm, thân kiếm đen sì như mực phát ra trận trận rung động mãnh liệt, tại trong bóng đêm quanh quẩn mà ra

Hắn thân ảnh khô gầy, hai tóc mai hoa râm, thần sắc chăm chú mà nghiêm túc.

Mỗi khi trong lòng ý Nan lắng xuống, hắn sẽ tại Tẩy Kiếm Tuyền tới bờ mài kiếm, này sẽ nhường hắn tâm trở nên tượng kiếm một thứ cứng ngưng.

Cũng không biết bao lâu, Mộc Thương Đồ bả trường kiếm trong tay thu nhập một thanh gỗ thông rèn vỏ kiếm bên trong, rồi sau đó vươn người đứng dậy.

Hắn thân ảnh hơi có vẻ thấp bé, mà khi hắn đứng dậy thời gian, lại giống như một cái cô tiễu ngọn núi đột ngột từ mặt đất mọc lên, có rung chuyển trời đất giống như tràn đầy uy thế.

Xa xa một mực yên lặng lặng yên chờ đợi một đám Thanh Hà Kiếm Phủ cao tầng đều nghiêm nghị hành lễ.

Mộc Thương Đồ!

Thanh Hà Kiếm Phủ Phủ chủ, một vị thành danh nhiều năm Võ Đạo tông sư!

Một thân chính trực ít nói, tính tình như sắt, một thân kiếm đạo tạo nghệ đã đạt đến cảnh giới đỉnh cao.

Tại Vân Hà Quận thành, hắn càng có "Thanh Hà một kiếm áp nửa thành" thanh danh tốt đẹp.

Dưới bóng đêm, Mộc Thương Đồ đem gỗ thông vỏ kiếm lưng đeo tại sau lưng, thanh âm bang bang như kiếm minh giống như, đạm mạc nói:

"Nói với Tần Văn Uyên, ta là một gã kiếm tu, đi sát phạt sự tình, không cố kỵ sinh tử, không có gì lo lắng thành bại, hắn có thể có ý khác, nhưng ta chỉ làm ta chuyện nên làm."

Dứt lời, Mộc Thương Đồ chắp tay tại cõng, bồng bềnh mà đi.

Chu Hoài Thu bọn hắn những thứ này Thanh Hà Kiếm Phủ đại nhân vật thấy vậy, đều ý thức được, đêm nay phát sinh ở Phong Nguyên Trai sự tình,

đã làm cho Phủ chủ động sát tâm!

. . .

"Cơ hội tới!"

Vân Hà Quận thành một cái khách sạn bên trong, Chu Tri Ly vỗ tay cười to, "Thật sự là trời cũng giúp ta, không nói chính xác lần này ra tay, có thể nhất cử lưỡng tiện."

Hắn vừa đạt được phát sinh ở Phong Nguyên Trai tin tức, trước tiên liền ý thức được, một cái cơ hội lớn xuất hiện.

"Tô Dịch làm việc như vậy, tự có ứng đối nguy cơ nắm chắc, nếu như ngươi cho là nhúng tay chuyện này, có thể đạt được hắn hảo cảm, cho ngươi cống hiến, không khỏi ý nghĩ hão huyền."

Áo xanh lười biếng ngồi ở trước bàn, từng miếng từng miếng đất nhếch rượu trong bình, như đao phong giống như sáng ngời con mắt linh hoạt mang theo một tia đùa cợt.

"Nếu có thể đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, Tự Nhiên rất tốt, nếu không thể, dệt hoa trên gấm cảm giác không phải là một kiện chuyện tốt?"

Chu Tri Ly lần này lại không có bị đả kích đến, chậm rãi mà nói, "Huống chi, chúng ta lần này đến đây Vân Hà Quận thành mục đích, vốn là muốn bắt hạ Tần Văn Uyên, nhường kia vì ta sử dụng, nhưng những ngày này, lão hồ ly này nhưng vẫn không biểu lộ thái độ, rõ ràng là không muốn quá sớm đặt cược!"

Nói xong lời cuối cùng, hắn môi hiện Lãnh Tiếu, "Nhưng lần này, ta ngược lại muốn nhìn, đối mặt Tô công tử bực này Trích Tiên giống như nhân vật, hắn Tần Văn Uyên nên thua bởi bao nhiêu một cái té ngã!"

"Đến lúc đó, từ ta ra mặt chỉnh đốn tàn cuộc, hắn Tần Văn Uyên vẫn không thể dễ bảo đất cúi đầu?"

Chu Tri Ly ánh mắt vừa nhìn về phía áo xanh, đạo "Bởi như vậy, ta đã bán cho Tô công tử một cái nhân tình, lại nắm bắt Tần Văn Uyên, không phải nhất cử lưỡng tiện?"

Áo xanh sâu thẳm thở dài, hứng thú mất hết nói: "Chuyện thế gian, làm theo suy nghĩ chỗ xấu nhất, hướng chỗ tốt nhất phát lực, ngươi cũng chớ cao hứng quá sớm rồi."

Chu Tri Ly hồn không thèm để ý.

Thấy vậy, áo xanh đã chẳng muốn nói thêm nữa.

Cái gì thế tục quyền tranh giành, Tô Dịch cái kia đám người há có thể để trong lòng?

Vô luận Tần Văn Uyên, hay là Mộc Thương Đồ, trong mắt hắn, cũng chẳng qua là hai Dưỡng Lô cảnh tông sư mà thôi!

. . .

Sáng sớm hôm sau, mây đen nặng nề, như có trời mưa dấu hiệu.

Chuyết An Tiểu Cư.

Tô Dịch giống nhau lúc trước như vậy, tu luyện, rửa mặt, ăn cơm, ung dung tự nhiên.

Nhưng Hoàng Kiền Tuấn, Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên ba người rõ ràng có tâm sự, không giống như trước thong dong như vậy.

Tô Dịch xem tại đáy mắt, không nói gì thêm.

Hắn giương mắt nhìn sắc trời một chút, đại khái đoán được, ngày hôm nay sợ là có một trận mưa lớn đến.

Mưa gió tương lai, cũng là hợp với tình hình.

Đột nhiên, một trận dồn dập tiếng vó ngựa tại trong Hồ Lô ngõ hẻm vang vọng.

"Tô Dịch Tô công tử, quận trưởng đại nhân hạ lệnh, xin ngài tiền hướng ngoài thành Thanh đỉnh võ đài vừa thấy!"

Một vị nam tử áo đen gõ cửa mà đến, toàn thân xơ xác tiêu điều khí tức kinh người.

Hoàng Kiền Tuấn đám người ngay ngắn hướng biến sắc, phủ quận trưởng cuối cùng muốn động thủ sao?

"Tốt."

Tô Dịch không chút do dự đáp ứng.

Nam tử áo đen không đến trì hoãn, giục ngựa mà đi.

"Tô ca."

Hoàng Kiền Tuấn hít thở sâu một hơi trung khí, đạo "Ta cùng người cùng đi!"

"Trời muốn mưa. . ."

Tô Dịch nói khẽ, "Ngươi đi mang hai thanh dù che mưa, ta cũng không muốn khi trở về, quần áo ướt đẫm, hiển thị rõ chật vật."

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng đi.

"Tô sư huynh. . ."

Phong Hiểu Phong vừa muốn nói gì, Tô Dịch cười ngăn lại, "Chờ một chốc một lát."

Một lát sau.

Lại là một trận dồn dập tiếng vó ngựa vang lên.

Một bộ quân trang, tư thế hiên ngang Viên Lạc Hề hấp tấp mà đến, trên mặt trái xoan xinh đẹp mang theo sắc mặt vui mừng, nói: "Tô tiên sinh, cha ta đã đáp ứng hội hỗ trợ."

Ở sau lưng nàng, Trình Vật Dũng cả vội vàng gật đầu.

Tô Dịch cười cười, chỉ vào Phong Hiểu Phong huynh muội, nói: "Các ngươi nếu thật muốn giúp đỡ, đã giúp ta chăm sóc một chút bọn hắn. Ta đi Thanh đỉnh võ đài đi một lần, đi đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ Hồi."

Dứt lời, hắn triều bên ngoài đình viện bước đi.

Phong Hiểu Phong cái này mới ý thức tới, Tô Dịch từ lâu đoán ra Viên Lạc Hề sẽ đến, cho nên mới có thể nói chờ một chốc một lát, làm như vậy là để nhường Viên gia lực lượng chiếu cố mình và muội muội!

"Tô sư huynh, ngày hôm qua ta bị phỏng một bình rượu ngươi cũng không có uống, lần này ta lại bị phỏng một bình, chờ ngươi trở về!"

Hít thở sâu một hơi trung khí, Phong Hiểu Phong lớn tiếng nói.

"Tốt."

Tô Dịch cũng không quay đầu lại đất phất phất tay.

Bên ngoài đình viện.

Hoàng Kiền Tuấn đã chuẩn bị tốt xe ngựa.

"Dũng thúc, nơi đây liền giao cho ngươi rồi."

Mắt thấy một màn này, Viên Lạc Hề cả vội vàng đuổi theo.

Trình Vật Dũng trong lòng gấp quá, hắn đâu nghĩ bỏ qua lúc này sắp trình diễn vở kịch lớn?

Nhưng vừa nghĩ tới Tô Dịch dặn dò, hắn chỉ có thể nhịn ở.

. . .

Mây đen thảm đạm, thiên địa một mảnh đen tối.

Ngoài thành.

Thanh đỉnh võ đài.

Nơi đây liên tiếp trùng trùng điệp điệp Đại Thương Giang, quanh năm đóng quân lấy một chi một phần của phủ quận trưởng binh doanh, có ba nghìn người quy mô, mỗi cái đều là dũng mãnh mười phần võ giả.

Trên giáo trường rộng lớn bằng phẳng, dựng đứng lấy một cây cán tinh kỳ, trong gió bay phất phới.

Một đám mặc áo giáp, cầm binh khí, khí tức sắc bén quân tốt đứng trang nghiêm.

Võ đài trên đài cao, Tần Văn Uyên ngồi ngay ngắn chỗ giữa, trầm ổn như núi.

Tại kia bên người, cầm giữ đám lấy phủ quận trưởng một đám đại nhân vật, như ông sao vây quanh ông trăng. Đứng ở Tần Văn Uyên một bên đấy, thì là con hắn Tần Phong.

Hắn thỉnh thoảng giương mắt nhìn quanh, nội tâm lại là phấn khởi lại là kích động, trong đầu đến nỗi đã nghĩ đến Tô Dịch bị giết chết tại đây trường học trong sân từng màn.

Tại đài cao hai bên trên bàn tiệc, cũng đã ngồi rất nhiều thân ảnh.

Cơ hồ đều là Vân Hà Quận thành thế lực lớn trung quý báu nhân vật, từng cái một dậm chân một cái, cũng có thể ảnh hưởng một phương khu vực động tĩnh.

Sắc trời hôn mê, mây đen giăng đầy, bên trong giáo trường một mảnh xơ xác tiêu điều áp lực tới trung khí.

Bọn hắn đều đang đợi chờ.

Tối hôm qua phát sinh ở Phong Nguyên Trai máu tanh sự tình truyền ra về sau, trong thành thế lực lớn nhân vật đều nghe tin lập tức hành động.

Ai cũng hiểu rõ, hôm nay cái này Thanh đỉnh võ đài ở bên trong, đem có vở kịch lớn trình diễn!

"Chương gia tộc trưởng đến!"

Bỗng dưng, ngoài cửa lớn võ đài, vang lên một thanh âm.

Theo sát lấy, tại rất nhiều giật mình ánh mắt nhìn chăm chú, một đám thân ảnh đi đến.

Cầm đầu mặt trắng không râu, thân thể hơi mập, đúng là Chương gia tộc trưởng Chương Tri Viêm.

Phía sau, cùng theo con của hắn Chương Viễn Tinh, cùng với Chương gia một đám quyền quý nhân vật.

Sự xuất hiện của bọn hắn, nhường trong tràng một trận bạo động.

"Chương huynh, mau mau cho mời."

Tần Văn Uyên vươn người đứng dậy, xa xa ôm quyền.

"Tần đại nhân, Chương mỗ thử, chỉ vì dẫn ta hài tử này được thêm kiến thức, những chuyện khác, tuyệt không chộn rộn, ngươi có thể yên tâm."

Chương Tri Viêm cười ha hả hoàn lễ.

Rồi sau đó, bọn hắn một đoàn người phân biệt ngồi xuống.

"Viên gia tộc trưởng đến!"

Không bao lâu, lại là một thanh âm vang lên, khiến cho toàn trường bạo động.

Chính là Tần Văn Uyên cũng biết vậy nên ngoài ý muốn, nhíu mày, Viên Vũ Thông lão hồ ly này như thế nào tới?

Hắn và Chương Tri Viêm giao tình coi như không tệ, đối với Chương Tri Viêm lại đột nhiên đến đây, cũng là cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Nhưng Viên Vũ Thông đến, lại nhường hắn không nghĩ tới.

Nguyên nhân chính là, hắn và Viên Vũ Thông tầm đó chưa nói tới cái gì giao tình, hoặc là nói không phải là người một đường, lẫn nhau rất ít lui tới.

Suy nghĩ thời gian, chỉ thấy hai đạo thân ảnh đi vào võ đài đại môn.

Cầm đầu một bộ rộng tay áo trường bào, toàn thân thư khí tức, nếu như giáo thư tiên sinh.

Bên người thanh niên lại cao lớn hiên ngang, vũ dũng khiếp người.

Đúng là Viên Vũ Thông cùng tiếp đó tử Viên Lạc Vũ.

Hai cha con cũng không mang tùy tùng, nhưng ở đây ai dám khinh thường?

Không ít tông tộc đại nhân vật đều nhao nhao đứng dậy chào.

Chương Tri Viêm cười ha hả nói: "Viên huynh, ta là tới xem náo nhiệt đấy, ngươi lại là để làm quá mức hay sao?"

"Ta là tham gia náo nhiệt đấy."

Viên Vũ Thông mỉm cười nói.

Chương Tri Viêm ồ một tiếng, cười ha ha nói: "Ta còn làm Viên huynh là tới làm tên kia gọi là Tô Dịch thiếu niên ra mặt."

Viên Vũ Thông vỗ tay tán thán nói: "Chương huynh hảo nhãn lực, lại một cái xem thấu Viên mỗ người chuyến này mục đích, thật sự làm cho người ta khâm phục."

Chương Tri Viêm: "? ? ?"

Ở đây những người khác cũng tất cả đều ngây ngốc một chút, hoàn toàn vội vàng không kịp chuẩn bị.

Trên đài cao, Tần Văn Uyên con mắt ngưng lại, thần sắc trở nên lãnh đạm, nói: "Ta là hay không có thể lý giải làm, Tô Dịch kẻ này có can đảm

tại trong thành hành hung giết người, xông ra cái kia đợi đại họa, đều có Viên huynh ngươi đang ở đây vì hắn chỗ dựa?"

Một phen nói, mũi nhọn nhắm thẳng vào Viên Vũ Thông mà đi!

Không ít người thần sắc kinh nghi bất định, rõ ràng bị Tần Văn Uyên những lời này ảnh hưởng tới.

Lại thấy Viên Vũ Thông nhịn không được cười lên, lắc đầu nói: "Tô Dịch cái kia đám nhân vật, nhưng căn bản không cần ta Viên gia vì kia chỗ dựa, Tần đại nhân nếu không tin, đợi tí nữa chờ hắn tới, hỏi một câu liền biết."

Nói mới nói được cái này.

Võ đài bên ngoài xa xa, một cỗ lẻ loi trơ trọi xe ngựa tại lờ mờ sắc trời trung lái tới.

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 125: Nâng Giết

"Tô Dịch Tô công tử đến!"

Trong tiếng hét vang, tất cả ánh mắt đều nhìn về bên ngoài võ đài.

Một chiếc xe ngựa đứng ở cái kia, theo ở trên đi hạ một đạo dài thường thượt thân ảnh.

Một bộ áo bào xanh, chắp tay tại cõng, lạnh nhạt xuất trần.

Đúng là Tô Dịch.

Tại phía sau, Hoàng Kiền Tuấn yên lặng đi theo.

"Hắn chính là Tô Dịch, xem ra không có gì đặc biệt, nếu như không biết, còn tưởng rằng hắn chỉ là văn nhược thư sinh đây."

Một cái đang mặc hoa váy thiếu nữ nhếch miệng đạo

Hắn bên cạnh lão giả, sắc mặt nghiêm nghị nói:

"Nha đầu, không thể nói bậy, trải qua tối hôm qua một trận chiến, từ lâu đã chứng minh Tô Dịch viễn không tầm thường có thể so sánh, cường đại như Thanh Phong kiếm lão Chu Hoài Thu, cũng cũng đỡ không nổi hắn một kiếm, kia võ đạo lực lượng, cũng có thể nhường trong thành những thứ kia lớp người già nhân vật xấu hổ cúi đầu. Giống như nhân vật bực này, há lại có thể bị khinh thường hay sao?"

"Đúng, gia gia."

Thiếu nữ váy hoa cúi đầu, mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ.

Lúc này, không biết bao nhiêu người ánh mắt hội tụ ở đó trên người thiếu niên áo bào xanh như ngọc, không biết bao nhiêu năm tiền một đời người phong lưu, trong lòng không phải là tư vị.

Một năm trước Tô Dịch, vẻn vẹn chỉ Thanh Hà Kiếm Phủ ngoại môn kiếm đầu.

Hắn hôm nay, lại dám ở Phong Nguyên Trai tầng thứ chín trường kiếm giết người.

Càng lấy một Kiếm Lực, trấn áp Chu Hoài Thu Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn bài danh thứ tư trưởng lão!

Cái này tại Vân Hà Quận thành năm trước một đời ở bên trong, không người có thể làm được!

"Lại thật là gia hỏa này. . ."

Khi thấy Tô Dịch cái kia thân ảnh quen thuộc, Chương Viễn Tinh sắc mặt triệt để thay đổi.

Hắn cũng nghe nói tối hôm qua phát sinh ở Phong Nguyên Trai sự tình, nguyên bản còn không thể tin được.

Thật là chính chứng kiến Tô Dịch thời gian, trong lòng của hắn cái kia còn sót lại một tia may mắn triệt để vỡ nát rồi.

"Lúc trước ta nói hảo phong bằng vào lực lượng, có thể tiễn đưa hắn trên Thanh Vân, sợ là bị hắn coi như kẻ đần đối đãi rồi a. . ."

Chương Viễn Tinh nội tâm dâng lên không nói ra được cảm thấy thẹn cảm giác.

Mà khi nghĩ đến ban đầu ở Quảng Lăng thành Hạnh Hoàng Tiểu Cư thời gian, hắn và Hùng bá thiếu chút nữa liền cùng Tô Dịch động thủ, toàn thân đều thấm ra mồ hôi lạnh.

"Như lúc ấy Viên Lạc Hề không đến xuất hiện, Hùng bá sợ là đều bị tiểu tử này giết đi?" Chương Viễn Tinh thần sắc biến ảo bất định.

"Ngươi làm sao vậy?"

Chương Tri Viêm đột nhiên nhíu mày mở miệng.

"Không có gì."

Chương Viễn Tinh lắc đầu, hắn làm sao bả bực này chuyện mất mặt nói ra.

"Cái này Tô Dịch hiên ngang như ánh bình minh nâng, nghiêm túc nghiêm túc như thả lỏng Phong, hồn không có có trên người người trẻ tuổi xúc động cùng khoa trương, như vậy khí chất nhưng hiếm thấy rất, đáng sợ chính là, hắn gan phách cũng cực kỳ kinh người, như cho kia cơ hội, về sau chỉ sợ lại sẽ là một cái Trấn Nhạc Vương!"

Chương Tri Viêm cảm khái.

Trấn Nhạc Vương, Mộc Hi!

Đại Chu chín vị vương khác họ trung cuối cùng kinh thái tuyệt diễm một vị võ đạo kỳ tài, năm nay gần hai mươi tuổi liền bước vào tông sư cảnh giới, tám năm trước, lấy hai mươi ba tuổi trở thành Đại Chu trẻ tuổi nhất một vị vương khác họ!

Đại Chu Hoàng Đế đặc biệt ban thưởng "Trấn Nhạc" làm phong hào!

Mắt thấy Chương Tri Viêm cầm Trấn Nhạc Vương đến bình luận khen Tô Dịch, phụ cận những đám đại nhân vật này cũng không khỏi xôn xao, nội tâm càng dâng lên nói không ra chút nhiều ghen tỵ đến.

Bọn hắn cực nhọc tu hành nhiều năm, cho tới bây giờ phần lớn đều ngưng lại tại Tụ Khí cảnh trung.

Tô Dịch năm gần mười bảy tuổi mà thôi, có thể đạt được đường đường Chương Thị tộc trưởng như thế cao khen ngợi, có thể nào làm cho người ta không sinh ghen?

Duy nhất Viên Vũ Thông nhíu mày, nói: "Chương huynh, lấy thân phận của ngươi, như vậy nâng giết một người tuổi còn trẻ, có phải hay không có chút bỉ ổi rồi hả?"

Chương Tri Viêm hặc hặc cười rộ lên, nói: "Nâng giết sao? Chưa nói tới, ngược lại là Viên huynh ngươi ngày hôm nay như không bảo vệ được kẻ này, nói nhiều hơn nữa cũng là vọng nói."

Trong lòng mọi người rùng mình.

Nhạy cảm phát giác được, Viên Vũ Thông, Chương Tri Viêm hai vị này đứng ở Vân Hà Quận thành cao cấp nhất vị trí đại lão, lời nói lúc giữa đối chọi gay gắt!

"Viên gia đứng đầu lại thật là nên vì cái kia Tô Dịch xuất đầu?"

Không ít người trong lòng run lên.

"Tới, hắn cuối cùng tới. . ."

Tần Phong thầm thở ra một hơi, lúc trước hắn còn có chút bận tâm Tô Dịch không dám phó ước, mà bây giờ, theo Tô Dịch xuất hiện, nội tâm của hắn lo lắng cũng là bị một vòng phấn khởi thay thế.

Những ngày này, hắn ăn không biết vị, bao giờ cũng không nghĩ nên báo thù như thế nào!

"Ngươi vả lại đi tìm một chỗ chờ."

Đi vào võ đài, Tô Dịch trọn vẹn không để ý đến bốn phía ném đến ánh mắt, thuận miệng phân phó một tiếng.

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng đáp ứng.

Nhưng nhưng vào lúc này, Cao giữa đài ngồi vào trên Tần Văn Uyên hừ lạnh một tiếng, nói: "Hoàng Kiền Tuấn, ngươi để cho ta rất thất lạc!"

Hoàng Kiền Tuấn toàn thân cứng đờ, sắc mặt biến ảo bất định.

Tốt nửa ngày mới hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Dượng, ngươi. . ."

Nhưng không đợi hắn nói cái gì, Tần Văn Uyên liền phất tay ngắt lời nói: "Chớ có lại xưng ta dượng, ta Tần Văn Uyên cũng không có loại người như ngươi ăn cây táo, rào cây sung chất nhi!"

Toàn trường kinh ngạc.

Cái này mới ý thức tới, đi theo Tô Dịch cùng một chỗ đến đây thiếu niên này, lại cùng Tần Văn Uyên còn có như vậy một tầng quan hệ.

Nhưng rất hiển nhiên, thiếu niên này cùng Tô Dịch nhập bọn, đã làm cho Tần Văn Uyên tức giận.

Hoàng Kiền Tuấn giận đến gương mặt đỏ lên, con mẹ nó, lão tử cái gì cũng chưa nói đâu rồi, ngươi liền cho ta an một cái "Ăn cây táo, rào cây sung" danh nhơ, có ngươi như vậy dượng?

"Ngươi vả lại đi một bên."

Tô Dịch nói qua, ánh mắt đã nhàn nhạt mà nhìn về phía Tần Văn Uyên, đạo "Ngươi đường đường quận trưởng, lại nhục nhã người bên cạnh ta, đây là ý định cho ta một hạ mã uy?"

Toàn trường một yên tĩnh, không ít người hít vào khí lạnh.

Chẳng ai ngờ rằng, tại đây thuộc về Tần Văn Uyên Thanh đỉnh võ đài ở bên trong, Tô Dịch lại vẫn tuyệt không thu liễm, cường thế cực kỳ!

"Lớn mật! Tô Dịch, ngươi cũng không nhìn một chút ngươi tình cảnh hiện tại, còn dám ... như vậy kêu gào, không sợ cho loạn đao chém chết?"

Tần Phong chỉ vào Tô Dịch, lớn tiếng trách mắng.

Tần Văn Uyên nhướng mày, vừa muốn ngăn cản nhi tử mở miệng, cũng đã không còn kịp rồi.

Bởi vì hắn quá rõ ràng, như vậy ngôn từ giao phong, con mình xem như từng đã là người thất bại, sẽ chỉ là tự rước lấy nhục. . .

Quả nhiên, đã đi đến một ngóc ngách rơi trung Hoàng Kiền Tuấn nghe vậy giận dữ, Lãnh Tiếu nói:

"Tần Phong, là ai tại đêm hôm đó quỳ trên mặt đất, một bên quất chính mình cái tát vừa nói xin lỗi hay sao? Chuyện này, nhưng đã sớm huyên náo toàn thành oanh động, chưa từng nghĩ, ngươi lại còn có mặt mũi vào lúc đó đi ra kêu gào, ta đều thay ngươi cảm giác mất mặt!"

"Ngươi. . ."

Tần Phong trung khí đến sắc mặt xám ngắt.

"Câm miệng."

Tần Văn Uyên ánh mắt lạnh nhạt, một câu, nhường Tần Phong giật nảy mình rùng mình một cái, câm như hến.

Dù vậy, mọi người tại đây thần sắc cũng trở nên khác thường đứng lên.

Hổ phụ khuyển tử, đại khái như thế.

Tần Văn Uyên Tự Nhiên cũng có thể phát giác được trong lòng mọi người đang suy nghĩ gì, thần sắc càng lạnh nhạt rồi.

Ngày hôm nay chưa trừ diệt Tô Dịch, con của hắn về sau vô luận xuất hiện ở đâu, sợ đều sẽ bị người cầm chuyện này nhục nhã!

Trong lòng nghĩ như vậy lấy, hắn trên miệng lại bình thản nói: "Tô Dịch, ngày hôm nay gọi ngươi đến đây, đã là ý của ta, cũng là ý của Thanh Hà Kiếm Phủ."

Dừng một chút, thần sắc hắn bỗng dưng trở nên uy nghiêm mà khiếp người, nói: "Con của ta làm cho gặp nhục nhã, ta có thể không so đo, dù sao hắn tài nghệ không bằng người, chẳng trách người nào. Nhưng ta phủ quận trưởng cái kia sáu vị hộ vệ, không thể cứ như vậy chết vô ích rồi!"

Một phen nói, ù ù vang vọng tại võ đài trung.

Đóng giữ bốn phía hơn một nghìn quân tốt cùng phủ quận trưởng những đám đại nhân vật này, đều thần sắc không giỏi, lạnh lùng nhìn về phía Tô Dịch một người.

Cái kia đợi áp lực bầu không khí, làm cho ở đây rất nhiều đại nhân vật đều thân thể gửi đi nhanh, sắc mặt biến hóa.

Tô Dịch lại hồn nhiên giống như chưa phát giác ra, đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, lạnh nhạt nói: "Ngươi cảm thấy bọn hắn không thể chết vô ích, vậy phóng ngựa tới, ta lần này đến đây, vốn là muốn đem một vài tai hoạ ngầm triệt để làm kết thúc."

Tất cả mọi người là ngẩn ngơ.

Tô Dịch rõ ràng là một người lẻ loi trơ trọi đứng ở đó, nhưng làm cho người ta cảm giác, lại nếu như Thần đầu đang quan sát thế nhân, hơn là cường thế, quả thực là ngạo mạn đến mức tận cùng!

Tần Văn Uyên ánh mắt hơi hơi híp híp, chợt mà nói: "Viên huynh, ngươi xác định còn muốn vì thế tử xuất đầu?"

Tô Dịch quá trấn định, nhường hắn nhất thời đắn đo không được Tô Dịch lực lượng từ đâu mà đến.

Viên Vũ Thông cười cười, nói: "Vậy cũng phải xem Tô công tử có hay không cần, không cần, ta như cưỡng ép xuất đầu, chính là vẽ rắn thêm chân."

"Lão hồ ly!"

Chương Tri Viêm thầm mắng một tiếng.

Hắn tự nhiên nhìn ra, Tần Văn Uyên là muốn nhường Viên Vũ Thông trước tiên tỏ thái độ, nhưng Viên Vũ Thông lại căn bản cũng không mắc lừa.

Nhưng bất kể như thế nào, lời nói này hãy để cho tất cả mọi người nhìn ra, Viên Vũ Thông làm cho đại biểu Viên gia, là đứng ở Tô Dịch bên này!

Tần Văn Uyên một chút trầm mặc, ánh mắt nhìn hướng phía bên phải một loạt trên bàn tiệc, nói: "Chư vị, Tô Dịch chính là tối hôm qua sát hại các ngươi tất cả gia đình đệ hung thủ, hôm nay hắn đã đứng ở chỗ này, các ngươi cảm thấy nên xử lý như thế nào?"

Những thứ kia ngồi vào lên, ngồi đều là Tiễn Vân Cửu, Hoắc Long, Liễu Oanh đợi bảy người tông tộc trưởng bối.

Nghe vậy, một gã tóc trắng xoá lão giả đứng dậy, cực kỳ bi ai hét lớn: "Giống như như thế ác đồ, tự nhiên phanh thây xé xác!"

Những người khác cũng nhao nhao kêu la: "Đúng, nên phanh thây xé xác!"

Trong lúc nhất thời, Tô Dịch nghiễm nhiên đã thành ngàn người chỉ trích đối tượng.

Nhưng hắn cả mí mắt cũng không có giơ lên một cái, không nhìn thẳng rồi.

Đều lười nhiều lắm nói một chữ.

Như thế gian sự tình dùng ngôn từ trên quát mắng liền có thể giải quyết, vậy còn tu luyện cái gì?

Tần Văn Uyên một mực ở chú ý Tô Dịch, khi thấy thiếu niên này vẫn lạnh nhạt tự nhiên, không có chút nào tâm tình chấn động, lông mày cũng không khỏi nhăn lại đến.

Hắn trầm giọng nói: "Tô Dịch, ngươi liền không có chút nào sám hối hổ thẹn chi tâm?"

Lúc này thời điểm, Tô Dịch cũng nhíu nhíu mày, có chút không kiên nhẫn nói: "Ta là đến giải quyết tai hoạ ngầm đấy, cũng không phải là tới nghe ngươi nói nhảm đấy, hoặc là nói, ngươi là ý định kéo dài thời gian, cho đến Thanh Hà Kiếm Phủ người đến, sẽ cùng nhau động thủ?"

Bị như vậy không khách khí chút nào chất vấn, làm cho Tần Văn Uyên con mắt hàn mang bắt đầu khởi động.

Hắn đường đường quận trưởng, một vị danh chấn cổn châu cảnh nội Võ Đạo tông sư, chưa từng bị như vậy khinh mạn qua?

Nếu không phải cho đến hiện tại, còn không có thăm dò rõ ràng Tô Dịch lực lượng sao có, hắn sớm lấy thế sét đánh lôi đình, đem đánh chết.

Chính là ở đây những đám đại nhân vật này, đều ngầm tặc lưỡi.

Bọn hắn tuyệt đại đa số đều là lần đầu tiên nhìn thấy Tô Dịch, mắt thấy một thiếu niên như vậy tại bực này thời điểm, đều mạnh mẽ đến tận đây, ai có thể không sợ hãi?

Chỉ có Viên Vũ Thông ngầm tán thưởng, "Cũng chỉ có nhân vật như vậy, mới có thể viết ra cái kia đợi tuyệt thế bản vẽ đẹp rồi!"

Đêm qua, hắn bả cái kia một bộ chữ quan sát suốt cả đêm, như si mê như say sưa, chẳng những chưa phát giác ra buồn tẻ, ngược lại mơ hồ có cảm ngộ, làm cho bản thân võ đạo tu vi đều có tinh tiến dấu hiệu!

Điều này làm cho Viên Vũ Thông rung động ngoài, càng ý thức được, nữ nhi trong miệng vị này "Tô tiên sinh" là bực nào bất phàm.

"Thanh Hà Kiếm Phủ Phủ chủ Mộc Thương Đồ tiền bối giá lâm!"

Bỗng dưng, bên ngoài võ đài vang lên một đạo tiếng hét lớn, dẫn tới toàn trường đều chấn, ánh mắt đều đồng loạt nhìn sang.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 126: Hoa Có Trọng Khai Ngày Không Người Nào Ít Hơn Nữa Năm

Chỗ cửa lớn võ đài.

Một thân ảnh khô gầy, hai tóc mai hoa râm trung niên nam tử đi tới.

Kia sau lưng, nghiêng phụ lỏng văn vỏ kiếm.

Hắn thân ảnh hơi có vẻ thấp bé, bộ dáng cũng hơi có vẻ bình thường.

Nhưng khi thấy hắn xuất hiện, ở đây không biết nhiều ít đại nhân vật nghiêm nghị đứng dậy.

Những cái này một đời tuổi trẻ đệ tử cũng đều lộ ra kính sợ vẻ cuồng nhiệt.

Mộc Thương Đồ.

Thanh Hà Kiếm Phủ Phủ chủ.

Có "Thanh Hà một kiếm áp nửa thành" vẻ đẹp dự!

Trong truyền thuyết, hắn kiếm thế tới sắc bén, nhưng Đoạn suối phân lưu, nứt ra hư không như xé vải vóc!

Tại Mộc Thương Đồ phía sau, còn theo sau một đám Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn trưởng lão, nhưng trong đó cũng không có Chu Hoài Thu.

Hiển nhiên, tối hôm qua một kiếm thua ở Tô Dịch dưới tay về sau, hắn đã mất Nhan lại lộ diện.

Chứng kiến Mộc Thương Đồ xuất hiện, Tần Văn Uyên biết vậy nên thoải mái không ít.

Hắn mặc dù đã làm tốt chỉnh đốn Tô Dịch ý định, nhưng nếu có thể mượn tay người khác làm được điểm này, Tự Nhiên rất tốt.

"Mộc huynh, mau mau cho mời!"

Tần Văn Uyên cười đứng dậy đón chào.

"Không cần."

Mộc Thương Đồ mặt không biểu tình cự tuyệt.

Hắn từ đi vào võ đài, liền không để ý đến bất luận kẻ nào, có vẻ cực kỳ vô lễ, nhưng lại không ai dám nói cái gì.

Bởi vì tại trong mắt mọi người, Mộc Thương Đồ có tư cách, nắm chắc trung khí làm như vậy.

Mộc Thương Đồ ánh mắt trực tiếp xem đã tập trung vào Tô Dịch, lông mi hiện lên một tia khó hiểu, nói:

"Lúc trước ngươi tu vi mất đi, ta vốn tưởng rằng ngươi thử sinh không tiếp tục tu luyện có thể, lại chưa từng nghĩ, một năm về sau, ngươi đã có thể một kiếm đánh bại Chu Hoài Thu, xác thực làm ta cũng ngạc nhiên không thôi."

Tại phía sau hắn, những thứ kia Thanh Hà Kiếm Phủ các Trưởng lão thần sắc đều rất phức tạp.

Bọn hắn đâu có thể nào không biết cái này cái năm đó ngoại môn kiếm đầu?

Chỉ chẳng ai ngờ rằng, thời gian cách một năm về sau, bọn hắn hội lấy phương thức như vậy ở đây gặp nhau.

Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Phủ chủ là tới ôn chuyện, hay là đến giải quyết ân oán hay sao?"

Mộc Thương Đồ than nhẹ một tiếng, nói: "Ngươi giết chết bảy người kia, sự tình ra có nhân, có thể lý giải. Nhưng ta và ngươi lập trường bất đồng, ta chính là Thanh Hà Kiếm Phủ đứng đầu, từ không thể không để ý tới chuyện này, ngươi nhưng minh bạch?"

Tô Dịch gật đầu: "Đây là Tự Nhiên."

Mộc Thương Đồ ngưng mắt nhìn Tô Dịch một lát, trên mặt hiện lên một tia phức tạp.

Chợt, hắn lắc đầu, thần sắc sóng lớn không sợ hãi, nói: "Võ đạo đến ta đây đợi cảnh giới, muốn đem ngũ tạng tới lô từng cái rèn luyện đến viên mãn tình trạng, được xưng tụng một bước một ngày hào, cũng là đến như thế cảnh giới, ta mới hiểu được, như quyến luyến thế tục quyền hành sự tình, đã định trước thử sinh vô vọng kiếm chỉ Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới."

"Lúc này đây ra tay về sau, ta sẽ từ nhiệm Thanh Hà Kiếm Phủ Phủ chủ tới chức vụ, dốc lòng tại võ đạo, sẽ không ra mắt tục phân tranh!"

Dứt lời, toàn trường cả kinh.

Chẳng ai ngờ rằng, Mộc Thương Đồ lại hội tại lúc này tuyên bố bực này đại sự!

Tô Dịch không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

Tại hắn nhận biết ở bên trong, đến nỗi có thể hiểu rõ phát giác được, Mộc Thương Đồ cái kia thấp bé trong thân thể, mênh mông khí huyết như là mênh mông biển lớn giống như lưu động, mãnh liệt bành trướng.

Mà hắn tinh khí thần lại như là bàn thạch chắc chắn.

Vị này Thanh Hà Kiếm Phủ người nắm quyền, vô luận là thân thể, thần hồn, hay là nội kình cơ hồ đều mài đến một loại đứng đầu tiêu chuẩn, viễn không tầm thường có thể so sánh.

Hắn tuy là tông sư nhất trọng cảnh, nhưng tại Tô Dịch xem, người này nội tình, lại muốn hơn xa những thứ kia thế gian đại đa số tông sư nhị trọng nhân vật!

"Không nghĩ tới, Vân Hà Quận thành cũng là ra cái có thể chịu được đập vào mắt nhân vật."

Tô Dịch thầm nghĩ, "Đáng tiếc, tại Dưỡng Lô cảnh rèn luyện được lại chắc chắn, tuổi lớn hơn, về sau thành tựu cũng đã định trước có hạn." .

"Các ngươi hãy lui ra sau, từ ta cùng Tô Dịch thử một lần cao thấp."

Mộc Thương Đồ mở miệng.

Bên người cái khác Thanh Hà Kiếm Phủ người đều nhao nhao tránh lui đến bên ngoài tràng.

Tần Văn Uyên con mắt tỏa sáng, khóe môi nổi lên một vòng tiếu ý.

Đây chính là hắn hiểu rõ trung Mộc Thương Đồ, chính trực cô tiễu, một thân như kiếm!

Ở đây không ít đại nhân vật cũng đều phấn khởi đứng lên, tràn ngập chờ mong.

Khi bọn hắn trong ấn tượng, Mộc Thương Đồ đã nhiều năm chưa hề ra tay.

Ai cũng không rõ ràng lắm, vị này có thể "Kiếm áp nửa thành" Võ Đạo tông sư, hôm nay tu vi đã cường đại đến hạng gì tình trạng.

Viên Vũ Thông ánh mắt chớp động, bên trong trong lòng có chút gửi đi nhanh.

Mặc dù hắn đã biết được, Tô Dịch kiếm trảm tông sư, mà dù sao chưa hề tận mắt nhìn đến, hơn nữa Mộc Thương Đồ viễn không tầm thường tông sư có thể so sánh, cũng không kiềm được hắn không khẩn trương.

Chương Tri Viêm thở dài nói: "Tuấn kiệt như thế, lại có khả năng chết non ở nơi này, xác thực làm lòng người trung không phải là tư vị."

Chương Viễn Tinh thần sắc khác thường, thấp giọng nói: "Có thể chết tại Thanh Hà Kiếm Phủ đứng đầu trong tay, cũng đủ làm cho hắn mỉm cười cửu tuyền."

Lúc này thời điểm, võ đài bốn phía không ngừng có tiếng nghị luận vang lên.

"Vô luận hắn mạnh bao nhiêu, cũng không phải là tông sư đối thủ!"

Có tiếng người tới chuẩn xác.

"Đó là Tự Nhiên."

Đại đa số người cũng không nhìn Hảo Tô dịch.

Dù là hắn đêm qua một kiếm đánh bại Chu Hoài Thu, thể hiện ra kinh thế hãi tục chiến lực.

Nhưng cần biết, hắn hiện tại đối mặt là một vị Võ Đạo tông sư!

Viên Lạc Hề, Hoàng Kiền Tuấn tương đối muốn yên lặng một chút, nhưng trong lòng cũng không khỏi tâm thần bất định.

Mộc Thương Đồ nhưng vượt qua xa một thứ Võ Đạo tông sư có thể so sánh!

"Hoa có trọng khai ngày, không người nào ít hơn nữa năm, ngươi như thế, những thứ kia chết trong tay ngươi Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử cũng như thế."

Trường học giữa sân trên đất trống, Mộc Thương Đồ thần sắc bình tĩnh, "Ta hôm nay ra tay, chẳng phân biệt được đúng sai, không nói ân oán, chỉ luận thắng bại, đầu nguyện ngươi. . . Chớ trách ta vô tình."

Tô Dịch lại nhàn nhạt cười cười, nói: "Ra tay đi, không cần trì hoãn."

"Tốt."

Mộc Thương Đồ không đến nói nhảm nữa.

Ánh mắt của hắn lạnh lùng như sắt, thò ra một tay đến.

Lấy chưởng làm kiếm, ngang trời một trảm.

Xoẹt!

Trong hư không, truyền đến một đạo Hô Khiếu kình phong.

Một cỗ vô cùng Kiếm Khí theo Mộc Thương Đồ trong tay quét ra, trong nháy mắt xẹt qua mười trượng hư không, mang theo vô cùng lăng lệ ác liệt tiếng rít hướng Tô Dịch chém tới.

Cương Khí phóng ra ngoài, cách không đả thương người!

Đây là Võ Đạo tông sư mới có thể nắm giữ siêu phàm lực lượng.

Một kiếm này chưa đến, phô thiên cái địa Kiếm Khí liền trước tiên đã đến.

Tô Dịch chỗ đứng lập chi địa, phủ lên cứng rắn như cương thiết bàn đá xanh, Kiếm Khí quét tới, phiến đá trên truyền lại từng tiếng bén nhọn tiếng ma sát, xuất hiện từng đạo nhìn thấy mà giật mình trắng bạc, mảnh đá bay lả tả.

Càng có một cỗ hùng vĩ kiếm thế, xa xa bao phủ ở Tô Dịch. Bình thường võ giả như ở chỗ này, Kiếm Khí còn chưa tới, cũng sẽ bị tiên bị cái kia đợi kiếm thế chấn hao tổn tinh thần Hồn.

Cái này là Võ Đạo tông sư đáng sợ.

"Phá."

Đối với lần này, Tô Dịch tiện tay một quyền đánh ra.

Hùng hậu nội kình gắn kết, như ngọc thạch giống như nắm tay hóa thành một đạo sáng chói cột sáng giống như, đối chiến một kiếm này.

Vào Tụ Khí cảnh, Tô Dịch một thân chân khí so với Bàn Huyết Cảnh cường đại rồi hơn gấp mười lần, một thân một trăm lẻ tám linh khiếu đều bị quán thông rèn luyện, căn cơ tới hùng hậu, đủ để ngạo thị thiên hạ bất luận kẻ nào.

Lại phối hợp hắn kiếp trước kia tu luyện tạo nghệ, làm cho cái này vô cùng đơn giản một quyền, mờ mờ ảo ảo có một cỗ thiên nhiên Đại Thế, giống như trường giang đại hà, chưa từng có từ trước đến nay.

Ầm ầm!

Kiếm Khí cùng quyền kình đụng vào nhau.

Trường học giữa sân, dường như Lôi Đình nổ vang giống như, khổng lồ dư kình hướng tứ phía bát pháp phóng đi, bả trên mặt đất bàn đá xanh tung bay, bản địa tạc ra từng đạo câu vết tích.

Cái kia một cái chớp mắt, mọi người tại đây chỉ cảm thấy cả tòa võ đài tựa hồ cũng mãnh liệt động đất một cái.

Một kích này, liền dường như hai tòa núi lớn đụng vào nhau giống như, Kinh Thiên Động Địa!

Kình phong tứ tán, Tô Dịch thân ảnh không chút sứt mẻ, lông tóc không tổn hao gì, chỉ có áo bào bay phất phới, nhường kia thân ảnh có vẻ càng cao ngất.

Lặng ngắt như tờ.

Mọi người tại đây đều bị nghẹn họng nhìn trân trối.

Tần Văn Uyên thần sắc ngưng trệ, nội tâm run lên.

Lại chặn!

"Cái này. . ."

Chương Tri Viêm mãnh liệt ngồi thẳng thân ảnh, đã từng cười tủm tỉm trên mặt, hiện ra một vòng kinh hãi, ánh mắt lập loè bất định.

Viên Vũ Thông lại biết vậy nên thoải mái không ít, cái này một cái chớp mắt, nội tâm của hắn cũng có bị kinh diễm đến.

Tại trong tràng đại nhân vật tuy nhiều, nhưng cũng chỉ có bốn vị tông sư.

Theo thứ tự là Tần Văn Uyên, Chương Tri Viêm, Viên Vũ Thông, cùng với Mộc Thương Đồ.

Cho nên, chỉ bọn hắn ba vị rõ ràng nhất, Mộc Thương Đồ một kích này cường đại, có thể đủ thoải mái chém giết Tụ Khí cảnh Đại viên mãn nhân vật.

Nhưng bây giờ, lại bị Tô Dịch mây trôi nước chảy một quyền oanh mở!

Ai có thể {không là:không vì} tới ghé mắt?

Những thứ kia một đời tuổi trẻ nhân vật, hiện tại đều xôn xao đứng lên, vẻ mặt tràn đầy tràn ngập kinh ngạc, giống như không thể tin được bản thân ánh mắt.

Thanh Hà Kiếm Phủ những đám đại nhân vật này, hiện tại đều sắc mặt biến hóa, là Phủ chủ cố ý bảo lưu lại thực lực sao?

Toàn trường chấn động thời điểm.

"Tụ Khí cảnh sơ kỳ có thể có thể ở lại thử kích, trách không được đêm qua có thể một kiếm đánh bại Chu Hoài Thu, khó lường!"

Mộc Thương Đồ con mắt tỏa sáng, chút nào không keo kiệt đất khen một tiếng, cũng không che giấu bản thân nội tâm kinh ngạc.

Nội kình của hắn thế nhưng là khổ tu mấy chục năm được, đi qua nhiều năm mài, mới dần dần ma luyện đến vô cùng ngưng thực tình trạng, cơ hồ

hóa thành thực chất.

Tượng trước cái kia tiện tay một kích, chính là cái khác Vũ Tông cũng không dám tuỳ tiện đối chiến.

Thế nhưng là Tô Dịch tiện tay một quyền, liền thoải mái phá vỡ!

Đây quả thực tựa như cái kỳ tích.

Lại thấy Tô Dịch suy nghĩ một chút, thuận miệng nói: "Ngươi vừa rồi nên bảo lưu lại một nửa thực lực, vả lại cũng không vận dụng bội kiếm, nhưng ta làm sao không như thế?"

Toàn trường kinh ngạc, cái này Tô Dịch vừa rồi cũng giữ lại thực lực! ?

Mộc Thương Đồ đồng tử bắt đầu khởi động lăng lệ ác liệt Kiếm Ý, nói: "Ta đây ngược lại phải thử một chút, ngươi cuối cùng bảo lưu lại nhiều ít lực lượng!"

Bá!

Mộc Thương Đồ chưởng chỉ như kiếm, lại chém ra một kiếm.

Lúc này đây, kiếm quang kia tăng vọt, hoàn toàn cùng vừa rồi bất đồng, tượng một đạo tấm lụa quán nhật cầu vồng giống như!

Đây mới là Mộc Thương Đồ chân chính tông sư chi lực.

Hắn tự tin, dù là tay không tấc sắt, một kích này cũng có thể Đoạn suối phân lưu!

Mà cái kia cứng ngưng bá đạo kinh khủng Kiếm Ý, càng là phô thiên cái địa đánh xuống, võ đài bốn phía hư không như vải vóc giống như bị xé nát, tiếng rít nổ đùng không ngừng.

Đối với lần này, Tô Dịch biền chỉ làm kiếm, tiện tay lấy xuống.

Đại Phù Diêu Kiếm Kinh, một kiếm Vãn Tinh Hà!

Hắn mặc dù không phải là Võ Đạo tông sư, vô pháp chân khí phóng ra ngoài, cách không giết người. Mà khi tay hắn chỉ Diễn hóa kiếm quyết, vào hư không trung đâm ra, đầu ngón tay lại như có ngưng thực sáng chói phong mang phun ra nuốt vào.

Phanh!

Một tiếng va chạm nổ đùng, tại Mộc Thương Đồ không dám tin trong ánh mắt.

Tô Dịch cái này tiện tay chỉ một cái vậy mà vậy mà đưa chém ra một đạo kiếm khí chém thành hai đoạn!

Liền dường như đánh rắn bảy tấc, một kích tất trúng, tinh diệu tuyệt luân.

"Chân Nguyên phóng ra ngoài, cũng không phải là như vậy dùng đấy, Kiếm Khí việt tháo, kẽ hở càng nhiều."

Tô Dịch nhẹ giọng mở miệng.

Mộc Thương Đồ võ đạo căn cơ mài được cực kỳ không tầm thường, nhưng cái kia kiếm đạo tạo nghệ, lại rõ ràng còn chưa đạt đến nơi tuyệt hảo.

Hắn một kiếm kia xem ra cường đại vô cùng, nhưng tại trong mắt Tô Dịch, một kiếm này lại không một chỗ không tồn tại kẽ hở!

Toàn trường lại yên tĩnh, toàn bộ phải sợ hãi.

Không ai có thể nghĩ đến, Tô Dịch có thể dễ dàng như thế đất phá vỡ Mộc Thương Đồ kiếm thứ hai!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 127: Đáng Giá Tô Mỗ Xuất Kiếm

Bên trong giáo trường, một cổ ngưng trọng bầu không khí áp lực lan ra mà ra

Rải rác hai kích, nhường tất cả mọi người thấy được Tô Dịch chỗ cường đại.

Chính là Tần Văn Uyên bực này tông sư, cũng cau mày.

Tối hôm qua Tô Dịch một kiếm đánh bại Chu Hoài Thu, mặc dù nhường hắn giật mình, nhưng cũng không quá để ý.

Bởi vì tại hắn bực này tông sư trong mắt, tông sư phía dưới nhân vật căn bản không đáng quá quan tâm!

Nhưng khi thấy Mộc Thương Đồ ra tay, cũng không thể lập tức nắm bắt Tô Dịch, điều này làm cho Tần Văn Uyên trong lòng đều hơi hơi phát lạnh.

"Cái này là kẻ này có can đảm cùng ta phủ quận trưởng khiêu chiến dựa sao?"

Tần Văn Uyên thần sắc xua tan đêm tối bất định.

Ở đây những người khác, cũng đều kinh nghi không ngừng, nội tâm bốc lên.

Ai có thể nghĩ đến, một cái thiếu niên mười bảy tuổi, đều đã cường đại đến có thể cùng Thanh Hà Kiếm Phủ đứng đầu giằng co?

"Ngươi đã đáng giá ta xuất kiếm."

Võ đài ở bên trong, Mộc Thương Đồ trầm mặc một lát, ngữ khí không hề bận tâm.

Hắn đột nhiên ngẩng đầu.

Xoẹt xẹt!

Trong hư không, dường như đánh ra hai đạo thiểm điện, hắn khuôn mặt bình thường, thân ảnh thấp bé, nhưng đôi mắt kia, hiện tại lại lợi hại như thiên kiếm.

Không khí đều bị ánh mắt của hắn cắt, phát ra xùy xùy thanh âm.

Đây là võ đạo ý chí cùng thần hồn lực lượng cường đại đến nhất định trình độ hiện ra, là kia kiếm đạo chi lực phóng ra ngoài.

"Ta thử sinh nhìn quen gió to mưa lớn, đại hỉ buồn phiền, cũng đã gặp vô số người phong lưu, duy nhất chưa từng thấy qua như ngươi như vậy kỳ tài, có thể tại từ nhiệm Phủ chủ vị trí trước, cùng ngươi nhân vật bực này giao thủ, cũng là ta Mộc Thương Đồ tới may mắn."

Mộc Thương Đồ trong mắt kiếm quang càng ngày càng thịnh, một cỗ phô thiên cái địa khí thế, theo trên người hắn liên tiếp tăng vọt đạt đến vô pháp tưởng tượng cấp độ, nhét đầy thiên địa.

Hắn thân ảnh rõ ràng thấp bé, nhưng tại trong mắt mọi người, hắn giờ phút này giống như một cái ngọn núi đột ngột từ mặt đất mọc lên, chống trời mà đứng!

Toàn bộ Thanh đỉnh võ đài, cả không khí đều ngưng tụ.

Tần Văn Uyên đợi rải rác mấy vị tông sư, sắc mặt ngay ngắn hướng ngưng tụ, tốt khí thế cường đại!

"Tinh khí thần cô đọng như một, dung nhập một thân kiếm đạo, đạt đến nơi đây bước, thân như lò lớn, nhưng nuốt vàng hoá đá! Không nghĩ tới, Mộc phủ chủ vậy mà đi đến một bước này rồi. . ."

Viên Vũ Thông động dung.

Như thế nào nuốt vàng hoá đá?

Nội phủ cường đại như lò luyện, cả sắt đá cũng có thể luyện hóa!

Chương Tri Viêm cười rộ lên, ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, mang theo vẻ thương hại, hắn đã nhìn ra, Mộc Thương Đồ cái kia một thân võ đạo tạo nghệ không tiếp tục giữ lại.

Lúc này thời điểm chính là đổi lại hắn ra tay, đều chưa chắc là Mộc Thương Đồ đối thủ!

Bầu không khí áp lực, toàn trường đều bị Mộc Thương Đồ trên người uy thế kinh diễm đến, những thứ kia trẻ tuổi càng lộ ra vẻ kính sợ.

Như xem thần nhân!

Vượt quá tất cả mọi người dự kiến, chính là tại bực này thời khắc, Tô Dịch lạnh nhạt như trước, hoàn toàn không có bất kỳ vẻ kinh hoảng.

BOANG...!

Mộc Thương Đồ lấy tay một trảo, nghiêng chọc vào sau lưng gỗ thông bên trong vỏ kiếm một mực màu đen trường kiếm xuất hiện trong tay, kiếm ngân vang trầm ngưng trầm thấp.

"Kiếm này danh Thiên Nhận, đi theo ta chinh chiến đến nay đã có ba mươi năm, trảm địch một trăm sáu mươi ba người, theo chưa hề để cho ta thất lạc."

Một kiếm nơi tay, Mộc Thương Đồ thần sắc càng yên lặng, toàn bộ người không hề bận tâm, ánh mắt lại lăng lệ ác liệt đến làm cho người không dám đối mặt.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Thẳng đứng nghìn nhẫn, không muốn lại được, tên không tầm thường, kiếm cũng không tệ. Như ngươi có thể bức ta xuất kiếm, ngày hôm nay ta liền cho ngươi mở mang kiến thức, cái gì gọi là chân chính kiếm đạo."

Mọi người: ". . ."

Như là Tần Văn Uyên, Chương Tri Viêm đám người, đều thiếu chút nữa cười rộ lên, kẻ này miệng trung khí, quá to lớn!

Mộc Thương Đồ không đến nói nhảm nữa, vung kiếm tiến lên.

Oanh!

Võ đài trước kia đông lại giống như không khí, lúc này dường như thoáng cái nổ tung, không chịu nổi Mộc Thương Đồ cái kia một thân uy thế.

Một chút một đời tuổi trẻ nhân vật đều hoảng sợ biến sắc. Trong mắt bọn hắn, hiện tại xuất kích Mộc Thương Đồ, thẳng giống như một cái chống trời núi lớn tại lướt ngang, có áp bách Càn Khôn khí thế, làm cho người ta nhìn xa xa đều có hít thở không thông cảm giác.

Những đại nhân vật kia cũng hít vào khí lạnh.

Hư không sôi trào, khí lưu mãnh liệt, Mộc Thương Đồ tựa như Thần Minh đến thế gian giống như, trong tay Thiên Nhận kiếm bỗng dưng chém ra.

Bá!

Kiếm như thoăn thoắt như rồng, cắt rạch nứt trường không, Kiếm Khí chưa đến, ở giữa thiên địa liền một mảnh thấu xương sắc bén Kiếm Ý.

Ở đây tông sư, đều động dung.

Chỉ dựa vào một kiếm này, Mộc Thương Đồ liền ổn thỏa Vân Hà Quận thành kiếm đạo đệ nhất bảo tọa, chính là đều là tông sư bọn hắn, cũng không dám nói đón đỡ một kiếm này.

Nhưng, Tô Dịch lại chưa từng né tránh lùi bước.

Hắn một tay phụ cõng, một tay nâng lên, chưởng chỉ nở rộ sáng chói mang ánh sáng, một thân bành trướng mãnh liệt tu vi đều vận chuyển, hội tụ ở tại quyền trên mặt.

Cho đến Kiếm Khí kéo tới, hắn nắm tay phải như nện thiên trống, bỗng dưng huy động, đập vào cái kia xơ xác tiêu điều lăng lệ ác liệt vô cùng Kiếm Khí phía trên.

Đông!

Chuông lớn đại môn giống như âm thanh, tại trong Thiên Địa quanh quẩn, mênh mông cuồn cuộn kình khí, chỗ ngồi khuếch tán, bạo thành nhỏ vụn bắn tung toé khí lưu.

Làm cho người ta rung động một màn xuất hiện, Mộc Thương Đồ toàn lực chém ra Kiếm Khí, vậy mà tại Tô Dịch quyền xuống, từng khúc nổ bể

ra đến!

Giống như liên tiếp pháo nổ vang giống như, đến cuối cùng, cả màu đen kia Thiên Nhận kiếm cũng giống như không chịu nổi, phát ra ông ông kêu to.

Mộc Thương Đồ khuôn mặt hiện lên một vòng kinh hãi, nhưng không chút nào sợ.

Hắn ngồi yên một dẫn.

Thiên Nhận kiếm trên không trung vẽ ra một cái vòng tròn đầy kiếm cung, mãnh liệt hướng ra ngoài một sụp đổ, sanh sanh bả Tô Dịch cuối cùng quyền kình cho chấn vỡ.

"Miễn cưỡng đáng giá khen."

Tô Dịch bỗng dưng cười một tiếng dài, thân ảnh mở ra, triển khai chủ động công kích.

Khí thế của nó cũng tùy theo đột biến, phảng phất một thanh vô cùng mũi kiếm ngang trời mà ra, tràn đầy không chí cương chí cường, bừa bãi đường hoàng hàm súc thú vị.

Mộc Thương Đồ há có thể thờ ơ?

Trong chốc lát xuất liên tục chín kiếm, một kiếm bỉ một kiếm nhanh, một kiếm bỉ một kiếm mênh mông cuồn cuộn bành trướng, đúng như tầng tầng lớp lớp nước lũ phóng lên, mang theo trời gió biển mưa khí thế áp hướng Tô Dịch.

Tô Dịch vung quyền như điện, liên tục chín quyền đánh ra, một quyền bỉ một quyền nặng, đơn giản sạch sẽ, không có chút nào sức tưởng tượng.

Nhưng có một cỗ đánh đâu thắng đó, thế không thể ngăn cản đại khí phách!

Nổ đùng tiếng như lôi đình trầm đục, theo cả hai tầm đó khuếch tán.

Làm cho người ta sởn hết cả gai ốc chính là, Mộc Thương Đồ nếu như Đại Lãng sóng triều chín kiếm, bị trùng trùng điệp điệp tồi suy sụp, Thiên Nhận kiếm đều tùy theo ông ông run rẩy, mơ hồ có chống đỡ không nổi bộ dạng!

"Kinh Hồng Thế!"

Mộc Thương Đồ hít thở sâu một hơi trung khí, kiếm thế lại thay đổi.

BOANG...!

Thiên Nhận kiếm hóa thành một đạo dài hơn một trượng kiếm quang màu đen, tuy rằng viễn không có trước uy thế, nhưng lúc này kiếm quang lại ngưng tụ tới cực điểm, lại càng thêm nguy hiểm.

Theo Mộc Thương Đồ vung tay lên.

Một kiếm chém ra, đúng như một đạo dây mực xé rách trường không, kia nhanh như điện, kia nhanh như Phong, hay như Thiên Thành.

Những tông sư kia thấy, đều trong lòng phát lạnh.

Kiếm này, mới là Mộc Thương Đồ chân chính tuyệt chiêu!

"Có có điểm ý tứ rồi."

Tô Dịch cười to.

Đối mặt cái này trảm phá hết thảy giống như một kiếm, hai tay của hắn hợp lại, tại lúc giữa dung không gửi đi tới ranh giới, vậy mà đem Thiên Nhận kiếm kẹp ở bàn tay!

Toàn bộ phải sợ hãi, đều bị làm rung động lắc lư.

"Bắt đầu!"

Mộc Thương Đồ quát khẽ.

Hắc quang đại thịnh, Thiên Nhận kiếm bộc phát đáng sợ lực lượng nước lũ, kiếm ngân vang động trời, bang bang không dứt, ý đồ giãy giụa gông xiềng.

Tô Dịch chỉ cảm thấy bàn tay, giống như là một ngọn núi lửa muốn bộc phát giống như, da thịt đau đớn như Thiết Cát, toàn thân khí huyết đều có bị áp chế ngưng kết dấu vết.

Nhưng hắn vẫn cười lớn một tiếng, lưỡi đầy sấm mùa xuân:

"Trấn!"

Nhường tất cả mọi người giật mình một màn xuất hiện. Chỉ thấy Tô Dịch trắng nõn hai tay tầm đó, nguyên bản như ác long giãy giụa giống như Thiên Nhận kiếm, lại lần lượt bị áp chế.

Đến cuối cùng, không cách nào nhúc nhích!

Hí!

Rất nhiều người đang xem cuộc chiến, hít sâu một hơi.

Chỉ dựa vào một đôi huyết nhục hai tay, Tô Dịch vậy mà sanh sanh đem Mộc Thương Đồ kiếm khí trấn áp!

Tay không nhập dao sắc loại kỹ xảo này, thế gian võ giả hoặc nhiều hoặc ít đều biết một chút, ai có thể dám dùng thịt của mình thân phàm thai, đi đón đỡ một vị tông sư linh kiếm?

Huống chi, đến lúc này, ai cũng nhìn ra Tô Dịch chỉ là Tụ Khí cảnh sơ kỳ tu vi, nhưng lại làm đến nơi này cả tông sư cũng không dám tuỳ tiện nếm thử sự tình, đây quả thực phá vỡ mọi người tưởng tượng.

"Quá mạnh mẽ! Kẻ này chẳng lẽ là thần tiên hạ phàm hay sao? Bằng không sao dám lấy tay nhận phi kiếm!"

Một vị đại nhân vật hoảng sợ nghẹn ngào.

Tần Văn Uyên, Chương Tri Viêm đám người, hiện tại sắc mặt đều ngưng nặng như nước, bọn hắn lúc này mới phát hiện, coi thường Tô Dịch!

Thiếu niên như thế, quả thực thế gian hãn hữu!

Viên Vũ Thông cảm xúc bành trướng, cái gì gọi là Trích Tiên?

Phàm nhân không thể đo lường được đấy!

"Còn có dư lực sao?"

Trong tràng, Tô Dịch hỏi, vẫn chưa thỏa mãn.

Tự quay đời đến nay, hắn một mực chưa từng gặp được có thể chịu được đập vào mắt hạng người.

Trước mặt Mộc Thương Đồ, miễn cưỡng tính một cái, cũng khơi gợi lên hắn một tia đọ sức tâm tư.

"Có!"

Mộc Thương Đồ hít thở sâu một hơi trung khí, toàn thân khí huyết bốc hơi.

Ầm ầm!

Phạm vi mấy trượng chi địa khí lưu, lấy hắn làm trung tâm, đều bị ép tới sụp đổ nổ đùng.

BOANG...!

Cái này một cái chớp mắt, Mộc Thương Đồ lại đem Thiên Nhận kiếm theo Tô Dịch hai tay tầm đó rút ra, rồi sau đó bỗng dưng đâm ra từng vòng rung động giống như kiếm ảnh.

Phảng phất giống như vô hình nước gợn, Liễm Diễm xinh đẹp, từng tầng một triều Tô Dịch bao phủ mà đi.

Ngay cả uy thế cũng trở nên nhu hòa tinh tế tỉ mỉ, nếu như nghiêng Phong mưa phùn, quấn triền miên kéo dài, nhưng Tần Văn Uyên cái kia đợi tông sư nhân vật, đều bị hãi hùng khiếp vía.

Nhiễu Chỉ Liên Y!

Mộc Thương Đồ ẩn giấu tuyệt chiêu, tin đồn kia khô tọa ngồi Tẩy Kiếm Tuyền nhiều năm, xem xa vời ráng mây tụ họp tản ra, xem trong nước rung động ngụp lặn, một triều đốn ngộ, lĩnh hội "Cương nhu ảo diệu, phần hợp khí thế", bởi vậy khai sáng ra "Nhiễu Chỉ Liên Y" một chiêu.

"Tù!"

Mộc Thương Đồ một tiếng quát nhẹ.

Tại trong mắt mọi người, cái kia từng vòng rung động giống như kiếm ảnh, giống như một mảnh dài hẹp hết sức nhỏ óng ánh xiềng xích, mỗi một

cái đều do Kiếm Khí biến thành, ẩn chứa kinh khủng không giới hạn uy năng.

Mà lúc này, những rung động này kiếm ảnh phảng phất giống như một cái xiềng xích lồng chim, đem Tô Dịch thân ảnh một mực vây khốn, nhất thời vô pháp giãy giụa.

"Muốn thắng rồi hả?"

Rất nhiều tu vi nông cạn hạng người, mặc dù vô pháp nhận thức bực này quyết đấu huyền diệu, nhưng khi thấy Tô Dịch bị nhốt, lập tức tinh thần chấn động.

Nhưng trong nháy mắt, chỉ thấy cái kia trùng trùng điệp điệp rung động giống như trong bóng kiếm ương, bị nhốt Tô Dịch đột nhiên khẽ cười một tiếng, nói:

"Đúng vậy, đáng giá Tô mỗ xuất kiếm."

BOANG...!

Mát lạnh như nước thủy triều kiếm ngân vang ở bên trong, tại trong tay Tô Dịch, vô căn cứ nhiều ra một thanh kiếm.

Theo hắn tùy ý huy động đâm ra.

Thiên địa như vẽ rãi ra, tại một kiếm này hạ phân hoá ra

Ta có một kiếm Hoa Thanh Trọc, sinh tử tiêu tan đều quyết rồi.

Còn đây là Đại Phù Diêu Kiếm Kinh trung "Hoa Thanh Trọc" !

Trong chốc lát, rất nhiều kiếm ảnh như bọt biển giống như tiêu tan biến mất, đáng sợ vỡ vụn Kiếm Khí nước lũ chỗ ngồi khuếch tán, triều bốn

phương tám hướng cuồng dũng tới.

Bị coi là Mộc Thương Đồ ẩn giấu tuyệt học "Nhiễu Chỉ Liên Y", tại đây giống như bị một kiếm trảm phá, tan thành mây khói!

Mộc Thương Đồ toàn thân chấn động, không khỏi ngược lại lùi lại mấy bước.

Cách đó không xa, Tô Dịch xách kiếm mà đứng, lạnh nhạt nói: "Cái này chính là kiếm đạo của ta, ngươi cảm thấy thế nào?"

Thanh đỉnh bên trong giáo trường bên ngoài, đều bị rung động lắc lư, làm biến sắc.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 128: Tư Nhân Như Trích Tiên Đầu Ứng Với Có Ở Trên Trời

Kình khí khuếch tán, trên giáo trường bụi mù tràn ngập.

Trên mặt đất bàn đá xanh đã nghiền nát không biết nhiều ít khối.

Trong tràng ánh mắt, đều bị rung động mà nhìn về phía cái kia một bộ áo bào xanh trên người thiếu niên, trong lòng kích động bốc lên.

"Thiếu niên này sao hội cường đại như thế?"

Không biết bao nhiêu người da đầu run lên, tâm thần sợ run.

Trận chiến này trước, chưa từng người xem trọng Tô Dịch, đều cho rằng Tô Dịch thua không nghi ngờ, chỉ nhìn có thể hay không bảo vệ sinh mệnh đến mà thôi.

Mộc Thương Đồ kiếm thuật thông thiên, uy chấn Vân Hà Quận thành mười chín thành, há lại chính là một cái mười bảy tuổi Tụ Khí cảnh thiếu niên có thể địch?

Nhưng chân chính chiến đứng lên, mọi người mới phát hiện, Mộc Thương Đồ vậy mà từ đầu tới đuôi, đều không có chiếm được một tia tiện nghi!

Vô luận là động trời kiếm thuật, ẩn giấu tuyệt chiêu, đều không thể không biết làm sao Tô Dịch.

"Vốn Tô tiên sinh mạnh mẽ như vậy lớn. . ."

Viên Lạc Vũ ấp úng đạo lúc trước hắn còn không thích ứng "Tô tiên sinh" xưng hô thế này, một mực xưng Tô Dịch làm công tử.

Nhưng lúc này, lại vô thức cải biến xưng hô.

"Hiện tại ngươi cuối cùng mở mắt đi?"

Viên Lạc Hề xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn, hồng phác phác.

"Tư nhân như Trích Tiên, đầu ứng với có ở trên trời."

Viên Vũ Thông cảm khái.

Hắn cũng bị chấn động đến, lấy hắn thân là Viên thị tộc dài kiến thức, đều không thể tưởng tượng, trên đời này cái nào Tụ Khí cảnh thiếu niên, có thể cùng Mộc Thương Đồ bực này Võ Đạo tông sư đối kháng!

"Đây chính là hắn chân chính chi tiết à. . ."

Tần Văn Uyên thần sắc âm tình bất định, hắn thành phủ từ trước đến nay sâu đậm, nhưng hiện tại cũng có thất thố cảm giác, vô pháp điều khiển tự động.

Nội tâm càng dâng lên một cỗ không khỏi hàn ý.

Hắn vốn tưởng rằng, Tô Dịch lực lượng đến từ nào đó ngoại lực xem như dựa, ví dụ như Viên Vũ Thông, ví dụ như vị đại nhân vật kia.

Duy nhất không nghĩ tới, Tô Dịch lực lượng đến từ chính hắn từ thân!

"Ta đã nói, phong thái kẻ này, ngày đó định có thể đi cùng Trấn Nhạc Vương tranh nhau phát sáng."

Chương Tri Viêm thổn thức, chỉ thần sắc hắn cũng rất không được tự nhiên, hai đầu lông mày cũng mang theo một vòng khói mù.

Tại bên cạnh hắn, Chương Viễn Tinh thân thể gửi đi cứng, hồn bay phách lạc.

Trước, hắn còn nói Tô Dịch có thể chết tại trong tay Mộc Thương Đồ, có thể mỉm cười cửu tuyền, nhưng thực tế lại cho hắn hung hăng một cái tát!

"Điều này có thể?"

Tần Phong trợn mắt tròn xoe, vẻ mặt tràn đầy khó có thể tin, giận đến hàm răng nhanh cắn.

"Đúng vậy a, sao có thể có thể. . ."

Những thứ kia Thanh Hà Kiếm Phủ các đại nhân vật, từng cái một cũng đều ánh mắt hoảng hốt, thần sắc biến ảo bất định.

"Kiếm đạo như thế, mới nghe lần đầu, ta tung không cam lòng, cũng không thán phục không được!"

Trường học giữa sân, Mộc Thương Đồ trầm mặc rất lâu, đột nhiên một tiếng thở dài, ánh mắt cô đơn, mang theo một vòng đắng chát.

Đau khổ tu kiếm đạo nhiều năm, lại một triều tầm đó, thảm bại như vậy!

Đây đối với vị này Thanh Hà Kiếm Phủ Phủ chủ đả kích không thể bảo là không lớn.

Tô Dịch nói: "Nếu như nhận thua, liền mang cái này người của ngươi ly khai đi."

Mộc Thương Đồ khẽ giật mình, "Vì cái gì không hạ sát thủ?"

"Năm đó ta tại Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành, mặc kệ ta khi đó trải qua cái gì, cuối cùng ta có ân."

Tô Dịch thần sắc bình thản.

Mộc Thương Đồ ánh mắt phức tạp, chắp tay hành lễ nói: "Đa tạ!"

Một thiếu niên, đã có như vậy lồng ngực cùng khí phách, nhường hắn bực này sống nhiều năm lão gia hỏa đều là tự nhiên xấu hổ thua kém hơn cảm giác.

"Đi."

Mộc Thương Đồ phất phất tay, đeo kiếm mà đi.

Chỉ cùng đến thời điểm so sánh với, cái kia thấp bé thân ảnh có vẻ đơn bạc mà tiêu điều.

Cả đời tên tuổi anh hùng, tại ngày hôm nay hóa thành một thiếu niên thành danh chi lộ đá kê chân, khó tránh khỏi làm cho người ta thất ý buồn vô cớ.

Những thứ kia Thanh Hà Kiếm Phủ các đại nhân vật, đều đi theo mà đi.

Mỗi người đều nỗi lòng sa sút.

Mặc cho ai đều hiểu rõ, ngày hôm nay cuộc chiến truyền đi, Thanh Hà Kiếm Phủ chi uy danh, ắt gặp trùng kích!

Mà mắt thấy một màn này màn, võ đài bầu không khí lại áp lực xuống.

Thanh Hà Kiếm Phủ làm vì Vân Hà Quận Thành tứ đại đứng đầu thế lực một trong, đã tại này khắc bị thua trở ra, dưới mắt trong tràng, ai còn có thể là Tô Dịch đối thủ?

Bầu trời mây đen càng trầm trọng, tượng màu đen khối chì tích tụ, không khí nặng nề đến làm cho người thở không nổi.

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, nói: "Người nào như muốn báo thù, cũng có thể, ngày hôm nay ngay ở chỗ này làm kết thúc."

Một phen nói, nhường toàn trường dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía ngồi ở Cao giữa đài Tần Văn Uyên trên người.

Lại thấy Tần Văn Uyên trầm mặc rất lâu, trên mặt hiện lên vẻ xấu hổ, nói: "Ta hôm nay mới hiểu được, ta phủ quận trưởng cái kia sáu cái hộ vệ hạng gì ngu xuẩn, lại dám đắc tội như Tô công tử như vậy tuyệt thế kỳ tài, đã chết cũng là đáng đời!"

Nói qua, hắn vươn người đứng dậy, nghiêm nghị ôm quyền nói: "Tô công tử, trước là Tần mỗ bị lửa giận Trùng váng đầu não, thế cho nên làm ra một chút ngộ phán, mong rằng khoan dung!"

Toàn trường tất cả mọi người ngây dại.

Chính là Tần Phong đều trừng to mắt, không thể tin được đất nhìn mình phụ thân.

"Lão hồ ly!"

Viên Vũ Thông thầm mắng, vừa thấy không ổn, liền trốn tránh trách nhiệm.

Chương Tri Viêm lúc này thời điểm cũng đứng dậy, cười ha hả nói: "Lấy Tần đại nhân thân phận, hiện tại cũng đều chủ động nói xin lỗi, nếu là một cuộc hiểu lầm, theo ta thấy, chuyện này dừng ở đây lại."

"Đúng, đúng, coi như như thế."

Đang ngồi vị đại nhân vật kia cũng lần lượt có người phụ họa.

Tô Dịch chiến lực, ai cũng xem tại đáy mắt, làm sao không rõ ràng lắm, một cái có thể tại kiếm đạo trên ép tới Mộc Thương Đồ đều cúi đầu thiếu niên, một khi bão nổi, hậu quả sẽ thêm nghiêm trọng?

"Những lão khốn nạn này, kiến phong sử đà (*) bổn sự nhưng một cái bỉ một cái lợi hại."

Hoàng Kiền Tuấn âm thầm Lãnh Tiếu.

"Tin tưởng Tô công tử cũng không muốn bả sự tình náo đến tình trạng không thể vãn hồi đi?"

Chương Tri Viêm cười hỏi.

Ánh mắt của mọi người đều nhìn về Tô Dịch.

Khi bọn hắn xem, dưới mắt không thể nghi ngờ là cùng giải thời cơ tốt nhất.

Lại thấy Tô Dịch nhìn sắc trời một chút, Lúc này thuận miệng nói: "Các ngươi cho là, ta hôm nay chủ động đến đây, chính là vì hiển lộ một ít thực lực, tốt cho các ngươi cúi đầu cùng giải hay sao?"

Tần Văn Uyên trong lòng trầm xuống.

Chương Tri Viêm lại nghi ngờ nói: "Tô công tử cái này là ý gì?"

"Ngươi muốn chộn rộn tiến đến?"

Tô Dịch hỏi.

Chương Tri Viêm cả vội vàng lắc đầu, nói: "Chương mỗ chỉ là xem náo nhiệt đấy."

"Vậy câm miệng."

Tô Dịch lạnh lùng nói.

Chương Tri Viêm thần sắc trì trệ, hơi mập gương mặt đều đến mức đỏ lên.

Thân là Chương Thị đứng đầu, lại tại trước mắt bao người, bị Tô Dịch như vậy răn dạy, điều này làm cho hắn mặt mũi đều có chút không nhịn được.

"Tô Dịch, ngươi có ý tứ gì?"

Chương Viễn Tinh cả giận nói, "Cha ta cũng không có đắc tội ngươi, ngươi không khỏi cũng quá điên đi?"

"Đủ rồi!"

Không chờ Tô Dịch mở miệng, Chương Tri Viêm đã khiển trách quát mắng, "Chúng ta là xem náo nhiệt đấy, không được lại mù quấy rối!"

Sắc mặt hắn âm trầm ngồi ở đó, lại không nói.

Chương Viễn Tinh thần sắc âm tình bất định, lại cũng không dám nói thêm nữa một chữ.

Mắt gặp bọn họ phụ tử cũng không dám lại can thiệp vào, đang ngồi những người khác đều một trận im lặng, thần sắc khác nhau.

Cái này là Tô Dịch cái kia lấy Mộc Thương Đồ bị thua mà đúc thành uy thế!

Đường đường Thanh Hà Kiếm Phủ Phủ chủ, kiếm áp nửa thành Võ Đạo tông sư đều chỉ có thể cúi đầu nhận thua, cái này Vân Hà Quận thành ở bên trong, cái nào lão gia hỏa còn dám bả Tô Dịch coi như bình thường thiếu niên đối đãi?

"Tô công tử như có bất mãn, cũng có thể đưa ra, ta Tần Văn Uyên ngày hôm nay đã làm sai chuyện, tự nhiên giúp cho đền bù tổn thất."

Trên đài cao, Tần Văn Uyên hít thở sâu một hơi trung khí, trầm giọng mở miệng.

Đây đã là lại một lần nữa lui bước!

Lại thấy Tô Dịch nói: "Con của ngươi là của ngươi nghịch lân, ta cũng có của ta nghịch lân, Huyết Phủ Bang người tiến về trước ta nhà chi địa làm một chuyện, ngươi luôn nên sẽ không quên đi?"

Tần Văn Uyên sắc mặt biến hóa, giờ mới hiểu được ngày hôm nay Tô Dịch vì cái gì mà đến.

Đây là phạm vào đối phương kiêng kị cùng điểm mấu chốt!

Bất quá, hắn thành phủ không tầm thường có thể so sánh, cũng không rối loạn đầu trận tuyến, nói: "Tô công tử nghĩ giải quyết như thế nào?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Lấy phụ tử các ngươi sinh mệnh, giết gà dọa khỉ."

Lời này vừa nói ra, quả thực long trời lở đất, làm toàn trường trong lòng mọi người chấn động, tất cả đều lộ ra vẻ không thể tin được.

Chính là Viên Vũ Thông con mắt cũng là ngưng tụ, thấy được trên người Tô Dịch mặt khác, kia điểm mấu chốt không cho phép xúc phạm, động tới hẳn phải chết!

Lại thấy Tần Văn Uyên sắc mặt thoáng cái cũng trở nên khó nhìn lên, nói: "Tô công tử, Tần mỗ đã liên tục nhường nhịn, chuyện này liền thật không có vòng qua vòng lại đường sống?"

Tô Dịch cúi đầu nhìn nhìn trong tay Ngự Huyền kiếm, thuận miệng nói: "Ta có thể cho phụ tử các ngươi một cái tự sát chuộc tội cơ hội, ba cái hô hấp về sau, các ngươi không động thủ, ta giúp các ngươi."

Một phen nói, làm mọi người tại đây sự khó thở, toàn thân phát lạnh.

Quá độc ác!

Ai cũng không nghĩ tới, Tô Dịch lại hoàn toàn không cho phủ quận trưởng đứng đầu mặt mũi.

"Tốt! Rất tốt!"

Bỗng dưng, Tần Văn Uyên phẫn nộ cười rộ lên, sẽ không kiềm chế nội tâm phẫn nộ, đạo "Ta Tần Văn Uyên nắm giữ Vân Hà Quận thành ba mươi năm, hay là lần đầu gặp được ngươi bực này hồ đồ ngu xuẩn mất linh nhân vật!"

Hắn vẻ mặt tràn đầy sát cơ, râu tóc phẫn nộ trương.

Tần Phong cũng kích động kêu to: "Phụ thân, sớm nói sẽ không nên cho cái này khốn nạn mặt mũi, phải giết tới cho thống khoái!"

Keng!

Tô Dịch nhẹ nhàng vừa gõ thân kiếm, một đám thanh ngâm vang vọng.

Hắn ngẩng đầu, nhìn vòm trời mây đen, nói khẽ: "Trời cũng muốn mưa, người muốn chịu chết, người nào nếu như ngăn trở, chính là phá hư phong cảnh."

Nói qua, hắn thu hồi ánh mắt, cất bước tiến lên.

Một bộ áo bào xanh nhẹ nhàng dắt, mặc dù lẻ loi một mình, lại như có lớn lao uy thế, làm cho ở đây những người khác đợi đều bị tâm thần áp lực.

"Ở đây chư tướng sĩ nghe lệnh, giết thử cuồng đồ!"

Tần Văn Uyên nghiêm nghị hét lớn, như lôi đình giống như vang vọng trường học trong tràng.

"Sát!"

"Sát!"

"Sát!"

Đóng tại võ đài bốn phía quân tốt, đều ầm ầm đồng ý, tiếng gầm ngập trời.

Chỉ là cái kia đợi phô thiên cái địa khí thế, liền nhường mọi người tại đây rút cuộc ngồi không yên, nhao nhao đứng dậy, tránh né ở phía xa.

"Phụ thân, cái này. . ."

Viên Lạc Hề có chút lo lắng, không chờ hắn nói xong, đã bị Viên Vũ Thông một thanh ngăn lại cánh tay, núp ở phía xa.

"Nha đầu, yên tĩnh xem cuộc vui là tốt rồi, thực cần ta giúp đỡ thời gian, từ sẽ không đứng nhìn bàng quan."

Viên Vũ Thông ánh mắt thâm trầm, bắt đầu khởi động khiếp người Lãnh điện.

Hắn nhìn ra được, Tô Dịch căn bản không quan tâm bả sự tình náo lớn, hắn muốn giết người thời gian, mới mặc kệ thân phận của ngươi cùng quyền hành có bao nhiêu!

Mà hắn nếu như dám vào lúc này động thủ, tự có làm cho dựa!

"Phóng!"

Một tiếng hét to vang vọng.

Chỉ thấy ước chừng một trăm danh quân tốt tay cầm cánh tay nỏ, bóp cò.

Liên tiếp sấm gió giống như tiếng rít vang vọng, dày đặc như như mưa to mũi tên như đâm rách bầu trời đích ô quang, cuốn theo lăng lệ ác liệt vô cùng phong mang, triều Tô Dịch một người vọt tới.

Cái kia đợi một màn, đủ để cho tông sư đều kinh hãi, không dám anh kia phong mang!

Xa xa trên đài cao, Tần Văn Uyên con mắt lạnh lùng như điện, đã động thủ, hắn liền trở nên tỉnh táo mà lạnh nhạt, nhìn về phía Tô Dịch thân ảnh giống như nhìn chằm chằm vào một người chết.

Ngày hôm nay hắn sở dĩ lựa chọn tại Thanh đỉnh võ đài triệu kiến Tô Dịch, liền từ lâu làm xấu nhất ý định.

Nơi đây có tinh nhuệ quân tốt ba nghìn, có phủ quận trưởng một các cao thủ!

Huống chi, hắn từ thân còn là một vị đủ để ngạo thị Vân Hà Quận thành Võ Đạo tông sư, trong tay sớm hơn đã chuẩn bị có rất nhiều át chủ bài!

Vốn tưởng rằng những thứ này đều không dùng được.

Nhưng bây giờ, hắn đã bất chấp nhiều như vậy.

——

. .

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 129: Kiếm Phá Tầng Mây Lực Lượng Kéo Ngân Hà

Mây đen phía dưới, trường học giữa sân.

Chi chít như mưa to mũi tên tất cả đều triều Tô Dịch một người bao phủ mà đi, tiếng xé gió bén nhọn như thanh âm triều giống như, vang vọng trong Thiên Địa.

Không biết bao nhiêu người làm biến sắc.

Đừng nói võ giả bình thường, chính là lợi hại Võ Đạo tông sư, một thứ cũng không muốn cùng một chi trang bị tinh xảo quân đội đối kháng.

Dù sao, võ đạo Tứ Cảnh cuối cùng là phàm tục cảnh giới, tông sư cường đại trở lại, cũng chỉ là thân thể phàm thai.

Lại thấy Tô Dịch chưa hề cải biến phía, trực tiếp triều trên đài cao Tần Văn Uyên phóng đi.

Hắn cất bước tiến lên, tay áo bay phất phới.

Tại một đám không thể tưởng tượng nổi ánh mắt nhìn chăm chú, đại đa số mũi tên đều hiểm lại càng hiểm mà từ hắn bên cạnh thân lướt qua, chưa hề làm bị thương hắn một chút.

Mà theo trong tay hắn Ngự Huyền kiếm tùy ý vẽ ra.

Keng keng keng ~~

Một trận thanh thúy dày đặc nổ đùng ở bên trong, những thứ kia trốn không thoát mũi tên đều như giấy mỏng giống như, chưa tới gần, đã bị gọt Đoạn, rơi đập một nơi.

Một màn này, làm cho những đám đại nhân vật này Thần trì hoa mắt, tặc lưỡi không thôi.

Mũi tên như mưa, lại có thể ở trong đó lông tóc không tổn hao gì đất hoành hành vọt tới trước, mặc cho ai đều không làm sợ hãi thán phục?

Mắt thấy chỉ dựa vào tên nỏ không đả thương được Tô Dịch, võ đài trung bỗng dưng vang lên một đạo hét to.

"Đột kích ——!"

Võ đài bốn phía, một đám thân phụ Trọng Giáp hộ vệ cầm trong tay trường thương đại kích, hóa thành trùng trùng điệp điệp thiết giáp nước lũ, triều Tô Dịch một người bạo Trùng mà đi.

Hàng trăm hàng ngàn, trận hình nghiêm ngặt, súng phong như rừng!

Đây là một phần của phủ quận trưởng tinh nhuệ sĩ tốt, từng đều nghiêm chỉnh huấn luyện, kinh nghiệm sa trường, chính là Võ Đạo tông sư bị trùng trùng điệp điệp vây khốn, không chết cũng phải trọng thương.

Cái này là Tần Văn Uyên át chủ bài một trong.

Lấy quân đội chi lực, đi chiến thuật biển người, dù là cuối cùng giết không chết Tô Dịch, cũng có thể đem thể lực ăn mòn hao hết!

Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chân, nhíu mày.

Hắn ngược lại không sợ những thứ này, chỉ cảm giác có chút phiền phức.

Giống như mãnh hổ chứng kiến một đám con chuột đánh tới, đại khái chính là loại này cảm giác.

BOANG...!

Tô Dịch hít thở sâu một hơi trung khí, một thân Chân Nguyên tràn vào trong Ngự Huyền kiếm.

Như nước thủy triều kiếm ngân vang tùy theo vang vọng vòm trời.

Chỉ thấy trên thân kiếm hiện ra màu xanh nhạt sáng bóng, Linh quang bắt đầu khởi động, hiện lên ra một đạo U kỳ dị vặn vẹo phù lục tuyên khắc mà thành sắc lệnh.

Thải Huyền.

Hái thiên địa tới Huyền Cơ mà Ngự tới!

Phổ thông mà nói, chính là đoạt thiên địa khí thế cho mình dùng.

"Sát!"

Rung trời tiếng hò hét vang vọng, cầm trong tay trường thương đại kích Trọng Giáp quân tốt theo bốn phương tám hướng bao quanh vây khốn đánh tới.

Từng dãy súng kích triều Tô Dịch hung mãnh đâm mà đi.

Một màn này, thấy được không biết bao nhiêu người hô hấp cứng lại, tâm đều treo lên.

Liền vào lúc này, Tô Dịch bỗng dưng nâng lên Ngự Huyền kiếm, vào hư không một dẫn vẽ một cái.

Oanh!

Bất khả tư nghị một màn xuất hiện, Tô Dịch trên không cái kia trầm trọng tầng mây bỗng nhiên nổ tung, rất nhiều mưa như Ngân Hà giống như chiếu nghiêng xuống.

Ngẩng đầu nhìn lên, liền dường như vòm trời phá vỡ một cái lổ thủng, tựa như thần kỳ.

"Cái này. . ."

Võ đài tất cả mọi người bị kinh sợ đến, những tông sư kia cũng không có không biến sắc.

Kiếm phá tầng mây?

Đây là phàm tục hạng người nhưng khống chế lực lượng?

Những thứ kia xông về phía Tô Dịch quân tốt, cũng đều bị một màn này kinh sợ đến, một thân khí thế xuất hiện một tia đình trệ.

Mà lúc này, mưa chiếu nghiêng xuống, lại giống bị bàn tay vô hình dẫn dắt, cuốn theo lấy trong tay Tô Dịch Ngự Huyền kiếm cùng một chỗ chém ra.

Ta có một kiếm Vãn Tinh Hà, khuynh thiên phủ dày đất lay động phàm trần!

Cái kia một cái chớp mắt, Tô Dịch đúng như kéo động một quải Ngân Hà, mang theo lẫm lẫm Thiên uy, thẳng giống như thần tiên chi thuật, Kinh Thiên Động Địa.

Cả cái kia dài thường thượt thân ảnh đều trở nên hư ảo mờ mịt đứng lên.

Ầm ầm!

Làm một kiếm này rơi xuống, phụ cận mười trượng chi địa phân bố trên trăm vị Trọng Giáp quân tốt, đều từng cái một như gặp phải thiên phạt, trên người áo giáp như giấy mỏng giống như nổ tung, thân thể đều bị tồi suy sụp, huyết nhục văng tung tóe, cánh tay đứt phần còn lại của chân tay đã bị cụt cùng máu loãng hỗn tạp lấy, đổ rào rào rơi đầy đất.

Mười trượng bên ngoài, những sĩ tốt trọng giáp kia đều thần sắc trì trệ, sợ tới mức can đảm muốn nứt.

Cái kia mười trượng trong phạm vi, trước còn sống sờ sờ trên trăm vị sĩ tốt, hôm nay hóa thành đầy đất vỡ vụn thi hài, máu chảy thành sông!

Cái này máu tanh rung động một màn, kích thích được xa xa tất cả mọi người da đầu run lên, kinh sợ kêu ra tiếng.

"Thật đáng sợ!"

"Đây là Tiên Thuật sao?"

"Kiếm phá tầng mây, Ngự trời giáng chi thủy giết địch, cái này căn bản không phải phàm tục có thể khống chế lực lượng!"

"Trong truyền thuyết lục địa thần tiên mới có năng lực như vậy!"

. . . Xôn xao nổi lên bốn phía.

Chương Tri Viêm, Viên Vũ Thông cũng đều bị kinh sợ đến, bọn hắn đều từng có may mắn bái kiến lục địa thần tiên phong thái.

Một màn này để cho bọn họ đều trước tiên liền hiện lên một cái ý niệm trong đầu ——

Cái này Tô Dịch chẳng lẽ là cái đã ẩn tàng tu vi lục địa thần tiên?

Tần Văn Uyên sắc mặt triệt để thay đổi.

Hắn đồng dạng cũng nghĩ đến điểm này, trong lúc nhất thời tâm trầm trọng cực kỳ.

"Lui ra!"

Trong tràng, Tô Dịch mang theo kiếm, thâm sâu con mắt liếc nhìn bốn phía, lạnh lùng quát tháo.

'Rầm Ào Ào' ~

Những thứ kia nghiêm chỉnh huấn luyện Trọng Giáp sĩ tốt đều toàn thân khẽ run rẩy, sợ tới mức thương hoảng sợ trở ra, tan tác như ong vỡ tổ.

Một kiếm giết hơn trăm người, điều này làm cho ai có thể không e ngại?

Ở đó chút sĩ tốt trong mắt, hiện tại Tô Dịch quả thực chính là thần tiên trong truyền thuyết, viễn không phải là bọn hắn những thứ này phàm tục hạng người nhưng không tôn trọng!

Không người nào dám đi đùa cợt.

Đổi lại là bọn hắn, chỉ sợ cũng sớm hoảng hồn, không dám chống cự.

"Ngươi còn có thủ đoạn gì nữa, cho dù sử đi ra."

Tô Dịch cất bước tiến lên, ánh mắt lạnh nhạt như trước.

Vòm trời tầng mây hội tụ, cái kia một đạo phá vỡ lỗ thủng đã không còn tồn tại.

Chỉ, uy thế một kiếm kia, như trước lưu lại tại tất cả mọi người trong lòng.

"Tần mỗ hiện tại cúi đầu Nhận thua bởi, có thể hay không đến lượt ta phụ tử một mạng?"

Trên đài cao, Tần Văn Uyên thanh âm khàn khàn mở miệng.

Đến lúc này, hắn mới hiểu được bản thân làm cho chuẩn bị những thứ kia át chủ bài, tại bực này có thể ngự dụng "Thiên uy" tồn tại trước mặt là bực nào buồn cười.

Mà Tần Phong từ lâu sợ tới mức hồn bất phụ thể, hai cỗ run rẩy, đều nhanh muốn co quắp trên mặt đất.

"Ngươi cảm thấy thế nào?"

Tô Dịch một cái cất bước, du ngoạn trên đài cao, dài thường thượt thân ảnh lạnh nhạt xuất trần.

BOANG...!

Tần Văn Uyên không đến nói nhảm nữa, rút ra bên hông bội đao, thần sắc trong nháy mắt trở nên trầm ngưng mà tỉnh táo, hiển thị rõ tông sư phong thái.

Khí thế của hắn ngay lập tức thay đổi, dũng mãnh xơ xác tiêu điều, thế như nguy nga tới núi, lại hồn không kém hơn Mộc Thương Đồ một chút!

"Cái kia Tần mỗ cũng chỉ có thể liều cái cá chết lưới rách rồi!"

Tần Văn Uyên vung đao xuất kích.

BOANG...!

Vô cùng đao khí như tuyết sáng Thần cầu vồng, vút không lóe lên, tập kích bất ngờ Tô Dịch mà đi.

Kỳ thế như lửa, phách liệt vô song.

Rất nhiều người ánh mắt đều có bị đau đớn cảm giác.

Chính là Viên Vũ Thông, Chương Tri Viêm đều hé mắt, ý thức được vừa vừa ra tay, Tần Văn Uyên liền vận dụng toàn lực, thi triển kia tuyệt học "Phong Hỏa Tật Không Đao" !

Đây chính là một môn Thiên giai thượng phẩm võ học, một khi thi triển, đao thế như gió, uy như lửa bừng tập kích bất ngờ, quả nhiên là bá đạo tuyệt luân.

Lại thấy Tô Dịch lắc đầu, mánh khoé run lên, trong tay Ngự Huyền kiếm vô cùng đơn giản đâm ra.

Không có chút nào sức tưởng tượng, tự nhiên mà vậy.

Keng! ! !

Tần Văn Uyên trong tay chiến đao bị đón đỡ, vô pháp tiến thêm.

Hoả tinh văng khắp nơi ở bên trong, theo Tô Dịch chưởng chỉ phát lực, Ngự Huyền kiếm mãnh liệt bạo trán hàn mang, đẩy ra đối phương chiến đao, tiến nhanh mà vào.

Phanh!

Mũi kiếm hiện ra màu xanh nhạt đâm vào trên lồng ngực Tần Văn Uyên, người sau thân ảnh một cái lảo đảo, bị chấn động ngược lại lui ra ngoài, thiếu chút nữa trồng xuống đài cao.

Chỉ thấy trước ngực hắn vạt áo vỡ vụn, lộ ra một khối miếng hộ tâm, mặt kính lõm ra một cái thật sâu vết kiếm.

Hiển nhiên, là cái miếng hộ tâm này cứu Tần Văn Uyên một mạng!

Nhưng dù vậy, hay là cả kinh ở đây không ít người hít vào khí lạnh.

Trước Mộc Thương Đồ cũng có thể cùng Tô Dịch quần nhau kịch chiến một trận, làm cho người ta đám vô thức cho là, Tô Dịch muốn giết chết Tần Văn Uyên, nhất thời nửa khắc cũng làm không được.

Cái nào từng muốn, chỉ một kiếm mà thôi, thiếu chút nữa đã muốn Tần Văn Uyên sinh mệnh!

"Điều đó không có khả năng!"

Tần Văn Uyên giống như đều không chịu nổi bực này đả kích, kinh sợ kêu to.

Hắn cũng không nhận ra, bản thân cả Mộc Thương Đồ cũng không bằng.

Tô Dịch giống như xem thấu lòng hắn suy nghĩ, lời nói mang giọng mỉa mai nói: "Chính là Võ Đạo tông sư mà thôi, cũng xứng cùng ta Tô mỗ người vì địch?"

Lời còn chưa dứt, hắn đã lại lần nữa xuất kiếm.

Đồng dạng là vô cùng đơn giản một kiếm, lại cho Tần Văn Uyên lấy chạy trốn không có thể trốn, tránh cũng không thể tránh, nếu như hãm sâu thiên la địa võng trung giống như tuyệt vọng cảm giác.

"Bắt đầu!"

Tần Văn Uyên gào thét, vung đao tiến lên, hoàn toàn chính là ngọc nát đá tan giống như tư thế, chết cũng muốn kéo Tô Dịch đệm lưng.

Nhưng sau một khắc, cổ tay hắn đau nhức kịch liệt, chiến đao rời tay mà bay.

Theo sát lấy, một vòng mũi kiếm đâm vào yết hầu, xỏ xuyên qua mà qua.

Phốc!

Máu loãng bắn tung toé dựng lên.

"Sư huynh của ta. . . Hội. . . Sẽ vì. . . Ta báo thù! !"

Tần Văn Uyên thanh âm đứt quãng, càng ngày càng suy yếu, vẻ mặt tràn đầy tràn ngập thống khổ, không cam lòng, phẫn nộ, vẻ oán hận.

Tô Dịch đã thu kiếm tại tay, qua loa đất nói câu: "Đi tốt."

Phù phù!

Tần Văn Uyên theo trên đài cao thua bởi rơi xuống đất lên, hai cái đồng tử trợn to, chết không nhắm mắt.

Toàn trường tĩnh mịch.

Chương Tri Viêm bực này Võ Đạo tông sư đều sởn hết cả gai ốc, lưng ứa ra hàn khí.

Tần Văn Uyên, Vân Hà Quận thành một đời quyền hành ngập trời đại nhân vật, ảnh hưởng tới Vân Hà quận mười chín thành ba mươi năm Võ Đạo tông sư, lại lại tại đây giống như bị diệt sát ở nơi này!

Mặc cho ai có thể không kinh sợ?

Lại nhìn trong tràng vị đại nhân vật kia, đều bị tâm thần hoảng sợ, kinh hãi mất định hướng .

Cái này hoàn toàn nếu so với Mộc Thương Đồ bị thua càng làm cho người cảm thấy sợ cùng sợ hãi.

Mà những thứ kia một đời tuổi trẻ đệ tử, đều từ lâu ngốc trệ ở đó, trong đầu chỗ trống.

Ngày hôm nay chứng kiến một trong cắt, đối với bọn họ mà nói, thẳng như thần nói truyền thuyết giống như, máu tanh, rung động, không thể tưởng tượng!

Chính là Hoàng Kiền Tuấn, Viên Lạc Hề, Viên Lạc Vũ bọn hắn, từng cái một cũng đều im lặng, nội tâm dâng lên không nói ra được rung động.

"Mau tới người giết cái này ác tặc! Nhanh a!"

Bỗng dưng, một đạo thê lương hoảng sợ thét lên vang lên, chỉ thấy Tần Phong tóc tai bù xù, thương hoảng sợ chạy thục mạng, nếu như điên mất giống nhau.

Tô Dịch mũi chân nhảy lên, Tần Văn Uyên thất lạc ở đất chiến đao lướt trên, bị hắn lấy tay bắt lấy, tiện tay ném một cái.

Phốc!

Bên ngoài hơn mười trượng, Tần Phong thân ảnh bị chiến đao theo phần lưng xỏ xuyên qua mà qua, hung hăng ngã trên mặt đất, như vậy toi mạng.

Từ đầu đến cuối, ở đây những thứ kia phủ quận trưởng các đại nhân vật, không có một cái nào dám lên tiến đến nghĩ cách cứu viện vị này quận

trưởng chi tử.

Một màn này, làm cho mọi người tại đây trong lòng lại là run lên.

Trước, Tô Dịch nói muốn giết Tần Văn Uyên phụ tử thời gian, cũng không có thiếu người không có thật đúng, căn bản không tin tưởng hắn có thể làm đến.

Nhưng lúc này, tất cả đều đã trầm mặc.

"Còn có ai cùng với ta Tô Dịch thanh toán hay sao?"

Trên đài cao, Tô Dịch ngắm nhìn bốn phía, lạnh nhạt lên tiếng.

Bay bổng một câu, thật lâu tại võ đài trung quanh quẩn, lại không người trả lời.

Tô Dịch một người mà thôi, thất bại Thanh Hà Kiếm Phủ đứng đầu, xông Trọng Giáp thiên quân tới trận, kiếm giết quận trưởng phụ tử!

Người nào không muốn sống chăng dám đi trả lời?

Thấy vậy, Tô Dịch cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Hắn nhìn sắc trời một chút, đem Ngự Huyền kiếm thu hồi, trong tay lại nhiều ra một thanh cái dù giấy dầu.

Làm cái dù trước mặt lên đỉnh đầu căng ra.

'Rầm Ào Ào' ~

Vòm trời trầm trọng trong tầng mây, công tác chuẩn bị đã lâu một cuộc tầm tã mưa to rơi nhiều như mưa mà rơi.

Mưa rơi to lớn, sao thoải mái một chút rất cao minh!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 130: Nhân Gian Phiêu Bạt Khách Yên Vũ Nhâm Bình Sinh

Mưa như thác nước.

Bên trong Thanh đỉnh giáo trường máu loãng cùng bầm thây đều bị Trùng tẩy tản ra, giọt mưa lớn như hạt đậu nện ở mái hiên lên, vang lên dày đặc đùng đùng tiếng.

Chợt đến trận này rơi nhiều như mưa mưa to, tưới vào trên đầu mỗi người, cũng để cho bọn họ theo rung động, kinh hãi trung thanh tỉnh một chút, nhao nhao tránh né tại che mưa chi địa.

Chính là những đám đại nhân vật này, cũng không khỏi tại đây mưa to rơi nhiều như mưa trung hơi có vẻ chật vật.

Nhưng theo bản năng, mỗi cái ánh mắt của người đều nhìn về trên đài cao.

Chỗ đó, thiếu niên áo bào xanh như ngọc, tay cầm cái dù giấy dầu, mưa to thuận theo cái dù xuôi theo mà chảy xuống, như bay cõng giống như bay lả tả, làm cho cái kia dài thường thượt thân ảnh tại mưa bụi Trung Bình thêm một phần mờ mịt mơ hồ mùi vị.

Hắn tóc dài lấy cây trâm bàn thành đạo búi tóc, sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, chính cất bước đi xuống đài cao, ngay cả là tại đây âm u tầm tã trong mưa to, cũng có vẻ ung dung tự nhiên.

"A..., hay là Tô ca có dự kiến trước, đi ra ngoài thời gian để cho ta dẫn theo hai thanh dù che mưa. . ." Hoàng Kiền Tuấn cũng che dù, trong lòng cảm khái.

Mà chứng kiến Tô Dịch từng bước một hướng bên này đi tới, những đám đại nhân vật này trong lòng đều một trận gửi đi nhanh.

"Hắn làm cái gì vậy, chẳng lẽ còn muốn giết người?"

"Nói không tốt. . ."

"Có muốn hay không tiên rút lui?"

"Không thấy được Tần Phong chết như thế nào, ai dám đi?"

. . . Mọi người thấp giọng nghị luận, thần sắc đều không miễn cảnh giác mà căng thẳng.

Trong mắt bọn hắn, hiện tại Tô Dịch không thể nghi ngờ được xưng tụng tuyệt thế đại hung, đáng sợ không cách nào tưởng tượng được.

"Các ngươi xác định không báo thù?"

Tô Dịch dậm chân, nhìn mười trượng bên ngoài nhóm người kia.

Bọn họ là Tiễn Vân Cửu, Hoắc Long đợi bảy cái Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử tông tộc trưởng bối.

Đối mặt Tô Dịch hỏi thăm, những đại nhân vật này tất cả đều câm như hến, cúi đầu xuống, không dám đi cùng Tô Dịch đối mặt.

"Về sau báo thù cũng có thể, bất quá đến lúc đó, các ngươi sau lưng tông tộc thân hữu đã định trước sẽ gặp nhận liên luỵ."

Tô Dịch bay bổng một câu, làm cho những đại nhân vật kia tâm đều chìm vào đáy cốc.

Bọn hắn đột nhiên nhớ tới trước Tô Dịch đối với Tần Văn Uyên nói một câu, "Lấy phụ tử các ngươi chết, giết gà dọa khỉ" !

"Chương công tử."

Làm Tô Dịch ý định lúc rời đi, ánh mắt đột nhiên thoáng nhìn Chương Viễn Tinh, bên môi không khỏi nhấc lên một vòng tiếu ý, "Hảo phong bằng vào lực lượng, tiễn đưa ta trên Thanh Vân, Chương công tử, ngươi có muốn hay không nhân cơ hội này tiễn đưa ta đoạn đường?"

Chương Viễn Tinh toàn thân một cái giật mình, toàn thân ứa ra hàn khí, vội vàng nói: "Tô công tử đừng hiểu lầm, đây chẳng qua là của ta một câu vui đùa nói, đảm đương không nổi thực, nếu có mạo phạm chỗ, ta đây hãy cùng người xin lỗi."

Nói qua, thật dài cúi đầu, toàn thân đều tại run nhè nhẹ.

Hắn thực đang sợ bởi vì ban đầu ở Quảng Lăng thành Hạnh Hoàng Tiểu Cư xung đột, tại lúc này đụng phải Tô Dịch trả thù.

"Nếu là xin lỗi, coi như xuất ra thành ý, ngươi cái này nghiệt tử còn không tranh thủ thời gian cho Tô công tử quỳ xuống?"

Bỗng dưng, Chương Tri Viêm tức giận quát tháo.

Trong lòng của hắn cũng rất sợ, không rõ ràng lắm con mình khi nào đắc tội Tô Dịch, nhưng hắn đã không có thời gian đi hỏi thăm, việc khẩn cấp trước mắt, là tranh thủ thời gian xin lỗi!

"Cái này. . ."

Chương Viễn Tinh chần chờ, quỳ xuống?

Cái này như quỳ xuống, hắn về sau còn thế nào làm người?

Phanh!

Sau một khắc, hắn đã bị Chương Tri Viêm một cái tát trấn trên mặt đất, hai đầu gối nện tại mặt đất bến nước lên, cả đầu đều bị Chương Tri Viêm án lấy, vô pháp ngẩng đầu.

Một cỗ không nói ra được khuất nhục vọt lên trong lòng Chương Viễn Tinh.

Chương Tri Viêm lại áy náy triều Tô Dịch chắp tay, nói: "Tô công tử, ta Chương Thị nhất tộc tuyệt không có cùng người trở mặt ý định, hiện đang không có, trước đây cũng không có! Tử không giáo phụ tới qua, kính xin người khoan hồng độ lượng, tha thứ ta đây không nên thân khốn nạn nhi tử."

Dứt lời, hắn khom mình hành lễ.

Một màn như vậy, phụ cận vị đại nhân vật kia cũng không khỏi động dung.

Đường đường Chương Thị đứng đầu, đều không thể không chủ động cúi đầu!

Mà lúc này, Chương Viễn Tinh lại ngây người, nội tâm oanh một tiếng, dâng lên một cỗ trước đây chưa bao giờ nhận thức qua ngơ ngẩn, thương hoảng sợ cùng cực kỳ bi ai.

Trong lòng hắn, phụ thân chính là một cái núi lớn chống trời.

Hắn theo không có nghĩ qua, vào thời khắc này, ngọn núi lớn này hội cúi đầu như vậy.

Tô Dịch không đến lại tiếp tục để ý hội đây đối với phụ tử, triều cách đó không xa Hoàng Kiền Tuấn phất phất tay, đang định ly khai.

Đột nhiên, một trận dồn dập tiếng vó ngựa tại bên ngoài võ đài vang lên.

Theo sát lấy, khoác áo tơi Chu Tri Ly, áo xanh, Mục Chung Đình, Trương Đà đám người chạy băng băng mà đến.

Khi thấy võ đài trung một màn kia màn lưu lại chiến đấu máu tanh dấu vết, cùng với nằm ngã xuống đất Tần Văn Uyên phụ tử thi thể, bọn hắn làm sao không rõ xảy ra chuyện gì?

"Tô công tử không có sao chứ?"

Chu Tri Ly bất chấp mọi thứ, trước tiên tiến lên hỏi ý, hai đầu lông mày mang theo vẻ lo lắng.

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười: "Ngươi cảm thấy ta có việc sao?"

Chu Tri Ly thần sắc trì trệ, lại trường nhẹ nhàng thở ra giống nhau, nói: "Không có việc gì là tốt rồi, ta phải biết tin tức thời gian, liền lập tức lên đường đến đây, chưa từng nghĩ hay là đã chậm một bước. Cũng may mắn công tử không việc gì, bằng không, ta không phải huyết tẩy rồi phủ quận trưởng không thể!"

Lời nói này, có vẻ khí phách mười phần.

Ở đây không ít người đều là khẽ giật mình, gia hỏa này là ai, khẩu khí không khỏi cũng quá lớn!

Nhưng vào lúc này ——

Viên Vũ Thông, Chương Tri Viêm đợi Vân Hà Quận thành các đại nhân vật, rõ ràng nhận ra Chu Tri Ly, ngay ngắn hướng hành lễ.

"Bái kiến Lục điện hạ!"

"Bái kiến Lục điện hạ!"

"Bái kiến Lục điện hạ!"

Cái kia trang nghiêm túc tôn kính xưng, nhường bầu không khí một yên tĩnh, tất cả mọi người sửng sốt, hai đầu lông mày dâng lên khó nén kinh hãi.

Tại toàn bộ Đại Chu cảnh nội, có thể bị tôn xưng "Lục hoàng tử", Tự Nhiên có vả lại chỉ có một người, cái kia chính là đương kim Đại Chu Hoàng Đế dưới gối thứ sáu tử!

Kia thân phận tôn sư sùng, từ không cần nhiều lời.

Chu Tri Ly phất phất tay, nhường những đám đại nhân vật này không cần đa lễ.

Hắn mang theo vẻ xấu hổ, thở dài nói: "Tô công tử có đại ân ta, ta nhưng vẫn chưa từng chân chính giúp đỡ cái gì đại ân, xác thực hổ thẹn."

Một phen nói, làm cho Chương Tri Viêm đợi các đại nhân vật đều có há hốc mồm cảm giác.

Bọn hắn Lúc này mãnh liệt đều ý thức được, Tô Dịch hơn là đạo hạnh kinh khủng, cả Lục hoàng tử đều đối với hắn kính trọng có gia, thiếu nợ hắn đại ân!

Cái này thật sự làm cho người ta giật mình, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt càng không giống nhau.

"Mục mỗ bái kiến Tô công tử."

Mục Chung Đình tiến lên, chắp tay chào.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, đột nhiên đối với Chu Tri Ly nói: "Nếu như ngươi muốn giúp đỡ, liền thu thập một cái tàn cuộc lại."

Dứt lời, hắn nắm cái dù giấy dầu, triều xa xa bước đi.

Sự tình đều đã giải quyết, hắn thật sự chẳng muốn lại chờ xuống dưới.

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng đuổi theo.

Mắt thấy Viên Lạc Hề cũng phải đuổi đi tới, Viên Vũ Thông một thanh nắm ở bờ vai của nàng, tức giận nói: "Hồn nhi bị câu rời đi?"

Viên Lạc Hề bĩu môi không nói.

Nhìn Tô Dịch thân ảnh càng lúc càng xa, sắp biến mất tại trùng trùng điệp điệp bên trong màn mưa, Chu Tri Ly cao giọng mở miệng: "Tô công tử yên tâm, chuyện hôm nay, ta cam đoan sẽ không để cho ngươi thất lạc!"

"Ta sớm nói ngươi không được tưởng tượng cái gì một lần hành động đôi được, hiện tại nhưng đã minh bạch?"

Áo xanh nói khẽ.

Hắn như đao phong giống như sáng ngời con mắt linh hoạt nhìn chằm chằm vào Tô Dịch phương hướng ly khai, trong lòng hơi có chút phiền muộn cùng buồn vô cớ.

Gia hỏa này vừa rồi lại hoàn toàn không thấy bản thân một cái!

Hắn là ý định triệt để cùng mình phân rõ giới hạn?

Nghĩ vậy, hắn bên môi không khỏi nổi lên một tia bất đắc dĩ.

Cũng đúng, trong mắt hắn, mình chính là cái chỉ có thể cho hắn làm thị nữ nhân vật, bản thân lúc trước nếu như cự tuyệt, hắn đương nhiên chẳng muốn quan tâm cái gì. . .

Chu Tri Ly ánh mắt kiên định nói: "Sư thúc, kinh thử một chuyện, ngược lại làm cho ta càng nhận rõ một sự kiện, chính là mười cái Tần Văn Uyên cộng lại, cũng chống đỡ không hơn Tô công tử một người!"

Áo xanh không nói.

Hắn ánh mắt liếc nhìn trường học trong sân thi thể cùng máu tanh, còn muốn đến Tô Dịch cái kia lông tóc không tổn hao gì, hạt bụi nhỏ không nhiễm bộ dáng, nội tâm không khỏi nổi lên một tia kinh sợ ý.

"Xin hỏi Lục điện hạ, chuyện hôm nay nên giải quyết như thế nào?"

Chương Tri Viêm nhẹ giọng hỏi thăm.

"Giao cho Mục đại nhân xử trí lại, ta đầu một cái yêu cầu, không thể đem ngày hôm nay phát sinh ở nơi đây tin tức tiết lộ ra ngoài."

Chu Tri Ly nói đến đây, đưa tầm mắt nhìn qua ở đây những đại nhân vật kia, đạo "Như tin tức tiết lộ, ta bắt các ngươi là hỏi!"

Trong lòng mọi người run sợ.

Ngày hôm nay phát sinh võ đài sự tình nhưng cực kỳ nghiêm trọng, có lẽ có thể giấu giếm ở Vân Hà Quận thành tuyệt đại đa số người, nhưng cũng

tuyệt đối không thể gạt được những thế lực lớn kia rồi!

Đương nhiên, Chu Tri Ly cũng hiểu rõ điểm này, nhưng hiểu rõ về hiểu rõ, chuyện nên làm vẫn phải làm.

"Chính là mỗi lần giúp đỡ chùi đít thì như thế nào? Giúp đỡ thứ số nhiều, hắn dù sao sẽ không không để ý Niệm phần tình nghĩa này đi?"

Chu Tri Ly ám sát.

. . .

Mưa rơi càng ngày càng nhỏ rồi, theo rơi nhiều như mưa tầm tã khí thế hóa thành tỉ mỉ mông lung nhu hòa gọt giũa Yên Vũ.

Yên Vũ mông lung, bao phủ tại Vân Hà Quận thành san sát nối tiếp nhau trên phòng ốc, bằng thêm một cỗ tình thơ ý hoạ mùi vị.

Trên xe ngựa, Tô Dịch tại ngưng mắt nhìn ngang dọc đầu gối tiền Ngự Huyền kiếm.

Trước lấy Thải Huyền sắc lệnh lực lượng, mặc dù chiếm trong tầng mây một đường mưa rơi lực lượng ngự dụng, thế nhưng nhường Thải Huyền sắc lệnh phù lục Vân văn trở nên có chút tối nhạt.

"Đại khái còn có thể động dụng chín lần. . ."

Tô Dịch làm ra phán đoán.

Sắc lệnh cùng bình thường khắc dấu phù lục không giống nhau, chính là tại luyện kiếm thời gian, lấy bản thân tinh huyết làm dẫn, tại kiếm phôi thành hình tới ranh giới, liền dung nhập linh kiếm ở trong.

Một khi tiêu hao, liền có nghĩa là không cách nào nữa tu bổ trở về.

Bất quá, Tô Dịch cũng không thèm để ý.

Trong mắt hắn, sắc lệnh chính là trong Thiên Địa ngoại lực, chỉ có bản thân cường đại mới trọng yếu nhất!

Cho đến phản hồi Hồ Lô ngõ hẻm.

Chứng kiến Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn bình yên mà về, một mực đợi chờ tại Chuyết An Tiểu Cư trung Trình Vật Dũng, Phong Hiểu Phong huynh muội, cũng không khỏi Trường Tùng khẩu khí, cười chào đón.

Tô Dịch thuận miệng hàn huyên hai câu, liền quay trở về gian phòng của mình.

Liền dường như vừa rồi tiến về trước Thanh đỉnh võ đài kết thúc tai hoạ ngầm sự tình, hoàn toàn không đáng giá được nhắc tới giống như.

Hoàng Kiền Tuấn thì bị Trình Vật Dũng ngăn lại, kỹ càng hỏi thăm về lần này hành động đi qua.

Trong phòng.

Tô Dịch đứng ở phía trước cửa sổ trước bàn sách, dừng ở ngoài cửa sổ cái kia mông lung Yên Vũ trung hoa và cây cảnh, chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần linh hoạt kỳ ảo điềm tĩnh ngoài, không khỏi nổi lên một tia không khỏi buồn vô cớ.

Đối với hắn mà nói, chuyển thế trùng tu có nghĩa là thân phận mới, hành trình mới.

Nhưng từ đầu đến cuối, hắn cũng tại cái này chuyển thế chi lộ lên, tìm không được bất luận cái gì lòng trung thành.

Liền phảng phất chân trời xa xăm kẻ lãng tử, ở đây khách qua đường.

"Thiên Địa Nghịch Lữ, ta cũng người đi đường."

Tô Dịch trong lòng thì thào.

Ngoài cửa sổ trong đình viện, mơ hồ truyền đến Hoàng Kiền Tuấn nói văng cả nước miếng, chậm rãi mà nói thanh âm, còn kèm theo Trình Vật Dũng, Phong Hiểu Phong huynh muội giật mình truy vấn đích thoại ngữ.

Tô Dịch cười cười, thu hồi suy nghĩ.

Hắn tại trên bàn sách trải rộng ra một tờ giấy trắng, cầm lấy trám đầy mực nước bút lông, múa bút hạ xuống.

"Ta là nhân gian phiêu bạt khách, một kiếm Yên Vũ Nhâm Bình sinh."

Chữ như nước chảy mây trôi, nét chữ cứng cáp, một cỗ khoáng đạt hào chạy tới trung khí ngưng tụ giữa những hàng chữ.

Ngoài cửa sổ nghiêng Phong mưa phùn, mông lung như sương.

Tô Dịch thì đã kinh quay người ra khỏi phòng, cười hỏi: "Phong sư đệ, mau đưa ngươi bị phỏng tốt rượu lấy ra!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 131: Trúc Cô Thanh

Cảnh ban đêm phủ xuống thời giờ, mưa vẫn còn xuống, gọt giũa vật im ắng.

Ngoài thành bờ Đại Thương Giang, một cái Bạch Hạc từ từ bay thấp.

"Hạc nhi, ngươi liền tại bậc này hậu."

Một cái người mặc đạo bào màu vàng hơi đỏ, mặt mày thanh tú thiếu niên trở mình theo trên lưng Bạch Hạc đi xuống.

Đúng là Thôn Hải vương Cát Trường Linh truyền nhân Cát Khiêm.

Giãn ra một cái thân ảnh, thiếu niên đạo sĩ đi một mình tại trong bóng đêm mưa phùn dầy đặc, rất nhanh liền đi tới Thanh đỉnh võ đài.

"Nặng nề mùi huyết tinh, tuy rằng bị mưa tách ra, nhưng lại tỏ khắp tại cái phiến thiên địa này trong hơi thở, thật lâu không tiêu tan. . ."

Cát Khiêm xem chưng một lát, liền lặng yên lẻn vào bên trong Thanh đỉnh giáo trường.

Hắn vô tình đi đến trường học cuộc vị trí trung ương, dậm chân quan sát.

Phụ cận rõ ràng bị thanh lý qua, những phiến đá vỡ vụn cùng máu loãng đều từ lâu không có ở đây.

Nhưng tại trong mắt Cát Khiêm, lại giống như thấy được rất nhiều đồ vật.

Rất lâu, hắn lại giương mắt nhìn nhìn vòm trời, lông mày không khỏi trói chặt, trầm ngâm nói: "Lão gia hỏa, lần trước tại Quỷ Mẫu lĩnh thời gian, ngươi cứ nói cái kia Tô Dịch không đơn giản, hôm nay xem, hắn quả nhiên là cái cực độ nguy hiểm gia hỏa."

Phía trước đến Thanh đỉnh võ đài thời gian, hắn đã thông qua một vị Vân Hà Quận thành đại nhân vật giải đến ngày hôm nay phát sinh ở nơi đây sự tình.

"Kiếm phá tầng mây, Ngự mưa rơi giết địch, bực này thủ đoạn cũng không phải một cái Tụ Khí cảnh thiếu niên bản thân có thể làm được, nhưng nếu là bằng vào ngoại lực lời nói ngược lại không có gì quá kỳ quái đấy."

Cát Khiêm thần hồn ở bên trong, một đám khàn khàn thanh âm già nua vang lên, "Ví dụ như một chút từ Nguyên đạo tu sĩ luyện chế bí phù, có thể tuỳ tiện làm được một bước này."

"Thật sao, nói như vậy, sau lưng của hắn cực có thể đứng đấy một vị lục địa thần tiên?"

Cát Khiêm như có điều suy nghĩ.

Xem như Thôn Hải vương truyền nhân, hắn rất rõ ràng, tại toàn bộ Đại Chu cảnh nội, cũng chỉ có một nắm người bước vào Nguyên đạo chi lộ.

Cái này một nắm người cũng bị thế tục võ giả gọi là "Lục địa thần tiên" .

"Không hợp, hắn lấy Tụ Khí cảnh sơ kỳ tu vi, lại có thể nhường Mộc Thương Đồ bực này kiếm đạo tông sư thán phục cúi đầu, có thể dễ dàng

đem Tần Văn Uyên giết chết, cái này không khỏi cũng quá khác thường."

Cát Khiêm cau mày nói, "Chính là Ngọc Kinh Thành Phượng Kỳ Học Cung hạch tâm truyền nhân, toàn lực dốc sức liều mạng lời nói có lẽ miễn cưỡng làm được một bước này, Đoạn sẽ không giống Tô Dịch thoải mái như vậy rồi."

"Chẳng lẽ nói, hắn là Đại Chu đệ nhất Thánh Địa Tiềm Long Kiếm Tông truyền nhân?"

Nói đến đây, Cát Khiêm trong lòng máy động, thần sắc cũng trở nên ngưng nặng một chút.

Tiềm Long Kiếm Tông!

Cái này được xưng tụng là chân chính tu hành thế lực, siêu thoát hậu thế tục phía trên!

"Tiềm Long Kiếm Tông tính là cái đếch ấy, sớm đã nói với ngươi, cái gì Đại Chu đệ nhất Thánh Địa, hoàn toàn chính là một cái không nhập lưu tu hành thế lực mà thôi."

Thần hồn trung cái kia khàn khàn thanh âm nói.

Cát Khiêm Lãnh Tiếu: "Lão gia hỏa, khẩu khí đừng lớn như vậy, ngươi bây giờ, gặp được ta sư tôn bực này Tiên Thiên Vũ Tông thời gian, liền sợ tới mức cái rắm cũng không dám cổ họng, còn có mặt mũi nói Tiềm Long Kiếm Tông chịu không nổi?"

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Đừng vô nghĩa rồi, ngươi lại nói nói, cái này Tô Dịch cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thần hồn trung cái kia khàn khàn thanh âm bất mãn nói: "Liền ngươi cái này thái độ, còn hy vọng nhường bổn tọa cho ngươi chỉ điểm?"

Cát Khiêm trầm mặc một lát, nói: "Nếu như ngươi không trả lời, ta cam đoan lần này chính là vi phạm sư tôn mệnh lệnh, cũng không đi bái kiến Tô Dịch."

Lần này hắn sở dĩ đến đây Vân Hà Quận thành, nội tâm cũng rất bất đắc dĩ.

Bởi vì lần trước Tô Dịch cầm đi ba khối Hỏa Đào sự tình, làm cho Thôn Hải vương Cát Trường Linh có phần có chút tức giận, lệnh cưỡng chế nhường Cát Khiêm đến đây điều tra Tô Dịch chi tiết.

Kết quả là, hắn cũng chỉ có thể không tình nguyện tới.

"Mà thôi, bổn tọa cũng lười cùng ngươi so đo."

Thanh âm khàn khàn hừ lạnh một tiếng, đạo "Còn nhớ rõ bổn tọa nói cho ngươi có quan hệ Tụ Khí cảnh tu luyện yếu quyết sao?"

"Nhớ kỹ."

Cát Khiêm không cần nghĩ ngợi, chợt hắn khẽ giật mình, đạo "Ngươi nói là, Tô Dịch cực có thể đả thông một trăm lẻ tám linh khiếu?"

"Không sai!"

Thanh âm khàn khàn cảm thán nói, "Cái này thế tục trung võ giả, tu luyện đều là không trọn vẹn chịu không nổi bình thường công pháp, cũng căn bản không biết cái gì gọi là 'Tôi khiếu thành linh " dù là tu luyện đến Dưỡng Lô cảnh, một thân căn cơ sớm đã tồn tại rất nhiều chỗ thiếu hụt, lại đâu có thể nào là cái này Tô Dịch đối thủ?"

Cát Khiêm sắc mặt trở nên có chút khó coi, nói: "Lão gia hỏa, ta nhớ được ngươi đã nói, cái này Thương Thanh Đại Lục lên, trừ ngươi ở ngoài, không ai có thể nắm giữ rèn luyện một trăm lẻ tám linh khiếu công pháp, thế nào hiện tại liền xuất hiện một cái?"

Thanh âm khàn khàn một trận trầm mặc, nói: "Vì vậy, bổn tọa mới cho rằng ngươi cần đi gặp một lần kẻ này, nếu thật phát sinh nguy hiểm gì, bổn tọa đâu có thể nào thấy chết mà không cứu được? Đến lúc đó, bả kẻ này bắt lại, kia trên người bí mật không phải chân tướng Đại Bạch rồi hả? Không nói chính xác. . . Chúng ta còn có thể chia cắt một cuộc tạo hóa!"

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm lại mang theo mê hoặc cùng dụ dỗ.

Cát Khiêm lại sắc mặt trầm xuống, thái độ kiên quyết đất lắc đầu, nói: "Không thể, ta thà rằng Nếu như sống cả đời, cũng Đoạn không thể dính loại nguy hiểm này! Ngươi cũng biết, ta cho tới bây giờ liền nhát gan, hành tẩu thời gian, đều sợ dẫm lên trên mặt đất con kiến."

Thanh âm khàn khàn: ". . ."

Vị "Lão gia hỏa" này" là chân khí nhanh hơn hộc máu, hắn sống không biết bao nhiêu năm tháng, duy nhất chưa thấy qua như vậy nhát gan cẩn thận mặt hàng!

Người khác là biết hổ thẹn sau đó dũng, tiểu tử này là thà rằng cảm thấy thẹn đất Nếu như lấy, đều không nguyện đi vật lộn đọ sức, cái này mẹ nó còn tu cái rắm Đại Đạo.

Không biết tu hành hạng người cần sát phạt quyết đoán, dũng mãnh tinh tiến?

Cát Khiêm cũng mặc kệ những thứ này, hắn xoay người rời đi, hấp tấp ly khai Thanh đỉnh võ đài, đi tới bờ Đại Thương Giang.

"Ngươi đây là ý định làm gì?"

Thanh âm khàn khàn nhịn không được nói.

"Trở về bái kiến sư tôn, cứ nói cái này Tô Dịch ta không thể trêu vào, lão nhân gia người như cảm giác khó chịu, đại khái có thể tự mình ra tay, dù sao ta không đi thấy hắn."

Cát Khiêm không cần nghĩ ngợi đạo

Thần hồn trung "Lão gia hỏa" nghe vậy, giận đến nổi trận lôi đình, "Cả bái kiến một mặt dũng khí đều không có! ?"

Cát Khiêm trả lời lẽ thẳng khí hùng: "Đương nhiên. . . Không đến."

"Lão tử sớm muộn gì bị ngươi cái này kinh sợ bao tức chết!"

Thanh âm khàn khàn gầm thét, giận không kìm được.

Cát Khiêm lại không để ý tới nữa hắn, tự mình cỡi Bạch Hạc, bay lên không.

"Không phải là ta không có dũng khí, là ta rất rõ ràng, một khi gặp mặt, ngươi lão gia hỏa này tất nhiên sẽ nhịn không được ra tay, đến lúc đó, ngươi vạn cái chết nhưng làm sao bây giờ?"

Cho đến bay lên trong tầng mây, Cát Khiêm nhẹ giọng mở miệng.

Thanh âm khàn khàn một trận trầm mặc, thái độ rõ ràng thay đổi, lộ ra vui mừng: "Vốn, ngươi là lo lắng bổn tọa a. . ."

Cát Khiêm mỉm cười.

Hắn ưa thích Nếu như lấy, không thích nguy hiểm, có sai sao?

"Tô Dịch, chúng ta nhất định sẽ gặp mặt đấy, ngươi đã luyện thành một trăm lẻ tám linh khiếu, ta làm sao không như thế? Trên người của ngươi có bí mật, ta lại làm sao không như thế?"

"Lão gia hỏa luôn nói, ta là thời đại này nhân vật chính, nhưng ta hiểu rõ, hắn mà nói chỉ có thể tin một nửa."

"Chỉ hy vọng. . . Ta và ngươi chớ để muốn trở thành địch nhân, bằng không. . ."

Suy nghĩ thời gian, Bạch Hạc đã sáng lên như đao giống như hai cánh, Phá Không mà đi.

. . .

Đồng dạng dưới bóng đêm.

Thiên Nguyên học cung.

Một cái ngọn núi chi đỉnh lầu các tiền.

"Linh Chiêu nhưng tại?"

Một đạo nhu hòa thanh Duyệt thanh âm vang lên, trong bóng đêm, đi đến một thân ảnh yểu điệu, một bộ áo tơ trắng nữ tử.

Mất hết ánh đèn xuống, nữ tử một đầu như tuyết tóc dài, khí chất thanh nhã như nước, dung nhan thanh đẹp tuyệt tục, mười phần đại mỹ nhân.

Chỉ khí chất lại cực lạnh.

"Sư tôn, người làm sao tới rồi hả?"

Lầu các đại môn mở ra, Văn Linh Chiêu đi ra, trên dung nhan tuyệt mỹ lành lạnh như băng hiện lên một vòng kinh ngạc.

Bạch Phát nữ tử chính là sư tôn của nàng, Trúc Cô Thanh!

Một vị kiếm đạo tông sư rất nổi danh, một tay Yên Hà Kiếm Thế, danh chấn cổn châu sáu quận.

Kia bản thân càng là Thiên Nguyên học cung chín vị trưởng lão một trong.

Nhìn khí chất cùng dung mạo đều có thể nói đứng đầu Văn Linh Tuyết, Trúc Cô Thanh ánh mắt nhu hòa, nói: "Vân Lang Sơn Bí Cảnh muốn mở ra, ta giúp ngươi tranh thủ một cái danh ngạch, ngươi mạnh khỏe tốt chuẩn bị, tranh thủ tại một tháng sau, đem tu vi rèn luyện đến Tụ Khí cảnh Đại viên mãn tình trạng, lời nói như vậy, có thể đủ tại Vân Lang Sơn Bí Cảnh trung giành đến càng lớn chỗ tốt."

Văn Linh Chiêu hai đầu lông mày sắc thái vui mừng lóe lên tức thì, chợt hành lễ nói: "Đa tạ sư tôn!"

"Ta và ngươi thầy trò, không cần nói những thứ này ghẻ lạnh nói."

Trúc Cô Thanh nói đến đây, chần chờ một lát, mới lên tiếng, "Phủ tổng đốc bên kia lại người đến, nói nếu như ngươi nguyện ý, Tổng đốc hướng lên trời tù sẽ đích thân ra mặt, giúp ngươi giải trừ hôn sự trên người."

Văn Linh Chiêu một đôi lông mày hơi hơi nhăn lại, nói: "Sư tôn, hắn đường đường Tổng đốc đại nhân, dù sao sẽ không như vậy hảo tâm đi? Ta hiểu rõ, cái này tất nhiên là Hướng Minh sư huynh chủ ý, tâm tư của hắn ta cũng biết, nhưng chuyện của ta, tự nhiên từ ta tự mình tới giải quyết."

Trúc Cô Thanh gật gật đầu, bên môi nổi lên một tia vui mừng, nói: "Biết rõ ta vì sao phải thu ngươi là đồ sao? Bởi vì ngươi cực kỳ giống lúc còn trẻ ta đây, theo không muốn nhường vận mệnh của mình từ kẻ khác điều khiển. Cái này rất tốt, ta ủng hộ ngươi quyết đoán."

Văn Linh Chiêu giật mình, nội tâm cũng nổi lên từng trận rung động.

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Sư tôn, ta định sẽ không để cho người thất lạc kia "

Trúc Cô Thanh suy nghĩ một chút, còn nói thêm: "Qua vài ngày, ta sẽ tiến về trước Vân Hà Quận thành một chuyến, nếu như thời gian đầy đủ, liền đi Thanh Hà Kiếm Phủ gặp một lần muội muội của ngươi, chỉ cần tư chất của nàng như lời ngươi nói như vậy không tầm thường, ta sẽ dẫn lấy hắn cùng một chỗ phản hồi Thiên Nguyên học cung."

"Cái này nhưng thật tốt quá!"

Văn Linh Chiêu con mắt trong suốt sáng ngời, lành lạnh như băng Ngọc Dung hiếm thấy đất hiện lên một vòng vẻ vui mừng, "Tin tưởng ta muội muội chắc chắn sẽ không nhường sư tôn thất lạc đấy."

"Đúng rồi, sư tôn muốn đi Vân Hà Quận thành làm cái gì?"

Văn Linh Chiêu hiếu kỳ nói.

Trúc Cô Thanh không đến giấu giếm, nói thẳng: "Cùng Âm Sát Môn sự tình có quan hệ, theo tin cậy tin tức nói, Âm Sát Môn cổn châu phân đà ba vị hộ pháp, đã lẻn vào Vân Hà Quận thành, mặc kệ bọn hắn là muốn mưu mô cái gì, giống như bực này tà đạo hạng người, tự nhiên giết tới cho thống khoái!"

Nói xong lời cuối cùng, hắn cái kia một đôi tinh mâu trung đã nổi lên một vòng lạnh thấu xương sát cơ, toàn bộ người khí chất đều trở nên như kiếm giống như khiếp người.

Văn Linh Chiêu nói khẽ: "Cái kia sư tôn nhưng nhất định phải cẩn thận một chút."

"Yên tâm đi, lần này hành động ngoại trừ ta, còn có cái khác vài cái đồng đạo cùng một chỗ, thời gian không còn sớm, ngươi sớm đi nghỉ ngơi đi."

Trúc Cô Thanh dứt lời, liền xoay người mà đi.

Cho đến đưa mắt nhìn thân ảnh của nàng biến mất, Văn Linh Chiêu mới hít thở sâu một hơi trung khí, hồng nhuận phơn phớt bên môi nổi lên một tia phát ra từ nội tâm tiếu ý, muội muội như, bản thân thì có người làm bạn. . .

Hắn quay người đi tiến gian phòng, vừa muốn tu hành, nhưng không khỏi cũng nhớ tới sư tôn nói cùng giải trừ hôn ước có quan hệ cái kia lời nói.

Tự nhiên mà vậy đất cũng nhớ tới trên danh nghĩa trượng phu Tô Dịch, trong lòng lập tức nổi lên một tia bực bội.

Tiền một hồi, hắn nhận được lão thái quân truyền đến thư từ, hiểu được một chút Tô Dịch tại Quảng Lăng thành Long Môn thi đấu trên biểu hiện.

Mặc dù cũng cảm thấy kinh ngạc cùng ngoài ý muốn, nhưng đối với hôm nay hắn mà nói, Tô Dịch điểm ấy thành tựu, căn bản không tính là cái gì.

"Tu vi khôi phục thì như thế nào, Long Môn thi đấu đệ nhất thì sao, ta không thích đấy, chính là không thích, ai cũng miễn cưỡng không đến."

Văn Linh Chiêu trong lòng thì thào, một đôi con mắt trong suốt cũng một chút trở nên bình tĩnh trở lại, thanh lãnh như tuyết.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 132: Phúc Họa Cùng Sinh Tử Cùng Giống Nhau

Chuyết An Tiểu Cư.

"Tô tiên sinh, Viên mỗ thử, một là hướng người biểu đạt lòng cảm kích, hai là nhận trong thành rất nhiều đồng đạo nhắc nhở, mang đến một chút bảo vật lấy làm đền bù tổn thất."

Đêm đã khuya, Viên gia đứng đầu Viên Vũ Thông lại mang theo Viên Lạc Hề, Viên Lạc Vũ cùng một chỗ đến viếng thăm.

Đi theo còn có mấy cái giơ lên hai cái cực lớn bảo rương hỗ trợ:tùy tùng.

Viên Vũ Thông một thân nho nhã lỗi lạc, một thân phong độ của người trí thức hơi thở, đối mặt Tô Dịch thời gian, khiêm tốn hữu lễ, ăn nói không tầm thường, làm người ta như tắm gió xuân.

Tô Dịch không cho là đúng đạo "Ta lúc đầu cứu con gái của ngươi, cũng là tiện tay mà thôi, không cần khách khí như vậy."

Nói qua, thỉnh Viên Vũ Thông đám người từng cái tại trong đình viện nhập tọa.

"Những thứ này đền bù tổn thất lại là ý gì "

Tô Dịch chỉ một cái cái kia hai cái bảo rương nói.

Viên Vũ Thông vừa cười vừa nói: "Ngày hôm nay phát sinh ở Thanh đỉnh võ đài sự tình sau khi kết thúc, trong thành rất nhiều tông tộc có lẽ là trong lòng có làm cho mắc nợ, ngay sau đó riêng phần mình lấy ra một chút trân bảo, chờ mong Tô tiên sinh chớ có cùng bọn họ so đo."

Tô Dịch ồ một tiếng, không khỏi cười rộ lên, nói: "Xem, giết gà dọa khỉ hiệu quả không tệ lắm."

Mắt thấy Tô Dịch bật cười, mọi người cũng đều cười rộ lên.

Lúc ban đầu Viên Lạc Hề hoàn lo lắng, phụ thân mạo muội tới chơi, sẽ chọc cho được Tô Dịch khó chịu, nhưng hiện tại xem ra, rõ ràng cho thấy dư thừa.

Viên Vũ Thông theo trong tay áo tay lấy ra giấy, đưa cho Tô Dịch, "Đây là hướng Tô tiên sinh dâng tặng lễ vật tông tộc danh sách, kính xin xem qua."

Tô Dịch cầm trong tay nhìn qua, không khỏi ngoài ý muốn.

Danh sách rất dài, ngoại trừ quận trưởng phủ, Chương Thị cái này hai đại đứng đầu thế lực, lại vẫn có Thanh Hà kiếm phủ, Tiền gia, Hoắc gia, Liễu gia vân... vân lớn nhỏ tông tộc.

Chỉ thấy bên trên từng cái viết:

"Chương Thị nhất tộc, Tam phẩm Linh dược một cây, nhị phẩm Linh dược mười gốc, nhất phẩm Linh dược một trăm gốc, nhất giai Linh Thạch ba trăm khối, cấp hai Linh Thạch mười khối, Linh tài ba mươi chủng. . ."

"Thanh Hà kiếm phủ, Tam phẩm Linh dược một cây, nhị phẩm Linh dược. . ."

Danh sách những bảo vật này, chi chít, bao quát Linh dược, Linh Thạch, Linh tài chi vật, rực rỡ muôn màu.

Theo trong danh sách, cũng đó có thể thấy được Vân Hà Quận thành đứng đầu thế lực cùng một thứ thế lực chênh lệch.

Ví dụ như Tam phẩm Linh dược, chính là một thứ tông tộc cũng cầm không xuất ra hiếm có bảo bối.

Chính là nhị phẩm Linh dược cùng cấp hai Linh Thạch, tại số lượng lên, một thứ tông tộc so với những thứ kia đứng đầu thế lực cũng thua kém không ít.

Đương nhiên, Tô Dịch từ không sẽ để ý những thứ này.

Nguyên bản hắn không có ý định nhận được cái chỗ tốt gì, dưới mắt có thể đạt được bực này "Xin lỗi đền bù tổn thất", đã thật bất ngờ.

"Nguyên bản, ta đạt đến Tụ Khí cảnh về sau, bình thường nhất phẩm Linh dược đã không dùng được, mà trên người nhị phẩm Linh dược cũng tiêu hao hầu như không còn, hôm nay đã có những bảo vật này, cũng là giải quyết xong của ta khẩn cấp. . ."

Tô Dịch ám sát.

Hơn là Linh dược, Linh tài trên người hắn cũng đều đã sắp tiêu hao hầu như không còn.

Có thể nói, nếu không có Viên Vũ Thông đêm nay mang đến những thứ này đến từ trong thành tất cả thế lực lớn đền bù tổn thất, hắn đều không thể không lo lắng nên như thế nào "Kiếm tiền" rồi.

Tô Dịch rất nhanh thu lại danh sách, nói: "Làm phiền Viên gia chủ chuyển cáo bọn hắn, ta vô tình ý đi cùng ai lại so đo, trừ phi người nào lại chọc tới trên đầu ta."

Viên Vũ Thông mỉm cười gật đầu: "Có Tô tiên sinh lời nói này, tin tưởng những cái này đồng đạo luôn nên yên tâm."

Nói đến đây, hắn đột nhiên đứng dậy, xuất ra một cái hộp ngọc lớn nhỏ trong lòng bài tay, hai tay trình lên, nói: "Tô tiên sinh, đây là ta Viên gia một chút tâm ý, mong rằng người xin vui lòng nhận cho."

Viên Lạc Hề cùng Viên Lạc Vũ cũng liền bận bịu đứng dậy.

Tô Dịch nhíu mày, có chút không vui nói: "Ta cùng nữ nhi của ngươi cũng coi như có chút giao tình, vì cái gì còn muốn cầm những thứ ngoại vật này đi ra hẳn là tại trong mắt Viên gia chủ, ta Tô mỗ người chính là hạng người tham tài "

Lời nói đều có chút lãnh đạm.

Viên Lạc Hề khuôn mặt khẽ biến, vừa muốn mở miệng.

Viên Vũ Thông đã vội vàng giải thích nói: "Tô tiên sinh chớ để hiểu lầm, chuyện hôm nay, ta Viên gia không đến đến giúp bất luận cái gì bận bịu, nhưng bởi vì cùng Tô tiên sinh quan hệ, lại làm cho ta Viên gia thế lực lên một cái lối thoát mới, chính là Chương Tri Viêm cái lão nhân này cùng ta nói chuyện với nhau thời gian, cũng lễ nhượng ba phần, không dám bất kính."

"Viên mỗ hiểu rõ, cái này đều là bái tiên sinh uy danh ban tặng, cho nên mới có thể xuất ra điểm ấy tiểu lễ vật, trò chuyện bề ngoài ta Viên gia lòng cảm kích."

Dứt lời, khom người chào.

Tô Dịch thấy vậy, lại nhìn một chút vẻ mặt tràn đầy tâm thần bất định Viên Lạc Hề, cuối cùng nhẹ gật đầu, nói: "Tâm tư của ngươi, ta đại khái đã minh bạch, nhưng có mấy lời phải nói rõ."

"Kính xin Tô tiên sinh chỉ điểm."

Viên Vũ Thông nghiêm nghị nói.

Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Ta nhận thức Viên gia phần tình nghĩa này, nhưng các ngươi về sau không nỡ đánh lấy ta Tô Dịch cờ hiệu làm việc."

"Đây là Tự Nhiên."

Viên Vũ Thông không chút do dự đáp ứng.

Tô Dịch nâng chung trà lên nước khẽ nhấp một mực, lúc này mới nói: "Viên gia chủ cần phải biết, cùng ta dính vào quan hệ, liền có nghĩa là về sau cũng sẽ phải chịu trên người ta sự tình liên luỵ."

Viên Vũ Thông thần sắc càng trang nghiêm túc, nói: "Ta đã suy nghĩ cẩn thận, ta Viên gia trên dưới, nguyện cùng tiên sinh phúc họa cùng, sinh tử cùng giống nhau!"

Tô Dịch đem chén trà để xuống, nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Viên Vũ Thông thầm buông lỏng một hơi, đem hộp ngọc cẩn thận đặt ở trên bàn đá bên cạnh Tô Dịch.

Hộp ngọc lòng bài tay lớn nhỏ, nhưng trong đó nhưng lại một cây tứ phẩm Linh dược!

Giá trị to lớn, viễn không là bao nhiêu Tam phẩm Linh dược có thể so sánh!

Viên Vũ Thông tự tin, làm Tô Dịch thấy được trong hộp ngọc Linh dược, định sẽ minh bạch bọn hắn Viên gia tâm ý có bao nhiêu chân thành.

Lại trò chuyện chỉ chốc lát, Viên Vũ Thông bọn hắn liền cáo từ ly khai.

Trên đường đi về nhà, Viên Lạc Hề lo lắng giống như nói: "Phụ thân, Tô tiên sinh tính tình chính là như vậy, người trong nội tâm không có sinh khí đi "

Viên Vũ Thông nhịn không được cười rộ lên, nói: "Ta cao hứng hoàn không kịp, đâu có thể nào sẽ xảy ra trung khí ngươi a, tuổi còn quá nhỏ, không hiểu lần này nói chuyện với nhau ý nghĩa."

Viên Lạc Hề nghi ngờ nói: "Phụ thân, có thể chỉ rõ "

"Lục Điện hạng gì tôn quý nhân vật đặc biệt nhưng hắn cũng chỉ có thể cho Tô tiên sinh chỉnh đốn tàn cuộc, thông qua chuyện này, các ngươi nên hiểu rõ, chúng ta Viên gia cùng Tô tiên sinh kết xuống quan hệ tình cảm, là bực nào khó lường một cái cọc chuyện may mắn!"

Viên Vũ Thông ánh mắt như đại dương mênh mông loại thâm trầm, thản nhiên nói, "Ta có dự cảm, về sau Tô tiên sinh, nhất định sắp có được ảnh hưởng toàn bộ Đại Chu ngập trời uy thế, Tô tiên sinh càng cường đại, đối với chúng ta Viên gia trợ giúp cũng lại càng lớn!"

Viên Lạc Hề giật mình giống như nói: "Cái này kêu là một người đắc đạo gà chó cũng thăng thiên đi "

"Tiểu này, ngươi có thể nào đem chúng ta coi là gà chó "

Viên Lạc Vũ bất mãn nói.

"Ha ha ha, nói tháo để ý không tháo, tiểu này nói cũng không sai."

Viên Vũ Thông cởi mở cười to.

Viên Lạc Vũ không khỏi nói: "Nhưng như Tô tiên sinh tao ngộ một chút nguy hiểm, nhất định cũng sẽ liên lụy đến đến chúng ta, phụ thân ngươi liền không lo lắng sao "

"Cái này kêu là phúc họa cùng, sinh tử cùng giống nhau! Trên đời này sự tình, nào có đầu chiếm tiện nghi, không trả giá thật nhiều đạo lý "

Viên Vũ Thông hít thở sâu một hơi trung khí, đạo "Tóm lại, hiện tại chúng ta Viên gia đã đứng ở Tô tiên sinh này trên thuyền lớn, là theo gió vượt sóng, còn là thuyền trầm người chết, liền xem về sau rồi!"

Không mưu toàn cục giả, không đủ để mưu một vực.

Không mưu muôn đời giả, không đủ để mưu nhất thời!

. . .

Chuyết An Tiểu Cư.

"Tô ca, đã dựa theo phân phó của ngài sửa sang lại tốt rồi."

Hoàng Kiền Tuấn chỉ một cái trên mặt đất phân loại các loại bảo vật, đạo "Tam phẩm Linh dược bảy gốc, nhị phẩm Linh dược bảy mươi chín gốc, nhất phẩm Linh dược bốn trăm ba mươi gốc."

"Nhất phẩm Linh Thạch năm trăm bốn mươi khối, nhị phẩm Linh Thạch năm mươi lăm khối."

"Các màu Linh tài cộng lại, chừng sáu mươi bốn chủng."

Hắn hai mắt sáng lên, rất phấn khởi.

Cần biết khi bọn hắn Hoàng gia toàn bộ của cải chung vào một chỗ, cũng không đủ trước mặt những bảo vật này một thành!

"Nhất phẩm Linh Thạch cùng nhất phẩm Linh dược cầm đi, ngươi cùng Phong sư đệ phân ra, những bảo vật khác tiễn đưa phòng ta."

Tô Dịch nói qua, đã đứng dậy tại trong đình viện diễn luyện lên Tùng Hạc Đoán Thể Thuật.

Thần sắc điềm tĩnh chăm chú, cẩn thận tỉ mỉ.

Hoàng Kiền Tuấn ngơ ngác đứng ở đó.

Rất lâu, hắn mãnh liệt hít thở sâu một hơi trung khí, dằn xuống nội tâm cái kia không thể kìm nén nổi cảm động ấm ý, yên lặng bắt đầu chỉnh đốn bảo vật trên mặt đất.

Diễn luyện xong Tùng Hạc Đoán Thể Thuật về sau, làm Tô Dịch trở lại trở về phòng, những bảo vật kia đều đã bầy đặt ở đó.

Tô Dịch vung tay áo lên, liền đem những bảo vật này thu nhập trong Mặc ngọc bội.

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch đột nhiên lên tiếng: "Khuynh Oản."

Bên trong Dưỡng Hồn hồ lô, một đám khói trắng hiện lên, theo sát lấy một bộ Huyết Sắc váy, thanh lệ ngây ngô khờ thiếu nữ Khuynh Oản vô căn cứ hiện lên.

Nàng hơi hơi khẽ chào, chớp hai mắt thật to, rụt rè nói: "Oản Nhi bái kiến tiên sư, không biết tiên sư có gì phân phó "

Tô Dịch nhìn từ trên xuống dưới Khuynh Oản, ánh mắt bắt bẻ giống như cái giám bảo sư giống nhau, không buông tha bất kỳ một cái nào chi tiết.

Khuynh Oản bị nhìn thấy toàn thân không được tự nhiên, muốn tách rời khỏi lại không dám, chỉ có thể thấp lấy đầu đẹp, đều nhanh chôn đến trên bộ ngực sữa rồi, lông mi run nhè nhẹ, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh lệ trắng như tuyết đều có hỏa thiêu giống nhau nóng hổi cảm giác.

Mà tại trong mắt Tô Dịch, Khuynh Oản hôm nay biến hóa rất lớn!

Nàng cái kia xinh đẹp hồn thể ngưng thực đứng lên, màu da như mỡ dê ngọc giống nhau óng ánh sáng long lanh, cái kia một trương hơi có vẻ hài nhi mập thanh lệ trên khuôn mặt nhỏ nhắn, một đôi mắt xếch vũ mị xinh đẹp, nhìn quanh lưu chuyển tầm đó, mang theo một tia thiên nhiên mị hoặc.

Thanh lệ lại vũ mị, ngây ngô nảy sinh lại xinh đẹp, cái loại này đặc biệt đẹp, làm cho người ta một loại thị giác trên kinh diễm trùng kích.

Nửa ngày, Tô Dịch mới thu hồi ánh mắt, gật đầu nói: "Vốn ngươi đã lột xác thành 'Quỷ Mị' rồi, coi như không tệ."

Âm hồn là thấp nhất Quỷ vật, lại hướng lên chính là "Quỷ Mị" .

Đến nơi này to như vậy bước, hồn thể ngưng thực, bề ngoài đến xem, đã cùng thường nhân không có nhiều khác nhau.

Trước đây Khuynh Oản, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch trong suốt, thân ảnh hư ảo mờ mịt, mặc cho ai nhìn qua liền có thể biết đó là một không thuộc mình tồn tại.

Nhưng bây giờ, một thứ phàm phu tục tử tất nhiên nhận không ra.

Mà lột xác thành "Quỷ Mị", cũng làm cho Khuynh Oản phơi phới ra một cỗ mị hoặc khác.

Đáng tiếc, những mị hoặc này tại trong mắt Tô Dịch, hoàn chưa nói tới câu hồn.

Nhớ kỹ ở tiền thế, có một cái xuất thân Thanh Khâu Hồ Tộc tuyệt thế yêu nữ, kia mị hoặc to lớn, chính là tâm như bàn thạch Phật Môn đại năng đều không chịu đựng nổi.

Yêu nữ tuyệt thế này đã từng tự tiến cử cái chiếu, mưu toan câu dẫn lúc ấy dốc lòng tu kiếm Tô Dịch.

Tác động bị Tô Dịch một kiếm chém rơi chín cái đuôi, sợ tới mức thương hoảng sợ mà chạy.

Về sau yêu nữ này mỗi đến một nơi, nhất định trắng trợn tuyên dương, chửi bới Huyền Quân Kiếm Chủ không là nam nhân, là tu trên đường đệ nhất nhân cặn bã, phải làm bị thiên hạ nữ tử phỉ nhổ. . .

Cái này tại ngay lúc đó Đại Hoang thế giới, hoàn thành một cái trò hề.

Đương nhiên, Khuynh Oản tiềm lực to lớn, cũng không phải là tùy tùy tiện tiện ai cũng có thể so sánh đấy.

Ừ, cái này cũng chính là Tô Dịch chọn Khuynh Oản là song tu lô đỉnh rất nhiều một trong những nguyên nhân.

"Tiên sư yên tâm, Oản Nhi tại trên tu hành theo không dám lười biếng đấy."

Khuynh Oản thanh âm mềm nhu ngọt ngào, vẫn cúi đầu, nhìn mình chằm chằm cái kia một đôi trong suốt như ngọc bàn chân, không dám đi cùng Tô Dịch đối mặt.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, đi theo tay vừa lộn, lấy ra một chút thích hợp Quỷ vật tu luyện nhị phẩm Linh dược, "Cầm đi đi, hảo hảo tu luyện."

Khuynh Oản ngẩn ngơ, vội vàng nhận lấy, nói: "Đa tạ tiên sư."

Thanh âm rõ ràng đã mang theo một tia vui vẻ cùng thân cận chi ý.

Tô Dịch cười rộ lên.

Khuynh Oản biến hóa xác thực không nhỏ.

Đột nhiên, Tô Dịch nhớ tới một sự kiện, năm đó ân oán đã xong, tai hoạ ngầm đã trừ, cũng nên đi gặp một lần Linh Tuyết nha đầu kia rồi. . .

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 133: Hình Dạng Của Ngươi Rất Có Thể Đánh!

Sáng sớm hôm sau.

Phong Hiểu Nhiên chợt phát hiện, thường ngày tu luyện, rửa mặt, ăn cơm về sau, sẽ trở lại trở về phòng tiếp tục tu luyện Tô Dịch, ngày hôm nay lại phá thiên hoang địa muốn đi ra ngoài!

"Tô Dịch ca ca, ngươi cái này là muốn đi làm cái gì "

Nàng nhịn không được dứt khoát tiếng nói.

Phong Hiểu Phong cùng Hoàng Kiền Tuấn trong lòng cũng nghi hoặc.

"Thâu được Phù Sinh nửa ngày rảnh rỗi, đi gặp một người."

Tô Dịch cười vuốt vuốt đầu Phong Hiểu Nhiên.

"Úc!"

Phong Hiểu Nhiên gật đầu.

"Tô ca, nhưng cần lợi dụng ngồi xe ngựa "

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được hỏi.

"Không cần, các ngươi tất cả làm sự tình lại."

Tô Dịch cũng không quay đầu lại đất phất phất tay, thân ảnh kia đã thản nhiên đi ra đình viện.

"Tô sư huynh hôm nay xem ra thật cao hứng bộ dạng."

Phong Hiểu Phong có chút ngoài ý muốn, hắn chống một cột cây trượng, đi qua mỗi ngày lấy Linh dược bồi dưỡng, hai chân của hắn hôm nay đã miễn cưỡng có thể hành tẩu.

"Nhất định là đi gặp bạn tốt rồi."

Phong Hiểu Nhiên chân thành nói.

"Bạn tốt "

Hoàng Kiền Tuấn vắt hết óc đau khổ suy nghĩ rất lâu, đột nhiên nhớ tới một người ——

Văn Linh Tuyết!

. . .

Thanh Hà kiếm phủ.

Chiếm diện tích hơn một nghìn mẫu, đình lầu cung điện chồng chất, san sát nối tiếp nhau, có thể đồ sộ.

Ý nào đó trên mà nói, Thanh Hà kiếm phủ đã được xưng tụng là Vân Hà quận mười chín thành một đời tuổi trẻ trong lòng tu hành Thánh Địa.

Tia nắng ban mai nhu hòa, Thanh Hà kiếm phủ môn đình trước, đồng ý rất nhiều thiếu nữ ra ra vào vào, trên người tản ra phồn vinh mạnh mẽ có chí tiến thủ.

Phần lớn mười sáu mười bảy tuổi, chính là nhân sinh cuối cùng tốt đẹp chính là cảnh xuân tươi đẹp.

Tô Dịch chắp tay tại cõng, khi thấy cái kia quen thuộc môn đình, trong đầu không khỏi hiện lên lên qua lại rất nhiều nhớ lại.

Mười bốn tuổi năm đó, hắn bơ vơ một người, trèo non lội suối mà đến, bái nhập Thanh Hà kiếm phủ tu hành.

Cái kia trong ba năm chua xót đau khổ lạt, hiện tại lại nhớ tới, có khác một phen tư vị chạy lên não.

"Ồ, đây là đâu vị sư huynh, bộ dáng lớn lên tốt tuấn tú!"

"Xuỵt, dè dặt chút!"

Cách đó không xa, khi thấy Tô Dịch thời gian, một chút nữ hài tử con mắt sáng ngời, xì xào bàn tán đứng lên.

Không phải không thừa nhận, Tô Dịch bộ dạng này túi da còn là rất xuất chúng đấy, thân ảnh cân xứng dài thường thượt, khuôn mặt tuấn tú trắng nõn.

Hơn nữa trên người cái kia chỉ có lạnh nhạt xuất trần khí chất, đối với một chút kinh nghiệm sống chưa nhiều thiếu nữ mà nói, đặc biệt có lực hấp dẫn.

"Dè dặt cái gì, sư huynh lớn lên đẹp mắt đều nhanh cũng bị cướp sạch rồi, lại không ra tay, Thang đều uống không đến một mực."

Một cái thiếu nữ tuổi trẻ hoa váy một cái lồng ngực, chủ động đi lên trước, thoải mái nói:

"Vị sư huynh này, ta là Điền Dao, có thể hay không biết một cái "

Thiếu nữ mắt hạnh má đào, eo nhỏ chân dài, đôi mắt đẹp nhìn quanh thời gian, mang theo một tia xinh đẹp chọc người mùi vị.

Tô Dịch lắc đầu nói: "Ta từ lâu không phải là Thanh Hà kiếm phủ đệ tử, có biết hay không đều đã không trọng yếu."

Nói qua, đã cất bước triều trong Thanh Hà kiếm phủ bước đi.

Điền Dao ngẩn ngơ, chính mình là bị cự tuyệt xa xa truyền đến không ít đồng bạn tiếng cười, làm cho nàng khuôn mặt nhỏ cứng.

Nàng mặc dù tính tình như lửa, sáng sủa hào phóng, có thể tìm ra thường thời điểm nhưng căn bản khinh thường tại cùng những cái này chịu không nổi đập vào mắt đồng môn nam tử kết giao.

Hiện tại thật vất vả đụng phải một cái nhường nàng nhãn tình sáng lên đấy, người nào từng muốn, lại cuối cùng bị người cho mây trôi nước chảy đất cự tuyệt!

"Này, ngươi đứng lại đó cho ta."

Cũng là là lòng tự trọng quấy phá, có lẽ là ấm ức, Điền Dao khẽ cắn hàm răng, quay người liền đuổi tới.

Cùng Tô Dịch trong trí nhớ đồng dạng, trong Thanh Hà kiếm phủ những thứ kia san sát nối tiếp nhau kiến trúc, đình lầu, sân bãi, cảnh vật tịnh không có bao nhiêu biến hóa.

"Lấy Linh Tuyết thiên phú, hơn nữa ta truyền thụ nàng Huyền Tố Linh Ki Kinh, hôm nay có thể đủ thoải mái tại trong Thanh Hà kiếm phủ trong môn chiếm cứ một chỗ ngồi. . ."

Tô Dịch dạo chơi trong triều cửa chỗ khu vực bước đi.

"Này!"

Điền Dao đuổi theo, tức giận đạo "Ngươi cái tên này cũng quá không có lễ phép rồi a, làm hại ta tại trước mặt bằng hữu mất mặt."

Chợt, nàng lại tự nhiên cười nói, "Bất quá, xem tại ngươi lớn lên đẹp mắt phân thượng, liền tha thứ ngươi rồi, chỉ nói vậy thôi, ngươi tên là gì có muốn hay không cùng một chỗ ăn một bữa cơm "

Tô Dịch không khỏi khẽ giật mình, cười nói: "Ăn cơm thì không cần, giúp ta một cái chuyện nhỏ sao loại "

Điền Dao cười hì hì nói: "Ngươi nói chứ, có thể giúp đỡ ta đây nhất định giúp, nhưng ngươi cũng muốn nói cho ta tên của ngươi."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Văn Linh Tuyết ở nơi nào "

Văn Linh Tuyết!

Điền Dao thần sắc trì trệ, tức giận đất liếc mắt, "Lại là vì nàng đến kia "

Tô Dịch nhíu mày nói: "Có ý tứ gì "

Điền Dao bỉu môi nói: "Ngươi không biết sao, từ khi Văn Tuyết sư tỷ tiến vào Thanh Hà kiếm phủ, nghiễm nhiên đã thành công nhận đệ nhất mỹ nhân, không chỉ là đồng môn những thứ kia sư huynh sư đệ đối với nàng ái mộ, cả Vân Hà Quận thành trung những thứ kia thế gia đệ tử, đều mộ danh mà đến."

Nói xong lời cuối cùng, ngữ khí đều nổi lên một tia cực kỳ hâm mộ cùng ghen ghét.

Tô Dịch suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Lấy tài tình gió êm dịu tư thế, hoàn toàn chính xác rất dễ dàng đưa tới ong bướm truy đuổi, rất bình thường."

"Ngươi cũng không cùng những ong bướm kia đồng dạng "

Điền Dao hừ một tiếng.

"Không giống vậy."

Tô Dịch lắc đầu, "Đúng rồi, ngươi còn chưa nói nàng ở chỗ nào."

Điền Dao tức giận nói: "Ta tại đuổi theo ngươi, ngươi cũng tại hỏi những nữ nhân khác, thật không biết cái này cùng trong lòng chọc vào đao không có gì khác nhau "

"Vậy coi như rồi."

Tô Dịch trực tiếp cất bước ly khai.

Điền Dao: ". . ."

Thì cứ như vậy rời đi

Rời đi

Nàng tức giận được bộ ngực sữa một trận phập phồng, hận không thể giảo Tô Dịch một mực.

Nhưng sau một khắc, ma xui quỷ khiến Điền Dao lại đuổi theo, thở phì phì nói: "Ta đây nhưng muốn nhìn, ngươi có cái gì không giống nhau! Đi thôi, đi theo ta!"

Tô Dịch mỉm cười.

Trái lại, nếu nói mỹ nhân, làm vừa giận vừa vui.

Thẹn thùng thời gian như biển đường cúi đầu, là một loại đẹp.

Giận dữ thời gian như hoa sen dao động Chi, lại là một phen khác phong tình.

Hành động nam nhân, duy nhất cần phải làm là thưởng thức.

Trên đường đi, Điền Dao líu ríu nói: "Ta không sợ nói cho ngươi biết, truy đuổi Linh Tuyết sư tỷ thanh niên tài tuấn cùng thế gia đệ tử đếm không hết, xuất thân thanh quý nhân hạng người càng nhiều vô số kể, nhưng đến nay có thể bắt tù binh Linh Tuyết sư tỷ tâm hồn thiếu nữ đấy, không có một cái nào!"

Tô Dịch nhất thời cười rộ lên, nói: "Ánh mắt của nàng nên cao như vậy, cái này thế tục hạng người, làm sao có thể cùng với nàng "

Điền Dao chỉ cảm thấy ngực gửi đi lấp, nàng bổn ý là khuyên Tô Dịch tranh thủ thời gian buông tha cho không thực tế ý tưởng, cái nào từng muốn, gia hỏa này lại lại không để mình bị đẩy vòng vòng!

"Ngươi cảm thấy ngươi có thể làm "

Điền Dao nhịn không được nói.

"Ai nói ta muốn đuổi theo nàng "

Tô Dịch dở khóc dở cười.

Điền Dao xùy đất cười rộ lên, nói: "Đừng gạt ta rồi, tại loại này sự tình lên, nam nhân cơ hồ đều là khẩu thị tâm phi, ngươi nói như vậy, đơn giản là lo lắng vấp phải trắc trở thời điểm rất khó khăn có thể, tiên cho mình tìm lấy cớ mà thôi."

Tô Dịch nhất thời không lên tiếng.

Cùng nữ nhân giải thích, chỉ biết việt xóa sạch việt Hắc, ở phương diện này, hắn thế nhưng là kinh nghiệm phong phú cực kỳ.

Quả nhiên, bái kiến Tô Dịch không lên tiếng, Điền Dao nếu như chiến thắng loại, dương dương đắc ý nói: "Bị ta nói trúng rồi đi đúng rồi, ngươi còn chưa nói tên của ngươi đấy."

Tô Dịch thuận miệng báo ra bản thân tên.

"Tô Dịch "

Điền Dao ngơ ngác một chút, đột nhiên nhớ tới cái gì, đôi mắt đẹp trợn to, "Sẽ không phải chính là ngươi cái kia tu vi mất hết đấy. . . Tô Dịch đi "

Tô Dịch gật đầu nói: "Không sai."

Trong lòng của hắn lại không khỏi có chút nghi hoặc.

Ngày hôm qua tại Thanh đỉnh võ đài, Phủ chủ Mộc Thương Đồ thất bại tại trong tay mình, chuyện này bị che dấu đi cũng là dễ lý giải.

Nhưng Chu Hoài Thu bọn hắn đều đã phản hồi Thanh Hà kiếm phủ, liền chưa nói tới tự mình tu vi khôi phục, nắm bắt tông môn thi đấu đệ nhất sự tình

"Cũng đúng, Chu Hoài Thu bọn hắn cái ngày kia tại Phong Nguyên Trai gặp cái kia đợi lớn đả kích, sợ là căn bản không dám lại đề lên cùng ta chuyện có liên quan đến. . ."

Tô Dịch mơ hồ có chút đã minh bạch.

Đổi lại mà nói tới, hôm nay Thanh Hà kiếm trong phủ, ngoại trừ những đại nhân kia vật đám, những người khác sợ là hoàn căn bản không rõ ràng lắm trên người mình phát sinh những chuyện kia.

"Nguyên lai là ngươi. . ."

Điền Dao như có chút thất lạc, chợt liền ôn nhu an ủi Tô Dịch, "Tô sư huynh, ta cũng đã được nghe nói ngươi tao ngộ, bất quá ngươi yên tâm, ta không ngại ngươi là hay không có được tu vi."

"Ngươi phải nhớ kỹ, lớn lên đẹp mắt cũng là một loại tiền vốn, đại đa số người muốn dựa vào mặt ăn cơm còn không được đây."

Nói qua, nàng vỗ vỗ bả vai Tô Dịch, lấy bày ra cổ vũ, "Hình dạng của ngươi cũng rất có thể đánh, tối thiểu để cho ta một cái liền thích!"

Tô Dịch: ". . ."

Hắn đột nhiên nhớ tới, lúc trước Linh Tuyết hay nói giỡn nói, sở dĩ đối với chính mình như vậy tốt, là bởi vì chính mình lớn lên đẹp mắt.

Nàng. . . Sẽ không phải cũng chỉ để ý bề ngoài của mình đi

Cái này có thể sẽ có chút nông cạn rồi.

Tìm một cơ hội đến làm cho nàng biết rõ, ngoại trừ bề ngoài, nàng tỷ phu phương diện khác cũng không phải là cái này thế tục nam tử có thể so sánh đấy. . .

Đang nói chuyện với nhau, đột nhiên vang lên một trận nhiệt liệt âm thanh ủng hộ từ đằng xa truyền đến.

Chỉ thấy xa xa là một cái rộng lớn Diễn Võ Trường, hiện tại người nơi đâu đầu tích lũy động, người ta tấp nập, thanh thế cực đồ sộ.

Diễn Võ Trường ở bên trong, một vòng thanh xuân đẹp mỹ lệ yểu điệu thân ảnh xinh đẹp lập, hấp dẫn lấy trong tràng đại đa số thiếu niên ánh mắt.

Nàng búi tóc Cao kéo, lông mày như Thúy Vũ, da như tuyết trắng, eo như luồng vốn thế, răng như trắng như ngọc, mặc một bộ màu lam nhạt váy, duyên dáng yêu kiều.

Mờ mờ nhu hòa ánh mặt trời chiếu vào trên người nàng, thanh tú tươi đẹp, thẳng giống như theo trong tranh đi ra đến loại.

"Vũ sư huynh, đa tạ rồi."

Diễn Võ Trường ở bên trong, thiếu nữ hơi hơi chắp tay.

"Linh Tuyết sư muội võ đạo càng lợi hại, có thể bại trong tay ngươi ở bên trong, cũng là vinh hạnh của ta."

Đối diện, một cái thiếu niên áo bào màu vàng bật cười lớn, ánh mắt nhìn về phía đối diện thiếu nữ thời gian, sâu sắc chân thành.

"Đã thành, đi nhanh lên đi, đừng tưởng rằng thua ở Linh Tuyết sư tỷ, có thể gần hơn quan hệ!"

"Hừ! Ngươi đâu là tới luận bàn, rõ ràng là muốn đánh nhau Linh Tuyết sư tỷ chủ ý, quá vô sỉ rồi a "

Trong tràng vang lên một trận ồn ào tiếng.

Cái kia thiếu niên áo bào màu vàng thần sắc gửi đi cứng, chật vật mà đi.

Một màn này, nhường đồng ý nhiều thiếu nữ đều lại là hâm mộ lại là ghen ghét, lại lại không thể làm gì.

Từ lúc Văn Linh Tuyết đi tới Thanh Hà kiếm phủ về sau, vô luận ai ngờ theo đuổi nàng, nhất định sẽ bị coi là công địch!

Một thân trung khí độ cao, nhưng bái kiến đốm.

Xa xa đấy, khi thấy như vậy một màn thời gian, Tô Dịch bên môi không khỏi nổi lên một vòng tiếu ý.

Diêu nhớ ngày đó tại Quảng Lăng thành Tùng Vân Học Phủ thời gian, Văn Linh Tuyết cũng đã là công nhận đệ nhất mỹ nhân rồi.

Chưa từng nghĩ, đến nơi này Thanh Hà kiếm phủ, cũng cũng giống như thế.

"Thấy được chưa, Linh Tuyết sư tỷ nhân khí cao bao nhiêu, nếu như ngươi là theo đuổi, sợ là vừa vừa tiếp cận, cũng sẽ bị vô số người coi là cừu địch. Vì vậy, ta khuyên ngươi hoàn là bỏ cái ý nghĩ đó đi à, tỉnh ngộ bị người khác chê cười tự rước lấy nhục."

Bên cạnh Điền Dao thầm nói, ánh mắt nhìn hướng Diễn Võ Trường trung cái kia tuyệt đại phong độ tư thái thiếu nữ thời gian, cũng không khỏi nổi lên một tia cực kỳ hâm mộ.

Nhưng càng nhiều nữa là bất đắc dĩ cùng chát ý.

Trừ phi đối với dung mạo của mình đầy đủ tự tin, bằng không, cô bé nào hội nguyện ý cùng Văn Linh Tuyết phân cao thấp đây

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 134: Ẩm Tuyết Sơn Trang

Văn Linh Tuyết đã đi ra, Diễn Võ Trường đám người rất nhanh lần lượt tản đi.

"Linh Tuyết, ngươi cũng thật lợi hại, ngươi mới mới vừa gia nhập nội viện bao lâu, cũng đã là Bàn Huyết Cảnh Luyện Cốt cấp độ tu vi, để cho chúng ta những thứ này sư huynh sư tỷ đều nhanh muốn không ngốc đầu lên được rồi."

Một thân ảnh thon thả thiếu nữ cười hì hì làm bạn tại bên người Văn Linh Tuyết.

Hắn trang dung tinh xảo, dung mạo cũng được xưng tụng xuất chúng, thế nhưng là cùng Văn Linh Tuyết so sánh với, không khỏi thua kém một bậc.

Văn Linh Tuyết nhẹ nhàng cười cười, "Mạnh Lộ sư tỷ khen trật rồi."

Nhưng trong lòng nghĩ đến, ta tu luyện là tỷ phu làm cho truyền thụ cho diệu pháp, như lại tiến cảnh khó chịu, về sau cái nào còn có mặt mũi đi gặp tỷ phu?

"Hai vị sư muội, có muốn đi hay không Ẩm Tuyết Sơn trang tản ra giải sầu?"

Trên nửa đường, một cái khóe miệng chứa đựng mỉm cười thanh niên tuấn mỹ phát ra mời, dáng tươi cười ấm áp, nho nhã lễ độ.

Bị kêu là Mạnh Lộ thon thả thiếu nữ đôi mắt sáng ngời, vui vẻ đạo "Linh Tuyết, chúng ta cùng đi chứ, Ẩm Tuyết Sơn trang thế nhưng là Vân Hà Quận thành nhất đẳng nơi tốt, nghe nói chỉ trên nhất cõng thanh quý nhân vật mới có tư cách xuất nhập trong đó."

Hắn rất chờ mong.

"Cái này. . ."

Văn Linh Tuyết có chút chần chờ, hắn ý định trở về tu luyện.

"Đi thôi đi thôi, coi như theo giúp ta rồi." Mạnh Lộ làm nũng giống nhau nắm ở cánh tay Văn Linh Tuyết.

Thanh niên tuấn mỹ cũng cười nói: "Văn Tuyết sư muội, lần này không chỉ ba người chúng ta, còn có cái khác một chút sư huynh sư tỷ, ngươi coi như là chúng ta đồng môn ở giữa tụ hội lại."

"Được rồi."

Văn Linh Tuyết nghĩ đến nhiều như vậy đồng môn cùng lúc đó, không tốt chối từ, đáp ứng.

Thanh niên tuấn mỹ lập tức nhẹ nhàng thở ra giống như, cười phía trước vừa đeo đường.

"Sách, không thẹn là Nhan gia Đại Thiếu Gia, lại mời mời được Linh Tuyết sư tỷ."

Xa xa đấy, làm một màn như vậy, Điền Dao chậc chậc cảm khái.

Mắt thấy Tô Dịch không lên tiếng, còn tưởng rằng hắn không biết thanh niên tuấn mỹ kia thân phận, Điền Dao nhanh chóng nói:

"Nhan Ngọc Phong, Nhan gia đứng đầu con trai trưởng, nội môn bài danh thứ năm thanh niên tài tuấn, Bàn Huyết Cảnh Đại viên mãn tồn tại, nghe nói phụ thân hắn đã vì hắn trải tốt đường, nửa năm sau sẽ tiến về trước Xích Lân quân rèn luyện tu hành. . ."

Đang nói đâu rồi, Điền Dao đột nhiên ngơ ngẩn, kinh ngạc nói, "Linh Tuyết sư tỷ như thế nào triều chúng ta bên này đi tới rồi hả?"

Xa xa, Văn Linh Tuyết đôi mắt đẹp tỏa sáng, thanh tú tươi đẹp trên mặt hiện ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Hắn gần như là chạy chậm giống nhau hướng bên này vốn.

Mạnh Lộ cùng thanh niên tuấn mỹ kia cũng là sững sờ, tình huống như thế nào?

"Tỷ phu! Sao ngươi lại tới đây?"

Thiếu nữ búi tóc Cao kéo, thân ảnh đẹp mỹ lệ, thanh âm thanh gọt giũa ngọt ngào, trong đôi mắt đẹp dịu dàng khó nén vui sướng.

Tô Dịch cười nói: "Không hoan nghênh phải không."

Thiếu nữ dáng tươi cười sáng lạn, như mưa sau đó nụ hoa giống nhau tươi mát, nói: "Ta nào dám, ngươi thế nào không sớm nói với ta một tiếng, làm hại ta vừa rồi thiếu chút nữa cho là nhìn lầm rồi."

Tô Dịch yên lặng, đưa tay vuốt vuốt thiếu nữ đầu, nói: "Chỉ cần ta không có nhận sai ngươi thì tốt rồi."

"Ngươi. . . Ngươi là tỷ phu Linh Tuyết sư tỷ?"

Nhìn cử chỉ thân mật hai người, Điền Dao đôi mắt đẹp trừng lớn, có chút mộng.

Nơi xa thanh niên tuấn mỹ đồng tử mãnh liệt co rụt lại, giống như thấy được trước đó chưa từng có đại địch.

Từ khi Văn Linh Tuyết tiến vào Thanh Hà Kiếm Phủ, hắn còn chưa bao giờ thấy qua hắn có bộ dạng này bộ dáng.

Cái kia kinh hỉ vui vẻ thần thái, không che giấu chút nào vui vẻ, cùng với ngẫu nhiên nhìn về phía Tô Dịch thời gian, ánh mắt kia sáng ngời sáng bóng, đều là hắn trước đây chưa bao giờ tại cái gì nam tử trước mặt qua đấy.

Văn Linh Tuyết đôi mắt đẹp quét qua Điền Dao, hiếu kỳ nói: "Tỷ phu, ngươi là cùng Điền Dao sư muội cùng đi hay sao?"

Tô Dịch vô thức cải chính: "Ngươi vị này sư muội là một cái lòng nhiệt tình người tốt, lần thứ nhất gặp mặt đã giúp ta dẫn đường, bằng không, ta sợ là còn tìm không được nơi đây."

Điền Dao nhịn không được liếc mắt, "Giải thích rõ ràng như vậy làm gì vậy, còn lo lắng bị Linh Tuyết hiểu lầm sao? Hơn nữa, ngươi thế nhưng là tỷ phu Linh Tuyết sư tỷ, như đánh tiếp chủ ý của nàng, cái kia chính là cầm thú!"

Văn Linh Tuyết khuôn mặt đỏ lên, lông mi khẽ run, phun nói: "Điền Dao sư muội, ngươi nhưng không cho nói bậy."

Tô Dịch lại thản nhiên tự nhiên, mặt không đỏ hơi thở không gấp, nói: "Ngươi một tiểu nha đầu biết cái gì, đã thành, không có chuyện của ngươi rồi, đi nhanh đi."

Điền Dao lại cố chấp ngẩng đầu đẹp, hung ác nói: "Ngươi cái tên này quá vô tình rồi, thiệt thòi ta một cái liền chọn trúng ngươi, ngươi lại muốn đuổi ta đi, ta cho ngươi biết, ta hết lần này tới lần khác liền không đi!"

Văn Linh Tuyết ngẩn ngơ, kinh ngạc nói: "Ngươi coi trọng tỷ phu của ta?"

Điền Dao gật đầu, thoải mái nói: "Ngươi không cảm thấy hắn lớn lên rất có mùi vị sao? Ta liền ưa thích loại nam nhân này."

Văn Linh Tuyết ách một tiếng, nhất thời cũng không biết nói cái gì cho phải.

Hắn đều không nghĩ tới, Điền Dao hội gan lớn như vậy cùng trực tiếp, nữ hài tử không phải là hẳn là dè dặt một chút sao?

"Linh Tuyết, ngươi có lẽ chưa nói qua, Tô Dịch là của ngươi tỷ phu đấy."

Cách đó không xa, Mạnh Lộ đi tới, Văn Linh Tuyết cùng Tô Dịch cái kia thân mật cử chỉ, làm cho nàng có chút ghen ghét, cảm giác mình như một ngoại nhân, đột nhiên bị loại trừ đi ra.

Hắn ánh mắt quét mắt Tô Dịch nói: "Tô Dịch, ngươi đi năm bị khu trục xuất kiếm phủ, như thế nào lại đã trở về, không sợ bị năm đó những thứ kia đồng môn chứng kiến, lại để khi phụ ngươi sao?"

Lời nói mơ hồ lộ ra mỉa mai.

Xem như Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn đệ tử, hắn làm sao không nhận biết Tô Dịch, thậm chí còn nghe nói qua năm đó Tô Dịch bị khi phụ sỉ nhục rất nhiều sự tình.

"Mạnh Lộ sư tỷ, ngươi sao có thể nói như vậy?"

Văn Linh Tuyết đôi mi thanh tú cau lại, có chút không vui.

"Tốt rồi tốt rồi, ta không nói nữa."

Mạnh Dao vội vàng nói xin lỗi.

"Tô Dịch sư đệ, đã lâu không gặp."

Lúc này thời điểm, thanh niên tuấn mỹ Nhan Ngọc Phong đi tới, mỉm cười mở miệng.

Tô Dịch nhàn nhạt gật gật đầu.

Hắn Nhận đối phương, năm đó ở Thanh Hà Kiếm Phủ ngoại môn thời gian, đối phương đã là nội môn trung nhân vật lợi hại.

Bất quá, giữa hai người cũng không cùng xuất hiện.

"Tô Dịch sư đệ, chúng ta đang định tiến về trước Ẩm Tuyết Sơn trang tụ hội, ngươi muốn cũng không cùng một chỗ đi?"

Nhan Ngọc Phong cười mời.

Hắn liếc thấy đi ra, như không mời Tô Dịch tiến về trước, Văn Linh Tuyết sợ là cũng không có khả năng lại cùng theo đi đến.

Nhưng Văn Linh Tuyết đã có chút khó xử.

Hắn hiểu rõ bản thân những thứ kia đồng môn đều là cái gì tính khí, hoặc là tự xưng là phi phàm tông tộc đệ tử, hoặc là chính là mắt cao hơn đầu hậu duệ quý tộc công tử.

Trừ phi ngươi là cùng bọn họ cùng một tầng nữa đấy, bằng không bọn hắn vĩnh viễn sẽ không đem ngươi chân chính để ở trong mắt.

"Cũng tốt."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, hắn ngày hôm nay vốn là tìm đến Văn Linh Tuyết đấy, về phần đi nơi nào, ngược lại cũng không sao cả.

Văn Linh Tuyết ngơ ngác một chút, cũng nhẹ gật đầu, cười nói: "Vậy cùng một chỗ tiến về trước tốt rồi."

Nội tâm của nàng cũng có thật nhiều nghi hoặc, ví dụ như tỷ phu làm sao sẽ tới Vân Hà Quận thành? Hắn hôm nay tu vi khôi phục lại hạng gì trình độ?

Cũng không trách hắn trong lòng còn có nghi hoặc, tự nhiên sơ ly khai Quảng Lăng thành, cho tới bây giờ, hắn sẽ không có lại thu được Tô Dịch tin tức.

Đến nỗi cũng không biết, Tô Dịch tại Long Môn thi đấu trên đoạt được đệ nhất danh sự tình.

"Ta có thể hay không cùng đi?"

Điền Dao chợt mà hỏi thăm.

"Đương nhiên có thể."

Nhan Ngọc Phong cười đáp ứng.

Lúc này một đoàn người triều Thanh Hà Kiếm Phủ bước ra ngoài.

Trên đường đi, bởi vì Văn Linh Tuyết tồn tại, hấp dẫn không biết nhiều ít ánh mắt chú ý.

Trên đường đi, Mạnh Lộ cùng Nhan Ngọc Phong cùng lúc đó không để lại dấu vết đất dò xét Tô Dịch.

Đáng tiếc, tùy ý khí tức lạnh nhạt bình thường, căn bản nhìn không ra bất luận cái gì manh mối. Rất nhanh, bọn hắn liền chẳng muốn lại chú ý.

Một cái phế nhân tu vi mất hết mà thôi, sớm cùng bọn họ không phải là cùng một cái thế giới người, nếu không phải Văn Linh Tuyết, bọn hắn sợ là cũng sẽ không cùng Tô Dịch nói nhiều một câu.

Thanh Hà Kiếm Phủ bên ngoài, sớm có không ít người đợi chờ ở đó.

Khi thấy Nhan Ngọc Phong, Văn Linh Tuyết xuất hiện, đều nhao nhao cười chào hỏi.

Tô Dịch ánh mắt đảo qua đi, phát hiện phần lớn cũng có thể biết, đều là tại Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành tông tộc đệ tử.

Mà khi những người này nhận ra Tô Dịch thời gian, cũng đều có chút ngẩn ra, bất quá biết được hắn là Văn Linh Tuyết tỷ phu thời gian, mơ hồ đều hiểu rõ ra.

Duy nhất một người trong đó chứng kiến Tô Dịch thời gian, không tự nhiên nhất, sắc mặt đều trở nên cứng ngắc.

Người nọ là Trần Kim Long.

Tô Dịch lần thứ nhất tại Phong Nguyên Trai yến ẩm thời gian, Trần Kim Long suất lĩnh mọi người đi tìm phiền toái, tác động bị trấn áp quỳ xuống đất, thiếu chút nữa liền vứt bỏ tính mạng.

Hiện tại gặp lại Tô Dịch, làm sao không sợ hãi?

Bất quá, làm chú ý tới Tô Dịch không đến đáp lý bản thân thời gian, Trần Kim Long thầm buông lỏng một hơi đồng thời, nhưng trong lòng tại

chửi ầm lên, Nhan Ngọc Phong cái này khốn nạn, như thế nào bả cái này sát tinh cho đã mang đến! ?

"Nhan thiểu, nghe nói ngày hôm nay Trà Cẩm cô nương sẽ ở Ẩm Tuyết Sơn trang hiến nghệ, cơ hội này nhưng quý giá vô cùng, chúng ta tranh thủ thời gian đi qua đi."

Một gã thanh niên khẽ cười nói.

Lời này vừa nói ra, rất nhiều người ánh mắt sáng ngời.

Trà Cẩm?

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

. . .

Ẩm Tuyết Sơn trang.

Vân Hà Quận thành trung đủ để cùng Phong Nguyên Trai nổi danh một cái động tiêu tiền.

Nơi đây chiếm diện tích hơn mười mẫu, đình đài lầu đài, đình viện chằng chịt, còn có hồ nước lang kiều, ca khúc nước Ngư ao đợi cảnh vật, thanh nhã rất khác biệt, hết sức trong thành đại nhân vật ưa thích.

Làm Nhan Ngọc Phong mang theo một đoàn người đến thời gian, cửa ra vào sớm có một người trung niên quản sự đợi chờ ở đó.

"Hoàng thúc, sao lao người đại giá tự mình đợi chờ."

Chứng kiến cái này trung niên, Nhan Ngọc Phong lắp bắp kinh hãi, liền vội vàng tiến lên ân cần thăm hỏi.

"Nhan thiểu là thiếu gia nhà ta bằng hữu, tiền tới đón tiếp cũng là nên phải đấy."

Trung niên quản sự lạnh nhạt nhẹ gật đầu, không nhìn thẳng Nhan Ngọc Phong bên người những người khác, đạo "Các ngươi đi theo ta."

Những người khác tựa hồ cũng biết cái này "Hoàng thúc" thân phận, cả đám đều thu liễm trên người khí diễm, theo sát phía sau.

Tiến vào Ẩm Tuyết Sơn trang, mọi người đều hai mắt tỏa sáng.

Chỉ thấy ven đường cảnh trí đều rõ ràng xuất từ mọi người thủ bút, vô luận là đình đài nhà trên mặt nước, hòn non bộ Lưu Thủy, đều nhiều coi trọng, khắp nơi đều là thanh quý nhân lịch sự tao nhã khí tức.

"Cái này là Ẩm Tuyết Sơn trang? Ta cũng là lần đầu tiên, sớm nghe nói nơi đây bất phàm, không nghĩ tới lại như vậy xinh đẹp."

Văn Linh Tuyết một mực đi theo bên người Tô Dịch, tò mò đánh giá bốn phía.

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt nói: "Một chút Phong Thủy trên chút tài mọn mà thôi, nhìn như thanh nhã, lại không thoát khỏi được thế tục thợ trung khí."

Đang nói chuyện với nhau, bọn hắn đã bị dẫn tới một tòa đình viện trong gian phòng trang nhã, cửa sổ rộng mở, bên ngoài là một cái ngọc thạch dựng đài cao.

Lúc này đang có nhạc sĩ đang diễn tấu, một đám Vũ Cơ tại trên đài cao nhảy múa, nhẹ nhàng uyển chuyển.

"Chư vị ở đây yến ẩm lại, có cái gì cần, phân phó tùy tùng là được."

Hoàng thúc nhàn nhạt đất dặn dò một phen, liền xoay người mà đi.

Nhan Ngọc Phong đám người phân chủ khách ngồi xuống, vừa ăn vừa uống, chuyện trò vui vẻ, bầu không khí rất nhanh liền náo nhiệt lên.

Chỉ, cực ít người để ý tới Tô Dịch, thêm nữa là ở cùng Văn Linh Tuyết, Mạnh Lộ, Điền Dao những cô gái này bắt chuyện.

Tô Dịch cái nào sẽ để ý những thứ này lạnh nhạt, tự mình uống rượu, ngẫu nhiên cùng Văn Linh Tuyết nói chuyện với nhau một phen, dương dương tự đắc.

Đang ngồi khó chịu nhất đúng là Trần Kim Long rồi.

Hắn cùng Tô Dịch ngồi ở đối diện trước mặt, cũng không dám ngẩng đầu đi cùng Tô Dịch ánh mắt đối mặt, quả thực là như ngồi trên đống lửa.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 135: Mời Rượu Cùng Cái Tát

"Tỷ phu, ngươi tu vi thật sự khôi phục?"

Trến yến tiệc, Văn Linh Tuyết nhỏ giọng nói.

"Ừ."

Tô Dịch gật đầu, "Ta đã là Tụ Khí cảnh sơ kỳ tu vi."

Văn Linh Tuyết con mắt trong suốt trợn to, giật mình nói: "Thật sự?"

Lúc này một tháng không gặp mặt đi?

Tỷ phu chẳng những tu vi khôi phục, cũng đều bước vào Tụ Khí cảnh?

"Ta biết ngay tỷ phu không tầm thường có thể so sánh."

Chợt, Văn Linh Tuyết liền cười rộ lên, con mắt trong suốt sáng lóng lánh đấy, mang theo sợ hãi thán phục cùng tôn sùng.

"Lời này của ngươi ngược lại nói không sai."

Tô Dịch cũng cười.

Đang nói chuyện với nhau,

Đột nhiên một cái hoa bào thanh niên hạ giọng, vẻ mặt thần bí nói: "Các vị có hay không nghe nói phát sinh ngày hôm qua tại Thanh đỉnh võ đài món đó xuyên phá thiên chuyện lớn?"

"Thanh đỉnh võ đài xảy ra chuyện gì?"

Không ít người hiếu kỳ.

Nhan Ngọc Phong con mắt híp lại, lạnh nhạt nói: "Ta ngược lại nghe lão gia tử nhà ta nhắc tới một miệng, nói ngày hôm qua thời điểm, quận trưởng Tần Văn Uyên cùng con hắn Tần Phong đắc tội một vị đại nhân vật khó lường, thảm đã bị chết ở tại Thanh đỉnh võ đài."

Lập tức, toàn bộ phải sợ hãi.

Cả Văn Linh Tuyết đều lộ ra lắng nghe vẻ.

"Nhan sư huynh, vị đại nhân vật kia là ai? Người cho chúng ta lộ ra điểm đi?" Mạnh Lộ làm nũng giống như nói.

"Đúng vậy, Nhan thiểu, tin tức này nhưng quá dọa người rồi, ngươi không có nói, chúng ta đều hoàn toàn không biết rõ tình hình."

Cái khác thiếu nữ cũng tranh thủ thời gian đạo

Mắt thấy bả mọi người ánh mắt hấp dẫn tại trên người mình, Nhan Ngọc Phong Lúc này mỉm cười lắc đầu nói:

"Không dối gạt các vị, chuyện này liên lụy thật lớn, cả lão gia tử nhà ta cũng chỉ có thể giữ kín như bưng, không dám thổ lộ chút nào, nhưng có một số việc, ta ngược lại là có thể cùng mọi người nói một chút."

Mọi người lòng hiếu kỳ đều bị câu dẫn ra đến.

Duy nhất Tô Dịch ánh mắt khác thường, vuốt vuốt chén rượu trong tay.

"Nghe nói hôm qua Thanh đỉnh võ đài, tứ đại đứng đầu thế lực các đại nhân vật tề tụ, cả chúng ta Thanh Hà Kiếm Phủ Phủ chủ cũng tự mình tiến

về trước, nhưng đến tột cùng là muốn làm chuyện gì, lại không người nào biết."

Nhan Ngọc Phong nói khẽ, "Lão gia tử nhà ta chỉ nói, vị đại nhân vật khó lường kia cực kỳ trẻ tuổi, cùng tuổi của chúng ta tương tự, thẳng giống như Trích Tiên lâm bụi, có được bất khả tư nghị thông thiên thủ đoạn!"

"Cùng chúng ta đồng dạng trẻ tuổi?"

Tất cả mọi người ngây dại, vẻ mặt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

"Đúng vậy, ta cũng nghe nói, vị đại nhân vật kia thân phận cực kỳ đặc thù, Tần Văn Uyên đại nhân có bao nhiêu lợi hại tin tưởng mọi người đều lòng dạ biết rõ, nhưng vị đại nhân vật kia giết chết Tần Văn Uyên đại nhân về sau, ở đây lại không ai dám tiết lộ chuyện này!"

Cái kia hoa bào thanh niên liên tục gật đầu.

Tên còn lại thấp giọng nói: "Ta còn nghe nói, chúng ta Phủ chủ đều bại bởi vị đại nhân vật trẻ tuổi kia, cũng không biết là thật là giả. . ."

Nghe thế, cả Văn Linh Tuyết đều có chút mộng.

Một người trẻ tuổi như vậy, sao hội đáng sợ như thế?

"Ô ô, ta nếu có thể biết còn trẻ như vậy đại lão thì tốt rồi." Điền Dao ánh mắt lộ ra hướng tới vẻ si mê.

Không chỉ là hắn, những người khác không không động dung, ngẩn người mê mẩn.

"Tỷ phu, ngươi nói tên gia hỏa như vậy hay là người sao?"

Văn Linh Tuyết thấp giọng tại Tô Dịch bên tai thì thầm một câu.

Tô Dịch: ". . ."

Hắn khóe môi không dễ dàng phát giác đất co quắp một cái, nói: "Đừng nghe bọn họ nghe nhầm đồn bậy, sự tình không có khoa trương như vậy."

Những lời này vừa ra, lại đưa tới Nhan Ngọc Phong đám người một trận bất mãn, ngươi một cái phế nhân tu vi mất hết mù nói cái gì đó?

"Tô Dịch, cái gì gọi là nghe nhầm đồn bậy? Lẽ nào ngươi cũng biết phát sinh ngày hôm qua tại Thanh đỉnh võ đài sự tình hay sao?"

Cái kia hoa bào thanh niên không vui nói.

"Đúng vậy a, ngươi tới cho mọi người nói một chút, cái gì gọi là nghe nhầm đồn bậy?"

Những người khác cũng nhao nhao mở miệng. Nhan Ngọc Phong thấy vậy, trong lòng mỉm cười, ánh mắt cân nhắc, ý định xem náo nhiệt.

Hắn sớm phát giác được, Văn Linh Tuyết một mực ở cùng Tô Dịch xì xào bàn tán, cái kia thân mật bộ dáng, sớm bảo trong lòng của hắn rất khó chịu.

Trần Kim Long thấy vậy, lại kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh, bất chấp mọi thứ, vội vàng nói: "Các vị, theo ta thấy hay là được rồi, chúng ta khó có được tụ họp cùng một chỗ, huyên náo không thoải mái cũng không hay."

"Cái gì gọi là huyên náo không thoải mái?"

Mạnh Lộ tức giận nói, "Chúng ta chỉ là muốn nghe một chút Tô Dịch cao kiến mà thôi, hơn nữa, lấy thân phận của chúng ta, há có thể sẽ cùng hắn như vậy một cái phế. . . So đo?"

Hắn kịp thời thu nhỏ miệng lại, bằng không thiếu chút nữa sẽ đem "Phế vật" hai chữ nói ra.

Những người khác cũng nhao nhao phụ họa.

Mắt thấy một màn này, Trần Kim Long giận đến thiếu chút nữa thổ huyết, lão tử rõ ràng là tại giúp các ngươi được không nào?

Một đám ngu xuẩn, như cho các ngươi kiến thức đến Niên Vân Kiều, Diêm Thành Dong là chết như thế nào, sợ là không phải quỳ gối trước mặt Tô Dịch cầu xin tha thứ không thể!

Trần Kim Long cũng lười nói thêm nữa.

Lời hay Nan khuyên đáng chết quỷ, từ bi không độ tự tuyệt người!

"Có phải hay không các người có chút quá mức?"

Văn Linh Tuyết lông mày chay mày lên, cũng có chút tức giận.

Thấy vậy, Nhan Ngọc Phong bất chấp xem náo nhiệt, vội vàng nói: "Đã thành, tất cả mọi người yên tĩnh yên tĩnh."

Mọi người Lúc này bỏ qua, hãy nhìn hướng Tô Dịch ánh mắt đều đã mang theo khinh thường.

Một tên phế nhân, nếu không phải có Văn Linh Tuyết tại, cái nào có tư cách cùng bọn họ ngồi cùng một chỗ?

Hôm nay lại vẫn dám phát ngôn bừa bãi, thật sự là tự rước lấy nhục!

"Tỷ phu, ngươi không có sinh khí đi?"

Văn Linh Tuyết nhẹ giọng hỏi.

Tô Dịch cười lắc đầu, nói: "Lần này xem khi bọn hắn là ngươi đồng môn trên mặt mũi, liền không so đo rồi, huyên náo không thoải mái, cho ngươi cũng sẽ tâm tình không tốt đấy."

Văn Linh Tuyết ngẩn ngơ, chợt lộ ra một giọng nói ngọt ngào dáng tươi cười.

Một bên Điền Dao đã có chút thất lạc, tu vi phế bỏ không coi vào đâu, vừa vặn làm một người nam nhân, đối mặt bực này chất vấn, có thể nào một chút cốt khí đều không có?

Gặp như thế nhục nhã, lại vẫn nói khoác mà không biết ngượng nói xem tại Văn Linh Tuyết trên mặt mũi, không muốn so đo, cái này lấy cớ không khỏi cũng buồn cười quá!

"Xem, không đến tu vi nam nhân chính là lớn lên cho dù tốt xem, cũng là bao cỏ một cái. . ."

Điền Dao thầm than, trong lòng không tự chủ xa cách cùng Tô Dịch khoảng cách.

Hắn ưa thích mỹ nam tử, lại không thích bên ngoài tô vàng nạm ngọc trong thối rữa mỹ nam tử!

"Ha ha ha."

Mà nghe được Tô Dịch cái kia lời nói, tất cả mọi người không khỏi dỗ dành cười rộ lên.

Cả Nhan Ngọc Phong đều một trận im lặng, đều đến bực này lúc sau, ngươi còn như vậy nói khoác mà không biết ngượng, quả thực là thiếu nợ chỉnh đốn.

Trần Kim Long lại sắc mặt biến ảo, đột nhiên bức thiết nghĩ trước thời hạn rời đi.

Cái này mẹ nó lại như lần trước như vậy, ăn bữa cơm mà thôi, đã bị liên luỵ quỳ gối cái kia, cái kia có thể sẽ quá oan rồi!

Văn Linh Tuyết khuôn mặt hiện lên một vòng màu sắc trang nhã, có chút nổi giận.

Nhưng vào lúc này ——

Phòng cao thượng đại môn bị mở ra.

Cái kia "Hoàng thúc" thần sắc cung kính đi theo một gã thanh niên ngọc bào phía sau đi đến, cười mở miệng:

"Các vị, công tử nhà ta vội tới mọi người mời rượu rồi."

Chứng kiến cái này thanh niên ngọc bào, Nhan Ngọc Phong bọn hắn đều cuống quít đứng dậy, sắc mặt đều mang theo một vòng kính cẩn nghe theo vẻ kính sợ.

"Chương thiểu lại đích thân đến, xác thực để cho ta đợi được sủng ái mà lo sợ."

Nhan Ngọc Phong cười mở miệng, chỉ cảm thấy trên mặt có ánh sáng.

Dù sao, lấy thân phận của đối phương tự mình đến mời rượu, cái này nhưng không phải người bình thường có thể hưởng thụ đến đãi ngộ.

Những người khác hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, nhìn về phía Nhan Ngọc Phong ánh mắt đều mang theo một vòng vẻ khâm phục.

"Ta nghe nói, các ngươi Thanh Hà Kiếm Phủ đệ nhất mỹ nhân ngày hôm nay giá lâm Ẩm Tuyết Sơn trang, cho nên cố ý đến vừa thấy."

Thanh niên ngọc bào dáng tươi cười ấm áp, mới nói được cái này, ánh mắt của hắn dừng lại, nhìn về phía cõng đối với mình ngồi ở đó một đạo thân ảnh.

Nhan Ngọc Phong cũng đã nhận ra một màn này, sắc mặt nhất thời trầm xuống, khiển trách quát mắng: "Tô Dịch, không thấy được Chương thiểu tới rồi sao, nhanh đứng dậy chào!"

Những người khác cũng đều nhao nhao lộ ra vẻ không vui, cái gì gọi là bùn nhão đở không nổi tường, có thế chứ, một chút lễ nghi cũng đều không hiểu!

Tô Dịch vẫn ngồi ở đó, nói: "A, ngươi nhất định phải ta đứng dậy chào?"

Thanh niên ngọc bào sắc mặt gửi đi cứng, bưng chén rượu ngón tay đều run run một cái, chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người theo xương cột sống bay thẳng trên Thiên Linh Cái, toàn thân như rơi vào hầm băng.

Thế nào. . . Thế nào gia hỏa này lại cũng ở nơi đây! ?

Lại thấy cái kia Hoàng thúc sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng mở miệng: "Càn rỡ! Ngươi là người phương nào, dám cùng thiếu gia nhà ta nói chuyện như vậy, quả thực là. . ."

Đùng!

Lúc này, thanh niên ngọc bào mãnh liệt một cái tát bỏ rơi trên mặt Hoàng thúc.

"Thiếu gia?"

Hoàng thúc miệng mũi trôi máu, trợn tròn mắt, bụm mặt, không biết làm sao.

"Lão tử liền chưa thấy qua tượng ngươi như vậy ngu xuẩn lão cẩu! Còn không mau cho Tô. . . Tô công tử xin lỗi!"

Thanh niên ngọc bào tức giận mắng.

Trong lòng của hắn như kinh đào giống như cuồn cuộn, hai đầu gối như nhũn ra.

Sao quên, ngay tại ngày hôm qua Thanh đỉnh võ đài, Tô Dịch là như thế nào kiếm thất bại Mộc Thương Đồ, quét ngang Trọng Giáp thiên quân, mạt sát Tần Văn Uyên phụ tử hay sao?

Hắn như thế nào lại quên, cha mình là như thế nào cúi đầu nói xin lỗi hay sao? Cả chính hắn đều chỉ có thể quỳ gối lạnh như băng lầy lội trên mặt đất cúi đầu!

Chỉ, hắn lại không nghĩ rằng, mới thời gian cách một ngày, lại lại gặp được đối phương. . .

Cái này thanh niên ngọc bào, tự nhiên là Chương Viễn Tinh, Chương Thị tộc trưởng chi tử.

"Tô công tử, cái này lão cẩu có mắt không tròng, nói năng lỗ mãng, mong rằng người thứ lỗi."

Sau khi đánh xong, Chương Viễn Tinh vội vàng nói xin lỗi, cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Đang ngồi tất cả mọi người bối rối.

Nhìn Chương Viễn Tinh đều khúm núm như vậy, bọn hắn cả đám đều nghẹn họng nhìn trân trối, cái cằm thiếu chút nữa đến rơi xuống.

Tình huống như thế nào?

Hắn Tô Dịch cái phế nhân tu vi mất hết mà thôi, ngươi đường đường Chương Thị đứng đầu con trai trưởng, về phần như vậy xin lỗi sao?

Cũng có người phát giác được bất thường, từng cái một sắc mặt biến hóa.

Mà Trần Kim Long lại hít vào khí lạnh, quả nhiên, lão tử đã biết rõ có thể như vậy!

Điền Dao cũng không hiểu ra sao, chỉ cảm thấy tượng nằm mơ giống như.

Hắn tự nhiên nhận ra Chương Viễn Tinh, tại Vân Hà Quận thành thế gia đệ tử ở bên trong, Chương Viễn Tinh tuyệt đối là thuộc về cao cấp nhất cái kia một đám hậu duệ quý tộc đệ tử.

Đang ngồi Nhan Ngọc Phong đám người chung vào một chỗ, đều phải viễn kém một bậc!

Nhưng bây giờ, liền là người tôn quý như vậy vật, lại chủ động cùng Tô Dịch xin lỗi, ai có thể nhất thời nhận chịu được?

Chính là Văn Linh Tuyết đều ngơ ngác một chút, tỷ phu trên người hắn cuối cùng cất giấu nhiều ít bí mật?

Tô Dịch vẫn ngồi ở đó ." Đưa lưng về phía Chương Viễn Tinh, thuận miệng nói: "Ngươi có thể mời rượu."

Chương Viễn Tinh lập tức như trút được gánh nặng giống như, ý thức được Tô Dịch sẽ không lại so đo vừa rồi điểm này tiểu vuốt nhẹ.

Hắn vội vàng cầm lấy bầu rượu, đi lên trước, tự mình cho Tô Dịch châm một ly, cười làm lành nói:

"Ta lời đầu tiên phạt ba chén, lấy trong ngoài tâm áy náy, Tô công tử thỉnh chậm dùng."

Nói qua, tại một đám kinh ngạc giật mình ánh mắt nhìn chăm chú, Chương Viễn Tinh cả uống ba chén rượu.

Cái kia cẩn thận từng li từng tí thấp tư thái, quả thực tượng phạm vào sai lầm lớn hài tử đối mặt trưởng bối giống như.

Lần này, tất cả mọi người phát giác được không được bình thường, bầu không khí cũng trở nên nặng nề mà kỳ quặc đứng lên.

Duy nhất Tô Dịch ngồi ở đó, căn bản cũng không có để ý tới Chương Viễn Tinh, đầu nhẹ nhàng kéo một cái Văn Linh Tuyết bàn tay như ngọc trắng, ôn nhu nói:

"Linh Tuyết, đừng lo lắng rồi, nhanh ngồi xuống đi."

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 136: Lại Thấy Trà Cẩm

Chương Viễn Tinh vội vàng nói: "Đúng đúng, Linh Tuyết cô nương mau mời ngồi, mọi người cũng đều ngồi, không được bởi vì ta đến, quét Tô công tử hứng thú!"

Câu nói sau cùng, bị hắn nhấn mạnh.

Mọi người thần sắc biến ảo, đầu đều có chút đần độn, tất cả ngồi xuống.

Chỉ bầu không khí càng áp lực buồn bực.

Chương Viễn Tinh nhưng không tâm tư muốn những thứ này, hắn chính tất cả tâm thần tại suy nghĩ, nên như thế nào bả Tô Dịch vị đại lão này hầu hạ tốt.

Hắn phân phó Hoàng thúc, nói: "Ngươi đi cầm một bình Linh tửu tới, sau đó dặn dò Trà Cẩm cô nương, chờ biết đánh đàn thời điểm, đối với bên này phòng cao thượng cửa sổ."

Hoàng thúc vội vàng lĩnh mệnh đi.

Nhìn một màn này màn, mọi người thần sắc càng phức tạp.

Cảm giác tựa như ông trời cho mình không mở ra người đời cười chê!

Một cái phế nhân tu vi mất hết, sao sợ tới mức Chương Viễn Tinh bực này đứng đầu cấp độ hậu duệ quý tộc công tử như thế tất cung tất kính, kinh sợ?

Nhưng trở ngại Chương Viễn Tinh đang ở trước mắt, bọn hắn chỉ có thể nhịn lấy nội tâm rất nhiều nghi hoặc, không đến trực tiếp đi hỏi thăm.

Lúc này thời điểm, hay là ít nói chuyện thì tốt hơn.

Mà mắt thấy Chương Viễn Tinh một mực cùng tại một bên, Tô Dịch không khỏi có chút nhíu mày, nói: "Chương thiểu ý định muốn một mực cùng ở chỗ này?"

Chương Viễn Tinh như ở trong mộng mới tỉnh giống nhau, vội vàng nói: "Ta còn có việc, không quấy rầy các vị, các ngươi trò chuyện!"

Nói qua, xoay người rời đi, trước khi đi còn bả cửa phòng cho mang theo rồi.

"Tỷ phu, đây là có chuyện gì?"

Văn Linh Tuyết Lúc này thấp giọng hỏi, con mắt trong suốt trung đều là hiếu kỳ.

Những người khác cũng không khỏi nhìn về phía Tô Dịch.

"Đại khái hắn là lo lắng đắc tội ta đi."

Tô Dịch thuận miệng nói.

"Đắc tội ngươi?"

Một bên Điền Dao nhịn không được nói, "Nhưng ngươi rõ ràng. . . Rõ ràng. . ."

Nói đến đây, hắn cũng không nói ra được.

"Rõ ràng là một phế nhân?"

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên.

Điền Dao ngượng ngùng cúi đầu, không biết làm tại sao, hiện tại đối mặt Tô Dịch thời gian, nội tâm đã không giống lúc ban đầu thời gian như vậy càn rỡ, ngược lại có một loại không nói ra được câu nệ, trong lòng càng có một loại hối hận cùng thất lạc.

Hắn Lúc này mơ hồ minh bạch, vừa rồi Tô Dịch gọi là không và những người khác so đo, thực sự không phải là làm sự bất lực của mình kiếm cớ, mà là căn bản cũng không thèm so đo!

Buồn cười chính là, lúc ấy bản thân còn tưởng rằng hắn là cái trong thối rữa bao cỏ. . .

Chỉ, hắn cuối cùng nơi nào đến lực lượng, sao nhường Chương Viễn Tinh đều ăn nói khép nép như vậy?

Điền Dao càng xem không hiểu trước mặt cái này áo bào xanh thiếu niên rồi.

Hơn là hắn, Nhan Ngọc Phong đám người nội tâm cũng nghi hoặc trùng trùng điệp điệp.

Không bao lâu, đột nhiên, cửa phòng mở ra ——

"Tô công tử, cha ta vội tới người tiễn đưa rượu."

Chương Viễn Tinh khiêm tốn cung eo, cười mở miệng.

Tại bên cạnh hắn, thì là thân thể hơi mập, mặt trắng không cần Chương Tri Viêm, Chương Thị nhất tộc tộc trưởng.

Mắt thấy vị này Vân Hà Quận thành đỉnh cấp đại lão xuất hiện, Nhan Ngọc Phong bọn hắn quả thực hỏa thiêu bờ mông giống nhau, vụt đất đứng

dậy, da đầu đều một trận run lên.

Chương Tri Viêm lại không để ý đến bọn hắn, mà là vẻ mặt tươi cười tiến lên, đứng ở một bên Tô Dịch, cười ôm quyền chào nói: "Tô công tử đại giá quang lâm, Chương mỗ không có từ xa tiếp đón!"

Tô Dịch ngồi ở đó không nhúc nhích, đầu giương mắt nhìn hắn một cái, nói: "Chỉ làm tiễn đưa rượu mà đến?"

Chương Tri Viêm vội vàng nói: "Tự nhiên."

Nói qua, phân phó ôm vò rượu Chương Viễn Tinh tới, tự mình nâng cốc hũ đặt lên bàn, Lúc này cười nói: "Chương mỗ sẽ không quấy rầy Tô công tử rồi."

Hắn làm sao nhìn không ra, Tô Dịch rõ ràng không muốn nói chuyện nhiều?

Lúc này liền dẫn Chương Viễn Tinh hấp tấp mà đi.

Nhưng Chương Tri Viêm lại cũng không biết, bởi vì hắn đến, mang cho Nhan Ngọc Phong đám người hạng gì lớn trùng kích, từng cái một tất cả đều trợn tròn mắt.

Yên tĩnh trong không khí, Tô Dịch đem cái kia một vò Linh tửu mở ra, hơi hơi khẽ ngửi, nói: "Rượu này ngược lại cũng không tệ, cùng một chỗ nếm thử."

Nói qua, thay Văn Linh Tuyết cùng mình tất cả châm một ly.

"Ngươi uống sao?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Điền Dao.

"A? Ta. . . Ách. . . Cái này. . . Cái kia. . ." Điền Dao chân tay luống cuống, chấn kinh giống nhau, nói chuyện đều không lưu loát rồi.

Tô Dịch không đến nhiều lời, cho nàng châm một ly, "Nếm thử đi, coi như mượn hoa hiến phật, đa tạ ngươi hôm nay giúp ta dẫn đường."

Hắn tự mình rót rượu, uống rượu, trọn vẹn không để ý đến ngây ngốc đứng ở đó Nhan Ngọc Phong đám người, giống như khi bọn hắn hoàn toàn không tồn tại giống như.

Điều này làm cho mỗi người đều rất khó có thể, lại không người dám lên tiếng.

Nhất là Trần Kim Long, trong lòng hung hăng chửi bới, lần trước lão tử đã bị liên luỵ quỳ cả đêm, lần này lại mẹ nó bị các ngươi đám này ngu xuẩn vật liên luỵ thành như vậy, quả thực rồi!

"Tỷ phu, nếu không chúng ta ly khai đi?"

Văn Linh Tuyết cũng không giống như Tô Dịch như vậy bình thản ung dung, thấp giọng mở miệng.

"Tốt."

Tô Dịch một cái nhìn ra thiếu nữ trong lòng không được tự nhiên, lúc này cười đứng dậy, "Chúng ta tìm một chỗ hảo hảo tâm sự."

Văn Linh Tuyết ừ một tiếng.

Hai người quay người ly khai.

Từ đầu đến cuối, không ai giữ lại, cũng không ai lên tiếng.

Yên tĩnh cực kỳ.

Cái này một nháy mắt, Điền Dao đột nhiên sinh ra không nói ra được đắng chát, cuối cùng có chút hiểu được, tại đây áo bào xanh thiếu niên trong mắt, có lẽ sớm đã biết, hắn cùng mình tầm đó là người của hai thế giới, mới có thể tại cuối cùng lúc mới gặp mặt, liền chẳng muốn đáp lý bản thân đến gần. . .

Buồn cười chính là, bản thân lại vẫn vô thức làm bất hòa đối phương.

Trên đời phóng đãng sự tình, khái chớ để như thế.

Phanh!

Mãnh liệt, cái kia hoa bào thanh niên trong tay một mực nắm bắt chén rượu vỡ vụn, hắn nghẹn ngào kêu lên: "Chẳng lẽ nói, hắn chính là kia cái giết Tần Văn Uyên đại nhân người trẻ tuổi?"

Một câu, nhường mọi người vốn là khẽ giật mình, chợt ngay ngắn hướng hít sâu một hơi, biến sắc không thôi.

"Điều đó không có khả năng đi, người nào không biết hắn Tô Dịch là một phế nhân?"

Mạnh Lộ nhịn không được nói.

"Phế nhân? Phế nhân đâu có thể nào nhường Chương thiểu cúi đầu cúi người? Lại đâu có thể nào nhường Chương Thị đứng đầu tự mình đến bái kiến? Không thấy được hắn Tô Dịch ngồi ở đó từ đầu đến cuối đều không có đứng dậy sao?"

Hoa bào thanh niên sắc mặt xấu xí đạo "Chương Thị đứng đầu đều cúi đầu, tại đây Vân Hà Quận thành, người nào có thể có uy thế lớn như vậy? Nhất định là hắn!"

Nhiều người đầu người gửi đi mộng.

Nói như vậy, bọn hắn vừa rồi cùng một chỗ ngồi chung đấy, là một cái tại ngày hôm qua vừa giết Tần Văn Uyên phụ tử, đánh bại Phủ chủ Mộc Thương Đồ trẻ tuổi đại lão! ?

Mạnh Lộ vừa nghĩ tới vừa rồi bản thân còn không ngừng trào phúng Tô Dịch, Hồn nhi đều thiếu chút nữa xuất hiện, cảm giác tựa như tại trước quỷ môn quan rời đi một chuyến.

Chính là Trần Kim Long, cũng không khỏi bị sự thật này kinh sợ đến, nội tâm phanh phanh trực nhảy, lão tử về sau đánh chết cũng không cùng bất luận cái gì họ Tô người có tiếp xúc!

Lúc này thời điểm, phòng cao thượng cửa phòng mở ra, Chương Viễn Tinh vẻ mặt âm trầm đất đi đến.

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua đang ngồi mọi người, lạnh lùng nói: "Nhan Ngọc Phong, ngươi tiên quỳ xuống cho ta!"

"Chương thiểu, cái này. . ."

Nhan Ngọc Phong sắc mặt đại biến.

"Quỳ không quỳ?"

Chương Viễn Tinh điềm nhiên nói.

Phù phù!

Nhan Ngọc Phong trực tiếp liền quỳ.

Một bên Mạnh Lộ vội vàng run giọng giải thích: "Chương thiểu, chuyện này không trách Nhan sư huynh. . ."

"Có phần ngươi nói chuyện mà sao, ngươi cũng quỳ xuống cho ta!"

Chương Viễn Tinh ánh mắt tàn nhẫn ác, thẳng giống như nổi giận thú giống như.

Mạnh Lộ nhất thời sợ tới mức co quắp trên mặt đất, trọn vẹn không đến chú ý tới, bản thân dưới mông đít chảy xuống một mảnh nước đọng. . .

Những người khác cũng không không câm như hến.

"Chuyện hôm nay, ai dám tiết lộ ra ngoài mảy may, ta Chương Viễn Tinh cam đoan, tuyệt đối nhường hắn chết không có chỗ chôn!"

Hít thở sâu một hơi trung khí, Chương Viễn Tinh mang theo trên bàn rượu cái kia một bình Linh tửu, quay người mà đi. Rượu này vốn là hiến cho Tô Dịch đấy, dù là Tô Dịch đã đi rồi, cũng không có thể tiện nghi bọn khốn kiếp này!

Như không phải là bọn hắn bả Tô Dịch đưa tới, bản thân đâu có thể nào sẽ bị sợ đến như vậy?

Trong gian phòng trang nhã, mọi người tất cả đều bạc nhược, mặt như màu đất.

Cũng nhưng vào lúc này, cửa sổ bên ngoài trên đài cao, truyền đến một trận vui sướng đàn tranh thanh âm, đạn chính là "Uyên ương phối", làn điệu thanh thoát hoạt bát.

Chỉ, cửa sổ bên trong lại nhất phái lạnh lẽo thê thảm thảm ưu tư bầu không khí.

. . .

Bên ngoài Ẩm Tuyết Sơn trang.

Văn Linh Tuyết muốn nói lại thôi.

Tô Dịch cười nói: "Ngươi theo ta về nhà, đến lúc đó ngươi có cái gì muốn hỏi đấy, ta đều nói cho ngươi biết."

Văn Linh Tuyết nhẹ gật đầu, chợt nghi ngờ nói: "Nhà?"

"Một cái chỗ ở tạm thời."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Đang nói, đột nhiên có người theo trong Ẩm Tuyết Sơn trang đuổi theo.

"Tô công tử chờ một chốc."

Đây là một người con gái, tóc mây sương mù hoàn, phượng trâm nghiêng chọc vào, lông mày như mới nguyệt, con mắt giống như điểm nước sơn, da thịt thủy nộn được vô cùng mịn màng, xem ra cũng đầu chừng hai mươi tuổi, cũng đã hiển nhiên một cái kiều mị vưu vật.

"Có việc?"

Tô Dịch lông mày không dễ dàng phát giác nhíu.

Người tới chính là Trà Cẩm.

Cái kia tại lâu thuyền trên bả Lục hoàng tử Chu Tri Ly mê được thần hồn điên đảo nghệ kỹ (nữ).

Lúc trước tiến vào Vân Hà Quận thành ngày đầu tiên, nữ nhân này liền chủ động đến đây bắt chuyện.

Tính cả lần này, hẳn là bọn hắn lần thứ hai gặp mặt.

Văn Linh Tuyết con mắt trong suốt trung lại nổi lên một tia cảnh giác.

"Không có gì, thiếp thân chỉ nghe nói công tử cùng lúc đó thử dự tiệc, vốn định rút sạch tiến về trước mời rượu, người nào từng muốn, công tử đã muốn trước thời hạn đã đi ra."

Trà Cẩm hơi hơi khẽ chào, hé miệng cười yếu ớt, thanh âm như tiêu quản giống nhau uyển chuyển kiều gọt giũa.

"Tỷ phu, nàng là người nào?"

Văn Linh Tuyết nhịn không được nói.

Đến từ nữ nhân trời sinh nhạy cảm trực giác nói cho nàng biết, trước mặt nữ nhân này tựa hồ đối với tỷ phu có mưu đồ toan tính!

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt nói: "Một cái nữ nhân không biết từ đâu xuất hiện."

Lời nói tùy ý, lại cực không khách khí.

Trà Cẩm khẽ giật mình, lại lơ đễnh cười cười, nói: "Tô công tử, nơi đây không phải là nơi nói chuyện, thiếp thân đêm nay hội tiến về trước người quý phủ một chuyến, đến lúc đó, hy vọng công tử chớ có bả thiếp thân cự tuyệt bên ngoài đại môn là tốt rồi."

Nói qua, hắn nghiễm nhiên cười cười, hơi hơi khom người, liền quay người phản hồi trong Ẩm Tuyết Sơn trang.

"Tỷ phu, ta nhìn qua nữ nhân này liền ý nghĩ xấu trong lòng."

Văn Linh Tuyết thầm nói.

"Không nghĩ tới a, Linh Tuyết ngươi bây giờ nhãn lực như thế được, lợi hại!"

Tô Dịch vén lên ngón tay cái, khen một câu, mà rồi nói ra, " nàng đích xác là một cái phiền toái, ta tránh chi hải không kịp, đêm nay hắn dám đến, ta cam đoan không cho hắn Khai Môn."

Văn Linh Tuyết cười hắc hắc đứng lên, kéo lên cánh tay Tô Dịch, vẻ mặt chờ mong nói: "Đi nhanh đi, để cho ta đi đi thăm một cái chỗ ở của ngươi."

Thiếu nữ đã rút đi trên người ngây ngô, phơi phới ra càng tươi đẹp phồn vinh mạnh mẽ thanh xuân khí tức, đẹp mỹ lệ thanh tú.

Nhưng hắn hay là giống như trước đây, ưa thích kéo cánh tay Tô Dịch, không để ý chút nào loại này thân mật cử động, hội đưa tới người qua đường hiểu lầm.

Tô Dịch tự nhiên càng sẽ không để ý, hắn Tô Huyền Quân khi nào cần để trong lòng những thứ kia thế tục ánh mắt?

Đắm chìm trong nhu hòa ánh mặt trời phía dưới, ngửi ngửi thiếu nữ trên người toả ra nhàn nhạt mùi thơm, tâm tình của hắn cũng tốt đẹp, bên môi cũng không tự giác nổi lên tiếu ý.

Tại lần này chuyển thế về sau, nếu nói là ai còn có thể làm cho hắn Tô Dịch nhớ thương tại trong lòng, vả lại chiếm cứ lấy nhất định địa vị, cái kia tất nhiên là Văn Linh Tuyết không thể nghi ngờ.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 137: Võ Linh Hầu Trần Chinh

Chuyết An Tiểu Cư.

"Tỷ tỷ, ngươi là tiên nữ sao?"

Phong Hiểu Nhiên ấp úng đạo

Nhìn so với chính mình Cao một con, thân ảnh đẹp mỹ lệ yểu điệu Văn Linh Tuyết, Phong Hiểu Nhiên chỉ cảm thấy trên đời này nếu có Tiên Tử, vậy nên là cái dạng này đấy.

"Ta cũng không phải là."

Văn Linh Tuyết cười mỉm nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của Phong Hiểu Nhiên, "Ngươi mới xinh đẹp nhất rồi, nhất là ánh mắt, tượng bầu trời ánh trăng giống nhau, trưởng thành chắc chắn so với ta xinh đẹp hơn."

Phong Hiểu Nhiên mặt giản ra cười rộ lên, một đôi ánh mắt híp lại thành thâm sâu xinh đẹp Nguyệt Nha, dứt khoát tiếng nói: "Đúng không, cái kia nhưng thật tốt."

Văn Linh Tuyết khẽ giật mình, cô gái nhỏ này xem đến không biết cái gì gọi là khiêm tốn nha.

Hoàng Kiền Tuấn vẻ mặt tràn đầy rung động nói: "Linh Tuyết, trước đây ta chỉ cảm giác ngươi rất đẹp, chưa từng nghĩ, ngươi hôm nay đều trở nên như vậy đẹp, cái này kêu là con gái lớn mười tám thay đổi sao?"

Khi thấy Tô Dịch bả Văn Linh Tuyết mang về, Hoàng Kiền Tuấn thiếu chút nữa đều không thể tin được đây là hắn biết cái kia Văn Linh Tuyết.

Quả thực cũng quá đẹp mỹ lệ chói mắt rồi, cái kia toàn thân toả ra tươi đẹp thanh tú khí tức, nhường hắn cũng không dám đi đối mặt, nội tâm bằng sinh tự ti mặc cảm cảm giác.

Văn Linh Tuyết trừng Hoàng Kiền Tuấn một cái, tức giận nói: "Cái gì mười tám, tiếp qua hai tháng ta mới mười sáu tuổi mà thôi."

"Ách. . ." Hoàng Kiền Tuấn ngượng ngùng cúi đầu.

Dựa theo Đại Chu tập tục, nữ tử mười lăm tuổi, chính là lấy chồng tuổi.

Bất quá, võ giả cùng người bình thường bất đồng, vô luận nam nữ, bên ngoài bề ngoài đều theo tu vi tiến bộ lột xác cực nhanh.

Dù sao, tu luyện giả rèn luyện thể xác và tinh thần tinh khí thần, thực lực tiến bộ cũng thường thường mang đến bề ngoài trên tương tự thoát thai hoán cốt biến hóa.

Như Phong Hiểu Nhiên, hôm nay mười bốn tuổi, vẻn vẹn bỉ Văn Linh Tuyết tiểu hai tuổi, nhưng hắn trước đây căn bản chưa hề tu hành qua, thế cho nên dung mạo hình dáng mặc dù cực xuất sắc, nhưng thân thể lại làm cho người ta lấy gầy yếu nhỏ gầy cảm giác.

Bất quá, theo hắn trong khoảng thời gian này cùng theo Tô Dịch tu hành, hơn nữa ngày đêm nuốt Linh dược nguyên nhân, toàn thân đã phơi phới ra phồn vinh mạnh mẽ khí huyết chi lực, da da trắng nõn nà, có nhiều sáng bóng, nguyên bản khô héo tóc đều đã trở nên đen thui tỏa sáng, một đôi thâm sâu con mắt Linh tính mười phần.

"Tô sư huynh, uống rượu."

Phong Hiểu Phong cầm lên bầu rượu, cho Tô Dịch rót đầy.

Bọn hắn ngồi ở trong đình viện trước bàn đá, trên bàn là phong phú ngon miệng thức ăn.

Tuy rằng không so sánh được Ẩm Tuyết Sơn trang sơn trân hải vị, nhưng Văn Linh Tuyết lại cảm giác bữa cơm này ăn được thoải mái nhất cùng thích ý.

Hoa thụ rậm rì, thảo mộc sum sê, ngẫu nhiên có côn trùng kêu vang chim hót, bằng thêm một phần đẹp và tĩnh mịch.

Huống chi, bên người còn có tỷ phu tại.

Cảm giác này giống như trở lại trong nhà đồng dạng.

Đã không có lo ngại, Văn Linh Tuyết đang dùng cơm thời gian bả nội tâm nghi hoặc một tia ý thức đều hỏi lên.

Phần lớn là Hoàng Kiền Tuấn đang trả lời, miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt.

Mà những thứ kia chỉ thích hợp Tô Dịch trả lời đấy, hắn mới có thể nói một câu "Đúng đấy", "Đúng vậy", "Không sai" "Ừ. . ."

Một là chẳng muốn thao thao bất tuyệt lắm lời, hai là nói nhiều, không khỏi có tự biên tự diễn hiềm nghi, vậy quá nông cạn rồi.

Mà Văn Linh Tuyết lại vội vàng hấp tấp đấy, một trương tinh xảo thanh tú khuôn mặt cũng biến ảo bất định.

Vì cái gì nói mỹ nhân chính là mỹ nhân đây, một cái nhăn mày một nụ cười, giơ tay nhấc chân, chính là chấn kinh kinh ngạc, đều có riêng phong tình.

Đến cuối cùng, Văn Linh Tuyết thở dài một mực trọc khí, nháy mắt con ngươi nói: "Tỷ phu, những chuyện này ta có thể cùng tỷ tỷ nói sao?"

Tô Dịch hỏi ngược lại: "Linh Tuyết, như một ngày kia, ta và chị ngươi tỷ giải trừ hôn sự, ngươi còn Nhận ta đây cái tỷ phu sao?"

"Cái này. . ."

Văn Linh Tuyết giật mình.

Nửa ngày, Văn Linh Tuyết Nga Mi nhẹ chau lại, thở dài: "Tỷ phu, trong nội tâm của ta vẫn muốn cho các ngươi hòa hảo đấy, theo không nghĩ tới các ngươi hội tách ra." Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Tỷ tỷ ngươi hận cái hôn sự này, ta cũng loại trừ cái hôn sự này, mà hai ta tầm đó giống như người dưng, không tình cảm chút nào có thể nói."

"Huống chi, hòa hảo điều kiện tiên quyết là, trước đây hai ta dễ chịu, nhưng ngươi cũng hiểu rõ, ta và chị ngươi tỷ từ vừa mới bắt đầu đều là bị ép buộc. Đã như vậy, giải trừ hôn sự đối với chúng ta lưỡng mà nói, đều được xưng tụng là giải thoát, vì vậy, ngươi nên làm ta và chị ngươi tỷ cảm thấy cao hứng mới đúng."

Văn Linh Tuyết nghe xong, vẻ mặt tràn đầy đều là vẻ buồn rầu.

Tô Dịch có chút thương tiếc vỗ vỗ vai thiếu nữ, nói: "Đã thành, chuyện này không liên quan gì đến ngươi, ta có thể bảo chứng chính là, chỉ cần ngươi nguyện ý, ta sẽ vẫn đối với ngươi mạnh khỏe, những thứ khác ta nhưng chẳng muốn quan tâm."

Văn Linh Tuyết trong lòng dâng lên ấm áp, nhẹ gật đầu.

Cơm nước xong xuôi, những người khác riêng phần mình tu luyện đi.

Tô Dịch lại nằm ở đình nghỉ mát ghế dựa mây ở bên trong, bắt đầu hỏi ý Văn Linh Tuyết tu luyện tình huống, tịnh cho một chỉ điểm một chút.

"Linh Tuyết ngươi nhớ lấy, Tụ Khí cảnh sơ kỳ phải tất yếu chậm lại, đem một thân một trăm lẻ tám linh khiếu rèn luyện thông thấu còn chưa đủ."

"Không đủ?"

"Đúng, còn cần đạt đến 'Nhiều khiếu thành linh' tình trạng, như thế, từng huyệt khiếu như cỡ nhỏ Bí Cảnh, như thế mới được cho đạt đến Thông Khiếu viên mãn."

"Cái kia tỷ phu ngươi là hay không làm được một bước này rồi hả?"

"Còn kém một bước cuối cùng."

. . . Tại đây giống như trò chuyện với nhau, thời gian lặng yên trôi qua.

Cho đến hoàng hôn hàng lâm, Văn Linh Tuyết đứng lên nói: "Tỷ phu, ta phải về Thanh Hà Kiếm phủ rồi, hôm khác ta trở lại thăm ngươi."

Tô Dịch gật đầu, đem một cái từ lâu chuẩn bị tốt bao phục đưa tới, "Đây là một chút Linh dược, ngươi cầm lấy đi dùng, về sau ta sẽ thường cách một đoạn thời gian liền cho ngươi tiễn đưa một chút."

Hắn rất rõ ràng, lấy Văn gia tài lực, sợ là căn bản vô pháp tại tu luyện trên cho Văn Linh Tuyết đầy đủ trợ giúp.

Nhất là, thiếu nữ đã là Bàn Huyết Cảnh Hậu Kỳ, tu luyện lại là Huyền Tố Linh Cơ bí quyết, hằng ngày cần thiết Linh dược số lượng thật lớn.

Bực này dưới tình huống, chỉ dựa vào Thanh Hà Kiếm Phủ mỗi tháng gửi đi tu hành tài nguyên, nhất định là như muối bỏ biển.

Văn Linh Tuyết tâm hồn thiếu nữ khẽ run, như nước trong veo con mắt ngưng mắt nhìn Tô Dịch một lát, đột nhiên lộ ra một cái sáng lạn dáng tươi cười, nói: "Tỷ phu, ta không với ngươi chối từ, về sau ta như có cơ hội giúp ngươi thời gian, ngươi cũng chớ để muốn từ chối."

Nói qua, hắn cầm lấy bao phục, khua tay nói: "Đi thôi."

Thiếu nữ bộ pháp nhẹ nhàng, thon dài thân ảnh tại nhu hòa Tịch Dương quang ảnh hạ càng lúc càng xa.

Tô Dịch thu hồi ánh mắt, mỉm cười, cảm khái giống như nói: "Linh Tuyết quả thực trưởng thành."

Hắn đứng dậy trở lại trở về phòng, Minh Thần yên tĩnh suy nghĩ, lấy Tha Hóa Tự Tại Kinh rèn luyện thần hồn.

Tu hành tựu như cùng mỗi ngày phải hoàn thành bài học.

Tô Dịch sẽ không để cho bản thân có chút lười biếng.

. . .

Tịch Dương ánh chiều tà, thủy quang Liễm Diễm.

Trùng trùng điệp điệp Đại Thương Giang lên, một thuyền lá lênh đênh phá sóng lái tới.

"Nghị Nhận, chờ đến Vân Hà Quận thành, ta đi trước bái phỏng Mộc Thương Đồ, xem có hay không có thể theo Thanh Hà Kiếm Phủ thu một chút hạt giống tốt."

"Ngươi lại giúp ta tra một chút, vị kia Tô Dịch công tử hạ xuống, chờ ta giúp xong, liền đi gặp một lần hắn."

Thuyền cô độc lên, một gã thân ảnh thẳng như là một cây trường thương, mặc cổ xưa quân trang nam tử đứng chắp tay.

Hắn hình dáng như đao đục búa khắc, da thịt màu đồng cổ, toàn thân tản mát ra một cỗ khiếp người thiết huyết nghiêm túc sát khí.

Thực tế một đôi con mắt, đóng mở thời gian mờ mờ ảo ảo có Huyết Hải ngập trời cảnh tượng ngụp lặn trong đó, đáng sợ cực kỳ.

Trần Chinh.

Đại Chu người khác họ Cửu vương mười tám hầu một trong "Võ Linh hầu" !

Dưới trướng một chi Thanh giáp quân quanh năm đóng giữ Huyết Đồ Yêu Sơn phía dưới, tàn sát Yêu thú rất nhiều, chiến công sặc sỡ lừng lẫy.

Mà bản thân hắn càng là một vị Vũ Tông!

"Ừ!" Trương Nghị Nhận nghiêm nghị lĩnh mệnh.

Chợt, hắn do dự nói: "Đại nhân, Tô công tử người này nhìn như bình thản, kì thực thực chất bên trong cực kiêu ngạo, người gặp hắn gặp mặt thời gian, chớ có để cùng so đo những thứ này."

Trần Chinh gật đầu nói: "Đây là tự nhiên, thế gian này hạng người, bản lĩnh càng lớn, trong xương lại càng kiêu ngạo. Vỗ lời ngươi nói, cái này Tô Dịch có thể một kiếm trảm tông sư, đích thị là một cái không thể nhân vật tuyệt thế, kiêu ngạo một chút rất bình thường, ngươi yên tâm, ta Trần Chinh đời này, kính trọng nhất chính là loại này có người có bản lĩnh, thì sẽ lấy lễ đối đãi."

Thanh âm hắn bang bang, toàn thân lộ ra gọn gàng mà linh hoạt nhanh nhẹn dũng mãnh khí thế.

Trương Nghị Nhận cười nói: "Tin tưởng Tô công tử định sẽ không để cho đại nhân thất lạc đấy."

Dừng một chút, hắn nói: "Đại nhân, Lục hoàng tử lần trước tại chúng ta lâu thuyền trên gặp tập kích, chuyện này thực cứ như vậy được rồi?"

Trần Chinh nhướng mày, nói: "Ta cuối cùng phiền chán đúng là vương quyền chi tranh, không ngoài sở liệu lời nói trận này tập kích sau lưng, tất nhiên cùng hoàng thất hoàng tử khác có quan hệ, loại này chuyện hư hỏng, chúng ta sẽ không chộn rộn rồi."

Nói chuyện với nhau thời gian, thuyền con đã đến Vân Hà Quận thành bên ngoài trên bến tàu.

"Chúng ta chia nhau hành động."

Trần Chinh thân ảnh lóe lên, trực tiếp triều xa xa bước đi.

"Đã bao nhiêu năm, đại nhân làm việc cho tới bây giờ đều lưu loát như vậy. . ."

Trương Nghị Nhận giật mình, cũng hành động, hấp tấp triều cửa thành bước đi.

"Người nọ tựa hồ là Võ Linh hầu Trần Chinh, hắn không phải là một mực đóng giữ tại Huyết Đồ Yêu Sơn, làm sao tới Vân Hà Quận thành rồi hả?"

Cùng lúc đó, bến tàu phụ cận một con thuyền chở hàng trên.

Một gã mặc cổ xưa đạo bào, mang theo một cái bao phục lão giả nhướng mày.

Bên cạnh, một cái nồng trang nhạt xóa sạch trung niên mỹ phụ lười biếng duỗi vươn vai chi, nói:

"Chúng ta nhiệm vụ lần này, là bắt lấy Ông Vân Kỳ, đem trong tay hắn cái kia khối Hồn ngọc mang về, những chuyện khác, không cần để ý."

Một bên kia, một cái sắc mặt vàng như nến, cơ bắp Lạp Tháp hán tử nói: "Các ngươi xác định Ông Vân Kỳ thật sự tại Vân Hà Quận thành?"

Lúc nói chuyện, ánh mắt của hắn tham lam đất tại trung niên mỹ phụ trước ngực cái kia nhanh nứt vỡ vạt áo mãnh liệt đường cong trên nhìn sang, âm thầm nuốt nuốt nước miếng, cái này yêu phụ càng ngày càng có hương vị!

Trung niên mỹ phụ vứt ra cái mị nhãn, kiều tích tích nói: "Bệnh lao quỷ, nếu không tối nay tới phòng ta ngủ?"

Lạp Tháp hán tử toàn thân khẽ run rẩy, tức giận nói: "Lão tử qua xem qua nghiện liền rất tốt, cũng không muốn không để ý bị kẹp lại thành, khép lại thành một cỗ thây khô rồi."

"Hừ! Có tặc tâm không có tặc đảm lão sắc mặt du côn!"

Trung niên mỹ phụ gắt một cái, mị thái mọc lan tràn.

"Ông Vân Kỳ hoàn toàn chính xác tại Vân Hà Quận thành, đà chủ theo trong môn nội ứng lấy được tin tức, nói lão thất phu này bảy ngày tiền tiềm nhập Vân Hà Quận thành, bất quá hắn cực kỳ cảnh giác cẩn thận, hành tung bất định, phía dưới những người kia căn bản vô pháp tập trung tung tích của hắn."

Cổ xưa đạo bào lão giả nói qua, theo trong tay áo lấy ra một đoạn ngọn nến màu đỏ, đưa cho cái kia Lạp Tháp hán tử, nói: "Đây là Ông Vân Kỳ năm đó tiến vào tông môn thời gian, lấy kia tinh huyết luyện chế 'Triệu Hồn Chúc " tìm kia tung tích sự tình, liền giao cho ngươi rồi."

Lạp Tháp hán tử tiếp nhận ngọn nến máu nhìn qua, cười ha hả nói: "Đã có vật ấy, không xuất ra ba ngày, ta định đem lão nhân này bắt được đến!"

"Tương Lam, ngươi đi trong thành tìm một chỗ bố trí pháp đàn, như vạn nhất đụng phải uy hiếp khó giải quyết, có thể coi như chúng ta một con đường sống."

Đạo bào lão giả đem một cái trầm trọng bao phục đưa cho trung niên mỹ phụ kia, "Đây là chút Pháp Khí, giá trị đắt đỏ, chớ có lãng phí."

"Ngươi thì sao?" Trung niên mỹ phụ hỏi.

Đạo bào lão giả ánh mắt lập loè, nói: "Ta đi bái phỏng một vị bằng hữu cũ, nếu có hổ trợ của hắn, Ông Vân Kỳ lần này đã định trước có chạy đằng trời!"

———

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 138: Hồng Nhan Họa Thủy

Phong Nguyên Trai.

Một tầng một cái trong gian phòng trang nhã.

Thúy Vân phu nhân ngồi nghiêm chỉnh, hai đầu lông mày mang theo một tia kính ý.

Tại đối diện nàng, là một gã tuyệt đại mỹ nhân.

Một con như tuyết tóc dài, trong trắng thuần khiết trường y, khí chất thanh nhã như nước, dung mạo thanh diễm tuyệt đẹp, đã ba mươi mấy tuổi, nhưng xem ra lại nếu như hai mươi xuất đầu.

Tùy ý ngồi ở đó, toàn thân khí chất lành lạnh như băng, ngạo nghễ như tuyết, làm cho người ta vừa nhìn cũng không khỏi có hàn lãnh Thứ Cốt cảm giác.

Trúc Cô Thanh!

Thiên Nguyên học cung chín vị trưởng lão một trong.

Danh chấn toàn bộ cổn châu sáu quận Võ Đạo tông sư!

"Âm Sát Môn cái này ba cái hộ pháp, một cái là Huyết Hành đạo nhân, dung mạo khô gầy, tính tình âm lệ tàn nhẫn, có Dưỡng Lô cảnh nhị trọng tu vi, là Âm Sát Môn cổn châu phân đà gần với đà chủ Hô Duyên Hải một vị cao thủ đứng đầu."

"Huyết Hành chân nhân tinh thông ngự quỷ gọi tà chi đạo, kia thần hồn lực lượng cực quỷ dị đáng sợ, có thể không một tiếng động lẻn vào đối thủ thức hải, một khi bị kia khống chế thần hồn, quyền sinh sát trong tay, sinh mệnh không khỏi mình."

Trúc Cô Thanh lấy ra một tờ bí mật, ngữ khí như kiếm giống như lạnh lùng.

"Hai người khác theo thứ tự là 'Bệnh lao quỷ' Trử Tứ Lang, 'Thi Phu Nhân' Liễu Tương Lam, đều là Tụ Khí cảnh Đại viên mãn tu vi."

"Trử Tứ Lang tinh thông truy tung, ám sát, bỏ chạy chi thuật."

"Liễu Tương Lam lại am hiểu bày trận, nàng này tính tình vô cùng nhất ác độc, trong những năm này, vì tu luyện một loại dâm tà bí pháp, giết hại không biết nhiều ít nam nhân."

Nói đến đây, Trúc Cô Thanh thu hồi bí mật, ánh mắt nhìn hướng đối diện Thúy Vân phu nhân, nói: "Ta lần này, chính là vì săn giết thử ba người mà đến."

Thúy Vân phu nhân từ lâu nghe được hãi hùng khiếp vía, nói: "Bực này tà đạo Ma Đầu như thế nào đột nhiên đến Vân Hà Quận thành rồi hả?"

Trúc Cô Thanh lắc đầu: "Không rõ ràng lắm, ta chỉ phụ trách giết bọn hắn. Ngươi huynh trưởng nói, ngươi đang ở đây Vân Hà Quận thành kinh doanh mấy chục năm năm tháng, quan hệ cùng tin tức linh thông nhất, ta hy vọng ngươi có thể tại việc này trên có thể ra một phần lực lượng."

Thúy Vân phu nhân ngơ ngác một chút, vội vàng nói: "Đại nhân yên tâm, ta đây chắc chắn hết sức giúp ngài."

Huynh trưởng của nàng vẻn vẹn chỉ Thiên Nguyên học cung bài danh thứ năm trưởng lão.

Mà Trúc Cô Thanh thế nhưng là vững vàng đất bài danh tại thứ ba!

"Tốt, ta hy vọng có thể mau chóng biết rõ ba người này hạ xuống, ngày mai thời điểm này, ta sẽ lại đến một chuyến."

Trúc Cô Thanh nói qua, đã vươn người đứng dậy, triều phòng cao thượng bước ra ngoài.

Gọn gàng mà linh hoạt, không chút nào dây dưa dài dòng.

Thúy Vân phu nhân vội vàng đứng dậy đưa tiễn, cho đến đưa mắt nhìn đối phương cái kia tuyệt mỹ thân ảnh biến mất không thấy gì nữa, hắn không khỏi buồn rầu đất vuốt vuốt lông mi.

Tối mai lại đến?

Đây là đầu cho mình thời gian một ngày tìm hiểu tin tức a!

"Ngày hôm qua thời điểm, nghe nói Tần Văn Uyên phụ tử đều đã bị chết ở tại ngoài thành Thanh đỉnh võ đài, hôm nay, Âm Sát Môn cổn châu phân đà ba cái hộ pháp, Thiên Nguyên học cung trưởng lão Trúc Cô Thanh đều lần lượt xuất hiện, cái này Vân Hà Quận thành thế nào càng ngày càng rối loạn. . ."

Cảnh ban đêm dần dần hàng lâm, Thúy Vân phu nhân tâm tình cũng dần dần có chút trầm trọng.

. . .

Chuyết An Tiểu Cư.

Dưới mái hiên treo sáng loáng lớn đèn lồng màu đỏ, vẫy ra một nơi nhu hòa quang ảnh.

Côn trùng kêu vang tiếng xột xoạt, bóng cây lắc lư.

Hoàng Kiền Tuấn cùng Phong Hiểu Nhiên đang chỉnh đốn bát đũa.

Vừa ăn cơm xong, Tô Dịch ôm một bình rượu, ngồi ở đình nghỉ mát ghế dựa mây nghỉ tay nghỉ ngơi đứng lên.

Nếu nói lao động nhàn hạ kết hợp, động tĩnh thích hợp, chính là như thế.

Lúc tu luyện toàn lực ứng phó.

Nghỉ ngơi thời gian tự nhiên triệt để chạy xe không tự mình.

"Phong sư đệ, ta không có khả năng một mực lưu lại Vân Hà Quận thành đấy, bất quá, tại trước khi rời đi, ta sẽ giúp ngươi cùng Hiểu Nhiên dàn xếp tốt."

Tô Dịch cho mình cùng Phong Hiểu Phong tất cả rót một chén rượu.

"Ta biết rõ." Phong Hiểu Phong gật đầu, "Tô sư huynh ngươi yên tâm chính là, về sau phàm là ngươi có nhu cầu, ta cái này mệnh cũng có thể giao cho ngươi."

Tô Dịch mỉm cười: "Ta muốn mạng của ngươi làm cái gì, ngươi cùng Hiểu Nhiên hảo hảo đấy, chính là đối với ta tốt nhất báo đáp."

Phong Hiểu Phong cũng cười, nói: "Tô sư huynh, ngươi ý định khi nào ly khai Vân Hà Quận thành, lại định đi nơi đâu?"

"Có lẽ sẽ tìm hung hiểm địa phương rèn luyện một phen, cũng có lẽ sẽ đi Thiên Nguyên học cung đi một chuyến."

Tô Dịch lười biếng nói.

Tu vi của hắn gặp một cái bình nhỏ cái cổ, trì trệ vô pháp chân chính thực hiện "Nhiều linh thành linh" mục tiêu.

Chỉ dựa vào khắc khổ tu luyện đã không thể, phải tìm một "Cơ hội" .

Mà tu luyện một đạo dễ dàng nhất tìm được đột phá cơ hội phương thức, không thể nghi ngờ chính là tại thời khắc sinh tử tiến hành chém giết.

Dựa vào trong chiến đấu cái loại này cực hạn nguy hiểm kích thích, thực hiện "Kinh tâm động phách" nhận thức, do đó kích phát bản thân tiềm năng phóng thích.

Có được kiếp trước tu hành lịch duyệt, nhường Tô Dịch rất rõ ràng, bản thân cảm thấy tỉnh trí nhớ kiếp trước đến nay, con đường tu hành liền quá như ý rồi.

Không phải là hắn quá cường đại, mà là đoạn đường này gặp phải đối thủ thật sự. . . Quá yếu chút.

Khiếm khuyết đối thủ chân chính, liền tương đương khuyết thiếu chân chính ma luyện cùng rèn luyện.

"Không trò chuyện những thứ này, uống rượu."

Tô Dịch giơ lên chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

Liền vào lúc này, một trận tiếng gõ cửa theo bên ngoài đình viện truyền đến.

"Tô công tử, thiếp thân Trà Cẩm đến viếng thăm."

Một đạo nhu hòa gọt giũa uyển chuyển thanh âm tại trong bóng đêm truyền đến, phảng phất giống như leng keng như nước suối, làm lòng người Thần Đô một trận thoải mái.

"Trà Cẩm? Chính là kia cái như một hại nước hại dân kẻ gây tai họa đồng dạng nghệ tu?"

Hoàng Kiền Tuấn con mắt tỏa sáng, thốt ra, thoáng cái liền nhớ lại người tới là người nào.

Thuật nghiệp có chuyên tấn công, xem như lưu lạc thanh lâu thuyền hoa nhiều năm ăn chơi thiếu gia, hoàng đại thiếu gia đối với mỹ nữ ký ức, có thể nói là đã gặp qua là không quên được.

"Thiếp thân cũng không phải là kẻ gây tai họa, cũng theo chưa hề hại nước hại dân."

Bên ngoài đình viện truyền đến một trận nhu hòa uyển cười khẽ tiếng.

"Đi mở cửa."

Tô Dịch nằm ở ghế dựa mây trung phân phó, trọn vẹn quên hôm nay tại bên ngoài Ẩm Tuyết Sơn trang thời điểm, đáp ứng Văn Linh Tuyết sẽ không cho Trà Cẩm mở cửa. . .

Hoàng Kiền Tuấn hấp tấp đi, mở ra đại môn, trước mặt lại là sáng ngời.

Chỉ thấy Trà Cẩm lại đổi thành một bộ màu xanh nhạt nam trang, môi hồng răng trắng, đôi mi thanh tú tinh mâu, hai đầu lông mày thiên nhiên một vòng phong lưu xinh đẹp mùi vị.

Cái kia một con mái tóc cũng tiện tay kéo đã thành con dường, lộ ra hết sức nhỏ trắng như tuyết ngỗng cái cổ, chính là tại dưới bóng đêm, đều phơi

phới lấy động lòng người xinh đẹp khí tức.

"Thật đúng là cái yêu nghiệt."

Hoàng Kiền Tuấn âm thầm thì thầm một tiếng, liền cười nói, "Trà Cẩm cô nương đêm khuya tới chơi là muốn làm chi?"

Hắn chú ý tới, tại Trà Cẩm phía sau còn cùng theo một cái hắc y trung niên.

Trung niên dáng vẻ dáng vẻ hào sảng, râu tóc viết ngoáy, hai tay bao bọc một thanh mang vỏ kiếm trường kiếm, ánh mắt phiêu hốt, giống như có tâm sự, cũng giống như không tập trung.

Hãy nhìn đến cái này ôm kiếm tại trước ngực trung niên, Hoàng Kiền Tuấn lại đồng tử co rụt lại, trong lòng dâng lên không nói ra được hàn ý.

Tông sư!

Cái này tất nhiên là một vị tông sư!

"Thiếp thân cùng Tô công tử đã hẹn ở đêm nay gặp nhau."

Trà Cẩm hé miệng mỉm cười, nói qua hướng phía trước bước đi.

Hoàng Kiền Tuấn chỉ có thể tránh ra thân ảnh.

Ôm trong kiếm năm nhắm mắt theo đuôi, đi theo Trà Cẩm phía sau.

Nhìn kỹ, hắn mỗi lần cất bước khoảng cách, đều chút xíu không tồi, tinh chuẩn như tiêu xích phạm vi đến.

Tô Dịch đầu lườm trung niên ôm kiếm kia một cái, liền thu hồi ánh mắt, thuận miệng nói: "Phong sư đệ, ngươi mang Hiểu Nhiên trở về phòng."

Phong Hiểu Phong đứng dậy mang theo Phong Hiểu Nhiên rời đi.

Trà Cẩm lại rất tự nhiên đi tới trước đình nghỉ mát, hơi hơi khẽ chào, mặt mày dịu dàng nói: "Thiếp thân ra mắt công tử."

"Ngồi."

Tô Dịch nằm ở ghế dựa mây trung không nhúc nhích.

Cái này tản mạn vô lễ tư thái, nhường trung niên ôm kiếm kia hơi ngẩn ra.

Bất quá, hắn không nói gì thêm, bản thân đứng ở đình nghỉ mát một bên cột đá trước, giữ im lặng.

Hoàng Kiền Tuấn rót hai chén trà xanh đi tới, cười mở miệng: "Trà Cẩm tiểu thư thỉnh dùng trà."

Mắt thấy hắn muốn đem khác một ly trà đưa cho trung niên ôm kiếm kia, Trà Cẩm chặn lại nói: "Không cần công tử phiền toái, Tượng thúc sẽ không uống."

Hoàng Kiền Tuấn ồ một tiếng, mượn cơ hội nói: "Vị này Tượng thúc là Trà Cẩm tiểu thư bảo tiêu?"

Đây là đang giúp đỡ Tô Dịch thăm dò trung niên ôm kiếm kia chi tiết.

Trà Cẩm cười nói: "Coi như là đi."

"Đã thành, không có chuyện của ngươi rồi."

Tô Dịch phất phất tay, Hoàng Kiền Tuấn thức thời xoay người mà đi.

Rồi sau đó, Tô Dịch liền không lên tiếng, nằm ở trên ghế mây thích ý đất híp mắt, nhìn trong bầu trời đêm một vòng sáng tỏ băng bàn, dáng vẻ nhàn nhã.

Trà Cẩm cười cười, chủ động mở miệng nói: "Tô công tử liền không hiếu kỳ thiếp thân thử đến muốn trò chuyện mấy thứ gì đó?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Nếu như phong hoa tuyết nguyệt, uống rượu mua vui, tự nhiên tốt nhất."

Trà Cẩm một chút trầm mặc, bó lại bên tai một bên tóc xanh, hơi hơi cúi xuống thân thể mềm mại, thò ra một đôi óng ánh gọt giũa Bạch bàn tay trắng nõn, tự mình làm Tô Dịch châm một chén rượu.

Một đám thấm vào lòng người mát lạnh mùi thơm của cơ thể xen lẫn tại mùi rượu ở bên trong, tại Tô Dịch chóp mũi quanh quẩn tỏ khắp.

Mỹ nhân tự mình cúi người rót rượu, gần trong gang tấc, thổ khí như lan, cái kia lần cảnh trí, như đổi lại là hoàng đại thiếu gia ở đây, sợ là từ lâu ý loạn tình mê cầm giữ không được rồi.

Tô Dịch lại cười mỉm mà nhìn, cũng không nói chuyện, ánh mắt trong suốt, không có chút nào cái khác hỗn tạp muốn.

Trà Cẩm thần thái cùng cử chỉ đều rất tự nhiên, hắn ngồi thẳng thân ảnh, cặp môi đỏ mọng khẽ mở, cười mỉm nói: Thiếp thân làm công tử rót rượu, công tử nghe thiếp thân nói chuyện, tốt chứ?"

"Xem, ta không muốn nghe cũng không được rồi."

Tô Dịch than nhẹ một tiếng, cầm lấy chén rượu uống một hơi cạn sạch, đạo "Nói đi."

Trà Cẩm tiếng nói lịch lịch nói: "Không dối gạt công tử, thiếp thân là người bên cạnh Nhị hoàng tử, ban đầu ở lâu thuyền trên thời gian, đại khái công tử cũng đã nhìn ra một chút manh mối, cho nên mới phải cảnh cáo Lục hoàng tử chớ có cùng thiếp thân tiếp xúc. . ."

Nói đến đây, hắn khẽ cắn môi anh đào, xinh đẹp trong vắt con mắt nổi lên một vòng u oán, "Vốn, thiếp thân đã có nắm chắc có thể lấy được Lục hoàng tử tín nhiệm, cái nào từng muốn, bởi vì này chuyện, lại kiếm củi ba năm thiêu một giờ rồi."

Tô Dịch kinh ngạc nói: "Nói như vậy, ngươi tối nay là tới tìm ta tính sổ hay sao?"

Lúc ấy tại lâu thuyền lên, thật sự là hắn nhắc nhở qua Chu Tri Ly ít cùng Trà Cẩm tiếp xúc, lại chưa từng nghĩ, cuối cùng bị Trà Cẩm này đã nhận ra.

"Lúc ấy thiếp thân hoàn toàn chính xác có nghĩ cây đao kia giết người kích thích."

Trà Cẩm nghiêm túc nói, nhưng chợt hắn liền PHỐC một tiếng bật cười, "Bất quá, thiếp thân làm sao không rõ, chỉ bằng ta chút năng lực ấy, đâu có thể nào sẽ là công tử đối thủ?"

Tô Dịch qua loa đất nói câu: "Ngươi rất có tự mình biết rõ."

Trà Cẩm: ". . ."

Hắn ổn ổn tâm thần, ôn nhu nói: "Thiếp thân thử, đối với công tử mà nói, có lẽ là một cái cọc thiên đại việc vui."

Tô Dịch nhịn không được lắc đầu, khẽ thở dài: "Việc vui gì, không phải là muốn giúp đỡ sau lưng ngươi vị Nhị hoàng tử kia mượn sức ta mà thôi, ta khuyên ngươi đừng mất công tức giận, cũng tốt nhất chớ tự lấy mất mặt."

Nghe vậy, Trà Cẩm khuôn mặt khẽ biến, ngây ngẩn cả người, nhiều vội vàng không kịp chuẩn bị cảm giác, hoàn toàn không nghĩ tới Tô Dịch lại liếc thấy xuyên hắn chuyến này mục đích.

Đây quả thật là một cái thiếu niên mười bảy tuổi có thể có thấy rõ lực lượng?

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 139: Đứt Cổ Tay Quỳ Xuống Đất Trảm Đầu

Bầu không khí có chút nặng nề xuống.

Nguyên bản dễ nghe côn trùng kêu vang tiếng xột xoạt thanh âm, cũng như có chút đáng ghét rồi.

Đứng ở cột đá tiền ngẩn người trung niêm ôm kiếm nhẹ nhàng vuốt vuốt lông mi, như trước giữ im lặng.

Trà Cẩm nâng chung trà lên chén nhỏ khinh nhấp một miếng, rồi mới lên tiếng: "Công tử tuệ nhãn như đuốc, liệu sự như thần, thiếp thân cảm giác sâu sắc khâm phục, bất quá, công tử có thể hay không nghe một chút thiếp thân hứa hẹn điều kiện, lại quyết định có hay không cự tuyệt?"

Tô Dịch đưa tay cho nàng rót chén rượu, "Thỉnh."

Một câu hai ý nghĩa.

Uống rượu trước, lại nói tiếp.

Mà giờ khắc này, cột đá một bên trung niêm ôm kiếm cuối cùng có chỗ phản ứng, quay đầu nhìn về phía ghế dựa mây trung Tô Dịch, ánh mắt lãnh đạm nói: "Tiểu thư theo không uống rượu."

Tô Dịch ngoảnh mặt làm ngơ, hoặc là nói, trực tiếp liền bỏ qua rồi.

Rót nữ nhân uống rượu hoàn toàn chính xác sát phong Cảnh.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, Trà Cẩm đến không chỉ là sát phong Cảnh, còn đã mang đến phiền toái.

Hắn không ở hồ nhường một cái kèm theo phiền toái nữ nhân uống rượu có hay không có mất phong độ.

Trà Cẩm trầm mặc một lát, đột nhiên dịu dàng cười cười, ôn nhu nói: "Tượng thúc không cần phải lo lắng, ta mặc dù không uống rượu, nhưng không có nghĩa là uống không được rượu, nếu có thể đả động Tô công tử tâm, vậy tối nay chính là say như chết cũng đáng được."

Nói qua, đã nâng chén uống một hơi cạn sạch, trên mặt sạch sẽ tuyệt mỹ kia nhất thời chóng mặt nhuộm một tầng đỏ hồng, kiều gọt giữa say lòng người.

Lưỡi nàng nhọn liếm lấy một cái hồng nhuận phơn phớt môi, giống như phẩm chép miệng hiểu được, chợt cười mỉm nói: "Công tử lấy niên kỷ hôm nay, liền có thể kiếm giết tông sư, khát vọng tất nhiên thật lớn, về sau không nói chính xác lại là một vị Trấn Nhạc Vương."

"Nhưng công tử chắc hẳn hiểu rõ, cảnh giới càng cao, cần thiết tu hành tài nguyên lại càng hiếm có cùng trân quý, mà những thứ này đẳng cấp cao tu hành tài nguyên, cơ hồ đều bị Đại Chu cảnh nội cao cấp nhất thế lực lớn khống chế."

Hắn mới nói được cái này, Tô Dịch lại vì hắn châm một chén rượu.

Lần này liền một cái "Thỉnh" lời chưa nói.

Trà Cẩm hơi hơi ngơ ngác một chút, liền thống khoái nâng chén uống cạn, nói: "Như công tử nguyện ý vì Nhị hoàng tử cống hiến, thiếp thân có thể cam đoan, công tử không cần lại vì về sau tu hành phát sầu, mặt khác,

như công tử lập được đại công, về sau phong hầu bái tướng cũng không nói chơi!"

Tô Dịch khẽ thở dài: "Ngươi cũng đã biết Chu Tri Ly thế nào cho ta hứa hẹn hay sao?"

"Xin lắng tai nghe."

Tô Dịch thuận miệng nói: "Hắn đồng ý tới lấy quốc sư vị trí, rất nhiều tài phú, vơ vét thiên hạ tới kỳ trân vì ta sử dụng."

Trà Cẩm thần sắc trì trệ, kinh ngạc nói: "Điều này có thể? Đương kim quốc sư chính là Hồng Tham Thương, địa vị độ cao, gần với đương kim Đại Chu Hoàng Đế, há có thể là hắn Lục hoàng tử một câu, là có thể đem vị trí chắp tay nhường cho hay sao?"

Trung niêm ôm kiếm cách đó không xa giống như nhịn không được, hừ lạnh nói: "Trong tám vị hoàng tử, Lục hoàng tử một là không nhận bệ hạ chào đón, thứ hai chưa hề nắm giữ thực quyền, tại hoàng thất địa vị viễn thua kém hơn hoàng tử khác."

"Hắn ăn nói lung tung, họa một trương bánh nướng không thực tế, ngươi cũng tin tưởng? Hoặc là nói, ngươi là công phu sư tử ngoạm, ý định thừa cơ vơ vét tài sản chỗ tốt đây?"

Trung niêm ôm kiếm giống như đối với hoàng thất tình huống như lòng bàn tay, ngôn từ tầm đó có chút bất mãn, cho là Tô Dịch nói như vậy là dụng tâm kín đáo.

Trà Cẩm cũng giống như tỉnh táo lại, nói khẽ: "Tô tiên sinh, Tượng thúc tính khí ngay thẳng, người chớ có chú ý, bất quá, theo thiếp thân biết, Lục hoàng tử hôm nay tại hoàng thất tình cảnh, hoàn toàn chính xác. . . Có chút lúng túng."

Tô Dịch lại cho Trà Cẩm lại rót một chén rượu, nói: "Sự tình bất quá ba, uống chén rượu này, các ngươi liền đi đi thôi."

Trà Cẩm tinh xảo nhướng mày, Tô Dịch cái kia kiên trì bộ dáng, làm nội tâm của nàng cũng dâng lên một vòng không nói ra được phiền muộn ý.

Bản thân chủ động đến đây, đều đã biểu đạt đầy đủ thành ý, nhưng gia hỏa này lại dường như là một chút cũng không nể tình!

Bầu không khí lãnh đạm xuống.

Trung niêm ôm kiếm lại quay người nhìn về phía Tô Dịch.

Cái kia một cái chớp mắt, hắn con mắt như xé rách bầu trời đêm một đôi kiểu lưỡi kiếm sắc bén, hàn quang khiếp người, mang theo đáng sợ lạnh lùng chi ý.

Phụ cận không khí đều tựa như đông lại, áp lực đến làm cho người thở không nổi.

Đây là thuộc về Võ Đạo tông sư uy thế!

"Người trẻ tuổi, chí tích lũy cao xa là chuyện tốt, mắt cao hơn đầu cũng có chút không biết tốt xấu rồi, Trà Cẩm tiểu thư thương tiếc ngươi tài tình, mới sẽ chủ động đến đây mời chào, ngươi lại tựa hồ như thực đem mình làm làm số một không thể nhân vật?"

Trung niêm ôm kiếm lạnh lùng mở miệng, ngôn từ Thương Nhiên, hùng hổ dọa người.

Tô Dịch ánh mắt trở nên lãnh đạm đứng lên.

"Đều nói ngươi có kiếm giết tông sư chi uy, nhưng ngươi lúc ấy tại lâu thuyền trên giết chết lão gia hỏa kia, tại ngươi động thủ trước, đã thi triển tự

hủy sinh cơ cấm thuật, thân hãm nỏ mạnh hết đà tình cảnh trung."

Trung niêm ôm kiếm ánh mắt hàn mang bắt đầu khởi động, mang theo khinh thường, "Mà ngươi đang ở đây lúc ấy, chẳng qua là nhặt được cái đại tiện nghi mà thôi!"

Trà Cẩm đôi mắt quay tít một vòng, cười lên tiếng giảm bớt bầu không khí, nói: "Tượng thúc, Tô công tử một kiếm trảm tông sư, sao có thể sẽ là hạng người bình thường?"

"Đây là tự nhiên, ta chỉ là khuyên bảo hắn chớ có tự cho mình rất cao mà thôi."

Trung niêm ôm kiếm thần sắc lạnh nhạt.

"Các ngươi cũng biết phát sinh ngày hôm qua tại Thanh đỉnh võ đài sự tình?"

Từ đầu đến cuối, Tô Dịch thần sắc rất bình thản, ánh mắt vẫn nhìn trên bàn làm Trà Cẩm châm một chén rượu.

"Thanh đỉnh võ đài đã xảy ra chuyện gì?"

Trà Cẩm khẽ giật mình, vô thức nhìn về phía trung niêm ôm kiếm.

Trung niêm ôm kiếm cau mày nói: "Nghe nói Tần Văn Uyên phụ tử bị một cái nhân vật cực kỳ thần bí lợi hại giết, ngươi nói những thứ này làm chi?"

Trà Cẩm ngây ngốc một chút về sau, mở trừng hai mắt, nói đùa: "Tô công tử, ngươi luôn cũng không phải là muốn nói cho chúng ta biết, cái kia giết chết Tần Văn Uyên phụ tử người thần bí chính là ngươi đi?"

"Ngươi đã đoán đúng."

Tô Dịch nói qua, đem trên bàn chén kia rượu bưng lên, rơi vãi trên mặt đất, "Cuối cùng cho các ngươi một cái cơ hội, hiện tại liền từ trước mắt ta biến mất, bằng không. . ."

Hắn theo ghế dựa mây trung đứng dậy, mỉm cười, nói: "Đêm nay có thể sẽ lại đi không hết rồi."

Mặc dù là đang cười, nhưng nụ cười kia lại không có chút nào tâm tình chấn động.

Trà Cẩm sắc mặt biến hóa, lui ra phía sau mấy bước, có chút tức giận nói: "Tô công tử, cái này vui đùa nhưng một chút cũng không tốt cười!"

Hắn tự nhiên sẽ không tin tưởng Tô Dịch là giết chết Tần Văn Uyên phụ tử người thần bí.

Trung niêm ôm kiếm lại nhịn không được cười rộ lên, trong con ngươi sát cơ bắt đầu khởi động nói: "Ta đây cũng không ngại nói thẳng, ngươi ngày hôm nay không đáp ứng, vì ngăn ngừa thân phận của chúng ta tiết lộ, ngươi cùng cái tòa đình viện này bên trong tất cả mọi người, đều phải chết!"

"Đúng không."

Tô Dịch ánh mắt không đau buồn không thích, "Xem, ta Tô Dịch thật là quá dễ nói chuyện rồi."

Hắn hướng phía trước phóng ra một bước.

Trà Cẩm khuôn mặt khẽ biến, nói: "Tô công tử, hà tất chấp mê bất ngộ?"

BOANG...!

Một đám kiếm ngân vang vang lên, Tượng thúc ôm trước người vỏ kiếm bên trong, lướt đi một thanh linh kiếm, nếu như một quải tử sắc thiểm điện ra khỏi vỏ, chói mắt chói mắt.

Kiếm danh "Ánh Tử" .

Từ Ngọc Kinh Thành Đại Luyện Kiếm sư Sài Dong tự tay luyện chế, hao phí Linh tài tám mươi mốt chủng, xếp vào Đại Chu "Danh Kiếm bảng" thứ ba mươi ba!

Một kiếm nơi tay, Tượng thúc khí thế đột biến, uy nghiêm lạnh nhạt, khí tức thẳng giống như ngập trời thủy thế, phô thiên cái địa.

"Ở đây dưới thân kiếm thần phục, hoặc là chết, bản thân chọn một."

Tượng thúc lạnh lùng mở miệng.

Thấy vậy, Trà Cẩm không chút do dự ra khỏi đình nghỉ mát, chỉ ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch thời gian, không khỏi mang theo một vòng tiếc hận.

Cần gì chứ?

Vậy đại khái liền kêu rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt đi?

Trong nội tâm nàng sâu thẳm thở dài.

"Ở trước mặt ta rút kiếm?"

Tô Dịch ánh mắt mang theo một vòng khinh thường, "Nghe cho kỹ, trong vòng ba chiêu, tự nhiên Đoạn ngươi cổ tay phải, bức bách ngươi quỳ xuống đất, lấy thủ cấp của ngươi!"

Nói qua, cái kia thâm sâu con mắt nổi lên một vòng khiếp người u lãnh sáng bóng.

Mà tay phải kia, như kiếm giống như thò ra.

"Không biết sống chết!"

Tượng thúc sắc mặt trầm xuống.

BOANG...!

Cái kia một thân súc tích đã lâu ngập trời uy thế, nương theo tại một đám trầm ngưng kiếm ngân vang âm thanh triệt để bộc phát.

Bá!

Ánh Tử kiếm nhấc lên một đạo sương mù như huyễn Tử Sắc kiếm ảnh, tại trong bầu trời đêm bỗng nhiên đâm ra.

Thế như bôn lôi.

Như dải lụa Kiếm Khí phun ra nuốt vào, đúng như tử điện ngang trời.

Cái kia một cái chớp mắt, Trà Cẩm trước mặt đau đớn, nội tâm dâng lên không nói ra được kinh diễm.

Tượng thúc là Nhị hoàng tử dưới trướng đứng đầu cao thủ một trong, hơn mười năm trước đã thành danh, một tay "Hỏa Lôi Kiếm Thuật", kỹ kinh sợ bốn tòa, giành được cùng thế hệ tông sư làm reo hò khen hay!

Liền như lúc này một kiếm này, tùy ý một kích, liền thể hiện ra một vị kiếm đạo tông sư vô thượng phong thái!

Lại thấy Tô Dịch không tránh không né, thò ra tay phải một đám.

Nhìn như hời hợt, đã có xé tan màn đêm nhìn thấy ánh sáng huyền diệu.

Nhanh chóng đâm tới một vòng tấm lụa Kiếm Khí, lập tức chếch đi đi ra ngoài ba phần.

Hả?

Tượng thúc đồng tử co rút lại.

Hắn kinh nghiệm chiến đấu quá phong phú, trước tiên biến ảo kiếm thế, trước kiếm thế nếu như tia chớp vút không.

Cái kia hiện tại kiếm thế chính là núi non núi non trùng điệp, vượt qua ngăn cản thiên địa, làm cho người ta lấy không chê vào đâu được, vô pháp rung chuyển cảm giác!

Tô Dịch thò ra tay phải không có bất kỳ biến hóa nào, chỉ có cái kia trắng nõn đầu ngón tay bỗng nhiên tản mát ra chói mắt giống như sáng chói ánh sáng.

Keng! !

Làm đầu ngón tay cùng Ánh Tử kiếm đụng chạm, lập tức vang lên hoàng chung đại môn giống như nổ mạnh.

Cái kia núi non núi non trùng điệp không chê vào đâu được giống như kiếm thế, tựa như trùng trùng điệp điệp bọt nước giống như, bị cái này chỉ một cái chi lực đâm rách, bỗng nhiên nghiền nát tiêu tán.

Theo sát lấy, Tô Dịch đầu ngón tay tại Tượng thúc cổ tay phải nhẹ nhàng phất một cái.

Phốc!

Rõ ràng là mưa thuận gió hoà giống như nhu hòa phất một cái, hiện tại lại phảng phất giống như sắc bén vô cùng đao nhọn giống như, dễ dàng chặt

đứt Tượng thúc cổ tay phải.

Tay phải kia tính cả Ánh Tử kiếm bay thấp đầy đất, đứt cổ tay trơn nhẵn trong như gương, máu rơi vãi như suối.

Tượng thúc bị đau, cả kinh vong hồn đại mạo.

Hời hợt lấy tay một kích, lại lại có xé tan màn đêm nhìn thấy ánh sáng, phá núi non núi non trùng điệp chi uy, càng một lần hành động đem bản thân cổ tay phải chém rụng! !

Kẻ này sao hội khủng bố như thế?

Gần như xuất phát từ bản năng, Tượng thúc vừa muốn lách mình nhanh lùi lại.

Liền vào lúc này, Tô Dịch cái kia lạnh nhạt thanh âm vang lên:

"Đệ nhị chiêu."

Tay phải hắn đột nhiên đất ở không trung bóp ấn, lăng không ấn xuống hạ xuống.

Đúng như thần nhân cánh tay chuyển núi Nhạc, muốn trấn Cửu Uyên!

Oanh!

Phụ cận không khí nổ tung, giống như không chịu nổi.

Chỉ thấy Tô Dịch chưởng ấn sáng chói như thực chất giống như, theo đè xuống, Tượng thúc mặc dù đem hết toàn lực dốc sức liều mạng đối kháng, nhưng lại khoảng chừng ngay lập tức, đã bị áp bách được ầm ầm quỳ xuống đất, hai đầu gối nện đến bản địa rạn nứt, phát ra rặc rặc rặc rặc vỡ vụn bạo thanh âm.

Quá là nhanh, một kích này cũng vô cùng bá đạo, tựa như một cái tát vỗ vào con ruồi trên người, cái kia đợi trấn áp chi lực, hoàn toàn chính là dễ như trở bàn tay.

"Cái này. . ."

Tượng thúc trừng mắt muốn nứt, cả kinh vong hồn đại mạo.

Nơi xa Trà Cẩm hiện tại cũng giống như theo kinh hãi cùng ngơ ngẩn trung thanh tỉnh, trong môi phát ra thét lên: "Không được ——!"

Tô Dịch lại ngoảnh mặt làm ngơ, chưởng chỉ như đao, nhẹ nhàng vẽ một cái.

Tượng thúc đầu người ném không dựng lên.

Từ đầu đến cuối, hắn đến nỗi đều phản ứng không kịp nữa, càng đừng nói chống cự rồi.

Sắp chết, cái kia trên mặt đều tràn ngập hoảng sợ cùng khó có thể tin.

Bên tai, phảng phất giống như vẫn quanh quẩn Tô Dịch vừa rồi cái kia lời nói:

"Nghe cho kỹ, trong vòng ba chiêu, tự nhiên Đoạn ngươi cổ tay phải, bức bách ngươi quỳ xuống đất, lấy thủ cấp của ngươi!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 140: Để Cho Ta Tô Huyền Quân Giết Người Cõng Nồi?

Ba chiêu, gọn gàng mà linh hoạt!

Nhìn Tượng thúc cái kia nằm vật xuống trong vũng máu thi thể không đầu, Trà Cẩm đôi mắt đẹp trợn to, thần sắc hoảng hốt.

"Đường đường 'Lôi Hỏa kiếm' Nam Văn giống như dĩ nhiên cũng làm chết như vậy. . ."

Trà Cẩm thì thào.

Tại Tô Dịch cái kia giống như thần lực lượng trước mặt, cái gì ngập trời quyền thế, kinh người bối cảnh, đều dường như đã thành chê cười.

Đối mặt như vậy một cái đàm tiếu giết người, xem người như con sâu cái kiến đại cường giả, ai có thể {không là:không vì} chi tâm run rẩy khiếp sợ?

"Đây mới gọi là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt."

Tô Dịch phủi phủi quần áo, chắp tay tại cõng, ánh mắt lãnh đạm mà nhìn về phía Trà Cẩm, "Ngươi cảm thấy thế nào?"

"Tô công tử, ngươi làm như vậy, trăm hại không một sắc bén."

Trà Cẩm thở dài một tiếng, "Trong mắt ngươi, Nam Văn giống như bực này kiếm đạo tông sư có lẽ căn bản không đáng giá nhắc tới, có thể tiện tay bị diệt."

"Nhưng đừng quên, hắn đứng sau lưng chính là Nhị hoàng tử, là Đại Chu trong hoàng thất có hi vọng nhất du ngoạn Đế hoàng vị trí đại nhân vật, cùng hắn là địch, không thua gì đi cùng nửa cái Đại Chu là địch."

Nói qua, hắn ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, lại giật mình như thế phát hiện, tại Tô Dịch trong ánh mắt, chỉ thấy một mảnh lạnh nhạt.

Đó là xem vạn vật như con sâu cái kiến một thứ ánh mắt, không biết giết bao nhiêu người, mới có như vậy tâm cảnh.

"Đừng giả bộ."

Tô Dịch đột nhiên Lãnh Tiếu, "Cái này ngu xuẩn vật chết, ngươi chỉ sợ được phụ hơn phân nửa trách nhiệm, như ta suy đoán không tệ, ngươi lần này chủ động tới thăm, căn bản không phải vì mời chào ta, mà là làm mượn tay của ta giết chết người này, đúng hay không?"

Trà Cẩm sững sờ, ánh mắt ngơ ngẩn nói: "Công tử cớ gì nói ra lời ấy?"

Tô Dịch cười cười, cúi người nhặt lên trong vũng máu Ánh Tử kiếm, đi nhanh triều Trà Cẩm bước đi.

"Tô công tử, ngươi. . ."

Trà Cẩm biến sắc, cũng không đợi nàng nói xong, Tô Dịch đã tiện tay một kiếm chém tới.

Xùy!

Kiếm ảnh như điện, nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Đổi lại là Nam Văn giống như không chết, sợ cũng ngăn không được một kiếm này rồi.

Lại thấy Trà Cẩm đôi mắt đẹp ở chỗ sâu trong nổi lên một vòng yêu dị ánh sáng, kia thân thể mềm mại Thúc Nhĩ lúc giữa hóa thành một đạo tàn ảnh, hiểm lại càng hiểm đất tránh đi một kiếm này, thối lui đến năm trượng bên ngoài.

"Đối với nữ nhân đều hạ thủ được, Tô công tử tâm địa thật là đủ cứng đấy."

Trà Cẩm cắn cặp môi đỏ mọng, vỗ nhẹ bộ ngực, một bộ bị sợ đến bộ dạng.

Nhưng hắn cái kia vũ mị trong mắt lại không có chút nào khiếp đảm, ngược lại lộ ra một tia vẻ giảo hoạt.

"Không giả bộ?"

Tô Dịch mang theo kiếm, giống như cười mà không phải cười.

"Đây hết thảy cũng khó khăn chạy trốn công tử pháp nhãn, giả bộ xuống dưới, chẳng phải là làm trò cười cho người trong nghề?"

Trà Cẩm mặt mày mỉm cười, phong tình vũ mị, tuy là nữ giả nam trang, giơ tay nhấc chân tầm đó, cũng mị lực mười phần.

Cái này là cái kiểu loại yêu nghiệt nữ nhân, một cái nhăn mày một nụ cười, đều có câu hồn đoạt phách mị ý.

Nhưng Tô Dịch lại không để mình bị đẩy vòng vòng, thần sắc bình thản nói, "Đã biết đạo hội làm trò cười cho người trong nghề, liền thu hồi ngươi điểm này vụng về chịu không nổi mị thuật, ta phiền nhất chính là loại này gãi đầu chuẩn bị tư thế dung nhan một chút thủ đoạn."

Kiếp trước cái kia Thanh Khâu Hồ Tộc yêu nữ vì cái gì bị hắn chém rụng chín cái đuôi?

Rất đơn giản, hắn Tô Huyền Quân xem thường nhất đúng là đùa mị thuật nhân vật.

Chân chính mỹ nhân, phải làm là khí chất, tính tình, tâm cảnh, mỹ mạo đều có đặc biệt mà siêu tục chỗ, đúng như thiên nhiên hoa văn trang sức, không cần bất luận cái gì dáng vẻ kệch cỡm thái độ, liền có rung động lòng người đẹp, đẹp mắt đẹp lòng.

Nếu như trời sinh mị cốt, cái kia tự nhiên là tuyệt phẩm.

Đáng tiếc, chính là Thanh Khâu Hồ Tộc ở bên trong, cũng không phải là người nào đều có thể có bực này vạn trung không một thiên phú.

Trà Cẩm có đẹp hay không?

Đúng là khó gặp đại mỹ nhân.

Nhưng hắn điểm này mị thuật, tại trong mắt Tô Dịch, giống như vẽ rắn thêm chân, thật giống như rõ ràng không hóa trang cũng rất tốt xem, hết lần này tới lần khác cần phải trang điểm để được xinh đẹp, thất bại người hứng thú.

Trà Cẩm ngẩn ngơ, Ngọc Dung biến ảo bất định, tốt nửa ngày mới lên tiếng: "Vốn Tô công tử lại từ lâu khám phá. . ."

"Chỉ nói vậy thôi, vì sao phải mượn đao giết người."

Tô Dịch chẳng muốn nói nhảm nữa, người nào bị sử dụng rồi, tâm tình đều khó có khả năng tốt rồi.

"Không dối gạt công tử, Nam Văn giống Nhị hoàng tử xếp vào đến bên cạnh ta một viên cái đinh, không đem hắn diệt trừ, ta lo lắng bí mật của mình hội bại lộ."

Trà Cẩm đôi mắt đẹp yên lặng, khí chất trở nên u lãnh, ung dung, trọn vẹn sẽ không bái kiến bất luận cái gì một tia mị thái.

Hắn ánh mắt nổi lên lãnh ý, tiếp tục nói: "Nam Văn như là đêm qua vừa đến Vân Hà Quận thành, ta liền đã sinh ra sát cơ, cho nên liền đã có đêm nay sự tình."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Hôm qua mới đến Vân Hà Quận thành? Trách không được không biết ngoài thành Thanh đỉnh võ đài chuyện đã xảy ra. Bất quá, ngươi đã muốn giết hắn, vì sao phải lợi dụng ta?"

Trà Cẩm hé miệng cười nói: "Như thiếp thân động thủ, nhất định sẽ khiến thật lớn động tĩnh, khó tránh khỏi hội đưa tới một chút hậu hoạn. Nhưng Tô công tử không giống nhau, ngươi ngày hôm qua tại Thanh đỉnh võ đài gây ra động tĩnh lớn như vậy, đều bị người cho che lấp xuống, tin tưởng từ ngươi tới giết cái này Nam Văn giống như, tất nhiên cũng sẽ không khiến cho ảnh hưởng gì rồi."

Tô Dịch ồ một tiếng, nói: "Ngươi ngược lại giỏi tính toán, mượn đao giết người, còn để cho ta chịu tiếng xấu thay cho người khác, bản thân lại diệt trừ bên người tai hoạ ngầm, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã."

Trà Cẩm mở trừng hai mắt, cười hì hì nói: "Công tử như sinh khí, thua kém hơn thiếp thân lấy thân báo đáp, lấy làm đền bù tổn thất thế nào?"

Tô Dịch xùy đất cười rộ lên, "Liền loại người như ngươi đùa bỡn Tâm Thuật nữ nhân, cũng xứng cùng ta Tô mỗ người cùng giường chung gối nhất thời ham vui? Thấp hèn!"

Trà Cẩm: ". . ."

Hắn một trương khuôn mặt đều Thanh Bạch cùng đến, trong con ngươi nổi lên xấu hổ và giận dữ vẻ.

Lấy dung mạo, chính là Nhị hoàng tử đều thèm nhỏ dãi, nếu như ngoắc ngoắc ngón tay, không biết nhiều ít thanh niên tài tuấn hội thiêu thân lao đầu vào lửa giống như xông tới.

Nhưng hắn còn là lần đầu tiên bị như vậy nhục nhã!

Cái gì gọi là không xứng?

Cái gì gọi là thấp hèn?

Cái này một cái chớp mắt, Trà Cẩm giận đến đều hận không thể đánh bại Tô Dịch đầu, hắn còn theo chưa thấy qua như thế không nhìn được tình thú xú nam nhân.

Nửa ngày, hắn mới kiềm chế ở nội tâm xấu hổ và giận dữ, nói: "Tô công tử, ta biết rõ ngươi rất tức giận, nhưng ngươi bây giờ chỉ hai con đường có thể chọn, hoặc là đi thừa nhận Nhị hoàng tử lửa giận, hoặc là cùng ta hợp tác."

"Hợp tác?" Tô Dịch có chút ngoài ý muốn.

"Đúng vậy, công tử đại khái cũng đã nhìn ra, ta cũng không phải là thiệt tình làm Nhị hoàng tử cống hiến, bằng không, chỉ bằng thủ đoạn của ta, từ lâu đem Lục hoàng tử Chu Tri Ly nắm bắt rồi."

Trà Cẩm nói đến đây, bên môi nổi lên vẻ kiêu ngạo.

"Vốn ngươi cũng chẳng qua là một viên xếp vào tại Nhị hoàng tử bên người quân cờ, sự tình thật đúng là càng ngày càng phiền toái."

Tô Dịch than khẽ.

Trà Cẩm thần sắc chân thành nói: "Nguyên nhân chính là như thế, công tử cùng ta hợp tác về sau, những thứ phiền toái này có thể giải quyết dễ dàng."

Tô Dịch vuốt vuốt lông mi, nói: "Từ lúc lâu thuyền trên thời gian, ta liền ngờ tới ngươi là phiền toái nữ nhân, chưa từng nghĩ lại lại như vậy phiền toái, sớm biết như thế, lúc ấy nên đau nhức hạ sát thủ, đem ngươi làm thịt, xong hết mọi chuyện."

Trà Cẩm ngẩn ngơ.

Mà lúc này, Tô Dịch đột nhiên cười rộ lên, "Bất quá bây giờ cũng không muộn, lợi dụng ta Tô mỗ người giết người, còn để cho ta chịu tiếng xấu thay cho người khác, đến cuối cùng còn muốn thu nạp ta cho ngươi dốc sức, ngươi nữ nhân này. . . Thật đúng là lòng tham không đáy."

BOANG...!

Tiếng nói vẫn còn phiêu đãng, Tô Dịch đã cầm kiếm xuất kích.

Ánh Tử kiếm vô cùng đơn giản một kích, lại giống như bạch hồng quán nhật, bắn ra ra vượt quá tưởng tượng kinh khủng uy năng, triều năm trượng bên ngoài Trà Cẩm chém tới.

Trà Cẩm đôi mắt đẹp hơi co lại, trong cửa tay áo đột nhiên lướt đi một đôi ngắn màu bạc Nhận, bị hắn hai tay nắm ở, ngang trời giao thoa đón đỡ.

Tô Dịch một kiếm này chi lực hạng gì kinh khủng, giết chết Tần Văn Uyên cái kia đợi uy tín lâu năm tông sư đều không nói chơi.

Nhưng lại cuối cùng bị Trà Cẩm chặn.

Keng! ! ! Đinh tai nhức óc tiếng va chạm ở bên trong, Trà Cẩm thân ảnh lăng không bay ngược, cái kia xinh đẹp thân ảnh vững vàng đứng ở đình viện vây trên tường.

Chỉ, hắn hai tay run lên, mánh khoé đều đang run rẩy, toàn thân khí huyết đều dời sông lấp biển giống nhau chuyển động, rõ ràng cũng không chịu nổi.

Điều này làm cho hắn giật mình, càng ý thức được Tô Dịch đáng sợ.

Chợt, Trà Cẩm tự nhiên cười nói, nói: "Tô công tử, đêm nay dừng ở đây, đợi thiếp thân nghĩ ra một cái tốt đền bù tổn thất biện pháp thời gian, lại đến quấy rầy."

Hắn quay người liền phải ly khai, bên tai nhất thời vang lên một đạo tối nghĩa không khỏi thanh âm:

"Đoát!"

Thẳng giống như Thần Ma tới thanh âm, tại Trà Cẩm tâm như hồ nước trung nổ tung.

Hắn đầu ô...ô...n...g một tiếng, thần hồn đau nhức kịch liệt, trong thoáng chốc giống như chứng kiến một đạo có thể so với Thái Cổ như núi cao nguy nga Cự Kiếm theo thiên trấn áp mà đến.

Một cỗ nhỏ bé, tuyệt vọng tâm tình ức chế không nổi đất tại ở sâu trong nội tâm lan ra.

Bất quá ở nơi này một cái chớp mắt, Trà Cẩm mãnh liệt cắn chót lưỡi, vận chuyển một môn ẩn giấu bảo vệ tính mạng bí pháp, cứng rắn đem xâm nhập thần hồn trung lực lượng áp chế, thần trí cũng tùy theo khôi phục một tia thanh minh.

Làm tầm mắt khôi phục, chỉ thấy Tô Dịch đã từ đằng xa vung kiếm đánh tới.

Trà Cẩm kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh, chậm một chút một cái chớp mắt, bản thân sợ là lại đi không hết rồi!

Hắn nào dám chần chờ, quay người bỏ chạy.

Bá!

Tại sau lưng nàng, một đạo kiếm quang chém xuống.

Trà Cẩm chỉ cảm thấy lưng mát lạnh, sau lưng quần áo xoẹt một tiếng vỡ ra, trắng như tuyết tinh tế tỉ mỉ như mỡ dê giống nhau phần lưng bại lộ tại trong bóng đêm.

Một kiếm này mặc dù chưa hề trảm tại trên người nàng, nhưng mũi kiếm lực lượng lại như như đao tử, nhẹ nhàng đảo qua phần lưng của nàng.

Chỉ thấy một vòng cực mỏng vết máu theo từ trên xuống dưới, theo hắn cái kia đường cong uyển chuyển phần lưng thẳng tắp lan ra hạ xuống. . .

"A ——!"

Trong bóng đêm, truyền đến Trà Cẩm kêu sợ hãi, chỉ thấy hắn ôm vạch phá sắp rơi xuống quần áo, chật vật mà chạy.

Tô Dịch đứng ở đình viện tường vây lên, đưa mắt nhìn đối phương đào tẩu, cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Trà Cẩm này lại hóa giải "Đại Hư Hồn Kiếm Quyết" xâm nhập!

"Xem đến cái này trong tay nữ nhân nắm giữ lực lượng, nếu so với ta trong tưởng tượng nhiều một ít, có có điểm ý tứ."

Nửa ngày, Tô Dịch cười cười, dám để cho ta Tô Huyền Quân giết người cõng nồi?

"Mặc kệ ngươi nữ nhân này lai lịch ra sao, sau lưng vậy là cái gì thế lực, nhất định làm vì thế trả giá chịu không nổi đại giới!"

Suy nghĩ là, Tô Dịch quay người nhảy xuống đầu tường.

"Tô sư huynh, không có sao chứ?"

Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên, Hoàng Kiền Tuấn đều đã chào đón.

"Có việc chính là bọn hắn."

Tô Dịch cười nói.

Hoàng Kiền Tuấn kinh nghi nói: "Tô ca, Trà Cẩm này thân phận giống như có vấn đề lớn!"

"Nói nhảm."

Tô Dịch khua tay nói, "Đã thành, tranh thủ thời gian đi bả thi thể xử lý một cái, Phong sư đệ, ngươi cùng Hiểu Nhiên cũng sớm đi nghỉ ngơi đi."

Nói qua, hắn đã tự mình trở lại trở về gian phòng của mình.

"Khuynh Oản, ngươi nhưng nhớ kỹ hơi thở yêu nữ kia?"

Tô Dịch đi theo miệng hỏi.

"Nhớ kỹ, chỉ cần hắn xuất hiện ở người ngàn trượng trong phạm vi, Oản nhi nhất định lấy trước tiên bên trong phát giác được."

Eo bờ Dưỡng Hồn hồ lô bên trong truyền ra Khuynh Oản nhút nhát e lệ thanh âm.

"Đúng vậy, cuối cùng có thể phái phía trên một chút công dụng rồi, không uổng công ta trong khoảng thời gian này tiêu phí tâm huyết."

Tô Dịch khen một câu.

Khuynh Oản đã lột xác thành ma quỷ, hồn lực trời sinh nhạy cảm vô cùng, vượt xa bình thường, chỉ cần bị hắn nhớ kỹ khí tức, dù là ngụy trang cho dù tốt, cũng đem không chỗ nào che giấu.

Dưỡng Hồn hồ lô bên trong, Khuynh Oản vui vẻ đất nheo lại hai mắt thật to, thanh lệ ngây ngô nảy sinh.

"Tô ca, ta theo thi thể kia trên tìm ra một quyển dày cùng một cái Ngọc Bài, người có muốn hay không nhìn một cái?"

Không bao lâu, bên ngoài gian phòng vang lên Hoàng Kiền Tuấn thanh âm.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 141: Ông Vân Kỳ

Trước bàn sách, dưới ánh nến.

Tô Dịch đem Hoàng Kiền Tuấn đưa tới một phần Mật Quyển mở ra.

"Tra rõ ràng Trà Cẩm cùng Đại Ngụy 'Nguyệt Luân Tông' quan hệ trước, nhớ lấy chớ có đánh rắn động cỏ."

"Như xác nhận kia thân phận, đem bắt sống mang đến Ngọc Kinh Thành."

"Như cần trợ giúp, nhưng bằng của ta Ngọc Bài tiến về trước quận trưởng phủ, Tần Văn Uyên nhất định nhưng giúp ngươi giúp một tay."

"Về phần ta cái kia Lục đệ sự tình, ngươi không cần chộn rộn."

"Thử Mật Quyển, duyệt sau đó chính là đốt!"

. . . Chứng kiến cái này, Tô Dịch một tiếng than nhẹ, quả nhiên phiền toái.

Thương Thanh Đại Lục lên, có thế tục Quốc Độ trên trăm tên.

Đại Chu đầu là một cái trong số đó.

Tiếp giáp Đại Chu đấy, có hai thế tục Quốc Độ, một cái là Đại Ngụy, một cái là Đại Yên.

Trong đó, Đại Yến quốc lực lượng mạnh nhất.

Đại Chu cùng Đại Ngụy cân sức ngang tài, hai nước ở giữa giằng co cùng xung đột cũng cuối cùng tới tấp, quanh năm chiến sự không ngừng.

Đại Yên từ trước đến nay là tọa sơn quan hổ đấu tư thái.

Dù sao, hai hổ tranh chấp, đối với Đại Yên ngược lại có lợi nhất.

"Đại Ngụy Nguyệt Luân Tông. . . Trà Cẩm thân phận quả nhiên không đơn giản, cực có thể là Đại Ngụy xếp vào tại Nhị hoàng tử bên người một con cờ."

"Tần Văn Uyên nguyên lai là Nhị hoàng tử người, như vậy coi là, ngày hôm nay ta bất kể là hay không giết cái này nam văn giống như, chỉ dựa vào Tần Văn Uyên chết, tiếp theo sẽ để cho vị này Nhị hoàng tử xem ta là địch."

Tô Dịch yên lặng suy nghĩ.

Đại Chu đương kim Hoàng Đế có tám con trai, ba đứa con gái.

Cái này tám con trai tên rất có ý tứ, nghe nói là từ quốc sư Hồng Tham Thương dựa theo bát quái hình ảnh mà định ra.

Theo thứ tự là Càn, Khôn, Chấn, Tốn, Khảm, Ly, Cấn, Đoái.

Tượng Lục hoàng tử, liền gọi là Chu Tri Ly.

Nhị hoàng tử dĩ nhiên là gọi là Chu Tri Khôn.

"Quản hắn cái gì hỗn loạn phong ba, như chọc tới trên đầu ta, một kiếm giết tới là được."

Một lát sau, Tô Dịch tiện tay xé nát một phần mật quyển kia, ánh mắt thâm sâu bình thản.

Thế tục trung phân tranh, cũng là một loại rèn luyện.

Xuất thế giả, lịch thiên địa Tự Nhiên chi kiếp.

Tham gia giả, lịch hồng trần luyện tâm chi kiếp.

Cả hai đều không thể thiếu.

Hắn Tô Huyền Quân nặng sinh tại đây, há có thể e ngại hồng trần sóng đục vỗ vào

Không đến nhiều hơn nữa nghĩ, giống nhau lúc trước loại, Tô Dịch đã bắt đầu buồn tẻ mà khắc khổ tu luyện.

Cảnh ban đêm dần dần sâu.

Bên ngoài Hồ lô ngõ hẻm, ánh đèn mất hết.

Một thân ảnh chán nản lão giả, đi tới đầu ngõ hồ lô, ánh mắt nhìn ở chỗ sâu trong ngõ hẻm hắc ám, có chút chần chờ.

Lão giả râu tóc viết ngoáy, một thân cũ nát áo gai, thân ảnh cao lớn khô gầy đá lởm chởm, đi đường thời gian lưng còng gập cong, nhất phái gần đất xa trời bộ dạng.

Nửa ngày, lão giả chợt xoay người, đi tới đường đi bên cạnh trước một cái quầy hàng bán mì hoành thánh, nói: "Đến một chén."

Hắn tùy ý ngồi xuống.

Bán mì hoành thánh chính là cái hán tử gầy gò, nghe vậy nhanh chóng bận việc đứng lên.

Không bao lâu, liền trình lên một chén nóng hôi hổi mì hoành thánh.

Lão giả lại không có ăn, ánh mắt đục ngầu nổi lên một tia cảm khái, "Âm Sát Môn đệ tử đều lăn lộn đến muốn bán mì hoành thánh đến sống qua ngày tình trạng, thật sự là càng ngày càng không chịu nổi."

Hán tử gầy gò sắc mặt đột biến, quẳng xuống trong tay cái thìa bỏ chạy.

Phốc!

Một cột đũa trúc như mũi tên loại, cắm vào cổ của hắn, thân ảnh cũng tùy theo phù phù một tiếng nằm ngã xuống đất.

Lão giả lại cũng không thèm nhìn tới, cầm lấy cái muỗng cùng chiếc đũa, bắt đầu hưởng dụng trước người mì hoành thánh, ăn được có tư có vị.

Cho đến đem trong chén nước canh cũng uống xong, lão giả phẩm chép miệng một cái môi, cái này mới đứng dậy.

Lúc này đây, hắn không chần chờ chút nào, đi vào ở chỗ sâu trong hồ lô ngõ hẻm.

Cho đến đi tới trước Chuyết An Tiểu Cư.

Lão giả từ trong lòng lấy ra một căn cốt địch, đặt ở bên môi nhẹ nhàng thổi động.

Một đám nhu hòa mờ mịt tiếng địch, tại thâm trầm trong bóng đêm tung bay. Trong phòng.

Đang tu luyện Tô Dịch đột nhiên lặng yên mở mắt, nhíu mày, đêm nay thế nào cái gì yêu ma quỷ quái đều chạy đến

Đây là không có ý định làm cho người ta yên tĩnh

Cơ hồ cùng một thời gian, Dưỡng Hồn hồ lô trung vang lên Khuynh Oản kinh hoảng thanh âm: "Tiên sư, có người lấy Ngự Hồn chi thuật muốn đem ta cưỡng ép câu đi. . ."

Tô Dịch không khỏi ngoài ý muốn, lại là Khuynh Oản đến

BOANG...!

Ngự Huyền kiếm ra khỏi vỏ, lấy kiếm thân vượt qua áp Dưỡng Hồn hồ lô trên.

"Chớ hoảng sợ, ta đi xem."

Tô Dịch nói qua, mang theo ánh Tử Kiếm, đi ra cửa phòng.

Đêm đã khuya, sơ tinh Lãng Nguyệt, mọi âm thanh đều yên tĩnh.

Mơ hồ có một đám mờ mịt tiếng địch tại đình viện trên không phiêu đãng.

Làm Tô Dịch xách kiếm mà ra, tiếng địch này im bặt mà dừng.

Bên ngoài đình viện, áo gai lão giả một chút trầm mặc, nói: "Công tử như lưu lại tại bên người Khuynh Oản, sợ đưa tới tai hoạ ngập đầu, lão hủ hy vọng công tử có thể đem kia trả lại."

Tô Dịch đứng ở trong đình viện, chợt nói: "Ông Vân Kỳ "

Áo gai lão giả giữa lông mày hiện lên một vòng hàn ý, "Xem, ta cái kia bất tài đệ tử Ngô Nhược Thu chính là bị công tử giết chết rồi."

Hai người cách đóng chặt đại môn nói chuyện, ai cũng nhìn không thấy người nào, nhưng bầu không khí lại một lần căng thẳng bị đè nén đứng lên.

"Ngươi cũng nói, hắn rất bất tài, giết coi như là là thế gian trừ hại."

Tô Dịch nói qua, lặng yên không một tiếng động đất tới gần đình viện một bên tường vây tiền.

"Mà thôi, lão hủ hôm khác lại đến."

Áo gai lão giả thanh âm vừa vang lên, Tô Dịch thân ảnh giống như mũi tên rời cung, lóe lên nhảy đến trên đầu tường.

Nhưng nhường hắn ngoài ý muốn chính là, thanh âm vẫn còn quanh quẩn, lại chỉ thấy một đạo thân ảnh từ lâu xa xa đất trốn ra hồ lô ngõ hẻm, lóe lên rồi biến mất.

"Lão già này cũng là đủ cẩn thận đấy."

Tô Dịch mạnh mẽ tự kềm chế hạ truy kích kích thích.

Hắn lo lắng đây là điệu hổ ly sơn, dù sao Chuyết An Tiểu Cư không chỉ hắn một người.

"Ông Vân Kỳ trên người định mang theo cái kia một khối Hồn ngọc, có lẽ đúng là bằng vào thử ngọc, nhường hắn cảm ứng được Khuynh Oản khí tức, tìm đến nơi này."

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, đã chiết thân trở lại trở về phòng.

Ông Vân Kỳ cùng Ngô Nhược Thu thầy trò hai người, năm đó phản bội Âm Sát Môn thời gian, mang đi ba kiện bảo vật, một khối Hồn ngọc thần bí, một bộ nuôi dưỡng Quỷ Thi Trùng Mật Quyển, một cái Dưỡng Hồn hồ lô.

Trong đó, Mật Quyển cùng Dưỡng Hồn hồ lô cùng với Khuynh Oản, lúc trước đều tại Ngô Nhược Thu trong khống chế, theo Ngô Nhược Thu một chết, những thứ này đều rơi vào Tô Dịch trong tay.

Duy nhất cái kia một khối Hồn ngọc thần bí không có ở đây.

Mà ban đầu ở Quỷ Mẫu lĩnh thời gian, thông qua những truyền nhân Âm Sát Môn kia lời khai, nhường Tô Dịch hiểu rõ đến, Khuynh Oản lúc ban đầu thời điểm, chính là ngủ say ở đó khối thần bí Hồn ngọc trung!

Về phần cái khối Hồn ngọc này là từ gì mà đến, lại đến nay là một câu đố đoàn.

"Đang lo tìm không được ngươi lão gia hỏa này, ngươi lại đưa tới cửa, như thế cũng tốt, đợi khi tìm được cái khối Hồn ngọc kia, có lẽ có thể tra ra một chút Khuynh Oản thân thế manh mối rồi."

Tô Dịch hiểu rõ, chỉ cần Khuynh Oản tại bên cạnh mình, liền không cần phải lo lắng Ông Vân Kỳ hội như vậy biến mất.

Trở lại trở về phòng, hắn thu hồi Ngự Huyền kiếm, đối với Dưỡng Hồn hồ lô trung Khuynh Oản nói: "Không sao."

"Tiên sư, có phải hay không Âm Sát Môn người tìm tới "

Khuynh Oản nhu hòa e sợ thanh âm truyền ra.

"Không sai."

Tô Dịch đạo "Gần nhất ngươi cảnh giác một chút, như phát giác được bất thường, liền lập tức cho ta biết."

"Ừ!"

. . .

Bên ngoài Hồ lô ngõ hẻm.

Mì hoành thánh quầy hàng bên cạnh, một người ngồi xổm cái kia bị đũa trúc giết chết hán tử gầy gò trước thi thể, dò xét một lát, không khỏi nhíu mày.

"Ông Vân Kỳ lão thất phu này cũng quá độc ác, cả theo dõi tiểu lâu la đều giết, lẽ nào hắn đã phát giác được nguy hiểm "

Người này xanh xao vàng vọt, ăn vận Lạp Tháp, đúng là Âm Sát Môn cổn châu phân đà bốn vị hộ pháp một trong "Bệnh lao quỷ" Trử Tứ Lang. Hắn theo trong tay áo xuất ra một đoạn ngọn nến máu, đặt ở chóp mũi nhẹ nhàng hít hà, một đối ba góc trong mắt nhất thời nổi lên thảm lục sáng bóng.

Rồi sau đó, hắn vươn người đứng dậy, từng bước một triều trong hồ lô ngõ hẻm đi đến.

Cho đến đi tới trước Chuyết An Tiểu Cư, hắn dừng một chút chừng, hai đầu lông mày hiện lên một vòng nghi hoặc, "Lão thất phu kia như thế nào ở chỗ này lưu lại một lát sau lại đã đi ra "

Hắn nhìn nhìn Chuyết An Tiểu Cư đóng chặt đại môn, do dự một chút, cuối cùng vẫn còn lặng yên quay người mà đi.

Đi tới bên ngoài Hồ lô ngõ hẻm, Trử Tứ Lang không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy cái kia hán tử gầy gò bên cạnh thi thể, một đám tên ăn mày đang hưng phấn mà tìm kiếm tài vật.

"Gửi đi người chết tiền tài, ngược lại cùng ta Âm Sát Môn phong cách có chút tương tự."

Trử Tứ Lang cười cười, quay người mà đi.

Mà tại hắn ly khai không lâu, một cái lão khất cái đột nhiên hạ thấp giọng hỏi: "Nhưng nhìn rõ ràng tướng mạo người nọ rồi"

Một người trong đó nhanh chóng nói: "Nhìn rõ ràng rồi, tựa hồ đúng là chúng ta muốn tìm ba cái kia mục tiêu một trong!"

"Cuối cùng có chút mi mục, cái này trên thân người chết tiền về các ngươi, lão tử muốn đi trước lĩnh thưởng."

Lão khất cái đứng dậy, hấp tấp mà đi.

Sau nửa canh giờ.

Thành một người trong hoang phế đã lâu dinh thự trung.

Đêm khuya thập phần, một cái phu nhân xinh đẹp hài lòng nhìn trước mắt cái kia vừa vặn dựng tốt pháp đàn.

Pháp đàn cao ba thước, từ rất nhiều cẳng tay trắng như tuyết dựng mà thành, đỉnh là chín khối đầu lâu hiện ra Huyết Sắc sáng bóng.

Mỗi một cái đầu lâu bên cạnh, đều cắm một mặt Chiêu Hồn Phiên màu đen.

"Nếu không phải đà chủ xuất ra nhiều tài liệu quý giá như vậy, cái này 'Phược Linh Huyết Thi' Trận nhưng căn bản vô pháp bố trí đi ra."

Phu nhân xinh đẹp nói khẽ.

Thi Phu Nhân Liễu Tương Lam!

"Đã có trận này, chúng ta liền giống như đã có một lá bài tẩy."

Một bên kia, lão giả mặc đạo bào cổ xưa gật đầu mở miệng.

Huyết Hành đạo nhân!

Dưỡng Lô Cảnh nhị trọng tông sư!

Hai người đang nói chuyện với nhau, đột nhiên một đạo rất nhỏ tiếng mở cửa vang lên, bệnh lao quỷ Trử Tứ Lang đi đến.

Hắn vốn là sắc mặt híp mắt híp mắt tại Liễu Tương Lam cái kia kinh người trước ngực băn khoăn một phen, lúc này mới thỏa mãn giống nhau cười ha hả nói:

"Ta đại khái đã tập trung Ông Vân Kỳ hạ xuống, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn gần đây cực có thể sẽ lại lần nữa tiến về trước trong thành hồ lô trong ngõ nhỏ một tòa đình viện."

"Cái tòa đình viện kia chủ nhân là ai "

Huyết Hành đạo nhân hỏi.

Trử Tứ Lang lắc đầu nói: "Không rõ ràng lắm, ta lo lắng đánh rắn động cỏ, vì vậy không đến điều tra, chờ ngày mai sáng sớm, tìm một cái chút tiểu lâu la tra một chút liền nhìn thấy tận mắt."

Huyết Hành đạo nhân ánh mắt lập loè nói: "Ngày mai bắt đầu, ta đi ngồi chổm hổm chờ tại bên ngoài Hồ lô ngõ hẻm, chỉ cần Ông Vân Kỳ xuất hiện, hắn nhất định có chạy đằng trời."

"Lão đạo, ngươi không phải nói tìm trong thành một vị đại nhân vật giúp đỡ, hắn có từng đáp ứng ra tay "

Liễu Tương Lam chợt mà hỏi thăm.

"Không đến."

Huyết Hành đạo nhân thở dài một tiếng, có chút buồn bực đạo "Ngày hôm qua thời điểm, quận trưởng Tần Văn Uyên bị giết, huyên náo trong thành những thứ kia thế lực lớn lòng người bàng hoàng, ta cái kia bằng hữu cũ cũng bị dọa đến không nhẹ, không muốn tại bực này mấu chốt trên giúp đỡ."

Trử Tứ Lang cười nói: "Có giúp hay không không thể nói là, đối phó Ông Vân Kỳ mà thôi, bằng ba người chúng ta lực lượng, có thể đủ đem thoải mái nắm bắt."

"Đường đường quận trưởng lại đều bị giết. . ."

Liễu Tương Lam lại lắp bắp kinh hãi, "Nhưng biết là ai làm "

Huyết Hành đạo nhân lắc đầu nói: "Không rõ ràng lắm, nghe nói là một cái không thể đại nhân vật, cả trong thành những đại nhân kia vật đám cũng không dám tiết lộ kia thân phận."

"Tóm lại, Vân Hà Quận thành gần nhất thế cục phác sóc mê ly, phong ba biến hoá kỳ lạ, không thích hợp ở lâu."

Nói đến đây, hắn chỉ vào cái kia bạch cốt dựng pháp đàn, "Vật che chắn đứng lên, chớ để cũng bị người đã nhận ra. Chúng ta lần này mục tiêu là Ông Vân Kỳ, đợi sau khi chuyện thành công, lập tức đi ngay!"

Trử Tứ Lang cùng Liễu Tương Lam đều nhẹ gật đầu.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 142: Gió Giục Mây Vần Trò Hay Bắt Đầu

Đêm nay, đã định trước không bình tĩnh rồi.

Phong Nguyên Trai.

Trong một cái gian phòng trang nhã,

Thúy Vân phu nhân nhìn vừa truyền quay lại tin tức, hai đầu lông mày hiện lên một vòng sắc mặt vui mừng.

"Đại nhân, người của ta đã đạt được tin tức xác thật, ngay tại nửa canh giờ trước, một cái hư hư thực thực bệnh lao quỷ Trử Tứ Lang gia hỏa, xuất hiện ở trong thành hồ lô ngõ hẻm phụ cận. . ."

Nàng bả tin tức kỹ càng nói một lần.

Ngồi ở đối diện Trúc Cô Thanh giống như cũng thoải mái không ít, lúc này vươn người đứng dậy, nói: "Ta đi xem."

Dứt lời, trực tiếp rời đi.

"Hồ lô ngõ hẻm. . . Vân... vân, ta như thế nào quên, Tô Dịch tên kia chỗ ở, không phải tại hồ lô ngõ hẻm "

Thúy Vân phu nhân mãnh liệt vỗ trán một cái, vừa muốn đi nhắc nhở Trúc Cô Thanh thời gian, người sau thân ảnh từ lâu không thấy.

"Được rồi, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, nhất là họ Tô tiểu tử kia sự tình, có thể không chộn rộn sẽ không chộn rộn!"

Thúy Vân phu nhân Ngọc Dung một trận biến ảo.

Vừa nghĩ tới phát sinh ở Sơn Hà Điện cái kia hai kiện máu tanh sự tình, nàng liền cứ cảm giác đầu lớn như cái đấu, tâm tình đều buồn bực.

. . .

"Đại nhân, đã đã điều tra xong, Tô công tử hôm nay liền ở tại trong hồ lô ngõ hẻm."

Đêm khuya, trong thành một cái khách sạn ở bên trong, Trương Nghị Nhận trầm giọng mở miệng.

Võ Linh hầu Trần Chinh gật đầu nói: "Tốt, ngày mai ta liền đi bái phỏng hắn, ngươi đi bả đầu kia tứ giai 'Thanh Hỏa Lộc' Đích Độc Giác cho ta chuẩn bị tốt, đã là bái phỏng, cũng không thể tay không đi."

Trương Nghị Nhận cười nói: "Thuộc hạ từ lâu là người chuẩn bị xong, đúng rồi, đại nhân lần này tiến về trước Thanh Hà kiếm phủ, còn có thu hoạch "

Trần Chinh nói: "Ngược lại hoàn toàn chính xác phát hiện đếm hạt giống tốt , bất quá Mộc Thương Đồ bên kia lại xảy ra chút ngoài ý muốn."

"Ngoài ý muốn" Trương Nghị Nhận giật mình như thế.

"Mộc Thương Đồ đã ý định từ nhiệm Phủ chủ vị trí, như vậy ẩn cư núi rừng, dốc lòng kiếm đạo, sẽ không ra mắt sự tình phân tranh."

Trần Chinh khẽ nhíu mày, "Nghe nói, hắn là thua ở trong tay một cái người trẻ tuổi rất cường đại, nhưng người trẻ tuổi kia là ai, lại không thể

biết được."

Trương Nghị Nhận hít sâu một hơi, nói: "Mộc Thương Đồ được xưng 'Thanh Hà một kiếm áp nửa thành " võ đạo căn cơ hạng gì hùng hậu vững chắc, bực này thành danh nhiều năm tồn tại, lại đều đánh bại "

"Trên đời này bất bại người cuối cùng là số ít."

Trần Chinh thần sắc trầm ngưng bình thản, "Cường đại như Tiên Thiên Vũ Tông, cái nào dám nói bất bại về phần những cái này lục địa thần tiên, tại bước lên Nguyên Đạo con đường tu hành trước, đã định trước cũng trải qua rất nhiều máu tanh cùng nhấp nhô ma luyện."

Dừng một chút, hắn khẽ thở dài: "Bất quá, của ta xác thực không nghĩ tới, Mộc Thương Đồ vậy mà sẽ bị một người tuổi còn trẻ đánh bại, cũng không biết người trẻ tuổi kia đến tột cùng là thần thánh phương nào."

Trương Nghị Nhận chợt nói: "Đại nhân, có thể hay không là. . . Tô công tử "

Trần Chinh khẽ giật mình, nói: "Khó mà nói, vỗ ngươi nói, Tô Dịch tuy có kiếm giết tông sư chi lực, mà khi thời gian hắn tại lâu thuyền trên giết tên kia, đã là nỏ mạnh hết đà, Tô Dịch có thể chiến thắng, là đã chiếm đại tiện nghi."

Chợt, hắn lắc đầu, nói: "Không nói mấy cái này, ngày mai ta đi bái phỏng hắn thời gian, hỏi một câu liền biết."

. . .

Lãng Đào Sa.

Vân Hà Quận thành rất có nổi danh một cái thanh lâu.

Trong một cái mật thất, Trà Cẩm kịch liệt ho khan, một trương tuyệt mỹ khuôn mặt yếu ớt gần muốn trong suốt, hai đầu lông mày càng có một vòng không che giấu được mỏi mệt cùng thống khổ.

Ngày hôm nay, nàng mặc dù may mắn theo Chuyết An Tiểu Cư đào tẩu, thế nhưng bởi vì thi triển một môn cấm thuật, tổn thương nội phủ.

Một bên, một cái đang mặc xích bào, dung mạo tuấn mỹ âm nhu thanh niên hận nói: "Cái kia Tô Dịch không khỏi quá ác!"

Hắn ước chừng hai mươi mấy tuổi, tóc dài rối tung, eo quấn đai lưng ngọc, ánh mắt nhìn hướng Trà Cẩm thời gian, đều là vẻ thương yêu.

"Ta lợi dụng hắn, hắn tự nhiên phẫn hận."

Trà Cẩm hít thở sâu một hơi trung khí, lòng còn sợ hãi giống như nói, "Bất quá nói trở lại, ngay cả ta đều không nghĩ tới, tại đây Đại Chu xa xôi chi địa Vân Hà quận, lại có hắn bực này đáng sợ nhân vật."

Thanh niên xích bào một chút trầm mặc, nói: "Ngươi nói, hắn có thể hay không cùng áo xanh đồng dạng, là đến từ Đại Chu đệ nhất Thánh Địa 'Tiềm Long Kiếm Tông' truyền nhân "

Trà Cẩm đôi mắt đẹp ngưng tụ, lắc đầu nói: "Áo xanh đồng dạng là Tụ Khí cảnh tu vi, nhưng nàng chiến lực, tối đa cũng chỉ có thể cùng tông sư nhân vật chống lại mà thôi, nhưng Tô Dịch không giống nhau, bị hắn giết tông sư thẳng giống như giết gà làm thịt hầu loại thoải mái!"

Nàng ánh mắt nổi lên hồi ức vẻ, "Sư huynh ngươi căn bản không rõ ràng lắm, Tô Dịch rõ ràng chỉ là thiếu niên mười bảy tuổi, nhưng đối mặt hắn thời gian, ta lại lại có một loại đối mặt bầu trời Thần đầu loại cảm giác."

Thanh niên xích bào lông mày nhéo một cái, không cho là đúng nói: "Sư muội, ngươi nhưng bị hắn hù đến rồi, mới có thể sinh ra loại cảm giác này."

Hắn lời nói xoay chuyển, nói: "Bất quá, ta không thừa nhận cũng không được, cái này Tô Dịch đích xác là cái kiểu loại yêu nghiệt nhân vật, tăng thêm Tần Văn Uyên, Nam Văn như là bên trong, chết trong tay hắn tông sư nhân vật, đã có ba cái. Đặt tại chúng ta tông môn ở bên trong, cũng chỉ có 'Nguyệt Luân Thất Tử' mới có năng lực như vậy."

Nguyệt Luân Thất Tử!

Nguyệt Luân Tông bảy vị trọng yếu nhất chân truyền, được vinh dự tông môn một đời tuổi trẻ kiêu dương, về sau đủ thoải mái kiếm chỉ Nguyên Đạo cảnh giới tuyệt thế kỳ tài!

"Nguyệt Luân Thất Tử. . ."

Trà Cẩm đôi mắt đẹp nổi lên một tia không dễ dàng phát giác vẻ hâm mộ.

Thế tục thế lực, cuối cùng vô pháp cùng siêu thoát hậu thế tục bên ngoài tu hành thế lực có thể so sánh.

Thế tục trung võ giả, cũng đã định trước không có khả năng cùng tu hành trong thế lực cường giả đánh đồng.

Chênh lệch to lớn, như cách Lưỡng Giới.

Mãnh liệt, Trà Cẩm lại là một trận kịch khục, mặt mày thảm đạm.

Thấy vậy, thanh niên xích bào giữa lông mày nổi lên không giới hạn hận ý, nói: "Ngày mai, ta đi gặp lại cái này Tô Dịch!"

"Không muốn!"

Trà Cẩm sắc mặt đại biến, "Sư huynh, tên kia quá kinh khủng, đừng nói ngươi bực này vừa đưa thân tông sư nhân vật, chính là uy tín lâu năm tông sư, đều không phải là đối thủ của hắn, ngươi nhưng ngàn vạn đừng xúc động."

"Yên tâm đi, ta sẽ không dại dột đi liều mạng."

Thanh niên xích bào ôn nhu nói, "Lần này ta theo tông môn lúc rời đi, dẫn theo đồng dạng bảo vật, bằng bảo vật này, dù là giết không chết hắn, cũng đủ để đem trọng thương!"

Nói qua, hắn lòng bàn tay khẽ đảo một thanh phi kiếm bảy tấc xuất hiện, thân kiếm bao trùm tại rậm rạp kỳ dị phù lục Vân văn ở bên trong, hiện ra làm lòng người kinh hãi u lam sáng bóng.

"Phá Sát Kiếm Phù "

Trà Cẩm động dung.

Đây chính là lục địa thần tiên tự tay luyện chế bí bảo, ẩn chứa đủ để giết chết tông sư kinh khủng uy năng.

"Đúng vậy, đây là Triệu sư bá ban tặng, từ kia lấy Nguyên Đạo chi lực nuôi dưỡng rèn luyện bảy bảy bốn mươi chín ngày, chỉ tông sư hạng người, mới có thể miễn cưỡng vận dụng bảo vật này uy năng."

"Tông sư phía dưới nhân vật, đều căn bản không chịu nổi kiếm này lực lượng."

"Dựa theo Triệu sư bá lời nói, kiếm này có thể di động dùng ba lượt, lúc này đây, liền lấy cái này Tô Dịch thử một lần!"

Thanh niên xích bào ánh mắt sáng rực.

Nhưng, vừa nghĩ tới như thế bí bảo, lại muốn lãng phí ở trên người Tô Dịch, hắn luôn cảm giác có chút không đáng.

"Sư huynh, ta còn là cho là, nếu có thể đem Tô Dịch mượn sức đến chúng ta phe cánh ở bên trong, mới là tốt nhất lựa chọn."

Trà Cẩm nghiêm túc nói.

"Sư muội ngươi không hiểu, giống như bực này nhân vật, đều cậy tài khinh người, mắt cao hơn đầu, chỉ có lấy chân chính lực lượng, mới có thể áp bách hắn cúi đầu!"

Thanh niên xích bào lãnh đạm nói.

Trà Cẩm trong lòng thở dài, biết rõ khuyên nữa ngăn cũng vô ích.

. . .

Cảnh ban đêm dần dần rút đi, bình minh tảng sáng ánh sáng tùy theo hiện lên.

Bên ngoài Hồ lô ngõ hẻm.

"Lão đạo, ta đã hỏi phụ cận hàng xóm láng giềng, cái kia một tòa đình viện hộ gia đình, đầu là một đám hơn mười tuổi người trẻ tuổi mà thôi, không có một cái đáng giá để trong lòng đấy."

Trử Tứ Lang ngáp một cái, lười biếng nói.

Hắn hôm nay dậy thật sớm, tại phụ cận thăm viếng, đi qua lần lượt xác nhận, cuối cùng kết luận, Ông Vân Kỳ tiến về trước cái tòa đình viện kia ở bên trong, cũng không có đáng giá cảnh giác nhân vật.

"Không thể chủ quan, Ông Vân Kỳ cái lão nhân này nếu như đến đây, đích thị là có mưu đồ toan tính, điều này cũng làm cho có nghĩa là, cái tòa đình viện kia chủ nhân, có lẽ không hề giống chúng ta trong tưởng tượng đơn giản như vậy."

Huyết Hành đạo nhân ánh mắt chớp động.

Liễu Tương Lam cười mỉm nói: "Chuyện này cũng là xử lý, chúng ta đi trước cái tòa đình viện kia, kiểm tra những người tuổi trẻ kia chi tiết, nếu thật là khó giải quyết nhân vật, liền lập tức rút lui khỏi. Nếu không phải, chúng ta đại khái có thể đem cái tòa đình viện kia chiếm cứ, ôm cây đợi thỏ, đợi Ông Vân Kỳ tìm tới tận cửa rồi."

"Cũng tốt."

Huyết Hành Chân Nhân do dự một cái, liền gật đầu đáp ứng.

Như những người tuổi trẻ kia trung thực có đầy đủ uy hiếp được sừng của bọn hắn sắc mặt, dù là Ông Vân Kỳ xuất hiện, chỉ sợ bọn họ cũng đều không có cơ hội hạ thủ.

Xét đến cùng, hay là trước thăm dò rõ ràng tình huống ổn thỏa nhất.

Huyết Hành Chân Nhân dặn dò: "Đợi tí nữa đều khách khí một chút, chớ có làm cho người ta sai cho là chúng ta là tìm ít đấy."

Nói qua, hắn đã cất bước đi vào hồ lô ngõ hẻm.

Trử Tứ Lang cùng Liễu Tương Lam theo sát phía sau.

Đi tới trước Chuyết An Tiểu Cư, Huyết Hành Chân Nhân sửa sang lại áo mũy quan, trên mặt lộ ra một vòng ấm áp mỉm cười, thân thủ khẽ chọc đại môn.

"Người nào "

Trong đình viện, vang lên Hoàng Kiền Tuấn thanh âm.

Huyết Hành Chân Nhân mỉm cười mở miệng: "Lão hủ chính là phụ cận hộ gia đình, đêm qua thời điểm, cái này ngõ hẻm bên ngoài một cái bán mì hoành thánh người bán hàng rong chết thảm đầu đường, cho nên cố ý đến thăm viếng quê nhà, xem có thể hay không tra ra một chút cùng hung thủ có quan hệ manh mối."

Lời này không có lông bệnh, bởi vì giết chết cái kia người bán hàng rong đúng là Ông Vân Kỳ.

Trong đình viện.

Hoàng Kiền Tuấn đưa ánh mắt nhìn về phía đang trong chòi nghỉ mát nghỉ ngơi Tô Dịch.

Tô Dịch ánh mắt híp lại.

Đêm qua, vốn là giết Nam Văn giống như, dọa lùi Trà Cẩm, theo sát lấy Ông Vân Kỳ cũng tùy theo xuất hiện.

Cái này liên tiếp sự tình, nhường Tô Dịch đã phát giác được, kế tiếp trong một thời gian ngắn, Chuyết An Tiểu Cư sợ là đã rất khó lại bình tĩnh trở lại.

Lại chưa từng nghĩ, hôm nay sáng sớm thì có người tìm tới cửa.

"Phong sư đệ, ngươi cùng Hiểu Nhiên về phòng trước."

Tô Dịch nói qua, triều Hoàng Kiền Tuấn phất phất tay, tỏ ý người sau Khai Môn.

Hắn ngược lại muốn nhìn, người tới là người nào.

Két.. ~

Cửa phòng mở ra.

Hoàng Kiền Tuấn đưa tầm mắt nhìn qua ngoài cửa ba người, trong lòng rùng mình, ngoài miệng lại cười nói: "Xin hỏi ba vị hàng xóm tôn tính đại danh "

"Có thể hay không đi vào nói chuyện "

Huyết Hành Chân Nhân hơi hơi chắp tay, dáng tươi cười ấm áp.

Hoàng Kiền Tuấn dáng tươi cười cởi mở nói: "Là ta thất lễ, mau mau mời đến."

Nói qua, đem Huyết Hành Chân Nhân bọn hắn đón vào.

"Vị này chính là "

Huyết Hành Chân Nhân liếc mắt liền thấy được trong chòi nghỉ mát nằm ở ghế dựa mây trung Tô Dịch.

"Đây là công tử nhà ta."

Hoàng Kiền Tuấn nói khẽ.

Huyết Hành Chân Nhân ồ một tiếng, bước nhanh đến phía trước, tại bên ngoài đình nghỉ mát đứng im lặng hồi lâu chừng, cười chào nói: "Lão hủ ra mắt công tử."

Tô Dịch ngồi ở đó không chút sứt mẻ, thần sắc bình thản nói: "Chỉ nói vậy thôi, các ngươi đến tột cùng là vì cái gì mà đến."

Huyết Hành Chân Nhân đồng tử co rụt lại.

Một bên Liễu Tương Lam cười mỉm nói: "Nhìn một cái, vị Tiểu ca này cũng là trong mắt bóp không thể hạt cát đích nhân vật, chúng ta như lại che che lấp lấp, có thể sẽ mất mặt xấu hổ rồi."

Nói qua, nàng ánh mắt lại rơi vào Tô Dịch eo bờ Dưỡng Hồn hồ lô lên, một đôi đôi mắt đẹp ở chỗ sâu trong nổi lên một tia dị sắc.

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 143: HãI HùNg KhiếP VíA Khóc Không Ra Nước Mắt

Theo Liễu Tương Lam mở miệng, trong đình viện bầu không khí lập tức trở nên vi diệu đứng lên.

"Lão đạo, đã không cần lo lắng cái gì, cái này trong đình viện chỉ bốn người, hai yếu nhất tiểu gia hỏa tránh trong phòng. Còn dư lại hai cái này. . ."

Trử Tứ Lang dáng vẻ bại hoại, ánh mắt cân nhắc, "Mở cửa cho chúng ta cái này cái, là Bàn Huyết Cảnh Hậu Kỳ tu vi, về phần trong chòi nghỉ mát vị công tử này, thì là Tụ Khí cảnh sơ kỳ."

Dừng một chút, hắn chỉ một cái Tô Dịch eo bờ Dưỡng Hồn hồ lô, "Ngươi lại nhìn vật ấy, đúng là Ông Vân Kỳ lão thất phu này theo trong môn đánh cắp bảo bối!"

"Bởi vậy suy đoán, bọn hắn cùng Ông Vân Kỳ tất nhiên có quan hệ, chúng ta lần này coi như là đến đúng rồi."

Dứt lời, Trử Tứ Lang tùy ý ngồi ở một trương trên ghế đẩu, lười biếng giãn ra lấy vòng eo, toàn bộ người càng nhàn nhã rồi.

Không biết, có lẽ còn tưởng rằng hắn là nơi đây chủ nhân.

Cái kia tùy ý bộ dáng, chương hiện ra là yên tâm có chỗ dựa chắc, có đầy đủ nắm chắc lấy được thắng lợi tâm tính.

"Như vậy bốn cái tiểu gia hỏa, hoàn toàn chính xác hoàn toàn không có bất kỳ uy hiếp."

Liễu Tương Lam đôi mắt đẹp quay tít một vòng, cười cười nói nói dư như thế.

Huyết Hành đạo nhân nụ cười trên mặt thu lại, thở dài một mực trọc khí, nhắc nhở: "Cẩn thận một chút luôn không phải là chuyện xấu, vừa rồi ta nói như thế nào, hai người các ngươi đều khách khí một chút, chớ có sợ hãi những thứ này tiểu hữu."

Trử Tứ Lang qua loa đất ồ một tiếng.

Liễu Tương Lam lại triều Hoàng Kiền Tuấn vứt ra cái mị nhãn, dáng tươi cười say lòng người: "Tiểu ca, nhìn ngươi da mịn thịt mềm đấy, thật là nhường ta tâm ngứa, đợi chính sự xong xuôi, chúng ta tìm riêng tư địa phương uống một chén thế nào?"

Hắn cố ý rất nhanh rất mảnh khảnh vòng eo, làm cho trước ngực cái kia một đôi cao ngất đều như có nứt vỡ vạt áo dấu hiệu.

Cái này thấy được Trử Tứ Lang con mắt đều thiếu chút nữa đến rơi xuống, vô thức móc móc đũng quần, thầm mắng một tiếng dâm phụ!

"Các ngươi là Âm Sát Môn người?"

Hoàng Kiền Tuấn kinh ngạc nói.

Nhìn hắn giật mình bộ dáng, Liễu Tương Lam không khỏi cười rộ lên, nói: "Đương nhiên, Ông Vân Kỳ lẽ nào không có cùng các ngươi đề cập qua tên của chúng ta?"

Hoàng Kiền Tuấn lắc đầu.

"Ngươi đi xuống đi."

Trong chòi nghỉ mát, Tô Dịch thuận miệng nói.

Hoàng Kiền Tuấn hấp tấp trở lại trở về phòng.

Không có ai ngăn trở, Huyết Hành đạo nhân bọn hắn đều rất nhàn nhã ung dung, căn bản không lo lắng như vậy mấy người thiếu niên người có thể lật lên cái gì sóng hoa.

"Nếu không, ta tiên một mình đi cùng vị công tử kia tâm sự?"

Liễu Tương Lam khẽ cắn môi son, mị nhãn như tơ.

"Tiên làm chính sự!"

Huyết Hành đạo nhân nhíu mày trách mắng một câu.

Nói qua, ánh mắt của hắn nhìn về phía Tô Dịch, cười hỏi: "Tiểu hữu, có thể hay không theo chúng ta nói nói các ngươi cùng Ông Vân Kỳ quan hệ?"

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt nói: "Ta cũng đang đợi hắn, chưa từng nghĩ, các ngươi lại tới trước."

"Đợi hắn?"

Huyết Hành đạo nhân như có điều suy nghĩ, "Nói như vậy, hắn rất nhanh sẽ lại lần nữa đến đây?"

"Không rõ ràng lắm."

Tô Dịch hỏi ngược lại, "Các ngươi lại là như thế nào tìm tới nơi này?"

"Tự nhiên là truy tung mà đến."

Trử Tứ Lang lười biếng đạo

Tô Dịch chợt nói: "Xem, các ngươi nắm giữ lấy một loại bí pháp, có thể bị bắt được Ông Vân Kỳ tung tích, trách không được."

Trử Tứ Lang đắc ý nói: "Tiểu tử ngươi coi như có chút nhãn lực tinh thần, bất quá điểm ấy thủ đoạn, đối với chúng ta mà nói, hoàn toàn không đáng mỉm cười một cái."

"Bệnh lao quỷ, lời của ngươi nhiều lắm!"

Huyết Hành đạo nhân nhíu mày răn dạy.

Trử Tứ Lang không cho là đúng cười cười.

"Tiểu hữu tựa hồ một chút cũng không sợ hãi chúng ta, cái này là vì sao?"

Huyết Hành đạo nhân nhịn không được nói, hắn luôn cảm giác Tô Dịch tựa hồ có chút quá bình tĩnh.

"Vì sao phải sợ?"

Tô Dịch cười nói, "Ta cao hứng còn không kịp."

Lúc này thời điểm, Trử Tứ Lang cùng Liễu Tương Lam cũng phát giác được bất thường, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía Tô Dịch.

Huyết Hành đạo nhân ánh mắt lập loè: "Cao hứng?"

Tô Dịch cầm lấy chén rượu uống một hơi cạn sạch, nói: "Ta đang lo tìm không được Ông Vân Kỳ, mà trong tay các ngươi lại có bí pháp có thể bị bắt được hắn một chút tung tích, điều này chẳng lẽ không đáng cao hứng?"

Huyết Hành đạo nhân bọn hắn đều có chút mộng, có chút hiểu không tới.

Cái tình huống gì?

Lẽ nào tiểu tử này không phải là cùng Ông Vân Kỳ một phe?

Đột nhiên bên ngoài đình viện vang lên một trận tiếng gõ cửa.

"Tô công tử nhưng tại?"

Bên ngoài đình viện vang lên một đạo phóng khoáng thô kệch thanh âm.

Huyết Hành đạo nhân bọn hắn đều trong lòng rùng mình, bất quá nghe thanh âm, để cho bọn họ phân biệt nhận ra giả cũng không phải Ông Vân Kỳ.

"Cửa không có khóa, Trương Thống lĩnh mời đến."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn cũng có chút ngoài ý muốn, Trương Nghị Nhận làm sao tới rồi hả?

Đình viện đại môn theo bên ngoài đẩy ra.

Theo sát lấy, hai đạo thân ảnh ánh vào mọi người trong tầm mắt.

Cầm đầu một bộ cổ xưa quân trang, thân ảnh thẳng tắp như là một cây trường thương, con mắt lạnh lùng như điện, thẳng giống như một cái cao và dốc cô tiễu ngọn núi, một thân xơ xác tiêu điều thiết huyết tới trung khí kinh người vô cùng.

Võ Linh hầu, Trần Chinh!

Tại kia bên người đấy, thì là thân ảnh cao lớn, cổ đồng da thịt, vẻ mặt tràn đầy gian nan vất vả vẻ Trương Nghị Nhận.

"Mả mẹ nó!"

Khi thấy Trần Chinh thời gian, trước còn bại hoại bừa bãi bệnh lao quỷ Trử Tứ Lang, toàn thân khẽ run rẩy, hỏa thiêu bờ mông giống như vụt đất đứng dậy, vô thức lẻn đến Huyết Hành đạo nhân bên người, sắc mặt cuồng biến.

"Trần trần. . . Trần. . ."

Liễu Tương Lam cũng giống như con chuột bái kiến mèo, sợ tới mức thân thể mềm mại rung động lắc lư, da đầu run lên, cả lời nói đều nói được không lưu loát.

"Bình tĩnh một chút!"

Huyết Hành đạo nhân quát khẽ.

Chỉ, sắc mặt hắn cũng âm tình bất định, ngồi ở trên mặt ghế đá thân thể kéo căng, cố gắng trấn định.

Võ Linh hầu!

Đại Chu mười tám lộ người khác họ hầu trung cuối cùng dũng mãnh thiện chiến một vị, quanh năm đóng giữ Huyết Đồ Yêu Sơn, giết được đổ máu trôi nổi lỗ, sơn dã tầm đó, đều là từng chồng bạch cốt!

Cái kia đợi uy danh, toàn bộ Đại Chu thiên hạ, ai có thể không biết?

Huyết Hành đạo nhân bọn hắn sao có thể nghĩ đến, tại đây tìm bình thường thường trong một cái ngõ nhỏ, tìm bình thường thường một cái

trong đình viện, lại đụng phải Trần Chinh cái này cái hai tay dính đầy máu tanh đại lão?

Trong lúc nhất thời, tha cho là bọn hắn nhìn quen sóng gió, hiện tại đều có há hốc mồm cảm giác, còn cho là mình đến lộn chỗ. . .

Mới vừa vào cửa chứng kiến một màn như vậy, làm cho Trần Chinh lông mày cũng là nhíu một cái.

Hắn con mắt như sắc bén nhanh như tia chớp, liếc nhìn Trử Tứ Lang bọn hắn.

Huyết Hành đạo nhân bọn hắn đều không dám cùng đối mặt, lưng ứa ra hàn ý, cũng không có vừa rồi cái kia không có sợ hãi, có đầy đủ nắm chắc lấy được thắng lợi khí diễm.

"Tô công tử."

Trương Nghị Nhận cũng đã nhận ra bầu không khí bất thường, nhưng hắn tịnh không để ý, tự mình triều xa xa đứng người lên Tô Dịch chắp tay, cười nói, "Không mời mà tới, mong rằng chớ trách."

Tô Dịch gật một cái nói: "Trương Thống lĩnh chớ để khách khí."

"Vị này chính là Hầu Gia nhà ta."

Trương Nghị Nhận thần sắc nghiêm nghị giới thiệu, "Hầu Gia, vị này chính là Tô công tử."

Trần Chinh dò xét Tô Dịch một lát, ôm quyền nói: "Lần trước tại lâu thuyền lên, nhờ có Tô công tử ngăn cơn sóng dữ, Trần mỗ một mực cảm kích ở nơi này, cho nên cố ý đến đây bái kiến."

Nói qua, hắn vung tay lên, "Nghị Nhận, đem chúng ta lễ vật trình lên."

Trương Nghị Nhận mang theo một cái hộp ngọc tiến lên, cười nói: "Đây là một chi tứ giai 'Thanh Hỏa Lộc' Độc Giác, chưa nói tới nhiều hiếm có, kính xin công tử xin vui lòng nhận cho."

Huyết Hành đạo nhân bọn hắn cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

Võ Linh hầu lại tự mình đến tặng lễ kia ?

Hơn nữa vừa ra tay chính là tứ giai Yêu thú trên người tinh hoa nhất Linh tài!

Thiếu niên này là người nào, thế nào có lớn như thế bài trước mặt?

Huyết Hành đạo nhân trong bọn họ tâm càng không yên hơn, thần sắc cũng càng co quắp cùng căng thẳng, từng cái một tâm thần bất an.

"Đa tạ rồi."

Tô Dịch hơi hơi chắp tay, chỉ vào trong đình viện chỗ ngồi, "Hai vị mời ngồi vào."

Trần Chinh cùng Trương Nghị Nhận phân biệt ngồi xuống.

Mắt thấy Tô Dịch mang theo ấm trà muốn pha trà, Trương Nghị Nhận lúc này đứng dậy, cười nói: "Hãy để cho ta đến đây đi."

Tô Dịch cũng không có chối từ.

"Tô công tử, ba vị này là?"

Trần Chinh ánh mắt nhìn hướng Huyết Hành đạo nhân bọn hắn.

Ngay lập tức, Huyết Hành đạo nhân thân thể bọn họ đều run lên một cái, từng cái một tâm đều đề cổ họng, đã làm xong chiến đấu chuẩn bị.

"Bọn hắn đến từ Âm Sát Môn, ta cũng là vừa nhìn thấy bọn hắn."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Bầu không khí đột nhiên áp lực xuống.

Trương Nghị Nhận trong con ngươi tinh mang bắt đầu khởi động.

Trần Chinh lại dù bận vẫn ung dung ngồi ở đó, chỉ trong con ngươi mờ mờ ảo ảo có làm cho người ta sợ hãi điện mang tại chạy trốn.

"Trần Chinh đại nhân, ta chờ thử, thực sự không phải là khó xử vị Tô công tử này, mà là làm tìm hiểu Ông Vân Kỳ hạ xuống mà đến."

Huyết Hành đạo nhân hít thở sâu một hơi trung khí, trầm giọng mở miệng, "Điểm này, Tô công tử cũng có thể làm chứng."

Tô Dịch cười rộ lên nói: "Ta cũng đúng lúc cần bọn hắn giúp đỡ tìm đến đến Ông Vân Kỳ, vừa rồi chính là đang nói chuyện này."

Trần Chinh nhíu mày, nói: "Xin hỏi công tử, Ông Vân Kỳ là ai?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Một cái Âm Sát Môn Phản Đồ, trên người hắn có một cái ta cũng cần đồ vật."

Trần Chinh mơ hồ có chút đã minh bạch, nói: "Cái kia ba người này có đáp ứng hay không giúp đỡ?"

Huyết Hành đạo nhân bọn hắn vội vàng nói: "Đương nhiên nguyện ý!"

Trần Chinh nhất thời liền lười để ý đến hội cái này ba cái tà đạo nhân vật.

Ánh mắt của hắn lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Tô công tử, ngày hôm qua ta tiến về trước Thanh Hà Kiếm Phủ bái phỏng Mộc Thương Đồ, nghe nói hắn bại bởi một cái thần bí người trẻ tuổi, xin hỏi ngươi nhưng nghe nói qua chuyện này?"

Trương Nghị Nhận cũng đem ánh mắt nhìn sang.

Tô Dịch mây trôi nước chảy nói: "Nếu như ngươi hỏi nhường hắn cúi đầu Nhận người thua, cái kia phải là ta."

"Quả nhiên nhường Nghị Nhận nói trúng rồi."

Trần Chinh giật mình ngoài, không khỏi cảm khái không thôi, một cái Tụ Khí cảnh thiếu niên, lại có thể đánh bại Mộc Thương Đồ bực này Võ Đạo tông sư, thế nào không để cho người khiếp sợ?

Cũng không trách Mộc Thương Đồ kinh thử thất bại, muốn từ nhiệm Phủ chủ vị trí, rõ ràng cho thấy bị đả kích.

"Tô công tử thật đúng là càng ngày càng để cho ta thay đổi cách nhìn."

Trương Nghị Nhận cũng tán thưởng không thôi, hai đầu lông mày mang theo kính ý.

Nghe được bọn họ nói chuyện với nhau, Huyết Hành đạo nhân bọn hắn từng cái một như bị sét đánh, nhìn nhau hoảng sợ, cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh.

Vừa rồi, bọn hắn còn xem Tô Dịch như con sâu cái kiến, nói nói cười cười, hồn không đem Tô Dịch để ở trong mắt.

Ai có thể nghĩ đến, tiểu tử này lại cái thâm tàng bất lộ tàn nhẫn gốc rạ?

"Lão tử may mắn cẩn thận nhắc nhở để cho bọn họ khách khí chút, mới không có làm ra khác người sự tình. . ."

Huyết Hành đạo nhân âm thầm vui mừng.

Trử Tứ Lang khó khăn nuốt phun ra nuốt vào bọt, cơ bắp chân đều đang run rẩy, như có khả năng, hắn Ninh nhưng bây giờ bỏ chạy, thoát được càng xa càng tốt!

Liễu Tương Lam lại khóc không ra nước mắt, cái này con mẹ ngươi tên gì sự tình a! !

Hoàn hảo, trước mắt không ai để ý tới ba người bọn hắn, vô luận Tô Dịch, hay là Trần Chinh, hoàn toàn không thấy bọn hắn.

Cái này để cho bọn họ thoáng an tâm ngoài, không khỏi lại có lòng tự trọng đã bị trúng tên xấu hổ và giận dữ cảm giác.

Tốt xấu bọn hắn cũng là Âm Sát Môn cổn châu phân đà ba vị hộ pháp, làm sao lại luân lạc tới trình độ như vậy rồi hả?

Hàn huyên một lát, Trần Chinh chợt mà hỏi thăm, "Không biết công tử có hay không có hứng thú tiến về trước Huyết Đồ Yêu Sơn săn yêu?"

"Săn yêu?"

Tô Dịch khó hiểu.

Không chờ Trần Chinh mở miệng, Trương Nghị Nhận đã cười mở miệng, nhanh chóng giải thích.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 144: Trúc Cô Thanh Cường Thế

"Qua một tháng nữa, Huyết Đồ Yêu Sơn trung sẽ bộc phát mười năm một lần Thú triều, đến lúc đó, hội có thật nhiều hung ác ngang ngược Yêu thú xuất hiện."

Trương Nghị Nhận đạo "Tuy rằng vô cùng nguy hiểm, nhưng đối với ta bối võ giả mà nói, cũng là khó gặp một cái cơ hội, đã có thể săn giết Yêu thú, thu hoạch Linh tài, cũng có thể nhường bản thân đạo hạnh đạt được chân chính rèn luyện."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ, nói: "Cách mỗi mười năm sẽ bộc phát một lần Thú triều? Trong này nên có khác cổ quái mới đúng."

Trần Chinh lập tức lộ ra vẻ hân thưởng, nói: "Tô công tử hảo nhãn lực, ta đóng giữ Huyết Đồ Yêu Sơn gần ba mươi năm, trước đây tự mình trải qua hai lần Thú triều, đi qua ta tự mình điều tra, hoàn toàn chính xác phát hiện cái này Thú triều khác có huyền cơ."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Trước mắt ta vẻn vẹn chỉ biết là, Thú triều bộc phát khởi nguyên chi địa, nằm ở Huyết Đồ Yêu Sơn ở chỗ sâu trong một cái tên là 'Địa phương Bách Táng Uyên', mỗi khi Thú triều bộc phát, Bách Táng Uyên trên không, sẽ hiện lên nhiều loại dị tượng, Phong Vân Lôi Điện đan vào, trăm ngàn Thần cầu vồng kích xạ, cực kỳ đồ sộ."

Tô Dịch kinh ngạc nói: "Nói như vậy nói, chỗ kia hoặc là ẩn núp có vô cùng lợi hại yêu linh, hoặc là chôn dấu có thông linh giống như trọng bảo, cũng hoặc là một chỗ bố trí có trận pháp di tích cũng không nói chính xác."

Nghe vậy, Trần Chinh cũng không khỏi động dung, sợ hãi than nói: "Trần mỗ đọc qua rất nhiều điển tịch cổ xưa, mới suy đoán ra manh mối, lại chưa từng nghĩ, cuối cùng bị Tô công tử một câu nói toạc ra, xác thực để cho ta mở rộng tầm mắt."

Tô Dịch cười cười, không đến nói cái gì nữa.

Đặt ở kiếp trước, hắn xông qua không biết nhiều ít Bí Cảnh cùng đại hung chi địa, kinh nghiệm có thể nói phong phú vô cùng, há lại không biết điểm ấy Huyền Cơ?

Bất quá, Trần Chinh cho ra tin tức này, thật ra khiến Tô Dịch hơi có chút động tâm.

Hắn dưới mắt thiếu nhất đúng là chân chính rèn luyện cùng chiến đấu, bằng không, tu vi trên bình cảnh trong thời gian ngắn không có khả năng phá vỡ.

Không thể nghi ngờ, Huyết Đồ Yêu Sơn chính là một cái nơi để đi.

Trần Chinh phát ra mời: "Như Tô công tử cảm thấy hứng thú, một tháng sau, chúng ta có thể kết giao tiến về trước."

Tô Dịch gật đầu nói: "Đến lúc đó như có rảnh rỗi, ta ngược lại có hứng thú đi đi một lần."

Trần Chinh cười nói: "Tốt, đến lúc đó ta định quét dọn giường chiếu mà đợi, xin đợi Tô công tử đại giá quang lâm!"

Những chuyện này, cũng không giấu giếm cái gì, nghe được Huyết Hành đạo nhân trong bọn họ tâm đều một trận bốc lên, khó có thể yên lặng, càng kết luận trước bị bọn hắn xem thường Tô Dịch, là một cái nhân vật khó lường.

Bằng không, Võ Linh hầu sao có thể có thể tự mình đến mời hắn cùng một chỗ săn yêu?

Đột nhiên, Tô Dịch bên tai vang lên Khuynh Oản sợ hãi thanh âm: "Tiên sư, Oản nhi đã nhận ra, tối hôm qua cái kia thổi sáo gia hỏa lại tới nữa, đang theo chúng ta bên này tới gần!"

Tô Dịch con mắt híp lại, nói: "Trần đại nhân, cái kia Ông Vân Kỳ cực có thể liền lập tức hội đến nhà đến đây."

Trần Chinh nói: "Nhưng cần ta giúp đỡ?"

Tô Dịch lắc đầu, "Không cần."

Huyết Hành đạo nhân bọn hắn đối mắt nhìn nhau, ánh mắt lập loè bất định.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều trầm mặc, lẳng lặng chờ đợi.

Tô Dịch thầm nghĩ trong lòng, may mắn võ giả còn không có được thần thức Niệm lực.

Bằng không, cái kia Ông Vân Kỳ căn bản không cần tới gần tới, cũng đều đủ để phát giác được cái này trong đình viện quỷ dị chỗ.

Không bao lâu, bên ngoài đình viện vang lên một giọng già nua: "Công tử, lão hủ dò thăm tin tức, ngươi bây giờ chỗ cư trụ, đã bị một chút tà ác hạng người nhìn chằm chằm vào, như ngươi nguyện ý đem Khuynh Oản giao ra đây, lão hủ có thể giúp ngươi vượt qua lần này cửa ải khó."

Ông Vân Kỳ!

Đầu nghe thanh âm, khiến cho Huyết Hành đạo nhân bọn hắn đoán được người đến thân phận.

Nhưng càng để cho bọn họ giật mình chính là, không chỉ là Dưỡng Hồn hồ lô tại trên người Tô Dịch, cả Khuynh Oản cũng đều bị Tô Dịch đoạt được!

"Cửa không có khóa, tiến đến chuyện vãn đi."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Bên ngoài đình viện một trận trầm mặc.

Một lúc sau.

Đình viện đại môn lặng yên mở ra một đường nhỏ khe hở.

Cái này một cái chớp mắt, Tô Dịch thân ảnh thẳng giống như một đạo thiểm điện giống như, bạo Trùng mà đi, lăng không đi tới vây trên tường.

"Không tốt!"

Bên ngoài đình viện trong ngõ hẻm, một bộ cổ xưa áo gai Ông Vân Kỳ sắc mặt biến hóa, hắn phản ứng cực nhanh, quay người bỏ chạy.

BOANG...!

Tô Dịch phi thân đập xuống thời gian, Ngự Huyền kiếm đã Thương Nhiên ra khỏi vỏ, cách không chém tới.

Kiếm ảnh như huyễn như điện, nhanh đến kinh thế hãi tục tình trạng.

Keng! ! !

Ông Vân Kỳ trong tay nhiều ra một thanh đồng giản, mặc dù ngăn trở một kích này, hắn thân ảnh lại bị chấn động bay rớt ra ngoài, toàn thân khí huyết sôi trào, sắc mặt không khỏi Nhất Biến.

Thật mạnh tiểu bối!

Bất quá, Ông Vân Kỳ đấu chiến kinh nghiệm phong phú, thừa dịp cái này lực phản chấn, thân ảnh bỗng dưng gia tốc triều ngõ hẻm chạy ra ngoài.

Phía sau mới có, Tô Dịch bên môi nổi lên một tia khinh thường.

Hắn trong môi lưỡi đầy sấm mùa xuân: "Đoát!"

Thanh âm bao hàm tích lấy thuộc về Đại Hư Hồn Kiếm Quyết áo nghĩa, thẳng giống như một thanh Thái Cổ Thần Sơn biến thành Thần Kiếm, hung hăng trấn áp tại Ông Vân Kỳ thần hồn trung.

Oanh!

Ông Vân Kỳ thần hồn đau nhức kịch liệt, trước mặt biến thành màu đen, kia thân ảnh một cái lảo đảo, thiếu chút nữa mới ngã xuống đất, vừa muốn giãy giụa thời gian, kia cái cổ đã bị một cái đại thủ nắm lấy.

"Tụ Khí cảnh Đại viên mãn mà thôi, nếu không có lo lắng ngươi chạy thoát, căn bản không xứng lấy Đại Hư Hồn Kiếm Quyết lực lượng trấn áp."

Bên tai vang lên Tô Dịch cái kia bình thản thanh âm, Ông Vân Kỳ Phong Cuồng giãy giụa, lại không làm nên chuyện gì, lập tức bạc nhược, khổ sở nói: "Không nghĩ tới, một cái Tụ Khí cảnh sơ kỳ người trẻ tuổi, lại lại lợi hại như vậy. . ."

Tô Dịch chưởng chỉ phát lực, Ông Vân Kỳ nhất thời lâm vào hôn mê, tượng con gà con giống nhau bị mang theo, quay trở về đình viện.

"Cái này. . ."

Chứng kiến Tô Dịch nhanh như vậy chịu trói hạ Ông Vân Kỳ, Huyết Hành đạo nhân bọn hắn từng cái một trong lòng phát lạnh, càng bất an rồi.

"Tụ Khí cảnh Đại viên mãn? Loại nhân vật này tại trước mặt Tô công tử, hoàn toàn chính xác quá không chịu nổi." Trần Chinh lắc đầu không thôi.

Phanh!

Tô Dịch đem Ông Vân Kỳ ném ra trên mặt đất, trong lòng cũng thoải mái không ít.

Lần này, cuối cùng có thể tìm tới cái khối Hồn ngọc kia rồi.

Nhưng nhưng vào lúc này, hắn giống như phát giác được cái gì, bỗng nhiên ngẩng đầu.

Chỉ thấy tường vây lên, chẳng biết lúc nào đứng thẳng một đạo thon dài thân ảnh, Bạch Phát như tuyết, trong trắng thuần khiết thanh nhã, một trương tuyệt mỹ dung nhan lành lạnh như băng.

Kia sau lưng, phụ lấy một thanh trường kiếm, đứng ở đó thẳng giống như vô căn cứ đi tới Quảng Hàn tựa tiên tử, bồng bềnh tuyệt trần.

Làm nàng nhìn thấy trong đình viện tình trạng, Nga Mi hơi nhíu, nói: "Nơi đây quả nhiên là chướng khí mù mịt!"

Chỉ thấy Trần Chinh đứng dậy, có chút kinh ngạc nói: "Thiên Nguyên học cung trưởng lão Trúc Cô Thanh?"

Tuyết gửi đi tuyệt mỹ nữ tử lạnh lùng nói: "Trần đại nhân không phải là đóng tại Huyết Đồ Yêu Sơn, vì cái gì lại xuất hiện ở nơi đây, vẫn cùng những thứ này Âm Sát Môn tà đạo nhân vật ngồi chung một nơi?"

Ngôn từ không chút khách khí, lại hoài nghi Võ Linh hầu Trần Chinh cùng Âm Sát Môn thông đồng làm bậy!

Mà lúc này, Tô Dịch ánh mắt lại nổi lên một tia dị sắc, vốn, cái này là Văn Linh Chiêu cái vị sư tôn kia?

Bộ dáng ngược lại cực xuất chúng, khó có được đại mỹ nhân, tựa hồ còn có trời sinh huyết mạch thiên phú, bằng không, kia khí tức Đoạn không có khả năng như vậy lạnh như băng rồi.

A..., loại khí chất này ngược lại cùng Văn Linh Chiêu có chút tương tự, trách không được hội thu Văn Linh Chiêu làm đồ đệ. . .

"Trúc trường lão, đó là một hiểu lầm."

Trương Nghị Nhận há mồm giải thích, "Ta cùng đại nhân nhà ta thử tới là làm bái phỏng Tô công tử, chỉ vừa đúng đụng phải những thứ này. . ."

Trúc Cô Thanh lạnh lùng ngắt lời nói: "Trước, ta một mực ở ngõ hẻm vẻ ngoài xem xét, như các ngươi cùng những thứ này tà tu không phải là một phe, vì cái gì các ngươi không trước tiên động thủ giết bọn chúng đi? Ngược lại là một mực ở thử nói chuyện với nhau?"

Trần Chinh nhướng mày, có chút không vui, nói: "Bản hầu chinh chiến sa trường nhiều năm, làm Đại Chu lập được công lao hiển hách, còn khinh thường cùng Âm Sát Môn bực này không lên được trên mặt bàn tà đạo thế lực thông đồng làm bậy!"

"Nghĩ chứng minh điểm này rất đơn giản, ngươi bây giờ động thủ giết bọn chúng đi, ta liền tin ngươi."

Trúc Cô Thanh ánh mắt lạnh nhạt.

"Vớ vẩn, bản hầu vì sao phải chứng minh cho ngươi xem?"

Trần Chinh Lãnh Tiếu.

Hắn có chút giận, Trúc Cô Thanh có thử hoài nghi rất bình thường, dù sao, người nào nhìn thấy một màn như vậy, cũng không khỏi trong lòng còn có hồ nghi.

Nhưng Trúc Cô Thanh nhưng căn bản không nghe giải thích, vả lại thái độ cường thế, giống như hồn không đến đem hắn vị Hầu Gia này để ở trong mắt, điều này làm cho Trần Chinh sao có thể không giận?

"Vị Trúc trường lão này, ngươi có thể hay không tiên theo trên tường xuống?"

Tô Dịch cũng có chút nhíu mày.

Bản thân Chuyết An Tiểu Cư, lại bị người đứng ở bản thân trên tường một phen răn dạy, đổi lại người nào trong lòng có thể thư thái?

Trúc Cô Thanh con mắt trong suốt như kiếm giống như sắc bén, quét mắt nhìn hắn một cái, "Một cái tà tu mà thôi, lại vẫn nếu kêu lên rầm rĩ, đợi tí nữa cái thứ nhất liền giết ngươi!"

Câu nói đầu tiên bả Tô Dịch phán đã thành Âm Sát Môn tà tu.

Điều này làm cho Trần Chinh, Trương Nghị Nhận đều một trận im lặng, trung khí nở nụ cười, nào có không hỏi xanh đỏ đen trắng, liền loạn chụp mũ hay sao?

Tô Dịch cũng vui vẻ rồi.

Hiển nhiên, tại Trúc Cô Thanh trong lòng, sớm có vào trước là chủ nhận thức, lúc này thời điểm chính là lại giải thích cái gì, đều căn bản vô dụng.

Hắn cũng lười giải thích những thứ này.

Ở địa bàn của mình, bị người xông tới chỉ trích răn dạy, còn muốn đi giải thích trong đó đúng sai?

Như thực làm như vậy, đầu sẽ có vẻ hắn Tô Dịch quá uất ức!

Cách đó không xa Huyết Hành đạo nhân đột nhiên lạnh lùng mở miệng, nói: "Tô công tử, nữ nhân này rõ ràng chính là tìm đến ít đấy, thua kém hơn chúng ta liên thủ, đem giết chết thế nào?"

Lời này vừa nói ra, nhường bầu không khí bỗng nhiên yên tĩnh.

"Đúng, cùng một chỗ động thủ, giết hắn!"

Trử Tứ Lang cùng Liễu Tương Lam giống như cũng hiểu được, nhao nhao mở miệng.

Lại thấy Tô Dịch ánh mắt lãnh đạm quét bọn hắn một cái, nói: "Nghĩ châm ngòi sự cố, tốt mượn cơ hội thoát thân? Ta đây chỉ có thể nói, các ngươi đây là đang muốn chết."

Trần Chinh cũng cười lắc đầu, nói: "Bây giờ tà tu, càng ngày càng gan lớn, lại vẫn dám xúi giục đến bản hầu trên đầu, hoàn toàn chính là không biết sống chết!"

"Trần đại nhân, Tô công tử, vừa rồi chúng ta thế nhưng là cười cười nói nói đấy, như thế nào bị người phát hiện về sau, các ngươi liền trở mặt rồi hả?"

Huyết Hành đạo nhân thở dài, một bộ bị ném bỏ thất lạc bộ dạng.

BOANG...!

Trên đầu tường, Trúc Cô Thanh rút kiếm ra khỏi vỏ, một thân khí tức quán Trùng hư không.

Cái kia một cái chớp mắt, thẳng như có hàn lưu vọt tới, phô thiên cái địa, khiếp người vô cùng.

"Các ngươi còn có cái gì nhưng giải thích hay sao?"

Trúc Cô Thanh ngôn từ càng lạnh như băng.

Không phải không thừa nhận, hắn gan phách mười phần, chính là đối mặt cục diện như vậy, côi cút một người hắn cũng trọn vẹn không sợ.

Trần Chinh hừ lạnh, nói: "Vậy làm một trận chiến là được!"

Lại thấy Tô Dịch phất phất tay, thần sắc bình thản nói: "Đây là địa bàn của ta, các ngươi là khách nhân, điểm ấy việc nhỏ, hãy để cho ta chủ nhân này đến giải quyết đi."

Trần Chinh con mắt ngưng lại, chợt cười nói: "Tốt, ta đây đã giúp Tô công tử xem trọng cánh cửa này, vô luận là người nào, cũng mơ tưởng đi ra ngoài!"

Trong lòng của hắn cũng nghi hoặc, Tô Dịch lúc trước thời gian thế nào đánh bại Mộc Thương Đồ, dưới mắt đã có bực này cơ hội, ngược lại là có thể từng mở mang kiến thức.

"Động thủ!"

Bỗng dưng, Huyết Hành đạo nhân một tiếng hét to.

Tiếng nói vừa vang lên, hắn mãnh liệt vung tay áo bào.

'Rầm Ào Ào' ~~

Đầy trời chi chít màu đen con sâu hình ảnh giống như thủy triều Hô Khiếu mà ra.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 145: Động Tác Mau Lẹ Thế Như Chẻ Tre

Quỷ Thi Trùng!

Hàng trăm hàng ngàn, dữ tợn khẩu khí (*giác quan bên mép) trung phát ra chối tai như gào khóc thảm thiết tiếng rít, tại trong hư không chỗ ngồi mà ra

Trương Nghị Nhận rút ra chiến đao.

Trần Chinh hừ lạnh một tiếng, hai tay áo trống lay động, sấm gió tới thanh âm mãnh liệt.

Cùng lúc đó, Thanh bích trúc trượng lặng yên xuất hiện Tô Dịch bàn tay.

BOANG...!

Ngón cái nhảy lên, đẩy kiếm ra khỏi vỏ.

Theo Tô Dịch mánh khoé vừa chuyển, hiện ra nhạt mũi kiếm màu xanh bỗng nhiên nâng lên.

Trong chốc lát, giống như rất nhiều hàn mang hiện ra, lại như từng sợi lưu quang kích xạ mà ra.

Ta có một kiếm Du Thập Phương, trên đuổi tận bích lạc xuống hoàng tuyền!

Còn đây là Đại Khoái Tai Kiếm Kinh tới Du Thập Phương.

Kiếm ngân vang vẫn còn vang vọng, cái kia phô thiên cái địa Quỷ Thi Trùng quần đều trong nháy mắt nổ tung, bị vô cùng Kiếm Khí bột mịn.

Trúc Cô Thanh con mắt trong suốt ngưng tụ, tốt huyền diệu kiếm pháp!

Hơn nữa, Tô Dịch cử động lần này cũng làm cho hắn có chút ngoài ý muốn, lẽ nào hắn thật không là Âm Sát Môn gian nhân?

Cơ hồ cùng, Trúc Cô Thanh nhạy cảm chú ý tới, Huyết Hành đạo nhân bọn hắn tại phóng xuất ra Quỷ Thi Trùng quần về sau, trước tiên triều bên ngoài đình viện chạy thục mạng.

Bá!

Hắn không chần chừ nữa, lách mình đánh tới.

Vừa mới hành động, hắn thẳng giống như một đạo mau lẹ bạch quang, kiếm trong tay ngâm như nước thủy triều, bắn ra ra một đạo sáng chói chói mắt Kiếm Khí, nếu như một quải Yên Hà giống như quán không dựng lên, vào đầu triều Huyết Hành đạo nhân chém tới.

Yên Hà Hàn Phách Kiếm!

Trúc Cô Thanh thành danh kiếm thuật, một khi thi triển, như khói hà giống như sáng chói, Kiếm Khí lại Thứ Cốt giống như hàn lãnh, nhưng trong nháy mắt tổn thương do giá rét địch nhân khí huyết Thần Phách.

"Nữ nhân này cuối cùng hiểu được, cũng không tính quá đần."

Trần Chinh ám sát.

Liền vào lúc này, biến cố đột nhiên thăng.

Trúc Cô Thanh một kiếm này, còn tại nửa đường lại lại bị Tô Dịch ngăn trở, dễ dàng liền đem kia kiếm thế phá vỡ.

"Ngươi!"

Trúc Cô Thanh căm tức, sắc mặt lãnh nhược sương lạnh.

"Đi một bên, đợi tí nữa sẽ tìm ngươi tính sổ."

Lúc nói chuyện, Tô Dịch từ lâu lách mình bạo xông lên trước, Ngự Huyền kiếm mãnh liệt triều đang định nhảy tường đào tẩu Huyết Hành đạo nhân đâm tới.

Huyết Hành đạo nhân trong con ngươi hung mang lóe lên, mãnh liệt lấy tay một trảo, đem bên người Trử Tứ Lang cầm lên, hung hăng đập tới.

Trử Tứ Lang cả kinh vong hồn đại mạo, gào thét kêu to: "Ta đi mẹ ngươi. . ."

Phốc!

Hắn thân ảnh đã bị một kiếm chém thành hai khúc, máu tươi như thác nước phiêu tán rơi rụng, tức giận mắng tiếng cũng tùy theo im bặt mà dừng.

Nhân cơ hội này, Huyết Hành đạo nhân đã mang theo Liễu Tương Lam leo tường mà đi.

Còn không có chạy trốn vài bước, một đạo tản ra ngập trời thiết huyết xơ xác tiêu điều khí thân ảnh đã ngăn cản tại trước, thẳng giống như một đạo lạch trời!

"Ta nói, sẽ giúp Tô công tử xem trọng cánh cửa này."

Trần Chinh chỉ một cái đình viện, mặt không chút thay đổi nói, "Lui về!"

Huyết Hành đạo nhân sắc mặt đặc biệt xấu xí.

Hắn quay người muốn triều một phương hướng khác bỏ chạy, nhưng cái phương hướng này lên, một thân trong trắng thuần khiết trường y Trúc Cô Thanh đã cầm kiếm đánh tới.

"Đáng chết!"

Huyết Hành đạo nhân mặt sắc mặt xanh mét, lấy tay triều một bên chộp tới, ý định lập lại chiêu cũ, lấy Liễu Tương Lam tính mạng mở ra đường.

Người nào từng muốn lại rơi vào khoảng không.

Chỉ thấy, Liễu Tương Lam chấn kinh con thỏ giống nhau triều cách đó không xa Trần Chinh bỏ chạy, trong miệng phát ra phẫn nộ tiếng chửi rủa: "Lão nương đã biết rõ ngươi cái này lão tạp mao không phải thứ gì!"

"Trần đại nhân, ta nhận thua, sống hay chết, mặc cho người xử trí!"

Nói qua, Liễu Tương Lam phù phù quỳ gối trước mặt Trần Chinh, mắt nước mắt lưng tròng, tiếng buồn bã cầu xin tha thứ.

Trần Chinh lông mày ngưng tụ.

Thoáng cái, Huyết Hành đạo nhân tâm đều nguội lạnh.

Nhưng hắn cũng không dám hơi chậm trễ chút nào, bởi vì Trúc Cô Thanh đã đánh tới.

Keng! !

Nhưng Trúc Cô Thanh một kích này còn tại nửa đường, lại lần nữa bị Tô Dịch phá vỡ, làm cho hắn cái kia thon dài thân ảnh đều là nhoáng một cái, có chút chật vật ngược lại lùi lại mấy bước.

Nàng tức giận được nghiến răng, con mắt trong suốt lửa giận mãnh liệt, thanh trách mắng: "Tiểu tử ngươi thế nào như thế mang thù! ?"

Huyết Hành đạo nhân lại mừng rỡ như điên.

Thừa này lúc rảnh rỗi, hắn thân ảnh bạo Trùng, nhảy lên hơn mười trượng, sứ ra tất cả vốn liếng đi trốn chạy để khỏi chết, thẳng hận không thể cha mẹ nhiều sinh hai con đường.

"Ta muốn giết người, chỉ có thể để ta làm giết."

Lúc nói chuyện, Tô Dịch đã triều Huyết Hành đạo nhân phóng đi.

Tông sư hạng người, sớm có thể lăng không phi Độ, tung người như chim bay, xê dịch giống như linh nhu.

Đến nỗi có thể ngưng tụ Chân Nguyên chi lực trống không xuất hiện thân thể, thời gian ngắn ngưng lại trong hư không.

Ngự nước mà đi thời gian, càng là như giẫm trên đất bằng.

Nhận vật như vậy muốn chạy trốn, cũng chỉ có tông sư cấp độ nhân vật mới có thể đuổi theo.

Tô Dịch nắm giữ thân pháp lại tinh diệu tuyệt luân, mà dù sao không phải là tông sư, một thân lực lượng còn không có chân chính "Hóa Cương", vô pháp lăng không phi Độ, đã định trước không có khả năng đuổi đến lên.

Nhưng hắn căn bản không có ý định đuổi theo.

"Đoát!"

Nương theo một đạo tối nghĩa đạo thanh âm, thẳng giống như đất bằng lên sấm sét.

Cái này một cái chớp mắt, Tô Dịch lại lần nữa thi triển Đại Hư Hồn Kiếm Quyết áo nghĩa.

Chỉ thấy bên ngoài hơn mười trượng, Huyết Hành đạo nhân thân ảnh một cái lảo đảo, trên mặt hiện ra một vòng thống khổ vẻ kinh ngạc.

Bất quá, hắn dù sao cũng là tông sư, vả lại tu luyện có thần hồn bí pháp, tuy rằng gặp tập kích, lại lại cứng rắn khiêng tới.

Không chờ Tô Dịch tới gần, lại lần nữa Phong Cuồng chạy thục mạng.

"Lão già này ngược lại cũng có chút đồ vật."

Tô Dịch không khỏi kinh ngạc.

Suy nghĩ thời gian, hắn động tác không có chút nào dừng lại, bỗng dưng cầm trong tay Ngự Huyền kiếm giơ lên, vung tay ném đi ra ngoài.

Bá!

Ngự Huyền kiếm nếu như một vòng kích xạ lưu quang, xé rách trường không mà đi.

Huyết Hành chân nhân phát giác được nguy hiểm tiếp cận, bỗng dưng đưa tay căng ra một thanh Thanh Đồng cái dù, ngăn ở phía sau.

Phanh!

Thanh Đồng cái dù nổ tung.

Cường đại lực đánh vào chấn động Huyết Hành chân nhân thân ảnh lảo đảo, sắc mặt đều một trận yếu ớt.

Còn không đợi hắn thân ảnh đứng vững ——

"Đoát!"

Lại là một đám tối nghĩa đạo thanh âm nổ vang.

Oanh!

Huyết Hành đạo nhân đầu ô...ô...n...g một tiếng, như bị sét đánh, thần hồn đều có như tê liệt đau nhức kịch liệt cảm giác, trong môi cũng không khỏi phát ra thống khổ khàn giọng.

Hắn mặc dù tu luyện có thần hồn chi lực, lại cái kia chịu đựng được Đại Hư Hồn Kiếm Quyết liên tục hai lần công kích?

Toàn bộ người đều đều giống như phát bị kinh phong giống như, toàn thân run rẩy, vô pháp điều khiển tự động.

Nhưng vào lúc này, Tô Dịch đã bồng bềnh tới, đưa tay đè xuống.

Răng rắc!

Huyết Hành đạo nhân xương sọ nổ tung.

"Lão tử. . . Không cam lòng a. . ."

Huyết Hành đạo nhân trợn mắt tròn xoe, thân thể mềm nhũn nằm ngã xuống đất.

"Nói nhảm, người nào cái chết thời điểm hội cam tâm?"

Tô Dịch một trận lắc đầu.

Xa xa, Trần Chinh vỗ tay tán thưởng: "Tô công tử hảo thủ đoạn!"

Một trận chiến này, bất quá trong chốc lát, nhưng lại có quá nhiều biến số, như là Quỷ Thi Trùng quần, Trúc Cô Thanh chộn rộn vân... vân.

Nhưng Tô Dịch lại cứng rắn bằng sức một mình, tiên trừ Quỷ Thi Trùng quần, lại trảm Trử Tứ Lang cái này cái kẻ chết thay, trong lúc luân phiên hai lần ngăn chặn Trúc Cô Thanh chộn rộn, cuối cùng cứng rắn đem chạy ra lớp lớp vòng vây Huyết Hành đạo nhân giết chết!

Một loạt động tác, động tác mau lẹ, thế như chẻ tre, làm cho kinh nghiệm sát phạt chinh chiến Trần Chinh đều mở rộng tầm mắt, xem thế là đủ rồi.

Đến tận đây, hắn không bao giờ nữa hoài nghi Tô Dịch nhường Thanh Hà Kiếm Phủ Phủ chủ Mộc Thương Đồ cúi đầu nhận thua sự thật!

Trúc Cô Thanh tuyệt mỹ Ngọc Dung xua tan đêm tối bất định, đã tức giận liên tục hai lần bị Tô Dịch cản trở, cũng kinh hãi tại Tô Dịch một cái Tụ Khí cảnh sơ kỳ thiếu niên, làm cho hiện ra đáng sợ kia chiến lực.

Nội tâm cũng là thật lâu vô pháp yên lặng.

Tô Dịch nhưng không nghĩ nhiều như vậy, nếu không phải Huyết Hành đạo nhân thoát được có chút nhanh, chính diện chém giết lời nói một kiếm cũng có thể đem giết chết, căn bản không cần hao phí khí lực lớn như vậy.

"Xét đến cùng, bị quản chế tại tu vi, thân pháp là ta trước mắt duy nhất bản khuyết điểm. . ."

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, xoay người đang muốn nhặt lên trên mặt đất Ngự Huyền kiếm.

BOANG...!

Đột nhiên, một đạo bạo lôi giống như kiếm minh hưởng triệt để.

Nơi xa Trần Chinh cùng Trúc Cô Thanh sắc mặt ngay ngắn hướng Nhất Biến, bản năng cảm nhận được một cỗ cực độ nguy hiểm khí tức.

Mà Tô Dịch thân ảnh cũng hơi chậm lại, chợt tay mắt lanh lẹ, cầm lên Ngự Huyền kiếm vượt qua ngăn cản tại trước người.

Phanh! ! !

Chói mắt vô cùng sáng chói phi kiếm Phá Không tới, đâm vào trên Ngự Huyền thân kiếm, trên phi kiếm bộc phát ra uy năng, chấn động Tô Dịch thân ảnh một cái lảo đảo, ngược lại lùi lại mấy bước, tuấn tú khuôn mặt đều hơi có chút yếu ớt.

Khổ sở được có chút muốn ói máu.

"Lại để cho ta bị thương. . ."

Tô Dịch có chút ngoài ý muốn, con mắt thoáng cái trở nên lạnh lùng mà lạnh nhạt, đây là chuyển thế đến nay, hắn lần thứ nhất chật vật như vậy.

Lần thứ nhất tại bất ngờ không đề phòng đã lén bị ăn thiệt thòi!

Cảm giác này, bao lâu không đến nhận thức qua?

Vèo!

Cái kia một đạo bảy tấc phi kiếm quay tít một vòng, liền dọc theo đường cũ Phá Không mà đi.

Nhưng Tô Dịch một cái liền phân biệt ra, đây là một thanh Phù Kiếm bí bảo, cũng không phải là chân chính phi kiếm, cho là từ Nguyên đạo tu sĩ làm cho luyện chế, kia uy năng động có thể giết chết tông sư nhân vật.

"Hả?"

Hồ Lô phía ngoài hẻm, vang lên một đạo giật mình thanh âm, giống như không nghĩ tới, Tô Dịch có thể ngăn trở một kích này.

Bá!

Tô Dịch thả người triều ngõ hẻm bên ngoài lao đi.

Nội tâm của hắn sát cơ bắt đầu khởi động.

Chỉ, đến ngõ hẻm bên ngoài thời gian, chỉ thấy đường phố trên hối hả, người đến người đi, sớm đã không có địch nhân tung tích.

"Thoát được nhất thời, có thể thoát được cả đời sao?"

Tô Dịch hít thở sâu một hơi trung khí, tâm thần dần dần bình tĩnh trở lại.

"Tô công tử, không có sao chứ?"

Trần Chinh đi nhanh mà đến, vừa mới nhìn đến Tô Dịch làm cho gặp một kích kia, nhường hắn đều lưng phát lạnh, khám phá cái kia một thanh phi kiếm Huyền Cơ.

Tô Dịch lắc đầu, thần sắc bình thản nói: "Một cái rụt đầu rụt đuôi không thấy được ánh sáng bọn chuột nhắt mà thôi, còn không làm gì được ta."

Trần Chinh nói: "Nhưng nhận ra đối phương lai lịch?"

Tô Dịch gật đầu nói: "Đại khái đã đoán ra một chút."

Lòng hắn cảnh đã triệt để khôi phục lại, giếng nước yên tĩnh, cười nói: "Trần đại nhân, không cần để ý tới điểm ấy việc nhỏ."

Nói qua, đã cất bước triều Chuyết An Tiểu Cư bước đi.

"Việc nhỏ? Đây chính là một thanh lục địa thần tiên luyện chế Phù Kiếm, đổi lại bình thường tông sư nhân vật, sợ là từ lâu đầu người rơi xuống đất."

Trần Chinh ám sát.

Cái này một nháy mắt, hắn mới ý thức tới Tô Dịch thiếu niên này kinh khủng, vừa rồi cái kia đợi thế cục, hạng gì hung hiểm, nhưng lại cứng rắn bị hắn lấy đối chiến phương thức hóa giải.

Mặc dù có chút chật vật, nhưng đã có thể nói là kỳ tích.

Dù sao, phóng nhãn thiên hạ Tụ Khí cảnh ở bên trong, sợ là không có vài cái có thể ngăn ở như thế một kích!

Trúc Cô Thanh một mực đứng ở đó, mắt thấy Tô Dịch đi tới, hắn một chút chần chờ, Lúc này hơi hơi chắp tay, nói:

"Trước là ta giết địch sốt ruột, đã hiểu lầm các ngươi, như có chỗ đắc tội, mong rằng thông cảm."

Dứt lời, chính nàng đều cảm giác có chút xấu hổ, thần sắc rất mất tự nhiên, nội tâm nổi lên nhè nhẹ xấu hổ.

Tô Dịch lườm cái này cái Bạch Phát như tuyết, lành lạnh như băng tuyệt mỹ nữ tử một cái, cười trêu chọc nói:

"Ta còn tưởng rằng ngươi là cái loại này mạnh miệng đến sẽ không cúi đầu người, chưa từng nghĩ, vốn cũng là hội nhận sai đấy."

Trúc Cô Thanh Ngọc Dung biến ảo, con mắt trong suốt trung nổi lên một tia xấu hổ, mình cũng đã xin lỗi, tiểu tử thúi này lại vẫn đúng lý không buông tha người, thật sự là quá mức!

Mà chứng kiến như vậy một cái băng sơn đại mỹ nhân như thế bối rối, Trần Chinh trong lòng cũng có chút sung sướng thoải mái.

Hắn lên tiếng hoà giải: "Không đánh nhau thì không quen biết, theo ta thấy, nếu như hiểu lầm đã vạch trần, cũng không cần phải vì thế làm tổn thương hòa khí, Tô công tử ngươi cảm thấy thế nào?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Trần đại nhân không cần phải lo lắng, ta còn không đến mức bởi vì điểm này việc nhỏ cùng một nữ nhân tính toán chi li, nếu như thế, ta cùng hắn có cái gì khác nhau chớ?"

Trúc Cô Thanh ngẩn ngơ, con mắt trong suốt trừng tròn xoe, ngực đều một trận phập phồng, giận đến thiếu chút nữa khống chế không nổi vung kiếm vỗ tới.

Tiểu tử này nhất định là chuyên môn luyện một môn khí công, có thể đem người tức chết cái loại này!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 146: Núi Sông Treo Ngược Lật Úp Vực Sâu

Trúc Cô Thanh xấu hổ và giận dữ mà đi.

Nàng lo lắng lưu lại nữa sẽ bị Tô Dịch tươi sống tức chết.

Tô Dịch Tự Nhiên không có khả năng giữ lại.

Trần Chinh có chút tiếc nuối, nói: "Trúc Cô Thanh thế nhưng là Thiên Nguyên học cung nhất đẳng đại mỹ nhân, đừng nhìn hơn ba mươi tuổi, nhưng đối với ta thế hệ võ giả mà nói, cái này cái tuổi đúng là chói mắt nhất hào quang thời điểm."

Tô Dịch không khỏi kinh ngạc, hắn đến không nhìn ra, khí chất xơ xác tiêu điều lạnh lùng Võ Linh hầu, lại có thể nói ra như vậy một phen nói đến.

Quả nhiên là người không thể xem bề ngoài.

"Tô công tử, nàng này nên xử lý như thế nào "

Trần Chinh chỉ một cái cách đó không xa co quắp ngồi ở đó, hoảng sợ bất lực Liễu Tương Lam.

"Hầu Gia có hứng thú "

Tô Dịch nhịn không được hỏi.

Đổi lại trước, hắn định sẽ không nói như vậy.

Nhưng Trần Chinh tại biểu lộ ra đối với mỹ nhân cảm thán về sau, lại làm cho Tô Dịch không thể không hoài nghi, Trần Chinh đối với cái này đầy đặn xinh đẹp thành thục mỹ phụ có ý tưởng.

Trần Chinh vội ho một tiếng.

Trương Nghị Nhận liền vội vàng tiến lên cười nói: "Tô công tử có chỗ không biết, quân đội chi địa, quanh năm rét căm căm, những cái này huyết khí phương cương hán tử, khó tránh khỏi gặp nạn nhịn cô đơn lạnh lẽo không chỗ phóng thích tinh lực thời điểm, Hầu Gia đây là thương cảm cấp dưới, cho là bả bực này uống cạn chuyện xấu tà đạo nữ tử mang đến quân đội ở bên trong, thích hợp nhất."

Tô Dịch trong lòng buồn cười, ngoài miệng lại chân thành nói: "Thì ra là thế, cái kia cứ làm như thế đi."

Trần Chinh hơi hơi chắp tay nói: "Tô công tử, cái kia Trần mỗ sẽ không lưu lại, ngày mai ta muốn phản hồi Huyết Đồ Yêu Sơn, Tô Tô công tử có rảnh rảnh, chờ mong một tháng sau có thể cùng công tử tại Huyết Đồ Yêu Sơn gặp mặt."

"Tốt."

Tô Dịch gật đầu.

Liền vào lúc này, Hoàng Kiền Tuấn đột nhiên chạy đến, nói: "Tô ca, ta. . . Ta cũng muốn tòng quân nhập ngũ, chinh chiến sa trường."

Tô Dịch khẽ giật mình, đột nhiên nhớ tới ban đầu ở đến Vân Hà Quận thành thời gian, Hoàng Kiền Tuấn liền biểu lộ qua đối với chinh chiến chiến trường chi thượng hy vọng cùng ước mơ.

"Ngươi xác định" Tô Dịch đạo

Hoàng Kiền Tuấn cúi đầu, không dám nhìn tới Tô Dịch, nói: "Tô ca, trong khoảng thời gian này đến nay, ta cảm giác mình tựa như cái phế vật, hoàn toàn không giúp đỡ được cái gì, bởi vì ta sự tình, trả lại cho Tô ca thêm rất nhiều phiền toái. . ."

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, ngữ khí kiên định nói: "Vì vậy, ta muốn cùng Trần đại nhân cùng đi sa trường rèn luyện một phen, lúc nào lăn lộn có tiếng đường, lúc nào lại để báo đáp Tô ca ân tình!"

Tô Dịch trong con ngươi nổi lên một tia hân thưởng, nói: "Đúng vậy, dưới gốc cây lớn tốt hóng mát, thế nhưng sẽ được một mực sống ở trong âm ảnh đại thụ, lựa chọn của ngươi cũng chính là ta hy vọng thấy."

Hắn rất rõ ràng, làm bất cứ chuyện gì đều từ tự mình giải quyết thời điểm, Hoàng Kiền Tuấn nhiều nhất chính là cái bưng trà rót nước, chân chạy làm việc hỗ trợ:tùy tùng.

Khiếm khuyết ma luyện, dù là tu luyện lại thông thiên bí pháp, về sau thành tựu cũng đã định trước có hạn, về sau cũng sẽ càng ngày càng theo không kịp cước bộ của mình.

"Trần đại nhân, ngươi cảm thấy hắn thế nào "

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Trần Chinh.

Trần Chinh nói: "Là tướng soái chi tài, còn là kinh sợ bao một cái, cái kia mà vượt sa trường ra thao trường luyện thao luyện mới có thể nhìn ra. Đương nhiên, hắn đã đi theo Tô công tử bên cạnh ngươi, tất nhiên lại chỗ hơn người, như thì nguyện ý, có thể ngày mai cùng ta cùng một chỗ phản hồi nơi trú quân."

Hắn một cái nhìn ra Tô Dịch muốn rèn luyện Hoàng Kiền Tuấn tâm tư.

"Đa tạ Trần đại nhân thành toàn!"

Hoàng Kiền Tuấn cảm kích chắp tay.

Trần Chinh thần sắc cứng rắn nói: "Tiên đừng cám ơn ta, mặc dù ngươi tiến vào Thanh giáp quân, cũng sẽ không đã bị đặc thù chăm sóc, trái lại, nguyên nhân chính là Tô công tử quan hệ, ta sẽ đối với yêu cầu của ngươi càng hà khắc, nhưng minh bạch "

"Minh bạch!"

Hoàng Kiền Tuấn nghiêm nghị nói.

"Ta nhưng rất coi trọng ngươi."

Trương Nghị Nhận cười vỗ vỗ bả vai Hoàng Kiền Tuấn.

Trần Chinh không nói thêm gì nữa, rất nhanh cùng với Trương Nghị Nhận cùng một chỗ, mang theo Liễu Tương Lam ly khai.

"Ngươi đi trước quét sạch chiến lợi phẩm, sau đó đến trong chòi nghỉ mát bái kiến ta."

Tô Dịch phân phó một tiếng, chắp tay triều trong đình viện bước đi.

Hoàng Kiền Tuấn lại công việc lu bù lên.

Trong lương đình đình viện.

Ông Vân Kỳ thức tỉnh thời gian, đã nhìn thấy ngồi ở ghế dựa mây trung Tô Dịch, hắn biến sắc, giãy giụa đứng dậy, nói: "Công tử vì cái gì không ít lão hủ "

"Cái khối Hồn ngọc kia ở nơi nào "

Tô Dịch nói.

Hắn vừa rồi điều tra qua trên người Ông Vân Kỳ, nhưng lại không phát hiện Hồn ngọc.

"Thì ra là thế."

Ông Vân Kỳ ánh mắt chớp động, đạo "Công tử cũng muốn điều tra ra thân thế của Khuynh Oản "

Tô Dịch ánh mắt sâu thẳm lạnh lùng, ngữ khí lạnh nhạt: "Ta không thích nghe nói nhảm, cho ngươi một cái lựa chọn, giao ra Hồn ngọc, ta cho ngươi một con đường sống, bằng không, ta cam đoan cho ngươi sống không bằng chết."

Ông Vân Kỳ trầm mặc rất lâu, nói: "Công tử thật sự có thể phóng lão hủ một cái đường sống "

Tô Dịch nói: "Tin hay không, ngươi có thể đánh cuộc một cái."

"Tốt, lão hủ tin được công tử làm người!"

Ông Vân Kỳ hít thở sâu một hơi trung khí, mãnh liệt lấy đầu ngón tay vạch phá cánh tay huyết nhục, ngón tay cắm vào trong đó, rất nhanh kẹp ra một cái tàn khốc ngọc bội.

Hắn đau đến cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, lại mặt không đổi sắc, đem ngọc bội tại trên thân thể chà lau sạch sẽ, đưa tới, "Công tử thỉnh xem qua."

Tô Dịch cầm trong tay, chỉ thấy thử ngọc bội mới bốn thốn lớn nhỏ, hiện lên hổ phách loại mờ nhạt vẻ, xúc cảm ôn nhuận, hơi hơi mang theo lạnh lẻo.

Ngọc bội chính diện lấy cổ xưa phù lục Vân văn tuyên khắc ra một bức kỳ dị núi sông cảnh tượng, núi sông treo ngược với thiên khung phía dưới, lật úp trên vực sâu.

Chỉnh thể nhìn qua, rồi lại tượng một cái tròn trĩnh quỷ dị đôi mắt, thế thì treo núi sông chính là kia đồng tử, đồng tử ở chỗ sâu trong thì là hư vô vực sâu.

Mà tại ngọc bội mặt sau, tuyên khắc lấy một đạo vặn vẹo phiền phức sắc lệnh.

Tô Dịch con mắt híp lại, có cổ quái!

Thử ngọc bội lấy "Uẩn Linh Huyền Tủy" mài mà thành, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, đều được xưng tụng là thiên tài địa bảo cấp độ Thần nguyên liệu, cực kỳ hiếm thấy.

Tại Quỷ tu trong mắt, Uẩn Linh Huyền Tủy bị coi là "Thần thánh tới thuộc", đối với thần hồn nuôi dưỡng cùng tu luyện có bất khả tư nghị diệu dụng.

Ở tiền thế, Tô Dịch cái kia tích góp từng tí một rất nhiều năm tháng trong bảo khố, cũng chỉ có ước chừng hơn mười cân bực này Thần nguyên liệu.

Tại đây thế tục trong thế giới, lại lại có một khối ngọc bội như vậy xuất hiện, dĩ nhiên là có vẻ rất không thể tưởng tượng nổi rồi.

Trừ thử, ngọc bội chính diện đôi mắt đồ án, cũng cực quỷ dị đặc biệt, núi sông treo ngược, lật úp vực sâu, mặc dù nhìn không thấu trong đó Huyền Cơ, nhưng Tô Dịch một cái phân biệt ra, hội chế thành cái này bức đồ án phù lục Vân văn, xuất từ hoàng cảnh nhân vật thủ bút!

Cái kia nhè nhẹ từng sợi hoa văn tầm đó, lạc ấn lấy cực tối nghĩa Huyền Cơ.

Đáng tiếc, Linh tính sớm bị phai mờ không còn, không có túi da, mà vô huyết thịt tinh khí thần, thế cho nên những cái này Huyền Cơ đều từ lâu tiêu tán không thấy.

Về phần ngọc bội phản diện một đạo sắc lệnh, ngược lại cũng không có chỗ đặc biệt, chính là một đạo "Uẩn Linh" sắc lệnh, thần hồn gởi lại trong đó, nên bồi dưỡng.

Nửa ngày, Tô Dịch thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Ông Vân Kỳ, nói: "Cái khối Hồn ngọc này là từ đâu đến "

Ông Vân Kỳ ánh mắt phức tạp nói: "Lão hủ cũng vẻn vẹn biết rõ, ba mươi năm trước, Âm Sát Môn cổn châu phân đà đà chủ Hô Duyên Hải, đem thử Hồn đai lưng ngọc Hồi, một mực xem như trân bảo, giấu ở hắn trong bảo khố."

"Hô Duyên Hải "

Tô Dịch lông mi khẽ nhướng mày, "Người này hôm nay ở nơi nào "

"Hắn là cổn châu phân đà đà chủ, đường khẩu thiết lập tại Cổn Châu Thành bên ngoài ba trăm dặm chi địa tiểu đồng núi ở chỗ sâu trong, bất quá, từ khi lão hủ năm đó mưu phản Âm Sát Môn về sau, cổn châu phân đà cực có thể từ lâu thay đổi địa vị."

Ông Vân Kỳ nói đến đây, đột nhiên do dự một chút, nói: "Công tử, ta cùng Hô Duyên Hải có thù không đợi trời chung, như người không chê, Ông mỗ nguyện hiệu quả dốc sức khuyển mã!" Tô Dịch con mắt ngưng mắt nhìn thân ảnh ấy dáng vẻ hào sảng, dung mạo thương như thế lão giả nửa ngày, nói: "Ngươi muốn mượn tay của ta báo thù "

Ông Vân Kỳ khổ sở nói: "Hô Duyên Hải là tông sư nhị trọng cảnh tu vi, vả lại nắm giữ nhiều loại quỷ dị tà ác chi thuật, một thân gian trá âm tàn, bình thường giống nhau cảnh nhân vật cũng không phải là đối thủ của hắn, lão hủ chỉ dựa vào lực lượng của mình, thử sợ đều rất khó báo thù."

"Ngươi lại có thể đến giúp ta cái gì "

Tô Dịch hỏi lại.

Ông Vân Kỳ trầm giọng nói: "Lão hủ mặc dù tu vi chịu không nổi, nhưng năm đó đã từng là cổn châu phân đà bốn vị hộ pháp một trong, nắm giữ lấy rất nhiều cùng Âm Sát Môn có quan hệ bí mật."

Tô Dịch nói: "Lưu lại một cái có thể tìm được đến phương pháp của ngươi, về sau nếu ta thực muốn đi tìm Hô Duyên Hải, hội mang ngươi cùng một chỗ tiến về trước."

Ông Vân Kỳ có chút thất lạc, ý thức được Tô Dịch không tin được tự mình, không muốn làm cho mình giữ ở bên người cống hiến, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Tốt!"

Hắn đem một quả không trọn vẹn đồng tiền xuất ra, nói: "Lão hủ sẽ lập tức lên đường tiến về trước Cổn Châu Thành, như công tử phải tìm được lão hủ, nhưng phái bên người hỗ trợ:tùy tùng cầm lấy thử đồng tiền tiến về trước Cổn Châu Thành bên trong 'Thái Bình khách sạn " giao cho chưởng quầy kia lại."

Tô Dịch gật đầu: "Ngươi có thể rời đi."

Ông Vân Kỳ ôm quyền chào, quay người mà đi.

Đưa mắt nhìn hắn ly khai, Tô Dịch vuốt vuốt cái kia không trọn vẹn đồng tiền, thầm nghĩ trong lòng: "Làm như ta đi tìm cái kia Hô Duyên Hải

thời gian, quản ngươi là có tính toán khác, hay là thật tâm cùng ta hợp tác, dám phá hỏng chuyện của ta, chắc chắn ngươi nghiền xương thành tro."

Hoàng Kiền Tuấn rất nhanh mang theo sưu tập đến chiến lợi phẩm đi tới.

"Tô ca. . ."

Không đợi hắn nói tiếp, Tô Dịch đạo "Linh Thạch, Linh tài chi vật chính ngươi lưu lại, coi như ta cho ngươi chuẩn bị một chút tâm ý."

Hoàng Kiền Tuấn sợ run nửa ngày, mũi cay mũi.

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Tô ca, ngoại trừ Linh Thạch cùng Linh tài, ta phát hiện một chút cổ quái đồ chơi."

Nói qua, hắn xuất ra một đoạn ngọn nến màu máu, một xấp màu đen phù chỉ (lá bùa), một chuỗi bạch cốt luyện chế châu ngọc, cùng với một cái bôi trét lấy máu tươi con rối.

Tô Dịch tường tận xem xét một lát, trực tiếp phân phó Hoàng Kiền Tuấn bả cái kia một xấp màu đen phù chỉ (lá bùa) cùng bạch cốt châu ngọc cầm đi hủy diệt.

Đây đều là một chút tai hoạ bí mật vật, không có giá trị gì.

Ngược lại là cái kia ngọn nến màu máu cùng con rối máu tươi khiến cho Tô Dịch hứng thú.

"Lấy tinh huyết luyện chế gọi Hồn sáp xem, ba cái kia gia hỏa sở dĩ có thể truy tung đến Ông Vân Kỳ hạ xuống, chính là bằng vào vật ấy rồi."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, đem cái này ngọn nến máu thu hồi.

Lời nói như vậy, căn bản không cần mượn dùng cái kia một quả không trọn vẹn đồng tiền, có thể nhường hắn về sau đến Cổn Châu Thành, tùy thời tìm được Ông Vân Kỳ.

"Cái này tựa hồ là một cái 'Huyết Thi con rối' . . ."

Tô Dịch ánh mắt đánh giá cái kia máu tươi bôi lên con rối, mới lòng bài tay lớn nhỏ, từ da người luyện chế, bên trên bao trùm lấy tà ác yêu dị Huyết Sắc phù chú, mùi huyết tinh rất nặng.

"Những người kia hẳn là trước thời hạn tại trong thành bố trí một cái huyết luyện tới trận, mà cái này Huyết Thi con rối chính là vận dụng trận này mấu chốt, bất quá, bọn hắn đời này cũng đã không cần dùng. . ."

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch tịnh chỉ như đao, nhẹ nhàng một vòng.

Huyết Thi con rối đầu người rơi xuống đất.

Trong thành một cái hoang vu trong đình viện, cái kia từ rất nhiều bạch cốt dựng mà thành pháp đàn dưới đáy, vang lên một đạo oán độc không cam lòng gầm thét.

Phanh!

Bạch cốt pháp đàn nổ tung.

Dưới đáy lại có một cỗ tàn khốc thi thể một chút hóa thành nước mủ tiêu tán.

Trong chòi nghỉ mát, Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Lúc trước chúng ta vào thành thời điểm, ngươi không phải là đối với Lãng Đào Sa rất cảm thấy hứng thú sao đêm nay ta dẫn ngươi đi đi một lần."

Hoàng Kiền Tuấn trợn mắt há hốc mồm, "Tô ca đây là muốn mang ta đi. . . Đi chơi gái "

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 147: Lãng Đào Sa

Tô Dịch một cái xem thấu hoàng đại thiếu gia tâm tư, nói: "Trương Nghị Nhận nói, quân đội là rét căm căm chi địa, khó tránh khỏi có cô đơn lạnh lẽo khó nhịn thời điểm, ngươi đêm nay nếu muốn tận tình hưởng lạc, ta ngược lại cũng sẽ không nói cái gì."

Hoàng Kiền Tuấn ho khan một tiếng, chánh nghĩa lẫm nhiên nói: "Tô ca, ta từ lâu thay đổi triệt để, sao còn có thể chỉ cầu nhất thời tới hưởng lạc?"

"Ngươi sai rồi, nam nữ hoan ái, nhân chi thường tình, một mặt áp lực bản thân cũng không tốt. Nam nhân như thế, nữ nhân cũng như thế."

Tô Dịch chậm rãi mà nói, nghiêm túc uốn nắn, "Cần biết, Đạo Môn có song tu pháp, Phật Môn có hoan hỉ thiền, Ma Môn có Thải Âm Bổ Dương thuật, Nho gia cũng cho là ẩm thực, nam nữ, người to lớn muốn vậy. Làm gửi đi hồ tại tình, dừng lại hồ tại lễ."

Tô Dịch chậm rãi mà nói, "Ta bối tu sĩ, nếu không nhận thức tình yêu gút mắc, lại có thể nào luyện liền vung kiếm Trảm Tình Ti tâm cảnh?"

"Ngươi đem thế gian nam nữ tình yêu coi như là một cuộc tu hành, xem thấu, hiểu được, lại tùy tâm sở dục không vượt khuôn."

Nói đến đây, hắn cảm thán nói: "Tình một trong chữ, chính là trên đường lớn đáng sợ nhất kiếp nạn một trong, thừa dịp còn trẻ nhiều kinh lịch một chút tình yêu trên ràng buộc cùng khốn đốn, đợi về sau chân chính

bước lên Đại Đạo chi đỉnh thời gian, còn lo lắng bị tình một trong chữ làm bị thương?"

"Ta nhớ được có một Ma Môn lão già kia đã từng nói qua, cái gì gọi là tình yêu cảnh giới cao nhất? Bất quá là trong muôn hoa qua, mảnh Diệp không dính thân mà thôi."

"Nhưng ta vô pháp gật bừa, như như vậy chẳng phải là thành Lãnh Khốc Vô Tình, đùa bỡn cảm tình cặn bã rồi hả?"

Hoàng Kiền Tuấn từ lâu nghe được lòng tràn đầy rung động, nghẹn họng nhìn trân trối, nhiều Thể Hồ Quán Đính, hoàn toàn tỉnh ngộ cảm giác.

Hắn vô thức nói: "Tô ca, vậy ngài Nhận tại sao là tình yêu cảnh giới cao nhất?"

Tô Dịch một chút trầm mặc, vỗ vỗ bả vai hắn, một bộ giữ kín như bưng bộ dạng, nói: "Về sau ngươi sẽ biết."

Hoàng Kiền Tuấn kinh ngạc, trong lòng đột nhiên có chút hối hận, nếu sớm biết Tô ca đối với lần này như thế có nghiên cứu, ta còn giả bộ cái gì chính nhân quân tử?

"Cứ như vậy đi."

Tô Dịch chắp tay tại cõng, cất bước trở lại trở về phòng.

Vừa rồi cái kia một trường phong ba phát sinh ở sáng sớm, kết thúc tại sáng sớm.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, sự tình tịnh chưa kết thúc.

Cái kia lấy Phù Kiếm bí bảo đánh lén mình gia hỏa, nhất định phải vì thế trả giá thật nhiều!

Mà hắn không cần suy nghĩ nhiều liền hiểu rõ, kẻ đánh lén nhất định cùng Trà Cẩm có quan hệ.

Dù sao, ngay tại ngày hôm qua thời điểm, Trà Cẩm mới tại Chuyết An Tiểu Cư không công mà về.

Nói ngắn gọn, đầu phải tìm được Trà Cẩm, nhất định nhưng bắt được kẻ đánh lén.

Mà Trà Cẩm ngay tại thanh lâu Lãng Đào Sa!

"Ca, Tô Dịch ca ca mới vừa nói tình yêu là cái gì nha?"

Phong Hiểu Nhiên nghi hoặc nói.

Hắn cùng Phong Hiểu Phong cũng nghe được Tô Dịch cái kia một phen bàn luận viển vông.

"Ách, cái này cái chờ ngươi lớn lên sẽ biết."

Phong Hiểu Phong có chút lúng túng, trong lòng rất là kỳ quặc, loại này nhi nữ tình trường sự tình, đến Tô sư huynh trong miệng, làm sao lại trở nên như vậy quang minh chính đại?

Lại vẫn cùng tu luyện nhấc lên quan hệ, thật đúng là là. . .

Nghe vua nói một buổi thắng đọc sách mười năm a!

. . .

Trong phòng.

"Khuynh Oản, ngươi xem một chút cái khối Hồn ngọc này."

Tô Dịch nhẹ nhàng gõ một cái Dưỡng Hồn hồ lô.

Khói trắng lã lướt ở bên trong, một bộ váy Huyết Sắc Khuynh Oản vô căn cứ hiện lên.

Khi thấy trong tay Tô Dịch cái khối Hồn ngọc kia thời gian, hắn một đôi tinh mâu trợn to, lông mi khẽ run, thanh lệ ngây ngô nảy sinh trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên hiếm thấy vẻ kích động, nỉ non nói: "Tiên sư, cái Hồn ngọc này cho ta một loại vô cùng cảm giác quen thuộc, giống như là sinh ta dưỡng nhà của ta vườn."

Nói qua, hắn thân ảnh hóa thành một đám ánh sáng muốn lướt vào bên trong Hồn ngọc, lại phịch một tiếng, bị ngăn cản tại bên ngoài, thân ảnh một cái lảo đảo.

Khuynh Oản tay bụm lấy đầu, nhe răng trợn mắt, lại ngây ngô lại khờ, thấy được Tô Dịch thẳng lắc đầu.

Hắn nói: "Cái Hồn ngọc này lực lượng đã ăn mòn không còn, không có khả năng lại cho ngươi ký túc trong đó. Ngươi vả lại nhìn xem, nhưng nhận ra cái đồ án trên Hồn ngọc này?"

Khuynh Oản nhíu lại đầu lông mày, nghiêm túc ngưng mắt nhìn, rất lâu mới ngơ ngẩn nói: "Oản nhi chỉ cảm thấy rất quen thuộc, giống như đã gặp nhau ở nơi nào, cũng không nhớ ra được rồi."

Tô Dịch trong lòng thở dài, đem Hồn ngọc thu hồi, nói: "Xem, chỉ đi tìm cái kia Hô Duyên Hải tra một chút cái Hồn ngọc này lai lịch, mới có thể tìm được càng nhiều nữa manh mối rồi."

Khuynh Oản thấp giọng nói: "Tiên sư, nếu như phiền toái coi như xong, đợi Oản nhi thực lực trở nên cường đại lên, có lẽ có thể nhớ lại một chút sự tình trước kia."

Tô Dịch cười nói: "Còn biết thương cảm ta, không tệ không tệ."

Khuynh Oản thẹn thùng giống nhau thấp đầu đẹp, nhưng trong lòng thầm nghĩ, tiên sư đối với Oản nhi như vậy tốt, Oản nhi tự nhiên cũng muốn đối với tiên sư tốt mới đúng.

Kế tiếp, Tô Dịch đã uống một chút Linh dược, liền bắt đầu ngồi xuống tĩnh tu.

Vừa kinh lịch một cuộc chiến đấu, hắn liên tục vận dụng ba lượt Đại Hư Hồn Kiếm Quyết, nhường thần hồn cũng một trận mỏi mệt suy yếu.

Hơn nữa gặp Phù Kiếm bí bảo tập kích, cũng bởi vậy đã bị điểm vết thương nhẹ, phải nắm chặt thời gian đến chữa thương.

Bằng không, sợ là sẽ phải trì hoãn đêm nay tiến về trước Lãng Đào Sa hành động.

. . .

Buổi trưa.

Viên Lạc Hề cùng Trình Vật Dũng cùng đi thăm, còn mang theo một chồng chất chồng chất hộp cơm, bên trong cái đĩa các màu mỹ vị món ngon.

Mọi người trực tiếp tại trong đình viện trước bàn đá dùng cơm.

Trong lúc nói chuyện với nhau, Viên Lạc Hề bọn hắn mới biết được, ngày hôm nay sáng sớm tại Chuyết An Tiểu Cư phát sinh cái kia một cuộc hung hiểm phong ba, không khỏi đều lắp bắp kinh hãi.

Suy nghĩ một chút, Viên Lạc Hề thanh âm thanh thúy nói: "Tô tiên sinh, theo ta thấy cái này Chuyết An Tiểu Cư đã thành nơi thị phi, thua kém hơn

người cùng Hoàng huynh đệ bọn hắn cùng đi ta Viên gia tạm cư di?"

Trình Vật Dũng cũng gật đầu nói: "Đúng vậy, ta Viên gia tại trong thành còn không gác lên lấy không ít dinh thự đình viện, người bình thường căn bản không dám tuỳ tiện tới gần."

Tô Dịch lắc đầu nói: "Ta thì không cần, nếu là có thể, từ hôm nay trở đi, ta nghĩ nhường Phong sư đệ cùng Hiểu Nhiên về sau tại các ngươi Viên gia tu hành."

Hắn vốn là từ lâu ý định, ly khai Vân Hà Quận thành trước, bả Phong Hiểu Phong huynh muội gửi gắm cho Viên gia chăm sóc.

Dưới mắt nếu như Viên Lạc Hề hỏi, liền trực tiếp bả chuyện này nói ra.

"Tô tiên sinh yên tâm, ta cam đoan bả Phong đại ca cùng Hiểu Nhiên muội muội đích thân người đối xử, sẽ không để cho bọn hắn đã bị nửa điểm ủy khuất."

Viên Lạc Hề vội vàng cam đoan.

Phong Hiểu Nhiên lại lo lắng nói: "Tô Dịch ca ca, ta không muốn cùng ngươi tách ra."

Hắn một đôi thâm sâu đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, năn nỉ nói, "Để cho ta đi theo bên cạnh ngươi được không?"

"Ngươi không được ca ca ngươi rồi hả?"

Tô Dịch trêu chọc.

"Cái này. . ."

Phong Hiểu Nhiên do dự, thiếu nữ nội tâm giãy giụa, có vẻ thật khó khăn.

"Đợi về sau ta hội thường tới thăm đám các người đấy."

Tô Dịch vuốt vuốt đầu thiếu nữ, ấm giọng đạo

Viên Lạc Hề trong lòng có chút hâm mộ, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy đường đường Tô tiên sinh, lại có như vậy ôn nhu một mặt.

"Hiểu Nhiên nghe lời."

Phong Hiểu Phong cũng mở miệng khuyên bảo.

Cuối cùng, Phong Hiểu Nhiên mới gật đầu đáp ứng, chỉ trong lòng rõ ràng rất thất lạc, buồn bực không vui.

Cơm nước xong xuôi, Phong Hiểu Phong đã thu thập xong bọc hành lý.

Hắn và muội muội Phong Hiểu Nhiên đợi tí nữa muốn cùng Viên Lạc Hề bọn hắn cùng một chỗ ly khai.

"Tô Dịch ca ca, đây là ta khi còn bé phụ thân cho ta biên màu đỏ tơ thừng, ngươi cầm lấy, về sau nghĩ tới ta rồi, liền nhìn một cái."

Phân biệt thời gian, Phong Hiểu Nhiên hốc mắt phiếm hồng, xuất ra một đoạn dây đỏ đưa cho Tô Dịch, lưu luyến không rời đạo "Ngươi yên tâm, ta cùng ca ca đều hảo hảo tu hành đấy, cũng sẽ không cho Lạc Hề tỷ tỷ gây phiền toái."

Nói qua, nước mắt trong suốt đã tràn mi mà ra, theo cái kia thanh tú trắng nõn xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn chảy xuống.

Tất cả mọi người chứng kiến một trận cảm xúc.

Tô Dịch đưa tay giúp đỡ Phong Hiểu Nhiên lau rơi nước mắt, cười nói: "Lại không phải sinh ly tử biệt, đừng khóc nhè." Nói qua, hắn đem một đoạn dây đỏ cẩn thận thu hồi.

Suy nghĩ một chút, hắn xuất ra Trần Phong kiếm đưa cho Phong Hiểu Nhiên, nghiêm túc nói:

"Kiếm này danh Trần Phong, đối với ta có không tầm thường ý nghĩa, ngươi vả lại giữ gìn kỹ, về sau, ta sẽ trở về với ngươi thỉnh cầu đấy."

"Ừ!"

Phong Hiểu Nhiên ôm chặt lấy Trần Phong kiếm.

"Phong sư đệ, các ngươi đi đi."

Tô Dịch cười mở miệng.

Lúc này, Viên Lạc Hề, Trình Vật Dũng bọn hắn cùng Phong Hiểu Phong huynh muội cùng một chỗ, đã đi ra Chuyết An Tiểu Cư.

Trên đường đi, Phong Hiểu Nhiên thỉnh thoảng đất quay đầu lại xem, cái kia thâm sâu thanh tú con mắt lại phiếm hồng rồi. . .

Trần Phong kiếm một mực bị hắn ôm chặt lấy trong ngực.

Đưa mắt nhìn thân ảnh của bọn hắn biến mất tại ngõ hẻm bên ngoài, Hoàng Kiền Tuấn không khỏi có chút sầu não, "Ta ngày mai cũng muốn rời đi, thật không biết về sau khi nào mới có thể cùng bọn họ gặp lại."

"Đa tình từ xưa làm tổn thương ly biệt, nhân sinh hậu thế, đã định trước không thể thiếu thăng trầm sự tình, cường đại như thần tiên, cũng không cách nào chân chính siêu thoát."

Tô Dịch lắc đầu, quay người đi về phòng của mình.

Hắn khắp xem các thời kỳ tinh không, đã từng thường tận thế sự vô thường, thăng trầm.

Vốn tưởng rằng từ lâu đem những thứ này đều đã xem nhạt, cuối cùng là lại phát hiện, mình cũng cuối cùng không thể ngoại lệ.

Hoàng Kiền Tuấn khẽ giật mình, nhịn không được giơ lên mắt nhìn đi.

Cái này một cái chớp mắt, hắn không khỏi cảm giác Tô Dịch cái kia côi cút dài thường thượt bóng lưng, có chút tiêu điều cùng cô độc.

"Đừng lo lắng rồi, đi chuẩn bị một chiếc xe ngựa, ban đêm đi Lãng Đào Sa."

Tô Dịch thanh âm xa xa truyền đến.

Hoàng Kiền Tuấn ách một tiếng, tâm tình không khỏi đất thay đổi tốt rất nhiều, đối với đêm nay hành động cũng tràn đầy chờ mong.

Lãng Đào Sa!

Đây chính là danh chấn Vân Hà quận mười chín thành đấy. . . Thanh lâu a!

Chạng Vạng.

Tà dương ánh tà dương.

Một chiếc xe ngựa đỗ tại trước cổng chính Lãng Đào Sa.

Hoàng Kiền Tuấn tinh thần vô cùng phấn chấn mà đi xuống xe ngựa, nhìn thoáng qua cái bọc...kia trang sức thanh nhã, xa hoa tòa nhà một cái,

không khỏi một trận thổn thức.

Nhớ năm đó, ca đã từng cưỡi ngựa ỷ nghiêng cầu, đầy lầu Hồng Tụ Chiêu, ngày nay lại đến, người và vật không còn mọi chuyện đừng...(nột-nói chậm!!!). . .

Tô Dịch cũng đã đi xuống xe ngựa, chỉ thấy cảnh ban đêm mặc dù còn không hàng lâm, Lãng Đào Sa dưới mái hiên, đã treo lên một chén chén nhỏ đèn cung đình, đèn trước mặt là một vài bức mỹ nhân ý đồ, trông rất sống động, tận dáng vẻ cực xinh đẹp, tuyệt không thể tả.

Rất nhiều ăn mặc hoa mỹ hậu duệ quý tộc công tử tiến vào trong đó, lại càng không thiếu một chút thương như thế lão giả xuyên thẳng qua trong đó.

Quen thuộc bầu không khí, quen thuộc hoan ca cười cười nói nói, quen thuộc từng bức họa, nhường Hoàng Kiền Tuấn một trận cảm xúc bành trướng.

Hắn đang muốn biểu đạt một cái cảm xúc, đột nhiên thoáng nhìn một cái thân ảnh quen thuộc, không khỏi ngẩn ngơ, kinh ngạc nói: "Viên Nhị thiếu gia?"

Cách đó không xa, một thân ảnh ngang tàng cao lớn thanh niên quay đầu chứng kiến Tô Dịch cùng Hoàng Kiền Tuấn thời gian, cũng có chút mộng, nói: "Tô tiên sinh, các ngươi cái này là. . ."

Lẽ nào Tô tiên sinh cũng yêu thích ỷ màu đỏ tựa Thúy, say ngủ Hoa Lầu?

Nhìn không ra a!

Người này đúng là Viên Lạc Vũ, Viên Lạc Hề nhị ca, Viên gia đứng đầu kẻ này.

"Ngươi lại là tới làm cái gì hay sao?"

Hoàng Kiền Tuấn hỏi lại.

"Ách, ta. . ."

Viên Lạc Vũ thần sắc trì trệ.

Tô Dịch nhịn không được lắc đầu, đi dạo thanh lâu mà thôi, cũng không phải làm gì không thấy được người hoạt động, thế nào đều như vậy chột dạ đây?

"Có muốn hay không cùng một chỗ?"

Hắn trực tiếp hỏi.

Viên Lạc Vũ Hổ thân thể chấn động, vội vàng nói: "Có thể cùng Tô tiên sinh cùng một chỗ đồng hành, quá tới may mắn!"

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được nhếch miệng cười rộ lên.

Làm vì tông tộc đệ tử, lại là thanh lâu khách quen, hắn làm sao nhìn không ra, Viên Lạc Vũ nội tâm hẳn là cực cao hưng cùng hưng phấn đấy.

Dù sao, dù là bị hắn lão tử bắt lấy, cũng có thể lẽ thẳng khí hùng nói, là Tô ca dẫn hắn cùng nhau chơi đùa đấy. . .

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 148: Người Lấy Quần Phần

Lãng Đào Sa lão bản là một cái uyển chuyển hàm xúc nhã nhặn lịch sự nữ tử, xinh đẹp Tú Nhã, duyên dáng yêu kiều.

Nàng xem ra rất trẻ tuổi, cùng những thứ kia tươi đẹp tục tú bà hoàn toàn khác nhau.

Tuy rằng trẻ tuổi, nàng đối nhân xử thế lại chút nào nghiêm túc, cười nói tự nhiên, lời nói dí dỏm.

"Viên thiểu, người mang bằng hữu cùng đi "

Khi thấy Viên Lạc Vũ, nữ tử cười mỉm núi tiền chào, một cỗ thanh nhã mùi thơm tỏ khắp mà bắt đầu, thấm vào lòng người.

Hoàng Kiền Tuấn lập tức cười rộ lên.

Hắn nhìn qua đã biết rõ, Viên Lạc Vũ là Lãng Đào Sa khách quen, có loại lão luyện này mang theo, mới có thể kiến thức đến một nhà thanh lâu chân chính nội tình.

Đương nhiên, cũng không cần phải lo lắng bị lừa bịp lừa gạt rồi, không thể tốt hơn.

Viên Lạc Vũ vội ho một tiếng, nói: "Phương Tú phu nhân, lần này ta nhưng dẫn theo một vị quý nhân khó lường đến đây, ngươi cũng không thể

có nửa phần hàm hồ, bằng không, ta Viên Lạc Vũ cái thứ nhất không tha cho ngươi!"

Lời này không chút khách khí.

Nhưng đến từ Viên Lạc Vũ bực này Vân Hà Quận thành đỉnh cấp công tử ca trong miệng, người nào dám hoài nghi trong đó sức nặng

Lãng Đào Sa Phương Tú phu nhân cả vội vàng gật đầu nói: "Viên thiểu yên tâm là được."

Nàng con mắt như mặt nước, trước tiên rơi vào trên người Tô Dịch, nhìn ra Viên Lạc Vũ đối mặt Tô Dịch thời gian, có chút không được tự nhiên, sắc mặt cũng mang theo kính sợ, làm sao không rõ ràng lắm, cái này là Viên Lạc Vũ trong miệng đại quý nhân

Bất quá, Phương Tú phu nhân rất thức thời, không đến hỏi thăm cái gì, đại nhân vật đến thanh lâu, kiêng kỵ nhất chính là bị hỏi ý thân phận cùng lai lịch.

"Viên thiểu, phiền toái ngươi mang theo hai vị khách quý đi theo ta."

Phương Tú phu nhân tự mình dẫn đường, triều Lãng Đào Sa thành thạo đi.

"Tô tiên sinh, thỉnh."

Viên Lạc Vũ vội vàng chắp tay tỏ ý.

Một màn này, nhường Phương Tú phu nhân cũng không khỏi giật mình, trong lòng càng không dám lãnh đạm.

Đi vào Lãng Đào Sa, trước mặt chính là oanh oanh yến yến thanh âm, có vẻ biết bao náo nhiệt.

Cái này đại sảnh vô cùng rộng lớn, tráng lệ, xa xa trên đài ngọc, một đám trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp tuổi trẻ nhạc sĩ thổi kéo đàn hát, sanh tiêu tới thanh âm leng keng dễ nghe.

Hoàng Kiền Tuấn vừa vừa tiến đến, ánh mắt cũng không biết để vào đâu rồi, liền gặp được chỗ là dung mạo xinh đẹp thiếu nữ, hồ điệp xuyên hoa giống nhau hầu hạ tại từng khách nhân bên người.

Từng đều trang dung tinh xảo, mặc kiểu dáng bất đồng quần lụa mỏng, thân ảnh nhẹ nhàng, làn gió thơm từng trận, nghiễm nhiên nhất phái oanh ca yến hót, mỹ nhân bốn vòng nơi tốt.

"Cái này tiêu chuẩn, không biết bỉ Quảng Lăng thành những thứ kia thanh lâu thuyền hoa Cao đi nơi nào!"

Hoàng Kiền Tuấn âm thầm tán thưởng, chỉ cảm thấy toàn thân huyết dịch đều có bành trướng sôi trào cảm giác.

So sánh với hắn, Viên Lạc Vũ lại phải bình tĩnh rất nhiều, quen việc dễ làm theo sát tại Phương Tú phu nhân phía sau.

Lần lượt có tuổi trẻ thiếu nữ nhận ra vị này Viên gia nhị thiếu gia, mặt mày ẩn tình đụng lên, trực tiếp bị hắn phất tay xua tán.

Đêm nay muốn vời chờ chính là Tô tiên sinh, sao có thể mấy cái này tiêu chuẩn nữ tử hầu hạ, đây không phải đánh hắn Viên Lạc Vũ mặt

Làm xuyên qua một cái khúc chiết hành lang gấp khúc, náo nhiệt tiếng động lớn rầm rĩ tiếng dần dần biến mất, ngược lại nhiều ra một loại đẹp và tĩnh mịch bầu không khí.

Hoàng Kiền Tuấn nhịn không được nói: "Viên thiểu, chúng ta cái này là muốn đi đâu trong "

Viên Lạc Vũ cười thần bí: "Đến ngươi sẽ biết."

Tô Dịch từ tiến vào Lãng Đào Sa, thần sắc sẽ không có thay đổi qua, chắp tay tại cõng, lạnh nhạt ung dung, chưa hề nói cái gì.

Điều này làm cho Viên Lạc Vũ không khỏi cảm thấy áp lực rất lớn.

Tô tiên sinh ánh mắt nhất định cực bắt bẻ, vạn nhất đêm nay không đến nhìn đến trên nữ tử, cái kia nhưng làm sao bây giờ

Đang suy nghĩ, phía trước cảnh sắc đột nhiên Nhất Biến, xuất hiện một cái tu kiến tại ao sen phía trên lầu các, cổ kính, ánh đèn lay động.

Tiến vào lầu các, chỉ thấy lư hương lượn lờ, màu đỏ thảm phủ kín đấy, treo trên vách tường Mai Lan Trúc Cúc đợi vẩy mực họa quyển, cổ kính.

Trong lầu các sớm có mười hai cái thị nữ quỳ trên mặt đất, đều đang mặc cắt may hợp thể màu xanh nhạt Khinh Sa váy, mặt mày dịu dàng ngoan ngoãn, hoặc thẹn thùng, hoặc kiều mị, hoặc đoan trang, có thể yêu. . .

Từng hình dạng đều có thể nói nhất lưu, chiếu theo hoàng đại thiếu gia ánh mắt nhìn, chỉ là những thứ này thị nữ, đặt tại trong Quảng Lăng thành cũng có thể vào đầu bài!

"Cung thỉnh các vị quý nhân!"

Thị nữ đều thấp đầu đẹp, cung nghênh đi tới Tô Dịch đám người.

Bực này tình cảnh, nhường Tô Dịch đều hơi ngẩn ra, chợt lắc đầu, cuộc chiến này thế cũng chỉ có thể nhường những cái này quyền quý nhân vật thưởng thức mà thôi.

"Tô tiên sinh nhanh xin mời ngồi." Viên Lạc Vũ cười ha hả mời.

Tô Dịch cũng không khách khí, ở trên đầu chủ tọa ngồi xuống.

Từ lâu quỳ gối chủ tọa bên cạnh hai thị nữ lúc này thẳng tắp thân thể mềm mại, một cái bàn tay trắng nõn pha trà, một cái xách bình rót rượu.

Mắt thấy mọi người đều nhất nhất ngồi xuống, Phương Tú phu nhân lúc này mới mỉm cười nói: "Viên thiểu, người xem đêm nay an bài như thế nào "

Viên Lạc Vũ nói: "Quy củ cũ, không, dựa theo cha ta bắt chuyện đại nhân vật quy cách mà đối đãi."

Hoàng Kiền Tuấn ngẩn ngơ, không chờ hỏi thăm, Viên Lạc Vũ đã thấp giọng giải thích nói: "Cha ta cũng ngẫu nhiên sẽ tìm đến đến một chút tính tình phong lưu khách quý, đương nhiên, nhưng ở đây yến ẩm mua vui, Hoàng thiếu gia ngươi cũng đừng suy nghĩ nhiều."

Hoàng Kiền Tuấn thầm nghĩ, nhĩ lão tử làm không có làm cái khác, sao có thể cho ngươi cái này đương lúc tử biết rõ

Phương Tú phu nhân rõ ràng khẽ giật mình, do dự nói: "Viên thiểu, những cái này xếp hạng danh sách đứng đầu cô nương, sớm bị cái khác quý nhân. . ."

Nói đến đây, mắt thấy Viên Lạc Vũ nhăn mày lại, nàng lập tức tự nhiên cười nói, "Đương nhiên, nếu như Viên thiểu tới, có thể nào quét mọi người hứng thú, ta đây liền đi an bài."

Dứt lời, quay người hấp tấp mà đi.

"Không dối gạt Tô tiên sinh, ta bình thường đến thời điểm, cũng không dám ỷ vào phụ thân danh hào làm việc. Bất quá hôm nay không giống nhau,

nếu không bả người chiêu đãi tốt rồi, cha ta như biết rõ, không phải lột da ta không thể."

Viên Lạc Vũ cười ha hả nói.

Tô Dịch chỉ một cái Hoàng Kiền Tuấn, nói: "Hắn ngày mai cùng với Võ Linh hầu Trần Chinh cùng một chỗ tiến về trước Huyết Đồ Yêu Sơn, đêm nay ngươi đem hắn chiêu đãi tốt thế là được."

Viên Lạc Vũ ngẩn ngơ, kinh ngạc nói: "Hoàng huynh đệ, ngươi ý định nhập ngũ ngươi cũng đã biết quân đội chi địa hạng gì nghèo nàn ư ngoại trừ chiến tranh cùng huấn luyện, một đám tháo các lão gia mỗi ngày chỉ có thể giảng ăn mặn tiết mục ngắn giết thời gian, cái gì việc vui đều không có, muốn tìm cái nữ nhân so với lên trời cũng khó khăn, ngươi xác định có thể chịu được "

Hắn tại Vân Quang Hầu dưới trướng Xích Lân quân cống hiến, Tự Nhiên có tư cách nói lời nói này.

"Ngươi có thể chịu được, vì cái gì ta không thể "

Hoàng Kiền Tuấn kiên trì đạo

"Ha ha. . ."

Viên Lạc Vũ dáng tươi cười quỷ dị, "Ta đây không ngại nói cho ngươi biết, một chút lão Binh nhưng thích nhất loại người như ngươi da mịn thịt mềm tân binh, ngươi cũng phải cẩn thận một chút, bọn hắn đều là lưỡi dao thè lưỡi ra liếm máu tàn nhẫn gốc rạ, vạn nhất theo dõi ngươi, thủ pháp của bọn hắn nhưng thô bạo ngang tàng bạo ngược cực kỳ. . ."

Hoàng Kiền Tuấn trong lòng ác hàn, vội vàng cắt ngang: "Viên thiểu, ngươi cũng quá khiến người ta ghét bỏ người, người nào dám ... như vậy

đối đãi ta, ta không phải đem hắn tử tôn túi đá bạo không thể!"

Viên Lạc Vũ vui.

Bất quá, trở ngại có Tô Dịch tại, hắn cũng không dám quá càn rỡ, chỉ đem đại thủ lặng lẽ vỗ tại bên người thị nữ cái kia mềm nhẵn gọt giũa mềm thon dài trên chân ngọc.

Thị nữ khuôn mặt thẹn thùng, nhưng lại không giãy giụa.

Hắn như thế, Hoàng Kiền Tuấn cũng như thế, cũng không dám càn rỡ, hoặc là nói là có chút không thả ra tay chân.

Nguyên nhân rất đơn giản, Tô Dịch uy tín quá cao.

Tuy rằng cùng bọn họ cùng tuổi, nhưng trong tiềm thức, bọn hắn từ lâu bả Tô Dịch coi như trưởng bối một loại nhân vật đối xử.

Tô Dịch làm sao không phát hiện được cái này lưỡng gia hỏa tâm tư, không khỏi một trận mỉm cười.

Ngưu tầm ngưu mã tầm mã, người lấy quần phần.

Vui đùa thời điểm cũng như thế, gặp được quan hệ lẫn nhau không đối đẳng, người nào sẽ đem mình vui đùa thời gian càn rỡ tư thái hiển lộ ra

Không bao lâu, Phương Tú phu nhân mang theo một đám nữ tử tiến đến.

Hoàng Kiền Tuấn con mắt lập tức sáng ngời.

Chỉ thấy những cô gái kia không một không có thể nói là tuyệt sắc, vô luận dáng người, hình dạng, khí chất, thần thái đều có thể nói tốt nhất chọn.

Khó có được chính là, những thứ này mỹ nhân đều có các phong tình, kiều mị như lửa giả có thể nói nhân gian vưu vật, Lãnh như băng tuyết giả thanh quý nhân xuất trần, rung động lòng người giả làm người ta ngăn không được sinh ra thương tiếc. . .

Chính là Viên Lạc Vũ cũng không khỏi thầm khen, cái này tiêu chuẩn quả thực không thể chê!

Bất quá, làm ánh mắt của hắn nhìn về phía Tô Dịch thời gian, lại thấy người sau lạnh nhạt như trước, hồn không có bất kỳ động tình dấu hiệu.

Viên Lạc Vũ vừa muốn nói gì, Tô Dịch đã vươn người đứng dậy, nói: "Các ngươi đùa, ta đi tìm một người."

Nói qua, ánh mắt của hắn nhìn về phía Phương Tú phu nhân, nói: "Ngươi dẫn ta đi bái kiến Trà Cẩm."

Phương Tú phu nhân vốn là một bộ cười cười nói nói dư như thế thần thái, nghe vậy vốn là khẽ giật mình, chợt khuôn mặt khẽ biến, nói: "Công tử, Trà Cẩm cô nương là nghệ kỹ (nữ), phẩm tính cao thượng, từ trước đến nay không hầu hạ khách nhân, kính xin người thông cảm."

Lại thấy Tô Dịch đã đi lên trước, tay phải nhẹ nhàng nắm ở Phương Tú phu nhân hương gọt giũa trắng như tuyết bả vai, nói: "Đi."

Cử động này, đặt trong mắt những người khác đều có thể nói lớn mật.

Dù sao, Phương Tú phu nhân chính là Lãng Đào Sa lão bản, thân phận cùng địa vị bày ở cái kia, lui tới tân khách lại càng không thiếu một chút đứng đầu quyền quý nhân vật, ai dám đối với nàng như vậy vô lễ

Những thứ kia tuyệt sắc giai nhân đều sửng sốt một chút.

Phương Tú phu nhân vốn là xấu hổ giận dỗi, mà khi phát giác được trên bờ vai cái kia cái bàn tay truyền xuất lực đạo về sau, trong lòng nhất thời rùng mình.

Nàng vô thức giương mắt, liền chứng kiến một đôi sâu thẳm lạnh nhạt đồng tử, tựa như đối mặt bầu trời Thần đầu loại, làm cho người ta bằng sinh áp lực hít thở không thông loại kính sợ cảm giác.

Một cỗ không nói ra được hàn ý xông lên đầu, Phương Tú phu nhân thân thể mềm mại một kéo căng, sởn hết cả gai ốc.

"Ngoan nghe lời đấy, ta cam đoan ngươi lông tóc không tổn hao gì."

Nói qua, Tô Dịch đã nắm cả nàng triều bước ra ngoài.

Phương Tú phu đầu người đần độn, tâm thần nổi lên sóng to gió lớn, lại trọn vẹn quên giãy giụa.

Hoặc là nói, nàng căn bản không dám giãy giụa.

Trực giác nói cho nàng biết, nếu dám kháng cự, trước mặt cái này áo bào xanh thiếu niên tuyệt đối không ngại tiện tay giết nàng!

Những thứ kia tuyệt sắc giai nhân đều hai mặt nhìn nhau, không biết nên làm thế nào cho phải.

Viên Lạc Vũ một chút trầm mặc, phóng khoáng nói: "Hoàng thiếu gia, Tô tiên sinh nói, đêm nay muốn hảo hảo chiêu đãi ngươi, ngươi tiên chọn!"

Hắn nhìn ra Tô Dịch thử đến mục đích bất thường, nhưng lại nghi hoặc cái kia Trà Cẩm đến tột cùng là người nào, lại là như thế nào bị Tô Dịch theo dõi.

"Ách. . ."

Hoàng Kiền Tuấn dằn xuống nội tâm tâm tình, bắt đầu dò xét những thứ kia chúng mỹ nhân,

Làm Tô Dịch đưa ra muốn đi bái kiến Trà Cẩm thời gian, hắn liền ý thức được đêm nay muốn xảy ra chuyện.

Bất quá, hắn tịnh không lo lắng Tô Dịch, ngược lại có chút đồng tình Trà Cẩm, đắc tội ai không tốt, vì cái gì không nên đắc tội Tô ca

Nửa ngày, Hoàng Kiền Tuấn không nghĩ nữa Tô Dịch sự tình, hắng giọng một cái, đưa tay liên tục chỉ hướng bốn cái mỹ nhân, cười mỉm nói: "Chỉ những thứ này đi."

Viên Lạc Vũ khẽ giật mình, kinh ngạc nói: "Bốn cái "

Hoàng Kiền Tuấn uống cạn một chén rượu, ngạo nghễ nói: "Mới bốn cái mà thôi, mưu tính cái gì "

Viên Lạc Vũ lông mày nhướng lên, nội tâm sinh ra một chút ác thú vị, nói: "Tô tiên sinh từ lâu dặn dò, đêm nay muốn đem ngươi chiêu đãi tốt rồi, bốn cái sao được "

Hắn vung tay lên, phân phó còn lại những thứ kia tuyệt sắc giai nhân, "Các ngươi toàn bộ lưu lại, đêm nay cùng một chỗ hảo hảo hầu hạ ta đây Hoàng huynh đệ!"

Hoàng Kiền Tuấn ngơ ngẩn, không đến mừng rỡ như điên, ngược lại bằng sinh một vòng lo lắng, cái này người nào chịu nổi

Nhưng, người nam nhân nào hội tại loại chuyện này trên Nhận kinh sợ

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 149: Bọ Ngựa Đá Xe

v

Nhã Tụng Hiên.

Từng sợi âm thanh thiên nhiên giống như tiếng đàn phiêu đãng mà ra, linh hoạt kỳ ảo mờ mịt.

Xa xa nhìn lại, Nhã Tụng Hiên cái kia tầng hai trong lầu các, ánh đèn sáng chói, lờ mờ.

"Công tử, Trà Cầm đang làm một vị thân phận cực khách nhân tôn quý đánh đàn, nếu như mạo muội tiến về trước, sợ là sẽ phải làm người rước lấy mối họa."

Đi đến cái này, Phương Tú phu nhân Ngọc Dung hiện lên vẻ giãy dụa, thấp giọng mở miệng, "Có thể hay không để cho ta tiến về trước bẩm báo một tiếng?"

Tô Dịch buông ra nắm ở Phương Tú phu nhân vai tay phải, nói: "Không cần phiền toái, tự ta tiến về trước lại."

Nói qua, hắn trực tiếp triều Nhã Tụng Hiên bước đi.

Theo Tô Dịch ma trảo hạ thoát thân, Phương Tú phu nhân nhẹ nhàng thở ra, nhưng khi thấy Tô Dịch cử động, nhất thời lại luống cuống, vội vàng đuổi theo mau.

"Công tử, nơi đây xông không thể!"

Phương Tú phu nhân hạ giọng, lo lắng nói, "Thiếp thân không dối gạt người, chính là Viên thiểu phụ thân đến rồi, cũng không dám quấy rầy vị quý nhân kia nhã hứng. . . Ai. . ."

Mắt thấy Tô Dịch ngoảnh mặt làm ngơ, Phương Tú phu nhân giận đến hàm răng cắn chặt, mắt hạnh trung đều là căm tức chi ý.

"Phải cùng vị quý nhân kia giải thích rõ ràng, là gia hỏa này khăng khăng muốn gặp Trà Cẩm, không có khả năng nhường trận này phiền toái liên luỵ đến trên đầu Lãng Đào Sa ta ."

Hít thở sâu một hơi trung khí, Phương Tú phu nhân ổn ổn tâm thần, nhanh đuổi theo mau.

Lầu các tầng hai ngoài cửa lớn, đóng giữ lấy bốn cái khí tức hùng hậu thân ảnh, từng cái một uy thế khiếp người.

Khi thấy đi tới Tô Dịch thời gian, bốn người này tuy nhiên cũng ngay ngắn hướng khẽ giật mình, lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

Đuổi theo Phương Tú phu nhân thấy vậy, vội vàng nhanh chóng giải thích: "Các vị đại nhân, vị công tử này nghe nói Trà Cẩm cô nương ở đây, khăng khăng muốn tới gặp một lần, thiếp thân cũng không tốt khuyên can. . ."

Mới nói được cái này, bất khả tư nghị một màn liền đã xảy ra ——

Chỉ thấy cái kia đóng giữ ngoài cửa phòng bốn người lại ngay ngắn hướng triều cái kia thiếu niên áo bào xanh khom người chào:

"Ty chức bái kiến Tô công tử!"

Phương Tú phu nhân cặp môi đỏ mọng khẽ run, đôi mắt đẹp trừng tròn xoe: "? !"

"Nguyên lai là các ngươi."

Tô Dịch nhíu mày, "Nói như vậy, cái này trong lầu các quý nhân chính là Chu Tri Ly rồi hả?"

Trước mặt bốn người này, đúng là Chu Tri Ly bên người theo bên mình hỗ trợ:tùy tùng, cầm đầu chính là Trương Đà.

"Đúng vậy."

Trương Đà gật đầu, hắn cũng có chút mộng, không thể tin được Tô Dịch nhân vật bực này, sao sẽ xuất hiện tại bực này địa phương.

Tô Dịch không đến nói thêm nữa, đẩy cửa vào.

Trương Đà bọn hắn tự nhiên không dám ngăn trở.

Cả Lục hoàng tử cũng phải tôn kính như Thần Minh người, bọn hắn nào dám ngăn đón?

Phương Tú phu nhân đầy ngập kinh nghi, cái này thiếu niên áo bào xanh đến tột cùng là người nào?

Cũng không biết là xuất phát từ hiếu kỳ, cũng hoặc là cái khác tâm tình, làm cho nàng vô thức đi vào theo.

Thanh nhã rộng rãi cung điện bên trong, một bộ ngọc bào Chu Tri Ly đầu gối một cái nữ tử tuổi trẻ trên chân ngọc, lười biếng nghiêng dựa vào cái kia.

Một bên lại có xinh đẹp thị nữ pha trà rót rượu.

Mà cách đó không xa địa phương, Trà Cẩm một bộ thanh lịch váy dài, tóc mây sương mù hoàn, thanh tươi đẹp tươi đẹp.

Hắn một đôi thon thon tay ngọc trước người dây đàn trên khinh khép lại chậm vê xóa sạch phục chọn, dáng vẻ nhã nhặn lịch sự, bắn ra tiếng đàn lại giống như đại châu tiểu châu rơi khay ngọc, vận luật thanh dương linh hoạt kỳ ảo.

Chu Tri Ly ánh mắt si ngốc mà nhìn cái kia đang đánh đàn cô gái tuyệt sắc, chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần đều ủi thiếp thoải mái, lâng lâng như lên cực lạc.

"Công tử mời uống rượu."

Thị nữ hai tay nâng trên một chén rượu nước.

Chu Tri Ly cầm lấy chén rượu, đang định uống một hơi cạn sạch.

Nhưng vào lúc này, cửa phòng bị người đẩy ra.

Cung điện bên trong tiếng đàn im bặt mà dừng, nguyên bản kiều diễm lưu luyến bầu không khí nhất thời bị phá hư.

Chu Tri Ly nhướng mày, hiện lên một vòng giận dỗi vẻ.

Chẳng qua là khi chứng kiến xông vào thân ảnh thời gian, tay hắn chỉ run lên, tửu thủy vung vãi, toàn bộ người vô thức đất ngồi dậy, kinh ngạc nói: "Tô. . . Tô công tử?"

Bên cạnh nữ tử tuổi trẻ nhíu mày, lộ ra một tia thống khổ, lại nguyên lai là Chu Tri Ly ngồi thẳng thân thể thời gian, đại thủ đặt tại nàng cái kia trên chân ngọc.

Bất quá, hắn lại cố nén không dám lên tiếng.

"Ngươi ngược lại biết hưởng thụ."

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua đại điện, lạnh nhạt mở miệng.

Chu Tri Ly vội vàng đứng dậy, có chút ngượng ngập như thế nói: "Ta cũng là thâu được Phù Sinh nửa ngày rảnh rỗi, liền tới thư giãn một tí, nhường công tử chê cười."

"Thiếp thân bái kiến Tô công tử."

Cách đó không xa, Trà Cẩm đứng dậy chào, hai đầu lông mày hiện lên một vẻ bối rối, cái kia một đôi đôi mắt đẹp ở chỗ sâu trong, càng mơ hồ có cảnh giác vẻ đề phòng hiện lên.

Cả hắn cũng không nghĩ tới, Tô Dịch lại hội tìm tới nơi này.

Một màn như vậy, cùng vào Phương Tú phu nhân chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, da đầu run lên, hắn có đoán được thiếu niên áo bào xanh lai lịch không đơn giản.

Nhưng không ngờ đến, cả đến từ Ngọc Kinh Thành vị quý nhân này không thể nói đại nhân vật, đối mặt hắn thời gian đều có chút co quắp cùng căng thẳng!

Càng làm cho hắn ngoài ý muốn chính là, Trà Cẩm dường như cũng nhận ra hắn. . .

"Các ngươi đi ra ngoài trước, ta cùng với Trà Cẩm cô nương hảo hảo nói chuyện."

Tô Dịch thần sắc bình thản.

Chu Tri Ly nhạy cảm ý thức được bất thường, lúc này khua tay nói, "Các ngươi đều đi ra ngoài trước, không đến phân phó, không thể tiến đến."

Cung điện bên trong ước chừng tám cái tuyệt sắc giai nhân cùng một đám thị nữ cả vội cúi đầu hành lễ, hấp tấp mà đi.

Cả Phương Tú phu nhân cũng không dám lưu lại nữa, quay người ly khai.

"Ngươi cũng đi ra ngoài."

Tô Dịch quét Chu Tri Ly một cái.

Chu Tri Ly ngẩn ngơ, chợt cười nói: "Ta đây sẽ không quấy rầy Tô công tử cùng Trà Cẩm cô nương rồi."

Dứt lời, tiêu sái quay người mà đi.

Từ đầu đến cuối, cũng không có lại nhìn Trà Cẩm một cái.

Cái này rất vô tình, dù sao trước hắn còn si mê với đối phương sắc đẹp, ái mộ tại đối phương cầm thuật.

Nhưng một phát giác được thế cục không hợp, trực tiếp chạy đi rời đi, đều không mang chút nào chần chờ đấy.

"Công tử đây là tới hưng sư vấn tội hay sao?"

Đã không có ngoại nhân, Trà Cẩm cũng không hề che giấu cái gì, thần sắc lành lạnh mà yên lặng, mặt mày tầm đó không còn chút nào nữa vũ mị vẻ.

"Hôm nay sáng sớm, từng có người lấy Phù Kiếm bí bảo đánh lén ta, kẻ đánh lén là ai, tin tưởng trong lòng ngươi rõ ràng nhất."

Tô Dịch thần sắc bình thản, "Nhường hắn đi ra, hoặc là nói với ta hắn ở đâu trong, ta liền không làm khó dễ ngươi, bằng không, ta cam đoan ngươi

muốn sống không được, muốn chết không xong."

Trà Cẩm Ngọc Dung biến ảo, hít thở sâu một hơi trung khí, thần sắc bình tĩnh nói: "Công tử người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, ta đây cũng nói trắng ra, sư huynh của ta từ lúc ngày hôm nay buổi trưa liền rời đi, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn hiện tại sớm đã đến cổn châu bên ngoài."

"Chạy thoát?"

Tô Dịch nhíu mày.

Hắn thật không nghĩ đến, một cái có thể động dụng Phù Kiếm bí bảo nhân vật, lại kinh sợ đến bực này tình trạng.

Trà Cẩm ánh mắt phức tạp, thấp giọng khẽ thở dài: "Cả cái kia đợi bí bảo đều không đả thương được công tử, đổi lại là ta, sợ cũng sẽ làm ra bực này lựa chọn."

Tô Dịch hỏi: "Ngươi là sao không chạy trốn?"

Trà Cẩm phấn gọt giũa môi hơi hơi kéo bỗng nhúc nhích, bất đắc dĩ nói: "Ta vốn đã thu thập xong bọc hành lý, ý định ly khai, người nào từng muốn lại bị Lục điện hạ trước thời hạn tìm tới tận cửa rồi, ta như liều lĩnh ly khai, trước đây trả giá có thể sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ rồi."

Dừng một chút, hắn cười khổ nói: "Huống chi, ai có thể nghĩ đến Tô công tử đến lại nhanh như vậy, buổi sáng mới trải qua một cuộc giết chóc phong ba, ban đêm đã tìm được nơi đây. . ."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Nhưng xem hình dạng của ngươi, tựa hồ cũng không sợ ta trả thù, cái này là vì sao?"

Trà Cẩm hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Rất đơn giản, sư huynh của ta đã đào tẩu, ta như chết rồi, sư huynh nhất định hội báo thù cho."

Hắn giương mắt nhìn thẳng Tô Dịch, thần sắc đã trở nên ung dung mà tỉnh táo, "Quả thật, hắn không thể nào là công tử đối thủ, nhưng ta nếu nói là, tại chúng ta đứng sau lưng đấy, là một cái siêu thoát hậu thế tục phía trên tu hành thế lực, công tử hay không còn dám giết ta?"

Dứt lời, hắn dù bận vẫn ung dung đất nâng chung trà lên nước nhấp một miếng.

Bất luận cái gì người thông minh đang nghe lời nói này về sau, tất nhiên nên ý thức được, đối phó bản thân hậu quả sẽ thêm nghiêm trọng.

Mà cái này, cũng chính là hắn hiện tại có can đảm trực diện Tô Dịch cái này cái lớn uy hiếp lực lượng chỗ.

Quả nhiên, hắn nhạy cảm chú ý tới, Tô Dịch nhíu mày một cái!

"Nguyệt Luân Tông?"

Tô Dịch hỏi.

"Không sai."

Trà Cẩm gật đầu, "Đại Ngụy đệ nhất tu hành Thánh Địa, địa vị độ cao, chỉ Đại Chu Tiềm Long Kiếm Tông nhưng đánh đồng."

Nói đến đây, nội tâm của nàng dâng lên một vòng kiêu ngạo ý.

Xem như một gã siêu thoát hậu thế tục tu hành thế lực truyền nhân, cái này là hắn lớn nhất dựa chỗ.

Lại thấy Tô Dịch đột nhiên cười rộ lên, nói: "Ngươi cho là, như vậy có thể uy hiếp được ta?"

Nói qua, hắn đã cất bước triều Trà Cẩm đi đến.

Trà Cẩm con mắt trong suốt co rụt lại, nói: "Tô công tử, ta lời nói mới rồi cũng không phải là uy hiếp, mà là muốn cho ngươi cân nhắc một cái, có đáng giá hay không triệt để vạch mặt. Tối thiểu đối với ta mà nói, là cực không muốn cùng người là địch đấy."

Tô Dịch thần sắc bình thản, "Đừng nói là ngươi, chính là ngươi sau lưng Nguyệt Luân Tông, cũng không đủ tư cách cùng Tô mỗ là địch."

Lời nói tùy ý, đã có kiêu ngạo đời chi ý.

Một cái cắm rễ ở thế tục, lại tự xưng là siêu thoát thế tục phía trên tiểu tu hành thế lực mà thôi, cũng xứng cùng hắn Tô Huyền Quân là địch?

Quá buồn cười!

Mà mắt thấy Tô Dịch từng bước một đi tới, Trà Cẩm trên mặt đẹp hiện ra một vòng vẻ mặt ngưng trọng, lại là kinh ngạc, lại là trái tim băng giá, gia hỏa này lẽ nào sẽ không biết đạo kiêng kị là vật gì?

Lặng yên lúc giữa, tại hắn hai tay xuất hiện một đôi đoản đao, tựa như một đôi Tàn Nguyệt, phong mang khiếp người.

Tô Dịch ánh mắt ném ra một vòng khinh thường, nói: "Bọ ngựa đá xe."

BOANG...!

Như nước thủy triều kiếm ngân vang vang vọng, Tô Dịch rút ra Ngự Huyền kiếm, vào hư không một đâm.

Trà Cẩm không chút do dự muốn né tránh.

Lần trước tại Chuyết An Tiểu Cư, hắn liền được chứng kiến Tô Dịch chiến lực kinh khủng, càng là thiếu chút nữa liền bị trấn áp, tự nhiên rất rõ ràng, chính diện đối chiến dưới tình huống, bản thân căn bản không thể nào là đối thủ.

Nhưng nhường Trà Cẩm kinh hãi chính là, Tô Dịch một kiếm này nhìn như đơn giản, lại như thiên la địa võng giống như, phong Đoạn hắn tất cả đường lui, căn bản chính là tránh cũng không thể tránh!

Rơi vào đường cùng, Trà Cẩm huy động song đao, lựa chọn đối chiến.

Keng! !

Lưỡi mác vang lên giống như va chạm vang vọng, Trà Cẩm chỉ cảm thấy hai tay đau nhức kịch liệt, đoản đao ngay ngắn hướng rời tay mà bay.

Mà không đợi hắn phản ứng, một vòng mũi kiếm đã tựa như tia chớp đâm tới, tại kia yết hầu một tấc chi địa thời gian, mũi kiếm bỗng nhiên dừng lại.

Nhưng dù vậy, cũng cả kinh Trà Cẩm hô hấp cứng lại, đồng tử trợn to, đầu trống rỗng.

Một kiếm chi uy, lại kinh khủng như vậy?

Cái này là bực nào phong thái, hạng gì đạo hạnh?

Hắn thân thể mềm mại run rẩy, một câu đều nói không nên lời, nội tâm kiêu ngạo, lực lượng, dựa giống như bọt biển giống như nứt vỡ, bị vô tận sợ hãi làm cho bao phủ.

Tại bực này lực lượng trước mặt, cái gì mưu kế, cái gì cẩn thận, cái uy hiếp gì, hết thảy là chê cười.

Mặc ngươi muôn vàn mưu kế, vạn chủng tính toán, sinh tử cũng bất quá một kiếm sự tình!

"Theo tiến vào Vân Hà Quận thành lần thứ nhất gặp mặt thời gian, ta cũng đã nói, đừng tới chọc ta, nhưng ngươi hết lần này tới lần khác không nghe, ta là nên nói ngươi ngu xuẩn, hay là ngu ngốc?"

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, nhìn Trà Cẩm như là nhìn một cái con sâu cái kiến giống như.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 150: Khiên Hồn Tác

Trà Cẩm thần sắc ảm đạm, nói: "Vì cái gì không giết ta "

Tô Dịch thu hồi Ngự Huyền kiếm, nói: "Vị sư huynh của ngươi như biết rõ ngươi bị ta bắt giữ, hội hay không tới cứu "

Trà Cẩm khẽ giật mình, chợt sẽ hiểu Tô Dịch ý đồ, không khỏi thở dài một tiếng, nói:

"Ta hiểu được, ngươi ý định lấy ta làm mồi nhử, dụ dỗ sư huynh hiện thân."

"Còn không tính quá ngu xuẩn."

Tô Dịch nói qua, bỗng dưng thò ra tay phải, nắm Trà Cẩm trắng như tuyết cái cổ, đem xách đến trước người, cõng đối với chính mình.

Trà Cẩm Ngọc Dung đột biến, "Ngươi muốn điều gì "

Bị Tô Dịch đại thủ bóp cái cổ, làm cho nàng toàn thân mềm yếu, hô hấp nhỏ tắc nghẽn, toàn thân đều thi triển không xuất ra một tia khí lực.

Mà giờ khắc này đưa lưng về phía Tô Dịch, cái tư thế này cùng khoảng cách, làm cho nàng lại cảm thấy một cỗ không nói ra được phẫn nộ cùng cảm thấy thẹn cảm giác.

Tô Dịch không để ý đến nàng, thò ra ngón trỏ phải, như đầu bút lông loại chống đỡ tại Trà Cẩm ngỗng dưới cổ mới có da thịt trắng như tuyết lên,

nhẹ nhàng phác hoạ đứng lên.

Bỗng nhiên sinh ra đau đớn cảm giác, nhường Trà Cẩm thân thể mềm mại cứng đờ, xoang mũi nhịn không được gửi đi dồn dập thở dốc, như vô ý thức rên rỉ giống nhau.

Mà tại nàng lưng gọt giũa Bạch mềm mại trên da thịt, theo Tô Dịch miệng ăn phác hoạ, từng sợi Huyết Sắc vết thương tượng sợi tơ loại quấn giao đứng lên, dần dần hội chế thành một bức đỏ tươi rậm rạp kỳ dị đồ án, tựa như tầng tầng lớp lớp thiêu đốt hỏa diễm đồ đằng loại, đẹp đẽ khiếp người.

Mà ở trong quá trình này, Trà Cẩm thân thể mềm mại như run rẩy loại run rẩy, kiều diễm trong vắt trên mặt đẹp đổ mồ hôi đầm đìa, một đôi làn thu thủy giống nhau con mắt nổi lên xấu hổ và giận dữ, phẫn hận, thống khổ đợi thần sắc.

Ngẫu nhiên còn có mãnh liệt đau đớn truyền đến, kích thích được nàng hồng nhuận phơn phớt môi nhịn không được ngụm lớn thở dốc, hô hấp đều trở nên ồ ồ.

Thanh âm kia tại đây yên tĩnh trong đại sảnh, lại mang theo một cỗ đủ để khiến bất luận cái gì nam nhân đều huyết dịch sôi trào kiều diễm khí tức.

Bỗng dưng, Tô Dịch đầu ngón tay mãnh liệt dừng lại.

Chỉ thấy Trà Cẩm trắng như tuyết hương gọt giũa trên sống lưng, một cái đỏ tươi đẹp đẽ phù lục bí đồ phảng phất giống như lại hô hấp loại, một minh tắt một cái, rồi sau đó lặng yên biến mất tại dưới da thịt.

"A ~ "

Trà Cẩm duyên dáng gọi to một tiếng, Nga Mi nhíu chặt, thanh diễm tuyệt xinh đẹp khuôn mặt hiện lên một vòng đỏ ửng vẻ, thống khổ đất cắn chặt cánh môi.

Theo Tô Dịch buông ra bóp nàng cái cổ tay trái, toàn bộ người lập tức như bùn nhão giống nhau co quắp ngồi tại mặt đất, sớm bị một tầng mồ hôi lạnh sũng nước váy xuống, trắng như tuyết thân thể mềm mại đều tại hơi hơi sợ run.

Nàng đầu gửi đi mộng, chỉ cảm thấy thần hồn phảng phất giống như tại co rút run rẩy, mang đến từng đợt phồng lên muốn nứt thống khổ, thế cho nên toàn bộ người hai mắt thất thần, chỉ dồn dập thở dốc trong phòng vang lên.

Tô Dịch cũng dài nôn một mực trọc khí.

Hắn thản nhiên ngồi ở một bên, cầm lên một cái ấm trà cho mình rót một chén nước, uống một hơi cạn sạch.

"Đây là cái gì "

Tốt nửa ngày, Trà Cẩm mới lấy lại tinh thần giống nhau, rút cuộc ép không được trong lòng sợ hãi, rung giọng nói.

Nàng có thể cảm ứng được một cỗ lực lượng vô hình lẻn vào thần hồn ở bên trong, nhưng hết lần này tới lần khác nàng một chút phản kháng lực lượng đều không có.

Không biết, không thể nghi ngờ là sợ hãi nhất đấy.

Trà Cẩm không sợ chết, nàng sợ chính là sống không bằng chết.

"Phương pháp này danh gọi 'Khiên Thần Tác " một môn không lên được trên mặt bàn nho nhỏ bí chú mà thôi, như ngươi có Nguyên Đạo tu sĩ lực lượng, lại đem luyện hóa."

Trà Cẩm sửng sốt.

Nguyên Đạo tu sĩ

Đây chính là thế gian nhất đẳng lục địa thần tiên!

"Nó. . . Nó có tác dụng gì "

Trà Cẩm nhịn không được hỏi lại.

Tô Dịch thản nhiên nói: "Rất đơn giản, muốn sống không được, muốn chết không xong, cách mỗi ba tháng, thử bí chú lực lượng, sẽ bộc phát một lần, mỗi lần cũng như vạn kiếm tích lũy tâm, đao áp chế da thịt, cái kia tư vị, người bình thường hẳn là không chịu nổi."

"Như trong vòng nửa năm vô pháp hóa giải thử bí chú, thần hồn của ngươi sẽ hoàn toàn bị gặm nhấm, toàn bộ người như cái xác không hồn, đến cuối cùng, ngươi sẽ từ từ nhìn da thịt của mình thối rữa, cuối cùng hóa thành một bãi nước mủ. . ."

Tô Dịch ngữ khí lạnh nhạt, nhưng Trà Cẩm lại không tự chủ được ở run rẩy lên.

"Ngươi chính là ác ma! !"

Nàng thét lên, triệt để hỏng mất, mặt mày thảm đạm, sắc mặt tràn ngập sợ hãi cùng phẫn nộ.

Chỉ có chân chính dũng giả, nhưng trực diện sinh tử.

Trà Cẩm hiển nhiên cũng không phải là như vậy dũng giả, huống chi, nàng đối mặt thực sự không phải là sinh tử, mà là một cái muốn sống không được, muốn chết không xong tàn nhẫn tình cảnh.

Tô Dịch lườm nàng một cái, "Quên nói cho ngươi biết, trong thử bí chú, người làm phép một cái ý niệm trong đầu, lại cho ngươi gặp thần hồn tác động, như gặp phải quất roi thống khổ."

Vừa dứt lời.

"Không!"

Trà Cẩm phát ra một tiếng thống khổ rên rỉ, hai tay ôm đầu, toàn bộ người đều khống chế không nổi đất trên mặt đất cuồn cuộn đứng lên.

Nàng cuối cùng cảm nhận được cái gì gọi là đau nhức đến sâu trong linh hồn, vậy đơn giản sống không bằng chết.

Tại võ giả thế giới, giết người tịnh không coi vào đâu, đến nỗi không ít người xem sinh tử như thường.

Nhưng tượng Tô Dịch như vậy, thi hành lấy bí chú, khống chế kẻ khác sinh tử, không thể nghi ngờ quá kinh khủng.

Cũng là lúc này thời điểm, Trà Cẩm mới khắc sâu minh bạch, tự mình lần này đắc tội cái này cái áo bào xanh thiếu niên, là đáng sợ đến bực nào, quả thực giống như trong truyền thuyết như ma quỷ!

Rất lâu.

Trà Cẩm mới cảm giác được cái loại này đau nhức kịch liệt tiêu tán không thấy, nhưng nàng đã bị giày vò đến tóc mây tán loạn, chật vật không chịu nổi.

Làm lại nhìn hướng Tô Dịch thời gian, trong đôi mắt đã hết là vẻ sợ hãi.

"Từ nay về sau, mạng của ngươi liền không hề từ tự mình khống chế, đợi lúc nào của ta hết giận rồi, có lẽ sẽ cho ngươi một cái cơ hội giải thoát. Nhưng trước đó, nếu như ngươi dám làm trái mệnh lệnh của ta, cũng đừng trách ta không khách khí."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Ừ

Trà Cẩm cố nén nội tâm xấu hổ và giận dữ cùng đau khổ, thấp đầu đẹp, run giọng mở miệng.

Nàng đời này, cũng không muốn lại thể nghiệm mới rồi cái kia cực kỳ tàn ác loại cực hình.

Càng làm cho nàng sợ hãi chính là, có Khiên Hồn Tác bí chú tại, làm cho nàng hoàn toàn đã không có bất luận cái gì chống cự ý niệm trong đầu.

Giờ khắc này, Tô Dịch lơ đãng thể hiện ra cái kia đợi quyền sinh sát trong tay, nếu như lãnh khốc Thần đầu loại thủ đoạn, triệt để khuất phục Trà Cẩm vị này đến từ Đại Ngụy Nguyệt Luân Tông truyền nhân.

Loại này tính mạng hoàn toàn do kẻ khác khống chế cảm giác, nhường Trà Cẩm đã vô cùng khuất nhục, sâu trong đáy lòng lại mơ hồ có một tia không hiểu tâm tình tại nảy mầm.

Đúng như bị triệt để chinh phục sau đó ấu thú, bái phục tại lực lượng tuyệt đối trước mặt, bày biện ra thuần hóa dấu hiệu.

. . .

Bên ngoài Nhã Tụng Hiên.

Chu Tri Ly chắp tay tại cõng, ngước mắt nhìn lầu các tầng hai cửa sổ, thần sắc hơi có chút phức tạp vi diệu.

Bên cạnh hắn Trương Đà đám người, cũng đều thần sắc khác thường, giữ im lặng.

Vừa rồi, có một đạo lưỡi mác vang lên tiếng theo trong lầu các truyền đến, cái này để cho bọn họ đều lại càng hoảng sợ, còn tưởng rằng Tô Dịch cùng Trà Cẩm đánh nhau.

Nhưng rất nhanh, thì có một trận như có như không hô thống tiếng truyền đến, bởi vì cách được có chút viễn, nghe được bọn hắn trong tai, lại giống như kiều diễm thở dốc rên rỉ giống nhau. . .

Điều này làm cho người nam nhân nào có thể không miên man bất định

Trương Đà trong lòng bọn hắn đến nỗi cũng hoài nghi, cái kia trong lầu các hội hay không đang trình diễn một cuộc Bá Vương ngạnh thượng cung tiết mục, như nói như vậy. . .

Cũng thật là làm cho người ta huyết mạch căng phồng rồi!

Bất quá, xem ra Lục điện hạ tâm tình tựa hồ có chút không tốt.

Trương Đà bọn hắn nhạy cảm phát giác được, Chu Tri Ly thần sắc một trận xua tan đêm tối bất định, một lời không nói, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Bất quá, người nào cũng sẽ không dại dột đến hỏi hỏi ý kiến rồi.

Tự mình nhìn chằm chằm vào mỹ nhân hư hư thực thực rơi vào kẻ khác ma trảo ở bên trong, điều này làm cho người nào trong lòng có thể thống khoái

Tại đây loại suy nghĩ miên man, đột nhiên một trận tiếng xột xoạt tiếng bước chân từ đằng xa vang lên.

"Còn không có chơi chán" áo xanh tới, thanh âm lười biếng lộ ra từ tính.

Nàng nữ giả nam trang, mặc một bộ trường bào, một tay mang theo bầu rượu, một đôi lưỡi đao giống nhau sáng ngời đôi mắt đẹp trung mang theo nhè nhẹ say rượu, dáng vẻ rãnh rỗi.

Vẻ đẹp của nàng, đường hoàng mà kinh diễm, rất đại khí, lông mày như núi xa, cặp môi đỏ mọng sung mãn, hơn nữa tư thái cực cao, ngay cả là nữ giả nam trang, đều làm cho người ta lấy mãnh liệt thị giác lực đánh vào.

"Sư thúc, ngươi đã hiểu lầm, đêm nay cũng không phải là ta đang đùa."

Chu Tri Ly thở dài một hơi, có chút buồn bực.

Áo xanh kinh ngạc, nháy một cái ánh mắt, nói: "Cái này là ý gì "

Chu Tri Ly câm miệng không nói.

Bên cạnh Trương Đà rất thức thời, vội ho một tiếng, liền thấp giọng giải thích.

Sau khi nghe xong, áo xanh nhíu mày nói: "Nói như vậy, bọn hắn vừa rồi đã đánh nhau "

"Ách. . ."

Trương Đà nhất thời không biết nên giải thích như thế nào.

Chu Tri Ly thần sắc cũng có chút không được tự nhiên.

Áo xanh lưỡi đao giống nhau đôi mắt sáng quét bọn hắn một cái, mơ hồ giống như hiểu được loại, trắng nõn tuyệt diễm khuôn mặt lộ ra một tia kinh ngạc vẻ, nói: "Không thể nào, Tô Dịch cái kia đợi Trích Tiên Nhân vật, lại cũng như vậy háo sắc !"

"Áo xanh đại nhân, lời không thể nói như vậy, dù sao ai cũng không có gặp."

Trương Đà vội vàng giải thích.

Áo xanh hừ lạnh, không chút khách khí nói: "Các ngươi làm bực này sự tình thời gian, sẽ để cho bị người ở một bên đi thăm "

Nàng càng hoài nghi Tô Dịch cùng Trà Cẩm đang làm một chút nhận không ra người sự tình, bằng không, tại sao lại nhường Lục điện hạ bọn hắn tất cả đều ly khai

"Không nghĩ tới, thật sự là không nghĩ tới, thiệt thòi ta trước đây hoàn xem hắn vì ta cùng vai lứa, một lòng tu đạo, người nào từng muốn. . . Hắn cũng cùng thế gian những cái này nam nhân không có gì khác nhau. . ."

Áo xanh sâu thẳm thở dài.

Trong lòng không hiểu có chút buồn vô cớ cùng thất lạc.

Tô Dịch lại cũng chạy đến Lãng Đào Sa tìm đến nữ nhân, cái này thật sự thật là làm cho người ta khó có thể tin.

Chu Tri Ly cùng Trương Đà bọn hắn cũng không khỏi cười khổ, cái gì gọi là cùng nam nhân khác không có khác nhau đây không phải đem bọn họ đều cùng một chỗ mắng

Liền vào lúc này, trong lầu các đi ra hai đạo thân ảnh.

Đúng là Tô Dịch cùng Trà Cẩm.

Tất cả mọi người ánh mắt đều là trước tiên nhìn sang.

Tô Dịch như trước giống như trước đây, chắp tay tại cõng, lạnh nhạt xuất trần, giống như trời sụp đến nơi đều mặt không đổi sắc.

Nhưng khi thấy Trà Cẩm bộ dáng thời gian, lại làm cho Chu Tri Ly trong lòng đau xót.

Chỉ thấy vị này kiều mị thanh tươi đẹp giai nhân, tóc mây nhỏ loạn, khuôn mặt hơi tái nhợt, toàn thân ăn mặc cũng có chút nếp nhăn, mặc dù đã sửa sang lại qua, cũng có thể chứng kiến một chút bị ướt đẫm mồ hôi dấu vết.

Cùng trước đây không đồng dạng như vậy là, nàng chống đỡ lấy đầu đẹp, thuận theo theo sát tại Tô Dịch bên cạnh thân, trọn vẹn đã không có trước cái kia nhất tiếu bách mị sinh, tự tin xinh đẹp phong cách quý phái.

Như cẩn thận theo dõi, liền sẽ phát hiện, thân thể nàng vẫn còn không tự chủ được run nhè nhẹ.

Hơn nữa ánh mắt ngẫu nhiên nâng lên, nhìn về phía Tô Dịch thời gian, đồng tử ở chỗ sâu trong đều mang theo một tia sợ hãi cùng kính sợ.

Điều này làm cho Chu Tri Ly làm sao có thể không suy nghĩ nhiều

Mà một màn như vậy, Trương Đà bọn hắn ánh mắt đều trở nên mập mờ đứng lên, tựa hồ. . . Tô công tử đã đem vị này xinh đẹp vô cùng giai nhân triệt để hàng phục

Về phần áo xanh, khi thấy làm bạn tại Tô Dịch một bên biết vâng lời Trà Cẩm thời gian, vốn là có chút buồn vô cớ thất lạc tâm cảnh, không hiểu có

chua xót cùng một tia không nói ra được tức giận.

"Không nghĩ tới, ngươi lại loại người này!" Áo xanh nhịn không được nói.

Lời vừa ra khỏi miệng, nàng mới phát giác được có chút thất thố, không khỏi giật mình như thế.

Tự mình. . . Đây là thế nào

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 151: Một Cái Tát

Áo xanh lời nói nhường Tô Dịch nhíu mày, lời này là có ý gì

Chu Tri Ly phát giác được bầu không khí không hợp, vội vàng cười nói: "Tô công tử, ngươi đây là ý định mang Trà Cẩm cô nương cùng một chỗ ly khai "

"Không sai."

Tô Dịch gật đầu.

Chu Tri Ly vốn là thuận miệng vừa hỏi, nhưng không ngờ, lại lại đã nhận được Tô Dịch khẳng định đáp án, không khỏi cũng ngơ ngẩn.

Đây là ăn tủy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, định đem Trà Cẩm thu

"Không bỏ được "

Tô Dịch nhiều hứng thú đạo

Chu Tri Ly sắc mặt khẽ biến thành cứng, miễn cưỡng cười nói: "Tô công tử ưa thích là tốt rồi, Trà Cẩm cô nương có thể đi theo công tử bên người hầu hạ, cũng là lớn lao phúc phận."

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Trà Cẩm, giống như muốn từ nàng sắc mặt chứng kiến một chút kháng cự cùng do dự, người nào từng muốn, Trà Cẩm giữa lông mày lại đều là kính cẩn nghe theo. . .

Áo xanh hừ lạnh, "Một cái nghệ tu mà thôi, cuối cùng không thoát khỏi được bị nam nhân đùa bỡn vận mệnh."

Trà Cẩm lông mày cau lại, chợt hé miệng khẽ cười nói: "Áo xanh cô nương, ta thế nào nghe lời ngươi nói có chút chua xót mùi vị, chẳng lẽ đố kỵ "

Áo xanh có chút không vui, lãnh đạm nói: "Người nào đố kỵ ta sẽ đố kỵ ngươi một cái vận mệnh không khỏi mình nghệ tu "

"Nàng cũng không phải là nghệ tu, bàn về xuất thân cũng không bỉ ngươi kém."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

Áo xanh khẽ giật mình, rõ ràng không tin, nói: "Ngươi cầm nàng cùng ta bỉ cái này không khỏi cũng quá buồn cười."

Tô Dịch đối với Trà Cẩm nói: "Ngươi tới nói cho bọn hắn biết."

Trà Cẩm một chút chần chờ, chợt hít thở sâu một hơi trung khí, ánh mắt ngạo nghễ nói: "Ta chân thật thân phận là Đại Ngụy 'Bát đại Quận Vương' một trong Trầm Trường Không vương con gái, Đại Ngụy đệ nhất Thánh Địa Nguyệt Luân Tông nội môn đệ tử, áo xanh cô nương cảm thấy, ta có đủ hay không tư cách cùng ngươi một lần "

Lời này vừa nói ra, toàn trường một yên tĩnh.

"Ngươi là người Đại Ngụy "

Chu Tri Ly giật mình, khó có thể tin.

Đại Ngụy cùng Đại Chu quanh năm chinh chiến, lẫn nhau là cừu địch, quan hệ cùng kém.

Ai có thể nghĩ đến, Trà Cẩm lại đến từ Đại Ngụy, hơn nữa thân phận hoàn cực kỳ đặc thù

"Nguyệt Luân Tông nội môn đệ tử. . ."

Áo xanh Ngọc Dung biến ảo, cũng đều có chút kinh ngạc, một cái Nguyệt Luân Tông nội môn đệ tử, sao ngụy trang thành nghệ kỹ, xuất hiện ở nơi đây

"Ngươi trước đây tiếp cận ta, dĩ nhiên là đừng có ý đồ!"

Chu Tri Ly sắc mặt xấu xí, trước đây thời điểm, hắn hoàn cho là mình bằng phong thái đã lấy được Trà Cẩm ưu ái.

Người nào từng muốn, sự thật lại tàn khốc như vậy.

"Lục điện hạ, chuyện này ngươi nên hỏi vị nhị ca của ngươi, nếu không phải hắn hạ lệnh, thực cho là ta nguyện ý với ngươi tiếp xúc "

Trà Cẩm ánh mắt lãnh đạm, giữa lông mày mơ hồ lại mang theo một tia khinh thường.

Chu Tri Ly chuẩn bị nhận đả kích, sắc mặt đều âm trầm xuống.

"Ngươi đường đường Nguyệt Luân Tông nội môn truyền nhân, lại cống hiến tại Nhị hoàng tử, chỉ sợ cũng dụng tâm kín đáo đi "

Áo xanh lạnh lùng nói.

Trà Cẩm thản nhiên nói: "Không sai."

Giờ khắc này, nàng không hề ngụy trang cùng che giấu, cũng không cần lại cực nhọc sắm vai một cái nghệ kỹ, hết thảy ngôn từ gửi đi hồ tại tâm, lại cảm giác vô cùng thống khoái cùng thoải mái.

Trương Đà bọn hắn đều cảnh giác lên, thần sắc không giỏi.

Đối với bọn họ mà nói, đến từ Đại Ngụy Trà Cẩm, hiện tại liền là cá nhân người được mà giết tới địch nhân!

"Tô công tử, có thể hay không đem nàng này giao để ta làm xử trí "

Áo xanh như đao phong loại đôi mắt đẹp nổi lên lạnh lùng sáng bóng.

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên, nói: "Ngươi không cảm thấy ngươi cái này thỉnh cầu rất quá mức "

Áo xanh mở to hai mắt, khó hiểu nói: "Quá mức nàng thế nhưng là Đại Ngụy gian tế, vả lại ẩn núp tại bên người Nhị hoàng tử, hoàn ý đồ tiếp cận Lục hoàng tử, rõ ràng cho thấy rắp tâm hại người a."

Tô Dịch dáng tươi cười trở nên lãnh đạm, nhíu mày, nói: "Ngươi không phải là tự xưng là tu hành hạng người, không để ý tới thế tục sự tình, nhưng mà làm gì hiện tại thay đổi thái độ" áo xanh thần sắc trì trệ, nhất thời nghẹn lời.

Trà Cẩm nói khẽ: "Công tử, nguyên nhân rất đơn giản, Đại Chu Tiềm Long Kiếm Tông một mực xem ta Nguyệt Luân Tông là cừu địch, áo xanh lấy tư cách kia môn hạ truyền nhân, Tự Nhiên cũng chỉ xem ta không vừa mắt."

Áo xanh phiền muộn nói: "Nơi đây nào có ngươi một tên gian tế nói chuyện phần, có tin ta hay không hiện tại giết ngươi "

Khí thế của nàng lăng lệ ác liệt, toàn thân sát cơ bắt đầu khởi động.

"Đủ rồi."

Tô Dịch ánh mắt trở nên lạnh lùng xuống.

Áo xanh cả giận nói: "Tô Dịch, ngươi đây là muốn bao che nàng cũng hoặc là sắc mặt làm trí hồ đồ, bị tiện nhân kia che mắt tâm thần "

Đùng!

Một cái cái tát quất vào nàng cái kia kinh diễm tuyệt tục trên mặt, lưu lại một đỏ thẫm năm ngón tay dấu vết.

Toàn trường một yên tĩnh.

Cả áo xanh đều sửng sốt, khó có thể tin mà nhìn về phía Tô Dịch, nàng hoàn toàn không nghĩ tới, Tô Dịch lại hội quất chính mình!

"Nhớ rõ ràng rồi, nàng bây giờ là bên cạnh ta một gã thị nữ, ta mới chẳng muốn bất kể nàng là thân phận gì."

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, "Niệm tại chúng ta coi như có chút giao tình phân thượng, lần này ta không cùng ngươi so đo nhiều như vậy, nhưng như lại được một tấc lại muốn tiến một thước, đừng trách ta Tô mỗ người trở mặt."

Áo xanh thân thể mềm mại run rẩy, khuôn mặt Thanh Bạch cùng đến, nội tâm có xấu hổ và giận dữ, có bị đè nén, có khó hiểu, cũng có không nói ra được thất lạc.

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới, vì Trà Cẩm, Tô Dịch lại hội đánh nàng cái tát!

Tư vị này, là nàng lúc trước căn bản chưa hề nhận thức qua đấy, trong lúc nhất thời đầu đều có chút chỗ trống.

Chu Tri Ly cùng Trương Đà đám người sớm bị một màn này kinh sợ đến, hai mặt nhìn nhau.

Chính là Trà Cẩm tự mình, đều thật bất ngờ.

Cái này. . . Có tính không Tô Dịch đối với chính mình một loại bảo hộ

Hắn sẽ không sợ bởi vậy triệt để đắc tội Tiềm Long Kiếm Tông, đắc tội Lục hoàng tử

Trà Cẩm nội tâm cũng là thủy triều lên xuống, khó có thể yên lặng, nàng chợt phát hiện, tự mình lại mơ hồ có chút mừng thầm cùng vui vẻ. . .

Cảm giác này nhường chính nàng đều có chút giật mình như thế.

Tại sao có thể như vậy

Tô Dịch cũng không nghĩ nhiều như vậy, Đại Cẩu còn muốn xem chủ nhân, huống chi Trà Cẩm hôm nay đối với hắn còn hữu dụng, há có thể chắp tay nhường cho

Đương nhiên, chân chính nhường hắn khó chịu là áo xanh thái độ, vừa rồi gặp mặt thời gian liền thình lình trào phúng tự mình một câu, hiện tại lại vẫn dám được một tấc lại muốn tiến một thước, thật coi tự mình tính khí rất tốt

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Chu Tri Ly: "Còn ngươi, có hay không muốn bởi vì Trà Cẩm, xem ta là địch "

Chu Tri Ly lại càng hoảng sợ, cân nhắc nói: "Tô công tử đem Trà Cẩm giữ ở bên người, tất nhiên là thâm ý sâu sắc, đối với ta mà nói, cũng tương đương bên người thiếu đi một cái tai hoạ ngầm, lại nói tiếp, ta còn muốn cảm tạ công tử mới đúng."

Đối mặt Tô Dịch cái kia lạnh nhạt ánh mắt, cũng làm cho vị này Lục điện hạ cảm nhận được thật lớn áp lực.

"Trả lời coi như không tệ."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, chẳng muốn lại chờ xuống dưới, trực tiếp triều xa xa bước đi.

Trà Cẩm vội vàng theo sát phía sau.

"Cũng đúng, hắn ngay cả ta Nguyệt Luân Tông đều không đưa vào mắt, lại cái nào sẽ quan tâm Tiềm Long Kiếm Tông cùng vị này Lục hoàng tử rồi. . ."

Nhìn trước người cái kia một đạo dài thường thượt tuấn bạt thân ảnh, Trà Cẩm nhất thời cũng xúc động thật lâu.

Bị như vậy khuất nhục trấn áp cùng khuất phục, nàng vốn nên vô cùng thống hận Tô Dịch đấy.

Nhưng không biết làm tại sao, đã trải qua vừa rồi cái kia một trường phong ba, lại lại nhường nội tâm của nàng oán hận tiêu tán một chút, thậm chí còn mơ hồ sinh ra một tia mừng thầm.

Điều này làm cho nàng lâm vào vô cùng buồn rầu cùng giãy giụa trung.

Mà đưa mắt nhìn Tô Dịch cùng Trà Cẩm rời đi, Chu Tri Ly thở phào một hơi, toàn thân đều một trận thoải mái.

Bất quá, khi thấy một lời không nói áo xanh thời gian, trong lòng của hắn một nắm chặt, vội vàng nói: "Sư thúc, người không có sao chứ "

Áo xanh ánh mắt lạnh như băng, đờ đẫn nói: "Hắn đánh cho ta một cái tát, ngươi nói ta cũng không có việc gì "

Chu Tri Ly khổ sở nói: "Sư thúc, ta cũng không nghĩ tới, Tô Dịch hắn hội vô tình như vậy, vì một cái Trà Cẩm, đều không tiếc cùng ngươi vạch

mặt."

Chợt, hắn hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Bất quá ngươi yên tâm, đợi về sau ta du ngoạn ngôi vị hoàng đế, chắc chắn cho sư thúc lấy một cái công bằng!"

Áo xanh Lãnh Tiếu nói: "Hắn năm nay mới mười bảy tuổi, mới vẻn vẹn Tụ Khí cảnh tu vi, lại giết tông sư như mổ gà lấy trứng, làm ngươi thực có cơ hội du ngoạn ngôi vị hoàng đế thời gian, hắn sợ là từ lâu tại tu hành trên đường đi có một không hai thiên hạ, ngươi hoàn thế nào thỉnh cầu công bằng "

"Cái này. . ."

Chu Tri Ly nghẹn lời.

Nhìn cái kia co quắp bộ dáng, áo xanh một trận lắc đầu, hứng thú mất hết nói: "Đi thôi, ta không muốn lại ở lại đây Vân Hà Quận thành rồi, về sau càng không muốn gặp lại hắn Tô Dịch một mặt!"

Nói xong lời cuối cùng, không khỏi mang theo một vòng ức chế không nổi phẫn hận.

"Được, chúng ta ngày mai liền lên đường tiến về trước Cổn Châu Thành!"

Chu Tri Ly vội vàng vỗ ngực đáp ứng.

. . .

Đi ra Lãng Đào Sa đại môn, Tô Dịch mới đột nhiên nhớ tới, Hoàng Kiền Tuấn còn không có đi ra.

"Mà thôi, không đợi hắn rồi, có lẽ hắn đang cao hứng, hiện tại gọi hắn đi, không khỏi mất hứng."

Tô Dịch thân làm một cái nam nhân bình thường, Tự Nhiên hiểu rõ, ngay tại lúc này, không thích hợp đi phá hư phong cảnh.

"Ngươi hội khống chế xe ngựa ư "

Tô Dịch hỏi.

"Ách. . ." Trà Cẩm ngẩn ngơ, vội vàng nói, "Hội."

Tô Dịch trực tiếp đi lên xe ngựa, lười biếng dựa vào ở đó, phân phó nói: "Hồi hồ lô ngõ hẻm."

Trà Cẩm: ". . ."

Sau một khắc, nàng liền khẽ cắn môi anh đào, hành động lên người chăn ngựa nhân vật, bàn tay trắng nõn nắm dây cương, khống chế xe ngựa mà đi.

Trên đường đi, không biết khiến cho nhiều ít kinh ngạc kinh diễm ánh mắt, lại càng không biết có bao nhiêu nam nhân tan nát cõi lòng thanh âm vang lên.

Đại khái là nghĩ mãi mà không rõ, cái nào đồ hỗn trướng lại nhường như thế kiều mị tuyệt đại giai nhân làm lên người chăn ngựa sự tình, quả thực nên phanh thây xé xác!

Đối với Trà Cẩm mà nói, đây cũng là trước đây theo chưa hề từng có thể nghiệm.

Dù sao, lấy tư cách Nguyệt Luân Tông nội môn đệ tử, vả lại còn là Đại Ngụy một vị Quận Vương vương con gái, nàng cũng là kim chi ngọc diệp,

ăn ngon mặc đẹp, thuở nhỏ tiếp xúc sự tình, đâu có thể nào sẽ cùng khống chế xe ngựa nhấc lên quan hệ

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, tại trong mắt Tô Dịch, làm cho nàng khống chế xe ngựa tựa hồ cũng là chuyện đương nhiên sự tình. . .

"Xem, hắn là thực bả ta làm thị nữ sai sử. . ."

Trà Cẩm nội tâm sâu thẳm thở dài, không hiểu đất phức tạp, như nhường cha mình, sư tôn, thân hữu, các bạn đồng môn chứng kiến, bọn hắn nên làm cảm tưởng gì

Tô Dịch lại hồn nhiên như thế không có có phản ứng gì, cho đến đến Chuyết An Tiểu Cư, hắn lại lười nhác đất nằm ở trong lương đình ghế dựa mây trung.

Không có biện pháp, không lúc tu luyện, hắn luôn luôn rất lười.

"Ngươi hội bưng trà rót nước, giặt quần áo nấu cơm ư" Tô Dịch hỏi.

Trà Cẩm nội tâm cười khổ, quả nhiên, tự mình trong mắt hắn, đã luân lạc tới nha hoàn gã sai vặt trình độ.

Suy nghĩ một chút, Trà Cẩm thấp giọng nói: "Ta trước đây mặc dù chưa làm qua, nhưng có thể học."

Tô Dịch không khỏi âm thầm gật đầu, cái này thái độ ngược lại cũng đáng được khen hay.

Hắn phân phó nói: "Ngày mai bắt đầu, ngươi chịu trách nhiệm vì ta giặt quần áo xếp chăn, bưng trà rót nước, nhàn hạ thời điểm, liền quét sạch đình viện, tu bổ hoa cỏ, về phần thời gian khác, ngươi có thể tự mình chi phối."

Trà Cẩm da đầu đều một trận run lên, đây là ý định nhường tự mình một người chịu trách nhiệm toàn bộ vụn vặt việc vặt vãnh

Nàng cẩn thận từng li từng tí nói: "Công tử, vì cái gì không mời một ít tỳ nữ gã sai vặt đây "

Tô Dịch ngẩng đầu nhìn nàng một cái, nói: "Cảm thấy ủy khuất "

Trà Cẩm cả vội vàng lắc đầu, nàng chính là ủy khuất, lại cái nào dám nói ra

____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 152: Nam Nhi Làm Gương Mẫu Quần Hùng Mẫu Mực

Tô Dịch nói khẽ: "Ta chỗ này rất nguy hiểm, không thích hợp người bình thường ở đây."

Bóng đêm càng thâm trầm, trong ngày thường, Phong Hiểu Phong sẽ ở thử cùng hắn đối ẩm, Phong Hiểu Nhiên hội ở một bên nhu thuận đất châm trà rót nước, Hoàng Kiền Tuấn hội làm cái vai diễn phụ tô đậm bầu không khí.

Đáng tiếc, minh ngày sau, cả Hoàng Kiền Tuấn cũng đem cùng mình tách ra.

Nguyên nhân ở đâu?

Vị trí tình trạng bất đồng, nhường riêng phần mình truy cầu cũng trở nên không giống vậy.

Nhân sinh tụ họp tản ra, đại khái như thế.

Trà Cẩm lại giật mình, vạn không nghĩ tới, Tô Dịch bực này lạnh nhạt lãnh khốc người, sở dĩ không mời tỳ nữ gã sai vặt hầu hạ, lại là vì quan tâm những người bình thường kia an nguy!

Đáp án này, đến nỗi mang cho nội tâm của nàng thật lớn trùng kích.

Hắn mơ hồ cảm giác giống như xem hiểu Tô Dịch một chút, rồi lại càng cảm giác xem không hiểu rồi, hắn. . . Đến tột cùng là sao loại một người?

Tô Dịch suy nghĩ một chút, xuất ra hai gốc Linh dược, nói: "Đi bả cái này hai gốc Ngọc Tử Tuyết Tham nồi Thang, đợi Hoàng Kiền Tuấn trở về, liền cho hắn uống."

Nói qua, hắn đã đứng dậy trở lại trở về phòng.

Trà Cẩm há mồm vừa còn muốn hỏi bản thân đêm nay nghỉ ngơi ở đâu, nhưng cuối cùng vẫn còn nhịn xuống.

"Trong mắt hắn, mình chính là cái thị nữ, đâu có thể nào quan tâm mình ở đâu qua đêm? Huống chi, hắn không đến thú tính đại phát, làm cho mình đi thị tẩm đã đáng giá muôn phần vui mừng rồi. . ."

Trà Cẩm nghĩ vậy, khuôn mặt hơi hơi nóng lên, quay người đi tìm phòng bếp.

"A..., nên như thế nào nồi Thang đây. . ."

Trà Cẩm có chút sầu muộn, hắn từ nhỏ bị người hầu hạ, mặc dù là lẻn vào Đại Chu cảnh nội giả trang thành nghệ kỹ, ăn, mặc, ở, đi lại cũng đều có người hầu hạ lấy, đâu có thể nào hội nồi Thang rồi.

"Nồi Thang mà thôi, chẳng lẽ còn có thể so sánh tu hành càng khó? Huống chi, cũng không phải Tô Dịch uống, chính là làm khó uống một chút cũng không có gì. . ."

Trà Cẩm ám sát.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Trong phòng bếp dần dần bay ra một trận mùi khét lẹt.

Theo sát lấy phịch một tiếng, như có vật phẩm nổ tung.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Tô Dịch trước tiên vọt tới, còn tưởng rằng có địch tập kích.

Mà khi thấy rõ trong phòng bếp cảnh tượng, khóe môi lập tức không dễ dàng phát giác đất co quắp một cái.

Chỉ thấy khói đặc cuồn cuộn ở bên trong, một cái cái hũ chia năm xẻ bảy, nước canh bốn rơi vãi.

Trà Cẩm giống như làm sai sự tình hài tử, nắm bắt góc áo, thần sắc ngượng ngùng.

Cái kia nguyên bản tươi đẹp kiều diễm trắng nõn khuôn mặt đều bị hun ra bụi vết tích, đầy người khói lửa vị, như nước trong veo mắt to tràn ngập tâm thần bất định cùng ngượng ngùng.

"Công tử, ta. . ."

Trà Cẩm chân tay luống cuống, vừa muốn giải thích, Tô Dịch đã lắc đầu nói, "Ngươi hay là đừng mân mê rồi, ta lo lắng phòng bếp bị ngươi hủy đi."

Quay người mà đi.

Trà Cẩm ngơ ngác giật mình chỉ chốc lát, đột nhiên khẽ cắn hàm răng, nồi Thang mà thôi, ta cũng không tin làm không tốt!

Bất quá bây giờ, hắn không dám lại nếm thử, e sợ cho lại quấy nhiễu đến Tô Dịch rồi.

Đi ra phòng bếp, Trà Cẩm bất chấp mọi thứ, đi trước rửa mặt, cũng xấu hổ phát hiện, bản thân lại không biết nên như thế nào theo giếng nước trung lấy nước.

Thử rất nhiều lần, thật vất vả cuối cùng đánh ra đầy đủ nước, rồi lại mãnh liệt phát hiện, bản thân giống như không đến rửa mặt trang điểm chi vật. . .

"Làm cái thị nữ cũng quá khó khăn. . ."

Trà Cẩm cười khổ, chỉ cảm thấy nội tâm dâng lên không nói ra được thất bại.

"Trước đây ta đây, cuối cùng là quá như ý rồi, một khi ngã vào thung lũng, hoàn toàn liền vô pháp vừa vặn theo, trách không được sư tôn thường nói, chỉ có chân chính tham gia tu hành, mới có thể lĩnh hội tới nhân thế muôn màu đau xót đau khổ lạt. . ."

Trà Cẩm một người ngồi ở trong chòi nghỉ mát, kinh ngạc ngẩn người.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Lãng Đào Sa.

Hoàng Kiền Tuấn đi ra lầu các thời gian, bị gió lạnh thổi, toàn thân đều run một cái.

"Hoàng huynh đệ, đêm nay an bài nhưng thoả mãn?"

Viên Lạc Vũ cười ha hả theo bên người, ánh mắt lộ ra chế nhạo.

Hiện tại Hoàng Kiền Tuấn, làm cho người ta một loại không thắng suy yếu cảm giác, sắc mặt trắng bệch, vành mắt biến thành màu đen, trên cổ còn giữ từng cái một Phi Hồng dấu son môi, hành tẩu thời gian, hai chân đều dừng lại không có ở đây run lên.

Tựa như quá độ vất vả bị ép khô thân thể giống nhau.

"Coi như cũng được đi."

Hoàng Kiền Tuấn hít thở sâu một hơi trung khí, ra vẻ mây trôi nước chảy, "Không phải một đêm cả Ngự mười ba cái đẹp thiếu nữ xinh đẹp sao? Làm thì xong rồi."

Viên Lạc Vũ khâm phục đất vén lên ngón tay cái, nói: "Người bình thường một cái đều tiêu chịu không được, cũng chỉ có Hoàng huynh đệ bực này thiên phú khác run sợ hạng người, mới có thể giết ra như thế sặc sỡ chiến tích, đủ làm được là ta bối nam nhi mẫu mực!"

Hoàng Kiền Tuấn tức giận nói: "Đã thành, ta biết rõ ngươi đang ở đây chế giễu, đêm nay bả ta giày vò thành như vậy, Viên thiểu ngươi nhưng thật là độc ác, nếu ta về sau đối với nữ nhân không có hứng thú, không nói chính xác sẽ tìm ngươi mạnh khỏe tốt tâm sự!"

Viên Lạc Vũ lớn cảnh giác nói: "Ta đem ngươi trở thành hảo huynh đệ, ngươi cũng không thể đối với ta ý nghĩ kỳ quái rồi."

"Hừ!"

Hoàng Kiền Tuấn liếc mắt, "Lão tử mới sẽ không làm ra bực này cường nhân khóa nam sự tình!"

Đang nói, dưới chân hắn một cái lảo đảo, thiếu chút nữa yếu đuối.

Viên Lạc Vũ vội vàng dìu đỡ lên cái này cái bị ép khô tôm tép yếu, nói: "Huynh đệ, hãy để cho ta tiễn đưa ngươi về nhà đi."

Nói qua, liền triều xa xa bước đi.

"Đúng rồi, Tô ca hắn. . ."

Hoàng Kiền Tuấn đột nhiên nhớ tới Tô Dịch, nguyên bản thân thể liền suy nhược, hiện tại tâm cũng hư nhượt rồi.

"Ta hỏi qua Phương Tú phu nhân, Tô tiên sinh theo trong tay Lục điện hạ hoành đao đoạt ái, hư hư thực thực là trực tiếp bả Trà Cẩm cho triệt để hàng phục."

Nói đến đây, Viên Lạc Vũ không khỏi sinh ra Cao Sơn ngưỡng dừng lại cảm khái.

Nhìn một cái Tô tiên sinh, cả Lục điện hạ vừa ý nữ nhân đều dám đoạt, đơn giản chỉ cần rất cao minh!

"Không thể nào?"

Hoàng Kiền Tuấn kinh ngạc, Tô ca sao có thể là người tham lam sắc đẹp, hắn thử đảm đương là báo thù mới đúng.

"Cái gì sẽ không, Tô tiên sinh đều đã bả Trà Cẩm mang đi, sau này sẽ là Tô tiên sinh bên người người."

Nói đến đây, Viên Lạc Vũ nhắc nhở, "Hoàng huynh đệ, ngươi nhưng phải nhớ kỹ, không thể đối với Trà Cẩm lại sinh ra cái gì ý nghĩ, nữ sắc loại sự tình này, dễ dàng nhất dẫn xuất đại họa họa, cái gì gọi là hồng nhan họa thủy, ngươi nên so với ta rõ ràng hơn."

"Đã thành, ta ngày mai sẽ phải đi tòng quân nhập ngũ rồi, đâu có thể nào còn có tâm tư muốn những thứ này?" Hoàng Kiền Tuấn tức giận nói.

"Vậy đi, ca ca ta cũng là lo lắng ngươi quá sắc mặt, thế cho nên hại bản thân." Viên Lạc Vũ gật đầu nói.

Hoàng Kiền Tuấn lập tức sinh ra ấm áp, nói: "Viên thiểu, ta không nghĩ tới ngươi lại cũng như vậy tâm tế như phát, về sau huynh đệ chúng ta lưỡng lại tụ họp tụ họp, đến lúc đó ta xin ngươi đùa."

Viên Lạc Vũ cười tủm tỉm nói: "Đợi đúng là ngươi những lời này."

Hai người kề vai sát cánh, không phải là huynh đệ, hơn hẳn huynh đệ.

Nam nhân hữu nghị, chính là đơn giản như vậy.

Đi ra Lãng Đào Sa, Viên Lạc Vũ tự mình cưỡi ngựa, chở Hoàng Kiền Tuấn phản hồi Hồ Lô ngõ hẻm, cho đến đem Hoàng Kiền Tuấn đưa đến Chuyết An Tiểu Cư trước, Viên Lạc Vũ mới cáo từ.

Đêm khuya thập phần, gió mát thổi trước mặt.

Hoàng Kiền Tuấn một thân mùi rượu cũng thanh tỉnh hơn phân nửa, cẩn thận từng li từng tí khẽ chọc đình viện đại môn, "Tô ca, ta đã trở về, người như bất tiện, ta có thể leo tường. . ."

Két...

Phòng cửa mở, lộ ra một trương dính đầy bụi bặm khuôn mặt.

Hoàng Kiền Tuấn lại càng hoảng sợ, làm phân biệt ra là Trà Cẩm thời gian, Lúc này nhả ra trung khí, nói: "Là Trà Cẩm cô nương a, ngươi không có cùng tại bên người Tô ca?"

Hắn vốn đang cho là, Trà Cẩm sợ là từ lâu tự cấp Tô Dịch chăn ấm đâu rồi, người nào từng muốn, lại cũng không là có chuyện như vậy.

"Hoàng công tử nhưng cuối cùng đã trở về." Trà Cẩm lườm Hoàng Kiền Tuấn một cái, đạo "Ta có một số việc muốn thỉnh giáo ngươi."

Hoàng Kiền Tuấn vội vàng nói: "Thỉnh giáo không dám nhận, có việc người nói thẳng."

Hắn vô thức nhớ tới Viên Lạc Vũ dặn dò, bả Trà Cẩm đã coi như là Tô Dịch nữ nhân, ngôn từ cũng trở nên khách khí trung mang theo ba phần tôn kính sắc mặt.

"Hoàng công tử suy nghĩ nhiều, ta hiện tại chỉ là thị nữ, cần giặt quần áo xếp chăn, bưng trà rót nước, tu kiến thảo mộc, quét sạch đình viện. . . Tóm lại, từ nay về sau, hết thảy vụn vặt việc vặt vãnh đều để ta làm làm."

Trà Cẩm nói khẽ.

Hoàng Kiền Tuấn đối với nàng cung kính, hắn cũng không dám thản nhiên nhận tới rồi.

"Thị nữ? Không dối gạt người nói, có thể cho Tô ca làm thị nữ, tuyệt đối là phúc phận lớn lao."

Hoàng Kiền Tuấn cười ha hả đạo

Hắn lại đâu có thể nào thực bả Trà Cẩm làm thị nữ, tóm lại đem nàng coi là bên người Tô ca người là đúng rồi.

"Phúc phận? Đó là ngươi không biết ta là như thế nào thần phục đấy. . ."

Trà Cẩm nỗi lòng một trận trầm thấp.

Kế tiếp, hắn đem Hoàng Kiền Tuấn nghênh đón tiến đình viện, bắt đầu hỏi ý lên sự tình các loại.

Ví dụ như rửa mặt trang điểm chi vật ở nơi nào, bản thân lại nên ở ở phòng nào, mỗi ngày đồ ăn nên giải quyết như thế nào vân vân và vân vân.

Hoàng Kiền Tuấn cũng không khỏi sửng sốt, Tô ca tựa hồ thật là đem cái này thiên kiều bá mị đại mỹ nhân coi như nữ tỳ đối đãi?

"Gió này thu thập, thật sự là ta bối nam nhi tới làm gương mẫu, thiên hạ quần hùng tới mẫu mực!"

Hoàng Kiền Tuấn sợ hãi thán phục, cũng cuối cùng cảm nhận được cái gì gọi là Cao Sơn ngưỡng dừng lại, cái gì gọi là dạy dỗ có phương pháp.

. . .

Sáng sớm hôm sau.

Võ Linh hầu Trần Chinh, Trương Nghị Nhận mang theo một đám người trẻ tuổi, theo Thanh Hà Kiếm Phủ xuất phát, trực tiếp tiến về trước Chuyết An Tiểu Cư.

"Hầu Gia là muốn dẫn ta đợi đi nơi nào?"

Trên đường đi, Lý Mặc Vân nhịn không được hỏi đồng bạn bên cạnh.

"Nghe nói là muốn đi cùng một vị đại nhân vật khó lường từ biệt, về phần những thứ khác, ta cũng không rõ ràng lắm."

Một gã oai hùng thiếu niên thấp giọng mở miệng.

"Có thể làm cho Hầu Gia tự mình đi từ biệt, thật là là bực nào tồn tại?"

"Nhất định là Vân Hà Quận thành trung đứng đầu đại lão."

Những người tuổi trẻ kia ước chừng bảy tám cái, đều là bị Trần Chinh chọn trúng hạt giống tốt, lần này đem cùng hắn cùng một chỗ tiến về trước Huyết Đồ Yêu Sơn.

"Đại nhân vật. . ."

Lý Mặc Vân thầm nghĩ trong lòng, cái này Vân Hà Quận thành ở bên trong, ngoại trừ tứ đại đứng đầu thế lực người nắm quyền, sợ là không ai có thể làm được rất tốt Hầu Gia tự mình chào từ biệt rồi.

"Lúc này đây tiến về trước Thanh giáp quân, ta nhất định phải đứng vững bước chân, tranh thủ lăn lộn ra người loại đi ra! Sau này khi lại phản hồi Vân Hà Quận thành thời gian, những cái này quyền quý nhân vật, ai còn dám khinh thường ta?"

Nghê Hạo âm thầm nảy sinh ác độc, đối với tương lai tràn ngập chờ mong.

"Nữ tử tòng quân mặc dù cực kỳ hiếm thấy, nhưng này chính có thể phụ trợ ra bất phàm của ta, cũng dễ dàng nhất đạt được những đại nhân vật kia chú ý, bằng thủ đoạn của ta, lo gì kết giao không đến trong quân đại lão? Bởi vì cái gọi là trời cao mặc chim bay, đã có cơ hội lần này, ta Nam Ảnh vận mệnh cũng để cho thử mà thay đổi!"

Nam Ảnh nội tâm thoả thuê mãn nguyện.

Lần này bị Võ Linh hầu Trần Chinh chọn trúng Thanh Hà Kiếm Phủ nội môn đệ tử chỉ tám người, mà hắn thì là duy nhất một nữ tử!

Đối với bọn họ những thứ này Bàn Huyết Cảnh nhân vật mà nói, về sau muốn tại võ đạo trên đi được cao hơn, chỉ hai loại lựa chọn.

Hoặc là thông qua sàng lọc tuyển chọn cùng khảo nghiệm gia nhập Thiên Nguyên học cung tu hành.

Hoặc là chính là tòng quân nhập ngũ.

Nguyên nhân rất đơn giản, Thanh Hà Kiếm Phủ tuy cường đại, nhưng lại khiếm khuyết Tụ Khí cảnh pháp môn tu luyện cùng tài nguyên.

Cho nên, làm tu vi đạt đến Bàn Huyết Cảnh Hậu Kỳ thời gian, ai cũng được cân nhắc về sau tiền đồ rồi.

Đối với Lý Mặc Vân, Nghê Hạo, Nam Ảnh bọn hắn mà nói, lần này có thể bị Võ Linh hầu Trần Chinh chọn trúng, cái này không thể nghi ngờ chẳng khác nào là cá chép vượt long môn, đã có tại võ đạo trên càng tiến một bước cơ hội!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 153: Từ Biệt

Viên gia.

"Phụ thân, hôm nay Hoàng huynh đệ muốn tòng quân nhập ngũ, hài nhi đi tiễn đưa đoạn đường."

Viên Lạc Vũ cung kính tiếng đạo

"Cầm một chút lễ vật, A..., ngươi đi tông tộc bảo khố chọn một chút bảo bối tốt, đồ vật mặc dù là cho cái kia Hoàng Kiền Tuấn đấy, nhưng Càng trọng yếu chính là cho Tô tiên sinh xem đấy, quyết không thể mã hổ, bởi vậy cũng có thể thể hiện một cái chúng ta Viên gia tâm ý."

Viên Vũ Thông làm ra quyết đoán.

"Tốt!"

Viên Lạc Vũ thống khoái đáp ứng.

Viên Vũ Thông hừ lạnh, nói: "Tối hôm qua ngươi đang ở đây Lãng Đào Sa tiêu dùng cũng không nhỏ, lần này xem tại trên mặt mũi Tô tiên sinh, ta liền không cùng ngươi so đo, nhưng tiểu tử ngươi tốt nhất tranh thủ thời gian cút cho ta Hồi Xích Lân quân!"

"Đa tạ phụ thân hạ thủ lưu tình!"

Viên Lạc Vũ thầm buông lỏng một hơi, mặt mày hớn hở, hấp tấp đã đi ra.

"Phụ thân, ta cũng đi."

Một bên Viên Lạc Hề cũng đứng dậy, cũng không hỏi Viên Vũ Thông có đồng ý hay không, hào hứng rời đi rồi.

Viên Vũ Thông một trận bất đắc dĩ, quả nhiên, con gái lớn không dùng được a!

. . .

Chuyết An Tiểu Cư.

Trương Nghị Nhận tiến lên nhẹ nhàng gõ cửa.

Mở cửa cũng không phải Hoàng Kiền Tuấn, mà là một cái nữ tử thanh diễm tuyệt tục.

Mặc dù chỉ mặc một bộ quần vải Kinh trâm (cài tóc), đồ hộp chỉ lên trời, không thêm tân trang, lại khó nén kia dung mạo xinh đẹp cùng Nghiên Lệ.

"Trà Cẩm cô nương?"

Trương Nghị Nhận lắp bắp kinh hãi.

Ban đầu ở lâu thuyền trên thời gian, hắn chỉ thấy qua vị này phong độ tư thái tuyệt đại nghệ kỹ một mặt, lại chưa từng nghĩ, hắn sẽ xuất hiện tại Chuyết An Tiểu Cư.

Lý Mặc Vân, Nghê Hạo bọn hắn những người tuổi trẻ này cũng đều ngây người, bị Trà Cẩm sao chịu được xưng tuyệt sắc dung mạo kinh diễm đến.

Không ít người đến nỗi tự ti mặc cảm, không dám cùng đối mặt.

Nam Ảnh nội tâm cũng một trận cảm thán, xem như nữ nhân, hắn đều có chút ghen ghét đối phương trên người cái kia một loại tuyệt tục vẻ đẹp, càng nghĩ, toàn bộ Thanh Hà Kiếm Phủ trên dưới, tựa hồ cũng chỉ có Văn Linh Tuyết một người có thể cùng tới cân sức ngang tài.

Trà Cẩm hơi hơi khẽ chào, thanh âm uyển chuyển leng keng, "Thiếp thân bái kiến Trương đại nhân, dám hỏi các ngươi là muốn tới bái phỏng công tử nhà ta?"

Một chút nam tử hô to không chịu đựng nổi, thanh âm này, khí chất này, cái này dung mạo. . . Quả thực tuyệt.

Trần Chinh cũng không khỏi lộ ra dị sắc, thầm nghĩ vị này Tô tiểu hữu nhưng đơn giản chỉ cần rất cao minh, lại thu như vậy một cái hay người vì tùy tùng.

"Đúng, chúng ta đúng là tới bái phỏng Tô công tử đấy."

Trương Nghị Nhận gật đầu.

Lúc này thời điểm, Hoàng Kiền Tuấn đã nghe thấy mà đến, cười mời: "Hầu Gia, Trương đại nhân, mau mau cho mời."

Trương Nghị Nhận cau mày nói: "Hoàng huynh đệ, ngươi hốc mắt biến thành màu đen, chứng khí hư gầy yếu, đây là thế nào?"

"Ách, không có gì."

Hoàng Kiền Tuấn biết vậy nên lúng túng.

Đột nhiên, hắn chú ý tới một chút quen thuộc khuôn mặt, nhướng mày, "Lý Mặc Vân, tại sao là ngươi?"

Lý Mặc Vân từ lâu chứng kiến Hoàng Kiền Tuấn, nội tâm cũng kinh ngạc vô cùng.

Thực tế khi thấy hắn và Trương Nghị Nhận chuyện trò vui vẻ thời gian, trong lòng quả thực nhấc lên sóng to gió lớn, thiếu chút nữa đều không thể tin được ánh mắt.

"Ơ, còn các ngươi nữa."

Hoàng Kiền Tuấn lại thấy được Nghê Hạo cùng Nam Ảnh, ánh mắt đều trở nên có chút cổ quái.

Nghê Hạo cùng Nam Ảnh cũng đều sửng sốt, một bộ kỳ lạ biểu lộ.

Trước khi tới, bọn hắn cũng không khỏi phỏng đoán, có thể làm cho Hầu Gia tự mình từ biệt hội là thần thánh phương nào.

Cái nào từng muốn, lại lại gặp được Hoàng Kiền Tuấn!

Bọn hắn làm sao quên, ban đầu ở Phong Nguyên Trai tầng thứ chín Sơn Hà Điện, cái này họ Hoàng một mực cùng tại bên người Tô Dịch?

Đổi lại mà nói tới, chứng kiến Hoàng Kiền Tuấn một khắc này, đã làm cho Nghê Hạo cùng Nam Ảnh trong nháy mắt liền đoán ra, Hầu Gia muốn bái kiến người là ai!

Trong lúc nhất thời, trong bọn họ tâm cũng khó có thể bình tĩnh, thần sắc trở nên vô cùng đặc sắc.

"Hoàng huynh đệ cũng nhận ra bọn hắn?"

Trương Nghị Nhận nhịn không được nói.

"Đây là tự nhiên, quen biết đã lâu rồi." Hoàng Kiền Tuấn cười ha hả đạo

Trương Nghị Nhận cũng cười, "Vậy thì tốt, bọn hắn lần này cũng đem cùng Hầu Gia cùng một chỗ phản hồi Huyết Đồ Yêu Sơn, các ngươi nếu như biết, ngược lại là có thể thân cận hơn một chút."

Nói chuyện với nhau thời gian, mọi người đã đi vào đình viện.

Cơ hồ là cùng, Tô Dịch theo gian phòng của mình thản nhiên đi ra, một bộ áo bào xanh, đầu đường quanh co búi tóc, nhẹ nhàng khoan khoái lưu loát, lạnh nhạt xuất trần.

Quả nhiên là hắn!

Nghê Hạo cùng Nam Ảnh đều trong môi phát khổ, không nói ra được thất lạc.

Trước, có thể được Võ Linh hầu Trần Chinh chọn trúng, còn để cho bọn họ từ thoả thuê mãn nguyện, tự cho là từ nay về sau trời cao mặc chim bay, đủ đại triển khát vọng.

Người nào từng muốn, cùng bọn họ cùng tuổi Tô Dịch, lại sớm đã bị bỏ rơi bọn hắn một mảng lớn, đứng ở đủ để cho Võ Linh hầu đều tự mình đến bái kiến cao độ!

Như thế đối lập, chênh lệch to lớn cũng chỉ có thể nghĩ.

Lý Mặc Vân lặng yên nắm chặt hai tay, nội tâm cũng một trận ảm đạm.

Lúc trước, hắn xem Văn gia cái này cái người ở rể như không có gì, hoàn toàn không xem ra gì, nhưng hôm nay. . . Đối phương đều đã trưởng thành là nhường hắn chỉ có thể nhìn lên đại nhân vật.

Theo không kịp!

Những người trẻ tuổi khác cũng đều ánh mắt phức tạp, lần lượt nhận ra Tô Dịch thân phận, chỉ cảm thấy thế sự tới phóng đãng, khái chớ để như thế.

Dù sao, một năm trước Tô Dịch hay là khí đồ tu vi mất hết .

Mà hôm nay, hắn đã làm cho Võ Linh hầu Trần Chinh tự mình đến nhà từ biệt!

"Tô công tử, Trần mỗ là tới từ biệt đấy, đợi tí nữa sẽ tiền hướng ngoài thành bến tàu, đi thuyền phản hồi Huyết Đồ Yêu Sơn."

Trần Chinh tiến lên, cười chắp tay.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, lật tay lấy ra một thanh linh kiếm, đưa cho Hoàng Kiền Tuấn, "Ta cũng không có gì hay đưa cho ngươi, thanh kiếm này ngươi thu."

Kiếm Thể hiện ra nhạt màu tím nhạt, đúng là giết chết Nam Văn giống như về sau, theo kia trong tay rơi mất Danh Kiếm Ánh Tử, từ Đại Chu Ngọc Kinh Thành luyện kiếm đại sư Sài Dong tự mình chế tạo.

Chứng kiến kiếm này, Trà Cẩm ánh mắt khác thường.

Mà Lý Mặc Vân bọn hắn lại đều ngốc trệ ở đó, ai có thể Nhận không xuất ra, Tô Dịch tiện tay đưa ra chính là một thanh siêu phàm linh kiếm?

"Tô ca, ta. . ."

Hoàng Kiền Tuấn hốc mắt phiếm hồng, chân chính ly biệt thời gian, trong lòng khó tránh khỏi không muốn cùng sa sút.

Nhưng không đợi hắn mở miệng, Tô Dịch đã ngắt lời nói, "Ta cuối cùng không thấy được lớn hảo nam nhi làm bộ làm tịch, không cần vô nghĩa."

Hoàng Kiền Tuấn ách một tiếng.

Trần Chinh cùng Trương Nghị Nhận cũng không khỏi cười rộ lên.

"Hoàng huynh đệ, ta cùng muội muội đến cho ngươi tống hành."

Bên ngoài đình viện, vang lên Viên Lạc Vũ phóng khoáng thanh âm, chỉ thấy hắn và Viên Lạc Hề đã cất bước đi đến.

Khi thấy trong đình viện Trần Chinh thời gian, Viên Lạc Vũ vốn là ngẩn ngơ, chợt liền vội vàng tiến lên chào: "Vãn bối Viên Lạc Vũ, bái kiến Hầu Gia!"

Trần Chinh nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi biết ngươi, Viên Vũ Thông thứ tử, Thân Cửu Tung dưới trướng Xích Lân quân Vạn phu trưởng, nghe nói Thân Cửu Tung đều khen ngươi 'Xích Lân Hổ Bí, vương hầu chi tài " sao loại, có hứng thú hay không đến ta Thanh giáp quân nhậm chức?"

Viên Lạc Vũ ngơ ngác một chút, nói: "Việc này vãn bối nhưng ngồi không được chủ."

"Ngươi về sau có hứng thú, nhưng tùy thời tới tìm ta."

Trần Chinh đạo

Viên Lạc Vũ cười đáp ứng.

Rồi sau đó, hắn đem một cái hộp ngọc đưa cho Hoàng Kiền Tuấn, nói: "Đây là Thiên Lân Giáp, Hoàng huynh đệ cầm lấy, coi như của ta một chút tâm ý."

Thiên Lân Giáp!

Trần Chinh kinh ngạc nói: "Phụ thân ngươi thật là đủ hạ vốn gốc đấy, một món đồ như vậy áo giáp, vạn vô cùng quý giá, đủ ngăn cản Tụ Khí cảnh nhân vật một kích toàn lực."

Trong lòng của hắn minh bạch, bảo vật này cùng hắn nói là đưa cho Hoàng Kiền Tuấn đấy, thua kém hơn nói là hiện lên đi ra cho Tô Dịch xem đấy.

Xét đến cùng, Hoàng Kiền Tuấn mặt mũi, còn chưa đủ nhường Viên Vũ Thông hạ bực này lớn vốn gốc.

Hoàng Kiền Tuấn sơ khai bắt đầu còn không có làm chuyện, nghe vậy không khỏi trong lòng chấn động, cảm thán nói: "Viên thiểu không hổ là hảo huynh đệ của ta!"

Cách đó không xa, Lý Mặc Vân, Nghê Hạo, Nam Ảnh bọn hắn thấy vậy, nội tâm đều càng không phải là tư vị.

Nhớ năm đó, Lý Mặc Vân là Quảng Lăng thành một đời tuổi trẻ lĩnh quân nhân vật, mà Hoàng Kiền Tuấn thì là trong thành một gã quần áo lụa là thiếu niên hư hỏng.

Người nào từng muốn, thời gian qua đi cảnh vật thay đổi về sau, lẫn nhau thân phận đã hoàn toàn bất đồng!

Còn đối với Nghê Hạo, Nam Ảnh mà nói, lại đều rất rõ ràng, Hoàng Kiền Tuấn là dính Tô Dịch ánh sáng, mới có thể bị coi trọng như vậy, cái này để cho bọn họ đến nỗi cũng không khỏi có chút ghen ghét Hoàng Kiền Tuấn may mắn. . .

Không bao lâu, Trần Chinh liền cáo từ rời đi.

Nhường Lý Mặc Vân, Nghê Hạo, Nam Ảnh bọn hắn nhả ra khí là, Tô Dịch cũng không cùng bọn họ so đo trước đây những thứ kia ân oán.

Nhưng để cho bọn họ đắng chát cùng thất lạc đấy, cùng lúc đó ở nơi này rồi.

Không so đo, có lẽ đơn giản là tại trong mắt Tô Dịch, sợ là đã xem bọn hắn như không có gì, lẫn nhau như cách biệt một trời một vực, từ lâu không phải là một cái thế giới người.

Đưa mắt nhìn Hoàng Kiền Tuấn cùng Trần Chinh, Trương Nghị Nhận một nhóm ly khai, Tô Dịch chiết thân quay trở về trong đình viện.

"Tô tiên sinh, ta gần nhất cũng muốn phản hồi Xích Lân quân cống hiến rồi, về sau người như tiến về trước Cổn Châu Thành, làm ơn nhất định cho ta một cái xin ngài uống rượu cơ hội."

Viên Lạc Vũ nói khẽ.

"Tượng tối hôm qua như vậy chầu mặn sao?"

Viên Lạc Hề hừ lạnh, trừng bản thân cái kia phong lưu thành tính nhị ca một cái.

Viên Lạc Vũ lập tức có chút lúng túng.

Trà Cẩm thần sắc cũng hơi có chút khác thường.

Duy nhất Tô Dịch lão Thần khắp nơi, bưng chén trà nhỏ khẽ nhấp một mực, nói: "Sự tình từ nay về sau, sau này hãy nói đi."

"Tô tiên sinh, người gần nhất có phải hay không cũng ý định ly khai Vân Hà Quận thành?"

Viên Lạc Hề nhịn không được hỏi.

"Không sai."

Tô Dịch gật đầu.

Cái kia Tụ Khí cảnh tu vi một mực vô pháp thực hiện "Nhiều khiếu thành linh", như một mực ở chỗ này Vân Hà Quận thành, đã định trước không có thể tìm được đột phá cơ hội.

Viên Lạc Hề nhịn không được hỏi: "Người định đi nơi đâu?"

Trà Cẩm cũng không khỏi vểnh tai.

"Còn khó mà nói."

Tô Dịch lắc đầu, hắn chính là muốn ly khai, tối thiểu cũng phải tiên đi gặp một lần Văn Linh Tuyết.

Biết được đáp án này, Viên Lạc Hề không khỏi có chút thất lạc, nói: "Tô tiên sinh, đợi đầu tháng ba ba cha ta thọ yến chấm dứt, ta cũng sẽ tiến về trước Thiên Nguyên học cung tu hành, cũng không biết về sau hay không còn có thể cùng tiên sinh gặp nhau. . ."

"Đi Thiên Nguyên học cung tu hành?"

Tô Dịch khẽ giật mình, đạo "Nếu như thế nói, ta và ngươi thật là có có thể lại gặp nhau."

Viên Lạc Hề vui vẻ, dứt khoát tiếng nói: "Tô tiên sinh về sau hẳn là hội tiến về trước Thiên Nguyên học cung?"

"Không sai."

Tô Dịch gật đầu.

Hắn nhưng sẽ không quên bản thân cái kia trên danh nghĩa thê tử.

Đương nhiên, còn có Ngụy Tranh Dương cái này cái tông tộc đệ tử, không đem cái này ý đồ cho mình bị vợ ngoại tình tiểu tử thu thập, luôn làm cho lòng người trung cách ứng với sợ.

Không bao lâu, Viên Lạc Vũ huynh muội liền cáo từ.

Tô Dịch lại trực tiếp trở lại trở về phòng, giống nhau lúc trước như vậy tu luyện.

Tu vi tạm thời vô pháp đột phá, nhưng có thể tu luyện Tha Hóa Tự Tại Kinh rèn luyện thần hồn chi lực.

Trà Cẩm lẻ loi trơ trọi một người đứng im lặng hồi lâu chân tại thời khắc, yên lặng cầm lên cái chổi bắt đầu quét sạch trong đình viện lá rụng cùng cánh hoa. . .

Cùng lúc đó.

Thanh Hà Kiếm Phủ, Trúc Cô Thanh thu hồi ánh mắt, tuyệt mỹ trên ngọc dung hiện lên một vòng vẻ hài lòng, nói: "Đúng vậy, lấy tư chất của ngươi cùng tài tình, sớm có thể tiến vào Thiên Nguyên học cung tu hành."

Văn Linh Tuyết khom người nói: "Tiền bối khen trật rồi."

Trúc Cô Thanh nói khẽ: "Ta đã đáp ứng tỷ tỷ ngươi, lần này phản hồi Thiên Nguyên học cung thời gian, hội mang ngươi cùng một chỗ, ngươi đi thu thập một cái, chúng ta đợi tí nữa liền lên đường ly khai."

Văn Linh Tuyết nhất thời ngơ ngẩn, liền lập tức liền rời đi?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 154: Ba Nữ Nhân Một Đài Đùa Giỡn

Văn Linh Tuyết sáng sớm thức dậy về sau, vốn tỉ mỉ trang điểm qua, ý định buổi trưa tiến đến tìm Tô Dịch ăn chực.

Nhưng Trúc Cô Thanh quyết định, lại làm cho hắn có chút khó xử.

Suy nghĩ một chút, hắn thấp giọng nói: "Tiền bối, trước khi đi có thể hay không để cho ta đi gặp một người?"

Trúc Cô Thanh gật đầu nói: "Đối với ngươi mà nói, hiện tại liền lên đường ly khai, thật có chút vội vàng, ngươi muốn đi gặp người nào, ta và ngươi cùng một chỗ."

"Cái này. . ."

Văn Linh Tuyết chần chừ một chút, vẫn gật đầu.

Rất nhanh, hắn liền thu thập thỏa đáng.

Trúc Cô Thanh nói: "Đúng rồi, ngươi không cần phải lo lắng Thanh Hà Kiếm Phủ không thả người, ta đã cùng Mộc Thương Đồ đã gặp mặt, đã từng nói qua chuyện của ngươi."

"Ta đối với Thanh Hà Kiếm Phủ không có gì đáng lưu luyến, ta muốn gặp người cũng không ở chỗ này."

Văn Linh Tuyết đầu đẹp nhẹ lay động.

Hắn mới mới vừa gia nhập Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành không lâu, người nơi này cùng sự tình đối với nàng mà nói, tựa như Lưu Thủy lục bình.

"Nếu như như vậy, chúng ta đi thấy ngươi muốn bái kiến người, sau đó liền lên đường ly khai, thế nào?"

Trúc Cô Thanh trầm ngâm nói.

Văn Linh Tuyết nhẹ gật đầu, vừa nghĩ tới muốn cùng tỷ phu phân biệt, hắn như núi xa giống như lông mày liền nổi lên một tia vẻ buồn rầu.

Chợt, hắn mạnh mẽ giữ vững tinh thần, thầm nghĩ trong lòng: "Không thể để cho tỷ phu chứng kiến ta rất không cao hứng, này sẽ nhường hắn lo lắng."

Đi ra Thanh Hà Kiếm Phủ, Trúc Cô Thanh mắt thấy Văn Linh Tuyết có chút tâm thần không yên, như có điều suy nghĩ nói: "Linh Tuyết, ngươi muốn bái kiến chẳng lẽ là người trong lòng?"

Văn Linh Tuyết khuôn mặt ửng đỏ, nói: "Tiền bối, ta là đi gặp tỷ phu."

Trúc Cô Thanh ngơ ngác một chút, nói: "Chính là kia cái ở rể các ngươi Văn gia người trẻ tuổi?"

"Đúng vậy."

Văn Linh Tuyết nói khẽ, "Tỷ phu đối đãi ta vô cùng tốt, hôm nay hắn cùng lúc đó Vân Hà Quận thành."

Thanh âm đều trở nên ôn nhu một chút.

Trúc Cô Thanh nhíu mày, ngữ khí đã mang theo một tia trách cứ, nói: "Không phải nói hắn tu vi mất hết, từ lâu đã thành một phế nhân? Vả lại

hắn thân là người ở rể, địa vị hạng gì tới không quan trọng, cả tỷ tỷ ngươi hôm nay đều một lòng muốn giải trừ cái này một cái cọc khuất nhục vô cùng hôn sự, ngươi sao còn có thể cùng hắn giao hảo?"

Văn Linh Tuyết ngẩn ngơ, nhạy cảm phát giác được Trúc Cô Thanh đối với Tô Dịch tồn tại thành kiến, không khỏi nói: "Tiền bối, tỷ phu của ta làm người vô cùng tốt đấy, hơn nữa hắn tu vi đã khôi phục lại, lại không phải từ tiền phế nhân."

Nghe được Văn Linh Tuyết làm Tô Dịch biện hộ, Trúc Cô Thanh không khỏi than nhẹ, nói: "Cũng không biết ngươi có phải hay không uống cái kia Tô Dịch thuốc mê, sao giúp hắn nói chuyện."

Hắn tuyệt mỹ lành lạnh dung nhan trở nên nghiêm túc, nói: "Linh Tuyết, xem như trưởng bối, ta phải nhắc nhở ngươi một tiếng, thực tế thì tàn khốc, tỷ tỷ ngươi từ lâu cùng Tô Dịch thủy hỏa bất dung, ngươi phải làm đấy, không là đồng tình cùng thương cảm Tô Dịch, mà là cùng hắn phân rõ giới hạn."

Không chờ Văn Linh Tuyết mở miệng, hắn giữa lông mày mang theo một tia lạnh nhạt, tiếp tục nói: "Huống chi, hắn mặc dù tu vi khôi phục thì như thế nào? Thử sinh cuối cùng cũng không có khả năng cùng tỷ tỷ ngươi đánh đồng."

"Mà ngươi liền lập tức liền đem trở thành Thiên Nguyên học cung truyền nhân, thân phận cùng địa vị, cũng sớm không phải là cái kia Tô Dịch có thể so sánh. Nếu như ngươi nhường hắn dây dưa ở, chỉ biết hại chính ngươi."

Nghe xong, Văn Linh Tuyết nội tâm đột nhiên dâng lên không nói ra được phẫn nộ, ngữ khí cũng trở nên lãnh đạm, nói: "Tiền bối, đây là người cách nhìn, nhưng cũng không phải cái nhìn của ta."

Trúc Cô Thanh khẽ giật mình, giống như không nghĩ tới Văn Linh Tuyết cái này xem ra thuận theo cô gái xinh đẹp, đi dám tranh luận.

Chợt, hắn không khỏi mỉm cười, ôn nhu nói: "Ngươi còn nhỏ, không biết nhân tâm hiểm ác, sinh khí cũng có thể lý giải, bất quá về sau, ngươi liền sẽ minh bạch, ta đây là vì muốn tốt cho ngươi."

Văn Linh Tuyết hé miệng không nói.

Trúc Cô Thanh vỗ nhè nhẹ thiếu nữ bả vai, nói: "Đã thành, đừng nóng giận, ta cùng ngươi cùng đi gặp thấy hắn, lại nói tiếp, ta cũng chỉ nghe tỷ tỷ ngươi ngẫu nhiên đề cập qua hắn, về phần hắn cuối cùng cái bộ dáng gì cùng tính cách, cũng không chân chính hiểu rõ."

Văn Linh Tuyết tâm tình Lúc này tốt không ít, nói: "Tiền bối, đợi người thấy tỷ phu của ta, nhất định sẽ cải biến một chút cái nhìn đấy."

"Đúng không, ta đây thật là có chút mong đợi."

Trúc Cô Thanh không cho là đúng, ngữ khí cũng có chút qua loa.

Đối với nàng bực này tông sư cấp nhân vật mà nói, trừ phi cực kỳ kinh diễm tuyệt tục hạng người, bằng không, thật đúng là không có nhiều người trẻ tuổi có thể vào được pháp nhãn của nàng.

Văn Linh Tuyết cũng không cần phải nhiều lời nữa.

Hắn đột nhiên nhớ tới tỷ phu trước đây đã từng nói qua một câu, địa vị càng cao, lực lượng càng mạnh, thường thường có nghĩa là việt cố chấp, việt tự cho là đúng, đối nhân xử thế cũng không thể tránh né sự tồn tại thành kiến.

Hôm nay nghĩ đến, quả là thế.

Trúc Cô Thanh đường đường Thiên Nguyên học cung trưởng lão, danh chấn Vân Hà quận Võ Đạo tông sư, tại Quảng Lăng thành Trong mắt mọi người, quả thực cùng bầu trời Thần Long giống như, cần đi ngưỡng mộ.

Nhưng hắn đối xử tỷ phu thái độ, không phải là không một loại cố chấp cùng thành kiến biểu hiện?

"Về sau, ta nhưng ngàn vạn không thể biến thành như vậy. . ."

Văn Linh Tuyết âm thầm lải nhải.

Hai người đi bộ, trên đường đi không biết hấp dẫn nhiều ít ánh mắt.

Văn Linh Tuyết vốn là đẹp mỹ lệ thanh đẹp, thanh tú trong vắt, mới tiến vào Thanh Hà Kiếm Phủ không bao lâu, đã bị quan trên đệ nhất danh hiệu mỹ nhân.

Mà Trúc Cô Thanh lại càng có hàm súc thú vị, Bạch Phát như tuyết, con mắt trong suốt như băng, nhìn như hai mươi xuất đầu giống như, một thân trong trắng thuần khiết thanh nhã váy dài, bằng thêm ba phần xuất trần tuyệt tục tới trung khí.

Như vậy một lớn một nhỏ hai tuyệt thế mỹ nhân sánh vai mà đi, trên đường đi tạo thành oanh động cũng chỉ có thể nghĩ.

Nếu không phải Trúc Cô Thanh khí tức trên thân vô cùng hàn lãnh cùng khiếp người, sợ là sớm có không biết bao nhiêu người tiến lên đến gần rồi.

Chỉ, theo dần dần tiếp cận Hồ Lô ngõ hẻm, nhìn cái kia giống như đã từng quen biết quen thuộc cảnh tượng, Trúc Cô Thanh không khỏi nhíu mày, nhớ lại một đoạn không dám nhớ lại thê thảm đau đớn kinh lịch.

"Tỷ phu của ngươi đang ở nơi nào?"

Trúc Cô Thanh nhịn không được hỏi.

"Phía trước Hồ Lô ngõ hẻm."

Văn Linh Tuyết chỉ một cái phía trước.

"Thật đúng là Hồ Lô ngõ hẻm. . ."

Trúc Cô Thanh Ngọc Dung khẽ biến, ngày hôm qua thời điểm, hắn nhưng ở chỗ này thiếu chút nữa bị một cái không biết tốt xấu gia hỏa tức chết.

"Tiền bối, người đây là thế nào?"

Văn Linh Tuyết nhạy cảm phát giác được, Trúc Cô Thanh nỗi lòng giống như có chút không đúng.

"Không có gì."

Trúc Cô Thanh dằn xuống trong lòng bực bội, lắc đầu, hắn từ sẽ không đem chuyện ngày hôm qua nói ra, vậy đơn giản chính là từ vạch trần vết sẹo.

Cho đến cùng theo Văn Linh Tuyết đi vào Hồ Lô ngõ hẻm, theo từng bước một tiếp cận Chuyết An Tiểu Cư vị trí, Trúc Cô Thanh trong lòng không thể ức chế mà hiện ra một vòng dự cảm bất hảo.

Hắn không nhịn được hỏi: "Linh Tuyết, ngươi nói cho ta một chút tỷ phu của ngươi bộ dạng dài ngắn thế nào, bề ngoài có cái gì đặc thù."

Văn Linh Tuyết thanh âm thanh thúy nói: "Lập tức tới ngay tỷ phu nhà, tiền bối nhìn qua sẽ biết."

Trúc Cô Thanh ngực một trận phiền muộn, lại cũng không tiện hỏi tới nữa.

"Khẳng định không phải là tiểu tử kia, bằng không, lấy thủ đoạn của hắn, đâu có thể nào hội khuất nhục ở rể làm chồng? Huống chi, nếu thật là gả cho lại là thiếu niên, Linh Chiêu nên không đến mức như vậy mâu thuẫn cùng loại trừ mới đúng. . ."

Trúc Cô Thanh âm thầm trấn an bản thân.

Mà lúc này, Văn Linh Tuyết đã bộ pháp nhẹ nhàng đất đi lên trước, khấu vang lên Chuyết An Tiểu Cư đình viện đại môn.

Đông đông đông!

Rất nhẹ tiếng đập cửa mà thôi, nhưng nghe vào Trúc Cô Thanh trong tai, lại thẳng giống như kiểu tiếng sấm rền tại trong lòng nổ tung, toàn bộ người thân thể mềm mại làm cứng, tuyệt mỹ lành lạnh Ngọc Dung cũng thay đổi.

Lại thật là tên kia chỗ ở!

Hắn triệt để ý thức được không ổn.

Két.. ~

Cửa phòng mở ra, trong môn Trà Cẩm cùng ngoài cửa Văn Linh Tuyết đều sửng sốt một chút.

Văn Linh Tuyết thiếu chút nữa cho là mình đến lộn chỗ.

Trà Cẩm lại âm thầm giật mình, trước mặt thiếu nữ này không khỏi cũng quá đẹp, mắt ngọc mày ngài, tươi đẹp thanh tú, cái kia trên người thanh xuân đẹp mỹ lệ khí tức, làm cho nàng thân là nữ nhân, đều cảm thấy hai mắt tỏa sáng, đặc biệt động lòng người.

"Cô nương là tới tìm ai hay sao?"

Trà Cẩm mỉm cười mở miệng.

"Tìm tỷ phu của ta."

Văn Linh Tuyết nói qua, tinh mâu triều trong đình viện nhìn lại, cảnh sắc hay là cái kia đợi cảnh sắc, lại không thấy được quen thuộc Hoàng Kiền Tuấn, Phong Hiểu Phong đám người.

Tự nhiên cũng không thấy được Tô Dịch.

"Tỷ phu của ngươi?"

Trà Cẩm khẽ giật mình, cười nói, "Xin hỏi tỷ phu của cô nương là ai?"

"Là ta."

Nhưng vào lúc này, đình viện trên thềm đá cửa phòng mở ra, một đạo tuấn bạt thân ảnh đã đi nhanh đi ra.

Văn Linh Tuyết nhất thời mặt mày hớn hở, khua tay nói: "Tỷ phu, ta còn tưởng rằng tìm lộn chỗ đây!"

Oanh!

Mà nghe được Tô Dịch trả lời thanh âm, thẳng giống như bên tai vang vọng một đạo Phích Lịch, nhường Trúc Cô Thanh nội tâm cuối cùng một tia may mắn triệt để vỡ nát.

"Lại. . . Lại thật là tên kia? Điều này có thể? Một cái ở rể hèn mọn hạng người, sao có thể có thể có được đánh chết tông sư chi lực, vả lại còn có thể cùng Võ Linh hầu nói nói cười cười?"

Trúc Cô Thanh bối rối.

Cùng lúc đó, Trà Cẩm cũng không khỏi kinh ngạc.

Tô Dịch nếu là thiếu nữ này tỷ phu, đây chẳng phải là có nghĩa là, Tô Dịch từ lâu lập gia đình rồi hả? ?

Nghĩ vậy, Trà Cẩm trong lòng không khỏi có chua xót phức tạp.

"Địa phương hội sai, người sẽ không."

Tô Dịch cười hỏi.

Thiếu nữ ngày hôm nay rõ ràng tỉ mỉ trang điểm qua, càng linh động tươi đẹp, một bộ màu xanh nhạt váy dài, phát họa thon dài uyển chuyển tư thái.

Bất quá, làm Tô Dịch ánh mắt thoáng nhìn chứng kiến Trúc Cô Thanh thời gian, không khỏi nhíu mày nói: "Ngươi như thế nào lại tới nữa?"

Ngôn từ không chút khách khí.

Trà Cẩm cũng từ trong tâm cái kia u ám vi diệu tâm tình trung thanh tỉnh, đã nhận ra cách đó không xa Trúc Cô Thanh tồn tại, một đôi đôi mắt đẹp bỗng nhiên ngưng tụ.

Đây cũng là người nào?

Hôm nay đây là thế nào, lần lượt có có thể nói tuyệt đại nữ tử đến nhà tìm đến?

Mà nghe được Tô Dịch cái kia hơi kinh ngạc cùng lãnh đạm lời nói Trúc Cô Thanh chỉ cảm thấy nội tâm phảng phất giống như lại đụng phải khiêu

khích, khuôn mặt trở nên lạnh như băng cực kỳ, nói: "Ta ngược lại không nghĩ tới, vốn chính là ngươi Văn gia cái kia người ở rể."

Lời nói mang theo châm chọc.

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Người ở rể thì như thế nào, đừng tưởng rằng ngươi là sư tôn Văn Linh Chiêu, ta cũng không dám đối với ngươi không khách khí, không tin ngươi có thể lại khiêu khích một cái thử xem."

Văn Linh Tuyết nhạy cảm đã nhận ra bất thường, nhịn không được nói: "Tỷ phu, ngươi cùng trúc tiền bối trước đây bái kiến?"

Trúc Cô Thanh trong lòng lộp bộp một tiếng, lo lắng Tô Dịch bả chuyện ngày hôm qua nói ra, giành nói: "Linh Tuyết, đây là ta cùng hắn ở giữa ân oán cá nhân, cùng ngươi không quan hệ, chớ có tiến đến."

Lời tuy nói như vậy, Văn Linh Tuyết lại mơ hồ cảm giác, Trúc Cô Thanh thần sắc không được tự nhiên, như có chút chột dạ cảm giác.

Tỷ phu cuối cùng bả vị tiền bối này làm sao vậy, làm cho nàng đều xấu hổ tại nhấp lên chuyện này?

Văn Linh Tuyết trong lòng càng hiếu kỳ rồi.

"Ngươi chuyện đó ngược lại nói không sai, ta và ngươi chuyện giữa, nếu khiến Linh Tuyết tiến đến, ta cam đoan ngươi sẽ vì thử trả giá chịu không nổi đại giới."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

"Ngươi. . ."

Trúc Cô Thanh Ngọc Dung Thanh Bạch cùng đến, giận đến con mắt trong suốt trung đều là lửa giận, gia hỏa này lại một chút cũng không biết

cái gì gọi là tôn trọng trưởng bối, không khỏi cũng quá càn rỡ!

Cách đó không xa, Trà Cẩm nhìn Tô Dịch cùng Trúc Cô Thanh đối chọi gay gắt, ánh mắt hơi hơi trở nên khác thường đứng lên.

Hắn thấy thế nào thế nào cảm giác, cái này liền như là một đôi tình lữ tầm đó tại cãi nhau, cũng đều loại trừ khiến người khác vào đến hai người bọn họ chuyện giữa trung. . .

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 155: Đa Tình Tự Cổ Thương Ly Biệt

"Trà Cẩm, còn không đi pha trà."

Tô Dịch đột nhiên phát giác được, Trà Cẩm giống như tại xem náo nhiệt, hồn không có một cái nào thị nữ giác ngộ, không khỏi khinh khiển trách một tiếng.

"A úc ~ "

Trà Cẩm trong lòng gửi đi nhanh, cuống quít đi.

Tô Dịch lúc này mới đem ánh mắt lần nữa nhìn về phía Trúc Cô Thanh, thần sắc bình thản nói: "Lấy thân phận của ngươi, tin tưởng lần này đến đây cũng không phải là nháo sự đấy, tiến tới uống trà đi."

Trúc Cô Thanh giật mình, trong lòng hừ lạnh, cũng đúng, lấy thân phận của mình, cùng hắn một người tuổi còn trẻ so đo cái gì, vậy cũng ra vẻ mình thật không có khí lượng.

Cùng một thời gian, Tô Dịch cười vuốt vuốt Văn Linh Tuyết đầu, ngữ khí nhu hòa đạo "Đi vào nói nói, đừng đứng bên ngoài vừa."

Văn Linh Tuyết ngòn ngọt cười, ừ một tiếng.

Rải rác ba câu nói, đối mặt ba cái tư sắc đều cực xuất chúng nữ nhân thời gian, lại thể hiện ra ba loại bất đồng thái độ.

Đối với Trà Cẩm là răn dạy cùng gõ.

Đối với Trúc Cô Thanh là lấy lui làm tiến, bày ra rộng lượng đồng thời, cũng cho đối phương một cái hạ bậc thang.

Đối với Văn Linh Tuyết lại không có nhiều như vậy ý tưởng, hoàn toàn là đến từ nội tâm yêu thương.

Hay chính là, thoáng cái liền hóa giải vừa rồi vậy có chút căng thẳng bầu không khí.

Đối với Tô Dịch mà nói, chỉ cần hắn nghĩ, giải quyết loại này tiểu tình cảnh, hoàn toàn chính là việc quen thì dễ làm, thành thạo.

Trong đình viện.

Nhìn Trà Cẩm luống cuống tay chân đất nấu nước pha trà, Văn Linh Tuyết không khỏi bật cười, nói: "Tỷ tỷ, hãy để cho ta đến đây đi."

Nói qua, đã tay chân lanh lẹ đất bận việc đứng lên.

Nhìn thiếu nữ cái kia đẹp mỹ lệ bóng hình xinh đẹp gọn gàng đất ngồi những thứ kia nấu nước, tẩy trà, pha trà sự tình, Trà Cẩm nội tâm cũng không khỏi xấu hổ, tự mình trước đây có phải thật vậy hay không quá không chịu nổi

Trúc Cô Thanh tùy ý ngồi ở một cái hình tròn trên mặt ghế đá, quần áo bao bọc mông phát họa sung mãn hình cung.

Nàng một lời không nói, thần sắc lành lạnh cô tiễu, kì thực lại như ngồi trên đống lửa.

Dù sao, hôm qua mới ở chỗ này cùng Tô Dịch phát sinh qua xung đột cùng tranh chấp, kém hơn điểm bị tức giận đến thổ huyết, hôm nay lại là

mình chủ động tìm đến, tư vị này. . . Nhường nội tâm của nàng cũng hơi có chút xấu hổ.

Sớm biết như thế, sẽ không nên cùng theo Linh Tuyết nha đầu kia đến đây!

Duy nhất Tô Dịch dáng vẻ nhàn nhã đất nằm ở đình nghỉ mát ghế dựa mây ở bên trong, trong lòng thầm nghĩ, đợi ly khai Vân Hà Quận thành thời điểm, cũng phải bả Khuôn mặt này ghế dựa mây mang theo, như vậy vô luận tại chỗ nào, tùy thời cũng có thể nằm xuống. . .

Trà Cẩm thấp lấy đầu đẹp, đứng ở một bên, ngượng ngùng không nói.

Thân là thị nữ, lại không có thể pha trà đãi khách, lại bị Tô Dịch vừa rồi khiển trách một câu, làm cho nàng cũng là lòng tràn đầy không được tự nhiên.

Rất nhanh, Văn Linh Tuyết vì mọi người tất cả châm một ly trà, tự mình lại ngồi ở Tô Dịch một bên, dứt khoát tiếng nói: "Tỷ phu, hiểu Phong ca cùng Hiểu Nhiên muội muội bọn hắn đây "

Tô Dịch thuận miệng nói: "Những ngày này, ta chỗ này đã xảy ra chút chuyện nguy hiểm, tuy rằng ta không quan tâm, nhưng lại không thể không cân nhắc an nguy của bọn hắn, vì vậy thì đem bọn hắn gửi gắm cho người khác."

Văn Linh Tuyết giật mình nói: "Cái gì chuyện nguy hiểm "

Một câu, nhường Trúc Cô Thanh cùng Trà Cẩm ngay ngắn hướng trong lòng căng thẳng.

Trà Cẩm mang Nam Văn Tượng đến đây, tác động Nam Văn Tượng vị này Võ Đạo tông sư chết ở chỗ này, cả nàng cũng thiếu chút gặp nạn.

Trúc Cô Thanh đã từng đánh tới, lại bởi vì hiểu lầm, thiếu chút nữa bị Tô Dịch tức ngất đầu.

Tóm lại, đều chưa nói tới chuyện tốt, nếu thật nói ra, khó tránh khỏi hội làm cho các nàng đều lúng túng cùng xuống đài không được.

"Đều đã qua."

Tô Dịch nhưng lại chẳng muốn tiêu phí miệng lưỡi đi lắm lời những chuyện này, cười ha hả đánh giá Văn Linh Tuyết, như có điều suy nghĩ, "Còn ngươi, ngày hôm nay trang hoàng xinh đẹp như vậy tìm ta chuyện gì "

"Ta. . ."

Vừa nhắc tới thử đến mục đích, Văn Linh Tuyết nhất thời mặt mày ủ rũ.

Cách đó không xa Trúc Cô Thanh lạnh lùng nói: "Hôm nay Linh Tuyết sẽ cùng ta cùng một chỗ tiến về trước Thiên Nguyên học cung tu hành, nàng là đến với ngươi từ biệt đấy."

Tô Dịch khẽ giật mình, trên mặt dáng tươi cười trở nên lãnh đạm xuống.

Hắn làm sao không rõ, Trúc Cô Thanh loại người này, sợ là căn bản không sẽ chủ động chạy đến Vân Hà Quận thành thu đồ đệ.

Đáp án như vậy liền rất rõ ràng, đây là tới từ Văn Linh Chiêu an bài!

Văn Linh Tuyết thấp lấy đầu đẹp, ngữ khí nhu hòa nói: "Tỷ phu, ngươi đừng suy nghĩ nhiều, ta chỉ phải đi tu hành mà thôi, huống chi, có tiền bối cùng tỷ tỷ chăm sóc ta, ngươi cũng không cần lo lắng cái gì."

Tô Dịch trầm mặc một lát, đột nhiên cười nói: "Cũng tốt, đợi về sau ta đi Cổn Châu Thành rồi, liền đi tìm ngươi."

Văn Linh Tuyết nhất thời nhẹ nhàng thở ra loại, nói: "Ừ!"

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Tốt, đợi tí nữa ta tiễn ngươi một đoạn đường."

Trúc Cô Thanh vừa muốn cự tuyệt, nhưng nghĩ đến đây tiểu tử cái kia giận điên người không đền mạng bổn sự, lập tức nhịn được.

Sau nửa canh giờ.

Ngoài thành bến tàu trước, Tô Dịch đưa mắt nhìn Văn Linh Tuyết cùng Trúc Cô Thanh làm cho ngồi một chiếc tàu chở khách dần dần đi xa, trong lòng không khỏi nổi lên một tia buồn vô cớ.

Cả Linh Tuyết cũng rời đi. . .

Cái này Vân Hà Quận thành lại có cái gì nhưng lưu

Trà Cẩm đã nhận ra Tô Dịch nỗi lòng như có chút sa sút, không khỏi âm thầm cả kinh, gia hỏa này sẽ không phải coi trọng hắn cô em vợ đi

Bất quá nói trở lại, Văn Linh Tuyết đúng là một cái mỹ nhân cực xuất sắc, cái kia đợi thanh tú tươi đẹp phong độ tư thái, đúng là thế gian ít có.

Cũng không biết, tỷ tỷ của nàng lại nên có bao nhiêu dễ nhìn. . .

Đang suy nghĩ thời gian, Tô Dịch từ lâu quay người mà đi.

Thấy vậy, Trà Cẩm vội vàng đuổi theo, nhắm mắt theo đuôi.

. . .

"Linh Tuyết, ta cùng Tô Dịch ở giữa ân oán cá nhân, chớ có cùng tỷ tỷ ngươi nhấp lên."

Đại Thương Giang lên, tàu chở khách ở bên trong, Trúc Cô Thanh do dự một chút, còn là mở miệng, "Nàng như biết rõ, sợ là sẽ phải sinh ra rất nhiều phong ba."

Văn Linh Tuyết nhịn không được nói: "Tiền bối, người cùng tỷ phu của ta cuối cùng làm sao vậy "

Trúc Cô Thanh lắc đầu: "Đây không phải ngươi nên biết."

Dứt lời, trong nội tâm nàng thở dài.

Lúc ban đầu thời gian, nàng còn tưởng rằng Tô Dịch chỉ là một cái Văn gia người ở rể, không đáng mỉm cười một cái, hoàn nhắc nhở Văn Linh Tuyết ít cùng đối phương tiếp xúc.

Chưa từng nghĩ, cái này Văn gia người ở rể lại lại chính là Chuyết An Tiểu Cư thiếu niên kia.

Điều này làm cho Trúc Cô Thanh hiện tại đối mặt Văn Linh Tuyết thời gian, trong lòng cũng không khỏi có chút lúng túng, lại có chút xấu hổ, tiểu tử này chẳng lẽ là mình khắc tinh không được , mỗi lần gặp mặt đều làm cho mình nghẹn một bụng trung khí!

"Tiền bối, người yên tâm, ta sẽ không theo tỷ tỷ nói."

Văn Linh Tuyết nói khẽ, "Ta mặc dù không rõ ràng lắm người cùng tỷ phu của ta tầm đó xảy ra chuyện gì, nhưng ta dám cam đoan, tỷ phu hắn khẳng định không phải người xấu."

Trúc Cô Thanh kinh ngạc một lát, chợt mà hỏi thăm: "Tượng hắn loại người này, lúc trước tại sao lại ở rể nhà các ngươi "

"Ách, ta đây cũng không rõ ràng rồi."

Văn Linh Tuyết lắc đầu.

"Một cái gia hỏa tu vi mất hết, lại lại biến hóa nhanh chóng, hóa thành một cái cường đại cực kỳ cao thủ, xác thực có chút khó tin."

Trúc Cô Thanh nhíu mày, "Đúng rồi, chuyện này ngươi cũng tiên đừng nói cho tỷ tỷ ngươi."

"Cái này là vì sao "

Văn Linh Tuyết giật mình như thế.

Trúc Cô Thanh sâu thẳm thở dài, nói: "Ta sợ nàng không chịu nổi đả kích, ngươi còn không biết sao, tỷ tỷ ngươi tính tình cao thượng lành lạnh, thực chất bên trong cũng cực kỳ tới kiêu ngạo. Nàng vốn là vô cùng loại trừ việc hôn sự này, nếu khiến nàng biết rõ, ngươi cái kia tỷ phu hôm nay sớm không phải là lúc trước có thể so sánh, trong nội tâm nàng nên làm cảm tưởng gì "

Văn Linh Tuyết im lặng một lát, nhịn không được nói: "Nhưng chuyện này cuối cùng lừa không được cả đời đấy."

"Có thể giấu giếm bao lâu liền giấu giếm bao lâu đi, tỷ tỷ ngươi hiện tại một lòng tu hành, đúng là tu vi đột phá tăng lên tuyệt hảo thời kì, không được phép bị những chuyện này trì hoãn."

Trúc Cô Thanh nghiêm túc nói.

Tại đến Vân Hà Quận thành trước, nàng đã giúp đỡ Văn Linh Chiêu tranh thủ một cái tiến về trước "Vân Lang Sơn Bí Cảnh" thí luyện danh ngạch.

Một tháng sau, làm Vân Lang Sơn Bí Cảnh mở ra, lấy Văn Linh Chiêu tư chất, như là vận khí tốt, cực có hi vọng một lần hành động bả một thân lực lượng triệt để rèn luyện là "Cương Khí" .

Như thế, chẳng khác nào trúc liền cuối cùng hùng hậu căn cơ, về sau nhất định nhưng thoải mái bước vào tông sư cảnh giới!

Văn Linh Tuyết bĩu môi, khẽ thở dài: "Càng dài lớn, thế nào cảm giác sự tình trở nên càng ngày càng phức tạp."

Trúc Cô Thanh không khỏi mỉm cười, "Cái này là trưởng thành."

. . .

"Mục đại nhân, lần này tiến về trước Cổn Châu, như hết thảy thuận lợi, đủ cho ngươi tiến thêm một bước, như vậy trở thành một châu chi địa Đại tướng nơi biên cương!"

Ngoài thành trên bến tàu, một đám người xuất hiện, thình lình đúng là Chu Tri Ly một đoàn người.

"Cũng phải đa tạ Lục điện hạ tài bồi."

Ung cùng quận quận trưởng Mục Chung Đình cười chắp tay.

Chu Tri Ly nghiêm nghị nói: "Bây giờ nói những thứ này còn sớm, nửa tháng sau, tại Cổn Châu Thành trung sắp triệu khai 'Tiệc trà " mới là mấu chốt nhất đấy, vô luận là ta, còn là mục đại nhân ngươi, nhưng đều không thể khinh thường rồi."

Cổn Châu tiệc trà!

Mục Chung Đình trong lòng rùng mình, yên lặng gật đầu.

"Nguyên bản ta lần này đến đây Vân Hà Quận thành, hoàn ý định đem Tần Văn Uyên mua chuộc đến bên người cống hiến, người nào từng muốn, lão tiểu tử đó quá xui xẻo, trực tiếp đã bị Tô công tử giết."

Chu Tri Ly có chút tiếc nuối nói.

Mục Chung Đình nói: "Tần Văn Uyên vốn là Nhị điện hạ đắc lực người có tài, hắn đã chết, cũng chưa nói tới là chuyện gì xấu."

Dừng một chút, hắn chần chờ nói: "Lục điện hạ, lão hủ cả gan nói một câu, vì cái gì không đem Tô công tử mời chào đến bên người lấy cái kia Trích Tiên loại thủ đoạn, nếu là có thể phụ Tá điện hạ, lo gì đại sự không được "

Chu Tri Ly bất đắc dĩ thở dài nói: "Ngươi cũng nói, kẻ khác như Trích Tiên, há có thể sẽ cam tâm vì ta sử dụng "

Mục Chung Đình giật mình, nói: "Điện hạ không cần vì thế nhụt chí, cần biết, điện hạ đã cùng Tô công tử trở thành bằng hữu, vả lại liên tục hai lần vì hắn chỉnh đốn tàn cuộc, tin tưởng hắn trong lòng nhất định cũng là cảm kích đấy. Về sau điện hạ thực gặp được khó giải quyết phiền toái, Tô công tử yên có thể khoanh tay đứng nhìn "

Chu Tri Ly thở dài một mực trọc khí, nói: "Có lẽ vậy."

"Nói xong chưa "

Cách đó không xa, áo xanh lạnh lùng mở miệng.

Chu Tri Ly cả vội vàng cười tiến lên, nói: "Sư thúc chớ hoảng sợ, chờ thuyền tới, chúng ta liền lập tức lên đường!"

Đêm đó tại Lãng Đào Sa đã trúng Tô Dịch một cái tát về sau, áo xanh tựa như thay đổi một người, lạnh như băng không nói lời nào, vả lại tính khí cực kém.

Điều này làm cho Chu Tri Ly một trận nhức đầu.

Áo xanh một chút trầm mặc, thình lình nói: "Ta sư tôn hồi âm nói, ba ngày sau, sẽ phái người tiến về trước Cổn Châu Thành, ở đó một cuộc tiệc trà lên, trợ trận cho ngươi."

Chu Tri Ly nhất thời tinh thần chấn động, vui mừng nhướng mày, nói: "Sư thúc, xin hỏi là vị nào cao nhân đến đây giúp ta "

Áo xanh lạnh lùng: "Đến lúc đó thấy chẳng phải sẽ biết "

Chu Tri Ly nghẹn lời, nhưng nội tâm đã thoả thuê mãn nguyện, có áo xanh sư thúc sư môn cao nhân trợ trận, lần này Cổn Châu hành trình, lo gì đại sự không được

Áo xanh liếc mắt nhìn hắn, mặt không chút thay đổi nói: "Ngươi nhưng đừng cao hứng quá sớm, Hướng Thiên Tù cũng sẽ không ngoan ngoãn cầm trong tay quyền hành chắp tay nhường cho, lấy hắn thành phủ, sợ là từ lâu phát giác được manh mối không hợp, làm đủ chuẩn bị."

Hướng Thiên Tù.

Cổn Châu Tổng đốc!

Tọa trấn Đại Chu sáu châu một trong Đại tướng nơi biên cương!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 156: Đeo Kiếm Cầu Nhiêm Khách

Chuyết An Tiểu Cư.

Vừa mới phản hồi, Tô Dịch liền phân phó nói: "Chỉnh đốn một cái, chúng ta đợi tí nữa liền lên đường ly khai."

Trà Cẩm giật mình như thế nói: "Ly khai?"

Tô Dịch lườm hắn một cái, "Có vấn đề?"

Trà Cẩm trong lòng run lên, cả vội vàng lắc đầu, nói: "Công tử, chúng ta đi đâu?"

"Cổn châu."

Tô Dịch nói qua đã đi tiến gian phòng.

Trà Cẩm lại một trận gửi đi mộng, liền quyết định như vậy đã đi ra?

Sớm biết như thế, vì cái gì bất hòa Linh Tuyết cô nương bọn hắn cùng một chỗ đi thuyền đi?

Cái nào sợ sẽ là ly khai, tối thiểu cũng đề một ngày trước chuẩn bị đi?

Làm sao lại có thể nói đi là đi?

Cái này một cái chớp mắt, Trà Cẩm thật sự có chút nhìn không thấu Tô Dịch rồi.

Bất quá, trong lòng mặc dù nghi hoặc trùng trùng điệp điệp, hắn hay là vội vàng trở lại trở về phòng thu thập.

Kỳ thật cũng không có gì hay chỉnh đốn đấy, đơn giản là một chút quần áo mà thôi.

Làm theo gian phòng đi ra, chỉ thấy Tô Dịch đi tới trong lương đình, đem cái kia một trương ghế dựa mây thu vào.

". . ." Trà Cẩm thiếu chút nữa há hốc mồm, người nào trên đời người nào lên đường đi xa, hội mang theo một cái ghế?

"Công tử, có hay không muốn chuẩn bị một chút lương khô, đồ che mưa một loại vật phẩm?"

"Không cần."

"Cái kia. . . Ngài là đi thuyền hay là cưỡi ngựa, cũng hoặc là ngồi xe ngựa?"

"Đi bộ."

Nghe được cái này đáp án, Trà Cẩm không khỏi lấy tay nâng trán, khuôn mặt ngốc trệ.

Đây chính là đi Cổn Châu Thành a, gần tám trăm dặm chi địa a!

Chính là phóng ngựa chạy như điên, tăng thêm trên đường đi nghỉ ngơi nghỉ ngơi và hồi phục thời gian, đến Cổn Châu Thành cũng cần bốn năm ngày!

Huống chi là đi bộ?

Cho đến cùng theo Tô Dịch đi ra Chuyết An Tiểu Cư, nhìn hắn đưa tay đem đình viện đại môn rơi khóa, Trà Cẩm Lúc này như ở trong mộng mới tỉnh giống như, nói: "Công tử, người thật muốn đi bộ?"

"Ngươi có thể coi như là một cuộc nói đi là đi đi bộ tu hành hành trình."

Tô Dịch chắp tay tại cõng, dạo chơi triều xa xa bước đi, "Lấy bước chân đo đạc núi sông đại địa, lấy đạo tâm quan sát ven đường phong quang, ăn sương uống gió, dãi gió dầm mưa, đối với ta bối tu sĩ nhiều ích lợi."

"Tu hành? Ta thế nào cảm giác chính là ngươi muốn đi theo Văn Linh Tuyết đi Cổn Châu Thành?"

Trà Cẩm âm thầm lải nhải.

Tuy rằng trong lòng đầy bụng khó hiểu, Trà Cẩm hay là ngoan ngoãn cùng theo, chỉ vừa nghĩ tới trên đường muốn đi bộ tiến về trước Cổn Châu Thành, nội tâm thì có điểm tan vỡ.

Tô Dịch cũng không nghĩ nhiều như vậy.

Hắn tu vi đã ngưng lại Tụ Khí cảnh sơ kỳ nhiều ngày, sẽ không đột phá, chính hắn đều có chút vô pháp dễ dàng tha thứ rồi.

Võ Linh hầu Trần Chinh mời hắn tiến về trước Huyết Đồ Yêu Sơn, nhưng chỗ kia Thú triều tại một tháng sau mới có thể tiến đến.

Hắn nhưng đợi không được lâu như vậy.

Mà tiến về trước cổn châu, cũng tuyệt không phải là tâm huyết dâng trào.

Một là hắn muốn đi diệt trừ một chút ẩn núp tai hoạ ngầm, ví dụ như Ngụy Tranh Dương loại nhân vật này.

Sau đó lại đi cùng Văn Linh Chiêu bái kiến một mặt, triệt để cùng nàng ngả bài.

Dù là vô pháp lập tức giải trừ hôn ước, cũng muốn cảnh cáo hắn, tại có vợ chồng danh nghĩa dưới tình huống, hắn Tô Dịch quyết sẽ không dễ dàng tha thứ có bị vợ ngoại tình sự tình phát sinh.

Bằng không, hắn không ngại bả Văn Linh Chiêu cũng làm thịt.

Đương nhiên, đây là ý định xấu nhất.

Dù sao, không nhìn mặt tăng xem mặt phật, niệm tại trên mặt mũi Văn Linh Tuyết, tốt nhất không động thủ giết tỷ tỷ của nàng.

Trừ thử, tiến về trước Cổn Châu Thành, thuận tiện cũng có thể gặp một lần Ông Vân Kỳ, đi Âm Sát Môn cổn châu phân đà đi một chuyến, cũng coi như giúp đỡ Khuynh Oản tìm hiểu một cái thân thế manh mối.

Có nữa chính là, Cổn Châu Thành dù sao coi như là thiên hạ sáu châu một trong hạch tâm trọng địa, quy mô của nó cùng phồn hoa cảnh tượng, viễn không phải là Vân Hà Quận thành có thể so sánh.

Tục truyền tại Cổn Châu Thành, có được lấy đủ để thỏa mãn Võ Đạo tông sư tu hành tài nguyên, nội tình cực kỳ hùng hậu.

Tượng Đại Chu thập đại học cung một trong Thiên Nguyên học cung, vào vị trí tại Cổn Châu Thành hơn mười dặm bên ngoài "Thiên Nguyên Sơn" trên.

Tượng cổn châu sáu quận trung một chút tông sư nhân vật, đều định cư tại ở bên trong Cổn Châu Thành, bởi vì chỉ cái địa phương này, mới có thể thỏa mãn bọn họ tu hành cần thiết.

Nếu nói người thường đi chỗ cao, đã là như thế.

. . .

Một ngày sau đó.

Viên Lạc Hề hào hứng đất đi tới trong Hồ Lô ngõ nhỏ, hắn hôm nay là tới mời Tô Dịch tiến về trước trong nhà làm khách đấy.

Nhưng khi thấy Chuyết An Tiểu Cư trên cửa chính khóa sắt thời gian, nhất thời ngây ngẩn cả người.

Tô tiên sinh ra ngoài rồi?

Viên Lạc Hề suy nghĩ một chút, liền bắt đầu thăm viếng trong Hồ Lô ngõ hẻm hộ gia đình, rất nhanh phải có được đáp án ——

Ngày hôm qua thời điểm, Tô Dịch liền mang theo Trà Cẩm đã đi ra!

Viên Lạc Hề mang theo đầy ngập thất lạc hậm hực mà về.

Làm Viên Vũ Thông biết được tin tức này, cũng là khẽ giật mình, chợt cảm khái nói:

"Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, như Tô tiên sinh nhân vật bực này, là không thể nào ở lâu tại nho nhỏ Vân Hà Quận thành đấy."

"Nhưng Tô tiên sinh nếu như phải ly khai, vì cái gì không sớm nói tiếng đây?"

Viên Lạc Hề buồn bực không vui.

"Cái kia đám nhân vật, vì sao phải theo chúng ta nói?"

Viên Vũ Thông hỏi lại.

Viên Lạc Hề khẽ giật mình, đúng vậy a, Tô tiên sinh cái kia đợi tiêu sái như Trích Tiên người, đâu có thể nào sẽ để ý cái gì từ biệt cùng tiễn đưa sự tình?

Viên Vũ Thông thần sắc nghiêm túc, nhắc nhở: "Nha đầu, chúng ta cùng hắn không phải là một cái thế giới đấy, chính là ngươi lại cực nhọc đuổi theo, cả đời cũng đuổi không kịp, ngược lại hội khoảng cách hắn càng ngày càng xa."

Viên Lạc Hề khuôn mặt nóng lên, sẵng giọng: "Phụ thân ngươi nói cái gì đó, ta đối với Tô tiên sinh chỉ kính ngưỡng khâm phục chi tâm, nhưng Đoạn không đến cái khác không an phận tới nghĩ."

Viên Vũ Thông nói: "Thật sự?"

Viên Lạc Hề không cần nghĩ ngợi nói: "Đương nhiên!"

Trả lời vô cùng kiên định.

Chỉ, tại trở lại về phòng của mình trên đường đi, Viên Lạc Hề nhưng trong lòng có chút ngơ ngẩn, trong lòng mình, liền thật sự chỉ khâm phục kính ngưỡng sao?

Nếu như thế, tại sao lại biết được Tô tiên sinh đi không từ giã về sau, trong lòng như vậy uể oải cùng thất lạc?

Cứ như vậy suy nghĩ miên man, Viên Lạc Hề trở lại trở về phòng về sau, vẫn mất hồn mất vía, cái gì cũng không muốn làm, cũng một chút cũng đề không nổi tinh thần đến.

"Đúng rồi, Tô tiên sinh từng nói qua, hắn cũng sẽ đi Cổn Châu Thành đấy, mà ta dùng không được bao lâu, sẽ đi Thiên Nguyên học cung tu hành, đến lúc đó thì có có cơ hội gặp mặt!"

Làm nghĩ vậy thời gian, Viên Lạc Hề đôi mắt đẹp sáng ngời, khuôn mặt đều phơi phới ra khác thần thái đến.

Hắn cái này mới phát hiện, sắc trời đã tối, bản thân lại ngây ngốc ngồi ở gian phòng cả ngày, bụng đều nhanh đói dẹp bụng rồi.

"Người tới, cho ta chuẩn bị đồ ăn, ta muốn hảo hảo ăn no!"

Viên Lạc Hề ra khỏi phòng thời gian, đã vẻ mặt hưng phấn.

Đồng dạng dưới bóng đêm.

Khoảng cách Vân Hà Quận thành ba ngoài trăm dặm một mảnh hoang sơn dã lĩnh ở bên trong, đang trận tiếp theo mưa to mưa to.

Cảnh ban đêm hôn mê, mưa rơi thật lớn, nện đến lá cây thảo mộc rầm rầm rung động.

Một mảnh trong núi vách đá chi địa, có một cái ước chừng ba trượng phạm vi động quật, tựa như phòng ốc sơ sài giống như, có thể cung cấp người che gió che mưa.

Trong động quật, đống lửa rào rạt, một mảnh ấm áp.

Động quật bên ngoài, thì là tối om cảnh ban đêm cùng tầm tã mưa to, gió thảm mưa sầu, mang đến Thứ Cốt giống như hàn lãnh ẩm ướt.

"Công tử, đêm nay chúng ta sợ là muốn ở đây qua đêm rồi."

Trà Cẩm nói khẽ.

Hắn ngồi ở bên cạnh đống lửa, mặc thuận tiện hành tẩu áo tơ trắng áo dài, đen thui mái tóc cũng bàn...mà bắt đầu, lộ ra hết sức nhỏ trắng như tuyết ngỗng cái cổ.

Bất quá, mặc dù toàn thân mộc mạc, cũng khó dấu hắn cái kia tuyệt đại dung mạo.

"Lấy gấp cái gì, một mặt gấp rút lên đường, chỉ biết không để ý đến cái này ven đường núi sông vẻ đẹp."

Một bên, Tô Dịch nhàn nhã đất ngồi ở ghế dựa mây ở bên trong, mang theo một bình rượu, đang từng miếng từng miếng uống vào, rất là thích ý.

Trà Cẩm khóe môi hơi hơi co quắp một cái.

Cái gì núi sông vẻ đẹp, theo ly khai Vân Hà Quận thành về sau, trên đường trèo non lội suối, làm cho đi đều là lầy lội gập ghềnh đường núi, chứng kiến đều là hoang sơn dã lĩnh.

Khát chỉ có thể uống nước suối, đói bụng chỉ có thể săn bắn cùng hái quả dại ăn no, dọc theo con đường này không biết gặp không may nhiều ít tội!

Ngắn ngủn một ngày một đêm thời gian, liền đã tao ngộ ba cuộc đột nhiên tới mưa to, toàn thân xiêm y đều ướt lại làm, đã làm vừa ướt, dính đầy mùi mồ hôi cùng bụi bặm.

Điều này làm cho xưa nay sạch sẽ Trà Cẩm đều nhanh không chịu nổi.

Tô Dịch nhìn Trà Cẩm một cái, nói: "Phật Môn đại năng, đã từng chân trần áo gai, nâng bát hành tẩu vùng đất lạnh giá, không sợ nóng lạnh hiểm ác. Đạo Môn người đứng đầu giả, đã từng bôn ba rừng thiêng nước độc tầm đó, chỉ vì nhận thức thiên kinh đất vĩ tới thú vị. Mà Nho môn lão các Tú tài,

đều nói nhất định xưng 'Đọc vạn thư thua kém hơn đi ngàn dặm đường' . Biết rõ cái này là vì sao?"

Trà Cẩm khẽ giật mình: "Vì cái gì?"

Tô Dịch xách bình uống rượu, thuận miệng nói: "Thiên địa có đại mỹ mà không nói, vạn vật thành công để ý mà không nói. Thiên địa này chi đạo, tu hành tới muốn, ngay tại ngươi cái này cùng nhau đi tới dưới chân."

"Nhưng vì cái gì thiếp thân một chút cũng không cảm giác được?"

Trà Cẩm nghi ngờ nói.

Tô Dịch trầm mặc một lát, nói: "Bởi vì ngươi đần."

Trà Cẩm: ". . ."

Tô Dịch nhưng lại không nhiều hơn nữa nói, ánh mắt của hắn nhìn về phía bên ngoài hang đá, ngắm nhìn chỗ xa hắc ám cảnh ban đêm.

Cũng nhưng vào lúc này, mưa gió trong bóng đêm, đột nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân, vừa nghe được thời gian, vẫn còn cực chỗ xa xa, nghe nữa đến lúc đó, đã gần trong gang tấc.

Trà Cẩm đôi mắt đẹp co rụt lại, liền chứng kiến một thân ảnh ngang tàng râu quai nón đại hán bước đi, mưa vung vãi kia trên người thời gian, đều bị chấn động văng khắp nơi đi ra ngoài.

Hắn uy thế cực mãnh liệt, con mắt đóng mở như lôi điện lưu chuyển, lưng đeo một thanh mang vỏ kiếm Cự Kiếm, vừa mới tới gần, liền làm cho người ta lấy đập vào mặt cảm giác áp bách.

Cao thủ!

Trà Cẩm đôi mắt đẹp không khỏi nổi lên vẻ cảnh giác, như thế rừng núi hoang vắng, tầm tã trong đêm mưa, đã có vô cùng lợi hại võ đạo nhân vật xuất hiện, không kiềm được người không cảnh giác.

Càng thêm nhìn thấy mà giật mình chính là, râu quai nón đại hán trong tay, mang theo một con sặc sỡ Đại Hổ, đầu hổ sụp đổ ra một cái sâu đậm dấu quyền.

Rõ ràng là bị một quyền đánh chết!

Một con hổ như vậy, tối thiểu có mấy trăm cân, nhưng xách trong tay hắn, lại nếu như không có gì giống nhau.

"Quấy rầy hai vị rồi, mưa rơi quá lớn, xa xa trông thấy nơi đây có ánh lửa chớp động, liền vội vàng chạy tới. Chờ hết mưa rồi, ta liền rời đi."

Nói qua, râu quai nón đại hán đã đi vào hang đá, vung tay đem cái kia hổ thi thể vứt trên mặt đất, đặt mông ngồi ở đống lửa một bên.

Trà Cẩm nhịn không được nhìn Tô Dịch một cái, lại thấy người sau ngồi ở ghế dựa mây ở bên trong, giống như trọn vẹn chưa phát giác ra giống như.

Hoặc là nói đúng cái này râu quai nón đại hán đến, hoàn toàn liền bỏ qua rồi.

Thấy vậy, Trà Cẩm cũng hé miệng không nói.

Bầu không khí nhất thời trở nên nặng nề đứng lên.

Râu quai nón đại hán giống như có chút kỳ quái, nhìn nhìn Tô Dịch, lại nhìn một chút Trà Cẩm, cuối cùng lắc đầu, cũng không nói thêm lời, nghiêng dựa vào vách đá lên, nhắm mắt dưỡng thần.

Cảnh ban đêm lúc giữa, chỉ tiếng gió tiếng mưa rơi vang vọng, cùng với cái lồng trong đống lửa tất ba rung động thanh âm.

Trà Cẩm ngồi ở đó, toàn thân đều rất không được tự nhiên, như cái này một trận mưa lớn một mực liên tục, chẳng phải là muốn một mực tại đây giống như cảnh giác?

Đột nhiên, xa xa trong mưa đêm lại vang lên một trận tiếng xé gió.

Trà Cẩm khẽ giật mình, như thế nào lại có người đến?

Dựa vào tại vách đá trên râu quai nón đại hán lặng yên mở ra con mắt, ngồi thẳng thân thể, mở miệng nói:

"Hai vị không cần kinh hoảng, đợi tí nữa vô luận chuyện gì phát sinh, các ngươi chỉ cần nhìn lại, không cần thiết chộn rộn tiến đến."

Một mực chưa hề nói chuyện Tô Dịch mở miệng, thần sắc bình thản nói: "Nếu như ngươi thật không nghĩ liên luỵ chúng ta, hiện tại nên ly khai nơi đây, mà không phải nói ra lần này nói nhảm."

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 157: Họa Trời Giáng

Đại hán râu quai nón kinh ngạc, đại khái là không nghĩ tới một thiếu niên như vậy, lại dám ... như vậy cùng chính mình nói chuyện.

Hắn làm người phóng khoáng, từ sẽ không theo một người tuổi còn trẻ so đo, mỉm cười nói: "Yên tâm đi, sẽ không đả thương đến ngươi một cọng tóc gáy."

Từ lúc đến chỗ này thời gian, đại hán râu quai nón liền vô thức cho là, Tô Dịch đích thị là cái nào tông tộc hậu duệ quý tộc đệ tử.

Bằng không, người nào sẽ ở gấp rút lên đường thời gian mang cái xinh đẹp vũ mị thị nữ?

Càng phóng đãng chính là, công tử hậu duệ quý tộc này rõ ràng thói quen hưởng phúc, còn tùy thân mang theo một thanh ghế dựa mây. . .

"Ngươi Thường Quá Khách đều đã là Nê Bồ Tát sang sông bản thân khó bảo toàn, còn dám nói khoác mà không biết ngượng cho kẻ khác che chở?"

Trong mưa đêm, một đạo mềm mại đáng yêu thanh âm vang lên, chỉ thấy một đạo uyển chuyển thân ảnh bồng bềnh đi tới.

Hắn một bộ Thanh váy, nắm một thanh cái dù giấy dầu, trang dung tinh xảo xinh đẹp, cho dù hành tẩu tại tầm tã bên trong màn mưa, cũng thản nhiên ung dung.

Đại hán râu quai nón đứng người lên, ngang tàng thân ảnh ngăn tại trước hang đá, phóng khoáng cười to: "Nê Bồ Tát thì như thế nào, giết ngươi Hoa Liên Tú dễ như trở bàn tay!"

"Như tăng thêm ta đây?"

Một đạo khô quắt khàn khàn thanh âm vang lên, chỉ thấy xa xa bên trong màn mưa bóng đen lóe lên, liền xuất hiện ở bên người nữ tử váy xanh.

Người tới cơ bắp thấp bé, tóc thưa thớt, dung mạo già nua, còn là một lưng còng, xem ra cực tầm thường.

Nhưng hai tay của hắn ở bên trong, lại mang theo một đôi chừng hắn cao cỡ nửa người màu đen Cự Phủ, đứng ở đó, trên mặt đều là giọng mỉa mai cùng lạnh lùng.

Đại hán râu quai nón con mắt híp híp, vẫn cười nói: "Thường mỗ như toàn lực ra tay, hai người các ngươi cộng lại cũng không đủ."

Lão giả lưng còng hừ lạnh.

Trà Cẩm một màn như vậy màn, trong lòng gửi đi nhanh, hắn hoàn toàn nhìn không thấu tu vi hai người kia, nhưng lại ngửi được nguy hiểm khí tức.

Hắn ánh mắt nhịn không được nhìn về phía Tô Dịch, lại thấy người sau ngồi ở ghế dựa mây ở bên trong, tay phải khuỷu tay đỡ tại cái ghế trên lan can, bàn tay chống đỡ cái cằm, tay trái mang theo bầu rượu, dáng vẻ lười nhác ngồi ở đó, ánh mắt nhìn đống lửa, giống như đang ngẩn người.

Hỏa diễm phản chiếu tại hắn thâm sâu con mắt, chợt minh chợt diệt.

Tóm lại, hắn tựa hồ đối với ngoại giới phát sinh hết thảy hồn không quan tâm, cũng lười phân ra tâm thần đi để ý tới.

Bất quá, đúng là loại này lười nhác đến mức tận cùng, cũng kiêu ngạo đến mức tận cùng tư thái, lại làm cho Trà Cẩm trong lòng căng thẳng tiêu tán, trở nên an tâm đứng lên.

Gia hỏa này giết Nam Văn Tượng cái kia đợi tông sư như giết gà, cả Phù Kiếm bí bảo cũng đều không làm gì được được hắn, nếu thật gặp được nguy hiểm. . .

Không hợp.

Người khác gặp được hắn mới gọi là nguy hiểm.

Nghĩ như thế, Trà Cẩm căng thẳng thân thể mềm mại cũng thoải mái xuống, dù bận vẫn ung dung mà đem đôi mắt đẹp nhìn về phía cách đó không xa, ý định xem náo nhiệt.

"Lão công kê, đừng không phục, Thường Quá Khách 'Hàng Ma Cửu Kiếm' dương danh cổn châu sáu quận, nhưng truyệt không phải là hư danh, như dốc sức liều mạng, ta cũng phải nhận thực đối xử."

Đột nhiên, một đạo âm thanh trong trẻo vang lên.

Tại bên trong màn mưa đêm khuya, lại lần nữa đi tới một người, nho bào đánh bạc mang, tay cầm một thanh cây thước màu đen.

Hắn hành tẩu thời gian, mũi chân giống như không dính đấy, đầy trời trút xuống mưa cũng dính không đến hắn tay áo, tiêu sái lỗi lạc.

Nhìn người nọ, đại hán râu quai nón sắc mặt bỗng nhiên trở nên ngưng nặng vô cùng, toàn thân khí tức xơ xác tiêu điều, lạnh lùng nói:

"Các ngươi vị chủ tử kia thật là đủ để mắt ta, lại đem ngươi này chó dữ đều phái tới rồi."

Nam tử nho bào mỉm cười, nói: "Như Thường huynh đáp ứng, trong một tháng, không đặt chân Cổn Châu Thành một bước, ta lập tức lấy rượu ngon cho ngươi tiệc tiễn biệt."

"Ít vô nghĩa, ta chính là đáp ứng, các ngươi sợ cũng sẽ không tin tưởng, cũng đã định trước không có khả năng như vậy dừng tay."

Đại hán râu quai nón lạnh lùng nói.

Nam tử nho bào vỗ tay tán thưởng, nói: "Thường huynh quả nhiên liệu sự như thần, bất quá ngươi nói sai rồi, nếu như ngươi phế bỏ bản thân một chân, ta có thể thề với trời, cam đoan cho ngươi tiếp tục tồn tại ly khai!"

Oanh!

Vừa dứt lời, trên vòm trời, bỗng nhiên vang vọng một trận sấm sét.

Toàn trường một yên tĩnh. Mọi người thần sắc cổ quái.

Trà Cẩm thiếu chút nữa nhịn không được bật cười, đây là lão thiên gia cũng không tin gia hỏa này lời thề?

Nam tử nho bào vẻ mặt tràn đầy lúng túng, vuốt vuốt cái mũi, nói: "Bực này mưa rơi thời tiết, quả thực đối với thề người không hữu hảo."

Chống đỡ cây dù nữ tử xinh đẹp váy xanh tiếng nói lịch lịch nói: "Ân tiên sinh, đều đã như vậy, vì cái gì không lập tức động thủ, tiễn đưa Thường Quá Khách quy thiên?"

Nam tử nho bào thở dài: "Thượng binh phạt mưu, tâm lý chiến làm lên, hắn nếu thật tin tưởng chúng ta sẽ thả hắn một con đường sống, chẳng khác nào rụt rè rồi, cũng chỉ không muốn lại dốc sức liều mạng, lời nói như vậy, lại chỉnh đốn hắn dễ như trở bàn tay, chúng ta cũng không cần phải lo lắng

gặp cái gì tổn thất, thật không nghĩ đến, bầu trời này Lôi Đình càng như thế không phối hợp. . ."

Hắn có vẻ có chút buồn bực.

Nữ tử xinh đẹp ngơ ngác một chút, nói: "Ông trời không phối hợp, chúng ta chỉ cần phối hợp tốt, cũng sẽ không có cái gì tổn thất lớn rồi."

Lão giả lưng còng lung lay đầu, nhếch môi cười nói: "Là cực."

Một chút trầm mặc, đại hán râu quai nón chỉ một cái hang đá bên trong Tô Dịch cùng Trà Cẩm, ánh mắt lại nhìn chằm chằm vào nam tử nho bào kia, nói: "Để cho bọn họ đi, ta cùng các ngươi vui đùa một chút, ta cam đoan sẽ không chạy trốn tiếp rồi."

"Ơ, bản thân khó bảo toàn Nê Bồ Tát còn lòng từ bi, thật là làm cho ta lau mắt mà nhìn."

Nữ tử váy xanh cười hì hì trêu chọc.

Nam tử nho bào thở dài nói: "Cái gì gọi là họa trời giáng? Cái này là, thật muốn so đo, cũng là ngươi Thường Quá Khách để cho bọn họ nhập lúc này phong ba đấy, bọn hắn như chết rồi, cũng chỉ có thể tính đến trên đầu Thường Quá Khách ngươi."

"Cô nàng kia trước tiên có thể lưu lại, ta thích."

Cơ bắp thấp bé lão giả lưng còng nâng lên búa chỉ vào Trà Cẩm, cười tủm tỉm mở miệng, trong ánh mắt đều là lửa nóng.

Trà Cẩm vốn định xem náo nhiệt, nhưng nghe nói như thế, chỉ cảm thấy nội tâm một trận khiến người ta ghét bỏ, lão già này bao nhiêu tuổi rồi, còn

háo sắc như thế, quả thực làm cho người ta hận không thể đem hắn rút gân lột da nghiền xương thành tro!

Đại hán râu quai nón xoay người, lộ ra vẻ xấu hổ, nói: "Hai vị, là Thường mỗ xin lỗi các ngươi, đợi tí nữa như khai chiến, Thường mỗ dốc sức liều mạng cũng sẽ giúp đỡ hai vị giết ra một con đường sống!"

Trà Cẩm ngơ ngác một chút, gia hỏa này cũng là lồng ngực bằng phẳng quang minh.

Tô Dịch như trước ngồi ở đó, nghe vậy mí mắt cũng không có giơ lên một cái, lãnh đạm nói: "Nếu như ngươi thiệt tình hoài áy náy, liền tranh thủ thời gian đi chịu chết, xong hết mọi chuyện. Đến tại chúng ta, còn không từ ngươi tới quan tâm."

Thường Quá Khách ngẩn ngơ, gương mặt đến mức đỏ lên.

Xa xa, nam tử nho bào bọn hắn cũng không khỏi dỗ dành cười rộ lên.

Nữ tử xinh đẹp váy xanh cười nói: "Ai, vị tiểu ca này nói chuyện ta thích nghe, ta đều có chút không bỏ được nhường hắn đã chết."

"Đừng mắc lừa, tiểu tử này nói như vậy, có lẽ liền là muốn cho chúng ta tha hắn một lần."

Lão giả lưng còng Lãnh Tiếu đạo

"Đã thành, tiên chỉnh đốn cái này họ Thường đấy."

Nam tử nho bào nói qua, trong tay cây thước màu đen đột nhiên huơi ra.

Oanh!

Bay bổng cây thước, lại lại nhấc lên sấm gió tới thanh âm, thế như trầm trọng nguy nga tới núi cao ngang trời tới.

Võ Đạo tông sư!

Trà Cẩm đôi mắt đẹp ngưng tụ.

Bực này rừng núi hoang vắng, cũng tại đêm nay xuất hiện nhiều tông sư như vậy, không thể nghi ngờ có vẻ rất không thể tưởng tượng.

BOANG...!

Thường Quá Khách rút ra sau lưng Cự Kiếm, toàn bộ người khí thế bỗng nhiên Nhất Biến, trung khí Quán Vân tiêu, trầm ngưng như núi.

Hắn ngang trời vừa bổ.

Keng!

Tiếng va chạm ở bên trong, Thường Quá Khách hét lớn: "Hai vị, không quản các ngươi có hay không oán hận Thường mỗ, Thường mỗ lần này chịu chết, cũng sẽ vì các ngươi bổ ra một con đường sống, kính xin nắm lấy thời cơ, thừa cơ đào tẩu!"

Thanh âm vẫn còn quanh quẩn, hắn đã lớn bước giết ra hang đá, ngang tàng như núi thân ảnh nhảy vào mưa to ở bên trong, vung kiếm sát phạt, uy mãnh vô song.

Oanh!

Vòm trời lôi điện lập loè, chiếu vào cái kia cao lớn thân ảnh lên, lẫm lẫm như thần.

Cự kiếm trong tay kia cũng cực không tầm thường, toàn thân như mực, chừng ba thước, chiều rộng chín thốn, ở trên có đen thui như điện giống như Linh quang bắt đầu khởi động, huy động thời gian, thẳng giống như mãng xà Long tia chớp, bá đạo lăng lệ ác liệt.

Bất quá, nam tử nho bào cũng cực không tầm thường, tuy chỉ nắm một thanh cây thước, lại tiến thối có theo, tiêu sái tự nhiên, mặc dù chính diện đối chiến, lại hồn nhiên không rơi xuống hạ phong.

Đây không thể nghi ngờ là một cuộc tông sư cuộc chiến sinh tử, cực kỳ hung hiểm đáng sợ, đem đầy trời mưa to đều đánh bay, phụ cận nham thạch nứt vỡ vẩy ra.

Nhưng rất nhanh, nam tử nho bào liền bị bức phải liên tục lui ra phía sau, chỉ vì Thường Quá Khách hoàn toàn chính là dốc sức liều mạng tư thái, thấy chết không sờn.

Nam tử nho bào cũng không muốn bị đối phương lôi kéo đệm lưng rồi.

"Cùng tiến lên."

Nữ tử xinh đẹp váy xanh trong tay dù che mưa thu hồi, BOANG... một tiếng, cái dù nhọn bắn ra một đoạn Huyết Sắc mũi kiếm, giống như nắm một thanh trường kiếm, lăng không triều Thường Quá Khách đánh tới.

Oanh!

Mà cái kia thấp bé nhỏ gầy lão giả lưng còng, lại mang theo một đôi Cự Phủ, trực tiếp liền xông tới, vung búa bổ xuống, hung hãn vô cùng.

"Bọn hắn lại đều là tông sư. . ."

Trà Cẩm hít vào khí lạnh, thiếu chút nữa đều không thể tin được ánh mắt.

Tại Vân Hà Quận thành, cũng chỉ rải rác vài cái Võ Đạo tông sư mà thôi.

Nhưng bây giờ, ở nơi này mưa to trong bóng đêm, đã có bốn cái tông sư tại chém giết! !

"Bọn người kia thân phận nhất định cực bất phàm, cũng tuyệt không phải nhân vật tầm thường rồi. . ."

Trà Cẩm ám sát.

Oanh!

Mưa rơi càng lúc càng lớn, Lôi Đình cuồn cuộn, tia chớp như bạc con rắn cuồng vũ.

Trên mặt đất, Thường Quá Khách lấy một đối ba, vẫn uy mãnh cực kỳ, khí thế vô cùng, trong tay màu đen Cự Kiếm nhấc lên trùng trùng điệp điệp kiếm sóng.

Nhưng đối thủ của hắn dù sao cũng là ba cái ngang nhau cảnh giới tông sư, vả lại nam tử nho bào kia một người lực lượng, có thể đối kháng hắn, hơn nữa nữ tử váy xanh cùng lão giả lưng còng, làm cho tình cảnh của hắn đã trở nên hung hiểm cực kỳ.

Không bao lâu, trên người liền bị thương chồng chồng.

"Đi mau!"

Trong đêm mưa, Thường Quá Khách gào thét, con mắt lạnh lùng như điện.

Hắn hiện tại hoàn toàn không muốn sống giống như, lại chỉ dựa vào lực lượng một người, liền kiềm chế đối phương ba người!

Trà Cẩm nhịn không được đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Lại thấy người sau ngồi ở đó, lại nhắm mắt dưỡng thần, hồn không đến một chút xíu phải ly khai ý định.

Hoặc là nói, hắn đối ngoại trước mặt đang trình diễn tông sư cuộc chiến đều lười được chú ý. . .

"Hồ đồ! !"

Thường Quá Khách hiển nhiên cũng phát giác được, Tô Dịch cùng Trà Cẩm không có ý định thừa cơ ly khai, lại là lo lắng lại là tức giận.

Nhưng cũng không thể tránh được.

Hắn liều mạng bị thương chết nguy hiểm, mới miễn cưỡng chỉ có thể kiềm chế đối phương một lát mà thôi, thời cơ thoáng qua một cái, hết thảy ngừng nói.

"Đến lúc nào rồi rồi, còn quan tâm hắn nhân sinh chết, ngươi Thường Quá Khách cũng bất quá chỉ như vậy!"

Nam tử nho bào hừ lạnh một tiếng, trong tay cây thước màu đen tựa như tia chớp, hung hăng đập vào Thường Quá Khách màu đen Cự Kiếm trên.

Keng! !

Kinh Thiên Động Địa tiếng va chạm ở bên trong, màu đen Cự Kiếm rời tay mà bay, Thường Quá Khách thân ảnh một cái lảo đảo.

Còn không đợi né tránh, nữ tử váy xanh trong tay Huyết Sắc mũi kiếm đã đâm vào hắn phần lưng.

Phốc!

Một chuỗi máu tươi mang theo, da thịt đều bị vạch phá, khắc sâu thấy xương.

Nhân cơ hội này, nam tử nho bào tiến lên, trong tay cây thước triều Thường Quá Khách đầu người nện xuống.

Răng rắc!

Thường Quá Khách mặc dù tránh đi đầu chỗ hiểm, lại bị cây thước nện trên bờ vai, xương vai nhất thời đứt gãy sụp đổ.

Cái kia cao lớn ngang tàng thân ảnh đều bị nện đến vừa ngã vào trước hang đá trên mặt đất, tóe lên đầy đất bọt nước.

Tựa hồ biết rõ hẳn phải chết, Thường Quá Khách tịnh không đổi sắc, lại nhịn không được thở dài một tiếng, khó khăn quay đầu nhìn về phía hang đá bên trong, thanh âm khàn khàn nói: "Vừa rồi, vì cái gì không trốn đây?"

Có tiếc nuối, cũng có xấu hổ ý.

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 158: Kiếm Dẫn Lôi Đình

Mưa to rơi nhiều như mưa, trên mặt đất đều là lầy lội.

Mới ngã xuống đất Thường Quá Khách toàn thân máu tươi, đều là nhìn thấy mà giật mình miệng vết thương, bị thương cực nghiêm nặng.

Trà Cẩm trong lòng khẽ run.

Hắn từ lâu trong lòng còn có không đành lòng, nhiều lần nhịn không được nghĩ xuất thủ tương trợ.

Nhưng nhìn thấy Tô Dịch một mực không đến phản ứng, hắn cũng chỉ có thể chịu đựng.

Hiện tại, nghe được cái kia mang theo tiếc nuối cùng áy náy lời nói Trà Cẩm chỉ cảm thấy nhịn nữa xuống dưới, lương tâm mình đều không qua được.

"Chết!"

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, theo Thường Quá Khách ngã quỵ, cái kia lão giả lưng còng đã thừa cơ mà động, một cái cất bước, huy động Cự Phủ hung hăng chém xuống.

Bá!

Sáng như tuyết búa ánh sáng tại trong bầu trời đêm hiện ra, khiếp người vô cùng.

"Đủ rồi!"

Trà Cẩm một tiếng thanh xích, huy động một đôi đoản đao, ngang trời một cái.

Keng! ! !

Lão giả lưng còng đánh xuống hai lưỡi búa lại bị ngăn trở.

Tia lửa văng khắp nơi ở bên trong, lão giả lưng còng thân ảnh hơi hơi nhoáng một cái, không khỏi giật mình, "Cô nàng này không đơn giản a!"

Vốn tưởng rằng hắn phải chết Thường Quá Khách cũng không khỏi sửng sốt, ánh mắt hoảng hốt, thiếu nữ này lại cái cao thủ thâm tàng bất lộ?

Xa xa, trung niên nho bào cùng nữ tử váy xanh liếc nhau, lông mày đều hơi hơi nhăn lại.

Bên trong hang đá, bên cạnh đống lửa, Tô Dịch nhìn nhìn Trà Cẩm, không nói gì thêm.

Chỉ thấy Trà Cẩm hít thở sâu một hơi trung khí, có chút tâm thần bất định giống nhau thấp giọng nói: "Công tử, vô luận người này sống hay chết, ba cái kia gia hỏa đều sẽ không bỏ qua chúng ta, vì vậy. . ."

Tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc.

Bọn hắn vốn tưởng rằng, cái này tuyệt mỹ nữ tử là ý định nhúng tay chuyện này, anh dũng mà chiến.

Người nào từng muốn, hắn lại dường như là tượng làm sai sự việc, lo sợ bất an theo sát bên trong hang đá thiếu niên áo bào xanh kia xin lỗi cùng giải thích.

Tựa hồ. . . Hắn căn bản không thèm để ý cái khác, chỉ để ý thiếu niên áo bào xanh kia thái độ.

Lại thấy không chờ Trà Cẩm nói xong, Tô Dịch đã theo ghế dựa mây trung đứng dậy, nhàn nhạt nói:

"Ngươi làm tịnh không sai, phiền toái là hắn đưa tới đấy, bị người giết cũng xứng đáng. Nhưng như phiền toái liên luỵ đến trên người chúng ta, vậy không giống nhau."

Nghe vậy, Trà Cẩm quả thực như trút được gánh nặng.

Hắn vừa rồi tự tiện ra tay, cũng vô cùng khẩn trương, sợ bởi vậy nhường Tô Dịch sinh ra không vui, làm cho mình lại gặp "Khiên Hồn Tác" quất roi.

Nhưng hiện tại, hắn không hề lo lắng.

"Có gì không giống nhau?"

Mang theo Cự Phủ lão giả lưng còng cười tủm tỉm nói.

"Các ngươi sẽ chết."

Tô Dịch nói qua, một tay mang theo bầu rượu, cất bước đi tới trước hang đá.

Hắn chỉ một cái nằm trên mặt đất bị thương nghiêm trọng Thường Quá Khách, nói: "Đương nhiên, các ngươi chết rồi, sổ sách cũng chỉ có thể tính đến trên đầu của hắn, cùng ta không quan hệ."

Lão giả lưng còng ngẩn ngơ, nhịn không được quay đầu hỏi: "Hai vị, các ngươi nhưng nghe rõ chưa vậy? Cái này Tụ Khí cảnh sơ kỳ thiếu niên, lại nói giết chúng ta về sau, còn muốn đem trách nhiệm đẩy tới Thường Quá Khách trên đầu. . ."

Nói xong lời cuối cùng, chính hắn nhịn không được cười lên ha hả, "Con mẹ nó, lão tử tu luyện nhiều năm như vậy, còn là lần đầu tiên nghe được như thế kiêu ngạo lời nói rồi."

Hắn cười đến nước mắt thiếu chút nữa chảy ra.

Nữ tử váy xanh cũng không khỏi mỉm cười, thanh âm mềm mại đáng yêu nói: "Như vậy tiểu nhân tuổi, có thể có được Tụ Khí cảnh tu vi, hoàn toàn chính xác rất lợi hại, hơn nữa bên người có một lợi hại hơn thị nữ, cũng khó trách lực lượng mười phần, không coi ai ra gì rồi."

Một bộ khéo hiểu lòng người bộ dạng.

Nam tử nho bào nhíu mày, ánh mắt lập loè đạo "Xin hỏi vị công tử này tôn tính đại danh, sư thừa gì cửa?"

Hắn cái này cẩn thận tư thái, nhường lão giả lưng còng cùng nữ tử váy xanh đều là khẽ giật mình, trên mặt dáng tươi cười thu liễm trở thành nhạt.

Tô Dịch mang theo bầu rượu uống một hớp, nhìn đêm đó sắc mặt Vũ Mạc, nói: "Gió to mưa lớn, núi hoang hoang dã, các ngươi không cảm thấy, đây chính là giết người tốt thời gian?"

Nam tử nho bào mày nhíu lại được càng lợi hại.

Không chờ mở miệng, lưng còng nam tử đã cười lạnh một tiếng, mãnh liệt vung búa thẳng hướng Tô Dịch, "Lão tử tiên sống bổ ngươi!"

Oanh!

Hai lưỡi búa tung bay, nhẹ như lông chim giống nhau, nhưng đánh xuống thời gian, lại thẳng giống như trời giáng bôn lôi, thế lớn lực lượng mãnh liệt, khiếu âm trầm hồn, khiếp người hồn phách.

Tô Dịch bên môi nổi lên một vòng giọng mỉa mai đường cong, một cái cả Tần Văn Uyên cũng không bằng Võ Đạo tông sư mà thôi, không biết sống chết.

BOANG...!

Như nước thủy triều kiếm ngân vang ở bên trong, Ngự Huyền kiếm ra khỏi vỏ, theo Tô Dịch tay phải tùy ý hướng phía trước một đâm, thân kiếm màu xanh nhạt giống như một đạo lưu quang giống như, theo cái kia đánh xuống hai lưỡi búa tầm đó lướt qua, không có chút nào ngăn cản mà đâm hướng yết hầu lão giả lưng còng.

Hời hợt, không có chút nào sức tưởng tượng đơn giản một kiếm, lại nhanh đến bất khả tư nghị tình trạng!

Phốc!

Yết hầu lão giả lưng còng bị xỏ xuyên, máu tươi bắn tung toé mà ra.

Nhất kiếm phong hầu!

Hắn con mắt trừng tròn xoe, vô thức cúi đầu nhìn về phía nơi cổ họng, lẩm bẩm nói: "Cái này là. . . Cái gì. . . Kiếm pháp. . ."

Lời nói vẫn còn quanh quẩn, hắn thấp bé thân ảnh ngửa mặt lên trời ngã quỵ, ánh mắt đều là ngơ ngẩn.

Thường Quá Khách con mắt trừng lớn, thiếu chút nữa cho là mình bị thương quá nặng xuất hiện ảo giác.

Cái kia nhìn qua liền sống an nhàn sung sướng công tử ca, lại một kiếm giết một vị tông sư! ?

"Cái này. . ."

Nữ tử váy xanh hít vào khí lạnh.

Hoàn toàn bị một màn này kinh sợ đến, da đầu run lên.

Trước, bọn hắn đều vô thức cho là, Tô Dịch cùng Trà Cẩm chỉ bị nhập đường đi tới người, trực tiếp đưa bọn họ không để ý đến.

Cho đến Trà Cẩm ra tay, bọn hắn mới ngoài ý muốn phát hiện, cái này một đôi trẻ tuổi không đơn giản, nhưng là cũng không để ở trong lòng.

Dù sao, bọn hắn bên này chính là ba vị tông sư nhân vật.

Nhưng bây giờ, nữ tử váy xanh mới rút cuộc minh bạch, cái kia một mực xem ra xem ra như một phú gia công tử thiếu niên, mới là đáng sợ nhất nhân vật tàn nhẫn!

Cái này hoàn toàn vượt quá bọn hắn dự liệu.

Duy nhất Trà Cẩm cuối cùng bình tĩnh, trong đôi mắt đẹp dịu dàng đến nỗi mang theo một tia thương cảm, những thứ này khốn nạn, tự cho là đúng bầu trời Thần Long giống như tồn tại, lại không biết trước mặt bọn họ Tô Dịch, sớm làm thịt không biết nhiều ít tông sư!

"Đi!"

Nam tử nho bào phản ứng cũng không chậm, quyết định thật nhanh, quay người bỏ chạy.

Tô Dịch một kiếm kia, thẳng giống như động trời Phích Lịch, nhường hắn triệt để ý thức được không ổn, đâu còn dám ... nữa chần chờ?

Đây không phải khiếp đảm, mà là tiên thỉnh tự bảo vệ mình cẩn thận tiến hành.

"Thoát được đến sao."

Tô Dịch ánh mắt u lãnh, trong tay Ngự Huyền kiếm Thương Nhiên một tiếng kiếm ngân vang, thân kiếm hiện lên làm ra một bộ thần bí phiền phức sắc lệnh đồ án.

Mũi kiếm xa xa chỉ một cái vòm trời.

Oanh!

Cảnh ban đêm màn trời lên, như bị đến triệu hoán, một đạo huyễn sáng chói mắt tia chớp lướt xuống, cái kia một cái chớp mắt, như mực cảnh ban đêm giống như ban ngày, chiếu sáng núi sông.

Mà theo Tô Dịch một kiếm xa xa chém ra.

Đang lúc mọi người bất khả tư nghị ánh mắt nhìn chăm chú, đã chạy trốn tới ngoài trăm trượng nam tử nho bào, trực tiếp bị một đạo sắc bén như Nhận giống như hẹp dài tia chớp bổ trúng.

"A ——!"

Nam tử nho bào phát ra kêu thảm thiết, thân thể nhoáng một cái, liền té ngã trên đất, không biết sinh tử.

Toàn trường một yên tĩnh.

Nữ tử váy xanh ánh mắt ngốc trệ, vong hồn đại mạo.

Nếu nói là trước Tô Dịch một kiếm giết chết lão giả lưng còng, vẫn còn hắn có thể lý giải phạm trù.

Như vậy một kiếm này ngự dụng vòm trời lôi điện, cách trăm trượng chi địa giết địch thủ đoạn, liền hoàn toàn vượt ra khỏi hắn nhận thức phạm trù,

toàn bộ người đều có mộng đi cảm giác.

Trà Cẩm cũng ngây ngẩn cả người.

Hắn cũng đã gặp Tô Dịch đưa tay giết chết Nam Văn Tượng thời gian cái kia dễ như trở bàn tay bá đạo thủ đoạn, lại sao có thể nghĩ đến, mấy ngày liền khung Lôi Đình chi lực, cũng có thể bị Tô Dịch ngự dụng?

"Cái này rõ ràng đã là lục địa thần tiên thủ đoạn. . ."

Trà Cẩm lòng tràn đầy rung động lắc lư, hắn đến từ Nguyệt Luân Tông, được chứng kiến tông môn trưởng bối trung một chút nhân vật đứng đầu thủ đoạn, lăng hư cưỡi gió, hà hơi thành lôi, thao túng Phong Hỏa, tuyệt đối có thể nói là đoạt tận tạo hóa.

Nhưng cái kia đều là bước lên Nguyên đạo chi lộ lục địa thần tiên.

Ai dám tin tưởng, Tô Dịch một cái Tụ Khí cảnh sơ kỳ thiếu niên, lại cũng có thể ngự dụng lôi điện chi lực?

Thường Quá Khách cũng trợn mắt há hốc mồm, hợp lấy chính mình thứ là đụng phải Tiên Nhân! ?

"Đi đem hắn xách trở về."

Tô Dịch thanh âm vang lên, đánh thức Trà Cẩm, hắn vội vàng khởi hành chạy ra khỏi hang đá, triều ngoài trăm trượng nam tử nho bào bị đánh địa phương lao đi.

"Ngươi là sao không chạy trốn?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng nữ tử váy xanh, người sau một cái giật mình, phù phù quỳ rạp xuống đất, hồn không để ý trên mặt đất lầy lội có

bao nhiêu bản, dập đầu cầu xin nói: "Vãn bối có mắt không tròng, kính xin tiền bối đại nhân đại lượng, tha ta một mạng!"

Hắn lạnh run, sợ hãi đến mức tận cùng, trong lòng vô thức bả Tô Dịch đã coi như là có thuật trú nhan lão yêu quái.

"Trước còn chuyện trò vui vẻ, tư thái bày so với ai khác đều Cao, hiện tại phát hiện không ổn liền quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, thân là tông sư mặt cũng không muốn rồi hả?"

Tô Dịch không khỏi xem thường.

So sánh với, Thường Quá Khách trước cái kia thấy chết không sờn máu dũng tư thái, ngược lại càng làm cho người thưởng thức.

"Không vào Nguyên Đạo Lộ, cuối cùng phàm tục người, vãn bối tuy là tông sư tu vi, nhưng cũng chỉ là mắt thường phàm thai, không nhìn được Tiên Nhân chi uy, thế cho nên hôm nay gây thành sai lầm lớn."

Nữ tử váy xanh khổ sở nói, "Tiền bối như giơ cao đánh khẽ, vãn bối nguyện hầu hạ tiền bối trước người, đi theo làm tùy tùng, lấy hiệu quả dốc sức khuyển mã."

"Hầu hạ bên cạnh ta?"

Tô Dịch mỉm cười, "Ngươi còn chưa đủ tư cách."

Cái này nữ tử váy xanh xem ra trang dung tinh xảo, nhưng tại Tô Dịch xem, tư sắc hòa khí chất đều kém đi một tí phong nhã.

Cũng không có thể đẹp mắt đẹp lòng, giữ ở bên người làm chi?

Lúc này thời điểm, Trà Cẩm mang theo nam tử nho bào cái kia bị đánh được huyết nhục cháy đen mơ hồ thân thể đã phản hồi, cũng đã nghe được

nữ tử váy xanh lời nói trong lòng không khỏi có chút khẩn trương.

Bất quá, nghe tới Tô Dịch lời nói cái này một đám chẳng biết tại sao căng thẳng lập tức liền hễ quét là sạch, toàn bộ người thoải mái xuống.

Trà Cẩm đôi mắt đẹp quay tít một vòng, chủ động chờ lệnh nói: "Công tử, thua kém hơn để cho ta tới xử trí hắn đi?"

Quỳ rạp trên đất nữ tử váy xanh thân thể mềm mại run lên, mãnh liệt bạo Trùng dựng lên, triều Trà Cẩm đánh giết mà đi.

Hắn cũng là nữ nhân, rõ ràng nhất nữ nhân đối phó nữ nhân thời gian, muốn viễn bỉ nam nhân ác hơn rất tàn nhẫn!

Trà Cẩm con mắt trong suốt bỗng nhiên ngưng tụ, vạn không nghĩ tới, trước còn như vậy kính cẩn nghe theo sợ hãi nữ tử váy xanh, lại đảo mắt liền trở nên tàn nhẫn như vậy.

Phốc!

Một đạo mũi kiếm đâm vào yết hầu nữ tử váy xanh, làm cho kia thân ảnh còn tại không trung, liền rơi xuống đầy đất.

Hắn bụm lấy trôi máu yết hầu, chết ..chết nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, ánh mắt oán độc mà Phong Cuồng, "Chộn rộn đến chuyện của chúng ta ở bên trong, các ngươi cũng sống không được bao lâu!"

Dứt lời, khí tuyệt mà chết.

Trà Cẩm vỗ nhè nhẹ ngực, lòng còn sợ hãi, "Ta chỉ nói một câu mà thôi, hắn muốn cùng ta dốc sức liều mạng, nữ nhân này cũng quá điên cuồng."

Tô Dịch lườm hắn một cái, nói: "Lúc trước ngươi trêu chọc ta thời gian, làm sao không như thế?"

Trà Cẩm nhất thời hờ hững, nội tâm lại là quẫn bách lại là đắng chát.

"Bả chiến lợi phẩm thanh lý một cái, sau đó đem thi thể ném viễn một chút, như bả trong núi dã thú gây ra, đêm nay cũng đừng nghĩ thanh tĩnh rồi."

Nói qua, Tô Dịch đã chiết thân phản hồi bên trong hang đá, lười biếng ngồi trở lại ghế dựa mây ở bên trong, ánh mắt lại nhìn về phía vẫn nằm trên mặt đất trong nước bùn đại hán râu quai nón Thường Quá Khách.

"Ba người này mặc dù chết, nhưng phiền toái trên người của ngươi, cần phải so với ta trong tưởng tượng muốn nhiều lớn hơn một chút, chỉ nói vậy thôi, cái này đầu Hổ Yêu là chuyện gì xảy ra?"

Tô Dịch chỉ một cái hang đá bên cạnh vằn hổ thi thể, hỏi ra tiếng đến.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 159: Cơ Hội

Đêm mưa vẫn còn xuống, nhưng mưa rơi thay đổi nhỏ đi rất nhiều.

Nghe vậy, nguyên bản lâm vào khiếp sợ đang thừ người Thường Quá Khách như ở trong mộng mới tỉnh giống nhau, thở dài một mực trọc khí, khó khăn theo trên mặt đất bò người lên.

Hắn dồn dập thở dốc một lát, khổ sở nói: "Vốn công tử từ lâu nhìn ra một chút manh mối."

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt nhìn hắn, nói: "Cái này sặc sỡ Đại Hổ thực lực mặc dù lơ lỏng bình thường, huyết mạch lại không đơn giản, cái này theo hắn trong thi thể lưu lại Yêu khí trung có thể nhìn ra một hai. Nếu ta suy đoán không tệ, nó cực có thể là một đầu cửu giai Yêu thú đời sau."

Ở thế tục thế giới, Yêu thú bị phân chia là cửu giai.

Nói chung, Bàn Huyết Cảnh cường giả có thể đối phó vừa đến tam giai Yêu thú.

Tụ Khí cảnh cường giả có thể đối phó bốn đến lục giai Yêu thú.

Mà thất giai trở lên Yêu thú, chỉ có Võ Đạo tông sư mới có thể đem kia giết chết.

Nhất là cửu giai Yêu thú, lại được xưng làm Thú Vương, có được trí khôn nhất định cùng thiên phú lực lượng, chính là Võ Đạo tông sư, một thứ

cũng không dám cùng đối chiến.

Thường Quá Khách lộ ra vẻ khâm phục, nói: "Công tử mắt sáng như đuốc, Thường mỗ thán phục. Thực không dám giấu giếm, cái này sặc sỡ Đại Hổ đúng là một đầu cửu giai 'Xích Diễm Bích Tình thú' đời sau. Thường mỗ săn giết cái này sặc sỡ Đại Hổ, mắt làm làm mồi dụ, dùng cái này đến đi săn Xích Diễm Bích Tình thú. Người nào từng muốn. . ."

Nói còn chưa dứt lời, Tô Dịch lại cũng hiểu được, nói: "Cái này Xích Diễm Bích Tình thú vượt qua xa một thứ cửu giai Yêu thú có thể so sánh "

"Đúng vậy."

Thường Quá Khách thở dài, "Ta săn giết con thú này, vốn là là lấy kia Yêu Đan, là tấn chức tông sư tam trọng cảnh làm chuẩn bị, người nào từng muốn, con thú này thực lực tới hung hãn, cũng có thể so sánh tông sư ngũ trọng cảnh tồn tại, quá mức kinh khủng. Rơi vào đường cùng, chỉ có thể chạy trốn, sau đó lại đụng phải Hoa Liên Tú nữ nhân này. . ."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Hoa Liên Tú, Cát Xương Hà, Ân Đồng ba người, đều là Tam hoàng tử bên người môn khách, bọn hắn đến từ bất đồng địa phương, đều là tán tu xuất thân, từ lúc nhiều năm trước đã thành danh, bọn hắn lần này sở dĩ truy sát ta. . ."

Mắt thấy hắn còn muốn nói tiếp, Tô Dịch nhíu mày ngắt lời nói: "Những thứ này liền không cần phải nói, ta cũng không có hứng thú biết rõ."

Thường Quá Khách ngơ ngác một chút, áy náy ôm quyền nói: "Lần này là Thường mỗ liên luỵ công tử, Thường mỗ cái này mệnh cũng là công tử cứu, ngày đó công tử có bất kỳ phân công, Thường mỗ định phó Thang đại hỏa, không chối từ!"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Ngươi muốn báo ân cũng đơn giản, đem cái này sặc sỡ Đại Hổ lưu lại liền có thể."

Thường Quá Khách lập tức liền minh bạch, Tô Dịch cực có thể là nhìn chằm chằm vào cái kia cửu giai Xích Diễm Bích Tình thú rồi.

Hắn không cần nghĩ ngợi nói: "Công tử cầm lấy đi chính là, nhưng ân cứu mạng, Thường mỗ chắc chắn khắc trong tâm khảm, thời khắc không quên!"

Tô Dịch nói: "Đợi mưa tạnh rồi, ngươi liền đi đi thôi."

Thường Quá Khách yên lặng gật đầu.

Không bao lâu, Trà Cẩm thu thập xong chiến lợi phẩm đi vào hang đá, nói: "Công tử, trên người ba tên gia hỏa này, ngoại trừ ba kiện binh khí, cũng chỉ còn lại có chút chữa thương đan dược, Linh Thạch cùng ngân tiễn chi vật, cũng không có đáng giá lưu ý vật phẩm."

Nói qua, đem những thứ chiến lợi phẩm kia từng cái hiện lên tại trước mặt Tô Dịch.

Tô Dịch một chút xem xét, cũng không khỏi có chút thất lạc.

Lúc nào Võ Đạo tông sư đều nghèo như vậy

Cuối cùng, Tô Dịch đem cái kia nho bào nam tử màu đen cây thước cầm trong tay.

Đây là từ Linh tài "Phượng Văn Cử Mộc" rèn mà thành.

Cây thước trên có phượng văn bảy đạo, có nghĩa là khối Cử Mộc này đã có bảy trăm năm hỏa hầu, được xưng tụng là Linh tài hiếm thấy khó có được rồi.

Thế tục trung tông tộc thế gia, thường thường sẽ ở đình viện tiền trồng cây quế, tại đình viện sau đó trồng cử cây, ngụ ý tông tộc đệ tử đều có thể "Chiết quế giơ lên cao" .

Chính là tu hành trong thế giới, một chút thế lực lớn cũng sẽ ở động phủ cùng Bí Cảnh trung trồng Phượng Văn Cử Mộc cùng long lân hà cỏ, lấy "Cử hà phi thăng" chi ý.

Đương nhiên, đây chỉ là tốt đẹp chính là nguyện Cảnh mà thôi.

Đối với Tô Dịch mà nói, Phượng Văn Cử Mộc trung thiên nhiên bao hàm mọc lên Huyền Âm tới trung khí, hắn mặc dù không dùng được cây thước màu đen này, nhưng đối với Khuynh Oản như vậy Quỷ tu mà nói, nhưng lại khó có được tu luyện bảo bối.

Rất nhanh, Tô Dịch đem những này chiến lợi phẩm một tia ý thức nhét vào eo bờ trong mặc ngọc bội, tính toán đợi đến Cổn Châu Thành về sau, liền đem những thứ vô dụng kia vật phẩm tất cả đều đổi thành Linh Thạch cùng Linh dược.

Rồi sau đó, hắn nằm ở ghế dựa mây ở bên trong, nhắm mắt nghỉ ngơi đứng lên.

Trà Cẩm sớm thói quen Tô Dịch cái này lười nhác vô cùng diễn xuất, nàng đi đến trước người Thường Quá Khách, xuất ra một lọ đan dược chữa thương, thấp giọng nói: "Cho ngươi cái này."

"Đa tạ cô nương."

Thường Quá Khách cảm kích ôm quyền.

Trà Cẩm nói: "Không cần cám ơn ta, nếu không có ngươi vừa rồi chịu chết mà thời gian chiến tranh, vẫn còn muốn lấy là công tử cùng ta tranh thủ

sinh cơ, công tử sợ là không thể nào hội cứu tính mệnh của ngươi."

Thường Quá Khách nhịn không được nói: "Xin hỏi cô nương, công tử nhà ngươi tôn tính đại danh "

Trà Cẩm hé miệng lắc đầu, không phải là không muốn nói, mà sẽ không dám.

Thấy vậy, Thường Quá Khách chỉ có thể thôi.

Thời gian dần qua, hết mưa rồi, sơn dã thời gian dâng lên trắng xoá hơi nước, tựa như ảo mộng.

Thường Quá Khách đã khôi phục một chút khí lực, lúc này hướng Tô Dịch cùng Trà Cẩm cáo từ.

Tô Dịch ngồi ở đó giống như ngủ rồi, không đến đáp lý hắn.

Trà Cẩm lại hơi hơi chắp tay, nói: "Trên đường cẩn thận."

Thường Quá Khách nhẹ gật đầu, quay người đi nhanh mà đi, thân ảnh rất nhanh liền biến mất ban đêm sương mù trung.

"Đêm nay cái kia Xích Diễm Bích Tình thú nhất định sẽ tìm, nhĩ lão thực ngây ngô ở chỗ này, vô luận phát sinh cái gì, chớ có cho ta thêm phiền."

Đột nhiên, nằm ở đau một loại nhắm mắt lại Tô Dịch nhẹ giọng mở miệng.

Trà Cẩm trong lòng rùng mình, cả vội vàng gật đầu.

Nàng cẩn thận ngồi xổm ngồi ở bên cạnh đống lửa, trong vắt trắng nõn khuôn mặt bị ánh lửa ánh được kiều diễm ướt át, một đôi như nước đôi mắt

đẹp ngẫu nhiên hội nhìn một chút một bên trên ghế mây Tô Dịch, trong lòng tâm tình cũng thiên chiết bách chuyển.

"Hắn rõ ràng là kẻ thù của mình, tự mình nên vô cùng thống hận mới đúng, nhưng này mới vài ngày thời gian mà thôi, tự mình lại dường như quên những cừu hận này. . ."

Trà Cẩm Ngọc Dung chợt minh chợt diệt, óng ánh hàm răng khẽ cắn hồng nhuận phơn phớt môi, sạch sẽ hai đầu lông mày ngẫu nhiên hiện lên ngơ ngẩn, giãy giụa cùng buồn vô cớ.

"Vừa rồi thế cục rõ ràng như vậy hung hiểm, đổi lại là tự ta, tất nhiên sẽ không dám đi cứu cái kia Thường Quá Khách đấy, nhưng hết lần này tới lần khác ta lại đứng ra. . ."

Nghĩ vậy, Trà Cẩm trong lòng cả kinh, "Lẽ nào, ta đã đưa coi là nhưng dựa vào người "

"Hơn nữa, ta giống như hồ đã bắt đầu có chút thích ứng làm thị nữ thân phận, làm việc sự tình, nghĩ đều là tâm tư của hắn, lo lắng hắn sinh khí, lo lắng bị hắn răn dạy, làm đạt được hắn khẳng định, trong nội tâm của ta đến nỗi hội mừng thầm cùng vui vẻ, ta. . . Ta cuối cùng là thế nào. . ."

Trà Cẩm lâm vào nói không ra đạo không rõ buồn rầu trung.

Không biết bao lâu, một trận hàn phong thổi vào hang đá, làm cho đống lửa thiếu chút nữa bị thổi tan, Trà Cẩm toàn thân một cái giật mình, mãnh liệt tỉnh táo lại.

Cũng vào lúc này, nàng nhìn thấy ghế dựa mây trung từ lâu không có một bóng người, Tô Dịch cái kia dài thường thượt tuấn bạt thân ảnh, chẳng biết lúc nào đã đứng im lặng hồi lâu chừng tại trước hang đá, tay áo trong gió nhẹ nhàng dắt.

"Nó tới." Tô Dịch nhẹ giọng mở miệng.

Trà Cẩm vẻ sợ hãi cả kinh, đầu kia Xích Diễm Bích Tình thú đến rồi!

Nàng trợn to đôi mắt đẹp, nỗ lực triều xa xa nhìn lại.

Cảnh ban đêm như mực, sương mù trùng trùng điệp điệp, mênh mông một mảnh.

Đột nhiên, sương mù ở chỗ sâu trong, sáng lên một đôi là đèn lồng xanh biếc ánh sáng, thảm lục sáng bóng lộ ra lạnh như băng cùng khát máu khí tức.

Cái kia rõ ràng là một đôi ánh mắt!

Làm cùng đối mặt, Trà Cẩm vẻ sợ hãi cả kinh, tóc gáy đứng đấy, chỉ cảm thấy yết hầu giống bị bóp ở, một cỗ chí mạng nguy hiểm khí tức vọt lên toàn thân, làm cho nàng đều có cảm giác hít thở không thông.

Liền vào lúc này, Tô Dịch đột nhiên nở nụ cười, thâm sâu bình thản con mắt ở chỗ sâu trong, dâng lên một vòng đã lâu chiến ý.

"Cơ hội của ta đến rồi!"

Hắn không chần chừ nữa, bước đi ra hang đá.

Cái này một cái chớp mắt, tại trong mắt Trà Cẩm, luôn luôn bình thản xuất trần Tô Dịch, hiện tại giống như một thanh tuyệt thế chiến kiếm ra khỏi vỏ, cái kia dài thường thượt thân ảnh lên, đều là lăng lệ ác liệt bá đạo, tùy ý đường hoàng sắc bén tới trung khí.

Thân kia như kiếm, phong mang Vô Song!

Cái kia đợi khí thế, là Trà Cẩm trước đây theo chưa từng gặp qua đấy, nàng cái kia áp lực căng thẳng tâm thần ở bên trong, không hiểu mà tuôn ra lên một loại rung động.

Kiếm nấp trong vỏ kiếm lại phong mang nội liễm, ra khỏi vỏ thời gian lại phong mang hiển thị rõ.

Đây mới thực sự là hắn ư

Lúc này, theo Tô Dịch đi về phía trước, ven đường sương mù cũng như bị áp bách, nhao nhao triều hai bên lui tản ra.

Rồi sau đó, Trà Cẩm đôi mắt đẹp bỗng nhiên co rút lại, cuối cùng thấy được cái kia Xích Diễm Bích Tình thú bộ dáng.

Chừng hơn một trượng Cao, trắng như tuyết da lông mãnh liệt lấy khiếp người hỏa diễm, xanh biếc đồng tử giống như một đôi Quỷ Hỏa là đèn lồng, âm lãnh đáng sợ.

Nó yên tĩnh đứng yên ở cái kia, một hít một thở tầm đó, sát khí khuếch tán, hung uy thẳng giống như như thủy triều tại trong bóng đêm khuếch tán mà ra

Giờ khắc này, cái mảnh này sơn dã trung lại không cái gì côn trùng kêu vang tới thanh âm, đều bị cái này một đầu cửu giai Yêu thú khí tức trên thân chấn nhiếp.

Trà Cẩm không khỏi sinh ra rung động.

Nàng tuy là Nguyệt Luân Tông đệ tử chân truyền, cũng đã gặp rất nhiều Linh tính bất phàm chim bay cá nhảy, nhưng đây là lần đầu nhìn thấy Xích Diễm Bích Tình thú.

Đây cũng không phải là một thứ cửu giai Yêu thú có thể so sánh, thực lực chân chính cường đại, tuyệt không tại tông sư ngũ trọng cảnh cường giả phía dưới!

"Đúng vậy, quả nhiên như ta suy đoán như vậy, là một trên đầu người mang theo một tia Chân Linh chi huyết dị thú!"

Tô Dịch đi nhanh đi về phía trước, chẳng những không sợ, trong ánh mắt ngược lại hiện lên một vòng vẻ mừng rỡ, một bộ như nhặt được Chí Bảo bộ dáng.

Cái kia Xích Diễm Bích Tình thú đồng tử lập loè bích quang, như có chút ngoài ý muốn, cũng giống như cảnh giác, nhịn không được phát ra một tiếng gầm rú.

Tiếng như nặng nề Lôi Đình, vang vọng bầu trời đêm, sơn dã đều chấn, trên mặt đất thảo mộc đều bị tồi Đoạn, tung bay cuồng vũ.

Trong hang đá, Trà Cẩm màng nhĩ ô...ô...n...g một tiếng gần muốn vỡ ra, trước mặt ứa ra Kim Tinh, khổ sở được thiếu chút nữa thổ huyết.

Nàng không khỏi biến sắc.

Cái kia gầm thét gào rú tới thanh âm, lại đều mang theo một cỗ uy áp chi lực, chấn Hồn nhiếp phách, một thứ võ giả như nghe được, không phải tại chỗ chết bất đắc kỳ tử không thể!

Nhưng Tô Dịch lại giống như trọn vẹn chưa phát giác ra, thân ảnh không có chút nào đình trệ, tiếp tục bước nhanh đến phía trước, thâm sâu trong con mắt, chiến ý một chút súc tích, khí tức trên thân cũng tùy theo liên tiếp kéo lên.

Tự quay đời đến nay, hắn còn không gặp được một cái có thể chịu được quyết đấu đối thủ.

Mà bây giờ, liền xuất hiện một cái!

Mắt thấy Tô Dịch tiếp tục vốn, xa xa, Xích Diễm Bích Tình thú giống bị chọc giận, kia như trường tiên cái đuôi nhếch lên, chừng dài hơn một trượng uy mãnh thân thể bỗng nhiên triển khai.

Bá!

Thẳng giống như một đạo hỏa diễm tia chớp, mang theo ngập trời gió tanh cùng sát khí triều Tô Dịch đánh giết mà đi.

Nó huy động hai móng, sắc bén như Nhận, kích xạ ra dài hơn thước hỏa mang, tuỳ tiện đem không khí đều xé nát, sinh ra như bạo loại tiếng rít thanh âm.

Cái kia đợi thanh thế, cũng có thể nhường một thứ Võ Đạo tông sư khiếp sợ!

Chỉ thấy Tô Dịch tay không tấc sắt, không tránh không né, thả người mà lên, trong môi phát ra thét dài:

"Ngày hôm nay, liền cho ngươi mượn cái này nghiệt súc chi lực, vì ta trúc liền 'Nhiều khiếu thành linh' chi lực!"

Tiếng như chuông lớn đại môn, tại sương mù mênh mông trong bóng đêm kích động mà bắt đầu, đều là bễ nghễ phóng khoáng chi ý.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 160: Đạo Kiếm Bao Hàm Khiếu Bí Cảnh Hiển Linh

Tô Dịch thân ảnh uốn cong nhưng có khí thế, vung quyền đánh ra, diễn luyện là Tùng Hạc Đoán Thể thuật ảo diệu.

Phương pháp này vốn là võ đạo Trúc Cơ vô thượng tuyệt học, yên tĩnh giống như nhai ngạn cắm rễ tới lỏng, sừng sững chống trời, động như tiên hạc bay lượn trên chín tầng trời, tiêu dao linh hoạt kỳ ảo.

Theo một quyền này đánh ra, Tô Dịch một thân khí huyết thẳng giống như lò lớn giống như sôi trào thiêu đốt, bên trong thân thể mỗi một chỗ huyệt khiếu, đều sáng sủa sáng lên, quanh thân khí cơ tùy theo bắn ra đến hết sức đỉnh phong chi địa bước.

Phanh! !

Quyền móng vuốt va chạm, hoàn toàn chính là cứng đối cứng, thẳng giống như hai tòa dãy núi đụng nhau.

Tại Tô Dịch cùng Xích Diễm Bích Tình Thú tầm đó, bạo trán ra mãnh liệt mênh mông lực lượng nước lũ, theo khuếch tán, phụ cận không khí sụp đổ gào thét, bản địa bùn đất tung bay.

Tô Dịch thân ảnh mãnh liệt nhoáng một cái, ngược lại lùi lại mấy bước, một thân khí huyết sôi trào.

Mỗi một bước rơi xuống, bản địa đều tùy theo rạn nứt lõm bắt đầu, chấn thanh âm như sấm.

"Còn thiếu chút nữa ý, lại đến!"

Tô Dịch con mắt màu đen thâm sâu tỏa sáng, hét lớn một tiếng, thả người vọt tới trước, một bộ áo bào xanh bay phất phới, kia tuấn bạt thân ảnh thẳng giống như Kinh Long xuất uyên.

"Rống! !"

Xích Diễm Bích Tình Thú ngửa mặt lên trời gầm thét, tiếng như tiếng sấm.

Mà kia uy thế càng là hung mãnh, thân thể xê dịch trong hư không, thẳng giống như một đạo bạch quang đang lóe lên du tẩu, không chỉ là nhanh, mỗi một lần đánh giết, đều như lôi đình giống như mạnh mẽ, như lửa bừng giống như phách liệt.

Cái kia cực lớn móng vuốt sắc bén tuỳ tiện một kích, động liền có thể giết chết bình thường tông sư nhân vật, đáng sợ cực kỳ.

Trong hang đá, Trà Cẩm từ lâu thấy được lưng ứa ra hàn ý, tươi đẹp khuôn mặt thay đổi lại thay đổi, tâm thần đều từ lâu căng thẳng đứng lên.

Trong lòng tự hỏi, đổi lại là hắn, sợ là một kích cũng đỡ không nổi. . .

Nhưng Tô Dịch không giống vậy.

Hắn rõ ràng kiếm thuật vô song, vả lại có thể ngự dụng lôi điện, lại lại đều hoàn toàn không cần, ngược lại lấy tay không tấc sắt đối chiến.

Để cho Trà Cẩm cảm thấy bất khả tư nghị là, chính là như vậy kịch liệt trong chém giết, Tô Dịch lại hồn không rơi vào thế hạ phong!

Mỗi khi tao ngộ chí mạng uy hiếp, hắn nhất định có thể hiểm lại càng hiểm đất tránh đi, thân pháp tới tinh diệu, quả thực làm người ta xem thế là

đủ rồi.

Bất quá, dù vậy, nhất thời nửa khắc Tô Dịch cũng chiếm không đến tiện nghi.

Cái kia Xích Diễm Bích Tình Thú quá cường đại, móng vuốt sắc bén phụt lên hỏa mang, một thân hung sát khí phô thiên cái địa, nhẹ nhàng một kích, liền có thể vỡ nát nham thạch, tồi nát đại thụ.

Vả lại nó rõ ràng đã có trí tuệ, đánh giết tới ranh giới, né tránh xê dịch, tiến thối có theo, hoàn toàn cùng cái khác chỉ hiểu quát tháo đấu tàn nhẫn Yêu thú không giống vậy.

Oanh!

Trong bóng đêm, chỉ thấy một người một thú kịch liệt chém giết, phụ cận ngàn trượng chi địa, đều đã thành hai người chiến trường, những cái này thảo mộc nham thạch đều từ lâu nứt vỡ thành tro, bản địa đều bị oanh ra không biết nhiều ít vết rách cùng khe rãnh, nhìn thấy mà giật mình.

Chiến đấu như vậy, quả thực đều bỉ thế gian cao cấp nhất tông sư chiến đều đáng sợ.

Trà Cẩm từ lâu thấy được hãi hùng khiếp vía, khó có thể chính mình.

Cũng là giờ khắc này, hắn mới rút cuộc cảm nhận được, mình và Tô Dịch ở giữa chênh lệch là bực nào to lớn.

Hoàn toàn chính là khác nhau một trời một vực!

Dù sao, hôm nay Tô Dịch mới chỉ Tụ Khí cảnh sơ kỳ. . .

Nghĩ đến đây chuyện này thực, Trà Cẩm nội tâm đều có tan vỡ cảm giác, trên đời này vì sao lại có như vậy yêu nghiệt gia hỏa?

"Chỉ hy vọng, sư huynh vĩnh viễn không được mang sư môn người đến. . ."

Trà Cẩm thầm than.

Lúc trước lấy Phù Kiếm bí bảo đánh lén Tô Dịch sư huynh, sớm đào tẩu, phải về tông môn viện binh để đối phó Tô Dịch.

Nhưng bây giờ, Trà Cẩm thà rằng tông môn khác phái người đến.

"Tốt nghiệt súc, ha ha ha!"

Chiến trường ở bên trong, bỗng dưng vang lên Tô Dịch cười to, giống như vô cùng sung sướng.

Chỉ thấy hắn quần áo trên người nhiều chỗ bị xé nứt, lưu lại một đạo đạo tàn khốc vết trảo, toàn bộ người nếu như đẫm máu giống nhau.

Nhưng hắn lại dường như thật cao hứng, vẻ mặt hưng phấn, khí thế như cầu vồng, tốt hơn chiến tốt hơn dũng, cái kia bễ nghễ phóng túng uy thế, nhường Trà Cẩm cũng không khỏi xem ngây người. Bình thường thời điểm Tô Dịch, lại lười lại kiêu ngạo, lười đến thực chất bên trong, cũng kiêu ngạo đến thực chất bên trong, nhìn như không màng danh lợi khí chất, kì thực là một loại coi trời bằng vung ngang ngược kiêu ngạo tư thái.

Rõ ràng mới mười bảy tuổi tuổi, nhưng lại rất giống cái lạnh nhạt vô tình, không quan tâm hơn thua lão quái vật.

Không biết người, chỉ biết đem hắn coi như bình thường thiếu niên đối đãi.

Nhưng một khi gây ra hắn, sẽ cảm nhận được cái gì gọi là bị chi phối tuyệt vọng cùng sợ hãi.

Mà bây giờ Tô Dịch, hoàn toàn cùng bình thường không giống nhau!

Hắn bừa bãi đường hoàng, tại trong chiến đấu chia rẽ, toàn thân đều tản ra một loại bá đạo bễ nghễ, khí thôn bát hoang khí thế.

Mặc dù bị thương bên người, cũng không ảnh hưởng kia tuyệt thế phong thái.

Chứng kiến hắn phóng khoáng cười to, nhìn hắn nhẹ nhàng vui vẻ mà chiến, cảm thụ được cái kia dâng trào mênh mông ý chí chiến đấu, Trà Cẩm một đôi đôi mắt đẹp cũng trở nên hoảng hốt đứng lên.

Thiếu niên như Trích Tiên, trung khí nhưng Trùng đấu bò!

Lại nhìn cái kia Xích Diễm Bích Tình Thú, mặc dù hung ác điên cuồng như trước, nhưng cái kia trắng như tuyết da lông trên cũng xuất hiện rất nhiều nhìn thấy mà giật mình vết máu dấu quyền, ngẫu nhiên còn có thể phát ra bị đau nổi giận tiếng gầm gừ, chấn động sơn dã tuôn rơi, cát bay đá chạy.

Đột nhiên, Yêu thú này xanh biếc đồng tử nổi lên một vòng ngoan sắc, một thân da lông lại đều giống như thiêu đốt giống như, phóng xuất ra mãnh liệt ánh lửa, một thân uy thế tùy theo tăng vọt một mảng lớn.

Cái kia một cái chớp mắt, nó tựa như trở thành một luân phiên mặt trời, hào quang vạn trượng, chiếu sáng núi sông, xua tán trùng trùng điệp điệp sương mù.

Phong vân làm biến sắc.

"Rống! ! !"

Xích Diễm Bích Tình Thú ngửa mặt lên trời gầm thét, thân ảnh bỗng nhiên tầm đó giống như thiêu đốt mặt trời vút không, triều Tô Dịch đánh tới.

Không thể nghi ngờ, Yêu thú này bị ép, thi triển ra ẩn giấu thủ đoạn.

Mơ hồ trong đó, tại kia thân ảnh trên không, lại hiện ra một đạo khổng lồ như thiên hư ảnh, hư ảnh chân đạp ngàn vạn Tinh Đấu, cực lớn đến vô pháp tưởng tượng tình trạng, thẳng giống như trong truyền thuyết Thần Thú, kinh khủng không giới hạn!

"Đây là cái gì?"

Trà Cẩm thân thể mềm mại run lên, hai đầu gối một trận như nhũn ra, nội tâm lâm vào không nói ra được sợ hãi hàn lưu bên trong.

Cơ hồ cùng, Tô Dịch con mắt màu đen ở chỗ sâu trong dâng lên một tia nóng bỏng ánh sáng, cái này nghiệt súc trách không được nhưng thao túng Thần Diễm, vốn bên trong thân thể có một chút mỏng manh "Toan Nghê" huyết mạch. . .

Toan Nghê, tại Đại Hoang Cửu Châu bị coi là "Mười tám Chân Linh" một trong.

Nó tựa như sư tử hổ báo, thích ăn khói lửa, mạnh khỏe vô cùng, trời sinh có được thao túng sấm gió Địa Hỏa chi thần thông, càng tinh thông mây mù biến ảo chi đạo.

danh chấn Đại Hoang Cửu Châu, uy cực nhất thời "Vụ Hoàng", bản thân chính là một cái có Toan Nghê Linh huyết tuyệt thế yêu tu.

Mà trước mặt Xích Diễm Bích Tình Thú tuy chỉ có một chút xíu mỏng manh Toan Nghê huyết mạch, nhưng tại đây Đại Chu bực này thế tục trong

quốc gia, đã có thể nói là cửu giai Yêu thú trung hiếm thấy tồn tại.

Cái này một cái chớp mắt, Tô Dịch cũng cảm nhận được đập vào mặt áp lực, toàn thân da thịt đau đớn, thể xác và tinh thần đều cảm nhận được cực độ nguy hiểm khí tức.

Bất quá, đúng là cái này cực độ nguy hiểm khí tức, kích thích được Tô Dịch toàn thân khí cơ chưa từng có cô đọng, bên trong thân thể khí huyết thẳng giống như nộ hải cuồng đào giống như bộc phát.

Mơ hồ trong đó, cái kia bên trong thân thể một trăm lẻ tám linh khiếu đều giống như đã bị lớn lao kích thích, từng cái một tượng cỡ nhỏ hồ nước giống như sôi trào.

"Tốt!"

Tô Dịch đợi đúng là giờ khắc này.

Hắn một tiếng cười to, tay áo trống lay động, dài thường thượt thân ảnh lên, lại ngay ngắn hướng lao ra một trăm lẻ tám đạo huyền quang.

Mỗi một đạo đều như kích xạ mà ra kiếm quang cầu vồng, quán ngút trời vũ, bang bang mà minh, vào hư không trung ký kết ra một vòng lại một vòng kiếm ảnh hào quang, lập lòe như tươi đẹp, phập phồng như rung động, mỹ lệ Vô Phương.

Xa xa vừa nhìn, thân ảnh thân ảnh như Thần đầu giống như, bị vòng tròn quay liên tục mỹ lệ huyền quang kiếm ảnh bảo vệ xung quanh trong đó, cái kia đợi dị tượng, tại đây trong bóng đêm thần thánh huy hoàng.

Oanh!

Xích Diễm Bích Tình Thú vọt tới, tượng mặt trời lướt ngang, kia trên người khổng lồ hư ảnh thẳng như muốn đem cái phiến thiên địa này chìm ngập.

Mà khi đụng chạm lấy cái kia một trăm lẻ tám đạo huyền quang kiếm ảnh, khổng lồ kia Toan Nghê hư ảnh nhất thời như bọt nước giống như tan vỡ tán loạn. Lâm vào cuồng nộ Xích Diễm Bích Tình Thú mãnh liệt một cái giật mình, phát giác được nguy hiểm.

Cơ hồ cùng một thời gian, Tô Dịch bỗng dưng lấy tay, ở không trung lăng không ấn xuống.

Mây trôi nước chảy.

Chỉ thấy ——

Cái kia Xích Diễm Bích Tình Thú dài hơn một trượng thân ảnh mãnh liệt trì trệ, theo sát lấy giống như gặp Viễn Cổ Thần Sơn áp bách giống như, oanh một tiếng rơi đập tại cả vùng đất.

Bản địa đều bị ném ra một cái hố to, đá vụn bay tứ tung.

Xích Diễm Bích Tình Thú muốn giãy giụa đứng dậy, lại chỉ phát ra một tiếng không cam lòng đau buồn rống, tê liệt giống nhau lại lần nữa ngã sấp xuống, chỉ thấy hắn toàn thân da lông ảm đạm, trên da thịt thấm ra màu đỏ tươi máu loãng, dựng lên bên trong thân thể gân cốt cũng không biết đứt gãy nhiều ít cột!

Một chưởng chi lực, liền đem cái này có thể so với tông sư ngũ trọng cửu giai hiếm thấy Yêu thú trấn áp!

Lại nhìn Tô Dịch, thân ảnh tuấn bạt, bảo vệ xung quanh bốn phía kiếm ảnh quang luân lưu chuyển, sáng chói mỹ lệ, nếu như thần nhân.

Cái kia đợi một màn, cả kinh Trà Cẩm hoàn toàn ngốc trệ ở đó, nội tâm tràn đầy đều là rung động.

Bá đạo như vậy không giới hạn một màn, đủ để cho hắn suốt đời khó có thể quên mất.

Quá kinh khủng!

Thẳng giống như Tiên Nhân diễn võ, trấn áp Cái Thế tới Yêu thú, không giống thế gian có thể có, xa hơn không phải thế gian võ giả nhưng so sánh.

"Cuối cùng đột phá. . ."

Hiện tại, Tô Dịch nội tâm dâng lên không nói ra được thỏa mãn.

Tại trong cơ thể hắn, một trăm lẻ tám linh khiếu đều như cỡ nhỏ Bí Cảnh, lập lòe sáng lên, sáng long lanh óng ánh, Bí Cảnh bên trong, có huyền diệu dị tượng mờ mịt đan vào, Hỗn Độn một mảnh, thần bí khó lường.

Cái này chính là "Nhiều khiếu thành linh" !

Kiếp trước thời điểm, Tô Dịch mặc dù đem quanh thân linh khiếu từng cái rèn luyện thông thấu, cũng chỉ có bảy mươi hai cái linh khiếu trung nuôi dưỡng ra chân chính Linh tính.

Cái này cái chỗ thiếu hụt nhường hắn tại Hoàng giả cảnh giới thời gian, hao phí rất nhiều thiên tài địa bảo, mới miễn cưỡng đền bù trở về, nhưng dù vậy, cũng đã ảnh hưởng lúc ban đầu tu luyện căn cơ.

Mà giờ này khắc này, đang cùng Xích Diễm Bích Tình Thú chém giết ở bên trong, hắn bắt lấy cơ hội, một lần hành động đem một trăm lẻ tám linh khiếu đều rèn luyện ra Linh tính!

Từng linh khiếu đều như cỡ nhỏ Bí Cảnh, có kỳ diệu dị tượng ra đời vào trong đó, nhưng câu liền thiên địa khí thế, chiếu rọi Đại Đạo ánh sáng!

Bực này võ đạo tạo nghệ, chính là đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, cũng có thể nói vạn trung không một, không tiền khoáng hậu.

Đến tận đây, Tô Dịch cũng coi như đem Tụ Khí cảnh sơ kỳ rèn luyện đến viên mãn tình trạng, nội tình tới hùng hậu, vượt xa kiếp trước đồng nhất thời kì!

"Cũng không biết, ta đây linh khiếu trung dị tượng có gì Huyền Ky. . ."

Tô Dịch đang tĩnh tâm nhận thức bản thân biến hóa, đột nhiên, trong thức hải Cửu Ngục Kiếm sinh ra một trận kỳ dị rung động lắc lư.

Theo sát lấy, trong cơ thể hắn cái kia một trăm lẻ tám linh khiếu, giống như từng khỏa ngôi sao giống như, bỗng nhiên đại phóng ánh sáng, sinh ra một loại kỳ dị luật động, lại cùng Cửu Ngục Kiếm rung động lắc lư hô ứng đứng lên, hình thành một loại kỳ diệu phù hợp cùng cộng hưởng.

Sự biến hóa này, làm Tô Dịch cũng vội vàng không kịp chuẩn bị.

Làm kịp phản ứng thời gian, chỉ thấy mỗi một cái linh khiếu ở bên trong, nguyên bản như Hỗn Độn giống nhau huyền diệu dị tượng ở bên trong, đều lộ ra ra một mực đạo kiếm hư ảnh!

Mỗi một mực đạo kiếm hư ảnh, lại cùng trong thức hải Cửu Ngục Kiếm không có sai biệt!

Bất đồng duy nhất chính là, đạo kiếm hư ảnh trên cũng không có xiềng xích phong ấn, vả lại mỗi một mực đạo kiếm cũng vẻn vẹn chỉ hư ảnh, là do linh khiếu trung Linh tính biến thành.

Đổi lại mà nói tới, cái này một trăm lẻ tám đạo kiếm hư ảnh, chính là Tô Dịch bản thân một trăm lẻ tám linh khiếu trung "Linh tính" .

"Đạo kiếm bao hàm khiếu, Bí Cảnh hiển linh, bực này dị tượng, cần phải bỉ vừa rồi càng thần diệu rồi. . ."

Tô Dịch nội tâm hiện lên một vòng rung động.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 161: Có Ân Với Ta Tặng Pháp Ngươi

Tô Dịch cũng không nghĩ tới, Cửu Ngục Kiếm lại tại "Nhiều khiếu thành linh" thời gian, mang cho mình như vậy một cái cọc tạo hóa.

Nguyên bản, từ hắn từ thân rèn luyện ra Linh tính, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu ở bên trong, đã có thể nói vạn trung không một, tìm không ra có thể vài cái sánh vai đấy.

Mà Cửu Ngục Kiếm đột nhiên tới biến hóa, lại một lần hành động đem "Nhiều khiếu thành linh" nội tình trở nên kinh khủng vô cùng.

Ở tiền thế, Tô Dịch chín cái đệ tử chân truyền ở bên trong, chỉ tiểu đồ đệ Thanh Đường tại chỉ điểm của hắn xuống, một lần hành động luyện liền "Nhiều khiếu thành linh", một trăm lẻ tám linh khiếu tựa như bên trong thân thể ngôi sao, dưỡng dục ra "Tinh vân triều tịch" thần diệu dị tượng.

Bất quá, cùng hắn hiện tại làm cho cô đọng "Đạo kiếm uẩn khiếu" dị tượng so sánh với, chính là tiểu vu kiến đại vu rồi.

"Lần trước tại tu luyện 'Tha Hóa Tự Tại Kinh' thời gian, Cửu Ngục Kiếm liền sinh ra qua một lần động tĩnh."

"Chỉ bất quá lần động tĩnh kia, là Cửu Ngục Kiếm vì trấn áp cửu trọng Thần Liên lực lượng mà sinh ra, cùng lần này hoàn toàn khác nhau."

"Có ý tứ, nói như vậy nói, Cửu Ngục Kiếm động tĩnh, cùng ta bản thân đạo hạnh đột phá cũng có liên quan "

Có được kiếp trước vô số năm tu luyện lịch duyệt Tô Dịch, đại khái suy đoán ra, tại đạo của chính mình đi thực hiện chất đột phá thời gian, có lẽ liền có thể đưa tới Cửu Ngục Kiếm đồng cảm, do đó mang đến cho mình không tưởng được chỗ tốt.

Ví dụ như lần này thực hiện "Nhiều khiếu thành linh", đã có Cửu Ngục Kiếm lực lượng gia trì, làm cho loại này thuộc về Tụ Khí cảnh sơ kỳ tu luyện nội tình, đã nhận được tiến thêm một bước lột xác.

Nửa ngày, Tô Dịch thu hồi suy nghĩ, ánh mắt nhìn hướng cái kia một đầu tê liệt tại mặt đất trong hố lớn Xích Diễm Bích Tình thú.

Người sau toàn thân da lông nhuốm máu, ánh mắt ảm đạm, khí tức suy yếu, làm phát giác được Tô Dịch ánh mắt nhìn, không khỏi lộ ra sợ hãi vẻ tuyệt vọng.

Tô Dịch suy nghĩ một lát, trực tiếp đi qua.

"Rống!"

Xích Diễm Bích Tình thú phát ra gào rú, nóng nảy bất an.

"Ngươi cái này nghiệp chướng ngày hôm nay giúp ta trúc đạo cũng coi như ta có ân, ta như thế nào lại lại làm tổn thương tính mệnh của ngươi "

Tô Dịch mỉm cười, xuất ra một viên đỏ tươi sáng Hỏa Đào, ném tới, "Đây là ta trân tàng ba khối Thuần Dương Hỏa Đào một trong, tiện nghi ngươi rồi."

Xích Diễm Bích Tình thú ngẩn ngơ, giống như không thể tin được, nó dùng cái mũi ngửi ngửi, do dự một chút, lúc này mới há mồm đem Hỏa Đào nuốt mất.

Lập tức, nó toàn thân suy yếu sinh cơ khôi phục một mảng lớn, con mắt cũng mang theo một vòng thần thái.

Tô Dịch lại lấy ra một chút chữa thương Linh dược ném qua đi, nói: "Ta Tô mỗ người từ trước đến nay ân oán rõ ràng, ngày hôm nay ta và ngươi gặp nhau, cũng cũng coi là một cái cọc duyên pháp, chờ ngươi thương thế rồi, ta ban thưởng ngươi một môn 'Hóa hình' chi thuật."

Dứt lời, hắn quay người triều hang đá thành thạo đi.

"Đúng rồi, ngươi đời sau nhưng không phải ta giết, khoản cừu hận này cũng không thể tính tại trên đầu ta."

Đi vào hang đá, xem trên mặt đất cái kia một đầu sặc sỡ Đại Hổ thi thể, Tô Dịch lại bổ sung một câu.

Hắn cũng lười để ý tới Xích Diễm Bích Tình thú tin hay không, khoanh chân cố định, bắt đầu ngồi xuống.

Một trận chiến này, nhường trên người hắn cũng chịu làm tổn thương rất nhiều, cần tiêu phí thời gian đến chữa thương.

Trà Cẩm kinh ngạc nhìn hết thảy, chỉ cảm thấy tựa như đang nằm mơ đồng dạng.

Cho đến rất lâu, nàng mới thở dài một hơi, lặng yên đứng ở trước hang đá, đôi mắt đẹp nhìn phía xa cái kia đang chữa thương Xích Diễm Bích Tình thú, Ngọc Dung biến ảo bất định.

Một đầu hiếm thấy cửu giai Yêu thú, đều đủ để cho tông sư ngũ trọng nhân vật nhượng bộ lui binh. Nhưng lại tại vừa rồi, lại bị tu vi mới vẻn vẹn Tụ Khí cảnh sơ kỳ Tô Dịch tay không tấc sắt trấn áp!

Vừa nghĩ tới vừa rồi Tô Dịch cái kia bá đạo phóng túng tuyệt thế phong thái, Trà Cẩm liền khó có thể ngăn chặn nội tâm cái kia kích động rung động lắc lư tâm tình.

Càng làm cho nàng bất khả tư nghị là, tại cuối cùng trước mắt, Tô Dịch cũng không có giết chết nghiệt súc này, ngược lại hoàn tặng cho kia Linh dược, xem lúc này chém giết làm một cuộc duyên pháp.

Càng nói xưng muốn ban cho cái kia Xích Diễm Bích Tình thú một môn Hóa Hình Thuật!

"Lẽ nào đây mới thực sự là tu hành hạng người phong thái "

Trà Cẩm nội tâm ngơ ngẩn, chỉ cảm thấy trên người Tô Dịch giống như bao phủ trùng trùng điệp điệp sương mù, cất giấu quá nhiều không muốn người biết bí mật.

Ở bên cạnh hắn càng lâu, lại càng làm cho người ta khó có thể khống chế địa tâm sinh hiếu kỳ, làm cho người ta đều có chút vô pháp tự kìm chế.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Tiếp cận bình minh thời gian, cái kia Xích Diễm Bích Tình thú đột nhiên đứng dậy, một đôi xanh rờn đồng tử triều hang đá bên này trông lại.

Trà Cẩm thân thể mềm mại nhỏ cứng, nhưng rất nhanh nàng liền phát hiện, Yêu thú này do dự một chút, liền quay người mà đi, rất nhanh liền biến mất tại như mực trong bóng đêm.

"Cả cái kia Hóa Hình Thuật cũng không cần xem tới đây đường đường cửu giai Yêu thú đã bị sợ hãi, không dám lưu lại nữa xuống dưới. . ."

Trà Cẩm nghĩ như thế, phấn gọt giữa cánh môi không hiểu nhấc lên một vòng tiếu ý, giống như cảm giác thú vị, cũng giống như cùng có quang vinh yên.

Rất nhanh, trời đã sáng.

Nhu hòa tia nắng ban mai xua tán hắc ám, chiếu vào cái này rậm rạp núi sông thời gian, toàn bộ thế giới thoáng cái trở nên năm màu rực rỡ, tươi mát tươi đẹp.

Xa xa quần loan núi non trùng điệp, trời quang mây tạnh, xanh tươi sơn dã thời gian cổ cây nhấp nhô, ngẫu nhiên có quần chim bay qua, vẫy ra to rõ kêu minh, vạn vật Hân Hân hướng quang vinh.

Một đêm không ngủ, Trà Cẩm lại cũng không mỏi mệt, dù sao thân là võ giả, chịu đựng tầm vài ngày mấy đừng cũng không phải là cái gì đại sự.

"Đi thôi."

Tô Dịch theo trên mặt đất đứng dậy, tiện tay đem ghế dựa mây thu hồi.

Trà Cẩm lúc này mới phát giác được, trên người Tô Dịch chẳng biết lúc nào đã cởi ra tổn hại nhuốm máu quần áo, thay đổi một thân sạch sẽ áo bào xanh.

Toàn bộ người thần thái sáng láng, siêu trần thoát tục.

Hai người lên đường, hành tẩu sơn dã tầm đó, trên đường đi nhìn thấy quả dại thời gian, Trà Cẩm hội tiện tay hái một chút, hành động ăn no chi vật.

Đã trải qua chuyện tối ngày hôm qua về sau, Trà Cẩm đột nhiên cảm giác, chính là hành tẩu tại đây Thương Mãng sơn dã thời gian, lại cũng

được mỏi mệt rồi.

Tâm tình một tốt, nhìn ven đường phong quang thời gian, cũng cảm nhận được rất nhiều dã thú.

Rầm rầm!

Tiếp cận buổi trưa thời gian, xa xa vách núi thời gian xuất hiện một cái rủ xuống hạ xuống thác nước, thẳng giống như Bạch Long rủ xuống, tiếng nước như sấm sóng to.

Trà Cẩm đôi mắt đẹp sáng ngời, do dự một chút, thấp giọng nói: "Công tử, thiếp thân muốn đi dưới thác nước đắm chìm một phen."

Mấy ngày nay bôn ba núi sông thời gian, từ lâu phong trần mệt mỏi, điều này làm cho xưa nay sạch sẽ nghiệp dư Trà Cẩm đều có chút chịu không nổi mùi trên người rồi.

"Ta tiên, như ngươi không ngại, cũng có thể cùng một chỗ."

Tô Dịch nói qua, liền trực tiếp triều cái kia dưới thác nước mới có bước đi.

Trà Cẩm ngẩn ngơ, cũng không biết nhớ ra cái gì đó, tươi đẹp tuyệt mỹ khuôn mặt nổi lên đỏ ửng, âm thầm khinh gắt một cái, nào có như vậy tùy tiện mời nữ tử cùng tắm kia

Suy nghĩ thời gian, Trà Cẩm đã hấp tấp theo sau, ừ, nàng Tự Nhiên không phải là người tùy tiện, thuần túy là đi thay Tô Dịch trông chừng đấy.

Dưới thác nước mới có, là một cái thủy đàm, rơi lả tả lấy một chút bóng loáng trong như gương nham thạch, đầm nước thanh tịnh, theo thác nước

rơi xuống, bắn tung toé lên ngàn vạn sóng cả sóng hoa, hơi nước bốc hơi ở bên trong, lộ ra ra một quải mông lung hư ảo cầu vồng quang ảnh.

Tô Dịch từ lâu rút đi quần áo, trần truồng ngâm vào trong đầm nước, dài thường thượt thân ảnh nhìn như thon gầy, cơ bắp lại sắc sảo rõ ràng, làn da hiện ra như ngọc sáng bóng.

Xa xa đấy, nhìn hắn thoải mái mà tại thanh tịnh nước chảy trung nheo mắt lại, Trà Cẩm chỉ cảm thấy toàn thân ngứa, cũng rất muốn như vậy nhảy vào trong đầm nước hảo hảo tắm một chút.

Nhưng cuối cùng vẫn còn nhịn xuống.

Nếu thật nhảy đi xuống cùng Tô Dịch cùng nhau tắm tắm, vậy đơn giản quá cảm thấy thẹn rồi.

Một lát sau.

Tô Dịch liền đứng dậy đi ra thủy đàm, hong khô trên người nước đọng, mặc quần áo, đem tóc dài bàn thành đạo búi tóc, toàn thân nhẹ nhàng khoan khoái, tâm tình cũng khá hơn một chút.

Hơn là Trà Cẩm thích sạch sẻ, hắn cũng có hơi hơi thích sạch sẽ.

"Đi tẩy đi."

Tô Dịch chắp tay tại cõng, đi tới cách đó không xa một mảnh rừng rậm râm mát chi địa, lười biếng đất ngồi tựa vào trên một khối nham thạch.

Trà Cẩm muốn nói lại thôi.

Nàng vốn định nhường Tô Dịch thay nàng trông chừng, nhưng vừa nghĩ tới mình bây giờ thân phận, cuối cùng âm thầm thở dài, quay người hấp tấp mà đi.

Thủy đàm tiền.

Trà Cẩm đem trên người xiêm y từng tầng một rút đi, chỉnh tề chồng đặt ở trên một khối nham thạch, lại đem trâm gài tóc gỡ xuống, lúc này mới mặc chỉ có thể che lấp trước ngực trước người phong quang màu thủy lam cái yếm, cùng với một cái quần lót đi vào trong nước, lập tức, cái kia uyển chuyển kinh người trắng như tuyết thân ảnh bao phủ tại thanh tịnh nước gợn phía dưới.

Cảm thụ được thanh tịnh nước chảy thấm vào lấy da thịt, Trà Cẩm không khỏi thoải mái mà thở hắt ra, một đôi đôi mắt đẹp cũng hơi hơi nhắm lại, cái kia kiều mị xinh đẹp trên mặt đều là hưởng thụ vẻ.

Trong đầu, lại kìm lòng không được nhớ lại biết Tô Dịch từng ly từng tý.

Lần thứ nhất gặp mặt, là ở mới vừa gia nhập Vân Hà Quận thành thời gian, nàng đầu làm Tô Dịch là một cái hết sức Lục hoàng tử coi trọng thiếu niên kỳ tài, có được kiếm giết tông sư nội tình.

Nhưng nàng lại không nghĩ rằng, một đoạn này nghiệt duyên cũng là theo khi đó kéo ra màn che. . .

Kế tiếp trong thời gian, chỉ thấy nàng Ngọc Dung khi thì phẫn nộ, khi thì xấu hổ, khi thì đắng chát, khi thì buồn vô cớ. . .

"Còn không có tẩy rửa "

Đột nhiên, một đạo không kiên nhẫn thanh âm vang lên.

Trà Cẩm thân thể mềm mại run lên, nhất thời theo lộn xộn suy nghĩ thanh tỉnh.

Khi thấy đứng ở thủy đàm cách đó không xa Tô Dịch thời gian, nàng thẳng giống như chấn kinh Tiểu Lộc loại, dưới hai tay ý thức vẫn ôm trước ngực, trắng ngần tuyệt mỹ trên mặt hiện lên một vòng xấu hổ cùng vẻ cảnh giác.

Gia hỏa này khi nào đến

Cái này đầm nước hoàn như vậy thanh tịnh, một cái có thể chứng kiến rất nhiều thứ không nên thấy, hắn hắn. . . Hắn vừa rồi lại nhìn thấy gì

Trà Cẩm cái kia vùi ở trong nước thân thể mềm mại đều cuộn mình...mà bắt đầu, lạnh run.

Tô Dịch nhiều hứng thú mà nhìn một màn này, thoải mái, căn bản cũng không mang che giấu đấy.

Nửa ngày, hắn mới lên tiếng: "Nữ nhân đắm chìm quả nhiên là cuối cùng ăn mòn nam nhân kiên nhẫn sự tình."

Nói qua, trong tay hắn nhiều ra một bộ sạch sẽ quần áo, đặt ở một bên trên mặt đá, "Đây là quần áo của ta, tiễn đưa ngươi rồi."

Đang xấu hổ và giận dữ Trà Cẩm sững sờ, cái này kiêu ngạo đến không coi ai ra gì gia hỏa, lại hoàn biết mình đã không có đổi lại tắm giặt quần áo

Trong nội tâm nàng không hiểu dâng lên một vòng ấm áp, vốn, hắn loại người này cũng có thể như vậy cẩn thận cùng săn sóc a. . .

Vừa nghĩ đến cái này, chỉ thấy Tô Dịch xuất ra một cái nặng trịch bao phục, đặt trên mặt đất, "Đây là quần áo bẩn của ta, đợi tí nữa ngươi một khối giặt sạch."

Dứt lời, chắp tay tại cõng, thản nhiên mà đi.

Trà Cẩm ngốc trệ ở đó, nội tâm cái kia một đám cảm động ấm ý nhất thời tiêu tán, hồng nhuận phơn phớt khóe môi không dễ dàng phát giác đất co quắp một cái.

Vốn hắn làm như vậy, chính là làm cho mình giặt quần áo đấy. . .

Nửa ngày, Trà Cẩm sâu thẳm thở dài, tự mình vốn là trong mắt của hắn thị nữ, giặt quần áo xếp chăn sự tình, cũng vốn là nên mình làm đấy, có tật xấu ư

Không đến.

Nhưng vì cái gì trong lòng mình vẫn có chút nho nhỏ thất lạc cùng khó chịu đây

Rừng rậm chỗ thoáng mát.

Đang chuẩn bị lần nữa ngồi xuống Tô Dịch đột nhiên lông mày nhướng lên, ánh mắt nhìn hướng xa xa.

Phù phù một tiếng, xa xa như có vật nặng rơi xuống đất, rồi sau đó một đạo bóng trắng lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Tô Dịch dạo chơi đi qua, chỉ thấy trong bụi cỏ, nằm một đầu hôn mê Dã Trư.

_____

: Mọi người có thể click vào link bên dưới để trả lời câu hỏi nhận ngọc

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 162: Ấu Thú

Tô Dịch ngơ ngác một chút, liền hiểu được.

Cái này Dã Trư tất nhiên là cái kia Xích Diễm Bích Tình thú đưa tới.

"Không thẹn là có được linh trí Yêu thú, còn hiểu được tri ân đồ báo (*có ơn tất báo)."

Tô Dịch ám sát.

Hắn xách ra Ngự Huyền kiếm, trực tiếp đem Dã Trư chân băm xuống dưới, cầm lấy đi bên dòng suối thanh khê sạch sẽ, liền chồng chất lên đống lửa, làm cái giản dị nướng khung, đem Dã Trư chân treo ở ở trên.

Đống lửa rào rạt, Dã Trư chân rất nhanh liền trở nên vàng óng ánh, nồng đậm dầu trơn từng giọt một rơi xuống đống lửa, phát ra xùy xùy thanh âm, mê người mùi thịt lập tức tỏ khắp mà ra

Tô Dịch ngồi xổm ngồi một bên, theo trong mặc ngọc bội lấy ra một chút mật ong, hương liệu thỉnh thoảng bôi lên không cầm quyền chân heo lên, động tác cũng là có chút thành thạo.

Cái này thuần túy là một loại tâm tình, dù sao khó có được động thủ một lần.

Mắt thấy từng cái một Dã Trư chân tại gia vị tiêm nhiễm hạ trở nên càng khô vàng, Tô Dịch cũng không khỏi miệng ăn lớn động.

"Thần tiên cũng tốt trong chén vật, huống chi là bực này mỹ thực rồi, mặc dù không so sánh được lá gan phượng tủy, nhưng thắng tại là ta tự mình làm đấy. . ."

Tô Dịch cầm lấy Ngự Huyền kiếm cắt một mảnh vàng và giòn chảy mỡ thịt nướng, dính đi một tí gia vị, làm ăn vào trong miệng cái kia một cái chớp mắt, đầu lưỡi vị giác tựa như mở trói loại, không giọng trung đều là ngon cực kỳ mùi vị.

Cái kia thịt chất bên ngoài cháy trong non nớt, nhấm nuốt thời gian một tia dầu trơn thấm ra, mùi thịt tươi mới, hay lắm rồi.

Một mực xuống dưới, Tô Dịch không khỏi âm thầm gật đầu, tự mình tự tay làm gì đó, bắt đầu ăn tâm tình cùng vị cũng hơn xa bình thường.

Kế tiếp, hắn một bên uống rượu, vừa ăn thịt, không cũng nhanh quá thay.

Làm Trà Cẩm từ đằng xa đi tới thời gian, trên đống lửa chỉ còn lại một cái Dã Trư chân trước.

Cái kia thiêu đốt mùi thơm, làm nàng cũng nhịn không được nuốt nuốt nước miếng, trong đôi mắt đẹp dịu dàng đều là kinh ngạc, một tên lười như thế, rõ ràng phá thiên hoang địa tự mình động thủ thịt nướng rồi!

Hơn nữa, mùi vị cũng không tệ lắm bộ dạng. . .

Trà Cẩm nói khẽ: "Công tử, người quần áo đã tắm xong rồi, đang phơi nắng."

Nàng hiện tại mặc một thân rộng thùng thình thanh sam, đen thui tóc dài bàn ở sau ót, tuyệt mỹ xinh đẹp khuôn mặt trong trắng thuần khiết óng ánh,

da thịt như mỡ dê ngọc giống nhau trăm gọt giũa, một đôi làn thu thủy giống nhau con mắt lớn mà vũ mị.

Toàn bộ người phảng phất giống như một đóa sau cơn mưa nhụy hoa, đặc biệt tươi mát xinh đẹp.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Cái này còn dư lại Dã Trư chân, giúp ta thu lại."

Nửa câu đầu, nhường Trà Cẩm trong lòng vui vẻ.

Nửa câu sau nói, lại làm cho nàng khuôn mặt trì trệ, ngực khó chịu, nội tâm dâng lên không nói ra được chênh lệch, âm thầm oán trách, ta có thể nào đối với gia hỏa này ôm lấy chờ mong

Tại trong mắt gia hỏa này, mình chính là cái tù binh, căn bản không có khả năng cân nhắc tự mình cảm thụ kia

Tô Dịch chắp tay tại quay lưng xa xa bước đi, "Đương nhiên, nếu như ngươi không ngại, cũng có thể bắt nó ăn."

"Ách. . . A "

Cái này đột nhiên tới một câu, nhường Trà Cẩm nguyên bản sa sút tâm tình, nhất thời vừa cao phát triển đứng lên, thật có thể nói là là thoải mái phập phồng.

"Rõ ràng là muốn cho ta ăn, lại hết lần này tới lần khác muốn chuyển hướng một cái, bả người khiến cho nửa vời, thật là đủ làm giận kia "

Sợ run nửa ngày, Trà Cẩm thì thầm một tiếng, liền ngồi xổm ngồi ở Tô Dịch ban đầu trên vị trí, mang theo Dã Trư chân hưởng dụng đứng lên.

Một mực xuống dưới, Trà Cẩm miệng đầy chảy mỡ, quai hàm đều khua lên, nàng đôi mắt đẹp tỏa sáng, lộ ra vẻ ngoài ý muốn, "A.... . . Gia hỏa này tay nghề lại tốt như vậy "

Nàng đã sớm đói bụng, bất chấp suy nghĩ nhiều, thỏa thích hưởng dụng đứng lên.

Nàng vốn là lớn lên xinh đẹp tuyệt trần xinh đẹp, ăn như hổ đói thời gian, gương mặt phình đấy, bằng thêm ba phần ngây thơ thẳng thắn hàm súc thú vị.

Đến cuối cùng, ăn xong nghiêm chỉnh cột Dã Trư chân, Trà Cẩm vẫn chưa thỏa mãn đất hút vài cái mỡ đông trên ngón tay, rồi sau đó duỗi ra phấn gọt giũa đầu lưỡi đinh vòng quanh hồng nhuận phơn phớt môi liếm lấy một vòng.

Chỉ cảm thấy từ ly khai Vân Hà Quận thành cho đến hiện tại, cái này là mình nếm qua tốt nhất dừng lại, không chỉ là tư vị vô cùng tốt, tâm tình cũng khó được rất nhẹ nhàng thoải mái dễ chịu.

"Đã ăn xong sẽ tới thu quần áo, cần phải đi."

Xa xa đấy, Tô Dịch thanh âm truyền đến.

Trà Cẩm vội vàng đứng dậy, hấp tấp đi.

Trước đây, nàng hoàn đối với Tô Dịch mệnh lệnh hơi có chút mâu thuẫn, nhưng lúc này ăn cái này Dã Trư chân về sau, lại ngược lại không thèm để ý những thứ này.

Cắn người miệng mềm, cổ nhân thật không ta lừa gạt.

Dẹp xong quần áo, hai người tiếp tục lên đường, trên đường đi, Tô Dịch ngẫu nhiên hội đứng im lặng hồi lâu chừng đỉnh núi xem Vân Hải, cũng sẽ ngồi ở suối nước tới bờ nghỉ ngơi một phen.

Hứng thú tới, còn có thể cùng Trà Cẩm phiếm vài câu.

Nhưng phần lớn thời gian, hắn giống như một cái rãnh rỗi lữ nhân, xem núi sông tới bao la hùng vĩ, xem thiên địa tới mênh mông, thân thể sẽ tự nhiên tạo vật vẻ đẹp.

Trà Cẩm tâm cảnh cũng thay đổi, trên đường đi giống như trọn vẹn quên mất thế sự hỗn loạn, nương theo tại Tô Dịch một bên, triều xem tia nắng ban mai, chiều xem ráng mây, trên đường đều là mỹ lệ phong quang.

Cái này là một loại vô hình lịch duyệt, lắng đọng chính là tâm tính.

Trên đường đi, Trà Cẩm cũng phát hiện, mỗi khi đứng im lặng hồi lâu chừng nghỉ ngơi thời điểm, sẽ lại có con mồi đưa tới cửa, đều là trong núi chim bay cá nhảy các loại.

Trà Cẩm cũng mới hiểu được, đây hết thảy là cái kia Xích Diễm Bích Tình thú tại báo ân, trong lòng cũng cảm khái không thôi.

Nhường Trà Cẩm lúng túng chính là, nàng làm thịt nướng mùi vị nhạt nhẽo, viễn thua kém hơn Tô Dịch, làm cho Tô Dịch ăn một mực, liền chịu không nổi đất nhét vào một bên, đổi lại tự mình động thủ.

Tô Dịch ăn còn dư lại đồ ăn, ngược lại cũng không ngại phân cho Trà Cẩm, Trà Cẩm Tự Nhiên sẽ không để ý ăn bực này tàn phế cháo cơm thừa.

Không có biện pháp, xuất từ Tô Dịch thủ bút đồ ăn, mùi vị quả thực không có chọn. . .

Nhiều lần nhường Trà Cẩm đều có đại bão có lộc ăn cảm giác.

Mấy ngày sau.

Tô Dịch trong núi gặp được một cái tiều phu đốn củi, một chút hỏi thăm mới biết được, đi thêm cả buổi lộ trình, có thể đến tên là "Dương Khô trấn" địa phương.

Theo Dương Khô trấn hướng Đông đi thêm tám mươi dặm đấy, chính là riêng có "Sáu quận tâm phúc" danh xưng là Cổn Châu Thành.

Buổi trưa thập phần.

Tô Dịch tùy ý ngồi ở một chỗ sườn núi trên mặt đá nghỉ ngơi, rất nhanh, liền có nặng nề vật nặng rơi xuống đất tiếng từ đằng xa vang lên.

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng: "Đã thành, ngày hôm nay ta sẽ lại trở về trong thế tục, từ hôm nay về sau, không cần lại đến tiễn đưa thức ăn rồi."

Trà Cẩm nhịn không được triều xa xa nhìn lại, chỉ thấy rừng rậm yên tĩnh, không có bất kỳ đáp lại.

Nhưng vẻn vẹn nửa khắc đồng hồ sau đó.

Xa xa trên vách đá dựng đứng, đột nhiên việt ra một đạo bóng trắng, chừng dài hơn một trượng, da lông trắng như tuyết, lượn lờ lấy rào rạt ánh lửa.

Rõ ràng là cái kia Xích Diễm Bích Tình thú.

Chỉ bất quá, tại trong miệng nó hoàn ngậm một cái bạch để hoa văn ấu thú, tựa như tiểu lão hổ giống nhau, mới không quá nửa thước trường, bốn cái móng vuốt lông xù đấy, dáng điệu thơ ngây chân thành.

Trà Cẩm khẽ giật mình, cái tình huống gì

Chỉ thấy xa xa đấy, Xích Diễm Bích Tình thú hướng phía Tô Dịch phương hướng quỳ sát đầy đất, đầu người thấp, trong miệng phát ra một trận trầm thấp gào rú, cung kính trung mang theo một tia khẩn cầu mùi vị.

Tô Dịch nhíu mày, cũng đã minh bạch một chút, nói: "Ngươi ý định để cho ta mang đi ngươi thú con, giúp cho giáo hóa "

Xích Diễm Bích Tình thú liên tục gật đầu.

"Này cũng có ý tứ rồi, như đổi lại cái khác Yêu thú, nếu có thể có cơ hội lấy được Hóa Hình Thuật, nhất định mừng rỡ như điên, cảm động đến rơi nước mắt, đến nỗi cam nguyện phụng kẻ khác làm chủ, mặc cho ép buộc. Nhưng ngươi lại thà rằng bỏ qua bực này tạo hóa, lấy đổi lại tự mình hài nhi trưởng thành. . ."

Nói xong lời cuối cùng, Tô Dịch không khỏi cảm thán một tiếng.

Trà Cẩm lúc này cũng cuối cùng hiểu được, không khỏi động dung, nỗi lòng bốc lên.

Nàng đọc qua tông môn điển tịch, rất rõ ràng Yêu thú các loại nếu muốn "Hóa hình" là bực nào không dễ dàng.

Phẩm giai càng cao, huyết mạch càng cường đại, hóa hình lại càng khó khăn!

Trà Cẩm rất xác định, lấy Tô Dịch cái kia đợi bất khả tư nghị thủ đoạn, nếu như đã từng nói qua hội truyền thụ cái kia Xích Diễm Bích Tình thú Hóa Hình Thuật, hẳn là có thể thoải mái làm được.

Có ai nghĩ được, Yêu thú này lại lại đem cái này tạo hóa lưu lại cho hổ con của mình!

Cái này thế nào không để cho người động dung

Suy nghĩ một chút, một đầu hiếm thấy cửu giai Yêu thú, cũng tại cái này trong vài ngày mỗi ngày vì bọn họ yên lặng đưa lên "Thức ăn", cho tới bây giờ càng quỳ sát đầy đất, cầu xin vì kia thú con đổi lại một cái tương lai, đây cũng nhường ai có thể không cảm thán

Tô Dịch trầm mặc một lát, đi đến Xích Diễm Bích Tình thú trước, cúi người đem cái kia thú con xách...mà bắt đầu, tiểu gia hỏa này rõ ràng mới ra sinh mấy tháng thời gian, bạch để hoa văn da lông lông mềm nhẵn khinh mềm, móng vuốt thịt phấn bĩu môi đấy.

Bị Tô Dịch cầm lấy cái cổ lông mềm cầm lên, không khỏi nhe răng trợn mắt ngao ô o o o ngao ô o o o kêu lên, nhưng tiếng kêu lại âm thanh hơi thở như trẻ đang bú đấy, một chút cũng không hung, ngược lại dáng điệu thơ ngây mười phần.

Tô Dịch ngón tay tại tiểu gia hỏa trên bụng chọc chọc, nói: "Căn cốt miễn cưỡng chỉ có thể coi là tạm được, chính là không rõ ràng lắm trong huyết mạch ẩn chứa Chân Linh chi huyết có hay không tinh thuần. Niệm tại ngươi giúp ta trúc đạo tình cảm lên, ta có thể đem nó giữ ở bên người, giúp cho giáo hóa."

Xích Diễm Bích Tình thú cuồng thích, đầu người khấu trên mặt đất, xanh biếc đồng tử trung đều là cảm kích.

"Nhưng ta trước thời hạn nói rõ với ngươi rồi, ta Đoạn sẽ không thu kia làm đồ đệ, như về sau biểu hiện chịu không nổi, để cho ta không hài lòng, sẽ lại đem đuổi đi."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

Ở tiền thế, từng có Kim Sí Đại Bằng Điểu quỳ sát tại hắn trước sơn môn, dập đầu mười ngày mười đêm.

Tự mình Niệm kia tâm thành, liền đem giữ ở bên người, lấy ký danh đệ tử thân phận tu hành.

Nhưng này Tiểu Tước Nhi cũng tại biết được hắn "Tin người chết" về sau, đã thành một cái hoạt thoát thoát Phản Đồ, hoàn thừa dịp loạn cướp đi hắn lưu lại động phủ thế giới "Dong Thiên Lô" !

Đương nhiên, Tô Dịch không thèm để ý những bảo bối kia, hắn đau nhức hận chính là đối phương phản bội.

Căn bản không cần hoài nghi, một ngày kia khi hắn trở về Đại Hoang Cửu Châu thời gian, tất nhiên sẽ bả cái kia Kim Sí Đại Bằng dùng Dong Thiên Lô cho hầm cách thủy rồi.

Không như thế, không đủ để phát tiết mối hận trong lòng.

Mà đúng là cái này cái giáo huấn, nhường Tô Dịch dù là đối xử người thân nhất cô em vợ Văn Linh Tuyết thời gian, cũng vẻn vẹn chỉ đem "Huyền Tố Linh Ki Quyết" võ đạo Tứ Cảnh huyền bí truyền cho nàng.

Về phần cao hơn cảnh giới bí quyết, hắn ý định về sau cho thêm. . .

Cái này kêu là một triều bị rắn cắn, mười năm sợ dây thừng, hắn Tô Huyền Quân lồng ngực lại rộng lớn, nhưng cuối cùng là sống sờ sờ người, cũng khó có thể ngoại lệ.

Nguyên nhân mà giờ khắc này, mới có thể bả sự tình cùng cái kia Xích Diễm Bích Tình thú giải nghĩa Sở.

Xích Diễm Bích Tình thú không ngừng dập đầu, giống như biểu hiện minh bạch.

Thấy vậy, Tô Dịch than nhẹ một tiếng, thầm nghĩ trong lòng, về sau mang theo như vậy một cái vật nhỏ tại bên người, không khỏi có tổn hại uy nghiêm của ta. . .

A..., đợi về sau tặng nó cho Linh Tuyết làm bạn chơi cũng không tệ, dù sao cũng là Xích Diễm Bích Tình thú hậu duệ, như giáo hóa thoả đáng, còn có thể cho Linh Tuyết làm hộ vệ. . .

Nghĩ như thế, Tô Dịch trong lòng cái kia một tia mâu thuẫn mới tiêu tán, bả xách trong tay ấu thú đưa cho cách đó không xa Trà Cẩm.

Trà Cẩm hai mắt sáng lên, cẩn thận từng li từng tí bả ấu thú ôm vào trong ngực, giữa lông mày đều là yêu thương cùng vẻ vui mừng.

Tiểu gia hỏa này bạch để hoa văn, khoẻ mạnh kháu khỉnh, dáng điệu thơ ngây chân thành, quả thực cực đáng yêu. Nó một thân da lông bóng loáng như ý trượt, nửa xích lớn nhỏ thân thể cuộn mình lấy, thịt núc ních đấy, triệt đứng lên cảm giác tuyệt hảo.

Điều này làm cho Trà Cẩm càng xem càng ưa thích, nhịn không được thân mật đất dùng gương mặt cọ xát tiểu gia hỏa đầu, tràn đầy đều là cưng chiều dáng tươi cười.

Lại nữ nhân xinh đẹp cũng dù sao cũng là nữ nhân, không thể chống cự loại này lông mềm như nhung ấu thú.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 163: Hạp Cốc Săn Yêu

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Ta đã đáp ứng truyền thụ cho ngươi Hóa Hình Thuật, từ sẽ không nuốt lời, ngươi vả lại nghe cho kỹ."

Xích Diễm Bích Tình Thú toàn thân chấn động, lộ ra vẻ không thể tin được.

Không chờ nó phản ứng, Tô Dịch trong môi phun ra một trận tối nghĩa âm tiết, giống như miệng ngậm thiên hiến, trong thanh âm tràn đầy lấy kỳ diệu luật động.

Đây là cổ xưa yêu văn, bị Tô Dịch lấy thần hồn lực lượng làm dẫn, hóa thành một đám lực lượng đặc biệt, vang vọng tại bên tai Xích Diễm Bích Tình Thú.

Yêu thú này đồng tử một chút trợn to, tâm thần đắm chìm tại tuyệt không thể tả cảm ngộ trung.

Cũng không biết bao lâu.

Làm Xích Diễm Bích Tình Thú theo cảm ngộ trung thanh tỉnh thời gian, đã là hoàng hôn thập phần.

Nó giương mắt chung quanh, lại phát hiện, thiếu niên áo bào xanh kia từ lâu là tiên tung xa xăm, chẳng biết lúc nào đã đã đi ra.

Kinh ngạc rất lâu, Xích Diễm Bích Tình Thú đột nhiên dập đầu đầy đất ba lượt, trong con mắt xanh biếc tràn ngập cảm kích cùng kích động.

Rồi sau đó, nó vươn người đứng dậy, run rẩy trên người trắng như tuyết da lông, nhảy lên đi tới trên vách núi, ngửa mặt lên trời phát ra một đạo gào to.

Tiếng giống như Lôi Đình, kích động Vân Hải núi sông tầm đó, chấn động vạn mộc tuôn rơi, chim thú phải sợ hãi, lạnh run.

Tại chỗ rất xa trong núi một cái ruột dê đường mòn lên, Trà Cẩm cũng đã nghe được cái này gào to, không khỏi quay đầu lại nhìn lại.

Lại bởi vì khoảng cách quá xa, cái gì cũng nhìn không tới.

"Nó đây là đang biểu đạt nội tâm cảm kích sao?"

Trà Cẩm thu hồi ánh mắt, nội tâm thì thào.

Cách đó không xa, Tô Dịch chắp tay tại cõng, dạo chơi đi về phía trước, dài thường thượt thân ảnh đắm chìm trong dưới trời chiều, mang theo một vòng hư ảo giống như thần bí ý vị.

"Cảnh ban đêm phủ xuống thời giờ, xứng đáng lấy đi ra cái này một mảnh núi hoang, đến cái kia tiều phu theo như lời Dương Khô Trấn."

Tô Dịch nhìn sắc trời một chút, bước nhanh hơn.

Ước chừng lại đang rậm rạp núi sông lúc giữa ghé qua hơn nửa canh giờ, xa xa xuất hiện một cái hạp cốc, hai bên vách núi vách đá cao vút trong mây, trong hạp cốc lúc giữa là gập ghềnh uốn lượn đường nhỏ, miễn cưỡng có thể cung cấp người ghé qua.

Đi đến cái này, Tô Dịch đột nhiên dậm chân, ngửi được một tia như có như không gió tanh.

"Nếu có hung thú chiếm giữ ở nơi này, ngược lại một cái tuyệt hảo mai phục chi địa, muốn chạy trốn đều rất khó."

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, đã tiếp tục đi về phía trước.

Không bao lâu, một trận chiến đấu chém giết thanh âm đột nhiên xa xa truyền đến ——

Trà Cẩm đôi mắt đẹp ngưng lại, cũng đã nhận ra bất thường, thấp giọng đề nghị: "Công tử, nếu không chúng ta đi đường vòng?"

"Không cần."

Tô Dịch lắc đầu.

Nếu như đường vòng, bầu trời tối đen cũng không thấy được đến cái kia Dương Khô Trấn.

Trà Cẩm không đến nói thêm nữa, hắn chỉ lo lắng đụng phải phiền toái mà thôi, ngược lại không lo lắng Tô Dịch vô pháp giải quyết phiền toái.

Lại đi về phía trước không bao lâu, chỉ thấy xa xa hẹp hòi đường nhỏ lên, có một cuộc chiến đấu kịch liệt đang trình diễn.

Tính ra hàng trăm Huyết Lang, đem một đám võ giả vây khốn, Phong Cuồng công kích, tiếng sói tru vang tận mây xanh.

Những thứ kia Huyết Lang thân thể đều có con nghé lớn nhỏ, tốc độ cực nhanh, tàn nhẫn dữ tợn.

Đáng sợ nhất chính là, chúng nó am hiểu vây bắt chi thuật, phối hợp lẫn nhau ăn ý, tiến thối có theo, giống như một chi nghiêm chỉnh huấn luyện quân đội giống như.

Bởi vì đây là một mảnh hạp cốc, hai bên đều là dốc đứng vách đá, đám kia võ giả con đường phía trước cùng đường lui đều bị chặn đường, tiến thối lưỡng nan, hoàn toàn bị vây khốn.

"Ngũ giai Yêu thú 'Huyết Viêm Lang' !"

Trà Cẩm đồng tử ngưng lại.

Đây là có thể so với Tụ Khí cảnh sơ kỳ võ giả Yêu thú, nếu chỉ độc gặp được một con, uy hiếp cũng không lớn, lấy thủ đoạn của nàng, thoải mái có thể đem chém giết.

Nhưng Huyết Viêm Lang từ trước đến nay là thành đàn xuất động, kể từ đó, liền trở nên cực nguy hiểm.

Tượng trước mặt cái này tính ra hàng trăm Huyết Viêm Lang, cũng có thể nhường Võ Đạo tông sư nghe ngóng rồi chuồn, không dám ham chiến.

Bởi vì một khi bị đàn sói vây khốn, trùng trùng điệp điệp vây công phía dưới, một khi tu vi dầu hết đèn tắt, liền là tử vong thời điểm!

"Ồ, trong những võ giả kia lại có một vị tông sư, trách không được có thể tại Huyết Viêm Lang quần vây khốn hạ kiên trì đến bây giờ. . ."

Trà Cẩm rất nhanh chú ý tới, bên trong đám võ giả kia, cầm đầu chính là một cái nhân vật tông sư.

Người này một bộ chiến bào, thân ảnh sắc bén thon gầy, tay cầm một đôi đồng giản, trên người uy thế cực kỳ xơ xác tiêu điều khiếp người.

Một mình hắn mà thôi, liền có một kẻ làm quan cả họ được nhờ khí thế, một đôi đồng giản huy động thời gian, động có thể đập nát cái kia Huyết Viêm Lang thân thể.

Cho tới bây giờ, tại hắn phụ cận Huyết Viêm Lang thi thể đều tích tụ đầy đất, máu chảy thành sông, cả một đôi đồng giản đều bị máu tanh nhuộm đỏ.

Bất quá, hắn rõ ràng đã tiêu hao thật lớn, tóc mai cùng mồ hôi trán ngăn không được chảy xuôi, sắc mặt cũng hơi hơi trở nên trắng, hô hấp ồ ồ.

Tại bên người chiến bào nam tử, thì là bốn gã hộ vệ giống như nhân vật, cùng với một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ.

Bốn gã hộ vệ mặc áo giáp, cầm binh khí, bao quanh đem cô gái kia bảo vệ.

Lại nhìn cô gái kia, mặc cắt may vừa vặn váy dài váy quả lựu, da thịt thắng Tuyết, chân mày lá liễu cong cong, bộ dáng lại cực kỳ xinh đẹp xinh đẹp.

Chỉ bất quá, hắn hiện tại chân mày lá liễu trói chặt, lông mi đều là giận dỗi cùng khói mù.

"Thiếu nữ này đến nhất định cực kỳ hiển hách tôn quý."

Trà Cẩm liếc thấy ra không ít manh mối.

Có thể được một vị tông sư cùng bốn vị Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ hộ vệ liều mình bảo hộ, chính là một thứ tông tộc đệ tử, cũng xa xa không đủ tư cách.

Cần biết, Vân Hà quận quận trưởng Tần Văn Uyên nhi tử bên người, cũng đều không có tông sư lẫn nhau đi theo.

Như thế đối lập, dĩ nhiên là phụ trợ ra cô gái kia thân phận bất phàm.

"Công tử, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Trà Cẩm nhịn không được hỏi.

"Giết đi qua cũng được, A..., thuận tiện cũng thu thập điểm Linh tài, cái kia Huyết Viêm Lang vương huyết dịch, hàm răng, móng vuốt sắc bén cùng da lông, đều không nhỏ dùng."

"Ngươi đi theo ta phía sau."

Tô Dịch nói qua, tay phải đã cầm chặt Ngự Huyền kiếm, trực tiếp hướng phía trước bước đi.

"Rống!" "Rống!" "Rống!"

Cách đó không xa, đàn sói bạo động, phát hiện Tô Dịch cùng Trà Cẩm hai cái này khách không mời mà đến.

Bị vây vây khốn chiến bào nam tử một đoàn người, cũng đều trước tiên phát hiện một màn này, đều lộ ra sắc mặt vui mừng.

Nhưng khi thấy là hai người trẻ tuổi thời gian, trên mặt sắc mặt vui mừng lập tức trở thành nhạt, tâm tình cũng lần nữa trở nên trầm trọng.

Tại đây tính ra hàng trăm Huyết Viêm Lang quần ở bên trong, trừ phi là tông sư cấp nhân vật, bằng không, những người khác đến đây tuyệt đối cùng chịu chết không có gì khác nhau.

"Rống ~~ "

Đàn sói ở chỗ sâu trong, một con thân thể đặc biệt thô chắc uy mãnh Huyết Viêm Lang ngửa mặt lên trời phát ra khiếu âm, phảng phất giống như tại ra lệnh.

Lập tức thì có một đám Huyết Viêm Lang lướt đi, triều Tô Dịch đánh giết mà đến.

Gió tanh khuếch tán, những Huyết Viêm Lang kia tốc độ nhanh vô cùng, thẳng giống như từng đạo tia chớp màu đỏ giống như.

Vượt quá chiến bào nam tử bọn hắn dự kiến chính là, thiếu niên áo bào xanh kia lại hồn không đến rút lui khỏi đào tẩu ý định, ngược lại đi nhanh đến đây.

Theo sát lấy, bọn hắn liền chứng kiến máu tanh rung động một màn ——

Chỉ thấy thiếu niên áo bào xanh trường kiếm trong tay tùy ý vẽ một cái, dễ dàng bả trước tiên xông lên ba đầu Huyết Viêm Lang đầu người đánh bay.

Mà theo hắn kiếm chuyển hướng.

Phốc phốc phốc!

Máu tươi bắn tung toé, tất cả Huyết Viêm Lang đều phản ứng không kịp nữa, liền ngổn ngang lộn xộn đất bay rớt ra ngoài, có bị mở ngực bể bụng, có bị đập vỡ đầu, có bị đâm thủng yết hầu. . .

Trong nháy mắt mà thôi, hơn mười đầu Huyết Viêm Lang liền hóa thành tàn khốc huyết nhục bầm thây, nhuộm đỏ bản địa.

"Gia hỏa này lại lợi hại như thế?"

Thiếu nữ váy quả lựu kia giật mình nói.

"Hoàn toàn chính xác không phải hạng người bình thường có thể so sánh."

Cầm đầu chiến bào nam tử con mắt nổi lên dị sắc.

Một cái Tụ Khí cảnh sơ kỳ thiếu niên, lại có thể dễ như trở bàn tay giống như tiêu diệt một đám Huyết Viêm Lang, điều này có thể là người bình thường?

Cái kia Huyết Viêm Lang quần rõ ràng cũng bị kinh sợ đến, sinh ra bạo động, tiếng gào thét không ngừng vang lên.

Tô Dịch hồn không để ý đến những thứ này, thẳng tắp hướng phía trước đánh tới, mục tiêu nhắm thẳng vào nơi xa Huyết Viêm Lang vương mà đi.

Trên đường đi, không ngừng có từng cỗ một đàn sói đánh giết đi lên, người trước ngã xuống, người sau tiến lên, phối hợp có thể bỉ ăn ý.

Đáng tiếc, những thứ này căn bản uy hiếp không được Tô Dịch, theo Ngự Huyền kiếm không ngừng chém ra, đối thủ đều như giấy mỏng giống như bị chém giết tại chỗ.

Trên đường dễ như trở bàn tay!

Trà Cẩm theo thật sát phía sau, trong lồng ngực Xích Diễm bích con ngươi ấu thú mở to nếu như hổ phách giống nhau bích sắc đồng tử, hiếu kỳ đánh giá đây hết thảy.

"Thật mạnh!"

Chiến bào nam tử càng động dung.

Một thiếu niên mà thôi, lại tiến quân thần tốc, thế không thể đỡ, cái kia đợi thủ đoạn, nhường hắn bực này tông sư đều rất cảm thấy kinh diễm.

"Kiều trưởng lão, cơ hội tới, để cho bọn họ kiềm chế những nghiệt súc kia, chúng ta đi mau!"

Thiếu nữ váy quả lựu hoan hỉ nói.

Hắn nhạy cảm phát giác được, theo Tô Dịch đánh tới, đàn sói khổng lồ này lực chú ý hơn phân nửa đều bị hấp dẫn đi tới.

Cả cái kia Huyết Viêm Lang vương đô bất chấp để ý tới bọn hắn bên này.

Đây không thể nghi ngờ là cái tốt đẹp phá vòng vây cơ hội!

"Cái này. . ."

Chiến bào nam tử có chút do dự.

Hắn đấu chiến kinh nghiệm quá phong phú, làm sao không rõ ràng lắm hiện tại phá vòng vây lời nói tối thiểu có nhiều hơn một nửa nắm chắc có thể thành công?

Chỉ lời nói không thể nghi ngờ sẽ để cho cái kia một đôi người trẻ tuổi lâm vào lớp lớp vòng vây ở bên trong, điều này làm cho chiến bào nam tử có chút không đành lòng.

"Kiều trưởng lão, chúng ta cùng bọn hắn không thân chẳng quen, chúng ta cũng không có để cho bọn họ tới cứu, bọn hắn liền là chết, cũng cùng chúng ta không quan hệ!"

Thiếu nữ váy quả lựu lo lắng, sinh khí thúc giục nói, "Ngươi còn do dự cái gì? Lẽ nào thực định đem sinh mệnh đều mất ở nơi này? Ta còn không muốn chết!"

Nói qua, hắn quay người triều hạp cốc xa xa phóng đi.

Một mực thủ hộ tại bên người nàng bốn gã hộ vệ vội vàng đuổi theo, e sợ cho thiếu nữ này sẽ bị xúc phạm tới.

Chiến bào nam tử trong lòng thở dài, không chần chừ nữa, quay người bắt đầu phá vòng vây.

Những Huyết Viêm Lang kia được cái này mất cái khác, nguyên bản nghiêm ngặt trận hình rất nhanh đã bị tách ra bắt đầu, hơn nữa có Tô Dịch kiềm chế, chiến bào nam tử một đoàn người rất nhanh liền giết ra lớp lớp vòng vây, từng cái một nếu như chạy ra tìm đường sống giống nhau, Trường Tùng khẩu khí.

Cơ hồ cùng, bọn hắn bên tai vang lên một đạo rung trời giống như thê lương tiếng gầm gừ, chợt im bặt mà dừng.

Bọn hắn bỗng nhiên quay đầu lại.

Chỉ thấy xa xa trong hạp cốc Huyết Viêm Lang quần lại bắt đầu thương hoảng sợ chạy thục mạng, từng cái một trong miệng phát ra ô ô rên rỉ.

Bản địa xác sói ngang dọc, máu chảy thành sông, trong đó một khối nham thạch phụ cận, thiếu niên áo bào xanh kia một cước giẫm ở cái kia cực lớn uy mãnh Huyết Viêm Lang vương trên người, một bộ áo bào xanh hạt bụi nhỏ không nhiễm, thẳng giống như thần nhân giống như.

"Hắn. . . Hắn lại giết Huyết Viêm Lang vương?"

Một gã hộ vệ hít vào khí lạnh, thất thanh nói.

"Chúng ta vừa mới phá vòng vây, hắn liền kiếm trảm Lang Vương, làm cho đàn sói tùy theo tán loạn mà chạy, quả thực cũng quá mãnh liệt. . ."

Có người thì thào.

Chiến bào nam tử lại thầm than một tiếng.

Trước, đối phương liều lĩnh sát nhập đàn sói, không thể nghi ngờ giúp bọn hắn đại ân, kéo cứu bọn họ tại trong nước lửa.

Nhưng bọn hắn lại thừa cơ lựa chọn đào tẩu. . .

Điều này làm cho chiến bào nam tử trong lòng làm sao có thể không cảm thấy hổ thẹn?

"Nếu không phải là chúng ta trước kiềm chế những nghiệt súc kia, hắn đâu có thể nào dễ dàng như vậy giết chết Huyết Viêm Lang vương?"

Lại thấy thiếu nữ váy quả lựu kia hừ lạnh một tiếng.

Chiến bào nam tử cười khổ, nói: "Tiểu thư, như không phải là bọn hắn kịp thời đến, chúng ta hôm nay thật có thể muốn chôn vùi tại trong miệng những nghiệt súc kia, bất kể như thế nào, nhân tình này chúng ta được Nhận."

"Được rồi được rồi, ta lại chưa nói không cảm kích bọn hắn."

Thiếu nữ váy quả lựu thầm nói.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 164: Người Có Trăm Loại Hoa Có Trăm Chủng

"Công tử, những người kia thật có chút không mà nói, rõ ràng là chúng ta cứu bọn hắn, nhưng bọn hắn vừa rồi cũng không Cố sống chết của chúng ta, thừa cơ chạy thoát."

Trà Cẩm có chút sinh khí.

Hắn vừa rồi đem chiến bào nam tử một đoàn người cử động đều xem tại đáy mắt, trong lòng hơi có chút không thoải mái.

"Ta nhưng không phải là vì cứu bọn họ."

Tô Dịch thần sắc bình thản, hắn động tác thành thạo mà đem Huyết Viêm Lang vương răng nanh, móng vuốt sắc bén cùng da lông từng cái giải phẩu xuống, thu vào trong Mặc Ngọc Bội.

Những linh tài này có có thể hành động luyện khí Linh tài, có có thể làm thuốc, có có thể dùng đến chế phù, đều Linh tính mười phần, không tầm thường có thể so sánh.

"Cũng đúng. . ."

Trà Cẩm suy nghĩ một chút, bọn hắn cách chỗ này hạp cốc, một là không muốn đường vòng, hai là theo dõi cái kia Huyết Viêm Lang vương.

Mục đích thực sự không phải là vì cứu người.

Đã như vậy, đối phương cho dù là vong ân phụ nghĩa, cũng đều đã không trọng yếu.

"Đi thôi."

Tô Dịch thu hồi Ngự Huyền kiếm, cất bước đi về phía trước.

Vừa đi ra chỗ này hạp cốc, chỉ thấy chiến bào nam tử một đoàn người đã đi tới.

"Đa tạ công tử trước trượng nghĩa cứu giúp."

Chiến bào nam tử trước tiên chắp tay mở miệng.

Hắn nói những câu phát ra từ nội tâm, vốn cho là mình bỏ mạng ở ở nơi này, ai ngờ đến Tô Dịch đại phát thần uy, kiếm Phá Lang quần.

Chỉ bằng Tô Dịch trước triển lộ ra lực lượng, khiến cho hắn kết luận, thiếu niên này định lai lịch không đơn giản.

Càng làm người ta giật mình chính là, thiếu niên này còn vô cùng trẻ tuổi, Tụ Khí cảnh tu vi mà thôi, nắm giữ lực lượng lại so với bình thường tông sư đều lợi hại, phóng nhãn Đại Chu cảnh nội, cũng được xưng tụng là tuyệt thế hạng người.

Cái khác bốn gã tuỳ tùng nhân vật cũng nhao nhao chào.

Trà Cẩm trong lòng âm thầm xem thường, mới vừa rồi còn thừa cơ đào tẩu, nhưng bây giờ mang ơn, quá buồn cười.

"Ta vốn cũng không phải là vì cứu các ngươi, không cần đa tạ."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

"Nhìn một cái, ta nói trúng rồi đi, không thân chẳng quen đấy, hắn cái nào có thể là vì cứu chúng ta? Theo ta thấy, cũng không cần cảm giác cám ơn cái gì."

Thiếu nữ váy quả lựu kia hừ lạnh nói, "Huống chi, vừa rồi nếu không phải là chúng ta kiềm chế những Huyết Viêm Lang kia, bọn hắn sợ cũng không có khả năng dễ dàng như vậy giết chết Lang Vương rồi."

"Ngươi nói cái gì, nếu không phải là chúng ta, các ngươi đâu còn có mệnh? Không biết cảm ơn cũng thế mà thôi rồi, sao còn có thể nói ra bực này nói?"

Trà Cẩm nhịn không được mở miệng.

Thiếu nữ này quá buồn cười, cứu các ngươi là thuận tay làm, bọn ngươi cũng là nên phải đấy, tác động còn cọ trên mũi mặt.

Cả chiến bào nam tử đều có chút lúng túng, đang muốn giải thích cái gì.

Lại thấy Tô Dịch đã phất phất tay, nói: "Cùng bọn họ so đo làm cái gì, đi thôi."

"Đứng lại!"

Người nào từng muốn, còn không đợi hắn ly khai, thiếu nữ váy quả lựu kia đã nổi giận đùng đùng đạo "Các ngươi nghe rõ ràng, chúng ta từ đầu đến cuối chưa bao giờ mở miệng với các ngươi cầu cứu, dựa vào cái gì muốn đối với các ngươi mang ơn?"

Tô Dịch thần sắc bình thản.

Cái này kêu là sợ uy mà không hoài đức.

Hãm sâu đàn sói trùng trùng điệp điệp vây khốn thời gian, thiếu nữ này cái nào dám càn rỡ như vậy?

Hôm nay an toàn, liền khí diễm ngang ngược kiêu ngạo, rõ ràng là là ỷ vào thân phận mình lừng lẫy, mới dám ... như vậy không biết tốt xấu.

Tô Dịch lười để ý đến hội, nhấc chân liền đi.

Hắn lần này ra tay, vốn cũng không phải là vì cứu đối phương, cũng căn bản không quan tâm đối phương là hay không cảm ơn.

Hãy nhìn đến hắn không đến phản bác, hơn nữa còn phải ly khai, thiếu nữ váy quả lựu lại giống như cho là Tô Dịch không hợp đạo lí, nói: "Ta lời còn chưa nói hết đâu rồi, không cho phép đi!"

Tô Dịch nhíu mày, xoay người, nhìn thẳng thiếu nữ này, lạnh nhạt nói: "A, ngươi còn muốn nói gì?"

Bầu không khí không khỏi áp lực rất nhiều.

Chiến bào nam tử giống như phát giác được không ổn, nói: "Tiểu thư, sắc trời nhanh đen, đại nhân bọn hắn vẫn còn Dương Khô Trấn chờ đây."

Đây là nhắc nhở thiếu nữ váy quả lựu đừng làm rộn, tranh thủ thời gian ly khai.

Cũng là tại im ắng đất nói với Tô Dịch, bọn hắn bên này còn có đại nhân vật tại Dương Khô Trấn chờ, tốt nhất đừng đem sự tình động tĩnh quá lớn.

Tô Dịch bên môi không khỏi nhấc lên một vòng lạnh buốt đường cong, lặng im không nói, duy nhất ánh mắt nhìn thiếu nữ váy quả lựu kia.

"Kiều trưởng lão, chúng ta rõ ràng chiếm để ý, vì sao phải đi, cái này chẳng phải là có vẻ chúng ta không hợp đạo lí rồi hả?"

Thiếu nữ váy quả lựu hai tay ôm ở trước ngực, tư thái rất cao, nghênh đón Tô Dịch ánh mắt, ngạo nghễ nói, "Chúng ta lần này lên núi, vốn là muốn săn giết cái kia Huyết Viêm Lang vương, nó tuy bị ngươi giết, nhưng chiến lợi phẩm không thể từ ngươi một người chiếm được. Dù sao, vừa rồi chúng ta cũng coi như làm ra kiềm chế tác dụng."

Tô Dịch ánh mắt càng lãnh đạm, nói: "Nói như vậy, ngươi là ý định để cho ta bả chiến lợi phẩm cũng chia ngươi một phần?"

Thiếu nữ váy quả lựu thản nhiên nói: "Đây không phải ngươi nên phải đấy sao?"

Trà Cẩm nghe thế, đều thiếu chút nữa trung khí nở nụ cười, chỉ cảm thấy một cơn tức giận mãnh liệt Trùng chạy lên não, nhịn không được muốn dạy dỗ cái này không biết tốt xấu thiếu nữ dừng lại.

Chiến bào nam tử thầm hô muốn hỏng bét.

Bên cạnh hắn vị tiểu thư này, theo sinh hạ đến đã bị toàn bộ tông tộc thậm chí người chung quanh nâng ở lòng bàn tay.

Nàng là cổn châu ngũ đại đỉnh cấp thế gia một trong Hồng gia tộc trường tới con gái, kia ngoại công là Đại Chu người khác họ Cửu vương một trong "Bạch Mi Vương" Thái Kinh Hải, kia bà ngoại xuất thân Đại Chu hoàng thất, kia tổ mẫu là Thiên Nguyên học cung một vị thoái ẩn nhiều năm trưởng lão. . .

Điều này làm cho hắn thuở nhỏ giống như một viên sáng chói Minh Châu, vô luận đi đến nơi nào, đều bị ông sao vây quanh ông trăng giống như bảo vệ xung quanh lấy, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, tính khí khó tránh khỏi liền kiêu căng đi một tí.

Cũng chỉ có đang cùng hắn cùng một vòng hậu duệ quý tộc đệ tử ở bên trong, hắn mới có thể dè dặt mà khiêm tốn, thu liễm trên người khí diễm.

Không chờ chiến bào nam tử mở miệng, thiếu nữ váy quả lựu cứ tiếp tục nói: "Đương nhiên, ta thừa nhận sự xuất hiện của các ngươi, cũng coi như giúp chúng ta giải vây rồi, ngươi đem chiến lợi phẩm xuất ra một nửa, ta có thể đưa tiền đây đổi lại, tuyệt không chiếm ngươi nửa điểm tiện nghi."

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Có thể, cầm một vạn khối cấp hai Linh Thạch để đổi, thiếu một khối đều không được."

Toàn trường một yên tĩnh.

Một vạn khối cấp hai Linh Thạch!

Cái này là đặt tại cổn châu đỉnh cấp thế gia ở bên trong, đều được xưng tụng một khoản thiên văn số tự rồi!

"Ta hảo ý, ngươi lại lại công phu sư tử ngoạm, có phải hay không hơi quá đáng?"

Thiếu nữ váy quả lựu căm tức đạo

Hắn lời này vừa ra, chiến bào nam tử âm thầm kêu khổ.

Đại tiểu thư, ngươi có thể nào cùng như vậy một vị kiếm Phá Lang quần cường giả nói chuyện?

Ngươi xuất thân mặc dù lại hiển lộ hiển hách, nhưng tại đây hoang sơn dã lĩnh chi địa, nếu thật chọc giận đối phương, chỉ sợ người nào cũng đừng nghĩ sống thêm lấy đã đi ra!

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Cơ hội ta cho ngươi rồi, ngươi lại không muốn, vậy tốt nhất đừng có lại ý đồ khiêu khích ta, bằng không, ngươi thật sự sẽ

chết rất khó coi."

Dứt lời, hắn quay người mà đi.

Trà Cẩm vội vàng đuổi theo.

Thiếu nữ váy quả lựu giận đến toàn thân run rẩy, đang muốn mở miệng, đã bị chiến bào nam tử kéo lại cánh tay.

Thần sắc hắn nghiêm nghị, trầm giọng nói: "Tiểu thư, phía trước chính là Dương Khô Trấn, vì cái gì không nên tại đây rừng núi hoang vắng chi địa lấy người bực bội? Vạn nhất phát sinh cái gì ngoài ý muốn, đại nhân bọn hắn đâu có thể nào tha thứ vào ta đợi?"

Thiếu nữ váy quả lựu Ngọc Dung xua tan đêm tối bất định, nửa ngày mới cắn răng nói: "Mà thôi, chuyện này thì cứ như vậy được rồi, ta mới chẳng muốn cùng loại người này so đo."

Chiến bào nam tử thầm buông lỏng một hơi, trong lòng thề, về sau đánh chết cũng không phụng bồi vị này thiên kim đại tiểu thư ra ngoài săn thú, gặp được người bình thường cũng thế mà thôi rồi, một khi gặp được vô pháp vô thiên tàn nhẫn gốc rạ, vậy đơn giản chính là muốn sinh mệnh!

Bốn vị khác tuỳ tùng cũng thoải mái xuống.

Đặt tại Cổn Châu Thành lời nói bọn hắn cái gì đều không sợ hãi, cái nào sợ sẽ là chọc tới càng đối thủ đáng sợ, nhưng chỉ cần báo ra tiểu thư gia thế cùng danh hào, sự tình nhất định nhưng giải quyết dễ dàng.

Nhưng tại đây rừng núi hoang vắng chi địa, liền hoàn toàn khác nhau rồi.

Vạn nhất vừa rồi thiếu niên áo bào xanh kia sinh ra ác ý, bọn hắn những người này sợ cũng không đủ giết đấy. . .

"Đi thôi."

Thiếu nữ váy quả lựu lại giống như trọn vẹn không biết những thứ này, hắn vẻ mặt hậm hực đất triều xa xa bước đi.

Chiến bào nam tử bọn hắn vội vàng đuổi theo.

. . .

"Công tử, ta mới vừa rồi còn cho là ngài sẽ phẫn nộ lên giết người đây."

Trà Cẩm nói khẽ.

Sơn dã dần dần trở nên bằng phẳng, xa xa đấy, đến nỗi có thể chứng kiến một cái thành trại hình dáng xuất hiện ở dưới chân núi.

"Một cái tự cho là đúng tiểu nha đầu mà thôi, còn không đến mức để cho ta tức giận."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

Lại nói tiếp, Viên Lạc Hề cũng rất điêu ngoa tùy hứng, nhưng hắn thực chất bên trong thực sự hiểu được cái gì gọi là tri ân đồ báo (*có ơn tất báo).

Cùng mà so sánh với, vừa rồi thiếu nữ váy quả lựu kia rõ ràng bị làm hư rồi, vênh mặt hất hàm sai khiến, làm theo ý mình, hoàn toàn không có gì lịch duyệt có thể nói.

Cũng không có thể nói đối phương ngu xuẩn, vị trí vị trí cùng sinh trưởng hoàn cảnh bất đồng, thường thường hội dẫn đến nhận thức trên cực lớn chênh lệch.

Dù sao, lần này như đổi lại là những võ giả khác, sợ là sớm bị thiếu nữ váy quả lựu một đoàn người khí diễm hù đến, không dám bất kính.

Lời nói như vậy, cũng tựu không khả năng sẽ phát sinh xung đột cùng ma sát.

"Nếu bàn về thân phận, ta cũng không thấy được bỉ hắn kém, thế nhưng Đoạn sẽ không giống hắn như vậy, không biết cái gì gọi là tri ân đồ báo (*có ơn tất báo)."

Trà Cẩm thầm nói.

"Nhân thế muôn màu, đúng là thế sự ngàn trượng, đều không có cùng, phổ thông mà nói, chính là cánh rừng lớn hơn cái gì chim đều có."

Tô Dịch lạnh nhạt nói, "Vừa rồi điểm này việc nhỏ, còn không coi vào đâu."

Nói chuyện với nhau thời gian, hai người đã dọc theo một cái rõ ràng từ nhân lực sáng lập ra trong núi đường nhỏ đi xuống đi, hiểu rõ thấy được xa xa có một cái thành trấn.

Cảnh ban đêm đã lặng yên hàng lâm.

Thành trấn không lớn, nhưng là đã đèn rực rỡ mới lên, tiếng động lớn rầm rĩ náo nhiệt tiếng gầm xa xa đất truyền đến, cũng mang đến thế tục nhân gian khí tức.

Thời gian cách nhiều ngày, theo cái kia hoang tàn vắng vẻ núi sông trung đi ra, chợt chứng kiến này nhân gian khói lửa, Trà Cẩm cũng không khỏi một trận hoảng hốt.

Tại hắn trong lồng ngực, Xích Diễm Bích Tình Thú thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó, chớp tròn căng ánh mắt, lộ ra rất khá kỳ.

Cái này là Dương Khô Trấn, liên tiếp rậm rạp dãy núi, khoảng cách Cổn Châu Thành chỉ tám mươi dặm đấy, tuy là một cái thôn trấn, lại cực kỳ phồn hoa.

Quanh năm có thật nhiều đến từ Cổn Châu Thành võ giả hội tụ ở tại thử, hoặc lên núi săn yêu, hoặc hái Linh dược vân... vân.

"Đêm nay liền ở chỗ này tìm khách sạn nghỉ ngơi, ngày mai đi Cổn Châu Thành."

Nói qua, Tô Dịch đã thản nhiên triều Dương Khô Trấn thành thạo đi.

Trà Cẩm theo sát phía sau.

Hắn hồn không đến chú ý tới, đã trải qua lúc này từ Vân Hà Quận thành bắt đầu, vắt ngang tám trăm dặm mênh mông núi sông dài dằng dặc đi bộ hành trình về sau, tại đối xử Tô Dịch lên, nội tâm từ lâu lặng yên phát sinh rất nhiều biến hóa vi diệu.

Rõ ràng nhất đúng là, gặp được phiền toái cùng nguy hiểm thời gian, đã không tự chủ bắt đầu xem bản thân làm Tô Dịch đồng nhất phe cánh người, vì kia ưu sầu mà ưu sầu, vì kia phẫn nộ mà phẫn nộ.

Lúc ban đầu thời gian khúc mắc, cừu hận, mâu thuẫn cùng sợ hãi, đều giống như từ lâu tại đoạn đường này trèo non lội suối trung từng giọt từng giọt ăn mòn không còn.

Tô Dịch cùng Trà Cẩm mới vừa gia nhập Dương Khô Trấn không bao lâu, thiếu nữ váy quả lựu một đoàn người cũng đã phản hồi.

Bọn hắn trực tiếp đi tới Dương Khô Trấn phía đông một cái theo Sơn Bàng Thủy trong sơn trang.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 165: Tối Tăm Thiên Đã Định Trước Tha Hương Ngộ Cố Tri

Sơn trang chiếm diện tích quy mô thật lớn, tu hữu đình đài lầu đài, lang kiều thủy đường.

Trong đó bên trongmột cái cung điện, đèn đuốc sáng trưng.

Du Bạch Đình ngồi ngay ngắn trên đầu vị trí.

Hắn là Cổn Châu Thành ngũ đại đỉnh cấp thế gia một trong Du thị đứng đầu, quyền hành ngập trời, uy hiếp Cổn Châu sáu quận.

Như tại toàn bộ Cổn Châu cảnh nội tuyển ra mười cái cuối cùng người có quyền thế vật, Du Bạch Đình đủ ổn chiếm một chỗ ngồi.

Hắn một chỗ ngồi rộng tay áo trường bào, khuôn mặt thanh kỳ, liễu sợi râu bồng bềnh, tay cầm một chuỗi lần tràng hạt, dáng tươi cười ấm áp, một đôi dài nhỏ con mắt sáng ngời có Thần.

Trong đại điện, đang có một gã lão nô tại bẩm báo tin tức:

"Đại nhân, tiếp qua hơn mười ngày, từ Tổng đốc đại nhân Hướng Thiên Tù khởi xướng 'Tiệc trà' liền đem kéo ra màn che."

"Cổn Châu Thành ngũ đại thế gia ở bên trong, Triệu, Bạch hai nhà đã rõ ràng tỏ thái độ, hội ủng hộ Hoài An quận quận trưởng 'Trương Lăng Vũ' đảm nhiệm mới Cổn Châu Tổng đốc chức. Điều này cũng làm cho có nghĩa là, cái này hai đại thế gia là đứng ở Nhị hoàng tử bên kia."

"Ngoại trừ cái này hai nhà, Tiết gia còn không tỏ thái độ, Trịnh gia nghe nói hôm nay cùng Lục hoàng tử đi được rất gần. . ."

Nghe thế, Du Bạch Đình khua tay nói, "Những tin tức này không có bất kỳ ý nghĩa, tại thực lực chân chính trước mặt, bất luận cái gì tỏ thái độ đều là nói mò nhạt. Xét đến cùng, cái này là Nhị hoàng tử cùng Lục hoàng tử tại tranh giành cái này Cổn Châu Tổng đốc vị trí mà thôi."

Lão nô nói khẽ: "Đại nhân, Tổng đốc Hướng Thiên Tù đang đợi người đáp lời."

Du Bạch Đình suy nghĩ một lát, nói: "Hướng Thiên Tù là Nhị hoàng tử phe cánh trung một thành viên mãnh tướng, hắn đây là ý định tại từ nhiệm trước, bả cái kia Trương Lăng Vũ nâng đỡ thượng vị, nghĩ đến đây cũng là Nhị hoàng tử ý. . ."

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt nhìn hướng lão nô, đạo "Như vậy, ngươi truyền ta lời nhắn, nói với Hướng Thiên Tù, chúng ta Du gia thái độ rất đơn giản, người nào thắng, chúng ta ủng hộ người nào."

Lão nô ngẩn ngơ, chợt khâm phục nói: "Đại nhân sáng suốt!"

Du Bạch Đình không cho là đúng lắc đầu, nói: "Cái gì sáng suốt, làm như vậy duy nhất chỗ tốt là, không đến mức cuốn vào hai vị hoàng tử đấu tranh ở bên trong, chỗ xấu thì là, một khi gây chuyện không tốt, ngược lại sẽ đem hai vị này hoàng tử đều đắc tội. Trong đó chừng mực, cũng không hay đắn đo."

Dừng một chút, hắn hai đầu lông mày hiện lên một vòng bễ nghễ vẻ, "Bất quá, chúng ta Du gia cũng không sợ sợ những thứ này, tại đây bên trong Cổn Châu Thành, vô luận Nhị hoàng tử, còn là Lục hoàng tử, cũng không dám cùng chúng ta vạch mặt rồi!"

Nói đến đây, hắn phất phất tay, "Ngươi đi đi."

Cái kia lão nô vừa rời đi đại điện không lâu, thiếu nữ mặc váy quả lựu kia trực tiếp đi đến, nói: "Phụ thân, ta đã trở về."

Ở sau lưng nàng, hoàn cùng theo nam tử chiến bào kia.

Du Bạch Đình đánh giá thiếu nữ một cái, không khỏi nói: "Nha đầu, ngươi là gì xem ra có chút rầu rĩ không vui "

Thiếu nữ váy quả lựu đúng là nữ nhi của hắn Du Sương Ngưng.

Du Sương Ngưng bỉu môi nói: "Phụ thân, người không biết, ta hôm nay đụng phải một cái gia hỏa đáng giận, cuối cùng minh bạch cái gì gọi là mang theo ân tự trọng rồi."

Du Bạch Đình khẽ giật mình, ánh mắt nhìn hướng chiến bào nam tử, nói: "Kiều Lãnh, đã xảy ra chuyện gì "

Chiến bào nam tử Kiều Lãnh thầm than một tiếng, liền đem ngày hôm nay tại trong hạp cốc tao ngộ Huyết Viêm Lang Quần sự tình từng cái nói ra.

Cũng không giấu giếm, cũng không có bất kỳ thêm mắm thêm muối, chỉ bất quá tóm tắt một chút chi tiết.

Sau khi nghe xong, Du Bạch Đình cau mày nói: "Một cái thiếu niên Tụ Khí cảnh sơ kỳ, giết Huyết Viêm Lang Vương "

Kiều Lãnh gật đầu nói: "Hoàn toàn chính xác rất không thể tưởng tượng nổi, nhưng đây thật là thật sự, ta hoài nghi thiếu niên kia cũng có lai lịch rất lớn."

Du Bạch Đình nhẹ nhàng vuốt râu, nói: "Nha đầu, trong lòng ngươi tại sao lại không thoải mái "

Du Sương Ngưng tức giận nói: "Ta cũng không nói không cảm tạ tên kia, nhưng ta phiền nhất đúng là cầm ân tình tới dọa ta. Phụ thân người cũng không biết, vì điểm này chiến lợi phẩm, tên kia lại vẫn công phu sư tử ngoạm, cùng ta muốn một vạn khối cấp hai Linh Thạch!"

Du Bạch Đình đôi mắt híp lại, chợt cười rộ lên, nói: "Được rồi, một chút việc nhỏ mà thôi, huống chi, người ta dù sao cứu các ngươi rồi, về tình về lý, chúng ta cũng phải nhường nhịn một chút."

"Ta tự nhiên sẽ không theo đám người kia so đo."

Du Sương Ngưng ngạo nghễ nói.

Vừa rỗi rãnh trò chuyện chỉ chốc lát, Du Sương Ngưng liền quay người mà đi.

Kiều Lãnh thì bị giữ lại.

"Ngươi lại nói với ta vừa nói chuyện đã xảy ra."

Du Bạch Đình thần sắc đã trở nên uy nghiêm đứng lên, một đôi dài nhỏ con mắt nhìn chằm chằm vào Kiều Lãnh, làm cho người sau biết vậy nên áp lực tăng gấp đôi.

Ngay sau đó, Kiều Lãnh lại đem một vài chi tiết cũng nhất nhất nói ra.

"Ngươi cảm thấy, thiếu niên áo bào xanh kia hội hay không là cố ý tiếp cận Sương Ngưng "

Du Bạch Đình trầm mặc một lát, đột nhiên mở miệng nói, "Bằng không, chuyện này không khỏi cũng thật trùng hợp."

Kiều Lãnh cả kinh, nói: "Đại nhân hoài nghi thiếu niên áo bào xanh kia dụng tâm kín đáo "

"Tại bên trong Cổn Châu Thành, ai cũng hiểu rõ, nha đầu kia là trong lòng của ta thịt, dưới mắt Nhị hoàng tử cùng Lục hoàng tử vì một cái Tổng đốc vị trí đấu pháp, đã quấy đến Cổn Châu Thành mạch nước ngầm bắt đầu khởi động. Lúc này thời điểm, một cái thực lực rất cường đại thiếu niên, lại đột nhiên xuất hiện, Xảo tới lại Xảo cứu Sương Ngưng, điều này làm cho ta làm sao có thể không đem lòng sinh nghi "

Du Bạch Đình thần sắc lạnh nhạt.

"Ý của đại nhân là "

Kiều Lãnh nhẹ giọng hỏi.

Du Bạch Đình lạnh nhạt nói: "Ngươi không phải nói, bọn hắn hôm nay cùng lúc đó Dương Khô trấn này ư, vậy đi tìm một chút lai lịch của hắn."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Ngươi cùng nghe thấy lão cùng một chỗ, mang một chút trân quý Linh dược cùng một chỗ, dùng báo ân danh nghĩa, đi gặp một lần người này."

"Ta đầu một cái yêu cầu, mặc kệ hắn thân phận gì, cái gì dụng tâm, nhường hắn không muốn thử lại ý đồ tiếp cận Sương Ngưng, bằng không, ta Du Bạch Đình cái thứ nhất không tha cho hắn!"

Dứt lời, hắn trong con ngươi lãnh mang lóe lên, toàn thân đều tản mát ra một cỗ đáng sợ uy thế.

Bảo vệ độc tình thâm, đại khái như thế.

Kiều Lãnh nhẹ gật đầu, lĩnh mệnh mà đi.

Nhưng ly khai cung điện về sau, trong lòng của hắn không khỏi thở dài, hắn biết rõ tộc trưởng hoài nghi có đạo lý.

Thế nhưng là, chính hắn lại không cho rằng, thiếu niên áo bào xanh kia là dụng tâm kín đáo.

Bất quá, Kiều Lãnh cũng hiểu rõ, tự mình thấp cổ bé họng, nói cũng vô dụng.

. . .

Phúc Tường khách sạn.

Trong đại sảnh tầng một.

Trần Kim Long đang cùng một đám tông tộc đệ tử uống rượu.

"Trần huynh đệ, nói như vậy, ngươi lần này đến đây Cổn Châu Thành, là muốn tham gia Thiên Nguyên học cung khảo hạch "

Một cái thanh niên hoa bào cười hỏi.

"Đúng vậy."

Trần Kim Long không tập trung gật gật đầu, nhưng trong lòng có chút đắng chát.

Nếu không phải tại Vân Hà Quận thành chờ không nổi nữa, người nào cam tâm rời xa quê quán, chạy đến cái này Cổn Châu Thành pha trộn

Có người nâng chén, cười nói: "Lấy ngươi tài tình cùng tư chất, khẳng định có cơ sẽ thông qua khảo hạch, chờ ngươi đã thành Thiên Nguyên học cung truyền nhân, lo gì vô pháp Thanh Vân Trực Thượng, chúng ta lại cùng uống một chén!"

Trần Kim Long cười nâng chén, ánh mắt của hắn lơ đãng thoáng nhìn khách sạn chỗ đại môn, nhất thời toàn thân chấn động, phù một tiếng bả trong miệng rượu phun ra, sặc đến đầy đỏ mặt lên.

Nội tâm lại nhấc lên sóng to gió lớn.

Gia hỏa này làm sao tới rồi!

Lão tử lần này ly khai Vân Hà Quận thành, vốn chính là vì lẫn mất rất xa, tỉnh ngộ lại cùng sát tinh này gặp mặt, nhưng con mẹ nó ông trời cũng quá đui mù rồi a

"Trần huynh, ngươi đây là chứng kiến người nào, lại kích động thành bộ dạng như vậy "

Có người nói lấy, đưa tầm mắt nhìn qua, đột nhiên nhãn tình sáng lên, "Ta hiểu được, nguyên lai là chứng kiến đại mỹ nhân rồi! WOW!!, cũng quá đẹp đi" đồng nhất bàn những người khác đều không khỏi vô thức nhìn lại.

Chỉ thấy khách sạn vào miệng trước quầy, đứng thẳng một nam một nữ, nam tử một bộ áo bào xanh, bộ dáng tuấn tú, lạnh nhạt xuất trần, không có gì nhưng chú ý đấy.

Mà khi thấy nàng kia thời gian, tất cả mọi người con mắt sáng ngời, lộ ra kinh diễm vẻ.

Nàng kia cũng một bộ áo bào xanh rộng tay áo, đen thui tóc dài bàn búi tóc, ngỗng cái cổ tiêm tú, dung mạo tuyệt mỹ, như mỡ dê ngọc tinh tế tỉ mỉ trắng nõn khuôn mặt mặc dù không thi hành phấn trang điểm, lại trong trắng thuần khiết mà xinh đẹp.

Nhất là một đôi con mắt, nhìn quanh tầm đó, thần thái lưu chuyển, dịu dàng như làn thu thủy, giống như có thể đem người Hồn nhi đều câu đi.

Ngay cả thân ảnh kia đều uyển chuyển yểu điệu cực kỳ, vai như đao gọt, eo như luồng ăn chay, phong độ tư thái tuyệt đại.

Giờ khắc này, nguyên bản náo nhiệt trong đại sảnh tầng một, thanh âm đều nhỏ rất nhiều, rất nhiều ánh mắt nam tử đều nhao nhao ném nhìn sang.

Tuyệt thế mỹ nhân như vậy, đặt tại Dương Khô trấn này trung nhưng quá hiếm thấy.

Nhưng Trần Kim Long lại như chim cút giống nhau, hận không thể đem đầu vùi trên mặt đất, căn bản không dám quay đầu lại, trong lòng mặc niệm, ngàn vạn đừng để bên ngoài sát tinh đó phát hiện, ngàn vạn đừng. . .

Bên cạnh thanh niên hoa bào ánh mắt mập mờ, cười ha hả nói: "Hai người này tất nhiên là vừa đến Dương Khô trấn, bộ dáng nhưng rất xa lạ, chư vị nhìn tốt rồi, ta đi gặp lại bọn hắn, giúp các ngươi sờ sờ nắm chắc."

Hắn vươn người đứng dậy, muốn đi đi tới, lại bị Trần Kim Long một thanh níu lại, hung hăng kéo về trên ghế ngồi.

Thanh niên hoa bào ngẩn ngơ, chỉ thấy Trần Kim Long nghiến răng mở miệng hạ giọng, hung dữ mắng: "Con mẹ nó ngươi biết rõ người nọ là ai chăng còn dám đánh hắn nữ nhân bên cạnh chủ ý, muốn chết cũng không muốn liên luỵ chúng ta! !"

Nếu không phải trở ngại nơi, hắn đều hận không thể một cái tát quất vào trên mặt thanh niên hoa bào.

Bái kiến muốn chết đấy, chưa thấy qua như thế muốn chết đấy, lão tử quả thực tất chó, làm sao lại biết như vậy một cái ngu xuẩn

Thanh niên hoa bào bị chửi được vẻ mặt mộng, ngơ ngác nói: "Nhưng. . . Nhưng hắn đã đi tới."

"Ừ "

Trần Kim Long khẽ giật mình, chợt da đầu run lên, một cỗ hàn khí theo xương cột sống phần đuôi bay thẳng trên trán.

Nhưng vào lúc này, tại phía sau hắn, một đạo kinh ngạc thanh âm vang lên, "Ngươi không phải là cái kia. . ."

Không chờ Tô Dịch nói xong, Trần Kim Long vụt đất đứng dậy, xoay người thời gian, vẻ mặt tràn đầy đều là nịnh nọt sợ hãi cứng ngắc dáng tươi cười, nói: "Haha, nguyên lai là Tô công tử, ta là Trần Kim Long a, người lại còn nhớ rõ ta, thật là làm cho ta được sủng ái mà lo sợ."

Hắn lắp bắp, toàn thân gửi đi cứng, đâu là được sủng ái mà lo sợ, hoàn toàn chính là nhận lấy lớn lao kinh hãi.

Cái kia chút đồng bạn cũng phát giác được không ổn, kinh nghi bất định, gia hỏa này là ai, lại bả Trần thiểu sợ tới mức bộ dạng như vậy

Tô Dịch nói: "Ngươi sao lại ở chỗ này "

"Ta. . . Ta. . . Ta ý định đi tham gia Thiên Nguyên học cung khảo hạch, ngày hôm nay cũng mới vừa đến Dương Khô trấn này. . ."

Trần Kim Long đều thiếu chút nữa khóc lên, hắn sao có thể nói chính là vì tránh ngươi Tô Dịch, mới có thể xa xứ, ý định xa xa đất trốn đến Cổn Châu Thành đi

Cái nào từng muốn, người tính không bằng trời tính, vẫn bị đụng phải. . .

Tô Dịch nói: "Thật đúng là đúng dịp, ta cũng vừa đến Dương Khô trấn này, ngươi ý định khi nào tiến về trước Cổn Châu Thành "

"Ách. . . Ta ý định sáng mai liền rời đi."

Nói đến đây, Trần Kim Long đột nhiên ý thức được bất thường, hắn hỏi cái này làm chi lẽ nào. . .

Chỉ thấy Tô Dịch liền gật một cái nói: "Như thế vừa vặn, tha hương ngộ cố tri, cũng coi như một cái cọc việc vui, chúng ta ngày mai có thể cùng một chỗ đồng hành."

Dứt lời, hắn quay người mà đi.

Trần Kim Long như bị sét đánh loại, há hốc mồm ở đó.

____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 166: Ẩn Mạch

Rất lâu, Trần Kim Long mới lấy lại tinh thần.

Trong lòng của hắn chỉ có một ý niệm trong đầu ——

Chạy trốn!

Thừa dịp hiện tại bỏ chạy, quỷ mới biết sáng mai như cùng sát tinh đó cùng một chỗ đồng hành, hội chuyện gì phát sinh.

Vạn nhất hắn mất hứng, động lấy chính mình trút giận làm sao bây giờ

Hoàn như lần trước tại Phong Nguyên Trai Sơn Hà Điện quỳ như vậy

Cái kia nhưng mất mặt ném đến Cổn Châu Thành rồi!

Trần Kim Long bất chấp cùng những bằng hữu kia giải thích cái gì, hấp tấp bàn giao hai câu, liền xoay người mà đi.

Cảnh ban đêm như mực, đường phố trên ánh đèn sáng chói.

Đi ra Phúc Tường khách sạn, Trần Kim Long trực tiếp triều bên ngoài Dương Khô trấn chạy đi.

Nhưng mới vừa đi tới nửa đường, đã bị người ngăn lại.

"Tiểu hữu tạm dừng bước."

Nam tử thon gầy mặc chiến bào xuất hiện.

"Con mẹ nó ngươi. . ."

Trần Kim Long không kiên nhẫn, há mồm muốn mắng, mà khi đụng chạm lấy ánh mắt nam tử chiến bào, toàn thân cứng đờ, trong miệng thô tục cứng rắn nuốt xuống.

Tông sư!

Hắn toàn thân run rẩy, đối phương khí tức trên thân mặc dù nhạt, nhưng hắn lại rất quen thuộc, là Dưỡng Lô Cảnh tông sư mới có thể có được!

"Xin hỏi tiền bối có gì phân phó "

Trần Kim Long cung kính hành lễ, bài trừ đi ra một cái cứng ngắc khuôn mặt tươi cười.

"Không biết tiểu hữu có thể hay không nói cho ta một chút thiếu niên áo bào xanh kia sự tình "

Chiến bào nam tử đúng là Kiều Lãnh.

Lúc trước hắn tại ngoài khách sạn chứng kiến, Tô Dịch cùng Trần Kim Long tiến hành qua nói chuyện với nhau, đang chuẩn bị tìm cơ hội cùng Trần Kim Long nhờ một chút.

Người nào từng muốn, Trần Kim Long lại lại chủ động đi ra khách sạn, cái này thật sự là ngủ gật thì có người tiễn đưa Chẩm Đầu.

"Thiếu niên áo bào xanh nào "

Trần Kim Long ngẩn ngơ.

"Vừa rồi đi vào Phúc Tường khách sạn một nam một nữ, trong đó một nam tử. . ."

Không chờ Kiều Lãnh nói xong, Trần Kim Long liền thất thanh nói, "Tiền bối muốn hỏi chính là Tô Dịch ta biết ngay, cùng gia hỏa này vừa thấy mặt đã không có chuyện tốt!"

Mắt thấy sắc mặt hắn biến ảo, nghiến răng nghiến lợi bộ dáng, Kiều Lãnh không khỏi kinh ngạc, "Ngươi cùng hắn có cừu oán "

"Cái này. . . Ài, một lời khó nói hết."

Trần Kim Long thở dài.

Kiều Lãnh trong lòng vui vẻ, nói: "Tiểu hữu như không ngại, chúng ta tại phụ cận trà bất chấp mọi thứ trung nhờ một chút "

Hắn lần này vốn chính là vì thăm dò Tô Dịch chi tiết mà đến, nếu có thể theo Trần Kim Long trong miệng moi ra một chút manh mối, không thể nghi ngờ rất tốt.

Một vị tông sư mời, Trần Kim Long không dám không đáp ứng

Rất nhanh, một cái trà bất chấp mọi thứ trung.

Tại Kiều Lãnh hỏi han ân cần loại lời nói khách sáo phía dưới, Trần Kim Long nguyên bản còn có chút ấp a ấp úng, nhưng nói qua nói qua liền hãm không được rồi, bắt đầu đại thổ nước đắng, như đã tìm được thổ lộ hết đối tượng, bả trong lòng phiền muộn một tia ý thức nói ra.

Mà Kiều Lãnh cũng cuối cùng đã nhận được một chút đáp án mình muốn, nhưng thần sắc lại có chút quái dị.

Thanh Hà kiếm phủ khí đồ

Quảng Lăng thành Văn gia con rể tới nhà

Nếu không phải Trần Kim Long tình chân ý thiết, ngôn từ phát ra từ đáy lòng, Kiều Lãnh cũng hoài nghi tiểu tử này là tại mơ hồ lừa gạt mình.

Bất quá, hắn cũng đã nhận được một chút có giá trị manh mối.

Ví dụ như, Tô Dịch trong tay có một khối Lan Lăng Tiêu thị "Tử Thụy Tín Phù", đạt được Ung Hòa Quận quận trưởng Mục Chung Đình cùng một cái hậu duệ quý tộc thanh niên trợ giúp, nhường Vân Hà Quận thành đỉnh cấp tông tộc Chương gia đứng đầu Chương Tri Viêm tự mình đến nhà mời rượu. . .

Thổ lộ hết xong nước đắng, Trần Kim Long chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần khoan khoái dễ chịu rất nhiều, nhịn không được nói: "Đúng rồi, xin hỏi tiền bối tôn tính đại danh "

"Tiểu hữu còn là không biết cho thỏa đáng, vạn nhất lại vì ngươi gây ra đến phiền toái, vậy quá làm cho ta băn khoăn rồi."

Kiều Lãnh nói qua, đã vươn người đứng dậy, đạo "Thời gian không còn sớm, ta cáo từ trước."

Trần Kim Long vội vàng đứng dậy đưa tiễn.

Cho đến đưa mắt nhìn Kiều Lãnh thân ảnh biến mất, Trần Kim Long đột nhiên ý thức được một sự kiện, đêm nay tự mình bị để lộ nhiều chuyện như vậy, vạn nhất bị Tô Dịch biết rõ. . ."Thảo! Ta làm sao lại không quản được Khuôn mặt này miệng đây!" Trần Kim Long một cái tát rút tại miệng mình trên.

. . .

Phúc Tường khách sạn đối diện, trong một ngôi tửu lâu.

Một cái lão giả áo dài xanh đen an tĩnh tọa.

Tại hắn khô gầy khô quắt tay trái giữa năm ngón tay, một cái màu đỏ con rắn nhỏ quấn quanh du tẩu, rất sống động.

Con rắn nhỏ màu đỏ này mới chiếc đũa kích thước, toàn thân đỏ tươi như máu, đầu rắn bẹp, đôi mắt giống như một đôi thật nhỏ Blood Diamond, lóe ra ánh sáng yêu dị.

Nó tại lão giả tay trái giữa năm ngón tay du động, thỉnh thoảng thổ tín, phát ra xào xạc thấp khàn giọng, Linh tính mười phần.

"Văn lão, ta như không có đoán sai, cùng Mục Chung Đình cùng một chỗ cái kia hậu duệ quý tộc thanh niên, tất nhiên là Lục hoàng tử không thể nghi ngờ."

Kiều Lãnh ngồi ở lão giả áo dài xanh đen đối diện, thấp giọng nói, "Dù sao, dưới mắt Cổn Châu Thành ở bên trong, người nào không biết Lục hoàng tử ý định nâng đỡ Mục Chung Đình ngồi trên Tổng đốc vị trí kia "

Đối diện Văn lão, là Du gia tộc dài phụ tá đắc lực một trong, lai lịch cực thần bí.

Tại Cổn Châu Thành, cực ít có người hiểu rõ Văn lão tồn tại, đều xem hắn là Du Bạch Đình bên người một gã lão nô, thanh danh không hiện.

Nhưng Kiều Lãnh hiểu rõ, Văn lão nắm giữ rất nhiều quỷ dị bất khả tư nghị bí chú chi thuật, tu vi cũng cực kỳ đáng sợ!

Vừa rồi thời điểm, Kiều Lãnh sẽ đem theo Trần Kim Long cái kia dò thăm tin tức từng cái nói ra, không có chút nào giấu giếm.

"Quả nhiên không xuất ra đại nhân sở liệu, người này gọi là Tô Dịch áo bào xanh thiếu niên làm là đến từ Lục hoàng tử phe cánh."

Văn lão thanh âm khàn khàn chói tai, giống như âm lãnh độc xà thổ tín thanh âm, làm người ta không rét mà run.

Kiều Lãnh than nhẹ một tiếng: "Ài, ta cũng nhìn lầm rồi, hôm nay xem, cái này Tô Dịch lúc ấy hẳn là sớm có chủ mưu, lấy cứu người phương thức cố ý tiếp cận tiểu thư, mà không phải một cuộc trùng hợp."

"Trên đời này nào có sự tình trùng hợp như vậy."

Văn lão ánh mắt hung ác nham hiểm mà lạnh nhạt, "Mặc kệ Lục hoàng tử phái người này làm như vậy, cuối cùng là vì cái gì, cái này đã xúc phạm đại nhân kiêng kị cùng nghịch lân."

Kiều Lãnh chần chờ nói: "Văn lão, vậy chúng ta là hay không còn muốn đi gặp một lần cái này Tô Dịch "

"Vì cái gì không thấy "

Văn lão nói qua, đã vươn người đứng dậy, đạo "Chúng ta nhất định phải nhường người này gọi là Tô Dịch người trẻ tuổi hiểu rõ, dù là lưng tựa Lục hoàng tử, còn dám tiếp cận tiểu thư, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Kiều Lãnh trong lòng có chút phức tạp.

Cho đến hiện tại, hắn đều có chút không dám tin tưởng, một thiếu niên như vậy, sẽ là chủ mưu để tới gần tiểu thư đấy.

Huống chi, dù là dụng tâm kín đáo, nhưng ngay lúc đó nguy hiểm dưới tình huống, nếu không phải Tô Dịch kịp thời xuất hiện, tiểu thư cùng bọn họ những người này toàn bộ đều phải chết!

"Chỉ hy vọng, hắn có thể biết khó mà lui, chớ có lại chộn rộn đến Du gia trong sự tình rồi. . ."

Kiều Lãnh trong lòng thì thào.

. . .

Phúc Tường khách sạn.

Một gian thượng đẳng trong phòng, Trà Cẩm khẽ cắn môi anh đào, nội tâm có chút khẩn trương.

Cái này chết tiệt khách sạn, lại chỉ còn lại có một gian phòng rồi!

Vừa nghĩ tới đêm nay muốn cùng Tô Dịch tại giống nhau một cái phòng qua đêm, Trà Cẩm cũng có chút không nói ra được tâm thần bất định.

Tô Dịch lại có vẻ rất buông lỏng, lười biếng nằm ở trên giường, đầu gối hai tay, toàn thân đều thả lỏng xuống.

Trong đầu lại nhanh chóng nghĩ ngợi cùng tu luyện chuyện có liên quan đến.

"Tụ Khí cảnh trung kỳ là khai mạch, lấy của ta nội tình, không thiếu tu hành tài nguyên dưới tình huống, nếu muốn thuận lợi đả thông mười hai cái 'Linh Mạch " sợ cũng cần chừng hai tháng thời gian. . ."

Võ đạo Tứ Cảnh: Bàn Huyết, Tụ Khí, Dưỡng Lô, Vô lộ.

Tụ Khí cảnh là thứ hai đại cảnh giới, phân Thông Khiếu, Khai Mạch, Hóa Cương ba cấp độ.

Thông Khiếu, chính là rèn luyện bên trong thân thể linh khiếu.

Hôm nay, Tô Dịch từ lâu đem một trăm lẻ tám linh khiếu toàn bộ rèn luyện ra Linh tính, trúc liền vượt xa kiếp trước đồng nhất thời kì tiêu chuẩn hùng hậu nội tình.

Mà kia tu vi, cũng tùy theo theo Tụ Khí cảnh sơ kỳ đột phá, bước vào Tụ Khí cảnh trung kỳ "Khai mạch" cấp độ. Thân người có một trăm lẻ tám linh khiếu, mười hai cái Linh Mạch.

Cái này mười hai cái Linh Mạch, lại được xưng làm "Thiên địa tới cầu", quán thông bên trong thân thể kinh mạch huyệt khiếu tầm đó.

Đem mười hai cái Linh Mạch từng cái đả thông, chẳng khác nào tại võ giả cùng ở giữa thiên địa, dựng lên một cái cầu.

Võ giả bản thân giống như cầu, quán Trùng trong Thiên Địa, lúc tu luyện, có thể tiến thêm một bước hấp thu đến càng thêm tràn đầy Linh khí lực lượng.

Tại Đại Chu bực này thế tục trong quốc gia, cơ hồ tuyệt đại đa số võ giả đều khó có khả năng đem mười hai cái Linh Mạch toàn bộ đả thông.

Cho dù là thập đại học cung bực này đứng đầu trong thế lực, có thể đánh thông mười hai cái Linh Mạch võ giả, cũng chỉ rải rác một nắm người mà thôi.

Vả lại mỗi một cái đều bị coi là tuyệt thế kỳ tài, ứng với số mệnh mà sinh, hàng trăm năm khó gặp.

Cho dù là đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, cũng chỉ có những thứ kia thế lực lớn truyền nhân, có thể thoải mái đả thông mười hai cái Linh Mạch.

Bất quá, đối với Tô Dịch mà nói, cái này hoàn toàn cũng không phải là sự tình.

Lấy tư cách xưng tôn Đại Hoang Huyền Quân Kiếm Chủ, Tô Dịch còn biết một cái giấu ở Tụ Khí cảnh khai mạch cấp độ đại bí mật.

Cái kia chính là, thân thể người bên trong ngoại trừ mười hai Linh Mạch, còn có một đầu ẩn mạch!

Thử ẩn mạch, câu thông võ giả thể xác cùng thần hồn, xỏ xuyên qua mười hai Linh Mạch phía trên, chỉ có "Nhiều khiếu thành linh" giả nhưng cảm nhận được!

Lúc trước Tô Dịch tiểu đồ đệ Thanh Đường liền sáng lập này ẩn mạch.

Điểm này, là Tô Dịch kiếp trước chưa hề thực hiện đấy. Cũng làm cho hắn ý thức được kiếp trước tại Tụ Khí cảnh thời gian, tu vi của mình tồn tại chỗ sơ suất cùng chỗ thiếu hụt.

Dù sao, năm đó hắn đầu rèn luyện ra bảy mươi hai cái linh khiếu Linh tính, căn bản không thể thực hiện "Nhiều khiếu thành linh" nội tình, Tự Nhiên không có khả năng cảm ứng được cái này ẩn mạch.

Bất quá, ở kiếp này Tô Dịch sẽ không lại bỏ qua!

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch trong lòng thở dài, ý thức được một vấn đề.

Trên người hắn Linh dược cùng Linh Thạch đã còn thừa không nhiều lắm, vả lại nhị phẩm trở xuống Linh vật đều đã không thỏa mãn được Tụ Khí cảnh trung kỳ tu hành. . .

Đơn giản mà nói, về sau mà hắn cần chính là cấp hai trở lên Linh Thạch cùng Linh dược, như thế, mới có thể duy trì bình thường tu luyện.

Mà muốn nhường tu vi thực hiện đột nhiên tăng mạnh đột phá, sợ là phải đi tìm "Cơ duyên" .

"Hy vọng Cổn Châu Thành hành trình sẽ không để cho ta thất lạc. . ."

Tô Dịch ám sát.

Cổn Châu Thành là Cổn Châu sáu quận nội địa, vô cùng phồn hoa cường thịnh, có được có thể thỏa mãn Võ Đạo tông sư tu hành tài nguyên.

Tô Dịch tuy không phải tông sư, nhưng hắn con đường tu hành quá mức đặc thù, đến nỗi đều không phải bình thường tông sư có thể so sánh, đối với tu hành tài nguyên yêu cầu cũng cực hà khắc.

Hôm nay, hắn cũng chỉ có thể gửi hy vọng tại Cổn Châu Thành ở bên trong, có thể thu hoạch đến đầy đủ thích hợp tự mình tu hành tài nguyên.

Chính suy nghĩ thời gian, đột nhiên trong phòng vang lên một đám ưm tới thanh âm.

Tô Dịch bên cạnh mắt nhìn đi, không khỏi khẽ giật mình.

Chỉ thấy Xích Diễm Bích Tình thú thú con, đang dùng lông mềm như nhung móng vuốt tại Trà Cẩm cái kia cao ngất trước ngực không ngừng khuấy động, trong miệng gào khóc thẳng gọi là, tựa hồ là đói bụng lắm. . .

Mà Trà Cẩm chân tay luống cuống, tươi đẹp xinh đẹp đỏ mặt lên, rõ ràng có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, trong đôi mắt đẹp dịu dàng đều là lúng túng ý xấu hổ.

Mắt thấy Tô Dịch nhìn qua, Trà Cẩm chỉ cảm thấy da mặt nóng lên, nhịn không được hung hăng đè xuống tiểu gia hỏa đầu, nội tâm lại dâng lên không nói ra được cảm thấy thẹn, đã xong, cái này mắc cở chết người một màn khẳng định bị gia hỏa này thấy được. . .

Tô Dịch trở mình theo giường làm lên, xuất ra một thanh nhất phẩm Linh dược, nói: "Bả Linh dược tách ra nát cho ăn nó."

Trà Cẩm vội vàng lên tiếng, tiếp nhận Linh dược.

Cùng lúc đó, một trận tiếng gõ cửa vang lên.

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 167: Cầm Hồn Pháp Nhãn

Phúc Tường khách sạn tầng một.

Tô Dịch cùng đến viếng thăm Kiều Lãnh cùng Văn lão cùng một chỗ, ngồi ở trong một cái gian phòng trang nhã.

Hương trà tràn ngập.

Kiều Lãnh đã cho thấy thân phận, đưa tới lễ vật cũng giá trị xa xỉ, mười gốc Tam phẩm Linh dược cùng một trăm khối mà giai Linh Thạch.

Tô Dịch dáng vẻ thanh thản đất ngồi ở đó, nhìn thoáng qua trên bàn bày biện một xấp lễ hộp, nói:

"Những lễ vật này các ngươi lấy về đi, ta lúc ấy nhưng không phải là vì cứu các ngươi."

Kiều Lãnh vội vàng nói: "Những thứ này chỉ là của ta Du gia một chút tâm ý, mong rằng công tử chớ để muốn từ chối, bất kể như thế nào, ta chờ ngày hôm nay Chạng Vạng có thể tại trong hạp cốc mạng sống, may mắn mà có công tử tương trợ."

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Còn có sự tình khác sao?"

"Cái này. . ."

Kiều Lãnh do dự một chút.

Một mực ngồi ở đó không đến mở miệng Văn lão thân thủ nhẹ nhàng gõ mặt bàn, thần sắc đạm mạc nói:

"Người trẻ tuổi, lễ vật nếu như nhận, về sau liền chú ý một chút chừng mực, ngươi cũng là phụng mệnh làm việc, chuyện lần này coi như xong, như nếu có lần sau nữa, nhưng liền đừng trách chúng ta Du gia không khách khí."

Lời nói bình thản, lại mang theo gõ chi ý.

Tô Dịch nhíu mày, lườm lão gia hỏa khô gầy như củi này một cái, nói: "Ngươi theo ta giải thích giải thích, cái gì gọi là chừng mực, cái gì còn gọi là phụng mệnh làm việc."

Kiều Lãnh thầm kêu một tiếng không tốt, vội vàng nói: "Công tử đừng hiểu lầm, Văn lão ý là. . ."

Tô Dịch thần sắc bình thản ngắt lời nói: "Nhường hắn giải thích."

Hắn loại này cường thế tư thái, nhường Văn lão con mắt híp lại, không khỏi hừ lạnh một tiếng, "Người tuổi trẻ bây giờ, thật đúng là không biết trời cao đất rộng, lão phu kia liền chỉ điểm ngươi hai câu, Lục hoàng tử thân phận mặc dù tôn quý, nhưng ở cái này Cổn Châu Thành, cũng không có khả năng muốn làm gì thì làm, mà ngươi còn trẻ, một thân tu vi Lai Chi Bất Dịch, nhưng ngàn vạn đừng tưởng rằng lưng tựa Lục hoàng tử, có thể vô pháp vô thiên rồi!"

Cái này như trưởng bối tại răn dạy tiểu bối, cao cao tại thượng.

Tô Dịch sau khi nghe xong, hơi ngẩn ra, "Các ngươi cho là ta là người của Chu Tri Ly?"

"Đừng giả bộ, liền ngươi điểm này chi tiết, còn không thể gạt được ta chờ!"

Văn lão Lãnh Tiếu, ánh mắt rất khinh thường.

Tô Dịch Lúc này mơ hồ có chút hiểu được, ánh mắt nhìn hướng Kiều Lãnh, nói: "Nói như vậy, đối với ngày gần đây ta cứu chuyện của các ngươi, cũng bị coi là là. . . Rắp tâm hại người rồi hả?"

Kiều Lãnh cười khổ, thở dài nói: "Tô công tử, Văn lão lời nói tuy có chút không dễ nghe, thế nhưng nói rất đúng sự thật. Dù sao, ngươi luôn nên vô pháp phủ nhận, ngươi cùng Lục hoàng tử có quan hệ đi?"

Tô Dịch không khỏi nở nụ cười, có ý tứ.

Bản thân đánh bậy đánh bạ, cứu đi một tí người, ngược lại bị người đã coi như là bụng dạ khó lường, khác có ý đồ!

Mà đối phương càng là mượn tặng lễ danh nghĩa, đến gõ cùng cảnh cáo bản thân. . .

"Tóm lại, chúng ta lần này đến đây, tuyệt không phải muốn cố ý làm khó dễ ngươi, nhưng ngươi tốt nhất từ nay về sau, chớ có làm tiếp chuyện ngu xuẩn."

Văn lão nâng chung trà lên, khinh khẽ nhấp một mực, thần sắc thản nhiên nói, "Bằng không, lão phu có thể cam đoan, Lục hoàng tử cũng không bảo vệ được ngươi chu toàn."

Dứt lời, hắn đặt chén trà xuống, đứng dậy chuẩn bị ly khai.

Tô Dịch than nhẹ, nói: "Sớm biết như thế, ngày hôm nay nên tiên nhìn các ngươi bị những nghiệt súc kia giết, như vậy, có lẽ sẽ không có loại

phiền toái này."

Văn lão sắc mặt trầm xuống, nói: "Ngươi có ý tứ gì?"

Kiều Lãnh trong lòng cũng có chút không thoải mái, hắn đã tốt nói khuyên bảo, nhưng người trẻ tuổi kia lại giống như một chút cũng không lĩnh tình, hiện tại lại vẫn nói bực này nói nhảm!

Tô Dịch tự mình ngồi ở đó, mây trôi nước chảy đạo "Ý của ta rất đơn giản, nếu như mạng của bọn hắn là ta cứu đấy, ta đây cũng có thể thu hồi lại, như vậy sự tình không phải giải quyết xong?"

Kiều Lãnh sắc mặt đột biến.

Văn lão lại nhếch miệng cười rộ lên, nói: "Người trẻ tuổi, thẹn quá hoá giận nhưng hội hại tính mạng mình, ta khuyên ngươi hay là trở về hỏi một chút Lục hoàng tử, có hay không dám cầm tiểu thư nhà ta tính mạng hay nói giỡn."

Kiều Lãnh cố nén trong lòng không thoải mái, nói: "Công tử, thuốc đắng dã tật, lời thật thì khó nghe, kiều mỗ đối với ngươi nhưng khâm phục cực kỳ, ngàn vạn đừng xúc động làm chuyện ngu xuẩn, chúng ta Du gia có thể sừng sững Cổn Châu Thành đến nay, chính là Lục hoàng tử cũng không dám cùng chúng ta vạch mặt, ngươi. . ."

"Ta cứu ngươi một mạng, cảm kích hay không?"

Tô Dịch ngắt lời nói.

"Đây là tự nhiên."

Kiều Lãnh không cần nghĩ ngợi.

"Cho ngươi một cái cơ hội, hiện tại liền từ trước mắt ta biến mất, ta không cùng ngươi so đo."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

Kiều Lãnh ngẩn ngơ, còn không đợi mở miệng, Văn lão đã thần sắc đạm mạc nói: "Kiều Lãnh, ngươi đi bên ngoài chờ, lão phu ngược lại muốn nhìn, vị này Lục hoàng tử bên người người trẻ tuổi, cuối cùng muốn làm gì."

Hắn đôi mắt ở chỗ sâu trong mơ hồ đã bắt đầu khởi động lấy lạnh lùng sát cơ.

Kiều Lãnh run sợ, ý thức được Văn lão triệt để tức giận, nói: "Văn lão, chúng ta thử đến cũng không là. . ."

Không chờ nói xong, Văn lão lạnh lùng nói: "Đi ra ngoài."

Kiều Lãnh nhìn nhìn Văn lão, lại nhìn một chút Tô Dịch, thầm than một tiếng, quay người đi ra phòng cao thượng.

Văn lão lần nữa ngồi trở lại trong ghế, ánh mắt hung ác nham hiểm lạnh lùng, nói: "Nói nhảm cũng đừng nói nữa, nói với lão phu ngươi là như vậy cúi đầu, vẫn là có ý định cùng lão phu chơi một chút?"

Tại hắn tay trái giữa năm ngón tay, con rắn nhỏ màu đỏ ngẩng đầu, phun ra nuốt vào lưỡi rắn, một đôi màu đỏ tươi đồng tử lạnh như băng nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, lóe ra khát máu giống như sáng bóng.

Tô Dịch mỉm cười, chân thành nói: "Ngươi muốn chết như thế nào? Ta hết thảy có thể thỏa mãn ngươi."

Giọng nói kia, tựa như tại chuyện thương lượng giống như.

Văn lão một trương khô gầy gương mặt một chút âm trầm xuống, trong đôi mắt hàn ý lại một chút trở nên nồng đậm, thẳng như có hàn lưu ở trong đó bốc lên.

"Người muốn làm chết, quả nhiên ngăn đón đều ngăn không được, lão phu xà nhi hôm nay trời còn chưa có ăn no nê, liền lấy huyết nhục của ngươi đến bổ nhất bổ đi."

Lạnh nhạt âm hàn trong thanh âm, Văn lão trong con ngươi bỗng nhiên bạo trán ra yêu dị u lam sáng bóng, giống như một đôi Phong Cuồng xoay tròn vòng xoáy, thẳng giống như có thể đem linh hồn của con người chìm ngập.

Cầm Hồn pháp nhãn!

Một môn quỷ dị bá đạo bí thuật, một khi bị người làm phép hai cái đồng tử nhìn chằm chằm vào, chính là Võ Đạo tông sư, thần hồn cũng sẽ gặp như bị bắt cầm giam cầm trùng kích, nếu không pháp giãy giụa, sẽ lại đánh mất sức chiến đấu, mặc cho xâm lược.

Đáng sợ nhất là, thử thuật thi triển thời gian, cực kỳ đột nhiên, làm cho người ta khó lòng phòng bị, cực dễ dàng trúng chiêu.

Trong những năm này, Văn lão bằng vào cái này bí thuật, cơ hồ là hoành hành vô địch, săn giết quá nhiều cái Võ Đạo tông sư!

"Có thể chết tại lão phu ẩn giấu bí pháp phía dưới, ngươi cũng có thể tự ngạo rồi, người bình thường còn hưởng thụ không đến bực này đãi ngộ."

Văn lão thản nhiên mở miệng, ánh mắt nhìn tay trái con rắn nhỏ màu đỏ, ánh mắt nổi lên vẻ cưng chiều, "Đi đi, người trẻ tuổi kia dầu gì cũng là Tụ Khí cảnh nhân vật, huyết nhục ngon, có thể cho ngươi ăn no nê."

Thật nhỏ như đũa con rắn nhỏ màu đỏ phát ra tê tê...ê...eeee thanh âm, sau một khắc liền hóa thành một đạo hỏa quang, triều ngồi đối diện Tô Dịch yết hầu lao đi.

Văn lão mỉm cười.

Cái này con rắn nhỏ màu đỏ là một cái dị chủng, mang theo một tia Hỏa Đằng Xà huyết mạch, đừng nhìn thân thể nhỏ bé, kì thực là trời sinh thích khách, đủ tuỳ tiện tập sát Tụ Khí cảnh Đại viên mãn nhân vật!

Nhưng sau một khắc, nghe thấy lão nụ cười trên mặt liền ngưng trệ ở đó, đồng tử bỗng nhiên khuếch trương, trên mặt hiện lên kinh ngạc vẻ.

Con rắn nhỏ màu đỏ tốc độ quá cực nhanh, có thể so với tia chớp, nhưng còn tại nửa đường, đã bị hai cây trắng nõn ngón tay thon dài kẹp lấy đầu, mặc cho thế nào Phong Cuồng giãy giụa, cũng không làm nên chuyện gì.

"Lấy Huyết Thực chi pháp bồi dưỡng cái nghiệt súc này, chỉ biết hoàn toàn ngược lại, trong khi bên ngoài thân hóa lân, đầu sinh sừng rồng góc thời gian, cái thứ nhất muốn giết chết đúng là ngươi, như thế, nó mới có thể đánh nát hết thảy trói buộc, đi nếm thử hóa Giao chi đạo."

Tô Dịch ánh mắt nhìn con rắn nhỏ màu đỏ, thuận miệng nói, "Đổi lại mà nói tới, ngày hôm nay ta chính là không giết ngươi, về sau ngươi cũng sẽ thành cái nghiệt súc này trong mâm món (ăn)."

Văn lão sắc mặt âm tình bất định, hai đầu lông mày đều là kinh nghi, nói: "Ngươi. . . Một chút cảm giác đều không có?"

Nội tâm của hắn bốc lên, vô pháp bình tĩnh.

Tô Dịch giương mắt lên, nhìn hắn nói: "Tại đối với thần hồn chi thuật nghiên cứu lên, ngươi điểm này thủ đoạn, cùng tiểu hài tử đùa bùn cũng

không có khác nhau, dùng tại trên người ta, chính là tự rước lấy nhục, làm trò cười cho người trong nghề."

Văn lão vẫn còn không tin tà giống như, hừ lạnh một tiếng, trong con mắt mãnh liệt lại lần nữa bạo trán màu u lam yêu dị sáng bóng, nhiếp hồn đoạt phách.

"Ngươi vừa rồi nói không sai, người muốn làm chết, ngăn đón đều ngăn không được."

Lạnh nhạt trong thanh âm, Tô Dịch thâm sâu con mắt ở chỗ sâu trong, như có nguy nga bao la bát ngát Kiếm Ý bắt đầu khởi động, lóe lên rồi biến mất.

Phanh!

Văn lão thân ảnh một cái lảo đảo, theo trong ghế ngã ngồi tại mặt đất, trong môi phát ra bị đau kêu rên, khàn giọng kêu to: "Mắt của ta! ! !"

Chỉ thấy hắn một đôi con mắt nổ tung, máu tươi chảy xuôi, sắc mặt trắng bệch trong suốt, toàn thân đều nhân đau nhức kịch liệt run rẩy đứng lên.

So sánh với đau nhức kịch liệt, nội tâm của hắn càng nhiều nữa là sợ hãi!

Hắn một thân đạo hạnh, đều tại "Cầm Hồn pháp nhãn" lên, những năm gần đây này, vô luận đụng phải bất kẻ đối thủ nào, đều mọi việc đều thuận lợi.

Nhưng bây giờ, hắn cường đại nhất thủ đoạn lại mất đi hiệu lực rồi!

Đến nỗi, vừa đối mặt đã bị một cái mới Tụ Khí cảnh thiếu niên hủy diệt!

Cái này quá đáng sợ?

Tô Dịch ngồi ở đó, lạnh nhạt nói: "Vừa rồi ta hỏi ngươi muốn chết như thế nào, hiện tại ta nghĩ tới một cái ý kiến hay."

Văn lão mãnh liệt giãy giụa đứng dậy, khàn giọng nói: "Mới vừa rồi là tiểu lão có mắt không tròng, kính xin. . ."

Nói đến đây, hắn chỉ cảm thấy trong mồm nhiều ra một cái trắng nõn đồ vật, không chờ phản ứng, cái kia trắng nõn đồ vật liền lướt vào yết hầu, tiến vào bên trong thân thể.

Là xà nhi!

Văn lão như bị sét đánh, toàn thân gửi đi cứng, toàn bộ người như Phong Cuồng giống như, đem ngón tay nhét vào trong mồm Phong Cuồng móc động.

Nhưng lại không làm nên chuyện gì.

Chỉ một lát sau, hắn thất khiếu trôi máu, lục phủ ngũ tạng giống như gặp gặm nuốt giống như, truyền đến từng đợt như tê liệt đau nhức kịch liệt.

"Không! Không ——!"

Hắn Phong Cuồng giống như triều Tô Dịch đánh tới, như muốn liều mạng cuối cùng khí lực cùng Tô Dịch đồng quy vu tận.

Buồn cười chính là, hắn hai cái đồng tử đã vỡ, trực tiếp chụp một cái cái không, thân thể hung hăng nện ở một bên trên vách tường.

Rồi sau đó, toàn bộ người thân thể bại liệt trên mặt đất, khàn giọng nói: "Đắc tội Du gia, ngươi cũng muốn chết ——!"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, như vậy khí tuyệt.

Tô Dịch một mực ngồi ở đó, ánh mắt lạnh nhạt mà nhìn một màn này, rồi sau đó nhẹ nhàng thưởng thức một ngụm trà, chợt nhíu mày, trà này nước cũng quá phai nhạt chút.

Phanh!

Phòng cao thượng cửa phòng bị phá khai, một mực ở bên ngoài đợi chờ Kiều Lãnh nghe được động tĩnh về sau, lại nhịn không được vọt vào.

Rồi sau đó liền chứng kiến, Tô Dịch một mực ngồi ở đó, không chút sứt mẻ, thanh thản ung dung.

Mà một bên kia trên mặt đất, Văn lão thân thể tê liệt ở đó, hai mắt nổ tung, máu tươi ồ ồ chảy xuôi, toàn thân huyết nhục đều tại từng khối đất biến mất, giống bị cái gì gặm nuốt đi, không bao lâu, cũng chỉ còn lại có một trương khô quắt da xương.

Quỷ dị này sấm nhân một màn, kích thích được Kiều Lãnh da đầu run lên, cả kinh Hồn nhi đều thiếu chút nữa xuất hiện.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 168: Xích Nghê

Văn lão!

Du gia đứng đầu Du Bạch Đình một trong phụ tá đắc lực, một cái nhân vật lợi hại tinh thông nhiều loại quỷ dị bí pháp.

Lại lại liền chết như vậy! ?

Trước tại phòng cao thượng bên ngoài, Kiều Lãnh căn bản không có nghe được bất luận cái gì tiếng đánh nhau, cũng là nghe được Văn lão kêu thảm thiết, mới phát giác được không ổn xông vào.

Mà xem tình huống trong phòng, Tô Dịch bình thản chịu đựng gian khổ, giống như đều chưa từng động tới.

Thế nhưng toàn bộ người Văn lão lại chỉ còn lại có một lớp da màng cùng xương cốt!

Kiều Lãnh đầu gửi đi mộng, ngốc trệ ở đó, tay chân lạnh buốt.

Phốc!

Bỗng dưng, Văn lão đỉnh đầu Thiên Linh Cái vỡ tan, chui ra một cái con rắn nhỏ lửa đỏ tươi đẹp, nhẹ nhàng lóe lên, liền muốn chạy trốn.

Lại thấy Tô Dịch vung tay áo lên, con rắn nhỏ màu đỏ đã bị giáp tại ngón trỏ phải cùng ngón giữa tầm đó, nó tê tê...ê...eeee thổ tín, Phong Cuồng giãy giụa, vẫn như trước không làm nên chuyện gì.

"Là cái này 'Huyết Hủy' giết Văn lão?"

Kiều Lãnh thất thanh nói, hắn tự nhiên nhận ra con rắn nhỏ màu đỏ này, biết rõ vật nhỏ này là Văn lão bảo bối phiền phức khó chịu, một mực lấy Huyết Thực nuôi nấng.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, Văn lão bản thân lại bị cái này tiểu nghiệt súc hại chết!

Tô Dịch đầu ngón tay phát lực, nhẹ nhàng bóp một cái, con rắn nhỏ màu đỏ này nhất thời ngất tới, bị thu tiến trong tay áo.

Hắn Lúc này giương mắt nhìn về phía Kiều Lãnh, nói: "Ngươi bây giờ ý định vì hắn báo thù, hay là trở về báo tin?"

Kiều Lãnh toàn thân chấn động, sắc mặt âm tình bất định.

Ngày hôm nay ở đó trong hạp cốc gặp được Tô Dịch thời gian, hắn liền phát giác được đối phương nhìn như đầu Tụ Khí cảnh tu vi, kì thực chiến lực cường đại, nhường hắn bực này tông sư đều cảm thấy kinh hãi lạnh mình.

Nhưng hắn đánh vỡ đầu đều không nghĩ tới, cường đại như Văn lão bực này đẳng cấp nhân vật, đều như vậy không minh bạch đất chết mất.

Điều này cũng càng phụ trợ được Tô Dịch thủ đoạn kinh khủng.

"Công tử, ngươi này bằng với là triệt để cùng Du gia xé toang mặt a."

Kiều Lãnh trường tiếng thở dài, nỗi lòng phức tạp.

Hắn đối với Tô Dịch trong lòng còn có cảm kích, nhưng không thể phủ nhận chính là, tại vừa rồi bái phỏng Tô Dịch thời điểm, mắt thấy Tô Dịch thái độ cường thế, nhường trong lòng của hắn cũng rất không thoải mái.

Mà bây giờ, hắn mới khắc sâu ý thức được, vì cái gì Tô Dịch dám cường thế như vậy.

Nhưng hắn đồng dạng cũng hiểu rõ, theo Văn lão một chết, Du gia đứng đầu Du Bạch Đình Đoạn không có khả năng như vậy từ bỏ ý đồ rồi!

"Cái gì Du gia, một cái thế tục trung Võ Đạo tông tộc mà thôi, không biết cảm ơn, ngược lại hoài nghi ta Tô mỗ người rắp tâm hại người, quả thực là không biết sống chết."

Tô Dịch lạnh nhạt nói, "Ngươi đã không có ý định cho cái này chết tiệt người báo thù, trở về đi nói cho các ngươi biết tộc trưởng, ta Tô mỗ người đêm nay ngay tại thử đang chờ, hắn như muốn báo thù, cho dù đến là được."

Kiều Lãnh hít thở sâu một hơi trung khí, ánh mắt phức tạp nói: "Công tử, thứ cho Kiều mỗ cả gan, có thể hay không hỏi một câu, người lần này cử động, sau lưng có hay không có Lục hoàng tử bày mưu đặt kế?"

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên, nói: "Thế nào, cho tới bây giờ ngươi còn cho là, Chu Tri Ly chỗ dựa của ta?"

Kiều Lãnh khổ sở nói: "Nếu không có như thế, Kiều mỗ thật sự nghĩ không ra, làm Hà công tử muốn làm như vậy, dù sao đi cùng Du gia giằng co, đối với ngài có trăm hại mà không có một lợi."

"Vì sao phải làm như vậy. . ."

Tô Dịch bên môi nổi lên một vòng lạnh buốt đường cong, "Ta thuận tay cứu các ngươi rồi một mạng, từ đầu đến cuối không có ý định cho các ngươi mang ơn, các ngươi lại xem ta làm bụng dạ khó lường, vẫn còn tối nay tới cảnh cáo cùng gõ ta, ngươi cho là, loại tình huống này ta Tô mỗ người còn phải nén giận, với các ngươi cúi đầu?"

Kiều Lãnh cả vội vàng lắc đầu, "Kiều mỗ Đoạn không dám ... như vậy nghĩ."

"Nếu như ngươi nghĩ như vậy, cũng cùng một dạng với hắn từ lâu là một người chết."

Tô Dịch vươn người đứng dậy, đạo "Bả lời của ta từ đầu chí cuối nói với Du gia người, bọn hắn đêm nay nếu không, về sau ta lúc nào mất hứng, không ngại đi các ngươi Du gia đi một lần." Nói qua, đã thản nhiên ra khỏi phòng, "Nhớ kỹ bả những lễ vật kia cũng mang về."

Kiều Lãnh thần sắc biến ảo bất định, cuối cùng bạc nhược giống như lắc đầu, bắt đầu bận việc đứng lên.

Hắn vốn là bả Văn lão thi thể thu thập, rồi sau đó mang theo cái kia trên bàn một xấp lễ vật hấp tấp mà đi.

. . .

Trở lại gian phòng, Trà Cẩm đang dùng tách ra vỡ Linh dược con ấu thú kia ăn, trong vắt kiều mị trên mặt đều là vẻ ôn nhu.

Tiểu gia hỏa ăn được nồng nhiệt, thỉnh thoảng duỗi ra hồng nhạt đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm một cái Trà Cẩm ngón tay, nhắm trúng hắn hé miệng cười khẽ không thôi.

"Công tử, sự tình giải quyết xong?"

Chứng kiến Tô Dịch, Trà Cẩm vội vàng thu liễm dáng tươi cười, đứng dậy chào.

"Không đến."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Nguyên bản ta không có ý định để cho bọn họ báo ân, nhưng bọn hắn lại ngược lại lấy oán trả ơn, đã như vậy, bọn hắn thiếu nợ ân tình của ta, sớm muộn muốn trả trở về."

"Lấy oán trả ơn. . ."

Trà Cẩm đôi mắt đẹp hiện lên một tia tức giận, "Nhất định là cái kia tự cho là đúng thiếu nữ bàn lộng thị phi."

Tô Dịch cầm lấy bầu rượu trên bàn, cho mình châm một ly, uống một hơi cạn sạch, nói: "Những thứ này cũng đã không trọng yếu."

Hắn nhớ tới một sự kiện, theo trong tay áo xuất ra một cái con rắn nhỏ màu đỏ, đưa cho Trà Cẩm, "Nhường tiểu gia hỏa này ăn, đây chính là đại bổ chi vật khó có được."

Trà Cẩm ngẩn ngơ.

Còn không đợi hắn phản ứng, Xích Diễm Bích Tình Thú thú con liền vụt mà từ hắn trong ngực vọt lên, một mực há miệng con rắn nhỏ màu đỏ kia, rồi sau đó phù phù một thân đập xuống đất.

Nhưng nó lăn lộn không quan tâm, nằm rạp trên mặt đất nồng nhiệt đất hưởng dụng lên cái này đặc biệt bữa ăn ngon, ăn được miệng đầy đều là vết máu.

Trà Cẩm nhíu cái mũi, nói: "Vật nhỏ đáng yêu như thế, làm sao lại tham ăn loại này máu tanh khiến người ta ghét bỏ đồ vật đây."

"Đáng yêu?"

Tô Dịch mỉm cười, "Về sau nó nếu có năng lực, sớm muộn sẽ trưởng thành là một đời Yêu Vương, nếu ngay cả điểm ấy tiểu đồ chơi đều ăn

không hết, còn có thể gọi là Yêu Vương?"

Trà Cẩm con mắt quay tít một vòng, nói: "Công tử, người có muốn hay không cho nó đặt tên?"

Kỳ thật, hắn từ lâu nghĩ đã khá nhiều tên, bất quá cũng không dám tự tiện làm chủ.

Quả nhiên, vừa nghe đến đặt tên loại chuyện nhỏ nhặt này, Tô Dịch đều lười được suy nghĩ, trực tiếp khua tay nói: "Ngươi xem rồi làm là được rồi."

Trà Cẩm vui vẻ, nói: "Công tử, tiểu gia hỏa là Xích Diễm Bích Tình Thú hậu duệ, vỗ người nói, trong cơ thể nó còn cực có thể có Toan Nghê chân huyết, theo ta thấy, cứ gọi 'Xích Nghê' thế nào?"

Tô Dịch không hề nghĩ ngợi nói: "Nhưng."

Trà Cẩm nội tâm lập tức đạt được vô cùng thỏa mãn, vui mừng nhướng mày.

Đây là hắn biến thành thị nữ đến nay, lần thứ nhất quyết định thời điểm, đạt được Tô Dịch nhận thức, ý nghĩa tự nhiên không tầm thường có thể so sánh.

"Đêm nay ngươi ngủ trên giường."

Tô Dịch thình lình nói.

"A?"

Trà Cẩm khuôn mặt nhảy đất đỏ lên, chân tay luống cuống, nửa ngày mới khẽ cắn hàm răng, đạo "Công tử, thiếp thân. . . Thiếp thân có thể cự tuyệt sao?"

Lời nói lắp bắp, giống như sử dụng ra toàn thân khí lực giống như.

Nói xong, hắn đầu quả tim đều đang run rẩy, cái này cũng quá nhanh đi?

Hừ! Ta sao có thể có thể cùng cái này cái đại cừu nhân cùng giường chung gối! ?

Đây chẳng phải là triệt để luân làm một cái đồ chơi rồi hả?

Chỉ là. . . Hắn nếu thật dùng mạnh, ta lại sao có thể có thể chống cự được. . .

Ài!

Hắn làm sao lại có thể như vậy trực tiếp? Không biết một khi bị cự tuyệt, thương tổn chính là hai người mặt mũi cùng cảm tình?

Không hợp, ta sao có thể có thể cùng hắn có cảm tình. . .

Trà Cẩm Ngọc Dung xua tan đêm tối bất định, trong chốc lát nỗi lòng như chập choạng, các loại ý niệm trong đầu bộc phát.

Lại thấy Tô Dịch cũng ngơ ngác một chút, mơ hồ giống như đã minh bạch, ánh mắt cổ quái, chế nhạo nói: "Ngươi không muốn?"

Trà Cẩm khuôn mặt như lửa hà giống nhau đỏ ửng trải rộng, quẫn bách lúng túng, vừa thẹn vừa giận, một đôi bàn tay như ngọc trắng chăm chú nắm lấy tay áo, rung giọng nói: "Công tử nếu dùng mạnh mẽ, của ta xác thực chống cự không được, nhưng lời nói như vậy, ta. . . Ta thử sinh cũng sẽ ở trong lòng ghi hận công tử. . ."

Tô Dịch cười rộ lên, không hề trêu chọc hắn, nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều, nam nữ hoan ái sự tình, ta Tô mỗ người từ trước đến nay khinh

thường tại bắt buộc bất luận cái gì nữ tử, trước đây sẽ không, về sau cũng sẽ không, điểm này ngươi có thể yên tâm."

Nói đùa gì vậy, ở tiền thế, hắn Tô Huyền Quân chỉ cần nghĩ, căn bản không cần dùng sức mạnh, ngoắc ngoắc ngón tay, đều có rất nhiều tuyệt đại Tiên Tử tự tiến cử cái chiếu!

Gì về phần dùng sức mạnh?

Dùng sức mạnh coi như nam nhân?

Trà Cẩm nhất thời nhẹ nhàng thở ra giống như, căng thẳng thân thể mềm mại thả lỏng xuống, hắn biết rõ, Tô Dịch tính tình cực kiêu ngạo, quả quyết là không hội nói không giữ lời đấy.

Chợt, hắn khẽ cắn hồng nhuận phơn phớt môi, "Cái kia. . . Công tử mới vừa rồi là ý gì?"

"Đêm nay có lẽ có nguy hiểm phát sinh, ta ngủ trên giường êm, thuận tiện ứng đối vạn nhất phát sinh tình huống ngoài ý muốn."

Tô Dịch nói qua, đã lười biếng nằm ở một bên trên giường êm, "Nhớ cho kĩ, về sau ta không hề giải thích những chuyện tương tự."

Vèo!

Ấu thú Xích Nghê vụt đất nhảy đến trên ngực Tô Dịch, thân mật giống nhau muốn bắt đầu cọ gương mặt Tô Dịch.

Lại bị Tô Dịch trở tay một cái tát đập bay ra ngoài, nói: "Trên miệng đều là máu, còn muốn cọ trên người ta, thật là một cái tiểu nghiệp chướng."

Tiểu gia hỏa ngã trên mặt đất cả lăn vài vòng, bò dậy thân thể thời gian, đầu đều có chút mộng, ủy khuất mong mong mà nhìn Tô Dịch, giống như

rất không rõ vì sao đánh bản thân.

Trà Cẩm thấy vậy, đau lòng vội vàng ôm lấy tiểu gia hỏa, nhẹ nhàng làm yên lòng đứng lên.

"Cả tiểu gia hỏa đáng yêu như thế đều hạ thủ được, cũng quá vô tình rồi a. . ." Trà Cẩm âm thầm lải nhải.

Tô Dịch thật không nghĩ đến nhiều như vậy.

Hắn đến nỗi đều chẳng muốn đi suy nghĩ Du gia người sẽ tới hay không trả thù.

"Ngày mai đến Cổn Châu Thành về sau, tiên tìm một chỗ đặt chân, sau đó làm quen một chút trong thành tình huống, bả trên người không có tác dụng đâu vật phẩm đều bán đi, đợi hết thảy an bài thỏa đáng, liền đi Thiên Nguyên học cung đi một lần. . ."

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch trong đầu kìm lòng không được hiện ra Văn Linh Tuyết thân ảnh, theo sát lấy lại hiện ra Văn Linh Chiêu cái kia lành lạnh như băng cô tiễu thân ảnh. . .

. . .

Sơn trang, trong đại điện.

Không khí giống như đông lại, áp lực mà nặng nề.

Ngồi ở trên đầu Du Bạch Đình, mặt không thay đổi nhìn cách đó không xa trên mặt đất Văn lão cái kia chỉ còn lại có da xương thi thể, thật lâu không nói.

Kiều Lãnh đứng ở thi thể một bên, hãi hùng khiếp vía, chỉ cảm thấy hô hấp đều có chút khó khăn.

Trước, hắn đã đem chuyện đã xảy ra từng cái nói rõ ràng.

Du Bạch Đình không đến giận dữ, hắn liền như vậy ngồi ở đó, thần sắc lạnh nhạt mà nhìn Văn lão thi thể, một lời không nói.

Nhưng càng như vậy, việt nhường Kiều Lãnh trong lòng trầm trọng.

Cũng không biết bao lâu, Du Bạch Đình đột nhiên mở miệng nói: "Kiều Lãnh, truyền mệnh lệnh của ta đi làm ba chuyện."

Hắn thần sắc bình tĩnh, thanh âm lạnh nhạt không có chút nào tâm tình chấn động, vang vọng cung điện.

"Nhường tộc nhân trong sơn trang chỉnh đốn một cái, một khắc đồng hồ về sau, lên đường phản hồi Cổn Châu Thành."

"Dùng Yến Chuẩn truyền tin tức cho Tổng đốc Hướng Thiên Tù, cứ nói một lúc lâu sau, ta sẽ tiến về trước bái phỏng, thương nghị một cái mười ngày sau tiệc trà sự tình."

"Cùng, truyền tin tức cho Lục hoàng tử, hắn nếu muốn cùng ta tâm sự, trưa mai trước, ta tại 'Ma Vân lầu' trung đẳng hắn, quá hạn không đợi!"

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 169: Chủ Mưu

Kiều Lãnh đi ra đại điện thời gian, trong lòng đã trầm trọng đến tột đỉnh tình trạng.

Tộc trưởng không đến lập tức ở đêm nay áp dụng hành động trả thù, chứng minh không đến bị lửa giận choáng váng đầu óc.

Có lẽ tộc trưởng truyền đạt ba cái trong mệnh lệnh, lại làm cho Kiều Lãnh cảm nhận được một cỗ sắt một thứ không cho phép làm trái báo thù quyết tâm!

"Đêm nay liền quyết định từ nơi này Dương Khô Trấn rút lui khỏi, cũng chỉ có nghĩa là, Văn lão chết, nhường tộc trưởng ngửi được nguy hiểm khí tức, ý thức được cái kia Tô Dịch đáng sợ."

"Thiên kim chi tử, cẩn thận, cái này Dương Khô Trấn không phải là Du gia địa bàn, nếu như đêm nay liền trả thù, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện thương vong, bực này dưới tình huống, tộc trưởng cũng chỉ có thể tạm thời ẩn nhẫn."

"Mà hắn thứ hai, đầu thứ ba mệnh lệnh, không thể nghi ngờ chính là muốn mưu đồ trả thù sự tình rồi!"

"Sau nửa canh giờ muốn cùng Tổng đốc Hướng Thiên Tù gặp mặt, cực có thể chính là muốn mượn Tổng đốc đại nhân lực lượng, đi đối phó Tô Dịch!"

"Dù sao, Tô Dịch là người của Lục hoàng tử, mà Tổng đốc thì là người Nhị hoàng tử, cái này vừa vặn có thể được tộc trưởng lợi dụng."

"Mà tộc trưởng trưa mai muốn tại Ma Vân lầu bái kiến Lục hoàng tử cũng dễ lý giải, có thể là muốn dùng nào đó điều kiện xem như trao đổi, khiến cho Lục hoàng tử bỏ qua Tô Dịch. . ."

Kiều Lãnh nghĩ vậy, nội tâm phát lạnh.

Cái này là đại nhân vật thành phủ cùng mưu lược sao?

Nửa ngày, Kiều Lãnh lắc đầu, không dám nhiều hơn nữa nghĩ, hấp tấp hành động.

Quả thật, hắn là một vị Võ Đạo tông sư, thế nhưng là liên lụy đến Du gia, hoàng tử, Tổng đốc đại sự như vậy lên, hắn cuối cùng cũng chỉ là một kẻ thất phu, khó có thể đi thay đổi gì.

. . .

Nửa khắc đồng hồ sau đó.

Một nhóm thuộc về Du gia đội ngũ hấp tấp ly khai Dương Khô Trấn, thừa dịp như mực cảnh ban đêm tốc độ cao nhất triều Cổn Châu Thành tiến đến.

Sau nửa canh giờ.

Cổn Châu Thành, phủ tổng đốc.

Từ lâu nhận đến tin tức Hướng Thiên Tù, ngồi ngay ngắn ở ở bên trong một cái cung điện, vừa uống trà, một bên chờ đợi.

Hắn thân thể hơi có vẻ mập mạp, chòm râu hoa râm, một đôi con mắt lại lợi hại như chim ưng, nhìn quanh tầm đó, uy thế mười phần.

Thân là một châu tới Tổng đốc, có thể so với Đại tướng nơi biên cương, quyền hành quá lớn, nhưng uy hiếp một phương.

Mà Hướng Thiên Tù bản thân càng là một vị võ đạo tam trọng cảnh lớp người già tông sư!

Không bao lâu, một bộ rộng tay áo trường bào, liễu sợi râu bồng bềnh Du Bạch Đình đến.

Hướng Thiên Tù đứng dậy, cười nghênh đón, "Ta nghe nói, Du huynh không phải là tại Dương Khô Trấn giải sầu, vì cái gì cũng tại đêm khuya hấp tấp phản hồi, chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì đại sự?"

Du Bạch Đình khẽ cười nói: "Hoàn toàn chính xác đã xảy ra một chút chuyện nhỏ, bất quá, ta thử đến cũng không phải là trò chuyện điều này."

"Ngồi trước."

Hướng Thiên Tù nói qua, đang muốn phân phó hạ nhân dâng trà, đã bị Du Bạch Đình ngăn cản nói: "Hướng đại nhân, Du mỗ nói xong sự tình liền đi, không cần phiền toái."

Hướng Thiên Tù khẽ giật mình, cười nói: "Cái kia hướng mỗ liền rửa tai lắng nghe rồi."

Du Bạch Đình suy nghĩ một chút, nói thẳng: "Ta ngày mai buổi trưa thời gian, sẽ ở Ma Vân lầu cùng Lục hoàng tử bái kiến một mặt."

Hướng Thiên Tù đồng tử bỗng nhiên nhíu lại, đại điện bầu không khí cũng hơi có chút nặng nề đứng lên.

Nửa ngày, hắn mới cười nói: "Du huynh đêm khuya hấp tấp mà đến, chắc có lẽ không là vì cùng ta tỏ thái độ, lựa chọn muốn gia nhập Lục hoàng tử phe cánh a?"

"Đương nhiên không phải là."

Du Bạch Đình thần sắc bình tĩnh đạo "Ta chỉ là muốn mượn một cái hướng đại nhân thế, cùng Lục hoàng tử nói một cái điều kiện."

"Có ý tứ gì?"

Hướng Thiên Tù nhíu mày.

Du Bạch Đình lạnh nhạt nói: "Lục hoàng tử bên người một cái vật nhỏ, chọc phải nữ nhi của ta trên đầu, nhường trong nội tâm của ta rất không thoải mái, ta ý định nhường Lục hoàng tử tự mình động thủ, bả vật nhỏ này diệt trừ."

Hướng Thiên Tù kinh ngạc nói: "Lục hoàng tử sẽ không phải là ý định cầm con gái của ngươi tính mạng, đến bức bách ngươi vị này Du gia đứng đầu gia nhập hắn phe cánh? Nếu thật như thế, không khỏi cũng quá ngu xuẩn!"

Du Bạch Đình lắc đầu nói: "Ta không rõ ràng lắm Lục hoàng tử ý tưởng, nhưng nếu như chuyện như vậy đã xảy ra, nhất định phải được giải quyết một cái."

Hướng Thiên Tù trầm mặc một lát, ánh mắt ý vị thâm trường, nói: "Du huynh, nếu như ngươi tỏ thái độ ủng hộ Nhị hoàng tử, ta Hướng Thiên Tù cam đoan, căn bản không cần ngươi ra tay, có thể nhường Lục hoàng tử cùng thuộc hạ của hắn sẽ không dám làm ẩu!"

Du Bạch Đình tránh mà không trả lời, nói: "Hướng đại nhân quá nóng lòng, cơm muốn từng miếng từng miếng ăn, đường muốn từng bước một đi, ta tin tưởng, ngươi hẳn là cũng không hy vọng ta Du gia đứng ở Lục hoàng tử bên kia, đúng không?"

Hướng Thiên Tù cười ha ha, nói: "Du huynh yên tâm, ngày mai Lục hoàng tử nếu không đáp ứng giải quyết cái vật nhỏ kia, hướng mỗ nhưng sẽ không đáp ứng rồi!"

Du Bạch Đình lúc này vươn người đứng dậy, nói: "Có hướng đại nhân những lời này, Du mỗ an tâm, cáo từ."

Dứt lời, hấp tấp mà đi.

Đưa mắt nhìn hắn ly khai, Hướng Thiên Tù như có điều suy nghĩ, "Xem, Lục hoàng tử bên người cái kia thuộc hạ, triệt để nhường Du Bạch Đình lão nhân này thật sự nổi giận, bằng không, tại tiệc trà trước khi bắt đầu, hắn đâu có thể nào sẽ đến cùng gặp mặt ta. . ."

Chợt, Hướng Thiên Tù liền cười rộ lên, "Như thế cũng tốt, ngươi Du Bạch Đình vẫn muốn bảo trì trung lập, ai cũng không giúp, nhưng kinh thử một chuyện, ngươi còn có thể không làm ra cái rõ ràng tỏ thái độ?"

"Phụ thân."

Đột nhiên, một cái đang mặc Ngân Bào thanh niên đi đến, mày kiếm mắt sáng, oai hùng anh gửi đi, hình dáng đường đường.

Hướng Minh.

Cổn châu Tổng đốc Hướng Thiên Tù chi tử.

Thiên Nguyên học cung phó Cung chủ "Vương Kiệm Sùng" quan môn đệ tử, Cổn Châu Thành một đời tuổi trẻ nhân vật phong vân.

Chứng kiến Hướng Minh tiến đến, Hướng Thiên Tù liền dường như thấy được lúc tuổi còn trẻ bản thân, ánh mắt cũng trở nên nhu hòa đứng lên, nói: "Như vậy đêm khuya, tại sao còn chưa ngủ hạ?"

Hướng Minh thấp giọng nói: "Phụ thân, lần trước ta cùng người đã từng nói qua đấy, ta nghĩ cưới vợ sư muội Văn Linh Chiêu vi thê."

Hướng Thiên Tù nhíu mày, khẽ thở dài: "Lần trước ta đã sai người truyền lời cho Trúc Cô Thanh, chỉ cần cái kia Văn Linh Chiêu nguyện ý, ta sẽ đích thân ra mặt, giúp nàng giải trừ hôn sự trên người. Nhưng ngươi cũng biết, Văn Linh Chiêu cự tuyệt."

Hắn xa xa đất bái kiến Văn Linh Chiêu một mặt, đích xác là một cái dung mạo tuyệt đại, xinh đẹp không gì sánh được nữ tử, khó có được chính là trời phú cũng cực xuất chúng.

Chính là thân phận có chút vấn đề, từ lâu là của người khác thê tử.

Mặc dù chỉ là trên danh nghĩa thê tử, nhưng liên quan đến danh dự đại sự, nhường Hướng Thiên Tù nội tâm hơi có chút mâu thuẫn.

Hướng Minh hít thở sâu một hơi trung khí, chân thành nói: "Phụ thân, ta nghĩ bả Linh Chiêu sư muội cha mẹ mời được Cổn Châu Thành để làm khách, ở trước mặt theo chân bọn họ nói rõ ràng chuyện này, tốt nhất có thể đem Linh Chiêu sư muội hôn sự trên người giải quyết xong."

Hướng Thiên Tù hừ lạnh: "Một nữ nhân mà thôi, đáng giá ngươi si mê như vậy?"

Hướng Minh đột nhiên quỳ rạp xuống đất, thần sắc kiên định nói: "Kính xin phụ thân thành toàn!"

Hướng Thiên Tù thần sắc âm tình bất định, nửa ngày mới lên tiếng: "Chuyện này, ta có thể đáp ứng ngươi, nhưng ngươi cũng phải đáp ứng hai ta điều kiện."

Hướng Minh vui vẻ nói: "Kính xin phụ thân chỉ rõ."

"Cái thứ nhất, mặc dù ngươi có cơ hội cưới vợ Văn Linh Chiêu, thử sinh đời này, hắn chỉ có thể hành động ngươi thiếp thất."

Hướng Thiên Tù trầm giọng nói, "Thứ hai, dùng không được bao lâu, ta liền đem từ nhiệm cổn châu Tổng đốc chức, tiến về trước Ngọc Kinh Thành phụ tá Nhị hoàng tử, đến lúc đó, ngươi theo ta cùng một chỗ tiến về trước Ngọc Kinh Thành, lưu lại bên người Nhị hoàng tử làm việc."

Sau khi nghe xong, Hướng Minh trầm mặc một lát, cắn răng nói: "Phụ thân, hài nhi đáp ứng!"

Hướng Thiên Tù nhẹ gật đầu, khua tay nói: "Mau đi ngủ đi."

. . .

Thụy Tường khách sạn.

Cho đến sắc trời tảng sáng, cũng không có bất kỳ ngoài ý muốn phát sinh.

Điều này làm cho một đêm đều ngủ không ngon giấc Trà Cẩm nhẹ nhàng thở ra ngoài, lại có chút khó hiểu.

Du gia chính là cổn châu ngũ đại đỉnh cấp thế lực một trong, ăn như vậy một cái nhiều thiệt thòi, thì cứ như vậy ẩn nhẫn rồi hả?

"Chỉnh đốn một cái, chúng ta lập tức lên đường tiến về trước Cổn Châu Thành."

Tô Dịch đã thức dậy, giãn ra một cái vòng eo, đẩy ra cửa sổ, một trận gió mát cùng với vung vãi trên người, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Trà Cẩm vội vàng theo giường đứng dậy, vén tay áo lên, làm Tô Dịch chuẩn bị tốt rửa mặt vật phẩm, rồi sau đó đi ra ngoài, phân phó khách sạn chuẩn bị đồ ăn.

Không thể không nói, hắn đã dần dần bắt đầu thói quen "Thị nữ" nhân vật này rồi.

Cũng không biết là Tô Dịch dạy dỗ có công, hay là bởi vì tâm cảnh của nàng đã lặng yên phát sinh biến hóa nguyên nhân.

Cho đến ăn cơm xong, đi ra khách sạn thời gian, Tô Dịch ngoài ý muốn chứng kiến, một chiếc xe ngựa đã đợi chờ ở đó.

Trần Kim Long vụt đất từ nơi không xa xuất hiện, vẻ mặt tràn đầy thấp thỏm nói: "Tô huynh, ta từ lâu đợi chờ ở đây."

Tô Dịch chỉ một cái xe ngựa, nói: "Ngươi chuẩn bị?"

Trần Kim Long vội vàng nói: "Đúng là, bất quá tại lên đường tiến về trước Cổn Châu Thành trước, ta có một việc cần cùng người xin lỗi."

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Xin lỗi?"

Trần Kim Long khổ sở nói: "Tối hôm qua thời điểm, ta bị một vị Võ Đạo tông sư uy hiếp cưỡng bức, bị để lộ một chút Hòa Tô huynh chuyện có liên quan đến, càng nghĩ, nội tâm xác thực bất an, cho nên không dám giấu

giếm, ngày hôm nay sáng sớm liền đợi chờ ở đây, chỉ cầu Tô huynh có thể khoan dung cùng thông cảm."

Tô Dịch ngơ ngác một chút, nói: "Trách không được Kiều Lãnh cùng lão gia hỏa kia bái kiến ta thời gian, một bộ thăm dò rõ ràng lai lịch của ta bộ dáng."

Trần Kim Long lập tức một thân mồ hôi lạnh, rung giọng nói: "Tô huynh, ngươi cũng biết, ta tu vi nông cạn, lúc ấy bị uy hiếp cưỡng bức về sau, căn bản không dám. . ."

"Đã thành, chuyện này không cần nhắc lại."

Tô Dịch phất tay.

Trần Kim Long nhất thời như trút được gánh nặng, vội vàng cười nói: "Tô huynh mau mời, ngồi xe ngựa lời nói không xuất ra hai canh giờ, lại đến Cổn Châu Thành."

Lúc này, bọn hắn cùng một chỗ ngồi xe ngựa lên đường, đã đi ra Dương Khô Trấn.

"Tô huynh, đến Cổn Châu Thành về sau, ngươi là có phải có đặt chân chi địa?"

Trên đường đi, Trần Kim Long cẩn thận từng li từng tí nói.

Hắn phát giác được, Tô Dịch giống như cũng không loại trừ bản thân, cũng không hùng hổ dọa người tư thái, Lúc này dám cả gan đặt câu hỏi.

Tô Dịch lắc đầu, nói: "Ngươi cũng đã biết trong thành cái nào một cái khách sạn ở đứng lên thoải mái nhất?"

Trần Kim Long nói: "Khách sạn cho dù tốt, ở đứng lên cũng khó tránh khỏi người nhiều tai mắt nhiều, như Tô huynh không ngại, ngược lại là có thể ở tại nhà ta mua một chỗ dinh thự trung."

"Nhà của ngươi?"

Tô Dịch nhíu mày.

Trần Kim Long giải thích nói: "Cha ta sớm mấy năm tại Cổn Châu Thành mua đi một tí dinh thự, một mực để đó không dùng lấy, trong đó có một cái tên là 'Sấu Thạch Cư' đình viện vô cùng nhất thanh tĩnh, như Tô huynh không chê, chờ đến Cổn Châu Thành, có thể vào ở đi."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, xuất ra một xấp ngân phiếu đưa tới, "Như vậy đi, ngươi dẫn ta đi chỗ dinh thự kia, ta trả cho ngươi tiền thuê nhà, những ngân phiếu này ngươi lấy trước lấy."

Trần Kim Long vội vàng chối từ nói: "Tô huynh, cái này có phải hay không có chút khách khí, chúng ta trước đây đều tại Thanh Hà Kiếm Phủ tu hành qua, coi như là đồng môn, ta sao không biết xấu hổ cầm tiền của ngươi."

"Cầm lấy."

Tô Dịch khẽ nhíu mày.

Trần Kim Long toàn thân run lên, vội vàng tiếp nhận ngân phiếu, nhưng trong lòng thì thở dài.

Quả nhiên, cái này Tô Dịch căn bản cũng không cho mình nịnh bợ cơ hội!

Tại đây giống như trò chuyện với nhau, hai canh giờ về sau, xa xa đấy, đã có thể chứng kiến một cái hùng hồn cực lớn thành trì hình dáng.

Cổn Châu Thành đến.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 170: Ba Đệ Tử Dưới Trướng Hỏa Tùng

Cổn Châu Thành.

Từ xưa liền có "Thiên hồ chi đô" thanh danh tốt đẹp, trong thành lớn hồ nước nhỏ rất nhiều, tựa như từng khối Minh Kính loại, khảm nạm tại phía trên đại địa.

Tại toàn bộ Đại Chu cảnh nội thành trì ở bên trong, Cổn Châu Thành quy mô cùng phồn hoa trình độ, có thể đủ đứng vào mười thứ hạng đầu.

Nếu nói là Vân Hà Quận thành là một quận chi tâm bụng, như vậy Cổn Châu Thành chính là Cổn Châu sáu quận trung khu chi địa.

Cả hai tầm đó, cách biệt một trời một vực.

Bên trong Cổn Châu Thành lớn thế lực nhỏ cành lá đan chen khó gỡ, nhưng nằm ở đứng đầu thế lực, lại cũng chỉ có tám cái.

Theo thứ tự là phủ tổng đốc, Thiên Nguyên học cung, Xích Lân quân, cùng với ngũ đại đỉnh cấp thế gia.

Trong đó, phủ tổng đốc đại biểu Đại Chu triều đình, thống ngự Cổn Châu cảnh nội sáu quận quyền hành.

Thiên Nguyên học cung là Đại Chu thập đại học cung một trong.

Xích Lân quân từ Vân Quang Hầu Thân Cửu Tung khống chế, đóng tại nằm ở Cổn Châu Thành Tây Nam ngoài ba mươi dặm trong doanh địa.

Ngũ đại đỉnh cấp thế gia theo thứ tự là Triệu, Du, Bạch, Trịnh, Tiết Năm đại cự đầu.

Cái này ngũ đại thế gia mỗi một cái đều như quái vật khổng lồ, thế lực to lớn, quyền hành nặng, có thể đi cùng phủ tổng đốc địa vị ngang nhau.

. . .

Trước cửa Cổn Châu Thành.

Khắp nơi đều là lui tới thân ảnh, có tiểu thương đầy tớ, cũng có thần thái trước khi xuất phát hấp tấp võ giả, ngựa xe như nước, có vẻ vô cùng náo nhiệt.

Tô Dịch cùng Trà Cẩm đã đi xuống xe ngựa, tại dưới sự dẫn dắt của Trần Kim Long, triều cửa thành thành thạo đi.

Vừa đi vào cửa thành, thì có tiếng động lớn rầm rĩ tiếng gầm đập vào mặt.

Phóng nhãn vừa nhìn, chỉ thấy đường phố rộng rãi sạch sẽ, hai bên kiến trúc san sát nối tiếp nhau, người đi trên đường chen vai thích cánh, hối hả, náo nhiệt phồn hoa.

"Không hổ là một châu đứng đầu phủ, sáu quận bên trong trụ cột."

Ngắn ngủn một lát mà thôi, Tô Dịch lại tại đây đường phố trên thấy được mấy cái có được tông sư cấp khí tức nhân vật.

Mặc dù Kinh Hồng thoáng nhìn, liền biến mất ở biển người mênh mông, thế nhưng đã có thể nói kinh người.

Dù sao, tại đây trong thế tục, tông sư như rồng, tại Vân Hà Quận thành cái địa phương này, cũng chỉ rải rác một nắm người có được như vậy nội

tình.

Nhưng tại đây Cổn Châu Thành, rõ ràng không giống nhau.

Thử thành có được có thể thỏa mãn tông sư nhân vật tu hành tài nguyên, giống như một mảnh đại dương mênh mông, hấp dẫn đến từ Cổn Châu sáu quận tông sư nhân vật người trước ngã xuống, người sau tiến lên mà đến.

"Tô huynh, lại đi qua ba con phố ngõ hẻm, chính là Sấu Thạch Cư nơi ở rồi."

Trên đường đi, Trần Kim Long nhanh chóng nói.

Hắn rõ ràng cũng rất hưng phấn, dù sao đây là Cổn Châu Thành, phồn hoa vô cùng, viễn không phải là Vân Hà Quận thành có thể so sánh.

Trên đường đi, Tô Dịch chú ý tới không ít hãng cầm đồ cùng dược thảo đi, thậm chí có chuyên môn buôn bán Yêu thú da thịt cửa hàng.

Người qua lại con đường ở bên trong, cũng khắp nơi nhưng bái kiến đeo đao mang kiếm võ giả.

Tô Dịch nói: "Ta nếu muốn bán ra cùng mua sắm Linh dược cùng Linh tài, nên đi chỗ nào "

"Kim Thạch Các."

Trần Kim Long không cần nghĩ ngợi đạo "Đây là bên trong Cổn Châu Thành có thể đếm được trên đầu ngón tay đứng đầu thương hội, kia cửa hàng trải rộng Đại Chu cảnh nội, nghe nói sau lưng lão bản, chính là ở bên trong Ngọc Kinh Thành một vị thần bí đại lão, có thể nói là thủ đoạn thông thiên."

Dừng một chút, ánh mắt của hắn lộ ra vẻ mơ ước, "Kim Thạch Các được xưng bao quát tứ hải tới kỳ trân, có được bát hoang chi linh vật, chỉ cần có đầy đủ Linh Thạch, đến nỗi có thể mua được thích hợp Tiên Thiên Vũ Tông tu hành Linh dược cùng Linh tài."

"Tóm lại, chỉ cần là cùng tu hành có quan hệ đồ vật, đi Kim Thạch Các là đúng rồi."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nhớ kỹ cái tên này.

Trà Cẩm đột nhiên hạ giọng nói: "Công tử, chúng ta Đại Ngụy không ít thành trì trung cũng chia rãi ra có Kim Thạch Các sinh ý, theo ta được biết, cái này Kim Thạch Các sau lưng, cực có thể đứng đấy một cái cực kỳ cường đại tu hành thế lực. Nhưng cơ hồ không người nào biết, thế lực tu hành này đến tột cùng là thần thánh phương nào."

Tô Dịch không khỏi kinh ngạc.

Có thể đem sinh ý theo Đại Chu khuếch trương đến Đại Ngụy lãnh thổ lên, cái này xác thực thế lực bình thường có thể làm được.

Liền khi bọn hắn vừa đi một bên nói chuyện phiếm thời gian, bỗng dưng, một đạo phóng khoáng thô kệch thanh âm vang lên.

"Công tử, cô nương, các ngươi lại cũng đến Cổn Châu Thành rồi"

Chỉ thấy cách đó không xa, một thân ảnh ngang tàng, lưng đeo Cự Kiếm râu quai nón đại hán đi tới, kiên nghị như nham thạch trên gương mặt mang theo một tia kinh hỉ.

Thường Quá Khách!

Trà Cẩm không khỏi kinh ngạc nói: "Nguyên lai là ngươi."

Tô Dịch trêu chọc nói: "Ngươi lần này sẽ không phải lại gặp được phiền toái đi "

Thường Quá Khách lập tức lúng túng, ôm quyền nói: "Lần trước sự tình, Thường mỗ một mực trong lòng còn có áy náy cùng cảm kích, suốt đời khó quên."

Trần Kim Long câu nệ tâm thần bất định đất đứng ở một bên, trong lòng bốc lên, hoàn toàn vô pháp tưởng tượng, một vị nhân vật tông sư cường đại như vậy, sao đối với Tô Dịch kính trọng như vậy.

"Đã thành, sự tình lần trước đã qua, không cần nhắc lại."

Tô Dịch nói qua, đã chắp tay triều xa xa bước đi.

Trà Cẩm vội vàng đuổi theo.

Thường Quá Khách ngây ngô chỉ chốc lát, không khỏi tự giễu lắc đầu.

Hắn làm sao nhìn không ra, Tô Dịch cũng không muốn cùng tự mình lại liên quan đến cái gì quan hệ

"Bất kể như thế nào, cái này cái ân tình nhất định phải trả đấy, bằng không, ta Thường Quá Khách về sau còn có cái gì mặt mũi gặp người "

Thường Quá Khách ám sát.

Không bao lâu, một cỗ bảo xe kéo đột nhiên dừng ở bên người Thường Quá Khách.

Thùng xe màn che xốc lên, lộ ra một trương thanh diễm tuyệt tục trắng nõn khuôn mặt.

Áo xanh.

Chứng kiến Thường Quá Khách, nàng như đao phong loại đôi mắt sáng nổi lên mỉm cười, đạo "Sư huynh, đã lâu không gặp."

Thường Quá Khách cũng không khỏi lộ ra dáng tươi cười, cảm khái nói: "Từ khi ngươi lúc trước xuống núi đến bây giờ, chúng ta đã có một năm không gặp."

Áo xanh hô: "Nhanh lên xe, Lục điện hạ còn đang chờ, chờ đến địa phương, chúng ta mới hảo hảo trò chuyện."

"Tốt."

Thường Quá Khách thống khoái đáp ứng.

. . .

Trịnh gia.

Cổn Châu Thành ngũ đại đỉnh cấp thế gia một trong.

Một cái tráng lệ cung điện ở bên trong, Chu Tri Ly trầm ngâm nói: "Biểu cữu, ngươi nói cái này Du Bạch Đình tại sao lại đột nhiên muốn lựa chọn tại Ma Vân lầu bái kiến ta "

Đối diện trên vị trí, ngồi chính là Trịnh thị tộc trưởng Trịnh Thiên Hợp, cùng Chu Tri Ly mẫu thân là biểu huynh muội quan hệ.

Bất quá, toàn bộ Cổn Châu Thành chỉ một phần nhỏ người biết rõ cái tầng quan hệ này.

Nguyên nhân chính là, Chu Tri Ly mẫu thân, vẻn vẹn chẳng qua là khi hôm nay Chu hoàng bên người một trong rất nhiều Tần phi, địa vị cũng không Cao, lực ảnh hưởng đến nỗi thua kém hơn con của nàng.

Hơn nữa đương kim Chu hoàng mánh khoé lãnh khốc, tối kỵ nhất ngoại thích tham gia vào chính sự, Trịnh gia cũng theo không dám lấy hoàng thân quốc thích thân phận tự cho mình là rồi.

"Du Bạch Đình lão gia hỏa này thành phủ thâm trầm, vui buồn không hiện, tâm tư khó khăn nhất phỏng đoán."

Trịnh Thiên Hợp suy nghĩ đạo "Bất quá, hắn đã nguyện ý cùng điện hạ người gặp nhau, coi như là một cái cơ hội thật tốt, điện hạ không ngại thừa dịp này thời cơ tiến hành mượn sức, nếu có được đến Du gia ủng hộ, mười ngày sau tiệc trà lên, nhất định nhưng nhiều một phần phần thắng."

Hắn thân thể to mọng phúc hậu, râu cá trê, tựa như cái bình thường ông nhà giàu.

Chu Tri Ly nhẹ gật đầu, nói: "Tốt lắm, ta chờ sẽ đi Ma Vân lầu, đi gặp một lần vị người cầm lái Du gia nà."

Đang nói đến đó, đại điện bên ngoài vang lên một trận tiếng bước chân.

Dung mạo kinh diễm tuyệt tục áo xanh cùng thân ảnh ngang tàng cao lớn Thường Quá Khách đi đến.

Chu Tri Ly trên mặt hiện lên sắc mặt vui mừng, đứng dậy nghênh đón nói: "Sư thúc, cái này là vị tiền bối đồng môn của ngươi sao "

Thường Quá Khách hơi hơi ôm quyền, nói: "Thường Quá Khách, bái kiến Lục điện hạ."

Áo xanh tại một bên giới thiệu nói: "Thường sư huynh là ta Tiềm Long Kiếm Tông ngoại môn trưởng lão, cũng là ta sư tôn 'Hỏa Tùng Chân Nhân' tọa hạ đệ tử thứ ba, tông sư nhị trọng tu vi, tu 'Bát Cực kiếm đạo " thế tục

trung bình thường tông sư tam trọng nhân vật, cũng không phải là Thường sư huynh đối thủ. Bàn về bối phận, ngươi nên xưng một tiếng sư bá."

Ngôn từ thời gian lộ ra kính ý.

"Thường sư bá, mau mau cho mời!"

Chu Tri Ly động dung, nội tâm càng cao hứng.

Lúc trước ly khai Vân Hà Quận thành thời gian, áo xanh cũng đã nói, nàng tông môn sẽ phái người đến đây trợ tự mình giúp một tay.

Lúc ấy hắn vẫn còn phỏng đoán, đến sẽ là ai.

Chưa từng nghĩ, lại lại một vị võ đạo nhị trọng nhân vật đứng đầu, hơn nữa kia sư tôn càng là Tiềm Long Kiếm Tông Thái Thượng Trưởng Lão "Hỏa Tùng Chân Nhân" truyền nhân!

Lấy tư cách đương kim Chu hoàng con nối dõi, Chu Tri Ly Tự Nhiên hiểu rõ, Hỏa Tùng Chân Nhân thân phận hạng gì siêu nhiên, đây chính là hàng thật giá thật lục địa thần tiên, tu vi từ lâu vượt qua võ đạo Tứ Cảnh phía trên!

Trịnh Thiên Hợp cũng bị kinh động, tiến lên nghiêm nghị chào, nói: "Nguyên lai là Tiềm Long Kiếm Tông cao nhân, kẻ hèn này Trịnh Thiên Hợp, bái kiến Thường tiên sư."

Áo xanh tại một bên là Thường Quá Khách giới thiệu một chút Trịnh Thiên Hợp thân phận.

Thường Quá Khách ôm quyền nói: "Trịnh tộc trưởng chớ có khách khí, Thường mỗ nhưng đảm đương không nổi 'Tiên sư' xưng hô."

Rất nhanh, mọi người phân biệt ngồi xuống.

"Thường sư huynh, ngươi bỉ trên thư thời gian nhưng đến chậm hai ngày, chẳng lẽ trên đường đi bị sự tình gì chậm trễ "

Áo xanh nhẹ giọng nói.

Thường Quá Khách thở dài, cũng không có giấu giếm, nói: "Trên đường đi hoàn toàn chính xác đã xảy ra một chút ngoài ý muốn, hôm trước thời điểm, ta tại một chỗ trong núi sâu đụng phải một đầu Xích Diễm Bích Tình thú, thấy cái mình thích là thèm phía dưới, ý đồ đem con thú này bắt giết. . ."

Nói qua, hắn bả vội dọc đường vô tình gặp được Xích Diễm Bích Tình thú, cùng với bị Hoa Liên Tú, Cát Xương Hà, Ân Đồng ba người đuổi giết đích thực sự tình từng cái nói ra.

Mọi người nghe được đều một trận hãi hùng khiếp vía, sắc mặt cũng thay đổi lại thay đổi.

Dù sao, bọn hắn đều hiểu rõ, Xích Diễm Bích Tình thú chính là cửu giai Yêu thú, có thể so với tông sư ngũ trọng cảnh tồn tại!

Nhưng Thường Quá Khách lại dám đi săn giết con thú này, cái này quá kinh người

Dù là cuối cùng thất thủ, nhưng cái kia đợi gan phách cũng khiến người khâm phục.

Mà khi biết được Thường Quá Khách gặp Hoa Liên Tú ba người đuổi giết thời gian, Chu Tri Ly cùng áo xanh trên mặt đều hiện lên một vòng khói mù.

Bởi vì này ba vị tông sư, đều là môn khách dưới trướng Tam hoàng tử!

Chu Tri Ly bực tức nói: "Không nghĩ tới, Tam ca lá gan càng lớn như thế, dám đối với Thường sư bá động thủ, lẽ nào sẽ không sợ chọc giận Hỏa Tùng Chân Nhân "

"Điện hạ, Tiềm Long Kiếm Tông quy củ chính là, vừa vào thế tục, hết thảy vỗ thế tục quy củ đến."

Thường Quá Khách trầm ngâm nói, "Huống chi, Tam điện hạ đích sư tôn, là ta Tiềm Long Kiếm Tông Phó tông chủ, hắn làm như vậy, tất nhiên là trước thời hạn đã nhận được tin tức, nghe nói ta muốn tới giúp đỡ điện hạ, cho nên mới sẽ phái người tại nửa đường tiến hành chặn giết."

Tiềm Long Kiếm Tông là Đại Chu đệ nhất tu hành Thánh Địa, nhìn như siêu thoát thế tục phía trên.

Nhưng chỉ Thường Quá Khách, áo xanh bọn hắn hiểu rõ, Tiềm Long Kiếm Tông bên trong các đại nhân vật, cùng Đại Chu hoàng thất tầm đó có ngàn vạn lần quan hệ.

Ví dụ như sư tôn của Lục hoàng tử, chính là Tiềm Long Kiếm Tông Đan Tàng Các trưởng lão, Hỏa Tùng Chân Nhân tọa hạ Tứ đệ tử.

Ví dụ như sư tôn của Tam hoàng tử, thì là Tiềm Long Kiếm Tông Phó tông chủ "Sử Phong Lưu" .

Lời tuy nói như vậy, Chu Tri Ly lại khó nén tức giận, hắn thế mới biết, nhị ca cùng Tam ca cực có thể đã liên thủ, xem hắn cái này cái Lục đệ là địch!

Áo xanh nhịn không được nói: "Sư huynh, lúc ấy ngươi lại là như thế nào theo Hoa Liên Tú bọn họ trong đuổi giết thoát thân "

Thường Quá Khách thần sắc lập tức trở nên khác thường, nói: "Lại nói tiếp, ta lúc ấy sở dĩ có thể sống sinh mệnh, hoàn toàn may mắn mà có một vị người trẻ tuổi thần bí nhìn không ra lịch cứu."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 171: Ân Nhân Cứu Mạng Tô Công Tử

Được người trẻ tuổi thần bí không rõ lai lịch cứu?

Áo xanh bọn hắn lập tức bị hấp dẫn.

Chỉ thấy trong con ngươi Thường Quá Khách nổi lên hồi ức vẻ, nói: "Đêm hôm đó, trời giáng mưa to, ta tại tránh mưa thời gian, ngẫu nhiên gặp được một nam một nữ. Lúc ấy, ta cho là thiếu niên áo bào xanh kia là cái nào Đại tông tộc đệ tử, bởi vì hắn thật sự quá kỳ quái, hành tẩu rừng núi hoang vắng tầm đó, không chỉ mang theo cái thị nữ tuyệt mỹ, còn tùy thân dẫn theo một thanh có thể cung cấp nằm nghỉ ngơi ghế dựa mây. . ."

Chu Tri Ly buồn cười nói: "Gia hỏa này ngược lại rất biết hưởng thụ đấy."

Áo xanh trừng mắt liếc hắn một cái, "Đừng đánh xóa."

Thường Quá Khách thở dài: "Chuyện sau đó chứng minh, ta nhìn lầm rồi, thiếu niên kia nhìn như chỉ Tụ Khí cảnh tu vi, lại có thể nói thần thông quảng đại, sâu không lường được. . ."

Nói qua, hắn ngữ khí mang theo một tia cảm thán, bả đêm hôm đó chiến đấu nói thẳng ra.

Sau khi nghe xong, Trịnh Thiên Hợp cũng không khỏi rung động nói: "Kiếm Ngự Lôi Đình, cách không giết địch? Cái này há không phải lục địa thần tiên thủ đoạn?"

Thường Quá Khách sâu chấp nhận nói: "Nếu không có tận mắt nhìn thấy, ta cũng không thể tin được, một thiếu niên như vậy, lại có được khéo như thế đoạt tạo hóa mạnh mẽ đại thủ đoạn."

Lúc này thời điểm, chỉ thấy Chu Tri Ly thần sắc kinh ngạc nói: "Phong cách này. . . Như thế nào cùng Tô công tử rất giống? Hắn ban đầu ở ở bên trong Thanh đỉnh võ đài, liền kiếm dẫn mưa gió, giết một đám Trọng Giáp quân tốt, tựa như thần tiên giống như, rung động toàn trường."

Nói đến đây, hắn ngữ khí cũng trở nên kích động, "Hơn nữa, trên người Tô công tử hiển lộ ra tu vi, cũng là Tụ Khí cảnh, cũng thường mặc áo bào xanh, lẽ nào thật là hắn?"

"Tô công tử?"

Thường Quá Khách ngẩn ngơ.

Lại thấy Chu Tri Ly ánh mắt nhìn hướng áo xanh, nói: "Sư thúc, ngươi cảm thấy thế nào?"

Áo xanh như ở trong mộng mới tỉnh giống nhau, Ngọc Dung xua tan đêm tối bất định, nói: "Hẳn là. . . Chính là hắn. . ."

Thanh âm rất phức tạp, có giật mình, cũng có một tia hận ý.

Đang nghe Thường Quá Khách miêu tả thiếu niên áo bào xanh kia giết chết Hoa Liên Tú ba người tình cảnh thời gian, áo xanh thoáng cái liền nghĩ đến Tô Dịch, hơn nữa có thật lớn nắm chắc cho là thiếu niên áo bào xanh kia chính là Tô Dịch.

Chỉ, áo xanh nhưng không cách nào quên, ban đầu ở Vân Hà Quận thành Lãng Đào Sa thời gian, Tô Dịch đánh nàng một cái tát kia.

Cho nên, hiện tại nhấp lên Tô Dịch thời gian, thần sắc mới có thể phức tạp như vậy.

Chu Tri Ly đôi mắt tỏa sáng, nói: "Thường sư bá, có thể hay không theo chúng ta nói một chút cái kia một nam một nữ bộ dáng?"

Thường Quá Khách suy nghĩ một chút, liền nói hết mọi chuyện.

Chu Tri Ly vỗ đùi, cười nói: "Nhất định là Tô Dịch Tô công tử! Bên cạnh hắn nàng kia hẳn là liền là. . . Ừ, Trà Cẩm cô nương."

Nói đến Trà Cẩm, lòng hắn tự cũng sinh ra biến hóa vi diệu, có chua xót.

"Điện hạ, người trong miệng cái này Tô Dịch Tô công tử đến tột cùng là thần thánh phương nào?"

Trịnh Thiên Hợp nhịn không được nói, hắn nghe được trong lòng bành trướng, cũng nhịn không được tự nhiên sinh ra kính ngưỡng chi ý.

"Đúng vậy, ta cũng đúng lúc kỳ vị này ân nhân cứu mạng lai lịch."

Thường Quá Khách cũng đồng dạng hiếu kỳ.

Chu Tri Ly cảm khái nói: "Hắn a. . . Là ta đã thấy cuối cùng đặc biệt cùng thần bí một nhân vật, giống như Trích Tiên giống như, siêu nhiên thoát tục. Vẫn còn nhớ kỹ lần thứ nhất gặp mặt thời gian. . ."

Kế tiếp, hắn chậm rãi mà nói, bả lúc trước như thế nào lâu thuyền trên gặp được Tô Dịch, cho đến tại Vân Hà Quận thành trung một chút kinh lịch đều êm tai nói tới.

Nói xong lời cuối cùng, đã là mặt mày hớn hở, trên mặt đều là cùng có quang vinh ở đó cảm khái vẻ.

Thường Quá Khách cùng Trịnh Thiên Hợp nghe xong, cũng không khỏi hít vào khí lạnh, giống như như vậy thiếu niên, xác thực được xưng tụng là Trích Tiên phong thái!

Duy nhất áo xanh nội tâm cực kỳ mâu thuẫn cùng phức tạp.

Hắn cự tuyệt qua cho Tô Dịch làm thị nữ đề nghị, đã từng bị Tô Dịch không khách khí chút nào rút một cái tát.

Nguyên bản, nội tâm của nàng từ lâu thề, sớm muộn muốn tìm Hồi vứt bỏ mặt mũi.

Có ai nghĩ được, hết lần này tới lần khác là Tô Dịch, ở đó dã ngoại hoang vu mưa to đêm, cứu sư huynh của nàng. . .

Điều này làm cho hắn nhất thời lại đều không thể hận lên Tô Dịch đến.

"Ha ha ha, lần này Tô công tử hơn là cứu Thường sư bá một mạng, còn chờ tại giúp ta giết Tam ca ba cái tông sư cảnh môn khách! Thống khoái, thật sự là quá thống khoái!"

Chu Tri Ly vỗ tay cười to, toàn thân một trận thoải mái.

Môn khách cấp tông sư, mỗi một cái đều có được tác dụng rất quan trọng.

Có thể nói, Hoa Liên Tú ba người chết, tuyệt đối sẽ cho hắn Tam ca đều biết chấn tạo thành trầm đả kích nặng!

"Đáng tiếc, vị Tô công tử này không có ở đây Cổn Châu Thành, bằng không, Trịnh mỗ nhất định phải phụng hắn làm thượng khách, lấy trân tàng rượu ngon hảo sinh khoản đãi."

Trịnh Thiên Hợp than nhẹ.

"Không, Tô công tử ngay tại trong thành."

Thường Quá Khách chợt nói, "Ngay tại ta vừa rồi chờ đợi áo xanh sư muội thời điểm, liền vừa đúng đụng phải hắn."

"Cái gì? Tô công tử cũng tới Cổn Châu Thành rồi hả?"

Chu Tri Ly kinh hỉ, đạo "Thường sư bá, ngươi cũng đã biết hắn hôm nay tại chỗ nào?"

Thường Quá Khách cười khổ lắc đầu, nói: "Cái kia đám nhân vật, không muốn cùng ta có quá nhiều liên luỵ, sớm không biết đi chỗ nào rồi."

"Cái này hay làm, ta Trịnh gia tại trong thành vẫn có chút lực lượng, muốn tra ra Tô công tử hạ xuống cũng không khó khăn."

Trịnh Thiên Hợp cười ha hả nói.

Chu Tri Ly nhất thời nhắc nhở: "Cữu cữu, đang tìm Tô công tử thời điểm, thiên không được có bất kỳ mạo phạm tiến hành, hắn làm người nhìn như đạm bạc, nhưng thực chất bên trong cực kỳ tới kiêu ngạo, lãnh đạm không thể."

Trịnh Thiên Hợp thần sắc nghiêm túc gật gật đầu, nói: "Yên tâm đi, chuyện này bao tại trên người ta."

Mắt gặp bọn họ như vậy để trong lòng Tô Dịch, áo xanh nhịn không được nói: "Điện hạ, ngươi ngày hôm nay không là muốn đi Ma Vân lầu phó ước? Hiện tại nhưng liền lập tức đều buổi trưa rồi."

Chu Tri Ly khẽ giật mình, nhất thời nhớ tới Du Bạch Đình mời, đứng lên nói: "Được, chúng ta sẽ đi ngay bây giờ gặp một lần cái này Du Bạch Đình,

đúng rồi, cữu cữu ngươi phái người đi truyền tin Mục đại nhân, nhường hắn cùng đi với ta."

"Thường sư bá cũng cùng đi chứ?" Hắn phát ra mời.

Thường Quá Khách nhẹ gật đầu.

. . .

Sấu Thạch Cư.

Chiếm diện tích chừng Năm mẫu, trong sân Mậu Lâm Tu Trúc, cầu nhỏ Lưu Thủy, từng tòa lầu các cổ kính, chằng chịt hấp dẫn.

Tại trong đình viện vị trí, còn có một trồng lấy hoa sen hồ nước nhỏ, hoàn cảnh cực kỳ thanh nhã yên tĩnh.

"Tô huynh, người cảm thấy chỗ dinh thự này thế nào?"

Đi về hướng chính sảnh khúc chiết lang kiều lên, Trần Kim Long cẩn thận từng li từng tí nói.

"Không sai."

Tô Dịch gật đầu, "Bất quá, đợi tí nữa ngươi đi bả cư ngụ ở nơi này tôi tớ tất cả đều rút lui."

Trần Kim Long khẽ giật mình, mặc dù cảm thấy kỳ quái, nhưng vẫn gật đầu, nói: "Vậy ngài xem, hay không còn cần mua thêm một chút vật phẩm khác?"

Tô Dịch lắc đầu nói: "Không cần."

Không bao lâu, mắt thấy Tô Dịch đã không có nói chuyện hứng thú, Trần Kim Long rất thức thời cáo từ ly khai.

Một cái mái cong đấu củng, phong cách cổ dạt dào lầu các tầng hai.

Tô Dịch chắp tay đứng ở cửa sổ chỗ, nhìn trong sân cái kia tại trong hồ nước lung lay sinh tư thế hồng nhạt hoa sen, không khỏi âm thầm gật đầu.

Cư ngụ ở nơi này, thanh yên lặng tĩnh mịch, hoàn toàn chính xác bỉ ở tại khách sạn mạnh hơn nhiều.

"Ngươi tiên chỉnh đốn an dừng một cái, đợi tí nữa chúng ta cùng đi ăn một bữa cơm, đi dạo một vòng cái này Cổn Châu Thành, làm quen một chút tình trạng, thuận tiện đi sắt đá các đi một lần."

Tô Dịch phân phó nói.

Đang cách đó không xa pha trà Trà Cẩm vội vàng đáp ứng, hắn cũng sớm nghĩ mua một chút quần áo, thay đổi xinh đẹp váy rồi.

. . .

Ma Vân lầu.

Cổn Châu Thành bên trong bấm tay tính toán đứng đầu quán rượu, chiều cao trăm thước.

Nhìn qua tinh trong điện.

Làm Chu Tri Ly, áo xanh, Mục Chung Đình, Thường Quá Khách đến thời gian, Du gia đứng đầu Du Bạch Đình từ lâu đợi chờ ở đó.

"Nhường Du tộc trường đợi lâu."

Vừa vừa đi vào đại điện, Chu Tri Ly cười chắp tay chào.

Du Bạch Đình đứng dậy, đầu khẽ gật đầu một cái, lạnh nhạt nói: "Lục điện hạ, ngồi đi."

Mắt thấy hắn thái độ lãnh đạm như vậy, Chu Tri Ly trên mặt dáng tươi cười cũng tùy theo biến mất, hắn tự mình ngồi ở Du Bạch Đình đối diện.

Nhìn thoáng qua trên bàn cái kia từng đạo món ăn quý và lạ mỹ vị, Chu Tri Ly nói: "Du tộc trường ngày hôm nay triệu kiến ta, là muốn ăn cơm uống rượu, hay là có chuyện khác?"

Du Bạch Đình thần sắc bình thản cười cười, nói: "Điện hạ người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, cái kia Du mỗ cũng cứ việc nói thẳng rồi."

"Rửa tai lắng nghe." Chu Tri Ly gật đầu.

Du Bạch Đình ngồi thẳng thân thể, toàn thân tản mát ra một cỗ vô hình uy nghiêm, nói: "Tối hôm qua chuyện đã xảy ra, nhường Du mỗ trong lòng rất không cao hứng, Du mỗ cả gan, muốn cùng điện hạ làm mua bán."

Chu Tri Ly nhíu mày, nghi ngờ nói: "Tối hôm qua xảy ra chuyện gì?"

Du Bạch Đình hừ lạnh, nói: "Điện hạ, đều đến nơi này đợi thời điểm, cũng không cần giả bộ nữa."

Chu Tri Ly càng nghi hoặc, đầu đầy sương mù, "Du tộc trường, ngươi có phải hay không đã hiểu lầm, ta tối hôm qua nhưng cái gì cũng không có làm."

"Điện hạ hạng gì tôn quý thân phận, tự nhiên không có khả năng tự mình đi làm cái kia đợi ti tiện sự tình."

Du Bạch Đình ánh mắt lạnh nhạt, không giận mà uy, "Nhưng điện hạ luôn nên sẽ không quên, bên người cái kia tên là Tô Dịch người trẻ tuổi, tối hôm qua làm sự tình gì đi?"

Thanh âm đã mang theo một vòng chất vấn mùi vị.

Cái này thái độ làm cho Chu Tri Ly rất không thoải mái.

Bất quá, nghe tới Tô Dịch hai chữ, hắn nhất thời sửng sốt, nói: "Cùng Tô công tử có quan hệ?"

Áo xanh, Thường Quá Khách, Mục Chung Đình cũng đều khẽ giật mình, cái tình huống gì, lẽ nào Tô Dịch chọc phải Du gia?

Du Bạch Đình nói: "Điện hạ, người quang minh chính đại không nói nói chuyện mờ ám, lão phu đầu hỏi một câu, cái này Tô Dịch có phải là ... hay không thuộc hạ của ngươi?"

"Không phải là." Chu Tri Ly lắc đầu, "Hắn là bằng hữu ta, bất quá, ta đã có một đoạn thời gian không thấy hắn. . ."

Không đợi hắn giải thích, Du Bạch Đình phất tay ngắt lời nói, "Điện hạ, không cần lại giải thích, ngươi thừa nhận cùng cái này Tô Dịch có quan hệ, cái này cũng đã đủ rồi."

Mắt thấy Du Bạch Đình không khách khí như vậy, Chu Tri Ly cũng không khỏi giận, mặt không chút thay đổi nói: "Du tộc trường ngày hôm nay tìm ta, là ý định hưng sư vấn tội?"

Đại điện bầu không khí cũng trở nên nặng nề áp lực đứng lên.

"Không, Du mỗ lại lớn mật tử, cũng không dám cùng điện hạ không qua được."

Du Bạch Đình thần sắc đạm mạc nói, "Du mỗ chỉ là muốn cùng điện hạ làm giao dịch, chỉ cần điện hạ đem cái kia Tô Dịch giết, ta cam đoan, sẽ ở tiệc trà trên ủng hộ điện hạ làm cho đề cử người chọn lựa."

"Giết Tô Dịch?"

Chu Tri Ly kinh ngạc, tức giận nói, "Du tộc trường, không nói đến Tô Dịch không là thuộc hạ của ta, hắn liền thật là thuộc hạ của ta, ta cũng Đoạn không có khả năng đáp ứng chuyện này!"

Nói đùa gì vậy, Tô Dịch cái kia đợi Trích Tiên Nhân vật, vượt qua xa cái này thế tục trung tông sư có thể so sánh, người nào choáng váng mới sẽ làm ra cái kia đợi chuyện ngu xuẩn!

Du Bạch Đình sắc mặt trầm xuống, nói: "Du mỗ không ngại nói thẳng, đêm qua, ta đã cùng Tổng đốc Hướng Thiên Tù đã gặp mặt, điện hạ nhất định phải vì một cái Tô Dịch, mà mất đi ta Du gia ủng hộ?"

"Ta khuyên điện hạ tốt nhất tỉnh táo nghĩ lại, ngàn vạn đừng xúc động rồi. Dù sao, ta cũng không hy vọng nhân làm một người tuổi còn trẻ, cùng điện hạ huyên náo không thoải mái."

Thanh âm lạnh nhạt mà yên lặng.

Dứt lời, Du Bạch Đình dù bận vẫn ung dung uống một chén rượu.

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 172: Mặc Dù Không Thể Đến Tâm Hướng Tới

Đề cử đọc: Hỗn Độn chồng Chư Thiên chính đạo Cực Đạo săn mộng sư truy tinh từng tháng cái thế giới này rất nguy hiểm đệ nhất con rể Dị Giới tới Tuyệt Thiên Thần Đế vô thượng huyết mạch chí tôn tà đời Đế Tôn sủng hạnh

Đặt tại trước đây, Chu Tri Ly nhất định sẽ do dự suy nghĩ một cái.

Dù sao, hắn trước đây mấy lần mượn sức qua Tô Dịch, nhưng mỗi một lần đều lấy thất bại chấm dứt.

Điều này làm cho hắn khắc sâu ý thức được, như Tô Dịch nhân vật như trích tiên, căn bản không phải có thể vì hắn sử dụng.

Nhưng bây giờ, lại không đề Tô Dịch cứu Thường Quá Khách một mạng, vẻn vẹn chỉ bằng Tô Dịch thuận tay làm thịt hắn Tam ca bên người ba gã tông sư môn khách chuyện này, Chu Tri Ly liền Đoạn không có khả năng đáp ứng Du Bạch Đình điều kiện.

Chỉ thấy hắn ngẩng đầu, mặt không chút thay đổi nói: "Du tộc trưởng, ta không ngại nói cho ngươi biết, trong mắt ta, các ngươi Du gia ủng hộ, cả Tô công tử một ngón tay cũng không bằng."

"Các ngươi Du gia... Tự giải quyết cho tốt!"

Dứt lời, hắn vươn người đứng dậy, phẩy tay áo bỏ đi.

Áo xanh, Thường Quá Khách, Mục Chung Đình ba người theo sát phía sau.

Trong lòng bọn hắn chỉ cảm thấy rất buồn cười, giết Tô Dịch

Ngươi Du Bạch Đình sợ không phải điên rồi!

Đưa mắt nhìn bọn hắn ly khai, Du Bạch Đình thần sắc lạnh nhạt đất ngồi ở đó, thật lâu không động.

Lập ở bên cạnh một gã lão nô nhịn không được thấp giọng cảm khái, "Vì một cái Tô Dịch, Lục điện hạ không tiếc đắc tội chúng ta Du gia, không khỏi cũng quá ngu xuẩn."

"Ngu xuẩn hắn thông minh đây."

Du Bạch Đình cầm lấy bầu rượu, uống một mình tự uống, "Một cái thiếu niên Tụ Khí cảnh, có thể tại Huyết Viêm Lang Quần trung săn giết Lang Vương, đây là cả Kiều Lãnh như vậy tông sư nhất trọng cảnh cũng đều làm không được sự tình."

"Huống chi, Văn lão... Cũng trong tay thiếu niên này..."

Nói đến đây, Du Bạch Đình hai đầu lông mày hiện lên một vòng khói mù, trong lòng mơ hồ đau đớn.

Văn lão tinh thông nhiều loại bí thuật, bản thân cũng là võ đạo nhị trọng lớp người già tông sư, trong những năm này, một mực là hắn phụ tá đắc lực một trong.

Rất nhiều chuyện không phơi ra ngoài sáng, Văn lão đều có thể đủ dễ dàng đất giải quyết.

Có thể nghe lão cũng tại tối hôm qua, đã bị chết ở tại trước mặt thiếu niên kia!

Du Bạch Đình nhìn thấy miệng vết thương Văn lão, nhìn như là bị con rắn nhỏ màu đỏ kia gặm nuốt huyết nhục mà chết, kì thực vết thương trí mệnh ra tại thần hồn lên!

Cả Văn lão cường đại nhất "Cầm Hồn pháp nhãn" đều bị phá vỡ!

Cái này không thể nghi ngờ liền phụ trợ được cái kia Tô Dịch thật là đáng sợ.

"Thông minh "

Bên cạnh lão nô có chút khó hiểu.

"Như bên cạnh ta cũng có Tô Dịch một cái nhân vật đáng sợ như vậy, sao có thể sẽ ngu xuẩn đến vì đổi lại một cái ủng hộ, mà đem Tô Dịch hủy cái đó và tự phế võ công cũng không có gì khác nhau."

Du Bạch Đình uống một chén rượu, thưởng thức cái kia cay độc như đao mùi rượu, nói khẽ, "Từ lúc tối hôm qua, ta đã quyết định chú ý, chọn cùng Hướng Thiên Tù cùng một chỗ, đi ủng hộ Nhị hoàng tử. Sở dĩ ngày hôm nay tới gặp Lục điện hạ, đơn giản là thử một lần thái độ của hắn mà thôi."

Bên cạnh lão nô động dung, nói: "Vốn đại nhân là sớm có quyết đoán."

"Không phải là ta sớm có quyết đoán, mà là tối hôm qua thời điểm, Tô Dịch nhường Kiều Lãnh tìm kiếm về đích câu nói kia, để cho ta không thể không làm như vậy."

Du Bạch Đình ánh mắt lạnh lùng.

"Nói cái gì "

"Hắn nói, lúc nào mất hứng, sẽ đến chúng ta Du gia đi một lần... Ha ha, ta đã thật lâu không có cảm thụ qua loại uy hiếp này."

"Kẻ này quả thực quá kiêu ngạo!"

Lão nô sắc mặt âm trầm.

Du Bạch Đình dáng tươi cười lành lạnh, trong con ngươi đều là quanh quẩn sát cơ, "Kiêu ngạo không, tượng loại người tuổi trẻ này, nếu như dám nói như vậy, liền tất nhiên dám làm như thế. Nếu muốn đánh tiêu ý nghĩ của hắn, chỉ có một loại biện pháp."

Hắn cầm lấy bầu rượu, lại châm một chén rượu, ngữ khí bình thản nói, "Bả hắn đã giết, lại một lần vất vả suốt đời nhàn nhã."

Dứt lời, đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch.

Lão nô thần sắc ngưng trọng nói: "Đại nhân, nói như vậy, chúng ta kế tiếp chẳng phải là muốn cùng Lục điện hạ xung đột chính diện rồi"

"Sai."

Du Bạch Đình đột nhiên lộ ra một vòng mỉm cười, "Ta tối hôm qua sở dĩ trước tiên đi gặp Hướng Thiên Tù, sớm có ý định mượn Nhị hoàng tử lực lượng đến giải quyết chuyện này."

Lão nô đôi mắt sáng ngời.

Hôm nay cái này Cổn Châu Thành ở bên trong, thuộc về Nhị hoàng tử phe cánh đỉnh cấp trong thế lực, liền có phủ tổng đốc, Triệu Gia cùng Bạch gia!

Được xưng tụng là ba đại cự đầu.

Như hơn nữa bọn hắn Du gia, Lục hoàng tử căn bản đừng nghĩ đi nhúng chàm mới Tổng đốc vị trí!

Hay chính là, đến lúc đó, bọn hắn Du gia đại khái có thể lợi dụng đồng minh thế lực khác lực lượng, cùng đi bả Lục hoàng tử phá tan rồi.

Lục hoàng tử một khi suy sụp, Tô Dịch lại đâu có thể nào may mắn thoát khỏi

"Hướng Thiên Tù hôm qua đã đáp ứng, chỉ cần ta Du gia tỏ thái độ ủng hộ Nhị hoàng tử, hắn sẽ giúp đỡ giải quyết chuyện này."

Du Bạch Đình lạnh nhạt nói, "Một thanh hảo đao như vậy, không cần thì thật là đáng tiếc..."

...

"Cũng không biết Tô công tử tối hôm qua làm cái gì, lại bả Du Bạch Đình lão già này trung khí đến cùng với ta trao đổi điều kiện, quả thực già nên hồ đồ rồi."

Trên đường đi phản hồi Trịnh gia, Chu Tri Ly vẫn Lãnh Tiếu.

Trước Du Bạch Đình thể hiện ra thái độ ngạo mạn, nhường nội tâm của hắn cũng nén giận không thôi.

"Điện hạ, cái này đối với chúng ta mà nói, ngược lại là một cái cọc đại hảo sự!"

Mục Chung Đình cười nói, "Thông qua chuyện này, Tô công tử dù chưa gia nhập chúng ta phe cánh ở bên trong, nhưng là đã không có gì khác nhau, lấy Tô công tử thủ đoạn, nhất định đủ để cho Du gia chịu thiệt thòi lớn!"

Thường Quá Khách cau mày nói: "Mục đại nhân, ngươi là muốn đem Tô công tử làm đao sử dụng "

Thanh âm lộ ra lãnh ý.

Mục Chung Đình vội vàng nói: "Thường lão đệ đừng hiểu lầm, Mục mỗ Đoạn không dám có lợi dùng Tô công tử tâm tư, ta chỉ là ở phân tích thế cục lợi và hại mà thôi."

Chu Tri Ly nghiêm nghị nói: "Thường sư bá nói không sai, Tô công tử tại chúng ta có đại ân, quyết không thể trong lòng còn có lợi dụng ý tưởng. Chờ ta cữu cữu điều tra đến Tô công tử hạ xuống, ta sẽ đích thân tiến về trước bái phỏng, đem Du Bạch Đình lão già này thái độ nói cho hắn biết, mặc kệ hắn là hay không cần muốn giúp đỡ, ta cam đoan hội đứng ở hắn bên này!"

Ngôn từ âm vang, chém đinh chặt sắt.

Thường Quá Khách không khỏi thưởng thức nói: "Ân oán rõ ràng, lỗi lạc quang minh, đại trượng phu làm như thế!"

Áo xanh không khỏi hếch lên sung mãn cặp môi đỏ mọng, rất là khinh thường, nói: "Sư huynh ngươi không biết, tại trong lòng Lục điện hạ, Tô Dịch địa vị độ cao, thế nhưng là không người có thể thay thế đấy. Như Tô Dịch là nữ, Lục điện hạ sợ là từ lâu quỳ gối tại kia váy quả lựu xuống."

Chu Tri Ly nhất thời lúng túng, nói: "Sư thúc, lời không thể nói như vậy, cái này gọi là tỉnh táo tương tích, trong lòng ta, Tô công tử được xưng tụng là Vô Song quốc sĩ, kia khí khái tới tuyệt, phong thái quá lớn, mặc dù không thể đến, tâm hướng tới."

Áo xanh lật ra cái thật to bạch nhãn, "Những thứ này vỗ mông ngựa nói ngươi còn là lưu lại cho hắn nói đi."

Chu Tri Ly nội tâm thở dài, quả nhiên, đã trúng Tô công tử một cái tát về sau, sư thúc miệng đều trở nên khắc bạc.

...

Kim Thạch Các.

"Công tử về sau bằng thử Minh Bài, vô luận tại ta Kim Thạch Các cái nào một nhà chi nhánh, đều có thể hưởng thụ khách quý đãi ngộ."

Một vị mặc váy dài xanh nhạt, gợi cảm vũ mị mỹ nhân mỉm cười, đem một khối Minh Bài đưa cho thiếu niên áo bào xanh trước mặt.

Nàng tên là Hoa Nhan, là Cổn Châu Thành Kim Thạch Các người phụ trách, cũng mới hai mươi mấy tuổi bộ dạng, trang dung thanh nhã tinh xảo, cắt may hợp thể váy dài đem thân thể mềm mại phác hoạ được trước sau lồi lõm, hai chân ngọc gọt giữa thon dài, dáng người vô cùng tốt.

Tô Dịch tiện tay tiếp nhận Minh Bài, đưa cho bên người Trà Cẩm, "Ngươi thu."

Trà Cẩm vội vàng cẩn thận từng li từng tí đem Minh Bài cất kỹ, rất biết điều.

Hoa Nhan đôi mắt đẹp nổi lên một tia dị sắc.

Trà Cẩm phong độ tư thái cùng dung mạo đều có thể nói tuyệt đại, khó có được chính là trên người ý vị kiều mị trong vắt, một cái mỹ nhân như vậy, lại lại tại đây thiếu niên áo bào xanh bên người hành động thị nữ, xác thực làm cho nàng đều cảm thấy ngoài ý muốn.

Còn muốn đến Tô Dịch vừa rồi chào hàng những Binh nhận cùng Linh tài chi vật, trong nội tâm nàng cũng không khỏi có chút tò mò, thiếu niên

này đến tột cùng là thần thánh phương nào.

"Về sau nếu có nhàn hạ, hội lại đến quấy rầy."

Nói qua, Tô Dịch quay người mà đi.

"Thiếp thân tùy thời cung kính Hậu công tử đại giá quang lâm."

Hoa Nhan cười tự mình tiễn đưa.

Cho đến đi ra Kim Thạch Các, Tô Dịch chợt mà hỏi thăm: "Ngươi tự xưng gọi là Hoa Nhan, hẳn là còn có một gọi là Kiều Ngữ tỷ muội "

Hoa Nhan ngơ ngác một chút, liền hé miệng cười khẽ, nháy mắt con ngươi nói: "Công tử liệu sự như thần, thiếp thân thật là có cái muội muội tên là Kiều Ngữ."

"Tỷ muội song sinh ư "

Tô Dịch biết vậy nên kinh ngạc.

Hoa Nhan cười thần bí, nói: "Về sau công tử như có cơ hội tiến về trước Ngọc Kinh Thành Kim Thạch Các, có lẽ liền có thể tìm tới đáp án."

"Có ý tứ."

Tô Dịch cũng cười, chắp tay tại cõng, thản nhiên mà đi.

Trà Cẩm theo sát phía sau, nhưng trong lòng âm thầm lải nhải, Hoa Nhan Kiều Ngữ hoa tỷ muội

Ta xem là câu dẫn nam nhân lời ngon tiếng ngọt mới đúng!

Bất quá, xem ra công tử tựa hồ có chút cảm thấy hứng thú a...

Hắn sẽ không phải là vừa ý cái này tuổi so với hắn lớn hơn rất nhiều nữ nhân đi

Nếu thật như thế, hắn thật đúng là không gì kiêng kỵ...

Không hiểu đấy, Trà Cẩm trong lòng có chút nhỏ chát phiền muộn.

Mà đưa mắt nhìn Tô Dịch cùng Trà Cẩm càng lúc càng xa, Hoa Nhan thu lại bên môi dáng tươi cười, quay người phản hồi Kim Thạch Các, rất nhanh tiến vào một cái trong mật thất.

"Tiểu thư."

Trong mật thất, một cái lão giả tóc hoa râm đứng dậy chào.

"Ưng bá hãy nhìn ra lai lịch những Binh nhận này "

Hoa Nhan ngồi xuống, dáng vẻ hiền thục ưu nhã.

Bị kêu là Ưng bá lão giả trước người công văn lên, bày biện rất nhiều binh khí.

"Một thành dù này, danh gọi Huyết Thứ, giấu giếm cơ quan, là một thanh không tầm thường linh binh, đến tông sư Hoa Liên Tú tay."

Ưng bá ngữ khí trầm hồn, "Cái này một đôi Cự Phủ, danh gọi Toái Sơn, như ta suy đoán không tệ, cho là tông sư Cát Xương Hà binh khí."

Hoa Nhan đôi mắt đẹp ngưng tụ, nói: "Ngày hôm qua thời gian, ta theo 'Thập Phương Các' nhận được tin tức, Tam hoàng tử bên người ba vị tông sư cảnh môn khách, đã bị chết ở tại khoảng cách Cổn Châu Thành ba ngoài trăm dặm một mảnh trong núi sâu."

"Trong đó ngoại trừ Hoa Liên Tú cùng Cát Xương Hà bên ngoài, còn có Tam hoàng tử bên người mưu sĩ Ân Đồng."

Nói đến đây, nàng trên mặt không khỏi hiện lên một vòng dị sắc, "Chẳng lẽ nói, những thứ này đều là vừa rồi thiếu niên kia làm "

Thập Phương Các, một cái thần bí dưới mặt đất tổ chức, lấy tin tức Linh Thông lấy xưng hậu thế, râu trải rộng Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần ba cái thế tục trong quốc gia.

Cái thế lực này chăm chú tại buôn bán thế gian các loại tin tức, thường cách một đoạn thời gian còn có thể công bố ra ngoài một chút cùng võ giả có quan hệ tin tức.

Như bị thế gian võ giả nói chuyện say sưa "Đại Chu tông sư bảng" bài danh, chính là xuất từ Thập Phương Các thủ bút.

Bảng danh sách này cách mỗi nửa năm, sẽ chỉnh sửa một lần, mỗi lần đầu công bố nhưng nổi tiếng tiền một trăm tông sư danh sách, tịnh kèm theo đi lên từ Thập Phương Các bình phẩm, tại Đại Chu võ giả trung ảnh hưởng thật lớn, được công nhận lớn nhất quyền uy một phần bảng danh sách.

Hoa Liên Tú ba người tin người chết nếu như đến từ Thập Phương Các, vậy tuyệt đối sẽ không có sai.

Lại thấy Ưng bá lắc đầu, nói: "Tiểu thư, theo lão hủ xem, thiếu niên kia hẳn là chỉ là một cái nhân vật thủ tiêu tang vật, ta cũng không nhận ra một cái thiếu niên Tụ Khí cảnh, có thể giết chết ba vị thành danh nhiều năm tông sư nhân vật."

Hoa Nhan nhẹ gật đầu, nhưng trong lòng càng có chút nghi hoặc, lẩm bẩm nói: "Một cái nhân vật thủ tiêu tang vật bên người, cũng có thể nương

theo như vậy tuyệt sắc một cái cô gái xinh đẹp, cái kia sau lưng của hắn đại nhân vật, lại nên người nào "

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 173: Công Phu Không Phụ Lòng Người

Chạng Vạng thời gian.

Sấu Thạch Cư.

Hoa sen lung lay hồ nước vừa.

Tô Dịch nằm ở ở bên trong ghế dựa mây, tại ấm áp dưới trời chiều nhắm mắt dưỡng thần.

Hôm nay tại bên trong Kim Thạch Các, bả trên người không dùng được vật phẩm chào hàng về sau, mới vẻn vẹn đạt được mười khối tam giai Linh Thạch.

Không có biện pháp, tam giai Linh Thạch quá hiếm thấy cùng thưa thớt, viễn không phải là cấp hai Linh Thạch có thể so sánh.

Tại Đại Chu cảnh nội, chính là Võ Đạo tông sư lúc tu luyện, tuỳ tiện cũng sẽ không vận dụng bực này trân quý bảo vật.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, tại Tụ Khí cảnh trung kỳ, chỉ tam giai Linh Thạch ẩn chứa tinh thuần lực lượng, mới có thể vì hắn trúc hạ sau cùng hùng hậu căn cơ.

Về phần cấp hai Linh Thạch, tuy rằng cũng có thể dùng để tu luyện, nhưng đối với rèn luyện căn cơ lại hiệu quả quá mức bé nhỏ.

"Mười khối tam giai Linh Thạch, miễn cưỡng chỉ đủ dùng mười ngày."

Tô Dịch ám sát.

Trách không được trong cái thế tục này, tông sư cái này nhân vật đều bị tán dương Thành Thiên Thượng Thần rồi, tu hành tài nguyên thật sự là quá thiếu thốn.

Vật lấy hiếm là quý.

Tượng cái này tam giai Linh Thạch giá cả cũng rất không hợp thói thường, một khối liền tương đương với một trăm khối cấp hai Linh Thạch!

"Về sau đạt được chiến lợi phẩm, ngược lại là có thể cầm lấy đi Kim Thạch Các chào hàng, như vậy có thể đổi lấy đến sung túc tam giai Linh Thạch."

Tô Dịch đang suy nghĩ, Trà Cẩm đã từ đằng xa đi tới, "Công tử, đêm nay người nghĩ ăn chút gì "

Nàng thay đổi một thân lịch sự tao nhã giản lược màu hồng cánh sen cái áo, cắt may vừa vặn nước xanh váy, nổi bật lên eo nhỏ nhắn dịu dàng nắm chặt, búi tóc Cao kéo, khuôn mặt trong vắt kiều gọt giũa, đôi mắt đẹp trông mong này, cánh môi hồng nhuận phơn phớt, có khác một phen tươi mát rất khác biệt xinh đẹp.

"Có rượu có thịt lại."

Tô Dịch thuận miệng nói.

"Cái kia thiếp thân đi ra cửa mua."

Trà Cẩm thấp giọng nói.

Tô Dịch phất phất tay: "Đi đi."

Trà Cẩm thầm thở ra một hơi, từ khi biến thành thị nữ về sau, nàng cơ hồ là một tấc cũng không rời theo sát tại bên người Tô Dịch, còn không một mình hành động qua.

Nguyên bản, nàng hoàn có chút lo lắng Tô Dịch không đáp ứng.

Nhưng hiện tại xem ra, là nàng suy nghĩ nhiều.

"Cũng đúng, thần hồn của ta bị gieo xuống Khiên Thần Tác, gia hỏa này căn bản cũng không sợ ta trốn. . ."

Trà Cẩm âm thầm thì thầm một tiếng, liền xoay người hấp tấp mà đi.

Tịch Dương dung kim, vẫy ra vỏ quýt ánh sáng, trong hồ nước xanh biếc hồ nước cũng nổi lên một tầng mỹ lệ sóng ánh sáng.

Nhìn cảnh đẹp như vậy, nằm ở ở bên trong ghế dựa mây Tô Dịch cũng tại xoắn xuýt một sự kiện.

Đến tột cùng là đi trước Thiên Nguyên học cung đi một lần đâu rồi, hay là trước đi tìm Ông Vân Kỳ, tra một chút thân thế của Khuynh Oản

Cũng hoặc là đi trước Du gia đi một lần

Đột nhiên, xa xa truyền đến một trận tiếng gõ cửa

"Tô công tử nhưng tại "

Chu Tri Ly thanh âm cũng tùy theo truyền đến.

Tô Dịch ngơ ngác một chút, chợt liền minh bạch, chuyện này sợ là cùng Du gia có quan hệ.

Dù sao, tối hôm qua tại Dương Khô trấn thời gian, tự mình hoàn bị hiểu lầm thành Chu Tri Ly chính là thủ hạ, hôm nay Chu Tri Ly liền tìm tới tận cửa rồi, cái này Tự Nhiên cùng Du gia thoát khỏi không ra liên quan.

"Leo tường vào đi."

Tô Dịch nằm ở ở bên trong ghế dựa mây không nhúc nhích.

Sấu Thạch Cư chiếm diện tích rất lớn, hôm nay liền một cái tôi tớ cũng không có, Tô Dịch cũng lười tự mình đi Khai Môn.

Sấu Thạch Cư bên ngoài.

Leo tường

Chu Tri Ly, Thường Quá Khách, Trịnh Thiên Hợp ba người hai mặt nhìn nhau, lấy thân phận của bọn hắn, như làm như vậy, chẳng phải là cùng tặc tử không có gì khác nhau

"Tô công tử không câu nệ tiểu tiết, không cần để trong lòng những thứ này."

Chu Tri Ly vội ho một tiếng, trước tiên leo tường mà vào.

Thường Quá Khách cùng Trịnh Thiên Hợp vội vàng đuổi theo, Lục điện hạ đều không thèm để ý những thứ này, bọn hắn cái nào sẽ để ý rồi.

Rất nhanh, bọn hắn ngay tại ven hồ thấy được nằm ở ở bên trong ghế dựa mây Tô Dịch.

"Tô huynh, ta chờ không mời mà tới, mạo muội quấy rầy, mong rằng rộng lòng tha thứ."

Chu Tri Ly cười chắp tay chào.

Tô Dịch ừ một tiếng, khi thấy Thường Quá Khách thời gian, không khỏi khẽ giật mình, "Ngươi thế nào lại xuất hiện "

Thường Quá Khách thần sắc trì trệ, ôm quyền nói: "Hồi công tử nói, Thường mỗ hôm nay tại Lục điện hạ bên người cống hiến."

Chu Tri Ly kiên nhẫn giải thích nói: "Tô huynh, ngươi đại khái còn không biết, Thường sư bá cùng áo xanh sư thúc đồng dạng, đều đến từ Tiềm Long Kiếm Tông, lần này xuống núi, là vì giúp ta giúp một tay mà đến."

Tô Dịch ồ một tiếng, lúc này mới chợt hiểu, "Trách không được lấy tông sư nhị trọng tu vi, liền dám đi đánh Xích Diễm Bích Tình thú chủ ý, nguyên lai là sư thừa danh môn, lực lượng mười phần."

Thường Quá Khách không khỏi ngượng ngùng, luôn cảm giác Tô Dịch lời này mang theo giọng mỉa mai mùi vị.

"Tô huynh, vị này chính là ta biểu cữu, Cổn Châu Thành Trịnh gia đứng đầu Trịnh Thiên Hợp, hắn nghe nói ngươi rồi một ít sự tích, đối với ngươi nhưng sùng mộ vô cùng."

Chu Tri Ly cười giới thiệu Trịnh Thiên Hợp thân phận.

"Trịnh mỗ ra mắt công tử!"

Trịnh Thiên Hợp ôm quyền, cởi mở cười nói.

Đặt tại không biết Tô Dịch lai lịch trước, mắt thấy hắn lười nhác ngồi ở đó, không biết đứng dậy chào, Trịnh Thiên Hợp nhất định sẽ vì thử sinh ra tức giận.

Nhưng đã được biết đến Tô Dịch qua lại sự tích, gặp lại Lục điện hạ cùng Thường Quá Khách đều đối với hắn kính trọng không thôi, Trịnh

Thiên Hợp cái nào sẽ để ý những thứ này

Ngược lại là Tô Dịch loại này kiêu ngạo đến mức tận cùng lười nhác tư thái, nhường Trịnh Thiên Hợp cho là lúc này mới phù hợp cái kia "Trích Tiên" loại phong thái!

Trong lúc nhất thời, hắn nhìn hướng Tô Dịch ánh mắt cũng mơ hồ mang theo một tia kính ý, trong lòng đã bắt đầu suy nghĩ, nên như thế nào cùng vị này thần thông quảng đại thiếu niên trèo lên một tầng quan hệ.

"Chư vị thỉnh tùy ý, ta chỗ này không có tôi tớ, nếu muốn uống trà, thỉnh tuỳ tiện."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Trịnh Thiên Hợp nghe vậy, lập tức cười nói: "Các ngươi trò chuyện, Trịnh mỗ đến pha trà."

Hắn cũng không thấy bên ngoài, trực tiếp đi xa chỗ trong lầu các tìm kiếm pha trà vật phẩm rồi.

Trịnh Thiên Hợp lần này cử động, nhường Tô Dịch không khỏi ngoài ý muốn, nói: "Vị trịnh tộc trưởng này ngược lại co được dãn được, thu phóng tự nhiên."

Đường đường Cổn Châu Thành ngũ đại đỉnh cấp thế lực một trong người cầm lái, một cái một phát dậm chân, cũng có thể ảnh hưởng Cổn Châu sáu quận bố cục đại nhân vật, lại lại bình thản ung dung đất tại thời khắc này hành động lên pha trà nhân vật!

Cái này truyền đi, chỉ sợ không có mấy người sẽ tin tưởng rồi.

"Ha ha ha, lấy Tô huynh thân phận, chừng làm được rất tốt ta biểu cữu tự mình pha trà."

Chu Tri Ly cười rộ lên.

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Nói chuyện chánh sự đi."

Chu Tri Ly nhìn chung quanh, không có phát hiện cái khác chỗ ngồi, liền trực tiếp ngồi trên mặt đất, nói:

"Hôm nay thưởng buổi trưa, ta thu được mời, cùng Du gia tộc trường Du Bạch Đình tại trong Ma Vân lầu gặp mặt một lần. . ."

Nói qua, hắn bả gặp mặt chi tiết nói thẳng ra.

Sau khi nghe xong, Tô Dịch cũng không khỏi giật mình, chợt mỉm cười nói: "Ta đều còn không có đi tìm bọn họ Du gia tính sổ, hắn ngược lại bắt đầu trù tính lấy muốn trả thù ta."

Chu Tri Ly nhân cơ hội này nói: "Tô huynh, tối hôm qua cuối cùng đã xảy ra chuyện gì "

Tô Dịch chẳng muốn lắm lời những thứ kia chuyện hư hỏng, nói: "Đợi Trà Cẩm đã trở về, làm cho nàng nói cho ngươi."

"Ách. . ."

Chu Tri Ly đôi mắt một tỏa ra bốn phía, không có phát hiện Trà Cẩm tung tích, nhưng hắn rất thức thời đất không có hỏi nhiều.

Không bao lâu, Trịnh Thiên Hợp xách công văn, pha trà công cụ vân... vân vật phẩm đến đây, lại là Chu Tri Ly, Thường Quá Khách cùng mình tất cả ôm một thanh chỗ ngồi, liền ngồi ở đây ven hồ bắt đầu pha trà châm trà, hồn không có chút nào nhất tộc đứng đầu phái đoàn.

Chu Tri Ly đột nhiên đứng dậy, thật sâu hành lễ nói: "Tô huynh, ta lần này đến đây, còn phải đa tạ ngươi ra tay, trừ đi Tam ca của ta bên người ba cái môn khách! Như thế đại ân, ta Chu Tri Ly ngày đó tất có báo đáp!"

Tô Dịch lộ ra một tia nghi hoặc.

Thường Quá Khách lúc này giải thích nói: "Lục điện hạ theo như lời đấy, chính là đêm hôm đó bị công tử giết chết Hoa Liên Tú ba người." Tô Dịch giờ mới hiểu được tới, nhìn về phía Thường Quá Khách ánh mắt đều có chút cổ quái, đạo "Trên người của ngươi phiền toái thật là quá nhiều đấy."

Thường Quá Khách lập tức quẫn bách.

Hắn tính tình phóng khoáng quang minh, tiêu sái không bị trói buộc, cũng là Tiềm Long Kiếm Tông một vị khó lường nhân vật, chính là Chu Tri Ly cũng phải tôn kính ba phần.

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, tại trước mặt Tô Dịch đã có chút không ngẩng đầu được lên, mặc dù đã bị Tô Dịch coi là phiền toái nhiều lần, cũng không dám phản bác cùng tức giận.

"Ài, ta cũng không nghĩ tới, ta cái kia nhị ca cùng Tam ca lại cùng một chỗ liên thủ rồi. Thế cho nên hoàn liên luỵ đến Thường sư bá."

Chu Tri Ly than thở.

Tô Dịch thản nhiên nói: "Ngươi liên luỵ nhưng không chỉ là hắn, còn có ta. Vị Tam hoàng tử kia như biết rõ, thuộc hạ của hắn bị ta giết chết, nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ. Mà Du gia cũng chính bởi vì xem ta là thuộc hạ của ngươi, mới sẽ phát sinh tối hôm qua xung đột."

Chu Tri Ly lập tức ngồi không yên, vụt đất đứng dậy, nghiêm nghị cam đoan nói: "Tô huynh yên tâm, những phiền toái này đều giao cho ta xử lý là được!"

"Ngươi "

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, một trận lắc đầu, "Cả Du Bạch Đình cái kia đợi nhân vật cũng dám cùng ngươi trở mặt, nhưng bái kiến trong lòng hắn, ngươi vị này Lục điện hạ không có nhiều có thể."

Lời nói này không chút khách khí, làm cho Chu Tri Ly toàn thân không được tự nhiên, sắc mặt cũng hiện lên một vòng khói mù.

Một mực ở pha trà Trịnh Thiên Hợp âm thầm kinh hãi, hắn thật không nghĩ đến, Tô Dịch lại dám ... như vậy nói móc cùng làm thấp đi Lục điện hạ.

Càng làm cho hắn ngoài ý muốn chính là, Lục điện hạ lại cũng không dám sinh khí cùng phản bác. . .

Mà chứng kiến bị giáo huấn khiển trách được cúi đầu không nói Lục điện hạ, Thường Quá Khách có chút không đành lòng, nói: "Công tử, Lục điện hạ mặc dù không giống Nhị điện hạ cái kia thế lớn, nhưng cũng không phải là như vậy chịu không nổi. . ."

Tô Dịch ngắt lời nói: "Ngươi cảm thấy ngươi tự mình còn chưa đủ phiền toái sao "

Thường Quá Khách nghẹn lời, sắc mặt cũng một trận Thanh Bạch cùng đến.

Mắt thấy bầu không khí có chút nặng nề, Trịnh Thiên Hợp vội vàng hoà giải nói: "Công tử không nên tức giận, kỳ thật. . ."

"Đã thành."

Tô Dịch phất tay, khẽ thở dài một tiếng, ánh mắt nhìn hướng Chu Tri Ly, đạo "Mười ngày sau tiệc trà lên, ta cùng đi với ngươi đi một lần là được."

Nguyên bản nội tâm trầm thấp Chu Tri Ly ngẩn ngơ, chợt Hổ thân thể chấn động, khó có thể tin nói: "Tô huynh, ngươi thật sự phải giúp ta "

Thanh âm đều bởi vì kích động mang theo vẻ run rẩy.

Thường Quá Khách cùng Trịnh Thiên Hợp liếc nhau, cũng đều tinh thần chấn động, không nghĩ tới Tô Dịch lại sẽ chủ động đáp ứng giúp đỡ.

Cái này thật sự quá khiến người ngoài ý.

"Phiền toái tìm khắp đến trên đầu ta, ta có thể không giúp ngươi "

Tô Dịch vuốt vuốt đầu lông mày, đạo "Huống chi, trước đây tại Vân Hà Quận thành thời gian, ngươi cũng coi như giúp ta thu thập hai lần tàn cuộc, bất kể như thế nào, ta cũng không thể lấy mắt nhìn ngươi bị khi phụ sỉ nhục rồi."

Chu Tri Ly đầy ngập đều là kinh hỉ cùng kích động, khóe môi run rẩy, chẳng biết tại sao, hắn lại đều có chút nghĩ rơi lệ kích thích. . .

Cái này kêu là công phu không phụ lòng người ư

Vốn tại Tô Dịch trong lòng, còn là nhớ kỹ ta trước đây vì hắn làm những chuyện kia kia

Thực tế nghe tới "Ta cũng không có thể trơ mắt nhìn ngươi bị khi phụ sỉ nhục" những lời này thời gian, Chu Tri Ly nội tâm đều ấm áp dễ chịu đấy.

Tư vị này, thật là làm cho người cảm động đã có điểm vội vàng không kịp chuẩn bị a ~

Thường Quá Khách cùng Trịnh Thiên Hợp nhìn một màn này, nội tâm cũng đều cảm khái thổn thức không thôi.

Chỉ nhìn Lục điện hạ cảm động thành bộ dáng như vậy, liền để cho bọn họ ý thức được, muốn thỉnh Tô Dịch xuất thủ tương trợ, là bực nào không dễ dàng một sự kiện!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 174: Đạp Cửa Mà Vào

Cổn Châu Thành.

Tiên Đỉnh Ký là số một cửa hiệu lâu đời quán rượu, kia chiêu bài đồ ăn là khảo xương ngư cùng dê nướng nguyên con.

Ngư cùng dê, tạo thành một cái "Tươi sống" chữ.

Cái này là Tiên Đỉnh Ký tên tồn tại.

Trà Cẩm theo Tiên Đỉnh Ký đi ra thời gian, sắc trời đã mơ hồ có đen một chút xuống.

Ở sau lưng nàng, cùng theo hai gã sai vặt, một cái ôm một xấp hộp cơm thật cao, một cái ôm một vò rượu.

"Cũng không biết tên kia có hay không đói bụng lắm. . ."

Trà Cẩm thuê một chiếc xe ngựa, mang theo hai gã sai vặt cùng một chỗ, rất nhanh liền đến Sấu Thạch Cư chỗ đường phố trên.

Vừa đi xuống xe ngựa, đột nhiên một cái thanh niên tuấn mỹ xích bào đâm đầu đi tới.

"Sư muội, cuối cùng đợi được ngươi rồi."

Thanh niên tuấn mỹ xích bào mang theo vẻ mừng rỡ.

Trà Cẩm ngơ ngác một chút, nhưng trong lòng một trận căng thẳng, nhanh chóng nhìn lướt qua bốn phía, nói: "Sư huynh, ngươi. . . Như thế nào tìm đến ta sao?"

Trước mặt thanh niên xích bào này, tên là Lô Hạo, đúng là ban đầu ở Vân Hà Quận thành thời gian, lấy Phù Kiếm bí bảo ám sát qua Tô Dịch người nọ.

Cũng là sư huynh của nàng.

"Nơi đây không phải là nói chuyện địa phương, ngươi đi theo ta."

Lô Hạo ôn nhu nói.

Nói qua, đi đầu phía trước vừa đeo đường.

"Các ngươi ở đây chờ một chút."

Trà Cẩm hấp tấp phân phó cái kia hai ôm hộp cơm cùng vò rượu gã sai vặt một câu, liền đi theo.

Đột nhiên tại đây Cổn Châu Thành gặp được sư huynh Lô Hạo, hắn vốn nên cao hứng đấy.

Nhưng chẳng biết tại sao, hắn lại cao hứng không nổi, trong lòng chỉ căng thẳng cùng lo lắng.

Không bao lâu, Lô Hạo mang theo Trà Cẩm đi tới một cái tiếng người huyên náo trà bất chấp mọi thứ ở bên trong, trực tiếp đi tới một trương bàn trà tiền.

Nơi đây từ lâu ngồi một cái hình dáng đường đường bạch y thanh niên.

Lô Hạo tiến lên chắp tay nói: "Liễu sư thúc, sư muội tới."

"Liễu sư thúc, người như thế nào tới?"

Chứng kiến bạch y thanh niên, Trà Cẩm càng ngoài ý muốn.

Liễu Hồng Kỳ.

Đại Ngụy Nguyệt Luân Tông ngoại môn trưởng lão, cũng là ngoại môn mười hai vị trưởng lão trung trẻ tuổi nhất một cái, rất có nổi danh.

Năm nào vẻn vẹn hai mươi bảy tuổi, liền đã là tông sư tam trọng nhân vật!

Cần biết, Nguyệt Luân Tông chính là siêu thoát thế tục phía trên tu hành thế lực, đừng nhìn Liễu Hồng Kỳ chỉ tông sư tam trọng, nhưng tại đây thế tục ở bên trong, viễn không phải là những thứ kia cùng cảnh hạng người có thể so sánh.

"Theo trong miệng Lô Hạo sư điệt biết được ngươi tao ngộ nguy hiểm, tông môn trưởng bối đều có chút lo lắng, ta lại sao có thể có thể thờ ơ?"

Liễu Hồng Kỳ mỉm cười nói, "Hoặc là nói, ta lần này là chuyên môn làm tên kia gọi là Tô Dịch người trẻ tuổi mà đến."

Hắn bạch y thắng Tuyết, cử chỉ vừa vặn, dè dặt trung lộ ra một cỗ thực chất bên trong tản mát ra kiêu ngạo.

Trên thực tế, thật sự là hắn lại kiêu ngạo tiền vốn, thân là Đại Ngụy Nguyệt Luân Tông một trong ngoại môn trưởng lão, có thể đủ ngạo thị thế tục trung đại đa số Võ Đạo tông sư.

"Làm Tô Dịch mà đến. . ."

Trà Cẩm trong lòng càng căng thẳng, bất chấp mọi thứ, thấp giọng nói, "Sư thúc, có thể hay không nghe ta một lời?"

Liễu Hồng Kỳ khẽ giật mình, dáng tươi cười ôn nhu nói: "Ta và ngươi tầm đó, còn khách khí mấy thứ gì đó, chớ có xa lạ như vậy."

Lô Hạo thấy vậy, trong lòng mơ hồ có chút không thoải mái.

Trong lòng của hắn một mực ưa thích Trà Cẩm, tự nhiên cũng hiểu rõ, Liễu Hồng Kỳ sớm đã đối với Trà Cẩm trong lòng còn có ngấp nghé.

Bằng không, hướng này tâm cao khí ngạo gia hỏa, Đoạn sẽ không vừa nhận được tin tức, liền trước tiên chủ động xin đi giết giặc, theo tông môn chạy đến tương trợ.

Trà Cẩm hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Kính xin sư thúc nhanh chóng ly khai, chớ có lưu lại nữa tại đây Đại Chu cảnh nội."

Liễu Hồng Kỳ ngây người, nửa ngày mới cau mày nói: "Cái này là vì sao?"

Trà Cẩm ổn ổn tâm thần, nói: "Cái kia Tô Dịch thần thông quảng đại, đạo hạnh sâu không lường được, như cùng là địch, sư thúc cực có thể sẽ gặp bất trắc. . ."

Không chờ nói xong, Liễu Hồng Kỳ liền lắc đầu cười rộ lên, "Ta còn tưởng là là chuyện gì, nguyên lai là bởi vì này Tô Dịch."

Một bên Đích Lô hạo cũng cười nói: "Trà Cẩm sư muội, ta đã bả cái kia Tô Dịch sự tình từng cái nói cho Liễu sư thúc, hắn lần này nhưng đến có chuẩn bị, có thể đủ thoải mái đem Tô Dịch cái này ác tặc chính tay đâm rồi!"

"Đúng vậy, cái này Tô Dịch có thể lấy Tụ Khí cảnh tu vi, ngăn trở Phù Kiếm bí bảo một kích, hoàn toàn chính xác không tầm thường có thể so sánh, cũng đang nhân như thế, ta mới sẽ đích thân đến đây."

Liễu Hồng Kỳ thản nhiên nói, "Trong chuyện này, Trà Cẩm ngươi không cần phải lo lắng cái gì."

Trà Cẩm trong lòng âm thầm kêu khổ, lo lắng nói: "Sư thúc, cái kia Tô Dịch thực lực tới đáng sợ, tuyệt đối không phải là các ngươi tưởng tượng đơn giản như vậy, hắn. . ."

Lô Hạo có chút buồn cười đất ngắt lời nói: "Sư muội, ta lần trước cũng đã nói, ngươi là bị hắn hù đến rồi, huống chi, ngươi lẽ nào cho là Liễu sư thúc không phải là đối thủ của hắn?"

Trong lòng của hắn nhưng ước gì Liễu Hồng Kỳ ra tay, sớm giải quyết xong Tô Dịch.

Trà Cẩm nhất thời nghẹn lời, cái này vấn đề cũng không hay trả lời.

Liễu Hồng Kỳ mỉm cười, cầm lấy chén trà nhỏ nhấp một miếng, nói: "Đã thành, chuyện này giao cho để ta giải quyết lại."

"Sư muội, ngươi đại khái còn không biết, ta cùng sư thúc đều đã nghe nói, Tô Dịch cái này ác tặc cưỡng ép ngươi hành động hắn thị nữ sự tình, giống như như thế hành vi, quả thực tội ác tày trời, tội nên phanh thây xé xác!"

Lô Hạo lạnh lùng nói.

"Các ngươi làm thế nào biết hay sao?"

Trà Cẩm ngẩn ngơ.

"Phía trước đến Cổn Châu Thành thời gian, chúng ta đi Vân Hà Quận thành Lãng Đào Sa rời đi một chuyến, chuyện này rất tốt tìm hiểu, căn bản giấu giếm không được đấy."

Lô Hạo ánh mắt lộ ra một vòng thương tiếc, ôn nhu nói, "Bất quá sư muội ngươi yên tâm, bực này có tổn hại ngươi danh dự sự tình, ta cùng sư thúc từ sẽ không để cho tông môn những người khác biết rõ."

Trà Cẩm tâm loạn như ma, lại nhất thời cũng không biết nên giải thích như thế nào.

Về Khiên Thần Tác chuyện này, hắn càng là xấu hổ mở miệng.

Nhưng như tại đây giống như nhường Liễu Hồng Kỳ, Lô Hạo đi tìm Tô Dịch, vậy đơn giản lại cùng chịu chết không có gì khác nhau.

Làm sao bây giờ?

"Đi thôi, chúng ta đi tìm cái kia Tô Dịch."

Liễu Hồng Kỳ vươn người đứng dậy, bạch y thắng Tuyết, phong thái tuyệt hảo, khiến cho trà bất chấp mọi thứ không ít người ghé mắt.

"Không thể, ngàn vạn không thể đi!"

Trà Cẩm thốt ra.

Liễu Hồng Kỳ giật mình, khẽ thở dài: "Xem, ngươi thật là bị Tô Dịch cái kia ác tặc sợ hãi, ngươi những ngày này bị ép cho cái kia ác tặc hành động thị nữ. . . Trải qua hẳn là thật không tốt đi?"

"Cái này. . ." Trà Cẩm ngẩn ngơ.

"Ta Liễu Hồng Kỳ hận nhất chính là đồ hỗn trướng nhục nhã nữ tử, Lô Hạo, ngươi tới dẫn đường, chúng ta đi giết cái thằng chó này."

Liễu Hồng Kỳ chắp tay tại cõng, con mắt nổi lên lãnh ý.

"Tốt."

Lô Hạo gật đầu, đi đầu đi ra trà bất chấp mọi thứ.

"Các ngươi biết rõ hắn ở đâu trong?"

Trà Cẩm giật mình, vội vàng đuổi theo mau.

"Chúng ta có thể tìm tới nơi này, tự nhiên cũng biết hắn hôm nay tại chỗ nào."

Liễu Hồng Kỳ mỉm cười, một bộ bày mưu nghĩ kế tự tin tư thái, "Nếu không phải lo lắng động thủ thời gian lan đến gần ngươi, chúng ta đi sớm tên kia gọi là Sấu Thạch Cư địa phương giết cái thằng kia."

Trà Cẩm sắc mặt biến hóa, cái này mới ý thức tới, Liễu Hồng Kỳ cùng Lô Hạo cũng không phải vừa mới đến Cổn Châu Thành.

Bằng không, Đoạn không có khả năng cả Sấu Thạch Cư cũng biết.

Hơn nữa, cái này Cổn Châu Thành hạng gì rộng lớn, nhân khẩu mấy trăm vạn, bọn hắn lại có thể trước tiên tìm được bản thân, cái này quá khác thường.

"Liễu sư thúc, các ngươi đến tột cùng là như thế nào tìm đến hay sao?"

Trà Cẩm nhịn không được hỏi.

"Ta ly khai tông môn thời gian, ngươi sư tôn nói với ta, bằng vào Hàn Tủy Minh Ngọc lực lượng, có thể cảm ứng được trên người của ngươi đeo lấy 'Đạm Nguyệt Song Đao' khí tức."

Liễu Hồng Kỳ thuận miệng liền đem bí mật nói ra.

"Thì ra là thế. . ."

Trà Cẩm giờ mới hiểu được tới, Đạm Nguyệt Song Đao là sư phụ nàng tôn ban tặng một đôi binh khí, có thể dùng loại biện pháp này tìm được bản thân, cũng là hợp tình hợp lý.

Mắt thấy Liễu Hồng Kỳ cùng Lô Hạo cùng một chỗ, đã đi vào Sấu Thạch Cư chỗ ngõ hẻm kia, Trà Cẩm trong lòng hoảng hốt, bất chấp nhiều hơn nữa nghĩ, vội vội vàng đuổi theo.

"Sư thúc. . ."

Trà Cẩm vừa muốn ngăn cản, Liễu Hồng Kỳ ôn nhu chặn lại nói: "Đợi giết Tô Dịch, ta liền dẫn ngươi Hồi tông môn."

Nói qua, phịch một tiếng nổ mạnh, cách đó không xa Đích Lô hạo đã một cước đạp ra Sấu Thạch Cư đại môn.

"Liễu sư thúc, thỉnh!"

Lô Hạo thân ảnh để cho một bên.

Liễu Hồng Kỳ nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi bảo vệ tốt Trà Cẩm, một mình ta để đối phó cái thằng kia lại."

Nói qua, khoan thai đi vào Sấu Thạch Cư.

Trà Cẩm giận đến đều nhanh điên mất.

Bản thân nhọc lòng khuyên bao nhiêu lần, vì cái gì hết lần này tới lần khác cũng nghe không lọt?

Hắn nhấc chân muốn xông vào Sấu Thạch Cư, lại bị Lô Hạo ngăn cản, nói: "Sư muội, nếu như ngươi tiến vào, chắc chắn nhường Liễu sư thúc

phân tâm, chúng ta liền tại bậc này lấy Liễu sư thúc tin tức tốt chính là."

Hắn ánh mắt ôn nhu, ngữ khí mang theo thương yêu, "Đợi giết Tô Dịch, nếu như ngươi không muốn cùng Liễu sư thúc phản hồi tông môn, chúng ta sư huynh muội liền đi địa phương khác, dù sao ngươi đang ở đâu, ta hãy theo ngươi ở đâu."

Trà Cẩm đầu đầy hắc tuyến, giận đến nhanh muốn điên.

Đến lúc nào rồi rồi, gia hỏa này thế nào còn có tâm tư nói những thứ này?

. . .

Sấu Thạch Cư, ven hồ một bên.

"Tô huynh, mười ngày sau, cái kia một cuộc từ Hướng Thiên Tù khởi xướng tiệc trà, sẽ ở ngoài thành Tây Sơn chi đỉnh kéo ra màn che."

"Đến lúc đó, phủ tổng đốc, Xích Lân quân, ngũ đại đỉnh cấp thế gia tộc trưởng đều hội mang người tham gia tiến đến."

"Nói là tiệc trà, kì thực chính là ta cùng ta nhị ca tách ra mánh khoé, xem cuối cùng ai có thể nắm bắt cái này Cổn Châu Thành Tổng đốc vị trí."

Chu Tri Ly nhanh chóng nói, "Hôm nay, ta cữu cữu chỗ Trịnh gia đã rõ ràng tỏ thái độ ủng hộ ta, Tiết gia tộc trường cũng đáp ứng, hội giúp ta giúp một tay. . ."

Nghe thế, Tô Dịch có chút không kiên nhẫn, phất tay ngắt lời nói: "Không cần phải nói những thứ này, ta chỉ hỏi ngươi, đến lúc đó hội hay không động thủ?"

"Cái này. . ."

Chu Tri Ly chần chừ một chút, đạo "Không thể đồng ý thời điểm, cũng chỉ có thể áp dụng võ đấu phương thức đến định thắng bại."

Tô Dịch mỉm cười nói: "Ngôn từ tranh phong thường thường không...nhất lực lượng, theo ta thấy, đến lúc đó nhất định được động thủ."

Mới nói được cái này ——

Phanh!

Một đạo đạp cửa tiếng vang lên.

Chu Tri Ly, Thường Quá Khách, Trịnh Thiên Hợp ngay ngắn hướng khẽ giật mình, cái tình huống gì?

Ghế dựa mây trung Tô Dịch hơi hơi nhíu mày một cái, bản thân hôm nay mới vào ở cái này Sấu Thạch Cư, thì có người tới cửa bới móc rồi hả?

Rất nhanh, một cái áo mũy quan thắng Tuyết, chắp tay tại cõng thanh niên, từ đằng xa đi tới.

Hắn thân ảnh hiên ngang, hơn người, bên hông vác lấy một thanh mang vỏ kiếm trường kiếm, tóc dài rối tung, lỗi lạc phong lưu.

"Liễu Hồng Kỳ?"

Thường Quá Khách bỗng nhiên đứng dậy, trong con ngươi điện mang bắt đầu khởi động.

Đại Chu Tiềm Long Kiếm Tông cùng Đại Ngụy Nguyệt Luân Tông là đối thủ cũ, lẫn nhau đau khổ đại thù sâu, hắn làm sao không nhận biết, cái này bạch y nam tử thân phận?

Mà chứng kiến Thường Quá Khách, Liễu Hồng Kỳ bước chân dừng lại, nhíu mày, có chút ngoài ý muốn, "Ngươi sao lại ở chỗ này?"

Thường Quá Khách hừ lạnh: "Ta còn muốn hỏi một câu, thằng nào cho mày lá gan, dám lẻn vào ta Đại Chu cảnh nội?"

"Thường sư bá, cái này đạp cửa mà vào gia hỏa là ai?"

Chu Tri Ly nhịn không được nói.

Thường Quá Khách không cần nghĩ ngợi nói: "Đại Ngụy Nguyệt Luân Tông ngoại môn trẻ tuổi nhất trưởng lão, tông sư tam trọng cảnh tu vi Liễu Hồng Kỳ, kia sư tôn 'Ngọc Minh Chân Nhân' là Nguyệt Luân Tông Thái Thượng Nhị trưởng lão."

Nguyệt Luân Tông!

Chu Tri Ly cùng Trịnh Thiên Hợp sắc mặt ngay ngắn hướng Nhất Biến.

Mà Tô Dịch lại mơ hồ có chút đã minh bạch.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 175: Leo Tường Mà Chết

Trà Cẩm ra ngoài mua đồ ăn rồi, nhưng cho tới bây giờ còn chưa có trở lại.

Mà người này gọi là Liễu Hồng Kỳ người trẻ tuổi lại đạp cửa mà vào, điều này làm cho Tô Dịch làm sao không rõ?

Hắn dù bận vẫn ung dung ngồi ở đó, thầm nghĩ trong lòng, lấy Trà Cẩm làm mồi nhử, cuối cùng câu được một cái con tôm nhỏ rồi.

Chu Tri Ly, Trịnh Thiên Hợp đều rất khẩn trương.

Mặc dù bọn hắn ở thế tục trung có được ngập trời quyền hành, nhưng đối mặt Nguyệt Luân Tông bực này siêu thoát thế tục phía trên tu hành thế lực, nhưng không cách nào không kiêng kị.

Huống chi, trước mặt cái này áo mũy quan thắng Tuyết thanh niên, hay là Nguyệt Luân Tông một vị trưởng lão!

Liễu Hồng Kỳ ánh mắt lạnh nhạt, lộ ra kiêu căng vẻ, "Ta lần này đến đây, chỉ vì kết thúc một cái thù riêng, sự tình giải quyết, ta lập tức liền phản hồi Đại Ngụy."

"Thù riêng?"

Thường Quá Khách nhíu mày.

Liễu Hồng Kỳ thân thủ, tùy ý chỉ chỉ ngồi ở ven hồ ghế dựa mây trung Tô Dịch, "Ừ, chính là vật nhỏ này."

Chu Tri Ly cùng Trịnh Thiên Hợp ánh mắt lập tức trở nên cổ quái, gia hỏa này rất kiêu ngạo a!

Thường Quá Khách cũng ngơ ngác một chút, giống như không thể tin được, nói: "Ngươi nói ngươi lần này theo Đại Ngụy đến đây, chỉ là vì giết Tô công tử?"

Liễu Hồng Kỳ tự giễu giống nhau than nhẹ một tiếng, nói: "Nhường Thường huynh chê cười, nếu không có cái thằng chó này khi nhục ta cái kia sư điệt, lấy thân phận của ta, làm sao cùng loại này trà trộn hậu thế tục trung vật nhỏ so đo."

Mọi người: ". . ."

Đây là khiêm tốn? Khinh thường?

Cũng hoặc là ỷ vào thân phận mình một loại ngạo mạn?

"Liễu Hồng Kỳ, ngươi không khỏi cũng quá vô lễ, Tô công tử nhân vật bậc nào, há lại ngươi có thể chửi bới hay sao?"

Thường Quá Khách hừ lạnh, đôi mắt lãnh mang bắt đầu khởi động.

Liễu Hồng Kỳ mỉm cười, nói: "Đương nhiên, Liễu mỗ cũng hiểu rõ, Tô Dịch cái thằng chó này mặc dù ác liệt hèn hạ, nhưng nội tình lại cực không tầm thường, Tụ Khí cảnh tu vi có thể chém giết tông sư, ngăn trở Phù Kiếm bí bảo ám sát, tuyệt đối được xưng tụng là một cái không thể kỳ tài.

"Đổi lại là lúc khác, Liễu mỗ sợ cũng sẽ sanh ra tích tài chi tâm, thành mời hắn tiến về trước Nguyệt Luân Tông trung tu hành."

Nói đến đây, Liễu Hồng Kỳ lắc đầu thở dài, "Đáng tiếc, hắn không nên đắc tội ta cái kia sư điệt đấy."

Thường Quá Khách không khỏi phẫn nộ cười, nói: "Liễu Hồng Kỳ, không nói đến ngươi có thể hay không là Tô công tử đối thủ, ngày hôm nay ta Thường Quá Khách ở đây, liền quyết sẽ không tha cho ngươi giương oai!"

Chu Tri Ly cùng Trịnh Thiên Hợp cũng Lãnh cười rộ lên.

Nguyệt Luân Tông uy thế xác thực làm người ta kiêng kị, nhưng nơi này là Đại Chu, không phải là Đại Ngụy!

Mà từ đầu đến cuối, Tô Dịch vẫn ngồi ở đó, lẳng lặng nhìn trong hồ nước vòng ánh sáng bảo vệ bị hắc ám một chút chìm ngập.

Vạn vật đều thầm, tốt một bức hoàng hôn hồ đồ minh họa.

Về phần Liễu Hồng Kỳ, tại trong mắt Tô Dịch từ lâu là một cái người chết, sao có thể cùng trước mặt cái này cảnh ban đêm đến thời gian trầm hồn cảnh sắc so sánh với?

"Liễu mỗ theo không đánh không nắm chắc tới trận chiến, lần này nếu như dám đến, tự có mười phần tới nắm chắc, Thường huynh, ta khuyên ngươi một câu, chớ có tự ngộ."

Cách đó không xa, Liễu Hồng Kỳ thần sắc trở nên lãnh đạm, con mắt đóng mở lúc giữa, đều là bễ nghễ chi ý.

BOANG...!

Thường Quá Khách đưa tay rút ra sau lưng Cự Kiếm, ngang tàng thân ảnh tản mát ra lạnh thấu xương khiếp người nghiêm túc sát khí, thanh âm

Thương Nhiên đạo "Hãy bớt sàm ngôn đi, động thủ là được!"

Liễu Hồng Kỳ chân mày hơi nhíu lại, phải đầu ngón tay nhảy lên.

Bá!

Một mực Liễm Diễm như lửa phi kiếm lướt đi, quay tít một vòng, lơ lửng tại Liễu Hồng Kỳ đầu ngón tay phía trên.

Kiếm này mặt ngoài có tối nghĩa vặn vẹo phù lục Vân văn chớp động, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, Kiếm Khí rậm rạp, nổi bật lên hắn thẳng giống như hóa thân một cái Kiếm Tiên, phong thái khiếp người.

"Phù Kiếm bí bảo!"

Thường Quá Khách đồng tử co rút lại.

Đây là từ Nguyên đạo tu sĩ luyện chế bảo bối, một kích chi lực, nhưng giết tông sư.

Chu Tri Ly cùng Trịnh Thiên Hợp sắc mặt cũng bỗng nhiên Nhất Biến, nhìn xa xa, liền để cho bọn họ sởn hết cả gai ốc, cảm thấy uy hiếp trí mạng.

"Lần trước, ta cái kia Lô Hạo sư điệt cầm kiếm này giết chết Tô Dịch cái thằng chó này thời gian, bị hắn đối chiến ngăn trở, lúc này đây, ta ngược lại muốn nhìn, hắn hay không còn có thể chặn."

Liễu Hồng Kỳ thản nhiên mở miệng.

Đồng dạng Phù Kiếm bí bảo, có thể dùng tại người không đồng dạng như vậy trong tay, có thể phóng xuất ra uy năng tự nhiên hoàn toàn bất đồng.

"Thường Quá Khách, cho ngươi thêm một cái cơ hội, hiện tại tránh ra, miễn cho ta tại Đại Chu trên địa bàn, đem ngươi giết, nói như vậy, các ngươi Tiềm Long Kiếm Tông danh vọng sợ là phải gặp nhận hao tổn."

Liễu Hồng Kỳ bỗng dưng quát khẽ một tiếng, áo bào trống lay động, hùng hổ dọa người.

"Đến chiến là được!"

Thường Quá Khách Lãnh Tiếu, phóng khoáng ung dung, bình thản tự nhiên không sợ, trong tay Cự Kiếm bang bang mà minh, giữ lực mà chờ.

"Ngươi cần mấy chiêu có thể giết hắn?"

Đột nhiên, ngồi ở ghế dựa mây trung Tô Dịch mở miệng.

Thường Quá Khách nhất thời trù trừ, nửa ngày mới lên tiếng: "Nếu như dốc sức liều mạng, ta có một nửa nắm chắc nhưng ngăn hắn lại."

Phù Kiếm bí bảo uy hiếp quá lớn, nhường hắn cũng không khỏi không cẩn thận.

Liễu Hồng Kỳ a đất một tiếng bật cười, "Chớ có quá đề cao chính mình rồi."

Hắn có vẻ không có sợ hãi, lực lượng mười phần.

"Dốc sức liều mạng mới chỉ có một nửa nắm chắc. . . Nếu khiến ngươi cùng hắn giao thủ, chung quanh đây lang kiều hồ nước, hoa hoa thảo thảo chẳng phải là muốn gặp nạn rồi hả?"

Tô Dịch nói qua, đã theo trên ghế mây đứng dậy, dáng vẻ rãnh rỗi, "Ngươi lui ra, ta đến là được."

Mọi người: ". . ."

Trên đời giết người lý do có rất nhiều, nhưng bọn hắn còn là lần đầu tiên nghe nói, vì hoa hoa thảo thảo không bị phá hư mà ra tay đấy.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, rồi lại rất phù hợp Tô Dịch tính tình.

Hắn nhân vật bực này, chỗ hồ sự tình cũng thường thường có vẻ vô cùng. . . Đặc biệt.

"Ha ha, một kiếm giết ngươi, cái này hoa hoa thảo thảo tựu cũng không bị phá hư rồi."

Liễu Hồng Kỳ cũng cười rộ lên.

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, hắn bấm tay ở trên hư không một chút.

BOANG...!

Quay tròn lơ lửng ở đó phi kiếm màu đỏ thanh ngâm, Thúc Nhĩ hóa thành một đám độ lửa lưu quang, chém về phía cách đó không xa Tô Dịch.

Hư không tầm đó, kéo ra một đầu dài dài đốt cháy dấu vết, sáng chói chói mắt.

Kiếm này quá nhanh.

Cách không giết địch, lăng lệ ác liệt vô cùng.

Chỉ là thân kiếm tản mát ra khí tức, đều Thứ Cốt giống như khiếp người, làm cho Chu Tri Ly bọn hắn ánh mắt đau đớn, tóc gáy đứng đấy.

"Kiếm này dùng trong tay ngươi, có gì khác nhau đâu tại phung phí của trời."

Than nhẹ âm thanh, chỉ thấy Tô Dịch tay áo tung bay, hai tay ở không trung hư nhượt vẽ, tay phải ôm mặt trời, tay trái phụ âm, như chuyển động tròn trĩnh Thái Cực, động tác chậm rãi nhẹ nhàng như Yến tử chộp nước.

Một cỗ từ Chân Nguyên chi lực ngưng tụ vô hình lực trường tùy theo hiện lên mà ra, từ Tô Dịch hai tay ngự dụng, từ từ chuyển động.

Bá!

Nhô lên cao bổ tới Phù Kiếm bí bảo hạng gì lăng lệ ác liệt bá đạo, động lại phá núi ngăn nước, trảm tông sư thủ cấp.

Mà khi vừa mới tới gần trước người Tô Dịch, nhất thời như không khống chế được rơi xuống sao băng, bị một cỗ lực lượng vô hình áp chế dẫn dắt, mãnh liệt kịch liệt chấn động đứng lên.

Thẳng giống như một cái cá bơi lâm vào trong tầng băng, sắp bị đống kết áp chế.

Liễu Hồng Kỳ đồng tử ngưng lại, trong môi mãnh liệt phát ra hét lớn:

"Bắt đầu!"

Phi kiếm màu đỏ mặt ngoài phù lục Vân văn bạo trán hừng hực vòng ánh sáng bảo vệ, uy thế tùy theo tăng vọt, giống như muốn tránh thoát.

Tô Dịch thần sắc không đau buồn không thích, không màng danh lợi như trước, chỉ có hai tay giao thoa mà động, như dắt mặt trời phụ âm, tùy ý nhấn một cái.

Còn chưa giãy giụa thoát thân phi kiếm màu đỏ, nhất thời bị trấn áp ở trên hư không, lẳng lặng lơ lửng tại trước người Tô Dịch, chỉ có gào thét tới thanh âm vang dội không thôi.

Cái kia thần kỳ bất khả tư nghị một màn, thấy được Thường Quá Khách, Chu Tri Ly đám người trợn mắt há hốc mồm.

Đây nên là bực nào thần diệu lực lượng, mới có thể như vậy dễ dàng đất trấn trụ một thanh từ Nguyên đạo tu sĩ phí hết tâm huyết luyện chế Phù Kiếm bí bảo?

Phốc!

Cách đó không xa, Liễu Hồng Kỳ ho ra máu, sắc mặt đều hơi tái nhợt đứng lên.

Hắn bám vào phi kiếm màu đỏ trên thần hồn lực lượng, tại đây một cái chớp mắt bị triệt để chặt đứt, đụng phải cắn trả.

"Cái này tên đáng chết, sao có thể có thể chỉ là Tụ Khí cảnh đạo hạnh?"

Liễu Hồng Kỳ kinh sợ, vô pháp bình tĩnh, nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn.

Lúc này thời điểm, Tô Dịch lấy tay một trảo, liền đem cái kia phi kiếm màu đỏ cầm trong tay, đơn giản hơi đánh giá, không khỏi tiếc hận nói: "Chất liệu không tầm thường, tế luyện thủ pháp lại thô bỉ buồn cười, lãng phí một cách vô ích bực này tuyệt hảo Linh tài."

Không kiềm được hắn không tiếc hận, như đổi lại hắn đến tế luyện, tuyệt đối có thể làm cho kiếm này uy năng gấp bội tăng vọt.

Đáng tiếc, cái này Phù Kiếm bí bảo không phải chân chính phi kiếm, vô pháp lần nữa tế luyện cùng tu bổ, nếu đem bảo vật này dung luyện đi, cũng chỉ có thể đạt được một đống phế liệu.

Bỗng dưng, Liễu Hồng Kỳ rút ra bên hông trường kiếm, cất bước đánh tới.

Hắn bạch y thắng Tuyết, một thân thuộc về võ đạo tam trọng cảnh đạo hạnh hết sức vận chuyển, toàn thân phóng xuất ra khí tức quá lớn, nhưng lại không phải thế tục trung cùng cảnh nhân vật có thể so sánh.

Cái này là theo Nguyệt Luân Tông bực này siêu thoát hậu thế tục phía trên tu hành thế lực đi ra cường giả, mỗi một cái đều có vượt xa thế tục cùng cảnh nhân vật đáng sợ nội tình.

Đến nỗi, đối với Liễu Hồng Kỳ bực này cấp độ nhân vật mà nói, đánh chết thế tục trung cảnh giới cao hơn nhân vật cũng dễ như trở bàn tay.

Bá!

Liễu Hồng Kỳ trường kiếm trong tay như quán không mà ra một đạo Thần cầu vồng, Kiếm Khí uốn cong nhưng có khí thế, sát phạt tới trung khí ngang dọc Càn Khôn lúc giữa, quả nhiên là bá đạo vô song.

Ý thức được Tô Dịch cường đại, hắn một kiếm này không có chút nào giữ lại, hết sức toàn lực.

Trịnh Thiên Hợp lưng thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Dù là đối phương không đến tái cử động dùng Phù Kiếm bí bảo, nhưng chỉ dựa vào thử một kiếm, khiến cho hắn bực này võ đạo tam trọng người cùng thế hệ vật đều cảm thấy khiếp sợ cùng tuyệt vọng!

Thật là đáng sợ!

Cái này là Nguyệt Luân Tông truyền nhân thực lực?

Lại thấy Tô Dịch tay phải thò ra, vào hư không trung hời hợt kẹp lấy.

Tiếp theo trong nháy mắt, Liễu Hồng Kỳ chém tới một kiếm liền được vững vàng kẹp ở miệng ăn cùng ngón giữa tầm đó.

Toàn trường một yên tĩnh.

Chưởng chỉ chi lực, lại ngăn trở cái này lôi đình vạn quân giống như đáng sợ một kiếm!

Cái kia đáng sợ Kiếm Khí, đều bị Tô Dịch chỉ lực dễ dàng đất tồi suy sụp, da thịt đều chưa từng bị làm bị thương.

"Kỹ dừng lại thử tai?"

Tô Dịch ánh mắt nổi lên một tia giọng mỉa mai.

Rèn luyện ra "Nhiều khiếu thành linh" kinh khủng nội tình, làm cho tu vi cũng bước vào Tụ Khí cảnh trung kỳ về sau, hắn sớm đã không sợ bực này cấp độ lực lượng uy hiếp.

Cần biết, ban đầu ở cùng Xích Diễm Bích Tình Thú chém giết thời gian, hắn tu vi còn chưa đột phá, liền có thể tay không tấc sắt đem áp chế!

Mà Xích Diễm Bích Tình Thú, thế nhưng là có thể so với tông sư ngũ trọng cảnh cửu giai hiếm thấy Yêu thú!

Giờ khắc này, Liễu Hồng Kỳ đã là sắc mặt đại biến, triệt để ý thức được không ổn, cơ hồ trước tiên, hắn liền quăng kiếm mà chạy.

Tô Dịch rải rác hai kích, tiên dễ dàng trấn áp Phù Kiếm bí bảo, lại thành thạo ngăn hắn lại một kích toàn lực, lúc này đây thứ đả kích giống như cự chùy giống như, bả nội tâm của hắn kiêu ngạo, lực lượng, tự tôn triệt để nện đến vỡ nát!

Hắn làm sao không rõ ràng lắm, lần này đá đến thiết bản?

Dù là nội tâm lại nghi hoặc, lại kinh hãi, sẽ không giải, cũng chỉ có thể tiên trước tiên bỏ chạy, lấy thỉnh bảo vệ tính mạng!

"Tại đây giống như chạy thoát, sao không có lỗi ngươi thân là Nguyệt Luân Tông truyền nhân khí khái?"

Lạnh nhạt trong thanh âm, Tô Dịch mánh khoé đảo ngược, mang theo trường kiếm ngón tay mãnh liệt hất lên.

Vèo!

Cái thanh này nguyên vốn thuộc về Liễu Hồng Kỳ bội kiếm, hóa thành một đạo nhanh chóng như lửa lưu quang, nổ bắn ra mà ra.

Phốc!

Từ lâu chạy trốn tới trăm trượng bên ngoài, thả người leo tường Liễu Hồng Kỳ, trực tiếp bị một kiếm từ phía sau lưng xỏ xuyên qua thân thể.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 176: Hai Lựa Chọn

Bên ngoài Sấu Thạch Cư.

Nghe tới kiếm ngân vang tiếng vang lên, Lô Hạo trên khuôn mặt tuấn mỹ hiện lên một vòng phấn khởi vẻ chờ mong, nói: "Phù Kiếm bí bảo dùng tại trong tay Liễu sư thúc, quả nhiên không giống người thường, cả kiếm ngân vang đều có chấn nhiếp thần hồn uy thế rồi."

Trà Cẩm nhưng trong lòng một trận gửi đi nhanh, khuôn mặt đại biến, ở nơi này là kiếm ngân vang, rõ ràng chính là tự tìm đường chết thôi hồn khúc!

Hắn quay người muốn xông vào Sấu Thạch Cư.

Lại bị Lô Hạo ngăn lại con đường phía trước, tận tình khuyên bảo nói: "Sư muội, Liễu sư thúc đã động thủ, chính là ngươi đi, cũng đã không có cơ hội đi ngăn cản, huống chi, liền lập tức cái kia Tô Dịch sẽ chết rồi, ngươi nên cao hứng mới đúng."

Trà Cẩm căm tức vạn trượng, nói: "Ta không lo lắng Tô Dịch gặp chuyện không may, ta lo lắng là Liễu sư thúc sẽ chết!"

Lô Hạo ngẩn ngơ, tượng nghe được người đời cười chê, "Điều này có thể? Hắn Tô Dịch như có thể giết Liễu sư thúc, để cho ta cho hắn dập đầu đều được."

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, hắn đột nhiên chứng kiến, Liễu sư thúc cái kia bạch y thắng Tuyết thân ảnh xuất hiện ở tường vây trên.

Lô Hạo nhất thời cao hứng cười rộ lên: "Ngươi nhìn, Liễu sư thúc hắn. . ."

"Thắng" cái này hai chữ còn chưa nói ra miệng, hắn liền chứng kiến Liễu Hồng Kỳ thân thể đột nhiên cứng đờ, phần bụng vị trí đột nhiên toát ra một thanh mũi kiếm, mang ra một chuỗi huyết hoa.

Rồi sau đó, Liễu Hồng Kỳ đứng ở tường vây trên thân ảnh hướng về sau mới ngã xuống.

Phù phù!

Thanh âm nặng nề cách tường vây còn có thể nghe được.

"Cái này. . ."

Lô Hạo đồng tử bỗng nhiên trừng lớn, sững sờ cái kia.

Trà Cẩm cũng bị một màn này kinh sợ đến, tay chân lạnh buốt, Lúc này vừa động thủ bao lâu, Liễu sư thúc liền thất bại?

Lại nhìn Lô Hạo cái kia ngu ngơ bộ dáng, Trà Cẩm giận đến lại nhịn không được nói: "Ngươi tựu đợi đến đi cho Tô Dịch dập đầu đi!"

Quẳng xuống những lời này, Trà Cẩm trước tiên liền vọt vào Sấu Thạch Cư.

Làm đi đến cái kia ven hồ thời gian, liền chứng kiến Tô Dịch lười biếng nằm ở ghế dựa mây trung.

Mà Thường Quá Khách cầm trong tay mang theo Liễu Hồng Kỳ thân thể, ném xuống đất, máu tươi từ kia trên người ồ ồ chảy xuôi mà ra.

Cái kia tuấn lãng trên mặt dính đầy bụi bặm, tràn ngập ngạc nhiên cùng thương hoảng sợ vẻ, giống như đến chết đều không thể tin được đây hết thảy.

Trà Cẩm toàn thân ứa ra hàn ý, tay chân lạnh buốt, trời rất nóng đấy, thân thể mềm mại lại thấm ra tầng một mồ hôi lạnh, sững sờ cái kia.

"Đạp cửa mà đến, leo tường mà chết, đường đường Nguyệt Luân Tông ngoại môn trưởng lão, lại lại rơi vào cái kết cục như vậy, làm cho người ta thổn thức...(nột-nói chậm!!!)."

Trịnh Thiên Hợp khuôn mặt cảm khái.

Trước sau bất quá hô hấp tầm đó, một cái đến từ Nguyệt Luân Tông võ đạo tam trọng kinh khủng nhân vật, tại đây giống như bị lộng chết, điều này làm cho thân là Trịnh thị đứng đầu Trịnh Thiên Hợp đều rung động được tâm can run rẩy.

"Tự cho là chuẩn bị sung túc, lại ngạo thị hết thảy, còn nói khoác mà không biết ngượng đất gọi thẳng Tô huynh làm vật nhỏ, theo ta thấy, tại đây giống như chết mất, ngược lại tiện nghi hắn."

Chu Tri Ly giống như chưa hết giận, hừ lạnh nói.

Thường Quá Khách ánh mắt lại nhìn về phía Trà Cẩm, nói: "Cô nương, ngươi không sao chứ?"

Trà Cẩm giật nảy mình rùng mình một cái, tỉnh táo lại, cả vội vàng lắc đầu, khổ sở nói: "Ta vốn mọi cách khuyên hắn đừng tới đấy, nhưng. . ."

"Lời hay Nan khuyên đáng chết quỷ, Trà Cẩm cô nương, ngươi cũng không thể vì vậy mà hận Tô huynh, ngươi không biết, gia hỏa này vừa rồi tư thái hạng gì tới Trương Cuồng ngạo mạn, hơn nữa cũng là hắn cái thứ nhất động thủ đấy."

Chu Tri Ly vội vàng giải thích nói.

Trà Cẩm Ngọc Dung biến ảo, nói: "Ta sớm đoán được có thể như vậy. . ."

"Tô Dịch, ngươi chờ đó cho ta, chuyện này tuyệt sẽ không tại đây giống như được rồi!"

Bỗng dưng, bên ngoài Sấu Thạch Cư, truyền đến Lô Hạo phẫn nộ tiếng kêu to.

Trà Cẩm đầu ô...ô...n...g một tiếng, giận đến thiếu chút nữa thổ huyết, còn muốn đi cùng tông môn cầu cứu, sau đó chạy tới đầu người! ?

Hắn vừa muốn đuổi theo ra đi thời gian, Thường Quá Khách từ lâu trước tiên liền xông ra ngoài.

Không bao lâu, Thường Quá Khách liền phản hồi, lắc đầu nói: "Đã bị hắn chạy thoát." Chu Tri Ly cùng Trịnh Thiên Hợp liếc nhau, đều ngay ngắn hướng đưa ánh mắt nhìn về phía Trà Cẩm.

Chuyện này, Trà Cẩm làm rõ ràng nhất nguyên do mới đúng.

Trà Cẩm nội tâm đã đều nhanh muốn qua đời.

Hắn từ vừa mới bắt đầu liền khuyên can Liễu Hồng Kỳ cùng Lô Hạo, hao hết miệng lưỡi, lại hết lần này tới lần khác không ai nghe hắn đấy.

Dưới mắt chế giễu rồi, Liễu Hồng Kỳ vị này trẻ tuổi nhất ngoại môn trưởng lão như vậy chết!

Càng làm cho Trà Cẩm vô pháp tiếp nhận là, Lô Hạo lại lại vẫn ngu xuẩn đến kêu gào lấy muốn báo thù. . .

Nửa ngày, Trà Cẩm mới hít thở sâu một hơi trung khí, miễn cưỡng tỉnh táo đi một tí, việc khẩn cấp trước mắt là trước tiên đem sự tình vừa rồi từng cái giải thích rõ ràng rồi.

"Công tử, ta. . ."

Trà Cẩm vừa mở miệng, ngồi ở ghế dựa mây trung Tô Dịch lại hỏi, "Mua bữa tối đây?"

"Ách. . ."

Trà Cẩm bối rối một cái, vô thức đạo "Ngay tại bên ngoài ngõ hẻm."

"Vậy ngươi còn thất thần làm chi, đi lấy đến."

Tô Dịch phất phất tay.

"Úc."

Trà Cẩm quay người hấp tấp mà đi, nửa đường trên mới mãnh liệt kịp phản ứng, không tệ a, ta còn không có giải thích sự tình vừa rồi đây. . .

Chợt, hắn thầm than một tiếng, cố nén nội tâm hỗn loạn suy nghĩ, đi bên ngoài ngõ hẻm tìm cái kia hai mang theo hộp cơm cùng vò rượu gã sai vặt rồi.

Ven hồ bên cạnh, Tô Dịch nói: "Giúp ta lục soát một cái chiến lợi phẩm, thuận tiện bả thi thể của hắn xử lý một cái."

Thường Quá Khách trước tiên Đứng ra đây, động tác sẽ cực kỳ nhanh bắt đầu lục xem Liễu Hồng Kỳ trên người vật phẩm, mỗi một tấc địa phương đều không buông tha, liền sợi tầm đó, dưới nách chi địa, cùng với theo bên mình nội y đều khuấy động một lần.

Thủ pháp tới thành thạo, nhường Chu Tri Ly xem thế là đủ rồi, nhìn qua đã biết rõ, Thường Quá Khách là một cái "Lão luyện", không phải lần đầu tiên làm bực này sự tình.

Không bao lâu, trên mặt đất đã bày biện chỉnh tề một đống chiến lợi phẩm.

Làm xong những thứ này, Thường Quá Khách theo trong tay áo lấy ra một bình sứ nhỏ, đối với Liễu Hồng Kỳ thi thể hơi hơi khuynh đảo, một mảnh màu sắc rực rỡ bột phấn bay lả tả hạ xuống.

Tại Chu Tri Ly cùng Trịnh Thiên Hợp giật mình ánh mắt nhìn chăm chú, Liễu Hồng Kỳ thi thể một chút tiêu tán, thi cốt đều hóa thành đầy đất cháy đen tro tàn, theo Vãn gió thổi qua, cả những thứ kia tro tàn theo gió tiêu tán không thấy.

"Cái này. . . Cái này là Tiềm Long Kiếm Tông thủ đoạn?"

Trịnh Thiên Hợp không khỏi vẻ sợ hãi đạo

Thường Quá Khách có chút xấu hổ, vội ho một tiếng nói: "Ta bối hành tẩu thế gian, khó tránh khỏi gặp được một chút cần muốn giết người diệt khẩu, thủ tiêu tang vật không để lại dấu vết sự tình, làm thứ số nhiều, tự nhiên việc quen thì dễ làm, nhường các vị chê cười."

Trịnh Thiên Hợp hít vào khí lạnh, cái này siêu thoát thế tục phía trên tu hành thế lực, vốn khi ra tay cũng như vậy Hắc?

Thêm kiến thức!

Lúc này thời điểm, Trà Cẩm đã mang theo hộp cơm cùng vò rượu phản hồi, lại chỉ thấy Liễu Hồng Kỳ cái kia nhuốm máu màu trắng quần áo thất lạc ở đấy, thi thể nhưng không thấy tung tích, không khỏi cũng ngơ ngác một chút, ánh mắt phức tạp.

"Tô huynh, nếu như ở đây chuyện, ta chờ liền cáo từ trước."

Chu Tri Ly rất thức thời cáo từ.

Tô Dịch ừ một tiếng, nói: "Lúc nào tiệc trà đã bắt đầu, ngươi tới bái kiến ta."

Chu Tri Ly cả vội vàng gật đầu đáp ứng.

Rất nhanh, hắn liền mang theo Trịnh Thiên Hợp, Thường Quá Khách cùng một chỗ ly khai.

Cảnh ban đêm như mực, sơ tinh Đạm Nguyệt.

Trong lầu các ánh đèn sáng ngời, Tô Dịch một bên uống rượu, một bên hưởng dụng khảo xương ngư cùng dê nướng nguyên con, rất là thoải mái.

Ăn còn dư lại xương cốt, lại ném đến ngồi chồm hổm trên mặt đất Xích Nghê bên người.

Xích Nghê đầu hít hà, liền vẻ mặt chịu không nổi đất né tránh.

Trà Cẩm thấy vậy, không khỏi có chút buồn cười, đây chính là Xích Diễm Bích Tình Thú hậu duệ, cũng không phải chó, làm sao ăn xương cốt?

"Công tử, sự tình hôm nay, người. . . Không có sinh khí đi?"

Do dự nửa ngày, Trà Cẩm mới thấp giọng hỏi.

"Có gì phải tức giận, đem ngươi giữ ở bên người một khắc này, vốn chính là vì lưỡi câu ra ngươi vị kia ám sát qua sư huynh của ta."

Tô Dịch uống một chén rượu, thuận miệng nói, "Lại nói tiếp, ngươi nên bởi vì chuyện này hận ta mới đúng."

Trà Cẩm nội tâm đắng chát ngơ ngẩn.

Đúng vậy a, bản thân nên hận gia hỏa này mới đúng, nhưng vì cái gì hết lần này tới lần khác một chút cũng không hận nổi đây?

Ngược lại là trong lòng đến bây giờ còn đối với Liễu sư thúc cùng Lô Hạo sư huynh có oán khí, cái này là vì sao?

Lúc này thời điểm, Tô Dịch chợt đất giương mắt lên, nhìn thẳng Trà Cẩm, nói: "Kinh thử một chuyện, trong nội tâm của ta cũng hết giận, ta có thể cho ngươi hai lựa chọn, một cái là ta giúp ngươi giải trừ Khiên Hồn Tỏa, trả lại ngươi tự do."

"Hai là tiếp tục lưu lại bên cạnh ta làm thị nữ, để báo đáp lại, ta có thể chỉ điểm ngươi tu hành, đương nhiên, dù vậy, ngươi cũng tùy thời cũng có thể ly khai."

Trà Cẩm ngẩn ngơ, giống như không thể tin được, nửa ngày mới rung giọng nói: "Thật sự?"

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Ngươi cũng cùng ở bên cạnh ta một đoạn thời gian, chẳng lẽ còn không rõ ràng lắm, ta Tô Dịch từ trước đến nay ân oán rõ ràng, nói ra nhất định giẫm đạp?"

Trà Cẩm cả vội vàng lắc đầu, kiều mị trong vắt khuôn mặt hiện lên một tia ngượng ngùng vẻ, nói: "Thiếp thân. . . Thiếp thân chỉ thật cao hứng, đều có chút không biết làm sao. . ."

Tô Dịch gật đầu nói: "Ngươi trước tiên có thể suy nghĩ một chút, sau đó cho ta một cái trả lời thuyết phục lại."

Trà Cẩm thầm buông lỏng một hơi, chuyện này, nàng đích xác cần muốn hảo hảo tỉnh táo suy nghĩ một cái.

Cơm nước xong xuôi, Tô Dịch trực tiếp trở lại trở về phòng, bắt đầu tu luyện.

Trà Cẩm cũng trở lại trở về phòng, xinh đẹp bóng hình xinh đẹp ngồi ở cửa sổ trước, nhìn xa xa cái kia như mực bầu trời đêm, có chút mất hồn mất vía.

"Ta như hiện tại phản hồi tông môn, những trưởng bối kia chắc chắn sinh ra hồ nghi, dù sao Liễu Hồng Kỳ đều chết hết, bọn hắn sao sẽ tin tưởng Tô Dịch hội dễ dàng như vậy buông tha ta?"

"Nhưng như lựa chọn lưu lại, ta như cũ chỉ là một cái giặt quần áo xếp chăn, bưng trà rót nước thị nữ. . ."

"Bất quá, hắn nói hội chỉ điểm ta tu hành đấy, lấy cái kia có thể bất khả tư nghị thủ đoạn, định có thể cho ta lấy được ích lợi nhiều, như như vậy lời nói Lưu ở bên cạnh hắn, cũng là một cái cọc chuyện tốt. . ."

"Nhưng ta như như vậy làm, về sau gặp lại tông môn người đến đây trả thù, nhưng nên làm cái gì bây giờ?"

Thời gian từng chút một trôi qua, Trà Cẩm tâm loạn như ma.

Đột nhiên, trong căn phòng an tĩnh vang lên một đạo âm thanh hơi thở như trẻ đang bú ngao ô o o o tiếng.

Chỉ thấy ấu thú Xích Nghê vèo một cái, lẻn đến hắn trong ngực, dò xét lấy lông xù móng vuốt thật dài duỗi lưng một cái, liền nằm ở hắn trong ngực nằm ngáy o..o... Đứng lên.

Cái kia không tim không phổi, vô ưu vô lự bộ dáng, làm cho Trà Cẩm một trận cực kỳ hâm mộ, cái này tiểu nghiệp chướng nhưng so với chính mình hưởng phúc hơn nhiều!

"Mà thôi, tạm thời như vậy đi một bước tính một bước đi, dù sao hắn cũng nói, về sau ta muốn rời đi, tùy thời có thể đi. . ."

Trà Cẩm cắn cắn hồng nhuận phơn phớt môi, làm ra quyết đoán.

Lập tức, toàn bộ người đều thoải mái không ít.

Sáng sớm hôm sau.

Tô Dịch tại đình viện ven hồ tiền vừa bả Tùng Hạc Đoán Thể thuật diễn luyện mấy lần, chỉ thấy Trà Cẩm đã theo bên ngoài mua về bữa sáng.

Hắn thần thái sáng láng, thanh quyến rũ trắng nõn khuôn mặt tại hạ nổi lên nhu hòa sáng bóng, bộ pháp nhẹ nhàng, xem ra tâm tình giống như không sai.

Hắn vén tay áo lên, lộ ra khi sương tái tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết) cổ tay, tay chân lanh lẹ mà đem các màu thức ăn từng cái bầy đặt tại trên án độc lên, lại tự tay cho Tô Dịch cùng mình múc thêm một chén cháo nữa, chuẩn bị thỏa đáng về sau, Lúc này dứt khoát tiếng nói:

"Công tử, có thể ăn cơm đi."

Tuyệt đại mỹ nhân như thế, lại giống như đã thành thói quen loại này hầu hạ người vụn vặt việc vặt vãnh, thích thú.

So sánh với lúc ban đầu tại bên người Tô Dịch thời gian, đã tưởng như hai người.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 177: Hồ Ly Thiếu Nữ Trịnh Mộc Yêu

Gió sớm phơ phất, hồ ánh sáng Liễm Diễm.

Ăn xong điểm tâm, Tô Dịch xuất ra một chút vật phẩm, phân phó nói: "Đợi tí nữa ngươi đi Kim Thạch Các đi một chuyến, bả những thứ vô dụng này từng cái cầm rồi, đổi thành cấp hai Linh Thạch cùng Linh dược."

Những vật phẩm này là ngày hôm qua theo trên người Liễu Hồng Kỳ lấy được một bộ phận chiến lợi phẩm.

Còn có một bộ phận bị Tô Dịch lưu lại.

Một thanh Phù Kiếm bí bảo, một thanh tên là "Sơn Tuyết" linh kiếm, mười lăm khối tam giai Linh Thạch cùng với chín gốc Tam phẩm Linh dược.

Không thể không nói, đến từ Nguyệt Luân Tông nhân vật chính là không giống nhau, của cải đều phải bỉ cái này thế tục trung võ giả dày đặc một mảng lớn!

Chứng kiến Liễu Hồng Kỳ như di vật này, Trà Cẩm ánh mắt nổi lên một tia không dễ dàng phát giác ảm đạm, chợt liền gật đầu.

Mắt thấy Tô Dịch cất bước triều bên ngoài Sấu Thạch Cư bước đi, Trà Cẩm nhịn không được nói: "Công tử, ngươi muốn đi đâu?"

"Đi ra ngoài đi dạo."

Tô Dịch thuận miệng nói.

"Có muốn hay không ta cùng người cùng một chỗ?"

Trà Cẩm nhịn không được hỏi.

"Không cần, ngươi đi Kim Thạch Các lại."

Nói qua, Tô Dịch đã đi xa.

Trà Cẩm suy nghĩ một chút, cũng cầm lấy những vật phẩm kia, quyết định sẽ đi ngay bây giờ Kim Thạch Các.

Vừa đi ra Sấu Thạch Cư đại môn, chỉ thấy một cỗ hoa mỹ tinh xảo xe ngựa từ lâu đợi chờ ở đó.

Trịnh thị tộc trưởng Trịnh Thiên Hợp, cùng một cái trang dung tinh xảo, kiều diễm như lửa thiếu nữ váy đen đứng ở bên cạnh xe ngựa.

"Tô công tử."

Vừa chứng kiến Tô Dịch, Trịnh Thiên Hợp liền cười chào đón.

Vị này Cổn Châu Thành ngũ đại đỉnh cấp thế gia một trong cầm lái giả, giống như một cái hòa ái ông nhà giàu giống nhau, đối mặt Tô Dịch là, càng mang theo một vòng phát ra từ nội tâm kính trọng.

Điều này làm cho thiếu nữ váy đen kia không khỏi ngẩn ngơ, nhịn không được nghiêm túc đánh giá đến Tô Dịch, cái này là phụ thân theo như lời đại nhân vật?

Quả nhiên tuấn tú nhanh!

Hắn đôi mắt đẹp tỏa sáng, một đôi bay xéo nhập tấn lông mày lá liễu hơi hơi nâng lên, thâm sâu khóe mắt híp lại, như là tiểu hồ ly giống như, quyến rũ động lòng người.

"Có việc?" Tô Dịch hỏi.

Trịnh Thiên Hợp cười ha hả nói: "Ta phải biết công tử hôm qua mới đến Cổn Châu Thành, nghĩ đến bên người còn thiếu một cái quen thuộc trong thành tình huống người, vì vậy liền sớm đất hậu ở chỗ này, định đem ta đây không nên thân nữ nhi đề cử cho ngài, làm cho nàng về sau cùng khắp nơi công tử bên người hành tẩu. Mặc dù không giải quyết được vấn đề lớn, nhưng một chút việc nhỏ giao cho để nàng làm, cũng có thể tránh khỏi công tử không ít phiền toái."

Vừa đúng đi ra đại môn Trà Cẩm, vừa đúng đã nghe được lời nói này, không khỏi khẽ giật mình, ánh mắt cổ quái.

Đường đường Trịnh gia đứng đầu, quyền hành hạng gì ngập trời, địa vị hạng gì hiển hách, ai dám tin tưởng, hắn cái này một sáng sớm lại lại trông mong chạy tới trèo quan hệ?

Chỉ thấy Trịnh Thiên Hợp tiên triều Trà Cẩm cười thăm hỏi, rồi sau đó vẫy tay một cái, "Nha đầu, mau tới đây bái kiến ngươi Tô thúc thúc."

Thiếu nữ váy đen nhẹ nhàng tiến lên, chớp óng ánh đôi mắt đẹp, giòn giòn giã giã nói: "Tô thúc thúc, phụ thân tối hôm qua đã nói với ta người, người yên tâm đi, ta cam đoan cẩn thận hầu hạ lấy người, Đoạn không dám chọc người mất hứng đấy."

Thiếu nữ cũng mới mười sáu mười bảy tuổi, váy đen lung lay, da thịt thắng Tuyết, đẹp mỹ lệ gợi cảm, nóng bỏng xinh đẹp, tóc dài mang theo nhẹ

nhàng túc (hạt kê) sắc mặt, cánh môi gọt giũa ánh sáng Liễm Diễm, tượng thủy nộn mật đào giống như.

Nhìn về phía Tô Dịch con mắt, càng mang theo vẻ sùng bái mùi vị.

Cái này không thể nghi ngờ rất có thể thỏa mãn bất luận cái gì nam nhân hư vinh cảm giác.

"Tiểu hồ ly tinh, còn kêu thúc thúc, ngươi như thế nào không nhận hắn làm cha nuôi đây?"

Trà Cẩm âm thầm lải nhải một câu.

"Công tử, đây chính là ta cái kia không nên thân nữ nhi, tên là Mộc Yêu, công tử gọi nàng tiểu yêu là xong rồi."

Trịnh Thiên Hợp cười tủm tỉm giới thiệu.

Tô Dịch liếc thấy ra, lửa này lạt xinh đẹp thiếu nữ nhìn như thuận theo, kì thực thực chất bên trong không thành thật một chút, con mắt nhìn quanh nhà, mang theo một tia dã tính. Bất quá, hắn cái nào sẽ để ý những thứ này.

Huống chi, hắn cũng hoàn toàn chính xác cần một cái quen thuộc Cổn Châu Thành tình huống người tại bên người, lúc này lạnh nhạt gật đầu nói: "Cùng ở bên cạnh ta cũng không sao, ta đầu một cái yêu cầu, nghe lời, không gây chuyện."

"Tô thúc thúc yên tâm, ta luôn luôn nghe lời nhất rồi."

Thiếu nữ Trịnh Mộc Yêu nhẹ nhàng cười, khóe mắt cong cong, tượng đầu tiểu hồ ly giống nhau.

Tô Dịch liếc thấy xuyên thiếu nữ điểm này tiểu tâm tư, đầu đáp ứng nghe lời, lại không đáp ứng không gây chuyện.

Đương nhiên, Tô Dịch chẳng muốn móc chữ đi uốn nắn điểm ấy việc nhỏ.

Như thiếu nữ này thực có can đảm cho mình gây chuyện, hắn mới không sẽ để ý Trịnh Thiên Hợp mặt mũi, cam đoan sẽ để cho thiếu nữ này nhận thức một cái gây phiền toái nên có kết cục.

"Tô công tử, Trà Cẩm cô nương, cái kia Trịnh mỗ trước hết đi cáo từ."

Trịnh Thiên Hợp không đến trì hoãn nữa, quay người mà đi.

Trước khi đi bả cái kia một cỗ hoa mỹ tinh xảo xe ngựa cùng người chăn ngựa cũng giữ lại, hành động Tô Dịch xuất hành tọa giá.

"Tiểu cô nương, phụ thân ngươi đem ngươi lưu lại công tử bên người làm việc, ngươi cũng không thể phụ phụ thân ngươi dụng tâm lương khổ, nên làm cái gì, không nên làm cái gì, cũng phải nghĩ lại mà làm sau."

Lúc này thời điểm, Trà Cẩm đi tới, nhẹ giọng mở miệng.

Trịnh Mộc Yêu đã sớm chú ý tới Trà Cẩm rồi, dù sao, một cái đại mỹ nhân tuyệt sắc như vậy, nghĩ không để người chú ý cũng khó khăn.

Hắn cười mỉm nói: "Vị này a di xưng hô như thế nào?"

Trà Cẩm khuôn mặt trì trệ, "Ngươi kêu ta cái gì?"

Trịnh Mộc Yêu vẻ mặt vô tội nói: "Ngươi cùng Tô thúc thúc cùng một chỗ, nghĩ đến cũng đúng đồng nhất bối đấy, ta tự nhiên nên tôn kính người mới đúng."

Cũng không biết hữu ý vô ý, "Người" chữ nhấn mạnh.

Trà Cẩm nội tâm căm tức, đâu không biết tiểu hồ ly này tinh đang gây hấn với bản thân?

Hắn không khỏi mỉm cười, thân thủ vuốt vuốt đầu Trịnh Mộc Yêu, một bộ trưởng bối giọng điệu, nói:

"Thật đúng là cái tiểu hài tử tính khí, vậy ngươi nhưng nhớ cho kĩ, tiểu hài tử phạm sai lầm, trên mông đít dễ dàng nhất bị ăn gậy đấy."

Trịnh Mộc Yêu ngẩn ngơ, đột nhiên ngọt ngào cười nói: "A di yên tâm, Tô thúc thúc nếu thật đánh ta, cũng là tốt với ta , trong nội tâm của ta minh bạch lắm."

Mở miệng một tiếng a di, nhường Trà Cẩm thầm cắm răng ngà, trên mặt lại dáng tươi cười tươi đẹp, gật đầu nói: "Minh bạch là tốt rồi, ta tin tưởng điều này cũng là phụ thân ngươi hy vọng thấy, ngươi khẳng định cũng sẽ không khiến phụ thân ngươi thất lạc, đúng không?"

Trịnh Mộc Yêu âm thầm hừ lạnh một tiếng, ngoài miệng lại cười hì hì nói: "Cha ta thất lạc không sao, chỉ cần Tô thúc thúc không hợp ta thất lạc là được."

Tô Dịch có chút không kiên nhẫn nói: "Nói xong chưa?"

Trịnh Mộc Yêu cùng Trà Cẩm cái này một lớn một nhỏ hai mỹ nhân ngay ngắn hướng câm miệng, liếc nhìn nhau, một cỗ vô hình đọ sức khí tức, cùng lúc đó hai nữ trong lòng một chút lên men đứng lên.

"Đi, đi trong thành chuyển vừa chuyển."

Tô Dịch trực tiếp trèo lên lên xe ngựa.

Trịnh Mộc Yêu vội vàng mang theo làn váy đuổi kịp, trước khi đi cười triều Trà Cẩm khua tay nói: "A di, ta tiên cùng Tô thúc thúc rồi, rút sạch chúng ta mới hảo hảo trò chuyện."

Dứt lời, liền chui vào trong xe ngựa.

Rất nhanh, xe ngựa chậm rãi chạy nhanh hướng xa xa đường phố.

Trà Cẩm đưa mắt nhìn xe ngựa biến mất, thanh quyến rũ trên mặt đẹp dáng tươi cười một chút trở thành nhạt, "Một tiểu nha đầu phiến tử, còn cùng ta đấu, thật đúng là nghé mới sinh không sợ cọp. . ."

Chỉ, trong nội tâm nàng lại mơ hồ sinh ra một tia lo lắng, tiểu hồ ly này tinh vạn nhất vì nịnh nọt Tô Dịch, áp dụng một chút không từ thủ đoạn cách làm, cái kia nhưng nên làm cái gì bây giờ?

Vân... vân.

Ta muốn những thứ này làm chi?

Trà Cẩm ngơ ngác một chút, tự giễu lắc đầu, trong lòng cũng dập tắt đi cùng Trịnh Mộc Yêu đưa khí ý niệm trong đầu.

Một tiểu nha đầu mà thôi, nhiều nhất cũng chỉ làm bạn tại bên người Tô Dịch mấy ngày mà thôi, không đáng để trong lòng.

. . .

Trong xe ngựa rất rộng mở, phủ lên từ da thú lông tơ thuộc da chế mà thành thảm, cây đàn hương chế tạo rương cửa hàng, bày biện bầu rượu, chén trà nhỏ, trái cây điểm tâm vân... vân vật phẩm.

Chế tác tinh xảo chỗ ngồi cũng rất thoải mái, nằm tựa vào cái kia, chút nào không cảm giác được tròng trành.

Thùng xe đỉnh còn treo một viên lớn chừng quả đấm Dạ Minh Châu, hai bên lại có rảnh khe hở thông gió, không chút nào nặng nề áp lực.

"Không thẹn là Trịnh gia đứng đầu tọa giá, không sai."

Tô Dịch lười biếng nằm tựa vào cái kia, trong lòng thầm nghĩ, mình là hay không cũng muốn chuẩn bị một cỗ xe ngựa như vậy, thuận tiện về sau gấp rút lên đường dùng.

Chợt, hắn liền bỏ ý niệm này đi.

Hành tẩu thế gian thời gian, lớn nhất hưởng thụ là xem thiên địa to lớn đẹp, lãnh hội núi sông kinh vĩ tới tráng lệ, như thế mới có thể lắng đọng đạo tâm, cảm ngộ tạo hóa chi lực.

Đương nhiên, nếu là ở thành trì ở bên trong, dùng xe ngựa như vậy thay đi bộ không thể nghi ngờ thoải mái nhất.

Trịnh Mộc Yêu quỳ gối nghiêng ngồi, lộ ra màu đen dưới làn váy một đôi hết sức nhỏ óng ánh trắng như tuyết bắp chân, nóng bỏng Linh Lung thân ảnh, tùy theo phát họa một cái đẹp mắt đẹp lòng đường cong.

"Tô thúc thúc, chúng ta đây là đi nơi nào?"

Thiếu nữ cười mỉm nói, thổ khí như lan, một đôi con mắt giống như óng ánh ngôi sao giống nhau, lớn mật trực tiếp đất dừng ở Tô Dịch con mắt.

Xe ngựa rất rộng mở, nhưng Trịnh Mộc Yêu cũng không biết hữu ý vô ý, nghiêng quỳ gối mà ngồi thân ảnh, khoảng cách Tô Dịch rất gần rất gần.

Không nhìn kỹ, còn có thể cho là nàng là rúc vào Tô Dịch bên tay địa phương.

Khoảng cách như vậy, lại là cô nam quả nữ, nhường trong xe bầu không khí cũng mang theo một tia kiều diễm.

"Tiên dọc theo trong thành chuyển vừa chuyển."

Tô Dịch lườm cái này tượng đầu tiểu hồ ly giống như thiếu nữ một cái, rồi sau đó chỉ một ngón tay thùng xe nơi hẻo lánh, "Ngươi đi cái kia ngồi."

Trịnh Mộc Yêu khẽ giật mình, nháy mắt con ngươi, nói: "Tô thúc thúc, ta đều không ngại, ngươi cũng có thể. . . Ừ. . . Không ngại đấy."

Hắn thanh âm mềm nhu nhu, lại mơ hồ mang theo một tia khiêu khích mùi vị.

"Ta chú ý."

Tô Dịch cái mũi nhíu, "Trên người của ngươi đeo túi thơm, có Cửu Diệp bạch chỉ, trăm năm tía tô, nước la đinh, băng phiến, long não đợi mười chín chủng hương liệu điều phối mà thành, dùng cái này tiêm nhiễm, mùi thơm của cơ thể mặc dù chọc người, nhưng đối với ta mà nói, cái này vốn liền mang theo tán tỉnh bầu không khí nồng đậm mùi thơm, xác thực nức mũi."

"Hiện tại, ngươi nhưng minh bạch ta chú ý là cái gì rồi hả?"

Trịnh Mộc Yêu ngốc trệ một lát, khuôn mặt nhỏ (túng) quẫn, hắn theo nhỏ nhắn mềm mại bên hông lấy kế tiếp mới vẻn vẹn đồng tiền lớn nhỏ túi thơm, vung tay theo cửa xe ngựa duy ném ra ngoài.

Rồi sau đó, thiếu nữ dịch chuyển thân thể mềm mại, ngồi ở thùng xe nơi hẻo lánh, cắn sáng bóng Liễm Diễm môi, đáng thương nói: "Tô thúc thúc, nếu sớm biết người không thích loại này mùi thơm, ta định sẽ không đeo. Người nếu muốn trách phạt, liền. . . Liền mắng ta đi? Đánh ta cũng được, chỉ cần người trong nội tâm thống khoái là tốt rồi."

Tô Dịch vuốt vuốt đầu lông mày, than nhẹ một tiếng, giống như mất hứng, nói: "Nha đầu, loại thủ đoạn khiêu khích này quá vụng về rồi, ta khuyên ngươi tu luyện thêm chút nữa, bộ dáng cùng dáng người ngược lại vô cùng tốt, khí chất cùng hàm súc thú vị lại nhạt nhẽo đi một tí, rất không thú vị đấy."

Mười sáu mười bảy tuổi, cái gì gọi là chân chính khí chất cùng phong nhã?

Gửi đi hồ tại tình, xuất xứ từ bản tính thanh xuân khí tức, chính là thượng thừa nhất kia

Tượng Văn Linh Tuyết, nhất cử nhất động, một cái nhăn mày một nụ cười, xem ra khiến cho người đẹp mắt đẹp lòng.

Mà trước mặt Trịnh Mộc Yêu, rõ ràng tại "Biểu diễn", cái này nhìn như đẹp mỹ lệ gợi cảm, thuận theo xinh đẹp thiếu nữ, thực chất bên trong dã tính cùng bướng bỉnh một mực ở tự mình đè nén.

Đổi lại mà nói tới, hiện tại hắn làm cho thể hiện ra đấy, tịnh không phải chân chính hắn.

Trịnh Mộc Yêu triệt để giật mình ở đó, trang dung tinh xảo mặt trái xoan âm tình bất định, toàn bộ người cũng giống như bối rối đồng dạng. . .

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 178: Vạch Trần

Nửa ngày, Trịnh Mộc Yêu đột nhiên mấp máy môi, thăm dò nói: "Tô thúc thúc, ngươi mới vừa nói nhiều như vậy, có phải hay không chê ta quá chủ động rồi hả?"

Tô Dịch vẫy vẫy tay: "Ngươi tới."

Trịnh Mộc Yêu ngơ ngác một chút, trong lòng mặc dù nghi hoặc, hay là khinh chuyển thân thể mềm mại, nhích tới gần đi tới, thanh âm kiều gọt giũa mềm ngọt nói: "Tô thúc thúc, ngươi đây là muốn làm cái gì nha?"

Tô Dịch thân thủ, rất tự nhiên tại hắn vô cùng mịn màng trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn ngắt một thanh.

Thiếu nữ thân thể mềm mại cứng đờ, tinh xảo vũ mị khuôn mặt nổi lên một tia không dễ dàng phát giác xấu hổ, điện giật giống nhau vụt đất dịch chuyển khỏi thân thể.

Hắn đôi mắt đẹp nén giận, muốn nói lại thôi, mà một đôi trắng nõn nắm tay lại lặng yên nhanh nắm lại đến.

"Phòng bị tâm mạnh mẽ như vậy, cũng coi như chủ động?"

Tô Dịch lười biếng nằm ở cái kia, lạnh nhạt nói, "Đừng giả bộ, phụ thân ngươi cho ngươi ở bên cạnh ta làm việc, là giải quyết phiền toái, cũng không phải là cho ngươi lần lượt thăm dò của ta."

Trịnh Mộc Yêu thần sắc biến ảo, ủy khuất mong mong nói: "Tô thúc thúc, cái gì là thăm dò, ta thế nào nghe không hiểu?"

Tô Dịch ánh mắt thanh tịnh mà thâm sâu, nói: "Vừa rồi, ta như bị ngươi chọn lựa chọc cho lộ ra một tia dục niệm, chắc chắn bị ngươi xem thường, trong lòng sẽ nghĩ, ta Tô Dịch cũng bất quá chỉ như vậy, viễn thua kém hơn phụ thân ngươi nói như vậy lợi hại, đến nỗi ngươi còn có thể vì chính mình điểm này câu người thủ đoạn đắc chí."

"Ách. . ."

Trịnh Mộc Yêu vừa muốn cãi lại, mà khi đụng chạm lấy Tô Dịch cái kia thanh tịnh bình thản ánh mắt thời gian, không khỏi một trận chột dạ, vô thức cúi xuống đầu đẹp, không dám lại cùng Tô Dịch đối mặt.

"Phụ thân ngươi tối hôm qua khẳng định cùng ngươi tán gẫu qua rất nhiều, hơn nữa cho ngươi vô luận như thế nào cũng phải đáp ứng cẩn thận hầu hạ ở bên cạnh ta, đúng hay không?"

Tô Dịch cầm lấy bầu rượu trên tủ gỗ cho mình châm một chén rượu.

Trịnh Mộc Yêu thấp lấy đầu đẹp, khuôn mặt xua tan đêm tối bất định.

"Lấy tính tình của ngươi, hẳn là rất không tình nguyện, ngay sau đó đã nghĩ ngợi lấy, thử một lần ta Tô Dịch cuối cùng có bao nhiêu năng lực, nếu có thể trêu cợt ta một phen, để cho ta xấu mặt, vậy càng phù hợp tâm ý của ngươi."

Tô Dịch đem rượu trong chén uống cạn, nói: "Mà kể từ đó, ngươi có thể sau khi về nhà, cùng phụ thân ngươi nói, ta Tô Dịch cũng bất quá chỉ như vậy, sắc mặt làm trí hồ đồ, tham lam sắc đẹp của ngươi."

"Đến lúc đó, phụ thân ngươi mặc dù không dám cùng ta so đo, nhưng hội nghĩ biện pháp không hề cho ngươi cùng ở bên cạnh ta làm việc. Kể từ đó, ngươi cũng chẳng khác nào giải thoát rồi, không cần giống như…nữa cái thị nữ giống như, ủy khuất lấy bản thân hầu hạ ta."

Sau khi nghe xong, Trịnh Mộc Yêu toàn thân đều một trận không được tự nhiên, hai tay lặng yên nắm chặt tay áo, chỉ cảm thấy toàn thân trong ngoài bí mật, giống bị nhìn một phát là thấy hết, nội tâm không khỏi dâng lên một tia kinh hoảng tâm tình.

Gia hỏa này vừa mới cùng bản thân gặp mặt mà thôi, sao thoáng cái liền đem mình xem thấu?

Tô Dịch uống một mình tự uống, lẩm bẩm nói, "Xem như Trịnh gia đứng đầu thiên kim, địa vị tới lừng lẫy, từ không cần nhiều lời, hơn nữa dung mạo phát triển, vô luận đi đến nơi nào, hẳn là vạn chúng chú mục chính là tiêu điểm, quầng sáng chói mắt, sao có thể sẽ bởi vì chính mình phụ thân buổi nói chuyện, liền cho một cái người xa lạ làm trâu làm ngựa?"

Hắn suy nghĩ một chút, đạo "Bất quá, ngươi cũng coi như có chút ít thông minh, biết không có thể nhâm tính hồ vi, dù sao vạn nhất đắc tội ta, phụ thân ngươi cái thứ nhất hội không tha cho ngươi. Lúc này thúc đẩy ngươi đùa nổi lên mỹ nhân kế trò hề."

Dứt lời, hắn không khỏi mỉm cười lắc đầu.

Trịnh Mộc Yêu ngơ ngác ngồi ở đó, triệt để ỉu xìu mà rồi.

Tô Dịch lời nói này, quả thực giống như đao sắc bén nhọn, đem nội tâm của nàng cuối cùng việc riêng tư điểm này thủ đoạn từng tầng một giải phẫu bắt đầu, liền giống bị rút đi che lấp tại thân thể xiêm y, làm cho nàng thậm chí có chạy trối chết kích thích.

Xe ngựa vẫn còn trong thành chạy như bay.

Trong xe bầu không khí đã có chút nặng nề đứng lên.

"Ài, sớm biết như vậy ta sẽ không mất mặt xấu hổ rồi."

Trịnh Mộc Yêu than nhẹ, rất là phiền muộn.

Hắn giống như chẳng muốn ngụy trang rồi, bay xéo nhập tấn chân mày lá liễu chau lên, nhấp nhẹ lấy môi phấn gọt giũa Liễm Diễm, phát họa một vòng kiêu ngạo đường cong, đôi mắt đẹp nhìn quanh thời gian, mơ hồ lộ ra bướng bỉnh vẻ, tượng dã tính mười phần mèo.

Rất nhanh, hắn liền lại cười rộ lên, đôi mắt sáng rực, nhìn chằm chằm vào Tô Dịch nói: "Tô thúc thúc, ta phát hiện ta có chút thích ngươi nữa nha, từ giờ trở đi, ta nhất định ngoan ngoãn nghe lời, cam đoan sẽ không lại gây người tức giận."

Tô Dịch ồ một tiếng, duỗi thẳng bàn lấy hai chân, nói: "Hội bóp chân sao?"

Vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, Trịnh Mộc Yêu đôi mắt đẹp trợn to: "? ? ?"

Nghẹn lấy nửa ngày, hắn thấp giọng nói: "Ta thử xem."

Chỉ thấy cái này vũ mị tinh xảo thiếu nữ váy đen hít thở sâu một hơi trung khí, thò ra một đôi xanh miết giống nhau trắng nõn bàn tay như ngọc trắng, nhẹ nhàng đặt tại Tô Dịch trên bàn chân, mười ngón phát lực, bóp, nện, gõ, bóp, đập. . .

Mà thiếu nữ kiêu ngạo ở sâu trong nội tâm, lại dâng lên thật sâu xấu hổ và giận dữ, chỉ lực cũng thay đổi lớn hơn rất nhiều.

Tô Dịch lại thoải mái mà nằm ở cái kia, nhắm mắt lại chợp mắt.

"Gia hỏa này thật đúng là Trương Cuồng, rõ ràng bả ta làm bóp chân tiểu nha hoàn rồi, tìm một cơ hội, không phải hảo hảo nhường hắn xấu mặt một lần không thể!"

Trịnh Mộc Yêu thầm cắm hàm răng, đôi mắt đẹp ở chỗ sâu trong đều là oán hận.

Cũng không biết bao lâu, hắn đều cảm giác mười ngón đều xoa có chút cay mũi, đột nhiên Tô Dịch mở miệng nói:

"Đỗ xe."

Xe ngựa lập tức dừng lại.

Tô Dịch theo trong tay áo xuất ra một đoạn ngọn nến màu đỏ, chỉ thấy ngọn nến đỏ tươi chói mắt, mơ hồ có một tia mùi huyết tinh tại bốc lên.

Trịnh Mộc Yêu ngẩn ngơ, ánh mắt bị hấp dẫn.

Còn không đợi hắn hỏi thăm, Tô Dịch đã đứng dậy đi xuống xe ngựa, "Ngươi lưu ở nơi đây."

Đây là đầu cũ nát đường phố, đông đúc phòng Xá lộn xộn chăn đệm nằm dưới đất bắt đầu, phòng ốc ở giữa đường nhỏ hẹp hòi vả lại nhiều, tượng giống mạng nhện lan ra khuếch tán.

"Đây là chỗ nào?"

Tô Dịch đứng ở trước xe ngựa, ánh mắt dò xét bốn phía.

Đánh xe người chăn ngựa là một gã dung mạo không sâu sắc nhỏ gầy lão giả, nghe vậy vội vàng nói:

"Bẩm báo công tử, đây là Vĩnh Yên phường, ở tại cái này khu vực phụ cận đấy, phần lớn là theo nơi khác đến khách thương đầy tớ, cũng có không ít đến lịch bình thường võ giả tại phụ cận kiếm ăn. Tóm lại, nơi đây cư dân ngư long hỗn tạp, tam giáo cửu lưu đều có."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, một tay nắm lấy ngọn nến màu đỏ, dạo chơi triều cách đó không xa một cái hẹp hòi ngõ hẻm bắt đi đi.

Rất nhanh, thân ảnh liền biến mất không thấy gì nữa.

"Liêu Bá, gia hỏa này là muốn làm cái gì?"

Trong xe, Trịnh Mộc Yêu thò ra đầu đẹp, hiếu kỳ nói.

"Bẩm báo tiểu thư, trước lão hủ còn tưởng rằng vị công tử này là ý định tại trong thành đi dạo một phen, quen thuộc tình trạng, nhưng hiện tại xem ra, hắn rõ ràng cho thấy đang tìm người."

Trịnh Mộc Yêu kinh ngạc nói: "Dùng một đoạn ngọn nến màu đỏ tìm người? Gia hỏa này thật là đủ kỳ quái."

Bị gọi Liêu Bá lão giả ánh mắt chớp động, nói: "Tiểu thư, thế gian này không thiếu một chút cầm giữ có thần bí khó lường thủ đoạn kỳ nhân dị sĩ, vị Tô công tử này có thể được tộc trưởng kính trọng như vậy, đích thị là một vị khó lường tồn tại, giống như người bậc này làm việc, thường thường không phải chúng ta có thể đo lường được đấy."

"Ngâm nga, ta nhưng không nhìn ra hắn có bao nhiêu bổn sự."

Trịnh Mộc Yêu nhếch miệng, trong lòng lại bồi thêm một câu, "Khi dễ người bóp chân bổn sự, ngược lại rất lớn kia "

Liêu Bá nhẹ nhàng cười cười, ý vị thâm trường nói: "Tiểu thư, tộc trưởng xem người như hòn ngọc quý trên tay, cũng tại ngày hôm nay muốn cho người tự hạ thân phận, cùng tại vị Tô công tử này bên người làm việc, người cũng biết cái này là vì sao?"

Trịnh Mộc Yêu không tập trung nói: "Còn không phải muốn lấy ta làm ràng buộc, gần hơn Trịnh gia cùng hắn quan hệ trong đó."

Liêu Bá nói: "Tiểu thư, trước đây tộc trưởng có từng cho ngươi nhận qua điểm ấy ủy khuất?"

"Cái này thật không có."

Trịnh Mộc Yêu nghi ngờ nói, "Liêu Bá, ngươi cuối cùng muốn nói cái gì?"

Liêu Bá cảm thán nói: "Cha mẹ chi ái tử, là chi kế sâu xa, tiểu thư, tộc trưởng đây là đang làm người tích góp từng tí một thiện duyên đâu rồi, mặc kệ người trong lòng là hay không ủy khuất, tối thiểu cũng có thể minh bạch, phụ thân ngươi lần này dụng tâm lương khổ."

Trịnh Mộc Yêu vô tình ồ một tiếng, có phần không cho là đúng.

. . .

Ngõ hẻm chuẩn bị giao thoa, lộn xộn phòng xá tầm đó.

Tô Dịch một người ghé qua trong đó, ngẫu nhiên hội cúi đầu liếc mắt nhìn ngọn nến màu đỏ trong tay, trừ thử, bước chân chưa hề dừng lại qua.

Ngọn nến màu đỏ tên là "Gọi Hồn sáp", là từ Âm Sát Môn cổn châu phân đà hộ pháp một trong "Bệnh lao quỷ" Trử Tứ Lang trên người lục soát vật phẩm.

Bảo vật này từ Ông Vân Kỳ tinh huyết luyện chế mà thành, chỉ cần Ông Vân Kỳ xuất hiện ở phạm vi ngàn trượng chi địa, bằng vào vật ấy, có thể cảm ứng được Ông Vân Kỳ khí tức.

Vừa rồi Tô Dịch sở dĩ ngồi xe ngựa tại trong thành đi dạo, chính là vì bằng vào vật ấy tìm đến Ông Vân Kỳ tung tích.

Ước chừng nửa khắc đồng hồ sau đó.

Tô Dịch lòng bàn tay khẽ đảo thu hồi ngọn nến màu đỏ, ánh mắt nhìn hướng cách đó không xa một cái đình viện cũ nát.

Suy nghĩ một lát, hắn liền quay người mà đi.

Hắn đã xác định, cái tòa đình viện vừa rồi, chính là Ông Vân Kỳ chỗ ẩn thân.

Bất quá, Tô Dịch hiện tại không có ý định đi cùng Ông Vân Kỳ gặp mặt, chỉ cần xác định kia vị trí, về sau tùy thời đều có thể tìm tới hắn.

Phản hồi ở đó đợi chờ trước xe ngựa, Tô Dịch hỏi Liêu Bá: "Lần này đi tiến về trước Thiên Nguyên học cung phải bao lâu?"

Liêu Bá vội vàng nói: "Thiên Nguyên học cung nằm ở ngoài thành ngoài mấy chục dặm trong núi lớn, nếu chúng ta từ nơi đây đi tới, không xuất ra nửa canh giờ liền có thể đến."

Tô Dịch nói: "Thiên Nguyên học cung có hay không cho phép ngoại nhân tiến vào?"

"Không thể."

Liêu Bá lắc đầu, chợt cười nói, "Bất quá, công tử muốn đi lời nói có thể cho tiểu thư mang người tiến về trước. Tiểu thư là Thiên Nguyên học cung

Ngũ trưởng lão 'Nhạc Vũ Trì' quan môn đệ tử, nhìn trời Nguyên học cung tình huống vô cùng nhất rất quen."

"Tốt, chúng ta bây giờ liền đi tới."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, trực tiếp đi lên xe ngựa.

"Tô thúc thúc, người muốn đi Thiên Nguyên học cung làm cái gì?"

Một bộ váy đen, đẹp mỹ lệ khêu gợi thiếu nữ Trịnh Mộc Yêu hiếu kỳ nói.

Tô Dịch lười biếng nằm ở cái kia, nói: "Tìm người."

Trịnh Mộc Yêu càng hiếu kỳ, nói: "Tô thúc thúc, có thể hay không cẩn thận nói một chút, có lẽ ta còn biết đây."

"Chờ đến rồi nói sau."

Tô Dịch nhắm mắt lại, không cần phải nhiều lời nữa.

Làm một nữ nhân hiếu kỳ một sự kiện, ngươi trả lời một lần, hắn có thể truy vấn mười lần, không truy vấn ngọn nguồn hỏi thăm nhìn thấy tận mắt, quyết không bỏ qua.

Vì vậy, Tô Dịch căn bản không cho Trịnh Mộc Yêu lại truy vấn cơ hội.

Trịnh Mộc Yêu nhếch miệng, Tô Dịch rõ ràng không muốn nhiều lời, hắn làm sao lại tự đòi mất mặt.

Chợt, hắn con mắt quay tít một vòng, đột nhiên duỗi ra một đôi thon thon tay ngọc, lặng lẽ đặt tại trên đùi Tô Dịch, mãnh liệt bóp một cái.

Tô Dịch mở to mắt, nói: "Làm cái gì?"

"Ách, ta chỉ là muốn cho Tô thúc thúc xoa bóp chân."

Trịnh Mộc Yêu khéo cười tươi đẹp làm sao, trong lòng thầm thoải mái, vừa rồi đặt tại Tô Dịch trên đùi thời gian, hắn hiểu rõ cảm nhận được, người sau cơ bắp mãnh liệt một kéo căng, giống như đã bị kinh hãi giống như.

"Ngươi cũng sẽ sợ?"

Trong nội tâm nàng rất là đắc ý.

Tô Dịch lườm cái này đẹp mỹ lệ giảo hoạt Tiểu yêu tinh một cái, lần nữa nhắm mắt lại, nói: "Dùng thêm chút sức, ta không nói ngừng, không cho ngươi dừng lại."

Trịnh Mộc Yêu ngẩn ngơ, cái này tính là cái gì?

Làm tổn thương địch một nghìn, tự tổn tám trăm?

Ở ngoài thùng xe, Liêu Bá run lên dây cương, trong môi quát khẽ: "Giá!"

Xe ngựa tại trong thành tốc độ cao nhất chạy băng băng, chạy nhanh hướng ngoài thành.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 179: Thu Diệp Sơn Trên Thiên Nguyên Học Cung

Kim Thạch Các.

Cầm bảo vật về sau, Trà Cẩm chính phải ly khai.

Toàn thân tản ra thanh nhã thục nữ khí chất Hoa Nhan, đột nhiên lơ đãng nói: "Cô nương, mạo muội hỏi một câu, nhà của ngươi vị công tử kia tôn tính đại danh?"

"Không thể trả lời."

Trà Cẩm quẳng xuống cái này cứng rắn một câu, quay người mà đi.

Sáng sớm thời gian đụng phải tiểu hồ ly kia tinh giống nhau Trịnh Mộc Yêu, khiến cho hắn sinh ra cảnh giác, mắt thấy cái này Kim Thạch Các mỹ nhân lão bản cũng hỏi Tô Dịch, trong lòng càng khó chịu.

Hắn nhưng sẽ không quên, Hoa Nhan này ngày hôm qua còn tán tỉnh giống nhau nói với Tô Dịch, hắn có một sinh đôi muội muội gọi là Kiều Ngữ. . .

Hoa Nhan ngơ ngẩn, ta đây là nơi nào đắc tội cái này có thể nói tuyệt sắc thị nữ rồi hả?

"Ngươi không nói, ta cũng chậm sớm có thể đánh nhau thò ra hắn là ai."

Hoa Nhan mỉm cười lắc đầu.

Tam hoàng tử bên người ba vị tông sư môn khách, chết bất đắc kỳ tử tại dã ngoại hoang vu, mà hết thảy này hư hư thực thực cùng thiếu niên áo bào xanh kia có quan hệ.

Cái này tự nhiên đưa tới Hoa Nhan hứng thú.

. . .

Thu Diệp Sơn.

Thế núi tráng lệ, núi non uốn lượn, ở trên nước rơi suối chảy, đá núi cổ sơ, thảo mộc tươi tốt.

Thiên Nguyên học cung liền tu kiến tại ở trên.

Chân núi chỗ.

Tô Dịch giương mắt nhìn qua, chỉ thấy trời quang mây tạnh, Thu Diệp Sơn trên dưới một mảnh tú lệ, mơ hồ có một tia cực nhạt Linh khí tại núi sông Vân Hải tầm đó mờ mịt.

"Thử dưới mặt đất, làm có một đoạn Linh Mạch."

Tô Dịch làm ra phán đoán.

"Tô thúc thúc, đi theo ta."

Trịnh Mộc Yêu phía trước vừa đeo đường, thuận theo từng tầng một tu kiến tại trong núi đá xanh đường nhỏ nhặt giai mà lên.

Tô Dịch chắp tay tại cõng, đi theo phía sau.

Liêu Bá thì tại chân núi chăm sóc xe ngựa.

Trong núi mát lạnh, sương mù lượn lờ, khắp nơi nhưng bái kiến se lạnh vách đá, kỳ hoa dị thảo, ngẫu nhiên có quần hạc nhẹ nhàng mà qua, giống như thế ngoại Tịnh thổ.

Trên đường đi, thường xuyên có thể chứng kiến một chút thiếu niên thiếu nữ, nam tuấn con gái tịnh, ăn mặc hoa mỹ, lẫn nhau cười cười nói nói, tuổi cũng không lớn, trên người tản ra phồn vinh mạnh mẽ có chí tiến thủ.

Khi thấy Trịnh Mộc Yêu, những cái này nam nữ, phần lớn đều mang theo một tia kiêng kị vẻ, cũng có gan lớn tiến lên cùng Trịnh Mộc Yêu hàn huyên, sắc mặt cũng mang theo kính sợ.

Trịnh Mộc Yêu trên đường đi đều có vẻ rất dè dặt, váy đen nhẹ nhàng dắt, ánh mắt ngẫu nhiên hội liếc mắt nhìn Tô Dịch.

Chỉ cần ánh mắt không mù, cũng có thể nhìn ra hắn tại Thiên Nguyên học cung cực kỳ nổi danh.

Nhưng rất nhanh, Trịnh Mộc Yêu liền thất vọng rồi.

Tô Dịch giống như đối với đây hết thảy trọn vẹn chưa phát giác ra, cũng giống như căn bản không có chú ý tới, cái kia trên đường đi gặp phải người đối với nàng là bực nào kính sợ. . .

Điều này làm cho Trịnh Mộc Yêu nội tâm vừa dâng lên một chút đắc ý cùng kiêu ngạo cũng không còn sót lại chút gì.

"Tên kia là ai, sao cùng Trịnh gia 'Tiểu ma nữ' đi cùng một chỗ?"

"Xuỵt, nhỏ giọng chút, lần trước thì có người ở sau lưng nghị luận, nói chúng ta Thiên Nguyên học trong nội cung, cũng không biết ai có thể hàng phục Trịnh Mộc Yêu, tác động nghị luận chuyện này ba người đều bị xâu

trên tàng cây, tất cả đã trúng ba mươi cây roi, da tróc thịt bong, mặt mũi đều mất hết rồi."

"Chúng ta Thiên Nguyên học cung tứ đại mỹ nhân ở bên trong, duy nhất Trịnh Mộc Yêu tính tình sau cùng một cách tinh quái, cương quyết bướng bỉnh, không biết nhiều ít nam tử bị hắn chỉnh đốn qua, hết lần này tới lần khác đấy, cũng không có thiếu người phụng hắn làm nữ thần, đối với nàng si mê tôn sùng cực kỳ, thật sự là kỳ quái."

"Như thế nóng bỏng tuyệt mỹ giai nhân, lại là Trịnh gia thiên kim, ai không muốn có? Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu."

"Chỉ, bên người nàng thiếu niên áo bào xanh kia là ai? Dường như một chút cũng không sợ hắn. . ."

. . .

Trên đường đi, theo Tô Dịch cùng Trịnh Mộc Yêu sánh vai mà đi một màn bị người chú ý tới, cũng là đưa tới rất nhiều xì xào bàn tán đàm phán hoà bình bàn về.

Cho đến đến giữa sườn núi vị trí.

Chỉ thấy xa xa đấy, từng tòa đình đài lầu các tại trong mây mù như ẩn như hiện, san sát nối tiếp nhau, chi chít, giống như trông không đến cuối.

"Tô thúc thúc, Thiên Nguyên học cung có bảy mươi hai điện, ba mươi sáu các, mười tám hành cung, cùng với rất nhiều tu hành cuộc, một ngày cũng đi dạo không hết."

Trịnh Mộc Yêu dứt khoát tiếng đạo "Người nếu không nói cho ta một chút muốn tìm ai, ta mang người trực tiếp đi tới?"

"Ngụy Tranh Dương."

Tô Dịch phun ra một cái tên.

Trịnh Mộc Yêu sững sờ, có chút nghi hoặc.

Thiên Nguyên học cung có đệ tử ngoại môn hơn một nghìn, nội môn đệ tử cũng chừng hơn ba trăm người.

Có danh tiếng nhân vật phong vân, Trịnh Mộc Yêu cũng đều hiểu rõ, nhưng những nhân vật phong vân này ở bên trong, duy nhất không đến Ngụy Tranh Dương nhân vật này.

"Này, ngươi tới."

Trịnh Mộc Yêu suy nghĩ một chút, triều xa xa một cái Ngân Bào thiếu niên vẫy vẫy tay.

Ngân Bào thiếu niên toàn thân cứng đờ, chỉ mình cái mũi: "Ta?"

"Đúng, chính là ngươi."

Ngân Bào thiếu niên liền vội vàng tiến lên, tâm thần bất định chắp tay nói: "Trịnh sư tỷ gọi ta chuyện gì?"

Trịnh Mộc Yêu hỏi: "Ngươi cũng đã biết Ngụy Tranh Dương?"

"Đương nhiên biết rõ."

Ngân Bào thiếu niên nhanh chóng đạo "Hắn tại một tháng trước mới gia nhập tông môn, lấy đệ tử ngoại môn thân phận, tại Bắc võ biệt viện tu hành."

"Trách không được ta không biết, nguyên lai là một cái vừa gia nhập tông môn không lâu nhân vật. . ."

Trịnh Mộc Yêu thì thầm một tiếng, khua tay nói, "Không có chuyện của ngươi rồi."

Ngân Bào thiếu niên như trút được gánh nặng giống nhau, vội vàng hấp tấp mà đi.

"Đi Bắc võ biệt viện."

Tô Dịch đạo

Trịnh Mộc Yêu nhất thời thu lại một thân bướng bỉnh, dáng tươi cười ngọt ngào nói: "Ừ...(nột-nói chậm!!!)."

. . .

Bắc võ biệt viện.

Đùng!

Một cái nóng rát cái tát hung hăng quất vào trên mặt Ngụy Tranh Dương.

Hắn quỳ gối cái kia, miệng mũi trôi máu, gương mặt đều sưng đỏ đứng lên, cũng không dám đi lau sạch trên mặt vết máu, chỉ có trong lòng tràn ngập oán hận.

"Ta cuối cùng nói một lần, trong ba ngày, không xuất ra một trăm khối Linh Thạch, ta thấy ngươi một lần đánh ngươi một lần!"

Một cái thanh niên hoa bào thân thủ chỉ vào cái mũi Ngụy Tranh Dương, "Nghe rõ ràng chưa?"

Ngụy Tranh Dương cúi đầu, rung giọng nói: "Sư huynh, ta thực không lấy ra được, vài ngày trước ta cùng trong nhà muốn những thứ kia Linh Thạch, đều cho ngươi hết, ta. . ."

Đùng!

Lại là một cái tát quất vào trên mặt Ngụy Tranh Dương.

Thanh niên hoa bào lạnh lùng nói: "Ta hỏi ngươi nghe rõ ràng chưa?"

Bên cạnh, một đám người Lãnh Tiếu không thôi.

"Nghe. . . Nghe rõ ràng. . ."

Ngụy Tranh Dương lặng yên nắm chặt hai tay, chết ..chết cắn răng, không dám lại tranh luận.

"Hừ! Cũng không nhìn một chút ngươi cái gì đồ chơi, còn dám đi theo Hướng Minh sư huynh tranh giành nữ nhân, đáng đời bị chỉnh đốn."

Thanh niên hoa bào triều Ngụy Tranh Dương nhổ ngụm nước miếng, liền dẫn bên người mọi người nghênh ngang rời đi.

Chỉ Ngụy Tranh Dương quỳ gối cái kia, thê lương vô cùng.

Xa xa đấy, Tô Dịch nhìn một màn này, không khỏi âm thầm lắc đầu.

Nhớ ngày đó, tại lập gia đình cái ngày kia liền rời nhà mà đi Văn Linh Chiêu, tại thời gian cách một năm sau phản hồi Văn gia thời gian, Ngụy Tranh Dương hãy theo bạn tại Văn Linh Chiêu bên người.

Ngay lúc đó Ngụy Tranh Dương, hăng hái, nhận lấy Văn gia một đám đại nhân vật nhiệt tình chiêu đãi.

Tô Dịch còn rõ ràng nhớ kỹ, Ngụy Tranh Dương lúc ấy tuyên bố, phải giúp Văn Linh Chiêu giải trừ hôn sự, càng chỉ vào hắn Tô Dịch kêu gào, như bản thân lăn lộn ngoài đời không nổi rồi, hắn không ngại thu bản thân là bộc. . .

Khi đó, Ngụy Tranh Dương hạng gì ngang ngược kiêu ngạo?

Nhưng thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, Lúc này bao lâu, hắn liền lăn lộn thành bộ dạng như vậy rồi.

Bị người bức bách quỳ xuống đất, chịu đựng cái tát cũng không dám đánh trả, như một kẻ đáng thương giống như bị tùy ý trúng tên cùng khi nhục.

Khách quan mà nói, gia hỏa này hôm nay lăn lộn được có thể so sánh Văn Linh Chiêu thảm nhiều lắm.

Nguyên bản Tô Dịch còn ý định lần này đến đây Thiên Nguyên học cung, đem cái này lúc trước ý đồ cho mình bị vợ ngoại tình gia hỏa giải quyết hết.

Nhưng hiện tại xem ra, đã hoàn toàn không cần phải.

"Này, mấy người các ngươi đứng lại cho ta."

Trịnh Mộc Yêu mở miệng, gọi lại cái kia vừa khi nhục Ngụy Tranh Dương dừng lại thanh niên hoa bào đám người.

"Trịnh. . . Trịnh sư tỷ?"

Thanh niên hoa bào một cái giật mình, vội vàng cười làm lành lấy tiến lên.

Những người khác cũng đã biến sắc, cuống quít đi tới, từng cái một lo sợ bất an, bọn hắn đều hiểu rõ, người này giơ thẳng lên trời Nguyên học cung tiểu ma nữ có bao nhiêu đáng sợ.

"Cái kia Ngụy Tranh Dương phạm vào cái gì sai, bị các ngươi khi dễ như vậy?"

Trịnh Mộc Yêu hỏi.

"Cái này. . ."

Thanh niên hoa bào toàn thân run lên, còn tưởng rằng Trịnh Mộc Yêu muốn thay Ngụy Tranh Dương mở rộng chính nghĩa.

"Nói mau." Trịnh Mộc Yêu có chút không kiên nhẫn.

Thanh niên hoa bào không dám giấu giếm, kiên trì nói: "Cái này Ngụy Tranh Dương từ lúc tiến vào Thiên Nguyên học cung, vẫn ý đồ tiếp cận Văn Linh Chiêu sư tỷ, càng là một có cơ hội liền đối với Văn sư tỷ mọi cách dây dưa. Điều này làm cho Hướng Minh sư huynh rất không cao hứng, vì vậy khiến cho ta chờ cho hắn một bài học."

Trịnh Mộc Yêu chân mày lá liễu hơi nhíu, ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch.

"Các ngươi có thể rời đi."

Tô Dịch khua tay nói.

Thanh niên hoa bào lại đem ánh mắt nhìn về phía Trịnh Mộc Yêu, bọn hắn nhưng không nhận biết Tô Dịch, Trịnh Mộc Yêu không mở miệng, bọn hắn căn bản không dám thì cứ như vậy ly khai.

"Cho các ngươi đi đâu rồi, không nghe thấy?"

Trịnh Mộc Yêu tức giận nói.

Thanh niên hoa bào đám người Lúc này như được đại xá, hấp tấp đã đi ra.

"Ngươi. . . Ngươi là Tô Dịch?"

Cách đó không xa, quỳ trên mặt đất Ngụy Tranh Dương chú ý tới Trịnh Mộc Yêu, cũng nhìn thấy đứng ở Trịnh Mộc Yêu một bên Tô Dịch, không khỏi ngây người, thiếu chút nữa đều không thể tin được bản thân ánh mắt.

"Dẫn ta đi gặp Văn Linh Chiêu."

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, xoay người bước đi.

Trịnh Mộc Yêu nghi hoặc, rõ ràng đã tìm được Ngụy Tranh Dương, nhưng vì cái gì bỗng nhiên lại phải ly khai?

Hắn vội vàng đuổi theo mau.

Xa xa đấy, phía sau truyền đến Ngụy Tranh Dương tiếng kêu to: "Tô Dịch, ngươi căn bản không xứng với Linh Chiêu, không xứng! !"

Thanh âm lộ ra oán hận, không cam lòng cùng phẫn nộ.

Tô Dịch lại chưa từng quay đầu lại, chỉ nhưng trong lòng tự giễu không thôi.

Xét đến cùng, Ngụy Tranh Dương, Lý Mặc Vân loại tiểu nhân vật này, đã sớm cùng Văn Linh Chiêu không phải là một cái thế giới người, lại đâu có thể nào có cơ hội cho mình bị vợ ngoại tình?

Bản thân như lại đi thu thập bọn hắn, quả thực chẳng khác gì là chủ động đi đạp cứt chó, không chỉ khiến người ta ghét bỏ, còn ô uế chân của

mình.

"Văn Linh Chiêu. . ."

Trịnh Mộc Yêu ngẩn ngơ, lẽ nào gia hỏa này vẫn cùng Văn Linh Chiêu có không đồng dạng như vậy quan hệ?

Cần biết, Văn Linh Chiêu tuy rằng cũng mới vừa bái nhập Thiên Nguyên học cung không bao lâu, nhưng là đoạn thời gian gần nhất được nhất chú ý chói mắt nhân vật.

Hắn dung mạo tuyệt đại, lành lạnh như băng, vả lại thiên phú tuyệt diễm, thoải mái liền từ đệ tử ngoại môn trong hàng ngũ trổ hết tài năng!

Ngắn ngắn không đến nửa tháng, hắn đã bị Thiên Nguyên học cung trưởng lão Trúc Cô Thanh đặc biệt thu nhận sử dụng làm quan môn đệ tử, giống như là trong vòng một đêm, liền Thanh Vân Trực Thượng, đạt tới đại đa số đệ tử mong muốn không thể chính là cao độ!

Mà tại bên người nàng, cũng thoáng cái hội tụ một nhóm lớn cầm giữ độn, trong đó không thiếu một chút một đời tuổi trẻ đứng đầu nhân tài kiệt xuất.

Hôm nay, Văn Linh Chiêu thanh danh đến nỗi đều đã khuếch tán đến ở bên trong Cổn Châu Thành, không biết nhiều ít thế lực lớn đều nghe nói, Thiên Nguyên học cung xuất hiện như vậy một cái kinh thái tuyệt diễm thiếu nữ.

Chính là Trịnh Mộc Yêu, cũng đều sợ hãi thán phục tại Văn Linh Chiêu quật khởi tốc độ cực nhanh.

Cả hắn không thừa nhận cũng không được, Văn Linh Chiêu đích xác là một cái đủ để cho người rất cảm thấy kinh diễm băng sơn Tiên Tử, có đủ để

tự ngạo nội tình.

"Hả? Nghĩ tới, rất sớm đã có người nói, Văn Linh Chiêu từ lâu lập gia đình, kia lập gia đình đối tượng tựa hồ cũng gọi là Tô Dịch, chỉ, trong truyền thuyết tên kia chỉ là một cái không đến tu vi, địa vị thấp người ở rể a. . ."

Trịnh Mộc Yêu nhìn nhìn cách đó không xa Tô Dịch bóng lưng, ánh mắt có chút nghi hoặc.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 180: Phi Minh Các Tiền Vũ Lưu Bút Đàm

Trịnh Mộc Yêu có chút mộng.

Một cái Tô Dịch là người ở rể phế vật.

Một cái Tô Dịch là để cho phụ thân nàng Trịnh Thiên Hợp đều tôn kính vô cùng siêu nhiên tồn tại.

Nếu nói là cái này là cùng một người, ai mà tin?

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, hai cái này đều cùng Văn Linh Chiêu liên quan đến trên quan hệ, rồi lại làm cho người ta không thể không hoài nghi bọn hắn là cùng một người. . .

Cho đến mang theo Tô Dịch, dọc theo một cái cấu kết tại hai ngọn núi ở giữa xiềng xích cây cầu dài trên thời gian, Trịnh Mộc Yêu mới phản ứng tới giống nhau, nói:

"Tô thúc thúc, đối diện là Thần Tiêu Phong, nội môn đệ tử tu hành chi địa, Văn Linh Chiêu ngay tại Thần Tiêu Phong chi đỉnh 'Phi Minh Các' trung tu hành."

Tô Dịch giương mắt nhìn nhìn, chỉ thấy Vân Hải bốc lên, đối diện trên ngọn núi có từng tòa cung điện lầu các chằng chịt hấp dẫn đất phân bố tại bất đồng địa phương.

Đi qua xiềng xích cây cầu dài, đi tới Thần Tiêu Phong lên, Tô Dịch lập tức cảm nhận được, trong không khí phân bố lấy một tia nhàn nhạt Linh khí.

"Văn Linh Chiêu hiện tại tu vi thế nào?"

Hắn đi theo miệng hỏi.

"Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ."

Trịnh Mộc Yêu nhịn không được một tiếng cảm thán, "Ta đều chưa thấy qua tượng người tu hành khắc khổ như nàng, đối với chính mình quá độc ác, trong mỗi ngày ngoại trừ tu luyện, chính là tại Tàng kinh lâu đọc qua cùng tu hành có quan hệ điển tịch."

"Hơn nữa hắn thiên phú vốn là cực cao, tu vi tiến cảnh có thể nói là tiến triển cực nhanh, nhường tông môn những đám đại nhân vật này đều khen không dứt miệng, bởi vì nàng chậm nhất sang năm liền cực có thể có hi vọng trùng kích tông sư cảnh giới!"

"Nếu thật như thế, hắn chính là Thiên Nguyên học cung gần trăm năm nay, cái thứ nhất lấy mười tám tuổi tuổi trở thành Võ Đạo tông sư kỳ tài."

Sau khi nghe xong, Tô Dịch cười cười, trong lòng hiểu rõ, Văn Linh Chiêu tại sao lại như vậy khắc khổ tu hành, không phải là muốn sớm giải trừ hôn sự trên người mà thôi.

Tại trên điểm này, Tô Dịch hay là rất nhận thức hắn làm như vậy đấy.

Trịnh Mộc Yêu chỉ vào cách đó không xa, nói: "Tô thúc thúc, xa hơn phía trước, dọc theo đường núi trở lên chính là Phi Minh Các rồi."

Tô Dịch giương mắt nhìn lên, chỉ thấy xa xa trên sơn đạo mới có, ước chừng ba mươi trượng chi địa chỗ cao, là một cái sườn dốc bình, sườn dốc bình một bên, tu kiến một cái cổ kính tầng hai lầu các.

Lúc này thời điểm, đột nhiên một đám nam nữ trẻ tuổi từ đằng xa đi tới.

Cầm đầu chính là một cái Ngân Bào thanh niên, mày kiếm mắt sáng, oai hùng anh gửi đi, hình dáng đường đường, cái khác nam nữ đều ông sao vây quanh ông trăng giống như cầm giữ đám tại kia bên người, nổi bật lên hắn cực kỳ bất phàm.

"Trịnh sư muội, ngươi như thế nào ở đây?"

Khi thấy Trịnh Mộc Yêu, Ngân Bào thanh niên kinh ngạc hỏi ý.

Trước mặt đối với người này, Trịnh Mộc Yêu trên người bướng bỉnh khí tức cũng thu liễm không ít, nói: "Tùy tiện đi đi."

Ngân Bào thanh niên như có điều suy nghĩ nhìn thoáng qua Tô Dịch, liền mỉm cười, nói: "Tốt, ta đây liền không quấy rầy."

Dứt lời, triều mang theo mọi người triều xa xa bước đi.

"Tô thúc thúc, gia hỏa này gọi là Hướng Minh, Tổng đốc Hướng Thiên Tù chi tử, Thiên Nguyên học cung nội môn đệ tử trung bài danh thứ năm nhân vật phong vân, kia sư tôn là phó Cung chủ 'Vương Kiệm Sùng' ."

Trịnh Mộc Yêu thấp giọng nhanh chóng nói, "Gia hỏa này đối với Văn Linh Chiêu thế nhưng là cuồng dại không thôi, mỗi ngày nhất định đến Phi Minh Các hướng Văn Linh Chiêu vấn an, đây là Thiên Nguyên học cung nhân làm cho đều biết sự tình. Tượng trước đánh Ngụy Tranh Dương những người kia, chính là nhận Hướng Minh sai khiến mới làm như vậy đấy."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói, "Cho nên, học trong nội cung mặc dù có không ít nam tử đối với Văn Linh Chiêu ái mộ, còn có Hướng Minh cái này cái chướng ngại vật, cũng đều chỉ có thể nhượng bộ."

Tô Dịch ồ một tiếng, thần sắc bình thản nói: "Văn Linh Chiêu có tiếp nhận hay không cái này Hướng Minh ái mộ?"

Trịnh Mộc Yêu cười hì hì nói, "Cái kia thật không có, ta nghe nói tiền trận thời điểm, Hướng Minh nâng phụ thân hắn ra mặt, chờ mong giúp đỡ Văn Linh Chiêu giải trừ hôn sự, lại bị Văn Linh Chiêu cự tuyệt."

Tô Dịch nói: "Biết rõ Văn Linh Chiêu có hôn sự bên người, người này lại vẫn đuổi theo từng cái, không sợ bả danh dự của mình hủy?"

Trịnh Mộc Yêu không để lại dấu vết đất liếc mắt Tô Dịch một cái, nói: "Tô thúc thúc, ngươi đây cũng không biết, Hướng Minh vẫn đối với bên ngoài tuyên dương, Văn Linh Chiêu là bị bức bách đã tiếp nhận một cái cọc hữu danh vô thật hôn nhân, là một cái người bị hại giống như nhân vật, mọi người đối với lần này đều báo lấy đồng tình, không ít đồng môn càng là nhao nhao ủng hộ Hướng Minh ra mặt, cứu vãn Văn Linh Chiêu tại trong nước lửa. . ."

Tô Dịch khẽ giật mình, không khỏi cười rộ lên: "Dùng loại phương thức này, đến đuổi theo một cái phụ nữ có chồng, người này ngược lại đủ giảo hoạt."

Trịnh Mộc Yêu thừa cơ nói: "Tô thúc thúc, ngươi vì sao phải tìm đến Văn Linh Chiêu, lẽ nào hai ngươi tầm đó cũng có quan hệ gì hay sao?"

"Trước đây có quan hệ, về sau cũng chưa có."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

Trịnh Mộc Yêu càng nghi hoặc, đây là ý gì?

Đang nói, xa xa một hồi bạo động, Hướng Minh bọn người là đình chỉ nói chuyện với nhau, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía trên sơn đạo mới có ba mươi trượng chỗ cao Phi Minh Các.

Một cái thiếu nữ bạch y như tuyết, theo trong lầu các cổ kính đi ra, mây mù nhiễu, hắn thân ảnh như tiên như huyễn, linh hoạt kỳ ảo tuyệt tục, thẳng giống như Tiên Tử lâm bụi.

Một chút nam tử đều lộ ra hoảng hốt vẻ.

Một chút nữ tử lại ánh mắt phức tạp, nỗi lòng chua xót.

Văn Linh Chiêu.

Thiên Nguyên học cung hôm nay cuối cùng phụ nổi danh truyền nhân, thanh lãnh như tuyết, cô tiễu như băng, phong độ tư thái quá lớn, quan lại quần luân!

"Ai, đến lượt ta là nam tử, cũng nhất định sẽ đối với bực này mỹ nhân tâm sinh ái mộ rồi."

Trịnh Mộc Yêu phấn gọt giữa cánh môi hếch lên, sâu thẳm than nhẹ.

"Hay là cái này cao ngạo lành lạnh bộ dạng. . ."

Tô Dịch ánh mắt hơi có chút khác thường.

Văn Linh Chiêu tự nhiên cực đẹp, dung mạo như vẽ, siêu nhiên tuyệt tục.

Nhưng khách quan mà nói, Tô Dịch càng thưởng thức Văn Linh Tuyết, chính trực phong nhã hào hoa, thanh thuần tươi đẹp, có chí tiến thủ phồn

vinh mạnh mẽ, đây mới là thiếu nữ nên có bộ dạng.

Văn Linh Chiêu tính khí quá lạnh rồi, có một loại nội liễm đến mức tận cùng kiêu ngạo.

Đương nhiên, đó cũng không phải khuyết điểm.

Đối với đồng dạng kiêu ngạo đến thực chất bên trong Tô Dịch mà nói, rất rõ ràng Văn Linh Chiêu loại này kiêu ngạo, khó không phải là nội tâm đầy đủ cường đại biểu hiện.

Bằng không, thiếu nữ này cũng sẽ không tại bị ép lập gia đình ngày, liền dứt khoát lựa chọn ly khai, cũng tự nhiên sẽ không lại hôm nay Nguyên học trong nội cung như vậy khắc khổ nỗ lực tu hành.

Hết thảy, cũng là vì thoát khỏi trên người hôn sự trói buộc, khống chế bản thân vận mệnh mà thôi.

Mà đối với cái này cái trên danh nghĩa thê tử, Tô Dịch chưa nói tới hận, cũng chưa nói tới loại trừ.

Hắn chỉ không muốn lại lưng đeo "Người ở rể" cái này cái khó nghe xưng hô.

Càng không cách nào dễ dàng tha thứ tại trên danh nghĩa còn là vợ chồng dưới tình huống, trên đầu xuất hiện bị lục mạo hiểm.

Lại nói tiếp, hắn và Văn Linh Chiêu cũng coi như có một cái chỗ tương tự, cái kia chính là đều bức thiết nghĩ giải trừ lẫn nhau ở giữa hôn sự.

"Linh Chiêu sư muội, ngày hôm nay lại muốn đi Tàng Kinh Các nghiên cứu sách cổ sao?"

Hướng Minh cười tiến lên, tiêu sái ung dung, khiêm tốn ấm áp.

Văn Linh Chiêu nhẹ gật đầu, không đến lên tiếng.

Hướng Minh cũng không thèm để ý, mỉm cười theo trong tay áo lấy ra một sách cổ, nói: "Linh Chiêu sư muội, đây là 'Vũ Lưu Vương' Nguyệt Thi Thiền tiền bối năm đó ở tấn cấp tông sư cảnh giới về sau, tự tay làm cho sáng tác một chút phá cảnh tâm đắc, tên là 'Vũ Lưu Bút Đàm " là cha ta năm đó ở Ngọc Kinh Thành theo một vị cao nhân trong tay thỉnh đến."

Vũ Lưu Vương, Nguyệt Thi Thiền!

Mọi người hít vào khí lạnh.

Đại Chu người khác họ Cửu vương ở bên trong, Vũ Lưu Vương là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất vương!

Càng là trẻ tuổi nhất một vị vương khác họ!

Kia mười lăm tuổi chứng đạo tông sư, mười bảy tuổi bước vào Tiên Thiên Vũ Tông cảnh, mười chín tuổi đạt được đương kim Chu hoàng tự mình triệu kiến, sắc phong kia làm vương khác họ. Được vinh dự Đại Chu nghìn năm lấy hạ kiêu ngạo đời tuyệt mới.

Cho tới bây giờ, cũng mới bất quá mười năm thời gian mà thôi!

Hắn độc thân đeo kiếm, bước vào Đại Ngụy lãnh thổ một nước, liên tiếp đánh bại Đại Ngụy chín vị Tiên Thiên tông sư, danh chấn hai nước chi địa, dương danh tứ hải bát hoang.

Đã từng xông có Đại Chu đệ nhất hung địa danh xưng là "Thiên Hãm Sơn", giết Yêu Vương mười hai, ngang dọc tán loạn.

Về hắn truyền kỳ sự tích không thắng miếng đếm, tại Đại Chu cảnh nội người làm cho đều biết, có thể nói là một cái Thần Thoại giống như tồn tại.

Mà bây giờ, Hướng Minh lại xuất ra Vũ Lưu Vương rất nhiều năm trước thân viết một quyển tu luyện giấy bút, điều này làm cho ai có thể không sợ hãi?

Nguyên vốn định thẳng ly khai Văn Linh Chiêu cũng lập tức dừng lại, có chút ngoài ý muốn.

"Sư muội như cảm thấy hứng thú, cứ việc cầm đi đọc qua chính là."

Thấy vậy, Hướng Minh mỉm cười mở miệng.

Hắn nghe người khác nói qua, Văn Linh Chiêu trong lòng cuối cùng khâm phục cùng sùng mộ chính là Vũ Lưu Vương, cho nên hao hết tâm tư, mới từ phụ thân Hướng Thiên Tù trong tay muốn tới cái này vốn "Vũ Lưu Bút Đàm" .

"Cái này. . ."

Văn Linh Chiêu có chút do dự.

"Linh Chiêu sư muội không cần phải khách khí, đợi ngươi lúc nào xem xong rồi, Đừng cho ta là được."

Hướng Minh nói đến đây, có chút tự giễu đạo "Không phải là ta keo kiệt, thật sự là cái này bản điển tịch quá mức quý giá, ta cũng là thật vất vả mới từ trong tay phụ thân mượn tới, không có cách nào đem thử điển tịch tặng cho ngươi."

Phụ cận tất cả mọi người không khỏi lộ ra vẻ hâm mộ.

Xuất ra Vũ Lưu Vương giấy bút đến đuổi theo nữ nhân, cái này chỉ sợ cũng chỉ Hướng Minh bực này Tổng đốc chi tử, mới có năng lực làm được rồi!

"Chậc chậc, gia hỏa này thật lớn thủ bút."

Trịnh Mộc Yêu cũng mở rộng tầm mắt, kinh ngạc lên tiếng.

Tô Dịch thần sắc bình thản, đầu xa xa mà nhìn, sóng lớn không sợ hãi.

Nhưng vào lúc này, tại một đám kinh ngạc ánh mắt khó hiểu nhìn chăm chú, chỉ thấy Văn Linh Chiêu lắc đầu nói:

"Được rồi, cái này các loại điển tịch quá quý trọng, ngươi hay là lấy về đi."

Dứt lời, hắn đã cất bước ly khai, bạch y nhẹ nhàng dắt, lành lạnh tuyệt tục.

Tất cả mọi người sửng sốt, đều không thể tin được Văn Linh Chiêu lại có thể cự tuyệt bực này dụ dỗ!

Hắn chẳng lẽ không biết, có một bản điển tịch như vậy, sẽ đối với hắn phá trùng kích tông sư cảnh thời gian, có không thể đo lường giúp ích tác dụng?

Hướng Minh cũng đều ngây ngốc một chút, có chút chân tay luống cuống.

Hắn vốn tràn đầy tự tin, cho là bằng thử điển tịch, đủ có thể khiến Văn Linh Chiêu vô pháp cự tuyệt hảo ý của mình, chỉ cần hắn đã tiếp nhận, vậy sau này dĩ nhiên là có càng nhiều cơ hội tiến thêm một bước tiếp cận hắn.

Cái này tượng xé rách một cái lỗ hổng, đã có thừa dịp cơ hội.

Cái nào từng muốn, Văn Linh Chiêu lại cự tuyệt!

Trịnh Mộc Yêu cũng không khỏi kinh ngạc, chợt liền cảm khái nói: "Không thẹn là Văn Linh Chiêu, quả nhiên không giống người thường, không phải người bình thường có thể so sánh."

Mà lúc này, Hướng Minh cũng giống như thu thập xong tâm tình, đối với bên người mọi người nói: "Nhìn thấy không, cái này là Linh Chiêu sư muội, cũng chính là ta Hướng Minh yêu thích nhất nữ nhân!"

Hắn vẻ mặt vui mừng, cảm khái trung mang theo phát ra từ nội tâm ưa thích.

Việt không chiếm được càng là bạo động, đại khái chính là loại này tâm tình.

Đột nhiên, Hướng Minh nhạy cảm chú ý tới, Văn Linh Chiêu bước chân đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn về phía xa xa một cây um tùm cổ xưa cây tùng Hạ

Thuận theo ánh mắt của nàng nhìn lại, Hướng Minh thấy được một bộ váy đen, đẹp mỹ lệ vũ mị tiểu ma nữ Trịnh Mộc Yêu, cùng với bên cạnh một cái thiếu niên áo bào xanh.

Cùng lúc đó, Trịnh Mộc Yêu cũng là khẽ giật mình, đã nhận ra Văn Linh Chiêu cái kia mát lạnh như nước ánh mắt, bất quá, cũng không phải nhìn về phía hắn.

Mà là nhìn về phía bên người nàng Tô Dịch!

Thời gian giống như tại thời khắc này bất động.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 181: Từ Biệt Hai Rộng Tất Cả Sinh Vui Mừng

Khi thấy chắp tay đứng ở đó cây tùng ở dưới thiếu niên áo bào xanh thời gian, Văn Linh Chiêu rõ ràng ngơ ngác một chút.

Chợt, nàng cái kia như núi xa loại lông mày hơi hơi nhăn lại, điềm tĩnh như hồ tâm cảnh tùy theo dâng lên một tia không nói ra được tâm tình.

Mâu thuẫn, loại trừ, nghi hoặc, kinh ngạc. . .

Phức tạp vả lại vi diệu.

Đại khái là vạn không nghĩ tới, lại sẽ ở Thiên Nguyên học cung này Thần Tiêu trên đỉnh, tại chính mình định cư tiềm tu chi địa, chứng kiến cái này cái nàng từ trước đến nay không muốn nhấp lên "Trượng phu" .

Trầm mặc một lát, tại rất nhiều kinh ngạc ánh mắt nghi ngờ nhìn chăm chú, Văn Linh Chiêu kính đi thẳng tới Tô Dịch.

Theo tiếp cận, nàng lành lạnh như băng thanh lệ dung nhan đã trở nên bình thản cực kỳ.

Dung như mặt nước phẳng lặng, không dậy rung động.

Trịnh Mộc Yêu con mắt quay tít một vòng, vô thức nhường ra một chút khoảng cách.

Trong nội tâm nàng phấn khởi, ý thức được dọc theo con đường này nội tâm sinh ra nghi hoặc, cực có thể liền đem tại kế tiếp đạt được một chút đáp

án!

Mà ở phía xa, Hướng Minh đám người chứng kiến Văn Linh Chiêu đi về hướng thiếu niên áo bào xanh kia thời gian, từng cái một cũng đều sửng sốt một chút, đều lộ ra vẻ nghi hoặc.

Tên kia là ai

Không có ai nhận ra, cái này để cho bọn họ đều ra một đáp án, cái này thiếu niên áo bào xanh tất nhiên không phải là bọn hắn Thiên Nguyên học cung truyền nhân!

Um tùm cây tùng xuống, Tô Dịch nhìn đi tới Văn Linh Chiêu, thần sắc lạnh nhạt như trước.

Hắn như vậy thần sắc, xem tại trong mắt Văn Linh Chiêu, kìm lòng không được nhớ tới ban đầu ở Văn gia tông tộc đại điện thời gian, đối mặt Văn gia một đám đại nhân vật khinh thường cùng khinh miệt răn dạy, Tô Dịch cái kia phảng phất giống như cái gì đều không để ý tư thái.

"Ngươi tới thử làm cái gì "

Cho đến tại trước người Tô Dịch ba bước chi địa, thiếu nữ đứng im lặng hồi lâu chừng mở miệng, bạch y thắng Tuyết, lành lạnh như tiên, thanh âm không màng danh lợi mà lạnh lùng.

Tịnh không phải cố ý như thế, mà là nàng tính tình vốn là như thế.

Tô Dịch ánh mắt hơi có chút khác thường, nhắc tới cũng rất vớ vẩn đấy, từ một năm trước lập gia đình đến bây giờ, đây là hắn cùng Văn Linh Chiêu cái này người vợ lần thứ ba gặp mặt.

Mà đây cũng là Văn Linh Chiêu nói với hắn câu nói đầu tiên.

Lạ lẫm giống như hoàn toàn không người quen biết loại.

Có ý tứ chính là, Văn Linh Chiêu những lời này nhìn như bình thản, kì thực lộ ra một tia không dễ dàng phát giác loại trừ, đại khái là theo không nghĩ tới, Tô Dịch hội thình lình đất xuất hiện ở nơi đây.

Cái này cái ngoài ý muốn tình trạng, rõ ràng làm cho nàng rất không thích.

Tô Dịch nhân vật bậc nào, làm sao nghe không hiểu

Hắn mỉm cười cười một tiếng, nói: "Ngươi cho rằng ta nghĩ đến "

Văn Linh Chiêu trầm mặc một lát, nói: "Ta nghe nói, ngươi tu vi khôi phục, hơn nữa đã trở thành Long Môn thi đấu đệ nhất danh, cả lão thái quân đều viết thư nói, ngươi đã cùng trước đây không giống nhau, nhưng ngươi nên hiểu rõ, ta từ trước đến nay không thèm để ý những thứ này. Dù là ngươi chính là có thông thiên năng lực, cũng đều khó có khả năng để cho ta nhận thức ta và ngươi ở giữa hôn sự."

Tiếng nói lành lạnh, không màng danh lợi linh hoạt kỳ ảo.

Cách đó không xa Trịnh Mộc Yêu hít vào khí lạnh, trong lòng chấn động, Tô thúc thúc hắn lại thật là Văn gia cái kia phế vật loại người ở rể!

Ông trời!

Đây cũng quá đã kích thích đi

Trịnh Mộc Yêu thiếu chút nữa nhịn không được đều kêu đi ra, nhưng cuối cùng vẫn còn cố nén rồi.

Chỉ thấy Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi đang ở đây ý chính là giải trừ hôn sự, bức thiết nghĩ thay đổi cũng là điểm này, ta biết rõ."

Văn Linh Chiêu liền giật mình, như có chút khó hiểu.

Tô Dịch không khỏi một tiếng than nhẹ, nói: "Ngươi thật đúng là cho là, ta là vì tu vi khôi phục, ý đồ đến cải biến cái nhìn của ngươi, cho ngươi thừa nhận cùng tiếp nhận ta đây cái trượng phu "

Văn Linh Chiêu suy nghĩ một chút, nói: "Chẳng lẽ không phải "

Chợt, nàng giống như cảm giác trả lời như vậy có chút không thích đáng, nói: "Ta nói có lẽ sẽ có chút chối tai, cực có thể sẽ cho ngươi rất không thoải mái, nhưng ta thật sự nghĩ không ra, ngươi như không phải là vì để cho ta nhận thức ngươi, lại tại sao lại theo Quảng Lăng thành chạy đến nơi đây, hoàn tại bậc này ta "

Tô Dịch khẽ giật mình.

Không đợi hắn mở miệng, Văn Linh Chiêu đã than nhẹ một tiếng, giống như cũng không hề che giấu nội tâm ý tưởng, tiếp tục nói:

"Nếu như nói đều nói đến đây, ta đây không ngại nói thẳng, trong mắt ta, ngươi ta chính là hai không liên can gì người, chỉ bất quá bởi vì một tờ hôn nhân mà bị bức bách đã có vợ chồng danh tiếng mà thôi."

Nàng nâng lên thanh tịnh óng ánh con mắt, nhìn thẳng Tô Dịch ánh mắt, đạo "Ta cũng không hy vọng, bởi vì đã có việc hôn sự này, ngươi là có thể coi đây là danh, để cho ta thừa nhận ngươi, nhận thức ngươi, tiếp nhận ngươi. Ngươi nhưng minh bạch "

Tô Dịch chỉ cảm thấy có chút buồn cười, hợp lấy nàng thực cho là mình là tới nàng cùng tự mình hợp lại

Hắn cũng lười giải thích, nói: "Có giấy cùng bút ư "

Văn Linh Chiêu rõ ràng khẽ giật mình, nói: "Muốn những thứ này để làm gì "

"Ghi một phần thư bỏ vợ, ta và ngươi tất cả vỗ cái thủ ấn, từ nay về sau, bỏ qua tất cả đạo ngươi làm ngươi ngươi Thiên Nguyên học cung truyền nhân, ta thỉnh của ta tu hành chi đạo, không tiếp tục quan hệ dây mơ rễ má, cũng tỉnh ngộ ta và ngươi đều vì thế tâm phiền."

Tô Dịch trả lời gọn gàng mà linh hoạt.

Cách đó không xa, Trịnh Mộc Yêu đôi mắt đẹp trừng lớn, Tô thúc thúc nguyên lai là muốn tới bỏ vợ kia

Văn Linh Chiêu con mắt trong suốt ngưng lại, giống như rất kinh ngạc, nửa ngày mới lên tiếng, "Xem, ta cái kia lời nói xúc phạm tới tự ái của ngươi, mới có thể nói ra như vậy thẹn quá hoá giận lời nói đến."

"Thẹn quá hoá giận "

Tô Dịch nhíu mày.

Chỉ thấy Văn Linh Chiêu ánh mắt lạnh lùng lạnh nhạt, "Nếu không phải thẹn quá hoá giận, sao lại không biết, ngươi là Văn gia người ở rể, dựa theo Đại Chu luật lệ, chỉ ta Văn gia có thể xử trí ngươi thư bỏ vợ. . . A, ta ngược lại thật muốn ngươi có thể dùng một tờ thư bỏ vợ, triệt để kết thúc việc hôn sự này!"

Nói xong lời cuối cùng, nàng cái kia không màng danh lợi yên lặng tâm tình cuối cùng đã có một tia chấn động, không che giấu chút nào đối với cái hôn sự này mâu thuẫn, ghét cay ghét đắng cùng loại trừ.

"Thế tục pháp lệnh mà thôi, còn có thể trói buộc tu hành hạng người "

Tô Dịch thần sắc bình thản, "Ngươi cho dù đi lấy giấy cùng bút chính là, chỉ cần ta và ngươi đều đáp ứng, những thứ khác không cần để ý."

Hắn Tô Huyền Quân làm việc, đâu có thể nào để trong lòng thế tục trung quy củ

Văn Linh Chiêu lại xinh đẹp mặt trầm xuống, như có chút uấn nộ, con mắt trong suốt hàn ý đại thịnh, nói: "Không muốn ngây thơ như vậy được hay không được ngươi thật không biết, việc hôn sự này sau lưng liên lụy thế lực là ai "

Ngây thơ

Tô Dịch nhíu mày, ánh mắt thoáng nhìn cách đó không xa Trịnh Mộc Yêu, "Đi một bên."

Trịnh Mộc Yêu chính nghe được nội tâm bành trướng, cảm thấy kích thích, bị như vậy răn dạy, hơi có chút không muốn, nhưng vẫn là thành thành thật thật quay người đi xa.

Như vậy một màn, Văn Linh Chiêu không khỏi ngoài ý muốn, nàng Tự Nhiên nhận ra Trịnh Mộc Yêu, biết rõ vị này Trịnh gia thiên kim tính tình hạng gì bướng bỉnh quái đản, tại Thiên Nguyên học trong nội cung bị coi là tiểu ma nữ, rất nhiều đồng môn nói mà biến sắc, cực ít có người dám gây ra nàng đấy.

Cái nào từng muốn, cái này tiểu ma nữ lại như có chút e ngại trước mặt Tô Dịch. . .

Rất nhanh, Văn Linh Chiêu liền đem cái này nghi hoặc đè xuống, không hề suy nghĩ nhiều, bởi vì lúc này hiện tại, những thứ này đều không quan trọng.

Chỉ thấy Tô Dịch nhàn nhạt nói: "Việc hôn sự này liên lụy đơn giản là Ngọc Kinh Thành Tô gia mà thôi, trong mắt ngươi, có lẽ cho là đó là một cường đại đến vô pháp tưởng tượng quái vật khổng lồ, nhưng trong mắt ta, cũng cuối cùng nhưng thế tục một người trong nho nhỏ tông tộc mà thôi."

Nói đến đây, hắn thâm sâu con mắt ở chỗ sâu trong nổi lên một tia lãnh ý, "Điểm này, căn bản không cần ngươi nhắc nhở ta, đợi về sau ta tiến về trước Ngọc Kinh Thành thời gian, thì sẽ đem chuyện này triệt để giải quyết."

Tùy ý lạnh nhạt đích thoại ngữ ở bên trong, tận là tuyệt đối bễ nghễ cùng tự tin.

Văn Linh Chiêu ngây dại.

Lấy cái kia lành lạnh như băng tính tình, hiện tại đều thiếu chút nữa bị tức cười.

Ngọc Kinh Thành Tô gia, sừng sững tại toàn bộ Đại Chu cao cấp nhất bá chủ thế lực một trong, cuộc sống xa hoa, quyền hành ngập trời, là có thể đủ ảnh hưởng toàn bộ Đại Chu thiên hạ thế cục tồn tại!

Thân là Tô gia hậu duệ, Tô Dịch lại lại nói ra bực này buồn cười lời nói quả thực chính là phát rồ, hoàn toàn không thể nói lý!

Tức giận ngoài, Văn Linh Chiêu nội tâm cũng là dâng lên một cỗ không hiểu mất mát, cái này là nàng trên danh nghĩa phu quân

Trách không được lão thái quân nói, toàn bộ Tô gia ở bên trong, cuối cùng không được coi trọng chính là cái này Tô gia Tam thiếu gia!

Văn Linh Chiêu trong lòng thở dài.

Trước đó không lâu thời điểm, theo lão thái quân gửi thư ở bên trong, cũng làm cho nàng hiểu được Tô Dịch chân chính thân thế, đã minh bạch vì cái gì Văn gia năm đó hội tiếp nhận Tô Dịch tới cửa là chồng nguyên do.

Hết thảy đều là cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia có quan hệ!

Sự thật này, nguyên bản khiến cho nội tâm của nàng trầm trọng vô cùng, ý thức được bằng thủ đoạn của mình, muốn giải trừ cái này một việc hôn sự, không thể nghi ngờ thật quá khó khăn.

Nhưng nàng cũng không buông tha cho, ngược lại tu hành càng khắc khổ.

Bởi vì nàng tin tưởng vững chắc, làm một ngày kia, mình cũng trở thành Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền cái kia đợi danh khắp thiên hạ vương hầu thời gian, chính là Ngọc Kinh Thành Tô gia, cũng không cách nào không đáp ứng giải trừ việc hôn sự này!

Ba năm!

Chỉ cần cho nàng Văn Linh Chiêu ba năm thời gian, ổn thỏa như năm đó Nguyệt Thi Thiền như vậy, một bước lên mây, du ngoạn Đại Chu vương vị!

Nhưng nàng lại không nghĩ rằng, bị tự mình coi là một cái núi lớn chống trời, cần toàn lực ứng phó trở thành vương hầu về sau, mới có tư cách đi nói điều kiện Ngọc Kinh Thành Tô gia, lại lại sẽ ở Tô Dịch trong miệng có vẻ như vậy chịu không nổi. . .

Hết lần này tới lần khác đấy, Tô Dịch vốn là Ngọc Kinh Thành Tô gia hậu duệ, còn nói ra lời nói như vậy, cái này quá phóng đãng

Làm sao kia buồn cười

"Ngươi tin hay không, đều cũng không trọng yếu."

Mắt thấy Văn Linh Chiêu thật lâu không nói, Tô Dịch lạnh nhạt nói, "Quan trọng là ..., ta hôm nay tới, coi như đem ngươi ta chuyện giữa kết thúc một cái."

Văn Linh Chiêu lập tức như ở trong mộng mới tỉnh giống nhau, theo lộn xộn trong suy nghĩ thanh tỉnh.

Lại trước mắt Tô Dịch, chỉ cảm thấy người này toàn thân đều lộ ra một cỗ ngu ngốc cùng tự đại, buồn cười mà không biết.

Nàng lại nhịn không được nói: "Dám lấy Tô gia danh nghĩa làm việc, nhất định giết tới! Dám bước vào Ngọc Kinh Thành nửa bước, nhất định giết tới! Hai câu này, ngươi lẽ nào quên ngươi lại nhường thế nào tin tưởng ngươi có thể giải quyết Tô gia sự tình "

Tô Dịch lông mi hơi nhíu, nói: "Lão thái quân mà ngay cả những thứ này đều theo như ngươi nói "

Văn Linh Chiêu ánh mắt càng lạnh lùng, đối xử Tô Dịch thái độ cũng thay đổi, mang theo một vòng thất lạc, nói: "Nếu ta không biết những thứ này, sợ là căn bản vô pháp tưởng tượng, tu vi khôi phục về sau ngươi, lại sẽ như thế cuồng vọng tự đại."

Tô Dịch Tự Nhiên phát giác được đến Văn Linh Chiêu thái độ biến hóa, không khỏi âm thầm lắc đầu, triều khuẩn không biết hối sóc, huệ cô không biết Xuân Thu, cổ nhân thật không ta lừa gạt.

Hắn cũng lười nhiều lời nữa, nói: "Mặc kệ ngươi nghĩ như thế nào đấy, trước tiên đem thư bỏ vợ đã viết, về sau bỏ qua tất cả đạo là được."

Văn Linh Chiêu khuôn mặt như sương lạnh, từng chữ một nói: "Không hợp pháp luật, không hợp quy củ, vả lại ngươi một người ở rể, có tư cách gì đừng ta ta khuyên ngươi đừng náo loạn nữa, bằng không, sẽ chỉ làm ta đối với ngươi càng ngày càng thất lạc!"

Dứt lời, nàng quay người liền phải ly khai.

Liền vào lúc này, Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Cũng đúng, thư bỏ vợ lời nói đối với ngươi mà nói không khỏi có chút nhục nhã mùi vị, như vậy đi, ta và ngươi ký kết một phần giải trừ hôn sự khế ước, từ biệt hai rộng, riêng phần mình vui mừng, thế nào "

Văn Linh Chiêu dậm chân, chỉ cảm thấy nội tâm có một cỗ ức chế không nổi lửa giận vụt vụt dâng lên, đột nhiên xoay người, con mắt trong suốt như đao phong giống nhau nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, nói:

"Người quý nhân có tự mình biết rõ, thừa dịp ta còn có kiên nhẫn, ngươi tốt nhất hiện tại liền từ Thiên Nguyên học cung ly khai!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 182: Ai Thua Người Nào Quỳ Xuống Sám Hối

Văn Linh Chiêu tức giận!

Một màn này, không chỉ Trịnh Mộc Yêu có thể cảm nhận được, nơi xa Hướng Minh đám người cũng đều đã nhận ra.

Điều này làm cho tất cả mọi người ngoài ý muốn.

Cần biết, Văn Linh Chiêu tính tình cao thượng lành lạnh, cô tiễu như băng.

Theo tiến vào Thiên Nguyên học cung thứ nhất, cơ hồ không ai bái kiến nàng là bất cứ chuyện gì phẫn nộ qua, cho tới bây giờ đều như vậy không màng danh lợi, siêu nhiên, giống như không ăn nhân gian khói lửa Tiên Tử.

Đến nỗi, đều cực ít có người nhìn thấy nàng cùng cái nào người nam tử trường nói qua.

Nhưng bây giờ, nàng không chỉ cùng xa lạ kia thiếu niên áo bào xanh hàn huyên thật lâu, vả lại lại phá thiên hoang địa nổi giận!

Điều này làm cho người nào không kinh hãi

Còn không đợi Tô Dịch mở miệng, Hướng Minh đã hấp tấp mà đến, mặt lộ vẻ vẻ ân cần, nói: "Linh Chiêu sư muội, ngươi không sao chứ "

Văn Linh Chiêu ngữ khí lạnh buốt nói: "Không liên quan gì đến ngươi."

Lúc nói chuyện, nàng con mắt trong suốt nhìn chằm chằm vào Tô Dịch.

Tô Dịch cũng không để ý đến đi tới Hướng Minh, trực tiếp đem không để ý đến.

Thần sắc hắn bình thản mà nhìn Văn Linh Chiêu, nói: "Ngươi đại khái căn bản không rõ ràng lắm, cái gì gọi là tự mình biết rõ, ta cũng lười cùng ngươi giải thích, một câu, chỉ cần ngươi đáp ứng ta nói đấy, bắt được hiệp nghị khế ước về sau, ta lập tức đi ngay."

Vốn là sắp khống chế không nổi nội tâm lửa giận Văn Linh Chiêu nghe vậy, ánh mắt càng lạnh như băng khiếp người, nói:

"Trước đây thời điểm, ta theo không hận ngươi, xem ngươi như ta một thứ người bị hại, nhưng bây giờ, ngươi để cho ta rất ghét cay ghét đắng!"

Dứt lời, nàng quay người mà đi, thanh âm xa xa truyền đến,

"Nếu như ngươi nghĩ náo, liền cho dù náo đi, nhưng ngươi đừng quên rồi, nơi này là Thiên Nguyên học cung, không phải là tùy tiện ai cũng có thể giương oai địa phương!"

Nội tâm của nàng tràn ngập lửa giận cùng thất lạc, đã chẳng muốn lại cùng Tô Dịch nói xuống dưới.

Tô Dịch nhướng mày, ánh mắt trở nên lãnh đạm, nói:

"Ngươi bây giờ lửa giận tâm lý chiến, ý chí không rõ, niệm tại trên mặt mũi Linh Tuyết, ta cho ngươi một khắc đồng hồ thời gian hảo hảo tỉnh táo cân nhắc một cái, một khắc đồng hồ về sau, ngươi nếu không đáp ứng, đừng trách ta bức ngươi đáp ứng."

Đã đi xa Văn Linh Chiêu ngẩn ngơ, đều giống như không thể tin được tự mình lỗ tai, xoay người, nhìn xa xa Tô Dịch, tiếng như thấu xương hàn băng, từng chữ một nói:

"Tô Dịch, ngươi nghe kỹ cho ta, việc hôn sự này, hội từ ta tự mình tới giải quyết, mà không phải dựa vào ngươi cái kia buồn cười một tờ khế ước!"

Lời nói này, bị phụ cận mọi người nghe xong cái rành mạch, tất cả đều lắp bắp kinh hãi.

Tô Dịch!

Vốn cái này nhắm trúng Văn Linh Chiêu tức giận thiếu niên áo bào xanh, lại cái kia ở rể Văn gia người ở rể phế vật!

Thanh âm vẫn còn quanh quẩn, bầu không khí lại trở nên yên tĩnh nặng nề.

Văn Linh Chiêu cái kia yểu điệu thon dài thân ảnh đã càng lúc càng xa.

Mọi người thần sắc đều trở nên khác thường đứng lên.

Cây tùng xuống, Tô Dịch chắp tay tại cõng, thần sắc bình thản, giống như hồn không có phát giác được phụ cận ném đến cái kia khác thường ánh mắt.

Hắn nói, cho đối phương một khắc đồng hồ cân nhắc thời gian, Tự Nhiên được nói mà có tin.

"Vốn ngươi chính là cái kia điếm ô Linh Chiêu sư muội danh dự Tô Dịch."

Lúc này thời điểm, Hướng Minh cũng cuối cùng kịp phản ứng, ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh như băng mà lợi hại, nhìn về phía Tô Dịch.

Tô Dịch mí mắt cũng không có giơ lên một cái, không nhìn thẳng vị này danh đầy trời Nguyên học cung Tổng đốc chi tử.

Cái này chẳng thèm ngó tới tư thái, nhường Hướng Minh sắc mặt trầm xuống.

Một chút nguyên bản liền cầm giữ đám tại Hướng Minh bên người nam nữ trẻ tuổi thấy vậy, cũng đều nhíu mày, một cái người ở rể phế vật mà thôi, có cái gì nhưng kiêu ngạo

Một cái áo lam thanh niên nhịn không được nói: "Tô Dịch, ngươi thật đúng là đem mình làm nhân vật số một rồi, vừa rồi Linh Chiêu sư muội nói cái gì, ngươi lẽ nào không nghe thấy nơi này là Thiên Nguyên học cung, không phải là loại người như ngươi nhưng tự do buông thả địa phương!"

Một cái thiếu nữ xinh đẹp thở dài nói: "Linh Chiêu sư muội hạng gì chói mắt một vị tuyệt đại nhân vật, lại lại trên quán như vậy một người nam nhân, ài, loại này hôn sự hoàn toàn chính là bả Linh Chiêu sư muội đẩy tới trong hố lửa."

"Tô Dịch, nhanh cho Linh Chiêu sư muội xin lỗi, bằng không, ta chờ không tha cho ngươi!"

Một cái tính khí nóng nảy thiếu niên áo đen trực tiếp Đứng ra đây, nổi giận đùng đùng đạo còn kém chỉ vào Tô Dịch cái mũi mắng.

Tình cảm quần chúng xúc động phẫn nộ, nghiễm nhiên nhường Tô Dịch đã thành ngàn người chỉ trích mục tiêu.

Hướng Minh lặng yên lui ra phía sau hai bước, quay đầu tại bên người một cái Bạch Bào nam tử bên tai thấp giọng nói: "Điền Đông sư đệ, ngươi cảm thấy cái này Tô Dịch ngày hôm nay ở đây thân bại danh liệt, có phải hay không rất tốt "

Bị kêu là Điền Đông Bạch Bào nam tử ngầm hiểu, lặng yên gật đầu.

Ngay tại Điền Đông vừa phải làm những gì thời gian, cách đó không xa Trịnh Mộc Yêu phát giác được thế cục không ổn, hấp tấp đi tới, thanh tiếng trách mắng: "Mù ồn ào cái gì, muốn khi dễ người "

Nàng hai tay bao bọc trước người, đôi mắt đẹp như điện, liếc nhìn những thứ kia nam nữ trẻ tuổi, trang dung tinh xảo trên mặt đẹp đều là lãnh ý.

Mọi người sắc mặt biến hóa, đều cảm thấy rất kinh ngạc, vị Trịnh gia thiên kim đại tiểu thư này, sao giúp một cái người ở rể phế vật nói chuyện

Hướng Minh cùng Điền Đông cũng nhíu mày, có chút ngoài ý muốn.

"Trịnh sư tỷ, người cùng cái này Tô Dịch biết "

Có người không nhịn được hỏi.

Trịnh Mộc Yêu lén lút liếc mắt Tô Dịch một cái, chợt lãnh đạm nói: "Cũng không sợ nói cho các ngươi biết, đây là ta Tô thúc thúc, đều cho ta phóng chút tôn trọng!"

Thúc thúc!

Mọi người: ". . ."

Trước cái kia nhường Tô Dịch xin lỗi thiếu niên áo đen nhịn không được nói: "Trịnh sư tỷ, ngươi có phải hay không lầm, đây chính là Linh Chiêu sư

muội trên danh nghĩa trượng phu, cái kia trở thành con rể tới nhà phế vật! Linh Chiêu sư tỷ cả đời tên tuổi anh hùng, cũng bởi vì hắn như vậy một tên xuất hiện chỗ bẩn. Hắn. . . Hắn sao có thể là thúc thúc của ngươi "

Những người khác dồn dập gật đầu.

"Nói các ngươi rồi cũng không hiểu."

Trịnh Mộc Yêu không nhịn được nói, "Tóm lại, hôm nay là ta mang theo Tô thúc thúc đến đấy, ai dám đối với hắn bất kính, chính là đối với ta bất kính!"

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều kinh nghi không thôi.

Một cái người ở rể phế vật, như thế nào liền biến thành cái này đến từ Cổn Châu đỉnh cấp thế gia Trịnh thị nhất tộc tiểu ma nữ thúc thúc

Cái này không khỏi cũng quá không hợp thói thường rồi a

Điền Đông cũng không khỏi có chút chần chờ.

Trịnh Mộc Yêu thân phận, cũng không phải là hắn có thể được tội đấy.

Nhưng nhưng vào lúc này, Điền Đông chú ý tới Hướng Minh xem đến ánh mắt.

Trong lòng của hắn chấn động, hiểu được giống nhau, cắn răng một cái, nói: "Đang mang Linh Chiêu sư muội uy nghiêm, ngày hôm nay mặc kệ ai tới rồi, hắn Tô Dịch cũng phải đi cùng Linh Chiêu sư muội xin lỗi!"

Điền Đông là Hướng Minh bên người phụ tá đắc lực, thấy hắn mở miệng, những người khác làm sao không rõ có ý tứ gì

Nhất thời, những thứ kia nam nữ trẻ tuổi đều dồn dập lên tiếng:

"Trịnh sư tỷ, vừa rồi ngươi cũng thấy đấy, Tô Dịch đối với Linh Chiêu sư muội hạng gì bất kính, mặc kệ hắn và ngươi cái gì quan hệ, chuyện này không thể như vậy được rồi."

"Đúng, một ngoại nhân mà thôi, dám chạy tới chúng ta Thiên Nguyên học cung giương oai, quả thực là chán sống!"

Mọi người bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận, hồn không cho mình mặt mũi, điều này làm cho Trịnh Mộc Yêu đều cảm giác có chút ngoài ý muốn.

Chợt, nàng liền hiểu ra tới, đây hết thảy đều là vì có Hướng Minh tại!

Có Tổng đốc chi tử chỗ dựa, bọn hắn đương nhiên cũng không cần kiêng kị chính mình rồi.

Trịnh Mộc Yêu hít thở sâu một hơi trung khí, vừa mở miệng muốn nói gì, đã bị Hướng Minh cười mỉm ngắt lời nói:

"Trịnh sư muội, ta biết rõ ngươi muốn nói gì, nhưng dưới mắt thế cục ngươi cũng thấy đấy, căn bản không khỏi ta nói tính."

Dừng một chút, hắn khẽ thở dài: "Đương nhiên, như Tô Dịch nguyện ý đi theo Linh Chiêu sư muội xin lỗi, tin tưởng mọi người cũng còn chắc là sẽ không cùng hắn so đo đấy, dù sao, hắn cuối cùng chỉ là người ở rể, chúng ta thân là Thiên Nguyên học cung truyền nhân, nếu như khi dễ hắn, truyền đi không khỏi làm trò cười cho người trong nghề."

Trịnh Mộc Yêu bay xéo nhập tấn chân mày lá liễu nhăn lại.

Bàn về thân phận cùng địa vị, nàng cũng ép không được Hướng Minh, Hướng Minh như không có ý định nể tình, nàng cũng vô kế khả thi.

"Tô Dịch, là nam nhân ngươi cũng đừng trốn ở nữ nhân phía sau! Có dám hay không cùng ta quyết đấu một cuộc, như ngươi thua, liền ngoan ngoãn đi xin lỗi, thế nào "

Thanh niên áo đen kia lớn tiếng nói, trên mặt đều là khiêu khích vẻ.

Nơi này là Thiên Nguyên học cung, đối mặt Tô Dịch truyền thuyết này trung người ở rể phế vật, hắn hoàn toàn lực lượng mười phần.

Những người khác nghe vậy, dồn dập ồn ào.

Tô Dịch trước một mực chưa hề để ý tới những thứ này, dù là bị không ngừng khiêu khích, cũng đều chẳng muốn đi so đo.

Nhưng mắt thấy những thứ này con sâu cái kiến loại đồ vật kêu gào được càng kiêu ngạo thời gian, hắn không khỏi có chút hối hận lần này không mang Trà Cẩm đi ra đi.

Bằng không, chỉnh đốn những thứ này con sâu cái kiến mà thôi, Trà Cẩm cái này Nguyệt Luân Tông truyền nhân đã đầy đủ sử dụng, không cần tự mình để ý tới

"Muốn chơi đùa có thể."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, "Như vậy đi, ta cũng khinh thường muốn cái mạng nhỏ của các ngươi, người nào thua, người nào liền quỳ ở chỗ này sám hối suy nghĩ qua, thế nào "

Mọi người khẽ giật mình, đều không nghĩ tới, Tô Dịch chẳng những dám đáp ứng, hoàn đưa ra như vậy một cái cực kỳ nhục nhã mùi vị trừng phạt phương thức.

Tiểu ma nữ đôi mắt đẹp tỏa sáng, nội tâm thoáng cái kích động lên.

Nàng bị phụ thân lệnh cưỡng chế hầu hạ tại bên người Tô Dịch làm việc, trong lòng vốn là không tình nguyện.

Dù là phụ thân nàng bả Tô Dịch khoa trương đến bầu trời, cho là Tô Dịch như Trích Tiên loại thần thông quảng đại, nàng dù sao không có thấy tận mắt nhận thức qua, trong lòng không khỏi bán tín bán nghi.

Mà mượn cơ hội này, ngược lại là có thể nhìn một cái Tô Dịch cuối cùng có bao nhiêu năng lực!

Hướng Minh không khỏi âm thầm lắc đầu, một chút nói khiêu khích mà thôi, thì không chịu nổi

Giống như loại người này, cho Văn Linh Chiêu xách giày cũng không xứng, nhưng hết lần này tới lần khác lại đã thành Văn Linh Chiêu trên danh nghĩa trượng phu, thật đúng là làm cho người ta căm tức a.

"Đây chính là ngươi nói, như thua, đừng trách chúng ta khi dễ ngươi!"

Thiếu niên áo đen lãnh đạm nói.

Tô Dịch không để ý đến hắn, ánh mắt nhìn hướng ở đây những người khác, nói: "Các ngươi đâu rồi, có muốn hay không cùng nhau chơi đùa đùa "

Tất cả mọi người thiếu chút nữa không thể tin được tự mình lỗ tai.

Đây là đang khiêu khích bọn hắn tất cả mọi người

Thật cuồng vọng gia hỏa!

Cả những năm kia khinh nữ tử đều bị chọc giận, cho là Tô Dịch cái này cái người ở rể thật ngông cuồng, cũng không nhìn một chút đây là địa

phương nào, đều dám ... như vậy khiêu khích, thật không biết là đầu óc xảy ra vấn đề rồi, còn là ngu muội ngu ngốc.

"A, lời này của ngươi không khỏi cũng quá càn rỡ."

Hướng Minh cũng không khỏi ngơ ngác một chút, lắc đầu khinh cười rộ lên, "Nếu như ngươi có thể đem bọn họ từng cái đánh bại, ta không ngại chơi với ngươi đùa. Đương nhiên, ta hoài nghi ngươi căn bản không có khả năng có cùng ta giao thủ cơ hội."

Lời nói mây trôi nước chảy, mang theo không che giấu chút nào khinh miệt.

Mọi người cũng cũng không khỏi tự giễu cười rộ lên, cũng đúng, cùng một cái ngu ngốc gia hỏa bực bội, quả thực chính là nhục không có thân phận của mình.

Nghĩ như thế, bọn hắn tâm tính cũng bình tĩnh không ít, liền nhìn hướng Tô Dịch ánh mắt, đều mang theo vẻ thuơng hại.

"A..., Hướng Minh cũng muốn xuất hiện cái này thì tốt hơn! Như thế mới có thể chân chính thăm dò ra, ta đây vị Tô thúc thúc chân chính năng lực nha!"

Trịnh Mộc Yêu nội tâm hô to kích thích, xinh đẹp con mắt sáng lóng lánh đấy, chờ mong muôn phần.

"Nói như vậy, các ngươi đều đã đáp ứng "

Tô Dịch thấy vậy, không khỏi mỉm cười, thống khoái nói, "Tốt lắm, hôm nay ta cam đoan một cái không sót cùng các ngươi vui đùa một chút."

Thanh niên áo đen kia đã kiềm chế không được, cái cằm khẽ nâng, ngạo nghễ ôm quyền, lạnh lùng nói:

"Thiên Nguyên học trong cung cửa 'Quần Tinh Viện' đệ tử Hồ Giảo, thỉnh chỉ giáo!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 183: Tô Thúc Thúc Thực Mãnh Liệt

Mọi người đều tránh ra, dọn ra một cái rộng rãi đất trống, ở phía xa ngắm nhìn, thần sắc mang theo chờ mong.

Hồ Giảo.

Mười sáu tuổi, nội môn Quần Tinh Viện kiệt xuất đệ tử, Tụ Khí cảnh sơ kỳ tu vi, võ đạo căn cơ cực kỳ hùng hậu, tại giống nhau cảnh trong có "Lấy một chọi mười" thanh danh tốt đẹp.

Đặt tại bên ngoài, một thứ lớp người già Tụ Khí cảnh cường giả, cũng không phải cái này cái mười sáu tuổi thiếu niên đối thủ.

"Hồ Giảo sư đệ, chớ có ra tay quá ác, truyền đi, có nhục chúng ta Thiên Nguyên học cung phong độ."

Một cái vàng nhạt váy dài thiếu nữ dặn dò.

"Đây là Tự Nhiên."

Hồ Giảo mỉm cười mở miệng.

Trịnh Mộc Yêu ánh mắt cổ quái, nhịn không được nói: "Hồ Giảo, ta khuyên ngươi còn là vận dụng toàn lực cho thỏa đáng, tỉnh ngộ bị nhà ta Tô thúc thúc đánh bại thời gian, dùng tê liệt chủ quan đảm đương lấy cớ. Nếu thật như vậy, mất mặt thế nhưng là chính ngươi."

Mọi người khẽ giật mình, nói gì vậy, tại đây tiểu ma nữ trong mắt, Hồ Giảo hoàn bắt không được người ở rể phế vật như vậy

Hướng Minh trong lòng khẽ động, nói: "Hồ Giảo, cẩn thận chút, chớ có chủ quan, cần biết Diều Hâu vồ thỏ, cũng dùng toàn lực."

Hồ Giảo con mắt chớp động, gật đầu nói: "Tốt!"

Tô Dịch thấy vậy, không khỏi than nhẹ, "Thiếu niên, ngươi chính là vận dụng toàn lực, cũng bất quá là kiến càng lay cây, lấy trứng chọi đá mà thôi."

Hắn đều có chút không đành lòng khi dễ lại là thiếu niên người.

Có ai nghĩ được, Hồ Giảo lại bị những lời này chọc giận, âm thanh lạnh lùng nói: "Đợi ngươi quỳ xuống thời gian, ta cho ngươi lập lại lần nữa những lời này!"

Hắn một thân tu vi vận chuyển, khí thế đột biến, ánh mắt lăng lệ ác liệt khiếp người, bỗng dưng cất bước tiến lên, xoay eo ra quyền.

Oanh!

Hư không khí lưu bỗng nhiên nổ đùng tiếng rít, chỉ thấy Hồ Giảo một quyền này, thẳng giống như một đạo sáng chói chói mắt tinh mang bắn ra, xé rách không khí, thế như tiếng sấm.

Một chút nam nữ trẻ tuổi âm thầm gật đầu.

Thối Tinh Quyền, Thiên Nguyên học cung ba mươi sáu cửa Huyền giai đỉnh cấp võ học một trong, quyền như sao mang, bắn ra như sấm, hủy diệt lực lượng cực kỳ kinh người.

Hồ Giảo quyền này vừa ra, khiếu âm như bạo, tinh mang chói mắt, rõ ràng đã đem thử võ học đạt đến dày công tôi luyện tình trạng.

Cái kia đợi lực sát thương, giết thế tục trung Tụ Khí cảnh trung kỳ võ giả đều dư xài!

Bởi vậy cũng đó có thể thấy được, hắn mặc dù phẫn nộ, nhưng cũng không chủ quan.

Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt, không đau buồn không thích, dài thường thượt thân ảnh đứng ở đó, nếu như chống trời trên vách đá dựng đứng cô tiễu tới tùng, lù lù bất động.

Cho đến Hồ Giảo một quyền này chạy tới, tay phải hắn thò ra, tùy ý vỗ.

Hồ Giảo một quyền này tại trước mặt Tô Dịch ba thốn dừng lại, không cách nào tiến thêm, mà bờ vai của hắn, thì bị Tô Dịch bàn tay vỗ trúng.

Cái kia một cái chớp mắt, thẳng giống như Thần Sơn lớn Nhạc áp bách bên người, cũng không kịp chống cự, Hồ Giảo thân thể không bị khống chế đất quỳ trên mặt đất.

Phanh!

Bản địa chấn động, kia tiếng nặng nề.

Hồ Giảo phát ra thống khổ khàn giọng, xương bánh chè rạn nứt, toàn thân run rẩy, tuấn mỹ gương mặt đều vặn vẹo thành một đoàn.

Toàn trường một yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

"Cái này. . ."

Rất nhiều người nghẹn họng nhìn trân trối, trên mặt chờ mong phấn khởi vẻ ngưng kết, bọn hắn chỉ cảm thấy hoa mắt, Hồ Giảo lại lại như vậy đánh bại!

Hướng Minh đồng tử ngưng lại, tiểu tử này quả nhiên có cổ quái.

Trịnh Mộc Yêu nội tâm tiên mãnh liệt run lên một cái, chợt cũng có chút không nói ra được vắng vẻ, nhịn không được liếm liếm phấn gọt giũa Liễm Diễm môi, cái này còn không có tận hứng đâu rồi, chấm dứt cũng quá nhanh đi

"Thật có lỗi, dùng sức hơi nhiều rồi, không nghĩ tới ngươi yếu như vậy."

Tô Dịch nhẹ giọng mở miệng.

Hắn đã bảo lưu lại hơn phân nửa thực lực, e sợ cho không cẩn thận bả đối phương đánh chết đánh cho tàn phế, chưa từng nghĩ, vẫn là đem đối phương xương bánh chè làm vỡ nát.

Cái này đương nhiên không phải cố ý, chỉ có thể nói Tô Dịch có chút đánh giá cao Thiên Nguyên học cung nội môn đệ tử võ đạo căn cơ rồi.

Mọi người: ". . ."

"Tô Dịch, ngươi có thể giết ta, nhưng không thể nhục ta!"

Hồ Giảo phẫn nộ, giãy giụa muốn đứng dậy.

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Vừa rồi có thể nói tốt rồi, người nào thua, người nào liền quỳ trên mặt đất sám hối, nếu như ngươi đứng dậy, nhục nhã không chỉ chính ngươi, còn có thể nhường Thiên Nguyên học cung bởi vì ngươi hổ thẹn."

Hồ Giảo ngẩn ngơ, sắc mặt xanh trắng cùng đến.

"Tiếp tục."

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua mọi người.

Giờ khắc này, nhìn quỳ gối cái kia Hồ Giảo, những nam nữ trẻ tuổi kia tâm tính cũng đã thay đổi, kinh nghi bất định, ý thức được có chút không đúng.

"Trong truyền thuyết, gia hỏa này không phải là một cái tu vi mất hết sao "

Thiếu nữ váy dài vàng nhạt thì thào.

Những người khác cũng nghi hoặc, bầu không khí nhất thời có chút nặng nề.

Trịnh Mộc Yêu bao bọc hai tay, lãnh đạm nói: "Mới vừa rồi còn kêu gào lấy để cho ta Tô thúc thúc xin lỗi, thế nào hiện tại tất cả đều sợ rồi ta nói cho các ngươi biết, hôm nay ai dám tự tiện ly khai, ta cam đoan ngày mai thời điểm, đem hắn treo tại trước sơn môn nghìn năm cây hạnh lên, nhường tất cả mọi người đi thăm đi thăm!"

Mọi người ngay ngắn hướng biến sắc, đây cũng quá tàn nhẫn rồi!

"Để cho ta tới đi."

Một cái thanh niên áo bào màu vàng Đứng ra đây, thần sắc trầm ngưng, không ti không lên tiếng, "Thiên Nguyên học cung Mông Thác, Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ."

Lập tức mọi người phấn khởi đứng lên.

Mông Thác, đây chính là bọn hắn nội môn đệ tử trung nhân vật phong vân!

Hướng Minh cũng âm thầm gật đầu, Mông Thác thực lực rất mạnh, vả lại tính tình trầm ổn, mặc dù thua kém hơn học cung mười Đại đệ tử như

vậy chói mắt.

Nhưng tại Tụ Khí cảnh ở bên trong, cũng đã có thể nói là nhất lưu nhân vật.

"Từ báo tu vi "

Tô Dịch cười rộ lên, một cái xem thấu Mông Thác tâm tư, nói: "Đừng sợ, ta chỉ là Tụ Khí cảnh trung kỳ tu vi."

Tụ Khí cảnh trung kỳ!

Mọi người giật mình ngoài, lại có chút đồng tình mới Tụ Khí cảnh sơ kỳ Hồ Giảo, cái này bại. . . Cũng là không tính oan.

Cũng không trách bọn hắn mắt vụng về, thật sự là võ đạo Tứ Cảnh chính là phàm tục cảnh giới, hơn nữa trên người Tô Dịch khí tức lạnh nhạt yên lặng, trừ phi là thần hồn linh mẫn cực kỳ nhân vật, bằng không, tại không động thủ thời điểm, căn bản là nhìn không ra tu vi của hắn rồi.

Mông Thác rõ ràng thoải mái không ít, không nói nhảm nữa, rút đao ra khỏi vỏ.

BOANG...!

Một thanh chiến đao huyễn sáng màu trắng bạc lướt đi, trong nháy mắt, Mông Thác toàn thân đều là phách liệt như nước thủy triều nghiêm túc sát khí, mãnh liệt quát khẽ một tiếng, vung đao bạo Trùng mà đến.

Thế như mũi tên rời cung, khí thế kinh người.

"Thanh Viêm Trảm!"

Chỉ thấy Mông Thác vung lên tầm đó, màu trắng bạc chiến đao vút không, lại mang theo một tầng như thiêu đốt loại màu xanh Viêm Hỏa, nổi giận chém hạ xuống.

Phách liệt đường hoàng, lăng lệ ác liệt không giới hạn.

Cái kia đợi uy thế, nhường không ít người đều bị kinh diễm đến.

Tô Dịch thân ảnh không động, lạnh nhạt như trước.

Cho đến thiêu đốt loại màu xanh lưỡi đao chém tới, hắn cong ngón búng ra.

Keng! ! !

Đâm thủng màng nhĩ loại nổ đùng ở bên trong, Mông Thác mánh khoé kịch chấn, màu bạc chiến đao rời tay mà bay.

Sắc mặt hắn đột biến, muốn nhanh lùi lại.

Nhưng một cái thon dài trắng nõn đại thủ đã bay bổng vỗ vào trên bả vai hắn.

Phanh!

Bản địa chấn động, Mông Thác cái kia thân ảnh cao lớn cũng quỳ, hai đầu gối nện đấy, thân thể đều nhân đau nhức kịch liệt hung hăng run rẩy đứng lên.

Toàn trường tĩnh mịch, mọi người đều vẻ sợ hãi, hai mặt nhìn nhau.

Hồ Giảo bị thua, như có thể quy kết là tu vi thua kém hơn Tô Dịch, cái kia Mông Thác lần này bị thua, lại tính là cái gì

Đáng sợ nhất là, hai người đều là bị Tô Dịch một cái tát trấn áp đầy đất, cái kia hời hợt tư thái, đặc biệt rung động nhân tâm.

"Làm sao sẽ. . ."

Hướng Minh cuối cùng biến sắc, nguyên bản hắn hoàn không có sợ hãi, lực lượng mười phần, nhưng lúc này, đã có chút vô pháp bình tĩnh.

"Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ cũng không được, lẽ nào đúng như phụ thân theo như lời, Tô thúc thúc có được lấy giết tông sư như giết gà làm thịt hầu năng lực "

Trịnh Mộc Yêu đôi mắt đẹp trợn to, nội tâm cũng chấn động không thôi.

Nàng bản thân cũng là Tụ Khí cảnh trung kỳ tu vi, nhưng trong lòng tự hỏi, đổi lại là nàng ra tay, đã định trước không thể nào là Mông Thác đối thủ.

Mà Mông Thác lại như giấy mỏng loại, tại trước mặt Tô Dịch không chịu nổi một kích!

Như thế một đôi bỉ, Trịnh Mộc Yêu làm sao có thể không kinh hãi

Quỳ trên mặt đất Mông Thác, đã là trước mặt như màu đất, khó có thể tin nói: "Cái này. . . Cũng gọi là Tụ Khí cảnh trung kỳ! "

"Ngươi cảm thấy, ta có lừa gạt ngươi cần thiết "

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía mọi người, nói: "Nếu không, các ngươi cùng tiến lên "

Đề nghị này, nhường không ít người động tâm, ánh mắt chớp động.

Nhưng trở ngại mặt mũi, hoặc là nói ỷ vào thân phận mình, nhưng lại làm cho bọn họ không khỏi rất do dự.

Đến lúc này, người nào vẫn không rõ, vừa rồi bọn hắn tất cả đều nhìn lầm

Hồ Giảo, Mông Thác bị thua, chính là cuối cùng sinh động ví dụ!

Bực này dưới tình huống, đối mặt Tô Dịch thời gian, bọn hắn không ít người trong lòng từ lâu bắt đầu sinh thoái ý, ngầm đã hối hận, đâu còn nếu kêu lên rầm rĩ lấy đi khiêu chiến

"Chạy nhanh điểm! Các ngươi thế nhưng là nội môn đệ tử, có thể nào Nhận kinh sợ thể diện hoàn có muốn hay không rồi"

Trịnh Mộc Yêu lớn tiếng mở miệng, e sợ cho thiên hạ không loạn.

Điều này làm cho mọi người thần sắc đều rất khó có thể.

"Hắn nếu như nói, mọi người cùng nhau xông lên chính là!"

Bạch Bào thiếu niên Điền Đông cắn răng một cái, trước tiên đứng ra.

Thấy vậy, những người khác dũng khí một Cường, cũng dồn dập nảy sinh ác độc, đáp ứng.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Đúng vậy, coi như có chút cốt khí, cũng tỉnh ngộ ta một vừa động thủ rồi."

"Lên!"

Điền Đông vung tay lên, rút kiếm ra khỏi vỏ.

Cái khác nam nữ cũng đều riêng phần mình đem một thân tu vi toàn lực vận chuyển, mang theo đao thương kiếm kích đẳng binh Nhận, lấy xúm lại công kích khí thế triều Tô Dịch một người đánh tới.

Kia trường cảnh, không thua gì một đám Tụ Khí cảnh cao thủ cùng một chỗ ngang nhiên xuất kích.

Thế tục trung tông sư cảnh nhân vật, sợ là cũng phải tránh đi phong mang.

Dù sao, cái này tuổi trẻ nam nữ mặc dù còn trẻ, mà dù sao đều là Thiên Nguyên học cung nội môn đệ tử, từng cái một tư chất bất phàm, nắm giữ lấy vượt xa giống nhau cảnh nhân vật bí pháp, cái kia đợi sức chiến đấu Tự Nhiên cũng vượt qua xa một thứ có thể so sánh.

Trịnh Mộc Yêu thấy vậy, nội tâm đều một trận gửi đi nhanh.

Nhưng sau một khắc, nàng liền thấy được bất khả tư nghị một màn

Chỉ thấy Tô Dịch sừng sững tại chỗ bất động, lại có thể so với không thể lay động Viễn Cổ núi lớn, vô luận bao nhiêu người vọt tới, đều bị hắn bay bổng một chưởng đập bay ra ngoài.

Cái gì đao thương kiếm kích, toàn bộ đều không thể làm bị thương hắn chút nào.

Vẻn vẹn vài cái trong nháy mắt, hơn mười Thiên Nguyên học cung nội môn đệ tử liền ngổn ngang lộn xộn lăn xuống một nơi, vô luận nam nữ, đều đau đau khổ rên rỉ không thôi.

Mà lại nhìn Tô Dịch, áo bào xanh như ngọc, phong thái như trước.

Trịnh Mộc Yêu hít vào khí lạnh, trong đôi mắt đẹp dịu dàng dị sắc sóng gợn sóng gợn, Tô thúc thúc hắn. . . Thực mãnh liệt! !

Cách đó không xa, chỉ Hướng Minh một người lẻ loi trơ trọi đứng ở đó.

Nhưng, hiện tại hắn khuôn mặt anh tuấn lại âm tình bất định, hoàn toàn bị một màn này màn kinh sợ đến, nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn.

Một cái phế vật loại người ở rể, chính là tu vi khôi phục, lại sao có thể có thể trở nên cường đại như thế

Đây chính là Thiên Nguyên học cung!

Những thứ kia xuất chiến đều là nội môn đệ tử trung người nổi bật, mỗi một cái tiến vào thế tục, đều là đủ để quấy nhiễu Phong Vân chói mắt hạng người!

Nhưng sao lại như giấy mỏng loại bị đánh bại

Tô Dịch thực lực của người này cuối cùng mạnh cỡ bao nhiêu

Rất nhiều nghi hoặc vọt lên Hướng Minh trong lòng, nhường tay hắn chân lạnh buốt, triệt để ý thức được không ổn.

Liền vào lúc này, hắn thân thể mãnh liệt cứng đờ, phát giác được cách đó không xa Tô Dịch con mắt nhìn tới, như kiếm phong chống đỡ cổ họng, nhường hắn toàn thân không được tự nhiên.

"Vừa rồi, ngươi không phải nói đánh bại bọn hắn về sau, muốn cùng ta Tô mỗ người luận bàn một cái đừng lo lắng rồi, đến chiến."

Tô Dịch chắp tay tại cõng, lạnh nhạt mở miệng.

Một câu, như đất bằng lên sấm sét, nhường Hướng Minh tâm đều chìm vào đáy cốc.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 184: Đi Mà Quay Lại

Hướng Minh hít thở sâu một hơi trung khí, nói: "Tô Dịch, ta thừa nhận ngươi rất lợi hại, mới vừa rồi là chúng ta đi mắt."

Nói đến đây, hắn trong con ngươi lãnh mang lập loè, "Nhưng ngươi đừng quên rồi, nơi này là Thiên Nguyên học cung, như bả sự tình động tĩnh quá lớn, ngươi đã định trước chịu không nổi!"

Trịnh Mộc Yêu trong lòng lộp bộp một tiếng, hoàn toàn chính xác, nơi này là Thiên Nguyên học cung, nếu khiến những lão gia hỏa kia nhìn thấy trước mặt một màn này, hậu quả kia quả thực khó lường!

"Chỉ cần ngươi bây giờ hãy thu tay, ta có thể cam đoan, chuyện hôm nay tại đây loại được rồi, bằng không. . ."

Hướng Minh ánh mắt lạnh như băng, lời còn chưa dứt, ý uy hiếp cũng đã biểu lộ không bỏ sót.

Tô Dịch cất bước đi tới.

"Ngươi đây là ý định chấp mê bất ngộ "

Hướng Minh sắc mặt biến hóa, BOANG... Đất một tiếng rút ra bên hông bội kiếm.

Tô Dịch thân ảnh lóe lên, nếu như một vòng nhanh như tia chớp, đột ngột đất xuất hiện ở trước người Hướng Minh, tay phải vung mạnh.

Đùng!

Trên mặt Hướng Minh liền đã trúng một cái tát, thân ảnh một cái lảo đảo, thiếu chút nữa mới ngã xuống đất, một trương khuôn mặt anh tuấn gò má đều sưng đỏ đứng lên.

"Ngươi lại dám đánh ta "

Hướng Minh xấu hổ và giận dữ, trừng to mắt.

Đùng!

Lại là một cái tát quất vào trên mặt Hướng Minh, chưởng lực kia tới lăng lệ ác liệt, đem gương mặt xương gò má đều đánh cho sụp đổ xuống dưới, miệng mũi phun máu, một trương khuôn mặt tuấn tú sưng đỏ như heo đầu.

Phù phù một tiếng, hắn ngã ngồi tại mặt đất, trong môi phát ra đau nhức gọi là, tóc tai bù xù, toàn bộ người vừa vội vừa giận, đều không thể tin được đây hết thảy.

Cách đó không xa, Trịnh Mộc Yêu hít vào khí lạnh.

Hướng Minh!

Nội môn đệ tử trung bài danh mười thứ hạng đầu nhân vật phong vân, Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ tu vi, số một võ đạo nhân tài kiệt xuất!

Hơn nữa sở hửu chính là Tổng đốc chi tử, tại Thiên Nguyên học trong nội cung thẳng giống như thiên kiêu chi tử loại chói mắt.

Nhưng bây giờ, tại Tô Dịch trong tay, Hướng Minh quả thực giống như một nắm bùn mong giống như, mặc cho vuốt ve, không có lực phản kháng!

Càng làm cho Trịnh Mộc Yêu vẻ sợ hãi chính là, Tô Dịch tựa hồ căn bản không quan tâm hậu quả. . .

Cái gì Thiên Nguyên học cung, cái gì Cổn Châu Tổng đốc chi tử, tựa hồ trong mắt hắn tựu như cùng không có tác dụng loại!

Trịnh Mộc Yêu cũng thường xuyên gặp rắc rối, cũng bởi vậy bị coi là tiểu ma nữ loại nhân vật, thế nhưng là hiện tại cả nàng đều cảm giác da đầu có chút run lên, bị Tô Dịch cái kia hoành hành không sợ thủ đoạn kinh sợ đến.

"Quỳ tốt."

Tô Dịch đứng ở trước người Hướng Minh, bao quát mở miệng.

Hướng Minh khàn giọng nói: "Tô Dịch, ngươi. . ."

Không chờ nói xong, cổ của hắn bị Tô Dịch một thanh nắm lấy, toàn bộ người đều bị cầm lên, rồi sau đó, tượng chọc vào cọc gỗ giống nhau, hung hăng ném trên mặt đất.

Phanh!

Hai đầu gối nện đấy, Hướng Minh toàn bộ người quỳ cái rắn rắn chắc chắc.

Một cỗ khó nói lên lời khuất nhục vọt lên trong lòng Hướng Minh, toàn bộ người đều bối rối.

Hắn là ai

Đường đường Tổng đốc chi tử, danh đầy trời Nguyên học cung kỳ tài, nhưng bây giờ lại bị bức bách quỳ xuống đất, mặt mũi mất hết!

"Nếu không phải trước đáp ứng không muốn cái mạng nhỏ của các ngươi, ngươi bây giờ đã là một người chết."

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt.

Toàn trường tĩnh mịch.

Những thứ kia bị trấn áp Thiên Nguyên học cung đệ tử, từng cái một như cha mẹ chết, lạnh lẽo thê thảm thảm, câm như hến.

Trịnh Mộc Yêu nhìn một màn này màn, trong lòng chỉ có một ý tưởng, may mắn ngày hôm nay không có trong xe ngựa gây ra Tô thúc thúc, bằng không, cái kia kết cục khẳng định cũng nếu mà biết thì rất thê thảm. . .

Quá mạnh rồi!

Nàng đã lớn như vậy, đều chưa thấy qua như vậy bễ nghễ người bá đạo, có một loại coi rẻ hết thảy loại kiêu ngạo ý, thực lực cường đại hơn đến không thể đo lường được tình trạng!

"Nửa khắc đồng hồ rồi."

Tô Dịch yên lặng được rồi một ít thời gian.

"Cái này. . ."

Bỗng dưng, xa xa đột nhiên vang lên một đạo giật mình thanh âm.

Tô Dịch quay người, liền thấy được đi mà quay lại Văn Linh Chiêu."Sao có thể như vậy. . ."

Văn Linh Chiêu lành lạnh như băng trên mặt, hiện ra khó có thể ức chế vẻ giật mình.

Trước, nàng nén giận mà đi, nhưng còn tại nửa đường, loáng thoáng đã nghe được một trận tiếng động lớn rầm rĩ khiêu chiến thanh âm, ngay sau đó đứng im lặng hồi lâu chừng, tập trung tư tưởng suy nghĩ lắng nghe một lát.

Nhưng bởi vì cách xa nhau quá xa, nàng chỉ có thể mơ mơ hồ hồ nghe được một chút kinh hô cùng xôn xao.

Lúc ấy, nàng ý niệm đầu tiên chính là, Tô Dịch sợ là bị đánh!

Dù sao, nơi này là nội môn đệ tử hội tụ Thần Tiêu Phong, Tô Dịch vừa rồi chọc giận tự mình một màn kia màn bị tất cả mọi người xem tại đáy mắt, khó tránh khỏi hội xem Tô Dịch là địch.

Điều phán đoán này, nhường Văn Linh Chiêu nội tâm rất xoắn xuýt.

Tô Dịch trước cái kia ngu ngốc kiêu ngạo từng màn, làm cho nàng vô cùng căm tức cùng thất lạc, nhưng vừa nghĩ tới Tô Dịch như bởi vậy bị đánh, nội tâm rồi lại có chút không đành lòng.

Bất kể như thế nào, bọn hắn trên danh nghĩa hoàn là vợ chồng, Tô Dịch như bị đánh, mà nàng lại khoanh tay đứng nhìn, truyền đi, đối với thanh danh của nàng cũng không tốt.

Cuối cùng, Văn Linh Chiêu còn là cắn răng một cái, trở về trở về.

Nhưng nàng lại tuyệt đối không nghĩ tới, làm sau khi trở về, lại càng nhìn đến một phen cảnh tượng như vậy.

Những cái này đồng môn, hoặc là quỳ, hoặc là nằm, ngổn ngang lộn xộn, từng cái một thê thảm chật vật không chịu nổi!

Cái này thiếu chút nữa làm cho nàng cho là hoa mắt.

Thực tế khi thấy mặt mũi bầm dập, xương gò má sụp đổ, tóc tai bù xù quỳ gối bên người Tô Dịch Hướng Minh thời gian, Văn Linh Chiêu toàn bộ người đều ngơ ngẩn.

Nàng Tự Nhiên hiểu rõ Hướng Minh tu vi mạnh cỡ bao nhiêu, cũng hiểu rõ Hướng Minh thân phận có bao nhiêu lừng lẫy, đặt tại Thiên Nguyên học cung này, chính là những đại nhân vật kia đám, đều tuỳ tiện sẽ không đắc tội Hướng Minh.

Nhưng Văn Linh Chiêu lại không nghĩ rằng, vị này Tổng đốc chi tử lại lại hội lấy như vậy khuất nhục phương thức quỳ gối cái kia!

Mà Tô Dịch. . . Ngược lại là trong tràng duy nhất lông tóc không tổn hao gì đấy.

Trong lúc nhất thời, nàng toàn bộ người đều sững sờ cái kia, có chút mộng.

Cái này. . . Cuối cùng là chuyện gì xảy ra

Giống như là lo lắng Văn Linh Chiêu hiểu lầm, Trịnh Mộc Yêu dứt khoát lên tiếng nói: "Linh Chiêu sư muội, bọn hắn không phải la hét muốn cho ta Tô thúc thúc xin lỗi ngươi, còn không ngừng khiêu khích, muốn dùng chiến đấu phương thức đến bức bách Tô thúc thúc cúi đầu, tác động ngươi cũng thấy đấy, bọn hắn từng cái đều quỳ, cái này nhưng một chút cũng không trách ta Tô thúc thúc, là bọn hắn tự tìm."

Hồ Giảo, Mông Thác đám người đều lộ ra xấu hổ và giận dữ vẻ, vô pháp cãi lại.

Hướng Minh càng là cúi đầu, giống như không muốn bị Văn Linh Chiêu chứng kiến tự mình cái kia khuất nhục chịu không nổi bộ dạng.

"Sao có thể có thể. . ."

Văn Linh Chiêu ánh mắt hoảng hốt.

Tại nàng giải ở bên trong, Tô Dịch một tháng trước mới khôi phục tu vi, nắm bắt Long Môn thi đấu đệ nhất danh mà thôi, khi đó hắn, cũng chỉ Bàn Huyết Cảnh tu vi, thế nào vẻn vẹn một tháng thời gian, liền trở nên cường đại như thế

Văn Linh Chiêu chỉ cảm thấy tự mình nhận thức đều tại gặp trùng kích, nhất thời khó mà tin được.

"Ngươi đi tìm giấy cùng bút đến."

Tô Dịch nhìn Trịnh Mộc Yêu một cái, người sau một cái giật mình, vội vàng hành động.

Nội tâm của nàng đều một trận sợ run, Tô thúc thúc đây là thật quyết tâm cần nghỉ vợ a!

Mà nghe được Tô Dịch lời nói Văn Linh Chiêu mãnh liệt tỉnh táo lại, mở to hai mắt, nói: "Ngươi cho rằng. . . Ta trở về là đáp ứng cùng với ngươi ký kết cái kia một tờ khế ước "

Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Tình hình dưới mắt ngươi cũng thấy đấy, cũng nên thanh tỉnh ý thức được, ngày hôm nay vô luận ai tới rồi, cũng không cải biến được chủ ý của ta."

Dừng một chút, hắn bổ sung: "Đương nhiên, ngươi bây giờ còn có không đến nửa khắc đồng hồ cân nhắc thời gian."

Văn Linh Chiêu hít thở sâu một hơi trung khí, vứt bỏ nội tâm tạp niệm, ánh mắt lạnh lùng nói: "Ta hiện tại có thể nói cho ngươi biết, ta và ngươi ở

giữa hôn sự, ta sẽ tự mình đến giải quyết, chủ ý của ta cũng quyết sẽ không cải biến!"

Tô Dịch nhíu mày, chợt lông mày giãn ra bắt đầu, nói: "Cũng được, ngươi đã ngoan cố như vậy, vậy thì do ta một người đến ghi một phần khế ước lại."

"Ngươi chưa phát giác ra làm như vậy rất buồn cười "

Văn Linh Chiêu thanh âm càng lạnh như băng.

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Buồn cười ngươi nói ngươi là việc hôn sự này người bị hại, nhưng tại lập gia đình ngày, ngươi rời nhà trốn đi thời gian, nhưng từng nghĩ tới làm như vậy đối với ta mà nói, là bao nhiêu nhục nhã cũng là từ ngày đó lên, toàn bộ trong Quảng Lăng thành, cái nào không đang chê cười ta Tô mỗ người "

Văn Linh Chiêu khẽ giật mình, đã trầm mặc.

"Thời gian cách một năm sau, lại mang theo Ngụy Tranh Dương như vậy một cái ban đầu ở Thanh Hà kiếm phủ thời gian cùng với ta có kẻ thù nhân vật đồng thời trở về rồi, ngươi cảm thấy làm như vậy không quá phận "

Tô Dịch ánh mắt lãnh đạm.

Văn Linh Chiêu nhíu mày, nói: "Ta lúc ấy căn bản không rõ ràng lắm giữa các ngươi ân oán, huống chi, ta cùng hắn tầm đó căn bản cũng không có cái gì."

"Nếu thật có cái gì, ngươi sợ là cũng sống không cho tới hôm nay."

Tô Dịch lạnh nhạt nói, "Ta nhận thức ngươi mâu thuẫn cùng loại trừ cái hôn sự này tâm tình, cũng rất yêu thích ngươi là giải trừ cái hôn sự này làm cho trả giá nỗ lực, sự tình trước kia, ta cũng lười lại cùng ngươi so đo, nhưng vào hôm nay, ta và ngươi tầm đó, phải làm kết thúc."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói, "Ngươi có thể tiếp tục làm ngươi Thiên Nguyên học cung truyền nhân, cũng có thể đi hưởng thụ bất luận cái gì nam nhân truy cầu, mà ta Tô Dịch, lại như vậy thoát khỏi 'Người ở rể' thân phận, đây đối với tất cả mọi người tốt."

Văn Linh Chiêu nhịn không được thở dài, nói: "Như sự tình có thể đơn giản như thế giải quyết, ta ước gì sớm làm như vậy, nhưng trong mắt của ta, ngươi bây giờ gọi là khế ước, hoàn toàn chính là giấy lộn một trương, căn bản vô pháp cải biến ta và ngươi ở giữa hôn sự!"

Nàng đều có mau tức bị điên cảm giác.

Gia hỏa này là thật không rõ, Đại Chu nhằm vào người ở rể pháp lệnh pháp quy

Cũng hoặc là, hắn thật sự không rõ ràng lắm, muốn giải trừ việc hôn sự này, không có Ngọc Kinh Thành Tô gia gật đầu, người nào cũng không thể tránh được

"Chỉ cần là ta Tô mỗ người làm ra quyết đoán, liền bỉ cái này thế tục trung bất luận cái gì pháp lệnh pháp quy đều hữu dụng, không tin ngươi có thể thử xem."

Tô Dịch mới nói được cái này, bỗng dưng một đạo trầm hoàn toàn giống tiếng sấm vang lên:

"Đây là có chuyện gì, bọn ngươi vì cái gì quỳ ở chỗ này "

Thanh âm vẫn còn quanh quẩn, một cái cẩm bào trung niên đã lớn bước tới, một thân râu tóc như mực, màu da trắng nõn, khí thế nước sâu núi cao, không giận mà uy.

Tại phía sau hắn, hoàn cùng theo một gã nho bào đánh bạc mang lão giả, một cái lưng đeo trường kiếm, liễu sợi râu bồng bềnh nam tử.

"Sư tôn!"

Hướng Minh nhất thời kích động lên, như bắt lấy cây cỏ cứu mạng loại.

Cái khác quỳ rạp xuống cái kia nam nữ trẻ tuổi vốn là cả kinh, chợt cũng đều lộ ra vẻ mừng như điên.

Cái kia cẩm bào trung niên, đúng là Hướng Minh thụ nghiệp ân sư, Thiên Nguyên học cung phó Cung chủ Vương Kiệm Sùng, một vị võ đạo tam trọng viên mãn cảnh tông sư!

"Đệ tử bái kiến Vương sư bá."

Văn Linh Chiêu trong lòng rùng mình, theo lửa giận trung thanh tỉnh xuống, hơi hơi chào.

Vương Kiệm Sùng sắc mặt âm trầm nhẹ gật đầu, mắt thấy Hướng Minh bọn hắn hoàn quỳ gối cái kia, không khỏi cả giận nói: "Còn không đứng lên! "

Hướng Minh bọn hắn lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh giống nhau, dồn dập đứng dậy.

Tô Dịch không có ngăn trở, một chút tiểu nhân vật mà thôi, không đáng so đo.

"Ai tới nói với ta, cuối cùng là chuyện gì xảy ra "

Vương Kiệm Sùng nói qua, ánh mắt từ lâu nếu như Lãnh điện loại, chăm chú vào trên người Tô Dịch.

Bên cạnh hắn nho bào đánh bạc mang lão giả cùng đeo kiếm liễu sợi râu nam tử, cũng đều đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, thần sắc lạnh như băng.

Dù là không rõ ràng lắm tình trạng, bọn hắn lại làm sao nhìn không ra, Hướng Minh bọn hắn rõ ràng cho thấy bị cái này thiếu niên áo bào xanh trấn áp quỳ xuống đất

Tô Dịch chắp tay đứng ở đó, không để ý đến Vương Kiệm Sùng ba người, tự mình bả con mắt nhìn xem xa xa.

Chỉ thấy Trịnh Mộc Yêu đã hấp tấp mà đến, trong tay hoàn cầm lấy giấy bút Mặc nghiên mực.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 185: NệN Giết Tông Sư

Hướng Minh không đến mở miệng.

Bị khi nhục thành như vậy, hắn cũng thực xấu hổ mở miệng.

Hắn nhìn nhìn bên cạnh Điền Đông, người sau ngầm hiểu, vẻ mặt tràn đầy bi phẫn, nghiến răng nghiến lợi nói:

"Vương sư bá, người này tên là Tô Dịch, ngày hôm nay đột nhiên xâm nhập Thần Tiêu Phong, đắc tội Linh Chiêu sư muội, ta chờ trung khí bất quá, liền nhường hắn nói xin lỗi, có ai nghĩ được hắn lại cực kỳ hung hăng ngang ngược. . ."

Một phen hùng hồn trần lời, đem bọn họ những người này khiêu khích tố đã tạo thành xuất phát từ lòng căm phẫn chính nghĩa tiến hành, mà Tô Dịch lại đã thành hung hăng ngang ngược bướng bỉnh cuồng đồ.

Những người khác nhao nhao phụ họa.

Trước bị Tô Dịch trấn áp quỳ xuống đất, sớm để cho bọn họ mặt mũi mất hết, phẫn nộ, hôm nay có sư môn trưởng bối tại, ai không muốn mượn báo thù rửa hận?

Văn Linh Chiêu nghe được đôi mi thanh tú hơi nhíu, bất quá hắn cũng không tận mắt nhìn thấy vừa rồi hết thảy, cũng không tốt nói cái gì.

Trong nháy mắt, Vương Kiệm Sùng, nho bào lão giả cùng đeo kiếm liễu sợi râu nam tử ba người thần sắc đều trở nên âm trầm không ít.

Lúc này thời điểm, Trịnh Mộc Yêu đi tới, trước đem giấy và bút mực đưa cho Tô Dịch.

Rồi sau đó, hắn quay người nhìn về phía Điền Đông, nổi giận đùng đùng nói: "Ngươi Điền Đông còn có xấu hổ hay không rồi hả? Có dám hay không trước, sẽ đem ngươi lời nói mới rồi nói một lần?"

"Ta. . ."

Điền Đông thần sắc trì trệ.

Cũng không cho hắn cơ hội mở miệng, Trịnh Mộc Yêu đã triều Vương Kiệm Sùng ôm quyền chào nói: "Vương sư bá, vừa rồi phát sinh hết thảy, đệ tử đều xem tại đáy mắt, căn bản cũng không phải là Điền Đông theo như lời như vậy."

Nói qua, sẽ đem vừa rồi phát sinh chiến đấu đi qua từng cái nói tới.

Tại trong lúc này, Hướng Minh, Điền Đông đám người sắc mặt âm tình bất định, trong lòng thầm hận, trọn vẹn không nghĩ tới, vì một cái Tô Dịch, Trịnh Mộc Yêu lại hoàn toàn đều không để ý tình đồng môn rồi!

Liền khi bọn hắn ngầm lo lắng, suy nghĩ nên như thế nào phản bác thời gian.

Vương Kiệm Sùng đột nhiên phất tay đã cắt đứt Trịnh Mộc Yêu nói chuyện, nói: "Không cần nhiều lời, bất kể như thế nào, một ngoại nhân, lại chạy tới Thiên Nguyên học cung hành hung, khi nhục trúng tên học cung đệ tử, giống như như thế hành vi, tội không cho phép thứ cho!"

Vị này Thiên Nguyên học cung phó Cung chủ thần sắc lạnh nhạt, một câu, âm vang hữu lực, âm điệu mạnh mẽ.

Trịnh Mộc Yêu ngây dại, nhịn không được nói: "Vương sư bá, rõ ràng là bọn hắn đã làm sai trước, vì cái gì. . ."

Vương Kiệm Sùng nhíu mày, lại lần nữa ngắt lời nói: "Trịnh Mộc Yêu, ngươi thân là học cung nội môn đệ tử, cũng tại vừa rồi phát sinh lúc chiến đấu, cũng không ngăn cản, hôm nay còn giúp lấy một ngoại nhân cãi lại, là mục đích gì?"

Trịnh Mộc Yêu khuôn mặt khẽ biến, nội tâm dâng lên không nói ra được phẫn nộ.

Hắn còn là lần đầu tiên đụng phải loại chuyện này, đều không thể tin được, đường đường phó Cung chủ lại sẽ nói ra bực này nói đến.

Lúc này thời điểm, Hướng Minh bọn hắn lại đều triệt để thoải mái, sắc mặt dâng lên không nói ra được đắc ý, bọn hắn làm sao không rõ, Vương Kiệm Sùng là muốn thay bọn hắn xuất đầu?

Thua thiệt Trịnh Mộc Yêu là Trịnh gia đứng đầu nữ nhi, lại mà ngay cả Vương Kiệm Sùng tâm tư đều nhìn không thấu, đáng đời bị răn dạy!

"Xem tại phụ thân ngươi cùng ngươi sư tôn trên mặt mũi, ta không cùng ngươi so đo, còn dám không biết tốt xấu, đừng trách ta lấy học cung hình phạt trừng trị ngươi!"

Vương Kiệm Sùng hừ lạnh nói.

Trịnh Mộc Yêu giận đến hàm răng cắn chặt, chính muốn nói gì.

Tô Dịch vỗ vỗ bả vai nàng, lạnh nhạt nói: "Gặp được không giảng đạo lý đấy, ngôn từ tranh phong là cuối cùng yếu ớt vô lực đấy, không cần để ý, hắn nếu thật muốn chết, ta không ngại thành toàn hắn."

Trịnh Mộc Yêu ngẩn ngơ, nội tâm cảm động ngoài, lại không khỏi kinh ngạc, Tô thúc thúc cả phó Cung chủ đều không để tại mắt trung?

Hảo mãnh a!

"Ngươi. . . Mới vừa nói cái gì?"

Lại thấy Vương Kiệm Sùng sắc mặt đến mức đỏ lên, trợn mắt tròn xoe.

Những người khác cũng đều lộ ra vẻ không thể tin được, ai dám tin tưởng, chính là tại bực này thế cục xuống, Tô Dịch lại vẫn dám nói một vị phó Cung chủ muốn chết?

Văn Linh Chiêu đều có chút mộng, trước đây thời điểm, làm sao lại không nhìn ra cái này lạnh nhạt xuất trần giống như gia hỏa, lại càng như thế tới kiêu ngạo?

"Vương huynh bớt giận, dưới mắt sự tình đã rõ ràng, không cần vì cái này đợi không biết trời cao đất rộng tiểu nhi đưa trung khí? Chuyện này, giao để ta làm đi."

Cái kia nho bào đánh bạc mang lão giả cười cười, cất bước mà ra, ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Người trẻ tuổi, vừa rồi ngươi bức bách ta học cung đệ tử quỳ xuống đất, hiện tại, ta cũng cho ngươi một cái cơ hội, quỳ gối cái kia, chờ đợi xử lý, bằng không. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Đừng nói nhảm, muốn chết liền trực tiếp động thủ, ta cam đoan không cho ngươi Lưu người sống chính là."

Lúc nói chuyện, hắn đi tới cây tùng bên cạnh một khối nham thạch trước, đem giấy và bút mực bầy đặt tại ở trên.

Mà bầu không khí, lại đột nhiên áp lực cực kỳ.

Vô luận là Hướng Minh bọn hắn, hay là Văn Linh Chiêu, đều ngơ ngác nhìn Tô Dịch, nội tâm dâng lên không nói ra được vớ vẩn cảm giác.

Nho bào lão giả danh gọi Chữ Khổng Triêu, là Thiên Nguyên học cung bài danh thứ tám trưởng lão, có được tông sư nhị trọng đạo hạnh, võ đạo tạo nghệ cực kỳ cường đại, thế tục trung những thứ kia cùng cảnh nhân vật cũng viễn không phải là người của hắn vật.

Nhưng bây giờ, lại cuối cùng bị Tô Dịch như vậy nhục nhã! !

Chính là Vương Kiệm Sùng cùng đeo kiếm liễu sợi râu nam tử, đều sửng sốt một chút.

"Tốt một cái cuồng vọng tiểu nhi!"

Nho bào lão giả Chữ Khổng Triêu đã trung khí đến sắc mặt xanh mét, đạp bước thả người, một thân tông sư khí tức bỗng nhiên bạo tuôn ra mà ra.

Cái kia một cái chớp mắt, thẳng giống như một cái yên lặng Hỏa Sơn bỗng nhiên bộc phát, cường đại khí huyết lực lượng áp bách được phụ cận khí lưu hỗn loạn, cát bay đá chạy.

Thật mạnh!

Một chút trong hàng đệ tử tâm rung động, sắc mặt lại tràn đầy phấn khởi cùng chờ mong, làm cho Bát trường lão đều nén giận ra tay, cái này Tô Dịch quả thực không biết sống chết.

Oanh!

Căn bản không cho mọi người suy nghĩ nhiều cơ hội, Chữ Khổng Triêu đã ngang nhiên ra tay.

Chỉ thấy hai tay của hắn như móng vuốt sắc bén mũi kiếm, bỗng dưng triều Tô Dịch chộp tới, mười ngón tầm đó, sáng chói quang ảnh lưu chuyển, sáng sủa chói mắt, thẳng giống như chân chính lưỡi dao sắc bén giống như.

Một trảo chi lực, không khí đều bị xé nát như sợi thô, sinh ra bén nhọn nổ đùng.

Địa giai trung phẩm bí tịch —— Phi Hồng Trảo!

Cái này nếu khiến trảo thực rồi, tường đồng vách sắt đều như giấy mỏng giống như bị xé nát.

Liền là xa xa nhìn, Hướng Minh bọn hắn đều có hít thở không thông cảm giác.

Đáng tiếc, không có ai biết, ngay tại ngày hôm qua thời gian, Tô Dịch mới giết một cái đến từ Nguyệt Luân Tông võ đạo tam trọng cảnh thanh niên tông sư.

Càng không người biết rõ, đoạn thời gian này, chết ở Tô Dịch thuộc hạ tông sư số lượng, nhiều không kể xiết.

Chỉ thấy Tô Dịch khóe môi nổi lên một tia lạnh buốt đường cong, khẽ lắc đầu, cho đến Chữ Khổng Triêu tiếp cận mà đến, hắn Lúc này thò ra tay phải, vào hư không trung bóp ấn, một búa mà ra.

Đúng như thần nhân đánh trống to!

Rặc rặc! Rặc rặc!

Chỉ thấy Tô Dịch dấu quyền thẳng giống như một vòng lưu quang, đã có đánh đâu thắng đó khí thế, làm chùy hạ thời gian, Chữ Khổng Triêu nếu như kiểu lưỡi kiếm sắc bén hai tay mười ngón trực tiếp bị nghiền nát oanh Đoạn, các đốt ngón tay cùng gân cốt nổ nổ tung, máu loãng phiêu tán rơi rụng.

Không thể ngăn cản phía dưới, Tô Dịch quyền kình tiến quân thần tốc, hung hăng oanh tại Chữ Khổng Triêu lồng ngực.

Phanh!

Tại một loại kinh hãi ánh mắt nhìn chăm chú, Chữ Khổng Triêu cái kia thân ảnh thon gầy tượng như diều đứt dây giống như, hung hăng nện ở ngoài mười trượng hơn trên vách đá, sinh ra thanh âm nặng nề, nham thạch vỡ vụn bắn tung toé.

Rồi sau đó, hắn trong thân thể sinh ra một hồi dày đặc như xào đậu giống nhau gân cốt nghiền nát thanh âm, làm theo trên vách đá rơi xuống thời gian, toàn thân bại liệt như bùn, đầu nghiêng một cái, đã không có khí tức.

Một quyền, nện giết tông sư!

Cái kia thế như chẻ tre, bá đạo vô cùng một màn, cả kinh mọi người tại đây tâm đều hung hăng nắm lại đến.

"Cái này. . ."

Hướng Minh đợi nội môn đệ tử đều vong hồn đại mạo, không thể tin được bản thân ánh mắt.

Bát trường lão, cường đại cỡ nào tông sư cảnh tồn tại, cuối cùng bị một cái Tụ Khí cảnh thiếu niên một quyền đuổi giết?

Văn Linh Chiêu thanh lệ khuôn mặt một mảnh ngốc trệ, hai mắt thất thần, một quyền này, thẳng giống như một cái búa tạ, cũng đập vào lòng của nàng hồ, tùy theo dâng lên sóng to gió lớn.

Cái kia đối mặt Tô Dịch thời gian toả ra tại thực chất bên trong kiêu ngạo cùng lực lượng, giống như đều bị một quyền này nện đến vỡ nát.

Hắn bàn tay như ngọc trắng lặng yên nắm chặt, môi anh đào nhếch, lành lạnh con mắt nổi lên như sương giống như ngơ ngẩn vẻ.

Thời gian cách một tháng mà thôi, tu vi khôi phục hắn, cũng đã có thể giết chết tông sư! ?

"Phụ thân vốn thật không có gạt ta. . . Tô thúc thúc hắn thật sự thật đáng sợ a. . ."

Trịnh Mộc Yêu cũng cả kinh thể xác và tinh thần đều run rẩy, một đôi đôi mắt đẹp chết ..chết trừng lớn, kìm lòng không được nhớ tới phụ thân tối hôm qua liên tục dặn dò lời nói ——

"Tô công tử người như Trích Tiên, nhìn như trẻ tuổi, đã có Xảo đoạt tạo hóa thủ đoạn, không được có chút bất kính!"

Trước, Trịnh Mộc Yêu còn bán tín bán nghi, mà lúc này, lại không kiềm được hắn không tin.

Mà Vương Kiệm Sùng cùng đeo kiếm liễu sợi râu nam tử sắc mặt, đã trở nên chưa từng có ngưng nặng, thần sắc biến ảo bất định.

Một quyền này, cũng rung động thật sâu đến bọn hắn, nhường tinh thần của bọn hắn sợ run, ý thức được bất thường.

Một cái Tụ Khí cảnh thiếu niên, lại ở nơi này khắc, làm của bọn hắn trước mặt, một quyền liền giết Chữ Khổng Triêu! !

Cái này lúc trước, ai có thể nghĩ đến?

Ở nơi này tĩnh mịch giống như trong không khí, Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Ta không muốn nói nhảm nữa, cũng không muốn lại lãng phí thời gian, ai không trang phục, trực tiếp động thủ là được."

Hắn một bộ áo bào xanh, lạnh nhạt xuất trần, xem ra giống nhau trước như vậy.

Nhưng tại trong mắt mọi người, cái này cái mới mười bảy tuổi thiếu niên, cũng đã mang theo một vòng làm bọn hắn run sợ kinh khủng khí tức.

"Tô Dịch, ngươi cũng đã biết làm như vậy hậu quả? Thật muốn triệt để là địch, ngươi hôm nay sợ là căn bản đi không xuất ra ta Thiên Nguyên học cung!"

Đeo kiếm liễu sợi râu nam tử thanh âm có chút trầm thấp, mặt sắc mặt xanh mét âm trầm.

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Rút kiếm, ban thưởng ngươi một chết."

Toàn trường trong lòng mọi người lại là một hồi bốc lên, trước mặt vị này tên là Lệ Phong Hành, Thiên Nguyên học cung Chương Thất trường lão, một đời kiếm đạo tông sư!

Hắn đeo kiếm hành tẩu Đại Chu cảnh nội, mài Kiếm Thập Tam ghi, tự nghĩ ra "Lưu Vân Cửu Kích" kiếm pháp, danh chấn cổn châu.

Như không phải là bởi vì vào cửa thời gian nguyên nhân, lấy kia võ đạo tạo nghệ, đủ đưa thân chín vị trưởng lão trung năm vị trí đầu liệt kê!

Mà bây giờ, Tô Dịch lại lại tuyên bố, muốn ban thưởng Lệ Phong Hành một chết!

"Thật đúng là hung ác điên cuồng a. . ."

Đeo kiếm liễu sợi râu nam tử than nhẹ một tiếng, bỗng dưng rút ra sau lưng trường kiếm, kia ánh mắt thoáng cái trở nên lăng lệ ác liệt như kiếm, khiếp người hồn phách.

Hắn cầm kiếm cất bước tiến lên, thân giống như Lưu Vân mờ mịt, trường kiếm trong tay thì tại trong nháy mắt huyễn hóa ra nghìn vạn đạo tỉ mỉ mịt mờ Kiếm Khí, thẳng giống như Yên Vũ bay lả tả, có một loại nhu hòa đến mức tận cùng xinh đẹp cảm giác.

Thế nhưng cực độ nguy hiểm.

Cái kia một tia Kiếm Khí, động liền có thể xuyên thủng huyền thiết áo giáp, cắn nát nham thạch Tinh Cương, sắc bén vô cùng.

Cái này chém xuống một kiếm, như ngăn cản không nổi, đối thủ toàn bộ người trong nháy mắt sẽ bị tỉ mỉ mịt mờ Kiếm Khí Thiết Cát thành đầy đất nhỏ vụn huyết nhục!

Tô Dịch lông mi chau lên, thâm sâu con mắt hơi hơi tỏa sáng, một kiếm này. . . Lại có có điểm ý tứ a. . .

Bất quá, ngay tại hắn chuẩn bị ra tay thời gian.

Đột nhiên một đạo nếu như thần chung mộ cổ giống như uy nghiêm thanh âm truyền đến, ở đây lúc giữa ù ù vang vọng ——

"Dừng tay!"

————

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 186: Ninh Tự Họa

Đại trưởng lão!

Trong lòng mọi người chấn động, phân biệt ra cái kia thanh âm hùng hậu thân phận.

BOANG...!

Lệ Phong Hành mánh khoé vừa chuyển, đầy trời tỉ mỉ mịt mờ kiếm vũ bỗng nhiên tiêu tán không còn.

Mà cái kia mờ mịt như Lưu Vân thân ảnh, còn tại không trung, liền mãnh liệt dừng lại, đúng như như Yên về giống như, đi vòng vèo mà quay về.

Cái này thu phát tự nhiên một màn, có thể nói xinh đẹp.

Tô Dịch cũng không khỏi âm thầm gật đầu.

Người này đối với kiếm đạo tạo nghệ, miễn cưỡng đã được cho nhập môn, so với Thường Quá Khách vị này đến từ Nguyệt Luân Tông kiếm đạo tông sư cũng không kém bao nhiêu.

Đương nhiên, một kiếm này như chém tới, Lệ Phong Hành hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Cách đó không xa trên sơn đạo, ba đạo thân ảnh đi tới.

Cầm đầu đấy, là một người mặc màu tím sậm Vân văn váy dài, tóc dài bàn búi tóc nữ tử.

Hắn thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn, dung mạo cực kỳ thanh trẻ con, thẳng giống như mười một mười hai tuổi giống như, nhưng con mắt nhìn quanh nhà, đã có một tia năm tháng tang thương khí tức tràn ngập, làm cho khí chất của nàng cũng trở nên cực kỳ đặc biệt, thanh tú trung lộ ra uy nghiêm khiếp người.

Hả?

Khi thấy cô gái này, Tô Dịch đôi mắt híp lại, hiếm thấy đất toát ra một tia dị sắc.

Nàng này dung mạo tầm đó, có "Phản lão hoàn đồng" tới vận, tự nhiên mà vậy, không có chút nào hoa văn trang sức, không thể nào là trú nhan chi thuật.

Cái này có ý tứ rồi.

Hoặc là cái lão yêu quái, hoặc là chính là huyết mạch thiên phú rất đặc thù!

Bởi vì tại đây thế tục ở bên trong, cho dù là được xưng lục địa thần tiên những thứ kia Nguyên đạo tu sĩ, cũng không có khả năng nắm giữ "Phản lão hoàn đồng" huyền bí.

Tại Ninh Tự Họa bên người, còn có một hai tay khép tại ống tay áo, tuổi già sức yếu lão nhân, một cái râu tóc như kích, trán tâm có một đạo vết sẹo thon gầy trung niên.

"Tô thúc thúc, Cung chủ đến cùng Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão cùng đi rồi!"

Nhân cơ hội này, Trịnh Mộc Yêu nhanh chóng thấp giọng nói một câu, hắn cái kia tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn đã hết là kiêng kị cùng vẻ kính sợ.

Tô Dịch cái này mới ý thức tới người đến là ai.

Thiên Nguyên học Cung Cung chủ Ninh Tự Họa. (âm đọc si hoa)

Một vị có thể nói truyền kỳ Võ Đạo tông sư!

Hắn lai lịch thần bí, tọa trấn Thiên Nguyên học cung đến nay hai mươi năm, hoặc là đang bế quan tiềm tu, hoặc là như nhàn vân dã hạc giống như, bôn ba ít ai lui tới chi địa, cực ít để ý tới tục sự.

Chính là Thiên Nguyên học trong cung sự vụ, hắn cũng cực ít hỏi đến.

Đến nỗi, những năm gần đây này, học trong nội cung đại đa số đệ tử, đều chưa từng gặp qua hắn mặt mày, có thể nói thần bí cực kỳ.

Nhưng vô luận là người nào, phàm là nhấp lên vị này Thiên Nguyên học cung người nắm quyền thời gian, đều bị mang theo phát ra từ nội tâm kính sợ!

Ngày hôm qua thời điểm, cùng Chu Tri Ly nói chuyện phiếm thời gian, người sau liền nhấp lên, đương kim quốc sư Hồng Tham Thương nói câu nào, thiên hạ thập đại học trong nội cung, làm thuộc Thiên Nguyên học cung đứng đầu Ninh Tự Họa thần bí nhất, một thân như yêu, không thể vọng từ ước định.

Hôm nay nhìn qua, chỉ bằng cái kia "Phản lão hoàn đồng" phong vận, ngược lại hoàn toàn chính xác được xưng tụng "Một thân như yêu" bốn chữ bình phán.

Ninh Tự Họa bên người cái kia tuổi già sức yếu lão nhân, chính là Đại trưởng lão Đại trưởng lão Thượng Chân, Vũ Tông ngũ trọng cảnh tồn tại.

Cái kia râu tóc như kích, trán tâm lại vết sẹo thon gầy trung niên, thì là Nhị trưởng lão Hàn Trọng, Vũ Tông tứ trọng cảnh cường giả.

Thoáng cái, nhiều năm chưa hề hiện ra tung tích Cung chủ Ninh Tự Họa cùng hai vị trưởng lão cùng một chỗ giá lâm, nhường mọi người tại đây cũng đều trong lòng chấn động, thần sắc một nghiêm túc.

"Bái kiến Cung chủ!"

Vương Kiệm Sùng, Lệ Phong Hành cùng với Hướng Minh một đám đệ tử, đều ngay ngắn hướng chào.

Trong tràng bầu không khí đều trở nên trang nghiêm túc đứng lên.

Duy nhất Tô Dịch đứng ở đó, dáng vẻ thanh thản, không chút sứt mẻ, có vẻ rất là đáng chú ý.

Ninh Tự Họa đến về sau, trực tiếp đi tới Chữ Khổng Triêu trước thi thể, tường tận xem xét đứng lên.

Thấy vậy, Vương Kiệm Sùng liền vội vàng tiến lên, giải thích nói: "Cung chủ, vừa rồi. . ." "Ta cũng biết rồi."

Ninh Tự Họa cũng không ngẩng đầu lên, thanh âm cũng thanh thúy dễ nghe leng keng, tượng âm thanh thiên nhiên giống nhau, nhưng lại từ tự có một cỗ uy nghiêm khiếp người khí tức.

Vương Kiệm Sùng nghẹn lời, im lặng không nói.

Nửa ngày, Ninh Tự Họa thu hồi ánh mắt, xoay người lại, nói: "Nhị trưởng lão, ngươi đi xử lý một cái Chữ Khổng Triêu di thể."

Râu tóc như kích thon gầy trung niên Hàn Trọng nhẹ gật đầu, mang theo Chữ Khổng Triêu thi thể, liền đi nhanh mà đi.

Ninh Tự Họa lại lần nữa nói: "Đại trưởng lão, ngươi mang những đệ tử này ly khai."

Ừ

Tuổi già sức yếu Thượng Chân hơi hơi chắp tay, rồi sau đó đưa tầm mắt nhìn qua Hướng Minh đám người, "Đi thôi."

Hắn chắp tay tại cõng, đi đầu triều xa xa bước đi.

Hướng Minh bọn hắn mặc dù vô cùng khát vọng lưu lại xem náo nhiệt, nhưng nhìn thấy thế cục này, chỉ có thể kiềm chế ở tâm tình của nội tâm, thành thành thật thật đi theo Đại trưởng lão phía sau.

Trịnh Mộc Yêu nhịn không được nhìn Tô Dịch một cái, người sau gật đầu tỏ ý, nhường kia ly khai.

Mà khi thấy Văn Linh Chiêu cũng quay người muốn đi thời gian, Tô Dịch nhíu mày, nói: "Đợi ta và ngươi chuyện giữa kết thúc, lại đi cũng không muộn."

Một câu, nhường nguyên bản trang nghiêm túc bầu không khí mãnh liệt áp lực ba phần, trong lòng mọi người chấn động, thần sắc khác nhau.

Chẳng ai ngờ rằng, tại Cung chủ tự mình giá lâm dưới tình huống, Tô Dịch lại vẫn lớn mật như thế, giống như căn bản không có ý thức được, hắn từ lâu là nguy tại sớm tối tầm đó!

Trịnh Mộc Yêu tâm đều treo cổ họng, hắn cũng nhịn không được nghĩ nhắc nhở, Tô thúc thúc, lúc này thời điểm thật là không thể lại mãnh liệt đi

xuống a!

Hướng Minh, Điền Đông bọn người âm thầm cuồng hỉ, gia hỏa này thật đúng là làm một tay chết tử tế! Cung chủ trước mặt, không thấy phó Cung chủ Vương Kiệm Sùng cũng không dám tự tiện mở miệng?

Văn Linh Chiêu cũng đều có vội vàng không kịp chuẩn bị cảm giác, hắn giật mình, lành lạnh Ngọc Dung biến ảo, nội tâm dâng lên không nói ra được vớ vẩn cảm giác.

Hắn. . . Hắn lại vẫn có tâm tư nhớ lấy cái kia một tờ khế ước. . . Lẽ nào liền một chút không lo lắng gặp nạn?

Vương Kiệm Sùng cũng không khỏi âm thầm Lãnh Tiếu, bái kiến tìm đường chết đấy, chưa thấy qua như thế tìm đường chết đấy, thực cho là có được quyền giết tông sư chi lực, có thể không thèm để ý Cung chủ uy thế rồi hả?

Mọi người dưới ánh mắt ý thức đều nhìn về Ninh Tự Họa.

Lại thấy Ninh Tự Họa thanh trẻ con khuôn mặt sóng lớn không sợ hãi, suy nghĩ một chút nói, "Vậy liền đem Văn Linh Chiêu lưu lại là được."

Mọi người: ". . ."

Nếu nói là Tô Dịch lời nói mới rồi, nhường tất cả mọi người khó có thể tin, như vậy Ninh Tự Họa trả lời, lại để cho bọn họ đều có chút mộng.

Cái tình huống gì?

Cung chủ lúc nào lại như vậy dễ nói chuyện rồi hả?

Hướng Minh đám người nội tâm cuồng hỉ không còn sót lại chút gì, một cỗ bị đè nén thất lạc tâm tình tràn ngập lồng ngực, phiền muộn được thiếu

chút nữa thổ huyết.

Bất quá, không người nào dám nhiều lời một chữ.

Ở nơi này nặng nề quỷ dị trong không khí, Đại trưởng lão Thượng Chân mang theo Hướng Minh đám người đã càng lúc càng xa, rất nhanh liền biến mất tại Thần Tiêu Phong dưới chân núi.

Cái này Phi Minh Các trước, chỉ còn lại có Ninh Tự Họa, Vương Kiệm Sùng, Lệ Phong Hành ba vị này Thiên Nguyên học cung đại nhân vật, cùng với Tô Dịch cùng Văn Linh Chiêu hai người.

Văn Linh Chiêu hé miệng không nói, nội tâm lại tâm tình cuồn cuộn, ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

Cả hắn đều không phải không thừa nhận, ngày hôm nay phát sinh hết thảy, một lần lại một lần phá vỡ nàng nhận thức, thế cho nên đến thời khắc này, đều có chút nằm mơ giống như không chân thật cảm giác.

Vương Kiệm Sùng cùng Lệ Phong Hành nội tâm cũng có chút nghi hoặc, Cung chủ tự mình giá lâm, cái này nhưng không phải chuyện đùa, nhất định là muốn xử trí cái này Tô Dịch đấy, nhưng vì cái gì Cung chủ muốn đem những người khác đều xua tán ly khai?

Tô Dịch giống như không có việc gì người giống nhau, trực tiếp đi tới cây tùng một bên nham thạch trước, tiện tay bắt đầu mài mực.

Hắn thật không nghĩ lại lãng phí thời gian.

Mắt thấy hắn lần này cử động, Vương Kiệm Sùng cùng Lệ Phong Hành lại ngẩn người, đều có chút không dám tin tưởng mình ánh mắt.

Gia hỏa này, là thật không có bả Cung chủ để ở trong mắt a!

Liền vào lúc này, Ninh Tự Họa nhẹ nhàng bước liên tục, đi tới bên người Tô Dịch, giống như có chút tò mò, nói: "Đạo hữu nhân vật bực này, vì sao phải cố chấp tại cái này một tờ khế ước đây?"

Đạo hữu?

Tô Dịch đang mài mực ngón tay dừng lại.

Xưng hô thế này, nhường nội tâm của hắn nổi lên một tia đã lâu tâm tình, ánh mắt cũng hơi có chút hoảng hốt.

Có quan hệ kiếp trước từng màn ký ức, giống như cưỡi ngựa xem hoa giống nhau trong đầu thoáng hiện.

Đạo hữu. . .

Xưng hô này thật đúng là làm cho người ta hoài niệm a.

Tô Dịch giương mắt nhìn nhìn bên người vị này lấy thần bí nổi tiếng, bị quốc sư Hồng Tham Thương đánh giá làm "Một thân như yêu" Thiên Nguyên học Cung Cung chủ, nói:

"Ngươi đã cũng biết rồi, còn như vậy hỏi, là ý định ngăn cản?"

Lời nói tùy ý, lại không có chút nào kính sợ cùng kiêng kị, đến nỗi mang theo một tia chất vấn mùi vị.

Văn Linh Chiêu con mắt trong suốt trợn to, nỗi lòng càng vô pháp bình tĩnh.

Vương Kiệm Sùng hai đầu lông mày lại hiện lên một vòng giận dỗi, vừa nhịn không được phải lên tiếng.

Chỉ thấy Ninh Tự Họa nhẹ nhàng lắc đầu, "Ta chỉ hay không giải, thế tục trung một chút cái nhìn mà thôi, lớn có thể không sợi râu để ý tới."

Vương Kiệm Sùng nghẹn đến lời nói bên miệng lại cứng rắn nấc nghẹn vào bụng, hai đầu lông mày đều là kinh nghi, Cung chủ cuối cùng là muốn làm cái gì?

Hắn nhìn thoáng qua bên cạnh Lệ Phong Hành, người sau cũng khuôn mặt nghi hoặc.

"Thân ở thế tục, đâu có thể nào một chút cũng không có lo lắng, ta mà nói, đây là trảm chấp niệm trong lòng, phá phiền muộn giữa ngực, như không để ý tới, chấp niệm khó tiêu, làm sao lời nói?"

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

Lúc nói chuyện, hắn lại bắt đầu nghiền nát.

"Trảm chấp niệm trong lòng, phá phiền muộn giữa ngực. . ."

Ninh Tự Họa lập lại một lần, nhẹ gật đầu, đạo "Thì ra là thế, bất quá tại thẻ cái này một tờ khế ước trước, đạo hữu cảm thấy, chuyện hôm nay nên như thế nào kết thúc?"

Vương Kiệm Sùng cùng Lệ Phong Hành liếc nhau, nội tâm đều là chấn động, Cung chủ cuối cùng muốn động thủ sao?

Tô Dịch đem Mặc nghiên mực cất kỹ, xoay người, nhìn cái này gần trong gang tấc, nhưng lại có thanh hài đồng Nhan nữ nhân, ánh mắt lạnh nhạt nói: "Ngươi đã xem đã minh bạch một chút, nên hiểu rõ, cùng ta Tô mỗ người vì địch, hậu quả có bao nhiêu nghiêm trọng."

"Lớn mật!"

Vương Kiệm Sùng lại nhịn không được quát tháo đứng lên, "Tô Dịch, ngươi lại vẫn dám cuồng ngôn uy hiếp, xúc phạm ta học Cung Cung chủ chi uy nghiêm, quả thực tội đáng chết vạn lần!"

Tô Dịch nhíu mày.

Lại thấy Ninh Tự Họa nhẹ nhàng thở dài, nói: "Làm cho đạo hữu chê cười."

Dễ nghe leng keng thanh âm vẫn còn phiêu đãng, chỉ thấy Ninh Tự Họa tay phải nhẹ nhàng vung lên.

Phanh!

Cách đó không xa Vương Kiệm Sùng, như gặp phải nhận nộ hải cuồng đào đánh ra thuyền nhỏ giống nhau, thân ảnh bay rớt ra ngoài, hung hăng nện ở trên vách đá dựng đứng, miệng mũi phun máu.

Toàn bộ người lại khảm tại thạch bích trung!

Lệ Phong Hành vẻ sợ hãi cả kinh, sững sờ cái kia, đánh vỡ đầu cũng không nghĩ tới, Cung chủ lại hội đột nhiên đối với Vương Kiệm Sùng động thủ!

Văn Linh Chiêu cũng ngơ ngẩn, hoàn toàn vô pháp tưởng tượng, tại sao lại là như thế này.

"Cung chủ. . ."

Vương Kiệm Sùng rơi xuống trên mặt đất, toàn bộ người đầu gửi đi mộng, thần sắc âm tình bất định.

Ninh Tự Họa tiếng nói thanh Duyệt, nói: "Chính ngươi đi 'Hối Quá Nhai " trong một năm không thể bước ra một bước."

"Cái này. . ."

Vương Kiệm Sùng há hốc mồm.

Hối Quá Nhai!

Đó là Thiên Nguyên học cung cuối cùng nghiêm khắc ác liệt vùng đất lạnh giá, thường thường là phạm phải nghiêm trọng sai lầm người, mới có thể bị mang đến Hối Quá Nhai, ngày đêm gặp cương phong sát mưa tra tấn.

Như bị cấm chân tại Hối Quá Nhai một năm, lấy Vương Kiệm Sùng bực này nhân vật tông sư, không chết cũng phải bị giày vò đến Nguyên Khí đại thương!

_____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 187: Dùng Võ Ngự Linh Lấy Thế Hóa Thuật

Vương Kiệm Sùng toàn thân run rẩy theo vách đá trên giãy giụa đi ra, hít thở sâu một hơi trung khí, chính muốn nói gì.

Ninh Tự Họa Nga Mi hơi nhíu, nói: "Ngươi còn nói ra suy nghĩ của mình?"

Thanh âm dễ nghe đã mang theo một tia lãnh ý.

Vương Kiệm Sùng trong lòng phát lạnh, chắp tay cúi đầu nói: "Cẩn tuân Cung chủ chi mệnh."

Dứt lời, hắn quay người tập tễnh mà đi, nội tâm đều là hóa không ra đắng chát cùng ngơ ngẩn.

Bản thân dầu gì cũng là phó Cung chủ, nhưng vì cái gì Cung chủ lại lại hội đối với chính mình động thủ?

Vương Kiệm Sùng nghĩ mãi mà không rõ.

Mà mắt thấy hắn thân ảnh biến mất, Lệ Phong Hành nội tâm cũng dời sông lấp biển giống như vô pháp bình tĩnh, ý thức được thế cục cổ quái, càng đã trầm mặc.

Về phần Văn Linh Chiêu, đồng dạng im lặng không nói.

Hắn nỗ lực muốn lãnh tĩnh một chút.

Nhưng giờ này khắc này, tâm cảnh trung bắt đầu khởi động tâm tình nhưng không cách nào thoáng cái dẹp loạn, thế cho nên sắc mặt của nàng, cũng mang theo một tia ngơ ngẩn, suy nghĩ xuất thần.

Tô Dịch chợt nói: "Hiện tại, ngươi đã theo ta không coi vào đâu cứu hai người tính mạng rồi."

Chuyện đó có chút chẳng biết tại sao.

Ninh Tự Họa lại giống như lập tức như thế, nói: "Đạo hữu vừa rồi nói không sai, thân ở thế tục, khó tránh khỏi hội có một chút ràng buộc, ta là hôm nay Nguyên học cung Cung chủ, nếu muốn dốc lòng tu hành, tự nhiên cần phải có người giúp đỡ để ta làm những thứ kia vụn vặt sự tình."

"Cái kia chuyện hôm nay, ngươi lại ý định giải quyết như thế nào?"

Tô Dịch nhiều hứng thú.

Ninh Tự Họa suy nghĩ một chút, nói: "Đạo hữu mời ta ăn chén rượu thế nào?"

"Chén rượu phai mờ ân cừu?"

Tô Dịch nhíu mày.

Ninh Tự Họa thanh trẻ con như mặt của cô gái bàng nổi lên hiện mỉm cười, ý vị thâm trường nói, "Ta và ngươi tầm đó, từng có ân cừu sao?"

"Hôm nay không thể."

Tô Dịch lắc đầu, cầm lên bút lông, tại Mặc nghiên mực trung gian kiếm lời trám mực nước, thuận miệng nói, "Về sau có cơ hội, chính là cùng ngươi phải say một cuộc cũng không sao."

Hắn làm sao nghe không xuất ra, Ninh Tự Họa muốn mượn "Uống rượu" danh tiếng, cùng mình tiến hành một cuộc nói chuyện?

Không thể nghi ngờ, cái này "Phản lão hoàn đồng" nữ nhân thần bí, đã theo trên người mình đã nhận ra cái gì.

Về phần ngày hôm nay chuyện đã xảy ra, tại trong mắt nàng, rõ ràng không đáng mỉm cười một cái.

Đương nhiên, Tô Dịch cũng là nghĩ như vậy đấy.

Tại nơi này nhận thức lên, hai người bọn họ hoàn toàn chính xác được xưng tụng là "Đạo hữu", đồng dạng khinh thường tại để ý tới thế tục phân tranh, tự nhiên cũng sẽ không để trong lòng những thứ này.

Ninh Tự Họa ngơ ngác một chút, trầm mặc một lát, nói: "Cũng tốt."

Hắn đứng ở một bên, không hề nhiều lời.

Mà Tô Dịch, lại nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, nhìn trải rộng ra tại trên mặt đá giấy trắng, lâm vào trầm mặc.

Tựa hồ phát giác được kế tiếp sắp sửa phát sinh cái gì, một đôi bàn tay như ngọc trắng lặng yên nắm chặt, nội tâm dâng lên trước đó chưa từng có sỉ nhục cảm giác, lại nhịn không được nói: "Tô Dịch! Ta sớm nói, cận kề cái chết cũng sẽ không thẻ cái này cái khế ước!"

Thiếu nữ từng chữ một, tượng theo trong kẽ răng bài trừ đi ra, thanh lãnh như tuyết tuyệt mỹ trên dung nhan, đều là kiên quyết cùng hận ý.

Ninh Tự Họa ngước mắt nhìn nhìn Văn Linh Chiêu, không nói gì thêm.

Lúc này, ánh mặt trời ấm áp, gió núi thổi qua, tiếng thông reo từng trận.

Thiếu nữ phẫn nộ dứt khoát đích thoại ngữ, tại đây thanh tĩnh trong không khí có vẻ vô cùng đột ngột, thậm chí là chối tai.

Trong trầm mặc Tô Dịch, thần sắc bình thản như trước, chỉ có trong con ngươi, có một vòng kiểu lưỡi kiếm sắc bén phong mang lóe lên tức thì.

Rồi sau đó, hắn múa bút hạ xuống.

Trên tờ giấy trắng, tám cái nét chữ cứng cáp, phóng túng mạnh mẽ chữ viết làm liền một mạch.

Giấy trắng như tuyết, màu đen như đêm.

Đùng!

Tô Dịch thở dài một mực trọc khí, tiện tay vứt bỏ bút lông, chỉ một cái trên mặt đá giấy trắng mực đen, ánh mắt nhìn cách đó không xa Văn Linh Chiêu, nói:

"Đây không phải thư bỏ vợ, cũng không phải khế ước, ta cũng khinh thường tại cầm bực này đồ vật nhục nhã ngươi, ta và ngươi vốn là người dưng, đơn giản là hơn nhiều một cái hôn sự trên vợ chồng danh nghĩa. Nhưng từ nay về sau, ta và ngươi tầm đó, không tiếp tục quan hệ dây mơ rễ má."

Dứt lời, hắn chắp tay tại cõng, quay người mà đi.

Đều lười được lại đi xem Văn Linh Chiêu phản ứng, sau ngày hôm nay, Văn Linh Chiêu chính là cùng Hướng Minh cùng một chỗ, hắn cũng sẽ không còn có một tia để trong lòng.

Đối với hắn mà nói, trên tờ giấy trắng cái kia tám chữ, đã giống như là một thanh kiếm, chém thân này đời này một cái ràng buộc.

Chưa nói tới oanh oanh liệt liệt, càng chưa nói tới kinh tâm động phách.

Nhưng cái kia bay bổng một tờ chữ bát (八), cũng đã đem Tô Dịch trong lòng chi ý, tận giấu trong đó.

Tại đây giống như kết thúc, rất tốt.

"Đạo hữu. . ."

Ninh Tự Họa nhẹ giọng mở miệng.

Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chân, cũng không quay đầu lại nói: "Có việc?"

Ninh Tự Họa nói: "Đã có duyên gặp nhau, thua kém hơn luận bàn một chiêu thế nào?"

Tô Dịch xoay người, nhìn cách đó không xa nếu như thanh trẻ con thiếu nữ giống như Ninh Tự Họa, nói: "Một chiêu định thắng bại?"

Ninh Tự Họa mỉm cười nói: "Ta và ngươi đều trà trộn thế tục ở bên trong, phần thắng bại còn sớm, để cho ta mở mang mắt lại."

Tô Dịch ồ một tiếng, nói: "Ra tay đi."

Ninh Tự Họa thò ra một tay, hết sức nhỏ gọt giữa Bạch năm ngón tay như nở rộ hoa sen giống như, vào hư không trung bóp ấn.

Rồi sau đó, bay bổng một khấu.

Lập tức, một đám réo rắt phi cầm kêu rõ ràng thanh âm bỗng nhiên vang vọng, trong núi tiếng thông reo tuôn ra, mây mù tứ tán.

Ở phía xa Lệ Phong Hành trong mắt, chỉ thấy tại Ninh Tự Họa trong lòng bàn tay, một quả óng ánh sáng long lanh liên hình dấu quyền bỗng nhiên lướt đi.

Cái kia một cái chớp mắt, thẳng giống như một đóa chói mắt sáng chói liên, tại trong Thiên Địa nở rộ, đại phóng ánh sáng, thần hồ kỳ kỹ, thần diệu khó lường.

Ở nơi này là thế tục võ học, quả thực giống như trong truyền thuyết thuật pháp!

"Cái này là bực nào lực lượng?"

Văn Linh Chiêu rung động, con mắt trong suốt thất thần.

Hắn sớm nghe qua không biết nhiều ít có quan hệ vị Thần này bí mật Cung chủ tin đồn, lại chưa từng nghĩ, làm đối phương chân chính ra tay thời gian, lại lại như vậy không thể tưởng tượng.

Chỉ thấy Tô Dịch lông mi khẽ nhướng mày, bỗng dưng chấn động tay áo, hai tay hư nhượt dẫn, lập tức một cỗ vô hình tràn trề lực lượng từ trong lòng bàn tay trào lên tuôn ra, vào hư không trung từ từ khép lại.

Đúng như hai tay kéo Âm Dương.

Một giả như mặt trời, kẻ thuận ta sinh.

Một giả như âm, kẻ nghịch ta chết.

Một Âm một Dương, nhất sinh nhất tử, tại hai tay tầm đó khép lại.

Oanh!

Nếu như liên hình dấu quyền Phá Không tới, cũng tại Tô Dịch hai tay khép lại chỗ bị ngăn cản ngăn cản, sinh ra từng trận nặng nề nổ đùng.

Theo sát lấy, phi cầm kêu minh tới thanh âm bỗng nhiên trở nên cao vút, bất khả tư nghị một màn xuất hiện ——

Cái kia gặp ngăn cản liên hình dấu quyền lại từng tầng một nở rộ, ngưng tụ làm một đầu rất sống động lửa đỏ Chu Tước.

Mộc tắm hỏa diễm, vỗ cánh dựng lên.

Một cổ kinh khủng hủy diệt nước lũ cũng tùy theo khuếch tán mà ra.

"Tiên Thuật sao? !"

Lệ Phong Hành hít vào khí lạnh, thể xác và tinh thần đều run rẩy.

Về phần Văn Linh Chiêu, từ lâu ngốc trệ ở đó, trong đầu chỗ trống.

Tô Dịch con mắt màu đen hơi hơi tỏa sáng, bên môi lại nổi lên một tia cân nhắc đường cong.

Dùng võ ngự linh, lấy thế hóa thuật?

Cần gì tiếc nuối!

Hai tay của hắn tầm đó, bỗng dưng giao thoa thu nạp, tựa như một đôi cối xay giống như, dẫn dắt cương nhu hai loại hoàn toàn bất đồng lực lượng, mãnh liệt hợp lại.

Đúng như Âm Dương giao hội, sinh tử thay đổi liên tục.

Oanh!

Nguyên bản vỗ cánh muốn bay lửa đỏ Chu Tước, lập tức giống như bị trấn áp tại cối xay chính giữa hạt thóc giống như, bị từng tấc một nghiền ép, vòng ánh sáng bảo vệ bắn tung toé, lực lượng tiếng va chạm ù ù rung động.

Làm Tô Dịch hai tay chân chính khép lại một chỗ, cái này biến ảo thành lửa đỏ Chu Tước dấu quyền, cũng tùy theo bị triệt để phai mờ ở trong đó, tan thành mây khói.

Trong tràng tĩnh mịch.

Lệ Phong Hành khắp cả người sợ run, như vậy một cuộc quyết đấu, hoàn toàn rung động đến tinh thần của hắn, như quan sát Tiên Nhân diễn pháp, khó có thể điều khiển tự động.

Hắn cái này mới ý thức tới, trước tại chính mình xuất chiến đối phó Tô Dịch thời gian, nếu không phải Đại trưởng lão kịp thời lấy "Dừng tay" hai chữ ngăn lại, nếu không phải là mình trước tiên thu tay lại, cực có thể từ lâu là một người chết!

Cũng mới rút cuộc minh bạch, vừa rồi Tô Dịch nói câu nói kia là có ý gì.

Cung chủ xuất hiện, hoàn toàn chính xác tại trong lúc vô hình theo Tô Dịch thuộc hạ cứu hai người tính mạng, một cái là hắn Lệ Phong Hành, một cái là Vương Kiệm Sùng!

Nghĩ vậy, Lệ Phong Hành không khỏi kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh, ý thức được vừa rồi bản thân, hoàn toàn chính là tại trước quỷ môn quan đi một lượt, buồn cười chính là mình lúc này mới hiểu được. . .

Văn Linh Chiêu trong đầu đã triệt để chỗ trống, một mảnh ngơ ngẩn.

Cung chủ cái kia đợi một kích, lại đều bị gia hỏa này chặn? !

"Nếu ta không có đoán sai, đạo hữu chẳng lẽ luyện liền một trăm lẻ tám linh khiếu về sau, còn một lần hành động trúc liền 'Nhiều khiếu thành linh' có một không hai căn cơ?"

Lúc này thời điểm, Ninh Tự Họa kinh ngạc mở miệng, một đôi tuyển xuất sắc đôi mắt sáng mang theo một tia dị sắc, như có chút khó mà tin được.

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Dùng võ ngự linh, lấy thế hóa thuật, ta còn làm ngươi từ lâu cất bước võ đạo Tứ Cảnh phía trên, vốn cũng vẻn vẹn chỉ tại Dưỡng Lô cảnh trung thỉnh thừng."

Nếu nói "Dùng võ ngự linh, lấy thế hóa thuật", chính là tại Võ Đạo Cảnh giới ở bên trong, ngự dụng Linh khí trong Thiên Địa cùng Đại Thế, Diễn hóa ra thuật pháp giống như uy năng.

Đương nhiên, một thứ Võ Đạo tông sư đã định trước làm không được.

Chỉ tại Dưỡng Lô cảnh ở bên trong, rèn luyện ra "Ngũ sắc tính linh" giả, mới có thể nắm giữ bực này lực lượng.

Tông sư cảnh, rèn luyện chính là ngũ tạng chi địa, tâm can tỳ phổi thận, nếu như năm tòa lô đỉnh, cho nên bị gọi Dưỡng Lô cảnh.

Mà nếu nói ngũ sắc tính linh, chính là tại ngũ tạng lô đỉnh ở bên trong, rèn luyện ra Ất Mộc, canh kim, Bính Hỏa, nhâm nước, đóng giữ đất Năm chủng tính linh đạo quang.

Ất Mộc, kia ánh sáng làm Thanh, nuôi dưỡng tại gan lô đỉnh.

Canh kim, kia ánh sáng làm kim, Vân dưỡng tại phổi lô đỉnh.

Dùng cái này suy ra.

Ngũ tạng như lô, ngũ sắc tính linh, do đó hình thành một loại Đại viên mãn lực lượng, cái này chính là tông sư ngũ trọng cứu cực huyền bí.

Dưỡng Lô dễ dàng, luyện tính linh Nan, trình độ khó khăn không thua gì Tụ Khí cảnh trung "Nhiều khiếu thành linh" .

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, có thể làm đến một bước này, cũng có thể nói vạn trung không một.

Mà Ninh Tự Họa, hôm nay chính là như thế cảnh giới có một không hai tồn tại.

Nhưng lúc này, Tô Dịch lại lấy Tụ Khí cảnh tu vi, đem hắn cái kia huyền diệu khó lường một kích thoải mái hóa giải, cao thấp lập phán.

Cái này cũng chính là nhường Ninh Tự Họa kinh ngạc nguyên nhân chỗ.

"Đạo hữu quả nhiên không phải thế tục hạng người có thể so sánh."

Ninh Tự Họa thanh âm nhu hòa uyển dễ nghe, "Ngày sau có cơ hội, nhất định phải cùng đạo hữu hảo hảo thỉnh giáo, đến lúc đó, mong rằng đạo hữu vui lòng chỉ giáo."

Tô Dịch mỉm cười, nói: "Lần sau gặp trước mặt, chỉ cần ngươi cũng có thể nhận ta một chiêu, ta tự nhiên lấy được rượu đến chiêu đãi ngươi."

Ninh Tự Họa không khỏi mỉm cười, con mắt mang tiếu ý, nói: "Đạo hữu trả thù tâm còn có điểm nặng."

"Cái này gọi là đến mà không hướng phi lễ vậy. Vừa rồi ta như nhận chẳng được một kích kia, ngươi sợ chắc là sẽ không cam lòng để cho ta tuỳ tiện đã đi ra."

Tô Dịch một hồi lắc đầu, khua tay nói, "Cáo từ."

Quay người mà đi.

Thanh sam nhẹ nhàng dắt, càng lúc càng xa.

Từ đầu đến cuối, không đến lại nhìn Văn Linh Chiêu một cái.

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch cái kia dài thường thượt xuất trần thân ảnh biến mất không thấy gì nữa, Ninh Tự Họa cái này mới thu hồi ánh mắt, nhìn về phía một bên cây tùng ở dưới trên mặt đá.

Chỗ đó đặt giấy và bút mực, cũng có một bộ Tô Dịch lưu lại bản vẽ đẹp ——

Ở trên hiện lên "Từ biệt hai rộng, tất cả sinh Hoan Hỉ" .

Chữ chữ phóng túng mạnh mẽ, nét chữ cứng cáp, một cái nhìn qua tới, thẳng giống như chứng kiến một mực chặt đứt ràng buộc kiếm, lộ ra rộng rãi cùng ung dung, chất chứa chân ý.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 188: Nhượng Bộ

Dừng ở cái kia một bức chữ xem chỉ chốc lát, Ninh Tự Họa nói: "Ta ngược lại cảm thấy, ngươi cùng hắn như vậy kết thúc quan hệ dây mơ rễ má, cũng là một cái cọc chuyện tốt. Tượng hắn loại người này. . . Thế gian này nữ nhân nào cũng buộc không được hắn tâm."

Nghe vậy, Văn Linh Chiêu mãnh liệt theo ngơ ngẩn phức tạp trung trong suy nghĩ thanh tỉnh, hé miệng nói: "Ta vốn là chưa bao giờ ưa thích qua hắn."

Lời tuy nói như vậy, nhưng trong lòng mơ hồ có chút không nói ra được ủ dột phiền muộn.

Đặt lúc trước, nàng tất nhiên rất phẫn nộ, một cái người ở rể, lại dùng giấy trắng mực đen, tuyên bố phân rõ cùng quan hệ của mình, cái này quá vớ vẩn

Nhưng lúc này, nhớ tới Tô Dịch trước triển lộ ra đủ loại thủ đoạn, nàng chỉ có một loại không nói ra được thất lạc cùng buồn vô cớ.

Từ từ năm trước bị ép cùng Tô Dịch lập gia đình, nàng liền tập trung tinh thần muốn giải trừ việc hôn sự này.

Vì thế, nàng dùng hết mọi biện pháp đi tăng lên tu vi, theo không dám có bất kỳ một tia lười biếng.

Cuối cùng, nàng đã thành Thiên Nguyên học cung chói mắt nhất truyền nhân, thắng được rất nhiều cùng thế hệ tán thưởng cùng hâm mộ.

Rất nhiều đại nhân vật cũng nhất trí coi trọng nàng, bởi vì nàng sang năm mười tám tuổi thời gian, có thể có cơ hội nếm thử đi trùng kích tông sư cảnh giới.

Nàng một mực xem Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền làm mục tiêu, mong muốn tại trong vòng ba năm Phong Vương bái hầu, như thế, lại đi cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia nói điều kiện, nhường Tô gia đáp ứng giải trừ cái hôn sự này.

Mà đối với Tô Dịch, nàng cho tới bây giờ đều coi là người xa lạ, cũng chưa từng có trông chờ Tô Dịch cái này cái người ở rể có thể đối với giải trừ hôn sự phát ra nổi cái tác dụng gì.

Chỉ cần hắn không thêm phiền, như vậy đủ rồi.

Nhưng Văn Linh Chiêu lại không nghĩ rằng, thời gian cách hơn tháng, gặp lại Tô Dịch về sau, đối phương lại không ngờ là tưởng như hai người!

Tổng đốc chi tử Hướng Minh, bị kia bức bách quỳ xuống đất.

Trưởng lão Chử Khổng Triêu, bị thứ nhất quyền nện giết.

Ngay cả nhiều năm chưa hề hiện ra tung tích Cung chủ ra tay, cái kia đợi vô cùng kì diệu một kích, cũng bị kia thành thạo hóa giải!

Hết thảy, đều có vẻ như vậy không thể tưởng tượng.

Hoàn toàn cùng với nàng trong nhận thức biết cái kia Tô Dịch hoàn toàn khác nhau, mà hắn làm cho nắm giữ lực lượng tới kinh khủng, càng làm cho nàng đều có không nói ra được cực lớn chênh lệch cảm giác.

Theo không kịp, đại khái như thế!

"Cái bức chữ này ngươi có muốn hay không "

Ninh Tự Họa chợt mà hỏi thăm.

Văn Linh Chiêu khẽ giật mình, giương mắt nhìn về phía cái kia trên mặt đá giấy trắng mực đen, trong lòng không hiểu có chút không nói ra được phẫn nộ.

Nửa ngày, nàng mới nghiến răng nói: "Muốn!"

"Coi đây là hổ thẹn, nằm gai nếm mật, muốn quyết chí tự cường, chỉ chờ về sau một ngày kia ăn miếng trả miếng ăn miếng trả miếng "

Ninh Tự Họa nhiều hứng thú đạo

Văn Linh Chiêu hít thở sâu một hơi trung khí, con mắt trong suốt nổi lên không nói ra được kiên định, "Ta chỉ là muốn chứng minh, sau này mình định sẽ không so với hắn kém."

Ninh Tự Họa không có đi đùa cợt, nhưng ánh mắt đã có chút thương cảm, nàng than nhẹ một tiếng, nói: "Có lẽ, về sau cũng sẽ có kỳ tích phát sinh ai cũng nói không tốt."

Nói qua, cầm lấy cái kia một bức chữ, đi qua đưa cho Văn Linh Chiêu, nói: "Cái chữ này hợp ý suy nghĩ, tịnh không cái gì nhục nhã cùng chửi bới, mà trong mắt của ta, cái này thế tục trung luật lệ pháp quy, căn bản không có khả năng bị hắn chỗ ý, như ngươi có thể lựa chọn để xuống, đối với ngươi mà nói, không phải là không một cuộc giải thoát "

Văn Linh Chiêu đem cái kia một bức chữ cầm trong tay, con mắt trong suốt phản chiếu lấy cái kia phóng túng mạnh mẽ tám chữ dấu vết, nội tâm

thẳng giống như kim đâm loại đau đớn.

Nàng yên lặng đem cái bức chữ này một chút thu hồi, siết thật chặc trong tay, khuôn mặt đều trở nên có chút tái nhợt, hé miệng nói khẽ: "Cung chủ, đều có các lựa chọn, mà đệ tử Đoạn không chịu tại đây loại cúi đầu."

Ninh Tự Họa đánh giá trước mặt cái này bạch y như tuyết, thanh lệ như vẽ thiếu nữ, trong lòng đột nhiên khẽ động, nói: "Ngươi nhưng nguyện đi theo bên cạnh ta tu hành "

Văn Linh Chiêu ảm đạm con mắt trong suốt dâng lên sáng bóng, giống như tro tàn trung hiện lên ánh lửa, nói: "Cái này. . . Đây là đệ tử vinh hạnh, đệ tử có thể hay không đi trước báo cáo sư tôn "

Ninh Tự Họa nói: "Trúc Cô Thanh ư, nàng sẽ không không đáp ứng đấy, liền nhìn ngươi rồi."

Văn Linh Chiêu hít thở sâu một hơi trung khí, kiên định nói: "Đệ tử nguyện ý!" Ninh Tự Họa nhẹ gật đầu, nói: "Từ hôm nay trở đi, ngươi dọn đi của ta 'Khô Vinh Điện' trung tu hành."

Nói qua, nàng đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nói: "Ngươi sư tôn ngày hôm nay vì cái gì không có ở đây "

Văn Linh Chiêu nói: "Trước đó vài ngày, sư tôn phụng mệnh ra ngoài, tiến về trước Vân Hà Quận thành. . ."

Nàng giải thích một lần, nói xong lời cuối cùng, cũng không khỏi lộ ra một tia nghi hoặc, nói: "Vài ngày trước, ta nhận đến sư tôn thư từ, nói nàng đã theo Vân Hà Quận thành xuất phát, dựa theo thời gian suy tính, sư tôn phải làm sớm tại ngày trước là có thể phản hồi mới đúng."

"Tất nhiên là ở trên đường đi bị một ít chuyện làm trễ nải."

Ninh Tự Họa không có bả chuyện này để ở trong lòng.

Nàng quay người chính phải ly khai, đột nhiên chứng kiến cách đó không xa Lệ Phong Hành, nói: "Vừa rồi chuyện đã xảy ra, không thể tiết ra ngoài."

Lệ Phong Hành nghiêm nghị ôm quyền nói: "Cẩn tuân Cung chủ chi mệnh!"

"Ngươi cũng thế."

Ninh Tự Họa lại nhìn một chút Văn Linh Chiêu.

Văn Linh Chiêu con mắt trong suốt hiện lên một tia ảm đạm, gật đầu đáp ứng.

. . .

Thu Diệp dưới chân núi.

Trước xe ngựa, Trịnh Mộc Yêu tâm thần có chút không tập trung chờ đợi lấy, lo lắng khó có thể bình an.

Ngày hôm nay chuyện đã xảy ra, làm cho nàng đều nhận lấy kinh hãi, dự cảm nhận được không ổn.

"Tiểu thư, Tô công tử nếu như dám động thủ, từ không phải là lỗ mãng lỗ mãng tiến hành, người không cần quá lo lắng."

Hành động người chăn ngựa Liêu Bá ấm giọng an ủi.

Hắn đã theo Trịnh Mộc Yêu trong miệng hiểu được phát sinh ở Thần Tiêu Phong trên một ít chuyện.

Sơ khai bắt đầu, nội tâm của hắn cũng kinh hãi không thôi, mà khi tỉnh táo lại về sau, lại cho là lấy Tô Dịch tính tình cùng nội tình, cũng dám chém giết Nguyệt Luân Tông trưởng lão liễu Hồng kỳ, lại đâu có thể nào để trong lòng tại Thiên Nguyên học cung này trung giết người

Dù là gặp rắc rối, cũng tự có đối kháng thủ đoạn mới đúng.

"Liêu Bá, người không biết, cả bế quan nhiều năm Cung chủ đều bị kinh động, tự mình giá lâm, nếu như một khi phát sinh xung đột, Tô thúc thúc hắn hậu quả khó lường."

Trịnh Mộc Yêu lo lắng lo lắng đạo

Liêu Bá một trận trầm mặc.

Hắn lại sao lại không biết Ninh Tự Họa thần bí cùng cường đại

Tại toàn bộ Cổn Châu cảnh nội, vị này Thiên Nguyên học cung người nắm quyền đều có thể nói là địa vị cao cả, tuyệt vời!

Trước đây ít năm, Tổng đốc Hướng Thiên Tù nhiều lần tiến về trước Thiên Nguyên học cung, muốn bái kiến vị Thần này bí mật Cung chủ, lại nhiều lần bị cự tuyệt bên ngoài đại môn, vô duyên nhìn thấy.

Nhưng dù vậy, Hướng Thiên Tù cũng không dám sinh khí.

"Vậy phải làm sao bây giờ, nếu khiến phụ thân biết rõ, ngày hôm nay là ta mang theo Tô thúc thúc đến Thiên Nguyên học cung, hoàn xông ra bực này đại họa, không phải. . ."

Trịnh Mộc Yêu mới nói được cái này, mãnh liệt ngơ ngẩn.

Chỉ thấy xa xa trên sơn đạo, một đạo dài thường thượt thân ảnh đi tới.

Đi lại thản nhiên, ung dung không màng danh lợi, cái kia một bộ thanh sam tại trong núi lượn lờ sương mù trung có vẻ càng bắt mắt.

Đúng là Tô Dịch.

Trịnh Mộc Yêu nhất thời lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, kích động chạy lên tiền nghênh đón, "Tô thúc thúc, không sao "

"Ngươi thấy ta giống có việc "

Tô Dịch cười hỏi lại.

Tâm tình của hắn rất tốt, lần này chuyến đi này không tệ, triệt để phân rõ cùng Văn Linh Chiêu quan hệ, cũng coi như giải quyết xong một cái cọc chấp niệm.

Từ nay về sau, cũng liền không cần phải lo lắng cái gì bị lục sự tình rồi.

Bất quá, chuyện này cũng không thực sự kết thúc.

Giống như Văn Linh Chiêu nói, tại đây thế tục ở bên trong, hôn khế sự tình, Ngọc Kinh Thành Tô gia không gật đầu, những thứ kia thế tục hạng người, tất nhiên còn có thể đem hắn Tô Dịch coi như "Người ở rể" đối đãi.

Đối với lần này, Tô Dịch đã không quá để ý.

Lấy Văn gia nội tình, nào dám lại đối với chính mình bất kính

Về phần Ngọc Kinh Thành Tô gia, đợi về sau tự mình tự mình tiến về trước đi một lần, tính cả năm đó ân oán cùng một chỗ làm kết thúc chính là.

"Ta biết ngay Tô thúc thúc nhất định sẽ không có chuyện gì đâu!"

Trịnh Mộc Yêu quơ quơ trắng nõn nắm tay.

"Về phần kích động như vậy "

Tô Dịch một trận lắc đầu, trực tiếp triều xe ngựa bước đi.

"Tô công tử, kế tiếp chúng ta đi đâu "

Liêu Bá cung kính nói, hai đầu lông mày mang theo một tia tôn kính sắc mặt.

Tại Thiên Nguyên học cung giết một vị trưởng lão, còn có thể hoàn hảo không tổn hao gì mà đi ra, cái này mặc cho ai có thể không khâm phục.

"Hồi Sấu Thạch Cư."

Tô Dịch trèo lên lên xe ngựa, cho đến nằm ở cái kia, toàn thân đều buông lỏng đồng thời, một trận mỏi mệt cũng tùy theo vọt lên toàn thân.

Trước là hóa giải Ninh Tự Họa một kích kia, hắn nhìn giống như thoải mái, kì thực cũng tiêu hao thật lớn, thần hồn cùng tu vi đều mơ hồ có chút suy yếu cảm giác.

"Lần sau gặp trước mặt thời gian, không phải cho ngươi nữ nhân này nếm thử ta Tô mỗ người lợi hại không thể. . ."

Tô Dịch ám sát.

"Tô thúc thúc, ta cho ngài xoa bóp chân đi "

Trịnh Mộc Yêu đi tới, chủ động tiến lên, cười tủm tỉm dùng trắng nõn trắng noãn hai tay tại Tô Dịch trên đùi bận việc đứng lên.

. . .

Thiên Nguyên học cung, Hình Luật Đường.

Đại trưởng lão còn thực ngồi ở đó, trầm mặc không nói.

Hắn tựa như cái gần đất xa trời lão nhân, tuổi già sức yếu, đôi mắt đục ngầu.

Bầu không khí áp lực nặng nề.

Hướng Minh, Điền Đông bọn hắn đứng ở đó, lo sợ bất an.

Bọn hắn không biết vì cái gì Đại trưởng lão hội dẫn bọn hắn đến Hình Luật Đường loại này âm trầm xúi quẩy địa phương.

Càng không rõ, vì cái gì Trịnh Mộc Yêu có thể trước tiên ly khai, mà bọn hắn những người này lại bị lưu tại nơi đây.

Đại trưởng lão cũng không có giải thích.

Theo đến Hình Luật Đường, hắn liền ngồi ở đó, đôi mắt híp lại, tượng ngủ rồi giống nhau.

Rất lâu, một trận tiếng bước chân đột nhiên vang lên, râu tóc như kích Nhị trưởng lão Hàn Trọng đi đến.

Cũng vào lúc này, còn thực mở ra đục ngầu con mắt, nói: "Ngươi cảm thấy nên xử trí như thế nào bọn hắn "

Hướng Minh trong lòng bọn hắn nhất thời xiết chặt.

Hàn Trọng mặt không chút thay đổi nói: "Cấm túc một tháng, lấy bày ra trừng phạt lại."

Tiếng nói hạ xuống.

Hướng Minh nhịn không được nói: "Hàn sư bá, ta chờ cũng không phạm sai lầm, vì cái gì lại muốn trừng trị ta chờ "

Hắn là Tổng đốc chi tử, sư tôn thì là phó Cung chủ Vương Kiệm Sùng, Tự Nhiên nắm chắc trung khí có can đảm chất vấn.

Hàn Trọng thần sắc lạnh nhạt, nói: "Làm sai chuyện, tự nhiên trả giá thật nhiều, nếu không có các ngươi khiêu khích trước đây, sao bị trấn áp quỳ xuống đất "

"Cái này. . ." Hướng Minh há mồm muốn giải thích.

Hàn Trọng nói: "Ngươi sư tôn đã tiến về trước Tư Quá Nhai bị phạt, trong một năm lại không có khả năng theo Tư Quá Nhai ly khai nửa bước."

Hướng Minh trong lòng chấn động, triệt để biến sắc, ý thức được không ổn.

Sư tôn của hắn Vương Kiệm Sùng là hai vị phó Cung chủ một trong, lại cuối cùng bị như thế trừng trị, không cần nói cũng biết, cái này đích thị là Cung chủ truyền đạt mệnh lệnh!

Hít thở sâu một hơi trung khí, Hướng Minh trầm giọng nói: "Hàn sư bá, ta có thể hay không về nhà gặp một lần phụ thân, trở lại lĩnh phạt "

Đại trưởng lão còn thực lạnh nhạt nói: "Đến lúc này, hoàn vọng tưởng dựa vào phụ thân ngươi điểm này quyền hành tới giúp ngươi giải quyết sự tình ngây thơ."

Dứt lời, hắn phất phất tay.

Lập tức, một đám Hình Luật Đường chấp sự nhân vật nối đuôi nhau mà ra, bả Hướng Minh bọn hắn những đệ tử này tất cả đều mang đi.

Hướng Minh bọn hắn như cha mẹ chết, mặc dù kinh sợ vô cùng, cũng không dám giãy giụa cùng chống cự, rất nhanh đã bị mang ra Hình Luật Đường.

"Hắn như thông minh một chút, nên hiểu rõ, nếu như Vương Kiệm Sùng đều bị trừng phạt rồi, lúc này phân tranh cuối cùng người thắng là ai."

Hàn Trọng ánh mắt phức tạp.

Còn thực đục ngầu con mắt ở chỗ sâu trong cũng không khỏi nổi lên một vòng dị sắc.

Đã bao nhiêu năm, hắn còn là lần đầu nhìn thấy, nếu như Thần Minh loại Cung chủ hội tại bực này trên sự tình. . . Nhượng bộ!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 181: Tinh Quang Ngân Hà Rơi Xuống Nhân Gian

Sấu Thạch Cư.

Sau khi xe ngựa, Trịnh Mộc Yêu vừa muốn đi theo Tô Dịch cùng một chỗ tiến vào Sấu Thạch Cư, chợt nghe Tô Dịch thuận miệng nói; "Ngươi nên về nhà."

Trịnh Mộc Yêu ách một tiếng, nháy mắt con ngươi, năn nỉ nói: "Tô thúc thúc, ta nghĩ đi nhà của ngươi nhìn xem."

Tô Dịch lại ngoảnh mặt làm ngơ giống nhau, nói: "Trở về giúp ta tìm hiểu một cái, Trúc Cô Thanh có hay không đã phản hồi Thiên Nguyên học cung rồi."

Hắn trên đường đi vẫn còn suy nghĩ, vì cái gì gây ra động tĩnh lớn như vậy, Trúc Cô Thanh vị này Văn Linh Chiêu đích sư tôn, nhưng vẫn chưa hề hiện thân.

Ngay cả Văn Linh Tuyết cũng không có ở đây.

Cái này liền có chút không đúng rồi.

Cần biết, lúc trước theo Vân Hà Quận thành lúc rời đi, Trúc Cô Thanh cùng Văn Linh Tuyết cưỡi tàu chở khách trước thời hạn ly khai, dựa theo hành trình, ba ngày lại đến Cổn Châu Thành.

Nói cách khác, từ lúc hôm kia thời điểm, Trúc Cô Thanh cùng Văn Linh Tuyết coi như đã phản hồi Thiên Nguyên học cung rồi.

Nhưng hôm nay tại Thiên Nguyên học cung, lại không có thể nhìn thấy các nàng, cái này Tự Nhiên có điểm gì là lạ.

"Trúc Cô Thanh Tô thúc thúc chẳng lẽ là vừa ý vị kia phong nhã thành thục băng sơn đại mỹ nữ rồi"

Trịnh Mộc Yêu nhịn không được nói.

Tô Dịch thân thủ lại chọc chọc nàng cái ót, nói: "Trong đầu mỗi ngày nghĩ cái gì, buổi tối hôm nay, nói với tin tức ta."

Dứt lời, quay người đi vào Sấu Thạch Cư.

"Người không phong lưu oan uổng thiếu niên nha, Tô thúc thúc ngươi còn trẻ như vậy, bên người còn có Trà Cẩm như vậy cô gái tuyệt sắc, bây giờ còn để cho ta tìm hiểu Trúc Cô Thanh tin tức, làm sao có cái gì tốt tâm tư. . ."

Trịnh Mộc Yêu âm thầm lải nhải.

Nàng quay người trở lại trở về xe ngựa, nói: "Liêu Bá, chúng ta về nhà."

Cái này một bộ váy đen, gợi cảm nóng bỏng thiếu nữ ngồi ở Tô Dịch trước chỗ ngồi, học Tô Dịch lười biếng tựa vào cái kia, nhưng trong lòng có chút buồn bực.

Theo Thiên Nguyên học cung phản hồi trên đường đi, nàng chỉ tại không ngừng nói bóng nói gió, ý đồ hiểu rõ Ninh Tự Họa sau khi xuất hiện, đã xảy ra chuyện gì, Tô Dịch lại là như thế nào bình yên thoát thân đấy.

Đáng tiếc, Tô Dịch không nói tới một chữ.

"Bất kể như thế nào, chuyện đã xảy ra hôm nay đã đầy đủ dọa người, trở về nói với phụ thân về sau, nhìn hắn nói như thế nào. . ."

Trịnh Mộc Yêu ám sát.

. . .

Sấu Thạch Cư.

Trà Cẩm quạ màu xanh tóc dài lấy cây trâm co lại, ngỗng cái cổ trắng như tuyết, kéo lên ống tay áo, lộ ra gọt giũa Bạch Tinh óng ánh cổ tay, đang tu bổ lầu các hai bên sum sê hoa và cây cảnh.

Hôm nay nàng mặc lấy quá gối phấn váy dài màu trắng, xoay người thời gian, nhỏ nhắn mềm mại phần lưng cùng thẳng mượt mà hai chân phát họa một đạo mê người uyển chuyển đường cong.

Phần eo lấy xuống, chân trở lên cái kia phiến địa phương, váy đều bị chống lên một mảnh sung mãn đẫy đà vòng tròn.

"Còn có cơm ư "

Thình lình đấy, một thanh âm tại sau lưng vang lên, cả kinh Trà Cẩm thân thể mềm mại run lên, mang theo cái kéo xoay người lại.

Khi thấy là Tô Dịch thời gian, nàng ngượng ngùng thè lưỡi, nói: "Nguyên lai là công tử đã trở về."

Tô Dịch đã trực tiếp triều trong lầu các bước đi.

Trà Cẩm hấp tấp đi theo phía sau, nói: "Công tử, ta sớm chuẩn bị ngũ vị trai thức ăn, Hỏa Vân phường mười năm rượu ngon, có muốn hay không cho ngài nóng nóng lên "

"Không cần."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Đợi tí nữa ta muốn tu luyện một phen, nếu có người đến viếng thăm, tất cả đều cự tuyệt bên ngoài đại môn lại."

Trà Cẩm nhẹ gật đầu, "Tốt."

"Bộ y phục này đâu mua" Tô Dịch đột nhiên quay đầu nói.

"A "

Bất ngờ không đề phòng, bị hỏi như vậy vấn đề kỳ quái, nhường Trà Cẩm không khỏi sửng sốt một chút, rồi mới lên tiếng, "Là ở trong thành Thụy Phúc Cư mua."

Nhưng trong lòng tại nói thầm, công tử sao đột nhiên quan tâm cái này cái

Lẽ nào. . .

Nàng đột nhiên nghĩ đến, tự mình vừa rồi đang tu bổ hoa và cây cảnh, mà Tô Dịch chẳng biết lúc nào đã phản hồi, liền đứng ở xoay người chắp tay thân sau lưng mình. . .

Trà Cẩm khuôn mặt đỏ lên, nội tâm dâng lên không nói ra được ngượng ngùng, sẽ không phải. . . Nhân ta đây kiện váy quá theo bên mình, thế cho nên bị thấy được. . .

Tô Dịch đã xoay người, nói: "Rút sạch ngươi lại đi mua một chút. Ừ, ngươi bái kiến Linh Tuyết đấy, liền vỗ người của nàng đoạn mua chính là."

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Tô Dịch từ lâu đi đến lầu các tầng hai.

Nguyên bản tại ngượng ngùng nghĩ lung tung Trà Cẩm, nội tâm lại tượng bị hung hăng chọc một đao, toàn bộ người ngốc trệ ở đó.

Để cho ta một nữ nhân đi cho một nữ nhân khác mua quần áo

Hơn nữa nữ nhân kia vẫn là của ngươi cô em vợ a, ngươi làm sao lại có thể như vậy

Có phải hay không hơi quá đáng

Trà Cẩm Ngọc Dung xua tan đêm tối bất định.

Nàng còn không biết, Tô Dịch ngày hôm nay đã cùng Văn Linh Chiêu nhất đao lưỡng đoạn (một đao chém làm hai) rồi. . .

Bằng không, có lẽ hoàn có thể hiểu được một Đâu Đâu

. . .

Ăn cơm xong, Tô Dịch liền khoanh chân mà ngồi, tĩnh tâm tu luyện.

Hôm nay cùng Ninh Tự Họa giao thủ, nhường hắn đột nhiên ý thức được một vấn đề

Cái này Đại Chu tuy là thế tục thế giới, nhưng nhưng không thấy được không có có một chút đặc thù mà nhân vật lợi hại.

Giống như Ninh Tự Họa vị này Thiên Nguyên học Cung Cung chủ, nhìn qua đã biết rõ, nàng căn bản cũng không phải là thế tục trên ý nghĩa võ giả.

Ngay cả là bị coi là "Lục địa thần tiên" nhân vật, đều đã định trước không có khả năng tượng nàng như vậy, có được phản lão hoàn đồng chi lực.

Huống hồ, Ninh Tự Họa trả giải "Nhiều khiếu thành linh" bí mật, xưng hắn là "Đạo hữu", rõ ràng cũng theo trên người hắn đã nhận ra một chút manh mối.

Đây hết thảy đều đủ để chứng minh, cái này Ninh Tự Họa không đơn giản.

Mà Thương Thanh Đại Lục có trên trăm Quốc Độ, Đại Chu vẻn vẹn nhưng chuyển lệch ở góc rất nhiều Quốc Độ một trong mà thôi.

Nghĩ đến, trên đời này tất nhiên sẽ không vẻn vẹn đầu "Ninh Tự Họa" như vậy một cái đặc thù mà thần bí nhân vật rồi.

"Như vậy mới có ý tứ, bằng không, cái này thế tục tới giới không khỏi không thú vị chút. . ."

Tô Dịch âm thầm thì thào.

Một lúc lâu sau.

Rặc rặc một tiếng, nắm chặt tại Tô Dịch lòng bàn tay một khối tam giai Linh Thạch hóa thành bột phấn.

Suy nghĩ một chút, hắn lại lần nữa xuất ra một viên.

Giết chết Nguyệt Luân Tông ngoại môn trưởng lão Liễu Hồng Kỳ, nhường hắn lại thêm hơn mười khối tam giai Linh Thạch, làm sao không bỏ được dùng xong rồi.

Hơn nữa, có lẽ là chặt đứt cùng Văn Linh Chiêu ở giữa ràng buộc, cũng có lẽ là chịu Ninh Tự Họa kích thích.

Tô Dịch cảm giác đã có cần thiết lại đề thăng một cái bản thân tu vi.

Đối với hắn bực này tồn tại mà nói, không thiếu tu hành tài nguyên dưới tình huống, tăng lên tu vi chưa nói tới khó khăn.

Xét đến cùng, là muốn rèn luyện ra vượt xa kiếp trước Đại Đạo căn cơ.

Giống như cái này Tụ Khí cảnh trung kỳ, danh gọi "Khai mạch", đối với những người khác mà nói, muốn toàn bộ đả thông mười hai cái Linh Mạch, muốn hao phí không biết bao nhiêu thời gian, tinh lực cùng tài nguyên.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, từ lúc tu vi bước vào Tụ Khí cảnh trung kỳ thời gian, cũng đã đem trên người mười hai cái Linh Mạch từng cái đục bắt đầu, một thân khí cơ dọc theo tất cả xương cốt tứ chi, một trăm lẻ tám linh khiếu cùng mười hai cái Linh Mạch vòng đi vòng lại, tuần tự lặp đi lặp lại, hình thành một cái huyền diệu chu thiên tuần hoàn.

Đem mười hai cái Linh Mạch từng cái đả thông, chẳng khác nào tại võ giả cùng ở giữa thiên địa, dựng lên một cái cầu.

Võ giả bản thân giống như cầu, quán Trùng trong Thiên Địa, lúc tu luyện, có thể tiến thêm một bước hấp thu đến càng thêm tràn đầy Linh khí lực lượng.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, dưới mắt tại khai mạch cấp độ, hoàn khiếm khuyết một cái "Ẩn mạch" !

Thử ẩn mạch, câu thông võ giả thể xác cùng thần hồn, xỏ xuyên qua mười hai Linh Mạch phía trên, chỉ có "Nhiều khiếu thành linh" giả nhưng cảm nhận được.

Những ngày này, Tô Dịch tại tu luyện thời gian, hoàn toàn chính xác cảm nhận được cái kia một cái vô hình ẩn mạch, giống như thần hồn cùng thân thể ở giữa vô hình cầu.

Mà khi muốn đem thử "Ẩn mạch" ngưng tụ thời gian, lại mơ mơ hồ hồ, luôn kém cái kia lâm môn một cước. Cho nên, đối với Tô Dịch mà nói, tăng lên tu vi duy nhất nan đề, chính là giải quyết ngưng tụ cái này vô hình "Ẩn mạch" vấn đề.

"Cùng trúc liền 'Nhiều khiếu thành linh' căn cơ đồng dạng, muốn tượng ngưng tụ này ẩn mạch, sợ cũng phải cần một cơ hội rồi. . ."

Tô Dịch trầm ngâm.

Cơ hội dễ dàng nhất xuất hiện địa phương, tại sinh tử chém giết tầm đó.

Nhưng không hẳn như vậy không nên trong chiến đấu mới có thể thực hiện.

Tô Dịch kiếp trước cái kia mười vạn tám nghìn năm tu luyện lịch duyệt, nhường hắn tối thiểu có thể nghĩ đến trên trăm chủng giải quyết cái này cái "Bình cảnh" phương pháp xử lý.

Nhưng cuối cùng, đều bị hắn bỏ qua rồi.

Hắn quyết định theo bản thân thỉnh một cơ hội

Cửu Ngục Kiếm!

Tô Dịch sẽ không quên, lúc trước trúc liền "Nhiều khiếu thành linh" nội tình thời gian, làm thức tỉnh Cửu Ngục Kiếm, đạt được Cửu Ngục Kiếm lực lượng phụng dưỡng cha mẹ, nhường bản thân tại Tụ Khí cảnh sơ kỳ căn cơ tiến thêm một bước đạt được tăng lên.

Mà "Ẩn mạch" quán thông thể xác cùng thần hồn tầm đó, Cửu Ngục Kiếm liền một mực tọa trấn thần hồn bên trong, đúng dễ dàng tiến hành lợi dụng.

"Ta lấy Tùng Hạc Đoán Thể Thuật làm dẫn, hô hấp thổ nạp, thay đổi một thân tu vi khí cơ, thần hồn trung lại lấy Tha Hóa Tự Tại Kinh làm phụ, ngự dụng thần hồn chi lực, hai tướng phối hợp, xứng đáng tại ngưng tụ ẩn mạch thời gian, làm thức tỉnh Cửu Ngục Kiếm một đường lực lượng. . ."

Nhiều lần suy nghĩ cân nhắc rất lâu, lại suy diễn nhiều lần, bảo đảm có thể xuất hiện nguy hiểm, không đủ để chí mạng về sau, Tô Dịch không chút do dự thay đổi thực tế.

Con đường tu hành, chưa bao giờ chân chính tuyệt đối nắm chắc.

Nếu muốn giành bỉ kiếp trước cường đại hơn vô thượng Đại Đạo, liền đã định trước tại mỗi một bước thời gian, đều gặp được kiếp trước vô pháp lãnh hội mạo hiểm.

Đối với lần này, Tô Dịch sớm có chuẩn bị.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Ngoài cửa sổ sắc trời dần dần trở nên ảm đạm xuống, hoàng hôn cũng dần dần nồng đậm đen tối. . .

"Cũng không biết công tử đêm nay muốn ăn một ít gì."

Trà Cẩm che giấu váy áo, thanh tú động lòng người ngồi ở lầu các giàn trồng hoa tiền trên mặt ghế đá, sung mãn mông đè nặng ghế đá biên giới, bài trừ đi ra phong Long nhô lên một đoàn mềm thịt.

Nàng một tay bám lấy cái cằm, làn thu thủy giống nhau đôi mắt đẹp nhìn xa xa sắc trời, suy nghĩ xuất thần.

Đột nhiên, Trà Cẩm ngẩn ngơ, óng ánh sáng long lanh trong con mắt phản chiếu ra một màn bất khả tư nghị dị tượng

Chỉ thấy đen tối thâm trầm hoàng hôn trên vòm trời, đột nhiên đáp xuống từng sợi tỉ mỉ như như mộng ảo lưu quang, rực rỡ bay lả tả.

Tại đây thâm trầm giữa trời chiều, không nhìn kỹ, rất khó phát hiện.

"Đây là cái gì "

Trà Cẩm lặng yên ngồi thẳng thân ảnh, trợn to đôi mắt đẹp.

Thiên Nguyên học cung.

Thu Diệp núi ngọn núi cao nhất chi đỉnh, Khô Vinh Điện bên trong, đột nhiên lướt đi một đạo nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh, một bộ ăn chay sắc mặt Vân văn váy dài, dung mạo thanh trẻ con như thiếu nữ.

Ngọn núi phần phật, thổi trúng nàng tay áo cuồng vũ, vị Thần này bí mật Cung chủ bỗng nhiên ngẩng đầu, một đôi Nguyệt Nha giống nhau đồng tử trung tuôn ra như nước thủy triều tịch loại màu vàng quang ảnh.

Tại trong mắt nàng, cái kia thâm trầm u ám hoàng hôn vòm trời ở chỗ sâu trong, chẳng biết lúc nào hiện lên ra chi chít rất nhiều ngôi sao, lập loè xua tan đêm tối, tuần hoàn hội tụ, xây dựng ra một quải cực lớn đến vô pháp tưởng tượng Tinh Hà.

Rồi sau đó, Tinh Hà đầu đuôi giao tiếp, hội tụ là tròn, từ từ xoay tròn.

Phảng phất giống như một tòa cự đại vô cùng Tinh Hà vòng xoáy, vắt ngang vòm trời bên ngoài, khổng lồ bao la bát ngát đến vô pháp tưởng tượng tình trạng!

Rồi sau đó, rất nhiều nếu như như mộng ảo thần bí lưu quang, theo Tinh Hà vòng xoáy ở chỗ sâu trong phiêu tán rơi rụng mà ra, theo vòm trời bên ngoài rủ xuống hạ xuống.

Đúng như tinh quang Ngân Hà, rơi xuống chín tầng trời!

Cái này bất khả tư nghị có một không hai dị tượng, nhường Ninh Tự Họa cũng không khỏi sinh ra rung động, cảm nhận được một loại phát ra từ nội tâm nhỏ bé cùng hoảng hốt.

Cái này là người phương nào tu luyện, đưa tới tuyệt thế dị tượng

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 190: Kinh Thế Lúc Giữa Rải Rác Một Dúm Người

Vẻn vẹn ba cái hô hấp.

Tinh không chỗ sâu khổng lồ vòng xoáy âm thầm lặng lẽ biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ tượng thác nước Ngân Hà giống như lưu quang trút xuống, làm theo vòm trời rơi xuống dưới thời gian, liền trở nên mông lung hư ảo, tỉ mỉ như Yên Vũ giống nhau.

Đừng nói là người bình thường, chính là Ninh Tự Họa nhân vật bực này, cũng đã lại rõ nét chứng kiến.

Cuối cùng sẽ là ai?

Ninh Tự Họa Nga Mi nhăn lại.

Tinh Hà vòng xoáy, ánh sáng mưa như thác nước!

Giống như như thế dị tượng, quả thực có thể nói kinh khủng, vượt qua xa một thứ dị tượng có thể so sánh.

Tô Dịch?

Ninh Tự Họa nhớ tới ngày hôm nay bái kiến thiếu niên áo bào xanh kia.

Chợt chỉ lắc đầu hủy bỏ cái ý nghĩ này.

Quả thật, trên người Tô Dịch có đại bí mật, Đại Huyền cơ, nhưng này đợi dị tượng, đâu có thể nào là một cái Tụ Khí cảnh trung kỳ gia hỏa có thể dẫn phát hay sao?

Cần biết, cái kia dị tượng vắt ngang vòm trời bên ngoài, hóa ngàn vạn ngôi sao làm vòng xoáy, đừng nói là võ đạo Tứ Cảnh nhân vật, chính là Nguyên đạo tu sĩ đều cơ hồ không có khả năng đưa tới bực này "Thiên Nhân Giao Ứng" có một không hai dị tượng rồi!

"Xem, tại đây thế tục trung còn cất giấu viễn so với ta trong tưởng tượng càng nhiều nữa bí mật. . ."

Ninh Tự Họa kinh ngạc.

. . .

Đại Chu Bắc cảnh, Hồn Minh Hải Thâm chỗ.

Một cái quanh năm bị gió Tuyết bao phủ màu đen trên đảo hoang.

"Như có khả năng, lão tử đời này cũng không muốn ở chỗ này chim không ỉa phân rét căm căm chi địa rồi."

Khoanh chân cố định Cát Khiêm âm thầm mắng một tiếng, run rẩy đạo bào màu vàng hơi đỏ trên bao trùm băng tuyết, tại lạnh thấu xương như đao trong gió lạnh đứng lên hình ảnh.

"Tu luyện 'Huyền Vũ Chân Khí Kinh " phải tượng một cái con rùa đồng dạng, nhịn được thế gian sâu vô cùng cô đơn lạnh lẽo, ăn được thường người không thể chịu đựng được nỗi khổ. Đây là ngươi lựa chọn của mình, cũng không phải là bổn tọa bức ngươi."

Thần hồn ở bên trong, một cái lão gia hỏa nhìn có chút hả hê.

Cát Khiêm im lặng.

Nói ra thật xấu hổ, lúc trước lão gia hỏa tại truyền thụ hắn pháp môn tu luyện thời gian, liệt kê bốn loại có thể nói thần bí cường đại đạo kinh.

Mỗi một chủng đều bị lão gia hỏa thổi trúng vô cùng kì diệu, được xưng thế gian chí cao, nhưng nhắm thẳng vào Huyền Đạo Hoàng giả Đại Đạo. . .

Nhưng cuối cùng, Cát Khiêm đều cự tuyệt.

Hắn chỉ hỏi: "Muôn vàn pháp thuật, tất cả Đại Đạo, có hay không có để cho ta trên con đường lớn Nếu như đến cuối cùng không chết hay sao?"

Lão gia hỏa lúc ấy giận đến nổi trận lôi đình, chửi ầm lên, đều hận không thể một cái tát sống bổ hắn cái này cái nhát gan cẩn thận đến phát rồ trình độ kinh sợ bao.

Nhưng cuối cùng. . .

Hắn không lay chuyển được Cát Khiêm, hùng hùng hổ hổ mà đem cái này một bộ hiển thị rõ Nếu như chữ tinh túy "Huyền Vũ Chân Khí Kinh" truyền thụ cho hắn.

Nghĩ đến cũng đúng cùng hắn tính tình phù hợp, tu luyện cái này bộ đạo kinh thời gian, lại thần kỳ trôi chảy, tiến bộ cũng cực nhanh.

Lão gia hỏa mặc dù thường xuyên châm chọc hắn kiếp trước chính là cái con rùa tinh, nhưng ngẫu nhiên cũng vui lòng tán thưởng hắn tu luyện thành công. . .

Chỉ, tu luyện cái này Huyền Vũ Chân Khí Kinh duy nhất không tốt chính là, cần nhẫn nại đao búa gia thân giống như thống khổ.

Vì thế, Cát Khiêm thường lấy hết Khổ Đầu.

Liền như lúc này, tại đây có thể đem một thứ võ giả đông thành băng khối hồn minh trên biển, vì trùng kích tông sư cảnh giới, hắn phải ngao luyện chín chín tám mươi mốt ngày, thừa nhận đói khổ lạnh lẽo, băng tuyết tôi thân.

Như thế mới có thể rèn luyện ra "Huyền Vũ Hồn xác", bởi vậy làm căn cơ, bước vào tông sư chi môn hạm.

"Còn kém bảy mươi hai thiên, cố gắng nhịn một cái. . . Đợi đã thành tông sư, lấy lực lượng của ta, chỉ cần không thêu dệt chuyện, không kích thích, không lỗ mãng, mọi sự cẩn thận một chút, nhất định lấy an an ổn ổn lại Nếu như hơn mấy năm. . ."

Cát Khiêm chính tại nội tâm vì chính mình động viên.

Đột nhiên ——

Trên vòm trời đen tối âm trầm, mơ hồ có mông lung hư ảo tỉ mỉ ánh sáng mưa hiện lên.

"Hả?"

Thần hồn ở bên trong, truyền ra lão gia hỏa giật mình thanh âm.

Sau một khắc, Cát Khiêm chỉ cảm thấy trước mặt đau đớn, hoảng hốt phảng phất giống như chứng kiến một con quái vật khổng lồ ngang trời xuất hiện, ngẩng đầu nhìn về phía vòm trời ở chỗ sâu trong."Tinh tuyền như cơn xoáy, ánh sáng mưa vẩy ra, cái này là người phương nào đưa tới dị tượng?"

Ù ù thanh âm hùng hậu kích động tại trong gió tuyết, lộ ra khiếp sợ.

Nghe thế thanh âm quen thuộc, Cát Khiêm ngẩn ngơ, cái này chật ních hư không khổng lồ hư ảnh, lại thần hồn trung cái lão gia hỏa kia biến thành!

"Như thế dị tượng, quả thực có thể nói ngàn vạn năm khó gặp, xem, bổn tọa xa xa đánh giá thấp cái này thế tục tới giới. . ."

Lão gia hỏa thanh âm lộ ra một vòng kinh nghi ngưng nặng.

Mà lúc này, Cát Khiêm đột nhiên cảm giác, trước mặt cái này quái vật khổng lồ có chút quen mắt, lân giáp, con rùa đầu, đuôi rắn. . .

Cái này không phải trong truyền thuyết Huyền Vũ hình tượng! ?

Lẽ nào. . .

Cát Khiêm vừa nghĩ đến cái này, trước mặt quái vật khổng lồ bỗng nhiên hóa thành hư ảo bọt nước biến mất không thấy gì nữa, cùng lúc đó, trong đầu vang lên lão gia hỏa ngưng nặng vô cùng thanh âm:

"Tiểu tử, bổn tọa không thể không nhắc nhở ngươi một câu, cái này Đại Chu cảnh nội có cổ quái, hư hư thực thực có cực đáng sợ tàn nhẫn gốc rạ hành tẩu tại đây thế tục trung!"

"Điều này cũng làm cho chứng minh, cái này Linh khí cằn cỗi thiếu thốn Thương Thanh Đại Lục, viễn không phải là bổn tọa trước đây suy nghĩ như vậy chịu không nổi, đã định trước cũng không phải là một cái thấp nhất phàm tục tiểu giới."

"Đây thật là kỳ quái, bổn tọa còn tưởng rằng trên đời này chỉ ta như vậy một cái đặc thù mà thần thánh tồn tại, người nào từng muốn. . ."

"Ai, về sau xem tới được ít xuất hiện một chút, miễn cho bị người xem thấu bổn tọa cái kia chí cao vô thượng bộ mặt thật. . ."

Nghe lão gia hỏa kinh ngạc liên tục nói đâu đâu thanh âm, Cát Khiêm khóe môi cũng không khỏi hung hăng co quắp một cái, thình lình nói:

"Lão gia hỏa, vốn ngươi cũng tu luyện 'Huyền Vũ Chân Khí Kinh' a."

Thần hồn ở bên trong, thanh âm im bặt mà dừng, lâm vào tĩnh mịch giống như trầm mặc.

"Bổn tọa làm cho nắm giữ đạo kinh nhiều, há chỉ có cái này một bộ?"

Rất lâu, lão gia hỏa mới hừ lạnh nói.

"Nhưng mới rồi ngươi lại trở thành một cái bỉ núi cao còn cực lớn con rùa già."

Cát Khiêm châm chọc đạo "Còn nói ta kinh sợ bao, vốn ngươi lão già này mới là hàng thật giá thật con rùa già."

"Câm miệng!"

Lão gia hỏa giống như thẹn quá hoá giận.

Cát Khiêm lại càng vui vẻ, nói: "Về sau a, chúng ta ai cũng đừng chê cười người nào, nhìn một cái ngươi, nếu không phải con rùa già, không cần sống tạm đến thần hồn của ta trung?"

Nói đến đây, hắn nhíu nhíu mày, nói: "Bất quá nói trở lại, ngươi vừa rồi cuối cùng nhìn thấy gì, tại sao lại bị sợ thành như vậy bộ dạng?"

Thần hồn ở bên trong, lão gia hỏa gầm thét như sấm: "Người nào mẹ nó bị sợ đến, a? Bổn tọa đâu có thể nào sẽ bị một cái dị tượng hù đến, a?"

Gầm thét về sau, lão gia hỏa thở dốc một lát, nói: "Bổn tọa chỉ cảnh cáo ngươi, cái này thế tục tới giới có vấn đề lớn!"

"Yên tâm, ta bỉ ngươi nhỏ hơn tâm, không nên gây ra đấy, Đoạn sẽ không trêu chọc."

Cát Khiêm thần sắc bình tĩnh đạo "Tựa như lúc trước ngươi giật dây ta đi thấy kia Tô Dịch, nhưng ta đã cảm thấy, cả ngươi đều phát giác được gia hỏa này trên người có vấn đề, sao có thể tuỳ tiện đi gây ra?"

Thần hồn ở bên trong, lão gia hỏa khinh thường gắt một cái: "Kinh sợ!"

Cát Khiêm lại hồn nhiên không thèm để ý, nói: "Tóm lại, về sau ta có lẽ sẽ cùng Tô Dịch gặp mặt, nhưng tận lực sẽ cẩn thận một chút, có thể không là địch tốt nhất."

"Như một khi là địch đây?"

Lão gia hỏa hỏi.

Cát Khiêm vuốt vuốt bị gió Tuyết đông lạnh được run lên thanh tú gương mặt, than nhẹ lẩm bẩm nói: "Vậy xem ai có thể còn sống sót rồi."

. . .

Vòm trời bên ngoài có một không hai dị tượng phát sinh thời gian, tại đây định cư ức vạn sinh linh Thương Thanh Đại Lục lên, tuyệt đại đa số võ giả đều trọn vẹn chưa phát giác ra.

Cũng chỉ có rải rác một nắm thần bí tồn tại, thấy rõ đến đi một tí manh mối, đều không miễn rung động, làm run sợ.

Như là Ninh Tự Họa, Cát Khiêm thần hồn trung "Lão gia hỏa" vân... vân.

Chỉ, lấy năng lực của bọn hắn, cũng tấn cấp đầu đoán được một chút mơ hồ sự tình, mà không biết cái này có một không hai dị tượng là do người nào dẫn phát.

"Xem, thật là ta hoa mắt."

Thâm trầm giữa trời chiều, Trà Cẩm âm thầm lắc đầu, thu hồi ánh mắt.

Hắn còn không biết, trước sở dĩ có thể mơ hồ đất chứng kiến cái kia theo vòm trời bay lả tả hạ xuống tỉ mỉ ánh sáng mưa, kì thực là làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật.

Bởi vì khiến cho cái kia có một không hai dị tượng người, liền ở sau lưng nàng lầu các tầng hai trung.

Hô ~

Tô Dịch thở ra thật dài cửa trọc khí, từ lúc ngồi trung tỉnh lại.

Tại hắn cái trán lúc giữa mơ hồ có mồ hôi lặng yên bốc hơi biến mất, mà cái kia thâm sâu con mắt ở chỗ sâu trong, vẫn lưu lại một vòng hồi hộp.

Trước, hắn lấy Tùng Hạc Đoán Thể thuật hết sức vận chuyển tu vi, lấy Tha Hóa Tự Tại Kinh ngự dụng thần hồn toàn bộ lực lượng, cuối cùng nạy ra triển khai Cửu Ngục Kiếm một cỗ lực lượng, bởi vậy một lần hành động đem cái kia quán thông thể xác cùng thần hồn ở giữa "Ẩn mạch" ngưng tụ mà thành.

Nhưng lúc này kinh lịch, cũng làm cho hắn sâu sắc cảm nhận được "Thời gian sinh tử lớn kinh khủng", hung hiểm đến cực hạn!

"Không nghĩ tới, Cửu Ngục Kiếm lực lượng lại như vậy tối nghĩa huyền nhỏ, rải rác một tia mà thôi, lại thiếu chút nữa đem ta thần hồn nghiền nát. . ."

Tô Dịch nhíu mày, trong đầu kìm lòng không được nhớ tới vừa rồi một màn kia màn.

Lúc ấy, hắn ngưng tụ "Ẩn mạch" thời gian, chỉ cảm thấy thể xác cùng thần hồn tầm đó, như bị vô tận lực lượng kinh khủng nước lũ bao phủ, một trăm lẻ tám linh khiếu cùng mười hai cái Linh Mạch đều đụng phải nước biển chảy ngược giống như trùng kích.

Như không phải là hắn quyết định thật nhanh, thủ vững Phương Thốn Linh Thai một chút thanh minh, thiếu chút nữa trực tiếp liền ngất đi tới, bất tỉnh nhân sự.

Mà tại lúc ấy, hắn rõ ràng cảm nhận được, có một đám vô ảnh kiếm ý hiện ra, gió lốc mà lên chín tầng trời bên ngoài.

Khe khẽ chém một cái, liền cắt đứt xuống một quải mênh mông Tinh Hà!

Lúc ấy, cái kia Tinh Hà bốc lên, hóa thành vòng xoáy, nghiêng rơi vãi vô tận ánh sao, nhẹ nhàng rớt xuống.

Cái này bất khả tư nghị dị tượng, làm cho Tô Dịch cũng không khỏi động dung, cho đến hiện tại tỉnh táo lại về sau, mới mơ hồ phỏng đoán ra một loại khả năng ——

Thử dị tượng cùng mình ngưng tụ ra "Ẩn mạch" có quan hệ, tại Cửu Ngục Kiếm lực lượng dưới sự kích thích, làm cho bản thân ngưng ra một cái độc nhất vô nhị ẩn mạch!

Cho đến tâm cảnh triệt để trong suốt bình tĩnh trở lại, Tô Dịch Lúc này đem tâm thần tập trung ở bên trong thân thể cái kia một đạo ẩn mạch trên.

Nó vắt ngang mười hai cái Linh Mạch phía trên, dung nhập thần hồn cùng thể xác bên trong, cùng một trăm lẻ tám linh khiếu cộng hưởng, cấu kết một thân tinh khí thần khí tức, huyền diệu vô cùng.

"Có được ẩn mạch quả nhiên không giống nhau, so với vẻn vẹn đả thông mười hai cái Linh Mạch thời gian ta đây, thực lực tối thiểu tăng vọt bốn thành."

"Bất quá, tương giao ở nơi này, rèn luyện ra Đại Đạo căn cơ mới là trọng yếu nhất, ở đây cảnh ở bên trong, ta đã vượt xa kiếp trước đồng nhất thời kì."

Tô Dịch ám sát.

Ở tiền thế, bởi vì không thể ngưng tụ ra nhiều khiếu thành linh nội tình, cũng làm cho hắn bỏ lỡ ẩn mạch như vậy một cái đặc thù lực lượng.

Mà hôm nay, tự nhiên không phải là kiếp trước có thể so sánh rồi.

Hơn nữa ẩn mạch một thành, giống như trực tiếp phá vỡ Tụ Khí cảnh trung kỳ bình cảnh, tùy thời cũng có thể bước vào Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ!

Rất lâu, Tô Dịch vươn người đứng dậy, ra khỏi phòng thời gian, sắc trời đã đêm đen đến.

Lầu các tầng một, Trà Cẩm đã chuẩn bị tốt cơm tối, ôn tốt rồi rượu.

Ánh đèn xuống, mỹ nhân như ngọc, tú sắc khả xan.

Tô Dịch một bên hưởng dụng ngon miệng mỹ vị, vừa nói: "Trịnh Mộc Yêu còn chưa tới?"

Trà Cẩm ngơ ngác một chút, nhớ tới cái kia tiểu hồ ly tinh giống nhau nóng bỏng thiếu nữ, trong lòng hơi hơi có một tia phiền muộn, nói: "Công tử tìm nàng có việc?"

"Ta làm cho nàng tìm hiểu một sự kiện."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Trà Cẩm thầm nhẹ nhàng thở ra, chợt nội tâm ngượng ngùng, bản thân vừa rồi tựa hồ có chút nhớ nhung hơn nhiều. . .

Nhưng không bao lâu, một hồi tiếng gõ cửa xa xa đất truyền đến ——

"Tô thúc thúc, ta tới rồi ~ "

————

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 191: Quỷ Dị Chi Địa Tin Đồn

"Các nàng còn không có trở về Thiên Nguyên học cung?"

Nghe xong Trịnh Mộc Yêu trả lời, Tô Dịch không khỏi nhíu mày.

Linh Tuyết các nàng đây là đang trên đường đi bị sự tình gì chậm trễ, hay là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?

"Trở về nói cho ngươi biết phụ thân, nhường hắn dùng Trịnh gia lực lượng giúp ta điều tra một chiếc thuyền."

Tô Dịch nói qua, sẽ đem sáu ngày tiền theo Vân Hà Quận thành xuất phát cái kia chiếc tàu chở khách đặc thù, cùng với xuất phát canh giờ đơn giản nói tóm tắt nói ra.

Trịnh Mộc Yêu mới vừa đi vào Sấu Thạch Cư, còn chưa ngồi nóng đít, trong lòng hơi có chút không muốn.

Nhưng chứng kiến Tô Dịch thần sắc nghiêm túc, hắn không khỏi run sợ, không dám trì hoãn, rất nhanh liền hấp tấp mà đi.

"Công tử, Linh Tuyết cô nương bên người có Trúc Cô Thanh vị này nhân vật tông sư làm bạn, định sẽ không có chuyện gì đấy."

Trà Cẩm ôn nhu nói.

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Trúc Cô Thanh võ đạo tạo nghệ, cả Thường Quá Khách cũng không bằng, ta có thể không pháp hoàn toàn đem hy vọng ký

thác trên người nàng."

Trà Cẩm nói: "Nhưng tại đây thế tục ở bên trong, Trúc Cô Thanh thực lực đã có thể nói đứng đầu, trừ phi đụng phải đều là tông sư nhân vật lợi hại, bằng không, vẫn có thể che chở đến Linh Tuyết cô nương đấy."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Chờ một chút tin tức xấu đi, hy vọng ta là quá lo lắng."

Mới nói được cái này, đột nhiên một hồi tiếng gõ cửa vang lên ——

"Ta đi mở cửa."

Trà Cẩm hấp tấp đi.

Không bao lâu, Trà Cẩm cùng với một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn, một bộ vốn thế sắc mặt Vân văn váy dài, dung mạo thanh trẻ con như thiếu nữ giống như nữ tử đi đến.

"Công tử. . ."

Trà Cẩm vừa muốn nói gì, Tô Dịch nhảy lên lông mày, nói: "Không có chuyện của ngươi rồi, đi xuống trước đi."

Trà Cẩm nhẹ gật đầu, lặng yên ra khỏi phòng.

Vừa rồi, nàng nhìn thấy cái này đột nhiên tới chơi cô gái xa lạ thời gian, lại sinh ra một cỗ không nói ra được sợ hãi chi ý, tâm thần gặp chấn nhiếp, làm cho hắn cũng không kịp hỏi thăm cái gì, đối phương đã cất bước đi vào Sấu Thạch Cư.

"Đây cũng là người nào?"

Trà Cẩm đôi mắt đẹp xua tan đêm tối bất định, chẳng lẽ là một vị lục địa thần tiên?

Nghĩ vậy, chính nàng đều bị lại càng hoảng sợ.

"Ở bên trong Cổn Châu Thành, đâu có thể nào hội có đất liền thần tiên, vừa rồi nữ nhân kia có lẽ là một cái vô cùng không thể nhân vật tông sư."

Trà Cẩm nghĩ như vậy lấy, lại bên cạnh lên lỗ tai, tập trung tư tưởng suy nghĩ nghiêng nghe.

"Ta buổi trưa thời gian mới vừa rời đi Thiên Nguyên học cung, ngươi ban đêm lại đột nhiên tới tìm ta, đây cũng là muốn làm cái gì?"

Trong phòng, Tô Dịch dù bận vẫn ung dung đất ngồi ở đó, nhìn vị này mặt trẻ thanh tú nữ tử.

"Đạo hữu nên cũng phát giác được hôm nay Chạng Vạng thời gian đã phát sinh cái kia một cuộc thần bí dị tượng rồi a?"

Ninh Tự Họa tùy ý ngồi ở một bên, nhẹ giọng mở miệng.

Nàng tức giận chất rất đặc biệt, có siêu nhiên hậu thế khí chất, cũng có một loại thiếu nữ giống như thanh thuần ngây thơ, hỗn hợp ra một loại nếu như yêu mỵ giống như phong nhã.

"Dị tượng?"

Tô Dịch giống như giật mình giống như, kinh ngạc nói, "Đã nhận ra, ngươi sở dĩ tìm đến, là hoài nghi đây là từ ta dẫn phát hay sao?"

Ninh Tự Họa lắc đầu, mỉm cười nói: "Ta sao ngu ngốc như vậy, giống như như thế có một không hai dị tượng, ngàn vạn năm khó gặp, đừng nói là

như đạo hữu như vậy tu vi, chính là Nguyên đạo tu sĩ, cũng không có khả năng làm được một bước này."

Tô Dịch cũng cười rộ lên: "Đúng không, cái này nhưng không hẳn như vậy."

"Đạo hữu tựa hồ nhìn ra một ít gì?"

Ninh Tự Họa nhiều hứng thú đạo

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Ngươi đây là đang hướng ta thỉnh giáo?"

Ninh Tự Họa thân là Thiên Nguyên học Cung Cung chủ, đổi lại những người khác dám ... như vậy nói, hắn sớm chẳng thèm ngó tới, cũng hoặc là giáo nhất giáo đối phương nên làm như thế nào người.

Nhưng đối mặt Tô Dịch, hắn lại không có bất kỳ bị mạo phạm cảm giác, bởi vì tại nàng nhìn thấy Tô Dịch lần đầu tiên, liền cho là cái này mà "Người trong đồng đạo" .

Ninh Tự Họa thanh âm thanh Duyệt như âm thanh thiên nhiên, leng keng rung động, "Ta thử, đúng là đối với lần này lần dị tượng trong lòng còn có nghi hoặc, như đạo hữu có thể không keo kiệt chỉ giáo, ta tự nhiên rửa tai lắng nghe."

Tô Dịch cầm lấy chén trà nhỏ, khẽ nhấp một mực, nói: "Nhưng ta tại sao phải chỉ điểm ngươi?"

Ninh Tự Họa ngơ ngác một chút, mở trừng hai mắt, nói: "Cho dù. . . Ta thiếu nợ đạo hữu một cái nhân tình thế nào?"

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Còn nhớ rõ ta hôm nay ly khai Thiên Nguyên học cung thời gian, nói cái kia lời nói sao?"

Ninh Tự Họa thần sắc cổ quái, nói: "Đạo hữu vẫn còn làm ngày hôm nay một chiêu kia luận bàn canh cánh trong lòng?"

Tô Dịch thật sâu nhìn nàng một cái, nói: "Một chiêu kia, tương đương cho ngươi ý thức được, chính là toàn lực ra tay, cũng không thấy được có thể đem ta lưu lại, loại này dụng tâm nhưng chưa nói tới hảo ý, ngươi cảm thấy, ta có nên hay không mang thù?"

Ninh Tự Họa hít thở sâu một hơi trung khí, hơi hơi chắp tay nói: "Ngày hôm nay đích xác là ta có làm cho mạo phạm, mong rằng đạo hữu rộng lòng tha thứ một hai."

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Ngươi đường đường Thiên Nguyên học Cung Cung chủ, không cần như vậy, đợi tìm một cơ hội, ngươi cũng nhận ta một chiêu lại."

Ninh Tự Họa dở khóc dở cười, hắn thật không nghĩ đến, Tô Dịch nhân vật như vậy, càng như thế để trong lòng cái này một ít chuyện.

Bất quá suy nghĩ một chút, hắn ngày hôm nay xuất thủ cách làm, ngược lại thật có chút không mà nói, cũng không tốt vì chính mình cãi lại.

"Như vậy đi, về sau đạo hữu khi nào muốn so tài rồi, ta phụng bồi đến cùng chính là, cùng lắm thì chính là bị đạo hữu đánh dừng lại sự tình."

Ninh Tự Họa cười mỉm chủ động yếu thế.

Tô Dịch thấy tốt thì lấy, nói: "Đã thành, không nói chuyện này, có quan hệ trận kia dị tượng sự tình, của ta xác thực hiểu rõ một chút, nhưng lại không thể nói cho ngươi biết trong đó Huyền Cơ."

"Cái này là vì sao?"

Ninh Tự Họa Nga Mi hơi nhíu.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Trên đời này sự tình, nào có nhiều như vậy vì cái gì, vậy ngươi có thể hay không nói với ta, ngươi đến tột cùng là sống không biết bao nhiêu năm lão yêu quái, hay là trên người huyết mạch thiên phú có chỗ đặc thù?"

Ninh Tự Họa trầm mặc một lát, cười hỏi ngược lại: "Đạo hữu còn ngươi, lại là đoạt xá mà sống lão ma đầu, hay là bầu trời đến rơi xuống Trích Tiên?"

Không chờ Tô Dịch trả lời, Ninh Tự Họa tiếp tục nói: "Loại này liên lụy bản thân việc riêng tư bí mật, ta sẽ không nói, đạo hữu cũng sẽ không nói, nhưng ta và ngươi cũng tại lần đầu gặp mặt thời gian, có thể lẫn nhau nhìn ra một chút manh mối, cái này chính là ta xem đạo hữu làm 'Đồng đạo' nguyên nhân chỗ."

Hắn ngước mắt nhìn Tô Dịch, nói: "Ta cũng hy vọng, đạo hữu có thể nhìn ra của ta một chút thiện ý, dù sao, tại đây thế tục tới giới, như ta và ngươi như vậy người vốn là cực ít, ta cũng không gạt đạo hữu nói, gần nhất ba mươi năm trong, ta một mực ở Đại Chu cảnh nội hành tẩu, có thể tìm ra khắp núi lớn lũ lụt tầm đó, duy nhất đầu vào hôm nay đầu gặp được đạo hữu ngươi một cái đồng đạo."

Tô Dịch khẽ giật mình, nói: "Ngươi một mực ở tìm 'Đồng đạo' ? Cái này là vì sao?"

Ninh Tự Họa khẽ thở dài: "Làm về sau làm chuẩn bị, theo ta được biết, cái này Thương Thanh Đại Lục mặc dù cằn cỗi chịu không nổi, có thể nói chí cao đạo chính thống gần như không còn, nhưng lại tuyệt không tượng mặt ngoài đơn giản như vậy."

Nói đến đây, hắn ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, đạo "Tượng cái này Đại Chu cảnh nội bát đại Yêu Sơn ở bên trong, liền tất cả cất giấu Đại Huyền cơ, trước mắt ta chỉ tìm kiếm qua trong đó ba tòa Yêu Sơn, đều không ngoại lệ, đều đụng phải một chút không tầm thường quỷ dị sự tình, cực kỳ hung hiểm, không thể không trên đường phản hồi."

Tô Dịch nhíu mày, hắn hay là lần đầu nghe nói bực này sự tình, nói: "Cụ thể là cái gì quỷ dị sự tình?"

"Tượng tại Đại Chu Tây Cương Vạn Cổ Yêu Sơn ở bên trong, có một cái Huyết Sắc đầm lầy, trong đó bạch cốt ngụp lặn, sát sương mù lôi điện đan vào, ta xâm nhập trong đó, ngẫu nhiên nhìn thấy một cái tạo hình lấy kỳ dị chim thú đồ đằng tế đàn, trên tế đàn, thờ phụng một cái đầu lâu trắng như tuyết =. . ."

Nói đến đây, Ninh Tự Họa con mắt nổi lên dị sắc, "Vẻn vẹn đầu xa xa liếc mắt nhìn, tinh thần của ta thiếu chút nữa bị một loại vô hình quỷ dị lực lượng chấn nhiếp, cũng là thi triển nào đó bí mật thủ đoạn, mới miễn cưỡng bảo trì một đường thanh tỉnh, trước tiên theo chỗ kia rút lui khỏi."

"Theo ta thấy, đối mặt cái kia đợi vô hình quỷ dị lực lượng, chính là Tiên Thiên tông sư, đã định trước cũng không thể chống đỡ được rồi. Đến nỗi ta hoài nghi, Nguyên đạo tu sĩ đi, cũng đã định trước cửu tử nhất sinh."

Nghe thế, Tô Dịch cũng không khỏi lộ ra vẻ hứng thú, nói: "Như thế có ý tứ rồi, Linh khí như thế thiếu thốn cằn cỗi địa phương, lại lại tàng có cái kia đợi chỗ hung hiểm, hoàn toàn chính xác có vẻ rất khác thường."

Ninh Tự Họa cười mỉm nói: "Đạo hữu như cảm thấy hứng thú, chúng ta có thể rút cái thời gian, cùng một chỗ tiến về trước tìm tòi."

Tô Dịch lại lắc đầu nói: "Đợi lúc nào, ta không cách nào nữa tại trên tu hành càng tiến một bước, có lẽ mới sẽ xem xét tiến về trước."

Dừng một chút, hắn nói: "Cái khác hai tòa Yêu Sơn có cái gì quỷ dị chỗ?"

Ninh Tự Họa cũng không giấu giếm, kế tiếp từng cái nói ra.

Đại Chu Bắc cảnh Cực Hàn Chi Địa ở chỗ sâu trong, có một mảnh quanh năm bao phủ tại Băng Tuyết phong bạo trung Hồn Minh Hải, lớn nếu không ngần.

Trong đó có một cái trôi nổi tại trên mặt biển 'Ngân Diễm Yêu Sơn " núi này không lớn, nhưng trong đó lại có một cái sâu không lường được địa quật, phảng phất giống như đi thông sâu trong lòng đất đại uyên.

Ninh Tự Họa xâm nhập trong đó ba nghìn trượng chi địa, phát hiện một cái khổng lồ dưới mặt đất mê quật, tượng tổ ong giống nhau, có rất nhiều đường nhỏ lan ra trong đó.

Khi nàng ý đồ tìm kiếm dưới mặt đất mê quật Huyền Cơ thời gian, vẻn vẹn không đến nửa khắc canh giờ, liền gặp được một đám khoác Thanh Đồng tàn phế giáp xác ướp cổ, mỗi một cái khí tức đều âm trầm quỷ dị, động cũng có thể tuỳ tiện giết chết nhân vật tông sư.

Lúc ấy, Ninh Tự Họa không chút do dự bỏ chạy rồi.

Không phải là e ngại, mà là ý thức được dù là giết chết những thứ này quỷ dị xác ướp cổ, kế tiếp trên đường đi, còn gặp được thêm nữa tương tự hung hiểm.

Nơi này, lại bị Ninh Tự Họa gọi "Địa Hạ Thi Quật" .

Mà tại Đại Chu Tây Bắc khu vực, tọa lạc lấy một cái danh chấn thiên hạ đại hung chi địa ——

"Bảo Sát Yêu Sơn" .

Núi này cực kỳ hùng hồn, kéo dài ngàn dặm chi địa, trong núi khắp nơi nhưng bái kiến Yêu thú qua lại.

Ninh Tự Họa xâm nhập trong đó, ở trong đó nhìn thấy một cái tàn phá phế tích, hư hư thực thực là một cái hoang phế đã lâu bảo tự thiền viện.

Mỗi làm màn đêm buông xuống, cái kia mảnh phế tích liền có yêu dị màu đen hoa sen hư ảnh lung lay, hàng trăm hàng ngàn, mơ hồ còn có tiếng tụng kinh, nhưng giống như gào khóc thảm thiết giống như sấm nhân.

Ninh Tự Họa xa xa ngắm nhìn, chỉ thấy trong màn đêm cái kia mảnh phế tích, Yêu khí xông lên trời, ngẫu nhiên có thân ảnh mơ hồ xuyên thẳng qua trong bóng đêm, giống như bách quỷ dạ hành, cực kỳ quỷ dị.

Nghe xong những thứ này, Tô Dịch cũng không khỏi có chút xuất thần.

Vạn Cổ Yêu Sơn có Huyết Sắc đầm lầy, tọa lạc lấy kỳ dị tế đàn, thờ phụng không trọn vẹn quỷ dị đầu lâu. . .

Ngân Diễm Yêu Sơn có Địa Hạ Thi Quật, như giống mạng nhện đường nhỏ đa dạng, trong đó phân bố lấy quỷ dị xác ướp cổ. . .

Mà Bảo Sát Yêu Sơn ở bên trong, càng có ra đời lấy màu đen Yêu Liên cùng tiếng tụng kinh quỷ dị phế tích. . .

Đây hết thảy nghe, đều có vẻ rất thần bí.

Như đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, chưa nói tới nhiều kỳ quái, dù sao đó là một phương mênh mông tu hành tới giới, phân bố lấy quỷ dị hung địa

nhiều vô số kể.

Nhưng tại đây thế tục Quốc Độ rất nhiều Thương Thanh Đại Lục lên, lại lại cũng có tương tự hung ác chi địa, cái này cũng có chút khác thường!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 192: Tin Tức Xấu

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch đột nhiên nhớ tới cùng Võ Linh hầu Trần Chinh giao hẹn.

Ban đầu ở Vân Hà Quận thành, Trần Chinh từng nói, một tháng sau, ở đó Bát Đại Yêu Sơn một trong Huyết Đồ Yêu Sơn ở chỗ sâu trong, đem bộc phát mười năm một lần Thú triều.

Đến lúc đó, cái kia Huyết Đồ Yêu Sơn ở chỗ sâu trong sẽ có kinh thế dị tượng xuất hiện, hàng trăm hàng ngàn Thần cầu vồng quán không, lôi điện đan vào, hư hư thực thực có giấu Đại Huyền cơ!

"Nói như thế nói, cái này Đại Chu cảnh nội Bát Đại Yêu Sơn, quả nhiên đều không đơn giản. . ."

Tô Dịch nhẹ giọng tự nói.

"Về sau đạo hữu lúc nào có hứng thú, ta có thể phụng bồi ngươi cùng đi bả cái này Bát Đại Yêu Sơn từng cái đi một lần."

Ninh Tự Họa cánh môi chứa cười.

Tô Dịch nói: "Sự tình từ nay về sau sau này hãy nói."

"Đúng rồi, hoàn có một việc ta muốn cùng đạo hữu nói một tiếng."

Ninh Tự Họa đạo "Ta bả Văn Linh Chiêu giữ ở bên người tu hành."

Tô Dịch khẽ giật mình, nhất thời có chút cầm nắm không đúng nữ nhân này là có ý gì.

Nửa ngày, hắn mới lên tiếng: "Nàng sớm cùng ta không có gì liên quan, nói chuyện này để làm gì "

Ninh Tự Họa cân nhắc nói: "Tiểu cô nương này lòng có làm cho chấp, vả lại thiên tư không tệ, ta nghĩ nhìn một cái, từ ta dốc lòng dạy bảo lời nói nàng lại có thể trên con đường lớn đi đến một bước kia."

"Ngươi là nghĩ nhìn một cái, nàng về sau có hay không có hi vọng vượt qua ta đi."

Tô Dịch lắc đầu mỉm cười.

Ninh Tự Họa cũng cười, nói khẽ: "Sự tình từ nay về sau, ai cũng không nói chính xác, đạo hữu không cảm thấy, lúc này mới có ý tứ "

Tô Dịch không có nói thêm nữa.

Hắn đối với lời nói như vậy đề một chút hứng thú đều không có.

Đang nói, Sấu Thạch Cư truyền ra bên ngoài đến Trịnh Mộc Yêu hơi lo lắng thanh âm: "Tô thúc thúc, ta dò thăm tin tức."

Rất nhanh, Trịnh Mộc Yêu đi tới trong lầu các.

Khi thấy Ninh Tự Họa thời gian, cái này gợi cảm đẹp mỹ lệ thiếu nữ thẳng giống như đã bị kinh hãi loại, vội vội vàng vàng hành lễ nói: "Đệ tử Trịnh Mộc Yêu, bái kiến Cung chủ đại nhân."

Tô Dịch cau mày nói: "Nói tin tức."

Ninh Tự Họa mở trừng hai mắt, nói: "Ta là hay không cần né tránh một cái "

Tô Dịch lắc đầu nói: "Không cần, lại nói tiếp, chuyện này cùng các ngươi Thiên Nguyên học cung cũng có chút liên quan."

Ninh Tự Họa khẽ giật mình.

Chỉ thấy Trịnh Mộc Yêu đã mở miệng nói nói: "Tô thúc thúc, cha ta trước phái người đã điều tra, người nói cái kia chiếc tàu chở khách, khống chế tại Thanh Ngư Bang dưới trướng, rời đi Vân Hà Quận thành ngày hôm sau Chạng Vạng, cách 'Thiên Tuyền Lĩnh' thời gian, đã tao ngộ một cuộc hiếm thấy mưa to xâm nhập, cả chiếc tàu chở khách bị lật tung tại trong vòng xoáy mặt sông."

Tô Dịch đồng tử bỗng nhiên ngưng tụ, nói: "Ngươi nói tiếp."

"Ngày hôm qua thời điểm, Thanh Ngư Bang phái người tiến về trước tìm hiểu, lại chỉ phát hiện cái kia chiếc tàu chở khách hài cốt mảnh vỡ, cùng với hơn mười cỗ thi thể."

Trịnh Mộc Yêu nhanh chóng đạo "Bất quá, những thi thể đó đều là người bình thường, ta hỏi qua thân phận, cũng không có Trúc Cô Thanh trưởng lão."

"Trúc Cô Thanh "

Ninh Tự Họa Nga Mi hơi nhíu, giống như ý thức được cái gì, "Ngươi tìm hiểu chính là cùng Trúc Cô Thanh có quan hệ tin tức."

Trịnh Mộc Yêu liên tục gật đầu, nói: "Đúng vậy."

"Ta nghe nói qua Thiên Tuyền Lĩnh, đây là một mảnh liên tiếp Đại Thương Giang núi lớn, sở dĩ gọi là cái tên này, kỳ thật cùng Đại Thương Giang có quan hệ, cái kia một đoạn đường sông chín khúc mười tám ngoặt, thủy thế mãnh liệt nhanh chóng, mỗi khi có khí trời ác liệt xuất hiện thời gian, mặt sông sẽ hiện lên ra từng cái một cực lớn nước chảy vòng xoáy."

"Mặc dù là lâu thuyền cỡ lớn đi qua thời gian, cũng sẽ tao ngộ lật nguy hiểm."

Ninh Tự Họa trầm ngâm nói, "Dưới tình huống bình thường, gặp được khí trời ác liệt thời gian, lui tới đội thuyền đều hội trước thời hạn bỏ neo tại một mảnh kia khúc sông bên ngoài, bởi vì một khi mạo hiểm tiến vào trong đó, cơ hồ là cửu tử nhất sinh."

Nghe xong, Tô Dịch ánh mắt thâm sâu, nói: "Tông sư nhưng Ngự nước mà đi, thời gian ngắn ngưng lại hư không, lấy Trúc Cô Thanh đạo hạnh, mặc dù muốn dẫn lấy một người bằng hư nhượt chạy trốn cái kia mảnh đường sông, nên tịnh không là vấn đề. Theo ta thấy, vấn đề làm là đến từ cái kia một cuộc đột nhiên đến mưa to trên."

Trịnh Mộc Yêu vội vàng nói: "Tô thúc thúc nói không sai, vừa rồi tìm hiểu tin tức thời gian, Thanh Ngư Bang bang chủ nói, ngày đó mưa to đến vô cùng đột ngột, còn kèm theo đáng sợ vòi rồng cùng Lôi Đình, cực kỳ làm cho người ta sợ hãi."

"Hơn nữa, theo phụ cận cư trú thợ săn người miền núi nói, lúc ấy bọn hắn đều cho là Lôi Thần nổi giận, trên núi phụ cận đại thụ cùng nham thạch đều bị cái kia một cuộc vòi rồng tồi suy sụp không biết nhiều ít."

"Mưa to, vòi rồng, Lôi Đình. . . Như thế kỳ quặc, nhất định có cổ quái."

Tô Dịch vươn người đứng dậy, đạo "Ngươi nói cái kia Thanh Ngư Bang bang chủ ở nơi nào "

Hắn có chút bận tâm Văn Linh Tuyết an nguy.

Trịnh Mộc Yêu có chút thấp thỏm nói: "Ách. . . Ta lo lắng đến đây cùng Tô thúc thúc bẩm báo tin tức, không có bả tên kia mang theo, bất quá, hắn hôm nay hẳn là vẫn còn nhà ta."

"Đạo hữu ý định hiện tại đi Thiên Tuyền Lĩnh "

Ninh Tự Họa nhạy cảm nhìn ra, Tô Dịch nỗi lòng có chút không đúng.

Điều này làm cho nàng thật bất ngờ, lẽ nào gia hỏa này ưa thích Trúc Cô Thanh

"Không sai."

Tô Dịch nói qua, đang muốn nhường Trịnh Mộc Yêu dẫn đường, một thanh âm đột nhiên tại bên ngoài đình viện vang lên

"Tô công tử nhưng tại Trịnh mỗ mang theo Thanh Ngư Bang bang chủ Kim Tiếu Xuyên tới."

Người đến đúng là Trịnh thị đứng đầu Trịnh Thiên Hợp.

Ở bên cạnh hắn, hoàn cùng theo một cái da thịt ngăm đen, thân ảnh cao gầy trung niên, tên là Kim Tiếu Xuyên, Thanh Ngư Bang bang chủ.

Tại Cổn Châu Thành to như vậy, Thanh Ngư Bang đầu tính cái tam lưu thế lực, kia bang chủ Kim Tiếu Xuyên cũng vẻn vẹn nhưng Tụ Khí cảnh trung kỳ tu vi mà thôi.

Hắn lúc này đứng ở Trịnh Thiên Hợp vị này quyền hành ngập trời đứng đầu đại nhân vật bên người, quả thực là kinh sợ, căng thẳng đến mức tận cùng, hai đầu gối đều một trận như nhũn ra.

"Trịnh tộc trưởng biết rõ ta muốn tìm hắn "

Tô Dịch kinh ngạc.

"Nếu là công tử quan tâm sự tình, tất nhiên không phải chuyện đùa, ta lo lắng tiểu yêu nha đầu kia nói không rõ chuyện đã xảy ra, liền tự mình mang theo Kim Tiếu Xuyên tới."

Trịnh Thiên Hợp cười ha hả nói.

"Có lòng rồi."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Nhìn một cái, đây mới gọi là chân chính xử lý sự tình chu đáo chặt chẽ, tâm tư Linh Lung, viễn không phải là Trịnh Mộc Yêu bực này xúc động thiếu nữ có thể so sánh.

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Kim Tiếu Xuyên, nói thẳng: "Ngươi là phủ định giải Thiên Tuyền Lĩnh sự tình "

Kim Tiếu Xuyên một cái giật mình, vội vàng nịnh nọt cười làm lành nói: "Hồi bẩm đại nhân, tiểu nhân quanh năm tại Vân Hà Quận thành cùng Cổn Châu Thành ở giữa Đại Thương Giang trên kiếm ăn, tự hỏi đối với Thiên Tuyền Lĩnh coi như hiểu rõ."

Cả Trịnh gia đứng đầu đều như vậy kính trọng người, dù là thoạt nhìn là người thiếu niên, nhưng Kim Tiếu Xuyên nào dám lãnh đạm

Tô Dịch hỏi lại: "Lần này đi Thiên Tuyền Lĩnh nhanh nhất phải bao lâu "

Kim Tiếu Xuyên vội vàng nói: "Như lúc này cưỡi khoái mã xuất phát, trên đường không nghỉ ngơi lời nói ngày mai hừng đông tiền có thể đến. Bất quá, dọc theo con đường này rất nhiều gập ghềnh đường núi, như đại nhân muốn đi trước, thoải mái nhất còn là đi thuyền, tuy chậm đi một tí, nhưng. . ."

Không chờ nói xong, đã bị Tô Dịch ngắt lời nói: "Đợi tí nữa ngươi tới dẫn đường."

"Ta cũng cùng đi với ngươi."

Ninh Tự Họa đột nhiên mở miệng.

Lúc này thời điểm, Trịnh Thiên Hợp thừa cơ nói: "Xin hỏi Tô công tử, vị này chính là "

Theo tiến vào Sấu Thạch Cư một khắc này, hắn liền đã nhận ra cái này dung mạo thanh trẻ con thiếu nữ khí tức cực kỳ không đơn giản!

Thực tế bị nàng cái kia một đôi thanh tịnh như hồ con mắt quét trúng thời gian, nhường Trịnh Thiên Hợp bực này tông sư nhân vật cũng không khỏi hãi hùng khiếp vía, lưng ứa ra hàn khí.

Trịnh Mộc Yêu vội vàng nói: "Phụ thân, đây là ta Thiên Nguyên học Cung Cung chủ."

Hí!

Trịnh Thiên Hợp hít vào khí lạnh, trong lòng chấn động, vội vàng ôm quyền chào nói: "Thứ cho Trịnh mỗ trước mắt vụng về, mong rằng Ninh đại

nhân thứ lỗi!"

Ninh Tự Họa! Hắn sao có thể có thể chưa nghe nói qua

Cũng xấu hổ chính là, Ninh Tự Họa sâu cạn ra, cực kỳ thần bí, thế cho nên những năm gần đây này, cả hắn như vậy Trịnh gia đứng đầu, đều chưa từng thấy qua đối phương chân dung.

"Thiên Nguyên học Cung Cung chủ. . ."

Kim Tiếu Xuyên khó khăn nuốt phun ra nuốt vào bọt, cả kinh da đầu run lên, trợn mắt há hốc mồm.

Đối với hắn nhân vật bực này mà nói, Trịnh Thiên Hợp cũng đã là cao không thể chạm cự phách, mà Ninh Tự Họa tồn tại, quả thực giống như trong truyền thuyết thần tiên trên trời loại chỉ có thể nhìn lên.

Mà lại vừa nghĩ tới, cả Trịnh Thiên Hợp, Ninh Tự Họa đều cùng tại trước mặt cái này thiếu niên áo bào xanh bên người, Kim Tiếu Xuyên cả kinh đều há hốc mồm ở đó.

Vị này nên là thần thánh phương nào!

"Công tử, ta cũng muốn cùng người cùng đi."

Lúc này thời điểm, Trà Cẩm lấy hết dũng khí giống như nói.

Trịnh Mộc Yêu thấy vậy, con mắt quay tít một vòng, nói: "Tô thúc thúc, ta cũng đi!"

Trịnh Thiên Hợp làm sao nhìn không ra, lần này sự tình vô luận đối với Tô Dịch, rốt cuộc vẫn là Ninh Tự Họa đều vô cùng trọng yếu

Nếu là có thể đi theo cùng một chỗ tiến về trước, có lẽ không chỉ có thể kéo gần Tô Dịch khoảng cách, thậm chí còn có thể cùng Ninh Tự Họa kết xuống một chút thiện duyên!

Hắn vội ho một tiếng, vừa mới chuẩn bị nói mình đêm nay vừa đúng không có việc gì, cũng nguyện ý trợ giúp một tay.

Người nào từng muốn, Tô Dịch còn chưa mở cửa, Ninh Tự Họa liền lắc đầu cự tuyệt nói: "Lần này hành động, tối đa chỉ có thể ba người tiến về trước."

Nói qua, nàng đột nhiên ngẩng đầu, trong môi phát ra một đám réo rắt du dương khiếu âm.

Rất nhanh, bầu trời đêm trong tầng mây vang lên một đạo to rõ thanh kêu.

Chỉ thấy một đạo khổng lồ phi cầm thân ảnh từ trên trời giáng xuống, Thúc Nhĩ thời gian bồng bềnh rơi vào trong đình viện.

Cái này rõ ràng là một đầu vây cánh Thanh lập lòe Cự Ưng, thần mã vô cùng, đứng ở đó, chừng hơn một trượng Cao, một đôi con mắt lợi hại khiếp người.

Trà Cẩm, Trịnh Mộc Yêu, Kim Tiếu Xuyên bọn hắn đều hít vào khí lạnh, cái này hung cầm khí tức trên thân, lại đều hồn không kém gì tông sư!

Cửu giai Yêu cầm, Thanh Lân Ưng!

Trịnh Thiên Hợp đồng tử híp híp, đến cổ họng lời nói lại nén trở về, trong lòng thất lạc, đã đã minh bạch Ninh Tự Họa tâm tư.

Ninh Tự Họa nói khẽ, "Đạo hữu, lấy Thanh nhi cước trình, không xuất ra một canh giờ, lại đến Thiên Tuyền Lĩnh. Bất quá, tối đa chỉ có thể cưỡi ba người."

Thanh nhi chính là nàng cho Thanh Lân Ưng lên tên.

Tô Dịch không cần nghĩ ngợi nói: "Vậy ngươi cùng ta, cùng với Kim Tiếu Xuyên cùng một chỗ tiến về trước."

Trà Cẩm lập tức thất lạc.

Trịnh Mộc Yêu nhếch miệng, có chút cực kỳ hâm mộ đất nhìn chằm chằm vào cái kia Thanh Lân Ưng, trong lòng suy nghĩ, cũng không biết cưỡi cái này phi cầm ngao du trên trời là tư vị gì.

"Cái kia Trịnh mỗ liền lưu thủ nơi đây, giúp đỡ công tử chăm sóc tốt dinh thự, mặt khác, dự Chúc công tử cùng Ninh đại nhân mã đáo thành công!"

Trịnh Thiên Hợp chắp tay nói.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, đối với Trà Cẩm nói: "Nếu ta trong thời gian ngắn vô pháp phản hồi, chính ngươi chiếu cố tốt tự mình là được."

Trà Cẩm ngẩn ngơ, tâm như hồ nước trung như rơi xuống cự thạch, nhấc lên như sóng lớn dòng nước ấm, cái này quá vội vàng không kịp chuẩn bị rồi.

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới, giờ này khắc này, Tô Dịch lại hội thình lình cho tự mình quan tâm.

Như nàng nhớ không lầm, đây là Tô Dịch lần thứ nhất như vậy dặn dò nàng phải chiếu cố kỹ lưỡng tự mình. . .

"Công tử yên tâm là được."

Trà Cẩm trong vắt tuyệt mỹ trên mặt đẹp lộ ra say lòng người sáng lạn dáng tươi cười.

Rất nhanh, một tiếng to rõ thanh kêu tại trong bóng đêm vang lên, đang lúc mọi người đưa mắt nhìn xuống, Thanh Lân Ưng triển khai chừng ba trượng phạm vi màu xanh vây cánh, chở Tô Dịch, Ninh Tự Họa, Kim Tiếu Xuyên ba người phá không dựng lên.

Rất nhanh liền biến mất tại thiên khung ở dưới cảnh ban đêm tầng mây ở chỗ sâu trong.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 193: Quỷ Vực

Cảnh ban đêm vòm trời Hạ

Thanh Lân Ưng vây cánh như đao, phá không tầng tầng Vân sóng.

Kim Tiếu Xuyên một kẻ võ giả phàm tục, cái nào nhận thức qua bực này không trung ngao du tư vị

Hắn vốn là sợ tới mức nằm ở cứng rắn như sắt màu xanh vây cánh lên, cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Nhưng thời gian dần qua, làm phát giác được Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa đều thần sắc như thường thời gian, Kim Tiếu Xuyên lúc này mới cả gan, một chút thử thăm dò đem ánh mắt nhìn về phía phía dưới.

Do vì cảnh ban đêm, vả lại khoảng cách cách mặt đất cực xa xôi, chỉ có thể nhìn đến một mảnh mơ hồ núi sông hình dáng nhanh chóng biến mất tại sau lưng, căn bản vô pháp thấy rõ bản địa đồ vật.

Cho đến đi qua một tòa thành trì trên không thời gian, Kim Tiếu Xuyên đột nhiên trừng to mắt.

Chỉ thấy trên mặt đất ánh đèn nhỏ bé mông lung, cái kia cực lớn thành trì tựa như cái cái hộp giống nhau, mà trong thành san sát nối tiếp nhau kiến trúc giống như từng cái một củ lạc giống nhau.

"Ông trời, thành trì thế gian này, lại nhỏ như vậy "

Kim Tiếu Xuyên rung động.

Loại này "Dưới cao nhìn xuống" quan sát tầm mắt, nhường hắn lần thứ nhất cảm nhận được phàm tục hạng người nhỏ bé.

"Thiên Tuyền Lĩnh phụ cận Đại Thương Giang khúc sông, nhưng có cái gì chỗ đặc thù "

Đột nhiên, Tô Dịch hỏi ra tiếng đến.

Kim Tiếu Xuyên trong lòng rùng mình, thu liễm lộn xộn suy nghĩ, cung kính nói:

"Hồi bẩm đại nhân, một mảnh kia dòng sông chín khúc mười tám ngoặt, nước chảy chảy xiết, dưới nước đá ngầm rất nhiều. Nếu nói là chỗ đặc thù, ngay tại ở thường cách một đoạn thời gian, một mảnh kia đường sông sẽ xuất hiện cực kỳ quỷ dị khác thường cảnh tượng."

"Có đôi khi lại có cuồn cuộn nhiều sương mù tràn ngập, che khuất bầu trời, cái gì cũng nhìn không tới."

"Có đôi khi lại lại có lôi điện vòi rồng tàn sát bừa bãi, làm cho người ta cũng hoài nghi, sông kia nắm chắc có hay không ẩn núp lấy một cái ác long."

"Trong những năm này, không biết nhiều ít đội thuyền hủy ở cái kia Thiên Tuyền Lĩnh phụ cận, bất quá, nếu là có lão luyện hoa tiêu, bình thường sẽ không ra cái vấn đề lớn gì."

Nghe thế, Tô Dịch ngắt lời nói: "Ngoại trừ những thứ này, hay không còn có cái khác cổ quái cùng khác thường sự tình "

Kim Tiếu Xuyên nhíu mày khổ tư rất lâu, mãnh liệt nhớ tới một sự kiện, nói: "Hồi bẩm đại nhân, từng có đồn đại nói, cái kia Thiên Tuyền Lĩnh một bên Đại Thương Giang ở chỗ sâu trong, cất giấu một cái thành thị dưới mặt đất ao, có rất nhiều Dạ Xoa Tu La giấu kín ở trong đó."

"Thậm chí có tiếng người tới chuẩn xác, nói ở đó trong nước thấy được ác quỷ hung linh, một cái bỉ một cái đáng sợ."

"Cho nên, trong những năm này, vận chuyển tại một mảnh kia đường sông tàu chở khách, đều chuẩn bị một chút tế phẩm, thắp hương hiến tế, khẩn cầu không nên bị trong nước ác quỷ nhìn chằm chằm vào."

Nghe xong, Tô Dịch không khỏi lâm vào trầm tư.

Ninh Tự Họa giống như cũng ý thức được cái gì, nói: "Như vậy xem, cái kia Thiên Tuyền Lĩnh ngược lại thật có chút quỷ dị khác thường chỗ."

Tô Dịch nói: "Chờ đến chỗ đó, có lẽ có thể nhìn ra một chút manh mối."

Thanh Lân Ưng tốc độ cực nhanh, chưa tới một canh giờ, đã xa xa có thể chứng kiến bao phủ tại dưới bóng đêm Thiên Tuyền Lĩnh.

"Đại nhân, cái kia chính là Thiên Tuyền Lĩnh, kéo dài hơn mười dặm địa phương."

Kim Tiếu Xuyên vội vàng nói.

Tô Dịch vươn người đứng dậy, chắp tay tại cõng, nhìn về phía phía dưới.

Dưới bóng đêm, ở trên không quan sát, núi sông đen tối, một mảnh mơ hồ.

Không có Thần Niệm, chỉ dựa vào nhãn lực, Tô Dịch cũng miễn cưỡng chỉ có thể phân biệt rời núi sông hình dáng cùng xu thế.

Bất quá, cái này đã đầy đủ rồi.

"Nhường cái này nghiệp chướng vòng quanh cái này Thiên Tuyền Lĩnh phụ cận đường sông băn khoăn một vòng."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Thanh Lân Ưng nghe được "Nghiệp chướng" hai chữ, lập tức bất mãn thanh kêu một tiếng, quay đầu trừng Tô Dịch một cái.

Ninh Tự Họa vỗ nhè nhẹ đầu của nó, khẽ cười nói: "Thanh nhi, không được vô lễ, chọc giận vị đạo hữu này, ta nhưng bảo hộ không được ngươi."

Thanh Lân Ưng ánh vàng rực rỡ đồng tử hơi hơi ngưng tụ, kế tiếp thành thành thật thật quanh quẩn trên không trung đứng lên.

Tinh quang ảm đạm, ban đêm núi sông thời gian sương mù tràn ngập.

Tại trong mắt Tô Dịch, chỉ thấy cái kia một cái khúc sông chiều rộng trăm trượng, khúc chiết như con giun uốn lượn, nước chảy cũng bởi vậy trở nên chảy xiết mạnh mẽ, cách cực xa cực cao cũng có thể nghe được từng trận sóng cả tiếng.

Nửa ngày, Tô Dịch thu hồi ánh mắt, nói: "Nơi này hoàn toàn chính xác có vấn đề."

"Mảnh khúc sông này tựa như trường xà, cấu kết thế núi, nước chảy tới chảy xiết, cùng sơn mạch tới yên tĩnh, đúng hình thành trong động có tĩnh, trong âm có mặt trời bố cục, lại mơ hồ giống như một cái thiên nhiên trận thế. . ."

Ninh Tự Họa cũng không khỏi kinh ngạc, nhìn ra một chút manh mối.

"Đây cũng không phải là cái gì tốt địa phương, Âm Sát chi khí quá nặng, đi, chúng ta đi bản địa nhìn xem."

Tô Dịch dứt lời, Thanh Lân Ưng đã nghe nói đất bắt đầu triều cả vùng đất lao đi.

Rất nhanh, ba người liền đi tới Đại Thương Giang bờ một mảnh cát đá bãi lên, bên cạnh chính là Thiên Tuyền Lĩnh.

Ầm ầm ~~

Nước chảy bốc lên, sóng hoa vẩy ra, tiếng nước thẳng giống như ù ù kích động sấm sét, dưới bóng đêm Đại Thương Giang lên, sương mù tràn ngập.

"Thanh nhi, ngươi đi tìm một chỗ chờ."

Ninh Tự Họa dặn dò một tiếng.

Thanh Lân Ưng nhất thời phá không mà đi.

"Đạo hữu nhưng xem xảy ra điều gì "

Ninh Tự Họa hỏi.

"Có người lợi dụng cái mảnh này sơn thủy khí thế, bày một cái cấm trận, thủ đoạn cũng là không tầm thường, còn biết bả trận cơ sáng lập tại đáy sông ở chỗ sâu trong, như thế, lại lợi dụng sơn mạch cùng nước mạch giao hội lực lượng, duy trì đại trận vận chuyển."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Ninh Tự Họa Nga Mi chau lên, nói: "Chẳng lẽ là cái nào Nguyên Đạo tu sĩ tại đây đáy sông mở ra động phủ "

"Khó mà nói, như nắm giữ một chút bày trận bí quyết, chính là Tụ Khí cảnh nhân vật, cũng có thể lợi dụng cái mảnh này sơn thủy khí thế, cấu kết ra một tòa đại trận đi ra."

Tô Dịch trầm ngâm nói, "Nhưng có thể khẳng định là, những năm gần đây này nơi đây phát sinh rất nhiều khác thường sự tình, đều cùng tòa đại trận này có quan hệ."

"Chúng ta đi địa phương khác nhìn xem."

Nói qua, hắn cất bước dọc theo bờ sông hướng phía trước bước đi.

Ninh Tự Họa cùng Kim Tiếu Xuyên đi theo phía sau.

Cảnh ban đêm thâm trầm, sóng nước mãnh liệt, cho đến đi về phía trước nửa khắc đồng hồ, Tô Dịch đột nhiên dậm chân, ánh mắt nhìn hướng cách đó không xa mặt sông.

Chỗ đó có một khối mấy trượng phạm vi đá ngầm, chỉ lộ ra mặt nước một ít khối.

Ngưng mắt nhìn cái kia khối đá ngầm một lát, Tô Dịch nói: "Có ý tứ, cái này dòng sông phía dưới ngược lại đích xác là một cái giấu làm bẩn nạp bẩn nơi tốt, cực thích hợp âm hồn Quỷ vật một loại nhân vật tiềm tu. Nếu ta không nhìn lầm, cái này chín khúc mười tám ngoặt đường sông phía dưới, làm có một cái quy mô không nhỏ 'Quỷ Vực' ."

Nếu nói 'Quỷ Vực " chính là Quỷ vật quần cư chi địa, hoặc là thôn xóm, hoặc là thành trì, phần lớn phân bố tại thế nhân không thể nhận ra cảm giác đến vắng vẻ âm u chi địa.

"Quỷ Vực nói như vậy, lợi dụng cái mảnh này sơn thủy xây dựng đại trận đấy, cực có thể là một cái lợi hại Quỷ tu rồi"

Ninh Tự Họa không khỏi lộ ra vẻ hứng thú, cùng trong lòng cũng không khỏi thầm giật mình.

Nàng dọc theo con đường này đã từng theo dõi rất lâu, nhưng đầu mơ hồ nhìn ra một chút manh mối, viễn không giống Tô Dịch như vậy, dường như đem nơi đây bí mật đã xong như thế tại tâm.

"Quỷ Vực. . ."

Kim Tiếu Xuyên toàn thân khẽ run rẩy, khó khăn nuốt một cái nước miếng, biến sắc đạo "Nói như vậy, sông nước này phía dưới thật sự có Dạ Xoa cùng ác quỷ "

"Sợ cái gì, ngay cả có Quỷ vật, cũng không có gì đáng sợ đấy."

Ninh Tự Họa một trận lắc đầu.

Lúc này thời điểm, Tô Dịch ngón tay nhẹ nhàng gõ eo bờ treo Dưỡng Hồn hồ lô, "Khuynh Oản."

Một trận sương trắng lượn lờ ở bên trong, một bộ Huyết Sắc váy dài, thanh lệ ngây ngô nảy sinh Khuynh Oản vô căn cứ mà ra.

Thiếu nữ da thịt kiều gọt giũa trắng như tuyết, đôi mắt cực lớn lại thủy linh, vào hư không trung hơi hơi khom người, thấp lấy đầu đẹp rụt rè nói: "Oản Nhi bái kiến tiên sư."

Ninh Tự Họa cùng Kim Tiếu Xuyên đều là khẽ giật mình."Ngươi tới cảm ứng một cái, phụ cận Âm khí nặng nhất chi địa ở nơi nào."

Tô Dịch thuận miệng phân phó nói.

Khuynh Oản cả vội vàng gật đầu.

Nàng hít thở sâu một hơi trung khí, yểu điệu thon dài thân ảnh lên, quần đỏ nhẹ nhàng dắt, từng đợt tối nghĩa huyền diệu lực lượng bắt đầu khởi động, cái kia thanh tịnh sạch sẽ mắt xếch ở chỗ sâu trong, mơ hồ hiện ra một tia yêu dị hào quang màu tím.

"Nha đầu kia tu vi tiến cảnh ngược lại cực nhanh, cũng đã đem hồn thể ngưng thực đến bực này trình độ. . ."

Tô Dịch ánh mắt hơi có chút khác thường.

Đoạn thời gian này, hắn cũng chỉ ngẫu nhiên chỉ điểm một chút Khuynh Oản tu hành mà thôi.

Nhưng lại không nghĩ rằng, thiếu nữ này đều đã mơ hồ có nhanh muốn trở thành "Quỷ linh" dấu hiệu!

Đầu muốn trở thành quỷ linh, hồn thể liền không sợ ánh mặt trời bộc phơi nắng, hành tẩu thế gian thời gian, đã cùng thường nhân không có gì khác nhau.

Đến nơi này một bước, thì có chân chính bước lên Quỷ tu chi đạo nội tình!

Hơn nữa, Quỷ tu cùng một thứ tu sĩ bất đồng, kia thân thể Bản Nguyên chính là hồn lực, không cần tượng võ giả như vậy rèn luyện khí lực khí huyết.

Cho nên làm Khuynh Oản trở thành quỷ linh về sau, lại trực tiếp bước vào Nguyên Đạo chi lộ!

"Cũng đúng, Khuynh Oản hồn thể vốn là tinh khiết hiếm thấy, tại Quỷ tu trong mắt, tuyệt đối được xưng tụng là vạn năm khó gặp hạt giống tốt."

"Mà ta truyền thụ nàng Thập Phương Tu La Kinh lại là Đại Hoang Tây Minh Quỷ Hoàng sáng chế một bộ chí cao đạo điển, bị thiên hạ Quỷ tu coi là đệ nhất mật tàng."

"Hơn nữa đoạn thời gian này trong, có ta ném cho ăn những thứ kia Linh dược, nàng một thân tu vi nghĩ không lột xác cũng khó khăn. . ."

Tô Dịch thầm nghĩ, nhưng trong lòng có chút khác thường.

Như Khuynh Oản trở thành quỷ linh, tương đương trực tiếp là có thể bước vào Nguyên Đạo, trở thành một danh Nguyên Đạo tu sĩ, tại Đại Chu bực này thế tục thế giới, cùng lục địa thần tiên cũng không có gì khác nhau rồi!

"Không thể, không thể để cho nàng tu hành nhanh như vậy rồi, bằng không hăng quá hoá dở, một khi căn cơ không có rèn luyện tốt, về sau thế tất sẽ ảnh hưởng đến song tu có thể lấy được diệu dụng. . ."

Tô Dịch quyết định, tìm một cơ hội tự mình chỉ điểm một chút Khuynh Oản, nói cho nàng biết nên như thế nào lắng đọng đạo hạnh, góp ít thành nhiều, miễn cho căn cơ không tốn sức, ảnh hưởng về sau song tu.

"Tiên sư, ta cảm nhận được, đang ở đó vừa."

Khuynh Oản đột nhiên thu liễm một thân khí tức, đưa tay chỉ vào xa xa.

"Ngươi tới dẫn đường."

Tô Dịch phân phó nói.

Lúc này, Khuynh Oản đi đầu, Tô Dịch bọn hắn theo sát phía sau.

"Đạo hữu, vị này Khuynh Oản cô nương nhưng khó lường, hồn thể tới tinh khiết, khí tức huyền diệu, tuyệt đối là ta cuộc đời ít thấy."

Trên đường đi, Ninh Tự Họa con mắt trong suốt mang theo một tia kinh dị.

"Nếu không có như thế, ta đâu có thể nào hội nàng giữ ở bên người rồi."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Ninh Tự Họa: ". . ."

Lời này thật là đủ không khách khí đấy.

"Cô nương này có thể đi theo bên người đạo hữu, hoàn toàn chính xác được xưng tụng là lớn lao tạo hóa, lấy đạo hữu thủ đoạn, như cẩn thận tài bồi, ngày đó tới thành tựu, đã định trước ánh sáng Vô Lượng rồi."

Ninh Tự Họa khẽ cười nói.

"Đây là Tự Nhiên."

Tô Dịch sâu chấp nhận đạo "Có thể bị ta chọn trúng song tu người, về sau bước lên hoàng cảnh cũng là dễ như trở bàn tay."

"Đôi. . . Song tu! "

Ninh Tự Họa hiếm thấy thất thố, bị Tô Dịch thuận miệng nói ra Hổ Lang tới lời kinh sợ đến.

Gia hỏa này, sở dĩ bả cái này xinh đẹp cực kỳ thiếu nữ giữ ở bên người, chính là vì song tu!

Ninh Tự Họa không khỏi trầm mặc.

Nguyên bản, nàng nên xem thường khiển trách đối phương một câu vô sỉ đấy.

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, Tô Dịch cái kia hời hợt tư thái, cùng với nói ra lời nói này thời gian cái kia đương nhiên, không chút nào che lấp bằng phẳng bộ dạng, làm cho nàng lại nhất thời không biết nói cái gì cho thỏa đáng rồi. . .

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 194: Ô Hoàn Thủy Quân Động Thiên Pháp Hội

Ninh Tự Họa nhịn không được nhìn nhìn phía trước dẫn đường Khuynh Oản, trong lòng hơi có chút khác thường.

Nếu nói là Tô Dịch tham lam sắc đẹp, lại cũng không trở thành, bằng không, đâu có thể nào tại ngày hôm qua không khách khí chút nào buông tha Văn Linh Chiêu bực này mỹ nhân?

Nếu nói là hắn không háo sắc, lại hết lần này tới lần khác tại nghe nói Trúc Cô Thanh tao ngộ về sau, liền trước tiên thừa dịp cảnh ban đêm triển khai hành động.

Hơn nữa, bên người còn kèm theo một cái về sau muốn hành động song tu lô đỉnh tuyệt thiếu nữ đẹp. . .

"Gia hỏa này, thật đúng là làm cho người ta khó có thể cân nhắc."

Ninh Tự Họa âm thầm lắc đầu.

Lại nói tiếp, những chuyện này cùng nàng không quan hệ, huống chi, thân là tu hành hạng người, hắn tự nhiên hiểu rõ, ngay cả là thông thiên lấp mặt đất nhân vật tuyệt thế ở bên trong, cũng không thiếu một chút yêu thích song tu người phong lưu.

Hoàn toàn không đáng kỳ quái.

Ngược lại là Tô Dịch trong lời nói "Hoàng Cảnh" hai chữ, đưa tới Ninh Tự Họa hứng thú.

"Đạo hữu cảm thấy, Khuynh Oản cô nương thành công hoàng có tư thế?"

Ninh Tự Họa nhẹ giọng nói.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Ninh Tự Họa suy nghĩ một chút, U thở dài: "Muốn chứng đạo làm hoàng, nhất định làm có đại nghị lực, đại trí tuệ, đại khí vận, ba người thiếu một thứ cũng không được. Con đường này, áp đảo võ đạo, Nguyên đạo linh trên đường, bị coi là Chư Thiên chí cao Đạo Đồ, nhưng muôn đời đến nay, có thể đặt chân ở trên giả, cũng bất quá chính là một nắm người mà thôi."

Tô Dịch lườm hắn một cái, nói: "Xem ra, ngươi đối với chuyện này hiểu rõ không ít a."

Ninh Tự Họa lắc đầu nói: "Ta cũng là lời truyền miệng chiếm đa số, đối với ta lúc này mà nói, cảnh giới như vậy còn quá mức xa xôi."

Rồi sau đó, hắn hỏi ngược lại: "Đạo hữu ngươi thì sao?"

Tô Dịch cười cười, nói: "Ngươi không cần thăm dò, ta lúc này, chính là cái Tụ Khí cảnh trung kỳ đấy. . . Thiếu niên."

Ninh Tự Họa hơi có chút thất lạc, gia hỏa này, ý nhưng đủ nhanh kia

"Chỉ cần tiếp xúc hơn nhiều, ta cũng không tin, vô pháp theo dấu vết để lại trung thấy rõ đến trên người của ngươi một chút bí mật!"

Ninh Tự Họa ám sát.

Trên đường đi, Kim Tiếu Xuyên một mực trầm mặc, hoàn toàn nghe không hiểu Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa đang nói cái gì, nhưng hắn lại càng cẩn thận chặt chẽ rồi.

Một cái là trong truyền thuyết thần bí như tiên Thiên Nguyên học Cung Cung chủ, một cái là nhường Trịnh gia đứng đầu đều một mực cung kính thần bí thiếu niên.

Đối với Kim Tiếu Xuyên mà nói, cái này như hai cái Thần Minh giống như, không kiềm được hắn bất kính sợ.

Cách đó không xa, Khuynh Oản chợt mà nói: "Tiên sư, phía trước cách đó không xa chính là cái này khu vực phụ cận trung Âm khí nặng nhất chi địa."

Tô Dịch giơ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy bên ngoài hơn mười trượng dưới bóng đêm, mặt sông sóng cả mãnh liệt, sương mù dày đặc bốc hơi, lại mơ hồ hóa thành vòng xoáy hình dạng.

Đầu liếc mắt nhìn, Tô Dịch liền đoán được, đây là một cái đi thông Đại Thương Giang dưới đáy "Sinh lộ" !

Cũng là cái kia mượn sơn thủy khí thế làm cho rãi ra tới trận một cái "Van" .

"Từ nơi đây, nhưng vào nước nắm chắc Quỷ Vực."

Ninh Tự Họa cũng nhìn ra, con mắt trong suốt sáng ngời.

"Có người đến, tiên trốn đi."

Tô Dịch lúc nói chuyện, đã mang theo mọi người đi tới một bên bãi trên Cự Nham sau lưng.

"Giống như. . . Không phải người."

Ninh Tự Họa con mắt ở chỗ sâu trong, mơ hồ nổi lên một tia kim mang, nhìn về phía xa xa.

Chỉ thấy trong đêm tối, một chút xanh rờn ánh đèn từ đằng xa giữa núi non trùng điệp xuất hiện, hướng bên này đi tới.

Đó là một chi kỳ quái quỷ dị đội ngũ.

Phía trước có bốn gã thân ảnh mơ hồ, bao trùm tại màu đen sát trong sương mù tiểu quỷ dẫn đường, trong tay tất cả chọn một cái đèn lồng giấy trắng, ánh đèn thảm lục.

Phía sau là tám cái mặt xanh nanh vàng, khí tức âm trầm cao lớn Quỷ vật giơ lên kiệu hoa.

Kiệu hoa ngồi lấy một người nam tử, đầu trọc mắt xanh, gương mặt mập mạp đầy mỡ, cổ treo một chuỗi màu đen đầu lâu mài mà thành lần tràng hạt.

Theo đội ngũ tới gần, trong hư không Âm khí bỗng nhiên nồng nặc lên, mang theo Thứ Cốt giống như rét lạnh tới trung khí.

Kim Tiếu Xuyên cả kinh toàn thân phát lạnh, hai mắt trợn tròn xoe.

Đây là cái gì quỷ, thật lớn phô trương!

Rất nhanh, cái này một chi đội ngũ liền đi tới trên mặt sông, làm tới gần một mảnh kia từ sương mù biến thành vòng xoáy thời gian, thân ảnh tùy theo một chút biến mất không thấy gì nữa.

"Cái này. . ."

Kim Tiếu Xuyên dụi dụi con mắt, còn tưởng rằng xuất hiện ảo giác.

"Một cái oan hồn biến thành Lệ Quỷ, nhiều nhất nhưng so sánh nhân vật tông sư mà thôi."

Ninh Tự Họa ánh mắt lộ ra một tia khinh thường.

Hắn nói rất đúng ngồi ở kiệu hoa trên đầu trọc mắt xanh lão quỷ, về phần những tiểu quỷ kia, hoàn toàn bị bỏ qua rồi.

"Đạo hữu vừa rồi phán đoán không tệ, cái này đáy nước phía dưới cực có thể là một mảnh giấu làm bẩn nạp bẩn Quỷ Vực."

Ninh Tự Họa nhịn không được nhìn Tô Dịch một cái.

Đang nói, xa xa giữa núi non trùng điệp, đột nhiên truyền đến một hồi tiếng xột xoạt thanh âm.

Theo sát lấy, một cái nắm quải trượng, tiên phong đạo cốt lão ông, theo trong bóng đêm đi tới.

Quỷ dị là, hắn một đôi con mắt nhưng lại u lam vẻ.

Hắn đứng ở bờ Đại Thương Giang nhìn quanh đánh giá một lát, liền trực tiếp cất bước, bước vào mặt sông sương mù ở bên trong, thoáng qua biến mất không thấy gì nữa.

"Một cái thảo mộc tới thuộc biến thành Yêu vật, xem kia bộ dáng cùng khí tức, đều đã cùng người bình thường không có khác nhau, điều này hiển nhiên là đã bước lên chân chính con đường tu hành."

Ninh Tự Họa kinh ngạc.

"Đây thật là một cái tinh quái, xem tình huống, còn hiểu được một chút thô thiển pháp môn tu luyện, về phần thực lực, không đáng nhất sái."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Tinh quái chi lưu, đều có thể đưa về "Yêu" hàng ngũ.

Thảo mộc tới thuộc, chim bay cá nhảy các loại, phàm là mở ra linh trí, liền vì tinh quái.

Bực này Yêu vật, cùng thế gian Yêu thú bất đồng, chính là trời sinh đất nuôi, vả lại có được linh trí.

Chỉ, muốn trở thành yêu tu, lại lớn không dễ.

Nhất là một chút huyết mạch đặc thù, hoặc thiên phú đặc biệt yêu loại, muốn bước lên yêu tu chi lộ, càng là muốn trải qua vô pháp tưởng tượng đau khổ.

Tượng Tô Dịch ban đầu ở Quỷ Mẫu lĩnh một mảnh kia rừng đào trung chứng kiến người lùn, chính là một cái ra đời tại Hỏa Đào Thụ trung tinh quái, mặc dù có thể biến ảo hình người, nhưng xa xa còn vô pháp chân chính thoái hoá ra thân người, tự nhiên chưa nói tới là yêu tu.

Mà vừa rồi chứng kiến tay kia nắm quải trượng lão ông, lại chỉ là huyễn hóa ra hình người mà thôi, chính là nắm giữ một chút pháp môn tu luyện, cũng hoàn toàn không có thành tựu.

"Có ý tứ, nơi này không chỉ có Quỷ vật qua lại, cả tinh quái các loại nhân vật cũng đều xuất hiện, bọn hắn đây là ý định làm cái gì?"

Ninh Tự Họa cảm thấy hứng thú thật lớn.

Thiên địa phân rõ trọc [đục], vạn vật có Âm Dương, tại đây thế tục trong thế giới, đồng dạng có cùng đối ứng âm u thế giới.

Bất quá, thế gian dân chúng đều quần cư mà sống, định cư tại thành trì chi địa.

Bình thường thời điểm, đã định trước rất khó nhìn thấy những thứ này hành tẩu tại trong âm u yêu ma quỷ quái, yêu ma quỷ quái rồi.

Cũng chỉ có tu hành hạng người, mới hoặc nhiều hoặc ít hiểu rõ một chút cái này âm u trong thế giới môn môn đạo đạo.

"Chờ sẽ đi gặp xem liền đã biết."

Tô Dịch nói qua, ánh mắt vẫn nhìn xa xa.

Hắn có dự cảm, đêm nay nơi đây đã định trước sẽ không quạnh quẽ rồi.

Quả nhiên, không bao lâu một hồi như có như không đàm tiếu tiếng ở phía xa vang lên.

"Lần này 'Ô Hoàn thủy quân' triệu khai 'Động Thiên pháp hội " nghe nói đem có không ít lợi hại đại nhân vật tham dự tiến đến, cũng không biết là thật là giả."

"Đợi đến cái kia 'Cửu Khúc Thành' trung nhìn một cái sẽ biết."

"Đào Sơn Quân được 'Tiên Nhân Chỉ Lộ " bước lên hóa hình con đường tu luyện, sau lưng lại có Thôn Hải Vương chỗ dựa, tự nhiên không quan tâm lúc này 'Động Thiên pháp hội' rồi."

. . . Nói chuyện với nhau tiếng càng ngày càng rõ nét, dần dần có thể nhìn rõ ràng, đó là một cao một thấp hai đạo thân ảnh.

Cao như cây gậy trúc giống nhau, mặc một bộ áo gai, hai gò má hẹp dài, cổ lúc giữa quay quanh lấy một cái trắng như tuyết dài nhỏ bạc con rắn.

Thấp bé thì là cái người lùn, râu tóc bạc trắng.

Lại là hai tinh quái!

Ninh Tự Họa liếc thấy xuyên qua hai người này chi tiết.

Nhưng vào lúc này, Tô Dịch chợt nói: "Đúng dịp, cuối cùng đợi được cái có thể dẫn đường nhân vật."

Nói qua, hắn đã cất bước đi tới.

"Người nào?"

Một đạo quát khẽ vang vọng, cái kia cây gậy trúc giống nhau cao gầy nam tử trước tiên phát giác được động tĩnh, màu đỏ tươi con mắt như Lãnh điện giống như, nhìn lại.

Tê tê...ê...eeee!

Quấn quanh tại hắn trên cổ bạc con rắn ngẩng đầu, phun ra nuốt vào lưỡi rắn, rục rịch.

"Nguyên lai là một cái miệng còn hôi sữa nhân loại thiếu niên."

Làm thấy rõ Tô Dịch Mộc Yêu, cao gầy nam tử thầm thở ra một hơi, tự giễu giống như nói, "Thật sự là càng muốn sống nhát gan, ta thiếu chút nữa tưởng rằng cái nào trên đường cừu địch đuổi kịp chúng ta."

Một bên người lùn lại sững sờ cái kia, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được.

Cao gầy nam tử không khỏi cười trêu chọc: "Đào Sơn Quân, ngươi làm sao, chẳng lẽ là bị tiểu gia hỏa này hù đến rồi hả?"

Vừa dứt lời.

Phù phù!

Bị cao gầy nam tử gọi "Đào Sơn Quân" người lùn, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, thần sắc kích động mà thành kính nói: "Tiểu nhân Đào Thanh Sơn, bái kiến tiên sư!"

Cao gầy nam tử ngẩn ngơ, trừng to mắt, tình huống như thế nào?

"Đứng lên, ta có lời hỏi ngươi."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Cái này người lùn, đúng là Quỷ Mẫu lĩnh trên thay Thôn Hải Vương Cát Trường Linh trông coi Hỏa Đào Thụ chính là cái kia tinh quái.

Lúc trước Tô Dịch chính là theo hắn trong tay đối phương, cầm đi có chừng ba khối thành thục Thuần Dương Hỏa Đào.

Đương nhiên, xem như đáp tạ, Tô Dịch cũng ban thưởng đối phương một bộ dưỡng dục đạo điển, một bộ đứng đầu yêu đạo bảo điển.

Đào Thanh Sơn vội vàng đứng dậy, câu nệ đất đứng ở đó, hai đầu lông mày đều là không che giấu chút nào sùng mộ vẻ.

"Đào Sơn Quân, vị này lẽ nào liền là. . . Vị kia cho ngươi có 'Làm phép' chi ân Tiên Nhân?"

Cao gầy nam tử giống như nhớ tới cái gì, nghẹn ngào kêu đi ra.

"Đúng vậy."

Người lùn thần sắc trang nghiêm túc đạo

Cao gầy nam tử ngốc trệ một lát, mãnh liệt quỳ rạp xuống đất, dập đầu nói: "Tiểu nhân Đằng Vĩnh có mắt không tròng, trước mạo phạm tiên sư, mong rằng tiên sư thứ tội!"

Tô Dịch không để ý đến hắn, đối với Đào Thanh Sơn nói: "Ngươi sao theo Quỷ Mẫu lĩnh chạy tới nơi đây?"

"Bẩm báo tiên sư, mấy ngày trước, tiểu nhân nhận đến thiếp mời, nói Ô Hoàn thủy quân muốn tại hắn Cửu Khúc Thành trung tổ chức một cuộc 'Động Thiên pháp hội " cho nên thỉnh tiểu nhân đến đây xem lễ."

Đào Thanh Sơn không dám giấu giếm, tất cung tất kính đạo

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Ngươi kỹ càng nói cho ta một chút cái này Ô Hoàn thủy quân cùng Cửu Khúc Thành sự tình."

Đào Thanh Sơn ngơ ngác một chút, vội vàng giải thích.

Vốn, một đoạn này mặt sông dưới đáy, có một cái tên là "Cửu Khúc Thành" Quỷ Vực, chủ nhân tự phong "Ô Hoàn thủy quân", dưới trướng khống chế Quỷ vật hơn vạn, tại cổn châu khu vực ở bên trong, cũng là một cái uy danh hiển hách nhân vật.

Mà gọi là "Động Thiên pháp hội", chính là do cái này Cửu Khúc Thành đứng đầu Ô Hoàn thủy quân khởi xướng, rộng rãi mời cổn châu cảnh nội tính ra trên danh hào yêu loại cùng Quỷ vật đến đây gặp nhau.

Nghe nói, tại lần này Động Thiên pháp hội lên, Ô Hoàn thủy quân đem tuyên bố một đại sự.

Về phần là cái đại sự gì, Đào Thanh Sơn cũng không rõ ràng lắm, hắn chỉ mất mặt tình cảm, mới quyết định tới tham gia lần này tụ hội.

Nghe xong, Tô Dịch không khỏi buồn cười.

Cái gì Ô Hoàn thủy quân, một cái thế tục trung Quỷ tu mà thôi, lại vẫn gọi mở cái gì Động Thiên pháp hội, thật đúng là đem mình làm làm tu hành hạng người rồi hả?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 195: Cửu Khúc Quỷ Vực

"Ô Hoàn thủy quân là lai lịch ra sao, tu vi thế nào "

Lúc này thời điểm, Ninh Tự Họa, Khuynh Oản, Kim Tiếu Xuyên cũng đi tới.

Đào Thanh Sơn nhìn ra, Ninh Tự Họa đám người rõ ràng cho thấy cùng Tô Dịch một khối đấy, không dám lãnh đạm, cung kính tiếng nói:

"Nghe nói, Ô Hoàn thủy quân khi còn sống, chính là vẫn lạc trên chiến trường một vị tông sư nhân vật, chết trận về sau, một thân lệ khí cùng oán khí, đã bị dưới mặt đất không sạch sẽ Huyết Hà bồi dưỡng, bởi vậy hóa thành hung ác Lệ Quỷ."

"Gần trăm năm nay, một mực chiếm giữ tại cái này Đại Thương Giang phía dưới trong Cửu Khúc Thành, hôm nay tu vi, làm có thể so đo tông sư tam trọng nhân vật."

"Bất quá, nghe nói hắn tinh thông một chút tà môn bí thuật, vả lại nắm giữ lấy thần bí cấm trận lực lượng, một khi tiến vào Cửu Khúc Thành, chính là tông sư tam trọng nhân vật, cũng chỉ có thể mặc cho xâm lược."

Nguyên bản Ninh Tự Họa còn tưởng là cái này Ô Hoàn thủy quân có bao nhiêu lợi hại, nghe xong, lập tức không có hứng thú lại hiểu rõ xuống dưới.

"Xin hỏi tiên sư thử tới làm gì "

Đào Thanh Sơn cung kính tiếng hỏi ý.

"Tìm người."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Mấy ngày trước, có một chiếc tàu chở khách tại đây mảnh thuỷ vực bị tiêu diệt, tàu chở khách trên có một cái ta rất người quan tâm."

Đào Thanh Sơn trong lòng chấn động, vừa muốn mở miệng, một mực quỳ trên mặt đất cao gầy nam tử đã giành nói:

"Tiên sư, cái này tất nhiên là ô hoàn lão quỷ làm kia những năm gần đây này, lão gia hỏa kia tại đây mảnh thuỷ vực chuẩn bị lật ra không biết nhiều ít đội thuyền, không biết có bao nhiêu người vô tội bị hắn giết hại!"

Hắn lòng đầy căm phẫn, hùng hồn trần lời, đối với Ô Hoàn thủy quân xưng hô cũng thay đổi.

Đào Thanh Sơn cũng liền vội vàng gật đầu, nói: "Bất quá tiên sư yên tâm, Ô Hoàn thủy quân mặc dù tàn bạo, nhưng tính tình cẩn thận gian dối, chỉ dám đối với người bình thường hạ tử thủ."

"Đợi tí nữa ngươi dẫn chúng ta đi vào."

Tô Dịch làm ra quyết đoán, đạo "Ừ, liền đem chúng ta coi như bên cạnh ngươi hỗ trợ:tùy tùng lại."

Hắn quay đầu, nhìn về phía Kim Tiếu Xuyên, nói: "Ngươi lưu lại, tự mình tìm địa phương an toàn chờ."

Kim Tiếu Xuyên liên tục không ngừng gật đầu đáp ứng.

"Ngươi cũng đứng lên đi."

Tô Dịch lườm quỳ trên mặt đất cao gầy nam tử một cái.

Người sau lập tức Trường Tùng khẩu khí, cảm kích nói: "Đa tạ tiên sư, đa tạ tiên sư!"

Đào Thanh Sơn thừa cơ nói: "Tiên sư, đây là Ung Hòa Quận Loa Nha Sơn Đằng Vĩnh, bản thể là một cây nghìn năm tơ vàng dây leo, cơ duyên xảo hợp hấp thu một chỗ thần bí Linh tuyền lực lượng, bởi vậy mở ra linh trí, đã thức tỉnh biến ảo hình người năng lực. . ."

Tô Dịch nghe xong, không khỏi đánh giá cao gầy nam tử một cái, "Tơ vàng dây leo nhưng tứ giai Linh vật mà thôi, lại có thể cho ngươi ngẫu được cơ duyên, thức tỉnh linh trí, cũng là không tầm thường."

Ninh Tự Họa bồi thêm một câu, "Đạo hữu, tơ vàng dây leo thế nhưng là luyện chế Linh giáp tuyệt hảo tài liệu. Nhất là nghìn năm hỏa hầu, càng là hiếm thấy."

Đằng Vĩnh toàn thân khẽ run rẩy, sợ tới mức mặt đều tái rồi.

Giống như hắn bực này tinh quái, nhìn như phong quang, nhưng tại chính thức Tu Hành Giả trong mắt, cũng bất quá là một mặt Linh tài mà thôi.

Tô Dịch cười rộ lên, "Thức tỉnh linh trí, đã không còn là tử vật, lại xem kia là Linh tài đã không thích đáng."

Ninh Tự Họa sâu chấp nhận nói: "Đạo hữu nói cực đúng, bất quá, như gia hỏa này về sau vạn nhất gặp nạn mà chết, ta ngược lại cam tâm tình nguyện giúp hắn nhặt xác."

Đằng Vĩnh nguyên bản thầm thở ra một hơi, nhưng nghe được chuyện đó, sợ tới mức đỉnh đầu toát ra thành từng mảnh Thanh tóc màu biếc ánh

sáng đằng diệp. . .

Hắn nhìn hướng Ninh Tự Họa ánh mắt đều mang theo thật sâu vẻ sợ hãi.

Nữ nhân này. . . Thật là đáng sợ!

"Khuynh Oản, ngươi Hồi Dưỡng Hồn hồ lô."

Tô Dịch phân phó nói.

"Ừ."

Khuynh Oản hóa thành một đám ánh sáng, Thúc Nhĩ biến mất tại bên trong Dưỡng Hồn hồ lô.

Giống như nàng bực này hiếm thấy mà tinh khiết Quỷ vật, một khi xuất hiện ở cái kia ác quỷ tụ tập Cửu Khúc Thành, tuyệt đối sẽ dẫn phát không thể dự đoán rối loạn rồi.

Rồi sau đó, đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chú, chỉ thấy Tô Dịch khí tức trên thân lặng yên Nhất Biến, lại tuôn ra một tia Yêu khí!

Đào Thanh Sơn động dung thất thanh nói: "Tiên sư, người sẽ không phải cũng là. . ."

"Không phải là."

Tô Dịch ngắt lời nói, "Đây chỉ là một cửa đổi bản thân khí tức bí thuật mà thôi."

Đào Thanh Sơn nhả ra trung khí ngoài, nhưng trong lòng có chút tiếc nuối, như tiên sư là một vị yêu tu đại năng, thật là tốt biết bao a. . .

Ninh Tự Họa có chút kinh ngạc nói: "Đạo hữu, ngươi cái pháp môn này có thể thực có chút ý tứ."

"Muốn học ta dạy cho ngươi."

"Cái kia. . . Thật là muốn đa tạ đạo hữu ban thưởng pháp rồi."

Ninh Tự Họa đôi mắt đẹp dịu dàng, lộ ra vẻ mong đợi.

Tô Dịch lúc này lấy thần hồn lực lượng gia trì, trong môi phát ra từng sợi tối nghĩa đạo thanh âm.

Rất nhanh, Ninh Tự Họa liền lộ ra vẻ chợt hiểu, kia trên người khí tức cũng lặng yên Nhất Biến, tuôn ra một tia yêu dị phong vận.

Cảm thụ được đây hết thảy, Ninh Tự Họa trong lòng thật sự viễn không giống mặt ngoài như vậy yên lặng.

Cái này nhìn như đơn giản một môn bí thuật, kì thực có Xảo đoạt tạo hóa ảo diệu, có thể nói không thể tưởng tượng nổi!

"Nếu ta có được một môn bí pháp như vậy, cái nào cam lòng tiết lộ, nhưng gia hỏa này lại lại hồn không xem ra gì, thuyết giáo sẽ dạy. . ."

"Đây là hay không có nghĩa là, trong tay hắn còn có cái khác bất khả tư nghị bí pháp, căn bản không thèm để ý những thứ này "

"Nếu như thế, hắn có thể sẽ viễn so với ta trong tưởng tượng đáng sợ hơn rồi. . ."

Ninh Tự Họa âm thầm thì thào.

Tô Dịch Tự Nhiên không có khả năng nghĩ đến, một môn tiểu bí thuật mà thôi, khiến cho Ninh Tự Họa sinh ra nhiều như vậy ý tưởng.

Hắn hiện đang lo lắng chính là Văn Linh Tuyết an nguy.

"Đi."

Không có trì hoãn nữa, Tô Dịch quyết định triển khai hành động.

Lúc này, từ Đào Thanh Sơn, Đằng Vĩnh mang theo, bọn hắn một đoàn người đi về hướng cái kia Đại Thương Giang trên mặt nước vòng xoáy sương mù trung.

Nhìn như đạp nước mà đi, đã có một cỗ vô hình lực lượng theo mặt nước dâng lên, làm cho Tô Dịch bọn hắn như giẫm trên đất bằng.

Làm đi vào cái vòng xoáy kia sương mù ở bên trong, bọn hắn thân ảnh lập tức hạ xuống.

Nhưng cùng lúc đó, một cỗ nhu hòa lực lượng, bao bọc tại trên người bọn họ, làm cho bọn hắn thân ảnh vững vàng đáp xuống ngàn trượng phía dưới.

Đây là tới từ này mảnh thuỷ vực trung đại trận lực lượng, cấu kết nước mạch cùng sơn mạch, có chút huyền diệu.

Rất nhanh, Tô Dịch bọn hắn xuất hiện ở một mảnh u ám trong trời đất, khắp nơi ảm đạm đấy, tại phía trước xa xa, có một cái đại thành chiếm giữ, trên tường thành thiêu đốt lên rào rạt xanh biếc hỏa diễm, ánh được cái kia phiến thiên địa một mảnh thảm màu xanh lá.

Màu sắc này thật là xấu xí.

Tô Dịch âm thầm nhíu mày.

"Nếu không có tự mình đến đây, ta cũng không nghĩ tới, tại đây Đại Thương Giang đáy sông phía dưới, còn có một phiến thiên địa như vậy."

Ninh Tự Họa kinh ngạc, đánh giá bốn phía.

Nàng một cái nhìn ra, cái phiến thiên địa này kì thực là Thiên Tuyền Lĩnh sơn mạch cùng Đại Thương Giang nước mạch giao hội chi địa, tràn ngập âm trầm áp lực khí tức.

"Cái này là Tự Nhiên tạo hóa chi lực, cái kia Ô Hoàn thủy quân có thể tìm tới nơi này, đem thử làm của riêng, cũng là tính có chút năng lực."

Tô Dịch lúc nói chuyện, ánh mắt xa xa nhìn về phía xa xa cái kia một cái đại thành, chỗ đó có ngút trời sát khí bốc lên, quỷ khí rậm rạp.

Chợt, ánh mắt của hắn nhìn về phía bên người Đào Thanh Sơn, nói: "Đợi tí nữa ngươi tới ra mặt, hỏi ý ta người muốn tìm."

Đào Thanh Sơn cả vội vàng gật đầu đáp ứng.

Bọn hắn một nhóm trực tiếp triều trong thành bước đi.

Chỉ thấy trên tường thành, tuyên khắc lấy ba cái máu tanh đầm đìa chữ lớn:

Cửu Khúc Thành!

Đóng giữ cửa thành hai bên đấy, là một đám toàn thân tràn ngập sát sương mù quỷ tốt, toàn thân nếu như khói mù loại nhúc nhích cuồn cuộn, khuôn mặt dữ tợn khiếp người.

Cầm đầu một cái quỷ tốt chứng kiến Đào Thanh Sơn cùng Đằng Vĩnh, lập tức lớn tiếng nói: "Quỷ Mẫu lĩnh Đào Sơn Quân, Loa Nha Sơn Đằng Sơn Quân giá lâm "

Cửa thành bên trong, lập tức lướt đi một cái màu da trắng bệch Thải Y nữ quỷ, tiến lên chào nói: "Nô tài bái kiến chư vị khách quý."

Đào Thanh Sơn lạnh nhạt nói: "Mang bọn ta đi gặp Động Thiên pháp hội."

Ừ

Cái kia Thải Y nữ quỷ quay người dẫn đường.

Tô Dịch bọn hắn một đoàn người đi theo phía sau.

Vừa vừa tiến vào trong thành, chỉ thấy đông nghịt kiến trúc tựa như từng tòa cực lớn quan tài giống nhau, vách tường cùng mái hiên đều hiện lên đen kịt sắc mặt.

Đường phố hai bên, treo từng chuỗi màu trắng đèn lồng, vẫy ra từng đoàn từng đoàn xanh rờn ánh sáng.

Đường phố lên, khắp nơi phiêu đãng Quỷ vật, có âm hồn, Quỷ Mị các loại, cũng có oán khí bốc lên hung hồn cùng Lệ Quỷ, chi chít, khắp nơi đều là, nhìn không thấy đầu.

Líu ríu, tiếng chói tai nhất thiết thanh âm cũng là không ngừng vang lên, còn kèm theo tiếng kêu khóc, tiếng cuồng tiếu, ai oán thanh âm, khóc nỉ non tiếng. . .

Nghiễm nhiên cùng với sâm la Quỷ Vực không có gì khác nhau.

Đổi lại một thứ võ giả tới đây, sợ là không phải dọa hỏng không thể.

Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa lại thần sắc như thường, nhưng đều hơi có chút nhíu mày, có chút ghét cay ghét đắng như vậy âm trầm, hỗn loạn, tan vỡ loại Quỷ Vực chi địa.

Trên đường đi, có quỷ vật bày quầy bán hàng, nồi sắt lớn bên trong nấu chín nhưng lại từng khỏa mang theo hư thối da thịt cùng tóc dài đầu người.

Có lanh lợi vui đùa hài đồng, trong tay mang theo tàn khốc cánh tay đứt tại truy đuổi đùa giỡn, ngẫu nhiên hoàn nhào tới, duỗi ra răng nanh cắn xé đồng bạn.

Có buôn bán Huyết Sắc con mắt, hư thối tạng phủ, các loại khối vụn huyết nhục bán hàng rong.

Có đang may da người bà lão, phía sau bạch cốt dựng khay chứa đồ lên, đeo đầy các loại da người xiêm y.

Có. . .

Một màn kia màn máu tanh tàn nhẫn hình ảnh, cũng tại trong thành này khắp nơi trình diễn, giống như những thứ kia Quỷ vật bình thường sinh hoạt loại.

Đột nhiên, Tô Dịch thấy được một cái toàn thân bầm đen sắc mặt, mặc một thân giấy trắng quần áo, thiếu khuyết nửa cái đầu lão giả, ngồi ngay ngắn ở bên đường quầy hàng lên, đang gõ bàn tính.

Nói là bàn tính, nhưng lại từ trắng như tuyết cẳng tay cùng từng đám cây đốt ngón tay tạo thành, tính châu thì là từng khỏa hàm răng.

"Ngươi đang ở đây tính là cái gì "

Ninh Tự Họa cũng chú ý tới một màn này, dậm chân nói.

"Tính sổ."

Lão giả cũng không ngẩng đầu lên.

"Tính là cái gì sổ sách "

"Tính chết tại đây trong Cửu Khúc Thành người sống sổ sách."

Lão giả nói đến đây, bầm đen trên mặt lộ ra một vòng nụ cười quỷ dị, "Ta đại khái tính qua, cái này một trăm ba mươi chín năm linh tám tháng mười trong chín ngày, ít nhất có mười ba vạn người sống đã bị chết ở tại Cửu Khúc Thành, trong đó có phụ nữ và trẻ em hơn ba vạn, hài đồng hơn một vạn, tráng niên nam tử hơn năm vạn, lão nhân hơn bốn vạn. . ."

Hắn nói lải nhải lải nhải, giống như tính sổ tiên sinh tại bàn sổ sách giống nhau, nụ cười quỷ dị trung lộ ra một tia không nói ra được thỏa mãn.

Nghe đến mấy cái này, Ninh Tự Họa Nga Mi chay mày lên, nhịn không được nhìn nhìn bên cạnh Tô Dịch.

"Nếu như ngươi xem không vừa mắt, chúng ta lúc rời đi, đem nơi đây xóa đi là được."

Tô Dịch thần sắc bình thản.

Ở tiền thế, cái kia nhìn quen loại người này thời gian địa ngục loại máu tanh sự tình, đến nỗi xâm nhập U Minh Chi Địa, được chứng kiến rất tàn nhẫn đáng sợ sự tình.

Bất quá, mặc dù bái kiến hơn nhiều, làm bây giờ nhìn đến đây hết thảy thời gian, trong lòng còn là sinh ra một loại bản năng ghét cay ghét đắng.

Cái kia dẫn đường Thải Y nữ quỷ quay đầu lại, âm trầm nói: "Vị này khách quý nói chuyện chú ý một chút, nếu khiến Thủy Quân nghe được. . ."

Không chờ nói xong, Đào Thanh Sơn liền lạnh giọng khẽ nói: "Ngươi một cái nữ tỳ, cũng dám tại ta chờ trước mặt càn rỡ, có tin ta hay không hiện tại tiêu diệt ngươi, ô hoàn lão quỷ cũng không dám nói gì "

Thải Y nữ quỷ toàn thân run lên, im lặng không nói.

Mà lúc này, cách đó không xa đột nhiên có tiếng cười lạnh vang lên:

"Mới bao lâu không gặp mặt, ngươi Đào Thanh Sơn khẩu khí liền trở nên lớn như vậy rồi, thực cho là lưng tựa Đại Chu Thôn Hải vương, có thể vô pháp vô thiên rồi"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 196: Hiến Tế Pháp Đàn

Cách đó không xa, đứng thẳng một cái nam tử đầu trọc mắt xanh.

Hắn đang gặm ăn một viên da thịt thối rữa tàn khốc đầu người, ngụm lớn nhấm nuốt, miệng đầy vết máu, mập chán trên gương mặt đều là thỏa mãn.

Chứng kiến nam tử này, Đào Thanh Sơn không khỏi lãnh đạm nói: "Cáp Thập Tam, chính là không mượn Thôn Hải Vương đại nhân uy thế, lão tử cũng có thể đem ngươi cái này con cóc giết chết!"

Đằng Vĩnh nhanh chóng nói khẽ với Tô Dịch nói: "Tiên sư, đây là Độc Sa Lĩnh Cáp Thập Tam, một cái thiềm thừ mắt xanh thành tinh, tự phong hỏa độc Yêu Vương, thực lực cực đáng sợ, lại là trường dụng độc, dụng độc chôn giết qua tông sư nhân vật, tính tình cực kỳ bướng bỉnh."

Tô Dịch không để ý đến.

Ninh Tự Họa con mắt trong suốt nổi lên một sợi không che giấu chút nào ghét cay ghét đắng.

Yêu vật này không thẹn là con cóc, lớn lên khiến người ta ghét bỏ cực kỳ.

"Ha ha."

Cáp Thập Tam duỗi ra chừng dài một thước đầu lưỡi màu đỏ tươi, vốn là tại chính mình mập chán trên mặt liếm lấy một vòng, bả những thứ kia vết máu cùng vụn thịt liếm lấy không còn một mảnh.

Rồi sau đó, hắn lùi về đầu lưỡi, xoạch lấy miệng đạo "Đúng không, đợi ô hoàn lão ca Động Thiên pháp hội chấm dứt, có dám hay không cùng bổn vương đánh một cuộc ngươi thua, sẽ đem Thuần Dương Hỏa Đào cho bổn vương một viên, bổn vương thua, hãy cùng ngươi dập đầu gọi là gia gia, thế nào loại "

Đào Thanh Sơn hừ lạnh: "Có gì không thể bất quá, lão tử cũng không muốn làm con cóc gia gia, lão tử cũng không muốn có như vậy một cái tôn tử!"

Cáp Thập Tam cười lên ha hả, trong con mắt xanh rờn lại hiển thị rõ hung mang, "Đào Thanh Sơn, hãy đợi đấy là được!"

Dứt lời, hắn nghênh ngang triều xa xa bước đi.

"Đào Sơn Quân, biết rõ cái này Cáp Thập Tam vì cái gì kiêu ngạo như vậy ư "

Đột nhiên, một đạo khàn khàn thở dài vang lên.

Chỉ thấy một cái tay cầm quải trượng, ánh mắt Thanh bích lão ông từ nơi không xa một cái chào hàng các loại máu tanh thịt nát quầy hàng đi về trước đến.

Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa liếc nhau, nhận ra tại Đại Thương Giang bờ thời gian, đã từng bái kiến cái này từ tinh quái hóa thành lão ông.

"Vì cái gì "

Đào Thanh Sơn nhíu mày.

Lão ông mỉm cười, nói: "Cho ta điểm chỗ tốt, ta cho ngươi chỉ một con đường sáng."

Đào Thanh Sơn chỉ một ngón tay xa xa, mặt không chút thay đổi nói: "Cút."

Lão ông lại lơ đễnh, thở dài nói: "Đã như vậy, tựa như Cáp Thập Tam vừa rồi nói, chờ xem là được."

Hắn chống quải trượng, xa tắp triều xa xa bước đi.

"Đây cũng là người nào "

Ninh Tự Họa hỏi.

"Một cái quanh năm chạy trốn tại mồ chi địa, đào móc phần mộ, trộm lấy người chết di vật lão chồn, tự xưng Hoàng Sơn Quân, nghe nói hắn lúc ban đầu thời gian, chính là tại một chỗ trong phần mộ ăn vụng một chén Thanh Đồng đèn dầu thắp, rồi sau đó đã thức tỉnh linh trí."

Đào Thanh Sơn không che giấu chút nào xem thường.

Đằng Vĩnh nhịn không được nói: "Đào Sơn Quân, tựa hồ có chút không đúng, cái này Cáp Thập Tam cùng con chồn này giống như đều theo dõi ngươi."

Đào Thanh Sơn sững sờ, chợt không cho là đúng nói: "Ai cũng biết, ta tại thay Thôn Hải vương trông coi cây đào Thuần Dương, bọn hắn không dám xằng bậy đấy."

Trong lòng của hắn lại bồi thêm một câu, huống chi, có tiên sư ở bên cạnh ta, ta sợ cái bướm!

"Chư vị khách quý, Động Thiên pháp hội sắp bắt đầu, mời theo ta đến đây."

Cái kia Thải Y nữ quỷ nói qua, trực tiếp hướng phía trước bước đi.

Một đoàn người đi theo phía sau.

Ước chừng xuyên qua có vài phố dài, trước mặt mọi người bỗng nhiên rộng rãi, chỉ thấy xa xa, ánh đèn rào rạt, lại một cái đạo tràng thật lớn.

Đạo giữa sân, đứng thẳng một cái pháp đàn màu đen cao chín thước.

Đạo tràng bốn phía đứng thẳng lấy tám cái chống trời mà đứng Thanh Đồng trụ lớn, mỗi một cái Thanh Đồng trụ lớn trên đều bao trùm lấy kỳ dị vặn vẹo như con giun giống nhau phù văn.

Xa hơn bên ngoài, trang trí lấy chi chít công văn cùng ngồi vào, làm Tô Dịch bọn hắn đến thời gian, những thứ kia ngồi vào trên sớm đã ngồi trên trăm đạo thân ảnh. Có Âm khí rậm rạp Quỷ vật, sát khí bốc lên Yêu vật, đến nỗi cũng không có thiếu bảo trì nguyên hình tinh quái, hình thù kỳ quái.

Các loại khí tức đan vào cùng một chỗ, lộn xộn chịu không nổi, chướng khí mù mịt.

Tiếng cười, gào to, tiếng bàn luận xôn xao, đều là huyên náo tiếng ồn ào.

Nghiễm nhiên một bộ quần ma loạn vũ cảnh tượng.

"Đạo hữu, một cái pháp đàn màu đen kia có chút cổ quái, giống như là một kiện tai hoạ Pháp Khí."

Ninh Tự Họa nói khẽ.

Xa xa đấy, nàng liền phát giác được pháp đàn màu đen này tỏ khắp ra khí tức, cực kỳ máu tanh tà ác.

"Cái này đạo tràng lấy Cửu Cung phương vị trúc liền, bên trong khảm Bát Môn khóa vàng trận, mà mắt trận chính là một cái pháp đàn màu đen kia."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Theo ta thấy, đây nên là một cái hiến tế dùng trận pháp."

"Hiến tế "

Ninh Tự Họa con mắt trong suốt ngưng lại.

Hiến tế chi thuật, phần lớn lấy quỷ dị thần bí lấy xưng.

Hiến tế mục đích, thường thường là vì triệu hoán lực lượng nào đó, cũng hoặc là dùng tế phẩm đến trao đổi một ít gì đó.

Mà vào đi hiến tế thời gian, đều có rõ ràng vả lại duy nhất hiến tế đối tượng, như thế, mới có thể đang tiến hành hiến tế nghi thức thời gian, cùng đối phương trước tiên câu thông đến.

Bất quá, tại chính thức tu sĩ trong mắt, hiến tế chính là "Đường ngang ngõ tắt", không lên được trên mặt bàn.

Theo Ninh Tự Họa biết, cho dù là bước lên con đường tu hành Quỷ tu cùng yêu tu, cũng đều cực ít hội dùng hiến tế phương thức đến thu hoạch lực lượng .

Bởi vì, một khi hiến tế, chẳng khác nào cùng tối tăm trung một chủng nào đó tai hoạ lực lượng đã đạt thành một loại vô hình khế ước.

Tựa như đi cung phụng một cái Tà Thần, mặc dù có thể lấy được đối phương ban cho lực lượng, nhưng cũng cần không ngừng dâng ra cống phẩm là trao đổi.

Một khi gián đoạn hiến tế, nhất định sẽ gặp nhận Tà Thần trừng phạt.

"Có phải hay không có chút hiếu kỳ, cái này Ô Hoàn thủy quân hiến tế đối tượng là ai "

Tô Dịch nói khẽ.

"Lẽ nào đạo hữu nhìn ra một chút "

Ninh Tự Họa không khỏi có chút khác thường.

"Ta mặc dù không biết đối phương là người nào, nhưng nghĩ đến không có gì lớn tiền đồ. Bằng không, làm sao khiến cái này hạ lưu Quỷ vật tiến hành hiến tế "

Tô Dịch ánh mắt mang theo một tia khinh thường.

Nói chuyện với nhau thời gian, Thải Y nữ quỷ đã mang theo bọn hắn đi tới đạo tràng một bên ngồi vào trung.

"Hai vị tiên sư mời ngồi!"

Đào Thanh Sơn dẫn thỉnh Tô Dịch, Ninh Tự Họa một ngồi xuống, sau đó mới cùng Đằng Vĩnh ngồi ở một bên.

Chỉ thấy công văn lên, bày biện tửu thủy, trái cây một loại đồ vật, đều là kỳ lạ quý hiếm cổ quái đồ chơi, chưa nói tới trân quý, nhưng đều có chút hiếm thấy.

Theo thời gian chuyển dời, càng ngày càng nhiều tân khách ngồi xuống, chung quanh lại còn có một quần Âm khí rậm rạp nữ quỷ tại thổi kèn Xô-na, gõ La Cổ, diễn tấu ra một loại làn điệu quỷ dị âm luật, thẳng giống như thế tục trung vội về chịu tang khúc giống nhau.

"Đào Sơn Quân, đã lâu không gặp."

Đột nhiên, một cái màu da trắng bệch, đồng tử thiêu đốt lên hỏa diễm cung trang phu nhân chân thành đi tới, tại trong tay nàng, hoàn nâng một cái chén đĩa, giả vờ từng khỏa nhiễm lấy tơ máu con mắt.

"Sơn Tụ phu nhân không nghĩ tới ngươi lại cũng tới."

Đào Thanh Sơn nhướng mày.

"Ô Hoàn thủy quân tổ chức Động Thiên pháp hội, ta có thể nào không tiến đến xem lễ rồi."

Cung trang phu nhân cười mỉm nói qua, cầm trong tay chén đĩa đưa qua, "Đây là sáu đối với đồng nam đồng nữ con mắt, ta vừa sống sờ sờ đào lên, một chút không có phá, tư vị ngon cực kỳ, Đào Sơn Quân có muốn hay không nếm thử "

Đào Thanh Sơn toàn thân cứng đờ, giống như sợ bên người Tô Dịch hiểu lầm loại, mãnh liệt vỗ công văn, lạnh lùng nói:

"Lão tử từ khi thức tỉnh linh trí, sẽ không nếm qua bực này dơ bẩn Huyết Thực, ngươi lại cố ý lấy ra trước mặt của ta, là mục đích gì "

Cung trang phu nhân ngẩn ngơ, hừ lạnh nói: "Đào Sơn Quân, ta thịnh tình khoản đãi ngươi, ngươi không lĩnh tình cũng thế mà thôi rồi, hoàn như vậy quát tháo ta, quá vô lễ."

Nói qua, nàng tựa hồ cố ý khiêu khích loại, xuất ra một viên con mắt nhét vào màu đỏ tươi trong miệng, nhẹ nhàng bắt đầu nhai nuốt, trên mặt đều hiện ra vẻ thỏa mãn say mê.

Rồi sau đó, nàng đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, nũng nịu nói: "Đào Sơn Quân lại nói bực này mỹ vị là dơ bẩn Huyết Thực, chư vị cảm thấy, cái này có phải hay không có chút quá mức "

Chung quanh truyền đến một trận ồn ào thanh âm, không ít yêu quỷ đều dồn dập nhìn qua.

"Đào Sơn Quân được 'Tiên Nhân Chỉ Lộ " bước lên con đường tu hành, liền cho rằng cùng chúng ta không giống nhau chứ sao."

Cách đó không xa, đầu trọc mắt xanh Cáp Thập Tam Lãnh Tiếu đạo "Huống chi, phía sau hắn còn có Thôn Hải vương chỗ dựa, đã sớm không đem ta chờ coi là đồng đạo rồi!"

Đào Thanh Sơn sắc mặt trầm xuống, nhạy cảm phát giác được bốn phía ném đến trong ánh mắt, không thiếu một chút không có hảo ý đấy.

"Tiên Nhân Chỉ Lộ. . ."

Cung trang phu nhân thì thào, bích lửa giống nhau trong mắt nổi lên dị sắc, "Đào Sơn Quân, nếu như Tiên Nhân cho ngươi chỉ một cái đường tu hành, vậy ngươi có thể hay không cho ta đợi cũng chỉ chỉ một cái đường "

Phụ cận nhìn qua ánh mắt, cũng đều trở nên nóng bỏng tham lam.

Bọn hắn phần lớn đều nghe nói, Đào Sơn Quân đạt được một vị tiên sư thụ pháp, bước lên chân chính trên ý nghĩa con đường tu hành.

Cái này đối với bọn họ những thứ này Yêu vật, Quỷ vật mà nói, có khó có thể kháng cự dụ hoặc.

Người nào không muốn trở thành là chân chính tu hành hạng người

"Chư vị đừng vội, theo ta thấy, đêm nay Động Thiên pháp hội lên, lấy Đào Sơn Quân lồng ngực cùng làm người, nhất định sẽ bả tu luyện chi pháp lấy ra, để cho ta đợi từng cái quan sát đấy."

Cách đó không xa, chồn thành tinh lão ông "Hoàng Sơn Quân" cười ha hả mở miệng, một đôi xanh biếc con mắt lập loè bất định.

"Đúng không "

"Cái này thật tốt quá."

"Hặc hặc, ta đây đợi trước hết tạ ơn Đào Sơn Quân rồi."

Phụ cận vang lên một trận cười vui tiếng.

Điều này làm cho Đào Thanh Sơn sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, vừa tức vừa giận, vừa muốn ra khỏi miệng cãi lại.

Chỉ thấy Tô Dịch khẽ lắc đầu nói: "Thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, bọn hắn đều từ lâu theo dõi ngươi, nói nhiều hơn nữa cũng là phí công."

Đào Thanh Sơn nhất thời đã trầm mặc, nửa ngày mới khổ sở nói, "Cũng trách ta khinh thường, lúc trước quá mức cao hứng, bả tiên sư truyền thụ ta tu luyện chi pháp sự tình, không cẩn thận bị để lộ đi ra ngoài, thế cho nên mới có thể gây ra tới đây đợi tai bay vạ gió."

"Không ngại." Tô Dịch thần sắc bình thản nói.

Ánh mắt của hắn một mực ở dò xét bốn phía, thần sắc tự nhiên, hoàn toàn không có bả những cái này yêu ma quỷ quái để ở trong lòng.

Mà Ninh Tự Họa cái này mới ý thức tới, vốn cái này Đào Thanh Sơn đạt được qua Tô Dịch "Điểm Hóa" !

"Đào Sơn Quân, hai vị bằng hữu này là ai, vì cái gì trước đây theo chưa thấy qua "

Cái kia đứng ở cách đó không xa cung trang phu nhân cười hì hì nói.

Đào Thanh Sơn sớm nhìn đối phương không vừa mắt, lúc này vỗ bàn một cái, lạnh lùng nói: "Cùng ngươi có quan hệ gì, cút ngay cho lão tử!"

Phụ cận tiếng động lớn rầm rĩ tiếng một yên tĩnh, rất nhiều ánh mắt đều nhìn qua.

Cung trang phu nhân sắc mặt xấu xí, biến ảo bất định.

Nhưng vào lúc này, một đạo tiếng cười to ở giữa sân vang lên:

"Đào Sơn Quân, ngươi bây giờ tính khí nhưng càng lúc càng lớn, đã thành, ngày hôm nay tất cả mọi người là ta ô hoàn khách quý, chớ có tranh cãi nữa chấp."

Tiếng truyền toàn trường, sở hữu ánh mắt đều bị hấp dẫn đi tới.

Chỉ thấy xa xa, một người mặc màu bạc áo mãng bào, đầu đội mào nam tử, từng bước một đi tới đạo giữa sân màu đen tế đàn tiền.

Hắn toàn thân hắc khí lượn lờ, đồng tử màu đỏ tươi lạnh nhạt, đứng ở đó thời gian, sát khí giống như thủy triều mãnh liệt tràn ngập, uy thế cực kỳ khiếp người.

Đúng là cái này Cửu Khúc Thành thành chủ "Ô Hoàn thủy quân" !

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 197: Đại Bi Thần Quân

Ô Hoàn thủy quân vừa xuất hiện, đạo trong sân tiếng ồn ào thanh âm lập tức biến mất.

Bầu không khí cũng trở nên trang nghiêm túc đứng lên.

Cung trang phu nhân thuận theo đất phản hồi bản thân ngồi vào trên.

Lại nhìn trong tràng cái khác Quỷ vật cùng yêu loại, cũng đều dừng lại nói chuyện với nhau, nhìn về phía Ô Hoàn thủy quân ánh mắt lộ ra một tia kính sợ.

Một màn này, nhường Tô Dịch lông mày chau lên, xem ra, cái này Ô Hoàn thủy quân rất uy phong a.

"Tiên sư, có muốn hay không thừa dịp hiện tại hỏi một cái người vị bằng hữu kia sự tình?"

Đào Thanh Sơn truyền âm mở miệng.

Tô Dịch khẽ lắc đầu.

Hắn cũng là nghĩ nhìn một cái, cái này Ô Hoàn thủy quân đến tột cùng là vì sao phải tổ chức trận này Động Thiên pháp hội.

Ánh lửa hừng hực, ánh được cả tòa đạo tràng bừng sáng.

Chỉ thấy một thân màu bạc áo mãng bào Ô Hoàn thủy quân đưa tầm mắt nhìn qua toàn trường, mỉm cười mở miệng:

"Chư vị ngày hôm nay có thể phó ước mà đến, Ô mỗ hết sức vinh hạnh, bất quá, tin tưởng chư vị trong lòng cũng tò mò, vì cái gì Ô mỗ muốn tổ chức lúc này Động Thiên pháp hội."

Ở đây không ít Quỷ vật không khỏi nhẹ gật đầu, lộ ra vẻ tò mò.

"Ô mỗ hiện tại liền vì chư vị giải thích nghi hoặc."

Ô Hoàn thủy quân thần sắc một nghiêm túc, chỉ một cái phía sau pháp đàn màu đen cao chín thước kia, đạo "Chư vị cũng biết cái này là vật gì?"

"Tựa hồ là pháp đàn dùng để hiến tế?"

Một cái Quỷ vật không nhịn được hỏi.

"Không sai."

Ô Hoàn thủy quân nhẹ gật đầu, "Cái kia chư vị cũng biết, những năm gần đây này, Ô mỗ vì cái gì có thể một mực chiếm cứ Cửu Khúc Thành bực này phúc địa?"

"Tự nhiên là bởi vì Thủy Quân đại nhân thần thông quảng đại, thủ đoạn thông thiên."

Chồn lão ông cười một cách nịnh nọt.

"Ha ha ha, chuyện đó ngược lại cũng không tệ, bất quá, không dối gạt chư vị, nếu không có cái này một cái pháp đàn ban cho lực lượng, cũng không có Ô mỗ hôm nay vốn có quyền thế."

Ô Hoàn thủy quân cười to mở miệng.

Thoáng cái, trong tràng xôn xao không thôi, đều không nghĩ tới, Ô Hoàn thủy quân lại hội trước mặt mọi người công bố một cái bí mật như vậy.

Trong lúc nhất thời, cũng không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía pháp đàn màu đen kia.

Một cái Quỷ vật nói: "Xin hỏi thủy quân, cái pháp đàn này có chỗ nào kỳ diệu?"

Ô Hoàn thủy quân thần sắc một nghiêm túc, quay người triều pháp đàn màu đen chắp tay, Lúc này xoay người, thanh âm trang trọng mở miệng:

"Bằng cái pháp đàn này, có thể cùng một vị có được không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn 'Quỷ thần' đại nhân tiến hành câu thông, đạt được đến vị quỷ thần đại nhân này ban cho lực lượng! Ô mỗ cái này một thân đạo hạnh, cơ hồ đều đến vị quỷ thần đại nhân này ban ân!"

Nói xong lời cuối cùng, Ô Hoàn thủy quân hai đầu lông mày cũng không khỏi nổi lên cuồng nhiệt sùng mộ vẻ.

Toàn trường yên tĩnh, theo sát lấy tất cả đều sôi trào.

Những thứ kia yêu ma quỷ quái đều ánh mắt tỏa sáng, bạo động không thôi, sắc mặt mang theo kinh sợ ý.

Chỉ có Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa cuối cùng bình tĩnh.

Từ lúc chứng kiến cái kia một cái pháp đàn thời gian, đã bị bọn hắn đoán được một chút manh mối, làm sao vì thế kì quái.

"Thủy Quân đại nhân chuyện đó thật là?"

Cung trang phu nhân kích động nói.

Ô Hoàn thủy quân hai tay trên không trung lăng không ấn xuống, cho đến mọi người đều dừng lại nói chuyện với nhau, hắn Lúc này nghiêm nghị nói:

"Ô mỗ Đoạn không dám ở trước cái pháp đàn này nói dối, vị quỷ thần đại nhân này tôn hiệu 'Đại Bi Thần Quân " định cư tại thần bí không biết thần thánh tới giới, có được uy năng cùng Trí Tuệ, có thể cùng trong truyền thuyết Thần Minh sánh vai!"

Đại Bi Thần Quân!

Thần thánh tới giới!

Sánh vai Thần Minh!

Đang ngồi những cái này Quỷ vật cùng yêu loại càng tao động, tất cả đều lộ ra cuồng nhiệt, hiếu kỳ, thần sắc kích động.

Chính là Đào Thanh Sơn đều ngơ ngác đấy, bị tin tức như vậy kinh sợ đến.

Một cái Quỷ vật nhịn không được nói: "Thủy Quân đại nhân, chúng ta là có phải có may mắn thấy vị Thần này Quân đại nhân phong thái?"

"Thần Quân đại nhân hạng gì tồn tại, há lại tùy tiện ai cũng có thể nhìn thấy hay sao? Bất quá, Ô mỗ ngược lại là có thể cho chư vị một cái cơ hội ngàn năm một thuở!"

Ô Hoàn thủy quân trầm giọng nói, "Ô mỗ lần này tổ chức động này thiên pháp hội, cũng là đến từ Thần Quân đại nhân ý chỉ, Thần Quân đại nhân nói, muốn từ nơi này thế tục tới giới, thu nạp một đống tín đồ. Mà Ô mỗ chính là Thần Quân đại nhân chính miệng sắc phong 'Thần sứ " chuyên môn chịu trách nhiệm chuyện này."

Thu nạp tín đồ!

Một chút Quỷ vật cùng yêu loại đã hiểu được, tất cả đều kích động lên, nhao nhao kêu lên: "Ta chờ nguyện ý vì Thần Quân đại nhân cống hiến!"

Ô Hoàn thủy quân trầm giọng nói: "Chư vị an tâm một chút chớ vội, nghe Ô mỗ bả nói cho hết lời, muốn bái tại Thần Quân đại nhân dưới trướng, nói Nan cũng không khó, thuyết đơn giản cũng không đơn giản."

Trong tràng xao động bầu không khí dần dần an tĩnh lại, bầu trời này sẽ không vô duyên vô cớ bánh trên trời rơi xuống, bọn hắn tự nhiên cũng thấy được Ô Hoàn thủy quân trong lời nói ý vị.

Chỉ thấy Ô Hoàn thủy quân tiếp tục nói: "Xem như tín đồ, sẽ đối Thần Quân đại nhân tuyệt đối trung thành, vả lại cách mỗi ba tháng, muốn dâng ra nhất định được tế phẩm. Tế phẩm việt nhường Thần Quân đại nhân thoả mãn, lấy được ban ân lại càng hậu đãi. Ví dụ như Ô mỗ hôm nay tu luyện pháp môn, cùng với nắm giữ bày trận bí thuật, đều là đến từ Thần Quân đại nhân ban ân."

Nghe vậy, một chút yêu Quỷ nhãn con ngươi đỏ lên, rất là động tâm.

Tô Dịch lại rốt cuộc hiểu rõ, cái này bố trí tại Đại Thương Giang chín khúc mười tám cúi xuống mới có đại trận, nguyên lai là xuất từ vị "Đại Bi Thần Quân" kia" thủ bút.

Mà Ô Hoàn thủy quân nhiều nhất chính là một cái chịu trách nhiệm làm việc nhân vật.

Có quỷ vật nói: "Xin hỏi thủy quân, Thần Quân đại nhân cần là cái gì tế phẩm?"

"Phàm là thế gian Linh vật, đều có thể hành động tế phẩm, vả lại phẩm giai càng cao càng tốt."

Ô Hoàn thủy quân đạo "Đương nhiên, Thần Quân đại nhân ngẫu nhiên cũng sẽ truyền đạt ý chỉ, ta chờ dựa theo ý chỉ, đi sưu tập tế phẩm lại."

Tô Dịch không khỏi buồn cười, một cái thần thông quảng đại Thần Quân, cũng để ý cái này thế tục trung Linh vật?

Chỉ bằng điểm này, khiến cho hắn suy đoán ra, cái này gọi là "Đại Bi Thần Quân", cực có thể là một cái không có gì tiền đồ mặt hàng.

Đương nhiên, dùng hiến tế phương thức đến lừa gạt Ô Hoàn thủy quân mấy cái này hạ lưu gia hỏa, cũng là dư xài.

Trong tràng bầu không khí đã triệt để sôi trào.

Thấy vậy, Ô Hoàn thủy quân không chần chừ nữa, lớn tiếng nói: "Như chư vị đều nguyện ý cống hiến tại Thần Quân đại nhân, Ô mỗ đợi tí nữa liền vào đi hiến tế, nhường chư vị mở mang kiến thức Thần Quân đại nhân vô thượng thủ đoạn!"

"Nguyện ý!"

"Ta chờ nguyện ý!"

. . . Ầm ĩ ồn ào tiếng liên tiếp vang lên, những cái này Quỷ vật cùng yêu loại đều kích động cực kỳ, cao hứng hỏng mất.

Ô Hoàn thủy quân cười ha hả nói: "Chư vị, đợi tí nữa hiến tế thời gian, các ngươi cũng không thể chần chờ, phải biểu hiện ra thành ý của các ngươi mới được!"

Trong tràng sôi trào bầu không khí buồn bực một chút, một cái yêu loại nói: "Xin hỏi thủy quân, ta chờ nên như thế nào bày ra thành ý?"

Ô Hoàn thủy quân nói: "Rất đơn giản, chư vị đều là cổn châu cảnh nội có mặt mũi nhân vật, hoặc là nắm giữ nào đó bí thuật, hoặc là có một ít đặc biệt Linh vật. Đợi tí nữa hiến tế thời gian, bả có giá trị nhất kính dâng cho Thần Quân đại nhân lại."

Toàn trường yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Những thứ kia Quỷ vật cùng yêu loại hai mặt nhìn nhau, đều có chút chần chờ.

Ô Hoàn thủy quân con mắt nổi lên vẻ khinh bỉ, lãnh đạm nói: "Chư vị, đừng quên Ô mỗ lời vừa mới nói, tế phẩm giá trị càng lớn, lấy được ban ân thì càng nhiều, cả điểm này đều làm không được, đâu có thể nào đạt được Thần Quân đại nhân ban ân cùng che chở?"

"Thủy quân không cần nhiều lời, chỉ cần có thể làm Thần Quân đại nhân làm việc, ngươi nhường Hoàng mỗ làm cái gì đều được!"

Chồn lão ông cái thứ nhất hưởng ứng.

"Đúng, ta Cáp Thập Tam cũng nguyện ý!"

Đầu trọc mắt xanh Cáp Thập Tam cũng lớn tiếng kêu la.

Rất nhanh, trong tràng đại đa số Quỷ vật cùng yêu loại đều đồng ý xuống.

Nhưng là có một mực lặng im không nói đấy.

Ví dụ như Đào Thanh Sơn, Đằng Vĩnh.

Hơn nữa, còn bị người trước tiên liền nói phá.

"Đào Sơn Quân, ngươi là sao không mở miệng?"

Cáp Thập Tam lớn tiếng chất vấn, "Sẽ không phải là biết được muốn dâng ra tế phẩm, không muốn đi?"

Rất nhiều ánh mắt nhao nhao nhìn sang.

Đào Thanh Sơn gương mặt hung hăng run rẩy một cái, trong lòng thẳng hận không thể giết cái kia con cóc.

"Đào Sơn Quân, đây chính là điểm rất tốt sự tình, Ô mỗ hy vọng ngươi suy nghĩ thật kỹ một cái, ngươi đứng sau lưng Thôn Hải Vương, lại đạt được Tiên Nhân Chỉ Lộ, nhưng những...này lại sao có thể cùng Thần Quân đại nhân ban ân đánh đồng?"

Ô Hoàn thủy quân đám cười nói, "Đương nhiên, Ô mỗ cũng sẽ không ép buộc, nhưng ta dám khẳng định, đợi tí nữa hiến tế bắt đầu về sau, nhìn đang ngồi những cái này đồng đạo từng cái đạt được ban ân, Đào Sơn Quân chắc chắn động tâm đáp ứng."

Dứt lời, hắn không hề xem Đào Thanh Sơn, mãnh liệt vung tay lên: "Chuẩn bị hiến tế!"

Lập tức ——

Một đám bộ dáng dữ tợn ác quỷ cùng một chỗ giơ lên một cái thật lớn vạc nước đi vào đạo tràng, đi tới pháp đàn màu đen kia tiền.

'Rầm Ào Ào'!

Sau một khắc, những thứ này ác quỷ giơ lên vạc nước khuynh đảo, đỏ tươi máu loãng lập tức như thác nước giống như nghiêng chiếu vào pháp

đàn màu đen kia trên.

Ô...ô...n...g ~

Pháp đàn màu đen cao chín thước sống lại giống như, bắt đầu khởi động ra tối nghĩa yêu dị sáng bóng, tham lam mà đem cái kia khuynh đảo máu tươi hấp thu đi.

"Đây là hiện làm thịt đồng nam đồng nữ máu tươi, lộ ra tinh khiết ngọt mùi vị, nhìn sức nặng, tối thiểu được giết bốn mươi năm mươi người."

Cái kia cung trang phu nhân con mắt tỏa sáng, lộ ra vẻ thèm thuồng.

Không ít Quỷ vật cũng đều mặt lộ vẻ tham lam.

"Thật là đáng chết a!"

Ninh Tự Họa con mắt trong suốt nổi lên một tia hàn ý.

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt nhìn, chỉ bất quá trong lòng, cũng ghét cay ghét đắng cực kỳ.

Cho đến một lớn vạc máu tươi ngược lại tận, pháp đàn màu đen cao chín thước kia đã mơ hồ mang theo một vòng yêu dị ánh sáng màu đỏ.

Ô Hoàn thủy quân trầm giọng nói: "Chuẩn bị sống tế!"

Lúc này, hai dữ tợn ác quỷ áp giải một cái toàn thân bị khóa dây xích khốn trói nữ tử, đi vào đạo tràng.

Khi thấy nàng này, Tô Dịch đôi mắt ngưng lại.

Chỉ thấy hắn trắng như tuyết tóc dài rối tung, toàn thân vết máu, tuyệt mỹ lành lạnh trên mặt, một mảnh đờ đẫn, một đôi con mắt cũng trống rỗng

vô thần, giống như không đến Linh Hồn giống như.

Trúc Cô Thanh!

Mà lúc này, Ninh Tự Họa thanh trẻ con giữa lông mày đã hiện lên một tia sát ý, hắn Thiên Nguyên học cung chín vị trưởng lão một trong, lại lại biến thành những con quỷ này đồ vật trong tay "Tế phẩm" ! !

Đào Thanh Sơn cùng Đằng Vĩnh toàn thân cứng đờ, cái này một cái chớp mắt, bọn hắn đều nhạy cảm phát giác được, một cỗ cực hạn đáng sợ lạnh thấu xương sát cơ theo bên cạnh Ninh Tự Họa trên người hiện lên, để mà không gửi đi, đúng như kiếm treo đầu người phía trên, làm người ta vong hồn đại mạo.

"Nghe nói, nữ nhân này là vài ngày trước bị thủy quân bắt giữ nhân vật tông sư, bộ dáng có thể thực xinh đẹp, tại đây giống như bị chôn thanh toán, không khỏi đáng tiếc. . ."

"Ta thế nào có chút quen mắt, hắn giống như là Thiên Nguyên học cung trưởng lão Trúc Cô Thanh a!"

"Xuỵt! Nhỏ giọng chút, bất kể nàng là ai, đi tới nơi này Cửu Khúc Thành người sống, đâu còn có đường sống có thể chọn?"

"Đợi tí nữa nhìn xem có thể hay không lưu lại một chút chân cụt tay đứt, đây chính là tông sư huyết nhục, mùi vị khẳng định thật tốt."

. . . Tiếng bàn luận xôn xao ở giữa sân vang lên, những thứ kia Quỷ vật cùng yêu loại đều lộ ra phấn khởi, vẻ chờ mong.

Mà lúc này, Ô Hoàn thủy quân bàn tay đột nhiên nhiều ra một thanh Tuyết Bạch Cốt Đao, ánh mắt thương cảm mà nhìn Trúc Cô Thanh, khẽ thở

dài: "Tiểu mỹ nhân, ngươi nhất định phải thay thế tiểu nha đầu kia chết trước?"

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 198: Tự Nhiên San Bằng Nơi Đây

Trúc Cô Thanh thần sắc đờ đẫn, một lời không nói.

Nhưng nghe được Ô Hoàn thủy quân chuyện đó, Tô Dịch lại nhíu mày, trong lòng hơi chấn động, Trúc Cô Thanh đây là thay thế Văn Linh Tuyết chết trước hay sao?

Nghĩ vậy, Tô Dịch đối với bên người Ninh Tự Họa nói: "Ngươi đến giải quyết cái kia ô hoàn, ta nghĩ cái biện pháp, bả nơi đây san bằng rồi."

"San bằng? !"

Đào Thanh Sơn cùng Đằng Vĩnh hít vào khí lạnh, kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

Làm sao không rõ ràng lắm, xa xa đạo giữa sân bị bắt ở dưới Bạch Phát nữ tử, chính là bên người vị này tiên sư người muốn tìm?

"Ô hoàn lão quỷ này muốn đã xong!"

Đào Thanh Sơn cùng Đằng Vĩnh liếc nhau.

"Tốt."

Ninh Tự Họa nhẹ gật đầu, vươn người đứng dậy, thanh âm lạnh lùng nói: "Ô hoàn, cho ngươi một cái cơ hội, thả hắn, ta cho ngươi thoải mái một chút."

Hắn lời nói dễ nghe, đã có một tia khó lường uy nghiêm bao hàm tích tại trong thanh âm, rõ nét truyền vào ở đây mỗi một cái Quỷ vật Yêu vật trong tai.

Thanh âm kia rõ ràng không lớn, lại áp che đạo tràng trung tất cả âm thanh, làm cho bầu không khí tùy theo trở nên yên tĩnh đứng lên.

Trong tràng rất nhiều ánh mắt đều là ngay ngắn hướng nhìn qua, mang theo kinh ngạc cùng nghi hoặc.

Chỉ thấy Ninh Tự Họa thần sắc bình thản, con mắt trong suốt nhìn chằm chằm vào Ô Hoàn thủy quân, "Ta khuyên ngươi tốt nhất chớ có bị lửa giận choáng váng đầu óc, cẩn thận quyết đoán."

Lúc này, nguyên bản thần sắc đờ đẫn Trúc Cô Thanh, toàn thân chấn động, trống rỗng trong ánh mắt, cũng là bắn ra ra một vòng dị sắc, nhận ra Ninh Tự Họa thân phận, không khỏi kích động lên.

Ô Hoàn thủy quân nhíu mày, nội tâm có chút kinh nghi.

Ánh mắt của hắn như Lãnh điện giống như liếc nhìn toàn trường, trầm giọng nói: "Người nào nhận ra cái này nói khoác mà không biết ngượng nữ nhân là người nào?"

Hắn ý định thăm dò một cái Ninh Tự Họa chi tiết.

"Ta biết rõ, hắn là theo chân Đào Sơn Quân cùng đi kia "

Cáp Thập Tam lớn tiếng kêu lên, "Thủy quân, ta nghiêm trọng hoài nghi, Đào Sơn Quân thử đến căn bản là không yên lòng!"

"Đúng vậy, lão phu cũng có thể chứng minh chuyện này."

Chồn lão ông cũng phát ra tiếng rồi, nhìn về phía Đào Thanh Sơn con mắt mang theo một tia nhìn có chút hả hê.

Đào Thanh Sơn vươn người đứng dậy, thần sắc trang nghiêm túc, trầm giọng nói: "Ô hoàn lão quỷ, đừng nói ta Đào Thanh Sơn không có nhắc nhở, ngươi tốt nhất hiện tại để lại nàng kia, bằng không, ngày hôm nay cái này Cửu Khúc Thành, đều muốn bị triệt để xóa đi!"

Lập tức, nguyên bản yên tĩnh bầu không khí, lập tức bị lời nói này làm nổ, toàn trường xôn xao.

Một chút Quỷ vật càng là nhịn không được cười ha hả.

"Ha ha ha ha, cái này Đào Thanh Sơn sợ không phải điên rồi sao?"

"Bả Cửu Khúc Thành xóa đi? Chính là lục địa thần tiên tới, cũng đều làm không được!"

"Không hợp, quá kỳ hoặc, Đào Sơn Quân không giống như vậy ngu xuẩn tự đại người a, lẽ nào hắn cái này là cố ý đang gây hấn với, ý đồ phá hư lần này hiến tế?"

. . . Lúc này thời điểm, Ô Hoàn thủy quân cũng giống bị chọc cười rồi, giận quá mà cười nói:

"Ô mỗ mời ngươi Đào Sơn Quân tới tham gia thịnh hội, ngươi lại gọi rầm rĩ lấy muốn hủy diệt Ô mỗ Cửu Khúc Thành, được a, ngươi đi hủy một cái thử xem, nhường mọi người mở mang mắt?"

Một hồi cười vang vang vọng toàn trường, một chút Quỷ vật cười đến đầu đều nhanh mất.

Đào Thanh Sơn nhăn mày lại.

Mà lúc này, Tô Dịch một hồi lắc đầu nói: "Nói nhảm nhiều như vậy có cái gì hữu dụng? Động thủ đi."

Ninh Tự Họa nhẹ gật đầu, cất bước triều đạo giữa sân bước đi.

Hắn thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn, một bộ vốn thế sắc mặt Vân văn váy dài, mặt mày thanh trẻ con, xem ra giống như một cái tuổi dậy thì thiếu nữ.

Mà khi va chạm vào hắn cái kia lạnh nhạt lành lạnh ánh mắt thời gian, Ô Hoàn thủy quân nhưng trong lòng không khỏi mà tuôn ra lên một tia áp lực, không khỏi có chút kinh nghi.

"Xú nữ nhân, cho mặt không biết xấu hổ? Cút về!"

Cái kia cung trang phu nhân vụt đất đứng dậy, chắn Ninh Tự Họa con đường phía trước, đưa tay liền triều Ninh Tự Họa cái cổ chộp tới, muốn đem hắn cầm lên, ném vào tại chỗ.

Nhưng hắn cánh tay phải còn tại nửa đường, đã bị một cái hết sức nhỏ thon dài bàn tay như ngọc trắng một mực bắt lấy.

"Chết không có gì đáng tiếc."

Ninh Tự Họa khinh lời nói.

Cung trang phu nhân trước mặt một đen, thân ảnh giống như đụng phải đáng sợ áp bách, bỗng nhiên vặn vẹo sụp đổ, bên trong thân thể càng sinh ra một hồi nghiền nát nổ đùng tới thanh âm.

Tại một đám hoảng sợ ánh mắt nhìn chăm chú, cung trang phu nhân tựa như một cái bị đè ép đến mức tận cùng bóng da giống nhau, oanh một tiếng nổ tung, hóa thành đầy trời sát khí tán loạn.

Toàn trường một yên tĩnh.

Không ít Quỷ vật yêu loại ngay ngắn hướng biến sắc.

Cung trang phu nhân số "Sơn Tụ", bản thể là trăm năm oán quỷ biến thành, mặc dù không đến tông sư cường đại như thế, nhưng lại đủ để giết chết Tụ Khí cảnh trung nhân vật.

Nhưng bây giờ, lại lại vừa đối mặt liền bị giết chết rồi! !

"Ngâm nga!"

Ô Hoàn thủy quân sắc mặt trầm xuống, quát to, "Quỷ tốt ở đâu, đi bả nữ nhân này cùng Đào Sơn Quân bọn hắn hết thảy bắt lại cho ta!"

Oanh!

Tại đây đạo tràng bốn phương tám hướng chi địa, lao ra một đám lại một quần ác quỷ, hàng trăm hàng ngàn, sát khí hừng hực, có phóng tới Ninh Tự Họa.

Có lại triều Đào Sơn Quân, Đằng Vĩnh cùng Tô Dịch vọt tới.

Xơ xác tiêu điều âm trầm khí tức, tùy theo tràn ngập toàn trường.

"Chư vị cùng tiến lên, nắm bắt Đào Sơn Quân bọn hắn!"

Cáp Thập Tam e sợ cho không đủ loạn giống nhau, rống to lên tiếng.

Trong lúc nhất thời, những thứ kia dự tiệc Quỷ vật yêu loại đám cũng đều nhao nhao đứng dậy, thần sắc không giỏi, tất cả đều một loạt mà lên xuất thủ.

Những con quỷ này vật yêu loại chiến đấu thủ đoạn cực kỳ quỷ dị, có khống chế Âm Sát chi khí, có phun ra nuốt vào khói độc hỏa diễm, có trực tiếp hóa ra bản thể, trực tiếp đánh giết tiến lên.

Một cái bỉ một cái hung lệ tàn bạo, khí tức kinh người.

Bực này thế cục, đổi lại nhân vật tông sư sợ đều cảm thấy tuyệt vọng.

Nhưng vô luận là Ninh Tự Họa, hay là Tô Dịch, lại giống như trọn vẹn chưa phát giác ra giống như, thần sắc không thay đổi.

Oanh!

Chỉ thấy Ninh Tự Họa trên người khí tức đột biến, nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh bốn phía hiện lên ra sáng chói chói mắt ánh sáng, thẳng giống như Thần cầu vồng mặt trời, hào quang vạn trượng.

Một chút ác quỷ vừa xông lại, còn chưa tới gần, liền phát ra một hồi thê lương hoảng sợ kêu thảm thiết, thân ảnh của bọn nó đổ rào rào hòa tan đi, hóa thành từng trận khói xanh tỏ khắp.

Nhưng những...này ác quỷ lại giống như hồn không biết sợ là vật gì, như trước người trước ngã xuống, người sau tiến lên đất xông lên, sát khí hừng hực.

Một chút lợi hại Quỷ vật cùng yêu loại thấy vậy, thừa cơ tiến hành tập kích.

Nhưng kế tiếp Ninh Tự Họa thể hiện ra lực lượng, nhưng lại làm cho bọn họ đều cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng cùng sợ hãi.

Chỉ thấy ——

Hắn váy nhẹ nhàng dắt, cất bước đi về phía trước, tùy ý một chưởng đánh ra, thành đàn ác quỷ bị đánh bạo, thân thể đổ rào rào ở trên hư không nổ tung.

Một chút lợi hại Quỷ vật vũ khí cầm trong tay tiến lên, cũng bị hắn tại hời hợt tầm đó mạt sát, liền như ngắt chết con sâu cái kiến giống như thoải mái.

Điều này làm cho trong tràng không ít Quỷ vật yêu loại đều hù đến, biến sắc không thôi.

Cùng một thời gian.

Tô Dịch từ lâu vươn người đứng dậy, thần sắc bình thản nói: "Các ngươi đi theo ta phía sau."

Nói qua, hắn triều cách đó không xa một tòa cự đại Thanh Đồng trụ đi đến.

Phụ cận cái kia theo bốn phương tám hướng vọt tới ác quỷ, phảng phất giống như hoàn toàn bị hắn bỏ qua rồi, hoặc là nói là căn bản không có để ở trong mắt.

Đào Thanh Sơn, Đằng Vĩnh mặt sắc mặt ngưng trọng, hấp tấp đuổi kịp. Bọn hắn đều không nghĩ tới, cuộc chiến đấu này sao sẽ như thế phá vòng vây đất liền bạo phát.

Nhưng bọn hắn đã không kịp nghĩ nhiều.

Tình cảnh quá hung hiểm rồi!

Đây chính là Cửu Khúc Thành, Ô Hoàn thủy quân hang ổ, vả lại đạo tràng phụ cận hội tụ lấy trên trăm tên đến đây dự tiệc tàn nhẫn gốc rạ.

Nếu không phải có Tô Dịch tại, hai người bọn họ sợ là từ lúc trước tiên liền sợ rồi. . .

Dưới mắt, bọn hắn cũng chỉ có thể bả hy vọng ký thác vào trên người Tô Dịch.

Ầm ầm ~~ ầm ầm ~~

Giống như thủy triều sát khí cuồn cuộn, thành đàn ác quỷ giương nanh múa vuốt, phô thiên cái địa vọt tới, một màn này, nhường Đào Thanh Sơn, Đằng Vĩnh bọn hắn vô thức liền muốn động thủ.

Nhưng so với bọn hắn phản ứng nhanh hơn đấy, là một vòng kiếm quang.

Bá!

Kiếm Khí như tấm lụa, ngăn cản con đường phía trước ác quỷ, đều bị gột rửa không còn, khói đen cuồn cuộn tán loạn.

Còn có hai trà trộn tại ác quỷ quần trung yêu loại, cũng đều là chiếm giữ tại một phương đỉnh núi trung tàn nhẫn gốc rạ, lấy khách quý phân thân đến dự tiệc.

Nhưng tại một kiếm này phía dưới, liền như giấy mỏng giống nhau, bị chém giết tại chỗ, cũng không kịp trốn tránh.

Một màn như vậy, thấy được Đào Thanh Sơn, Đằng Vĩnh trợn mắt há hốc mồm, nội tâm rung động, cái này là Tiên gia phong thái sao?

"Không tốt, tiểu tử này quá mạnh mẽ, mau lui lại!"

Nguyên bản, Cáp Thập Tam đều đã vọt tới, nhưng một màn như vậy, sợ tới mức mập chán gương mặt một hồi run rẩy, quay đầu liền rút lui, căn bản không dám chần chờ đấy.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, trước một mực bị bọn hắn xem nhẹ một cái thiếu niên áo bào xanh, làm động thủ thời gian, lại hội kinh khủng như vậy.

Chính là kia chồn lão ông, đều toàn thân khẽ run rẩy, lòng bàn chân bôi mỡ giống nhau xa xa tránh giấu đi.

Đương nhiên, cũng có không sợ chết xông lên trước, hoặc tế ra vũ khí, hoặc thúc giục một chút nham hiểm ác độc bí thuật.

Nhưng đều không ngoại lệ, đều bị Tô Dịch huy động Ngự Huyền kiếm chém giết, dứt khoát lưu loát, giống như chém dưa thái rau giống nhau.

Rất nhanh, Tô Dịch bọn hắn tựu đi tới cái kia một cái Thanh Đồng trụ lớn tiền.

"Sát!" "Sát!" "Sát!" "Sát!"

Những thứ kia không sợ chết ác quỷ vẫn người trước ngã xuống, người sau tiến lên giống như vọt tới, khí thế ngập trời, nhưng đều còn chưa tới gần, đã bị một ít một ít đất chém giết.

Mà động tay đồng thời, Tô Dịch tay trái thò ra, đầu ngón tay như Nhận, nhanh chóng ở đó Thanh Đồng trụ lớn trên tuyên khắc tiếp theo cứng cỏi thần bí tối nghĩa phù lục Vân văn.

Nhất tâm nhị dụng, một bên giết địch, một bên tuyên khắc.

Vẻn vẹn mấy hơi thở, một cái tối nghĩa thần bí trận đồ liền xuất hiện ở cái kia Thanh Đồng trụ lớn trên.

Tô Dịch không đến trì hoãn, mang theo Đào Thanh Sơn cùng Đằng Vĩnh cùng một chỗ, triều một tòa khác Thanh Đồng trụ lớn đi đến.

Trên đường đi, như cũ là giết chóc không ngừng.

Nhưng mặc cho đối thủ nhiều hơn nữa, cũng đều như thiêu thân lao đầu vào lửa giống như chết ở Tô Dịch dưới thân kiếm.

"Cái này nam một con gái đến tột cùng là người nào?"

"Thật đáng sợ!"

"Nhanh trốn đi, lão tử là dự tiệc đấy, cũng không phải là chịu chết kia "

. . . Trong tràng một hồi lại một trận xôn xao tiếng cùng tiếng kinh hô vang lên, thế cục hoàn toàn hỗn loạn lên.

Thế nhưng là đều nhìn ra, vô luận là Tô Dịch, hay là Ninh Tự Họa, đều thế không thể đỡ! !

Theo hai trong tay người thể hiện ra lực lượng tới kinh khủng, càng là cả kinh những thứ kia dự tiệc Quỷ vật yêu loại kinh hãi lạnh mình, hoảng sợ không thôi.

Trước, ai dám tin tưởng như vậy một đôi nam nữ, hội cường đại như thế?

Người nào lại cảm tưởng giống như, tại đây Ô Hoàn thủy quân trong hang ổ, lại có người dám lớn mật đến động thủ nháo sự?

Mà lúc này, đạo giữa sân Ô Hoàn thủy quân, sắc mặt đều trở nên âm trầm xuống.

Hắn không chần chừ nữa, theo trong tay áo xuất ra một cây Huyết Sắc cờ phiên, tại trong hư không hung hăng vung lên.

Oanh!

Chỗ này hiện lên Cửu Cung phương vị bố cục đạo tràng bốn phía, có chín tòa cự đại Thanh Đồng đại môn đột ngột từ mặt đất mọc lên, chừng mười trượng Cao, mỗi một cánh cửa trên đều vẽ lấy bất đồng Huyết Sắc yêu dị đồ đằng, có sấm gió Địa Hỏa, mặt trời mặt trăng và ngôi sao vân... vân.

Làm chín tòa Thanh Đồng đại môn xuất hiện, thoáng cái giống như lấp kín bức tường vách tường, đem trọn cái đạo tràng đường lui đều phong kín.

Mà lúc này, Ninh Tự Họa vừa đúng giết ra lớp lớp vòng vây, bộ pháp nhẹ nhàng, khoảng cách Ô Hoàn thủy quân chỉ không đến năm trượng chi địa.

"Chết!"

Ô Hoàn thủy quân hét lớn, trong tay Huyết Sắc cờ phiên triều Ninh Tự Họa vung lên.

Oanh!

Lập tức, Tây Nam phương vị một phiến đồng xanh môn hộ lên, lao ra một đạo như dải lụa Huyết Sắc Lôi Đình, mang theo yêu dị chói mắt ánh sáng, triều Ninh Tự Họa hung hăng bổ tới.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 199: Linh Tuyết Ở Nơi Nào?

Huyết Sắc lôi điện uốn cong nhưng có khí thế chói mắt, tản mát ra yêu dị kinh khủng hủy diệt khí tức.

Cái kia một cái chớp mắt, Ninh Tự Họa cũng phát giác được nguy hiểm, vung tay áo lên, một mặt tạo hình lấy rậm rạp Vân văn gương đồng hiện lên mà ra.

Phanh!

Gương đồng nổ nát vụn, mảnh vụn bay tứ tung.

Ninh Tự Họa trước tiên mau né, thanh trẻ con dung nhan hiện lên một tia hiếm thấy vẻ mặt ngưng trọng.

Hắn cái kia gương đồng cũng là một kiện phi phàm Linh Khí, lại lại tại đây giống như bị tuỳ tiện hủy diệt rồi!

Điều này làm cho hắn lúc này đoán được, cái này đạo tràng bốn phía đại trận chi lực, không ngờ không kém gì Nguyên đạo tu sĩ một kích.

"Lại chặn. . ."

Ô Hoàn thủy quân cũng lắp bắp kinh hãi, cuối cùng ý thức được Ninh Tự Họa đáng sợ, không chút do dự triển khai Phong Cuồng thế công.

"Đoát! Đoát! Đoát!"

Hắn không ngớt lời hét lớn, màu bạc áo mãng bào trống lay động, Huyết Sắc cờ phiên tung bay huy động, chỉ thấy đạo tràng bốn phía chín tòa Thanh Đồng môn hộ nổ vang, một vài bức yêu dị đồ đằng giống như theo trong yên lặng tỉnh lại giống như, kích xạ ra mỗi loại quỷ dị làm cho người ta sợ hãi công kích.

Có Huyết Sắc Lôi Đình nổ vang, như từng đạo huyễn sáng lưỡi dao sắc bén từ trên trời giáng xuống, có rơi nhiều như mưa mưa máu chi chít trút xuống, có mặt trời mặt trăng và ngôi sao hư ảnh hóa thành huyết quang lướt đi, ngang trời mà đi. . .

"Thật là khủng khiếp!"

Trong tràng vang lên rung động kinh hô, không biết nhiều ít Quỷ vật yêu loại bị một màn này kinh sợ đến, hít vào khí lạnh.

Bọn hắn cũng là lần đầu tiên kiến thức đến cái này thuộc về đại trận lực lượng, thẳng giống như mắt thấy thần tiên tại phát uy!

Mà cái này một cái chớp mắt, Ninh Tự Họa lông mày nhíu chặt, ý thức được phiền toái.

Vèo!

Tại hắn trong tay áo, lướt đi một đạo thanh sắc quang ảnh, Thúc Nhĩ ngưng tụ thành một thanh tạo hình kỳ lạ màu xanh đoản kích.

Trường ba thước, to như tay em bé, ở trên bao trùm lấy tầng một tối nghĩa vặn vẹo hỏa diễm hình dáng Vân văn, lưỡi kích như lợi hại sáng long lanh màu xanh Tàn Nguyệt.

Thanh Diễm Tàn Nguyệt Kích!

Làm giữ tại Ninh Tự Họa trong tay, đoản kích bỗng nhiên thanh ngâm, bạo trán ra trùng trùng điệp điệp như mộng giống như hư ảo màu xanh quang diễm, chói mắt hừng hực, thiêu hủy diệt khí tức kinh người.

Mà trên người nàng uy thế, lại tùy theo tăng vọt một mảng lớn!

BOANG...!

Ninh Tự Họa huy động đoản kích, chỉ thấy màu xanh phong nhận vút không, hỏa diễm bốc hơi, ngay lập tức liền đem trước mặt bổ tới một đạo Huyết Sắc Lôi Đình đánh tan.

Ánh sáng mưa bắn tung toé ở bên trong, hắn nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh hơi hơi nhoáng một cái, nhưng cũng không bị đẩy lui, không giống vừa rồi thời gian như vậy chật vật.

Nhưng dù vậy, hắn thần sắc ngưng trọng như trước.

Cái kia đạo tràng bốn phía đại trận lực lượng hoàn toàn bị vận chuyển, phóng xuất ra lôi điện, mưa to, vòi rồng, huyết quang. . . Thẳng giống như phô thiên cái địa, chi chít tập kích bất ngờ mà đến.

Cái kia đợi uy năng, đủ để thoải mái giết chết cái này thế tục trung bất luận cái gì một vị tông sư, chính là Tiên Thiên Vũ Tông ở đây, cũng khó khăn ngăn cản bực này như nước thủy triều giống như đuổi giết rồi!

Ninh Tự Họa mặc dù tự phụ, nhưng nhất thời cũng không dám đối chiến.

Chỉ thấy hắn thân ảnh lập loè, ở giữa sân không ngừng du tẩu, giống như một đạo nhanh chóng mà hư ảo lưu quang giống nhau, nhanh được không thể tưởng tượng nổi, mỗi khi tại suýt xảy ra tai nạn tới ranh giới, tránh thoát cái kia lần lượt hiểm lại càng hiểm oanh kích.

Thật sự tránh không khỏi đấy, lại sẽ bị hắn huy động đoản kích chém giết.

Mà nhìn thấy hắn bị nhốt, trong tràng lập tức bộc phát ra một hồi chối tai cuồng tiếu tiếng hoan hô.

"Nữ nhân này phải gặp tai ương, ha ha ha ha!"

"Đợi tí nữa lão tử chính là không muốn sống, cũng muốn đoạt hắn một miếng thịt ăn."

"Thủy quân tòa đại trận này quá mạnh mẽ, ta cũng hoài nghi chính là lục địa thần tiên tới, cũng khó thoát khỏi cái chết! Điều này chẳng lẽ chính là hiến tế vị Thần Quân đại nhân kia sở được đến ban ân?"

Một chút Quỷ vật yêu loại càng là cảm xúc bành trướng, hai mắt sáng lên, trong lòng đã bắt đầu tính toán, đợi tí nữa như tiến hành hiến tế, nên như thế nào đạt được vị kia Đại Bi Thần Quân "Ban ân" .

Nhưng khách quan ở nơi này, Ô Hoàn thủy quân sắc mặt lại khó nhìn lên, kinh nghi bất định.

Tòa đại trận này, danh gọi 'Cửu Cung Huyết Đồ " cấu kết Đại Thương Giang nước mạch cùng thiên tuyền lĩnh sơn mạch chi lực, lấy chín khúc mười tám ngoặt thiên nhiên địa thế làm trận hình, một khi vận chuyển, động cũng có thể giết chết lục địa thần tiên!

Cái này hơn trăm năm, Ô Hoàn thủy quân chiếm giữ tại Cửu Khúc Thành, bằng vào trận này, có thể nói là mọi việc đều thuận lợi, căn bản chưa hề tao ngộ qua bất cứ uy hiếp gì.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, tại chính mình toàn lực vận chuyển đại trận dưới tình huống, lại lại trì trệ vô pháp giết chết cái kia thanh trẻ con

thiếu nữ! !

"Bất kể là ai, toàn bộ đều phải chết!"

Ô Hoàn thủy quân trong con ngươi ngoan sắc lóe lên, mãnh liệt triều trong tay cờ phiên phun ra một búng máu sắc mặt sát sương mù, điều này làm cho hắn một thân khí tức đều hư nhược rồi ba phần.

Mà theo giờ khắc này bắt đầu, Cửu Cung Huyết Đồ trận uy thế bỗng nhiên trở nên mạnh mẽ!

Ầm ầm!

Sấm gió Địa Hỏa, mặt trời mặt trăng và ngôi sao, nhiều loại chói mắt đại trận lực lượng nếu như vỡ đê hồng thủy giống như, đến nỗi đều phải đem Ninh Tự Họa thân ảnh bao phủ.

"Không tốt!"

Ninh Tự Họa con mắt trong suốt bỗng nhiên co rút lại, ý thức được không cách nào tránh né rồi, như không sử dụng át chủ bài, cực có thể sẽ bị tòa đại trận này vây.

Chỉ là. . .

Vừa nghĩ tới bản thân đã ẩn tàng nhiều năm át chủ bài, lại muốn tại bực này không sạch sẽ chi địa vận dụng, trong lòng hơi có chút không phải là tư vị.

"Trước kia cường đại trở lại thì như thế nào? Mình bây giờ, cũng cuối cùng chỉ võ đạo Tứ Cảnh trung phàm tục hạng người mà thôi. . ."

Ninh Tự Họa trong lòng sâu thẳm thở dài.

Hắn xinh đẹp thâm sâu mặt mày tầm đó, hiện lên một tia kiên quyết.

Liền khiến cái này cái hạ lưu đồ vật, mở mang kiến thức, cái gì mới thật sự là thần tiên thủ đoạn!

Lặng yên lúc giữa, một quả thật nhỏ hình cá màu đỏ tiểu kiếm, xuất hiện ở hắn trong lòng bàn tay phải, tiểu kiếm sáng long lanh óng ánh, hết sức nhỏ giống như đũa trúc, chuôi kiếm lấy cổ triện tuyên khắc "Xích Lý" hai chữ.

"Cung chủ không cần quản ta, đi mau!"

Xa xa, bị từng tầng một xiềng xích khốn trói Trúc Cô Thanh, cũng đã nhận ra Ninh Tự Họa tình cảnh nguy hiểm, lớn tiếng kêu ra tiếng đến.

"Buồn cười, hôm nay ai cũng đi không hết!"

Ô Hoàn thủy quân hừ lạnh, trong ánh mắt đều là vẻ điên cuồng.

Lần này vận chuyển đại trận, hao tổn đi lực lượng tới lớn, sợ là phải cần đếm năm thời gian mới có thể một chút đền bù trở về.

Điều này làm cho trong lòng của hắn lớn hận.

Ninh Tự Họa không chần chừ nữa, hít thở sâu một hơi trung khí, cầm trong tay màu đỏ hình cá tiểu kiếm lặng yên thúc giục, đang muốn tế ra đi.

Nhưng vào lúc này ——

Một thanh âm vang lên: "Cái này tiểu kiếm không tệ, dùng ở chỗ này không khỏi phung phí của trời."

Thanh âm tùy ý, mang theo vẻ kinh ngạc.

Ninh Tự Họa bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy một bộ áo bào xanh Tô Dịch, chẳng biết lúc nào đã đi tới bên cạnh mình.

"Ngươi. . ."

Ninh Tự Họa khẽ giật mình.

Oanh!

Đầy trời lực lượng nước lũ đã chỗ ngồi mà đến, ngăn chặn lời của nàng.

"Giao cho ta đi."

Tô Dịch lúc nói chuyện, trong tay Ngự Huyền kiếm nhẹ nhàng vung lên.

Giống như một cái bàn tay vô hình xuất hiện, cái kia cuồng bạo không giới hạn lực lượng nước lũ, lập tức như bị nắm lấy giống nhau, còn tại nửa đường liền đình trệ ở đó.

Rồi sau đó ——

Ầm ầm!

Kinh Thiên Động Địa nổ đùng âm thanh, cái kia phô thiên cái địa lực lượng ầm ầm lại thoáng cái nổ tung, hóa thành đầy trời Huyết Sắc ánh sáng mưa tán loạn.

Ánh sáng mưa phiêu tán rơi rụng ở bên trong, Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa thân ảnh cũng là rõ nét đất ánh hiện ra.

Toàn trường tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

Cái kia đang cuồng tiếu phấn khởi kêu to Quỷ vật yêu loại, hiện tại cũng giống như bị nắm lấy cổ giống nhau, tất cả đều há to mồm, trừng lớn mắt

châu, vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc.

Tình huống như thế nào! ?

"Chẳng lẽ là thiếu niên này phá vừa rồi đại trận thế công?"

Một chút yêu loại chứng kiến xuất hiện ở Ninh Tự Họa bên người Tô Dịch thời gian, mơ hồ giống như đã minh bạch, lại lại không thể tin được.

Ninh Tự Họa mình cũng không khỏi ngơ ngác một chút, gia hỏa này làm sao bây giờ đến kia ?

"Tô. . . Tô Dịch. . ."

Xa xa, Trúc Cô Thanh ngốc trệ ở đó, bị một màn này rung động.

Trước hắn tâm đều treo ở cổ họng, nội tâm lo lắng muôn phần, lo lắng Cung chủ Ninh Tự Họa gặp nạn.

Cái nào từng muốn, nháy mắt lúc giữa, hết thảy nguy hiểm tan thành mây khói!

Mà Tô Dịch thân ảnh, lại xuất hiện ở Ninh Tự Họa bên người.

Điều này làm cho Trúc Cô Thanh làm sao không rõ, mới vừa rồi là Tô Dịch tại suýt xảy ra tai nạn tới ranh giới ngăn cơn sóng dữ?

Bất ngờ không đề phòng, Ô Hoàn thủy quân đầu cũng có chút mộng, sắc mặt ngưng kết, hoàn toàn không nghĩ tới, sao sẽ phát sinh như vậy biến số.

"Chết!"

Nội tâm hốt hoảng Ô Hoàn thủy quân hét lớn một tiếng, vô thức hung hăng huy động trong tay Huyết Sắc cờ phiên.

Nhưng cái kia đạo tràng bốn phía "Cửu Cung Huyết Đồ trận" lại không có giờ rưỡi phản ứng.

Những thứ kia Quỷ vật yêu loại đều sửng sốt, cái này vậy là cái gì tình huống?

Trong không khí yên tĩnh, chỉ Ô Hoàn thủy quân quát ra "Chết" chữ tại phiêu đãng, lại mang theo một chút quỷ dị lúng túng mùi vị.

"Chết! !"

Ô Hoàn thủy quân vẫn còn không tin tà giống như, thúc giục một thân lực lượng, lại lần nữa huy động Huyết Sắc cờ phiên.

Đạo tràng bốn phía, chín tòa Thanh Đồng môn hộ tại trầm mặc, phụ cận Quỷ vật yêu loại cũng đều đã trầm mặc, trong không khí cái kia lúng túng quái dị mùi vị càng ngày càng đậm.

Giờ khắc này, Ô Hoàn thủy quân huy động cờ phiên tư thái, tựa như một con khỉ đang đùa trống lúc lắc, buồn cười buồn cười.

Chính là Ninh Tự Họa đều âm thầm mỉm cười, gia hỏa này chẳng lẽ còn không nhìn ra, cái kia tòa đại trận khống chế quyền, từ lâu thay đàn đổi dây, bị Tô Dịch làm cho nắm giữ?

"Sao có thể như vậy. . ."

Ô Hoàn thủy quân vẻ mặt tràn đầy kinh sợ, vô pháp tiếp nhận đây hết thảy.

"Tòa đại trận này bày trận thủ pháp quá thô ráp rồi, ngươi vị Thần Quân đại nhân kia rõ ràng không có truyền thụ cho ngươi chân chính bổn sự."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

"Thần Quân. . ."

Ô Hoàn thủy quân ngây ngốc một chút, tự đắc đến nhắc nhở giống như, mãnh liệt một thanh triều bên người Trúc Cô Thanh chộp tới.

Hiển nhiên, hắn ý định đem Trúc Cô Thanh sống tế, câu thông đến từ Đại Bi Thần Quân lực lượng.

Nhưng lại tại hắn vừa vươn tay, một đạo màu đỏ tươi Lôi Đình như lưỡi dao sắc bén giống như vô căn cứ tới, đem cánh tay phải chém đứt.

Ô Hoàn thủy quân bị đau, vẻ mặt tràn đầy khó có thể tin nói: "Ngươi. . . Ngươi sao có thể có thể khống chế Cửu Cung Huyết Đồ trận! ?"

Mà lúc này, đạo tràng bốn phía Quỷ vật yêu loại cũng đều kinh hãi, hoảng sợ biến sắc, triệt để ý thức được không ổn.

Dưới mắt, chín tòa Thanh Đồng môn hộ phong tỏa đạo tràng bốn phía, chẳng khác gì là cũng đưa bọn họ những thứ này đến đây dự tiệc nhân vật đều vây ở trong đó, muốn chạy trốn đều trốn không thoát!

"Ta nói rồi muốn đem nơi đây san bằng đấy. . ."

Tô Dịch nhìn nhìn trong tay Ngự Huyền kiếm, thuận miệng nói, "Cuối cùng dùng ít sức phương pháp xử lý, chính là mượn dùng trận này."

"San bằng nơi đây. . ." Ô Hoàn thủy quân trừng to mắt, cả giận nói, "Nơi đây chính là Thần Quân đại nhân bày mưu đặt kế tu kiến, ngươi làm như vậy, chắc chắn gặp đến từ Thần Quân đại nhân Thần phạt!"

Trong tay Tô Dịch Ngự Huyền kiếm nhẹ nhàng vung lên.

Bá!

Lại là một đạo Huyết Sắc lôi điện hàng lâm, Ô Hoàn thủy quân đạo hạnh mặc dù có thể so với tông sư tam trọng nhân vật, nhưng lại sao có thể ngăn trở bực này đại trận chi uy rồi.

Chỉ thấy ——

Phanh!

Cả người hắn bị đánh được ứa ra khói đen, thân thể đều trở nên tàn phế vỡ mơ hồ, giống như sau một khắc sẽ phá thành mảnh nhỏ giống như, tê liệt trên mặt đất, không ngừng nhúc nhích run rẩy.

Mắt thấy một màn này, bốn phía những thứ kia Quỷ vật yêu loại tất cả đều trợn tròn mắt, từng cái một mặt như màu đất, vong hồn đại mạo.

Tô Dịch không đến lại tiếp tục để ý hội cái kia trọng thương người nào chết Ô Hoàn thủy quân, cất bước đi tới Trúc Cô Thanh trước người, tay nâng kiếm rơi, người sau trên người cái kia khốn trói xiềng xích lên tiếng mà Đoạn.

"Linh Tuyết ở nơi nào?"

Tô Dịch nói.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 200: Tỷ Phu Mang Ngươi Ly Khai

Linh Tuyết?

Ninh Tự Họa ngẩn ngơ, Lúc này mãnh liệt ý thức được, bản thân giống như từ vừa mới bắt đầu liền nghĩ lầm rồi.

Gia hỏa này căn bản cũng không phải là tham luyến Trúc Cô Thanh sắc đẹp, mà là cứu vớt cái kia cô em vợ đến rồi!

Nhưng hắn không phải là cùng Văn Linh Chiêu nhất đao lưỡng đoạn (một đao chém làm hai) sao?

Sao lại như vậy để trong lòng Văn Linh Tuyết an nguy?

Vừa nghĩ tới đêm nay Tô Dịch tại Sấu Thạch Cư biết được tin tức thời gian cái kia rõ ràng dáng vẻ lo lắng, Ninh Tự Họa ánh mắt không khỏi trở nên cổ quái.

Sẽ không phải, gia hỏa này là ý định đá Văn Linh Chiêu, cưới vợ kỳ muội muội đi?

"Linh Tuyết bị lão quỷ này bắt hết, hôm nay liền nhốt tại phủ đệ của hắn ở bên trong, từ nghĩa tử của hắn Hô Duyên Báo canh chừng."

Thoát khốn Trúc Cô Thanh, đã nhanh chóng nói, "Đúng rồi, cái này Hô Duyên Báo là Âm Sát Môn cổn châu phân đà đà chủ Hô Duyên Hải chi tử,

chúng ta tại phản hồi cổn châu trên thuyền thời gian, cái này Hô Duyên Báo liền theo dõi Linh Tuyết. . ."

Tô Dịch ngắt lời nói: "Nói như vậy, lúc này tai họa, là do Hô Duyên Hải đưa tới?"

Trúc Cô Thanh gật đầu, con mắt đều là hận ý: "Đúng là, ta lúc đầu cũng không nhìn ra lai lịch tên kia. . ."

Tô Dịch cái nào có tâm tư nghe những thứ này, quay người một thanh nắm lấy trên mặt đất Ô Hoàn thủy quân, nói: "Mang ta đi phủ đệ của ngươi."

Ô Hoàn thủy quân từ lâu cực kỳ suy yếu, cũng không có giãy giụa chi lực.

Nhưng nghe được Tô Dịch muốn đi cứu Văn Linh Tuyết, nhất thời nảy ra ý hay, nói: "Nếu như ngươi cam đoan không giết ta. . . A! !"

Nói còn chưa dứt lời, hắn toàn thân liền thống khổ run rẩy đứng lên, hồn thể như gặp phải nhận bào cách hình phạt đó, thống khổ.

"Ta nói, ta nói!"

Ô Hoàn thủy quân triệt để ỉu xìu mà rồi, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt đều mang theo một vòng hoảng sợ vẻ sợ hãi.

"Các ngươi ở đây chờ một chút."

Tô Dịch nhìn Ninh Tự Họa một cái, trực tiếp thẳng rời đi.

Những thứ kia Quỷ vật yêu loại cái nào dám ngăn trở?

Đều nhao nhao tránh đi một con đường, e sợ cho cản đường bị Tô Dịch không chút khách khí giết.

Oanh!

Một phiến đồng xanh cánh cửa cực lớn trầm xuống, tại Tô Dịch mang theo Ô Hoàn thủy quân sau khi rời đi, môn này lại lần nữa bay lên, ngăn cản tại cái kia.

Một màn này, nhường trong tràng những thứ kia Quỷ vật yêu loại tâm đều chìm vào đáy cốc.

. . .

Trong một cái phủ đệ tráng lệ.

Một chén chén nhỏ thảm lục đèn lồng màu trắng chiếu rọi ra sấm nhân quang ảnh.

Trong đó một cái trong phòng.

"Linh Tuyết cô nương, đây chính là nghĩa phụ ta Cửu Khúc Thành, đừng nói là ngươi sư tôn Trúc Cô Thanh, chính là Thiên Vương lão tử tới, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Hô Duyên Báo cười hì hì ngồi ở đó, nhìn cách đó không xa cái kia thanh tú rực rỡ tuyệt thiếu nữ đẹp, ánh mắt cũng không khỏi trở nên có chút lửa nóng đứng lên.

Chợt, thần sắc hắn một nghiêm túc, chân thành nói: "Bất quá ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi đáp ứng làm vợ ta, ta cam đoan chẳng những mang ngươi ly khai nơi đây, còn có thể nở mày nở mặt mà đem ngươi cưới vợ cửa vào!"

Văn Linh Tuyết sắc mặt tái nhợt, im lặng không nói, hai đầu lông mày đều là mỏi mệt, ngơ ngẩn, u ám vẻ.

"Ài, được rồi."

Đột nhiên, Hô Duyên Báo thở dài một hơi, đạo "Ta cũng không miễn cưỡng ngươi, chỉ cần ngươi đem chén trà sâm này uống, ta ngày mai sẽ mang ngươi ly khai nơi đây!"

Nói qua, hắn bả trên bàn cái đĩa trà sâm ngọc bát đưa tới, vẻ mặt tràn đầy thương yêu đạo "Ngươi đều hai ngày không có ăn cái gì, uống nhanh rồi a, như vậy ngày mai mới hữu lực trung khí cùng ta cùng một chỗ ly khai."

Văn Linh Tuyết trầm mặc như trước không nói.

Mắt thấy một màn này, Hô Duyên Báo cuối cùng không kiên nhẫn rồi, mãnh liệt vỗ bàn một cái, nói: "Ngươi là ta Hô Duyên Báo vừa ý nữ nhân, ta quyết không thể cho ngươi không muốn tiếc thân thể của mình!"

Hắn cầm lấy chén trà nhỏ đi lên trước, đưa tới bên môi Văn Linh Tuyết, nói: "Ngoan nghe lời nghe lời, uống nó, nếu không ta có thể sẽ tự mình động thủ cho ngươi ăn rồi."

Văn Linh Tuyết như trước ngoảnh mặt làm ngơ giống nhau, hờ hững.

Hô Duyên Báo trong con ngươi ngoan sắc lóe lên, đưa tay muốn bóp bắt đầu Văn Linh Tuyết miệng. Nhưng vào lúc này ——

Phanh!

Đóng chặt gian phòng đại môn bị đá văng.

"Con mẹ nó, cái nào khốn nạn. . ."

Hô Duyên Báo lại càng hoảng sợ, toàn thân run rẩy, trong tay chén trà nhỏ thiếu chút nữa ném xuống đất, hắn giận đến chửi ầm lên.

Chỉ xoay người, chứng kiến người tới thời gian, không khỏi ngẩn ngơ, "Ách, nghĩa phụ! ? Ngươi làm sao sẽ. . ."

Chứng kiến Ô Hoàn thủy quân tượng con gà con giống nhau bị một cái thiếu niên áo bào xanh mang theo, Hô Duyên Báo thiếu chút nữa cho là hoa mắt.

Nghĩa phụ thế nhưng là cái này Cửu Khúc Thành đứng đầu, chiếm giữ ở nơi này hơn một trăm năm, đều không bả Tiên Thiên Vũ Tông để ở trong mắt, sao sẽ biến thành bộ dạng như vậy?

Mà phát sinh như vậy đột biến, Văn Linh Tuyết vẫn ngồi ở đó, giống như đối với mấy cái này mắt điếc tai ngơ.

Thiếu nữ yếu ớt thanh xinh đẹp trên mặt đẹp đều là mỏi mệt cùng chết lặng, cái này thấy được Tô Dịch tâm đều nắm chặt một cái.

"Linh Tuyết, ta đã tới chậm."

Tô Dịch than nhẹ, sớm biết như vậy, lúc trước sẽ không nên nhường Văn Linh Tuyết cùng Trúc Cô Thanh cùng một chỗ đi thuyền ly khai đấy.

Văn Linh Tuyết thân thể mềm mại nhỏ không thể điều tra run lên một cái, giống như cuối cùng phục hồi tinh thần lại giống nhau, một đôi con mắt vô thức nhìn sang.

Sau đó liền thấy được một đạo thân ảnh quen thuộc.

Hắn ngẩn ngơ, giống như không thể tin được, thanh âm suy yếu nỉ non: "Tỷ phu, thật là ngươi sao?"

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi không nhìn lầm, đây không phải ảo giác, đừng sợ, ta đến ngươi đã đi ra."

Thanh âm ôn nhu, tràn ngập rất là tiếc.

"Tỷ phu. . ."

Chỉ thấy Văn Linh Tuyết vụt đứng dậy, thon dài yểu điệu thân thể mềm mại run nhè nhẹ, hai hàng thanh lệ tràn mi mà ra, theo cái kia kiều gọt giũa tinh tế tỉ mỉ xinh đẹp trên mặt chảy xuống, nước mắt óng ánh, xoạch xoạch trút xuống.

Thấy được Tô Dịch trong lòng đều có chút không phải là tư vị.

Theo tiến vào Văn gia đến bây giờ, hắn hay là lần đầu nhìn thấy, hướng này tươi đẹp hoạt bát, vẻ mặt hưng phấn thiếu nữ, hội rơi lệ thành bộ dạng như vậy.

Mà Hô Duyên Báo cũng giống như kịp phản ứng giống như, biến sắc, lấy tay triều Văn Linh Tuyết chộp tới, muốn bắt Văn Linh Tuyết làm con tin.

"Quỳ xuống."

Tô Dịch thanh âm đạm mạc vang lên, đã mang theo "Đại Hư Hồn Kiếm Quyết" lực lượng.

Hô Duyên Báo đầu oanh một tiếng, thẳng như muốn nổ tung giống như, thân thể mềm nhũn, hai đầu gối nện đấy, căn bản là vô lực chống cự.

"Cái này trong nước trà là vật gì?"

Tô Dịch đi lên trước, đem trong tay đối phương chén trà nhỏ túm lấy đến.

"Lĩnh hội. . . Trà sâm."

Hô Duyên Báo sợ hãi, rung giọng nói, "Vị đại nhân này, phụ thân ta là Âm Sát Môn Hô Duyên Hải. . ."

"Uống nó đi."

Tô Dịch trực tiếp bả chén trà nhỏ đưa tới.

Hô Duyên Hải toàn thân khẽ run rẩy, lộ ra vẻ làm khó.

Phốc!

Ngự Huyền kiếm lóe lên, Hô Duyên Báo tai phải bị cắt đứt, máu loãng phiêu tán rơi rụng, đau đến hắn trên mặt đất lăn qua lăn lại, thống khổ kêu rên.

"Một cơ hội cuối cùng, uống."

Trong tay Tô Dịch vững vàng đất cầm lấy chén trà nhỏ.

"Ta uống, ta uống!"

Hô Duyên Báo cầm lấy chén trà nhỏ, uống một hơi cạn sạch, rồi sau đó rung giọng nói, "Đại nhân, van cầu người đừng giết ta, ta cái gì cũng không có làm, thật sự, ta có thể thề với trời!"

Tiếng nói hạ xuống thời gian, hắn hai gò má nổi lên ửng hồng vẻ, ánh mắt phát đỏ, hô hấp đều trở nên trầm trọng.

"Xuân dược. . ."

Tô Dịch con mắt càng lạnh nhạt rồi, nội tâm sát cơ mãnh liệt.

Như bản thân hơi chút tới chậm một hồi, hậu quả kia quả thực khó lường!

Phanh!

Tô Dịch đem Ô Hoàn thủy quân ném đến một bên trên mặt đất, rồi sau đó tiến lên giữ chặt Văn Linh Tuyết cánh tay, nói: "Linh Tuyết, chúng ta đi ra ngoài trước."

"Tỷ phu, ta. . ."

Văn Linh Tuyết thân thể quá hư nhược rồi, vừa phóng ra một bước, thiếu chút nữa yếu đuối.

"Tiên hảo hảo nghỉ một chút, ta cõng ngươi đi."

Tô Dịch nói qua, trực tiếp đem thiếu nữ lưng đeo trên người, ra khỏi phòng.

"Ai dám bước ra cánh cửa này nửa bước, ta giết người nào."

Tô Dịch đứng ở bên ngoài gian phòng, lạnh nhạt mở miệng.

Trong phòng, suy yếu chịu không nổi Ô Hoàn thủy quân ngẩn ngơ, gia hỏa này là có ý gì?

Mãnh liệt, trước mắt hắn một đen, một đạo thân ảnh nhào lên, đem hắn vỗ trên mặt đất.

"Khốn nạn! Ngươi muốn làm gì?"

Ô Hoàn thủy quân kinh hãi, nhận ra là Hô Duyên Báo.

"Mỹ nhân, ta nóng. . . Ta nóng. . ."

Hô Duyên Báo vẻ mặt tràn đầy đỏ thẫm, ánh mắt tràn ngập nếu như hỏa diễm giống như ham muốn, toàn thân đều bộc phát ra trước đó chưa từng có lực lượng, đem Ô Hoàn thủy quân chết ..chết còn đâu cái kia.

"Đáng chết!"

Ô Hoàn thủy quân trong lòng lộp bộp một tiếng, ý thức được Hô Duyên Báo vừa rồi uống xuân dược quá mức phách liệt, đã làm cho hắn ý chí không rõ, xuất hiện ảo giác.

"Cút! Cút ngay cho lão tử!"

Ô Hoàn thủy quân luống cuống, nghiêm nghị kêu to, không ngừng giãy giụa, nhưng hắn bị thương quá nặng, đâu giãy giụa được?

Ngược lại là loại này giãy giụa, nhường Hô Duyên Báo cười hắc hắc đứng lên, "Mỹ nhân, ngươi cái này chân tinh thần thật là lớn, bả ta eo đều nhanh bẻ gãy rồi!"

Ô Hoàn thủy quân thiếu chút nữa tan vỡ, cuồng loạn gầm thét, "Khốn nạn, lão tử không phải giết ngươi không thể!"

Nhưng Hô Duyên Báo lại hồn nhiên không để ý tới, giống như bị tình dục xâm chiếm dã thú giống như, bức thiết nghĩ phát tiết, nghĩ phóng thích. . .

Bên ngoài gian phòng.

Tô Dịch thần sắc bình thản đất nghe trong phòng động tĩnh.

Cái này kêu là tự làm tự chịu.

Chẳng trách người nào.

"Lão tử liều mạng với ngươi rồi!"

Không bao lâu, trong phòng truyền ra Ô Hoàn thủy quân cái kia kinh sợ bi phẫn gầm thét.

Phanh!

Lời còn chưa dứt, trong phòng truyền ra một đạo nổ mạnh, theo sát lấy liền vang lên Hô Duyên Báo kêu thê lương thảm thiết thanh âm, "Nghĩa phụ, ngươi là gì. . ."

Thanh âm im bặt mà dừng.

Tô Dịch một cước đạp mở cửa phòng, chỉ thấy Ô Hoàn thủy quân tóc tai bù xù, thân thể lại thành tổ ong, rách tung toé, hư ảo chịu không nổi.

Ở bên cạnh hắn, nằm Hô Duyên Báo thi thể, trợn mắt tròn xoe, thần sắc tràn ngập ngơ ngẩn cùng khó hiểu. . .

Khiến người ta ghét bỏ chính là, gia hỏa này phía dưới tàn khốc đấy, gà bay trứng vỡ.

Tô Dịch đưa tay nghĩ che khuất sau lưng Văn Linh Tuyết ánh mắt, lại phát hiện thiếu nữ đầu đẹp gối tại chính mình bả vai, lại đã ngủ say.

"Trong hai ngày này, nội tâm của nàng cũng không biết dày vò đến hạng gì tình trạng, mới có thể bị giày vò đến như vậy mỏi mệt. . ."

Tô Dịch trong lòng thở dài.

Cách đó không xa trên mặt đất, chứng kiến đứng ở ngoài cửa Tô Dịch, Ô Hoàn thủy quân phát ra oán độc vô cùng khàn giọng:

"Đại Bi Thần Quân sẽ không bỏ qua ngươi, sẽ không! !"

Tô Dịch thân thủ cách không nhấn một cái.

Phịch một tiếng, Ô Hoàn thủy quân vốn là tàn phá hồn thể triệt để nổ tung, hóa thành cuồn cuộn khói đen tiêu trừ.

. . .

Đạo giữa sân, trước pháp đàn màu đen.

Ninh Tự Họa yên tĩnh đứng yên ở cái kia, Trúc Cô Thanh trước đã đem chuyện đã xảy ra từng cái nói ra, điều này làm cho hắn thầm thở ra một hơi.

Hoàn Hảo, Trúc Cô Thanh bị coi là "Tế phẩm", ngoại trừ gặp một chút da thịt tới làm tổn thương, cũng không bị làm bẩn cùng chà đạp.

Bằng không, đời này sợ cũng khó khăn theo đợi sỉ nhục trung đi ra.

Cách đó không xa, một đám Quỷ vật cùng yêu loại tất cả đều quỳ gối cái kia, từng cái một lo sợ bất an, thở mạnh không dám ra.

Được chứng kiến Ninh Tự Họa vừa rồi làm cho triển lộ kinh khủng thủ đoạn, để cho bọn họ đều hiểu rõ, chính là bọn họ toàn bộ dốc sức liều mạng, cũng cùng kiến càng lay cây, lấy trứng chọi đá không có gì khác nhau.

Hơn nữa, cái này đạo tràng bốn phía bị Cửu Cung Huyết Đồ trận phong tỏa, hoàn toàn cũng chưa có đường lui, tại bực này tuyệt cảnh xuống, bọn hắn chỉ có thể tiên quỳ làm tôn kính. . .

Chỉ có Đào Thanh Sơn cùng Đằng Vĩnh đứng ở đó, nhưng làm một màn như vậy thời gian, nội tâm cũng dâng lên không nói ra được rung động, thật lâu vô pháp yên lặng.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 201: Cửu Đầu Điểu

Làm Tô Dịch lưng đeo Văn Linh Tuyết phản hồi đạo tràng thời gian, liền thấy được một màn như vậy.

"Tiên sư tha mạng!"

Chồn lão ông dập đầu cầu xin tha thứ.

Cái khác quỳ trên mặt đất yêu loại cùng Quỷ vật thấy vậy, cũng đều liên tục không ngừng cầu khẩn, từng cái một sợ hãi tâm thần bất định, than thở khóc lóc.

Cả cái kia Cáp Thập Tam đều một thanh cái mũi một thanh lệ, đầu đều dập đầu phá, vẻ mặt tràn đầy đều là máu.

Ai có thể không biết, hiện tại sinh tử của bọn hắn, hoàn toàn liền nắm giữ ở Tô Dịch một ý niệm?

Tô Dịch không để ý đến, trực tiếp đi tới trước pháp đàn màu đen kia, nói: "Hãy nhìn ra manh mối gì không đến?"

Ninh Tự Họa nói: "Cái pháp đàn này cho là một cái không gian tiết điểm, từ đạo tràng bốn phía đại trận lực lượng duy trì, về phần cái pháp đàn này câu thông là địa phương nào, lại nhìn không ra."

Nói qua, hắn con mắt nhìn một cái nằm ở bả vai Tô Dịch ngủ say Văn Linh Tuyết, nói: "Nàng không sao chứ?"

Tô Dịch nói: "Không có việc gì."

Ánh mắt của hắn dò xét pháp đàn màu đen kia, chỉ thấy tại pháp đàn đỉnh, có một cái tựa như loài chim đồ án.

Thử chim có chín đầu, ngũ sắc vây cánh trên xuyết trong mắt con ngươi, hình tượng cực kỳ quỷ dị khiếp người.

"Đây là Quỷ Xa Điểu, cũng gọi là Cửu Đầu Điểu, trong truyền thuyết không rõ tới chim, thích thôn phệ hồn phách, phàm kia qua lại chi địa, tất có tai hoạ phát sinh."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ đạo "Như thế xem, cái này gọi là 'Đại Bi Thần Quân " cực có thể một con nghiệt súc như vậy."

Ninh Tự Họa động dung nói: "Quỷ Xa Điểu. . . Trong truyền thuyết, cái này không rõ hung cầm định cư tại U Minh giới 'Nghiệt Diêu núi' ở bên trong, chẳng lẽ nói, cái pháp đàn này câu thông bên kia thế giới, nằm ở U Minh Chi Địa?"

"Ngươi đối với U Minh Chi Địa hiểu rất rõ?"

Tô Dịch có chút kinh ngạc.

Hắn lúc trước chuyển thế trùng sinh thời gian, liền lợi dụng cùng U Minh có quan hệ Luân Hồi trật tự lực lượng, nghe tới Ninh Tự Họa nói lên U Minh Chi Địa sự tình, làm sao không ngoài ý?

Ninh Tự Họa mỉm cười, nói: "Ta chỉ là đọc sách nhiều mà thôi, cũng chỉ là ở trong sách đã từng gặp có tương tự ghi chép."

Tô Dịch không đến lại truy vấn, nói: "Cái pháp đàn này lực lượng cực kỳ chịu không nổi, Đoạn không có khả năng từ nơi này thế tục chi địa quán

thông nằm ở Cửu U phía dưới địa phương. Theo ta thấy, mặc dù đối phương là một cái Cửu Đầu Điểu, cũng là không có gì tiền đồ mặt hàng."

Ninh Tự Họa đôi mắt đẹp dịu dàng, nói: "Thua kém hơn, khởi động cái pháp đàn này, chúng ta mở mang kiến thức cái này Đại Bi Thần Quân năng lực?"

Tô Dịch chính có ý đó, nói: "Ngươi tiên giúp ta đeo lấy Linh Tuyết."

Ninh Tự Họa khẽ giật mình: "Ta?"

"Có vấn đề?"

Tô Dịch hỏi lại.

"Đương nhiên là có vấn đề, trong mắt ngươi, ta cũng có thể bị ngươi như vậy sai sử?" Ninh Tự Họa ám sát.

Nhưng nàng trên miệng lại nói: "Cũng tốt."

Tô Dịch sau lưng hai tay ngoặt nâng Văn Linh Tuyết nhu hòa gọt giũa đạn mềm đùi, đang định đem hắn nâng lên, từ phía sau lưng giao cho Ninh Tự Họa.

Người nào từng muốn, Văn Linh Tuyết lại dùng hai tay chăm chú vòng quanh cổ của hắn, phấn gọt giũa trong môi hàm hồ lầu bầu cái gì.

Cái này ngủ say thanh thuần thiếu nữ tựa như cái bạch tuộc giống nhau, một mực dính tại Tô Dịch trên lưng, đến nỗi nhường Tô Dịch cũng có thể hiểu rõ cảm nhận được đối phương thân thể mềm mại cái kia kinh người mềm mại. . .

Tô Dịch trong lòng cũng không khỏi hơi hơi rung động, chỉ có thể thôi, nói: "Được rồi, hay là ta lưng đeo đi."

Ninh Tự Họa con mắt trong suốt nổi lên một tia khác thường, thầm nghĩ trong lòng, ngoài miệng nói cái này để cho người khác cõng cô em vợ, thân thể cũng rất thành thật nha.

"Hai người các ngươi tới."

Tô Dịch quay người, nhìn thoáng qua chồn lão ông cùng Cáp Thập Tam.

Cả hai đều chần chờ, dự cảm đến không ổn.

Không chờ bọn họ phản ứng, bên cạnh những thứ kia Quỷ vật cùng yêu loại liếc nhau, đột nhiên cùng một chỗ động thủ, đem lão ông cùng Cáp Thập Tam cầm xuống dưới.

Cả hai hoảng sợ, chửi ầm lên.

"Thành thật một chút! Có thể vì tiên sư làm việc, là phúc phần của các ngươi!"

Một cái đầu trâu tráng hán một cái tát quạt tại Cáp Thập Tam mập mạp trên mặt, lớn tiếng quát khiển trách.

Rất nhanh, những thứ này xum xoe yêu quỷ sẽ đem Cáp Thập Tam cùng lão ông áp đưa đến trước người Tô Dịch.

Rồi sau đó, bọn hắn lại ngoan ngoãn lui về, lần nữa quỳ ngay tại chỗ, từng cái một nhu thuận cực kỳ.

Cái này thấy được Đào Thanh Sơn cùng Đằng Vĩnh đều một hồi trố mắt, bọn người kia muốn sống ham muốn thật là đủ mạnh a!

"Tiên sư, chúng ta. . ."

Cáp Thập Tam thương hoảng sợ mở miệng, vừa muốn cầu xin tha thứ.

Phốc! Phốc!

Trong tay Tô Dịch Ngự Huyền kiếm lóe lên, hai khỏa tàn khốc đầu lăn xuống, rồi sau đó đem thi thể của bọn hắn ném đến tận pháp đàn màu đen kia trên.

Làm xong những thứ này, Tô Dịch nhường Ninh Tự Họa, Trúc Cô Thanh lui ra phía sau ra mấy trượng, hắn lại tay phải vung kiếm, vào hư không trung chỉ một cái.

Ô...ô...n...g!

Đạo tràng bốn phía chín tòa Thanh Đồng môn hộ sáng lên, sinh ra kỳ dị tối nghĩa lực lượng tiếng nổ vang, cả tòa đạo tràng giống như thoáng cái theo trong yên lặng tỉnh lại.

Mà đạo giữa sân pháp đàn màu đen, tùy theo hiện lên ra từng đợt đen tối ô quang, đem Cáp Thập Tam cùng chồn lão ông thi thể một chút chìm ngập, cả xương cốt cặn bã đều không có còn lại.

Cái kia máu tanh một màn, thấy được ở đây Quỷ vật cùng yêu loại trong lòng ứa ra hàn ý, hoảng sợ biến sắc.

Cái này là sống tế chi pháp?

Oanh!

Rất nhanh, pháp đàn màu đen sinh ra dị biến, trong đó Cửu Đầu Điểu đồ đằng trở nên màu đỏ tươi vô cùng, bỗng nhiên lao ra một đạo Huyết Sắc Thần ánh sáng rực rỡ, vào hư không trung hóa thành một cái vòng xoáy giống như quang ảnh.

Cái kia một cái chớp mắt, giống như một cái hư vô môn hộ tại Huyết Sắc quang ảnh trung mở ra, cấu kết vô tận xa xôi không biết chi địa!

Quỳ rạp xuống đạo tràng bốn phía yêu quỷ hạng người, đều sinh ra lớn sợ hãi, chỉ cảm thấy có một cỗ vô hình uy áp tỏ khắp mà bắt đầu, áp bách được bọn hắn đều có hít thở không thông cảm giác.

Cái kia tư vị, thẳng như có một vị vô thượng tồn tại, xuyên thấu qua bao la bát ngát thời không đưa ánh mắt phóng đi qua!

"Cái này. . ."

Đào Thanh Sơn cùng Đằng Vĩnh hai đầu gối mềm nhũn, cũng cả kinh thiếu chút nữa quỳ gối cái kia.

Mà tại trong mắt Tô Dịch, lại một cái nhìn ra, cái kia pháp đàn trên không Huyết Sắc vòng xoáy, cùng loại với "Tế đàn" tác dụng, nghĩ đến trong những năm này, Ô Hoàn thủy quân sưu tập tế phẩm, chính là do cái này Huyết Sắc vòng xoáy, đưa cho cái kia Đại Bi Thần Quân.

"Ô hoàn, bổn tọa muốn những chuyện ngươi làm nhưng chuẩn bị xong?"

Bỗng dưng, Huyết Sắc vòng xoáy ở chỗ sâu trong, vang lên một đạo trầm hồn thanh âm uy nghiêm, lạnh như băng, lạnh nhạt, lộ ra một tia khiếp người yêu dị lực lượng.

Toàn trường tĩnh mịch, rất nhiều yêu quỷ hạng người đều đã lạnh run, sợ hãi đến mức tận cùng.

Chính là Trúc Cô Thanh, đều cảm thấy hãi hùng khiếp vía, nội tâm áp lực, không khỏi khiếp sợ, thanh âm này lẽ nào thật sự đến từ một cái Thần Minh?

"Ô hoàn chết rồi."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, "Về sau cái này Cửu Khúc Thành, cũng đem bị triệt để hủy diệt, nếu như ngươi có năng lực đi ra, cũng đã định trước khó thoát khỏi cái chết."

Huyết Sắc vòng xoáy trung một hồi trầm mặc.

Mà những thứ kia yêu quỷ hạng người đều đã cả kinh da đầu run lên.

Trước tại Ô Hoàn thủy quân miêu tả ở bên trong, từ lâu đem vị "Đại Bi Thần Quân" này" đắp nặn thành một cái tựa như Thần Minh giống như vô thượng tồn tại, thần thông quảng đại, pháp lực vô biên, có được bất khả tư nghị uy năng.

Ai có thể nghĩ đến, Tô Dịch hiện tại lại lại dám ... như vậy xem thường đối phương?

Đây quả thực là xúc phạm!

Trúc Cô Thanh mặc dù từ lâu được chứng kiến Tô Dịch năng lực, nhưng giờ khắc này cũng không khỏi chấn kinh, lành lạnh tuyệt mỹ trên mặt đẹp tràn đầy khác thường.

Duy nhất Ninh Tự Họa thần sắc cuối cùng yên lặng, trong lòng hắn, từ lâu xem Tô Dịch cùng mình một thứ, cầm giữ có thần bí khó lường nội tình, tự nhiên không có khả năng để trong lòng những thứ này.

"Bất quá ta dám khẳng định, như ngươi loại này không có tiền đồ nghiệt súc, sợ là đều không thể thực hiện kéo dài qua thời không, hiện ra Thần Uy năng lực, chớ nói chi là lấy chân thân hàng lâm chỗ này."

Tô Dịch như có chút thất lạc, than nhẹ lắc đầu.

Lời nói này, giống như kích thích đến đối phương, cái kia Huyết Sắc vòng xoáy ở chỗ sâu trong, bỗng dưng vang lên một đạo hừ lạnh, nói:

"Nho nhỏ con sâu cái kiến, cũng dám khiêu khích bổn tọa, quá muốn chết! Niệm tình ngươi ngu ngốc, mau mau quỳ xuống đất dập đầu, sám hối chuộc tội, bổn tọa liền không cùng ngươi so đo, bằng không. . ."

Tiếng như lôi đình, thấu phát ra lớn lao uy nghiêm, ù ù vang vọng toàn trường, làm cho không biết nhiều ít yêu quỷ hạng người sợ tới mức toàn thân run rẩy.

Nhưng Tô Dịch lại mỉm cười cười rộ lên: "Bằng không thế nào? Ngươi còn có thể nhảy ra Hòa Tô mỗ người nhất quyết?"

Thanh âm mang theo không che giấu chút nào xem thường cùng khinh thường.

Huyết Sắc vòng xoáy ở chỗ sâu trong, lại là một mảnh trầm mặc, rất lâu mới truyền ra cái kia thanh âm uy nghiêm, "Bổn tọa nhớ kỹ ngươi rồi, ngày đó nhất định bắt ngươi thủ cấp hỏi tội!"

Phanh!

Huyết Sắc vòng xoáy nổ tung, tán loạn như mưa, biến mất không thấy gì nữa.

Pháp đàn màu đen kia đều trở nên ảm đạm không ánh sáng.

Tô Dịch không khỏi liền giật mình, có chút thất lạc, "Gặp như thế khiêu khích, lại lại không dám động thủ, cũng bất quá chỉ như vậy."

Ninh Tự Họa hé miệng mỉm cười nói: "Hắn có lẽ là xem thấu đạo hữu dụng ý, tâm có điều cố kỵ, không dám mạo muội ra tay. Đương nhiên, cũng

có lẽ chính như đạo hữu trước sở liệu, cái nghiệt súc này thật không có tiền đồ, còn xa vô pháp cách tọa độ không gian hiện ra uy năng."

Lúc này thời điểm, một cái đầu trâu Yêu vật nơm nớp lo sợ đi lên trước, cầm trong tay mang theo một cái thật lớn bao phục trình lên, lắp bắp nói:

"Tiên sư, trước chúng ta có mắt không tròng, trong lòng có chút thấp thỏm lo âu, làm bề ngoài áy náy, chúng ta cùng một chỗ cùng nhau những bảo vật này, kính xin tiên sư khoan hồng độ lượng, tha thứ chúng ta!"

Cách đó không xa, quỳ trên mặt đất yêu quỷ đám đều ngay ngắn hướng mở miệng: "Kính xin tiên sư khoan hồng độ lượng, tha thứ chúng ta!"

Tô Dịch khẽ giật mình, ánh mắt nhìn hướng Đào Thanh Sơn, phân phó nói: "Ngươi lấy trước lấy."

Đào Thanh Sơn vội vàng cái rắm điên tiến lên, tiếp nhận cái kia bỉ cả người hắn đều Cao một con lớn đại bao phục, nói: "Lão Ngưu, coi như các ngươi thức thời, biết rõ kịp thời thay đổi triệt để, hướng tiên sư sám hối, về sau nhưng thêm chút tâm đi!"

Đầu trâu Yêu vật vội vàng cười làm lành gật đầu.

"Đi thôi."

Tô Dịch không muốn trì hoãn nữa thời gian, quay người triều đạo tràng bước ra ngoài.

Hắn đã thành công tìm được Văn Linh Tuyết, đâu còn có tâm tư tại bực này không sạch sẽ dơ bẩn chi địa lưu lại rồi.

Ninh Tự Họa cùng Trúc Cô Thanh theo sát phía sau.

Đào Thanh Sơn cùng Đằng Vĩnh cũng là vội vàng đi theo.

Từ đầu đến cuối, không có ai lại tiếp tục để ý hội những thứ kia quỳ gối cái kia yêu quỷ hạng người.

Cho đến đưa mắt nhìn thân ảnh của bọn hắn ly khai, những thứ kia yêu quỷ mới rút cuộc dám tin tưởng tránh được một kiếp giống nhau, cả đám đều như trút được gánh nặng giống như trường nhổ ngụm trọc khí.

"Cái này chết tiệt Ô Hoàn thủy quân, đắc tội ai không tốt, lại đắc tội bực này thần tiên giống như nhân vật, thiếu chút nữa đem chúng ta đều hại chết!"

Có phẫn nộ kêu to.

"Chư vị nhưng nhận ra vừa rồi thiếu niên áo bào xanh kia là ai?"

Có nhịn không được hiếu kỳ đặt câu hỏi.

"Cái này còn dùng đoán? Chư vị lẽ nào quên, Đào Thanh Sơn trước đó không lâu lấy được 'Tiên Nhân Chỉ Lộ' ?"

"Nguyên lai là truyền thụ Đào Sơn Quân tu hành chi pháp tiên sư đại nhân. . . Trách không được. . ."

"Đi mau đi mau, không có nghe vừa rồi vị kia tiên sư nói, muốn đem cái này Cửu Khúc Thành từ nơi đây san bằng?"

"Mả mẹ nó! Thiếu chút nữa đã quên rồi cái này một ít, đi mau! !"

Thoáng cái, những thứ kia đến đây dự tiệc yêu loại cùng Quỷ vật tất cả đều luống cuống, từng cái một chạy đi bỏ chạy, một cái bỉ một cái chạy nhanh.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 202: Một Kiếm Đoạn Sơn Thủy

Dưới bóng đêm, Đại Thương Giang.

Mặt nước sương mù vòng xoáy ở bên trong, Tô Dịch một đoàn người nối đuôi nhau đi ra, đi tới bờ sông.

"Kim Tiếu Xuyên ở đâu "

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, lạnh nhạt lên tiếng.

"Đại nhân, tiểu nhân ở chỗ này."

Xa xa đất một thanh âm truyền đến.

Không bao lâu Thanh Ngư Bang bang chủ Kim Tiếu Xuyên liền chạy tới, khi thấy Tô Dịch bọn hắn đều bình yên vô sự, nội tâm không khỏi dâng lên thật sâu kính sợ.

Tiến vào cái kia đợi đầm rồng hang hổ, lại vẫn có thể lông tóc không tổn hao gì đi ra, không thẹn là tiên Thần loại tồn tại!

"Đợi tí nữa ngươi dẫn bọn hắn cưỡi kỵ ly khai, ta mang theo Linh Tuyết theo lục địa phản hồi."

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Ninh Tự Họa.

"Vì cái gì không cùng lúc hành động "

Ninh Tự Họa đạo khẽ giật mình.

Tô Dịch lông mày chau lên, nói: "Ngươi không phải nói ngươi cái kia tọa kỵ chỉ có thể lưng đeo ba người "

Ninh Tự Họa buồn cười, hé miệng cười rộ lên: "Ta đây chẳng qua là lấy cớ, không muốn mang theo Trịnh Mộc Yêu nha đầu nhỏ như vậy cùng một chỗ hành động mà thôi, lấy Tiểu Thanh năng lực, lưng đeo mười người phi hành cũng dư xài."

Tô Dịch: ". . ."

Nữ nhân khi nào có thể học được không gạt người!

Ninh Tự Họa thấy tốt thì lấy, hồng nhuận phơn phớt trong môi phát ra một đám mát lạnh khiếu âm.

Không bao lâu, Thần Quân phi phàm Thanh Lân Ưng liền phá không tới, hạ xuống bên người mọi người.

Nhìn thấy một màn này, Đào Thanh Sơn ý thức được Tô Dịch bọn hắn liền đem lên đường ly khai, vội vàng nói:

"Tiên sư, có muốn hay không tiểu nhân giúp ngài bả cái này bao phục cho ngài cõng trở về "

"Không cần."

Tô Dịch giơ lên tay khẽ vẫy, liền đem cái kia cực lớn bao phục nhét vào bên hông trong mặc ngọc bội.

Đào Thanh Sơn lập tức có chút thất lạc, hắn nguyên bản còn muốn lấy đi xem một cái Tô Dịch chỗ cư trụ, về sau cũng tốt thuận tiện tới cửa thỉnh giáo.

Nhưng hiện tại xem ra, rõ ràng không thể nào.

"Tiên sư, cái kia tiểu nhân trước hết đi cáo từ."

Đào Thanh Sơn khom mình hành lễ đạo

"Về sau nhiều dốc lòng tu hành, ít chộn rộn những thứ này chướng khí mù mịt sự tình, cần biết, như ngươi như vậy tinh quái, chỉ có cầm tâm tại đạo mới có thành dụng cụ ngày."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Đào Thanh Sơn toàn thân chấn động, lại lần nữa nghiêm nghị hành lễ.

Rồi sau đó, mới mang theo Đằng Vĩnh hấp tấp mà đi.

"Đạo hữu, ngươi không phải nói muốn đem nơi đây san bằng ư có thể để cho ta đánh giá "

Ninh Tự Họa mở trừng hai mắt, cười hỏi.

"Có gì không thể, chúng ta tiên cưỡi nghiệt súc này phi độn không trung."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Lại lần nữa bị Tô Dịch gọi là nghiệt súc, Thanh Lân Ưng biểu hiện được rất trầm mặc, nhưng trong lòng suy nghĩ, ta cũng là nhìn xem, ngươi nên như thế nào san bằng nơi đây. . .

Rất nhanh, Thanh Lân Ưng chở mọi người bay lên trời, vài cái trong nháy mắt liền đi tới dưới tầng mây.

Tô Dịch lưng đeo Văn Linh Tuyết, tay phải chấp Ngự Huyền kiếm, vào hư không trung bỗng dưng một trảm.

Bá!

Một đạo kiếm quang trong đêm tối lóe lên tức thì.

Cảnh ban đêm như mực, mọi âm thanh đều yên tĩnh, tịnh không có gì động tĩnh phát sinh.

Tại đây

Thanh Lân Ưng ánh mắt nổi lên một tia chế nhạo, rất muốn cười một tiếng.

Nhưng rất nhanh, nó liền phát giác được bất thường.

Cái kia chín khúc mười tám ngoặt Đại Thương Giang lên, nước chảy chảy xiết mặt sông, chấn động mạnh một cái, sinh ra một trận nặng nề nổ vang.

Giống như phát sinh như địa chấn, nước sông sôi trào, sóng đục sắp xếp không!

Đại Thương Giang bờ Thiên Tuyền Lĩnh, lại cũng tùy theo bắt đầu lay động đứng lên, trên núi nham thạch thảo mộc tuôn rơi rung động lắc lư, từng đợt dã thú hoảng sợ tiếng kêu to vang lên theo, tại đây như mực trong bóng đêm, có vẻ cực kỳ sấm nhân.

Như nhìn kỹ, Thiên Tuyền Lĩnh trên nham thạch bay thấp, thảo mộc đoạn này, đàn thú chạy trốn, một mảnh lộn xộn cảnh tượng.

"Cái này. . ." Trì độn như Kim Tiếu Xuyên, cũng không khỏi bị một màn này màn kinh sợ đến.

Thanh Lân Ưng con mắt biến ảo, cũng đã nổi lên vẻ kinh nghi.

Mà tại nhìn không thấy dưới mặt đất ở chỗ sâu trong, trong Cửu Khúc Thành ương.

Trăm trượng phạm vi cực lớn đạo tràng bốn phía, ầm ầm tuôn ra từng tòa Thanh Đồng môn hộ, mỗi một tòa môn hộ đều như thiêu đốt loại, bạo tuôn ra sấm gió Địa Hỏa, mặt trời mặt trăng và ngôi sao đợi kinh khủng hủy diệt nước lũ, Phong Cuồng loại triều bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi.

Phanh!

Trước hết nhất gặp nạn chính là đạo giữa sân cái kia chín thước cao màu đen pháp đàn, trong chốc lát nổ tung thành bụi phấn phiêu tán.

Theo sát lấy, mãnh liệt cuồng bạo hủy diệt nước lũ lấy đạo tràng làm trung tâm, triều bốn phương tám hướng quét sạch khuếch tán mà đi.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Từng dãy tựa như màu đen quan tài giống nhau phòng xá trong chốc lát tan thành mây khói, cái kia Du Đãng tại đường phố trên Quỷ Hồn, tất cả đều tại hoảng sợ tuyệt vọng trong tiếng thét chói tai hồn phi phách tán.

Cái kia hủy diệt ầm ầm quá kinh khủng, cơ hồ lấy vòi rồng khí thế, tại trong thời gian cực ngắn liền khuếch tán toàn thành.

Đang gõ bạch cốt bàn tính lão quỷ, bị một đạo Huyết Sắc Lôi Đình ngay lập tức mạt sát, trước khi chết, đều tại tính toán trong những năm này chết ở Cửu Khúc Thành người sống mục.

Đang đường phố trên truy đuổi chơi đùa nam nữ quỷ đồng, đều còn chưa kịp chạy trốn, đã bị một cái biển lửa nước lũ bao phủ.

Cái kia may da người xiêm y bà lão, buôn bán máu người sống thịt đồ tể, nấu chín đầu người Thang tiểu thương. . .

Đều nếu như giấy giống nhau, tại đây hủy diệt nước lũ trung hóa thành tro tàn biến mất.

Đến cuối cùng, to như vậy Cửu Khúc Thành, đều bao phủ tại ngập trời trong biển lửa, có lôi điện cuồng vũ, vòi rồng tàn sát bừa bãi, huyết quang lan ra. . .

Cái này một phương Quỷ Vực, lại giống như rơi vào hủy diệt địa ngục trung.

Một chút đến đây dự tiệc Quỷ vật cùng yêu loại vừa mới chạy ra Cửu Khúc Thành, liền xa xa đất gặp được cái này kinh thế hãi tục từng màn, tất cả đều cả kinh toàn thân như nhũn ra, hoảng sợ biến sắc.

Bọn hắn cái này mới rút cuộc dám tin tưởng, vị thiếu niên kia tiên sư, lại thật sự có san bằng thử thành thủ đoạn! !

"Chạy trốn! Chạy mau!"

"Ô ô ô. . . Quá dọa người rồi. . . Không, quá dọa quỷ! !"

Những thứ kia Quỷ vật cùng yêu loại tất cả đều liều mạng giống nhau điên cuồng chạy trốn, thương sợ hãi sợ, hoàn toàn bị sợ hãi.

Tại phía sau bọn họ, Cửu Khúc Thành giống như một cái phá thành mảnh nhỏ cao ốc, tại vô tận hủy diệt trong sức mạnh ầm ầm tan vỡ.

Đến cuối cùng, cái mảnh này rộng lớn dưới mặt đất không gian đều mãnh liệt sụp đổ, bành trướng mênh mông cuồn cuộn Đại Thương Giang nước chảy chảy ngược hạ xuống, đem nơi đây hoàn toàn bao phủ.

Theo vòm trời quan sát, có thể hiểu rõ chứng kiến, cái này chín khúc mười tám ngoặt Đại Thương Giang lên, chi chít đá ngầm ầm ầm hạ xuống, mặt sông đều mãnh liệt trầm xuống, lõm ra một cái thật lớn vô cùng hố sâu.

Nhưng rất nhanh, theo cái kia cuồn cuộn lao nhanh nước chảy không ngừng theo thượng du tràn vào, cái kia cực lớn vô cùng hố sâu mực nước cũng là tùy theo không ngừng tăng lên, rất nhanh liền khôi phục lại trước kia trình độ.

"Một kiếm này, Ngự sơn thủy khí thế, dẫn đại trận chi uy, Đoạn sơn thủy tới mạch, hủy dưới mặt đất Quỷ Vực, Xảo đoạt tạo hóa cũng bất quá chỉ như vậy!"

Ninh Tự Họa tán thưởng, giữa lông mày đều là dị sắc.

Nàng thưởng thức ra một kiếm này uy năng cùng Huyền Cơ, nội tâm cũng là nổi lên một tia rung động tâm tình.

Kim Tiếu Xuyên đã xem đều ngốc trệ ở đó, trong lòng chỉ có một thanh âm: Thần kỳ! Cái này nhất định là hàng lâm thần kỳ rồi!

Thanh Lân Ưng cúi đầu đầu, ủ rũ.

Nó cũng cuối cùng minh bạch, lấy Tô Dịch thủ đoạn cùng lực lượng, hoàn toàn chính xác có tư cách gọi thẳng nó là nghiệt súc. . .

Lại thấy Tô Dịch lắc đầu nói: "Mượn lực mà thôi, không đáng khen."

Cửu Cung Huyết Đồ trận bao trùm tại đây chín khúc mười tám ngoặt đường sông phía dưới, cấu kết sơn thủy tới mạch, những năm gần đây này, Ô Hoàn thủy quân chính là bằng vào trận này, gây sóng gió, hủy diệt rồi từng chiếc từng chiếc thuyền con qua lại.

Từ lúc Cửu Khúc Thành cái kia đạo tràng thời gian, hắn liền lần lượt ở đó chín tòa Thanh Đồng trụ lớn trên tuyên khắc hạ một vài bức trận đồ, bởi vậy cướp đi "Cửu Cung Huyết Đồ trận" khống chế quyền.

Mà Ngự Huyền kiếm, chính là thao túng đại trận lực lượng "Trận bàn" .

Tô Dịch vừa rồi chém ra một kiếm kia, nhìn như Xảo đoạt tạo hóa, kì thực cũng bất quá là trực tiếp dẫn bạo Cửu Cung Huyết Đồ trận lực lượng mà thôi.

"Đạo hữu không cần khiêm tốn, nếu nói thời gian ngày nữa đất đều giống nhau lực lượng, đạo hữu cử động lần này diệt một phương Quỷ Vực đồng thời, cũng cải biến nơi đây sơn thủy khí thế, từ nay về sau, lui tới tàu chở khách đem lại sẽ không bị bất kỳ nguy hiểm nào, đây chính là công đức vô lượng đại hảo sự."

Ninh Tự Họa nói khẽ.

"Cái gì công đức, ta chỉ là vì cứu Linh Tuyết mà thôi."

Tô Dịch mỉm cười, "Đi nhanh đi, tốt nhất hừng đông tiền có thể phản hồi Cổn Châu Thành."

"Tốt!"

Ninh Tự Họa gật đầu.

Rất nhanh, Thanh Lân Ưng từng tiếng kêu, hai cánh như cái kéo, vạch phá Vân sóng, biến mất tại mênh mông trong bóng đêm.

"Cái này là Tiên Nhân chi thuật ư "

Cực xa sơn dã chi địa ở bên trong, Đằng Vĩnh quay đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm nhìn Cửu Khúc Thành nguyên bản chỗ một mảnh kia thuỷ vực, toàn thân thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Ngay tại vừa rồi, đại địa chấn chiến, dãy núi run run, Đại Thương Giang sóng đục sắp xếp không, nặng nề nổ vang tới thanh âm vẫn còn như lôi đình loại, tại trong bóng đêm ù ù kích động.

Mặc dù vô pháp nhìn rõ ràng xảy ra chuyện gì, nhưng đây hết thảy như trước sợ tới mức Đằng Vĩnh vong hồn đại mạo, còn tưởng rằng đã xảy ra một cuộc thiên tai.

"Vị tiên sư kia có phải là thật hay không chính thần tiên, ta cũng không biết, nhưng ta dám khẳng định, thế gian này võ giả, đã định trước không có khả năng làm được một bước này!"

Đào Thanh Sơn ánh mắt cuồng nhiệt, sắc mặt đều là sùng mộ vẻ.

Hắn dám khẳng định, cái kia Ô Hoàn thủy quân Cửu Khúc Thành, nhất định đã theo thế gian này san bằng!

"Chạy trốn a!"

"Đi mau, đi mau!"

Cùng một thời gian, cái này hắc ám trong bóng đêm, những thứ kia may mắn nhặt về một mạng Quỷ vật yêu loại, đều oa oa kêu to đang lẩn trốn tháo chạy.

"Nhìn những người kia tiền đồ!"

Đào Thanh Sơn xem thường, lắc đầu, quay người mà đi.

Hôm nay lên, tại Thiên Tuyền Lĩnh phụ cận, để lại một cái kéo dài truyền lưu chuyện thần thoại xưa

Truyền thuyết một vị áo bào xanh Tiên Nhân, ở nơi này một kiếm Đoạn sơn thủy, tru diệt vô số yêu ma quỷ quái!

Gần trăm năm nay làm cho người ta người nói mà biến sắc "Chín khúc mười tám ngoặt" đường sông, bởi vậy triệt để cải biến.

Đến nỗi nhân là truyền thuyết này, dân chúng địa phương tại Đại Thương Giang bờ Thiên Tuyền Lĩnh trên xây dựng một cái miếu thờ, cung phụng Tiên Nhân giống, quanh năm hương khói không ngừng.

. . .

Một mảnh u ám không sạch sẽ trong thế giới.

Khắp nơi là núi thây biển máu, bạch cốt như núi kinh khủng cảnh tượng.

"Khốn nạn! Khốn nạn! !"

Một trận tiếng gầm gừ phẫn nộ vang lên, "Dám giết ta thần sứ, xấu đại sự của ta, đối đãi ta khôi phục nguyên khí, từ nơi này 'Minh Linh Huyết Quật' thoát khốn, chính là ngươi tử vong ngày! !"

Chỉ thấy một mảnh bạch cốt trên núi, một cái Cửu Đầu Điểu ngẩng đầu kêu to.

Nó vây cánh hư thối, thành tổ ong, chừng ba trượng dài trên người, đều là nhìn thấy mà giật mình vết thương, chín khối đầu người chỉ còn lại có hai

khỏa.

Xem ra, thật sự rất thê thảm.

"Bổn tọa hiện tại mặc dù vô pháp thoát khốn, nhưng lại có biện pháp bồi dưỡng vô số tín đồ làm gốc tọa cống hiến!"

"Họ Tô khốn nạn, ngươi cho bổn tọa chờ! !"

Rất lâu, Cửu Đầu Điểu cái kia lửa giận tiếng gầm gừ mới một chút yên tĩnh lại.

Cái này núi thây biển máu loại không sạch sẽ thế giới, cũng bởi vậy lâm vào trước kia yên tĩnh trung.

Tựa hồ trăm triệu năm, thế giới này trung cái khác sinh linh đều đã hóa thành cái kia khắp nơi đều có thi cốt cùng máu loãng, cũng chỉ còn lại có cái này bị thương nghiêm trọng Cửu Đầu Điểu một cái vật còn sống.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 203: Tới Được Ngoài Ý Muốn

Sấu Thạch Cư.

Trà Cẩm ngồi ngay ngắn ở trên mặt ghế đá, suy nghĩ xuất thần.

Cũng chẳng biết tại sao, theo đêm nay Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa cùng một chỗ sau khi rời đi, trong nội tâm nàng liền hơi có chút tâm thần có chút không tập trung.

Mặc dù biết rõ lấy Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa thủ đoạn, đủ để ứng đối hết thảy nguy hiểm, nhưng nàng nhưng không cách nào chân chính an tâm.

"Công tử thực lực càng cường đại, liền có nghĩa là ta cùng hắn chênh lệch hội càng lúc càng lớn, sớm muộn có một ngày, làm như ta đối với hắn hoàn toàn không có sử dụng thời gian, có lẽ. . . Có lẽ ta cũng sẽ bị vứt bỏ đi "

Nghĩ vậy, Trà Cẩm trong lòng đột nhiên một trận phiền muộn.

Người thường đi chỗ cao, nước hướng chỗ thấp cõng.

Đối với tu hành giả mà nói, một lòng cầu đạo thời gian, há có thể sẽ mang theo vướng víu cùng tiến lên đường

"Không hợp, ta tại sao lại nghĩ những chuyện này, lẽ nào ta đã bắt đầu ỷ lại tên kia rồi"

Trà Cẩm đôi mắt đẹp kinh ngạc, tâm loạn như ma.

"Trà Cẩm a di, nếu như ngươi mệt nhọc, trở về phòng nghỉ ngơi đi."

Cách đó không xa, đột nhiên vang lên Trịnh Mộc Yêu thanh âm.

Cái này váy đen thiếu nữ thanh tú động lòng người ngồi ở đó, da thịt thắng Tuyết, tư thái nóng bỏng, gợi cảm đẹp mỹ lệ, một đôi sáng lóng lánh con mắt, tại ánh đèn chiếu rọi, chiếu sáng rạng rỡ.

A di! !

Nghe thế xưng hô, Trà Cẩm cái trán ứa ra hắc tuyến.

Nàng thầm hít một hơi, xinh đẹp cười nói: "Nha đầu, nếu như ngươi là mệt nhọc, liền về nhà trước đi, ngươi tuổi còn nhỏ, lại là nữ hài tử, đúng là dài thân thể thời điểm, cũng không thể thức đêm."

Trịnh Mộc Yêu bay xéo nhập tấn chân mày lá liễu hơi hơi nhíu một cái, nàng thẳng tắp thân thể mềm mại, trước người vạt áo đều bị cái kia cao ngất chống đỡ ra một đôi móc ngược ngọc bát giống như độ cong, ngữ khí lạnh nhạt trung mang theo vẻ kiêu ngạo, nói:

"Thân hình của ta luôn luôn rất tốt, không nhọc a di hao tâm tổn trí, ngược lại a di ngươi tuổi lớn hơn, nhưng nhất định phải chú ý bảo dưỡng nha!"

Trà Cẩm ồ một tiếng, một đôi làn thu thủy giống nhau đôi mắt đẹp tại thiếu nữ trước ngực quét một vòng, hồng nhuận phơn phớt bên môi không khỏi nhấc lên một vòng cân nhắc tiếu ý.

Nàng không nói gì thêm.

Nhưng nàng ánh mắt kia cùng cân nhắc dáng tươi cười, lại làm cho Trịnh Mộc Yêu toàn thân một trận không được tự nhiên, tinh xảo khuôn

mặt nhỏ nhắn xua tan đêm tối bất định, nói: "A di, ngươi là gì bật cười "

Trà Cẩm chỉ một cái cách đó không xa trong hồ nước hoa sen, nói: "Ngươi xem, Tiểu Hà mới biểu lộ đầy góc, nụ hoa mà thôi, nào có chân chính hết sức nở rộ thời gian đẹp mắt."

Cảnh ban đêm thâm trầm, thị lực cho dù tốt, lại đâu có thể nào nhìn rõ ràng trong hồ hoa sen rồi.

Trịnh Mộc Yêu Tự Nhiên không ngu, ý thức được Trà Cẩm là mượn thử thầm châm biếm, Nhận là thân hình của mình thua kém hơn nàng kinh người.

"A di, nụ hoa còn có nở rộ thời điểm, nhưng những thứ kia nở rộ hoa sen. . . Ha ha, dùng không được bao lâu, sẽ lại tàn lụi đấy."

Trịnh Mộc Yêu không chút khách khí phản kích.

Trà Cẩm dù bận vẫn ung dung cười cười, nói: "Nha đầu, ngươi không hiểu, ta thế hệ tu sĩ, chỉ cần không ngừng nhắc đến lên cao tu vi, lại nắm giữ trú nhan chi thuật, vĩnh viễn bảo thanh xuân. Được rồi, không nói những thứ này, nói ngươi cũng không hiểu."

Trịnh Mộc Yêu giận đến âm thầm nghiến răng, vừa muốn nói gì.

Xa xa đứng ở trong bóng đêm chờ đợi Trịnh Thiên Hợp đột nhiên mở miệng nói: "Tô công tử bọn hắn đã trở về!"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, chỉ thấy một đạo nhanh chóng như tia chớp bóng đen theo tại chỗ rất xa vòm trời phá không mà đến.

Vài cái trong nháy mắt, liền từ từ đáp xuống trong đình viện.

Khi thấy Tô Dịch bọn hắn từng cái theo Thanh Lân Ưng trên lưng đi xuống Trà Cẩm nội tâm cái kia một tia lo lắng lập tức tiêu tán, nàng đứng dậy đang muốn nghênh đón.

Trịnh Mộc Yêu đã hoan hô một tiếng, một trận gió giống nhau xông lên, dáng tươi cười ngọt ngào, thanh âm thanh thúy: "Tô thúc thúc! Ngươi không sao chứ "

"Tiểu hồ ly này tinh, thật đúng là tranh cường háo thắng a. . ."

Trà Cẩm oán thầm không thôi.

"Tô công tử, Ninh Cung chủ, các ngươi đã trở về."

Trịnh Thiên Hợp cũng vẻ mặt tươi cười nghênh đón.

Ninh Tự Họa nhẹ gật đầu, liền quay đầu đối với Tô Dịch nói: "Ta tiên mang Trúc trưởng lão về Thiên Nguyên học cung, về sau có rảnh rỗi, lại tới bái phỏng đạo hữu."

Lúc này, nàng cùng Trúc Cô Thanh cùng một chỗ, lợi dụng Thanh Lân Ưng phá không mà đi.

"Ninh Cung chủ thật là thần nhân phong phạm."

Trịnh Thiên Hợp thổn thức một tiếng, chợt cười đối với Tô Dịch chắp tay nói, "Tô công tử, nếu như sự tình đã xong, Trịnh mỗ liền cáo từ."

Tô Dịch nói: "Sự tình lần này, tính ta thiếu nợ các ngươi Trịnh gia một cái nhân tình."

Trịnh Thiên Hợp toàn thân chấn động, nội tâm dâng lên không nói ra được vui sướng, ý thức được lần này sự tình, đã đã nhận được Tô Dịch nhận thức.

Hắn cười ha hả khoát tay nói: "Việc rất nhỏ, có thể vì công tử làm việc, là Trịnh mỗ vinh hạnh!"

Tô Dịch không nói thêm gì nữa.

Thấy vậy, Trịnh Thiên Hợp không dám lưu lại nữa, mang theo vẻ mặt không tình nguyện ly khai Trịnh Mộc Yêu quay người mà đi.

Trước khi đi cái này cái này gợi cảm nóng bỏng thiếu nữ đẹp còn không ngừng phất tay, "Tô thúc thúc, ta ngày mai lại đến ~~ "

Trà Cẩm trong lòng hừ lạnh một tiếng, ám sát tìm một cơ hội, cần phải nhường cô gái nhỏ này biết khó mà lui không thể.

"Công tử, Linh Tuyết cô nương không có sao chứ "

Mắt thấy Tô Dịch lưng đeo Văn Linh Tuyết đi vào lầu các, Trà Cẩm vội vàng đuổi theo.

"Không có việc gì, ngươi đi trước nhóm lửa, chuẩn bị một chút nước ấm, Linh Tuyết tỉnh ngủ cực có thể muốn đắm chìm một phen."

Tô Dịch phân phó nói.

"Tốt."

"Sắc trời liền lập tức sáng, đợi tí nữa ngươi lại đi mua một một ít thức ăn, nhiều chuẩn bị một chút cháo nóng, không muốn mặt thật, Linh Tuyết thích ăn ngọt cháo."

"Tốt."

"Đúng rồi, nếu có không, đừng quên ta đã nói với ngươi đấy, đi chỗ đó Phúc Thụy Trai nhiều mua một chút quần áo."

"Tốt."

Nói qua, Tô Dịch đã đi tới trước gian phòng, liếc qua hoàn theo bên người Trà Cẩm, nói:

"Đã thành, ngươi đi giúp đi."

Đẩy cửa vào, liền đóng cửa phòng.

Trà Cẩm một người đứng ở bên ngoài gian phòng, khinh khẽ cắn giảo cặp môi đỏ mọng, nội tâm dâng lên không nói ra được chua xót tâm tình.

"Đây cũng lười lại kiêu ngạo gia hỏa, mà ngay cả cô em vợ ưa thích ngọt cháo đều gi chép tại trong lòng, rõ ràng sớm có lòng bất chính!"

Trà Cẩm thầm than.

Nàng đi theo tại bên người Tô Dịch có một đoạn thời gian, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, Tô Dịch tại đối xử nữ nhân thời gian, vốn có thể như thế săn sóc tỉ mỉ. . .

Nửa ngày, Trà Cẩm lắc đầu, quay người mà đi.

Trong phòng.

"Đã thành, đừng giả bộ ngủ."

Tô Dịch một tiếng than nhẹ, lại lộ ra vẻ cưng chiều mùi vị.

Gối lên bả vai hắn ngủ say Văn Linh Tuyết lông mi khẽ run lên, ánh mắt nhắm, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Tỷ phu, ta đều hai ngày hai đêm không ngủ rồi, chỉ gối lên bờ vai của ngươi, mới ngủ được an tâm."

Thanh âm mềm gọt giũa, làm nũng giống nhau.

Nhưng sau một khắc, nàng liền nâng lên đầu đẹp, dùng xanh miết loại trắng nõn bàn tay như ngọc trắng vỗ vỗ bả vai Tô Dịch, "Tỷ phu, thả ta xuống đi."

Tô Dịch hai tay buông lỏng, cái này đẹp mỹ lệ thanh tú thiếu nữ liền tuột xuống.

Trên lưng đột nhiên không còn thiếu nữ cái kia ôn hương nhuyễn ngọc giống nhau dựa sát, nhường Tô Dịch thoải mái ngoài, cũng không khỏi có một tia không muốn.

Chợt, hắn lắc đầu, lười biếng ngồi ở một bên trên ghế ngồi, nhìn từ trên xuống dưới thiếu nữ cái kia yểu điệu thân ảnh, ấm giọng nói: "Đợi tí nữa Trà Cẩm chuẩn bị tốt nước tắm, tốt cho ngươi tốt đắm chìm một phen, sau đó ăn no cơm, mới hảo hảo ngủ một giấc."

Văn Linh Tuyết ngồi ở một bên, hai tay đang cầm khuôn mặt nhỏ nhắn, như nước trong veo ánh mắt dừng ở Tô Dịch, nói khẽ:

"Tỷ phu, ngươi có biết hay không, ta ở đó Cửu Khúc Thành thời gian, một mực đang suy nghĩ gì "

Không chờ Tô Dịch mở miệng, thiếu nữ liền nghiêm túc nói: "Ta lúc ấy liền kiên định cho là, trên đời này như có người có thể cứu ta cùng Trúc Cô Thanh tiền bối, người kia tất nhiên chính là tỷ phu ngươi."

Thanh âm êm dịu, lại lộ ra nghiêm túc mùi vị.

Chợt, thiếu nữ lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, "Quả nhiên, tại ta đều lúc tuyệt vọng, tỷ phu ngươi quả thực tượng thần tiên đồng dạng từ trên trời

giáng xuống, ngươi cũng không biết, một khắc này tự ta lại có chút không dám đã tin tưởng. . ."

Nàng khuôn mặt hoàn rất yếu ớt, thanh tú xinh đẹp mặt mày hình dáng thời gian, cũng mang theo khó nén mỏi mệt, nhưng giờ khắc này, nàng lại cười đến vô cùng vui vẻ.

Nụ cười kia trong vắt cùng thuần túy, nhường Tô Dịch nội tâm dâng lên không nói ra được thương tiếc, nhịn không được đưa tay vuốt vuốt đầu thiếu nữ, nói:

"Yên tâm đi, về sau vô luận phát sinh chuyện gì, ta cũng sẽ ở ngày hôm nay như vậy đứng ở bên cạnh ngươi đấy."

Thiếu nữ ừ một tiếng, đạo "Ta cũng sẽ như vậy chờ tỷ phu kia "

Tô Dịch cười rộ lên.

Không bao lâu, Trà Cẩm chuẩn bị xong tắm rửa nước ấm, mang theo Văn Linh Tuyết tiến về trước gian phòng của nàng đắm chìm.

Tô Dịch lại đẩy ra cửa sổ, ánh mắt ngắm nhìn chỗ xa.

Một vòng tia nắng ban mai giống như vô cùng phong mang, phá vỡ như mực cảnh ban đêm, mang theo nhu hòa ánh sáng, vung vãi nhân gian.

Trời đã sáng.

Hít thở sâu một hơi sáng sớm có chí tiến thủ, Tô Dịch đem một cái thật lớn bao phục theo trong mặc ngọc bội lấy ra.

Trong bao quần áo giả vờ những thứ kia Quỷ vật yêu loại là đền bù sai lầm mà dâng ra bảo vật.

Thô sơ giản lược nhìn qua, chỉ thấy có tam giai Linh tài, Tam phẩm Linh dược, tam giai Linh Thạch loại bảo vật, cũng có một chút kỳ lạ quý hiếm cổ quái đồ chơi, như là có thể nuôi dưỡng thần hồn khoáng thạch, có thể ma luyện khí huyết Linh Ngọc vân... vân.

Giá trị cũng là không tầm thường.

"Ừ "

Tô Dịch ánh mắt đột nhiên bị một vật hấp dẫn, lúc này bả một cái hổ phách giống nhau màu nâu xám hòn đá cầm lấy, đặt ở trước mặt dò xét.

Hòn đá này rất tầm thường, mới trẻ mới sinh lớn nhỏ cỡ nắm tay, bụi bẩn đấy, đã có một tia nhàn nhạt Linh khí tràn ngập mà ra.

Hòn đá này rõ ràng mới đào móc đi ra không lâu, mặt ngoài còn dính lấy một chút nhỏ vụn bùn đất mảnh vụn.

Cầm trong tay, nặng trịch đấy, lại chừng trên trăm cân nặng.

Mà tại Tô Dịch cảm ứng ở bên trong, hòn đá này bên trong lại mơ hồ có một tia không dễ dàng phát giác sắc bén tới trung khí!

BOANG... một tiếng, Tô Dịch xuất ra Ngự Huyền kiếm, sử dụng kiếm phong gọt tảng đá kia, động tác cẩn thận.

Theo mảnh đá vẩy ra, cái này bụi bẩn trong viên đá, mơ hồ có tinh mang bắt đầu khởi động, cái kia sắc bén khí tức lại càng nồng đậm lên.

Không bao lâu, tại Tô Dịch trong lòng bàn tay, đã xuất hiện một cái tinh chói mắt, phong mang khiếp người màu bạc khối sắt, đầu trứng bồ câu lớn nhỏ, lại sáng long lanh trong vắt, hào quang quá lớn, đâm vào Tô Dịch ánh mắt cũng không khỏi hơi hơi nheo lại.

"Tinh Vẫn Tinh Thiết! Quả nhiên là vật ấy!"

Tô Dịch giật mình ngoài, không khỏi lộ ra một vòng tiếu ý, "Không nghĩ tới, chuyến này lại vẫn có bực này gặt hái được. . ."

Tinh Vẫn Tinh Thiết!

Một loại từ trên trời vẫn lạc khan hiếm linh liệu, nhưng xếp vào Ngũ phẩm hàng ngũ, kia tính chất sáng sủa như bạc, sắc bén như Lãnh điện, trong đó càng ẩn chứa cực kỳ lăng lệ ác liệt tinh sát chi lực.

Tại kiếm tu trong mắt, đây là để mà luyện chế linh kiếm tuyệt hảo tài liệu, thoáng trộn lẫn trên một chút bột phấn, cũng có thể nhường linh kiếm phẩm chất tăng lên một mảng lớn!

Mà Tô Dịch trong tay cái khối này Tinh Vẫn Tinh Thiết, nhìn như trứng bồ câu lớn nhỏ, đã có trăm cân nặng, giá trị to lớn, viễn không phải là cái khác Ngũ phẩm linh liệu nhưng cân nhắc.

"Ngự Huyền kiếm lực lượng, đã tiêu hao bốn thành tả hữu, mà khi ta tu vi bước vào Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ, Ngự Huyền kiếm uy năng, đã vô pháp để cho ta phát huy ra toàn bộ thực lực."

Tô Dịch thầm nghĩ, "Còn có cái này Tinh Vẫn Tinh Thiết, ta có thể đủ luyện ra một thanh chân chính trên ý nghĩa linh kiếm!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 204: Đạo Cương

Ăn cơm xong, Văn Linh Tuyết liền buồn ngủ.

Thiếu nữ hai ngày hai đêm không có chợp mắt, hơn nữa tâm thần chịu đủ tra tấn, từ lâu là mỏi mệt chịu không nổi.

Tại lúc ăn cơm, đều thẳng ngáp.

Trà Cẩm đều thấy được một trận đau lòng, đem khuê phòng của mình nhảy đi ra, lấy để cho Văn Linh Tuyết nghỉ ngơi.

Tô Dịch tắc lai đến hồ nước tới bờ, một lần lại một biến tu luyện Tùng Hạc Đoán Thể Thuật.

Trong khi tu luyện, kia bên trong thân thể khí cơ như không ngừng thiêu đốt sôi trào lò luyện loại, không ngừng đối với một thân khí huyết tiến hành rèn luyện.

Từng trận nổ vang tới thanh âm, như từng đạo mạnh mẽ trong trẻo hạc minh giống nhau, tại kia bên trong thân thể huyệt khiếu kinh mạch tầm đó phát ra.

Cho đến đem Tùng Hạc Đoán Thể Thuật diễn luyện đến Đệ Cửu biến thời gian, Tô Dịch cái kia dài thường thượt tuấn bạt thân ảnh bốn phía, lặng yên hiện lên ra một tia lăng lệ ác liệt như kiếm loại Cương Khí.

Cương Khí kia vô cùng tinh thuần sắc bén, theo Tô Dịch thân ảnh du tẩu, đem không khí đều Thiết Cát ra từng sợi nhỏ vụn sóng khí, phát ra xùy xùy tiếng rít thanh âm bạo tiếng.

Cho đến về sau, cái kia giống như hư ảo giống nhau Cương Khí, mơ hồ tượng nhỏ bé dày đặc bầy cá giống nhau, tại Tô Dịch quanh thân hoạt bát tới lui tuần tra, quang ảnh lưu chuyển, đúng như ngàn vạn kiếm quang tại xua tan đêm tối lập loè.

Bỗng dưng, Tô Dịch dậm chân, biền chỉ làm kiếm, cách không triều ngoài ba trượng trong hồ nước tùy ý một trảm.

Xùy!

Một đám chân cương chi lực làm cho ngưng tụ Kiếm Khí lướt đi, không khí như vải vóc loại Thúc Nhĩ bị cắt ra một cái thẳng tắp khe hở.

Mà ngoài ba trượng trong hồ nước, Thanh bích lá sen trên một viên óng ánh sáng long lanh giọt sương vừa chảy xuống đến không trung, đã bị cái kia một đám Kiếm Khí chém thành hai bên, rồi sau đó xùy xùy hai tiếng, cái này hai bên sương sớm bắn tung toé bốc hơi.

Theo sát lấy, phịch một tiếng.

Trên mặt hồ xanh biếc, xuất hiện một đạo dài hơn một trượng thẳng tắp khe hở, hai bên nước chảy ầm ầm bắn tung toé cuồn cuộn, sóng Hoa Như Tuyết.

Chỉ một cái như kiếm.

Trảm lá sen tới biểu lộ, Đoạn hơn một trượng mặt hồ!

Người phía trước phát huy tác dụng vô cùng đất diễn dịch ra Tô Dịch đối với lực lượng tinh chuẩn ngự dụng, rồi sau đó giả lại thể hiện ra cái này chỉ một cái chi lực uy năng hạng gì lăng lệ ác liệt bá đạo.

Tô Dịch thở dài một mực trọc khí, từ từ thu công, một thân sôi trào như lò luyện khí cơ cùng bên ngoài cơ thể cái kia tỉ mỉ như bầy cá Cương Khí tùy theo lặng yên quy về yên tĩnh trung.

"Công tử, người đã bước vào Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ "

Cách đó không xa, Trà Cẩm vũ mị đôi mắt sáng nổi lên khó có thể ngăn chặn rung động.

Vừa rồi một kiếm kia, chân khí phóng ra ngoài, Tụ Khí thành cương!

Đây chính là chỉ Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ "Hóa cương" cấp độ mới có thể khống chế lực lượng!

Mà Trà Cẩm hiểu rõ nhớ kỹ, lúc trước nàng cùng Tô Dịch cùng một chỗ ly khai Vân Hà Quận thành thời gian, đối với mới vừa rồi là Tụ Khí cảnh trung kỳ.

Tại mấy ngày sau rừng núi hoang vắng ở bên trong, cùng Xích Diễm Bích Tình thú trong trận chiến ấy, lại nhường Tô Dịch đạt đến Tụ Khí cảnh trung kỳ viên mãn cảnh giới.

Cho đến hiện tại, mới qua năm ngày thời gian mà thôi, nhưng tu vi của hắn liền lại lần nữa phóng ra một cái lối thoát, bước vào Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ!

Cái này tu hành tốc độ cực nhanh, quả thực kinh thế hãi tục.

Nếu khiến Trà Cẩm biết rõ, theo ban đầu ở Quảng Lăng thành thức tỉnh trí nhớ kiếp trước về sau, Tô Dịch từ Bàn Huyết Cảnh lần nữa tu luyện tới hiện tại, cũng mới hơn một tháng thời gian, cũng không biết nên làm cảm tưởng gì rồi.

"Không sai."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Từ lúc rèn luyện ra dẫn phát có một không hai dị tượng cái kia một cái "Ẩn mạch" về sau, hắn liền tùy thời cũng có thể bước vào Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ.

Dưới mắt chẳng qua là hưng chỗ đến, một lần hành động đang diễn luyện Tùng Hạc Đoán Thể Thuật trung phá cảnh mà thôi.

"Cái này. . . Cái này thật là vô cùng không thể tưởng tượng nổi. . ."

Trà Cẩm ánh mắt phiêu hốt, nhớ tới Nguyệt Luân Tông trung bị coi là "Nguyệt Luân Thất Tử" những thứ kia có thể nói yêu nghiệt nhân vật tuyệt thế.

Trong nội tâm nàng một chút đối lập liền phát hiện, lại không có một cái nào có thể tại tốc độ tu luyện trên có thể cùng Tô Dịch đánh đồng đấy.

"Không thể tưởng tượng nổi "

Tô Dịch một trận lắc đầu.

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, những thứ kia đỉnh cấp Đạo tông đệ tử hạch tâm, còn là hài đồng thời gian, liền có thể trong vòng một tháng, đem võ đạo Tứ Cảnh rèn luyện đến hết sức viên mãn tình trạng.

Đây mới thực sự là có thể được xưng tụng yêu nghiệt kỳ tài, từng đều có đại khí vận bên người.

Tượng lúc trước Thanh Đường bái nhập bọn họ hạ thời gian, cũng mới vẻn vẹn bảy tuổi, liền trên đường thế như chẻ tre, đem võ đạo Tứ Cảnh rèn luyện đến chưa từng có hết sức chi địa bước.

Xét đến cùng, tại Đại Hoang Cửu Châu tất cả đại cự đầu trong mắt, võ đạo Tứ Cảnh chính là phàm tục cảnh giới, ngao luyện đơn giản là thể xác hòa khí cơ, rèn luyện chính là tu hành điểm bắt đầu Đại Đạo căn cơ mà thôi.

Chân chính trên ý nghĩa Đại Đạo chi tranh, muốn theo món (ăn) hà uống biểu lộ, Tích Cốc không ăn Nguyên Đạo chi lộ bắt đầu.

Đương nhiên, lại yêu nghiệt thiên tài, nếu không đại nghị lực, đại khí phách, cũng cuối cùng đem phai mờ như thế mọi người.

Vô luận là kiếp trước, còn là hiện tại, Tô Dịch từ trước đến nay khinh thường dùng thiên tài cùng tài trí bình thường trôi qua phần Tu Hành Giả.

Tại hắn xem, ngu dại hạng người, chỉ cần nhất tâm hướng đạo, cũng có góp ít thành nhiều, một bước lên trời thời điểm!

Tu hành hạch tâm, xét đến cùng ở chỗ "Tâm tính" trên.

Tham gia lại lệ tâm mà động.

Xuất thế lại dưỡng tâm tại yên tĩnh.

Đại khái có thể dùng "Dưỡng tâm như ngọc, lệ tâm như phong" chữ bát (八) lấy khái quát.

Trà Cẩm chần chừ một chút, thấp giọng nói: "Công tử, ta. . . Ta suy nghĩ kỹ càng rồi."

"Ừ "

Tô Dịch đang chuẩn bị phản hồi lầu các, nghe vậy dậm chân đạo "Cân nhắc cái gì "

"Ách. . ."

Trà Cẩm thấp đầu đẹp, đạo "Ta hy vọng có thể. . . Có thể. . . Lưu lại. . . Ừ. . . Công tử bên người. . ."

Thanh âm dần dần nhỏ đi, yếu ớt muỗi vằn.

"Thì ra là thế."

Tô Dịch giật mình, nhớ tới tự mình đã cho Trà Cẩm hai lựa chọn, một cái là ly khai, một cái là lưu lại tiếp tục hầu hạ bên cạnh mình.

"Lựa chọn rất sáng suốt."

Nói qua, Tô Dịch liền cất bước đi vào lầu các.

"Cái này đánh giá thế nào là lạ đấy. . ."

Nhìn Tô Dịch bóng lưng ly khai, Trà Cẩm dở khóc dở cười, mình cũng lựa chọn để lại, vì cái gì không thể biểu hiện ra một chút vui mừng cùng vui sướng

Bất quá, Tô Dịch như vậy tùy ý thái độ, lại làm cho Trà Cẩm trong lòng không hiểu thoải mái không ít, nếu như quá khách khí cùng để ý, ngược lại làm cho nàng sẽ rất không được tự nhiên. . .

"Đúng rồi, nhớ kỹ đi Phúc Thụy Trai cho Linh Tuyết mua một chút quần áo."

Trong lầu các truyền ra Tô Dịch thanh âm.

Trà Cẩm lắc đầu cười rộ lên, đây mới là tự mình quen thuộc nhất hắn a.

Suy nghĩ một chút, Trà Cẩm không có trì hoãn nữa, quyết định sẽ đi ngay bây giờ Phúc Thụy Trai đi một lần, A..., thuận tiện cũng cho mình mua thêm một chút xinh đẹp quần áo!

Nghĩ như thế, Trà Cẩm nội tâm cũng là vui sướng không ít.

. . .

Trong phòng.

Tô Dịch đứng ở trước giường,

Văn Linh Tuyết đang ngủ say, một đôi thon dài đùi ngọc rất không có hình tượng đất mang theo đệm chăn, tóc mây tán loạn, phấn gọt giũa sáng bóng môi anh đào khẽ nhếch, thanh tú tuyệt mỹ trên mặt đẹp một mảnh yên lặng.

Nghe thiếu nữ cái kia rất nhỏ mà cân xứng tiếng hít thở, Tô Dịch nội tâm cũng trở nên mềm mại không ít.

Hắn cười cười, bả bị thiếu nữ hai chân đè nặng bị tấm đệm lôi kéo bắt đầu, nhẹ nhàng đắp kín, lúc này mới quay người ra khỏi phòng.

Tại đây thế tục ở bên trong, có thể làm cho hắn theo trong nội tâm nhớ cùng để trong lòng không có mấy người, Văn Linh Tuyết không thể nghi ngờ là một cái trong số đó.

Hắn sẽ không quên, thức tỉnh ký ức tiền cái kia một đoạn u ám thời gian trong, cái này tươi đẹp như ngày xuân ánh mặt trời loại thiếu nữ, mang cho mình rất nhiều ấm áp.

Ra khỏi phòng, đi tới thư phòng, Tô Dịch ngồi ở cửa sổ tiền trước bàn sách, suy nghĩ một chút, liền xuất ra giấy và bút mực, múa bút thành văn đứng lên.

Một lát sau.

Tô Dịch ném bút lông, sống bỗng nhúc nhích mánh khoé, lâm vào trong khi trầm tư.

Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ, danh gọi "Hóa cương" .

Đạt đến chuyện này, thật là trung khí phóng ra ngoài, Tụ Khí thành cương, có thể Ngự nước mà đi, cách không giết địch!

Đây hết thảy hạch tâm, ngay tại ở bả một thân chân khí luyện hóa ra cương sát chi lực.

Cương sát phẩm chất cao thấp, liên quan đến uy năng mạnh yếu.

Tại Đại Hoang Cửu Châu, nhằm vào cương sát phẩm chất cao thấp, phân ba cấp bậc, một giả là Địa Cương, một giả là Thiên Cương, một giả là Linh Cương!

Địa Cương thường thấy nhất.

Thiên Cương lại chỉ thiên phú phi phàm hạng người có thể luyện hóa đi ra.

Mà Linh Cương, lại cơ hồ chỉ đứng đầu cổ xưa đạo chính thống trung hạch tâm thiên kiêu đệ tử, mới có thể luyện ra.

Ngược lại không phải là bởi vì tu luyện bí pháp nguyên nhân, mà là liên quan đến tu hành tư chất, nội tình, thiên phú.

Nhưng tại trong mắt Tô Dịch, Địa, Thiên, Linh ba cương phía trên, còn có Đạo Cương!

Cái gì gọi là Đạo Cương

Cương sát nhập đạo, bao hàm đạo ngân, hiện lên đạo uy!

Đạt đến nơi đây bước, một thân tu vi kì thực đã đã có được một cỗ vô hình đạo vận, trong chiến đấu, giống như "Thu thập huyền" sắc lệnh diệu dụng loại, nhưng dẫn dắt Chu Hư Đại Thế, ngự dụng một bộ phận Thiên Địa lực lượng!

Mà muốn cô đọng ra "Đạo Cương" điều kiện tiên quyết, chính là tại Tụ Khí cảnh sơ kỳ thời gian, rèn luyện ra "Nhiều khiếu thành linh" nội tình, tại trung kỳ thời gian đả thông "Ẩn mạch" .

Tại bực này trụ cột phía trên, mới có thể rèn luyện ra luyện hóa Đạo Cương nội tình!

Bằng không, hết thảy ngừng nói.

Mà điều này cũng làm cho có nghĩa là, thế gian có thể làm đến một bước này giả, ngàn vạn không một!

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu từ xưa đến nay vô tận năm tháng ở bên trong, cũng chỉ rải rác một nắm người làm được một bước này, để lại đủ để sặc sỡ thiên thu truyền thuyết.

Mà bây giờ, Tô Dịch đã luyện ra thuộc về mình một cỗ "Đạo Cương", tuy rằng hoàn rất ít ỏi, thế nhưng đã có thể nói là tiến bộ cực lớn.

Kia "Đạo Cương" như kiếm loại lăng lệ ác liệt, như lưu ly mỹ ngọc loại sáng long lanh, bên trong bao hàm một tia đạo ngân, kia uy năng cũng Tự

Nhiên không phải chuyện đùa.

"Dựa theo loại này tiến độ, nếu muốn đem ta đây một thân chân khí toàn bộ rèn luyện xuất đạo cương, sợ đến hao phí một đoạn thời gian rất dài không thể."

Tô Dịch ám sát.

Cái này là căn cơ quá mức hùng hậu tai hại, làm cho rèn luyện Đạo Cương thời gian, cần hao phí đại lượng thời gian cùng tâm huyết.

Rất lâu, Tô Dịch đứng dậy đã đi ra thư phòng.

Buổi trưa thời gian.

Trà Cẩm mang theo bao lớn bao nhỏ đã trở về.

Nàng rõ ràng tâm tình vô cùng tốt, vẫn không quên thuận tiện mua cơm trưa.

"Công tử, ta cho Linh Tuyết mua quần áo, son phấn, cây trâm, thủ trạc (*vòng tay), khuyên tai ngọc. . ."

Chứng kiến ngồi ở trong đình viện chờ ăn cơm Tô Dịch, Trà Cẩm cười bẩm báo lần này dạo phố thành quả chiến đấu.

Tô Dịch cái nào có hứng thú nghe những thứ này, khua tay nói: "Mang thứ đó tiên để xuống, đi gọi Linh Tuyết tới dùng cơm."

Trà Cẩm lè ra cái lưỡi đinh hương, vội vàng đi.

"Nữ nhân này trở nên hoạt bát không ít a. . . Xem, quyết định đi theo ở bên cạnh ta làm thị nữ về sau, nàng hẳn là vẫn là rất cao hứng đấy. . ."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Không bao lâu, Trà Cẩm cùng Văn Linh Tuyết cùng một chỗ theo trong lầu các đi ra.

Khi thấy Văn Linh Tuyết thời gian, Tô Dịch con mắt sáng ngời.

Thiếu nữ trước mắt thay đổi một thân màu xanh nhạt vỡ hoa váy dài, như mực nồng đậm tóc dài kéo thành đuôi ngựa, lộ ra một trương vừa giận vừa vui, thanh tú tuyệt tục mặt trái xoan.

Thiếu nữ rõ ràng khôi phục tinh khí thần, hành tẩu thời gian, yểu điệu thân ảnh nhẹ nhàng yểu điệu, đuôi ngựa lay động nhoáng một cái, nhẹ nhàng khoan khoái lưu loát, đẹp mỹ lệ chiếu người.

"Công tử, ngươi xem ta cho Linh Tuyết muội muội mua xiêm y thế nào "

Trà Cẩm hé miệng cười nói.

"Xiêm y mà thôi, nhưng làm đẹp, chân chính xinh đẹp chính là người."

Tô Dịch thản nhiên mở miệng.

Văn Linh Tuyết nháy một cái ngôi sao giống nhau sáng long lanh đôi mắt, vui rạo rực đất vén lên ngón tay cái:

"Tỷ phu, thật tinh mắt!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 205: Hỏi Thế Gian Ai Có Thể Vô Tình

Ăn cơm xong, Trà Cẩm chịu khó chỉnh đốn bát đũa, bận việc đứng lên.

"Tỷ phu, Trà Cẩm tỷ tỷ người xinh đẹp như vậy, như thế nào lại đã thành thị nữ của ngươi "

Văn Linh Tuyết hiếu kỳ nói.

"Chính nàng nguyện ý lưu lại đấy."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Huống chi, người bình thường muốn cho ta làm thị nữ còn chưa đủ tư cách đây."

Văn Linh Tuyết phốc xuy cười rộ lên, dáng tươi cười như mưa sau đó nụ hoa loại tươi mát, "Tỷ phu, ngươi đều học xong tự biên tự diễn rồi."

Tô Dịch bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Vì cái gì nói thật thời điểm, hết lần này tới lần khác không ai tin đây "

"Tỷ phu, ngươi không muốn như vậy nghiêm trang nói giỡn nói được không "

Văn Linh Tuyết cười đến càng vui sướng, thanh thúy dễ nghe, leng keng như suối nước giống nhau.

Nhìn thiếu nữ cái kia khéo cười tươi đẹp làm sao bộ dạng, Tô Dịch đã bị cảm hoá giống nhau, nở nụ cười, "Vốn trong mắt ngươi, ta nói chuyện đều tốt như vậy cười sao "

Văn Linh Tuyết cả vội vàng lắc đầu, ngồi thẳng thân thể mềm mại, giòn giòn giã giã nói: "Ta chỉ là cảm giác, tỷ phu ngươi bỉ trước đây sáng sủa hơn nhiều, như vậy là tốt rồi, ngươi cũng không biết, trước đây ngươi đang ở đây chúng ta Văn gia thời gian, mỗi ngày mặt âm trầm, làm cho người ta rất lo lắng."

Tô Dịch cũng là một trận cảm khái, nói: "Chuyện trước kia đều đã qua."

"Tỷ phu, ngươi bái kiến tỷ tỷ của ta đến sao "

Văn Linh Tuyết chợt mà hỏi thăm.

Nguyên bản vui sướng bầu không khí lặng yên trở nên có chút yên tĩnh.

Tô Dịch một chút trầm mặc, liền nói nói: "Ngày hôm qua thời điểm, ta đi một chuyến Thiên Nguyên học cung, cùng tỷ tỷ ngươi gặp mặt một lần."

"Cái kia. . . Hai người các ngươi không có sinh khí đi "

Văn Linh Tuyết một đôi nước gọt giũa con mắt linh hoạt nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, giống như muốn nhìn được hắn chân thật ý tưởng.

Tô Dịch thần sắc bình thản, không có chút nào sóng lớn, nói: "Tỷ tỷ ngươi ngay lúc đó tâm tình rất kích động, cũng rất không lý trí, bất quá, sự tình cuối cùng giải quyết xong, đây đối với hai ta mọi người rất tốt."

Văn Linh Tuyết trong lòng không hiểu run lên, giật mình ở đó, ý thức được có chút không đúng.

Tô Dịch nhìn nhìn im lặng không nói thiếu nữ, nói khẽ: "Đừng có đoán mò, ta chỉ là cùng tỷ tỷ ngươi phân rõ quan hệ mà thôi, cũng không có đả thương hại nàng."

"Vẽ. . . Phân rõ quan hệ "

Văn Linh Tuyết khuôn mặt khẽ biến, tinh mâu trợn to, trắng nõn nhuyễn ngọc giống nhau hai tay đều lặng yên nắm chặt đứng lên.

"Linh Tuyết, ta biết rõ ngươi một mực ý đồ lắp đầy ta với ngươi tỷ tỷ quan hệ, nhưng ngươi so với ta rõ ràng hơn, tỷ tỷ ngươi là như thế nào tính cách, trong nội tâm nàng chấp niệm chính là tiếp xúc cái hôn sự này, đã định trước không có khả năng có cải biến."

Tô Dịch khẽ thở dài một tiếng, đạo "Tóm lại, phân rõ quan hệ, đối với ta cùng nàng đều là chuyện tốt."

Văn Linh Tuyết dài nhỏ lông mi run nhè nhẹ, Ngọc Dung chợt minh chợt diệt.

Rất lâu, nàng mới buồn rầu thở dài nói: "Kỳ thật, ta sớm có dự liệu được lại có một ngày như vậy, lại không nghĩ rằng, sẽ đến nhanh như vậy. . ."

Thiếu nữ thần sắc buồn vô cớ, lộ ra nồng đậm thất lạc.

"Ngươi không trách ta quá vô tình "

Tô Dịch nhẹ giọng hỏi.

Văn Linh Tuyết lắc đầu, thấp giọng nói: "Ngươi cùng tỷ tỷ đều là cái hôn sự này người bị hại, nhưng có đôi khi ta suy nghĩ một chút, nếu không phải cái hôn sự này, cũng chỉ vô pháp biết tỷ phu, cái này. . . Cái này thật đúng là rất làm cho người ta không biết làm sao bây giờ là tốt. . ."

Tô Dịch ánh mắt nhìn xa xa vòm trời, nói: "Cái này là duyên pháp, cường đại như thần tiên, sợ cũng cân nhắc không thấu những thứ này. . ."

Dừng một chút, hắn con mắt hiện thương tiếc, nói: "Mà ngươi kẹp ở ta và chị ngươi tỷ tầm đó, nghe được tin tức như vậy, khẳng định không dễ

chịu đi "

Văn Linh Tuyết thân thể mềm mại khẽ run lên, ừ một tiếng, cái mũi không hiểu cay mũi, hốc mắt phiếm hồng, nói: "Tỷ phu, thật sự sẽ không có vãn hồi đền bù cơ hội sao "

Tô Dịch khẽ lắc đầu.

Hắn mặc dù lại yêu thương Văn Linh Tuyết, tại trong chuyện này, cũng tuyệt chưa có trở về xoáy chỗ trống.

Văn Linh Tuyết kinh ngạc một lát, đột nhiên lệ như suối trào, đứng lên nói: "Tỷ phu, ta. . . Ta nghĩ tiên yên lặng một chút."

Tô Dịch nhẹ gật đầu: "Tốt."

Trong lòng của hắn cũng hơi có chút bực bội. Vô luận là kiếp trước, còn là ở kiếp này, hắn từ trước đến nay không thích trong lòng để trong lòng nữ nhân, ở trước mặt mình chảy nước mắt.

Như đổi lại là người khác, hắn sớm răn dạy lên tiếng.

Nhưng đối mặt Văn Linh Tuyết, hắn cũng không chịu đựng phát giận.

"Lòng của ta thật đúng là càng ngày càng mềm rồi. . ."

Tô Dịch thầm than.

"Tỷ phu."

Đi đến lầu các chỗ Văn Linh Tuyết đột nhiên quay đầu, lời nói mang nghẹn ngào hô một tiếng.

Tô Dịch ánh mắt nhìn đi tới.

Chỉ thấy cái này thanh tú yểu điệu thiếu nữ lau khô nước mắt trên mặt, mắt đỏ vành mắt nói:

"Ta. . . Ta về sau còn có thể giống như trước như vậy bảo ngươi. . . Tỷ phu sao "

Nàng nỗ lực làm cho mình tỉnh táo, nhưng thanh âm mang theo ức chế không ngừng run rẩy.

Cái này một nháy mắt, Tô Dịch tâm địa đều mềm nhũn ba phần, nói: "Xưng hô mà thôi, ngươi ưa thích tại sao gọi cũng có thể."

Văn Linh Tuyết mấp máy môi, quay người đi vào lầu các.

Cách đó không xa, Trà Cẩm đem một màn này màn thu hết vào mắt, nội tâm không khỏi thở dài, gia hỏa này sao liền nhẫn tâm nhường một nữ hài tử thương tâm thành như vậy

Hoàn một mực ngồi ở đó, vì cái gì không thể chủ động đi làm yên lòng một cái

Được rồi, còn là ta đi đi.

Trà Cẩm quay người liền hấp tấp đi vào lầu các.

Tô Dịch một người ngồi ở đó, nhìn ở phía xa trong hồ nước chơi đùa một đám chim bay, thần sắc lạnh nhạt như trước.

Nhưng, nhưng trong lòng có chút tự giễu, tình cảm tới gút mắc, quả nhiên cuối cùng hao tổn tinh thần.

Dù có kiếp trước mười vạn tám nghìn năm lịch duyệt, cũng không có thể chân chính lù lù bất động, kim cương bất hoại rồi.

Dù sao, người nào có thể chân chính vô tình

Thời gian từng chút một trôi qua.

Rất lâu, Trà Cẩm theo trong lầu các đi ra, chần chừ một chút, nói: "Công tử, Linh Tuyết cô nương muốn đi Thiên Nguyên học cung gặp một lần tỷ tỷ của nàng. Nàng hiện tại không biết nên thế nào đối mặt với ngươi, vì vậy. . . Vì vậy ta sẽ tới cùng người nói."

Tô Dịch ừ một tiếng, nói: "Ngươi tự mình tiễn đưa nàng đến Thiên Nguyên học cung, ta đi ra ngoài đi đi."

Dứt lời, hắn vươn người đứng dậy, đã đi ra Sấu Thạch Cư.

Đưa mắt nhìn hắn dài thường thượt thân ảnh biến mất tại đình viện ngoài cửa lớn, Trà Cẩm mơ hồ cảm giác, Tô Dịch cái này kiêu ngạo đến thực chất bên trong nam nhân, sợ là đời này cũng sẽ không hướng bất kỳ nữ nhân nào chủ động cầu hoà rồi. . .

Không hiểu đấy, Trà Cẩm thở dài.

Chợt, nàng không khỏi tự giễu, ta mù quan tâm những thứ này làm chi, Linh Tuyết cô nương còn có thể bị gia hỏa này nhớ, mà ta. . . Cũng bất quá là hắn thị nữ bên người mà thôi. . .

. . .

Đi ra Sấu Thạch Cư.

Xa xa đường phố trên truyền lại từng trận tiếng động lớn rầm rĩ náo nhiệt tiếng gầm, nhân thế muôn màu, hồng trần Vạn Tượng, tận ở trong đó diễn dịch.

Tô Dịch nhanh muốn đi ra ngõ hẻm thời gian, một đám người phóng ngựa mà đến.

Cầm đầu đấy, rõ ràng là Lục hoàng tử Chu Tri Ly, Thường Quá Khách.

Chứng kiến Tô Dịch, Chu Tri Ly đám người dồn dập trở mình xuống ngựa, đi lên trước đến.

Chu Tri Ly cười chắp tay chào nói: "Tô công tử, ta hôm nay mang theo Tiết gia đứng đầu đến đây. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch liền ngắt lời nói: "Không quản ngươi có chuyện gì, hôm khác lại đến."

Dứt lời, cất bước hướng phía trước bước đi.

Chu Tri Ly đám người đều là khẽ giật mình, không hiểu ra sao.

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh ly khai, Chu Tri Ly mới phản ứng tới giống nhau, than nhẹ nói:

"Xem, hôm nay chúng ta đến có chút không đúng lúc rồi."

Nói qua, ánh mắt của hắn nhìn về phía bên cạnh một cái áo lam trung niên, áy náy nói: "Tiết tộc trưởng, kính xin chớ có chú ý, lần này đến viếng thăm Tô công tử thời gian, cũng trách ta không có nói tiền chuẩn bị tốt, thế cho nên. . ."

Áo lam trung niên mỉm cười, nói: "Lục điện hạ không cần giải thích, Tiết mỗ cái nào sẽ để ý một chút chuyện nhỏ."

Hắn mặt trắng không râu, rộng eo chật vật, toàn thân mang theo một cỗ phong độ của người trí thức hơi thở, cười rộ lên làm cho người ta như tắm gió xuân.

Tiết Ninh Viễn.

Cổn Châu ngũ đại đỉnh cấp tông tộc một trong Tiết thị đứng đầu!

Tại Cổn Châu cảnh nội, lại còn "Ninh gây Diêm Vương, đừng chọc Tiết Ninh Viễn" lời nói.

Nguyên nhân chính là, vị này Tiết gia người nắm quyền, nhìn như nho nhã phong lưu, kì thực mánh khoé lãnh khốc, tính tình thiết huyết.

Đối xử địch nhân từ trước đến nay thà rằng nhưng giết lầm, theo không buông tha.

Dừng một chút, Tiết Ninh Viễn cười nói: "Không thể không nói, vị Tô công tử này quả nhiên như điện hạ theo như lời như vậy ngạo khí mười phần."

Nghe vậy, Chu Tri Ly cũng cảm khái giống như nói: "Người bình thường ngạo mạn, phần lớn là mắt cao hơn đầu, cuồng vọng vô tri, nhưng Tô công tử không giống nhau, hắn là có được đủ để tự ngạo nội tình."

"Nghe điện hạ vừa nói như vậy, Tiết mỗ nhưng càng nghĩ mở mang kiến thức vị Tô công tử này phong thái rồi."

Tiết Ninh Viễn phải nhẹ tay khẽ vuốt vuốt bóng loáng cái cằm, cười cười.

Rất nhanh, một đoàn người liền chiết thân ly khai.

. . .

Phồn hoa như nước chảy trên đường phố, Tô Dịch một người hành tẩu tại ngựa xe như nước bên trong, áo bào xanh như ngọc, thân ảnh côi cút.

Nhưng, xem lần cái kia trên đường tiếng động lớn rầm rĩ cùng náo nhiệt, lại dường như đều cùng hắn không quan hệ, trong lòng chỉ một tia không hiểu tịch liêu, vô cùng buồn chán.

Trong cuộc sống bi hoan hay không tương thông đấy.

Tâm tình tốt thời điểm, xem gió thảm mưa sầu cũng nồng nhiệt.

Tâm tình không tốt thời gian, xem nhân gian tuyệt sắc cũng một chút cũng không có thú vị.

"Thế gian này tình cảm tới gút mắc, nếu như một kiếm có thể chặt đứt, đó cũng là vô cùng tốt rồi."

Tô Dịch trong lòng than nhỏ.

Hắn đối với nam nữ hoan ái từ trước đến nay thấy được rất bắt đầu, cũng hoàn toàn không có gì đạo đức trên thích sạch sẽ.

Một hướng tham hoan cũng tốt, gặp dịp thì chơi cũng được, đùa nha, tận tình hưởng lạc là tốt rồi.

Mà khi liên lụy đến người quan tâm thời gian, liền không giống nhau.

Cũng đang nhân quan tâm, mới vô pháp chân chính vô tình.

Đương nhiên, nếu khiến hắn Tô Huyền Quân mệt mỏi, không cần thiết, người của hắn sẽ như kiếm của hắn một thứ, nhưng trảm hết thảy địch, cũng nhưng trảm trong lòng tặc!

Ừ

Đang chẳng có mục đích đi dạo, Tô Dịch ánh mắt lơ đãng thoáng nhìn, chứng kiến một cái ba tầng lầu các, ở trên treo một cái tấm biển: "Thái Bình

khách sạn" .

"Thật đúng là đúng dịp. . ."

Tô Dịch ngơ ngác một chút, liền đi vào nhà này Thái Bình khách sạn.

"Công tử muốn ở trọ sao "

Sau quầy vừa, là một cái thân thể mập mạp cẩm bào trung niên, râu cá trê, củ tỏi mũi, cười tủm tỉm đấy, đầy người con buôn tới trung khí.

Tô Dịch lòng bàn tay nhảy ra một cái không trọn vẹn đồng tiền, đưa tới, nói: "Ngươi nhưng nhận ra vật ấy "

Cẩm bào trung niên đồng tử bỗng nhiên ngưng tụ, cầm lấy không trọn vẹn đồng tiền dò xét một lát, nụ cười trên mặt biến mất, hiện lên một vòng cảnh giác cẩn thận vẻ, thấp giọng nói: "Là ai bả vật ấy cho công tử "

Tô Dịch nói: "Ông Vân Kỳ."

Cẩm bào trung niên con mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, "Ngươi là ông hộ pháp người nào, hắn tại sao lại đem vật ấy cho ngươi "

Tô Dịch lông mày chau lên, nói: "Ông Vân Kỳ cũng không nói với ta, cầm lần này vật sẽ gặp nhận loại này đề ra nghi vấn."

Cẩm bào trung niên ngơ ngác một chút, chợt bài trừ đi ra một cái hiền lành dáng tươi cười, thấp giọng nói: "Công tử đừng hiểu lầm, như vậy đi, người vả lại đi theo ta, nơi đây không phải là nói chuyện với nhau chi địa."

Nói qua, hắn làm ra một cái thỉnh thủ thế, liền đem tiên dẫn đường.

"Một cái tông sư nhân vật, lại cam nguyện ở đây làm một cái khách sạn lão bản có ý tứ."

Tô Dịch im ắng cười cười, liền đi theo đi tới.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 206: Hồn Ngọc Manh Mối

Thái Bình khách sạn hậu đường, một chỗ chất đầy tạp hoá trong sân.

Tô Dịch tại cẩm y trung niên dưới sự dẫn dắt, tiến vào một chỗ hầm, tại một cái âm u đường nhỏ trung đi lại ước chừng nửa khắc đồng hồ thời gian sau đó.

Chỉ thấy một cái tu kiến dưới mặt đất cung điện, xuất hiện ở trong tầm mắt.

Dọc theo con đường này, Tô Dịch từ lâu phát giác được bất thường, khi thấy như vậy một cái cung điện thời gian, không khỏi nói: "Đây là chỗ nào "

Cẩm y trung niên dậm chân, quay đầu cười ha hả nói: "Đợi công tử tiến vào đại điện sẽ biết."

Dáng tươi cười ấm áp, lại lộ ra một chút quỷ dị mùi vị.

Tô Dịch ồ một tiếng.

Hắn mơ hồ đã phát giác được, cái này bị Ông Vân Kỳ coi là liên lạc chi địa Thái Bình khách sạn, cực có thể đã đã xảy ra nào đó biến cố.

Dưới mặt đất cung điện toàn thân từ cự thạch xây mà thành, rộng mở trước cổng chính, là một đôi tạo hình kỳ dị tượng đá.

Bên trái tượng đá hiện lên cự khuyển hình dạng, toàn thân đen kịt, sinh ra ba khối đầu người, ngẩng đầu mà ngồi, bộ dáng dữ tợn hung ác.

Bên phải tượng đá lại là một nữ tử, thân thể thướt tha uyển chuyển, phần eo lấy hạ thì là một cái uốn lượn quay quanh thân rắn.

Nàng hai tay giao nhau trước người, cầm theo một chén tựa như hoa sen loại đèn lồng.

Chứng kiến cái này một đôi lộ ra quỷ dị mùi vị tượng đá, Tô Dịch nhảy lên lông mày, mơ hồ cảm giác có chút quen thuộc.

Chợt liền nhớ lại, cái kia ba đầu Hắc khuyển, cùng U Minh Chi Địa đại hung Quỷ Thú "Liệt Hồn Ác Khuyển" cực kỳ rất giống.

Về phần nàng kia tượng đá, lại có chút giống U Minh trung "Quỷ xà" tộc hậu duệ, đều đầu người thân rắn.

Tại âm hồn ác quỷ trong mắt, quỷ xà tộc lại được xưng làm "Cầm đèn sử dụng", địa vị cực kỳ tôn cao.

"Nơi này, ngược lại có có điểm ý tứ."

Tô Dịch ám sát.

Hắn đều không nghĩ tới, bằng vào Ông Vân Kỳ đưa cho một cái không trọn vẹn đồng tiền, lại đánh bậy đánh bạ đất bị người dẫn đến nơi này.

Bất quá, sống ở đâu thì theo phong tục ở đấy.

Tô Dịch chính vô cùng buồn chán, sẽ không để ý nhìn một cái dưới đất này trong cung điện cất giấu huyền cơ gì.

Cái kia cung điện trước cổng chính hai tòa tượng đá bên cạnh, đóng giữ lấy hai hộ vệ.

Chứng kiến cẩm y trung niên mang theo Tô Dịch đến đây, hai hộ vệ ngay ngắn hướng chắp tay nói: "Bái kiến Lỗ trưởng lão."

Cẩm y trung niên nhẹ gật đầu, không nói gì thêm, mang theo Tô Dịch trực tiếp đi vào đại điện.

Trong đại điện đèn đuốc sáng trưng, lại không có một bóng người.

"Công tử, hiện tại có thể nói vừa nói chuyện của ngươi."

Cẩm y trung niên trực tiếp ngồi ở trung ương chủ tọa lên, cười ha hả mở miệng, đầu là một đôi con mắt cũng đã trở nên thâm trầm vài phần.

"Ta chính là đến xem."

Tô Dịch tùy ý ngồi ở một bên trên ghế ngồi, "Nhưng nhưng không ngờ, ngươi đem ta mang đến nơi này, ta ngược lại hiếu kỳ, ngươi đây là muốn làm cái gì."

Cẩm y trung niên trên mặt dáng tươi cười trở thành nhạt, nói: "Người quang minh chính đại không nói nói chuyện mờ ám, ta hy vọng công tử tốt nhất phối hợp một chút."

Thanh âm cũng trở nên có chút lãnh đạm, mang theo một cỗ bức nhân uy nghiêm.

Tô Dịch cười cười, chợt mà hỏi thăm: "Ngươi là Âm Sát Môn người "

"Ngươi nếu như đều đã đã nhìn ra, nên minh bạch, cái này nguyên bản bị Ông Vân Kỳ coi là cứ điểm Thái Bình khách sạn, đã bị chúng ta Âm Sát Môn khống chế."

Cẩm y trung niên thần sắc lạnh nhạt, ánh mắt lóe ra hàn mang, "Mà ngươi bây giờ, chính là một cái chui đầu vô lưới Ngư nhi, sống hay chết, liền nhìn ngươi có hay không phối hợp rồi."

Tô Dịch thần sắc bình thản như trước, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, đạo "Ngươi muốn cái gì "

Cẩm y trung niên mập mạp thân ảnh thoải mái mà ngồi tê đít cái kia, ngữ khí lạnh nhạt nói:

"Nói một câu ngươi cùng Ông Vân Kỳ quan hệ, lại là vì sao muốn tới cái này Thái Bình khách sạn đấy, tóm lại, nếu như ngươi muốn mạng sống, liền bả tự mình biết toàn bộ nói ra lại." Tô Dịch ồ một tiếng, thuận miệng nói: "Ông Vân Kỳ là ta bại tướng dưới tay, hắn đáp ứng mang ta đi tìm Âm Sát Môn Cổn Châu phân đà đà chủ Hô Duyên Hải, vì vậy, sẽ đem cái kia không trọn vẹn đồng tiền giao cho ta, thuyết phục qua cái này Thái Bình khách sạn, có thể cùng hắn bắt được liên lạc. . ."

Mới nói được cái này, cẩm y trung niên liền ngắt lời nói: "Ngươi tìm đà chủ làm cái gì "

Ánh mắt ối chao, lành lạnh khiếp người.

"Tìm hiểu một khối Hồn ngọc lai lịch." Tô Dịch đạo

"Hồn ngọc "

Cẩm y trung niên sắc mặt biến hóa, vô thức ngồi thẳng thân thể, đạo "Ông Vân Kỳ cùng ngươi đã nói có quan hệ cái khối Hồn ngọc kia sự tình "

Tô Dịch gật đầu: "Không sai."

Cẩm y trung niên thần sắc âm tình bất định, một lúc sau, hắn mãnh liệt quát: "Không hợp! Ngươi mới vừa rồi còn nói, Ông Vân Kỳ là bại tướng dưới tay của ngươi, đã như vậy, vì cái gì vừa muốn tới đây Thái Bình khách sạn tìm hắn tiểu tử, ta khuyên ngươi tốt nhất thành thật một chút!"

Hắn đôi mắt như rét lạnh lưỡi dao sắc bén, chăm chú nhìn Tô Dịch, uy thế đáng sợ.

Tô Dịch cười cười, nói: "Ngươi cảm thấy ta tại lường gạt ngươi "

Cẩm y trung niên hừ lạnh: "Chẳng lẽ không phải "

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Ta đây nếu nói là Huyết Hành Chân Nhân, Trử Tứ Lang, Liễu Tương Lam ba người, đều là bị ta giết chết, ngươi tin hay không "

Cẩm y trung niên ngẩn ngơ, giận quá mà cười nói: "Tiểu tử, ngươi sẽ không phải ý thức được tình cảnh không ổn, ý định phô trương thanh thế, làm ta sợ đi "

Tô Dịch than nhẹ một tiếng, nói: "Xem, ta như hiện tại nói cho ngươi biết, đêm qua, các ngươi đà chủ nhi tử Hô Duyên Báo đã bị ta giết chết, ngươi sợ cũng sẽ không tin tưởng rồi."

"Ngu ngốc mới sẽ tin tưởng!"

Cẩm y trung niên lãnh đạm nói, "Người trẻ tuổi, ta đã đối với ngươi đầy đủ khách khí, thật coi ta rất khỏe nói chuyện "

Tô Dịch thấy vậy, không khỏi hứng thú mất hết.

Hắn vốn là vô cùng buồn chán, mới có thể tới đây Thái Bình khách sạn đi một lần, cái nào từng muốn, lại gặp được chuyện như vậy.

Hắn vươn người đứng dậy, không hề vô nghĩa, nói thẳng: "Như vậy đi, ta cho ngươi một cái cơ hội, thành thành thật thật nói với ta, các ngươi đà chủ hôm nay người ở chỗ nào, ta liền tha cho ngươi một mạng, nếu không. . . Ngươi thực sẽ chết đấy, nghiêm túc cân nhắc một chút đi."

Cẩm y trung niên sửng sốt một chút, nhịn không được cười lên ha hả, cười đến nước mắt đều nhanh chảy ra, giống như nghe được một cái thiên đại chê cười loại.

Nửa ngày, hắn chậm rãi đứng dậy, nụ cười trên mặt trung lộ ra lành lạnh sát cơ, "Lão tử sống nhiều năm như vậy, hoàn là lần đầu tiên nhìn thấy ngươi loại này không biết sống chết. . ."

Lời còn chưa nói hết, chỉ thấy cách đó không xa Tô Dịch thò ra tay phải, cách không một chưởng đánh ra.

Hời hợt.

Nhưng tại trong hư không, lại có một đạo sáng chói chưởng ấn ngưng tụ mà thành, bắt đầu khởi động lấy một tia sắc bén như kiếm loại cương sát chi lực, mờ mờ ảo ảo còn có một cỗ như có như không huyền diệu đạo vận.

Cẩm y trung niên đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, vô thức ngăn cản.

Nhưng, cái này bao hàm tích lấy "Đạo Cương" chi uy chưởng lực, nhìn như mây trôi nước chảy, nhưng kia uy năng há có thể là hắn một cái tông sư nhất trọng nhân vật có thể ngăn cản

Chỉ thấy

Phanh!

Cẩm y trung niên mập mạp thân thể như gặp phải Thái Cổ Thần Sơn oanh nện, hung hăng bay rớt ra ngoài, phía sau chỗ ngồi cùng công văn ầm ầm nứt vỡ, mảnh vụn bay tứ tung, cả người hắn trực tiếp đập tại đại điện trên vách tường, toàn thân một trận run rẩy, oa đất một tiếng ho ra máu nữa.

Hắn hai tay gân cốt vỡ vụn, huyết nhục mơ hồ, toàn thân đau nhức kịch liệt, làm cho gương mặt hắn đều hung hăng bắt đầu vặn vẹo.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Cẩm y trung niên hoảng sợ, ánh mắt đều là hoảng sợ, hoàn toàn vô pháp tưởng tượng, tự mình một cái tông sư nhân vật, lại sao bại nhanh như vậy, bại như thế đè xuống dán!

"Lớn mật!"

Đại điện bên ngoài, hai hộ vệ nghe được động tĩnh, trước tiên vọt vào. Tô Dịch bấm tay liên tục hai lần.

Xùy! Xùy!

Hai đạo nếu như kiểu lưỡi kiếm sắc bén chỉ lực cách không chém ra, hai người hộ vệ kia đều phản ứng không kịp nữa, đầu người liền ném không dựng lên, máu rơi vãi như thác nước.

Cái này máu tanh một màn, kích thích được cái kia cẩm y trung niên như vậy một vị tông sư nhân vật đều vong hồn đại mạo.

"Ngươi đến tột cùng là người nào "

Cẩm y trung niên run giọng mở miệng, triệt để ý thức được không ổn.

"Ta nói, lần này nhưng đi ngang qua, nhưng chưa từng nghĩ, vô luận ta nói cái gì, ngươi cũng không tin."

Tô Dịch một trận lắc đầu.

Cẩm y trung niên kinh hoảng kêu to: "Ta tin, ta tin ! Kính xin bằng hữu tha thứ ta một lần, ngươi không phải là muốn tới tìm Ông Vân Kỳ ư, ta có thể giúp ngươi!"

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Quên nói cho ngươi biết, ta từ lâu đã tìm được Ông Vân Kỳ chỗ ẩn thân."

Cẩm y trung niên: " "

Hắn thiếu chút nữa đều điên mất, hắn rất muốn nổi giận gầm lên một tiếng, ngươi đã đều đã tìm được Ông Vân Kỳ, vì cái gì vừa muốn chạy tới cái này Thái Bình khách sạn!

Rảnh rỗi có thể trò chuyện ư!

Tựa hồ nghe đến cẩm y trung niên tiếng lòng, Tô Dịch khẽ thở dài: "Của ta thật có chút nhàm chán, bằng không, làm sao tùy tiện dạo phố thời gian, liền chạy đến nơi đây đến."

Cẩm y trung niên: ". . ."

Hắn triệt để bối rối, cả chửi mẹ tâm tư Tất cả đều không còn rồi, nội tâm không nói ra được ngơ ngẩn, trên đời này. . . Vì sao lại có loại người này

"Kỳ thật, như trong thành này có một cái có thể chịu được đối ẩm người theo giúp ta uống dừng lại, có lẽ, ta hôm nay liền sẽ không xuất hiện ở chỗ này rồi."

Tô Dịch thanh âm có chút đần độn, nhẹ giọng than thở đạo "Cái này có lẽ chính là duyên phận, hết lần này tới lần khác tại lòng ta tình không vui thời gian, để cho ta gặp ngươi."

"Duyên phận cạnh đại gia ngươi a. . ."

Cẩm y trung niên khóc không ra nước mắt, cái này mẹ nó hoàn toàn chính là tai họa bất ngờ!

"Ngươi nhưng nhận ra vật ấy."

Tô Dịch xuất ra cái khối Hồn ngọc kia, nói.

"Nhận ra!"

Cẩm y trung niên cả vội vàng gật đầu, "Đây chính là bị Ông Vân Kỳ đánh cắp cái kia khối thần bí Hồn ngọc, Chỉ là. . . Nó sao rơi vào trong tay ngươi rồi"

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Ngày hôm nay ta nhưng phá lệ một lần, chỉ cần ngươi nói với ta một chút cùng cái khối Hồn ngọc này có quan hệ manh mối, ta liền không giết ngươi."

Cẩm y trung niên toàn thân run lên, thẳng giống như bắt lấy cây cỏ cứu mạng loại, vội vàng nói: "Công tử, ta hiểu rõ nhớ kỹ, mười năm trước, đà chủ Hô Duyên Hải nhận đến đến từ tổng đà mệnh lệnh, đáp ứng lời mời tiến về trước 'Huyết Đồ Yêu Sơn' tham gia một cuộc bí mật hành động, làm Hô Duyên Hải một tháng sau phản hồi thời gian, mang về cái khối này thần bí Hồn ngọc!"

Dừng một chút, cẩm y trung niên tiếp tục nói, "Bất quá, lúc ấy Hô Duyên Hải bị trọng thương, phản hồi Cổn Châu phân đà về sau, liền đem cái khối Hồn ngọc này giao cho hắn tín nhiệm nhất Ông Vân Kỳ bảo quản, nhưng Hô Duyên Hải lại không nghĩ rằng, Ông Vân Kỳ thừa dịp hắn bế quan dưỡng thương thời điểm, mang theo cái khối Hồn ngọc này cùng cái khác một chút bảo vật, trực tiếp trốn tránh."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ, "Những thứ này đều phát sinh ở mười năm trước "

"Đúng!"

Cẩm y trung niên cả vội vàng gật đầu.

"Huyết Đồ Yêu Sơn cách mỗi mười năm sẽ bộc phát một cuộc Thú triều, nói như vậy nói, Hô Duyên Hải tham gia bí mật hành động, nên là ở lựa chọn tại Thú triều lúc bộc phát tiến vào Huyết Đồ Yêu Sơn. . ."

Tô Dịch ánh mắt hơi có chút khác thường.

Trước đó không lâu thời điểm, Võ Linh hầu Trần Chinh hoàn nói với hắn lên qua cùng Huyết Đồ Yêu Sơn Thú triều chuyện có liên quan đến.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, cái khối này thần bí Hồn ngọc, lại cực có thể là Hô Duyên Hải tại mười năm trước thời điểm, theo Huyết Đồ Yêu Sơn trung mang ra ngoài.

"Chẳng lẽ nói, thân thế của Khuynh Oản, vẫn cùng Huyết Đồ Yêu Sơn có quan hệ "

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, đột nhiên nhớ tới, Ninh Tự Họa từng nói qua, cái này thế tục tới giới viễn không giống mặt ngoài đơn giản như vậy.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 207: Động Hỏa Kim Đồng

Đại Chu cảnh nội "Bát Đại Yêu Sơn", liền đều có các quỷ dị cùng khác thường!

Tượng Vạn Cổ Yêu Sơn có Huyết Sắc đầm lầy, tọa lạc lấy một cái kỳ dị tế đàn, thờ phụng không trọn vẹn quỷ dị đầu lâu. . .

Ngân Diễm Yêu Sơn có dưới mặt đất thi thể quật, phân bố lấy quỷ dị xác ướp cổ.

Trong Bảo Sát Yêu Sơn, lại có ra đời lấy màu đen Yêu Liên cùng tiếng tụng kinh quỷ dị phế tích. . .

Mà dựa theo Võ Linh hầu Trần Chinh lời nói, Huyết Đồ Yêu Sơn cũng đồng dạng có giấu không muốn người biết Huyền Cơ!

Tô Dịch thu nạp suy nghĩ, lại lần nữa nói: "Hô Duyên Hải hôm nay ở nơi nào "

Cẩm bào trung niên rung giọng nói: "Đà chủ tại một tháng trước thời điểm, liền tiến về trước ta Âm Sát Môn tổng đà, nghe nói môn chủ muốn mưu mô một cái cọc đại sự, triệu tập Đại Chu sáu châu chi địa phân đà đà chủ tiền tiến về trước tham dự, đến nay còn không trở về."

Tô Dịch kinh ngạc: "Trải qua năm đó Âm Sát chi kiếp về sau, các ngươi Âm Sát Môn không phải là từ lâu Nguyên Khí đại thương, gần như sụp đổ, lúc này mới đi tới bao nhiêu năm thời gian, lại ý định mưu đồ cái đại sự gì "

Cẩm bào trung niên lắc đầu nói: "Bực này cơ mật đại sự, viễn không phải là ta loại nhân vật này có thể biết được đấy."

Tô Dịch hỏi lại: "Các ngươi Âm Sát Môn tổng đà tại chỗ nào "

Cẩm bào trung niên vội vàng nói: "Ta chỉ biết là tại Bạch Châu cảnh nội, về phần vị trí cụ thể, chỉ Hô Duyên Hải như vậy phân đà đà chủ mới biết được."

Bạch Châu

Tô Dịch đột nhiên nhớ tới, Tiêu Thiên Khuyết chỗ Lan Lăng Tiêu thị nhất tộc, liền chiếm giữ tại Bạch Châu cảnh nội.

Hơn nữa, Bạch Châu lân cận Ngọc Kinh Thành, được xưng tụng Đại Chu Kinh Kỳ trọng địa.

Ai có thể nghĩ đến, bị thế nhân coi là tà ma ngoại đạo Âm Sát Môn tổng đà, lại hội chiếm giữ tại cái địa phương này

Rất nhanh, Tô Dịch liền lắc đầu.

Hắn cho tới bây giờ chẳng muốn suy nghĩ cùng mình không có gì liên quan sự tình.

Sở dĩ nhìn chằm chằm vào Âm Sát Môn, cũng vẻn vẹn chỉ là muốn tìm hiểu một cái cùng Khuynh Oản thân thế có quan hệ manh mối mà thôi.

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch mở miệng nói: "Sự tình hôm nay. . ."

Nhưng không đợi hắn nói xong, cẩm bào trung niên liền hít thở sâu một hơi trung khí, âm vang hữu lực thề nói: "Công tử, ta Lỗ Xuyên thề với trời, cam đoan sẽ không tiết lộ sự tình hôm nay, bằng không ắt gặp Thiên Khiển, chết không yên lành!"

Tô Dịch nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều, ta là muốn nói cho ngươi, đợi Hô Duyên Hải đã trở về, ngươi đại khái có thể bả sự tình hôm nay nói cho hắn biết, hắn như muốn báo thù, cho dù đến Sấu Thạch Cư tìm ta là được."

Lỗ Xuyên ngốc trệ ở đó, nội tâm là tan vỡ đấy.

Ta đây vừa phát xong thề, ngươi khiến cho ta bả sự tình nói với đà chủ, vạn nhất thực bị Thiên Khiển chết không yên lành làm sao bây giờ!

Rất lâu.

Làm Lỗ Xuyên lấy lại tinh thần thời gian, Tô Dịch từ lâu chẳng biết lúc nào đã đã đi ra.

. . .

Đối với Lỗ Xuyên nói lời, Tô Dịch tịnh chưa hoàn toàn bộ tin tưởng.

Hắn ý định đi xác minh một cái.

Sau nửa canh giờ.

Tô Dịch thân ảnh xuất hiện ở Vĩnh Yên phường.

Nơi đây phòng xá thấp bé cũ nát, chi chít, lộn xộn chịu không nổi.

Ngày hôm qua thời điểm, Tô Dịch liền lợi dụng Trịnh gia xe ngựa, cùng Trịnh Mộc Yêu cùng đi đã đến nơi đây, tịnh lợi dụng cái kia một đoạn ngọn nến màu máu, đã tìm được Ông Vân Kỳ chỗ ở.

Chỉ bất quá, lúc ấy hắn một nghĩ thầm tiến về trước Thiên Nguyên học cung đi một lần, cho nên cũng không đi cùng Ông Vân Kỳ gặp mặt.

Tô Dịch một người quen thuộc mà đi đi tại cái kia giống mạng nhện tỉ mỉ hẹp hòi phòng xá tầm đó.

Không bao lâu, liền đi tới cái kia một cái cổ xưa tan hoang đình viện tiền.

Khi hắn vừa muốn tiến lên gõ cửa, đột nhiên dậm chân, nhạy cảm cảm ứng được, cái này cũ nát đình viện bốn phía, có một tia như có như không trận pháp chấn động.

Như trực tiếp đi gõ cửa, đã định trước hội trong nháy mắt đưa tới sát kiếp!

"Lấy đại trận che giấu đình viện động tĩnh, lại có thể tạo được giết địch chi dụng, gia hỏa này làm như vậy, chẳng lẽ là tại đề phòng cái gì "

Tô Dịch ám sát.

Suy nghĩ một chút, trong lòng của hắn khẽ động, nguyên bản thâm sâu thanh tịnh con mắt lặng yên hiện ra một đôi huyền ảo tối nghĩa đồ án, tựa như màu vàng nhạt hỏa diễm.

Động Hỏa Kim Đồng!

Nếu nói thấy rõ, vừa xem hiểu ngay.

Động Hỏa Kim Đồng cái này thần hồn bí thuật, chính là đối với thần hồn cảm giác lực lượng xảo diệu vận dụng, làm cho hai con ngươi như được Thần trợ, nhưng thấy rõ đến Linh khí, Âm khí, sát khí vân... vân phân bố tại trong Thiên Địa vô hình chi vật.

Đồng dạng, cũng có thể thấy rõ đến trận pháp bố cục cùng dấu vết.

Chỉ một lát sau, tại Tô Dịch Động Hỏa Kim Đồng theo dõi xuống, bao trùm tại đây tọa cũ nát đình viện bốn phía trận pháp liền không chỗ nào che giấu.

Tô Dịch cất bước đi về phía trước, cho đến vây quanh cái tòa đình viện này phía sau vị trí, ngón tay tại vách tường một chỗ hơi hơi nổi bật gạch xanh trên nhẹ nhàng vừa gõ.

Im hơi lặng tiếng đấy, cả tòa đại trận lập tức lâm vào một loại kỳ diệu bất động trung.

Cơ hồ cùng một thời gian, một trận nói chuyện với nhau tiếng theo trong đình viện truyền ra.

"Ông lão đầu, ta sáng sớm thời gian đi nhìn rồi, Thái Bình khách sạn bên kia vẫn luôn không có tin tức."

Trong đình viện, một cái trung niên áo bào màu vàng ngồi ở trước bàn đá, một bên uống rượu, vừa lên tiếng nói, "Ngươi cái kia có thể hay không ra cái gì không may "

"Không có khả năng."

Ông Vân Kỳ lắc đầu, "Ta dám khẳng định, họ Tô tiểu tử kia hôm trước thời điểm cũng đã đến bên trong Cổn Châu Thành!"

Trung niên áo bào màu vàng nói: "Cái kia có lẽ chính là hắn bây giờ căn bản không có ý định tiến về trước Thái Bình khách sạn."

Ông Vân Kỳ nhíu mày, khẽ thở dài: "Có lẽ vậy."

Trung niên áo bào màu vàng nhịn không được nói: "Ngươi thật sự cho là một thiếu niên như vậy, có thể cùng Hô Duyên Hải tách ra mánh khoé "

Ông Vân Kỳ không chút do dự nói: "Có thể! Nếu như ngươi thấy tận mắt nhận thức qua người trẻ tuổi kia thủ đoạn, liền sẽ minh bạch, thực lực của hắn hạng gì kinh khủng, Huyết Hành lão quỷ như vậy một cái tông sư nhân vật, đều viễn không phải là đối thủ của hắn."

Dừng một chút, hắn ánh mắt chớp động đạo "Hơn nữa trực giác của ta nói với ta, Hô Duyên Hải như vậy tông sư nhị trọng nhân vật, cũng đã định trước không thể nào là đối thủ của hắn rồi."

Trung niên áo bào màu vàng đột nhiên hạ giọng, nói: "Nhưng ngươi liền không lo lắng, bị cái này họ Tô phát giác được ý đồ của ngươi về sau, tìm ngươi trả thù "

"Ta sợ cái gì "

Ông Vân Kỳ cười rộ lên, tự nhiên nói ra, "Hắn muốn đánh dò xét cái kia một khối Hồn ngọc bí mật, nhất định muốn cùng Hô Duyên Hải phát sinh xung đột, ta chẳng qua là mượn tay của hắn, diệt trừ Hô Duyên Hải mà thôi."

Trung niên áo bào màu vàng nói: "Nhưng ngươi biết rõ hắn đã đến Cổn Châu, cũng không có bả Thái Bình khách sạn bị Âm Sát Môn chiếm lĩnh sự tình nói cho hắn biết."

Ông Vân Kỳ cười ha hả nói: "Ngươi không hiểu, lúc trước ta tỏa ra phản bội nguy hiểm mới lấy được Hồn ngọc, lại bị hắn cho cướp đi, trong nội tâm của ta làm sao có thể không hận nếu có thể mượn cơ hội này, nhường tiểu tử này cũng thua bởi cái té ngã, cũng đáng."

Mới nói được cái này, đột nhiên một đạo bình thản thanh âm tại bên ngoài đình viện vang lên: "Cái này sẽ là của ngươi chân thật ý đồ "

Ông Vân Kỳ trên mặt dáng tươi cười lập tức ngưng kết, theo sát lấy vụt đất đứng dậy, lật tay lấy ra một cái màu đen trận bàn, đầu ngón tay tại trận bàn trên hung hăng vẽ một cái, lưỡi đầy sấm mùa xuân:

"Ra!"

Tiếng chấn khắp nơi.

Nhưng đình viện yên tĩnh, nguyên bản bị hắn bố trí tại đình viện bốn phía đại trận, lại không phản ứng chút nào.

Điều này làm cho Ông Vân Kỳ sắc mặt đại biến, không chút do dự nói: "Chạy mau!"

Hắn thả người triều đình viện phía sau lao đi.

Kia tốc độ phản ứng cực nhanh, động tác tới nhạy cảm, được xưng tụng cay độc cơ cảnh cực kỳ.

Khi hắn bỏ chạy thời gian, cái kia trung niên áo bào màu vàng vừa mới lấy lại tinh thần, vội vội vàng vàng đứng dậy.

Nhưng sau một khắc, Ông Vân Kỳ thân ảnh liền dừng lại, sẽ không dám nhúc nhích một cái.

Tại trước người hắn, đứng thẳng một cái thiếu niên áo bào xanh, mặc dù xem ra lạnh nhạt xuất trần, không có chút nào uy hiếp, nhưng lại nhường Ông Vân Kỳ tượng chuột thấy mèo giống nhau, toàn thân thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Hắn hít thở sâu một hơi trung khí, chắp tay nói: "Tô công tử, người. . . Người khi nào tới "

Tô Dịch mỉm cười, nói: "Ngươi kỳ thật chân chính muốn hỏi đấy, là ta vì cái gì có thể tìm tới nơi đây đi "

Ông Vân Kỳ toàn thân gửi đi cứng, trong môi đắng chát, hắn đại khái đã đoán ra, vừa rồi nói chuyện tất nhiên là bị Tô Dịch tất cả đều nghe rõ ràng.

"Tô công tử, ta tự biết tại việc này trên làm sai, người phải như thế nào trừng phạt cũng không đủ, bất quá. . ."

Nói đến đây, Ông Vân Kỳ rõ ràng đã tỉnh táo không ít, đạo "Tô công tử như hiện tại liền động thủ, sợ là căn bản không có thể tìm được Hô Duyên Hải rồi. Như Tô công tử nguyện ý cho ông là một loại lấy cơ hội, Ông mỗ cam đoan, hiện tại có thể mang công tử đi tìm Hô Duyên Hải."

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Ngươi cho rằng không có ngươi, ta liền tìm không được Hô Duyên Hải ta ta cũng không gạt ngươi, ta vừa đi Thái Bình khách sạn đi một lượt, đã nhận được một chút tin tức, cũng biết Hô Duyên Hải hôm nay cũng không tại Cổn Châu cảnh nội."

Thoáng cái, Ông Vân Kỳ tâm đều chìm vào đáy cốc!

"Cái kia. . . Công tử vì cái gì không lập tức động thủ "

Ông Vân Kỳ trầm giọng nói.

Tô Dịch khẽ thở dài một tiếng, thần sắc kinh ngạc, lẩm bẩm: "Đúng vậy a, vì cái gì ta hôm nay động thủ thời gian, nói nhảm đều biến nhiều rồi. . ."

Thanh âm còn chưa rơi xuống, tại cách đó không xa trung niên áo bào màu vàng hoảng sợ ánh mắt nhìn chăm chú ở bên trong, Tô Dịch tiện tay một vòng.

Phanh!

Ông Vân Kỳ vị này Tụ Khí cảnh Đại viên mãn cường giả, đầu người lăn xuống đầy đất, máu tươi từ chỗ cổ phun vãi ra.

Dễ dàng tựa như bóp chết một cái con sâu cái kiến!

Trung niên áo bào màu vàng nghẹn ngào kêu lên: "Tô công tử, chuyện này cùng ta không quan hệ, ta nhưng căn bản là không nghĩ tới cùng người là địch, ta. . ."

Tô Dịch ánh mắt nhìn đi tới, nói: "Ông Vân Kỳ là như thế nào biết được ta đi tới Cổn Châu Thành "

Trung niên áo bào màu vàng sợ nói gấp: "Hắn. . . Hắn tại cái kia không trọn vẹn vết máu đồng tiền trên động tay động chân, chỉ cần công tử xuất hiện ở Cổn Châu Thành, không xuất ra một canh giờ, cũng sẽ bị Ông Vân Kỳ nuôi dưỡng một cái Quỷ vật bị bắt được khí tức."

Tô Dịch lòng bàn tay khẽ đảo một cái không trọn vẹn đồng tiền nổi lên, chợt nói, "Trách không được không có để cho ta phát hiện chỗ kỳ hoặc, nguyên lai là chế tạo cái này đồng tiền chất liệu có vấn đề."

Nói qua, hắn quay người mà đi.

Cho đến đưa mắt nhìn cái kia dài thường thượt thân ảnh ly khai đình viện, trung niên áo bào màu vàng giật mình chỉ chốc lát, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, đem khép tại trong tay áo tay phải mở ra, một thanh Huyết Sắc Chủy thủ xuất hiện, chuôi đao dính đầy mồ hôi.

"May mắn lão tử vừa rồi nhịn xuống không có động thủ, bằng không thiếu chút nữa đã bị cái này họ ông hại chết. . ."

Trung niên áo bào màu vàng xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

. . .

Sấu Thạch Cư.

Hoàng hôn thập phần, xanh biếc hồ nước chiếu rọi ánh nắng chiều, nổi lên một tầng Liễm Diễm mỹ lệ ánh sáng.

Khi thấy Tô Dịch phản hồi thời gian, một mực đợi chờ ở đó Trà Cẩm vội vàng đứng dậy, nói:

"Công tử, ta đã bả Linh Tuyết cô nương mang đến Thiên Nguyên học cung, từ Trúc Cô Thanh trưởng lão tự mình mang theo đi gặp tỷ tỷ của nàng rồi."

Tô Dịch ừ một tiếng, đi theo miệng hỏi: "Cơm tối nhưng chuẩn bị xong "

Trà Cẩm nhẹ gật đầu, ôn nhu nói: "Ta còn mua hai bình năm xưa hảo tửu, như công tử trong nội tâm không thoải mái, thiếp thân nguyện cùng người uống hai chén."

Tô Dịch khẽ giật mình, chỉ chỉ tự mình cái mũi, "Ngươi thấy ta giống trong nội tâm không thoải mái bộ dạng ư "

Trà Cẩm cắn cắn hồng nhuận phơn phớt môi, nói: "Tượng."

Tô Dịch: ". . ."

—

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 208: Say Mèm Hải Đường Xuân Ngủ

"Công tử, người mất hứng thời điểm, ánh mắt sẽ lộ ra một tia lạnh nhạt xa cách tâm tình, tuy rằng rất vi diệu, thế nhưng là rất bình thường thời điểm người, thật sự không giống vậy."

"Còn có, người lúc chiều ưa thích tu luyện ngồi xuống, ưa thích ngủ, ưa thích ngồi ở ở bên trong ghế dựa mây ngẩn người, duy nhất không thích đi ra ngoài dạo phố."

"Nhưng lần này người ra ngoài rồi ước chừng hai canh giờ, nhưng quá khác thường."

"Thiếp thân là nữ nhân, trực giác nói với ta, Linh Tuyết cô nương ly khai, nhường người nỗi lòng cũng có chút cùng bình thường không giống nhau, đúng không "

Trà Cẩm thấp giọng nói qua, không dám nhìn tới Tô Dịch ánh mắt.

Tô Dịch kinh ngạc nhìn Trà Cẩm nửa ngày, nói: "Đi, ăn cơm."

Nói qua, trực tiếp đi vào lầu các, nhưng trong lòng hơi có chút khác thường, nữ nhân này cũng đã học được đi phỏng đoán tâm ý của mình

Cơm tối rất phong phú, bọn chúng đều là Tô Dịch thích ăn đồ ăn, còn có hai hũ mười cân hành trang rượu mạnh bày ở cái kia, xem ra rất dọa người đấy.

Thấy vậy, Tô Dịch thoả mãn gật đầu nói: "Đêm nay rượu và thức ăn không sai."

Trà Cẩm vén tay áo lên, tiên cho Tô Dịch múc thêm một chén cháo nữa, lúc này mới cười cười nói nói Yên Nhiên nói: "Công tử ưa thích là tốt rồi."

Dứt lời, lại mở ra vò rượu, cho Tô Dịch cùng mình rót đầy.

Ánh đèn xuống, mỹ nhân da thịt thắng Tuyết, xinh đẹp xinh đẹp, mặt mày tầm đó đều là ôn nhu.

Nàng hôm nay một bộ màu chàm sắc mặt quần lụa mỏng, búi tóc Cao kéo, tóc mây sương mù hoàn, càng nổi bật lên ngỗng cái cổ thon dài, khuôn mặt hình dáng tinh xảo tuyệt diễm.

Tú sắc khả xan.

"Công tử, thiếp thân tôn kính người một ly."

Trà Cẩm bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch, lập tức cái kia mỡ dê nhuyễn ngọc giống nhau khuôn mặt hiện lên một vòng đỏ hồng vẻ, kiều diễm ướt át.

Tô Dịch cầm lấy chén rượu uống cạn, nói: "Ngươi tới Đại Chu đã bao lâu "

"Một năm linh ba tháng mười chín thiên."

Trà Cẩm không cần nghĩ ngợi.

Tô Dịch khẽ giật mình: "Gi chép rõ ràng như vậy "

Trà Cẩm ánh mắt nổi lên một tia U trướng, "Đại Chu không phải ta cố hương, ta từ rất cảm thấy tịch liêu, ngẫu nhiên nhớ tới trong nhà thân hữu

thời gian, sẽ lại bẻ ngón tay tính toán thời gian, cho nên phải nhớ rõ Sở đi một tí."

Tô Dịch gật đầu nói: "Nhân chi thường tình."

"Công tử đâu rồi, có hay không tưởng niệm thân hữu" Trà Cẩm một bên rót rượu, một bên hỏi.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Không muốn."

Trà Cẩm: ". . ."

Tô Dịch nhìn nàng ngốc trệ thần sắc, không khỏi nở nụ cười, nói: "Về sau chờ ngươi chân chính bước lên Đại Đạo, liền sẽ minh bạch, tại trên con đường này, chỉ hai dạng đồ vật vĩnh viễn bồi bạn ngươi."

Trà Cẩm hiếu kỳ: "Cái gì "

Tô Dịch uống một chén rượu, mây trôi nước chảy nói: "Cô độc cùng thủ vững."

Rải rác một câu, lại làm cho nội tâm của hắn bằng sinh sóng lớn!

Kiếp trước mười vạn tám nghìn năm, hắn chứng kiến quá nhiều sinh ly tử biệt, thật đúng chính đặt chân đương thời chi đỉnh, quay đầu cả đời thời gian, mới phát hiện cái kia trên đường lớn, từ lâu không người có thể bạn tả hữu.

Trà Cẩm lập tức có chút hồ đồ, nói: "Nếu như thế, vì cái gì còn muốn truy cầu Đại Đạo "

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Núi tại đó, chờ có người đi du ngoạn tuyệt đỉnh phía trên, trong mắt ta, còn có một đầu cao hơn kiếm đạo chờ ta đi vượt qua."

Dứt lời, hắn lắc đầu mỉm cười nói: "Ngươi không hiểu."

Trà Cẩm hé miệng cười nói: "Ta về sau hội nếm thử đi phải biết đấy."

Ánh đèn nhu hòa, lầu đặc biệt ngẫu nhiên truyền đến côn trùng kêu vang tiếng xột xoạt thanh âm, bằng thêm một phần thanh tĩnh.

Hai người vừa ăn vừa uống vừa trò chuyện, không có cảm giác thời gian, đã uống cạn sạch một vò rượu mạnh.

Trà Cẩm lần thứ nhất phát hiện, từ trước đến nay tích chữ như vàng Tô Dịch, cũng có hay nói thời điểm, lời nói dễ hiểu trắng ra ở bên trong, thường có ý vị sâu xa Huyền Cơ.

Nhất là, Tô Dịch lơ đãng nói ra một chút cùng tu luyện có quan hệ tâm đắc, càng làm cho nàng sinh lòng thán phục.

Có lẽ là uống nhiều rượu nguyên nhân, Trà Cẩm cũng gan lớn thêm không ít, nói qua mà bắt đầu nôn nước đắng.

Nói mình dầu gì cũng là Nguyệt Luân Tông một đời tuổi trẻ kiệt xuất truyền nhân, xuất thân Đại Ngụy Quận Vương nhà, dung mạo mặc dù xưng không mắc mưu thời gian thứ nhất, vừa vặn vừa cũng theo không thiếu truy đuổi người ái mộ, duy nhất ngươi Tô Dịch bả ta làm thị nữ sai khiến. . .

Tô Dịch cũng có chút hun hun như thế.

Cảm thấy tỉnh trí nhớ kiếp trước về sau, hắn cái này là lần đầu tiên uống đến có chút Cao.

Nghe Trà Cẩm tượng đã bị lớn lao hãm hại giống nhau đại thổ nước đắng, hắn không khỏi một trận mỉm cười, cái này kêu là đang ở trong phúc không biết phúc.

Làm như ta Tô mỗ người thị nữ, có gì khác nhau đâu tại Nghịch Thiên Cải Mệnh

Nghĩ vậy, Tô Dịch theo trong tay áo xuất ra một xấp tràn ngập cực nhỏ chữ nhỏ trang giấy, đưa tới nói: "Cầm lấy đi."

Hắn dáng vẻ say rượu, đã có chút hết sức lông bông, không đến mức hành vi phóng đãng, nhưng cùng bình thường thời điểm lạnh nhạt ung dung đã bất đồng.

"Đây là cái gì" Trà Cẩm ánh mắt như nước, kiều diễm vũ mị, đã không thắng tửu lực, lười biếng gục xuống bàn.

"Tự mình xem."

Tô Dịch vuốt vuốt lông mi, chỉ cảm thấy chóng mặt đấy, ý thức được không thể uống nữa, lúc này muốn đứng dậy.

Người nào từng muốn, Trà Cẩm đưa tay lôi kéo ống tay áo của hắn, oán trách nói: "Đêm nay không say không nghỉ, ta không phải đem ngươi uống gục không thể!"

Tô Dịch hừ lạnh một tiếng, làm tốt thân thể, mang theo thứ hai vò rượu, nói: "Đến đến đến, ngươi đem ta uống gục thử xem!"

Trà Cẩm một cước giẫm ở trên ghế, triệt lên hai tay áo, lộ ra một đôi khi sương tái tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết) tay trắng, men say mông lung đôi mắt đẹp trung bốc cháy lên rào rạt ý chí chiến đấu, nói: "Công tử, ngươi cũng chớ xem thường người, đêm nay nói nắm bắt ngươi, liền lấy hạ ngươi!"

Vị này tuyệt diễm xinh đẹp nữ nhân, tóc mây tán loạn, gương mặt đỏ hồng, tại cảm giác say dưới sự kích thích, biểu hiện ra bình thường không

có kiêu ngạo khí diễm.

Tô Dịch thấy vậy, không nói nhảm nữa, cùng uống thả cửa đứng lên.

. . .

Tô Dịch say.

Hốt hoảng, mông lung ở bên trong, dường như làm một cái sầu triền miên mộng.

Trong mộng hắn chỉ cảm thấy thân thể bị một mảnh lửa nóng nóng hổi chết ..chết dây dưa ở, miệng bị lấp, hô hấp đều có chút khó khăn, nhịn không được mãnh liệt giằng co.

Tựa như gần như hít thở không thông người, bản năng lựa chọn phản kháng.

Rồi sau đó, Tô Dịch chỉ cảm thấy đặt mình trong tại mềm mại mông lung trong tầng mây, có một luồng sóng ấm áp thủy triều lần lượt đánh thẳng vào thân thể của mình, không nói ra được thoải mái, tựa hồ Linh Hồn cũng phải đến an ủi, thể xác và tinh thần đã nhận được thăng hoa, tinh khí thần đã nhận được phóng thích. . .

Cái kia kỳ quái trong mộng, loáng thoáng đấy, hắn còn nghe được từng đợt như khóc không ra tiếng như tố thanh âm, vừa giống như Hoàng Oanh uyển chuyển vui sướng vui thích thanh kêu.

Mà khi hắn muốn cẩn thận phân biệt thời gian, ý thức lại lại trở nên mơ hồ.

Cũng không biết bao lâu, Tô Dịch chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, đầu mơ hồ đau đớn, rồi sau đó mãnh liệt mở mắt.

Hắn trước tiên liền phát hiện bất thường.

Cái này không phải là của mình gian phòng!

Từng sợi mùi thơm lượn lờ chóp mũi, Tô Dịch giật mình, nhịn không được nghiêng đầu nhìn qua, nhất thời ngơ ngẩn.

Chỉ thấy bên người nằm cái nữ nhân!

Tóc mây lộn xộn, trắng như tuyết tinh xảo vai lộ ra một nửa, đầu lệch qua trên gối đầu, chỉ có thể nhìn đến hé mở tuyệt mỹ tươi đẹp khuôn mặt, da thịt như mỡ dê ngọc vô cùng mịn màng, hồng nhuận phơn phớt Liễm Diễm môi khẽ mím môi, tiếng hít thở rất nhỏ tượng mèo con ngáy to tiếng giống nhau.

Đúng như Hải Đường xuân ngủ.

Trà Cẩm! !

Tô Dịch: ". . ."

Tối hôm qua. . . Lẽ nào. . . Ừ

Tô Dịch nỗ lực nhớ lại, lại chỉ mơ hồ nhớ kỹ, mình và Trà Cẩm đang liều rượu, đánh đến cuối cùng Trà Cẩm không thắng tửu lực, bùn nhão giống nhau ngồi phịch ở cái kia.

Tự mình hảo tâm, sẽ đem nàng ôm lấy, đưa vào gian phòng.

Sau đó. . .

Sau đó liền không nghĩ ra.

Tô Dịch thần sắc xua tan đêm tối bất định, trong lòng chỉ có một vấn đề, tối hôm qua rút cuộc là ta ngủ nàng, còn là nàng ngủ ta

Nửa ngày, Tô Dịch mới nhổ ngụm trọc khí, theo thơm ngào ngạt giường ngồi dậy, rồi sau đó liền chứng kiến, trên mặt đất lộn xộn đất ném lấy mình và Trà Cẩm xiêm y. . .

Tô Dịch khóe môi hơi hơi kéo bỗng nhúc nhích, không hề suy nghĩ nhiều.

Đứng người lên, đi tới trước bàn, mang theo ấm trà đổ mấy miệng, rồi sau đó nhặt lên y phục của mình đã đi.

Làm cửa phòng đóng lại.

Nguyên bản tại giường ngủ say Trà Cẩm lông mi khẽ run lên, cũng mở mắt, cặp môi đỏ mọng khẽ nhếch, thở dài ra một hơi, giống như triệt để buông lỏng loại.

Nàng giãy giụa muốn đứng dậy, đôi mi thanh tú lại bỗng dưng nhăn lại, cái mũi phát ra một tiếng kêu đau đớn, khuôn mặt hiện lên một vòng đỏ bừng, đôi mắt đẹp kinh ngạc, buổi tối hôm qua. . .

Rất lâu, Trà Cẩm U thán một tiếng, thầm nói, "Về sau không bao giờ nữa uống rượu, quả thực chính là dê vào miệng cọp, bị người Bạch chiếm được tiện nghi, hoàn đều nói không ra miệng. . ."

Nàng giương mắt nhìn nhìn trên mặt đất xiêm y, nhịn không được cười khổ, gia hỏa này không thể bả y phục của mình cũng nhặt lên

Nàng đứng dậy xuống giường, bạch ngọc giống nhau bàn chân vừa đứng trên mặt đất, thon dài đẫy đà hai chân một cái lảo đảo, thiếu chút nữa đứng không vững ngã quỵ, vội vàng đỡ lấy mép giường.

"Hỗn đản này, tối hôm qua cũng quá có thể giằng co. . ."

Nhìn mình cái kia chật vật bộ dạng, Trà Cẩm vừa thẹn vừa giận, âm thầm tốn hơi thừa lời.

Kế tiếp, nàng chịu đựng trên người như tê liệt đau đớn, khập khiễng đất mặc quần áo tử tế, thu thập một cái lộn xộn đen thui tóc dài.

Nhưng, ra khỏi phòng về sau, nàng đã có chút chột dạ, không biết như nhìn thấy Tô Dịch, nên như thế nào đi đối mặt. . .

Nhường Trà Cẩm vui mừng chính là, Tô Dịch cũng không tại lầu các.

Nàng lúc này mới như làm trộm rón ra rón rén, chạy tới rửa mặt rồi.

Cho đến thay đổi quần áo mới, đem mình chỉnh đốn được thật xinh đẹp, sạch sẽ, Trà Cẩm lúc này mới khua lên dũng khí, đi vào lầu các một tầng.

Tối hôm qua canh thừa thịt nguội còn không có chỉnh đốn, vẫn có rượu trung khí tràn ngập.

Trà Cẩm một trận đau đầu, được, những thứ này còn phải từ tự mình chỉnh đốn quét sạch.

Khi ánh mắt lơ đãng chứng kiến trên bàn cái kia một xấp tràn ngập cực nhỏ chữ nhỏ trang giấy thời gian, Trà Cẩm khẽ giật mình, đi tới, cầm trong tay xem ra.

Rất lâu.

Làm Trà Cẩm thu hồi ánh mắt thời gian, nội tâm đã là sóng lớn mãnh liệt.

Đây là tối hôm qua đối ẩm thời gian, Tô Dịch cho nàng một môn tên là "Hỗn Động Cửu Huyền Kinh" tu luyện bí pháp, chữ chữ châu ngọc, thần diệu vô cùng.

Cùng mà so sánh với, Nguyệt Luân Tông truyền thừa pháp môn liền có vẻ quá thô bỉ cùng nông cạn rồi.

Không thể nghi ngờ, cái này Hỗn Động Cửu Huyền Kinh tuyệt đối là không thể đo lường vô giá đạo tạng!

Như Tô Dịch là hôm nay mới xuất ra như vậy bí pháp giao cho nàng, trong nội tâm nàng chắc chắn rất không phải là tư vị, cho là cái này chỉ dùng của mình thân thể giao đổi lấy.

Nhưng rất hiển nhiên, đây không phải!

"Nhất định là ta ngày hôm qua đáp ứng tiếp tục nương theo ở bên cạnh hắn, hắn mới tỉ mỉ vì ta chuẩn bị như vậy lễ vật, bởi vì hắn đáp ứng, hội tại tu luyện trên cho ta chỉ điểm đấy. . ."

Trà Cẩm âm thầm thì thào, nàng bả cái kia một xấp trang giấy ôm ở ngực, trong lòng bị cực lớn Hoan Hỉ nhồi vào, vui rạo rực đấy, cặp môi đỏ mọng khóe môi đều hơi vểnh đứng lên.

Mỹ nhân vừa giận vừa vui, làm như thế.

Ven hồ.

Tô Dịch lười biếng nằm ở ở bên trong ghế dựa mây, nhìn tia nắng ban mai ở dưới mặt hồ hoa sen tại từng trận trong gió mát lung lay sinh tư thế, chỉ cảm thấy tâm tình thanh thản, không nói ra được thoải mái.

Tiếc nuối duy nhất có lẽ chính là, tối hôm qua uống đến say mèm, lại cái gì cũng không nghĩ ra.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 209: Gợn Sóng

"Đều đã lâu như vậy, còn không có thu thập xong sao "

Tô Dịch cái kia hơi một tia bất mãn thanh âm theo lầu các truyền ra bên ngoài đến.

Trà Cẩm thần sắc trì trệ, hấp tấp đi ra.

Khi thấy Tô Dịch nằm ở ở bên trong ghế dựa mây thân ảnh thời gian, nàng không hiểu đất có chút ngượng ngùng cùng xấu hổ, chống đỡ lấy đầu đẹp nói: "Công tử, tối hôm qua. . ."

Tô Dịch lườm nàng một cái, nói: "Nhanh đi mua điểm tâm."

Trà Cẩm: ". . ."

Nàng đầy ngập xấu hổ, ngượng ngùng, Hoan Hỉ không cánh mà bay, cái trán ứa ra hắc tuyến, gia hỏa này, vốn một mực ở nhớ làm cho mình mua điểm tâm sự tình!

"Ừ."

Nàng nhẹ gật đầu, quay người đi.

Tô Dịch khẽ giật mình, đột nhiên phát giác được, Trà Cẩm hành tẩu thời gian, tư thế có chút không được tự nhiên, tựa như một con vịt giống nhau có chút ngốc.

Chợt, Tô Dịch nhịn không được lên tiếng cười rộ lên, tràn ngập chế nhạo cùng thoải mái.

Trà Cẩm nghe được tiếng cười, vốn là ngẩn ngơ, chợt hiểu ra tới giống nhau, mắc cỡ che mặt mà đi.

. . .

Cổn Châu Thành, Du gia.

Sáng sớm, Tổng đốc Hướng Thiên Tù liền tự mình đến thăm.

"Ta nghe nói, Du huynh cùng Lục hoàng tử náo cứng "

Một cái trong đại điện, Hướng Thiên Tù ngồi ở đó, đi thẳng vào vấn đề.

Du Bạch Đình mỉm cười nói: "Đúng vậy, cái này không cũng chính là Hướng huynh ngươi muốn xem "

Hướng Thiên Tù không khỏi phóng khoáng cười ha hả, nói: "Thế nào, Du huynh có nguyện ý hay không gia nhập Nhị hoàng tử phe cánh "

Du Bạch Đình cầm lấy chén trà nhỏ khẽ nhấp một mực, khẽ thở dài: "Không dối gạt Hướng huynh, ta hiện tại một lòng chỉ nghĩ đến thế nào đi thu thập cái kia Tô Dịch, tạm thời hoàn không có ý định cân nhắc sự tình khác."

Hướng Thiên Tù một chút suy nghĩ, nói: "Hướng mỗ từng nói qua, Lục hoàng tử như không giải quyết cái kia vật nhỏ, hướng mỗ cũng sẽ không đáp ứng rồi!"

Du Bạch Đình thở dài nói: "Hướng huynh, cái kia Tô Dịch cũng không như ngươi tưởng tượng đơn giản như vậy, theo ta thấy, ngươi còn là chớ có chộn rộn chuyện này."

Hướng Thiên Tù giật mình, cười nói: "Du huynh, ngươi không cần khích tướng, hướng mỗ nếu như dám ... như vậy nói, Tự Nhiên sẽ không nuốt lời rồi. Huống chi, cái kia Tô Dịch một thiếu niên mà thôi, mặc dù càng lợi hại, lại đâu có thể nào cùng chúng ta những lão gia hỏa này đấu."

Du Bạch Đình thần sắc nghiêm túc nói: "Hướng huynh, ta cũng không phải là khinh thường ngươi, thật sự là cái kia Tô Dịch nhìn như còn trẻ, kì thực vượt qua xa người bình thường có thể so sánh."

Nói qua, hắn sẽ đem Tô Dịch giết chết "Văn lão" sự tình hợp bàn đỡ ra.

Nghe xong, Hướng Thiên Tù sắc mặt cũng là một trận xua tan đêm tối bất định.

Văn lão là Du Bạch Đình phụ tá đắc lực một trong, tông sư nhị trọng tu vi, lại cuối cùng bị cái kia Tô Dịch giết chết!

Cái này hoàn toàn vượt quá Hướng Thiên Tù đoán trước.

Nửa ngày, hắn chỉ một ngón tay Du Bạch Đình, cười mắng: "Ngươi lão gia hỏa này, sớm không nói Vãn không nói, hết lần này tới lần khác lúc này thời điểm nói với ta tin tức này, để cho ta nghĩ hối hận cũng không kịp."

Du Bạch Đình không khỏi cười rộ lên, nói: "Trong mắt của ta, hướng đại nhân cũng không phải là cái loại này hối hận người, cũng Đoạn sẽ không bị cái này Tô Dịch hù đến rồi."

Dừng một chút, hắn nghiêm nghị nói: "Nói như vậy, chính là bởi vì kẻ này thực lực được, mới có thể bị Lục hoàng tử coi là tâm phúc, như Hướng huynh nguyện ý giúp bận bịu giải quyết hết tiểu tử này, ta Du Bạch Đình thì sẽ tại tám ngày sau đó tiệc trà lên, trợ Hướng huynh giúp một tay!"

Hướng Thiên Tù con mắt sáng ngời, cười nói: "Tốt! Hướng mỗ ngược lại là không tin, tại đây Cổn Châu Thành trên mặt đất, còn có chúng ta vô pháp giải quyết sự tình!"

Du Bạch Đình lời nói xoay chuyển, chậm rãi nói: "Hướng huynh, theo ta được biết, Lục hoàng tử đối với lần này thứ tiệc trà thế nhưng là tin tưởng mười phần, ngươi bên kia lại chuẩn bị như thế nào "

Hướng Thiên Tù lộ ra một vòng tự tin mỉm cười, nói: "Nói như vậy, mặc dù lần này tiệc trà trên sẽ phát sinh một chút biến số, nhưng Lục hoàng tử cũng đã định trước hết cách xoay chuyển!"

"A" Du Bạch Đình như có điều suy nghĩ đạo "Xem, Hướng huynh còn có ta làm cho không biết át chủ bài a."

Hướng Thiên Tù hặc hặc cười nói: "Chỉ chuẩn bị đầy đủ át chủ bài, mới có thể lấy bất biến ứng vạn biến, lần này tiệc trà, liên lụy đến mới Tổng đốc người chọn lựa, cũng liên quan đến Nhị hoàng tử cùng Lục hoàng tử ở giữa quyền lực chi tranh, ta cũng không dám lại bất luận cái gì khinh thường."

Dứt lời, hắn vươn người đứng dậy, cáo từ rời đi.

Du Bạch Đình tự mình bả Hướng Thiên Tù đưa ra phủ đệ về sau, lúc này mới chiết thân phản hồi, ngồi một mình ở cái kia lâm vào trầm tư.

Lần này tiệc trà lên, đem quyết định mới Tổng đốc người chọn lựa.

Trước mắt đến xem, Cổn Châu ngũ đại đỉnh cấp thế gia ở bên trong, Triệu Gia, Bạch gia cùng bọn họ Du gia, cùng với đương nhiệm Tổng đốc Hướng Thiên Tù, đều đã lựa chọn đứng ở Nhị hoàng tử phe cánh trung.

Trịnh gia cùng Tiết gia lại đứng ở Lục hoàng tử bên kia.

Xích Lân quân Vân Quang Hầu Thân Cửu Tung, một mực là trung lập thái độ, không có khả năng chộn rộn đến lúc này Nhị hoàng tử cùng Lục hoàng tử phân tranh trung.

Tại đây bên ngoài thế lực đối lập lên, Lục hoàng tử từ lâu ở vào hoàn cảnh xấu.

Nhưng Du Bạch Đình hiểu rõ, Lục hoàng tử chắc chắn cái khác át chủ bài.

Duy nhất nhường hắn cân nhắc không thấu chính là, Hướng Thiên Tù trong tay lại nắm giữ lấy sao loại át chủ bài, dám triển lộ ra có đầy đủ nắm chắc lấy được thắng lợi tư thái.

Du Bạch Đình khinh mà nói: "Đợi tiệc trà bắt đầu, có lẽ có thể vừa xem hiểu ngay rồi."

. . .

Phủ tổng đốc.

Hướng Thiên Tù phản hồi về sau, đồng dạng lâm vào trầm tư.

"Tô Dịch. . . Cái tên này vì cái gì có chút quen thuộc. . ."

Hướng Thiên Tù đột nhiên nhớ tới, con mình ưa thích cái kia tên là Văn Linh Chiêu thiếu nữ, tựa hồ chính là gả cho một cái tên là Tô Dịch thiếu niên.

"Minh Nhi có ở nhà không "

Hướng Thiên Tù nói.

Một gã lão bộc nói khẽ: "Thiếu gia hôm trước trở lại về Thiên Nguyên học cung về sau, liền lại chưa có trở về."

Hướng Thiên Tù ồ một tiếng, nói: "Ngươi nói, đổi lại ngươi là Lục hoàng tử, hội hay không sẽ vì một thiếu niên, mà buông tha cho đến từ Du gia ủng hộ "

Lão bộc ngơ ngác một chút, nói: "Cái kia phải xem có đáng giá hay không."

Hướng Thiên Tù nói: "Thiếu niên này tên là Tô Dịch, có được giết chết tông sư nhị trọng nhân vật thực lực, tiềm lực đã định trước cực kỳ đáng sợ."

Lão bộc trầm ngâm nói: "Như vẻn vẹn nhưng một mình hắn thực lực cường đại, đã định trước không có khả năng bỉ Du gia ủng hộ quan trọng hơn. Ta nếu như Lục hoàng tử, có lẽ thà rằng hi sinh cái này Tô Dịch, tới được đến Du gia quy hàng."

Hướng Thiên Tù gật đầu nói: "Ta cũng là như thế cho là, nhưng hết lần này tới lần khác đấy, Lục hoàng tử lại thà rằng bỏ qua đến từ Du gia ủng hộ, cũng muốn bảo trụ cái kia Tô Dịch, cái này cũng có chút khác thường."

Lão bộc thấp giọng nói: "Đại nhân, thiếu niên họ Tô này, hội hay không cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia có quan hệ "

Hướng Thiên Tù đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, thân thể đều ngồi thẳng đứng lên, thần sắc ngưng trọng nói: "Như cái này Tô Dịch thật sự là người của Tô gia. . . Vậy làm phiền có thể to lắm. . ."

Ngọc Kinh Thành Tô gia!

Đây chính là sừng sững tại toàn bộ Đại Chu chi đỉnh cự đầu thế lực, đủ để ảnh hưởng đến toàn bộ Đại Chu thiên hạ như thế!

Kia nội tình tới kinh khủng, vượt quá tưởng tượng.

"Đại nhân, lão nô nhớ kỹ, Tô gia đứng đầu từ lúc hai mươi năm trước liền đáp ứng làm hôm nay Chu hoàng, sẽ không chộn rộn đến hoàng thất chi tranh, cái này hai mươi năm, Tô gia cũng là làm như vậy đấy, theo chưa hề đứng thành hàng đi ủng hộ vị nào hoàng tử."

Lão nô thấp giọng nói, "Theo ta thấy, cái này Tô Dịch nếu thật là Tô gia đệ tử, đâu có thể nào chọn tại Lục hoàng tử bên người cống hiến "

Hướng Thiên Tù ánh mắt lập loè, nói: "Tô gia nhà lớn nghiệp lớn, tông tộc đệ tử hơn một nghìn, bám vào kia dưới trướng thế lực, càng là trải rộng Đại Chu lãnh thổ quốc gia bên trong."

"Người khác họ Cửu vương ở bên trong, Tô gia chiếm cứ thứ ba."

"Người khác họ mười tám lộ chư hầu bên trong, Tô gia chiếm cứ thứ năm."

"Như vậy tông tộc, làm cho nắm giữ quyền hành nặng, đủ để ảnh hưởng toàn bộ Đại Chu thế cục!"

Nói đến đây, Hướng Thiên Tù ánh mắt sáng rực đạo "Nhưng cái này cũng không có nghĩa là, Tô gia liền sẽ không xuất hiện một chút không có đầu óc ngu xuẩn, vạn nhất cái này Tô Dịch thật là Tô gia đệ tử đây "

Lão nô một chút trầm mặc, nói: "Đại nhân, nếu không lão nô tự mình đi tra một chút kẻ này chi tiết "

"Không thể, vài ngày trước, Du Bạch Đình bên người Văn lão quái dị chính là vì thăm dò rõ ràng kẻ này chi tiết, tác động trực tiếp chết rồi. Ta nhưng không muốn nhìn thấy ngươi giẫm lên vết xe đổ."

Hướng Thiên Tù suy nghĩ một chút, làm ra quyết đoán: "Được rồi, chuyện này, từ ta tự mình viết thư nói với Nhị hoàng tử, từ Nhị hoàng tử phái người tiến về trước Tô gia một chút tìm hiểu, liền có thể chân tướng Đại Bạch."

. . .

Nếm qua Trà Cẩm mua về điểm tâm, Tô Dịch giống nhau lúc trước loại bả thời gian dùng tại trên việc tu luyện.

Tựa hồ đã trải qua chuyện tối ngày hôm qua về sau, đối với hắn không có bất kỳ cải biến.

Nguyên bản Trà Cẩm nội tâm còn có xấu hổ cùng không được tự nhiên, nhưng mắt thấy Tô Dịch tựa như không có việc gì người giống nhau, điều này làm cho nội tâm của nàng thoải mái ngoài, lại không khỏi có chút thất lạc.

Gia hỏa này, liền thật coi tối hôm qua cái gì cũng phát sinh

Cũng hoặc là, căn bản là không có đem mình để ở trong lòng

Trà Cẩm cả ngày đều muốn những thứ này đáng ghét vấn đề, toàn bộ người đều có chút mất hồn mất vía.

Cho đến cảnh ban đêm hàng lâm.

Trà Cẩm đột nhiên ý thức được một vấn đề.

Như hôm nay Tô Dịch đột nhiên bắt đầu đối với nàng hỏi han ân cần, nhu tình mật ý, thật là là như thế nào tình cảnh

"Cái kia cùng gặp quỷ rồi cũng không có gì khác nhau!"

Nửa ngày, Trà Cẩm mới tổng kết ra như vậy một đáp án, lại là buồn cười lại là bất đắc dĩ, Tô Dịch người này, lại lười lại kiêu ngạo, sao có thể có thể biến đổi bịp bợm đi dỗ dành nữ hài tử

Ngày hôm qua thời điểm, Văn Linh Tuyết đều khóc thành như vậy, hắn đều thờ ơ, không muốn chủ động đi cầu cùng, có thể nghĩ, gia hỏa này căn bản không có khả năng kể một ít làm cho người ta buồn nôn dỗ ngon dỗ ngọt đấy.

"Hắn nếu thật biến thành cái kia miệng lưỡi trơn tru hạng người, ngược lại rất làm cho người ta thất lạc đấy. . . Ngược lại là hắn việt kiêu ngạo, việt không khách khí, mới có vẻ việt thực. Như vậy cũng tốt, tối thiểu không cần lo lắng hắn sẽ biến thành một cái lời nói dối hết bài này đến bài khác dối trá nam nhân. . ."

Trà Cẩm nghĩ như thế, nội tâm của nàng đều thoải mái không ít.

Sau bữa cơm chiều.

Trà Cẩm giúp đỡ Tô Dịch chuẩn bị xong nước tắm cùng đổi lại giặt quần áo, liền định ly khai, lại thấy Tô Dịch thuận miệng nói: "Đợi tí nữa ngươi tới phòng ta."

Trà Cẩm tươi đẹp khuôn mặt lập tức đỏ lên, óng ánh lỗ tai đều tại nóng lên, chân tay luống cuống loại ấp úng nói: "Công tử, ta. . . Ta thân tử còn không có khôi phục. . ."

Tô Dịch tức giận lườm nàng một cái, "Đầu óc ngươi đang suy nghĩ gì đấy, chính ngươi có thể xem hiểu Hỗn Động Cửu Huyền Kinh huyền bí "

"Ách. . ."

Trà Cẩm khẽ giật mình, ngơ ngác đạo "Công tử là ý định chỉ điểm ta tu luyện "

Tô Dịch nói: "Ngươi nghĩ sao "

Trà Cẩm cực kỳ lúng túng, thẳng hận không thể tìm một cái đầu kẽ đất chui vào.

Cho đến Tô Dịch đắm chìm rửa mặt hoàn tất, Trà Cẩm mới nhẹ nhàng khấu vang cửa phòng, đi vào gian phòng của hắn.

"Tới."

Tô Dịch lười biếng nằm ở giường, "Xuất ra Hỗn Động Cửu Huyền Kinh tờ thứ nhất thượng thiên, nghiêm túc nghe cho kỹ, ta chỉ giảng giải một lần."

Trà Cẩm liền vội vàng tiến lên, vứt bỏ tạp niệm, nghiêm túc lắng nghe.

Cảnh ban đêm như mực, thời gian cực nhanh.

Khi sắc trời tảng sáng thời gian.

Trà Cẩm mơ mơ màng màng từ trên giường tỉnh lại, nhìn lạ lẫm giường vi, cùng với trên người xa lạ kia cái chăn, không khỏi ngơ ngác một chút.

Lúc này mới nhớ tới tối hôm qua thời điểm, mình cũng không biết làm sao vậy, đần độn, u mê liền lưu tại Tô Dịch gian phòng qua đêm.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 210: Có Ta Ở Đây Muốn Thua Cũng Khó Khăn

Kế tiếp mấy ngày.

Sấu Thạch Cư gió êm sóng lặng, Tô Dịch cũng khó được thanh tĩnh đứng lên.

Chỉ tu luyện ngoài, ngẫu nhiên nhớ tới Văn Linh Tuyết thời gian, nội tâm hội nổi lên một chút phiền muộn chi ý.

Nhưng Hoàn Hảo, không đến mức vì thế hao tổn tinh thần.

Trà Cẩm cũng giống như trước đây, chịu trách nhiệm giặt quần áo xếp chăn, bưng trà rót nước vân... vân vụn vặt việc vặt vãnh, chỉ bất quá cùng trước đây không giống nhau, hắn đối với về sau sinh hoạt đã đủ hoài ước mơ.

Tu luyện Hỗn Động Cửu Huyền Kinh về sau, hắn mới cảm nhận được bản thân trước đây hạng gì nông cạn ngu ngốc, cũng mới rút cuộc minh bạch tu hành ảo diệu.

Môn bí pháp này, tựa như cho nàng mở ra một cái toàn bộ tân thế giới, làm cho nàng tầm mắt, bố cục, cùng với đối với tu hành nhận thức, đều đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Tự nhiên, hắn cũng cuối cùng ý thức được, vì cái gì Tô Dịch tuổi còn trẻ, lại có thể đủ nắm giữ cái kia đợi có thể so với thần tiên giống như lực lượng kinh khủng.

Cũng không phải nói hắn là chân chính thần tiên, mà là hắn nắm giữ tu luyện chi pháp, xa xa không phải là thế gian này có thể so sánh!

Chỉ, mỗi khi ban đêm tiến đến thời gian, Trà Cẩm cũng có chút không được tự nhiên.

Hắn đã hiểu Tô Dịch sáo lộ, mượn danh nghĩa chỉ điểm mình tu hành danh nghĩa, hoạt động ngầm!

Bất quá, Trà Cẩm không đến bóc trần, bởi vì mỗi khi ban đêm, nghe Tô Dịch trình bày những thứ kia tu hành huyền diệu, hoàn toàn chính xác làm cho nàng lấy được chỗ ích không nhỏ.

Thậm chí là ăn tủy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, mỗi ngày đều có chút chờ mong ban đêm đi Tô Dịch đó. . .

Ngày hôm nay Chạng Vạng.

Chu Tri Ly mang theo Thường Quá Khách, Trịnh Thiên Hợp đến viếng thăm.

Khi thấy Trà Cẩm thời gian, Chu Tri Ly không khỏi khẽ giật mình, thiếu chút nữa không dám đi Nhận.

Bởi vì cùng trước đây so sánh với, hôm nay Trà Cẩm toàn thân trong trắng thuần khiết thanh nhã, nhưng giơ tay nhấc chân tầm đó, lại phơi phới lấy một cỗ thanh diễm tuyệt tục bộ dạng thuỳ mị, cái loại này xinh đẹp, giống như đua nở đang cùng ấm áp gió xuân trung hoa sen, thanh tú lịch sự tao nhã, Minh Tú tuyệt luân.

Xem như người từng trải, Chu Tri Ly tự nhiên minh bạch, đây là xảy ra chuyện gì, nội tâm không khỏi một hồi thổn thức sầu não.

Lại nói tiếp, hắn lúc trước đối với Trà Cẩm thế nhưng là si mê không thôi.

Nhưng tạo hóa trêu người, hôm nay Trà Cẩm, đã là hắn chỉ có thể viễn xem mà không dám tiết độc người.

"Tô huynh, tiệc trà thời gian đã đã định tại ngày mai sáng sớm, địa điểm ở ngoài thành mười dặm đất bên ngoài Tây Sơn chi đỉnh."

Chu Tri Ly rất nhanh liền cho thấy Lai Ý.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi đã chuẩn bị thỏa đáng?"

Chu Tri Ly suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Ta mặc dù cũng chuẩn bị một chút át chủ bài, nhưng đến nay còn không có thăm dò rõ ràng, Hướng Thiên Tù đến cùng chuẩn bị nhiều ít thủ đoạn."

Nói đến đây, hắn không khỏi than nhẹ một tiếng, nói: "Trước đây xem như hoàng tử, gặp người nhất định đối với ta cung kính có gia, nhưng một liên lụy đến quyền hành chi tranh ta mới phát hiện, những thứ kia cung kính đều là giả dối, tựa như cái này ở bên trong Cổn Châu Thành, cả những thứ kia đỉnh cấp thế gia cũng dám cùng ta đối chọi gay gắt."

Tô Dịch nhưng không có hứng thú nghe hắn thở dài thở ngắn, nói thẳng: "Còn có sự tình khác sao?"

Chu Tri Ly vội vàng nói: "Tô huynh, ta vừa nhận được tin tức, ta cái kia nhị ca cực có thể tìm đi một tí lợi hại nhân vật tông sư đến đây trợ trận."

Tô Dịch cái này mới lộ ra một tia vẻ hứng thú, nói: "Có bao nhiêu lợi hại?"

Chu Tri Ly nhanh chóng nói: "Nghe nói, có đủ để đưa thân 'Đại Chu tông sư bảng' ba thứ hạng đầu mười loại người hung ác. Bất quá, ta không dám xác định đến tột cùng là người nào."

"Đại Chu tông sư bảng?"

Tô Dịch khẽ giật mình, hắn hay là lần đầu nghe nói như vậy bảng danh sách.

Chu Tri Ly lúc này kiên nhẫn giải thích.

Cách mỗi nửa năm, một cái tên là "Thập Phương Các" tổ chức thần bí sẽ chỉnh sửa cùng công bố một lần "Đại Chu tông sư bảng" .

Bài danh ở trên giả, đều là Đại Chu tông sư cảnh trung nhân vật đứng đầu.

Mà có thể đưa thân ba thứ hạng đầu mười, cơ hồ đồng phục đều là tông sư cảnh trung đại lão!

Từng cái một hoặc là có được cực kỳ mạnh mẽ tu vi, hoặc là có được cực kỳ mạnh mẽ thiên phú.

Dựa theo Chu Tri Ly lời nói, bài danh ba thứ hạng đầu mười, cơ hồ hơn phân nửa đến từ Ngọc Kinh Thành, vả lại từng cái một có được lấy tông sư cảnh tứ trọng trở lên đạo hạnh!

Đương nhiên, cũng không thiếu một chút một đời tuổi trẻ trung cực kỳ chói mắt thiên tài hạng người giết tiến ba thứ hạng đầu mười tên, nhưng số lượng tương đối cực ít.

Tượng Đại Chu quốc sư Hồng Tham Thương quan môn đệ tử "Phạm Hoa Huỳnh", chính là một cái đưa thân tại Đại Chu tông sư bảng tên thứ

mười chín nhân vật thiên tài, danh đầy Đại Chu.

Nghe xong, Tô Dịch không khỏi lắc đầu, nói: "Một cái bảng danh sách mà thôi, đã định trước không có khả năng bao quát thế gian này thực lực mạnh mẽ cực kỳ nhân vật tông sư rồi."

Chu Tri Ly cười nói: "Đây là tự nhiên, bất quá, chỉ cần có thể đưa thân trên bảng danh sách đấy, cũng đã định trước không phải là hư danh nói chơi hạng người."

Tô Dịch gật đầu nói: "Này cũng đích xác là, đúng rồi, cái này cái Thập Phương Các là một cái sao loại thế lực?"

Chu Tri Ly lắc đầu, nói: "Thập Phương Các cực kỳ thần bí, kỳ thế lực lượng ẩn núp trong âm thầm, dưới trướng thành viên trải rộng Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần Tam quốc."

"Bọn hắn bình thường sẽ không để ý tới thế tục trung sự tình, ta cũng là trước đây từng nghe phụ hoàng ngẫu nhiên nói lên, cái này Thập Phương Các thủ lĩnh hư hư thực thực là một vị cực kỳ cường đại lục địa thần tiên."

Dừng một chút, Chu Tri Ly tiếp tục nói: "Thập Phương Các lấy tin tức Linh Thông lấy xưng hậu thế, chăm chú tại thu thập cùng đánh thế gian các loại tin tức, thường cách một đoạn thời gian còn có thể công bố ra ngoài một chút cùng võ giả có quan hệ tin tức."

Tô Dịch nói: "Có ý tứ, nói như vậy nói, về sau muốn tìm hiểu tin tức gì, hoàn toàn có thể theo Thập Phương Các vào tay."

Chu Tri Ly lắc đầu nói: "Tô huynh, thế gian người cũng biết, trừ phi Thập Phương Các thành viên tự mình xuất hiện, bằng không, cơ hồ không có thể tìm được bọn hắn."

Tô Dịch ồ một tiếng, không tỏ rõ ý kiến.

Lại trò chuyện chỉ chốc lát, Chu Tri Ly liền dẫn Thường Quá Khách, Trịnh Thiên Hợp hấp tấp ly khai.

Ngày mai sáng sớm, tiệc trà liền đem tại Tây Sơn chi đỉnh trình diễn, vị này Lục hoàng tử cũng không có thiếu sự tình đi làm.

"Công tử, người cảm thấy Lục điện hạ có phần thắng sao?"

Trà Cẩm hiếu kỳ nói.

"Không đến."

Tô Dịch không cần nghĩ ngợi, "Hắn nhìn như có chút tiểu thông minh, kì thực còn quá non, hoàn toàn không phải là những thứ kia quanh năm đùa bỡn Tâm Thuật lão gia hỏa đối thủ."

Dừng một chút, hắn nói: "Đương nhiên, có ta ở đây, hắn muốn thua cũng khó khăn."

Trà Cẩm ánh mắt cổ quái, nào có như vậy khoa trương bản thân hay sao? Công tử người cũng không thể khiêm tốn từng cái?

Bất quá, cẩn thận suy nghĩ một chút, Tô Dịch giống như hoàn toàn chính xác không cần tại loại chuyện này trên khiêm tốn cái gì. . .

Trà Cẩm nói khẽ: "Nhưng ta xem vị Lục điện hạ này, tựa hồ đối với người cũng không có mười phần tin tưởng, bằng không, cũng không trở thành một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng."

"Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường mà thôi, mỗi người thậm chí nghĩ thăm dò rõ ràng lá bài tẩy của đối phương, biết mình biết người, nhưng chân chính khi chiến đấu, lại có bao nhiêu người có thể làm được?"

Tô Dịch thần sắc bình thản nói, "Xét đến cùng, đây chính là hắn bản thân quá yếu, như đầy đủ cường đại, quản cái gì bọn đầu trâu mặt ngựa, âm mưu thủ đoạn, trên đường nghiền ép đi tới lại."

Trà Cẩm hé miệng cười rộ lên, ánh mắt đều là nhu tình.

Cũng không biết chuyện gì xảy ra, trên người Tô Dịch cái kia nhìn như mây trôi nước chảy, kì thực coi trời bằng vung bễ nghễ khí phách, càng ngày càng làm cho nàng mê muội rồi. . .

"Nhanh đi chuẩn bị cơm tối đi."

Tô Dịch đứng dậy, đi vào lầu các.

Trà Cẩm nhìn sắc trời một chút, cái này mới phát hiện cảnh ban đêm đã phủ xuống.

Cũng không biết nhớ tới cái gì, hắn khuôn mặt đỏ lên, quay người hấp tấp đi mua cơm.

. . .

Sáng sớm hôm sau.

Trong lúc ngủ mơ Trà Cẩm bị một hồi xa xa truyền đến tiếng gõ cửa thức tỉnh.

Hắn hồng nhuận phơn phớt trong môi hàm hồ lẩm bẩm một tiếng, thân thủ bả đặt tại trước ngực mình một cái ma trảo đẩy ra, Lúc này ngồi dậy.

Một bên mặc quần áo, Trà Cẩm một bên thấp giọng nói: "Công tử, rất có thể là Lục Điện Hạ tới, ta đi mở cửa."

Lúc nói chuyện, hắn đã đứng dậy ra khỏi phòng.

Nửa khắc đồng hồ sau đó.

Tô Dịch rửa mặt hoàn tất, thản nhiên đi ra lầu các thời gian, chỉ thấy trong đình viện đã đứng thẳng một đám người.

Chu Tri Ly, Thường Quá Khách, áo xanh, Trịnh Thiên Hợp, Mục Chung Đình, cùng với một cái toàn thân thư khí tức nho nhã trung niên.

"Đây là?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng cái kia nho nhã trung niên, mơ hồ cảm giác đối phương có chút quen thuộc.

Chỉ thấy nho nhã trung niên mỉm cười, chủ động chào nói: "Kẻ hèn này Tiết Ninh Viễn, bái kiến Tô công tử. Vài ngày trước thời điểm, chúng ta từng có qua gặp mặt một lần, đại khái là công tử không nhớ rõ."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, không nói gì thêm, nói: "Đi thôi."

"Công tử, ta cũng muốn cùng đi với ngươi."

Trà Cẩm vội vàng nói.

"Tốt."

Tô Dịch thuận miệng liền đáp ứng, "Đúng rồi, chuẩn bị một một ít thức ăn, bả ta cái kia trương ghế dựa mây cũng mang theo."

Mọi người: ". . ."

Không biết, chỉ sợ đều cho là gia hỏa này phải đi dạo chơi ngoại thành a?

Trà Cẩm lại sớm thành thói quen Tô Dịch tác phong, vội vàng đi chuẩn bị.

Nhân cơ hội này, Chu Tri Ly thấp giọng nói: "Tô huynh, chuyện hôm nay. . ."

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Lâm trận tới ranh giới, lại không thể bình tĩnh, đây chính là tối kỵ, đợi tại lần này tiệc trà trên chiến thắng về sau, ta khuyên ngươi tốt nhất ma luyện một cái tâm tính, bằng không, đời này sợ chắc là sẽ không có cái gì lớn tiền đồ."

Chu Tri Ly ngượng ngùng, ôm quyền nói: "Đa tạ Tô huynh dạy bảo, ta nhất định ghi nhớ trong lòng."

"Xem ra, Tô công tử tựa hồ đối với lần này tiệc trà hành trình tin tưởng mười phần a."

Tiết Ninh Viễn cười nói.

Tô Dịch nhìn nhìn vị này Tiết thị nhất tộc người nắm quyền, nói: "Nếu không tin tưởng, vì sao phải cùng các ngươi đi chuyến này?"

Tiết Ninh Viễn trên mặt dáng tươi cười trì trệ.

Tô Dịch đã chẳng muốn nói thêm nữa, trực tiếp triều bên ngoài đình viện bước đi.

Chu Tri Ly thấy vậy, vội vàng đuổi theo.

"Gia hỏa này càng ngày càng không coi ai ra gì rồi."

Áo xanh hếch lên môi.

Hắn giống nhau lúc trước, đôi mắt đẹp như đao phong giống như sắc bén, xinh đẹp mà kinh diễm, toàn thân lộ ra lười biếng khí tức.

Chỉ, lại đối mặt Tô Dịch thời gian, kia tâm cảnh không khỏi đã phát sinh rất nhiều vi diệu bất đồng.

Tính toán ra, đây là hắn tại Cổn Châu Thành lần thứ nhất cùng Tô Dịch gặp mặt, nhưng về Tô Dịch hết thảy, hắn lại hiểu được rất nhiều.

Tượng vài ngày trước, đến từ Nguyệt Luân Tông ngoại môn trưởng lão Liễu Hồng Kỳ, một vị Vũ Tông tam trọng tồn tại, đều bị Tô Dịch thoải mái cho giết chết.

Hắn rõ ràng hơn, Lục điện hạ từ lâu đem lần này tiệc trà trên hy vọng chiến thắng, ký thác vào Tô Dịch cái này cái thiếu niên mười bảy tuổi trên người!

Mà khi thấy Trà Cẩm như vậy một cái tuyệt mỹ nữ nhân Hoan Hỉ đất nương theo tại bên người Tô Dịch, áo xanh trong lòng hơi có chút phức tạp.

Hắn tự nhiên sẽ không sẽ đem Trà Cẩm coi như một cái nghệ kỹ đối đãi.

Nhưng hắn nhưng không cách nào tưởng tượng, một tháng luân phiên tông đệ tử chân truyền, sao cam tâm làm bạn tại bên người Tô Dịch làm một cái thị nữ.

Hơn nữa lo pha trà Cẩm thần sắc, rõ ràng chính là cam tâm tình nguyện đấy. . .

"Như ban đầu ở lâu thuyền trên thời gian, ta đáp ứng ở bên cạnh hắn làm thị nữ, lại nên sẽ như thế nào?"

Nghĩ vậy, áo xanh lắc đầu, vứt bỏ cái này cái tạp niệm.

Mỗi người đều có riêng phần mình truy cầu.

Hắn lại làm không được bực này sự tình rồi.

Rất nhanh, bọn hắn một đoàn người liền lên đường, đón xe ngựa ly khai Cổn Châu Thành, triều ngoài thành mười dặm xa Tây Sơn mà đi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 211: Là Hắn

Tây Sơn ước chừng ba trăm trượng Cao, thế núi dốc đứng.

Sáng sớm, sắc trời còn chưa sáng rõ.

Dưới chân Tây sơn, đầu người tích lũy động, chi chít đều là thân ảnh, lẫn nhau đều đang thấp giọng nghị luận, ánh mắt mang theo chờ mong.

Về lần này Cổn Châu tiệc trà tin tức, từ lúc gần đoạn thời gian liền huyên náo xôn xao, đưa tới Cổn Châu cảnh nội lớn thế lực nhỏ chú ý.

Ai cũng hiểu rõ, lần này tiệc trà lên, đem tuyển ra Cổn Châu cảnh nội bổ nhiệm mới Tổng đốc!

Đến nỗi, vì giành cái này Tổng đốc vị trí, hoàn đưa tới Đại Chu Nhị hoàng tử cùng Lục hoàng tử ở giữa tranh phong cùng đọ sức!

Đối với chiếm giữ tại Cổn Châu cảnh nội sáu quận chi địa sở hữu lớn thế lực nhỏ mà nói, không kiềm được bọn hắn không chú ý.

Bởi vì mới Tổng đốc đầu muốn chọn ra, Cổn Châu cảnh nội lớn thế lực nhỏ chắc chắn nghênh đón đến một vòng tẩy bài.

Tại đi thông đỉnh núi đường núi vào miệng, đến từ Xích Lân quân một chi sắc bén sĩ tốt đóng tại cái kia, đều người mặc Xích Lân giáp, lưng đeo Xích Lân chiến đao, trận thế như rừng, xơ xác tiêu điều khiếp người.

Chịu trách nhiệm lần này phòng thủ nhiệm vụ, đúng là Xích Lân quân trẻ tuổi nhất Vạn phu trưởng Viên Lạc Vũ.

"Ừ phụ thân bọn hắn lại cũng tới. . ."

Viên Lạc Vũ đột nhiên chú ý tới, cách đó không xa địa phương, phụ thân Viên Vũ Thông, muội muội Viên Lạc Hề đám người đi tới.

Thân nhân gặp nhau, Viên Lạc Vũ đầu nhẹ gật đầu.

Dưới mắt hắn, là Xích Lân quân Vạn phu trưởng, lúc cần phải khắc đóng giữ ở nơi này, khác làm hết phận sự coi giữ.

Viên Vũ Thông mỉm cười, đối với bên người Viên Lạc Hề nói: "Ngươi nhị ca hiện tại làm ăn cũng không tệ nha."

Viên Lạc Hề không tập trung gật gật đầu, nàng một đôi con mắt trong suốt sẽ cực kỳ nhanh tại liếc nhìn trong tràng những người khác, giống như là đang tìm kiếm cái gì.

"Tô tiên sinh đâu có thể nào sẽ xuất hiện ở chỗ này rồi."

Viên Vũ Thông một cái xem thấu Viên Lạc Hề tâm tư, không khỏi một trận lắc đầu.

Viên Lạc Hề hơi hơi ngượng ngùng, nói: "Phụ thân, như vậy một cuộc vạn chúng chú mục chính là việc trọng đại, Tô tiên sinh nhất định sẽ đến đấy."

Viên Vũ Thông nhẹ gật đầu, nói: "Lục điện hạ xem Tô tiên sinh là quý nhân, lần này hắn nếu có thể mời Tô tiên sinh giúp đỡ, nhất định nhưng nhiều một ít phần thắng."

Ánh mắt của hắn liếc nhìn bốn phía, cũng là phát hiện rất nhiều thân phận bất phàm đại nhân vật.

Có rất nhiều đến từ Cổn Châu sáu quận chi địa cự phách nhân vật, vốn có quyền hành, đủ để ảnh hưởng đất đai một quận!

Có rất nhiều đến từ bên trong Cổn Châu Thành thế lực lớn thủ lĩnh, hoặc là lớp người già danh túc, hoặc là trống cứ một phương kiêu hùng.

Hôm nay, tất cả đều hội tụ ở tại cái này dưới chân Tây sơn, được xưng tụng là đại lão tụ tập, danh gia tập trung.

Trận kia trước mặt thấy được Viên Vũ Thông nội tâm cũng một trận bốc lên.

Hắn coi như là Vân Hà Quận thành trung một phương đại lão, nhưng tại phiến khu vực này, giống như hắn như vậy nhân vật, nhưng lại khắp nơi nhưng bái kiến.

Viên Vũ Thông cảm khái giống như nói: "Biết rõ vì cái gì đại ca ngươi khăng khăng muốn đi trước Ngọc Kinh Thành lưu lạc sao "

"Cũng là bởi vì chỉ đi ra ngoài, mới có thể nhìn thấy thiên địa to lớn. Như một mực lưu lại Vân Hà Quận thành bực này địa phương nhỏ bé, dù có nghịch thiên thiên phú cùng tiềm lực, cũng đem bị dìm ngập!"

Viên Lạc Hề cái hiểu cái không.

Viên Vũ Thông không có nói thêm nữa.

Thế đạo này cho tới bây giờ giống như thử, một núi nhanh hơn một núi cao.

Vân Hà Quận thành quá phồn hoa

Nhưng tại Cổn Châu cảnh nội, cũng cuối cùng nhưng sáu quận một trong mà thôi.

Đồng dạng, khách quan tại Đại Chu thiên hạ, Cổn Châu Thành cũng cuối cùng nhưng một châu tới nội địa mà thôi, xa xa vô pháp đi cùng Ngọc Kinh Thành đánh đồng.

Như lại phóng nhãn toàn bộ Thương Thanh Đại Lục, Đại Chu cũng tấn cấp nhưng trên trăm tên trong quốc gia một cái mà thôi. . .

Đây hết thảy cũng chỉ đã định trước, vị trí địa vị càng cao, lại càng gửi đi có thể khắc sâu cảm nhận được, cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn!

"Ưng bá, ngày hôm nay tới tiệc trà, có thể thực hiếm thấy."

Dưới chân Tây sơn, bên kia khu vực, Cổn Châu Thành Kim Thạch Các người phụ trách Hoa Nhan thanh tú động lòng người đứng ở đó.

Nàng trang dung thanh nhã, khí chất đoan trang thục tĩnh trung, có khác uyển chuyển hàm xúc mềm mại đáng yêu phong tình.

Tóc trắng xoá Ưng bá cảm khái nói: "Xem tình huống này, Cổn Châu sáu quận tất cả thế lực lớn, Cổn Châu Thành lừng lẫy nhân vật, có hơn phân nửa đều đã đến."

"Ta nghe nói, Nhị hoàng tử đã đối với lần này thứ tiệc trà nắm chắc, ngay cả Thập Phương Các bên kia truyền ra tin tức cũng đều cho rằng, Lục hoàng tử lần này phải thua."

Hoa Nhan nói khẽ.

"Thập Phương Các cũng như vậy cho là "

Ưng bá động dung.

Thập Phương Các lấy tin tức Linh Thông danh truyền thiên hạ, cái này cái thần bí thế lực nếu như dám làm ra như thế suy đoán, sợ là từ lâu nắm giữ rất nhiều không muốn người biết tin tức.

"Không sai." Hoa Nhan con mắt nổi lên một vòng dị sắc, đạo "Hơn nữa, Thập Phương Các đã dò thăm Lục hoàng tử lớn nhất át chủ bài, chính là một cái tên là Tô Dịch người trẻ tuổi!"

"Tô Dịch "

Ưng bá có chút nghi hoặc.

Hoa Nhan lắc đầu nói: "Ta chưa từng thấy qua, nhưng theo Thập Phương Các tin tức nói, người trẻ tuổi kia vô cùng không thể, vốn là Thanh Hà kiếm phủ khí đồ, tu vi mất hết phía dưới, ở rể Quảng Lăng thành Văn thị nhất tộc, vốn là một tên phế nhân loại nhân vật. Nhưng một năm sau, hắn lại như một con hắc mã(cái hạt giống) loại cường thế quật khởi!"

"Hơn một tháng trước, hắn lấy Bàn Huyết Cảnh tu vi, đoạt được Quảng Lăng thành Long Môn thi đấu thứ nhất, theo lúc đó bắt đầu, phát sinh ở trên người hắn sự tình mà bắt đầu trở nên không thể tưởng tượng nổi đứng lên."

"Cường đại như Thanh Hà kiếm phủ Phủ chủ Mộc Thương Đồ, ở trước mặt hắn, cũng chỉ có thể cúi đầu nhận thua."

"Vân Hà quận quận trưởng Tần Văn Uyên cái kia đợi uy tín lâu năm kiêu hùng, cũng bị hắn một kiếm giết tới."

"Trừ thử, Âm Sát Môn Huyết Hành Chân Nhân đợi ba vị hộ pháp đều đã chết tại kia tay."

"Mà hết thảy này, đều phát sinh ở cái này hơn một tháng trong thời gian!"

Nghe xong, Ưng bá cũng không khỏi kinh ngạc, động dung nói: "Trên người người này cuối cùng xảy ra chuyện gì, sao trở nên cường đại như thế "

Hoa Nhan đôi mắt đẹp nổi lên dị sắc, "Cái này cũng chính là ta tò mò, nghe nói Thập Phương Các đã đem Tô Dịch coi là 'Nhân vật trọng yếu' đối xử, đang toàn lực điều tra thân thế của hắn cùng lai lịch, tin tưởng dùng không được bao lâu, có thể đạt được một chút đáp án."

Ưng bá trầm tư một lát, nói: "Tô Dịch mặc dù cường đại trở lại, nhưng cuối cùng chỉ là một người, Lục hoàng tử sao xem hắn là lớn nhất át chủ bài "

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Cần biết, lần này tiệc trà liên lụy nhưng không chỉ là bên trong Cổn Châu Thành cái kia đợi đứng đầu đại lão, sau lưng còn có Nhị hoàng tử cùng Tam hoàng tử làm cho đại biểu thế lực. Chỉ dựa vào Tô Dịch một người, yên nhưng có thể thay đổi đây hết thảy "

Hoa Nhan kinh ngạc một lát, nói: "Đúng vậy a, ta nội tâm cũng rất không minh bạch, cái này cũng chính là ta lần này muốn đích thân đến nhìn một cái nguyên nhân."

Chợt, nàng lại bổ sung: "Đương nhiên, Thập Phương Các đã phân tích qua, Lục hoàng tử lần này đã là tất bại kết quả, nghĩ đến chính là kia thần bí Tô Dịch nhúng tay, cũng là hết cách xoay chuyển."

Mới nói được cái này, xa xa một trận bạo động.

"Lục hoàng tử đến rồi!"

"Bên cạnh hắn cái kia Cầu Nhiêm Khách, nên chính là Tiềm Long Kiếm Tông tông sư nhân vật Thường Quá Khách, thực lực cực kỳ cường đại."

"Trịnh gia đứng đầu, Tiết gia đứng đầu cũng làm bạn kia bên người."

"Mục Chung Đình vị này Ung Hòa Quận quận trưởng quá tới may mắn, có thể bị Lục hoàng tử nhìn trúng."

. . . Trong tiếng nghị luận, chỉ thấy xa xa một đội xe ngựa dừng lại, Chu Tri Ly một nhóm người lần lượt đi xuống, đưa tới toàn trường chú ý.

Đương nhiên, Tô Dịch cùng bên người Trà Cẩm, cũng bị rất nhiều đại nhân vật chú ý tới, nhưng chỉ rải rác một nắm người nhận ra thân phận của bọn hắn.

"Phụ thân, là Tô tiên sinh!"

Viên Lạc Hề hai mắt sáng lên, Hoan Hỉ nói.

Viên Vũ Thông một phát bắt được nàng cánh tay, thấp giọng nói: "Nha đầu, thu liễm điểm, đây cũng không phải là bình thường thời điểm, đợi tiệc trà kết thúc, chúng ta lại đi chào."

Nội tâm của hắn cũng dâng lên khác thường tâm tình, Lục điện hạ là hao tốn bao nhiêu tâm huyết, mới thỉnh động Tô tiên sinh trợ trận

"Hắn. . . Hắn lẽ nào chính là Tô Dịch "

Mà lúc này, khi thấy từ Lục điện hạ Chu Tri Ly tự mình làm bạn, mặc một bộ áo bào xanh Tô Dịch thời gian, Hoa Nhan không khỏi sửng sốt, đôi mắt đẹp lặng yên trợn to.

Vài ngày trước thời điểm, nàng hoàn tự mình tiếp kiến qua cái này thiếu niên áo bào xanh, hoàn đối với hắn sinh ra cực rất hứng thú, nhưng nhưng

không ngờ đến, thiếu niên này lại cực có thể chính là kia cái toàn thân lộ ra thần bí khí tức Tô Dịch!

Ưng bá sửng sốt một chút, nói: "Tiểu thư, ngươi nhận ra hắn "

Hoa Nhan thấp giọng nói: "Ưng bá, còn nhớ rõ tiền trận ta đã nói với ngươi sự kiện kia ư, có người cầm lấy Tam hoàng tử bên người ba vị tông sư môn khách vũ khí, đến đây chúng ta Kim Thạch Các chào hàng. . . Lúc ấy chúng ta đều cho rằng, đối phương chỉ là một cái thủ tiêu tang vật tiểu nhân vật. Nhưng hiện tại xem ra, chúng ta tất cả đều nhìn lầm rồi!"

Nói đến đây, nàng trong lòng dâng lên vi diệu tâm tình.

Ưng bá không khỏi động dung, hít vào khí lạnh: "Lẽ nào ngươi nói người nọ ngay tại lúc này làm bạn tại Lục hoàng tử bên người đấy. . . Tô Dịch "

"Đúng vậy, chính là hắn."

Hoa Nhan đôi mắt đẹp nổi lên dị sắc, giống như phát hiện một cái kinh thế bí mật loại, thanh âm lộ ra một tia hưng phấn, "Như thế suy đoán, Tam hoàng tử bên người cái kia ba vị môn khách, cực có thể chính là đã bị chết ở tại cái này Tô Dịch trong tay!"

Nàng cùng Trà Cẩm tìm hiểu qua Tô Dịch tính danh, nhưng Trà Cẩm lại không hề không đề cập tới.

Nhưng bây giờ, nàng đã toàn bộ hiểu rõ!

Ưng bá lúc này cũng kịp phản ứng, ánh mắt chớp động, "Thiếu niên này thật là đủ hung mãnh đấy, thất bại Thanh Hà kiếm phủ Phủ chủ Mộc Thương Đồ, giết Vân Hà quận quận trưởng Tần Văn Uyên, diệt Âm Sát Môn Huyết Hành và ba người, hôm nay, cả Tam hoàng tử bên người ba vị

tông sư môn khách, đều cực có thể là chết ở kia tay, quả thực làm cho người ta không thể tin được!"

"Lúc này mới có ý tứ."

Hoa Nhan đôi mắt đẹp dịu dàng, sắc mặt đã hiện lên một vòng vẻ chờ mong, nói: "Ta đối với hôm nay tiệc trà nhưng càng cảm thấy hứng thú."

Ở nơi này vô số ánh mắt nhìn chăm chú, Tô Dịch một đoàn người trực tiếp lên núi chân chỗ bước đi.

"Ty chức bái kiến điện hạ, bái kiến Tô tiên sinh!"

Đóng tại cái kia Viên Lạc Vũ nghiêm nghị ôm quyền chào.

Khi thấy Tô Dịch thời gian, hắn hai đầu lông mày cũng nổi lên một tia kinh hỉ, không nghĩ tới vị này thần thông quảng đại, tựa như Trích Tiên loại nhân vật, lại cũng tới!

Tô Dịch lườm Viên Lạc Vũ một cái, nói: "Nếu có nhàn hạ, có thể đi trong thành Sấu Thạch Cư tìm ta uống rượu."

Viên Lạc Vũ cả vội vàng cười đáp ứng.

Như vậy một màn, nhường bên cạnh hắn cái khác Xích Lân quân sĩ lính cũng không khỏi ghé mắt, có chút tò mò Tô Dịch thân phận.

Mà một cái trong đó sĩ tốt lại lộ ra vẻ phức tạp, hơi hơi cúi đầu xuống, nội tâm dâng lên khó tả đắng chát cảm giác bị thất bại.

Cái này sĩ tốt đúng là Mặc Thiên Lăng.

Năm đó bị Thanh Hà kiếm phủ trục xuất về sau, ngay tại Xích Lân trong quân cống hiến.

Mà tại lúc trước Quảng Lăng thành "Long Môn thi đấu" lên, Mặc Thiên Lăng đang hỏi đỉnh đệ nhất trong quyết đấu, bại hoàn toàn tại Tô Dịch thuộc hạ!

Thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, ngắn ngủn hơn một tháng thời gian mà thôi.

Mặc Thiên Lăng như trước chỉ là một cái Thiên phu trưởng, nhưng Tô Dịch lại cùng Lục hoàng tử sánh vai mà đi!

Điều này làm cho Mặc Thiên Lăng làm sao không rõ ràng lắm, tự mình sớm bị Tô Dịch xa xa bỏ rơi phía sau

Làm đối thủ cường đại đến làm cho mình theo không kịp thời gian, mới có thể hiểu được cái loại này đắng chát cùng thất lạc!

Chỉ bất quá, không có ai chú ý tới Mặc Thiên Lăng dị thường.

Tô Dịch cũng căn bản không có chú ý tới cái này cái từng đã là bại tướng dưới tay.

Đối với những cái này không quan trọng nhân vật, hắn cũng từ trước đến nay chẳng muốn đi chú ý.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 212: Phản Bội

Tây Sơn chi đỉnh.

Vân Hải cuồn cuộn, tiếng thông reo từng trận.

Một khối trên đất trống, bày biện hai hàng tương đối công văn cùng ngồi vào.

Tổng đốc Hướng Thiên Tù cùng Triệu, Bạch, Du ba đại đỉnh cấp thế gia tộc trưởng nhân vật đều đã đến đông đủ, đang đàm tiếu.

Những thứ này tại Cổn Châu Thành một phát dậm chân có thể chấn ba chấn, có được lấy ngập trời quyền hành đại nhân vật, đều rất ung dung và bình tĩnh.

Du Bạch Đình nhạy cảm chú ý tới, tại Hướng Thiên Tù bên cạnh, còn có hai trương khuôn mặt xa lạ.

Một cái Bạch Phát thương như thế, tướng mạo chất phác, mặc một bộ Phong Hỏa đạo bào lão giả, toàn thân đều là không màng danh lợi tới trung khí.

Một cái là tay cầm quạt lông, tướng mạo tuấn mỹ trung niên, ăn vận trang hoàng đều cực kỳ coi trọng, thần thái cử chỉ hiển thị rõ thanh quý nhân ung dung phong thái phạm.

Hướng Thiên Tù không đến giới thiệu hai vị này thân phận, nhưng Du Bạch Đình trong lòng đã đoán được, hai người này lai lịch đã định trước không phải chuyện đùa.

Đến nỗi, cực có thể chính là Hướng Thiên Tù che giấu đã lâu át chủ bài!

"Không hợp, Hướng Thiên Tù lão hồ ly này, át chủ bài Đoạn không có khả năng đầu những thứ này."

Du Bạch Đình ám sát.

Đang suy nghĩ thời gian, đột nhiên dưới chân núi truyền đến một đạo vang dội tiếng trống, theo sát lấy một đạo hét lớn vang lên:

"Lục điện hạ đến ——!"

Tiếng truyền Vân Tiêu.

Hướng Thiên Tù nghe vậy, ánh mắt ngắm nhìn bốn phía, cười nói: "Chư vị, đợi tí nữa chúng ta liền cùng một chỗ mở mang kiến thức, Lục điện hạ lần này dẫn theo nhiều ít kinh hỉ đến đây."

Tất cả mọi người không khỏi cười rộ lên, dáng vẻ ung dung nhàn nhã.

Hướng Thiên Tù ánh mắt nhìn hướng một bên một cái áo bào màu vàng nam tử, cười ha hả nói: "Trương đại nhân, lần này tiệc trà sau khi kết thúc, ngươi liền đem trở thành cổn châu bổ nhiệm mới Tổng đốc, ngươi nhưng muốn hảo hảo mở tiệc chiêu đãi chúng ta một phen."

Áo bào màu vàng nam tử dáng người trống tuấn, râu tóc như mực, đúng là Hoài An quận quận trưởng Trương Lăng Vũ.

Nghe vậy, hắn vội vàng ôm quyền nói: "Nhận được hướng đại nhân cát ngôn, ta ngày hôm qua liền đã dặn dò hạ nhân, tại cao chọc trời lầu an bài

yến hội, sẽ chờ chư vị đại giá quang lâm!"

Rất nhanh, cách đó không xa trên đường núi đã truyền đến một hồi tiếng bước chân.

Hướng Thiên Tù đám người đều đình chỉ nói chuyện với nhau, nhao nhao bả con mắt nhìn đi tới.

Chỉ thấy Lục hoàng tử Chu Tri Ly, suất lĩnh một đám người dọc theo đường núi đi tới.

"Lục điện hạ, chúng ta từ lâu xin đợi đã lâu, mau mau cho mời!"

Hướng Thiên Tù phát ra cởi mở cười to, chủ động chào đón.

Chu Tri Ly sắc mặt tự có một cỗ thuộc về hoàng tử uy nghiêm cùng khí thế, hơi hơi chắp tay nói: "Nhường chư vị đợi lâu."

Hướng Thiên Tù phóng khoáng cười nói: "Chúng ta cũng vừa đến không lâu, điện hạ nhanh nhập tọa."

Chu Tri Ly nhẹ gật đầu, nói: "Vân Quang Hầu không có ở đây sao?"

Lúc trước hắn tại dưới chân núi nhìn thấy đóng tại cái kia Xích Lân quân, còn tưởng rằng Vân Quang Hầu Thân Cửu Tung từ lâu đến cái này trên đỉnh núi.

Hướng Thiên Tù cười nói: "Tối hôm qua thời điểm, Vân Quang Hầu tiến về trước Thiên Nguyên học cung bái phỏng một vị lão hữu đi, không có ý định lại tự mình tham dự đến lần này tiệc trà trung."

Chu Tri Ly ồ một tiếng, liền không nói thêm lời.

Nhưng nhưng vào lúc này, Thường Quá Khách đột nhiên giật mình nói: "Cao sư huynh? Ngươi như thế nào tới?"

Cách đó không xa, Bạch Phát thương như thế, tướng mạo chất phác, một bộ Phong Hỏa đạo bào lão giả lạnh nhạt nói: "Thường sư đệ, áo xanh sư muội, ta lần này cũng là phụng mệnh mà đến."

Thường Quá Khách cùng áo xanh liếc nhau, trong lòng đều là trầm xuống.

Lão giả danh gọi "Kháng Sơn Cảnh", là Tiềm Long Kiếm Tông ngoại môn chấp sự một trong, nghe lệnh bởi Phó tông chủ Sử Phong Lưu.

Mà Sử Phong Lưu là Tam hoàng tử đích sư tôn.

Có thể nói, Kháng Sơn Cảnh chính là Tam hoàng tử cái này nhất phái hệ người!

Thường Quá Khách cũng sẽ không hội quên, trước đó không lâu thời điểm, ở đó rừng núi hoang vắng ở bên trong, bị Tam hoàng tử bên người ba cái tông sư cảnh môn khách đuổi giết sự tình?

Mà lúc này, Kháng Sơn Cảnh lại xuất hiện ở nơi đây, căn bản không cần nghĩ, hẳn là phụng mệnh đến làm Hướng Thiên Tù bọn hắn trợ trận kia

Tam hoàng tử người, lại xuất hiện ở Nhị hoàng tử phe cánh ở bên trong, điều này cũng rất tốt giải thích, bởi vì này hai vị hoàng tử từ lâu đã đạt thành liên minh quan hệ.

Chu Tri Ly trong lòng cũng lộp bộp một tiếng, đồng tử ngưng lại, hắn mặc dù không biết Kháng Sơn Cảnh, lại có thể đoán được, đối phương đồng dạng đến từ Tiềm Long Kiếm Tông!

"Hướng đại nhân hảo thủ đoạn." Chu Tri Ly một tiếng cảm thán.

Hướng Thiên Tù cười ha hả nói: "Hướng mỗ cũng không có mặt mũi lớn như vậy."

Nói qua, hắn triều bên người mọi người giới thiệu cao nói: "Chư vị, vị này chính là Tiềm Long Kiếm Tông cao nhân, Kháng Sơn Cảnh Kháng Chân Nhân, tông sư tam trọng tu vi, chân chính thế ngoại cao nhân!"

Du Bạch Đình nội tâm chấn động, âm thầm cảm khái, trước ai có thể nghĩ đến, một cuộc tiệc trà mà thôi, lại lại nhường Đại Chu đệ nhất Thánh Địa Tiềm Long Kiếm Tông lực lượng đều chộn rộn tiến đến?

Triệu Gia đứng đầu Triệu giơ cao, Bạch gia đứng đầu Bạch Hãn biển, Hoài An quận quận trưởng Trương Lăng Vũ nội tâm cũng là chấn động, nhìn về phía Kháng Sơn Cảnh ánh mắt cũng thay đổi.

Duy nhất tay kia nắm quạt lông tuấn mỹ trung niên thần sắc như trước, giống như từ lâu biết được những thứ này.

Trái lại Chu Tri Ly bên này, Trịnh Thiên Hợp, Mục Chung Đình trong lòng bọn hắn đều là trầm xuống, Lúc này vừa đến đỉnh núi, liền ăn một cái ra oai phủ đầu!

Bởi vì lúc trước, bọn hắn cũng không nghĩ tới, Kháng Sơn Cảnh sẽ xuất hiện ở chỗ này.

Trà Cẩm hơi có chút căng thẳng.

Nàng là Đại Ngụy Nguyệt Luân Tông truyền nhân, ở loại địa phương này, khó tránh khỏi hội lo lắng bị khám phá thân phận.

Bất quá, Trà Cẩm rõ ràng suy nghĩ nhiều.

Trong tràng mọi người mặc dù cũng đều kinh ngạc tại vẻ đẹp của nàng, nhưng cũng không quá chú ý.

Duy nhất Tô Dịch đối với mấy cái này thờ ơ, nhìn như không thấy.

Trong tràng những người kia có lẽ tại đây thế tục trong có lấy ngập trời quyền hành.

Nhưng đối với hắn mà nói, cũng cuối cùng là một đám người xa lạ mà thôi, thân phận gì, lai lịch ra sao, hết thảy đều không trọng yếu, tự nhiên cũng lười đi chú ý.

"Điện hạ, nhanh mời ngồi vào."

Hướng Thiên Tù nhiệt tình mời.

Chu Tri Ly nhẹ gật đầu, ngồi ở nhắm hướng đông một bên ngồi vào trên.

Thường Quá Khách, Trịnh Thiên Hợp bọn hắn đều nhất nhất ngồi xuống.

Tô Dịch tự mình đánh giá bốn phía một cái, chọn trúng một cái tới gần sườn dốc bờ vị trí, nói: "Bả ghế dựa mây để ở đó."

Trà Cẩm nghe vậy, vội vàng đi làm.

Rồi sau đó, tại tất cả mọi người kinh ngạc ánh mắt nhìn chăm chú, Tô Dịch lười biếng nằm ở ghế dựa mây trung.

Theo hắn cái này độ, vừa có thể nhìn lấy đến hạ cuồn cuộn Vân Hải, cảnh tượng có chút bao la hùng vĩ.

Về phần cái kia phụ cận ném đến dị tượng ánh mắt, hoàn toàn bị Tô Dịch bỏ qua rồi.

Hắn Tô Huyền Quân làm việc, làm sao để ý tới những thứ này thế tục ánh mắt?

Huống chi, đang ngồi những cái này làm thế tục quyền hành đấu tranh tục vật, cái nào so ra mà vượt cái kia trời quang mây tạnh cảnh vật càng làm cho người đẹp mắt đẹp lòng?

Chu Tri Ly, Trịnh Thiên Hợp bọn hắn thấy vậy, thần sắc đều trở nên có chút khác thường, xem cái này lười nhác bộ dạng, Tô công tử còn thực sự như đến dạo chơi ngoại thành đấy. . .

Nói đến kỳ quái, khi bọn hắn một màn như vậy, nội tâm lại không khỏi đất an tâm không ít.

Liền dường như Tô Dịch việt lười nhác, việt thể hiện ra không hợp quy củ tư thái, lại càng có thể chứng minh nội tâm của hắn lực lượng mười phần giống nhau.

Nhưng tại Hướng Thiên Tù trong con mắt của bọn họ, Tô Dịch hiện tại tư thái, đã không thể dùng càn rỡ hai chữ để hình dung, quả thực là kiêu ngạo đến không thể nói lý tình trạng!

Bất quá, nếu bàn về thành phủ, những thứ này thế tục trung đại nhân vật một cái bỉ một cái sâu, từ sẽ không vì thử tức giận, trực tiếp giận dữ rồi.

"Lục điện hạ, vị này hẳn là chính là ngươi bên người vị kia Tô Dịch Tô công tử?"

Hướng Thiên Tù cười ha hả nói.

"Không sai."

Chu Tri Ly lạnh nhạt nói.

Hướng Thiên Tù than nhẹ, nói: "Người không nhẹ điên cuồng oan uổng thiếu niên, Tô công tử phong thái, quả nhiên cùng những cái này bạn cùng lứa tuổi không giống vậy."

Chu Tri Ly nhíu mày, nói: "Hướng đại nhân, nếu như mọi người đã đến đông đủ, chúng ta liền trực tiếp nói chuyện chánh sự cho thỏa đáng."

Hướng Thiên Tù sâu chấp nhận nói: "Điện hạ nói, chính phù hợp hướng mỗ tâm ý."

Nói qua hắn chỉ một cái bên cạnh Hoài An quận quận trưởng Trương Lăng Vũ, nói: "Điện hạ, đây chính là ta đợi tuyển ra đến mới Tổng đốc, chỉ cần người điểm cái đầu, ngày hôm nay tiệc trà liền có thể tại tất cả đều vui vẻ trung chấm dứt."

Chu Tri Ly hừ lạnh nói: "Ta lần này là phụng phụ hoàng khẩu dụ mà đến, chuyên môn phụ trách nhiệm sinh mệnh cổn châu mới Tổng đốc sự vụ, tại trong chuyện này, làm sao có thể từ các ngươi định đoạt? Lẽ nào ngươi hướng đại nhân còn ý định chống đỡ chỉ hay sao?"

Hướng Thiên Tù ngơ ngác một chút, cười nói: "Khả cư hướng mỗ biết, bệ hạ cũng nói, như Nhị điện hạ có chọn người thích hợp, đồng dạng có thể đề cử đi ra, đi cạnh tranh theo đuổi cái này Tổng đốc vị trí. Mà Trương Lăng Vũ Trương đại nhân, chính là Nhị điện hạ chọn trúng người, hắn trẻ trung khoẻ mạnh, mưu lược hơn người, đảm nhiệm cổn châu Tổng đốc tới chức, lại thích hợp nhất."

Chu Tri Ly thần sắc đạm mạc nói: "Nhưng trong mắt của ta, Mục Chung Đình Mục đại nhân mới là người chọn lựa thích hợp nhất."

Hai người nói chuyện với nhau thời gian, lẫn nhau đối chọi gay gắt, làm cho lúc này tiệc trà bầu không khí cũng bị đè nén không ít.

Duy nhất Tô Dịch giống chưa phát giác ra, nằm ở ghế dựa mây ở bên trong, một bên uống rượu, vừa ăn Trà Cẩm chuẩn bị điểm tâm cùng đồ ăn vặt, thưởng thức xa xa cái kia tại trong ánh sáng nổi lên mỹ lệ Yên Hà mênh mông Vân Hải, thanh thản mà ung dung.

"Lục điện hạ, chúng ta thua kém hơn nói trắng ra, tại bực này thế cục xuống, ngươi đã cơ hồ không có cơ hội đề cử Mục Chung Đình làm Tổng đốc."

Hướng Thiên Tù ánh mắt dừng ở Chu Tri Ly, mỉm cười nói, "Đồng dạng, hướng mỗ cũng không muốn tại trong chuyện này, cùng điện hạ triệt để náo cứng, thua kém hơn. . . Người lui nhường một bước thế nào?"

Hắn lực lượng mười phần, vẻ mặt tràn đầy tự tin bễ nghễ vẻ, một bộ có đầy đủ nắm chắc lấy được thắng lợi tư thái.

Chu Tri Ly hừ lạnh, nói: "Vì cái gì không phải là ngươi nhượng bộ?"

Hướng Thiên Tù nụ cười trên mặt trở thành nhạt, khẽ thở dài: "Hướng mỗ tôn kính điện hạ, nhưng điện hạ nếu khiến hướng mỗ khó làm, cũng chỉ có thể theo để ý cố gắng rồi."

Chu Tri Ly xùy đất cười rộ lên, nói: "Đã thành, ngươi cũng cũng đừng vô nghĩa rồi, trực tiếp lộ ra át chủ bài chính là, ta Chu Tri Ly như tiếp được ở, cái kia xấu hổ, cái này Tổng đốc vị trí, liền không kiềm được các ngươi định đoạt rồi."

Hướng Thiên Tù cũng không khỏi cười rộ lên, nói: "Điện hạ người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, cái kia hướng mỗ liền bêu xấu."

Nói qua, hắn chợt nhìn Tiết gia tộc trưởng Tiết Ninh Viễn một cái, nói: "Tiết huynh, kính xin đến bên này nhập tọa."

Chu Tri Ly bọn hắn vốn là khẽ giật mình, chợt sắc mặt biến hóa.

Chỉ thấy Tiết Ninh Viễn vươn người đứng dậy, thở dài ôm quyền nói: "Lục điện hạ, cũng không Tiết mỗ không ủng hộ ngươi cách làm, thật sự là tại Tiết mỗ xem, từ Nhị điện hạ lựa chọn Trương Lăng Vũ đại nhân, mới thích hợp nhất đảm nhiệm cái này Tổng đốc chức."

Một phen nói, nhường toàn trường yên tĩnh.

Chu Tri Ly bọn hắn thần sắc đều âm tình bất định, bị đánh trở tay không kịp.

Chẳng ai ngờ rằng, vị này Tiết gia tộc trường lại từ lâu phản bội Lục điện hạ, lựa chọn gia nhập Nhị hoàng tử phe cánh trung?

Chính là Du Bạch Đình thấy vậy, cũng không khỏi nhìn nhiều Hướng Thiên Tù một cái, lão hồ ly này lại vẫn cất giấu như vậy một tay.

Mắt thấy Tiết Ninh Viễn tiến về trước đối diện phe cánh nhập tọa, Chu Tri Ly sắc mặt âm trầm nói: "Tiết Ninh Viễn, ngươi thế nhưng là tộc trưởng, lại lật lọng, thay đổi thất thường, không sợ bị thế nhân chế nhạo?"

Khí chất nho nhã Tiết Ninh Viễn than thở nói: "Chim khôn biết chọn cây mà đậu, huống chi Tiết mỗ trên người lưng đeo toàn bộ tông tộc gánh nặng, từ không thể cùng theo Lục điện hạ trên đường đi đến đen."

Dừng một chút, hắn nói khẽ: "Điện hạ, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ngươi cũng thấy đấy, dưới mắt thế cục ở bên trong, ngươi đã ở vào hoàn cảnh xấu ở bên trong, vì cái gì không thể lui nhường một bước đây?"

"Ngươi cái này Phản Đồ lại vẫn ta khuyên ta cúi đầu nhượng bộ?"

Chu Tri Ly giận quá mà cười.

"Điện hạ, phẫn nộ nhưng không giải quyết được vấn đề."

Tiết Ninh Viễn nói qua, chỉ một ngón tay ngồi ở sườn dốc bờ một bên Tô Dịch, lời nói mang khinh thường nói,

"Cũng hoặc là nói, điện hạ thực cho là tại loại này thế cục xuống, cái này cuồng vọng tự đại Tô Dịch, có thể giúp ngươi ngăn cơn sóng dữ?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 213: Bị Vạch Trần Thân Phận Kẻ Đáng Thương ?

Chu Tri Ly bọn họ đều ngơ ngẩn.

Chạng vạng tối qua cùng hôm nay sáng sớm, Tiết Ninh Viễn hai lần cùng Tô Dịch gặp nhau, đều khiêm tốn hữu lễ, không có bất cứ dị thường nào tâm tình.

Ai có thể nghĩ đến, hắn giờ phút này lại khiển trách Tô Dịch vì cuồng vọng tự đại?

Cái kia không che dấu chút nào khinh thường thái độ, hoàn toàn cùng lúc trước hắn tưởng như hai người!

Trà Cẩm lông mày kẻ đen nhăn lại, trong nội tâm có phần không thoải mái.

Nàng đều không thể tưởng tượng, đường đường cổn châu thành ngũ đại cực hạn thế gia một trong tộc trưởng, sắc mặt sẽ trở nên nhanh như vậy.

Tô Dịch không để ý đến những thứ này, tự uống uống một mình, lạnh nhạt như trước.

Có thể hắn loại này tư thái, lại làm cho Tiết Ninh Viễn trở nên không có sợ hãi giống như, than thở lắc đầu:

"Vài ngày trước, ta cùng điện hạ cùng đi bái phỏng cái này Tô Dịch, liền phát hiện kẻ này không coi ai ra gì, dù có một thân bản lĩnh, dùng tính cách

của hắn, sớm muộn sẽ chọc cho ra tai hoạ ngập đầu. "

"Có thể điện hạ lại lại xem kia vì phụ tá đắc lực, còn tưởng rằng bằng hắn một cái liều lĩnh thiếu niên lang, có thể quyết định lần này tiệc trà thắng bại, cái này sao mà buồn cười? "

Tiết Ninh Viễn nói đến đây, hai đầu lông mày đã mang theo nồng đậm khinh thường.

"Đã đủ rồi! "

Chu Tri Ly vỗ trước người công văn, sắc mặt âm trầm.

Hướng Thiên Tù bọn hắn không khỏi cười rộ lên.

Lục Điện hạ vẫn là tuổi còn rất trẻ, gặp một ít đả kích mà thôi, liền không nén được tức giận.

Hướng Thiên Tù khoan thai mở miệng: "Điện hạ, Tiết tộc trưởng đã làm ra quyết đoán, ngươi cảm thấy còn phải lại tiếp tục nữa ư? "

Chu Tri Ly cắn răng nói: "Chỉ bằng những thứ này, còn không cách nào làm cho ta cúi đầu! "

Hướng Thiên Tù mỉm cười, nói: "Cao huynh, ngươi tới nói đi. "

Cái kia một bộ phong hỏa đạo bào lão già tóc bạc cang núi cảnh điểm một chút đầu, đưa tầm mắt nhìn qua Thường Qúa Khách cùng Lục Y, lạnh nhạt nói:

"Thường sư đệ, Lục Y sư muội, ta lần này xuống núi lúc, chưởng môn chính miệng hạ lệnh, không cho phép các ngươi chộn rộn đến thế tục chi tranh trong. "

Nói xong, hắn theo trong tay áo lấy ra một cái màu vàng quyển trục, nói: "Đây là chưởng môn tự tay viết ý chỉ, hai vị vừa nhìn liền biết. "

Cổ tay hắn run lên, đem màu vàng quyển trục cách không đưa tới.

Thường Qúa Khách mở ra vừa nhìn, lập tức im lặng.

"Thật là chưởng môn ý chỉ? "

Lục Y nhịn không được hỏi, nàng ngọc dung cũng một hồi biến ảo bất định.

Thường Qúa Khách đường nhẹ gật đầu.

Oanh!

Đều biết rời như bị sét đánh, đầu ô...Ô...Ô...N...G một tiếng, trước mắt biến thành màu đen.

Thường Qúa Khách là hắn dựa một trong, nhưng lại không nghĩ tới, còn không có phát uy, đã bị cái này một đạo ý chỉ ngăn trở!

Trong lúc nhất thời, đều biết rời cả người đều sững sờ ở cái kia, thất hồn lạc phách.

Không thể nghi ngờ, lai lịch của hắn sớm được đối phương sờ thấu, cho nên hắn chỗ chuẩn bị át chủ bài, mới có thể bị từng cái nhằm vào cùng áp chế!

Trịnh Thiên Hà cũng ý thức được không ổn, sắc mặt biến ảo bất định.

Tiết Ninh Viễn phản bội!

Thường Qúa Khách cùng Lục Y bị một đạo ý chỉ vây khốn!

Cái này liên tục trình diễn đả kích, lại để cho ai có thể không kinh hãi?

Nơi xa Trà Cẩm thấy vậy, đều một hồi than nhẹ, nhớ tới ngày hôm qua tô dịch đánh giá, đều biết rời quá non, căn bản không phải những lão gia hỏa kia đối thủ, phải thua không thể nghi ngờ.

Dưới mắt trình diễn từng màn, chẳng phải như thế?

Bất quá, Trà Cẩm đồng dạng nhớ rõ tô dịch nói lời, lần này tiệc trà trên có hắn ở đây, đều biết rời muốn thua mất cũng khó khăn!

"Còn có thủ đoạn gì nữa, cho dù sử đi ra chính là. "

Chu Tri Ly cắn răng mở miệng, hắn ánh mắt mơ hồ lộ ra phẫn nộ cùng hận, tâm tình hình như có chút ít không kiểm soát.

Trông thấy hắn bộ dáng như vậy, lại để cho Hướng Thiên Tù bọn hắn lại là một hồi cười khẽ, lắc đầu không thôi.

Vị này Lục Điện quyết tâm phù khí nóng nảy, liền hỉ nộ tâm tình đều khống chế không nổi, quả thực là không có thành tựu.

Thiệt thòi bọn hắn chuẩn bị nhiều như vậy át chủ bài, ai từng muốn kết quả là Lục Điện ở dưới biểu hiện, hoàn toàn chính là không chịu nổi một kích.

"Trịnh tộc trưởng, Nhị điện hạ để cho ta thay hắn nói cho ngươi một câu. "

Hướng Thiên Tù nhàn nhạt mở miệng.

Trịnh Thiên Hà toàn thân chấn động, đến phiên chính mình rồi?

"Hướng đại nhân cứ việc nói chính là. " Hắn hít thở sâu một hơi khí, lạnh lùng mở miệng.

Hướng Thiên Tù thần sắc trang túc nói: "Bệ hạ từng hạ chỉ, ngoại thích không được can thiệp triều chính, lại càng không được chộn rộn hoàng thất chi tranh! Chẳng lẽ ngươi Trịnh Thiên Hà đã quên? "

Thanh sắc đều lệ.

Trịnh Thiên Hà toàn thân run lên, cái trán ứa ra mồ hôi lạnh.

Nghiêm khắc mà nói, hắn chẳng qua là Lục hoàng tử biểu cữu, căn bản chưa nói tới chính thức ngoại thích.

Huống chi, Đại Chu cảnh nội ngoại thích tham gia vào chính sự nhiều chuyện đi, chỉ có điều đều là đang âm thầm tiến hành mà thôi.

Đương kim chu hoàng đối với cái này cũng lòng dạ biết rõ, từ trước đến nay là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Có thể nếu thật so đo chuyện hôm nay, ai sẽ bỏ qua cái này tay cầm?

Chỉ cần Nhị hoàng tử tự mình đi đương kim chu hoàng cái kia cáo một hình dáng, hắn Trịnh Thiên Hà cùng sau lưng Trịnh gia liền chịu không nổi!

Nghĩ đến đây, Trịnh Thiên Hà không khỏi chán nản, trong miệng phát khổ.

Lúc trước, hắn có thể căn bản không muốn qua, đối phương sẽ cầm "Ngoại thích tham gia vào chính sự" Lấy cớ này ra tay.

Hướng Thiên Tù ánh mắt một lần nữa nhìn về phía đều biết rời, hơi thương cảm nói: "Điện hạ, nghĩ đến ngài cũng không hy vọng, Trịnh tộc trưởng bởi vì ngươi mà gặp liên luỵ a? "

Chu Tri Ly sắc mặt đã trở nên tái nhợt đứng lên, nội tâm đã không thể ức chế địa dũng nảy sinh không nói ra được xấu hổ và giận dữ cùng thất bại cảm giác.

"Điện hạ, muốn nghe hay không Hướng mỗ nói một câu lời tâm huyết? "

Hướng Thiên Tù ánh mắt nghiền ngẫm.

Gặp đều biết không có ly khai miệng, hắn khẽ thở dài: "Điện hạ, loại người như ngươi tính cách, căn bản không thích hợp tiến hành quyền hành chi tranh, càng không khả năng là Nhị điện hạ đối thủ. Hướng mỗ thiệt tình khích lệ ngài vẫn là như vậy nhượng bộ, thành thành thật thật phản hồi Ngọc Kinh Thành, làm một cái tiêu dao khoái hoạt, không tranh quyền thế hoàng tử chẳng phải là rất tốt? "

Chu Tri Ly đôi má hung hăng run rẩy, mạnh mà một quyền đạp nát trước người công văn, con mắt đỏ lên, từng chữ một nói: "Ta nếu không nhượng bộ đâu? "

"Dưới mắt thế cục, điện hạ thật sự thấy không rõ lắm? Cũng hoặc là đúng như Tiết tộc trưởng nói, cho rằng cái kia tô dịch có thể giúp ngươi ngăn cơn sóng dữ? "

Hướng Thiên Tù buồn cười nói.

"Vì sao không được? "

Chu Tri Ly nghiến răng nghiến lợi.

Kì thực, bị lúc này đây lại một lần đả kích hạ, nội tâm của hắn đã chán nản thất bại cực kỳ, toàn bộ nhờ một hơi chống đỡ.

Thậm chí cũng hoài nghi, mặc dù Tô Dịch ra mặt, cũng khó hơn nữa dùng thay đổi gì.

"Đã như vậy, cái kia Hướng mỗ khiến cho điện hạ triệt để bỏ đi nội tâm ý niệm trong đầu! "

Hướng Thiên Tù nói xong, ánh mắt nhìn hướng bên cạnh tay kia nắm quạt lông tuấn mỹ trung niên, cười vang nói:

"Chư vị, ta đến cho các ngươi giới thiệu, vị này chính là nhạc dài nguyên Nhạc huynh, hôm nay tại Ngọc Kinh Thành Tô gia đảm nhiệm chấp sự chức, người xưng‘ Ngọc Diện Đao Quân’. "

"Nhạc huynh thật không đơn giản, có được tông sư nhị trọng cảnh đỉnh phong tu vị, mười ba năm trước đây, từng dùng‘ bảng nhãn’ thân phận, đoạt được Đại Chu‘ kỳ thi mùa xuân võ cử động’ tuyển chọn tên thứ hai, đạt được qua bệ hạ tự mình triệu kiến! "

Nghe vậy, ngồi đầy phải sợ hãi.

Ngọc Kinh Thành Tô gia!

Đây chính là chiếm giữ tại đại chu thiên hạ chi đỉnh quái vật khổng lồ, quyền hành quá lớn, có thể ảnh hưởng Đại Chu triều đình thế cục.

Mà Nhạc Nguyên tuy không phải Tô gia tộc người, lại có thể đảm nhiệm Tô gia chấp sự, có cực kỳ ngăn nắp lừng lẫy qua lại, ai dám khinh thường?

Lúc này thời điểm, đầy ngập xấu hổ và giận dữ cùng thất bại tâm tình đều biết rời cũng không khỏi ngẩn ngơ, Ngọc Kinh Thành Tô gia như thế nào cũng chộn rộn vào được?

...,!

Tô gia?

Chợt, đều biết rời mạnh mà ý thức được cái gì, quay đầu nhìn về phía Tô Dịch. Hầu như đồng thời, đang ngồi những đại nhân kia vật đám bọn họ, cũng đều tựa hồ kịp phản ứng tựa như, nhao nhao đưa ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa Tô Dịch.

Nguyên một đám thần sắc kinh ngạc.

Chính là Trà Cẩm đều ngây ngốc một chút, công tử cũng họ Tô, sẽ không phải.....

Không khí trong sân, quỷ dị yên tĩnh không ít.

Rốt cục, nằm ở đằng trong ghế Tô Dịch có chỗ phản ứng giống như, có chút quay đầu, nhìn về phía tay kia nắm quạt lông tuấn mỹ trung niên, thần sắc bình thản nói: "Ngươi là vì ta mà đến? "

Nhạc Nguyên ngồi ở đó, huy động quạt lông, thở dài lên tiếng: "Tam thiếu gia, nếu không có Nhị hoàng tử tự mình phái người tiến về trước chúng ta Tô gia tìm hiểu tin tức, chúng ta đều không thể tin được, mới một năm có thừa, trên người của ngươi lại đều đã đã xảy ra lớn như thế biến hóa. "

Tam thiếu gia! ?

Toàn trường ngoại trừ hướng lên trời tù, những người khác tất cả đều thiếu chút nữa không thể tin được chính mình lỗ tai, tất cả đều sững sờ ở cái kia.

Chu Tri Ly thẳng hận không thể quất chính mình hai vả vào mồm, biết rõ Tô Dịch họ Tô, vì sao liền từ không muốn qua, hắn và Ngọc Kinh Thành Tô gia có hay không có quan hệ?

Trịnh Thiên Hà, Mục Chung Đình, Thường Qúa Khách bọn hắn cũng đều một bộ kinh ngạc ngốc trệ bộ dạng.

Cái này thật sự không thể tưởng tượng.

Dù sao, ai có thể nghĩ đến, Ngọc Kinh Thành Tô gia tộc nhân, đâu có thể nào sẽ biến thành Thanh Hà kiếm phủ vứt bỏ đồ? Lại đâu có thể nào biến thành một cái xa xôi tiểu thành người ở rể?

"Cái này....."

Du Bạch Đình cũng không khỏi sắc mặt đột biến, Ngọc Kinh Thành Tô gia Tam thiếu gia? Tiểu tử này lại vẫn giống như này tôn sùng lừng lẫy thân phận?

Mà ngay cả Trà Cẩm đều bối rối.

Nàng tự cho là hiểu rõ nhất Tô Dịch, có thể cho đến hiện tại mới mạnh mà phát hiện, chính mình chỗ hiểu rõ, gần kề chẳng qua là một góc của băng sơn mà thôi.

Mắt thấy mọi người cái kia rung động thần sắc, Hướng Thiên Tù đột nhiên lắc đầu cười rộ lên, nói:

"Chư vị, cái này Tô Dịch là Ngọc Kinh Thành Tô gia Tam thiếu gia không giả, có thể hắn cũng là Tô gia không...Nhất chịu chào đón một cái kẻ đáng thương. "

Kẻ đáng thương?

Mọi người trở nên nghi hoặc, không hiểu ra sao.

"Không dối gạt các vị, về Tam thiếu gia sự tình, bị coi là chúng ta Tô gia vô cùng nhục nhã, một mực giấu diếm tại dòng họ bên trong, thế cho nên

ngoại giới hầu như không ai biết rõ cùng hắn chuyện có liên quan đến. "

Nhạc Nguyên than nhẹ, "Lại nói tiếp, ta đều có chút khó có thể mở miệng, có thể đã đến lúc này, Nhạc mỗ sẽ không để ý nhiều lời hai câu. "

Tất cả mọi người không khỏi vãnh tai.

Tô Fịch ánh mắt lạnh nhạt nhìn đối phương, gợn sóng không sợ hãi.

Cũng không có đi ngăn cản ý niệm trong đầu, đã nghĩ nhìn xem, những năm này đi qua, tại Tô gia mắt người trong, chính mình như thế nào một cái hình tượng.

Chỉ thấy Nhạc Nguyên dáng vẻ nhàn nhã ngồi ở đó, vung khẽ quạt lông, cảm khái tựa như nói ra:

"Nói như vậy, tại chúng ta Tô gia, Tô Dịch tên là một cái kiêng kị, không người nào nguyện ý nhắc tới. Thậm chí tuyệt đại đa số người, ước gì không có hắn như vậy một cái tộc nhân. "

Mọi người thần sắc đều trở nên vi diệu đứng lên.

Vốn là nội tâm rung động lắc lư Du Bạch Đình, cũng dần dần nhẹ nhõm không ít, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt mang lên vẻ đăm chiêu.

Nguyên lai.....Là một cái không bị chào đón mặt hàng a....

"Ta gia tộc lớn lên người, khiển trách kia vì đại nghịch bất đạo nghịch tử, nếu không có trở ngại quan hệ máu mủ, sớm đã quân pháp bất vị thân. "

Nhạc Nguyên than nhẹ, "Về phần nguyên do, liên lụy đến ta Tô gia bên trong một ít việc riêng tư chuyện cũ, không đề cập tới cũng thế. "

"Chư vị chỉ cần nhớ kỹ, Tô Dịch đích thật là ta người của Tô gia không giả, có thể hắn chính là đã chết, chúng ta Tô gia bất luận kẻ nào cũng sẽ không để ý! "

Nói xong lời cuối cùng, Nhạc Nguyên thanh âm đã trở nên đạm mạc mà lãnh khốc.

Du Bạch Đình bọn hắn đều triệt để buông lỏng, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt cũng thay đổi, thương cảm trong mang theo một tia khinh thường.

Nguyên lai, tiểu tử này thật là bị Tô gia vứt bỏ một cái kẻ đáng thương a...!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 214: Kiếm Chỉ Chém Đôi Người

Tia nắng ban mai sáng lạn, biển mây bốc lên.

Đỉnh núi Tây bầu không khí, lại trở nên nặng nề mà vi diệu.

Tại Hướng Thiên Tù bọn hắn xem ra, Nhạc Nguyên một phen lời nói, nghiễm nhiên tương đương đem Tô Dịch nội tình cho triệt để vạch trần quang.

Lại đối mặt Tô Dịch lúc, lòng của mỗi người thái đều đã phát sinh biến hóa.

Đều biết rời, Trịnh Thiên Hà bọn hắn biết được những chuyện này sau, cũng đều vẻ mặt phát mộng.

Lúc này mới ý thức được, Tô Dịch cái này Tam thiếu gia tại Tô gia địa vị đúng là thảm hại như vậy!

Duy chỉ có Trà Cẩm trong nội tâm trở nên nghi ngờ.

Nàng vốn cho là, Tô Dịch có thể có được như thế bất khả tư nghị tu vị cùng bí pháp, cực có thể là cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia có quan hệ.

Nhưng bây giờ xem ra, rõ ràng cũng không phải là!

Mà điều này cũng làm cho có nghĩa là, Tô Dịch trên người tất nhiên có...Khác bí mật, hơn nữa bí mật này, đến nay vẫn chưa có người nào biết rõ!

Nghĩ vậy, Trà Cẩm cũng không khỏi sinh ra một tia u oán, công tử a... Công tử, trên người của ngươi đến tột cùng còn cất dấu nhiều ít bí mật?

Mà mắt thấy một màn này màn, Tô Dịch thần sắc bình thản như trước, liền nằm ở đằng trong ghế thân ảnh đều chưa từng có chút biến hóa.

Chẳng qua là nhưng trong lòng than nhẹ một tiếng.

Trách không được sẽ để cho ta thức tỉnh trí nhớ kiếp trước sau, trong nội tâm vẫn tồn lưu chấp niệm, tràn ngập đối Ngọc Kinh Thành Tô gia hận ý.

Nguyên lai.....Trong mắt bọn hắn, ta là không chịu được như thế a.....

Cũng tốt.

Ngày khác tiến về trước Ngọc Kinh Thành, một kiếm kết thúc cái này chấp niệm chính là!

Tô Dịch thâm thúy đồng tử ở chỗ sâu trong, nổi lên một tia không dễ dàng phát giác hiểu rõ sát cơ, lóe lên tức thì.

Hướng Thiên Tù cười ha hả nhìn xem đều biết rời, nói: "Điện hạ, hiện tại ngài bên người, ngoại trừ một cái Mục Chung Đình, đã cũng không có có thể dung người, ngài như sẽ không cúi đầu, đã có thể chỉ có thể dựa theo chúng ta Đại Chu quy củ cũ, dùng vũ lực định thắng thua ! "

Đại Chu tự khai nước đến nay, liền lập nhiều quy củ, triều đình sự tình, tranh luận không ngớt, hết thảy dùng vũ lực định thắng bại.

Nhìn như dã man đi một tí, có thể tại đây lấy võ giả vi tôn thế tục trong quốc gia, nắm đấm so đấu, không thể nghi ngờ là hữu hiệu nhất biện pháp đơn giản nhất.

Đương nhiên, đối Đại Chu thế lực này rắc rối khó gỡ quyền quý nhân vật mà nói, không phải bị bất đắc dĩ, sẽ không vạch mặt đến động thủ.

Giống như lúc này, bất kể thế nào nói, đều biết rời cũng là Đại Chu hoàng tử.

Hướng Thiên Tù chỉ có thể trước một bước bước lấy thế lực áp bách, không đến cuối cùng, cũng không muốn chọn dùng vũ lực.

Mà bây giờ, Thường Qúa Khách, Lục Y đều bị một đạo pháp chỉ ngăn cản, vô lực chộn rộn.

Tiết Ninh Viễn lựa chọn phản bội.

TrịnhThiên Hà vừa người vì ngoại thích thân phận bị bắt chặt tay cầm.

Mà ngay cả Tô Dịch lai lịch cũng bị bóc trần.

Lại nhìn đều biết rời khỏi người bên cạnh, ngoại trừ Mục Chung Đình, đã không có có thể dùng người.

Cái này không thể nghi ngờ đã đến quyết định có hay không động võ thời điểm!

Chu Tri Ly đã trầm mặc, thần sắc âm tình bất định.

Vô ý thức mà, nhìn hắn hướng về phía Tô Dịch, trong ánh mắt có chán nản cùng thất bại, cũng có được một tia chờ mong cùng chờ đợi.

Giống như sắp người chết chìm, bắt được một cây rơm rạ.

Lý trí nói cho hắn biết, quyết đoán buông tha cho mới là sáng suốt nhất lựa chọn.

Có thể hắn không cam lòng, bởi vì tại đây giống như cúi đầu, hắn đem triệt để biến thành nhị ca đá kê chân, về sau nhất định khó hơn nữa có thời gian xoay sở!

Cho nên, hắn đem hy vọng đều ký thác vào Tô Dịch trên người, biết rõ không thể làm, cũng muốn đánh cuộc một lần.

Đã thấy Tô Dịch một tiếng thần sắc bình thản hỏi: "Trải qua này gặp trắc trở, ngươi cảm thấy ngươi thua ở ở đâu ? "

Đều biết rời trầm mặc hồi lâu, khổ sở nói: "Thua trận địa phương nhiều lắm, cũng trách ta trước kia nghĩ đến quá đơn giản....."

Tô Dịch lắc đầu nói: "Sai rồi, ngươi thua tại bản thân quá yếu! "

Dứt lời, hắn theo đằng trong ghế vươn người đứng dậy, đưa tầm mắt nhìn qua đang ngồi những người kia, bên môi nổi lên một tia giọng mỉa mai đường cong, nói:

"Khi ngươi thực lực đầy đủ cường đại lúc, đối phó những thứ này gà đất chó kiểng, không cần khai mở một hồi nói nhảm hết bài này đến bài khác tiệc trà, trực tiếp nghiền ép đi qua cũng được. "

Một phen lời nói, lạnh nhạt tùy ý, lại hiển thị rõ bễ nghễ, hoàn toàn không đem Hướng Thiên Tù đám người để ở trong mắt.

Cái kia cao ngạo tư thái, làm cho Hướng Thiên Tù đám người đều sắc mặt trầm xuống, bọn hắn nhân vật bậc nào?

Một phát dậm chân, cổn châu cảnh nội đều được chấn ba chấn!

Chưa từng bị coi là gà đất chó kiểng qua?

Duy chỉ có Trà Cẩm con ngươi sáng ngời, nội tâm phấn khởi, công tử đây là rốt cục muốn xuất thủ a...!

"Tam thiếu gia, ta đã nghe nói cùng ngươi có quan hệ một sự tình, biết rõ ngươi không ngớt tu vị khôi phục, nghe nói còn lấy tụ khí cảnh tu vị, có được lấy đủ để cùng tông sư chống lại thực lực. Có thể ngươi thực cho rằng, có được chút năng lực ấy, có thể liều lĩnh ? "

Nhạc Nguyên hừ lạnh một tiếng, mạnh mà đứng dậy, dùng trong tay quạt lông một ngón tay tô dịch, thanh âm lãnh khốc, "Đừng quên, tộc trưởng từng nói qua câu nói kia, dám lấy Tô gia danh nghĩa làm việc, tất nhiên tru chi! "

Hướng Thiên Tù bọn hắn trong nội tâm chấn động, Tô gia tộc dài nên có bao nhiêu hận đứa con trai này, mới có thể truyền đạt như thế vô tình lãnh khốc mệnh lệnh?

Bất quá, cũng là những lời này, để cho bọn họ đều phấn khởi đứng lên.

Bọn hắn cũng giải qua Tô Dịch một sự tình, biết rõ Tô Dịch nhìn như còn trẻ, kì thực thực lực cực kỳ cường đại.

Nhưng bây giờ, đã có Tô gia chi chủ những lời này, Tô Dịch chỉ cần chộn rộn tiến đến, chẳng khác nào làm trái Tô gia chi chủ mệnh lệnh, nhất định đụng phải đến từ Tô gia đánh giết!

Đều biết ly tâm đều nguội lạnh, Tô gia chi chủ tô hoằng lễ từ trước đến nay là nhất ngôn cửu đỉnh, hắn nếu như nói như vậy, liền nhất định dám... Như vậy làm!

Bực này dưới tình huống, lại để cho Tô Dịch chộn rộn tiến đến, chẳng phải là tương đương lại để cho Tô Dịch cùng Tô gia trở mặt thành thù?

"Tô huynh....."

Chu Tri Ly nhịn không được lên tiếng.

Tô Dịch ngắt lời nói: "Ngươi cho rằng, ta sẽ sợ Ngọc Kinh Thành Tô gia? "

Chu Tri Ly thần sắc trì trệ.

Chỉ thấy Nhạc Nguyên giận quá mà cười: "Tam thiếu gia, nếu khiến dòng họ biết rõ ngươi nói những lời này, không phải lột da của ngươi ra không thể! Nhạc mỗ khuyên ngươi vẫn là thành thành thật thật sống ở đó, chớ để làm cái kia các loại ngu xuẩn vô tri sự tình, nếu không....."

Tô Dịch giương mắt nhìn về phía nhạc dài nguyên, nói: "Nếu không như thế nào? "

Nhạc Nguyên da mặt hiển hiện một vòng lành lạnh sát cơ, "Tam thiếu gia, ngươi cần phải hiểu rõ hậu quả, một khi động thủ....."

"Lề mề! "

Tô Dịch nhíu mày cắt ngang, "Quỳ xuống cho ta, hoặc là ban thưởng ngươi vừa chết, chính mình chọn một! "

Toàn trường tĩnh mịch, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Chính là Hướng Thiên Tù bọn hắn đều ngây ngốc một chút, đều vạn không nghĩ tới Tô Dịch mạnh mẽ như vậy thế, liền Nhạc Nguyên bực này đến từ Tô gia đại nhân vật cũng không để ở trong mắt!

Chu Tri Ly tức thì chỉ cảm thấy toàn thân nhiệt huyết sôi trào, nội tâm thất bại, xấu hổ và giận dữ, băn khoăn cùng thất lạc, đều tựa hồ bị xua tán, bị một cổ không nói ra được phấn khởi thay thế.

Tô Dịch cái kia không chỗ nào cố kỵ bá đạo tư thái, lại để cho vị này Lục hoàng tử cũng quyết định điên cuồng một chút, bất luận thắng thua, trước liều mạng!

Thần sắc hắn lành lạnh, cắn răng nói: "Nhạc Nguyên đúng không, ngày khác ta đều biết rời như đắc thế, phàm là cùng ngươi có quan hệ người, ta từng cái sẽ không bỏ qua! "

Chữ chữ âm vang, lộ ra điên cuồng giống như kiên quyết hương vị.

Như vậy tư thái, lại để cho Hướng Thiên Tù bọn hắn nguyên một đám cũng đều sắc mặt biến hóa, chính là bọn họ, cũng không nguyện bị một cái hoàng tử triệt để ghi hận bên trên!

Nếu không, đã sớm chọn dùng vũ lực quyết đấu phương thức giải quyết chuyện hôm nay.

Nhạc Nguyên đồng tử bỗng nhiên ngưng tụ, chợt liền cười lạnh nói: "Lục Điện hạ, hoàng thất đệ tử sao mà chi chúng, so ngươi thiên phú cùng tài tình cường đại số lượng cũng không ít, ngươi cảm thấy ngươi còn có đắc thế khả năng? "

Dừng một chút, hắn lạnh nhạt nói: "Giống như hôm nay lúc này, đang cùng Nhị hoàng tử đấu tranh trong, ngươi đã là vô lực xoay chuyển trời đất. "

Rồi sau đó, Nhạc Nguyên cất bước mà ra, đi vào Tô Dịch ba trượng chi địa, ánh mắt bỗng nhiên trở nên lạnh lùng nghiêm nghị khắc nghiệt.

"Tam thiếu gia, ta cũng cho ngươi một cái lựa chọn, hoặc là hiện tại cút cho ta hạ cái này đỉnh núi, hoặc là.....Ta đem ngươi phế đi, mang về Ngọc Kinh Thành Tô gia xử trí! "

Hắn tay áo phần phật, lúc nói chuyện, BOANG... Một tiếng rút...Ra eo bờ trường đao, cả người khí thế đều tùy theo biến hóa, sát cơ xông thẳng lên trời, chấn động phụ cận mây mù tán loạn như lưu!

Mọi người ánh mắt đều ngay ngắn hướng trông đi qua.

Tô Dịch Xùy~~ mà cười đứng lên, quay đầu đối Trà Cẩm nói: "Xem trọng của ta đằng ghế dựa, đừng để bên ngoài gió cạo xuống vách núi. "

Trà Cẩm khẽ giật mình, vội vàng gật đầu.

Mà Tô Dịch lời nói này cùng cử động, lại làm cho Nhạc Nguyên như gặp phải đã bị lớn lao nhục nhã giống như, sắc mặt mạnh mà trầm xuống, "Tam thiếu gia, ngươi thật đúng là làm cho người ta thất vọng....."

Thanh âm còn chưa rơi xuống, trong tay hắn trường đao bỗng nhiên chém ra.

Bá!

Đúng như một treo trắng xoá sáng như tuyết thác nước mang tất cả mà ra, sáng chói chói mắt lưỡi đao lôi cuốn lấy đáng sợ đao khí, đem không khí đơn giản vỡ ra.

Ba trượng chi địa, lộ vẻ mênh mông đao khí, mũi nhọn vô lượng!

Hướng Thiên Tù bọn hắn thấy vậy, cũng không khỏi lộ ra kinh diễm chi sắc.

Cái gọi là người trong nghề vừa ra tay, đã biết có hay không.

Cái này rải rác một đao, hiển thị rõ "Ngọc diện Đao Quân" Làn gió hái, cũng đem vị này từng đã là võ cử động bảng nhãn tông sư nội tình, thể hiện được phát huy tác dụng vô cùng.

"Không biết sống chết. "

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, cong ngón búng ra.

Hời hợt một ngón tay chi lực mà thôi, lại giống như đánh đâu thắng đó cự chùy, hung hăng nện ở cái này lăng lệ ác liệt vô cùng đao khí bên trên.

Theo sát lấy, rầm rầm rầm một hồi dày đặc nổ vang, cái kia hội tụ lấy Nhạc Nguyên tông sư chi lực một treo ba trượng đao khí, từng khúc nứt vỡ nổ tung.

Kình khí bắn tung toé, tán loạn như mưa!

Hầu như đồng thời, Tô Dịch một bước phóng ra, thò ra ngón tay nếu như mũi kiếm, vào hư không trong vẽ một cái.

Xùy~~!

Phảng phất lưu quang đột nhiên chợt hiện, điện mang hiện ra.

Một đám nhẹ nhàng mờ mịt kiếm khí ngang trời dựng lên, cái kia sáng sủa chói mắt cương sát khí trong, mờ mờ ảo ảo có một tia huyền diệu khó lường đạo vận lưu chuyển trong đó.

Nhạc Nguyên toàn thân sởn hết cả gai ốc, sắc mặt đột biến.

Hắn sớm rõ ràng Tô Dịch không tầm thường tụ khí cảnh có thể so sánh, càng theo Hướng Thiên Tù trong miệng biết được, Tô Dịch từng giết chết qua lợi hại tông sư nhân vật.

Cho nên, vừa rồi một đao kia chém ra lúc, hắn cũng không giữ lại, mà là vận dụng chính thức đỉnh phong chi lực.

Có thể hắn lại không nghĩ rằng, Tô Dịch hời hợt một ngón tay, liền đem đao khí của hắn dễ như trở bàn tay giống như đập nát!

Cái này thiếu chút nữa lại để cho hắn cũng không dám tin tưởng mình con mắt.

Mà lúc này, làm Tô Dịch cái này một đạo kiếm khí chém tới lúc, hắn thậm chí sinh ra một loại đến từ bản năng hồi hộp sợ run.

Ở nơi này đập vào mặt trí mạng khí tức dưới sự kích thích, làm cho hắn không chút do dự lựa chọn dốc sức liều mạng.

Đem hết toàn lực không hề giữ lại mà liều mệnh!

"Linh Lôi Nhất Đao Quyết! "

Trong tay hắn trường đao sinh ra sấm sét kích động chi âm, ánh sáng như hoa tăng mạnh, thẳng giống như thiêu đốt giống như, bỗng nhiên nổi giận chém mà ra.

Rồi sau đó, đang lúc mọi người kinh hãi ánh mắt nhìn chăm chú, Nhạc Nguyên cái kia tựa như dốc sức liều mạng giống như một Đao Chi Lực, lặng yên không một tiếng động mà bị cái kia một đám kiếm khí chẻ thành hai nửa.

Đúng như mũi kiếm xẹt qua đậu hũ giống như nhẹ nhõm.

Răng rắc!

Theo sát lấy, cái kia một chút linh tính mười phần, phẩm giai phi phàm trường đao, đều tùy theo một phân thành hai, đứt gãy thành hai đoạn.

Mà cái kia một đạo nhẹ nhàng nhược mộng huyễn, lại mang theo huyền diệu đạo vận kiếm khí, dễ dàng trảm tại không thể phòng thủ nhạc dài

nguyên trên người.

Một đám đỏ tươi tơ máu theo nhạc dài ngọn nguồn đỉnh thẳng tắp lan tràn hạ xuống, trải qua chóp mũi, bờ môi, cằm, lồng ngực một đường hạ xuống.

"Ngươi....."

Nhạc Nguyên mở to hai mắt, há mồm muốn nói gì.

Thân thể của hắn đã chợt ngươi từ trung gian phân ra hai nửa, phốc thông phốc thông té trên mặt đất.

Máu loãng mưa như trút nước hắt vẫy hạ xuống.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 215: Trường Hà Nhất Kiếm Đánh Nát Thiên Môn

Cách đó không xa, Trà Cẩm vừa thu hồi đằng ghế dựa, liền thấy được cái này máu tanh một màn, thân thể mềm mại không khỏi cứng đờ, đôi mắt dễ thương trợn to.

Cái này đến từ Ngọc Kinh Thành Tô gia chấp sự, lúc trước quạt lông khăn chít đầu, chuyện trò vui vẻ, thoạt nhìn hạng gì bất phàm.

Đã có thể như vậy bị công tử một kiếm chém thành hai khúc ?

Gió núi gào thét, mang theo một tia mùi huyết tinh.

Hướng Thiên Tù bọn hắn đều ngốc trệ ở đằng kia, con mắt trực câu câu chằm chằm vào Nhạc Trường Nguyên cái kia bị phách thành hai nửa thân thể, giống như khó có thể tin, vừa giống như chấn kinh quá độ.

Biền chỉ một kiếm, trảm nhạc dài nguyên!

Cái kia các loại uy thế, sao mà đáng sợ?

Nếu không có có được tuyệt đối nghiền ép thực lực, lại yên khả năng dễ dàng sẽ làm đến một bước này?

Tông Sư như rồng?

Có thể tại Tô Dịch cái này Tụ Khí cảnh trước mặt, giết Tông Sư như ngắt chết một cái côn trùng giống như tùy ý!

Tương đối mà nói, đều biết rời, Trịnh Thiên Hà bọn hắn phải bình tĩnh không ít.

Dù sao, từng thấy nhận thức qua To Dịch kiếm giết trăng tròn bên ngoài tông cửa trưởng lão Liễu Hồng kỳ một màn, đối với cái này tốt máu tanh tình cảnh, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Chẳng qua là, bọn hắn nhưng trong lòng thay Tô Dịch ngắt một chút đổ mồ hôi.

Nhạc Trường Nguyên đã chết không coi vào đâu, có thể hắn đại biểu chính là Ngọc Kinh Thành Tô gia thái độ!

Tô Dịch tại đây giống như đem giết chết, Ngọc Kinh Thành Tô gia làm như thế nào muốn?

Vị kia thiết huyết lãnh khốc Tô gia tộc sẽ thật không nữa sẽ quân pháp bất vị thân?

"Tô công tử thủ đoạn, thật đúng là để cho ta các loại mở rộng tầm mắt. "

Du Bạch Đình lạnh lùng mở miệng, phá vỡ cái này chết tiệt tịch giống như bầu không khí, "Cũng không biết, Ngọc Kinh Thành Tô gia biết được chuyện hôm nay, nên làm cảm tưởng gì. "

Lúc trước, hắn cũng bị kinh đến, nghĩ tới chết thảm tại tô dịch trong tay "Nghe thấy lão", nội tâm có chút bị đè nén cùng khó chịu.

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Tô gia nghĩ như thế nào ta không biết, ta chỉ nhớ rõ, con gái của ngươi còn thiếu nợ ta một cái mạng, các loại nơi đây sự tình giải quyết xong, tự nhiên làm kết thúc. "

Du Bạch Đình sắc mặt bỗng nhiên âm trầm như nước.

Không đợi hắn mở miệng, Tiết Ninh Viễn liền hừ lạnh nói: "Người trẻ tuổi, một người lực lượng cường đại trở lại, cũng cuối cùng chỉ là một người. Nhạc Trường Nguyên bị ngươi giết chết, Ngọc Kinh Thành Tô gia đều có xử trí ngươi thời điểm. Mà ở cái này cổn châu khu vực bên trên, ta khuyên ngươi vẫn là thu liễm một ít! "

Tô Dịch nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, nói: "Hôm nay nếu như ngươi có thể còn sống ly khai, ta Tô mỗ người đem trên cổ đầu người hái xuống. "

Tiết Ninh Viễn sắc mặt đột biến, cả giận nói: "Đây chính là tiệc trà, ngươi còn ý định cùng chúng ta triệt để là địch phải không? "

Một mực thờ ơ lạnh nhạt Cao Sơn Cảnh thấy vậy, cũng không khỏi hừ lạnh một tiếng, "Nho nhỏ thiếu niên, đắc chí liền càn rỡ, nếu dám phá hư tiệc trà quy củ, cang mỗ cũng không đáp ứng. "

"Cao sư huynh, trà này lời nói sẽ cùng ngươi có cái gì liên quan? "

Thường Quá Khách cả giận nói, "Chẳng lẽ đã quên, vừa rồi ngươi xuất ra chưởng môn ý chỉ? "

Cao Sơn Cảnh mặt không chút thay đổi nói: "Chưởng môn ý chỉ là ghi cho ngươi cùng áo xanh sư muội, mà không phải ghi cho ta. "

Thường Quá Khách ngẩn ngơ.

Hắn vừa muốn nói cái gì, Tô Dịch đã nhíu mày ngắt lời nói: "Hắn muốn chịu chết, vì sao phải ngăn đón? "

Thường Quá Khách trong nội tâm chấn động, nhất thời đã trầm mặc.

"Chịu chết? Ha ha....."

Cao Sơn Cảnh vê râu mà cười, tựa hồ vừa rồi Tô Dịch đánh chết Nhạc Trường Nguyên một màn, cũng không lại để cho hắn quá mức kiêng kị.

Liền vào lúc này, Hướng Thiên Tù thở dài một tiếng, nói: "Điện hạ, xem ra chỉ có thể dùng võ đấu phương thức giải quyết chuyện hôm nay. "

Đều biết rời dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía Tô Dịch.

"Sớm nên như thế. "

Tô Dịch thần sắc bình thản nói, "Chớ để lại lãng phí thời gian. "

Hướng Thiên Tù thật sâu nhìn tô dịch liếc, nói: "Vậy như Tô công tử mong muốn. "

Hắn bỗng dưng vươn người đứng dậy, trong môi phát ra một tiếng thét dài: "Mời Tần huynh lên đỉnh núi thấy! "

Tiếng như tiếng sấm, ù ù vang vọng, xa xa truyền ra.

Chân núi.

Đang chờ đợi tin tức mọi người, nghe được Hướng Thiên Tù thanh âm sau, trong nội tâm run lên, đây là không có thỏa đàm, muốn tiến hành võ đấu?

Bỗng dưng, đám người bạo động, kinh hô nổi lên bốn phía.

Chỉ thấy một cái đeo kiếm nam tử thả người nhảy lên, tựa như lăng không giẫm chận tại chỗ giống như thân ảnh bỗng nhiên cất cao mười trượng, mũi chân tại ngọn núi trên vách đá một điểm, thân ảnh liền lại tùy theo cất cao mười trượng.

Mấy hơi thở mà thôi, liền lăng không đạp vào tây núi chi đỉnh!

"Là hắn, nổi tiếng Tông Sư Bảng thứ 27 ‘ Long Hồ cư sĩ’ Tần Trường Sơn! "

Trong tràng oanh động, triệt để sôi trào.

Long Hồ cư sĩ, Tần Trường Sơn!

Tông Sư ngũ trọng tu vị, tại nghèo nàn hung ác chi địa luyện kiếm mười chín năm, một thân kiếm đạo tạo nghệ, đã đạt đến đạt tới đỉnh cao chi địa bước.

Thân thủ của hắn sáng chế "Trường Hà Kiếm Khí", danh truyền Đại Chu, bị thập phương các lời bình vì "Trường Hà Nhất Kiếm, có thể đánh nát Thiên môn" !

Tại Đại Chu Tông Sư cấp cường giả trong, Tần dài núi đã được xưng tụng là đứng ở đỉnh phong cực hạn vị trí nhân vật.

"Tổng đốc Hướng Thiên Tù cũng không có lớn như vậy mặt mũi, nếu ta suy đoán không sai, nên Nhị hoàng tử tự thân xuất mã, mới mời di chuyển Tần Trường Sơn bực này kiếm đạo Tông Sư. "

Hoa Nhan đôi mắt dễ thương nhẹ giọng thì thào.

"Trách không được Thập Phương Các phân tích cho rằng, lần này Lục hoàng tử phải thua, có Tần Trường Sơn ra tay, nghiễm nhiên đã có thể quét ngang bầy luân. "

Ưng Bá cảm thán.

Tông Sư ngũ trọng cảnh, nhất trọng so nhất trọng cường đại.

Đặt tại Cổn Châu cảnh nội, Tông Sư nhất trọng, nhị trọng nhân vật đều đã được xưng tụng đứng im lặng hồi lâu đủ võ giả chi đỉnh cực hạn đại lão.

Có được Tông Sư tam trọng tu vị, đủ để cho Hướng Thiên Tù bực này Tổng đốc đều lễ nhượng ba phần, không người dám bất kính.

Mà Tần Trường Sơn chính là Tông Sư ngũ trọng tu vị!

Hơn nữa, vẫn là Tông Sư ngũ trọng trong nhân vật đứng đầu, nổi tiếng, nửa năm trước lúc, nhảy lên giết tiến Đại Chu Tông Sư Bảng thứ 27 vị trí!

Thiên hạ Võ Tông sao mà chi chúng, từ loại nào trên ý nghĩa mà nói, có thể đưa thân bảng danh sách Top 3 mười người, đã có thể đại biểu cho Đại Chu tông sư cảnh trong cường đại nhất ba mươi người!

Bởi vậy, có thể thấy được Tần Trường Sơn đáng sợ.

Một chút trầm mặc, Hoa Nhan nói khẽ: "Như thua ở nhân vật bực này trong tay, cũng là tuy bại nhưng vinh. Đừng quên, cái kia Tô Dịch chẳng qua là Tụ Khí cảnh thiếu niên, năm nay mới mười bảy tuổi, mặc dù hôm nay bại trận, về sau chi thành tựu, nhất định tại Tần Trường Sơn phía trên. "

Lời tuy nói như vậy, có thể không nghi cũng đại biểu cho, nếu thật cùng Tần Trường Sơn giao thủ, nàng cũng nhìn không tốt Tô Dịch.

"Tiểu thư nói có lý. "

Ưng Bá đối với cái này sâu chấp nhận.

"Có chút không ổn....."

Một cái khác khu vực, Viên Võ Thông chau mày, hắn bực này kiêu hùng nhân vật, tự nhiên cũng đã được nghe nói Tần Trường Sơn uy danh.

Không khoa trương nói, chính là hắn đối mặt Tần Trường Sơn đều được cúi đầu, không dám bất kính.

Đạt người vi sư.

Tông Sư ngũ trọng tồn tại, đã là trước Thiên Võ Tông phía dưới cao cấp nhất tồn tại, đủ để quấy thiên hạ phong vân!

Giống như nhân vật bực này, đặt tại Cổn Châu cảnh nội, hoàn toàn chính là Tông Sư trong bá chủ!

"Tông Sư ngũ trọng mặc dù có thể sợ, nhưng Tô tiên sinh cũng không tầm thường có thể so sánh, ta cũng không nhận ra, Tô tiên sinh không cách nào hóa giải cái vấn đề khó khăn này. "

Viên Lạc Hề thần sắc kiên định nói.

Viên Võ Thông khẽ giật mình, nội tâm không khỏi một hồi tự giễu, quả nhiên là càng muốn sống nhát gan.

Đỉnh núi Tây

Tại một đám ánh mắt nhìn chăm chú, đeo kiếm lăng không Tần Trường Sơn bồng bềnh tới.

Hắn thân ảnh cao to, hai tóc mai hoa râm, trong mắt mang theo một tia tang thương chi sắc.

Vừa mới hiện ra, kia trên người tản mát ra lạnh thấu xương khí thế thẳng giống như kiểu lưỡi kiếm sắc bén, phóng lên trời, tan vỡ trời cao, đem phụ cận mây mù đều chấn vỡ khai mở.

"Long Hồ cư sĩ Tần Trường Sơn! "

Đều biết rời, Trịnh Thiên Hà bọn hắn ngay ngắn hướng biến sắc.

Đây chính là chính thức đại nhân vật!

Cho dù là tại Đại Chu Ngọc Kinh Thành bên trong, đều hết sức quan trọng, là tất cả đại quyền quý nhân vật thượng khách!

"Tần huynh, thế cục bất đắc dĩ, chỉ có thể làm phiền ngài xuất thủ. "

Lúc này, Hướng Thiên Tù đã lâu thân dựng lên, chủ động nghênh đón.

Ngoại trừ tiềm Long Kiếm tông Cao Sơn Cảnh, những thứ khác Triệu gia chi chủ Triệu Kiến, Bạch gia chi chủ Bạch Hãn Hải, Tiết gia chi chủ Tiết Ninh Viễn, Du gia chi chủ Du Bạch Đình đám người, đều đứng dậy chào.

Người có tên, cây có bóng.

Cho dù là bọn họ là Cổn Châu cảnh nội cực hạn cự phách, có thể đối mặt Tần Trường Sơn bực này tông sư ngũ trọng cảnh tồn tại, lại phải bảo trì kính sợ cùng tôn trọng!

"Ta này đến, vốn là chịu Nhị điện hạ nhờ vả, hướng đại nhân không cần phải khách khí. "

Tần Trường Sơn thần sắc bình tĩnh ôn hòa.

Ánh mắt của hắn quét qua trong tràng, khi thấy ngã vào trong vũng máu Nhạc Trường Nguyên thi thể, con ngươi không khỏi có chút ngưng tụ, nói: "Ngọc Kinh Thành Tô gia chấp sự nhạc dài nguyên đã chết? "

Hướng Thiên Tù thấp giọng nói: "Nhạc huynh lúc trước ngăn cản cái kia Tô gia Tam thiếu gia ra tay, lại chưa từng muốn, ngược lại chôn vùi tánh mạng. "

Tần Trường Sơn liếc liền đã tập trung vào cách đó không xa Tô Dịch, cao thấp dò xét một lát, tán thán nói: "Tụ Khí cảnh hậu kỳ tu vị, lại có thể

giết chết Tông Sư nhị trọng Nhạc Trường Nguyên, quả thực rất cao minh. "

"Giết chết loại này không chịu nổi một kích nhân vật, cũng đáng được khen? "

Tô Dịch thuận miệng nói.

Tần Trường Sơn khẽ giật mình, con ngươi bắt đầu khởi động tí ti từng sợi ánh sao, đột nhiên cười rộ lên, nói: "Người trẻ tuổi, ta rất thưởng thức trên người của ngươi ngông nghênh, như vậy đi, chỉ cần ngươi rời khỏi lần này phân tranh, ta ngược lại là nguyện ý mời ngươi uống một ly. "

Hướng Thiên Tù bọn hắn đều một hồi nhíu mày, nhưng lại không dám xen vào.

Tô Dịch nhìn nhìn cái này toàn thân mang theo thương Tang Lăng lệ khí hơi thở đeo kiếm nam tử liếc, buồn cười nói: "Tông Sư ngũ trọng mà thôi, còn không có chính thức theo phàm tục chi cảnh siêu thoát, liền dám ở trước mặt của ta cậy già lên mặt, có gì khác nhau đâu tại tự rước lấy nhục? "

Toàn trường kinh ngạc.

Hướng Thiên Tù bọn hắn đều thiếu chút nữa bật cười, thật cuồng vọng tiểu tử, cũng dám không đem Tông Sư ngũ trọng cảnh để ở trong mắt ?

Đều biết cách bọn họ nguyên một đám cũng thần sắc khác thường.

Bọn hắn đều rõ ràng Tô Dịch thực chất bên trong hạng gì chi ngạo, nhưng lại cũng không có nghĩ đến, đối mặt đưa thân tại Tông Sư Bảng thứ 27 tên Tần Trường Sơn, Tô Dịch còn như thế không khách khí.

Mà lúc này, Tần Trường Sơn trên mặt ôn hòa thần sắc một chút mất đi, trong con ngươi tức thì mơ hồ có lạnh lùng khắc nghiệt mũi nhọn bắt đầu

khởi động.

Hắn lắc đầu than nhẹ, "Ta vốn có một viên tích tài chi tâm, không muốn lấy lớn hiếp nhỏ, khó xử ngươi, chưa từng nghĩ, ngươi người trẻ tuổi kia lại cuồng vọng không tự biết, cũng thế, coi như Tần mỗ mới vừa rồi không có nói cái kia lời nói. "

Hướng Thiên Tù thấy vậy, trực tiếp đối đều biết rời nói ra: "Điện hạ, võ đấu quy củ có hai loại, một người phân thắng bại, điểm đến là dừng, một người phân sinh tử, không chết không thôi. Người xem muốn chọn loại nào? "

Bất đồng đều biết ly khai miệng, Tô Dịch đã lạnh nhạt nói: "Đã phân thắng bại, cũng chia sinh tử. "

Bay bổng một câu, lại làm cho mọi người tại đây trong nội tâm lại là một hồi bốc lên.

Tiềm Long Kiếm tông Cao Sơn Cảnh đều có chút nhìn không được, thật sự là quá càn rỡ, tiểu tử này là thật không biết chữ chết là thế nào ghi ?

Du Bạch Đình con ngươi tỏa sáng, nội tâm phấn khởi, hắn ước gì Tô Dịch đi chịu chết!

Đều biết ly tâm trong có chút phát nhanh, vừa muốn lên tiếng đi khích lệ Tô Dịch một câu.

Chỉ thấy Tần Trường Sơn ngửa mặt lên trời cười to, tiếng như sấm sét, tại trong tầng mây kích động mà khai mở:

"Nho nhỏ thiếu niên, có thể không sợ sinh tử, Tần mỗ thân là kiếm tu, làm sao có thể không phụng bồi? "

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 216: Ta Có Nhất Kiếm Thiêu Nhật Nguyệt

Tần Trường Sơn phóng khoáng tiếng cười, vang vọng trong thiên địa.

Chân núi những cái...Kia đến từ Cổn Châu sáu quận các đại nhân vật, đều bị hít vào khí lạnh.

Ai có thể nghe không xuất ra, Tần Trường Sơn vị này Tông Sư ngũ trọng tồn tại, cùng với tên kia gọi Tô Dịch thiếu niên động thủ?

Trong lúc nhất thời, trong tràng bạo động, đều duỗi dài cổ, lên núi đỉnh vị trí nhìn lại.

Đáng tiếc, Tây núi chừng 300 trượng, chính là Tông Sư nhân vật, chỉ dựa vào thị lực cũng không cách nào thấy rõ Sở Sơn đỉnh tình cảnh.

Trên đỉnh núi, tất cả mọi người đã làm cho ra một cái đất trống.

Vô luận Hướng Thiên Tù bọn hắn, vẫn là Chu Tri Ly bọn họ, ánh mắt đều tụ tập tại Tần Trường Sơn cùng Tô Dịch trên người.

Người phía trước là đưa thân Đại Chu Tông Sư Bảng thứ 27 cực hạn tồn tại, Tông Sư cảnh trong bá chủ.

Rồi sau đó người mặc dù còn trẻ, tu vị cũng gần kề chỉ Tụ Khí cảnh, có thể đã có được giết chết Tông Sư nhị trọng khủng bố chiến lực.

Như vậy một hồi sắp trình diễn quyết đấu, không thể nghi ngờ có thể nói thế gian hiếm thấy, vô luận kết quả như thế nào, đều đủ để ghi vào Đại Chu

sử sách!

BOANG...!

Tần Trường Sơn sau lưng kiếm vỏ thanh ngâm, lướt đi một thanh như dải lụa mực sắc cổ kiếm, bị tay phải hắn tùy ý tiếp trong tay.

"Kiếm này Danh Sơn Nguy, từ một vị trí Lục Địa Thần Tiên tặng cho, kiếm nặng ba trăm mười bảy cân, do ba mươi ba loại tứ giai linh tài rèn luyện mà thành, bạn ta giết địch đến nay, trảm địch đầu hơn một ngàn, chưa từng một bại! "

Tần Trường Sơn ánh mắt ôn nhu chằm chằm vào trong tay mực sắc cổ kiếm, khoan thai mở miệng.

Hắn thân ảnh hiên ngang, tóc mai vi bạch, lúc này cầm kiếm mà đứng, một thân khí cơ nổ vang, toàn thân kiếm ý hóa thành từng sợi cương sát quang ảnh, làm nổi bật hắn trở nên bất phàm.

Oanh!

Từng đợt kinh khủng kiếm ý giống như thủy triều, theo Tần Trường Sơn trên người khuếch tán, lạnh lẽo bức nhân, bức bách được phụ cận mọi người đều nhịn không được liên tục lui ra phía sau.

"Cái này là Tông Sư ngũ trọng thực lực a..., cùng bọn ta đúng là khác nhau một trời một vực. Khó trách thập phương các lời bình kia Trường Hà Nhất Kiếm, có thể đánh nát Thiên môn, cũng không xấu hổ là đủ để đưa thân Tông Sư Bảng thứ 27 vì cái gì Kiếm Tông! "

Trong tràng những cái...Kia Tông Sư nhân vật, đều nội tâm rung động lắc lư, lại giật mình cũng có hướng tới.

Ngay cả là Cao Sơn Cảnh, Thường Quá Khách bực này tiềm Long Kiếm tông Tông Sư nhân vật, cũng không khỏi ghé mắt, chịu động dung.

Tần Trường Sơn trên người kiếm ý chi tinh thuần, uy thế mạnh vượt qua, làm cho bọn hắn đều cảm thấy một hồi áp lực.

"Tần mỗ giết địch, cho tới bây giờ xuất ra ba kiếm, người trẻ tuổi, ta có thể cho ngươi một cái cơ hội, chỉ ngươi có thể ngăn ở một kiếm, ta liền ban thưởng ngươi một cái toàn thây. "

Tần Trường Sơn quần áo phần phật, con ngươi như khiếp người lạnh điện giống như, nhìn về phía Tô Dịch.

"A. "

Tô Dịch cười rộ lên, "Cũng thế, ngươi đã tự phong kiếm tu, ta Tô mỗ người khiến cho ngươi mở mang kiến thức cái gì gọi là chính thức kiếm đạo, hy vọng ngươi đừng để cho ta thất vọng. "

Cái kia mây trôi nước chảy tư thái, lộ ra bễ nghễ cực kỳ.

Lúc nói chuyện, điều khiển Huyền kiếm đã rơi vào Tô Dịch bàn tay, màu xanh nhạt thân kiếm nổi lên một tia rung động tựa như hư ảo sáng bóng.

Khí tức lạnh nhạt, tuy nói không nổi kinh thế uy thế, có thể cái kia xuất trần tuyệt tục phong thái, lại để cho Hướng Thiên Tù bọn hắn đều không thể không thừa nhận, Tô Dịch dùng Tụ Khí cảnh tu vị, cũng dám trực diện Tần Trường Sơn bực này tồn tại, quả thực quá không tầm thường.

"Đệ nhất kiếm, Kinh Đào Phách Ngạn! "

Tần Trường Sơn con mắt quang lạnh lẽo, một bước bước ra, bàn tay núi nguy kiếm ngang trời, một đạo tấm lụa mực sắc trường kiếm khí gào thét mà ra.

Thẳng giống như giống như trường giang đại hà, trùng trùng điệp điệp kiếm ý theo bốn phương tám hướng, hướng Tô Dịch chạy như điên.

Vạn Lưu Kiếm Quyết!

Đây là Tần Trường Sơn tuyệt học thành danh, Thiên giai thượng phẩm.

Một khi thi triển, tựa như Thiên Hà vỡ đê, cầu vồng ngang trời giống như, tại đây một kiếm phía dưới, phụ cận hư không quẩn quanh biển mây, đều bị chấn động tán loạn bay tán loạn.

Mọi người tại đây, đều bị hoảng sợ biến sắc.

Mà ở chân núi mọi người trong ánh mắt, cũng lộ ra ra một đạo kỳ quan ——

Ở giữa thiên địa, phảng phất hình như có một treo Ngân Hà rủ xuống, phá vỡ biển mây!

Thậm chí có thể nghe được rầm rầm nước lũ lao nhanh chi âm, đó là vô số kiếm ý ngưng tụ mà thành Kinh Đào Nộ Lãng, mỗi một đạo kiếm khí, đều đủ để trảm kim đoạn thiết, hôm nay hội tụ thành trùng trùng điệp điệp chi nước lũ mang tất cả mà ra!

Chỉ dựa vào một kiếm này, liền hiện ra một vị Tông Sư ngũ trọng có một không hai phong phạm!

Mà đối mặt một kiếm này, Tô Dịch sắc mặt lạnh nhạt, trong tay điều khiển Huyền kiếm tùy ý chém ra.

Nhìn như hời hợt, nhưng này một kiếm chém ra lúc, lại giống như linh dương treo giác [góc], thiên mã hành không, mờ mờ ảo ảo mang theo một tia huyền diệu đạo vận.

Một kiếm này, tên gọi "Phá Sơn Hải".

Ta có một kiếm Phá Sơn Hải, hỗn loạn như nước thủy triều từ nay về sau trôi qua!

'Rầm Ào Ào'!

Nếu như nói, Tần Trường Sơn kiếm khí, là trường giang đại hà, như vậy Tô Dịch một kiếm này, giống như theo gió vượt sóng một đám quang, nhìn như mờ mịt, đã có dũng cảm tiến tới, đánh đâu thắng đó chi thần vận.

Hư không như vẽ bố, bị một kiếm này đơn giản bổ ra.

Theo sát lấy, Tần Trường Sơn na na mênh mông cuồn cuộn thủy triều giống như trào lên kiếm ý, tại đây một kiếm phía dưới, cũng bị bổ ra một đạo khe hở.

Khe hở bằng tốc độ kinh người thẳng tắp lan tràn, giống như sắc bén đao mổ trâu mở ra sôi trào dầu nóng, vừa giống như một chút lợi hại cái kéo vạch tìm tòi vải vóc.

Sắc bén kia vô cùng một màn, làm cho mọi người tại đây trước mắt đau đớn, tâm thần rung động, sắc mặt đều tùy theo thay đổi.

"Kẻ này chi kiếm khí, làm sao sẽ như thế lăng lệ ác liệt? "

Trong lòng mọi người hiển hiện ý nghĩ này.

Cái này thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Một cái Tụ Khí cảnh thiếu niên, kiếm khí lại như vậy lăng lệ ác liệt phách tuyệt, tựa như đánh đâu thắng đó, Tần Trường Sơn cái kia mênh mông như sông dài vỡ đê một kiếm, lại đều bị đã phá vỡ, ai dám tín?

Oanh!

Kinh thiên động địa nổ đùng vang vọng, đinh tai nhức óc.

Kiếm kia sóng khí triều bắn tung toé khuếch tán lúc, phụ cận núi đá cỏ cây đều bị tồi suy sụp nghiền nát, không khí kích động nổ đùng.

"Tốt! "

Tần Trường Sơn mạnh mà hít thở sâu một hơi khí, hắn con ngươi như thiêu đốt tựa như, râu tóc bay lên.

Đối mặt Tô Dịch cái này thế như chẻ tre, chưa từng có từ trước đến nay giống như một kiếm, cường đại như hắn, cũng không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Hắn không do dự, toàn thân khí tức liên tiếp kéo lên, trong tay núi nguy kiếm bỗng dưng chém ra.

"Kiếm thứ hai, Ngàn Lưu Quan Không! "

Cái này đỉnh núi chi địa, kiếm ý sôi trào.

Ở đằng kia một kiếm chém ra lúc, Tần Trường Sơn đem bản thân tinh khí thần, toàn bộ cùng kiếm khí dung hợp làm một. Mực sắc mũi kiếm chém ra lúc, thẳng giống như dẫn dắt hơn một ngàn đầu sông trường mà đến, phô thiên cái địa, mênh mông một mảnh, cực kỳ tràn đầy mênh mông.

Thẳng như muốn đem cái này phiến thiên địa đều bao phủ!

Cái này chính là Ngàn Lưu Quan Không, nghe nói Tần Trường Sơn từng một kiếm phá núi, thế mà thay đổi dùng chính là cái này phách tuyệt vô song tràn đầy một kiếm.

"Cuối cùng có chút ý tứ....."

Tô Dịch thâm thúy đồng tử ở chỗ sâu trong, một đám đã lâu chiến ý bị câu dẫn ra.

Một kiếm này, lại để cho hắn cũng cảm nhận được uy hiếp, toàn thân da thịt từng đợt đau đớn.

Không phải không thừa nhận, dùng hắn hôm nay tu vi, đối mặt một vị Tông Sư ngũ trọng kiếm tu, vẫn có chênh lệch.

Bất quá, tu vi về tu vị, xa không cách nào đại biểu chính thức chiến lực.

Nhất là tại đây võ đạo bốn cảnh, cuối cùng là phàm tục chi cảnh, mà không phải là chính thức tu sĩ chi lực.

Làm nắm giữ đầy đủ cường đại kiếm đạo tạo nghệ, đủ để đền bù bản thân tu vi chưa đủ!

Càng không nói đến, Tô Dịch tại đây tụ khí cảnh trong, có được chư khiếu thành linh dưới đáy bao hàm, rèn luyện ra đưa tới có một không hai dị tượng ẩn mạch, ma luyện xuất thế đang lúc điên cuồng "Đạo Cương", một thân nội tình chi khủng bố, sớm không thể theo lẽ thường cân nhắc!

Từ lúc Tụ Khí cảnh sơ kỳ lúc, có thể cùng có thể so với Tông Sư ngũ trọng cửu giai Xích Diễm bích con ngươi thú đối kháng chém giết, huống chi là hiện tại?

Chỉ thấy——

Tô Dịch cao to thân ảnh bên trên, bỗng nhiên bắn ra ra xông lên trời giống như lăng lệ ác liệt khí thế, cả người khí tức như kiếm, đâm rách thanh minh.

Cái kia lạnh nhạt bình tĩnh khí chất, tùy theo trở nên mũi nhọn vô cùng.

Đúng như trong kiếm nhân tiên.

"Nảy sinh! "

Tựa như một đám như cá bơi lội cương sát khí hơi thở quẩn quanh quanh thân, tô dịch trong tay điều khiển Huyền kiếm bỗng dưng đâm ra.

Cái kia một cái chớp mắt, giống như sáng chói khói lửa tách ra, vô số kiếm quang giống như tinh thần giống như khuếch tán mà khai mở, mờ mờ ảo ảo có Thiên Võng tuy thưa nhưng khó lọt cảm giác.

Ta có một kiếm bơi thập phương, trên đuổi tận bích lạc xuống hoàng tuyền!

Kiếm này chi tinh túy, liền tại "Bằng mọi cách" Bốn chữ bên trên.

Phanh! Phanh! Phanh!

Mọi người trước mắt trắng xoá, đều thấy không rõ lắm, chỉ có nặng nề va chạm nổ đùng như dày đặc nhịp trống giống như nổ vang, làm lòng người kinh thịt nhảy, sởn hết cả gai ốc.

Mà ở chân núi mọi người trong tầm mắt, chỉ thấy từng đạo sông trường tựa như kiếm khí nước lũ gào thét, phô thiên cái địa, có thể chưa từng phát uy, đã bị vô số kiếm quang đánh trúng.

Kiếm quang sáng chói như tinh thần, thấu phát lăng lệ ác liệt khắc nghiệt chi uy, đúng là đem cái kia trăm ngàn kiếm khí thiết cát (*cắt) thành

vô số nhỏ vụn bay tán loạn loạn lưu, không ngừng tán loạn.

Cái kia các loại kỳ quan, làm cho người ta không biết bao nhiêu người nghẹn họng nhìn trân trối.

Đỉnh núi.

Kiếm khí loạn lưu vẩy ra trong, Tô Dịch sừng sững tại chỗ, đúng như lù lù bất động bàn thạch.

Khi thấy một kiếm này cũng bị ngăn trở, Tần Trường Sơn không khỏi biến sắc, hai đầu lông mày đã hết là ngưng trọng chi ý.

Đây là Tụ Khí cảnh có thể có được kiếm đạo tạo nghệ?

Mặc dù nội tâm kinh nghi vạn phần, có thể Tần Trường Sơn không thẹn là kinh nghiệm sát phạt Tông Sư cấp bá chủ, gặp không sợ hãi, toàn lực thi triển ra kiếm thứ ba.

Oanh!

Ngàn vạn kiếm ý nước lũ, theo Tần Trường Sơn trên người bắn ra, kể hết dũng mãnh vào một kiếm này bên trong.

Thẳng tựa như biển nạp trăm sông, vạn lưu về tông!

Cái này chính là Vạn Lưu Kiếm Quyết uy năng lớn nhất một kiếm, cũng là Tần Trường Sơn luyện nhiều năm, đem chi đạt đến đạt tới đỉnh cao trình độ một kiếm.

Kiếm này vừa ra, cái này Tây núi chi đỉnh, thẳng giống như hóa thành đại dương mênh mông, sóng dữ phong ba mang tất cả lao nhanh, cuồn cuộn khuếch tán!

Cao Sơn Cảnh nhân vật bực này đều ngồi không yên, không thể không tránh, e sợ cho bị cái kia mênh mông kiếm ý cho lan đến gần.

Về phần đang trận những người khác, cũng đều sớm đã lẫn mất rất xa, thậm chí không thể không vận dụng bản thân tu vi đi chống cự cùng hóa giải cái kia khuếch tán mà khai mở kiếm khí.

Như đổi lại những võ giả khác lúc này, sợ là đã sớm đứng không vững, bị diệt sát tại chỗ.

Cái này là Tông Sư ngũ trọng đáng sợ.

Cũng là một kiếm này, lại để cho thập phương các đánh giá vì "Trường Hà Nhất Kiếm, có thể phá Thiên môn" !

Hầu như đồng thời——

Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt, tay trái đầu ngón tay nhẹ nhàng một khấu thân kiếm, tại từng trận kiếm ngân vang trong tiếng, điều khiển Huyền kiếm chợt ngươi đâm ra.

Trong thoáng chốc, mọi người trong tầm mắt phảng phất chứng kiến một vòng sáng tỏ trăng rằm bay lên, chiếu sáng kiếm ý đại dương mênh mông, hư ảo mông lung, chói mắt mỹ lệ.

Theo sát lấy, một vòng Đại Nhật nhảy ra, đại phóng Quang Minh, phổ chiếu biển mây.

Nhật nguyệt làm bạn, một người vì âm, một người vì mặt trời, lộ ra ra một màn bất khả tư nghị kỳ quan, làm cho toàn trường rung động, chịu nghẹn ngào.

Ta có một kiếm chọn nhật nguyệt, chư thiên Quang Minh nhập ta hoài!

Một kiếm này, đến từ quá nhanh quá thay trải qua, tên gọi "Thiêu Nhật Nguyệt" !

Oanh! ! !

Trên đỉnh núi, Tần Trường Sơn một kiếm như vạn lưu lao nhanh chi đại dương mênh mông, mà Tô Dịch một kiếm này, lại giống như nhật nguyệt lên không, đại phóng Quang Minh.

Cả hai tranh phong, trong nháy mắt bộc phát kinh thiên động địa nổ vang, cuồn cuộn đại dương mênh mông kiếm ý hoặc là bị đống kết nứt vỡ, hoặc là bị dung luyện bốc hơi, trình diễn ra Cực m Cực Dương, băng hỏa giao hòa cảnh tượng.

Oanh!

Cuối cùng, đang lúc mọi người kinh hãi trong ánh mắt,

Đại dương mênh mông giống như kiếm ý đều sụp đổ giống như tan tác, đều nổ bể ra đến.

Phốc!

Cùng một thời gian, Tần Trường Sơn thân ảnh nhoáng một cái, khóe môi ho ra một búng máu đến, khuôn mặt đều trở nên tái nhợt.

Hắn đồng tử khuếch trương, hai đầu lông mày tràn ngập khó có thể tin.

Dĩ vãng những năm kia, hắn từ trước đến nay là ba kiếm ở trong, là được giết địch tại dưới thân kiếm.

Có thể hôm nay, cũng tại ba kiếm ở trong, bị thương ho ra máu!

Mà đối thủ của hắn, lại gần kề chỉ là một cái Tụ Khí cảnh thiếu niên.....

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 217: Nhất Kiếm Phong Tình

Ba kiếm!

Tần Trường Sơn bị thương ho ra máu!

Vô luận là Hướng Thiên Tù đám người, vẫn là Chu Tri Ly bọn họ, đều ngốc như con tò te (nặn bằng đất sét).

Ai có thể nghĩ đến, cái kia kiếm khí ngang trời Long Hồ cư sĩ, tên kia chấn Đại Chu Tông Sư ngũ trọng cảnh tồn tại, lại không địch lại Tô Dịch?

Hướng Thiên Tù trong nội tâm trầm xuống.

Du Bạch Đình thần sắc âm trầm, tay chân không bị khống chế mà run run thoáng một phát.

Cao Sơn Cảnh cái cằm đau xót, mới phát hiện ngón tay hữu lực quá mạnh, vuốt chòm râu lúc túm đã đoạn một dúm.

Tiết Ninh Viễn sắc mặt đại biến.

Khó nén kinh hãi, vọt lên những thứ này cổn châu thành cực hạn đại nhân vật trong lòng.

Trái lại đều biết rời, Trịnh Thiên Hà bọn hắn, đều lòng tràn đầy vui mừng, khuôn mặt kích động, đầy cõi lòng kích động.

Quân như bầu trời trích tiên, tiện tay ba kiếm thương địch!

Thường Quá Khách lộ ra thán phục rung động chi sắc.

Lục Y nội tâm dâng lên không nói ra được chát ý, cái kia ba kiếm chi quyết, thẳng giống như tiên nhân diễn võ, triệt để nghiền nát nàng nội tâm một cổ vi diệu kiêu ngạo.

Trong lòng của nàng, cũng là lần thứ nhất sinh ra tí ti nói không rõ đạo không rõ hối hận.

Đỉnh núi phiến khu vực này tổn hại nghiêm trọng, nham thạch vỡ vụn, cỏ cây hủy hết, mặt đất đều xuất hiện rất nhiều nhìn thấy mà giật mình vết kiếm, như khe rãnh giao thoa.

Tần Trường Sơn ho ra máu về sau, cả người như già nua rất nhiều, hai đầu lông mày có mỏi mệt, cũng có không nói ra được kinh nghi.

Tụ Khí cảnh hậu kỳ, cùng Tông Sư ngũ trọng chênh lệch hạng gì cách xa?

Nhưng lúc này, hắn lại bị đả thương.

Mà lại vẫn là nội thương nghiêm trọng!

Cái này không thể nghi ngờ quá không thể tưởng tượng nổi.

"Tại đây? "

Cách đó không xa, Tô Dịch một hồi lắc đầu, "Này ba kiếm cũng coi như đã có một ít hỏa hầu, đáng tiếc, tật xấu cũng không ít, một mặt truy cầu thanh thế hùng vĩ, làm cho lực lượng phân tán, kiếm ý không cách nào tập trung, chỉ cần tìm kiếm một chỗ bạc nhược yếu kém chỗ, là được do vạch trần mặt, cho ngươi thất bại thảm hại. "

Tần Trường Sơn ngốc trệ ở đằng kia, mặt tái nhợt gò má âm tình bất định.

Một lúc sau, hắn hít thở sâu một hơi khí, con ngươi lạnh lùng nghiêm nghị mà kiên hung ác, nói: "Ta thừa nhận, lúc trước khinh thường ngươi rồi, nhưng này cũng không có nghĩa là, tại kiếm đạo phía trên, ngươi có thể như vậy chửi bới cùng nhục nhã ta! "

Lời nói này, ý khó bình!

"Chửi bới kiếm của ngươi đạo? "

Tô dịch mỉm cười, "Vậy hãy để cho ngươi mở mang kiến thức, kiếm tu chính thức sát phạt chi thuật. "

BOANG...!

Điều khiển Huyền kiếm thanh ngâm.

Tô Dịch khí thế đột biến, con ngươi lăng lệ ác liệt đạm mạc, như bầu trời thần linh giống như vô tình.

Một cổ vô hình khinh thường bễ nghễ chi ý, tràn ngập kia thân ảnh bốn phía, không đau buồn không thích, xem sinh tử như thường, xem thắng bại như không có gì.

Thể xác và tinh thần chi địa, đều chỉ có một vòng mũi nhọn giống như sát ý súc tích.

Thuần túy đến mức tận cùng!

Tần Trường Sơn hai đầu lông mày bỗng nhiên hiện lên một vòng hồi hộp tâm tình, nội tâm ngăn không được sợ run, một cổ rét thấu xương giống

như nguy hiểm dòng nước lạnh, kích thích được hắn không chút do dự lựa chọn dốc sức liều mạng.

"Trảm! "

Tần Trường Sơn hét lớn, râu tóc bay lên, trợn mắt tròn xoe, cả người như thiêu đốt giống như, đem cái kia một thân tinh khí thần toàn bộ rót vào trong núi nguy trong kiếm.

Một kiếm bổ ra.

Đây không thể nghi ngờ là vị này Tông Sư ngũ trọng cảnh bá chủ nhất đỉnh phong một kiếm, thậm chí có thể coi làm hắn suốt đời chói mắt nhất một kiếm.

Cái này một cái chớp mắt, hắn thậm chí có chút muốn cảm tạ cái này như kiểu loại yêu nghiệt thiếu niên, nếu không phải người kia bức bách cùng kích thích, sợ là không cách nào làm cho hắn bộc phát ra toàn bộ tiềm lực, thi triển ra bực này đạt tới đỉnh cao một kiếm!

Keng! ! !

Nhưng cũng là cái này một cái chớp mắt, một đám mũi kiếm thế như chẻ tre giống như, phá vỡ hắn cái này bổ ra một kiếm, núi nguy kiếm bị chấn động rời tay mà bay.

Mà cái kia một đám mũi kiếm tức thì thẳng tắp xỏ xuyên qua hắn thân thể.

Phốc!

Màu đỏ tươi máu tươi bắn tung toé bay vụt, nóng hổi chói mắt.

Tần Trường Sơn kinh ngạc cúi đầu, nhìn xem cái này đâm thủng chính mình một kiếm, giống như ngơ ngẩn, giống như kinh ngạc, lại như khiếp sợ.....

Cuối cùng, hắn khó khăn ngẩng đầu, ánh mắt nhìn đối diện cái kia tuấn tú xuất trần áo bào xanh thiếu niên, lộ ra một vòng vẻ phức tạp, thanh âm khàn khàn nói:

"Nhìn thấy kiếm này, vừa rồi nhìn trộm vô thượng kiếm tu làn gió phạm, ta Tần Trường Sơn có thể chết tại đây một kiếm phía dưới, cũng là thoải mái, cũng có thể mỉm cười cửu tuyền. "

Thanh âm vẫn còn phiêu đãng, vị này nổi tiếng Đại Chu Tông Sư Bảng thứ 27 vị trí kiếm tu, đã ngửa mặt lên trời mới ngã xuống đất.

Tại kia trên mặt, đã không có ngơ ngẩn, kinh ngạc, khiếp sợ.

Chỉ để lại một vòng bình tĩnh cùng thoải mái.

Một kiếm kia phong tình, thật đẹp a.....

Đây là Tần Trường Sơn trước khi chết, người cuối cùng ý niệm trong đầu.

Đỉnh núi tĩnh mịch.

Hướng Thiên Tù bọn hắn đã kinh ra một hồi mồ hôi lạnh, như rơi vào hầm băng, thất hồn lạc phách.

Tô Dịch vừa rồi một kiếm kia, để cho bọn họ cũng không kịp đi phản ứng, càng không cách nào rình mò trong đó huyền diệu, làm kịp phản ứng lúc, Tần Trường Sơn đã bị xỏ xuyên qua thân thể!

Mà như vậy một kiếm, cũng như một cái đất bằng tiếng sấm, chấn vỡ trong bọn họ tâm lưu lại lực lượng cùng tự phụ!

Tông Sư ngũ trọng Tần Trường Sơn bị một kiếm đánh chết, ai có thể không là chi rung động lắc lư hoảng sợ?

Mà trong khi giãy chết, Tần Trường Sơn vừa chết, cũng liền có nghĩa là, lần này tiệc trà bên trên, bọn hắn đã thua.....

Đều biết rời, Trịnh Thiên Hà bọn hắn đều ngốc trệ ở đằng kia.

Đây nên là như thế nào một kiếm?

Quả thực không giống thế gian có thể có được!

Nửa ngày, Hướng Thiên Tù mới lấy lại tinh thần tựa như, thần sắc âm trầm, thanh âm trầm giọng nói: "Điện hạ hảo thủ đoạn, Hướng mỗ.....Thán phục! "

Lời nói lộ ra nồng đậm không cam lòng cùng chán nản.

Thất bại.

Cơ quan tính toán tường tận, át chủ bài ra hết, cũng không địch lại đối phương một người một kiếm chi uy!

Kết quả này, là vốn là nắm chắc hướng lên trời tù hoàn toàn không có ngờ tới.

Du Bạch Đình đám người cũng phiền muộn nhanh hơn muốn thổ huyết, sắc mặt một cái so một cái khó coi.

Chu Tri Ly vốn là ngơ ngác một chút, theo sát lấy nội tâm không hăng hái tranh giành mà kích động lên, không nói ra được cuồng hỉ cùng phấn

khởi vọt lên toàn thân, lại để cho vị này Đại Chu Lục hoàng tử đều có chút thất thố.

Thắng?

Ha ha, lại thật sự thắng! ?

Nếu không phải trở ngại thân phận cùng nơi, đều biết rời cũng nhịn không được muốn không kiêng nể gì cả mà cười to, thổ lộ thoáng một phát nội tâm sôi trào tâm tình.

Quá khó khăn.

Tại Thường Quá Khách cùng Lục Y không cách nào nhúng tay, Tiết Ninh Viễn phản bội, Trịnh Thiên Hà cố kỵ ngoại thích thân phận trùng trùng điệp điệp tàn khốc đả kích hạ.

Lại lại tại cuối cùng thực hiện nghịch chuyển, một lần hành động định càn khôn! !

Điều này làm cho ai dám tín?

Trịnh Thiên Hà, Thường Quá Khách, Mục Chung Đình bọn hắn hai đầu lông mày đều hiện ra sắc mặt vui mừng, nội tâm phấn khởi kích động.

Kết quả như vậy, cũng làm cho bọn hắn rung động cùng ngoài ý muốn.

Nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt, đều mang lên cuồng nhiệt giống như sùng mộ hương vị.

Đây mới là chân chân chính chính, chỉ dựa vào một người một kiếm, ngăn cơn sóng dữ!

Du Bạch Đình, Cao Sơn Cảnh bọn hắn đều trầm mặc không nói, đối mặt bực này trầm trọng đả kích, làm cho bọn hắn thật lâu không cách nào trì hoãn quá mức đến.

"Chúc mừng điện hạ, cũng chúc mừng mục đại nhân, tự nay về sau, cái này Cổn Châu Tổng đốc chi chức vụ, coi như do Mục đại nhân tới đảm nhiệm. "

Hướng Thiên Tù dáng tươi cười cứng ngắc mở miệng.

Khi hắn bên cạnh, vốn là có hi vọng đảm nhiệm Tổng đốc Hoài An quận quận trưởng Trương Lăng Vũ, mặt như màu đất, tâm như tro tàn.

"Hừ, ta cũng không hiếm có ngươi chúc mừng, trong ba ngày, ta muốn đem ngươi phủ tổng đốc hết thảy sự vụ toàn bộ chuyển giao đi ra! "

Chu Tri Ly hừ lạnh.

Hướng Thiên Tù con ngươi ở chỗ sâu trong hiện lên một tia giận dỗi, không có nói thêm nữa, khua tay nói: "Chư vị, tiệc trà đã xong, chúng ta cũng nên đã đi ra. "

Hắn đã không muốn lại đối đãi xuống dưới.

Vốn tất thắng cục diện, bởi vì Tần Trường Sơn chết mà sụp đổ, đả kích như vậy, lại để cho hướng lên trời tù thậm chí không biết nên như thế nào đi về phía Nhị hoàng tử nói rõ.

Nhưng lại tại lúc này, Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng:

"Ai bảo các ngươi rời đi? "

Bay bổng một câu, lại hình như có ma lực giống như, lại để cho Hướng Thiên Tù bọn hắn trong nội tâm run lên, sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

"Tô Dịch, tiệc trà đều đã chấm dứt, chúng ta cũng nhận thua, ngươi còn muốn làm cái gì? "

Tiết Ninh Viễn trầm giọng quát.

Hắn mặc dù trấn định, kì thực nội tâm rất sợ, mơ hồ đoán được Tô Dịch muốn làm cái gì.

"Tiệc trà đã xong, có thể đáng chết người cũng phải thuận tay giải quyết xong. "

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, "Ngươi đã cái thứ nhất mở miệng, liền từ ngươi bắt đầu. "

Lúc nói chuyện, trong tay hắn điều khiển Huyền kiếm giơ lên, vào hư không chém.

Năm trượng bên ngoài, Tiết Ninh Viễn vị này tộc trưởng, cũng có được lấy tông sư tam trọng đạo hạnh, tại Cổn Châu nội thành, lại còn "Yên tĩnh gây Diêm Vương, đừng chọc Tiết Ninh Viễn" Danh xưng.

Có thể đối mặt Tô Dịch đột nhiên chém tới một kiếm, Tiết Ninh Viễn trước tiên vận dụng bảo vệ tánh mạng át chủ bài.

Ô...Ô...Ô...N...G!

Một mặt linh quang lóe lên màu vàng tiểu lá chắn hiển hiện, ngăn tại Tiết Ninh Viễn trước người, màu vàng linh quang lưu chuyển, hiện ra từng miếng kỳ dị tối nghĩa phù văn.

Kim quang lá chắn!

Do nguyên đạo tu sĩ luyện chế bí mật phù biến thành, lực phòng ngự kinh người vô cùng.

Phanh! ! !

Đinh tai nhức óc nổ đùng trong, Tô Dịch chém ra một kiếm cùng kim quang tiểu lá chắn ngay ngắn hướng nổ tung, loạn lưu bắn tung toé phiêu tán rơi rụng.

Gặp này trùng kích, Tiết Ninh Viễn thân ảnh bị chấn động một cái lảo đảo, khổ sở được thiếu chút nữa ho ra máu.

Còn không đợi hắn đứng vững thân ảnh, tô dịch đã chém ra kiếm thứ hai.

"Không——! "

Tiết Ninh Viễn sởn hết cả gai ốc, vong hồn đại mạo.

Mà ở trong mắt mọi người, chỉ thấy Tiết Ninh Viễn cũng không kịp ổn định thân ảnh, đầu lâu của chúng nó bỗng dưng ném không dựng lên.

Cái kia cổ đứt gãy chỗ, bóng loáng hình thành, máu tươi như suối phun tựa như bắn ra mà ra.

Mọi người đầu phát mộng, cả kinh mồ hôi lạnh đầm đìa.

Tiết Ninh Viễn, Cổn Châu thành ngũ đại đỉnh cấp thế gia một trong tộc trưởng, uy chấn Cổn Châu sáu quận, quyền hành ngập trời.

Đã có thể như vậy bị chém đầu! ! !

Chu Tri Ly, Trịnh Thiên Hà bọn hắn đều trong nội tâm phát lạnh, bị cái này máu tanh một màn kích thích đến.

Bởi vì liền bọn hắn cũng không nghĩ tới, tại tiệc trà sau khi kết thúc, Tô Dịch còn có thể như thế không khách khí, trực tiếp liền đem Tiết Ninh Viễn

tru.

Bất quá.....

Thật sự rất sung sướng a...!

Đều biết rời vừa nghĩ tới Tiết Ninh Viễn lúc trước phản bội tiến hành, nhớ tới hắn từng cười nhạo Tô Dịch cùng mình từng màn, phải nhìn...Nữa Tiết Ninh Viễn đầu thân hai phần chết thảm hình dạng, trong nội tâm tựa như trời rất nóng uống một thùng nước đá tựa như thoải mái.

"Tô Dịch, ngươi sợ không phải điên rồi! "

Đến từ Tiềm Long Kiếm tông Cao Sơn Cảnh quát tháo, lạnh lùng nói, "Tiệc trà đã chấm dứt, thắng bại cũng đã phân ra, vì sao còn muốn giết người? Ngươi cũng đã biết làm như vậy hậu quả? "

Ở đây bên trong, duy chỉ có thân phận của hắn rất đặc thù, đến từ Tiềm Long Kiếm tông, tự xưng là là siêu thoát người thế tục.

Cho nên mặc dù khiếp sợ tại Tô Dịch cái kia bá đạo vô tình thủ đoạn, nhưng lại cũng không bị sợ đến.

Có thể nghe được hắn quát tháo, Thường Quá Khách cùng Lục Y sắc mặt đều là biến đổi, bọn hắn có thể rõ ràng nhất, Tô Dịch nếu muốn giết người, cũng mặc kệ ngươi là người nào.

Như lúc trước đến từ Trăng Tròn tông ngoại môn trưởng lão Liễu Hồng Kỳ, đều bị hắn không chút khách khí giết chết, người như vậy, lại sao có thể có thể ở hồ Tiềm Long Kiếm tông cái này chiêu bài?

Bất quá, Thường Quá Khách cùng Lục Y đều đã trầm mặc, không có đi nhắc nhở.

Quả thật, bọn hắn cùng Cao Sơn Cảnh cảnh đều đến từ Tiềm Long Kiếm tông, có thể quan hệ lẫn nhau lại thế như nước lửa, nguyên nhân chính là, bọn hắn thuộc về ủng hộ Lục hoàng tử phe phái.

Mà Cao Sơn Cảnh tức thì thuộc về ủng hộ Tam hoàng tử phe phái.

Trận doanh bất đồng, ngay cả là đồng môn sư huynh đệ, cũng không khỏi trở mặt thành thù.

Mà mắt thấy Cao Sơn Cảnh xuất đầu, Hướng Thiên Tù bọn hắn tinh thần chấn động.

Cần biết, Tiềm Long Kiếm tông đây chính là Đại Chu đệ nhất thánh địa, siêu thoát hậu thế tục phía trên tu hành thế lực!

Tô Dịch dám giết Ngọc Kinh Thành Tô gia Nhạc Trường Nguyên, dám giết Nhị hoàng tử mời tới Tần Trường Sơn, dám giết Tiết gia chi chủ Tiết Ninh Viễn, nhưng là.....

Hắn còn dám giết Tiềm Long Kiếm tông người?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 218: Ngự Kiếm Trăm Trượng Vân Hải

"Lục Điện hạ, ngươi sẽ không lo lắng bởi vì Tô Dịch cái này tàn bạo tiến hành, cho ngươi rước lấy vô số phiền toái? "

Cao Sơn Cảnh càng làm ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Chu Tri Ly. "Nếu khiến bệ hạ biết rõ, ngươi mặc dù bên người chi nhân lạm sát một trận, quấy đến cổn châu thành đại loạn, nên như thế nào đối đãi ngươi? "

Hắn trước lên án mạnh mẽ Tô Dịch một phen, hiện tại lại mở miệng cảnh cáo đều biết rời, hiển nhiên là cho rằng, tô dịch dám... Như vậy giết người, sau lưng có đều biết rời dung túng.

Chu Tri Ly ngẩn ngơ, chợt giận quá mà cười, nói: "Hôm nay tiệc trà, cùng ngươi một cái Tiềm Long Kiếm tông người có cái gì liên quan? Ngươi lại tính toán cái đó rễ hành, trả lại giáo huấn ta cùng Tô huynh? "

Đã thấy Tô Dịch than nhẹ một tiếng: "Không cần cùng cái này sẽ chết chi nhân nói nhảm? "

BOANG...!

Kiếm ngân vang vang vọng.

Tô Dịch thủ đoạn một chuyển, điều khiển Huyền kiếm nhấc lên một đạo lưu cầu vồng, cách không hướng cang núi cảnh chém tới.

Gọn gàng mà linh hoạt.

Cao Sơn Cảnh đều có vội vàng không kịp chuẩn bị cảm giác.

Lúc trước hắn còn hùng hồn trần từ, tự xưng là bằng thân phận của mình, nhất định dùng lại để cho Tô Dịch thu liễm một ít.

Ai từng muốn, Tô Dịch cũng không mang nói nhảm, trực tiếp liền động thủ!

Bất quá, Cao Sơn Cảnh cũng là không thẹn là Tiềm Long Kiếm tông truyền nhân, phản ứng cực nhanh, trước tiên rút...Ra một ngụm rộng rãi miệng Cự Kiếm, vượt qua ngăn tại trước.

Keng! !

Cự Kiếm rung động lắc lư, tia lửa văng khắp nơi, thân kiếm xuất hiện một đạo nhìn thấy mà giật mình vết rách.

Đáng sợ linh lực Cao Sơn Cảnh mặt mo đỏ lên, nội tâm không khỏi hoảng sợ, lúc này nghiêm nghị hét lớn:

"Chư vị, lúc này không ra tay, còn đợi khi nào? "

Hướng Thiên Tù bọn hắn sớm đã nhìn ra thế cục không ổn, có thể để cho bọn họ đồng loạt ra tay, lại không khỏi chần chờ.

Thiên kim chi tử, cẩn thận.

Huống chi, ngay cả là bọn hắn đồng loạt ra tay, lại đâu có thể nào là Tô Dịch đối thủ?

Quân không thấy, cường đại như tông sư ngũ trọng Tần Trường Sơn, đều nuốt hận không sai?

"Đi! "

Hướng Thiên Tù quát khẽ một tiếng, quay người về phía tây dưới núi phóng đi.

Những người khác con ngươi sáng ngời, chân núi quần hùng hội tụ, chỉ cần có thể chạy ra cái này đỉnh núi, lo gì tìm không thấy đường sống?

'Rầm Ào Ào'!

Mấy cái này Cổn Châu thành cực hạn các đại nhân vật, trước tiên khởi hành, ý định lên núi đỉnh hạ bỏ chạy.

Cao Sơn Cảnh trợn tròn mắt, hắn vốn là cùng Hướng Thiên Tù bọn hắn đồng loạt ra tay, cái đó từng muốn, bọn người kia lại một cái so một cái thoát được nhanh!

Chính là đều biết cách bọn họ đều một hồi nghẹn họng nhìn trân trối, ai dám tin tưởng, mấy cái này mới vừa rồi còn uy phong bát diện đám lão già này, sẽ trở nên như thế không có cốt khí?

Tô Dịch thấy vậy, nhưng không khỏi khẽ lắc đầu, thoát được đến sao?

BOANG...!

Hắn hít thở sâu một hơi khí, trong tay điều khiển Huyền kiếm thanh ngâm, thân kiếm hiện ra một bộ tối nghĩa mà huyền diệu phù văn trận đồ, buộc vòng quanh "Hái huyền" Sắc lệnh khí tức.

Theo Tô Dịch một kiếm đâm ra.

Oanh!

Đỉnh núi bốn phía cái kia rộng lớn bao la bát ngát biển mây bỗng nhiên sôi trào cuồn cuộn đứng lên, nếu như đã bị vô hình sức mạnh to lớn dẫn dắt, điên cuồng giống như hướng Tô Dịch trong tay điều khiển Huyền kiếm vọt

tới, trùng trùng điệp điệp, thẳng giống như Thiên Hà Chi Thủy chảy ngược, kia âm ù ù, như là sấm rền.

Chân núi, không biết bao nhiêu người bị kinh đến.

Khi bọn hắn trong tầm mắt, vòm trời bên trên ánh mặt trời đột nhiên bị vật che chắn ở, trăm trượng phạm vi biển mây như bị bàn tay vô hình bắt lấy, ngay ngắn hướng về phía tây núi chi đỉnh dũng mãnh lao tới.

Như sấm rền nổ vang, cũng tùy theo ở trên trời mà đang lúc vang vọng.

"Cái này....."

"Chẳng lẽ là có Lục Địa Thần Tiên chộn rộn tiến đến? "

"Ông trời! "

Xôn xao âm thanh nổi lên bốn phía, không biết bao nhiêu người nghẹn họng nhìn trân trối.

Kiến thức rộng rãi hoa nhan cùng ưng bá, cũng không khỏi động dung.

Thế gian này, chỉ có Lục Địa Thần Tiên nắm giữ di sơn đảo hải, ngự dụng sấm gió Địa Hỏa chi lực năng lực.

Mà trước mắt một màn này, đã cùng Lục Địa Thần Tiên thủ đoạn không giống!

Chẳng qua là, dẫn phát bực này đáng sợ cảnh tượng, đến tột cùng là ai?

Đỉnh núi.

Chu Tri Ly bọn họ cũng trợn mắt há hốc mồm, kìm lòng không được nhớ tới ban đầu ở Vân Hà quận thành thanh đỉnh võ đài trong, Tô Dịch

Kiếm dẫn mưa to giết địch một màn kia màn.

Thường Quá Khách tức thì nhớ tới ở đằng kia dã ngoại hoang vu buổi tối, Tô Dịch kiếm ẩm sấm sét cách không trăm trượng giết địch tình cảnh.

Mà giờ khắc này, Tô Dịch kiếm điều khiển trăm trượng biển mây, giống nhau thần nhân!

Dẫn đầu quay người bỏ chạy Hướng Thiên Tù, thân ảnh vừa vọt tới đường núi hơi nghiêng, đã bị một mảnh trầm trọng như núi giống như mây mù nước lũ nện ở trên người.

Phanh!

Thẳng giống như cự sơn áp thân, nện đến hắn thân thể ngã bay ra ngoài, toàn thân xương cốt cũng không biết đứt gãy nhiều ít cây.

"Đáng chết....."

Hướng Thiên Tù hoảng hốt, giãy dụa muốn đứng lên, có thể một vòng mũi kiếm lóe lên, liền đem kia cổ họng đục lỗ, con mắt nhất thời trừng tròn xoe.

Trước khi chết, hắn thẳng chứng kiến một vòng thanh sam tại trong mây mù lóe lên tức thì.

"Mở cho ta! "

Khác một bên, Du Bạch Đình gào thét, huy động một cây màu xanh chiến thương, bổ về phía vọt tới một mảnh trầm trọng mây mù.

Có thể cái kia các loại mây mù nhìn như mờ mịt, kì thực trầm ngưng trầm trọng vô cùng, làm mạnh mẽ oanh kích mà đến lúc, thẳng giống như trời giáng thiên thạch.

Trong nháy mắt, Du Bạch Đình vị này tông sư nhân vật ngược lại bị chấn động không ngừng lui ra phía sau, cả người đều nhanh cũng bị mây mù bao phủ.

"Như thế nào như vậy....."

Du Bạch Đình triệt để luống cuống, mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

Một hồi tiệc trà mà thôi, vốn chính là quyền mưu chi tranh.

Ai có thể nghĩ đến, cho dù là khi bọn hắn nhận thua dưới tình huống, tô dịch cũng không ý định buông tha bọn hắn?

"Tử khoản nợ phụ thường, ngươi chết, con gái của ngươi sẽ không hẳn phải chết, kết quả như vậy chẳng phải là rất tốt? "

Một đạo lạnh nhạt thanh âm đột nhiên tại trắng xoá biển mây sương mù trong vang lên.

Du Bạch Đình thân thể bỗng nhiên căng thẳng, nội tâm dâng lên không nói ra được khủng hoảng.

Hắn thậm chí đều không thể nhìn rõ ràng Tô Dịch thân ảnh ở nơi nào.

"Tô Dịch, ta nhận thua, ta nguyện phụng ngươi làm chủ, chỉ cần ngươi buông tha ta, ta Du gia hết thảy quyền hành hết thảy cũng có thể cho ngươi sử dụng! "

Du Bạch Đình run giọng kêu to.

Phốc!

Thanh âm vẫn còn quanh quẩn, một thanh mũi kiếm đã xỏ xuyên qua cổ của hắn, huyết rơi vãi như thác nước.

Đỉnh núi biển mây mãnh liệt, giống như hoàn toàn bị phong tỏa giống như, thân ở trong đó, trắng xoá một mảnh, hoàn toàn nhìn không tới mặt khác cảnh tượng.

Ngẫu nhiên sẽ truyền ra thê lương kêu thảm thiết, làm cho người ta sởn hết cả gai ốc.

Cho đến mây mù tiêu tán.

Chu Tri Ly bọn họ đồng tử bỗng nhiên khuếch trương.

Chỉ thấy đỉnh núi bất đồng trong khu vực, ngang dọc lấy một cỗ lại một cỗ thi thể.

Tiềm Long Kiếm tông Cao Sơn Cảnh đầu người lăn xuống, trên mặt vẫn lưu lại vẻ hoảng sợ, đại khái là sắp chết đều không thể tưởng tượng, Tô Dịch sao dám giết hắn.

Tổng đốc Hướng Thiên Tù cùng Du Bạch Đình, Triệu Kiến, Hãn Hải ba vị này Cổn Châu thành cực hạn đại nhân vật, cùng với Hoài An quận quận trưởng đều chết bất đắc kỳ tử đầy đất, có bị đâm thủng cổ họng, có bị chém rụng thủ cấp.

Mà không xa xa, Tô Dịch thanh y trường kiếm, lạnh nhạt như trước.

Tí ti từng sợi mây mù khi hắn cao to thân ảnh bốn phía quẩn quanh, chói mắt sắc trời hạ, cái này 17 tuổi thiếu niên, thẳng giống như trích tiên giống như, phủ thêm một tầng thần bí khiến người ta tim đập nhanh quang ảnh.

Chu Tri Ly, Trịnh Thiên Hà, Mục Chung Đình, Thưởng Quá Khách, Lục Y đều đã trầm mặc, nội tâm dời sông lấp biển, không cách nào bình tĩnh.

Chính là Trà Cẩm, cũng đều thần trì hoa mắt, ánh mắt giống như dính tại tô dịch trên người giống như, xinh đẹp tuyệt tục trên mặt lộ vẻ vẻ si mê.

"Nhìn thấy không, khi ngươi thực lực đầy đủ cường đại, đâu thèm cái gì âm mưu thủ đoạn, một kiếm trảm chi tiện có thể. "

Tô Dịch xoay người, nhìn về phía Chu Tri Ly. Chu Tri Ly toàn thân run lên, nghiêm nghị khom mình hành lễ, ôm quyền nói: "Chuyện hôm nay, đa tạ Tô huynh giúp ta, như thế đại ân, ta đều biết rời suốt đời không dám quên mất! "

Thanh âm lộ ra phát ra từ đáy lòng cảm kích, kích động được thanh âm đều tại mơ hồ run rẩy.

Mục Chung Đình cũng liền vội vàng khom người chào: "Tô công tử lần này ngăn cơn sóng dữ, cũng làm cho mục mỗ xem thế là đủ rồi, về sau công tử có chỗ cầu, Mục mỗ định xông pha khói lửa, máu chảy đầu rơi! "

Tô Dịch nói: "Các ngươi sẽ không lo lắng, ta giết những người đó, cho các ngươi trêu chọc đến xé trời tai hoạ? "

Chu Tri Ly cắn răng nói: "Thắng làm vua thua làm giặc, bọn hắn khi còn sống lại rất cao minh, nhưng hôm nay cũng đều là một đám chết người đi được! Vô luận là Du, Tiết, Triệu, Bạch cái này Tứ đại dòng họ, vẫn là Hướng Thiên Tù thế lực sau lưng, nếu muốn báo thù, ta tự nhiên dốc hết sức gánh chi! "

Lần này gây ra động tĩnh hoàn toàn chính xác quá lớn.

Lớn đến lại để cho Chu Tri Ly đều hãi hùng khiếp vía, ý thức được tại trong những ngày kế tiếp, chắc chắn sẽ nhấc lên sóng to gió lớn.

Có thể hắn đã không có đường lui có thể chọn, phải đi đối mặt!

"Tô huynh, lần này bởi vì ta sự tình, cho ngươi cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia trở mặt, cũng cực có thể sẽ cho ngươi bị rất nhiều thế lực nhìn chằm chằm vào, ta....."

Chu Tri Ly có chút lo lắng.

Tô Dịch phất tay ngắt lời nói: "Thế tục lộn xộn bài trừ, ta như mây bay, đừng vội nói những thứ này nữa nhiễu người bên tai nhàm chán sự tình. "

Chu Tri Ly lập tức nghẹn lời.

Mà Tô Dịch tức thì đột nhiên đem ánh mắt nhìn về phía xa xa, nói: "Nhìn đủ chưa? "

Trong tràng tất cả mọi người là khẽ giật mình, vô ý thức theo tô dịch con mắt nhìn đi qua.

Lê-eeee-eezz~!!

Từng tiếng gáy vang vọng, tại chỗ rất xa biển mây trong lướt đi một đầu thần tuấn phi phàm Thanh Lân Ưng, sáng sủa như sắt hai cánh ở trên trời dưới ánh sáng nổi lên chói mắt sáng bóng.

Mà ở trên lưng nó, đứng thẳng hai đạo thân ảnh.

Một cái là dung nhan thanh trẻ con như thiếu nữ Thiên Nguyên học cung cung chủ Ninh Tự Họa.

Cái khác tức thì ăn mặc màu bạc áo mãng bào, đầu đội mào, thân ảnh cao ngất như là một cây trường thương thon gầy nam tử.

Mấy cái trong nháy mắt mà thôi, Thanh Lân Ưng bồng bềnh rơi vào tây núi chi đỉnh.

"Ta biết ngay, không thể gạt được đạo hữu tai mắt. "

Ninh Tự Họa không nhìn thẳng ở đây những người khác, hướng Tô Dịch mỉm cười mở miệng.

"Thân Cửu Tung, bái kiến Tô công tử. "

Hơi nghiêng mặc áo mãng bào mào, thân ảnh thon gầy nam tử cũng tùy theo mỉm cười tiến lên, ôm quyền chào.

"Nguyên lai hắn chính là chưởng khống xích lân quân, tọa trấn cổn châu cảnh nội Vân Quang Hầu....."

Trà Cẩm lộ ra vẻ chợt hiểu.

Thân là Đại Chu mười tám vị trí bên ngoài họ Hầu một trong, Vân Quang Hầu tuyệt đối được xưng tụng là một vị danh chấn thiên hạ nhân vật.

Kia chiến công sặc sỡ, dụng binh như thần, gần kề dùng chiến công mà nói, tại mười tám vị trí bên ngoài họ Hầu trong, đủ nổi tiếng Top 5!

Mà bản thân hắn, cũng là một vị đặt chân Tông Sư cảnh nhiều năm nhân vật phong vân, về phần hắn thực lực hôm nay đến tột cùng mạnh bao nhiêu, ngoại giới chúng thuyết phân vân.

Bởi vì gần nhất mười năm đến, Vân Quang Hầu hầu như đã không có lại tự mình ra tay qua, nhưng không thể nghi ngờ, như hắn nhân vật bực này, tất nhiên không phải bình thường tông sư có thể so sánh.

Nhưng bây giờ, như vậy một vị có được một chi xích lân đại quân, uy chấn tứ hải nhà quyền quý, lại chủ động tiến lên hướng Tô Dịch chào!

Điều này làm cho Trà Cẩm trong nội tâm cũng cùng có quang vinh yên.

Hầu như đồng thời, Trịnh Thiên Hà vội vàng nhanh chóng thấp giọng nhắc nhở Chu Tri Ly, cáo chi Ninh Tự Họa thân phận.

Chu Tri Ly tâm trong chấn động, hít thở sâu một hơi khí, hành lễ nói: "Bái kiến Ninh cung chủ, bái kiến thân nhà quyền quý. "

Thường Quá Khách, Lục Y cùng Mục Chung Đình cũng đều phản ứng tới đây, đối mắt nhìn nhau, trong nội tâm cũng không khỏi cả kinh.

Bọn hắn thật không nghĩ đến, Thiên Nguyên học cung thần bí nhất cung chủ Ninh Tự Họa cùng Vân Quang Hầu sẽ cùng lúc xuất hiện.

Hơn nữa xem tình huống, cả hai sớm đã đang âm thầm đang xem cuộc chiến hồi lâu!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 219: Chỉ Điểm

Đỉnh núi gió thật to, thổi tan dày đặc sặc mũi máu tanh.

Chẳng qua là, trên mặt đất cái kia vô số cỗ tử trạng thê thảm thi thể, lộ ra có chút sấm nhân.

Khi còn sống, những người này nắm giữ thao Thiên Quyền chuôi, phiên thủ vi vân phúc thủ vi vũ.

Có thể sau khi chết, cũng không quá đáng là đầy đất máu tanh cùng thi hài, cùng người bình thường không có gì khác nhau.

Ninh Tự Họa ánh mắt đảo qua cái này máu tanh từng màn, cảm khái tựa như nói ra: "Đạo hữu dùng Tụ Khí cảnh tu vị, là được dẫn dắt thiên địa đạo vận tại kiếm đạo bên trong, quả thực không thể tưởng tượng. "

Tô Dịch thu hồi điều khiển Huyền kiếm, nói: "Ngươi này đến sẽ không phải chỉ vì đang xem cuộc chiến a? "

"Đương nhiên không phải. "

Ninh Tự Họa nói thẳng :"Ta cùng Vân Quang Hầu này đến, là có một sự kiện cùng với đạo hữu thương lượng. "

Tô Dịch lắc đầu nói: "Có chuyện gì ngày mai nói tiếp. "

"Vì sao là ngày mai? " Ninh Tự Họa khẽ giật mình.

Tô Dịch vỗ nhè nhẹ bụng, nói: "Bởi vì ta bây giờ còn không ăn điểm tâm. "

Mọi người: "....."

Tất cả mọi người cho rằng, Tô Dịch hiện tại cự tuyệt Ninh Tự Họa, là hôm nay có an bài khác, cho nên đều rất nghiêm túc tại lắng nghe, cái đó từng muốn đến, hắn đúng là đói bụng.....

Trà Cẩm nội tâm hơi (túng) quẫn, thầm nghĩ hôm nay vì công tử chuẩn bị điểm tâm không đủ ăn sao?

Chu Tri Ly mặt lộ vẻ xấu hổ chi sắc, ngượng ngùng nói: "Là ta chuẩn bị chưa đủ, trời còn chưa sáng, phải đi quấy rầy Tô huynh. "

"Ngu xuẩn. "

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, đạo, "Ta chỉ là tìm cái lấy cớ, không muốn tại hôm nay nhiễm sự tình gì, "

Hắn nghĩ nghĩ, khẽ thở dài: "Nhưng bây giờ xem ra, nói chuyện vẫn là trực tiếp một ít tốt. "

Mắt thấy Tô Dịch lời nói đều nói đến trình độ như vậy, Ninh Tự Họa khóe môi có chút co quắp thoáng một phát, nói: "Đi, ta đây cùng Vân Quang Hầu ngày mai lại đi bái phỏng đạo hữu. "

Nghĩ đến cũng đúng, hôm nay vừa trải qua một hồi tiệc trà, mà lại gây ra như thế đại động yên tĩnh, Tô Dịch đâu có thể nào còn có tâm tư lại để ý tới sự tình khác?

Ninh Tự Họa như vậy tưởng tượng, cũng liền bình thường trở lại.

"Lại để cho cái này nghiệt súc.....A..., lại để cho Thanh nhi tiễn đưa ta đoạn đường như thế nào? "

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Thanh Lân Ưng.

Lần thứ nhất nhận thức lúc, xưng đối phương nghiệt súc còn chưa tính.

Hôm nay đều biết, lại xưng hô nghiệt súc hai chữ, cũng có chút không thích hợp.

Thanh Lân Ưng toàn thân run rẩy thoáng một phát, nội tâm lại là kinh ngạc lại là ngoài ý muốn, như thế ngang ngược kiêu ngạo gia hỏa, lại có thể chủ động cải biến đối với chính mình xưng hô?

"Có thể vì đạo hữu thay đi bộ, là Thanh nhi vinh hạnh. "

Ninh Tự Họa cười rộ lên.

"Đa tạ. "

Tô Dịch hướng cách đó không xa Trà Cẩm vẫy vẫy tay, "Rời đi. "

Chu Tri Ly bọn họ lúc này mới ý thức được, tô dịch đây là không muốn lại tại nơi đây dừng lại, ý định đã đi ra.

Rất nhanh, đang lúc mọi người ánh mắt nhìn chăm chú, Tô Dịch cùng Trà Cẩm cùng một chỗ ngồi ở Thanh Lân Ưng trên lưng, Phù Diêu Thiên khung mà đi.

Lục Y nội tâm không hiểu nổi lên một tia buồn vô cớ.

Cũng không biết vì sao, làm vừa rồi chứng kiến Trà Cẩm cùng với Tô Dịch cùng một chỗ lúc rời đi, nàng lại một lần nhớ tới ban đầu ở lâu thuyền bên trên lúc, cự tuyệt đi cho tô dịch làm thị nữ một màn kia.

"Vị này Tô công tử, thật đúng là một vị thế tục kỳ nhân. "

Vân Quang Hầu thân chín tung cảm thán.

Lúc trước hắn đang âm thầm đang xem cuộc chiến, mắt thấy Tô Dịch kiếm giết một đám tông sư tình cảnh, cho đến vừa rồi tiếp xúc gần gũi, trở nên cảm nhận được đối phương phi phàm chỗ.

"Bọn chúng ta đợi Thanh nhi đã trở về liền rời đi. "

Ninh Tự Họa dứt lời, liền đặt chân tại nhai bờ, trông về phía xa biển mây, lặng im không nói.

Tại ở phương diện khác, nàng cùng Tô Dịch có chỗ tương tự, ví dụ như đều lười đúng lý sẽ thế tục chi tranh, cũng lười đi cùng đều biết cách đây những người này bắt chuyện cái gì.

Không phải không mảnh, mà là xem lẫn nhau vì người của hai thế giới.

"Điện hạ, chuyện hôm nay đã xong, có thể ngươi ý định như thế nào thu thập cái này cục diện rối rắm? "

Thân Cửu Tung ánh mắt nhìn hướng Chu Tri Ly, nhiều hứng thú đạo.

Tiềm Long Kiếm tông chấp sự Cao Sơn Cảnh, Ngọc Kinh Thành Tô gia chấp sự Nhạc Trường Nguyên, do Nhị hoàng tử mời tới Tần Trường Sơn, đều chết ở nơi đây.

Cái này sau lưng mối họa, liền liên lụy đến Tiềm Long Kiếm tông, Ngọc Kinh Thành Tô gia, Nhị hoàng tử cái này ba chi thế lực, một cái so một cái nội tình khủng bố.

Mà Tổng đốc Hướng Thiên Tù cùng Du Bạch Đình các loại bốn vị Cổn Châu thành đỉnh cấp thế gia tộc trưởng chết, cũng nhất định giấu diếm

không ngừng.

Làm tin tức khuếch tán lúc, cái này Cổn Châu thành đô đem lâm vào lớn lao rung chuyển trong!

Có thể nói, chuyện hôm nay, chính là một cái cực lớn gió lốc vòng xoáy, mặc cho ai liên lụy vào đến, đều chắc chắn bị mối họa quấn thân.

Chu Tri Ly trầm mặc một lát, ra vẻ tiêu sái nói: "Không dối gạt nhà quyền quý, ta còn không nghĩ tới nên như thế nào hóa giải như vậy phong ba, bất quá, dù có vô cùng hậu hoạn, ta dốc hết sức gánh chi tiện là. "

Thân Cửu Tung mỉm cười nói: "Điện hạ, thừa này nhàn hạ, có bằng lòng hay không nghe một chút thân mỗ đối với cái này sự tình giải thích? "

Chu Tri Ly tinh thần chấn động, ý thức được Vân Quang Hầu đây là ý định chỉ điểm mình, lúc này nghiêm nghị ôm quyền nói: "Kính xin nhà quyền quý vui lòng chỉ giáo. "

Trịnh Thiên Hà, Mục Chung Đình bọn hắn cũng đều lộ ra lắng nghe chi sắc.

Thân Cửu Tung nghĩ nghĩ, nói: "Tại thân mỗ xem ra, chuyện này, làm phân ra thắng bại lúc, Tổng đốc vị trí đã không trọng yếu. "

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Chu Tri Ly, nói: "Ngươi cũng đã biết, bệ hạ vì sao phải bổ nhiệm ngươi tới bổ nhiệm cái này Cổn Châu Tổng đốc chức vụ? "

"Đây là phụ hoàng đối với ta khảo nghiệm. " Chu Tri Ly không cần nghĩ ngợi.

"Không sai, nếu là khảo nghiệm, làm điện hạ đang cùng Nhị hoàng tử đối kháng trong chiến thắng về sau, kì thực đã tương đương đã chiếm được bệ hạ tán thành. "

Thân Cửu Tung thanh âm chậm chạp, đạo, "Bực này thời điểm, điện hạ chính là xuyên phá thiên, bệ hạ cũng sẽ không quở trách, trái lại, còn có thể đối với ngươi khác mắt thấy đối đãi. Về phần lần này dẫn xuất phiền toái, đều có bệ hạ sẽ vì ngươi dẹp loạn. "

"Cái này.....Khả năng ư? "

Chu Tri Ly kinh ngạc, hình như có chút ít không thể tin được.

Thân Cửu Tung cười rộ lên, nói: "Đang ngồi cầm giữ tứ hải, độc chưởng núi sông bệ hạ trong mắt, một cái chịu đựng khảo nghiệm mà thu hoạch thắng hoàng tử, mới là trọng yếu nhất! "

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Bực này dưới tình huống, Tiềm Long Kiếm tông, Ngọc Kinh Thành Tô gia, cũng hoặc là cái này Cổn Châu thành những cái này thế lực lớn, chỉ cần thông minh một ít, sẽ biết rõ, Lục Điện hạ ngài đã cùng trước kia bất đồng, sẽ đối ngài tiến hành trả thù, sợ là được trước đã qua bệ hạ cái kia một cửa! "

Chu Tri Ly tinh thần chấn động, lẩm bẩm nói: "Lúc trước, của ta xác thực không nghĩ tới tầng này....."

"Nếu ta suy đoán không sai, các loại điện hạ phản hồi Ngọc Kinh Thành sau, có lẽ có thể cảm nhận được đến từ bệ hạ tán thành sức mạnh. "

Thân Cửu Tung nói đến đây, cười ôm quyền nói :"Thân mỗ lúc này, sớm chúc mừng điện hạ một bước lên mây. "

Chu Tri Ly cuống quít nói: "Nhà quyền quý đây không phải gãy sát ta sao, ta có bao nhiêu cân lượng, chính mình rõ ràng nhất, chỉ cần phụ hoàng không trách phạt ta, ta đã cảm động đến rơi nước mắt. "

Thân Cửu Tung ha ha cười rộ lên, nói: "Trách phạt? Bệ hạ những năm gần đây đã cực nhỏ để ý tới thế tục sự vật, cuồng dại tại tu hành chi đạo. Không có gì bất ngờ xảy ra, nếu như bệ hạ đối với ngươi cùng hoàng tử khác tiến hành khảo nghiệm, cái này có lẽ có nghĩa là, bệ hạ đã bắt đầu tại trù bị lập hoàng trữ (*người được xác định sẽ thừa kế ngôi vua) sự tình. "

Lập hoàng trữ (*người được xác định sẽ thừa kế ngôi vua)!

Tất cả mọi người không khỏi hít vào khí lạnh.

Đương kim chu hoàng thỏa đáng tráng niên, hùng tài vĩ lược, sáng suốt thần võ, ai có thể nghĩ đến, vị này hoàng đế bệ hạ, đều đã bắt đầu cân nhắc người thừa kế hiểu rõ vấn đề?

Chu Tri Ly sững sờ ở cái kia, ngực một hồi phập phồng.

Cái gọi là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, trải qua Thân Cửu Tung một nhắc nhở, hắn lúc này mới mạnh mà hiểu ra, vì sao lần này phụ hoàng sẽ phái chính mình đến bổ nhiệm cổn châu Tổng đốc chức vụ.

"Đa tạ nhà quyền quý chỉ điểm. "

Chu Tri Ly thật sâu khom mình hành lễ, cảm kích không thôi.

Thân Cửu Tung nhắc nhở: "Điện hạ, ngươi nhưng chớ có cao hứng quá sớm, cái này ủng hộ một cái khảo nghiệm mà thôi, đến từ bệ hạ tán thành, cũng không có nghĩa là ngươi thì có hy vọng mưu được‘ hoàng trữ (*người được xác định sẽ thừa kế ngôi vua)’ vị. "

Chu Tri Ly hít thở sâu một hơi khí, nội tâm phấn khởi dần dần bình tĩnh trở lại, nói:

"Trước kia ta một mực không bị phụ hoàng coi trọng, trong hoàng thất địa vị, cũng xa không bằng đại ca, nhị ca bọn hắn. Hôm nay nếu có được đến phụ hoàng một ít tán thành, ta đã thật cao hứng! "

Thân Cửu Tung cười nói: "Năm đó bệ hạ vẫn là hoàng tử lúc, cũng như ngươi bình thường, tình cảnh cũng không tốt, nhưng cuối cùng, cũng tại quốc sư Hồng Sao Sâm, Sao Thương, nuốt Hải Vương Hãn Trường Linh, Tô gia chi chủ Tô Hoằng Lễ phụ tá hạ, từng bước một leo lên Long ỷ. "

"Ta tin tưởng, về sau điện hạ ngươi định cũng có cơ hội thực hiện đây hết thảy! "

Sau khi nghe xong, Chu Tri Ly thân thể chấn động, nỗi lòng bốc lên.

Thân Cửu Tung tức thì không cần phải nhiều lời nữa, đem tùy thân một cái xuyết đầy máu anh bạch ngọc bội xuất ra, đưa cho Mục Chung Đình, nói:

"Tổng đốc chức, đại biểu chính là Đại Chu triều đình uy nghi, về sau như gặp được phiền toái, có thể cầm này lệnh bài, đóng ở nơi đây xích lân đại quân thì sẽ dư ngươi trợ giúp. "

Mục Chung Đình ngây ngốc một chút, vội vàng ôm quyền hành lễ, nói: "Đa tạ nhà quyền quý! "

Lúc trước hắn còn lo lắng, trải qua hôm nay máu tanh sự tình, nên như thế nào ngồi vững vàng Cổn Châu Tổng đốc vị trí.

Nhưng bây giờ, đã có Thân Cửu Tung ủng hộ, vậy không giống với lúc trước!

Ý vị này, dù là chính là Du gia, Triệu gia, Bạch gia, Tiết gia những thứ này rắn rít địa phương, cũng đơn giản không dám cùng mình vạch mặt!

Thường Quá Khách, Lục Y mắt thấy một màn này màn, nội tâm mơ hồ phỏng đoán ra, Vân Quang Hầu sở dĩ làm như vậy, tuyệt đối không thể có thể là bởi vì xem trọng Lục hoàng tử tiền đồ.

Nếu không, vì sao tại lần này tiệc trà trước khi bắt đầu, Vân Quang Hầu không đứng ra ủng hộ Lục hoàng tử?

Nếu nói là nguyên nhân, cũng chỉ có một loại khả năng.

Cái kia chính là Vân Quang Hầu bởi vì Tô Dịch nguyên nhân, mới có thể chủ động tỏ thái độ, cho Lục hoàng tử hòng duy trì!

Nếu không có như thế, dùng hắn thân là một phương chư hầu thân phận, căn bản không cần chộn rộn đến bực này vũng nước đục trong đến.

Huống chi, lúc trước Vân Quang Hầu cùng Ninh Tự Họa đến lúc, chủ động cùng Tô Dịch chào một màn, đều bị người đám bọn họ xem tại đáy mắt!

Một hồi thanh gáy tiếng vang lên, Thanh Lân Ưng từ đằng xa chân trời phản hồi, từ từ đáp xuống trên đỉnh núi.

"Đi thôi. "

Ninh Tự Họa thẳng đi đến Thanh Lân Ưng phần lưng.

"Chư vị, cáo từ. "

Thân Cửu Tung hướng mọi người ôm quyền, lúc này mới tiến về trước cùng Ninh Tự Họa tụ hợp.

Rất nhanh, Thanh Lân Ưng liền chở hai người phá không mà đi.

"Điện hạ, chúng ta là không phải cũng nên đã đi ra? "

Trịnh Thiên Hà nhẹ giọng hỏi.

Dưới mắt, cái này Tây núi chi đỉnh chỉ còn lại bọn hắn những người này.

Chu Tri Ly trầm mặc một lát, cảm khái tựa như lẩm bẩm nói: "Ta sẽ không quên hôm nay....."

Dứt lời, hắn quay người hướng phía dưới núi bước đi.

Trịnh Thiên Hà, Thường Quá Khách, Lục Y, Mục Chung Đình bọn hắn đi theo phía sau.

Lúc này chân núi.

Sớm đã loạn thành hỗn loạn, tiếng nghị luận, xôn xao âm thanh không ngừng.

Những cái...Kia đến từ Cổn Châu sáu quận các đại nhân vật, sớm phát giác được tiệc trà đã chấm dứt, nhưng lại không biết đến tột cùng ai thắng ai phụ.

Nếu không phải đi thông đỉnh núi đường nhỏ bốn phía có xích lân quân binh lính gác lấy, sợ là sớm có người xông đi lên, vừa nhìn đến tột cùng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 220: Báo Ứng

Với tư cách đóng ở chân núi Tây Xích Lân quân tướng lĩnh, Viên Lạc Vũ trước tiên thấy được từ trên núi đi xuống đều biết rời một đoàn người.

"Lục Điện hạ thắng? "

Viên Lạc Vũ trong nội tâm chấn động.

Chu Tri Ly cũng nhìn thấy Viên Lạc Vũ, phân phó nói: "Ngươi mang Xích Lân Quân đi đỉnh núi quét sạch thoáng một phát những cái...Kia thi thể, đem thu được vật phẩm tất cả đều thu lại, mang đến Thấu Thạch Cư. "

Quét sạch thi thể! ?

Viên Lạc Vũ phỏng đoán đến một loại khả năng, nội tâm cũng không khỏi sợ run đứng lên.

Mà lúc này, khi thấy Chu Tri Ly một đoàn người từ trên núi đi xuống, trong sân tiếng nghị luận cũng tùy theo biến mất.

Mọi người nhao nhao đình chỉ nói chuyện với nhau, đem ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn sang.

"Điện hạ, xin hỏi lần này tiệc trà ai thắng ai thua? "

Có người cả gan hỏi.

Nghe vậy, Chu Tri Ly dừng lại bước chân, ánh mắt theo trong tràng cái kia đến từ cổn châu sáu quận đại nhân vật trên mặt từng cái đảo qua.

Rồi sau đó, tại đây yên tĩnh trong không khí, vị này Đại Chu Lục hoàng tử mỉm cười, chỉ vào bên người Mục Chung Đình, nói:

"Giới thiệu thoáng một phát, từ hôm nay trở đi, Mục Chung Đình mục đại nhân chính là cái này Cổn Châu thành bổ nhiệm mới Tổng đốc. "

Một hòn đó kích thích ngàn tầng sóng.

Trong tràng oanh động, mọi người đều xôn xao.

Ai còn có thể không rõ ràng, trận này nhận hết chú mục chính là tiệc trà bên trên, Lục Điện hạ đã thành cuối cùng người thắng?

Kết quả như vậy, hoàn toàn ngoài ở đây đại đa số người đoán trước, thế cho nên đều lộ ra vẻ không thể tin được.

Có thể Chu Tri Ly không có lại giải thích cái gì, quẳng xuống những lời này sau, liền dẫn Mục Chung Đình bọn hắn vội vàng mà đi.

"Ta biết ngay, có Tô tiên sinh tham dự tiến đến, Lục Điện hạ muốn thua cũng khó khăn! "

Viên Lạc Hề cao hứng nói ra.

Viên Võ Thông chung một hồi hãi hùng khiếp vía, hắn chú ý tới, theo Chu Tri Ly một đoàn người rời đi, hướng lên trời tù đám người lại thật lâu chưa từng xuất hiện.

"Chẳng lẽ, những người kia đều bị Tô tiên sinh giết? "

Nghĩ vậy, Viên Võ Ghông đầu đều có chút mộng, nếu thật như thế, cái này có thể chẳng khác gì là chọc ra thiên đại cái sọt!

"Phụ thân, vì sao không thấy Tô tiên sinh xuất hiện? "

Viên Lạc Hề có chút nghi hoặc.

Viên Võ Thông hít thở sâu một hơi khí, thấp giọng nói: "Chờ một chút, ngươi nhị ca đã dẫn người tiến về trước đỉnh núi, tin tưởng đợi tí nữa có thể chân tướng rõ ràng. "

"Chân tướng rõ ràng? "

Viên Lạc Hề khẽ giật mình, chẳng lẽ cái kia trên đỉnh núi, còn có ẩn tình khác?

"Hướng đại nhân bọn hắn vì sao không có xuất hiện? "

Lúc này thời điểm, trong tràng cũng có rất nhiều người đã nhận ra dị thường, Hướng Thiên Tù, Du Bạch Đình những thứ này Cổn Châu thành cực hạn đại lão, không gây một người từ trên núi đi xuống!

"Cái này.....Bọn hắn sẽ không phải đã gặp nạn đi à nha? "

Có người khó khăn nuốt phun ra nuốt vào bọt.

"Chư vị chẳng lẽ đã quên, vừa rồi thời điểm, danh chấn thiên hạ Tông Sư ngũ trọng cảnh nhân vật Tần Trường Sơn từng ra tay, xem rất hiển nhiên, Tần Trường Sơn đã thất bại, nếu không, Lục Điện hạ đâu có thể nào đắc thắng mà đi? "

Có người con mắt quang lập loè, "Còn có, vừa rồi từng xuất hiện ở đỉnh núi Thanh Lân Ưng, hư hư thực thực là Thiên Nguyên học cung cung chủ Ninh Tự Họa tọa ky, đây là hay không có nghĩa là, vị này dùng thần bí trứ

danh cung chủ đại nhân, cũng chộn rộn đến nơi này một hồi phân tranh trong? "

"Không cần tự mình đoán bừa, chờ Xích Lân quân người theo đỉnh núi đi xuống, là được hiểu rõ tình huống. "

Mọi người nghị luận, mặc dù đã được biết đến tiệc trà kết quả, nhưng trong lòng lại trở nên nghi ngờ.

"Tiểu thư, ngươi nói có phải hay không là Ninh Tự Họa ra tay, đánh bại Long Hồ cư sĩ Tần Trường Sơn? "

Ưng Bá cũng có chút nhìn không thấu, cau mày.

"Không có khả năng. "

Hoa Nhan không chút do dự chối bỏ, "Lúc trước Tần Trường Sơn ra tay lúc, từng dẫn phát nhiều loại thiên địa kỳ quan, kiếm khí ngang trời, biển mây sôi trào, có thể cho đến đây hết thảy kết thúc về sau, cái kia Thanh Lân Ưng mới khoan thai đến chậm. Ý vị này, đánh bại Tần Trường Sơn, nhất định không thể nào là Ninh Tự Họa. "

"Này sẽ là ai? "

Ưng Bá nhịn không được truy vấn.

"Tô Dịch! "

Hoa Nhan do dự một chút, mới lên tiếng, "Ta vừa rồi quan sát qua, Lục Điện hạ theo đỉnh núi đi xuống lúc, bên người thiếu đi Tô Dịch cùng kia thị nữ, mà vừa rồi thời điểm, tất cả mọi người chứng kiến, cái kia Thanh Lân Ưng từng chở hai đạo thân ảnh ly khai, cái kia tất nhiên là Tô Dịch cùng kia thị nữ không thể nghi ngờ. "

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: "Mà điều này cũng làm cho có nghĩa là, Lục Điện hạ thân bên cạnh tất cả mọi người không có xuất hiện thương vong. Mà ở trong chuyện này, chỉ có Tô Dịch vốn có chiến lực, mới có thể đánh bại Tần Trường Sơn bực này Tông Sư ngũ trọng tồn tại. "

Nói đến đây, nàng đôi mắt dễ thương nổi lên một tia ngơ ngẩn, "Chẳng qua là, nếu nói là thật là hắn đánh bại Tần Trường Sơn, không khỏi lại lộ ra quá không thể tưởng tượng....."

Ưng Bá cũng một hồi im lặng, hắn đã đã minh bạch Hoa Nhan trong lời nói ý tứ.

Đổi lại là hắn, cũng không thể tin được, một cái Tụ Khí cảnh thiếu niên có thể đánh bại Tông Sư ngũ trọng cảnh tồn tại.

Có thể hết lần này tới lần khác mà, thiếu niên này lại là có khả năng nhất làm được một bước này.

Cái này mặc cho ai có thể không ngơ ngẩn?

Ở nơi này nghị luận cùng nghi hoặc trong, rất nhanh, Viên Lạc Vũ mang theo một đoàn người theo đỉnh núi đi xuống.

"Lạc Cũ, tình huống như thế nào? "

Lúc này thời điểm, Viên Võ Thông cũng kềm nén không được, trước tiên hỏi ra âm thanh.

"Hướng đại nhân bọn hắn.....Đều chết hết....."

Viên Lạc Vũ trong môi nhẹ nhàng nhổ ra ba chữ, hai đầu lông mày vẫn lưu lại rung động.

Đều chết hết?

Mọi người tại đây vốn là khẽ giật mình, theo sát lấy tất cả đều da đầu run lên, hít vào khí lạnh, triệt để hiểu được.

Trong lúc nhất thời, trong tràng đúng là quỷ dị tĩnh mịch vô cùng.

Bất kể như thế nào khiếp sợ, tất cả mọi người đều có một cái cộng đồng nhận thức——

Cổn Châu thành phải loạn!

.....

Cùng ngày, có quan hệ Tây núi chi đỉnh tiệc trà tin tức giống như một hồi như cơn lốc khuếch tán mà khai mở.

Rất nhanh, toàn bộ Cổn Châu thành tùy theo lâm vào lớn lao oanh động trong!

Du gia.

Một tòa trang trí tinh xảo hoa mỹ trong lầu các.

Du Sương Ngưng các loại có chút không kiên nhẫn được nữa.

Tối hôm qua thời điểm, phụ thân của nàng Du Bạch Đình liền cười ha hả nói cho nàng biết, ngày mai thời điểm, tên kia gọi Tô Dịch gia hỏa muốn theo trên đời biến mất.

Điều này làm cho Du Sương Ngưng có chút chờ mong.

Nàng cũng sẽ không đã quên, cái kia Tô Dịch sắc mặt có bao nhiêu đáng giận, hiệp ừ tự trọng không nói, còn cuồng vọng cực kỳ.

"Phụ thân cái này đều đi gần hai canh giờ, cũng nên đã trở về a? "

Du Sương Ngưng vừa nghĩ đến cái này.

Phanh!

Lầu các đại môn đã bị người theo bên ngoài đá văng.

Một thân ảnh cao lớn thanh niên mang theo một đám hỗ trợ vọt vào.

"Du Kiêu! Ngươi đây là muốn làm cái gì? "

Du Sương Ngưng kinh ngạc thoáng một phát, mà khi thấy rõ người tới, lập tức nổi trận lôi đình, nghiêm nghị quát tháo.

Du Kiêu, dòng họ Nhị trưởng lão chi tử, luôn luôn tại trước mặt nàng khúm núm, nhìn thấy nàng lúc giống như chuột thấy mèo tựa như.

Nhưng bây giờ, Du Kiêu lại lại dẫn người đạp cửa mà vào!

Du Kiêu ánh mắt không kiêng nể gì cả mà đánh giá Du Sương Ngưng một phen, lúc này mới cười ha hả nói: "Đường muội, ta là tới nói cho ngươi biết, tộc trưởng đã bị chết, từ hôm nay trở đi, cha ta chính là tộc trưởng, mà ta.....Dĩ nhiên là là thiếu tộc trưởng ! "

"Cái gì? Ngươi nói bậy! Cha ta đâu có thể nào sẽ chết? "

Du Sương Ngưng trên mặt đại biến, nhổ chân muốn lao ra lầu các.

BA~!

Một cái nóng rát cái tát quất vào trên mặt nàng, đánh cho nàng thân ảnh một cái lảo đảo, phốc thông ngồi xổm ngồi tại mặt đất.

Cái này thuở nhỏ nuông chiều từ bé thiếu nữ cái đó chịu được qua bực này nhục nhã?

Tức giận đến đều nhanh sắp điên mất!

"Ngươi....."

Du Sương Ngưng vừa muốn nói cái gì, Du Kiêu đã lạnh lùng quát: "Đem nàng cho ta nhốt lại! "

"Là! "

Những cái...Kia hỗ trợ một loạt trên xuống.

Cái này một cái chớp mắt, Du Sương Ngưng đều có tan vỡ cảm giác, cuối cùng là làm sao vậy? Chẳng lẽ.....Phụ thân thật sự không có ở đây?

Căn bản cũng không cho nàng suy nghĩ nhiều khảo thi cơ hội, những cái...Kia hỗ trợ liền đem nàng bắt giữ, dùng Ngũ Hoa lớn buộc khuất nhục phương thức mang đi.

Ngày hôm nay, theo Du Bạch Đình tin người chết truyền quay lại, Du gia bên trong lâm vào lớn lao rung chuyển trong.

Là thứ nhất thời gian cướp lấy tộc trưởng vị, Du gia một đám đại nhân vật tầm đó bạo phát kịch liệt máu tanh xung đột.

Thuộc về Du Bạch Đình cái này một hệ đội ngũ, đều đã thành đợi làm thịt dê con.

Con gái hắn Du Sương Ngưng cũng ở đây một hồi nội loạn trong biến thành tù nhân đồ.

Rắn mất đầu, tất nhiên sẽ dẫn đến làm loạn.

Càng là lớn dòng họ, quyền lực đấu đá lại càng là nghiêm trọng.

Cùng Du gia tương tự chính là từng màn, cũng là tại Triệu gia, Bạch gia, Tiết gia trình diễn.

Thiên Nguyên học cung.

Tư Quá Nhai.

Lạnh thấu xương sát gió gào thét, như đao phong giống như lăng lệ ác liệt.

Hướng Minh tóc tai bù xù ngồi ở trong đó một cái huyệt động bên trong, hình dung tiều tụy, trong đôi mắt tràn ngập bực bội, phẫn nộ cùng hận ý.

"Tô Dịch, chờ ta đi ra ngoài, định trước tiên cầu cha ta ra tay, không đem ngươi phanh thây xé xác, không đủ để thổ lộ mối hận trong lòng! "

Hắn nghiến răng nghiến lợi.

Thân là Tổng đốc chi tử, Thiên Nguyên học cung nhân vật phong vân, hắn còn cũng không từng ăn lớn như thế thiệt thòi!

"Hướng sư huynh, không xong! "

Bỗng dưng, một đạo thương hoảng sợ thanh âm tại bên ngoài hang động truyền đến.

Đây là người thân thể mập mạp thiếu niên, vọt tới bên ngoài hang động lúc, đã là đầu đầy mồ hôi, trên mặt tràn ngập bối rối.

"Bình tĩnh chút ít! "

Hướng Minh bất mãn trừng cái này mập mạp thiếu niên liếc, "Nói cho ngươi bao nhiêu lần, mỗi lần gặp đại sự có tĩnh khí, sẽ không tốt tin tức, còn có thể so với ta tình cảnh hiện tại tệ hơn ư? "

Mập mạp thiếu niên một bên lau mồ hôi, một bên thở dốc nói: "Không phải, Hướng sư huynh, lần này thật sự có đại sự phát sinh, ta cũng không dám tin tưởng thật sự, nhưng hôm nay học trong nội cung đồng môn đều tại truyền....."

"Đến tột cùng là chuyện gì? "

Hướng Minh nhíu mày hỏi.

Mập mạp thiếu niên lắp bắp nói: "Sư huynh, ta nói ngươi cũng đừng thương tâm, cũng đừng nóng giận, chuyện này cũng không thấy rất đúng thật sự....."

Mắt thấy hắn nói liên miên cằn nhằn, Hướng Minh chỉ cảm thấy bực bội vô cùng, nhịn không được lạnh lùng nói: "Ngươi đến tột cùng muốn nói cái gì! ? "

Mập mạp thiếu niên bị sợ nhảy dựng, bối rối phía dưới, bật thốt lên: "Cha ngươi đã chết! "

Hướng Minh ngẩn ngơ, tức giận nói: "Ngươi.....Ngươi dám mắng ta? "

Mập mạp thiếu niên vẻ mặt buồn rười rượi, liên tục nói: "Sư huynh, ta không lừa ngươi, cha ngươi thật đã chết rồi, bọn hắn nói ngươi gia còn bị người dò xét, cha ngươi những cái...Kia tiểu thiếp đều thừa dịp loạn vòng quanh đồ trâu báu nữ trang chạy, liền ngươi nuôi những cái...Kia ca cơ đều bị người chiếm đoạt....."

Hướng Minh thiếu chút nữa tức điên, vụt mà đứng dậy, giận dữ hét: "Là cái tên hỗn đản tại truyền bá lời đồn, lão tử không phải đem hắn cả nhà giết không thể! ! "

Mập mạp thiếu niên kinh hoảng nói: "Hướng sư huynh, chuyện này toàn bộ Thiên Nguyên học cung cũng biết, những đại nhân kia vật đám bọn họ đều tại nghị luận đâu, nghe nói là tại Tây núi chi đỉnh tiệc trà bên trên, cha ngươi bị người chém đứt đầu....."

"Những đại nhân kia vật đều tại nghị luận....."

Hướng Minh đầu như bị sét đánh, trợn tròn mắt, tay chân khống chế không nổi mà phát run.

Tại sao có thể như vậy?

Dùng phụ thân thực lực cùng quyền hành, tại đây Cổn Châu khu vực bên trên, gần như là bá chủ giống như tồn tại, sao có thể có thể cứ như vậy gặp nạn ?

"Không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng——! ! "

Nửa ngày, cái kia u ám trong huyệt động truyền ra hướng minh nếu như dã thú gào rú giống như kêu to, ở trên trời mà đang lúc khuếch tán, tràn ngập tan vỡ không khống chế được hương vị.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 221: Trường Kiếm Ỷ Thiên Ai Có Thể Thử ?

Đại Chu.

Ngọc Kinh Thành, khí thế rộng rãi "Tề Vương Phủ" Bên trong.

Một tòa trong mật thất, lư hương lượn lờ.

Từ lúc hai năm trước đã bị Đại Chu hoàng đế sắc phong vì "Tề vương" Nhị hoàng tử đều biết khôn, lúc này sắc mặt âm trầm khó coi mà ngồi ở đó.

Trong tay hắn, chăm chú nắm chặt một phong vừa rồi Cổn Châu truyền đến mật tín.

Trên thư viết, cùng Hướng Thiên Tù cầm đầu tất cả mọi người, đều chết bất đắc kỳ tử tại đỉnh núi Tây.

Trong đó có Ngọc Kinh Thành Tô gia Nhạc Trường Nguyên, cũng có Tần Trường Sơn bực này Tông Sư ngũ trọng tồn tại!

Mà Lục hoàng tử bên kia, thì không một thương vong.

Mật tín bên trên còn phân tích, giúp đỡ Lục hoàng tử định thắng bại, hư hư thực thực là Tô Dịch!

Những tin tức này cũng không có cụ thể chi tiết miêu tả, lại làm cho Chu Tri Khôn lâm vào tức giận trong.

"Nhị ca, sự tình đã phát sinh, sẽ không tất nhiên lại vì này phẫn nộ, việc cấp bách, là muốn hiểu rõ phụ hoàng thái độ đối với chuyện này. "

Khác một bên, Tam hoàng tử đều biết chấn trầm giọng mở miệng, "Theo ta thấy, Lục đệ người bên cạnh, làm ra bực này máu chảy đầm đìa sự tình, nhất định sẽ dẫn phát Cổn Châu rung chuyển, phụ hoàng nhất định sẽ không thể nào làm cho được hắn! "

Lời nói lành lạnh, mang theo lãnh ý.

"Cổn châu Tổng đốc vị trí ném đi liền ném đi, ta cũng không thèm để ý, ta chỉ là không có nghĩ đến, Lục đệ cái này bình thường quá lời (*) lang thang mà, lại lại có thủ đoạn như thế! "

Chu Tri Khôn mặt âm trầm, "Trước kia, chúng ta đều khinh thường hắn! "

"Ta cũng không cho rằng như vậy. "

Chu Tri Chấn ánh mắt lập loè đạo, "Lần này tiệc trà thành bại, xét đến cùng, đang ở đó Tô Dịch một người trên người! "

Chu Tri Khôn con ngươi ngưng lại, nói: "Khả cư ta dò thăm tin tức, kẻ này mặc dù đến từ Tô gia, nhưng lại cực kỳ không chịu nổi, từ nhỏ đến lớn, chuẩn bị chịu vắng vẻ, liền phụ thân hắn Tô Hoằng Lễ đều xem hắn vì đại nghịch bất đạo nghiệt tử. Ta thật sự không cách nào tưởng tượng, một người như vậy, như thế nào có được như thế bất khả tưnghị thủ đoạn. "

Chu Tri Chấn nhẹ gật đầu, nói: "Trên người người này hoàn toàn chính xác có rất nhiều cổ quái chỗ, bất quá, chúng ta căn bản không cần ra tay, Ngọc Kinh Thành Tô gia liền tuyệt sẽ không buông tha hắn! "

Nói xong lời cuối cùng, kia trong con ngươi lãnh mang lóe lên.

Chu Tri Khôn thần sắc hòa hoãn không ít, nói: "Tam đệ ngươi nói không sai, kẻ này dám ra tay giết chết Tô gia chấp sự Nhạc Trường Nguyên, cái này tất nhiên lại để cho Tô gia cao thấp tức giận. "

Dừng một chút, hắn cười lạnh nói: "Dùng hắn ở đây Tô gia cái kia không chịu nổi địa vị, trên người đã có xuất hiện nhiều như vậy khác thường chỗ, đổi lại ta là người của Tô gia, cũng quyết sẽ không thờ ơ ! "

Liền vào lúc này, ngoài mật thất đột nhiên vang lên một đạo lanh lảnh thanh âm: "Điện hạ, trong hoàng cung truyền đến tin tức. "

Chu Tri Khôn tinh thần chấn động, lúc này hỏi: "Phụ hoàng ta nói như thế nào? "

Ngoài mật thất, cái kia lanh lảnh thanh âm mang lên một vòng cung kính hương vị: "Bệ hạ biết được Cổn Châu tiệc trà tin tức sau, đã trầm mặc trọn vẹn nửa khắc đồng hồ, lại uống một chén rượu, rồi sau đó cười to lên tiếng, chỉ nói một câu‘ Tiểu Lục đứa nhỏ này, ngược lại là cùng trẫm năm đó có chút tương tự’! "

Chu Tri Khôn cùng đều biết chấn liếc nhau, sắc mặt đều hơi đổi, phụ hoàng chẳng những không có sinh khí, ngược lại tựa hồ rất thưởng thức Lục đệ lần này hành động?

Cái này thật có chút không ổn!

Chu Tri Khôn hít thở sâu một hơi khí, hỏi: "Còn có tin tức khác ư? "

Ngoài mật thất cái kia lanh lảnh thanh âm thấp giọng trả lời, "Quốc sư Hồng Sao Sâm, Sao Thương đề nghị, làm đi thăm dò một tra tên kia gọi Tô Dịch thiếu niên chi tiết. Bệ hạ nói, đây là Tô gia sự tình, làm do Tô gia chính mình đi giải quyết. "

Chu Tri Khôn khẽ giật mình, nói: "Nguyên lai quốc sư cũng nhìn ra cái kia Tô Dịch có vấn đề, cái kia.....Phụ hoàng có hay không nói tới ta? "

"Không có. "

Cái kia lanh lảnh thanh âm hồi đáp.

Chu Tri Khôn trong nội tâm trầm xuống.

Tán dương Lục đệ, nhưng không có nói đến chính mình một chữ, không thể nghi ngờ có nghĩa là, lần này khảo nghiệm, chính mình không có thể lại để cho phụ hoàng thoả mãn!

Nghĩ vậy, Chu Tri Khôn sắc mặt trở nên âm trầm.

"Cái này Tô Dịch.....Thật là đáng chết a....."

Tam hoàng tử đều biết chấn cũng không khỏi thì thào, trong con ngươi lộ vẻ lành lạnh sát cơ.

"Ta ngược lại là muốn nhìn, Tô gia nên như thế nào thu thập cái này bị bọn hắn coi là nghiệt tử gia hỏa....."

Nhị hoàng tử đều biết khôn cắn răng, từng chữ một.

.....

Ngọc Kinh Thành, Tô gia.

Một cây cành lá rậm rạp trăm năm {cây đồng -Cu} hạ.

Tô Hoằng Lễ khoanh chân ngồi ở rễ cây chỗ một khối trên bồ đoàn, tay nâng một quyển sách cổ, tùy ý đọc qua.

Vị này Tô gia chi chủ ăn mặc rộng tay áo trường bào, tóc dài dùng mộc trâm bàn búi tóc, tướng mạo thanh kỳ, toàn thân lộ vẻ thuần hậu bình thản khí tức, nếu như một vị đọc đủ thứ thi thư trải qua thế Đại Nho giống như.

Tại Tô Hoằng Lễ bên cạnh, ngồi một gã đạo bào lão giả, già vẫn tráng kiện, ánh mắt thanh tịnh như trẻ mới sinh, hô hấp lâu dài, như như không.

Khi hắn trước người, bày biện một tờ đàn cổ, theo hắn mười ngón phủ di chuyển, tiếng đàn như núi khe thanh khê róc rách chảy xuôi, du dương mờ mịt, tựa như âm thanh thiên nhiên.

Đột nhiên, Tô Hoằng Lễ ngẩng đầu, đưa tay ý bảo nói: "Đạo huynh, có tục vật đến làm phiền. "

Đạo bào lão giả mỉm cười, thu hồi đánh đàn hai tay.

Liền vào lúc này, một hồi tiếng bước chân dồn dập từ đằng xa vang lên, một cái khí chất trầm ngưng như núi huyền bào trung niên vội vàng đi tới.

"Loại nhỏ (tiểu nhân) bái kiến đại nhân. "

Huyền bào trung niên khom người chào.

"Nói sự tình. "

Tô Hoằng Lễ nói khẽ.

Huyền bào trung niên nhẹ gật đầu, nói khẽ: "Đại nhân, Cổn Châu bên kia truyền đến tin tức, nói....."

Hắn đem Cổn Châu tiệc trà bên trên sự tình từng cái nói ra.

Tại trong lúc này, Tô Hoằng Lễ thần sắc bình thản tùy ý, không hề tâm tình chấn động.

Mà khi hơi nghiêng đạo bào lão giả nghe được "Tô Dịch" Cái tên này lúc, tức thì nao nao, thanh tịnh con mắt nổi lên suy nghĩ chi sắc.

Cho đến huyền bào trung niên nói xong, tô hoằng lễ nhẹ gật đầu, nói: "Chuyện này, bệ hạ nói như thế nào? "

Huyền bào trung niên vội vàng nói: "Bệ hạ nói, đây là chúng ta Tô gia sự tình, làm do chúng ta Tô gia chính mình đến giải quyết. "

Tô Hoằng Lễ cầm trong tay quyển sách đặt tại công văn bên trên, ánh mắt nhìn hướng huyền bào trung niên, thuận miệng hỏi:

"Tô Dịch cái này nghiệt tử có hay không dùng Tô gia danh nghĩa làm việc? "

Bị ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào cái này một cái chớp mắt, huyền bào trung niên thân thể phát cương, thẳng giống bị bầu trời thần linh nhìn chăm chú!

Một cổ vô hình áp lực, lại để cho huyền bào trung niên hai đầu gối như nhũn ra, lưng ứa ra hàn ý.

"Có lẽ.....Không có. "

Huyền bào trung niên thật sâu cúi đầu.

Tô Hoằng Lễ hỏi lại: "Vậy hắn có hay không bước vào Ngọc Kinh Thành một bước? "

"Không có! "

Lần này, huyền bào trung niên trả lời chém đinh chặt sắt.

Tô Hoằng Lễ ồ một tiếng, thu hồi ánh mắt, đưa tay đem công văn bên trên sách cổ một lần nữa cầm lấy, một bên đọc qua, vừa nói:

"Ai bảo Nhạc Trường Nguyên đi chộn rộn Nhị hoàng tử cùng Lục hoàng tử ở giữa tranh đấu ? "

Huyền bào trung niên trong nội tâm run lên, kiên trì nói: "Hắn là Tứ phu nhân truyền đạt mệnh lệnh. "

Tứ phu nhân, chính là thụ...Nhất Tô Hoằng Lễ sủng ái đệ tứ thê tử "Du Thanh Chi".

Tô Hoằng Lễ nhẹ gật đầu, giống như cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía bên cạnh đạo bào lão giả, nói: "Đạo huynh, ngươi cảm thấy việc này phải làm như thế nào giải quyết? "

Đạo bào lão giả cười lắc đầu: "Đây là của ngươi này gia sự, ta chộn rộn không được. "

Tô Hoằng Lễ cũng cười, nói: "Cũng thế, ngươi tính tình siêu nhiên, rất chướng mắt cái này thế tục trong gút mắc, ta cũng không phải là khó ngươi rồi. "

Ánh mắt của hắn một lần nữa nhìn về phía cái kia huyền bào trung niên, nói: "Truyền ta ý chỉ, lại để cho Bùi Văn Sơn tự mình tiến về trước Cổn Châu đi một chuyến, nói cho nghiệt tử kia, chỉ cần hắn cúi đầu nhận lầm, ta có thể cho hắn một cái Tẩy Tâm lột xác cơ hội. "

Lời nói tùy ý thong dong, giống như đang nói một cái cọc việc nhỏ, "Hắn cự tuyệt cũng không sao, ta có thể cho hắn một thời gian ngắn đến cân nhắc, tựu lấy tháng năm đầu năm làm hạn định, đi đi. "

"Ừ! "

Huyền bào trung niên nghiêm nghị lĩnh mệnh, vội vàng mà đi.

Cho đến huyền bào trung niên thân ảnh biến mất, đạo bào lão giả mới cảm khái nói: "Đạo hữu tu vị trở nên lợi hại, mờ mờ ảo ảo có‘ cùng thiên địa phù hợp’ xu thế, dùng như vậy nội tình, nhẹ nhõm là được bước vào nguyên đạo bên trong, nhưng mà làm gì chậm chạp không muốn đột phá? "

Tô Hoằng Lễ nghĩ nghĩ, lạnh nhạt nói: "Phong cảnh trường thích hợp phóng nhãn số lượng, nếu muốn bước vào nguyên đạo chi lộ, từ lúc hơn mười năm trước, ta là được nhẹ nhõm đặt chân ở trên. Đối với ngươi cầu, xa không chỉ những thứ này. "

Dừng một chút, hắn cười nói: "Đạo huynh sớm đã là nguyên đạo người trong, nên rõ ràng, đều là nguyên đạo tu sĩ, có thể thực lực của mỗi người lại sai lệch quá nhiều, ta Tô Hoằng Lễ có thể không nhìn trúng những cái...Kia bình thường nguyên đạo con đường tu hành. "

Đạo bào lão giả con ngươi có chút nhíu lại, nói: "Thế nhân đều biết, Đại Chu thập đại trước Thiên Võ Tông trong, dùng đạo hữu cùng quốc sư Hồng Sao Sâm, Sao Thương nội tình sâu nhất không lường được, ta có thể rất chờ mong, đạo hữu lại có thể đạp vào một cái như thế nào nguyên đạo chi lộ. "

Tô Hoằng Lễ ánh mắt rơi vào trong tay quyển sách bên trên, trầm mặc nửa ngày, mới nói khẽ: "Không nóng nảy. "

Đạo bào lão giả nhẹ gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

.....

Đồng dạng là Tô gia.

Tô Hoằng Lễ mệnh lệnh vừa truyền đạt không lâu, Tứ phu nhân "Du Thanh Chi" Liền đã chiếm được tin tức.

"Lão gia lại ý định cho cái kia tiểu súc sanh một cái hối cải để làm người mới cơ hội? Còn phái ngọc núi hầu Bùi Văn Sơn tự mình tiến về trước? "

Du Thanh Chi trong nội tâm một hồi không thoải mái, một đôi lông mày kẻ đen cũng có chút nhàu nảy sinh, trong con ngươi nổi lên hung ác nham hiểm chi sắc.

Bùi Văn Sơn, phong hào ngọc núi hầu, là Đại Chu mười tám lộ bên ngoài họ Hầu một trong!

Thế nhân đều biết, người khác họ Cửu vương trong, Tô gia độc chiếm thứ ba.

Người khác họ mười tám lộ hầu trong, Tô gia độc chiếm thứ năm.

Ngọc núi hầu Bùi Văn Sơn, chính là một trong số đó.

"Mẫu thân đừng lo lắng, phụ thân mặc dù cho Tô Dịch hối cải để làm người mới cơ hội, có thể cũng không phải muốn trọng dụng hắn. "

Tô Bá Nính cười mở miệng, "Trái lại, trong mắt của ta, phụ thân đây là cho Tô Dịch rơi xuống một cái tối hậu thư. "

Hắn là Tô Hoằng Lễ chi tử, xếp hạng thứ năm, năm nay mười sáu tuổi, oai hùng anh phát, tuổi trẻ tài cao, bị coi là Ngọc Kinh Thành một đời tuổi trẻ tuyệt thế kỳ tài.

Du Thanh Chi kinh ngạc: "Có ý tứ gì? "

Tô Bá Nính chậm rãi mà nói, "Phụ thân nói, sẽ cho Tô Dịch một thời gian ngắn cân nhắc, kỳ hạn là tháng năm đầu năm. Mẫu thân chẳng lẽ đã

quên, năm đó Tô Dịch mẫu thân Diệp Vũ Phi, chính là tại tháng năm đầu năm ngày đó bị phụ thân phế bỏ ? "

Du Thanh Chi con ngươi nổi lên màu sắc trang nhã, "Ta đương nhiên nhớ rõ, cũng là ở đằng kia thiên, tiện nhân kia đã mất đi thân phận cùng địa vị, bị triệt để đày vào lãnh cung. Cũng là từ ngày đó nảy sinh, tiện nhân kia cũng nặng bệnh không dậy nổi, đau khổ chèo chống đến năm sau mới đầu tháng hai hai ngày đó chết đi. "

Tô Bá Nính khoan thai mở miệng: "Không sai, năm đó phụ thân tại tháng năm đầu năm phế bỏ Diệp Vũ Phi, lần này cho Tô Dịch hối cải để làm người mới kỳ hạn, đồng dạng là tháng năm đầu năm! "

"Đây không thể nghi ngờ là tại khuyên bảo Tô Dịch, như hắn dứt khoát sửa, sẽ như mẫu thân hắn Diệp Vũ Phi như vậy, bị triệt để phế bỏ! "

Du Thanh Chi sau khi nghe xong, trong con ngươi nổi lên vẻ hân thưởng, cảm khái nói: "Bá Nính, ngươi bây giờ bộ dạng, cực kỳ giống phụ thân ngươi lúc còn trẻ, tuy nhiên còn trẻ, đã có một thân trí tuệ cùng lực lượng. "

Tô Bá Nính có chút chắp tay, cười nói: "Cái này có thể không có ly khai mẫu thân dốc lòng tài bồi! "

Du Thanh Chi cười cải chính: "Là không có ly khai phụ thân ngươi dốc lòng tài bồi, không có phụ thân ngươi, đâu có thể nào cho ngươi tại mười sáu tuổi tuổi, liền bước vào Tông Sư chi cảnh, một lần hành động trở thành Ngọc Kinh Thành một đời tuổi trẻ được chú ý nhất võ đạo tuyệt mới? "

Dừng một chút, Du Thanh Chi trên mặt lại hiển hiện một vòng lãnh ý, "Về phần Tô Dịch tiểu súc sinh này.....Phụ thân ngươi nếu như đã làm ra

quyết đoán, ta đây sẽ chờ đến tháng năm đầu năm nhìn một cái, hắn sẽ hay không hối cải để làm người mới ! "

Tô Bá Nính cười nói: "Tại hài nhi xem ra, cái này Tô gia, căn bản không có hắn Tô Dịch nơi sống yên ổn, hắn là hay không hối cải để làm người mới, tự nhiên cũng liền căn bản không trọng yếu. "

.....

Thấu Thạch Cư.

Buổi trưa lúc, Tô Dịch cùng Trà Cẩm cùng một chỗ đang tại dùng cơm.

Viên Lạc Vũ mang theo một loại Xích Lân quân sĩ tốt, mang theo một ngụm rương lớn đến đây.

"Tô tiên sinh, cái rương này bên trong chứa lấy chính là Tây núi chi đỉnh sưu tập đến một ít di vật, Lục Điện hạ tự mình dặn dò để cho ta các loại đưa tới. "

Viên Lạc Vũ chắp tay chào, hai đầu lông mày lộ vẻ kính ngưỡng chi sắc.

Hôm nay Tây núi chi đỉnh một trận chiến, lại để cho hắn cũng rung động cực kỳ, làm lại đối mặt Tô Dịch lúc, trong lòng cũng là trở nên kính sợ.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Đặt ở vậy liền có thể. "

Viên Lạc Vũ nghĩ nghĩ, còn nói thêm: "Tô tiên sinh, cha ta nói, đều muốn đến viếng thăm ngài, người xem lúc nào phù hợp? "

"Ngày mai a. "

Tô Dịch thuận miệng nói.

Rất nhanh, Viên Lạc Vũ liền dẫn người vội vàng cáo từ.

Đặt tại trước kia, hắn còn dám cùng Tô Dịch nhiều bắt chuyện một hồi.

Có thể trải qua chuyện hôm nay sau, cũng không biết vì sao, đối mặt Tô Dịch lúc, nội tâm của hắn lại trở nên có chút câu nệ, thậm chí cảm thấy một loại áp lực vô hình.

"Trà Cẩm, hôm nay vô luận ai tới bái phỏng, để cho bọn họ hết thảy ngày mai đến. "

Tô Dịch phân phó nói.

Trà Cẩm gật đầu đáp ứng.

Tô Dịch đứng dậy, mang theo cái kia một ngụm cực lớn rương hòm phản hồi gian phòng.

Mở ra rương hòm, chỉ thấy trong đó chứa lấy chính là một ít binh khí, linh tài, đan dược một loại vật phẩm.

Tô Dịch một chút lật xem, liền đem một thanh mực sắc trường kiếm cầm trong tay.

Kiếm này tên "Sơn Nguy".

Là Tần Trường Sơn vị này Tông Sư ngũ trọng cảnh cường giả di vật, kiếm nặng ba trăm mười bảy cân, do ba mươi ba loại tứ giai linh tài luyện chế mà thành.

Nghe nói, đây là một vị Lục Địa Thần Tiên tặng cho Tần Trường Sơn "Linh khí".

Tại Tô Dịch xem ra, cái này xác thực được xưng tụng là một kiện Linh khí, thân kiếm tràn ngập một tia linh tính.

Nhưng luyện chế thủ pháp cũng rất lơ lỏng, hoàn toàn không có đem luyện chế kiếm này những cái...Kia linh tài lực lượng phát huy được.

"Trong tay của ta còn có một khối Tinh Vẫn Tinh Thiết, chính là luyện chế linh kiếm tuyệt hảo tài liệu, các loại lại sưu tập một ít linh tài, sẽ đem cái này Sơn Nguy kiếm dung luyện mất, phối hợp sao băng tinh thiết cùng một chỗ, một lần nữa luyện một thanh kiếm. "

Tô Dịch suy nghĩ.

Hôm nay tại Tây núi chi đỉnh, hắn dùng điều khiển Huyền kiếm dẫn dắt trăm trượng biển mây chi lực, dễ như trở bàn tay giống như đem ý định đào tẩu Hướng Thiên Tù đám người từng cái chém giết.

Thế nhưng bởi vậy lại để cho điều khiển Huyền kiếm "Thải huyền" Sắc lệnh lực lượng hao tổn thật lớn, thậm chí trên thân kiếm kia đã xuất hiện một tia không dễ dàng phát giác vết rách.

Xét đến cùng, điều khiển Huyền kiếm uy năng mặc dù không tầm thường, có thể cuối cùng chẳng qua là nhị phẩm linh tài luyện chế linh kiếm.

Dứt bỏ Thải Huyền sắc lệnh uy năng không nói chuyện, kia phẩm giai xa xa không bằng cái thanh này Tần Trường Sơn trong tay núi nguy kiếm.

Mà hôm nay, theo Tô Dịch tu vị đạt đến Tụ Khí cảnh hậu kỳ, luyện liền "Đạo cương" Chi lực, điều khiển Huyền kiếm đã rất khó lại để cho hắn phát huy ra một thân lực lượng.

Thậm chí, như hắn toàn lực vận chuyển tu vi, cực có thể sẽ lại để cho điều khiển Huyền kiếm bởi vì không chịu nổi cái kia các loại lực lượng mà hủy diệt.

Đây hết thảy, lại để cho Tô Dịch không thể không cân nhắc lại luyện chế một thanh kiếm sự tình.

Về phần Sơn Nguy kiếm.....

Miễn cưỡng có thể dùng, nhưng không thích hợp hắn.

Xét đến cùng, kiếm tu kiếm, không tại ở uy năng có bao nhiêu khủng bố, mà ở vì vậy hay không có thể cùng bản thân thực lực hoàn mỹ phù hợp.

Kế tiếp, Tô Dịch càng làm rương hòm những cái...Kia có thể vì chính mình sử dụng linh tài cùng linh dược từng cái thu lại, định đem trong rương còn dư lại thứ đồ vật giao cho Trà Cẩm, cầm lấy đi kim thạch các bán ra.

Làm xong những thứ này, Tô Dịch đi vào cửa sổ trước bàn học bên cạnh.

Từ nơi này vị trí, vừa mới có thể chứng kiến nơi xa xanh biếc hồ nước.

Chỉ thấy hoa sen chập chờn, sóng ánh sáng liễm diễm, thanh yên lặng mật.

Hồ nước hơi nghiêng, ăn mặc một bộ xanh nhạt váy dài Trà Cẩm đang tại đùa xích sư tử, xinh đẹp kiều mị khuôn mặt ở trên trời dưới ánh sáng, nổi lên một tầng nhu hòa sáng bóng.

Xích sư tử cái này Xích Diễm bích con ngươi thú hậu đại, đã lâu lớn thêm không ít, nửa thước lớn lên thân thể mập mạp, lông tơ mềm mại bóng loáng.

Thoạt nhìn tựa như một cái màu trắng tiểu béo con chó, dáng điệu thơ ngây chân thành.

Tô Dịch trong nội tâm lặng yên nổi lên một tia buồn vô cớ.

Vốn là hắn lúc trước sở dĩ nhận lấy Xích sư tử, là định đem tiểu gia hỏa này đưa cho Văn Linh Tuyết làm sủng vật.

Nhưng bây giờ.....

Cũng chỉ có thể tạm thời thôi.

"Tìm một cơ hội, trước giúp đỡ vật nhỏ này khai linh trí, trao tặng kinh văn, về sau có bao nhiêu thành tựu, xem nó chính mình tạo hóa chính là. "

Tô Dịch thầm nghĩ.

Suy nghĩ xuất thần hồi lâu, Tô Dịch thu hồi nhìn về phía ngoài cửa sổ ánh mắt, tại trên bàn sách trải rộng ra một tờ giấy trắng, cầm lấy no bụng trám mực nước bút lông, múa bút mà liền.

"Trường kiếm Ỷ Thiên ai có thể thử? Thiên cổ một thuyền con, xem cô hồng sáng tắt. "

Từng chữ, chất phác không màng danh lợi, mơ hồ có một tia thưa thớt chi ý quanh quẩn trong đó.

Ngày hôm nay, là Đại Chu lịch ba trăm chín mươi chín năm, ba tháng mười lăm.

Ngày hôm nay, Tô Dịch tại Cổn Châu ngoài thành Tây núi chi đỉnh, Trảm Nhạc Trường Nguyên, giết Tần Trường Sơn, diệt Du Bạch Đình các loại bốn vị Cổn Châu thành cực hạn thế gia chi chủ.

Một người một kiếm, ngăn cơn sóng dữ, trợ Lục hoàng tử đều biết rời chuyển bại thành thắng.

Cổn Châu chịu rung chuyển, dẫn phát một hồi dẫn phát thiên hạ chú mục chính là sóng to gió lớn.

Đời sau xưng là "Tây Sơn Huyết Án".

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 222: Khách Đến Từ Quảng Lăng

Sáng sớm hôm sau, ba tháng 16.

Tây sơn tiệc trà đã kết thúc sáng sớm ngày thứ hai.

Cổn Châu ngoài thành, một chi đội ngũ từ đằng xa chậm rãi đi đến.

Cầm đầu một gã áo bào trắng thanh niên cưỡi ngựa mà đi, kia lưng đeo trường kiếm, dung mạo tuấn tú, khóe môi chứa đựng một vòng nhàn nhạt kiêu căng chi sắc.

Nhậm Di Hư.

Thiên Nguyên học cung nội môn đệ tử, cổn châu thành Nhâm gia tộc dài chi tử.

Nhậm Di Hư cùng Tổng đốc chi tử Hướng Minh quan hệ thân mật.

Trước một thời gian ngắn, Hướng Minh phó thác đảm nhiệm dùng hư một sự kiện, lại để cho hắn suất lĩnh phủ tổng đốc hộ vệ, tự mình tiến về trước Vân Hà quận Quảng Lăng thành đi một lần.

Làm như vậy là để đem Văn Linh Chiêu cha mẹ tiếp đến Cổn Châu thành.

Hôm nay, Nhậm Di Hư không ngớt viên mãn hoàn thành nhiệm vụ, hơn nữa liền Văn gia lão thái quân cũng tiếp đến, bây giờ đang ở phía sau hắn một chiếc xe ngựa bên trong.

"Các vị, xa xa chính là Cổn Châu thành, đợi tí nữa ta sẽ dẫn các ngươi trực tiếp tiến về trước phủ tổng đốc. "

Nhậm Di Hư xa xa một ngón tay xa xa, cao giọng mở miệng.

Cửa xe ngựa duy sớm đã xốc lên, Văn Trường Kính mỉm cười ôm quyền nói: "Dọc theo con đường này làm phiền công tử cùng một đám hộ vệ hộ giá hộ tống! "

Vị này Văn gia tộc trưởng, đặt tại Quảng Lăng thành lúc, cũng là mỗi người nhìn lên đại nhân vật, uy phong bát diện.

Nhưng bây giờ đối mặt với Nhậm Di Hư như vậy một người tuổi còn trẻ lúc, sắc mặt lộ vẻ kính cẩn nghe theo, thậm chí mơ hồ mang theo vẻ nịnh hót.

Nhậm Di Hư tiêu sái phất tay, nói: "Ta cùng Hướng Minh là kết nghĩa kim lan hảo huynh đệ, chuyện của hắn, chính là ta sự tình, Văn thúc thúc không cần phải khách khí. "

Văn Trường Kính một tờ mặt mo cười đến như nở rộ cây hoa cúc tựa như.

Bên cạnh Cầm Thiến thấy vậy, kiêu ngạo nói: "Tộc trưởng, chúng ta Văn gia có thể đã bị Tổng đốc chi tử mời, nhưng khi nhìn tại Linh Chiêu đứa nhỏ này trên mặt mũi. "

Văn Trường Kính ha ha cười nói: "Đệ muội nói cực kỳ, Linh Chiêu đứa nhỏ này hiện tại có thể càng ngày càng đã có tiền đồ, ta nghe nói, hôm nay Thiên Nguyên học cung một đời tuổi trẻ trong hàng đệ tử, được chú ý nhất đúng là Linh Chiêu! "

Cầm Thiến dương dương đắc ý nói: "Đó là tự nhiên. "

Hơi nghiêng Văn Trường Thái là một người thành thật, một mực buồn bực không ra tiếng.

Ngồi ở trung ương Văn lão thái quân tức thì có chút không vui, cau mày nói: "Chẳng qua là được mời tiến về trước phủ tổng đốc mà thôi, đáng giá các ngươi như vậy đắc ý cao hứng? "

Cầm Thiến lập tức nghẹn lời, bĩu môi không nói.

Văn Trường Kính tức thì cảm khái nói: "Lão thái quân, ngài lúc tuổi còn trẻ từng tại Ngọc Kinh Thành bái kiến lớn các mặt của xã hội, tự nhiên sẽ không để ý một châu Tổng đốc uy thế, cũng mặc kệ như thế nào, chúng ta Văn gia cùng phủ tổng đốc so sánh với, vậy đơn giản chính là dòng sông cùng Uông Dương chênh lệch....."

Lão thái quân hừ lạnh ngắt lời nói: "Đã thành. "

Phát giác được lão thái quân hình như có chút ít bất mãn, Văn Trường Kính cũng lập tức câm miệng.

Rất nhanh, chi đội ngũ này hãy tiến vào cổn châu thành cửa thành, một đường hướng phủ tổng đốc bước đi.

Cho đến đến phủ tổng đốc cái kia nguy nga rộng lớn kiến trúc trước, Nhậm Di Hư trở mình xuống ngựa, cười mở miệng nói: "Chư vị, phủ tổng đốc đã đến. "

Văn Trường Kính đám người lần lượt đi xuống xe ngựa.

Khi thấy cái kia khí tượng sâm nghiêm phủ tổng đốc đại môn, chính là Văn lão thái quân cũng không khỏi có chút câu nệ, nội tâm hơi có chút tâm thần bất định.

Nàng năm đó mặc dù đang Ngọc Kinh Thành Tô gia làm tỳ, mà dù sao chỉ là một cái tỳ nữ, địa vị thấp, lại đâu có thể nào thực có can đảm không đem phủ tổng đốc để ở trong mắt?

Về phần Văn Trường Kính, Văn Trường Thái và Cầm Thiến, cũng đều toàn thân phát cương, hai đầu lông mày hiện ra không cách nào ức chế kính sợ.

Đối với bọn họ mà nói, một châu chi Tổng đốc, chấp chưởng quyền sanh sát trong tay chi quả, đã cùng thổ hoàng đế không có gì khác nhau.

Nhậm Di Hư đem Văn gia mọi người thần sắc thu hết vào mắt, nội tâm một hồi buồn cười, liếc thấy ra, những thứ này Văn gia người chưa thấy qua cái gì các mặt của xã hội.

Hắn hắng giọng một cái, nói: "Chư vị, đi theo ta. "

Nói xong, trực tiếp hướng phủ tổng đốc đại môn bước đi. "Các vị mời dừng bước. "

Tại phủ tổng đốc trước cổng chính, đóng ở lấy hai đội tinh nhuệ hộ vệ, khi thấy Nhậm Di Hư bọn hắn đi tới, một thân ảnh thon gầy nam tử lúc này tiến lên.

"Ngươi.....Không nhận biết ta? "

Nhậm Di Hư khẽ giật mình, hắn và Hướng Minh quan hệ tâm đầu ý hợp, trước kia hắn đến phủ tổng đốc lúc, có thể không người dám ngăn.

Thon gầy nam tử lạnh lùng nói: "Xin hỏi công tử tìm ai? "

Nhậm Di Hư sắc mặt biến thành hơi có chút khó coi, nói: "Đồ hỗn trướng, ngay cả ta cũng không nhận ra, thức thời tranh thủ thời gian tránh ra

cho ta! Nếu không, đợi lát nữa ta gặp Hướng bá phụ, không phải trị ngươi bất kính chi tội không thể! "

Thon gầy nam tử ánh mắt nghiền ngẫm nói: "Hướng bá phụ? Người trẻ tuổi, ngươi chẳng lẽ không biết, ngày hôm qua thời điểm, Hướng Thiên Tù đã bỏ mạng tại Tây núi chi đỉnh? A... Đúng rồi, hôm nay Cổn Châu Tổng đốc là Mục Chung Đình Mục đại nhân. "

Nhậm Di Hư sắc mặt đột biến, nói: "Cái gì! ? "

Thon gầy nam tử lộ ra vẻ thương hại, nói: "Xem ra, ngươi là tình huống như thế nào cũng không biết a.... "

Nhậm Di Hư ngốc trệ ở đằng kia, hắn đã triệt để ý thức được có chút không ổn.

Văn Trường Kính bọn hắn cũng kinh nghi bất định, đây là cái gì tình huống?

"Người tới, đem những này người bắt lại cho ta! "

Bỗng dưng, thon gầy nam tử hét lớn.

Hai bên hộ vệ ầm ầm đồng ý, đằng đằng sát khí, sợ tới mức Văn Trường Kính bọn hắn hai đầu gối mềm nhũn, thiếu chút nữa đứng không vững thân thể.

Bọn hắn được mời đến đây phủ tổng đốc, vốn tưởng rằng là một cái cọc thiên đại việc vui, ai có thể nghĩ đến sẽ đụng phải loại này tai họa?

"Các ngươi dám! "

Nhậm Di Hư cả giận nói, "Các ngươi dựa vào cái gì bắt người? Các ngươi lại biết rõ ta là ai? "

Thon gầy nam tử điềm nhiên nói: "Ngươi xưng hô Hướng lão tặc vì bá phụ, tự nhiên cùng Hướng lão tặc có không đồng dạng như vậy quan hệ, Mục đại nhân ngày hôm qua đã hạ lệnh, phàm là cùng Hướng lão tặc quan hệ thân cận người, đều phải nắm bắt ! "

Dừng một chút, hắn ánh mắt lạnh như băng chằm chằm vào Nhậm Di Hư : "Các ngươi ai nếu dám chống cự, chính là phản tặc, giết chết bất luận tội! "

Còn không đợi Nhậm Di Hư phản ứng, sớm đã sợ tới mức vong hồn đại mạo Cầm Thiến liền kêu to lên: "Đại nhân tha mạng, chúng ta là Quảng Lăng thành Văn gia chi nhân, cùng cái gì Hướng lão tặc căn bản không có bất luận cái gì quan hệ! "

"Quảng Lăng thành chính là cái kia Văn gia? "

Thon gầy nam tử sững sờ, ánh mắt lập tức phát sinh biến hóa vi diệu.

"Đúng là! "

Văn Trường Kính thấy vậy, vội vàng gật đầu nói: "Chúng ta lần này là bị mời đến đến đây phủ tổng đốc, trước kia căn bản cũng không nhận thức Hướng Thiên Tù! "

Hắn cũng bị hù đến, nói chuyện run rẩy.

"Nơi đây đã xảy ra chuyện gì? "

Lúc này thời điểm, theo phủ tổng đốc trong đi ra hai người, một cái là tân nhiệm Tổng đốc Mục Chung Đình, một cái là Lục hoàng tử Chu Tri Ly.

Hai người đều có chút kỳ quái mà nhìn trước mắt một màn này.

Thon gầy nam tử liền vội vàng tiến lên, nói: "Điện hạ, Mục đại nhân, những người này nói bọn hắn đến từ Quảng Lăng thành Văn gia....."

Hắn đem tình huống đơn giản nói tóm tắt giới thiệu một lần.

Chu Tri Ly khẽ giật mình, ánh mắt đảo qua đi.

Cái này một cái chớp mắt, Nhậm Di Hư đều dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Điện hạ?

Trước mắt thanh niên này chẳng lẽ là một vị hoàng tử! ?

Văn lão thái quân cũng biến sắc, đối mặt đều biết rời ánh mắt lúc, vô ý thức cúi đầu, nội tâm bốc lên không thôi.

Nàng mơ hồ nhìn ra, cái này phủ tổng đốc đã xảy ra động trời đại biến cố!

Nếu không, một vị bị gọi "Điện hạ" Tôn sùng nhân vật, sao có thể có thể sẽ xuất hiện lúc này?

"Ngươi cũng là Văn gia chi nhân? "

Chu Tri Ly ánh mắt nhìn Nhậm Di Hư.

Nhậm Di Hư vội vàng chắp tay nói: "Tại hạ Nhậm Di Hư, là trong thành Nhâm gia tộc người, luôn ở Thiên Nguyên học trong nội cung tu hành. "

Chu Tri Ly ồ một tiếng, ánh mắt trực tiếp dịch chuyển khỏi, nhìn về phía Văn Trường Kính đám người, châm chước nói: "Các ngươi đã nói các ngươi là Văn gia chi nhân, hãy cùng ta đi một lần a. "

Nói xong, hắn chắp tay tại cõng, hướng xa xa bước đi.

"Các vị, mời. "

Mục Chung Đình hướng Văn Trường Kính đám người đưa tay ý bảo.

Văn Trường Kính bọn hắn đối mắt nhìn nhau, nội tâm mặc dù nghi hoặc trùng trùng điệp điệp, nhưng này vân vân huống hạ, bọn hắn nào dám cự tuyệt?

Lúc này thành thành thật thật đi theo.

"Trước tiên đem nhốt hắn tốt rồi. "

Mục Chung Đình chỉ vào cách đó không xa Nhậm Di Hư, phân phó một tiếng, liền dẫn một đám hộ vệ vội vàng hướng đều biết rời đuổi theo.

"Nhâm công tử, ngươi là chính mình chủ động theo chúng ta đi vào, hãy để cho chúng ta động thủ? "

Thon gầy nam tử ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Nhậm Di Hư.

Nhậm Di Hư chán nản, ý thức được chính mình cực khả năng đã gặp phải đến từ Hướng Minh liên luỵ, gặp một hồi tai bay vạ gió!

.....

Trên đường đi, Văn Trường Kính trong bọn họ tâm đều tâm thần bất định sợ hãi, hoàn toàn không nghĩ tới, vừa mới đến Cổn Châu thành, lại sẽ gặp gặp như vậy một hồi tai họa bất ngờ!

Rất vớ vẩn chính là, bọn hắn cũng không biết hiện tại sẽ bị mang đi ở đâu, lại sẽ gặp gặp cái gì.

Không biết, không thể nghi ngờ là kinh khủng nhất sự tình.

Chu Tri Ly không có giải thích cái gì.

Mục Chung Đình tự nhiên cũng sẽ không nhiều nói.

Nguyên nhân chính là, hai người bọn họ cũng không rõ ràng lắm, Tô Dịch cùng Văn gia quan hệ trong đó là tốt là xấu, lại là hay không có dấu không muốn làm cho người biết rõ đấy ẩn tình.

Cho nên sáng suốt nhất cách làm, không thể nghi ngờ chính là trầm mặc.

Có thể càng là như thế, càng lại để cho Văn Trường Kính trong bọn họ tâm tâm thần bất định.

Chính là Văn lão thái quân cũng lo lắng lo lắng, hai đầu lông mày lộ vẻ vẻ lo lắng.

"Các ngươi nói, có phải hay không là bởi vì Linh Chiêu cùng Tổng đốc chi tử Hướng Minh quan hệ, làm cho chúng ta cũng đã gặp phải liên luỵ? "

Trên đường, Văn Trường Kính nhịn không được thấp giọng mở miệng.

"Cái này....." Cầm Thiến sợ tới mức mặt mày biến sắc, sợ hãi đạo, "Nếu thật là như vậy, vậy cũng làm sao bây giờ a...? "

Văn lão thái quân hít thở sâu một hơi khí, nói: "Vội cái gì, chúng ta Văn gia cùng phủ tổng đốc vừa rồi không có quan hệ, chỉ cần chúng ta nói rõ ràng thân phận, nghĩ đến không có việc gì. "

Văn Trường Kính, Văn Trường Thái cùng Cầm Thiến ngay ngắn hướng gật đầu.

Nghe được đối thoại của bọn họ, Mục Chung Đình ánh mắt không khỏi trở nên có chút cổ quái, nhưng cuối cùng cũng không nói thêm cái gì.

Rất nhanh, bọn hắn đi tới Thấu Thạch Cư.

Chu Tri Ly tự mình tiến lên gõ cửa.

Rất nhanh, Trà Cẩm đem đình viện đại môn mở ra, khi thấy là Chu Tri Ly cùng Mục Chung Đình lúc, nói ra: "Hai vị chờ một chốc, ta đi mời bày ra công tử. "

Chu Tri Ly nói: "Trà Cẩm cô nương chậm đã. "

"Điện hạ có gì phân phó? "

Trà Cẩm nghi hoặc.

Chu Tri Ly một ngón tay Văn Trường Thái đám người, hạ giọng nói: "Những thứ kia Văn gia chi nhân, vừa rồi tại phủ tổng đốc trước gặp được bọn hắn, đối với ngươi cũng không dám xác nhận thân phận của bọn hắn, ngươi đi gặp Tô huynh lúc, đem cái này tình huống cũng nói với hắn một tiếng. "

"Tốt. "

Trà Cẩm gật đầu, quay người mà đi.

Văn Trường Kính đám người mặc dù không có nghe rõ ràng Trà Cẩm cùng Chu Tri Ly ở giữa nói chuyện.

Mà khi lúc này đứng im lặng hồi lâu đủ tại đây tòa đình viện trước, bọn hắn vô ý thức sinh ra dự cảm, kế tiếp, cực khả năng chính là quyết định bọn hắn sinh tử thời điểm!

Trong lúc nhất thời, bọn hắn đều càng không yên hơn cùng bất an.

Nhất là Cầm Thiến, sợ tới mức mặt mày thảm đạm, nếu không phải Văn Trường Thái vịn nàng, sợ là sớm xụi lơ cố định.

Không bao lâu, Trà Cẩm phản hồi, nói: "Công tử mời các vị đi vào. "

Chu Tri Ly nhẹ gật đầu, dẫn đầu đi vào thấu thạch cư.

Văn Trường Kính rất muốn cự tuyệt, mà khi chứng kiến Mục Chung Đình sau lưng những cái...Kia hung thần ác sát giống như hộ vệ sau, triệt để ỉu xìu mà.

Lúc này, bọn hắn một đoàn người tựa như gia hình tra tấn trận giống như kẻ tù tội giống như, nguyên một đám khó khăn cất bước, đi vào Thấu Thạch Cư.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 223: Thời Gian Trôi Qua Cảnh Vật Thay Đổi Người Cũng Thay Đổi

"Ừ? "

Ven hồ lúc trước, khi thấy cái kia lười biếng nằm ở đằng trong ghế một đạo cao to thân ảnh lúc.

Vốn là nội tâm sợ hãi không ngừng Văn Trường Kính bọn hắn, nguyên một đám như bị sét đánh tựa như, mạnh mà mở to hai mắt nhìn.

Tô Dịch! ?

Tuy nhiên lúc cách hơn một tháng không gặp, có thể Văn Trường Kính bọn hắn làm sao nhận thức không xuất ra, cái kia nằm ở đằng trong ghế áo bào xanh thiếu niên là ai?

Cầm Thiến kinh ngạc phía dưới, thốt ra: "Ăn cơm trắng, ngươi tại sao lại ở chỗ này? "

Trong tràng một tịch.

Chu Tri Ly, Mục Chung Đình, Trà Cẩm bọn hắn ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía Cầm Thiến, ăn cơm trắng ? Nữ nhân này thật to gan a....

Bị bọn hắn như vậy nhìn chăm chú, Cầm Thiến toàn thân một hồi không được tự nhiên, nội tâm tâm thần bất định vừa nghi hoặc, đây là cái gì tình huống?

Đâu chỉ là nàng, liền Văn Trường Kính, Văn Trường Thái cũng đều còn không có kịp phản ứng, chỉ cảm thấy trước mắt đây hết thảy khắp nơi lộ ra cổ quái cùng khác thường.

Lão thái quân mơ hồ đã minh bạch một ít gì, con mắt trực câu câu chằm chằm vào Tô Dịch, thần sắc sáng tắt bất định.

Lúc này thời điểm, Tô Dịch đối bên cạnh Trà Cẩm nói ra: "Đi pha trà. "

Trà Cẩm vội vàng đi.

Tô Dịch rồi hướng Mục Chung Đình nói: "Làm phiền Mục đại nhân đi xách một ít cái ghế tới đây. "

Mục Chung Đình cởi mở cười nói: "Tô công tử không ai khách khí, đây là Mục mỗ thuộc bổn phận sự tình! "

Nói xong, đi ngay.

Thấy như vậy một màn màn, Văn Trường Kính bọn hắn cả kinh cái cằm thiếu chút nữa đến rơi xuống, vị này Mục đại nhân không phải tân nhiệm Cổn Châu Tổng đốc ư?

Hắn như thế nào như hạ nhân giống như cam tâm bị Tô Dịch sai sử! ?

Lão thái quân bỗng dưng hít thở sâu một hơi khí, ánh mắt phức tạp nói: "Tô Dịch, ngươi sẽ không ý định cùng ta giải thích một chút không? Không nên xem chúng ta như vở hài kịch giống như cả kinh một chợt? "

Tô Dịch nói: "Văn Linh Chiêu sẽ không nói với các ngươi qua chuyện của ta? "

"Không có. "

Lão thái quân lắc đầu.

Văn Trường Kính, Văn Trường Thái, Cầm Thiến cũng đều vẻ mặt ngây thơ bộ dạng.

Tô Dịch không khỏi vuốt vuốt đầu lông mày, loại chuyện này như giải thích, đã có thể quá phiền toái.

Lúc này thời điểm, Mục Chung Đình đã mang theo một chồng chất chỗ ngồi đi tới.

Thấy vậy, Tô Dịch lúc này nói ra: "Ngồi trước a. "

"Chư vị, mau mời nhập tọa. "

Mục Chung Đình vị này tân nhiệm Cổn Châu Tổng đốc, giờ phút này giống như một cái người hầu tựa như, từng cái mời Văn Trường Kính đám người nhập tọa, làm cho bọn hắn cũng không khỏi được sủng ái mà lo sợ.

Tô Dịch nội tâm hơi có chút khác thường.

Hắn cũng không nghĩ tới, sẽ ở lúc này thời điểm gặp lại Văn Trường Kính đám người.

Chưa nói tới hận, cũng chưa nói tới cao hứng.

Chẳng qua là vừa nghĩ tới thức tỉnh trí nhớ lúc trước một năm trong thời gian, mình ở Văn gia sinh hoạt, không khỏi lại để cho Tô Dịch có chút cảm khái.

Thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, người cũng không cùng vậy.

"Chư vị, mời uống trà. "

Trà Cẩm đã đến, bưng lấy khay trà, cười cười nói nói thản nhiên.

Văn Trường Kính bọn hắn vội vàng gửi tới lời cảm ơn, nguyên một đám nội tâm bốc lên, như thế tuyệt mỹ một cái nữ tử, như thế nào như thị nữ giống như tại Tô Dịch bên người làm việc?

Theo ly khai Quảng Lăng thành sau đến nay, Tô Dịch trên người đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Lần lượt nghi hoặc vọt lên Văn Trường Kính bọn hắn trong lòng.

"Các ngươi muốn hỏi cái gì, lại để cho Trà Cẩm trả lời ngươi chính là. "

Tô Dịch một ngón tay hướng Trà Cẩm.

Trà Cẩm nhẹ nhàng cười cười, nói: "Các vị muốn biết gì? "

Lão thái quân đã trầm mặc.

Nội tâm của nàng có quá đa nghi hoặc, nhất thời không biết nên hỏi cái gì là tốt.

Cầm Thiến tức thì không muốn nhiều như vậy, nói thẳng: "Cô nương, hai vị đại nhân này là ai? "

Nói xong, nàng con ngươi tiểu tâm dực cánh nhìn xem Chu Tri Ly cùng Mục Chung Đình.

Chu Tri Ly khẽ giật mình, chủ động giới thiệu cười nói: "Vị này chính là Mục Chung Đình mục đại nhân, trước kia là ung cùng quận quận trưởng, hôm nay thì là Cổn Châu tân nhiệm Tổng đốc. Về phần ta.....Tên là Chu Tri Ly, đến từ Đại Chu hoàng thất, xếp hạng thứ sáu, phụ hoàng ta chính là Đại Chu đương kim hoàng đế bệ hạ. "

Cầm Thiến thất thanh nói: "Ôi trời ơi!!! Cái này đúng là thật sự? ! "

Văn Trường Kính bờ mông như ngồi trên đống lửa, hít vào khí lạnh.

Lão thái quân thân thể cũng bỗng nhiên căng thẳng thoáng một phát, sắc mặt thay đổi mấy lần.

Từ trước đến nay bản phận trung thực Văn Trường Thái, giờ phút này cũng trợn tròn mắt.

Cho dù là bọn họ sớm đã đoán được một ít đáp án, mà khi đạt được đối phương chính miệng thừa nhận, như trước cho bọn hắn mang đến rung động thật lớn.

Nếu là bình thường dân chúng, có lẽ không cách nào chính thức minh bạch "Tổng đốc", "Hoàng tử" Thân phận như vậy đến tột cùng đại biểu cho cái gì.

Có thể Văn Trường Kính bọn hắn lại đâu có thể nào sẽ không rõ?

Nhất là lão thái quân, nàng lúc tuổi còn trẻ từng tại Ngọc Kinh Thành Tô gia làm tỳ, không thể nghi ngờ cũng rõ ràng nhất một vị hoàng tử thân phận hạng gì tôn sư sùng, một châu Tổng đốc chỗ nắm giữ quyền hành lại là hạng gì chi ngập trời!

Chỉ có như vậy hai vị đại nhân vật, lại lại giờ phút này đối Tô Dịch cực kỳ tôn trọng!

Điều này làm cho lão thái quân sao có thể bình tĩnh?

Nàng nhịn không được đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Tô Dịch, ngươi hôm nay sẽ không phải là dùng Tô gia đệ tử danh nghĩa làm việc a? "

Tại nàng xem đến, ngắn ngủn hơn một tháng thời gian, Tô Dịch có thể lẫn vào đến bực này tình trạng, lớn nhất khả năng chính là dùng Ngọc Kinh Thành Tô gia Tam thiếu gia thân phận đập đến !

Nếu không, hôm nay chứng kiến sự tình căn bản là nói không thông.

Nghe vậy, Chu Tri Ly, Mục Chung Đình đều khẽ giật mình.

Trà Cẩm vừa muốn nói cái gì, đã bị Tô Dịch phất tay ngăn cản.

Hắn giương mắt nhìn về phía lão thái quân, nói: "Nếu ta nhớ không lầm, ban đầu ở Quảng Lăng thành lúc, ta liền nói qua cho ngươi, ta Tô Dịch trước kia sẽ không làm như vậy, về sau cũng quyết sẽ không làm như vậy. "

"Cái kia....."

Lão thái quân há mồm muốn nói.

Chu Tri Ly đã nghiêm nghị nói: "Lão thái thái, không ngại nói cho ngươi biết, ngày hôm qua thời điểm, một cái tên là Nhạc Trường Nguyên Ngọc Kinh Thành Tô gia chấp sự, đã bởi vì chửi bới Tô huynh mà vứt bỏ tánh mạng. "

Nhạc Trường Nguyên!

Lão thái quân sắc mặt đột biến, nàng tự nhiên biết rõ người này, biết chắc đạo Nhạc Trường Bguyên là Tô gia Tứ phu nhân Du Thanh Chi chính là thủ hạ!

Có thể nàng lại không nghĩ rằng, Nhạc Trường Nguyên lại đã chết.....

Cái này hoàn toàn vượt quá lão thái quân đoán trước, làm cho nàng không khỏi sững sờ ở cái kia, thật lâu không cách nào hoàn hồn.

Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

"Tô tiên sinh có tại? Vãn bối Viên Lạc Vũ cùng phụ thân, muội muội cùng một chỗ đến viếng thăm! "

Lúc này thời điểm, đình viện ngoài cửa lớn vang lên Viên Lạc Vũ thanh âm.

Tô Dịch khẽ giật mình, phất phất tay, "Đi mở cửa. "

Trà Cẩm vội vàng đi.

Không bao lâu, Viên Võ Thông, Viên Lạc Hề, Viên Lạc Vũ liền cùng một chỗ đến đây.

"Viên mỗ bái kiến Tô tiên sinh, bái kiến Lục Điện hạ, bái kiến Mục đại nhân! "

Viên Võ Thông cười chắp tay, từng cái chào.

Viên Lạc Hề cùng Viên Lạc vũ theo sát lấy lần lượt chào.

"Viên đại nhân! ? "

Lúc này thời điểm, Văn Trường Kính lắp bắp kinh hãi, vụt mà đứng dậy, nghẹn ngào mở miệng.

Trước kia thời điểm, hắn không biết Mục Chung Đình, cũng không biết Chu Tri Ly, có thể lại đâu có thể nào không biết Vân Hà quận thành Tứ đại cực hạn thế lực chi chủ Viên Võ Thông?

Cần biết, Quảng Lăng thành chính là Vân Hà quận mười chín trong thành một cái.

Đối Quảng Lăng thành Văn gia mà nói, chiếm giữ tại Vân Hà quận thành Viên thị nhất tộc, đã có thể nói là cần nhìn lên quái vật khổng lồ.

"Vị bằng hữu kia là? "

Viên Võ Thông khẽ giật mình.

Hơi nghiêng Viên Lạc Hề nhanh chóng nói: "Phụ thân, đây là Văn gia chi chủ Văn Trường Kính, ta lúc đầu tiến về trước Quảng Lăng thành lúc, từng thấy qua hắn một mặt. "

Viên Võ Thông giật mình, cười chắp tay: "Nguyên lai là văn tộc trưởng, về sau nếu có nhàn rỗi, chúng ta nhiều hơn trao đổi. "

Văn Trường Kính vội vàng hoàn lễ, dáng tươi cười khiêm tốn, nói: "Đây là Văn mỗ vinh hạnh! "

Lúc này thời điểm, Văn Trường Thái cùng Cầm Thiến đều trở nên câu nệ, đều nghẹn họng nhìn trân trối, Vân Hà quận thành Viên gia chi chủ như thế nào cũng tới?

Hơn nữa, bọn hắn nhạy cảm chú ý tới, Viên Võ Thông trước tiên là hướng Tô Dịch chào, rồi sau đó mới hướng Lục hoàng tử, Tổng đốc từng cái chào.

Như vậy chào trình tự, ẩn chứa ý tứ hàm xúc đã có thể quá dọa người !

"Các ngươi trước tùy ý ngồi đi. "

Ngồi ở đằng trong ghế Tô Dịch mở miệng.

Viên Võ Thông, Viên Lạc Vũ, Viên Lạc Hề cười rộ lấy đáp ứng.

Mà nhìn thấy một màn này, vốn là nội tâm một bụng nghi hoặc Văn Trường Kính đám người, đều trở nên đã trầm mặc.

Chính là Cầm Thiến, lúc này thời điểm cũng đã kịp phản ứng——

Hôm nay Tô Dịch, sớm đã không phải dĩ vãng nàng có thể mặc cho răn dạy con rể tới nhà!

Quân không thấy, tôn quý như Lục hoàng tử, Cổn Châu Tổng đốc, Vân Hà quận Cự Đầu thế lực Viên thị chi chủ, đều đối Tô Dịch tất cung tất kính?

Chỉ cần không phải mù lòa, có thể nhìn ra hôm nay Tô Dịch, sớm đã không phải trước kia có thể so sánh!

"Tô thúc thúc, ta cùng phụ thân đến bái phỏng ngài! "

Không bao lâu, bên ngoài đình viện vang lên một đạo mềm nhu trong veo thanh âm.

Trịnh Thiên Hà cùng Trịnh Mộc Yêu cùng đi.

Vị này Cổn Châu thành cực hạn thế gia Trịnh thị chi chủ, đồng dạng là trước hướng Tô Dịch chào, lúc này mới hướng những người khác từng cái chào.

Căn bản không cần hỏi ý, thông qua đối phương cùng Tô Dịch đám người nói chuyện với nhau, khiến cho Văn Trường Kính đám người giải đến Trịnh thiên Hà hai người thân phận.

Trong lúc nhất thời, Văn Trường Kính bọn hắn đều như ngồi trên đống lửa, chỉ cảm thấy trước mắt chứng kiến hết thảy, giống như một giấc mộng giống như không chân thực.

Mà hết thảy này cũng không như vậy chấm dứt.

Rất nhanh, nương theo một đạo to rõ thanh gáy, Thanh Lân Ưng chở Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung bồng bềnh tới.

Lục hoàng tử Chu Tri Ly, Tổng đốc Mục Chung Đình đám người nhao nhao tiến lên hướng Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung chào.

Mà Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung tức thì trước tiên hướng Tô Dịch chào.

Một màn này màn làm Văn Trường Kính bọn hắn triệt để ngốc trệ ở đằng kia, lâm vào thật lâu trong trầm mặc.

Chính là lão thái quân đều sinh ra tự mình hoài nghi, chỉ dựa vào Ngọc Kinh Thành Tô gia Tam thiếu gia thân phận, chỉ sợ cũng không có khả năng đã bị nhiều như vậy đại nhân vật kính trọng a?

Thấu Thạch Cư rất náo nhiệt, nhưng những...Này náo nhiệt lại cùng Văn Trường Kính bọn hắn không quan hệ.

Bọn hắn chỉ thấy, cái kia nguyên một đám để cho bọn họ chỉ có thể nhìn lên đại nhân vật, hôm nay tuy nhiên cũng vờn quanh tại Tô Dịch bốn phía, nói cười yến yến, thần thái cử chỉ tầm đó, đều bị mang theo kính sắc.

Mà Tô Dịch một mực lười biếng ngồi ở đó, ngẫu nhiên biết lái miệng nói một câu, nhưng đại đa số thời điểm thậm chí đều lười nói chuyện.....

Cái kia thanh thản thong dong tư thái, thấy Văn Trường Kính đám người nội tâm đều một hồi bốc lên.

Không bao lâu, Ninh Tự Họa cùng thân chín tung dẫn đầu cáo từ rời đi.

Bọn hắn đã đạt tới mục đích của chuyến này, cùng Tô Dịch thương định, sẽ tại ba ngày sau lên đường, cùng một chỗ tiến về trước Huyết Đồ Yêu

Sơn!

Nhắc tới cũng đúng dịp, Tô Dịch từ lúc Vân Hà quận thành lúc, nên đáp ứng qua võ linh Hầu Trần Chinh, tại Huyết Đồ Yêu Sơn mười năm một lần thú triều lúc bộc phát, nếu có nhàn rỗi liền đi đi một lần.

Mà Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung cùng một chỗ tìm tới tận cửa rồi, cũng là vì việc này, hai người đồng dạng ý định tiến về trước Huyết Đồ Yêu Sơn tìm tòi, có thể nói là cùng Tô Dịch không mưu mà hợp.

Cho nên, Tô Dịch liền thoải mái đáp ứng.

Rất nhanh, Chu Tri Ly, Mục Chung Đình, Trịnh Thiên Hà hai cha con, Viên Võ Thông toàn gia đều lần lượt cáo từ ly khai.

Bọn hắn này đến, vốn là không có gì sự tình, đơn giản là mượn bái phỏng danh nghĩa, củng cố thoáng một phát cùng Tô Dịch quan hệ trong đó.

Vốn là náo nhiệt Thấu Thạch Cư, lại khôi phục dĩ vãng thanh tĩnh.

Tô Dịch theo đằng trên mặt ghế đứng dậy, ánh mắt nhìn hướng lão thái quân, nói: "Lão thái quân, tìm một chỗ một mình tâm sự? "

Văn Trường Kính bọn hắn lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh giống như, theo cái kia rung động, ngốc trệ, ngơ ngẩn tâm tình trong tỉnh táo lại.

Lão thái quân thần sắc một hồi sáng tắt bất định, hồi lâu mới thở dài một tiếng, đứng lên nói: "Tam thiếu gia cho mời, lão thân đâu có không đáp ứng đạo lý. "

Nàng mơ hồ đã đoán được, Tô Dịch cũng muốn hỏi cái gì.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 224: Chấp Niệm Sâu Xa

Thư phòng.

Văn lão thái quân một chút trầm mặc, liền mở miệng nói: "Có quan hệ mẹ của ngươi Diệp Vũ Phi sự tình, ta biết cũng không nhiều, một ít nghe đồn cũng là tin vỉa hè. "

Tô Dịch thân ảnh nhàn tản mà ngồi ở đối diện, gật đầu nói: "Ngươi nói chính là. "

"Mười ba năm trước đây tháng năm đầu năm ngày đó, phụ thân ngươi bỗng nhiên hạ lệnh, phế bỏ mẹ của ngươi Diệp Vũ Phi chính thê thân phận, cấm túc tại Vân Nghê tiểu trúc, vĩnh viễn không được ra ngoài một bước. "

Lão thái quân con ngươi nổi lên hồi ức chi sắc, "Lúc ấy, Tô gia cao thấp đều rất khiếp sợ, kể cả ta cũng không có nghĩ đến, bởi vì tại dĩ vãng những năm kia, cha mẹ ngươi quan hệ vô cùng tốt, bị gọi Thần Tiên phu thê....."

"Tộc trưởng cũng không có nói, tại sao lại đột nhiên phế bỏ mẹ của ngươi thân phận cùng địa vị, càng là đem nàng gánh tội đồ giống như nhốt lại. "

"Có thể tại Tô gia nhưng vẫn có một cái nghe đồn, nghe nói phụ thân ngươi phát hiện, mẹ của ngươi Diệp Vũ Phi chính là cái nào đó thần bí thế lực xếp vào ở bên cạnh hắn một con cờ, cho nên mới có thể bị phụ thân ngươi tức giận phía dưới phế bỏ. "

Nói đến đây, Văn lão thái quân giương mắt nhìn nhìn đối diện tô dịch, lại phát hiện người kia thần sắc bình thản, không hề gợn sóng.

Tựa hồ đối với đây hết thảy hoàn toàn không thèm để ý.

Văn lão thái quân ổn ổn tâm thần, tiếp tục nói: "Đối Tô gia bực này cực hạn thế gia mà nói, tộc trưởng hạ lệnh phế truất thê thiếp, là một kiện rất thông thường sự tình, mẹ của ngươi tại tháng năm đầu năm ngày đó bị cấm đủ sau, liền thân nhuộm bệnh nặng, tại năm sau mới đầu tháng hai hai buông tay nhân gian. Chuyện này, Tam thiếu gia ngươi có lẽ có ấn tượng. "

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Năm đó hắn bốn tuổi, đã có thể nhớ kỹ rất nhiều chuyện tình.

Trong đó có mẫu thân Diệp Vũ Phi mất đi ngày đó trí nhớ.

Hơn nữa ấn tượng cực kỳ khắc sâu.

Bởi vì ngày đó vừa mới là hắn bốn tuổi sinh nhật!

Ngày đó, Diệp Vũ Phi kéo lấy bệnh lâu chi thân, vì bốn tuổi hắn làm một tô mì.

Ngoài cửa sổ gió - lạnh lẽo Khổ Vũ, trong phòng tàn đèn như đậu, ánh đèn ảm đạm mờ nhạt, mẫu tử hai người ngồi đối diện nhau.

Khi hắn vui vẻ mà miệng lớn ăn mì lúc, mẫu thân một mực Diệp Vũ Phi mỉm cười mà nhìn, vô thanh vô tức mà đột ngột mất.

Một màn này màn, giống như đao khắc lạc ấn giống như, từng cái chi tiết đều rõ ràng khắc ở Tô Dịch trong nội tâm, cũng là nội tâm của hắn lớn nhất một cái chấp niệm.

Mặc dù đã thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, có thể tưởng tượng nảy sinh chuyện này lúc, Tô Dịch nội tâm như trước nổi lên khống chế không nổi phẫn nộ cùng hận ý.

Đây là đối kia phụ than Tô Hoằng Lễ hận.

Cũng là đối Ngọc Kinh Thành Tô gia hận.

Sớm trở thành một loại thâm căn cố đế chấp niệm.

"Thù này không báo, Tâm Ma khó trừ....."

Tô Dịch âm thầm thì thào.

"Tam thiếu gia, ta biết rõ đấy, cũng đã nói cho ngươi biết, là thật là giả, ta cũng không cách nào khẳng định, tóm lại, tộc trưởng có lẽ không có khả năng vô duyên vô cớ phế bỏ mẹ của ngươi, trong đó chân tướng, có lẽ chỉ có thể do chính ngươi đến tìm hiểu. "

Lão thái quân thanh âm chậm chạp, mang theo một tia tự giễu, "Xét đến cùng, ta năm đó chẳng qua là Tô gia một cái tỳ nữ, giống như bực này đại sự, có thể chộn rộn không dậy nổi. "

Tô Dịch nghĩ nghĩ, nói ra: "Chuyện này, ta thì sẽ tìm Tô Hoằng Lễ từng cái thanh toán, bất quá trước đây, ta vẫn muốn không rõ một sự kiện, vì sao Du Thanh Chi nữ nhân này như vậy thù hận ta? "

Lão thái quân ngơ ngác một chút, ánh mắt phức tạp, nói: "Nguyên nhân chân chính, ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng theo ta được biết, tại trước kia cha mẹ ngươi quan hệ tốt nhất thời điểm, Du Thanh Chi một mực chuẩn bị chịu vắng vẻ, vô luận thân phận, địa vị cùng với chỗ hưởng thụ đãi ngộ, đều xa xa kém hơn mẹ của ngươi. "

"Cho đến mẹ của ngươi bị phế sạch sau, Du Thanh Chi là được sủng ái nhất thê thất. Nghĩ đến.....Nàng sở dĩ hận ngươi, là vì lúc trước từng ghen ghét mẹ của ngươi nguyên nhân a? "

Tô Dịch ồ một tiếng, không có thật đúng.

Một cái ghen tị nữ nhân, ngược lại hoàn toàn chính xác sẽ làm ra một ít không thể tưởng tượng tàn nhẫn sự tình.

Có thể tại đây sự kiện bên trên, Tô Dịch cũng không cho rằng, Du Thanh Chi là vì ghen ghét mà vẫn đối với chính mình có mang địch ý.

Trong chuyện này tất nhiên có mặt khác ẩn tình.

Bất quá, Tô Dịch cũng lười nghĩ nhiều như vậy, các loại về sau đi Ngọc Kinh Thành thời điểm, từng cái cùng bọn họ thanh toán là được.

Một kiếm là được trảm chi sự tình, cũng không cần muốn phức tạp như vậy.

"Đã thành, ngươi có thể mang theo văn dài kính bọn hắn đã đi ra. "

Tô Dịch đứng lên nói.

Lão thái quân chần chờ một chút, vẫn là nhắc nhở: "Tam thiếu gia, nếu như ngươi cùng Tô gia là địch, liền cực có thể là cùng cả cái Đại Chu là địch, bởi vì đương kim hoàng đế bệ hạ, quyết sẽ không cho phép Tô gia ngã xuống! "

"Cùng toàn bộ Đại Chu là địch? "

Tô Dịch mỉm cười, đều lười được giải thích cái gì.

Rất nhanh, Tô Dịch cùng Văn lão thái quân trở về đình viện hồ nước trước.

Đang ngồi ở cái kia cùng Trà Cẩm nói chuyện phiếm Văn Trường Kính, Văn Trường Thái, Cầm Thiến đều trước tiên đứng dậy, đối mặt Tô Dịch lúc, đều đã là kinh sợ, mang theo thật sâu kính sợ.

Tô Dịch nhìn Văn Trường Thái, Cầm Thiến liếc, nội tâm nổi lên vi diệu tâm tình, nói: "Tại trước kia, trên danh nghĩa các ngươi là ta nhạc phụ mẫu, nhưng ta một mực chưa từng thừa nhận qua. "

"Đây là tự nhiên, ngươi cùng linh chiêu đều giống nhau, mâu thuẫn cái này hôn sự, chúng ta cũng biết. "

Văn Trường Thái ngượng ngùng nói.

Tô Dịch mỉm cười, nói: "Tại Văn gia, đều nói nhĩ lão thực bản phận, bình thường vô năng, nhưng ở ta trong mắt, ngươi nhưng là một vị khả kính trưởng bối. "

Tại Văn gia một năm kia ở bên trong, Văn Trường Thái cái này trung thực đã có chút ít uất ức nam nhân, cũng không từng đối thân là người ở rể hắn ác nói đối với hướng.

Chỉ bằng điểm này, đã làm cho bên trên "Khả kính" Hai chữ.

Tại Tô Dịch xem ra, Văn Linh Tuyết trên người thiện lương, nên là như vậy kế thừa từ kia phụ thân Văn Trường Thái.

Văn Trường Thái vội vội vàng vàng khua tay nói: "Ta.....Ta có cái gì khả kính, ngươi không ai nói như vậy, trước kia.....Trước kia đều là chúng ta Văn gia thực xin lỗi ngươi. "

Tô Dịch cười nói: "Đều là chuyện đã qua, không nói chuyện những thứ này. "

"Tốt, không nói chuyện những thứ này. "

Văn Trường Thái liên tục gật đầu.

"Tô.....Tô Dịch, ngươi cùng Linh Chiêu tầm đó thật sự không cách nào đền bù trở về sao? "

Lúc này thời điểm, Cầm Thiến nhịn không được mở miệng.

Đã trải qua vừa rồi một màn kia màn trùng kích, làm cho nàng ý tưởng cũng đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Tại nàng xem đến, dùng Tô Dịch hôm nay thân phận cùng địa vị, xứng con gái nàng Văn Linh Chiêu đã là dư xài.

Thậm chí, nhà bọn họ cũng còn tính toán trèo cao.....

Bất đồng Tô Dịch mở miệng, Cầm Thiến cứ tiếp tục nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ hảo hảo khuyên nhủ Linh Chiêu, nàng đều đã là Thiên Nguyên học cung nội môn đệ tử, có lẽ so với ta rõ ràng, cái này hôn sự đối với nàng mà nói, hữu ích vô hại, hơn nữa....."

Nàng càng nói càng hưng phấn, trong đầu cũng bắt đầu mặc sức tưởng tượng sự tình từ nay về sau.

Ví dụ như có Tô Dịch như vậy con rể tại, về sau mình chính là tại đây Cổn Châu thành, ai dám bất kính?

Lại có cái nào không có mắt đồ vật dám trêu chọc chính mình?

Có thể Văn lão thái quân trực tiếp hừ lạnh, đã cắt đứt Cầm Thiến tưởng tượng, "Đã đủ rồi, không chê mất mặt ư? "

Một mực đứng ngoài quan sát Văn Trường Thái lòng tham muốn nói một câu, này làm sao liền kêu mất mặt, người ta Cầm Thiến làm như vậy, cũng là vì chúng ta Văn gia tốt!

Có thể hắn không dám chống đối lão thái quân, lại không dám tại lúc này mở miệng.

Có một số việc, cầm thiến có thể làm, hắn cái này làm tổ trưởng một khi làm như vậy, bị xem nhẹ ngược lại là tiếp theo, cực khả năng còn có thể rước lấy tô dịch phản cảm.

Vạn nhất Tô Dịch lại so đo trước kia tại Văn gia bị khi nhục sự tình, vậy cũng liền triệt để đã xong.

Rất nhanh, lão thái quân liền mang theo Văn Trường Thái bọn hắn ly khai.

Nghĩ nghĩ, Tô Dịch phân phó trà gấm tiễn đưa bọn hắn tiến về trước Thiên Nguyên học cung.

Trà Cẩm cái này một cái chớp mắt nhạy cảm phát giác được, Tô Dịch như vậy an bài, cực có thể là nhớ lại Văn Linh Tuyết trên mặt mũi, mới có thể làm cho mình đi tiễn đưa Văn gia người.

"Linh Tuyết cô nương ly khai đến bây giờ, sắp có mười ngày thời gian a? Công tử ngoài miệng không nói cái gì, trong nội tâm sợ là còn nghĩ về nàng đâu. "

Trà Cẩm âm thầm cô một câu.

Tô Dịch lười biếng ngồi vào đằng trong ghế, trong nội tâm yên lặng suy nghĩ nảy sinh tiến về trước Huyết Đồ Yêu Sơn sự tình.

Hôm nay Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung cùng đi tìm hiểu, nói một kiện không tầm thường sự tình——

Lần này Huyết Đồ Yêu Sơn bộc phát thú triều, vô luận là quy mô, vẫn là mức độ nguy hiểm, cực có thể sẽ cùng dĩ vãng hoàn toàn bất đồng.

Thân Cửu Tung nhận được tin tức, tuy nói trận này thú triều sẽ ở bảy ngày sau bộc phát, nhưng hôm nay ở đằng kia Huyết Đồ Yêu Sơn ở chỗ sâu trong, đã là xuất hiện rất nhiều quỷ dị cảnh tượng.

Có huyết sắc sương mù che đậy vòm trời, thật lâu không tiêu tan.

Có tối nghĩa không biết đây này lẩm bẩm âm thanh, ngẫu nhiên sẽ theo Huyết Sắc Yêu Sơn ở chỗ sâu trong vang lên, đứt quãng, bồng bềnh mịt mù mịt mù.

Vô luận người vẫn là yêu thú, một khi nghe được, thần hồn sẽ sinh ra như tê liệt kịch liệt đau nhức, nhất là yêu thú, sẽ trực tiếp lâm vào nổi giận nổi giận vô ý thức trong trạng thái.

Cần biết, dĩ vãng trong năm tháng, Huyết Đồ Yêu Sơn cách mỗi mười năm sẽ bộc phát một lần thú triều, có thể lúc trước đợi, đều chưa từng phát sinh qua cùng loại quỷ dị cùng khác thường.

Cũng đang bởi vì như thế, mới khiến cho Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều đoán được, lần này Huyết Đồ Yêu Sơn đem bộc phát thú triều, đem cùng trước kia hoàn toàn bất đồng.

"Huyết vụ tràn ngập.....Tối nghĩa đây này lẩm bẩm âm thanh.....Đây là có lớn yêu lâm thế dấu hiệu, vẫn là trọng bảo sắp xuất hiện thế điềm báo? "

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Hắn vốn là liền định tiến về trước Huyết Đồ Yêu Sơn đi một lần.

Một là từng đã đáp ứng Võ Linh Hầu Trần Chinh.

Hai là hắn hôm nay đã điều tra đến, có nghiêng quán gửi hồn cái kia khối thần bí hồn ngọc, cực khả năng chính là đến từ Huyết Đồ Yêu Sơn.

Đổi mà nói chi, đều muốn tiến thêm một bước điều tra nghiêng quán thân thế, đi Huyết Đồ Yêu Sơn núi tại phải làm.

Người cuối cùng nguyên nhân chính là, chỉ dựa vào hắn hiện tại ngày đêm cần dài khổ luyện, đều muốn đem một thân chân nguyên rèn luyện ra "Đạo cương", ít nhất cũng muốn một hai tháng thời gian.

Có thể nếu là có thể tại chiến đấu kịch liệt trong tiến hành ma luyện, tức thì đủ để rút ngắn thật nhiều rèn luyện "Đạo cương" Thời gian.

Không thể nghi ngờ, hôm nay Huyết Đồ Yêu Sơn, cực thích hợp chiến đấu.

"A..., cũng không biết hoàng càn tuấn tiểu tử này hôm nay tại thanh giáp quân lẫn vào thế nào....."

"Ba ngày sau, đi đi một lần chính là. "

Tô Dịch thầm nghĩ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 225: Khách Đến Ngoài Ý Muốn

Ba ngày thời gian đi qua.

Hôm nay sáng sớm.

Tô Dịch vừa ăn điểm tâm, một bên ngáp.

Đối diện Trà Cẩm chói lọi, khéo cười tươi đẹp làm sao, đôi mắt đẹp trông mong này, toàn thân toả sáng lấy một loại tươi đẹp đường hoàng khí tức.

"Công tử, đây là ta tối hôm qua liền hầm cách thủy bên trên bát súp, ngài uống nhiều một ít, hảo hảo bổ thoáng một phát thân thể. "

Trà Cẩm cười mỉm vì Tô Dịch đựng đầy một chén bát súp.

Tô Dịch bưng lên, uống một hơi cạn sạch.

Ăn uống no đủ, Tô Dịch vuốt vuốt đầu lông mày, ánh mắt nhìn hướng Trà Cẩm, chân thành nói:

"Tối hôm qua thẳng truyền thụ cho ngươi thuật song tu, liền lãng phí quá nhiều thời gian cùng tinh lực, tuy nhiên cuối cùng nhìn như ngươi chiếm được thượng phong, đây là vì cho ngươi tận lực nhận thức cái này bí pháp huyền diệu chỗ, ngươi cũng không nên suy nghĩ nhiều. "

Trà Cẩm cũng không biết nhớ ra cái gì đó, khuôn mặt đỏ lên, ngượng ngùng cúi đầu, ấp úng nói:

"Công tử, ta không muốn nhiều, ta chỉ là không có nghĩ đến, nguyên lai làm loại này cảm thấy khó xử sự tình, lại cũng có thể có trợ giúp tu hành, thế cho nên mới.....Một đêm không ngủ....."

Thanh âm dần dần nhỏ đi, yếu ớt muỗi ninh, cái kia xinh đẹp khuôn mặt đều ửng đỏ như hà, bên tai cái kia óng ánh da thịt tuyết trắng đều nổi lên một tầng hồng nhạt.

Tô Dịch ngáp một cái, không cần phải nhiều lời nữa.

Nhiều năm chưa từng song tu, chưa từng nghĩ, lại thiếu chút nữa có chút nhịn không được.

Điều này làm cho Tô Dịch nội tâm hơi có chút căm tức, xét đến cùng, Tụ Khí cảnh cuối cùng là phàm tục chi cảnh, chịu không được cả đêm ác chiến cùng giày vò.

Như đổi lại là kiếp trước.....

Tô Dịch âm thầm lắc đầu, không hề suy nghĩ nhiều, hảo hán không đề cập tới năm đó dũng.

Không bao lâu, Thanh Lân Ưng chở Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung bồng bềnh tới.

"Đạo hữu có thể chuẩn bị thỏa đáng. "

Ninh Tự Họa thay đổi một bộ thuận tiện chiến đấu nhung trang, liền cái kia tóc dài đen nhánh cũng sơ thành một đầu dài biện, trở nên nổi bật lên nàng cái kia thanh trẻ con như thiếu nữ khuôn mặt tinh xảo tuyệt luân.

"Không có gì cần chuẩn bị, tùy thời cũng có thể xuất phát. "

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn lúc này mới phát hiện, nữ nhân này thân thể nhìn như nhỏ nhắn xinh xắn, vừa vặn tài đúng là cực kỳ chuyện tốt.

Cái kia một thân kề sát thân thể mềm mại nhung trang, đem kia trước ngực bao la hùng vĩ cùng eo/ mông chi địa kinh người đường cong phác hoạ được phát huy tác dụng vô cùng.

Tựa hồ phát giác được tô dịch ánh mắt, Ninh Tự Họa lông mày kẻ đen khẽ nhướng mày, khóe môi nổi lên một tia giống như cười mà không phải cười độ cong.

Đổi lại nam nhân khác dám... Như vậy dò xét nàng, nàng sợ là sớm một cái tát vung mạnh đi qua.

Bất quá, bị Tô Dịch cái kia thản bằng phẳng lay động, thoải mái ánh mắt dò xét lúc, nàng nhưng không cách nào tức giận.

Nội tâm ngược lại cảm thấy thú vị, cái này nhìn như vô tình ngạo mạn gia hỏa, xem ra cũng không phải là đối sắc đẹp thờ ơ a....

Lại để cho Ninh Tự Họa càng không có nghĩ tới chính là, lúc này thời điểm, Tô Dịch lại đang tại mặt của mọi người, tán dương nàng một câu:

"Trước kia không nhìn ra, ngươi quả thật có kinh người tiền vốn. "

Thân Cửu Tung ngẩn ngơ, ánh mắt cổ quái, nội tâm cũng không khỏi âm thầm khâm phục, vị này Tô công tử, thật đúng là đủ cũng được!

Đổi lại những người khác, ai dám như vậy đùa giỡn Thiên Nguyên học cung cung chủ Ninh Tự Họa vị này thần bí đáng sợ khủng bố nhân vật?

Trà Cẩm cũng ám gắt một cái, công tử làm sao lại có thể như thế quang minh chánh đại, nói ra như thế vô liêm sỉ mà nói?

Ninh Tự Họa đã trầm mặc một lát, tựa hồ là đang cố gắng hóa giải nội tâm quẫn bách cùng xấu hổ.

Rồi sau đó, nàng nhẹ nhàng cười nói: "Đạo hữu, vui đùa về vui đùa, cũng không thể đùa lửa. "

Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Lo lắng ta nhóm lửa trên thân? "

Ninh Tự Họa cái trán ửa ra xám xịt, cắn răng cải chính: "Là chơi với lửa có ngày chết cháy! "

Lại nhìn Thân Cửu Tung cùng Trà Cẩm, đều nghiêng đầu qua, không dám nhìn tới Ninh Tự Họa, lo lắng người kia thẹn quá hoá giận, để cho bọn họ gặp hồ cá chi hại.....

Ninh Tự Họa cũng phát giác được chính mình có chút thất thố, ổn ổn tâm thần, lúc này mới nói: "Nếu như đã chuẩn bị thỏa đáng, vậy chúng ta hiện tại liền lên đường đi, dựa theo Thanh nhi cước trình, chúng ta tại hôm nay chạng vạng tối lúc, có thể đến Huyết Đồ Yêu Núi.’’

Tô Dịch cùng Thân Cửu Tung đều nhẹ gật đầu.

Ninh Tự Họa đột nhiên nhớ tới cái gì tựa như, nói ra: "Trà Cẩm cô nương, hôm nay Cổn Châu nội thành rung chuyển hỗn loạn, chúng ta không tại thời điểm, ngươi có thể đi Thiên Nguyên học cung tránh một chút, ta đã cùng đại trưởng lão còn thực đã thông báo. "

Trà Cẩm biết vậy nên ngoài ý muốn, nàng thật không nghĩ đến, đường đường Thiên Nguyên học cung chi chủ, lại vẫn có thể cân nhắc đến chuyện của mình.

Nàng không khỏi đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

"Đi đi. "

Tô Dịch gật đầu.

Từ Tây núi trà chấm dứt đến bây giờ, cũng có ba ngày thời gian.

Theo Tổng đốc Hướng Thiên Tù, cùng với Du Bạch Đình, Tiết Ninh Viễn, Triệu Kiến, Bạch Hãn Hải bốn vị này đỉnh cấp thế gia người cầm quyền vẫn lạc, toàn bộ Cổn Châu thành giống như rắn mất đầu, tất cả thế lực lớn mượn cơ hội gây sóng gió, lẫn nhau đấu đá, làm cho cả thế cục ở vào một loại rung chuyển cùng trong hỗn loạn.

Hỗn loạn nhất định sẽ mang đến máu tanh, cũng có nghĩa là Cổn Châu thành tất cả thế lực lớn đem nghênh đón một vòng mới tẩy bài.

Những thứ này tuy nhiên đều cùng Tô Dịch không quan hệ, mà dù sao hắn cũng coi như người khởi xướng.

Môt khi bị những cái...Kia kẻ đối địch nắm lấy cơ hội, khó tránh khỏi sẽ làm ra một ít điên cuồng sự tình.

Bực này dưới tình huống, Trà Cẩm trốn ở Thiên Nguyên học cung tránh một chút danh tiếng, đích thật là ổn thỏa nhất cách làm.

Trà Cẩm thấy vậy, liền đáp ứng.

Mà đang ở Tô Dịch bọn hắn đang chuẩn bị lên đường lúc, bên ngoài đình viện đột nhiên vang lên một giọng nói:

"Tô công tử, Ngọc Sơn Hầu đến viếng thăm. "

Đây là Trịnh Thiên Hà thanh âm, lộ ra một tia ngưng trọng trầm thấp hương vị.

Ngọc Sơn Hầu?

Tô dịch nhíu mày.

Hơi nghiêng Thân Cửu Tung nói khẽ: "Người này tên là Bùi Văn Sơn, Tông Sư tứ trọng cảnh tu vị, mười lăm năm trước bị sắc phong vì Ngọc Sơn Hầu, trấn thủ tại Lâm Châu cảnh nội. Hắn cũng là theo Ngọc Kinh Thành Tô gia đi ra vị thứ năm bên ngoài họ Hầu. "

"Thì ra là thế. "

Tô Dịch lập tức minh bạch, đây là Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng đã tìm tới cửa.

"Trà gấm, ngươi đi đón khách. "

Tô Dịch phân phó nói.

Rất nhanh, tại Trà Cẩm dưới sự hướng dẫn, Trịnh Thiên Hà cùng một người trung niên văn sĩ bộ dáng nam tử đi đến.

Cái này trung niên văn sĩ một bộ cắt may vừa vặn ngọc bào, tóc mai chải vuốt được một tia bất loạn, mặt như Quan Ngọc, màu da trắng nõn, hào hoa phong nhã.

Kia bộ dáng thoạt nhìn tối đa hơn ba mươi tuổi.

Người này chính là Ngọc Sơn Hầu Bùi Văn Sơn.

Chứng kiến Tô Dịch, Trịnh Thiên Hà há mồm muốn giải thích cái gì, đã bị Tô Dịch lắc đầu ngăn lại.

Hắn làm sao nhìn không ra, Trịnh Thiên Hà là bị bách mang theo cái này Bùi Văn Sơn đến ?

"Thân huynh? "

Khi thấy Thân Cửu Tung lúc, Bùi Văn Sơn không khỏi kinh ngạc, "Ngươi sao lại ở chỗ này? "

Thân Cửu Tung lạnh nhạt nói: "Ta cũng đang muốn hỏi, ngươi Ngọc Sơn Hầu quanh năm trấn thủ Lâm Châu cảnh nội, vì sao hôm nay lại xuất hiện ở nơi đây? "

Bùi Văn Sơn cười cười, nói: "Bùi mỗ là phụng mệnh mà đến. "

Nói xong, ánh mắt của hắn quét qua, liền nhìn về phía Tô Dịch, có chút ôm quyền nói: "Tam thiếu gia, tộc trưởng nắm Bùi mỗ với ngươi mang hộ câu nói. "

Tộc trưởng!

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung lập tức ý thức được, Bùi Văn Sơn là phụng Ngọc Kinh Thành Tô gia chi chủ Tô Hoằng Lễ chi lệnh mà đến.

Tô Dịch thần sắc bình thản, nói: "Nói. "

Bùi Văn Sơn nói: "Tộc trưởng nói, chỉ cần Tam thiếu gia cúi đầu nhận lầm, có thể cho Tam thiếu gia một cái Tẩy Tâm lột xác cơ hội. "

Tô Dịch ngơ ngác một chút, nói: "Tô Hoằng Lễ thật như vậy nói? "

Bùi Văn Sơn nhíu mày, nhắc nhở: "Tam thiếu gia, thân là con của người, lại gọi thẳng phụ thân tục danh, đây chính là đại bất kính. "

Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Như thế nào, ngươi đây là muốn giáo huấn ta? "

Bùi Văn Sơn ánh mắt dò xét Tô Dịch một lát, đột nhiên cười nói:

"Ta nghe nói phía trước vài ngày Tây núi tiệc trà bên trên, Tam thiếu gia đại phát thần uy, giết không ít người, nội tâm có chút kinh ngạc, cũng không biết là thật là giả. Hôm nay vừa thấy, lại không đàm phán Tam thiếu gia tu vị như thế nào, chỉ bằng loại khí chất này cùng gan phách, liền không tầm thường có thể so sánh. "

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm mang lên một tia cảm khái.

Hắn là Đại Chu ngọc núi hầu, tên khắp thiên hạ, hơn nữa lưng tựa Ngọc Kinh Thành Tô gia, có thể nói là quyền thế ngập trời.

Như Trịnh Thiên Hà như vậy tộc trưởng nhìn thấy hắn, cũng phải lễ nhượng ba phần.

Có lẽ đi vào cái này Thấu Thạch Cư, nhìn thấy Tô Dịch lần đầu tiên bắt đầu, cho đến hiện tại, hắn nhưng không có từ đối phương trên người cảm nhận được dù là một tia kiêng kị cùng kính sợ.

Điều này làm cho Bùi Văn Sơn cũng không khỏi ngoài ý muốn.

Khi hắn trong ấn tượng, Tô Dịch cái này con vợ kế thuở nhỏ chuẩn bị chịu vắng vẻ, không chịu nổi trọng dụng, địa vị chi hèn mọn, thậm chí không bằng Tô gia một ít quản sự nha hoàn cùng gã sai vặt.

Nhưng bây giờ vừa thấy, Tô Dịch trở nên cùng hắn trong ấn tượng hoàn toàn khác nhau.

Có chút trầm mặc sau, Bùi Văn Sơn nói: "Tam thiếu gia, tộc trưởng nói, sẽ cho ngươi một đoạn suy tính thời gian, dùng tháng năm đầu năm làm hạn định. "

Tháng năm đầu năm!

Tô Dịch con ngươi híp lại, năm đó, mẫu thân hắn Diệp Vũ Phi cũng là tại tháng năm đầu năm hôm nay bị Tô Hoằng Lễ phế bỏ, như vậy một bệnh không dậy nổi.

Không thể nghi ngờ, Tô Hoằng Lễ ý ở ngoài lời chính là, như chính mình không cúi đầu nhận lầm, sẽ gặp như lúc trước phế bỏ mẫu thân hắn Diệp Vũ Phi như vậy phế bỏ hắn!

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung bọn hắn cũng nghe ra ý ở ngoài lời, không khỏi đều đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Chỉ thấy Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, ngữ khí không hề gợn sóng, nói:

"Cho ta hơn một tháng cân nhắc thời gian sao? Cũng tốt, vậy ngươi trở về nói cho Tô Hoằng Lễ, tháng năm đầu năm, ta sẽ đi cho ta mẹ tảo mộ, đến lúc đó, ta sẽ sớm đi Tô gia cầm một ít tế phẩm, dùng an ủi mẫu thân của ta Diệp Vũ Phi trên trời có linh thiêng. "

Bầu không khí bỗng nhiên trở nên tĩnh mịch áp lực.

Ninh Tự Họa đôi mắt dễ thương nổi lên dị sắc.

Thân Cửu Tung ám hít sâu một hơi.

Trà Cẩm mở to mắt con mắt.

Trịnh Thiên Hà tay chân khẽ run rẩy.

Bọn hắn làm sao nghe không xuất ra, Tô Dịch cái kia nhìn như tùy ý trong lời nói, kì thực chất chứa vô tận sát ý?

Đây là muốn giết bên trên Ngọc Kinh Thành Tô gia, vì hắn mẫu thân Diệp Vũ Phi lấy một cái công đạo, không thể nói trước còn muốn làm thịt một số người làm tế phẩm!

Bùi Văn Sơn thần sắc sáng tắt bất định, hắn cũng không nghĩ tới, Tô Dịch đáp lại càng như thế cường ngạnh!

"Tam thiếu gia, ngươi cũng không thể hành động theo cảm tình, nếu thật náo đến phụ tử các ngươi phản bội tình trạng, vậy cũng sẽ không tốt thu thập. "

Hít thở sâu một hơi khí, Bùi Văn Sơn con mắt chăm chú chằm chằm vào Tô Dịch, "Ta có thể như vậy nói cho ngươi biết, như tộc trưởng triệt để tức giận, đương kim bệ hạ sẽ không chút do dự phế bỏ bị ngươi coi là chỗ dựa Lục hoàng tử, đến lúc đó, chỉ dựa vào ngươi một người, lấy cái gì cùng cả cái Tô gia đấu? "

Ánh mắt của hắn dịch chuyển, nhìn về phía Thân Cửu Tung, "Thân huynh có lẽ minh bạch, ta đây lời nói thực sự không phải là nói láo đe doạ, đúng hay không? "

Thân Cửu Tung ánh mắt khác thường, nói: "Chuyện đó cũng là không giả. Bất quá, theo ta thấy, Bùi huynh ngươi bây giờ chỉ là một cái truyền lời nhân vật, an phận truyền lời là tốt rồi, bao biện làm thay kể một ít không nên nói lời, đã có thể không xong. "

Trong lòng của hắn quả muốn bật cười, Bùi Văn Sơn càng lấy vì Tô Dịch cần nhờ Lục hoàng tử đến đối kháng Ngọc Kinh Thành Tô gia, thật đúng là ý nghĩ hão huyền!

Bùi Văn Sơn khẽ giật mình, nhạy cảm phát giác được Thân Cửu Tung thái độ có vấn đề, ánh mắt của hắn một lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Tam thiếu gia như thế nào tác tưởng? "

"Ta chính là nói cho ngươi biết, bằng ta một người có thể đạp diệt Tô gia, nhất định cũng sẽ không tin tưởng, đã như vậy, còn nói nhiều như vậy

làm chi? "

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Thân nhà quyền quý nói không sai, ngươi chính là cái truyền lời nhân vật, ta cũng lười cùng ngươi so đo, trở về đem lời của ta từ đầu chí cuối một chữ không kém mà nói cho Tô Hoằng Lễ chính là. "

"Tạm biệt không tiễn. "

Dứt lời, phất phất tay.

Như khu ruồi muỗi.

Bùi Văn Sơn sắc mặt biến ảo mấy lần, cuối cùng hít thở sâu một hơi khí, dằn xuống nội tâm tức giận, một chữ không phát, phẩy tay áo bỏ đi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 226: Tô Hoằng Lễ Kỳ Ngộ

Đưa mắt nhìn Bùi Văn Sơn thân ảnh biến mất.

Ninh Tự Họa thình lình nói: "Như vậy xem ra, Tô gia tựa hồ cũng không biết, đạo hữu ban đầu ở Tây núi tiệc trà bên trên hành động vĩ đại. "

Thân Cửu Tung một chút thưởng thức, cũng kịp phản ứng, nói:

"Lúc ấy, Hướng Thiên Tù đám người toàn bộ đền tội, mà Lục Điện hạ thân bên cạnh người, nhất định không có khả năng đem chiến đấu chi tiết tuyên dương ra ngoài. "

"Mà khi sơ tại Tây chân núi người đang xem cuộc chiến, cách xa nhau 300 trượng khoảng cách, trừ phi là nguyên đạo tu sĩ, nếu không, cũng không thể nào thấy được chiến đấu chi tiết. "

"Bọn hắn có lẽ sẽ hoài nghi đây hết thảy Tô công tử gây nên, nhưng là sẽ hoài nghi, đây hết thảy tuyệt không phải Tô công tử có thể làm được. "

"Dù sao, Tô công tử chính là Tụ Khí cảnh tu vi, đổi lại là ta lúc đầu không có tận mắt nhìn thấy cái kia hết thảy, nghe tới việc này lúc, cũng nhất định rất khó tin tưởng, Tô công tử chỉ dựa vào Tụ Khí cảnh tu vi, liền đem Tông Sư ngũ trọng Tần Trường Sơn đánh chết tại tây núi chi đỉnh. "

Nói đến đây, Thân Cửu Tung nói: "Ngọc Kinh Thành Tô gia, khẳng định còn không từng dò thăm cái kia một hồi chiến đấu chi tiết, dù là hoài nghi

đây hết thảy cùng Tô công tử có quan hệ, sợ cũng không thể tin được, chỉ dựa vào Tô công tử bản thân lực lượng, có thể làm được một bước này. "

Trà Cẩm sâu chấp nhận nói: "Cho nên, vừa rồi cái kia Bùi Văn Sơn mới có thể vô ý thức cho rằng, công tử nhà ta chỗ dựa là Lục Điện hạ, cũng mới sẽ như vậy lên tiếng cảnh cáo, cái này.....Sao mà buồn cười. "

Nàng hé miệng cười rộ lên.

"Đạo hữu thật muốn cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia tan vỡ? "

Ninh Tự Họa ánh mắt nhìn hướng tô dịch.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Lòng có phiền muộn, không trảm không khoái. "

"Theo ta được biết, Đại Chu thập đại tiên thiên tông sư trong, mặc dù dùng quốc sư Hồng Sao Sâm, Sao Thương vi tôn, có thể Tô Hoằng Lễ nhưng là sâu nhất không lường được chính là cái kia. "

Ninh Tự Họa nghĩ nghĩ nói ra, "Người này lúc tuổi còn trẻ từng xâm nhập bát đại yêu núi một trong ‘ Ám La Yêu Núi’, ở trong đó ngẫu lấy được đại cơ duyên, từ nay về sau một bước lên trời. "

"Từ lúc ba mươi tuổi lúc, Tô Hoằng Lễ đã đưa thân trước Thiên Võ Tông trong hàng ngũ, khi đó hắn, được vinh dự Đại Chu một đời tuổi trẻ lĩnh quân nhân vật, cùng Hồng sao Sâm, sao Thương cùng một chỗ, tịnh xưng vì‘ Đại Chu song vách tường’. "

"Bất quá, từ khi năm đó phụ tá đương kim chu hoàng leo lên long ỷ sau, đến nay gần thời gian hai mươi năm, Tô Hoằng Lễ đã cực nhỏ để ý tới tục sự. "

"Nghe nói một mực ở dòng họ tu thân dưỡng tính, dốc lòng tại tu hành chi đạo. Dùng hắn năm đó đạt được đại cơ duyên, cùng với từng thể hiện ra nội tình đến xem, hắn nếu muốn bước vào nguyên đạo chi lộ, có lẽ rất nhẹ nhàng. "

Nghe xong, Trà Cẩm cùng Trịnh Thiên Hà cũng không khỏi có chút biến sắc, bọn hắn cũng là lần thứ nhất biết rõ, Tô Hoằng Lễ càng như thế cường đại.

"Tô Hoằng Lễ đáng sợ không chỉ như vậy. "

Thân Cửu Tung mang theo cảm khái nói, "Khi hắn ở ẩn những trong năm này, theo Tô gia lần lượt đi ra ba vị người khác họ Vương cùng năm vị bên ngoài họ Hầu! "

"Nghe nói những thứ này vương hầu trong, có rất nhiều bị Tô Hoằng Lễ lồng ngực cùng thủ đoạn hàng phục, có rất nhiều do Tô Hoằng Lễ tự mình chỉ điểm tu luyện thành dài đứng lên. "

"Nhưng bất kể như thế nào, ở trên trời hạ võ đạo Tông Sư trong mắt, Tô Hoằng Lễ địa vị chi vững chắc, tuyệt không tại quốc sư Hồng sao Sâm, sao Thương phía dưới. "

"Lúc trước Bùi Văn Sơn nói cũng không sai, như Tô Hoằng Lễ thật sự nổi giận, đương kim chu hoàng thà rằng bỏ qua Lục hoàng tử, cũng không muốn mất đi tô hoằng lễ vị này‘ Đại Chu song vách tường’ một trong ủng hộ. "

Đây hết thảy, lại để cho Trà Cẩm cùng Trịnh Thiên Hà nghe được hãi hùng khiếp vía.

Có thể Tô Dịch lại chỉ ồ một tiếng.

Phản ứng như vậy, tại cái khác mắt người trong, liền lộ ra có chút qua loa cùng khinh mạn.

Tô Dịch thân là con của người, lại giống như căn bản không thèm để ý kia phụ tô hoằng lễ trên người những cái...Kia đủ để rung chuyển thiên hạ võ giả tâm thần truyền kỳ trải qua.

Bất quá, vừa nghĩ tới Tô Dịch tại Tây núi tiệc trà bên trên chiến tích, lập tức mọi người liền thoải mái.

Hôm nay Tô Dịch, mới mười bảy tuổi mà thôi, liền có thể dùng Tụ Khí cảnh tu vị, trảm Tông Sư ngũ trọng cảnh bá chủ, kinh khủng như vậy nội tình, đã có thể nói là yêu nghiệt.

Một lần nữa cho hắn một ít phát triển thời gian, lo gì không cách nào cùng Tô Hoằng Lễ tranh nhau phát sáng?

Thậm chí áp áp đảo Tô Hoằng Lễ mũi nhọn cũng là chuyện sớm hay muộn tình!

"Ngươi mới vừa nói, hắn từng tại‘ Ám La Yêu Núi’ đạt được kỳ ngộ, từ nay về sau thực hiện tại con đường tu hành bên trên hát vang tiến mạnh? "

Tô Dịch hỏi.

Ninh Tự Họa gật đầu nói: "Không sai, đây là thiên hạ đều biết sự tình, chẳng qua là, đến nay không có ai biết, Tô Hoằng Lễ lấy được là cái gì kỳ ngộ. "

Tô Dịch hỏi lại: "Cái kia Ám La Yêu n

Núi còn có cái gì chỗ đặc thù? "

Thân Cửu Tung nói tiếp: "Chỗ kia ta từng đi qua, ở vào Đại Chu Đông Bắc lãnh thổ quốc gia thương châu cảnh nội, núi này bao trùm ngàn dặm phạm vi, quanh năm bao trùm tại màu đen băng tuyết trong, Lẫm Phong như đao, yêu thú tàn sát bừa bãi, hoàn cảnh cực kỳ hung hiểm ác liệt. "

"Núi này ở chỗ sâu trong, ngẫu nhiên sẽ có quỷ dị màu đen thần quang xông lên trời dựng lên, diễn hóa ra một phương Ám Dạ sâm la giống như đáng sợ cảnh tượng, cho nên bị gọi là‘ Ám La Cực Quang’. "

"Xưa nay đến nay, không có Tông Sư cảnh tu vị, căn bản không có cách nào khác xâm nhập trong đó. "

"Mà mặc dù là Tông Sư nhân vật, cũng không dám tùy tiện xông vào‘ Ám La Cực Quang’ chỗ sinh ra đời hạch tâm khu vực. "

"Nơi đó bị coi là cấm địa, nghe nói từng có Lục Địa Thần Tiên tiến về trước tìm kiếm, cuối cùng lại ly kỳ mà biến mất, đến nay cũng không có phản hồi. "

Dừng một chút, Thân Cửu Tung nói: "Bất quá, kể cả ta ở bên trong rất nhiều người đều phỏng đoán, năm đó Tô Hoằng Lễ tiến về trước Ám La Yêu Núi, cực khả năng chính là ở đằng kia sinh ra đời‘ Ám La Cực quang’ hạch tâm trong cấm địa, đã chiếm được một cái cọc cơ duyên. Đương nhiên, cũng gần kề chẳng qua là phỏng đoán. "

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Khi hắn xem ra, tại đây linh khí thiếu thốn Đại Chu hướng, như Tô Hoằng Lễ như vậy nhân vật, nhất định mỗi người trên người hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít "Kỳ ngộ".

Nếu không, mặc dù bọn hắn tài tình lại kinh diễm, thiên phú lại chói mắt, chỉ dựa vào cần dài khổ luyện, nhất định không có khả năng có được

hôm nay chi thành tựu.

Như chính hắn, có được kiếp trước mười vạn tám ngàn năm lịch duyệt, có được chín ngục kiếm, có thể lúc tu luyện, đồng dạng không thể không gặp phải "Linh khí thiếu thốn" Nan đề.

Mà lúc này, một ít có thể đi giành "Kỳ ngộ", không thể nghi ngờ có thể nhanh hơn tu luyện bước chân.

Thậm chí là lại để cho một người thoát thai hoán cốt, bởi vậy cải biến nhân sinh quỹ tích!

Rất nhanh, Trịnh Thiên Hà cáo từ ly khai, Tô Dịch bọn hắn tức thì cưỡi Thanh Lân Ưng phá không mà đi, trước tiên đem Trà Cẩm cùng Xích Sư Tử thu xếp ở trên trời nguyên học cung.

Rồi sau đó cải biến phương hướng, hướng Huyết Đồ Yêu Núi tiến đến.

Trên đường, Tô Dịch nhìn phía sau rất nhanh biến mất Thiên Nguyên học cung, đột nhiên hỏi: "Linh Tuyết hiện tại như thế nào? "

Ninh Tự Họa khóe môi hơi nhấc lên, lộ ra một tia sớm biết như vậy ngươi sẽ như thế hỏi dáng tươi cười, nói: "Mới mười dư thiên không thấy, đã nghĩ nàng? "

Tô Dịch thản nhiên nói: "Đây là tự nhiên, ở trên đời này nếu nói là ai còn có thể làm cho ta Tô mỗ người tưởng nhớ, Linh Tuyết tất nhiên chiếm cứ một chỗ cắm dùi. "

Lời nói nói như vậy đương nhiên, lại để cho Ninh Tự Họa nao nao, nội tâm lại không khỏi nổi lên một tia vi diệu tâm tình, thằng này.....Nguyên lai thực sự không phải là ý chí sắt đá a.....

Lúc này, nàng theo trong tay áo lấy ra một cái do thâm quầng sắc giấy tiên điệp thành con hạc giấy, đưa cho tô dịch, "Ừ, Linh Tuyết tiểu cô nương kia đưa cho ngươi. "

Tô Dịch nhíu mày, ánh mắt nhìn hướng yên tĩnh tự họa, đạo, "Trước ngươi vì sao không để cho ta? "

Ninh Tự Họa đón Tô Dịch ánh mắt, cười mỉm nói: "Ta chính là muốn nhìn vừa nhìn, ngươi lần đi Huyết Đồ Yêu Núi lúc, có thể hay không nhớ tới nàng, chưa từng nghĩ, vừa rồi gần kề chẳng qua là trải qua Thiên Nguyên học cung mà thôi, ngươi liền không nhịn được. "

Thanh âm mang theo một tia trêu chọc.

Tô Dịch có cảm xúc nên phát ra nói: "Nữ nhân quả nhiên là nữ nhân, đối với người khác chuyện tình cảm tình cũng như thế nhớ, không biết như vậy sẽ cho người phiền chán ư. "

Ninh Tự Họa: "....."

Tô dịch tức thì theo trong tay nàng cầm qua con hạc giấy, nhẹ nhàng mở ra, chỉ thấy giấy tiên bên trên không có viết chữ, lại vẽ lên cái tiểu nhân.

Tiểu nhân ngồi xổm ngồi tại mặt đất, ngẩng lên sâu sắc đầu, thật nhỏ hai tay giao thoa trước người, một bộ đáng thương bộ dạng.

Họa (vẽ) mặc dù đơn sơ, đáng thương thần thái lại giống như đúc.

Đại khái là loại này:(,,??.??,,)

Tô Dịch giật mình, không khỏi tức cười.

Đây thật là Văn Linh Tuyết phong cách, thiếu nữ này hoàn toàn giống nhau pháp để diễn tả nội tâm tâm tình lúc, thường thường sẽ đem tâm tình

sinh động hình tượng mà tại trong lúc biểu lộ.

Giống như ngày đó nàng theo Thấu Thạch Cư lúc rời đi, thương tâm đến hốc mắt đỏ lên, thanh nước mắt giàn giụa.....

Mà bây giờ, chứng kiến như vậy một cái tiểu nhân, Tô Dịch mơ hồ trong đó đã có thể đem cầm chặt Văn Linh Tuyết hôm nay tâm tính.

Đương nhiên, vô luận nữ hài, vẫn là nữ nhân, tâm tình là khó khăn nhất cân nhắc.

Huống chi, thiếu nữ ôm ấp tình cảm luôn thơ, thi từ loại vật này, cũng vô cùng nhất mông lung vi diệu, mỗi người đều có bất đồng giải đọc phương thức.

Nhưng Tô Dịch có thể khẳng định một điểm là, Văn Linh Tuyết hiện tại cũng không có tức giận chính mình.

Cái này vậy là đủ rồi.

Đem con hạc giấy điệp tốt thu hồi, Tô Dịch nhìn phía xa biển mây, thổi lạnh thấu xương như đao sóng gió, chợt cảm thấy lòng dạ rộng rãi.

"Bên trên viết cái gì? "

Ninh Tự Họa hiếu kỳ nói, nàng phát giác được, Tô Dịch tâm tình tựa hồ trở nên rất không tồi.

"Bí mật. "

Tô Dịch qua loa mà ứng với trả lời một câu.

Ninh Tự Họa không khỏi mỉm cười, nhìn ra được Tô Dịch không muốn cùng chính mình trò chuyện Văn Linh Tuyết, lúc này không dây dưa nữa

cái đề tài này.

.....

Tô Dịch lên đường tiến về trước Huyết Đồ Yêu Núi trong ngày hôm ấy.

Ngọc Kinh Thành Tô gia.

Ngồi trên ven hồ trước thả câu Tô Hoằng Lễ, nhận được đến từ ngọc núi hầu Bùi Văn Sơn gởi thư.

Trên thư đem cùng Tô Dịch gặp mặt trải qua cùng chi tiết đều kỹ càng trình bày.

Khi thấy Tô Dịch nói muốn tại tháng năm đầu năm lúc trước, đến Ngọc Kinh Thành Tô gia cầm một ít tế phẩm lúc, Tô Hoằng Lễ con ngươi híp híp.

Nửa ngày, Tô Hoằng Lễ thu hồi này tín, đối bên người ngồi đạo bào lão giả nói ra: "Đạo hữu, nếu như ta quân pháp bất vị thân, giết nghiệt tử kia, ngươi sẽ như thế nào đối đãi ta? "

Đạo bào lão giả im lặng.

Hồi lâu, hắn mới thở dài nói: "Xem ra, lần này Ngọc Núi Hầu xuất mã, cũng không thể lại để cho Tô Dịch đứa nhỏ này cúi đầu a.... "

"Có cốt khí là chuyện tốt, có thể như ngu xuẩn đến cùng ta cái này làm phụ thân là địch, cái kia chính là đại nghịch bất đạo, là trời đạo luân thường chỗ không để cho! "

Tô Hoằng Lễ thần sắc đạm mạc nói, "Ta năm đó sở dĩ làm cho kia không chết, đơn giản xem tại kia trong cơ thể chảy xuôi theo ta Tô Hoằng Lễ một đường huyết mạch, không đành lòng làm ra hổ độc ăn tử hành vi, để tránh bị thế nhân đâm cột sống, lưng đeo thí giết chết tự bêu danh. "

"Thật không nghĩ đến, những năm này đi qua, hắn lại vẫn ôm hận tại tâm, ý đồ vì hắn mẫu thân giải tội cừu hận, cái này sao mà buồn cười! "

Dứt lời, hắn hai đầu lông mày đã nổi lên một vòng lãnh khốc sát ý.

Đạo bào lão giả than nhẹ một tiếng, nói: "Dùng ta chi gặp, không bằng áp dụng một ít thủ đoạn, gõ thoáng một phát Tô Dịch, hắn năm nay cũng 17 tuổi, tin tưởng chịu đựng gõ về sau, cũng nên rõ ràng một khi làm như vậy, hậu quả sẽ có nhiều nghiêm trọng. "

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Thí giết chết tự loại sự tình này, cuối cùng quá mức kinh thế hãi tục, tại đạo hữu danh dự ôn tồn nhìn qua cực kỳ bất lợi, không phải đến bị bất đắc dĩ, không thể làm chi. "

Tô Hoằng Lễ trầm mặc hồi lâu, cuối cùng nhẹ gật đầu, nói:

"Cũng thế, ta khiến cho cái này nghiệt tử mở mang kiến thức, Tô gia chỉ cần vận dụng một góc của băng sơn lực lượng, là được lại để cho hắn mất đi hôm nay vốn có hết thảy! "

"Nếu như thế, hắn nhưng không cúi đầu hối cải, cái kia....."

Nói còn chưa dứt lời, trong hồ nước dây câu đột nhiên rung rung.

Tô Hoằng Lễ run lên tay, một cái to mọng màu vàng cá lớn vạch nước mặt mà ra.

Đạo bào lão giả cười vỗ tay: "Kim lý mắc câu, điềm tốt! "

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 227: Đánh Ngươi Là Vì Tốt Cho Ngươi

Hoàng hôn như máu.

Rộng lớn cả vùng đất, chừng ngàn dặm xa Huyết Đồ Yêu Núi, tựa như một cái thân thể uốn lượn uốn lượn cự xà.

Thiên địa hôn mê, khoảng cách Huyết Đồ Yêu Núi Tây nam khu vực cách đó không xa, tu kiến lấy một tòa quân doanh.

Kiến trúc mọc lên san sát như rừng, tinh kỳ phần phật.

Một phần của Đại Chu Võ Linh hầu tinh nhuệ chi sư "Thanh giáp quân" Liền quanh năm đóng ở không sai.

Những năm gần đây này, thanh giáp quân tại Võ Linh Hầu Trần Chinh suất lĩnh hạ, lúc này chém yêu vô số, lập nhiều buồn thiu quân công, cũng làm cho thanh giáp quân hung hãn danh tiếng vang vọng thiên hạ.

"Nhà quyền quý còn chưa có trở lại? "

Một tòa do thô lệ cự thạch dựng cung điện bên trong, Trương Nghị mềm dai chắp tay tại cõng, đi qua đi lại, hai đầu lông mày hiển hiện một vòng thật sâu thần sắc lo lắng.

"Không có. "

Một gã thân phụ trọng giáp nam tử cao lớn lắc đầu.

Năm ngày trước, Huyết Đồ Yêu Núi sinh ra dị động, có nặng nề sấm sét chi âm hưởng triệt trọn vẹn nửa canh giờ, trong núi yêu thú đều xao động gào thét.

Võ Linh Hầu Trần Chinh phát giác được dị thường, lẻ loi một mình tiến về trước Huyết Đồ Yêu Núi tra dò xét.

Ai từng muốn, hắn chuyến đi này, đến nay chưa từng phản hồi.

"Hy vọng nhà quyền quý không có việc gì....."

Trương Nghị mềm dai thở dài một hơi.

Tiếp qua bốn ngày, chính là mười năm một lần thú triều bộc phát ngày.

Đến lúc đó, toàn bộ thanh giáp quân nhu muốn trận địa sẵn sàng đón quân địch, đề phòng cái kia giống như thủy triều theo Huyết Đồ Yêu Núi trong lao tới đàn yêu thú.

Nếu không có Võ Linh Hầu Trần Chinh tọa trấn, nhất định sẽ quân tâm tan rả.

Đột nhiên, xa xa truyền đến một hồi ồn ào náo động tiếng gầm, lộn xộn.

"Trên giáo trường là cái gì tình huống? "

Trương Nghị mềm dai nhướng mày.

Nam tử cao lớn thần sắc có chút khác thường, thấp giọng nói: "Hẳn là Ma Sơn Uy Phó Đô thống đang cùng hoàng càn tuấn Thiên phu trưởng luận võ luận bàn. "

Trương Nghị mềm dai lông mày vặn nảy sinh, cười lạnh nói: "Hắn Ma Sơn Uy một cái Tông Sư nhất trọng nhân vật, đi khi dễ một cái Tụ Khí cảnh

sơ kỳ người trẻ tuổi? Quả thực chẳng biết xấu hổ! "

"Theo như Ma đại nhân thuyết pháp, Hoàng Càn Tuấn mới tiến vào chúng ta thanh giáp quân không đến một tháng thời gian, liền từ tầng dưới chót nhất binh lính, một đường trở thành Thiên phu trưởng, hơn nữa là chúng ta thanh giáp trong quân trẻ tuổi nhất Thiên phu trưởng. Cái này bên trên tháo chạy thế quá mạnh, phải áp chúi xuống hắn khí diễm. "

Nam tử cao lớn trầm giọng nói.

"Chèn ép khí diễm? "

Trương Nghị mềm dai không vui nói, "Theo ta được biết, Hoàng Càn Tuấn là bằng bản lĩnh thật sự chém giết ra công danh, đảm nhiệm Thiên phu trưởng chi chức vụ cũng hoàn toàn xứng đáng, hắn Ma Sơn Uy có tư cách gì đi chèn ép còn trẻ như vậy người? "

Nam tử cao lớn lập tức đã trầm mặc.

Hoàng Càn Tuấn gia nhập thanh giáp quân thời gian mặc dù ngắn, thế nhưng dùng tham gia tất cả lớn nhỏ mấy mươi lần máu tanh chiến đấu, săn giết yêu thú gần 300 đầu!

Thanh giáp quân chức vụ là dựa theo nhiều quân công ít đến đánh giá.

Quân công tích lũy càng nhiều, chức vụ tăng lên lại càng nhanh.

Hoàng Càn Tuấn đúng là bằng vào cái kia săn giết yêu thú chỗ tích lũy quân công, mới tại không đến một tháng trong thời gian, liền biến thành thanh giáp quân trẻ tuổi nhất một vị Thiên phu trưởng.

Điểm này, không thể nghi ngờ.

"Đi, đi xem một cái. "

Trương Nghị mềm dai đứng dậy, ly khai đại điện, hướng nơi xa võ đài bước đi.

Nam tử cao lớn vội vàng đuổi theo.

Trời chiều như máu.

Bão cát bay cuộn trên giáo trường, xúm lại rất nhiều thanh giáp quân sĩ tốt.

Võ đài trung ương.

Hoàng Càn Tuấn bị chế ngự trên mặt đất, kia hai tay bị một cái đại thủ khóa ở sau lưng, đôi má bị một cái chân to hung hăng dẫm nát trên mặt đất, dính đầy bụi bặm, mặc cho giãy dụa, đều không thể thoát khốn.

Chân to chủ nhân, là một người mặc nhung trang thon gầy nam tử, hắn da hiện lên màu đồng cổ, đầu trọc bóng lưỡng, một đôi trong mắt lộ vẻ hung ác nham hiểm hung hãn chi khí.

Lúc này, thon gầy nam tử nghiêm nghị quát: "Có phục hay không? "

Lúc nói chuyện, chân hắn tiêm phát lực, áp bách được Hoàng Càn Tuấn đôi má vặn vẹo xé rách, xương gò má đều có sụp đổ dấu hiệu.

Võ đài bốn phía, rất nhiều sĩ tốt phấn khởi kêu to:

"Ma đô thống uy vũ! "

Có người vì thon gầy nam tử trợ uy ủng hộ.

"Hoàng Càn Tuấn, nhanh nhận thua đi, thua ở Ma đô thống không mất mặt. "

Có người lo lắng mà nhìn trên mặt đất Hoàng Càn Tuấn, thay hắn mướt mồ hôi.

"Nhìn một cái, cái này là cùng Ma đô thống đối nghịch kết cục, hắn một tân nhân mà thôi, tuy nhiên nhiều lần lập quân công, có thể quá mức xuất sắc, không biết thu liễm cùng ít xuất hiện, nhất định không có gì hay trái cây ăn. "

Có người nhìn có chút hả hê.

Hoàng Càn Tuấn mặt mũi bầm dập, trong con ngươi lộ vẻ hung ác ý, khàn giọng mắng: "Muốn cho ta cúi đầu, Thiên Vương lão tử đã đến đều không được! "

Ma Sơn Uy trong con ngươi hàn mang lóe lên, mũi chân hung hăng đạp mạnh, Hoàng Càn Tuấn đầu đều bị đè ép được bắt đầu vặn vẹo.

"Ma đô thống, luận bàn mà thôi, ngàn vạn đừng tức giận. "

Lúc này thời điểm, một người mặc nhung trang, bộ dáng xinh đẹp nữ tử lao tới, lập tức hấp dẫn ở đây rất nhiều ánh mắt.

Nam Ảnh!

Thanh giáp quân chừng ba vạn tướng sĩ, có thể nữ tử lại rải rác không có mấy.

Nam ảnh chính là một trong số đó, hơn nữa còn là một cực kỳ xuất sắc mỹ nhân.

Lúc trước nàng cùng mặt khác Thanh Hà kiếm phủ đệ tử gia nhập thanh giáp quân lúc, thậm chí khiến cho toàn bộ thanh giáp quân oanh động, bị không biết nhiều ít tháo các lão gia thèm thuồng.

Chứng kiến nam ảnh, Ma Sơn Uy ánh mắt trở nên hòa hoãn không ít, nói:

"Ta cũng là vì hắn tốt, mượn luận bàn sự tình, giết một giết hắn nhuệ khí, miễn cho hắn quá mức cậy tài khinh người, về sau chết cũng không biết chết như thế nào. "

Nam Ảnh dáng tươi cười ngọt ngào nói: "Ma Thống lĩnh dụng tâm lương khổ, nghĩ đến Hoàng Càn Tuấn về sau hiểu được lúc, nhất định sẽ đối với ngài vô cùng cảm kích. "

Nói xong, nàng ánh mắt nhìn hướng Hoàng Càn Tuấn, khuyên nhủ: "Hoàng huynh, nghe ta một câu khích lệ, mau cùng Ma Thống lĩnh cúi đầu chịu thua, bồi thường cái không phải, tin tưởng dùng Ma Thống lĩnh lồng ngực, nhất định sẽ tha thứ cho ngươi. "

"Phì! "

Hoàng càn tuấn trợn mắt mắng to, "Ngươi tiện nhân kia cũng không phải vật gì tốt, từ lúc tiến vào thanh giáp quân, liền lợi dụng sắc đẹp, thông đồng Ma Sơn Uy, lúc này thời điểm còn nhảy ra giả bộ làm người tốt? Buồn nôn! Tranh thủ thời gian cho ta lăn! "

"Ngươi....."

Bị như vậy nhục mạ, tức giận đến Nam Ảnh khuôn mặt phát xanh.

Ma Sơn Uy sắc mặt trầm xuống, con ngươi hàn mang bạo tuôn ra, mũi chân mạnh mà nhảy lên.

Phanh!

Hoàng Càn Tuấn cả người bị đánh bay đứng lên, hung hăng ngã nện ở ngoài mười trượng hơn, toàn thân xương cốt đều phát ra không chịu nổi gánh nặng giống như tiếng ma sát, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ.

Còn không đợi đứng lên, Ma Sơn Uy đã vọt tới một chút nắm lấy cổ của hắn, đem xách đến giữa không trung, nói:

"Nam Ảnh cho ngươi xin tha, ngươi lại ngậm máu phun người, còn mượn cơ hội chửi bới danh dự của ta, có tin ta hay không một câu, là được đem trên người của ngươi chức vụ triệt tiêu, theo như quân pháp xử trí? "

Lời nói lành lạnh, hùng hổ dọa người.

Toàn trường một tịch.

Ai cũng nhìn ra, Phó Đô thống chập Ma Sơn Uy tức giận.

"Ma đô thống, ta muốn hỏi một câu, hôm nay luận bàn, là do ngài khởi xướng, vốn là chẳng qua là luận bàn, ngài lại mượn cơ hội đem Hoàng Càn Tuấn dẫm nát dưới chân chà đạp nhục nhã, đây là Phó Đô thống chuyện nên làm? "

Bỗng dưng, một thanh niên lao tới, trầm giọng chất vấn.

Toàn trường ghé mắt, nhận ra thanh niên này là Lí Mặc vân, cùng Hoàng Càn Tuấn giống nhau, là cùng một ngày gia nhập thanh giáp quân.

"Đồ hỗn trướng, không thấy được ta đây là dùng danh nghĩa tỷ thí, tại sửa chữa Hoàng Càn Tuấn trên người tật xấu? Ta đây một lời khổ tâm, lại bị ngươi coi là lấy lớn hiếp nhỏ, trả đũa, quả thực là lẽ nào lại như vậy! "

Ma Sơn Uy ánh mắt hung ác nham hiểm lạnh như băng, như đao phong tựa như nhìn về phía Lí Mặc vân, "Tiểu gia hỏa, ngươi vừa mới tiến vào

thanh giáp quân không lâu, ta không cùng ngươi so đo, như còn dám ăn nói bậy bạ, đừng trách ta trị tội ngươi! " Lời nói lộ ra nồng đậm uy hiếp.

Đã thấy Hoàng Càn Tuấn giận quá mà cười: "Cái gì một lời khổ tâm tốt với ta, phì! Ta cần ngươi tốt với ta? Không phải là nhìn xem nhà quyền quý không tại, mượn cơ hội thu thập ta sao? Ta cho ngươi biết Ma Sơn Uy, hôm nay ngươi không giết ta, về sau ta cam đoan gấp mười gấp trăm lần hoàn trả trở về! "

"Ngươi muốn chết! "

Ma Sơn Uy chấn phẫn nộ, giơ lên tay trái, muốn rút hướng Hoàng Càn Tuấn.

Liền vào lúc này, Trương Nghị mềm dai vội vàng đi đến, quát lạnh nói: "Dừng tay! "

Chập Ma Sơn Uy nhướng mày, nói: "Lão Trương, ngươi đây là ý gì? Không thấy được ta theo đạo huấn Hoàng Càn Tuấn nên như thế nào làm một gã hợp cách thanh giáp quân sĩ tốt ư? "

Trương Nghị mềm dai lạnh lùng nói: "Ngươi một cái Phó Đô thống, lại lấy lớn hiếp nhỏ, ỷ mạnh mẽ lăng nhược, không biết là e lệ? Còn luôn mồm là vì Hoàng Càn Tuấn tốt, lão tử trước kia như thế nào không biết, ngươi‘ Lãnh Diện Đồ Phu’ còn có hảo tâm như vậy tràng? "

Trong tràng bầu không khí trở nên áp lực đứng lên.

Phụ cận một đám sĩ tốt đều phát giác được, thế cục không được bình thường.

Tại thanh giáp quân, Võ Linh Hầu Trần Chinh là chí cao người cầm quyền, dưới trướng thiết trí năm cái Phó Đô chưởng quản hàm, tất cả khống

chế một chi sáu ngàn người tả hữu quân ngũ.

Phó Đô thống phía dưới, chính là Thiên phu trưởng, Bách phu trưởng cùng Thập phu trưởng.

Luận chức vụ, Trương Nghị mềm dai cùng Ma Sơn Uy giống nhau, đều là Phó Đô thống.

Dưới mắt, bởi vì một cái Hoàng Càn Tuấn, lại làm cho hai vị Phó Đô thống giằng co, giương cung bạt kiếm!

Ma Sơn Uy con mắt quang lập loè, nói: "Lão Trương, ngươi đừng quên, tại đây Hoàng Càn Tuấn tiến vào thanh giáp quân ngày đầu tiên, nhà quyền quý liền dặn dò qua, muốn bằng hà khắc thái độ nghiêm khắc yêu cầu Hoàng Càn Tuấn, làm như vậy là để có thể làm cho hắn chính thức trưởng thành là chúng ta thanh giáp quân trụ cột. "

Hắn nghĩa chánh ngôn từ, thần sắc uy nghiêm, "Ta đây sao làm, có thể hoàn toàn xuất phát từ công tâm, làm như vậy là để ma luyện cùng uốn nắn tiểu tử này trên người khí diễm! "

Trương Nghị mềm dai sắc mặt âm trầm nói: "Ngươi cái này gọi là công tâm? Như nhà quyền quý tại, ngươi dám đem ngươi lời nói này lập lại lần nữa ư? "

Ma Sơn Uy cười lạnh nói: "Ta có sao không dám? Nhà quyền quý như biết rõ, ta là một lòng vì Hoàng Càn Tuấn tốt, cũng đoạn sẽ không nói cái gì! "

Trương Nghị mềm dai không khỏi giận, vừa muốn nói cái gì.

Hoàng Càn Tuấn đã lãnh đạm nói: "Trương đại nhân, ngài không cần cùng thằng này nói nhảm, các loại về sau, ta cũng dùng loại này sứt sẹo lý

do, hảo hảo báo đáp thoáng một phát Ma Thống lĩnh! "

"Nhìn một cái, đây là một cái Thiên phu trưởng đối mặt một vị phó thống lĩnh lúc có thể nói mà nói? Quả thực là mục không tôn trưởng, coi trời bằng vung!

Ma Sơn Uy con ngươi hàn mang bắt đầu khởi động, "Như sẽ không đem tiểu tử này trên người khí diễm dọn dẹp một chút, về sau không phải trở thành chúng ta thanh giáp quân tai họa không thể! "

Nói xong, hắn dương tay muốn rút Hoàng Càn Tuấn.

Liền vào lúc này, một đạo trong trẻo gáy kêu đột nhiên ở trên trời khung bên trên vang vọng.

Theo sát lấy, đang lúc mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, một đầu thần tuấn phi phàm Thanh Lân Ưng nếu như như thiểm điện chợt ngươi lướt đến, hàng lâm tại đây võ đài trong.

Thanh Lân Ưng trên lưng, tô dịch, yên tĩnh tự họa, thân chín tung lần lượt đi xuống.

Trong lúc nhất thời, toàn trường ánh mắt đều hội tụ đi qua.

"Tô Dịch! ? "

Chứng kiến Tô Dịch, nam ảnh khuôn mặt khẽ biến, lặng yên lui ra phía sau, trà trộn tại vây xem binh lính trong, làm như sợ bị Tô Dịch chứng kiến.

Lí Mặc vân ngây ngốc một chút, im lặng không nói, nỗi lòng phức tạp.

Hoàng Càn Tuấn cũng sửng sốt, thiếu chút nữa không thể tin được ánh mắt của mình, Tô ca làm sao tới ?

Trương Nghị mềm dai trong nội tâm lộp bộp một tiếng, thầm kêu một tiếng không tốt.

Bị Tô Dịch chứng kiến Hoàng Càn Tuấn bị thanh giáp quân phó thống lĩnh như vậy khi nhục, cái này nếu như trích tiên giống như thiếu niên trong nội tâm nên như thế nào tác tưởng?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 228: Dạy Ngươi Làm Người

Ma Sơn Uy không biết Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa, lại trước tiên liền nhận ra Vân Quang Hầu Thân Cửu Tung.

Hắn lúc này buông ra nhanh nắm Hoàng Càn Tuấn cái cổ cái cổ tay phải, sửa sang lại y quan, chắp tay chào nói:

"Thanh giáp quân Phó Đô thống Ma Sơn Uy, bái kiến thân hầu! "

Ở đây thanh giáp quân sĩ tốt đều toàn thân chấn động, nhận ra Thân Cửu Tung thân phận, đều nghiêm nghị hành lễ.

Thân Cửu Tung khẽ vuốt càm, nói: "Không cần khách khí. "

Lúc này thời điểm, Trương Nghị mềm dai vội vàng tiến lên, trước cười cùng Thân Cửu Tung chào.

Rồi sau đó nói khẽ với Tô Dịch nói: "Tô công tử, không nghĩ tới ngài cũng tới. "

Tô Dịch không để ý đến hắn.

Cho tới bây giờ đến võ đài một khắc này, ánh mắt của hắn liền nhìn về phía Hoàng Càn Tuấn.

Tự nhiên cũng mắt thấy Ma Sơn Uy vừa rồi như xách con gà con tựa như, dùng tay phải nắm chặt Hoàng Càn Tuấn cái cổ một màn kia.

Cũng nhìn thấy Ma Sơn Uy cái kia giơ lên đang muốn rút hướng Hoàng Càn Tuấn đôi má tay trái.

"Đây là có chuyện gì? "

Tô Dịch không để ý đến những người khác, chỉ đem ánh mắt nhìn hướng Hoàng Càn Tuấn, thần sắc bình thản hỏi.

Đối mặt Tô Dịch ánh mắt, Hoàng Càn Tuấn không khỏi lộ ra một tia xấu hổ chi sắc, nói:

"Tô ca, ta.....Lại cho ngài mất thể diện....."

Hắn đều hận không thể tìm đầu kẽ đất chui vào.

Ban đầu ở Vân Hà quận thành phân biệt lúc, hắn từng âm thầm thề, nhất định phải tại thanh giáp quân lẫn vào ra cái trò, dùng không cô phụ Tô Dịch đối với chính mình chiếu cố cùng tài bồi.

Ai từng muốn, hết lần này tới lần khác tại đây chịu khi dễ thời điểm, bị đột nhiên mà đến Tô Dịch cho bắt gặp!

Lần này, liền Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung cũng phát giác được không đúng, ánh mắt không khỏi đều nhìn về Hoàng Càn Tuấn, như có điều suy nghĩ.

Ma Sơn Uy con ngươi có chút ngưng tụ, cười chắp tay: "Xin hỏi Thân hầu, vị công tử này là? "

Thân Cửu Tung thần sắc đã trở nên lãnh đạm đứng lên, mặt không chút thay đổi nói: "Ngươi hay là trước nói một câu, vừa rồi lại là chuyện gì xảy ra cho thỏa đáng. "

Mắt thấy Thân Cửu Tung thái độ chuyển biến, Ma Sơn Uy trong nội tâm lộp bộp một tiếng, mơ hồ cảm giác được có chút không ổn.

Trương Nghị mềm dai nhịn không được nói: "Lão Ma tử, ngươi tốt nhất chi tiết nói rõ, nếu không, một khi lại để cho Tô công tử không hài lòng, chính là nhà quyền quý đã trở về, cũng không giữ được ngươi! "

Ma Sơn Uy sắc mặt biến hóa, nghe ra Trương Nghị mềm dai là ở nhắc nhở chính mình.

Điều này làm cho hắn lập tức ý thức được, cái kia bị gọi "Tô công tử" Áo bào xanh thiếu niên, thân phận tuyệt không đơn giản.

Hít thở sâu một hơi khí, Ma Sơn Uy trầm giọng nói: "Cái này Hoàng Càn Tuấn là ta thanh giáp quân một vị Thiên phu trưởng, đoạn thời gian gần nhất nhiều lần xây dựng kỳ công, biểu hiện trác tuyệt xuất sắc, có thể nói là khó gặp tốt hạt giống. "

Nói đến đây, hắn lời nói xoay chuyển, "Khả cư ta quan sát, đoạn thời gian gần nhất, Hoàng Càn Tuấn tâm tính cũng đã xảy ra một ít biến hóa. "

"Cái gọi là ngọc bất trác bất thành khí, ta lo lắng hắn cậy tài khinh người, đắc ý quên hình, liền mượn danh nghĩa tỷ thí, giúp cho gõ, ý đồ giết một giết hắn trên người khí diễm, làm cho hắn lạnh hơn yên tĩnh mà nhận rõ chính mình, như thế, cũng có lợi cho hắn về sau phát triển....."

Mới nói được cái này, Hoàng Càn Tuấn đã cười lạnh ngắt lời nói: "Ma Thống lĩnh, ngươi dám vuốt lương tâm mình nói, như lời ngươi nói từng chữ đều những câu là thật, phát ra từ đáy lòng? "

Ma Sơn Uy sắc mặt biến hóa, trầm giọng nói: "Thân thể của ta vì phó thống lĩnh, có lý do gì muốn cố ý khi dễ ngươi như vậy một người tuổi còn trẻ? "

Nói xong, hắn nghiêm nghị nói: "Nhà quyền quý lúc trước mang ngươi gia nhập thanh giáp quân lúc, đã dặn dò qua, muốn bằng nghiêm khắc thái độ tới yêu cầu ngươi, ta vừa rồi mặc dù ra tay hung ác đi một tí, nhưng cũng là vì tốt cho ngươi. "

"Có thể còn ngươi, không biết cảm ơn cũng thế mà thôi, còn ngậm máu phun người, vu tội Nam Ảnh cùng ta có tư tình, điều này làm cho ai có thể không tức giận? "

Từ đầu đến cuối, Ma Sơn Uy một bộ hiên ngang lẫm liệt, cương trực công chính trưởng bối tư thái.

Điều này làm cho Hoàng Càn Tuấn tức giận đến thiếu chút nữa cười rộ lên, bái kiến vô sỉ, chưa thấy qua như thế vô sỉ !

"Nam Ảnh? "

Tô Dịch nhíu mày, đưa tầm mắt nhìn qua, lập tức liền thấy được trốn ở trong đám người Nam Ảnh.

Cái này một cái chớp mắt, Nam Ảnh da đầu run lên, trong nội tâm hận không thể đem Ma Sơn Uy mắng chết, êm đẹp, xách tên của ta làm gì?

Mà đối mặt Tô Dịch ánh mắt, nam ảnh không thể không cố gắng trấn định.

Nàng miễn cưỡng bài trừ đi ra một cái cứng ngắc dáng tươi cười, nói: "Tô sư huynh, đã lâu không gặp. "

Mọi người đều là khẽ giật mình, cái này áo bào xanh thiếu niên là Nam Ảnh sư huynh! ?

Chính là Ma Sơn Uy cũng có chút hồ đồ, đây là cái gì tình huống?

Tô Dịch không để ý đến trong tràng mọi người thần sắc khác thường kia, cũng không để ý tới nữa Nam Ảnh, hỏi: "Võ Linh hầu không tại? "

Trương Nghị mềm dai vội vàng nói: "Nhà quyền quý năm ngày trước liền tiến về trước Huyết Đồ Yêu Núi, đến nay còn không từng trở về. "

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Đã như vậy, vậy hôm nay cũng chỉ có thể do ta tự mình tới giải quyết chuyện này. "

Nói xong, ánh mắt của hắn nhìn về phía Ma Sơn Uy, lạnh nhạt nói: "Đến, ta và ngươi luận bàn một hồi, ta hôm nay cũng phá lệ một lần, tự tay dạy một dạy ngươi như thế nào làm người. "

Bay bổng một câu, lại để cho trong tràng bầu không khí bỗng nhiên yên lặng xuống.

Trương Nghị mềm dai trong nội tâm phát nhanh, vội vàng nói: "Tô công tử, chuyện hôm nay, ta tin tưởng chờ đợi gia sau khi trở về, chắc chắn cho Hoàng Càn Tuấn một cái hài lòng nói rõ, ngài ở xa tới là khách, vẫn là....."

"Trương Thống lĩnh, ta đây là vì hắn tốt. "

Tô Dịch lườm Trương Nghị mềm dai liếc, "Ngươi như vậy ngăn cản, chính là không muốn làm cho ta đối với hắn tốt rồi? "

Trương Nghị mềm dai cười khổ, thở dài không nói.

"Vị công tử này, Hoàng Càn Tuấn sự tình, chung quy là ta thanh giáp quân sự tình, ngươi cái này tùy tiện nhúng tay lời nói, có hay không có chút không ổn? "

Ma Sơn Uy mày nhăn lại, trầm giọng mở miệng.

Hắn liếc nhìn ra, Tô Dịch cũng không đặt chân Tông Sư chi cảnh, toàn thân khí tức gần kề chỉ đem lấy một tia cương sát khí mà thôi, đây là Tụ Khí cảnh hậu kỳ dấu hiệu.

Có lẽ Tô Dịch thân phận cực kỳ bất phàm, có thể nếu thật động thủ, hắn cũng không sợ.

Thân Cửu Tung hừ lạnh nói: "Một hồi luận bàn mà thôi, sao có thể gọi chộn rộn thanh giáp quân sự tình, chập choạng núi uy, ngươi tốt nhất đừng loạn chụp mũ. "

Ma Sơn Uy bị giáo huấn khiển trách được nội tâm cũng có chút nén giận, hắn hít thở sâu một hơi khí, trầm giọng nói:

"Nếu như vị công tử này đều muốn luận bàn, Ma mỗ phụng bồi là được! Bất quá, đao kiếm không có mắt, như làm bị thương vị công tử này, kính xin chư vị xin đừng trách! "

Lời nói đang lúc lộ vẻ lãnh ý.

Thân là thanh giáp quân phó thống lĩnh, lại quanh năm cùng Huyết Đồ Yêu Núi yêu thú đẫm máu chém giết, Ma Sơn Uy tính tình cũng cực kỳ hung hãn cùng thô bạo.

Mắt thấy Tô Dịch không biết phân biệt, hắn cũng lười khách khí nữa cái gì.

Có thể nghe được Ma Sơn Uy mà nói, Ninh Tự Họa không khỏi mỉm cười, Thân Cửu Tung cũng một hồi lắc đầu.

Trương Nghị mềm dai khóe môi run rẩy, trầm mặc không nói.

Hoàng Càn Tuấn nội tâm cảm động ngoài, cũng trở nên xấu hổ.

Trái lại ở đây những cái...Kia thanh giáp quân sĩ tốt, tức thì đều lộ ra phấn khởi chi sắc, tựa hồ ý thức được, một hồi trò hay liền đem trình diễn.

Mọi người đều nhượng bộ đến xa xa, cho Tô Dịch cùng chập choạng núi uy dọn ra một mảnh đất trống.

"Vị công tử này, mời! "

Ma Sơn Uy lạnh con mắt như nhận, trên người khí thế bỗng nhiên kéo lên, hung hãn chi khí giống như thủy triều mang tất cả khuếch tán.

"Nếu là muốn dạy ngươi làm người, ta liền cho ngươi một ra tay cơ hội. "

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Ma Sơn Uy trong con ngươi lãnh mang lóe lên, nói: "Cái kia Ma mỗ liền không khách khí! "

Hắn bỗng dưng cất bước, cánh tay hất lên, vung quyền ném ra, thế như pháo chùy.

Oanh!

Sáng chói chói mắt quyền kình, mang theo cô đọng như thực chất cương sát chi lực, phá không mà đi.

Không khí bỗng nhiên nổ tung, sinh ra như sấm rền nổ đùng.

Quyền kia sức lực vô cùng bá đạo, đúng là cương mãnh cực kỳ!

Thân Cửu Tung cũng không khỏi kinh ngạc, Võ Linh Hầu Trần Chinh dưới trướng người có tài, cũng là có có chút tài năng.

Nhìn hắn đi ra, Ma Sơn Uy tuy là Tông Sư nhất trọng tu vị, có thể quanh năm chém giết tại cái này hung hiểm Huyết Đồ Yêu Núi chi địa, một thân thực lực sớm đã vượt qua xa bình thường cùng cảnh nhân vật có thể so sánh.

Giống như cái này oanh ra một quyền, rõ ràng đã đạt đến đạt tới đỉnh cao tình trạng.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra, Ma Sơn Uy rất thông minh, cũng không vì Tô Dịch hiển lộ ra tu vị mà có bất kỳ khinh thường, vừa mới ra tay, liền vận dụng chính thức năng lực.

Đáng tiếc, Ma Sơn Uy căn bản không biết, hắn lúc này đối mặt là bực nào kinh khủng một cái nhân vật.....

Thân Cửu Tung vừa nghĩ đến cái này.

Phanh!

Chỉ thấy Tô Dịch tiện tay vẽ một cái, cái kia cách không oanh đến sáng chói quyền kình tựa như dễ dàng toái bọt biển giống như, bị Tô Dịch đầu ngón tay vạch phá.

Hời hợt.

Phụ cận thanh giáp quân sĩ tốt đều bị kinh đến, thiếu chút nữa cho rằng hoa mắt.

Hoàng Càn Tuấn, Nam Ảnh, Lí Mặc Vân bọn hắn cũng đều trong nội tâm run lên, thật mạnh! !

Còn không đợi mọi người phản ứng, chỉ thấy Tô Dịch thân ảnh hư không tiêu thất tại chỗ.

Sau một khắc đã xuất hiện ở Ma Sơn Uy trước người, bay bổng một chưởng đè xuống.

Ma Sơn Uy sớm phát giác được không đúng, trong nội tâm chấn động, mắt thấy một màn này, không chút do dự thúc dục toàn bộ lực lượng, dùng hai tay đón đỡ trước người,

Răng rắc!

Cốt cách bạo toái tiếng vang triệt.

Đang lúc mọi người bất khả tư nghị ánh mắt nhìn chăm chú, Ma Sơn Uy cách ngăn cản trước người hai tay, bị Tô Dịch một cái tát đập vỡ, như hai cái mềm mại con rắn chết giống như đẩy ra.

Mà Tô Dịch chưởng chỉ, tức thì thừa dịp phá vỡ khe hở, dư thế không giảm, đặt tại chập Ma Sơn Uy trên bờ vai.

Phanh!

Ma Sơn Uy thân thể mạnh mà hai đầu gối nện mà, bị một tát này cứng rắn trấn áp ở đằng kia, tóe lên đầy đất bụi bặm.

Hắn đôi má đến mức đỏ lên, kinh hãi gần chết.

Một chưởng, liền đem hắn đơn giản đã trấn áp?

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Ngoại trừ Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung thần sắc bình thản như trước, những người khác đều mở to hai mắt nhìn, bị cái này gọn gàng mà linh hoạt, dễ như trở bàn tay một màn chấn trụ.

Cái này quá không thể tưởng tượng nổi.

Theo Ma Sơn Uy ra quyền, đến bị trấn áp, cũng không quá đáng một cái nháy mắt thời gian mà thôi!

"Một chưởng này như thế nào? "

Tô Dịch hỏi.

Ma Sơn Uy thần sắc biến ảo bất định, nửa ngày mới cắn răng nói: "Lúc trước là Ma mỗ mắt vụng về, một chưởng này đánh cho ta tâm phục khẩu phục! "

Phanh!

Tô Dịch một cước đá ra, Ma Sơn Uy thân ảnh bay rớt ra ngoài, miệng mũi phún huyết, dục vọng giãy dụa đứng dậy, lại bởi vì thương thế quá nặng, lại ngã nhào trên đất.

Mọi người đều bị cái này tàn nhẫn một màn kinh đến, hít vào khí lạnh không thôi.

Tô Dịch hỏi lại: "Một cước này như thế nào? "

Ma Sơn Uy dồn dập thở dốc, thanh âm khàn khàn nói: "Công tử một cước này, lại để cho Ma mỗ cảm giác sâu sắc bản thân chi hèn mọn, sẽ không dám giống như trước như vậy làm càn, tự nay về sau, ổn thỏa ghi khắc công tử hôm nay dạy bảo, sửa chữa! "

Tô Dịch đi lên trước, một cước dẫm nát Ma Sơn Uy trên mặt, bao quát hạ xuống, nói: "Ta đây giống như vì muốn tốt cho ngươi, ngươi lĩnh không lĩnh tình? "

Ma Sơn Uy đôi má đều bị giẫm được sụp đổ bắt đầu vặn vẹo, vả vào mồm sát mặt đất, hắn miệng lớn thở dốc, lớn tiếng nói:

"Đây là thiên đại ân tình, tại Ma mỗ mà nói, không thua gì tái tạo chi ân, Ma mỗ phát ra từ nội tâm cảm kích, còn muốn cả đời cảm động và nhớ nhung công tử tốt! "

Mọi người đều ngây dại.

Một là bị Tô Dịch vậy dứt khoát lưu loát tàn nhẫn thủ đoạn hù đến.

Hai là khiếp sợ tại Ma Sơn Uy biểu hiện, tựa hồ hoàn toàn bị đánh phục thiếp, mỗi một lần trả lời đích thoại ngữ, đều cơ hồ nhanh phá vỡ mọi người đối với hắn nhận thức!

Dù sao, ai có thể nghĩ đến, thanh giáp quân vị này có "Lãnh Diện Đồ Phu" Danh hiệu phó thống lĩnh, như thế nào thoáng cái chịu thua đến trình độ như vậy?

Quả thực thật sự như là một cái bỗng nhiên hoàn toàn tỉnh ngộ, nhận thức đến bản thân nghiệp chướng nặng nề tội đồ.

Duy chỉ có Thân Cửu Tung con ngươi ngưng lại, cái này Ma Sơn Uy, tuyệt đối là cái cầm được thì cũng buông được hung ác gốc rạ!

Cũng là căn bản không thèm để ý mặt cùng tôn nghiêm tên điên.

Chỉ cần có thể mạng sống, hắn có thể bỏ qua hết thảy.

Loại người này, cũng thường thường nguy hiểm nhất!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 229: Người Cạnh Tranh

Ninh Tự Họa con ngươi cũng nổi lên dị sắc.

Ma Sơn Uy phản ứng, làm cho nàng cũng phát giác được, một khi lại để cho loại người này sống sót, nói không chính xác có một ngày, hắn sẽ tại ngươi suy yếu nhất thời điểm, như một cái giống là chó điên xông lên đem ngươi cắn xé thành mảnh vỡ.

Áp lực cực kỳ trong không khí, chỉ thấy Tô Dịch mở miệng lần nữa:

"Ta nếu như hảo tâm dạy ngươi làm người, ngươi có phải hay không nên nói cho ta biết, ai bảo ngươi như vậy khi nhục Hoàng Càn Tuấn ? "

Ma Sơn Uy lớn tiếng nói: "Chỉ trách Ma mỗ bị sắc đẹp mê tâm hồn, biết được Nam Ảnh cùng Hoàng Càn Tuấn một mực không đối phó, liền muốn lấy giúp đỡ Nam Ảnh xả giận, thế cho nên nhưỡng hạ sai lầm lớn. Công tử xuất hiện, có thể nói là cho Ma mỗ một cái dừng cương trước bờ vực cơ hội, Ma mỗ cảm giác sâu sắc hổ thẹn, cũng vui lòng phục tùng! "

Tất cả mọi người là cả kinh, ánh mắt đồng loạt nhìn về phía nam ảnh.

Mà lúc này, Nam Ảnh khuôn mặt đã là trắng bệch khó nhìn lên.

Liền nàng cũng không có nghĩ đến, đường đường thanh giáp quân phó thống lĩnh, lại sẽ không chút do dự trực tiếp đem mình bán đi!

Mắt thấy mọi người ánh mắt nhìn đến, Nam Ảnh nhịn nữa không ngừng hét lớn: "Ta không có! Ngươi ngậm máu phun người! Ta Nam Ảnh chỉ là một cái Bách phu trưởng, đâu có thể nào mệnh lệnh ngươi một cái phó thống lĩnh làm việc! "

Nói xong, nàng phốc thông một tiếng quỳ gối cái kia, run giọng cầu khẩn nói: "Tô sư huynh, ta dám đối với thiên phát thề, tuyệt không có lại để cho chập choạng núi uy làm như vậy! "

Ma Sơn Uy lớn tiếng nói: "Ma mỗ nói, chỉ trách chính mình sắc lệnh trí bất tỉnh! "

Ý ở ngoài lời chính là, trúng ngươi Nam Ảnh mỹ nhân kế.

Thấy vậy, Tô Dịch không khỏi thật sâu nhìn Ma Sơn Uy liếc, nói:

"Như ngươi loại này người, ta trước kia bái kiến rất nhiều cái, so ngươi ác hơn, càng không biết xấu hổ cũng số lượng cũng không ít, đại khái là đều từng trải qua quá nhiều lần sinh tử gặp trắc trở, khắc sâu ý thức được thời gian sinh tử lớn khủng bố, cho nên vì mạng sống, sẽ không tiếc hết thảy mà vứt bỏ hết thảy tôn nghiêm cùng mặt. "

Ma Sơn Uy thân thể bỗng nhiên phát cương, sắc mặt biến ảo bất định.

Tô Dịch lời nói này, lại để cho hắn chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần trong ngoài đều bị nhìn thấu, toàn thân đều ứa ra hàn ý.

"Ngươi đoán thử coi hắn và ngươi giống nhau người kết cục như thế nào? "

Tô Dịch mỉm cười, hỏi.

Đối mặt Tô Dịch cái kia đạm mạc thâm thúy con mắt đồng tử cùng không mang theo cảm tình mỉm cười, Ma Sơn Uy đồng tử bỗng nhiên co rút lại như châm, nội tâm không thể ức chế địa dũng nảy sinh sợ hãi thật sâu.

Hồi lâu, Ma Sơn Uy cố nén nội tâm e ngại, từng chữ nói ra: "Ma mỗ không dám tự mình đoán bừa, nhưng Ma mỗ dám thề, cuộc đời này đời này chỉ biết cảm động và nhớ nhung công tử tốt, đoạn không có bất luận cái gì trả thù ý tưởng! "

"Không, ngươi có thể dùng lựa chọn trả thù. "

Tô Dịch lạnh nhạt nói, "Hơn nữa, ta trước kia đã từng cùng rất nhiều như ngươi giống nhau người ta nói qua nói như vậy. Đối với ngươi cho tới bây giờ còn sống được hảo hảo, về phần hắn đám bọn họ....."

Ma Sơn Uy sợ hãi kêu to: "Ma mỗ minh bạch! Ma mỗ minh bạch! "

Tô Dịch một hồi lắc đầu, thu hồi dẫm nát Ma Sơn Uy trên mặt chân, nói: "Ngươi không rõ, trong mắt ta, ngươi hoàn toàn không có tư cách cùng ta là địch. "

Dứt lời, lại chẳng muốn xem Ma Sơn Uy liếc.

Hắn trực tiếp đi vào Hoàng Càn Tuấn trước người, nói: "Ta đem hắn lưu cho ngươi tới giải quyết, coi như là một khối đá mài đao, dùng ba tháng trong khi hạn, có thể làm được hay không? "

Hoàng Càn Tuấn nhếch môi, hung hăng gật đầu, "Có thể! "

Lần này đối thoại, bị toàn trường tất cả mọi người nghe được, những cái...Kia thanh giáp quân sĩ tốt hơi giật mình, cũng không khỏi nghi hoặc.

Hoàng Càn Tuấn một cái tụ khí cảnh sơ kỳ võ giả, làm sao có thể đủ trong ba tháng, đem Ma Sơn Uy bực này tông sư nhất trọng cảnh hung ác gốc rạ đánh bại?

Ma Sơn Uy cũng nghe đến nơi này lần đối thoại, hắn ngồi phịch ở trên mặt đất, dồn dập thở dốc, lớn tiếng nói:

"Có thể được công tử coi là Hoàng Càn Tuấn đá mài đao, là Ma mỗ thiên đại vinh hạnh! Cũng nhiều Tạ công tử hôm nay ân không giết! "

Mọi người đều không nói gì.

Tô Dịch không để ý đến Ma Sơn Uy, ánh mắt nhìn hướng Trương Nghị mềm dai, nói: "Trương Thống lĩnh, tìm một chỗ tâm sự? "

Trương Nghị mềm dai hít thở sâu một hơi khí, cười nói: "Tô công tử mau mời! Nhà quyền quý sớm đã từng nói qua, như Tô công tử đã đến, tựu lấy‘ Trăm Yêu Linh Huyết’ chỗ nhưỡng ‘ Đốt Vân Rượu’ chiêu đãi, đây chính là thế gian khó được rượu ngon. "

"Ngươi cũng tới. "

Tô Dịch nhìn thoáng qua Hoàng Càn Tuấn.

Hoàng Càn Tuấn vội vàng đáp ứng.

Lúc này, Trương Nghị dây chằng lấy Tô Dịch bọn hắn quay người đã đi ra cái này mảnh võ đài.

Đưa mắt nhìn Tô Dịch bọn hắn ly khai, võ đài phụ cận thanh giáp quân sĩ tốt thần sắc, đều mang lên một vòng vẻ phức tạp.

Tô Dịch cường đại, rung động bọn hắn tâm thần, cũng làm cho trong bọn họ tâm dâng lên kính ngưỡng chi ý.

Quân ngũ trong quy củ rất đơn giản, càng cường đại người càng bị người tôn trọng.

Tô Dịch dùng tụ khí cảnh tu vị, dễ dàng trấn áp Ma Sơn Uy, điều này làm cho những cái...Kia thanh giáp quân sĩ tốt muốn không khâm phục cũng khó khăn.

Mà một mực quỳ gối võ đài trong Nam Ảnh, lại trợn tròn mắt.

Nàng vốn là nội tâm sợ hãi tâm thần bất định, cho Tô Dịch tất nhiên sẽ sấm sét tức giận, nói không chính xác sẽ giết chết chính mình.

Có ai nghĩ được, từ đầu đến cuối, Tô Dịch cũng không có liếc nhìn nàng một cái.

So nhục nhã càng làm cho người khó chịu, không thể nghi ngờ chính là chỗ này loại triệt để bỏ qua mùi vị!

"Thằng này.....Càng ngày càng đáng sợ....."

Lí Mặc Vân thầm than, nội tâm dâng lên nói không rõ đạo không rõ tâm tình.

Trước kia, hắn là Quảng Lăng thành một đời tuổi trẻ lĩnh quân nhân vật, là Thanh Hà kiếm trong phủ cửa cực kỳ chói mắt phong vân đệ tử.

Trước kia, hắn từng cực xem thường Tô Dịch cái này Văn gia con rể tới nhà, thậm chí từng bởi vì muốn truy cầu Văn Linh Chiêu nguyên nhân, ý đồ đang âm thầm đem Tô Dịch diệt trừ.

Khả thi đến nỗi nay.....

Lí Mặc Vân mới khắc sâu phát hiện, mình trước kia hạng gì ngây thơ buồn cười.

"Hạ trùng không thể Ngữ Băng, đại khái tại hôm nay Tô Dịch trong mắt, mình chính là một cái khó coi kẻ đáng thương tử a....."

Lí Mặc Vân vừa nghĩ đến cái này, trong tràng đột nhiên vang lên Ma Sơn Uy thanh âm:

"Người tới, đem Nam Ảnh giam cầm đứng lên, chờ đợi gia đã trở về, tự mình xử lý! "

Lí Mặc Vân mạnh mà ngẩng đầu, chỉ thấy một đám thanh giáp quân sĩ tốt tiến lên, đánh về phía quỳ gối cái kia Nam Ảnh.

Mặc cho nàng hoảng sợ thét lên, cũng không có tế tại sự tình, cuối cùng bị bắt lấy mang đi.

Một vòng vớ vẩn cảm giác vọt lên Lí Mặc Vân trong lòng.

Từ đầu đến cuối, Tô Dịch đều không có để ý tới Nam Ảnh, không lọt vào mắt.

Buồn cười chính là, lúc trước bị Tô Dịch hung hăng thu thập dừng lại Ma Sơn Uy, lại đối Nam Ảnh hạ thủ.....

Ma Sơn Uy đây là hận chính mình trúng nam ảnh mỹ nhân kế, mới có thể làm như vậy, vẫn là vì dùng cái này hướng Tô Dịch lấy lòng?

Không ai đoán được.

Có thể Lí Mặc Vân lại sâu khắc đã minh bạch một sự kiện.

Làm có đầy đủ thực lực cường đại lúc, ngươi khinh thường đi giải quyết người, tự nhiên sẽ có người chủ động giúp ngươi đi giải quyết!

Giống như lúc này.

Tô Dịch căn bản không có nói phải như thế nào xử trí Nam Ảnh, nhưng ai có thể nhìn không ra, dù là Ma Sơn Uy không dưới đạt mệnh lệnh này, làm Võ Linh Hầu Trần Chinh khi trở về, cũng định sẽ không bỏ qua cho Nam Ảnh?

.....

Ánh nắng chiều ảm đạm, cảnh ban đêm hàng lâm.

Cự thạch dựng thô kệch cung điện bên trong, to như tay em bé ngọn đèn dầu rào rạt thiêu đốt, chiếu lên đại điện một mảnh tươi sáng.

Một chậu bồn nóng hôi hổi thức ăn trình lên đến, đều là đủ loại màu sắc hình dạng yêu thú huyết nhục chỗ nấu nướng, mùi thơm đậm đặc, làm cho người ngón trỏ lớn di chuyển.

Tại Tô Dịch bọn hắn riêng phần mình công văn trước, đều bày biện một vò "Đốt Vân Rượu", tửu sắc đỏ tươi sáng, phảng phất giống như thiêu đốt mây tía (Vân Hà) giống như.

Rượu này do trên trăm loại yêu thú máu huyết cùng rất nhiều linh dược cùng một chỗ chế riêng cho mà thành, rượu mời bá liệt, nhập hầu như đốt, có thể kích phát võ giả toàn thân khí huyết tiềm năng.

Tô Dịch nếm nếm, hương vị xác thực cực kỳ đặc biệt, như một đường lưỡi đao nhập hầu, như tê liệt nóng rực tửu thủy dũng mãnh vào trong cơ thể sau, giống như dung nham phun trào tựa như dũng mãnh vào tất cả xương cốt tứ chi, cháy sạch toàn thân khí huyết như đốt như sôi.

Một chút phẩm chép miệng, mồm miệng tầm đó, tràn ngập lộ vẻ cam liệt thuần hậu mùi rượu.

Bình thường võ giả sợ là căn bản gánh không được bực này bá liệt rượu mời, một chén rượu say.

Trên bàn rượu, Tô Dịch bọn hắn vừa ăn vừa nói chuyện, rất nhanh liền từ Trương Nghị mềm dai trong miệng đã được biết đến một ít trọng yếu tin tức.

Lúc này đây sắp bộc phát tại Huyết Đồ Yêu Núi thú triều, hấp dẫn Đại Chu không ít nhân vật đứng đầu chú ý.

Một ít thế lực lớn càng là sớm đã sớm hành động, theo khu vực khác trong tiến vào Huyết Đồ Yêu Núi.

Như đứng hàng Đại Chu thập đại học cung lư Mặt Trời học cung, Không Động học cung, Sao Nhai học cung, đều có cực hạn đại nhân vật dẫn đội, từ lúc trước một hồi, hãy tiến vào huyết đồ yêu trong núi.

Trừ này, cũng có một ít mặt khác một ít thế lực hung ác nhân vật.

Điều này làm cho Tô Dịch bọn hắn đều ý thức được, như lần này Huyết Đồ Yêu Núi trong thật sự có cái gì không được cơ duyên sinh ra đời, nhất định sẽ đưa tới phần đông người cạnh tranh cướp đoạt.

"Cái này thật có chút phiền toái. "

Hiểu được những thứ này, Thân Cửu Tung nhíu mày, người cạnh tranh càng nhiều, liền có nghĩa là không thể tránh né mà sẽ phát sinh xung đột.

"Lo lắng những thứ này làm chi, cho tới bây giờ, vẫn chưa có người nào rõ ràng, Huyết Đồ Yêu Núi chỗ sâu dị biến, đến tột cùng là cơ duyên, vẫn là tai hoạ. "

Ninh Tự Họa không cho là đúng lắc đầu, "Huống chi, dùng lực lượng của chúng ta, đủ ứng đối một ít đột phát hung hiểm. "

Nói xong, nàng ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, cười cười nói nói thản nhiên, "Đạo hữu cảm thấy thế nào? "

Tô Dịch thuận miệng nói: "Đến lúc đó nhìn một cái tình huống rồi nói sau. "

Ở kiếp trước, hắn xông qua được hung ác chi địa, tìm kiếm qua di tích Bí Cảnh sớm đã nhiều vô số kể, đạt được qua cơ duyên, cũng tao ngộ qua ngập trời sát kiếp.

Thậm chí rất nhiều lần lâm vào tuyệt cảnh, cửu tử nhất sinh.

Nếu bàn về kinh nghiệm, tự nhiên phong phú cực kỳ.

Có thể Tô Dịch rõ ràng hơn, đối đãi không biết chỗ hung hiểm lúc, không thể vọng thêm phỏng đoán, cũng quyết không thể phớt lờ.

Ninh Tự Họa nhẹ gật đầu, nói: "Đạo kia hữu cảm thấy, chúng ta khi nào xuất phát cho thỏa đáng? "

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Trương Nghị mềm dai, nói: "Võ Linh hầu ban đầu là từ nơi này xuất phát, có hay không có cụ thể lộ tuyến? "

Trương Nghị mềm dai vội vàng nói: "Có. "

Nói xong, hắn lấy ra một bức da thú địa đồ, đứng dậy đưa cho Tô Dịch, "Đây là nhà quyền quý tự tay hội chế một phần cùng Huyết Đồ Yêu Núi có quan hệ địa đồ, mời công tử xem qua. "

Tô Dịch mở ra vừa nhìn, chỉ thấy ở trên vẽ lấy địa đồ mặc dù đơn sơ đi một tí, nhưng đại khái đem Huyết Đồ Yêu Núi tình hình chung hiện ra đi ra.

Trong đó rất nhiều địa phương, còn dùng bút son ghi chú một ít văn tự, như là "Nguy hiểm" "Cực độ nguy hiểm" "Làm đường vòng mà đi" "Chặn đường cướp của"..., chữ.

Mà ở ở vào huyết đồ yêu núi chỗ sâu một mảng lớn trong khu vực, lại trống rỗng, chỉ ghi chú một câu——

"Đây là đại hung chi địa, cũng có dấu đại huyền cơ! "

Nhìn một lát, Tô Dịch đem da thú địa đồ đưa cho bên cạnh Ninh Tự Họa.

Ánh mắt của hắn tức thì nhìn về phía Trương Nghị mềm dai, nói: "Nhà của ngươi nhà quyền quý năm ngày chưa về, cực có thể là gặp phải một ít khó giải quyết sự tình, cũng hoặc là tình cảnh nguy hiểm. "

"Ngươi đợi tí nữa đem hắn tiến về trước Huyết Đồ Yêu Núi lúc thời cơ, địa điểm, đường nhỏ cùng hắn việc này lên núi mục đích, từng cái cho ta nói rõ chi tiết đến, chờ chúng ta tiến về trước Huyết Đồ Yêu Núi lúc, có lẽ có thể giúp được hắn. "

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 230: Rên Rỉ Cùng Nỉ Non

Trương Nghị mềm dai hổ thân thể chấn động, nghiêm nghị ôm quyền nói: "Trương mỗ thay ta gia nhà quyền quý, đa tạ công tử trượng nghĩa ra tay! "

Hắn những ngày này vốn là một mực ở lo lắng Võ Linh Hầu Trần Chinh an nguy. Nếu có thể có Tô Dịch bọn hắn tiến về trước Huyết Đồ Yêu Núi hỗ trợ, cái kia không thể nghi ngờ không thể tốt hơn.

Kế tiếp, Trương Nghị mềm dai đem Võ Linh Hầu Trần Chinh năm ngày trước lúc rời đi chi tiết từng cái nói ra, kể cả thời gian, địa điểm, tiến về trước lộ tuyến...,.

"Đạo hữu cảm thấy, chúng ta khi nào xuất phát cho thỏa đáng? "

Lúc này thời điểm, Ninh Tự Họa cũng nhìn rồi cái kia một bức da thú địa đồ, nhẹ giọng hỏi.

"Việc này không nên chậm trễ, ngày mai sáng sớm liền lên đường. "

Tô Dịch làm ra quyết đoán.

Tuy nói dựa theo ngày suy tính, khoảng cách lần này thú triều bộc phát còn có bốn ngày thời gian.

Có thể nếu có thể tại thú triều bộc phát trước, liền đến Huyết Đồ Yêu Núi ở chỗ sâu trong một mảnh kia chỗ hung hiểm, không thể nghi ngờ rất

tốt.

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều đáp ứng.

Cả hai tại biết được Lư Dương học cung, Không Động học cung, Sao Nhai học cung các loại Đại Chu cực hạn thế lực cũng tham dự sau khi đi vào, cũng minh bạch càng sớm tiến về trước Huyết Đồ Yêu Núi càng tốt.

Màn đêm buông xuống, Trương Nghị mềm dai vì Tô Dịch bọn hắn riêng phần mình an bài dừng chân chi địa.

Tô Dịch gian phòng.

"Có cái gì trên việc tu luyện hoang mang, ngươi bây giờ liền có thể hỏi ta. "

Tô Dịch tùy ý ngồi ở đó, nhìn xem đứng ở đó Hoàng Càn Tuấn, nhẹ giọng mở miệng.

Sự tình hôm nay, cũng làm cho Tô Dịch nội tâm hơi có chút tự trách, tựa hồ.....Chính mình một mực không có chính thức tại trên tu hành cho Hoàng Càn Tuấn nhiều ít trợ giúp.

Bằng không mà nói, Hoàng Càn Tuấn đâu có thể nào sẽ bị một cái tông sư nhất trọng nhân vật khi nhục thành như vậy?

Cho nên, thừa dịp đêm nay, Tô Dịch ý định hảo hảo chỉ điểm một chút Hoàng Càn Tuấn.

Hoàng Càn Tuấn hít thở sâu một hơi khí, nghĩ nghĩ, liền bắt đầu khiêm tốn thỉnh giáo đứng lên.

Ban đầu ở Vân Hà quận thành, Tô Dịch từng tặng cho hắn một bộ "Đại Tinh Nguyên Thuật" Tu luyện bí pháp, đoạn thời gian này đến nay, làm cho

hắn tu vị đột nhiên tăng mạnh, lấy được chỗ ích không nhỏ.

Có thể chỉ dựa vào hắn ngộ tính, còn không cách nào chính thức hiểu rõ Đại Tinh Nguyên Thuật toàn bộ huyền bí.

Mắt thấy bởi vậy cơ hội, Hoàng Càn Tuấn làm sao bỏ lỡ.

"Tô ca, cái gì gọi là‘ Chư Khiếu Thành Linh’? "

Đây là Hoàng Càn Tuấn vấn đề thứ nhất.

Tô Dịch cũng không kỳ quái, hôm nay Hoàng Càn Tuấn đã là tụ khí cảnh sơ kỳ tu vị, lại tu luyện là Đại Tinh Nguyên Thuật tự nhiên sớm đã cùng cái này thế tục trong võ giả không giống với.

Tối thiểu, Chư Khiếu Thành Linh bực này nội tình, cũng không phải là những võ giả khác có thể biết rõ đấy.

Lúc này, Tô Dịch từng cái chịu trình bày giảng giải, lời ít mà ý nhiều, thông tục dễ hiểu, rồi lại ý vị tuyệt vời.

Hoàng Càn Tuấn sau khi nghe xong, rất có xé tan màn đêm nhìn thấy ánh sáng, sáng tỏ thông suốt cảm giác.

Hắn kiềm chế ở nội tâm vui sướng, lần nữa thỉnh giáo một vấn đề.

Cứ như vậy, cả hai một hỏi một đáp, nếu như thầy trò ở giữa thụ nghiệp giải thích nghi hoặc.

Cho đến một lúc lâu sau.

Tô Dịch nói: "Ta đã đem tụ khí cảnh trong tu hành bí quyết đều nhất nhất truyền thụ cho ngươi, như trong vòng ba tháng đánh tiếp bất quá cái kia chập Ma Sơn Uy, ngươi về sau đừng nói là nhận thức ta. "

Hoàng Càn Tuấn lúng túng gãi gãi đầu, rồi sau đó trang túc ôm quyền nói: "Tô ca, ngươi yên tâm chính là! "

Liền vào lúc này, đột nhiên một hồi kỳ quái tiếng rên rỉ theo trong bóng đêm truyền đến, đứt quãng, như ẩn như hiện.

Tô Dịch khẽ giật mình, đứng dậy đi vào phía trước cửa sổ, hướng ra ngoài nhìn lại, chỉ thấy xa xa một tòa bao phủ tại trong bóng đêm cung điện trước, sắp xếp lấy một đội người.

Mà cái kia kỳ quái tiếng rên rỉ chính là theo này tòa cung điện bên trong truyền ra.

"Đây là? "

Tô Dịch ánh mắt cổ quái, mơ hồ đoán ra cái gì.

Hoàng Càn Tuấn trên mặt lộ ra mập mờ chi sắc, cười hắc hắc nói: "Tô ca, ngươi còn nhớ rõ cái kia âm sát cửa ‘ Thi Phu Nhân’ liễu tương lam ư? "

Tô Dịch chợt nói: "Là nàng? "

Hắn làm sao không nhớ rõ, ban đầu ở Vân Hà quận thành kém cỏi an tiểu cư, Võ Linh Hầu Trần Chinh đem Liễu Tương Lam bắt sống, mang về thanh giáp quân, nói là thanh giáp quân binh lính huyết khí phương cương, buổi tối khó tránh khỏi không chỗ thổ lộ dư thừa tinh lực.....

"Không sai, chính là nàng. "

Hoàng Càn Tuấn thở dài, "Ngươi cũng không biết, tại đây quân ngũ chi địa, nữ nhân là nhiều khan hiếm tồn tại, từ lúc Liễu Tương Lam đã đến về sau, hơn vạn thanh giáp quân tướng sĩ đều sôi trào, chỉ cần không chiến

tranh thời điểm, mỗi ngày buổi tối đều có không ít người đứng xếp hàng đi chơi....."

Tô Dịch cũng không khỏi hít sâu một hơi, đây nên là bực nào hoang đường tình cảnh?

Ngàn người cưỡi, vạn người vượt qua, một điểm môi son vạn người nếm?

Cũng quá biến thái!

Tô Dịch thu hồi ánh mắt, đóng lại cửa sổ, đột nhiên hỏi: "Ngươi sẽ không phải cũng cùng bọn hắn giống nhau....."

Hoàng càn tuấn vội vàng phủ nhận: "Tô ca, ta sao có thể có thể là cái loại này bụng đói ăn quàng người? "

Tô Dịch ồ một tiếng.

Hoàng Càn Tuấn vốn định lại đối đãi một lát, hảo hảo cùng Tô Dịch tâm sự, có thể mắt thấy Tô Dịch không yên lòng, liền thức thời cáo từ ly khai.

Tô Dịch không có trì hoãn nữa thời gian, khoanh chân ngồi ở phủ lên da thú trên giường, một bên tu luyện một bên suy nghĩ.

"Ta hôm nay luyện hóa ra đạo cương mới chưa tới một thành, lần này tiến về trước Huyết Đồ Yêu Núi, nhất định sẽ không thiếu chiến đấu chém giết cơ hội. "

"Nếu có thể mượn chiến đấu đem một thân chân nguyên đều rèn luyện xuất đạo cương, tu vi của ta là được đạt đến tụ khí cảnh đại viên mãn tình trạng. "

"Nếu có thể đạt đến một bước này, đột phá tông sư chi cảnh đối với ta mà nói, dễ như trở bàn tay! "

Võ đạo bốn cảnh, Bàn Huyết, tụ khí, nuôi dưỡng lô, không rò.

Nuôi dưỡng lô cảnh bị gọi tông sư chi cảnh.

Không rò cảnh lại được xưng làm trước Thiên Võ Tông chi cảnh, có nghĩa là một bước bước vào Tiên Thiên cấp độ, có thể có được phạt cọng lông tẩy tủy, thoát thai hoán cốt giống như tánh mạng lột xác.

"Nếu ta bước vào tông sư chi cảnh, dùng chư khiếu thành linh, ẩn mạch, đạo cương cái này ba loại muôn đời hiếm thấy nội tình, căn bản không lo không cách nào tại ngũ tạng chi trong lò rèn luyện ra‘ năm bao hàm tính linh’....."

"Đúng rồi, đối thần hồn tu luyện không thể nới trễ, tại tông sư chi cảnh, thần hồn lực lượng càng cường đại, rèn luyện ra năm bao hàm tính linh phẩm đối với lại càng cao, lúc chiến đấu, chỗ phóng xuất ra uy năng lại càng lớn....."

"Trừ này, còn muốn sưu tập một ít đúc kiếm cần thiết linh tài. "

.....

Sáng sớm hôm sau.

Sắc trời đen tối âm trầm.

Tại Trương Nghị mềm dai đưa mắt nhìn hạ, Tô Dịch, Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung ba người thân ảnh ly khai nơi trú quân, hướng nơi xa Huyết Đồ Yêu Núi lao đi.

Huyết Đồ Yêu Núi kéo dài ngàn dặm chi địa, thế núi uốn lượn, mênh mang nguyên thủy, từ xưa đến nay, liền bị coi là đại hung chi địa.

Trong núi quanh năm chiếm cứ nhiều vô số kể yêu thú, càng có sát khí, khói độc quẩn quanh, đừng nói người bình thường, chính là võ giả cũng không dám đơn giản giao thiệp với trong đó.

Thực tế đoạn thời gian gần nhất, theo mười năm một lần thú triều lúc bộc phát đang lúc sắp xảy ra, Huyết Đồ Yêu Núi ở chỗ sâu trong, liên tiếp xuất hiện một ít cực kỳ khác thường quỷ dị dị tượng.

Cho tới bây giờ, tại Huyết Đồ Yêu Núi không, hoàn toàn bị nồng đậm huyết sắc sương mù che đậy, thật lâu không tiêu tan.

Liếc nhìn lại, đúng như một phương huyết khung, nhìn thấy mà giật mình.

Vừa mới đi vào Huyết Đồ Yêu Núi nơi bao bọc phạm vi, Tô Dịch liền phát giác được, trong hư không tràn ngập một cổ dày đặc sát khí, làm cho lòng người phiền ý buồn bực.

Bất quá, đối Tô Dịch bọn hắn mà nói, tự nhiên không bị ảnh hưởng.

"Lúc trước Võ Linh Hầu Trần Chinh nên chính là từ nơi này con đường kính tiến vào trong núi. "

Thân Cửu Tung một ngón tay cách đó không xa, nơi đó là một tòa hạp cốc, hai bên vách đá se lạnh, không có một ngọn cỏ.

"Cũng không biết vì sao, ta bỗng nhiên có một loại dự cảm, lần này chúng ta nói không chính xác có thể gặp được một cái cọc đại cơ duyên. "

Ninh Tự Họa hé miệng cười cười.

Nàng một bộ gọn gàng mà linh hoạt nhung trang, tóc dài sơ thành mái tóc, tay cầm thanh diễm trăng tàn,cuối kỳ,cuối tháng kích, tư thế hiên ngang.

"Đi thôi. "

Tô Dịch trực tiếp cất bước, dẫn đầu hướng phía trước bước đi.

Hắn như trước một bộ áo bào xanh, tóc dài bàn thành đạo búi tóc, Tiêu Sơ Hiên cử động, lạnh nhạt xuất trần.

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đi theo phía sau.

Trên đường đi, lộ vẻ gập ghềnh se lạnh đường đá đường nhỏ, vòm trời như máu đỏ thẫm, trong không khí sát khí quẩn quanh, nặng nề áp lực.

Chỉ một lát sau, bọn hắn một đoàn người liền gặp được một đám yêu thú công kích.

Đều là nhất giai, cấp hai bình thường yêu thú, có thể mỗi lần một đầu yêu thú đều con mắt đỏ lên, giống như điên cuồng, giống như hoàn toàn mất đi lý trí, liều lĩnh giống như xung phong liều chết tiến lên.

Căn bản không cần tô dịch cùng Ninh Tự Họa ra tay, Thân Cửu Tung một người liền đem bọn này yêu thú nhẹ nhõm giải quyết hết.

Có thể để cho bọn họ không nghĩ tới chính là——

Tại kế tiếp trên đường, hầu như thường cách một đoạn thời gian, sẽ có thành đàn yêu thú lao ra, tất cả đều như điên cuồng giống như, hoàn toàn không biết cái gì gọi là sợ hãi cùng sợ hãi.

Tuy nhiên Tô Dịch bọn hắn không sợ những thứ này, có thể bị như vậy lần lượt ngăn chặn, thực sự không thắng kia phiền.

"Những thứ này yêu thú rõ ràng cho thấy đã gặp phải trong thiên địa Huyết Sát xâm nhuộm, trở nên khát máu, luống cuống cùng điên, căn bản không biết sợ hãi, như tiếp tục như vậy, chúng ta trong vòng một ngày, sợ là căn bản không cách nào đến cái này huyết đồ yêu núi ở chỗ sâu trong. "

Ninh Tự Họa lông mày kẻ đen hơi nhíu.

Theo bọn hắn tiến vào Huyết Đồ Yêu Núi đến nay, đã qua đi hai canh giờ, mới gần kề chỉ tiến lên không đến trăm dặm chi địa.

Nguyên nhân chính là, dọc theo con đường này liên tiếp tao ngộ yêu thú tập kích, có có thể tránh khai mở, có căn bản là tránh không khỏi, chỉ có thể giết đi qua.

"Không nóng nảy, chúng ta dọc theo con đường này gặp được yêu thú, phẩm giai càng ngày càng cao, lực lượng cũng càng ngày càng lớn mạnh, cho tới bây giờ, mới không đến trăm dặm chi địa, cũng đã gặp ngũ giai yêu thú, đây chính là cái điềm tốt. "

Tô Dịch thuận miệng nói, hai đầu lông mày mơ hồ có chút chờ mong, "Ta ngược lại là hy vọng, kế tiếp trên đường, có thể xuất hiện một ít cường đại hơn yêu thú, nếu có thể có bát giai, cửu giai yêu thú, vậy thì càng tốt hơn. "

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không cách nào minh bạch, tô dịch nói ra lời nói này lúc, là như thế nào một loại tâm tình.

Thân Cửu Tung cười hỏi: "Tô công tử, ngươi đây là muốn tìm một ít yêu thú luyện tay một chút? "

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Lấy chiến tranh nuôi chiến tranh, mới có thể chính thức rèn luyện thực lực bản thân, như cái này huyết đồ yêu núi không

đủ nguy hiểm, vì sao phải đến? "

Thân Cửu Tung ách một tiếng, hơi có chút xấu hổ.

Hắn và Ninh Tự Họa là chạy cơ duyên đến.

Có thể rất hiển nhiên, tô dịch cùng bọn họ tâm tư không giống với, dường như là chạy chém giết chiến đấu đến.....

Ninh Tự Họa khóe môi hơi nhấc lên, cười nói: "Nói như vậy lời nói, kế tiếp gặp phải những cái...Kia đẳng cấp cao yêu thú sợ là muốn xui xẻo. "

Mới nói được cái này, đột nhiên, một hồi như có như không đây này lẩm bẩm âm thanh ở trên trời mà đang lúc vang lên.

Phảng phất giống như quỷ thần xì xào bàn tán.

Có giống như đến từ Cửu U Địa Ngục chỗ sâu câu hồn chi âm.

Ninh Tự Họa dáng tươi cười cứng đờ, trong môi bỗng dưng phát ra tiếng rên rỉ, hai đầu lông mày hiển hiện một vòng vẻ thống khổ.

Hầu như đồng thời, thân chín tung chỉ cảm thấy đầu ô...Ô...Ô...N...G một tiếng, như bị mũi đao xoắn tại thần hồn trong, sinh ra như tê liệt kịch liệt đau nhức, làm cho hắn kiên nghị khuôn mặt đều run rẩy bắt đầu vặn vẹo.

Lại nhìn Tô Dịch, thân ảnh có chút nhoáng một cái, liền khôi phục như lúc ban đầu, chẳng qua là cái kia lạnh nhạt thâm thúy trong mắt, nổi lên một vòng dị sắc.

Cái này tựa hồ là.....Cấm chế lực lượng chấn động a.....

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 231: Cấm Trận Cùng Phong Ấn

Huyết Đồ Yêu Núi, một tòa huyết vụ quẩn quanh tiểu gò núi chi đỉnh.

"Lại tới nữa....."

Mộc Hi than nhẹ.

Cái kia đứt quãng đây này lẩm bẩm âm thanh, hình như có quỷ dị đáng sợ lực lượng, tựa như vô hình lưỡi đao giống như hung hăng đục tiến thần hồn, sinh ra như tê liệt kịch liệt đau nhức.

Sớm có kinh nghiệm Mộc Hi trước tiên vứt bỏ cảm giác, dùng bí pháp bảo hộ ở thần hồn.

Có thể dù vậy, như trước cảm thấy một hồi phiền muộn.

Hắn không chút do dự xuất ra một viên óng ánh sáng long lanh lửa đỏ ngọc bội, giữ tại lòng bàn tay.

Lập tức một cổ ôn hòa nhiệt lưu nước vọt khắp toàn thân, xua tán toàn thân không khỏe.

"Nếu không phải cái này‘ Lân Huyết Ngọc Bội’, nghe được thanh âm này thật đúng là không tốt luộc. "

Mộc Hi thì thào.

Hắn áo trắng thắng tuyết, phong thần tuấn tú, con ngươi đóng mở đang lúc, có sáng sủa tinh thần quang ảnh lưu chuyển, thon gầy trội hơn thân ảnh hiên ngang như Tùng Trúc.

"Ngươi ra sao? "

Mộc Hi quay đầu, nhìn về phía hơi nghiêng một người trung niên nam tử.

"Còn có thể nhịn được. "

Trung niên nam tử trầm giọng nói.

Hắn yến quai hàm râu hùm, một bộ áo đen, thân ảnh cực kỳ cao lớn, đao đục búa khắc giống như cương nghị trên gương mặt, hiển hiện một vòng vẻ thống khổ.

"Cáp, như bị Sao Nhai học cung đệ tử chứng kiến, bọn hắn sùng bái nhất kính sợ bộc ấp đại nhân, lúc này lại lộ ra một bộ táo bón giống như thống khổ bộ dáng, sợ là không phải thương tâm khổ sở không thể. "

Mộc Hi không có tim không có phổi mà cười đứng lên.

Cái kia áo đen nam tử cao lớn, đúng là thiên hạ thập đại học cung một trong Sao Nhai học cung phó cung chủ bộc ấp, một vị Tông Sư tứ trọng cảnh đỉnh phong tồn tại!

Bị như vậy trêu chọc, Bộc Ấp nhưng không cách nào tức giận, lắc đầu cười khổ không thôi.

Mộc Hi thoạt nhìn mới chừng hai mươi tuổi, có thể Bộc Ấp cũng không dám bất kính.

Vì vậy y quan thắng tuyết người trẻ tuổi, chính là Đại Chu người khác họ Cửu vương một trong Trấn Nhạc Vương!

Hắn hai mươi tuổi bước vào Tông Sư chi cảnh, 23 tuổi chứng đạo trước Thiên Võ Tông, bị đương kim chu hoàng sắc phong vì Vương, bởi vậy dương danh tứ hải Bát Hoang, hiển nhiên một cái tuyệt thế yêu nghiệt.

Đặt tại trước kia, người khác họ Cửu vương trong, vũ lưu Vương Nguyệt thơ con ve là trẻ tuổi nhất một vị Vương.

Nàng mười lăm tuổi chứng đạo tông sư, 17 tuổi nhập trước Thiên Võ Tông chi cảnh, mười chín tuổi Phong Vương, được vinh dự Đại Chu ngàn năm dùng hàng ngạo thế kỳ tài.

Nhưng hôm nay, người khác họ Cửu vương trong, trẻ tuổi nhất chính là Mộc Hi, hắn so vũ lưu Vương tuổi trẻ năm tuổi.

Tuy nhiên luận và chiến tích, thiên phú cùng tu vị, thoạt nhìn phải kém sắc tại Vũ Lưu Vương.

Cũng không có người dám khinh thường người trẻ tuổi này.

Dù sao, một cái 23 tuổi người khác họ Vương, đủ để xấu hổ mà ngẻo thế gian này tuyệt đại đa số thế hệ trước tông sư nhân vật!

"Tiểu vương gia, đều đến nơi này thời điểm, ngươi tổng nên,phải hỏi nói, chúng ta lần này đến đây cái này Huyết Đồ Yêu Núi, là muốn làm cái gì a? "

Bộc Ấp nhịn đau khổ nói ra.

Mộc Hi nghĩ nghĩ, nói: "Theo ta được đến tin tức, cái này Huyết Đồ Yêu Núi ở chỗ sâu trong, chôn dấu một cái thần bí di tích cổ xưa, trong đó cực

khả năng phong ấn có trọng bảo. "

"Thần bí di tích? "

Bộc Ấp không khỏi giật mình nhưng, "Trách không được Không Động học cung cùng Lư Dương học cung người cũng đều đã đến, nguyên lai đều là vì thế mà đến. "

"Đến cũng không dừng lại bọn hắn những người này. "

Mộc Hi trong con ngươi nổi lên tí ti từng sợi tinh mang, đạo, "Ta có dự cảm, lần này Huyết Đồ Yêu Núi trong, chắc chắn rất náo nhiệt. "

Trong thanh âm mơ hồ mang theo vẻ mong đợi.

.....

Rất nhanh, cái kia đứt quãng đây này lẩm bẩm âm thanh biến mất không thấy gì nữa.

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều nhẹ nhàng thở ra.

Khi thấy Tô Dịch như một không có việc gì người tựa như đứng ở đó, cả hai không khỏi khẽ giật mình, thằng này sẽ không có đụng phải ảnh hưởng?

"Đạo hữu hẳn là đã nhận ra cái gì? "

Ninh Tự Họa như có điều suy nghĩ.

Tô Dịch thản nhiên nói: "Nếu ta chỗ phỏng đoán không sai, vừa rồi cái kia quỷ dị nỉ non âm thanh, nên là một tòa cấm trận lực lượng chỗ phóng xuất ra chấn động. "

"Cấm trận lực lượng chấn động? "

Ninh Tự Họa đôi mắt dễ thương híp lại, "Cái kia theo đạo hữu xem ra, chỗ này cấm trận nên hạng gì phẩm giai, lại là xuất từ hạng gì cảnh giới nhân vật chi thủ? "

Tô Dịch lắc đầu nói: "Khó mà nói, nhưng có thể khẳng định là, chỗ này cấm trận cực khả năng vào chỗ tại cái này Huyết Đồ Yêu Núi ở chỗ sâu trong, mà lại bố trí trận này chi nhân tu vị, làm có không kém gì linh đạo cấp độ tu vị. "

Linh đạo tu sĩ?

Ninh Tự Họa trong nội tâm chấn động.

Con đường tu hành, phân võ đạo, nguyên đạo, linh đạo, Huyền Đạo Tứ đại giai đoạn.

Võ đạo bốn cảnh, bị gọi phàm tục chi cảnh.

Chỉ có bước vào nguyên đạo chi lộ, mới có thể bị gọi tu sĩ, có thể món (ăn) hà ẩm lộ, Tích Cốc không ăn.

Nguyên đạo chi lộ phân "Tích Cốc" "Nguyên phủ" "Tụ họp sao" Tam cảnh.

Tại thương thanh đại lục ở bên trên, có thể bước vào nguyên đạo chi lộ, đã bị gọi Lục Địa Thần Tiên, là thế tục mắt người trong tựa như Thần Tiên giống như tồn tại.

Toàn bộ Đại Chu cảnh nội, Lục Địa Thần Tiên tồn tại, cũng chỉ rải rác một nắm người mà thôi.

Đại đô phân bố tại thập đại học cung, hoàng cung, tiềm Long Kiếm tông, Ngọc Kinh Thành những địa phương này.

Mà linh đạo, tức thì ở vào nguyên trên đường!

Bước vào linh đạo chi lộ người, lại được xưng làm "Đại tu sĩ", phân "Hóa Linh" "Linh đối với" "Linh luân(phiên)" Tam đại cảnh giới.

Đừng nói tại Đại Chu cảnh nội, chính là đặt tại mênh mông bao la bát ngát thương thanh đại lục ở bên trên, bước vào linh đạo chi lộ người, đều cực kỳ hiếm thấy.

Theo Ninh Tự Họa biết, cũng chỉ có thương thanh đại lục chính thức tu hành quốc gia "Đại Hạ" Cảnh nội, có một ít cùng linh đạo tu sĩ có quan hệ mờ mịt nghe đồn.

Dưới mắt, cái này huyết đồ yêu núi ở chỗ sâu trong, lại hư hư thực thực tồn tại một tòa do linh đạo tu sĩ bố trí thần bí cấm trận, điều này làm cho Ninh Tự Họa như thế nào không kinh hãi?

Thân Cửu Tung tức thì có chút mộng, nói: "Xin hỏi Tô công tử, cái gì gọi là linh đạo tu vị? "

Tô Dịch thuận miệng nói: "Nguyên trên đường một cái tu hành lộ. "

Thân Cửu Tung vốn là ngẩn ngơ, chợt hít vào khí lạnh, da đầu run lên.

Đối với hắn như vậy chư hầu nhân vật mà nói, tự nhiên rõ ràng, Lục Địa Thần Tiên chính là đặt chân nguyên đạo chi lộ tu sĩ.

Có thể hắn nhưng vẫn là lần đầu nghe nói, tại nguyên trên đường, lại vẫn có rất cao con đường! !

Hắn vô ý thức nhìn về phía Ninh Tự Họa, đã thấy người kia thần sắc như thường, hiển nhiên cũng là sớm đã rõ ràng cái này bí mật.

Trong lúc nhất thời, nội tâm của hắn không khỏi một hồi bốc lên, lúc này mới mạnh mà ý thức được, vô luận là bên người Ninh Tự Họa, vẫn là vị này năm gần 17 tuổi Tô công tử, trên người sợ là có hắn chỗ không cách nào hiểu rõ bí mật!

"Đi thôi. "

Tô Dịch không muốn trì hoãn nữa thời gian, trực tiếp tiến lên.

Một đoàn người lúc này hành động.

Trên đường đi, như trước thỉnh thoảng sẽ gặp gặp một luồng sóng yêu thú xâm nhập, tuy nhiên giết đứng lên phiền toái một chút, nhưng còn uy hiếp không đến bọn hắn.

Hơn nữa, xem qua Võ Linh Hầu Trần Chinh chỗ hội chế da thú địa đồ, để cho bọn họ dọc theo con đường này tránh được rất nhiều chướng khí bao trùm, khói độc tràn ngập khu vực.

Cho đến lại tiến lên ba canh giờ sau.

Thân Cửu Tung đã lộ ra vẻ mệt mỏi, một thân lực lượng tiêu hao cực lớn.

Dọc theo con đường này, động thủ săn giết yêu thú, cơ hồ là hắn một người, Ninh Tự Họa ngẫu nhiên sẽ ra tay hỗ trợ.

Về phần Tô Dịch, một mực chắp tay tại cõng, chưa từng săn giết qua một cái yêu thú.

Không phải không nguyện hỗ trợ, cũng không phải lười.

Mà là hắn ở đây súc tích lực lượng, đang chờ đợi bát giai trở lên yêu thú xuất hiện.

Có thể cho đến trước mắt, dọc theo con đường này cũng chỉ nhìn thấy hơn mười đầu thất giai yêu thú, căn bản là không có gặp bát giai yêu thú bóng dáng.

Điều này làm cho tô dịch cũng có chút im lặng.

"Chúng ta tạm thời dừng lại nghỉ ngơi một phen, kế tiếp trên đường, đến lượt ta tới giết địch. "

Ninh Tự Họa thanh âm thanh mở miệng.

Thân Cửu Tung biết vậy nên nhẹ nhõm, cũng không chối từ, xuất ra một lọ đan dược mà bắt đầu bổ sung tiêu hao lực lượng.

Tô Dịch tức thì đứng im lặng hồi lâu đủ tại trên một khối nham thạch, dò xét bốn phía.

Chỉ thấy vòm trời bao trùm nồng đậm đỏ thẫm huyết vụ, phóng nhãn vừa nhìn, phụ cận núi sông tầm đó, trong hư không đều bay tí ti từng sợi màu đỏ tươi sương mù, làm cho thiên địa lờ mờ nặng nề.

"Đáng tiếc, dọc theo con đường này chứng kiến đến linh dược, đều bị khí huyết sát nhuộm dần, không cách nào hái lợi dụng....."

Tô Dịch có chút tiếc nuối.

Không chỉ là linh dược, dọc theo con đường này gặp được yêu thú trong cơ thể, cũng đều bị những cái...Kia Huyết Sát lực lượng ăn mòn, trên người có thể lợi dụng linh tài cũng gặp ô nhiễm, trở nên không giá trị gì.

Thu hồi ánh mắt, Tô Dịch theo mặc ngọc bội trong xách ra đằng ghế dựa, lười biếng nằm ở trong đó, nhắm mắt dưỡng thần.

Thấy như vậy một màn, Ninh Tự Họa không khỏi một hồi buồn cười, thằng này không khỏi cũng quá biết hưởng thụ, lại vẫn tùy thân mang theo một chút đằng ghế dựa.....

Thời gian từng chút một trôi qua.

Một lúc lâu sau, Thân Cửu Tung thể lực đã khôi phục lại, một đoàn người đang định lên đường.

Đột nhiên, một hồi như sấm rền tiếng nổ vang ở trên trời mà đang lúc vang vọng——

Cái này một cái chớp mắt, cả tòa huyết đồ yêu sơn đô tựa hồ đi theo rung động, núi sông lắc lư, nham thạch cỏ cây run rẩy tuôn rơi.

Theo sát lấy, có yêu thú luống cuống bất an tiếng gầm gừ không ngừng vang vọng, lộ ra kinh hoảng, điên cuồng giống như hương vị.

Ầm ầm!

Giống như có địa chấn phát sinh, nặng nề nổ vang chấn động đại địa rung chuyển, không biết nhiều ít cự thạch từ trên núi lăn xuống hạ xuống, nện đến cây cối sụp đổ, bụi mù tràn ngập.

Tô Dịch trước tiên theo đằng trong ghế đứng dậy, ánh mắt nhìn quét bốn phía, một chút cảm ứng, nói:

"Cái này một cổ chấn động lực lượng, tựa hồ là đến từ cái này huyết đồ yêu vùng núi ngọn nguồn ở chỗ sâu trong, chẳng lẽ nói, năm ngày trước thời điểm, Võ Linh Hầu Trần Chinh chính là phát giác được như vậy dị động, mới có thể quyết định độc thân tiến vào cái này huyết đồ yêu cây sơn tra dò xét ? "

Ninh Tự Họa gật đầu nói: "Rất có thể. "

"Càng ngày càng có ý tứ, cái này huyết đồ yêu dưới núi lúc nãy, có lẽ phong ấn lấy một cổ cực kỳ đáng sợ lực lượng, mà chúng ta lúc trước chỗ nghe được quỷ dị nỉ non âm thanh, tắc lai tự một tòa cấm trận chấn động. "

Tô Dịch con mắt quang thâm thúy, suy đoán đạo, "Đây chỉ có một loại khả năng, cái kia chính là Huyết Đồ Yêu Núi chỗ sâu cấm trận, chính là vì phong ấn cái kia một cổ lực lượng đáng sợ mà bố trí! "

"Đổi mà nói chi, Huyết Đồ Yêu Núi gần nhất xuất hiện dị thường, cực khả năng chính là dưới mặt đất ở chỗ sâu trong bị phong ấn lực lượng xuất hiện dị biến, ý đồ theo cái kia một tòa cấm trận trấn áp trong thoát khốn! "

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung cũng không khỏi động dung, bọn hắn thật không nghĩ đến, tô dịch lại có nhạy cảm như thế thấy rõ lực cùng kiến thức.

Theo cái kia quỷ dị nỉ non trong tiếng, lại để cho hắn suy đoán ra đây là tới tự một tòa cấm trận lực lượng chấn động.

Mà bây giờ, theo cái kia nặng nề như sấm nổ vang trong, tức thì lại để cho hắn suy đoán ra huyết đồ yêu dưới núi, phong ấn lấy một cổ lực lượng đáng sợ.

Hơn nữa, còn bởi vậy tiến thêm một bước suy đoán ra này một tòa cấm trận là vì trấn áp cái kia một cổ lực lượng đáng sợ chỗ chuẩn bị!

Mà hết thảy này, thà rằng Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung không hề nghĩ ngợi đến, chớ nói chi là bởi vậy làm ra suy đoán.

Điều này làm cho hai người thì như thế nào có thể không ngạc nhiên?

Trong lúc nhất thời, hai người cũng không khỏi may mắn, lần này may mắn mời tô dịch tham dự tiến đến!

Nếu không, bọn hắn sợ là căn bản đều phát giác được không đến, cái này khác thường từng màn quỷ dị động tĩnh trong, đem cất giấu như thế huyền cơ.

"Đạo hữu cũng biết, cái kia bị phong ấn lực lượng đến tột cùng là cái gì?
"

Ninh Tự Họa không khỏi hỏi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 232: Sơ Cuồng Như Tiên Khoái Tai Kỳ Kiếm

Tô Dịch mỉm cười nói: "Ta cũng không phải Thần Toán Tử, lại sao có thể biết rõ những thứ này? "

Dừng một chút, hắn nói ra: "Bất quá, xem cái này động tĩnh, cái kia bị phong ấn lực lượng, vô luận là nào đó bảo vật, vẫn là cái nào đó còn sống sinh linh, nhất định không giống người thường. "

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung con ngươi ngay ngắn hướng ngưng tụ.

Nếu là trọng bảo, cái kia tự nhiên là thiên đại tạo hóa.

Có thể nếu là cái nào đó còn sống sinh linh, cái kia chỉ sợ sẽ là một hồi không thể biết trước tai hoạ !

Ầm ầm!

Thiên địa rung động lắc lư, nổ vang thật lâu không dứt.

Bỗng dưng, xa xa truyền đến một hồi bén nhọn chói tai tiếng Xi..Xiiii..Âm thanh, chỉ thấy một mảnh che khuất bầu trời giống như Hồng Vân hướng bên này rất nhanh lướt đến.

Nhìn kỹ, cái kia rõ ràng là hàng trăm hàng ngàn huyết sắc hung cầm, dài hơn một trượng hai cánh như màu đỏ đồng nước đổ bê-tông mà thành, hiện ra hỏa diễm sáng bóng, hai móng như màu vàng lưỡi dao sắc bén.

Mà đầu lâu của chúng nó, tức thì như dữ tợn quỷ vật giống như, mặt xanh nanh vàng, đồng tử màu đỏ tươi, phát ra gáy kêu giống như lưỡi mác xung đột giống như chói tai khó nghe.

Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu!

Ninh Tự Họa đồng tử ngưng lại.

Đây là một loại thất giai hung cầm, trời sinh có thể thao túng sóng lửa, hung ác bất thường, mà lại phi độn ở không trung, đủ để uy hiếp được tông sư nhất trọng cảnh nhân vật.

Dáng sợ nhất là, Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu là thành đàn xuất động, vậy đơn giản giống như một đám tông sư ngự không xuất hành!

"Chạy mau! "

Thân Cửu Tung cũng da đầu run lên, sắc mặt thay đổi.

Môt khi bị cái này hàng trăm hàng ngàn Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu vây khốn, chính là tông sư ngũ trọng cảnh nhân vật, không chết cũng phải trọng thương!

Hơn nữa, Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu là đã ra tên không muốn sống, phàm là bị chúng nhìn chằm chằm vào mục tiêu, tuyệt đối là không chết không thôi.

Ninh Tự Họa cũng bắt đầu sinh thoái ý, không muốn cùng như vậy hung cầm dây dưa.

Có thể liền vào lúc này, Tô Dịch lại cười rộ lên, rốt cục đụng phải một ít có thể chịu được chém giết đối thủ, điều này làm cho nội tâm của hắn làm sao có thể không thích vui mừng?

Thật dài duỗi hạ lưng mỏi, Tô Dịch nói: "Những thứ này nghiệt súc giao cho ta đến giải quyết, đợi tí nữa các ngươi giúp ta bắt bọn nó tiêm mỏ sưu tập đứng lên là được. "

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, hắn thân ảnh nhoáng một cái, bỗng dưng nghênh vọt lên.

Bá!

Áo bào xanh phần phật, Tô Dịch thân ảnh thả người đi vào một ngọn núi đỉnh, BOANG... Một tiếng, điều khiển Huyền kiếm đã giữ tại tay phải.

Tùy ý mà đứng, như trích tiên giống như dáng vẻ không bị trói buộc, trên người tản mát ra khí tức, tức thì như thần kiếm nhô lên cao, mũi nhọn ngạo thế!

Ninh Tự Họa khẽ giật mình, muốn nói lại thôi.

"Cái này....."

Thân Cửu Tung trong nội tâm phát nhanh, đây chính là hàng trăm hàng ngàn Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu!

Hãy nhìn đứng lên, tô dịch nếu không không sợ, ngược lại một bộ thấy cái mình thích là thèm bộ dạng.

"Tô đạo hữu không tầm thường người, cho nên kia làm việc cũng không tầm thường có thể so sánh, chúng ta sẽ chờ các loại xem đi. "

Ninh Tự Họa nhẹ lời nói.

Ầm ầm!

Che khuất bầu trời giống như mặt quỷ huyết diều hâu đã gào thét mà đến, nguyên một đám hai cánh nếu như thiêu đốt, phóng xuất ra nóng rực đốt cháy sóng lửa.

Chúng những nơi đi qua, nham thạch cỏ cây đều hóa thành tro tàn, cảnh tượng làm cho người ta sợ hãi.

BOANG...!

Nhưng vào lúc này, một đám mát lạnh kiếm ngân vang vang vọng thiên địa.

Đứng im lặng hồi lâu đủ đỉnh núi tô dịch, tay áo cổ lay động, điều khiển Huyền kiếm chống trời đâm ra.

Lập tức, một đạo dài mười trượng như dải lụa màu xanh kiếm khí lướt đi, quét ngang vòm trời mà đi.

Phốc phốc phốc!

Trong chốc lát, hàng trăm hàng ngàn Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu bầy, bị xé nứt khai mở một đường vết rách, phàm là bị kiếm khí quét trúng, thân thể đều như giấy mỏng giống như chia năm xẻ bảy.

Máu tươi cùng tàn lụi lông chim lập tức hắt vẫy hạ xuống.

Tiện tay một kiếm, lại một lần hành động chém rụng hơn hai mươi đầu có thể so với tông sư nhất trọng mặt quỷ huyết diều hâu!

Thế nhưng bởi vì này một kiếm, triệt để chọc giận quỷ kia mặt huyết diều hâu đại quân, những thứ này không sợ chết hung cầm đều phát ra cắn xé màng tai giống như tiếng rít, toàn thân lông chim điên cuồng phát.

Ầm ầm! Xa xa vừa nhìn, hàng trăm hàng ngàn hung cầm giống như một mảnh che khuất bầu trời Hỏa Diễm Phong Bạo giống như, lên núi đỉnh tô dịch mang tất cả mà đi.

Cái kia các loại một màn, thấy Thân Cửu Tung kinh ra một thân mồ hôi lạnh, tâm đều treo ở cổ họng.

Ninh Tự Họa cũng có chút ngưng lông mày, bàn tay nắm chặt thanh diễm trăng tàn,cuối kỳ,cuối tháng kích, ý định lúc cần thiết cho tô dịch viện thủ.

Nhưng lúc này, đặt chân tại đỉnh núi tô dịch, lại lớn có sơ điên cuồng phóng túng tư thái, hắn ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thét dài, điều khiển Huyền kiếm liên tiếp huy động.

Trong chốc lát, từng đạo kiếm khí mang tất cả mà xuất hiện.

Có như vén lên ngân hà chi thủy, khuynh thiên phủ dày đất.

Có như kiếm phá núi biển, chưa từng có từ trước đến nay.

Có chói mắt như nhật nguyệt, Quang Minh vạn trượng.

Có phân chia trong và đục, đánh đâu thắng đó.

Có kiếm như mưa to mưa như trút nước, tới lui tuần tra thập phương, bao phủ Bát Cực.

Có.....

Mỗi một đạo kiếm khí, đều bày biện ra một loại đủ để rung chuyển thế gian đặc biệt say mê hấp dẫn, uy năng khó lường, tuyệt không thể tả.

Cái này chính là【quá nhanh quá thay kiếm trải qua】 huyền bí, ngày nay bị Tô Dịch dùng phóng túng tư thái đàng hoàng, đều diễn dịch đi ra.

Hắn cao to thân ảnh bốn phía, đều quanh quẩn lấy cá bơi tựa như kiếm khí, sáng chói óng ánh, sáng long lanh tinh thuần, điều khiển Huyền kiếm tại bang bang thanh ngâm trong tiếng, chém ra kiếm khí đều bị mang lên một tia huyền diệu thần bí đạo vận.

Thế cho nên, cái kia từng đạo kiếm khí ngang trời lúc, nghiễm nhiên bày biện ra nhiều loại bất khả tư nghị dị tượng.

Mà ở bực này sát phạt phía dưới——

Một đám lại một đám Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu bị chém giết, gãy chi tàn cánh bay tứ tung, thê lương thét lên bên tai không dứt.

Huyết vũ mưa lớn!

Cái kia các loại từng màn, thấy Thân Cửu Tung thần trì hoa mắt, tâm thần sợ run.

Tại Tây núi tiệc trà bên trên, Tô Dịch liền bày ra qua đủ để kinh thế hãi tục chiến lực, cường đại như tông sư ngũ trọng cảnh Tần dài núi, cũng không phải đối thủ của hắn.

Nhưng lúc này Tô Dịch, hoàn toàn khác nhau.

Hắn giống như một vị sơ điên cuồng phóng túng kiếm tiên, tại trên đỉnh núi sát phạt chinh chiến, kiếm khí tung hoành tầm đó, hiển thị rõ bễ nghễ khinh thường làn gió hái.

Cái kia các loại bay lên, bá đạo, lăng lệ ác liệt tư thái, hoàn toàn cùng cái kia bình thường lúc lạnh nhạt xuất trần khí chất không giống với.

Tựa như nhân trung tiên, huy kiếm như vẩy mực, giết được trời đất quay cuồng, huyết vũ khắp núi sông!

"Cái này....."

Thân Cửu Tung lâm vào thật sâu trong rung động, đây mới là tô dịch lúc chiến đấu chính thức uy thế ư?

Ninh Tự Họa cũng giật mình ở đằng kia.

Nàng cũng là lần thứ nhất nhìn thấy, tô dịch như vậy đường hoàng thần thái, như kiếm giống như bộc lộ tài năng, rất có một kiếm nơi tay, Vô Địch bễ nghễ phong phạm.

"Trảm! " "Trảm! " "Trảm! "

Đỉnh núi, Tô Dịch giết cao hứng, hồn không giữ lại nữa, một thân kiếm đạo tạo nghệ hết sức diễn dịch.

Một mình nuốt cố gắng hết sức cuồn cuộn khí, gọi ra cả đời khoái chăng gió!

Quá nhanh quá thay kiếm trải qua tinh túy, chính là như gió tiêu dao tự tại, vô câu vô thúc, chỉ cầu một cái khoái chăng cùng thoải mái.

Làm thể xác và tinh thần đều hòa tan vào kiếm đạo, làm cho cái kia các loại kiếm khí cũng nhiều ra một cổ nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa, lại lăng lệ ác liệt vô cùng say mê hấp dẫn.

Chỉ một lát sau.

Cái kia hàng trăm hàng ngàn tựa như Hỏa Diễm Phong Bạo giống như mặt quỷ huyết diều hâu đại quân, đã bị cái kia vô cùng kiếm khí giết được quân lính tan rã.

Chi chít thi hài hỗn tạp tại như thác nước huyết vũ trong đổ rào rào rơi xuống, làm cho trong thiên địa đều tràn ngập bên trên nồng đậm hóa không ra máu tanh.

Đến cuối cùng, chỉ còn lại trên trăm đầu Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu, đúng là sợ tới mức hốt hoảng mà chạy, tiếng kêu thê lương hoảng sợ.

Điều này làm cho Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều một bộ kỳ lạ biểu lộ, không phải nói mặt quỷ huyết diều hâu không sợ chết ư?

Không phải nói chúng hung hãn không sợ chết, không chết không thôi ư?

Làm sao lại chạy thoát! ?

Đỉnh núi, Tô Dịch cũng ngơ ngác một chút, trong ánh mắt như lửa giống như chiến ý thiêu đốt một chút mất đi, khôi phục thanh minh, trên người cái kia bừa bãi phóng thích uy thế cũng tùy theo thu liễm biến mất. Nội tâm của hắn tức thì có chút tiếc nuối, vẫn chưa thỏa mãn.

Cái này Thất giai yêu thú.....Đúng là vẫn còn yếu đi một ít a.....

Hô~

Thở dài một ngụm trọc khí, Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua khu vực phụ cận đống kia tích khắp nơi Quỷ Huyết Diều Hâu thi hài, không có lại chần chờ, khoanh chân mà ngồi, bắt đầu tĩnh tu.

Một trận chiến này, mặc dù gần kề tiếp tục một lát, nhưng lại để cho hắn tiêu hao khá lớn.

Ninh Tự Họa thật sâu nhìn khoanh chân ngồi xuống Tô Dịch liếc, đối bên người Thân Cửu Tung nói: "Đáp bắt tay, thu thập những cái...Kia Mặt

Quỷ Huyết Diều Hâu tiêm mỏ. "

Nghe vậy, Thân Cửu Tung lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh giống như phục hồi tinh thần lại, vội vàng cùng yên tĩnh tự họa cùng một chỗ hành động.

Chẳng qua là trong lòng của hắn, nhưng không cách nào bình tĩnh.

Một trận chiến này, trùng trùng điệp điệp Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu đại quân, cuối cùng bị tô dịch một người giết được quân lính tan rã, cái này hoàn toàn phá vỡ hắn nhận thức.

Dù sao, ai có thể nghĩ đến, một cái tụ khí cảnh thiếu niên, sẽ có được bực này khủng bố đến bất khả tư nghị kiếm đạo tạo nghệ?

"Ninh cung chủ, ta như thế nào cảm giác, Tô công tử tựa như bầu trời tiên nhân chuyển thế bình thường, quả thực sẽ không như cái này thế tục trong người. "

Một bên sưu tập Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu tiêm mỏ, Thân Cửu Tung đúng là vẫn còn nhịn không được, thấp giọng nói ra.

Ninh Tự Họa khẽ giật mình, ánh mắt vi diệu, hỏi ngược lại: "Ngươi cảm thấy, bầu trời thật sự có tiên nhân sao? "

Thân Cửu Tung cười khổ lắc đầu nói: "Ai biết được. "

"Mỗi người trên người đều có bí mật của mình, thế gian này cũng cũng không thiếu một ít thần bí khó lường kỳ nhân dị sĩ. "

Ninh Tự Họa đạo, "Chờ ngươi lúc nào đặt chân nguyên đạo con đường tu hành, sẽ minh bạch, cái gọi là‘ Lục Địa Thần Tiên’, cũng gần kề chẳng qua là cái này thế tục trong xưng hô mà thôi, đặt tại chính thức đại tu sĩ

trong mắt, nguyên đạo chi lộ, đơn giản là siêu thoát phàm tục phía trên bước đầu tiên mà thôi. "

Thân Cửu Tung im lặng.

Cùng Tô Dịch, Ninh Tự Họa cùng một chỗ hành động đến nay, tuy nhiên thời gian rất ngắn, có thể cả hai thể hiện ra lực lượng cùng đối với tu hành nhận thức, lại một lần lại một lần đánh thẳng vào hắn nhận thức, phá vỡ tưởng tượng của hắn.

Hắn lúc này mới ý thức được, dù là chính mình quý vi một phương chư hầu, chấp chưởng thế tục quyền hành, thế nhưng là tại tu hành chi đạo bên trên, đúng là vẫn còn quá nhỏ bé mỏng vô tri !

Cái kia tư vị, giống như tại trước mắt mở ra một cái hoàn toàn mới đại môn, thấy được một cái kỳ quái hoàn toàn mới thế giới.

Kia rung động cùng trùng kích có thể nghĩ có bao nhiêu.

Hồi lâu, Thân Cửu Tung có chút kềm nén không được tâm tình của nội tâm, thấp giọng hỏi: "Ninh cung chủ, ngươi nói thân mỗ cuộc đời này có cơ hội trở thành chính thức tu sĩ sao? "

Ninh Tự Họa ngơ ngác một chút, ý vị thâm trường nói: "Bằng chính ngươi đi cố gắng, có lẽ chỉ có một chút chút hy vọng, có thể nếu có người nguyện ý thuận tay kéo ngươi một chút, gần kề chỉ bước vào nguyên đạo chi lộ mà thôi, tuyệt không tại lời nói rơi xuống. "

Thân Cửu Tung trong nội tâm chấn động, dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía ngồi ở đỉnh núi ngồi xuống Tô Dịch.

Nửa ngày, hắn hướng Ninh Tự Họa khom người chào nói: "Đa tạ yên tĩnh cung chủ chỉ điểm, thân mỗ đã minh bạch! "

Ninh Tự Họa không cần phải nhiều lời nữa, có mấy lời điểm đến là dừng là được, thân Thân Cửu Tung có hay không có thể đem cầm chặt cơ hội như vậy, còn phải xem tô dịch tâm tư.

Sau nửa canh giờ.

Cả hai theo cái kia từng đống thi hài trong, sưu tập đã đến hơn năm trăm cái nguyên vẹn không tổn hao gì Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu tiêm mỏ, ánh vàng rực rỡ, chồng chất thành một tòa núi nhỏ.

Đây là một loại tam giai hiếm thấy linh tài, mài thành bụi phấn có thể làm thuốc, cũng có thể dùng để luyện khí, phát ra nổi tẩm bổ binh khí linh tính diệu dụng.

Đặt tại Đại Chu, chỉ là như vậy một đống tiêm mỏ, đều có thể hối đoái đến ít nhất 100 khối Tam phẩm linh thạch!

Xa xa đỉnh núi.

Tô Dịch vẫn đang ngồi, toàn thân quanh quẩn lấy một tia đạo cương, vắng lặng bất động, nếu như bàn thạch.

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung thấy vậy, cũng chỉ có thể tiếp tục chờ đối đãi xuống dưới.

Lại qua nửa canh giờ.

Không đợi đến Tô Dịch từ lúc ngồi trong tỉnh lại, xa xa trong thiên địa, đột nhiên vang lên một hồi tiếng xé gió.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 233: Ta Không Tin

Tìm không thấy nội hàm tiểu thuyết nơi đây đều có ah!

Ninh Tự Họa giương mắt nhìn lại.

Chỉ thấy tại chỗ rất xa trong thiên địa, ba đạo thân ảnh hướng bên này lướt đến.

Cầm đầu chính là một gã tay cầm ngọc thước, đầu đội nga quan, râu tóc bồng bềnh lão giả, tiên phong đạo cốt, mặt mũi hiền lành.

Bên trái là một gã lưng đeo song kiếm, rộng eo chật vật, con mắt như chim ưng giống như lợi hại thon gầy trung niên, con ngươi đóng mở đang lúc, tia lôi dẫn bắt đầu khởi động.

Phía bên phải là một gã tay cầm trường thương, một bộ áo đen, màu da trắng nõn nam tử, ước chừng ba mươi mấy tuổi, toàn thân lộ vẻ khắc nghiệt thiết huyết chi khí.

Khi thấy ba người này Ninh Tự Họa lập tức có chút ngoài ý muốn.

Nàng liếc nhận ra, cầm đầu đầu kia mang nga quan, tay cầm ngọc thước lão giả, chính là Lư Dương học cung cung chủ Vương Thuần Độ.

Một vị chính thức không rò cảnh trước Thiên Võ Tông!

"Hai người khác là ai? "

Ninh Tự Họa thấp giọng truyền âm.

"Lưng đeo song kiếm, là Lư Dương học cung phó cung chủ Hiên Du Long. "

Thân Cửu Tung nhanh chóng đạo, "Tay cầm trường thương, thì là Hoài Dương Hầu siết chinh. "

Ninh Tự Họa khẽ giật mình, nói: "Hoài Dương Hầu? Là từ Ngọc Kinh Thành Tô gia đi ra cái kia năm vị chư hầu một trong? "

"Đúng là, nghe nói cái này siết chinh còn trẻ lúc theo tại Ngọc Kinh Thành Tô Hoằng Lễ bên người làm việc, hắn mười lăm năm trước, bước vào Tông Sư chi cảnh, tám năm trước dùng Tông Sư tứ trọng tu vị, bị sắc phong vì Hoài Dương Hầu. "

Thân Cửu Tung đạo, "Người này tính tình trầm ngưng, sát phạt lãnh khốc, những năm này tại biên thuỳ trên chiến trường lập được không ít lừng lẫy công tích, thực lực cực kỳ cường hãn. "

Mới nói được cái này.

Râu tóc bồng bềnh, tiên phong đạo cốt Vương Thuần Độ còn không có đến, liền xa xa mà cao giọng mở miệng:

"Ninh cung chủ, đã lâu không gặp! "

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, bọn hắn một nhóm ba người đã đi tới trong tràng.

Đưa tầm mắt nhìn qua cái kia đầy đất Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu thi hài, ba người hai đầu lông mày cũng không khỏi lộ ra một vòng dị sắc.

Ninh Tự Họa lạnh nhạt nói: "Không nghĩ tới, lại lại ở chỗ này gặp được ngươi lão gia hỏa này. "

Tuy bị gọi lão gia hỏa, Vương Thuần Độ lại cũng không để ý, cười ha hả nói: "Ta cũng không nghĩ tới, thần long kiến thủ bất kiến vĩ Ninh cung chủ, sẽ đến đây cái này cái này Huyết Đồ Yêu Núi, hẳn là.....Cũng là vì thế núi ở chỗ sâu trong cái kia một cái cọc cơ duyên mà đến? "

Ninh Tự Họa thản nhiên nói: "Xem như thế đi. "

Vương Thuần Độ cười cười, giới thiệu nói: "Ninh cung chủ, vị này chính là ta Lư Dương học cung phó cung chủ Hiên Du Long, vị này chính là Hoài Dương Hầu siết chinh. "

Lưng đeo song kiếm Hiên Du Long ôm quyền chào: "Hiên mỗ bái kiến Trữ đại nhân! "

Trước mắt Ninh Tự Họa, mặc dù hình dạng thanh trẻ con như thiếu nữ, có thể Hiên Du Long cũng không dám bất kính.

Đây chính là một vị truyền kỳ giống như nhân vật thần bí, bị Đại Chu quốc sư Hồng sao Sâm, sao Thương đánh giá vì "Một thân như yêu, không thể vọng tự đo lường được" !

Huống chi, dùng Ninh Tự Họa thân phận, có thể đủ cùng Vương Thuần Độ địa vị ngang nhau, cũng không phải do Hiên Du Long bất kính.

Yên tĩnh tự họa nhẹ gật đầu, không nói gì thêm.

Mà lúc này, Hoài Dương Hầu Siết Chinh cũng ôm quyền chào, lời ít mà ý nhiều nói: "Siết Chinh, bái kiến Ninh cung chủ. "

Ninh Tự Họa đồng dạng gật đầu ý bảo.

Nàng từ trước đến nay không thích cùng người xa lạ hàn huyên cái gì.

Có ai nghĩ được, siết chinh nghĩ nghĩ, còn nói thêm: "Ta nghe ta gia chủ đã nói, Ninh cung chủ tu luyện có huyền diệu khó lường đại đạo bí thuật, có thể phản lão hoàn đồng, vĩnh viễn bảo thanh xuân, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền. "

"Ngươi gia chủ bên trên? Chẳng lẽ là Tô Hoằng Lễ? "

Ninh Tự Họa lông mày kẻ đen chau lên.

Nói đến Tô Hoằng Lễ, siết chinh hai đầu lông mày hiển hiện một vòng kính sắc, nghiêm nghị nói: "Đúng là. "

" Tô Hoằng Lễ lại vẫn đã nói với ngươi chuyện của ta? "

Ninh Tự Họa không khỏi kinh ngạc.

"Nhà của ta chủ thượng từng nói qua, Đại Chu cảnh nội, chính thức được xưng tụng là tu hành thế hệ có thể đếm được trên đầu ngón tay, Ninh cung chủ chính là một trong số đó. " Siết Chinh trầm giọng nói.

Ninh Tự Họa ồ một tiếng, nói: "Ta cùng Tô Hoằng Lễ cũng không từng gặp mặt, nhưng không ngờ, hắn lại đối với ta giống như này đánh giá, ngược lại thật là làm cho ta ngoài ý muốn. "

Lúc này thời điểm, Thân Cửu Tung cũng tiến lên, cùng Vương Thuần Độ đám người từng cái chào.

Tuy nhiên không có gì giao tình, có thể lẫn nhau đều là Đại Chu thanh danh hiển hách thế hệ, luận chấm đất vị trí, cũng xê xích không bao nhiêu.

Chẳng qua là, Siết Chinh giống như nhớ tới cái gì, đối Thân Cửu Tung nói: "Thân huynh, ba ngày trước, ta từng đạt được ngọc núi hầu Bùi Văn

Sơn tin tức, nói từng tại cổn châu thành bái kiến ngươi một mặt, nghe nói ngươi lúc ấy cùng Tô Dịch cùng một chỗ? "

Thân Cửu Tung đồng tử híp lại, nhớ tới vài ngày trước tại Tô Dịch Thấu Thạch Cư, nhìn thấy ngọc núi hầu Bùi Văn Sơn từng màn.

Hắn vô ý thức ngẩng đầu nhìn hướng cách đó không xa đỉnh núi.

Như vậy một màn, lại để cho Vương Thuần Độ, Hiên Du Long, Siết Chinh đều ngay ngắn hướng khẽ giật mình, nhìn về phía cách đó không xa đỉnh núi.

Chỉ thấy một cái tuấn tú thiếu niên khoanh chân mà ngồi, vắng lặng bất động, lạnh nhạt xuất trần.

"Còn chưa thỉnh giáo Ninh cung chủ, vị này chính là? "

Vương Thuần Độ hỏi.

Bất đồng Ninh Tự Họa mở miệng, Siết Chinh đã lạnh lùng mở miệng: "Là Tô Dịch! Nhà của ta chủ thượng dưới gối cái kia không...Nhất giống như nghiệt tử! "

Ngôn từ đang lúc lộ vẻ lãnh ý cùng khinh thường.

Vương Thuần Độ khẽ giật mình, có chút ngoài ý muốn, thần bí như Ninh Tự Họa nhân vật bực này, như thế nào cùng Tô gia chi chủ bất tài chi tử cùng một chỗ hành động?

"Siết Chinh, ngươi nói chuyện khách khí một ít! "

Thân Cửu Tung hai đầu lông mày hiển hiện một vòng giận dỗi, "Huống chi, Tô công tử dầu gì cũng là ngươi gia chủ bên trên con nối dõi, há lại cho ngươi như vậy chửi bới? "

Điều này làm cho Vương Thuần Độ đều có chút hồ đồ rồi.

Theo Tô gia đi ra Hoài Dương Hầu Siết Chinh, không chút khách khí trách cứ Tô Dịch là Tô Hoằng Lễ bất tài nghiệt tử.

Mà cùng Tô gia không hề quan hệ Thân Cửu Tung, cũng không tiếc lên tiếng đến bảo vệ Tô Dịch tôn nghiêm.

Cái này quá kì quái.

"Thật sự là hắn là ta gia chủ bên trên con nối dõi không giả, có thể tại Ngọc Kinh Thành Tô gia, người nào không biết hắn cái này Tam thiếu gia là bực nào đại nghịch bất đạo? "

Siết Chinh ánh mắt lạnh như băng, "Vân Quang Hầu, đây là chúng ta Tô gia sự tình, ngươi cũng căn bản không biết trong đó nguyên do, ta không cùng ngươi so đo, cũng khuyên ngươi tốt nhất chớ để chộn rộn tiến đến. Nếu không, mặc dù ngươi là đường đường một phương chư hầu, sợ cũng sẽ đại họa lâm đầu! "

Ngôn từ âm điệu mạnh mẽ, khắc nghiệt chi khí bốn phía.

Bầu không khí thoáng cái căng thẳng đứng lên.

"Các ngươi Tô gia sự tình? "

Thân Cửu Tung cười lạnh, "Ngươi họ Tô ư? Đơn giản là Tô Hoằng Lễ bên người môn khách mà thôi, ta lời nói đặt xuống tại đây, nếu như ngươi dám... Nữa đối Tô công tử bất kính, đừng trách ta không khách khí! "

Siết Chinh trong con ngươi hàn mang bắt đầu khởi động, lạnh lùng chằm chằm vào Thân Cửu Tung.

Mắt thấy bầu không khí không đúng, Vương Thuần Độ vội ho một tiếng, cười nói: "Hai vị đều là một phương chư hầu, không cần làm cho...Này các loại việc nhỏ tranh chấp, đều thối lui một bước như thế nào? "

Một mực trầm mặc Ninh Tự Họa đột nhiên thình lình nói: "Một bước này, không thể lui. "

Vương Thuần Độ đồng tử bỗng nhiên ngưng tụ, nói: "Ninh cung chủ có ý tứ là? "

Ninh Tự Họa thần sắc không màng danh lợi nói: "Ý của ta rất đơn giản, tô đạo hữu hôm nay cùng chúng ta là đồng bạn, ai chửi bới hắn, ai chính là địch nhân của chúng ta. "

Một câu, lại để cho Vương Thuần Độ triệt để sửng sốt.

Ninh Tự Họa như vậy nhân vật, lại xem Tô Dịch như vậy một thiếu niên làm đạo hữu?

Thậm chí, còn không tiếc tự mình xuất đầu, bảo vệ kia tôn nghiêm?

Đây hết thảy, hoàn toàn vượt quá Vương Thuần Độ dự kiến, cũng làm cho hắn thật sâu ý thức được, cái kia bị Siết Chinh hình dung vì Tô Hoằng Lễ "Bất tài nghiệt tử" Tô Dịch, cực khả năng không đơn giản!

Nếu không, sao có thể có thể được đến Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung nhất trí che chở?

Lúc này thời điểm, Siết Chinh cau mày, ánh mắt nhìn hướng Ninh Tự Họa, nói: "Ninh cung chủ, nhà của ta chủ thượng mời ngươi vì người tu hành, ngươi chẳng lẽ muốn lựa chọn cùng ta Tô gia là địch? "

Ninh Tự Họa liếc mắt nhìn hắn, lạnh nhạt nói: "Ngươi xác định ngươi có thể đại biểu toàn bộ Tô gia? "

Siết Chinh một hồi trầm mặc, nửa ngày mới lắc đầu nói: "Không thể, nhưng....."

Hắn con ngươi thoáng cái trở nên lợi hại mà kiên định, lãnh đạm nói: "Ba ngày trước, ta đã đã được biết đến nhà của ta chủ thượng rõ ràng thái độ, cái này Tô Dịch nếu không cúi đầu hối cải, ta định sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát! "

Lời nói âm vang, âm điệu mạnh mẽ.

Liền vào lúc này, một đạo lạnh nhạt thanh âm theo đỉnh núi truyền đến: "Ngọc Núi Hầu không có nói cho ngươi biết, ta lại để cho hắn mang hộ cho Tô Hoằng Lễ lời nói? "

Chỉ thấy khoanh chân mà ngồi Tô Dịch, chẳng biết lúc nào đã mở mắt ra, dùng bao quát tư thái, nhìn về phía siết chinh.

Hiển nhiên, vừa rồi đối thoại, đã đều bị hắn nghe được trong tai.

Siết Chinh hai đầu lông mày hiển hiện một vòng khắc nghiệt chi ý, "Ngươi nói là, muốn tại tháng năm đầu năm lúc, đi cho ngươi mẫu thân tảo mộ sự tình? "

Tô Dịch tiện tay phủi phủi quần áo, vươn người đứng dậy, chắp tay tại cõng, nói: "Sai rồi, ta nói chính là, tháng năm đầu năm trước, đi Ngọc Kinh Thành Tô gia cầm một ít tế phẩm sự tình. "

Hắn thâm thúy con mắt, xa xa nhìn về phía Siết Chinh, lời nói tùy ý, nói: "Nếu như ngươi muốn chết, ta không ngại hiện tại thu ngươi thủ cấp, miễn cưỡng cũng có thể tính toán một cái nói được đi qua tế phẩm. "

Vương Thuần Độ bực này chấp chưởng lư mặt trời học cung quyền hành trước Thiên Võ Tông nhân vật, cũng không khỏi hít sâu một hơi, thiếu niên này.....Khẩu khí thật lớn!

Đã thấy Siết Chinh con ngươi như điện, lạnh lùng nói: "Ngọc Núi Hầu nói, ngươi từng tham dự Cổn Châu Tây núi tiệc trà chiến đấu, nhìn như chỉ tụ khí cảnh tu vị, đã có kiếm giết tông sư năng lực, không thể khinh thường. "

Nói đến đây, hắn lắc đầu, nói: "Nhưng.....Ta không tin! "

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung liếc nhau, thần sắc đều có chút ít cổ quái.

Quả nhiên, có quan hệ Tây núi tiệc trà nhớ chi tiết, vị này Hoài Dương Hầu còn không rõ ràng!

Nếu không, nếu khiến hắn biết rõ, tông sư ngũ trọng Tần Trường Sơn chính là chết ở Tô Dịch trong tay, sợ là căn bản không dám nói như vậy.

"Ngươi không tin? "

Tô Dịch cười rộ lên, thân ảnh nhoáng một cái, theo đỉnh núi bồng bềnh hạ xuống, dậm trên trên mặt đất cái kia dày đặc một tầng Mặt Quỷ Huyết Diều Hâu thi hài, thản nhiên cất bước hướng bên này đi tới.

"Cái kia có muốn thử một chút hay không? " Hỏi hắn.

Vương Thuần Độ nhíu mày, mơ hồ cảm giác nơi đó có chút ít không đúng, nhịn không được đem ánh mắt nhìn về phía Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung.

Chợt, trong lòng của hắn chấn động, rốt cục minh bạch là lạ ở chỗ nào.

Mắt thấy tô dịch cùng Hoài Dương Hầu Siết Chinh đối chọi gay gắt, có thể không luận thà rằng Ninh Tự Họa, vẫn là Thân Cửu Tung, đều lộ ra quá bình tĩnh, hồn không có một tia lo lắng cùng khẩn trương!

Nghĩ vậy, Vương Thuần Độ thấp giọng nhắc nhở: "Hoài Dương Hầu, đừng quên chúng ta này đến Huyết Đồ Yêu Núi mục đích. Huống chi, có Ninh cung chủ cùng Vân Quang Hầu tại, như đem sự tình động tĩnh quá lớn, đã có thể không tốt thu thập. "

Siết Chinh lông mày một chút nhăn lại, đưa tầm mắt nhìn qua Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung, rồi sau đó một lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, thanh âm lạnh thấu xương nói:

"Như những người khác không nhúng tay vào ngăn cản, ta ngược lại hoàn toàn chính xác muốn thử một lần! "

Chữ chữ như đao, tại siết chinh trong con ngươi, lại còn khắc nghiệt vẻ ác lạnh hiện lên.

Năm nào không bao lâu theo tại Tô Hoằng Lễ bên người làm việc, đối Tô Hoằng Lễ sùng mộ đến mức tận cùng.

Cho đến hôm nay, mặc dù đã là danh dương thiên hạ một phương chư hầu, hắn cũng đúng Tô Hoằng Lễ nói gì nghe nấy, chưa từng nhị tâm.

Cho nên, đối với Tô Dịch cái này bị tô hoằng lễ coi là đại nghịch bất đạo Tam thiếu gia, tự nhiên cũng là sâu ghét cay ghét đắng tuyệt.

Dưới mắt nếu như lúc này bắt gặp, nếu có cơ hội, Siết Chinh tự không ngại ra tay, hảo hảo dạy một dạy Tô Dịch nên làm như thế nào người!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 234: Một Quyền Một Kiếm

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều nghe được siết chinh trong lời nói ý tứ.

Siết Chinh kiêng kị chính là hắn đám bọn họ hai người nhúng tay, nhưng lại không muốn buông tha cho đối Tô Dịch động thủ ý niệm trong đầu!

Điều này làm cho hai người ánh mắt đều trở nên vi diệu đứng lên.

Thằng này.....Thật đúng là chính mình muốn chết a.....

Tô Dịch cũng cười, nói: "Ta cam đoan bọn hắn sẽ không nhúng tay. "

Siết Chinh tựa hồ không tin, ánh mắt nhìn hướng Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung, nói: "Hai vị nói như thế nào? "

Ninh Tự Họa ánh mắt thương cảm nói: "Từ hôm nay trở đi, Đại Chu mười tám lộ bên ngoài họ Hầu, sợ sẽ đem biến thành 17 đường. "

Thân Cửu Tung da dáng tươi cười không cười, nói: "Nếu như ngươi muốn muốn chết, vì sao phải ngăn cản? Xin mời. "

"Chậm đã! "

Vương Thuần Độ sắc mặt biến hóa, trước tiên ngăn cản, hắn trở nên cảm giác được không đúng, đạo, "Hoài Dương Hầu, nghe ta một câu khích lệ, việc này dừng ở đây, nếu không....."

Siết Chinh thần sắc đạm mạc ngắt lời nói: "Dưới mắt có thể thay ta gia chủ bên trên giáo huấn thoáng một phát hắn bất tài nghịch tử, ta có thể nào buông tha cho, Vương huynh không cần khuyên nữa! "

Vương Thuần Độ lập tức nghẹn lời.

Có thể kế tiếp, càng làm cho hắn kinh ngạc một màn đã xảy ra.

Chỉ thấy một mực trầm mặc Hiên Du Long đột nhiên mở miệng: "Động thủ trước, ta nghĩ cùng vị này Tô Dịch Tô công tử xác định một sự kiện. "

Mọi người ánh mắt đều nhìn sang.

"Chuyện gì? " Tô Dịch hỏi.

"Vân Hà quận quận trưởng Tần Văn Uyên, có hay không bị ngươi giết chết? "

Hiên Du Long con ngươi như điện, chăm chú nhìn tô dịch.

Tần Văn Uyên!

Vương Thuần Độ sắc mặt biến hóa.

Với tư cách Lư Dương học cung cung chủ, hắn tự nhiên biết rõ, Tần Văn Uyên lúc tuổi còn trẻ từng tại Lư Dương học cung tu hành nhiều năm, cùng Hiên Du Long quan hệ tốt nhất, tựa như huynh đệ giống như.

Trước một thời gian ngắn, làm Hiên Du Long biết được Tần Văn Uyên tin người chết sau, từng một lần không khống chế được, nổi giận như điên, thề nên vì Tần Văn Uyên báo thù rửa hận.

Chuyện này, Vương Thuần Độ tự nhiên cũng rõ ràng.

Có thể hắn lại không nghĩ rằng, giết chết Tần Văn Uyên hung thủ, lại hư hư thực thực cũng là Tô Dịch!

"Không sai. "

Tô Dịch thản nhiên gật đầu, có chút ngoài ý muốn đạo, "Như thế nào, ngươi ý định báo thù cho hắn? "

"Đương nhiên! "

Hiên Du Long con ngươi thoáng cái trở nên làm cho người ta sợ hãi cực kỳ, một thân khí thế như sơn băng hải tiếu giống như bạo tuôn ra khuếch tán.

Cái thân ảnh này thon gầy, rộng eo chật vật trung niên nam tử, lúc trước rất không tệ mắt.

Nhưng lúc này, lại lại như một tòa yên lặng núi lửa bỗng nhiên bộc phát, con mắt hiện tia lôi dẫn, uy thế đáng sợ.

Điều này làm cho Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều cảm thấy ngoài ý muốn, hoàn toàn không nghĩ tới, Hiên Du Long vị này Lư Dương học cung phó cung chủ, lại cũng sẽ xem tô dịch vì cừu địch.

"Hồ đồ! "

Vương Thuần Độ sắc mặt trầm xuống, " Hiên Du Long, ngươi thế nhưng là đường đường Lư Dương học cung phó cung chủ, có thể nào vào lúc đó hành động theo cảm tình? "

"Giết chết Tần sư đệ cừu địch phía trước, ta có thể nào thờ ơ? "

Hiên Du Long hít thở sâu một hơi khí, con mắt quang kiên quyết, "Vương huynh, đây là ta cùng hắn ân oán cá nhân, đoạn sẽ không liên luỵ

Lư Dương học cung. "

"Ngươi....."

Vương Thuần Độ nhân vật bậc nào, nhưng lúc này cũng tức giận đến mặt mo biến thành màu đen.

Một cái Siết Chinh, khiến cho đầu hắn đau, hiện tại khen ngược, liền Hiên Du Long cũng đứng ra, phải cứ cùng Tô Dịch gây khó dễ.

Điều này làm cho hắn vừa vội vừa tức, cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

"Vương đạo hữu, nếu như sự tình đến nơi này to như vậy bước, đã không có khuyên nữa ngăn tất yếu. "

Ninh Tự Họa nói khẽ.

Vương Thuần Độ thở dài một tiếng, đột nhiên hỏi lại: "Yên tĩnh cung chủ, ngươi sẽ không làm cho...Này vị trí tô dịch tiểu hữu lo lắng? "

Ninh Tự Họa khóe môi hơi nhấc lên, nói: "Ta chỉ có thể bảo chứng chính mình sẽ không nhúng tay tiến đến. "

Vương Thuần Độ sắc mặt một hồi âm tình bất định.

Trong lòng của hắn trở nên cảm giác có chút không đúng.

Cũng không chờ hắn tái mở miệng.

BOANG...! BOANG...!

Lưng đeo sau lưng song kiếm, bị Hiên Du Long rút...Ra nắm trong tay, nói: "Tô Dịch, dám hay không cùng ta một trận chiến? "

Thanh âm lạnh như băng, sát ý kinh người.

Lúc này thời điểm, Siết Chinh nhưng có chút không vui, nói: "Hiên huynh, tô dịch là ta gia chủ bên trên con nối dõi, chính là muốn động thủ, cũng không có thể do ngươi tới! Còn có, tô dịch sinh tử, chỉ có thể do nhà của ta chủ thượng đến định đoạt! "

Hiên Du Long sắc mặt âm trầm, nói: "Ta nếu không đáp ứng đâu? "

Siết chinh lạnh lùng nói: "Hiên huynh, ta cũng không hy vọng bởi vì Tô Dịch, mà cho ngươi ta tầm đó trở mặt thành thù. "

Lời nói cường ngạnh, không nhượng bộ chút nào.

Một màn này màn, thấy Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung bọn hắn đều lại là kinh ngạc lại là buồn cười.

Cái này lưỡng gia hỏa còn vì ra tay mà tranh chấp, trong mắt bọn hắn, Tô Dịch chẳng lẽ chính là mặc cho làm thịt chú dê nhỏ phải không?

Tô Dịch cũng một hồi buồn cười, đề nghị: "Không bằng hai người các ngươi cùng lên đi, cùng một chỗ tiễn đưa các ngươi ra đi là được, Hoàng Tuyền Lộ bên trên, cũng có thể làm một đôi hoạn nạn huynh đệ. "

"Muốn chết! "

Hiên Du Long hét lớn một tiếng, huy động trong tay song kiếm, thả người đánh tới.

Oanh!

Khí thế của hắn như cầu vồng, một thân tông sư tứ trọng đạo hạnh thi triển ra, làm cho phụ cận cát bay đá chạy, không khí hỗn loạn nổ đùng.

Mà kia trong tay song kiếm, tức thì xoáy lên một treo chói mắt quang ảnh, hướng Tô Dịch nổi giận chém hạ xuống, thế lớn lực chìm, nhanh chóng bá đạo.

Nghiễm nhiên có phá núi khô xu thế!

" Hiên Du Long, ngươi tránh ra cho ta! "

Siết Chinh thấy vậy, không chút do dự run run trong tay trường thương, ngang trời đâm ra, ý đồ ngăn cản Hiên Du Long.

Nhưng lại tại lúc này, Tô Dịch cong ngón búng ra.

Keng!

Siết Chinh đâm ra trường thương bỗng nhiên chấn động, bị cái kia lăng lệ ác liệt chỉ lực oanh chếch đi khai mở.

Hầu như đồng thời, tô dịch tay áo cổ lay động, ngang trời phất một cái.

Phanh! Phanh!

Hai tiếng nặng nề nổ mạnh, bay bổng phất một cái mà thôi, Hiên Du Long chém tới song kiếm lại bị chấn động thiếu chút nữa rời tay mà bay, thế công cũng tùy theo tán loạn.

Một ngón tay, phất một cái, đều tại điện quang thạch hỏa (*cực ngắn) tầm đó phát sinh.

Mà Hiên Du Long cùng Siết Chinh công kích, đều bị dễ như trở bàn tay giống như tan rã!

Toàn trường một tịch.

Vương Thuần Độ đồng tử co rút lại như châm, nội tâm chấn động, rốt cục minh bạch vì sao Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung như vậy bình tĩnh.

Chỉ bằng Tô Dịch vừa rồi cái kia hời hợt hai kích, khiến cho Vương Thuần Độ vị này tiên thiên tông sư phát giác được, Tô Dịch cái này tụ khí cảnh thiếu niên, kì thực là một cái cực kỳ đáng sợ nhân vật!

Suy nghĩ một chút, tụ khí cảnh mà thôi, lại có thể dễ dàng phá vỡ hai vị tông sư tứ trọng công kích, như thế mà còn không gọi là đáng sợ?

Cùng một thời gian, Hiên Du Long cùng Siết Chinh cũng ngay ngắn hướng biến sắc, ánh mắt đồng loạt rơi vào Tô Dịch trên người, hai đầu lông mày đã hiển hiện ngưng trọng vẻ kinh nghi.

Tụ khí cảnh cùng Võ Đạo Tứ Trọng tầm đó, có thể chênh lệch không chỉ một hai cái cảnh giới!

Nhưng mới rồi, Tô Dịch lơ đãng triển lộ ra lực lượng, nhưng lại làm cho bọn họ đều bị trùng kích, cái này không thể nghi ngờ quá không thể tưởng tượng.

"Ta nói cho các ngươi cùng tiến lên, vì sao phải tự giết lẫn nhau đâu? Thực đã cho ta Tô mỗ người là cái thớt gỗ thịt cá, chỉ có thể mặc cho bằng xâm lược? "

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, "Hiện tại, các ngươi tốt nhất vận dụng toàn lực, nếu không, ta cam đoan các ngươi bị chết sẽ rất nhanh. "

Lời nói tùy ý, lại hết sức bễ nghễ đường hoàng, nghiễm nhiên không có đem hai cái này đối thủ để ở trong mắt.

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung thần sắc như thường, sớm đã thấy nhưng không thể trách.

Có thể Vương Thuần Độ mí mắt nhưng không khỏi nhảy lên, tiểu tử này.....Thật đúng là một chút cũng không khiêm tốn a.....

"Như ngươi mong muốn! "

Hít thở sâu một hơi khí, Hiên Du Long khí thế trở nên cường thịnh, thân ảnh thon gầy hiện lên ra màu đỏ, màu xanh, màu vàng, màu đen bốn loại cương Sát Thần huy.

Đây là tông sư tứ trọng cảnh thể hiện, rèn luyện bốn phía tạng phủ chi lô, toàn lực vận chuyển lúc, sở hửu chân nguyên cương sát lực lượng, tựa như cùng nhiều ra bốn loại thuộc tính khí tức.

Mà khi đạt đến tông sư ngũ trọng lúc, ngũ tạng như lô, đúng như Ngũ Hành hợp nhất, một thân cương sát thuộc tính tùy theo toàn bộ dung hợp, đến lúc đó, mới là tông sư cảnh đại thành tình trạng.

Như lúc trước chết ở tô dịch thuộc hạ Tần Trường Sơn, chính là như vậy một vị tông sư ngũ trọng cao thủ.

"Giết! "

Một tiếng hét to, Hiên Du Long bàn chân đạp lên mặt đất, thân ảnh vút không dựng lên, hai tay huy kiếm, Phách Không chém xuống.

Oanh!

Hư không như vẽ bố, bị phách ra hai đạo thẳng tắp khe hở, kiếm khí quá lớn, quả thực như lôi đình tia chớp vút không hạ xuống.

Phá núi trảm!

Đây là Hiên Du Long cả đời võ đạo đỉnh phong tuyệt kỹ, một kích phía dưới, có thể Đạp Sơn Đoạn Nhạc!

Hầu như cùng một thời gian——

Siết Chinh cũng triển khai, trong tay trường thương run lên, bạo trán ra ngàn vạn huyết sắc mũi nhọn, hình bóng lay động, phô thiên cái địa, giống như huyết sắc mưa to nghiêng rơi vãi, sinh ra kinh thiên động địa nổ đùng.

Huyết Vũ Lục Ma Thương!

Một số Thiên giai thượng phẩm tuyệt học.

Do Tô gia chi chủ Tô Hoằng Lễ truyền lại thụ, là chân chính chiến trường sát phạt chi thuật, luyện đến đạt tới đỉnh cao tình trạng lúc, nhất thương đâm ra, vạn phu không ai làm!

Ngày nay, môn tuyệt học này do Siết Chinh dùng tông sư tứ trọng cảnh tu vị toàn lực thi triển lúc, nghiễm nhiên diễn dịch ra gió tanh mưa máu, gào khóc thảm thiết giống như tình hình chung, mạnh mẽ vô biên.

Không thể nghi ngờ, giờ khắc này vô luận là Hiên Du Long, vẫn là Siết Chinh, đều không hề giữ lại, triển khai chính thức sát tâm, toàn lực xuất thủ!

Như vậy một màn, thấy Thân Cửu Tung trong lòng cũng là phát lạnh, hít vào khí lạnh.

Trong lòng tự hỏi, đổi lại là hắn mà nói, sợ là căn bản không dám đối chiến, chỉ có thể trước tránh đi mũi nhọn.

Vương Thuần Độ con mắt gắt gao chằm chằm vào Tô Dịch, muốn xem vừa nhìn Tô Dịch cái này tụ khí cảnh thiếu niên, nên như thế nào hóa giải hai vị tông sư tứ trọng toàn lực công phạt.

Tô Dịch khẽ lắc đầu, nhưng là có vài phần thất vọng.

So sánh với Tần Trường Sơn mà nói, hai cái này đối thủ cuối cùng thua kém một mảng lớn.

Hắn cũng lười lại giữ lại cái gì, ý định tốc chiến tốc thắng.

Oanh!

Làm Hiên Du Long song kiếm từ phía trên chém tới lúc, Tô Dịch mạnh mà mở ra thân ảnh, tay phải nắm tay, vào hư không trong bỗng dưng ném ra.

Toàn lực thi triển phía dưới, thứ nhất thân lực lượng, cũng là hoàn mỹ vô khuyết mà đều hòa tan vào một quyền này bên trong.

Phanh! Phanh!

Sáng long lanh óng ánh quyền kình, mang theo từng sợi huyền diệu khó lường đạo vận, nếu như đánh đâu thắng đó mũi nhọn giống như, nện đến cái kia một đôi song kiếm gào thét rung động lắc lư, phát ra không chịu nổi gánh nặng giống như gào thét, trực tiếp rời tay mà bay.

Rồi sau đó, cái này một đạo quyền kình dư thế không giảm, trực tiếp oanh tại hiên du long bôn tập tới thân ảnh bên trên.

Vị này tông sư tứ trọng cường đại tồn tại, đúng là bị một quyền này đánh bay ra ngoài, như như diều đứt dây giống như, hung hăng ngã tại hơn mười trượng bên ngoài.

Kia lồng ngực sụp đổ ra một cái dấu quyền, trong môi ho ra máu, trong cơ thể tạng phủ đều đụng phải trọng thương.

Một quyền chi uy, đúng là khủng bố như vậy!

Mà cái này cũng không coi xong.

Bởi vì tại đây một quyền oanh ra đồng thời,

Siết Chinh trường thương đã lôi cuốn lấy huyết sắc như mưa to mũi nhọn Phá Sát tới, phô thiên cái địa, thanh thế đáng sợ.

Chỉ thấy Tô Dịch tay trái biền chỉ như kiếm, vào hư không trong vẽ một cái.

Một đạo mười trượng tấm lụa kiếm khí ngang trời, uốn cong nhưng có khí thế như rồng, mang theo mênh mông Nhược Hư huyễn huyền diệu đạo vận, bay bổng chém xuống.

Đầy trời huyết sắc thương ảnh bạo toái, như bọt biển giống như nổ tung.

Keng! ! !

Mà khi một kiếm này trảm tại siết chinh trường thương bên trên, chỉ thấy cái kia linh tính mười phần trường thương lập tức như gặp phải tựa là hủy diệt trùng kích, bỗng nhiên uốn lượn thành một cái cực lớn hình cung.

Theo sát lấy, liền khách sát nhất thanh ngăn ra.

Gặp bực này lăng lệ ác liệt phách tuyệt trùng kích, Siết Chinh mặc dù trước tiên lựa chọn né tránh, như trước bị kiếm khí bổ trúng bả vai, gọt sạch kia nắm trường thương cánh tay phải.

Máu tươi lập tức như thác nước tựa như phiêu tán rơi rụng mà ra.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 235: Khó Được

Siết Chinh cánh tay phải bị trảm, thương hoảng sợ né tránh thân ảnh hung hăng lăn xuống trên mặt đất, trong môi phát ra bị đau kêu rên.

Vương Thuần Độ mạnh mà trừng to mắt, ngốc trệ ở đằng kia.

Một quyền, tồi suy sụp Hiên Du Long song kiếm tuyệt sát chi thuật, Hiên Du Long cũng bởi vậy gặp trọng thương, ho ra máu không ngớt.

Một kiếm, phá vỡ Siết Chinh huyết vũ lục ma thương, đoạn kia cánh tay phải.

Bá đạo!

Thật sự quá bá đạo!

Ai dám tưởng tượng, một cái Tụ Khí cảnh thiếu niên, lại có lực lượng kinh khủng như vậy?

Vương Thuần Độ bực này kiến thức rộng rãi trước Thiên Võ Tông, nội tâm cũng không khỏi nhấc lên kinh đào giật mình, bị chấn động đã đến.

Cần biết, vô luận là Hiên Du Long, vẫn là Siết Chinh, đều là Đại Chu cảnh nội phải tính đến Đại Tông Sư.

Người phía trước kiếm thuật siêu quần, đứng hàng Lư Dương học cung phó cung chủ chi chức.

Người kia đưa thân Đại Chu mười tám lộ bên ngoài họ Hầu liệt kê, chiến tích chấn thế.

Đừng nói bình thường võ giả, chính là chỗ này thế gian đại đa số Tông Sư nhân vật, đều xa không phải hai vị này đối thủ.

Nhưng hôm nay, lại lại tại một chiêu tầm đó, đã bị gần kề có được lấy Tụ Khí cảnh tu vi Tô Dịch trọng thương!

Cái này lộ ra quá kinh thế hãi tục.

Nếu không phải vô cùng vững tin Tô Dịch tu vi thật là Tụ Khí cảnh, Vương Thuần Độ cũng hoài nghi thiếu niên này là cái có thuật trú nhan lão yêu quái.

Ngược lại là Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đối lập nhau bình tĩnh không ít.

Ngay tại vừa rồi, bọn hắn còn thân hơn mắt đổ t Tô Dịch một người một kiếm, liền tàn sát mặt quỷ huyết diều hâu đại quân từng màn.

So sánh với đến, gần kề chẳng qua là trọng thương Hiên Du Long cùng Siết Chinh mà thôi, vốn là tại hai người trong dự liệu, tự nhiên cũng sẽ không quá mức kinh ngạc.

"Tại đây, còn ý định giáo huấn ta Tô mỗ người? "

Tô Dịch một hồi lắc đầu, ánh mắt lộ vẻ thất vọng, hứng thú hết thời.

Đặt tại Tụ Khí cảnh sơ kỳ lúc, hắn đều có thể cùng có thể so với Tông Sư ngũ trọng chín cực yêu thú toàn lực chém giết, huống chi là hiện tại?

Cũng chỉ có như Tần Trường Sơn như vậy Tông Sư ngũ trọng nhân vật, miễn cưỡng còn có thể vào khỏi Tô Dịch pháp nhãn.

Về phần trước mắt Hiên Du Long cùng Siết Chinh, hoàn toàn chính xác kém một mảng lớn.

"Ngươi.....Ngươi như thế nào cường đại như thế? "

Siết Chinh con mắt gắt gao chằm chằm vào Tô Dịch, giống như nhìn xem một cái không cách nào đo lường được quái vật, khuôn mặt kinh hãi.

Hắn đến từ Tô gia, còn trẻ lúc mà bắt đầu tại Tô Hoằng Lễ bên người làm việc, tự nhiên rõ ràng vị Tam thiếu gia này tình cảnh hạng gì hèn mọn, địa vị hạng gì dưới mặt đất, tu vị lại là hạng gì không chịu nổi.

Có thể đánh vỡ đầu hắn thậm chí nghĩ không đến, năm trước vẫn là phế vật giống như tu vị mất hết Tô Dịch, tại lúc cách một năm về sau, càng trở nên khủng bố như thế!

Không...Nhất pháp tưởng tượng chính là, Tô Dịch vẫn là Tụ Khí cảnh tu vị.....

"Là ngươi quá không chịu nổi. "

Tô Dịch thản nhiên nói, "Tông Sư chi cảnh, tên gọi nuôi dưỡng lô, cái gì gọi là nuôi dưỡng lô? Nuôi dưỡng ngũ tạng chi lô, dung tinh khí thần vì tính linh, có thể ngươi tu luyện công pháp, lại một mặt truy cầu sát phạt chi lệ, hoàn toàn chính là lẫn lộn đầu đuôi. "

"Cũng không trách ngươi cho đến hôm nay cũng không cách nào đột phá Tông Sư ngũ trọng cảnh, tạng phủ sớm được sát khí nhuộm dần, sao có thể dưỡng dục ra chính thức linh tính ? "

Nói đến đây, Tô Dịch hỏi, " Tô Hoằng Lễ tự xưng là mình là người tu hành, năm đó ở truyền thụ cho ngươi tu luyện chi đạo lúc, chẳng lẽ sẽ không đã nói với ngươi những thứ này? "

Siết Chinh sắc mặt triệt để thay đổi, chỉ cảm thấy toàn thân trong ngoài bí mật giống như đều bị Tô Dịch dòm phá, rất có không chỗ nào che dấu,ẩn trốn cảm giác.

"Chủ thượng hoàn toàn chính xác đã từng nói qua, tu luyện huyết vũ lục ma thương, tối đa chỉ có thể để cho ta tu luyện tới Tông Sư tứ trọng, nếu muốn đột phá, khó hơn lên trời....."

Nửa ngày,Siết Chinh mới đắng chát lên tiếng, thất hồn lạc phách.

Mọi người nghe vậy, cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

Bọn hắn lúc này mới ý thức được, Tô Dịch lúc trước nói, lại nói trúng tim đen động đất xem xét đã đến Hoài Dương Hầu trên tu hành trí mạng chỗ thiếu hụt!

"Khó hơn lên trời? "

Tô Dịch mỉm cười lắc đầu, đạo, "Như vậy đi, ta cho ngươi một cái lựa chọn, ngươi chỉ cần đáp ứng từ nay về sau cống hiến ta, ta không ngớt tha cho ngươi một mạng, mà lại cam đoan cho ngươi có thể bước vào Tông Sư ngũ trọng cảnh, như thế nào? "

Siết Chinh sững sờ, chợt cười lạnh nói: "Có lẽ ngươi có thể làm được một bước này, có thể ngươi không khỏi cũng quá khinh thường ta siết chinh! Tam thiếu gia, ta không ngại nói cho ngươi biết, ngay cả là chết, ta cũng sẽ không phản bội chủ thượng! "

Ngôn từ âm vang, âm điệu mạnh mẽ.

Tô Dịch nói: "Vì Tô Hoằng Lễ mà chết, đáng giá? "

Siết Chinh im lặng một lát, trong môi thở khẽ một chữ: "Giá trị! "

Dứt lời, hắn dùng tay trái cầm lên trường thương, hít thở sâu một hơi khí, nói: "Mời Tam thiếu gia ban thưởng Siết Chinh vừa chết! "

Trong tiếng hét vang, hắn dáng vẻ kiên quyết, bạo xông mà ra, huy động trong tay trường thương, hướng Tô Dịch đâm tới.

Giống nhau thấy chết không sờn lực sĩ.

Tất cả mọi người không khỏi động dung.

Giờ khắc này Siết Chinh, có lẽ như bay nga phác hỏa giống như, có thể cái kia loại không sợ tư thái, lại làm cho người nghiêm nghị bắt đầu kính nể!

"Cũng thế, liền cho ngươi một cái tôn nghiêm chết kiểu này! "

Tô Dịch lấy tay một trảo, điều khiển Huyền kiếm lăng không mà ra, bỗng dưng hướng phía trước một tiễn đưa.

Vô cùng đơn giản, lại lăng lệ ác liệt đến mức tận cùng, mang theo đầy trời chói mắt kiếm huy.

Cái kia một cái chớp mắt, Siết Chinh ánh mắt hoảng hốt thoáng một phát, nếu như chứng kiến thế gian rất kinh diễm một đạo quang, xinh đẹp đến làm cho nhân tâm say.

Phốc!

Kiếm quang lóe lên, Siết Chinh cổ họng bị xuyên thủng, mang theo đỏ tươi máu loãng.

Hắn sửng sốt một chút, chợt lộ ra thoải mái giống như dáng tươi cười, nói: "Nhiều.....Đa tạ, ta.....Ta không có phản bội chủ thượng....."

Khàn khàn thanh âm đứt quãng.

Rồi sau đó, Siết Chinh thân ảnh im ắng mà ngã xuống đất.

Vị này theo Ngọc Kinh Thành Tô gia đi ra Hoài Dương Hầu, vốn là Tô Hoằng Lễ bên người một gã thiếu niên tôi tớ, may mắn đạt được Tô Hoằng Lễ thưởng thức, thụ dùng diệu pháp, có thể tại con đường tu hành cao hơn ca tiến mạnh, từng bước một trưởng thành là danh chấn thiên hạ mười tám lộ bên ngoài họ Hầu một trong.

Mà lúc này, hắn tại đây giống như vẫn lạc tại Tô Dịch kiếm hạ!

Cái này chết tiệt vong một màn, lại để cho Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung cũng không khỏi sinh lòng cảm khái, mặc kệ Siết Chinh lúc trước biểu hiện được hạng gì cường ngạnh, có thể cái kia cận kề cái chết cũng trung tâm không thay đổi khí phách, không phải do người không động dung.

Vương Thuần Độ thở dài một tiếng, "Tốt một cái Hoài Dương Hầu! "

"Xem ra, ta có một ít dò xét Tô Hoằng Lễ....."

Tô Dịch nhíu mày.

Siết Chinh cận kề cái chết cũng không tuyển chọn phản bội, cái này đã thể hiện ra lòng trung thành của hắn hạng gì kiên định, cũng không nghi phụ trợ ra Tô Hoằng Lễ đích cổ tay hạng gì khó lường.

Đều có thể lại để cho Tông Sư tứ trọng cảnh nhân vật, cam tâm tình nguyện vì kia chịu chết!

Tại Tô Dịch trước kia 17 năm trong trí nhớ, đối với Tô Hoằng Lễ cái này phụ thân, có thể nói tràn đầy oán khí cùng hận ý.

Cũng không thể phủ nhận chính là, thân là Tô gia chi chủ Tô Hoằng Lễ, đích thật là một cái cường đại cực kỳ tồn tại.

Hắn là Đại Chu thập đại trước Thiên Võ Tông trong sâu nhất giấu dấu diếm một cái, cùng quốc sư Hồng sao Sâm, sao Thương tịnh xưng vì "Đại Chu song vách tường".

Chỉ là do hắn tài bồi ra nhân vật lợi hại, liền có ba vị người khác họ Vương, năm vị bên ngoài họ Hầu!

Đặt tại cái này thế tục trong, Tô Hoằng Lễ quả thực chính là sừng sững Đại Chu đỉnh phong một cái nhân vật truyền kỳ!

Đương nhiên, đối thức tỉnh trí nhớ kiếp trước Tô Dịch mà nói, Tô Hoằng Lễ cường đại trở lại, cũng cuối cùng chẳng qua là thế tục trong một cái người tu hành mà thôi.

Về phần giết chết Siết Chinh, Tô Dịch căn bản không có để ở trong lòng.

Trên đời này có thể hùng hồn chịu chết người, số lượng cũng không ít, mặc dù làm cho người ta thưởng thức, cũng rất khó tô dịch sinh lòng nhiều ít cảm xúc.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía nơi xa Hiên Du Long.

Vị này Lư Dương học cung phó cung chủ vốn là gặp trọng thương, tinh thần mất tinh thần, làm mắt thấy siết chinh chi tử, không khỏi sinh lòng bi thương chi ý.

Làm phát giác được Tô Dịch ánh mắt nhìn đến, hắn lộ vẻ sầu thảm cười cười, nói: "Ta mặc dù không bằng Siết Chinh như vậy thấy chết không sờn,

thế nhưng sẽ không như vậy cúi đầu, muốn chém giết muốn róc thịt, ngươi động thủ chính là. "

Vương Thuần Độ trong nội tâm phát nhanh, không nhịn được hỏi: "Tô công tử, có thể hay không bán lão phu một cái chút tình mọn, cho Hiên Du Long một con đường sống? "

Hắn giống như e sợ cho Tô Dịch không đáp ứng, cắn răng nói: "Coi như.....Ta Lư Dương học cung thiếu nợ Tô công tử một cái nhân tình! "

Tô Dịch lắc đầu nói: "Ta cũng không hiếm có người như vậy tình. "

Vương Thuần Độ trong nội tâm trầm xuống.

Có thể sau một khắc, chỉ thấy Tô Dịch nói: "Bất quá, ta có thể cho hắn một cái cơ hội, hắn không phải muốn vì Tần Văn Uyên báo thù ư? Về sau hắn chỉ cần cho rằng có thể giết được ta tô dịch, cho dù tới tìm ta chính là. "

Vương Thuần Độ ngẩn ngơ, mạnh mà cuồng hỉ đứng lên, chắp tay gửi tới lời cảm ơn nói: "Đa tạ Tô công tử khoan dung độ lượng! "

Lại nhìn Hiên Du Long, hắn nhưng là sững sờ ở đó, giống như hoàn toàn không thể tin được tô dịch lại sẽ như vậy buông tha chính mình.

Hồi lâu, hắn không nhịn được hỏi: "Vì sao không hiện tại giết ta? "

Tô dịch hỏi lại: "Ngươi vì sao phải thay Tần Văn Uyên báo thù? "

Hiên Du Long không cần nghĩ ngợi nói: "Hắn là ta sư đệ, cùng ta quan hệ tốt nhất, hắn bị ngươi giết chết, thù này làm sao có thể không báo? "

Tô Dịch nói: "Đây chính là ta hiện tại không giết ngươi nguyên nhân. "

Nói xong, ánh mắt của hắn nhìn về phía Vương Thuần Độ, nói: "Thừa dịp ta còn không có cải biến chủ ý lúc trước, ngươi tốt nhất hiện tại liền mang theo hắn ly khai. "

Vương Thuần Độ trong nội tâm rùng mình, lần nữa hướng Tô Dịch đã thành một cái đại lễ, liền dẫn bị thương nghiêm trọng Hiên Du Long quay người mà đi.

Cho đến đưa mắt nhìn thân ảnh của bọn hắn biến mất, Ninh Tự Họa không khỏi nói: "Bị người ghi hận cũng không phải là một chuyện tốt. "

Tô Dịch lại phá thiên hoang địa cảm khái một tiếng, nói: " Hiên Du Long nghĩa bạc vân thiên, khó được, chỉ dựa vào điểm ấy, đáng giá ta để thứ nhất đường sống. "

Hắn nhớ tới kiếp trước chính mình thu những đệ tử kia, sư huynh sư muội tầm đó, lại bởi vì tranh đoạt chính mình lưu lại bảo vật mà trở mặt thành thù.....

Lại đối lập Hiên Du Long hôm nay báo thù tiến hành, lại để cho Tô Dịch làm sao có thể không cảm khái?

Ninh Tự Họa giật mình, nàng đột nhiên phát hiện, trở nên có chút nhìn không thấu Tô Dịch.

Cái này áo bào xanh thiếu niên làm việc rõ ràng sát phạt quyết đoán, còn có thời điểm, rồi lại thường làm ra một ít khác thường sự tình.

Ví dụ như hiện tại, gần kề bởi vì thưởng thức Hiên Du Long vì kia sư đệ báo thù hành vi, tạm tha thứ cho Hiên Du Long.....

Cái này thật sự không giống phong cách của hắn.

Tô Dịch lại làm sao giải thích những thứ này.

Huống chi, hắn chính là cho Hiên Du Long về sau báo thù cơ hội, có thể vậy cũng phải xem Hiên Du Long có hay không có cái này bổn sự.

"Đạo hữu, đây là ngươi lại để cho sưu tập mặt quỷ huyết diều hâu tiêm mỏ. "

Ninh Tự Họa không có nhiều hơn nữa muốn, chỉ vào cách đó không xa chồng chất đầy đất màu vàng tiêm mỏ, nhẹ giọng mở miệng.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, trực tiếp tiến lên, đem cái này một đống chiến lợi phẩm phân ba phần, chính mình lưu lại một phần, mặt khác hai phần đưa cho Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung.

Mắt thấy cả hai muốn cự tuyệt, tô dịch trực tiếp đều: "Lần này nếu như ba người chúng ta cùng một chỗ hành động, chiến lợi phẩm coi như chia đều, chớ để cự tuyệt. "

"Đa tạ đạo hữu. "

Ninh Tự Họa hé miệng cười rộ lên.

Thân Cửu Tung tức thì có chút được sủng ái mà lo sợ, vội vàng ôm quyền gửi tới lời cảm ơn, nhìn về phía tô dịch ánh mắt lại đã xảy ra một ít vi diệu biến hóa.

Thân là một phương chư hầu, hắn ngược lại không thèm để ý những thứ này chiến lợi phẩm có bao nhiêu trân quý.

Mà là thông qua việc này, lại để cho nhìn hắn đã đến Tô Dịch trên người một ít đáng quý bản tính cùng khí độ!

Tô Dịch tức thì căn bản không có đem những này làm chuyện quan trọng.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía xa xa, lẩm bẩm nói: "Chỉ hy vọng kế tiếp dọc theo con đường này, có thể làm cho ta đụng phải một ít Bát giai, Cửu giai yêu thú....."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 236: Bách Luyện Linh Thi

Đêm khuya.

Huyết Đồ Yêu Núi vòm trời như trước màu đỏ tươi như máu.

Trong hư không, Tô Dịch thân ảnh lăng không giẫm chận tại chỗ, một cái cổ tay chặt bổ ra.

Phốc!

Chừng mười trượng cao một đầu màu trắng Khỉ Đột Khổng Lồ đầu lâu ném không dựng lên.

Huyết rơi vãi như thác nước.

Kia thi thể ầm ầm ngã xuống đất, bụi mù văng khắp nơi.

Mà Tô Dịch thân ảnh vững vàng rơi xuống đất, toàn thân quanh quẩn lấy đạo cương khí hơi thở từ từ thu liễm.

Bạch Đồng Ma Vượn.

Có thể so với Tông Sư ngũ trọng Cửu giai yêu thú, mình đồng da sắt, đao thương khó làm thương tổn, lực lớn vô cùng, trời sinh khống chế Phong Sát chi lực, tuyệt đối là yêu thú trong bá chủ tồn tại.

Nhưng bây giờ, gần kề không đến ba cái hô hấp tầm đó, như vậy một đầu mạnh mẽ vô cùng cửu giai yêu thú, liền bị Tô Dịch nhẹ nhõm chém

rụng thủ cấp!

Cũng không đúng.

Tại ba cái hô hấp lúc trước, tô dịch không có sử dụng sát chiêu, cùng Bạch Đồng Ma Vượn chém giết đánh nhau kịch liệt trọn vẹn nửa khắc đồng hồ thời gian.

Một người một vượn, lẫn nhau dùng nắm đấm đối oanh, đều hung hãn vô cùng, lẫn nhau không muốn làm cho, như muốn tại Luyện Thể một đạo bên trên ganh đua cao thấp.

Cuối cùng dùng Tô Dịch hơn một chút, khí thế bên trên chấn trụ Bạch Đồng Ma Vượn.

Rồi sau đó, mới có lúc trước chém giết Bạch Đồng Ma Vượn một màn kia.

Cách đó không xa, Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung liếc nhau, thần sắc rất bình tĩnh, thấy nhưng không thể trách.

Theo cùng Lư Dương học cung Vương Thuần Độ sau khi tách ra, cho đến hiện tại đã qua năm canh giờ.

Tại đây một thời gian ngắn, bọn hắn trước sau gặp năm đầu bát giai yêu thú cùng ba đầu cửu giai yêu thú.

Tô Dịch thấy cái mình thích là thèm, chủ động xuất kích, từng cái đem mấy cái này cường đại đến đủ để cho thế gian phần lớn tông sư tuyệt vọng yêu thú chém rụng.

Mỗi một lần, đều trước đánh nhau kịch liệt chém giết một phen, cho đến đối thủ muốn chạy trốn lúc, liền thống hạ sát thủ.

Dựa theo Tô Dịch thuyết pháp, giống như vậy miễn cưỡng có thể chịu được so tài đối thủ cuối cùng quá ít, được quý trọng mỗi một lần gặp nhau cơ hội.....

Lúc ban đầu lúc, Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung còn vì thế khiếp sợ cảm khái không thôi.

Có thể cho đến hiện tại, đã là rất khó lại sinh ra quá nhiều giật mình tâm tình.

Bọn hắn đều nhìn ra, Tô Dịch là đem những cái này bát giai, cửu giai yêu thú đã coi như là đá mài đao.

Mỗi lần gặp được, e sợ cho không cẩn thận đem đối phương thoáng cái đánh chết, cho nên lộ ra đặc biệt quý trọng.....

Cái này thật sự rất làm cho người ta dở khóc dở cười, nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, lại đủ để cho thế gian bất luận cái gì tông sư nhân vật đều khiếp sợ.

Dù sao, cầm cửu giai yêu thú đến rèn luyện thực lực, vốn là có thể nói kinh thế hãi tục, phóng nhãn đại chu thiên hạ, lại có mấy cái tông sư có thể làm đến?

Nhưng hôm nay, cửu giai yêu thú cũng gần kề chỉ có thể cho tô dịch làm bồi luyện.....

Trong chuyện này ý tứ hàm xúc, đã có thể quá sấm nhân.

Cách đó không xa, Tô Dịch nắm điều khiển Huyền kiếm, thành thạo mà giải phẫu Bạch Đồng ma vượn khổng lồ kia thi thể, như đầu bếp róc thịt trâu giống như tinh chuẩn.

Rất nhanh, một viên lớn chừng quả đấm đỏ tươi yêu đan xuất hiện ở tô dịch trong tay.

"Không sai, có thể so với một cây Tứ phẩm linh dược. "

Tô Dịch bên môi lộ ra vẻ hài lòng.

Rồi sau đó quay đầu đối Ninh Tự Họa hai người nói ra, "Các ngươi có thể động thủ, nhớ rõ cho ta lưu hai khỏa răng nanh, những thứ khác linh tài đều là các ngươi. "

Nói xong, hắn đi vào hơi nghiêng trên mặt đá, khoanh chân mà ngồi, đầu ngón tay nhẹ nhàng nhảy lên, viên kia đỏ tươi yêu đan phá vỡ một cái cái miệng nhỏ.

Bắt được bên miệng khẽ hấp, một cổ tràn trề nóng hổi máu huyết nhiệt lưu liền dũng mãnh vào cổ họng, khuếch tán đến tất cả xương cốt tứ chi chi địa.

Theo Tô Dịch vận chuyển một thân khí cơ, kia trong cơ thể bỗng nhiên vang lên lò lớn sôi trào giống như nổ vang chi âm, tinh thuần tràn đầy chân nguyên như trường giang đại hà giống như trào lên tuần hoàn.

Rất nhanh, Tô Dịch cái kia khoanh chân mà ngồi thân ảnh bên trên, đều tràn ngập bên trên sáng sủa như vòng ánh sáng bảo vệ giống như đạo cương lực lượng.

Nếu như triều tịch, mang theo đặc biệt mà thần diệu đạo vận.

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung thấy vậy, trực tiếp đi vào Bạch Đồng Ma Vượn trước thi thể, cùng một chỗ động thủ sưu tập linh tài. Thế gian yêu thú, toàn thân không có chỗ nào mà không phải là bảo vật, lân giáp, móng vuốt sắc bén, gân cốt, răng nanh, huyết nhục.....

Có có thể làm thuốc, có có thể luyện chế làm vũ khí nhận.

Thất giai trở lên yêu thú trên người, càng có thể thu thập đến quý hiếm linh tài.

Như trước mắt cái này một đầu Bạch Đồng Ma Vượn, tại võ đạo tông sư trong mắt, quả thực chính là một cái bảo khố.

Kia da lông là luyện chế linh giáp thượng giai linh tài, gân cốt cùng răng nanh có thể luyện chế làm vũ khí nhận, kia huyết nhục ẩn chứa có thể so với tam giai linh dược tinh hoa lực lượng.....

Mà ngay cả ánh mắt của nó, tạng phủ đều đều có các diệu dụng.

Nếu đem như vậy một cái nguyên vẹn thi thể bắt được Đại Chu thế tục trong buôn bán, có thể đủ đưa tới rất nhiều tông sư nhân vật tranh mua.

Một lát sau, Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đem chiến lợi phẩm chia cắt sạch sẽ.

Đương nhiên, hai người chưa nhớ đem một đôi răng nanh để lại cho Tô Dịch.

"Ninh cung chủ, Tô công tử dọc theo con đường này săn giết năm đầu bát giai yêu thú cùng ba đầu cửu giai yêu thú, chiến lợi phẩm đều phân cho chúng ta một phần, cái này.....Cái này có thể để cho ta về sau nên như thế nào báo đáp? "

Thân Cửu Tung cười khổ, nếu dùng một cái từ để hình dung tâm tình của hắn, cái kia chính là chịu chi có xấu hổ.

"Người bình thường, liền thiếu nợ nhân tình của hắn cơ hội cũng không có chứ. "

Ninh Tự Họa mỉm cười, "Huống chi, ngươi về sau chậm rãi còn là được, ngươi không phải chờ mong đạp vào nguyên đạo chi lộ sao? Cái này có thể khó được cơ hội quý giá. "

"Cơ hội? "

Thân Cửu Tung giật mình nhưng.

Chợt, hắn giống như hiểu ra tới đây, liên tục gật đầu nói: "Đa tạ Ninh cung chủ chỉ điểm, thân mỗ thụ giáo! "

Thiếu nợ Tô Dịch nhân tình, là có thể coi đây là cơ hội, chủ động đi đón gần Tô Dịch, thời gian lâu dài, lo gì không cách nào chính thức đứng ở tô dịch chiếc thuyền này bên trên?

Nghĩ vậy, Thân Cửu Tung nội tâm không khỏi phấn khởi đứng lên.

Lúc này đây huyết đồ yêu núi hành trình, lại để cho hắn chính thức thấy được cái gì mới nghiêm túc đang tu hành thế hệ.

So sánh với thế tục trong quyền hành cùng thân phận, tại người tu hành lực lượng cường đại trước mặt, không thể nghi ngờ lộ ra rất buồn cười.

Đây hết thảy, lại để cho Thân Cửu Tung không thể ức chế mà sản sinh đi trùng kích nguyên đạo con đường tu hành ý niệm trong đầu.

Mà đi qua Ninh Tự Họa "Chỉ điểm", tức thì lại để cho hắn ý thức được, chính mình nếu có được đến Tô Dịch tán thành, không thể nghi ngờ chẳng khác nào đã chiếm được "Tiên Nhân Chỉ Lộ" Cơ hội!

Sau nửa canh giờ.

Tô Dịch từ lúc ngồi trong tỉnh lại, vươn người đứng dậy, nói: "Đi thôi. "

Dứt lời, hướng xa xa bước đi.

Mặc dù mới mới vừa gia nhập huyết đồ yêu núi không đến một ngày thời gian, có thể đã trải qua từng tràng chém giết cùng ma luyện, lại làm cho Tô Dịch cô đọng "Đạo cương" Tốc độ đột nhiên tăng mạnh giống như tăng lên.

Cho tới bây giờ, một thân chân nguyên trong đã cô đọng ra bốn thành đạo cương!

Đổi mà nói chi, chỉ kém sáu thành, là hắn có thể đem tụ khí cảnh hậu kỳ cái này "Hóa cương" Cấp độ rèn luyện đến đại viên đầy đất bước.

Đến lúc đó, một thân chân nguyên đều vì "Đạo cương", chỗ trúc liền võ đạo căn cơ chi hùng hậu, nhất định so kiếp trước đồng nhất cảnh giới lúc cường đại quá nhiều!

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đi theo phía sau, tiếp tục đi về phía trước.

Chẳng qua là trên đường đi, hai người đều trở nên không có việc gì.

Bởi vì càng đi huyết đồ yêu núi ở chỗ sâu trong, thời gian dần qua đã rất khó nhìn thấy thất giai trở xuống đích yêu thú.

Mà một khi gặp được thất giai trở lên yêu thú, thường thường sẽ bị Tô Dịch dẫn đầu giải quyết mất.

Thế cho nên Thân Cửu Tung trở nên kiên định một sự kiện, huyết đồ yêu núi nguy hiểm ư?

Nguy hiểm cực kỳ!

Có thể chỉ cần theo đúng người, lại nguy hiểm huyết đồ yêu núi, cũng trở nên như giẫm trên đất bằng.

Giống như lúc này.

Bọn hắn tại Tô Dịch dưới sự dẫn dắt, hoàn toàn chính là một đường nghiền ép đi qua!

Lại là hai canh giờ đi qua.

Dọc theo con đường này, tô dịch lại gần kề chỉ gặp được hai đầu bát giai yêu thú.

Mà theo xâm nhập, trong thiên địa khí tức bắt đầu trở nên hỗn loạn lên.

Vòm trời huyết sắc âm trầm nồng đậm, như hóa không ra huyết mực, pha tạp, hỗn tạp không sạch sẽ khí huyết sát hóa thành cuồng phong, tại sơn dã tầm đó gào thét, làm cho lòng người cảnh đều trở nên áp lực bực bội rất nhiều.

"Ừ? "

Đột nhiên, Tô Dịch dậm chân.

Hầu như cùng một thời gian, một hồi giống như nỉ non giống như thanh âm ở trên trời mà đang lúc vang lên.

Phảng phất giống như quỷ vật xì xào bàn tán.

Vừa giống như đến từ Địa Ngục câu hồn chi âm.

Nghe thế quen thuộc quỷ dị thanh âm, Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung trước tiên liền vứt bỏ tạp niệm, thủ vững thần hồn.

Có thể dù vậy, Ninh Tự Họa như trước nhíu nhíu mày, thanh trẻ con trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiển hiện một vòng không khỏe.

Thần hồn của nàng quá mức nhạy cảm, tại bực này quỷ dị lực lượng trùng kích hạ, ngược lại đụng phải đả kích sẽ càng lớn.

Thân Cửu Tung càng là thống khổ được co quắp thoáng một phát đôi má, cái trán ứa ra mồ hôi lạnh.

Duy chỉ có Tô Dịch thần sắc thong dong, giống như hồn nhiên chưa phát giác ra.

Trong thức hải có chín ngục kiếm tọa trấn, lại tu luyện có "Hắn hóa tự tại trải qua" Bực này thần hồn chi đạo vô thượng truyền thừa, lại để cho hắn căn bản không bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

Thậm chí, bằng vào thần hồn lực lượng cảm ứng, lại để cho Tô Dịch từ nơi này nỉ non trong tiếng công nhận ra rất nhiều huyền cơ.

"Cái này cho là một tòa dùng huyết đồ yêu vùng núi xuống núi mạch vì hạch cấm trận, có được nhiếp hồn, trấn thủ, hóa sát, phá linh..., diệu dụng....."

"Dựa theo bực này lực lượng chấn động suy đoán, không xuất ra nửa ngày thời gian, có thể đến trận này nơi bao bọc chi địa. "

"A..., có ý tứ, lại có người đang lợi dụng trận này lực lượng. "

Tô Dịch ánh mắt bỗng dưng nổi lên một tia dị sắc.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một hồi như có như không chém giết chiến đấu âm thanh theo tại chỗ rất xa truyền đến.

Bởi vì khoảng cách quá xa, nghe được cũng không rõ ràng.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, lại giống như phát hiện cái gì chuyện thú vị, nói: "Hai vị hay không còn có thể chịu được? "

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều nhẹ gật đầu.

"Vậy chúng ta phải đi xem một hồi náo nhiệt. "

Tô Dịch nói xong, đã tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Xem náo nhiệt?

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung trong nội tâm mặc dù nghi hoặc, nhưng vẫn là chịu đựng thần hồn trong không khỏe đi theo.

Nửa khắc đồng hồ sau.

Một tòa cực lớn như dạng cái bát hạp cốc xuất hiện ở trong tầm mắt.

Hạp cốc phía trên Huyết Sát như sương, kịch liệt cuồn cuộn.

Mà ở trong hạp cốc, tức thì có một hồi chiến đấu kịch liệt ở trên diễn.

Trong hạp cốc, một đám hình thù kỳ quái hoạt thi, đem hai đạo thân ảnh trùng trùng điệp điệp vây khốn trong đó.

Những chuyện lặt vặt kia thi, nữ có nam có, trẻ có già có, chừng hơn mười cái, đều cùng thường nhân không khác.

Duy chỉ có màu da trắng bệch trong suốt, thần sắc đờ đẫn, toàn thân tràn ngập màu đen âm sát khí hơi thở.

Làm cho người ta giật mình chính là, mỗi lần một cỗ hoạt thi đều có được không kém gì tông sư lực lượng!

Mà lại, những chuyện lặt vặt này thi không sợ đao kiếm bổ chém, không biết sinh tử là vật gì, điều này làm cho chúng cũng trở nên vô cùng nguy hiểm.

"Đây là âm sát cửa ‘ Bách Luyện Linh Thi’, cùng loại thi khỏi chi thuật, luyện chế thủ pháp vô cùng tàn nhẫn, trước dùng sâu độc nuôi dưỡng tại tông sư nhân vật trong cơ thể, xâm chiếm kia huyết nhục thể xác. "

Ninh Tự Họa đồng tử ngưng lại, nói khẽ, "Rồi sau đó, dùng bí thuật đem tông sư nhân vật thần hồn giam cầm phong ấn, lại đi qua nhiều loại âm độc thủ đoạn nhiều lần tế luyện, vừa rồi có thể luyện chế ra một cỗ như vậy linh thi. "

Thân Cửu Tung sắc mặt cũng âm trầm xuống, nói: "Ta cũng đã được nghe nói, mấy trăm năm trước, âm sát cửa sở dĩ bị gọi thế gian đệ nhất tà đạo thế lực, ngay tại ở bọn hắn nắm giữ lấy đại lượng bách luyện linh thi. "

"Những thi thể này thực lực có thể so với tông sư nhân vật, mà lại ẩn chứa âm sát kịch độc, có thể nói là hình người hung binh! "

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 237: Mộc Hi Trên Người Bảo Khí

Cái gọi là Bách Luyện Linh Thi, đơn giản là luyện chế thi khỏi một loại cấp thấp nhất pháp môn.

Tại đất hoang Cửu Châu, chỉ cần hơi có chút thế lực quỷ tu môn phái, đều khinh thường tại luyện chế loại này không lên được trên mặt bàn nham hiểm đồ chơi.

Tô Dịch chỉ liếc qua, sẽ đem ánh mắt đặt ở cái kia bị vây vây khốn trên thân hai người, "Bọn họ là ai? "

"Không Động học cung đại trưởng lão Khương Đàm Vân cùng Nhị trưởng lão Lư Trường Phong. "

Thân Cửu Tung nhanh chóng đạo, "Hai người đều là tông sư tứ trọng nhân vật, bất quá, Khương Đàm Vân nội tình cường đại hơn một ít, nổi tiếng Đại Chu Tông Sư Bảng thứ bốn mươi bảy, một ít tông sư ngũ trọng nhân vật, cũng không phải đối thủ của hắn. "

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Võ đạo bốn cảnh, dù sao cũng là phàm tục chi cảnh.

Nhìn như là cùng một cảnh giới nhân vật, thực lực tức thì sai lệch quá nhiều, hạch tâm ngay tại ở võ đạo nội tình bất đồng.

"Tô công tử, chúng ta có muốn hay không đi hỗ trợ? "

Thân Cửu Tung nhịn không được hỏi.

Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong bị Bách Luyện Linh Thi trùng trùng điệp điệp vây khốn, tình cảnh hung hiểm cực kỳ, mà lại cả hai sắc mặt biến thành màu đen, đôi mắt đỏ thẫm, rõ ràng cho thấy trúng thi độc.

Như sẽ không đi cứu viện, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

"Ngươi bây giờ như đi qua, tất nhiên sẽ gặp chịu cái kia tựa như nỉ non âm thanh cấm trận lực lượng công kích, đến lúc đó, ngươi dù có tông sư tứ trọng tu vị, có thể thần hồn gặp trùng kích phía dưới, lại bị những cái...Kia thi thể vây khốn, nhất định hữu tử vô sinh. "

Tô Dịch thuận miệng nói.

Thân Cửu Tung vẻ sợ hãi cả kinh.

Ninh Tự Họa tức thì giống như nhìn ra cái gì, con mắt trong suốt ngưng lại, nói: "Trách không được giống như Khương Đàm Vân nhân vật bực này, lại sẽ thân hãm bực này tình trạng, nguyên lai là có người lợi dụng cái kia cấm trận lực lượng công kích thần hồn của hắn, làm cho một thân thực lực đều không thể chính thức phát huy được....."

Tại nàng xem đến, những cái...Kia Bách Luyện Linh Thi mặc dù có thể so với tông sư, nhưng căn bản không phải Khương Đàm Vân nhân vật bực này đối thủ.

Mà dưới mắt thế cục sở dĩ sẽ biến thành như vậy, không thể nghi ngờ tựa như Tô Dịch nói, có người ở lợi dụng cấm trận lực lượng đối phó Khương Đàm Vân hai người!

"Ta ngược lại là muốn nhìn vừa nhìn, cái này phía sau màn hung thủ là người nào. "

Ninh Tự Họa ý định tự mình ra tay.

Một là giúp đỡ Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong hóa giải nguy hiểm, thứ hai là nhìn một cái, đến tột cùng là thần thánh phương nào đang lợi dụng cái kia cấm trận lực lượng.

Cũng không đợi nàng ra tay, đã bị Tô Dịch ngăn lại: "Chờ một chút. "

Ninh Tự Họa khẽ giật mình, có chút khó hiểu.

Nhưng rất nhanh, ngay tại Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong hai người sắp chống đỡ không nổi lúc, một đạo âm thanh trong trẻo vang lên ——

"Hai vị chớ hoảng sợ, bản vương tới giúp các ngươi diệt địch! "

Chữ chữ như thần chung mộ cổ, chấn động trong tràng.

Chỉ thấy một cái áo trắng thắng tuyết thanh niên lăng không giẫm chận tại chỗ tới, toàn thân vòng ánh sáng bảo vệ lưu chuyển, uy thế mênh mông cuồn cuộn như biển.

Hắn thân ảnh trội hơn như Tùng Trúc, tuấn tú thanh dật, vừa mới lướt vào cái kia Huyết Sát tràn ngập trong hạp cốc, liền thúc dục một thanh kim sắc chiến mâu, ngang trời vừa bổ.

Oanh!

Từng đạo sáng sủa như màu vàng hồ quang điện đan vào mà thành mâu ảnh ngang trời, mang theo ngập trời hủy diệt khí tức trấn giết hạ xuống.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Theo cái kia như lưới lớn tựa như màu vàng hồ quang điện tựa như mâu ảnh rơi xuống, cái kia hơn mười cái bách luyện linh thi cũng không kịp né tránh, liền bị đuổi giết tại chỗ, chúng cái kia cứng rắn không sợ đao kiếm thân thể bạo vỡ thành mảnh vụn bay tứ tung, thẳng giống như giấy giống như không chịu nổi một kích.

Trong chốc lát mà thôi, Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong chỗ gặp nguy hiểm thế cục, đúng là bị một kích này chi lực hóa giải!

Lại nhìn cái kia áo trắng thanh niên, tay cầm màu vàng chiến mâu, thanh dật tuyệt tục, phong thái có một không hai.

"Trấn Nhạc Vương! "

Thân Cửu Tung rung động, nhận ra cái kia áo trắng thanh niên, đúng là danh dương thiên hạ người khác họ Cửu vương một trong, dùng tuổi trẻ rõ rệt hậu thế trấn nhạc Vương Mộc Hi!

"Nguyên lai là người này. "

Ninh Tự Họa lộ ra vẻ chợt hiểu.

Nàng cũng đã được nghe nói rất nhiều cùng cái này Trấn Nhạc Vương có quan hệ nghe đồn, dùng hai mươi mấy tuổi tuổi Phong Vương bái hầu, hoàn toàn chính xác được xưng tụng là thế tục một người trong tuyệt thế kiểu loại yêu nghiệt nhân vật. "Đạo hữu vừa rồi liền phát giác được cái này trấn nhạc Vương sẽ đến? "

Ninh Tự Họa ánh mắt nhìn hướng tô dịch.

"Chúng ta đến lúc, hắn ngay tại xa xa đang xem cuộc chiến, chỉ có điều các ngươi đều không có phát hiện mà thôi. "

Tô Dịch thuận miệng nói.

Lúc nói chuyện, ánh mắt của hắn xa xa nhìn xem cái kia y quan thẳng tuyết Trấn Nhạc Vương, hai đầu lông mày hơi có chút khác thường.

"Thật không....."

Ninh Tự Họa trong nội tâm rùng mình.

Coi hắn nội tình cùng nhãn lực, lại không có phát giác được lúc trước nấp trong âm thầm trấn nhạc Vương!

Điều này làm cho nàng hơi giật mình, cũng là ý thức được, vị này tuổi trẻ người khác họ Vương thực lực cũng nhất định không tầm thường có thể so sánh.

"Khống thi đạo người, đã đến lúc này còn không cho bản vương lăn ra đây? "

Trong hạp cốc, Trấn Nhạc Vương Mộc Hi cao giọng mở miệng, tay hắn nắm chiến mâu, thân ảnh lỗi lạc, con ngươi nhìn quanh nhà, lộ vẻ ngạo thế làn gió hái.

Cái kia thanh âm ù ù vang vọng hạp cốc, lại để cho Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều nghiêm nghị không thôi, khống thi đạo người?

Đây chính là âm sát cửa nổi danh cao thủ đứng đầu, Đại Chu cảnh nội mỗi người đàm phán mà biến sắc một cái tà đạo cự phách!

Đột nhiên, hạp cốc hơi nghiêng dưới mặt đá, chui ra một cái giống nhau hài đồng khôi lỗi, thiên chân vô tà trên mặt, che kín từng đạo con rết tựa

như khe hở tuyến, dữ tợn sấm nhân.

Hài đồng khôi lỗi ngửa đầu, nhìn về phía nơi xa Mộc Hi, vả vào mồm vỡ ra, lộ ra hai hàng răng nanh sắc bén, phát ra như đao cưa xung đột giống như bén nhọn thanh âm:

"Trấn Nhạc Vương, nghe Chung mỗ một tiếng khích lệ, tốt nhất chớ để lại chộn rộn tiến đến, nếu không, Chung mỗ cam đoan, ngươi chính là người mang đại khí vận tuyệt thế kỳ tài, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ! "

Thanh âm phiêu đãng hạp cốc, làm cho người toàn thân thẳng lên nổi da gà.

"Đồ hỗn trướng! Chính là ngươi âm sát cửa môn chủ đã đến, cũng không dám tại bản vương trước mặt làm càn! "

Mộc Hi hừ lạnh một tiếng, trong tay chiến mâu tại trong hư không một đâm.

Phanh!

Bên ngoài hơn mười trượng, đứa bé kia khôi lỗi bỗng nhiên nổ tung, chia năm xẻ bảy.

"Ha ha, đã như vậy, chờ ngươi Trấn Nhạc Vương sau khi chết, Chung mỗ tất nhiên tự tay giúp ngươi nhặt xác, nhất định đem ngươi luyện thành một cỗ thật xinh đẹp thi khỏi. "

Tiếng cười âm lãnh tại trong hạp cốc phiêu đãng, dần dần biến mất không thấy gì nữa.

Mộc hi không cho là đúng mà lắc đầu.

BOANG...!

Hắn thu hồi màu vàng chiến mâu, ánh mắt nhìn hướng cách đó không xa Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong, đưa tay ném ra ngoài một cái bình ngọc, dáng tươi cười ấm áp nói:

"Chai này trong đan dược có thể giải thi độc, hai vị kính xin lập tức nuốt, như trì hoãn nữa xuống dưới, chỉ sợ sẽ bị thi độc công tâm. "

Khương Đàm Vân vân cùng Lư Trường Phong ngay ngắn hướng lộ ra vẻ cảm kích, chắp tay chào: "Đa tạ trấn nhạc Vương! "

"Chớ có khách khí, trước giải độc a. "

Mộc Hi cười khoát tay.

Lúc này, Khương Đàm Vân hai người tất cả nuốt một viên đan dược, khoanh chân mà ngồi.

Mộc Hi tức thì đưa ánh mắt xa xa nhìn về phía Tô Dịch bọn hắn nơi ở, cất cao giọng nói: "Ba vị bằng hữu, nơi đây đã không tiếp tục nguy hiểm, kính xin đến đây vừa thấy. "

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, không thể nghi ngờ, Trấn Nhạc Vương từ lâu phát hiện tung tích của bọn hắn.

Tô Dịch không nói gì, trực tiếp cất bước tiến về trước.

Trong hạp cốc.

Thân Cửu Tung cười chào: "Nhiều năm không thấy, Tiểu vương gia phong thái càng hơn trước kia, lúc trước cái kia đuổi giết bách luyện linh thi uy thế, lại để cho thân mỗ xem thế là đủ rồi. "

Mộc Hi cởi mở cười cười, khiêm tốn nói: "Vân Quang Hầu khen trật rồi. "

Nói xong, ánh mắt của hắn nhìn về phía Ninh Tự Họa, có chút chắp tay chào nói: "Như bản vương không có đoán sai, vị này chính là Thiên Nguyên học cung cung chủ Ninh Tự Họa Trữ đại nhân, đúng hay không? "

Hắn khí vũ hiên ngang, nói nói cười cười, khiêm tốn ấm áp, cùng vừa rồi cái kia giết địch lúc khinh thường phong phạm hoàn toàn khác nhau.

Ninh Tự Họa nhẹ gật đầu, không nói thêm gì.

Nhưng không thể không nói, Mộc Hi trên người cái kia ấm áp khiêm tốn khí tức, hoàn toàn chính xác rất dễ dàng làm cho lòng người sinh hảo cảm.

Mộc Hi ánh mắt vừa nhìn về phía Tô Dịch, cười ôm quyền nói: "Thứ cho tại hạ mắt vụng về, xin hỏi công tử tôn tính đại danh? "

Thân Cửu Tung vội vàng giới thiệu nói: "Tiểu vương gia, vị này chính là tô dịch Tô công tử. "

"Họ Tô? "

Mộc Hi như có điều suy nghĩ, "Chẳng lẽ là Ngọc Kinh Thành Tô gia đệ tử? "

"Cái này....."

Thân Cửu Tung do dự một chút, ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch.

Tô Dịch nói: "Cái này có cái gì khó mà nói, nói cho hắn biết cũng không sao. "

Thân Cửu Tung rồi mới lên tiếng, "Tiểu vương gia đoán không sai, Tô công tử đúng là Tô gia chi chủ Tô Hoằng Lễ chi tử. "

Mộc Hi cười rộ lên, nói: "Tô gia là thế gian nhất đẳng cuộc sống xa hoa nhà, nội tình hùng hậu, tàng long ngọa hổ, trong tộc đệ tử không thiếu một ít kinh thái tuyệt diễm thế hệ. Bản vương liếc thấy ra, Tô công tử tất nhiên không tầm thường thế hệ có thể so sánh. "

Cái này đương nhiên là lời khách sáo, dù sao chẳng qua là lần đầu gặp mặt mà thôi.

Bất quá, Mộc Hi thật cũng không có qua loa cùng xem nhẹ Tô Dịch.

Dù sao, có thể cùng Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung cùng một chỗ hành động, cũng nhất định không thể nào là nhân vật đơn giản.

Mà đối mặt Mộc Hi lời khách sáo, Tô Dịch chỉ qua loa nhẹ gật đầu.

Bất quá, hắn thật không có như vậy xem nhẹ Mộc Hi.

Vừa rồi ở phía xa đang trông xem thế nào lúc, hắn liền phát hiện vị này Đại Chu trẻ tuổi nhất Trấn Nhạc Vương trên người, có khác lạ tại thường địa phương.

Kia trên người có một tia cực tối nghĩa "Bảo khí" !

Cũng đang bởi vì như thế, đưa tới Tô Dịch một tia hứng thú.

Hôm nay khoảng cách gần vừa nhìn, trong nội tâm đã mơ hồ đoán được một ít mánh khóe.

Cái này Mộc Hi trên người, định tồn tại nào đó huyền diệu "Bí bảo", vô thanh vô tức, lại để cho hắn một thân khí tức phát sinh biến hóa, trở nên tối nghĩa mà bình thản.

Không cẩn thận cảm ứng mà nói, rất khó phát hiện loại này rất nhỏ dị thường.

Lúc trước, cái kia cấm trận lực lượng chấn động chỗ sinh ra nỉ non đáng sợ đến bực nào, làm cho Khương Đàm Vân hai người đều gặp nghiêm trọng ảnh hưởng, hãm sâu lớp lớp vòng vây tuyệt cảnh trong.

Có thể Mộc Hi lại hồn không bị ảnh hưởng.

Cái này chỉ sợ cũng cùng trên người hắn món đó "Bí bảo" Có quan hệ.

Đương nhiên, cái này gần kề chẳng qua là Tô Dịch phỏng đoán.

Mỗi người trên người đều có bí mật, cái này Mộc Hi có thể dùng trẻ tuổi như vậy tuổi, nhảy lên trở thành danh chấn thiên hạ người khác họ Vương, tất nhiên cũng có thuộc về hắn chính mình "Kỳ ngộ" Cùng "Át chủ bài".

"Như thằng này địch nhân là của ta thì tốt rồi.....Như vậy có thể nhìn một cái, trên người hắn món đó bảo vật đến tột cùng là lai lịch gì....."

Tô Dịch có chút tiếc nuối.

Dùng hắn kiếp trước lịch duyệt cùng kinh nghiệm, vẻn vẹn theo mộc hi trên người cái kia một tia tối nghĩa "Bảo khí" Trong liền đoán được, kia trên người bí bảo nhất định không phải chuyện đùa.

Bất quá, Tô Dịch cũng gần kề chẳng qua là hiếu kỳ mà thôi.

Dùng tính tình của hắn cùng thân phận, còn khinh thường tại bởi vì một kiện bảo vật, liền xem mộc hi vì con mồi, tự nhiên cũng sẽ không đi làm cái kia các loại giết người đoạt bảo hoạt động.

Lúc này thời điểm, Mộc Hi cùng Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung đã bắt chuyện đứng lên.

Biết được Tô Dịch bọn hắn cũng vì huyết đồ yêu núi dị biến mà đến, Mộc Hi cười mời Tô Dịch bọn hắn cùng một chỗ đồng hành.

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung tức thì đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, chuyện này tự nhiên được do Tô Dịch quyết định.

Đối với cái này, Tô Dịch không có cự tuyệt.

Hắn muốn nhìn vừa nhìn, tại kế tiếp đang hành động, có thể hay không thấy rõ đến Mộc Hi trên người cái kia một kiện bảo vật chân diện mục.

Mà nhìn thấy Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung nhân vật bực này, lại làm cho Tô Dịch để làm quyết đoán lúc, làm cho Trấn Nhạc Vương Mộc Hi trong lòng cũng là rùng mình.

Điều này cũng làm cho hắn trở nên ý thức được, trước mắt cái này áo bào xanh thiếu niên thân phận, chỉ sợ cũng không phải Ngọc Kinh Thành Tô gia đệ tử đơn giản như vậy!

"Kế tiếp cùng một chỗ hành động lúc, ngược lại là nhiều lắm nhiều chú ý thoáng một phát người này....."

Mộc Hi thầm nghĩ trong lòng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 238: Huyết Sát Hoa Sen Thần Bí Tế Đàn

Mộc Hi đang cùng thân chín tung nói chuyện với nhau.

Ninh Tự Họa ngồi một mình ở trên mặt đá, cúi đầu nhìn xem trong tay một bộ quyển sách, tinh xảo khuôn mặt hình dáng một mảnh yên tĩnh chi sắc.

Cách đó không xa, Tô Dịch lười biếng nằm ở đằng trong ghế, nhắm mắt dưỡng thần.

Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong tỉnh táo lại lúc, liền thấy được như vậy một màn.

"Hai vị cảm giác như thế nào? "

Mộc Hi cười đưa ánh mắt nhìn qua.

Khương Đàm Vân hai người vội vàng đứng dậy, khom người chào nói: "Đa tạ tiểu vương gia trượng nghĩa ra tay, như thế ân cứu mạng, ta hai người định ghi khắc tại hoài, trọn đời không quên. "

Thanh âm lộ ra phát ra từ đáy lòng cảm kích.

"Hai vị không cần khách khí. "

Mộc Hi cười khoát tay.

Nói xong, hắn chủ động vì hai người giới thiệu Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa.

Khi biết được Ninh Tự Họa thân phận lúc, cả hai đều động dung, không dám vô lễ, từng cái chào.

Mà khi biết được Tô Dịch thân phận, cả hai rõ ràng đều ngơ ngác một chút.

Trước kia bọn hắn có thể căn bản không biết, Ngọc Kinh Thành Tô gia chi chủ dưới gối, còn có một tên là Tô Dịch nhi tử.

Bất quá, trong nội tâm mặc dù nghi hoặc, hai người tại cấp bậc lễ nghĩa bên trên cũng không lãnh đạm, tiến lên chào.

Tô Dịch khẽ gật đầu, thu hồi đằng ghế dựa, nói: "Đi thôi. "

Nói xong, đã hướng phía trước bước đi.

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung thấy vậy, rất tự nhiên đi theo phía sau.

Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong tức thì sửng sốt một chút, đều có chút kinh ngạc.

Ở đây bên trong, có Thiên Nguyên học cung cung chủ, có hùng cứ một phương Vân Quang Hầu, cũng có Trấn Nhạc Vương vị này danh chấn thiên hạ tồn tại.

Nhưng bây giờ, Tô Dịch cái này Ngọc Kinh Thành Tô gia đệ tử lại nói đi thì đi, đều không đi hỏi thăm những người khác ý tứ, cái này lộ ra quá lộng quyền tự mình.

Hơn nữa vừa rồi cùng Tô Dịch chào lúc, tô dịch một mực ngồi ở đằng trong ghế, làm cho Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong trong nội tâm đều có chút không thoải mái, đối Tô Dịch cảm thấy cũng biến chênh lệch rất nhiều.

Bất quá, hai người dù sao nhìn quen mưa gió, mắt thấy Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung cũng không có nói cái gì, bọn hắn cũng chỉ đem bất mãn dấu ở trong lòng, không có biểu hiện ra ngoài.

"Vị này Tô công tử không tầm thường có thể so sánh, ăn nói cử chỉ cũng cùng bình thường bất đồng, hai vị nhưng chớ có suy nghĩ nhiều. "

Mộc Hi thật sâu nhìn Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong liếc, cười mở miệng, "Đúng rồi, hai vị có muốn hay không cùng một chỗ hành động? "

Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong liếc nhau, đều đau mau trả lời ứng với.

Có thể cùng Trấn Nhạc Vương cùng một chỗ hành động, cái này tự nhiên là không thể tốt hơn sự tình.

Không có trì hoãn nữa, Mộc Hi mang theo Khương Đàm Vân hai người, đuổi theo Tô Dịch bọn hắn, cùng một chỗ hướng huyết đồ yêu núi ở chỗ sâu trong bước đi.

"Tiểu vương gia, lúc trước ngươi nói vây khốn ta hai người chính là âm sát cửa người, chẳng lẽ cái này tà đạo thế lực lại tro tàn lại cháy ? "

Trên đường, Khương Đàm Vân không khỏi hỏi.

Hắn là Không Động học cung đại trưởng lão, màu da đen, uy nghiêm ngay thẳng.

"Không sai. "

Mộc Hi thuận miệng nói, "Theo ta được đến tin tức, âm sát cửa tựa hồ nắm giữ không ít cùng huyết đồ yêu núi trận này dị biến có quan hệ bí mật, lần này bọn hắn xuất động một đám cực kỳ lợi hại đại nhân vật cùng một chỗ hành động, rõ ràng cho thấy mưu đồ quá nhiều. "

"Như vừa rồi khống thi đạo người chung hào, chính là âm sát cửa tổng đà chín vị trưởng lão một trong, một cái tông sư tứ trọng ngoan độc nhân vật, tinh thông khống thi chi thuật, hung danh rõ ràng. "

Nghe vậy, Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Bọn hắn lúc trước thiếu chút nữa tao ngộ tai hoạ ngập đầu, vừa nghĩ tới kế tiếp còn có thể đụng phải âm sát cửa những cái...Kia hung ác gốc rạ, trong nội tâm cũng không khỏi nghiêm nghị.

"Âm sát cửa....."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Cùng nghiêng quán thân thế có quan hệ cái kia khối hồn ngọc, chính là Hô Diên biển từ nơi này huyết đồ yêu núi ở chỗ sâu trong mang đi ra.

Mà trước đó không lâu thời điểm, Tô Dịch đã biết được, thân là Cổn Châu phân đà đà chủ Hô Diên biển, đáp ứng lời mời tiến về trước âm sát cửa tổng đà, nghe nói là muốn mưu mô một cái cọc đại sự.

Hôm nay, âm sát cửa người lại xuất hiện ở nơi đây, đây hết thảy rất dễ dàng khiến cho Tô Dịch làm ra một cái suy đoán——

Âm sát cửa toan tính mưu đại sự, chỉ sợ cũng tại đây huyết đồ yêu núi ở chỗ sâu trong!

Hơn nữa, Hô Diên biển cực khả năng cũng tham dự tiến đến!

"Nếu như thế, như vậy cũng tốt làm, có lẽ làm điều tra đến huyết đồ yêu núi ở chỗ sâu trong dị biến chân tướng lúc, cũng có thể tìm hiểu nguồn gốc, tra ra một ít cùng nghiêng quán thân thế chuyện có liên quan đến. "

Tô Dịch thầm nghĩ.

Sau nửa canh giờ.

Xa xa huyết vụ tràn ngập sơn dã đang lúc đột nhiên lướt đi một đạo thân ảnh.

Đây là người áo đen trung niên, yến quai hàm râu hùm, cương nghị hai gò má như đao đục búa khắc giống như góc cạnh rõ ràng.

Đúng là Sao Nhai học cung đại trưởng lão Bộc Ấp, tông sư tứ trọng đỉnh phong tồn tại!

"Tiểu vương gia, dưới đây ba mươi dặm bên ngoài, có một cái cực lớn khe rãnh, âm sát cửa người hôm nay liền trú đóng ở đó một cái khe rãnh phụ cận. "

Bộc Ấp tiến lên chào.

Mộc Hi nhẹ gật đầu, cho Bộc Ấp giới thiệu Ninh Tự Họa, Tô Dịch đám người thân phận.

Mọi người từng cái chào, một chút hàn huyên, liền tiếp theo hướng phía trước bước đi.

Trong thiên địa Huyết Sát nồng đậm, nếu như hóa không ra sương mù.

Đến nơi đây sau, thiên địa yên tĩnh áp lực, yên tĩnh được đáng sợ, trên đường đi cũng không có gặp được bất luận cái gì một cái yêu thú.

Một đoàn người đều cảnh giác lên, đem riêng phần mình binh khí nắm trong tay, cẩn thận.

Chính là Trấn Nhạc Vương Mộc Hi, cũng đem cái kia một cây màu vàng chiến mâu nắm trong tay, không dám khinh thường.

Duy chỉ có Tô Dịch giống như hồn nhiên chưa phát giác ra, chắp tay tại cõng, dáng vẻ nhàn nhã.

Như vậy thần thái, lại để cho Khương Đàm Vân cảm thấy biết chướng mắt, nhíu mày nhắc nhở: "Tô công tử nhưng chớ có chủ quan, nơi này hung hiểm khó lường, vạn nhất phát sinh biến cố gì, chúng ta chính là viện thủ, sợ cũng không kịp cứu giúp. "

Lư Trường Phong cũng ngữ khí lãnh đạm nói: "Không sai, đợi tí nữa ai cũng không biết sẽ phát sinh cái gì, Tô công tử vẫn là cẩn thận một ít cho thỏa đáng. "

Nhìn như là nhắc nhở, kì thực cũng là tại biểu đạt không vui.

Lần đầu gặp mặt lúc, Tô Dịch liền cho bọn hắn để lại ấn tượng xấu.

Tại đây vào trước là chủ quan niệm dưới ảnh hưởng, làm cho bọn hắn gặp lại Tô Dịch lúc này cái kia lười nhác bộ dáng lúc, đều rất là không thoải mái.

Cường đại như Mộc Hi, Ninh Tự Họa bọn hắn, đều đã trận địa sẵn sàng đón quân địch, cẩn thận mà đi.

Nhưng này áo bào xanh thiếu niên lại một bộ nhàn nhã dạo chơi lười nhác bộ dáng, không biết, còn tưởng rằng hắn là tại du sơn ngoạn thủy đâu.

Thử nghĩ, hắn Tô Dịch một khi phát sinh nguy hiểm, không phải là được do bọn hắn những người này xuất thủ tương trợ?

Nếu không phải trở ngại thân phận, Khương Đàm Vân đều đã nhịn không được nghiêm nghị quát tháo Tô Dịch.

"Các ngươi quản tốt chính mình là được rồi. "

Tô Dịch ngơ ngác một chút, không cho là đúng lắc đầu.

Hắn tự nhiên nghe được Khương Đàm Vân hai người khẩu khí trong cái kia một tia bất mãn, bất quá cũng lười cùng bọn họ so đo cái gì.

"Tô công tử cái này gọi là nói cái gì. "

Khương Đàm Vân mày nhíu lại được trở nên lợi hại, "Chúng ta hôm nay là một phe cánh, an nguy của ngươi, chúng ta có thể nào không để ý tới ? "

"Huống chi, kế tiếp trên đường, nhất định vô cùng nguy hiểm, như ngươi Tô công tử xảy ra điều gì sai lầm, chúng ta tại tâm gì nhẫn? "

Lời nói này, đã có chút ít không khách khí.

Lư Trường Phong nội tâm cũng một hồi khó chịu, bọn hắn hảo tâm nhắc nhở, nhưng này tiểu tử lại vẫn không lĩnh tình, quả thực không biết tốt xấu!

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều không cấm buồn cười, nhìn ra Khương Đàm Vân tựa hồ đối với Tô Dịch có chút bất mãn.

Hoặc là nói, Khương Đàm Vân ỷ vào thân phận mình, đem Tô Dịch đã coi như là bình thường Ngọc Kinh Thành Tô gia đệ tử mà đối đãi.

Nói gần nói xa, giống như trưởng bối tại răn dạy không nên thân tiểu bối, không khỏi có cậy già lên mặt chi ngại. Mộc Hi một mực ở quan sát Tô Dịch thần sắc, thấy hắn lạnh nhạt như trước, hồn không tức giận, nội tâm không hiểu mà nổi lên vẻ thất vọng.

Chợt, hắn cởi mở cười nói: "Khương trưởng lão, ngươi nhưng chớ có khinh thường Tô công tử, cổ nhân nói, ngực có kích lôi mà mặt như bình hồ người, có thể bái Thượng tướng quân, Tô công tử đã là như thế. "

Khương Đàm Vân khẽ giật mình, giống như không nghĩ tới Mộc Hi sẽ thay Tô Dịch nói chuyện.

Trầm mặc một lát, hắn gật đầu nói: "Tiểu vương gia đều nói như vậy, xem ra đích thật là Khương mỗ đã hiểu lầm. "

Đến tận đây, hắn không nói thêm gì nữa.

Ai có thể đều phát giác được, Khương Đàm Vân cũng không cải biến đối Tô Dịch cách nhìn.

Cái này là thành kiến.

Ấn tượng đầu tiên một khi không tốt, sẽ hình thành vào trước là chủ thành kiến cùng nhận thức.

"Ừ? "

Lại đi về phía trước không lâu, Tô Dịch đột nhiên ngửa đầu, nhìn về phía vòm trời.

"Đó là? "

Hầu như đồng thời, Mộc Hi, Ninh Tự Họa đám người đều có chỗ phát giác giống như, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía nơi xa vòm trời.

Chỉ thấy trong hư không, ngưng kết chín đóa cực lớn yêu dị huyết sắc hoa sen.

Mỗi lần một đóa hoa sen, đều là do nồng đậm đến mức tận cùng Huyết Sát lực lượng ngưng tụ, rất có chín trượng, hiện lên Cửu Cung Trận thế, trôi nổi tại vòm trời phía dưới.

Quỷ dị là, cái kia Huyết Sát hoa sen trung ương, tí ti từng sợi huyết sắc quẩn quanh xoay tròn, nếu như vòng xoáy tựa như xoay tròn không ngớt.

Xa xa vừa nhìn, liền làm cho người ta thần hồn rung động, toàn thân phát lạnh.

"Cái này tựa hồ là một tòa đại trận lực lượng....."

Mộc Hi trong con ngươi tinh mang bắt đầu khởi động, sáng sủa hừng hực, tựa hồ dòm phá rất nhiều huyền cơ, "Đi, chúng ta đi qua nhìn xem. "

Rất nhanh, một đoàn người đi tới một tòa cực lớn khe rãnh trước.

Cái này khe rãnh giống như cả vùng đất một cái khe, dưới cái khe sâu không thấy đáy, cuồn cuộn Huyết Sát từ đó dâng lên mà ra, bay thẳng vòm trời.

Mà vòm trời phía dưới lơ lửng chín đóa cực lớn Huyết Sát hoa sen, tương đương từng giây từng phút nhận lấy những thứ này Huyết Sát lực lượng tẩm bổ, trở nên trở nên kiều diễm yêu dị.

Làm cho người ta giật mình chính là, cái kia một cái mặt đất khe hở hai bên, tất cả phân bố lấy từng tòa cổ xưa tế đàn, cộng lại chừng một trăm lẻ tám tọa.

Mỗi một tòa tế đàn, đều toàn thân đen kịt, chừng chín thước cao, tuyên khắc lấy hoàn toàn bất đồng kỳ dị đồ án.

Đông! Đông! Đông!

Làm Tô Dịch bọn hắn đến, lập tức ngừng đến một hồi nặng nề như nổi trống thanh âm, theo cái kia sâu không thấy đáy khe hở ở chỗ sâu trong truyền ra.

Thanh âm kia tựa như đại địa luật di chuyển, mang theo đặc biệt mà đáng sợ lực lượng, hung hăng nện ở mỗi người trong lòng, làm cho mọi người toàn thân cứng đờ, toàn thân khí huyết đều thiếu chút nữa hỗn loạn, khổ sở được gần muốn ho ra máu.

Duy chỉ có Tô Dịch, Mộc Hi, Ninh Tự Họa ba người, lại giống như hồn nhiên chưa phát giác ra, không có đã bị bất luận cái gì ảnh hưởng.

Mà khi nghe thế cổ quái mà thanh âm thần bí lúc, ba người cũng đều lộ ra dị sắc.

Chín đóa Huyết Sát hoa sen ngang trời, một trăm lẻ tám tọa tế đàn đứng sừng sững khe hở hai bên, khe hở ở chỗ sâu trong, tức thì có không biết thần bí luật di chuyển âm thanh truyền ra.....

Đây hết thảy đều thoạt nhìn như vậy quỷ dị.

"Xem ra, lần này huyết đồ yêu núi dị biến, chính là đến từ chính nơi đây! "

Mộc Hi ánh mắt sáng rực, hai đầu lông mày hiển hiện vẻ mong đợi.

Nơi đây, đến tột cùng cất giấu như thế nào bí mật?

Lại là thật không nữa như trong truyền thuyết như vậy, chôn dấu một cái di tích, có tuyệt thế trọng bảo còn sót lại trong đó?

Những người khác cũng đều nỗi lòng phập phồng.

Đột nhiên, một đạo lạnh như băng bén nhọn thanh âm vang lên:

"Trấn Nhạc Vương, Chung mỗ sớm khích lệ qua các ngươi, chớ để chộn rộn tiến đến, có thể các ngươi lại hết lần này tới lần khác không nghe, thật sự muốn tự tìm đường chết phải không?"

Thanh âm vẫn còn quanh quẩn, chỉ thấy cái kia cực lớn khe hở hơi nghiêng một tòa thấp bé gò núi phía sau, đi ra một đám thân ảnh.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 239: Chân Linh Thần Huyết Ngọc Bội

Cầm đầu chính là cái áo lục nam tử, hai gò má hẹp dài, đầu đội cao quan.

Hắn màu da trắng bệch, hốc mắt hãm sâu, trong tay mang theo một cái màu đen giấy đèn lồng, khí tức âm lãnh bí hiểm, phảng phất giống như theo trong địa ngục đi ra giống như.

Tại áo lục phía sau nam tử, đi theo một đám thần sắc đờ đẫn, ánh mắt ngốc trệ hoạt thi, nữ có nam có, toàn thân bốc hơi lấy nồng đậm màu đen sát khí.

Khống thi đạo người, Chung Hào!

Âm sát cửa chín vị trưởng lão một trong, tinh thông khống thi chi thuật, có được tông sư tứ trọng đỉnh phong tu vị.

"Lão già kia, nơi đây chẳng lẽ chỉ ngươi một người? "

Mộc Hi con mắt quang như điện, cao giọng mở miệng.

"Đối phó bọn ngươi, Chung mỗ một người là đủ. "

Chung Hào mỉm cười, thanh âm bén nhọn như đao cưa xung đột giống như chói tai, "Đương nhiên, như bọn ngươi giờ phút này liền rời đi, Chung mỗ tự sẽ không thống hạ sát thủ. "

Mộc Hi cười rộ lên, nói: "Bản vương ngược lại là muốn nhìn vừa nhìn, ngươi bực này không người không quỷ khốn nạn có bao nhiêu khả năng, dám lớn như vậy nói bất tàm! "

Âm thanh như tiếng sấm, vang vọng trong thiên địa.

Hắn y quan thắng tuyết, tay cầm màu vàng chiến mâu, theo thúc dục một thân tu vị, một cổ cường đại uy thế tùy theo khuếch tán mà khai mở, khí thôn sơn hà.

"Hừ! Lời hay khó khích lệ đáng chết quỷ, nếu như thế, Chung mỗ hiện tại liền tiễn đưa bọn ngươi ra đi! "

Chung Hào hừ lạnh một tiếng, không tay trái vừa lật, nhiều ra một cái rất tròn giống như mai rùa chậu.

Theo đầu ngón tay hắn tại chậu bên trên vẽ một cái.

Ô...Ô...Ô...N...G!

Vòm trời phía dưới, chín đóa cực lớn Huyết Sát hoa sen bỗng nhiên sinh ra một hồi kỳ dị nổ vang.

Theo sát lấy, cả vùng đất cái kia cực lớn khe hở hai bên một trăm lẻ tám tọa tế đàn đều ngay ngắn hướng run lên, giống như theo trong yên lặng tỉnh lại.

Oanh!

Thiên dao động mà sáng ngời.

Một cổ tối nghĩa đây này lẩm bẩm tiếng vang triệt, nếu như quỷ vật nói nhỏ, vừa giống như ác quỷ dữ tợn tiếng kêu kì quái.

Cái kia vô hình quỷ dị lực lượng, giống như như thủy triều khuếch tán mà khai mở.

"Là cái kia cấm trận chấn động lực lượng! "

Ninh Tự Họa khuôn mặt khẽ biến.

Cùng lúc trước trên đường chỗ tao ngộ đây này lẩm bẩm âm thanh bất đồng, giờ phút này chỗ sinh ra nỉ non âm thanh, thẳng giống như nộ hải cuồng đào, nổ vang như sấm, cực kỳ đáng sợ.

"Không tốt! "

Cái này một cái chớp mắt, Sao Nhai học cung đại trưởng lão Bộc Ấp, Không Động học cung đại trưởng lão Khương Đàm Vân, Nhị trưởng lão Lư Trường Phong, cùng với Thân Cửu Tung, đều như bị sét đánh, thần hồn như tê liệt kịch liệt đau nhức, trên mặt đều lộ ra thống khổ không chịu nổi thần sắc.

Chính là Ninh Tự Họa, cũng không khỏi phát ra kêu rên, thân ảnh lung la lung lay, thanh trẻ con khuôn mặt hiển hiện một vòng tái nhợt chi sắc.

Hơn nữa, theo cái kia nỉ non âm thanh trùng kích, bọn hắn nguyên một đám đều như là uống say tựa như, thân ảnh lảo đảo, ôm đầu kêu đau, khổ không thể tả.

Không có một thân tu vị, tuy nhiên cũng không cách nào chống cự cùng hóa giải cái kia các loại nỉ non âm thanh xâm nhập!

Cái này không thể nghi ngờ rất đáng sợ.

"Trấn Nhạc Vương, nhìn thấy không, tại ta âm sát cửa ‘ Cửu Cung Khóa Âm Trận’ hạ, ngươi những cái...Kia giúp đỡ hoàn toàn chính là không chịu

nổi một kích! "

Xa xa truyền đến khống thi đạo người bén nhọn cười đắc ý âm thanh, "Chung mỗ cũng không phải nói ngoa, chính là Lục Địa Thần Tiên đã đến, cũng không chịu nổi bực này đả kích! "

Vòm trời hạ, chín đóa cực lớn Huyết Sát hoa sen chập chờn, cấu kết cả vùng đất một trăm lẻ tám tọa tế đàn lực lượng, phóng xuất ra từng đợt tối nghĩa nỉ non âm thanh, như một luồng sóng như thủy triều khuếch tán.

Tại bực này kinh khủng cấm trận lực lượng trước mặt, cường đại như võ đạo tông sư, đều lộ ra yếu ớt như vậy!

"Chư vị mà lại nhịn một chút, bản vương cái này đi giết cái thằng chó này! "

Mộc Hi hét lớn một tiếng, thân ảnh nếu như tia chớp, lăng không hướng nơi xa khống thi đạo người đánh tới.

BOANG...!

Hắn tay áo phất phới, trong tay màu vàng chiến mâu ngang trời, trên khuôn mặt tuấn mỹ lộ vẻ sát cơ, thẳng giống như một vị bễ nghễ Càn Khôn chiến thần giống như, uy thế đáng sợ.

"Quả nhiên, thằng này có...Khác át chủ bài, thần hồn không có đụng phải trùng kích....."

Chứng kiến Mộc Hi đánh tới, khống thi đạo người giống như cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, ngược lại khinh miệt mà lắc đầu, nói:

"Trấn Nhạc Vương, ngươi thật coi nơi đây chỉ Chung mỗ một người? "

Vừa dứt lời hạ.

Oanh!

Một hồi sấm sét vang dội trong, một cái tay cầm song chùy, thân ảnh khôi ngô, tóc đỏ như máu cự hán ngang trời lướt đi.

Đồ Hồng.

Âm sát cửa tổng đà chín vị trưởng lão một trong, trời sinh thần lực, thích giết chóc thành tánh, hung ác điên cuồng thô bạo, có "Huyết Thủ người tàn sát" Hung danh.

Đồ Hồng vừa mới xuất hiện, liền hét lớn một tiếng, huy động trong tay một đôi cự chùy, hung hăng hướng mộc hi đập tới.

Oanh!

Cự chùy như núi, mang theo cuồng bạo lực lượng nước lũ, bá đạo vô cùng.

"Cút ngay! "

Mộc Hi hừ lạnh một tiếng, trong tay màu vàng chiến mâu mạnh mà vừa bổ, mang theo một mảnh màu vàng hủy diệt nước lũ.

Keng! ! !

Kinh thiên động địa tiếng va chạm trong, tóc đỏ cự hán Đồ Hồng thân ảnh bị hung hăng đánh bay ra ngoài, đem mặt đất ném ra một cái hố to, mảnh đá bay tứ tung.

Vị này tông sư tứ trọng hung hoành nhân vật, ở chánh diện đối chiến bên trong, lại không địch lại Mộc Hi một kích!

Mà Mộc Hi tức thì không chút nào trì hoãn, tiếp tục hướng khống thi đạo người lao đi.

Hắn liếc nhìn ra, khống thi đạo trong tay người trận bàn, chính là ngự dụng cái kia quỷ dị nỉ non âm thanh nơi mấu chốt.

Chỉ cần đem trận bàn hủy diệt, thế cục tất nhiên sẽ như vậy nghịch chuyển.

Còn bất đồng Mộc Hi tới gần——

Bỗng dưng một cái áo đen nữ tử quỷ dị mà trống rỗng xuất hiện, ngăn tại hắn con đường phía trước bên trên.

Cái này áo đen nữ tử màu da trắng nõn, tướng mạo thanh tú, một đôi đôi mắt lại bày biện ra yêu dị u lam chi sắc.

Nàng hai tay một chiêu.

'Rầm Ào Ào'~~

Đầy trời huyết sắc lưỡi dao gió gào thét mà ra, phô thiên cái địa giống như mang tất cả mà đi.

Hư không như vải vóc tựa như, bị chi chít huyết sắc ngọn gió xé rách ra vô số đạo nhìn thấy mà giật mình hẹp dài khe hở.

Mộc Hi đồng tử ngưng lại, mạnh mà hít sâu một hơi, màu vàng chiến mâu ngang trời một đâm, "Ô hay! "

Oanh!

Một mảnh màu vàng hồ quang điện hiện lên, hàng trăm hàng ngàn, tựa như diệt thế chi lôi, dùng dễ như trở bàn tay xu thế, đem cái kia vô số huyết

sắc lưỡi dao gió chém nát, sinh ra rầm rầm rầm nổ đùng chi âm, quang vũ vẩy ra.

"Nảy sinh! "

Áo đen nữ tử trong môi phát ra một đạo tiếng rít, tại kia trước người, bỗng nhiên hiện lên ra một đạo cao vài chục trượng huyết sắc gió lốc, xé rách trường không.

Ầm ầm!

Mộc Hi thân ảnh, lập tức bị cuốn vào trong gió lốc, lung la lung lay, phảng phất giống bị vòng xoáy xé rách lá rụng giống như, hung hiểm cực kỳ.

Có thể trong nháy mắt, mộc hi trên người bạo trán ra sáng chói màu vàng thần huy, bàn tay màu vàng chiến mâu quét qua.

"Phá! ! "

Một tiếng ầm vang, tầm hơn mười trượng huyết sắc gió lốc lên tiếng nổ tung.

Áo đen nữ tử phát ra kêu rên, thân ảnh lảo đảo, yêu dị u lam đồng tử hiển hiện một vòng vẻ giật mình.

Cái này TrấnNnhạc Vương, thật mạnh! !

Quang vũ phiêu tán rơi rụng trong, Mộc Hi thân ảnh nếu như một đạo nhanh chóng tấm lụa, cầm màu vàng chiến mâu đánh tới.

Áo đen nữ tử không dám chần chờ, đưa tay lắc lư một chuỗi huyết sắc lục lạc chuông.

'Rầm Ào Ào'~~

Cuồn cuộn màu đen sát khí lăng không mà ra, phảng phất giống như mở ra Địa Ngục đại môn, một đám âm hồn ác quỷ tùy theo lao ra.

Chúng gào thét, gầm thét, dùng phô thiên cái địa xu thế hướng Mộc Hi lao đi.

Cùng lúc đó, tóc đỏ cự hán Đồ Hồng lần nữa vọt tới, huy động cự chùy, từ sau lúc nãy hướng mộc hi đánh tới.

Mộc Hi mày nhăn lại, thần sắc đạm mạc, nói: "Đây là các ngươi chính mình muốn chết! "

Hắn tay áo cổ lay động, lòng bàn tay trái lặng yên xuất hiện một cái đỏ tươi như đốt ngọc bội.

Cái này một cái chớp mắt, mộc hi khí thế trên người liên tiếp tăng vọt, so vừa rồi cường đại rồi không chỉ một lần!

Như vậy một màn, vừa mới bị một mực ở chú ý chiến đấu Tô Dịch bị bắt được, trong con ngươi không khỏi nổi lên một tia dị sắc.

Một khối Chân Linh Thần Huyết biến thành ngọc bội?

Trách không được có thể tại đây thế tục chi giới trong, dùng trẻ tuổi như vậy tuổi trở thành một vị trí người khác họ Vương!

Lúc trước, Tô Dịch thì có chỗ phỏng đoán, hoài nghi Mộc Hi trên người có dấu một kiện vô cùng không được bí bảo.

Mà bây giờ, khi thấy Mộc Hi bàn tay trái đang lúc cái kia thần tính tràn ngập ngọc bội lúc, Tô Dịch lập tức sẽ hiểu.

Cái gọi là Chân Linh Thần Huyết, chính là Chân Linh thần thú bổn nguyên máu huyết, bên trong bao hàm vô cùng lực lượng kinh khủng, có được thần diệu khó lường uy năng.

Đặt tại đất hoang Cửu Châu, giống như như vậy một khối do Chân Linh Thần Huyết biến thành ngọc bội, cũng có thể nói là hi thế chi bảo, có thể khiến cho hoàng cảnh nhân vật thèm thuồng cùng cướp đoạt!

Không thể nghi ngờ, khối ngọc bội này chính là Trấn Nhạc Vương mộc hi cường đại nhất dựa!

Bất quá, đối Tô Dịch mà nói, hắn càng hiếu kỳ chính là, mộc hi từ nơi này lấy được như vậy một khối ngọc bội.

Dù sao đây chính là thế tục chi giới, tại bực này cằn cỗi thiếu thốn thiên địa linh khí hạ, căn bản không có khả năng sinh ra đời Chân Linh thần thú bực này trời sinh đất nuôi khủng bố tồn tại.

"Thằng này trên người, khẳng định còn có...Khác bí mật. "

Tô Dịch thầm nghĩ.

Oanh!

Chiến trường trong, đại chiến bộc phát, thúc dục ngọc bội lực lượng sau, mộc hi nếu như thần trợ, chia rẽ.

Mấy cái trong nháy mắt mà thôi, liền đem cái kia áo đen nữ tử cùng Đồ Hồng liên thủ ngăn chặn đánh tan.

Áo đen nữ tử bị thương ho ra máu, tóc tai bù xù.

Đồ Hồng trước ngực xuất hiện một đạo hẹp dài vết máu, da tróc thịt bong, máu tươi đầm đìa.

Cả hai nhìn về phía Mộc Hi ánh mắt, đều mang lên kinh hãi kiêng kị chi sắc, cũng không có nghĩ đến, vị này Đại Chu trẻ tuổi nhất người khác họ Vương, càng như thế cường đại.

"Giết! "

Mộc Hi tay áo phần phật, huy động chiến mâu, lại lần nữa đánh tới.

Nhưng vào lúc này, một đạo than thở vang lên: "Không thẹn là Trấn Nhạc Vương, như cho ngươi thêm mười năm thời gian, cái này Đại Chu sợ là vừa muốn nhiều ra một cái Hồng Sao Sâm, Sao Thương. "

Tiếng thở dài phiêu đãng thiên địa, một cái áo tơ trắng nam tử lăng không mà ra.

Hắn râu tóc xám trắng, khuôn mặt gầy gò, con ngươi hiện ra tang thương chi sắc, xuất hiện ở phát hiện cái kia một cái chớp mắt, tay phải nhẹ nhàng vung lên.

Oanh!

Sấm gió kích động, mây máu xoay tròn, một cái cực lớn thủ ấn ngưng tụ, mỗi lần một cây đốt ngón tay đều vừa thô vừa to như đá trụ, mang theo chói mắt huyết quang, vượt qua kích mà đi.

Huyết ma đại thủ ấn!

Phịch một tiếng, Mộc Hi thân ảnh nhoáng một cái, cuối cùng bị chấn động rút lui ra một bước.

Hắn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, nhận ra cái này áo tơ trắng nam tử thân phận, sắc mặt hiếm thấy mà hiển hiện một tia ngưng trọng, "Âm sát cửa phó môn chủ Hoa Liễu Diệp? "

Áo tơ trắng nam tử mỉm cười, nói: "Không nghĩ tới, Trấn Nhạc Vương lại cũng biết rõ kẻ hèn này danh tự. "

Mộc Hi trong con ngươi bốc hơi khiếp người tinh mang, "Thế nhân đều nghĩ đến ngươi từ lúc mười năm trước đã bị quốc sư Hồng Sao Sâm, Sao Thương đánh chết, hôm nay xem ra, thế nhân đều bị ngươi lừa. "

Hoa Liễu Diệp, một pho tượng tà đạo cự kiêu, càng là một vị danh chấn thiên hạ trước Thiên Võ Tông!

Hắn hung danh, từ lúc mấy chục năm trước liền truyền khắp thiên hạ, được vinh dự có thể cùng quốc sư Hồng Sao Sâm, Sao Thương sánh vai lão ma đầu.

Mười năm trước, Hồng Sao Sâm, Sao Thương ước chiến Hoa Liễu Diệp tại Đại Chu‘ Chân Vũ Sơn’ chi đỉnh.

Trận chiến này cuối cùng dùng quốc sư Hồng Sao Sâm, Sao Thương thắng được mà hạ màn kết cục.

Mà theo người đang xem cuộc chiến nói, tại đây một hồi quyết đấu cuối cùng, Hoa Liễu Diệp bị quốc sư Hồng Sao Sâm, Sao Thương một kiếm quan thể, như vậy chết bất đắc kỳ tử, kia thi thể cũng bị Hồng Sao Sâm, Sao Thương ném bỏ vào dưới vách núi Thiên Lan trong nước.

Có thể Mộc Hi lại không nghĩ rằng, mười năm sau hôm nay, lại lại tại đây huyết đồ yêu núi ở chỗ sâu trong lại một lần nữa gặp được Hoa Liễu Diệp cái này lão ma đầu!

Tin tức này như truyền đi, không phải dẫn phát Đại Chu cao thấp chấn động không thể.

Dù sao, Hoa Liễu Diệp hung danh thái thịnh, mấy chục năm trước đã là hoành hành thiên hạ trước Thiên Võ Tông, từng nhấc lên qua không biết nhiều ít gió tanh mưa máu!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 240: Tô Dịch Ra Tay

Mộc Hi như lâm đại địch.

Hoa Liễu Diệp xuất hiện, lại để cho hắn ý thức được thế cục nghiêm trọng.

"Trấn Nhạc Vương, Hoa mỗ luôn luôn yêu quý nhân tài, như ngươi bực này có đại khí vận người trẻ tuổi, đặt tại Đại Chu cảnh nội, cũng rải rác không có mấy, như ngươi nguyện ý cúi đầu quy thuận, bái nhập âm sát trong môn, chuyện hôm nay, Hoa mỗ lớn có thể mở một mặt lưới. "

Cách đó không xa, áo tơ trắng tóc xám Hoa Liễu Diệp mỉm cười mở miệng, "Thậm chí, Hoa mỗ không ngại đem trên người phó môn chủ chi chức, chắp tay nhường cho. "

Mộc Hi cười lạnh: "Lão già kia, muốn thật là đẹp! "

BOANG...!

Hắn giơ lên trong tay màu vàng chiến mâu, xa xa chỉ vào Hoa Liễu Diệp, nói: "Năm đó quốc sư Hồng Sao Sâm, Sao Thương giết không được ngươi, không hẳn như vậy ta Mộc Hi không cách nào chém rụng ngươi thủ cấp! "

Âm thanh lạnh như băng vẫn còn quanh quẩn, Mộc Hi đã ngang nhiên xuất kích.

Hắn thân ảnh như hư ảo sáng chói cầu vồng, mang theo ngập trời sát cơ hướng Hoa Liễu Diệp đánh tới.

Hoa Liễu Diệp không khỏi khẽ lắc đầu, thở dài nói: "Trấn Nhạc Vương, thiên thời địa lợi, ta đã chiếm hết, lại sao có thể có thể sẽ cùng ngươi liều mình đánh đấm? "

Trong tay hắn lặng yên nhiều ra một thanh toàn thân như mực, ngọc cũng không phải ngọc, sắt cũng không phải sắt mộc kiếm, vào hư không nhẹ nhàng một đâm.

"Trấn! "

Rải rác một chữ, đúng như đất bằng nảy sinh sấm sét.

Một trăm lẻ tám tọa thần bí tế đàn nổ vang, hiện lên ra phô thiên cái địa tối nghĩa ký hiệu, tại trong hư không đột nhiên đang lúc buộc vòng quanh một tòa lồng lộng Thần Sơn, tỏ khắp ra vô lượng thần huy.

Tại bực này khổng lồ nguy nga Thần Sơn trước mặt, Mộc Hi thân ảnh thẳng giống như muối bỏ biển, nhỏ bé vô cùng.

Ầm ầm!

Hư không hỗn loạn, Thần Sơn trấn áp hạ xuống.

Mộc Hi thân ảnh cứng đờ, đình trệ tại giữa không trung, bị một cổ kinh khủng trấn áp lực lượng bao trùm, toàn thân gân cốt đều phát ra không chịu nổi gánh nặng giống như đè ép tiếng ma sát.

Sắc mặt hắn đột biến.

"Nảy sinh! "

Mộc Hi cắn răng, điên cuồng thúc dục trong tay trái đỏ tươi ngọc bội, một thân khí tức như dời sông lấp biển giống như tăng vọt bốc lên.

Dựng lên đỉnh đầu, loáng thoáng mà, lại ngưng tụ thành một đầu Huyết Kỳ Lân hình thái, chân đạp núi sông, miệng ngậm nhật nguyệt, con mắt như máu uyên, thần uy vô lượng.

Đinh tai nhức óc trong tiếng nổ vang, mộc hi đúng là cứng rắn kháng trụ này Thần Sơn trấn áp!

Một người một núi, giằng co không dưới!

Bực này một màn, lại để cho Hoa Liễu Diệp cũng không khỏi động dung, kia ánh mắt tức thì một mực bị Mộc Hi trong tay trái đỏ tươi ngọc bội hấp dẫn.

"Trấn Nhạc Vương, cái này là ngươi có thể hoành hành thiên hạ dựa sao? Quả nhiên là một kiện khó lường dị bảo a...! "

Hoa Liễu Diệp sợ hãi thán phục, hai đầu lông mày cũng không có thể ức chế mà hiển hiện một vòng nóng bỏng chi sắc.

Hắn bực này trước Thiên Võ Tông, làm sao nhìn không ra, cái kia đỏ tươi ngọc bội hạng gì thần dị huyền diệu?

Chợt, Hoa Liễu Diệp cúi đầu nhìn nhìn trong tay màu đen mộc kiếm, ánh mắt nổi lên một tia nhu hòa chi sắc, lẩm bẩm nói: "Đương nhiên, ngươi cũng không kém....."

"Đáng chết! "

Mộc Hi sắc mặt âm trầm, hắn áp lực tăng gấp đôi, lo lắng lo lắng.

Liền hắn cũng không có nghĩ đến, Hoa Liễu Diệp cái này lão ma đầu càng như thế âm hiểm, căn bản không cùng chính mình liều mạng, mà là ngự dụng nơi đây cấm trận lực lượng áp chế chính mình.

Càng làm cho lòng hắn hàn chính là, dù là bằng vào trong tay lân huyết ngọc bội, hắn cũng gần kề chỉ có thể miễn cưỡng chống lại, không cách nào chính thức phá vỡ này tòa cấm trận lực lượng biến thành Thần Sơn.

"Đều tại ta vì mưu đồ chính thức viên mãn không sứt mẻ tông sư chi cảnh, thế cho nên dùng hôm nay tu vị, căn bản không cách nào phát huy ra lân huyết ngọc bội chính thức uy năng, nếu không, sao có thể có thể sẽ bị áp chế đến trình độ như vậy....."

"Vậy phải làm sao bây giờ? "

Mộc Hi nội tâm vô cùng lo lắng.

Lúc này, bị cáo thi đạo người thao túng "Cửu Cung Khóa Âm Trận" Vẫn còn vận chuyển, như nước thủy triều giống như quỷ dị nỉ non âm thanh không ngừng khuếch tán.

Bộc Ấp, Thân Cửu Tung, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong bốn người đều đau khổ không chịu nổi, toàn thân bị mồ hôi lạnh sũng nước, một thân khí cơ đều gần như hỗn loạn biên giới.

Lúc này thời điểm bọn hắn, đã cùng đánh mất sức chiến đấu không có gì khác nhau.

Ninh Tự Họa đối lập nhau muốn xịn một ít, chẳng qua là, xem nàng cái kia hơi thần sắc thống khổ, thần hồn cũng rõ ràng bị trùng kích.

"Ừ? "

Mà khi xa xa mà phát giác được Tô Dịch tình cảnh lúc, Mộc Hi không khỏi ngẩn ngơ.

Chỉ thấy Tô Dịch chắp tay tại cõng, dáng vẻ nhàn nhã mà đứng ở đó, ánh mắt mùi ngon mà đánh giá cái kia một trăm lẻ tám tọa tế đàn, dù bận vẫn ung dung, hồn nhiên không có đụng phải bất luận cái gì một tia ảnh hưởng.

Thằng này đang làm cái gì?

Mộc Hi có chút mộng, nội tâm đột nhiên sinh ra một cổ không hiểu phát điên tâm tình.

Đến lúc nào rồi, thằng này như thế nào liền một điểm phản ứng đều không có?

Không đúng.

Hắn chẳng qua là tụ khí cảnh tu vị, ta không nên đem hy vọng ký thác vào trên người hắn.....

Chẳng qua là, hắn loại này bàng quan, không đếm xỉa đến bộ dạng, thật đúng là làm giận a...! ! !

Giống như phát giác được mộc hi ánh mắt, Tô Dịch khẽ ngẩng đầu, hỏi: "Còn có thể chèo chống ư? "

"Đương nhiên! "

Mộc hi không cần nghĩ ngợi.

Tô Dịch ồ một tiếng, liền chuyển khai ánh mắt, một lần nữa nhìn về phía cách đó không xa một tòa tế đàn.

Liền phảng phất cái kia trên tế đàn có vô cùng không được huyền cơ giống như, hấp dẫn lấy tinh thần của hắn.

Mộc Hi lại bị hắn cái này thờ ơ bộ dáng tức giận đến cái trán gân xanh trực nhảy, thiếu chút nữa thổ huyết.

Hắn vốn tưởng rằng, Tô Dịch mặc dù còn trẻ, có thể nếu như có thể cùng Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung sánh vai mà đi, mà lại còn cực chịu cả hai tôn trọng, nghĩ đến cũng hẳn là cái thâm tàng bất lộ nhân vật.

Ai từng muốn, tao ngộ bực này kinh khủng đại hung hiểm lúc, thằng này lại lại một điểm phản ứng đều không có! !

"Ồ? "

Lúc này thời điểm, Hoa Liễu Diệp cũng đã nhận ra một màn này, đã nghe được Tô Dịch cùng Mộc Hi đối thoại.

Khi thấy Tô Dịch không bị " Cửu Cung Khóa Âm Trận " Lực lượng ảnh hưởng lúc, Hoa Liễu Diệp cũng không khỏi ngoài ý muốn, có chút kinh ngạc.

"Hai người các ngươi đi đem tiểu gia hỏa kia mang tới, ta hoài nghi trên người hắn có bí bảo, có thể giúp hắn chống cự cấm trận lực lượng trùng kích. "

Hoa Liễu Diệp ánh mắt nhìn hướng áo đen nữ tử cùng Đồ Hồng, thuận miệng ra lệnh.

Thấy vậy, Mộc Hi nội tâm không hiểu một thoải mái, thằng này cuối cùng phải bị báo ứng !

Mà khi chứng kiến áo đen nữ tử cùng Đồ Hồng cùng một chỗ phóng tới Tô Dịch lúc, Mộc Hi lại không khỏi một hồi lo lắng.

Hắn không khỏi quát to: " Tô Dịch, ngươi còn sững sờ ở cái kia làm chi, chạy mau a...! ! "

Tô Dịch lúc này mới lưu luyến thu hồi nhìn về phía cái kia từng tòa tế đàn ánh mắt, ngẩng đầu hướng Mộc Hi mỉm cười, nói: "Chịu đựng, ta đây sẽ tới cứu ngươi. "

Lời nói tùy ý.

Mộc Hi ngẩn ngơ, ngươi cái tên này đều bản thân khó bảo toàn, còn tuyên bố tới cứu ta? !

"Tiểu gia hỏa, ngoan ngoãn cùng Đồ gia đi thôi! "

Sấm sét tựa như trong tiếng cười lớn, tóc đỏ cự hán Đồ Hồng đã vọt tới, như núi giống như thân ảnh, mang theo bức nhân uy thế.

Như vậy một vị tông sư tứ trọng đỉnh phong nhân vật, mặc dù vừa rồi đang cùng Mộc Hi trong quyết đấu bị thương, một thân hung uy như trước đáng sợ cực kỳ.

Bất quá, hắn giống như sợ làm bị thương Tô Dịch, chuyên môn dọn ra một cái tay phải đến, như Diều Hâu đập thỏ giống như, hướng Tô Dịch chộp tới.

Tô Dịch ánh mắt lẳng lặng nhìn xem hắn tới gần, khóe môi nổi lên một tia lạnh buốt độ cong.

Cho đến Đồ Hồng cái kia quạt hương bồ giống như bàn tay lớn chộp tới, hắn tùy ý thò ra tay phải, một xách, vung mạnh, một đập.

Chỉ thấy——

Đồ Hồng tay phải bỗng nhiên bị nắm lấy, theo sát lấy, cái kia như như ngọn núi khôi ngô thân ảnh đã bị vung mạnh đã đến giữa không trung.

Mà theo Tô Dịch thủ đoạn phát lực, kia thân ảnh như cọc gỗ tựa như hung hăng đập xuống đất.

Phanh!

Đại địa chấn động, mảnh đá bay tứ tung, mặt đất đều ném ra một cái nhân hình hố to. Lại nhìn Đồ Hồng, đầu rơi máu chảy, đôi má sụp đổ, đầy bụi đất, toàn thân xương cốt không biết bị chấn nát nhiều ít cây.

Hắn tê liệt như bùn, một thân khí cơ đều bị bị nện được tan vỡ tán loạn, toàn thân co quắp miệng phun máu tươi, như phát bị kinh phong tựa như.

Mộc Hi: "? "

Hoa Liễu Diệp: "? "

Khống thi đạo người: "? "

Áo đen nữ tử: "? "

Bầu không khí quỷ dị tĩnh mịch xuống, đều bị một màn này kinh sợ đến.

"Ta năm nay tuy chỉ có 17 tuổi, nhưng ta phiền nhất người khác bảo ta tiểu gia hỏa, có biết không? "

Tô Dịch chăm chú nói xong, mũi chân nhẹ nhàng một đá.

Phanh!

Đồ Hồng đầu như dưa hấu tựa như nổ bung, hồng bạch chất lỏng vẩy ra.

"Muốn chết! "

Áo đen nữ tử trong môi phát ra một đám tiếng rít, biền chỉ vẽ một cái.

Ầm ầm!

Vô số huyết sắc lưỡi dao gió chi chít mang tất cả mà ra, cuồng bạo lăng lệ ác liệt.

Tô Dịch tay áo vung lên.

Đầy trời lưỡi dao gió ngay ngắn hướng bạo toái, hóa thành bột mịn.

Áo đen nữ tử đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, còn không đợi nàng phản ứng, Tô Dịch thân ảnh đã đột ngột xuất hiện ở trước người.

"Nói ta Tô mỗ người muốn chết, hôm nay đều đã không tại nhân thế, ngươi tự nhiên cũng không ngoại lệ. "

Lạnh nhạt tùy ý trong thanh âm, tay phải hắn nâng lên, ngón trỏ nhẹ nhàng đập vào áo đen nữ tử trơn bóng trên trán.

Gõ cái ót động tác này, bình thường là thân mật cử động.

Nam tử đối nữ tử, lão nhân đối tiểu hài tử, càng ưa thích gõ thoáng một phát cái trán, dùng bày ra ưa thích hoặc là oán trách.

Mà khi Tô Dịch cái này một ngón tay đánh xuống, áo đen nữ tử vị này tông sư tứ trọng cảnh tồn tại, lại chỉ biết đầu nổ tung, thần hồn tại lập tức nứt vỡ mất, trong chốc lát chính là đi ý thức.

Rồi sau đó, kia xinh đẹp thân ảnh vô thanh vô tức mà ngã xuống đất.

Mộc Hi hít sâu một hơi, giật mình, thằng này.....

Đang tại ngự dụng "Cửu Cung Khóa Linh Trận" Khống thi đạo người toàn thân phát cương, nội tâm ứa ra hàn khí, sắc mặt đại biến.

"Khốn nạn! "

Hoa Liễu Diệp tức giận, con mắt quang lập loè, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt, đều mang lên âm lãnh làm cho người ta sợ hãi lành lạnh chi sắc.

Hắn tay áo tung bay, giơ tay lên trong như mực màu đen mộc kiếm, cách không hướng Tô Dịch một đâm.

Oanh!

Một trăm lẻ tám tọa tế đàn lại lần nữa nổ vang, hiện lên như nước thủy triều giống như phù lục vân văn, vào hư không trong ngưng kết thành một tòa nguy nga Thần Sơn, trống rỗng xuất hiện tại tô dịch trên đỉnh đầu, trấn áp hạ xuống.

Vòng ánh sáng bảo vệ hừng hực, bên trên Thần Sơn phóng xuất ra trấn áp chi uy, đem hư không đều lách vào bạo, sinh ra ù ù nổ vang chi âm.

Mộc Hi trong nội tâm phát nhanh, nói: "Mau tránh! "

Hắn một mực ở cùng bực này cấm trận biến thành Thần Sơn đối kháng, cái này còn may mà lân huyết ngọc bội lực lượng, mới có thể chèo chống đến bây giờ.

Nếu không, sợ là sớm đã đi đời nhà ma.

Lúc này thời điểm nhìn thấy Hoa Liễu Diệp lập lại chiêu cũ, dùng cái này pháp đối phó Tô Dịch, trong lòng của hắn làm sao có thể không khẩn trương?

Tô Dịch cười cười, không nói gì thêm.

Cho đến nhìn qua cái kia thần huy hừng hực Thần Sơn áp bách tới, hắn cong ngón búng ra.

Xùy~~!

Một đạo như kiếm khí giống như chỉ lực, cách không đánh vào cách đó không xa một tòa cổ xưa trên tế đàn, cái kia tế đàn mặt ngoài, vẽ lấy một bộ rậm rạp phức tạp phù lục vân văn đồ án, giống nhau chồng chất cùng một chỗ trùng trùng điệp điệp vòng xoáy tựa như.

Mà Tô Dịch cái này một đạo chỉ lực, vừa mới đánh trúng trùng trùng điệp điệp vòng xoáy trung ương chi địa.

Oanh!

Lập tức, áp bách tới nguy nga Thần Sơn, bỗng nhiên tán loạn, phảng phất giống như tại Tô Dịch trên đỉnh đầu tách ra một đóa cực đại khói lửa, rực rỡ mỹ lệ.

Vốn là khẩn trương lo lắng Mộc Hi bất ngờ không đề phòng thấy như vậy một màn, cả kinh cái cằm đều thiếu chút nữa đến rơi xuống.

Hoa Liễu Diệp cũng không khỏi ngây ngốc một chút, đầu phát mộng: "? ? ? "

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 241: Nghìn Trượng Kiếm Khí Kinh Diễm Nhân Gian

Hoa Liễu Diệp hoàn toàn chính xác bị kinh đến.

Thân là thế gian tà đạo một đời cự kiêu, hắn từng thấy qua không biết bao nhiêu không thể tưởng tượng sự tình.

Nhưng trước mắt này một màn, hoàn toàn vượt ra khỏi hắn nhận thức, thế cho nên đều thiếu chút nữa không dám tin vào hai mắt của mình.

"Ngươi. . . Là như thế nào làm được hay sao?"

Hoa Liễu Diệp vô thức hỏi lên.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Đại trận đang ở đó, có thể được ngươi lợi dụng, tự nhiên cũng là có thể bị ta lợi dụng."

"Điều đó không có khả năng!"

Hoa Liễu Diệp cau mày nói, "Cái này một trăm lẻ tám tòa tế đàn biến thành cấm trận, có thần bí khó lường lai lịch, ta phí hết tâm huyết, dùng trọn vẹn mười năm thời gian, mới rốt cuộc tìm được rồi ngự dụng trận này pháp môn. Ngươi gần kề chỉ là Tụ Khí cảnh tu vi mà thôi, sao có thể có thể làm đến một bước này?"

Ngữ khí kinh nghi bất định.

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Ta vì sao phải nói cho ngươi biết?"

Lúc nói chuyện, hắn lăng không giẫm chận tại chỗ, hai tay mười ngón như phủ động dây đàn giống như, bắn ra một đạo lại một đạo chỉ lực, lướt hướng bất đồng tế đàn.

Mỗi một đạo chỉ lực rơi xuống, kia một tòa tế đàn tựu theo đó sinh ra một hồi kỳ dị rung rung, có tối nghĩa phù lục vân văn vụt sáng chợt hiện, sáng tắt bất định.

Phát giác được một màn này, Hoa Liễu Diệp đồng tử co rút lại, ý thức được không đúng, trước tiên xuất thủ.

Bang!

Trong tay hắn màu đen mộc kiếm thanh ngâm, liên tiếp đâm ra mấy mươi lần.

Lập tức, một tòa lại một tòa Thần Sơn ngang trời mà ra, nếu như che khuất bầu trời giống như, nghiền áp lấy hư không, cùng một chỗ hướng Tô Dịch trấn áp mà đi.

Nhưng Tô Dịch lại cũng không để ý tới, phối hợp bấm tay phát lực, từng đạo kiếm khí tựa như lực lượng lướt đi, kích tại bất đồng trên tế đàn.

Một màn kia màn, thẳng giống như xuyên thẳng qua dệt lưới giống như.

Mà ở trong quá trình này, kia một tòa lại một tòa Thần Sơn còn chưa tới gần tới, tựu hóa thành đầy trời Yên Hà tán loạn.

Hoa Liễu Diệp kinh sợ nảy ra, càng phát không cách nào bình tĩnh.

Đến cuối cùng, liền trấn áp tại Mộc Hi trên không cái kia một tòa Thần Sơn, đều theo đó tán loạn biến mất, khiến Mộc Hi lập tức từ bị nguy tình cảnh ở bên trong giải thoát đi ra.

"Đáng chết!"

Hoa Liễu Diệp triệt để biến sắc.

"Kỹ dừng lại này tai?"

Cách đó không xa, Tô Dịch lập ở trong đó một tòa trên tế đàn, cười đặt câu hỏi.

Lời nói tùy ý, lại lộ ra nồng đậm trào phúng.

Hoa Liễu Diệp gầy gò đôi má đến mức đỏ lên, đột nhiên thúc dục màu đen mộc kiếm, liên tiếp đâm ra mấy mươi lần.

Cũng xấu hổ một màn đã phát sinh ——

Ngày ấy Hoa Liễu Diệp liên tiếp đâm ra trong tay màu đen mộc kiếm lúc, một trăm lẻ tám tòa tế đàn đều lù lù bất động, không phản ứng chút nào. . .

Thế cho nên, khiến hắn lần này kiếm động tác, tựu lộ ra thực tế buồn cười buồn cười.

Mộc Hi thổi phù một tiếng bật cười, cười đến nước mắt thiếu chút nữa chảy xuống, "Ai u uy, nếu khiến thế nhân chứng kiến, hung uy chấn thiên hạ tà đạo cự kiêu Hoa Liễu Diệp, lại cũng có được giống như buồn cười lúc, nên làm cảm tưởng gì?"

Hoa Liễu Diệp sắc mặt tái nhợt.

Hắn ý thức được không ổn, nội tâm kinh sợ ngoài, cũng không khỏi nghiêm nghị.

"Rút lui!"

Hoa Liễu Diệp quay người bỏ chạy.

Tuy nhắc nhở rồi xa xa khống thi đạo người một câu, nhưng hiển nhiên hắn đã chẳng quan tâm khống thi đạo người, thân ảnh vút không, nhanh như tia chớp, trốn dứt khoát lưu loát, không chút nào dây dưa dài dòng.

Cái này khiến Mộc Hi khẽ giật mình, khó có thể tin, năm đó từng cùng Quốc sư Hồng Tham Thương sánh vai một vị tà đạo cự kiêu, cứ như vậy kinh sợ rồi?

Tô Dịch mỉm cười lắc đầu, "Thoát được đến sao?"

Theo hắn mũi chân phát lực, dưới thân tế đàn bỗng nhiên nổ vang.

Theo sát lấy, khu vực phụ cận mặt khác tế đàn theo đó như từ trong yên lặng tỉnh lại.

Mỗi một tòa tế đàn, đều xông ra chói mắt hừng hực Xích sắc thần cầu vồng, xuyên thấu tầng mây, chiếu sáng Sơn Hà.

Nhìn kỹ, mỗi một tòa tế đàn bốn phía, hiện ra một vài bức thần bí khó lường phù lục đồ án, có Thánh Nhân từng ngày, Tiên Ma chinh chiến, vạn tộc phân tranh. . .

Cái này phiến Thiên Địa, đều bị một cỗ hùng vĩ, thần thánh, mênh mông khí tức bao trùm, loáng thoáng càng có chuông vang chi âm hưởng triệt, có âm thanh thiên nhiên giống như thiền âm phiêu đãng. . .

Bực này kinh thế một màn, khiến Mộc Hi trực tiếp rung động ở đằng kia, chịu thất thần.

Quá kinh khủng!

Cùng mà so sánh với, mới vừa rồi bị Hoa Liễu Diệp ngự dụng cái kia từng tòa Thần Sơn, hoàn toàn chính là tiểu vu gặp đại vu.

Điều này chẳng lẽ mới đúng cái này tòa cấm trận toàn lực vận chuyển lúc tướng mạo sẵn có?

"Đi!"

Chỉ thấy Tô Dịch thò tay, cách không một điểm.

Bang!

Trong hư không, vô số phù văn hội tụ, hóa thành một thanh nghìn trượng lớn lên trường kiếm, ngang trời mà lên, hướng xa xa lao đi.

Kia một cái chớp mắt, đúng như tài thiên chi nhận ngang trời xuất thế, ánh sáng chín thiên, mũi nhọn vô lượng.

Chỉ là kia chờ khí tức, tựu khiến Mộc Hi toàn thân nổi lên một tầng nổi da gà, sởn hết cả gai ốc, có hít thở không thông cảm giác.

Cùng lúc đó, vài dặm địa chi bên ngoài, đang toàn lực cuồng trốn Hoa Liễu Diệp đột nhiên sinh lòng một cỗ rung động, vô thức ngẩng đầu, đã nhìn thấy ——

Một đạo vô cùng chói mắt kiếm khí ngang trời tới, nghiền nát trùng trùng điệp điệp huyết sắc tầng mây, dùng không thể địch nổi nghiêm nghị xu thế chém xuống.

Đúng như Tiên Nhân chi kiếm, chém rụng thế gian!

"Không ——!"

Hoa Liễu Diệp phát ra dốc cạn cả đáy giống như gào rú, cầm trong tay màu đen mộc kiếm hoành ngăn cản trước người.

Oanh!

Sau một cái chớp mắt, thân ảnh của hắn đã bị mênh mông vô tận giống như sắc bén kiếm khí bao phủ, thân thể cùng thần hồn trực tiếp hóa thành tro tàn tiêu tán.

Ngày ấy hết thảy quy về yên tĩnh, chỉ thấy trên mặt đất, có một đầu chừng nghìn trượng lớn lên thẳng tắp khe hở, phá núi đoạn thạch, nhìn thấy mà giật mình!

Trên tế đàn, Tô Dịch thu hồi ánh mắt, nói: "Cái này, mới đúng trận này chính thức uy năng."

Mộc Hi lưng thẳng đổ mồ hôi lạnh, vạt áo bị thấm sũng, hít vào khí lạnh không chỉ.

Lại nhìn hướng Tô Dịch lúc, ánh mắt của hắn đều thay đổi, có kinh ngạc, có rung động, cũng có thật sâu ngơ ngẩn.

Đây là một cái Tụ Khí cảnh thiếu niên có thể có được uy thế? !

Không đợi hắn từ trong rung động hoàn hồn, Tô Dịch đã phân phó nói: "Giúp ta cái bề bộn, đi đem lão gia hỏa kia rơi mất mộc kiếm nhặt trở lại."

"Ách. . ." Mộc Hi khẽ giật mình, chỉ chỉ chính mình cái mũi, "Ta?"

Tô Dịch gật đầu nói: "Trừ ngươi ra, còn có thể là ai?"

Mộc Hi trong nội tâm là lạ, gia hỏa này sử dụng người thời điểm, tại sao lại như thế đương nhiên?

Bất quá, niệm tại vừa rồi kia có một không hai một kiếm uy năng bên trên, Mộc Hi cố nén trong nội tâm khó chịu, quay người đi.

Mà Tô Dịch ánh mắt, tức thì nhìn về phía rồi xa xa khống thi đạo người.

Cái này ăn mặc Lục Bào, hai gò má hẹp dài, thanh âm bén nhọn khó nghe Tông Sư tứ trọng nhân vật, giờ phút này đã sợ tới mức đổ mồ hôi như tương tuôn, hai cỗ rung động rung động, linh hồn nhỏ bé đều thiếu chút nữa xuất hiện.

Ngày ấy phát giác được Tô Dịch ánh mắt nhìn tới, hắn toàn thân khẽ run rẩy, hai đầu gối mềm nhũn, thiếu chút nữa tựu quỳ gối kia.

"Cho ngươi một cái lựa chọn."

Tô Dịch chỉ vào đại địa bên trên kia cực lớn khe hở, thuận miệng nói, "Nhảy đi xuống, hoặc là chết."

Cái này khe hở thâm bất khả trắc, không ngừng hướng ra ngoài phún dũng Huyết Sát Chi Khí, quỷ dị thần bí.

Hơn nữa, khe hở hai bên, đứng sừng sững lấy một trăm lẻ tám tòa thần bí tế đàn, bởi vậy xây dựng thành rồi một tòa uy năng khó lường khủng bố đại trận.

Có thể nói, cái này Huyết Đồ Yêu Sơn gần đây phát sinh dị biến, cùng với cái này một đầu cực lớn khe hở phân không khai liên quan.

Chỉ là, mà ngay cả khống thi đạo người cũng không rõ ràng lắm, kia dưới cái khe phương đến tột cùng cất giấu cái gì.

Nghe tới Tô Dịch, hắn sắc mặt một hồi âm tình bất định, chợt cắn răng một cái, hét lớn một tiếng, thả người nhảy vào kia cự một khe lớn nội, rất

nhanh tựu biến mất không thấy gì nữa.

Tô Dịch ngơ ngác một chút, ánh mắt nhìn hướng kia cự một khe lớn ở chỗ sâu trong, lâm vào trong khi trầm tư.

Lúc này thời điểm, đã không có Cửu Cung khóa Linh trận lực lượng xâm nhập, Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung bọn hắn đều đã tỉnh táo lại, nguyên một đám như trút được gánh nặng.

Bộc Ấp,

Khương Đàm Vân, Lô Trường Phong bọn hắn càng là miệng lớn thở dốc không thôi, hai đầu lông mày đều lưu lại lấy hồi hộp chi sắc, nghĩ mà sợ không thôi.

"Lần này lại may mắn mà có đạo hữu tương trợ."

Ninh Tự Họa tiến lên, hướng Tô Dịch có chút phúc rồi thi lễ, hình dáng tinh xảo mặt mày tầm đó, cũng là mang theo một tia rung động cùng kính trọng chi sắc.

Thân Cửu Tung cũng liền bước lên phía trước, khom người chào, "Đa tạ công tử ân cứu mạng!"

Khi trước, tuy thần hồn đụng phải trùng kích, nhưng cũng không ảnh hưởng bọn hắn quan sát đến toàn bộ quá trình chiến đấu.

Tự nhiên cũng nhìn thấy Tô Dịch là như thế nào đại phát thần uy, dẹp yên hết thảy địch nhân.

Tô Dịch ánh mắt vẫn chằm chằm vào kia dưới cái khe phương, thuận miệng nói: "Các ngươi hay vẫn là trước nghỉ ngơi một phen cho thỏa đáng."

Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung đều gật đầu.

Lúc này thời điểm, Tinh Nhai học cung Đại trưởng lão Bộc Ấp cũng là nghiêm nghị chào, cảm kích nói: "Lần này nhờ có Tô công tử trượng nghĩa ra tay, ngăn cơn sóng dữ, như thế đại ân cứu mạng, bộc nào đó suốt đời khó quên!"

Tô Dịch chỉ ừ một tiếng, hồ đồ không có để ở trong lòng.

Thấy vậy, Khương Đàm Vân cùng Lô Trường Phong liếc nhau, đều chần chờ một chút, lúc này mới cùng tiến lên trước chào gửi tới lời cảm ơn.

"Khi trước, là ta hai người có mắt không tròng, khinh thường rồi Tô công tử, Tô công tử bất kể hiềm khích lúc trước, còn trượng nghĩa ra tay, vi chúng ta hóa giải tai hoạ ngập đầu, càng làm cho ta trong hai người tâm hổ thẹn, xấu hổ vô cùng."

Khương Đàm Vân cùng Lô Trường Phong đều mặt mũi tràn đầy xấu hổ chi sắc, cúi đầu, không dám nhìn tới Tô Dịch.

Khi trước trên đường, hai người bởi vì vào trước là chủ ấn tượng, đối với Tô Dịch cảm thấy rất kém cỏi, thậm chí từng lên tiếng lời nói lạnh nhạt.

Nhưng bây giờ, mắt thấy Tô Dịch kích giết Âm Sát môn một các cao thủ từng màn, bọn hắn cái đó còn dám lại có bất kỳ một tia lãnh đạm?

Quân không thấy, cường đại như lão ma đầu Hoa Liễu Diệp, đều không địch lại một kiếm chi uy?

Nhất là Tô Dịch thao túng cấm trận, đàm tiếu tà tà phiên vân phúc vũ phong thái, làm cho hai vị này đến từ Không Động học cung đại nhân vật, đều chịu rung động lắc lư thất thần.

Xét đến cùng, liền bọn hắn đều không nghĩ tới, như vậy một cái áo bào xanh thiếu niên, sao sẽ có được như thế siêu phàm thoát tục thủ đoạn.

"Ta như thế nào cùng các ngươi so đo."

Tô Dịch một hồi lắc đầu.

Ngay từ ban đầu, hắn sẽ không đem Khương Đàm Vân cùng Lô Trường Phong khinh thị để ở trong lòng, về phần đối phương cảm kích, Tô Dịch cũng căn bản không thèm để ý.

Bởi vì lần này ra tay, hắn vốn cũng không phải là vì muốn chứng minh cái gì.

Mắt thấy Tô Dịch cũng không so đo sự tình trước kia, Khương Đàm Vân cùng Lô Trường Phong nhẹ nhàng thở ra ngoài, lại không khỏi sinh lòng đắng chát.

Bọn hắn làm sao phát giác không đến, Tô Dịch kia lãnh đạm xa cách thái độ?

"Tô công tử, đây là ngươi muốn mộc kiếm."

Lúc này thời điểm, Mộc Hi đã phản hồi, mang theo một thanh tinh khiết đen như mực mộc kiếm, đưa cho Tô Dịch.

"Ngươi cảm thấy kiếm này như thế nào?"

Tô Dịch đem kiếm này cầm trong tay, theo miệng hỏi.

Mộc Hi khẽ giật mình, trầm ngâm nói: "Kiếm này cho là một kiện bí bảo, khí tức tối nghĩa, cực không đơn giản, về phần cụ thể cất giấu cái gì huyền diệu, ta lại cũng không tinh tường."

Khi trước, Hoa Liễu Diệp đúng là dựa vào kiếm này, ngự dụng một trăm lẻ tám tòa tế đàn chi lực, diễn Hóa Thần núi ra tay, uy thế vô lượng.

Mà ở vừa rồi, Tô Dịch chém ra kia một đạo nghìn trượng kiếm khí hạng gì khủng bố, làm cho Hoa Liễu Diệp bực này Tiên Thiên Võ Tông tại ngay lập tức tan thành mây khói. Nhưng này đem mộc kiếm lại lại hoàn hảo không tổn hao gì địa di giữ lại, cái này lộ ra rất không thể tưởng tượng nổi rồi.

Mộc Hi tại nhặt lên kiếm này lúc từng tường tận xem xét qua, phát hiện kiếm này rất nặng, nhìn không ra là cái gì chất liệu đúc thành.

Nhưng thân kiếm tỏ khắp ra tối nghĩa khí tức, lại vô cùng thấm người, khiến hắn tại tường tận xem xét lúc, đều cảm thấy một hồi hãi hùng khiếp vía.

Chỉ thấy Tô Dịch cầm mộc kiếm dò xét một lát, rồi mới lên tiếng: "Ngươi nhìn không ra cũng rất bình thường, bởi vì đây là một thanh còn chưa chính thức đúc thành Kiếm Thai."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 242: Huyền Ngô Thần Mộc

Kiếm phôi?

Mộc Hi giật mình, một thanh kiếm phôi liền cầm giữ uy năng bất khả tư nghị như thế.

Vậy nếu là chân chính đem kiếm phôi này đúc làm kiếm khí, uy năng kia lại hẳn là kinh khủng?

"Hoa Liễu Diệp cái này lão ma đầu có thể luyện chế ra bực bảo bối này, xác thực khiến người ngoài ý."

Mộc Hi thì thào.

Tô Dịch lắc đầu, nói: "Bằng cái điểm kia không quan trọng năng lực, đâu có thể nào luyện chế Thần Binh như thế rồi, nếu ta suy đoán không tệ, chủ nhân thanh kiếm phôi này, chính là bố trí cái này một trăm lẻ tám tọa tế đàn vị cường giả kia."

Mọi người đều lắp bắp kinh hãi.

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, cái này cái suy đoán rồi lại hợp tình hợp lý.

Bởi vì vừa rồi thời điểm, ai cũng chứng kiến đúng là bằng vào thanh kiếm phôi này, mới khiến cho Hoa Liễu Diệp có thể mượn dùng chỗ cấm trận này lực lượng.

Ninh Tự Họa nhịn không được nói: "Vậy đạo hữu có hay không nhìn ra, vị cường giả kia bố trí trận này là ai?"

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói ra: "Như lấy phù trận chi đạo uy năng mà nói, chỗ cấm trận này đủ trấn giết Linh Đạo tu sĩ, như vậy người bố trí trận này, tối thiểu cũng có được Linh Đạo cấp độ trở lên tu vi."

Linh Đạo!

Ninh Tự Họa, Mộc Hi đồng tử đều hơi hơi co rút lại.

Thân Cửu Tung cũng hít sâu một hơi, lúc trước trên đường, hắn liền từng nghe Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa trò chuyện lên qua Linh Đạo chi lộ.

Tự nhiên cũng hiểu rõ, được xưng "Linh Đạo tu sĩ" tồn tại là kinh khủng bực nào!

Bộc Ấp, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong ba người lại đều rất nghi hoặc.

Bất quá khi chứng kiến Ninh Tự Họa, trên mặt Mộc Hi kinh hãi thời gian, cũng đều ý thức được, người bày trận cực có thể là một vị cường đại vượt quá tưởng tượng tồn tại.

Mà Tô Dịch một thiếu niên như vậy, lại lại đối với lần này thấy rõ, cũng là nhường Bộc Ấp trong bọn họ tâm càng kính sợ đứng lên.

Tô Dịch lại không hề giải thích nhiều như vậy, hắn đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, liền triển khai hành động, thân ảnh lập loè, xuyên thẳng qua tại khác biệt tế đàn tầm đó.

Làm phản hồi thời gian, trong tay đã nhiều ra chín cán Huyết Sắc cờ phiên.

Đây là trận kỳ, đều lòng bài tay lớn nhỏ, cột cờ yếu ớt đũa trúc, cờ phiên tuyên khắc lấy âm khí âm u vặn vẹo phù lục Vân văn.

Trước từ khống chế thi đạo người ngự dụng "Cửu Cung Tỏa Linh Trận", chính là do cái này chín cán Huyết Sắc cờ phiên bố trí mà thành.

Trận này trận cơ cùng một trăm lẻ tám tọa tế đàn cấu trúc cùng một chỗ, nguyên nhân mà trong lúc trận vận chuyển thời gian, kì thực là tương đương "Đánh cắp" cái này một trăm lẻ tám tọa tế đàn cấm trận lực lượng.

Tượng vừa rồi lộ ra tại thiên khung phía dưới chín đóa cực lớn hoa sen màu máu, chính là trận này lực lượng hiện ra.

Ở trong mắt Tô Dịch, cái này gọi là "Cửu Cung Tỏa Linh Trận" chỉ có thể coi là phù trận trên đường lớn tầm thường nhất một loại đại trận.

Bất quá, đặt tại cái thế tục thế giới này, có thể luyện chế một tòa đại trận như vậy, đã cực kỳ khó khăn.

"Chỉ cần thêm chút luyện chế, cái này chín trước mặt trận kỳ lại bố trí thành 'Cửu Cung Thiên Hà Đại Trận " đến lúc đó, chỉ cần lại chuẩn bị một cái duy trì đại trận lực lượng vận chuyển trận cơ, đủ bao trùm ngàn trượng phạm vi thiên địa, đem tiên Thiên Võ Tông vây khốn giết vào trong đó. . ."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Cái này một bộ trận kỳ chất liệu ngược lại rất không tầm thường, đều là trong thế tục cực kỳ hiếm thấy tứ phẩm Linh tài.

Không có gì bất ngờ xảy ra, đặt tại bên trong Âm Sát Môn, một bộ trận kỳ như vậy cũng có thể nói là trọng bảo rồi.

Chẳng qua hiện nay, tự nhiên đã thành Tô Dịch vật trong bàn tay.

Đương nhiên, đối với Tô Dịch mà nói, lần này thu hoạch lớn hơn, không thể nghi ngờ là thanh kiếm kia phôi.

Kiếm phôi này trường ba thước bốn thốn, chiều rộng ba chỉ, mũi kiếm dày mộc mạc, thân kiếm đen sì như mực, kia chất liệu chính là "Huyền Ngô Thần mộc" biến thành.

Huyền Ngô Thần mộc, trong truyền thuyết ra đời tại Cửu U phía dưới, trên đường hoàng tuyền một loại có một không hai Thần Liêu.

Cách mỗi nghìn năm, Huyền Ngô Thần mộc liền sẽ phải gánh chịu "Âm Minh Sát Lôi" bổ đánh, chỉ có tại Lôi Kiếp trung còn sống sót Huyền Ngô Thần mộc, mới có thể dài ra một vòng thiên nhiên đạo văn.

Cách mỗi vạn năm, Huyền Ngô Thần mộc lại hội trải qua "Huyền Minh Hỏa Kiếp" đốt cháy, như có thể còn sống xuống, lại sẽ sinh ra ra "Tiên Thiên Mộc Linh" !

Thời điểm đó Huyền Ngô Thần mộc, mới có thể được xưng tụng chân chính có một không hai Thần Liêu, là hoàng cảnh nhân vật đều không thể kháng cự dụ hoặc thiên địa thần vật.

Đáng tiếc, luyện chế thanh kiếm phôi này Huyền Ngô Thần mộc, rõ ràng không có vạn năm hỏa hầu, cũng đã định trước không có khả năng kinh lịch "Huyền Minh Hỏa Kiếp" đốt cháy, khoảng cách "Có một không hai Thần Liêu" hoàn có chênh lệch rất lớn.

Nhiều nhất, chỉ có thể coi là một loại Thần Liêu hiếm thấy.

Bất quá, Tô Dịch đã rất hài lòng, bởi vì loại kiếm phôi này, nhưng viễn không phải là cái khác phẩm giai Linh tài có thể so sánh.

Đặt tại cái này thế tục tới giới, không thể nghi ngờ có thể gọi là là có thể ngộ nhưng không thể cầu của quý rồi.

Đối với Tô Dịch mà nói, hắn đang chuẩn bị lại đúc một thanh kiếm khí, hơn nữa đã sưu tập rất nhiều luyện kiếm tài liệu.

Dưới mắt đã có thanh kiếm phôi này, làm cho trong lòng của hắn đã có đúc kiếm linh cảm cùng mạch suy nghĩ!

Lúc này thời điểm, Mộc Hi do dự một chút, nói:

"Tô công tử, ngươi hôm nay đã có thể ngự dụng cái này một trăm lẻ tám tọa tế đàn lực lượng, vậy có biện pháp hay không nhìn ra, ở chỗ sâu trong cái khe hở này cuối cùng cất giấu cái gì?"

Những ánh mắt của người khác cũng đều nhìn sang.

Bọn hắn những người này lần này đến đây Huyết Đồ Yêu Sơn, cũng là vì dò xét tìm cơ duyên.

Hôm nay ai cũng nhìn ra, dẫn phát Huyết Đồ Yêu Sơn dị biến nguyên do, vào vị trí tại cái này cực lớn không biết thần bí khe hở ở chỗ sâu trong!

"Cái này dưới cái khe mới có, làm phong ấn một cỗ thần bí không biết lực lượng, cuối cùng là phúc là họa, hiện tại còn khó nói."

Tô Dịch thu hồi kiếm phôi cùng trận kỳ.

"Phong ấn một cỗ lực lượng?"

Mộc Hi kinh ngạc.

Ninh Tự Họa giải thích nói, " phía trước trên đường tới thời gian, Tô đạo hữu liền làm ra suy đoán, cái này một trăm lẻ tám tọa tế đàn biến thành cấm

trận, chính là vì phong ấn cái này sâu dưới lòng đất một cỗ lực lượng thần bí. Các vị còn nhớ rõ, trước bản thân nhìn thấy vậy từng đợt như địa chấn động tĩnh?"

Trong lòng mọi người chấn động, thần sắc biến ảo, mơ hồ có chút đã minh bạch.

Trước Huyết Đồ Yêu Sơn trung làm cho sinh ra trời đất quay cuồng loại động tĩnh, cực có thể chính là bị phong ấn ở ở chỗ sâu trong cái khe hở này lực lượng thần bí dẫn dắt Ra!

"Nói như vậy, trước Âm Sát Môn Hoa Liễu Diệp bọn hắn, chính là ý đồ mở ra phong ấn, đem vậy bị trấn áp ở dưới đất lực lượng thần bí phóng xuất ra?"

Thân Cửu Tung kinh nghi nói.

Mọi người cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

Như vậy một cỗ lực lượng thần bí là một cái cọc Tạo Hóa, vậy dĩ nhiên là thiên đại hảo sự.

Nhưng vạn nhất là tai hoạ, một khi phá vỡ phong ấn, có gì khác nhau đâu tại mở ra tai hoạ đại môn?

"Là phúc là họa, đi xem vừa nhìn liền biết rồi."

Mộc Hi ánh mắt sáng rực.

"Nơi đây đối với các ngươi mà nói, quá mức hung hiểm, ta khuyên các ngươi như không nắm chắc, tốt nhất như vậy dừng lại."

Tô Dịch chắp tay tại cõng, đi tới vậy tựa như khe rãnh thật lớn hẹp dài khe hở biên giới, bao quát hạ xuống.

Mộc Hi lập tức gật đầu, đưa tầm mắt nhìn qua đám người Bộc Ấp, nói: "Như vậy đi, các ngươi lưu ở nơi đây chờ đợi, ta cùng Tô công tử cùng đi cái này sâu dưới lòng đất đi một lần."

Đám người Bộc Ấp tự nhiên không có ý kiến.

"Ta cũng đi."

Ninh Tự Họa đạo

Tô Dịch không có phản đối, nói: "Đầu tiên nói trước, cái này sâu dưới lòng đất cực có thể cất giấu không biết hung hiểm, các ngươi nếu muốn cùng một chỗ hành động, nhất định phải hết thảy nghe ta."

Ninh Tự Họa thống khoái đáp ứng.

Mộc Hi lại mỉm cười, thản nhiên nói: "Tô công tử yên tâm, Mộc mỗ đương nhiên sẽ không là vướng víu rồi."

Thanh âm lộ ra tự tin.

Tô Dịch không nói thêm lời, cong ngón búng ra.

Xùy!

Một đạo lăng lệ ác liệt chỉ lực lướt đi, đánh vào bên ngoài hơn mười trượng một cái trên tế đàn.

Lập tức nổ vang tới âm hưởng lên, một trăm lẻ tám tọa tế đàn hiện ra từng trận tối nghĩa thần diệu chấn động, hình thành một loại kinh khủng trấn áp lực lượng, triều dưới mặt đất khe hở ở chỗ sâu trong dũng mãnh lao tới.

Mắt trần có thể thấy, vậy không ngừng theo khe hở ở chỗ sâu trong phun ra đến Huyết Sát Chi Khí, lại thời gian dần qua bị áp chế lại!

"Đi thôi."

Tô Dịch đi đầu triều trong hạp cốc lao đi.

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi theo sát phía sau.

Rất nhanh, ba người thân ảnh liền biến mất ở vậy hạp cốc chỗ sâu trong bóng tối.

"Chư vị, chúng ta liền chờ đợi ở đây đi."

Thân Cửu Tung đưa tầm mắt nhìn qua những người khác, liền tới đến một cái tế đàn trước, ngồi xếp bằng.

Không Động học cung đại trường lão Khương Đàm Vân chần chừ một chút, chủ động đi lên trước, khom người chào nói:

"Vân Quang Hầu, nhân cơ hội này, có thể hay không cùng ta nhờ một chút Tô Dịch Tô công tử sự tình?"

Thân Cửu Tung âm thầm buồn cười, trước ở trên đường thời điểm, hoàn cậy già lên mặt, răn dạy Tô công tử, hôm nay lại lại chủ động bày thái độ khiêm nhường rồi hả?

"Nói đến Tô công tử, bộc mỗ cũng tò mò cực kỳ, như Vân Quang Hầu có thể vì ta đợi giải thích nghi hoặc, liền không thể tốt hơn rồi."

"Kính xin Vân Quang Hầu vui lòng chỉ giáo!"

Lúc này thời điểm, Tinh Nhai học cung đại trường lão Bộc Áp cùng Lư Trường Phong cũng cùng tiến lên tiền chào.

Mắt thấy cái này từng vị thường ngày mắt cao hơn đầu lão gia hỏa, hôm nay trước mặt đối với chính mình thời gian, đều một bộ khiêm tốn thỉnh giáo tư thái, Thân Cửu Tung nội tâm cũng nhận được thật lớn thỏa mãn.

Hắn vội ho một tiếng, hắng giọng một cái, nói: "Chư vị, thân mỗ cũng không phải là bất cận nhân tình hạng người, thân mỗ đầu có thể bảo chứng bả nên nói nói cho các ngươi biết, về phần những thứ kia không nên nói kia chư vị kính xin chớ có nhường thân mỗ khó xử."

Khương Đàm Vân đám người liên tục gật đầu: "Đây là tự nhiên, đây là tự nhiên."

Sau đó, Thân Cửu Tung liền đem cùng Tô Dịch có liên quan một ít sự tích một vừa nói ra.

Chính như lúc trước hắn làm cho cam đoan kia nên nói cứ nói, không nên nói một chữ không đề cập tới.

Nhưng dù cho như thế, như trước nhường Khương Đàm Vân bọn hắn nghe được sợ hãi thán phục liên tục, thỉnh thoảng hội nhịn không được cảm khái thổn thức một phen.

Thực tế khi biết được, cả nổi tiếng Tông Sư Bảng thứ hai mươi bảy vị Long Hồ cư sĩ Tần Trường Sơn, đều bị Tô Dịch hời hợt tầm đó giết chết thời gian, Khương Đàm Vân trong bọn họ tâm chấn động về phần, trong miệng cũng là một trận phát khổ.

Nếu sớm biết những chuyện này, bọn hắn lúc trước trên đường, nào còn dám khinh thường Tô Dịch?

Bất quá, để cho bọn họ nghi ngờ là, Tô Dịch đích xác là Ngọc Kinh Thành Tô gia con cháu không thể nghi ngờ, nhưng hắn lại Hòa Tô nhà quan hệ căng thẳng, thế như Thủy Hỏa!

Càng để cho bọn họ cảm thấy bất khả tư nghị là, Tô Dịch vậy một thân quỷ thần khó lường năng lực, tựa hồ cũng không phải kế thừa từ Ngọc Kinh Thành Tô gia. . .

Đáng tiếc, về những chuyện này, Thân Cửu Tung không nhắc tới một lời, ý cực nhanh.

Nhường đến bọn hắn khẩu vị đều bị lưỡi câu lên, tâm ngứa khó nhịn, đã có không biết làm thế nào, chỉ có thể cười khổ lắc đầu.

Cùng lúc đó.

Sâu dưới lòng đất ước chừng ba nghìn trượng chi địa.

Phanh!

Tô Dịch mũi chân phát lực, tại một vách đá cheo leo liên tục điểm mấy lần, mà hậu thân hình ảnh vững vàng bay xuống tại một mảnh cứng rắn trên mặt đất.

Đầu tiên đập vào mi mắt kia chính là một mảnh ánh sáng màu đỏ tươi, theo tầm mắt trở nên rõ nét, Tô Dịch cũng là thấy rõ vị trí chi địa cảnh tượng.

Ở chỗ sâu trong cái khe hở này, rõ ràng là một mảnh trong thế giới ngầm!

Khắp nơi là hình thù kỳ quái đá núi, rừng đá, máu đỏ tươi sương mù tràn ngập lượn lờ, làm cho người ta một cái không cách nào thấy rõ ràng cái này trong thế giới ngầm cuối cùng lớn đến bao nhiêu.

Rầm rầm ~~

Từng đợt nếu như thủy triều lao nhanh thanh âm, theo tại chỗ rất xa Huyết Sắc sương mù trung truyền đến, tựa hồ tại tại chỗ rất xa, có một cái sông ngầm dưới lòng đất.

Nhưng, nghe tới cái này như thủy triều lao nhanh chảy xuôi tiếng thời điểm, Tô Dịch đồng tử lại bỗng nhiên ngưng tụ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 243: Đạo KéN

Cái này là. . .

Không gian khí tức ba động?

Tô Dịch giật mình như thế.

Chẳng lẽ nói, ở bên trong thế giới ngầm này, có một cái không gian đường hầm, hoặc là sáng lập có một cái Bí Cảnh Không Gian?

Suy nghĩ thời gian, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi đã bồng bềnh tới.

"Đi."

Không có giải thích cái gì, Tô Dịch lúc này triển khai hành động, triều vậy như thủy triều lao nhanh loại thanh âm truyền đến địa phương bước đi.

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi ngơ ngác một chút, đều đi theo.

Huyết vụ tràn ngập, quái thạch như rừng, cái này trong thế giới ngầm đen tối âm trầm, tĩnh mịch một mảnh, chỉ có thỉnh thoảng truyền đến thủy triều lao nhanh thanh âm, rầm rầm truyền đến.

Trên đường đi, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi cũng ý thức được, Tô Dịch là chạy vậy như thủy triều thanh âm mà đi!

"Cái này tựa hồ là không gian lực lượng chấn động. . ."

Ninh Tự Họa như có điều suy nghĩ.

"Không phải là tựa hồ, mà là khẳng định."

Mộc Hi không cần nghĩ ngợi cải chính.

Ninh Tự Họa quét vị này Đại Chu trẻ tuổi nhất người khác họ vương một cái, nói: "Trấn Nhạc Vương tựa hồ hiểu rõ không ít cùng tu hành chuyện có liên quan đến a."

Mộc Hi mỉm cười, hỏi ngược lại: "Ngươi cùng Tô công tử lại làm sao không như thế?"

Ninh Tự Họa lắc đầu nói: "Ta sao có thể cùng Tô đạo hữu so sánh với, ở trước mặt hắn, ta mới thật sự hiểu, cái gì gọi là chỉ là hạt gạo cùng bầu trời trăng sáng chênh lệch."

Mộc Hi ngơ ngác một chút, ánh mắt nhìn tại phía trước dẫn đường bóng lưng Tô Dịch, lâm vào trầm mặc.

Rất lâu, hắn mới nói khẽ: "Ta nghe nói, Đại Đạo tranh phong, không ở trong một sớm một chiều, mà muốn xem cuối cùng ai có thể đi được xa hơn, cao hơn."

Ninh Tự Họa ánh mắt hơi có chút cổ quái.

Nàng làm sao nghe không ra Mộc Hi trong lời nói ý?

Bực này từ trong vô hình thừa nhận, hắn hôm nay, cũng không bằng Tô Dịch!

Ninh Tự Họa ý vị thâm trường nói: "Chí tích lũy cao xa là chuyện tốt, ta nhưng rất chờ mong Trấn Nhạc Vương về sau biểu hiện."

Mộc Hi cười cười, không nói thêm gì nữa.

"Các ngươi nhìn vừa."

Đột nhiên, phía trước Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chừng, xa xa nhìn về phía xa xa.

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi giương mắt nhìn lên.

Chỉ thấy tại chỗ rất xa địa phương, lại hiện lên một vòng xoáy Huyết Sắc thật lớn, chừng ngàn trượng phạm vi, từ từ xoay tròn thời gian, mang theo cuồn cuộn Huyết Sắc nước lũ.

Xa xa vừa nhìn, giống như trong Thiên Địa mở ra một trương miệng lớn dính máu, muốn chìm ngập vạn vật!

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi liền ngay ngắn hướng biến sắc, "Không gian bích chướng?"

Tô Dịch gật đầu nói: "Xem tình huống, cho là như thế."

Tại tu hành giới, phàm là xuất hiện không gian bích chướng địa phương, cũng chỉ có nghĩa là, ở đó bích chướng bên kia, tồn tại một cái thế giới vị diện!

Mà hôm nay, một cái ngàn trượng phạm vi không gian bích chướng, hóa thành vòng xoáy hình dạng, lơ lửng tại đây Huyết Đồ Yêu Sơn sâu dưới lòng đất.

Đây là hay không có nghĩa là, nơi đây cực có thể đi thông một cái khác

Cái thế giới?

Mà cái này, cũng chính là nhường Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi giật mình mới có!

"Ai! ?"

Bỗng dưng, vậy phía dưới vòng xoáy màu máu cực lớn, truyền đến một đạo lành lạnh thanh âm.

Tô Dịch không có chút nào tránh né ý, chắp tay tại cõng, thẳng nhận đi tới.

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi lại cảnh giác lên, người phía trước lòng bàn tay hiện lên một mực đỏ tươi sáng long lanh, tựa như hình cá tiêm tú phi kiếm, người sau lại đem màu vàng chiến mâu nắm chặt.

Trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Theo tới gần, tầm mắt bỗng nhiên trở lên rõ ràng, chỉ thấy vậy lơ lửng ngàn trượng Huyết Sắc vòng xoáy phía dưới, là một mảnh tựa như đạo tràng rộng lớn đất bằng.

Trong đó đứng thẳng một cái đạo đàn, đạo đàn phía trên, lơ lửng một cái lượn lờ lấy sương mù màu đen ai lớn đại quang cầu, tựa như một cái khổng lồ màu đen kén tằm loại.

Đạo đàn phía trước, lại đứng thẳng hai thân ảnh.

Một người mặc áo lục, hai gò má hẹp dài, hốc mắt sụp đổ, thình lình đúng là khống chế thi đạo người chung hào.

Tên còn lại thì là một cái cả người nhiễu tại sương mù màu đen ai trung nữ tử.

Thân ảnh kia yểu điệu thon dài, trên mặt bao trùm lấy một cái tạo hình lấy kỳ dị hoa văn Thanh Đồng mặt nạ quỷ, trắng nõn như ngọc tay phải mang theo một chén tựa như hoa sen đèn lồng.

Tại trước người của nàng, ngồi cạnh một cái cự khuyển màu đen, sinh ra ba cái đầu, sáu đầu con ngươi đều xanh rờn nếu như Quỷ Hỏa đang thiêu đốt, tỏ khắp lấy dữ tợn hung ác khí tức.

Làm một màn như vậy, Tô Dịch không khỏi có chút ngoài ý muốn.

"Cái này. . ."

Ninh Tự Họa đồng tử ngưng tụ, ánh mắt trước tiên rơi vào vậy mang theo đèn lồng, mang theo mặt quỷ mặt nạ bằng đồng xanh trên người cô gái.

Nữ nhân này. . . Thật sự là quá yêu tà!

"Cái này khốn nạn lại không chết. . ."

Khi thấy khống chế thi đạo người, Mộc Hi lại hơi kinh ngạc.

Thần bí đạo đàn, khói đen lượn lờ quang cầu, một cái thấy không rõ khuôn mặt nữ nhân, cùng với một cái ba đầu chó dữ, từng cảnh tượng ấy, khắp nơi lộ ra quỷ dị mùi vị.

"Thánh Nữ, chính là cái kia tiểu tử giết phó môn chủ bọn hắn!"

Mà khi thấy Tô Dịch, khống chế thi đạo người run giọng mở miệng, toàn thân run rẩy, hai đầu lông mày tràn ngập sợ hãi.

Thánh Nữ?

Xưng hô này, nhường Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi đều có chút nhíu mày, lúc nào, Âm Sát Môn trung hoàn lập có "Thánh Nữ" loại nhân vật này?

"Các ngươi đi thôi, nơi đây không phải là các ngươi nên đến địa phương."

Mang theo Thanh Đồng mặt nạ quỷ nữ tử mở miệng, thanh âm trầm thấp mát lạnh, như băng hàn gió rét thấu xương.

Nàng một đôi con mắt thâm sâu, lạnh nhạt, mang theo một tia yêu dị Tử Sắc, ánh mắt rơi trên người Tô Dịch, không có chút nào tâm tình chập chờn.

Tô Dịch cũng không để ý tới những thứ này, ánh mắt của hắn xa xa nhìn về phía vậy một cái đạo đàn trên lơ lửng cực lớn quả cầu ánh sáng màu đen, như có điều suy nghĩ nói:

"Nếu ta không nhìn lầm, đây cũng là một quả 'Đạo kén " có thể cùng không gian bích chướng một bên kia thế giới câu thông, do đó nhường cái nào đó người tu đạo coi đây là cầu, đem một đạo thần hồn phân thân đưa vào '

Ở bên trong Đạo kén', lấy đạt tới phá kén mà ra mục đích, đúng hay không?"

"Ngươi thế nào biết?"

Khống chế thi đạo người nghẹn ngào, lời vừa ra khỏi miệng, hắn mới phát giác được không thích đáng, sắc mặt lập tức thay đổi đến vô cùng xấu xí.

"Ta thế nào biết?"

Tô Dịch xùy bật cười, "Nếu ngay cả điểm ấy một chút thủ đoạn đều nhìn không ra, ta Tô mỗ người hoàn tu cái gì Đại Đạo."

Ngôn từ thời gian tận là khinh thường.

Chân chính hoàng cảnh cường giả, tay không liền có thể tuỳ tiện xé mở không gian bích chướng, căn bản không cần vẽ vời cho thêm chuyện ra.

Nói cách khác, lấy "Đạo kén" làm môi giới tiến hành vượt giới xuyên việt nhân vật, đã định trước không có khả năng đặt chân hoàng cảnh.

Hơn nữa, lấy "Đạo kén" đến kéo dài qua thế giới bích chướng, bản thể căn bản là không có cách tới, chỉ có thể phân ra một đạo thần hồn phân thân, gởi nuôi tại "Đạo kén" trung.

Muốn phá kén mà ra, còn cần "Đoạt xá" một cỗ nhục thân.

Nếu như làm cho đoạt xá thân thể không đủ cường đại, vả lại tư chất chịu không nổi, chính là thành công tại giới này sống sót, tu vi cũng sẽ bị nghiêm trọng suy yếu, đến nỗi cực có thể vô pháp lâu dài còn sống sót. . .

Cái này là lấy "Đạo kén" kéo dài qua thế giới bích chướng tệ nạn, quá mức phiền toái, hơn nữa hoàn sẽ xuất hiện các loại tình huống ngoài ý muốn.

"Ngươi đã nhìn ra điểm ấy, nên hiểu rõ, lưu lại nữa, nhất định là họa không phải phúc."

Vậy mang theo mặt nạ bằng đồng xanh nữ tử ngữ khí lạnh nhạt mở miệng, "Một khi đánh thức đạo kén trung vị đại nhân kia, các ngươi muốn đi sợ cũng không kịp rồi."

Tô Dịch cười rộ lên, "Ta đây thật là nghĩ mở mang kiến thức, hai người các ngươi lưu lại tại nguyên chỗ lại."

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi liếc nhau, đều lựa chọn nghe lệnh.

Mà Tô Dịch lại cất bước triều nơi xa đạo tràng bước đi, dáng vẻ ung dung tự nhiên, phảng phất giống như đi bộ nhàn nhã.

"Ngươi. . ."

Khống chế thi đạo người kinh sợ, vô thức đem ánh mắt nhìn về phía bên cạnh nữ tử, "Thánh Nữ, không thể đợi thêm nữa."

"Ta biết."

Nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh lúc nói chuyện, chợt mà đưa tay trung vậy tựa như hoa sen đèn lồng nâng lên.

Cái này một cái chớp mắt, đèn lồng bên trong bỗng nhiên phóng xuất ra thần huy màu đen, thẳng giống như một vòng màu đen mặt trời hiện ra, kia ánh sáng u ám, khuếch tán thập phương.

Ô ô ~~ ô ô ~~

Một trận gào khóc thảm thiết giống nhau thanh âm vang vọng, chỉ thấy màu đen kia thần huy bao trùm chi địa, giống như lâm vào sâm la Quỷ Vực ở bên trong, có vô số chi chít ác quỷ tuôn ra, hàng ngàn hàng vạn, đều nếu như Phong Cuồng, triều Tô Dịch bọn hắn phóng đi.

Thẳng giống như một chi ác quỷ đại quân, phô thiên cái địa!

Một màn như vậy, nhường Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi cũng không khỏi tê cả da đầu, sắc mặt đột biến.

Có lẽ những thứ kia ác quỷ lực lượng tịnh không cường đại, nhưng số lượng nhưng bây giờ rất nhiều nhiều nữa..., thẳng giống như mênh mông biển lớn.

Mặc cho ai chứng kiến, sợ đều sẽ tâm sinh tuyệt vọng!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 244: Phía Dưới Một Kiếm

Thê lương chói tai gào rú vang vọng.

Âm khí cuồn cuộn, hàng ngàn hàng vạn ác quỷ hiển thị rõ Phong Cuồng cùng dữ tợn, nếu như tới từ địa ngục một nhánh đại quân, đem cái phiến thiên địa này đều bao phủ.

Bực này thế cục, nhường Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi cũng không khỏi khiếp sợ.

Nơi xa khống chế thi đạo người một màn như vậy, cũng không khỏi lộ ra vẻ rung động.

Cái này là "Thánh Nữ" nắm giữ vô thượng chi lực sao?

Không khỏi quá kinh khủng!

Như vậy một chi ác quỷ đại quân như xuất hiện ở trong thế tục, có thể đủ quét ngang một tòa thành trì trung sinh linh!

"Cầm đèn dẫn đường, vạn quỷ xuất hành?"

Tô Dịch ánh mắt nổi lên một tia phiêu hốt vẻ.

Đây là thủ đoạn, là chỉ có trong u minh quỷ xà nhất tộc có thể nắm giữ thiên phú lực lượng.

Thử tộc được xưng "U Minh Chưởng Đăng Sử", huyết mạch lực lượng có thể triệu hoán cùng khống chế trong u minh âm hồn ác quỷ!

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, quỷ xà nhất tộc lại bị Quỷ tu coi là "Một trong "U Minh chín đại Vương tộc", liền như Nhân tộc trung đỉnh cấp tu hành tông tộc đồng dạng, địa vị cực kỳ tôn cao tôn quý.

Nhưng, Tô Dịch lại không nghĩ rằng, tại Đại Chu bực này thế tục trong quốc gia, lại còn có cơ hội nhìn thấy quỷ xà nhất tộc thiên phú thần thông.

"Đáng tiếc, mặc dù có thể cầm đèn Ngự quỷ, lực lượng như vậy nhưng căn bản không nhập lưu, đổi lại một cái Nguyên Đạo tu sĩ, liền có thể tuỳ tiện phá cục."

Tô Dịch khẽ lắc đầu.

Chỉ thấy hắn tay áo trống lay động, hai tay bấm niệm pháp quyết, bỗng dưng vào hư không trung phát họa một bộ thần bí huyền ảo đồ án.

Ô...ô...n...g!

Theo cái này huyền ảo đồ án ngưng tụ, cái này trong thế giới ngầm phía trên, cái khe to lớn hai bên một trăm lẻ tám tọa tế đàn đột nhiên sinh ra nổ vang, hiện ra như nước thủy triều loại ký hiệu ánh sáng mưa.

Đang nói chuyện với nhau Thân Cửu Tung, đám người Bộc Ấp cũng không khỏi bị một màn này kinh động, ánh mắt đồng loạt nhìn lại.

Đây là Tô công tử tại ngự dụng cấm trận chi lực?

Xôn xao rồi~~

Cùng một thời gian, trong thế giới ngầm, một cỗ vô hình tràn đầy cấm trận lực lượng bị dẫn dắt tới, tràn vào Tô Dịch đầu ngón tay.

"Đi."

Tô Dịch đầu ngón tay nhẹ nhàng nhảy lên.

Một đạo ngàn trượng Kiếm Khí mang theo huyền ảo cấm chế lực lượng chấn động ngang trời dựng lên, sáng sủa như một quải chói mắt Ngân Hà.

Vậy một cái chớp mắt, trong thế giới đen tối này bỗng nhiên sáng rõ, giống như ban ngày.

Mà khi một kiếm này quét ngang mà đi, vậy mênh mông bàng bạc cấm chế lực lượng lấy trời long đất nở bộc phát, rất nhiều ác quỷ phát ra thê lương hoảng sợ thét lên, cũng không kịp né tránh, kia chi chít thân ảnh liền bốc hơi trống không.

Ầm ầm ~~

Hư không chấn động, nổ đùng như sấm.

Tại Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi rung động ánh mắt nhìn chăm chú, cái này phía dưới một kiếm, tan vỡ vạn quỷ!

"Cái này. . ."

Khống chế thi đạo người cả kinh nhọn kêu ra tiếng, thương hoảng sợ né tránh.

Một kiếm này nhường hắn nhớ tới vừa rồi Tô Dịch chém giết Hoa Liễu Diệp một màn kia, kích thích hắn vong hồn đại mạo.

Lại thấy vậy mang theo Thanh Đồng mặt nạ quỷ nữ tử đột nhiên vẫy tay một cái.

Oanh!

Vòm trời phía dưới, lơ lửng ngàn trượng Huyết Sắc vòng xoáy nổ vang xoay tròn, sinh ra lực lượng kinh khủng chấn động, vào hư không trung rủ xuống một đạo huyết sắc quang mạc.

Phanh!

Ngàn trượng Kiếm Khí cùng huyết sắc quang mạc va chạm, khiến cho Kinh Thiên Động Địa loại nổ đùng, Kiếm Khí như mưa, Huyết Sắc như nước thủy triều, hai cổ lực lượng như vậy triệt tiêu tán loạn.

Lần này, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi cuối cùng nhìn ra, Tô Dịch tuy rằng có thể ngự dụng cấm trận lực lượng, nhưng đồng dạng kia vậy mang theo mặt nạ bằng đồng xanh nữ tử, cũng có thể mượn dùng vậy không gian bích chướng lực lượng!

"Ngươi làm cho ngự dụng đại trận sở dĩ bố trí ở đây, chính là vì phong ấn cùng trấn áp cái này một đạo không gian bích chướng."

Chính giữa đạo trường, nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh thanh âm lành lạnh nói, " điều này cũng làm cho có nghĩa là, một khi vậy đại trận lực lượng bị hao hết, cái này không gian bích chướng sẽ giãy giụa trói buộc, hiện ra tại thế gian."

"Đến lúc đó, cái này Đại Chu giống như một đầu mối không gian, bị một cái thế giới khác rất nhiều sinh linh nhìn chằm chằm vào, bọn hắn hội xem đây là vào miệng, ngưng tụ ra từng cái một 'Đạo kén " vượt giới mà đến."

Dừng một chút, nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh tiếp tục nói, " như xảy ra chuyện như vậy, đừng nói là một cái nho nhỏ Đại Chu, liền là cả Thương Thanh Đại Lục, đều lâm vào rung chuyển máu tanh làm loạn ở bên trong, ngươi. . . Nhất định phải làm như vậy?"

Ninh Tự Họa con mắt trong suốt bỗng nhiên ngưng tụ, nếu thật như thế, vậy đối với toàn bộ thiên hạ mà nói, đích xác là một cuộc không thể nào đoán trước tai hoạ!

Mộc Hi cau mày, thực sẽ như thế?

Lại thấy Tô Dịch xùy cười rộ lên, nói: "Lấy đạo kén vượt giới mà đến, cuối cùng nhưng thần hồn phân thân, vả lại cần muốn tiến hành đoạt xá, mà cái này thế tục tới giới, Linh khí hạng gì cằn cỗi thiếu thốn, lấy năng lực của bọn hắn, muốn lần nữa khôi phục đến bổn tôn lực lượng, còn không biết phải chờ tới năm nào tháng nào."

Dừng một chút, hắn nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói: "Ta ngược lại ước gì bọn hắn đến đây, như vậy giống như trời giáng từng cái một rơi xuống, bả thần hồn của bọn hắn phân thân rút ra, có lẽ có thể đề luyện ra một chút vật có ý tứ."

"A..., mặc dù không có vật gì có giá trị, cũng có thể đem bọn họ một vừa luyện chế là tinh khiết Hồn nguồn, vô luận dùng để làm thuốc, còn là để mà luyện khí, đều là khó có được hiếm có linh liệu."

Ninh Tự Họa ngây dại, cái này. . . Nói gì vậy?

Mộc Hi lại hít vào khí lạnh, ánh mắt đăm đăm, gia hỏa này, vậy mà xem vượt giới giả là linh liệu? !

Cảm giác này thế nào là lạ hay sao?

Có thể vượt qua không gian bích chướng nhân vật, đáng sợ đến bực nào?

Nhưng ở trong mắt Tô Dịch, lại tựa hồ như hoàn toàn đem đối phương đã coi như là một đám béo khoẻ cừu non, hoàn ước gì đối phương chui đầu

vô lưới. . .

Nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh cũng choáng rồi, nên có bao nhiêu không chút kiêng kỵ tâm tính, mới có thể nói ra lời nói lớn lối như thế lời nói?

Hoặc là. . . Là người nói lời?

"Đương nhiên, ta Tô mỗ người còn không đến mức vì thu hoạch một đống vượt giới giả làm linh liệu, mà nhường thiên hạ muôn dân lâm vào trong nước sôi lửa bỏng."

Tô Dịch khẽ thở dài một tiếng, giống như có chút tiếc nuối.

"Ngươi. . . Cuối cùng muốn nói cái gì?"

Nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh có chút hồ đồ rồi.

Tô Dịch biết vậy nên có chút mất hết cả hứng, nói: "Không nghe ra tới sao, có ta ở đây, ngươi nói sự tình sẽ không phát sinh đấy."

Dứt lời, hắn cũng lười nói thêm nữa, thả người tiến lên.

"Đúng không, vậy ngươi liền đi chết đi!"

Nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh Lãnh hừ một tiếng, trong tay liên hình đèn cung đình bỗng nhiên chập chờn, có u ám tối nghĩa quang ảnh chợt minh chợt hiện.

Oanh!

Trong hư không, lộ ra ra một cái Dạ Xoa mặt xanh nanh vàng, thân ảnh đều có cao vài chục trượng lớn, hoặc song đao trong tay, hoặc tay cầm trường kích, hoặc thao túng mây mù. . .

"Sát! Sát! Sát!"

Trong chốc lát, gào thét như sấm vang vọng, một đám Dạ Xoa quét sạch cuồn cuộn Âm khí, lấy vây công khí thế triều Tô Dịch đánh tới.

Vậy đợi khí tức, từ lâu Siêu Thoát tông sư cảnh phạm trù, chỉ sợ sẽ là tiên Thiên Võ Tông tới, cũng đều vô lực chống lại.

Bởi vì này đợi lực lượng, đã cùng Nguyên Đạo tu sĩ nắm trong tay thuật pháp không có gì khác biệt.

Chỉ thấy Tô Dịch chưởng chỉ một dúm, vào hư không trung một chút.

Oanh!

Tối nghĩa mênh mông cấm trận lực lượng nổ vang, ngưng kết thành một dúm sừng sững hùng hồn Viễn Cổ Thần Sơn, hung hăng nện xuống.

Trong chốc lát, một đám cao vài chục trượng Dạ Xoa thẳng giống như giống như giấy nổ tung.

Đại địa chấn động ở bên trong, keng một tiếng, Tô Dịch cầm trong tay Huyền Ngô Thần mộc làm cho luyện Kiếm Thai, lăng không đạp bước, lướt vào vậy rộng lớn đạo tràng trung.

Vèo!

Hắn tay áo phần phật, thẳng giống như tia chớp, toàn thân khí cơ nổ vang.

Mà trong tay hắn, đen sì như mực cây kiếm sinh ra từng đợt kỳ dị cấm chế lực lượng chấn động, thanh ngâm như nước thủy triều.

Chém xuống một kiếm.

Ngàn trượng Kiếm Khí ngang trời, rất nhiều phù văn phiêu tán rơi rụng, quang ảnh hừng hực, mơ hồ có từng tòa cổ xưa tế đàn ngụp lặn trong đó, lộ ra ra Nhật Nguyệt Tinh Hà, Thánh Nhân tụng kinh, Thần Ma gào rú vân... vân bất khả tư nghị hùng vĩ dị tượng.

Một kiếm, Ngự cấm trận chi lực, ánh có một không hai hình ảnh!

Kiếm phôi này nguyên bản là từ bố trí cấm trận cái vị kia người tu đạo lưu lại, mà với Tô Dịch thủ đoạn, cũng là đã sớm đem vậy cấm trận toàn bộ huyền bí khám phá.

Theo hắn hiện tại toàn lực ra tay , giống như là đem trọn tọa cấm trận mạnh nhất huyền bí đều ngự dụng, vậy đợi uy năng, lại sao có thể là bình thường có thể so sánh?

Nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh đồng tử co rút lại như châm, không dám chần chờ, đột nhiên phát ra một đạo tối nghĩa vô cùng đạo thanh âm:

"Trấn!"

Vòm trời phía dưới, ngàn trượng Huyết Sắc vòng xoáy điên cuồng vận chuyển, nhấc lên cuồn cuộn Huyết Sát nước lũ, buông xuống.

Đúng như Thiên Hà Chi Thủy vỡ đê, từ cửu thiên rủ xuống!

Ầm ầm ~~ ầm ầm ~~~

Cái phiến thiên địa này như lâm vào bên trong tan vỡ, lực lượng kinh khủng nước lũ tàn sát bừa bãi, vậy đợi uy năng, từ lâu Siêu Thoát võ đạo Tứ Cảnh phạm trù, khí tức hủy diệt có thể nói kinh thế hãi tục.

Mà sẽ chờ ở đây va chạm ở bên trong, Tô Dịch một kiếm kia, cứng rắn phá vỡ vậy chiếu nghiêng xuống Huyết Sắc nước lũ, lấy đánh đâu thắng đó

khí thế chém xuống.

"Không được!"

Nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh trong lòng gửi đi nhanh, trước tiên né tránh.

Mà một mực ngồi xổm ngồi ở trước người của nàng cái kia cực lớn màu đen ba đầu chó dữ, lại đột nhiên đứng dậy, ngửa mặt lên trời gầm thét.

"Rống!"

Nó thân ảnh bỗng nhiên biến lớn mấy chục lần, thẳng giống như một tòa cự đại sơn lĩnh, ba cái đầu lại tựa như phòng ốc giống nhau.

Theo nó gào rú gầm thét, vậy ba trương miệng lớn dính máu ở bên trong, phun ra một mảnh ngập trời biển lửa, nếu như dung nham giống nhau sôi trào, tàn sát bừa bãi hắt vẫy.

Liệt hồn Âm Hỏa!

Nhưng, ba đầu chó dữ phun ra biển lửa mặc dù có thể tuỳ tiện chết cháy tông sư nhân vật, nhưng đối mặt Tô Dịch cái này chém xuống một kiếm thời gian, lại có vẻ cực kỳ chịu không nổi.

Theo ù ù nổ đùng tới âm hưởng lên, vậy một cái biển lửa đều bị tuỳ tiện chém ra, hỏa diễm như thác nước giống nhau tán loạn.

Mà vậy ba đầu chó dữ cũng không kịp né tránh, đã bị một kiếm bổ ra thân thể!

Theo sát lấy, Kiếm Khí chém rụng ở đó cực lớn đạo tràng trên.

Oanh!

Chính giữa đạo trường, xuất hiện một đạo thẳng tắp khe hở, không ngừng lan ra, ngay lúc sắp ảnh hướng đến vậy một cái lơ lửng một cái thật lớn đạo kén đạo đàn thời gian.

Một thân ảnh vô căn cứ ngăn tại kia trước, thình lình đúng là vậy nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh.

Nhưng, mặc dù nàng toàn lực ngăn cản, như trước bị chấn động bay rớt ra ngoài, người còn chưa rơi xuống đất, trong môi liền trôi ra máu, rõ ràng bị thương rất nặng, liền trong tay mang theo liên hình đèn lồng đều phịch một tiếng vỡ vụn nổ tung.

Khi thấy kiếm kia trung khí chém xuống thời gian làm cho sinh ra ảnh hưởng, hung hăng trùng kích ở đó một cái đạo đàn trên thời gian, nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh không khỏi phát ra một đạo không cam lòng kêu to:

"Không ——!"

Phanh!

Đạo đàn nổ tung, chia năm xẻ bảy, mảnh đá bay tứ tung.

Mà lơ lửng đạo đàn trên cực lớn đạo kén, lại như mất đi lực lượng chèo chống loại, bỗng nhiên rơi xuống rơi xuống đất.

Nhìn kỹ, nguyên bản lượn lờ tại đạo kén bốn phía sương mù màu đen ai, cũng theo đó tán loạn tiêu trừ, tân được ảm đạm không ánh sáng.

Một kiếm, bổ trời giáng máu màn, trảm ba đầu chó dữ, trọng thương Âm Sát Môn Thánh Nữ, nổ nát đạo đàn!

Một màn kia màn, nhìn như chậm chạp, kì thực đều tại trong chớp mắt liền phát sinh, nhanh đến mức khó mà tin nổi tình trạng.

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi đều thấy được kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, thể xác và tinh thần đều là tới sợ run, lâm vào trong rung động.

Một kiếm này, thẳng giống như xuất từ bầu trời Thần đầu tay, có đoạt tận Tạo Hóa, đánh đâu thắng đó chi uy, kinh khủng vô biên!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 245: Người Đoạt Xá

Nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh hỏng mất loại, ngã ngồi ở đó, hồn bay phách lạc.

"Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng!"

Mà mắt thấy đây hết thảy, khống chế thi đạo người phù phù quỳ gối vậy, dập đầu cầu xin tha thứ, nhỏ khẽ run run, sợ hãi bất lực.

Tô Dịch mang theo kiếm phôi, đi tới vậy trước một cái đạo kén thật lớn, một chút xem kỹ, đi theo miệng hỏi: "Đã bắt đầu đoạt xá sao?"

Khống chế thi đạo người liên tục không ngừng nói: "Đúng vậy."

"Bị đoạt xá chính là người nào?"

Tô Dịch hỏi.

Khống chế thi đạo người nhanh chóng nói: "Võ Linh hầu Trần Chinh."

Tô Dịch nhăn mày lại, Trần Chinh?

Trách không được sáu ngày trước thời điểm, hắn tiến vào Huyết Đồ Yêu Sơn đến nay chưa về, nguyên lai là đã tao ngộ bực kiếp số này.

"Ta cho ngươi thêm một lựa chọn."

Tô Dịch con mắt nhìn khống chế thi đạo người một cái, rồi sau đó chỉ một cái bên dưới vòm trời vậy ngàn trượng phạm vi Huyết Sắc vòng xoáy, "Hoặc là chính ngươi đi vào, hoặc là chết."

Khống chế thi đạo người ngẩn ngơ, mặt như màu đất, mất hết can đảm.

Hắn gian nan bò người lên, ánh mắt nhìn chằm chằm nhìn nhìn vậy Huyết Sắc vòng xoáy, khổ sở nói: "Đại nhân, có thể hay không. . . Cho Chung mỗ một con đường sống?"

Tô Dịch lắc đầu.

Khống chế thi đạo người thần sắc một trận âm tình bất định, nửa ngày mới cắn răng, mãnh liệt đạp không dựng lên, thân ảnh giống như là một tia chớp, triều trong hư không Huyết Sắc vòng xoáy lao đi.

Nhưng còn tại nửa đường, hắn thân ảnh quỷ dị đất gập lại, quay người triều nơi xa ra khỏi miệng lao đi.

"Muốn chết!"

Mộc Hi Lãnh hừ một tiếng, huy động màu vàng chiến mâu, cách không một kích, đem khống chế thi đạo người chém giết tại trên nửa đường.

Tô Dịch đều chẳng muốn đi xem, hắn ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa vậy mang theo mặt nạ bằng đồng xanh nữ tử, nói:

"Ta cũng cho ngươi một lựa chọn, bả ngươi cũng biết bí mật nói hết mọi chuyện, ta cho ngươi được chết một cách thống khoái một chút."

Nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh im lặng rất lâu, đột nhiên từng chữ một nói ra: "Làm ta tộc chi thần trở về, ngươi đã định trước sẽ gặp phải trả thù kia "

Tô Dịch lông mi khẽ nhướng mày, giống như ý thức được, thân ảnh lóe lên, đi tới bên người nữ tử mặt nạ bằng đồng xanh.

Nhưng còn không đợi hắn ra tay, cái này Âm Sát Môn Thánh Nữ đã khí tuyệt bỏ mình, kia thi thể vô thanh vô tức hóa thành một mảnh tro tàn tiêu tán.

Đến chết, đều không có người chứng kiến kia dung nhan.

Mà trên mặt đất, lại chỉ còn lại một cái tuyên khắc lấy rậm rạp hoa văn mặt nạ bằng đồng xanh, yêu dị lạnh như băng.

Tô Dịch đem mặt nạ này cầm trong tay, đơn giản hơi đánh giá, con mắt nổi lên vẻ khác lạ.

Mặt nạ này chất liệu rất đặc thù, cho là từ trong u minh 'Lệ Ngân Hồn Thiết' luyện chế mà thành, có được lấy kèm theo Hồn chi lực.

Thêm chút luyện chế, chỉ cần đem một đám lực ý chí lượng lạc ấn trong đó, vô luận người nào đeo mặt nạ này, cũng sẽ bị vậy một đám lực ý chí lượng kèm theo Hồn, khống chế tâm trí, mệnh bất do kỷ!

Trước vậy Âm Sát Môn Thánh Nữ, rõ ràng cho thấy bị cái này mặt nạ bằng đồng xanh một đám lực ý chí lượng kèm theo Hồn, thế cho nên tâm trí bị đoạt.

Đáng tiếc là, theo cô gái này chết, vậy một đám lực ý chí lượng cũng theo đó tán loạn, nhường Tô Dịch vô pháp biết được, vậy một đám lực ý chí lượng cuối cùng thuộc về người phương nào.

"Có thể lưu lại ý chí lạc ấn kia tối thiểu cũng là 'Linh Luân Cảnh' nhân vật, cũng có thể là là nhân vật càng lợi hại. . ."

Linh Đạo chi lộ, áp đảo Nguyên trên đường, phân Hóa Linh, linh lẫn nhau, linh luân phiên ba Đại cảnh giới.

Có được Linh Luân Cảnh tu vi người tu đạo, là gần với Huyền Đạo Hoàng Cảnh nhân vật cường đại tồn tại.

Cũng chỉ có bực này nhân vật, mới có thể lưu lại lực ý chí lượng!

"Nhưng, cái này trong thế tục nhưng căn bản không có Linh Luân Cảnh nhân vật, hẳn là cái này mặt nạ bằng đồng xanh, là đến từ vậy không gian bích chướng một bên kia trong thế giới?"

"Có khả năng!"

Tô Dịch nhớ tới, bằng vào một chút thủ đoạn đặc thù, liền có thể cách thế giới bích chướng, đem một chút vật phẩm ném tiễn đưa tới.

Ví dụ như hiến tế.

Ban đầu ở trong Cửu Khúc Thành

, Ô Hoàn thủy quân liền là thông qua hiến tế, đạt được một cái tự xưng "Buồn phiền Thần Quân" Cửu Đầu Điểu tặng cùng chỉ điểm.

Nghĩ thông suốt điểm ấy, thu hồi cái này mặt nạ bằng đồng xanh, Tô Dịch quay người đi tới vậy trước một cái đạo kén thật lớn.

Lúc này thời điểm, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi cũng đã đi tới.

Mộc Hi nhịn không được nói: "Đạo hữu, Võ Linh hầu như bị đoạt xá, vậy. . . Hắn mặc dù sống sót, sợ cũng sẽ không là Võ Linh hầu rồi a?"

Tô Dịch lắc đầu nói: "Khó mà nói, các ngươi vả lại tránh ra một chút."

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi thối lui.

Tô Dịch vung động trong tay Kiếm Thai, trảm ở đó đạo kén phía trên.

Răng rắc!

Cực lớn đạo kén lên tiếng vỡ ra.

Vèo!

Cơ hồ cùng một thời gian, một thân ảnh bạo Trùng mà ra, huy chưởng triều Tô Dịch đập đi.

Nhanh như tia chớp Quỷ Mị!

Tô Dịch thần sắc không có chút rung động nào, kiếm trong tay thai đảo ngược, mũi kiếm Thúc Nhĩ nâng lên, chắn ngang ở phía trước.

Keng! ! !

Đinh tai nhức óc tiếng va chạm ở bên trong, Tô Dịch thân ảnh hơi chao đảo một cái, mà vậy một thân ảnh thì bị Kiếm Thai chấn động rút lui ra mấy bước.

Lúc này thời điểm, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi mới nhìn rõ ràng, thân ảnh kia thân ảnh thẳng như là một cây trường thương, mặt mày kiên nghị, da thịt màu đồng cổ, toàn thân đều là nhanh nhẹn dũng mãnh trầm ngưng khí tức.

Thình lình đúng là Võ Linh hầu Trần Chinh!

Nhưng, cái kia một đôi con mắt lại lạnh như băng lạnh nhạt, tràn ngập một cỗ miệt thị thiên hạ, xem chúng sinh như con kiến hôi kiêu ngạo ý.

"Không nghĩ tới, bản vương ở nơi này giới thức tỉnh thời gian, càng trở nên như vậy nhỏ yếu. . ."

Trần Chinh than nhẹ, ngữ khí tiêu điều.

Giống như một vị thế sự xoay vần lão nhân, tại cảm khái năm tháng không phục thời niên thiếu.

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên, gia hỏa này rất có thể giả bộ a.

Hắn từ tốn nói: "Như ngươi như vậy mặt hàng, mặc dù là bổn tôn ở đây, cũng chưa nói tới cường đại, khuyên ngươi tốt nhất đừng có lại trước mặt của ta giả bộ."

Trần Chinh khẽ giật mình, trên dưới đánh giá Tô Dịch một phen, ánh mắt ngoạn vị đạo: "Ngươi một cái Tụ Khí cảnh vật nhỏ, cũng dám nói bản vương không đủ cường đại?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Dùng đạo kén đến kéo dài qua thế giới bích chướng, lấy thần hồn phân thân đến đoạt xá, loại này không quan trọng thủ đoạn, cũng chỉ có không nhập lưu nhân vật mới sẽ vận dụng, ta nói ngươi không đủ cường đại, đã là để mắt ngươi."

Trần Chinh: ". . ."

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi thần sắc cũng biến thành khác thường.

Hai người đều nhìn ra, phụ thể trên người Trần Chinh kia tuyệt đối là một cái trên con đường tu hành kinh khủng tồn tại, chỉ là ánh mắt kia cùng khí chất, liền viễn không tầm thường người tu đạo có thể so sánh.

Nhưng tại trong miệng Tô Dịch, lại đem đối phương khiển trách vì chịu không nổi đập vào mắt hạng người, ngữ khí hoàn như vậy tùy ý cùng tự

nhiên, làm cho người ta bằng sinh một loại không nói ra được kinh ngạc cảm giác.

"Nghe ngươi giọng điệu này, không biết, còn tưởng rằng ngươi là một vị có được thông thiên triệt địa thủ đoạn Hoàng Cảnh nhân vật."

Trần Chinh sợ run nửa ngày, không khỏi dao động cười rộ lên, "Ai có thể nghĩ đến, này sẽ là một cái Tụ Khí cảnh tiểu nhi đích thoại ngữ?"

"Hoàng Cảnh nhân vật?"

Tô Dịch cũng cười, ngữ khí càng lạnh nhạt, "Trong mắt ngươi, Hoàng Cảnh có lẽ cao không thể chạm, nhìn qua không thể thành, nhưng trong mắt của ta. . . Cũng bất quá chỉ như vậy."

Lần này, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi tất cả đều ngây ngẩn cả người, ngốc trệ ở đó.

Hoàng Cảnh cũng bất quá chỉ như vậy? ?

Ninh Tự Họa là biết rõ Hoàng Cảnh tồn tại là kinh khủng bực nào kia nguyên nhân chính là như thế, làm nghe đến lời này, thiếu chút nữa đều không thể tin được lỗ tai.

Mộc Hi mặc dù không rõ ràng lắm Hoàng Cảnh là cảnh giới cỡ nào, nhưng đại khái có thể đoán ra, cấp độ này sợ là muốn viễn tại Linh Đạo tu sĩ phía trên.

Cũng đang nhân như thế, nghe được Tô Dịch vậy mây trôi nước chảy đích thoại ngữ thời gian, nhất thời không khỏi có dở khóc dở cười vớ vẩn cảm giác.

Gia hỏa này. . . Chẳng lẽ là đang khoác lác, hù dọa đối phương?

Ừ, nhất định là như thế!

Lại nhìn Trần Chinh, không khỏi ngửa mặt lên trời cười ha hả, "Hoàng Cảnh hạng người, như trên trời sao mặt trời, độc Chiếu Thiên xuống,

Đủ để cho ức vạn vạn sinh linh nhìn lên, như thế nào đến ngươi một cái miệng còn hôi sữa trẻ con trong miệng, lại cuối cùng bị chửi bới thành như vậy, cái này. . . Không khỏi cũng quá buồn cười!"

"Đó là bởi vì ngươi ngu ngốc."

Tô Dịch thần sắc không màng danh lợi, "Hoàng Cảnh, đơn giản là Huyền Đạo trên đường thỉnh thừng giả mà thôi, thật tình không biết ở đây cuối đường, còn có cao hơn không biết chi lộ."

Nói đến đây, hắn lắc đầu, "Cùng ngươi nói những thứ này làm chi, một cái không thể Ngữ Băng hạ trùng mà thôi."

Trần Chinh ngơ ngác nhìn Tô Dịch một lát, khóe môi đều co quắp một trận, lẩm bẩm nói:

"Bản vương sống chín ngàn tám trăm tuổi, cuộc đời này bái kiến không biết nhiều ít kỳ kỳ quái quái nhân vật, nhưng vẫn là đầu một lần nhìn thấy như ngươi bực này không biết trời cao đất rộng vật nhỏ."

"Cái này thế tục tới giới nhân vật, đều như vậy mông muội ngu ngốc à. . ."

Nói qua, ánh mắt của hắn lần nữa nhìn về phía Tô Dịch , đạo, "Bất quá, ngươi số tuổi nho nhỏ, vả lại sống tạm tại cái này thế tục tới giới ở bên trong, có thể mượn dùng nơi đây phong ấn cấm trận chi lực, cũng là tính khó có được."

"Như vậy đi, bản vương cho ngươi một cái cơ hội, hiện tại liền bái tại bản vương dưới trướng, về sau bản vương tự sẽ vì ngươi bắt đầu ngộ giải thích nghi hoặc, cho ngươi minh bạch, cái gì mới thật sự là tu hành Đại Đạo!"

Dừng một chút, Trần Chinh ánh mắt vừa nhìn về phía Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi , đạo, "Hai người các ngươi tu vi mặc dù không chịu nổi một chút, nhưng trên người khí tức ngược lại cực không tầm thường, so với những thứ kia Âm Sát Môn nhân vật muốn cường thịnh rất nhiều."

"Chỉ cần các ngươi làm gốc vương cống hiến, bản vương sẽ không để ý cho các ngươi chỉ điểm một cái Đại Đạo chi lộ, không nói có thể đồng thọ cùng trời đất, tỏa sáng cùng nhật nguyệt, nhưng tối thiểu có thể cho các ngươi như vậy thoát ly phàm tục thân thể, có được thỉnh thừng Tiêu Dao Trường Sinh cơ hội!"

Lời nói cử chỉ tầm đó, hiển thị rõ bễ nghễ kiêu ngạo đời cao nhân phong phạm.

Đổi lại trong thế tục những võ giả khác, sợ là từ lâu động tâm.

Nhưng Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi liếc nhau, đều cười rộ lên.

Theo sát lấy, cả Tô Dịch cũng cười rộ lên.

Vậy lần lượt từng cái một trong tươi cười ý vị, nhường Trần Chinh sầm mặt lại, chỉ cảm thấy vô cùng hào nhoáng, uy nghiêm đều đụng phải nghiêm trọng khiêu khích.

"Tiên Duyên phía trước, lại xem như tệ lý, quá ngu muội, quả nhiên, cái này trong thế tục nhân vật, đều là phàm thai nhục nhãn, không thể nói lý."

Trần Chinh thở dài.

"Ngươi cũng xứng nói Tiên Duyên? Như vậy đi, ta Tô mỗ người cũng phá lệ một lần, ngoan ngoãn từ trên thân Trần Chinh ly khai, ta cho ngươi một cái lần nữa làm người cơ hội, thế nào?"

Tô Dịch mở miệng cười.

"Ồ?"

Trần Chinh trong con ngươi lãnh mang lóe lên, bỗng dưng giương tay vồ một cái.

Oanh!

Một cái Chân Nguyên làm cho ngưng tụ đại thủ ngang trời, tựa như Long trảo, bao phủ Bát Cực, bao trùm khắp nơi, nếu như lưới trời tuy thưa, nhưng khó lọt, làm cho người ta cảm thấy không thể trốn đi đâu được, tránh cũng không thể tránh cảm giác.

Rải rác một kích, căn bản không phải Võ Linh hầu Trần Chinh bực này tông sư nhân vật có thể thi triển đi ra.

Bởi vậy cũng đó có thể thấy được, cái này vượt giới tới, đem Trần Chinh đoạt xá người tu đạo, viễn không tầm thường có thể so sánh.

Đáng tiếc, ở trong mắt Tô Dịch, cái này người đoạt xá cuối cùng không phải là bổn tôn, vả lại bị quản chế tại Trần Chinh bộ thân thể này tu vi, làm cho thi triển võ học làm cho tinh diệu vô cùng, nhưng lực lượng lại xác thực có hạn.

Chỉ thấy hắn khẽ lắc đầu, nói: "Ngươi đây là đang muốn chết."

Tiếng nói vang lên thời gian, hắn đồng dạng giương tay vồ một cái.

Oanh!

Từ Trần Chinh làm cho thi triển vậy tựa như Long trảo thủ ấn bỗng nhiên nổ tung.

Mà Tô Dịch lại cách không một thanh nắm lấy Trần Chinh cái cổ, đem xách đến trước người mình.

Không chờ Trần Chinh phản ứng, Tô Dịch ngón trỏ trái nhẹ nhàng đặt tại Trần Chinh mi tâm chi địa, quát như sấm mùa xuân:

"Cấm!"

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 246: Tự Mình Tìm Tai Vạ

Một kích này, Tô Dịch đã động dùng lực lượng thần hồn, lấy "Tha Hóa Tự Tại Kinh" làm bản nguyên, thi hành giam cầm thần hồn chi thuật.

Bất ngờ không đề phòng, đoạt xá Trần Chinh vậy một đạo lực lượng thần hồn lập tức gặp trùng kích.

"Đáng chết!"

Trong thức hải Trần Chinh, vang lên một đạo kinh sợ kêu to.

Chỉ thấy một đạo nhúc nhích lực lượng thần hồn đụng phải giam cầm , mặc cho giãy giụa như thế nào, cũng không cách nào nhúc nhích một chút.

"Ngươi sẽ không sợ bản vương hủy thần hồn người này?"

Vậy một đạo lực lượng thần hồn gầm thét.

"Đoát!"

Tô Dịch căn bản không để ý tới, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, lấy thần hồn bí thuật là cấm, chết ..chết đem vậy một cỗ lực lượng thần hồn giam cầm phong ấn.

Lập tức, vậy người tu đạo đến từ dị giới thần hồn hoàn toàn bị trấn áp, mất đi hết thảy lực chống cự.

Tô Dịch lại khinh phun một ngụm trung khí, hai đầu lông mày hiện lên một vòng mỏi mệt.

Lấy hắn hôm nay tu vi, dùng thần hồn chi pháp giam cầm một cái thực lực tối thiểu là Linh Đạo tu sĩ thần hồn phân thân, cũng rõ lộ ra có chút cố hết sức.

Nhưng cũng còn tốt, cuối cùng là thành công.

"Lúc này đây, ngược lại tiện nghi Trần Chinh, vậy cũng là nhân họa đắc phúc. . ."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Nguyên bản, Trần Chinh thiếu chút nữa bị đoạt xá, nguy cơ sớm tối.

Nhưng bây giờ, theo vậy một đạo người từ ngoài đến lực lượng thần hồn bị giam cầm, chỉ cần Trần Chinh khôi phục lại, liền có thể lợi dụng bí bảo, đem cái này người từ ngoài đến lực lượng thần hồn luyện hóa.

Đến lúc đó, thần hồn của hắn không chỉ hội trở nên mạnh mẽ, vả lại có thể đạt được thuộc về cái này người từ ngoài đến một bộ phận ký ức cùng kinh nghiệm tu luyện!

Đây đối với Trần Chinh mà nói, tự nhiên là một cái cọc thiên đại Tạo Hóa.

Đương nhiên, Tô Dịch sẽ không để ý truyền thụ Trần Chinh một môn luyện hóa lực lượng thần hồn bí pháp, thúc đẩy chuyện này.

Bất kể như thế nào, hắn đối với Võ Linh hầu là người vẫn là rất nhận thức đấy.

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch đem Trần Chinh thân thể để dưới đất, ánh mắt lại lần nữa nhìn về phía vậy trôi nổi tại vòm trời phía dưới ngàn trượng Huyết Sắc vòng xoáy.

"Đạo hữu, Võ Linh hầu không có sao chứ?"

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi đi lên phía trước.

"Không có việc gì, rất nhanh liền có thể tỉnh lại."

Tô Dịch thuận miệng nói.

"Vừa rồi tên kia đâu rồi, có phải hay không đã bị giết?"

Mộc Hi không khỏi hỏi.

Tô Dịch nói: "Tuy rằng không chết, khoảng cách chết cũng không xa."

Mộc Hi không khỏi hít vào khí lạnh, kinh ngạc nói: "Một vị kéo dài qua thế giới bích chướng mà đến cường giả, thì cứ như vậy gặp nạn rồi hả?"

Lại nghĩ tới vừa rồi Tô Dịch cùng vậy dị giới người tu đạo đối thoại, cùng với Tô Dịch làm cho bày ra xuất thủ đoạn, nội tâm của hắn thật lâu vô pháp bình tĩnh.

Đại Đạo tranh phong, không dùng một sớm một chiều công lao phần cao thấp.

Mà khi Mộc Hi phát giác được, mình và Tô Dịch chênh lệch quá mức cách xa thời gian, nội tâm lại khó tránh khỏi buồn vô cớ cùng trầm thấp.

"Ta vốn cho là mình là có được đại khí vận thiên chi kiêu tử, là Đại Chu thiên hạ độc nhất vô nhị ngút trời kỳ tài, nhưng hôm nay xem, tầm mắt

đúng là vẫn còn quá hạn hẹp rồi, trên đời này còn nhiều mà không muốn người biết có một không hai tồn tại, giống như. . . Gia hỏa này. . ."

Mộc Hi trong lòng than thở, tinh thần chán nản.

Không sợ hàng bỉ hàng, chỉ sợ không biết hàng.

Không sợ người bỉ người, chỉ sợ không nhìn được người.

Đối với Mộc Hi vị này Đại Chu trẻ tuổi nhất người khác họ vương mà nói, lúc này đây tại Huyết Đồ Yêu Sơn cùng Tô Dịch gặp nhau từng màn, quả thực giống như đã gặp phải lần lượt Tâm Linh Phong Bạo, toàn bộ người nhận thức đều bị lần lượt phá vỡ.

Đến hiện tại, dù là hắn lại không tình nguyện, không thừa nhận cũng không được, hắn mặc dù quý vi vương hầu, có được tông sư tứ trọng đỉnh phong tu vi, người mang được trời ưu ái đại khí vận, thế nhưng là cùng Tô Dịch cái này cái Tụ Khí cảnh thiếu niên vừa so sánh với, lập tức đều có vẻ ảm đạm đứng lên.

Mắt thấy Mộc Hi lâm vào trầm mặc, thần sắc sáng tối chập chờn, Ninh Tự Họa không khỏi sinh ra một tia đồng bệnh tương liên cảm giác

Cảm giác.

Nàng rất lý giải Mộc Hi cái loại nỗi lòng phức tạp này.

Bởi vì ban đầu ở cùng Tô Dịch gặp nhau về sau, nàng nhận thức ngay tại gặp lấy lần lượt trùng kích cùng cải biến.

Nàng không cách nào tưởng tượng, Tô Dịch đến tột cùng là một người như thế nào, kia trên người lại cất giấu nhiều ít bí mật không muốn người biết.

Nàng cũng nghĩ không thông, một thiếu niên như vậy, lại sao cam tâm trà trộn tại trong thế tục.

Thẳng đến bây giờ, Ninh Tự Họa đến nỗi đều có chút thấy nhưng không thể trách cảm giác.

Tựa hồ. . . Trên đời này bất luận cái gì phá vỡ tưởng tượng sự tình phát sinh trên người Tô Dịch, đều sẽ trở nên đương nhiên, tự nhiên mà vậy. . .

Cùng lúc đó.

Oanh!

Giống như một cái sấm sét ở trong bóng tối vô tận vang vọng, làm thức tỉnh Trần Chinh bản thân ý thức.

Cái này một cái chớp mắt, hắn giống như theo một giấc chiêm bao trung tỉnh lại, cảm nhận được quen thuộc thân thể, đã nghe được tự mình trái tim mạnh mẽ mà có nhiều tiết tấu nhảy lên tiếng.

"Ta. . . Không chết à. . ."

Trần Chinh lặng yên mở to mắt, thần sắc kinh ngạc, tràn ngập ngơ ngẩn.

Ninh Tự Họa không khỏi cười rộ lên, nói: "Võ Linh hầu an tâm chính là, lần này nhờ có Tô đạo hữu ra tay, mới giúp ngươi hóa giải một cuộc sinh tử đại kiếp nạn."

Trần Chinh ngẩn ngơ, mãnh liệt từ dưới đất ngồi dậy thân, nhéo nhéo tự mình gương mặt, rồi sau đó như trút được gánh nặng giống nhau nhếch miệng cười rộ lên, "Vốn, ta thật sự còn sống a. . ."

Mộc Hi cũng bị hắn lần này cử động chọc cười rồi, cười nói: "Nếu như ngươi chết, bây giờ thấy chúng ta, chẳng phải là cũng là cô hồn dã quỷ rồi

hả?"

Trần Chinh vươn người đứng dậy, nghiêm nghị ôm quyền: "Bái kiến Trấn Nhạc Vương, bái kiến. . ."

Hắn nhất thời nghẹn lời, nguyên nhân là tịnh không nhận biết Ninh Tự Họa.

"Vị này chính là Thiên Nguyên học Cung Cung chủ Ninh Tự Họa."

Lúc này thời điểm, Tô Dịch nghiêng đầu lại, thuận miệng nói, " ngươi cảm giác thế nào?"

Trần Chinh lặng im cảm thụ một phen, chợt đồng tử co rụt lại, nói: "Trong đầu của ta tựa hồ. . . Tựa hồ hơn nhiều một vật. . ."

"Đó là một đạo thần hồn bị giam cầm lực lượng, trước chính là hắn xâm chiếm ngươi thể xác."

Tô Dịch đơn giản nói tóm tắt bả sự tình vừa rồi giải thích một phen.

Trần Chinh giờ mới hiểu được, tự mình trước đã trải qua một cuộc hạng gì chuyện đáng sợ, nhịn không được kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Hắn vội vàng chắp tay chào nói: "Đa tạ Tô công tử! Như thế ân cứu mạng, Trần mỗ ghi khắc tại hoài, suốt đời khó quên!"

Tô Dịch hơi hơi khoát tay, nói: "Ta và ngươi tầm đó, không cần khách khí như vậy, đợi phản hồi thời điểm, ta truyền thụ cho ngươi một môn bí pháp, lại đem trong thức hải lực lượng thần hồn luyện hóa."

Dừng một chút, ánh mắt của hắn lần nữa xem hướng về bầu trời hạ vậy ngàn trượng Huyết Sắc vòng xoáy, nói:

"Ninh Cung chủ, ngươi cùng Trấn Nhạc Vương mang theo Võ Linh hầu rời đi trước nơi đây, ít thì một ngày, nhiều thì ba ngày, ta sẽ lại phản hồi."

Ninh Tự Họa trong lòng mặc dù nghi hoặc Tô Dịch muốn làm cái gì, nhưng vẫn là nhịn xuống không vấn đề, nhẹ gật đầu, liền cùng Mộc Hi cùng một chỗ, mang theo Trần Chinh triều ra khỏi miệng bước đi.

Rất nhanh, cái này to như vậy đạo tràng lên, cũng chỉ còn lại có Tô Dịch một người.

Hắn lặng im một lát, rồi sau đó hít thở sâu một hơi, dưới chân bỗng dưng đạp mạnh.

Ô...ô...n...g!

Một cỗ tối nghĩa cấm trận lực lượng hiện lên, ngưng kết thành một đóa tường vân, nâng thân ảnh của hắn vô căn cứ dựng lên, Phù Dao mà lên.

Trong chớp mắt liền đi tới vậy bên dưới vòm trời ngàn trượng vòng xoáy cách đó không xa.

Đến nơi đây, liền như đi đến một cái vực sâu khổng lồ trước động khẩu, làm cho người ta bằng sinh nhỏ bé cảm giác.

Theo ngàn trượng vòng xoáy từ từ xoay tròn, mang theo Huyết Sát lực lượng giống như cuồn cuộn nước lũ loại, đang xoay tròn đồng thời, sinh ra đinh tai nhức óc rào rào nổ vang tới thanh âm.

Cái này chính là không gian bích chướng, lạc ấn lấy có thể nói vô thượng không gian trật tự lực lượng!

"Không có có thể chịu được một trận chiến đối thủ, cũng chỉ có thể áp dụng loại này thụ ngược đãi phương pháp xử lý rồi. . ."

Tô Dịch thầm than.

Hắn thao túng tường vân, một chút triều vậy vòng xoáy khổng lồ bốn phía mang theo Huyết Sát lực lượng tới gần.

Oanh!

Làm chỉ dựa vào gần vậy xoay tròn chảy xuôi Huyết Sát nước lũ biên giới, một cỗ đáng sợ phai mờ lực lượng liền áp bách tới, Tô Dịch thân thể chấn động, một thân tu vi đệ nhất thời gian toàn lực vận chuyển, lúc này mới chống lại ở vậy đợi phai mờ lực lượng trùng kích.

Cho đến thích ứng loại này phai mờ lực lượng, Tô Dịch hít thở sâu một hơi, lại lần nữa hướng phía trước tới gần.

Cái này một cái chớp mắt, hắn giống như một cái đột nhiên cuốn vào Huyết Sắc vòng xoáy nước lũ trung thuyền nhỏ, lung la lung lay, mấy có lật úp nguy nan, nhiều lần thiếu chút nữa bị quét sạch mang đi.

Ầm ầm!

Tô Dịch con mắt màu đen thâm sâu, một thân đạo hạnh suy diễn đến hết sức, thân như cắm rễ trên vách đá dựng đứng cô tùng, từ từ diễn dịch Tùng Hạc Đoán Thể Thuật.

Cuồn cuộn Huyết Sát lực lượng như cuồng bạo nộ hải cuồng đào, không ngừng trùng kích cái kia thon gầy dài thường thượt thân ảnh, mỗi một lần trùng kích, đều giống như cự chùy đập thân, kích thích da thịt, gân cốt, khí huyết, tạng phủ đều một trận run rẩy.

Vậy thống khổ tư vị, giống như bị cùn dày đao kiếm hung hăng bổ đục, nhường Tô Dịch cũng không khỏi một trận nhíu mày, rên rỉ không thôi.

Cái này xác thực cùng thụ ngược đãi không có gì khác biệt.

Nhưng không có cách, vì mau chóng đem một thân tu vi rèn luyện xuất đạo cương, loại này tàn khốc nhất ma luyện phương thức, không thể nghi ngờ cũng hữu hiệu nhất.

Hơn nữa, thân ở vòng xoáy màu máu cực lớn trước, một lấy vô ý, tiếp theo tao ngộ tai hoạ ngập đầu, cái đó và tại thời khắc sinh tử chém giết cũng không có khác nhau rồi.

Sau nửa canh giờ.

Tô Dịch không chút do dự rút lui khỏi, chiết thân phản hồi bản địa, xuất ra một thanh đan dược liền bắt đầu ngồi xuống tu luyện.

Hắn giờ phút này, sắc mặt tái nhợt, toàn thân da thịt như tê liệt đau đớn, tay chân đều khống chế không nổi đất run nhè nhẹ, một thân Chân Nguyên tiêu hao hầu như không còn, toàn bộ người lâm vào một loại hết sức hư nhược trong trạng thái.

"Hoàn hảo, trước thời hạn nhường những người kia đã đi ra, như để cho bọn họ một màn như vậy, ta ở kiếp này tên tuổi anh hùng sợ đều muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát. . ."

Tô Dịch khóe môi run rẩy.

Hắn hít thở sâu một hơi, toàn lực ngồi xuống.

Ước chừng sau ba canh giờ.

Hắn lặng yên mở mắt ra, vươn người đứng dậy, lại lần nữa bay lên trời, đi tới vậy vòng xoáy khổng lồ mang theo Huyết Sắc nước lũ ở bên trong, một lần lại một lần diễn dịch Tùng Hạc Đoán Thể Thuật.

Phảng phất giống như một cái tỉnh táo vả lại cứng tàn nhẫn thụ ngược đãi điên cuồng, tại thời gian sinh tử hết sức rèn luyện bản thân.

Đại Đạo tu hành, chưa bao giờ một lần vất vả suốt đời nhàn nhã phương pháp xử lý.

Muốn mưu đồ giống nhau cảnh vô địch, vượt bậc cổ kim đạo hạnh, tự nhiên thừa nhận hắn người không thể thừa nhận tới ma luyện!

Đối với Tô Dịch mà nói, hắn bình thường thời điểm mặc dù cực kỳ lười biếng, nhưng về mặt tu luyện, nhưng xưa nay không có chút buông lỏng.

Trái lại, hắn yêu cầu đối với bản thân đã hà khắc tự hạn chế đến mức độ biến thái.

Cũng đang nhân có loại đại nghị lực này, đại khí phách, mới khiến cho hắn có thể ở kiếp trước độc tôn Đại Hoàng Cửu Châu, kiếm áp Chư Thiên.

Cũng đang vì mưu đồ cao hơn kiếm đồ, hắn mới có thể không chút nào tham luyến kiếp trước vốn có địa vị, vinh quang cùng địa vị, dứt khoát quyết định chuyển thế trùng tu!

Xét đến cùng, cái này là tâm tính vấn đề.

Làm một lòng thủ vững kiếm đồ, trừ tu luyện bên ngoài bất cứ chuyện gì, đều trở nên không đáng mỉm cười một cái.

Hai ngày sau.

Tô Dịch lảo đảo cố định, sắc mặt trắng bệch, toàn thân đều bị mồ hôi lạnh sũng nước, một thân da thịt run rẩy giống nhau run rẩy, tựa như thoát khỏi hư nhược loại.

Hắn ngụm lớn thở dốc, nhưng hai đầu lông mày lại không thể ức chế mà hiện ra một vòng sắc mặt vui mừng, đến cuối cùng, khóe môi cũng không nhịn được hơi hơi nhếch lên.

Một đôi thâm sâu con mắt sáng ngời như vì sao trên trời.

"Xong rồi!"

Tô Dịch trong môi phát ra một tiếng thỏa mãn giống nhau cảm khái.

Thời gian cách hơn tháng, tu vi đến nay triều rèn luyện đến Tụ Khí cảnh Đại viên mãn tình trạng.

Một thân tu vi, đều rèn luyện là hết sức thuần hậu Đạo Cương!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 247: Nhập Tông Sư Cảnh Giới

Phía trước đến Huyết Đồ Yêu Sơn trước, Tô Dịch làm cho rèn luyện ra đạo cương vẻn vẹn chừng một thành.

Mà bây giờ, hắn đã đem một thân chân nguyên đều rèn luyện xuất đạo cương.

Cái này chính là nếu nói "Hóa Cương" .

Làm đạt đến viên mãn, cũng chỉ có nghĩa là tu vi đạt đến đến Tụ Khí cảnh Đại viên mãn tình trạng!

"Cuối cùng có thể tu luyện Dưỡng Lô cảnh. . ."

Suy nghĩ lúc, Tô Dịch không chút do dự lấy ra trân tàng đã lâu hai khỏa Thuần Dương Hỏa Đào.

Đây là tứ phẩm Linh dược, ẩn chứa cực kỳ dư thừa Hỏa Hành Thuần Dương tinh hoa, đối với Dưỡng Lô cảnh Trúc Cơ có thật lớn bổ ích tác dụng.

Theo đem hai khỏa Hỏa Đào này từng cái nuốt, Tô Dịch chỉ cảm thấy một cỗ dồi dào nóng hổi nhiệt lưu mồ hôi tuôn toàn thân.

Hắn không chút do dự vận chuyển Tùng Hạc Đoán Thể Thuật trong có quan hệ Dưỡng Lô quyển sách vận công bí quyết, bắt đầu phun ra nuốt vào ngồi xuống.

Dưỡng Lô cảnh, rèn luyện chính là ngũ tạng chi địa, tâm can tỳ phổi thận, nếu như năm tòa lô đỉnh, cho nên được xưng Dưỡng Lô cảnh.

Tu luyện tới cực hạn, nội tạng cường đại như lò luyện, nuốt sắt đá đều có thể nóng chảy.

Bất đồng pháp môn tu luyện, tại tông sư đệ nhất trọng rèn luyện tạng phủ vị trí cũng bất đồng.

Tượng Tùng Hạc Đoán Thể Thuật, tại đệ nhất trọng rèn luyện chính là trái tim chi địa.

Tâm giả, hỏa chi thuộc.

Tâm huyết cường đại giả, giống như thiêu đốt lò luyện giống như, dự trữ nuôi dưỡng Huyết Phách, rèn luyện tinh thần.

Đối với Tô Dịch mà nói, muốn ở đây cảnh vượt qua kiếp trước cùng một cảnh giới thời gian tiêu chuẩn, coi như rèn luyện ra "Ngũ uẩn Tính Linh" loại này nội tình!

Nếu nói ngũ uẩn Tính Linh, chính là tại bên trong ngũ tạng lô đỉnh, rèn luyện ra Ất Mộc, Canh Kim, Bính Hỏa, Nhâm Thủy, Thú Thổ năm loại "Tính Linh đạo quang" .

Ất Mộc, ánh sáng kia làm Thanh, nuôi dưỡng tại gan lô đỉnh.

Canh Kim, ánh sáng kia làm kim, vân dưỡng ở phổi lô đỉnh.

Cứ thế mà suy ra.

Ngũ tạng như lô, ngũ uẩn Tính Linh, do đó hình thành một loại Đại viên mãn lực lượng, cái này chính là tông sư ngũ trọng cứu cực huyền bí.

Theo Tô Dịch theo dõi, tại đây trong thế tục Đại Chu, cường đại như Ninh Tự Họa, Mộc Hi bực này nhân vật, cũng đều cũng không chân chính rèn luyện ra trọn vẹn "Ngũ uẩn Tính Linh" .

Mà đặt ở kiếp trước Đại Hoang Cửu Châu chi địa, phàm là có được "Ngũ uẩn Tính Linh" nội tình giả, không khỏi là quan lại cả đời thiên địa kỳ tài, ngàn vạn năm khó gặp!

Nói chung, cũng chỉ có cấp cao nhất cổ lão đạo thống ở bên trong, mới có hi vọng bồi dưỡng được bực này nhân vật tuyệt thế.

Đương nhiên, cũng vẻn vẹn chỉ có hi vọng.

Năm đó, Tô Dịch môn hạ có chín đại chân truyền đệ tử, nhưng rèn luyện ra "Ngũ uẩn Tính Linh" giả, lại cũng chỉ có ba người.

Một cái là Đại đệ tử Bì Ma, một cái là tam đệ tử Vương Tước, một cái là tiểu đệ tử Thanh Đường.

Chỉ bất quá, ngũ uẩn Tính Linh loại này nội tình cũng có phân chia cao thấp.

Tượng Thanh Đường rèn luyện ra ngũ uẩn Tính Linh, Tính Linh đạo quang phóng thích lúc, có thể đạt tới cao trăm trượng không, sáng chói như ngũ sắc thần hồng.

So sánh với kia Đại sư huynh Bì Ma tám mươi trượng Tính Linh đạo quang cùng Tam sư huynh Vương Tước sáu mươi trượng Tính Linh đạo quang, không thể nghi ngờ càng tốt hơn.

Còn đối với ở kiếp này Tô Dịch mà nói, từ lúc Tụ Khí cảnh lúc, liền phân biệt rèn luyện ra "Nhiều khiếu thành linh" "Ẩn mạch" "Đạo cương"

cái này ba loại có một không hai nội tình, đủ để cho hắn tại Dưỡng Lô cảnh trên việc tu luyện, rèn luyện ra mạnh mẽ hơn nữa ngũ uẩn Tính Linh!

Bất quá, bây giờ nói những thứ này còn nói còn quá sớm.

Dù sao, giờ này khắc này, hắn vừa mới bước vào Dưỡng Lô cảnh cánh cửa. . .

Xôn xao rồi~~

Mạnh mẽ khí huyết lực lượng như sơn băng hải tiếu giống như tại bên trong thân thể Tô Dịch lao nhanh, khí cơ trên người hắn nếu như sôi trào, toàn thân đều đắm chìm trong sáng sủa chân nguyên sáng bóng trung.

Mà tại nó trái tim chi địa, giống như thiêu đốt lô đỉnh giống như sinh ra đặc biệt mà huyền diệu rung động, nổ vang như phong lôi, mạnh mẽ bành trướng.

Loáng thoáng tầm đó, đã có một đạo Tính Linh quang huy ở trái tim chi địa mờ mịt.

Cho đến cả buổi sau đó.

Tô Dịch lặng yên mở mắt ra.

Cái này một cái chớp mắt, kia lồng ngực trái tim chi địa, bỗng nhiên bắn ra một đạo lửa đỏ hào quang, gió lốc dựng lên, thẳng Trùng hư không bên trên.

Trong chốc lát, liền đến bên ngoài trăm trượng!

Chợt, cái này một vòng lửa đỏ hào quang cứ thế biến mất.

"Ta vừa mới bước vào Dưỡng Lô cảnh cánh cửa, liền có thể ở trái tim chi địa rèn luyện ra đủ đến cao trăm trượng trống không Tính Linh đạo quang, như tu luyện tới chuyện này viên mãn tình trạng, đã định trước sẽ trở nên càng mạnh hơn nữa!"

Tô Dịch bên môi nổi lên vẻ hài lòng.

Dưỡng Lô cảnh, lại được xưng làm tông sư cảnh, ở trong thế tục, đã là bầu trời Thần Long giống như tồn tại.

Đạt đến chuyện này, lại cách không giết địch, trong thời gian ngắn bằng hư nhượt ngự không, một thân khí huyết không sợ Thủy Hỏa gặm nhấm, nhảy lên tầm đó, lại đến bên ngoài trăm trượng!

Mà có được "Ngũ uẩn Tính Linh" nội tình giả, cũng có thể "Dùng võ ngự linh, lấy thế hóa thuật" !

Nói cách khác, chính là lấy Dưỡng Lô cảnh tu vi đến ngự dụng Linh khí trong Thiên Địa cùng Đại Thế, do đó Diễn hóa ra thuật pháp giống như uy năng!

Lúc trước Ninh Tự Họa liền thi triển bực này lực lượng, cùng Tô Dịch luận bàn qua một chiêu.

Bất quá, Ninh Tự Họa tuy cường đại, nhưng cũng không chân chính tại ngũ tạng chi địa đều rèn luyện ra Tính Linh đạo quang.

Dựa theo Tô Dịch suy đoán, cái này lai lịch nữ nhân thần bí, cho là rèn luyện ra hai loại Tính Linh đạo quang, mà không phải năm loại.

Bất quá dù vậy, cũng đã có thể nói kinh người rồi.

Dù sao, đây chính là thế tục thế giới.

Tĩnh tâm cảm thụ được một thân khí cơ cùng lực lượng biến hóa, Tô Dịch vươn người đứng dậy.

Dưới mắt hắn, đã là danh xứng với thực một vị tông sư!

Lật tay lại, một khối Hồn ngọc xuất hiện ở bàn tay Tô Dịch.

Hắn giương mắt nhìn nhìn cái kia thiên khung ở dưới ngàn trượng Huyết Sắc vòng xoáy, trong lòng hơi có chút tiếc nuối.

Lúc này đây hành động, hắn vốn định giúp đỡ Khuynh Oản tìm kiếm một cái thân thế chi mê.

Nhưng hiện tại xem ra, cũng đã rất khó làm được.

Bất quá, Tô Dịch đại khái đã có thể suy đoán ra, cái khối Hồn ngọc này chỉ sợ sẽ là đến từ cái kia không gian bích chướng một bên kia thế giới!

Nói cách khác, Khuynh Oản cực có thể không phải là người Thương Thanh Đại Lục!

"Lấy cái Hồn ngọc này làm cho lạc ấn đồ án cùng dấu vết, như lấy một chút bí pháp đến thúc giục, ngược lại hoàn toàn chính xác có thể trực tiếp xuyên qua đạo này thế giới bích chướng rồi, đáng tiếc, Hồn ngọc lực lượng đã hoàn toàn bị phai mờ không còn, không cách nào nữa phân biệt ra được những thứ khác Huyền Cơ. . ."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, liền thu hồi Hồn ngọc, quay người đã đi ra cái mảnh thế giới ngầm này.

Đợi Võ Linh hầu Trần Chinh luyện hóa kia trong thức hải cái kia một cỗ lực lượng thần hồn, có lẽ có thể theo cái kia một cỗ lực lượng thần hồn

trong trí nhớ, tìm ra một chút cùng không gian bích chướng bên ngoài thế giới kia có liên quan tin tức.

Đến lúc đó, dĩ nhiên là có thể suy tính ra một chút cùng Khuynh Oản thân thế có liên quan manh mối.

. . .

Trên mặt đất.

"Đã qua hai ngày rồi, Tô công tử như thế nào vẫn chưa trở lại, hẳn là xảy ra điều gì tình trạng hay sao?"

Trần Chinh có chút bận tâm.

"Hắn như xảy ra vấn đề, chúng ta những người này cùng đi cứu giúp, sợ đều không làm nên chuyện gì."

Ninh Tự Họa khẽ cười nói.

Lẫn nhau đối cái khác người mà nói, hắn không thể nghi ngờ bình tĩnh nhất.

"Lại nói tiếp, chúng ta lần này vốn là làm dò xét tìm cơ duyên mà đến, chưa từng nghĩ, lại gặp phải là một cọc không kịp chuẩn bị tai hoạ, xác thực là tạo hóa trêu người."

Tinh Nhai học cung lớn trường lão Bộc Ấp thở dài.

Thân Cửu Tung, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong đám người nhớ tới hai ngày trước chuyện đã xảy ra, nội tâm cũng một hồi than thở.

Hoàn toàn chính xác, ai có thể nghĩ tới, Huyết Đồ Yêu Sơn phát sinh lúc này dị biến, lại sẽ cùng người một cái thế giới khác có quan hệ?

Mà Âm Sát Môn không thể nghi ngờ đã biết từ lâu bí mật này!

Đến nỗi, bọn hắn đã trước thời hạn hành động, đang chuẩn bị tiếp ứng một vị kéo dài qua giới diện mà đến kinh khủng tồn tại.

May mắn lúc này hành động bị Tô Dịch cho tan rã, bằng không, hậu quả kia tuyệt đối khó lường.

"Thương Thanh Đại Lục Linh khí thiếu thốn như thế, bọn hắn những thứ này chân chính người tu đạo, vì sao phải kéo dài qua không gian bích chướng mà đến? Trên đời này lại có cái gì gặp đến bọn hắn mưu đồ hay sao?"

Mộc Hi thì thào.

Hắn cũng có chút khó hiểu.

"Chỉ là Đại Chu cảnh nội tám tòa Yêu Sơn, liền tất cả có giấu Đại Huyền cơ, như phóng nhãn toàn bộ Thương Thanh Đại Lục trên trăm tên trong quốc gia, tương tự như vậy có giấu Đại Huyền cơ địa phương, đã định trước sẽ không ở số ít rồi."

Ninh Tự Họa trầm ngâm nói, " hôm nay, chúng ta cũng vẻn vẹn chỉ biết là bên trong cái Huyết Đồ Yêu Sơn này, phong ấn một cái không gian bích chướng, nhưng này không có nghĩa là, cái khác Yêu Sơn trung sẽ không có dạng này không gian bích chướng rồi."

Trong lòng mọi người đều một hồi run sợ.

"Ta càng hiếu kỳ chính là, tượng cái này một trăm lẻ tám tọa tế đàn, thì là người nào bố trí xuống, lại vì sao phải phong ấn cái này dưới cái khe mới có cái kia một cái thế giới bích chướng rồi, trong này định có giấu đại bí mật."

Mộc Hi trầm ngâm nói.

Phen này đối thoại, rơi vào Thân Cửu Tung bọn hắn những người này trong tai, nhường đến bọn hắn tâm tình cũng không khỏi càng trầm trọng.

Ở bên trong thế tục, bọn hắn không người nào là đặt chân tại võ giả đỉnh phong đại nhân vật? Cái nào không có được lấy chấn nhiếp một phương thân phận cùng ngập trời quyền hành?

Thế nhưng là, khi hiểu rõ đã có quan hệ nơi đây bí mật về sau, làm nhận thức đến chân chính Tu Hành Giả kinh khủng về sau, những đại nhân vật này đột nhiên bằng sinh một loại nhỏ bé áp lực cảm giác.

Tông sư như rồng?

Chỉ sợ cũng chỉ ở bên trong thế tục, mới có thể bị như vậy tôn xưng.

Đặt tại chính thức Tu Hành Giả trong mắt, nếu nói tông sư cảnh, cũng bất quá là võ đạo đệ tam trọng Dưỡng Lô cảnh mà thôi!

Chân chính người tu đạo, ăn sương uống gió, Tích Cốc không ăn, đằng vân giá vũ, hà hơi thành lôi!

Đó mới là như thần tiên giống như tồn tại.

Giống như những cái này ở bên trong thế tục bị tôn xưng là "Lục Địa Thần Tiên" nhân vật, mới được xưng tụng chân chính bước vào tu hành chi đạo đại môn.

Nhưng. . .

Cũng vẻn vẹn chẳng qua là vào cửa!

Làm thực sự hiểu rõ đến những thứ này có quan hệ tu hành bí mật lúc, khiến cái này cái ở bên trong thế tục có được phi phàm quyền thế đại nhân vật, lại làm sao có thể không uể oải?

Tự cho là như bầu trời Thần Long, kì thực cũng bất quá một đám còn chưa chân chính bước vào cánh cửa tu hành nhân vật mà thôi. . .

"May mắn ta từ lâu đạt được Ninh Cung chủ chỉ điểm, biết rõ nên như thế nào đi nắm chắc cái kia một đường cùng tu hành có liên quan cơ hội!"

So với những người khác, Thân Cửu Tung lại ngầm vui mừng.

"Có quan hệ nơi đây nơi cất giấu Huyền Cơ, Tô đạo hữu khẳng định so với chúng ta hiểu rõ nhiều, lấy thủ đoạn của hắn, cũng chắc chắn hóa giải phương pháp xử lý."

Ninh Tự Họa ngữ khí tùy ý, lại đối với Tô Dịch tràn đầy tin tưởng.

Mộc Hi giật mình, gật đầu nói: "Đúng vậy, hắn còn nói qua, ước gì những thứ kia dị giới người tu đạo kéo dài qua thế giới mà đến, như vậy có thể thu hoạch một đống con mồi rồi. . ."

Nói xong lời cuối cùng, hắn ánh mắt cổ quái, thần sắc đều hơi có chút khác thường.

Trước ở đó trong thế giới ngầm lúc, nghe tới Tô Dịch khinh miệt xem những thứ kia người từ ngoài đến làm con mồi lúc, Mộc Hi chỉ cảm thấy vô cùng vớ vẩn, còn tưởng rằng Tô Dịch đang khoác lác.

Nhưng bây giờ, Mộc Hi lại không phải không thừa nhận, Tô Dịch dùng hành động thực tế đánh cho mặt của mình.

Vậy sẽ Trần Chinh đoạt xá dị giới người tu đạo, liền trực tiếp bị Tô Dịch dễ dàng cho giam cầm đã trấn áp!

Nghe được Mộc Hi lời nói Bộc Ấp đám người thần sắc cũng biến thành khác thường, trong lòng đều cảm thán không thôi.

Trên đời này, chỉ sợ cũng chỉ Tô Dịch loại này vô pháp dùng lẽ thường cân nhắc gia hỏa mới dám ... như vậy làm. . .

Đổi lại những người khác, người nào dám như thế coi rẻ những cái này có thể kéo dài qua không gian bích chướng dị giới người tu đạo?

Trần Chinh càng là nói ra: "Nếu như đổi lại lúc tuổi còn trẻ, ta tất nhiên liều lĩnh cũng muốn năn nỉ Tô công tử thu ta làm đồ đệ rồi, như vậy, có lẽ từ vừa mới bắt đầu có thể bước lên con đường tu hành chân chính, mà không đến mức cho tới bây giờ cũng chỉ có thể tại võ đạo chi lộ nổi lên trầm. . ."

Nói người nói vô tâm, người nghe hữu ý.

Trần Chinh chuyện đó, lại làm cho Bộc Ấp, Khương Đàm Vân trong lòng bọn hắn đều là khẽ động.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 248: Hạ Lễ

Sao Nhai học cung đại trưởng lão Bộc Ấp do dự một chút, truyền âm cho Mộc Hi nói: "Tiểu vương gia, ngài cảm thấy cái này Tô Dịch như thế nào? "

Dùng truyền âm tới hỏi hỏi ý kiến, không thể nghi ngờ là không muốn làm cho những người khác nghe được.

Mộc Hi suy nghĩ một lát, thanh âm lộ ra một tia bất đắc dĩ, nói: "Mặc dù không có cam lòng, đối với ngươi không thừa nhận cũng không được, một thân sâu không lường được, ta cũng không pháp tới bằng được. "

Nói xong, hắn lời nói mang cảm khái, "Phóng nhãn toàn bộ Đại Chu, sợ tìm khắp không xuất ra mấy cái có thể cùng loại này yêu nghiệt nhân vật đánh đồng....."

Bộc Ấp một chút trầm mặc, lần nữa truyền âm hỏi: "Cái kia Tiểu vương gia cho rằng, ta Sao Nhai học cung có hay không có thể mượn cơ hội này, cùng Tô Dịch thành lập một ít hữu nghị? "

Mộc Hi lườm đối phương liếc, nói: "Nếu có thể như vậy, tự nhiên là vô cùng tốt sự tình, có thể tưởng tượng muốn làm đến một bước này, chỉ sợ rất khó, trừ phi ngươi Bộc Ấp có thể đại biểu Sao Nhai học cung, hạ thấp tư thái, chứng minh xuất từ thân giá trị, có lẽ miễn cưỡng có thể bị tô dịch tán thành. "

Bộc Ấp nhẹ gật đầu, không nói thêm lời.

Hắn cũng ý thức được, muốn cùng Tô Dịch bực này tựa như trích tiên thiếu niên thành lập một tầng quan hệ, không thể nghi ngờ lên giá phí thật lớn tâm huyết cùng tinh lực.

Thậm chí cực khả năng đến cuối cùng cũng không thấy được có thể được đến Tô Dịch tán thành.

Dù sao, Tô Dịch mặc dù còn trẻ, có thể thực chất bên trong cực kỳ chi ngạo, đều muốn đạt được đến từ hắn tình hữu nghị, sợ là cần phải cần một cái phù hợp cơ hội không thể.

Không bao lâu, Tô Dịch thân ảnh theo dưới cái khe lướt đi.

Mọi người đều dừng lại nói chuyện với nhau, vô ý thức đứng dậy, nhao nhao nghênh tiếp trước.

"Ta đã nói Tô công tử người hiền đều có trời giúp, đoạn không có việc gì. "

Thân Cửu Tung cởi mở cười nói.

"Đạo hữu, ngươi đây là phá cảnh? "

Mà khi thấy rõ Tô Dịch khí tức trên thân, Ninh Tự Họa không khỏi giật mình lên tiếng.

Tô Dịch như cũ là cái kia phó lạnh nhạt xuất trần khí chất, nếu không phải Ninh Tự Họa thần hồn lực lượng vô cùng linh mẫn, có thể thấy rõ đến người bình thường không thể nhận ra biết đến huyền diệu, chỉ dựa vào mắt thường, cũng rất khó theo trong hơi thở phân biệt ra tu vi của hắn đến.

Phá cảnh?

Nghe vậy, Mộc Hi, Bộc Áp đám người đều động dung.

Cái này không thể nghi ngờ có nghĩa là, trước mắt 17 tuổi áo bào xanh thiếu niên, đã đột phá tụ khí cảnh gông cùm xiềng xích, bước vào tông sư chi cảnh!

Mà vừa nghĩ tới hắn ở đây tụ khí cảnh lúc, liền có được cái kia các loại bất khả tư nghị năng lực, hôm nay bước vào tông sư chi cảnh, thực lực lại nên trở nên hạng gì khủng bố?

"Ta mà nói, phá cảnh không khó, khó khăn là tu hành trên đường chỗ trúc liền nội tình. "

Tô Dịch thuận miệng nói.

Ý ở ngoài lời chẳng khác nào là thừa nhận chính mình đã phá cảnh.

Điều này làm cho trong mọi người tâm lại là một hồi bốc lên.

Mà Ninh Tự Họa nghĩ nghĩ, lòng bàn tay khẽ đảo, nhiều ra một quả màu xanh hạt châu, đưa cho Tô Dịch, nói:

"Đây là một quả dưỡng linh châu, đối rèn luyện tạng phủ tính linh có một ít diệu dụng, quả làm một phần hạ lễ, cung Hạ đạo hữu phá cảnh thành công, bước vào tông sư chi cảnh. "

Tất cả mọi người không khỏi hít sâu một hơi.

Đây tuyệt đối là đại thủ bút!

Cần biết, dưỡng linh châu thế nhưng là khó gặp của quý, có thể xếp vào hiếm có Tứ phẩm linh tài trong, đối tông sư cảnh rèn luyện tạng phủ cực kỳ hữu ích.

Tại Đại Chu cảnh nội, giống như bực này bảo bối, không có trên trăm nhanh Tam phẩm linh thạch, tuyệt đối bắt không được đến!

Tô Dịch cũng là khẽ giật mình, chợt thật sâu nhìn Ninh Tự Họa liếc, nói: "Tốt, phần này hạ lễ ta nhận, đa tạ. "

Dứt lời, đưa tay đem cái kia màu xanh hạt châu thu vào trong túi.

Có được bảo vật này, đủ có thể khiến hắn ở đây cái này tông sư nhất trọng cảnh lúc, tiết kiệm đại lượng thời gian tu luyện!

Gặp Tô Dịch nhận lấy, Ninh Tự Họa không khỏi mỉm cười.

Từ lúc Cổn Châu lúc, nàng liền phát giác được Tô Dịch khoảng cách tông sư chi cảnh chỉ thiếu chút nữa, cho nên sớm chuẩn bị cái này một viên dưỡng linh châu.

Mà nhìn thấy tô dịch thoải mái nhận lấy bảo vật này, cũng không uổng công nàng tiêu phí tâm tư sớm chuẩn bị phần này hạ lễ.

"Tô công tử, đây là thân mỗ mấy năm trước ngẫu nhiên lấy được một cây Tứ phẩm linh dược, đối củng cố tông sư cảnh tu vị có một ít diệu dụng, cũng cho rằng là thân mỗ một phen tâm ý, chúc mừng công tử phá cảnh thành công, kính xin xin vui lòng nhận cho! "

Thân Cửu Tung nói xong, cũng là theo trong tay áo xuất ra một cái lòng bài tay lớn nhỏ hộp ngọc, hai tay đưa tới.

Tô Dịch kinh ngạc, hắn tự nhiên nhìn ra, vô luận là Ninh Tự Họa, vẫn là Thân Cửu Tung, rõ ràng cho thấy sớm đã chuẩn bị xong riêng phần mình hạ lễ.

Cầm qua hộp ngọc, mở ra vừa nhìn, chỉ thấy trong đó nở rộ lấy một khối lớn bằng ngón cái, hài nhi lòng bài tay lớn nhỏ mực sắc linh chi, mùi thuốc xông vào mũi.

Đây là mặc ngọc linh chi, tối thiểu có trăm năm hỏa hầu, giá trị cực kỳ đắt đỏ, cũng không so yên tĩnh tự họa tống xuất dưỡng linh châu kém bao nhiêu.

"Cố tình. "

Tô Dịch thu hồi hộp ngọc, hướng Thân Cửu Tung nhẹ gật đầu.

Thân Cửu Tung nhất thời cười rộ lên, nói: "Chỉ cần Tô công tử ưa thích là tốt rồi. "

Bộc Ấp, Trần Chinh bọn hắn thấy một hồi ngẩn người, ai có thể nhìn không ra, Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung giờ phút này tống xuất hạ lễ, rõ ràng cho thấy sớm có trù tính?

Cũng đang bởi vì như thế, mới khiến cho bọn hắn ý thức được, cường đại như Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung, đều sớm đã bắt đầu dùng hết tâm tư tại tranh thủ thuộc về Tô Dịch tình hữu nghị!

Bộc Ấp âm thầm cắn răng một cái, đem trân tàng nhiều năm một cái bảo bối lấy ra, cười đưa lên trước, nói:

"Tô công tử, bộc mỗ lần này ra ngoài, trên người cũng không mang cái gì tốt bảo bối, bất quá, đã có một kiện tiểu vật có chút hợp với tình hình, hy vọng công tử có thể ưa thích. "

Đây là một cái bạch ngọc tiểu hồ lô, chỉ ba thốn cao, óng ánh sáng long lanh.

Tô Dịch con ngươi nổi lên dị sắc, nói: "Cái này làm như một kiện Linh khí? "

Bộc Ấp cười nói: "Công tử hảo nhãn lực, này hồ lô tên gọi‘ Ngọc Nha’, là ta Sao Nhai học cung một vị tiền bối nhân vật tại tìm kiếm thanh đằng yêu núi lúc, theo một chỗ phế tích trong ngẫu nhiên đã chiếm được một kiện linh vật, trong đó tự thành không gian, có thể chửa dưỡng linh binh. "

Trong lòng mọi người đều là chấn động, đây chính là một kiện hiếm có bảo bối!

Đã thấy Tô Dịch lắc đầu, nói: "Vô công bất thụ lộc, bảo bối này ngươi vẫn là giữ đi. "

Bộc Ấp nhất thời tức giận, nói: "Công tử lúc trước cứu vãn chúng ta tại trong nước lửa, như thế đại ân, há lại một cái nho nhỏ hồ lô có thể so sánh? Mong rằng công tử cần phải nhận lấy! "

Nói xong, cúi đầu chào, đem cái kia bạch ngọc tiểu hồ lô hai tay trình lên.

"Tô công tử, đây cũng là Bộc Ấp trưởng lão một phen tâm ý, ngài nếu không nhận lấy, hắn về sau sợ là sẽ phải cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an. "

Mộc Hi cười mở miệng.

Tô Dịch nhíu mày, đạo: "Ta cứu người lúc, thật không nghĩ qua cho các ngươi mang ơn, huống chi, ta như thu bảo vật này, chẳng phải là chiếm được ngươi đại tiện nghi? Việc này chớ để bàn lại. "

Nói xong, hắn cất bước hướng cách đó không xa một tòa tế đàn đi đến, nói: "Chư vị chờ một chốc, ta lại đem trận này một lần nữa phong ấn một phen. "

Tiếng nói vẫn còn quanh quẩn, hắn thân ảnh lăng không dựng lên, mười ngón liên đạn, bắt đầu thao túng cái kia một trăm lẻ tám tọa tế đàn biến thành cấm trận.

Nhìn thấy một màn này, Bộc Ấp thần sắc một hồi sáng tắt bất định, trong môi phát khổ.

Hắn chưa từng nghĩ tới, chủ động tống xuất một phần đại lễ, lại lại sẽ bị như vậy cự tuyệt.....

Mà vốn là cũng ý định tặng lễ Khương Đàm Van, Lư Trường Phong thấy vậy, nhất thời đều dập tắt ý nghĩ này, đối mắt nhìn nhau, nội tâm đều một hồi bất đắc dĩ.

Tương giao mà nói, hai người bọn họ từng khinh mạn qua Tô Dịch, đều muốn đền bù cùng Tô Dịch quan hệ trong đó, không thể nghi ngờ cũng càng khó!

Mộc Hi đi lên trước, truyền âm cho bộc ấp nói: "Ta sớm đã từng nói qua, giống như hắn bực này thực chất bên trong cực kỳ chi ngạo nhân vật, chỉ dựa vào một ít ngoại vật, là rất khó đạt được hắn tán thành. "

"Mà hắn sở dĩ nhận lấy Ninh Tự Họa cùng Thân Cửu Tung hạ lễ, là vì hai người này sớm đã đã chiếm được hắn tán thành. "

"Còn ngươi, trước kia cùng hắn cũng không có gì giao tình, ngươi như vậy chủ động đưa đi lên cửa, lại để cho trong lòng của hắn như thế nào muốn? "

"Cái gọi là vô sự mà ân cần, thì không phải gian sảo tức là đạo chích, ngươi vừa rồi cách làm, thật có chút đường đột. "

Mộc Hi than nhẹ một tiếng, "Huống chi, ngươi thực cho rằng một kiện nho nhỏ Linh khí, có thể chiếm được hắn niềm vui? "

Bộc Ấp giật mình, không khỏi hổ thẹn tự giễu nói: "Tiểu vương gia giáo huấn rất đúng, tại việc này bên trên, của ta xác thực nóng vội. "

Mộc Hi lắc đầu, nói: "Không nói những thứ này. "

Kì thực, mộc hi nội tâm cũng có chút phức tạp.

Trước kia thời điểm, hắn vô luận ở nơi nào, đều là quần hùng chú mục chính là tiêu điểm.

Nhưng hôm nay, theo tô dịch xuất hiện, khi bọn hắn trong nhóm người này, hắn vị này Đại Chu trẻ tuổi nhất người khác họ Vương, ngược lại biến thành phụ gia.

Để cho nhất hắn mâu thuẫn chính là, ngay tại vừa rồi thời điểm, hắn lại cũng có nghĩ đến có muốn hay không tiễn đưa Tô Dịch một phần hạ lễ.....

Loại này vi diệu tâm tính, không thể nghi ngờ có nghĩa là, đối mặt Tô Dịch lúc, hắn trong tiềm thức cũng có một loại muốn cùng Tô Dịch kết một đoạn thiện duyên ý tưởng.

Đúng là ý thức được điểm ấy, Mộc Hi nội tâm cũng không khỏi một hồi xấu hổ, chính mình.....Chẳng lẽ thật sự cũng bị tên kia khuất phục?

Ầm ầm~~

Khe hở hai bên, một trăm lẻ tám tọa tế đàn nổ vang vận chuyển, nổ vang như sấm, hiện lên ra hừng hực chói mắt ký hiệu nước lũ.

Đang lúc mọi người rung động ánh mắt nhìn chăm chú, chỉ thấy cái kia cả vùng đất cực lớn khe hở, đúng là một chút lắp đầy lại với nhau.

Đến cuối cùng, hồn nhiên lại nhìn không đến bất luận cái gì một tia dấu vết.

Như từ phía trên khung quan sát, tức thì có thể phát hiện, cái kia vốn là xếp đặt tại khe hở hai bên một trăm lẻ tám tọa tế đàn, hôm nay cũng thay đổi phương trận, chằng chịt đứng sừng sững, nghiễm nhiên hình thành một cái phức tạp Thất Tinh Bát Quái hàng ngũ.

Rồi sau đó, theo Tô Dịch tay áo vung lên.

Oanh!

Cái kia một trăm lẻ tám tọa tế đàn cũng tùy theo chìm vào đại địa phía dưới, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Dịch thân ảnh lúc này mới bồng bềnh rơi xuống đất.

"Đạo hữu, làm như vậy có gì chú ý? "

Ninh Tự Họa tiến lên hỏi.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Đem trận này một lần nữa bố trí thoáng một phát, mặc dù sẽ rút ngắn trận này kéo dài tồn thời gian, nhưng đủ để cam đoan tại trong vòng năm năm, đủ để trấn áp dưới mặt đất cái kia một đạo không gian tường ngăn cách, sẽ không để cho một cái thế giới khác người tu đạo vượt qua giới mà đến. "

"Mới năm năm? "

Ninh Tự Họa khẽ giật mình.

Tô Dịch nói: "Nếu không làm như vậy, không tới ba năm, không gian kia tường ngăn cách sẽ đánh vỡ cái này một tòa cấm chế phong ấn, ngang trời hiện thế. "

"Đến lúc đó, sợ là không biết có bao nhiêu ngoại giới tu sĩ sẽ nhìn chằm chằm vào nơi đây, xem nơi đây vì tọa độ không gian, vượt qua giới mà đến, nếu chỉ có vậy sự tình đã xảy ra....."

Nói đến đây, Tô Dịch nhún vai, "Ta cũng không phải sợ cái gì, nhưng này Đại Chu cảnh nội nhất định đem lâm vào lớn lao rung chuyển cùng trong hỗn loạn. "

Trong lòng mọi người ngay ngắn hướng chấn động, sắc mặt cũng thay đổi.

Bọn hắn lúc này mới ý thức được vấn đề nghiêm trọng!

Khách quan mà nói, Tô Dịch tự mình ra tay, đem nơi đây tiến một Bộ Phong ấn, không thể nghi ngờ tương đương đem như vậy một hồi tai hoạ đẩy về sau đã muộn hai năm thời gian.

"Đạo kia hữu cảm thấy, không gian kia tường ngăn cách khác một bên thế giới tu sĩ, vì sao phải đến thương thanh đại lục? Bọn hắn đến tột cùng muốn mưu mô cái gì? "

Ninh Tự Họa nhịn không được lần nữa hỏi.

Những người khác cũng đều dựng lên lỗ tai, điều này cũng đúng là để cho bọn họ cảm thấy nghi hoặc địa phương.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 249: Luyện Kiếm

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói ra: "Hiện tại còn khó nói, nhưng có thể khẳng định là, cái này Thương Thanh Đại Lục tuyệt không đơn giản."

Kỳ thật, nội tâm của hắn đã phỏng đoán ra một chút đáp án.

Bất quá, những đáp án này đến một lần chỉ một chút mơ hồ suy đoán, thứ hai quá mức kinh thế hãi tục, còn vô pháp kết luận là có hay không chính sẽ phát sinh.

Như bây giờ nói ra, không khỏi có nói chuyện giật gân cảm giác.

Mọi người nghe vậy, mặc dù hơi có chút thất lạc, bất quá cũng thực sự đều sinh ra mãnh liệt đồng cảm.

Hoàn toàn chính xác, đã trải qua lần này sự tình, ai còn dám nói Thương Thanh Đại Lục vẻn vẹn chỉ là một cái Linh khí cằn cỗi thiếu thốn thế giới?

Hoàng hôn thập phần.

Tô Dịch một đoàn người ly khai Huyết Đồ Yêu Sơn, phản hồi Thanh Giáp Quân làm cho đóng quân quân doanh.

Vào lúc ban đêm, Võ Linh hầu Trần Chinh an bài yến hội, thịnh tình khoản đãi Tô Dịch, Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung, Mộc Hi đám người.

Trên yến tiệc, Tô Dịch tự nhiên đã thành mọi người mời rượu đối tượng.

Tô Dịch tự nhiên là ai đến cũng không có cự tuyệt.

Tại uống rượu lên, hắn từ trước đến nay chưa hề kinh sợ qua.

Bất quá, cho đến sắp bị quá chén lúc, Tô Dịch rất tự giác rời tiệc mà đi.

Trở lại về phòng của mình về sau, liền vận chuyển tu vi, đem cái kia một thân nóng rang khó nhịn rượu mời lặng yên luyện hóa.

"Nếu như Trà Cẩm tại, tối thiểu còn có thể cho ta chịu đựng một chén canh giải rượu uống một ngụm."

Tô Dịch ngồi ở giường, đột nhiên có chút nhớ nhung Sấu Thạch Cư rồi.

"Chờ ngày mai đem một thanh kiếm phôi kia tế luyện một lần, liền lập tức lên đường, phản hồi Cổn Châu Thành."

Tại trên bàn rượu đêm nay, Tô Dịch cũng là giải được, tại Thanh Giáp Quân đóng quân nơi trú quân, liền sắp đặt "Tạo vật phường", là chuyên môn để mà chế tác cùng rèn máy chiến đấu giới chỗ.

Trong đó tự nhiên cũng có có thể cung cấp luyện kiếm địa phương.

Tô Dịch ý định trước khi đi, trước tiên đem luyện kiếm sự tình giải quyết hết.

Rất nhanh, lắc đầu, hắn vứt bỏ tạp niệm, liền bắt đầu ngồi xuống tu luyện.

Sáng sớm hôm sau.

Trấn Nhạc Vương Mộc Hi, Bộc Ấp, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong cùng rời đi.

Trước khi chia tay, Mộc Hi còn cố ý cùng Tô Dịch gặp mặt một lần, cười xưng tin tưởng không bao lâu, có lẽ có thể gặp lại lần nữa.

Tô Dịch không đến để ở trong lòng, đầu qua loa gật gật đầu.

Cho đến Mộc Hi một đoàn người ly khai, hắn liền tại dưới sự dẫn dắt của Võ Linh hầu Trần Chinh, đi tới Thanh Giáp Quân "Tạo vật phường" .

Tại Trần Chinh an bài xuống, làm Tô Dịch chuyên môn an bài một chỗ luyện khí chi địa.

"Đây là rèn luyện linh binh dùng 'Địa sát dương hỏa " tin tưởng mới có thể thỏa mãn Tô công tử luyện kiếm nhu cầu."

Trước một tòa Thanh Đồng lò luyện cự đại, Trần Chinh vừa cười vừa nói.

Bên trong cái lò luyện ka, có hỏa diễm màu đen rào rạt thiêu đốt, ngọn lửa phun ra nuốt vào, tản mát ra khí tức nóng rực kinh người.

"Không sai."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, "Tiếp xuống, chớ có làm cho người ta tới quấy rầy ta lại."

"Tốt!"

Trần Chinh lĩnh mệnh mà đi.

Chỉ còn lại Tô Dịch một người lúc, hắn vung tay áo lên, một đống Linh tài nổi lên.

Trong đó trân quý nhất thuộc về Tinh Vẫn Tinh Thiết, đây là một loại Ngũ phẩm Linh tài hiếm thấy, tính chất sáng sủa như bạc, sắc bén như lãnh

điện, nội uẩn cực kỳ lăng lệ ác liệt tinh sát chi lực.

Tại luyện kiếm lúc, thoáng trộn lẫn trên một chút, có thể tăng lên cực lớn linh kiếm phẩm chất!

Ngoại trừ Tinh Vẫn Tinh Thiết, cái khác Linh tài cũng phần lớn là Tam phẩm, tứ phẩm bảo vật, có giá trị không nhỏ.

Bất quá, so với những thứ này, đều xa kém xa cùng cái kia một thanh từ huyền ta Thần mộc luyện chế kiếm phôi đánh đồng.

"Lần này cùng hắn nói là luyện kiếm, thua kém hơn nói là phong ấn lực lượng kiếm phôi này. . ."

Tô Dịch ánh mắt hơi có chút khác thường.

Kiếm phôi này uy năng quá mức cường đại, tuy không phải hoàn chỉnh linh binh, nhưng vẻn vẹn kia phẩm chất, liền vượt xa bình thường trên ý nghĩa linh binh!

Dựa theo Tô Dịch nhận thức, chính là Nguyên đạo tu sĩ trong tay "Tuyệt phẩm nguyên binh", bàn về phẩm tướng lời nói cũng phải kém hơn một thanh kiếm này phôi một bậc.

Đương nhiên, kiếm phôi này cuối cùng chỉ kiếm phôi, còn chưa chân chính luyện chế thành công, cùng với một loại có một không hai linh liệu không có khác nhau.

Bất quá dù vậy, uy năng kia cũng đã cực kỳ đáng sợ!

Chỉ tiếc, uy năng quá cường đại, nhưng tịnh không phải là cái gì chuyện tốt.

Lấy Tô Dịch thực lực hôm nay, như lấy thanh kiếm phôi này giết địch, nhiều nhất vẻn vẹn đầu có thể chống đỡ nửa khắc đồng hồ, một thân tu vi cũng sẽ bị hao hết.

Nguyên nhân chính là, muốn triển khai uy năng kiếm phôi này, đối với bản thân lực lượng tiêu hao cũng cực kỳ to lớn.

Nói không khoa trương, đổi lại cái khác nhân vật tông sư, lấy bọn hắn cái kia chút thực lực, sợ là căn bản là không có cách ngự dụng thanh kiếm này phôi rồi.

Xét đến cùng, đối với kiếm tu mà nói, chỉ có thích hợp nhất linh kiếm, mới có thể chân chính hoàn mỹ phù hợp cùng xứng đôi thực lực bản thân.

Cũng mới có thể trong chiến đấu phát huy ra hết sức chi uy.

Linh kiếm uy năng quá yếu, hoặc là quá mạnh, đều tất cả có tệ nạn, ngược lại sẽ ảnh hưởng kiếm tu thực lực bản thân triển khai.

Dưới mắt Tô Dịch muốn làm đấy, chính là đem uy năng kiếm phôi này phong ấn, để cho có thể phù hợp tu vi của mình.

"Đúng, trước tiên đem đỉnh núi kiếm dung rồi, kiếm này cũng là khó gặp linh binh rồi, nóng chảy về sau, lại phối hợp những linh tài này, đủ tại trên kiếm phôi này tuyên khắc trên một đạo 'Thôn Linh' sắc lệnh. . ."

"Có thử sắc lệnh, về sau chỉ cần sưu tập Linh tài, lại nhường kiếm này hấp thu trong đó Linh tính, để bù đắp cùng chữa trị thân kiếm linh tính tiêu hao, vả lại có thể tạo được dự trữ nuôi dưỡng Linh tính ảo diệu, sẽ không nhất định hoa tốn thời gian tới sửa thiện kiếm này. . ."

"Đợi ta bước vào trước Thiên Võ Tông cảnh giới lúc, có lẽ có thể giải trừ phong ấn kiếm này, lấy độc môn bí pháp đến đem kiếm này luyện chế

thành một thanh thần binh chân chính lưỡi dao sắc bén!"

Một bên suy nghĩ lúc, Tô Dịch đã động thủ.

. . .

"Lão Ma tử, chỉ cần ngươi đáp ứng, bỏ đi trong lòng báo thù ý muốn, ta cam đoan, cho ngươi một cái đường sống."

Một cái trong doanh trướng, Võ Linh hầu Trần Chinh thở dài một tiếng, "Ta hy vọng, niệm tại trước kia tình cảm lên, ngươi tốt nhất chớ để muốn cự tuyệt."

Phó Đô thống Ma Sơn Uy đứng ở cách đó không xa, thần sắc âm tình bất định.

"Hầu Gia có thể hay không cho ta một cái lý do?"

Rất lâu, Ma Sơn Uy mới thanh âm khàn khàn mở miệng.

Vài ngày trước, Tô Dịch vừa đến Thanh Giáp Quân lúc, bởi vì Hoàng Kiền Tuấn sự tình, bả Ma Sơn Uy hung hăng chỉnh đốn chà đạp một trận.

Chuyện này nhìn như là bỏ qua rồi, khả trần đánh dẹp hiểu rõ, Ma Sơn Uy loại người này, thực chất bên trong cực kỳ tới Phong Cuồng cùng cố chấp, đã định trước không có khả năng nuốt xuống khẩu khí này.

Suy nghĩ một lát, Trần Chinh nói: "Ngươi đang ở đây Thanh Giáp Quân cống hiến nhiều năm, tuy rằng ngươi tính tình cực đoan đi một tí, nhưng từ đầu đến cuối, ta xem ngươi như đồng chí, ta từ không muốn làm cho ngươi về sau đi chịu chết."

"Chịu chết?"

Ma Sơn Uy sống ở đó.

Trần Chinh trầm giọng nói: "Ta có thể nói cho ngươi biết, về sau vô luận lúc nào, chỉ bằng ngươi điểm này năng lực, căn bản không có bất cứ cơ hội nào báo thù. Mặc kệ ngươi tin hay không, hiện tại ngươi có thể nói với của ta lựa chọn của ngươi rồi."

"Ta. . ."

Ma Sơn Uy lồng ngực một hồi phập phồng, rất lâu mới nghiến răng nói, " tốt, ta đáp ứng Hầu Gia, đời này kiếp này, sẽ không đi đối địch với Tô Dịch!"

Trần Chinh lập tức thầm thở ra một hơi, ngoài miệng lại lạnh lùng nói: "Ngươi tốt nhất nói được thì làm được, cũng tốt nhất đừng cảm thấy ủy khuất, ta cũng không sợ nói cho ngươi biết, cường đại như Âm Sát Môn phó môn chủ Hoa Liễu Diệp, như vậy một vị có thể đủ cùng quốc sư Hồng Tham Thương sánh vai lão ma đầu, cũng không chống đỡ Tô công tử một kiếm chi uy, rơi vào một cái hồn phi phách tán kết cục. Ngươi cảm thấy, ngươi so với Hoa Liễu Diệp thế nào?"

Ma Sơn Uy toàn thân chấn động, thất thanh nói: "Hắn thật sự có cường đại như vậy?"

Trần Chinh lạnh nhạt nói: "Ta nếu có một chữ nói ngoa, trời tru đất diệt."

Lúc trước, Tô Dịch cho dù là mượn cái kia một cái cấm trận lực lượng, nhưng cũng không cách nào ảnh hưởng hắn một kiếm tru sát Hoa Liễu Diệp sự thật.

Ma Sơn Uy hồn bay phách lạc, cái trán đều thấm ra tầng một mồ hôi lạnh, chán nản nói: "Hầu Gia yên tâm, ta còn không có ngu xuẩn đến bản

thân đi tìm chết tình trạng. . ."

Trần Chinh nhẹ gật đầu, chợt mà hỏi thăm: "Ngươi đem Nam Ảnh giam cầm...mà bắt đầu?"

Ma Sơn Uy nói: "Không sai."

Trần Chinh thuận miệng nói: "Ngươi bây giờ đi đem nàng giết, cái này quân ngũ chi địa, không thể lại nhân làm một nữ tử xuất hiện bất kỳ hỗn loạn rồi."

Trong con ngươi Ma Sơn Uy hàn mang lập loè, lĩnh mệnh mà đi.

Không bao lâu, Trương Nghị Nhận hấp tấp mà đến, đem một phong mật tín trình lên, nói: "Đại nhân, đây là Hỏa Khung Vương Hạ Hầu Lẫm phái người đưa tới một phong mật tín."

"Hỏa Khung vương?"

Trần Chinh kinh ngạc.

Lúc tuổi còn trẻ, hắn và Hỏa Khung Vương Hạ Hầu Lẫm từng có một đoạn giao tình, tuy nói không nổi hảo hữu chí giao, nhưng quan hệ cũng xem là tốt.

Chỉ, gần nhất những năm này, bọn hắn giữa hai bên đã cực ít thư lui tới, gặp mặt số lần rải rác.

Suy nghĩ lúc, Trần Chinh đem cái kia một phong bí mật mở ra.

Cho đến đem thư từ bên trong nội dung xem hết, Trần Chinh sắc mặt trở nên âm tình bất định.

Thư từ nội dung rất đơn giản, rõ ràng nói với Trần Chinh, tốt nhất bỏ ngay cùng Tô Dịch quan hệ trong đó, bằng không, chắc chắn bị Ngọc Kinh Thành Tô gia coi là cừu địch!

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Trần Chinh nhíu mày, hắn ngược lại hiểu rõ, Hạ Hầu Lẫm là từ Ngọc Kinh Thành Tô gia đi ra ba vị vương khác họ một trong.

Nghe nói đúng là có Tô gia đứng đầu Tô Hoằng Lễ trợ giúp, mới khiến cho Hạ Hầu Lẫm đã có được đặt chân trước Thiên Võ Tông cảnh giới cơ hội.

Cũng chính là bằng vào Ngọc Kinh Thành Tô gia quan hệ, nhường Hạ Hầu Lẫm ban đầu ở vừa thành vi tiên thiên Võ Tông về sau, trực tiếp được phá cách sắc phong làm Đại Chu vương khác họ.

Chỉ, Trần Chinh lại rất không minh bạch, Hạ Hầu Lẫm lại là làm thế nào biết, mình và Tô Dịch quan hệ mật thiết đấy.

Hơn nữa, còn lấy Ngọc Kinh Thành Tô gia uy thế tới dọa bản thân, ý đồ làm cho mình chặt đứt cùng Tô Dịch quan hệ trong đó!

"Đi, chúng ta đi gặp vừa thấy thân hầu."

Trần Chinh đứng dậy, mang theo Trương Nghị Nhận cùng một chỗ, hấp tấp tiến về trước bái phỏng Thân Cửu Tung.

Thân Cửu Tung chính tại chỗ ở của mình tự uống uống một mình.

Biết được Trần Chinh Lai Ý, Thân Cửu Tung đồng tử bỗng nhiên ngưng tụ, bật thốt lên: "Ngọc Kinh Thành Tô gia đây là ý định đối với Tô công tử động thủ?"

Trần Chinh càng nghi hoặc, nói: "Thân huynh, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thân Cửu Tung ổn ổn tâm thần, liền đem một đoạn thời gian trước phát sinh ở cổn châu Tây Sơn tiệc trà trên sự tình một vừa nói ra.

Hơn nữa, cũng không có giấu giếm Tô Dịch cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia đứng đầu Tô Hoằng Lễ quan hệ trong đó.

Đã được biết đến những bí ẩn này, Trần Chinh giật mình ngoài, cũng không khỏi một hồi hãi hùng khiếp vía.

Hắn thế mới biết, Tô Dịch tuy là Tô Hoằng Lễ chi tử, thế nhưng là Hòa Tô nhà quan hệ lại như nước với lửa, tựa như cừu địch.

Cũng mới biết được, lúc trước Cổn Châu Thành Tây Sơn tiệc trà lên, Tô Dịch lại không chút khách khí liền đem Ngọc Kinh Thành Tô gia chấp sự Nhạc trường nguồn giết!

Thậm chí ngay cả Nhị hoàng tử thỉnh đi tông sư ngũ trọng cảnh tồn tại Tần trường núi, đều bỏ mạng tại Tô Dịch thuộc hạ!

Cái này một loạt sự tình, không thể nghi ngờ quá chấn động lòng người.

Thế cho nên, Trần Chinh đều ngẩn ở đây cái kia, thật lâu vô pháp hoàn hồn.

Mà lúc này, Thân Cửu Tung lại cau mày, nói: "Cả Trần huynh ngươi bực này Hầu Gia, đều bị Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng tiến hành cảnh cáo cùng uy hiếp, có thể nghĩ, cái khác cùng Tô công tử có liên quan người, sợ cũng đều đã bị Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng nhìn chằm chằm vào!"

Nói đến đây, hắn hít thở sâu một hơi, thần sắc ngưng trọng, gằn từng chữ một: "Nếu thật như thế, sự tình có thể sẽ nghiêm trọng!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 250: Thiên Dũng Hầu Quái Đản Bướng Bỉnh

Keng!

Ước chừng sau ba canh giờ, một đám kiếm ngân vang vang lên, giống như không cốc âm thanh thiên nhiên, u lãnh mát lạnh.

Tô Dịch tay cầm linh kiếm, ngang dọc trước mặt.

Kiếm này ba thước hai tấc, rộng ba ngón, thân kiếm hiện ra như mực sáng long lanh sạch sẽ màu đen, mũi kiếm mỏng như cánh ve, phong mang thầm xịt.

Theo Tô Dịch thúc giục tu vi, thân kiếm màu đen thần bí như bầu trời đêm hiện ra một bức huyền diệu rậm rạp sắc lệnh đồ án, hình như tinh quang rung động biến thành vòng xoáy hắc động, tầng tầng lớp lớp, sâu thẳm thâm trầm.

Thôn Linh sắc lệnh!

Đây là một đạo truyền thừa từ Ma Đạo sắc lệnh, ghi chép ở Đại Hoang Cửu Châu ba đại Ma tông một trong "Cực Nhạc Ma Thổ" 'Đoạn Ngô Đài' bên trên.

Đoạn Ngô Đài là Cực Nhạc Ma Thổ bảo vật trấn phái, ở trên cùng sở hữu chín đạo sắc lệnh, do nó tông môn khai phái Tổ Sư "Thiên Yêu Ma Hoàng" lưu lại.

Ở tiền thế, Tô Dịch trường kiếm bước vào Cực Nhạc Ma Thổ, tại một đám Ma Đạo cự đầu giận mà không dám nói gì ánh mắt nhìn chăm chú, lẳng lặng quan sát qua Đoạn Ngô Đài trên chín đạo sắc lệnh.

Chỉ bất quá, hôm nay bị hắn luyện chế tại Kiếm Thai bên trong Thôn Linh sắc lệnh, trải qua nhiều lần cắt giảm cùng đơn giản hoá, chỉ lưu lại hơi có chút hạch tâm diệu dụng.

Kỳ diệu dùng, chưa đủ hoàn chỉnh Thôn Linh sắc lệnh một phần vạn.

Không có cách, bị quản chế tại bản thân vị tông sư kia nhất trọng tu vi, nhường Tô Dịch cũng chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, luyện chế như vậy một cái thô lậu Thôn Linh sắc lệnh.

Như đổi lại là luyện chế hoàn chỉnh Thôn Linh sắc lệnh, ít nhất cũng phải Linh Đạo trở lên tu vi.

"Kiếm này uy năng đã cùng chân chính Linh Khí cũng không có khác nhau, đủ để cho ta tông sư nhất trọng tu vi đạt được hết sức thi triển."

Cẩn thận chu đáo rất lâu, Tô Dịch âm thầm gật đầu, "Tính chất kia làm Huyền Ngô Thần mộc, tạm thời liền gọi là Huyền Ngô Kiếm đi."

Thu hồi kiếm này, Tô Dịch chiết thân ly khai tạo vật phường.

. . .

Tô Dịch vừa phản hồi chỗ ở của mình, chỉ thấy Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung, Trần Chinh đều từ lâu đợi chờ ở đó.

"Tô công tử, đại sự không ổn."

Trần Chinh tiến lên, hấp tấp đem Hỏa Khung Vương Hạ Hầu Lẫm gửi thư từng cái nói.

Nghe xong, Tô Dịch lông mi khẽ nhướng mày, ánh mắt nhìn về phía Ninh Tự Họa, nói: "Lấy Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng, có thể hay không uy hiếp được Thiên Nguyên học cung?"

Ninh Tự Họa biết rõ Tô Dịch lo lắng cái gì, nói: "Có lẽ sẽ tạo thành một chút hỗn loạn, nhưng đạo hữu có thể yên tâm, có lớn trường lão Thượng Chân tại, Linh Tuyết cô nương cùng Trà Cẩm cô nương đều không có việc gì."

Tô Dịch nhăn lại lông mày lập tức giãn ra, nói: "Vậy không thành vấn đề."

Từ lúc Cổn Châu Tây Sơn tiệc trà kết thúc về sau, hắn liền đoán được, theo Ngọc Kinh Thành Tô gia chấp sự Nhạc Trường Nguyên chết, Tô gia định sẽ không từ bỏ ý đồ.

Về sau, Ngọc Sơn hầu Bùi Văn Sơn tiến về trước Sấu Thạch Cư cử động, không thể nghi ngờ ấn chứng điểm này.

Tô Hoằng Lễ quẳng xuống lời nói tàn nhẫn, cho hắn Tô Dịch một cái cúi đầu nhận sai cơ hội, lấy mùng năm tháng năm làm hạn định.

Mà Tô Dịch đáp lại là, hắn hội tiến về trước Ngọc Kinh Thành Tô gia cái kia một chút tế phẩm, tại mùng năm tháng năm cùng ngày, làm mẫu thân Diệp Vũ Phi tảo mộ.

Không thể nghi ngờ, dạng này đáp lại, kích thích Ngọc Kinh Thành Tô gia, làm cho Tô gia triển khai hành động.

Hỏa Khung Vương Hạ Hầu Lẫm phong thư này, không thể nghi ngờ chính là trực tiếp nhất chứng minh.

"Đạo hữu, chuyện này cũng không dung khinh mạn, ta hoài nghi Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng đã bắt đầu đối với cùng ngươi có quan hệ người động thủ."

Ninh Tự Họa Nga Mi nhẹ chau lại, nhắc nhở nói, " nếu chỉ có vậy, có thể sẽ khó giải quyết."

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, nói: "Không dám tìm ta đến động thủ, lại hướng cái khác người vô tội hạng người động thủ, Ngọc Kinh Thành Tô gia nếu thật có bỉ ổi như thế, cột sẽ chỉ là Tô Hoằng Lễ thể diện."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Đương nhiên, bọn hắn nếu thật dám làm như thế, vậy sẽ phải thừa nhận làm như thế đại giới."

Lời nói tùy ý bình thản.

Nhưng Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung, Trần Chinh

Bọn hắn lại thấy được một cỗ lạnh thấu xương lạnh nhạt sát ý.

Không tiếp tục trì hoãn, ngay tại cùng ngày, Tô Dịch một đoàn người cưỡi Thanh Lân Ưng lên đường, đã đi ra Thanh Giáp Quân nơi trú quân.

Đáng nhắc tới chính là, Võ Linh hầu Trần Chinh cũng cùng theo một lúc đồng hành.

Tô Dịch đáp ứng, truyền thụ cho hắn một môn thần hồn bí pháp, chỉ điểm hắn luyện hóa trong thức hải cái kia một cỗ lực lượng linh hồn, tự nhiên không thể nuốt lời rồi.

. . .

Cổn Châu Thành.

San sát nối tiếp nhau đông đúc kiến trúc, đắm chìm trong Tịch Dương ánh chiều tà ở bên trong, trên đường phố người đến người đi, ngựa xe như nước, cường thịnh phồn hoa.

Sấu Thạch Cư.

Làm Tô Dịch một đoàn người cưỡi Thanh Lân Ưng từ trên trời giáng xuống, liền thấy ven hồ một bên, một thanh niên chính cà lơ phất phơ đất bắt chéo hai chân, lười biếng ngồi ở đó câu cá.

Thanh niên này một bộ điểm đầy vân văn hoa bào, đầu đội trường quan, khuôn mặt tuấn lãng, một đôi con mắt nhìn quanh lúc, mang theo phóng túng đường hoàng dã tính khí tức.

Khi thấy Tô Dịch đám người, hắn cười ha hả đứng dậy, thật dài duỗi lưng một cái, cười đùa tí tửng nói: "Tam thiếu gia, cuối cùng đợi được ngươi rồi."

Thân Cửu Tung đồng tử ngưng lại, nói: "Thiên Dũng Hầu, ngươi như thế nào ở đây?"

Thiên Dũng Hầu, Nhạc Thanh!

Ngọc Kinh Thành Tô gia đi ra năm vị người khác họ hầu một trong, Đại Chu mười tám lộ người khác họ hầu bên trong một cái dị đoan.

Hắn tính tình quái đản, bướng bỉnh ngang ngược kiêu ngạo, hiển nhiên một cái gai thủ lĩnh vật, bằng sinh ai cũng không phục, duy nhất chỉ nghe Tô Hoằng Lễ điều khiển cùng sai khiến.

Bất quá, đây hết thảy đều không thể che giấu cái kia kinh diễm tuyệt luân thiên tư, tuổi còn trẻ, đã là tông sư tứ trọng đỉnh phong nhân vật, được

vinh dự mười tám lộ người khác họ hầu bên trong "Nhân tài mới xuất hiện", một tay 'Dao róc xương thuật' dương danh tứ hải.

Nhạc Thanh liếc Thân Cửu Tung một cái, cười hì hì nhắc nhở: "Đừng ngắt lời, ta tại cùng nhà ta Tam thiếu gia nói chuyện đâu."

Thân Cửu Tung nhướng mày.

Tô Dịch lạnh nhạt hỏi: "Ai bảo ngươi vào?"

Nhạc Thanh theo trong tay áo lấy ra một phần khế ước mua bán nhà, bá đất tại trong hư không triển khai, chỉ vào bên trên con dấu cùng tên, cười ha hả nói:

"Tam thiếu gia, tại ngày trước Chạng Vạng thời điểm, cái này Sấu Thạch Cư liền bán đưa cho ta, đây là khế ước mua bán nhà, ngươi có muốn hay không cầm đi qua nhìn một chút?"

Tư thái của hắn rất đường hoàng, một bộ sớm có chủ mưu, bày mưu nghĩ kế bộ dạng.

Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung, Trần Chinh bọn hắn liếc nhau, đều ý thức được, đối phương lai giả bất thiện!

Tô Dịch thần sắc bình thản như trước, nói: "Ta Phó một năm tiền thuê cho Sấu Thạch Cư chủ nhân. . ."

Không chờ nói xong, Nhạc Thanh liền cười cắt ngang, nói: "Tam thiếu gia nói rất đúng nói Trần Kim Long sao?"

Nói qua, hắn phủi tay, "Người tới, bả Trần Kim Long dẫn tới."

Xa xa một ngôi lầu các, hai khí tức sắc bén nam tử mang lấy Trần Kim Long đi ra, trên đường tới nơi này ven hồ trước đó.

Phù phù!

Trần Kim Long bị ném xuống đất.

Chỉ thấy hắn tóc tai bù xù, co rúc ở cái kia, sắc mặt đều là hoảng sợ cùng tâm thần bất định, run giọng kêu to:

"Đừng giết ta! Đừng giết ta! Các ngươi nói qua, chỉ cần bả phòng ở bán cho các ngươi, liền sẽ không làm thương tổn tánh mạng của ta."

"Bình tĩnh một chút."

Nhạc Thanh ngồi xổm người xuống, cười tủm tỉm thân thủ nâng lên Trần Kim Long cái cằm , đạo, "Ta hỏi ngươi, cái này Sấu Thạch Cư hôm nay chủ nhân là ai?"

"Là đại nhân người!" Trần Kim Long rung giọng nói.

Nhạc Thanh nói khẽ: "Ta đây hỏi lại ngươi, người khác trước đây thuê lại Sấu Thạch Cư, ta có hay không có quyền hiện tại sẽ thu hồi đến?"

"Đương nhiên!"

Trần Kim Long sợ hãi kêu to.

Nhạc Thanh cười đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, "Tam thiếu gia, ngươi cũng đã nghe được, mặc dù người từ lâu thuê chỗ này dinh thự, nhưng bây giờ ta vẫn là có thể thu hồi lại đấy."

"Như vậy đi, ta đền bù tổn thất

Ngươi một năm nay tiền thuê tốt rồi."

Suy nghĩ một chút, hắn theo trong tay áo bắt lấy một thanh Hoàng Kim, rầm rầm vung vãi trên mặt đất.

Trên mặt hắn lại dáng tươi cười sáng lạn nói, " Tam thiếu gia, những thứ này vàng làm bồi thường tiền thuê hẳn là dư xài rồi a?"

Phen này động tác cùng ngôn từ, quả thực bướng bỉnh quái đản cực kỳ.

Mà lúc này, Trần Kim Long cũng nhìn thấy Tô Dịch, vốn là ngẩn ngơ, rồi sau đó tan vỡ giống nhau kêu rên nói:

"Tô huynh, ta là bị buộc, ta nếu không đáp ứng, bọn hắn liền muốn giết ta."

"Ép buộc sẽ không tốt."

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thanh, ngữ khí bình thản nói, " ta thật sự không cách nào tưởng tượng, ngươi cũng coi như chư hầu một phương rồi, sao sẽ làm ra sự tình bỉ ổi như thế, có ý tứ?"

Nhạc Thanh vuốt vuốt cái mũi, bất đắc dĩ nói: "Không có cách, muốn trước tiên nhìn thấy Tam thiếu gia, ta cũng chỉ có thể tại đây Sấu Thạch Cư bên trong chờ đợi, ta nếu không bả cái này dinh thự mua lại, chẳng phải là liền biến thành nhập thất trộm cướp hạng người?"

Thân Cửu Tung cũng không khỏi bị tức nở nụ cười, nói: "Thiên Dũng Hầu, ngươi còn cho là mình để ý tới?"

Nhạc Thanh cũng cười, lý trực khí tráng nói: "Vân Quang Hầu, hiện tại cái này dinh thự nhưng là của ta, các ngươi tự tiện xông tới, ta chưa từng quở trách qua?"

Nói qua, ánh mắt của hắn lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, cười tủm tỉm nói: "Tam thiếu gia, nghĩ đến ngươi đã đoán được của ta Lai Ý, nói như vậy, tộc trưởng cho rằng ngươi còn trẻ, không biết cái gì gọi là trời cao đất rộng, vì vậy cần phải có người đến gõ một phen, thanh tỉnh một chút."

"Chỉ bằng ngươi?"

Tô Dịch hỏi.

Nhạc Thanh cười lắc đầu, "Đương nhiên không chỉ có đầu một mình ta, Tam thiếu gia đại khái còn không biết, hôm nay ngươi, đã là chúng bạn xa lánh, đã mất đi tất cả dựa."

Dừng một chút, hắn ánh mắt mang theo vẻ trêu tức, nói: "Bất quá không quan hệ, ngày mai lúc sáng sớm, Tam thiếu gia đầu muốn đi trước phủ tổng đốc đi một lần, tự nhiên sẽ minh bạch, ngươi hôm nay tình cảnh là như thế nào chịu không nổi. Có lẽ cũng chỉ có như vậy, mới có thể Tam thiếu gia chân chính thanh tỉnh ý thức được, cái gì gọi là trời cao đất rộng."

Hắn đưa tay cầm trong tay khế ước mua bán nhà xé toang, cười nói, " cái này dinh thự ta mà nói, đã không có bất kỳ giá trị, liền tặng cho Tam thiếu gia rồi. Đương nhiên, Tam thiếu gia như ưa thích, cũng có thể bả trên đất vàng nhặt lên dùng."

Nói qua, hắn cười ha hả cất bước, mang theo cái kia hai sắc bén nam tử liền muốn rời khỏi.

"Đứng lại!"

Trần Chinh lạnh lùng hét lớn, "Nói còn chưa dứt lời đã nghĩ chạy đi?"

Nhạc Thanh ơ một tiếng giao ra đây, ra vẻ kinh ngạc nói: "Như thế nào, ngươi Võ Linh hầu chớ để phải cứ cùng ta động thủ?"

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua Tô Dịch, Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung ba người, một bộ sợ bộ dạng, nói:

"Các ngươi cũng chớ làm loạn, ta chỉ là một cái truyền lời tiểu nhân vật mà thôi, ta như xảy ra chuyện gì, một chút cùng Tam thiếu gia có liên quan người, đều sẽ gặp nạn đấy."

Dứt lời, chính hắn nhịn không được phốc phốc cười rộ lên, cười đến tiền phủ hậu ngưỡng.

Cái kia quái gở, quái đản càn rỡ bộ dáng, quả thực cần ăn đòn đến cực hạn, nhường Ninh Tự Họa thấy được cũng nhịn không được sinh ra một cỗ giết người kích thích.

Hắn còn chưa từng thấy như thế nhận người chịu không nổi nhân vật, thật sự là quá thiếu.

Duy nhất Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt như trước, thuận miệng nói: "Nhường hắn đi, đợi ngày mai sáng sớm đi phủ tổng đốc, ta cam đoan nhường hắn ngoan ngoãn bả vừa rồi cử động, lần nữa biểu diễn một lần."

"Hặc hặc, đúng không, ta đây thật là rất chờ mong, ngày mai Tam thiếu gia nên như thế nào để cho ta trở nên nghe lời đứng lên."

Nhạc Thanh ngửa mặt lên trời cười to, phất phất tay, "Rời đi, không cần đưa tiễn."

Nói qua, đã nghênh ngang nghênh ngang rời đi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 251: Uy Hiếp

Thiên Dũng Hầu Nhạc Thanh đã đi ra.

Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung, Trần Chinh ba người hai đầu lông mày lại hiện lên một vòng khói mù.

Quả nhiên không xuất ra bọn hắn sở liệu, Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng từ lâu trước thời hạn động thủ!

Nghe nhạc Thanh lời nói mới rồi, cùng Tô Dịch có liên quan một số người, đã bị Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng khống chế, hơn nữa nhường Tô Dịch lâm vào "Chúng bạn xa lánh" tình trạng.

Trong này mùi vị, ai có thể nghe không ra?

Hiển nhiên là Tô gia lợi dụng bản thân uy thế, áp bách được cùng Tô Dịch có liên quan thế lực cùng cường giả, không thể không phân rõ cùng Tô Dịch quan hệ!

"Tô gia làm như thế, không khỏi cũng quá hung tàn đi một tí."

Trần Chinh sắc mặt âm trầm.

Lúc trước hắn cũng nhận đến Hỏa Khung Vương Hạ Hầu Lẫm truyền tin, nói nhường hắn chặt đứt cùng Tô Dịch quan hệ, bằng không, sẽ bị Ngọc Kinh Thành Tô gia coi là cừu địch.

Như thế suy đoán, căn bản không cần nghĩ, Tô gia cũng là như vậy đối phó những người khác kia

"Còn tốt, bọn hắn còn không có hạ tử thủ, bằng không, tựu cũng không nói chỉ là muốn nhờ vào đó gõ Tô đạo hữu một phen."

Ninh Tự Họa trầm ngâm nói, " nói cách khác, cùng Tô đạo hữu có liên quan những người kia, hôm nay đều hẳn không có nguy hiểm đến tính mạng."

"Nhưng nếu là Tô công tử ngày mai sáng sớm đi phủ tổng đốc, Tô gia đâu có thể nào không cầm những người kia tính mạng đến uy hiếp?"

Thân Cửu Tung nhịn không được nói.

"Cái này. . ."

Ninh Tự Họa đã trầm mặc.

Nếu thật xảy ra chuyện như vậy, sợ ném chuột vỡ bình phía dưới, Tô Dịch lại nên làm như thế nào?

Làm bảo toàn những người kia tính mạng lựa chọn ẩn nhẫn cúi đầu?

Hay là, trực tiếp đại khai sát giới?

Ninh Tự Họa nhịn không được đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, "Đạo hữu, ngươi thấy thế nào chờ chuyện này?"

Thân Cửu Tung cùng Trần Chinh cũng nhìn sang.

Lại thấy Tô Dịch thần sắc bình thản như thường, đục nhìn không ra một tia lo lắng cùng lo lắng, lộ ra đến vô cùng bình tĩnh ung dung.

"Như Tô gia vẻn vẹn đầu là đối phó ta, vô luận dùng cái gì thủ đoạn cùng thủ đoạn, ta ngược lại không thèm vì thế tức giận, nhưng hôm nay bọn hắn lại ý đồ bắt hắn người tính mạng đến khiến cho ta cúi đầu, cái này đã không phải là bỉ ổi, mà là xúc phạm vào ta điểm mấu chốt."

Tô Dịch thâm sâu con mắt một mảnh lạnh nhạt, ngữ khí tùy ý nói, " lúc này đây, mặc kệ bọn hắn giết người hay không, nếu như lựa chọn làm như vậy, sẽ vì thử trả giá vốn có đại giới."

Vẻn vẹn tòng thần dáng vẻ cùng trong giọng nói, căn bản nhìn không ra Tô Dịch có hay không tức giận.

Nhưng Ninh Tự Họa, Thân Cửu Tung, Trần Chinh nhưng trong lòng không khỏi nổi lên rùng cả mình.

Đây là Tô Dịch lần thứ nhất rõ ràng biểu hiện, Tô gia cử động lần này xúc phạm ranh giới cuối cùng của hắn!

Rồng có vảy ngược, động tới hẳn phải chết.

Đối với Tô Dịch người bậc này mà nói, điểm mấu chốt bị đụng chạm, nó hậu quả yên có thể không nghiêm trọng rồi hả?

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Ninh Tự Họa, nói: "Ninh Cung chủ, ta cảm thấy ngươi bây giờ tốt nhất trở về Thiên Nguyên học cung một chuyến."

Ninh Tự Họa nhất thời tỉnh táo lại, gật đầu nói: "Đạo hữu nhắc nhở đúng, ta đây liền trở về nhìn xem."

Nói qua, đã hấp tấp cưỡi Thanh Lân Ưng mà đi.

"Vân Quang Hầu, Tô gia có lẽ sớm đã chuẩn bị một chút đủ để uy hiếp được thủ đoạn của ngươi, ngươi nhưng muốn chuẩn bị sẵn sàng."

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Thân Cửu Tung.

Thân Cửu Tung sắc mặt biến hóa, rồi sau đó hít thở sâu một hơi, nói: "Tô công tử yên tâm, thân mỗ Đoạn sẽ không làm ra phản bội sự tình!"

Tô Dịch lắc đầu nói: "Bị uy hiếp cưỡng bức thời điểm, thường thường thân bất do kỷ, chỉ cần người không có việc gì, căn bản chưa nói tới phản bội."

Nói qua, hắn vuốt vuốt bụng, có chút bất đắc dĩ nói: "Còn phải phiền toái Vân Quang Hầu, đi ra ngoài mua một chút rượu và thức ăn trở về."

Thân Cửu Tung ngẩn ngơ, đây là đói bụng?

Chỉ, thế cục đều nghiêm trọng đến mức độ này, Tô công tử lại lại còn có tâm tư nghĩ tới ăn uống vấn đề?

Cái này. . . Cái này còn

Thật sự là gặp nguy không loạn, định lực hơn người a. . .

Tựa hồ đã bị Tô Dịch cái kia ung dung tùy ý tâm tính cảm hoá, Thân Cửu Tung cũng thoải mái không ít, cười nói: "Công tử chờ một chốc, thân mỗ đi một lát sẽ trở lại."

Tô Dịch phân phó nói: "Nhớ kỹ đi Tiên Đỉnh Ký mua một cái dê nướng nguyên con cùng một cái khảo xương ngư."

Thân Cửu Tung thống khoái đáp ứng, hấp tấp mà đi.

"Tô công tử, người này nên xử trí như thế nào?"

Trần Chinh chỉ một cái cách đó không xa Trần Kim Long.

Trần Kim Long sợ tới mức từ lâu tê liệt ở đó, nghe vậy, sợ hãi kêu to: "Tô huynh, ngươi cũng biết, ta chưa bao giờ cùng người là địch ý tưởng, ta. . ."

"Không cần giải thích."

Tô Dịch đưa tay ngăn lại, buồn cười nói, " ngươi cái tên này thật đúng là một cái thằng quỷ không may, mỗi lần gặp nhau, tình cảnh của ngươi tựa hồ cũng không thế nào tốt."

Suy nghĩ một chút, lần thứ nhất gặp mặt lúc, là ở Vân Hà Quận thành Phong Nguyên Trai, Trần Kim Long cùng cái khác một chút Thanh Hà Kiếm Phủ đệ tử tới cửa khiêu khích, tác động bị trấn áp quỳ xuống đất, từ rút hai gò má.

Lần thứ hai gặp mặt, là ở Ẩm Tuyết Sơn trang, Trần Kim Long chỉ là vai phụ mà thôi, lại đụng phải đồng môn Nhan Ngọc Phong liên luỵ, sợ tới mức hoang mang lo sợ, ngồi cũng không xong, đứng cũng không được.

Lần thứ ba gặp mặt, thì là trên Dương Khô Trấn, trực tiếp bị Du gia đứng đầu bên người "Văn lão" theo dõi.

Còn lần này gặp mặt, gia hỏa này lại lại bị Thiên Dũng Hầu áp bách. . .

Quả thực là không may đến nhà.

Trần Kim Long ngẩn ngơ, đột nhiên có rơi lệ kích thích.

Hắn cũng cảm giác mình thật sự quá xui xẻo, mỗi lần cùng Tô Dịch gặp mặt, đều không có chuyện tốt lành gì . . .

"Tô huynh, ngươi không trách ta là tốt rồi."

Trần Kim Long ngữ khí nghẹn ngào, thật sự nhanh khóc.

Tô Dịch một tay lấy hắn từ dưới đất nâng dậy, ôn thanh nói: "Được rồi, ngươi mau rời đi nơi đây đi, tốt nhất lập tức ly khai Cổn Châu Thành, về sau. . . Tốt nhất đừng cùng ta gặp nhau, cũng đừng nói ngươi biết ta, bằng không, ta thật lo lắng ngươi gặp mặt đến xui xẻo sự tình."

Trần Kim Long đắng chát gật đầu.

Rất nhanh, hắn hấp tấp ly khai, thân ảnh chán nản.

Cái này thấy được Tô Dịch một hồi thổn thức, không may thành Trần Kim Long như vậy, nhường hắn cũng không khỏi sinh ra một tia đồng tình tới.

Chợt, hắn nhìn sắc trời một chút, lật tay bả ghế dựa mây lấy ra, lười biếng ngồi ở ven hồ một bên.

Thoải mái mà buông lỏng thân thể, Tô Dịch nói khẽ: "Võ Linh hầu, thừa này nhàn hạ, ta đến truyền thụ cho ngươi một môn thần hồn bí thuật, bằng thử có thể đủ đem trong thức hải của ngươi cái kia một cỗ lực lượng linh hồn triệt để luyện hóa, ngươi vả lại nghe cho kỹ."

Trần Chinh chấn động trong lòng, lập tức vứt bỏ tạp niệm, tĩnh tâm lắng nghe.

Tô Dịch lúc này mở miệng, đem một môn tên là "Lăn lộn Đấu Luyện Linh quyết" bí thuật truyền thụ cho Trần Chinh.

Tuy chỉ rải rác mấy trăm chữ, nhưng từng chữ châu ngọc, nội uẩn nhiều loại Huyền Cơ.

Chờ Trần Chinh từng cái nhớ kỹ về sau, Tô Dịch liền từ câu đầu tiên vì kia trình bày trong đó diệu đế.

Không tự giác lúc giữa, Trần Chinh nghe đến mê mẩn, như si mê như say sưa.

Cho đến Tô Dịch nói, Trần Chinh vẫn đắm chìm trong một loại kỳ diệu cảm ngộ trung.

Tô Dịch không có quấy rầy hắn, lẳng lặng nằm ở ghế dựa mây ở bên trong, nhìn dưới trời chiều trong hồ nước dáng dấp yểu điệu hoa sen.

Vẫn còn nhớ kỹ hồi trước thời điểm, còn có Trà Cẩm làm bạn tả hữu, giặt quần áo xếp chăn, bưng trà rót nước, ban đêm còn có thể trong phòng tại tu hành chi đạo trên xâm nhập trao đổi một phen.

Nhưng này mới mấy ngày ngắn ngủi mà thôi, theo Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng xuất động, hết thảy cũng thay đổi.

Cái này đột nhiên tới biến hóa, nhường Tô Dịch có chút loại trừ, nội tâm cũng cực kỳ ghét cay ghét đắng.

"Đợi chuyện này giải quyết xong, cần thiết đi Ngọc Kinh Thành đi một lần rồi. . ."

Tô Dịch trong lòng thì thào, thâm sâu con mắt tại Tịch Dương như lửa sáng bóng chiếu rọi, một mảnh lạnh nhạt, không có chút nào tâm tình chập chờn.

"Đa tạ công tử thụ pháp!"

Rất lâu, Trần Chinh theo cảm ngộ trung tỉnh lại

, kiên nghị hai đầu lông mày đã hết là cảm kích, lại trực tiếp phải lạy mà đi dập đầu đại lễ.

Tô Dịch ngồi ở ghế dựa mây không nhúc nhích, tay phải lại hơi hơi nâng lên một chút, nhất thời, Trần Chinh thân ảnh giằng co ở đó, vô pháp quỳ xuống.

"Nam nhi dưới đầu gối là vàng, tại tu sĩ chúng ta mà nói, cũng làm không lạy trời đấy, bất kính quỷ thần, không sợ sinh tử, Võ Linh hầu cũng không phải là ta Tô mỗ người đệ tử truyền nhân, cũng không nhất định khách khí như vậy."

Tô Dịch bình thản mở miệng.

Trần Chinh hít thở sâu một hơi, ôm quyền nói: "Đa tạ công tử dạy bảo."

Lúc này thời điểm, Thân Cửu Tung đã mang theo hộp cơm cùng vò rượu đi đến, làm một màn như vậy lúc, bên trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ không nói ra được cực kỳ hâm mộ.

Hắn làm sao nhìn không ra, Trần Chinh đã đã nhận được Tô Dịch chỉ điểm cùng thụ pháp?

Thân Cửu Tung cười chúc mừng: "Chúc mừng Võ Linh hầu, có thể được Tô công tử chỉ điểm, ngày đó lo gì vô pháp chân chính bước lên con đường tu hành?"

Trần Chinh đuôi lông mày lúc giữa cũng tận là vui Duyệt.

Lúc này đây, hắn cũng thực sự là nhân họa đắc phúc, tuy rằng thiếu chút nữa bị đoạt xá, nhưng bây giờ, lại dưới sự chỉ điểm của Tô Dịch, đã có hóa họa làm phúc hy vọng!

Cảnh ban đêm hàng lâm.

Tô Dịch, Thân Cửu Tung, Trần Chinh liền ngồi ở ven hồ một bên trước bàn, vừa ăn vừa nói chuyện.

Đỉnh đầu tinh không trong sạch, ánh trăng thanh mênh mông, hồ gió thổi tới, mang theo từng trận nhẹ nhàng khoan khoái, yên tĩnh thích ý.

Chỉ, nhớ tới Thiên Dũng Hầu Nhạc Thanh ngày hôm nay theo như lời lời nói, Thân Cửu Tung cùng Trần Chinh nội tâm cuối cùng vô pháp chân chính trầm tĩnh lại.

Duy nhất Tô Dịch tượng một người không có chuyện gì, hưởng thụ lấy mỹ vị món ngon, không cũng khoái chăng.

Cho đến ăn uống no đủ lúc, Thanh Lân Ưng từ trên trời giáng xuống, mang đến một phong Ninh Tự Họa tự tay viết viết mật tín.

Trên thư nội dung rất đơn giản ——

Ngày hôm qua lúc sáng sớm, Tắc Hạ Học Cung phó Cung chủ "Đào Tranh", Thủy Nguyệt học cung phó Cung chủ "Mạch Hoa Khuyết" hai người riêng phần mình suất lĩnh một nhiều người trường lão người vật, tiến về trước Thiên Nguyên học cung bái phỏng.

Hôm nay, liền ở tạm tại Thiên Nguyên học cung.

Trên danh nghĩa, Đào Tranh cùng Mạch Hoa Khuyết là vì nhường ba đại học cung đệ tử tầm đó tiến hành võ đạo luận bàn, xúc tiến trao đổi.

Nhưng Ninh Tự Họa lại một cái nhìn ra, vô luận là Đào Tranh, hay là Mạch Hoa Khuyết, lần này bái phỏng tiến hành, rõ ràng cho thấy một loại uy hiếp!

Bởi vì, vô luận là Tắc Hạ Học Cung, hay là Thủy Nguyệt học cung, đều cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia quan hệ tâm đầu ý hợp!

Tô gia đệ tử, cùng với bám vào Tô gia dưới trướng tất cả thế lực lớn đệ tử, phần lớn đều ở đây hai đại trong học cung tu hành.

Tượng Tắc Hạ Học Cung phó Cung chủ Đào Tranh, bản thân liền là Đào thị nhất tộc đại trưởng lão.

Mà Đào thị thì là bám vào Ngọc Kinh Thành Tô gia dưới trướng 'Bảy Đại tông tộc' thế lực một trong!

Tượng Mạch Hoa Khuyết, cũng cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia có ngàn vạn lần quan hệ.

Có thể nói, hai người bọn họ đại học cung lần này tiến về trước Thiên Nguyên học cung "Bái phỏng" tiến hành, rõ ràng cho thấy đang phối hợp Tô gia lực lượng cùng một chỗ hành động!

Bất quá, Thiên Nguyên học cung dù sao cũng là một trong Đại Chu thập đại học cung.

Hơn nữa có Ninh Tự Họa vị Thần này bí mật như yêu Cung chủ tọa trấn, vô luận là Đào Tranh, hay là Mạch Hoa Khuyết, đều không đến hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng ai có thể nhìn không ra, bọn họ đã đến, bản thân liền là một loại vô hình uy hiếp?

Dựa theo Ninh Tự Họa suy đoán, một khi Tô Dịch Hòa Tô nhà lực lượng phát sinh xung đột, Đào Tranh cùng Mạch Hoa Khuyết nhất định hội có hành động rồi!

Đối với lần này, Tô Dịch cũng không quan tâm, hoặc là nói căn bản không để trong lòng.

Khi thấy Ninh Tự Họa trên thư viết đấy, vô luận là Văn Linh Tuyết, hay là Trà Cẩm, đều bình yên không lo về sau, Tô Dịch đã chẳng muốn lại chú ý trên thư trong bọn họ dung.

Một chút cho Tô gia hành động chân chó nhân vật mà thôi, nếu dám đồ chó sủa đả thương người, giết chính là, không cần để trong lòng?

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 252: Cắm Tiêu Bán Đầu

Cảnh ban đêm như mực.

Đột nhiên một hồi dồn dập tiếng gõ cửa tại bên ngoài đình viện vang lên.

"Tô thúc thúc, ngươi có từng đã trở về?"

Trịnh Mộc Yêu cái kia lộ ra thanh âm lo lắng truyền đến.

Mắt thấy Tô Dịch muốn đứng dậy, Thân Cửu Tung trước tiên đi mở cửa rồi.

Không bao lâu, mặc một bộ váy màu đen, tư thái đẹp mỹ lệ nóng bỏng Trịnh Mộc Yêu cùng Thân Cửu Tung đã đi tới.

Khuôn mặt tinh xảo của thiếu nữ đều là vẻ mệt mỏi tiều tụy.

Khi thấy Tô Dịch, Trịnh Mộc Yêu hai mắt thật to lập tức dâng lên màn lệ, kích động nói: "Tô thúc thúc, van cầu người mau cứu cha ta đi!"

Nói qua, muốn quỳ xuống, bị Thân Cửu Tung tay mắt lanh lẹ ngăn cản, ôn hòa nói: "Tiểu cô nương, ngươi trước lãnh tĩnh một chút, có chuyện hảo hảo nói."

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Tô Dịch hỏi.

Trịnh Mộc Yêu hít sâu mấy lần, cái này mới đứng vững nội tâm rung chuyển tâm tình, nói:

"Hôm trước thời điểm, có Ngọc Kinh Thành người của Tô gia đến ta Trịnh gia làm khách, nói muốn chúng ta Trịnh gia cải biến lập trường, phân rõ cùng Tô thúc thúc người quan hệ, bằng không, muốn ta Trịnh gia như vậy bị diệt. . ."

"Cha ta không đáp ứng làm như thế, lại bị ta thúc tổ mang theo một đám trưởng bối bắt hết, nhốt tại tông tộc địa hạ lao bên trong ngục, ngay cả cha ta vị trí tộc trưởng đều bị tước đoạt."

"Thúc tổ bọn hắn càng là lấy Trịnh gia danh nghĩa đối ngoại tuyên bố, xem Tô thúc thúc người là địch. . ."

Nghe thế, Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Nói như vậy, phụ thân ngươi vẻn vẹn chỉ bị tước đoạt tộc trưởng thân phận, tịnh không có nguy hiểm đến tính mạng?"

Trịnh Mộc Yêu đáng thương nói: "Đúng là, nhưng ta lo lắng tông tộc bên trong những người khác ngấp nghé vị trí tộc trưởng, âm thầm gia hại cha ta."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói ra: "Yên tâm, ngày mai sau đó liền không sao rồi, những thứ kia hiện tại liền nhảy ra ý đồ mưu đoạt ngươi Trịnh gia tộc trưởng vị trí người, liền là một đám tôm tép nhãi nhép mà thôi, đợi phụ thân ngươi thoát khốn về sau, lại cùng một chỗ thanh toán."

Trịnh Mộc Yêu ngẩn ngơ, nói: "Tô thúc thúc, người. . . Xác định cha ta hội không có việc gì?"

Thân Cửu Tung cười nói: "Tô công tử nếu như nói như vậy, tự có vạn toàn tới nắm chắc, tiểu cô nương, đối với phụ thân ngươi mà nói, cái này

ngược lại là một cái thanh trừ đối lập, chỉnh đốn tông tộc cơ hội, ngươi bây giờ không hiểu, đợi ngày mai sau đó, từ sẽ rõ."

Trần Chinh cũng gật đầu nói: "Đúng vậy, châu chấu nhảy việt vui sướng, thời điểm chết sẽ việt thảm."

Đối với bọn họ bực này tọa trấn một phương chư hầu mà nói, trong nháy mắt liền phỏng đoán đến Tô Dịch trong lời nói ý.

Bất quá, đây hết thảy đều cần một cái điều kiện tiên quyết, cái kia chính là Tô Dịch có thể tại lúc này trong gió lốc, một lần hành động bả Ngọc Kinh Thành Tô gia phái ra lực lượng đánh ngã.

Đối với lần này, Trần Chinh cùng Thân Cửu Tung đều không lo lắng gì.

Chưa từng đặt chân tông sư cảnh lúc, Tô Dịch liền có thể thoải mái trấn sát Tần trường núi bực này tông sư ngũ trọng nhân vật, cả lão ma đầu Hoa Liễu Diệp cũng bị một kiếm tru sát.

Huống chi là hiện tại?

"Tô thúc thúc, đa tạ ngài!"

Trịnh Mộc Yêu trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là vẻ cảm kích, "Đợi cha ta thoát khốn về sau, ta. . . Ta nhất định sẽ hảo hảo báo đáp người đấy."

Thiếu nữ trước còn kinh hoảng như Tiểu Lộc, hiện tại tương đối đã tỉnh táo không ít.

Chỉ, hắn hốc mắt hồng hồng, kiều mị trên mặt trái xoan đều là mỏi mệt cùng yếu ớt vẻ.

Tô Dịch theo trên ghế mây đứng dậy, đi lên trước, thân thủ nhẹ nhàng giúp đỡ thiếu nữ lau một cái nước mắt, nói:

"Lại nói tiếp, phụ thân ngươi cũng là gặp ta Tô Dịch liên luỵ, chuyện này, ta từ sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, tiếp xuống, ngươi mạnh khỏe tốt thu thập một chút tâm tình, về nhà đợi tin tức lại."

Trịnh Mộc Yêu hung hăng gật đầu, "Ừm!"

Nội tâm của nàng hơi hơi sợ run, không nghĩ tới Tô Dịch vậy mà lại chủ động giúp nàng lau nước mắt, còn ấm giọng lời nói nhỏ nhẹ đến làm yên lòng hắn, điều này làm cho hắn toàn thân đều ấm áp dễ chịu đấy.

Giống như một cái nhỏ Lộc tại hoảng hốt giữa mê võng đã tìm được kiên cố nhất chỗ dựa.

"Tô thúc thúc."

Suy nghĩ một chút, Trịnh Mộc Yêu chống đỡ lấy đầu đẹp, tiếng như muỗi vằn nói, " ta. . . Ta có thể hay không lưu lại ngươi nơi đây đợi tin tức?"

Tô Dịch gật đầu đáp ứng.

Nội tâm của hắn có một tia sát cơ bắt đầu khởi động.

Theo Vũ Linh Hầu Trần Chinh bị uy hiếp phân rõ quan hệ với hắn bắt đầu, cho tới bây giờ, trước sau có Trần Kim Long gặp liên luỵ, có Thiên Nguyên học cung bị uy hiếp, có Trịnh gia đứng đầu Trịnh Thiên Hợp bị nhốt lại.

Cái này liên tiếp sự tình, chân có thể nhìn ra lần này Ngọc Kinh Thành Tô gia làm cho muốn đả kích đấy, chính là cùng hắn Tô Dịch có liên quan người, muốn dùng cái này đến uy hiếp cưỡng bức hắn Tô Dịch cúi đầu.

Còn đối với Tô Dịch mà nói, dạng này hành vi, không thể nghi ngờ chính là đang không ngừng thăm dò cùng khiêu khích điểm mấu chốt của mình!

. . .

Sáng sớm hôm sau.

Ngày mới mới vừa sáng, bên trong phủ tổng đốc phủ nha.

Hạ Hầu Lẫm đại mã kim đao, ngồi tại thượng thủ vị trí.

Hắn một bộ trường bào xanh đen, tuy rằng đã gần bốn mươi tuổi người, nhưng dung mạo tuấn nhã, khí chất xuất chúng, nếu như mạnh mẽ Thanh Tùng, lỗi lạc xuất chúng.

"Đợi tí nữa Tam thiếu gia tới, chớ có làm quá phận, chủ thượng nói, chỉ làm cho Tam thiếu gia thanh tỉnh một chút lại."

Hạ Hầu Lẫm chậm rãi mở miệng.

Xem như Đại Chu chín vị vương khác họ một trong Hỏa Khung vương, Hạ Hầu Lẫm bản thân cũng là một vị danh chấn thiên hạ trước Thiên Võ Tông.

Mặc dù chưa hề đưa thân "Mười đại tiên thiên Võ Tông" hàng ngũ, nhưng chiến lực của hắn cùng nội tình, đủ để đứng yên tại Đại Chu võ giả bên trong đỉnh phong chỗ!

"Ta một mực khó hiểu, cuối cùng cái gì mới gọi là thanh tỉnh."

Một bên, Thiên Dũng Hầu Nhạc Thanh bắt chéo hai chân, cười đùa tí tửng hỏi nói, " vạn nhất hắn không nên một mực giả bộ ngủ, chúng ta cũng gọi không dậy hắn nha."

Hạ Hầu Lẫm thần sắc đạm mạc nói: "Gọi không dậy, liền thức tỉnh, cảm nhận được bản thân thống khổ cùng nhỏ bé rồi, dĩ nhiên là có thể thanh tỉnh ý thức được, tại chúng ta Tô gia trước mặt, cái kia điểm đạo hạnh đến cỡ nào buồn cười cùng chịu không nổi."

Nhạc Thanh cười hì hì nói: "Xét đến cùng, vẫn phải là động thủ thôi, đương nhiên, chúng ta Tam thiếu gia nếu thật có thể hoàn toàn tỉnh ngộ, có thể không động thủ tự nhiên càng tốt hơn."

Hạ Hầu Lẫm ánh mắt nhìn về phía ngồi ở một bên khác Ngọc Sơn hầu Bùi Văn Sơn, nói: "Sự tình đều đã chuẩn bị thỏa đáng?"

Bùi Văn Sơn nhẹ gật đầu, nói: "Lúc này đây, Tam thiếu gia mới có thể đủ chân chính nhận thức đến, Tô gia lực lượng có đáng sợ đến bực nào rồi."

Cái này phủ nha trong đại điện, trừ bọn họ ra ba người, còn có một nhiều người hết sức quan trọng đại nhân vật.

Có Cổn Châu ngũ đại đỉnh cấp thế gia tộc trưởng mới nhận chức, cũng có phụ thuộc tại Hỏa Khung vương, Thiên Dũng Hầu, Ngọc Sơn hầu bên người một đám tướng tài đắc lực.

Mỗi một cái, tùy tiện xách đi ra, đều là danh chấn một phương nhân vật tàn nhẫn, yếu nhất đều có tông sư cảnh tu vi.

Đây là hiện tại, bọn hắn đều nghiêm nghị mà ngồi, không dám lên tiếng.

Đông! Đông! Đông!

Một hồi nổi trống tiếng đột nhiên tại phủ tổng đốc bên ngoài vang vọng, làm cho trong đại điện mọi người đều mừng rỡ, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía ngoài điện.

Không bao lâu, tại một đám ánh mắt nhìn chăm chú, Tô Dịch, Thân Cửu Tung, Trần Chinh ba người từ đằng xa đi tới.

Khi thấy Tô Dịch, không ít người đều lộ ra sắc mặt khác thường, nhớ tới ban đầu ở Tây Sơn tiệc trà lên, Tô Dịch liền cùng Lục hoàng tử Chu Tri Ly cùng một chỗ, tham dự trong đó.

"Vân Quang Hầu cùng Võ Linh hầu lại cùng đi rồi, lẽ nào bọn hắn còn không biết, ngày hôm nay thế cục hạng gì nguy hiểm?"

Một ít đại nhân vật kinh nghi bất định.

Hai vị Hầu Gia này thân phận đều cực kỳ bất phàm, vả lại tu vi cực kỳ cường đại.

Chỉ, đối mặt Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng, lại rõ ràng còn chưa đủ sức nặng. Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, bọn hắn lại bồi bạn Tô Dịch cùng một chỗ đến đây, cái này tại mọi người nhìn lại, quả thực liền như chính mình nhảy vào hố lửa, quá không sáng suốt rồi.

Hạ Hầu Lẫm lại nhíu nhíu mày, ánh mắt trước tiên nhìn về phía Trần Chinh, nói: "Ta đưa cho ngươi tin, lẽ nào không nhận được?"

Trần Chinh nói: "Nhận được, cũng nhìn, sau đó ta đem thư xé."

"Xé?"

Hạ Hầu Lẫm ngồi thẳng thân thể, nhìn nhìn Tô Dịch, lại nhìn một chút Trần Chinh , đạo, "Niệm tại ta và ngươi năm trước tình cảm lên, ta mới tốt nói khuyên bảo, nhưng ngươi làm như thế, là ý định triệt để cùng ta Hạ Hầu Lẫm đoạn tuyệt? Hay là là. . . Ý định cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia là địch?"

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm đã mang theo nồng đậm bất mãn.

Trần Chinh mặt không chút thay đổi nói: "Ta Trần Chinh chỉ biết là, nếu không Tô công tử, ta đã chết tại Huyết Đồ Yêu Sơn ở bên trong, từ nay về sau, ta cái này mệnh chính là Tô công tử đấy."

Đại điện tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc.

"Đáng tiếc."

Hạ Hầu Lẫm thở dài một tiếng, "Hôm nay chính là ngươi Trần Chinh tới, cũng không khác bọ ngựa đá xe, truyền đi, chỉ biết đồ gây hài hước."

Trần Chinh lại đột nhiên nở nụ cười, đưa tầm mắt nhìn qua cái kia toàn bộ quyền quý, nói: "Theo ta thấy, tại trước mặt Tô công tử, cái này đang ngồi hạng người, đều bất quá là cắm tiêu bán đầu giả mà thôi."

Cái gì gọi là cắm tiêu bán đầu?

Quỳ sát tại thành phố, lưng đeo cỏ tiêu, buôn bán bán tính mạng của mình!

Đây không thể nghi ngờ là đối với đang ngồi cái kia một đám đại nhân vật lớn nhất khinh thường.

Thế cho nên, bao gồm Hạ Hầu Lẫm ở bên trong tất cả mọi người, đều giật mình, chợt muốn nghe chuyện cười lớn giống như, dỗ dành cười ra tiếng.

Thiên Dũng Hầu càng là cười đến tiền phủ hậu ngưỡng, nước mắt thiếu chút nữa chảy ra, nói: "Đường đường Võ Linh hầu, lại cũng như thế hội giảng chê cười, vậy ngươi ngược lại nói một chút, ta Nhạc Thanh như cắm tiêu bán đầu, giá trị bao nhiêu?"

"Không đáng một đồng."

Trả lời chính là Tô Dịch.

Hắn một bộ áo bào xanh, đứng yên trên đại điện, ngắm nhìn bốn phía, lạnh nhạt nói, " không cần lại sính miệng lưỡi cực nhanh, ai ngờ để cho ta Tô mỗ người cúi đầu đấy, cho dù phóng ngựa tới là được."

Trong tràng bầu không khí nhất thời áp lực rất nhiều.

Ánh mắt mọi người đều ngay ngắn hướng hội tụ trên người Tô Dịch, hoặc nhíu mày, hoặc kinh ngạc, tựa hồ cũng rất không minh bạch, đều đã thân ở bực này thế cục, vì cái gì Tô Dịch cái này mười bảy tuổi thiếu niên, lại lại trọn vẹn không biết một tia kính sợ.

Hạ Hầu Lẫm thật sâu nhìn Tô Dịch một cái, nói: "Nếu như Tam thiếu gia cấp thiết muốn thanh tỉnh một chút, chúng ta làm sao có thể không để cho ngươi đã được như nguyện?"

Nói qua, hắn ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thanh, "Xem ngươi rồi."

Nhạc Thanh cười hì hì đứng dậy, theo trong tay áo lấy ra một phong mật tín, cách không vứt cho Thân Cửu Tung, nói:

"Vân Quang Hầu, đây là ngươi nhi tử Thân Thụ đưa cho ngươi tin, sau khi xem, ngươi lo lắng nữa có hay không muốn chộn rộn vào đi."

Hắn ánh mắt cùng trong giọng nói đều là cân nhắc.

Thân Cửu Tung chấn động trong lòng, đêm qua, Tô Dịch liền nhắc nhở qua hắn, nếu như Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng xuất động, cực có thể cũng sẽ chuẩn bị có nhằm vào hắn thủ đoạn.

Chưa từng nghĩ, thật đúng là ứng nghiệm rồi!

Thân Thụ là con trai độc nhất của hắn, khi còn bé đã bị mang đến Ngọc Kinh Thành Phượng Kỳ Học Cung trung tu hành, năm nay mười chín tuổi, phong nhã hào hoa, thông minh hơn người.

Nhưng bây giờ, cái này bị hắn ký thác đầy ngập hy vọng con trai độc nhất, cực có thể đã bị Tô gia lực lượng theo dõi.

Không nói khoa trương, đây quả thực tương đương bắt được Thân Cửu Tung chỗ hiểm, đánh trúng vào hắn lớn nhất uy hiếp!

Thế cho nên, hắn tâm cũng hung hăng nắm chặt, thần sắc âm tình bất định.

Mắt thấy Thân Cửu Tung thần sắc biến hóa, đang ngồi tất cả mọi người không khỏi âm thầm lắc đầu.

Chư hầu một phương thì như thế nào?

Tại Ngọc Kinh Thành Tô gia lực lượng trước mặt, căn bản chính là không chịu nổi một kích!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 253: Bình Thường Thay Đổi Lại Cố Nhân Tâm

Trầm mặc rất lâu, Thân Cửu Tung nhưng lại không mở ra lá thư này.

Hắn thần sắc bình tĩnh nói: "Con ta như gặp chuyện không may, ta đây làm phụ thân đấy, tự nhiên vì kia đòi cái công đạo, nhưng nếu chư vị muốn coi đây là áp chế, bức bách thân mỗ nhượng bộ, nhưng lại mơ tưởng!"

Cuối cùng bốn chữ, âm điệu mạnh mẽ.

Mọi người đều ngoài ý muốn, bầu không khí cũng biến thành nặng nề không ít.

"Vân Quang Hầu, ngươi liền không nhìn, cái kia trên thư hiện lên cái gì?"

Nhạc Thanh không khỏi hỏi.

Xoẹt!

Thân Cửu Tung trực tiếp đem thư từ xé nát, thần sắc hờ hững nói, " các ngươi Tô gia đại khái có thể giết ta cái đứa bé kia, nhưng ta cam đoan, chỉ cần ta sống, định không tiếc bất cứ giá nào vì kia báo thù!"

Mọi người đều triệt để ngơ ngẩn, bị Thân Cửu Tung cái kia quyết nhiên tư thái kinh sợ đến.

Nên tâm cảnh như thế nào, mới khiến cho hắn thà rằng không để ý kia nhi tử an nguy, cũng muốn tại lúc này thủ vững tại bên người Tô Dịch?

"Ngươi vốn có thể không cần như thế."

Tô Dịch than nhẹ.

"Không sợ Tô công tử chê cười, thân mỗ tại thế gian này sờ soạng lần mò nhiều năm như vậy, bổn sự khác không có, nhưng trong lòng lại một mực kiên thủ một cái chuẩn tắc."

Thân Cửu Tung nhẹ giọng nói, " có một số việc, có thể nhượng bộ, có một số việc, cận kề cái chết cũng không có thể lùi bước nửa bước."

"Ha ha ha ha."

Nhạc Thanh khoa trương cười rộ lên, "Ta còn là lần đầu tiên nghe nói, một cái chư hầu, liền dám cùng chúng ta Tô gia cùng chết đấy, mà ngươi gọi là thủ vững, quả thực là ngu muội thật là tức cười!"

Chợt, hắn liền thở dài đứng lên, nói: "Làm như thế, hại chết cũng không chỉ chính ngươi, cả con của ngươi cũng sẽ cùng theo gặp liên luỵ, cần gì lý do?"

Tô Dịch lườm cái này cực kỳ càn rỡ đường hoàng Thiên Dũng Hầu một cái, nói: "Con của hắn như chết rồi, ta diệt cả nhà ngươi."

Nhạc Thanh sững sờ.

Không đợi hắn mở miệng, Hạ Hầu Lẫm đã nhàn nhạt mở miệng nói: "Tam thiếu gia bớt giận, trò hay mới vừa mới bắt đầu mà thôi."

Nói qua, hắn phất phất tay.

Lập tức, theo đại điện một bên Thiên Điện ở bên trong, đi ra một đám người tới.

Cầm đầu, rõ ràng là Quảng Lăng thành thành chủ Phó Sơn, ở bên cạnh hắn, còn có Nhiếp Bắc Hổ, cùng với một cái bộ dáng xa lạ lão giả.

Tô Dịch đồng tử khẽ híp một cái, chợt liền khôi phục như lúc ban đầu.

"Tô tiên sinh, đã lâu không gặp."

Phó Sơn chắp tay chào, ánh mắt phức tạp.

Tô Dịch trực tiếp hỏi: "Ngươi là có hay không đã bị uy hiếp cưỡng bức rồi hả?"

Phó Sơn lắc đầu, khẽ thở dài: "Tô gia mời ta đợi đến đây, là làm thuyết khách, như có khả năng, Phó mỗ cũng hy vọng Tô tiên sinh có thể bỏ xuống trong lòng thành kiến, dù sao, Tô tiên sinh ngươi là Tô gia đứng đầu con nối dõi, có thể nào. . . Có thể nào lựa chọn cùng tông tộc là địch?"

Tô Dịch nhíu mày ngắt lời nói: "Niệm tại năm đó một chút tình cảm lên, ngươi tốt nhất câm miệng."

Phó Sơn ngẩn ngơ, lập tức cười khổ lắc đầu.

"Nếu như ngươi giống như Phó Sơn ý tưởng, ta khuyên ngươi tốt nhất mở ra cái khác cửa."

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Nhiếp Bắc Hổ.

Nhiếp Bắc Hổ trầm mặc một lát, nói: "Tô tiên sinh, Ngọc Kinh Thành Tô gia uy thế, lớn đến vượt quá người tưởng tượng, người ngày hôm nay không cúi đầu, chúng ta những thứ này cùng người có liên quan người, đã định trước đều sẽ phải gánh chịu liên luỵ, chúng ta không sợ những thứ này, nhưng lại sợ liên lụy đến bên người thê nhi thân hữu. Người. . . Vì cái gì không thể lui nhường một bước?"

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên, nói: "Thế nào tại trong mắt Nhiếp Bắc Hổ ngươi, ta liền biến thành một cái tai họa rồi hả? Sợ bị liên lụy, phủi sạch quan hệ cũng được, còn nói khoác mà không biết ngượng đến làm thuyết khách, người nào cho ngươi Nhiếp Bắc Hổ dũng khí?"

Nhiếp Bắc Hổ nghẹn lời, đắng chát cúi đầu, nói: "Tô tiên sinh, ta. . . Ta đây cũng là làm người cân nhắc. . ."

Tô Dịch đều không thèm để ý hắn, ánh mắt vừa nhìn về phía xa lạ kia lão giả, "Ngươi là ai

?"

Lão giả chắp tay nói: "Tô công tử, lão hủ là Quảng Lăng thành Hoàng gia đại trưởng lão Hoàng Hữu Thành, lần này đến đây, là muốn nói với ngài một tiếng, tộc trưởng Hoàng Vân Trùng không thức thời, đã bị ta Hoàng gia triệt tiêu tộc trưởng chức vụ."

Dừng một chút, hắn nói ra: "Mặt khác, từ nay về sau, chúng ta Hoàng gia cùng người tầm đó lại không cái gì quan hệ dây mơ rễ má."

Tô Dịch ồ một tiếng, nói: "Yên tâm đi, ta chỉ Nhận Hoàng Vân Trùng, Hoàng Kiền Tuấn hai người, các ngươi Hoàng gia thái độ gì, không bằng cái rắm."

Mắt thấy đây hết thảy, Hạ Hầu Lẫm thản nhiên nói: "Đừng khiến cái này tôm tép nhãi nhép nhảy nhót rồi, cho chúng ta Tam thiếu gia trên món ngon."

Nhạc Thanh cười ha hả vỗ tay một cái, "Dẫn người đi lên!"

Thiên Điện trung lại lần nữa đi ra một đám người, rõ ràng là Văn gia lão thái quân, Văn gia tộc trưởng Văn Trường Kính, cùng với Văn Trường

Thái, Cầm Thiến vợ chồng.

Bọn hắn đều sợ hãi tâm thần bất định, nơm nớp lo sợ, như bị áp giải đi lên kẻ tù tội giống như.

Lão thái quân ánh mắt phức tạp, run run rẩy rẩy nói: "Tam thiếu gia, thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp nạn, chúng ta vốn là mềm yếu, bất hạnh bị liên quan đến tiến cuộc phong ba này ở bên trong, lão thân cũng không phải sợ chết, nhưng từ trên xuống dưới nhà họ Văn một đám tộc nhân cuối cùng là người vô tội hạng người. . ."

Tô Dịch khua tay nói: "Không cần nhiều lời, trong nội tâm của ta minh bạch, bọn hắn làm như thế, đơn giản nghĩ hiển lộ một cái Tô gia lực lượng, làm cho ta ngoan ngoãn cúi đầu mà thôi."

"Cái kia. . . Ngươi liệu sẽ cúi đầu?"

Cầm Thiến thốt ra.

Tô Dịch nói: "Ta chỉ có thể bảo chứng, các ngươi sẽ không xảy ra chuyện mà thôi."

Nhạc Thanh không khỏi cười rộ lên, nói: "Tam thiếu gia khẩu khí thật lớn, vậy ngươi tái nhìn một chút, cái này là vật gì."

Nói qua, hắn xuất ra một thanh kiếm.

Thân kiếm chất phác, lơ lỏng bình thường, mơ hồ nổi lên một tia Linh tính, cái khác không tiếp tục chỗ đặc biệt.

Nhưng khi thấy kiếm này, Tô Dịch con mắt lặng yên ngưng tụ.

Trần Phong kiếm!

Đây là hắn thức tỉnh trí nhớ kiếp trước đến nay, tạo thành thanh thứ nhất kiếm, đối với hắn có không giống bình thường ý nghĩa.

Ban đầu ở Vân Hà Quận thành lúc, giao cho Phong Hiểu Nhiên bảo quản.

Nhưng bây giờ, kiếm này lại xuất hiện ở trong tay Nhạc Thanh! !

"Tam thiếu gia nên nhận ra kiếm này đi, bất quá ngươi không cần phải lo lắng, vô luận là Viên gia, hay là Phong Hiểu Phong hai huynh muội, đều không có nguy hiểm đến tính mạng."

Nhạc Thanh cười ha hả nói, "Dù sao, tộc trưởng dặn dò, chỉ là muốn nhường Tam thiếu gia thanh tỉnh một chút, còn không đáng đi ra tay độc ác."

Tô Dịch ánh mắt nhìn Trần Phong kiếm, thần sắc bình thản nói: "Còn gì nữa không?"

Hạ Hầu Lẫm khẽ thở dài: "Tam thiếu gia, ta như nói cho ngươi biết, ngươi bây giờ làm cho kinh lịch đấy, vẻn vẹn chỉ Tô gia lực lượng một góc của băng sơn, ngươi tin hay không?"

Tô Dịch nói: "Ta đang hỏi ngươi, còn gì nữa không?"

Hạ Hầu Lẫm hai đầu lông mày hiện lên một vòng giận dỗi, ngữ khí đạm mạc nói: "Ngọc Sơn hầu, ngươi tới nói đi."

Một bên Bùi Văn Sơn nhẹ gật đầu, rồi sau đó ngữ khí tự nhiên nói: "Tam thiếu gia, tân nhiệm Cổn Châu Tổng đốc Mục Chung Đình, đã bị triệt tiêu trên người chức vụ, hôm nay lấy kẻ tù tội thân phận, bị giam giữ tại trong lao ngục."

"Lục điện hạ mặc dù có may mắn đã nhận được đương kim bệ hạ thưởng thức, nhưng hôm nay đã bị cấm túc trong hoàng cung, không cách nào nữa chộn rộn chuyện ngoại giới, điều này cũng làm cho có nghĩa là, Lục điện hạ cũng đã định trước không có khả năng sẽ giúp đến Tam thiếu gia ngươi."

Dừng một chút, Bùi Văn Sơn tiếp tục nói: "Trừ đây, Tắc Hạ Học Cung cùng Thủy Nguyệt học cung lực lượng, đã ở ngày hôm qua tiến vào Thiên Nguyên học cung, lấy Ninh Cung chủ thông thiên năng lực, tại dưới bực này tình huống, sợ cũng rất khó sẽ giúp đến Tam thiếu gia nhiều ít bận bịu."

Dứt lời, Bùi Văn Sơn Trường thở dài: "Tam thiếu gia, chúng ta không phải là bức bách ngươi cúi đầu trước chúng ta, mà là hướng ngươi cha ruột cúi đầu, điều này cũng không có gì thật là mất mặt đấy."

Hạ Hầu Lẫm nói: "Lui một bước, biển rộng

Bầu trời!"

Nhạc Thanh nói: "Tam thiếu gia, chỉ cần ngươi hối cải để làm người mới, về sau lo gì vô pháp đạt được Tô gia tộc nhân nhận thức? Đến lúc đó, cái này Đại Chu thiên hạ lại có ai dám khinh thường ngươi?"

Đại điện ánh mắt mọi người, đều là ngay ngắn hướng nhìn về phía Tô Dịch.

Không khí ngột ngạt mà tử tịch.

Chỉ thấy Tô Dịch ánh mắt nhìn trong tay Nhạc Thanh Trần Phong kiếm, nói: "Ta chỉ muốn biết, lần hành động này, là Tô Hoằng Lễ các ngươi phải làm như vậy, còn là đến từ những người khác sai khiến?"

"Càn rỡ!"

Hạ Hầu Lẫm sầm mặt lại, "Ngươi thân là con của người, có thể nào gọi thẳng phụ thân ngươi tôn danh?"

Bùi Văn Sơn lại nhíu nhíu mày, nói: "Tam thiếu gia, chúng ta biết rõ trong lòng ngươi không thoải mái, nhưng ngươi cuối cùng tốt lãnh tĩnh một chút, nhận rõ tình cảnh của mình, chớ có miệng lưỡi rêu rao, sính sảng khoái nhất thời, bằng không, đừng trách chúng ta không khách khí."

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Không nói sao? Đã như vậy, ngày đó ta tự mình đi Ngọc Kinh Thành hỏi một câu hắn Tô Hoằng Lễ, đến tột cùng là người nào an bài lần hành động này, không biết trên đời này có một số việc, một khi làm, liền gặp người chết hay sao?"

"Ngươi. . ."

Hạ Hầu Lẫm tức giận, một thân trước Thiên Võ Tông khí tức bắt đầu khởi động, uy thế khiếp người, "Tam thiếu gia, thực ý định rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt?"

"Ta nói sớm rồi, chỉ bằng lời nói, là gọi không dậy một cái giả bộ ngủ người đấy, liền giống bây giờ, nếu không nhường chúng ta Tam thiếu gia chịu chút Khổ Đầu, sợ là như trước sửa không được cái kia không biết trời cao đất rộng tập tục xấu."

Nhạc Thanh cười than thở lắc đầu.

Trong lúc nhất thời, đang ngồi đại nhân vật nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt, cũng không khỏi mang theo một vòng thương cảm, đều đã đến lúc này, còn không biết cúi đầu, không nên bị thu thập dừng lại mới được?

Cách đó không xa Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ, cùng với Văn lão thái Quân đám người, đều ánh mắt phức tạp, không đành lòng tận mắt chứng kiến một màn như vậy.

Đúng lúc này, một đạo trong sáng cười tiếng vang lên:

"Cái gì gọi là chịu chút Khổ Đầu? Lúc nào, ngươi một cái nho nhỏ Thiên Dũng Hầu, liền dám phách lối như vậy rồi hả?"

Theo sát lấy, một đám thân ảnh theo đại điện bên ngoài đi tới.

Cầm đầu, mặt mày tuấn tú, phong thái chiếu người, thình lình đúng là Trấn Nhạc Vương Mộc Hi!

Khi thấy hắn xuất hiện, Hạ Hầu Lẫm, Nhạc Thanh, Bùi Văn Sơn bọn người là khẽ giật mình, chợt nhăn mày lại.

Mà tại tọa một đám quyền quý nhân vật cũng đều hít vào khí lạnh, vô pháp bình tĩnh.

Ai có thể không nhận biết, vị này Đại Chu trẻ tuổi nhất vương khác họ?

Mà bây giờ, Mộc Hi đến, rõ ràng chính là vì Tô Dịch chỗ dựa kia

"Ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy một màn buồn cười như thế, một đám lão gia hỏa, lại nói khoác mà không biết ngượng muốn áp bách Tô công tử cúi đầu, quả thực làm trò cười cho thiên hạ."

Mộc Hi bên cạnh, Tinh Nhai học cung đại trưởng lão Bộc Ấp cười lạnh mở miệng.

Làm nhận ra thân phận của hắn, đang ngồi mọi người càng vô pháp bình tĩnh, Tinh Nhai học cung đây cũng là ý định chộn rộn tiến đến, đứng ở Tô Dịch trong trận doanh?

"Như đường đường chính chính cùng Tô công tử đối chiến, cũng là quang minh lỗi lạc, nhưng hôm nay, lấy Ngọc Kinh Thành Tô gia uy thế, lại

làm bực này ti tiện bỉ ổi sự tình, không sợ bị người trong thiên hạ cười nhạo?"

Một bên kia, Không Động học cung đại trưởng lão Khương Đàm Vân cũng lạnh lùng lên tiếng.

Ở bên cạnh hắn, còn có Lư Trường Phong.

Mắt thấy từng cảnh tượng ấy, Hạ Hầu Lẫm thần sắc của bọn hắn cũng không khỏi âm trầm xuống, mà tại tọa những đám đại nhân vật này, thì không không nghẹn họng nhìn trân trối.

Biết rõ đây là Ngọc Kinh Thành Tô gia đang làm việc, ai có thể cảm tưởng giống như, Trấn Nhạc Vương lại mang theo Tinh Nhai học cung, Không Động học cung đại nhân vật cùng đi lâm, rõ ràng tỏ thái độ nên vì Tô Dịch chỗ dựa?

Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ, Văn lão thái Quân mấy người cũng đều ngốc trệ ở đó, cái này. . . Cái tình huống gì?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 254: Quỳ Xuống

Thân Cửu Tung cùng Trần Chinh cũng đều có chút kinh ngạc.

Ngày hôm qua thời điểm, Mộc Hi bọn hắn mới rời khỏi Thanh Giáp Quân đóng quân quân doanh chi địa.

Nhưng bây giờ, lại lại cùng lúc xuất hiện tại Cổn Châu Thành!

Cả hai liếc nhau, trong lòng đại khái đoán ra, Mộc Hi bọn hắn ngày hôm qua sau khi rời đi, sợ là trước tiên sẽ tới cái này Cổn Châu Thành rồi.

Trong đại điện bầu không khí yên lặng.

Mộc Hi bọn họ đã đến, giống như một cuộc phong bạo, nhường Hạ Hầu Lẫm bọn hắn cũng cảm thấy trở tay không kịp, thậm chí là không thể tưởng tượng.

"Trấn Nhạc Vương, các ngươi đây là muốn lẫn vào chúng ta Tô gia sự tình trung?"

Hạ Hầu Lẫm trầm giọng nói, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, hùng hổ dọa người.

"Ít cầm Tô gia tới dọa ta."

Mộc Hi lạnh nhạt nói, " ta nói liền đặt xuống tại đây, hôm nay người nào cùng Tô công tử là địch, chính là cùng chúng ta là địch!"

Đang ngồi mọi người sắc mặt đều là một hồi biến ảo.

Cái kia Tô Dịch có tài đức gì, có thể nhường Trấn Nhạc Vương bọn hắn không tiếc đắc tội Ngọc Kinh Thành Tô gia, cũng phải vì hắn chỗ dựa?

Lại thấy Hạ Hầu Lẫm chợt lộ ra một tia nụ cười khinh thường, "Đúng không, nhưng các ngươi chính là chung vào một chỗ, cũng khó có thể rung chuyển ngày hôm nay kết quả thế."

Dừng một chút, hắn trầm giọng nói: "Thái huynh, ngươi không phải là muốn thay ngươi người nữ kia chồng báo thù sao, còn thỉnh ra gặp một lần."

Tiếng nói hạ xuống, Thiên Điện trung đi ra một người mặc áo gai vải bào, râu tóc đen kịt, có một đôi dài nhỏ lông mi trắng lão giả.

Hắn lưng đeo một mực hộp kiếm to lớn, một đôi con mắt tang thương lạnh nhạt, vừa mới xuất hiện, liền khiến cho trong tràng rối loạn tưng bừng.

Bạch Mi Vương, Thái Kinh Hải!

Một vị từ lúc hơn hai mươi năm trước liền bước vào trước Thiên Võ Tông cảnh giới nhân vật già cả, uy danh truyền xa.

Mà hắn cũng là Du gia đứng đầu Du Bạch Đình nhạc phụ, du sương ngưng ngoại công.

"Trấn Nhạc Vương, ngươi bây giờ còn xác định, cùng với ta Ngọc Kinh Thành Tô gia tách ra một vật tay?"

Nhạc Thanh cười ha hả hỏi.

Mộc Hi khinh thường nói: "Bản vương phiền nhất một sự kiện chính là, đường đường nam nhi, lại ỷ vào thế lực sau lưng làm xằng làm bậy, thật sự

cho rằng hơn nhiều một cái Bạch Mi Vương, bản vương sẽ kiêng kị rồi hả?"

Hắn vén tay áo lên, đưa tầm mắt nhìn qua đang ngồi mọi người, "Muốn cùng bản vương vui đùa một chút đấy, hiện tại có thể Đứng ra đây!"

Đại điện bầu không khí một yên tĩnh.

Nhưng nhưng vào lúc này, Tô Dịch thần sắc bình thản mở miệng nói: "Ngươi lui ra, chuyện này, ta muốn đích thân giải quyết."

Mộc Hi khẽ giật mình, sờ lên cái mũi, rất thức thời im lặng lui ra phía sau.

Chỉ hắn nhìn hướng Hạ Hầu Lẫm đợi ánh mắt của người, cũng đã mang theo vẻ thuong hại.

Nhường Mộc Hi buồn cười chính là, Hạ Hầu Lẫm bọn hắn đang nghe Tô Dịch lời nói về sau, tuy nhiên cũng lộ ra ngoạn vị dáng tươi cười, giống như là khinh thường, lại như là. . . Thương cảm.

"Ta tại thương cảm bọn hắn không biết sống chết, bọn hắn nhưng lại cùng lúc đó thương cảm Tô Dịch không biết sống chết a. . ." Mộc Hi ánh mắt đều trở nên cổ quái.

Có ý tứ, thật sự rất có ý tứ rồi!

Lúc này thời điểm, Bạch Mi Vương Thái Kinh Hải tang thương con mắt nếu như lãnh điện giống như, tập trung trên người Tô Dịch, nói:

"Ban đầu ở Tây Sơn tiệc trà lên, có phải là ... hay không ngươi giết Du Bạch Đình?"

Lời nói mang theo đập vào mặt túc sát chi khí.

"Không sai."

Tô Dịch thuận miệng nói, " ngươi muốn báo thù?"

Keng!

Thái Kinh Hải mở ra sau lưng cái hộp kiếm, rút ra một mực dày rộng Cự Kiếm, nói: "Đương nhiên."

Hạ Hầu Lẫm con mắt lập loè, nhắc nhở: "Thái huynh, đây chính là ta Tô gia Tam thiếu gia, mặc dù sẽ không có thể, kia tính mạng cũng không có thể từ ngươi tới định đoạt, ngươi nhưng minh bạch?"

Thái Kinh Hải một chút trầm mặc, gật đầu nói: "Được."

Lúc nói chuyện, hắn một thân vải thô áo gai phiêu đãng, râu tóc tung bay, một thân thuộc về trước Thiên Võ Tông uy thế tùy theo liên tục tăng lên.

Đại điện mọi người đều vô thức nhường ra một chút khoảng cách, lo lắng bị lan đến gần.

"Tam thiếu gia, ngươi bây giờ như cúi đầu, còn kịp ơ ~~ "

Thiên Dũng Hầu Nhạc Thanh cười đùa tí tửng đạo

Tô Dịch ánh mắt liếc mắt nhìn hắn, nói: "Đúng không, ta đây theo ngươi bắt đầu chỉnh đốn thế nào?"

Hắn thả người cất bước, triều Nhạc Thanh bước đi.

Nhạc Thanh khẽ giật mình.

Thái Kinh Hải nhíu mày lại, bỗng dưng vung kiếm đánh tới, "Đối thủ của ngươi là bản vương!"

Oanh!

Kiếm Khí mênh mông, thô như sấm bạo, lập loè đáng sợ tử mang, thế đại lực trầm.

Tử Ngục Lôi Kiếm Thuật!

Đây là Bạch Mi Vương Thái Kinh Hải tuyệt học, nghe nói truyền thừa từ cho là Lục Địa Thần Tiên trong tay, cầm giữ có uy lực quỷ thần khó dò, tu luyện tới cực điểm, một kiếm tầm đó, có thể hóa thành ngập trời sấm sét, bả một tòa núi lớn đều cho bổ thành bụi phấn.

"Bằng thử một kiếm, hiển thị rõ trước Thiên Võ Tông phong thái!"

Không ít người kinh diễm, lộ ra vẻ chấn động.

Tại Đại Chu cảnh nội, tông sư đã như bầu trời Thần Long, mà trước Thiên Võ Tông, càng là sừng sững tại võ giả chi đỉnh kinh khủng tồn tại.

Giống như như vậy một kiếm, đổi lại cái khác nhân vật tông sư, sợ là căn bản liền ngăn không được, hội trong nháy mắt bị đánh giết tại chỗ!

"Một kiếm này, hoàn toàn chính xác không tầm thường."

Hạ Hầu Lẫm âm thầm gật đầu.

Đại Chu chín vị vương khác họ ở bên trong, Bạch Mi Vương tuổi tuy lớn, nhưng một thân tu vi lại chìm đắm được trống dầy vô cùng, không người dám khinh thường.

Rất nhiều người trong đầu đến nỗi hiện ra, Tô Dịch bị một kiếm này trấn áp thời gian thê thảm hình ảnh.

"Cút!"

Lại thấy Tô Dịch trên mặt không vui không buồn, trong môi thở khẽ ra một chữ.

Hắn cũng không thèm nhìn tới, tùy ý đưa tay đánh ra.

Chỉ thấy trong hư không, chỉ thấy một cái óng ánh sáng long lanh chưởng ấn màu đỏ vô căn cứ hiện lên, giống như xích ngọc chế tạo, phía trên chi chít, hiện ra từng tia từng sợi đạo vận chấn động.

Bính Hỏa Tiên Thiên Đại Thủ Ấn!

Đây là một môn thuật pháp, bị Tô Dịch "Dùng võ ngự linh" thi triển đi ra.

Oanh!

Tựa như thần chỉ ôm lấy núi lớn rơi đập nhân gian.

Chưởng ấn màu đỏ, mang theo không có thể ngang hàng lực lượng, trong nháy mắt rơi đập. Tại trước mặt nó, cái kia thô như sấm bạo giống như trượng dài kiếm khí màu tím, liền phảng phất yếu ớt như lưu ly, bị từng khúc nện nứt ra.

Chưởng ấn màu đỏ hơn thế không giảm, trực tiếp bả một chưởng bả Bạch Mi Vương cả người mang kiếm hung hăng chấn lui ra ngoài, thiếu chút nữa ngã ngồi trên đất.

Cái kia một gương mặt mo đều đến mức đỏ lên, cái trán gân xanh bạo trán, toàn thân khí huyết sôi trào, khổ sở thiếu chút nữa ho ra máu.

Kia hai đầu lông mày đều hiện lên ra một vòng vẻ kinh hãi, giống như không cách nào tưởng tượng, đây là một cái thiếu niên có thể có được lực lượng.

Toàn trường tĩnh mịch!

Vô luận là Hạ Hầu Lẫm, Nhạc Thanh, Bùi Văn Sơn đám người, vẫn còn là tọa vị đại nhân vật kia, đều bị trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này.

Chính là đối với Tô Dịch vô cùng tin tưởng Mộc Hi đám người, đều không nghĩ tới, cường đại như Bạch Mi Vương bực này uy tín lâu năm trước Thiên Võ Tông, thậm chí ngay cả Tô Dịch một chưởng cũng đỡ không nổi, trực tiếp bị lay lui!

"Cái này. . . Cái này. . ."

Mọi người đều nghẹn họng nhìn trân trối.

Vô luận là theo tu vi, thân phận, trên thực lực mà nói, Bạch Mi Vương Thái Kinh Hải, đều không nên tại vừa đánh trúng đã bị đẩy lui.

Hắn thế nhưng là trước Thiên Võ Tông!

Hơn nữa còn tu hành Tử Ngục Lôi Kiếm Thuật cái này kinh thế bí pháp, trong tay dày rộng Cự Kiếm, càng là nổi danh Linh Khí, sao bị một kích đẩy lui?

Mà đang lúc mọi người ngây người lúc, Tô Dịch đã tiếp tục cất bước triều Thiên Dũng Hầu Nhạc Thanh bước đi.

Kia ánh mắt lạnh nhạt, như đi bộ nhàn nhã.

Động tác nhìn như chậm chạp, kì thực nhanh đến cực hạn.

Nhạc Thanh biến sắc, trong môi phát ra một tiếng tiếng kêu kì quái, hai tay như xuyên hoa hồ điệp giống nhau nâng lên.

Xuy xuy xuy!

Chỉ thấy thứ mười chỉ tầm đó, có từng đạo giăng khắp nơi lăng lệ ác liệt chỉ lực lướt đi, đan vào thành một bức chân nguyên lưới lớn, lửa đỏ như đốt, vào đầu triều Tô Dịch trùm tới.

Hỏa Ti Nhiễu Chỉ Nhu!

Một môn Thiên giai đỉnh cấp võ học, cái kia sắc bén chỉ lực giao thoa, một khi bị bao trùm, đối thủ toàn bộ người liền sẽ phải gánh chịu như lăng trì giống như kết cục, hóa thành một nơi huyết nhục, bá đạo nhất âm tàn.

Chỉ thấy Tô Dịch ánh mắt hiện lên một tia vẻ khinh thường, biền chỉ vẽ một cái.

Ầm!

Chạm mặt tới lưới lớn lửa đỏ nếu như giống như giấy, bị bổ làm hai, tại trong hư không ầm ầm nổ tung, bắn tung toé ra nhỏ vụn chói mắt hỏa diễm quang vũ.

Không được!

Nhạc Thanh sắc mặt đột biến, trước tiên muốn né tránh.

Đúng lúc này, Tô Dịch trong môi đột nhiên phát ra một đạo quát nhẹ:

"Quỳ xuống!"

Giống như mở miệng thành phép, cái kia rải rác hai chữ, thật giống như có hay không ngần cao lớn sừng sững Cự Kiếm hung hăng bổ vào Nhạc

Thanh thần hồn bên trên.

Đại Hư Hồn Kiếm Quyết!

Đang lúc mọi người kinh hãi ánh mắt nhìn chăm chú, Nhạc Thanh vị này lấy tính cách bất thường lấy xưng hậu thế Thiên Dũng Hầu, thân ảnh mãnh liệt giật mạnh, phù phù quỳ rạp xuống đất.

Kia gương mặt vặn vẹo, thân thể hung hăng run rẩy, trong miệng phát ra dốc cạn cả đáy giống như rên thống khổ, mồ hôi lớn như hạt đậu đem toàn thân quần áo sũng nước.

Nguyên nhân chính là, thần hồn kia bị trọng thương!

Một màn như vậy, Hạ Hầu Lẫm không cách nào bình tĩnh, vẻ mặt tràn đầy vẽ mặt kinh sợ.

Theo hắn làm cho dò thăm tin tức, Tô Dịch tuy có kiếm giết tông sư nghịch thiên lực lượng, mà dù sao chỉ là một cái Tụ Khí cảnh thiếu niên mà thôi.

Có ai nghĩ được, ngay tại vừa rồi cái kia trong chớp mắt, Tô Dịch cũng tại một trong bàn tay, đẩy lui Bạch Mi Vương Thái Kinh Hải.

Càng tại chỉ trong một chiêu, áp bách Thiên Dũng Hầu Nhạc Thanh quỳ xuống đất!

Cái này hoàn toàn cùng Hạ Hầu Lẫm hiểu biết đến tin tức hoàn toàn khác nhau.

"Tông sư! Tam thiếu gia hắn vậy mà đã bước vào tông sư cảnh giới! !"

Cuối cùng, Hạ Hầu Lẫm giống như nhìn ra cái gì, không khỏi vừa kinh vừa sợ.

Lúc này thời điểm, ở đây những người khác cả kinh cái cằm thiếu chút nữa đến rơi xuống.

Trước, nhưng không ai có thể nghĩ đến, Tô Dịch hội kinh khủng như vậy.

Bằng không, ai dám như vậy khinh thường?

Tương đối mà nói, Mộc Hi, Thân Cửu Tung bọn hắn đều yên lặng không ít.

Hãy nhìn đến Thiên Dũng Hầu Nhạc Thanh nếu như gà đất chó sành giống nhau bị trấn áp quỳ xuống đất, như trước để cho bọn họ cảm thấy một hồi hãi hùng khiếp vía.

Về phần Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ, Văn lão thái Quân bọn hắn, đều đã ngốc trệ ở đó, miệng mở lớn, trong đầu chỗ trống.

Lúc này thời điểm, Tô Dịch mắt nhìn xuống quỳ trên mặt đất Nhạc Thanh, lạnh nhạt nói:

"Yên tâm, ta ngày hôm qua đã từng nói qua, sẽ để cho ngươi lần nữa biểu diễn một chút ngươi đang ở đây Sấu Thạch Cư tất cả hành động, tự nhiên sẽ không tại đây giống như giết ngươi."

Nhạc Thanh sắc mặt tái xanh, toàn thân run rẩy, vẻ mặt tràn đầy đều là sợ hãi cùng vẻ không thể tin được, nhưng lại lại nói không ra lời.

Trước hắn còn cười đùa tí tửng, kiêu ngạo càn rỡ, ngôn từ quái gở, giọng điệu xen lẫn châm chọc, nói móc mùi vị, cực kỳ cần ăn đòn.

Nhưng bây giờ, lại thê thảm quỳ xuống đất, gặp trước đó chưa từng có tới nhục nhã, thần hồn kia càng thụ trọng thương, làm cho hắn thể xác và

tinh thần chán nản, chật vật mất mặt đến mức tận cùng.

"Sát!"

Bỗng dưng, một đạo hét to như sấm sét vang vọng.

Chỉ thấy Bạch Mi Vương Thái Kinh Hải xuất thủ lần nữa, huy động Cự Kiếm, nhấc lên một mảnh cuồng bạo Lôi Đình nước lũ, đều hòa tan vào chém ra một kiếm này trung.

Trước bị đẩy lui, bị hắn coi là là khinh thường.

Hơn nữa bởi vì Hạ Hầu Lẫm nhắc nhở, nhường hắn lo lắng không cẩn thận một kiếm đánh chết Tô Dịch, cho nên bảo lưu lại rất nhiều thực lực.

Mà bây giờ, Thái Kinh Hải lại không giữ lại chút nào.

Ầm ầm!

Cả tòa đại điện rung chuyển, như lôi đình cuồng bạo kiếm thế khuếch tán, đem phụ cận cái bàn trang trí đều phá vỡ bột mịn, làm cho tất cả mọi người bị kinh sợ, nhao nhao tránh lui ra

Mà tại một mảnh ánh sáng chói mắt trạch ở bên trong, chỉ thấy một đạo dài ba trượng Tử Sắc Lôi Đình Kiếm Khí, hướng phía Tô Dịch nổi giận chém hạ xuống.

Đúng như Tử Mãng cuồng vũ, Thiên Lôi lâm thế.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 255: Một Kiếm

Cái gì gọi là Tiên Thiên Vũ Tông?

Phạt mao tẩy tủy, thoát thai hoán cốt, rút đi hậu thiên trọc khí, một thân khí tức đều hóa vi tiên thiên thanh khí, viên mãn không lộ.

Cho nên được xưng là không lộ cảnh.

Đạt đến chuyện này, không sợ Thủy Hỏa, không nhiễm phong trần, như lưu ly ngọc thạch loại, trong sáng không một hạt bụi.

Lực lượng chi cường hoành, đã nhưng cách mặt đất bay lên, tại cao mười trượng không lăng hư cưỡi gió.

Giết địch thời gian, thao túng Tiên Thiên cương sát chi lực, khai sơn ngăn nước, hà hơi như sấm!

So sánh với tông sư nhân vật, Tiên Thiên Vũ Tông lực lượng, đã tiếp cận với đạt đến tu hành hạng người, vốn có uy năng tự nhiên kinh khủng vô biên.

Cho nên, làm Bạch Mi Vương Thái Kinh Hải một kiếm này không giữ lại chút nào chém tới, cho người cảm giác, nghiễm nhiên nếu như tại thao túng kinh thế thuật pháp, ngự dụng Tử Lôi tại bên trong Kiếm Khí.

Vậy đợi uy năng, cũng là nhường mọi người tại đây kinh hãi không thôi.

Như là Thân Cửu Tung, Trần Chinh bực này tông sư cảnh trung đỉnh phong nhân vật, cũng không khỏi hô hấp cứng lại, sởn hết cả gai ốc.

Mắt thấy một kiếm này dẫn dắt cuồng bạo Lôi Đình Trảm, Tô Dịch thần sắc không có chút rung động nào, bỗng dưng một quyền đánh ra.

Oanh!

Quyền thế cổ sơ dạt dào, không nhiễm yên hỏa khí tức.

Mà khi một quyền này lướt đi, lại bằng sinh một cỗ rung động tâm thần uy thế, giống như dưới một quyền này, lại nhường thiên địa treo ngược, nghiền nát mặt trời mặt trăng và ngôi sao.

Cái này thuần túy là một loại "Thế", một loại đạo vận đặc biệt, hỗn hợp tại một quyền bên trong, thẳng giống như Tiên Nhân diễn võ.

Phanh! ! !

Chỉ thấy vậy từ trên trời giáng xuống cuồng bạo kiếm khí màu tím, bị một quyền này cứng rắn đục bắt đầu, từng tấc một nghiền nát nổ tung.

Ánh sáng mưa vẩy ra ở bên trong, liền nghe keng một tiếng động trời tiếng va chạm, Bạch Mi Vương trong tay dày rộng Cự Kiếm, đều bị vậy vô cùng loại quyền kình đập trúng.

Vậy một cái chớp mắt, Bạch Mi Vương hổ khẩu kịch chấn, sinh ra như tê liệt thống khổ, Cự Kiếm thiếu chút nữa rời tay mà bay.

"Bắt đầu!"

Bạch Mi Vương hét lớn, toàn thân khí tức nổ vang, Tiên Thiên cương sát lực lượng bành trướng như sóng triều, dùng hết hắn toàn bộ lực lượng, mới rút cuộc đem cái này một đạo quyền kình hóa giải được.

Nhưng hắn hai đầu lông mày đã hết là ngưng nặng vẻ kinh ngạc.

Một cái tông sư mười bảy tuổi, sao có thể có thể cầm giữ có như thế không thể tưởng tượng lực lượng?

Hạ Hầu Lẫm bọn hắn cũng không khỏi hít vào khí lạnh, thần sắc biến ảo bất định.

"Lấy già nua thân thể, ngưng lại Tiên Thiên chi cảnh, mặc dù thọ nguyên Duyên dài một chút, cũng đã không phục trước kia tiến bộ dũng mãnh tới khí phách, không chỉ như thế sinh vô vọng bước vào Nguyên Đạo chi lộ, vả lại theo năm tháng trôi qua, một thân tinh khí thần chỉ biết gần như suy bại bên trong, xác thực thật đáng buồn đáng tiếc."

Tô Dịch một trận lắc đầu.

Lời nói này, phảng phất giống như thật sâu kích thích đến Bạch Mi Vương.

Chỉ thấy hắn hai đầu lông mày ánh sáng màu xanh lóe lên, bỗng dưng hít thở sâu một hơi, lại lần nữa vung kiếm đánh tới.

Oanh!

Điện quang cuồng vũ, Lôi Đình oanh chấn, tử mang lóe lên Kiếm Khí nhấc lên cuồn cuộn Tiên Thiên cương sát chi lực, so với vừa

Mới, uy thế càng đáng sợ rồi.

Tô Dịch không có ý định lại tiếp tục trì hoãn.

Ngày hôm nay thế cục, cũng không phải là luận võ luận bàn, cũng không là một đối một quyết đấu.

Hắn cũng không có tâm tư cùng một cái lớp người già Tiên Thiên Vũ Tông lãng phí thời gian.

BOANG...!

Mát lạnh trầm thấp kiếm ngân vang như nước thủy triều vang lên.

Mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, giống như chứng kiến một mảnh Ám Hắc Vĩnh Dạ tới màn hiện lên, quang ảnh tối nghĩa, làm cho đại điện tựa hồ thoáng cái rơi vào trong đêm tối.

Mà cái này, chẳng qua là Huyền Ngô kiếm lướt đi thời gian làm cho tỏ khắp ra khí tức.

Chỉ thấy ——

Một kiếm nơi tay, Tô Dịch một thân khí thế đột biến, thâm sâu con mắt mang theo một vòng bễ nghễ chúng sinh, quan sát Chư Thiên loại lạnh nhạt chi ý.

Mà kia dài thường thượt thân ảnh lên, Đạo Cương tựa như ảo mộng, chợt sáng chợt tắt, nhưng phóng thích ra uy thế, lại khiếp người đến mức tận cùng.

Đúng như Thần Kiếm nhô lên cao, phong mang Vô Song!

Mọi người đều chỉ cảm thấy toàn thân da thịt đau đớn, ánh mắt như bị lưỡi dao sắc bén Thiết Cát, sắp không mở ra được.

Mà ở trong mắt Thái Kinh Hải, thời khắc này Tô Dịch, quả thực tựa như biến thành người khác, toàn thân tỏ khắp ra Kiếm Ý quá lớn, nhường trong lòng của hắn không thể ức chế mà bốc lên hàn ý.

Sắc mặt hắn tùy theo Nhất Biến.

Cũng vào lúc này, Tô Dịch vung kiếm đánh tới, hời hợt một đâm.

Bá!

Đơn giản đến mức tận cùng, đã có đâm rách hết thảy trói buộc Đại Thế, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi chi thần vận.

Vậy mũi kiếm u ám như mực, tại trong nháy mắt phá vỡ hư không, xé rách ra một đạo thẳng tắp khe hở.

Thái Kinh Hải làm cho chém ra một kiếm kinh khủng bực nào, nhấc lên Tiên Thiên cương sát lực lượng thẳng giống như cuồng bạo Lôi Đình.

Nhưng vẻn vẹn một cái chớp mắt, liền như giấy mỏng loại, ở đó đâm tới phía dưới một kiếm sụp đổ, sụp đổ, nứt vỡ ánh sáng mưa như nước thủy triều loại tán loạn.

Răng rắc!

Làm màu đen mũi kiếm đâm đến Thái Kinh Hải trong tay dày rộng Cự Kiếm lên, giống như cự chùy hung hăng nện ở coi nhẹ vỡ Lưu Ly lên, dày rộng Cự Kiếm trực tiếp nổ tung, mảnh vụn bay tứ tung.

Mà mũi kiếm màu đen lại chưa từng có từ trước đến nay loại, tại trong chốc lát xỏ xuyên qua cái cổ Thái Kinh Hải.

Phốc!

Máu tươi bắn tung toé.

Thái Kinh Hải trừng to mắt, giống như không thể tin được, trong môi phát ra ôi ôi hở tiếng: "Ngươi. . . Ngươi. . ."

Lời còn chưa dứt, đầu lâu của chúng nó đã bị mũi kiếm gọt sạch, phá không dựng lên.

Mà kia thi thể không đầu, lại ầm ầm ngã xuống đất.

Toàn trường tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

Phía dưới một kiếm, Thái Kinh Hải đầu người hai phần!

Như vậy một vị Đại Chu người khác họ vương, danh chấn thiên hạ Tiên Thiên Vũ Tông, sừng sững trên thế gian võ giả chi đỉnh lớp người già nhân vật phong vân, lại lại đều không chống đỡ Tô Dịch một Kiếm Lực!

Hạ Hầu Lẫm lặng yên nắm chặt hai tay, trừng to mắt.

Bùi Văn Sơn lưng bị mồ hôi lạnh sũng nước, tay chân phát lạnh.

Quỳ rạp trên đất Nhạc Thanh, lại như gặp phải bị dọa dẫm phát sợ, hàm răng khanh khách làm

Vang, toàn thân run rẩy được càng lợi hại.

Lại nhìn vậy ở đây một đám quyền quý các đại nhân vật, từng cái một thần sắc hoảng sợ, như trong gió lộn xộn loại, từng cái một cảm nhận được Thứ Cốt loại hàn lãnh, Lãnh tận xương tủy!

Mộc Hi mí mắt đều một trận nhảy loạn.

Hắn cũng là Tiên Thiên Vũ Tông, hơn nữa là Đại Chu chín vị người khác họ vương trung trẻ tuổi nhất một cái, tự nhiên hiểu rõ Tiên Thiên Vũ Tông cùng tông sư tầm đó, hoàn toàn chính là khác nhau một trời một vực, chênh lệch cách xa.

Đổi lại cái khác bất luận cái gì tông sư nhân vật, sợ là sớm bị Bạch Mi Vương một kiếm tàn sát.

Nhưng lúc này, Tô Dịch lại lấy tông sư nhất trọng tu vi, một kiếm mạt sát Bạch Mi Vương vị này Tiên Thiên Vũ Tông nhân vật!

Cái này không thể nghi ngờ thật là đáng sợ.

Thân Cửu Tung, Trần Chinh, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong bọn hắn đều cả kinh tâm thần sợ run, đối mắt nhìn nhau, nhìn nhau hoảng sợ.

"Tam thiếu gia phong thái, để cho ta đợi cũng xem thế là đủ rồi, nhưng, Tam thiếu gia làm như thế, liền không lo lắng bên người những người kia gặp tựa là hủy diệt đả kích?"

Hạ Hầu Lẫm hít thở sâu một hơi, trầm giọng mở miệng, "Như vậy đi, chúng ta làm tiền cử động cùng Tam thiếu gia xin lỗi, cũng thỉnh Tam thiếu gia như vậy thu tay lại, ta tin tưởng, lấy Tam thiếu gia thực lực hôm nay, nếu là nguyện ý cùng chúng ta Tô gia biến chiến tranh thành tơ lụa, tất nhiên có thể đã bị tộc trưởng coi trọng, Phong Vương bái lẫn nhau cũng ở trong tầm tay."

Không thể nghi ngờ, mắt thấy Bạch Mi Vương bị nhất kiếm phong hầu một màn, nhường Hạ Hầu Lẫm thái độ cũng đã phát sinh chuyển biến, không còn dám tượng trước như vậy khinh thường Tô Dịch.

Không chỉ là hắn, mọi người tại đây đã bị bực này kinh hãi về sau, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt cũng thay đổi, tràn ngập kinh nghi cùng kiêng kị.

Tô Dịch một kiếm có thể trảm Tiên Thiên Vũ Tông, nếu là muốn đối phó bọn hắn, ngoại trừ Hạ Hầu Lẫm bực này Tiên Thiên Vũ Tông, còn có ai có thể là Tô Dịch đối thủ?

Lại thấy Tô Dịch bên môi nổi lên một tia lạnh buốt đường cong, nói: "Phong Vương bái lẫn nhau? Chính là bả cái này Đại Chu ngôi vị hoàng đế chắp tay nhường cho, ta Tô mỗ người cũng không thèm liếc mắt nhìn lại."

Hạ Hầu Lẫm trong lòng cảm giác nặng nề, nói: "Tam thiếu gia, ngươi đây là thật ý định không để ý cùng ngươi có quan hệ người an nguy, muốn cùng chúng ta cá chết lưới rách?"

Tô Dịch nhìn nhìn trong tay Huyền Ngô kiếm, nói: "Ta từ trước đến nay hận nhất người khác dùng cái này đến áp chế, cũng theo sẽ không cúi đầu, hắn và ta có liên quan người như gặp chuyện không may, ta chỉ có thể bảo chứng, bả hung thủ cả nhà giết đi. Người nào nếu không tin, đại khái có thể thử xem."

Nói qua, hắn con mắt lạnh nhạt quét qua mọi người tại đây.

Phàm là bị ánh mắt của hắn quét trúng hạng người, không không biến sắc, trong lòng thẳng bốc lên hơi lạnh.

Hạ Hầu Lẫm sắc mặt tái xanh, gằn từng chữ một: "Tam thiếu gia, ta cuối cùng hỏi một câu, ngươi ngày hôm nay không thu tay lại, liền có nghĩa là cùng với Tô gia triệt để đoạn tuyệt, nó hậu quả ngươi xác định đã hiểu rõ rồi hả?"

BOANG...!

Tô Dịch không nói nhảm, trong tay Huyền Ngô kiếm bỗng dưng nâng lên, cách không triều Hạ Hầu Lẫm chém tới.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 256: Đầu Người Cuồn Cuộn

Hạ Hầu Lẫm trước tiên lựa chọn né tránh.

Oanh!

Kiếm Khí chém xuống, vách tường đại điện đều bị bổ ra, mảnh đá bay tứ tung.

"Cùng tiến lên, bắt lấy hắn!"

Hạ Hầu Lẫm hét to.

Keng!

Lúc nói chuyện, Hạ Hầu Lẫm trong tay nhiều ra một thanh chiến đao hẹp dài sáng như tuyết, một thân Tiên Thiên Vũ Tông khí tức bốc hơi tràn ngập.

Cùng một thời gian, ở đây vị đại nhân vật kia, đều hành động, từng cái một khí tức tùy theo thay đổi.

Dù là Tô Dịch trước một kiếm chém giết Bạch Mi Vương, uy thế đáng sợ, nhưng giờ này khắc này, ai cũng hiểu rõ, như không nghe theo Hạ Hầu Lẫm mệnh lệnh, bọn hắn cùng bọn họ sau lưng tông tộc liền sẽ phải gánh chịu đã đến từ Tô gia trầm trọng đả kích cùng trả thù.

Cho nên, dù là nội tâm kiêng kị muôn phần, nhưng bọn hắn tuy nhiên cũng nghiến răng lựa chọn ra tay.

Mấy cái đại nhân vật này, có đến từ Cổn Châu Thành ngũ đại đỉnh cấp thế gia ở bên trong, có bám vào Hạ Hầu Lẫm, Bùi Văn Sơn, Nhạc Thanh dưới trướng, từng thực lực yếu nhất đều có tông sư cảnh tu vi.

Lúc này đồng thời xuất động, làm cho tòa đại điện này đều lại cũng không chịu nổi loại kia uy thế, ầm ầm sụp đổ, bụi mù tỏ khắp.

Mọi người đều trước tiên né tránh.

Thoáng cái, toàn bộ thế cục đều hỗn loạn lên.

"Giúp đỡ ta nhìn bốn phía, người nào như chạy trốn, thì đem bọn hắn lấp kín trở về."

Bụi mù tỏ khắp ở bên trong, vang lên Tô Dịch lạnh nhạt thanh âm.

Mộc Hi, Thân Cửu Tung bọn hắn đều trước tiên hành động, trấn thủ bốn phía chi địa.

"Sát!"

Trong tiếng hét vang, Hạ Hầu Lẫm tay cầm chiến đao sáng như tuyết, cách không chém tới, mênh mông đạo quang nếu như trút xuống như thác nước, mang theo lăng lệ ác liệt bá đạo uy năng.

Cùng một thời gian, phụ cận một đám đại nhân vật cũng động, đều cầm linh binh, ngang nhiên xuất kích.

Nghiễm nhiên tạo thành trùng trùng điệp điệp vây giết khí thế!

Oanh!

Chỉ thấy nhiều loại cương sát lực lượng bốc lên, vẫn còn như cuồng bạo nước lũ giống như phô thiên cái địa, loại kia một màn, quả thực có thể làm

cho thế gian bất luận cái gì nhân vật tông sư đều tuyệt vọng.

Lại thấy Tô Dịch ánh mắt nổi lên một tia khinh thường, không tránh không né, kia tay áo tung bay, bỗng dưng một kiếm vẽ ra.

Keng!

Kiếm ngân vang như nước thủy triều.

Trong chốc lát, một đạo kiếm khí giống như một quải Tinh Hà từ trên trời giáng xuống, khuynh thiên phủ dày đất, gột rửa phàm trần.

Đại Khoái Tai Kiếm, Vãn Tinh Hà!

Ầm ầm ~~~

Kiếm Khí ầm ầm khắp nơi, triều bốn phía khuếch tán, vùng hư không này thật giống như nổ tung, cuồn cuộn lực lượng nước lũ đều bị cái kia mang theo huyền diệu đạo vận Kiếm Khí đánh nát phá vỡ, sáng chói hừng hực quang vũ bắn tung toé phiêu tán rơi rụng.

Ước chừng hơn mười vị nhân vật tông sư công kích, tính cả Hạ Hầu Lẫm bực này Tiên Thiên Vũ Tông làm cho chém ra đao khí, lại bị một kiếm này cứng rắn nổ nát phá vỡ.

Một ít đại nhân vật càng bị chấn động lảo đảo rút lui, thần sắc hoảng sợ.

Chính là Hạ Hầu Lẫm cũng không nhịn được lộ ra chưa từng có vẻ mặt ngưng trọng.

"Sát!"

Hắn nghiêm nghị hét lớn, trước tiên triều Tô Dịch đánh tới.

Cùng Bạch Mi Vương Thái Kinh Hải già như vậy bài Tiên Thiên Vũ Tông bất đồng, Hạ Hầu Lẫm đang lúc tráng niên, vả lại tu luyện có chân chính truyền thừa tuyệt học, vô luận nội tình, hay là thực lực, đều có thể nói chuyện này bên trong nhất lưu nhân vật.

Theo hắn xuất kích, đao khí như hồng, uy thế như biển, nghiễm nhiên nếu như một cái thần nhân giống như, có vạn phu mạc đương chi khí phách.

Đặt tại Tụ Khí cảnh lúc, Tô Dịch muốn thu thập đối thủ như vậy, cũng muốn đem hết toàn lực mới có thể làm đến.

Nhưng bây giờ. . .

Chỉ thấy Tô Dịch bấm tay tại mũi kiếm bắn ra, kèm theo réo rắt kiếm ngân vang, hắn túng kiếm tiến lên.

Bạch!

Một kiếm nâng lên, thật giống như vẽ phân chia thanh khí trọc khí Âm Dương, muốn Khai Thiên Tích Địa, đem hết thảy đều xé rách.

Bao la mờ mịt Kiếm Khí quét ngang phía dưới, chợt nghe keng một tiếng kịch liệt nổ vang, quang vũ bắn tung toé ở bên trong, Hạ Hầu Lẫm cả người lẫn đao, bị cứng rắn chấn động bay rớt ra ngoài.

Kia gương mặt đỏ lên, toàn thân khí tức đều một hồi bốc lên.

Mà nhân cơ hội này ——

Chỉ thấy Tô Dịch áo bào xanh nhẹ nhàng dắt, thân như cầu vồng, lập loè trong tràng, mỗi một lần xuất kiếm, nhìn như đơn giản trực tiếp, hời hợt, lại nhất định chém rơi một cái đầu lâu.

Trong lúc nhất thời, chỉ thấy trong tràng từng khỏa tàn khốc đầu người ném không dựng lên, tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu to, tiếng gầm gừ bên tai không dứt.

Vẻn vẹn vài cái trong nháy mắt mà thôi.

Trong tràng liền có chín vị nhân vật tông sư nếu như mặc cho làm thịt cừu non giống như, bị kiếm chém đầu cấp, chết bất đắc kỳ tử tại chỗ!

Cái kia tàn khốc đồ sát một màn, làm cho không biết bao nhiêu người làm rung động lắc lư, sắc mặt cũng thay đổi.

"Khốn nạn! !"

Hạ Hầu Lẫm nổi giận, giận râu tóc dựng lên, lại lần nữa đánh tới.

Keng! ! !

Đinh tai nhức óc giống như đạo kiếm va chạm ở bên trong, Hạ Hầu Lẫm lại lần nữa bị đánh bay ra ngoài, thân ảnh lảo đảo, sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

Mà nhân cơ hội này, Tô Dịch tay nâng kiếm rơi, lại trảm ba người!

Cái kia gọn gàng mà linh hoạt sát phạt thủ đoạn, nhường nơi rất xa xem cuộc chiến Mộc Hi, Thân Cửu Tung bọn người không khỏi hít vào khí lạnh, rung động liên tục.

Cái gì gọi là không thể địch nổi?

Có thể chứ!

Một người một kiếm, phảng phất như mờ ảo Cô Hồng hình ảnh, tại xua tan đêm tối lập loè tầm đó, chém rụng từng khỏa đầu người, từ đầu đến

cuối, không thể ngăn cản, giết địch như giết gà làm thịt chó.

Mà hắn từ thân, nhưng lại áo bào xanh như ngọc, không nhiễm trần thế, thật giống như bầu trời Trích Tiên tại giữa trần thế trường kiếm mà đi, khoái chăng như gió!

"Lấy!"

Đột ngột, một thân ảnh quỷ dị xuất hiện sau lưng Tô Dịch, chủy thủ trong tay dùng tốc độ khó mà tin nổi triều Tô Dịch phần lưng đâm tới.

Là Ngọc Sơn hầu Bùi Văn Sơn!

Vị tông sư này tứ trọng đỉnh phong nhân vật, phảng phất như nguy hiểm nhất thích khách, bắt lấy một cơ hội về sau, liền đột nhiên xuất kích, tàn nhẫn nhanh chóng.

Chỉ có như vậy một kích, lại đâm vào không khí rồi.

Tô Dịch phảng phất như biết trước giống như, thân ảnh nhoáng một cái, tránh đi cái này hung hiểm một đâm, xoay người lại, ánh mắt nhìn về phía Bùi Văn Sơn.

Bùi Văn Sơn kinh hãi, sởn hết cả gai ốc, liền giống bị Thái Cổ Hung Thú nhìn chằm chằm vào giống như.

Tại Đại Chu mười tám lộ người khác họ hầu ở bên trong, Bùi Văn Sơn am hiểu nhất chính là thuật ám sát.

Hắn hiển hách chiến tích chính là, tại biên cương trên chiến trường, đem một vị Đại Ngụy Tiên Thiên Vũ Tông ám sát, một lần hành động danh dương thiên hạ.

Nhưng lúc này đối mặt Tô Dịch lúc, hắn lại cảm nhận được uy hiếp trí mạng.

"Không được!"

Bùi Văn Sơn quay người liền muốn trốn tránh, hắn đối với trực giác của mình vô cùng tín nhiệm, thân hình thoắt một cái, hóa thành một đạo hắc mang chạy thục mạng.

Vèo!

Tô Dịch đã thân ảnh khẽ động, tốc độ nhìn như chậm chạp, rơi trong mắt mọi người, lại bất khả tư nghị trong nháy mắt đến Bùi Văn Sơn phía sau, tựa như Phù Quang Lược Ảnh.

"Đi!"

Bùi Văn Sơn không hổ là tinh thông thuật ám sát chư hầu, tại bực này trong tuyệt cảnh, lại không sợ chút nào.

Trong tay Chủy thủ màu đen, hóa thành một đạo lưu quang, theo không cách nào tưởng tượng góc độ, hướng Tô Dịch đâm tới.

Làm một kích này đâm ra, mắt trần có thể thấy, sắc mặt hắn đều tùy theo trắng bệch, toàn thân tinh khí thần tựa hồ cũng bị một kích này rút sạch giống nhau.

Quỷ mang một đâm!

Đây là Bùi Văn Sơn thủ đoạn cuối cùng, lấy tự tổn tinh khí thần làm đại giới, có thể làm cho một kích này chi lực chưa từng có tăng vọt gấp mấy lần.

Xùy!

Không khí như bị xé rách mở, sinh ra tiếng rít.

Cái Chủy thủ màu đen kia tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị tình trạng, chỉ có thể nhìn thấy một vòng nhàn nhạt quang ảnh.

Chỉ thấy Tô Dịch giống như là hoàn toàn không có kịp phản ứng, không đến né tránh, làm cho cái kia một đạo Chủy thủ màu đen trực tiếp đâm vào trên lồng ngực.

Bùi Văn Sơn vốn là vui vẻ, trong?

Nhưng sau một khắc, sắc mặt hắn lại bỗng nhiên Nhất Biến.

Cái kia đủ để phá vỡ Tiên Thiên Vũ Tông thân thể Chủy thủ, tại đâm đến Tô Dịch lồng ngực về sau, lại vậy mà phát ra trầm muộn tiếng va chạm, liền phảng phất đánh lên một khối không thể phá vỡ trên miếng sắt.

Không phải nói giết người, chính là đâm vào đi một phân một hào đều làm không được.

"Điều này sao có thể?"

Bùi Văn Sơn ánh mắt trừng trừng, không thể tin được!

Chủy thủ trong tay của hắn, chém sắt như chém bùn, trảm kim Đoạn ngọc, chính là Luyện Thể thành công Tiên Thiên Vũ Tông, cũng không dám chọi cứng.

Nhưng bây giờ, lại cuối cùng bị Tô Dịch chỉ dựa vào thân thể chi lực, chặn!

"Đây nên có bao nhiêu đáng sợ thể xác lực lượng, mới có thể làm đến một bước này?"

Bùi Văn Sơn trong lòng dời sông lấp biển kinh hãi, nhưng hắn không có thời gian suy nghĩ, bởi vì Tô Dịch đã một chưởng chụp được.

"Ngươi trước quỳ."

Bành!

Tô Dịch tay trái, trắng nõn thon dài, tùy ý chụp được, nhìn như bay bổng đấy.

Mà khi đặt tại trên bờ vai Bùi Văn Sơn, vị này Đại Chu cảnh nội tinh thông nhất thuật ám sát người khác họ hầu, lại tại chỗ từ đầu đến chân, như là yếu ớt chịu không nổi đậu hũ, bị cứng rắn áp bách được quỳ trên mặt đất!

Cái kia toàn thân gân cốt đều ở đây một cái chớp mắt đứt gãy không biết bao nhiêu cái!

Một dưới lòng bàn tay, Bùi Văn Sơn quỳ xuống đất không dậy nổi!

Theo khai chiến đến bây giờ, chết ở Tô Dịch thuộc hạ đại nhân vật, đã có hơn mười người, cường đại như Bạch Mi Vương cùng lúc đó một dưới thân kiếm nuốt hận.

Mà lúc này, Ngọc Sơn hầu Bùi Văn Sơn cũng dẫm vào Nhạc Thanh vết xe đổ, bị trấn áp đầy đất!

Hí...iiiiii ~

Trong tràng vang lên một hồi hít vào khí lạnh thanh âm.

Bạch Mi Vương, Thiên Dũng Hầu, Ngọc Sơn hầu, cái nào không phải là danh chấn thiên hạ tồn tại?

Nhưng hết lần này tới lần khác bọn hắn tại trong tay Tô Dịch, tốt như giấy dán giống nhau không chịu nổi một kích!

"Sát!"

Mà lúc này, nổi giận như điên Hạ Hầu Lẫm đã lại lần nữa giết, trong mắt điện mang tăng vọt, bên cạnh mơ hồ có sấm gió thanh âm mãnh liệt.

"Kiến càng lay cây, quá buồn cười."

Tô Dịch vung kiếm chém ra.

Ầm!

Hạ Hầu Lẫm tới cũng nhanh, đi lại càng nhanh hơn, lại một lần bị đánh bay đi ra ngoài, kia thân ảnh cao lớn thật giống như như giật điện run rẩy lên.

Một kiếm này, chấn động hắn một thân khí cơ thiếu chút nữa hỗn loạn!

Bất quá, lúc này đây Tô Dịch không tiếp tục buông tha hắn.

Bạch!

Tô Dịch thân hình thoắt một cái, đi tới Hạ Hầu Lẫm trước mặt, ánh mắt lạnh lùng.

"Không được!"

Giờ khắc này, đường đường Đại Chu Hỏa Khung vương, lần thứ nhất tâm sinh sợ hãi.

Đối mặt cái này trước bị hắn xem thường Tam thiếu gia, hắn vị này oai phong một cỏi nhiều năm Tiên Thiên Vũ Tông, chỉ cảm thấy hai chân đều

đang run rẩy.

"Ngươi cũng trước quỳ."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, nâng lên tay trái, lại lần nữa xa xa chụp được.

"Phá!"

Hạ Hầu Lẫm không hổ là Tiên Thiên Vũ Tông, tại đây sống chết trước mắt, một thân tinh khí thần thúc giục đến đỉnh cao nhất.

Chỉ thấy hắn cả người giống như cương thiết chế tạo giống như, vang lên từng đạo sấm gió thanh âm, thật giống như Thiên Long thét dài, cả người hắn, đều bị hừng hực chói mắt cương sát lực lượng đắm chìm.

Thật giống như một cái Kim Thân La Hán đến thế gian, vô cùng thần thánh.

Ở bên trong thế tục, Tiên Thiên Vũ Tông, đã gần như chân chính Tu Hành Giả, thân thể cứng cỏi, thủy hỏa bất xâm, bị Đạo Gia coi là "Vô Lậu thân thể" .

Mà ở trong mắt Phật Môn, Tiên Thiên Vũ Tông lại có "Kim cương thân" .

Ma Môn trong mắt, Tiên Thiên Vũ Tông thể xác thì là "Vô Cấu Ma Thai" .

Lúc này Hạ Hầu Lẫm, liền đem Tiên Thiên Vũ Tông hết sức tiềm năng triệt để bạo phát đi ra, chỉ thấy cuồn cuộn cương sát kim quang, tầng tầng ráng mây theo kia trên người tràn ra.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, nâng lên hai tay, vượt qua ngăn cản trước người.

"Bọ ngựa đá xe."

Trong mắt Tô Dịch không buồn không vui, cái kia thon dài bàn tay trắng noãn, đột nhiên trở nên óng ánh sáng long lanh đứng lên, tựa như một khối Thanh Ngọc Lưu Ly, có từng tia từng sợi đạo vận lượn lờ ở trên.

Lấy hắn ngưng luyện ra đạo cương chi lực, lại dựa vào tông sư nhất trọng kinh khủng nội tình, cái kia làm chưởng lực há có thể là bình thường có thể so sánh?

Bành!

Đang lúc mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Hạ Hầu Lẫm cứng rắn ăn Tô Dịch một chưởng, kia thân ảnh không chút sứt mẻ, tựa hồ không có có nhận đến bất luận cái gì một tia thương tổn.

"Chặn?"

Tại Mộc Hi bọn hắn khó hiểu lúc, chỉ thấy Hạ Hầu Lẫm bỗng nhiên trên mặt như thế hiện ra một tia ngơ ngẩn vẻ, cái này sợi ngơ ngẩn, tựa như đụng phải lớn lao rung động về sau, tâm thần thất thủ, thần hồn chỗ trống biểu hiện.

"Cái này. . . Cái này. . . Là cái gì lực lượng?"

Đắng chát võng nhiên từ trong tiếng nói, Hạ Hầu Lẫm thân thể bên trong thân thể chợt vang lên một hồi đùng đùng (không dứt) xương cốt nghiền nát thanh âm, kia toàn thân da thịt đều che kín một tia như mạng nhện vết máu, trải rộng toàn thân.

Đúng như nghiền nát bình hoa giống như.

Cuối cùng tê liệt mềm đầy đất.

Vốn, hắn tịnh không ngăn được một kích này, mà là đang Tô Dịch một chưởng kia tầm đó, đưa thân thể gân cốt cứng rắn chấn vỡ, huyết nhục rạn nứt! Chỉ cỗ lực lượng này quá mức cường đại tinh diệu, đếm cái hô hấp về sau, mới cuối cùng vỡ ra.

Một chưởng, Hỏa Khung Vương Hạ Hầu Lẫm, bị trấn áp đầy đất! !

Một tích tắc này, toàn trường tĩnh mịch, cái kia chỉ còn lại bảy tám cái đại nhân vật mỗi cái kinh hãi bối rối, hồn bay phách lạc.

Theo chiến đấu bộc phát đến bây giờ, mặc dù Tô Dịch chỉ côi cút một người, nhưng lại trình diễn từng màn Sở Hướng vô địch hình ảnh.

Tiên Thiên Vũ Tông thì như thế nào?

Cũng bù không được một kiếm chi uy, không chịu nổi một chưởng chi lực!

Nhưng lúc này, Tô Dịch không có chút nào thu tay lại, cầm kiếm cất bước trong tràng, ánh mắt lạnh nhạt được không có chút nào tâm tình chập chờn.

Phốc! Phốc! Phốc!

Cơ hồ gảy ngón tay một cái giết một người, từng khỏa đầu người ném không, máu rơi vãi như thác nước.

Những đại nhân vật kia không phải là không có né tránh, cũng không phải là không có toàn lực ngăn cản, nhưng đối mặt Tô Dịch sát phạt, bọn hắn lại có vẻ như vậy chịu không nổi, tựa như con kiến hôi bị diệt sát.

Cũng có người ý đồ chạy trốn, lại bị Trấn Nhạc Vương Mộc Hi bọn hắn phong kín đường lui, cuối cùng như trước bất hạnh đất bị Tô Dịch trường kiếm chém đầu.

Rất nhanh, trong tràng một đám đại nhân vật đền tội, giết được đầu người cuồn cuộn, máu nhuộm đại địa.

Toàn trường tĩnh mịch.

Nơi đây vốn là phủ tổng đốc phủ nha đại điện, nhưng bây giờ đã hóa thành một mảnh máu tanh phế tích.

Núp ở phía xa nơi hẻo lánh Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ, Văn lão thái Quân đám người, đều đã sợ tới mức tê liệt ở đó, hai mắt thất thần.

Mà như vậy tàn khốc từng màn tử vong hình ảnh, cũng là nhường Mộc Hi, Thân Cửu Tung bọn hắn tâm thần bốc lên, vô pháp yên lặng.

Quá mạnh mẽ!

Theo khai chiến một khắc này bắt đầu đến bây giờ, cũng bất quá thời gian qua một lát mà thôi, nhưng trước khí thế hung hăng Hạ Hầu Lẫm một đám các đại nhân vật, lại bị Tô Dịch giết được thất linh bát lạc!

Cho tới bây giờ, Thiên Dũng Hầu quỳ xuống đất, Ngọc Sơn hầu Bùi Văn Sơn quỳ xuống đất, Hỏa Khung Vương Hạ Hầu Lẫm cũng quỳ xuống đất, đám người khác, đều bị phơi thây trong tràng!

Lại nhìn Tô Dịch, áo bào xanh sạch sẽ, không nhiễm trần thế, cầm kiếm mà đứng, ở đó máu tanh tình cảnh ở bên trong, có vẻ cực kỳ bắt mắt.

Càng xa xôi, đóng tại phủ tổng đốc khu vực phụ cận binh lính, đều sớm bị kinh động, mà khi xa xa một màn như vậy lúc, tuy nhiên cũng ngốc trệ ở

đó, thân thể run rẩy.

Không một người dám lên tiến!

Chỉ thấy Tô Dịch cất bước phế tích ở bên trong, nhặt lên thất lạc ở cái kia Trần Phong kiếm, đưa tay đem trên kiếm phong bụi bặm chà lau sạch sẽ, Lúc này thu lại.

Rồi sau đó, hắn lật tay lấy ra một tờ ghế dựa mây, lười biếng ngồi ở Hạ Hầu Lẫm, Nhạc Thanh, Bùi Văn Sơn ba vị này quỳ tại đó đại nhân vật tiền.

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt nói: "Hiện tại, ta cho các ngươi một cái cơ hội, bả cùng ta có liên quan những người kia thả."

Nhạc Thanh thanh âm khàn khàn nói: "Chúng ta làm như vậy, ngươi có thể buông tha chúng ta?"

"Không, các ngươi phải chết, ta cũng cần bắt các ngươi thủ cấp làm tế phẩm."

Tô Dịch lắc đầu, "Chỉ cần các ngươi ngoan ngoãn phối hợp, ta duy nhất có thể lấy cam đoan chính là, sẽ không để cho các ngươi phạm sai lầm, liên lụy đến các ngươi riêng phần mình thân nhân cùng bằng hữu."

Lời nói tùy ý, nhưng trong lời nói ý vị, lại làm cho Nhạc Thanh, Bùi Văn Sơn, Hạ Hầu Lẫm ba người đều như bị sét đánh, mặt như màu đất.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 257: Ghi Cho Tô Hoằng Lễ Một Phong Thơ

Đặt trước chiến đấu phát sinh, Tô Dịch nếu nói là ra lời nói này, nhất định bị Hạ Hầu Lẫm đám người xì mũi coi thường, coi là chê cười đối đãi.

Nhưng bây giờ, kiến thức Tô Dịch thực lực về sau, ai còn dám không đem Tô Dịch lời nói để ở trong lòng?

Trên thực tế, Tô Dịch lời nói này ý rất đơn giản, không đáp ứng thả người? Ta đây cam đoan không chỉ ngươi phải chết, cả nhà ngươi cũng phải cùng theo chết!

Cái này là uy hiếp.

Ai có thể dám không coi là thật?

Lấy Tô Dịch thực lực, một kiếm nhưng giết Tiên Thiên Vũ Tông, một chưởng cũng có thể trấn áp Tiên Thiên Vũ Tông, phóng nhãn toàn bộ Đại Chu thiên hạ, đã tương đương sừng sững tại võ giả chi đỉnh!

Trừ phi Lục Địa Thần Tiên thân tự xuất thủ, bằng không, cho dù là cái khác Tiên Thiên Vũ Tông, chỉ sợ cũng khó khăn lấy ngăn được Tô Dịch.

Người như vậy, nếu như dám ... như vậy uy hiếp, liền đã định trước dám ... như vậy làm!

Hạ Hầu Lẫm bọn hắn tuy là theo Ngọc Kinh Thành Tô gia đi ra, nhưng riêng phần mình đều có riêng phần mình thân hữu, nếu là bị Tô Dịch có ý

định trả thù. . .

Hậu quả tuyệt đối khó lường!

"Tam thiếu gia, chúng ta có thể thả người, nhưng ta đến bây giờ cũng nghĩ không thông, ngươi tại sao khăng khăng không chịu cúi đầu? Tộc trưởng nhưng chính là cha ruột của ngài a."

Hạ Hầu Lẫm thanh âm suy yếu, khuôn mặt khó hiểu.

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Các ngươi trước đây là tại sao không hỏi một chút, Tô Hoằng Lễ đối xử mẫu thân của ta như thế nào, lại đối xử với ta ra sao?"

Hạ Hầu Lẫm đám người đều im lặng.

"Hiện tại, ta có năng lực diệt sát các ngươi, lại tới hỏi ta vì cái gì không cúi đầu, không cảm thấy rất buồn cười?

Tô Dịch lạnh nhạt nói, " đương nhiên, ở trong mắt các ngươi, Tô Hoằng Lễ vô luận làm cái gì đều là đối với kia mà ta đây cái bị hắn khiển trách là nghiệt tử nhân vật, vô luận làm cái gì, đều nhất định là sai đấy. Vì vậy, cùng các ngươi trò chuyện những chuyện này, thật sự rất không có ý nghĩa."

Hạ Hầu Lẫm bọn hắn càng đã trầm mặc.

Tô Dịch ngữ khí tùy ý: "Không lời nào để nói, cũng nhanh chút hành động đi, ta nhưng không có bao nhiêu thời gian với các ngươi dông dài."

Hạ Hầu Lẫm than thở một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Bùi Văn Sơn, "Để cho bọn họ thả người."

Bùi Văn Sơn theo trong tay áo lấy ra một quả Thanh Đồng chế tạo ống đồng, đầu ngón tay kéo động ống đồng một bên cơ quan.

Phanh!

Một nhúm khói lửa bay lên trời, tại trăm trượng trên không trung nổ tung, sáng lạn chói mắt.

Bùi Văn Sơn thấp giọng nói: "Chứng kiến cái này cái khói lửa truyền lệnh, những người bị nhốt kia, đều được cho qua."

Dừng một chút, hắn nói ra: "Bất quá, Thiên Nguyên học cung khoảng cách thử quá xa, Tắc Hạ Học Cung cùng Thủy Nguyệt Học Cung người, sợ thì không cách nào chứng kiến cái này một đóa khói lửa. Ta có thể phái người tiến về trước, để cho bọn họ như vậy rút lui khỏi."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Các ngươi người nào trên người có chứa giấy bút?"

"Tô công tử, ta đây có."

Cách đó không xa Khương Đàm Vân cả vội mở miệng, lúc nói chuyện, trước tiên đi lên trước, lấy giấy bút, đưa tới đi.

"Ngươi tùy thân hoàn mang những đồ chơi này?"

Tô Dịch kinh ngạc.

Khương Đàm Vân có chút thẹn thùng đất gãi gãi đầu, nói: "Không dối gạt công tử, tâm tình bực bội thời gian, Khương mỗ ưa thích vẩy mực hội họa, để phát tiết nội tâm tâm tình."

Tô Dịch có chút ngoài ý muốn nhìn hắn một cái, "Một cái thói quen tốt dưỡng tâm như thế, ta trong lòng có xúc động thời gian, cũng ưa thích múa bút viết chữ."

Nói qua, hắn đem giấy bút đặt ở trước người Nhạc Thanh , đạo, "Giúp ta cho Tô Hoằng Lễ ghi một phong thơ."

Khương Đàm Vân thấy vậy, rất thức thời xoay người mà đi.

Nhạc Thanh trầm mặc cầm lấy bút lông, trải rộng ra giấy Tuyên Thành*, mắt thấy không có mực nước, hắn do dự một chút, hay dùng ngòi bút chấm trám trên người máu tươi.

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói ra: "Mùng bốn tháng tư, ta Tô Dịch hội lên đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành."

"Ta cho Tô gia một tháng thời gian chuẩn bị, trước mùng bốn tháng năm, cũng có thể vận dụng hết thảy lực lượng để đối phó ta."

"Sáng sớm mùng bốn tháng năm, ta sẽ đích thân đi Tô gia đi một lần, cầm một chút tế phẩm, tại mùng năm tháng năm là mẫu thân của ta tảo mộ."

Nhạc Thanh thân thể cứng đờ, ngón tay đều một trận run rẩy, chần chờ nói: "Tam thiếu gia, ngươi nhất định phải nhường tộc trưởng chứng kiến mấy câu nói như vậy?"

Tô Dịch thản nhiên nói: "Ghi."

Nhạc Thanh hít thở sâu một hơi, múa bút ghi liền, từng cái một đỏ thẫm chữ viết phù hiện ở trên trang giấy trắng như tuyết, nhìn thấy mà giật mình.

Tô Dịch cầm lấy tờ giấy này nhìn qua, liền cuốn lại, vứt cho cách đó không xa Thân Cửu Tung, "Đợi tí nữa giúp ta tìm người mang tin tức, mang đến Ngọc Kinh Thành Tô gia."

Thân Cửu Tung nghiêm nghị lĩnh mệnh.

Tô Dịch ánh mắt lần nữa nhìn về phía Nhạc Thanh, nói: "Ngày hôm qua ngươi đang ở đây Sấu Thạch Cư biểu hiện rất có ý tứ, hiện tại nếu như ngươi có thể đem ngày hôm qua cử động từng cái biểu diễn đi ra, ta liền cho ngươi một cái sống sót cơ hội, thế nào?"

Nhạc Thanh ngẩn ngơ, chợt vẻ mặt tràn đầy xấu hổ và giận dữ, cắn răng nói: "Tam thiếu gia, giết người bất quá đầu chạm đất, hà tất như vậy nhục ta?"

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Vũ nhục người khác người hằng nhục tới, ngươi không là ưa thích mua nhà khế, ưa thích triều trên mặt đất tản vàng, ưa thích ra vẻ sợ tự ngu tự nhạc, sau đó phình bụng cười to? Ta thành toàn ngươi, hơn nữa trả lại cho ngươi sống sót cơ hội, đây có gì không thích đáng?"

Nhạc Thanh gương mặt đỏ lên, xấu hổ và giận dữ muốn chết.

"Không thú vị, thật sự là không thú vị."

Tô Dịch than nhẹ, đầu ngón tay nhẹ nhàng một vòng.

Phốc!

Nhạc Thanh đầu người rơi xuống đất, sắp chết vậy trên gương mặt đều mang theo xấu hổ và giận dữ. . .

"Các ngươi là hay không hoàn nói ra suy nghĩ của mình?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Hạ Hầu Lẫm cùng Bùi Văn Sơn.

"Tam thiếu gia, ta rất chờ mong ngươi cùng tộc trưởng gặp nhau cái ngày kia, nếu có thể chứng kiến ngươi bị tộc trưởng giết chết, thì tốt hơn. . ."

Hạ Hầu Lẫm thì thào.

"Đáng tiếc, ngươi đã định trước nhìn không tới rồi."

Tô Dịch than nhẹ, đầu ngón tay tùy ý vẽ một cái, Hạ Hầu Lẫm đầu người lăn xuống.

Cái này máu tanh một màn, phảng phất giống như thật sâu kích thích Bùi Văn Sơn, sắc mặt hắn một trận âm tình bất định, thanh âm khàn khàn nói:

"Tam thiếu gia, tuy rằng ngươi không sợ uy hiếp, nhưng trước khi chết, ta vẫn là nghĩ nói một câu, cùng Tô gia là địch, chẳng khác nào là ở cùng Đại Chu là địch, hậu quả như vậy, ngươi tốt nhất phải suy nghĩ kỹ rồi."

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Ngươi đã có lòng thành như vậy, vậy tại ngươi trước khi chết, ta cũng không ngại nói cho ngươi biết, đừng nói một cái Đại Chu, chính là cùng toàn bộ Thương Thanh Đại Lục là địch, ta Tô mỗ người cũng sẽ không một chút nhíu mày."

Dứt lời, đầu ngón tay hắn một vòng.

Phốc!

Bùi Văn Sơn đầu người lăn xuống.

Đến tận đây, Tô gia một vị người khác họ Vương cùng hai vị người khác họ hầu, đều đền tội ở nơi này!

Mắt thấy từng cảnh tượng ấy, Mộc Hi bọn hắn đều đã trầm mặc.

Ai cũng ý thức được, theo Hạ Hầu Lẫm đám người chết, Tô Dịch đã chẳng khác gì là triệt để cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia đoạn tuyệt!

Làm Ngọc Kinh Thành Tô gia quái vật khổng lồ này bị chọc giận, hậu quả kia sự nghiêm trọng, suy nghĩ một chút cũng làm cho người hãi được sợ.

Nhưng đối với thử, Tô Dịch lại giống như người không việc gì loại, đứng dậy lấy đi ghế dựa mây.

Hắn tới trước đến trước người Văn lão thái Quân, nói: "Hiện tại không sao, các ngươi như lại lo lắng bị cuốn vào, trước tiên có thể đi Thiên Nguyên học cung ở một thời gian ngắn, đợi mùng năm tháng năm về sau, cái này Đại Chu cảnh nội, hẳn là sẽ không có người hội lại gây phiền phức cho các ngươi rồi."

Lão thái quân ánh mắt phức tạp nói: "Tam thiếu gia, ngươi thật muốn cùng Tô gia khai chiến?"

"Đây không phải đã khai chiến?"

Tô Dịch đạo

Lão thái quân nhất thời im lặng.

Tô Dịch không nói thêm gì nữa, nếu không phải niệm tại văn trên mặt mũi Linh Tuyết, vừa rồi vậy lời nói, hắn đều lười nói.

Hắn quay người nhìn nhìn nơi xa Mộc Hi đám người.

"Chư vị, giải quyết tốt hậu quả sự tình liền làm phiền các ngươi rồi."

Nói qua, Tô Dịch đã chắp tay tại cõng, dưới vô số ánh mắt chăm chú, triều xa xa bước đi.

Một bộ áo bào xanh, càng lúc càng xa, rất nhanh biến mất tại trong ánh mặt trời nhu hòa rạng rỡ.

Từ đầu đến cuối, đều không có lại nhìn Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ bọn hắn một cái.

"Ta. . . Ta thật sự làm sai sao?"

Phó Sơn khóe môi nhúc nhích, đắng chát thì thào, toàn bộ người phảng phất giống như thoáng cái già nua rất nhiều.

"Tô gia hoàn toàn chính xác rất cường đại, nhưng ngươi không nên giúp đỡ Tô gia khuyên Tô công tử cúi đầu kia cái này tuy không phải phản bội tiến hành, thực sự chênh lệch không có nhiều."

Cách đó không xa, Trần Chinh đi tới, ánh mắt lãnh đạm, "Bất quá, Tô công tử nếu như không cùng ngươi so đo, ta cũng sẽ không làm khó ngươi, đi nhanh đi."

Phó Sơn ngẩn ngơ, chợt thoáng cái bạc nhược.

Diêu nhớ ngày đó tại Quảng Lăng thành, hắn hoàn vô cùng xem trọng cùng tôn trọng Tô Dịch, quan hệ lẫn nhau có chút hòa hợp.

Nhưng hôm nay, lại vẻn vẹn bởi vì lập trường vấn đề, làm cho quan hệ lẫn nhau, như vậy bị triệt để đánh nát!

"Trước đó, ta lại sao có thể nghĩ đến, Tô tiên sinh mới vừa rời đi Quảng Lăng thành hơn một tháng thời gian mà thôi, đã có được trấn giết Tiên Thiên Vũ Tông năng lực a. . ."

Phó Sơn hồn bay phách lạc, lảo đảo mà đi.

Hắn biết rõ, đời này kiếp này, sẽ không còn pháp đền bù cùng Tô Dịch ở giữa tình bạn.

"Ngươi hoàn thất thần làm chi, còn không mau đi?"

Trần Chinh ánh mắt nhìn về phía Nhiếp Bắc Hổ, có chút không kiên nhẫn.

Nhiếp Bắc Hổ toàn thân một cái giật mình, thần sắc biến ảo bất định, rất lâu mới thấp giọng nói: "Hầu Gia, ta. . . Ta có thể hay không nhờ ngài cùng Tô tiên sinh tìm kiếm một câu?"

Trần Chinh nhăn mày lại, cuối cùng vẫn còn nhịn xuống cự tuyệt ý định, nói: "Ngươi nói."

"Chuyện hôm nay, là ta Nhiếp Bắc Hổ thực xin lỗi Tô tiên sinh, nhưng là cùng con ta Niếp Đằng tuyệt không bất kỳ quan hệ gì, chỉ hy vọng. . . Chỉ hy vọng Tô tiên sinh chớ để muốn bởi vì chuyện này, mà quở trách ta cái đứa bé kia. . ."

Nhiếp Bắc Hổ ủ rũ, như cha mẹ chết.

Trần Chinh phất phất tay nói: "Đi nhanh lên đi."

Nhiếp Bắc Hổ than thở một tiếng, quay người mà đi, nhưng thân ảnh lại có vẻ vô cùng tiêu điều cùng thê lương.

Rất nhanh, Văn lão thái Quân đám người bọn họ cũng đã đi ra.

Trần Chinh đưa tầm mắt nhìn qua xa xa những thứ kia một phần của phủ tổng đốc binh lính, lông mày không dễ dàng phát giác cau lại.

Hắn đi đến Mộc Hi, Thân Cửu Tung, Khương Đàm Vân đám người trước người, nói:

"Chuyện hôm nay, đã đã định trước vô pháp che đậy kín, làm tin tức truyền tới Ngọc Kinh Thành Tô gia trong tai, có quan hệ chúng ta những

người này tham dự vào sự thật, cũng nhất định sẽ bị Tô Hoằng Lễ biết được, chư vị. . . Hối hận không?"

Mộc Hi xùy đất cười rộ lên: "Võ Linh hầu, ngươi không cần thăm dò những thứ này, ta Mộc mỗ người nếu như tới, tự nhiên từ lâu hiểu rõ ràng làm như thế hậu quả. Nói trở lại, ngươi cảm thấy ta sẽ biết sợ Ngọc Kinh Thành Tô gia?"

Thanh âm nhàn nhạt ở bên trong, đều là bễ nghễ chi ý.

"Thật có lỗi, là Trần mỗ đường đột Tiểu vương gia rồi."

Trần Chinh chắp tay.

Thân Cửu Tung thần sắc bình tĩnh nói: "Võ Linh hầu không cần phải lo lắng cái gì, thân mỗ cũng sẽ không cùng vậy Phó Sơn, Nhiếp Bắc Hổ đồng dạng. Huống chi, kinh lịch chuyện hôm nay, ta còn có thể không rõ, Tô công tử làm người? Nếu như ta gặp chuyện không may, Tô công tử chắc chắn vì ta báo thù! Đã như vậy, ta lại sợ cái gì?"

"Võ Linh hầu, việc đã đến nước này, ngươi cảm thấy chúng ta còn cơ hội hối hận sao?"

Bộc Ấp cười rộ lên.

Khương Đàm Vân cùng Lư Trường Phong liếc nhau, cũng đều nở nụ cười.

Phía trước đến Cổn Châu thời gian, Mộc Hi đã theo chân bọn họ nói qua hậu quả của việc làm như vậy, nhưng bọn hắn vẫn phải tới.

Lúc này thời điểm, lại đâu có thể nào sẽ hối hận?

Đối với bọn họ những đại nhân vật này mà nói, đầu muốn lựa chọn rồi, quyết định rồi, liền có nghĩa là đã sớm đi qua nghĩ sâu tính kỹ, suy nghĩ minh bạch làm như vậy sở muốn gặp phải hậu quả, đương nhiên sẽ không lật lọng.

Cái này chính là lạc tử vô hối.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 258: Mượn Đầu Người Dùng Một Lát

Kinh lịch chuyện hôm nay, làm cho tất cả mọi người đều xác định ——

Vô luận thân phận tôn ti của ngươi, địa vị cao thấp, bối cảnh lớn nhỏ, chỉ cần đạt được Tô Dịch nhận thức, hắn liền hội xuất thủ cứu giúp!

Đến nỗi, hoàn toàn không ngại cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia bực này quái vật khổng lồ khai chiến!

Chỉ bằng điểm này, liền nhường Thân Cửu Tung, Trần Chinh đám người hoàn toàn không hối hận cùng Tô Dịch đứng ở đồng nhất trong trận doanh.

Quả thật, đối mặt Ngọc Kinh Thành Tô gia uy hiếp, ai cũng phải gánh vác cực âm đại phong hiểm, đến nỗi hội tai họa thân hữu của mình.

Nhưng chỉ cần Tô Dịch không ngã xuống, hết thảy mạo hiểm có thể tự hóa tới!

"Các ngươi nói, vì cái gì Tô công tử hội quyết định tại mùng bốn tháng tư tiến về trước Ngọc Kinh Thành, hơn nữa lưu cho Ngọc Kinh Thành Tô gia một tháng thời gian chuẩn bị?"

Khương Đàm Vân trầm ngâm nói.

Trần Chinh cười rộ lên, ý vị thâm trường nói: "Ngọc Kinh Thành Tô gia thế lực quá mức khổng lồ, dưới trướng tộc nhân trải rộng Đại Chu, nếu ta không đến đoán sai, Tô công tử cử động lần này là phải đem Tô gia lực

lượng, tất cả đều hấp dẫn tại bên trong Ngọc Kinh Thành, ý đồ một cái một mẻ hốt gọn, một lần là xong cơ hội."

Khương Đàm Vân chấn động trong lòng, lập tức cũng kịp phản ứng, hít vào lương khí đạo: "Nhưng làm như thế, chẳng phải là nguy hiểm hơn? Đây chính là Ngọc Kinh Thành, Đại Chu Hoàng đô! Lấy Tô gia uy vọng, dù là Tô Hoằng Lễ không tự mình ra mặt, cũng có thể điều động tất cả loại sức mạnh đi đối phó Tô công tử."

"Muốn ý đồ bất thế công lao, tự nhiên đi phi thường sự tình."

Mộc Hi ánh mắt trầm tĩnh, thản nhiên hướng tới, "Ta nhưng rất chờ mong, đợi Tô công tử tại đến Ngọc Kinh Thành về sau, lại hội nhấc lên sóng gió như thế nào!"

Sau đó, mọi người bắt đầu hành động, giúp đỡ Tô Dịch giải quyết tốt hậu quả.

. . .

Thiên Nguyên học cung.

Tùng Hác điện.

Ninh Tự Họa dù bận vẫn ung dung ngồi ở đó, vừa uống trà, một vừa nhìn đại điện nơi xa Vân Hải suy nghĩ xuất thần.

Hắn một bộ màu trắng vân văn váy dài, mặt mày thanh trẻ con, búi tóc kéo cao, tùy ý ngồi ở đó, không màng danh lợi như trúc, thanh nhã như lan.

Tại trong đại điện, còn ngồi Tắc Hạ Học Cung phó Cung chủ Đào Tranh, Thủy Nguyệt học cung phó Cung chủ Mạch Hoa Khuyết.

"Ninh Cung chủ ngày hôm nay sáng sớm triệu kiến ta hai người, chẳng lẽ liền vì thưởng trà?"

Mắt thấy Ninh Tự Họa thật lâu không nói, Đào Tranh nhịn không được mở miệng.

Hắn nga quan đánh bạc mang, mặt mũi hiền lành, nhìn như già nua, tinh thần lại cực kỳ quắc thước.

Ninh Tự Họa thu hồi trông về phía xa ánh mắt, nói: "Ta như không lưu ở nơi đây, hai vị trong lòng sợ là sẽ phải không nỡ đi."

Đào Tranh cùng Mạch Hoa Khuyết liếc nhau, đều lặng lẽ một hồi.

Nửa ngày, Đào Tranh thăm dò mà hỏi thăm: "Ngày hôm nay sáng sớm, Tô gia Tam thiếu gia Tô Dịch sẽ tiến về trước phủ tổng đốc, Ninh Cung chủ tựa hồ không có chút nào lo lắng?"

Ninh Tự Họa hỏi lại: "Có cái gì tốt lo lắng?"

Đào Tranh nghẹn lời, nhất thời không biết nên nói cái gì là tốt.

Lại thấy Mạch Hoa Khuyết cười rộ lên, nói: "Đào huynh, ngươi còn nhìn không ra sao, Ninh Cung chủ làm như thế, không thể nghi ngờ là cho thấy, không có ý định lẫn vào Tô gia chuyến này vũng nước đục ở bên trong, đây không thể nghi ngờ là cách làm sáng suốt nhất, đổi lại là ta, cũng sẽ sớm cùng cái kia Tô Dịch phân rõ giới hạn."

Hắn mặt như ngọc, một bộ hoa bào màu bạc, phong lưu phóng khoáng.

Xem như Thủy Nguyệt học cung phó Cung chủ, hắn nhìn giống như trẻ tuổi, kì thực đã là một vị tông sư tứ trọng cường đại tồn tại.

Vô luận địa vị, quyền hành, đều không tại Đào Tranh vị này Tắc Hạ Học Cung phó Cung chủ phía dưới.

Nghe vậy, Ninh Tự Họa ánh mắt nhìn về phía Mạch Hoa Khuyết, nói: "Ai nói ta muốn cùng Tô Dịch phân rõ giới hạn?"

Mạch Hoa Khuyết ngẩn ngơ, khó hiểu nói: "Chẳng lẽ không phải?"

Ninh Tự Họa thời khắc này phản ứng quá kì quái, nhường hắn và Đào Tranh đều cảm thấy có chút khác thường.

Lại thấy Ninh Tự Họa chợt đất mỉm cười, nói: "Dĩ nhiên không phải, hai vị thỉnh dùng trà, đợi tí nữa các ngươi sợ là liền không có cơ hội thưởng thức nước trà này mùi vị."

"Ninh Cung chủ chuyện đó ý gì?"

Đào Tranh nhíu mày.

Ninh Tự Họa thả chén trà nhỏ trong tay, lạnh nhạt nói: "Các ngươi thử đến mục đích, mọi người đều lòng dạ biết rõ, bất quá, trong mắt của ta, lúc này phân tranh ở bên trong, Tô gia sinh ra động lực lượng, chắc chắn sụp đổ."

Đào Tranh cùng Mạch Hoa Khuyết liếc nhau, đều không cấm mỉm cười, rõ ràng không tin.

"Ninh Cung chủ, hẳn là theo ý của ngươi, liền Tô Dịch như vậy một cái tiểu nhi, còn có thể gánh vác được Tô gia lực lượng chèn ép?"

Đào Tranh buồn cười nói.

Ninh Tự Họa nói: "Đây không phải khiêng nổi hay không vấn đề, rồng có vảy ngược, động tới hẳn phải chết, Tô gia lần này phạm vào tối kỵ,

không có gì bất ngờ xảy ra, lần này Tô gia xuất động lực lượng, chắc chắn sẽ bị tàn sát. Đến tại hai vị, sợ cũng sẽ vì thử trả giá thật nhiều."

Đào Tranh cùng Mạch Hoa Khuyết đều cười rộ lên, hoàn toàn không bả lời nói này để ở trong lòng.

Ngọc Kinh Thành Tô gia ra tay, cái này Đại Chu cảnh nội, có mấy người có thể ngăn cản?

Chớ nói chi là tàn sát Tô gia lực lượng, vậy đơn giản chính là người si nói mộng!

Ninh Tự Họa lườm hai người một cái, không nói gì nữa.

Không bao lâu, Thiên Nguyên học cung đại trưởng lão Thượng Chân đến đây, bẩm báo nói: "Cung chủ, Thiên Dũng Hầu Nhạc Thanh chính là thủ hạ có việc gấp đến đây, điểm danh muốn gặp Đào Tranh, Mạch Hoa Khuyết hai vị."

"Tất nhiên là tới truyền tin vui đấy."

Mạch Hoa Khuyết lập tức cười rộ lên.

Đào Tranh lại giật mình, phát giác được có chút kỳ quặc.

Ninh Tự Họa nói: "Làm cho người ta vào đi."

Rất nhanh, một gã nam tử sắc bén liền hấp tấp đi vào đại điện, thần sắc hoảng hốt, triều Mạch Hoa Khuyết, Đào Tranh hai người ôm quyền nói:

"Hai vị đại nhân, kính xin nhanh chóng dẫn người ly khai Thiên Nguyên học cung!"

Mạch Hoa Khuyết nụ cười trên mặt ngưng kết, cau mày nói: "Cái này là vì sao?"

Nam tử sắc bén khổ sở nói: "Ngay tại vừa rồi, cái kia Tô Dịch tại bên trong phủ tổng đốc phủ nha đại khai sát giới. . ."

Hắn giọng mang hoảng sợ, bả Tô Dịch chém liên tục Hạ Hầu Lẫm, Nhạc Thanh, Bùi Văn Sơn sự tình từng cái nói một lần.

Ầm!

Nghe xong, Mạch Hoa Khuyết chén trà trong tay nổ nát vụn, ngốc trệ ở đó, hồn bay phách lạc.

Đào Tranh lại triệt để biến sắc, bối rối đứng dậy, thấp giọng nói: "Đi, đi mau!"

Hắn triệt để ý thức được không ổn.

Nhưng nhưng vào lúc này, Ninh Tự Họa cũng vươn người đứng dậy, ánh mắt đạm mạc nói: "Ta vừa rồi đã nói, hai vị cũng phải trả giá thật lớn, nhưng các ngươi lại tựa hồ như tịnh không tin, bất quá cái này cũng đã không quan trọng rồi."

Đào Tranh toàn thân run lên, kinh nghi nói: "Ninh Cung chủ, ngươi đây là muốn làm gì?"

Ninh Tự Họa mỉm cười, trong môi khẽ nói: "Mượn đầu người trên cổ hai vị dùng một lát."

Đào Tranh cùng Mạch Hoa Khuyết ngay ngắn hướng biến sắc.

Một lát sau.

Ninh Tự Họa theo Tùng Hác điện đi ra, ở sau lưng nàng, Thiên Nguyên học cung đại trưởng lão Thượng Chân trong tay nâng một cái mâm gỗ.

Mâm gỗ trên đặt hai khỏa tàn khốc đầu người, đều trợn mắt tròn xoe, tràn ngập sợ hãi.

"Cung chủ, người làm như vậy về sau, đã đợi nếu như triệt để cùng Tắc Hạ Học Cung, Thủy Nguyệt học cung hai thế lực lớn quyết liệt."

Thượng Chân nhịn không được nói.

"Tô đạo hữu dám cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia khai chiến, ta vì cái gì không dám cùng hai đại học cung này đoạn tuyệt?"

Ninh Tự Họa cũng không quay đầu lại, ngữ khí lạnh nhạt, "Xét đến cùng, bọn hắn không nên chộn rộn vào, lại càng không nên chạy tới ta Thiên Nguyên học cung tiến hành uy hiếp, làm sai chuyện, tự nhiên vì thế phải trả một cái giá cực đắt, không phải sao?"

Thượng Chân nhìn nhìn hai cái đầu trên mâm gỗ, lập tức im lặng.

. . .

Cổn Châu Thành, Trịnh gia.

Địa hạ lao

Bên trong ngục, Trịnh Thiên Hợp tóc tai bù xù, hình dung tiều tụy.

Từ bị tước đoạt tộc trưởng vị trí, nhốt tại trong lao ngục ẩm ướt hắc ám này, Trịnh Thiên Hợp đã theo lúc ban đầu phẫn nộ, không cam lòng, tâm thần bất định trung dần dần tỉnh táo lại.

Theo cao cao tại thượng tộc trưởng luân làm một cái tù nhân chờ đợi bị thẩm phán, bực này đả kích không thể bảo là không trầm trọng.

Thế nhưng nhường Trịnh Thiên Hợp suy nghĩ minh bạch rất nhiều chuyện.

Hối hận không?

Đây là Trịnh Thiên Hợp suy nghĩ nhiều nhất một vấn đề.

Hắn phục bàn cùng Tô Dịch quen biết mỗi một chi tiết nhỏ, mỗi một chuyện nhỏ, từng ly từng tý, sự vụ ván tiền.

Cuối cùng, Trịnh Thiên Hợp ra một cái kết luận, cho thêm hắn một cái cơ hội lựa chọn lần nữa lời nói cũng đã định trước phải làm như vậy.

Ngược lại cũng không phải hắn có bao nhiêu khí phách, mà là hắn biết rõ, mình là Lục hoàng tử trận doanh người, mà chỉ cần Lục hoàng tử cùng Tô Dịch kết giao, hắn Trịnh Thiên Hợp đã định trước không có khả năng không đi giao hảo Tô Dịch.

Đây là lập trường cùng trận doanh vấn đề, không phải lấy cá nhân ý chí làm chuyển di.

Huống chi, Tây Sơn tiệc trà lên, đúng là dựa vào Tô Dịch ra tay, mới khiến cho Lục hoàng tử đã có thắng được cơ hội, cũng mới để cho bọn họ Trịnh gia không đến gặp bất luận cái gì trùng kích.

"Chỉ có thể hận, tông tộc những thứ kia tầm nhìn hạn hẹp hạng người thật không có cốt khí!"

Trịnh Thiên Hợp thầm than.

Đột nhiên, địa lao đại môn mở ra, cũng đem một đường ánh sáng mang vào, xua tán đi trong địa lao hắc ám.

"Tộc trưởng, lão hủ cùng người sám hối chuộc tội đến rồi!"

Một thân ảnh thon gầy lão giả, hấp tấp đi tới, phù phù một tiếng, quỳ rạp xuống trước mặt Trịnh Thiên Hợp, khuôn mặt xấu hổ cùng bất an.

"Tam thúc?"

Trịnh Thiên Hợp khẽ giật mình, chợt mơ hồ hiểu được, con mắt một chút sáng lên, nội tâm tích góp từng tí một phiền muộn tựa hồ cũng hễ quét là sạch.

"Nói như vậy, Tô công tử thắng?" Trịnh Thiên Hợp hỏi.

"Thắng! Thắng!"

Lão giả gật đầu như bằm tỏi, thanh âm mang theo cầu xin vị nói, " tộc trưởng, dưới mắt thế cục, chính cần người đến chủ trì đại cục, chuyện lúc trước, lão hủ nguyện ý nhận phạt, nhưng nếu là chúng ta Trịnh gia rối loạn, hậu quả kia có thể sẽ nghiêm trọng."

Trịnh Thiên Hợp lạnh nhạt nói: "Trịnh gia tại Tam thúc người tọa trấn xuống, sao có thể sẽ rối loạn, huống chi, hôm trước dẫn người bả tộc của ta trường vị trí triệt tiêu chính là người, bả ta nhốt ở đây cũng là người, như thế nào hiện tại quỳ gối cái này, cũng là ngài?"

Lão giả bị nói móc da mặt đỏ lên, khổ sở nói: "Lão hủ sai, thì sẽ một mình gánh chịu, chỉ cầu tộc trưởng Niệm tại từ trên xuống dưới nhà họ Trịnh một đám lão tiểu nhân trên mặt mũi, lấy đại cục làm trọng."

Trịnh Thiên Hợp mặt không chút thay đổi nói: "Muốn cho ta chủ trì đại cục cũng được, bả tông tộc bên trong những cái này khốn nạn đầu đều chặt xuống."

Lão giả sợ hãi cả kinh, lắp bắp nói: "Đây có phải hay không quá. . . Tuyệt tình rồi hả?"

"Không có có đầu của bọn hắn, ta thế nào đi theo Tô công tử bàn giao? Đừng quên, là bọn ngươi hướng ngoại giới tuyên bố, muốn Trịnh gia cùng Tô công tử phân rõ liên quan đấy, hôm nay Tô công tử thắng, các ngươi lo lắng bị trả thù, sẽ đem ta đẩy ra, trên đời này cái nào có tiện nghi như thế sự tình."

Trịnh Thiên Hợp hừ lạnh, "Đương nhiên, Tam thúc ngươi cũng có thể không đáp ứng."

Lão giả trầm mặc rất lâu, cuối cùng gian nan gật gật đầu, nói: "Được."

Cùng ngày.

Trịnh gia bên trong trình diễn một màn máu tanh, một đám trước ý đồ soán quyền đoạt vị đại nhân vật, đều từng cái bị chặt đầu.

Mà bị nhốt địa hạ lao ngục mấy ngày Trịnh Thiên Hợp, tại lần nữa đoạt lại tộc trưởng vị trí về sau, mang theo những thứ này đầu, đã đi ra Trịnh gia.

Hắn quyết định đi bái phỏng Tô Dịch.

. . .

Cùng ngày, có quan hệ phủ tổng đốc phát sinh cái kia một cuộc máu tanh chiến đấu tin tức, cũng là như gió bão truyền khắp Cổn Châu Thành, nhấc lên một cuộc sóng to gió lớn.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 259: Kết Minh

Tại Cổn Châu Thành, Ngọc Kinh Thành Tô gia muốn đối phó Tô Dịch sự tình, từ lâu không phải là bí mật.

Vô luận là những thế lực lớn đỉnh cấp kia, còn là trà trộn tại bên trong Cổn Châu Thành cái khác tam giáo cửu lưu, đều có được quan điểm nhất trí ——

Tô Dịch chắc chắn bị chèn ép!

Sự thật cũng chứng minh điểm này, vốn là Trịnh gia đứng đầu Trịnh Thiên Hợp bị tước đoạt vị trí tộc trưởng, theo sát lấy tân nhiệm Tổng đốc Mục Chung Đình đã bị nhốt lại.

Ngay tiếp theo cùng Tô Dịch có liên quan nhân hòa thế lực, cơ hồ tại trong thời gian hai ngày ngắn ngủn, đều bị lực lượng Tô gia nắm bắt.

Đây hết thảy cũng làm cho mọi người liệu định, Tô Dịch tránh khỏi kiếp nạn này.

Nhưng sẽ chờ ở đây thế cục xuống, làm có quan hệ phủ tổng đốc cuộc chiến tin tức truyền ra về sau, thế cho nên toàn thành đều là xôn xao tiếng.

Không biết bao nhiêu người làm kinh ngạc, kinh hãi, khó mà tin được.

Một cái thiếu niên mười bảy tuổi, lại một lần hành động đem Ngọc Kinh Thành lực lượng Tô gia tồi suy sụp , liên đới lần này đứng ở Ngọc Kinh

Thành Tô gia bên kia đại nhân vật, cũng toàn quân bị diệt!

Ai dám tin?

Cường đại như Bạch Mi Vương, Hỏa Khung vương, đều nuốt hận trong chiến đấu nơi này!

Cái khác như là Ngọc Sơn hầu, Thiên Dũng Hầu đợi dương danh Đại Chu các đại nhân vật, cũng không một ... không ... Phơi thây trong tràng!

Cái này không thể nghi ngờ quá kinh khủng.

Làm tin tức như vậy khuếch tán, bên trong Cổn Châu Thành những thế lực lớn nhỏ tất cả đều bối rối, hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, Tô Dịch đến tột cùng là thế nào làm đến một bước này đấy.

Mà trước hết gặp trùng kích kia thì là Du, Triệu, Bạch, Tiết tứ đại thế gia đỉnh cấp này.

Nói đến buồn cười, tại không lâu thời điểm, tại Cổn Châu Tây Sơn tiệc trà lên, tứ đại thế gia đỉnh cấp này đứng đầu, đều bị Tô Dịch giết chết, rắn mất đầu phía dưới, đã dẫn phát nghiêm trọng tông tộc nội đấu.

Trải qua nhiều loại tàn khốc máu tanh đấu đá về sau, tứ đại thế gia đỉnh cấp này thật vất vả chọn lựa mới tộc trưởng nhân vật.

Tác động cũng tại ở bên trong phủ tổng đốc ngày hôm nay, bốn vị tộc trưởng mới nhận chức này lại độ bị Tô Dịch tàn sát trống không.

Có thể đoán được, tứ đại thế gia đỉnh cấp này đã định trước lại đem lâm vào một vòng nội đấu cùng đấu đá, còn không biết muốn dẫn phát máu nhiêu tanh.

Mà đối với thế lực khác mà nói, phủ tổng đốc một trận chiến này, nhưng lại làm cho bọn họ kinh hãi ngoài, ý thức được một sự kiện.

Lúc trước Tây Sơn tiệc trà lên, bởi vì tin tức bị phong tỏa, không người nào dám xác định, giết chết Tần Trường Sơn, Nhạc Trường Nguyên, cùng với ở đây kia đại nhân hắn vật kia đến tột cùng là người nào.

Tuy rằng cũng có thật nhiều thanh âm hoài nghi là Tô Dịch, mà dù sao không có chứng cứ xác thực.

Hơn nữa Tô Dịch dù sao tuổi còn rất trẻ, mới vẻn vẹn mười bảy tuổi, thời điểm đó hắn cũng mới nhưng Tụ Khí cảnh tu vi.

Thế cho nên càng nhiều người nữa tin tưởng vững chắc, Tây Sơn tiệc trà giết chóc, cũng không phải xuất từ Tô Dịch tay bút.

Nhưng bây giờ, theo phủ tổng đốc cuộc chiến kết thúc, làm các loại tin tức đều chỉ hướng Tô Dịch một người thời gian, này mới khiến người mãnh liệt ý thức được một sự kiện ——

Nếu như Tô Dịch cũng có thể giết chết Bạch Mi Vương, Hỏa Khung vương bực này Tiên Thiên Vũ Tông, vì cái gì liền không thể giết chết Tây Sơn tiệc trà trên những đại nhân vật kia?

Làm suy đoán ra cái này cái chân tướng về sau, toàn bộ Cổn Châu càng oanh động, làm cho tên Tô Dịch, cũng là triệt để vang vọng trên bầu trời Cổn Châu Thành!

Số này tháng trước, còn là khí đồ Thanh Hà kiếm phủ, Quảng Lăng thành người người giễu cợt con rể tới nhà, cũng tại ngày hôm nay, danh chấn Cổn Châu, như mặt trời ban trưa!

Tô Dịch!

Tô Dịch!

Tô Dịch!

Ngày hôm nay tới Cổn Châu, cái tên này giống như có ma lực loại, bị không biết nhiều ít võ giả nhấp lên, dẫn phát vô số nghị luận cùng xôn xao.

Có thể đoán được chính là, theo thời gian chuyển dời, tin tức như vậy đã định trước hội truyền khắp thiên hạ, bị Đại Chu cảnh nội võ giả biết được.

Dù sao, thiên hạ "Cửu vương mười tám lộ chư hầu" ở bên trong, có hai vị vương hầu khác họ, hai vị vương hầu khác họ, đều hao tổn tại cái này Cổn Châu phủ tổng đốc một trận chiến bên trong.

Đều là bị Tô Dịch một người giết chết!

Bằng thử liền đủ để dẫn phát Đại Chu chấn động, nhấc lên ngập trời sóng gió!

. . .

Sấu Thạch Cư.

Tô Dịch ngồi ở ở bên trong ghế dựa mây, cẩn thận lau sạch lấy Trần Phong kiếm.

Kiếm này tuy chỉ một đám Linh tính, nhưng với hắn mà nói, vô luận là kiếm danh, còn là đúc kiếm đi qua, đều có lấy không thể tầm thường so sánh ý nghĩa.

Cái gì gọi là Trần Phong?

Ta nhập phàm trần, lệ tâm như phong!

Đây là Tô Dịch thức tỉnh trí nhớ kiếp trước về sau, có quan tâm tính miêu tả.

Hơn nữa, đây cũng là hắn chuyển thế đến nay thanh bội kiếm thứ nhất, uy năng tại hôm nay có lẽ đã không đáng mỉm cười một cái, nhưng tại Tô Dịch trong lòng, đã có đặc thù ký ức lạc ấn.

BOANG...!

Nửa ngày, Tô Dịch đem chà lau sạch sẽ Trần Phong kiếm nâng lên, ngưng mắt nhìn rất lâu, lúc này mới thu vào trong mặc ngọc bội.

"Tô thúc thúc, người uống trà."

Một bên, Trịnh Mộc Yêu khéo léo đưa lên vừa pha nước trà ngon, tinh xảo vũ mị trên khuôn mặt nhỏ nhắn, đều là vẻ vui thích.

Tô Dịch phản hồi về sau, đã nói cho nàng biết, Ngọc Kinh Thành Tô gia sự tình đã giải quyết, không có gì bất ngờ xảy ra, không bao lâu, phụ thân của nàng Trịnh Thiên Hợp, liền có thể thoát khốn mà ra, trọng chưởng tộc trưởng quyền hành.

Điều này làm cho Trịnh Mộc Yêu kích động đến thiếu chút nữa bay lên, dùng rất lâu mới thoáng bình phục một hạ tâm tình.

Mà nàng thái độ đối với Tô Dịch, cũng là thay đổi đến vô cùng sùng mộ và thân mật, nếu không phải không đúng lúc, nàng cũng nhịn không được muốn ôm ở Tô Dịch hôn một cái.

Vị này Tô thúc thúc, quả thực thật là làm cho người ta ưa thích rồi~

"Tô thúc thúc, ta cho ngài xoa bóp vai đi?"

Mắt thấy Tô Dịch tiếp nhận chén trà nhỏ, Trịnh Mộc Yêu lại chủ động xin đi, thò ra ngón tay ngọc nhỏ dài, giúp đỡ Tô Dịch vỗ xoa bả vai.

Tô Dịch làm sao cự tuyệt.

Tuy rằng Trà Cẩm tạm thời không ở bên người, còn có một cái gợi cảm đẹp mỹ lệ như vậy, cười rộ lên vũ mị như Hồ thiếu nữ hầu hạ tại bên người, cũng là một cái cọc đẹp mắt đẹp lòng sự tình.

Nếu nói tú sắc khả xan, đã là như thế.

Không bao lâu, Mộc Hi, Thân Cửu Tung, Trần Chinh một đoàn người đến Sấu Thạch Cư, cũng mang về ba khối tàn khốc đầu người.

Phân biệt đến từ Hạ Hầu Lẫm, Bùi Văn Sơn, Nhạc Thanh.

Trừ thử, còn những thứ kia bị Tô Dịch giết chết đại nhân vật để lại vật phẩm, đều bị chứa vào trong một cái rương cực lớn.

Tô Dịch suy nghĩ một chút, phân phó nói: "Phiền toái giúp ta bả ba cái đầu này luyện thành tro cốt, chứa vào trong cùng một cái bình lại."

Thân Cửu Tung trước tiên lĩnh mệnh đi.

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Mộc Hi đám người, nói: "Các ngươi lần này đến đây Cổn Châu, sẽ không phải từ lâu ngờ tới sẽ xảy ra chuyện như thế đi?"

Mộc Hi cởi mở cười cười, nói: "Chúng ta thử, hoàn toàn chính xác không phải là vì chuyện này, chẳng qua là may mắn gặp dịp mà thôi."

Tô Dịch gật đầu nói: "Bất kể như thế nào, ngày hôm nay các ngươi cũng coi như giúp ta Tô mỗ người một tay, nhân tình này ta nhớ kỹ rồi."

Mộc Hi lắc đầu nói: "Tô công tử đã hiểu lầm, chúng ta thử tới là có chuyện khác."

Tô Dịch nói: "Chuyện gì?"

Hít thở sâu một hơi, Mộc Hi nói: "Ta nghĩ cùng công tử ký kết đồng minh quan hệ, như là công tử đáp ứng, chúng ta đều sẽ cùng công tử đồng khí liên chi, cùng tiến cùng lui!"

"Cho ta một cái lý do."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Mộc Hi một chút trầm mặc, liền thản nhiên nói: "Vì tu hành, mà không phải là bè lũ xu nịnh trong thế tục!"

Dừng một chút, hắn cảm khái nói: "Đã trải qua Huyết Đồ Yêu Sơn trung sự tình, chúng ta đều ý thức được, về sau cái này Thương Thanh Đại Lục, nhất định sẽ xuất hiện càng ngày càng nhiều không biết mà hung hiểm khác thường sự tình. Nếu có thể sớm làm cùng công tử ngươi kết minh, về sau gặp phải những chuyện kia thời gian, tối thiểu không đến mức luống cuống tay chân."

Tô Dịch cười rộ lên, đưa tầm mắt nhìn qua Bộc Ấp, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong đám người. Cuối cùng, ánh mắt của hắn lại lần nữa nhìn về phía Mộc Hi, nói: "Vậy ngươi cảm thấy, các ngươi có cái gì đáng giá nhường ta và các ngươi kết làm đồng minh hay sao?"

Mộc Hi không chút nghĩ ngợi nói: "Tin tưởng công tử cũng đã nhìn ra, ta có bí mật không giống bình thường, trong mắt người ngoài, ta là có đại khí vận làm bạn, nhưng lại không có người biết, trên người ta những bí mật kia, kì thực đều đến từ Bảo Sát Yêu Sơn, là ở một lần thám hiểm trung ngẫu nhiên đã nhận được một cái cọc Đại Tạo Hóa."

Tô Dịch biết vậy nên ngoài ý muốn.

Hắn nghe Ninh Tự Họa đã từng nói qua cái này Bát Đại Yêu Sơn một trong Bảo Sát Yêu Sơn.

Tục truyền, ở chỗ sâu trong núi này có một cái phế tích tàn phá, hư hư thực thực là một cái hoang phế đã lâu bảo tự thiền viện.

Mỗi làm màn đêm buông xuống, vậy mảnh phế tích liền có yêu dị hoa sen màu đen hư ảnh lung lay, hàng trăm hàng ngàn, mơ hồ còn tiếng tụng kinh, nhưng giống như gào khóc thảm thiết loại sấm nhân.

Ninh Tự Họa quan sát từ đằng xa, chỉ thấy trong màn đêm vậy mảnh phế tích, Yêu khí xông lên trời, ngẫu nhiên có thân ảnh mơ hồ xuyên thẳng qua trong bóng đêm, giống như bách quỷ dạ hành, cực kỳ quỷ dị.

Nhưng Tô Dịch lại không nghĩ rằng, Mộc Hi trên người "Kỳ ngộ" lại cùng cái này Bảo Sát Yêu Sơn có quan hệ.

Tô Dịch nói: "Ngươi nói trên người của ngươi vậy khối 'Chân Linh Thần Huyết' ngọc bội, chính là theo trong Bảo Sát Yêu Sơn được đến?"

"Chân Linh Thần Huyết ngọc bội?"

Mộc Hi khẽ giật mình, chợt kịp phản ứng, ánh mắt khác thường nói, " ta một mực không biết lai lịch cái khối ngọc bội kia, nhưng xem ra, tựa hồ công tử từ lâu nhìn ra một chút manh mối?"

Hắn có chút khiếp sợ, nội tâm vô pháp bình tĩnh.

"Ngươi không biết những thứ này tịnh không kỳ quái."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Mộc Hi nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt rõ ràng đã xảy ra một chút biến hóa vi diệu, nói: "Không dối gạt công tử, ta cái khối ngọc bội kia, đích xác là đến từ ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn, hơn nữa có thể kết luận, chỗ kia hoàn có giấu những thứ chưa biết khác bí mật cùng cơ duyên."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói ra: "Cùng các ngươi kết minh cũng được, bất quá, phải lấy ta làm chủ, như đáp ứng, về sau các ngươi gặp được phiền toái, ta tự sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát."

Mộc Hi giật mình, bật cười khanh khách: "Đây là tự nhiên, ta còn không có cuồng vọng đến muốn đem công tử chiêu nạp đến bên người chờ đợi phân công tình trạng."

Bộc Ấp, Khương Đàm Vân bọn hắn cũng đều cười rộ lên, như trút được gánh nặng, bọn hắn đối với lần này tự nhiên không có bất kỳ ý kiến.

Chỉ cần có thể Tô Dịch đứng ở đồng nhất phe cánh, như vậy đủ rồi!

Trần Chinh cùng Thân Cửu Tung thấy vậy, cũng đều ngầm cao hứng không thôi.

Bọn hắn từ lâu đạt được Tô Dịch nhận thức, bị coi là là bên người Tô Dịch người.

Có thể nói, Mộc Hi bọn họ kết minh, kì thực giống như bọn họ , tương đương với đều đứng ở Tô Dịch chiếc thuyền này lên!

Mà chứng kiến Tô Dịch phe cánh lớn mạnh, Trần Chinh cùng Thân Cửu Tung sao có thể mất hứng?

Tô Dịch lại hiếu kỳ nói: "Các ngươi biết rõ ta đã cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia khai chiến, còn muốn cùng ta kết minh, liền một chút không lo lắng?"

Vấn đề này, Trần Chinh từ lâu hỏi qua Mộc Hi bọn hắn, nghe vậy, hắn mở miệng cười, bả Mộc Hi bọn hắn trước thái độ từng cái nói.

Tô Dịch lúc này mới chợt hiểu.

Mà đứng ở một bên Trịnh Mộc Yêu thấy vậy, không khỏi rung động thất thần.

Lúc ban đầu nàng biết Tô Dịch thời gian, đầu làm Tô Dịch là môn khách bên người Lục hoàng tử, có bất khả tư nghị thủ đoạn cùng lực lượng.

Nhưng bây giờ, nàng mới mãnh liệt ý thức được, chính mình lúc trước nhận thức hạng gì ngây thơ buồn cười.

Liền như bây giờ, Đại Chu trẻ tuổi nhất một vị vương khác họ Mộc Hi, Vân Quang Hầu Thân Cửu Tung, Võ Linh hầu Trần Chinh, Không Động học cung đại trường lão Khương Đàm Vân, nhị trưởng lão Lư Trường Phong, Tinh Nhai học cung đại trưởng lão Bộc Ấp. . . Cái này một đám hết sức quan trọng đại nhân vật, tất cả đều đứng ở Tô Dịch phe cánh trung!

Như hơn nữa Thiên Nguyên học Cung Cung chủ Ninh Tự Họa, như vậy đồng minh thế lực, phóng nhãn Đại Chu thiên hạ, lại có thể tìm ra vài cái đi ra?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 260: Chân Linh Cốt Phật Tượng Cỡi Rồng Du Tinh Không

Làm Ninh Tự Họa lợi dụng Thanh Lân Ưng từ trên trời giáng xuống, đến Sấu Thạch Cư lúc, ánh mắt của mọi người vô thức đã rơi vào trong tay nàng mang theo hai cái đầu bên trên.

Rồi sau đó, Thân Cửu Tung, Trần Chinh bọn người không khỏi thầm hít sâu một hơi.

Hai cái đầu lâu kia, một viên thuộc về Tắc Hạ Học Cung phó Cung chủ Đào Tranh, một viên thuộc về Thủy Nguyệt học cung phó Cung chủ Mạch Hoa Khuyết.

Hai người này ở địa vị lên, có lẽ kém hơn Ninh Tự Họa, mà dù sao cũng là uy Dương tứ hải đại tông sư nhân vật.

Hơn nữa, lần này hai người là đại biểu riêng phần mình sau lưng học cung xuất hành, đến đây Thiên Nguyên học cung bái phỏng.

Nhưng bây giờ, lại bị Ninh Tự Họa không chút khách khí giết!

Cái này để người ta làm sao không kinh sợ?

"Đạo hữu, hai cái đầu lâu này có hay không có tư cách làm tế phẩm?"

Ninh Tự Họa đi lên trước, nhìn ngồi ở bên trong ghế dựa mây Tô Dịch, hé miệng cười khẽ.

Tô Dịch nói: "Bọn hắn cũng không phải người Tô gia, còn chưa đủ tư cách."

Ninh Tự Họa gật đầu nói: "Ta cũng cho rằng như thế."

Nói qua, hắn đầu ngón tay nhẹ nhàng lặng yên tuôn ra một đóa cương sát biến thành hỏa diễm, bị xách trong tay hai cái đầu lập tức đốt đốt, hóa thành tro tàn bay lả tả.

Mọi người lúc này thời điểm đều đã hiểu ra tới.

Ninh Tự Họa làm như thế, nhìn như là triệt để cùng Tắc Hạ Học Cung, Thủy Nguyệt học cung vạch mặt, nhưng mục đích thực sự, lại là vì hướng Tô Dịch bề ngoài chính minh lập trường!

Nhất là Bộc Ấp, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong ba người, làm phỏng đoán ra Ninh Tự Họa tâm tư về sau, đều càng vui mừng lúc này đây có thể cùng Tô Dịch kết minh sự tình.

Cường đại thần bí như Ninh Tự Họa, đều tại dùng loại phương thức này biểu đạt bản thân lập trường, cái này không thể nghi ngờ chứng minh, ở trong mắt nàng, vô luận là Tắc Hạ Học Cung cùng Thủy Nguyệt học cung, hay là Ngọc Kinh Thành Tô gia, đều kém xa cùng Tô Dịch đứng ở đồng nhất phe cánh quan trọng hơn!

Sau đó, làm Ninh Tự Họa đã được biết đến đám người Mộc Hi cùng Tô Dịch kết minh sự tình về sau, cũng là hơi ngẩn ra, chợt liền hiểu rõ ra.

Hắn tịnh không kinh ngạc.

Đã trải qua Huyết Đồ Yêu Sơn sự tình, mắt thấy Tô Dịch là như thế nào kiếm trảm Hoa Liễu Diệp, giết chết Âm Sát Môn Thánh Nữ một màn kia

màn, ai còn có thể không rõ ràng lắm, Tô Dịch thủ đoạn kinh khủng bực nào?

Đây mới thực là tu sĩ cùng thế tục võ giả khác nhau!

Mà ai cũng hiểu rõ, chỉ cần Huyết Đồ Yêu Sơn sâu dưới lòng đất cái kia "Không gian bích chướng" vẫn còn, ít thì ba năm, nhiều thì năm năm, tu sĩ dị giới sẽ kéo dài qua cái kia một đạo "Không gian bích chướng" mà đến!

Đến lúc đó, đừng nói một cái Đại Chu, chỉ sợ toàn bộ Thương Thanh Đại Lục đều lâm vào chớ để rung chuyển lớn cùng bên trong máu tanh.

Mà lúc này, nếu có thể trước thời hạn cùng Tô Dịch bực này xem "Tu sĩ dị giới" làm con mồi tồn tại kết minh, đứng ở cùng một chiến tuyến ở bên trong, không thể nghi ngờ là lựa chọn sáng suốt nhất.

Phòng ngừa chu đáo, đại khái như thế.

Đương nhiên, mọi thứ có lợi có hại, bây giờ cùng Tô Dịch kết minh, cũng chỉ có nghĩa là phải đối mặt triệt để đắc tội Ngọc Kinh Thành Tô gia nguy hiểm.

Nhưng rất hiển nhiên, Mộc Hi bọn hắn đều đã làm ra lựa chọn, lấy tâm trí của bọn hắn cùng lịch duyệt, tự nhiên cũng sẽ không thể nào không biết làm như vậy ý vị như thế nào.

"Không nghĩ tới, Trấn Nhạc Vương bực này hạng người tâm cao khí ngạo, lại cũng có như thế tuệ nhãn cùng khí phách, thật sự là ngoài dự đoán mọi người. . ."

Ninh Tự Họa đưa tầm mắt nhìn qua đám người Mộc Hi, nội tâm hơi xúc động.

Hắn đối với Tô Dịch rất hiểu rõ nếu so với những người khác nhiều một ít, tự nhiên hiểu rõ, Mộc Hi bọn hắn dạng này lựa chọn, không thua gì bắt được một đường Đại Đạo "Cơ duyên" !

Nói cách khác, Tô Dịch giống như đại biểu cho tu hành một cái "Cơ duyên", ai có thể cùng hắn đứng ở một phe cánh, chẳng khác nào leo lên một chiếc đi thông chân chính con đường tu hành thuyền!

Mộc Hi vị này Đại Chu trẻ tuổi nhất một vị vương khác họ, có thể đối với chuyện này, chủ động đi theo Tô Dịch cúi đầu, đây chính là một chuyện cực kỳ khó khăn.

Không bao lâu, Trịnh Thiên Hợp cũng tự mình đến nhà.

Hắn rõ ràng tiều tụy rất nhiều, nguyên bản phúc hậu mập mạp thân thể đều gầy hốc hác đi, nhưng tinh thần lại vô cùng tốt, hai đầu lông mày đều là kích động cùng vẻ vui thích.

Vừa vừa thấy được Tô Dịch, sẽ thấy khống chế không nổi nội tâm lòng cảm kích, liên tục gửi tới lời cảm ơn.

Nếu không phải Tô Dịch phất tay cắt ngang, Trịnh Thiên Hợp sợ là còn có thể cảm kích thật lâu.

Lúc này thời điểm, Trịnh Mộc Yêu cũng triệt để nhẹ nhàng thở ra, tinh xảo vũ mị khuôn mặt nhỏ nhắn dáng tươi cười sáng lạn.

Tô Dịch từ trước đến nay không thích náo nhiệt, lại trò chuyện chỉ chốc lát, hắn trực tiếp từ đứng dậy, quyết định quay ngược về phòng tu luyện.

Ninh Tự Họa, Mộc Hi, Thân Cửu Tung đám người thấy thế, rất thức thời cáo từ rời đi.

Rất nhanh, to như vậy Sấu Thạch Cư, khôi phục trước kia thanh tĩnh yên tĩnh.

Lầu các tầng hai.

Tô Dịch bả Mộc Hi bọn hắn đưa tới cái kia một mực hòm gỗ mở ra.

Bên trong rương gỗ giả vờ Hạ Hầu Lẫm, Nhạc Thanh, Bùi Văn Sơn một đám đại nhân vật di vật.

Có linh binh, Linh tài, linh liệu, linh dược vân vân cùng tu luyện có liên quan vật phẩm, đều có chút trân quý, không đến món hàng tầm thường.

Dù sao, lấy những đại nhân vật này thân phận cùng tu vi, có thể thỏa mãn bọn hắn tu hành vật phẩm, đã định trước không có khả năng kém.

Tượng những linh dược kia, kém nhất cũng có Tam phẩm, tốt nhất là hai gốc Ngũ phẩm Linh dược, theo thứ tự là hi Vũ Linh lĩnh hội cùng ngũ sắc phục linh, so với Tô Dịch trước đây lấy được Thuần Dương Hỏa Đào đều trân quý hơn một chút.

Mà cái khác một chút Linh tài, linh liệu, linh binh một loại bảo vật, cũng không thiếu một chút Trân Phẩm.

Tóm lại, lần này thu hoạch có thể nói cực lớn.

Đối với Tô Dịch mà nói, càng là giải quyết xong khẩn cấp.

Không có cách, tại trong thế giới ngầm Huyết Đồ Yêu Sơn tu luyện cái kia trong hai ngày, vì bả tu vi toàn bộ rèn luyện xuất đạo cương, bởi vậy bước vào tông sư cảnh giới, Tô Dịch cơ hồ đem trên người tích góp từng tí một Linh dược tiêu hao sạch sẽ.

Mà tại trong doanh địa Thanh Giáp Quân, vì luyện chế "Huyền Ngô Kiếm", Tô Dịch cũng là đem trên người các màu Linh tài tiêu tốn bảy tám phần.

Có thể nói, theo Huyết Đồ Yêu Sơn phản hồi Cổn Châu về sau, trên người Tô Dịch tài phú từ lâu còn thừa không có mấy.

Mà phải biết, hắn hôm nay đã là tông sư nhất trọng cảnh tu vi, vả lại đại đạo của hắn căn cơ muốn vượt xa thế gian này cùng cảnh nhân vật, cho nên cần có tu hành tài nguyên cũng cực kỳ khổng lồ.

Nghiêm khắc mà nói, cho tới bây giờ bực này tu vi cảnh giới, cũng chỉ có Tam phẩm trở lên Linh dược, hoặc là tam giai trở lên Linh Thạch mới có thể thỏa mãn ngày đó thường tu hành nhu cầu.

"Đã có trước mặt những vật phẩm tu hành này, tối thiểu trong một thời gian ngắn không cần tại tu hành tài nguyên sự tình rầu rỉ."

"Bất quá, về sau muốn tăng cao tu vi cảnh giới, chỉ dựa vào những thứ này là còn thiếu rất nhiều đấy."

Tô Dịch vuốt vuốt đầu lông mày.

Hắn cái này mới rốt cuộc minh bạch, vì cái gì Ninh Tự Họa, Mộc Hi những nhân vật này, đều chạy đến trong Bát Đại Yêu Sơn dò xét tìm cơ duyên rồi.

Nguyên nhân rất đơn giản, tu vi càng cao, cái này trong thế tục có thể thỏa mãn bản thân tu hành tài nguyên lại càng khan hiếm, cũng chỉ có thông qua dò xét tìm cơ duyên loại phương thức này, đến sưu tập duy trì bản thân tu hành tài nguyên.

Trong rương, ngoại trừ hắn và tu hành có liên quan vật phẩm bên ngoài, còn có cái khác một chút tạp nham vật phẩm.

Không có gì đáng giá để ý.

Bất quá, một cái trong đó vật phẩm lại hấp dẫn Tô Dịch ánh mắt.

Đó là một cái Phật tượng lòng bài tay lớn nhỏ, ngồi xếp bằng mà ngồi, hai tay vén phần bụng trước, mười ngón khép lại giao thoa, tạo thành một cái pháp ấn như liên bàn.

Phật tượng ngũ quan rất mơ hồ, rõ ràng kinh nghiệm năm tháng gặm nhấm, nhưng từ hình dáng tầm đó, như trước có thể nhìn ra, Phật tượng này rất trẻ trung, vả lại thần sắc trang nghiêm túc, ngay thẳng run sợ.

Tại nơi bả vai Phật tượng, có một cái uốn lượn hạ xuống Long, quay quanh kia phần lưng phía trên, đầu rồng tại kia bả vai, đuôi rồng lại bàn tại kia dưới sống lưng bộ.

Con rồng này cũng rất mơ hồ, chỉ có thể nhìn đưa ra hình thái, lân phiến kia, râu rồng, sừng lân vân... vân chỗ rất nhỏ, đều đã tàn khuyết không đầy đủ.

"Chân Long bàn thân, tay niết pháp liên, khí tức ngay thẳng run sợ, cái này tựa hồ là trong truyền thuyết, Phật Môn trong mắt Hàng Long La Hán hình tượng. . ."

Tô Dịch suy nghĩ lúc, đang muốn bả Phật tượng này cầm trong tay, đầu ngón tay lại mãnh liệt trầm xuống, lại không thể cầm lên.

Hắn không khỏi kinh ngạc, vận chuyển tu vi, Lúc này đem Phật tượng này cầm lấy.

"Ồ, trách không được trầm trọng như vậy, lòng bài tay lớn nhỏ thì có ba nghìn cân nặng, cái này lại là một khối 'Chân Linh Cốt' luyện chế!"

Tô Dịch con mắt nổi lên dị sắc.

Chân Linh tới thuộc, bị coi là trời sinh đất nuôi Thần Thú Thần cầm, tượng Tỳ Hưu, Bệ Ngạn, Nhai Tí, Cùng Kỳ, Tất Phương, Chu Tước, Huyền Vũ vân vân.

Giống như như thế tồn tại, lại được xưng làm "Chân Linh Thần Thú" .

Chính là đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, đều được xưng tụng cực kỳ hiếm thấy kinh khủng tồn tại, đến nỗi chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.

Ở kiếp trước, Tô Dịch khắp nơi tìm Trời, cũng vẻn vẹn đầu bắt lấy qua một cái cực kỳ tuổi nhỏ Huyền Vũ Chân Linh, đem nuôi dưỡng tại ở bên trong bản thân động thiên phúc địa, dùng cái này trấn bảo vệ khí vận, xem thủ sơn môn.

Về sau, tại đây "Huyền Vũ Chân Linh" thoái hoá ra hình người về sau, liền bị Tô Dịch thu nhận sử dụng làm chân truyền đệ tử, bài danh Đệ Thất, đạo hiệu "Huyền Ngưng" .

Tô Dịch lại không nghĩ rằng, giờ này khắc này, tại đây thế tục tới giới, càng nhìn đến một khối từ Chân Linh chi cốt luyện chế Phật tượng!

Cái này có thể sẽ quá hiếm thấy.

Tô Dịch cẩn thận phỏng đoán, nếm thử lấy lực lượng thần hồn cảm ứng.

Oanh ~

Bỗng dưng, tại trong đầu Tô Dịch, giống như chứng kiến một cái Chân Long, tại vũ trụ mênh mông trung đằng vân giá vũ, như ẩn như hiện, thân

thể khổng lồ, nhường cái kia vô số ngôi sao đều có vẻ nhỏ bé ảm đạm, trên người đều là bao la mờ mịt trầm trọng khí tức, sương mù bốc lên, thấy không rõ cuối cùng.

Nhưng Tô Dịch hay là chứng kiến, trên thân rồng khổng lồ kia, loáng thoáng khoanh chân làm một thân ảnh, một bộ áo cà sa màu xanh nhạt.

Làm Tô Dịch ánh mắt đụng chạm lấy thân ảnh kia một cái chớp mắt, người sau như có phát hiện, quay đầu xa xa nhìn thoáng qua.

Oanh!

Căn bản không chờ Tô Dịch phản ứng, kia cảm ứng được cái này một bức rộng lớn, thần bí, bao la mờ mịt cảnh tượng lập tức nổ tung, sụp đổ, tán loạn vô tung.

Tô Dịch không khỏi nhíu mày, cưỡi Chân Long ngao du sâu trong tinh không một cái tăng nhân?

Gia hỏa này là ai?

Vì cái gì ở kiếp trước lúc, cũng chưa từng nghe nói cái kia Phật Môn chi địa, có cái nào lão ngoan đồng hàng phục Chân Long, ngao du tinh không?

Thật chẳng lẽ như trong điển tịch Phật Môn ghi chép, đây là trong truyền thuyết Hàng Long La Hán?

Ngao du tinh không, đây chính là Hoàng Cảnh nhân vật đều không dám tùy tiện đi nếm thử sự tình!

Rất nhiều nghi hoặc vọt lên trong lòng Tô Dịch.

Hắn cúi đầu nhìn nhìn trong tay cái kia Phật tượng, ngồi xếp bằng mà ngồi, thân nhiễu Chân Long, tay niết pháp liên, khí tức ngay thẳng run sợ.

"Đây là vừa rồi kỵ Chân Long ngao du tinh không tên kia sao?"

Tô Dịch trầm ngâm.

Một lúc sau, hắn lại lần nữa lấy lực lượng thần hồn tiến hành cảm ứng.

Có thể để Tô Dịch tiếc nuối là, Phật tượng này trên người Linh tính tựa hồ hoàn toàn biến mất rồi, không cách nào cảm ứng được vừa rồi chỗ đã thấy một màn kia không thể tưởng tượng hình ảnh.

"Cũng không biết Phật tượng này là di vật ai lưu lại, đợi gặp lại Trấn Nhạc Vương lúc, ngược lại muốn hảo hảo hỏi một câu."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Tại đây Thương Thanh Đại Lục thế tục tới giới, có thể nhìn thấy một khối Chân Linh Cốt luyện Phật tượng, vả lại còn nhường hắn rình mò đến một màn "Bạch y tăng nhân cỡi rồng ngao du tinh không" cảnh tượng, cái này không thể nghi ngờ có vẻ quá khác thường.

Nếu có thể dò thăm Phật tượng này lai lịch, có lẽ, có thể tiến thêm một bước tìm tòi huyền bí trong đó!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 261: Một Câu Kinh Người

"Bạch y tăng kỵ Chân Long mà du trên trời sao, năng lực của ta kiếp trước, cũng đã có thể làm đến một bước này."

"Như thế xem ra, tu vi của người này nhất định tại Huyền Đạo trên đường, vả lại có khả năng cùng ta lúc ban đầu đồng dạng, có được Huyền Hợp cảnh tu vi. . ."

Võ đạo, Nguyên đạo Linh Đạo, Huyền Đạo.

Huyền Đạo ba Đại cảnh giới, theo thứ tự là Huyền Chiếu, Huyền U, Huyền Hợp.

Chuyện này lại được xưng làm Hoàng Cảnh.

Cho nên bước vào Huyền Đạo chi lộ giả, lại được xưng là "Hoàng giả" .

Mà Huyền Hợp cảnh, là Huyền Đạo chi lộ cảnh giới cuối cùng, được xưng bên trong Hoàng Cảnh hết sức chi địa bước, cho nên lại lấy "Hoàng Cực Cảnh" xưng chi.

Năm đó Tô Dịch chính là tại lấy "Hoàng Cực Cảnh" tu vi xưng tôn tại Đại Hoang Cửu Châu, bị thiên hạ cộng tôn sùng là "Huyền Quân Kiếm Chủ" .

"Có ý tứ, chỉ là Đại Chu cảnh nội, liền có Bát Đại Yêu Sơn, có không gian bích chướng câu thông vị diện thế giới khác , có Mộc Hi trên người

loại kia Chân Linh huyết ngọc bội, cả Tô Hoằng Lễ tại lúc tuổi còn trẻ, cũng là theo bên trong Ám La Yêu Sơn đại cơ duyên, như vậy một bước lên trời. . ."

"Mà hôm nay, còn nhiều thêm một cái Chân Linh chi cốt luyện Phật tượng, hư hư thực thực cùng một cái đặt chân Huyền Đạo chi lộ bạch y tăng nhân có quan hệ. . . Thương Thanh Đại Lục này nước, xa so với ta tưởng tượng muốn sâu a. . ."

Nửa ngày, Tô Dịch không khỏi cảm khái.

Bất quá, càng là như thế, ngược lại làm cho hắn càng mong đợi.

Như Thương Thanh Đại Lục vẻn vẹn chỉ là một cái thế giới thế tục bình thường, không khỏi cũng quá không thú vị.

Đến cuối cùng không thể nói còn phải phí hết tâm tư đi suy nghĩ, nên như thế nào tiến về trước càng cao hơn thế giới tu hành.

Nhưng bây giờ, theo tiếp xúc đến rất nhiều khác thường vả lại chuyện quỷ dị, nhường Tô Dịch đột nhiên ý thức được, Thương Thanh Đại Lục này cũng không phải bình thường thế tục tới giới!

Nếu có thể bả trên phiến đại lục này bí mật từng cái vạch trần, không thể nghi ngờ có thể thu được đến cùng tu hành có liên quan rất nhiều cơ duyên và cơ hội!

Dù là lui một vạn bước nói, đợi cái ba năm năm, trong thế giới ngầm Huyết Đồ Yêu Sơn cái kia không gian bích chướng một bên kia, chắc chắn sẽ có tu sĩ dị giới hàng lâm.

Đây đối với hắn Tô Dịch mà nói, không phải là không thu hoạch con mồi cơ duyên?

Chỉ cần có cơ duyên, Tô Dịch liền không lo lắng về sau theo cảnh giới càng cao mà vô pháp tu hành vấn đề!

Suy nghĩ một lát, Tô Dịch liền đem Phật tượng thu hồi.

Cái đồ chơi này tuy rằng không có chút nào Linh tính, mà dù sao là do Chân Linh chi cốt luyện chế, chỉ muốn chất liệu mà nói, đến nỗi có thể ngăn cản Huyền Ngô Kiếm toàn lực chém vào!

Thời điểm mấu chốt, cũng có thể tạo được tấm thuẫn tác dụng.

Về phần lai lịch Phật tượng này, đợi thấy Mộc Hi, dò thăm Phật tượng này di vật của người nào, lại tìm hiểu nguồn gốc, suy đoán ra một chút manh mối.

Sau đó, Tô Dịch đem vật phẩm bên trong hòm gỗ một thu thập một chút thỏa đáng, Lúc này ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện.

Xôn xao rồi~

Mênh mông khí huyết lực lượng giống như mạnh mẽ triều tịch giống như, tại bên trong thân thể Tô Dịch sinh ra đặc biệt mà có vận luật lao nhanh thanh âm.

Tại nó trái tim chi địa, lại nếu như đốt lò lớn giống nhau sôi trào.

Tâm giả, hỏa chi thuộc, phun ra nuốt vào rèn luyện khí huyết chi lực, là thân người tới hạch tâm bí địa.

Tính Linh thần quang kia hiện lên màu đỏ, sáng sủa đỏ tươi, tràn ngập đều là phồn vinh mạnh mẽ nồng đậm sinh cơ.

Lúc tu luyện, Tô Dịch một hơi nuốt năm cây Tam phẩm Linh dược, cuồn cuộn dược lực phảng phất như nhiệt lưu giống như cọ rửa tại tất cả xương

cốt tứ chi ở bên trong, trải qua mười tám tiểu chu thiên, ba mươi sáu đại chu thiên tuần tự rèn luyện, cuối cùng hóa thành đào móc tiềm năng, làm thức tỉnh một thân sinh cơ tinh hoa, làm cho Tô Dịch cái kia một thân tu vi cũng theo đó lặng yên tăng lên.

Đối với Tô Dịch mà nói, võ đạo Tứ Cảnh chính là cảnh giới phàm tục, cảnh giới cùng cảnh giới tầm đó, căn bản không tồn tại cánh cửa.

Nếu như hắn nguyện ý, thoải mái có thể tại trong thời gian cực ngắn bước vào Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới.

Nhưng đây cũng không phải là hắn chuyển thế trùng tu mục đích.

Đối với Tô Dịch mà nói, trùng tu hạch tâm, ở chỗ đúc kiếp trước không có căn cơ, mưu đồ trước đó chưa từng có tới vô thượng kiếm đồ!

Ví dụ như tại Tụ Khí cảnh thời gian thực hiện "Nhiều khiếu thành linh" "Ẩn mạch" "Đạo cương" cái này mỗi loại Đại Đạo nội tình, đều là ở tiền thế, Tô Dịch tại đồng dạng cảnh giới thường có khiếm khuyết đấy.

Lại ví dụ như cái này cảnh giới tông sư ở bên trong, Tô Dịch toan tính chính là nuôi dưỡng ra "Ngũ uẩn Tính Linh" bực này Đại Đạo nội tình!

Thời gian lặng yên trôi qua.

Hoàng hôn hàng lâm.

Tô Dịch từ đả tọa trung tỉnh lại, chỉ cảm thấy bụng đói kêu vang, không khỏi âm thầm thở dài, Trà Cầm không ở bên người, cả ăn cơm cũng thành vấn đề rồi.

Hắn vươn người đứng dậy, ra khỏi phòng, ý định đi trong thành tìm một cái một ít thức ăn.

Vừa đi vào đình viện, một hồi tiếng gõ cửa vang lên:

"Công tử, ta đã trở về."

Thanh âm kia nhu nhuận dễ nghe, leng keng du dương, lộ ra vẻ mong đợi cùng Hoan Hỉ.

Tô Dịch khẽ giật mình, tiến lên mở ra đình viện đại môn, chỉ thấy một đạo uyển chuyển yểu điệu thân ảnh đứng ở đó.

Một bộ váy dài màu bột củ sen, bảo búi tóc lỏng loẹt kéo liền, duyên hoa nhàn nhạt trang thành, một trương mặt trứng ngỗng kiều mị thoát tục, con mắt trong veo như nước nhìn quanh chiếu sáng.

Tốt một cái thiên kiều bá mị tuyệt đại giai nhân.

Đúng là Trà Cẩm.

Hắn một tay mang theo hộp cơm thật cao, một tay mang theo một vò rượu, khi thấy Tô Dịch, trên mặt đẹp lập tức hiện ra sáng rỡ dáng tươi cười, hồng nhuận phơn phớt môi hơi vểnh, nháy mắt nói: "Công tử có phải hay không đói bụng lắm?"

Tô Dịch nhíu mày, "Lẽ nào Ninh Tự Họa không có nói cho ngươi biết, ngày hôm qua thời điểm ta sẽ trở lại rồi hả?"

"Ây. . ."

Mắt thấy Tô Dịch có chút không vui, Trà Cẩm dáng tươi cười trì trệ, có chút chột dạ nói: "Ngày hôm qua thời điểm, ta vốn định trở về, nhưng Ninh Cung chủ nói, công tử hôm nay có đại sự muốn làm, không cho phép quấy rầy, để cho ta nhiều hơn nữa Lưu cả đêm. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch đã xoay người nói: "Được rồi, không cần giải thích, mau đưa rượu và thức ăn trình lên."

Ngơ ngác nhìn Tô Dịch bóng lưng một lát, Trà Cẩm nhếch miệng, chợt lắc đầu bật cười.

Công tử cái người này vẫn là giống như trước đây, nhiều ngày không gặp, không thấy hắn cao hứng bao nhiêu, ngược lại oán trách ta đã về trễ rồi, nhất định là lúc ta không có ở đây, hắn mới niệm lên của ta tốt tới.

Ừ. . . Tối thiểu, hắn đói bụng thời điểm, nhất định sẽ nghĩ ta. . .

Nghĩ như thế, Trà Cẩm toàn bộ người đều trở nên vui vẻ, trở lại quen thuộc Sấu Thạch Cư, nhìn thấy quen thuộc chính là cái người kia, hắn bước chân đều trở nên nhẹ nhàng hoan mau đứng lên.

Rất nhanh, tới bên cạnh ven hồ, quen thuộc thức ăn thịnh soạn bày tại trước mặt Tô Dịch, còn có Trà Cẩm tự mình rót đầy tửu thủy.

Tô Dịch vừa ăn vừa uống, chợt cảm giác, Lúc này tượng sinh hoạt bộ dạng, bên người như thiếu một cái người hầu hạ, cảm giác, cảm thấy thiếu mấy thứ gì đó. . .

Trà Cẩm ngồi ở đối diện Tô Dịch, hai tay dâng khuôn mặt, làn thu thủy giống nhau đôi mắt sáng thỉnh thoảng đánh đo một cái Tô Dịch, đuôi lông mày tầm đó đều là nhu tình mật ý.

Những ngày này ngây ngô tại Thiên Nguyên học cung, làm cho nàng rất có ăn nhờ ở đậu cảm giác xa lạ, dù sao vẫn là sẽ nhớ lên tại Sấu Thạch Cư sinh hoạt từng ly từng tý, càng muốn trong lòng lại càng buồn vô cớ.

Cho đến hiện tại ngồi ở đó, đắm chìm ở dưới ánh tà dương, nhìn vừa ăn vừa uống Tô Dịch, Trà Cẩm trong lòng chỉ cảm thấy như vậy an tâm cùng

ủi thiếp, giống như hết thảy phiền não cũng không có.

"Linh Tuyết hiện tại thế nào?"

Tô Dịch chợt mà hỏi thăm.

Trà Cẩm nhỏ hơi ngẩn ra, thấp giọng nói: "Trên buổi trưa, vốn ta cùng Linh Tuyết đã nói muốn cùng đi bái kiến công tử, nhưng cha mẹ cùng người nhà Linh Tuyết đi Thiên Nguyên học cung, nói là công tử dặn dò, để cho bọn họ tiến về trước Thiên Nguyên học cung tạm ở đấy, đợi mùng năm tháng năm thời điểm mới sẽ rời đi. Linh Tuyết liền giữ lại, nói là đợi thu xếp tốt cha mẹ của nàng cùng tộc nhân, lại đến bái kiến công tử."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, dáng vẻ buông lỏng nói: "Chỉ cần hắn hoàn nguyện ý tới gặp ta là tốt rồi."

Trà Cẩm trong lòng sâu thẳm thở dài.

Hắn làm sao nhìn không ra, tại trong lòng Tô Dịch, Văn Linh Tuyết rõ ràng muốn so với chính mình quan trọng hơn một chút?

Nhưng đây cũng là chuyện không có cách nào khác.

Dù sao, tại trước khi nhận biết nàng, Tô Dịch cũng đã đối với cô em vợ của hắn. . . Không đúng, bây giờ không phải là cô em vợ rồi.

Tóm lại, chính là đối với Văn Linh Tuyết yêu thương cực kỳ là đúng rồi.

"Ngươi tu vi nhanh đột phá?"

Ăn xong cơm tối, Tô Dịch đang cầm Trà Cẩm ngâm vào nước trà ngon nước, một bên mút nhẹ một bên hỏi.

Trà Cẩm nhất thời cao hứng nói: "Công tử cũng đã nhìn ra sao? Ta có dự cảm, không bao lâu liền có thể nếm thử đi đột phá tông sư cảnh giới rồi."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi có ta truyền thụ cho song tu chi pháp, vả lại còn tu luyện có 'Hỗn Động Cửu Huyền Kinh " có thử tiến bộ, ngược lại cũng bình thường."

Đôi. . . Song tu. . .

Trà Cẩm cái kia kiều diễm tuyệt luân khuôn mặt nhất thời phiếm hồng, lông mi khẽ run, xấu hổ mang e sợ, đầu đẹp đều thấp đi, trong lòng thầm phun, công tử vì cái gì mỗi lần nói lên chuyện thế này lúc, hội như vậy công khai?

Đêm khuya, hầu hạ Tô Dịch đắm chìm về sau, Trà Cẩm đang định ly khai, Tô Dịch nói: "Đêm nay ngươi lưu lại, ta bả tông sư cảnh tu luyện bí quyết từng cái cho ngươi trình bày một phen."

Trà Cẩm ngây ngốc một chút, khuôn mặt đều là sắc mặt ửng đỏ, yếu ớt muỗi vằn giống như ừ một tiếng.

. . .

Một đêm như thế sắc mặt.

Ngọc Kinh Thành, Tô gia.

Một cái gặp dòng suối trong chòi nghỉ mát, Tô Hoằng Lễ ngồi ngay ngắn ở đó, ban bác đèn lồng quang ảnh bả gương mặt của hắn phản chiếu chợt sáng chợt tắt.

Trầm mặc rất lâu.

Tô Hoằng Lễ khẽ nhíu mày, nói: "Đạo huynh, mấy tháng trước, nghiệt tử kia hay là một cái phế vật tu vi mất hết, sao tại đây sau mấy tháng, đã có được kiếm trảm Tiên Thiên Vũ Tông lực lượng? Hơn nữa, hắn vẻn vẹn chỉ tông sư nhất trọng tu vi."

Ngữ khí mặc dù yên lặng tùy ý, lại mang theo không che giấu được nghi hoặc.

Đối với vị này cùng quốc sư Hồng Tham Thương cùng xưng là "Đại Chu đôi vách tường" Tô gia đứng đầu mà nói, hiển nhiên Tô Dịch thân trên biến hóa to lớn, nhường hắn cũng cảm thấy kinh ngạc cùng khác thường.

Trên thực tế, tại vừa rồi theo dưới tay tay ở bên trong lấy được theo Cổn Châu tin tức truyền đến về sau, Tô Hoằng Lễ nội tâm liền nổi lên một hồi sóng lớn.

Cái này Cổn Châu phủ tổng đốc một trận chiến, trước sau có hai vị vương khác họ, hai vị người khác họ hầu cùng với một đám đại nhân vật đều chết thảm ở Tô Dịch một trong tay người.

Dạng này máu tanh chiến tích, hoàn toàn ngoài Tô Hoằng Lễ dự đoán.

Cũng làm cho hắn lần thứ nhất ý thức được, tựa hồ tại Cổn Châu Tây Sơn tiệc trà sau khi kết thúc, bản thân như trước khinh thường cái kia làm cho mình ghét cay ghét đắng đến mức tận cùng nghiệt tử.

Một bên, một bộ đạo bào lão giả tay cầm phất trần, gầy gò trên khuôn mặt cũng là hiện lên một vòng vẻ mặt ngưng trọng, nói:

"Sự tình ra khác thường tất có yêu, ngày 2 tháng 2 ngày ấy, Tô Dịch lấy Bàn Huyết cảnh tu vi, đoạt được Quảng Lăng thành Long Môn đánh bảng đệ nhất danh, hôm nay là hai mươi bảy tháng ba."

"Vẻn vẹn không đến gần hai tháng, hắn liền từ Bàn Huyết cảnh mà vào tông sư nhất trọng cảnh, vả lại có được đánh chết Tiên Thiên Vũ Tông thủ đoạn, bực này tốc độ tu luyện cùng chiến lực, không thể nghi ngờ quá mức kinh thế hãi tục, căn bản là không có cách theo lẽ thường cân nhắc."

"Đạo hữu còn nhớ rõ, năm đó, như Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền bực này có thể nói tuyệt thế nghịch thiên nhân vật, theo Bàn Huyết cảnh tu luyện tới tông sư cảnh lúc, cũng hao phí thời gian một năm, nhưng Tô Dịch hắn. . ."

Không chờ nói xong, Tô Hoằng Lễ nhíu mày phất tay, ngắt lời nói: "Những thứ này không cần phải nói, đạo huynh chỉ cần nói ra suy đoán của ngươi lại."

Đạo bào lão giả một chút trầm mặc, nói: "Ta hoài nghi. . . Tô Dịch cực có thể là bị đoạt xá rồi."

Một câu kinh người.

Tô Hoằng Lễ đồng tử lặng yên ngưng tụ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 262: Bí Ẩn

Đoạt xá!

Hai chữ này giống như như một thanh phong nhận, đâm vào trong lòng Tô Hoằng Lễ, từ lâu ẩn sâu đáy lòng chỗ sâu nhất một đoạn cố sự không thể ức chế phun ra.

Điều này làm cho hắn hơi có chút không khống chế được, sắc mặt cũng biến thành đặc biệt âm trầm.

Một bên lão giả đạo bào biết vậy nên ngoài ý muốn, không nghĩ tới bản thân vẻn vẹn chỉ là một cái suy đoán, lại lại nhường Tô Hoằng Lễ phản ứng kịch liệt như thế.

Suy nghĩ một chút, đạo bào lão giả nói khẽ: "Đạo hữu, ta vẻn vẹn chỉ phỏng đoán, có lẽ trong đó có huyền cơ khác."

Tô Hoằng Lễ trầm mặc một lát, thần sắc một chút khôi phục lại bình tĩnh, ánh mắt đạm mạc nói: "Không, ta cùng ý nghĩ của ngươi đồng dạng, nghiệt tử này mặc dù không phải là bị đoạt xá, trên người cũng nhất định có giấu bí mật không muốn người biết, bằng không, Đoạn sẽ không thể nào trong thời gian ngắn như vậy, liền có được thực lực thế này rồi."

Dứt lời, hắn vươn người đứng dậy, chắp tay nhìn về cảnh ban đêm phía xa xa, nói:

"Ta đã sớm biết, Diệp Vũ Phi hậu duệ giữ lại không được, đáng tiếc, những năm gần đây này, ta một mực nhớ kỹ nghiệt tử kia bên trong thân thể chảy xuôi theo ta Tô Hoằng Lễ máu, không đành lòng ra tay độc ác. . ."

Nói đến đây, hắn ngữ khí cũng biến thành trầm thấp, mang theo một tia khó có thể ức chế lãnh ý, "Thế cho nên cho tới bây giờ, quả nhiên tại trên người nghiệt tử kia đã xảy ra khác thường sự tình!"

Đạo bào lão giả động dung nói: "Đạo hữu sớm mấy năm đã dự liệu được sẽ xảy ra chuyện như thế?"

Tô Hoằng Lễ hai đầu lông mày hiện lên một vòng vẻ tối tăm phiền muộn, khẽ thở dài: "Đạo huynh ngươi không hiểu, đây hết thảy. . . Đều cùng Diệp Vũ Phi nữ nhân kia có quan hệ. . ."

"Mà thôi, không đàm luận những chuyện này những năm qua chuyện xưa, tóm lại, trải qua chuyện này, ngược lại càng kiên định ta muốn tiêu diệt thử nghiệt tử ý tưởng."

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm đã trở nên lạnh nhạt cùng lãnh khốc, lại không một tia tâm tình chập chờn.

Đạo bào lão giả than thở nói: "Lúc này đây, Tô Dịch xông ra họa hoàn toàn chính xác quá lớn, vốn là cho hắn một bài học, nhường hắn thay đổi triệt để, lần nữa làm người, nhưng bây giờ. . . Toàn bộ Đại Chu sợ là đều đang đợi lấy xem Tô gia nên chuyện này như thế nào."

Tô Hoằng Lễ lần nữa ngồi vào trong ghế, giọng mang giọng mỉa mai nói: "Những hạng người thế tục kia, căn bản không biết cái gì gọi là chân chính Tu Hành Giả, vô luận là nghĩ xem náo nhiệt, vẫn có ý khác, ta căn bản cũng không để trong lòng."

Nói qua, hắn lưng lặng yên ngồi thẳng, ánh mắt như điện, nói: "Chính là lưng đeo thí tử danh nhơ thì như thế nào? Như ngay cả chuyện nhỏ này đều chém không đứt, ta Tô Hoằng Lễ còn tu cái gì đạo?"

Đạo bào lão giả chấn động trong lòng, nói: "Đạo hữu ý định thân tự xuất thủ?"

Tô Hoằng Lễ đạm mạc nói: "Ta trước đã từng nói qua, cho hắn một đoạn suy tính thời gian, lấy mùng năm tháng năm thời hạn hạn, tự nhiên sẽ không nuốt lời rồi."

Đúng lúc này, một cái lão bộc hấp tấp mà đến, tiễn đưa lên một cái phong kín Thanh Đồng hộp dài.

"Đại nhân, đây là Vân Quang Hầu Thân Cửu Tung đưa tới, nói là Tô Dịch Thiếu gia cho ngài một phong thơ, từ Thiên Dũng Hầu Nhạc Thanh sinh thời đại trước bút."

Tô Hoằng Lễ cầm qua Thanh Đồng hộp dài, đem nắp hộp mở ra, lấy ra trong đó một tờ thư từ.

Trên tờ giấy trắng lấy máu tươi làm mực, hiện lên một đoạn văn.

Làm sau khi xem xong, Tô Hoằng Lễ không khỏi xùy một tiếng bật cười, tiện tay đem thư từ đưa cho bên cạnh lão giả đạo bào, nói: "Đạo huynh, ngươi cũng nhìn xem."

Đạo bào lão giả xem hết, lông mày không khỏi hơi nhíu lên, "Mùng bốn tháng tư đến đây Ngọc Kinh Thành, mùng bốn tháng năm đến đây Tô gia cầm tế phẩm, mùng năm tháng năm làm mẫu thân tảo mộ? Hắn. . . Thật sự cho rằng có được kiếm giết Tiên Thiên Vũ Tông lực lượng, có thể hoành hành không sợ rồi hả?"

Tô Hoằng Lễ lạnh nhạt nói: "Có lẽ, nghiệt tử này là có khác dựa đi."

Đạo bào lão giả lắc đầu: "Ngọc Kinh thành này tàng long ngọa hổ, cái nào đại nhân vật trong tay không có chút nào dựa? Không nói đến cái khác, đương kim bệ hạ, quốc sư Hồng Tham Thương hai vị này, chỉ sợ cũng sẽ không trơ mắt nhìn hắn càn quấy."

Trong mắt hắn, lại bả Tô Dịch cử động như vậy, đã coi như là "Càn quấy" mà đối đãi, có thể thấy được trong lòng của hắn là bực nào không cho là đúng.

"Hoặc là nói, trong mắt hắn, còn bả đạo hữu coi như mười lớn Tiên Thiên Vũ Tông bên trong nhân vật, tự cho là có thể có nắm chắc cùng đạo hữu tách ra một vật tay đi."

Nói qua, đạo bào lão giả bản thân không khỏi trước cười rộ lên.

Chỉ có hắn rõ ràng nhất, hôm nay Tô Hoằng Lễ, là đáng sợ đến bực nào!

"Đàm luận những thứ này không có ý nghĩa, hắn công khai viết thư cho ta, còn muốn lấy một tháng thời hạn hạn, mục đích đơn giản là muốn tại Ngọc Kinh thành này, cùng Tô gia đấu một trận, nhìn một cái ta Tô Hoằng Lễ cuối cùng có bao nhiêu thủ đoạn có thể đối phó hắn."

Tô Hoằng Lễ ánh mắt nổi lên nồng đậm khinh thường, "Tiểu nhị trò hề mà thôi."

Đạo bào lão giả suy nghĩ một chút, nói ra: "Vậy đạo hữu ý định ứng đối ra sao?"

Tô Hoằng Lễ thuận miệng nói: "Trước, ta cho nghiệt tử kia một đoạn suy tính thời gian, hiện tại, hắn cũng cho vào ta một tháng thời gian, đạo hữu ngươi cảm thấy, ta nên làm như thế nào?"

Đạo bào lão giả lắc đầu nói: "Đạo hữu tâm tư như biển, không phải ta có thể đo lường được."

Tô Hoằng Lễ cười cười, nói: "Hắn có ý đồ của hắn, ta có quy củ của ta, chuyện này, liền theo quy củ của ta, trước mùng năm tháng năm, ta có thể mặc cho hắn tại Ngọc Kinh Thành giày vò, đến nỗi mùng bốn tháng năm hắn chạy tới Tô gia tát bát sái hoành lúc, ta cũng sẽ không giết hắn."

Dừng một chút, hắn ánh mắt lãnh đạm, ngữ khí cũng mang theo một vòng xơ xác tiêu điều chi ý, "Nhưng mùng năm tháng năm cùng ngày, ta chắc chắn kia chấm dứt!"

Ý ở ngoài lời chính là, ta nói mùng năm tháng năm giết ngươi, liền mùng năm tháng năm giết ngươi, quyết sẽ không trước thời hạn, cũng quyết sẽ không đẩy sau đó.

Đây là một loại tuyệt đối bễ nghễ tự tin tâm thái, cũng là hắn Tô Hoằng Lễ cả đời làm việc tới chuẩn tắc.

Đạo bào lão giả tự nhiên có thể cảm nhận được trong đó ý vị, trong lúc nhất thời ánh mắt cũng không nhịn được mang theo vẻ khác lạ, mùng năm tháng năm. . .

Thật sự muốn lên diễn phụ tử lẫn nhau giết một màn sao?

Không hợp , dựa theo cái kia thư từ trên viết, mùng bốn tháng năm sáng sớm, Tô Dịch sẽ đến Tô gia cầm tế phẩm, đến lúc đó, đã định trước sẽ dẫn phát phụ tử lẫn nhau giết một màn!

Bất quá, Tô Hoằng Lễ nếu như nói muốn tại mùng năm tháng năm kết thúc chuyện này, như vậy tại mùng bốn tháng năm cùng ngày, làm không sẽ hạ tử thủ.

Nghĩ vậy, đạo bào lão giả chợt phát hiện một sự kiện, nhịn không được nói: "Đạo hữu, ngươi không cảm thấy, Tô Dịch cùng ngươi có chút tương tự?"

Tô Hoằng Lễ khẽ giật mình: "Đạo huynh cái này là ý gì?"

Đạo bào lão giả cân nhắc một chút tìm từ, cái này mới nói: "Phụ tử các ngươi, làm việc trên kinh người tương tự, lẫn nhau đều có quy củ của mình, đều đường đường chính chính liền bả quyết định của mình nói cho đối phương biết, vả lại lẫn nhau đều cực kỳ cường thế, ai cũng không muốn dựa theo đối phương quy củ tới."

"Nghiệt tử kia làm sao có thể cùng ta đánh đồng?"

Tô Hoằng Lễ nghe xong, mỉm cười cười ra tiếng.

Chỉ, hắn lông mày lại hơi nhíu một cái, "Đạo huynh, về sau chớ có lại nói mấy cái này, ta đã đã cho hắn cơ hội, nhưng cũng tiếc, chính hắn không quý trọng, hiện tại mặc dù hắn quỳ ở trước mặt ta sám hối, mùng năm tháng năm cùng ngày, ta cũng sẽ không còn có chút nào mềm lòng."

Hiển nhiên, hắn cho là lời nói này của đạo bào lão giả, là đang nỗ lực lấy tình phụ tử, khuyên hắn thủ hạ lưu tình.

Thấy thế, đạo bào lão giả không khỏi cười khổ lắc đầu, không nói gì nữa.

. . .

Ngọc Kinh Thành, Hoàng Cung.

Một đêm như thế sắc mặt Hạ

Trong một cái cung điện vàng son lộng lẫy, Đại Chu quốc sư Hồng Tham Thương một bộ trường bào màu xám, đoạn lập trong đó.

Hắn tướng mạo thanh kỳ, tóc dài bàn tại phía trên ngọc trâm, khuôn mặt ôn nhuận sạch sẽ, thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi nếu như se lạnh trên vách đá dựng đứng cô lỏng giống như thẳng tắp.

Càng bắt mắt là, cái kia một đôi mắt, lại hiện ra nhàn nhạt màu vàng kim óng ánh, nhìn quanh tầm đó, có một loại cực kỳ khiếp người lực lượng, giống như có thể nhìn ra nhân tâm bí mật.

"Bệ hạ, chuyện này đã không chỉ có chỉ Tô gia nội bộ sự tình đơn giản như vậy, theo ta thấy, làm phái cao thủ, tiến về trước điều tra bí mật trên người Tô Dịch này."

Hồng Tham Thương mở miệng, thanh âm như thần chung mộ cổ giống như vang vọng trong cung điện.

Trong đại điện một thanh trên ghế rồng, ngồi ngay thẳng một gã mặc màu đen tay áo lớn trường bào nam tử, tóc dài rối tung, mặt như ngọc, xem ra rất trẻ trung.

Mà khi kia ánh mắt chuyển động lúc, lại mang theo một tia năm tháng tang thương khí tức.

Chính là đương kim Đại Chu Hoàng Đế!

Hắn dáng vẻ thanh thản đất ngồi ở đó, cười cảm thán nói: "Ta Đại Chu chín vị vương khác họ, hôm nay đã thành bảy cái, mười tám lộ người khác họ hầu, hôm nay đã thành mười lăm cái. Cái này Tô Dịch, trước đây thanh danh không hiển hách, hôm nay bằng vào trận chiến này, đủ để chấn động thiên hạ, là thiên hạ võ giả biết, thật có thể nói là là không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng a."

Hồng Tham Thương nói: "Nhưng kẻ này cũng có thể là một cái nhiễu loạn Đại Chu trật tự mối họa."

Chu hoàng nụ cười trên mặt trở thành nhạt, trầm ngâm nói: "Quốc sư, ngươi là có hay không cũng tại hoài nghi, trên thân Tô Dịch này xảy ra vấn đề rồi hả?"

Hồng Tham Thương nhẹ gật đầu, nói: "Tại trên con đường tu hành, đoạt xá thực sự không phải là quá hiếm có sự tình, chỉ bất quá, muốn làm đến một bước này, sẽ làm là Linh Đạo Đại tu sĩ mới có thể vì tới."

"Linh Đạo. . ."

Chu hoàng ánh mắt một chút hoảng hốt, "Con đường này, không phải là từ lâu ở bên trong thế tục đoạn tuyệt à. . ."

Hồng Tham Thương nói: "Đại Chu không có, không hẳn như vậy địa phương khác không có, bệ hạ đừng quên, Thương Thanh Đại Lục bá chủ thực sự là Đại Hạ, Đại Hạ cảnh nội, chắc chắn Linh Đạo tu sĩ!"

Đại Hạ!

Chu hoàng đồng tử bỗng nhiên trở nên lợi hại như chim ưng.

Trên Thương Thanh Đại Lục, chừng trên trăm tên Quốc Độ!

Trong đó cường thịnh nhất Quốc Độ, chỉ có một, cái kia chính là Đại Hạ!

Đại Hạ là hoàn toàn xứng đáng Thương Thanh Đại Lục bá chủ, chỉ là dưới trướng khống chế nước phụ thuộc liền có năm mươi số lượng.

Phạm vi thế lực rộng, chiếm cứ nửa cái Thương Thanh Đại Lục!

Tục truyền, cái kia Đại Hạ hoàng thất, chính là một cái chân chính trên ý nghĩa tu hành thế lực, cầm giữ có đủ để uy hiếp toàn bộ Thương Thanh Đại Lục tu hành lực lượng.

Xem như Đại Chu quốc người nắm quyền, Chu hoàng tự nhiên hiểu rõ, Đại Hạ quốc bực này quái vật khổng lồ, có hạng gì cường đại.

Vô luận là Đại Chu, hay là tiếp giáp Đại Chu Đại Ngụy, Đại Tần, tại Đại Hạ quốc trước mặt, đều phảng phất như nho nhỏ chư hầu quốc giống như lơ lỏng bình thường.

Nếu không có Đại Chu lãnh thổ quốc gia ở chếch góc, khoảng cách Đại Hạ quốc cực kỳ xa xôi, sợ là sớm bị Đại Hạ cho chiếm đoạt.

"Bất quá, Đại Hạ Linh Đạo tu sĩ, sợ là khinh thường tại đi đoạt xá chúng ta Đại Chu một thiếu niên người, theo ta thấy, trên người Tô Dịch vấn đề, cho là khác có gì đó quái lạ."

Hồng Tham Thương tiếp tục mở miệng, "Nếu có thể tra rõ ràng, có lẽ liền có thể biết, cái này Tô Dịch đến tột cùng là bằng vào cái gì lực lượng, mới có thể tại ngắn ngủi không đến hai tháng, một lần hành động có được kiếm giết Tiên Thiên Vũ Tông chiến lực."

Chu hoàng ánh mắt trở nên trở nên tế nhị, nói: "Quốc sư, ngươi là có hay không còn nhớ rõ, Tô Hoằng Lễ lúc còn trẻ, là như thế nào theo 'Ám La Yêu Sơn' trung đoạt được đại tạo hóa, bởi vậy tại con đường tu hành trên hát vang tiến mạnh hay sao?"

Nói đến đây, hắn ánh mắt nhìn về phía Hồng Tham Thương, nói khẽ: "Tại sao ta cảm giác, Tô Dịch kẻ này kinh lịch, cùng phụ thân hắn có chút tương tự đây?"

Hồng Tham Thương sắc mặt hơi có chút khác thường.

Không đợi hắn mở miệng, Chu hoàng liền làm ra quyết đoán, nói: "Chuyện này, Tô Hoằng Lễ nhất định sẽ giải quyết."

Dừng một chút, Chu hoàng cười rộ lên, nói: "Hơn nữa ta tin tưởng, Tô Hoằng Lễ chắc chắn cho ta một cái thoả mãn trả lời thuyết phục."

Hồng Tham Thương im lặng.

Hắn mặc dù không có cùng cái nhìn, thế nhưng hiểu rõ, làm Chu hoàng làm ra quyết đoán về sau, vô luận là người nào, đều không có cách nào lại thay đổi ý nghĩa chí.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 263: Hết Thảy Khác Thường Đều Là Báo Hiệu

Đêm khuya.

Có quan hệ thái độ đương kim Chu hoàng đối xử chuyện này, rất nhanh cũng bị Tô Hoằng Lễ biết được.

Tuy rằng, Chu hoàng như trước như trước đó lần thứ nhất loại, nhường Tô gia đến giải quyết chuyện này, nhưng Tô Hoằng Lễ lông mày lại hơi nhíu lại.

Lão giả đạo bào cũng giống như phát giác được có chút không đúng, nói: "Bệ hạ khoanh tay đứng nhìn, nhìn như là tôn trọng đạo hữu, nhưng loại thái độ này, tựa hồ cũng có chút lãnh đạm."

Tô Hoằng Lễ trầm mặc một lát, nói: "Cái này là tu sĩ cùng thế tục quyền hành xung đột, trong mắt ta, thế tục quyền hành giống như xem qua Yên Vân, từ lâu không đáng tham luyến, nhưng tại trong mắt bệ hạ, như trước coi ta là thần tử của hắn."

"Mười năm này, ta trốn trong xó ít ra ngoài, không nghe điều lệnh, không để ý tới tục sự, nhiều lần hơn cự tuyệt bệ hạ để cho ta ra làm quan ý tưởng, cái này tự nhiên nhường hắn có chút thất lạc, cái này là chỗ mấu chốt."

Nói qua, hắn ánh mắt nổi lên vẻ khác lạ, nói: "Đương nhiên, ta kỳ thật rất rõ ràng, bệ hạ trong lòng một mực hiếu kỳ, ta Tô Hoằng Lễ lúc tuổi còn

trẻ, cuối cùng theo 'Bên trong 'Ám La Yêu Sơn' lấy được một cái cọc Đại Tạo Hóa như thế nào."

"Hôm nay, bệ hạ cũng đã chỉ thiếu chút nữa, có thể đi trên Nguyên Đạo chi lộ, nhưng hết lần này tới lần khác chính là chỗ này một bước, nhường hắn khốn đốn ước chừng ba năm, đến nay cũng không thể đã được như nguyện."

Nghe thế, lão giả đạo bào sắc mặt biến hóa, nói: "Chẳng lẽ nói, bệ hạ muốn đạo hữu năm đó theo trong Ám La Yêu Sơn đoạt được Tạo Hóa?"

Tô Hoằng Lễ lạnh nhạt nói: "Tâm tư của vị bệ hạ này của chúng ta, cũng không phải là như vậy tốt phỏng đoán kia như cho là hắn là tham lam Tạo Hóa trên người ta, có thể sẽ nghĩ quá đơn giản rồi."

Lão giả đạo bào gật đầu nói: "Ta ngược lại không lo lắng gì, Thương Thanh Đại Lục này tuy là thế tục tới giới, nhưng xét đến cùng, chân chính có thể làm cho người đứng im lặng hồi lâu chừng ở trên đỉnh thế giới kia là người tu đạo nắm giữ lực lượng, mà không phải vương quyền thế tục."

Tô Hoằng Lễ lại cười rộ lên, nói: "Đạo huynh, như có được vương quyền thế tục, vả lại hoàn nắm giữ lấy lực lượng đủ để uy hiếp chúng sinh tu hành, lại nên làm như thế nào?"

Lão giả đạo bào im lặng.

. . .

Đêm đó.

Lấy thần bí lấy xưng hậu thế "Thập Phương Các", công bố ra ngoài Cổn Châu phủ tổng đốc một trận chiến tin tức, làm cho Đại Chu cảnh nội không

biết nhiều ít thế lực theo trong lúc ngủ mơ thức tỉnh, khiến cho thao thiên ba lan.

Cũng là đêm nay, Tô Dịch cái tên này, tại Đại Chu cảnh nội triệt để vang sáng lên.

Đúng như sao chổi vạch phá bầu trời đêm, ánh sáng kia hừng hực, dẫn phát rất nhiều chú ý.

Có quan hệ Tô Dịch cuộc đời chuyện cũ, cũng bị Thập Phương Các đào móc chải vuốt, công bố tại nhiều người, một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng.

"Tô Hoằng Lễ chi tử, lại lại cùng Tô gia đối địch? Đây là có chuyện gì?"

Có người kinh ngạc.

"Mười bảy tuổi thiếu niên tông sư, vốn là có thể nói cực kỳ chói mắt rồi, ai dám tưởng tượng, một thiếu niên tông sư như vậy, lại lại có giết chết Tiên Thiên Vũ Tông năng lực? Quả thực

Chính là cái yêu nghiệt!"

Có người rung động lắc lư, khó có thể tin.

"Bạch Mi Vương, Hỏa Khung vương, Hoài Dương hầu, Ngọc Sơn hầu, Thiên Dũng Hầu. . . Cái này từng cái một uy chấn thiên hạ đại nhân vật, lại lại đều là bị vậy Tô Dịch giết chết?"

"Ông trời, Cổn Châu huyết án trên Tây Sơn tiệc trà, cũng là tên Tô Dịch này gây nên?"

"Đếm tháng trước, tên Tô Dịch này còn là một cái phế vật tu vi mất hết, là Quảng Lăng thành Văn gia người ở rể, nhưng hôm nay, lại lại nhảy lên

mà thành một vị nhân vật vô cùng kinh khủng, điều này cũng thật bất khả tư nghị!"

"Trên đời này vì sao lại có người như vậy?"

. . . Các loại khiếp sợ, kinh ngạc, ngơ ngẩn, khó có thể tin thanh âm, tại đây như mực trong bóng đêm, không ngừng tại Đại Chu cảnh nội bất đồng lãnh thổ quốc gia trung vang vọng.

Không biết nhiều ít võ giả làm rung động lắc lư.

Cũng không biết có bao nhiêu thế lực, suốt đêm tại phân tích sự tích cuộc đời Tô Dịch.

Mà có thể đoán được chính là, theo thời gian chuyển dời, có quan hệ huyết án Cổn Châu Tây Sơn, có quan hệ phủ tổng đốc một trận chiến, có quan hệ sự tích cuộc đời Tô Dịch, chắc chắn tiến thêm một bước khuếch tán, là thiên hạ người biết.

Thiên Vân sơn.

Thanh Nhai cư, cảnh ban đêm đen tối.

"Nguyên lai là cầm đi ta ba khối Thuần Dương Hỏa Đào tiểu tử kia. . ."

Cát Trường Linh tay cầm quạt lông, ngồi ở trước một lò luyện đan, ánh mắt hơi hơi khác thường.

Vị này tại ba mươi năm trước liền danh dương thiên hạ Đại Chu "Thôn Hải vương", lại giống như một cái cụ già gầy tiên phong đạo cốt, râu tóc xám trắng, ánh mắt như trẻ mới sinh loại tinh khiết.

Hắn đã thật lâu không để ý tới tục sự, nhàn rỗi nhiều năm, dốc lòng tại luyện đan nhất đạo trung.

Nhưng tại đêm nay, lại bị mới từ Thập Phương Các truyền ra tin tức kinh động.

Khi biết được Tô Dịch qua lại sự tích, Cát Trường Linh kìm lòng không được nhớ tới, gần hai tháng trước thời điểm, đệ tử Cát Khiêm theo Quỷ Mẫu lĩnh mang về tin tức thứ nhất.

có một cái thiếu niên tên là Tô Dịch, ở đó một cây Hỏa Đào Thụ tiền lưu lại chữ: "Tô Dịch tại Đại Chu lịch mùng bốn tháng hai Vãn lấy đi ba khối Hỏa Đào."

"Quả nhiên, thiên hạ này xuất hiện khác thường sự tình càng ngày càng nhiều. . ."

Cát Trường Linh thì thào.

Ba mươi năm trước, hắn đã đưa thân "Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông" liệt kê, về phần hôm nay, thế gian cơ hồ không người nào biết hắn Cát Trường Linh tu vi đến mức nào.

"Lẽ nào đúng như năm đó ta tại 'Trong 'Thanh Đằng Yêu Sơn' chứng kiến vậy trên tấm bia đá nói, thiên hạ này, đã định trước đem sinh ra không biết kinh biến?"

Cát Trường Linh lâm vào trong trầm tư.

Rất nhiều năm trước, hắn tiến về trước Bát Đại Yêu Sơn một trong "Thanh Đằng Yêu Sơn" bên trong dò xét tìm cơ duyên, ngẫu nhiên nhìn thấy một đạo không trọn vẹn tấm bia đá.

Trên tấm bia đá, lấy cổ xưa đóng văn minh khắc một đoạn văn:

"Phong ấn phía dưới lực lượng, chắc chắn phá đất mà lên."

" bị giam cầm hết thảy, chắc chắn bị đánh vỡ."

"Ngày xưa lớn đời rầm rộ cùng máu tanh, chắc chắn ngóc đầu trở lại."

"Trước khi sương mù tan đi, hết thảy khác thường, đều là báo hiệu!"

Vậy từng hàng chữ viết, cũng không biết người phương nào lưu lại, tuy bị năm tháng gặm nhấm, trở nên mơ hồ, nhưng lại thấu phát lấy một cỗ rung động nhân tâm lực lượng.

Từ khi nhìn thấy lời nói này, Cát Trường Linh những năm gần đây này, dù sao vẫn là lơ đãng sẽ nhớ lên, một như ác mộng loại, vung tới không tiêu tan.

Thẳng đến bây giờ, kinh nghiệm thế sự ngụp lặn, thấy rõ thế gian rất nhiều không muốn người biết bí mật Cát Trường Linh, đã mơ hồ minh bạch, Thương Thanh Đại Lục này viễn không phải là biểu hiện ra đơn giản như vậy.

Chỉ là Đại Chu cảnh nội Bát Đại Yêu Sơn ở chỗ sâu trong, liền cất giấu rất nhiều đại khủng bố cùng Đại Huyền cơ!

Mà càng là hiểu rõ những thứ này, càng nhường hắn ý thức được, lúc trước chứng kiến chữ viết trên tấm bia đá kia, tuyệt tiên đoán hư vô mờ mịt nào đó.

Mà là một loại nền móng vì loại nào đó sự thật suy đoán!

"Trước khi sương mù tan đi, hết thảy khác thường, đều là báo hiệu. . ."

Cát Trường Linh thần sắc đều trở nên hơi hơi ngưng trọng lên, "Tên Tô Dịch này. . . Không thể nghi ngờ chính là một cái khác thường nhân vật a. . . Lẽ nào, cái này là một trong báo hiệu?"

Rất lâu, Cát Trường Linh lắc đầu.

Những chuyện này, đã vượt qua hắn nhận thức, dù là có chỗ phỏng đoán cùng hoài nghi, lại cũng không dám khẳng định.

Nhưng tối nay biết được có quan hệ Tô Dịch sự tích về sau, hắn lại càng ý thức được, lúc trước chứng kiến tấm bia đá kia lên lời nói, có lẽ thật sự có có thể sẽ tại một ngày kia ứng nghiệm!

Một đêm như thế sắc Hạ

Đại Chu tây nam biên thùy, tiếp giáp Bát Đại Yêu Sơn một trong "Ngân Diễm Yêu Sơn" trong một tòa thành trì.

Một cái lưng đeo cổ kiếm, áo trắng như tuyết thiếu nữ, lẳng lặng ngồi ở không có một bóng người trên tường thành, đỉnh đầu cảnh ban đêm trầm tĩnh, tinh không sáng lạn.

"Tên Tô Dịch này chẳng lẽ bị tu sĩ dị giới đoạt xá rồi hả? Hoặc là đã nhận được một chỗ trong phong ấn lực lượng thần bí?"

Thiếu nữ áo trắng xuất ra hồ lô rượu, khinh khẽ nhấp một miếng, hình dáng nhu hòa uyển điềm tĩnh hai đầu lông mày, hiện lên một vòng vẻ suy tư.

Nửa ngày, nàng thu hồi hồ lô rượu, theo trên tường thành vươn người đứng dậy.

Yểu điệu lành lạnh thân ảnh, tại ánh sao hạ nổi lên một tia tựa như ảo mộng loại Yên Hà, thẳng giống như Quảng Hàn tựa tiên tử.

Mà cổ kiếm sau lưng kia, là kia bằng thêm một tia lạnh thấu xương khí tức khiếp người.

"Đợi ta theo Ngân Diễm Yêu Sơn trở về, liền đi gặp một lần người này, "

Thiếu nữ áo trắng làm ra quyết đoán, thân ảnh lóe lên, phảng phất giống như một vòng mờ mịt như lưu quang, biến mất trong bóng đêm mịt mùng.

Thiếu nữ tên là Nguyệt Thi Thiền.

Nàng còn có một càng vang dội phong hào: Đại Chu Vũ Lưu Vương.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 264: Bị Coi Là Mối Họa

Tiềm Long Kiếm Tông.

Ngưng Tụy Phong chi đỉnh, nơi này là chỗ tu hành của Thái Thượng trường lão Hỏa Tùng Chân Nhân.

"Trên người Tô Dịch này, hoàn toàn chính xác có gì đó quái lạ."

Trong một cái trúc lâu giản nhã, một cái lão giả già vẫn tráng kiện ngồi xếp bằng, hai đầu lông mày hiện lên một vòng vẻ kinh dị.

"Sư tôn, ngài có phải không nhìn ra chút cái gì?"

Thường Quá Khách không khỏi hỏi.

Đêm nay, làm Thập Phương Các hướng ngoại giới tuyên bố tin tức về sau, hắn trước tiên đã được biết đến một cuộc máu tanh cuộc phát sinh ở tổng đốc Cổn Châu phủ, nội tâm cũng là rung động đến mức độ không còn gì hơn.

Cho nên, cố ý đến đây thỉnh giáo kia sư tôn Hỏa Tùng Chân Nhân.

"Tại Đại Chu cảnh nội, nhân vật trên người có kỳ ngộ ngược lại cũng có một chút, ví dụ như lúc tuổi còn trẻ Tô gia đứng đầu Tô Hoằng Lễ, quốc sư Hồng Tham Thương, Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền, Thiên Nguyên học Cung Cung chủ Ninh Tự Họa, Tinh Nhai học Cung Cung chủ Phong Kiếm Anh, Trấn Nhạc Vương Mộc Hi vân vân. . ."

Suy nghĩ một chút, Hỏa Tùng Chân Nhân nói, " nhưng kỳ ngộ cùng Tạo Hóa trên người bọn họ, phần lớn cùng Bát Đại Yêu Sơn có quan hệ, có rất nhiều đã lấy được truyền thừa tu hành chân chính, có rất nhiều đã lấy được bí bảo tu hành nào đó, có rất nhiều kế thừa lực lượng thần bí nào đó, có rất nhiều ăn thiên tài địa bảo kỳ dị nào đó. . ."

"Nhưng tên Tô Dịch này không giống nhau!"

Nói đến đây, Hỏa Tùng Chân Nhân ánh mắt thâm trầm, lóe ra Trí Tuệ loại sáng bóng, "Dựa theo ngươi nói, hắn mười bốn tuổi nhập Thanh Hà kiếm phủ tu hành, mười sáu tuổi tu vi mất hết, biến thành khí đồ, ở rể Văn gia là chồng, đây hết thảy xem ra bình thường không có gì lạ."

"Nhưng lại tại ngày 2 tháng 2 thời gian, hắn lại bắt đầu triển lộ ra chỗ khác thường, thẳng đến bây giờ, không đến hai tháng, có thể đem tu vi đạt đến tông sư nhất trọng cảnh, vả lại có thể tuỳ tiện giết chết Hỏa Khung vương Hạ Hầu Lẫm bực này Tiên Thiên Vũ Tông, cái này không thể nghi ngờ quá mức ly kỳ cùng khác thường."

"Đây cũng không phải là đạt được cơ duyên gì cùng Tạo Hóa có thể giải thích, ta hoài nghi. . ."

Hỏa Tùng Chân Nhân chần chừ một chút, lúc này mới trầm giọng nói, " kẻ này, cực có thể là bị đoạt xá rồi!"

Đoạt xá!

Thường Quá Khách hít sâu một hơi.

Tiềm Long Kiếm Tông là Đại Chu đệ nhất thánh địa tu hành.

Mà sư tôn của hắn Hỏa Tùng Chân Nhân thì là Tiềm Long Kiếm Tông có thể đếm được trên đầu ngón tay Nguyên Đạo tu sĩ, là chân chính Lục Địa

Thần Tiên!

Làm phán đoán như thế đến từ trong miệng Hỏa Tùng Chân Nhân, tự nhiên đặc biệt rung động nhân tâm.

"Đương nhiên, cũng có thể là trên người hắn có huyền cơ khác."

Hỏa Tùng Chân Nhân suy nghĩ một chút, nói nói, " nhưng bất kể như thế nào, ta dám khẳng định, tên Tô Dịch này có thể muốn ra đại phiền toái rồi."

Thường Quá Khách chấn động trong lòng, nói: "Sư tôn, chỉ giáo cho?"

"Sự tình ra khác thường tất có yêu."

Hỏa Tùng Chân Nhân ánh mắt trầm tĩnh, "Tô Dịch năm gần mười bảy tuổi, vẻn vẹn hai tháng mà thôi, liền đem tu vi theo Bàn Huyết Cảnh đạt đến tông sư nhất trọng, vả lại chiến lực hoàn nghịch thiên như vậy, người nào hội nhìn không ra, trên người hắn có giấu đại bí mật?"

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Thất phu vô tội, mang ngọc có tội, ai có thể không khát vọng biết rõ, trên người Tô Dịch bí mật đến tột cùng là cái gì? Nhưng phàm là hạng người tu hành, ai có thể không hy vọng đem đoạt làm hữu dụng?"

Thường Quá Khách biến sắc, rốt cuộc hiểu rõ tới.

Nhưng hắn vẫn là không nhịn được nói: "Tô công tử bây giờ lực lượng, đều đã có thể chém giết Tiên Thiên Vũ Tông, dưới các loại tình huống này, ai còn dám có ý đồ với hắn?"

Hỏa Tùng Chân Nhân nói khẽ: "Cái này trong thế tục võ giả tầm thường tự nhiên không dám, cũng đừng quên, trên đời này hoàn có Lục Địa Thần Tiên!"

"Dù là lui một bước nói, tại ở bên trong Tiên Thiên Vũ Tông, cũng không ít thâm tàng bất lộ nhân vật cường hoành, viễn không phải là Hỏa Khung vương Hạ Hầu Lẫm có thể so sánh, tượng Vũ Lưu Vương, Tô Hoằng Lễ, Hồng Tham Thương vân vân."

Nói đến đây, Hỏa Tùng Chân Nhân ánh mắt nhìn về phía Thường Quá Khách, "Những thứ này vẻn vẹn chỉ là chúng ta có thể thấy, Đại Chu cảnh nội này, nhân vật lợi hại không muốn người biết, đã định trước không tại số ít rồi. Ngươi cũng đừng quên, Âm Sát Môn bực này tà đạo thế lực, như trước ẩn núp tại thế gian."

"Cái này. . ."

Thường Quá Khách sắc mặt một trận sáng tối chập chờn.

Đúng lúc này, một loạt tiếng bước chân vang lên, thân ảnh cực cao chọn, kinh diễm xinh đẹp áo xanh đi đến.

Hấp tấp chào về sau, áo xanh nhanh chóng nói: "Sư tôn, ngay tại vừa rồi, Phó tông chủ Sử Phong Lưu phái người đã đi ra tông môn, hư hư thực thực là muốn đi trước Cổn Châu đi đối phó Tô Dịch!"

"Cái gì?"

Thường Quá Khách mãnh kinh.

Hỏa Tùng Chân Nhân cau mày nói: "Hắn phái người phương nào tiến về trước?"

Áo xanh nói khẽ: "Nội môn truyền công Các trưởng lão Lữ Đông Lưu, ngoại môn đại trưởng lão Lê Thương, hai trường lão Liêu Vận Liễu Liêu."

Thường Quá Khách nhất thời ngồi không yên.

Lữ Đông Lưu!

Đây chính là tại Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới chìm đắm hai mươi năm lâu đại lão, một thân nội tình trống dầy vô cùng, vả lại tu luyện có chân chính tu hành bí thuật, viễn không phải là trong thế tục những thứ kia cùng thế hệ có thể so sánh.

Trừ thử, ngoại môn đại trường lão Lê Thương, hai trường lão Liêu Vận Liễu, cũng đều là thành danh đã lâu Tiên Thiên Vũ Tông, bọn hắn đồng thời xuất động, vậy đợi trận thế, cũng có thể tại hoành hành trong thế tục Đại Chu!

"Tông chủ nói như thế nào?"

Hỏa Tùng Chân Nhân hỏi lần nữa.

Áo xanh lắc đầu nói: "Tông chủ đang lúc bế quan, hẳn còn chưa biết chuyện này."

Hỏa Tùng Chân Nhân suy nghĩ một chút, ánh mắt không khỏi nổi lên một tia lãnh ý, nói: "Những năm này, Sử Phong Lưu ỷ có Bích Tiêu tử cho hắn chỗ dựa, lá gan ngược lại càng lúc càng lớn!"

Bích Tiêu tử.

Một trong bốn vị Thái Thượng Trưởng Lão Tiềm Long Kiếm Tông, bài danh thứ hai, bàn về địa vị, còn muốn tại phía trên bài danh thứ ba Hỏa Tùng Chân Nhân.

Thường Quá Khách do dự một chút, vẫn là cắn răng nói: "Sư tôn, Tô công tử ta cùng sư muội đều có đại ân. . ."

Nhưng không đợi hắn nói xong, Hỏa Tùng Chân Nhân liền phất tay ngắt lời nói: "Chuyện này, chúng ta không nhúng tay vào được, trước mắt thế cục xuống, trên người Tô Dịch này mối họa rất nhiều, vô luận đại Chu hoàng thất, còn là Ngọc Kinh Thành Tô gia, hoặc là những thứ kia ngấp nghé trên người hắn Tạo Hóa người, chỉ sợ đều sẽ không bỏ qua hắn."

"Dưới các loại tình huống này, chúng ta một khi chộn rộn tiến đến, đã định trước đem nhóm lửa trên thân."

Nói đến đây, Hỏa Tùng Chân Nhân thần sắc đã trở nên nghiêm túc lên, trầm giọng nói, " các ngươi nghe cho kỹ, chớ có lại cùng vậy Tô Dịch nhiễm một tia quan hệ!"

Thường Quá Khách sắc mặt biến đổi bất định, nội tâm dâng lên thất vọng không nói ra được, nói: "Sư tôn, có ân không báo, há lại ta thế hệ gây nên?"

Áo xanh nội tâm cũng có chút buồn bực, Phó tông chủ Sử Phong Lưu cũng dám phái người đi đối phó Tô Dịch, vì cái gì sư tôn lại e sợ cho nhiễm phải mối họa?

Chỉ thấy Hỏa Tùng Chân Nhân không vui nói: "Hồ đồ, theo như ngươi nói nhiều như vậy, lẽ nào còn không rõ ràng lắm vậy Tô Dịch là một cái mối họa tới mức nào? Ngươi Thường Quá Khách thật sự có năng lực, một người đi báo ân là được!"

"Nhưng ngươi nhớ kỹ, chỉ cần ngươi dám làm như thế, liền không còn là đệ tử của Hỏa Tùng ta!"

Dứt lời, hắn vươn người đứng dậy, phẩy tay áo bỏ đi.

Thường Quá Khách một người ngốc trệ ở đó, lồng ngực một trận kịch liệt phập phồng.

Áo xanh có chút không đành lòng, thấp giọng nói: "Sư huynh, sư tôn cũng là muốn tốt cho chúng ta, chuyện này. . . Thật không phải là chúng ta có thể chộn rộn kia ngay cả là phải báo ân, chúng ta về sau lại tìm cơ hội chính là."

Thường Quá Khách thần sắc ảm đạm nói: "Sư muội, ngươi cũng cho là chúng ta phải đối với chuyện này khoanh tay đứng nhìn sao?"

"Ta. . ."

Áo xanh do dự một chút, đắng chát nói, " ta cũng không biết. . ."

Thường Quá Khách im lặng.

. . .

Phanh!

Ngọc Kinh Thành Tô gia.

Du Thanh Chi đem một cái chén trà nhỏ huyết ngọc tinh xảo hung hăng ngã trên mặt đất, một khuôn mặt trở nên đặc biệt âm trầm.

Một bên, Tô Bá Nính ôn nhu an ủi: "Mẫu thân, không cần vì thế tức giận? Vậy Tô Dịch càng lợi hại, thế nhưng nhảy đáp không được bao lâu, theo ta thấy, phụ thân lần này đã sinh ra sát ý, không có khả năng cho thêm cho hắn thêm cơ hội nhận tội, đây chính là thiên đại hảo sự."

Nói xong, nội tâm của hắn lại dâng lên một cỗ nồng đậm không cam lòng cùng ghen ghét.

Tại Tô gia, hắn là một đời tuổi trẻ chói mắt nhất nhân vật, năm gần mười sáu tuổi, tựu lấy thế như chẻ tre tư thái, bước vào tông sư cảnh giới,

dương danh Ngọc Kinh Thành, bị không biết nhiều ít đại nhân vật tán thưởng.

Ngay cả đương kim Chu Hoàng đô khen hay hắn "Mới sinh tới Hổ, đã có ăn ngưu tới trung khí, không kém chính là cha lúc tuổi còn trẻ phong thái" .

Đây chính là đánh giá cực cao.

Tiềm Long Kiếm Tông Thái Thượng Trưởng Lão Bích Tiêu tử, cũng đã từng lộ ra, muốn thu hắn làm đệ tử thân truyền.

Tuy rằng cuối cùng bị phụ thân của hắn Tô Hoằng Lễ cự tuyệt, nhưng chuyện này, còn là oanh động Ngọc Kinh Thành, đưa tới không biết nhiều ít nghị luận.

Cũng làm cho hắn Tô Bá Nính tại Ngọc Kinh Thành một đời tuổi trẻ ở bên trong, hưởng hết danh tiếng.

Nhưng hôm nay. . .

Một cái con vợ kế năm đó bị hắn khinh miệt cùng trúng tên, hôm nay lại lại tại trong không đến hai tháng ngắn ngủi, liền đã có được lực lượng đánh chết Tiên Thiên Vũ Tông!

Điều này làm cho Tô Bá Nính luôn luôn tự phụ kiêu ngạo đều đụng phải cực đại xung kích, nội tâm mất nhất định, nhất thời cũng khó khăn lấy tiếp nhận tất cả chuyện này.

Bất quá, Tô Bá Nính cực tốt che giấu đi tâm tình của nội tâm, tối thiểu biểu hiện ra, hắn còn là như dĩ vãng thong dong như vậy và bình tĩnh.

"Ta chỉ là không nghĩ tới, Diệp Vũ Phi tiện nhân kia làm cho sinh nghiệt tử biến hóa càng lớn như thế, sớm biết như thế, năm đó ta sẽ không nên trong lòng còn có vậy vẻ bất nhẫn, tại hắn mười bốn tuổi tiến về trước Thanh Hà kiếm phủ thời gian, liền đem nó diệt trừ!"

Du Thanh Chi nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt đều là hận ý.

Không có ai biết, năm đó Tô Dịch mười bốn tuổi lén lút rời nhà trốn đi thời gian, nàng nhiều lần thiếu chút nữa nhịn không được phái ra lực lượng, đi bả Tô Dịch giết chết.

Sở dĩ cuối cùng không có động thủ, cũng không phải là bởi vì trong lòng còn có không đành lòng.

Mà là nàng hiểu rõ, khi đó như giết Tô Dịch, chắc chắn gây ra Tô Hoằng Lễ phản cảm cùng loại trừ, xong lại bất kể như thế nào, trên người Tô Dịch cuối cùng chảy xuôi theo máu Tô Hoằng Lễ.

Đây mới là nguyên nhân Du Thanh Chi năm đó không dám tự tiện động thủ.

Tô Bá Nính hít thở sâu một hơi, "Mẫu thân, hiện tại giết Tô Dịch cũng không muộn, hắn nhảy đáp càng hoan, cái chết sẽ càng thảm! Người cũng đừng vì thế tức giận, không đáng."

Du Thanh Chi ổn ổn tâm thần, ánh mắt nhu hòa nhìn Tô Bá Nính, nói: "Hài tử, ta biết trong lòng ngươi khẳng định cũng không muốn nhìn nghiệt tử kia leo đến trên đầu ngươi, ngươi yên tâm, mặc dù không mượn dùng lực lượng Tô gia, mẹ cũng có thể giúp ngươi giết hắn đi!"

Tô Bá Nính ánh mắt hơi động một chút, gật đầu cười.

. . .

Một đêm như thế sắc Hạ

Thiên Nguyên học cung.

Thần Tiêu Phong, trong lầu các.

Văn Linh Tuyết có chút lo lắng nhìn tỷ tỷ ngồi ở đó trầm mặc không nói.

Do dự nửa ngày, nàng cuối cùng nhịn không được nói: "Tỷ, bất kể như thế nào, tỷ phu. . . Ách, Tô Dịch ca ca hắn còn là nhớ kỹ nhà chúng ta tình cũ kia bằng không, cũng sẽ không an bài cha mẹ bọn hắn đều tới trong Thiên Nguyên học cung tị nạn rồi."

Thiếu nữ thanh âm Uyển Nhu, lộ ra thương yêu.

Ngay tại vừa rồi, biết được tin tức có quan hệ một trận chiến phủ tổng đốc về sau, Văn Linh Chiêu giống như đụng phải thế gian đả kích nặng nề nhất, mất hồn mất vía, trên gương mặt lành lạnh tuyệt mỹ như băng, âm tình bất định.

Bộ dáng kia, nhường Văn Linh Tuyết thật lấy làm đau lòng.

Rất lâu, Văn Linh Chiêu giống như lấy lại tinh thần loại, ánh mắt một chút dịch chuyển đến trên người Văn Linh Tuyết, thanh âm trầm giọng nói:

"Linh Tuyết, ngươi nói. . . Ta mấy năm nay khăng khăng muốn giải trừ hôn sự. . . Thật sự làm sai sao?"

Văn Linh Tuyết vội vàng lắc đầu, nói: "Tỷ tỷ, ngươi không làm sai, đổi lại là ta, ta cũng sẽ không nguyện ý gả cho một cái người xa lạ kia bất quá. . ."

"Bất quá cái gì?" Văn Linh Chiêu hỏi.

Văn Linh Tuyết chần chừ một chút, rồi mới lên tiếng: "Bất quá, lúc trước thời điểm, Tô Dịch ca ca cũng là bị ép buộc, hắn cũng rất đáng thương, tỷ tỷ ngươi một năm qua này một mực khăng khăng muốn giải trừ hôn sự, còn chưa có không để ý đến làm như vậy thời gian, Tô Dịch ca ca cảm thụ. . ."

Thanh âm càng ngày càng yếu, e sợ cho nói thêm gì đi nữa, hội thương tổn đến Văn Linh Chiêu giống nhau.

Nhưng Văn Linh Chiêu lại giống như đã hiểu, ánh mắt phức tạp nói: "Ngươi nói không sai, trong nội tâm của ta một mực coi hắn là làm một cái người ở rể cực kỳ vô dụng đối đãi, chưa từng coi hắn là chuyện."

"Cũng đang nhân như thế, ta mới có thể không tiếc bất cứ giá nào, muốn tự mình đến giải quyết việc hôn sự này, chưa bao giờ trông chờ đối với chuyện này, hắn có thể giúp đỡ được gì. Đến nỗi, hoàn thường xuyên lo lắng hắn hội ỷ vào danh nghĩa vợ chồng đến thân cận ta. . ."

Nói đến đây, nàng khuôn mặt thanh lệ nổi lên hiện một vòng nồng đậm tự giễu, "Nhưng hôm nay, ta mới phát hiện, hơn một năm nay, ta làm cho kiên trì hết thảy, tựa hồ chính là một truyện cười. . ."

Trong thanh âm lộ ra không nói ra được thất lạc cùng buồn vô cớ.

"Tỷ, ngươi chớ để muốn lại nói rồi."

Văn Linh Tuyết ôn nhu an ủi, "Chuyện này đều đã qua rồi, Tô Dịch ca ca cũng chưa bao giờ để ở trong lòng, ngươi. . . Ngươi coi như cái gì cũng không có phát sinh là tốt rồi."

"Nếu có thể làm làm cái gì cũng không có phát sinh thì tốt rồi. . ."

Văn Linh Chiêu sâu thẳm thở dài.

Cả nàng đều không nghĩ tới, phu quân bị nàng không nhìn trên danh nghĩa kia , cái kia tu vi mất hết, nếu như phế nhân thiếu niên, tại thời gian cách thời gian hơn một năm về sau, lại không ngờ trưởng thành đến một cái đủ để cho nàng đều chỉ có thể ngưỡng vọng tình trạng!

Trên Tây Sơn tiệc trà, hắn kiếm giết quần hùng, uống cạn phong lưu.

Ở bên trong cuộc chiến phủ tổng đốc, hắn chia rẽ, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Cường đại như Tiên Thiên Vũ Tông, đều biến thành vong hồm dưới kiếm kia!

Đây hết thảy, có vẻ như vậy không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng Văn Linh Chiêu biết rõ, đây là sự thực.

Cả Thiên Nguyên học Cung Cung chủ Ninh Tự Họa bị nàng kính sợ, đều xem Tô Dịch là đạo hữu.

Vì duy trì cùng Tô Dịch quan hệ, Ninh Tự Họa đến nỗi không tiếc bả Tắc Hạ Học Cung phó Cung chủ Đào Tranh cùng Thủy Nguyệt Học Cung phó Cung chủ Mạch Hoa Khuyết đầu đều trảm xuống dưới, tự mình mang đến Tô Dịch chỗ đó!

Cũng chính là xem tại trên mặt mũi Tô Dịch, Ninh Tự Họa chứa chấp cha mẹ của nàng cùng tộc nhân, nhường đến bọn hắn tại Thiên Nguyên học cung đã có tị nạn chi địa.

Đây hết thảy, giống như một chiếc búa lớn, đem nội tâm của nàng làm cho kiên thủ nào đó chấp niệm nện đến nát vụn.

Cũng là lúc này thời điểm, Văn Linh Chiêu mới rút cuộc ý thức được, ban đầu ở Thiên Nguyên học cung này, Tô Dịch vì cái gì có lực lượng dám nói, một ngày kia, hắn hội tiến về trước Ngọc Kinh Thành Tô gia tự mình giải quyết cái hôn sự này rồi.

Bởi vì hắn, thật sự có cơ hội làm đến một bước này!

Buồn cười tự mình khi đó, đem những này đã coi như là vớ vẩn chịu không nổi chê cười. . .

Đột nhiên, Văn Linh Tuyết giống như lấy hết dũng khí, nhút nhát e lệ mở miệng nói: "Tỷ tỷ, ta. . . Ta ngày mai nghĩ đi xem một cái Tô Dịch ca ca."

Văn Linh Chiêu theo trong suy nghĩ lộn xộn thanh tỉnh, nàng xem xem muội muội vậy tâm thần bất định lại chờ đợi thần sắc, trong lòng không hiểu có chút không nói ra được vi diệu chát ý.

Trầm mặc một lát, nàng hít thở sâu một hơi, nói khẽ: "Linh Tuyết, ngươi đã lớn lên rồi, tỷ tỷ trước đây lo lắng ngươi dẫm vào vết xe đổ của ta, cho nên đối với ngươi nghiêm thêm ước thúc, thậm chí còn nhiều lần nhúng tay cùng can thiệp chuyện của ngươi, nhưng từ nay về sau, ngươi tận có thể đi làm chuyện ngươi muốn làm."

"Tỷ tỷ, ngươi đây là không có ý định để ý đến sao?"

Văn Linh Tuyết lông mi khẽ run, có chút nóng nảy.

Văn Linh Chiêu lộ ra một tia vẻ thương yêu, đứng dậy, nhẹ nhàng ngăn lại bả vai Văn Linh Tuyết, nói: "Chớ suy nghĩ lung tung, về sau gặp được sự tình phiền lòng, cũng có thể tới tìm ta đấy."

Văn Linh Tuyết lập tức nhẹ nhàng thở ra, lộ ra một nụ cười xán lạn, nói: "Ta đây an tâm, ừ. . . Ta ngày mai đi xem một cái Tô Dịch ca ca, rất nhanh liền sẽ trở lại, cam đoan không để cho tỷ tỷ lo lắng."

Nhìn muội muội vậy Hoan Hỉ, mong đợi bộ dạng, Văn Linh Chiêu trong lòng vậy một tia chát ý vi diệu tựa hồ trở nên càng ngày càng đậm.

Không thể xua tan.

——

Ps : 4300 chữ đại chương.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 265: Lai Lịch Phật Tượng

Sáng sớm.

Một đôi chân ngọc hết sức nhỏ óng ánh trắng như ngọc theo trong đệm chăn chui ra, mu bàn chân sạch sẽ óng ánh mãnh liệt run lên một cái, như dây cung kéo căng giống nhau đốn giữa không trung một lát.

Rồi sau đó, một đôi chân ngọc này liền giống như đã tiêu hao hết khí lực, rơi xuống tên đệm giường mềm mại.

Đầu giường chỗ, Trà Cẩm bả đầu theo dưới chăn thật mỏng ló ra.

Chỉ thấy nàng tóc mây tán loạn, đổ mồ hôi đầm đìa, vậy kiều mị tuyệt tục trứng ngỗng trên mặt, đều là như hà ửng hồng, hồng nhuận phơn phớt môi khẽ nhếch dồn dập thở hổn hển, ánh mắt mê ly, hình tượng miêu tả cái gì gọi là mị nhãn như tơ.

"Trời đã sáng. . ."

Tô Dịch theo trong đệm chăn rút ra thân thể, khi thấy vậy mờ mờ theo song cửa chỗ xuyên qua, không khỏi có chút giật mình như thế.

Lúc này đây song tu, không ngờ giằng co một đêm?

"Thời gian trôi qua luôn vô tình, một hướng tham hoan, chưa phát giác ra đã trời sáng. . ."

Cảm khái giống nhau trường thở hắt ra, Tô Dịch trở mình rời giường.

Sau khi rửa mặt, Tô Dịch mặc trường bào rộng thùng thình sạch sẽ, đứng ở trước đình viện ven hồ, giống nhau lúc trước loại diễn luyện Tùng Hạc Đoán Thể Thuật.

"Đúng vậy, lấy Đạo Môn 'Tiểu Âm Dương Hòa Hợp Thuật' tiến hành song tu, cũng thực sự hữu ích tại tu hành. . ."

Cảm thụ được một thân khí cơ vận chuyển, Tô Dịch không khỏi âm thầm gật đầu, một đêm song tu, nhường hắn tông sư nhất trọng tu vi tinh tiến một đoạn.

Diệu dụng như vậy, không chỉ làm người ta ăn tủy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, vả lại hoàn làm cho người ta không cảm thấy tu luyện buồn tẻ, có thể nói là thể xác và tinh thần sung sướng, tinh khí thần đều đã nhận được cực lớn an ủi.

Cũng không trách vô luận là Đạo Môn cùng Phật môn, còn là Nho gia cùng Ma Tông, hoặc là trong thiên hạ rất nhiều lưu phái ở bên trong, đều có lấy cùng song tu có liên quan truyền thừa đạo kinh rồi.

Đương nhiên, nếu là song tu, nam nữ song phương đều có thể theo ở bên trong lấy được chỗ tốt.

Chân chính song tu pháp, cũng viễn không phải là những thứ kia đầu một mặt Thải Âm Bổ Dương, hoặc là Thải Dương Bổ Âm chênh lệch tà thuật có thể so sánh.

Trà Cẩm rửa mặt giả dạng tốt về sau, tiên giúp đỡ Tô Dịch chuẩn bị nước tắm, lúc này mới hấp tấp ly khai Sấu Thạch Cư, đi mua điểm tâm.

Mà Tô Dịch tu luyện về sau, liền lười biếng nằm ở ở bên trong ghế dựa mây, mặt hướng ven hồ xanh biếc, thổi từng trận gió sớm, thoải mái mà híp mắt lại.

Không bao lâu, một loạt tiếng bước chân tại bên ngoài đình viện vang lên.

Sơ khai bắt đầu, Tô Dịch còn tưởng rằng là Trà Cẩm, nhưng rất nhanh, hắn liền lặng yên mở to mắt, tập trung tư tưởng suy nghĩ lắng nghe một lát, lại lặng yên lại nhắm mắt lại.

Nhưng tại khóe môi, lại nổi lên một tia nụ cười như có như không.

Cùng lúc đó, xuống, một thiếu nữ mặc váy màu xanh nhạt, rón ra rón rén đất đi vào Sấu Thạch Cư đại môn.

Nàng nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, bước chân nhu hòa như con báo, như làm trộm kia vốn là dùng linh động đôi mắt sáng quan sát một chút bốn phía, làm xa xa xem tới đó ngồi tại ven hồ trên ghế mây vậy một thân ảnh thời gian, không khỏi hít thở sâu khẩu khí.

Rồi sau đó, nàng cẩn thận từng li từng tí nhích tới gần.

Cho đến khoảng cách ghế dựa mây chỉ một trượng thời gian, thiếu nữ nâng lên xanh miết giống nhau trắng noãn ngọc thủ, hiện lên loa hình dáng đặt ở bên môi, đang chuẩn bị hô to một tiếng.

Đúng lúc này, trên ghế mây thân ảnh chợt cười nói: "Một cái tiểu mâu tặc, đều lớn mật đến dám chạy đến trên địa bàn Tô mỗ ta hù dọa người?"

Thiếu nữ a một tiếng, chấn kinh Tiểu Lộc giống nhau cuống quít để xuống hai tay, khuôn mặt linh tú trong vắt một mảnh ngượng ngùng cùng lúng túng.

Lúc này thời điểm, Tô Dịch đã vươn người đứng dậy, nhìn cách đó không xa một mảnh kia (túng) quẫn như thế bộ dáng thiếu nữ, không khỏi

nhịn không được cười lên, "Ngươi nha đầu kia, như thế nào hoàn giống như kiểu trước đây."

Năm đó ở Văn gia thời gian, Văn Linh Tuyết liền thường xuyên hội lén lút chạy đến chỗ ở của hắn, cố ý cho hắn

Một cái "Kinh hỉ" .

Mỗi lần Tô Dịch đều cảm giác rất nhàm chán, nhưng lại không thể không phối hợp giả bộ vội vàng hấp tấp bộ dạng.

Bây giờ nghĩ lại, vô luận là năm đó Văn Linh Tuyết, hoàn là năm đó hoàn chưa giác tỉnh trí nhớ kiếp trước tự mình, quả thực. . . Đều rất ngây thơ đấy.

"Tỷ phu. . . Ách, Tô Dịch ca ca, ta. . . Ta chỉ là muốn cho ngươi một cái ngạc nhiên mà thôi."

Văn Linh Tuyết có chút chân tay luống cuống, lắp bắp nói.

Tô Dịch cười rộ lên, giống nhau lúc trước như vậy, tiến lên vuốt vuốt đầu thiếu nữ dưa, nói: "Được rồi, ngươi còn có thể tới gặp ta, chính là vui mừng lớn nhất."

Hắn nghe được Văn Linh Tuyết đối với chính mình xưng hô cải biến.

Chỉ bất quá, hắn đều lười được để trong lòng những thứ này, xưng hô mà thôi, chỉ cần thiếu nữ nguyện ý, tên gì cũng có thể.

"Tỷ phu. . . Không đúng, Tô Dịch ca ca, ngươi. . . Ngươi không có giận ta?"

Thiếu nữ chớp nước gọt giũa con mắt linh hoạt, có chút chột dạ nói.

Loại này ở trước mặt uốn nắn xưng hô cách làm, nhường thiếu nữ mình cũng cảm giác có chút xấu hổ rồi.

"Ta đâu có thể nào sinh giận dữ với ngươi."

Tô Dịch đánh giá thiếu nữ trước mắt, hơi xúc động.

Một đoạn thời gian không thấy, thiếu nữ trổ mã được càng mặn mà, búi tóc Cao kéo, eo nhỏ nhắn xuất sắc cái cổ, da trắng nõn nà, một bộ cắt may hợp thể váy, đem yểu điệu thướt tha thân ảnh tôn lên tượng một đóa hoa sen mới nở giống nhau tươi mát rất khác biệt.

Thanh thuần hoạt bát, Linh Tú tươi đẹp.

Làm cho người ta vẻn vẹn nhìn, liền cảm thấy một loại đập vào mặt phồn vinh mạnh mẽ có chí tiến thủ, Giang Sơn như vẽ, cũng không kịp giai nhân vậy một thân tốt đẹp ý vị.

Nguyên bản, Văn Linh Tuyết đến đây thời gian, nội tâm còn có chút tâm thần bất định cùng khiếp ý, lo lắng nhiều ngày không gặp, Tô Dịch sẽ tức giận, không thèm nhìn chính mình.

Nhưng chưa từng nghĩ, khi thật sự gặp mặt thời gian, nhìn Tô Dịch giống nhau lúc trước như vậy chờ tự mình, nàng cả người nhất thời liền buông lỏng, giống như trở lại lúc trước như vậy.

Duy nhất đối với Tô Dịch xưng hô lên, làm cho nàng cảm thấy có chút không được tự nhiên.

Dù sao, thói quen gọi là tỷ phu, hôm nay lại gọi là Tô Dịch ca ca, cũng là cần một quá trình thích ứng đấy.

"Đi chuyển cái ghế dựa, ngồi bên cạnh ta nói chuyện."

Tô Dịch nói qua, tự mình tiên lười biếng nằm lại ở bên trong ghế dựa mây.

Nhìn cái kia không che giấu chút nào lười nhác bộ dáng, Văn Linh Tuyết PHỐC cười rộ lên: "Tỷ phu. . . A..., Tô Dịch ca ca, ngươi còn là lười như vậy!"

Nói qua, nàng bộ pháp nhẹ nhàng, chuyển cái ghế dựa, thanh tú động lòng người ngồi ở bên cạnh Tô Dịch.

Làm Trà Cẩm mua xong điểm tâm trở về, liền thấy cùng Tô Dịch sánh vai mà ngồi Văn Linh Tuyết.

Cả hai chính đang tán gẫu, thiếu nữ khéo cười tươi đẹp làm sao, Tô Dịch mỉm cười lắng nghe, nhu hòa tia nắng ban mai chiếu vào trên người cả hai, thẳng giống như một đôi người ngọc loại.

Làm cho Trà Cẩm đều không phải không thừa nhận, vẻn vẹn lấy tuổi mà nói, Văn Linh Tuyết mới mười sáu tuổi, hoàn toàn chính xác cùng mới chỉ mười bảy tuổi Tô Dịch càng phối một chút.

Không hiểu, nội tâm của nàng sâu thẳm thở dài.

Nàng có thể đi cùng Trịnh Mộc Yêu bực này Tiểu yêu tinh tranh phong tương đối, nhưng duy nhất không có biện pháp đi cùng Văn Linh Tuyết ganh đua sắc đẹp.

Bởi vì nàng hiểu rõ, cái này cái như vẽ loại thiếu nữ, tại Tô Dịch trong lòng địa vị, cũng không phải tùy tiện ai cũng có thể thay thế, bao gồm chính nàng.

"Công tử, Linh Tuyết cô nương, đến ăn điểm tâm đi."

Trà Cẩm ổn ổn tâm thần, liền cười lên tiếng.

. . .

. . .

Ăn xong điểm tâm.

Vốn định rút ra nửa ngày thời gian, nhiều cùng một cái Văn Linh Tuyết Tô Dịch, nhưng lại không thể không bỏ qua cái ý nghĩ này.

Bởi vì hôm nay khách nhân đến viếng thăm, xác thực có chút nhiều.

Vốn là Trịnh Thiên Hợp mang theo con gái hắn Trịnh Mộc Yêu đến đây, theo sát lấy, Ninh Tự Họa cưỡi Thanh Lân Ưng tới.

Rồi sau đó, Trấn Nhạc Vương Mộc Hi, Vân Quang Hầu Thân Cửu Tung, Võ Linh hầu Trần Chinh, Tinh Nhai học cung đại trưởng lão Bộc Ấp, Không Động học cung Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong đều lần lượt đến đây.

Trịnh Thiên Hợp ấy, mang đi một tí Linh dược tứ phẩm quý báu, dùng cái này hướng Tô Dịch biểu đạt cảm kích.

Dù sao, nếu không có Tô Dịch, hắn sợ là vẫn còn tông tộc trong lao ngục vây khốn lấy, cuộc đời này sợ là không cách nào trông chờ lần nữa ngồi trên Trịnh gia đứng đầu bảo tọa.

Ninh Tự Họa rõ ràng cũng có chuyện, bất quá nàng mắt thấy nhiều người, cũng không lo lắng mở miệng.

Mộc Hi, Bộc Ấp, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong bọn hắn ấy, thì là hướng Tô Dịch cáo từ kia bọn hắn đều có các chức trách cùng sự tình, không có khả năng một mực lưu lại tại Cổn Châu Thành.

Hơn nữa, cùng Tô Dịch kết minh về sau, bọn hắn cũng cần trở lại trong thế lực riêng phần mình, đi an bài một ít chuyện.

Thân Cửu Tung cùng Trần Chinh ấy, cũng đồng dạng có tương tự ý định.

Bất kể như thế nào, thân phận lên, bọn hắn cũng còn là Đại Chu người khác họ hầu, dưới trướng tất cả nắm trong tay một chi trú đóng ở bất đồng lãnh thổ quốc gia đại quân.

Thừa dịp nói chuyện phiếm cơ hội, Tô Dịch hướng Mộc Hi hỏi tới vậy một cái chuyện Chân Linh Cốt Phật tượng.

Mộc Hi rõ ràng đã từng lưu ý qua cái Phật tượng này, nghe vậy, không chút nghĩ ngợi nói: "Phật tượng này là từ Hỏa Khung vương Hạ Hầu Lẫm di vật trung tìm được, mà ta phỏng đoán không tệ, hắn hẳn là theo trong Bảo Sát Yêu Sơn lấy được vật ấy."

"Bảo Sát Yêu Sơn?"

Tô Dịch biết vậy nên ngoài ý muốn.

Mộc Hi gật đầu nói: "Chuyện này, người khác có lẽ không biết, nhưng nhưng không giấu giếm được ta, công tử đừng quên, trên người ta lân huyết ngọc bội kia, cũng là theo ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn được đến."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Mà năm đó tại đạt được lân huyết ngọc bội thời gian, ta liền tại một cái phế tích loại bên trong một cái miếu thờ rách nát, nhìn thấy qua một cái Phật tượng tương tự."

"Bất quá, tòa Phật tượng này chừng cao khoảng một trượng, tổn hại nghiêm trọng, đầu người Tất cả đều không còn rồi, kia hai tay giao thoa

phần bụng bóp hoa sen tới ấn, trên lưng nó cũng uốn lượn lấy một cái Chân Long phù điêu."

"Mà theo ta được biết, Hạ Hầu Lẫm trước đây ít năm thời điểm, liền tự mình tiến về trước Bảo Sát Yêu Sơn dò xét tìm cơ duyên!

"Cho nên, ta mới dám đoán chắc, Hạ Hầu Lẫm lấy được Phật tượng lớn nhỏ bằng lòng bài tay này, liền là đến từ trong Bảo Sát Yêu Sơn."

Nghe xong, Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Nói như vậy, vậy ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn, chạy đến thực có giấu rất nhiều huyền cơ không muốn người biết."

Mộc Hi cười nói: "Công tử như muốn tiến về trước, ta ngược lại thì nguyện ý phụng bồi đi một lần."

Nghe vậy, một bên Ninh Tự Họa trong lòng hơi động, nói: "Ta đã từng tiến về trước ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn tìm kiếm qua, nếu như đạo hữu tiến về trước, có thể tính ta một người."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Mùng bốn tháng tư, ta sẽ lên đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành, đường xá phía trên, ngược lại hội đi qua Bảo Sát Yêu Sơn này, đến lúc đó, như hai vị nguyện ý, có thể cùng ta cùng một chỗ tiến về trước."

Mộc Hi cùng Ninh Tự Họa liếc nhau, đều đau mau trả lời ứng với.

Bọn hắn đều hiểu rõ, chỉ bằng Tô Dịch trí tuệ cùng thủ đoạn, chờ đến Bảo Sát Yêu Sơn, sợ là có thể thấy rõ đến rất nhiều bọn hắn vô pháp hiểu rõ Huyền Cơ cùng bí mật rồi.

Dù sao, Tô Dịch tại trong Huyết Đồ Yêu Sơn bày ra xuất thủ đoạn cùng Trí Tuệ, thật sự là không thể tưởng tượng.

Liền phảng phất thế gian này bất luận cái gì quỷ dị cùng khác thường sự tình, đều chạy không khỏi cái kia một đôi pháp nhãn thấy rõ.

Dưới các loại tình huống này, dù là vẻn vẹn nhưng cùng hắn đồng hành, cũng đủ làm cho bọn hắn cũng lấy được ích lợi nhiều.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 266: Minh Diễm Ma Tước

Tô Dịch lại nghĩ tới một sự kiện.

"Võ Linh hầu, ngươi tại tu luyện 'Hỗn Đấu Luyện Linh Quyết' thời gian, vả lại chớ để nóng vội, bằng không, ngược lại cực dễ dàng gặp cắn trả, nhớ lấy muốn từ từ ý đồ tới."

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Trần Chinh , đạo, "Nếu ta dự liệu không tệ, không xuất ra ba tháng, bằng vào phương pháp này, đủ có thể khiến ngươi đem một cỗ lực lượng thần hồn này triệt để luyện hóa."

"Đến lúc đó, một chút ký ức trong một cỗ lực lượng thần hồn này, cũng sẽ bị ngươi đoạt được, những ký ức này đối với ta có tác dụng lớn, đừng quên nói với ta."

Một cỗ lực lượng thần hồn này, đến từ một cái tu sĩ dị giới không thuộc về Thương Thanh Đại Lục.

Nếu có được đến ký ức kia, lại hiểu rõ đến, một ít chuyện tu sĩ dị giới này làm cho đến thế giới kia!

Trần Chinh nghiêm nghị đáp ứng.

Không bao lâu, đám người Trấn Nhạc Vương Mộc Hi lần lượt rời đi.

Trong đình viện, chỉ còn lại có Ninh Tự Họa, Văn Linh Tuyết, Trà Cẩm, Trịnh Mộc Yêu.

Ừ. . . Tại nhìn thấy Văn Linh Tuyết, Trà Cẩm về sau, Trịnh Mộc Yêu trong lòng không hiểu sinh ra cảm giác nguy hiểm mãnh liệt cảm giác, kiên trì giữ lại.

Tô Dịch không có phản đối, Trịnh Thiên Hợp tự nhiên cũng sẽ không nói cái gì.

Lấy Trịnh Thiên Hợp nhân sinh lịch duyệt, làm sao nhìn không ra, nữ nhi của mình có đi một tí ý tưởng đối với Tô Dịch?

Bất quá, hắn tịnh nhìn không tốt cái cọc cảm tình đã định trước vô tật mà chấm dứt này.

Sở dĩ không có phản đối, cũng là muốn lấy nữ nhi dù sao trưởng thành, chuyện tình cảm từ chính nàng tranh thủ lại.

Dù sao cũng là người thiếu niên, về mặt tình cảm gập ghềnh, cũng tịnh không phải chuyện xấu.

Huống chi, nhiều cùng Tô Dịch thân cận một chút, dù là cuối cùng vô pháp cùng một chỗ, cũng coi như kết thiện duyên, lấy Tô Dịch làm người, tự sẽ không bạc đãi nàng.

Tô Dịch nhưng không tâm tư phỏng đoán chút ít này hay sự tình, hắn ánh mắt nhìn về phía Ninh Tự Họa, nói: "Ngươi ngày hôm nay ấy, làm không phải là rảnh rỗi đến phát chán để làm khách a."

Ninh Tự Họa do dự một chút, thấp giọng nói: "Đã biết rõ không thể gạt được đạo hữu, ta lần này đến đây, đích xác là có việc muốn nhờ."

Tô Dịch nói: "Chuyện gì?"

Ninh Tự Họa nhanh chóng nói: "Một tháng trước, ta một người bạn tiến về trước ở chỗ sâu trong Vạn Cổ Yêu Sơn dò xét tìm cơ duyên, mà khi nàng phản hồi về sau, trên người lại xảy ra vấn đề, hư hư thực thực trúng tà thuật quỷ dị nào đó, lâm vào trong hôn mê bất tỉnh thật lâu, vả lại trên da thịt xuất hiện rất nhiều hoa văn màu đen cổ quái yêu dị, phảng phất giống như là hình xăm."

"Ta dùng các loại biện pháp đi giúp nàng chữa thương, nhưng lại không làm nên chuyện gì, duy nhất có thể lấy khẳng định là, tại trong cơ thể nàng, nhiều hơn một cỗ quỷ dị lực lượng hư hư thực thực 'Tiếp tục tồn tại', đang không ngừng xâm nhập cùng thôn phệ sinh cơ nàng."

Nói xong lời cuối cùng, hai đầu lông mày hắn đã hiện lên một vòng thật sâu thần sắc lo lắng.

Tô Dịch không khỏi sinh ra hứng thú, nói: "Nói như vậy, thương thế quỷ dị trên người vị bằng hữu kia của ngươi, đến từ ở chỗ sâu trong Vạn Cổ Yêu Sơn?"

Hắn từng nghe Ninh Tự Họa nói tới Vạn Cổ Yêu Sơn.

Yêu Sơn này nằm ở Đại Chu Tây Cương, ở chỗ sâu trong núi này có một cái Huyết Sắc đầm lầy, trong đó bạch cốt ngụp lặn, sát sương mù lôi điện đan vào.

Ninh Tự Họa liền xâm nhập trong đó, ngẫu nhiên nhìn thấy một cái tế đàn tạo hình lấy chim thú đồ đằng rất kỳ dị, trên tế đàn, thờ phụng một cái đầu lâu trắng như tuyết.

Lúc ấy, Ninh Tự Họa vẻn vẹn đầu xa xa liếc mắt nhìn, tâm thần thiếu chút nữa bị một loại lực lượng quỷ dị vô hình chấn nhiếp, cũng là thi triển

thủ đoạn bí mật nào đó, mới miễn cưỡng bảo trì một đường thanh tỉnh, trước tiên theo chỗ kia rút lui khỏi.

Đây hết thảy, đã sớm đưa tới Tô Dịch chú ý, hôm nay lại nghe được Ninh Tự Họa nói đến vị bằng hữu của hắn tại ở chỗ sâu trong Vạn Cổ Yêu Sơn tao ngộ, không khỏi cũng bị câu dẫn ra lòng hiếu kỳ.

Ninh Tự Họa gật đầu nói: "Tất nhiên như thế."

Tô Dịch hỏi: "Bằng hữu của ngươi hôm nay ở đâu?"

Ninh Tự Họa nói: "Liền tại Thiên Nguyên học cung."

Tô Dịch nói: "Ngươi đem nàng mang đến, dung ta tận mắt xem."

Ninh Tự Họa lập tức nhẹ nhàng thở ra loại, cười nói: "Ta đây liền đi."

Dứt lời, đã cưỡi Thanh Lân Ưng phá không mà đi.

Tô Dịch lại trường nôn một ngụm trọc khí, nằm ở bên trong ghế dựa mây nhắm mắt dưỡng thần.

Hắn từ trước đến nay không thích náo nhiệt, cũng không tâm tư để ý tới nhân tình lui tới, so với những thứ này, hắn càng ưa thích không người quấy rầy cuộc sống thanh nhàn.

Nhưng hắn cũng hiểu rõ, cái này là nhập thế tu hành, thế sự phân phát bài trừ, hồng trần ràng buộc rất nhiều.

Giống như hai ngày này, hắn cái này Sấu Thạch Cư liền trở nên rất náo nhiệt.

Chưa nói tới tốt, cũng chưa nói tới xấu, chỉ cần tâm cảnh của mình không bị mấy cái này ràng buộc làm cho mệt mỏi, vô luận là ở đâu trong,

cũng có thể nhạt xem mây cuốn mây bay, dương dương tự đắc.

Không bao lâu, Ninh Tự Họa cưỡi Thanh Lân Ưng phản hồi, trong ngực hăn hoàn ôm một cái nữ tử áo xám, màu da trắng bệch, hai mắt nhắm chặt, hô hấp yếu ớt.

Nữ tử áo xám này bộ dáng cực kỳ không tầm thường, ngũ quan hình dáng như đao đục búa khắc loại, lông mày như núi xa, lông mi như quạt, mũi ngạo nghễ ưỡn lên, dung mạo tinh xảo tuyệt mỹ.

Nhưng, nàng sắc mặt tái nhợt trong suốt, thân thể cuộn mình, toàn thân khí cơ suy yếu, lâm vào trong hôn mê, bất tỉnh nhân sự.

Ninh Tự Họa nói ra: "Đạo hữu, đây chính là vị bằng hữu ta nhắc đến, tên là Lan Sa, đến từ Đại Tần Nam Hoa Kiếm Tông. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch liền khoát tay nói: "Cứu người quan trọng hơn, trước tiên đem nàng ôm vào phòng ta."

Nói qua, đã chiết thân triều trong lầu các bước đi.

Ninh Tự Họa theo sát phía sau.

Một màn như vậy, ngồi ở trên băng ghế nhỏ ven hồ, chính đang tán gẫu Văn Linh Tuyết, Trà Cẩm, Trịnh Mộc Yêu liếc nhìn nhau, thần sắc khác nhau.

"Linh Tuyết, ngươi xem thanh Ninh Cung chủ mang tới nàng kia dung mạo đến sao, lớn lên thật là xinh đẹp a, cho dù là hôn mê kia đều cực kỳ xinh đẹp, nếu như tỉnh lại, còn không biết đẹp cỡ nào đấy."

Trịnh Mộc Yêu chớp thâm sâu vũ mị mắt to, tán thán nói.

"Thấy được, đích xác là cái đại mỹ nhân nhất đẳng."

Văn Linh Tuyết gật đầu nói.

Một bên Trà Cẩm cười tủm tỉm nói: "Đẹp hơn nữa, cũng không có Linh Tuyết đẹp mắt, hơn nữa ta biết, tại trong lòng công tử, nữ tử thiên hạ này, cái nào cũng không so bằng Linh Tuyết."

Văn Linh Tuyết không khỏi thẹn thùng, thanh âm thanh thúy nói: "Nhưng trong mắt của ta, Trà Cẩm tỷ tỷ ngươi mới là đẹp mắt nhất đấy."

Trịnh Mộc Yêu có chút đắng phiền muộn nói: "Ta nói hai người các ngươi, liền không lo lắng nữ nhân Ninh Cung chủ mang tới sao?"

Văn Linh Tuyết nghi ngờ nói: "Vì sao phải lo lắng?"

Trịnh Mộc Yêu nghiêm túc phân tích nói: "Lấy Tô thúc thúc thủ đoạn, nhất định có thể bả thương thế nữ nhân kia chữa cho tốt, đây chính là ân cứu mạng, vạn nhất nữ nhân kia cảm động phía dưới, thích Tô thúc thúc làm sao bây giờ? Không nói chính xác vì báo ân, hoàn muốn lấy thân báo đáp đây."

"Hoàn sẽ phát sinh loại sự tình này?"

Văn Linh Tuyết ngẩn ngơ.

Trà Cẩm lườm Trịnh Mộc Yêu một cái, trêu chọc nói: "Dù là phát sinh loại sự tình này, cùng tiểu yêu ngươi cũng không quan hệ, lại lo lắng cái gì, chẳng lẽ còn sợ ngươi Tô thúc thúc được ăn hay sao?"

"Ta. . ."

Trịnh Mộc Yêu bị đỉnh ngực một trận khó chịu, nhịn không được nói: "Nữ nhân kia có thể hay không bả Tô thúc thúc ăn ta không biết, nhưng ta

biết, ngươi mỗi lần xem Tô thúc thúc thời điểm, ánh mắt kia thẳng giống như hận không thể bả Tô thúc thúc ăn!"

Thanh âm đã mang theo một tia ghen tuông.

Trà Cẩm ngây ngốc một chút, mặt kiều diễm xinh đẹp trắng như tuyết đỏ lên, đôi mắt đẹp nổi lên vẻ xấu hổ.

Văn Linh Tuyết thấy vậy, vội vàng làm người hòa giải, làm yên lòng hai người.

Nàng cực kì thông minh, tại vừa rồi trong lúc nói chuyện với nhau, liền nhìn ra Trịnh Mộc Yêu cùng Trà Cẩm một mực ở ngầm phân cao thấp, đối chọi gay gắt, tựa hồ cũng nghĩ áp đối phương một đầu.

Nàng cũng nhìn ra, Trà Cẩm cùng Trịnh Mộc Yêu đọ sức, đều là nhân Tô Dịch dựng lên, điều này làm cho nàng vừa buồn cười, lại dâng lên một tia không nói ra được lo lắng.

Tỷ phu. . . Không, Tô Dịch ca ca nữ nhân bên cạnh tựa hồ càng ngày càng nhiều. . . Chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam. . .

Giờ khắc này, ba nữ đều mang tâm tư.

Mà tầng hai lầu các.

Nữ nhân được xưng là Lan Sa, bị đặt ở giường.

"Đạo hữu ngươi xem."

Ninh Tự Họa vung lên ống tay áo Lan Sa, chỉ thấy nàng vậy nguyên bản khi sương tái tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết) loại một đôi cánh tay ngọc trên da thịt, hiện lên chi chít hoa văn màu đen yêu dị, lẫn nhau dây

dưa giao thoa, phảng phất giống như con giun vặn vẹo, nhìn thấy mà giật mình.

Tô Dịch tường tận xem xét một lát, con mắt hơi hơi ngưng tụ, giống như nhìn ra một chút manh mối, nói: "Ngươi cởi quần áo nàng ra."

"A?"

Ninh Tự Họa bị cái này cái quá mức thỉnh cầu kinh sợ đến, trợn to thanh linh tinh mâu, có chút cà lăm nói, " có nhất định muốn làm như thế sao?"

"Đương nhiên."

Tô Dịch ánh mắt nhìn chằm chằm vào những hoa văn màu đen yêu dị kia , đạo, "Đến lúc nào rồi rồi, ngươi vẫn còn ý nam nữ có khác? Hoặc là nói, ngươi cho là ta Tô mỗ người lúc này thời điểm có tâm tư chiếm nàng tiện nghi?"

Trong thanh âm, đã mang theo một tia không vui.

Nghe được như thế lẽ thẳng khí hùng chất vấn, Ninh Tự Họa lập tức có chút xấu hổ, vội vàng nói: "Là ta suy nghĩ nhiều, đạo hữu chớ nên hiểu lầm."

Nói qua, nàng đã vội vàng hành động, tay chân lưu loát mà đem quần áo trên người Lan Sa từng cái rút đi, rất nhanh, cũng chỉ còn lại có cái yếm cùng quần lót theo bên mình.

Khi thấy rõ Lan Sa vậy có lồi có lõm, đường cong kinh tâm động phách loại xinh đẹp thân thể mềm mại thời gian, Tô Dịch cũng không nhịn được nhỏ hơi ngẩn ra.

Không còn quần áo che lấp, mới khiến cho người phát hiện, nữ nhân này dáng người lại cực kỳ xuất sắc, vai như đao gọt, eo như luồng ăn chay, tăng một trong phần lại mập, giảm một trong phần lại gầy, cân xứng cực kỳ, có lẽ là quanh năm tu luyện nguyên do, một đôi ** thon dài thẳng tắp, thấu phát lấy một cỗ mềm dẻo như ngọc căng đầy cảm giác.

Mà bộ ngực kia càng là. . .

Tô Dịch không có nhìn nữa, trên thực tế, hắn cũng rất khó động tạp niệm gì, hiện tại trên người Lan Sa trắng như tuyết, hiện lên một tầng nếu như hoa văn màu đen giống mạng nhện, chi chít, một mực theo cái cổ tinh xảo lan ra đến chỗ mắt cá hai chân.

Rất nhanh, Tô Dịch ánh mắt liền rơi vào phần bụng Lan Sa, nơi đây đồng dạng hiện lên chi chít hoa văn màu đen yêu dị, nhưng cùng địa phương khác bất đồng, hoa văn màu đen nơi đây mơ hồ đan vào thành một bức đồ án thần bí.

Tựa như một cái hung cầm màu đen nhẹ nhàng nhảy múa, ngẩng đầu ca khúc cái cổ, vây cánh như đao triển khai, hai chân móng vuốt sắc bén thu nạp, vậy hoa văn màu đen rậm rạp giống như hỏa diễm màu đen đang thiêu đốt.

Liếc mắt nhìn qua, kinh tâm động phách.

"Quả là thế."

Tô Dịch một đôi đồng tử không khỏi nổi lên một vòng dị sắc, "Vị bằng hữu này của ngươi, cho là trong một loại danh gọi 'Túc Linh' Ma Cổ."

"Túc Linh Ma Cổ?"

Ninh Tự Họa có chút mộng, nàng còn là lần đầu nghe nói.

"Nói ngắn gọn, liền là một loại cổ trùng ký túc lấy Linh Thể."

Tô Dịch thuận miệng nói, " tựa như bên trong Túc Linh Ma cổ trong cơ thể bằng hữu của ngươi, liền ký túc lấy một đám 'Tinh hồn 'Minh Diễm Ma Tước'."

"Loại cổ trùng này đã bị huyết nhục sinh cơ thấm vào thời gian, ký túc trong đó 'Minh Diễm Ma Tước' tinh hồn lực lượng, liền biết chun chút hồi phục lại, mà khi bằng hữu của ngươi một thân sinh cơ toàn bộ bị hấp thu không còn, Túc Linh Ma Cổ này sẽ đi tìm kiếm con mồi tiếp theo."

"Cho đến tinh hồn Minh Diễm Ma Tước lực lượng triệt để thức tỉnh, sẽ theo trong Ma Cổ thoát xác mà ra, nếu như dục hỏa trùng sinh loại, có được hoàn chỉnh sinh mệnh."

Nghe xong, Ninh Tự Họa sợ hãi cả kinh, trên đời này lại còn có quỷ dị như vậy đáng sợ đồ vật?

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 267: Không Cần Giải Thích

"Đạo hữu nhưng có biện pháp đem Ma Cổ này khu trừ?"

Ninh Tự Họa đầy cõi lòng mong đợi nói.

"Ngươi đi ra ngoài trước, sau nửa canh giờ đi vào nữa."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Ninh Tự Họa con mắt trong suốt tỏa sáng, thống khoái đáp ứng, quay người ly khai.

Tô Dịch lại đưa tay lấy ra Huyền Ngô kiếm, nhẹ nhàng đâm rách chỉ tay mình, làm Ân máu đỏ tươi chảy xuống, đầu ngón tay hắn liền chống đỡ tại phần bụng Lan Sa kia trên da thịt mềm mại rất nhanh phác họa.

Từng đạo phù lục vân văn màu đỏ như nước chảy mây trôi loại phác hoạ mà ra, cấu kết thành một bức đồ án huyền diệu khó lường.

Dẫn Linh sắc lệnh!

Lấy máu tươi làm dẫn, nhưng trấn hồn, dẫn linh, tụ sát, cực kỳ huyền diệu.

Làm phát họa sắc lệnh đỏ tươi Huyết Sắc xuyên vào bên trong da thịt phần bụng Lan Sa, người sau trong môi đột nhiên phát ra một tiếng nhẹ nhàng rên rỉ, cả thân thể mãnh liệt run rẩy đứng lên.

Mắt trần có thể thấy, phần bụng mềm mại nhỏ nhắn kia đột nhiên đất lay động, ở trên bao trùm tựa như một đầu hung cầm màu đen rậm rạp hoa văn màu đen, mãnh liệt tụ tập thành một đoàn, giống như Sa Ngư đói khát khó nhịn ngửi được máu tươi, điên cuồng triều Dẫn Linh sắc lệnh phóng đi.

Mà Dẫn Linh sắc lệnh đỏ tươi, lại nếu như hô hấp loại lúc sáng lúc tối, sinh ra tối nghĩa chấn động.

Theo thời gian chuyển dời, Lan Sa thân thể run rẩy được càng lợi hại, toàn thân như lửa than giống nhau nóng lên, trong môi phát ra tiếng rên rỉ khi thì dồn dập, khi thì trầm thấp, khi thì cao vút, khi thì kéo dài. . .

Tô Dịch cũng không khỏi không còn gì để nói, không biết, nghe được thanh âm này thời gian nhất định sẽ suy nghĩ nhiều.

Rất nhanh, Lan Sa thân thể địa phương khác bao trùm hoa văn màu đen, đều dồn dập tượng sống lại loại, triều phần bụng dũng mãnh lao tới, hội tụ tại Dẫn Linh sắc lệnh nơi bao bọc chi địa.

Cho đến sở hữu hoa văn màu đen toàn bộ tụ tập ở từ nay về sau.

Tô Dịch tay phải bỗng dưng vỗ trên Dẫn Linh sắc lệnh, chưởng chỉ dán tại trên da thịt Lan Sa, theo phần bụng từng tấc một chậm rãi triều trên lồng ngực dịch chuyển. . .

Mà theo Tô Dịch bàn tay dịch chuyển, Dẫn Linh sắc lệnh đỏ tươi cùng hội tụ vào một chỗ hoa văn màu đen cũng theo đó cùng một chỗ di động.

Rất nhanh, một vòng cái yếm bị căng ra, Tô Dịch bàn tay lướt qua hai tòa ngọn núi cao ngất đứng vững, thuận tiện mà xuống, đi tới một đoạn trắng như tuyết xuất sắc nơi cổ.

Cho đến đến yết hầu vị trí.

Tô Dịch chưởng chỉ mãnh liệt nhấn một cái.

Trong hôn mê Lan Sa mãnh liệt hé miệng, vèo một tiếng, một đạo màu đen quang ảnh nổ bắn ra, bị Tô Dịch một mực nắm trong tay.

Nhìn kỹ, đây là một cái đồ vật tựa như kén tằm, trứng bồ câu lớn nhỏ, toàn thân đen kịt, mặt ngoài lạc ấn lấy một tầng hoa văn quỷ dị vặn vẹo.

Nó giống như có sinh mạng loại, không ngừng tại Tô Dịch ngón tay giữa điên cuồng giãy giụa, lực đạo thật lớn.

Vật ấy, đúng là Túc Linh Ma Cổ, từ bí pháp luyện chế, tựa như một cái thai xác, có thể làm cho Tinh Hồn Chi Thuộc ký túc trong đó.

Mà trong Ma Cổ này, liền ký túc lấy một đám tinh hồn thuộc về Minh Diễm Ma Tước!

Đây chính là hung cầm khó gặp có một không hai, chỉ tồn tại ở U Minh Chi Địa, tính tình bướng bỉnh hung ác điên cuồng, trời sinh nhưng thao túng "Phần Hồn Ma Diễm", được vinh dự một trong "Bát Hung" U Minh giới.

Chứng Đạo nhập huyền Minh Diễm Ma Tước, vây cánh nhẹ nhàng một cánh, lại đốt núi nấu biển, luyện hóa một phương mênh mông núi sông, quả nhiên là kinh khủng vô biên.

Ngay cả là Hoàng Cảnh nhân vật, đều rất khó đem bực này hung cầm vô cùng hung ác điên cuồng hàng phục.

Đương nhiên, bên trong Ma Cổ trước mặt, vẻn vẹn nhưng một đám tinh hồn Minh Diễm Ma Tước, còn chưa chân chính lột xác ra hoàn chỉnh sinh mệnh hình thái.

Hơn nữa, nếu như Tô Dịch nguyện ý, lấy hắn tu vi hiện tại, đều đủ để thoải mái đem xóa sạch diệt.

Bất quá, hắn tự nhiên sẽ không làm ra bực này đốt đàn nấu hạc sự tình.

"A..., Huyền Ngô kiếm của ta ngược lại hoàn thiếu một cỗ tinh hồn lực lượng, ngược lại là có thể bả cái này Tiểu Tước uẩn dưỡng trong đó."

"Kể từ đó, phàm là gia hỏa chết ở dưới thân kiếm của ta, thần hồn cùng tinh huyết kia, đều sẽ bị hấp thu, hóa thành đồ ăn cái Tiểu Tước này, " "Mà Huyền Ngô kiếm cũng có thể không ngừng thấm vào tại 'Phần Hồn Ma Diễm' rèn luyện ở bên trong, do đó thực hiện từng bước một lột xác. . ."

"Làm cái này Tiểu Tước chân chính lột xác ra, cũng có thể Sung làm thú cưỡi, có thể nói là xài cho đúng tác dụng rồi."

Tô Dịch rất hài lòng thu hoạch lần này.

Đây cũng chính là hắn tại sao lại như thế chủ động giúp đỡ Lan Sa chữa thương nguyên nhân.

Không có trì hoãn, Tô Dịch xuất ra Huyền Ngô kiếm, chưởng chỉ phát lực.

BOANG...!

Huyền Ngô kiếm kia như mực thân kiếm lập tức hiện ra một bức đồ án huyền diệu rậm rạp sắc lệnh, hình như tinh quang rung động biến thành vòng xoáy hắc động, tầng tầng lớp lớp, sâu thẳm thâm trầm.

Thôn Linh sắc lệnh.

Cái này một đạo ghi chép tại Đại Hoang Cửu Châu "Cực lạc Ma Thổ" Đoạn ta ở trên bục sắc lệnh, vốn là có đủ hấp thu cùng nuôi dưỡng linh tính

diệu dụng.

Hôm nay dùng để phong ấn một đám tinh hồn Minh Diễm Ma Tước không thể nghi ngờ không có gì thích hợp bằng rồi.

Tô Dịch đầu ngón tay nhẹ nhàng nhảy lên kia trứng bồ câu lớn nhỏ Ma Cổ, nói khẽ: "Ta biết ngươi có thể cảm thấy được tình cảnh của mình, cũng có thể nghe được ta mà nói..., đừng ép ta dùng sức mạnh, tự mình ngoan ngoãn đi vào, về sau bạn ta giết địch, đối với ngươi mà nói, cũng là thực hiện bản thân lột xác một con đường."

Thanh âm rơi xuống, Ma Cổ kia không phản ứng chút nào.

Tô Dịch nhướng mày, vừa muốn làm cái gì, một đám suy yếu vô cùng thần hồn thanh âm theo trong Ma Cổ truyền ra, "Ngươi không sợ bổn tọa về sau giết ngươi?"

Tô Dịch khóe môi nhỏ nhấc lên, lạnh nhạt nói: "Có thể bị ta Tô mỗ người nhìn trúng, là ngươi tám đời tu không đến phúc phận, còn dám lấy 'Bổn tọa' hai chữ tự xưng, ta hiện tại liền giết ngươi!"

Thanh âm lạnh nhạt kia, rõ ràng kinh hãi một đám tinh hồn Minh Diễm Ma Tước kia.

Nửa ngày, nó mới truyền ra một tia mang theo thanh âm tức giận: "Ngươi chờ đó cho ta!"

Vèo!

Một đám ánh sáng âm u theo trong Ma Cổ lướt đi, chui vào bên trong Thôn Linh sắc lệnh Huyền Ngô kiếm.

"Kinh sợ bao, như thật không sợ chết, làm sao đến mức khuất tùng? Còn dám bất mãn uy hiếp ta, thật sự là thích ăn đòn. . ."

Tô Dịch một trận buồn cười.

Răng rắc!

Tại trong bàn tay hắn, Túc Linh Ma Cổ nổ tung thành bụi phấn, theo giữa ngón tay bay lả tả.

Lại nhìn trên thân Huyền Ngô kiếm, trên thân kiếm màu đen như bầu trời đêm kia , có một đầu hư ảo loại hung cầm Ảnh Tử ở trong đó như ẩn như hiện, bằng thêm một phần thần bí hung lệ mùi vị.

"A ——! ! !"

Một đạo thét lên đột nhiên vang lên, chỉ thấy giường, Lan Sa gần như trần trụi chẳng biết lúc nào đã tỉnh lại.

Nàng kia một đôi xinh đẹp trong vắt lớn hai mắt trợn tròn xoe, đao đục búa khắc loại tinh xảo khuôn mặt đỏ lên, đều là vẻ phẫn nộ.

Nàng đang muốn ngồi dậy, lại phát hiện toàn thân mềm yếu vô lực, lại đều nâng không nổi tay chân, không khỏi vừa vội vừa tức vừa phiền muộn vừa hận, lạnh lùng nói:

"Ngươi là người phương nào, dám làm bẩn ta, tin hay không chém đầu của ngươi! ?"

Tô Dịch không khỏi một trận lắc đầu, nữ nhân này, rõ ràng cho thấy mất lý trí loại, thuần túy là theo bản năng hành động, hoàn toàn không chú ý tới, tình cảnh của mình có bao nhiêu quẫn bách.

Phanh!

Phòng cửa bị đẩy ra.

Ninh Tự Họa đi đến, khi thấy tỉnh lại Lan Sa thời gian, vốn là vui vẻ.

Mà khi thấy Lan Sa trên mặt kia phẫn nộ như điên thần sắc, cùng với nàng kia gần như không có chút nào che lấp thân thể mềm mại thời gian, lập tức hiểu được, vội vàng nói:

"Lan Sa, ngươi đừng hiểu lầm, là Tô đạo hữu cứu ngươi sinh mệnh!"

Lúc nói chuyện, nàng đi lên trước, dùng đệm chăn che lại thân thể Lan Sa.

"Thật sự?"

Nhìn thấy Ninh Tự Họa, Lan Sa rõ ràng tỉnh táo không ít, nhưng một trương tuyệt mỹ Ngọc Dung vẫn âm tình bất định, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt càng là tràn đầy căm thù.

"Ngươi cùng nàng giải thích đi."

Tô Dịch không thèm để ý những thứ này, quay người đi ra khỏi phòng.

Đi tới bên ngoài lầu các, chỉ thấy Văn Linh Tuyết, Trà Cẩm, Trịnh Mộc Yêu đều đem ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn qua, sắc mặt đều mang theo một tia cổ quái.

Ngay tại vừa rồi đoạn thời gian đó, các nàng ba cái đều đã nghe được từng sợi hoặc dồn dập, hoặc cao vút, hoặc kéo dài tiếng rên rỉ theo tầng hai lầu các truyền ra, phảng phất giống như tiêu hồn thực cốt tà âm loại.

Nghe cũng làm người ta xấu hổ.

Mà tại trước khi Tô Dịch đi ra lầu các, bọn hắn cũng là đã nghe được Lan Sa kia hổn hển gào thét, nói cái gì bị điếm ô, muốn chém Tô Dịch đầu. . .

Thế cho nên, trong lúc khắc chứng kiến Tô Dịch thời gian, ba nữ tâm tình đều rất phức tạp, thần sắc đều rất khác thường.

"Đã biết rõ các ngươi nghe được đã hiểu lầm."

Tô Dịch thấy vậy, không khỏi một trận mỉm cười, đều lười được giải thích cái gì.

Không có chuyện đã xảy ra, không cần giải thích?

Hắn Tô Dịch hoàn toàn chính xác tìm được đến đây tên nữ nhân gọi là Lan Sa kia, hơn nữa cảm giác cực tốt, nhưng này là vì cứu người, cùng làm bẩn hoàn toàn không dính nổi quan hệ.

Bởi vì cái gọi là quân tử thản đãng đãng, thì sợ gì lưu ngôn phỉ ngữ?

Quả nhiên, nhìn thấy Tô Dịch đều lười được giải thích, Văn Linh Tuyết lại một lần nhẹ nhàng thở ra loại, cười tủm tỉm nói: "Ta biết ngay Tô Dịch ca ca không phải là hạng người xấu xa hạ lưu kia."

"Công tử làm người, Trà Cẩm cũng rõ ràng nhất, đương nhiên sẽ không tại trên chuyện thế này dùng sức mạnh."

Trà Cẩm đôi mắt đẹp dịu dàng, thản nhiên cười nói.

Nhưng tại trong lòng, nàng lại bổ sung một câu: "Liền thật sự xảy ra chuyện gì, gia hỏa này cũng nhất định sẽ rất thẳng thắn thừa nhận, mà không phải che lấp. . . Hắn cũng khinh thường tại che lấp. . ."

Trịnh Mộc Yêu cũng kịp phản ứng, hung hăng gật đầu nói: "Đúng, dù là thực có chuyện phát sinh, cũng đích thị là nữ nhân kia chủ động thông đồng Tô thúc thúc kia "

Lời nói này, làm cho Văn Linh Tuyết cùng Trà Cẩm cũng không khỏi cười rộ lên.

Đổi lại nam nhân khác nhìn thấy một màn này, sợ là sẽ phải bằng sinh ngưỡng mộ núi cao cảm khái tâm tình, nhìn một cái, cái này mới là nam nhân mẫu mực, gặp được bực này tương tự bùn đất mong đi đũng quần công việc, đều không cần giải thích một câu!

Không bao lâu.

Ninh Tự Họa lưng đeo mặc chỉnh tề Lan Sa đi ra lầu các.

Lan Sa từ từ nhắm hai mắt, tựa hồ hôn mê loại, cũng tựa hồ là không biết nên thế nào đối mặt Tô Dịch, dứt khoát liền nhắm mắt lại, làm cái gì cũng nhìn không thấy. . .

Ninh Tự Họa lại đi lên trước, áy náy nói: "Đạo hữu, sự tình vừa rồi, Lan Sa đã biết là đã hiểu lầm, mong rằng đạo hữu rộng lòng tha thứ, chớ để muốn cùng so đo."

Tô Dịch thuận miệng nói: "Ta tự sẽ không để ý những thứ này, ngươi đây là muốn mang nàng ly khai?"

Ninh Tự Họa nói: "Đúng vậy, thân thể nàng quá mức suy yếu, cần tĩnh dưỡng một đoạn thời gian, ta tiên mang nàng về Thiên Nguyên học cung, lại đến cùng đạo hữu gửi tới lời cảm ơn."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, Ninh Tự Họa mang theo Lan Sa cưỡi Thanh Lân Ưng phá không mà đi.

"Ninh Tự Họa đã đi ra."

Khoảng cách Sấu Thạch Cư cách đó không xa một một tửu lâu tầng hai, mở ra cửa sổ trước, đứng thẳng một gã trường bào nam tử nhẹ giọng mở miệng.

Tại ở bên trong ánh mắt của hắn, kia một đầu Thanh Lân Ưng xa xa phá không mà đi, rất nhanh liền biến mất ở chân trời.

"Có hay không hiện tại liền động thủ?"

Bên cạnh bàn rượu trước, một cái thân mặc đạo bào, tóc dài như mực, lưng đeo trường kiếm lãnh diễm nữ tử nói.

"Liêu sư muội, chớ gấp, Tô Dịch kẻ này lấy tông sư nhất trọng tu vi liền có thể giết chết Hỏa Khung vương, Bạch Mi Vương bực này Tiên Thiên Vũ Tông, tự nhiên là cái nguy hiểm cực kỳ nhân vật."

Bàn rượu một bên kia, một cái khí độ ung dung, râu tóc như bạc lão giả cười ha hả mở miệng nói,

"Bất quá, lại nguy hiểm con mồi, cũng cuối cùng chạy không khỏi bị bắt giết vận mệnh, lấy lực lượng của chúng ta, chỉ cần bảo trì bình thản, luôn có thể tìm ra cơ hội, một lần hành động đem kẻ này nắm bắt rồi."

Nói qua, hắn uống một chén rượu, thích ý xoạch lấy miệng, dáng vẻ nhàn nhã.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 268: Mùng Bốn Tháng Tư Một Người Độc Hành

Trước cửa sổ, nam tử trường bào quay người, nói: "Ta vừa nhận được tin tức, Tô Dịch sẽ ở mùng bốn tháng tư lên đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành."

Suy nghĩ một chút, nam tử trường bào nói: "Nếu ta đoán không lầm, hắn dọc theo con đường này, nhất định sẽ tao ngộ rất nhiều ám sát ngăn chặn."

Nữ tử đeo kiếm cùng ngân phát lão giả con mắt đều khẽ híp một cái.

Nữ tử đeo kiếm hỏi: "Lữ sư huynh, tin tức có tin cậy hay không?"

"Tin tức là từ Ngọc Kinh Thành Tô gia truyền ra, tịnh không phải là bí mật nào đó."

Nam tử trường bào tóc mai hơi trắng, thần sắc lạnh lùng như đá , đạo, "Căn bản không cần hoài nghi, Đại Chu cảnh nội đã định trước có không ít người giống như chúng ta, theo dõi bí mật trên người Tô Dịch này."

Hắn gọi Lữ Đông Lưu.

Tiềm Long Kiếm Tông nội môn truyền công Các trưởng lão, một vị tại Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới chìm đắm hai mươi năm lâu nhân vật cường hoành!

Nghiêm khắc mà nói, Lữ Đông Lưu đã cũng coi là chân chính người trong tu hành, thực lực chân chính vượt qua xa trong thế tục nhân vật cùng

cảnh có thể so sánh.

Nữ tử đeo kiếm kinh ngạc nói: "Tô gia đem tin tức như vậy truyền ra, hẳn là cũng có ý định mượn tay người khác, diệt trừ Tô Dịch kẻ này ý tưởng?"

Liêu Vận Liễu.

Tiềm Long Kiếm Tông ngoại môn Nhị trưởng lão, có "Đoạn Ly Kiếm" danh xưng, Tiên Thiên Vũ Tông, một thân kiếm đạo tạo nghệ tinh diệu tuyệt luân.

Hai hơn mười năm trước, nàng còn là tông sư ngũ trọng cảnh, liền giết chết qua một vị trong thế tục Tiên Thiên Vũ Tông!

"Đây là tự nhiên, Cổn Châu phủ tổng đốc đánh một trận xong, Tô Dịch kẻ này đã cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia triệt để đoạn tuyệt, hôm nay thiên hạ Đại Chu này, nhưng đều đang đợi lấy xem Ngọc Kinh Thành Tô gia sẽ ứng đối chuyện này ra sao."

Lão già tóc bạc thản nhiên nói, " dưới các loại tình huống này, bả Tô Dịch tiến về trước Ngọc Kinh Thành hành trình thời gian trước thời hạn bạo lộ ra, cùng mượn đao giết người cũng không có khác nhau."

Lê Thương.

Tiềm Long Kiếm Tông ngoại môn đại trưởng lão, Tiên Thiên Vũ Tông Đại viên mãn tồn tại, tục truyền hắn một chân đều đã bước vào bên trong cánh cửa Nguyên Đạo chi lộ, thực lực sâu không lường được.

"Hiện tại, chúng ta gặp phải một lựa chọn."

Lữ Đông Lưu thần sắc bình thản nói, " hoặc là hiện tại động thủ, chỉ cần giết chết Tô Dịch, bí mật trên người hắn liền đem về Tiềm Long kiếm tông chúng ta sở hữu."

"Hoặc là chờ hắn mùng bốn tháng tư lên đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành, chúng ta chọn cơ hành động."

"Hai loại lựa chọn này, có riêng lợi và hại, ta càng có khuynh hướng người sau."

"Dù sao, chúng ta hiện tại còn không rõ ràng lắm, tên Tô Dịch này chiến lực cuối cùng đã cường đại đến mức nào, trong tay có hay không có không muốn người biết mạnh mẽ át chủ bài lớn, mạo muội xuất kích, khác biệt là không khôn ngoan."

Dừng một chút, Lữ Đông Lưu tiếp tục nói, " mà đợi kẻ này tiến về trước Ngọc Kinh Thành thời gian, dọc theo con đường này hắn đã định trước sẽ có không ít ngăn chặn cùng ám sát, bởi như vậy, cũng có thể mượn tay người khác, đến thử một lần kẻ này chi tiết, chỉ cần thời cơ thích hợp, lại cho kia một kích trí mạng."

"Làm như vậy duy nhất tai hại ngay tại ở, kẻ này cực có thể sẽ bị những người khác giết chết, tại cướp đoạt kia trên người Tạo Hóa thời gian, sẽ thêm ra rất nhiều biến số."

Dứt lời, Lữ Đông Lưu đưa tầm mắt nhìn qua Lê Thương cùng Liêu Vận Liễu , đạo, "Các ngươi cảm thấy thế nào?"

Lê Thương cười ha hả nói: "Ta cùng Lữ trưởng lão đồng dạng ý tưởng."

Liêu Vận Liễu do dự một chút, cuối cùng cũng gật đầu đáp ứng.

Tô Dịch không phải là nhân vật tông sư nhất trọng bình thường, hắn kiếm trảm Tiên Thiên Vũ Tông, nếu nói là trong tay hắn không có át chủ bài cực đáng sợ, ai cũng không tin.

Nguyên nhân chính là như thế, bọn hắn ba vị này đến từ Tiềm Long Kiếm Tông đại nhân vật, mới sẽ cẩn thận như vậy.

Đổi lại những người khác. . .

Bọn hắn đều khinh thường tự mình đi chuyến này, chớ nói chi là xuất thủ.

"Vậy quyết định như vậy đi, mùng bốn tháng tư, chúng ta cùng Tô Dịch kẻ này cùng một chỗ lên đường!"

Lữ Đông Lưu trong con ngươi phong mang lóe lên.

. . .

"Linh Tuyết, ta mùng bốn tháng tư sẽ lên đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành, kế tiếp trong một đoạn thời gian, ngươi liền lưu lại tại Thiên Nguyên học cung, chớ có lại đi triển khai."

Sấu Thạch Cư, Tô Dịch ngồi ở ven hồ, nhẹ giọng dặn dò.

Nói qua, hắn ánh mắt nhìn về phía Trà Cẩm, "Ngươi cũng thế."

Văn Linh Tuyết cùng Trà Cẩm đều nhẹ gật đầu.

"Tô thúc thúc, ta đây?"

Trịnh Mộc Yêu không nhịn được hỏi.

Tô Dịch nói: "Ngươi không phải truyền nhân Thiên Nguyên học cung?"

Trịnh Mộc Yêu ngẩn ngơ, chợt ngượng ngập cười mỉa, "Ách, cũng đúng ha ha ~ "

"Công tử, ngươi muốn tự mình tiến về trước sao?" Trà Cẩm ôn nhu hỏi, có chút lo lắng.

Tô Dịch nói: "Nhiều người phiền toái."

Lấy tu vi của hắn, dù là gặp được nguy hiểm trí mạng, cũng có thủ đoạn hóa giải.

Huống chi, hắn lần này đi Ngọc Kinh Thành, cũng không phải là du sơn ngoạn thủy kia cũng không muốn những người khác chộn rộn tiến đến, nói như vậy, thường thường ngược lại sẽ trở thành gánh nặng của mình.

. . .

Tới gần Chạng Vạng thời gian, Ninh Tự Họa lại lần nữa cưỡi Thanh Lân Ưng đến đây.

"Đạo hữu, đây là tạ lễ Lan Sa xuất ra, hoàn xin vui lòng nhận."

Ninh Tự Họa xuất ra một cái hộp ngọc, đưa cho Tô Dịch.

Tô Dịch nói: "Ta cứu nàng thời gian, đã thuận tay thu một đám tinh hồn Minh Diễm Ma Tước, cái này đã đầy đủ rồi, ngươi đem hộp ngọc này lấy về đi."

Ninh Tự Họa lắc đầu nói: "Nhất mã quy nhất mã, đạo hữu lần này ra tay , tương đương với cứu Lan Sa một mạng, nàng xuất phát từ cảm kích xuất ra một chút tạ lễ, cũng là phải kia ngươi nếu như cự tuyệt, trong nội tâm nàng sợ là sẽ phải băn khoăn rồi."

Tô Dịch theo không muốn tại bực này việc nhỏ trên nói dóc, mắt thấy Ninh Tự Họa thái độ kiên định, hắn cũng lười nói cái gì nữa, lúc này nhận hộp ngọc.

Ninh Tự Họa thản nhiên cười nói, ánh mắt ý vị thâm trường, "Đạo hữu không mở ra nhìn xem bảo bối trong hộp ngọc này sao?"

Tô Dịch khẽ giật mình, tạ lễ này chẳng lẽ còn có thể có cái gì đặc thù hay sao?

Hắn tiện tay mở hộp ngọc ra, vốn là một trận Linh quang mỹ lệ rực rỡ lan tràn ra, rồi sau đó mới nhìn rõ ràng, Linh quang rực rỡ này, là từ một chuỗi ngọc châu trên hiện ra đến.

Một chuỗi ngọc châu này chỉ Năm khối, theo thứ tự là màu đỏ, màu xanh, màu vàng, màu trắng, màu đen, riêng phần mình hòa hợp Bính Hỏa, Thanh Ất, Canh Địa, Canh Kim, Nhâm Thủy Năm chủng Linh khí, lẫn nhau chiếu rọi, đúng như Ngũ Hành thay đổi liên tục, vô cùng đẹp đẽ.

"Ngũ Uẩn Linh châu?"

Tô Dịch không khỏi ngoài ý muốn.

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu các đại đạo thống ở bên trong, thường thường biết luyện chế "Ngũ Uẩn Linh châu" cho môn hạ Dưỡng Lô Cảnh đệ tử rèn luyện đạo cơ.

Tuy nói không nổi hiếm có, nhưng đối với Dưỡng Lô Cảnh đệ tử mà nói, bực bảo bối này không thể nghi ngờ thích hợp nhất bản thân tu luyện.

Nhưng Tô Dịch lại không nghĩ rằng, tại đây thế tục tới giới, lại vẫn có thể nhìn thấy bực bảo bối này.

Cần biết, Ngũ Uẩn Linh châu tế luyện, cần sưu tập đủ nhiều "Ngũ Hành linh khí", lúc sau Linh Đạo tu sĩ tự tay ra tay, lấy bí thuật uẩn dưỡng, mới có thể luyện chế ra bực bảo bối này đến.

Mà tại Thương Thanh Đại Lục này, cả Nguyên Đạo tu sĩ đều được xưng Lục Địa Thần Tiên, cực kỳ hiếm thấy, càng không nói đến là Linh Đạo tu sĩ.

Tục truyền, cũng chỉ có bên trong Thương Thanh Đại Lục bá chủ "Đại Hạ Quốc", mới hư hư thực thực tồn tại Linh Đạo tu sĩ nhiều loại tin đồn.

Ninh Tự Họa cười tủm tỉm nói: "Lan Sa biết tu vi đạo hữu về sau, cố ý đem một chuỗi Ngũ Uẩn Linh châu này xuất ra, chỉ cần đạo hữu ưa thích, ta liền yên tâm."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Vị bằng hữu này của ngươi là từ đâu lấy được bảo vật này?"

Ninh Tự Họa suy nghĩ một chút, nói ra: "Lan Sa đến từ Đại Tần ba đại tu hành thế lực một trong Đông Hoa Kiếm Tông, thân phận nàng cực kỳ đặc thù tôn quý, đối cái khác người mà nói, Ngũ Uẩn Linh châu này có thể nói khó gặp của quý, nhưng đối với nàng mà nói, muốn có được cũng không tính rất khó khăn."

"Nguyên lai là tông môn đệ tử."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Hắn ngược lại cũng biết, Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần cái này ba cái ranh giới giáp giới thế tục trong quốc gia, lấy Đại Tần Quốc lực lượng cường thịnh nhất.

Vẻn vẹn lấy tu hành lực lượng mà nói, Tần quốc cảnh nội liền có ba đại thế lực tu hành, viễn không là chỉ có một Tiềm Long Kiếm Tông Đại Chu

có thể so sánh.

Lan Sa này đến từ Đại Tần Đông Hoa Kiếm Tông, cả Ninh Tự Họa đều nói thân phận nàng cực kỳ đặc thù tôn quý, kia tự nhiên viễn không phải bình thường trên ý nghĩa Tu Hành Giả có thể so sánh.

Lại trò chuyện chỉ chốc lát, Ninh Tự Họa liền cáo từ.

Lúc gần đi, cũng là đem Văn Linh Tuyết cùng một chỗ mang đi.

Từ ngày này lên, Tô Dịch sinh hoạt cuối cùng trở nên nhàm chán đứng lên.

Ngoại trừ tu luyện, chính là chỉ điểm Trà Cẩm tu luyện, thuận tiện cũng giúp đỡ ấu thú Xích Nghê khai linh trí, truyền thụ một môn danh gọi "Vạn Tượng Luyện Tinh Quyết" yêu đạo phương pháp tu hành.

. . .

Hai ngày sau.

Cũng chính là ba mươi tháng ba, Viên gia đứng đầu Viên Vũ Thông, mang theo Viên Lạc Hề, Viên Lạc Vũ, Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên đám người, cùng với Quảng Lăng thành Hoàng gia đứng đầu Hoàng Vân Trùng tự mình đến nhà bái phỏng.

Tô Dịch an bài yến hội, cùng uống rượu nói chuyện với nhau.

Cuối cùng, Phong Hiểu Phong cùng Phong Hiểu Nhiên bị Tô Dịch giữ lại, tịnh tại làm thiên mang đến trong Thiên Nguyên học cung tu hành.

Làm như thế, cũng là tránh cho một đôi huynh muội này lại bị những đối thủ kia uy hiếp cưỡng bức rồi.

. . .

Mùng một tháng tư.

Tô Dịch liền một mạch, ước chừng hao tổn đi bảy gốc tứ phẩm Linh dược, một lần hành động đem tông sư cảnh nhất trọng tu vi đạt đến viên mãn tình trạng.

Nó trái tim chi địa Bính Hỏa tính linh đạo quang, đủ đến tám cao trăm trượng không!

Điều này đại biểu lấy một loại nội tình Đại Đạo cực kỳ khủng bố.

Lấy Tô Dịch kiếp trước lịch duyệt, đều chưa chừng nghe nói, Đại Hoang Cửu Châu xưa nay đến nay năm tháng ở bên trong, có ai tại Dưỡng Lô Cảnh rèn luyện trái tim chi địa thời gian, có thể làm đến một bước này rồi.

Cũng là hôm nay, Tô Dịch một lần hành động bước vào tông sư nhị trọng cảnh, bắt đầu tu luyện gan.

Lá gan giả, cây tới thuộc, nuôi dưỡng Ất Mộc tính linh, rèn luyện nơi đây, nhưng khơi thông kinh mạch quanh thân, bồi dưỡng một thân sinh cơ, hóa giải bên trong thân thể bệnh trầm kha không khí dơ bẩn, cổ vũ tinh khí thần.

Đạt đến chuyện này, làm cho Tô Dịch thực lực so với lúc trước, cường đại rồi không chỉ một lần.

. . .

Mùng hai tháng tư.

Tô Dịch thu được một phong thơ đến từ Ngọc Kinh Thành Lục hoàng tử Chu Tri Ly.

Tại trên thư, Chu Tri Ly lấy một loại vô cùng lo lắng lo lắng giọng điệu nói với Tô Dịch, hôm nay Đại Chu, đều biết đạo Tô Dịch đem tại mùng bốn tháng tư lên đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành.

Rất nhiều nhân vật tàn nhẫn trong thế lực lớn đều đã rục rịch, ý đồ tại trên đường đi ngăn chặn Tô Dịch, cướp đoạt cơ duyên trên người Tô Dịch.

Trong đó không thiếu một chút lão gia hỏa thoái ẩn nhiều năm.

Tại thư từ cuối cùng, Chu Tri Ly dặn dò Tô Dịch phải tất yếu cẩn thận, như có khả năng, chờ mong Tô Dịch tốt nhất cải biến hành trình.

Xem xong thư thư, Tô Dịch cười trừ.

. . .

Mùng ba tháng tư.

Tô Dịch bả Trà Cẩm mang đến Thiên Nguyên học cung, cùng Ninh Tự Họa giao hẹn, tại khoảng cách "Bảo Sát Yêu Sơn" khoảng nghìn lý bên ngoài Kim Liễu Thành gặp mặt.

Ninh Tự Họa cũng sẽ thông báo cho Trấn Nhạc Vương Mộc Hi, đến lúc đó cùng một chỗ tiến về trước Bảo Sát Yêu Sơn.

. . .

Mùng bốn tháng tư.

Sáng sớm, dưới bầu trời lấy tí tách tí tách mưa nhỏ.

Tô Dịch giống nhau lúc trước loại, rửa mặt, tu luyện về sau, lúc này mới thay đổi chỉnh tề quần áo, chống đỡ một thanh ô giấy dầu, một người đã đi ra Sấu Thạch Cư.

Hắn vốn là ở Tiên Đỉnh Ký trong thành ăn một bữa điểm tâm nóng hôi hổi, lúc này mới cất bước hướng ngoài cửa thành bước đi.

Giống như năm đó ly khai Vân Hà Quận thành thời gian đồng dạng, đối với Tô Dịch mà nói, càng ưa thích lấy bước chân đo đạc núi sông đại địa, lấy đạo tâm quan sát phong quang ven đường.

Ăn sương uống gió, dãi gió dầm mưa.

Đoạn đường này chứng kiến, làm cho nghe thấy, nhận thấy, đoạt được, chính là tu hành.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 269: Văn Châu Vương Trác

Mùng bốn tháng tư.

Đối với Đại Chu người bình thường mà nói, một cái lại bình thường bất quá thời gian.

Nhưng đối với Đại Chu cảnh nội rất nhiều thế lực lớn mà nói, ngày hôm nay có không đồng dạng như vậy ý nghĩa.

Bởi vì hôm nay, mười bảy tuổi thiếu niên Võ Tông Tô Dịch, sắp sửa lên đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành!

Âm thầm sớm có sóng lớn mãnh liệt.

Sát cơ tứ phía!

Lăng Giác lĩnh.

Nằm ở Cổn Châu Thành ước chừng hơn một trăm dặm trong một mảnh núi sâu, nhân tựa như "Lăng Giác" mà được gọi là.

Ở trên núi đá dốc đứng, ít ai lui tới.

Một cái thổ địa miếu rách nát không biết tu kiến năm nào tháng nào lẻ loi trơ trọi sừng sững tại một bên đường núi.

Miếu thờ đại môn đổ sụp mục nát, trong đó mạng nhện bụi bặm giăng đầy, thờ phụng thổ địa công con tò te nặn bằng đất sét từ lâu sụp xuống

thành hòn đá đầy đất.

Tới gần chạng vạng tối.

Nghiêng Phong mưa phùn, hơi nước thấp nặng.

Theo trên sơn đạo uốn lượn quanh co se lạnh, đi tới một cái thiếu niên áo bào xanh chống đỡ cái dù giấy dầu, nếu như đi bộ nhàn nhã giống như, dáng vẻ nhàn nhã.

Đúng là Tô Dịch.

Sáng sớm theo Cổn Châu Thành xuất phát, hắn trên đường đi bộ, bôn ba núi sông tầm đó, trên đường cơ hồ không sao cả nghỉ ngơi, đến bây giờ, cũng vẻn vẹn chỉ cảm thấy một hồi đói khát mà thôi.

Đến đây trước miếu thổ địa rách nát, Tô Dịch giương mắt nhìn sắc trời một chút, quyết định ở đây làm sơ nghỉ ngơi và hồi phục.

Suy nghĩ một chút, hắn đưa tay vỗ vỗ Dưỡng Hồn hồ lô bên eo , nói, "Khuynh Oản."

Dưỡng Hồn hồ lô phun ra một đám khói trắng, sương mù lượn lờ ở bên trong, một bộ huyết hồng váy Khuynh Oản vô căn cứ mà ra.

"Tiên sư có gì phân phó?"

Thiếu nữ thanh lệ ngốc manh, đôi mắt thật to nhút nhát e lệ đấy.

So sánh với trước đây, Khuynh Oản khí tức trên thân đã hoàn toàn cùng nhân loại bình thường không có gì khác biệt, thân thể mềm mại yểu điệu, da thịt trong suốt như bạch ngọc, thanh âm mềm nhu ngọt ngào, xinh đẹp đáng yêu.

"Đi bắt chút món ăn dân dã, nhớ kỹ không cần đi quá xa."

Tô Dịch phân phó nói.

"Ừm!"

Khuynh Oản vội vàng đáp ứng.

Nàng xinh đẹp thân ảnh lóe lên, liền hóa thành một áng đỏ biến mất tại bên trong màn mưa.

Tô Dịch thu hồi dù che mưa, đẩy cửa đi vào thổ địa miếu, rồi sau đó xách ra ghế dựa mây, thoải mái mà nằm ở trong đó, xuất ra một phần địa đồ xem tường tận.

Cổn Châu Thành cùng Ngọc Kinh Thành tầm đó, cách xa nhau có hai nghìn dặm xa xôi, trên đường đi ngoại trừ từng tòa trùng điệp chập chùng núi lớn, còn có trùng trùng điệp điệp dòng sông, Sa Mạc, Đại Hồ. . .

Đương nhiên, còn thật nhiều thành trì.

Dựa theo Tô Dịch quy hoạch lộ tuyến, nếu như đi bộ tiến về trước, muốn đến Ngọc Kinh Thành, trên đường đi tối thiểu muốn vượt qua ba hòn núi lớn, chín đầu Đại Hà, cùng với mười chín tòa thành trì.

Bất quá, Tô Dịch ngược lại không nóng nảy gấp rút lên đường.

Hắn từ lâu cùng Ninh Tự Họa, Mộc Hi giao hẹn, sẽ ở khoảng cách Bảo Sát Yêu Sơn hơn mười dặm trong Kim Liễu Thành gặp mặt.

Đến lúc đó, hội tiến về trước Bảo Sát Yêu Sơn tìm tòi, lại lên đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành.

"Vỗ cước trình của ta, không xuất ra năm ngày lại đến Kim Liễu Thành kia."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Bảo Sát Yêu Sơn, vào vị trí với hắn lần này làm cho chế định hình thành lộ tuyến lên, qua Bảo Sát Yêu Sơn, liền có thể đến Bạch châu cảnh nội.

Mà Bạch châu chính là tiếp giáp Ngọc Kinh Thành Kinh Kỳ chi địa, đến đó trong, không xuất ra hai ngày thời gian, là có thể đến Ngọc Kinh Thành.

Thu hồi địa đồ, Tô Dịch xuất ra một cái hồ lô rượu từng miếng từng miếng uống.

Sắc trời dần dần ảm đạm, tỉ mỉ mưa rơi đã có dấu hiệu biến lớn, giọt mưa nện ở tổn hại miếu thờ mái ngói lên, phát ra tí tách tí tách thanh âm.

Núi hoang, miếu đổ nát, chạng vạng tối ngày mưa, thiên địa một mảnh hồ đồ minh.

Tô Dịch ngồi một mình ở bên trong bóng tối, lại dương dương tự đắc.

Chỉ bụng lại càng ngày càng đói bụng. . .

Hắn lông mày không khỏi hơi nhíu lên, Khuynh Oản nha đầu kia đều đã có được so sánh tông sư lực lượng, như thế nào liền níu một chút món ăn dân dã đều phải hao phí thời gian dài như vậy?

Đúng lúc này, một vòng hồng ảnh nhẹ nhàng vào.

Đúng là Khuynh Oản, trong tay nàng vồ bắt lấy một cái cực lớn màu vàng mãng xà, lắp bắp nói: "Tiên sư, nhường người đợi lâu."

Tô Dịch hỏi: "Vì cái gì trì hoãn lâu như vậy?"

Khuynh Oản có chút ngượng ngùng thấp đầu đẹp, lắp bắp nói: "Quán Nhi trên đường đi ngược lại gặp được không ít thỏ con cùng nai con, nhưng chúng nó xem ra rất hiền lành đấy, Quán Nhi không hạ thủ, vẫn tại tìm thích hợp con mồi, thật vất vả mới tìm được con mãng xà này. . ."

Tô Dịch lấy tay nâng trán, khóe môi hơi hơi co quắp một cái, "Vậy ngươi có thể đối với mãng xà này hạ thủ được?"

Khuynh Oản vội vàng giải thích: "Ây. . . Không phải là Quán Nhi giết nó, mãng xà này là bị một cái diều hâu giết chết, Quán Nhi ra tay đuổi đi diều hâu, bả mãng xà này mang về."

Tô Dịch: ". . ."

Bái kiến thiện lương đấy, chưa thấy qua như thế thiện lương đấy, tu hành hạng người, nào có không sát sinh hay sao?

"Còn thật là khó khăn cho ngươi rồi."

Tô Dịch một hồi lắc đầu, bắt đầu bận rộn.

Không bao lâu, một đống lửa rào rạt thiêu đốt, mãng xà màu vàng kia bị băm đã thành từng khối chuỗi lên, đặt ở trên đống lửa thiêu đốt.

Khuynh Oản cẩn thận ngồi xổm ngồi ở một bên, nhìn Tô Dịch thủ pháp thành thạo thịt nướng, đuôi lông mày lúc giữa đều là vẻ yên tĩnh.

"Ăn sao?"

Rất nhanh, Tô Dịch cầm lấy một chuỗi thịt rắn nướng đến khô vàng chảy mỡ, hỏi Khuynh Oản.

Khuynh Oản liền vội vàng lắc đầu.

Tô Dịch thấy thế, bản thân hưởng thụ đứng lên, vừa ăn thịt vừa uống rượu, không cũng khoái chăng.

Không thể không nói, tại đây trong đêm mưa núi hoang, ăn nướng chín mạnh mẽ thịt rắn, có một phen đặc biệt tư vị.

Rầm rầm ~~

Mưa càng lúc càng lớn, mái hiên chảy xuôi màn mưa thật giống như phiêu tán rơi rụng màn nước giống nhau.

Sắc trời càng u tối.

Tô Dịch ăn uống no đủ, chứng kiến thời tiết như vậy, cũng không nhịn được nhíu nhíu mày, đang suy nghĩ có hay không phải đi suốt đêm đường thời gian.

Đột nhiên, một hồi tiếng bước chân rất nhỏ tại bên ngoài miếu đổ nát vang lên.

Rất nhanh, mưa rào xối xả ở bên trong, một cái nam tử xuyên qua áo tơi mang mũ rộng vành bước đi tiến vào trong miếu đổ nát.

Thân ảnh người đến cực kỳ cao to, làm cho người ta cảm thấy áp bách cảm giác, toàn thân mưa chảy xuống, lại hướng không tiêu tan cái kia toàn thân xơ xác tiêu điều thiết huyết khí tức.

Nam tử mũ rộng vành vừa mới vào, liền triều Tô Dịch ôm quyền chào, "Tô công tử, đại nhân nhà ta tại dưới đây hai mươi dặm bên ngoài 'Long Kiều Dịch' thiết yến, đặc phái ta tới mời công tử tiến về trước!"

Thanh âm hắn trầm hồn, nặng nề như tiếng sấm, chấn động miếu đổ nát mái ngói đều khẽ run lên.

Ở bên trong ghế dựa mây, Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Đại nhân nhà ngươi là ai?"

Nam tử mũ rộng vành vẫn bảo trì ôm quyền chào tư thái, trầm giọng nói: "Đợi công tử đến liền biết rõ."

Tô Dịch ồ một tiếng, nói: "Thâm sơn hoang dã, mưa to tầm tã, đại nhân nhà ngươi lại có thể để ngươi tại đây trong miếu đổ nát tìm được ta, còn trước thời hạn an bài yến hội, ngược lại là có chút bổn sự."

Nam tử mũ rộng vành trầm giọng nói: "Công tử như nhận bị mời đến, kính xin theo ta cùng nhau đi tới."

"Ta như không chấp nhận đây?"

Tô Dịch thản nhiên nói.

"Đại nhân nhà ta nói, công tử đã có độc thân tiến về trước Ngọc Kinh Thành đại khí phách, nguyên liệu đến cũng sẽ không sợ hãi đến đây dự tiệc sự tình rồi."

Dừng một chút, nam tử mũ rộng vành nói, " đại nhân nhà ta cũng nói, như Tô công tử cự tuyệt, liền để cho ta lựa chọn hai loại chết kiểu này."

Tô Dịch nhíu mày: "Hai loại nào?"

Nam tử mũ rộng vành hơi hơi ngẩng đầu, lộ ra dưới mũ rộng vành cái kia một đôi lạnh nhạt gần như vô tình con mắt, trầm giọng nói:

"Hoặc là bị Tô công tử giết, hoặc là bị đại nhân nhà ta giết."

Xùy!

Tô Dịch cong ngón búng ra, một đám kiếm khí ngang trời dựng lên, tựa như tia chớp đâm về yết hầu nam tử mũ rộng vành.

Nam tử mũ rộng vành đồng tử bỗng nhiên co rút lại như châm, nhưng lại đứng ở đó không chút sứt mẻ.

Một màn kia kiếm khí tại đến nam tử mũ rộng vành yết hầu một tấc chi địa lúc, đột ngột nổ nát vụn, tiêu tán vô tung.

Nam tử mũ rộng vành hít thở sâu một hơi, chắp tay nói: "Đa tạ Tô công tử ân không giết!"

Hắn tóc mai, cái cổ, trên sống lưng thấm ra tầng một mồ hôi lạnh, có thể thấy được hắn cũng không phải là tượng mặt ngoài bình tĩnh như vậy.

"Dẫn đường đi."

Tô Dịch theo trên ghế mây vươn người đứng dậy, đem Khuynh Oản gọi trở về bên trong Dưỡng Hồn hồ lô bên eo.

. . .

Long Kiều Dịch.

Một cái Dịch Trạm tu kiến tại trên sơn đạo vắng vẻ, trước đình là một cái sân rất lớn, trong sân chằng chịt đứng sừng sững lấy năm tòa từ cự thạch dựng lầu các.

Mưa rào xối xả, cảnh ban đêm u tối.

Lúc này chính giữa một tòa cự đại chừng ba tầng lầu trong lầu các, đèn đuốc sáng trưng, lộ ra ấm áp.

Nam tử mũ rộng vành mang theo Tô Dịch, thừa dịp màn mưa cảnh ban đêm, đi vào bên trong Dịch Trạm, trực tiếp đi tới cái kia một cái trung ương chỗ trong lầu các.

Đẩy cửa vào, sóng nhiệt đập vào mặt, chỉ thấy đèn rực rỡ đốt, thảm đỏ trải đất, lư hương lượn lờ.

Trong điện đường cực lớn, trưng bày lấy một trương bàn gỗ hoa lê thật dài, trên bàn trang trí lấy từng đạo món ăn quý và lạ mỹ vị, trái cây điểm tâm, đều bốc hơi nóng.

Bên ngoài gió thảm mưa sầu, trong phòng lại nhất phái xa hoa lộng lẫy cảnh tượng, cho người tạo thành cực lớn tương phản cảm giác.

Bàn dài đối diện, ngồi một gã nam tử, đầu đội mào, người mặc vũ y, mày kiếm mắt sáng, dáng vẻ hiên ngang.

Nơi bả vai hắn, còn nằm sấp một cái con báo màu đen lười biếng, ánh mắt u lam hiện ra yêu dị khiếp người sáng bóng.

"Đại nhân, Tô công tử tới."

Nam tử mũ rộng vành nghiêm nghị chào.

"Nơi đây ngươi không có chuyện rồi, đi xuống đi."

Nam tử vũ y cười mỉm nhẹ gật đầu, rồi sau đó vươn người đứng dậy, giơ tay phải lên, triều Tô Dịch hơi hơi chắp tay nói:

"Văn châu Vương Trác, bái kiến Tô công tử."

Như đổi lại Đại Chu những võ giả khác, nghe được "Vương Trác" hai chữ, nhất định trước tiên nhớ tới liên tiếp chói mắt mười phần danh hiệu.

Thập Đại học cung một trong "Thiên Hành học cung" Cung chủ, một trong "Mười lớn Tiên Thiên Vũ Tông" Đại Chu, chín vị vương khác họ bên trong "Thanh Tốn vương" . . .

Hắn từ tuổi nhỏ tu hành, năm gần mười bốn tuổi, chính là bước vào tông sư cảnh giới, trở thành Thiên Nguyên học cung cùng đại đệ tử trung hoàn toàn xứng đáng thủ lĩnh.

Thứ mười bảy tuổi bước vào Tiên Thiên Vũ Tông, vẻn vẹn chỉ dùng thời gian mười năm, liền đưa thân Đại Chu Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông hàng ngũ, bị Thập Phương Các bình phẩm làm "Long chương Phượng thế, võ đạo tuyệt tài" .

Thẳng đến bây giờ, Vương Trác đã ba mươi bảy tuổi, cách hắn đặt chân Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới đã qua đi hai mươi năm.

Ai cũng không biết, vị tuyệt tài võ đạo giống như truyền kỳ này, tu vi cuối cùng đến mức nào.

Đương nhiên, Tô Dịch cũng không biết những thứ này.

Mặc dù biết rõ, hắn cũng đã định trước không có khả năng quá để ý rồi.

Đối mặt Vương Trác chào, Tô Dịch đầu nhẹ gật đầu, liền tự mình ngồi ở bàn dài một bên trên ghế ngồi, dáng vẻ rãnh rỗi nói:

"Chỉ nói vậy thôi, ngươi đang ở đây thử thiết yến, lại phái người đi mời ta, là muốn làm gì."

Vương Trác mỉm cười, cũng đồng dạng ngồi xuống, nói: "Tô công tử người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, Vương mỗ tự nhiên cũng sẽ không che che lấp lấp, lần này mời công tử đến đây, là có một cái thiên đại hỉ sự cùng với công tử thương lượng."

"Việc vui?"

Tô Dịch nhíu mày, "Ngươi nói tiếp."

Vương Trác ánh mắt trầm tĩnh, mỉm cười nhìn Tô Dịch, nói: "Người khác đầu tham ý đồ trên người công tử tạo hóa cùng bí mật, mà Vương mỗ càng coi trọng công tử ngươi người này."

Dừng một chút, hắn thân ảnh hơi nghiêng về phía trước, thần sắc thành khẩn nói, " cho nên, Vương mỗ mới có thể cố ý ở đây thiết yến, chỉ vì mời công tử gia nhập thế lực của Vương mỗ."

—— ——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 270: Đây Chút Thủ Đoạn Da Lông Cũng Đều Không Tính

Tô Dịch hơi có chút ngơ ngác.

Gia hỏa này. . . Là muốn mời chào bản thân?

Chỉ thấy Vương Trác cười nói: "Đương nhiên, Tô công tử chắc chắn cảm thấy đường đột, vi biểu thành ý, Vương mỗ có thể cam đoan hai chuyện."

Hắn duỗi ra một ngón tay, "Chuyện thứ nhất, như công tử gia nhập thế lực của Vương mỗ, Vương mỗ có thể cam đoan, Ngọc Kinh Thành Tô gia, không dám tiếp tục đối phó công tử."

Nói qua, hắn duỗi ra ngón tay thứ hai, "Chuyện thứ hai, Vương mỗ có thể cam đoan, nhường công tử không chỉ có cơ hội bước vào con đường tu hành Nguyên đạo, vả lại có có thể được Đại tu sĩ Linh Đạo tự mình chỉ điểm!"

"Lấy công tử nội tình cùng thiên phú, hơn nữa Đại tu sĩ Linh Đạo chỉ điểm, sau này sẽ là bước lên Linh Đạo chi lộ, làm cũng không phải là không có khả năng."

Dứt lời, hắn cười uống một chén rượu, "Đây, chính là Vương mỗ thành ý, kính xin công tử cân nhắc."

Hắn nho nhã lễ độ, ung dung tự tin, ăn nói tự nhiên, tự nhận đối lại bất luận cái gì võ giả ở đây, sợ đều rất khó không động tâm rồi.

Dù sao, đây là hắn Vương Trác cam đoan!

Đáng tiếc, hắn tính sai rồi một sự kiện.

Đối với Đại Chu những võ giả khác mà nói, có lẽ biết rõ hắn Vương Trác vị này Thiên Hành học cung Cung chủ trên đầu quầng sáng hạng gì nhiều, uy thế là bực nào quá lớn.

Nhưng Tô Dịch. . . Căn bản cũng không biết rõ những thân phận của hắn.

Lui một bước nói, cái nào sợ sẽ là biết rõ, cũng đã định trước hội xì mũi coi thường rồi.

Chỉ thấy Tô Dịch thân thủ ngón tay, nhẹ nhàng gõ lấy trước người mặt bàn, nói: "Muốn nghe lời nói thật hay không?"

Vương Trác mỉm cười nói: "Tô công tử cũng có thể nói thẳng, Vương mỗ rửa tai lắng nghe."

Tô Dịch thản nhiên nói: "Ngươi gọi là thành ý, trong mắt ta chính là chuyện tiếu lâm."

"Chê cười?"

Vương Trác dáng tươi cười biến mất, nhíu mày nói, " kính xin công tử giải thích nghi hoặc."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Niệm tại ngươi ngu ngốc phân thượng, ta liền phá lệ nói hơn hai câu."

Ngu ngốc. . .

Vương Trác khóe môi hơi hơi co quắp một cái, dở khóc dở cười, hắn ngược lại muốn xem xem, Tô Dịch có thể đưa ra một cái lý do như thế nào.

"Ta trước chuyến này hướng Ngọc Kinh Thành, vốn là phải giải quyết cùng Tô gia ân oán, ngươi cảm thấy ta sẽ lo lắng Tô gia đối phó ta? Đây là thứ nhất."

Tô Dịch mỉm cười, "Về phần ngươi gọi là Đại tu sĩ Linh Đạo chỉ điểm, tại đây đợi nhân vật, căn bản không đủ tư cách về việc tu hành đối với ta Tô mỗ người khoa tay múa chân."

Vương Trác dáng tươi cười hơi dừng lại, giống bị Tô Dịch cái kia tràn ngập khinh thường miệt thị trong lời nói kinh sợ rồi.

Nửa ngày, hắn mới cảm khái giống như lắc đầu nói: "Tô công tử, trẻ tuổi nóng tính là chuyện tốt, khí phách mười phần cũng là chuyện tốt, người mang không muốn người biết tạo hóa càng là chuyện tốt, thế nhưng là nghe xong ngươi lời nói này, ta sao cảm giác, tại đối với Đại tu sĩ Linh Đạo nhận thức lên, ngươi bỉ Vương mỗ tưởng tượng muốn càng ngu ngốc đây?"

Tô Dịch lạnh nhạt không nói.

Hắn đều chẳng muốn lại giải thích.

Ngu ngốc hai chữ, thường thường liền thể hiện ngay tại lúc này, dù là ngươi nói là lời nói thật, đều sẽ bị coi là khoe khoang khoác lác.

Vương Trác lại uống một chén rượu, cười nói: "Như vậy đi, Tô công tử chỉ cần có hứng thú gia nhập thế lực của Vương mỗ, có yêu cầu gì, tận có thể nói ra, Vương mỗ có thể đáp ứng, hết thảy có thể thỏa mãn."

Hiển nhiên, hắn cũng lười cùng Tô Dịch lại nói dóc Đại tu sĩ Linh Đạo cuối cùng khủng bố đến mức nào, đại khái là cho là, nói đúng là rồi, đối

phương cũng không hiểu, dù sao tuổi còn rất trẻ. . .

Tô Dịch hỏi: "Ngươi là như thế nào tìm được ta sao?"

Vương Trác ánh mắt cân nhắc, nói: "Lẽ nào Tô công tử không biết, theo ngươi sắp tại mùng bốn tháng tư theo Cổn Châu Thành tiến về trước Ngọc Kinh Thành tin tức truyền ra về sau, thiên hạ này rất nhiều thế lực lớn ánh mắt, đều đã rơi vào trên người công tử?"

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Nhưng hẳn là không có ai biết, ta là từ đâu con đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành đấy."

"Không, không ai biết."

"Người nào?" "Thập Phương Các."

Vương Trác mỉm cười, "Theo công tử ly khai Cổn Châu Thành một khắc này, từ Thập Phương Các nuôi dưỡng một đám 'Tật Quang Tước' ngay tại mấy ngàn trượng trên không trung theo dõi công tử nhất cử nhất động."

"Những Tật Quang Tước này cực kỳ thông linh, có thể phối hợp hành động, vô luận công tử đi tới chỗ nào, tung tích của ngươi chắc chắn sẽ bị trước tiên bị Thập Phương Các người biết được, rồi sau đó, lại vô cùng đắt đỏ giá tiền bán cho người muốn biết được tung tích của công tử."

Nói đến đây, hắn hơi thịt đau nói: "Ta vì trước tiên cùng công tử gặp mặt, nhưng bỏ ra ước chừng năm trăm khối tam giai Linh Thạch."

"Thập Phương Các. . ."

Tô Dịch thâm sâu con mắt hơi hơi chớp động.

Hắn cũng không nghĩ tới, cái này lấy tin tức linh thông lấy xưng hậu thế thế lực thần bí, lại hội mượn bản thân tiến về trước Ngọc Kinh Thành cơ

hội, lấy chào hàng tung tích của mình đến đại phát hoành tài!

Đây giống như là tại hành động những địch nhân kia trinh sát, vô luận bản thân đi đến đâu, chỉ cần có người đào được rất tốt giá tiền, có thể trước tiên tìm được bản thân!

"Tô công tử cũng nhìn thấy, cả Thập Phương Các cũng đang giúp những đối thủ của ngươi một tay, đoạn đường này muốn đi trước Ngọc Kinh Thành. . . Nhất định là sát cơ tứ phía."

Vương Trác nhẹ giọng nói, " nhưng nếu ngươi gia nhập thế lực của Vương mỗ, đây hết thảy hung hiểm đều muốn là thoảng qua như mây khói."

Tô Dịch lại cười rộ lên, nói: "Không, ta ngược lại cho là đây là một chuyện tốt."

Vương Trác khẽ giật mình, hơi nghi hoặc một chút nói: "Chuyện tốt?"

"Nói thật, ta dọc theo con đường này cùng lúc đó suy nghĩ, vạn nhất những đối thủ muốn giết ta tìm không được ta nhưng nên làm cái gì bây giờ."

Tô Dịch thần sắc thản nhiên nói, " còn có Thập Phương Các giúp đỡ, ta an tâm."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Bất quá, Thập Phương Các lại vẫn cầm tung tích của ta đến phát tài, có thể nói là bụng dạ khó lường, chờ sau này tìm một cơ hội theo chân bọn họ tính toán đây một khoản là được."

Vương Trác nghe xong, triệt để ngơ ngẩn, thật lâu trầm mặc.

Hắn vốn tưởng rằng, lần này mời Tô Dịch dự tiệc, dựa vào bản thân khai ra điều kiện, lấy Tô Dịch dưới mắt hung hiểm tình cảnh, chắc chắn sẽ đáp

ứng bản thân mời.

Nhưng người nào nghĩ. . .

Hoàn toàn liền không phải như vậy!

Tô Dịch hỏi: "Đúng, có thể hay không nói một chút về thế lực của ngươi?"

Vương Trác ổn ổn tâm thần, dáng tươi cười cởi mở nói: "Như công tử đáp ứng gia nhập, Vương mỗ thì sẽ tri vô bất ngôn (không biết không nói)."

Tô Dịch nói: "Ta như cự tuyệt đây?"

Vương Trác ngưng mắt nhìn Tô Dịch một lát, khẽ thở dài: "Ta hy vọng Tô công tử chớ để muốn cự tuyệt, lại nghiêm túc nghiêm túc cân nhắc, nói thật, công tử tuổi còn trẻ, vả lại người mang đại tạo hóa, về sau tiền đồ không thể hạn lượng, ta thật là không muốn làm cho công tử như vậy chôn xương tại nơi dã ngoại hoang vu này."

Nói đến đây, bầu không khí bỗng nhiên trở nên nặng nề áp lực rất nhiều.

Tại trên bờ vai Vương Trác, con báo màu đen kia cũng là ngẩng đầu, u lam yêu dị đồng tử lạnh buốt nhìn về phía Tô Dịch.

Tô Dịch cười cười, nói: "Thử xem?"

Vương Trác đã trầm mặc.

Nửa ngày, hắn than nhẹ một tiếng, nói: "Cần gì đến quá thay? Tô công tử cũng biết, đây Long Kiều Dịch bốn phía, sớm mai phục có một cuộc sát cơ, có tinh thông trận pháp tông sư ngũ trọng cảnh nhân vật, có am hiểu ám sát Tiên Thiên Vũ Tông, có. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch vươn người đứng dậy, lạnh nhạt nói: "Mau động thủ đi."

Vương Trác lại uống một chén rượu, vỗ nhè nhẹ trên bờ vai màu đen con báo, tiếc hận nói: "Xác thực đáng tiếc. . ."

Xôn xao rồi~

Hắn thân ảnh đột nhiên tượng hư ảo quang ảnh giống như, hư không tiêu thất trên ghế ngồi.

Theo sát lấy, từng chiếc từng chiếc đèn rực rỡ dập tắt, cả tòa tráng lệ cung điện bỗng nhiên lâm vào trong bóng tối.

Oanh! Oanh! Oanh!

Đinh tai nhức óc vang lên ầm ầm, bốn phía đại điện, có ngập trời hỏa diễm mãnh liệt dựng lên, xen lẫn sấm gió tia chớp, sát khí cuồn cuộn. Nháy mắt mà thôi, đại điện này thật giống như hóa thành cuồng bạo luyện ngục, Phong, Lôi, Hỏa, Vụ bốn loại sức mạnh hóa thành tựa là hủy diệt công kích, triều lẻ loi trơ trọi ngồi ở đó Tô Dịch bao trùm đi tới.

"Một cái chịu không nổi vào mắt không quan trọng pháp trận mà thôi."

Tô Dịch bên môi nổi lên một tia giọng mỉa mai vẻ.

Theo tiến vào đại điện này lúc, hắn liền nhìn ra, trong cung điện trang trí hai mươi tư chén nhỏ đèn rực rỡ, đều là bày trận tới khí.

Bao gồm trên đất thảm đỏ, bàn dài trang trí, ngay cả Vương Trác chỗ ngồi, đều tất cả tàng huyền cơ.

Mà tại cùng Vương Trác nói chuyện với nhau lúc, Tô Dịch đã sớm đem đại trận này hết thảy nhìn ra.

Suy nghĩ lúc, hắn từ lâu vươn người đứng dậy, cong ngón búng ra.

Xùy!

Một đám kiếm khí màu xanh sáng long lanh sáng chói ngang trời mà ra, trảm tại bên ngoài hơn mười trượng một chén đèn rực rỡ bên trên.

Ầm!

Đèn rực rỡ nổ tung.

Một mảnh mãnh liệt như thác nước giống nhau hỏa diễm nước lũ, khó khăn lắm đến trước người Tô Dịch ba thước chi địa, liền bỗng nhiên tán loạn, hóa thành nhỏ vụn phù văn quang vũ tiêu trừ.

Xùy! Xùy! Xùy!

Sau đó, Tô Dịch liên tục gảy mười ngón tay, chỉ thấy một đạo lại một đạo kiếm khí màu xanh nâng lên, trong bóng đêm giăng khắp nơi, án lấy bất đồng trình tự, chém về phía bất đồng đèn rực rỡ.

Làm xong những thứ này, Tô Dịch cũng không thèm nhìn tới, quay người triều đại điện bước ra ngoài.

Mà ở sau lưng hắn, sinh ra một hồi phanh phanh phanh nổ nát vụn thanh âm, đó là từng chiếc từng chiếc đèn rực rỡ bị kiếm khí bổ ra thanh âm.

Những thứ kia từ trận pháp biến thành sấm sét, phong bạo, sát sương mù. . . Đều tại Tô Dịch phía sau nhao nhao tán loạn, như rút đi như thủy triều đấy.

Trước sau bất quá ba cái trong nháy mắt công phu, sự bố trí này tại trong cung điện đại trận ầm ầm bị diệt.

Mà Tô Dịch, lại dáng vẻ rãnh rỗi đẩy cửa đi ra ngoài.

. . .

Ngoại giới đêm mưa tầm tã, thiên địa lờ mờ.

Khoảng cách Long Kiều Dịch đứng hơn mười trượng bên ngoài, Vương Trác khinh khẽ vuốt vuốt con báo màu đen trong ngực, ánh mắt nhìn xa xa cái kia đột nhiên lâm vào trong bóng tối lầu các, không khỏi khẽ thở dài:

"Như thế một cái kinh thái tuyệt diễm đám thiếu niên, ta thật là không bỏ được hắn chết. . ."

Tại Vương Trác bên cạnh, đứng thẳng một cái chân cao khoảng một trượng uy mãnh cự hán, tay cầm một cây dù, giúp đỡ Vương Trác vật che chắn rơi nhiều như mưa hạ xuống mưa.

Cự hán bản thân lại hoàn toàn bại lộ tại mưa trung , mặc cho cọ rửa.

Uy mãnh cự hán nhếch miệng cười cười, ồm ồm nói: "Đại nhân, chúng ta không giết hắn, hắn cũng sẽ bị những người khác giết chết, thà rằng như vậy, thua kém hơn nhường trên người hắn tạo hóa tiện nghi chúng ta."

"Tạo hóa. . ."

Vương Trác ánh mắt lập loè, thổn thức nói, " người chết vì tiền chim chết vì ăn, cổ nhân nói không sai a."

Nói qua, hắn quay đầu nhìn về phía một bên kia, đứng nơi đó một cái tinh thần quắc thước, thân ảnh nhỏ gầy lão giả.

"Dũng Minh huynh bố trí 'Tiểu Lôi hỏa trận' cũng không phải tục, theo ta thấy, mặc dù giết không chết cái kia Tô Dịch, cũng đủ để đánh cho trọng thương."

Vương Trác bình luận.

Lão giả gầy gò xoa xoa trên mặt mưa, khiêm tốn nói: "Đại nhân khen trật rồi, tiểu lão điểm ấy bày trận chi đạo, cũng bất quá là da lông mà thôi."

Lời tuy nói như vậy, hai đầu lông mày lại hiển thị rõ đắc ý.

Nhưng vào lúc này ——

"Da lông? Theo Tô mỗ xem, trận pháp này tới thô bỉ, cả da lông cũng chưa nói tới."

Kèm theo một đạo lạnh nhạt thanh âm, tại Vương Trác đám người kinh ngạc ánh mắt nhìn chăm chú, Tô Dịch cái kia dài thường thượt thân ảnh thản nhiên từ đằng xa cái kia một ngôi lầu các trong đại điện đi ra.

Hắn vốn là chống lên cái dù giấy dầu, Lúc này một cước đi vào mưa rơi tầm tã trong bóng đêm, triều Vương Trác bọn hắn bên kia đi đến.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 271: Kiếm Hoành Trường Không Chiếu Núi Sông

"Sao. . . Sao có thể như vậy. . ."

Lão giả gầy gò nghẹn họng nhìn trân trối, cả kinh thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Từ hắn bố trí Tiểu Lôi hỏa trận, chính là Tiên Thiên Vũ Tông bị nhốt trong đó, không chết cũng phải trọng thương.

Nhưng bây giờ, Tô Dịch lại giống như người không việc gì giống như lông tóc không tổn hao gì đi ra!

"Quả nhiên, vị Tô công tử này rất là không đơn giản."

Vương Trác cũng ngơ ngác một chút, chợt liền thổn thức cảm khái không thôi.

Tựa hồ, hắn cũng không phải quá kinh ngạc.

"Trận pháp trói không được, nhưng không hẳn như vậy giết không chết."

Một bên cự hán khôi ngô nhếch miệng nói, đồng tử như màu đỏ tươi kia chuông đồng, hiện ra khí tức khát máu tàn bạo khiếp người.

Xùy!

Bỗng dưng, ở bên trong tầm tã mưa rơi, một đám tiếng xé gió tinh tế nhẹ không thể nghe lên.

Tô Dịch một tay nắm lấy cái dù giấy dầu, tay phải tùy ý tại trong hư không một chút.

Chỉ thấy trong bóng đêm lờ mờ, một thanh đen kịt mũi tên tại khoảng cách Tô Dịch một trượng chi địa lúc, phịch một tiếng nổ nát vụn.

Nhưng này vẻn vẹn chỉ bắt đầu ——

Coong! Coong! Coong!

Một hồi đánh đàn giống như dồn dập tiếng rít ở trong màn đêm quanh quẩn, theo bốn phương tám hướng trong hư không, bỗng nhiên lướt đến từng đạo phong nhận.

Những phong nhận kia mỏng như cánh ve, tựa như lá liễu, gần như trong suốt, lại bộc lộ ra phong mang lăng lệ ác liệt khiếp người.

Hư không giống như bị xé nứt ra từng đạo ngổn ngang lộn xộn khe hở.

Từng đạo phong nhận kia xen lẫn tại ở bên trong mưa, lơ lửng không cố định, rất khó bị phát giác được, khiến người ta khó mà phòng bị.

Đối mặt bực này đột nhiên đến tập kích, đừng nói là Võ Đạo tông sư, chính là Tiên Thiên Vũ Tông, sợ đều rất khó bị bắt được quỹ tích từng đạo phong nhận kia rồi.

Không thể nghi ngờ, người xuất thủ cực kỳ am hiểu đâm sát chi đạo, mượn nhờ màn mưa cảnh ban đêm, thi triển một cuộc đáng sợ tập kích nhằm vào Tô Dịch.

Vương Trác âm thầm gật đầu, ánh mắt như điện, xa xa nhìn phía xa Tô Dịch, giống như muốn xem thử xem, hắn nên như thế nào hóa giải bực này ám sát.

Có thể ra hồ hắn dự liệu, Tô Dịch cũng không né tránh, giống như không hề hay biết giống như, tự mình triều hắn bên này đi tới.

Mắt thấy từng đạo phong nhận kia như thiên la địa võng giống như tiếp cận ——

Nhưng vào lúc này, một đạo bỉ cảnh ban đêm càng thâm trầm u ám kiếm quang theo trong tay Tô Dịch hiện ra, mơ hồ tầm đó, như có một đám hung cầm bướng bỉnh bất thường tiếng Hi..i...iiii âm thanh tới âm vang lên.

Bạch!

Kiếm quang lóe lên.

Hàng trăm hàng ngàn tựa như lá liễu giống nhau phong nhận, đều như giấy mỏng giống như bị hễ quét là sạch, ngay ngắn hướng tại Tô Dịch quanh thân một xích chi địa nổ tung bột mịn.

Cái kia rơi nhiều như mưa vũ mạc, đều giống bị một kiếm này chém ra, phong mang vô cùng, rung động nhân tâm.

"Cái này. . ."

Bên ngoài hơn mười trượng phía sau một cái nham thạch màu đen, một gã nữ tử áo bào đen không khỏi giật mình.

Tại trước đầu gối nàng, ngang dọc lấy một thanh đàn cổ, đây là một thanh cường đại linh khí, dây đàn có thể hóa thành vô hình sóng âm phong nhận, cách không giết địch.

Nữ tử áo bào đen vốn là có được cực kỳ cao thâm tu vi võ đạo, vả lại ở đây trên đàn tạo nghệ đã đạt đến nơi tuyệt hảo, tự tin liền là đối phó Tiên Thiên Vũ Tông, đều đủ để giết rất đúng Phó chật vật không chịu nổi.

Nhưng bây giờ, nàng cái kia tuyệt sát một kích, lại bị một kiếm hóa giải!

Cắn răng một cái, nữ tử áo bào đen mười ngón phất động, đang muốn lại lần nữa đánh đàn giết địch.

Đúng lúc này, một đạo khinh đạm tiếng thở dài vang lên:

"Thuật ám sát, một kích không trúng, liền đem chạy xa Thiên Lý, Đoạn không có khả năng có chút chần chờ, mà ngươi. . . Không thể nghi ngờ không phải là cái thích khách hợp cách."

Thanh âm còn đang vang vọng, nữ tử áo bào đen đều phản ứng không kịp nữa, một đám kiếm khí vô căn cứ chém rụng.

BENG! !

Từng đám cây dây đàn ngay ngắn hướng đứt đoạn, cầm thân từ trung gian bị chém đứt.

Nữ tử áo bào đen vẫn khoanh chân ngồi ở đó, một đám thẳng tắp vết máu theo cái trán nàng bắt đầu, dọc theo mũi, bờ môi, cái cằm, yết hầu, lồng ngực trên đường hạ xuống.

"Thật. . . Tốt kiếm thuật. . ."

Nữ tử áo bào đen trong môi phun ra một câu thanh âm đứt quảng.

Rồi sau đó, kia thân ảnh lặng yên không một tiếng động phân hai nửa, đảo hướng đại địa hai bên, tựa như một quả dưa bị bổ ra, máu tươi như thác nước trút xuống, bị mưa cọ rửa đầy đất.

Lại nhìn Tô Dịch, tự mình triều cất bước, hành tẩu trong đêm mưa.

Tầm tã mưa theo cái dù giấy dầu bốn phía chảy xuống, không đến nhiễm đến hắn tay áo một chút.

Xa xa một màn như vậy, Vương Trác hai đầu lông mày hiện lên một tia ngưng trọng, nói: "Thiết Không, đến lượt các ngươi xuất thủ."

Thứ nhất, cự hán thân ảnh khôi ngô nhẹ gật đầu.

Oanh!

Thiết Không thân ảnh giống như núi, bỗng nhiên bạo dũng ra ngập trời Yêu khí, ánh mắt hắn màu đỏ tươi, toàn thân da thịt điên cuồng sinh sôi ra một tầng lông màu đen như là thép nguội.

"Kết trận!"

Thiết Không hét to, tiếng chấn mây xanh, thật giống như sấm sét gầm thét.

Cách đó không xa, đã nhanh muốn đi ra Long Kiều Dịch đứng cái kia cực lớn đình viện Tô Dịch bước chân dừng lại, đưa tầm mắt nhìn qua, chỉ thấy bốn phía chi địa, lướt đi mười tám đạo thân ảnh tới.

Những thân ảnh này, nữ có nam có, toàn thân Yêu khí tàn sát bừa bãi, hình thành một cái đặc biệt chiến trận.

Oanh!

Bọn hắn lẫn nhau khí tức trên thân hô ứng lẫn nhau, tựa như một cái chỉnh thể giống như, tất cả đều hội tụ tại một chỗ, tràn vào cái kia cực lớn khôi ngô trên người Thiết Không.

Mắt trần có thể thấy, Thiết Không khí tức trên thân bỗng nhiên liên tục tăng lên, uy thế quá lớn, đem cái kia đầy trời mưa đều chấn vỡ vẩy ra.

Một màn thế kia, không thể nghi ngờ quá kinh khủng.

Cùng so sánh, Hạ Hầu Lẫm, Thái Kinh Hải bực này Tiên Thiên Vũ Tông, đều phải kém hơn một mảng lớn.

Cường đại như Âm Sát Môn Phó tông chủ Hoa Liễu Diệp bực này lão ma đầu khí thế, cũng đều không có Thiết Không khiếp người như vậy.

Không thể nghi ngờ, đạt được mười tám cái thân ảnh kia kết chiến trận lực lượng, làm cho Thiết Không thực lực bản thân tăng vọt một mảng lớn!

"Như vậy dù sao cũng nên có thể nắm bắt kẻ này rồi a. . ."

Vương Trác khinh khẽ vuốt vuốt con báo màu đen trong ngực, trong lòng yên lặng không ít.

Thiết Không là một vị bỉ yêu thú cấp chín đáng sợ hơn "Yêu linh" biến thành, bản thể nó chính là trời sinh dị chủng đại lực Bạo Viên, thực lực vốn cũng đủ để so sánh Tiên Thiên Vũ Tông.

Mà mười tám cái thân ảnh kia, đều có lấy tông sư cảnh tu vi, bọn hắn biến thành chiến trận, tên gọi "Lục Hợp Tụ Khí Trận", có thể đem mười tám người tinh khí thần cùng lực lượng, thông qua trận chiến này trận, tất cả đều hội tụ ở tại trên người Thiết Không.

Đây các loại tình huống xuống, Thiết Không tương đương với vô căn cứ đã nhận được mười tám vị nhân vật tông sư lực lượng gia trì!

Vương Trác trong lòng tự hỏi, đổi lại tự mình ra tay, như không sử dụng át chủ bài dưới tình huống, cũng rất khó đánh bại lúc này Thiết Không.

"Sát!"

Như lôi đình hét to ở bên trong, chỉ thấy Thiết Không bạo xung phong liều chết ra, nguy nga như núi thân ảnh, xé rách rơi nhiều như mưa vũ mạc.

Còn cách hơn mười trượng khoảng cách, liền vung tay nắm tay, mãnh liệt ném ra.

Oanh!

Quyền kình kia như một vòng hào nhoáng cuồng bạo huyết sắc mặt trời ở trong màn đêm hiện ra, nghiền nát không khí, mang theo ngập trời sát khí đánh tới hướng Tô Dịch.

Tô Dịch ánh mắt giếng nước yên tĩnh, lạnh nhạt như trước.

Đặt tại tông sư nhất trọng cảnh lúc, hắn cũng có thể thoải mái giết chết Hạ Hầu Lẫm bực này Tiên Thiên Vũ Tông, toàn lực xuất thủ, đều đủ để không đem Hoa Liễu Diệp đây lão ma đầu để ở trong mắt.

Huống chi hắn hôm nay đều đã là tông sư nhị trọng đạo hạnh?

Chỉ thấy ——

Hắn tay áo phồng lên, bỗng dưng vung lên.

Một cỗ vô hình đạo cương lực lượng gào thét mà ra, mang theo đặc biệt tính nóng đạo quang, có thiên nhiên huyền diệu đạo vận khí tức đan vào trong đó.

Oanh! ! !

Bản địa sụp đổ, hư không hỗn loạn.

Thiết Không đập ra cái kia một đạo giống như huyết sắc mặt trời giống như quyền kình, trực tiếp bị dễ như trở bàn tay giống như chấn vỡ, huyết

sắc quang vũ bạo trán bắn tung toé.

Tô Dịch cái kia phất một cái chi lực hơn thế không giảm, triều Thiết Không hung hăng đánh tới. Thiết Không chuông đồng giống nhau đồng tử co rụt lại, bỗng dưng hét lớn một tiếng, hai tay vung, như nâng nâng núi lớn.

Tại trước người hắn, huyết quang bạo dũng, hóa thành một đạo dày đặc bích chướng màu máu, như lạch trời giống như vượt qua ngăn tại cái kia, khó khăn lắm chặn Tô Dịch cái kia phất một cái chi lực.

Bành! !

Bích chướng màu máu nổ vang, kịch liệt lắc lư, xuất hiện vết rách như mạng nhện giăng đầy, cuối cùng mặc dù hóa giải Tô Dịch một kích này, nhưng đây bích chướng màu máu cũng ầm ầm nổ tung.

Thiết Không cái kia uy mãnh thân ảnh hơi chao đảo một cái, khí huyết sôi trào.

Hắn không khỏi hoảng sợ.

Đụng phải trùng kích phía dưới, cái kia mười tám cái kết làm "Lục Hợp Tụ Khí Trận" thân ảnh cũng là ngay ngắn hướng một hồi lắc lư, từng cái một cũng đều sắc mặt đột biến.

"Người tông sư này nhất trọng cảnh thiếu niên, dường như bỉ trong truyền thuyết còn muốn đáng sợ hơn!"

Xa xa, Vương Trác hít sâu một hơi, cuối cùng biến sắc, vô pháp bình tĩnh.

"Sát!"

Thiết Không không đến trì hoãn, trong tay vô căn cứ nhiều ra một thanh trường côn màu đồng xanh, bàn chân đạp lên mặt đất, bạo xông đột mà đi.

Oanh!

Hắn thân ảnh còn chưa tới gần, trường côn màu đồng xanh trong tay đã nâng lên, hung hăng đánh xuống, thế đại lực trầm, đủ phá núi ngăn nước.

Tô Dịch nhìn nhìn cái dù giấy dầu trong tay, quyết định không giữ lại nữa.

Bằng không, đây yếu ớt chịu không nổi cây dù, không phải bị chiến đấu khuếch tán ảnh hưởng hủy diệt không thể, như vậy, há không liền muốn xối thành ướt sũng?

Vậy quá chật vật rồi.

Keng!

Trầm thấp kiếm ngân vang vang vọng, nếu như cảnh ban đêm giống như u ám Huyền Ngô Kiếm nâng lên, tại trong hư không vẽ một cái.

Ta có một kiếm phách sơn hải, hỗn loạn như nước thủy triều từ nay về sau trôi qua.

Cái kia một cái chớp mắt, một đạo trăm trượng kiếm khí quán không lướt trên, sáng lạn như mặt trời mới mọc.

Bóng đêm kia, vũ mạc, không khí, hơi nước. . . Giống như đều bị bốc hơi, vô cùng kiếm quang, đem cái phiến thiên địa này đều chiếu sáng.

Loại kia uy thế, cùng trước đây hoàn toàn khác nhau.

Một là đến từ Tô Dịch tông sư nhị trọng cảnh tu vi.

Hai là bởi vì, Huyền Ngô Kiếm đi qua Tô Dịch tế luyện, ở trên tuyên khắc có Thôn Linh sắc lệnh, vốn là có thể hấp thu thiên địa linh khí, hơn nữa hôm nay trong thân kiếm, còn có một sợi thuộc về minh lửa ma quỷ tước tinh hồn.

Đây hết thảy lực lượng đi qua Tô Dịch lấy "Đại Khoái Tai Kiếm" thi triển đi ra, loại kia uy năng, lại há có thể là trước kia có thể so sánh?

Chỉ thấy ——

Kiếm khí như màu xanh thần hồng, sáng sủa như đến từ tiên nhân thủ, trảm phá bầu trời đêm vũ mạc, hàng lâm nhân gian.

Cái kia một cái chớp mắt, Vương Trác sởn hết cả gai ốc, tay chân phát lạnh.

Tại kia bên người, lão giả gầy gò càng là sợ tới mức vong hồn đại mạo, hoảng sợ nhọn kêu ra tiếng.

Mà dưới một kiếm này, thân ảnh chân cao khoảng một trượng Thiết Không, cũng bị cái kia chí mạng giống như khí tức nguy hiểm kích thích nếu như điên cuồng, toàn lực huy động trường côn màu đồng xanh ngăn cản.

Răng rắc!

Như đao như cắt đậu hủ, trường côn màu đồng xanh lên tiếng mà đứt.

Theo sát lấy, Thiết Không cái kia bay lên trời nguy nga thân ảnh, bị ước chừng dài trăm trượng kiếm khí bổ ra, máu rơi vãi bầu trời đêm.

Vị yêu linh này "Đại lực Bạo Viên" biến thành Tiên Thiên Vũ Tông, còn chưa rơi xuống đất, kia thân ảnh liền chia làm hai đoạn, máu loãng cùng nội

tạng vung vãi hư không, phốc rơi lã chã.

Loại kia tử trạng, nhìn thấy mà giật mình.

Oanh!

Phía trên đại địa, tức thì bị một kiếm này đục mở một cái dài trăm trượng thẳng tắp vết rách, nham thạch bắn tung toé, bùn đất bay lên.

Lại nhìn cái kia tạo thành chiến trận mười tám đạo thân ảnh, cũng là bị đáng sợ cắn trả, từng cái một ngổn ngang lộn xộn bay rớt ra ngoài, miệng mũi phun máu, kêu thảm thiết rung trời.

Trước, tinh khí của bọn họ Thần cùng Thiết Không hòa làm một thể, mà bây giờ theo Thiết Không chết, cũng để cho bọn họ đụng phải đáng sợ trọng thương!

Một kiếm, ngang trời trăm trượng, trảm Thiết Không, phá chiến trận!

Nếu không có tận mắt nhìn thấy, ai dám tưởng tượng, đây là tới từ một vị tông sư cảnh nhị trọng thiếu niên một kiếm chi uy?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 272: Thiên Ẩn Tông Lưu Hỏa Chân Quân

Cách đó không xa, Vương Trác ngốc trệ ở đó.

Vị Thiên Hành học cung Cung chủ này, Đại Chu Thanh Tốn vương, Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông một trong đại nhân vật, thời khắc này nội tâm, đã là nhấc lên sóng to gió lớn.

Hắn từ nhận thức không đến đánh giá thấp Tô Dịch.

Bằng không, sẽ không ở thử tỉ mỉ thiết lập ván cục, tiến hành mai phục.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, Tô Dịch một cái thiếu niên mười bảy tuổi như vậy, sẽ mạnh mẽ đến mức độ này!

Đây hoàn toàn phá vỡ hắn dự đoán cùng phán đoán, thế cho nên đều có chút không cách nào tưởng tượng, trên đời này vì sao lại có yêu nghiệt như thế nhân vật.

Mưa vẫn còn xuống.

Cái kia trước bố trí xuống Tiểu Lôi hỏa trận lão giả gầy gò, cũng là một vị tông sư ngũ trọng nhân vật, nhưng lúc này lại sợ tới mức mặt không có chút máu, lạnh run.

Mà xa xa, Tô Dịch giơ cái dù giấy dầu, hướng bên này đi tới, đi lại ung dung, một bộ áo bào xanh không nhiễm trần thế.

"Còn có ... hay không thủ đoạn khác rồi hả?"

Tô Dịch lúc nói chuyện, đưa tay ném đi.

Ô...ô...n...g!

Huyền Ngô Kiếm như có linh tính, ở trên hư không lóe lên, liền rơi vào chỗ thi thể của Thiết Không.

Chỉ thấy trong thân kiếm u ám kia, mơ hồ có lấy một con hung cầm hư ảnh tại vỗ cánh, làm cho thân kiếm cũng theo đó run nhè nhẹ, thanh ngâm từng trận.

Mắt trần có thể thấy, Thiết Không thi thể rất nhanh khô quắt xuống dưới, lưu lại trong đó tinh huyết lại tất cả đều bị Huyền Ngô Kiếm hấp thu không còn!

Rồi sau đó, Huyền Ngô Kiếm lóe lên, quay về trong tay Tô Dịch.

Một màn yêu dị khát máu kia, làm cho Vương Trác triệt để vô pháp bình tĩnh, kinh nghi nói: "Ngươi thanh kiếm này hẳn là đã thông linh?"

Tô Dịch lắc đầu, "Chưa nói tới, chỉ bất quá sẽ khát uống máu tươi, hấp thu một chút tinh khí thần mà thôi."

Vương Trác hít thở sâu một hơi, thở dài nói: "Trách không được ngươi không có sợ hãi, có được bực này kinh khủng linh kiếm, trừ phi Lục Địa Thần Tiên ra tay, bằng không, thiên hạ này không người nào giết được ngươi?"

Hiển nhiên, hắn đã hiểu lầm, coi Huyền Ngô Kiếm là thành át chủ bài của Tô Dịch.

Tô Dịch tự nhiên không sẽ giải thích rồi, nhắc nhở: "Thời điểm không còn sớm."

Vương Trác sắc mặt biến hóa, chợt cười khổ nói: "Tô công tử, Vương mỗ tự nghĩ vừa rồi thời điểm, lấy lễ để tiếp đón, thịnh tình có lời mời, cũng không có bất kỳ gia hại chi tâm. . ."

Tô Dịch nhàn nhạt ngắt lời nói: "Nhưng không có cách, ngươi dù sao động thủ."

Vương Trác thần sắc chân thành nói: "Nhưng Vương mỗ dám cam đoan, dù là vừa rồi Tô công tử bị đánh bại, Vương mỗ cũng cũng không sẽ hạ tử thủ, dù sao, Vương mỗ lần này mục đích, là mời công tử gia nhập ta chỗ phe cánh."

Dừng một chút, hắn khổ sở nói: "Hiện tại, công tử có hay không cũng có thể cho Vương mỗ một cái cơ hội đền bù sai lầm?"

Tô Dịch nói: "Nhưng ta nhìn không thấy bất luận cái gì thành ý."

Vương Trác khẽ giật mình, chợt hiểu ra tới, ánh mắt nhìn về phía bên người lão giả gầy gò, áy náy nói:

"Dũng Minh huynh, chỉ có thể ủy khuất ngươi rồi."

Lão giả gầy gò sắc mặt đại biến, nói: "Đại nhân, người. . ."

Ầm!

Còn chưa nói xong, đầu lâu của chúng nó đã bị đập vỡ, thân ảnh bại liệt ngã xuống đất.

Tô Dịch con mắt khẽ híp một cái, lắc đầu nói: "Không đủ."

Vương Trác hít thở sâu một hơi, ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa.

Chỗ đó ngổn ngang lộn xộn nằm mười tám đạo thân ảnh, đều là trước kia kết thành "Lục Hợp Tụ Khí Trận" cường giả.

"Đi mau!"

Phát giác được ánh mắt Vương Trác, những cường giả này đều ý thức được không ổn, trước tiên liền muốn chạy trốn.

"Chư vị, thật sự là xin lỗi."

Vương Trác thở dài một tiếng, thân ảnh lóe lên, xông vào bên trong màn mưa, đối với những cường giả kia triển khai giết chóc.

Chỉ một lát sau, mười tám vị cường giả bị giết không còn, không ai sống sót.

Vương Trác phản hồi, ủ rũ cuối đầu nói: "Tô công tử, hiện tại thành ý nhưng đủ?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía con báo màu đen trong ngực hắn, người sau lập tức xù lông, meo ô một tiếng khàn khàn kêu lên, u lam yêu dị đồng tử tràn ngập kinh sợ.

Vương Trác sắc mặt triệt để thay đổi, nói: "Tô công tử, Ly Nô không thể giết."

Tô Dịch thu hồi ánh mắt, như có điều suy nghĩ nói: "Ngươi có biết hay không, trong cơ thể nó ẩn giấu một đám yêu hồn cổ quái?"

Vương Trác thần sắc nhỏ cứng, chỉ cảm thấy da đầu đều mơ hồ hơi tê tê, giật mình nói: "Công tử từ lâu đã nhìn ra?"

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Loại tiểu nghiệt súc này, còn chạy không khỏi pháp nhãn Tô mỗ ta, như vậy đi, ngươi tự tay giết nó, ta cho ngươi một con

đường sống."

Vương Trác sầm mặt lại, nói: "Công tử, không nên bả Vương mỗ bức bách đến đường chết?"

Trong ngực hắn, con báo màu đen kia đã cung kính hình ảnh, tràn đầy cảnh giác.

Tô Dịch thật sâu nhìn Vương Trác một cái, nói: "Ta cái này là đang giúp ngươi giải thoát, ngươi hẳn là thực cam tâm bị đây tiểu nghiệt súc an bài cả đời?"

"Ngươi. . ." Vương Trác kinh hãi.

Xùy!

Mãnh liệt, con báo màu đen kia nhảy lên, hai móng huy động, mang theo một mảnh đáng sợ màu đen gió yêu ma, hung hăng triều Tô Dịch chộp tới.

Tập kích cực nhanh, lực đạo tới lăng lệ ác liệt, lại hoàn toàn không kém gì Tiên Thiên Vũ Tông!

Lại thấy Tô Dịch một tiếng mỉm cười, cổ tay rung lên.

Phốc!

Huyền Ngô Kiếm tựa như tia chớp, đâm vào bên trong thân thể con báo màu đen, đem xỏ xuyên qua.

"Đồ hỗn trướng, đừng để cho bổn tọa gặp lại ngươi!"

Bên trong thân thể con báo, một đạo nữ tử tức giận thét lên vang vọng, theo sát lấy, một đạo hư ảo giống như nữ tử thân ảnh vô căn cứ trồi lên.

Đây rõ ràng cho thấy một đạo hồn thể, cực kỳ mờ mịt mơ hồ.

Nàng vừa mới xuất hiện, liền hóa thành một đạo gió yêu ma muốn chạy trốn.

Keng!

Huyền Ngô Kiếm thanh ngâm, u ám thân kiếm bạo trán ra Thôn Linh sắc lệnh lực lượng, phảng phất như bàn tay vô hình giống như, hung hăng nắm lấy cái kia một đạo nữ tử Hồn hình ảnh, triều Huyền Ngô Kiếm bên trong kéo đi.

"Ngay cả là bổn tọa một đám phân hồn, cũng không cho phép ngươi tới trấn áp không tôn trọng!"

Kèm theo phẫn nộ thét lên, nàng kia hồn thể lại mãnh liệt nổ tung, hóa thành rực rỡ quang vũ tiêu tán không thấy.

Thấy thế, Tô Dịch không để ý, thu hồi Huyền Ngô Kiếm.

Phốc!

Mà cùng một thời gian, Vương Trác trong môi ho ra máu, tinh thần thoáng cái uể oải rất nhiều, toàn bộ người đều giống như già đi rất nhiều tuổi, tóc mai Bạch Phát sinh.

Hắn bạc nhược cố định, ôm thi thể con báo màu đen kia, hồn bay phách lạc, lộ ra đến mức dị thường thê lương cùng thương tâm.

Mưa rơi thay đổi trì hoãn rất nhiều, tí tách tí tách rơi xuống.

Tô Dịch chống đỡ cái dù giấy dầu, đứng ở một bên, nói: "Đây một đám phân thần bản thể, chính là ngươi nói tu sĩ Linh Đạo kia?"

"Không sai."

Vương Trác thanh âm khàn khàn trầm thấp, ánh mắt nổi lên một tia hồi ức, "Thời niên thiếu, ta tại Đại Tần Quốc du lịch, ngẫu nhiên gặp gỡ bất ngờ một vị cô nương tựa như tiên tử trên trời, nàng nói ta thân mang đại khí vận, chủ động chỉ điểm ta tu hành. . ."

"Cũng là từ ngày đó trở đi, vận mệnh của ta như vậy chuyển biến."

"Ta công pháp tu luyện, nuốt đan dược, cùng với đối với con đường tu hành nhận thức, đều là tới từ ở nàng. Đây hết thảy, cũng cho ta đã có được ngày hôm nay tới thành tựu. . ."

Nghe thế, Tô Dịch không khỏi lắc đầu, nói: "Nhưng nàng lại lấy một đám phân hồn làm giam cầm, trong những năm này, một mực ở thao túng nhất cử nhất động của ngươi, xét đến cùng, nàng không phải là yêu thích ngươi, mà là đem ngươi trở thành làm một cái mặc cho an bài khôi lỗi mà thôi."

"Ta biết."

Vương Trác thần sắc u ám, đắng chát nói, " ta đã biết từ lâu, nhưng ta một mực không muốn theo ở sâu trong nội tâm đi tin tưởng, hoặc là nói, một mực ở trốn tránh vấn đề này. . ."

Tô Dịch ngắt lời nói: "Được rồi, ta nhưng không có hứng thú nghe ngươi đoạn này chịu không nổi chuyện cũ. Ngươi đầu muốn nói cho ta biết, về thế lực của ngươi tên gì, cô gái này lại là thân phận gì, liền có thể đã đi ra."

Vương Trác im lặng rất lâu, lúc này thở dài nói: "Tô công tử giết nàng một đám phân hồn, sớm muộn cũng sẽ bị nàng tìm tới cửa đấy, nếu như thế, nói cho ngươi biết cũng không sao."

Hít thở sâu một hơi, hắn chậm rãi nói ra: "Ta chỗ thế lực, tên là 'Thiên Ẩn tông " mà chỉ điểm ta tu hành nàng kia, tự xưng 'Lưu Hỏa Chân Quân " chính là Thiên Ẩn tông Thái Thượng trưởng lão."

Thiên Ẩn tông!

Lưu Hỏa Chân Quân!

Đây đối với Tô Dịch mà nói, hoàn toàn một mảnh lạ lẫm.

Bất quá, vừa nghĩ tới bên trong Đại Tần quốc kia, lại còn có tu sĩ Linh Đạo, nhưng lại nhường Tô Dịch hơi có chút ngoài ý muốn.

Bởi vì theo hắn biết, có quan hệ tu sĩ Linh Đạo tin đồn, phần lớn phát sinh ở Thương Thanh Đại Lục bá chủ "Đại Hạ" trong nước.

"Công tử có hay không cũng kỳ quái, một cái tu sĩ Linh Đạo, tại sao lại xuất hiện ở Đại Tần?"

Vương Trác rõ ràng khôi phục một chút tỉnh táo , nói, "Ta trước đây đã từng vì thế nghi hoặc, về sau cùng Lưu Hỏa Chân Quân nói chuyện trời đất, phát hiện nàng thường xuyên hội đàm tới Đại Hạ quốc sự tình, điều này làm cho ta hoài nghi, nàng cực có thể cũng không phải là tu sĩ Đại Tần, mà là đến từ Đại Hạ."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, "Nói như vậy, ngược lại hợp tình hợp lý, bất quá, một cái Đại Hạ tu sĩ Linh Đạo, sao sẽ xuất hiện tại Đại Tần cảnh nội, nàng đây là muốn mưu đồ cái gì?"

Vương Trác lắc đầu nói: "Ta chỉ biết là, những năm gần đây này, Lưu Hỏa Chân Quân một mực ở tìm kiếm một chút quỷ dị cùng khác thường người và sự việc, trong những năm này, nàng vẫn để cho ta lưu ý đây Đại Chu cảnh nội trong Bát Đại Yêu Sơn động tĩnh."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Mà tượng lần này nhằm vào công tử hành động của ngươi, cũng đồng dạng là bởi vì, Lưu Hỏa Chân Quân cho là, trên người của ngươi có giấu quỷ dị khác thường lực lượng."

Tô Dịch ánh mắt chớp động, nói: "Thì ra là thế."

Một cái hư hư thực thực đến từ Đại Hạ tu sĩ Linh Đạo, ẩn núp tại bên trong Đại Tần quốc, vẫn còn tập trung tinh thần tìm kiếm thế gian này quỷ dị khác thường sự tình, cái này rất có ý tứ rồi.

Tô Dịch hỏi: "Đây Thiên Ẩn tông đâu rồi, là Đại Tần thế lực, còn là đến từ Đại Hạ thế lực?"

"Cái này. . . Ta cũng không rõ ràng rồi. . ."

Vương Trác lắc đầu, "Không dối gạt công tử, ta thẳng đến bây giờ, cả Thiên Ẩn tông sơn môn ở nơi nào, lại có bao nhiêu môn đồ đều không rõ ràng lắm, trong những năm này, Lưu Hỏa Chân Quân cũng cực ít cùng ta liên hệ."

"Cũng là lúc này đây, đã được biết đến công tử sự tình, Lưu Hỏa Chân Quân mới phái Ly Nô đến đây Đại Chu, đã tìm được ta."

Nghe xong, Tô Dịch cũng không khỏi không còn gì để nói, gia hỏa này quả nhiên cùng một cái mặc cho an bài khôi lỗi không có gì khác biệt rồi.

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch hỏi lần nữa: "Một vấn đề cuối cùng, ngươi là dùng biện pháp gì cùng Thập Phương Các bắt được liên lạc hay sao?"

"Cái này."

Vương Trác từ trong lòng lấy ra một cái tựa như ốc sên màu đen đồng tiếu , nói,

"Đây là tín vật của Thập Phương Các, tại Đại Chu mỗi một tòa thành trì ở bên trong, chỉ cần lấy tu làm lực lượng lay động nó, không bao lâu, sẽ lại có 'Tật Quang Tước' tìm tới tận cửa rồi."

"Đem mình làm cho muốn đạt được tin tức ghi tại thư từ lên, giao cho Tật Quang Tước, Thập Phương Các sẽ lại trước tiên biết được, tịnh cho ra mua sắm tin tức cần thiết giá cả."

"Về sau giao dịch, đều là từ Tật Quang Tước để hoàn thành."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, cầm qua màu đen kia đồng tiếu.

Đơn giản hơi đánh giá liền phát hiện, đây là một cái cực kỳ tinh xảo khéo léo pháp khí, trong đó tuyên khắc một loại đặc biệt đưa tin bí văn , người bình thường rất khó phỏng chế, cũng chưa nói tới có bao nhiêu giá trị.

"Dùng loại phương thức này đến tiến hành tin tức giao dịch, đây Thập Phương Các xem ra bỉ ta tưởng tượng trung còn muốn thần bí cẩn thận một chút. . ."

Suy nghĩ lúc, Tô Dịch ngẩng đầu quan sát vòm trời, "Ngươi nói, hiện tại đây trên bầu trời mấy ngàn trượng, có hay không có Tật Quang Tước đang ngó chừng nơi đây phát sinh hết thảy?"

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 273: Thập Phương Các Quyết Đoán

"Khẳng định có!"

Vương Trác nói chắc như đinh đóng cột.

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Trên người có mang giấy bút sao?"

Vương Trác lúc này theo trong một cái bách bảo nang lấy ra giấy bút, đưa tới.

Tô Dịch múa bút viết, hấp tấp đã viết một tờ giấy phong kín đứng lên, sau đó lấy ra đồng tiếu tựa như ốc sên màu đen kia, đặt ở bên môi lay động.

Ô...ô...n...g!

Một đám kỳ dị âm luật vang vọng, xuyên thấu qua màn mưa truyền tới trên không trung.

Chỉ một lát sau, một con Tật Quang Tước phá không tới, vây cánh nó hiện lên màu xám nhàn nhạt, giống con Tiểu Thương ưng, có một đôi con mắt xanh ngọc cùng một đôi đỏ tươi móng vuốt sắc bén.

Tô Dịch cầm trong tay tờ giấy ném qua, Tật Quang Tước thân ảnh lóe lên, ngậm tờ giấy liền phá không mà đi.

"Ngươi có thể đã đi ra."

Tô Dịch quay người nhìn về phía Vương Trác.

Vương Trác giống như có chút không dám tin tưởng, nói: "Tô công tử nhất định phải thả Vương mỗ?"

"Ngươi hay là suy nghĩ một chút, sau này đường làm như thế nào đi thôi."

Nói qua, Tô Dịch chống đỡ cái dù giấy dầu, triều xa xa bước đi.

Mưa dần dần nhỏ đi, trong sơn dã hơi nước tràn ngập, rất nhanh liền lại cũng không nhìn thấy Tô Dịch thân ảnh.

Vương Trác kinh ngạc nhìn một màn này, lúc này dám khẳng định, bản thân đã tránh được một kiếp.

Hắn không khỏi tự giễu: "Oan uổng ta vẫn là đưa thân tại đây Đại Chu Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông bên trong nhân vật, cùng chân chính người tu hành so với, cũng bất quá là ở bên trong thế tục bè lũ xu nịnh con sâu cái kiến mà thôi. . ."

Thở dài một tiếng, vị Thiên Hành học cung này người nắm quyền đứng dậy, chiết thân mà đi, hình bóng cô đơn.

. . .

Cảnh ban đêm như mực.

Một cái đỉnh núi cô tiễu.

Đống lửa rào rạt, một gã râu tóc qua quýt lão giả khô gầy ngồi trên mặt đất, tay cầm một quyển sách cổ, nhờ ánh lửa đang lẳng lặng nghiên cứu, dáng vẻ nhàn nhã.

Cách đó không xa, một người mặc áo cà sa, đầu trọc sáng loáng, thân thể mập mạp trung niên hòa thượng, nằm ở mềm mại rơm rạ trên nằm ngáy

o..o..., tiếng ngáy như sấm.

Một bên một cây mạnh mẽ trên cây tùng, khoanh chân ngồi một gã tướng mạo bảo thủ nghiêm túc huyền bào nam tử, đôi mắt khép hờ, khí tức kéo dài.

Mà chỗ mép sườn núi, lại có một cái tựa như thiếu niên giống như Bạch bào nam tử ngồi ở đó, trong tay ôm một con gà nướng đã chảy mỡ khô vàng, ăn miệng đầy chảy mỡ, tú khí trên mặt đều là vẻ hưởng thụ.

Đột nhiên, tại chỗ rất xa trong bầu trời đêm, một cái Tật Quang Tước phá không mà đến.

Đang ăn kê thiếu niên áo bào trắng thò ra một ngón tay bên cạnh đống lửa lão giả khô gầy, trong miệng hàm hồ nói: "Đi tìm hắn."

Bạch!

Tật Quang Tước nhanh nhẹn rơi vào trên bờ vai lão giả khô gầy.

Lão giả khô gầy có chút bất đắc dĩ thu hồi quyển sách trong tay, theo trong tay áo lấy ra một cái đồng giám tròn trĩnh sáng long lanh, trong tay bấm niệm pháp quyết, triều Tật Quang Tước nhẹ nhàng điểm một cái.

Xùy!

Tật Quang Tước thân thể run lên, trong một đôi mắt xanh ngọc bích kia, bắn ra một mảnh mỹ lệ rực rỡ vòng ánh sáng bảo vệ, chiếu rọi ở đó tròn trĩnh đồng giám trên lúc, lập tức hiện ra một vài bức cảnh tượng.

Cái kia rõ ràng là phát sinh ở Long Kiều Dịch đứng ở giữa chiến đấu cảnh tượng.

"Nhanh như vậy liền đã đánh nhau?"

Lão giả khô gầy kinh ngạc.

Rất nhanh, khi thấy Tô Dịch cách không kiếm giết đánh đàn nữ tử một màn lúc, lão giả khô gầy không khỏi động dung, lẩm bẩm nói:

"Thật đáng sợ kiếm thuật!"

Xem như Thập Phương Các phân bố tại Đại Chu cảnh nội thất vị trưởng lão một trong, lão giả khô gầy tự nhiên hiểu rõ, đây đánh đàn nữ tử là đến từ bên trong Đại Tần quốc một vị Tiên Thiên Vũ Tông.

Kỳ danh Hoàng Đoan Dư, danh xưng "Cầm Kiếm sư", tinh thông kiếm thuật cùng cầm kỹ, thực lực chân chính đặt tại Đại Chu cảnh nội, có thể đủ phong vương bái lẫn nhau.

Chỉ có như vậy một vị Tiên Thiên Vũ Tông, lại bị một kiếm chém thành hai khúc!

Cái kia máu tanh một màn, làm cho lão giả khô gầy cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

"Để ta xem một chút."

Thiếu niên áo bào trắng ôm gặm được một nửa gà nướng lại gần, linh động con mắt chằm chằm

Lấy cái kia một vài bức cảnh tượng, vẻ mặt tràn đầy hiếu kỳ.

Rất nhanh, khi thấy Thiết Không cùng mười tám cái thân ảnh kia tạo thành "Lục Hợp Tụ Khí Trận" xuất kích lúc, thiếu niên áo bào trắng chậc chậc tán thán nói:

"Chiến trận này lợi hại, làm cho Thiết Không đầu này 'Đại lực Bạo Viên' thực lực, tối thiểu tăng vọt gấp đôi, cũng có thể đi cùng Vương Trác ganh

đua cao thấp."

Nhưng vừa dứt lời không bao lâu, thiếu niên áo bào trắng ngây ngẩn cả người, ngơ ngác khoanh tay bên trong gà nướng, tú khí trên gương mặt đều là rung động.

Một bên lão giả khô gầy cũng ánh mắt đăm đăm.

Lại là một kiếm, trảm Thiết Không, phá chiến trận, đục phá ngàn trượng đại địa!

"Đây là tông sư nhị trọng người có thể làm được hay sao?"

Một đạo tiếng quái khiếu vang lên, chẳng biết lúc nào, cái kia nằm ở đó nằm ngáy o..o... mập mập hòa thượng, cũng đã bu lại, làm một màn như vậy, to mọng gương mặt đều hung hăng lay động, vẻ mặt tràn đầy kinh hãi.

Thiếu niên áo bào trắng lẩm bẩm nói: "Thanh kiếm này thật không đơn giản!"

Lão giả khô gầy nói: "Tô Dịch kẻ này nội tình, mới đáng sợ hơn!"

Nói qua, bọn hắn cùng mập mập hòa thượng liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau trong ánh mắt kinh sợ ý.

Đây cũng là bọn hắn những thứ này Thập Phương Các trưởng lão, lần thứ nhất nhìn thấy Tô Dịch chiến đấu, tuy nói đã sớm thông qua các loại thủ đoạn giải qua Tô Dịch chi tiết.

Thật là chính từng nhìn thấy từng màn có thể nói nghiền ép máu tanh lúc chiến đấu, nhường đến bọn hắn đều không thể bình tĩnh.

Lão giả khô gầy trầm ngâm nói: "Xem ra, chúng ta lại cần thiết lần nữa bình phán Tô Dịch kẻ này chiến lực rồi."

Thiếu niên áo bào trắng hí hư nói: "Ta đột nhiên có chút đồng tình những thứ kia ý định cướp đoạt trên người Tô Dịch tạo hóa gia hỏa rồi. . ."

Mập mập hòa thượng đoạt lấy thiếu niên áo bào trắng trong tay nửa con gà nướng, hung hăng cắn một cái, cổ động quai hàm nói:

"Bỏ qua cái quá thay đấy, nếu nói là tiểu tử này không phải là bị cái nào lão yêu quái đoạt xá rồi, giết chết hòa thượng ta đều không tin!"

Đang nói, trước khoanh chân ngồi ở trên cây tùng huyền bào nam tử đã đi tới, bảo thủ mặt nghiêm túc trên đều là không vui: "Hô to gọi nhỏ, còn thể thống gì!"

Nói qua, hắn nhướng mày, thấy được Vương Trác đánh chết lão giả gầy gò cùng cái khác mười tám vị cường giả từng màn, không khỏi nói: "Thanh Tốn vương lại nhận thức sợ rồi?"

Lão giả khô gầy ánh mắt phức tạp, cảm khái nói: "Bảo vệ tính mạng tiến hành, có thể lý giải, dù sao, đối thủ của hắn thật là đáng sợ."

Mà khi thấy Tô Dịch kiếm giết con báo màu đen về sau, đã phát sinh một màn kia màn quỷ dị hình ảnh, ở đây bốn vị này Đại Chu Thập Phương Các trường lão người vật, sắc mặt đều ngay ngắn hướng một cái.

"Đây bên trong thân thể con báo màu đen, lại phụ thuộc lấy một cái yêu hồn! ?"

"Yêu hồn kia lai lịch đã định trước không đơn giản."

"Đáng tiếc, nghe không hiểu bọn họ nói chuyện với nhau. . ."

Bởi vì đây một vài bức cảnh tượng, đều là từ Tật Quang Tước tại mấy ngàn trượng bên ngoài sở chứng kiến, chỉ có thể nhìn thấy hình ảnh, mà vô

pháp nghe đến bất kỳ thanh âm gì.

Thế cho nên, lão giả khô gầy bốn người tịnh không rõ ràng lắm, cái kia một đám yêu hồn, kì thực là do một vị tự xưng "Lưu Hỏa Chân Quân" Đại tu sĩ Linh Đạo phân hồn biến thành.

Nhưng dù cho như thế, một màn quỷ dị như vậy, nhường được bọn hắn cũng đều là cả kinh.

Đến tận đây, hết thảy hình ảnh biến mất không thấy gì nữa.

Lão giả khô gầy thu hồi cái kia tròn trĩnh chậu, đưa tầm mắt nhìn qua ba người khác, nói: "Chư vị cảm thấy, như vậy một trận chiến đấu chi tiết, có hay không muốn công bố ra ngoài?"

Huyền bào nam tử trước tiên mở miệng, nói: "Như làm như thế, chắc chắn triệt để đắc tội Tô Dịch, dù sao, những thứ này chiến đấu chi tiết, cực có thể sẽ bị hắn những địch nhân kia lợi dụng."

Thiếu niên áo bào trắng không khỏi nhắc nhở: "Đừng quên, chúng ta lần này đã đem Tô Dịch tung tích coi như tin tức chào hàng đi ra ngoài, đổi thành ta là Tô Dịch, khẳng định đã hận lên chúng ta Thập Phương Các."

Mập mập hòa thượng sờ lên loáng đầu sáng bóng loáng, nhịn không được nhả rãnh nói:

"Cũng không biết lão đại nghĩ như thế nào đấy, không nên chộn rộn tiến đến, còn muốn cầm Tô Dịch tung tích để đổi tiền, quả thực tiến vào tiền con mắt trong hiểu rõ."

Những người khác đều lặng lẽ một hồi.

Đại Chu Thập Phương Các thất vị trưởng lão ở bên trong, đại trưởng lão chính là nhân vật số một, nắm quyền, nói một không hai, bị bọn hắn gọi là "Lão đại" .

Đại trưởng lão cái gì cũng tốt, duy nhất có một cái tật xấu, chính là quá si mê với vơ vét của cải rồi.

Tượng lần này nhằm vào Tô Dịch tung tích, đã bị đại trưởng lão coi như tình báo tuyệt mật đến chào hàng.

Thiếu niên áo bào trắng thầm nói: "Nếu như lão đại biết rõ cuộc chiến đấu này chi tiết, cũng không biết có hay không sẽ hối hận cầm Tô Dịch hành tung đến vơ vét của cải."

Ba người khác trăm miệng một lời: "Lão đại khẳng định không hối hận!"

Bọn hắn rất rõ, chỉ cần có thể vơ vét của cải, cũng không sao là lão đại không dám làm đấy.

Đúng lúc này, xa xa trong bầu trời đêm lại là một tràng tiếng xé gió vang lên ——

Một cái Tật Quang Tước bay vút tới, rơi vào trên bờ vai thiếu niên áo bào trắng.

"Ồ, có tờ giấy."

Thiếu niên áo bào trắng theo Tật Quang Tước miệng trên lấy kế tiếp tờ giấy, tiện tay mở ra.

Tất cả mọi người đem đầu đưa tới.

Chỉ thấy ở trên viết: "Bắt ta Tô mỗ người tung tích đến vơ vét của cải? Có thể, nhưng cần phần ta chín thành, bằng không, đừng trách ta về sau đến nhà tính sổ."

"Khác, phi lễ chớ nói, phi lễ chớ nhìn, lần sau lại để cho ta phát hiện có Tật Quang Tước rình mò của ta chiến đấu, định trảm không buông tha."

Lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ): Tô Dịch.

Kia từng cái chữ viết phiêu dật phiêu tán rơi rụng, thiết họa ngân câu, nét chữ cứng cáp, thật giống như từng đạo kiếm khí bén nhọn chia rẽ.

"Hắn. . . Hắn dám uy hiếp chúng ta?"

Thiếu niên áo bào trắng kinh ngạc đạo

Mập mạp trung niên thở dài nói: "Nhìn một cái, bị ta nói trúng rồi a, đây Tô Dịch rõ ràng đã đối với chúng ta Thập Phương Các bất mãn!"

Huyền bào nam tử nói trúng tim đen nói: "Nhưng hắn cũng không ngăn cản chúng ta tiết lộ tung tích của hắn."

"Thế nhưng. . . Lão đại đâu có thể nào sẽ đáp ứng phân ra chín thành tài phú rồi."

Lão giả khô gầy một hồi lắc đầu.

Huyền bào nam tử đánh nhịp nói: "Chuyện này, liền giao cho lão đại bản thân đến quyết đoán là được."

"Cũng tốt."

Ba người khác đều đau mau trả lời ứng với.

Bọn hắn nhưng không muốn trêu chọc Tô Dịch loại này hư hư thực thực bị lão yêu quái đoạt xá kẻ tàn nhẫn, vạn nhất người ta thực tìm tới cửa tính sổ nhưng làm sao bây giờ?

Rất nhanh, nội dung tờ giấy đến từ Tô Dịch này, đã bị Tật Quang Tước mang theo, phá không mà đi.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Cho đến cảnh ban đêm rút đi, thiên tướng tảng sáng thời gian.

Lão giả khô gầy bọn hắn nhận được Thập Phương Các đại trưởng lão gửi thư.

Trên thư đầu một câu: "Vỗ hắn nói làm."

Thấy thế, lão giả khô gầy bọn hắn đều kinh ngạc, lúc nào, lão đại cam lòng bả ăn vào miệng thịt nhổ ra rồi hả?

Mập mập hòa thượng vò đầu: "Đây đây không phải phong cách đáng có a."

Thiếu niên áo bào trắng nhìn có chút hả hê phỏng đoán nói: "Lão đại khẳng định cũng sợ bị Tô Dịch loại này kẻ tàn nhẫn theo dõi. . . Tuy rằng lão đại rất mạnh, nhưng Tô Dịch cũng có thể là bị đoạt xá lão yêu ma a, ai có thể không sợ?"

Huyền bào nam tử cau mày nói: "Lão đại nhất định là đã nhận ra cái gì, mới sẽ làm ra dạng này quyết đoán."

"Nghĩ nhiều như vậy làm chi, việc khẩn cấp trước mắt là tranh thủ thời gian cho Tô Dịch hồi âm, không quản các ngươi nghĩ như thế nào đấy, hòa

thượng ta cũng không hy vọng bị loại này toàn thân đều là khí tức nguy hiểm gia hỏa theo dõi. . ."

Mập mập hòa thượng thúc giục nói.

Ba người khác thấy thế, đều nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, một con Tật Quang Tước mang theo Thập Phương Các hồi âm, phá không mà đi.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 274: Thần Niệm!

Trong sơn dã.

Tô Dịch côi cút một người đi lại.

Đúng là lúc tờ mờ sáng, trời sáng choang, dọc theo đường núi sông minh tú, thảo mộc chiếu sáng rạng rỡ, thiên địa vạn vật phảng phất như phủ thêm một tầng tươi đẹp sáng lạn gấm vóc, tràn ngập sinh cơ.

Ở bên trong dãy núi hoang dã không người, chỉ côn trùng kêu vang chim hót, dã thú gào rú thanh âm.

Tô Dịch thân ảnh xuyên thẳng qua trong đó, ven đường phần thưởng ánh bình minh, xem mây bay, tâm thần yên tĩnh trong suốt.

Đoạn đường này sở kiến sở văn (*chứng kiến hết thảy), đều hóa thành từng chút một nhận thấy sở ngộ, lắng đọng bản thân.

Nếu nói xem thiên địa to lớn đẹp, phẩm tạo hóa tự nhiên tới thú vị, tâm thần lại càng dễ cùng vạn hóa minh hợp.

Cái này chính là võ giả trong mắt "Thiên nhân hợp nhất" .

Đối với tu sĩ mà nói, đóng cửa ngồi xuống là tu hành, chiến đấu sát phạt là tu hành, hồng trần luyện tâm là tu hành. . . Thể ngộ tự nhiên vạn vật, càng là một loại lắng đọng bản thân, thân cận đại đạo quá trình.

Trên đường đi, Tô Dịch tâm thần linh hoạt kỳ ảo, khí tức thả lỏng rãnh rỗi, tĩnh tâm cảm thụ trên đường chứng kiến, trong lúc vô tình, một thân tinh khí thần đều đạt được một loại thăng hoa.

Cho đến đi tới một mảnh tươi tốt sơn dã trong rừng rậm, tầm mắt tối sầm lại, nồng đậm chạc cây che đậy ánh mặt trời, trong rừng đen tối ẩm thấp.

Một tích tắc này, Tô Dịch đột nhiên dậm chân.

Ở bên trong thần hồn của hắn, chợt mà sản sinh một loại rung động giống nhau run rẩy.

Rồi sau đó, tựa như một hạt giống tại cả vùng đất chui từ dưới đất lên sinh trưởng, tại bên trong thần hồn Tô Dịch, xuất hiện một cỗ sức mạnh huyền diệu.

Lập tức, trước mặt cái kia đen tối ẩm thấp rừng rậm giống như triệt để phát sinh biến hóa, trở nên năm màu rực rỡ, có thể thấy rõ ràng.

Cái kia trên cây cối lan ra mà thành hoa văn, cành lá trên từng đám cây mảnh khảnh mạch, thậm chí cả trong hư không trôi nổi rất nhỏ bụi bặm. . . Đều rõ ràng rành mạch đất lộ ra tại trong thức hải Tô Dịch.

Ngoài mười trượng ở bên trong tổ kiến trên đất, một đám con kiến đang ra ra vào vào.

Cách đó không xa trên một cây đại thụ, một cái rắn lục giấu kín tại bên trong chạc cây, theo dõi cách đó không xa một con chim chóc đang chải vuốt lông chim.

Càng xa xôi, một viên giọt sương theo một mảnh lá xanh to mọng trên chảy xuống, giọt sương rơi xuống lúc, đập đã thành sáu múi. . .

Các loại tiếng xột xoạt thanh âm rất nhỏ, cũng là thoáng cái vọt tới, côn trùng kêu vang chim hót, gió thổi lá cây, mạng nhện lay động. . .

Ngay cả khí lưu bắt đầu khởi động thanh âm, đều rõ nét có thể nghe.

Thoáng cái, tại Tô Dịch chứng kiến nhận thấy ở bên trong, thiên địa triệt để trở nên không giống nhau.

Lặng im cảm thụ rất lâu, một vòng tiếu ý hiện lên bên môi Tô Dịch, trong đôi mắt thâm thúy cũng là nổi lên vẻ vui sướng cùng cảm khái.

Thần niệm!

Từ khi tại Quảng Lăng thành Văn gia tu luyện thần hồn bí pháp "Tha Hóa Tự Tại Kinh" đến nay, thần hồn của hắn cuối cùng lực lượng cuối cùng thực hiện chất đột phá, ngưng luyện ra thần niệm lực!

"Kiếp trước thời điểm, ta cũng là tại đặt chân Tiên Thiên Vũ Tông lúc, mới ngưng luyện ra Thần niệm, mà hôm nay, ta đã có thể tại tông sư cảnh giới rèn luyện ra bực này lực lượng!"

Tô Dịch con mắt tỏa sáng.

Nói chung, Thần niệm là chỉ có Nguyên đạo tu sĩ mới có thể rèn luyện ra thần hồn lực cảm giác.

Cầm giữ có thần niệm, cũng chỉ có nghĩa là, có thể càng nhạy cảm thấy rõ trong thiên địa dầu vết đại đạo, cảm thấy được thuộc về vạn vật bên trong huyền diệu đạo vận.

Mà về việc tu hành, bằng vào Thần niệm, cũng có thể khắc sâu hơn đất nhận thức bản thân trong ngoài mỗi một chi tiết nhỏ biến hóa vi diệu, điều tra thiếu bổ lậu, động huyền tỉ mỉ.

Lúc chiến đấu, lấy Thần niệm đến cảm ứng, cũng có thể bị bắt được mắt thường vô pháp nhìn thấy chi tiết, địch nhân lực lượng biến hóa, bảo vật khí tức, thiên địa khí cõng lưu chuyển. . .

Đều có thể trong phút chốc, đều lộ ra trong đầu!

Nguyên đạo tu sĩ vì cái gì cường đại như thế?

Không chỉ là bởi vì bọn hắn có thể ăn sương uống gió, ngự khí trốn không, có được thao túng sấm gió, cách không giết địch lực lượng.

Còn tại ở bọn họ Thần niệm quét qua, lại ngay lập tức bị bắt được rất nhiều thời cơ lợi dụng, đủ để tại đối thủ phản ứng không kịp nữa thời điểm, liền đem đối thủ mạt sát! Đương nhiên, như làm cầm giữ có thần niệm tu sĩ tiến hành quyết đấu, so đấu đã không chỉ là Thần niệm, còn có tu vi của mình, bảo vật, đạo pháp, chiến đấu thủ đoạn vân vân.

Nói ngắn gọn, tại trên đường Nguyên đạo, Thần niệm là mỗi người tu sĩ đều có lực lượng, cực kỳ phổ biến, chưa nói tới hiếm có.

Nhưng tại trong võ đạo tứ cảnh cầm giữ có thần niệm, cái kia không thể nghi ngờ tương đương hơn nhiều một cái uy năng kinh khủng vô biên đại sát khí!

Đây hết thảy, nhường Tô Dịch đều có chút ngoài ý muốn.

Tại hắn kiếp trước lịch duyệt ở bên trong, căn bản chưa từng nghe nói tới, cái nào Dưỡng Lô cảnh vũ phu, có thể rèn luyện xuất thần niệm rồi.

Dù sao, võ đạo cuối cùng là cảnh giới phàm tục, còn không phải chân chính người tu hành.

Như vậy cũng tốt bỉ phàm phu tục tử bên trong thân thể, đã có được thuộc về tu sĩ lực lượng, có thể nói là kinh thế hãi tục!

"Trước đây không nghe nói qua, không hẳn như vậy không tồn tại, nếu không có lần này quay người trùng tu, ta lại đâu có thể nào biết rõ, vốn tại Dưỡng Lô cảnh, có thể rèn luyện xuất thần niệm?"

"Mà ta có thể làm đến một bước này, một là đại đạo căn cơ vượt xa bình thường, nhưng càng mấu chốt đấy, hẳn là đến từ 【Tha Hóa Tự Tại Kinh】 diệu dụng."

Tô Dịch âm thầm suy nghĩ.

Tu vi, thần hồn, khí lực, ba người hỗ trợ lẫn nhau, lẫn nhau đền bù.

Luyện Khí lấy tôi thể, khí lực mạnh mẽ lại có thể bồi dưỡng thần hồn.

Tại Đại Hoang Cửu Châu, phàm là có chí mưu đồ đoạt quyền "Hoàng Cảnh" tu sĩ, đều sẽ ở tu hành chi sơ, liền chiếu cố thần hồn rèn luyện cùng đánh bóng.

Nhưng thần hồn tu luyện cực hà khắc, bởi vì một khi làm bị thương thần hồn, cái kia chính là cực kỳ nghiêm trọng đạo làm tổn thương.

Tượng tại Đại Hoang Cửu Châu đứng đầu thế lực lớn ở bên trong, chỉ có chờ đệ tử đem khí lực rèn luyện đến "Dưỡng Lô cảnh" lúc, lại trải qua từ cực kỳ nghiêm khắc sàng lọc tuyển chọn cùng khảo nghiệm, thỏa mãn điều kiện giả, mới có thể từ sư môn trưởng bối một chọi một truyền thụ thần hồn rèn luyện chi pháp.

Tô Dịch kiếp trước sở dĩ dừng bước tại 'Huyền Hợp Cảnh' Đại Viên Mãn tình trạng, đau khổ vô pháp đụng chạm lấy cao hơn đạo đồ, ngoại trừ vận số cùng cơ hội không đủ, thần hồn căn cơ không đủ cường đại cũng là vấn đề.

Cho nên, ở kiếp này trùng tu lúc, Tô Dịch vì ngăn ngừa kiếp trước vết xe đổ, đi qua nghĩ sâu tính kỹ, mới cuối cùng lựa chọn lấy 【Tha Hóa Tự Tại Kinh】 đến rèn luyện thần hồn.

Cái môn này thần hồn tu luyện pháp, là ở tiền thế, hắn theo "Cửu Ngục Kiếm" làm cho phong ấn tầng thứ chín thần liên ở bên trong lấy được một cỗ cảm ngộ lực lượng!

Về sau, bằng vào đây cảm ngộ lực lượng, bị hắn lấy bản thân trí tuệ triệt để hiểu thấu đáo, mới lấy đã thành đây là ngày thần hồn tu luyện bí pháp.

Nghiêm khắc mà nói, đây nên tính là hắn kiếp trước lấy bản thân mười vạn tám ngàn năm tu hành kinh lịch cùng trí tuệ, hơn nữa cái kia một cỗ đến từ Cửu Ngục Kiếm trong phong ấn cảm ngộ, cuối cùng sáng chế một môn thần hồn bí pháp.

Mà bây giờ, khoảng chừng tông sư nhị trọng cảnh lúc, liền ngưng luyện ra "Thần niệm" chi lực, đây đã đầy đủ chứng minh, 【Tha Hóa Tự Tại Kinh】 hạng gì thần diệu.

Muốn xa so với Đại Hoang đệ nhất Phật tu Thánh Địa "Tiểu Tây Thiên" "A Di Đà Ánh Chiếu Chư Thiên Kinh", Đạo Môn tứ đại đạo tạng một trong "Động Thiên Huyền Quang Thần Đình Kinh" càng thêm huyền diệu!

Bằng không, vì cái gì tại trước kia vô tận năm tháng ở bên trong, Phật Môn, Đạo Môn trung không từng xuất hiện có thể tại tông sư cảnh trung ngưng tụ xuất thần niệm nhân vật?

Nửa ngày, Tô Dịch thu liễm suy nghĩ.

"Thử một lần thần niệm của ta!"

Tô Dịch tâm thần khẽ động, trong thức hải, một đám Thần niệm quét ngang mà ra.

Một trượng, năm trượng, mười trượng, hai mươi trượng. . .

Tại khó khăn lắm đến ba mươi trượng thời gian , mặc cho Tô Dịch thế nào toàn lực thúc giục, Thần niệm đã vô pháp tiến thêm.

Không thể nghi ngờ, lấy hắn hôm nay lực lượng thần hồn, tối đa chỉ có thể lấy Thần niệm cảm thấy được ba mươi trượng phạm vi chi địa.

Dù vậy, Tô Dịch đã rất thỏa mãn.

Bởi vì này vẻn vẹn chẳng qua là bắt đầu!

Làm Thần niệm ngưng tụ đi ra, theo không ngừng rèn luyện, loại này huyền diệu lực lượng thần hồn liền sẽ trở nên càng ngày càng mạnh, có thể cảm thấy được phạm vi cũng sẽ càng lúc càng rộng.

"Không tệ không tệ, hôm nay rèn luyện ra Thần niệm mặc dù nhỏ yếu đi một chút, khó có được chính là vô cùng tinh khiết cô đọng, đây không thể nghi ngờ tương đương xây thành một cái cực kỳ hùng hậu vững chắc thần hồn căn cơ!"

Thu hồi Thần niệm, Tô Dịch tâm tình cũng trở nên sung sướng không ít.

Đặt trước kia, hắn có lẽ còn có thể kiêng kị đây trong thế tục Lục Địa Thần Tiên.

Dù sao, nhân vật bực này đã cầm giữ có thần niệm, đối với mới vẻn vẹn tông sư cảnh tu vi hắn mà nói, thuộc về cực kỳ đối thủ khó dây dưa.

Nhưng lúc này hậu, chính là Lục Địa Thần Tiên đánh tới, hắn đều có lòng tin cùng tách ra vật tay rồi!

Vèo!

Bỗng dưng, một đám tiếng xé gió lên.

Còn chưa tới gần, tại Tô Dịch nhận biết ở bên trong, đã bắt được một con Tật Quang Tước tung tích.

Đối phương tốc độ mặc dù tựa như tia chớp nhanh chóng, nhưng tại Thần niệm tập trung xuống, nhưng lại có vẻ hơi chậm chạp.

Tô Dịch hiểu ý cười cười.

Đây không phải đối phương tốc độ trở nên chậm rồi, mà là Thần niệm bắt phía dưới, nhường được phản ứng của mình trở nên bỉ trước kia nhanh hơn.

"Chỉ dựa vào đây, cũng đủ để cho ta trong lúc chiến đấu, chiếm cứ ưu thế lớn hơn nữa!"

Tô Dịch suy nghĩ lúc, Tật Quang Tước đã lướt đến, đem một phong mật tín ném đi qua.

Tô Dịch cầm trong tay nhìn qua, mật tín trên chỉ viết một câu:

"Như Tô công tử mong muốn."

Thấy thế, Tô Dịch nhẹ gật đầu, đối với Thập Phương Các bất mãn cũng tiêu giảm không ít, theo những lời này có thể nhìn ra, đối phương hay là rất thức thời.

Không tiếp tục trì hoãn, Tô Dịch tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Sở dĩ lựa chọn đi bộ tiến về trước Ngọc Kinh Thành, thứ nhất là có thể lịch duyệt ven đường phong quang, nhưng Càng trọng yếu chính là ——

Cho địch nhân một cái cơ hội để đối phó hắn Tô Dịch!

Cho nên, Tô Dịch tịnh không nóng nảy, hắn ngược lại rất chờ mong, dọc theo con đường này có bao nhiêu địch nhân dám tìm tới tận cửa rồi.

Thời gian hấp tấp trôi qua.

Theo sáng sớm thời gian đến hoàng hôn, Tô Dịch trên đường ghé qua núi sông ở bên trong, ngoại trừ gặp được một chút đui mù Yêu thú các loại, lại là không có gặp đến bất cứ địch nhân nào.

Tô Dịch mặc dù có chút kỳ quái, nhưng lại không nghĩ nhiều như vậy.

Cho đến tiếp cận ban đêm lúc, Tô Dịch đi tới một mảnh khe núi dòng suối trước, phụ cận đều là se lạnh đứng vững dãy núi.

Sắc trời u tối, núi sương mù tràn ngập.

"Xuyên qua cái mảnh này dãy núi, không xuất ra hai ngày thời gian, lại đến Kim Liễu Thành nơi ở, đây nếu so với ta trong dự đoán phải nhanh rất nhiều. . ."

Tô Dịch ngẩng đầu quan sát xa xa dãy núi, đang chuẩn bị tiếp tục tiến lên.

Đột nhiên ——

Một hồi rung trời giống như Yêu thú tiếng gào thét vang lên, chấn động núi rừng tuôn rơi, không biết nhiều ít chim Tước bị hù dọa.

"Chạy mau!"

"Đáng chết, vì cái gì theo không từng nghe nói, đây trong Ngưu Giác Sơn có giấu 'Hỏa Tông Kim Giác Báo' loại này bát giai Yêu thú đáng sợ

này?"

"Ít nói nhảm, đi mau!"

Xa xa, một đám thân ảnh hoảng hốt vọt tới, nữ có nam có, mỗi cái thần sắc kinh hoảng.

Cầm đầu, là một gã lão giả hoa bào, kia đi theo phía sau đấy, thì là bốn người trẻ tuổi, ba nam một nữ.

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua, liền thu hồi ánh mắt.

Những người này, không thể nào là những địch nhân muốn đối phó hắn.

Bởi vì lão giả hoa bào cầm đầu kia, cũng chỉ là một cái tông sư tứ trọng nhân vật mà thôi.

Đặt tại Đại Chu cảnh nội, có lẽ có thể nói võ giả bên trong đỉnh phong nhân vật, nhưng đối với hôm nay Tô Dịch mà nói, sớm đã không có bất kỳ uy hiếp có thể nói.

Những thứ kia sẽ đối chính Phó địch nhân lại ngu xuẩn, sợ cũng không có khả năng phái những người này đi tìm cái chết rồi.

Nói cách khác, trước mặt một màn này, phải là một cuộc sự kiện ngẫu nhiên, mà không phải châm đối với chính mình một cuộc sớm có chủ mưu hành động.

Nghĩ vậy, trong lòng Tô Dịch không hiểu có chút thất lạc, đều chẳng muốn lại đi chú ý.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 275: Đêm Vân Đào Quan

Lão giả áo bào hoa một đoàn người cũng phát hiện Tô Dịch.

Bọn hắn lập tức đều cảnh giác lên.

Cảnh ban đêm đã đem tới gần, cái này Ngưu Giác Sơn ở chỗ sâu trong hung hiểm nhất, người bình thường ai dám lẻ loi trơ trọi một cái chạy ở đây?

Mà trong mắt bọn hắn, Tô Dịch bộ dáng mặc dù trẻ tuổi, khí chất lại cực kỳ không tầm thường, rõ ràng không phải là bình thường sơn dã thiếu niên rồi.

"Đều cẩn thận một chút."

Lão giả áo bào hoa thấp giọng truyền âm.

Vậy ba nam một nữ trong lòng đều là rùng mình.

Cho đến phát hiện Tô Dịch không để ý đến bọn hắn, tự mình hướng phía trước bước đi về sau, lão giả áo bào hoa bọn hắn lúc này mới một chút buông lỏng cảnh giác.

Nhưng nhưng vào lúc này, trong bọn họ duy nhất một nữ tử nhịn không được mở miệng nói: "Vị công tử kia, phía trước trong núi chiếm cứ một đầu Hỏa Tông Kim Giác Báo, rất nguy hiểm đấy!"

Thanh âm thanh thúy xa xa truyền đi.

Trong màn đêm chỗ rất xa, Tô Dịch khẽ giật mình, tiểu cô nương kia ngược lại rất hiền lành a.

Hắn cũng không quay đầu lại phất phất tay, nói: "Không ngại."

Thanh âm vẫn còn phiêu đãng, thân ảnh dài thườn thượt kia đã càng lúc càng xa.

"Tiểu Hà sư muội, tên kia chính là một cái người xa lạ mà thôi, vả lại lai lịch kỳ quặc, ngươi đi nhắc nhở hắn làm chi?"

Một cái thanh niên áo lam nhíu mày răn dạy.

Nàng kia tuổi cũng không lớn, ước chừng mười bảy mười tám tuổi, ngượng ngùng nói: "Sư huynh, ta chỉ là có chút lo lắng. . ."

Vậy lão giả áo bào hoa vừa cười vừa nói: "Được rồi, Tiểu Hà không cần giải thích, vị tiểu hữu kia nên cũng không phải gì đó kẻ xấu."

"Sư bá, sắc trời đã tối, nhưng phía trước có Hỏa Tông Kim Giác Báo chiếm giữ, chúng ta muốn đi trước Vân Đào quan, sợ là được đường vòng rồi."

Một gã thanh niên áo bào màu vàng trầm ngâm nói.

"Đi vòng một đoạn đường cũng không sao, đi thôi."

Lão giả áo bào hoa nói qua, đã mang theo vậy ba nam một nữ triều xa xa bước đi.

Sau hai canh giờ.

Lão giả áo bào hoa một đoàn người cuối cùng xuyên qua Ngưu Giác Sơn, đi tới một mảnh khu vực đồi núi thấp bé, mặc dù cũng có một chút tiểu

sơn lĩnh, nhưng đã chưa nói tới hung hiểm.

"Sư bá, phía trước chính là Vân Đào quan, hơn mười năm trước thời gian đã hoang phế, đã thành chốn không người, chúng ta đêm nay có thể ở trong đó ngủ lại, chờ trời sáng lại lên đường."

Thanh niên áo bào màu vàng xa xa chỉ một cái một cái gò núi thấp bé xa xa, mở miệng cười.

Nghe vậy, những người khác tinh thần đều là chấn động.

Tại đây dã ngoại hoang vu, có thể có một cái địa phương qua đêm, không thể nghi ngờ quá hiếm có rồi.

"Đi, chúng ta trước."

Lão giả áo bào hoa cũng thoải mái không ít.

Lần này hắn mang theo những đệ tử này ra ngoài du lịch, trên đường tại rừng thiêng nước độc bên trong hành tẩu, tâm thần một mực ở vào căng thẳng trạng thái.

Nhất là trước thời điểm, càng thiếu chút nữa cùng Hỏa Tông Kim Giác Báo đụng với, tuy rằng cuối cùng nhưng sợ bóng sợ gió một cuộc, thế nhưng làm cho lão giả áo bào hoa tâm thần mỏi mệt.

Lúc này thời điểm, có thể rất tốt mà nghỉ ngơi cả đêm, không thể nghi ngờ tốt nhất.

Rất nhanh, đám người bọn họ đến trên một cái gò núi thấp bé kia, thấy được một cái đạo quán đình viện cũ nát tu kiến ở bên trên.

Đạo quán này rõ ràng hoang phế nhiều năm, cỏ dại bộc phát, tường vây đổ sụp, mái hiên tàn phá, đại môn đều đã tàn phá mục nát, xem ra có chút

hoang vu.

"Ồ, vậy Vân Đào quan tựa hồ có người."

Thanh niên áo lam kinh ngạc, liếc nhìn, vậy trong chủ điện Vân Đào quan, đống lửa rào rạt, ánh lửa xuyên thấu qua cửa sổ soi sáng ra, ở trong màn đêm càng bắt mắt.

"Đều cẩn thận một chút."

Lão giả áo bào hoa con mắt híp híp, đi đầu đi vào Vân Đào quan.

Mới vừa gia nhập trong chủ điện rách nát không chịu nổi kia, chỉ thấy bên cạnh đống lửa, bày biện một trương ghế dựa mây, một gã thiếu niên áo bào xanh lười biếng ngồi ở ở trên, giống như tại chợp mắt.

Lão giả áo bào hoa một cái liền nhận ra, đây là trước đó không lâu gặp được người trẻ tuổi kia, không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Lúc này thời điểm, những người khác cũng nhìn thấy Tô Dịch, vậy Tiểu Hà cô nương kinh ngạc lên tiếng: "Nguyên lai là công tử ngươi nha. Ngươi. . . Không có gặp được vậy Hỏa Tông Kim Giác Báo sao? Vận khí thật là tốt!"

Tô Dịch mở mắt ra, cười nói: "Phải nói là nghiệt súc kia vận khí tốt."

Tiểu cô nương ngây ngốc một chút, giờ mới hiểu được ý trong lời nói của Tô Dịch, không khỏi hé miệng cười rộ lên, rõ ràng bả Tô Dịch lời nói làm vui đùa đối đãi rồi.

"Công tử, chúng ta lại gặp mặt."

Lão giả áo bào hoa hơi hơi ôm quyền, "Xin hỏi có thể hay không dung chúng ta ở đây ngủ lại một đêm?"

Tô Dịch lắc đầu, nói: "Ta khuyên các ngươi tốt nhất rời xa nơi đây."

Lão giả áo bào hoa khẽ giật mình.

Vậy thanh niên áo lam nhíu mày không vui nói: "Vân Đào quan này hoang phế nhiều năm, đã sớm là nơi vô chủ, dựa vào cái gì chỉ có thể từ ngươi một người chiếm lấy nơi đây?"

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, cũng không tức giận, nói: "Đổi lại lúc khác, tùy các ngươi liền, nhưng đêm nay bất đồng, các ngươi lưu ở nơi đây, có thể sẽ quá nguy hiểm."

Thanh niên áo lam cười lạnh: "Nguy hiểm? Khó còn có thể bỉ gặp được Hỏa Tông Kim Giác Báo nguy hiểm hơn?"

Hắn rõ ràng không tin, cho là đây là Tô Dịch muốn độc chiếm nơi đây lấy cớ.

"Nếu như nơi đây gặp nguy hiểm, vì cái gì ngươi muốn lưu ở nơi đây?"

Thanh niên áo bào màu vàng cũng lạnh lùng lên tiếng, rất là bất mãn thái độ của Tô Dịch.

Tô Dịch lắc đầu, nói: "Các ngươi muốn lưu lại xuống liền lưu lại đi."

Nói qua, nhắm mắt lại.

Nhưng hắn lần này tỏ thái độ, lại giống bị đã coi như là chịu thua, làm cho thanh niên áo lam một trận xem thường.

Lão giả áo bào hoa luôn cảm giác có chút bất thường, nhưng bởi vì thể xác và tinh thần mệt mỏi, hắn cũng không nói gì nữa, và những người khác cùng một chỗ, đi vào trong cung điện này.

Hắn ngồi xếp bằng, liền bắt đầu tĩnh tu.

Vậy ba nam một nữ, lại đốt lên một đống lửa, xuất ra rượu thịt bắt đầu ăn uống.

"Công tử, ngươi muốn ăn vài thứ sao?"

Tiểu Hà cô nương nhịn không được nói.

Không chờ Tô Dịch mở miệng, vậy thanh niên áo lam liền cau mày nói, " Tiểu Hà sư muội, vừa rồi tên kia cần phải đuổi chúng ta đi nhé ngươi hoàn định đem đồ ăn phân cho hắn? Thật sự là hồ đồ."

Hắn lời nói này, không có chút nào che lấp, giống như không lo lắng bị Tô Dịch nghe được.

Tiểu Hà cô nương ngượng ngùng cúi đầu.

Một bên nam tử áo bào màu vàng thấy vậy, không khỏi khẽ thở dài: "Tiểu Hà, ngươi không có kinh lịch bao nhiêu thế sự, không biết nhân tâm hiểm ác, ngươi vả lại nhớ kỹ, về sau gặp lại loại người xa lạ này, nhất là tại đây dã ngoại hoang vu, nhất định không thể phớt lờ."

Tiểu Hà cô nương nhịn không được thấp giọng lắp bắp nói: "Nhưng ta xem vị công tử kia cũng không phải gì đó người xấu a. . ."

"Tri nhân tri diện bất tri tâm, ngươi lại biết cái gì."

Nam tử áo lam cười lạnh, "Tựa như tên kia mới vừa nói kia nơi đây rất nguy hiểm, nhưng vì sao hắn lại muốn lưu lại? Huống chi, ta như thế nào sẽ không có cảm thấy một tia nguy hiểm?"

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Dù là thật sự có nguy hiểm, lấy sư bá vậy tông sư tứ trọng đỉnh phong tu vi, còn có thể không bảo vệ được chúng

ta?"

Thanh niên áo bào màu vàng nói: "Lý Quý sư đệ, chớ có nói thêm nữa rồi, cùng một cái người xa lạ so đo nhiều như vậy làm cái gì? Không có xem người ta đều đã không lên tiếng sao?"

"Đó là hắn không hợp đạo lí."

Bị kêu là Lý Quý nam tử áo lam hừ lạnh một tiếng, "Bất quá, sư huynh nói cũng đúng, hoàn toàn chính xác không đáng so đo với đám người kia."

Tiểu Hà cô nương muốn nói lại thôi, luôn cảm giác hai vị sư huynh tựa hồ có chút quá mức hùng hổ dọa người rồi.

Nhưng vào lúc này, nàng đột nhiên chứng kiến, ngồi ở bên trong ghế dựa mây Tô Dịch, lặng yên mở ra con mắt, nhìn phía bên ngoài đại điện.

Tiểu Hà cô nương vô thức cũng nhìn sang.

Chỉ thấy trong bóng đêm, đột nhiên nhấc lên một trận gió lạnh, thảo mộc tuôn rơi run rẩy, thổi trúng đại điện đại môn chi chầm chậm

Rung động.

Tiểu Hà cô nương thấy hoa mắt, một đạo thân ảnh thon gầy đã đi vào đại điện.

Đây là một người nam tử áo bào đen, màu da trắng nõn, hốc mắt nhỏ hãm, một đôi đồng tử lạnh như băng mà lạnh nhạt.

Theo hắn xuất hiện, một cỗ đáng sợ âm lãnh khát máu khí tức tràn ngập mà ra, làm cho đại điện đống lửa đều như muốn dập tắt, không khí nếu như đông lại.

Tiểu Hà cô nương hô hấp cứng lại, khuôn mặt biến đổi.

"Ai! ?"

Đang khoanh chân ngồi tĩnh tọa lão giả áo bào hoa trước tiên đứng dậy, khi thấy nam tử áo bào đen này thời gian, toàn thân cứng đờ, lưng thẳng bốc lên hơi lạnh.

Một vị Tiên Thiên Vũ Tông! !

Thanh niên áo lam, đám người nam tử áo bào màu vàng, cũng bị cái này đột ngột một màn kinh sợ đến, tất cả đều bò người lên, mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi.

Nam tử áo bào đen này là ai?

Vì cái gì khí tức lại kinh khủng như vậy?

Hắn ấy đến lại là muốn làm gì?

Một cỗ không nói ra được khủng hoảng, tại trong lòng thanh niên áo lam bọn hắn lan ra.

Hít thở sâu một hơi, lão giả áo bào hoa ôm quyền chào, nói: "Lão hủ Văn Trọng Viễn, đến từ Trường Ninh học cung, lần này là mang theo đệ tử trong môn ở đây du lịch, không biết tiền bối tôn tính đại danh?"

Tự báo danh hiệu, để tránh phát sinh hiểu lầm.

Nhưng nhường lão giả áo bào hoa lúng túng là, nam tử áo đen kia lại giống như ngoảnh mặt làm ngơ, căn bản cũng không có để ý tới hắn.

Hắn từ tiến vào đại điện, đưa tầm mắt nhìn qua đám người lão giả áo bào hoa, liền nhìn về phía ngồi ở bên trong ghế dựa mây Tô Dịch.

Rồi sau đó, hắn tại Tô Dịch cách đó không xa ngồi xếp bằng, mở miệng cười nói: "Tô công tử, tự giới thiệu mình một chút, ta danh Tư Đồ Cung, mạo muội đến đây quấy rầy, hoàn mong rộng lòng tha thứ."

Hắn khí tức âm lãnh khát máu, dáng tươi cười cũng có vẻ hơi sấm nhân, nhưng lời nói cũng rất khách khí lễ phép, làm cho người ta một loại cảm giác quái dị.

Mà nghe tới hắc bào nam tử tên, lão giả áo bào hoa Văn Trọng Viễn toàn thân chấn động, tê cả da đầu, cuối cùng ý thức được nam tử áo bào đen này là ai.

Một trong Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông "Huyết Đồ đao" Tư Đồ Cung!

Một vị lão bối sớm đã thoái ẩn thế gian nhiều năm.

Rất nhiều năm trước, hắn bằng vào một thanh chiến đao, tại trên chiến trường biên thuỳ, tàn sát hơn vạn Đại Ngụy quân địch, chém liên tục trên trăm tông sư nhân vật, một lần hành động danh chấn thiên hạ.

Cả Đại Ngụy quốc ở bên trong, đến nay đều lưu truyền câu chuyện hung hãn máu tanh kia!

Mà tại Đại Chu, Tư Đồ Cung tuyệt đối là nhân vật nổi tiếng ngập trời!

Văn Trọng Viễn sao có thể nghĩ đến, tại đây rừng núi hoang vắng ban đêm, Tư Đồ Cung bực này Tiên Thiên Vũ Tông, lại sẽ xuất hiện ở đây?

Trong lúc nhất thời, tâm thần hắn đều rung động.

Lại nhìn về phía Tô Dịch thời gian, Văn Trọng Viễn ánh mắt cũng thay đổi, chỉ cần không phải kẻ đần cũng có thể nhìn ra, Tư Đồ Cung là vì thiếu niên áo bào xanh này mà đến!

Lại thấy Tô Dịch dáng vẻ rãnh rỗi ngồi ở đó, nói: "Tối nay đến đây kia nên không chỉ một mình ngươi a?"

Tư Đồ Cung mỉm cười, nói: "Tô công tử mắt sáng như đuốc, thực không dám giấu giếm, đối mặt Tô công tử bực này có một không hai nhân vật, đừng nói là ta, mặc dù là cái này Đại Chu cái khác Tiên Thiên Vũ Tông, cũng không ai dám chậm trễ. Cho nên, lần này ta tới gặp công tử thời gian, cũng mời đi một tí hảo hữu đồng hành."

Tô Dịch ồ một tiếng, giống như cuối cùng nhấc lên một chút hứng thú, nói: "Đã như vậy, vì cái gì không để cho những hảo hữu của ngươi kia đến đây bái kiến?"

Tư Đồ Cung cười lên ha hả, tiếng chấn đại điện, nói: "Tô công tử hảo khí phách, bất quá, Tô công tử đừng vội, vả lại trước nghe một chút ý định của ta thế nào?"

Tô Dịch xuất ra hồ lô rượu khẽ nhấp một miếng, nói: "Ta từ trước đến nay không thích nói nhảm, ngươi tốt nhất trực tiếp một chút, chớ có lãng phí thời gian."

Lời nói này lạnh nhạt tùy ý, lại không chút khách khí, giống như căn bản không có bả "Huyết Đồ đao" Tư Đồ Cung vị này kinh khủng nhân vật để ở trong mắt, làm cho Văn Trọng Viễn cũng không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Lại nhìn bên cạnh hắn thanh niên áo lam đám người, cũng đều từ lâu trợn tròn mắt.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 276: Sinh Tử Từ Ta Định Đoạt

Nghe được Tô Dịch lời nói Tư Đồ Cung khóe mắt hơi hơi híp híp, một thân âm lãnh khí tức khát máu càng nồng đậm thêm vài phần.

Thanh niên áo lam Lý Quý toàn thân đều là khẽ run rẩy, nội tâm có ức chế không nổi sợ hãi bốc lên.

Một vị Tiên Thiên Vũ Tông uy thế, không thể nghi ngờ quá kinh khủng, nhường hắn đều có chạy mất dép kích thích.

Bên cạnh hắn nam tử áo bào màu vàng cũng giống như thế, hai đầu lông mày đều là sợ hãi cùng bất an.

Tiểu Hà cô nương mấp máy môi, ngược lại tương đối bình tĩnh không ít, một đôi diệu mục nhìn Tô Dịch, giống như vô cùng hiếu kỳ, cái này có can đảm cùng Huyết Đồ đao Tư Đồ Cung giằng co thiếu niên áo bào xanh, đến tột cùng là người nào.

Đại điện không khí ngột ngạt nặng nề.

Đã trầm mặc một lát, Tư Đồ Cung đột nhiên cười rộ lên, ánh mắt thâm trầm, nói:

"Thực không dám giấu giếm, ta lần này cũng là vì tạo hóa trên người công tử mà đến, bất quá, và những người khác không giống nhau, ta nghĩ cùng công tử đánh cuộc một lần."

Tô Dịch uống một hớp rượu, đem bầu rượu thu hồi, nhiều hứng thú nói: "Đánh cuộc gì?"

Tư Đồ Cung nói: "Lần này bằng hữu cùng ta cùng một chỗ đến đây, cùng sở hữu bốn người, mỗi một cái đều là nhân vật theo trong núi thây biển máu đi ra, nhưng bọn hắn giống như ta, những năm gần đây này, đều khốn đốn tại ở bên trong Vô Lậu cảnh, vô pháp chân chính thực hiện đột phá. . ."

Nói đến đây, hắn than thở một tiếng, ánh mắt nổi lên một tia ảm đạm không dễ dàng phát giác.

Đạt đến Vô Lậu cảnh, chính là Tiên Thiên Vũ Tông trong mắt thế nhân, phạt mao tẩy tủy, thoát thai hoán cốt, dưỡng ra một thân tiên thiên chi khí, khoảng cách cảnh giới Lục Địa Thần Tiên, cũng chỉ thiếu chút nữa.

Nhưng chỉ là một bước này, lại như không thể vượt qua lạch trời!

Thực tế tại thế giới thế tục này, có thể đánh vỡ một đạo bích chướng này, đặt chân Nguyên Đạo chi lộ kia đều là phượng mao lân giác loại tồn tại.

Hoặc có đại kỳ ngộ, hoặc có đại khí vận.

Chỉ dựa vào bản thân đau khổ tu luyện phá cảnh trở thành Lục Địa Thần Tiên kia trong trăm không có một!

Tư Đồ Cung mãnh liệt thẳng tắp thân hình, toàn thân khí tức âm lãnh càng khiếp người, nhìn chằm chằm vào Tô Dịch nói:

"Mà ở tại chúng ta xem, tạo hóa trên người công tử, liền có hi vọng giúp chúng ta phá cảnh."

"Vì vậy, chúng ta muốn cùng công tử đánh cuộc một lần, mà chống đỡ quyết tâm bàn về thắng bại."

"Chúng ta thua, tất cả xuất ra mười khối tứ giai linh thạch giao cho công tử."

"Như công tử thua, liền đem tạo hóa trên người giao ra đây, thế nào?"

Dứt lời, hắn lẳng lặng nhìn Tô Dịch.

Thấy vậy, lão giả áo bào hoa Văn Trọng Viễn không khỏi ngây người, năm vị Tiên Thiên Vũ Tông, để đối phó một thiếu niên! ?

Cái này không khỏi cũng quá khi dễ người a?

Nếu không có chính tai nghe được, hắn đều không thể tin được, loại thoại ngữ quá mức vô lễ này, rõ ràng xuất từ Huyết Đồ đao Tư Đồ Cung trong miệng bực nhân vật ngập trời này.

Mà thanh niên áo lam Lý Quý, nam tử áo bào màu vàng bọn hắn cũng là bị chấn động đến.

Mười khối tứ giai linh thạch!

Cái này chẳng phải là một nghìn khối tam giai linh thạch?

Cần biết, đối với Võ Đạo tông sư mà nói, tam giai linh thạch đều đã có thể nói trân quý.

Mà tứ giai linh thạch, lại càng thêm hiếm có, nghe nói chính là Tiên Thiên Vũ Tông đều không nỡ bỏ lãng phí, sẽ coi như trọng bảo cất chứa, tại tu vi đột phá quan khẩu, mới có thể lấy ra vận dụng.

Nhưng bây giờ, một cuộc đối với đánh cuộc, mỗi một vị Tiên Thiên Vũ Tông, đều xuất ra mười khối tứ giai linh thạch làm tiền đặt cược.

Cộng lại đều chừng năm mươi khối nhiều!

Cái này đã hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của đám người Lý Quý, thẳng giống như ăn mày nghe được vạn lượng hoàng kim, căn bản là không có bái kiến nhiều vàng như vậy, tự nhiên không cách nào tưởng tượng giá trị kia có bao kinh người.

Nhưng Lý Quý bọn hắn lại ý thức được, có thể bị Tư Đồ Cung các đại nhân vật này nhìn chằm chằm vào, tạo hóa trên người thiếu niên áo bào xanh này, đã định trước không phải chuyện đùa rồi!

Trong lúc nhất thời, bọn hắn nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt cũng thay đổi, lưng đều thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Trước, chỉ xem đây là một cái thiếu niên có thể mặc cho chỉ trích cùng khinh bỉ.

Ai có thể nghĩ tới, một thiếu niên như vậy, đều có tư cách bị Thập Đại Vũ Tông một trong Tư Đồ Cung tiến hành đối với đánh cuộc?

Thật là đáng sợ!

Vừa nghĩ tới tự mình lời vừa mới nói những lời kia, Lý Quý trong lòng bọn hắn liền một trận bỡ ngỡ, sợ không thôi.

Duy nhất để cho bọn họ an tâm là, dưới mắt Tô Dịch tựa hồ muốn gặp nạn rồi, căn bản không có rảnh cùng bọn họ những thứ này tiểu nhân vật so đo. . .

Về phần Tiểu Hà cô nương, hai đầu lông mày lại hiện lên thật sâu lo lắng, cũng mang theo một chút tức giận.

Hắn rất không minh bạch, đại danh đỉnh đỉnh Tiên Thiên Vũ Tông Tư Đồ Cung, sao sẽ như vậy không biết xấu hổ, ở nơi này là đối với đánh cuộc, rõ ràng chính là đến giật đồ đi!

Lại thấy Tô Dịch mỉm cười cười rộ lên, nói: "Năm vị Tiên Thiên Vũ Tông cùng một chỗ hành động, hoàn hết lần này tới lần khác muốn tiến hành đối với đánh cuộc, lá gan các ngươi có phải hay không quá nhỏ?"

Thanh âm mang theo không che giấu chút nào châm chọc.

Tư Đồ Cung thần sắc bình tĩnh, không để ý nói: "Tô công tử thoải mái lại kiếm giết Hỏa Khung vương bực này nhân vật, sớm không phải là trong thiên hạ bất luận cái gì tông sư nhân vật có thể so sánh, chúng ta cẩn thận một chút, cũng là chuyện hợp tình hợp lý."

Kiếm giết Hỏa Khung vương! ?

Văn Trọng Viễn cùng Lý Quý bọn người bị cả kinh mộng đi, ngốc trệ ở đó, nhất thời cũng không biết nói cái gì cho phải.

Tô Dịch nói: "Các ngươi mặc dù đánh đổi đánh cuộc ngụy trang, nhưng cuối cùng là đến tiền đặt cược giật đồ kia như vẻn vẹn chỉ điểm linh thạch này, không đánh cuộc cũng được."

Tư Đồ Cung nhăn mày lại, nói: "Công tử kia muốn đánh cược gì?"

"Đánh cuộc tính mạng."

Tô Dịch không chút nghĩ ngợi nói, "Ta thua rồi , mặc cho xử trí, các ngươi thua, sinh tử từ ta định đoạt."

Bay bổng một câu, nhường đại điện bầu không khí bỗng nhiên áp lực đến mức tận cùng.

Đám người Văn Trọng Viễn căng thẳng đến đều nhanh muốn hít thở không thông, khuôn mặt hoảng sợ, đánh vỡ đầu đều không nghĩ tới, Tô Dịch một người thiếu niên như vậy, lại mạnh như thế thế!

Tư Đồ Cung lại đã trầm mặc.

Chuyện này, không phải là một mình hắn có thể định đoạt.

"Cùng hắn đánh cuộc."

Trong bóng đêm xa xa, đột nhiên truyền đến một thanh âm, "Ta sớm nói, căn bản không cần phiền toái như vậy, trực tiếp động thủ là được."

Nương theo thanh âm, một cái lão giả râu tóc thưa thớt già trên tám mươi tuổi đi đến, một bộ áo bào màu vàng, ánh mắt đục ngầu, tay cầm một cột quải trượng.

Theo hắn đã đến, không khí chợt mà trở nên nóng rực, giống như lò lửa lớn tại đốt luyện thiên địa, vậy phách liệt đáng sợ khí tức, nổi bật lên lão giả áo bào màu vàng này uy thế cực kỳ khiếp người.

Liệt Dương chân nhân!

Cơ hồ một cái, Văn Trọng Viễn liền nhận ra thân phận lão giả áo bào màu vàng này.

Đây chính là một vị lớp người già Tiên Thiên Vũ Tông, mấy chục năm trước đã thành danh, đảm nhiệm qua một phương Tổng đốc chức vụ, đã từng chinh chiến tại chiến trường chi thượng, uy danh chiêu lấy!

Tô Dịch vẫn ngồi ở đó, vẻn vẹn đầu lườm lão giả áo bào màu vàng này một cái, liền thu hồi ánh mắt.

Hắn không biết thân phận của đối phương, cũng lười hỏi thăm.

Nhưng, chỉ bằng đối phương nói câu nói kia, đã ở trong lòng Tô Dịch bị phán án tử hình.

"Tư Đồ huynh cũng là không muốn làm ra bực này hành vi giết người đoạt bảo, cho nên mới áp dụng loại phương thức xử lý ôn hòa này, nhưng rất hiển nhiên, vị Tô Dịch tiểu hữu này rõ ràng không như vậy cho là, hắn nếu như tuyên bố muốn đánh cuộc tính mạng, vậy đánh cuộc là được."

Lại là một thanh âm vang lên.

Theo sát lấy, một cái nữ tử Thải Y dung mạo xinh đẹp đi đến, trang dung xinh đẹp, nhưng đuôi lông mày vẻ phong sương theo thời gian đã vô pháp che giấu.

Hắn con mắt lạnh lùng, chảy xuôi điện mang khiếp người, vừa mới vào, liền nhìn về phía Tô Dịch, thanh âm lộ ra một chút thương hại, "Chỉ hy vọng, tiểu hữu chớ để phải hối hận."

Đồng Hoa phu nhân!

Văn Trọng Viễn trái tim hung hăng giật mạnh, triệt để biến sắc, đây chính là một vị nữ ma đầu tà đạo, ba mươi năm trước, đã danh chấn thiên hạ, làm thiên hạ không biết nhiều ít võ giả nói mà biến sắc.

Trên thực tế, vô luận là Liệt Dương chân nhân, Đồng Hoa phu nhân, hay Huyết Đồ đao Tư Đồ Cung, tại trong những năm gần nhất này, cơ hồ đều đã rất ít lộ diện, nếu như thoái ẩn loại.

Còn có giam bọn họ tin đồn, một đời tuổi trẻ có lẽ không rõ ràng lắm, nhưng Văn Trọng Viễn lại đâu có thể nào không biết?

Tô Dịch bên môi nổi lên một tia như có như không độ cong , đạo, "Không phải là còn hai người ư, để cho bọn họ cũng xuất hiện đi."

Một đạo sâu thẳm kiếm ngân vang tại trong bóng đêm bên ngoài Vân Đào quan vang lên.

Mơ hồ trong đó nhưng cách nhìn, một gã nam tử áo trắng cao gầy lập ở phía xa, chưởng chỉ xoa kiếm, nhẹ giọng nỉ non: "Người thế hệ như ta, sớm không sợ sinh tử, đánh cuộc tính mạng. . . Lại tính là cái gì?"

Văn Trọng Viễn nhìn lại, chỉ cảm thấy nam tử áo trắng cao gầy kia thẳng giống như một thanh kiếm, đặt chân trong bóng đêm, đã có khí thế lăng lệ ác liệt đâm thủng thiên khung, nội tâm không khỏi run lên, cái này. . . Lại vị Tiên Thiên Vũ Tông nào?

Mà tại nam tử áo trắng cao gầy tiếng ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một đạo thô kệch phóng khoáng cười to liền Oanh long long vang vọng đất trời thời gian ——

"Đến đến đến, vả lại đi ra đánh một trận!"

Tiếng như tiếng sấm, chấn động đạo quán song cửa chấn động, mái nhà rầm rầm rung động.

Lý Quý đợi ba nam một nữ, đều màng nhĩ đau đớn, khí huyết sôi trào, trước mặt ứa ra sao Kim, đều không từ hoảng sợ.

Nhìn kỹ, ở đó trong bóng đêm, lại thêm đầu mang mũ sắt, đang mặc đạo bào màu đỏ, toàn thân tràn ngập tử khí nam tử.

Trong mắt hắn như một đôi ngọn lửa thiêu đốt, nhiếp hồn đoạt phách.

Vân Châu Tử Sơn khách, Mạc Kình Thương!

Văn Trọng Viễn một cái liền nhận ra, cả kinh hai mắt tròn vo, đây chính là một vị cuồng nhân uy danh hoàn toàn không kém gì Tư Đồ Cung, sát tính thành điên cuồng, hung uy ngập trời.

Rất nhiều năm trước, uy danh kia đủ để cùng Âm Sát Môn phó môn chủ Hoa Liễu Diệp đánh đồng!

Đến tận đây, năm vị Tiên Thiên Vũ Tông đều hiện ra thân ảnh, xuất hiện ở trong ngoài Vân Đào quan này.

Tô Dịch thấy vậy, hắn vươn người đứng dậy, thu hồi ghế dựa mây, "Đi thôi, đi ra ngoài một trận chiến, chớ có lan đến gần những hạng người vô tội này rồi."

Cất bước triều bên ngoài Vân Đào quan bước đi, lạnh nhạt ung dung.

Đám người Tư Đồ Cung liếc nhau, đều đi theo phía sau đi ra.

Về phần trong đại điện Văn Trọng Viễn, Lý Quý, Tiểu Hà cô nương bọn hắn, hoàn toàn bị những Tiên Thiên Vũ Tông này không để ý đến.

Một chút tôm tép nhãi nhép mà thôi, người nào sẽ để ý?

Bị bỏ qua như vậy, không thể nghi ngờ là một sự kiện cực làm tổn thương tự tôn, nhưng Văn Trọng Viễn bọn hắn hiện tại tuy nhiên cũng cảm thấy vô cùng vui mừng.

Bị không để ý tới cũng luôn so với bị liên luỵ muốn thật tốt hơn nhiều!

Nhưng, vừa nghĩ tới lúc mới đầu, Tô Dịch nhắc nhở nơi đây quá nguy hiểm để cho bọn họ ly khai, mà bọn hắn chẳng những cự tuyệt, hoàn mở miệng châm chọc cùng công kích, nội tâm liền một trận hối hận cùng phát khổ.

Ai có thể nghĩ tới, tại nơi dã ngoại hoang vu này, sẽ đụng phải một chuyện khủng bố như thế?

Cảnh ban đêm thâm trầm, trên vòm trời một vầng minh nguyệt treo cao, vẫy ra mát lạnh phát sáng.

Vân Đào quan khu vực phụ cận vạn lại câu tĩnh, cả một tia côn trùng kêu vang đều không có, trong yên tĩnh lộ ra một cổ áp lực nhân tâm nặng nề.

Tô Dịch đứng ở tên một mảnh đất trống, cách đó không xa, là Tư Đồ Cung, Liệt Dương chân nhân, Đồng Hoa phu nhân, Mạc Kình Thương cùng nam tử áo trắng cao gầy kia.

Năm vị Tiên Thiên Vũ Tông, đã sừng sững tại Đại Chu đương thời chi đỉnh, mỗi người uy thế, đều cường đại đến đủ để cho bất luận cái gì tông sư nhân vật tuyệt vọng.

Nhưng Tô Dịch không ở trong đám này.

"Tô công tử, đánh cuộc tính mạng lời nói sinh tử khó liệu, ngươi. . . Xác định không nên kiên trì như vậy?"

Tư Đồ Cung thở dài một tiếng, ánh mắt phức tạp.

Nhìn thiếu niên áo bào xanh này bộ dáng quang minh ung dung như vậy , để trong lòng hắn cũng không nhịn được nổi lên vẻ khâm phục, cũng có chút xấu hổ.

Như thiếu niên này, khí phách như thế, xác thực khó gặp!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 277: Kiếm Ngự Thiên Địa Khí Thế

Cảnh ban đêm như nước, ánh trăng sáng tỏ.

Đối mặt năm vị Tiên Thiên Vũ Tông này, Tô Dịch xuất ra một bầu rượu, tùy ý chè chén một phen.

"Liền dưới ánh trăng rượu, múa kiếm giết địch cũng nhanh quá thay."

Vung tay đem bầu rượu không ném ra, Tô Dịch bật cười lớn, một đôi thâm sâu con mắt cũng mang theo một tia sơ điên cuồng chi ý.

"Trời muốn nó chết, nhất định làm nó điên cuồng, đáng tiếc."

Đồng Hoa phu nhân xinh đẹp hoa lệ sâu thẳm thở dài.

"Đáng tiếc cái rắm, giết hãy nói!"

Liệt Dương chân nhân hét lớn một tiếng, trước tiên ra tay.

Hắn râu tóc thưa thớt, tuổi già sức yếu, xem ra gần đất xa trời, nhưng tính khí lại táo bạo nhất, vừa vừa động thủ, thân ảnh như lò lửa lớn loại sôi trào, dâng lên ngọn lửa cuồng bạo loạn lưu.

Oanh!

Hắn thả người cất bước, cách không một chưởng đánh ra.

Năm ngón tay tầm đó, đều là tiên thiên chi khí màu đỏ chói mắt, rào rạt như thần diễm, tàn sát bừa bãi dữ dằn.

Xích Dương Đại Thủ Ấn!

Một môn đã như đồng đạo thuật loại võ học cao thâm, chưởng như thiêu đốt mặt trời, nhưng đốt núi nấu biển, dung sắt đá là bột phấn.

Làm một chưởng này đánh ra, trong bóng đêm này thẳng giống như một vòng mặt trời mọc thiêu đốt mãnh liệt, chiếu sáng thiên địa, phụ cận nham thạch thảo mộc, đều hóa thành tro tàn.

Tư Đồ Cung nheo mắt, liếc mắt liền nhìn ra, Liệt Dương chân nhân vừa vừa động thủ, đã ra tay độc ác, không có bất kỳ giữ lại.

Hiển nhiên là coi Tô Dịch là muốn chết đối địch chờ!

Cái này chính là sinh tử tới quyết tâm, mới không không cần biết ngươi là cái gì tu vi, lại là thân phận gì, trực tiếp lấy lôi đình một kích, trừ về sau nhanh.

Thật đáng sợ!

Trong đạo quan, đám người Văn Trọng Viễn ánh mắt đau đớn, hoảng sợ biến sắc.

Cái này là uy thế của Tiên Thiên Vũ Tông, nhất cử nhất động, đã Siêu Thoát một thứ trên ý nghĩa tông sư, có được Tiên Thiên chi lực, vô tận tiếp cận với Lục Địa Thần Tiên!

"Ánh sáng đom đóm mà thôi."

Tô Dịch ánh mắt trầm tĩnh, cho đến một chưởng này phá không tới, lúc này mới tiện tay phất một cái.

Oanh!

Một cỗ lực lượng lạc ấn lấy huyền diệu đạo vận quét sạch mà ra, nhìn như mây trôi nước chảy, vậy phách liệt vô biên Xích Dương Đại Thủ Ấn lại trong chốc lát chia năm xẻ bảy, ầm ầm tán loạn không thấy.

Đám người Tư Đồ Cung đồng tử ngưng lại, liếc nhìn nhau, đều run sợ không thôi.

Quả nhiên như trong truyền thuyết như vậy, tên Tô Dịch này tuy chỉ mười bảy tuổi, tu vi cũng vẻn vẹn nhưng tông sư cảnh giới, nhưng chiến lực của hắn, đã đủ để uy hiếp được Tiên Thiên Vũ Tông!

Chính là Liệt Dương chân nhân đều lộ ra vẻ kinh ngạc, vạn không nghĩ tới, Tô Dịch có thể dễ dàng như vậy hóa giải được tự mình một kích.

"Đừng nói ta không có cho các ngươi cơ hội, cùng lên đi."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, áo bào xanh nhẹ nhàng dắt, thẳng giống như Trích Tiên tuyệt trần.

"Đắc tội!"

Hít thở sâu một hơi, Tư Đồ Cung trầm giọng mở miệng.

Oanh!

Cái này một cái chớp mắt, năm vị Tiên Thiên Vũ Tông nhiều lại không nương tay, khí thế một liên tục tăng lên, như là mênh mông biển lớn một thứ mãnh liệt, trong không khí, lập tức hình thành từng đạo vòi rồng, tựa như vòi rồng loại.

Lấy năm người làm trung tâm, hóa thành năm cái phong bạo thật lớn, đến nỗi dẫn động thiên địa linh khí, nhường khu vực dãy núi này lâm vào

trong lực lượng loạn lưu cuồng bạo.

Không biết nhiều ít cây cối, nham thạch tại đây một cái chớp mắt bỗng nhiên nổ tung bột mịn!

Năm người thành vòng tròn mà đứng, vây khốn Tô Dịch.

Một mình hắn, lại vào lúc đó thừa nhận năm vị Tiên Thiên Vũ Tông toàn lực uy áp!

Đổi lại cái khác tông sư, sợ là sớm bị áp bách đến không cách nào nhúc nhích.

Nhưng Tô Dịch như trước một bộ mây trôi nước chảy bộ dáng. Sóng lớn ngập trời, đến hắn thân ảnh ba thước chi địa, liền tán loạn tiêu trừ.

Đúng như một khối bia đá , mặc cho vạn cõng cọ rửa, vị nhưng bất động.

Vậy đợi một màn, làm cho đám người Tư Đồ Cung đồng tử lại là híp híp.

"Coi như có chút ý tứ."

Trong thanh âm lạnh nhạt, Tô Dịch thản nhiên tiến lên trước một bước.

Rải rác một bước, lại giống như rút giây động rừng.

"Không được!"

Năm vị Tiên Thiên Vũ Tông sắc mặt đồng loạt thay đổi.

Bọn hắn đều trước tiên cảm giác được, Tô Dịch trước kia bị khí tức một mực khóa chặt lại, lúc này vậy mà một bước đạp tại nhiều người người khí

thế yếu kém nhất chỗ!

Tựa như mắt trận đại trận, bị Tô Dịch một cước đạp trúng, dồn ép năm vị Tiên Thiên Vũ Tông đều không thể không ra tay hóa giải.

Bằng không, sẽ lâm vào bên trong bị động.

Oanh!

Như cũ là Liệt Dương chân nhân xuất thủ trước rồi.

Chỉ thấy một đạo thiêu đốt loại chưởng ấn ngang trời mà ra, hóa thành lớn nhỏ gần trượng, tựa như một cối xay biến thành dung nham thật lớn

So với một kích vừa rồi kia, muốn kinh khủng đáng sợ hơn!

"Ra!"

Tư Đồ Cung chưởng chỉ khẽ đảo một thanh đoản đao xanh biếc nổi lên.

Đao này dường như dùng phỉ thúy tốt nhất đúc thành, xanh biếc sáng long lanh, lưỡi đao chảy xuôi theo khiếp người hàn mang cùng Linh quang.

Theo Tư Đồ Cung chém ra một đao.

Bá!

Đoản đao xanh biếc lại chém ra một đạo đao khí đỏ tươi như máu, dài chừng ba trượng, uốn cong nhưng có khí thế như huyết sắc lôi điện, trên trời chém xuống.

Bích Huyết Lục Linh Đao!

Tư Đồ Cung độc môn tuyệt kỹ, cũng là bằng vào đao pháp sát phạt vô song này, nhường hắn đưa thân Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông liệt kê.

Cơ hồ cùng một thời gian ——

Đồng Hoa phu nhân huy động một cái nhuyễn tiên màu vàng, đãng xuất từng vòng chồng chất bóng roi, Linh quang lưu chuyển, sáng sủa chói mắt, trong Thiên Địa khí lưu đều bị chấn động nghiền nát bốc lên, phát ra phanh phanh phanh nổ đùng.

"Đoát!"

Mạc Kình Thương trong môi phát ra một đạo thanh âm tối nghĩa, tay cầm một thanh thướt ngọc bao trùm lấy rậm rạp phù văn, nhún người nhảy lên, cách không triều Tô Dịch đập tới.

Thất Sát thước!

Cuối cùng, là vậy nam tử áo trắng cao gầy ra tay.

Vị này khí thế lăng lệ ác liệt vô cùng Tiên Thiên Vũ Tông, vung kiếm bay lên, một đâm mà ra.

Một đạo vô cùng sáng chói, như là thoăn thoắt tia chớp bạc con rắn loại kiếm quang lướt đi, cực nhanh như điện, phát sau mà đến trước, trong nháy mắt trảm đến trước mặt Tô Dịch.

Một kiếm này tới phong mang, làm thiên địa đều ảm đạm.

Năm vị từ lâu thành danh nhiều năm Tiên Thiên Vũ Tông, hiện tại vừa vừa ra tay, uy thế như vậy, đã có thể nói là kinh thiên động địa.

Đám người Văn Trọng Viễn trốn ở trong đạo quan, hoàn toàn bị sợ hãi.

Một vị Tiên Thiên Vũ Tông, liền có thể khai sơn ngăn nước, giết tông sư như giết gà, đặt ở bên trong thế tục, một người nhưng phá thiên quân vạn mã, quét ngang quần luân.

Mà bây giờ, ước chừng năm vị Tiên Thiên Vũ Tông đồng loạt ra tay, vậy đợi tình cảnh, đủ để cho thiên hạ bất cứ võ giả tan vỡ tuyệt vọng!

"Thiếu niên họ Tô này, sợ là muốn gặp nạn rồi. . ."

Không hẹn mà cùng, trong lòng đám người Văn Trọng Viễn ngay ngắn hướng hiện lên đồng dạng một cái ý niệm trong đầu.

Mà đối mặt tình cảnh như vậy ——

Tô Dịch lại có vẻ càng thanh thản ung dung rồi.

Tại hắn "Thần Niệm" lực lượng bắt xuống, cái phiến thiên địa này hết thảy, đều tựa hồ thoáng cái trở nên chậm chạp.

Trong Thiên Địa khí lưu biến hóa, bụi bặm bắt đầu khởi động, quang ảnh biến ảo. . . Đều rõ ràng rành mạch đất lộ ra tại trong đầu.

Mà vậy năm vị Tiên Thiên Vũ Tông động tác, khí tức, chiêu thức, chính là về phần bọn hắn sắc mặt biến hóa rất nhỏ, một hít một thở thời gian khí cơ vận chuyển, đều bị Tô Dịch cẩn thận tỉ mỉ bị bắt được.

Cái này, chính là Thần Niệm diệu dụng!

Đặt tại trong thế tục này, là chỉ có Nguyên Đạo tu sĩ mới có thể nắm giữ lực lượng thần hồn!

Mà bây giờ, bị Tô Dịch lấy tông sư cảnh tu vi thi triển đi ra.

Lấy Thần Niệm đến tiến hành chiến đấu, cảm giác quen thuộc này, nhường Tô Dịch nội tâm cũng không khỏi nổi lên một tia hoảng hốt.

Cảm giác này, thật sự là đã lâu.

Chợt, Tô Dịch xuất thủ.

Hắn lăng không một quyền đánh ra, hào nhoáng chân nguyên hóa thành một quả dấu quyền, ngưng kết thành cùng như lưu ly, óng ánh sáng long lanh, khắc ở vậy trước tiên tới kiếm khí phía trên.

Tựa như linh dương móc sừng, hồn nhiên thiên thành(tự nhiên hình thành chỉnh thể) .

Tuy rằng ra quyền thời gian bình thường không có gì lạ, nhưng ở vậy trong ánh mắt rung động của nam tử áo trắng cao gầy, lại cứng rắn đánh vào chỗ yếu kém nhất của kiếm quang sáng chói kia.

Phanh!

Lập tức vậy sáng chói kiếm mang màu bạc, hết thảy thần diệu biến hóa trong nháy mắt bị phong kín, tại trong hư không bạo liệt nổ tung.

"Sơ hở trăm chỗ, khó coi."

Tô Dịch lắc đầu mở miệng.

Cách đó không xa, nam tử áo trắng cao gầy thân hình lay động, gần muốn ho ra máu.

Hắn một kiếm này, tuy nói không nổi suốt đời đắc ý nhất một kiếm, nhưng là đã hội tụ kia một thân tu vi, dung nhập nó nhiều năm ma luyện kiếm đạo tâm đắc.

Nhưng lại trong phút chốc, đã bị một quyền tồi khiêng, vậy đợi đả kích, xa xa bỉ thân thể làm cho đụng phải điểm này trùng kích càng làm cho hắn khó có thể tiếp nhận. Thực tế Tô Dịch cuối cùng câu kia lời bình, càng là như như lưỡi dao, đâm vào sắc mặt hắn đều trở nên xấu xí.

Một quyền phá vỡ kiếm khí màu bạc về sau, Tô Dịch tay trái vào hư không trong nhẹ nhàng một khấu.

Răng rắc!

Xích Diễm Đại Thủ Ấn kia, nếu như thiêu đốt mặt trời loại, quang mang vô lượng, nhưng lúc này lại giống như đụng phải cự chùy trong cánh tay Thần oanh đập, tại trong hư không sụp đổ, không bị khống chế hỏa diễm nước lũ, lập tức hướng bốn phương tám hướng lao nhanh mà đi.

Liệt Dương chân nhân trong môi phát ra kêu rên, sắc mặt triệt để thay đổi.

Trước đây thời điểm, hắn bằng môn võ học này trấn áp bốn phương, toàn lực ra tay thời gian, chính là cùng một cảnh giới đối thủ, cũng cực ít dám chính diện đối chiến.

Nhưng lúc này, lại bị tùy ý trong nháy mắt khấu vỡ!

"Chỉ có vẻ ngoài, lớn mà vô dụng."

Tô Dịch thuận miệng bình phẩm.

Liệt Dương chân nhân ánh mắt trầm xuống, sắc mặt tái xanh.

Đùng!

Từng vòng vàng óng ánh bóng roi phá không tới, nổ đùng như sấm, thanh thế lăng lệ ác liệt.

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, phải đầu ngón tay vẽ một cái.

Một đám kiếm khí lướt trên, nhẹ nhàng lóe lên.

Phanh phanh phanh!

Một kiếm ngang trời, đầy trời bóng roi như bọt nước loại nổ tung tán loạn, bất ngờ không đề phòng, Đồng Hoa phu nhân bị một kiếm này bổ được lảo đảo rút lui, khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập khó có thể tin.

Hời hợt chỉ một cái, liền phá sát chiêu của mình?

"Cứng mà không hóa, nhu hòa mà vô lực, như thế tiên pháp, tăng thêm hài hước."

Tô Dịch giọng mỉa mai mở miệng.

Cuối cùng, Tư Đồ Cung chém ra một đạo đao khí huyết hồng, Mạc Kình Thương huy động Thất Sát thước, gần như là cùng một chỗ đánh tới.

Chỉ thấy Tô Dịch lăng không đạp bước, bỗng dưng xuất liên tục hai chưởng.

Một chưởng như lưỡi đao, vạch lên quỹ tích huyền diệu, trảm ở đó một đạo đao khí huyết hồng phía trên, cả hai va chạm, người sau ầm ầm nổ tung.

Một chưởng như búa tạ, hung hăng oanh tại Thất Sát thước lên, chuôi thước ngọc này tính cả Mạc Kình Thương cùng một chỗ, giống như như diều đứt dây loại bay rớt ra ngoài.

Ầm ầm!

Chiến đấu làm cho sinh ra nước lũ, lúc này thời điểm mới khuếch tán ra, vượt qua tỏa ra bốn phía, chấn động thiên địa vân khí bốc lên, thanh âm như

sấm nổ rơi xuống đất loại, truyền khắp phụ cận sơn dã.

Thiên diêu địa động.

Bên trong loạn lưu bay ra, Tô Dịch tay áo nhẹ nhàng dắt, than nhẹ lắc đầu:

"Bằng các ngươi bực này võ đạo tạo nghệ, trách không được những năm gần đây này, sẽ khốn đốn tại ở bên trong Vô Lậu cảnh, vô pháp mưu đồ đoạt quyền Nguyên Đạo chi lộ."

Bay bổng thanh âm, vang vọng bầu trời đêm.

Trong đạo quan, đám người Văn Trọng Viễn chấn động trợn mắt há hốc mồm.

Rải rác trong chớp mắt, Tô Dịch chỉ là một quyền, một khấu, vẽ một cái, hai chưởng, liền phân biệt phá vỡ năm vị Tiên Thiên Vũ Tông liên thủ vây công!

Một thân như Trích Tiên, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, hơn nữa nhìn hắn thuận miệng bình phẩm, mây trôi nước chảy bộ dạng, rõ ràng không xuất toàn lực!

Cái này quá chấn động lòng người rồi! !

"Cái này. . . Cái này còn là người sao?"

Văn Trọng Viễn triệt để thất thần, thẳng giống như mắt thấy một vị Tiên Nhân tại chiến đấu, bởi vì vậy đợi lực lượng, hoàn toàn vượt ra khỏi hắn nhận thức.

Mà Lý Quý, đám người Tiểu Hà cô nương, đều từ lâu là tâm thần thất thủ, hoàn toàn bối rối.

Bọn hắn vốn tưởng rằng Tô Dịch gặp vây công như vậy, hẳn phải chết không nghi ngờ, người nào từng muốn, tác động hoàn toàn trái ngược!

Dưới bóng đêm.

Tư Đồ Cung, Liệt Dương chân nhân, Mạc Kình Thương đám người đều trực tiếp sắc mặt ngưng trọng.

Bọn hắn hành động trước, đã đầy đủ ước định qua Tô Dịch chiến lực, cuối cùng quyết định cùng một chỗ liên thủ xuất kích, vốn tưởng rằng có thể đủ nắm chắc.

Nhưng chân chính giao thủ bọn hắn mới phát hiện, thiếu niên áo bào xanh mười bảy tuổi này, thực lực lại kinh khủng đến tận đây!

"Trách không được kẻ này dám hò hét lấy cùng chúng ta đánh cuộc tính mạng. . . Chư vị, lúc này thời điểm hoàn toàn chính xác cần ta tất cả cùng đồng thời liều mạng, bằng không, sợ là bắt không được kẻ này."

Hít thở sâu một hơi, vậy nam tử áo trắng cao gầy trầm giọng mở miệng.

Những người khác ánh mắt lập loè, toàn thân khí tức lại càng khiếp người đáng sợ.

Bọn hắn làm sao không rõ ràng lắm, lại không toàn lực ứng phó, thắng bại khó liệu?

Thấy vậy, Tô Dịch giương mắt nhìn một chút trên trời vậy một vòng sáng tỏ trăng sáng, nói khẽ: "Hoàn toàn chính xác không cần trì hoãn nữa thời gian. . ."

Hắn vốn tưởng rằng, một trận chiến này có năm vị Tiên Thiên Vũ Tông liên thủ, có lẽ có thể chịu được một trận chiến.

Nhưng bây giờ, hắn mới ý thức tới, cái này cuối cùng là trong thế tục một chút Tiên Thiên Vũ Tông, có lẽ đều có chấn nhấp nháy thiên hạ uy danh.

Nhưng nếu là đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, cũng chẳng qua là một đám tiểu nhân vật còn chưa chân chính bước vào đường tu hành mà thôi.

Cả "Tu sĩ" xưng hô này đều không xứng với.

BOANG...!

Huyền Ngô kiếm lặng yên xuất hiện trong tay Tô Dịch, ánh mắt của hắn trở nên lạnh nhạt mà yên lặng.

Đã mất đi hứng thú chiến đấu, vậy cũng chỉ còn lại có quá trình phân ra thắng bại cùng sinh tử, làm cho người ta đều không nguyện lại đi lãng phí thời gian.

Kiếm ngân vang sâu thẳm.

Tô Dịch một thân khí tức lặng yên biến hóa, từng đạo mắt trần có thể thấy chu hư khí lưu, theo bốn phương tám hướng tụ đến, lấy Tô Dịch làm trung tâm, hình thành một cái thật lớn khí lưu phong bạo.

Dung thiên địa khí thế tại bản thân!

Vậy một cái chớp mắt, trong mắt mọi người, Tô Dịch giống như một vị quân vương nắm giữ thiên địa, núi sông vạn vật thần phục với trước người nó.

Cái này thuần túy là một loại tình hình chung, một loại hóa dụng thiên địa chi uy lực lượng.

Nhưng làm cho người ta mang tới rung động, lại đến mức độ không còn gì hơn.

"Mau ra tay! !"

Liệt Dương chân nhân biến sắc, nghiêm nghị rống to.

Những người khác cũng ý thức được nguy hiểm, biết không có thể lại lưu thủ, trước mặt thiếu niên yêu nghiệt như Trích Tiên này, đại địch bọn hắn gặp phải trước đó chưa từng có!

Oanh!

Liệt Dương chân nhân toàn thân như thiêu đốt, hai tay mãnh liệt diễn dịch tuyệt thế võ học, chỉ thấy trong hư không, như có ngàn vạn hỏa lưu bốc lên giao thoa. Cuối cùng ngưng kết thành một đạo hỏa diễm Thần Ấn cô đọng đến mức tận cùng!

Xích Diễm Phần Không Ấn!

Đây là Liệt Dương chân nhân ẩn giấu sát chiêu, không đến dốc sức liều mạng thời gian, sẽ không tùy tiện thi triển.

Bá!

Tư Đồ Cung thúc giục Bích Huyết đao, phát ra một tiếng khiếu âm, trên người hắn chân khí bừng bừng phấn chấn, cả một thân tay áo đều mãnh liệt trống lay động, rõ ràng đã đem hết toàn lực.

Một đạo đao khí màu máu dài chừng năm trượng, vào hư không trong từng tấc một ngưng tụ.

Đao này trung khí như vậy sáng chói chói mắt, phong mang vô lượng, đến nỗi có thể chứng kiến, ở trong lưỡi đao kia như có núi thây biển máu tại

bốc lên gầm thét, kinh khủng vô biên.

"Kiếm khởi!"

Mà nam tử áo trắng cao gầy kia lại hét lớn một tiếng, râu tóc bay lên, toàn thân khí cơ đề tụ đến đỉnh phong nhất, trong lòng bàn tay trường kiếm dường như thần sơn loại trầm trọng, chậm rãi trống không xuất hiện tại trước người.

Sau đó lăng không vừa bổ.

Oanh!

Thiên địa cảnh ban đêm thời gian, giống như có một đạo tia chớp màu bạc sáng chói hiện ra, kiếm khí kia dài chừng có vài chục trượng, bạc ánh sáng đại thịnh, kiếm khí rậm rạp, chiếu thiên địa đều làm phát lạnh, kiếm khí như lôi đình ngân điện, biến hóa thất thường, cuối cùng Lôi đạo thần diệu.

Lôi Tiêu Ngân Điện Kiếm!

Mà cùng một thời gian, Đồng Hoa phu nhân, Mạc Kình Thương cũng riêng phần mình vận dụng dốc sức liều mạng chi thuật.

Người phía trước tóc xanh bay lên, toàn thân kim mang bạo trán, tay trắng nõn nà vung lên, trường tiên màu vàng giống như một cái Giao Long cực lớn bay lên, nhấc lên đầy trời màu vàng sấm gió, ù ù vang vọng đất trời thời gian.

Người sau há mồm triều trong tay thướt ngọc phun ra một ngụm tinh huyết, theo đánh ra, mặt ngoài Thất Sát thước kia, lại hiện ra trùng trùng điệp điệp khói mờ màu máu, có gào khóc thảm thiết loại thanh âm truyền ra, yêu dị khiếp người.

Năm vị Tiên Thiên Vũ Tông cùng một chỗ dốc sức liều mạng, vậy đợi uy thế, so trước đó càng hơn hơn một bậc.

Chỉ thấy cái phiến thiên địa này đại loạn, không khí sụp đổ hỗn loạn, dãy núi này đều phát ra không chịu nổi gánh nặng kịch liệt tiếng nổ vang.

Mà Vân Đào quan từ lâu đã thiếu tu sửa, cũng là cuối cùng nhịn không được, trong một hồi tiếng nổ vang nghiêng lõm ngã xuống đất, hóa thành một vùng phế tích.

Nếu không phải Văn Trọng Viễn phát giác được không ổn, trước tiên mang theo đám người Tiểu Hà cô nương chạy thục mạng ly khai, sợ là sẽ phải bị chôn sống trong đó.

Nhưng dù cho như thế, cũng kinh sợ đến bọn hắn vong hồn đại mạo, xa xa trốn tránh ra

Bởi vì tình cảnh như vậy, thật là quá mức kinh khủng.

Mà cùng lúc đó ——

Tô Dịch triển khai.

Hắn tay áo tung bay, linh hoạt kỳ ảo tuyệt trần, một bước phóng ra, trong tay Huyền Ngô kiếm ngang trời quét qua.

Chỉ thấy ——

Kiếm khí đầy trời như bầu trời ngân hà rủ xuống, gột rửa nhân gian.

Đại Khoái Tai Kiếm, kéo Tinh Hà!

So với trước đây, một kiếm này, nhiều ra một loại ngự dụng thiên địa vạn vật tình hình chung, chỉ dựa vào ngôn ngữ, đã không cách nào hình

dung uy thế một kiếm này.

Mà cái này, mới là Tô Dịch hôm nay vốn có thực lực chân chính thể hiện, phát huy tác dụng vô cùng bày ra tại bên trong một kiếm này.

Oanh long long ~

Trong Thiên Địa tựa như vô số ngôi sao vẫn lạc, cùng nổ vang.

Vô cùng kiếm khí như vỡ đê hồng thủy, trùng trùng điệp điệp quét ngang phạm vi trăm trượng chi địa.

Những kiếm khí kia, đều thấu phát lấy đạo vận huyền diệu khó lường, có Hỏa Hành đạo quang mờ mịt trong đó, mang theo lực lượng kinh khủng, tàn sát bừa bãi nhân gian.

Đang lúc mọi người rung động trong ánh mắt.

Oanh!

Khoảng cách gần nhất Liệt Dương chân nhân, nó Xích Diễm Phần Không Ấn trực tiếp bị nghiền nát, cuồn cuộn kiếm khí quét trúng hắn, toàn bộ người bị đánh được liên tục bại lui, toàn thân đều là vết kiếm tàn khốc.

Nó trong môi phát ra kêu thê lương thảm thiết, muốn quay người đào tẩu, nhưng hắn thân thể giống như gặp lăng trì loại, trên người huyết nhục từng khối rơi xuống.

Xôn xao rồi~

Toàn bộ người hóa thành nhỏ vụn huyết nhục, như thác nước vung vãi hư không.

Mà cùng một thời gian, vô luận là Tư Đồ Cung năm trượng đao khí màu máu, Mạc Kình Thương Thất Sát thước, nam tử áo trắng kiếm khí.

Hay Đồng Hoa phu nhân vậy mang theo Kim Tiên ngập trời sấm gió, đều tại đây trùng trùng điệp điệp nếu như Tinh Hà cuốn ngược lại kiếm khí tàn sát bừa bãi ở bên trong, ầm ầm tán loạn!

Hơn nữa, tại ngăn cản những kiếm khí này thời gian, làm cho những Tiên Thiên Vũ Tông này đều gặp trùng kích, bị bị thương nặng.

Từng cái một tất cả đều biến sắc rồi, sởn hết cả gai ốc.

Một kiếm kéo Tinh Hà, dễ như trở bàn tay loại đưa bọn họ liều mạng tuyệt sát hễ quét là sạch, Liệt Dương chân nhân không kịp đào tẩu, đã bị mạt sát tại chỗ! !

Cái này quá đáng sợ?

Cái gì đánh cuộc tính mạng, cái gì liên thủ dốc sức liều mạng tiến hành, tại trước mặt một kiếm này, có vẻ vô lực như vậy, buồn cười như vậy!

"Đi ——! !"

Một cỗ không nói ra được hoảng sợ tâm tình, kích thích Tư Đồ Cung bọn hắn tại thời khắc này, căn bản không còn dám có bất kỳ chần chờ, xoay người bỏ chạy.

Không ai có thể nghĩ đến, Tô Dịch sẽ cường đại đến mức độ này.

Nó sử dụng lực lượng, vốn có uy năng, để cho bọn họ những Tiên Thiên Vũ Tông này đều không cách nào tưởng tượng, hoàn toàn vượt ra khỏi bọn họ nhận thức!

"Nếu là đánh cuộc tính mạng, tự nhiên có chơi có chịu mới được, chư vị cử động lần này nhưng để cho ta có chút thất lạc."

Tô Dịch vậy lạnh nhạt thanh âm ở trong màn đêm vang lên.

Nương theo thanh âm, một đạo kiếm khí vào hư không trong lướt trên, rồi sau đó như bạo trán sáng chói pháo bông, vậy một đạo kiếm khí chợt ngươi hóa thành rất nhiều càng nhỏ bé kiếm khí bén nhọn, ngang trời bắn tới.

Đại Khoái Tai Kiếm, Du Thập Phương!

Ta có một kiếm Du Thập Phương, thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền.

Chỉ thấy ——

Phốc!

Xa xa dưới bóng đêm, Đồng Hoa phu nhân sởn hết cả gai ốc, gần như là xuất phát từ bản năng loại, nàng bỗng nhiên quay người, dốc sức liều mạng ngăn cản.

Nhưng một mảnh kiếm vũ hàng lâm, nhưng trong nháy mắt đem thân ảnh xinh đẹp bao phủ, hóa thành huyết nhục vỡ vụn đầy đất.

Vậy đợi kiếm khí chi uy, làm cho nàng bực này Tiên Thiên Vũ Tông đều không thể ngăn cản!

Phốc! Phốc!

Cơ hồ cùng một thời gian, Mạc Kình Thương, nam tử cao gầy đều giống như Đồng Hoa phu nhân, bị kiếm khí nhỏ vụn dày đặc chém trúng, thân thể bắn tung toé ra nóng hổi huyết thủy, nằm vật xuống đầy đất.

Người phía trước sắp chết, không cam lòng rống to.

Người sau mặt lộ vẻ đắng chát, thần sắc ngơ ngẩn.

Duy nhất Tư Đồ Cung không chết.

Không phải là hắn như thế nào được, mà là làm một mảnh kia kiếm khí tại tiếp cận trước người hắn thời gian, đột nhiên vô căn cứ tiêu tán không thấy.

Dù vậy, cũng cả kinh hắn một thân mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch.

Hắn dám khẳng định, nếu không có những kiếm khí kia biến mất, kết quả của mình, đã định trước cũng cùng Đồng Hoa phu nhân bọn hắn đồng dạng, sớm hóa thành một nơi thịt nát rồi!

"Vì cái gì không giết ta?"

Tư Đồ Cung hồn bay phách lạc, thanh âm khàn khàn suy yếu, trong tầm mắt, hắn nhìn đến một bộ áo bào xanh Tô Dịch, lăng không cất bước đi tới.

"Tại trước khi ngươi chết, ta có một việc phải hỏi một chút ngươi."

Tô Dịch thuận miệng nói.

"Ngươi nói."

Tư Đồ Cung mặt như màu đất, giống như triệt để cam chịu số phận rồi.

Tô Dịch hỏi: "Ngươi theo Thập Phương Các vậy dò thăm tung tích của ta thời gian, bỏ ra giá bao nhiêu tiền?"

Tư Đồ Cung kinh ngạc, ánh mắt ngơ ngẩn, chuyện này. . . Rất trọng yếu sao?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 278: Tặng Kiếm

Ánh trăng trong sáng mông lung như sương, dãy núi này khắp nơi tràn ngập huyết tinh chi khí, có thể nhìn thấy dấu vết chiến đấu lưu lại khắp nơi.

Nhưng lúc này, trừ hắn ra, bốn vị Tiên Thiên Vũ Tông khác đều đã gặp khó khăn.

Điều này làm cho Tư Đồ Cung nội tâm dâng lên không nói ra được thương cảm, thần sắc đờ đẫn, như cha mẹ chết.

Trầm mặc một lát, Tư Đồ Cung nói: "Không dối gạt công tử, chúng ta riêng phần mình xuất ra một cây ngũ phẩm Linh dược, mới từ Thập Phương Các chỗ đó đã được biết đến tung tích của công tử."

"Ngươi có thể rời đi."

Tô Dịch thu hồi Huyền Ngô kiếm, thuận miệng nói.

Tư Đồ Cung khó có thể tin nói: "Tô công tử vì cái gì không giết ta?"

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi là cướp đoạt tạo hóa mà đến, cũng không có ý hại tính mạng của ta, tội không đáng chết, thi hành lấy trừng phạt lại."

Tư Đồ Cung ngẩn ngơ, ánh mắt phức tạp nói: "Thì ra là thế. . . Đa tạ công tử ân không giết."

Dứt lời.

Hắn quay người mà đi, thân ảnh cô đơn.

"Nhớ kỹ, ngươi thiếu nợ ta một cái mạng."

Xa xa đấy, Tư Đồ Cung đã nghe được giọng nói của Tô Dịch.

Hắn dậm chân tại chỗ, hít thở sâu một hơi, nói: "Mỗ, định không dám quên!"

Rất nhanh, Tư Đồ Cung thân ảnh liền biến mất trong bóng đêm mịt mùng.

"Khuynh Oản, đi thu thập chiến lợi phẩm."

Tô Dịch vỗ vỗ trên eo Dưỡng Hồn hồ lô.

Một trận khói mù lượn lờ ở bên trong, Khuynh Oản vô căn cứ mà ra, lĩnh mệnh mà đi.

Tô Dịch lại xuất ra ghế dựa mây, nằm ở trong đó, toàn thân đều triệt để trầm tĩnh lại.

"Một trận chiến này, sợ là lại bị những tiểu nghiệt súc kia để ở trong mắt rồi."

Ánh mắt của hắn nhìn qua chỗ sâu trong bầu trời, trong lòng dám khẳng định, chỗ kia nhất định có Thập Phương Các nuôi dưỡng Tật Quang Tước.

Cảnh ban đêm thâm trầm.

Vân Đào quan từ lâu hóa thành một vùng phế tích.

Đám người Văn Trọng Viễn nhìn xa xa thiếu niên áo bào xanh ngồi ở bên trong ghế dựa mây, từng cái một hồn bay phách lạc.

Trước trận chiến ấy, thẳng giống như thần tiên đánh nhau!

Năm vị Tiên Thiên Vũ Tông, có bốn vị chết ở đây, mà kích giết bọn hắn kia cũng là một vị thiếu niên tuổi quá trẻ!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, sợ là đánh chết đều không thể tin được đây hết thảy rồi.

Không bao lâu, Khuynh Oản thu thập xong chiến lợi phẩm đi tới.

Trên người bốn vị Tiên Thiên Vũ Tông , ngoại trừ riêng phần mình làm cho cầm linh lính, dưỡng thương cùng tu luyện cần thiết đan dược, hấp dẫn ánh mắt Tô Dịch nhất, là bốn mươi khối tứ giai linh thạch này.

Những linh thạch này hiện ra bất đồng màu sắc, phân biệt ẩn chứa thuộc tính khác nhau linh khí, như Thanh mộc linh khí, xích hỏa linh khí, Canh Kim linh khí vân vân.

Cái này chính là tứ giai linh thạch hiếm có chỗ trân quý.

Một khi tới tam giai linh thạch, ẩn chứa đều là bình thường linh khí, đơn giản là Linh khí tinh thuần trình độ bất đồng mà thôi.

Mà theo tứ giai linh thạch bắt đầu, ẩn chứa linh khí trong đã mang theo khí tức thuộc tính huyền diệu, đối với rèn luyện tiên thiên chi khí rất có ích lợi.

Tại Đại Chu cảnh nội này, tứ giai linh thạch giá trị đã như là của quý, chính là Tiên Thiên Vũ Tông nhân vật, đều không bỏ được cầm tới tu luyện dùng.

Thường thường chỉ tại cảnh giới đột phá thời gian, mới có thể coi như phá cảnh chi vật đến lợi dụng.

Có thể nói, dưới mắt sở được đến cái này bốn mươi khối tứ giai linh thạch này, đối với Tô Dịch mà nói, đã được xưng tụng là một khoản cự phú.

Bả những chiến lợi phẩm này thu hồi, Tô Dịch đứng dậy, quyết định tiếp tục gấp rút lên đường.

Trong khi ánh mắt đảo qua nơi xa đám người Văn Trọng Viễn thời gian, nhớ tới cái gì, tiện tay xuất ra một thanh trường kiếm màu bạc sáng loáng.

Đây là di vật của nam tử áo trắng cao gầy kia, một cái linh tính mười phần, phẩm lẫn nhau bất phàm linh lính.

Một màn này, dọa Văn Trọng Viễn bọn hắn nhảy dựng, đều toàn thân khẽ run rẩy, còn tưởng rằng Tô Dịch muốn đối với bọn họ động thủ.

Nhất là Văn Trọng Viễn, trước tiên khom mình hành lễ, đầu đầy mồ hôi nói: "Trước là chúng ta có mắt không tròng, mạo phạm công tử tôn uy, kính xin công tử thứ tội!"

Thanh niên áo lam Lý Quý bọn hắn cũng luống cuống, lạnh run, thân thể thiếu chút nữa mềm đến trên mặt đất.

Tô Dịch không để ý đến Văn Trọng Viễn, ánh mắt đã rơi vào trên người Tiểu Hà cô nương, người sau cũng là khuôn mặt tâm thần bất định, căng thẳng cực kỳ, chấn kinh giống như nai nhỏ.

"Thanh kiếm này, cho ngươi rồi."

Tô Dịch cười cười, đưa tay ném đi, trường kiếm màu bạc như một đạo tia sáng trắng, cách không rơi vào trước mặt Tiểu Hà cô nương.

Cái này kinh nghiệm sống chưa nhiều ngây thơ thiếu nữ, vô thức bắt được kiếm này, rồi sau đó, nàng lắp bắp kinh hãi, lắp bắp nói: "Cho. . . Cho

ta?"

"Về sau lo liệu bản tính, hảo hảo tu luyện."

Nói qua, Tô Dịch chắp tay tại cõng, mang theo Khuynh Oản cùng một chỗ, hành tẩu ở dưới ánh trăng ánh trăng ở bên trong, phiêu nhiên mà đi.

Cho đến đưa mắt nhìn thân ảnh của hắn biến mất, Tiểu Hà cô nương đều kinh ngạc, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là ngơ ngẩn, tên kia. . . Vì sao phải tặng tự mình một thanh kiếm?

Còn, cái gì gọi là lo liệu bản tính?

"Hoàn hảo, vị Tô công tử này lồng ngực dày rộng, khinh thường cùng chúng ta so đo, bằng không, chỉ dựa vào đêm nay những cử động vô lễ kia, sợ đều phải đưa tới họa sát thân."

Văn Trọng Viễn thật dài nhổ một ngụm trọc khí.

Cũng là giờ này khắc này, vị này đến từ Trường Ninh học cung trường lão nhân vật, mới phát hiện y phục trên người sớm bị mồ hôi lạnh sũng nước.

Đám người Lý Quý cũng lau mồ hôi nước, có sống sót sau tai nạn loại vui mừng cảm giác.

"Sư bá, thanh kiếm này nên làm cái gì bây giờ?"

Tiểu Hà cô nương không nhịn được hỏi.

Lập tức, sở hữu ánh mắt đều đã rơi vào trên trường kiếm màu bạc sáng long lanh trên tay nàng.

"Nếu ta không nhìn lầm, vừa rồi nam tử áo trắng kia, cho là 'Phá Phong Kiếm Quân' Thi Sấm, tại hai mươi năm trước thời gian, chỉ bằng mượn một tay 'Phá Phong Loạn Ma Kiếm' danh chấn Đại Chu thiên hạ, kiếm thuật tinh xảo, giành được không biết nhiều ít đại nhân vật tán thưởng cùng tôn sùng."

Văn Trọng Viễn cảm khái loại nói qua, "Ai có thể tưởng tượng, hắn kiếm đạo cự phách như vậy, lại lại đã bị chết ở tại phía dưới một kiếm vị Tô công tử kia, xác thực. . . Không thể tưởng tượng nổi. . ."

Mọi người nỗi lòng lại là một trận bốc lên.

Kỳ thật, bất kể là Phá Phong Kiếm Quân Thi Sấm, hay Liệt Dương chân nhân, Mạc Kình Thương đám người, mỗi một cái đều là đủ để cho bọn hắn nhìn qua không thể thành đại nhân vật.

Cũng đang nhân như thế, vừa rồi làm mắt thấy những đại nhân vật này bị Tô Dịch từng cái trấn áp thời gian, mới có thể để cho bọn họ như vậy rung động.

Dừng một chút, Văn Trọng Viễn thanh âm ôn hòa nói: "Thanh kiếm này, phẩm lẫn nhau cực bất phàm, Linh tính tràn ngập, phong mang rét thấu xương, nếu là vậy Tô công tử tặng cho, ngươi liền giữ đi."

Lý Quý ánh mắt của bọn hắn đều lặng yên trở nên nóng bỏng lên, nhìn về phía Tiểu Hà cô nương thời gian, cũng không khỏi mang theo một tia hâm mộ.

Cả bọn hắn đều không nghĩ tới, Tô Dịch trước khi đi, sẽ tặng kiếm cho Tiểu Hà.

Tiểu Hà cô nương kinh ngạc nói: "Sư bá, ta. . . Ta nhưng không dùng được bực này kiếm khí, nếu không, người thu cất đi?"

Văn Trọng Viễn lại càng hoảng sợ, vội vàng chối từ, "Không thích đáng, đây chính là Tô công tử tặng cho, ta có thể nào làm của riêng?"

Nói qua, hắn đưa tầm mắt nhìn qua đám người Lý Quý, nói: "Ta khuyên các ngươi cũng chớ để đánh kiếm này chủ ý, bằng không, nếu khiến vậy Tô công tử biết được, đừng nói là ta, chính là chúng ta Trường Ninh học cung tất cả mọi người cộng lại, cũng không đủ vậy Tô công tử giết đấy!"

Lời nói mang theo cảnh cáo.

Lý Quý bọn hắn sắc mặt biến hóa, cả vội mở miệng cam đoan sẽ không làm như thế.

"Tiểu Hà, ngươi mặc dù kinh nghiệm sống chưa nhiều, lại thiên tính thiện lương, đại khái cái này là ngươi có thể vị Tô công tử kia thưởng thức địa phương."

Đối mặt Tiểu Hà cô nương thời gian, Văn Trọng Viễn ánh mắt cũng biến thành càng ôn hòa từ thiện rồi, "Lần này tặng kiếm, ngươi mà nói , giống như là cùng Tô công tử tầm đó kết một cái cọc thiện duyên, ngươi nhưng phải biết quý trọng, chớ có phụ lòng vị Tô công tử kia mong đợi."

Tiểu Hà cô nương hung hăng gật đầu, "Ừ!"

. . .

. . .

"Có thể khẳng định, thế gian này Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới, ngoại trừ rải rác một nhóm nhỏ người bên ngoài, sợ là lại không có người là đối thủ tên Tô Dịch này."

Một đêm như thế sắc, một vách núi chi đỉnh, Thập Phương Các lão giả khô gầy ánh mắt phức tạp, đuôi lông mày thời gian đều là vẻ rung động.

Ngay tại vừa rồi, Tật Quang Tước đã đem Vân Đào quan một trận chiến từng màn cảnh tượng mang về.

Cũng làm cho lão giả khô gầy đám người, thấy được Tô Dịch kiếm giết một đám Tiên Thiên Vũ Tông phong thái.

"Bên trong kiếm khí của hắn, lạc ấn lấy một đạo vận thần bí khó lường, vả lại một thân tu vi, có thể câu liền thiên địa khí thế, đây chính là Lục Địa Thần Tiên mới có thể có uy năng, nhưng cổ quái là, tu vi của hắn lại rõ ràng là tông sư nhị trọng. . ."

Tú khí thiếu niên áo trắng khuôn mặt nghi hoặc, "Trên đời này, vì sao lại có yêu nghiệt như thế? Lẽ nào. . . Hắn thật sự bị đoạt xá hay sao?"

Bên cạnh mập mập hòa thượng, huyền bào nam tử đều lặng lẽ một hồi.

Tuy rằng nghi hoặc trùng trùng điệp điệp, nhưng đây hết thảy để cho bọn họ càng xác định, trên người Tô Dịch này, có đại bí mật!

"Tiếp xuống, chúng ta như sẽ đem Tô Dịch tung tích coi như tin tức bán đi, chẳng phải là trơ mắt nhìn những người kia đi chịu chết?"

Nửa ngày, lão giả khô gầy thần sắc cổ quái nói.

Những người khác liếc nhau, cũng đều mặt lộ vẻ dị sắc.

Hoàn toàn chính xác, dưới các loại tình huống này , bình thường Tiên Thiên Vũ Tông đi tìm Tô Dịch, vậy hoàn toàn chính xác cùng tới cửa chịu chết không có khác nhau!

"Những thứ này cùng chúng ta Thập Phương Các không quan hệ."

Mập mập hòa thượng đĩnh đạc nói, " huống chi, chúng ta đều đã đáp ứng, sẽ không tiết lộ cùng Tô Dịch có liên quan chiến đấu chi tiết, cũng không thể nuốt lời a?"

Thần sắc bảo thủ huyền bào nam tử nói: "Trước mắt đều có ai giao phó mua sắm tin tức tiền đặt cọc?"

"Tiềm Long Kiếm Tông truyện công các trưởng lão Lữ Đông Lưu, Ngọc Kinh Thành Tô gia Tứ phu nhân Du Thanh Chi, quốc sư Hồng Tham Thương, hoàng thất Nhị hoàng tử Chu Tri Khôn, Lục hoàng tử Chu Tri Ly. . ."

Lão giả khô gầy nhanh chóng mở miệng, báo ra tên liên tiếp đủ để khiến thiên hạ võ giả hãi hùng khiếp vía.

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Trong này, đối với Tô Dịch uy hiếp lớn nhất, làm thuộc Tiềm Long Kiếm Tông Lữ Đông Lưu đám người không thể nghi ngờ, bọn hắn là chân chính xuất thế người tu hành, nắm giữ tu hành bí pháp, nội tình cùng thực lực đều vượt xa người trong thế tục."

"Bất quá, Lữ Đông Lưu lại cực kỳ cẩn thận, đến nay còn không từng có tính toán ra tay, nhưng có thể khẳng định, hắn một khi động thủ, hẳn là lôi đình vạn quân loại một kích trí mạng."

Nghe xong, thiếu niên áo trắng cười hì hì nói: "Tô Dịch cũng không phải là như vậy dễ giết kia lúc này đây, Tiềm Long Kiếm Tông sợ là không phải ngã chổng vó không thể."

Lão giả khô gầy trầm ngâm nói: "Khó mà nói, Lữ Đông Lưu bọn hắn những thứ này chân chính hạng người tu hành, trong tay tất có uy năng át chủ bài khó lường, như cho bọn hắn bắt lấy một cái cơ hội thích hợp, có lẽ thực có khả năng cho Tô Dịch đả kích trí mệnh."

"Nghĩ chuyện này để làm gì."

Mập mập hòa thượng không nhịn được nói, "Theo ta thấy, chúng ta hay vội vàng đem nên phân cho Tô Dịch vậy một phần tài phú cho hắn đưa qua cho thỏa đáng, để tránh bị gia hỏa này đã hiểu lầm."

Những người khác liếc nhau, cũng không khỏi thở dài.

Đối với bọn họ những trưởng lão Thập Phương Các này mà nói, người khác uy hiếp, căn bản không đáng để trong lòng.

Nhưng đến từ Tô Dịch uy hiếp, lại không kiềm được bọn hắn không để trong lòng!

Ví dụ như muốn phân cho Tô Dịch vậy chín thành thu lợi, bọn hắn nào dám không cho?

"Lão đại nói tất cả, vỗ Tô Dịch ý làm, chúng ta phụng mệnh làm việc là được."

Huyền bào nam tử đánh nhịp đạo

Những người khác tự nhiên không có ý kiến.

Ngay sau đó, ngay tại đêm đó, một đầu Tật Quang Tước ngậm một cái nặng trịch bao phục, phi độn tại trên không trung, triều Tô Dịch nơi ở lao đi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 279: Đại Tần Thượng Lâm Tự

Tô Dịch mở ra Tật Quang Tước đưa tới bao phục, khi thấy rõ bảo vật trong đó, không khỏi ngơ ngác một chút.

Linh thạch màu sắc đa dạng tích tụ ở đó, đều là tứ giai, có năm mươi lăm khối.

Linh dược các màu ba mươi ba gốc, trong đó tứ phẩm có hai mươi lăm gốc, ngũ phẩm tám gốc.

Trừ ấy, còn có các loại linh tài trân quý hơn bốn mươi chủng. . .

Những thứ tài bảo này cộng lại, đủ để cho trong thế tục bất luận cái gì Tiên Thiên Vũ Tông đều thèm thuồng đỏ mắt.

Mà cái này, vẻn vẹn chỉ Thập Phương Các lần này chào hàng Tô Dịch hành tung tin tức, thu hoạch lấy tài bảo chín thành mà thôi.

Dòm đốm biết toàn cảnh, có thể tưởng tượng, thế lực trải rộng Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần ba đại quốc độ ở bên trong, lấy sưu tập cùng buôn bán tin tức lấy xưng hậu thế Thập Phương Các, thủ đoạn vơ vét của cải kinh người bực nào!

Tật Quang Tước mang tới, còn một tờ giấy.

Ở trên hiện lên một câu: "Cẩn thận Tiềm Long Kiếm tông Lữ Đông Lưu."

Xem hết, Tô Dịch tiện tay liền đem tờ giấy vò nát.

Lữ Đông Lưu?

Đây là một cái tên xa lạ, về tu vi, lai lịch, thân phận, Tô Dịch hoàn toàn không biết, cũng căn bản sẽ không để ý.

Hắn chỉ cần, cái này Lữ Đông Lưu là đến từ Tiềm Long Kiếm tông là đủ rồi.

. . .

Hai ngày sau, mùng tám tháng tư.

Kim Liễu thành, quán rượu Lăng Yên.

Vị trí gần cửa sổ tầng ba.

"Các ngươi Đại Tần 'Thượng Lâm tự' Phật tu, lần này cũng muốn đi trước Bảo Sát Yêu Sơn?"

Ninh Tự Họa mày ngài hơi nhíu.

Tại đối diện nàng, ngồi chính là một cái nữ tử xinh đẹp khuôn mặt hình dáng như rìu đục đao khắc loại tinh xảo.

Nữ nhân này một thân áo xám, da thịt thắng tuyết, tóc dài lấy ngọc trâm màu trắng nhạt kéo lên, cái cổ ngỗng thon dài, toàn thân tản ra một cỗ khí tức tôn quý u lãnh, tùy ý ngồi ở đó, chính là vạn chúng chú mục tiêu điểm.

Đúng là bị Tô Dịch cứu chữa qua "Túc Linh Ma Cổ" tới độc Lan Sa.

Một cái cô gái xinh đẹp đến từ Đại Tần Đông Hoa Kiếm Tông.

"Không phải là muốn đi trước, mà là đã tại ba ngày trước, bọn hắn liền tiền đã tiến về trước ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn."

Lan Sa xuất ra một phong mật tín, đưa cho Ninh Tự Họa, "Đây là ta ngày hôm qua lấy được tin tức, ngươi nhìn một cái liền biết rõ."

Ninh Tự Họa cầm lấy mật tín một chút tường tận xem xét, chỉ thấy ở trên hiện lên:

"Ngày hai mươi bảy tháng ba, Thượng Lâm tự Hàng Long đường trưởng lão 'Kinh Hạc " suất La Hán đường mười tám vị tăng chúng cùng một chỗ lợi dụng 'Kim Quang Điêu' tiến về trước Đại Chu Bảo Sát Yêu Sơn. . ."

Xem đến nơi này, Ninh Tự Họa nói: "Cái này Hàng Long đường trưởng lão 'Kinh Hạc' là bực nào cấp độ cường giả?"

"Hai mươi năm trước, người này đã đặt chân Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới, tu luyện 'Đại La Hàng Ma Kinh " tinh thông Phật môn bí chú, một thân nội tình cực kỳ đáng sợ, trong thế tục Tiên Thiên Vũ Tông, hoàn toàn không có cách nào cùng hắn đánh đồng."

Lan Sa tiếng nói lịch lịch, đôi mắt đẹp ngưng mắt nhìn Ninh Tự Họa, "Theo ta thấy, cho dù là ngươi ra tay, sợ cũng rất khó nắm bắt người này."

Ninh Tự Họa ngơ ngác một chút, nói: "Như như thế, cái này Kinh Hạc đích xác là một cái nhân vật nhất định phải coi trọng."

Đại Tần có ba đại thế lực tu hành, theo thứ tự là Đông Hoa Kiếm tông, Thượng Lâm tự, Huyền Nguyệt quan.

Cái này tam đại thế lực nội tình, so với Đại Chu Tiềm Long Kiếm tông chỉ có hơn chứ không kém.

Nhất là Thượng Lâm tự, được vinh dự Đại Tần "Phật tu Thánh Địa", cả trong hoàng thất Đại Tần, đều có thật nhiều tín đồ Thượng Lâm tự.

Mà hôm nay, Thượng Lâm tự Hàng Long đường trường lão Kinh Hạc, suất La Hán đường mười tám tăng chúng cùng một chỗ đến đây Đại Chu Bảo Sát Yêu Sơn, nghĩ không khiến người ta coi trọng cũng khó khăn.

Suy nghĩ một chút, Ninh Tự Họa lại hỏi: "Bọn hắn ấy đến Bảo Sát Yêu Sơn lại là muốn làm gì?"

"Không rõ ràng lắm, nhưng hẳn là giống như chúng ta, cũng là là dò xét tìm cơ duyên mà đến."

Lan Sa nhẹ giọng nói, " dù sao, cái này ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn, có một cái phế tích thiền viện cực kỳ quỷ dị khác thường, hư hư thực thực cùng Phật Đạo có quan hệ, tự nhiên sẽ khiến cho đều là Phật tu thế lực Thượng Lâm tự chú ý."

"Ninh Cung chủ, Tô công tử còn chưa tới sao?"

Lúc này thời điểm, Trấn Nhạc Vương Mộc Hi theo nơi thang lầu quán rượu đi tới, một bộ ngọc bào, đầu đội mũ miện, mày kiếm mắt sáng, tiêu sái lỗi lạc.

Lúc nói chuyện, Mộc Hi đã ngồi ở bên cạnh Ninh Tự Họa, Lan Sa.

"Không có."

Ninh Tự Họa lắc đầu.

Mộc Hi suy nghĩ một chút, đột nhiên hạ giọng nói: "Ta vừa rồi đi Bảo Sát Yêu Sơn phụ cận rời đi một vòng, lại ở trong thành dò xét một chút tin tức, nghe nói đoạn thời gian gần nhất, nhưng có không ít người tiến về

trước ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn, tựa hồ cũng là chạy một mảnh bảo tự phế tích quỷ dị kia đi đấy."

Ninh Tự Họa kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ là một mảnh bảo tự phế tích kia xảy ra chuyện gì dị biến?"

Mộc Hi nói: "Cái này cũng không rõ ràng rồi."

Ba người nói chuyện phiếm không bao lâu.

Một loạt tiếng bước chân từ cửa thang lầu vang lên, rồi sau đó, một đạo dài thường thượt tuấn bạt thân ảnh đi tới.

Áo bào xanh như ngọc, lạnh nhạt xuất trần.

Đúng là Tô Dịch.

"Đạo hữu, ngươi cuối cùng tới."

Ninh Tự Họa chứa đựng tiếu ý, đứng dậy đón chào.

Mà khi thấy Tô Dịch, Lan Sa lại có chút xấu hổ cùng không được tự nhiên, ánh mắt cũng có trốn tránh chi ý.

Nàng làm sao quên, lúc trước gần như là dưới tình huống áo không đủ che thân, bị Tô Dịch cứu chữa trên người Ma Cổ từng màn?

Đến nay nhớ tới, nội tâm của nàng đều có chút quẫn bách.

Mộc Hi lại giật mình nói: "Tô công tử, lúc này mới bao nhiêu ngày không thấy, ngươi đều đã bước vào tông sư nhị trọng cảnh?"

Kinh ấy nhắc nhở, Ninh Tự Họa mới nhạy cảm cảm giác được, Tô Dịch khí tức trên thân hoàn toàn chính xác thay đổi, rõ ràng là tu vi lại có đột phá

dấu hiệu.

Điều này làm cho nàng cũng âm thầm cả kinh.

Mấy ngày thời gian, đã đột phá một cái tiểu cảnh giới, tiến cảnh như vậy, kinh thế hãi tục!

"Nho nhỏ tiến cảnh mà thôi, không đáng giá nhắc tới."

Tô Dịch lúc nói chuyện, đưa tầm mắt nhìn qua Lan Sa, cũng là khẽ giật mình, "Nàng cũng muốn đi Bảo Sát Yêu Sơn?"

Hắn tự nhiên sẽ không quên cái này rút đi quần áo về sau, dáng người cực kỳ duyên dáng kinh diễm nữ nhân.

Lan Sa đứng dậy, nghênh đón ánh mắt Tô Dịch, nói: "Công tử không chào đón sao?"

Nàng tức giận chất tôn quý u lãnh, tư thái vô cùng tốt, nhất cử nhất động, khí tràng mười phần.

Ninh Tự Họa ở một bên giải thích nói: "Tô công tử, Lan Sa có Tiên Thiên Vũ Tông đạo hạnh, vả lại xuất thân Đông Hoa Kiếm tông. . ."

Tô Dịch nhàn nhạt ngắt lời nói: "Chỉ cần không phải vướng víu là được."

Lan Sa ngơ ngác một chút, nội tâm kiêu ngạo giống bị "Vướng víu" hai chữ thật sâu kích thích đến, nghiêm túc nói:

"Tô công tử yên tâm, ta Lan Sa sẽ không có thể, cũng có thể chiếu cố tốt tự mình, định sẽ không cho ngươi thêm phiền."

Thanh âm mang theo một tia lạnh lùng không vui mùi vị.

Tô Dịch ồ một tiếng, không có để ý nàng này trong miệng mồm vậy một tia bất mãn, hắn ánh mắt nhìn về phía Ninh Tự Họa, Mộc Hi, nói: "Nhưng chuẩn bị thỏa đáng?"

Cả hai đều nhẹ gật đầu.

"Vậy chúng ta hiện tại liền xuất phát."

Tô Dịch lúc này đánh nhịp.

. . .

Bảo Sát Yêu Sơn nằm ở Kim Liễu thành bên ngoài mấy chục dặm, thế núi kéo dài gần trăm dặm chi địa, mênh mang hùng hồn.

Xưa nay đến nay, vùng núi lớn này liền bị coi là đại hung chi địa.

Trong đó Yêu thú tàn sát bừa bãi, khí độc lượn lờ, càng không ít một chút âm hồn tà vật sinh sôi trong đó, đừng nói là người bình thường, chính là võ giả tu luyện thành công, cũng không dám mạo hiểm vượt nhập như thế.

Làm Tô Dịch một đoàn người đến khu vực ngoại vi Bảo Sát Yêu Sơn thời gian, đã là hoàng hôn buông xuống.

Chỉ thấy trên không Bảo Sát Yêu Sơn, mây đen trùng trùng điệp điệp, như khối chì loại che đậy ánh mặt trời, làm cho mảnh núi sông này, bằng thêm một bầu không khí áp lực nhân tâm.

Xa xa một màn như vậy, Tô Dịch con mắt không khỏi ngưng lại, Yêu khí xông lên trời, tai hoạ sát sương mù che đậy vòm trời, nơi này, hoàn toàn chính xác có gì đó quái lạ!

"Đạo hữu, như trên đường đi không có gì bất ngờ xảy ra, không xuất ra cả buổi, chúng ta lại đến cái này ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn vậy một vùng phế tích thiền viện chi địa."

Ninh Tự Họa nhẹ giọng nói, " bất quá, theo chúng ta lấy được tin tức, lần này tiến về trước tìm kiếm vậy một vùng phế tích thiền viện kia còn đến từ Đại Tần Thượng Lâm tự cường giả."

"Phật môn cường giả?"

Tô Dịch lông mi khẽ nhướng mày.

"Đúng vậy."

Ninh Tự Họa nhanh chóng bả Thượng Lâm tự Hàng Long đường trường lão Kinh Hạc tin tức một vừa nói ra.

"Thì ra là thế."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nhớ tới một chuyện khác, ánh mắt nhìn về phía Lan Sa, nói: "Cô nương nếu như đến từ Đại Tần, có từng nghe nói qua 'Thiên Ẩn tông' ?"

Lan Sa đôi mắt đẹp bỗng nhiên ngưng tụ, giống như vô cùng kinh ngạc, nói: "Ngươi là làm thế nào biết cái thế lực này hay sao?"

Tô Dịch không có giấu giếm, nói: "Vài ngày trước thời điểm, ta giết một đám phần hồn thuộc về tu sĩ Linh Đạo, nghe nói người này hiệu 'Lưu Hỏa chân quân " liền là đến từ cái này Thiên Ẩn tông."

"Lưu Hỏa chân quân! ?"

Lan Sa nghẹn ngào kêu đi ra, xinh đẹp tinh xảo gương mặt trên đều là kinh ngạc, "Lấy lực lượng của ngươi, sao có thể có thể giết được Lưu Hỏa

chân quân thần hồn phân thân?"

Tô Dịch không có nói tiếp, bất quá nhìn nữ nhân phản ứng, tựa hồ cũng biết Lưu Hỏa chân quân này, điều này làm cho hắn không khỏi ngoài ý muốn.

Không thể nghi ngờ, chính như Ninh Tự Họa lúc trước nói, cái này Lan Sa thân phận hoàn toàn chính xác thật không đơn giản, bằng không , bình thường nhân vật, sợ là căn bản không có cơ hội hiểu rõ đến tin tức một vị tu sĩ Linh Đạo.

Ninh Tự Họa thấy vậy, nhịn không được nói: "Lan Sa, Lưu Hỏa chân quân này cùng Thiên Ẩn tông là chuyện gì xảy ra, vì cái gì ta theo không từng nghe đã từng nói qua?"

Lan Sa hít thở sâu một hơi, ổn ổn tâm thần, thấp giọng nói: "Ta cũng là nghe một vị trưởng bối nhắc qua, nói tại Đại Tần cảnh nội, có một vị tự xưng 'Lưu Hỏa chân quân' nhân vật thần bí, đạo hạnh sâu không lường được, cực có thể là tu sĩ Linh Đạo đến từ Đại Hạ quốc."

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: "Bất quá, ta cũng vẻn vẹn chỉ biết là những thứ này, nhưng vị trưởng bối của ta dặn dò, nói vạn nhất gặp phải tự xưng 'Thiên Ẩn tông' tu sĩ, có thể trốn thật xa liền trốn thật xa, bằng không, sợ là sẽ phải gây ra phiền toái không tưởng được."

"Cái này. . ."

Ninh Tự Họa cũng không nhịn được cả kinh.

Nàng nhưng rất rõ ràng, Lan Sa tại Đại Tần thân phận hạng gì tôn quý, nhưng chưa từng nghĩ, cả nàng nói đến cái này Thiên Ẩn tông cùng Lưu Hỏa chân quân thời gian, cũng tràn ngập kiêng kị, biết rất ít!

Mộc Hi cũng có chút giật mình, nhịn không được nói: "Nếu nói là Lưu Hỏa chân quân này tu sĩ Linh Đạo đến từ Đại Hạ, chẳng phải là có nghĩa là, cái này Thiên Ẩn tông cực có thể là một cái tu hành thế lực ở Đại Hạ cảnh nội?"

"Hẳn là. . . Như thế đi. . ."

Lan Sa không dám xác định, chỉ, từ giờ khắc này, nàng ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch thời gian, đã mang theo một vòng kinh nghi.

Gia hỏa này, lại giết một đám thần hồn phân thân của Lưu Hỏa chân quân! !

Đây quả thực cũng quá lớn gan a?

Hắn sẽ không sợ bị một vị Đại tu sĩ Linh Đạo như vậy nhìn chằm chằm vào?

Nào chỉ là Lan Sa, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi cũng giật nảy mình, đều không nghĩ tới, Tô Dịch còn làm qua bực này hành động vĩ đại.

"Đi thôi."

Tô Dịch không nói thêm gì, trực tiếp triều trong Bảo Sát Yêu Sơn bước đi.

Ninh Tự Họa bọn hắn vội vàng đuổi theo.

Rất nhanh, thân ảnh của bọn hắn liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau nửa canh giờ.

Một đầu hung cầm vây cánh trắng như tuyết ngang trời tới, rơi vào Tô Dịch bọn hắn trước làm cho đứng im lặng hồi lâu chừng chi địa.

Theo sát lấy, theo hung cầm phía trên lần lượt đi xuống bốn người.

Cầm đầu nam tử trường bào tóc mai hơi trắng, khuôn mặt lạnh lùng như đá.

Đúng là Tiềm Long Kiếm tông Truyện Công các trưởng lão Lữ Đông Lưu!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 280: Nghi Vấn Phế Tích

Tại phía sau Lữ Đông Lưu, là Lê Thương cùng Liêu Vận Liễu.

Lê Thương râu tóc bạc trắng, mặt mũi hiền lành, Liêu Vận Liễu một bộ đạo bào, lưng đeo trường kiếm, bọn hắn theo thứ tự là Tiềm Long Kiếm tông ngoại môn đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão.

"Bảo Sát Yêu Sơn này ngược lại một cái nơi tốt để giết người."

Lữ Đông Lưu ánh mắt nhìn nơi xa Bảo Sát Yêu sơn, khinh lời nói nói, " ở chỗ sâu trong núi này có giấu quỷ dị khác thường hung hiểm, dễ dàng nhất gửi đi sinh biến số, đối với chúng ta mà nói, cái này có lẽ chính là cơ hội săn giết Tô Dịch kẻ này!"

"Tên Tô Dịch này ngược lại có ý tứ, tựa hồ tịnh không nóng nảy tiến về trước Ngọc Kinh Thành, trên đường trèo non lội suối, đi bộ, hôm nay lại vẫn chạy vào Bảo Sát Yêu sơn. . ."

Lê Thương cười nói nói, " ta đều chưa thấy qua như người gan lớn giống như hắn."

"Gan lớn? Không hẳn như vậy, nhưng có thể khẳng định là, át chủ bài trong tay kẻ này, đủ để cùng Tiên Thiên Vũ Tông đối kháng."

Liêu Vận Liễu con mắt trong suốt như kiếm loại khiếp người , đạo, "Đừng quên, một trận chiến Long Kiều Dịch, thiên hành học Cung Cung chủ Vương Trác thất bại."

"Vân Đào quan một trận chiến, nổi tiếng Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông bên trong Tư Đồ Cung cùng bốn vị khác Tiên Thiên Vũ Tông liên thủ, cũng không thể nắm bắt Tô Dịch."

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: "Tuy rằng Thập Phương các không có lộ ra chiến đấu cụ thể chi tiết, nhưng Tô Dịch có thể trở thành cái này hai cuộc chiến đấu cuối cùng người thắng, đã đủ để chứng minh thực lực của hắn cường đại cỡ nào."

Lữ Đông Lưu nhẹ gật đầu, thần sắc bình tĩnh nói: "Vì vậy, chúng ta đối phó hắn thời gian, nhất định phải chờ thời cơ, không thể nóng vội, như thời cơ không thành thục, thà rằng bỏ qua lần hành động này, cũng không có thể mạo muội ra tay."

"Đi thôi."

Nói qua, hắn cất bước triều Bảo Sát Yêu sơn lao đi.

Lê Thương cùng Liêu Vận Liễu theo sát phía sau.

Về phần đầu kia Kim Quang điêu, lại phá không dựng lên, biến mất tại tầng mây ở chỗ sâu trong.

. . .

Sau hai canh giờ.

Một mảnh sát sương mù trùng trùng điệp điệp giữa núi non trùng điệp.

Ô...ô...n...g!

Một đạo màu vàng phong nhận lướt trên, nhấc lên quang hà xán lạn ngời ngời chói mắt.

Từ phía trước vọt tới một đám Yêu thú, lập tức như giấy mỏng loại bị chém giết trống không.

Vèo!

Lan Sa vẫy tay một cái, phong nhận màu vàng kia phản hồi trong lòng bàn tay nàng.

Nhìn kỹ, cái này rõ ràng là một thanh phi đao màu vàng óng mảnh khảnh, óng ánh chói mắt, tỏa ra ánh sáng lung linh, linh tính mười phần.

Đám người Tô Dịch thấy vậy, sớm đã không thấy kinh ngạc, tiếp tục tiến lên.

Theo bắt đầu tiến vào Bảo Sát Yêu sơn, bọn hắn dọc theo con đường này, gặp không ít hung hiểm.

Có Yêu thú thành bầy xuất động, có âm hồn ác quỷ sinh sôi tại sát trong sương mù, có từ thiên khung đánh giết hạ xuống hung cầm đại quân, có. . .

Trong đó không thiếu một chút sinh linh có thể uy hiếp được Tiên Thiên Vũ Tông.

Nhưng đều không ngoại lệ, đều bị Lan Sa lấy dễ như trở bàn tay loại phương thức giết chết!

Vị này đến từ Đại Tần Đông Hoa Kiếm tông truyền nhân, không chỉ là thân phận tôn quý thần bí, vả lại nắm giữ lấy nhiều loại bí bảo uy năng cường đại.

Tượng phi đao màu vàng óng trong tay nàng, chính là một thanh cực không tầm thường linh binh, rõ ràng cho thấy từ tu sĩ Nguyên Đạo làm cho luyện chế, uy năng vượt xa trong thế tục linh binh.

Trừ ấy, trong tay nàng còn nhiều vô số kể "Ngọc phù", cũng đều là từ tu sĩ Nguyên Đạo luyện chế.

Có Ngọc phù có thể dẫn dắt sấm sét giết địch, có Ngọc phù có thể trừ tà hóa ách, có có thể ngự vật nhiếp hồn. . .

Lại không đề uy năng, chỉ là luyện chế những Ngọc phù này chất liệu, tất cả đều là đồng phục ngũ phẩm linh tài!

Như hơn nữa luyện chế Ngọc phù làm cho hao phí tâm huyết cùng thời gian, vậy mỗi một khối Ngọc phù giá trị to lớn, đã không thể đo lường!

Võ giả thế gian này như có thể thu được một khối Ngọc phù như vậy, sợ đều coi như ẩn giấu đòn sát thủ đến trân tàng.

Nhưng tại trong tay Lan Sa, những Ngọc phù này lại giống như không cần tiền loại, dùng chút nào không đau lòng.

Theo tiến vào Bảo Sát Yêu sơn đến bây giờ, bất quá hai canh giờ mà thôi, Lan Sa liền vung tay ném ra sáu khối Ngọc phù như vậy.

Từng cảnh tượng ấy, thấy được Tô Dịch cũng không khỏi hơi xúc động, nữ nhân này, nhìn qua chính là không thiếu tiền chủ!

Toàn thân đều tản ra có tiền liền có thể muốn làm gì thì làm khí phách.

"Tô công tử, ngươi cảm thấy ta Lan Sa hay vướng víu sao?"

Trên đường đi, Lan Sa đột nhiên nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt thời gian lộ ra một tia kiêu ngạo như có như không.

Dọc theo con đường này gặp yêu ma quỷ quái, đều là bị nàng giết chết, vì chính là muốn tranh giành một hơi, bả "Vướng víu" hai chữ trả lại cho Tô Dịch!

Tô Dịch mỉm cười lắc đầu nói: "Giết một chút Yêu thú chịu không nổi vào mắt cùng hung hồn mà thôi, lại có thể chứng minh cái gì?"

Nói qua, liền tự mình hướng phía trước bước đi.

Thấy vậy, Lan Sa không khỏi nhếch miệng, thừa nhận chính ngươi nhìn sai rồi là khó khăn như thế sao?

Đồ con trai nhỏ mọn!

"Ninh tỷ tỷ, những Ngọc phù này ngươi cầm lấy phòng thân."

Lan Sa xuất ra một cái Nguyên Đạo Ngọc phù, đưa cho Ninh Tự Họa, chừng hơn mười khối, lại bị nàng tượng không cần tiền rau cải trắng giống nhau kín đáo đưa cho Ninh Tự Họa.

Ninh Tự Họa cười tiếp được, thấp giọng truyền âm nói: "Lan Sa, ngươi cũng đừng cùng Tô đạo hữu tích cực, hắn làm người mặc dù hơi kiêu ngạo, nhưng lại là có bản lĩnh thực hạng người tu hành, nếu chúng ta chuyến này vạn nhất gặp phải hung hiểm trí mạng, sợ là chỉ có Tô đạo hữu mới có thể hóa giải."

Lan Sa xem thường nói: "Ta tự nhiên minh bạch hắn rất lợi hại, bằng không, cũng không có khả năng giúp ta chữa cho tốt Túc Linh Ma Cổ trên người, Chỉ là. . . Lúc trước hắn khinh thường ta là vướng víu, lại làm cho ta rất không cao hứng."

Ninh Tự Họa cười cười, không nói thêm gì nữa.

Có mấy lời, có một chút là đủ.

Liền như bây giờ, dù là nàng thuyết nhiều hơn nữa, lấy Lan Sa vậy kiêu ngạo tâm cảnh, sợ cũng rất khó nghe đi vào rồi.

"Mộc Hi Tiểu ca, cần muốn Ngọc phù phòng thân sao?"

Lan Sa con mắt trong suốt chớp chớp, nhìn về phía Trấn Nhạc Vương Mộc Hi.

Mộc Hi ngơ ngác một chút, cởi mở cười nói: "Ta giống như không có lý do cự tuyệt."

Bảo bối đưa tới cửa, người nào đã ngại nhiều?

Lan Sa lúc này xuất ra một cái hơn mười Ngọc phù, đưa tới, nói: "Ừ, cầm lấy đi dùng, không đủ hãy nói, đừng làm như người xa lạ, hiện tại chúng ta thế nhưng là đồng nhất phe cánh đồng bạn."

Mộc Hi cười ha hả tiếp được những Ngọc phù kia, nói: "Đa tạ Lan Sa cô nương."

Trong lòng của hắn cũng thổn thức không thôi, có thấy tiền, chưa thấy qua có tiền như thế, cái này Lan Sa trong nhà chẳng lẽ là đào linh quáng hay sao?

Lan Sa suy nghĩ một chút, đột nhiên bước nhanh tiến lên, đuổi theo Tô Dịch, xuất ra hơn mười khối Ngọc phù đưa tới, tự nhiên phóng khoáng nói:

"Tô công tử, tuy nói ngươi xem ta vướng bận, nhưng ta cũng sẽ không bụng dạ hẹp hòi đến với ngươi tính toán chi li rồi, những Ngọc phù này ngươi cầm lấy, hai chúng ta khoảng cách coi như là hóa giải."

Tô Dịch lườm Lan Sa một cái, nói: "Một cái đề nghị của ta hay không?"

Lan Sa hé miệng cười nói: "Kính xin công tử chỉ điểm."

Tô Dịch nói: "Ngọc phù như thế, cuối cùng là vật ngoài thân, tại tu hành lúc mới đầu, thường xuyên dùng những thứ ngoại vật này đến hóa giải nguy

cơ, có hại vô ích. Đương nhiên, nếu như ngươi có thể đem nắm trong đó chừng mực, không bị ngoại vật mê hoặc, tự không cần để trong lòng những thứ này."

Lan Sa ngây dại, dáng tươi cười ngưng kết, cái trán ứa ra hắc tuyến, bổn cô nương hảo tâm cầm bảo bối cho ngươi, ngươi cái tên này không lĩnh tình cũng thế mà thôi rồi, còn mượn ấy phê bình ta?

Bất quá, nàng nhưng không cách nào phản bác.

Bởi vì nhà nàng trong trưởng bối đã từng khuyên bảo như vậy, thuyết tu hành chi đạo, chớ có sa vào tại ngoại vật, chớ có cố chấp tại ngoại lực, bằng không, nhất định ảnh hưởng bản thân Đạo Đồ.

Những lời này từ trưởng bối nói ra, cũng là làm người tin phục, nhưng khi theo Tô Dịch cái này thiếu niên mười bảy tuổi nói ra, lại làm cho Lan Sa luôn cảm giác có chút khó chịu.

Hít thở sâu một hơi, Lan Sa ngòn ngọt cười, nói: "Đa tạ Tô công tử dạy bảo, ngọc phù này. . . Ta vẫn là lưu lại tự mình dùng được rồi."

Nói qua, liền không để ý Tô Dịch rồi, quay đầu đi tới bên người Ninh Tự Họa, cũng không biết tại cùng Ninh Tự Họa thì thầm mấy thứ gì đó, không bao lâu, liền mặt mày hớn hở lên.

Mộc Hi một màn như vậy, thầm nghĩ trong lòng: "Cái này Lan Sa mặc dù kiêu ngạo hơi kiêu ngạo, tính tình ngược lại cũng không xấu, dung mạo, khí chất đều có thể nói thế gian đứng đầu, vả lại gia cảnh rõ ràng cực kỳ không tầm thường, người nào như có thể lấy được nàng, cùng cầm giữ có một cái tú sắc khả xan {Tụ bảo bồn} cũng không có gì khác biệt. . ."

Lại qua ba canh giờ.

Tô Dịch đột nhiên dậm chân, ánh mắt xa xa nhìn về phía xa xa vòm trời.

Chỉ thấy ——

Bên dưới mảnh vòm trời kia, lộ ra lấy hàng trăm hàng ngàn hư ảnh hoa sen màu đen, dáng dấp yểu điệu, lờ mờ, ngẫu nhiên có từng đạo thân ảnh mơ hồ hiện lên trong đó, lóe lên liền biến mất.

Đây hết thảy, làm cho vùng thế giới kia, đều phủ thêm một tầng quỷ dị khiếp người sắc thái.

"Phía trước chính là một mảnh bảo tự phế tích kia nơi ở rồi."

Ninh Tự Họa đi lên trước, nhẹ giọng nói, " một khu vực như vậy, cũng là khu vực nguy hiểm nhất trong Bảo Sát Yêu Sơn này, xưa nay đến nay, không biết nhiều ít võ giả tới đây tìm kiếm, nhưng cơ hồ là cửu tử nhất sinh, mai táng không biết nhiều ít tính mạng."

Trong thanh âm mơ hồ mang theo một tia ngưng trọng.

"Vậy bảo tự phế tích thật lớn, chừng thiên mẫu phạm vi, năm đó ta tỏa ra nguy hiểm tính mạng xâm nhập trong đó, thế nhưng tấn cấp chỉ có tiến vào đến ngoại vi khu vực."

Mộc Hi cũng đi tới, thần sắc mang theo một tia khác thường, "Trong tay của ta khối lân huyết ngọc bội kia, chính là từ trong đó đạt được. . ."

Nội tâm của hắn có chút phập phồng.

Thế nhân đều cho là hắn Mộc Hi người mang đại khí vận, thiên phú khác run sợ, có có một không hai chi tài.

Nhưng duy nhất chính hắn hiểu rõ, năm đó chính là bởi vì đã nhận được khối lân huyết ngọc bội kia, mới khiến cho nhân sinh của hắn hoàn toàn

thay đổi, bởi vậy bước lên con đường tu hành, trên đường hát vang tiến mạnh, trở thành Đại Chu trẻ tuổi nhất người khác họ vương!

Có thể nói, đúng là một mảnh bảo tự phế tích kia chi địa, cải biến hắn Mộc Hi vận mệnh!

Tô Dịch nói: "Ngươi khi đó bản thân nhìn thấy vậy một cái Phật tu tàn phá, cũng nằm ở trong một mảnh phế tích bảo tự kia?"

Mộc Hi gật đầu: "Không sai."

"Đi, đi qua nhìn một chút."

Tô Dịch không có trì hoãn, tiếp tục tiến lên.

Không bao lâu, liền thấy phía trước cả vùng đất, xuất hiện một mảnh phế tích kéo dài ở trên mặt đất, có từng tòa kiến trúc tàn phá đổ sụp, đứng thẳng ở trong.

Cái phiến thiên địa này hôn mê âm u, Yêu khí xông lên trời, sát sương mù trùng trùng điệp điệp, bao trùm tại vậy một vùng phế tích lên, làm cho người ta nhất thời thấy không rõ lắm vậy một vùng phế tích cuối cùng có bao nhiêu, bằng thêm một phần thần bí.

Mà khi đến nơi đây, từng đợt phạm âm tiếng tụng kinh cũng không biết từ nơi nào truyền ra, phiêu đãng giữa thiên địa, thật lâu không tiêu tan.

Vậy phạm âm thiện xướng rơi vào trong tai đám người Tô Dịch, lại mang theo một mùi vị âm lãnh áp lực nhân tâm, thẳng giống như Quỷ Hồn thì thầm thanh âm, làm cho người ta không rét mà run.

Trên vòm trời, hư ảnh Yêu Liên màu đen lung lay, cuồn cuộn Yêu khí lưu chuyển trong đó, che đậy vòm trời.

Một màn kia màn, không không lộ ra ra quỷ dị cùng không rõ mùi vị.

Tô Dịch ánh mắt đơn giản hơi đánh giá, liền nhìn về phía xa xa phế tích thiền viện lối vào.

Vậy hẳn là là một mảnh sơn môn sụp xuống, thềm đá tổn hại, sừng sững tượng đá sụp xuống, cả thiền viện đại môn đều từ lâu không còn.

"Hả?"

Rất nhanh, Tô Dịch đồng tử ngưng lại.

Chỉ thấy vậy phế tích loại thiền viện đại môn phụ cận, ngổn ngang lộn xộn đất nằm một vài thi hài, nữ có nam có, trẻ có già có, rõ ràng vừa mới chết không lâu, trên người còn đang chảy máu.

Liếc mắt nhìn qua, máu loãng thành đỗ, thi thể thành mảnh, cực kỳ sấm nhân.

"Cái này. . ."

Ninh Tự Họa, Mộc Hi, Lan Sa bọn hắn cũng nhìn thấy màn này, trong lòng đều là rùng mình, thần sắc cũng biến thành ngưng trọng lên.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 281: Ao Sen Vẫn Còn Tại Bàn Thờ Phật Không Còn

Suy nghĩ một chút, Mộc Hi trầm giọng nói: "Những thi thể này phải là võ giả đoạn thời gian gần nhất đến đây, cũng không biết, có bao nhiêu người tiếp tục tồn tại xông vào chỗ sâu trong phế tích thiền viện kia."

Ninh Tự Họa con mắt trong suốt nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Đạo hữu có thể nhìn ra bọn họ là chết như thế nào?"

"Đại trận."

Tô Dịch lạnh nhạt nói, " cùng ở chỗ sâu trong Huyết Đồ Yêu Sơn kia một cái phong cấm đại trận tương tự, chỉ bất quá, trận này rõ ràng từ cao thủ Phật môn bố trí, bất quá. . ."

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch đạo rồi mới lên tiếng: "Trận này bản nguyên lực lượng rõ ràng đụng phải tai hoạ Yêu khí gặm nhấm, làm cho trận này làm cho hiện ra dị tượng, cũng mang theo khí tức quỷ dị cùng khác thường."

Ánh mắt của hắn nhìn qua hướng về bầu trời vậy hàng trăm hàng ngàn hư ảnh hoa sen màu đen yêu dị , đạo, "Như ta suy đoán không tệ, phía dưới phong ấn trận này, cực có thể là một cỗ lực lượng thuộc về yêu ma."

Yêu ma!

Ninh Tự Họa, Mộc Hi bọn hắn con mắt đều là ngưng tụ.

Mà Tô Dịch lúc nói chuyện, đã cất bước hướng phía trước bước đi,

Từng trận phạm âm thiện xướng như Quỷ vật thì thầm nói nhỏ, âm lãnh sấm nhân.

Trong thiên địa thuốc bào chế lờ mờ âm trầm, nhất là lối vào thiền viện phế tích kia, thi hài ngang dọc tích tụ, máu tươi thành đỗ, cảnh tượng máu tanh kia áp lực, làm cho trong lòng người sợ hãi.

Tô Dịch lại hồn nhiên giống như chưa phát giác ra loại, từng bước một đi qua.

Ninh Tự Họa, Mộc Hi, Lan Sa đi theo phía sau, thần sắc đều cảnh giác đề phòng.

Cho đến đến vậy trước sơn môn thiền viện nghiêng lõm, Tô Dịch đột nhiên dậm chân.

Cơ hồ cùng một thời gian ——

Bên trong chỗ sâu sương mù sơn môn, xuất hiện một thân ảnh, một bộ tăng bào màu xám, tay cầm lần tràng hạt, vẫn còn như quỷ mỵ, phút chốc xuất hiện ở lối vào phế tích thiền viện.

Tăng nhân này thần sắc nghiêm túc, miệng truyền bá Phật âm: "Chư vị thí chủ xin dừng bước, đây là đại hung cấm địa, một khi tới gần, ắt gặp họa sát thân."

Tiếng như hồng chung đại lữ, ù ù truyền ra.

Tô Dịch lông mày hơi hơi chọn.

Lan Sa giống như ý thức được cái gì, nói: "Ngươi là tăng nhân Thượng Lâm tự?"

Tăng nhân kia con mắt như điện, phút chốc nhìn về phía Lan Sa, nói: "Vị nữ thí chủ này hảo nhãn lực, bần tăng chính là tới từ Đại Tần Thượng Lâm tự La Hán đường, pháp danh 'Giác Hành' ."

Giác chữ lót!

Lan Sa tinh mâu hơi hơi ngưng tụ, như có chút giật mình, nhanh chóng truyền âm cho đám người Tô Dịch, nói:

"Thượng Lâm tự giác chữ lót tăng chúng, đều là Tiên Thiên Vũ Tông cảnh trong cao thủ nhất lưu, mỗi một cái đều nắm giữ một môn thần thông Phật môn đặc biệt, cực kỳ đáng sợ, xa xa không phải là trong thế tục Tiên Thiên Vũ Tông có thể so sánh."

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi trong lòng đều là rùng mình.

Tu hành thế lực tựu giống với người trên núi, siêu nhiên vào thế tục bên ngoài, nắm giữ phương pháp tu luyện, cũng viễn không phải là những võ giả trong thế tục kia có thể so sánh.

Tựu giống với đồng dạng Tiên Thiên Vũ Tông, theo trong thế lực tu hành đi ra võ giả, thoải mái liền có thể diệt sát nhân vật cùng cảnh trong thế tục!

Nguyên nhân ngay tại nội tình, truyền thừa cùng thiên phú bất đồng.

Tô Dịch lại không để ý, thần sắc bình thản nói: "Sinh tử của chúng ta, không liên quan gì đến ngươi, nếu như ngươi thật tốt tâm, tốt nhất hiện tại liền tránh ra."

Nói qua, đã cất bước triều sơn môn nghiêng lõm kia bước đi.

"Đứng lại!"

Tăng nhân tự xưng Giác Hành hét lớn, toàn thân khí tức bạo tuôn, như trợn mắt kim cương loại khiếp người, "Bần tăng đã nói, nơi đây là cấm địa, bọn ngươi tốt nhất chớ để tự mình chuốc lấy cực khổ, bằng không. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch vung tay áo lên.

Bá!

Một đạo kiếm khí màu xanh huyền diệu nhạt ngang trời dựng lên, triều xa xa đứng ở thiền viện phế tích vào miệng Giác Hành chém tới.

"Hung hăng ngang ngược!"

Giác Hành tức giận, hai tay kết ấn, vào hư không nhấn một cái.

Oanh!

Một cái Phật ấn vàng óng ánh vô căn cứ ngưng tụ, dáng vẻ trang nghiêm, hung hăng trấn áp hạ xuống.

Chiêu thức ấy Phật môn thần thông, quả nhiên là thần diệu vô biên, hơn nữa nhìn đợi uy thế, viễn không phải là Tư Đồ Cung bực này nổi tiếng Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông cường giả có thể so sánh.

Chỉ là. . .

Tô Dịch một kiếm này nhìn như hời hợt, nhưng như thế nào bình thường?

Chỉ thấy kiếm quang lóe lên, phịch một tiếng, Phật ấn màu vàng kia như giấy mỏng loại một phân thành hai, tại trong hư không nổ tung, ánh sáng mưa bắn tung toé.

Mà Tô Dịch một kiếm kia trực tiếp triều Giác Hành chém tới.

Giác Hành sắc mặt biến hóa, bỗng dưng thúc động trong tay lần tràng hạt, lập tức một mảnh chói mắt kim quang hiện lên, ngưng kết thành một cái óng ánh sáng long lanh Kim Quang tráo, vượt qua ngăn cản tại tiền.

Phanh! ! !

Kiếm khí cùng Kim Quang tráo va chạm, sinh ra kinh Thiên động Địa nổ vang.

Cuối cùng, mặc dù triệt tiêu lực lượng một kiếm này, nhưng kim quang kia khoác lên cũng xuất hiện từng đạo giống mạng nhện vết rách, cuối cùng phá thành mảnh nhỏ, ầm ầm tiêu trừ.

Giác Hành thân ảnh khẽ run, sắc mặt cuối cùng thay đổi, nói: "Vị thí chủ này, ngươi đây không phải là muốn cùng Thượng Lâm tự ta là địch?"

Tô Dịch đều lười được nói nhảm, vung tay áo lên, lại là một kiếm chém tới.

Tư thái kia gọn gàng mà linh hoạt, nhường Giác Hành vừa sợ vừa giận.

"Từ bi không độ tự tuyệt người, nếu như bọn ngươi chấp mê bất ngộ, vậy thì chờ lấy gặp nạn a!"

Hắn không có đối chiến, quay người xông vào ở chỗ sâu trong phế tích thiền viện sương mù trùng trùng điệp điệp.

Xôn xao rồi~

Mà Tô Dịch một kiếm này chém tới, lại bị một cỗ đại trận kỳ dị rung động hóa giải, im hơi lặng tiếng biến mất không thấy gì nữa.

"Quả nhiên, trong cái phế tích này bao trùm có trận pháp."

Tô Dịch con mắt nổi lên vẻ khác lạ.

Mà mắt thấy từng cảnh tượng ấy, Lan Sa nhịn không được nói: "Tô công tử không sợ bị Thượng Lâm tự nhìn chằm chằm vào? Đây chính là đệ nhất Phật môn thánh địa của Đại Tần ta, chỉ là Lục Địa Thần Tiên nhân vật bực này, liền số lượng cũng không ít."

"Ngươi cảm thấy thế nào?"

Tô Dịch hỏi lại.

Lan Sa nhất thời nghẹn lời, cũng đã động thủ, tự nhiên chứng minh Tô Dịch căn bản cũng không quan tâm cái gì Thượng Lâm tự.

Ninh Tự Họa nhẹ giọng nhắc nhở: "Lan Sa, đợi tí nữa chúng ta xông nhập bên trong cái thiền viện phế tích này, sợ là sẽ phải cùng Thượng Lâm tự Phật tu phát sinh xung đột, ngươi nhưng muốn chuẩn bị sẵn sàng."

Lan Sa nhẹ gật đầu.

"Các ngươi đi theo ta phía sau."

Nói qua, Tô Dịch đã cất bước hướng phía trước bước đi.

Ầm ầm!

Làm Tô Dịch một đoàn người vừa mới đi vào lối vào thiền viện phế tích kia, chung quanh mây mù lập tức sôi trào.

Toàn bộ thiên địa giống như thoáng cái điên đảo, càn khôn dị biến, vô số đạo sương mù hàng dài theo bốn phương tám hướng vây quét mà đến.

Cái này rõ ràng cho thấy cái sương mù pháp trận, không chỉ có có công hiệu ngăn chặ, càng là một cái sát trận đáng sợ.

Từng đạo dài đến hơn mười trên trăm trượng, thuần túy từ hung sát chi khí tạo thành Vân Long, tựa như thừng lớn chống trời loại, điên cuồng vây quét tới.

Nếu như đổi lại những võ giả khác, sớm bị những xiềng xích mây mù này một xoắn, hóa thành thịt nát.

Bất quá, đối với Tô Dịch mà nói, tòa đại trận này căn bản chưa nói tới cái gì.

Chỉ thấy ——

Hắn thâm sâu trong con ngươi thần quang tăng vọt, vung tay áo lên:

"Bắt đầu!"

Oanh long long.

Một quải kiếm khí hoành không mà đi, mang theo tiếng sấm liên tục một thứ âm thanh, hóa thành động trời cầu vồng, mãnh liệt một trảm mà qua.

Vậy dài mấy chục thước mây mù hàng dài, dễ dàng đã bị lăng không chặt đứt,

Một nháy mắt tầm đó, phía trước trăm trượng chi địa sương mù, bị càn quét trống không.

Ninh Tự Họa bọn hắn thấy vậy, cũng không khỏi bị chấn động một cái.

Một kiếm này, ngang dọc trăm trượng, thế như chẻ tre!

Thế nhưng là cái thiền viện phế tích này cực kỳ rộng lớn, không biết nhiều bao nhiêu, làm Tô Dịch một đoàn người lướt qua trăm trượng chi địa,

bốn phương tám hướng trông đi qua, như cũ là trùng trùng điệp điệp sương mù sát khí.

Những sát khí này từ trận pháp lực lượng vận chuyển, có thể ngăn cách thần thức dòm ngó, chính là Tô Dịch hôm nay tu luyện ra thần niệm lực, cũng vẻn vẹn chỉ có thể cảm ứng được cảnh tượng trong phạm vi ba trượng.

Bất quá, Tô Dịch cũng không thèm để ý những thứ này.

Một cái trận pháp sương mù mà thôi, căn bản không cần hao tâm tổn trí suy nghĩ phá giải, trên đường nghiền ép lên đi là được.

BOANG...!

Huyền Ngô kiếm xuất hiện ở bàn tay.

"Trảm! Trảm! Trảm!" Tô Dịch một thân tu vi vận chuyển, áo bào xanh bay phất phới, vung kiếm chém liên tục.

Lấy hắn hôm nay tu vi, phối hợp tạo nghệ kiếm đạo kia, tiện tay một kiếm uy lực, cũng có thể uy hiếp được Tiên Thiên Vũ Tông tính mạng.

Lúc này ra tay thời gian, một kiếm lại một kiếm lướt đi, giống như một đạo lại một đạo cầu vồng kinh thế Thần tiến quân thần tốc, cứng rắn tại đây trong đại trận sương mù mở ra một con đường đến.

Cái này chính là "Nhất lực hàng thập hội" !

Mặc cho ngươi cái gì tinh diệu trận pháp, ta tự dốc hết sức phá tới.

"Gia hỏa này thật là tu vi tông sư nhị trọng? !"

Lan Sa bị kinh sợ đến, hình dáng tinh xảo xinh đẹp trên mặt, đều là rung động.

Vậy từng đạo kiếm khí chia rẽ uy năng, làm cho nàng đều cảm thấy hãi hùng khiếp vía, căn bản là không có cách tưởng tượng, đây là một cái tông sư mười bảy tuổi có thể nắm giữ lực lượng.

Về phần Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi, sớm đã không thấy kinh ngạc rồi.

Rất nhanh, một đoàn người lướt qua cái đại trận sương mù này, đi tới trước một mảnh hồ nước khô cạn.

Nơi đây đồng dạng là một vùng phế tích, tàn phá chịu không nổi, mơ hồ đó có thể thấy được, nơi đây vốn là một cái đạo tràng thật lớn, một cái hồ nước khô cạn kia, vào vị trí tại chính giữa đạo trường.

Nhìn kỹ, hồ nước khô cạn kia chừng phạm vi trăm trượng, trong đó nước bùn khô cạn rạn nứt, chất đống hài cốt chi chít mục nát.

Mà tại trên mỗi bộ hài cốt kia, đều sinh trưởng từng cây hoa sen màu đen yêu dị, hàng trăm hàng ngàn, dáng dấp yểu điệu.

Từng đợt sát khí màu đen theo trong từng cây hoa sen yêu dị kia tuôn ra, tản mát ra khí tức âm lãnh rét lạnh đến thấu xương.

Làm đến nơi đây, Tô Dịch con mắt màu đen hơi hơi ngưng tụ, bên trong thần niệm nhạy cảm phát giác được, phương thiên địa này thời gian, có nhất trọng cấm trận cực kỳ quỷ dị.

"Thì ra là thế, trước chúng ta bên dưới vòm trời bên ngoài lộ ra dị tượng Yêu Liên màu đen, liền là đến từ nơi đây. . ."

Tô Dịch lộ ra vẻ chợt hiểu.

"Ấy chính giữa đạo trường sáng lập ao sen, vốn là Phật môn khai đàn giảng kinh chi địa, thần thánh nhất trang trọng, chưa từng nghĩ, hôm nay lại

hóa thành một cái trận cơ yêu dị tà ác. . ."

"Trong hồ nước những thi hài mục nát kia, hẳn là võ giả trước đây thật lâu liền chết ở đây lưu lại, trận này đúng là hấp thu huyết nhục cùng tinh khí thần của những võ giả này, hội tụ thành vận chuyển đại trận lực lượng."

"Mà với huyết nhục chi lực làm dẫn, trúc sát phạt tới trận, cái này rõ ràng chính là yêu tu ma môn thủ đoạn."

"Có ý tứ, nơi này cũng không chỉ là Phật tu môn đình đơn giản như vậy, hư hư thực thực còn yêu tu, ma môn lực lượng chộn rộn tiến đến. . ."

Ngay tại Tô Dịch suy nghĩ cân nhắc thời gian.

Mộc Hi đã nhịn không được nói ra: "Năm đó ta đã tới nơi đây, chỉ bất quá, lúc ấy trong cái hồ nước này, cũng không có vậy từng cây hoa sen màu đen yêu dị, mà tại phía sau hồ nước, đứng thẳng một cái bàn thờ Phật từ hòn đá màu đen tích tụ mà thành, nhưng bây giờ, một cái bàn thờ Phật kia nhưng không thấy rồi!"

"Vậy bàn thờ Phật có ý tứ gì hay sao?"

Ninh Tự Họa hiếu kỳ nói.

Mộc Hi một chút trầm mặc, rồi mới lên tiếng: "Ta khối lân huyết ngọc bội kia, chính là theo trong một cái bàn thờ Phật kia đạt được."

Lời này vừa nói ra, Tô Dịch cũng không nhịn được biểu lộ kinh ngạc.

Hắn nhưng hiểu rõ nhớ kỹ, Mộc Hi khối lân huyết ngọc bội kia, là do Chân Linh chi huyết biến thành, đặt tại Đại Hoang Cửu châu, cũng được xưng tụng là trân bảo.

Chưa từng nghĩ, một khối ngọc bội như vậy, lại lại đến từ bên trong một cái bàn thờ Phật thần bí!

Nghĩ vậy, Tô Dịch lại nghĩ tới theo bên trong tay Hỏa Khung vương Hạ Hầu Lẫm cái Phật tượng kia.

Tượng Phật kia lòng bài tay lớn nhỏ mà thôi, cũng là từ xương của chân linh luyện chế mà thành, hai tay hư nhượt bóp Liên Hoa ấn, trên người quay quanh hình ảnh chân long, đồng dạng cực kỳ thần bí.

Tô Dịch nhưng sẽ không quên, lấy thần thức cảm ứng tượng Phật kia thời gian, chứng kiến một tăng nhân áo trắng cưỡi chân long ngao du sâu trong tinh không có một không hai dị tượng!

Mà dựa theo Mộc Hi suy đoán, một cái Phật tượng này, đồng dạng là đến từ bên trong cái thiền viện phế tích này!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 282: Bát Nhã Thiền Đình Nghiệt Long Cấm Địa

Trấn Nhạc vương Mộc Hi từ nơi đây đã lấy được một khối ngọc bội từ Chân Linh chi huyết biến thành.

Hỏa Khung vương Hạ Hầu Lẫm sau đó mang đi một cái Phật tượng từ xương của chân linh luyện chế.

Bởi vậy lại suy đoán, thiền viện phế tích này nếu thật là một cái di tích Phật môn cổ xưa, như vậy Phật môn này tuyệt không đơn giản!

"Đi thôi."

Tô Dịch đi đầu dẫn đường.

Còn không có lướt qua mảnh phế tích này, Yêu Liên màu đen mọc đầy trong hồ nước kia, mãnh liệt mà sản sinh một trận nổ vang, theo sát lấy, chi chít Yêu Liên màu đen kia giống như thức tỉnh loại, trong nhụy hoa nở rộ kích xạ ra từng đạo yêu quang màu đỏ tươi, xông thẳng lên trời.

Ầm ầm ~~

Cái phiến thiên địa này chấn động đung đưa.

Mắt trần có thể thấy, phía đông khu vực, hiện ra rất nhiều dây leo màu máu cỡ thùng nước.

Phía tây khu vực, lại có từng trận huyết sắc lưỡi mác tới trung khí rung động.

Phía nam khu vực, có huyết sắc hỏa diễm thiêu đốt sôi trào.

Phương Bắc khu vực, có đại dương màu đỏ lạnh lẽo thấu xương trào lên gầm thét.

Mà trung ương chi địa, lại có một cái ngọn núi lớn màu đỏ ngòm đột ngột từ mặt đất mọc lên, nhận trời lấp mặt đất, ví như lạch trời vắt ngang ở đó.

Trong chốc lát, Năm chủng lực lượng thuộc về Ngũ Hành, đều hóa thành lực lượng đại trận màu đỏ ngòm yêu dị, đem cái phiến thiên địa này bao trùm.

Đám người Ninh Tự Họa trong lòng gửi đi nhanh, thần sắc chưa từng có ngưng trọng, đây không thể nghi ngờ là một cái sát trận cực đáng sợ, để cho bọn họ đều cảm nhận được mãnh liệt chí mạng uy hiếp.

Lại thấy Tô Dịch khẽ lắc đầu, khinh cười rộ lên: "Nếu như cái khác trận thế, ta còn muốn phí chút tay chân, vốn lấy Ngũ Hành làm căn cơ đại trận ở trước mặt ta, không khỏi tự rước lấy nhục."

Ngũ Hành, phù trận chi đạo trụ cột nhất lực lượng, bởi vậy diễn sinh ra phù đạo vô cùng huyền diệu.

Tô Dịch tuy không phải chân chính phù sư, nhưng kiếp trước đã từng duyệt biến chư thiên vạn pháp, đối với bày trận, phá trận tự nhiên có phong phú vô cùng kinh nghiệm.

Chỉ thấy hắn như đi bộ nhàn nhã loại, trực tiếp hướng phía trước bước đi.

Oanh long long!

Vừa mới vào trận, toàn bộ Ngũ Hành đại trận, đều nổ vang vận chuyển lại.

Đầu tiên là rất nhiều lửa bừng, phô thiên cái địa mà đến. Những lửa bừng này, mang theo khí tức hung thần huyết sắc yêu dị, có thể đốt kim nấu sắt, càng mang theo uy năng ăn mòn ác độc.

Nhưng Tô Dịch để ý cũng không để ý, thân ảnh hiện ra một đạo chân nguyên vòng bảo hộ, trực tiếp bả rào rạt liệt diễm ngăn tại ba mấy trượng bên ngoài, từng bước một hướng bên trong pháp trận đi đến.

Oanh!

Pháp trận giống bị chọc giận loại, nổ vang từng trận.

Chỉ thấy cuồn cuộn nước lũ màu máu kéo tới, những thứ này đều là thủy chi tinh túy biến thành, tựa như ngập trời biển gầm loại.

Theo sát lấy, thành từng mảnh huyết sắc đao thương kiếm kích gào thét mà đến, phảng phất giống như pháp bảo quang vũ.

Có vô số dây leo màu máu giãy dụa, ví như cuồng vũ trường tiên, bổ đánh tới.

Đáng sợ nhất là trên ngọn núi lớn như lạch trời kia, lăn xuống từng khỏa nham thạch màu đỏ cực lớn, thẳng giống như mưa thiên thạch từ trên trời giáng xuống, rung động ầm ầm, thanh thế đáng sợ.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Năm loại sức mạnh diễn hóa ra uy năng, tại lúc này toàn bộ bạo phát.

Ninh Tự Họa bọn hắn sởn hết cả gai ốc, tất cả đều thúc giục binh khí, trận địa sẵn sàng đón quân địch, nhưng đối mặt bực này kinh khủng đại trận

chi uy, như trước cảm thấy hãi hùng khiếp vía, áp lực bất lực.

Cái này để cho bọn họ hoài nghi, cho dù là Lục Địa Thần Tiên tới, sợ đều rất khó đối kháng đại trận uy năng này.

Nhưng nhưng vào lúc này, Tô Dịch trong môi phát ra một đạo nhàn nhạt tiếng cười:

"Nuốt linh hóa lực lượng, sắc lệnh làm dẫn, Ra!"

Trong tay Huyền Ngô kiếm bỗng dưng triều trong hư không nâng lên.

Chỉ thấy trên thân kiếm u ám như cảnh ban đêm kia , một bộ đồ án tối nghĩa huyền ảo rậm rạp ánh hiện ra, ví như tầng tầng lớp lớp hắc động vòng xoáy, ngang trời dựng lên.

Thôn Linh sắc lệnh!

Cái này một đạo truyền thừa từ Cực Nhạc ma thổ một trong chín đại sắc lệnh, vốn là có được thôn phệ thiên địa vạn linh cho mình dùng diệu dụng.

Mà lúc này, thì bị Tô Dịch dùng để phá trận!

Chỉ thấy trong hư không, trước tiên trào lên mà đến nước lũ màu máu, giống như vạn lưu nhập hải, bị cái vòng xoáy kia loại sắc lệnh đồ án dẫn dắt, thôn phệ, đều không thể tới gần đám người Tô Dịch.

Ngũ hành chi trận lẫn nhau xây dựng vận chuyển, một trận bị dẫn dắt, cái khác trận pháp cũng ắt gặp nhận liên luỵ.

"Phá!"

Tô Dịch mãnh liệt vung lên Huyền Ngô kiếm, Thôn Linh sắc lệnh kéo lấy nước lũ màu máu mênh mông cuồn cuộn kia, ngang trời quét về phía

kia cuồn cuộn dùng để huyết sắc biển lửa.

Thủy hỏa bất dung, hai cỗ đại trận lực lượng va chạm, ầm ầm bạo trán ra một cỗ hủy diệt loại lực lượng, triều bốn phương tám hướng càn quét.

Lực lượng bực này trùng kích phía dưới, Kim Hành đại trận lực lượng hóa thành huyết sắc đao thương kiếm kích kia, hóa thành cực lớn dây leo màu máu mộc hành lực lượng, hóa thành nguy nga huyết sắc núi cao hành thổ lực lượng, đều cùng theo đụng phải cực kỳ đáng sợ trùng kích.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong chốc lát, toàn bộ Ngũ Hành đại trận triệt để hỗn loạn, lửa cháy ngập trời, nước lũ, đao thương, thiên thạch đợi đại trận lực lượng lẫn nhau xung đột, không ngừng tán loạn, làm cho tòa đại trận này cũng lâm vào bên trong tan vỡ.

Vẻn vẹn mấy hơi thở tầm đó, tại Ninh Tự Họa bọn hắn gần như ánh mắt đờ đẫn nhìn chăm chú, cả tòa sát trận bao trùm trong thiên địa sụp đổ!

"Cái này. . ."

Lan Sa đôi mắt đẹp mở tròn vo, nhìn về phía Tô Dịch thời gian, một bộ xem quái vật biểu lộ.

Một tòa sát trận như vậy, thì cứ như vậy bị phá rồi hả?

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi liếc nhau, đều âm thầm cảm thán, từ khi biết Tô Dịch bắt đầu đến bây giờ, cho hai người cảm giác thật giống như, trên đời này liền không có bất kỳ sự tình có thể làm khó Tô Dịch!

Yên Hà tán loạn, quang vũ tiêu trừ.

Làm tòa đại trận này biến mất, cảnh tượng trước mắt cũng là đột nhiên biến đổi.

Giống như phá vỡ trùng trùng điệp điệp huyễn tượng, lộ ra chân chính dung mạo mảnh thiền viện phế tích này.

"Cái đó là. . ."

Ninh Tự Họa khẽ giật mình.

Chỉ thấy đạo tràng tàn phá cực lớn xa xa kia, chiếm cứ một cái Cự Long, thân thể như chiếm giữ sơn lĩnh cực lớn, long lân đều độ lớn bằng gian phòng, đầu rồng ngưỡng không, giống như treo lên vòm trời.

Cự Long thân thể bao trùm tại ở bên trong quang ảnh màu vàng, huy hoàng hừng hực, đem vùng thế giới kia chiếu sáng, tràn đầy thần thánh, trang nghiêm khí tức, giống nhau bầu trời Thần đầu, cao không thể thành.

Trong mọi người tâm rung động, đều bằng sinh nhỏ bé cảm giác, thực tế đối mặt Cự Long màu vàng kia thời gian, diệt người toàn thân run rẩy túc (hạt kê), không bị khống chế sinh ra lòng kính sợ, chính muốn quỳ xuống đất cúng bái.

Bỗng dưng, Tô Dịch thanh âm vang vọng mọi người bên tai:

"Một đạo huyễn tượng mà thôi, chớ có bị nó quấy nhiễu tâm thần."

Chữ chữ như lôi đình, chấn động đám người Ninh Tự Họa toàn thân cứng đờ, nhất thời theo cái loại này nhỏ bé, kính sợ loại tâm tư trong tỉnh táo lại.

Lại nhìn đi thời gian, chỉ thấy một con Cự Long kia rõ ràng là một tòa sơn lĩnh cự đại, bụi bẩn kia vẻn vẹn nhưng tựa như Cự Long mà thôi, đã

không có lần đầu tiên liếc mắt nhìn qua thời gian cái loại rộng lớn này, thần thánh, cao cao tại thượng khí tức.

"Tước Sơn vi, Uẩn Linh là trận, thủ bút thật lớn! Đáng tiếc, Linh tính trong núi đã mất, không cách nào nhìn thấy cảnh tượng núi này ngày xưa. . ."

Tô Dịch có chút tiếc nuối.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía xa xa chỗ cao nhất dãy núi kia, vị trí đầu rồng, đứng sừng sững lấy một tòa phật tháp.

"Chúng ta đi chỗ đó."

Tô Dịch lúc này triều xa xa lao đi.

Ninh Tự Họa bọn hắn vội vàng đi theo phía sau, hành tẩu đến lúc này thời điểm, Tô Dịch nghiễm nhiên đã thành bọn họ người tâm phúc.

Đổi lại là chính bọn hắn, sợ là căn bản không xông loạn như vậy rồi.

Dọc theo đường núi uốn lượn mà lên thời gian, giống như hành tẩu tại trên sống lưng một đầu Cự Long, trên đường đi cũng không có phát sinh lần nữa cái gì ngoài ý muốn.

Nhưng Tô Dịch chú ý tới, sơn lĩnh này mỗi một nơi, đều nhiều coi trọng, bị người bố trí trận đồ huyền diệu khó lường.

Đáng tiếc, sơn lĩnh này Linh tính từ lâu mất đi biến mất, làm cho những trận đồ kia sớm đã tổn hại bong ra từng màng, hủy hoại nghiêm trọng.

Bất quá, trong lòng Tô Dịch đã lớn đưa suy đoán ra, chỗ sơn lĩnh tựa như Chân Long này, cùng trong Huyết Đồ Yêu sơn kia một trăm lẻ tám tọa tế đàn đồng dạng, đều có đủ trấn áp, phong ấn, giam cầm chi lực!

Nhưng sơn lĩnh này đến tột cùng là là trấn áp cái lực lượng gì, liền không được biết rồi.

Nửa khắc đồng hồ sau đó.

Tô Dịch một đoàn người cuối cùng đến đỉnh núi, cũng chính là vị trí đầu rồng.

Đến gần mới nhìn rõ, kia đứng sừng sững lấy Phật tháp, chừng cao trăm trượng, hiện lên bát giác hình dạng, mái cong đấu củng, trang nghiêm túc nguy nga.

Phật tháp toàn thân hiện lên một loại sáng long lanh trong vắt màu đen, phân chín tầng, tầng dưới chót nhất trước cổng chính, đứng thẳng hai tòa bia đá.

Tấm bia đá đều đã tàn phá, bất quá lờ mờ có thể nhìn rõ ràng, ở trên đều tuyên khắc có chữ viết.

Nhưng, vô luận là Ninh Tự Họa, Mộc Hi, hay Lan Sa, đều không nhận biết những chữ viết kia, quá mức lạ lẫm, kỳ dị vặn vẹo như con giun giống nhau.

Theo bản năng, bọn hắn bả ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Quả nhiên, không xuất ra bọn hắn sở liệu, chỉ thấy Tô Dịch chỉ một cái tấm bia đá bên trái kia, nói:

"Cái này bên trên này đây Đại Thừa Phạn văn tuyên khắc bốn chữ, Niệm làm 'Bát Nhã thiền đình' ."

Ánh mắt của hắn vừa nhìn về phía tấm bia đá bên phải, nói: "Chữ viết bên trên này là 'Chân Linh bí văn " đây là một loại từ Chân Linh chi thuộc

làm cho tạo ra cổ xưa văn tự, nghe nói, loại văn tự này là căn cứ Chân Linh chi thuộc bên trong thân thể trời sinh đạo văn mà sáng tạo đi ra, nhất bút nhất hoạ, lạc ấn lấy đặc biệt đại đạo dấu vết, cực kỳ huyền diệu."

Tô Dịch nhìn chằm chằm vào tấm bia đá kia vừa cẩn thận phân biệt một phen, rồi mới lên tiếng: "Cái này bên trên chân linh bí văn niệm làm 'Nghiệt Long cấm địa' ."

Ninh Tự Họa bọn hắn đều đã trầm mặc, nội tâm một trận dời sông lấp biển.

Ninh Tự Họa hoàn hảo, hắn tối thiểu nghe nói qua Đại Thừa Phạn văn, biết rõ đây là văn tự cổ xưa thuộc về xuất xứ từ Phật môn.

Mà Mộc Hi cùng Lan Sa liền bối rối, cái gì Đại Thừa Phạn văn, cái gì Chân Linh bí văn, bọn hắn cả nghe đều chưa từng nghe qua, chớ nói chi là đi phân biệt rồi.

Nguyên nhân chính là như thế, làm Tô Dịch thuận miệng liền đem trên tấm bia đá văn tự từng cái nói toạc ra về sau, mới để cho bọn họ cảm thấy đặc biệt rung động.

Nội tâm cũng không khỏi nghi hoặc, trên đời này còn có cái gì là Tô Dịch gia hỏa này không hiểu?

"Bát Nhã thiền đình, phải là tên thế lực Phật tu nơi đây, về phần Nghiệt Long cấm địa này. . ."

Tô Dịch suy nghĩ, "Hẳn là, ấy dưới núi, trấn áp một cái chân long phạm phải tội nghiệt ngập trời?"

Nghĩ vậy, Tô Dịch không khỏi lại nghĩ tới từng gặp một màn kia cảnh tượng ——

Một tăng nhân áo trắng kỵ Chân Long ngao du trên trời sao!

"Như vậy như thiền đình ngược lại có chút ý tứ, đi, chúng ta vào xem."

Tô Dịch không tiếp tục trì hoãn, cất bước triều kia bảo tháp một tầng thành thạo đi.

Đẩy cửa vào, chỉ thấy bảo tháp một tầng, là một cung điện thật lớn.

Ba mươi sáu tọa cột đá đứng sừng sững, tứ phía trên vách tường, treo từng chiếc từng chiếc Thanh Đồng đăng, ánh đèn sáng ngời thuần khiết, tỏ khắp lấy từng sợi làm lòng người yên tĩnh mùi thơm ngát.

Tô Dịch chóp mũi hít hà, nói: "Lấy Phật mỡ đốt đèn, nhưng thiên cổ bất diệt, xem tới đây Bát Nhã thiền đình tại thời kì huy hoàng ngày xưa, cũng là có không ít đại năng tọa trấn."

Lại nhìn trên vách tường tứ phía kia, vẽ lấy một vài bức đồ án, tuy bị năm tháng gặm nhấm nghiêm trọng, lờ mờ có thể chứng kiến, đó là một vài bức thụ nghiệp giảng kinh ý đồ, trong ý đồ Thiên Long ngao du, Loan Phượng bay lượn, ba hoa chích choè, tăng chúng như mây. . .

Hết thảy, đều tràn ngập thần thánh trang nghiêm túc cảm giác.

Nhưng Tô Dịch lông mày lại nhíu, mơ hồ cảm giác có chút không đúng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 283: Một Kiếm Có Thể Phá Tới

Đến tột cùng là là lạ ở chỗ nào?

Tô Dịch tĩnh tâm tập trung tư tưởng suy nghĩ, Thần Niệm lực lượng quét ngang mà ra, từng tấc một nhận biết cái này bảo tháp một tầng rộng lớn đại điện.

Điện này cực kỳ rộng lớn, đủ dung nạp hơn một nghìn tăng chúng ở đây tụng kinh tham thiền, ba mươi sáu tọa cột đá sừng sững, mỗi một tòa trên đều tuyên khắc lấy Phạn văn thần diệu tối nghĩa.

Hả?

Làm Tô Dịch Thần Niệm tìm kiếm đến tiếp cận chỗ sâu hai mươi trượng thời gian, chợt mà sản sinh một trận đình trệ cảm giác, trong đầu lại hiện ra cảnh tượng một tòa đại trận.

"Nguyên lai là một cái bí mật khí tức đại trận. . ."

Lập tức, Tô Dịch giật mình, cuối cùng minh bạch kia có cái gì không đúng nguyên nhân.

"Các ngươi cẩn thận, nơi đây bao trùm có đại trận, nếu ta đoán không lầm, cho là những Phật tu Thượng Lâm tự kia bố trí."

Tô Dịch nhẹ giọng dặn dò.

Mà hắn lại lấy thần niệm lực, tĩnh tâm cảm ứng tòa đại trận bí mật này huyền diệu.

Ninh Tự Họa, Mộc Hi, Lan Sa đều run sợ, không hẹn mà cùng tế ra riêng phần mình binh khí.

Ninh Tự Họa sau đó tay nắm lấy Thanh Diễm Tàn Nguyệt kích, lòng bàn tay trái nhấp nhô một ngụm đỏ tươi sáng long lanh, hết sức nhỏ như cá bơi phi kiếm.

Mộc Hi nắm giữ chiến mâu màu vàng, một thân khí cơ vận sức chờ phát động.

Khoa trương nhất chính là Lan Sa, hắn xuất ra một cái bí phù khuyên tai ngọc treo ở trước ngực, đem một ngụm linh tính mười phần phi đao màu vàng óng nghiêng chọc vào bờ eo, dùng một thanh tử khí liễm diễm nhỏ bé Ngọc Kiếm vòng tại sợi tóc tầm đó, lại lấy ra một đôi tuyên khắc lấy rậm rạp phù lục Vân văn bao cổ tay. . .

Suy nghĩ một chút, hắn giống như vẫn còn lo lắng cả hai tay đều nắm lấy dày đặc một xấp Nguyên Đạo ngọc phù, lúc này mới thoả mãn giống nhau thở hắt ra, con mắt trong suốt dịu dàng, kích động.

Một màn này, thiếu chút nữa hoảng mù Mộc Hi mắt!

Bái kiến võ trang đầy đủ kia chưa thấy qua toàn thân cao thấp đều bị từng kiện từng kiện linh bảo bao trùm đấy!

Ninh Tự Họa đều lộ ra sắc mặt khác thường, cái này như là một loại chiến đấu lưu phái, có hay không nên gọi làm. . . Đập tiền cõng?

Giống bị ánh mắt hai người thấy được có chút không được tự nhiên, Lan Sa thẹn thùng nói:

"Ta lúc ra cửa, trưởng bối trong nhà không nên nhét cho ta, nói là nữ hài tử bên ngoài, nhất định phải bảo vệ tốt tự mình, ừ. . . Không cần ngạc nhiên ha. . ."

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi đều đưa ánh mắt dịch chuyển khỏi, trong lòng thở dài, người a, sinh mà không đợi!

BOANG...!

Lúc này thời điểm, Tô Dịch bỗng dưng vung động trong tay Huyền Ngô kiếm, một kiếm chém ra.

Một đạo kiếm khí màu xanh ngang trời, mang theo đạo vận huyền diệu khó lường, trảm tại trong hư không ngoài hai mươi trượng.

Oanh!

Quang vũ bắn tung toé, rất nhiều ký hiệu hiện lên, một cái đại trận tràn ngập Phật quang màu vàng, lộ ra trong tầm mắt mọi người.

Mà theo Tô Dịch một kiếm này chém rụng, giống như đánh vào chỗ bảy tấc của con rắn, đại trận màu vàng óng khí tức rộng lớn kia nhất thời như giấy dán loại nghiền nát, ầm ầm tiêu trừ.

"Cái này. . ."

"Người phương nào lớn mật như thế, dám làm hỏng đại sự của chúng ta?"

Một trận kinh sợ thanh âm huyên náo vang lên.

Chỉ thấy ở chỗ sâu trong đại điện, đứng thẳng một đám tăng nhân, đều trên mặt vẻ giận dữ, nhìn về phía đám người Tô Dịch.

"Tất cả vị thí chủ lại có thể còn sống đến nơi đây, ngược lại vượt quá bần tăng dự kiến."

Đột nhiên, một đạo trầm hồn thanh âm vang lên.

Nói chuyện rõ ràng là Giác Hành.

Tại bên cạnh tăng nhân kia, lại có hơn mười bảy người, từng trên người đều tản mát ra thuộc về Tiên Thiên Vũ Tông khí tức chấn động.

Nhất là cầm đầu một cái lão tăng lông mi trắng râu bạc trắng, toàn thân khí tức vô cùng nhất tối nghĩa, viễn bỉ cái khác mười bảy người đáng sợ hơn.

Mà tại đại điện càng xa xôi, lại có một cuộc chiến đấu kịch liệt đang trình diễn.

Đó là một cái tăng nhân dung mạo thanh niên tuấn tú, một bộ vải thô tăng y, dáng vẻ trang nghiêm.

Hắn một tay nâng Tử Kim Bát Vu, một tay huy động một thanh giới đao trắng như tuyết sáng ngời, một thân Phật quang hừng hực, ánh sáng vạn trượng, uy thế cực kỳ khiếp người.

Làm người ta giật mình chính là, đối thủ tăng nhân trẻ tuổi kia, lại một cái dài hơn một trượng, toàn thân tản ra khí tức khủng bố Chân Long màu vàng!

Từng trận rồng ngâm như sấm sét kích động, đáng sợ long uy càng là như sơn băng hải tiếu loại, theo kia dài hơn một trượng trên người khoách tán ra.

Xa xa vừa nhìn, làm cho người ta hô hấp đều cảm thấy khó khăn.

"Trên đời này thật sự có?"

Mộc Hi kinh ngạc, tê cả da đầu.

Ninh Tự Họa cùng Lan Sa đều bị tình cảnh như vậy kinh sợ đến, những tăng chúng Thượng Lâm tự này, lại để cho ở đây hạ! !

Cái này nếu không có tận mắt nhìn thấy, ai dám tin tưởng?

"Trên đời này hoàn toàn chính xác có, nhưng nhìn thấy trước mắt này cũng không phải Chân Long, mà là một giọt Chân Long tinh huyết làm cho hiển lộ ra uy năng."

Tô Dịch thâm sâu con mắt tỏa sáng.

Chân Long!

Chân Linh thần thú trong cổ xưa nhất chí cao sinh linh khủng bố một trong, uy năng khó lường, tựa như còn sống ở thế gian Thần đầu, có được không thể tưởng tượng nổi chi thần thông.

Chính là tại trong mắt tu sĩ Hoàng Cảnh, Chân Long tồn tại, cũng là có thể nói tuyệt thế đại hung nhân vật, cường đại đến không cách nào tưởng tượng.

Đám sinh linh này, thiên phú dị bẩm, trời sinh có được đại khí vận, lớn có thể đảo loạn tinh không, kẻ hèn này ẩn giấu ở không quan trọng, đằng vân giá vũ, hoành hành tinh không!

Nhưng, Chân Long cực kỳ hiếm thấy thần bí, cơ hồ chỉ tồn tại ở mờ mịt trong truyền thuyết.

Đặt tại Đại Hoang Cửu châu, xưa nay đến nay vô tận năm tháng ở bên trong, thực sự được gặp bực này sinh linh thần bí kia cũng có thể đếm được

trên đầu ngón tay!

Phần lớn thời gian, có quan hệ Chân Long hết thảy tin tức, phần lớn là hư vô mờ mịt tin đồn.

Tô Dịch kiếp trước mặc dù xưng tôn Đại Hoang Cửu châu, thế nhưng vẻn vẹn chỉ gặp qua sào huyệt một con chân long còn sót lại, nhặt được đi một tí vỡ vụn long lân mà thôi.

Còn sống Chân Long, hắn cũng chưa từng thấy qua một lần.

Mà bây giờ, tại cái này sâu trong Bảo Sát yêu sơn phế tích chi địa, tại đây một cái hình rồng sơn lĩnh chi đỉnh chín tầng bên trong bảo tháp, đã có một giọt Chân Long chi huyết làm cho diễn hóa hình rồng xuất hiện!

Điều này làm cho Tô Dịch cũng không khỏi giật mình, cảm thấy ngoài ý muốn.

Cần biết, đây chính là thế tục chi giới!

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, Thượng Lâm tự mười tám vị tăng nhân đã xúm lại mà đến, từng cái một uy thế khiếp người.

"Nơi đây có đại hung hiểm, kính xin tất cả vị thí chủ đường cũ trở về, chớ có bởi vậy làm hại bản thân tính mạng."

Cầm đầu lão tăng lông mi trắng râu bạc trắng chắp tay trước ngực, dáng vẻ trang nghiêm mở miệng, tiếng như thần chung mộ cổ, lộ ra không cho cự tuyệt mùi vị.

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Hòa thượng, ta tới giúp các ngươi hàng phục cái này đại hung hiểm thế nào?"

Lão tăng lông mi trắng mặt không chút thay đổi nói: "Chư vị có thể trên đường đến nơi đây, nhất định không tầm thường người có thể so sánh, có thể như không nghe khuyên ngăn, chấp mê bất ngộ, ắt gặp họa sát thân."

Đúng lúc này, Lan Sa nhìn về phía xa xa tăng nhân trẻ tuổi kia, đột nhiên mở miệng nói:

"Kinh Hạc trưởng lão, ta là Đông Hoa Kiếm tông truyền nhân Lan Sa, sư tôn là 'Vân Lang thượng nhân " nếu như khai chiến, đối với chúng ta song phương cũng không tốt. Theo ta thấy, thua kém hơn chúng ta cùng một chỗ sánh vai tác chiến, trấn áp cái hình rồng kia, sau đó chia đều cái này một cái cọc cơ duyên, thế nào?"

Đám người lão tăng lông mi trắng đều hơi đổi.

Vân Lang thượng nhân!

Đây chính là Đông Hoa Kiếm tông chiến lực thứ nhất Thái Thượng trưởng lão! Đại Tần chí cường một trong ba đại Kiếm Tôn, uy chấn Bát Hoang tứ hải!

Mà bây giờ, Vân Lang thượng nhân đệ tử thân truyền đích thân tới, ai dám bỏ qua tới?

Nhìn qua thần sắc những tăng nhân kia, Mộc Hi đã biết rõ, Lan Sa vị sư tôn này chiêu bài, hay rất có chấn nhiếp lực.

Có thể ngoài dự đoán mọi người chính là, xa xa kia chính tại kích liệt chiến đấu thanh niên tăng nhân Kinh Hạc lại hừ lạnh mở miệng:

"Đừng nói ngươi chỉ là đệ tử Vân Lang thượng nhân, chính là Vân Lang thượng nhân ngày hôm nay đích thân đến, cũng đừng hòng theo ta Thượng Lâm tự trong tay cướp đoạt Tạo Hóa!"

Lời nói âm vang, chém đinh chặt sắt.

Lan Sa thần sắc đọng lại, tinh xảo hai đầu lông mày hiện lên một vòng xấu hổ, giống như không nghĩ tới, cái này Thượng Lâm tự Hàng Long đường trường lão Kinh Hạc lại không nể mặt mũi như vậy.

Mà sắc mặt đám người lão tăng lông mi trắng, lại đều trở nên lãnh đạm băng lạnh lên.

"Chư vị, kính xin ly khai!"

Lão tăng lông mi trắng trầm giọng mở miệng, con mắt như điện, uy thế khiếp người.

Cái khác tăng chúng đều thần sắc bất thiện.

"Thân là Phật tu, sát khí cùng tham lam lại nặng như vậy, cùng yêu ma tà đạo này cũng không có gì khác biệt."

Tô Dịch một trận lắc đầu.

Ở tiền thế, hắn cùng Phật tu đệ nhất thánh đất "Tiểu Tây Thiên" một vị đại năng đàm kinh luận đạo, kia đợi lồng ngực, khí độ cùng trí tuệ, nhường Tô Dịch cũng tán thưởng khâm phục không thôi.

Cùng đối lập, trước mặt những tăng chúng này, liền có vẻ quá không chịu nổi, cũng không xứng xưng là Phật tu.

"Nghiệp chướng, ngươi còn dám miệng lưỡi rêu rao, quả thực phải làm xuống Địa ngục, nhận cắt lưỡi hình phạt đó!"

Giác Hành gầm lên, lúc trước hắn cùng Tô Dịch đã giao thủ, trong lòng sớm có khúc mắc, mắt thấy Tô Dịch chửi bới bọn hắn, nhất thời liền nổi giận.

Tô Dịch đều lười được nói nhảm, trong tay Huyền Ngô kiếm nâng lên, cách không chém ra một kiếm.

Bá!

Kiếm khí sáng lạn, như một quải cầu vồng màu xanh, mang theo khí tức vô cùng lăng lệ ác liệt, chém về phía Giác Hành.

Lão tăng lông mi trắng nhíu mày, ngang trời một chưởng đánh ra.

Ô...ô...n...g!

Một cái chưởng ấn kim quang lưu chuyển ngưng tụ, chừng to bằng cái thớt, toả ra ánh sáng chói lọi, uy thế cực thịnh lớn.

Mà khi vừa mới cùng Tô Dịch kiếm khí va chạm, chưởng ấn kim quang lưu chuyển này nhất thời bị chém thành hai nửa, sinh ra một trận đinh tai nhức óc nổ đùng.

Mà Tô Dịch kiếm khí hơn thế không giảm, trực tiếp chém về phía Giác Hành.

Giác Hành vô thức mau né.

Phanh! ! !

Kiếm khí hiểm lại càng hiểm trảm tại Giác Hành nguyên bản đứng im lặng hồi lâu chừng chi địa, bắn tung toé lên một mảnh chói mắt kiếm quang, tàn sát bừa bãi khuếch tán thời gian, đâm vào Giác Hành da thịt đau đớn, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Rải rác một kiếm, nó uy quá lớn, lại làm cho lão tăng lông mi trắng đám người đều lộ ra ngưng sắc, ý thức được Tô Dịch cường đại.

"Tự gây nghiệt, không thể sống, các vị sư đệ, vả lại cùng ta cùng một chỗ động thủ, giết chết những thứ này nghiệp chướng, là thế gian trừ hại!"

Lão tăng lông mi trắng trầm giọng mở miệng.

"Thiện tai!"

Cái khác mười bảy vị tăng nhân ngay ngắn hướng miệng truyền bá Phật hiệu.

Rồi sau đó, những thứ này đến từ Đại Tần Thượng Lâm tự, đều có lấy Tiên Thiên Vũ Tông đạo hạnh tăng nhân ngang nhiên xuất kích.

Ầm ầm!

Liền bái kiến trên người bọn họ uy thế tăng vọt, tay áo trống lay động, phân biệt tế ra giới đao, thiền trượng, thước, trường côn, pháp kiếm, bình bát (chén ăn của sư) vân... vân linh lính.

Rồi sau đó, bọn hắn thân ảnh lắc lư, trong chốc lát mà thôi, lại hóa thành một cái pháp tướng nghiêm ngặt, khí tức đáng sợ chiến trận.

Lan Sa khuôn mặt khẽ biến, nhanh chóng truyền âm nói: "Đây là Thượng Lâm tự La Hán đường 'Phục Hổ La Hán trận " từ mười tám vị Tiên Thiên Vũ Tông cùng một chỗ thi triển, lẫn nhau khí tức liên hệ, uy năng quá lớn, đủ để vây khốn Lục Địa Thần Tiên nhân vật!"

Đây cũng không phải là khoa trương, rất nhiều năm trước, Đại Tần liền từng có một vị Lục Địa Thần Tiên nhân vật, bị Thượng Lâm tự "Phục Hổ La Hán trận" vây khốn, cuối cùng mặc dù thoát khốn, cũng đã trọng thương ngã gục chi thân!

Oanh!

Lúc nói chuyện, lão tăng lông mi trắng đám người mang theo chiến trận chi uy cùng một chỗ đánh tới, từng cái một trên người toả ra ánh sáng chói lọi, dáng vẻ trang nghiêm, uy thế đáng sợ.

Rõ ràng là mười tám người, lại phối hợp lẫn nhau được một khối, thiên y vô phùng, làm cho người ta cảm thấy không chê vào đâu được cảm giác.

Kia một cái chớp mắt, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi đồng tử ngay ngắn hướng ngưng tụ.

Tô Dịch lại lộ ra một tia vẻ khinh thường.

"Điều này cũng phối nói chiến trận? Đơn giản là một cái thô bỉ chịu không nổi hợp kích chi thuật mà thôi, một kiếm lại phá tới."

Lạnh nhạt thanh âm vừa vang lên, Tô Dịch đã thả người tiến lên.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 284: Lục Địa Thần Tiên

Mắt thấy Tô Dịch vọt tới, lão tăng lông mi trắng đột nhiên phát ra một đạo sư hống loại Phật âm:

"Sấm gió địa hỏa, giết "

Mười tám vị tăng chúng tạo thành "Phục Hổ La Hán trận" nhấc lên một mảnh Phật quang hừng hực, tại trong hư không ngưng kết thành một cái hư ảnh tượng Phật màu vàng, một chưởng chụp được.

Uy năng của cái kia, áp bách được hư không hỗn loạn, khí lưu nổ đùng.

Nhìn kỹ, bên trong một chưởng kia, có cụ phong, lôi bạo, núi cao, biển lửa đợi lực lượng tràn ngập trong đó, quả nhiên là thần diệu vô biên.

Ninh Tự Họa bọn hắn nhìn xa xa, đều một trận hãi hùng khiếp vía, sởn hết cả gai ốc.

Quá mạnh mẽ!

Mười tám tương lai tự Thượng Lâm tự Tiên Thiên Vũ Tông, vốn là xa không phải là trong thế tục nhân vật cùng cảnh có thể so sánh, ngày nay kết làm chiến trận, ra tay thời điểm, uy năng của cái kia há lại bình thường?

Cũng không trách "Phục Hổ La Hán trận" cầm giữ có đủ để trấn áp Lục Địa Thần Tiên uy danh rồi!

Cơ hồ cùng một thời gian ——

BOANG...!

Một đám trầm thấp mát lạnh kiếm ngân vang tiếng vang lên.

Chỉ thấy Tô Dịch thân ảnh không tránh không né, bỗng dưng đạp bước vút không, trong tay Huyền Ngô kiếm vào hư không trong quét qua.

Bá!

Một vòng kiếm khí hiện ra, sáng long lanh óng ánh, tuyệt thế sắc bén, vào hư không trong đảo qua thời gian, giống như có thể đem thiên địa xé ra, đem trong và đục phân chia.

Rồi sau đó, kiếm khí biến mất.

Tô Dịch vậy dài thường thượt thân ảnh theo trong hư không bồng bềnh rơi xuống đất.

Oanh!

Ngay tại Tô Dịch thân ảnh vừa vặn đứng vững, vậy tràn ngập sấm gió địa hỏa uy năng một chưởng chi lực, tại trước người hắn một xích chi địa như bọt biển loại nghiền nát, tán loạn như mưa.

Theo sát lấy, vậy từ Phục Hổ La Hán trận làm cho ngưng tụ tượng Phật màu vàng, răng rắc chia năm xẻ bảy.

Rồi sau đó ——

Trong chiến trận tăng nhân cảm giác nhất định, trong môi hét thảm một tiếng: "Sao có thể như vậy. . ."

Thanh âm còn đang vang vọng, đầu lâu của chúng nó ném không dựng lên, máu rơi vãi hư không, sắc mặt vẫn lưu lại kinh ngạc cùng ngơ ngẩn.

Oanh!

Rút giây động rừng, theo cảm giác nhất định chết, toàn bộ "Phục Hổ La Hán trận" cũng theo đó sụp đổ, tán loạn như vậy.

Những cái này có được Tiên Thiên Vũ Tông tu vi tăng chúng, thân ảnh đều là một cái lảo đảo, một thân uy thế đều đụng phải trùng kích, sắc mặt đều vừa sợ vừa giận, âm tình bất định.

Một kiếm, phá chiến trận, giết cảm giác nhất định! !

Một màn dễ như trở bàn tay kia, nhường đám người lão tăng lông mi trắng không rét mà run, thiếu chút nữa không thể tin được.

Trong mắt bọn hắn, Tô Dịch chỉ có được tu vi tông sư nhị trọng, cái nào sẽ nghĩ tới như vậy một cái thiếu niên áo bào xanh sẽ có được đáng sợ uy năng?

Chính là Ninh Tự Họa bọn hắn đều hoảng hốt một cái, thần sắc ngốc trệ.

Một cái chiến trận hung hiểm như vậy, thì cứ như vậy bị phá rồi hả?

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, làm đến một bước này thật sự không nên quá đơn giản.

Một cái từ võ giả tạo thành chiến trận mà thôi, nhiều nhất chính là cộng lại chi thuật.

Chỉ cần lấy Thần Niệm tập trung một người trong đó, chấn nhiếp tâm thần, lại một kiếm giết chết, cả tòa chiến trận liền tự sụp đổ.

"Đừng lo lắng rồi."

Tô Dịch có chút bất đắc dĩ lườm Ninh Tự Họa bọn hắn một cái, "Đối phó những nhân vật này, cũng muốn ta một người đến?"

Ninh Tự Họa bọn hắn đều như ở trong mộng mới tỉnh loại, mặt lộ vẻ hổ thẹn ngượng ngùng vẻ, vội vàng hành động.

Cùng lúc đó, Tô Dịch cũng đã tay cầm Huyền Ngô kiếm, cất bước đi về phía trước, một bộ thanh sam nhẹ nhàng dắt, nhìn như nhàn nhã ung dung, kì thực một thân khổng lồ khí cơ từ lâu vận chuyển mà ra.

"Dừng lại!"

Một cái tăng nhân khô gầy hét lớn, huy động nguyệt nha sạn, húc đầu đánh tới, mang theo đầy trời mạnh mẽ bá đạo cương sát chi lực.

Răng rắc!

Tô Dịch vung kiếm, vậy từ nhiều loại linh tài luyện chế nguyệt nha sạn như là giấy, bị chém thành hai khúc, kiếm khí quét ngang, đem thân thể tăng nhân khô gầy này đều bổ ra. Một vị vượt xa thế tục nhân vật cùng cảnh Tiên Thiên Vũ Tông, tại đây loại bị chém giết, quả thực đều cùng giết gà làm thịt hầu không có khác nhau.

"Giết "

Lại có hai tăng nhân xông lên, một cái cầm trong tay thiền trượng, một cái tay cầm giới đao, khí tức cường thịnh, hung hãn không sợ chết.

Cũng không đợi tới gần, tăng nhân nắm thiền trượng đã bị Ninh Tự Họa vượt lên trước ngăn trở.

Mà tăng nhân nắm giới đao kia, thì bị một mảnh chi chít Nguyên Đạo ngọc phù đập trúng, lập tức trên người bạo trán ra lôi đình, hỏa diễm, phong

bạo, lưỡi dao sắc bén vân... vân tựa là hủy diệt lực lượng.

Trong chốc lát mà thôi, đã bị oanh được tan thành mây khói, cả xương cốt cặn bã cũng không có còn lại.

Một màn bá đạo rung động nhân tâm này, tự nhiên là đến từ Lan Sa thủ bút, giương một tay lên chính là hơn mười đạo giá trị cùng nó đắt đỏ Nguyên Đạo bí phù, dứt khoát lưu loát, đều không mang trong nháy mắt đấy.

Nhân cơ hội này, Tô Dịch đã đột phá lớp lớp vòng vây, thản nhiên triều xa xa bước đi.

Về phần những tăng chúng kia, muốn truy kích thời gian, đều bị Ninh Tự Họa, Mộc Hi cùng Lan Sa ngăn chặn.

Nhất là Lan Sa, đối với những tăng chúng kia uy hiếp lớn nhất, không chỉ toàn thân bao trùm lấy các loại linh bảo, trong tay Nguyên Đạo ngọc phù quả thực không cần tiền giống nhau ra bên ngoài đập.

Vẻn vẹn vài cái trong nháy mắt, đã bị nàng đuổi giết ba cái Tiên Thiên Vũ Tông, cũng không có thiếu tăng nhân đụng phải bị thương.

Mộc Hi cùng Ninh Tự Họa làm sao bỏ qua cơ hội như vậy, thừa cơ mà động, một cái cầm chiến mâu màu vàng, một cái huy động Thanh Diễm Tàn Nguyệt kích, đều đem bản thân uy năng toàn lực diễn dịch đi ra.

Trong lúc nhất thời, số lượng những tăng nhân kia tuy nhiều, lại lại không làm gì được ba người, ngược lại bị ba người bọn họ giết được liên tiếp bị nhục.

Ầm ầm ~~

Trong đại điện oanh chấn không ngừng, bảo quang tàn sát bừa bãi, lực lượng nước lũ khuếch tán.

Bên này hỗn chiến đang trình diễn đồng thời.

Tô Dịch cũng đã đi tới đại điện cuối, ánh mắt trong nháy mắt tập trung tại trên người tăng nhân trẻ tuổi Kinh Hạc kia.

"Lấy lực lượng của ngươi, sợ là rất khó đem Chân Long tinh huyết này hàng phục."

Tô Dịch liếc mắt liền nhìn ra, cái này đến từ Thượng Lâm tự Hàng Long đường trưởng lão, tu vi tuyệt đối có thể nói là ở bên trong Tiên Thiên Vũ Tông nhân vật đứng đầu.

Thế nhưng là đang cùng vậy từ Chân Long tinh huyết hiển hóa Long ảnh lúc chiến đấu, người này rõ ràng không chiếm được nhiều ít tiện nghi.

Lại thấy Kinh Hạc than nhẹ một tiếng, nói: "Thí chủ, các ngươi không nghe khuyên ngăn cũng thế mà thôi rồi, lại vẫn xông tới giết người, không khỏi khinh người quá đáng!"

"Thôi được, ngày hôm nay ta làm hóa thân sát sinh Phật, phá ta phòng bị, lấy diệt tai hoạ!"

Thanh âm vẫn còn phiêu đãng, trên khuôn mặt tuấn tú của thanh niên tăng nhân này, khí thế bỗng nhiên biến đổi, toàn thân bạo tuôn ra lửa Phật màu vàng đáng sợ.

Nó bên trong thân thể sinh ra như lôi đình nổ vang, mỗi một cây cốt cách đều giống như tại rung động, nguyên bản trên người thon gầy, từng khối cơ bắp căng phồng dựng lên, thân ảnh kia đều bỗng nhiên trở nên cao lớn uy mãnh lên.

Hắn hô hấp như sấm, con mắt giống như mặt trời, uy mãnh vô cùng trên người đều là rào rạt thiêu đốt kim sắc hỏa diễm, thẳng giống như Phật môn trong truyền thuyết trợn mắt Kim Cương lâm đời.

Oanh!

Tại trên người nó, một cỗ uy thế kinh khủng như sơn băng hải tiếu loại, quét sạch đại điện.

Cùng trước so sánh với, khí tức tăng nhân trẻ tuổi này, đã tưởng như hai người, tựa như thoáng cái từ võ giả phàm tục một bước lên trời.

"Cảnh giới Lục Địa Thần Tiên!"

Xa xa, vang lên Mộc Hi kinh hô.

Lại nhìn Ninh Tự Họa, Lan Sa, cũng đều lộ ra vẽ mặt kinh sợ, hoàn toàn không nghĩ tới, thanh niên tăng nhân Kinh Hạc lại tại đây một nháy mắt phá cảnh!

Bàn Huyết, Tụ Khí, Dưỡng Lô, Vô lộ Tứ Cảnh, được xưng võ đạo chi lộ, cũng bị coi là phàm là tục cảnh giới.

Nhưng chỉ cần bước vào Nguyên Đạo chi lộ, chẳng khác nào là từ phàm tục trong Siêu Thoát, có được hà hơi thành lôi, ăn sương uống gió, Tích Cốc không ăn thủ đoạn.

Cho nên, bước vào chuyện này giới, lại được xưng làm Lục Địa Thần Tiên.

Nói cách khác, chính là võ giả phàm tục cùng tu sĩ khác nhau! Nắm giữ uy năng cùng lực lượng cũng hoàn toàn cùng trước kia bất đồng.

"Ài!"

Lão tăng lông mi trắng thở dài một tiếng, ánh mắt phức tạp.

Hắn biết rõ, Kinh Hạc sớm có được bước vào Nguyên Đạo chi lộ nội tình, chỉ bất quá hắn luôn luôn ẩn nhẫn áp chế bản thân tu vi, ý đồ thực hiện một cuộc "Thủy mãn tự tràn" phá cảnh.

Nhưng bây giờ, Kinh Hạc lại cưỡng ép phá cảnh, cái này mặc dù nhường hắn bước vào Nguyên Đạo chi lộ, nhưng Nguyên Đạo căn cơ nhất định đã chịu ảnh hưởng.

"Cưỡng ép phá cảnh?"

Tô Dịch lông mi chớp chớp, mở miệng cười nói, " ta đang lo tu hành đến nay chưa hề gặp được một cái có thể chịu được quyết đấu tới địch, giờ này khắc này, cũng có thể bắt ngươi thử một lần."

Ninh Tự Họa, Mộc Hi cùng Lan Sa: ". . ."

Đám người lão tăng lông mi trắng: "? ? ?"

Vừa đột phá tấn chức cảnh giới Lục Địa Thần Tiên Kinh Hạc đều hơi ngẩn ra.

Trầm mặc một lát, hắn mỉm cười, nói: "Thí chủ khí phách, quả nhiên không tầm thường có thể so sánh, cũng không biết, gặp tai hoạ ngập đầu thời gian, lại có hay không có thể mừng rỡ như vậy rồi."

Nói qua, hắn bỗng dưng một chưởng bổ ra.

Oanh!

Lửa Phật màu vàng tàn sát bừa bãi, một đạo chưởng ấn vàng óng ánh lướt đi, chảy xuôi theo khiếp người linh nguyên, triều Tô Dịch bao phủ tới.

Bước vào Nguyên Đạo chi lộ, một thân chân nguyên sẽ hóa thành chân chính "Linh nguyên", bởi vậy lại thao túng thiên địa chi lực giết địch.

Ví dụ như thao túng sấm gió địa hỏa, ngự sử phi kiếm Phù Chiếu vân vân.

Kinh Hạc mặc dù vừa vặn phá cảnh, nhưng một thân đạo hạnh rõ ràng hoàn toàn khác nhau rồi, rải rác một chưởng, hiển thị rõ Lục Địa Thần Tiên phong thái.

Tô Dịch không tránh không né, tung kiếm mà lên.

Keng! ! !

Kiếm khí cùng chưởng ấn va chạm, sinh ra nổ vang động trời động địa.

Theo sát lấy, Tô Dịch thân ảnh rút lui ra mấy bước, thân ảnh một trận lay động, một thân khí tức cũng bốc lên không thôi.

Toàn trường rung động, vô luận địch ta, đều không từ hít vào khí lạnh.

Lục Địa Thần Tiên một kích, lại cuối cùng bị Tô Dịch như vậy một cái thiếu niên tu vi tông sư nhị trọng hóa giải! ?

Quả thật, Tô Dịch bị đẩy lui mấy bước.

Nhưng đổi lại thế gian này Tiên Thiên Vũ Tông lời nói sợ là sớm bị một chưởng này chém giết tại chỗ!

Kinh Hạc mí mắt cũng nhảy lên, con mắt ngưng lại, "Trên đời này vì sao lại có yêu nghiệt như ngươi rồi hả?"

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Trên đời này, còn nhiều mà ngươi không biết sự tình."

Lúc nói chuyện, hắn cầm kiếm tiến lên, tay áo tung bay, một thân đạo hạnh đã là hết sức vận chuyển, không chút do dự thi triển ra Đại Khoái Tai Kiếm áo nghĩa.

Một thân thực lực, không còn chút nào nữa giữ lại.

Bá! Bá! Bá! Bá!

Từng đạo huyền ảo khó lường kiếm khí lướt trên, phóng túng bay lên, không không mang theo huyền ảo khó lường đạo vận, đi qua Huyền Ngô kiếm bực này thần binh thi triển đi ra thời gian, uy năng cũng là cường đại vô cùng.

"Ngâm nga, không đem ngươi bực này nghiệp chướng diệt trừ, sớm muộn muốn tai họa thiên hạ chúng sinh!"

Kinh Hạc hét lớn một tiếng, huy động một cái sáng như tuyết sắc bén giới đao, chém ra đầy trời sáng như tuyết chói mắt rậm rạp đao khí.

Đại chiến bộc phát.

Đại điện nổ vang chấn động, triệt để hỗn loạn rồi.

Vậy từng đạo kiếm khí cùng đao khí tranh phong, lẫn nhau tranh phong va chạm, sinh ra hủy diệt nước lũ thẳng giống như mênh mông biển lớn loại tàn sát bừa bãi quét sạch.

Uy năng của cái kia, động cũng có thể tuỳ tiện giết chết Tiên Thiên Vũ Tông!

Nhưng nhường Kinh Hạc kinh nghi chính là, lấy cái kia vừa đột phá tu làm lực lượng, tại bực này cứng đối cứng kịch liệt tranh phong ở bên trong, lại lại không thể chiếm đến bất kỳ tiện nghi.

Tuy rằng hắn liên tiếp lấy sát chiêu đem Tô Dịch đẩy lui, nhưng Tô Dịch lại luôn có thể biến nguy thành an, hiểm lại càng hiểm đất tránh đi hết thảy chí mạng công kích.

Cái này thật bất khả tư nghị.

Làm cho người ta đều không cách nào tưởng tượng, đây là một cái nhân vật tông sư nhị trọng có thể có chiến lực!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 285: Thất Bại Tới

Tô Dịch cảm giác rất sung sướng.

Một trận chiến này, nhường hắn cảm nhận được đã lâu nhiệt huyết cảm giác, một thân chiến ý giống như bị nhen lửa.

Đúng như kỳ phùng địch thủ, nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa.

Trước đây chiến đấu, phần lớn là một kiếm kết thúc sự tình, thứ số nhiều, luôn không khỏi nhường Tô Dịch nội tâm có chút cô đơn lạnh lẽo.

Mà bây giờ, Kinh Hạc mặc dù vừa đột phá, nhưng tốt xấu coi như là cái Lục Địa Thần Tiên rồi, cùng quyết đấu, nhường Tô Dịch cuối cùng đã tìm được một chút chiến đấu niềm vui thú.

Kiếm tu, vốn là là chém giết chinh chiến mà sinh.

Nếu không chiến đấu, thế nào ma luyện đạo tâm mũi kiếm?

Chỉ thấy ——

Trong chiến đấu Tô Dịch, thẳng giống như sơ điên cuồng không bị trói buộc tiên nhân, múa kiếm phóng túng, vẻ mặt hưng phấn.

Tại hắn trong tay, Huyền Ngô kiếm vang vọng leng keng, thanh ngâm trầm thấp, đều là sát phạt tới thanh âm, mỗi một đạo kiếm khí chém ra, hoặc như ngân hà cuốn ngược lại, khuynh thiên phủ dày đất.

Hoặc như nhật nguyệt chiếu rọi, ánh sáng vạn trượng.

Hoặc kiếm phân chia thanh khí trọc khí, tới lui tuần tra thập phương chi địa.

Hoặc. . .

Đại Khoái Tai Kiếm kinh áo nghĩa, bị Tô Dịch trong chiến đấu phát huy tác dụng vô cùng đất bị diễn dịch đi ra.

Chém giết đến cuối cùng, Tô Dịch tâm thần đều đắm chìm trong trong đó, một thân tới tinh khí thần hòa hợp hiểu rõ, vượt qua xuất kiếm vượt qua thống khoái, toàn thân trong ngoài tiềm năng cũng phải đến chưa từng có phóng thích.

Trái lại thanh niên tăng nhân Kinh Hạc, theo chiến đấu tiến hành, sắc mặt hắn một chút trở nên ngưng trọng.

Đến cuối cùng, hắn hai đầu lông mày đều không thể ức chế mà hiện ra vẻ kinh nghi.

Vừa phá cảnh thời gian Kinh Hạc, nguyên bản thoả thuê mãn nguyện, tự nghĩ có thể đủ thoải mái nắm bắt Tô Dịch một đoàn người.

Người nào từng muốn, chỉ là Tô Dịch một thiếu niên Vũ Tông, liền kéo lại tay chân của hắn!

Mặc cho hắn vận dụng tuyệt học, thi triển sát chiêu, đến nỗi không tiếc vận dụng rất nhiều Phật môn thần thông bí thuật, nhưng đều không ngoại lệ, đều bị Tô Dịch từng cái hóa giải.

Nếu không phải trong chiến đấu lần lượt xác minh, Tô Dịch đích xác là tu vi tông sư nhị trọng cảnh, hắn đến nỗi đều không thể tin được, trên đời

này đã có như thế nghịch thiên quái vật!

Càng làm cho Kinh Hạc cảm thấy bất khả tư nghị, theo chiến đấu đẩy mạnh, Tô Dịch kiếm đạo chi lực trở nên càng ngày càng lăng lệ ác liệt, càng ngày càng đáng sợ.

Cho tới bây giờ, đến nỗi nhường hắn cảm nhận được áp lực, hơn nữa loại áp lực này còn đang không ngừng biến lớn!

Điều này có thể?

Người này còn là người sao?

Đại Chu cảnh nội, khi nào xuất hiện như vậy một cái yêu nghiệt?

Chẳng lẽ nói, kẻ này là một cái đoạt xá mà thành lão yêu quái?

Liên tiếp nghi hoặc vọt lên trong lòng Kinh Hạc, vung tới không tiêu tan.

Không thể!

Không thể tiếp tục như vậy nữa rồi!

Kinh Hạc ý thức được, như nếu không thay đổi loại này chiến đấu trạng thái, lần này cực có thể sẽ lật thuyền trong mương.

Nghĩ vậy, hắn mãnh liệt cắn răng một cái, trong con ngươi nổi lên một tia cứng tàn nhẫn vẻ.

"Ngưng!"

Kinh Hạc trên người khí thế biến đổi, toàn thân lửa Phật màu vàng giống như nhảy loại tăng vọt, tựa hồ đem một thân tinh khí thần đều rút ra, toàn

bộ rót vào tay sáng như tuyết giới đao bên trong.

Oanh!

Đại điện rung động lắc lư, vô luận là đám người Ninh Tự Họa, hay đám người lão tăng lông mi trắng, cái này một nháy mắt đều nhạy cảm phát giác được, bốn phương tám hướng thiên địa khí cõng, như đụng phải dẫn dắt loại, điên cuồng triều đại điện chỗ sâu Kinh Hạc trên người hội tụ mà đi.

Chỉ thấy Kinh Hạc thân ảnh vô căn cứ hiện lên, cuồn cuộn khí lưu lấy hắn làm trung tâm, hình thành một cái đáng sợ Nguyên lực phong bạo.

Trong gió lốc, còn lửa Phật màu vàng mãnh liệt thiêu đốt.

Xa xa nhìn lại, thanh niên tăng nhân Kinh Hạc thân ảnh, thẳng giống như một cái đặt chân ở phong bạo trong ngọn lửa Phật Đà, khí tức cường đại đến khiến lòng run sợ.

"Cái này. . ."

Ninh Tự Họa bọn hắn đều cảm nhận được cực độ khí tức nguy hiểm.

"Thiêu đốt bản thân tinh khí thần đến cưỡng ép ngự dụng thiên địa Chu Hư chi lực, làm như thế, có gì khác nhau đâu tại tự chịu diệt vong?"

Mà Tô Dịch mắt thấy một màn này, không khỏi một trận lắc đầu, "Thôi được, ngươi đã không muốn lại làm như ta mài kiếm thạch, tiễn ngươi một đoạn đường là được."

Rầm rầm ~

Tô Dịch duỗi người ra.

Trong cơ thể của hắn truyền đến trường giang đại hà chảy xuôi tiếng nổ vang, làn da óng ánh sáng long lanh, tựa như ngọc xanh, hiện ra từng sợi đạo vận.

Mà hắn thần hồn, khí huyết, tu vi, trong ngoài khí lực chi lực, cũng là tại thời khắc này triệt để dung hợp, đạt tới chưa từng có tập trung.

"Trảm!"

Mãnh liệt, để thế đến mức tận cùng Kinh Hạc thần sắc trang trọng, cầm trong tay giới đao chém ra.

Oanh!

Hắn làm cho ngưng tụ mênh mông cuồn cuộn thiên địa nguyên khí, lập tức như vỡ đê hồng thủy, kèm theo một đao kia, hướng Tô Dịch cuồn cuộn mà đi.

Cỗ lực lượng này sự mênh mông, vượt xa tất cả mọi người tưởng tượng.

Cái này tòa phật tháp một tầng rộng lớn đại điện đều mãnh liệt rung động, hư không hiện ra một đạo dài đến tầm hơn mười trượng vết rách.

Vô cùng đao khí, thẳng giống như thiêu đốt một đao ánh sáng, có xé rách hết thảy loại phách liệt khí thế.

Nhìn thấy một màn này, đang giao thủ đám người Ninh Tự Họa cùng đám người lão tăng lông mi trắng, tất cả đều ngừng thở, ánh mắt ngay ngắn hướng trông đi qua.

Một đao như vậy, quả thực là đoạt tận Tạo Hóa!

Tô Dịch lại nên như thế nào ngăn cản?

Chỉ thấy ——

Tô Dịch thần sắc bình thản, ánh mắt giếng nước yên tĩnh, ở sâu trong nội tâm, có một đám dự trữ nuôi dưỡng đã lâu ý sát phạt bỗng nhiên bộc phát.

BOANG...!

Huyền Ngô kiếm khẽ run lên, mang theo một tia kỳ dị thanh ngâm, bị Tô Dịch tiện tay đâm ra.

Một kiếm này, bình thường không có gì lạ, không có chút nào khí thế có thể nói.

Nguyên nhân là một kiếm này làm cho bao hàm tích hết thảy lực lượng, đều nội liễm đến mức tận cùng, không có mảy may tràn lan đi ra.

Thế cho nên nhìn sang thời gian, mới như vậy bình thường đơn giản.

Mà khi một kiếm này đâm ra.

Oanh!

Mọi người chỉ cảm thấy thần hồn như bị đâm trúng, trong thoáng chốc, giống như chứng kiến một quải kiếm khí ngang trời lên, đoạt lấy hết Tạo Hóa lực lượng, thế cho nên xem ra thẳng giống như đến từ bầu trời tiên trong tay người, không giống nhân gian có thể có được.

Cái này, tự nhiên là bị Tô Dịch một kiếm này kiếm thế ảnh hưởng tới tâm thần làm cho sinh ra ảo giác.

Mà lúc này, Kinh Hạc vậy dường như có thể khai thiên tịch địa một đao, đã chém giết tới, cùng Tô Dịch đâm ra một kiếm này tại trong hư không gặp lại.

Bành! Bành! Bành!

Như là Cửu Thiên Lạc Lôi loại nổ đùng ở bên trong, đao khí dài chừng mười trượng kia từng tấc một nứt vỡ, mà Tô Dịch đâm ra một kiếm uy năng, cũng theo đó đụng phải lần lượt trùng kích.

Đến cuối cùng, đao khí dài chừng mười trượng kia tán loạn thời gian, Tô Dịch một kiếm này uy năng cũng hao hết.

Một kích này, lại lực lượng ngang nhau!

Cũng không đám người phản ứng, chỉ thấy Kinh Hạc đột nhiên phát ra hét dài một tiếng, cầm trong tay giới đao, lăng không đánh giết tới.

Thân ảnh kia như triệt để thiêu đốt, toàn thân khí tức tất cả đều hòa hợp bên trong giới đao trong tay, ánh mắt cùng sắc mặt, tận là một loại kiên quyết chi ý.

Đó là một loại khám phá sinh tử, không sợ thắng bại yên lặng.

Tô Dịch nhíu mày, không khỏi hừ lạnh, trong nháy mắt vung kiếm, ngang trời đâm ra.

Oanh long long!

Đại điện oanh chấn, kiếm khí cùng đao khí kinh khủng tranh phong lực lượng, đem phiến khu vực này đều bao phủ, chỉ còn lại cái này một mảnh mang ánh sáng, đến nỗi mọi người lỗ tai đều ngắn ngủi mất điếc.

Có thể thấy rõ ràng, một đạo tàn sát bừa bãi cuồng bạo hủy diệt nước lũ, theo hai người chính giữa, trong nháy mắt hướng bốn phương tám hướng khoách tán ra, tựa như vòi rồng vận chuyển qua.

Vẻn vẹn vậy đợi chiến đấu ảnh hưởng, đều có được uy hiếp cực lớn.

Đám người Ninh Tự Họa cùng lão tăng lông mi trắng bọn hắn không thể không dừng tay, dồn dập tránh lui, từng cái một sắc mặt hiện lên kinh hãi vẻ khẩn trương.

Ai thắng ai thua?

Tại lão tăng lông mi trắng bọn hắn xem, lấy Kinh Hạc vậy vừa phá cảnh Lục Địa Thần Tiên thủ đoạn, cuối cùng không tiếc thiêu đốt bản thân chém ra một đao, chính là nhân vật cùng cảnh sợ cũng không dám anh hắn phong mang.

Tô Dịch cường thịnh trở lại, nhưng cuối cùng là tu vi tông sư nhị trọng, chính là có thể ngăn trở, sợ cũng được rơi một cái trọng thương ngã gục kết cục!

Chính là Ninh Tự Họa, Mộc Hi, Lan Sa trong lòng bọn hắn cũng không có nắm chắc rồi.

Trước đây thời điểm, Tô Dịch có thể thoải mái chém giết Tiên Thiên Vũ Tông, mọi người sớm đã không thấy kinh ngạc.

Nhưng bây giờ, đối thủ của hắn dù sao cũng là một vị vừa phá cảnh Lục Địa Thần Tiên! Là một vị Siêu Thoát phàm tục phía trên cường đại tồn tại!

Nhất là cuối cùng, Kinh Hạc dốc sức liều mạng loại một đao quá cường đại!

Tô Dịch lại có thể hay không chính hóa giải bực này nguy cơ trí mạng?

Ninh Tự Họa lòng tin của bọn hắn đều đang dao động.

"Đây là?"

Đột nhiên, lão tăng lông mi trắng sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Ngay sau đó, bên cạnh hắn còn sót lại bảy vị tăng nhân cũng dồn dập biến sắc.

Mà Ninh Tự Họa bọn hắn lại trừng to mắt, ngây ngẩn cả người.

Chỉ thấy ——

Bụi mù tỏ khắp, lực lượng nước lũ biến mất, hào quang tản đi, đại điện ở chỗ sâu trong, nếu như thanh niên bộ dáng Kinh Hạc, ngã ngồi tại mặt đất.

Hắn cúi đầu tròng mắt, dồn dập thở dốc, cái thanh giới đao sáng như tuyết kia chia năm xẻ bảy, tán lạc tại trước người hắn cách đó không xa.

Mà tại trước người Kinh Hạc, đứng thẳng Tô Dịch vậy dài thường thượt thân ảnh, áo bào xanh như ngọc, côi cút xuất trần, giống nhau trước như vậy lạnh nhạt ung dung, toàn thân xem không đến bất luận cái gì một tia thương thế.

Giữa hai bên khoảng cách, vẻn vẹn ba thước.

Nhưng một cái ngã ngồi, một cái sừng sững, lập tức phân cao thấp!

"Trước đây ta đều không nghĩ tới, tại ta đặt chân Lục Địa Thần Tiên ngày hôm nay, lại cũng cũng là một ngày ta toi mạng. . . Tạo hóa trêu người, cũng bất quá chỉ như vậy. . ."

Kinh Hạc thở dốc mở miệng, khuôn mặt tiếc nuối cùng cô đơn.

Chợt, hắn gian nan ngẩng đầu, ảm đạm con mắt nhìn về phía Tô Dịch, "Trước khi chết, có thể hay không dung ta thỉnh giáo một vấn đề?"

Tô Dịch gật đầu: "Có thể."

Kinh Hạc hít thở sâu một hơi, nói: "Ngươi. . . Đến cùng là đúng hay không lão quái vật đoạt xá mà thành?"

Tô Dịch khẽ giật mình.

Xa xa Ninh Tự Họa ánh mắt của bọn hắn đều là nhìn qua.

"Không phải là."

Tô Dịch không chút nghĩ ngợi nói, "Nếu như ngươi có thể tại Tụ Khí cảnh thời gian, rèn luyện ra 'Nhiều khiếu thành linh' 'Ẩn mạch' 'Đạo Cương' bực này Đại Đạo nội tình, tại Dưỡng Lô cảnh thời gian, nuôi dưỡng ra ngũ uẩn tính linh, đồng dạng có thể có được như ta đây loại tu vi."

"Nhiều khiếu thành linh ta nghe nói qua, thế nhưng là cái ẩn mạch này, Đạo Cương, ngũ uẩn tính linh. . . Vậy là cái gì? Cái này Tụ Khí cảnh cùng Dưỡng Lô cảnh, thực còn có giấu không muốn người biết huyền bí cùng huyền cơ?"

Kinh Hạc khuôn mặt ngơ ngẩn, sững sờ vậy.

Hắn vốn định trước khi chết đạt được một đáp án, như thế cũng có thể nhắm mắt.

Có ai nghĩ được, Tô Dịch đáp án, lại như từng cái một bí ẩn, nhường hắn triệt để lâm vào một loại càng lớn hoang mang cùng ngơ ngẩn trong.

Nửa ngày, Kinh Hạc đắng chát cười cười, cố định viên tịch.

Hắn trên người sinh cơ giống như thủy triều rút đi, ngắn ngủn mấy hơi thở, liền hóa thành một cỗ thi thể, đuôi lông mày thời gian, vẫn lưu lại một vòng ngơ ngẩn.

Vị này đến từ Thượng Lâm tự Hàng Long đường trưởng lão nhân vật, như vậy vẫn lạc.

Ngược lại cũng không phải là chết ở trong tay Tô Dịch, mà là lúc trước hắn vậy dốc sức liều mạng loại một đao, đã đã tiêu hao hết hắn tinh khí thần, sinh cơ khó liên tiếp.

Ngày hôm nay, là Đại Chu lịch mùng tám tháng tư, là ngày thứ năm Tô Dịch lên đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành.

Cũng là Tô Dịch chuyển thế tu hành đến nay, lần đầu tiên cùng nhân vật Lục Địa Thần Tiên giao thủ.

Cuối cùng, lấy tu vi tông sư nhị trọng thắng tới!

Xa xa, Ninh Tự Họa, Mộc Hi, Lan Sa đám người lòng tràn đầy rung động, như xem Thần nhân.

Đám người lão tăng lông mi trắng mặt như màu đất, hồn bay phách lạc.

Ánh mắt Tô Dịch lại nhìn về phía đại điện cuối nơi hẻo lánh chỗ ——

Chỗ đó có một cái Long ảnh màu vàng dài hơn một trượng, đang thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó, như muốn thừa dịp loạn đào tẩu.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 286: Bảo Tháp Nghi Vấn

Long ảnh màu vàng dài hơn một trượng rất sống động, cùng vật còn sống.

Có thể Tô Dịch hiểu rõ, đây là một giọt Chân Long tinh huyết uy năng hiển hóa, cũng không phải là là chân chính sinh linh.

"Các ngươi tiếp tục."

Tô Dịch hướng về sau mới có khoát tay áo, tỏ ý Ninh Tự Họa bọn hắn có thể tiếp tục chiến đấu rồi.

Ninh Tự Họa, Mộc Hi, Lan Sa liếc nhau, nguyên bản rung động tâm tư lập tức tiêu tán không ít.

Đối với Tô Dịch gia hỏa này mà nói, đánh bại Kinh Hạc như vậy một cái vừa tấn cấp là Lục Địa Thần Tiên nhân vật, sợ là căn bản không có để ở trong lòng a?

"Đi!"

Lão tăng lông mi trắng một đoàn người ý định rút lui khỏi.

Trước thời điểm, bọn hắn đã thương vong hơn phân nửa, hơn nữa Kinh Hạc chết, làm bọn hắn bị đả kích, nào còn dám lưu lại?

Đúng lúc này, Lan Sa phải giơ tay lên.

Vèo!

Một cái dây lưng lụa màu bạc vút không dựng lên, theo gió phát triển, lại trong chốc lát hóa thành chồng chất màu bạc nước lũ, đem bảo tháp này một tầng đại môn triệt để phủ kín ở.

Nàng đắc ý vỗ vỗ ngọc thủ, dứt khoát tiếng nói: "Đây là 'Thiên La Thằng " một khi thi triển, như là thiên la địa võng loại, làm cho địch nhân không thể trốn đi đâu được."

Mộc Hi cũng không khỏi có chút mắt nóng, khen: "Bảo bối tốt!"

Ninh Tự Họa lại âm thầm thở dài, đây là khoe khoang sao? Không phải là, bất quá là người ta hằng ngày mà thôi. . .

Mà đám người lão tăng lông mi trắng thấy vậy, không khỏi mặt lộ vẻ vẻ tuyệt vọng.

Oanh!

Đại chiến lại lần nữa bộc phát.

Nhưng, chiến đấu như vậy, đã rất khó khiến cho Tô Dịch chú ý.

Hắn cất bước triều kia một cái Long ảnh màu vàng nhích tới gần.

Vèo!

Long ảnh màu vàng lóe lên, cực nhanh như điện, muốn bỏ chạy, có thể còn tại nửa đường, đã bị một thanh mũi kiếm vượt qua ngăn cản, không thể không lách mình triều một bên kia lao đi.

Nhưng vô luận nó phóng tới phương hướng nào, một thanh mũi kiếm kia giống như mọc mắt, luôn trước thời hạn một bước ngăn tại phía trước.

Mà theo Tô Dịch tiến lên, cũng là bả Long ảnh màu vàng kia dồn ép không ngừng triều nơi hẻo lánh chỗ thối lui.

"Đừng sợ, chỉ cần ngươi nghe lời, ta sẽ không làm thương tổn ngươi."

Tô Dịch mở miệng, trong môi phát ra là một trận âm tiết dị thường phức tạp tối nghĩa thanh âm, trầm thấp trong mang theo một loại đặc biệt uy nghiêm.

Đây là thật linh bí văn!

Do thiên địa thời gian Chân Linh chi thuộc làm cho tạo ra một loại ngôn ngữ cổ xưa.

Hơn nữa, Tô Dịch tại phát ra tiếng thời gian, mang theo một cỗ Thần Niệm khí tức, làm cho thanh âm của hắn vang lên thời gian, thẳng giống như Viễn Cổ sinh linh đang thì thầm.

Long ảnh màu vàng dài hơn một trượng kia toàn thân cứng đờ, giống như sửng sốt loại.

Một màn này, nhường Tô Dịch cũng không khỏi âm thầm sợ hãi thán phục, một giọt Chân Long tinh huyết mà thôi, lại giống như bao hàm tích lấy khó có thể tưởng tượng Linh tính, cơ hồ giống như là có sinh mệnh, xác thực không thể tưởng tượng.

Chân Long chân chính còn sống, lại nên cầm giữ có hạng gì uy thế?

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch lật tay lại, xuất ra một cái tượng Phật lớn nhỏ lòng bài tay, tượng Phật hai tay vén phần bụng, kết Liên Hoa ấn, nó bả vai đến trên sống lưng, lại quay quanh lấy một cái hình ảnh chân long.

Đúng là kia một cái Phật tượng thần bí từ xương của chân linh luyện chế.

"Cho ngươi một cái cơ hội, tự mình ngoan ngoãn tới."

Tô Dịch chỉ chỉ tượng Phật trong tay, đối với Long ảnh màu vàng kia nói, như trước dùng chính là tối nghĩa phức tạp Chân Linh bí văn.

Long ảnh màu vàng chần chờ, quanh quẩn bất định.

Tô Dịch đứng ở đó, khí định thần nhàn.

Cuối cùng, Long ảnh màu vàng vèo hóa thành một đám kim quang, lướt vào bên trong tượng Phật trong tay Tô Dịch.

Ô...ô...n...g ~~

Mắt trần có thể thấy, cái Phật tượng này nổi lên một tầng mỹ lệ đỏ tươi vầng sáng, sáng sủa hừng hực.

Nhất là kia quay quanh tại tượng Phật trên sống lưng hình rồng, càng giống như sống lại loại, tỉ mỉ long lân ở bên trong, hiện ra bành trướng vô cùng sinh cơ cùng Linh tính.

"Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, tượng Phật này là do Chân Long chi cốt làm cho luyện, cho nên giọt Chân Long tinh huyết này mới có thể tự nhiên như thế dung hợp trong đó."

Tô Dịch bên môi nổi lên mỉm cười.

Đối với hắn mà nói, tượng Phật này tuy là từ Chân Long chi cốt luyện chế, có thể Linh tính từ lâu mất đi, giá trị không lớn, nhiều nhất có thể sung làm bia đỡ đạn đến dùng.

Ngược lại là giọt Chân Long tinh huyết này, giá trị to lớn, cùng đạt được một cái cọc vận may lớn cũng không có khác nhau, có thể coi là là một mặt có một không hai Linh dược.

Chính là Đại tu sĩ Linh Đạo nhìn thấy, cũng nhất định thùy tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng) !

Đáng tiếc, cuối cùng nhưng một giọt, nếu như lại nhiều một ít. . . Những thứ kia đặt chân Hoàng Cảnh Đại Năng Giả sợ đều ngồi không yên.

Thu hồi chỗ này dung hợp một giọt Chân Long tinh huyết tượng Phật, Tô Dịch quay người nhìn về phía xa xa.

Chiến đấu đã chuẩn bị kết thúc, Lan Sa làm ra mấu chốt tác dụng, cư công chí vĩ.

Nàng bằng vào một thân tầng tầng lớp lớp bảo vật, cứng rắn bả đối thủ nện đến quân lính tan rã, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi lại thừa cơ bổ sung đao, phối hợp lẫn nhau ăn ý, đem kia ước chừng mười bảy cái đến từ Thượng Lâm tự Tiên Thiên Vũ Tông toàn bộ càn quét trống không.

Nếu như đổi lại đao thật thương thật chém giết, sợ tựu không khả năng dễ dàng như vậy chiến thắng rồi.

Dù sao, đối phương đều là Thượng Lâm tự đi ra hạng người tu hành, viễn không phải là trong thế tục Tiên Thiên Vũ Tông có thể so sánh.

Lan Sa rất hưng phấn, vẫn chưa thỏa mãn.

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi lại rất cảm khái, bọn hắn đều không nghĩ tới, có Lan Sa tại, đánh chết Thượng Lâm tự Tiên Thiên Vũ Tông, sẽ dễ dàng như vậy rồi. . .

"Tô công tử, không nghĩ tới ngươi lại lợi hại như vậy, cả Lục Địa Thần Tiên đều không phải là đối thủ của ngươi."

Lan Sa đi lên trước, tự nhiên hào phóng mở miệng, đao đục búa khắc loại tinh xảo trên khuôn mặt, mang theo một tia tự đáy lòng vẻ khâm phục.

Tô Dịch xem thường nói: "Cuối cùng chỉ là tạm thời phá cảnh nhân vật, một thân Nguyên Đạo căn cơ bất ổn, vả lại nhất thời nửa khắc vô pháp chân chính khống chế phá cảnh mang đến toàn bộ lực lượng mới, làm cho có thể phát huy ra thực lực, cũng viễn thua kém hơn chân chính Tích Cốc cảnh tu sĩ có thể so sánh, đánh bại hắn, cũng chưa nói tới cái gì hành động vĩ đại."

Nguyên Đạo chi lộ phân Tích Cốc, Nguyên Phủ, Tụ Tinh Tam Cảnh.

Vừa bước vào Nguyên Đạo chi lộ giả, chính là tu sĩ Tích Cốc cảnh, có thể Tích Cốc không ăn, ăn sương uống gió.

Trước Kinh Hạc, chính là bước chân vào Tích Cốc cảnh.

"Có thể ngươi là tu vi tông sư nhị trọng a, có thể làm đến một bước này. . . Đã vô cùng. . . Rất rất rất lợi hại rồi!"

Lan Sa nghiêm túc mở miệng, tại hình dung Tô Dịch thực lực thời gian, nhất thời tìm không được đúng mức từ ngữ, chỉ có thể dùng liền nhau vài cái "Rất" chữ.

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi nghe vậy, không khỏi đều cười rộ lên.

Tô Dịch cũng một trận yên lặng.

Cái này Lan Sa, xem ra xinh đẹp, thanh quý nhân, tự nhiên hào phóng, người nào từng muốn, tính tình trong cũng mang theo một tia hàm hàm ý vị. . .

"Phật tháp này cùng sở hữu chín tầng, nơi đây vẻn vẹn đầu là tầng thứ nhất, đi thôi, chúng ta đi tầng thứ hai nhìn xem."

Tô Dịch nói qua, đã triều đại điện góc đông nam bước đi.

Chỗ đó có một đạo thang đá, tầng tầng mà lên.

Ninh Tự Họa bọn hắn đều đi theo phía sau.

Tòa phật tháp này thật không đơn giản, trước chiến đấu phát sinh hạng gì kinh người, có thể đại điện này một tầng bên trong, vô luận là vách tường, cột đá, còn là mặt đất, lại không có đụng phải bất kỳ tổn thương gì.

Có thể bái kiến xây dựng Tháp này chất liệu, bản thân liền cực kỳ bất phàm.

Hơn nữa, trước thời điểm, Tô Dịch vẫn còn ấy hàng phục một giọt hiển hóa là hơn một trượng Long ảnh màu vàng chân long tinh huyết.

Điều này làm cho mọi người đều không khỏi chờ mong, Phật tháp này địa phương khác, có hay không có giấu tạo hóa nữa.

Thềm đá tổng cộng mười tám tầng, đến tầng thứ hai thời gian, chỉ thấy trống rỗng trong cung điện, đầu trang trí lấy một cái bàn thờ Phật cao ba trượng, từ vật liệu đá màu đen xây thành.

Nhưng, bên trong bàn thờ Phật trống rỗng kia cái gì cũng không có.

Hãy nhìn đến đây bàn thờ Phật, Mộc Hi một cái liền nhận ra, nói: "Năm đó ta chính là ở bên trong tọa bàn thờ Phật này khối lân huyết ngọc bội kia!"

Tô Dịch tiến lên dò xét một phen, cũng không có phát hiện cái gì chỗ đặc thù, lúc này mang theo một đoàn người trực tiếp triều bảo tháp chỗ

càng cao hơn bước đi.

Có thể để cho bọn họ thất vọng là, theo từng tầng một trở lên, mỗi một tòa đại điện hoặc là trống rỗng kia cái gì cũng không có, hoặc là chính là trang trí lấy một chút không có tác dụng gì dụng cụ.

Cho đến đến tầng thứ chín, cũng không có bất kỳ phát hiện nào.

"Nơi này rõ ràng thần bí như vậy, vì cái gì lại lại bảo vật gì đều không có để lại?"

Ninh Tự Họa nghi hoặc.

Bọn hắn trên đường đi tới, trước nhập sâu trong Bảo Sát yêu sơn, sau đó xâm nhập ở bên trong thiền viện phế tích kia, xông qua trùng trùng điệp điệp cấm trận về sau, mới đến chỗ này tựa như Cự Long sơn lĩnh chi đỉnh, tiến vào cái này cao trăm trượng bên trong chín tầng Phật tháp.

Có thể ngoại trừ cùng Thượng Lâm tự một đám cao thủ chém giết chiến đấu một cuộc, chiếm một giọt Chân Long tinh huyết bên ngoài, lại cũng không có phát hiện bất luận cái gì vật có giá trị.

Cái này tự nhiên làm cho người ta rất khó hiểu.

"Bát Nhã thiền đình, Nghiệt Long cấm địa. . . Đừng quên, chữ viết trên hai tấm bia đá kia, theo ta thấy, nơi đây vốn cũng không phải là cái gì bảo địa, chân chính huyền cơ, cũng không phải là giấu ở bảo tháp này chỗ cao, mà là giấu ở bảo tháp phía dưới."

Nói qua, Tô Dịch giống như nhớ tới cái gì, hấp tấp triều tầng một Phật tháp bước đi.

Đến nơi đây về sau, ánh mắt của hắn lần nữa nhìn về phía tứ phía trên vách tường kia một vài bức tàn lụi tàn phá bích hoạ, nghiêm túc quan sát lên.

Ninh Tự Họa bọn hắn thấy vậy, liếc nhìn nhau, nhất thời đều ý thức được, cái này chín tầng Phật tháp huyền cơ, có lẽ liền giấu ở cái này một vài bức trước bị bọn hắn hoàn toàn sơ sót bích hoạ lên!

———

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 287: Người Đoạt Xá

Thời gian từng chút một trôi qua.

Tô Dịch không ngừng tại đại điện tứ phía vách tường tiền dạo bước, giống như đã phát hiện cái gì, mặt mày tầm đó đều là vẻ suy tư.

Ước chừng chén trà nhỏ thời gian sau đó.

Tô Dịch đột nhiên tại đại điện sườn đông trước một cái bích hoạ dậm chân, bích hoạ kia tuy rằng tổn hại mơ hồ, có thể lờ mờ có thể phân biệt ra, bên trên vẽ chính là một cái tựa như Cự Long quay quanh sơn lĩnh.

Cực kỳ giống bọn hắn hiện tại chỗ chỗ này hình rồng sơn lĩnh.

Nhưng, bích hoạ kia trong sơn lĩnh chi đỉnh, cũng không có chín tầng Phật tháp, ngược lại là tại phía dưới sơn lĩnh này, vẽ lấy một cái trong thế giới ngầm u ám!

"Hả?"

Tô Dịch liếc nhìn, trong bích hoạ vẽ lấy thế giới ngầm kia mặc dù không trọn vẹn không ít, nhưng lại có một cái đồ án tựa như vòng xoáy huyết sắc lơ lửng ở đó.

Tại phía dưới huyết sắc vòng xoáy, thì là một cái đài sen, một đạo thân ảnh Phật Đà tọa trấn ở trên.

Những thứ đồ án này đều rất mơ hồ, hãy nhìn đến nơi này, Tô Dịch lại mãnh liệt nhớ tới ——

Chỗ sâu trong Huyết Đồ yêu sơn bên trong, cũng có một vòng xoáy huyết sắc thật lớn, có cổ xưa đạo tràng cùng tế đàn!

"Phía dưới cái gọi là Bát Nhã thiền đình này, cũng phong ấn một cái không gian bích chướng?"

Tô Dịch nhíu mày.

Phàm là tích lũy tại không gian bích chướng, giống như một cái thông đạo cấu kết tại ở giữa hai thế giới!

"Đạo hữu ngươi mau nhìn."

Đột nhiên, cách đó không xa Ninh Tự Họa giật mình mở miệng.

Tô Dịch thuận theo nó ánh mắt nhìn trước, chỉ thấy thi thể đám tăng chúng Thượng Lâm tự kia máu tươi chảy xuôi, đang vô thanh vô tức biến mất.

Mà bị máu tươi xuyên vào trên mặt đất, lại hiện ra một vài bức hoa văn màu đỏ ngòm, yêu dị thần bí.

Tô Dịch đi lên trước, đơn giản hơi đánh giá, chợt nói: "Đây là một đạo phong cấm lên môn hộ, cần lấy huyết tế chi pháp mới có thể mở ra."

Phong cấm môn hộ?

Ninh Tự Họa bọn hắn vừa nghĩ đến cái này, liền bỗng dưng chứng kiến, trên mặt đất giữa tòa đại điện kia, một khối cực lớn hiện lên liên hình phiến đá vô thanh vô tức biến mất.

Rất nhanh, chỗ đó xuất hiện một cái cửa vào chừng ba trượng phạm vi dưới mặt đất!

"Quả nhiên, chín tầng bảo tháp này vẻn vẹn chỉ là một cái vật trấn áp, nó cất giấu Huyền Cơ liền tại đây hình rồng sơn lĩnh phía dưới. . ."

Tô Dịch giật mình, "Đi, chúng ta đi nhìn xem."

Hắn trước tiên hành động.

Tiến vào hắn dưới mặt đất vào miệng về sau, là một cái tầng tầng hạ xuống thềm đá, cách mỗi ba trượng chi địa, liền treo một chén Phật mỡ đốt Thanh Đồng Đăng, xua tán u ám.

Tô Dịch một đoàn người ước chừng xuống tiến lên nửa khắc đồng hồ, bước qua không biết nhiều ít thềm đá, cuối cùng đi tới một cái tựa như trong thế giới ngầm loại trong động quật.

Ấy cực kỳ rộng lớn, có từng tòa cao chừng có chín trượng tượng Phật đứng sừng sững, tựa như một mảnh kéo dài cả tượng Phật quần.

Có ngồi xếp bằng mà ngồi, niêm hoa mà cười.

Có nghiêng ngồi thần thú, tay cầm bảo bình.

Có ba đầu sáu tay, trợn mắt kim cương.

Có. . .

Liếc nhìn lại, thẳng giống như gặp mặt đầy trời Thần Phật, đặc biệt rung động nhân tâm.

"Cẩn thận chút, xem những thứ này tượng Phật bố cục, trên ứng với sao Bắc Đẩu số lượng, hạ hợp địa sát chi biến, trong đó có Cửu Cung, Lục Hợp,

Tứ Tượng vị trí, cũng có Âm, Dương, hư, thực chi biến hóa. . ."

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua, "Trận này cùng Huyết Đồ yêu sơn hắn một trăm lẻ tám tọa tế đàn đồng dạng, đều là phong cấm tới trận."

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi liếc nhau, cũng đều kịp phản ứng, nói: "Đạo hữu, hẳn là chỗ này cũng trấn áp một cái không gian bích chướng?"

"Nên như vậy."

Tô Dịch nói qua, mang theo mọi người hướng phía trước bước đi, xuyên thẳng qua tại khác biệt tượng Phật tầm đó.

Nhìn kỹ, có thể phát hiện Tô Dịch khi thì khúc chiết mà đi, khi thì lăng không nhảy lên, khi thì lại lui ra phía sau mấy bước, đường vòng tiến lên.

Tại đây loại quanh đi quẩn lại, nhường Ninh Tự Họa bọn hắn sớm hoa mắt, đối mắt nhìn nhau, đều âm thầm cảm thán, nếu không phải Tô Dịch dẫn đường, đối mặt như vậy một cái phức tạp thần bí phong ấn tới trận, bọn hắn sợ là căn bản là không có cách vượt qua một bước.

"Chờ một chốc."

Nửa khắc đồng hồ về sau, Tô Dịch đột nhiên tại trước một cái Phật tượng đứng im lặng hồi lâu chừng.

Phật tu kia đồng dạng cao chín trượng, ngồi xếp bằng, hai tay vén phần bụng bóp Liên Hoa ấn, trên lưng lại quay quanh lấy một cái uốn lượn hình rồng, đầu rồng nơi bả vai nâng lên.

Tượng Phật kia bộ dáng cũng cùng cái khác Phật tu bất đồng, hình dáng tuấn tú nhu hòa, mặt mày tầm đó một mảnh yên tĩnh sâu thẳm chi ý.

"Quả nhiên là ngươi. . ."

Tô Dịch trong đầu nhớ tới, cái kia cưỡi Chân Long ngao du sâu trong tinh không bạch y tăng nhân hình tượng.

Đến tận đây, hắn đã dám đoán chắc, hắn bạch y tăng nhân tất nhiên là từ cái này "Bát Nhã thiền đình" trong đi ra!

"Một cái trước đây thật lâu tồn tại ở Đại Chu thế tục chi giới tu hành thế lực, lại có thể đi ra có thể ngao du tinh không đại năng, Thương Thanh Đại Lục này thật sự là càng ngày càng có ý tứ rồi. . ."

Tô Dịch ánh mắt thâm sâu.

"Đạo hữu, đắc tội."

Tô Dịch triều tượng Phật hơi hơi chắp tay, mà hậu thân hình ảnh bằng hư nhượt dựng lên, hai tay bấm niệm pháp quyết, đánh ra một đạo tối nghĩa huyền diệu màu xanh hào quang.

Oanh!

Lập tức, cái Phật tượng này toả ra ánh sáng chói lọi.

Tại Ninh Tự Họa trong con mắt của bọn họ, tượng Phật này phảng phất từ muôn đời bên trong u ám thức tỉnh, mở mắt, phóng xuất ra một cỗ khó nói lên lời vô thượng uy năng.

Trong thoáng chốc, bọn hắn tâm thần đều bị chấn động, trong đầu chỗ trống.

Cũng không biết bao lâu, làm Ninh Tự Họa bọn hắn theo trong rung động tỉnh lại thì, mới đột nhiên phát hiện, vừa rồi tất cả những gì chứng kiến dị tượng cũng không trông thấy rồi.

Tòa Phật tượng này như trước đứng sừng sững ở bên trong u ám, chút nào không bất cứ dị thường nào.

Lại nhìn Tô Dịch, lại khoanh chân ngồi ở một bên, đang tĩnh tọa.

Ninh Tự Họa bọn hắn một cái nhìn ra, Tô Dịch dường như là tiêu hao rất nhiều, khí tức suy yếu, viễn không giống trước thong dong như vậy.

Ước chừng một nén nhang sau đó.

Tô Dịch mới từ đả tọa trong tỉnh lại, toàn thân khí cơ đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Một mực chờ lưu lại hắn Ninh Tự Họa nhịn không được nói: "Đạo hữu, hẳn là tượng Phật này chính là chỗ này tọa phong cấm đại trận trận cơ chỗ?"

"Không sai."

Tô Dịch gật đầu.

Vừa rồi thời điểm, hắn chính là vì luyện hóa chỗ này "Trận cơ", mới thiếu chút nữa bả một thân tu vi đều hao hết.

Bất quá hoàn hảo, cuối cùng triệt để đem trận này luyện hóa.

Trận này danh gọi "Phạm Thiên Cấm Ma trận", cái này rất nhiều năm tháng đến nay, một mực trấn áp cái mảnh thế giới ngầm này.

"Đi thôi."

Tô Dịch không có trì hoãn, trực tiếp hướng phía trước bước đi.

Mỗi khi phía trước có tượng Phật cản đường, theo hắn tay áo phất một cái, tượng Phật kia bốn phía sẽ nhấc lên một trận thần bí cấm chế rung động, hiện ra một con đường.

Từng cảnh tượng ấy, nhường Ninh Tự Họa bọn hắn đều xác định, chỗ này thần bí phong cấm tới trận, đã hoàn toàn bị Tô Dịch khống chế!

Rất nhanh, đám người bọn họ xuyên qua đại trận, thấy được một vòng xoáy huyết sắc thật lớn.

Vòng xoáy kia vắt ngang hư không, chừng ba phạm vi trăm trượng, phảng phất giống như bầu trời mở ra miệng lớn dính máu, từ từ xoay tròn thời gian, nhường phụ cận không gian đều sinh ra vặn vẹo, sinh ra ù ù nổ vang tới thanh âm.

Phía dưới huyết sắc vòng xoáy, là một cái đài sen.

Đài sen chín thước, toàn thân như hắc ngọc mài, trên đài sen tán lạc một chút mảnh vỡ huyết sắc, phảng phất giống như vỡ vụn vỏ trứng mảnh vỡ loại.

Một màn này, cùng Tô Dịch vừa rồi tại bảo tháp một tầng chứng kiến bích hoạ cơ hồ giống nhau như đúc.

Nhưng trên đài sen bích hoạ kia, ngồi chính là một đạo thân ảnh Phật Đà, mà bây giờ chỗ đã thấy, là một chút mảnh vỡ huyết sắc.

"Chỗ này quả nhiên cùng ở chỗ sâu trong Huyết Đồ yêu sơn đồng dạng, phong cấm lấy một đạo không gian bích chướng."

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi đều lộ ra một vòng ngưng sắc.

Bọn hắn lúc trước cùng Tô Dịch cùng một chỗ tiến về trước,

Tự nhiên hiểu rõ, cái này không gian bích chướng một chỗ khác, cực có thể là một cái thế giới tu hành lạ lẫm! !

Mà lúc này, Lan Sa nhịn không được nói: "Ta tại ở chỗ sâu trong Vạn Cổ yêu sơn, cũng từng gặp như vậy một cái vòng xoáy huyết sắc, quả thực giống nhau như đúc."

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi đều kinh ngạc, ở chỗ sâu trong Vạn Cổ yêu sơn cũng có một đạo không gian bích chướng?

"Ta chính là ở đó Vạn Cổ yêu sơn vòng xoáy huyết sắc phụ cận, trong hắn Túc Linh Ma Cổ, nếu không phải về sau có Tô công tử cứu giúp, sợ là từ lâu gặp nạn rồi. . ."

Nói đến đây, Lan Sa nhìn thoáng qua Tô Dịch, cũng không biết nhớ tới cái gì, khuôn mặt nóng lên, phát nhiệt.

"Nói như vậy, Đại Chu cảnh nội trong tám tòa yêu sơn, có hay không đều có thể tồn tại một đạo tương tự không gian bích chướng?"

Mộc Hi thì thào, có chút kinh hãi.

"Có chút không đúng."

Lúc này thời điểm, đang đánh giá hắn hắc ngọc liên trước đài Tô Dịch, đột nhiên nhíu mày mở miệng, "Rất nhiều năm trước, hẳn là đã có người tới qua chỗ này!"

"Cái gì?"

Ninh Tự Họa bọn hắn dồn dập đi tới, thần sắc kinh nghi, cái này trong thế giới ngầm bao trùm lấy phong cấm tới trận, cả bọn hắn cũng là theo chân Tô Dịch, mới hữu kinh vô hiểm đất đến nơi đây.

Mà trước kia, người nào có bản lĩnh lớn như vậy, có thể làm được một bước này?

"Những mảnh vỡ này, là 'Đạo kén' để lại mảnh vỡ, "

Tô Dịch nói qua, đi đến đài sen, nhặt lên một khối mảnh vỡ huyết sắc, một bên dò xét, vừa nói,

"Nếu ta suy đoán không tệ, có một cái tu sĩ dị giới dùng 'Đạo kén' phương thức, đem mình một cỗ lực lượng thần hồn đưa vào ấy giới, đoạt xá thân thể một vị cường giả."

Hắn tự tay vuốt ve cái khối mảnh vỡ huyết sắc này, suy đoán nói, " chuyện này, hẳn là phát sinh ở gần nhất mấy chục năm trong, tối đa không cao hơn ba mươi năm, bởi vì này 'Đạo kén' mảnh vỡ khí tức, còn chưa không chân chính tản đi."

Ninh Tự Họa bọn hắn hai mặt nhìn nhau, sợ hãi cả kinh.

Gần nhất mấy chục năm, có đến từ dị giới người đoạt xá xuất hiện ở nơi này! ?

Người đoạt xá này, cực có thể liền là đến từ hắn một đạo không gian bích chướng bên kia!

Mà hắn bị đoạt xá đấy. . . Là ai?

"Nơi này có một khối ngọc bài."

Ninh Tự Họa đột nhiên mở miệng, lúc nói chuyện, nàng cúi người theo trong âm ảnh dưới đáy hắc ngọc liên đài kia, nhặt lên một khối ba thốn lớn nhỏ, tuyên khắc lấy chim phượng đồ đằng ngọc bài.

"Đạo hữu ngươi xem một chút."

Ninh Tự Họa không nhìn ra manh mối gì, bả lệnh bài đưa cho Tô Dịch.

Tô Dịch nhìn nhìn, nói: "Một khối thanh lưu ngọc luyện chế ngọc bài mà thôi, lơ lỏng bình thường, không phải là bảo vật nào đó, nếu ta suy đoán không tệ, đây cũng là cường giả bị đoạt xá kia lưu lại."

Mộc Hi nói: "Nói như vậy, chỉ cần tra ra thân phận chủ nhân cái ngọc bài này, liền có thể biết, hắn có phải là hắn bị tu sĩ dị giới đoạt xá người."

Ban đầu ở Huyết Đồ yêu sơn, liền có một cái tu sĩ dị giới lấy "Đạo kén" chi pháp, gửi hồn tại bên trong thân thể Võ Linh hầu Trần Chinh, ý đồ hàng lâm đến bên trong vùng thế giới này.

Tác động bị Tô Dịch cho phá hư hết.

Cho nên, vô luận là Ninh Tự Họa, hay Mộc Hi, đều ý thức được vấn đề nghiêm trọng ——

Đại Chu cảnh nội này, hôm nay cực có thể tồn tại một cái tu sĩ đến từ dị giới! !

Năm đó, đến tột cùng là người nào tiến vào chỗ này, bất hạnh bị đoạt xá rồi hả?

Vèo!

Mọi người ở đây nội tâm nghi hoặc thời khắc, bỗng dưng, một đạo chói mắt huyết quang, đột nhiên từ nơi không xa trong âm u lướt đi, đâm về đứng ở hắc ngọc liên trên đài Tô Dịch.

Keng! ! !

Đinh tai nhức óc tiếng va chạm ở bên trong, cái này một đạo đánh lén tới huyết quang, bị Tô Dịch lấy Huyền Ngô kiếm hiểm lại càng hiểm ngăn

trở.

Có thể cái kia dài thường thượt thân ảnh, lại bị chấn động theo hắc ngọc liên trên đài hung hăng bay rớt ra ngoài.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 288: Xích Bằng Chân Quân Hỗn Hển

Vèo!

Tô Dịch thân ảnh còn giữa không trung, liền ổn định thân ảnh, chỉ toàn thân khí huyết lại bốc lên không thôi, khó chịu được gần muốn ho ra máu.

Một kích này, lại cực kỳ đáng sợ!

"Một thanh phi toa?"

Tô Dịch liếc nhìn, đánh lén mình kia là một thanh phi toa màu máu dài bốn tấc, yếu ớt đũa trúc, hai đầu sắc bén.

Nó quay tròn tại trong hư không xoay tròn, linh tính mười phần.

Có người đánh lén!

Ninh Tự Họa bọn hắn đều lắp bắp kinh hãi, cái này mới phản ứng tới, sắc mặt ngay ngắn hướng thay đổi.

Như đổi lại là bọn hắn, sợ là căn bản ngăn không được, quá là nhanh!

"Các ngươi trước lần theo đường cũ đi về."

Tô Dịch hít thở sâu một hơi, ánh mắt thâm sâu, toàn thân khí cơ vận chuyển, như lâm đại địch.

Cái này Ninh Tự Họa bọn hắn lần đầu tiên nhìn thấy Tô Dịch hiện ra vẻ ngưng trọng như vậy.

Tượng trước cùng Thượng Lâm tự Kinh Hạc chém giết, Tô Dịch đều có vẻ rất nhẹ nhàng cùng tự tại, xa không giống bây giờ nghiêm túc như vậy.

"Đi."

Ninh Tự Họa bọn hắn không dám trì hoãn, xoay người rời đi.

Xùy!

Liền tại bọn hắn quay người rời đi vậy một nháy mắt, cách đó không xa phi toa màu máu lóe lên, triều Ninh Tự Họa bắn tới.

Thẳng giống như một đạo điện mang màu máu, xé rách trường không.

Keng! ! !

Huyền Ngô kiếm chắn ngang ở phía trước, chống đỡ một kích này.

Lực lượng xuyên thủng đáng sợ kia, chấn động Huyền Ngô kiếm đều một trận run rẩy kịch liệt, mà Tô Dịch thân ảnh lại lần nữa bị lay lui.

Ninh Tự Họa trong bọn họ tâm mặc dù lo lắng cực kỳ, nhưng vô cùng rõ ràng, hiện tại Đoạn không thể dừng bước lại, bằng không nhất định sẽ liên lụy đến đến Tô Dịch.

Ô...ô...n...g!

Phi toa màu đỏ tại trong hư không bay múa, bay lả tả ra một mảnh hỏa diễm quang vũ mỹ lệ, uy năng kia cũng là thoáng cái tăng vọt một mảng lớn.

Một cái phi toa mà thôi, nhưng tản mát ra uy thế, so với Kinh Hạc bực này Lục Địa Thần Tiên cường đại rồi không biết bao nhiêu!

Làm cho người ta xa xa nhìn, đều cảm thấy tim đập nhanh khiếp sợ!

"Một thanh pháp bảo Linh Đạo!"

Tô Dịch đồng tử hơi hơi ngưng tụ, món bảo vật này ngược lại chưa nói tới đáng sợ, chân chính nhường hắn kinh ngạc chính là, gia hỏa thao túng bảo vật này, cực có thể là một cái đại tu sĩ Linh Đạo!

Oanh!

Vừa nghĩ đến cái này, phi toa màu đỏ kia nhấc lên một mảnh ngọn lửa cuồng bạo quang vũ, phá không đánh tới.

Hư không hỗn loạn, phảng phất giống như phần thế biển lửa hàng lâm, uy năng của cái kia kinh thiên động địa, cường đại đến không cách nào tưởng tượng.

Xa xa không phải là Lục Địa Thần Tiên tới cõng có thể so sánh.

Đối mặt sát phạt bực này, Tô Dịch thần sắc cũng là chưa từng có ngưng trọng, trước tiên né tránh thân ảnh.

Ầm ầm ~~

Mặc dù tránh đi phi toa màu đỏ kia sát phạt, nhưng Tô Dịch thân ảnh lại bị một mảnh mãnh liệt hỏa diễm lực lượng quét trúng, phịch một tiếng bay rớt ra ngoài.

Trong môi càng ho ra một búng máu đến.

Tô Dịch đứng vững thân ảnh, hai đầu lông mày hiện lên một vòng lãnh ý.

Đây tuyệt đối là hắn quay người trùng tu đến nay, gặp được một trận chiến đấu nguy hiểm nhất, đối thủ cực có thể là một cái đại tu sĩ Linh Đạo!

Cái này có thể so sánh trong thế tục vậy gọi là "Lục Địa Thần Tiên" tới cõng cường đại nhiều lắm, hoàn toàn chính là cách biệt một trời một vực.

Oanh!

Căn bản không cho Tô Dịch suy nghĩ cơ hội, phi toa màu đỏ kia lại lần nữa đánh tới.

"Ra!"

Tô Dịch trong con ngươi lãnh mang lóe lên, hai tay bấm niệm pháp quyết.

Oanh!

Ở bên trong thế giới ngầm này, chằng chịt đứng sừng sững lấy từng tôn chín trượng Phật tượng hiện tại tựa như tỉnh lại loại, bỗng nhiên toả ra ánh sáng chói lọi.

Trên người mỗi một vị Phật tượng, đều hiện ra hừng hực Phật quang chói mắt, từng trận hùng vĩ phạm âm thiện xướng tới thanh âm cũng theo đó vang vọng.

Trong chốc lát mà thôi, trong thế giới ngầm này một mảnh sáng ngời, hết thảy hắc ám bị đuổi tản ra.

Có thể thấy rõ ràng, một hư ảnh Phật Đà thật lớn ngưng tụ, hai tay bóp ấn sen, thân nhiễu Chân Long, uy thế kinh khủng kia, nhường thiên địa đều

mãnh liệt run rẩy lên.

Phạm Thiên Cấm Ma trận!

"Đi

!"

Tô Dịch thò ra một ngón tay.

Oanh!

Hư ảnh Phật Đà màu vàng bỗng dưng ngang trời đánh ra một chưởng.

Chưởng ảnh màu vàng mênh mông vô lượng kia ép xuống, làm cho vậy một quả phi toa màu đỏ còn ở giữa không trung, giống như đụng phải áp bách, mãnh liệt kịch liệt rung động lắc lư vù vù lên.

Nhưng nhưng vào lúc này, vậy trong hư không ở chỗ sâu trong vòng xoáy màu máu cực lớn, chợt mà tuôn ra một trận chấn động lực lượng thần bí kỳ dị, ngưng kết thành một cái đại thủ màu máu như núi cao, hung hăng trấn áp hạ xuống.

Ầm ầm ~

Phật chưởng màu vàng cùng đại thủ màu máu va chạm, trong thế giới ngầm này đều mãnh liệt mà sa vào ở bên trong chấn động, cuồng bạo hủy diệt nước lũ tàn sát bừa bãi khuếch tán.

Mà nhân cơ hội này, phi toa màu đỏ kia quay tít một vòng, giãy giụa áp chế, vào hư không trong lóe lên, hiển hóa ra một thân ảnh đến.

Đây là người nam tử, cao quan cổ trang phục, tướng mạo anh tuấn, thân ảnh hiên ngang cao ngất, bằng hư nhượt đứng ở trên phi toa màu đỏ kia,

thẳng giống như một cái quân vương giá lâm.

Chỉ, hắn thân ảnh cực là hư ảo, giống như một đạo quang ảnh loại không chân thực.

Làm một màn như vậy, Tô Dịch ngược lại có chút thất lạc, đây cũng không phải là là chân chính đại tu sĩ Linh Đạo, mà là một đạo thần hồn phân thân gửi ở trong phi toa màu đỏ mà thôi.

"Thiếu niên Dưỡng Lô cảnh nho nhỏ, còn chưa Siêu Thoát phàm tục, lại có thể khống chế Bát Nhã thiền đình bố trí 'Phạm Thiên Cấm Ma trận " xác thực nhường bổn tọa ngoài ý muốn."

Nam tử mở miệng, thanh âm như cổn đãng sấm sét, tràn ngập uy nghiêm, "Như vậy đi, bổn tọa tạm thời tha cho ngươi một mạng, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn trả lời bổn tọa mấy vấn đề, bổn tọa chẳng những không giết ngươi, đến nỗi không ngại thu ngươi làm đồ, cho ngươi truyền đạo thụ nghiệp."

Tô Dịch nở nụ cười.

Một cái thần hồn phân thân đại tu sĩ Linh Đạo mà thôi, đặt ở kiếp trước, giống như loại nhân vật này, cả quỳ lạy cơ hội của mình đều không có!

Oanh!

Tô Dịch bấm niệm pháp quyết, trực tiếp động thủ, căn bản cũng không nói nhảm.

Chỉ thấy một cái hư ảnh Phật Đà màu vàng kia bỗng dưng một quyền đánh ra, mang theo ngập trời Phật quang hừng hực, trùng trùng điệp điệp, nghiền ép vùng hư không này.

Trên phi toa màu đỏ, nam tử ngẩn ngơ, giống như không thể tin được, trong mắt của hắn thiếu niên Dưỡng Lô cảnh như con kiến hôi này, lại gan to như vậy.

Mắt thấy một quyền kinh thiên động địa kia oanh đến.

Nam tử sắc mặt cũng hiện lên một vẻ bối rối, trước tiên khống chế phi toa màu đỏ, triều xa xa né tránh.

Nhưng vậy đợi một quyền, chính là từ Phạm Thiên Cấm Ma trận lực lượng hiển hóa, há lại bình thường?

Ầm ầm!

Chỉ thấy Phật quang màu vàng bạo trán khuếch tán ở bên trong, phi toa màu đỏ bị nện được ông ông loạn chiến, mà nam tử kia lại cả kinh trước tiên rút vào bên trong phi toa.

Tựa như con rùa đen co lại đầu, giấu vào bên trong xác.

Buồn cười buồn cười.

"Vật nhỏ! Ngươi đây không phải là muốn tự tìm đường chết?"

Bên trong phi toa màu đỏ, truyền ra nam tử kia tức giận thanh âm, lành lạnh khiếp người, "Niệm tại ngươi ngu ngốc phân thượng, bổn tọa có thể không tính toán với ngươi, nhưng nếu như ngươi hồ đồ ngu xuẩn. . ."

Nói còn chưa dứt lời, Tô Dịch thao túng cấm trận, lại là một quyền nện xuống đến.

Oanh!

Long trời lở đất loại, phi toa màu đỏ kia mặc dù cố hết sức né tránh, như trước bị nện được loảng xoảng một tiếng, hung hăng hãm nhập dưới mặt đất, gào thét không ngừng.

"Khốn nạn!"

Bên trong phi toa màu đỏ, nam tử rõ ràng hổn hển, trước tiên thao túng phi toa, triều vòng xoáy màu máu trong hư không lao đi.

Tô Dịch làm sao nhường hắn như nguyện?

Oanh!

Chỉ thấy một mảnh lửa Phật màu vàng che khuất bầu trời vọt lên, vắt ngang ở đó trước trên đường.

Nhưng nhường Tô Dịch không nghĩ tới chính là, ngay vào lúc này, chỗ sâu trong vòng xoáy màu máu kia, lại lần nữa hiện ra một cỗ kỳ dị lực lượng thần bí, ngưng kết thành một cây chiến mâu màu máu, hung hăng đâm.

Đầy trời lửa Phật màu vàng, lại bị một lần hành động phá vỡ!

Mà nhân cơ hội này, phi toa màu đỏ kia ngang trời dựng lên, đi tới phụ cận vòng xoáy màu máu kia.

"Tiểu tạp toái, bổn tọa cuối cùng cho ngươi một cái cơ hội, như. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch đã xuất thủ lần nữa.

Oanh!

Một cái Phật Đà đại thủ hoành không mà đi, muốn đem phi toa màu đỏ kia trảo nhiếp.

"Con mẹ nó! ! !"

Bên trong phi toa màu đỏ, nam tử tượng giận điên lên loại, phát ra phẫn nộ đến mức tận cùng gầm thét,

"Vật nhỏ, ngươi hãy nghe cho kỹ, bổn tọa chính là hóa tinh Yêu tông 'Xích Bằng chân quân " ngày đó nhất định vượt giới mà đến, lấy ngươi ti tiện tính mạng!"

Thanh âm kia, lộ ra nồng đậm phẫn nộ, cùng với một tia không nói ra được không cam lòng.

Còn chưa rơi xuống, phi toa màu đỏ liền lướt vào bên trong vòng xoáy màu máu kia, trong nháy mắt liền biến mất không thấy.

Thấy vậy, Tô Dịch con mắt không khỏi nổi lên một tia tiếc nuối, lại không thể lưu lại gia hỏa này. . .

"Đạo hữu, ngươi không sao chứ?"

Ninh Tự Họa bọn hắn hấp tấp mà đến, đều khuôn mặt vẽ mặt kinh sợ cùng lo lắng.

Trước trận chiến ấy, đều bị bọn hắn để ở trong mắt.

"Không có việc gì, một chút vết thương nhỏ mà thôi."

Tô Dịch hít thở sâu một hơi, thu hồi ánh mắt nhìn về phía vòng xoáy màu máu kia.

Mộc Hi nhịn không được hỏi: "Tô huynh, vừa rồi tên kia, hẳn là chính là một cái đại tu sĩ Linh Đạo?"

"Đúng vậy, bất quá vẻn vẹn chỉ một đạo thần hồn phân thân, tu vi đạt đến Linh Luân cảnh thời gian, lại phân hoá thần hồn, rèn luyện thần hồn phân thân."

Tô Dịch nói qua, nhíu mày, "Bất quá, vừa rồi tên kia tuy rằng tu vi chưa nói tới thật lợi hại, vừa vặn phần hẳn là thật không đơn giản."

Vòng xoáy màu máu kia, chính là một đạo không gian bích chướng, nhưng mới rồi lúc chiến đấu, lại có người ở không gian bích chướng một chỗ khác ra tay, giúp đỡ cái này tự xưng "Xích Bằng chân quân" nam tử hóa giải sát kiếp.

Đây cũng không phải là tu sĩ Linh Đạo có thể làm được, tối thiểu cũng muốn có được Hoàng Cảnh tu vi, hoặc là đối với không gian chi đạo khống chế cực kỳ thâm hậu, mới có thể cách không gian bích chướng, thi hành lấy viện thủ!

Như cái này Xích Bằng chân quân chỉ là một cái tu sĩ Linh Đạo bình thường, đâu có thể nào đáng giá bị viện trợ như vậy?

"Hóa tinh Yêu tông. . . Nói như vậy, tại một chỗ thế giới khác trong không gian bích chướng này, có một cái thế lực yêu tu, trong đó đã có Xích Bằng chân quân như vậy đại tu sĩ Linh Đạo, cũng cực có thể có Hoàng Cảnh nhân vật chiếm giữ trong đó. . ."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Đây tuyệt đối là một cái tin tức nhường Thương Thanh Đại Lục đều rung động lắc lư.

Nhưng Tô Dịch lại cũng không thèm để ý.

Lấy tư cách kiếp trước xưng tôn Đại Hoang Cửu Châu Huyền Quân Kiếm Chủ, hắn rõ ràng nhất, tu vi càng cao, vượt giới thì càng khó.

Cái này liên lụy đến thế giới pháp tắc vấn đề.

Mà tượng Thương Thanh đại lục bực này thế tục tới giới, trừ phi phát sinh dữ dội loại kịch biến.

Bằng không, đừng nói là Hoàng Cảnh nhân vật, chính là đại tu sĩ Linh Đạo, cũng không có khả năng lấy bổn tôn lực lượng hàng lâm ấy giới rồi.

Thương Thanh đại lục sẽ phát sinh kịch biến sao?

Đã!

Cái này theo trong những năm gần nhất này, trong Bát Đại yêu sơn của Đại Chu xuất hiện quỷ dị cùng khác thường sự tình càng ngày càng nhiều, có thể nhìn ra một chút manh mối.

Lần trước tại trong thế giới ngầm chỗ sâu trong Huyết Đồ yêu sơn, Tô Dịch liền suy tính qua, tu sĩ dị giới muốn kéo dài qua thế giới bích chướng mà đến, tối thiểu cũng muốn thời gian ba, năm năm.

Hơn nữa, nhóm đầu tiên hàng lâm Thương Thanh đại lục nhân vật, đã định trước không thể nào là đại nhân vật nào rồi.

Đối với trên đời này những người khác mà nói, có lẽ sẽ vì thế lo lắng, ăn ngủ không yên.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, những thứ này căn bản không tính là cái gì, thậm chí còn rất chờ mong những tu sĩ dị giới kia đến đây.

Như vậy, có thể thu hoạch một ít một ít con mồi rồi. . .

Dù sao, trên người những tu sĩ dị giới kia, đâu có thể nào đã không có bảo bối cần thiết cho việc tu hành?

"Các ngươi xem, đó là cái gì?"

Đột nhiên, Lan Sa kinh ngạc mở miệng, nàng đưa tay chỉ trong một mảnh u ám rất xa.

Chỗ đó có một đạo Linh quang màu tím, chợt sáng chợt tắt, không nhìn kỹ, rất khó chú ý tới.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 289: Ám Sát

Trong âm ảnh u ám, một cái Ngọc đỉnh lớn chừng quả đấm đứng ở đó.

Ba chân hai tai, thân đỉnh hiện ra liễm diễm màu tím.

"Trên đời còn đỉnh nhỏ như vậy? Xem ra tựa như một cái bình rượu giống nhau."

Mộc Hi kinh ngạc.

Tô Dịch giương tay vồ một cái, Ngọc đỉnh vèo một tiếng rơi vào bàn tay hắn, một chút tường tận xem xét, nói: "Đây là một cái đan đỉnh."

Lúc nói chuyện, hắn chưởng chỉ phát lực.

Ô...ô...n...g ~

Ngọc đỉnh lớn chừng quả đấm đột nhiên biến lớn, ước chừng hóa thành cao khoảng một trượng, toàn thân Linh quang màu tím lưu chuyển, mỹ lệ rực rỡ.

Lúc này thời điểm, Ninh Tự Họa bọn hắn mới nhìn rõ ràng, mặt ngoài tròn trĩnh của đỉnh này, tuyên khắc lấy Chu Tước, Loan Điểu, Tất Phương, Hỏa Trĩ vân... vân Thần cầm đồ đằng, giống như đúc.

Miệng đỉnh có Yên Hà màu tím bốc hơi mờ mịt, tỏ khắp xuất thần hay tối nghĩa khí tức.

Mà tại chỗ nắp đỉnh, lại lấy minh văn tuyên khắc lấy "Tử Khuyết" hai chữ.

Không thể nghi ngờ, đỉnh này tên Tử Khuyết.

"Bảo bối tốt!"

Mọi người con mắt ngay ngắn hướng sáng ngời.

"Đây là một cái bí bảo Linh văn, từ Đại tu sĩ Linh Đạo tự tay luyện chế, thân đỉnh có bát trọng Linh văn trận đồ, mỗi một trọng trận đồ đều có riêng diệu dụng, là chuyên môn là luyện dược chuẩn bị."

Tô Dịch một bên tường tận xem xét, vừa nói, "Đỉnh này cũng chỉ có tại trong tay tu sĩ Linh Đạo, mới có thể xài cho đúng tác dụng, phát huy ra toàn bộ uy năng . Bất quá, người thế hệ như ta, ngược lại là có thể mượn nhờ trận pháp lực lượng, mượn dùng đỉnh này luyện đan."

Nói qua, hắn thu hồi ngón tay giữa chân nguyên lực lượng.

Đan đỉnh màu tím kia lập tức thu nhỏ lại, hóa thành vừa rồi lớn nhỏ cỡ nắm tay.

Rồi sau đó, Tô Dịch phân ra một đám Thần Niệm, thăm dò vào trong đó.

Trong đỉnh tự thành không gian, chừng mười trượng phạm vi, lớn như ba tầng lầu vũ.

Làm Tô Dịch Thần Niệm thăm dò vào trong đó, lập tức liền thấy, trong đỉnh lơ lửng một cái chùm sáng tỏa ra ánh sáng lung linh, tản ra phát ra trận trận mùi thuốc nồng nặc.

"Huyết Diệp Phục Linh, Trường Sinh Tán, Ngưng Nguyên Linh tủy, Cửu Văn Ban Lan Trùng, Xuyên Khung Tử, Hỏa Vũ Câu Vẫn. . ."

Trong chốc lát, Tô Dịch liền phân biệt ra hắn quang đoàn trong ẩn chứa hơn mười trồng linh dược.

Thực tế làm phân biệt ra "Linh Tủy Ngọc Dịch" loại này hiếm có Linh dược thời gian, Tô Dịch nhất thời liền hiểu được ——

Hắn tự xưng Xích Bằng chân quân gia hỏa, là muốn luyện một viên 'Hoàn Sinh Linh Nguyên đan' !

Đan này xuất xứ từ Hồn tu nhất mạch, chưa nói tới nhiều huyền diệu, lại có thể nhường lực lượng thần hồn nuốt về sau, cô đọng thành "Linh thể" .

Bởi như vậy, cùng với có được chân chính thể xác không có gì khác biệt.

Bất quá, Linh thể tai hại cũng rất rõ ràng, cái kia chính là đời này kiếp này đều chỉ có thể thỉnh thừng "Hồn tu" chi đạo.

Tượng Khuynh Oản hồn thể như vậy, ngưng luyện ra khí lực, tại chính thức bước lên con đường tu hành thời gian, nó khí lực kì thực chính là "Linh thể" .

"Xem đan này hỏa hầu, rõ ràng đã rèn luyện một đoạn thời gian, sắp thành công rồi. . ."

Tô Dịch ánh mắt hơi khác thường.

Trách không được vừa rồi hắn Xích Bằng chân quân nóng nảy như vậy, lúc gần đi càng mang theo cảm giác cực kì không cam lòng, nguyên lai là bị tự mình phá hủy kế hoạch luyện đan. . .

Bởi vậy, Tô Dịch cũng suy đoán ra, một đám thần hồn phân thân của Xích Bằng chân quân này, hẳn là trước đó không lâu thời điểm vượt giới mà đến.

Chính vì hắn đến, đưa tới vòng xoáy huyết sắc chấn động kịch liệt, gây ra động tĩnh to lớn, nhường thế gian võ giả cho là, Bảo Sát yêu sơn đã xảy ra dị biến kinh người.

Thế cho nên tại gần nhất thời điểm, có không ít võ giả bị hấp dẫn đến đây.

Tượng Thượng Lâm tự những tăng nhân kia, chính là ví dụ.

Mà Xích Bằng chân quân vì lần này vượt giới hành động, rõ ràng chuẩn bị sung túc, ý đồ lấy luyện đan chi pháp, rèn luyện ra Hoàn Sinh Linh Nguyên đan, đến mau chóng ngưng luyện ra khí lực, bắt đầu tu hành hoàn toàn mới.

Về phần hắn vì sao phải ở chỗ này luyện đan. . .

Rất đơn giản, trong thế giới ngầm này có Bát Nhã thiền đình bố trí "Phạm Thiên Cấm Ma trận", đem chỗ này triệt để phong cấm.

Lấy năng lực của Xích Bằng chân quân, còn vô pháp đột phá một đạo đại trận phong ấn đáng sợ này.

Bằng không, hắn sợ là sớm liền rời đi, căn bản không cần luyện đan, trực tiếp chọn dùng đoạt xá chi pháp, có thể lại bắt đầu lại từ đầu tu hành.

Sau đó, Tô Dịch bả suy đoán của mình nói cho đám người Ninh Tự Họa, rồi sau đó nói ra tính toán của mình:

"Ta ý định mượn nhờ chỗ này đại trận chi lực, luyện chế một lò đan dược, các người bang ta hộ pháp, đan thành về sau, mọi người cùng nhau phân ra là được."

Đám người Ninh Tự Họa con mắt sáng ngời, đều đau nhanh đáp ứng.

Tô Dịch không tiếp tục trì hoãn thời gian, trực tiếp khoanh chân ngồi ở đó trên đài Hắc Ngọc Liên, ý định trước tiên đem thương thế triệt để trị hết, đợi tu vi khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, lại đến luyện đan.

Lan Sa thấy vậy, trực tiếp xuất ra một lọ đan dược, đưa cho Tô Dịch, nói: "Tô công tử, đây là một lọ Thiên Hương Ngọc Lộ, ngươi lấy ra dùng a."

Tô Dịch không có khách khí, trực tiếp lấy ra nuốt.

Lan Sa thấy vậy, nội tâm vui rạo rực kia nước gọt giũa liễm diễm môi nổi lên tiếu ý, chỉ cần nhận lấy là tốt rồi, về sau. . . Ta cũng không tin ngươi còn dám nói ta là vướng víu!

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi nội tâm lại là thở dài.

Thiên Hương Ngọc Lộ!

Đại Tần Đông Hoa Kiếm tông số một thánh dược chữa thương, tục truyền một giọt tới giá, có thể chống đỡ lên trăm khối Tam phẩm linh thạch!

Chính là tại Đại Chu, "Thiên Hương Ngọc Lộ" cũng vô cùng có danh, bị võ giả coi là có thể tái tạo lại toàn thân thần tiên dược!

Nhưng bây giờ, Lan Sa tiện tay liền lấy ra một lọ cho Tô Dịch chữa thương. . .

Bực này hùng hậu giàu có của cải, làm cho người ta đầy đủ cảm nhận được cái gì gọi là tài đại khí thô, hào trung khí ngút trời!

Nửa khắc đồng hồ sau đó.

Tô Dịch vươn người đứng dậy, quyết định bắt đầu luyện đan.

Chỉ thấy Tô Dịch thân ảnh vô căn cứ dựng lên, vung tay áo lên, Phạm Thiên Cấm Ma trận ầm ầm vận chuyển, hiện ra một cỗ cấm chế lực lượng chấn động.

Ô...ô...n...g!

Tử Khuyết đỉnh bị thúc giục, từ lớn nhỏ cỡ nắm tay phút chốc hóa thành cao khoảng một trượng, lơ lửng trong hư không.

Làm Tô Dịch thao túng đại trận chi lực, tràn vào Tử Khuyết đỉnh thời gian, cái bí bảo linh văn này bỗng nhiên toả ra ánh sáng chói lọi, hiện ra đồ đằng quang ảnh bức mỹ lệ kỳ dị, có Chu Tước dục hỏa vỗ cánh, Tất Phương vượt qua kích bầu trời, Hỏa Trĩ ngao du dưới vực sâu, Loan Điểu thanh kêu như sấm. . .

Một màn kia màn, thấy được đám người Ninh Tự Họa rung động liên tục, xem thế là đủ rồi.

Ai có thể nghĩ tới, loại thủ đoạn xảo đoạt tạo hóa bực này, xảy ra tự tay một cái thiếu niên tông sư nhị trọng cảnh?

Tô Dịch khoanh chân ngồi vào hư không, tay áo tung bay, đem từng cây Linh dược đưa vào trong Tử Khuyết đỉnh, cơ hồ đều là tứ phẩm trở lên Linh dược.

Trên thực tế, hôm nay Tô Dịch, của cải cũng cực kỳ hùng hậu.

Vô luận là Cổn Châu phủ tổng đốc một trận chiến, hay cầu dịch trạm cuộc chiến, hoặc là Vân Đào quan một trận chiến, nhường Tô Dịch đã lấy được giá trị không thể đo lường chiến lợi phẩm.

Trừ ấy, còn có theo Thập Phương các chỗ đó chia lãi đến chín thành tài bảo.

Đương nhiên, cái này trong Tử Khuyết đỉnh, nguyên vốn là có Xích Bằng chân quân lưu lại hơn mười trồng linh dược, ngày nay những linh dược này, hết thảy đều hóa thành Tô Dịch tài liệu luyện đan.

Ầm ầm ~~

Tử Khuyết đỉnh nổ vang từng trận, Linh quang bốn phía.

Tô Dịch thỉnh thoảng sẽ thao túng đại trận lực lượng, đánh ra từng đạo huyền diệu đan bí quyết.

Nguyên bản lấy hắn tông sư nhị trọng tu vi, đừng nói luyện đan, chính là thúc giục cái này Tử Khuyết đỉnh, đều lực lượng có thua.

Còn có rồi" Phạm Thiên Cấm Ma trận" cấm chế lực lượng, lại nhường Tô Dịch đã có mượn kê đẻ trứng cơ hội, cái này chính là phù trận chi đạo diệu dụng.

Một vị phù trận sư cường đại, đến nỗi có thể kéo dài qua tu vi cảnh giới giết địch!

Ninh Tự Họa, Mộc Hi cùng Lan Sa đều thủ hộ tại Tô Dịch khu vực phụ cận, lúc này thời điểm như xảy ra bất trắc, hắn tổn thất có thể to lắm.

Ước chừng một nén nhang sau đó.

Tô Dịch rõ ràng hiển lộ ra mỏi mệt sắc.

Cho dù là mượn dùng đại trận chi lực luyện đan, có thể hắn một thân tu vi cùng lực lượng thần hồn cùng lúc đó thao túng trong đại trận không ngừng tiêu hao.

Cho tới bây giờ, đã mơ hồ có dầu hết đèn tắt dấu hiệu.

Bất quá hoàn hảo, tuy rằng thật lâu chưa hề luyện đan, nhưng lần này làm cho luyện chế, vốn cũng không phải là cái gì phẩm giai cực cao Thần đan, cũng là rất thuận lợi.

Lúc này, đã có từng đợt mát lạnh mùi thuốc theo lô đỉnh bên trong truyền ra, vẻn vẹn ngửi trên một thanh, liền khiến cho người tâm thần thanh thản, toàn thân lỗ chân lông nở ra.

"Còn kém một bước cuối cùng."

Tô Dịch cố nén một thân mỏi mệt, chuyên chú vào trên luyện đan, không dám hơi có lãnh đạm.

Vô luận luyện đan, hay luyện khí, không đến thành công thời điểm, một tia cũng không thể khinh thường.

Bằng không, cực có thể là vì núi chín nhận, thất bại trong gang tấc.

BOANG...!

Nhưng lại tại cái này tối hậu quan đầu, đột nhiên một đám kiếm ngân vang vang vọng.

Thanh âm còn đang vang vọng, một thanh phù đạo bí kiếm màu đen đã phá không tới, tốc độ nhanh vô cùng, trực tiếp chém về phía Tô Dịch đang luyện đan.

Lúc này ám sát thời cơ, quả thực hay đến đỉnh phong.

Tô Dịch đang hạng nặng thể xác và tinh thần luyện đan, một khi phân tâm, mặc dù có thể tránh thoát một kích này, có thể hắn một lò đan dược nhất định sẽ như vậy hủy diệt.

Có thể như không tách ra, lại cực có thể sẽ bị đánh chết tại chỗ!

Tình cảnh lưỡng nan!

Cái này một nháy mắt, Tô Dịch mí mắt nhỏ nhảy, tâm thần lại vô cùng tỉnh táo, điềm tĩnh, tiếp tục chuyên tâm tại trên luyện đan.

Keng! !

Kinh thiên va chạm nổ đùng vang vọng.

Chỉ thấy thời khắc mấu chốt, Ninh Tự Họa xuất thủ, một thanh phi kiếm đỏ tươi ướt át, tựa như hình cá, hiểm lại càng hiểm chặn hắn một thanh phù đạo bí kiếm màu đen.

Cả hai tại khoảng cách Tô Dịch vẻn vẹn không đến một xích chi địa va chạm, bắn tung toé ra ảnh hưởng, đến nỗi trùng kích đến trên người Tô Dịch.

Chấn động hắn thân ảnh mãnh liệt vụt qua.

Nhưng dù cho như thế, Tô Dịch thần sắc giống nhau trước loại yên lặng, tỉnh táo vả lại chăm chú, trong tay làm cho bóp đan bí quyết cũng là đâu vào đấy, không có có nhận đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

Thấy vậy, Ninh Tự Họa bọn hắn cũng không khỏi kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, chợt từng cái một sắc mặt âm trầm, hai đầu lông mày che kín sát cơ.

BOANG...!

Hắn phù đạo bí kiếm màu đen bị ngăn cản về sau, trước tiên bắt đi, rơi vào tại chỗ rất xa trong âm u.

Thuận theo nhìn sang, đám người Ninh Tự Họa thoáng cái liền thấy, hắn tại chỗ rất xa địa phương, đi tới một đám người.

Cầm đầu là một cái nam tử trường bào, tướng mạo bình thường, con mắt lại lợi hại như chim ưng.

Nó bên cạnh thì là một cái mặt mũi hiền lành ngân phát lão giả, một cái đạo bào nữ tử đeo kiếm.

Đúng là Tiềm Long kiếm tông Truyền Công các trưởng lão Lữ Đông Lưu, ngoại môn đại trưởng lão Lê Thương, nhị trường lão Liêu Vận Liễu!

Khi thấy ba người này, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi đồng tử đều lặng yên ngưng tụ.

Nàng làm sao nhận không xuất ra, cái này ba cái đến từ Tiềm Long kiếm tông Tiên Thiên Vũ Tông?

Như vẻn vẹn những thứ này, cũng thế mà thôi rồi, dù sao trước thời điểm, bọn hắn còn liên thủ giết Thượng Lâm tự một đám Tiên Thiên Vũ Tông.

Hiện tại liền là chống lại đám người Lữ Đông Lưu, cũng tịnh không úy kỵ.

Nhưng bây giờ thời cơ không đúng!

Tô Dịch đang luyện đan thời khắc mấu chốt, không cho phép phân tâm, như những thứ kia đối thủ liều lĩnh đi phá hư, hậu quả tuyệt đối khó lường.

Càng làm cho Ninh Tự Họa bọn hắn cảm thấy trầm trọng chính là, tại Lữ Đông Lưu ba bên người thân, còn hai người.

Một người có mái tóc lộn xộn khô gầy lão giả, chống trượng mà đi.

Một cái phong độ nhẹ nhàng ngọc bào trung niên, eo quấn bạch ngọc mang, nước sâu núi cao, lòng bàn tay hiện lên một thanh phù đạo bí kiếm

màu đen.

Hiển nhiên, vừa rồi hắn một cuộc ám sát, chính là tới từ trung niên ngọc bào này!

Mà khi thấy hai người này, Ninh Tự Họa cau mày, Mộc Hi khuôn mặt anh tuấn lại trở nên âm trầm khó nhìn lên.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 290: Đối Xử Lạnh Nhạt Thoáng Nhìn

Trung niên ngọc bào tên Vương Đồ, Tắc Hạ học cung Cung chủ!

Lão giả khô gầy tóc lộn xộn, tên Hách Liên Hải, Thủy Nguyệt học cung Cung chủ!

Cả hai đều là Tiên Thiên Vũ Tông, đều tại rất nhiều năm trước đã đưa thân trong hàng ngũ Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông.

Nhất là Vương Đồ, đang lúc tráng niên, một tay "Khinh Dương kiếm" xuất thần nhập hóa. bị Thập Phương các bình phẩm là: "Thiên hạ kiếm thuật, Khinh Dương chi kiếm độc chiếm ba phần phong lưu ý" !

Hai người bọn họ cùng Lữ Đông Lưu một đoàn người cùng một chỗ đến đây, nhường Ninh Tự Họa bọn hắn lập tức ý thức được, phiền toái!

Lan Sa mặc dù không nhận biết những người này, thế nhưng ý thức được thế cục nghiêm trọng, một đôi xinh đẹp lông mày nhăn lại, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

"Chư vị vả lại xem, Tô Dịch kẻ này thao túng cấm trận chi lực nơi đây, luyện dược ở đây, các loại thủ đoạn kia, thẳng giống như nhân vật thần tiên loại, nếu không có tận mắt nhìn thấy, Lữ mỗ đều không thể tin được, trên đời lại có nhân vật bực này rồi."

Lữ Đông Lưu chỉ một cái xa xa vô căn cứ mà ngồi Tô Dịch, cảm khái mở miệng.

Hắn có vẻ rất ung dung.

"Hề hề, ta chỉ thấy, hắn dưới mắt đã là sức cùng lực kiệt, gần như dầu hết đèn tắt bên cạnh duyên, đều không đành lòng đi quấy rầy hắn luyện đan."

Lê Thương vê râu mà cười.

"Cũng không biết hắn luyện đan dược gì, mùi thuốc nồng đậm mát lạnh như thế, thua kém hơn. . . Bọn chúng ta đợi hắn đã luyện thành, lại đem hắn giết chết?"

Đeo kiếm tại lưng Liêu Vận Liễu khinh lời nói, nàng ánh mắt nhìn chằm chằm vào vậy một cái Tử Khuyết đỉnh tỏa ra ánh sáng lung linh, có chút động tâm.

"Không thể, không thể trì hoãn!"

Tóc lộn xộn Hách Liên Hải quả quyết cự tuyệt, "Chậm thì sinh biến, theo ta thấy, nên lập tức ra tay, chém giết cái thằng chó này!"

Vị cung chủ Thủy Nguyệt học cung này, toàn thân sát ý mãnh liệt.

"Nhưng ba vị này nên làm cái gì bây giờ?"

Phong độ nhẹ nhàng trung niên ngọc bào Vương Đồ ánh mắt nhìn về phía Ninh Tự Họa bọn hắn, thần sắc cân nhắc.

Chỉ thấy Lữ Đông Lưu suy nghĩ một chút, từ tốn nói: "Ninh Tự Họa, ba người các ngươi là ý định hiện tại ly khai, hãy để cho chúng ta tiễn đưa các ngươi lên đường?"

Nếu nói "Lên đường", tự nhiên là đưa lên tử vong chi lộ.

"Động thủ là được."

Ninh Tự Họa thần sắc bình tĩnh, lời nói yên lặng, lại lộ ra kiên quyết chi ý.

Mộc Hi cũng cười cười, nói: "Bản vương hôm nay ngược lại nghĩ thử một lần, Tiềm Long Kiếm tông nhân vật, đến cùng có đủ hay không cứng rắn!"

Lan Sa đáp lại rất đơn giản, nói: "Bọn hắn đang lo lắng chúng ta dốc sức liều mạng, mới có thể không dám trước tiên ra tay."

Nói đến đây, cái này dung mạo cực xinh đẹp, khí chất cực thanh quý nhân Đông Hoa Kiếm tông truyền nhân lộ ra một cái nụ cười khinh thường, trong môi nhẹ nhàng phun ra một câu:

"Nhưng ta. . . Không lo lắng!"

Bá!

Nàng ăn chay giơ tay lên, Thiên La thằng bay lên trời, đón gió tăng trưởng, tựa như nước lũ màu bạc loại, hình thành một cái bích chướng, chắn phía trước Tô Dịch.

Gần như đồng thời, Lan Sa hai tay ngay ngắn hướng huy động, tất cả ném ra hơn mười ngọc phù Nguyên Đạo.

Oanh! Oanh! Oanh!

Trong lúc nhất thời, vòi rồng, điên cuồng lôi, hỏa biển, thủy tiễn, Cự Nham. . . Các loại pháp thuật lực lượng như vỡ đê như hồng thủy, phô thiên cái địa mà đi.

Vậy mỗi nhất kích, tuy vô pháp cùng chân chính Lục Địa Thần Tiên ra tay so sánh với, thế nhưng đã có ba phần hỏa hầu, đủ để trọng thương đến Tiên Thiên Vũ Tông!

Trước đối phó Thượng Lâm tự những tăng chúng kia thời gian, Lan Sa chỉ bằng loại này điên cuồng công kích loại công kích, cho đối phương đã tạo thành trầm trọng vô cùng đả kích.

Tại Lan Sa xuất thủ cùng, Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi giữ lực mà chờ, chuẩn bị thừa cơ bổ sung đao.

Nhưng ra ngoài ý định, liền gặp mặt đối với bực này công kích, Lữ Đông Lưu đột nhiên tay cầm một thanh Thanh Đồng tán, mãnh liệt mở ra.

Oanh!

Thanh Đồng tán căng ra thời gian, tượng chống lên một đạo màn sáng vàng óng ánh tròn trĩnh, vượt qua ngăn cản trước người đám người Lữ Đông Lưu.

Ở bên trong màn ánh sáng màu vàng, dũng động đều là tối nghĩa rậm rạp phù lục vân văn, vòng ánh sáng bảo vệ hừng hực. Càn Nguyên tán!

Một thanh bí bảo Nguyên Đạo do tu sĩ Nguyên Đạo luyện chế, có thể kháng cự trời gió biển mưa, cũng nhưng hóa giải nhiều loại thế công, phòng thủ phòng thủ kiên cố.

Rất nhiều năm trước, từng có Tiềm Long Kiếm tông Lục Địa Thần Tiên, cầm cái dù kia trong tay, dựng ở biên cương trên chiến trường, thoải mái ngăn lại thập phương mũi tên đuôi lông vũ!

Mà bây giờ, món bảo vật này thì bị Lữ Đông Lưu tế ra, vượt qua ngăn cản tại trước.

Chỉ thấy ——

Ầm ầm!

Từng đạo ngọc phù Nguyên Đạo công kích, giống như pháo hoa ở đó trên màn ánh sáng màu vàng óng nổ tung, làm cho sinh ra lực lượng hủy diệt, chấn động màn ánh sáng màu vàng nổi lên kịch liệt rung động.

Nhưng nhưng thủy chung không cách nào phá bắt đầu màn ánh sáng màu vàng.

Ninh Tự Họa cùng Mộc Hi trong lòng cảm giác nặng nề, cái này Lữ Đông Lưu cả Càn Nguyên tán loại bảo vật này đều đã mang đến, rõ ràng là sớm có chủ mưu.

Lan Sa lông mày cũng hơi nhíu lại, có chút ngoài ý muốn.

"Những ngọc phù nguyên đạo này đều là bảo bối tốt, tại đây loại lãng phí hết xác thực đáng tiếc."

Lữ Đông Lưu thu hồi Càn Nguyên tán, lời nói mang tiếc hận.

Lê Thương khuôn mặt từ thiện, cười ha hả nói: "Người như chết rồi, vậy càng đáng tiếc rồi."

BOANG...!

Liêu Vận Liễu rút ra sau lưng đạo kiếm, gọn gàng mà linh hoạt nói: "Động thủ!"

Thanh âm còn đang vang vọng, nàng bàn chân đạp lên mặt đất, thân ảnh tựa như tia chớp, triều Ninh Tự Họa bạo xông lên mà đi.

Bá!

Đạo kiếm như sương tuyết, sáng sủa huyễn sáng, mang theo ngập trời kiếm khí.

Cơ hồ cùng một thời gian, Lữ Đông Lưu mỉm cười, thân ảnh lóe lên, triều Lan Sa lao đi, tay áo nhẹ nhàng, một quyền đánh ra.

Vị Tiềm Long Kiếm tông Truyền Công các trưởng lão này, một khi động thủ, lại bá đạo như thần ma, rải rác một quyền mà thôi, liền đánh ra một loại thiên băng địa hãm loại uy thế.

Một bên kia, râu tóc bạc trắng Lê Thương tay áo giơ lên, một ngụm màu đen phi nhận lướt trên, quay tít một vòng, triều Mộc Hi chém tới.

Trong chốc lát, ba vị này đến từ Tiềm Long Kiếm tông đại nhân vật, như có ăn ý loại, phân biệt phóng tới đám người Ninh Tự Họa, phối hợp được thiên y vô phùng.

Ầm ầm! !

Đại chiến bộc phát, cơ hồ trước tiên, Ninh Tự Họa, Mộc Hi, Lan Sa đều vận dụng toàn bộ thủ đoạn, căn bản không dám bảo lưu.

Nguyên nhân chính là, thế cục quá gấp gáp nguy hiểm!

Đặt tại tầm thường, bọn hắn cũng không cần thiết loại dốc sức liều mạng liều lĩnh như vậy.

Nhưng bây giờ, bọn hắn làm sao nhìn không ra, Lữ Đông Lưu ba người là ý định kiềm chế bọn hắn, làm cho Vương Đồ cùng Hách Liên Hải đi đối phó Tô Dịch?

Mà hết lần này tới lần khác đấy, Tô Dịch hiện tại đang luyện đan, hắn căn bản không rảnh để chú ý!

Càng hỏng bét chính là, cái nào sợ sẽ là bỏ qua vậy một lò đan dược, nhưng bây giờ Tô Dịch, từ lâu là gần như dầu hết đèn tắt, ở vào suy yếu nhất thời điểm.

Dưới các loại tình huống này, một khi nhường hắn bị tấn công, hậu quả tuyệt đối khó lường!

Cho nên, vô luận là Ninh Tự Họa, hay Mộc Hi, Lan Sa, đều không giữ lại chút nào, trước tiên mà bắt đầu dốc sức liều mạng, ý định toàn lực ngăn cản vậy xấu nhất có thể phát sinh.

Chỉ là. . .

Lữ Đông Lưu bọn hắn lại làm sao đoán không ra đám người Ninh Tự Họa lo lắng?

Ra tay thời gian, đồng dạng không giữ lại chút nào!

Thế cho nên, làm như vậy một trận đại chiến bộc phát, ngay lập tức liền lâm vào trong trạng thái hung hiểm liều mạng nhất!

Mà Tắc Hạ học cung Cung chủ Vương Đồ, Thủy Nguyệt học cung Cung chủ Hách Liên Hải, lại tại chiến đấu vừa bộc phát, liền lập tức triều cách đó không xa Tô Dịch phóng đi.

Vương Đồ tế ra một thanh kiếm dài ba xích, xanh như Bích Hồ chi thủy, phong mang chói mắt như ngày, tay áo nhẹ nhàng, bỗng dưng chém xuống một kiếm.

Phanh! ! !

Tựa như nước lũ màu bạc loại Thiên La thằng, nguyên bản vượt qua ngăn tại phía trước Tô Dịch, tựa như loại bích chướng.

Nhưng bây giờ, lại bị Vương Đồ một kiếm trảm được kịch liệt bốc lên, rất nhanh liền nhịn không được, tượng một con rắn chết loại phi rơi xuống đất.

Mà nhân cơ hội này, một bên kia Hách Liên Hải hét lớn một tiếng, mang theo một thanh chiến mâu màu đỏ, thân ảnh như mũi tên rời cung, phóng tới Tô Dịch.

"Chết!"

Hách Liên Hải mãnh liệt vung màu đỏ chiến mâu, mang theo mâu ảnh màu đỏ đầy trời, xé rách trường không, cái giáo phong nhắm thẳng vào Tô Dịch mà đi.

Cái này một nháy mắt Tô Dịch, vẫn ngồi xếp bằng, giống như không bỏ được buông tha cho vậy một lò đan dược, lại như đối với đây hết thảy đều không hề hay biết loại.

Ở trong mắt Hách Liên Hải, đợi làm thịt cừu non cũng bất quá chỉ như vậy!

Thần sắc hắn thời gian đều không thể ức chế hiện lên một vòng vẻ phấn khởi.

Nhưng lại tại cái này nguy hiểm vạn phần thời khắc, một thân ảnh bỗng dưng vô căn cứ tới.

Keng! ! !

Đinh tai nhức óc tiếng va chạm vang lên.

Vậy kịp thời vọt tới thân ảnh, bị chấn động lảo đảo rút lui, môi khục máu tươi.

Ninh Tự Họa!

Nàng trước phát giác được không đúng, hoàn toàn không để ý bị thương nguy hiểm, trước tiên vọt tới, tại thời khắc mấu chốt này, chặn Hách Liên Hải một kích trí mạng này.

Bất quá, nàng cũng chịu làm tổn thương nghiêm trọng.

Vốn là bị Liêu Vận Liễu một kiếm vạch phá phần lưng, da tróc thịt bong, xuất hiện một đạo sâu đủ thấy xương vết kiếm tàn khốc.

Mà lúc này, bởi vì vội vàng ra tay, cũng là bị Hách Liên Hải một kích này chấn động khí huyết thiếu chút nữa hỗn loạn, đã bị không nhỏ nội thương, một trương thanh trẻ con tuyệt mỹ như vẽ khuôn mặt, đều trở nên tái nhợt.

Nhất là trên lưng nàng, máu tươi như suối giống nhau chảy xuôi hạ xuống.

Nhưng nàng lại giống như không hề hay biết, thần sắc bình tĩnh, ngăn tại trước Tô Dịch, một tay nắm Thanh Diễm Tàn Nguyệt kích, một tay ngự sử Xích Lý phi kiếm.

Nhạt xem sinh tử!

"Ngươi đường đường Thiên Nguyên học cung cung chủ, vì Tô Dịch kẻ này, mà ngay cả tính mạng đều không có ý định đã muốn? Đáng tiếc. . . Ngươi ngăn không được đấy."

Liêu Vận Liễu giống như rất kinh ngạc, chợt lắc đầu.

Lúc nói chuyện, nàng từ lâu vọt tới, một kiếm ngang trời, thế như lôi đình xuất động.

Cùng một thời gian, Vương Đồ cùng Hách Liên Hải cũng là cùng nhau xuất kích, một cái bỉ một cái tàn nhẫn, căn bản cũng không bỏ qua bất cứ cơ hội nào.

Gặp ba vị đại nhân này vật cùng một chỗ giáp công, Ninh Tự Họa hít thở sâu một hơi, trong con ngươi nổi lên điên cuồng loại thần thái, thần sắc càng bình tĩnh.

Nàng giống như làm ra cái nào đó quyết định.

Tại hắn bên trong thân thể, một cỗ phảng phất giống như phủ đầy bụi đã lâu lực lượng một chút tỉnh lại. . .

Nhưng lại tại cái này một nháy mắt, nàng bên tai vang lên một đạo thanh âm nhàn nhạt:

"Đối phó những thứ này bọ chó loại đồ vật, không đáng vận dụng lá bài tẩy của ngươi."

Ninh Tự Họa khẽ giật mình.

Liền ở đó lạnh nhạt thanh âm vang lên đồng thời, nguyên bản khoanh chân ngồi ở hư không Tô Dịch, đột nhiên quay đầu, nhìn lướt qua Liêu Vận Liễu, Vương Đồ, Hách Liên Hải ba người.

Vậy thâm sâu con mắt, giống như sâu không lường được tinh không hắc động, mơ hồ có một đạo kiếm quang vô cùng sắc bén ở trong đó lóe lên liền biến mất.

Oanh!

Liêu Vận Liễu ba người vọt tới thân ảnh run lên, thần hồn đụng phải một cỗ nguy nga như bao la bát ngát như núi cao kiếm ý bổ trúng, trong

môi ngay ngắn hướng phát ra kêu đau một tiếng.

Rồi sau đó, bọn hắn thân ảnh bỗng dưng nhanh lùi lại, từng cái một trong môi trôi máu, sắc mặt hiện lên thống khổ, kinh ngạc, vẻ không thể tin được, lưng đều toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Thần hồn bí thuật!

Vừa rồi vậy một nháy mắt, Tô Dịch vẻn vẹn đầu liếc qua, liền tại trong lúc vô hình lấy thần hồn chi lực, đưa bọn họ thần hồn kích thương!

Như không phải là bọn hắn kịp thời né tránh, thần hồn đều thiếu chút nữa bị triệt để mạt sát!

Mà biến cố bất thình lình này, cũng là làm cho ở đây chính tại kịch liệt chém giết mọi người đều lắp bắp kinh hãi.

"Tình huống như thế nào?"

Lữ Đông Lưu, Lê Thương lông mày đều là nhíu một cái.

"Tô Dịch tựa hồ. . . Đã khôi phục lại rồi hả?"

Mộc Hi, Lan Sa trong con ngươi đều nổi lên vẻ vui mừng, bọn hắn vậy nguyên bản căng thẳng nội tâm, cũng là tại thời khắc này trở nên thoải mái không ít.

Mà lúc này, Ninh Tự Họa lại giống như phát hiện cái gì, nhịn không được bả ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 291: Cánh Tay Định Càn Khôn

Ninh Tự Họa quay đầu lại ngưng mắt nhìn hắn một cái chớp mắt ——

Chỉ thấy Tô Dịch khoanh chân ngồi ở hư không thân ảnh đứng lên.

Theo hắn đứng dậy động tác này, nó trên người nguyên bản khí tức khô kiệt hư nhược, nhất thời nước sông sau cơn mưa tăng vọt, liên tục tăng lên.

Thế như chẻ tre.

Làm thân ảnh kia đứng vững, tu vi nhảy lên mà vào Dưỡng Lô Cảnh tam trọng, nó phổi như lò lớn loại sôi trào, có sắc bén vô cùng Linh quang màu vàng mờ mịt dâng lên.

Kim Hành tính linh đạo quang!

Mà Tô Dịch hắn một thân tinh khí thần, cũng là giờ khắc này ầm ầm sôi trào , khiến cho áo bào xanh trống lay động, toàn thân uy thế cũng biến thành cường thịnh vô cùng.

Ninh Tự Họa hô hấp cứng lại.

Hắn đập vào mặt uy thế, làm cho người ta đều không cách nào tưởng tượng, đây là một cái thiếu niên tông sư tam trọng cảnh có thể có được!

Lúc này Tô Dịch, con mắt màu đen lạnh nhạt, bằng hư nhượt mà đứng, vừa phá cảnh lực lượng tùy ý đường hoàng, làm cho hắn đích thực khí chất, cũng như có một không hai tới kiếm, lăng lệ ác liệt kiêu ngạo đời.

"Phá cảnh! ?"

Cách đó không xa, Liêu Vận Liễu, Vương Đồ, Hách Liên Hải phải sợ hãi vô cùng, sắc mặt biến hóa.

Trước, bọn hắn sở dĩ dám không chút khách khí tiến hành ám sát, ngay tại ở Tô Dịch đang luyện đan, ở vào thời khắc suy yếu nhất.

Nhưng bây giờ, Tô Dịch không hề suy yếu, hơn nữa tu vi cũng bước lên một cái toàn bộ cấp độ mới!

Dù sao, Tô Dịch trước kia những chiến tích tàn khốc bày ở hắn, Liêu Vận Liễu bọn hắn theo quyết định muốn đối phó Tô Dịch thời gian, liền căn bản không có coi Tô Dịch là làm nhân vật tông sư bình thường đối xử.

Dưới mắt, Tô Dịch phá cảnh, không thể nghi ngờ có nghĩa là thế cục thay đổi!

Vèo!

Tô Dịch dò xét tay khẽ vẫy, cao khoảng một trượng Tử Khuyết đỉnh hóa thành lớn nhỏ cỡ nắm tay, rơi vào bàn tay hắn.

Tô Dịch trong tay vuốt vuốt Tử Khuyết đỉnh, ánh mắt liếc nhìn đám người Liêu Vận Liễu, lời nói mang chê cười, "Ta Tô mỗ người nếu như dám ở ấy luyện đan, lại sao có thể có thể không lưu lại một chút chuẩn bị ở sau?"

"Ngươi. . . Sớm dự liệu được chúng ta sẽ đến?"

Liêu Vận Liễu lạnh giọng nói, bọn hắn sắc mặt đều một trận âm tình bất định.

"Không."

Tô Dịch mỉm cười, "Xưa nay đến nay, đối với tu sĩ thiên hạ mà nói, có tứ đại kị, một kị luyện đan không người coi giữ, hai kị luyện khí bị người tính, ba kị bế quan chi địa không cấm trận, bốn kị ngày độ kiếp kẻ thù bên ngoài đến. Ta Tô mỗ người cũng sẽ không đối với chuyện như thế này phạm ngu xuẩn."

Liêu Vận Liễu bọn hắn nhíu mày, tu sĩ tứ đại kị? Bọn hắn hay lần đầu nghe nói. . .

"Nói nhảm cái gì, kẻ này rõ ràng là đang trì hoãn thời gian! Thừa dịp hắn vừa phá cảnh, cảnh giới bất ổn, nhanh chóng ra tay! !"

Xa xa, đang cùng Mộc Hi kịch chiến Lữ Đông Lưu hét to, như lôi đình loại kích động.

Liêu Vận Liễu ba người liếc nhau, đều không chút do dự xuất kích.

BOANG...!

Vương Đồ cầm trong tay ba thước thanh phong, trước tiên xuất kiếm, kiếm ngân vang mênh mông, kiếm khí lưu loát, hiển thị rõ phong lưu tới bao hàm.

Khinh Dương chi ngâm!

Vị này nổi tiếng bên trong Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông Tắc Hạ học cung Cung chủ, không giữ lại chút nào, đem tự mình ẩn giấu sát chiêu thi triển đi ra.

Cùng một thời gian, Hách Liên Hải phát ra rống to một tiếng, giống như sư tử hổ báo, thân ảnh khô gầy của hắn lại một cái trở nên khổng lồ uy mãnh, căng phồng như như là nham thạch cứng rắn da thịt cầm quần áo đều

nứt vỡ, thẳng giống như tinh thiết chất lỏng đổ bê-tông mà thành, khí tức cũng theo đó tăng vọt.

Long Tượng chi lực!

Oanh!

Hách Liên Hải huy động chiến mâu màu đỏ, như Man Thần xuất chinh, bổ ra một quải màu đỏ tươi như thác nước cuồng bạo phong mang.

Mà Liêu Vận Liễu lại thân ảnh vụt qua, ví như một đạo thiểm điện, nhẹ nhàng nhảy lên trong hư không, trong tay hắn như sương tuyết loại sáng ngời đạo kiếm mãnh liệt nâng lên.

Bá!

Một đạo dài mười trượng sáng chói kiếm khí màu bạc vút không dựng lên, chém xuống một cái!

Nghịch Quang nhất kiếm trảm!

Ba vị Tiên Thiên Vũ Tông cảnh đại nhân vật, ở nơi này khắc đều thi triển ra sát chiêu.

"Để cho ta tới."

Mắt thấy Ninh Tự Họa còn muốn chiến đấu, Tô Dịch dò xét tay nắm lấy vai thơm của nàng, đem nàng đặt tại phía sau mình.

Cơ hồ cùng một thời gian ——

Hắn tay trái phất một cái.

Oanh!

Một cỗ vàng óng ánh lực lượng như như kiếm phong lướt đi, có thần diệu đạo vận lưu chuyển trong đó, sáng sủa như ánh bình minh.

Phanh! ! !

Vương Đồ đâm ra "Khinh Dương chi ngâm" hạng gì lăng lệ ác liệt tiêu sái, hết sức sát phạt, có thể đối mặt Tô Dịch cái này phất một cái chi lực, nhưng trong nháy mắt từng khúc nổ tung.

Quang vũ bạo trán ở bên trong, Vương Đồ trong tay hắn ba thước thanh phong đều bị đánh bay, toàn bộ người như gặp phải nhận Viễn Cổ trâu điên xông tới, hung hăng ngược lại bắn đi ra.

Phốc!

Thân ảnh kia còn giữa không trung, đã ho ra một ngụm máu lớn, cuối cùng lăn xuống ngoài mười trượng hơn, bị bị thương nặng.

"Chết!"

Mà đối mặt Hách Liên Hải bổ ra hắn một quải màu đỏ tươi mâu quang, Tô Dịch vươn một cái như là bạch ngọc bàn tay.

Cái vị này bàn tay, thon dài trắng nõn, phía trên mơ hồ lóng lánh kim quang, dường như mỹ ngọc điêu khắc thành. Theo Tô Dịch lật chưởng mà xuống, trong hư không mãnh liệt vang lên tiếng vang ầm ầm, liền phảng phất Thần đầu ôm lấy Viễn Cổ núi lớn nện xuống.

Oanh long long!

Một cái dài đến ba trượng cực lớn chưởng ấn màu vàng, từ trên trời giáng xuống, mãnh liệt đánh xuống.

Tại đây đầu giống như thần linh bàn tay trước mặt, chính là trở nên uy mãnh cao lớn Hách Liên Hải, cũng có vẻ thấp bé gầy yếu.

"Mở cho ta!"

Hách Liên Hải hét lớn một tiếng, huy động chiến mâu màu máu mãnh liệt đâm ra.

Tác động, cái kia đủ để xỏ xuyên qua núi cao lực lượng, lại vẻn vẹn chỉ làm cho chưởng ấn màu vàng run lên, sau đó tiếp tục đè ép xuống.

Ép tới hắn chiến mâu màu đỏ mãnh liệt uốn lượn, cuối cùng không chịu nổi, tại răng rắc nổ đùng ở bên trong, từ trung gian đứt thành hai đoạn!

Hách Liên Hải đồng tử co rút lại, điên cuồng gầm thét, hai chân đạp đất. Như là cự tượng đạp tại mặt đất, mảnh cơ bắp bành trướng căng phồng, thân hình lại lại lần nữa mãnh liệt tăng vọt, da thịt huyết khí như tàn sát bừa bãi Mãng Long loại, sinh ra hung lệ cuồng bạo uy năng.

Nhưng mà, tại Ninh Tự Họa rung động trong ánh mắt ——

Tô Dịch cái kia bàn tay lớn màu vàng óng thì cứ như vậy bình thường đè xuống , mặc cho Hách Liên Hải thế nào cuồng nộ gầm rú, thúc giục bí thuật, đến nỗi thiêu đốt tinh huyết, đều không thể rung chuyển chút nào.

Phanh! !

Cuối cùng, cứng rắn bả Hách Liên Hải đập đập tới mặt đất, theo một trận rặc rặc rặc rặc xương cốt bạo liệt thanh âm truyền ra, hắn trên mặt đất, chỉ còn lại hoàn toàn mơ hồ chịu không nổi huyết nhục, cũng đã phân biệt không xuất ra Hách Liên Hải bộ dáng.

Một vị đưa thân Đại Chu thiên hạ Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông liệt kê đại nhân vật, dương danh tứ hải Thủy Nguyệt học cung Cung chủ, lại bị một chưởng này chụp chết! !

Ninh Tự Họa không khỏi hít vào khí lạnh, đầy mặt rung động.

Phất một cái tay, trọng thương Vương Đồ.

Một cái tát, chụp chết Hách Liên Hải! !

Trước sau cơ hồ tại trong chớp mắt liền phát sinh, nhanh đến mức khó mà tin nổi, có thể tạo thành rung động, lại như gió bão đánh thẳng vào Ninh Tự Họa tâm thần.

Nàng lúc này mới ý thức được, đối với bọn họ mà nói, Tô Dịch tu vi vẻn vẹn nhưng đột phá một tầng nữa.

Có đúng không chính Tô Dịch mà nói, một cái đột phá như vậy, chỉ sợ đã làm cho hắn một thân thực lực sinh ra trước đó chưa từng có lột xác!

Mà lúc này, Liêu Vận Liễu thi triển ra "Nghịch Quang nhất kiếm trảm" đã đánh tới, lửa sém lông mày!

Hắn mười trượng kiếm khí, sáng chói sắc bén đến đem hư không đều cắt ra một cái thẳng tắp khe hở.

Tô Dịch hơi hơi giương mắt, bấm tay vừa gõ.

Hời hợt.

Nhưng này bay bổng chỉ một cái, thẳng giống như Thần đầu trong tay cự chùy hung hăng oanh ra, hắn mười trượng kiếm khí phịch một tiếng, tại trong hư không nổ tung, kiếm khí tán loạn như mưa.

Liêu Vận Liễu sắc mặt đột biến.

Nàng thân ảnh còn giữa không trung, liền mãnh liệt nhéo một cái, hướng về sau mới có nhanh lùi lại, phản ứng cũng không chậm.

"Tới."

Chỉ thấy Tô Dịch lấy tay, cách không một trảo.

Lập tức, ngoài mười trượng hơn Liêu Vận Liễu như bị bàn tay vô hình hung hăng nắm lấy , mặc cho nó giãy giụa, cũng không cách nào giãy giụa.

Cuối cùng tượng đầu không bị khống chế côn trùng loại, bị bắt được trước người Tô Dịch.

"Mạng của nàng, giao cho ngươi tới xử trí."

Tô Dịch một tay lấy Liêu Vận Liễu ném đến trước người Ninh Tự Họa.

Ninh Tự Họa không chút khách khí, huy động Thanh Diễm Tàn Nguyệt kích, chém rụng đầu Liêu Vận Liễu.

Máu tươi phun.

Vị này Tiềm Long kiếm tông ngoại môn Nhị trưởng lão, tại đây loại nuốt hận trong tràng, sắp chết hai mắt trợn tròn xoe, giống như không thể tin được.

"Đa tạ đạo hữu thành toàn ta."

Ninh Tự Họa triều Tô Dịch hé miệng cười cười, thanh trẻ con tuyệt mỹ khuôn mặt như sau cơn mưa nở rộ nụ hoa.

Trước, chính là Liêu Vận Liễu lấy kiếm bổ trúng sống lưng nàng, vẽ hạ một đạo vết kiếm tàn khốc, sâu đủ thấy xương.

Tô Dịch làm như thế, rõ ràng cho thấy chăm sóc cảm thụ của nàng, làm cho nàng tự mình hả giận.

"Khách khí cái gì, về sau không cần lại ghẻ lạnh như vậy."

Tô Dịch nói qua, ánh mắt nhìn về phía xa xa.

Một câu, nhường Ninh Tự Họa run lên trong lòng, ý thức được tự mình vừa rồi hắn phấn đấu quên mình cử động, tựa hồ đã triệt để nhường Tô Dịch nhận đồng chính mình. . .

"Đi!"

Xa xa, đang cùng Mộc Hi kịch liệt chém giết Lữ Đông Lưu hét lớn.

Vương Đồ bị thương, Liêu Vận Liễu cùng Hách Liên Hải đều chết, căn bản không có đánh trả chỗ trống, từng màn máu tanh kia, sớm đã bị Lữ Đông Lưu chứng kiến, kích thích hắn sởn hết cả gai ốc, lưng thẳng bốc lên hơi lạnh, nào còn dám chần chờ?

Oanh!

Hắn tay áo huy động, ví như dốc sức liều mạng loại, một quyền phá vỡ Mộc Hi dây dưa, cùng một thời gian, hắn trong tay trái, mãnh liệt bóp nát một khối ngọc phù.

Phanh!

Một đoàn khói đen đưa thân ảnh bao phủ, trong chốc lát hư không tiêu thất tại chỗ.

Đang cùng Lan Sa chém giết Lê Thương, cũng bắt chước làm theo, bóp nát một khối ngọc phù, thân ảnh tại khói đen bao trùm phía dưới biến mất không thấy gì nữa.

"Độn Hình phù? Vô dụng thôi "

Tô Dịch khẽ lắc đầu.

Trong tay hắn bấm niệm pháp quyết, chỉ thấy "Phạm Thiên Cấm Ma trận" ầm ầm vận chuyển, từng tòa Phật tượng trên phóng xuất ra trùng trùng điệp điệp Phật quang màu vàng nước lũ, đem trong thế giới ngầm này đều bao trùm.

Phanh!

Đông nam phương hướng ba ngoài trăm trượng, một tiếng nổ đùng, Lữ Đông Lưu thân ảnh bị một mảnh kim quang quét trúng, lảo đảo rút lui.

Lữ Đông Lưu hoảng sợ, nghiêm nghị thét dài: "Tô Dịch, ngươi giết ta, chẳng khác nào là ở cùng Tiềm Long kiếm tông khai chiến, hậu quả ngươi thừa gánh nổi sao? !"

Oanh!

Thanh âm còn đang vang vọng, thân ảnh của hắn đã bị lửa Phật màu vàng cuồn cuộn bao trùm, trong chốc lát liền hóa thành đầy trời tro tàn bay lả tả.

Loại uy hiếp này, hiển nhiên căn bản là không có cách nhường Tô Dịch để trong lòng.

Rất nhanh, Lê Thương thân ảnh bị bị bức bách đi ra, cái này râu tóc bạc trắng, mặt mũi hiền lành Tiềm Long kiếm tông ngoại môn đại trưởng lão,

hiện tại lại thương hoảng sợ như khuyển, hoảng sợ kêu to:

"Lão hủ nhận thua! Mong rằng Tô công tử thủ hạ lưu tình, tha ta. . ."

Nói còn chưa dứt lời, đầy trời lửa Phật chiếu nghiêng xuống, đem thiêu làm bụi tẫn.

Mắt thấy từng cảnh tượng ấy, nguyên bản định thừa cơ chạy trốn Vương Đồ nhất thời như tan vỡ loại, tê liệt trên mặt đất, tâm chết như bụi.

Trước, vị Cung chủ Tắc Hạ học cung này phong độ nhẹ nhàng, nói nói cười cười, lấy phù kiếm nguyên đạo màu đen đánh lén Tô Dịch.

Nhưng lúc này, lại thê lương chật vật, chán nản không bằng chó.

"Ta vốn tưởng rằng, phụ thân ngươi Tô Hoằng Lễ cực có thể là cái lão yêu quái bị đoạt xá, có thể hiện tại xem ra, ngươi cái này làm con trai kia vừa mới như là cái lão yêu quái. . ."

Giờ khắc này, Vương Đồ bạc nhược thở dài.

Lời nói này, nhường Ninh Tự Họa bọn họ đều là khẽ giật mình.

Tô Hoằng Lễ cực khả năng bị đoạt xá?

Tô Dịch cũng là nhíu mày, bất quá, lại không có tiến thêm một bước hỏi thăm ý định, thao túng đại trận, đem Vương Đồ trấn giết, tan thành mây khói.

Tô Hoằng Lễ có hay không bị đoạt xá, đều không quan trọng.

Chờ đến Ngọc Kinh Thành, trong lòng bàn tay phai mờ ân cừu là được!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 292: Ban Thưởng Pháp

Một cuộc ám sát kinh tâm động phách, nhường Ninh Tự Họa, Mộc Hi, Lan Sa đều có dốc sức liều mạng chịu chết cũng khó có thể ngăn cản cảm giác.

Mà khi Tô Dịch ra tay, lại lại như loại trò khôi hài nho nhỏ loại, hấp tấp kết thúc!

"Cái này có lẽ mới thật sự là vô địch phong phạm a!"

Ninh Tự Họa bọn hắn nhìn Tô Dịch vậy dài thường thượt thân ảnh thon gầy, trong lòng thản nhiên nghĩ đến.

Phất một cái chi lực, nhưng trọng thương Vương Đồ.

Một chưởng chi uy, càng nhưng đập giết Hách Liên Hải.

Cường đại như Tiềm Long Kiếm tông Liêu Vận Liễu, cũng như như con ruồi bị bắt giữ giam cầm, giãy giụa không được.

Thủ đoạn như vậy, quá đáng sợ?

Liền phảng phất, Tiên Thiên Vũ Tông thế gian này, vô luận là đến từ trong thế tục, còn là đến từ Tiềm Long Kiếm tông thế lực tu hành bực này, từ lâu không đủ tư cách cùng Tô Dịch là địch!

Phạm Thiên Cấm Ma trận trở nên yên ắng.

"Thương thế thế nào?"

Tô Dịch đi về hướng Ninh Tự Họa, nhẹ giọng hỏi thăm.

"Không có việc gì, da thịt tới làm tổn thương mà thôi."

Ninh Tự Họa cười yếu ớt mở miệng.

Lan Sa xuất ra một cái bình ngọc nhỏ, nói: "Ninh tỷ tỷ, Linh Sương Thiên Cơ tán này, chuyên môn trị liệu ngoại thương kia hơn nữa còn sẽ không lưu lại sẹo, ngươi vả lại cởi quần áo ra, ta giúp ngươi bôi lên."

"Ây. . ."

Ninh Tự Họa cũng không biết nhớ tới cái gì, khuôn mặt nhỏ thẹn đỏ mặt.

Lan Sa ngơ ngác một chút, giống như cũng nhớ ra cái gì đó, gương mặt cũng một trận nóng lên, phát nhiệt, hấp tấp nói: "Chúng ta tìm một chỗ không người đi."

Nói qua, cùng Ninh Tự Họa cùng một chỗ quay người ly khai.

"Ta thế hệ tu giả, bị thương cũng không thể tránh được, chính là bôi lên miệng vết thương, phải dùng tới thẹn thùng như vậy sao? Thiệt là."

Mộc Hi lắc đầu bật cười.

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Ngươi đi thu thập chiến lợi phẩm."

Đặt trước kia, Mộc Hi nhất định sẽ rất không thoải mái, hỏi một câu dựa vào cái gì.

Bất quá, đã có lần trước tại Huyết Đồ yêu sơn bị Tô Dịch sai khiến lấy "Nhặt kiếm" kinh lịch về sau, đối mặt sai khiến như vậy, đã là tập mãi thành thói quen.

Đến nỗi, nội tâm của hắn còn có chút tiểu cao hứng, Tô Dịch vượt qua không khách khí, không phải có nghĩa là đem hắn Mộc Hi làm người mình?

Cho nên, hắn vui vẻ đi bận rộn rồi.

Tô Dịch lại khoanh chân cố định, lấy ra Tử Khuyết đỉnh.

Trước luyện đan thời gian, mặc dù gặp quấy nhiễu, nhưng cuối cùng cũng không ra nhiễu loạn lớn, cũng chỉ có không đến hai thành đan dược luyện phế.

Tô Dịch lấy tay vỗ trên Tử Khuyết đỉnh, một viên đan dược lướt đi, quay tròn xoay tròn, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Nhìn kỹ, đan này tròn trĩnh, hiện lên thanh bích sắc, như ngọc sáng long lanh óng ánh, Yên Hà lượn lờ, mặt ngoài có chín cái hơi nhỏ không khiếu, mơ hồ có tiếng long ngâm hổ khiếu từ trong truyền ra, cực kỳ thần dị.

Cửu Khiếu Long Hổ đan!

Đại Hoang Cửu Châu đệ nhất luyện dược Thánh Địa "Đan Thanh tông" nắm giữ "Một trong "Tứ đại Nguyên Đạo linh đan".

Cũng là võ giả bước lên Nguyên Đạo chi lộ thời gian, để mà Trúc Cơ quan trọng linh đan, nổi tiếng thiên hạ.

Rải rác một viên giá trị, liền chống đỡ lên trăm khối tứ phẩm linh thạch!

Hơn nữa tại Đại Hoang Cửu Châu, cơ hồ rất khó mua được.

Bởi vì đan này, luôn luôn bị Đan Thanh tông khống chế, cực ít dẫn ra ngoài.

Ở tiền thế, Tô Dịch cũng là vì nghiên cứu luyện đan chi đạo, tiến về trước Đan Thanh tông bái phỏng, quan sát qua Đan Thanh tông làm cho trân tàng bảy mươi hai bộ đan phương mật quyển.

Cũng cùng Đan Thanh tông tổ sư gia "Dược Hoàng Thư Trường Sinh" tại luyện đan nhất đạo trên luận bàn một cuộc, tự nhiên không có khả năng không biết Cửu Khiếu Long Hổ đan thế nào luyện chế.

"Nếu không phải lần này mượn Phạm Thiên Cấm Ma trận, lấy tu vi của ta bây giờ, xa vô pháp luyện chế ra cái này chờ thứ nhất đợi Nguyên Đạo linh đan. . ."

Tô Dịch cầm lấy một viên Cửu Khiếu Long Hổ đan cẩn thận chu đáo, ánh mắt nổi lên vẻ hài lòng.

Lần này luyện đan, hao phí trên người hắn trân tàng gần tám phần linh tài, cuối cùng gặt hái được bốn mươi tám khối Cửu Khiếu Long Hổ đan.

Tuyệt đối vật vượt qua làm cho trị giá.

Không bao lâu, Ninh Tự Họa, Lan Sa, Mộc Hi lần lượt phản hồi.

Ninh Tự Họa thay đổi một thân sạch sẽ gọn gàng váy, khí sắc hồng nhuận phơn phớt, tinh thần khôi phục không ít.

Mộc Hi lại mang theo một đống chiến lợi phẩm, có linh dược các màu hơn ba mươi chủng, các loại linh thạch hơn ba trăm khối, cũng có một chút tạp nham linh tài, ngọc phù chi vật.

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua, nói: "Tứ giai trở lên linh thạch lưu cho ta, những thứ khác các ngươi phân ra."

Mộc Hi làm theo rồi.

Ninh Tự Họa, Lan Sa cũng không có chối từ cùng khách khí.

Cuối cùng, Tô Dịch đạt được hơn năm mươi khối tứ giai linh thạch, cùng với hai khỏa hiếm có vô cùng ngũ giai linh thạch!

Mộc Hi bọn hắn cũng rất hài lòng, Tô Dịch không nhìn trúng chiến lợi phẩm, đối với bọn họ mà nói, lại giá trị thật lớn.

Ví dụ như một thanh Càn Nguyên tán kia, liền rơi vào trong tay Ninh Tự Họa.

Chia xong chiến lợi phẩm, Tô Dịch xuất ra Tử Khuyết đỉnh, cho một người phân ra mười hai khối Cửu Khiếu Long Hổ đan.

Điều này làm cho Ninh Tự Họa bọn hắn đều được sủng ái mà lo sợ, thậm chí có chút tâm thần bất định.

Không có cách, đan dược này quá trân quý!

Đặt tại Đại Chu cảnh nội này, đừng nói là võ giả tầm thường, sợ là Lục Địa Thần Tiên tới cõng, đều đã điên cuồng, tuyệt đối có thể nói là tuyệt thế của quý!

Mà bây giờ, Tô Dịch lại một lần phần cho mỗi người bọn họ ước chừng mười hai khối nhiều, cái này đã không phải là kinh hỉ, mà là làm kinh sợ.

"Đạo hữu, đan dược này quá quý trọng rồi, chúng ta tất cả lấy một viên lại, những thứ khác. . ."

Ninh Tự Họa vừa muốn từ chối, Tô Dịch liền phất tay cắt ngang nói, " chúng ta nếu như cùng một chỗ hành động, tự nhiên chia đều những bảo vật này, huống chi, chỉ là một chút đan dược mà thôi, căn bản không tính là cái gì."

Thấy vậy, Ninh Tự Họa bọn hắn liếc nhau, lúc này thu hồi đan dược.

"Đây mới gọi là chân chính tài đại khí thô a. . ."

Lan Sa không khỏi âm thầm thổn thức.

So sánh với Cửu Khiếu Long Hổ đan, trên người nàng những bảo vật kia hoàn toàn cũng chưa đủ nhìn rồi.

Tô Dịch đối với lần này Bảo Sát Yêu sơn hành trình cũng có chút thoả mãn.

Thu hoạch lớn nhất có ba cái, hàng phục một giọt Chân Long tinh huyết, luyện chế một lò Cửu Khiếu Long Hổ đan, luyện hóa "Phạm Thiên Cấm Ma trận" !

"Đi thôi, chúng ta rời đi trước nơi đây."

Tô Dịch vươn người đứng dậy.

Lúc này, một đoàn người lần theo đường cũ đi về.

Trước khi đi, Tô Dịch cùng với ban đầu ở Huyết Đồ yêu sơn thời gian đồng dạng, thao túng "Phạm Thiên Cấm Ma trận", một lần hành động bả vậy trong thế giới ngầm triệt để phong ấn.

Tối thiểu trong ba năm, lại không khả năng sẽ có tu sĩ dị giới vượt qua không gian bích chướng kia hàng lâm giới này.

. . .

. . .

Kim Liễu thành.

Trong một ngôi tửu lâu.

Mới từ ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn phản hồi đám người Tô Dịch, đã muốn một bàn phong phú rượu và thức ăn, vừa ăn vừa nói chuyện.

Ăn uống no đủ, Tô Dịch xuất ra một khối chỗ trống ngọc phù, lấy Thần Niệm là đầu bút lông, ở trong đó tuyên khắc xuống một môn bí quyết.

Hôm nay, hắn đã có được "Thần Niệm", muốn tại một khối ngọc phù trong lưu lại bí quyết, cũng là khồng hề tốn sức.

Không bao lâu, hắn đem ngọc phù đưa cho Ninh Tự Họa, nói: "Ninh đạo hữu, trong này là một môn bí thuật tu luyện thần hồn, tên gọi 'Tiểu Thiên Cơ Dẫn " tuy nói không nổi thật lợi hại, nhưng đối với ngươi về sau phá cảnh mà vào Nguyên Đạo chi lộ thời gian, làm có thể tạo được một chút trợ giúp."

Ninh Tự Họa ngẩn ngơ, vô thức nói: "Đạo hữu. . . Hẳn là nhìn ra ta hiện nay đang gặp tu hành bình cảnh rồi hả?"

Tô Dịch nhẹ gật đầu: "Đại khái có thể nhìn ra một hai."

Tại chín tầng bảo tháp phía dưới trong thế giới ngầm thời gian, Tô Dịch liền phát giác được, Ninh Tự Họa thần hồn cực kỳ linh mẫn cường đại, vả lại bên trong thân thể phong ấn có một cỗ tối nghĩa lực lượng thần bí.

Hơn nữa cùng một chỗ sánh vai chiến đấu, làm cho Tô Dịch rất rõ ràng, Ninh Tự Họa gặp một cái bình cảnh cực kỳ phiền toái.

Bình cảnh này liền cùng hắn thần hồn có quan hệ.

"Đa tạ đạo hữu ban thưởng pháp!"

Hít thở sâu một hơi, Ninh Tự Họa trịnh trọng tiếp nhận vậy khối ngọc phù.

Làm cảm thấy được ngọc phù trong vậy "Tiểu Thiên Cơ Dẫn" Diệu Pháp huyền bí, nàng toàn bộ người ngây người, nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, hết sức nhỏ trắng nõn đầu ngón tay đều khẽ run lên.

Lấy nhãn lực của nàng, tự nhiên thoáng cái đoán được, cái này một môn cấp cao nhất thần hồn rèn luyện chi thuật!

Căn bản cũng không tượng Tô Dịch theo như lời bình thường như vậy!

"Đạo hữu, ta. . ."

Rất lâu, Ninh Tự Họa hít thở sâu một hơi, vừa muốn nói gì, Tô Dịch liền cười cắt ngang, "Nếu như cảm tạ, liền không cần phải nói."

Ninh Tự Họa ách một tiếng, liền thống khoái nói: "Tốt!"

Tô Dịch suy nghĩ một chút, lại đang một cái ngọc phù trong tuyên khắc một môn tu hành pháp quyết, đưa cho Mộc Hi, nói:

"Khối lân huyết ngọc bội kia lực lượng, cho ngươi trúc xuống cực kỳ vững chắc tu hành căn cơ, nhất là khí lực lực lượng, rèn luyện rất không tầm thường, nhưng ngươi nắm giữ pháp môn tu luyện lại quá mức bình thường, cái này ảnh hưởng cực lớn tiến cảnh tu vi của ngươi."

"Cái này một môn tên gọi 'Động U Huyền Dương kinh' pháp môn, truyền thừa từ Đạo Môn, đối với ngươi rèn luyện khí lực cùng luyện hóa Chân Linh chi huyết lực lượng có thật lớn giúp ích, ngươi vả lại nhận lấy."

Mộc Hi nguyên vốn là có chút hâm mộ Ninh Tự Họa, thấy vậy, lập tức khó có thể tin nói: "Còn. . . Còn có ta hay sao?"

"Không muốn?" Tô Dịch hỏi.

Mộc Hi điện giật giống nhau cả vội vàng hai tay nhận lấy, mặt mày hớn hở nói: "Ta làm sao bỏ qua bực này thiên đại tạo hóa nữa!"

Hắn cực hưng phấn, khó nén vui sướng.

Mà thấy vậy, Lan Sa nhịn không được nói: "Tô công tử, ta đây?"

"Ngươi?"

Tô Dịch thuận miệng nói, " ngươi không thiếu bất luận cái gì pháp môn, thiếu chính là ma luyện tâm cảnh, lúc nào có thể vứt bỏ ỷ lại ngoại vật thói quen, tiến cảnh tu vi tự nhưng đột nhiên tăng mạnh."

Lan Sa lập tức buồn rầu, bỉu môi nói: "Thật là khó a. . . Ta nếu không muốn những bảo vật kia, trong nhà những trưởng bối kia chắc chắn sẽ không đã đáp ứng!"

Mọi người: ". . ."

Vừa rỗi rãnh trò chuyện chỉ chốc lát, Tô Dịch quyết định lên đường ly khai.

"Chúng ta chính là ở đây phân biệt a."

Một đoàn người đi ra quán rượu, Tô Dịch mở miệng nói.

Qua Bảo Sát Yêu sơn, liền vào nhập Bạch Châu cảnh nội, qua Bạch Châu chính là Đại Chu Hoàng đô Ngọc Kinh Thành.

"Đạo hữu thật sự muốn một mình tiến về trước?"

Ninh Tự Họa nhịn không được hỏi.

Trước, nàng cùng Mộc Hi liền biểu hiện muốn cùng Tô Dịch cùng một chỗ đồng hành, nhưng lại bị Tô Dịch cự tuyệt.

"Tô gia cùng ta ở giữa ân oán, tự nhiên từ ta tự mình tới giải quyết."

Tô Dịch nói qua, phất tay nói, " cáo từ."

Nói qua, phiêu nhiên mà đi.

Lan Sa ngẩn ngơ: "Hắn. . . Hắn cũng đi quá dứt khoát lưu loát rồi a?"

"Tô đạo hữu vốn chính là như vậy tính tình, "

Ninh Tự Họa nhìn Tô Dịch vậy càng lúc càng xa dài thường thượt thân ảnh, nhẹ giọng nói, " chúng ta cũng đi thôi."

Vô luận là nàng, hay Mộc Hi đều hiểu rõ, đã trải qua Bảo Sát Yêu Sơn này chuyến đi, Tô Dịch chân chính coi bọn họ là làm người một nhà.

Bằng không, sẽ không phân biệt tặng bọn hắn một môn Diệu Pháp.

Cần biết, đối với tu hành giả mà nói, tặng cho truyền thừa, còn có lấy không đồng dạng như vậy ý nghĩa cùng sức nặng!

Sau một ngày.

Buổi sáng mùng chín tháng tư.

Bạch Châu cảnh nội, bên cạnh một cái quan đạo rộng rãi, mở lấy một cái quán trà đơn sơ, để cho gấp rút lên đường người nghỉ ngơi cùng ẩm thực.

Tô Dịch tùy ý ngồi ở trên một trương ghế đẩu cũ nát, từng miếng từng miếng nhếch quán trà lão bản sáng sớm vừa vặn mạnh mẽ ngắt lấy dã trà.

"Đại ca ca, muốn ăn táo sao?"

Một cái đâm lấy bím tóc sừng dê mới năm sáu tuổi tiểu cô nương lại gần, âm thanh hơi thở như trẻ đang bú mở miệng, nàng mở ra trắng nõn bàn tay nhỏ bé, lộ ra một viên Thanh táo.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 293: Nghi Ngờ Là Cố Nhân Đến

Chỗ quán trà này nằm ở một bên quan đạo vắng vẻ.

Lúc này ở trong quán trà uống trà nghỉ ngơi kia ngoại trừ Tô Dịch, còn có hơn mười người, trẻ có già có, tán lạc tại không ngồi cùng bàn ghế dựa trước.

Trước mặt tiểu cô nương này, tết tóc bím tóc sừng dê, phấn điêu ngọc trác, rất là đáng yêu, cực nhận người ưa thích.

Tô Dịch lườm tiểu cô nương cùng trong tay nàng táo xanh một cái, liền tự mình uống trà, nói: "Đi một bên."

Thái độ lãnh đạm, lời nói không chút khách khí.

Tiểu cô nương ngây ngốc một chút, rõ ràng vội vàng không kịp chuẩn bị, chợt, nàng ủy khuất mong mong nói: "Đại ca ca, ta mời ngươi ăn đồ vật, ngươi thế nào hung ta?"

Tô Dịch hơi nhíu mày, giống như có chút không vui.

Lúc này thời điểm, một gã phu nhân trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp hấp tấp tới, ôm lấy tiểu cô nương, thấp giọng khiển trách một câu: "Nha đầu, đừng càn quấy!"

Nói qua, ngẩng đầu triều Tô Dịch áy náy cười cười, nói: "Tiểu hài tử không hiểu chuyện, công tử chớ trách."

Tô Dịch thần sắc lãnh đạm, không có lên tiếng.

Phu nhân xinh đẹp dáng tươi cười có chút nhỏ đình trệ, chợt liền dẫn tiểu cô nương quay người ly khai, ngồi ở cách đó không xa cái bàn trước.

Chỗ đó còn ngồi một cái thanh niên áo bào xám ốm yếu, một cái lão giả trên mặt nếp nhăn giăng đầy, lưng còng xuống vải bào.

Thanh niên áo bào xám yên lặng uống trà, giống như cũng không quan tâm sự tình khác.

Lão giả vải bào chứng kiến phu nhân xinh đẹp mang theo tiểu cô nương trở về, lông mày không khỏi hơi nhíu nhăn.

Hắn đột nhiên đứng dậy, trực tiếp đi tới trước bàn Tô Dịch, châm chước nói: "Công tử cái này ý định tiến về trước Bạch Châu thành?"

Giống như Cổn Châu Thành, Bạch Châu thành cũng là Bạch Châu thủ phủ, từ nơi đây xuất phát, không xuất ra trăm dặm chi địa lại đến.

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua quán trà những người khác, lúc này nhìn về phía đối diện lão giả vải bào, nghiêm túc nói: "Ta đối với các ngươi coi giữ ở chỗ này muốn làm cái gì không có hứng thú, các ngươi tốt nhất cũng đừng đến phiền ta."

Nói qua, liền thu hồi ánh mắt, tự mình xuất ra một cây linh sâm trắng sáng như tuyết bắt đầu ăn.

Khoan hãy nói, linh dược bực này vị rất tốt, trong veo ngon miệng giòn, nhường Tô Dịch nguyên vốn cả chút đói bụng đói lập tức đã nhận được một chút an ủi.

Lão giả vải bào nheo mắt, tiểu tử này cái này bả tứ phẩm Tuyết Tử linh sâm làm củ cải trắng gặm? !

Lại nghĩ tới Tô Dịch lời nói mới rồi, thần sắc hắn đã có chút ngưng trọng lên, ý thức được thiếu niên áo bào xanh này làm không đơn giản.

Trầm mặc một lát, lão giả vải bào đứng dậy, hơi hơi chắp tay chào: "Làm phiền."

Quay người ly khai.

Chứng kiến lão giả vải bào phản hồi, thanh niên áo bào xám ốm yếu đột nhiên lắc đầu, nói: "Thật là sống càng lão, lá gan càng nhỏ."

Lão giả vải bào nhíu mày, hạ giọng nói: "Cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, thời điểm bực này, tốt nhất chớ có phức tạp."

Thanh niên áo bào xám cười cười, nói: "Không tra rõ ràng chi tiết thiếu niên kia, trong lòng ngươi an tâm sao?"

Nói qua, hắn tằng hắng một cái, thản nhiên đứng dậy, ánh mắt ngắm nhìn bốn phía, thoải mái nói:

"Các vị ở tại đây bằng hữu, chúng ta nói trắng ra, chúng ta một đoàn người là phụng mệnh mà đến, chờ đợi ở đây một cái đối thủ, nếu là có thể, kính xin sớm đi ly khai!"

Trong quán trà, không ít người biến sắc, dồn dập đứng dậy, thương hoảng sợ rời đi.

Ngay cả quán trà lão bản cũng toàn thân khẽ run rẩy, người quay đầu liền đi, căn bản không mang theo lưu lại đấy.

Rất nhanh, trong quán trà này cũng chỉ còn lại có Tô Dịch, thanh niên áo bào xám một đoàn người, cùng với cách đó không xa lẻ loi trơ trọi ngồi một cái đầu mang mũ rộng vành nam tử.

Thanh niên áo bào xám nhìn nhìn nam tử mũ rộng vành kia, như có chút ngoài ý muốn, nói khẽ: "Nhìn thấy không, có vấn đề người cũng không chỉ có một."

Lão giả vải bào, phu nhân xinh đẹp cùng tiểu cô nương đều đem ánh mắt nhìn về phía nam tử mũ rộng vành, thần sắc khác nhau.

Nam tử mũ rộng vành một thân vải thô áo gai, thân ảnh thon gầy, đưa lưng về phía mọi người ngồi, giống như không hề hay biết sự hiện hữu của hắn, đã khiến cho rất nhiều ánh mắt lưu ý.

Lúc này thời điểm, xa xa trên quan đạo lái tới một chiếc xe ngựa.

Đánh xe chính là trung niên thân ảnh thô chắc, râu tóc qua quýt uy mãnh, màu da ngăm đen, con mắt như điện.

Làm xa xa chứng kiến quán trà mọi người, trung niên uy mãnh mãnh liệt ghìm chặt dây cương, nhường xe ngựa dừng lại.

Mà cơ hồ cùng một thời gian ——

Lão giả vải bào, thanh niên áo bào xám, phu nhân xinh đẹp cùng tiểu cô nương bím tóc sừng dê đều ngay ngắn hướng đứng dậy, trên người có khí tức cường đại bắt đầu khởi động.

Làm người ta giật mình chính là, trên người tiểu cô nương bím tóc sừng dê năm sáu tuổi, khí tức lại không kém gì những người khác, trên khuôn mặt nhỏ nhắn thiên chân vô tà kia, che kín loại sát cơ khát máu.

Bầu không khí đột nhiên áp lực xuống.

"Tạ Viễn Sơn, ngươi trốn không thoát đâu, phương này tròn ba mươi dặm chi địa, ngoại trừ bốn người chúng ta, còn có bảy cái cứ điểm, từng cứ điểm đều đóng giữ có đủ để thoải mái bắt giữ lực lượng của ngươi, vô luận ngươi chạy trốn hướng phương hướng nào, đều là chỉ còn đường chết!"

Lão giả vải bào mở miệng, hắn còng xuống thân ảnh bỗng dưng thẳng tắp, con mắt đục ngầu trở nên sắc bén như kiếm, toàn thân tỏ khắp ra thuộc về tông sư tứ trọng cảnh uy thế.

Cùng trước tưởng như hai người!

Thanh niên áo bào xám cười mỉm mở miệng: "Ngồi trên xe ngựa kia, phải là tiểu thư nhà ngươi a."

Trước hắn, ốm yếu kia nhưng bây giờ toàn thân lại tản mát ra khí tức âm lãnh khiếp người, dáng tươi cười lạnh lùng nghiêm nghị.

"Nói nhảm cái gì, vì cái gì không sớm chút động thủ đây?"

Tiểu cô nương bím tóc sừng dê vẻ mặt không kiên nhẫn, quát tháo thanh niên áo bào xám cùng lão giả vải bào hai người, nàng thanh âm đều trở nên khàn khàn sắc nhọn lên.

"Cũng tốt."

Thanh niên áo bào xám thu lại mặt cười, keng một tiếng, rút ra một thanh trường kiếm, mũi kiếm như tuyết, dưới ánh nắng mặt trời nổi lên hàn mang chói mắt.

Tô Dịch thấy vậy, thần sắc như thường, tự mình uống trà, ăn nhân sâm, ý định nhét đầy cái bao tử liền rời đi.

Nhưng ra ngoài ý định, nhưng vào lúc này, nam tử mũ rộng vành ngồi đưa lưng về phía mọi người kia, lại đột nhiên đứng dậy, triều xa xa trung niên khống chế xe ngựa mở miệng nói:

"Lão Tạ, ngươi đi trước."

Nói qua, hắn xoay người, một đôi con mắt nhìn về phía thanh niên áo bào xám nam tử một đoàn người, mỉm cười, lộ ra một ngụm hàm răng chỉnh tề trắng như tuyết, nói: "Đối thủ của các ngươi. . . Là ta."

Oanh!

Cái kia thon gầy trên thân khí cơ nổ vang, quần áo bay phất phới, trên đầu mũ rộng vành đều bị một thân khí tức trùng kích nổ tung, chia năm xẻ bảy, lộ ra một trương cương nghị gầy gương mặt.

Mà trong tay hắn, lại nhiều ra một thanh Linh đao hẹp dài sáng như tuyết, uy thế lăng lệ ác liệt mạnh mẽ, nhường phụ cận hư không đều phát ra ông ông minh hưởng.

"Bùi Vân Độ! Sao là ngươi. . ."

Thanh niên áo bào xám đồng tử ngưng tụ.

Bên cạnh hắn đám người lão giả vải bào, cũng đều ngay ngắn hướng biến sắc, giống như không thể tin được.

Bùi Vân Độ!

Bạch Châu cảnh nội đủ bài danh năm vị trí đầu uy tín lâu năm Vũ Tông ngũ trọng nhân vật, một thân đao đạo tạo nghệ đạt tới đỉnh cao, chỉ thiếu chút nữa, lại bước vào Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới.

"Bùi đại nhân, chuyện lần này liên lụy thật lớn, người tại đây loại chộn rộn tiến đến, không sợ về sau bị thanh toán?"

Lão giả vải bào trên mặt lộ ra thật sâu vẻ kiêng dè.

"Ta như sợ, liền sẽ không tới."

Bùi Vân Độ lạnh nhạt mở miệng, "Lão Tạ, ngươi cho dù ly khai là được, ta ngược lại muốn xem xem, bọn hắn ai ngờ trước chịu chết."

"Đa tạ Bùi đại nhân!"

Nam tử uy mãnh khống chế xe ngựa Tạ Viễn Sơn nghiêm nghị ôm quyền.

Lúc này thời điểm, Tô Dịch lại lấy ra một viên Xích Ngọc Chu quả lớn chừng quả đấm bắt đầu ăn, dáng vẻ nhàn nhã, giống như hồn không cảm giác được trong tràng vậy xơ xác tiêu điều áp lực bầu không khí.

Mà tất cả mọi người chú ý tới một màn này dị thường, nhưng vô luận là thanh niên áo bào xám bọn hắn, hay cách đó không xa Bùi Vân Độ, tuy nhiên cũng không tâm tư để ý tới những thứ này.

Bọn hắn giằng co với nhau, giương cung bạt kiếm.

Nhưng lại tại vậy Tạ Viễn Sơn ý định khống chế xe ngựa lúc rời đi, xa xa một mảnh đồi núi lên, đột nhiên cực nhanh lướt đến một thân ảnh.

"Ta còn làm người nào khẩu khí lớn như vậy, nguyên lai là ngươi cái lão nhân này!"

Nếu như như tiếng sấm thanh âm còn ở trong thiên địa quanh quẩn, một thân ảnh kia đã tựa như tia chớp, chợt ngươi đi tới trên quan đạo cách quán trà đó không xa.

Đây là người nga quan đánh bạc mang, tay áo nhẹ nhàng nam tử, tóc dài bàn búi tóc, mặt như ngọc, eo khoá một thanh bảo châu làm đẹp vỏ kiếm.

Chứng kiến nam tử này, thanh niên áo bào xám bọn hắn nhất thời thở phào loại, ngay ngắn hướng chào nói: "Bái kiến Ôn đại nhân!"

Ôn Thanh Cừ!

Bạch Châu thành đất đệ nhất đại bang bang chủ Thanh Hồ bang, một vị đại nhân vật danh chấn Bạch Châu thành tông sư ngũ trọng cảnh.

Bùi Vân Độ nhăn mày lại.

Xa xa khống chế xe ngựa Tạ Viễn Sơn, sắc mặt trở nên âm trầm xuống.

"Ta để đối phó Bùi Vân Độ lão nhân, các ngươi đi thu thập Tạ Viễn Sơn, nhớ kỹ, không thể xúc phạm tới vị đại tiểu thư trong xe ngựa."

Ôn Thanh Cừ thản nhiên mở miệng.

Mọi người đều nhẹ gật đầu.

Mắt thấy đại chiến hết sức căng thẳng.

"Cái này?"

Ôn Thanh Cừ ánh mắt đột nhiên thoáng nhìn Tô Dịch, không khỏi khẽ giật mình.

Hắn đến đây thời gian, đầu đem tâm thần tập trung trên người Bùi Vân Độ, lúc này thời điểm mới phát hiện, trong quán trà này còn ngồi một cái thiếu niên áo bào xanh, vả lại tự mình uống trà, dáng vẻ nhàn nhã, có vẻ rất là đáng chú ý.

"Một cái đi ngang qua đấy."

Thanh niên áo bào xám chần chừ một chút, rồi mới lên tiếng.

Hắn cũng không xác định thiếu niên áo bào xanh này đến tột cùng là lai lịch gì.

Lúc này thời điểm, Tô Dịch đã ăn uống no đủ, đứng lên nói: "Hắn nói không sai, ta đích xác là đi ngang qua nơi đây, cũng không ý chộn rộn tiến đến, chờ ta đã đi ra, các ngươi đánh thống khoái là được."

Nói qua, chắp tay tại lưng, thản nhiên cất bước triều xa xa bước đi.

Phân tranh như vậy, hắn đều chẳng muốn đi đang xem cuộc chiến.

Chính kinh là gấp rút lên đường quan trọng hơn, đợi đến Bạch Châu thành, trước tìm khách sạn tốt nhất thống thống khoái khoái ngủ một giấc, sau đó lại ăn một bữa tốt, như hứng thú tới, liền đi trong thành đi dạo một vòng, như không có hứng thú, cứ tiếp tục gấp rút lên đường.

Mắt thấy Tô Dịch người không việc gì giống nhau tự mình ly khai, thanh niên áo bào xám bọn hắn đều ngơ ngác một chút.

Đều thế cục bực này rồi, đổi lại người bình thường, sợ là sớm bị dọa được e sợ cho tránh không kịp, nhưng thiếu niên này rõ ràng có thể bình tĩnh thành như vậy. . .

Ôn Thanh Cừ nhăn mày lại, cũng có chút nhìn không thấu.

Nhưng cuối cùng, hắn cố nén muốn giữ Tô Dịch lại kích thích, không có lên tiếng.

Đối phương nếu như phải ly khai, vậy liền rời đi là được, tỉnh ngộ phức tạp.

Bùi Vân Độ giữ im lặng, hắn cũng có chút kinh ngạc thiếu niên áo bào xanh này gan phách cùng trấn định, nhưng bái kiến hắn ly khai, cũng tịnh không ngăn cản.

Trên xe ngựa, thân ảnh uy mãnh Tạ Viễn Sơn đồng dạng kinh nghi bất định, lúc mới đầu, hắn còn tưởng là Tô Dịch là Ôn Thanh Cừ bên kia giúp đỡ.

Nhưng bây giờ hắn mới mãnh liệt ý thức được, tựa hồ tịnh không phải như vậy.

Một màn này thật sự rất cổ quái rồi, tựa như áp lực căng thẳng trong bức họa, đột nhiên nhiều ra một cái biến số hoàn toàn xa lạ.

Trong lúc nhất thời, đây đối với trì song phương đều không có lập tức động thủ, tựa hồ cũng đang chờ xem, Tô Dịch cái này khách qua đường đã hay không chân chính ly khai.

Tô Dịch tự nhiên sẽ không để ý những thứ này.

Nhưng lại tại thân ảnh của hắn đi qua một chiếc xe ngựa kia, triều xa xa bước đi thời gian, thùng xe cửa sổ duy lại nhấc lên một góc.

Rồi sau đó, một đạo hơi giật mình kích động thanh âm vang lên:

"Tô. . . Tô tiên sinh?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 294: Nguyên Do

Nương theo thanh âm màn cửa sổ bị hoàn toàn xốc lên, lộ ra một trương khuôn mặt đẹp thanh tươi kiều mỹ, như mực đuôi lông mày thời gian, đều là kinh hỉ cùng vẻ không thể tin được.

Tô Dịch dừng lại, quay đầu nhìn lại, cũng không khỏi kinh ngạc: "Sao là ngươi?"

Nữ tử trên xe ngựa, đúng là Tiêu Tử Cận, phong hào Linh Dao quận chúa.

Ban đầu ở Vân Hà quận Quảng Lăng thành bên ngoài Đại Thương giang tới bờ, Tử Cận cùng hắn gia gia Tiêu Thiên Khuyết cùng một chỗ, gặp gỡ bất ngờ đang tu luyện Tùng Hạc Đoán Thể Thuật Tô Dịch.

Cũng là lần kia, Tô Dịch giúp đỡ Tiêu Thiên Khuyết hóa giải trên người thi độc, tịnh tại về sau, giúp đỡ Tiêu Thiên Khuyết tu sửa tông tộc tổ truyền công pháp "Kim Lan quyết" .

Tô Dịch lại không nghĩ rằng, xa cách sau mấy tháng, sẽ ở trên quan đạo vắng vẻ đi thông Bạch Châu thành này, nhìn thấy đối phương.

Hơn nữa, đối phương tựa hồ còn sa vào đến trong một cuộc chặn giết.

"Cũng đúng, Lan Lăng Tiêu thị liền chiếm giữ tại Bạch Châu cảnh nội, nàng xuất hiện ở ấy cũng tịnh không kỳ quái. . ."

Rất nhanh, Tô Dịch liền hiểu được.

"Tô tiên sinh, ta cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng phải ngươi."

Tử Cận trên mặt trứng ngỗng tinh tế tỉ mỉ trắng nõn, đều là vui sướng.

Mà khi nàng ánh mắt lơ đãng chứng kiến phụ cận quán trà xa xa cục diện giằng co giương cung bạt kiếm kia, ngọc dung nhất thời biến đổi, thúc giục nói:

"Tô tiên sinh đi mau, chờ sau này có cơ hội, ta lại đi tìm ngài ôn chuyện!"

Nguyên bản cố nhân gặp lại, vốn nên vui mừng mà đợi.

Nhưng lúc này thế cục, lại làm cho Tử Cận trong lòng trầm trọng vô cùng lo lắng, không thể không cân nhắc Tô Dịch an nguy, e sợ cho đem hắn cũng dính líu vào.

"Vì sao phải chờ sau này?"

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua xa xa những người kia, nhàn nhạt nói, " một chút gà đất chó sành mà thôi, còn vô pháp ảnh hưởng chúng ta ôn chuyện."

Tử Cận ngẩn ngơ.

Nam tử uy mãnh khống chế xe ngựa Tạ Viễn Sơn cũng sửng sốt, thiếu niên áo bào xanh này xem ra trẻ tuổi, nhưng chưa từng nghĩ, khẩu khí lại lớn như vậy.

Hắn âm thầm thở dài, trầm giọng nói: "Công tử không rõ ràng lắm tình trạng, nhất nghe tốt tiểu thư, chớ có chộn rộn tiến đến, kính xin nhanh chóng rời đi, để tránh đưa tới họa sát thân."

Trong mắt hắn, đã coi Tô Dịch là làm một cái không rõ thế sự hung hiểm công tử ca rồi.

"Đúng, Tô tiên sinh hay mau chóng rời đi a, về sau. . . Về sau luôn luôn gặp nhau thời điểm."

Tử Cận cũng liền vội mở miệng, hai đầu lông mày đều là ưu sầu.

Nàng sớm nghe nói, Tô Dịch tại Vân Hà Quận thành xông ra uy danh to như vậy, có được kiếm giết tông sư chi lực, cường đại như quận trưởng Tần Văn Uyên, cũng là chết ở trong tay hắn.

Nhưng bây giờ không giống nhau, những thứ kia đối thủ, nhưng không có chỗ nào mà không phải là thành danh nhiều năm đại tông sư, tại Bạch Châu cảnh nội cực kỳ nổi danh!

Xa xa, Ôn Thanh Cừ hừ lạnh mở miệng: "Hiện tại còn muốn đi, cửa nhỏ đều không có!"

Tô Dịch cùng Tử Cận nói chuyện từng màn, đều bị hắn thu hết vào mắt, hiện tại lại nhìn về phía Tô Dịch thời gian, hắn và ánh mắt đã mang theo lành lạnh sát cơ.

"Tiểu tử này, quả nhiên có vấn đề!"

Thanh niên áo bào xám sắc mặt âm trầm.

Bên cạnh hắn lão giả vải bào, phu nhân xinh đẹp cùng tiểu cô nương bím tóc sừng dê, cũng đều sát cơ quanh quẩn.

Vừa rồi, bọn hắn lại thiếu chút nữa đều bị gạt!

Bùi Vân Độ nhíu nhíu mày, trầm giọng hét lớn: "Lão Tạ, mau dẫn tiểu thư nhà ngươi cùng tiểu tử kia ly khai! Không thể lại chần chờ!"

"Động thủ!"

Ôn Thanh Cừ lạnh lùng mở miệng, keng một tiếng, rút ra bên hông linh kiếm, trước tiên triều Bùi Vân Độ đánh tới.

Kiếm khí như cầu vồng, cực kỳ khiếp người.

Đại chiến bộc phát.

Đám người thanh niên áo bào xám, lại thân ảnh lóe lên, triều nơi xa xe ngựa phóng đi.

"Tiểu thư, ngươi cùng vị công tử này đi trước, nhanh!"

Tạ Viễn Sơn cắn răng một cái, xông lên xuống xe ngựa, thân ảnh vượt qua ngăn tại vậy, phóng xuất ra thuộc về tông sư tam trọng cảnh tu vi.

"Có ta Tô mỗ người ở đây, không cần từ ngươi tới chịu chết mà chiến?"

Nhìn Tạ Viễn Sơn vậy thấy chết không sờn bộ dáng, Tô Dịch không khỏi than nhẹ, giương tay vồ một cái, giống như xách con gà con, mang thô chắc uy mãnh nam nhân xách đến một bên.

Tạ Viễn Sơn mãnh liệt ngẩn ngơ.

Từ đầu đến cuối, hắn lại cũng không có kịp phản ứng. . .

Mà lúc này, thanh niên áo bào xám đã trước tiên đánh tới.

Oanh!

Hai tay của hắn đều nắm lấy một thanh Thanh Đồng giản, thân ảnh như điện, khí thế hung hãn, nghênh đón không bổ đập mà đến, một đôi Thanh Đồng giản mang theo ánh sáng chói mắt.

"Cẩn thận! !"

Vừa đi xuống xe ngựa Tử Cận khuôn mặt đột biến, la thất thanh.

Tô Dịch lại không biết nên khóc hay cười, cái này vội vàng hấp tấp kia làm đến giống như rất nguy hiểm giống nhau.

"Chết!"

Thanh niên áo bào xám con mắt nổi lên một tia dữ tợn, đã bạo sát tới.

Chỉ thấy ——

Tô Dịch tay áo bay bổng vung lên.

Oanh!

Ba thước hư không bên ngoài.

Thanh niên áo bào xám thân thể nổ tung, chia năm xẻ bảy, hắn hai tay đánh xuống một đôi Thanh Đồng giản đều bị nghiền là mảnh vỡ, bắn tung toé bắn ra bốn phía.

Phẩy tay áo một cái mà thôi, uy năng của cái kia lại thẳng giống như thần sơn trời giáng, nhường thanh niên áo bào xám bực này tông sư nhân vật đều bị oanh được nát vụn, huyết nhục văng tung tóe.

Vậy đáng sợ một màn, nhường cùng một thời gian đánh tới lão giả vải bào và ba người ngay ngắn hướng biến sắc.

Nhưng bọn hắn đã đâm lao phải theo lao, không kịp né tránh, bằng không nhất định sẽ lộ ra chí mạng kẽ hở.

"Chết! !"

Lão giả vải bào cắn răng một cái, trong tay một thanh dao găm hung hăng đâm tới.

Cơ hồ cùng một thời gian, phu nhân xinh đẹp từ một bên giáp công, nàng bảo vật cực đặc biệt, chính là chín đoạn roi thép, đi theo lấy cổ tay rung lên vừa bổ, roi thép nổ đùng, mang theo đáng sợ cương phong hung hăng nện xuống, không khí đều bị nện đến nổ đùng tiếng rít.

Tô Dịch thần sắc bình thản, co ngón tay bắn liền.

Hai đạo kiếm khí vàng óng ánh vút không dựng lên, ngang trời lóe lên.

Phốc!

Lão giả vải bào thân ảnh bị xé ra, máu tươi như thác nước trút xuống, dao gâm trong tay loảng xoảng một tiếng đập xuống trên đất.

Phốc!

Mà phu nhân xinh đẹp kia lại tính cả trong tay nàng chín đoạn roi thép cùng một chỗ, bị chặn ngang chặt đứt, trong môi phát ra kêu thê lương thảm thiết, im bặt mà dừng.

Trong nháy mắt mà thôi, hai vị tông sư nhân vật giống như như con ruồi bị mạt sát!

Vậy gọn gàng mà linh hoạt, hời hợt tư thái, làm cho vậy đã giết trước người Tô Dịch tiểu cô nương bím tóc sừng dê cả kinh nhịn không được phát ra rít lên một tiếng.

Nàng vừa muốn né tránh, cái cổ đã bị một cái thon dài trắng nõn đại thủ nắm lấy.

"Vừa gặp mặt thời gian, ta liếc mắt liền nhìn ra ngươi không phải người, kính xin ta ăn táo, có biết hay không ngươi như vậy một cái mặt nạ quỷ giả trang tiểu cô nương thời gian, thần thái có bao nhiêu làm người buồn nôn?"

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt chằm chằm trong tay tiểu cô nương.

Tiểu cô nương sợ tới mức khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, hoảng sợ nói: "Tiên sư tha mạng!"

Phanh!

Tô Dịch chưởng chỉ một vòng, tiểu cô nương thân thể tượng quả bóng xì hơi, mãnh liệt lõm xuống dưới, đến cuối cùng, chỉ còn lại một tấm da người lưu tại trong tay Tô Dịch.

"Hài tử nhỏ như vậy đều hạ thủ được, không hề giống Khuynh Oản đáng yêu thiện lương như vậy, chết không có gì đáng tiếc."

Tô Dịch đầu ngón tay nhảy lên, da người rào rạt thiêu đốt, hóa thành tro tàn bay lả tả.

Rồi sau đó, hắn phủi phủi quần áo, dáng vẻ thanh thản, liền phảng phất vừa rồi giết chết, đều bất quá là cọng rơm cái rác con kiến hôi.

Tạ Viễn Sơn ngốc trệ ở đó, nội tâm tràn đầy kinh hãi.

Trước sau bất quá ba cái trong nháy mắt, giết bốn vị tông sư như xé vẽ!

Đây nên khủng bố đến mức nào đạo hạnh, mới có thể đang đàm tiếu tầm đó làm đến một bước này?

Tử Cận đều sửng sốt, thần sắc hoảng hốt, bị rung động thật sâu đến, nàng lúc này mãnh liệt ý thức được, tự mình đối với Tô Dịch nhận thức, tựa hồ xuất hiện cực lớn độ lệch!

Xa xa, Ôn Thanh Cừ cùng Bùi Vân Độ vừa chém giết cùng một chỗ, liền gặp được Tô Dịch giết chết đám người lão giả vải bào từng màn, nhất thời cả kinh tê cả da đầu, Hồn nhi đều thiếu chút nữa xuất hiện.

Nguyên bản, hắn chỉ xem đây là một cái lại bình thường bất quá thiếu niên, mặc dù cường đại trở lại, cũng chặn không thể nào là tông sư nhân vật đối thủ.

Cái nào nghĩ. . .

Thiếu niên này lại giết tông sư như lấy đồ trong túi loại thoải mái!

Cái này quá kinh khủng!

"Bắt đầu!"

Mãnh liệt, Ôn Thanh Cừ quát lên một tiếng lớn, bứt ra trở ra, quay đầu bỏ chạy.

Bùi Vân Độ vừa muốn truy kích.

Chỉ thấy một đạo kim sắc kiếm khí ngang trời lên, xé rách trường không, tại bên ngoài trăm trượng, trảm trên người Ôn Thanh Cừ.

Phốc!

Vị này Bạch Châu thành hạ đệ nhất đại bang bang chủ, một vị tông sư ngũ trọng cảnh tồn tại, bị đánh giết trên mặt đất, máu rơi vãi hư không.

Oanh!

Trên mặt đất kia, đều bị vô cùng loại kiếm khí bén nhọn bổ ra một cái thẳng tắp khe hở, bụi mù văng khắp nơi.

Bùi Vân Độ kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vô thức quay đầu nhìn về phía xa xa, thiếu niên áo bào xanh kia như cũ là như vậy lạnh nhạt tự nhiên bộ dạng.

Nhưng tại Bùi Vân Độ hiện tại, lại như bái kiến Thần nhân!

"Đa tạ công tử trượng nghĩa ra tay!"

Hắn bước nhanh tiến lên, khom người chào, hai đầu lông mày đều là kính sợ vẻ khâm phục.

Vị này dương danh Bạch Châu cảnh nội uy tín lâu năm tông sư nhân vật, rõ ràng bị Tô Dịch vừa rồi làm cho triển lộ xuất thủ đoạn triệt để khuất phục.

Nguyên bản ngốc trệ ở đó Tạ Viễn Sơn cũng như ở trong mộng mới tỉnh loại, mãnh liệt hít thở sâu một hơi, chào nói: "Trước là Tạ mỗ mắt vụng về, nếu có mạo phạm, mong rằng công tử thứ lỗi."

Vừa nghĩ tới tự mình mới vừa rồi còn bả Tô Dịch coi là không biết thế sự công tử ca, nội tâm của hắn liền một trận xấu hổ cùng quẫn bách.

"Không cần phải khách khí, tiện tay mà thôi mà thôi."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Đối với hắn hiện tại mà nói, giết chết tông sư cảnh nhân vật, hoàn toàn chính xác không cần tốn nhiều sức, hoàn toàn liền không có thành tựu chút nào cảm giác.

Nói qua, hắn ánh mắt nhìn về phía Tử Cận , đạo, "Ngươi sao bị chặn giết?"

Đường đường Lan Lăng Tiêu thị đại tiểu thư, đương kim Chu hoàng tự mình sắc phong "Linh Dao quận chúa", lại lại tại nơi dã ngoại hoang vu này bị người ngăn chặn, cái này có vấn đề.

Tử Cận ổn ổn tâm thần, than nhẹ mở miệng, bả nguyên do một một đường tới.

Vốn, một đoạn thời gian trước, gia gia của nàng Tiêu Thiên Khuyết theo một vị bằng hữu cũ chỗ đó biết được, Ngọc Kinh Thành Tô gia điều khiển lực lượng, muốn đi trước Cổn Châu Thành đối phó một cái tên là Tô Dịch người trẻ tuổi sau đó.

Nhất thời liền đoán được, Tô gia muốn đối phó kia đúng là đã cứu hắn một mạng vị "Tô tiên sinh" kia" .

Ngay sau đó, Tiêu Thiên Khuyết trước tiên cùng con hắn Tiêu Hoành Thu trao đổi chuyện này.

Tiêu Hoành Thu chính là Lan Lăng Tiêu thị tộc trưởng, khi biết được chuyện này, Tiêu Hoành Thu cũng ý thức được vấn đề nghiêm trọng, lúc này quyết định, điều Tiêu thị lực lượng tiến về trước Cổn châu, ý định âm thầm cứu đi Tô Dịch.

Người nào từng muốn, ngay tại Tiêu Hoành Thu, Tiêu Thiên Khuyết đám người quyết định hành động thời gian, tin tức không biết bị người phương nào tiết lộ.

Tiêu gia đại trưởng lão "Tiêu Trọng Doanh" suất lĩnh một đám đại nhân vật đến đây ngăn cản, nói xưng nếu như Tiêu Hoành Thu dám đi giúp đỡ Tô Dịch, liền phế bỏ Tiêu Hoành Thu tộc trưởng quyền hành.

Tiêu Hoành Thu tự nhiên không đáp ứng.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, Tiêu Trọng Doanh đến có chuẩn bị, không chỉ dẫn theo đại lượng nhân thủ, còn mời đóng tại Bạch Châu cảnh nội "Ma Vân vương" Thạch Lan Sơn đến đây trợ trận!

Một cuộc nội loạn như vậy bộc phát.

Tiêu Hoành Thu bị phế, Tiêu Thiên Khuyết bị bắt, Tiêu Hoành Thu cái này một hệ lực lượng, gần như bị một mẻ hốt gọn, nhốt lên.

Mà đại trường lão Tiêu Trọng Doanh, thì tại Ma Vân vương Thạch Lan Sơn duy trì dưới, ngồi trên Lan Lăng Tiêu thị tộc trưởng bảo tọa.

Ngay cả Tử Cận, cũng bị cấm túc tại chỗ ở của mình, nếu như tù nhân ý đồ.

Cũng là đêm qua, nàng mới rút cuộc tìm được cơ hội, được sự giúp đỡ của Tạ Viễn Sơn, thành công theo tông tộc trong đào thoát.

Nhưng nhưng không ngờ, vừa mới theo Bạch Châu thành chạy trốn đến nơi đây, lại đụng phải đuổi bắt lực lượng của bọn hắn.

Sau đó, liền đã xảy ra Tô Dịch vừa rồi chứng kiến một màn kia màn.

Nghe xong, Tô Dịch lông mày không khỏi nhăn lại, hắn thật không nghĩ đến, Lan Lăng Tiêu thị nội loạn, cùng với Tử Cận tao ngộ, lại cùng mình có quan hệ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 295: Xem Cuộc Vui

Tô Dịch rất nhanh liền vuốt thuận suy nghĩ.

Tiêu Thiên Khuyết biết được tin tức thời gian, hẳn là tại trước cuộc chiến phủ tổng đốc Cổn châu bộc phát!

Khi đó, Cổn châu Tây Sơn tiệc trà tin tức, đã bắt đầu tại Đại Chu cảnh nội khuếch tán.

Chỉ, lúc ấy cực ít có người biết, chân chính tại tiệc trà trên định mưa gió nó là hắn Tô Dịch mà thôi.

"Ma Vân vương Thạch Lan Sơn là từ Ngọc Kinh Thành Tô gia đi ra một vương khác họ, chiếm giữ Bạch Châu cảnh nội, uy vọng cực cao, đúng là có hắn chỗ dựa, mới khiến cho tộc trưởng bị trục xuất nhốt."

Tạ Viễn Sơn than thở, vẻ mặt tràn đầy khuôn mặt u sầu.

"Thì ra là thế."

Tô Dịch đã minh bạch.

Đơn giản mà nói, chính là Lan Lăng Tiêu thị đại trường lão Tiêu Trọng Doanh, cấu kết Ma Vân vương Thạch Lan Sơn, một lần hành động tranh đoạt tộc trưởng quyền hành mà thôi.

Mà sự tình nguyên nhân gây ra, nằm ở chỗ Tiêu Thiên Khuyết cùng Tiêu Hoành Thu lúc trước muốn quyết định muốn đi trước Cổn châu cứu mình

trong chuyện này.

Nghĩ vậy, Tô Dịch nội tâm cũng không nhịn được có chút cảm xúc.

Lúc trước, hắn cứu trợ Tiêu Thiên Khuyết chỉ tiện tay mà thôi mà thôi.

Chưa từng nghĩ, Tiêu Thiên Khuyết lại đã khi biết Tô gia sẽ đối chính Phó tin tức về sau, đã dứt khoát lựa chọn tiến hành viện thủ.

Chỉ dựa vào phần này dụng tâm, đã đủ để nhường Tô Dịch vì đó động dung.

"Tử Cận cô nương cứ yên tâm, chuyện này, đã nguyên nhân bắt nguồn từ ta, tự nhiên từ ta mà chết."

Tô Dịch nhẹ giọng mở miệng.

Hắn chuyến này vốn sẽ phải đi ngang qua Bạch Châu thành, đại khái có thể mượn cơ hội này, thi hành lấy viện thủ.

Tử Cận lại lắc đầu, thấp giọng nói: "Tô tiên sinh, chuyện này liên quan đến đến không chỉ là ta Lan Lăng bên trong Tiêu thị một chút đối thủ, còn Ma Vân vương Thạch Lan Sơn các đại nhân vật này, người. . . Người hay chớ có chộn rộn vào được."

Trước Tô Dịch bày ra lực lượng tuy khủng bố, nhưng vừa nghĩ tới những thứ kia đối thủ đại biểu thế lực, khiến cho Tử Cận một trận nản lòng thoái chí.

Lúc này thời điểm, Bùi Vân Độ giống như mãnh liệt nhớ tới cái gì, bật thốt lên: "Xin hỏi công tử hẳn là chính là Tô Dịch Tô công tử?"

Tô Dịch nhẹ gật đầu: "Không sai."

Bùi Vân Độ nhất thời hít sâu một hơi, bừng tỉnh đại ngộ loại, lẩm bẩm nói: "Trách không được, trách không được a. . ."

Tử Cận cùng Tạ Viễn Sơn ngay ngắn hướng khẽ giật mình, Tạ Viễn Sơn nói: "Bùi đại nhân hẳn là trước đây cũng đã được nghe nói Tô công tử thanh danh?"

Bùi Vân Độ nhất thời lộ ra vẻ cảm khái, nói: "Hai vị trước luôn luôn bị vây ở bên trong Tiêu thị, đại khái còn không rõ ràng lắm, đương kim Đại Chu cảnh nội, một đời tuổi trẻ ở bên trong, làm thuộc Tô công tử uy danh tối thịnh!"

"Cổn châu Tây Sơn tiệc trà một trận chiến, cường đại như Long Hồ ẩn sĩ Tần Trường Sơn, cũng không địch lại Tô công tử một kiếm chi uy!"

"Cổn châu phủ một trận chiến, Hỏa Khung vương Hạ Hầu Lẫm, Bạch Mi Vương Thái Kinh Hải, Thiên Dũng Hầu Nhạc Thanh, Ngọc Sơn hầu Bùi Văn Sơn một đám đại nhân vật, đều bỏ mạng tại dưới tay Tô công tử, chuyện này truyền ra, nhường được thiên hạ đều chấn, khiến cho không biết nhiều ít xôn xao."

"Cũng là cái này hai cuộc chiến đấu, nhường Tô công tử danh tiếng truyền khắp Đại Chu, Bùi mỗ có thể nào không biết?"

Dứt lời, Bùi Vân Độ sắc mặt, đã hết là vẻ khâm phục.

"Cái này. . ."

Tạ Viễn Sơn ngây dại, nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, lúc này mãnh liệt ý thức được, trước mặt thiếu niên áo bào xanh này càng như thế tới không đơn giản.

Tử Cận thần sắc cũng một trận hoảng hốt.

Diêu nhớ ngày đó tại Quảng Lăng thành thời gian, Tô Dịch còn vẻn vẹn chỉ Bàn Huyết cảnh tu vi mà thôi.

Nhưng này mới thời gian cách mấy tháng thời gian, hắn cũng có thể giết chết Hỏa Khung vương Hạ Hầu Lẫm bực này Tiên Thiên Vũ Tông rồi! !

Nếu không phải lời nói này là từ Bùi Vân Độ trong miệng nói ra, nàng đều không thể tin được thật sự.

"Cả Hỏa Khung vương đều chết hết?"

Tạ Viễn Sơn hít vào khí lạnh.

Hắn nhưng rất rõ ràng, Hỏa Khung vương là từ Ngọc Kinh Thành Tô gia đi ra một vương khác họ!

Mà nhìn thấy Tử Cận cùng Tạ Viễn Sơn như vậy giật mình bộ dáng, nhường Tô Dịch nhất thời ý thức được, xem đến bọn họ là thật không biết đoạn thời gian này đến chuyện đã xảy ra.

Bằng không, sợ là vội vàng hấp tấp như vậy rồi.

Tô Dịch cười hỏi: "Thế nào, bây giờ là hay không cùng với Tô mỗ cùng đi Bạch Châu thành đi một lần?"

Tử Cận do dự một chút, nói: "Tô tiên sinh, người. . . Người thực không lo lắng đụng phải Ngọc Kinh Thành Tô gia trả thù?"

Tô Dịch nói: "Mục đích chuyến này của ta, vốn là muốn đi trước Ngọc Kinh Thành Tô gia, kết thúc năm đó ân cừu, ngươi cảm thấy ta sẽ sợ sao?"

Tử Cận cuối cùng cắn răng một cái, nói: "Vậy làm phiền Tô tiên sinh rồi, kính xin nhận Tử Cận một xá!"

Nói qua, muốn quỳ xuống đất, bị Tô Dịch ngăn cản, nói: "Ta nói, chuyện này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, tự nhiên từ để ta giải quyết."

Tạ Viễn Sơn cũng cao hứng trở lại, nhiều đưa tay tan mây thấy ánh trăng cảm giác, kích động nói: "Đa tạ Tô công tử, đa tạ Tô công tử!"

Bùi Vân Độ lại nhớ tới một sự kiện, chần chờ nói: "Tô công tử, ta nghe được đoạn thời gian gần nhất, không ít thế lực lớn đều theo dõi người, ý đồ tại người tiến về trước Ngọc Kinh Thành trên đường bất lợi cho ngài, nghe nói cũng không có thiếu Tiên Thiên Vũ Tông nhân vật, không biết là thật là giả?"

Tô Dịch nhẹ gật đầu, không có giải thích cái gì, nói: "Một chút việc nhỏ mà thôi, không đáng để trong lòng, đi thôi, đi trước Bạch Châu thành."

Lúc này, một đoàn người lên đường.

. . .

. . .

Sau hai canh giờ.

Bạch Châu thành vậy nguy nga cao lớn cửa thành xa xa xuất hiện tại trong tầm mắt.

Trước cửa thành, đóng giữ lấy một đám khí tức hung hãn võ giả.

Cầm đầu là một gã trung niên áo đen, trong khi chớp con mắt điện mang bắt đầu khởi động, uy thế khiếp người.

"Hả? Bọn hắn tại sao trở về rồi. . ."

Làm xa xa đất chứng kiến Tạ Viễn Sơn khống chế xe ngựa phản hồi, trung niên áo đen ngẩn ngơ, giống như không thể tin được.

Bên cạnh một cái nam tử cơ bắp cười rộ lên: "Nhất định là đụng phải ngăn chặn, tự biết tránh khỏi thiên la địa võng đuổi bắt, ngay sau đó ngoan ngoãn đã trở về, đây mới là người thông minh a!"

Trung niên áo đen lập tức cũng cười rộ lên.

"Tạ Viễn Sơn, ngươi không phải không sợ chết ư, vì cái gì lại chở đại tiểu thư đã trở về?"

Hắn lời nói mang theo sự châm chọc, lớn tiếng hỏi thăm.

Khống chế xe ngựa Tạ Viễn Sơn mặt không chút thay đổi nói: "Lão Mạc, không muốn chết, ngươi tốt nhất mang theo ngươi người tránh ra."

"Ha ha ha, thương hoảng sợ như loài chó đồ vật, xám xịt bò đã trở về, còn dám tin miệng đồ chó sủa, ngươi sợ là còn không biết tự mình nên gặp phải hạng gì kết cục a?"

Trung niên áo đen ngửa mặt lên trời cười to, dẫn tới cửa thành phụ cận ra vào người đi đường đều một trận ghé mắt, dồn dập tránh né đến xa xa.

Tạ Viễn Sơn không lên tiếng nữa, khống chế xe ngựa chậm rãi lái tới.

"Người tới, đi đem bọn họ mang về tông tộc!"

Trung niên áo đen vung tay lên, quát.

Lập tức, một đám võ giả xông lên trước.

BOANG...!

Tạ Viễn Sơn rút ra một thanh chiến kiếm, trực tiếp động thủ, kiếm quang lóe lên, tại chỗ chém giết mấy võ giả.

Một màn tàn khốc kia, nhường toàn trường kinh ngạc, xôn xao không thôi.

Trước, trung niên áo đen bọn người cho là, Tạ Viễn Sơn bọn họ là chạy trốn thất bại, xám xịt phản hồi nhận gặp hạn.

Không ngờ rằng, lại hoàn toàn không phải là bọn hắn suy nghĩ như vậy.

"Ta nói, cho các ngươi tránh ra, nhưng các ngươi lại vẫn cứ muốn tự tìm đường chết."

Tạ Viễn Sơn ánh mắt lạnh lùng.

"Muốn chết!"

Trung niên áo đen sầm mặt lại, thân ảnh như chim to loại ngang trời dựng lên, triều Tạ Viễn Sơn đánh giết mà đến.

Thấy vậy, ngồi ở xe ngựa một bên kia Bùi Vân Độ vừa mới chuẩn bị ra tay.

Phốc!

Trong xe ngựa đột nhiên có kiếm quang lóe lên lướt đi, trung niên áo đen thân ảnh còn giữa không trung, đầu người liền bị chém rụng, ném bay ra ngoài.

Vậy người đến người đi cửa thành phụ cận, tất cả mọi người giống như bị kinh sợ, phát ra một trận tiếng thét chói tai, thương hoảng sợ chạy thục mạng.

Bùi Vân Độ thấy vậy, nội tâm một trận bốc lên.

Trung niên áo đen kia, cũng là một cái cùng hắn thực lực tương đương tông sư nhân vật, nhưng lại tại trong chớp mắt, đã bị cách không chém giết!

Căn bản không cần nghĩ, cái này tự nhiên là Tô Dịch xuất thủ!

"Sau khi vào thành, trực tiếp tiến về trước các ngươi Tiêu thị lại."

Trong xe ngựa truyền ra Tô Dịch lạnh nhạt thanh âm.

"Vâng!"

Tạ Viễn Sơn hít thở sâu một hơi, khống chế xe ngựa, lái vào cửa thành Bạch Châu thành.

. . .

. . .

Bạch Châu thành tây bắc.

Lan Lăng Tiêu thị chiếm giữ chi địa.

Ngâm Phong lầu.

Chỗ này mỹ luân mỹ hoán ba tầng lầu vũ, tu kiến tại một cái hồ nước phía trên, tứ phía bị nước bao quanh, có một đầu dài dài bạch ngọc cầu đi thông ven hồ.

Ngâm Phong lầu vậy tầng cao nhất cực lớn trong cung điện, một bộ hoa bào Tiêu Trọng Doanh ngồi ở trung ương chủ tọa trên.

Vị này Lan Lăng Tiêu thị đại trưởng lão mặc dù vừa tiếp chưởng tộc trưởng quyền hành không lâu, nhưng hắn đã hoàn toàn thích loại nắm quyền này, ra lệnh một tiếng, không dám không theo tư vị.

"Ngày hôm nay triệu tập chư vị đến đây, là có một đại sự thương lượng."

Tiêu Trọng Doanh ánh mắt nhìn quanh đại điện, thanh âm trầm hồn mở miệng, "Ta vừa vặn đã nhận được một phần theo Thập Phương các dò thăm tin tức, các ngươi đều xem một chút đi."

Hắn triều bên cạnh lão bộc khẽ gật đầu.

Lúc này, lão bộc cầm lấy dày đặc một xấp thư từ, phân biệt mang đến đại điện đang ngồi cái khác Tiêu thị đại nhân vật trong tay.

Mỗi một phần thư từ nội dung đều đồng dạng.

Bên trên nội dung rất đơn giản ——

"Mùng bốn tháng tư, Tô Dịch lên đường ly khai Cổn Châu thành, làm trời ban đêm, tại cầu dịch trạm bên ngoài, thất bại thiên hành học Cung Cung chủ Vương Trác."

"Mùng sáu tháng tư, Vân Đào quan trước, Tô Dịch lấy sức một mình, diệt Tiên Thiên Vũ Tông Liệt Dương chân nhân, Mạc Kình Thương, Đồng Hoa phu nhân, thi hành xông bốn người, độc lưu lại Tư Đồ Cung một con đường sống."

"Mùng tám tháng tư, Tô Dịch tiến về trước Huyết Đồ yêu sơn, cùng một ngày, Tiềm Long Kiếm tông Truyền Công các trưởng lão Lữ Đông Lưu, ngoại môn đại trường lão Lê Thương, hai trường lão Liêu Vận Liễu, liên hợp Tắc Hạ học cung Cung chủ Vương Đồ, Thủy Nguyệt học cung Cung chủ Hách Liên Hải cùng một chỗ, tiến vào Huyết Đồ yêu sơn."

"Làm trời, Tô Dịch ly khai Huyết Đồ yêu sơn, Lữ Đông Lưu, Vương Đồ đám người, sẽ không hiện ra thân ảnh, hư hư thực thực đã ở Huyết Đồ yêu sơn gặp nạn. . ."

Xem xong thư thư trên tin tức, trong đại điện vang lên từng đợt hít vào khí lạnh thanh âm, đang ngồi những thứ kia Tiêu thị đại nhân vật không không biến sắc.

"Tô Dịch kẻ này không là chỉ có tu vi tông sư ư, sao đã cường đại như thế?"

Có người hoảng sợ.

"Cường đại như tu hành tới sĩ Lữ Đông Lưu bọn hắn cũng gặp nạn rồi hả? Đã hay không cũng là tên Tô Dịch này gây nên?"

Có người lưng thẳng bốc lên hơi lạnh.

"Thật là đáng sợ! Tên Tô Dịch này tại Cổn châu phủ tổng đốc một trận chiến bên trong, liền thoải mái giết chết Hỏa Khung vương Hạ Hầu Lẫm đám người, mà dọc theo con đường này, ý đồ cướp đoạt trên người hắn Tạo Hóa Tiên Thiên Vũ Tông nhiều không kể xiết, nhưng vậy mà đều thất thủ!"

Có kín người trực tiếp vẽ mặt kinh sợ.

. . . Toàn bộ đại điện đều lộn xộn nó những thứ kia nhìn quen sự kiện lớn Tiêu thị quyền quý nhân vật, từng cái một toàn bộ đều không thể bình tĩnh.

Mắt thấy từng cảnh tượng ấy, Tiêu Trọng Doanh nhíu mày, quát: "Vội cái gì, vậy Tô Dịch chính là huyên náo long trời lở đất, cũng không có quan hệ gì với chúng ta!"

Toàn trường một yên tĩnh.

Nhưng rất nhanh, thì có người chần chờ mở miệng nói: "Thế nhưng là, tên Tô Dịch này hư hư thực thực cùng Tiêu Thiên Khuyết lão gia tử quan hệ tâm đầu ý hợp, hắn lần này tiến về trước Ngọc Kinh Thành, nhất định đã đi qua Bạch Châu, vạn nhất biết được chúng ta làm những chuyện kia. . ."

Nói đến đây, mọi người sắc mặt đều một trận biến ảo.

Tiêu Trọng Doanh lạnh nhạt nói: "Chư vị cứ yên tâm đi, Bạch Châu chính là Kinh Kỳ chi địa, cũng là Ngọc Kinh Thành Tô nhà thế lực nắm trong tay địa bàn, hắn Tô Dịch chỉ cần dám ở Bạch Châu xuất hiện, nhất định sẽ gặp phải không tưởng được đả kích!"

Nói đến đây, hắn mỉm cười, tự nhiên nói ra: "Chúng ta. . . Chỉ cần xem cuộc vui lại."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 296: Uy Hiếp

Xem cuộc vui?

Đang ngồi mọi người đều ý thức được, Tiêu Trọng Doanh trong lời nói có chuyện!

"Tộc trưởng có ý tứ là, Ngọc Kinh Thành lực lượng Tô gia từ lâu làm đủ chuẩn bị, chỉ cần vậy Tô Dịch dám xuất hiện tại Bạch Châu, liền hẳn phải chết không nghi ngờ?"

Có người nhịn không được hỏi.

Tiêu Trọng Doanh lạnh nhạt nói: "Tô Dịch có thể hay không chết, ta nhưng không rõ ràng lắm, ta chỉ biết là, hiện nay Ma Vân vương Thạch Lan Sơn đại nhân bên kia, từ lâu gối giáo chờ sáng, chỉ chờ Tô Dịch kẻ này xuất hiện!"

Dừng một chút, hắn lộ ra một cái nụ cười ý vị thâm trường: "Chư vị, vậy Tô Dịch có lẽ cường đại đến nhưng giết chết Tiên Thiên tông sư, nhưng Ngọc Kinh Thành Tô gia. . . Nhưng cũng không phải là ngồi không! Chúng ta a. . . Vui cười vui tươi hớn hở xem cuộc vui là tốt rồi."

Nói qua, hắn tiện tay nâng chén trà lên nhấp một miếng, dáng vẻ nhàn nhã.

"Hồi bẩm tộc trưởng, đại tiểu thư đã trở về, nàng. . ."

Bên ngoài đại điện, một cái tuỳ tùng hấp tấp mà đến bẩm báo, cũng không đợi nói xong, đã bị Tiêu Trọng Doanh cắt ngang.

"Đại tiểu thư? Cái nào đại tiểu thư?"

Tiêu Trọng Doanh hai đầu lông mày hiện lên một vòng lãnh ý, ra vẻ nghi hoặc, "Ta thế nào không biết, chúng ta Tiêu thị hôm nay còn có một đại tiểu thư?"

Đang ngồi những đại nhân vật kia thần sắc đều hơi khác thường.

Tùy tùng kia lập tức kinh hoảng, phù phù quỳ xuống đất, rung giọng nói: "Tiểu nhân đáng chết! Tiểu nhân đáng chết!"

Tiêu Trọng Doanh lạnh nhạt nói: "Ngươi đem nói lập lại lần nữa."

Tuỳ tùng hít thở sâu một hơi, nói: "Hồi bẩm tộc trưởng, tông tộc tội đồ con gái Tiêu Hoành Thu Tiêu Tử Cận đã trở về!"

Tiêu Trọng Doanh lúc này hài lòng nói: "Bất kể như thế nào, Tử Cận cũng là ta đường chất nữ, thân chảy xuôi lấy máu Tiêu gia, nàng nếu như lạc đường biết quay lại, ta đương nhiên sẽ không lại trách móc nặng nề tại nàng, ngươi truyền mệnh lệnh của ta, đem cấm túc tại 'Lãnh Thạch trai' lại."

Tùy tùng kia lại bối rối nói: "Tộc trưởng, Tiêu Tử Cận là dẫn người xông vào tông tộc đấy!"

Đang ngồi mọi người đều ngẩn ngơ, dẫn người xông trở về?

Cái này Tiêu Tử Cận thật to gan!

Tiêu Trọng Doanh nhíu mày, nói: "Nàng dẫn theo bao nhiêu người, có từng có thể bắt được?"

Tuỳ tùng đầu đầy mồ hôi, lắp bắp nói: "Cùng Tiêu Tử Cận cùng một chỗ có ba người, một cái là Tạ Viễn Sơn trưởng lão, một cái là Đại Tông Sư Bùi Vân Độ, cái khác thì là một cái thiếu niên gương mặt lạ lẫm. . ."

Mới nói được cái này, Tiêu Trọng Doanh không khỏi nhịn không được cười lên, nói: "Ta còn làm nha đầu kia có khả năng bao lớn, lại vốn chỉ dẫn theo cái này chút nhân thủ."

Đang ngồi những người khác cũng đều nở nụ cười, Tạ Viễn Sơn? Một cái chó săn những năm gần đây này đi theo tại bên người Tiêu Hoành Thu mà thôi.

Ngược lại Bùi Vân Độ đáng giá lưu ý vài phần, thế nhưng chỉ thế thôi.

Tại trên địa bàn Tiêu thị, đừng nói hắn Bùi Vân Độ, chính là Tiên Thiên tông sư tới, cũng phải thành thành thật thật liễm lông mày cúi đầu!

"Dung Tranh."

Tiêu Trọng Doanh thuận miệng phân phó nói, " ngươi mang một số người đi đem bọn họ cầm tới, ta muốn để cho bọn họ đều quỳ ở chỗ này cúi đầu nhận tội."

"Vâng!"

Lúc này, một cái khổng vũ hữu lực hắc bào nam tử đứng dậy, quay người mà đi.

Liệt Dung Tranh, tông sư ngũ trọng cảnh cao thủ đứng đầu, cũng là một trong phụ tá đắc lực bên người Tiêu Trọng Doanh.

Tiêu Trọng Doanh vừa uống trà, một bên lạnh nhạt mở miệng nói: "Chư vị, chúng ta tạm thời chờ đợi một lát, Tạ Viễn Sơn không coi vào đâu,

ngược lại cái này Bùi Vân Độ. . . Lại gan lớn đến dám chộn rộn chúng ta tông tộc sự tình, lần này phải cho thứ nhất cái suốt đời dạy dỗ khó quên!"

Đang ngồi mọi người đều cười phụ họa.

Nhưng chỉ một lát sau sau đó.

Một trận thương hoảng sợ ầm ĩ tiếng kêu từ đằng xa ven hồ trên truyền lại.

"Không tốt! Đại tiểu thư dẫn người giết tới rồi!"

"Tộc trưởng, đại sự không ổn!"

"Không ——!"

Vậy thanh âm huyên náo, còn kèm theo một trận kêu thảm thiết, liền là nằm ở trong hồ trên Ngâm Phong lầu, cũng nghe được hiểu rõ.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Trong đại điện Ngâm Phong lầu, Tiêu Trọng Doanh sầm mặt lại, mãnh liệt vươn người đứng dậy, đến đến đại điện bên ngoài, dựa vào lan can trông về phía xa.

Đang ngồi hắn đại nhân hắn vật, cũng đều dồn dập đứng dậy, đi theo.

. . .

Trên bờ hồ xa xa, hỗn loạn tưng bừng.

Tiêu gia hộ vệ, tộc nhân, tuỳ tùng tới cõng, đều thương hoảng sợ chạy thục mạng, hô to gọi nhỏ, sắc mặt bối rối.

Mà một đám người, lại trực tiếp triều Ngâm Phong lầu bên này đi tới.

Tạ Viễn Sơn, Bùi Vân Độ phía trước mép mở đường, Tiêu Tử Cận cùng Tô Dịch đi theo phía sau.

Rải rác bốn người mà thôi, lại như vào chỗ không người!

Bọn hắn trên đường làm cho qua, những cường giả Tiêu gia kia căn bản không dám đi ngăn trở.

Nguyên nhân chính là, theo Tô Dịch bọn hắn tiến vào Tiêu gia đại môn một khắc này bắt đầu, dọc theo con đường này không biết bao nhiêu người ý đồ ngăn cản, nhưng đều không ngoại lệ, đều bị Bùi Vân Độ, Tạ Viễn Sơn đánh tan!

Trên đường thế như chẻ tre.

Xa xa đấy, làm nhìn thấy từng màn, Tiêu Trọng Doanh sắc mặt âm trầm vô cùng, mãnh liệt phát ra quát to một tiếng:

"Tất cả lui ra, nhường bọn họ chạy tới!"

Tiếng như lôi đình, ở trong thiên địa khoách tán ra.

Những thứ kia từ lâu sợ tới mức thấp thỏm lo âu Tiêu gia cường giả đều như trút được gánh nặng, như thủy triều giống nhau dồn dập tránh đi.

Tô Dịch bọn hắn rất thuận lợi liền đi tới vậy một cái trên cầu bạch ngọc đi thông trong hồ Ngâm Phong lầu.

Mà lúc này, Tiêu Trọng Doanh đã mang theo một đám đại nhân vật, đi tới Ngâm Phong lầu một tầng trước cổng chính, từng cái một phẫn nộ hiện ra sắc, hai đầu lông mày sát cơ quanh quẩn.

"Tử Cận, ngươi thật đúng là thật to gan! Ta vốn định tha cho ngươi một cái mạng, không tính toán với ngươi, nhưng ngươi lại dẫn người sát nhập tông tộc, tâm hắn đáng chết!"

Tiêu Trọng Doanh lạnh lùng mở miệng, lời nói lành lạnh.

Tử Cận hít thở sâu một hơi, thần sắc bình tĩnh nói: "Tiêu Trọng Doanh, ta cho các ngươi một cái cơ hội, hiện tại thúc thủ chịu trói, miễn cho khỏi chết, bằng không, ngày hôm nay trước Ngâm Phong lầu này, liền là nơi bọn ngươi táng thân!"

Lời nói này, nhường đám người Tiêu Trọng Doanh giận quá mà cười, đều thiếu chút nữa không dám tin tưởng lỗ tai mình.

"Ngươi cái này tiểu tiện nhân, thật sự là không biết sống chết, chỉ bằng bên cạnh ngươi Tạ Viễn Sơn, Bùi Vân Độ cùng. . . Người trẻ tuổi kia, liền dám cùng chúng ta kêu gào?"

Tiêu Trọng Doanh thần sắc âm trầm, con mắt sát cơ mãnh liệt.

Lúc này thời điểm, một đại nhân vật chợt mà nhắc nhở: "Tộc trưởng, có chút không đúng, Liệt Dung Tranh không thấy!"

Tiêu Trọng Doanh đồng tử ngưng lại, đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, hoàn toàn chính xác không nhìn thấy Liệt Dung Tranh.

"Không cần thối lại, Liệt Dung Tranh đã chết."

Tử Cận yên lặng mở miệng.

"Cái gì! ?"

Tiêu Trọng Doanh cùng những thứ kia Tiêu gia đại nhân vật đều là cả kinh, sắc mặt biến hóa.

Liệt Dung Tranh thế nhưng là tông sư ngũ trọng cảnh tồn tại!

Đặt tại Lan Lăng Tiêu thị, cũng đã là đứng đầu cấp cao thủ, nhưng hắn như thế nào nhanh như vậy liền gặp nạn rồi hả?

Mọi người kinh nghi bất định.

"Bùi Vân Độ, là ngươi làm hay sao?"

Tiêu Trọng Doanh ánh mắt thoáng cái tập trung Bùi Vân Độ, toàn thân tức giận cùng sát cơ bắn ra.

Bùi Vân Độ lắc đầu nói: "Bùi mỗ cũng không có năng lực lớn như vậy."

Này sẽ là người nào?

Đám người Tiêu Trọng Doanh ánh mắt, đều không hẹn mà cùng nhìn về phía đứng ở Tử Cận bên người trên người Tô Dịch.

Vô luận là Tử Cận, hay Tạ Viễn Sơn, căn bản không thể nào là Liệt Dung Tranh đối thủ, như vậy cũng chỉ còn lại có một loại khả năng rồi.

Hung thủ là thiếu niên áo bào xanh xa lạ kia!

Chỉ là. . .

Khí tức trên người trẻ tuổi này, rõ ràng chỉ tông sư tam trọng tu vi mà thôi, lại đâu có thể nào là Liệt Dung Tranh đối thủ?

Ngay tại đám người Tiêu Trọng Doanh kinh nghi bất định thời gian, Tô Dịch mở miệng nói: "Cùng Ma Vân vương Thạch Lan Sơn cấu kết, cướp đi chức vụ tộc trưởng của phụ thân ngươi nó chính là gia hỏa kia?"

Tử Cận gật đầu nói: "Đúng vậy."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói: "Là toàn giết, hay bắt sống, nói với ta quyết định của ngươi lại."

Tử Cận nhất thời do dự.

Xa xa Tiêu Trọng Doanh cùng bên người những đại nhân vật kia , dựa theo bối phận, đều là trường bối của nàng, trước đây phụ thân nàng làm tộc trưởng thời gian, những người này đối với nàng cũng cực tốt.

Nhưng tàn khốc là, cướp đoạt vị trí tộc trưởng của phụ thân nàng, nhốt gia gia của nàng Tiêu Thiên Khuyết, đả kích phụ thân nàng cái này nhất phái hệ tộc nhân nó đồng dạng là những người này.

Điều này làm cho nội tâm của nàng cũng vô cùng xoắn xuýt.

Đúng lúc này, bên người Tiêu Trọng Doanh, một cái trung niên tóc xám đã nhịn không được cười lạnh:

"Người trẻ tuổi cuồng vọng! Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, cũng dám ở chúng ta trước mặt nói khoác mà không biết ngượng?"

Những người khác cũng đều cười lạnh, toàn bộ giết hoặc là bắt sống?

Như thế nói, quá kiêu ngạo!

"Om sòm."

Tô Dịch lườm vậy trung niên tóc xám một cái, cong ngón búng ra.

Một đám kim sắc kiếm khí ngang trời dựng lên, nếu như nhanh như tia chớp, chém qua.

"Muốn chết!"

Trung niên tóc xám cũng là một vị tông sư cảnh nhân vật, đặt tại Bạch Châu cảnh nội, uy danh cũng không yếu tại Bùi Vân Độ.

Làm cái này một đạo kiếm khí chém tới, hắn mãnh liệt quát một tiếng, một quyền ném ra.

Nhưng mà, mọi người ở đây kinh ngạc kinh hãi ánh mắt nhìn chăm chú, kiếm khí màu vàng óng kia như đánh đâu thắng đó loại, dễ dàng phá vỡ trung niên tóc xám quyền thế, đem đầu lâu của chúng nó chém rụng.

Phốc!

Đầu người ném không, máu phun như thác nước.

Thi thể không đầu ầm ầm ngã xuống đất.

Toàn trường một yên tĩnh.

Đám người Tiêu Trọng Doanh đều toàn thân cứng đờ, tay chân phát lạnh.

Hời hợt một kiếm, giết tông sư như giết gà! !

Chỉ, ai dám tin tưởng, cái này xuất từ một cái tông sư tam trọng thiếu niên tay?

"Còn chưa nghĩ ra sao?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Tử Cận.

Tử Cận toàn thân một cái giật mình, nói: "Tô tiên sinh, đầu trảm Tiêu Trọng Doanh lại, đợi cha ta cùng gia gia thoát khốn, từ bọn hắn đến xử trí những người khác lại."

"Cũng tốt."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Nhưng vào lúc này ——

Bên người Tiêu Trọng Doanh, một cái mập lão béo phát ra hoảng sợ kêu to, nói: "Ta biết rồi, hắn. . . Hắn là Tô Dịch! !"

Tô Dịch!

Một cái tên mà thôi, nhưng lại như có ma lực loại, nhường đám người Tiêu Trọng Doanh đều như bị sét đánh, toàn thân đều là khẽ run rẩy, chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người theo xương cột sống bay thẳng thiên linh cảm giác, như rơi vào hầm băng.

Thế nào. . . Là gia hỏa này! ? ?

Vừa rồi thời điểm, bọn hắn còn đang nghị luận theo Thập Phương các tin tức truyền đến, lúc ấy không có người để ý những thứ này, đều chờ đợi xem cuộc vui.

Người nào từng muốn, trò hay còn không có trình diễn, Tô Dịch cái này cực kỳ kinh khủng người trẻ tuổi, lại lại giết trước mặt bọn họ!

Cái này triệt để hù đến Tiêu gia những đại nhân vật này, nhường đến bọn hắn đều bối rối.

Không phải nói Ma Vân vương Thạch Lan Sơn từ lâu chuẩn bị tốt hết thảy, chỉ chờ Tô Dịch đến đây, liền sẽ dành cho hắn đả kích trí mạng?

Thế nào tên Tô Dịch này lại chạy trước đến bọn hắn Tiêu gia?

"Ngươi. . . Ngươi thật là Tô Dịch?"

Tiêu Trọng Doanh vẫn không thể tin được loại, trừng to mắt.

"Trên đời này, cái nào không sợ chết dám giả mạo Tô công tử?"

Bùi Vân Độ cười lạnh mở miệng.

"Động thủ! Mau ra tay! ! Bằng không, chúng ta hết thảy được bị thanh toán, nhanh!"

Tiêu Trọng Doanh giống như tan vỡ loại, nghiêm nghị thét dài.

Cũng xấu hổ chính là, giờ khắc này, bên cạnh hắn những đại nhân vật kia tuy nhiên cũng chần chờ, không có một cái nào dám động thủ.

Người có tên, cây có bóng.

Cường đại như Lữ Đông Lưu vậy đợi Tiềm Long Kiếm tông trường lão nhân vật, đều không địch Tô Dịch, bọn hắn ai còn dám động thủ?

Nếu thật đi động thủ, lại cùng lấy trứng chọi đá khác nhau ở chỗ nào?

"Các ngươi. . ."

Tiêu Trọng Doanh kinh sợ, toàn bộ người đều thiếu chút nữa điên mất.

Đoạn thời gian gần nhất, hắn nắm giữ Tiêu gia quyền hành, có thể nói là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, một tiếng hiệu lệnh, không người dám không theo.

Nhưng bây giờ, hắn chợt phát hiện, tại Tô Dịch uy thế trước mặt, tự mình tộc trưởng kia quyền hành quả thực thùng rỗng kêu to!

Phốc!

Tô Dịch xuất thủ, một đạo kiếm khí ngang trời, chém rụng Tiêu Trọng Doanh thủ cấp.

Vị này Tiêu gia đại trưởng lão, sắp chết đều mang theo nồng đậm ngơ ngẩn cùng không cam lòng.

Toàn trường tĩnh mịch, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Mọi người nỗi lòng bốc lên.

Quyền hành ngập trời thì như thế nào?

Đối mặt thực lực chân chính, cũng ngăn không được một kiếm chi uy!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 297: Công Tử Cùng Đạo Sĩ

Trong lao ngục âm u ẩm ướt.

Tiêu Thiên Khuyết nhìn hấp tấp mà đến Tử Cận, khó có thể tin nói: "Nha đầu, sao ngươi lại tới đây?"

"Gia gia, ta là tới nhận người đi ra."

Tử Cận kích động nói.

Khi thấy Tiêu Thiên Khuyết hắn gầy trơ xương, tiều tụy chịu không nổi bộ dáng thời gian, nàng không khỏi một trận đau lòng, liền vội vàng tiến lên, đem Tiêu Thiên Khuyết dìu dắt đứng lên.

"Nhận ta đi ra ngoài?"

Tiêu Thiên Khuyết kinh ngạc, "Tiêu Trọng Doanh có tâm tốt như vậy?"

Tử Cận hít thở sâu một hơi, cười nói: "Gia gia, Tiêu Trọng Doanh đã chết."

"Cái gì! ?"

Tiêu Thiên Khuyết mở to hai mắt, "Nha đầu, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Gia gia, chúng ta trước rời khỏi nơi đây hãy nói."

Nói qua, Tử Cận đã dìu lấy Tiêu Thiên Khuyết đi ra lao ngục.

. . .

Không bao lâu, bị nhốt lại Tiêu Hoành Thu một đám Tiêu thị tộc nhân, đều theo trong lao ngục giải thoát, lại thấy ánh mặt trời.

Làm đến Ngâm Phong lầu.

Tiêu Thiên Khuyết, Tiêu Hoành Thu đám người liền thấy, một đám nguyên bản đi theo tại đại trường lão Tiêu Trọng Doanh bên người tông tộc đại nhân vật, lúc này đều quỳ trên mặt đất.

Trước một trương công văn, một cái thiếu niên áo bào xanh ngồi ở đó, vừa uống trà, một bên nhìn ra xa xa hồ nước phong quang, dáng vẻ nhàn nhã.

Bùi Vân Độ đứng ở một bên, cười ha hả giúp đỡ nó châm trà.

Một màn như vậy, Tiêu Hoành Thu không khỏi ngẩn ngơ, nghi ngờ nói: "Tử Cận, vị này chính là?"

Nào chỉ là hắn, những thứ kia vừa thoát khốn Tiêu gia tộc nhân cũng đều vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc, trước mặt một màn này, thật sự là quá kì quái.

Không chờ Tử Cận mở miệng, chỉ thấy Tiêu Thiên Khuyết đã bừng tỉnh đại ngộ loại, trên sự kích động trước, ôm quyền chào: "Tiêu mỗ gặp qua Tô tiên sinh!"

Hắn triệt để đã minh bạch, Tiêu Trọng Doanh chết, cùng với cái này quỳ xuống đầy đất gia hỏa, đều là xuất từ Tô Dịch thủ bút!

"Tiêu lão."

Tô Dịch thu hồi ánh mắt, vươn người đứng dậy, hơi cảm khái nói, " ta thật không nghĩ đến, ngươi lại bởi vì chuyện của ta, không tiếc đi đứng ở Ngọc Kinh Thành Tô gia mặt đối lập."

Tiêu Thiên Khuyết lộ ra một tia xấu hổ, cười khổ nói: "Nhưng cuối cùng. . . Vẫn không thể nào giúp đỡ Tô tiên sinh bận bịu."

"Tô tiên sinh?"

Lúc này thời điểm, Tiêu Hoành Thu cũng mãnh liệt kịp phản ứng, nghẹn ngào nói, " Tử Cận, vị này chớ để không phải cứu gia gia của ngươi một mạng, càng giúp đỡ Tiêu gia chúng ta tu sửa tổ truyền bí pháp 'Kim Lan quyết' vị Tô Dịch Tô tiên sinh kia?"

Tử Cận cười gật đầu: "Đúng vậy."

Lời này vừa nói ra, những thứ kia vừa thoát khốn đám đại nhân vật Tiêu gia tất cả đều kịp phản ứng, tất cả đều lộ ra kinh ngạc, vẻ rung động.

Vốn thiếu niên áo bào xanh này, chính là Tô Dịch!

Ngày hôm nay, Tô Dịch nhập Bạch Châu thành, lật tay thời gian trấn bằng phẳng họa bên trong Lan Lăng Tiêu thị, Tiêu Thiên Khuyết đám người bởi vậy thoát khốn, trọng chưởng tông tộc quyền hành.

. . .

. . .

Làm trời, khoảng cách Bạch Châu thành bên ngoài ba mươi dặm, tọa lạc lấy một cái quân doanh quy mô cực lớn rộng lớn.

Ma Vân quân!

Ma Vân Vương Thạch Lan Sơn bộ hạ một chi sắc bén đại quân, quanh năm trấn thủ Bạch Châu, bảo vệ xung quanh cái mảnh Kinh Kỳ chi địa này.

"Báo ——!"

Một gã trinh sát hấp tấp nhảy vào quân doanh, đi tới vị ở trung ương trong một cái cự thạch cung điện rộng lớn.

"Khởi bẩm đại nhân, Bạch Châu thành truyền đến tin tức, Tô Dịch tại nửa canh giờ trước tiến vào Lan Lăng Tiêu thị!"

Trong cung điện, lư hương lượn lờ, màu đỏ thảm phủ kín đất

Ma Vân Vương Thạch Lan Sơn đang cùng thanh niên thân mặc Phong Hỏa đạo bào nói chuyện.

Nghe vậy, Thạch Lan Sơn con mắt sáng ngời, nói: "Tô Dịch xuất hiện? Chuyện tốt a!"

Hắn vui mừng lộ rõ trên nét mặt, phân phó trinh sát: "Phân phó, bả tung tích kẻ này cho bản vương chằm chằm tốt rồi!"

"Ừ!"

Trinh sát lĩnh mệnh hấp tấp mà đi.

Thạch Lan Sơn ánh mắt nhìn về phía thanh niên Phong Hỏa đạo bào, cười nói: "Du công tử, quả nhiên không ngoài sở liệu, Tô Dịch kẻ này đã đi tới Bạch Châu thành."

Bị kêu là Du công tử thanh niên cười cười, nói ra: "Trước mắt mà nói, tuy vô pháp xác định Tiềm Long kiếm tông đám người Lữ Đông Lưu, đến tột cùng là hay không là bị kẻ này giết chết, nhưng nghiêm túc chính là, Tô

Dịch kẻ này hoàn toàn chính xác đã có được năng lực giết chết Tiên Thiên Vũ Tông, Vương gia chớ có để chủ quan."

Hắn bộ dáng tuấn mỹ, một đôi mắt nghiêng chọn, khóe môi hơi vểnh, khí chất lười biếng tùy ý.

Nhưng chỉ là đối mặt như vậy một thanh niên, Thạch Lan Sơn hai đầu lông mày lại mang theo một tia như có như không tôn kính sắc, chắp tay nói: "Lần này có thể hay không nắm bắt Tô Dịch kẻ này, còn muốn dựa vào Du công tử mới được."

Du công tử cười lắc đầu: "Ta chính là một cái chân chạy kia giết chết Tô Dịch chuyện này, chỉ có thể từ ta vị sư thúc kia thân tự xuất thủ."

Dừng một chút, hắn từ trào phúng cười cười: "Không thể không nói, Thập Phương các tin tức truyền đến quá mức dọa người, đổi thành ta ra tay, chính là dốc sức liều mạng, có lẽ cũng chưa chắc có thể nắm bắt Tô Dịch."

Thạch Lan Sơn vội vàng nói: "Du công tử quá khiêm nhường, tại đây Đại Chu, có lẽ không có nhiều người biết Du công tử uy danh, có thể tại bên trong Đại Tần, ai có thể không biết, Du công tử chính là Huyền Nguyệt quan một đời tuổi trẻ trong nổi danh nhất chân truyền đệ tử?"

Thần sắc hắn thời gian đều là kính nể, tán thán nói: "Huống chi, công tử còn nổi tiếng 'Một trong 'Đại Tần bát tú', bị coi là là hạt giống tu hành trời sinh."

"Theo Thạch mỗ biết, nếu không có người là thỉnh thừng cường đại hơn Nguyên Đạo chi lộ, từ lúc ba năm trước đây thời gian, đã cầm giữ cơ hội trở thành Lục Địa Thần Tiên."

"Cùng người so sánh với, hắn Tô Dịch. . . A, cũng bất quá là một cái đại nghịch bất đạo khốn nạn mà thôi."

Lời nói này, nhường Du công tử giữa lông mày hiện lên vẻ tự đắc.

Hắn trên miệng lại thở dài: "Vương gia, ngươi cũng không thể nâng giết ta, hắn Tô Dịch. . . Cũng không có ngươi nói như vậy chịu không nổi."

Thạch Lan Sơn chân thành nói: "Quả thật, Tô Dịch cực kỳ ghê gớm, thế nhưng là hắn một kẻ hấp hối sắp chết, đâu có thể nào có tư cách cùng công tử so sánh với?"

Du công tử cười cười, thản nhiên nói: "Được rồi, chớ có lại cho ta rót thuốc mê, ta Du Tinh Lâm có bao nhiêu cân lượng, tự mình rõ ràng nhất."

Dừng một chút, hắn thản nhiên nói: "Về phần Tô Dịch. . . Hắn nếu như không đủ cường đại, bác gái làm sao đến mức mời ta cùng sư thúc cùng một chỗ tự mình đến cái này Đại Chu đi một lần?"

Ý ở ngoài lời chính là, như Tô Dịch không đủ mạnh, căn bản không đủ tư cách nhường hắn và hắn sư thúc thân tự xuất thủ!

Thạch Lan Sơn hiểu ý cười cười.

Hắn biết rõ, bác gái vị Du công tử này, chính là Ngọc Kinh Thành Tô gia đứng đầu Tô Hoằng Lễ Tứ phu nhân "Du Thanh Chi" .

Lần này được tại Bạch Châu cảnh nội đối phó Tô Dịch chủ ý, cũng xuất từ tay Tứ phu nhân Du Thanh Chi!

"Vương gia, nếu như Tô Dịch đã lộ ra hiện tung tích, ta trước đi gặp một lần sư thúc, về phần khi nào ra tay, muốn xem Vương gia ý tứ."

Du Tinh Lâm vươn người đứng dậy.

Thạch Lan Sơn liền vội vàng đứng lên đưa tiễn.

Một góc quân doanh, trước một cái cung điện đơn giản sạch sẽ.

Du Tinh Lâm sửa sang lại áo mũy quan, hơi hơi chắp tay chào, nói: "Sư thúc, đệ tử Du Tinh Lâm có việc bái kiến."

Trong cung điện, truyền ra một đạo thuần hậu thanh âm: "Ngươi hài tử này, nói cho ngươi bao nhiêu lần, xuống núi du lịch thời gian, chớ có ghẻ lạnh như vậy, mau vào đi."

Ừ

Du Tinh Lâm lúc này mới cất bước đi vào cung điện.

Trong cung điện, một người mặc giấu đạo bào màu xanh, đầu đường quanh co búi tóc, liễu sợi râu bồng bềnh trung niên đạo sĩ ngồi xếp bằng. Nó trước người ngang dọc một thanh Tùng Văn kiếm, kiếm dài vẻn vẹn hai thước, rộng hai chỉ, trong vắt trên thân kiếm dũng động một tia thủy mặc loại phù lục Vân văn, tràn đầy nét cổ xưa.

Tại Du Tinh Lâm lúc đi vào, trung niên đạo sĩ chính cầm lấy một khối chất thượng thừa Huyết Tủy linh ngọc, một chút mài trước người Tùng Văn kiếm.

Đây là "Này kiếm", một loại bí thuật dưỡng kiếm đặc biệt.

"Sư thúc 'Quy nguyên kiếm' Linh tính càng ngày càng kinh người rồi."

Du Tinh Lâm cười khen một câu.

"Dưỡng kiếm chi đạo, đã được lợi dụng ngoại vật lấy bồi dưỡng nó chất, cũng muốn tu sĩ chúng ta lấy một thân tinh khí thần dự trữ nuôi dưỡng nó Thần, như thế, mới có thể ngự kiếm tại tâm, dễ sai khiến."

Trung niên đạo sĩ mỉm cười, chưởng chỉ ném đi, keng một tiếng, hắn Tùng Văn kiếm hóa thành một đạo Linh quang, rơi vào trong túi kiếm sau lưng hắn.

"Chỉ nói vậy thôi, người vì sao phải sự tình mà đến?"

Trung niên đạo sĩ hỏi.

Du Tinh Lâm chắp tay nói: "Vừa rồi thời điểm, Ma Vân Vương Thạch Lan Sơn nhận được tin tức, hắn Tô Dịch đã xuất hiện ở Bạch Châu nội thành."

Trung niên đạo sĩ nhẹ gật đầu, vê râu nói ra: "Ta cũng thực sự muốn cùng kẻ này gặp một lần."

Du Tinh Lâm cười nói: "Tên Tô Dịch này có thể vào được sư thúc pháp nhãn, chính là chết cũng đủ mỉm cười cửu tuyền."

Trung niên đạo sĩ lắc đầu nói: "Ta cũng không phải bức thiết muốn giết hắn, mà là đối với trên người hắn một ít chuyện tương đối hiếu kỳ mà thôi."

"Sư thúc hẳn là nhìn ra chút cái gì?"

Du Tinh Lâm như có điều suy nghĩ.

Suy nghĩ một chút, trung niên đạo sĩ nói: "Theo Thập Phương các tin tức truyền đến đến xem, không có gì bất ngờ xảy ra, kẻ này cho là một cái kẻ đáng thương bị tu sĩ dị giới đoạt xá, chỉ sợ nó thần hồn sớm bị thôn phệ. Về phần có hay không như ta sở liệu, nhìn thấy hắn thời gian, lấy 'Giám Hồn kính' chiếu một cái liền biết."

Dừng một chút, hắn ánh mắt hơi có chút nóng rực, nói ra: "Như hắn thực bị đoạt xá, đem bắt giữ, có lẽ liền có thể theo bên trong thể xác hắn đạt

được một cái thần hồn thuộc về dị giới Đại tu sĩ Linh Đạo! Thủ đoạn Huyền Nguyệt quan chúng ta, tự có thể ép hỏi ra một chút pháp môn thần diệu vô biên truyền thừa!"

Du Tinh Lâm cũng rất là động tâm, nói: "Nếu như thế, ngược lại không uổng công chúng ta tự mình đến cái này Đại Chu đi một lần."

Trung niên đạo sĩ nói: "Kỳ thật, lần này đến đây Đại Chu, ngoại trừ được chém giết Tô Dịch kẻ này, còn một chuyện khác cũng đồng dạng cực kỳ trọng yếu."

Du Tinh Lâm khẽ giật mình: "Chuyện gì?"

"Trước đó không lâu, Thượng Lâm tự một đám Phật tu đến đây Đại Chu cảnh nội này, tiến nhập Bảo Sát yêu sơn, hư hư thực thực là muốn giành một cuộc vận may lớn."

Trung niên đạo sĩ đôi mắt thâm trầm, "Ngươi cũng biết, những năm gần đây này, Thượng Lâm tự nắm giữ không ít cùng 'Dị giới' có liên quan bí mật, bọn hắn chuyến này toan tính mưu kia chỉ sợ cũng cùng 'Dị giới' cơ duyên có quan hệ."

Du Tinh Lâm chấn động trong lòng, đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nói: "Trước Thập Phương các tin tức nói, tên Tô Dịch này hôm trước thời điểm liền tiến vào qua Bảo Sát yêu sơn, có thể tựa hồ. . . Hắn cũng không có cùng Thượng Lâm tự những thứ kia Phật tu gặp nhau."

Trung niên đạo sĩ nói: "Đây cũng chính là để cho ta không hiểu, đợi lần này nhìn thấy hắn Tô Dịch, hỏi một câu liền biết rõ."

Nói đến đây, hắn ánh mắt nhìn về phía Du Tinh Lâm, lại cười nói: "Đợi bắt giữ tên Tô Dịch này, ta tạm thời tha cho nó không chết, giao cho ngươi tới làm đá mài đao, cùng đối thủ như vậy chém giết, đủ để cho ngươi kích

phát tiềm năng, một lần hành động đem bản thân tiên thiên chi khí rèn luyện đến 'Thượng nhất phẩm' tình trạng, nói như vậy, bước vào Nguyên Đạo chi lộ thời gian, lại trúc liền quan trọng Tích Cốc đạo cơ."

Du Tinh Lâm đuôi lông mày lộ ra một tia kích động, nghiêm nghị hành lễ nói: "Sư thúc ơn tài bồi, Tinh Lâm suốt đời không quên!"

Trung niên đạo sĩ cười lắc đầu: "Ngươi hài tử này, nói cho ngươi bao nhiêu lần, ta và ngươi tầm đó, không cần khách khí."

Chính nói chuyện với nhau thời gian, Ma Vân Vương Thạch Lan Sơn hấp tấp đến đây bái kiến.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 298: Trong Cõi U Minh Tự Có Trời Chú Định

Thạch Lan Sơn nghiêm nghị ôm quyền, trầm giọng mở miệng nói:

"Lê tiên trưởng, Du công tử, Thạch mỗ vừa vặn đạt được tin tức của trinh sát, vậy Tô Dịch vừa đã ly khai Lan Lăng Tiêu thị, trực tiếp ra khỏi thành, xem hắn phía, tựa hồ là hướng chúng ta bên này đi tới!"

Du Tinh Lâm biết vậy nên ngoài ý muốn, kinh ngạc nói: "Kẻ này chẳng lẽ là muốn để đối phó ngươi?"

Thạch Lan Sơn nhẹ gật đầu: "Hồi trước, ta ra tay, giúp đỡ Lan Lăng Tiêu thị đại trường lão Tiêu Trọng Doanh một đại ân, có lẽ, chính bởi vì chuyện này, nhường Tô Dịch xem ta là địch."

Hắn nói mơ hồ không rõ.

Nhưng Du Tinh Lâm cùng đạo sĩ trung niên cũng lười truy vấn ngọn nguồn.

Trong thế tục phân tranh mà thôi, bọn hắn hãy nhìn không tiến trong mắt.

"Ta vốn muốn gặp một lần kẻ này, chưa từng nghĩ, kẻ này cũng đã thẳng đến nơi đây mà đến, như thế rất tốt, ngược lại cũng tiết kiệm ta đi tự mình đi một lần rồi."

Đạo sĩ trung niên vê râu mà cười.

Thanh âm hắn ôn thuần, mây trôi nước chảy, lộ ra được thong dong vô cùng.

"Hề hề, cái này kêu là chui đầu vô lưới."

Du Tinh Lâm cảm khái giống như nói nói, " ta nghe sư tôn đã từng nói qua, tâm thái người đoạt xá, vẫn bảo lưu lấy hắn bổn tôn thời gian bản tính cùng nóng nảy, càng là loại người này, càng bỏ qua trong thế tục lực lượng, tự cho là nhưng hoành hành không sợ, không đem bất luận kẻ nào để ở trong mắt."

"Nhìn một cái Tô Dịch kẻ này hành vi, đã là như thế, đáng tiếc, hắn lần này sợ là căn bản nghĩ không ra, lần này có Lê sư thúc tọa trấn ở nơi này!"

Đạo sĩ trung niên mỉm cười, nói: "Tinh Lâm theo như lời cũng không tệ, bất quá, đối phó người đoạt xá thời điểm, nhưng không thể khinh thường rồi, giống như bực này nhân vật, thường thường nắm giữ lấy át chủ bài không muốn người biết, không thể không đề phòng."

Người đoạt xá! !

Thạch Lan Sơn nghe thế, không khỏi âm thầm cả kinh, không nhịn được hỏi: "Lê tiên trưởng, tên Tô Dịch này. . . Thật là bị đoạt xá rồi hả?"

Đạo sĩ trung niên nhẹ gật đầu: "Cực có thể chính là như thế, bằng không, căn bản là không có cách giải thích vì cái gì một cái thiếu niên tông sư tam trọng, có thể tuỳ tiện chém giết Tiên Thiên Vũ Tông rồi."

"Trách không được."

Thạch Lan Sơn giật mình giống như nói nói, " rất nhiều năm trước, tên Tô Dịch này còn chỉ là một cái con vợ kế chuẩn bị nhận vắng vẻ Tô gia, gặp qua không biết nhiều ít chèn ép, sở hửu cũng không có biểu hiện ra cái

gì chỗ đặc thù. Nhưng từ khi mấy tháng trước, kẻ này lại tượng biến thành người khác, không chỉ tu vi đột nhiên tăng mạnh, cả chiến lực cũng là thay đổi được cực kỳ đáng sợ, vốn, hắn lại cực khả năng bị đoạt xá rồi!"

"Cái này kêu là sự tình ra khác thường tất có yêu."

Du Tinh Lâm ngữ khí lạnh nhạt, "Vương gia không cần phải lo lắng, Tô Dịch như vậy, liền mở ra nơi trú quân đại môn, phóng hắn tiến đến lại."

Thạch Lan Sơn trong lòng phấn khởi, nói: "Như người mong muốn!"

Đạo sĩ trung niên cười cười, rút ra sau lưng kiếm trong túi Quy Nguyên kiếm, ngang dọc đầu gối trước, lấy ngón tay nhẹ nhàng vuốt phẳng thân kiếm, ánh mắt ôn nhu mà chăm chú.

"Lão hỏa kế, lần này chém Tô Dịch, định muốn hảo hảo khao ngươi!"

Trong lòng của hắn thì thào.

. . .

. . .

"Tô tiên sinh, phía trước ngoài mười dặm, chính là Phất Vân lĩnh, Ma Vân vương Thạch Lan Sơn cùng hắn bộ hạ đại quân liền trú đóng ở một bên Phất Vân lĩnh."

Tiêu Thiên Khuyết chỉ vào xa xa nói.

Tô Dịch ừ một tiếng, chắp tay tại lưng, tự mình đi về phía trước.

Trước, trấn bằng phẳng Lan Lăng Tiêu thị nội loạn về sau, Tô Dịch liền quyết định, nhân cơ hội này, thuận tay bả Ma Vân vương Thạch Lan Sơn giải quyết xong.

Cái này đã là vì Tiêu Thiên Khuyết bọn hắn báo thù, cũng là giúp đỡ Lan Lăng Tiêu thị diệt trừ một cái tai hoạ ngầm.

Bằng chuyện này, có lẽ liền đủ để chấn nhiếp Đại Chu thiên hạ, nhường những cái này cùng hắn Tô Dịch làm địch nhân, không dám đối với người bên cạnh hắn xằng bậy.

Biết được ý định của Tô Dịch, Tiêu Thiên Khuyết không chút do dự chủ động xin đi, muốn đích thân vì Tô Dịch dẫn đường.

Tô Dịch không có cự tuyệt.

"Tô tiên sinh, Ma Vân vương Thạch Lan Sơn bộ hạ có ba vạn tinh nhuệ hung hãn lính, trừ hắn ra bản thân bên ngoài, còn có hai tên phó tướng là Tiên Thiên Vũ Tông, cái khác tông sư nhân vật, càng không ít hơn trăm người. . ."

Suy nghĩ một chút, Tiêu Thiên Khuyết vẫn là không nhịn được nói nói, " chúng ta. . . Cứ đi qua như thế?"

Hắn có chút lo lắng.

Dù sao không có thấy tận mắt Tô Dịch chém giết Tiên Thiên Vũ Tông từng màn, lại vừa nghĩ tới Ma Vân vương Thạch Lan Sơn uy thế ngập trời, khó tránh khỏi lo lắng.

"Chớ để lo lắng, đợi đến nơi, tiêu lão đầu cần đợi ở phía xa lại."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Trong thế tục thiên quân vạn mã, cũng không chống đỡ tu sĩ chống trời một kiếm.

Huống chi, đối với hiện tại Tô Dịch mà nói, đừng nói là tông sư nhân vật, chính là Tiên Thiên Vũ Tông, cũng cực ít có người có thể vào được pháp nhãn của hắn.

Tiêu Thiên Khuyết hít thở sâu một hơi, nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, Phất Vân lĩnh ngay trước mắt.

Chỉ thấy một cái sơn lĩnh lượn lờ tại mây trắng thời gian, quay quanh tại phía trên đại địa, sơn sắc trời xanh Thanh, trời quang mây tạnh.

Sơn lĩnh một bên, thì là một mảnh rộng lớn vùng quê, một cái quân doanh quy mô cực lớn đứng sừng sững trong đó, xây dựng phong hoả đài, trạm gác, lầu canh, cung điện vân... vân kiến trúc.

Xa xa vừa nhìn, quân doanh tới trên không trung, thiết huyết túc sát chi khí phảng phất giống như khói báo động loại xông thẳng lên trời!

Lúc này, quân doanh đại môn rộng mở, rộng rãi con đường hai bên, tất cả đứng thẳng một loạt thân phụ trọng giáp, tay cầm trường kích, khí tức hung hãn binh lính.

Ô ô ô ~~~

Làm Tô Dịch cùng Tiêu Thiên Khuyết thân ảnh tại tại chỗ rất xa xuất hiện, một trận bao la mờ mịt tiếng kèn mãnh liệt vang lên.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong quân doanh, hơn vạn đại quân mặc áo giáp, cầm binh khí, hóa thành nghiêm ngặt trận hình, chỉ là trên người nhánh đại quân này tỏ khắp khí huyết hội tụ vào một chỗ, lộ ra tại trong hư không, giống như khói báo động Huyết Vân tại bốc lên, cảnh tượng làm cho người ta sợ hãi.

"Tô tiên sinh, Ma Vân vương tựa hồ từ lâu ngờ tới chúng ta sẽ đến."

Tiêu Thiên Khuyết thần sắc ngưng trọng.

Đối với hắn bực này trong thế tục tông sư nhân vật mà nói, xa xa chứng kiến như vậy xơ xác tiêu điều áp lực một màn, nội tâm cũng khó tránh khỏi áp lực trầm trọng.

"Như vậy chẳng phải là rất tốt? Tiêu lão, ngươi liền lưu lại phụ cận chờ đợi lại, ta đi xem một chút cái này Ma Vân vương thủ đoạn."

Tô Dịch nói qua, tự mình hướng phía trước bước đi.

Hắn một bộ áo bào xanh, dáng vẻ xuất trần, chắp tay tại lưng đi về phía trước, thẳng giống như đi bộ nhàn nhã loại, vậy đợi phong thái, nhường Tiêu Thiên Khuyết nội tâm áp lực cùng trầm trọng không hiểu giảm đi rất nhiều.

"Tô tiên sinh, lão hủ đợi người khải hoàn!"

Tiêu Thiên Khuyết nghiêm nghị chắp tay.

Hắn biết rõ, tự mình như theo sau, chẳng những giúp không được gì, ngược lại sẽ trở thành Tô Dịch vướng víu.

Tô Dịch cũng không quay đầu lại phất phất tay.

Nơi trú quân trước cổng chính, một đám hung hãn sĩ tốt ánh mắt đồng loạt nhìn qua, ánh mắt tập trung tại Tô Dịch vậy dài thường thượt thân ảnh trên.

Từng cái một phảng phất giống như hung thần ác sát.

Vậy đợi im ắng xơ xác tiêu điều uy thế, ngay ngắn hướng đặt ở trên người một người, đổi lại võ giả tầm thường, sợ là sớm bị sợ tới mức sắp nứt cả tim gan, thấp thỏm lo âu.

Nhưng Tô Dịch lại giống như không hề hay biết, cho đến đến nơi trú quân trước, hắn dậm chân ở đó, mở miệng nói: "Ma Vân vương Thạch Lan Sơn ở đâu?"

Tiếng như réo rắt rồng ngâm, vang vọng đất trời, Oanh long long khoách tán ra.

Lập tức, vậy một đám mặc áo giáp, cầm binh khí hung hãn sĩ tốt đều màng nhĩ đau đớn, khí huyết sôi trào, trước mặt ứa ra Kim Tinh, thần sắc đột biến.

Thế cho nên, vậy xơ xác tiêu điều nghiêm ngặt đội hình đều xuất hiện một trận rối loạn.

"Ha ha ha!"

Một đạo phóng khoáng cười to vang vọng, chỉ thấy trong doanh địa, bước đi đến nam tử cao lớn thon gầy.

Đầu hắn mang nga quan, người mặc áo mãng bào màu tím, màu da cổ đồng, hai gò má lạnh lùng nghiêm nghị cương nghị, một đôi con mắt đang mở hí, lãnh mang chạy trốn, thần hồn đoạt phách.

Đúng là Ma Vân vương Thạch Lan Sơn!

Thiên hạ chín vị một vương khác họ một trong, danh chấn Đại Chu Tiên Thiên Vũ Tông tồn tại.

Thạch Lan Sơn phía sau, theo đuôi một đám khí tức mạnh mẽ tướng lãnh nhân vật, nữ có nam có, cường đại có Tiên Thiên Vũ Tông tu vi, yếu cùng lúc đó tông sư cảnh bên trong.

Lúc này bọn hắn trùng trùng điệp điệp mà đến, đúng như sao quanh trăng sáng, nổi bật lên Thạch Lan Sơn uy thế càng bất phàm.

Cho đến đi tới nơi trú quân trước cổng chính, Thạch Lan Sơn dậm chân, con mắt như Lãnh điện, xa xa rơi trên người Tô Dịch, đơn giản hơi đánh giá, liền cười nói:

"Tam thiếu gia đại giá quang lâm, xác thực nhường Thạch mỗ vừa mừng vừa sợ, cũng không biết, Tam thiếu gia ấy, vì chuyện gì?"

Hắn dáng vẻ uy nghiêm, bễ nghễ đường hoàng, khí thế cực kỳ bức nhân.

Tô Dịch lườm Thạch Lan Sơn một cái, nhàn nhạt nói, " Tô mỗ ấy, đầu làm một chuyện, lấy đầu người trên cổ ngươi, lấy chấn nhiếp thiên hạ hạng giá áo túi cơm."

Thạch Lan Sơn nhịn không được ngửa mặt lên trời cười to, tiếng như sấm nổ, "Tam thiếu gia người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, Thạch mỗ cũng không che che lấp lấp, nghĩ cầm Thạch mỗ đầu? Có thể! Thạch mỗ liền hỏi một câu, Tam thiếu gia có dám hay không đến đây ta đây đại quân phe cánh trong đánh một trận?"

"Thiên hạ này, còn không có địa phương Tô mỗ ta không dám đi ."

Tô Dịch bay bổng mở miệng.

Thạch Lan Sơn vung tay lên, quát: "Kích trống, thỉnh Tam thiếu gia!"

Đông! Đông! Đông!

Trong quân doanh lầu canh lên, từng tòa trống trận cực lớn đánh động, tiếng như chín tầng trời tiếng sấm liên tục, vang vọng đất trời thời gian.

Vậy trấn thủ trong quân doanh hơn vạn đại quân, cũng cùng theo giống như thủy triều động, thiết giáp rậm rạp, nhấp nháy sắc bén, nhượng ra một cái đi thông quân doanh chỗ sâu đường nhỏ.

Thạch Lan Sơn làm ra một cái thỉnh động tác, nói: "Thỉnh!"

Tại đây tất cả mọi người ánh mắt nhìn chăm chú, Tô Dịch không có bất kỳ do dự, cất bước tiến lên, thần sắc lạnh nhạt, như vào chỗ không người.

Vậy bình thản ung dung thần thái, nhường Thạch Lan Sơn đồng tử cũng không nhịn được híp híp, ý thức được vẻn vẹn bằng vào đại quân chi uy, căn bản chấn nhiếp không được Tô Dịch bực này mạnh mẽ nhân vật rồi.

Hắn không tiếp tục tiến hành thăm dò, trước tiên phía trước dẫn đường.

"Tô tiên sinh, nhất định phải cẩn thận a. . ."

Xa xa nhìn qua một màn này, Tiêu Thiên Khuyết không khỏi nắm chặt hai tay.

Trong doanh địa, có một cái đài đấu võ cực lớn, chừng phạm vi trăm trượng, lấy cứng rắn huyền sát thép tinh đúc thành mà thành, đen kịt chắc chắn.

Xa xa liền thấy, trước đài đấu võ kia, đứng thẳng hai thân ảnh.

Một tuấn mỹ hiên ngang, đang mặc Phong Hỏa đạo bào thanh niên, một cái lưng đeo kiếm túi, đang mặc giấu đạo bào màu xanh, liễu sợi râu bồng bềnh đạo sĩ trung niên.

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua, trực tiếp không để ý đến vậy thanh niên tuấn mỹ, hơi hơi tại đạo sĩ trung niên trên người dừng một chút, liền thu hồi ánh mắt.

Cùng lúc đó, chỉ thấy Thạch Lan Sơn hấp tấp tiến lên, nghiêm nghị chắp tay nói: "Lê tiên trưởng, Du công tử, Tô Dịch đến rồi!"

Du Tinh Lâm nhẹ gật đầu, nói: "Vương gia trước tiên có thể lui xuống, nơi đây giao cho ta cùng sư thúc lại."

Thạch Lan Sơn lĩnh mệnh thối lui, lại nhìn về phía ánh mắt Tô Dịch thời gian, giống như nhìn một người chết, tràn đầy trêu tức cùng thương cảm, cái này thật là gọi là chui đầu vô lưới, oán được người nào?

Du Tinh Lâm nhìn Tô Dịch, mỉm cười, chắp tay nói: "Ta là Du Tinh Lâm, đến từ Đại Tần Huyền Nguyệt quan, bên người chính là sư thúc ta Lê Xương Ninh."

Đạo sĩ trung niên vân đạm phong khinh cười cười, triều Tô Dịch chắp tay nói: "Lê mỗ bái kiến Tô đạo hữu."

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, lúc này nhìn về phía đạo sĩ trung niên Lê Xương Ninh, thần sắc bình thản nói: "Các ngươi đây là muốn thay Thạch Lan Sơn xuất đầu?"

Lê Xương Ninh dáng tươi cười ấm áp, thanh âm thuần hậu: "Không, ta hai người lần này vốn là vì Tô công tử mà đến, chỉ không nghĩ tới, Tô công tử lại lại chính mình tìm tới cửa, đây hết thảy, nhường Lê mỗ nhớ tới một câu."

"Nói cái gì?"

Tô Dịch lông mi chau lên.

Lê Xương Ninh vê râu mà cười, nói: "Trong cõi u minh tự có trời chú định."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 299: Thiên Hỏa Võng Kiếm

Trong cõi u minh tự có trời chú định?

Nhìn Lê Xương Ninh ở đối diện nói nói cười cười, Tô Dịch cũng nhịn không được nở nụ cười.

Tu sĩ Tích Cốc cảnh nho nhỏ, còn thiếu nhiều tư cách đi nghiên cứu chu thiên đạo tắc lắm, cũng xứng nói ba chữ 'Trời chú định'?

Chuyện này nếu đặt tại Đại Hoang Cửu châu, sẽ định trước làm trò cười cho người trong nghề.

Tô Dịch cũng lười đáp lại, ánh mắt nhìn về phía đài đấu võ cách hắn không xa, nói thẳng: "Các ngươi quyết định ở chỗ này động thủ?"

Lê Xương Ninh mỉm cười nói: "Đạo hữu chớ hoảng sợ, trước khi luận bàn, Lê mỗ có một chuyện muốn thỉnh giáo."

Tô Dịch nói: "Nói."

Lê Xương Ninh suy nghĩ một chút, con mắt nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, nói: "Nghe nói đạo hữu mới phản hồi từ sâu trong Bảo Sát yêu sơn, không biết có từng nhìn thấy Phật tu của Thượng Lâm tự Đại Tần?"

Tô Dịch nói: "Đã từng gặp."

Lê Xương Ninh híp mắt lại, nói: "Nói như vậy, bây giờ bọn họ còn đang ở sâu trong Bảo Sát yêu sơn ư?"

"Không sai."

Tô Dịch gật đầu, lời ít mà ý nhiều, "Thế nhưng đều đã là người chết."

Lê Xương Ninh khẽ giật mình, kinh ngạc nói: "Chết rồi? Đạo hữu có thể nói kĩ càng thêm một chút hay không?"

Tô Dịch chỉ chỉ đài đấu võ, nói: "Đánh bại ta, muốn biết tất cả chuyện gì ta nói cho ngươi biết, nếu như ngươi chết, biết rõ nhiều như vậy cũng vô dụng."

"A."

Du Tinh Lâm ở bên cười rộ lên, "Tô công tử, ngươi cứ cấp bách . . . chịu chết như vậy sao?"

Tô Dịch không để ý đến, không lười nhìn thẳng rồi, loại tiểu nhân vật này khiêu khích, thực sự không khiến hắn có chút hứng thú, chờ đến lúc trực tiếp giết là được.

Hắn đưa mắt nhìn về phía Lê Xương Ninh, nói: "Ngươi muốn thế nào?"

Mắt thấy mình bị không để ý tới, trên hai đầu lông mày Du Tinh Lâm hiện lên một vòng hàn ý, vừa muốn nói gì, đã bị Lê Xương Ninh ngăn lại, nói: "Chớ hoảng sợ."

Rồi sau đó, lão lật tay lấy ra một cái Thanh Đồng kính tuyên khắc lấy hoa văn kỳ dị, cười hỏi Tô Dịch, "Đạo hữu có thể nhận ra vật ấy?"

"Giám hồn chi vật?" Tô Dịch nói

"Đạo hữu hảo nhãn lực, bảo vật này đúng là kính giám hồn."

Lê Xương Ninh tán thưởng, rồi sau đó con mắt nổi lên vẻ khác lạ, "Vậy không biết đạo hữu có dám để Lê mỗ lấy bảo vật này đánh giá thần hồn hay không?"

Tô Dịch nhíu mày nói: "Ngươi hoài nghi ta bị đoạt xá ư?"

Lê Xương Ninh đôi mắt thâm trầm, ý vị thâm trường nói: "Đến cùng là đúng vậy hay không, đo lường một chút không phải vừa xem hiểu ngay chứ gì?"

Nói qua, lão mãnh liệt giơ tay, đầu ngón tay chẳng biết lúc nào đã cứa đứt, thấm ra một giọt máu tươi, trực tiếp vẽ tại trên kính Giám Hồn của lão.

Ô...ô...n...g!

Giám hồn kính lập tức hiện ra ô quang quỷ dị, phảng phất giống như vòng xoáy bốc lên, chiếu hướng Tô Dịch.

Một cái chớp mắt này, con mắt của Lê Xương Ninh cùng Du Tinh Lâm, đều ngay ngắn nhìn chằm chằm trên người Tô Dịch, nháy mắt cũng không nháy mắt, không chịu bỏ qua bất luận một tia chi tiết nào.

Tô Dịch thản nhiên đứng ở đó, không chút sứt mẻ.

Nhưng, vẻn vẹn nháy mắt ——

Phanh!

Hắn ô quang lưu chuyển giám hồn kính, lại đột ngột nổ nát vụn, hóa thành mảnh vụn phiêu tán rơi rụng.

"Cái này. . ."

Lê Xương Ninh cả kinh, có chút kinh ngạc, cái tình huống gì?

Chỉ thấy Tô Dịch khinh thường nói: "Giống như bảo vật như vậy, không khỏi cũng quá chịu không nổi, có muốn hay không ta Tô mỗ người dạy dỗ ngươi chân chính giám hồn chi thuật?"

Lời nói lộ ra nồng đậm trào phúng.

"Ngươi dám xấu sư thúc ta bảo vật!"

Du Tinh Lâm sầm mặt lại.

Tô Dịch chiết thân đi đến hắn đài đấu võ, dưới cao nhìn xuống nói: "Không cần nói nhảm nữa, muốn chết liền đi lên một trận chiến."

Du Tinh Lâm lãnh đạm nói: "Sư thúc, kính xin để cho ta đi trước giáo huấn một chút kẻ này!"

Giám hồn kính bị hủy, đã làm cho Lê Xương Ninh thịt thương yêu không dứt, nghe vậy, hắn hít thở sâu một hơi, nói: "Thôi được, ngươi đi cùng luận bàn một cái cũng tốt, nếu có thể mượn ấy đá mài đao ma luyện ra 'Thượng nhất phẩm' tiên thiên chi khí, không thể tốt hơn."

Du Tinh Lâm nhún người nhảy lên, bay vút đến đài đấu võ lên, cùng Tô Dịch xa xa giằng co.

Lập tức, nơi xa Ma Vân Vương Thạch Lan Sơn, cùng với trong quân doanh hơn vạn sĩ tốt ánh mắt đều là đồng loạt nhìn sang, sắc mặt mang theo chờ mong.

"Chớ có chủ quan."

Lê Xương Ninh dặn dò một tiếng.

Du Tinh Lâm mỉm cười, nói: "Thương ưng bác thỏ, cũng dùng toàn lực, sư thúc yên tâm là được."

BOANG...!

Đầu ngón tay hắn tại bên hông một vòng, một thanh trường kiếm màu đỏ lướt đi.

Thân kiếm như lửa ngọc óng ánh sáng long lanh, có từng vòng rung động loại ánh lửa lưu chuyển, linh tính mười phần.

"Kiếm này danh Hỏa Thước, chính là sư tôn ta 'Thương Hoằng chân nhân' tặng cho, bạn ta tu hành đến nay, đã có khoảng chừng tám năm, trảm cùng cảnh tới địch ba mươi sáu, săn giết Yêu thú nhiều, từ lâu vô số kể."

Một kiếm nơi tay, Du Tinh Lâm khí thế biến đổi, áo bào phần phật, ánh mắt lợi hại, "Ngày hôm nay, ta lúc này lấy kiếm này, lấy thủ cấp của ngươi!"

Oanh!

Thanh âm còn đang vang vọng, hắn trọn vẹn bắt đầu khởi động một vòng hỏa diễm loại tiên thiên chi khí, thân ảnh như đốt, uy thế cũng là thoáng cái nhảy lên tới cực hạn.

Người như kiếm, kiếm như đốt!

"Nói nhảm cũng thật nhiều."

Tô Dịch một trận mỉm cười.

"Muốn chết!"

Du Tinh Lâm trong con ngươi sát cơ lóe lên, thả người tiến lên, ví như một đạo như thiểm điện, mà nó trong tay Hỏa Thước kiếm mãnh liệt cả đâm hơn trăm lần.

Phảng phất giống như cuồng phong sậu vũ, lại như tên nỏ bắn chụm.

Trong chốc lát, lửa đỏ như đốt kiếm khí đan vào, bao phủ tầm hơn mười trượng hư không, mỗi một đạo kiếm khí đều óng ánh sáng long lanh, mang theo tàn sát bừa bãi đường hoàng thiêu khí tức.

Hắn đợi đối với lực lượng vận dụng, đã đạt đến xuất thần nhập hóa cảnh giới!

So sánh với Lâm tự Hàng Long đường dài lão Kinh Hạc chưa từng bước vào cảnh giới Lục Địa Thần Tiên thời gian, đều muốn cường hoành một đoạn.

"Tốt một chiêu 'Hỏa Kiếm Phần Bát Phương' !"

Lê Xương Ninh âm thầm gật đầu.

Tại Đại Tần, Du Tinh Lâm không chỉ là Huyền Nguyệt quan một đời tuổi trẻ số một chân truyền đệ tử, thay tên xếp "Đại Tần bát tú" ở bên trong, được vinh dự chân chính tu hành kỳ tài.

Dưới mắt, hắn vừa vừa ra tay, liền đã triển lộ ra nó thực lực chân chính!

"Thật mạnh!"

Xa xa, Thạch Lan Sơn hít vào khí lạnh.

Hắn đồng dạng là Tiên Thiên Vũ Tông, tự nhiên một cái nhìn ra, Du Tinh Lâm một kiếm này uy năng, nghiễm nhiên đã đạt đến một loại bất khả tư nghị tình trạng, viễn không phải là hắn bực này trong thế tục Tiên Thiên Vũ Tông có thể so sánh.

Mà tại hắn Ma Vân quân sĩ lính trong mắt, Du Tinh Lâm một kiếm này, đã hoàn toàn vượt qua bọn hắn có thể hiểu được phạm trù, đều không miễn

rất cảm thấy rung động cùng kinh diễm.

Lại thấy Tô Dịch tùy ý mà đứng, bất đinh bất bát (*không khép không hở), ánh mắt nổi lên một tia giọng mỉa mai loại sáng bóng.

Bá!

Cho đến hắn khắp nơi thiên hỏa diễm kiếm vũ như lưới lớn loại ngang trời tới, hắn lúc này mới biền chỉ vẽ một cái, một đạo kim sắc kiếm khí ngang trời dựng lên.

Oanh!

Trong tiếng nổ vang kinh Thiên động Địa, hắn khắp nơi thiên hỏa diễm kiếm vũ, giống như đụng phải phong bạo tàn phá, trực tiếp bị kim sắc kiếm khí nghiền nát, tán loạn tiêu trừ.

"Tô Dịch, ngươi thật coi kiếm ý của ta đơn giản như vậy?"

Có thể Du Tinh Lâm không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, ngửa mặt lên trời cười to.

Chỉ thấy trong tay hắn Hỏa Thước kiếm mãnh liệt nâng lên.

Rầm rầm ~

Khắp nơi thiên hỏa diễm sợi mưa đột nhiên vô căn cứ mà hiện, trong nháy mắt lấy Tô Dịch làm trung tâm, như vòi rồng tụ đến, đạo đạo hỏa diễm kiếm khí tích tụ, một sát na này thời gian, thẳng giống như thiên vạn đạo cường cung ngạnh nỏ phát ra cùng một lúc.

Hắn đợi thanh thế, so với vừa rồi cường đại rồi ước chừng gấp đôi!

"Tốt một cái đổi trắng thay đen!"

Lê Xương Ninh không khỏi vỗ tay tán thưởng, cả hắn đều không nghĩ tới, Du Tinh Lâm lại khác người, bên ngoài thi triển "Hỏa Kiếm Phần Bát Phương", kì thực hoạt động ngầm, dựa thế thi triển ra "Hỏa Kiếm Lãm Phong Bạo" cái này một sát chiêu!

"Đúng không."

Chỉ thấy Tô Dịch dài thường thượt thân ảnh bỗng dưng tiến lên trước một bước, hai tay một dẫn vỗ.

Oanh! Như gió bão hỏa diễm kiếm vũ, nhất thời như gặp phải đại thủ dẫn dắt, mãnh liệt xuất hiện một tia đình trệ.

Ở nơi này đình trệ xuất hiện nháy mắt, một cái đại thủ vàng óng ánh từ trên trời giáng xuống, nghiền ép mà xuống, cứng rắn đem hắn phong bạo hỏa diễm kiếm vũ nghiền nát, sinh ra phanh phanh phanh phanh nổ đùng nứt vỡ thanh âm, đầy trời vòng ánh sáng bảo vệ tán loạn như nước thủy triều!

Hắn đợi dễ như trở bàn tay loại uy năng, nhường toàn trường một yên tĩnh.

"Cái này. . ."

Thạch Lan Sơn mí mắt hung hăng nhảy dựng, trong lòng phát lạnh, tên Tô Dịch này quả nhiên như trong truyền thuyết như vậy đáng sợ! Như đổi lại là tự mình, sợ là căn bản liền ngăn không được một kích này, có thể hắn lại lại thoải mái liền hóa giải!

"Điều này có thể là tông sư tam trọng có thể nắm giữ lực lượng? Dù là đã không có giám hồn kính, ta cũng dám khẳng định, kẻ này đích thị là người đoạt xá!"

Lê Xương Ninh ánh mắt lập loè.

"Xuất ra ngươi thủ đoạn cuối cùng, bằng không, ta có thể không tâm tư cùng ngươi đùa giỡn rồi."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Đùa giỡn?

Du Tinh Lâm chỉ cảm thấy nội tâm uy nghiêm giống như đụng phải trúng tên, sắc mặt cũng là âm trầm xuống.

Hắn vốn tưởng rằng Tô Dịch không đến hai mươi tuổi, lại là tông sư tam trọng, dù có kiếm giết Tiên Thiên Vũ Tông lực lượng, có đúng không trên chính mình đợi chân chính người tu hành, cũng nhất định lực lượng có thua.

Lại không nghĩ rằng Tô Dịch lại lại cường hoành như vậy!

Cái này là chỗ đáng sợ của người đoạt xá?

"Ra! Ra! Ra!"

Du Tinh Lâm mãnh liệt hít thở sâu một hơi, nhẹ nhàng đạp bước, liên tục vung kiếm.

Vô số đạo kiếm khí hỏa diễm bắn ra, trong nháy mắt bao phủ bốn phương tám hướng quanh người Tô Dịch, giống như nhô lên cao biên chức ra một trương hỏa diễm kiếm ý làm cho đan vào lưới lớn, chi chít, phong tỏa hắn mảnh càn khôn.

Thiên Hỏa võng kiếm!

Một trong bốn đại truyền thừa Huyền Nguyệt quan, chiêu số tuyệt sát trong "Hỏa Long kiếm kinh" , một khi thi triển, được xưng thiên la địa

võng, phần thiên diệt địa, làm cho địch nhân không thể trốn đi đâu được, tránh cũng không thể tránh, vô cùng nhất phách liệt đáng sợ.

Trong mắt người ngoài, một sát na này, Tô Dịch giống như con mồi rơi vào trong hỏa diễm thiên võng, tình cảnh hung hiểm, tràn đầy nguy cơ!

Một màn kia, đến nỗi khiến người đang xem cuộc chiến ở xa xa đều sinh ra cảm giác tuyệt vọng không thể trốn đi đâu được, nội tâm cực kỳ áp lực.

Có thể nghĩ, uy thế của một kiếm này kinh khủng bực nào!

Trên thực tế, một chiêu này đúng là thủ đoạn đắc ý nhất mà Du Tinh Lâm ẩn giấu, bằng vào chiêu này, hắn đã giành được không biết nhiều ít thanh danh tốt đẹp cùng tán dương.

Nhưng lúc này, Tô Dịch lại lộ ra một tia thất vọng, khẽ thở dài: "Chẳng qua cũng chỉ như vậy. . ."

Tiếng nói vừa vang lên, chỉ thấy Tô Dịch duỗi một cái bàn tay óng ánh sáng long lanh ra, sau đó mãnh liệt nắm chặt.

Ầm ầm!

Một đạo kiếm khí màu vàng xông thẳng lên trời, kiếm khí óng ánh sáng long lanh mênh mông của hắn, mang theo đạo vận huyền diệu khó lường, tràn đầy to lớn, thanh thế vô lượng.

Trong chốc lát, giống như một dải ngân hà vàng óng ánh tại phía trên đại địa cuốn ngược dựng lên, muốn vỗ vào trời xanh, oanh phá chu hư!

Dưới lực lượng kinh khủng kia công kích xuống, kiếm khí hỏa diễm như thiên la địa võng kia, lập tức bị vỡ tung, chia năm xẻ bảy, phiêu linh đầy trời.

Bên ngoài tràng tiếng kinh hô nổi lên bốn phía, không biết làm bao nhiêu người hoảng sợ, đây là võ đạo sao? Quả thực là pháp thuật Tiên gia!

"Cái này. . ."

Du Tinh Lâm lúc này sắc mặt cuối cùng cũng đại biến.

Tô Dịch bước ra một bước, cách không cầm chặt một cái kiếm khí màu vàng tràn đầy như ngân hà, lạnh nhạt mở miệng:

"Một kiếm này của ta, có thể trảm bất cứ Tiên Thiên Vũ Tông nào dưới trời này, về phần ngươi. . . cũng không ngoại lệ."

Thanh âm còn đang vang vọng, chỉ thấy ——

Tô Dịch huy động cánh tay phải, khí lưu trong hư không ầm ầm nổ tung, kiếm khí màu vàng tràn đầy mênh mông cuồn cuộn phá vỡ trời cao, mang theo một đạo hư ảnh sáng chói thật dài như thác nước, xé gió mà đi.

Như ngân hà màu vàng mênh mông trào lên mà xuống, gột rửa nhân gian!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 300: Kiếm Ý Đằng Giao

"Ông trời!"

Nơi xa Thạch Lan Sơn cùng một đám sĩ tốt đều hoảng sợ, trước mặt đau đớn.

Một kiếm màu vàng như ngân hà kia chém xuống, thẳng giống như tay Tiên nhân đến từ bầu trời, cường đại đến để cho bọn họ xa xa đầu liếc mắt một cái, liền sinh ra vô tận sợ hãi.

Mà đối mặt đáng sợ một kích bực này, Du Tinh Lâm sắc mặt trước đó chưa từng có ngưng trọng, nội tâm dâng lên vô cùng mãnh liệt cảm giác nguy hiểm.

"Lên cho ta!"

Hắn toàn thân chân khí ngưng tụ, tay áo phồng lên ra, tóc dài phiêu tán, chuẩn bị dựng thẳng lên.

Oanh! Oanh! Oanh!

Chỉ thấy ở trước mặt hắn, trong hư không hiện ra mười chín tọa hỏa diễm sơn nhạc, đều có cao mười trượng, sắp xếp không dựng lên, vắt ngang trước người.

Hỏa Kiếm Hóa Nhạc!

Cái này cũng chưa hết, Du Tinh Lâm một cái triệt hạ cái vòng ngọc treo trước cổ hắn, hung hăng bóp nát.

Phanh!

Vòng ngọc bạo trán ra một tầng phù lục màu xanh lập lòe vân văn, hóa thành một đạo lồng ánh sáng màu xanh tròn trĩnh, đem quanh thân bao phủ, Linh quang phun ra nuốt vào, vòng ánh sáng bảo vệ bốc hơi.

Thanh Ất Chân Quang Tráo!

Hắn sư tôn "Thương Hoằng chân nhân" tự mình làm cho luyện Nguyên Đạo bí phù, lực phòng ngự kinh thế, dưới Nguyên đạo hết thảy lực lượng, đều không có cách nào rung chuyển!

Đến tận đây, Du Tinh Lâm nội tâm mới thoáng yên tĩnh.

Chỉ sắc mặt hắn cũng rất âm trầm, rải rác một kiếm, đem hắn bức bách đến nghèo hết mọi thủ đoạn, cả Thanh Ất Chân Quang Tráo bực này thủ đoạn bảo mệnh đều thi triển đi ra.

Cái này không thể nghi ngờ quá sỉ nhục!

Hả?

Chợt, Du Tinh Lâm sắc mặt đột biến.

Chỉ thấy ——

Ầm ầm!

Làm Tô Dịch ngân hà màu vàng kia loại chém xuống một kiếm, ngang trời dựng lên mười chín tọa mười trượng hỏa diễm sơn nhạc, thẳng giống như đốt pháo đốt loại, từng tòa ầm ầm nổ tung, bị triệt để nghiền nát.

Đầy trời quang vũ phiêu tán rơi rụng, hư không hỗn loạn.

Vậy đợi một màn, nhường Du Tinh Lâm tay chân phát lạnh.

Hỏa diễm sơn nhạc kia chính là hắn đắc ý nhất phòng ngự chi thuật, mỗi một tòa núi cao, đều có thể ngăn cản nhân vật cùng cảnh toàn lực công phạt, nhưng ở Tô Dịch vậy đánh đâu thắng đó kiếm khí phía dưới, vậy mà như là giấy, bị dễ dàng liền đã phá vỡ!

Mà kiếm khí màu vàng óng kia hơn thế không giảm, lấy tràn đầy vô lượng khí thế trực tiếp trảm ở đó trên Thanh Ất Chân Quang Tráo.

Oanh! !

Du Tinh Lâm trong vòng ba thước, bị hắn không đúc phù lục Linh quang tràn ngập, bực này lực lượng phòng ngự cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, mắt trần có thể thấy vân khí bốc lên, linh khí kích động.

Mà khi bị kim sắc kiếm khí chém trúng vậy một cái chớp mắt, màn hào quang màu xanh lập lòe này mãnh liệt lõm xuống dưới, sinh ra chấn động kịch liệt.

Phanh phanh phanh!

Theo sát lấy, như mạng nhện tỉ mỉ vết rách xuất hiện ở trên màn hào quang.

Du Tinh Lâm triệt để hoảng sợ, dọa đến sắc mặt trắng bệch, Hồn nhi thiếu chút nữa bay ra ngoài, đánh vỡ đầu đều không nghĩ tới, cường đại như Thanh Ất Chân Quang Tráo, lại đều phải bị một kiếm này trảm phá.

Cái này hoàn toàn vượt quá hắn dự liệu.

Thế cho nên, trong đầu đều cảm giác trống rỗng.

Oanh!

Thanh ất Linh Quang Tráo cuối cùng không có có thể chống đỡ ở, ầm ầm nổ tung.

"Mạng ta xong rồi!"

Du Tinh Lâm đồng tử trừng lớn, sợ tới mức tâm thần thất thủ.

Nhưng lại tại cái này nguy cơ vạn phần thời khắc, một thanh đạo kiếm ngang trời tới, vào hư không trong lóe lên, cứng rắn ngăn trở Tô Dịch một kiếm này.

Phanh!

Đầy trời mưa ánh sáng màu vàng bắn tung toé, loạn lưu quét sạch.

Vậy đáng sợ ảnh hưởng, chấn động Du Tinh Lâm thân ảnh hung hăng bay rớt ra ngoài, rơi xuống tại hơn mười trượng bên ngoài trên mặt đất.

Tóc tai bù xù, miệng mũi phun máu.

"Ta. . . Còn sống?"

Du Tinh Lâm kịch liệt ho khan, như ở trong mộng mới tỉnh.

Toàn trường yên tĩnh, lặng ngắt như tờ, chỉ cái kia hoảng hốt thì thào tiếng cùng tiếng ho khan vang lên.

Xa xa Thạch Lan Sơn cùng một đám Ma Vân quân sĩ lính trên mặt, đồng dạng tràn ngập hoảng hốt, chỉ bất quá đó là một loại kinh hãi đến mức tận cùng tâm tình, một loại khó có thể tin ngơ ngẩn cảm giác.

Một kiếm, phá mười chín ngọn núi lửa, trảm

Thanh Ất Chân Quang Tráo!

Vậy đợi một màn, thẳng giống như trong truyền thuyết Tiên Nhân ra tay, làm cho phóng thích ra lực lượng, hoàn toàn không phải là trong thế tục những cái kia võ giả nhưng có được!

Chẳng biết lúc nào, Lê Xương Ninh đã đứng ở bên người Du Tinh Lâm, một thanh Tùng Văn cổ kiếm quay tròn tại trước người hắn lơ lửng.

Hắn trầm giọng mở miệng: "Tinh Lâm, chớ có nhụt chí, ngươi không phải là bại bởi một cái tông sư cảnh thiếu niên, mà là bại bởi một cái người đoạt xá."

Trước, đúng là Lê Xương Ninh ra tay, cứu vãn Du Tinh Lâm tại trong nước lửa.

"Đúng không. . ."

Du Tinh Lâm hít thở sâu một hơi, sắc mặt tái xanh mà nhìn chằm chằm vào nơi xa Tô Dịch, nghiến răng nói, " sư thúc, kính xin người đem bắt giữ, vì ta Sung làm đá mài đao! !"

Hắn hận!

Hận tự mình vừa rồi lại bị dọa đến trong đầu chỗ trống, quên đi chống cự, thiếu chút nữa đi đời nhà ma!

Đây đối với hắn bực này Đại Tần một đời tuổi trẻ nhân vật phong vân mà nói, không thể nghi ngờ là một cái vô cùng nhục nhã.

"Có thể."

Lê Xương Ninh gật đầu, "Ngươi vả lại đi một bên chờ là được."

Xa xa, Tô Dịch chắp tay, thần sắc lạnh nhạt.

Đều lười được nói thêm nữa một chữ.

Cái gì gọi là người đoạt xá?

Lấy thần hồn đánh cắp kẻ khác thân thể xác, nhưng cũng sẽ bị này là thể xác thiên tư cùng nội tình làm cho mệt mỏi, chỉ có thể lại tu luyện từ đầu.

Hắn Tô mỗ người sẽ không có thể, cũng xa không phải là những thứ kia đánh cắp kẻ khác thân thể mặt hàng có thể so sánh!

Đương nhiên, nói những thứ này, đối phương tất nhiên sẽ không tin tưởng rồi.

"Đạo hữu, xin chỉ giáo."

Trên đài đấu võ, Lê Xương Ninh hơi hơi chắp tay.

Tô Dịch không nói nhảm.

Ầm ầm!

Hắn áo bào xanh trống lay động, chân đạp hư không, một quyền oanh đến.

Mênh mông quyền kình, tại trong hư không nghiền ra một đạo hẹp dài vết rách, sáng sủa quang ảnh ở bên trong, dũng động bành trướng tinh khiết đạo vận.

"Không có mượn dùng mảy may thiên địa chi lực, chỉ dựa vào tông sư cảnh chân nguyên, có thể lạc ấn một tia đạo vận! ? Tên Tô Dịch này nếu không phải người đoạt xá, yên nhưng có thể làm đến một bước này?"

Lê Xương Ninh đồng tử ngưng lại.

Kình khí phóng ra ngoài, từng tông sư cũng có thể làm đến, nhưng tượng Tô Dịch như vậy, một quyền đánh ra, còn mang theo một tia huyền diệu đạo vận, cái này rất không thể tưởng tượng nổi rồi.

Đừng nói là tông sư, chính là Tiên Thiên Vũ Tông đều không thể làm được!

Bởi vì đạo vận, là chỉ có Lục Địa Thần Tiên mới tham ngộ ngộ khống chế lực lượng!

"Ra!"

Tâm niệm chuyển động thời gian, Lê Xương Ninh trong tay Quy Nguyên kiếm nhô lên cao vẽ một cái, kiếm khí đầy trời kích xạ, như màn mưa bạo trán.

Mỗi một đạo kiếm khí, đều dài hai thước ngắn, lợi hại vô cùng, lóng lánh hàn mang. Một sát na này thời gian, toàn bộ bầu trời, phảng phất có mấy trên vạn chuôi mũi tên nhọn.

"Đi!"

Theo Lê Xương Ninh xa xa chỉ một cái.

Hàng trăm hàng ngàn kiếm khí, tựa như cường cung ngạnh nỏ, hướng Tô Dịch phóng đi. Mỗi một đạo kiếm khí, đều dẫn dắt thiên địa linh khí, tại chém ra thời gian, uy lực tăng vọt.

Trong chốc lát, kiếm khí như thác nước, khí thế như hồng, bao trùm hư không.

Chi chít kiếm ngân vang vang vọng, kích động vòm trời.

Vậy đợi phong thái, lúc này rung động ở đây tất cả mọi người.

Lục Địa Thần Tiên!

Đây mới thực là Lục Địa Thần Tiên phong phạm, tiện tay một kiếm, ngự thiên địa khí thế, Diễn trăm ngàn kiếm khí!

Thạch Lan Sơn cùng trong doanh địa hơn vạn sĩ tốt, đều bị kinh diễm đến.

Ở trong mắt thế tục võ giả, Lục Địa Thần Tiên, liền đã tương đương Siêu Thoát phía trên thế tục, cùng thần tiên trong truyền thuyết không thể nghi ngờ.

Mà lúc này, làm mắt thấy phong thái của Lê Xương Ninh, có thể nghĩ là bực nào rung động.

Bành! Bành! Bành!

Trên đài đấu võ, không vài đạo kiếm khí đụng vào quyền kình phía trên.

Từ lúc tu vi tông sư nhị trọng thời gian, Tô Dịch liền có thể đánh chết Thượng Lâm tự Kinh Hạc bực này cưỡng ép phá cảnh Lục Địa Thần Tiên, huống chi là hiện tại?

Chỉ thấy ——

Tại liên tiếp trong lúc nổ tung, vậy trùng trùng điệp điệp quyền kình tựa như thế không thể đỡ, đem từng đạo kiếm khí

Nổ nát, về phía trước nghiền ép mà đến.

"Đoát!"

Lê Xương Ninh kiếm thế biến đổi.

Kiếm khí đầy trời, hóa thành vòi rồng loại, lấy trước gấp mấy lần tốc độ, chi chít trảm ở đó một đạo vô hình quyền kình phía trên.

Mỗi một đạo kiếm khí, cũng làm cho quyền kình suy yếu một phần, cho dù rất nhỏ bé, nhưng theo vậy hàng trăm hàng ngàn kiếm khí chuôi chém xuống, Tô Dịch một quyền này, cuối cùng tại khoảng cách Lê Xương Ninh mười trượng bên ngoài, vô căn cứ tán loạn.

Thiên địa tĩnh mịch.

Mọi người tại đây đều là tới rung động lắc lư, đều im ắng.

"Sao có thể có thể. . ."

Du Tinh Lâm trừng to mắt, không cách nào tưởng tượng, Tô Dịch chỉ một quyền kia, có thể nào cùng thân là cảnh giới Lục Địa Thần Tiên Lê Xương Ninh đối kháng.

Đây quả thực quá bất khả tư nghị.

Chính là Thạch Lan Sơn cùng những sĩ tốt kia, đều trợn tròn mắt, cái này tông sư cảnh nhân vật có thể nắm giữ lực lượng?

Lúc nào, võ giả phàm tục có thể cùng Lục Địa Thần Tiên đối kháng rồi hả?

"Lại tiếp ta một quyền!"

Tô Dịch cười lớn một tiếng, chân đạp cương đấu, quyền đi long xà, trong hư không, thẳng giống như có một đầu tiên hạc kiêu ngạo rít gào chín tầng trời, vỗ cánh thanh minh.

Một quyền này đánh ra, mênh mông chân nguyên đều đem Tùng Hạc Đoán Thể Thuật tinh túy diễn dịch, dẫn dắt Chu Hư chi lực, hỗn hợp huyền diệu đạo vận.

Uy thế to lớn, là trước kia gấp đôi trở lên, đánh cho cái phiến hư không kia đều vì thế mà chấn động, khí lưu làm bốc lên.

Oanh ~

Quyền kình vàng óng ánh lướt đến, như tiên cầm đánh giết tới, giống như đúc, đạo vận do trời sinh.

Lúc này đây, chính là trên mặt Lê Xương Ninh, đều lộ ra một tia ngưng trọng, chưởng chỉ tầm đó, Tùng Văn cổ kiếm bỗng nhiên thanh ngâm.

Kiếm tên Quy Nguyên.

Mười chín năm trước, Lê Xương Ninh một lần hành động đột phá mà vào cảnh giới Lục Địa Thần Tiên, Huyền Nguyệt quan Quán chủ "Vũ Thương Sơn" tự mình ban thưởng hắn Quy Nguyên kiếm, vì kia ăn mừng.

Kiếm này dài hai thước, rộng hai chỉ, chính là Huyền Nguyệt quan tiên hiền lưu lại, phỏng theo cổ chi thần kiếm luyện chế mà thành, hình kiếm tràn đầy nét cổ xưa, trầm trọng Vô Phong, nặng đến thiên quân, Lê Xương Ninh được kiếm này về sau, ngày đêm lấy ngoại vật nuôi nấng, lấy bản thân tinh huyết rèn luyện, cho tới hôm nay, đã có mười chín năm!

Mà lúc này, kiếm này bị Lê Xương Ninh lấy một thân tu vi toàn lực thúc giục, kiếm ngân vang như nước thủy triều, thanh thế vô cùng kinh người.

Bá!

Theo hắn vung kiếm,

Ở giữa thiên địa, lập tức hiện lên một đạo bạch hồng, cái này đạo bạch cầu vồng vắt ngang trường thiên, chừng hơn mười trượng dài, kiếm quang như sóng dữ cuồng quyển loại, mang theo mênh mông cuồn cuộn thiên địa chi lực.

Trong thoáng chốc, mọi người trong tầm mắt, giống như chứng kiến một cái Giao Long màu trắng theo trong kiếm khí hiển hóa, ngẩng đầu vẫy đuôi, thôn vân thổ vụ, khuấy động mưa gió!

Đây là kiếm ý!

Tên gọi "Đằng Giao", từ Lê Xương Ninh quan sát một bộ cổ xưa "Giao Long Hành Vân đồ", trải qua ba năm tìm hiểu, cuối cùng thấy được một tia đạo vận hay đế, dung nhập bản thân trong kiếm thế.

Nuôi dưỡng đến nay, đã có tám năm!

Có thể nói Lê Xương Ninh cả đời kiếm đạo đích đỉnh phong chi tác.

Kiếm pháp nhập ý, vạn thuật bất xâm, đây mới là Lục Địa Thần Tiên chân chính phong thái!

"Tốt!"

Lúc này, Tô Dịch người đi theo quyền đi, toàn bộ người hóa thành một đạo múa vang chín tầng trời tiên hạc, mang theo hừng hực kim quang, cúi không oanh kích mà đến, lại muốn lấy lực lượng phá ấy một kiếm!

Ầm ầm!

Kình khí bạo liệt, thiên địa chấn động.

Một đạo sáng chói lực lượng nước lũ, theo cả hai tương giao chỗ, hướng bốn phương tám hướng lan tràn ra. Ngay sau đó, chính là tứ tán bắt đầu

kình khí cùng quyền mang, cuối cùng là chấn động vô hình chấn động.

Trùng trùng điệp điệp kình khí tàn phá phía dưới, vậy từ huyền sát tinh thiết đúc thành trăm trượng đài đấu võ, lại ầm ầm sụp đổ, chia năm xẻ bảy.

Mà tại bên ngoài tràng, không biết nhiều ít hoảng sợ tiếng kinh hô vang lên.

Trừ đi một tí tu vi tại tông sư cảnh phía trên nhân vật, cái khác tới gần phiến khu vực này đám người, đều bị vậy đáng sợ kình phong hung hăng nhấc lên bay ra ngoài, tình cảnh hỗn loạn chịu không nổi.

"Một kích này, ai thắng ai thua?"

Mọi người mở to hai mắt, mang theo khó nén kinh hãi thần sắc nhìn sang.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 301: Hướng Thiên Địa Dựa Thế

Chỉ thấy ——

Đến lấy hai người làm trung tâm, bên trong phạm vi tầm hơn mười trượng, hư không hỗn loạn, linh khí tàn sát bừa bãi, trên mặt đất cảnh hoàng tàn khắp nơi, cổn đãng bụi mù che khuất bầu trời.

Tô Dịch thân ảnh bằng hư nhượt mà đứng, khí tức cường thịnh, lông tóc không tổn hao gì.

Đối diện, Lê Xương Ninh cầm kiếm, tay áo tung bay.

Một kích này, lại bất phân thắng bại?

Tất cả mọi người ngây người, thiếu chút nữa không thể tin được tự mình ánh mắt.

Một kiếm diễn hóa ra giao long kia, cuối cùng bị Tô Dịch bực này tông sư nhân vật hóa giải?

Du Tinh Lâm đều trợn to tròng mắt, trợn mắt há hốc mồm.

Hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, Tô Dịch đến tột cùng là thế nào làm đến một bước này đấy.

"Đáng tiếc, ngươi tới kiếm ý, vẻn vẹn đầu tìm hiểu đến một tia da lông mà thôi, vả lại như ta suy đoán không tệ, chút kiếm ý kia, cũng không phải

trong thiên địa Tạo Hóa trong ngộ, mà là từ tiền nhân lưu lại bảo vật trong ngộ được, xa xa cũng còn chưa hề vào cửa, uy năng cuối cùng có hạn."

Tô Dịch thản nhiên mở miệng.

Nguyên Đạo cấp độ kiếm ý, chiếu theo uy năng, có "Tam giai cửu phẩm" lời nói.

Tam giai, liền là Địa giai, Thiên giai, Huyền giai.

Địa giai vì mạt, Huyền giai vì sau cùng.

Mỗi nhất giai, lại phân thượng trung hạ Tam phẩm.

Địa giai hạ phẩm vì xếp chót, Huyền giai thượng phẩm là thứ nhất cõng.

Cho đến bước vào Linh Đạo chi lộ, làm cho tìm hiểu kiếm ý phẩm chất, mới có thể tăng lên đến trong cảnh giới toàn mới.

Mà dưới mắt Lê Xương Ninh làm cho thi triển tới kiếm ý, vẻn vẹn chỉ một lân phiến móng vuốt, da lông mà thôi, cả cửa cũng không có nhập, đều không thể nhập phẩm bàn về giai, cả xếp chót Địa giai hạ phẩm kiếm ý cũng không bằng.

"Da lông sao? Giết ngươi vậy là đủ rồi!"

Lê Xương Ninh thần sắc bình tĩnh, một thân khí tức lại càng đáng sợ rồi.

Trước giao thủ, đã làm cho hắn hiểu rõ, lần này không sử dụng át chủ bài, sợ là căn bản là không có cách bả cái này hư hư thực thực người đoạt xá Tô Dịch nắm bắt.

"A, vậy thử xem."

Chỉ thấy Tô Dịch thân hình thoắt một cái, như là du long loại, lại đấm một quyền đánh tới.

"Phá!"

Lê Xương Ninh mặt như hồ sâu, không hề bận tâm, chỉ múa động trong tay Quy Nguyên kiếm, tiếp tục hóa thành như giao long kiếm ý, hoành không mà đi.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong Thiên Địa tựa như có sấm sét va chạm, đinh tai nhức óc, kích được khí lưu bắn tung toé, cát bay đá chạy.

Tô Dịch vung quyền sát phạt, dũng mãnh phi thường cái thế, thẳng giống như một đầu tiên hạc lăng không mà múa, trên kích chín tầng trời.

Mỗi một đạo quyền kình, đều sáng sủa như hoàng kim đúc thành, chói mắt hừng hực, có huyền diệu đạo vận quanh quẩn trong đó.

Liền là năm đó sáng lập Tùng Hạc Đoán Thể Thuật tuyệt Võ Hoàng, nhìn thấy Tô Dịch uy thế như vậy, cũng phải tán thưởng một tiếng: Thần hồ kỳ kỹ!

Nhưng Lê Xương Ninh cũng không phải là ăn chay.

Vị này đến từ Đại Tần Huyền Nguyệt tông Lục Địa Thần Tiên, xa không phải là cưỡng ép phá cảnh vì Lục Địa Thần Tiên Kinh Hạc có thể so sánh, thứ nhất tay kiếm đạo, quả nhiên là tinh diệu tuyệt luân.

Giơ tay nhấc chân, liền có thể dẫn dắt Chu Hư khí thế, diễn Giao Long bay lên chi thần vận, uy năng cũng là vô cùng cường đại.

Cả hai đối chiến, giống như Siêu Thoát phía trên thế tục nhân tiên đối kháng, giết được vùng thế giới kia nổ vang, hư không làm hỗn loạn.

Vậy đợi từng màn, nhường nơi rất xa người đang xem cuộc chiến đều bị nghẹn họng nhìn trân trối.

"Người đoạt xá! Gia hỏa này nhất định là người đoạt xá! Thế gian này tông sư nhân vật, căn bản không có khả năng có được cùng Lục Địa Thần Tiên đối kháng nội tình!"

Du Tinh Lâm sắc mặt biến đổi, nghiến răng nghiến lợi.

Hắn cũng bị chấn đến, không thể nào tiếp thu được Tô Dịch có thể cùng Lê Xương Ninh đối kháng sự thật.

"Lại đến!"

Tô Dịch thét dài, dáng vẻ sơ điên cuồng, đối thủ như vậy, nhường hắn đầy ngập hào tình cùng chiến ý bị nhen lửa rồi.

Quả thật, Lê Xương Ninh tu vi cường đại, kiếm đạo kinh người.

Thế nhưng là Tô Dịch dưới đáy bao hàm, sớm Siêu Thoát bình thường trên ý nghĩa phạm trù, đừng nói là tại thế giới thế tục này, chính là đặt tại Đại Hoang Cửu Châu,

Cũng có thể nói vạn người không được một, đủ để xấu hổ mà ngẻo những cái này tuyệt thế thiên kiêu, nghịch thiên yêu nghiệt.

Chỉ thấy ——

Vô luận Lê Xương Ninh kiếm trong tay thế thế nào thay đổi, Tô Dịch quyền kình như trước không quan tâm, đánh bại hết thảy chướng ngại, như

là mỹ ngọc loại trắng nõn nắm tay, mỗi một lần cũng có thể phá vỡ vậy mạnh mẽ kiếm khí bén nhọn, cực kỳ bá đạo.

Bành! !

Cả hai trong chiến đấu, phụ cận đại địa rạn nứt, rất nhiều hòn đá trực tiếp nổ bể ra đến.

Khối khối đá vụn, như là như mũi tên nổ bắn ra đi, có chút tông sư nhân vật, lấy hộ thể Chân Cương chọi cứng, đều bị một khối đá vụn đánh cho khí huyết sôi trào, gần muốn thổ huyết.

Mà những thứ kia tu vi còn chưa đạt đến tông sư cảnh binh lính, đều từ lâu lui lại lui, lánh lại tránh.

Bởi vì vậy đợi chiến đấu ảnh hưởng, xác thực kinh khủng, động liền có thể quét ngang quần luân, mang đến chí mạng trùng kích!

Đến cuối cùng, này thiên địa thời gian, cơ hồ nhìn không tới Tô Dịch cùng Lê Xương Ninh thân hình, chỉ có thể nhìn thấy vàng óng ánh tiên hạc ngang trời mà kích, cùng một cái Bạch Giao kịch liệt chém giết, mỗi một lần va chạm, đều mang theo rất nhiều sóng dữ khí kình, bả cái này trong doanh địa khu vực, đánh cho một mảnh hỗn độn.

"Thật là đáng sợ!"

Không biết bao nhiêu người thẳng bốc lên hơi lạnh, sởn hết cả gai ốc.

Ở đây tuyệt đại đa số võ giả, đều là lần đầu tiên nhìn thấy cấp độ này quyết đấu.

Cái loại này áp đảo chín tầng trời cuộc chiến, giống như thần linh tại chiến đấu uy thế, quả thực phá vỡ tưởng tượng của bọn hắn!

Chính là Thạch Lan Sơn, Du Tinh Lâm bực này nhân vật, cũng đều là lần đầu tiên nhìn thấy một trận tỷ thí bất khả tư nghị bực này.

Nguyên nhân chính là, trong đó một phe là danh chấn Đại Tần Lục Địa Thần Tiên, còn bên kia vẻn vẹn chỉ là thiếu niên mười bảy tuổi tông sư tam trọng cảnh!

Hai người vả lại chiến vả lại đi, theo hư không đánh tới mặt đất, Tô Dịch quyền kình như sóng dữ, càng đánh càng hăng, đến cuối cùng, mãnh liệt ——

Bành!

Lại một lần va chạm, Lê Xương Ninh thân ảnh trên không trung nhanh lùi lại, lại bị Tô Dịch một quyền oanh phá kiếm ý, nện đến thân ảnh lảo đảo!

"Lê Xương Ninh, xuất ra ngươi bản lĩnh thật sự, bằng vào điểm ấy kiếm thuật, cả cho ta Tô mỗ người Sung làm đá mài đao tư cách đều không có!"

Tô Dịch đứng ngạo nghễ hư không, trong mắt thần quang cuồn cuộn đạo

"Đúng không."

Lê Xương Ninh đứng vững thân ảnh chật vật, thần sắc không buồn không vui, chỉ có trong con ngươi, có một chút điểm lăng lệ ác liệt ngọn lửa sáng ngời thiêu đốt.

"Ta tu tập kiếm đạo tuyệt học, tên là Bạch Long Cửu Chuyển, chính là ta Huyền Nguyệt quan một vị Kiếm Tiên tiền bối sáng chế. Vị tiền bối kia, từ Bạch Giao biến thành, thiên phú dị bẩm, đem cả đời sở học, dung nhập kiếm đạo bên trong, ngày hôm nay, Lê mỗ liền cho ngươi mở mang kiến thức, kiếm này tới chân lý!"

Lê Xương Ninh xúc động mở miệng.

Oanh!

Trên cơ thể thon gầy kia, bay lên một cỗ trăm chiết không ngoặt, muôn đời không di chuyển loại kiếm ý.

Sau một khắc, trong tay hắn Quy Nguyên kiếm nâng lên, người đi theo kiếm đi, toàn bộ người hóa thành một đạo hơn mười trượng trường kiếm cầu vồng.

Màu trắng kiếm cầu vồng trong phút chốc biến hóa ra cửu trọng thần diệu, diễn hóa ra chín chủng đặc biệt lực lượng thần bí, có sấm gió kích động, có Thiên Hỏa rào rạt, có sát sương mù lưu chuyển, có hồ quang điện kích xạ. . .

Những biến hóa này, đều hòa tan vào bên trong một kiếm này, làm cho một kiếm này uy năng, cũng là thoáng cái tăng vọt đến một loại làm cho người ta sợ hãi tình trạng.

"Trảm!"

Hét lớn một tiếng, Lê Xương Ninh một kiếm này nổi giận chém mà xuống, vẻ này mênh mông cuồn cuộn kiếm ý, hơn xa trước, thực tế kiếm khí bắn ra bốn phía, uy năng bạo tăng.

"Đến thật tốt."

Tô Dịch tóc đen phiêu tán, trường y phần phật, vẫn một quyền đánh ra.

Một quyền này bình thường không có gì lạ, không mang theo một tia yên hỏa khí tức, cổ sơ tự nhiên, mà khi quyền này vừa ra, trong Thiên Địa chấn động mạnh một cái.

Oanh!

Mọi người chỉ cảm thấy trong lòng đều như bị sét đánh, khó chịu được thiếu chút nữa ho ra máu, đây là bị quyền thế làm cho nhiếp!

Tô Dịch từ lúc Tụ Khí cảnh thời gian, liền rèn luyện ra một thân Đạo Cương, lĩnh ngộ đến một tia đạo vận, làm một quyền này đánh ra, tựa như

Cùng bao quát trong Thiên Địa Đại Thế vào trong đó.

Quyền này vô danh, nếu như mạnh mẽ gọi, có thể gọi là 'Đạo quyền' !

Tại bậc này một quyền phía dưới, bất luận cái gì Lê Xương Ninh kiếm quang cửu chuyển, nhưng như cũ bị Tô Dịch cái này bình thường không có gì lạ một quyền, lăng không nghiền ép!

Phanh! ! !

Một tiếng bạo vang.

Lê Xương Ninh làm cho chém ra kiếm khí, tại trong hư không ầm ầm nổ tung, thẳng như tuyết sụp đổ loại, nhấc lên đầy trời trắng như tuyết quang vũ.

Theo sát lấy, Lê Xương Ninh thân ảnh bị quyền kình đánh trúng, hung hăng bắn ngược ra tầm hơn mười trượng.

Trong khi đứng vững thời gian, áo quần rách nát, tóc tai bù xù, sắc mặt đã trở nên yếu ớt, khóe môi có vết máu không bị khống chế chảy xuống.

Thất bại. . . Thất bại?

Mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, thiếu chút nữa điên mất.

Đây chính là Lục Địa Thần Tiên, hạng gì siêu nhiên tồn tại!

Có lẽ lúc này quyết đấu bắt đầu, ngược lại là Tô Dịch cái này thiếu niên tông sư tam trọng, triển lộ ra càng thêm thực lực khủng bố, cơ hồ chưa hề nhường Lê Xương Ninh chiếm đến bất kỳ một tia tiện nghi.

Nhất là bây giờ, Tô Dịch vậy tựa như không thể địch nổi một quyền, huống chi đem Lê Xương Ninh rung chuyển, khiến cho bị thương!

Một quyền này chi uy, cũng chấn nhiếp toàn trường, làm cho tất cả mọi người tóc gáy đứng đấy, như rơi vào hầm băng.

Đây nên có bao nhiêu nghịch thiên kinh khủng nội tình, mới có thể diễn dịch ra bực này đoạt tận Tạo Hóa một quyền?

"Tô Dịch, mặc kệ ngươi là có hay không là người đoạt xá, có thể tại tông sư cảnh giới, liền trúc tại đây loại kinh thế nghịch thiên đạo hạnh, chừng được xưng tụng là khoáng cổ thước kim tuyệt thế kỳ tài, cả nắm giữ quyền pháp võ đạo, cũng Siêu Thoát phía trên thế tục, hợp tại đạo vô cùng kì diệu."

Lê Xương Ninh lau khóe môi máu tươi, thanh âm khàn khàn mở miệng, trên mặt hắn không có chút nào mất tinh thần sắc, ngược lại ánh mắt càng hơn, lắc đầu nói:

"Đáng tiếc là, ngươi cuối cùng không phải là Lục Địa Thần Tiên, ngày hôm nay đã định trước phải chết ở chỗ này."

Lúc nói chuyện, trong tay hắn Quy Nguyên kiếm ném đi.

BOANG...!

Kiếm ngân vang như sấm.

Lê Xương Ninh bằng hư nhượt mà đứng, Quy Nguyên kiếm tại ở trên không quay tròn xoay tròn, chung quanh phạm vi vài dặm thiên địa nguyên khí, dần dần đã bị dẫn động, bắt đầu lấy hắn làm trung tâm, giống như là gió bão kéo tới.

Rặc rặc!

Nguyên bản trong sáng vòm trời, đột nhiên có sấm sét vang dội xuất hiện,

Phạm vi vài dặm thiên địa chi lực, là mênh mông bực nào, xa xa không phải là võ giả phàm tục có thể khống chế.

Mắt trần có thể thấy, Lê Xương Ninh sắc mặt càng ngày càng yếu ớt, tóc mai cùng cái trán đều có mồ hôi thấm ra, nhưng hắn hoàn toàn chưa tỉnh, tâm thần toàn bộ ném đến điều khiển trong trời đất.

"Cái này là. . ."

Sở hữu người vô ý thức ngẩng đầu, chỉ cảm thấy thiên địa tại kịch biến, một cỗ vô hình áp lực khí tức hủy diệt tại trong hư không tàn sát bừa bãi lan ra, làm cho người ta có trực diện Thiên uy loại sợ hãi nhỏ bé cảm giác.

"Thiên biến?"

Một bên Phất Vân lĩnh , chờ tại Ma Vân quân đại doanh nơi xa Tiêu Thiên Khuyết mãnh kinh, bỗng nhiên nhìn qua hướng về bầu trời.

Chỉ thấy bốn phương tám hướng, trùng trùng điệp điệp thiên địa nguyên lực như gió bão, nghiền ép lấy hư không, triều vậy Ma Vân quân đại doanh chỗ cuồng dũng tới.

Cả vùng đất nham thạch thảo mộc, đều tuôn rơi loạn chiến, cát bay đá chạy.

Vậy đợi kịch biến, nhường Tiêu Thiên Khuyết cũng toàn thân phát lạnh, cái này. . . Cái này là sức mạnh khủng bố cỡ nào?

Cùng lúc đó, Tô Dịch cũng híp híp mắt con mắt, khóe môi nhấc lên vẻ kinh ngạc độ cong.

Hắn tự nhiên nhìn ra, Lê Xương Ninh thi triển một môn bí pháp, lấy bản thân tinh khí thần làm dẫn, ngự dụng thiên địa Chu Hư chi lực.

Đây là đang hướng thiên địa "Dựa thế", muốn lấy bản thân chi lực, khống chế càn khôn chi lực!

"Có chút ý tứ rồi."

Tô Dịch một thân áo bào nhẹ nhàng dắt, thâm sâu con mắt như như kiếm phong khiếp người, "Ta ngược lại muốn xem xem, lấy ngươi vậy Tích Cốc cảnh tới tu vi, liều mạng hết mọi về sau, lại có thể mượn nhiều ít sức mạnh. . ."

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 302: Ta Có Một Kiếm Trảm Phiền Muộn

Vì cái gì Lục Địa Thần Tiên có thể mượn dùng thiên địa khí thế?

Hạch tâm liền vốn có thần niệm lên!

Thần niệm vút không, có thể nhận biết thiên địa nguyên lực phân bố, lại lấy bản thân đạo hạnh làm dẫn, thi triển bí thuật, lại cướp lấy thiên địa Chu Hư chi lực, lấy bản thân đạo hạnh ngự dụng tới!

Đây cũng là võ giả phàm tục cùng tu sĩ khác nhau.

Tô Dịch mặc dù không nhìn trúng bực này đầu cơ trục lợi thủ đoạn, nhưng trên mặt cuối cùng lộ ra vài phần vẻ nghiêm túc.

Rầm rầm ~

Tô Dịch duỗi người ra.

Lập tức, theo trong cơ thể hắn truyền ra lô đỉnh nổ vang loại thanh âm, một thân da thịt tỏ khắp hào quang, đạo vận lưu chuyển, óng ánh sáng long lanh.

Mà mênh mông chân nguyên, càng là thoát ly bên ngoài cơ thể, bả phạm vi trong vòng mười trượng khí lưu áp bách khuếch tán, mênh mông cuồn cuộn thần niệm, nhập vào cơ thể mà ra, tĩnh tâm cảm giác ứng thiên địa Đại Thế biến hóa.

Từ tu vi đột phá tới tông sư tam trọng cảnh về sau, Tô Dịch thần niệm đã có thể cảm ứng được sáu mươi trượng phạm vi khoảng cách, vả lại cô đọng tinh khiết, cứng cỏi vô cùng.

Hắn đợi phẩm lẫn nhau, đủ để cho Nguyên Đạo tu sĩ xấu hổ đến xấu hổ vô cùng.

Cái này đến từ "Tha Hóa Tự Tại Kinh" ma luyện!

Lê Xương Ninh mặc dù càng lợi hại, chỉ sợ cũng căn bản nghĩ không ra, Tô Dịch bực này phàm tục tông sư cảnh thiếu niên, lại sẽ có được chỉ Nguyên Đạo tu sĩ mới có thể có được thần niệm!

Mà cái này, cũng chính là Tô Dịch có can đảm cùng Lục Địa Thần Tiên giằng co, không có sợ hãi vốn liếng!

"Đi!"

Xa xa, Lê Xương Ninh khống chế Chu Hư, lấy thần niệm thúc giục Quy Nguyên kiếm, chém ngang giữa trời.

Oanh!

Hắn làm cho ngưng tụ bát phương thiên địa khí thế, như nếu tìm được trút lớn miệng loại, lập tức ở Quy Nguyên kiếm một trảm chi lực xuống, hóa thành cuồng bạo dòng thác kiếm khí, hướng Tô Dịch phóng đi.

Cỗ dòng thác kiếm khí này mênh mông, vượt xa tất cả mọi người tưởng tượng.

Hư không bị quấy nhiễu, nhấc lên rất nhiều phong bạo đi theo, mà kiếm khí làm cho qua, hiện ra một đạo vết rách cực lớn dài đến tầm hơn mười trượng, úy vi tráng quan.

Phía dưới một kiếm, thẳng giống như bắt đầu đem hư không lấy Man lực nghiền!

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người tê cả da đầu, trợn mắt há hốc mồm.

"Tốt!"

Thấy vậy, Tô Dịch vẫn hai tay trống trơn, nhún người nhảy lên, mây trôi nước chảy một quyền đánh ra.

Trong chốc lát, vô biên hùng vĩ chân nguyên, theo trong cơ thể hắn tuôn trào ra, vô tận kim quang chiếu khắp vòm trời, toàn bộ người hóa thành một viên sao băng màu vàng, một quyền đánh hướng hắn trùng trùng điệp điệp dòng thác kiếm khí.

Ầm ầm!

Long trời lở đất loại, mắt trần có thể thấy, Tô Dịch quyền kình, vẻn vẹn chèo chống mấy hơi thở, liền bị hắn dòng thác kiếm khí hung hăng nghiền nát.

Rồi sau đó, hắn thân ảnh bị chấn động trên đường lui về phía sau, tại trong hư không rút lui ra tầm hơn mười trượng khoảng cách, mới miễn cưỡng ngừng thân hình, đem hắn dòng thác kiếm khí hóa giải.

Kia một thân khí huyết sôi trào, hơi có vẻ chật vật.

Mà trong hư không, lại kéo ra khỏi một đạo vết rách cực lớn dài đến trăm trượng.

Một kiếm chi uy, phá hư không trăm trượng!

Đây cũng là khai chiến đến nay, Tô Dịch lần đầu tiên bị đánh lui.

"Sư thúc kiếm này, tuyệt không thể tả!"

Du Tinh Lâm lại nhịn không được nội tâm cuồng hỉ, lớn kêu ra tiếng.

"Cái này là chân chính Lục Địa Thần Tiên chi uy! Ta thế hệ đau khổ thỉnh thừng võ đạo, không phải là vì khống chế lực lượng như vậy, nhảy lên theo phàm tục thân thể Siêu Thoát sao?"

Thạch Lan Sơn cảm xúc bành trướng, khó kìm lòng nổi.

Có thể vượt quá tất cả mọi người dự kiến, chỉ thấy Tô Dịch đứng vững thân ảnh về sau, lại lạnh nhạt nói:

"Không có tác dụng đâu, ngươi thần niệm gầy yếu, lại thi triển bí thuật tự tổn đạo hạnh, cưỡng ép mượn dùng thiên địa chi lực, thời gian lâu dài, nhất định phản nhận kỳ hại."

Nói đến đây, Tô Dịch một trận lắc đầu, "Huống chi, thủ pháp ngươi thao túng thiên địa nguyên khí, cũng vô cùng thô ráp, lực lượng một cách vô ích như vậy."

Chân chính Nguyên Đạo tu sĩ ra tay chém giết, hạch tâm hay xem riêng phần mình đạo hạnh, đạo pháp, pháp bảo, cùng với chiến đấu thủ đoạn.

Mặc dù mọi người cũng có thể điều khiển thiên địa nguyên khí, ai có thể đều hiểu rõ, làm như vậy tai hại quá nhiều, một là tốc độ chậm, hai là lực lượng phân tán, ba là sẽ tăng lên bản thân tu vi tiêu hao, bốn là cái này cuối cùng là "Mượn lực", khống chế thiên địa lực lượng thời gian, cực dễ dàng gặp cắn trả.

Còn chân chính tu sĩ cuộc chiến, chém giết thường thường kiêng kỵ nhất những thứ này.

Lê Xương Ninh khống chế thiên địa lực lượng cường thịnh trở lại, có thể từ lâu rồi, căn bản không cần Tô Dịch động thủ, chính hắn sẽ thể lực suy kiệt, lâm vào trong tình cảnh suy yếu.

Lê Xương Ninh hiển nhiên cũng hiểu rõ những thứ này, căn bản không nói nhảm, nắm chặt hết thảy thời gian ra tay.

Oanh! Oanh! Oanh!

Từng đạo lôi điện, bị hắn từ không trung dẫn động, cuốn theo dưới thân Quy Nguyên kiếm, oanh hướng Tô Dịch.

Hắn đợi uy năng, thẳng giống như Thiên Công tức giận.

Tùy tiện một tia chớp rơi xuống, cũng có thể đuổi giết Tiên Thiên Vũ Tông nhân vật.

Có thể tại Tô Dịch thần niệm nhận biết ở bên trong, từng đạo lôi điện này, mặc dù khí tức hủy diệt kinh người, lại lộn xộn vô độ, không có kết cấu gì có thể nói.

Hắn thả người lập loè, hành tẩu đang công kích yếu kém nhất chỗ, làm tránh cũng không thể tránh thời gian, liền vung quyền đánh ra, mặc dù nhiều lần bị đẩy lui, lại lông tóc không tổn hao gì.

Từ đằng xa ngắm nhìn.

Lê Xương Ninh tựa như một cái Thần đầu thao túng Thiên uy, ngự dụng Chu Hư nguyên khí, kiếm khí như cuồng bạo nước lũ, thanh thế kinh người , đáng tiếc. . . Đánh không đến người.

Ngược lại là Tô Dịch ở đó đáng sợ công phạt phía dưới, thân ảnh lần lượt không ngừng tới gần Lê Xương Ninh, liền như mũi đao trên nhảy múa,

hung hiểm đến mức tận cùng, lại mỗi khi có thể biến nguy thành an.

Từng cảnh tượng ấy, thấy được không biết nhiều ít tiếng kinh hô vang lên.

Rất nhanh, Tô Dịch liền cảm thấy có chút nhàm chán.

"Như ngươi vẻn vẹn khả năng như thế, hiện tại lại phân thắng bại rồi."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Lê Xương Ninh hơi ngẩn ra.

BOANG...!

Chợt nghe mát lạnh trầm thấp kiếm ngân vang vang vọng, một thanh u ám như cảnh ban đêm loại linh kiếm xuất hiện ở trong tay phải Tô Dịch, thân kiếm mơ hồ có một cái hung cầm vỗ cánh bóng dáng hiện lên, bằng thêm một phần hung lệ khí tức khiếp người.

Huyền Ngô kiếm!

Kiếm này vừa ra, Tô Dịch khí thế đột biến, toàn thân lăng lệ ác liệt, giống như xé phá thương khung một vòng phong mang, mà kỳ trong con ngươi, lại tỉnh táo như tuyết, giếng nước yên tĩnh.

Từ khai chiến đến nay, hắn chưa hề xuất kiếm, ai có thể biết rõ, đời trước của hắn, này đây kiếm đạo rung trời xuống, lấy một kiếm xưng tôn Đại Hoang Cửu châu?

Vẫn còn gi chép lúc trước, thế nhân đều gọi hắn là "Huyền Quân kiếm chủ" .

Có thể Tô Dịch, một mực xem tự mình là một kiếm tu trên đường lớn!

"Ta cũng tu kiếm đạo, Lê Xương Ninh, ngươi có dám đánh giá?"

Tô Dịch mắt lạnh như điện, sơ điên cuồng không bị trói buộc, ví như Trích Tiên kiêu ngạo đời.

"Có gì không dám?"

Lê Xương Ninh cười lạnh một tiếng, mãnh liệt hít thở sâu một hơi, mãnh liệt mà đưa tay trong Quy Nguyên kiếm ở trên hư không dừng lại.

Oanh!

Chỉ thấy trong hư không, bay ra vô số đạo dài đến ba thước kiếm khí. Những kiếm khí này không ngừng hấp thu thiên địa Chu Hư chi lực, trong chốc lát, lại hóa thành tám trăm đạo nhiều.

Tám trăm kiếm khí nhảy vào giữa không trung, rãi ra kế tiếp kiếm trận khổng lồ.

"Ta kiếm trận này, Ngự thiên địa chi lực, dĩ khí ngự kiếm, đồn rằng tám trăm kiếm trận! Không biết có thể hay không nhập đắc được đạo hữu pháp nhãn?"

Lê Xương Ninh thét dài mở miệng.

Hắn giờ phút này, một hơi cô đọng tám trăm đạo kiếm khí, thao túng thiên địa nguyên lực hóa thành kiếm trận, hắn đợi tiêu hao, nhường hắn cũng nhịn không được một trận dồn dập thở dốc, ngực kịch liệt cổ động, sợi tóc tầm đó ứa ra nóng sương mù, đó là bị bốc hơi mồ hôi.

"Mượn tới lực lượng, cũng không cần lại mất mặt xấu hổ rồi."

Tô Dịch mỉm cười, bấm tay phủi kiếm, đạp bước lăng không mà đến.

"Đi!"

Tám trăm kiếm khí biến thành kiếm trận, ngay ngắn hướng vù vù, như mưa to gió lớn loại, trong nháy mắt hướng Tô Dịch vọt tới.

Toàn trường biến sắc.

Cái này tám trăm đạo kiếm khí, mỗi một đạo cũng có thể tuỳ tiện giết chết Tiên Thiên Vũ Tông, mang theo trùng trùng điệp điệp thiên địa nguyên khí, tám trăm đạo cùng nhau bắn

Ra, thẳng giống như đem thiên địa đều đâm thành tổ ong, vô cùng lăng lệ ác liệt hàn mang, đầy trời đều là.

Nhìn từ đàng xa, thẳng giống như tám trăm kiếm khí biến thành đại quân, nghiền áp thiên địa mà đi.

Hắn đợi uy thế, kinh khủng vô biên!

Đối mặt bực này một kích ——

Tô Dịch trong con ngươi phong mang lóe lên, không do dự, mãnh liệt tung kiếm dựng lên, vào hư không trong chém ra một kiếm.

Bá!

Một quải ngàn trượng kim sắc kiếm khí lướt trên, một cỗ lăng giết vô biên kiếm thế cũng là ở trong đó bạo trán mà ra.

Cho người cảm giác, liền phảng phất kiếm này vừa ra, có thể trảm trời, trảm đấy, cũng có thể trảm trong lòng phiền muộn!

Đó là một loại coi rẻ thiên địa hết thảy kiếm thế, là một loại trời áp đất cấm, vạn vật vượt qua ngăn, ta tự một kiếm phá tới đại khí phách.

Một kiếm tách ra sinh tử lộ, một kiếm chém hết bất bình ý!

Một kiếm này, danh gọi "Trảm phiền muộn" .

Đại Khoái Tai Kiếm kinh lục đại kiếm thế một chiêu cuối cùng.

Lấy "Ta có một kiếm trảm phiền muộn, thở ra cả đời nhanh quá gió" chi ý.

Trong lúc kiếm ngang trời chém ra ——

Bành! Bành! Bành!

Chu Hư sôi trào, hắn gào thét mà đến tám trăm kiếm khí làm cho cuốn theo thiên địa nguyên lực, đột nhiên như mất đi khống chế loại, dồn dập ở giữa không trung tán loạn, sụp đổ.

Cùng lúc đó, Lê Xương Ninh phát ra bị đau kêu rên, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Tô Dịch một kiếm này, lại một cái chớp mắt chặt đứt hắn thần niệm cùng thiên địa nguyên lực ở giữa cảm ứng liên hệ, cũng làm cho được hắn đã mất đi khống chế thiên địa chi uy lực lượng!

Rồi sau đó, ở bên trong nổ vang kinh Thiên động Địa, chỉ thấy Tô Dịch hắn phía dưới một kiếm, hắn trùng trùng điệp điệp gào thét mà đến tám trăm kiếm khí, đều ví như coi nhẹ vỡ ngọc lưu ly, bị quét ngang trống không.

Phanh phanh phanh phanh!

Dày đặc nổ đùng vang lên, kiếm khí nổ tung thời gian, tượng tám trăm đóa khói lửa bạo trán tại trong hư không, hết sức sáng chói sáng lạn.

Tám trăm kiếm trận này, đối với Tô Dịch mà nói, liền như gà đất chó sành, không địch lại một kiếm chi uy!

Làm Tô Dịch một kiếm này trảm rơi xuống đất, thẳng giống như như địa chấn, bản địa xuất hiện một đạo dài trăm trượng khe rãnh, thẳng tắp như Xích Tử vẽ ra loại, vẫn lưu lại tựa là hủy diệt khí tức.

Toàn trường hoảng sợ, đều là tới nghẹn ngào.

Chính là Du Tinh Lâm, Thạch Lan Sơn hạng người, cũng hồn bay phách lạc, ngốc trệ ở đó.

Một kiếm này. . .

Thật là khủng khiếp! !

Tuy chỉ là quan sát từ đằng xa, lại thẳng giống như trảm tại nhân tâm lên, đem tâm thần thành lũy chém nát, làm cho sợ hãi, tuyệt vọng, võng nhiên tâm tình như sơn băng hải tiếu loại tuôn ra.

BOANG...!

Bụi mù tràn ngập, ở bên trong thiên địa rung chuyển, Tô Dịch lạnh nhạt mà hỏi: "Lê Xương Ninh, kiếm này thế nào?"

Xa xa, Lê Xương Ninh im lặng.

Hắn tóc tai bù xù, quần áo tổn hại, sắc mặt trắng bệch trong suốt, toàn thân khí tức càng là như cấp tốc rút đi thủy triều, không ngừng suy yếu. . .

Toàn bộ người phảng phất giống như thoáng cái già nua rất nhiều tuổi.

Nửa ngày, hắn chuyển động cái cổ, gian nan giương mắt nhìn về phía Tô Dịch, thanh âm khàn khàn:

"Lê mỗ tu kiếm đến nay bốn mươi chín năm, nhập cảnh giới Lục Địa Thần Tiên, ngộ Đằng Giao kiếm ý, ngự thiên địa khí thế, tự xưng là đương thời hạng người, có thể cùng địch giả, làm là cùng cảnh tới cự phách, cũng hoặc cảnh giới cao hơn hạng người, chưa từng nghĩ, ngày hôm nay một kiếm này, lại cho Lê mỗ gõ một cái chuông tang. . ."

Lê Xương Ninh dài tiếng thở dài, ánh mắt phức tạp, có khâm phục, có không cam lòng, có đắng chát, "Giết người cũng sát tâm, một kiếm bực này, nhường Lê mỗ dù có ngàn vạn không cam lòng, lại làm sao có thể không thán phục?"

Hắn bùi ngùi tiêu điều thanh âm còn ở trong thiên địa, hắn thân ảnh thon gầy lên, sinh cơ lại lặng yên trôi qua, tại trong hư không ngửa mặt lên trời ngã quỵ, rơi xuống mặt đất phía trên.

Vị này đến từ Đại Tần Huyền Nguyệt quan Lục Địa Thần Tiên, như vậy vẫn lạc!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 303: Côi Cút Độc Hành Vạn Quân Lui Tránh

BOANG...!

Tô Dịch thu kiếm, chắp tay tại cõng, nhìn thi thể Lê Xương Ninh, khẽ thở dài:

"Thời đến thiên địa đều góp sức, vận đi anh hùng cũng sa cơ, hạng người thế gian này, có thể hiểu trong đó chân ý giả, lại có mấy người?"

Mượn lực, một mực là tu sĩ nhiễu không ra sự tình.

Giống như cái này ngự dụng thiên địa khí thế, lấy tu sĩ thân thể, nạy ra động thiên địa nguyên khí, có lẽ có thể cậy mạnh nhất thời, mà khi bị mượn tới lực lượng vứt bỏ, hoặc là cắn trả, cuối cùng sẽ tai họa bản thân.

Tô Dịch cũng không loại trừ mượn lực.

Hắn bài xích là mỗi làm thời khắc mấu chốt, đi ỷ lại ngoại lực.

Đây là tu hành đại kị, sẽ ảnh hưởng đến đạo tâm, càng sẽ ảnh hưởng với bản thân Đạo Đồ lâu dài.

"Sư thúc ——!"

Tĩnh mịch loại trong thiên địa, vang lên Du Tinh Lâm khó có thể tin nghẹn ngào kêu to.

Đường đường Đại Tần Huyền Nguyệt quan tu sĩ, danh dương thiên hạ Lục Địa Thần Tiên, sao có thể sẽ bị một cái tông sư cảnh thiếu niên giết chết?

Du Tinh Lâm hồn bay phách lạc, bị cái này hiện thực tàn khốc đả kích đến.

Trước, hắn nói nói cười cười, tin tưởng tràn đầy, tự xưng là như dốc sức liều mạng, xứng đáng nắm bắt Tô Dịch, nhưng chưa từng nghĩ, vẻn vẹn đầu vừa giao phong, thiếu chút nữa bị Tô Dịch một kiếm giết chết.

Hắn vốn vì thế cảm thấy sỉ nhục, mưu toan mượn sư thúc Lê Xương Ninh chi lực, nắm bắt Tô Dịch, nhường kỳ luân vì chính mình đá mài đao.

Có thể đến cuối cùng, Lê Xương Ninh lại đã chết! !

Điều này làm cho Du Tinh Lâm sao có thể nhận chịu được?

Xa xa, Ma Vân Vương Thạch Lan Sơn cũng tay chân lạnh buốt, toàn thân trong ngoài bị hơi lạnh thấu xương bao phủ, da thịt đều khống chế không nổi run rẩy lên.

Từ lúc mấy ngày trước, hắn liền thoả thuê mãn nguyện, không thể chờ đợi được chờ Tô Dịch xuất hiện, dù là biết được Thập Phương các tin tức truyền đến, trong lòng cũng không hề sợ hãi.

Bởi vì hắn tự nghĩ, có Lê Xương Ninh cùng Du Tinh Lâm tại, đại cục khả định, giết chết Tô Dịch cũng bất quá lật tay chuyện giữa.

Thẳng đến bây giờ Tô Dịch đến đây, hắn đến nỗi mừng rỡ hưng phấn không thôi, cố ý tự mình nghênh đón đi ra ngoài, trong lòng đã nghĩ kỹ, đợi Tô Dịch sau khi chết, nên như thế nào hướng đi Ngọc Kinh Thành Tô gia tranh công.

Cái nào nghĩ. . .

Cường đại như Lê Xương Ninh bực này Lục Địa Thần Tiên, lại đã chết! ! !

Trong doanh địa hơn vạn sĩ tốt, cũng đều ngốc trệ ở đó, nội tâm dời sông lấp biển, kinh hãi không nói gì.

Lục Địa Thần Tiên, trong mắt bọn hắn giống như bất bại truyền thuyết, là chỉ có thể ngưỡng vọng bầu trời nhân vật.

Có thể ngày hôm nay hiện tại, như vậy một vị siêu nhiên tồn tại, lại bị chém giết ở nơi này!

Mà đối thủ của hắn, vẻn vẹn nhưng một vị tông sư mười bảy tuổi cảnh thiếu niên. . .

Cái này quá chấn động lòng người!

Truyền đi, nhất định nhấc lên dưới trời oanh động, làm thế gian võ giả làm rung động lắc lư.

"Ngươi họ Du, cùng Du Thanh Chi là quan hệ như thế nào?"

Tô Dịch đột nhiên đem ánh mắt nhìn về phía Du Tinh Lâm.

"Ta. . ."

Bị Tô Dịch ánh mắt nhìn chằm chằm vào, Du Tinh Lâm run lên vì lạnh, thầm hô không ổn, mới vừa rồi bị rung động, tâm thần thất thủ, lại nhất thời quên đào tẩu!

Hắn hít thở sâu một hơi, nói: "Du Thanh Chi là bác gái của ta, mà ta là Đại Tần đệ nhất tông tộc Du thị đích hệ tử đệ, phụ thân chính là Du thị

đứng đầu Du Uyên Độ, sư tôn chính là Huyền Nguyệt quan nội môn đại trường lão Thương Hoằng chân nhân, mẫu thân là Đại Tần hoàng tộc. . ."

Mắt thấy hắn tượng báo đồ ăn danh giống nhau còn muốn nói tiếp, Tô Dịch ngắt lời nói: "Nói như vậy, ngươi cùng Lê Xương Ninh chuyến này, là nhận Du Thanh Chi nhờ vả?"

Du Tinh Lâm Lãnh Tiếu: "Hỏi cái này chút làm chi? Ta không ngại nói cho ngươi biết, nếu như ngươi giết ta, chính là Đại Chu hoàng đế ra mặt, cũng không bảo vệ được ngươi!"

Lúc này thời điểm, Thạch Lan Sơn cũng kịp phản ứng, lạnh lùng nói: "Tam thiếu gia, Du công tử thân phận đặc thù, nếu như ngươi giết hắn, cực có thể trêu chọc toàn bộ Đại Tần địch ý."

"Đúng không."

Chỉ thấy Tô Dịch cong ngón búng ra.

Oanh!

Trong thiên địa, một đám kiếm khí chém về phía Du Tinh Lâm.

Ra ngoài ý định, Du Tinh Lâm thân ảnh phịch một tiếng, bị một mảnh đen tối quang ảnh bao phủ, hư không tiêu thất không thấy.

"Độn Hình nguyên phù?"

Tô Dịch nhảy lên lông mày, bỗng dưng thò ra một trảo.

Oanh!

Bát phương thiên địa thời gian, Nguyên lực mãnh liệt, Chu Hư Đại Thế đều bị Tô Dịch một trảo chi lực khống chế, chỉ thấy trong hư không, có vô

hình rung động hung hăng kích động mà ra, bằng tốc độ kinh người triều bốn phương tám hướng lao đi.

Phanh!

Ngoài mấy trăm trượng, nơi trú quân trước cổng chính, hư không như bọt biển loại bạo trán, một thân ảnh lảo đảo rơi xuống đi ra, thình lình đúng là Du Tinh Lâm.

"Đây mới là ngự dụng thiên địa chi lực thời điểm, đáng tiếc, Lê Xương Ninh đã chết, nhìn không tới một chiêu này diệu dụng, bằng không, hắn làm minh bạch, nếu muốn so đấu mượn lực chi thuật, ta đồng dạng có thể giết hắn như giết gà."

Tô Dịch có chút tiếc nuối đạo

Du Tinh Lâm cả kinh Hồn nhi thiếu chút nữa xuất hiện, hét lớn: "Tô Dịch, ta nhận thua bởi, chỉ cần ngươi thả qua ta, ta cam đoan. . ."

Bá!

Còn chưa nói xong, một đạo kiếm khí từ trên trời giáng xuống, theo Du Tinh Lâm Thiên Linh Cái đâm vào, xỏ xuyên qua kỳ thân, thần hồn cùng thể xác đều trong nháy mắt một phân thành hai.

Bản địa đều bị hắn kiếm khí sắc bén tạc ra một cái sâu không thấy đáy lỗ thủng.

"Ngươi. . ."

Mắt thấy cái này máu tanh một màn, Thạch Lan Sơn không khỏi hoảng hốt, vừa kinh vừa sợ.

"Ta làm sao vậy?"

Tô Dịch giương mắt nhìn lên, mây trôi nước chảy.

Trong doanh địa, tuy có hung hãn như Hổ tướng sĩ hơn vạn, mà khi bị Tô Dịch ánh mắt nhìn chằm chằm vào, Thạch Lan Sơn vị này Đại Chu người khác họ vương lại bằng sinh tuyệt vọng bất lực cảm giác, hô hấp đều có chút khó khăn.

Lục Địa Thần Tiên cũng không phải Tô Dịch đối thủ, huống chi là hắn?

"Tam thiếu gia, Thạch mỗ mặc dù đã làm sai trước, cũng là phụng mệnh làm việc, nếu có được đến người thông cảm, Thạch mỗ nguyện thay đổi triệt để, sám hối mình qua, chính là vì người làm trâu làm ngựa, cũng không chối từ!"

Phù phù, Thạch Lan Sơn quỳ rạp xuống đất, dập đầu mở miệng.

Toàn trường một yên tĩnh.

Toàn bộ nơi trú quân sở hữu sĩ tốt tướng lãnh đều sợ ngây người.

Tại Ma Vân quân, Thạch Lan Sơn chính là đỉnh cột chống trời, nhưng bây giờ, cái này cây cột lại ầm ầm quỳ xuống rồi. . .

"Cho ta Tô mỗ người làm trâu làm ngựa? Nghĩ sướng vãi."

Tô Dịch khinh thường, "Ta nói, ấy đến đầu làm một chuyện, lấy ngươi trên cổ đầu người dùng một lát, lấy chấn nhiếp dưới trời hạng giá áo túi cơm, tự không thể nuốt lời rồi."

Thạch Lan Sơn vụt đất đứng dậy, Thần sắc mặt xanh mét xấu xí, "Tam thiếu gia, người đây không phải là muốn đem Thạch mỗ hướng chết chỗ ép?"

Tô Dịch không nói nhảm, cách không một đạo kiếm chỉ chém tới.

Bá!

Kiếm khí sáng sủa, đúng như lướt qua.

Thạch Lan Sơn đưa tay bóp nát một đạo ngọc phù, một mảnh huyết quang lướt trên, ngưng kết thành một mặt huyết thuẫn, vượt qua ngăn cản hư không.

Phanh!

Huyết thuẫn bị kiếm khí bổ được chia năm xẻ bảy, Thạch Lan Sơn lại mượn cơ hội này, thừa cơ tránh đi cái này một kích trí mạng.

"Nhanh! Cùng một chỗ động thủ! Giết Tô Dịch cái thằng chó này ——!"

Thạch Lan Sơn ngửa mặt lên trời gầm thét, giận râu tóc dựng lên.

Có thể nghe nói, hắn ở đây một đám tướng sĩ lại vô ý thức lui về phía sau mấy bước, từng cái một hai mặt nhìn nhau, thần sắc do dự.

Tô Dịch có thể trảm Lục Địa Thần Tiên, nếu muốn khai chiến, bọn hắn những thứ này võ giả phàm tục, sợ là cùng thiêu thân lao đầu vào lửa cũng không có gì khác biệt.

Huống chi, đây không phải tại biên cương trên chiến trường, không phải là cùng Đại Chu kẻ thù bên ngoài chém giết, người nào sẽ nhớ cuốn vào đến Thạch Lan Sơn ân oán cá nhân trong?

Bọn họ là Ma Vân quân không giả, nghe lệnh bởi Thạch Lan Sơn cũng không giả, nhưng bọn hắn đang thuần phục kia là Đại Chu!

Thế cho nên, làm Thạch Lan Sơn sau khi ra lệnh, lại xuất hiện lúng túng vô cùng một màn, đám người đứng ngoài xem tướng sĩ, lại không một

người tuân mệnh.

"Các ngươi. . ."

Thạch Lan Sơn thiếu chút nữa không thể tin được tự mình ánh mắt.

"Tại đây trong thế tục, đương quyền chuôi như là không có tác dụng, ngươi có thể ỷ vào giả, lại có cái gì?"

Lạnh nhạt trong thanh âm, Tô Dịch xuất thủ lần nữa. Phốc!

Lúc này đây, Thạch Lan Sơn không có bí phù ngăn cản, lấy hắn từ thân tu vi, đâu có thể nào ngăn trở Tô Dịch cái này tất sát một kiếm?

Đầu lâu của chúng nó lúc này bị chém rụng, máu rơi vãi Thanh Minh.

Rồi sau đó, Tô Dịch chiết thân triều nơi trú quân bước ra ngoài.

Thiếu niên một bộ áo bào xanh, dài thường thượt thân ảnh lạnh nhạt xuất trần, trên đường làm cho qua, Ma Vân quân sĩ lính dồn dập né tránh, không một dám ngăn.

Một người độc hành, vạn quân lui tránh!

Cho đến Tô Dịch thân ảnh biến mất tại nơi trú quân bên ngoài, hắn Ma Vân quân một đám tướng sĩ mới như trút được gánh nặng loại, thở ra thật dài ngụm trọc khí, lúc này mới đều phát hiện, toàn thân ăn mặc lại đều đã bị mồ hôi lạnh sũng nước.

"Tô tiên sinh, người có thể tính đi ra!"

Làm xa xa chứng kiến Tô Dịch hắn côi cút tuấn bạt thân ảnh đi tới, một mực lo lắng chờ đợi Tiêu Thiên Khuyết nhất thời vui mừng nhướng mày, nguyên bản treo ở cổ họng tâm triệt để để xuống, hấp tấp chào đón.

"Sự tình đã giải quyết, chúng ta trở về đi."

Tô Dịch mở miệng cười, mây trôi nước chảy, giống như vừa rồi tiến vào Ma Vân quân đại doanh, nhưng đi giải quyết một kiện lại bình thường bất quá sự tình.

"Tốt!"

Tiêu Thiên Khuyết không có hỏi nhiều, thống khoái đáp ứng.

Trước một màn kia màn, hắn mặc dù chưa từng thấy đến, nhưng lại hiểu rõ, Tô Dịch trước làm cho kinh lịch kia nhất định là không tầm thường một trận chiến.

Bằng không, vừa rồi sao có thể sẽ xuất hiện này thiên địa kịch biến động tĩnh?

Nguyên nhân chính là như thế, làm Tô Dịch lông tóc không hao tổn đi ra, Tiêu Thiên Khuyết lập tức ý thức được, lần này đối thủ cường đại trở lại, cũng cũng không thể không biết làm sao Tô Dịch!

Cái này như vậy đủ rồi.

"Tô tiên sinh, đợi đi trở về, ta xin ngài uống rượu thế nào?"

"Chính hợp ý ta."

"Ha ha ha, lão hủ những năm này ngược lại cất chứa không ít rượu ngon, nhân cơ hội này, nhất định phải cùng Tô tiên sinh uống thật sảng khoái."

. . . Cả hai càng lúc càng xa, chỉ như có như không thanh âm theo gió từ đằng xa truyền đến.

Hôm nay là mùng mười tháng tư.

Tô Dịch tại Ma Vân quân đại doanh, kiếm trảm Đại Tần Huyền Nguyệt quan Lục Địa Thần Tiên Lê Xương Ninh, giết Đại Tần đệ nhất tông tộc Du thị tộc dài chi tử Du Tinh Lâm, lấy Ma Vân Vương Thạch Lan Sơn thủ cấp.

Nhập vạn quân chi địa, như vào chỗ không người!

Ngay tại làm trời, tin tức như vậy bằng tốc độ kinh người khuếch tán, tại Bạch Châu nội thành nhấc lên một cuộc sóng to gió lớn.

"Tên Tô Dịch này đều cường đại đến có thể đánh chết Lục Địa Thần Tiên rồi! ?"

Không biết nhiều ít thế lực chấn động, làm trố mắt, thiếu chút nữa đều không thể tin được.

"Cái này không có giả, một người nói dối chưa đủ tin, có thể tin tức truyền ra, chính là có được hơn vạn tướng sĩ Ma Vân quân, bọn hắn sao dám tại trên chuyện thế này nói dối? Như bị truy cứu, thế nhưng là rơi đầu sự tình!"

Có người nói chắc như đinh đóng cột.

"Ông trời! Mười bảy tuổi thiếu niên tông sư, lại có thể chém giết Lục Địa Thần Tiên, cái này trước kia, đều là mới nghe lần đầu, thấy những điều chưa hề thấy!"

"Đại Tần Huyền Nguyệt quan Lục Địa Thần Tiên Lê Xương Ninh, Đại Tần Du thị nhất tộc đích hệ tử đệ Du Tinh Lâm, Ma Vân Vương Thạch Lan Sơn tất cả đều bị giết? Tô Dịch đây là muốn chọc thủng trời a! !"

Một chút cái nhân vật già cả, đều bị cả kinh tâm can loạn chiến, vô pháp bình tĩnh.

Bạch Châu vốn là Kinh Kỳ chi địa, bảo vệ xung quanh Đại Chu Hoàng đô Ngọc Kinh Thành bên ngoài.

Tại Bạch Châu cảnh nội, càng phân bố rất nhiều một phần của Ngọc Kinh Thành Tô gia thế lực.

Khi biết được tin tức, những cái này thế lực tất cả đều hoảng hồn, dồn dập trước tiên bả tin tức lấy tốc độ nhanh nhất truyền hướng Ngọc Kinh Thành.

Tin tức còn đang khuếch tán.

Ai cũng hiểu rõ, theo thời gian chuyển dời, như vậy một cuộc huyết tinh phong bạo, đã định trước đem chấn động Đại Chu, nhấc lên một cuộc không thể nào đoán trước ngập trời phong ba!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 304: Mưa Gió Khắp Kinh Thành

Mùng mười tháng tư, một trận chiến đại doanh Ma Vân quân, đã định trước đem ghi vào sử sách Đại Chu.

Bởi vì tại ở bên trong năm tháng trước kia, cũng chưa từng có tiền lệ nhân vật tông sư chém giết Lục Địa Thần Tiên.

Cái này không thể nghi ngờ khai sáng lịch sử tiền lệ, ý nghĩa phi phàm!

Đêm đó.

Hoàng đô ở bên trong Ngọc Kinh Thành, cũng nhân một trận chiến này, nhấc lên xôn xao dư luận.

"Cái này Tô gia con vợ kế, lại mạnh mẽ đến bực này trình độ ngoại hạng rồi hả?"

"Hiện nay, thế nhân cũng hoài nghi Tô Dịch kẻ này cực có thể là cái người đoạt xá, nếu thật như thế, hắn cướp lấy kỳ thể xác kia chỉ sợ là một cái lão yêu quái rất cường đại rồi!"

"Không hẳn như vậy, tục truyền tại Đại Hạ cảnh nội, có một cái danh gọi 'Lý Hàn Đăng' thiếu niên, lấy Tiên Thiên tông sư cảnh giới đánh chết Lục Địa Thần Tiên, có thể nói yêu nghiệt, cái này Lý Hàn Đăng cũng không phải là người đoạt xá."

"Thế đạo này. . . Càng ngày càng không được bình thường. . ."

. . . Các loại nghị luận, tại đêm khuya ở bên trong Ngọc Kinh Thành vang lên, những cái này thế lực lớn đều bị kinh động, một chút ẩn cư nhiều năm nhân vật già cả, cũng đều hơi khiếp sợ.

Thật sự là Tô Dịch một trận chiến này triển lộ ra lực lượng quá mức đáng sợ.

Mới mười bảy tuổi mà thôi, lợi dụng tông sư tam trọng tu vi, đánh chết đến từ Đại Tần Huyền Nguyệt quan Lục Địa Thần Tiên, cái này hoàn toàn phá vỡ sự tưởng tượng của mọi người.

Đặt trước kia, có thể không ai có thể nghĩ đến, thế gian phàm tục tông sư nhân vật, càng hợp chém giết Lục Địa Thần Tiên!

"Tô Dịch mùng bốn tháng tư lên đường cũng không Cổn Châu Thành ly khai, hôm nay đã đến Bạch Châu cảnh nội, không xuất ra mấy ngày, lại đến Ngọc Kinh Thành! Tô gia. . . Lại nên ứng đối ra sao chuyện này?"

"Đương kim bệ hạ, lại nên làm ra sao loại quyết đoán?"

"Tô Dịch ấy, lại sẽ ở ở bên trong Ngọc Kinh Thành nhấc lên sao loại mưa gió?"

. . . Ngọc Kinh Thành tất cả thế lực lớn đều tại phỏng đoán.

Đặt trước kia, mặc dù Tô Dịch tại Cổn Châu cảnh nội xông ra to như vậy uy năng, có đúng không Ngọc Kinh Thành những thứ này thế lực lớn mà nói, cũng không quá để ý.

Dù sao, Cổn Châu quá mức xa xôi, viễn vô pháp cùng Ngọc Kinh Thành so sánh.

Nhưng bây giờ, kèm theo Tô Dịch kiếm trảm Lục Địa Thần Tiên uy thế ngập trời, ai còn dám khinh thường vị này tông sư mười bảy tuổi cảnh thiếu niên?

Nói không khoa trương, trải qua trận này, Đại Chu một đời tuổi trẻ, không có người nào có thể cùng Tô Dịch đánh đồng!

Ngay cả là Tiên Thiên tông sư nhân vật, cũng đều được liễm lông mày cúi đầu!

Nhân vật như vậy, tự nhiên xứng đáng Đại Chu thiên hạ bất luận cái gì thế lực lớn coi trọng.

Đêm nay Tô gia, đồng dạng không bình tĩnh.

"Tam thiếu gia mười bốn tuổi rời nhà trốn đi, mười sáu tuổi thời gian đột nhiên bị biến cố, tu vi mất hết, trở thành khí đồ Thanh Hà kiếm phủ, biến thành Quảng Lăng thành Văn gia người ở rể. . . Lúc này mới thời gian cách thời gian hơn một năm mà thôi, hắn. . . Hắn cũng có thể giết Lục Địa Thần Tiên rồi hả?"

"Chúng ta vị Tam thiếu gia này, thuở nhỏ chuẩn bị nhận vắng vẻ loại trừ, bị coi là đại nghịch bất đạo nghiệt tử, hôm nay hắn có quyền thế rồi, nhất định sẽ trở về tính sổ!"

"Xuỵt, nhỏ giọng chút!"

Tô gia bên trong, cả những thứ kia tôi tớ tỳ nữ đều đã được biết đến tin tức, đều khiếp sợ không thôi.

Còn đối với những đại nhân vật kia mà nói, tin tức như vậy, nhưng lại làm cho bọn họ ngồi nằm khó yên.

Thanh Ngô viện.

Tô Huyền Quân bắt đầu cuộc sống hàng ngày chi địa.

Đêm khuya, hàn tinh điểm điểm, mây mù mông lung.

Thanh Ngô ngoài viện, đứng thẳng Tô gia một đám đại nhân vật, đều đang đợi tin tức.

Những đại nhân vật này, tùy tiện xách ra một cái, đều là dậm chân một cái liền có thể nhường một phương lãnh thổ quốc gia chấn ba chấn tồn tại, tay cầm ngập trời quyền thế, uy phong bát diện.

Nhưng lúc này từng cái một lặng im như con tò te nặn bằng đất sét, không dám lên tiếng.

Mà tại trong Thanh Ngô nội viện.

Tô Hoằng Lễ mặc một bộ trường bào rộng tay áo, rãnh rỗi đất ngồi ở trong một cái cung điện đèn đuốc sáng trưng .

Trong đại điện, còn ba người.

Theo thứ tự là Tứ phu nhân Du Thanh Chi, con hắn Tô Bá Nính, cùng với một cái dung mạo gầy gò, khí chất xuất trần lão giả đạo bào.

Du Thanh Chi đứng ở trong đại điện, khuôn mặt yếu ớt, hồn bay phách lạc.

Tô Bá Nính dựng ở một bên, cau mày, sắc mặt đều là tâm thần bất định cùng khói mù.

"Đi xuống đi."

Tô Hoằng Lễ phất phất tay.

Du Thanh Chi sững sờ, nội tâm dâng lên thật sâu không cam lòng, nói: "Phu quân, lần này cái chết cũng không chỉ có một Lê Xương Ninh, còn có ta hắn chất nhi Du Tinh Lâm, chuyện này. . ."

Mới nói được cái này, làm phát giác được Tô Hoằng Lễ ánh mắt nhìn tới, Du Thanh Chi toàn thân một cái giật mình, toàn thân phát lạnh, nói đều nói không được.

"Ta tự có quyết đoán."

Tô Hoằng Lễ thần sắc lạnh nhạt, "Ngươi đi ra ngoài nói với những người khác, trời còn không có lõm, để cho bọn họ tất cả làm tất cả sự tình lại."

Du Thanh Chi hít thở sâu một hơi, cố nén nội tâm bi phẫn cùng không cam lòng, nhẹ gật đầu: "Được."

Có thể Tô Bá Nính lại nhịn không được, ôm quyền chào nói: "Phụ thân, đã xảy ra chuyện lớn như vậy, hôm nay Ngọc Kinh này thành, không biết bao nhiêu người tại xem chúng ta Tô gia chê cười, người. . . Lẽ nào liền không tức giận?"

Du Thanh Chi trên mặt biến đổi, khiển trách: "Bá Nính, thế nào cùng phụ thân ngươi nói chuyện đây! Phụ thân ngươi tự có quyết đoán, còn không kiềm được ngươi tới chất vấn, nhanh theo ta đi."

Nói qua, liền kéo mạnh lấy Tô Bá Nính quay người ly khai.

Từ đầu đến cuối, Tô Hoằng Lễ thần sắc bình thản nhìn, một lời không nói.

Cho đến Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính thân ảnh biến mất tại Thanh Ngô ngoài viện, trên mặt Tô Hoằng Lễ không khỏi hiện lên một tia buồn vô cớ, khẽ thở dài:

"Hài tử này, cái gì cũng tốt, chính là quá phập phồng không yên, rõ ràng cho thấy bị mẫu thân hắn làm hư rồi."

Bên cạnh lão giả đạo bào thanh âm cười cười, ôn hòa nói: "Người trẻ tuổi, khó tránh khỏi như thế, về sau nhiều hơn ma luyện lại."

Tô Hoằng Lễ nhẹ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía lão giả đạo bào, nói: "Đạo huynh, ngươi thấy thế nào chờ chuyện này?"

Lão giả đạo bào dáng tươi cười thu lại, trầm mặc một lát, nói: "Tại trên Nguyên đạo, Lê Xương Ninh lấy Tịch Cốc cảnh tu vi, có thể đưa thân Đại Tần Huyền Nguyệt quan nhân vật cùng cảnh trong ba thứ hạng đầu liệt kê, kia một thân sở học, kế thừa từ 'Bạch Giao chân quân' y bát."

"Đặt tại Đại Tần, có thể đem đánh chết, không cao hơn mười người."

Dừng một chút, lão giả đạo bào ánh mắt chớp động , đạo, "Tô Dịch có thể lấy tông sư tam trọng tu vi, chém giết Lê Xương Ninh bực này nhân vật, quả thực ly kỳ một chút, có thể như tinh tế cứu lời nói cũng là có hai loại nguyên nhân có thể giải thích."

Tô Hoằng Lễ khua tay nói: "Bị đoạt xá nguyên nhân này cũng không cần nhắc lại, nói một nguyên nhân khác."

Trong giọng nói, mang theo một tia loại trừ cùng ghét cay ghét đắng.

Lão giả đạo bào nhẹ gật đầu, thân ảnh hơi hơi ngồi thẳng, nói: "Loại thứ hai có thể, chính là Tô Dịch kế thừa thuộc về một vị dị giới Đại Năng giả y bát!"

"Trong cổ tịch ghi chép, một chút tu vi thông thiên triệt địa Đại Năng giả, có thể dùng thần hồn quán đỉnh phương thức truyền thụ y bát, bằng ấy, có thể nhường truyền nhân phảng phất giống như một đêm đốn ngộ, một lần hành động nắm giữ thuộc về vị đại năng này giả một bộ phận tu hành kinh nghiệm cùng lịch duyệt, do đó thực hiện tu vi trên đột nhiên tăng mạnh."

"Đạo hữu cũng hiểu rõ, con đường tu hành chân chính, cũng không võ đạo Bàn Huyết cảnh bắt đầu, mỗi một bước đều có giấu Đại Huyền cơ, võ giả trong thế tục này, tu luyện pháp môn cùng truyền thừa, viễn vô pháp cùng chân chính người tu hành so sánh."

"Như Tô Dịch là nhân vật như vậy, cũng chỉ có nghĩa là, từ vừa mới bắt đầu, hắn đã bước lên con đường tu hành chân chính. Như hơn nữa kế thừa có Đại Năng giả truyền thừa, kỳ nắm giữ chiến lực, tự nhiên viễn không phải là trong thế tục võ giả có thể so sánh."

Nói đến đây, lão giả đạo bào không khỏi thở dài, "Lê Xương Ninh mặc dù lợi hại, mà dù sao là Thương Thanh Đại Lục trên sinh trưởng ở địa phương người tu hành, Tịch Cốc cảnh tu vi mà thôi, tại dị giới Đại Năng giả trong mắt, cũng cùng chúng ta trong mắt con sâu cái kiến không có gì khác biệt."

Tô Hoằng Lễ con mắt ngưng lại, nói: "Ta cũng có qua tương tự suy đoán, nhưng vẫn nghĩ mãi mà không rõ, cái này nghiệt tử là từ đâu lấy được truyền thừa. Hắn tiến về trước Huyết Đồ yêu sơn, Bảo Sát yêu sơn hai địa phương này, năm đó ta đều tiến về trước, ngoại trừ phong ấn có hai không gian bích chướng, cũng không có cái khác đáng giá lưu ý đấy."

Lão giả đạo bào chợt mỉm cười, nói: "Đạo hữu có thể nhớ kỹ Thôn Hải vương Cát Trường Linh vị kia nhát gan vô cùng đệ tử?"

"Cái kia tên là Cát Khiêm tiểu đạo sĩ?"

Tô Hoằng Lễ nhíu mày.

"Đúng vậy."

Lão giả đạo bào gật đầu nói, " trên người người này, liền có giấu Đại Huyền cơ, hư hư thực thực đã nhận được mỗ vị đại năng giả truyền thừa, bất quá, kẻ này vô cùng cẩn thận cùng cẩn thận, một mực ở che giấu trên người dị thường."

"Có thể hắn không biết là, kỳ sư tôn Cát Trường Linh từ lâu đã nhận ra một chút manh mối, nhưng chưa hề vạch trần hắn mà thôi."

Nói đến đây, hắn cười cười, nói: "Ta hồi trước tiến về trước bái phỏng Cát Trường Linh, vốn muốn gặp một lần cái này Cát Khiêm, người nào từng muốn kẻ này tựa hồ nghe đến tiếng gió, trước thời hạn một bước trượt, nghe nói là đi Đại Chu Bắc cảnh Hồn Minh Hải Thâm chỗ lưu lạc rồi."

Tô Hoằng Lễ nói: "Đạo huynh cho là, nghiệt tử kia giống như Cát Khiêm, đều người mang Đại Năng giả truyền thừa?"

Lão giả đạo bào muốn nói lại thôi.

Tô Hoằng Lễ lại giống như đã minh bạch, quả quyết nói: "Nghiệt tử kia không có khả năng bị đoạt xá, bằng không, lại sao có thể sẽ khăng khăng nên vì mẫu thân hắn. . . Báo thù?"

Nói đến đây, hắn lời nói mang một tia lạnh lùng.

Lão giả đạo bào im lặng, nửa ngày mới lên tiếng: "Đạo hữu, không có gì bất ngờ xảy ra, Tô Dịch rất nhanh liền đem đến Ngọc Kinh Thành, ngươi. . . Ý định thế nào làm?"

Tô Hoằng Lễ dáng vẻ rãnh rỗi, lạnh nhạt nói: "Ta đã sớm nói, mùng năm tháng năm trước, cho hắn một cái sám hối chuộc tội cơ hội, chỉ bất quá, từ lần trước hắn đã giết Hạ Hầu Lẫm đám người về sau, ta đã quyết định, mặc dù kỳ cúi đầu nhận sai, mùng năm tháng năm thời gian, cũng không tha cho hắn."

Lời nói yên lặng, lại lộ ra nghiêm túc mùi vị.

Tựa hồ, đối với Tô Dịch đánh chết Lê Xương Ninh chuyện này, cũng không nhường hắn cảm thấy nhiều ít áp lực.

Lão giả đạo bào trầm ngâm nói: "Có thể nếu như thế, Tô Dịch mùng bốn tháng năm làm trời, sẽ lại đến đây Tô gia, vỗ hắn lúc trước nói, sợ là không phải đại náo một trận không thể."

Tô Hoằng Lễ cười cười, xem thường nói: "Hắn như bành trướng đến cho là giết chết Lê Xương Ninh về sau, liền có thể muốn làm gì thì làm, vậy thì mười phần sai rồi."

Đúng lúc này, bên ngoài đại điện vang lên một đạo thanh âm cung kính:

"Đại nhân, quốc sư đại nhân tới thăm!"

Tô Hoằng Lễ giống như cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, đối với bên người lão giả đạo bào nói, " ngươi xem, Hồng Tham Thương lão gia hỏa này không nén được tức giận."

Lão giả đạo bào cười nói: "Quốc sư một mực hoài nghi trên người Tô Dịch có vấn đề, hôm nay biết được Tô Dịch kiếm giết Lê Xương Ninh sự tình, tự nhiên không có khả năng không chú ý."

Dừng một chút, hắn nói ra: "Mặt khác, quốc sư ấy, cực có thể cũng đại biểu cho đương kim ý của bệ hạ."

Tô Hoằng Lễ ánh mắt chớp động, triều bên ngoài đại điện phân phó nói: "Thỉnh quốc sư đến đây."

Không bao lâu.

Một đạo cao ngất như Thanh Tùng thân ảnh từ đằng xa đi tới, thứ nhất tập kích áo bào xám, tướng mạo thanh kỳ, tóc dài bàn tại ngọc trâm phía trên, khuôn mặt ôn nhuận sạch sẽ.

Càng một đôi con mắt, hiện ra màu vàng kim nhàn nhạt, nhìn quanh tầm đó, giống như có thể dòm phá nhân tâm chỗ sâu nhất bí mật, cực kỳ khiếp người.

Chính là đương kim Đại Chu quốc sư, Phượng Kỳ học cung cung chủ Hồng Tham Thương!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 305: Sứ Đoàn Hai Nước Sáng Chói Đại Thế

Chứng kiến Hồng Tham Thương đến đây, Tô Hoằng Lễ ngồi ở đó không nhúc nhích.

Thần sắc hắn bình thản trong mang theo một tia làm bất hòa, nói: "Ngồi đi."

Hồng Tham Thương lơ đễnh, triều lão giả đạo bào hơi hơi chắp tay, nói: "Đạo hữu, đã lâu không gặp."

Lão giả đạo bào gật đầu cười nói: "Quốc sư đại nhân phong thái càng hơn trước kia, thật đáng mừng."

Hồng Tham Thương tùy ý tìm ngồi vào ngồi xuống, trầm ngâm nói: "Hồng mỗ đêm khuya đến đây, chỉ vì hai chuyện, nói xong liền đi."

Tô Hoằng Lễ nói: "Kính xin nói thẳng."

Hồng Tham Thương một đôi đồng tử màu vàng nhạt nhìn về phía Tô Hoằng Lễ, nói: "Chuyện thứ nhất, không xuất ra mấy ngày, Tô Dịch liền đem đến Ngọc Kinh Thành, bệ hạ dặn dò Hồng mỗ hỏi một câu, Tô gia thái độ đối với chuyện này."

Tô Hoằng Lễ không chút nghĩ ngợi nói: "Đây là gia sự Tô gia ta, ta Tô Hoằng Lễ tự sẽ đích thân giải quyết, đến lúc đó, bệ hạ nhìn qua liền biết."

Hồng Tham Thương nhíu mày, chợt liền nhẹ gật đầu, nói: "Chuyện thứ hai, Đại Tần, Đại Ngụy hai nước đều phái ra một chi đoàn sứ giả đến đây ta Đại Chu bái phỏng, dự tính bảy ngày sau, sẽ lại đến Ngọc Kinh Thành."

Tô Hoằng Lễ hơi hơi nhíu mày, "Hẳn là hôm nay tới đây hai chi đoàn sứ giả có cái gì bất đồng hay sao?"

Hồng Tham Thương nói: "Hoàn toàn chính xác rất đặc thù, hoặc là nói là trước đây chưa từng gặp."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Trước mắt chúng ta vẻn vẹn biết rõ, Đại Ngụy bên kia đoàn sứ giả, từ Nguyệt Luân tông Thái Thượng dài lão Vân chung mở dẫn đội."

"Đại Tần bên kia đoàn sứ giả, lại từ Thượng Lâm tự La Hán đường Thủ tịch trưởng lão 'Tịch Hà' dẫn đội."

Tô Hoằng Lễ đôi mắt ngưng lại, lẩm bẩm nói: "Quả nhiên không đơn giản."

Vô luận là Nguyệt Luân tông Thái thượng trưởng lão Vân Chung Khải, hay Thượng Lâm tự Thủ tịch trưởng lão Tịch Hà, đều là thành danh nhiều năm Lục Địa Thần Tiên nhân vật!

Hai nước phái ra đoàn sứ giả mà thôi, lại có riêng một vị Lục Địa Thần Tiên dẫn đội, cái này tại trước kia, cơ hồ đều chưa từng thấy qua.

Luôn luôn trầm mặc lão giả đạo bào đột nhiên mở miệng: "Hẳn là, bọn họ là vì Tô Dịch mà đến?"

Hồng Tham Thương nói: "Rất có thể, theo Hoàng Cung 'Ảnh Long vệ' mật thám tra ra tin tức, Tô Dịch tại Cổn Châu thành đánh chết Nguyệt Luân

tông ngoại môn trưởng lão Liễu Hồng Kỳ, hắn thị nữ bên người Trà Cẩm, cũng là Nguyệt Luân tông đi ra một vị đệ tử chân truyền."

"Mà vài ngày trước, Tô Dịch tiến vào Bảo Sát Yêu sơn, hư hư thực thực cùng Thượng Lâm tự Hàng Long đường dài lão Kinh Hạc đám người phát sinh xung đột."

"Dựa theo Thập Phương các truyền ra tin tức, Kinh Hạc bọn người đã toi mạng tại Bảo Sát Yêu sơn. Chuyện này, sợ là cùng Tô Dịch không thể tách rời liên quan rồi."

Nói đến đây, Hồng Tham Thương con mắt vừa nhìn về phía Tô Hoằng Lễ, "Điều này cũng làm cho có nghĩa là, lần này Đại Ngụy, Đại Tần hai nước đoàn sứ giả đến đây, cũng có thể là nhìn chằm chằm vào Tô Dịch rồi."

Tô Hoằng Lễ nghênh đón ánh mắt Hồng Tham Thương, nói: "Nghiệt tử này gây chuyện xảy ra, cùng ta có quan hệ gì đâu, lẽ nào bọn hắn còn dám bả khoản này sổ sách tính đến trên đầu Tô Hoằng Lễ ta?"

Hồng Tham Thương lắc đầu, nói: "Không, ta là hoài nghi, Đại Ngụy, Đại Tần bên kia người tu hành, cực có thể cũng hoài nghi, Tô Dịch trên người người này có vấn đề, cực có thể cũng là vì Tô Dịch tạo hóa trên người mà đến!"

"Tạo hóa?"

Tô Hoằng Lễ nhịn không được lộ ra châm chọc vẻ, "Nói đến đây sự tình, đoạn thời gian gần nhất tiến về trước ngăn chặn nghiệt tử kia những cường giả kia, lúc đó chẳng phải chạy cái này gọi là 'Tạo hóa' mà đi? Nhưng lại có ai chân chính hiểu rõ, trên người nghiệt tử kia cuối cùng có tạo hóa thế nào?"

Hồng Tham Thương ánh mắt thâm trầm, nói: "Bí mật trên người Tô Dịch, lấy Tô huynh năng lực, lẽ nào cũng nhìn không ra đến?"

Tô Hoằng Lễ lạnh nhạt nói: "Ta biết ngươi tại hoài nghi gì, cũng hiểu rõ ngươi có đầu đủ lý do, hoài nghi nghiệt tử kia cùng ngươi là cùng một loại người, nhưng ta có thể nói cho ngươi biết, hắn không phải là."

Hồng Tham Thương nhất thời đã trầm mặc. Nửa ngày, hắn vươn người đứng dậy, nói: "Sự tình đã nói xong, Hồng mỗ cáo từ trước."

Quay người mà đi.

Tô Hoằng Lễ vẫn ngồi ở đó, không có đứng dậy đưa tiễn ý định.

Lão giả đạo bào lại đứng dậy, tự mình đưa tiễn.

Cho đến đi ra đại điện, Hồng Tham Thương chợt mà hỏi thăm: "Đạo hữu, ngươi cảm thấy thế nào?"

Lão giả đạo bào mỉm cười, nói: "Quốc sư đại nhân không cần lo lắng, bây giờ là mùng mười tháng tư, đợi được mùng bốn tháng năm cái ngày kia, có lẽ hết thảy bí ẩn liền có thể chân tướng rõ ràng rồi."

"Mùng bốn tháng năm. . ."

Hồng Tham Thương yên lặng suy nghĩ một chút, ôm quyền nói, " cáo từ."

Đi nhanh mà đi.

Lão giả đạo bào chiết thân phản hồi đại điện, hơi cảm khái nói: "Có thể đoán được, kế tiếp đoạn thời gian này, Ngọc Kinh này thành muốn náo nhiệt."

Tô Hoằng Lễ lạnh nhạt nói: "So với những thứ náo nhiệt này, ta quan tâm hơn, vậy một cuộc đã được quyết định từ lâu đã phủ xuống 'Sáng chói đại thế " cuối cùng khi nào có thể đã đi đến."

"Sáng chói đại thế. . . Cũng nhất định là một cuộc hỗn loạn đại thế. . ."

Lão giả đạo bào than thở, "Đạo hữu còn nhớ rõ Cát Trường Linh từng nói vậy lời nói sao? Sáng chói đại thế tiến đến thời điểm, Thương Thanh đại lục này tầng trên bị giam cầm hết thảy, cũng chắc chắn ngóc đầu trở lại."

Tô Hoằng Lễ trong đầu lặng yên hiện ra từng câu nói:

"Phong ấn phía dưới lực lượng, chắc chắn phá đất mà lên."

" bị giam cầm hết thảy, chắc chắn bị đánh vỡ."

"Ngày xưa đại thế rầm rộ cùng máu tanh, chắc chắn ngóc đầu trở lại."

"Trước khi sương mù tan đi, hết thảy khác thường, đều là báo hiệu!"

Nửa ngày, Tô Hoằng Lễ mới thản nhiên mở miệng, nói: "Ta rất chờ mong."

. . .

Một đêm như thế sắc.

Lan Lăng Tiêu thị.

Tô Dịch lười biếng nằm ở ở bên trong một tòa đình viện, đang tỉnh rượu.

Trước hắn và Tiêu Thiên Khuyết, Tiêu Hoành Thu một đám Tiêu gia đại nhân vật cùng một chỗ uống thả cửa, cũng không biết uống nhiều ít hũ, lấy cho tới thời khắc này đầu đều có chút hun hun như thế.

"Nếu như Trà Cẩm tại thì tốt rồi."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Suy nghĩ một chút, hắn vỗ Dưỡng Hồn hồ lô, "Khuynh Oản."

Một bộ váy hồng, thanh lệ đáng yêu Khuynh Oản vô căn cứ mà ra, chớp mắt to như nước trong veo, sợ hãi nói: "Tiên sư có gì phân phó?"

"Giúp ta xoa xoa vai." Tô Dịch đạo

Khuynh Oản úc một tiếng, liền vội vàng tiến lên, duỗi ra hết sức nhỏ gọt giữa bàn tay nhỏ bé trắng nõn, đặt tại trên bờ vai Tô Dịch, lực đạo vừa đúng thích hợp.

Tô Dịch thoải mái mà híp mắt lại, không tập trung nói: "Ta truyền thụ cho ngươi 'Thập Phương Tu La Kinh' tu luyện như thế nào?"

"Hồi bẩm tiên sư, Oản Nhi chỉ thiếu chút nữa, lại lột xác thành quỷ linh!"

Nói đến đây, Khuynh Oản một đôi con mắt sáng lóng lánh nó có chút Tiểu Khai tâm.

"Không nóng nảy, Quỷ tu chi lộ, xa bỉ cái khác Đạo Đồ càng hung hiểm, tràn ngập kiếp số, căn cơ càng vững chắc, mới có thể đi được xa hơn."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Trở thành quỷ linh, cùng với võ giả một lần hành động bước vào Nguyên Đạo chi lộ không có gì khác biệt!

Đến lúc đó, Khuynh Oản chính là một vị danh xứng với thực tu sĩ, chỉ bất quá đi là quỷ tu chi đạo.

Bất quá, trở thành quỷ linh thời gian, lại cần kinh lịch một cuộc "Thuế Hình" chi kiếp, cực kỳ hung hiểm , bình thường Quỷ vật, căn bản là không có cơ hội vượt qua.

Bởi vì so với còn sống sinh linh, Quỷ vật bực này tồn tại, mong muốn tìm tiên nói, vốn là dễ dàng nhất gặp Thiên Phạt.

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch còn nói thêm: "Đợi ngươi qua 'Thuế Hình' chi kiếp thời gian, ta tới giúp ngươi hộ pháp."

"Đa tạ tiên sư!"

Khuynh Oản nhất thời cao hứng đất cười rộ lên, một đôi mắt đều híp lại thành xinh đẹp Nguyệt Nha, càng ra sức cho Tô Dịch bóp vai, thỉnh thoảng còn huy động trắng như tuyết nắm tay nhỏ cho Tô Dịch đấm bóp lưng.

"Ngươi tu luyện đến nay, có từng tìm về một chút ký ức?"

Tô Dịch lại hỏi.

Khuynh Oản ánh mắt ngơ ngẩn, lắc đầu nói: "Không có."

"Xem, nhất định phải chờ ngươi chân chính bước lên con đường tu hành mới được rồi, bất quá không sao, ta đã biết rõ, ngươi làm cho gửi Hồn cái khối Hồn ngọc kia cực có thể đến từ một cái thế giới khác."

Tô Dịch nói, " về sau đợi Huyết Đồ yêu sơn chỗ sâu phong ấn lực lượng triệt để tan rã thời gian, sớm muộn đã có thật nhiều cùng ngươi một cái thế giới tu sĩ đến đây, đến lúc đó, ta trảo một chút hỏi một câu lại."

Khuynh Oản ừ một tiếng, do dự một chút, rồi mới lên tiếng: "Tiên sư, Oản Nhi kỳ thật rất thỏa mãn bây giờ tu hành sinh hoạt, vô ưu vô lự nó cái gì đều không cần nghĩ, cái gì phiền não cũng không có, rất tốt. . ."

Tô Dịch a cười rộ lên, "Đó là bởi vì ngươi ở bên cạnh ta, đổi lại tu sĩ khác, sợ sớm đem ngươi coi là 'Bảo vật' cho tế luyện rồi."

Khuynh Oản thè lưỡi, khiếp khiếp nói: "Tiên sư, Oản Nhi không sẽ rời đi người nó trừ phi. . . Trừ phi người không muốn Oản Nhi rồi. . ."

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm trở nên nhỏ bé lên.

"Ta đâu có thể nào không muốn ngươi, đợi đặt chân Linh Đạo thời gian, còn cần từ ngươi tới cùng ta song tu, cùng một chỗ Trúc Cơ đây."

Tô Dịch thật dài duỗi lưng một cái.

Song tu. . .

Khuynh Oản thanh lệ hơi hài nhi mập khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức đỏ đến tượng một trái táo, ngượng ngùng thấp đầu đẹp, tiên sư hắn. . . Vốn còn luôn luôn nghĩ tới chuyện này. . .

"Tô tiên sinh, bên ngoài có một Đại hòa thượng đến đây, là muốn bái kiến người."

Bên ngoài đình viện, vang lên Tử Cận thanh âm.

Tô Dịch vỗ vỗ Khuynh Oản vỗ trên bờ vai mềm mại bàn tay nhỏ bé, "Ngươi về trước đi."

"A. . . Tốt."

Khuynh Oản điện giật, cuống quít thu hồi hai tay, nhanh như chớp lướt tiến vào bên trong Dưỡng Hồn hồ lô.

Chạm thử tay mà thôi, phản ứng lại lớn như vậy?

Tô Dịch một trận lắc đầu, rồi sau đó triều bên ngoài đình viện nói: "Tử Cận cô nương, nhường người nọ tới a."

Không bao lâu, đình viện đại môn theo bên ngoài đẩy ra, một cái thân thể to mọng vô cùng hòa thượng, cơ hồ là gạt ra khuông cửa đi đến.

Hắn mặc tăng bào cổ xưa, mở rộng ra hoài, bóng loáng đầy mặt.

Khi thấy nằm ở bên trong ghế dựa mây Tô Dịch, nhất thời bước nhanh tiến lên, cười ha hả ôm quyền chào nói:

"Hòa thượng 'Hồng Tế " bái kiến Tô công tử!"

Tô Dịch nhìn trước mắt cái này cười rộ lên vẻ mặt tràn đầy thịt mỡ đều tại run nhè nhẹ hòa thượng, nói: "Ngươi tìm ta chuyện gì?"

Hồng Tế hòa thượng vội vàng nói: "Thực không dám giấu giếm, hòa thượng lần này là đại biểu Thập Phương các mà đến, một là vì công tử đưa lên một khoản tài bảo, thứ hai cũng có chuyện thương lượng."

Nói qua, hắn xuất ra một cái bách bảo nang, hai tay đưa tới: "Tô công tử, trong này là người nên được hai mươi khối rưỡi phẩm linh thạch, kính xin người cất kỹ."

Tô Dịch kinh ngạc nói: "Các ngươi Thập Phương các không phải là luôn luôn dùng Tật Quang Tước cùng người liên lạc, như thế nào hiện tại ngươi lại tự mình đi một chuyến?"

Hồng Tế hòa thượng cười giải thích nói: "Tô công tử không tầm thường người có thể so sánh, tự nhiên không thể lại qua loa đối xử, làm như thế, cũng là hướng công tử biểu đạt một cái chúng ta Thập Phương các thành ý, hy vọng công tử bất kể hiềm khích lúc trước, chớ nên hiểu lầm ta Thập Phương các."

Tô Dịch hoàn toàn chính xác thật bất ngờ, không nghĩ tới luôn luôn lấy thần bí lấy xưng, thế lực trải rộng Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần Tam quốc lãnh thổ quốc gia bên trong Thập Phương các, lại vẫn có thể khách khí như vậy.

Tựa như cái này Hồng Tế hòa thượng thái độ, đã không chỉ là tôn kính rồi, đến nỗi nhiệt tình được có chút kinh sợ cảm giác. . .

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch nói ra: "Vậy ngươi lần này lại là vì chuyện gì mà đến?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 306: Thiện Duyên, Cơ Mật, Người Đoạt Xá

Hồng Tế hòa thượng hít thở sâu một hơi, thần sắc trở nên nghiêm túc lên, nói: "Tô công tử, không biết người đối với gia nhập Thập Phương các có hay không cảm thấy hứng thú?"

Không chờ Tô Dịch trả lời, hắn liền cười làm lành nói: "Như công tử gia nhập, liền có thể trực tiếp đảm nhận trưởng lão chức vụ, trù tính chung một phương quốc gia công việc, trừ ấy, mỗi tháng còn nhận lấy một trăm khối tứ giai linh thạch, năm mươi gốc tứ phẩm Linh dược. . ."

Hắn thao thao bất tuyệt, đồng ý ra to như vậy chỗ tốt.

Không nói khoa trương, vậy đợi điều kiện tới hậu đãi, đều đủ để cho nhân vật Lục Địa Thần Tiên động tâm.

Càng trọng yếu chính là, đảm nhiệm trưởng lão Thập Phương các, còn có thể bằng vào bản thân công huân, đem đổi lấy bị Thập Phương các xếp là cấp cao nhất cấp cơ mật tin tức!

Tô Dịch lại thờ ơ, không có chút rung động nào, hỏi ngược lại: "Vì cái gì các ngươi đột nhiên muốn mời ta gia nhập Thập Phương các?"

Hồng Tế hòa thượng lúng túng nói: "Không dối gạt người nói, hòa thượng ta cũng là phụng mệnh mà đến, ừ. . . Lão đại nhà ta quyết định, Lão đại là Thập Phương các Đại Chu cảnh nội thủ lĩnh, tại bên trong bảy vị trưởng lão chúng ta, nổi tiếng cấp cao nhất vị trí."

"Các ngươi Thập Phương các Thủ tịch trưởng lão chủ ý?"

Tô Dịch biết vậy nên ngoài ý muốn.

Hồng Tế hòa thượng giải thích nói: "Là Đại Chu cảnh nội Thủ tịch trưởng lão, chúng ta Thập Phương các tại khác biệt quốc gia, tất cả tọa trấn có thất vị trưởng lão."

Tô Dịch ồ một tiếng, nói: "Ta còn làm trưởng lão chức vụ cỡ nào hiếm có, vốn từng quốc gia đều có nhiều như vậy."

Hồng Tế hòa thượng thần sắc đọng lại, như người khác dám ... như vậy nói, hắn sớm chẳng thèm ngó tới, phất tay áo rời đi rồi.

Thiên hạ này, ai dám không đem trưởng lão Thập Phương các để ở trong mắt?

Chính là nhân vật Lục Địa Thần Tiên, cũng phải lễ nhượng ba phần!

Nhưng đối mặt Tô Dịch, hắn cũng không dám sinh khí, chỉ có thể cười khổ nói: "Tô công tử, chúng ta trưởng lão Thập Phương các chức vụ, thật không có người nghĩ như vậy chịu không nổi, đánh cho cách khác, ví dụ như hòa thượng ta hiện tại đi Ngọc Kinh Thành, những cái này thế gia đứng đầu, cũng phải lấy lễ để tiếp đón, chính là gặp mặt đương kim Chu hoàng, cũng sẽ bị tôn sùng là thượng khách. . ."

Tô Dịch phất tay ngắt lời nói: "Không cần nói nữa, ngươi chính là ưng thuận tám ngày tài phú, ta cũng không có hứng thú, cũng không phải chịu không nổi, mà là ta Tô mỗ người từ trước đến nay lười biếng quen rồi, chịu không nổi kẻ khác sai khiến cùng phân công."

Hồng Tế hòa thượng ngơ ngác một chút, lại giống như như trút được gánh nặng loại thở dài một hơi, nói: "Quả nhiên, hòa thượng đã biết rõ lấy

Tô công tử như vậy có một không hai nhân vật, định sẽ không tiếp nhận đấy."

Dừng một chút, hắn cười nói: "Tô công tử, đại trưởng lão còn nói rồi, như người cự tuyệt, liền hỏi một câu người, có nguyện ý hay không cùng chúng ta Thập Phương các ký kết một cuộc thiện duyên."

"Thiện duyên?"

Lúc này đây, Tô Dịch lộ ra một tia vẻ hứng thú, "Ngươi vả lại nói nghe một chút."

Hồng Tế hòa thượng hắng giọng một cái, nghiêm nghị nói: "Ta Thập Phương các nguyện cùng Tô công tử tiến hành thời gian dài hợp tác, như Tô công tử hy vọng tìm hiểu một chút tin tức, ta Thập Phương các chỉ cần có tin tức, chắc chắn vì công tử trình lên, vả lại không lấy một xu."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Nếu ta Thập Phương các có việc lẫn nhau nâng, cũng thỉnh Tô công tử thuận tiện thời điểm, giúp cho trợ giúp, đương nhiên, Tô công tử có thể cự tuyệt."

"Tóm lại, giúp đỡ cùng không giúp, hoàn toàn xem công tử tâm tình, ta Thập Phương các tuyệt không miễn cưỡng. Nếu như công tử đáp ứng tương trợ, ta Thập Phương các chắc chắn dâng hậu lễ, lấy đáp lại Tạ!"

Sau khi nghe xong, Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Nghe tựa hồ không tệ a."

"Vì vậy, đây mới gọi là ký kết thiện duyên."

Hồng Tế hòa thượng cười ha hả nói, "Đại trưởng lão nói, đối mặt Tô công tử nhân vật như vậy, phải thẳng thắn thành khẩn mà đợi, bằng lớn thành ý đến thúc đẩy lúc này thiện duyên."

Tô Dịch cũng cười rộ lên: "Có chút ý tứ, vị này đại trưởng lão cũng là hay người a."

Hồng Tế hòa thượng ho khan một tiếng, nói: "Không dối gạt Tô công tử, đại trưởng lão đích xác là cái tuổi trẻ mỹ nhân, hơn nữa còn là cái phong hoa tuyệt đại, tú ngoại tuệ trung, loại đại mỹ nhân như tiên tử trên trời! Tô công tử người không biết, vẻ đẹp đại trưởng lão, đủ để nghiêng nước nghiêng thành, điên đảo chúng sinh. . ."

Nói đến chuyện này, hòa thượng mập mạp đầy mỡ này lại trở nên đầy nhiệt tình, thao thao bất tuyệt.

Tô Dịch ngược lại khẽ giật mình.

Có. . . Như vậy khoa trương người đấy sao?

Hắn vô thức ngắm nhìn bốn phía, như có điều suy nghĩ nói: "Chung quanh đây. . . Hẳn là có Tật Quang Tước tại?"

Đang miệng lưỡi lưu loát khen ngợi đại trưởng lão Hồng Tế hòa thượng thần sắc đọng lại, lúng túng chà xát tay nói: "Cái này. . . Tô công tử hảo nhãn lực!"

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên.

Hòa thượng này đối với vị đại trưởng lão kia, rõ ràng sợ như sợ cọp, sợ đến mặc dù là mỗi tiếng nói cử động, cũng không dám có bất kỳ lỗ mãng.

"Ây. . ."

Hồng Tế hòa thượng suy nghĩ một chút, theo trong tay áo một trận bốc lên, xuất ra một xấp ngọc phù đi ra.

Hắn đem ngọc phù hai tay đưa lên: "Tô công tử, hòa thượng ta lần này đến đây, còn mang đi một tí cùng người có liên quan cơ mật tin tức, người nhìn qua liền biết."

Tô Dịch cầm qua ngọc phù.

Những Ngọc phù này chất liệu rất không tầm thường, đều là linh Thúy nhuyễn ngọc, cực dễ dàng ở trong đó tuyên khắc trong tin tức dung.

"Mùng bảy tháng tư, Đại Tần, Đại Ngụy hai nước đều phái ra một chi đoàn sứ giả đến đây Đại Chu Ngọc Kinh Thành, dẫn đội giả phân biệt là Đại Tần Thượng Lâm tự La Hán đường thủ tọa trưởng lão Tịch Hà, Đại Ngụy Nguyệt Luân tông Thái thượng trưởng lão Vân Chung Khải, cả hai đều là thành danh nhiều năm Tích Cốc cảnh tu sĩ."

"Trừ ấy, hai chi đoàn sứ giả ở bên trong, đều có thân phận đặc thù hạng người tham dự trong đó. . ."

Vẻn vẹn cái này đầu thứ nhất tin tức, liền khiến cho Tô Dịch chú ý, nói: "Cái này hai chi đoàn sứ giả là vì ta mà đến?"

Hồng Tế hòa thượng vội vàng nói: "Tô công tử có chỗ không biết, hôm nay người uy danh, từ lâu truyền vào Đại Tần, Đại Ngụy hai nước người tu đạo trong tai, hơn nữa người trước đây đoạn thời gian kia, cùng Nguyệt Luân tông cùng Thượng Lâm tự cường giả phát sinh qua xung đột, vì vậy. . ."

Tô Dịch lập tức đã minh bạch, nói: "Bọn hắn đây là muốn báo thù?"

Hồng Tế hòa thượng tề mi lộng nhãn nói: "Không, bọn hắn càng có thể là vì người tạo hóa trên người mà đến."

"Tạo Hóa?"

Tô Dịch mỉm cười, đều lười được lại chú ý, xuất ra khối thứ hai ngọc giản xem ra.

"Thiên Ẩn tông Thái Thượng dài lão Lưu Hỏa chân quân tọa hạ tam đệ tử 'Nhiễm Trọng Dương " tại mùng chín tháng tư làm trời, tiến vào Đại Chu cảnh nội, cùng Thiên Hành học cung cung chủ Vương Trác gặp mặt."

"Đêm đó, Nhiễm Trọng Dương lên đường, trên đường hướng bắc, hư hư thực thực tiến về trước Ngọc Kinh Thành."

Xem đến nơi này, Tô Dịch không khỏi kinh ngạc, nhanh như vậy liền tìm tới?

Vẫn còn nhớ kỹ, mùng bốn tháng tư đêm đó, cầu dịch trạm trong đêm mưa, hắn đánh tan Vương Trác, đem vậy giấu ở trong cơ thể Hắc Miêu một đám thuộc về Lưu Hỏa chân quân thần hồn giết chết.

Mà bây giờ, mới ngắn ngủn năm sáu ngày thời gian mà thôi, vậy gọi là Lưu Hỏa chân quân liền phái truyền nhân đến đây Đại Chu, cái này rõ ràng cho thấy ý định muốn tìm tự mình tính sổ sách.

"Các ngươi Thập Phương các cũng biết cái này 'Thiên Ẩn tông' ?"

Tô Dịch nói.

Hắn từng nghe Vương Trác đã từng nói qua, cái này Thiên Ẩn tông mặc dù phân bố tại Đại Tần, nhưng lại cực có thể là đến từ Đại Hạ quốc một cỗ tu hành thế lực.

Mà Lưu Hỏa chân quân này, cũng hư hư thực thực là từ Đại Hạ trong đi ra một vị đại tu sĩ Linh Đạo!

"Biết rõ, nhưng biết rất ít."

Hồng Tế hòa thượng hai đầu lông mày hiện lên một vòng vẻ mặt ngưng trọng, "Cái thế lực này đến từ Đại Hạ, mà Tô công tử ngươi cũng hiểu rõ, trên Thương Thanh đại lục, Đại Hạ mới là hoàn toàn xứng đáng bá chủ, quốc lực cường thịnh, tu hành thế lực tụ tập, so sánh cùng nhau, vô luận là Đại Chu, Đại Ngụy, hay Đại Tần, đều chẳng qua là tiểu quốc mà thôi, nội tình chênh lệch quá nhiều."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Mà cái này Thiên Ẩn tông, chính là một cái tu hành thế lực ở Đại Hạ cảnh nội, chúng ta Thập Phương các cũng vẻn vẹn chỉ biết là, cái thế lực này trong có đại tu sĩ Linh Đạo tọa trấn, có được rất nhiều cổ xưa tu hành truyền thừa, cực kỳ thần bí đáng sợ."

"Về phần Lưu Hỏa chân quân này, lại là một nữ tử, đại khái là hai mươi năm trước thời điểm, xuất hiện ở Đại Tần cảnh nội, một mực ở tìm kiếm những thứ kia quỷ dị khác thường chi địa, thực tế đối với cùng dị giới chuyện có liên quan đến cực cảm thấy hứng thú."

Nói đến đây, Hồng Tế hòa thượng thở dài nói: "Đáng tiếc , mặc cho chúng ta Thập Phương các tra như thế nào dò xét, đến nay cũng không có thăm dò rõ ràng Lưu Hỏa chân quân này chi tiết, trước mắt chỉ biết là, tại nàng tọa hạ có ba vị chân truyền đệ tử, từng đều là đặt chân Nguyên Đạo chi lộ nhân vật Lục Địa Thần Tiên."

"Tượng cái này Nhiễm Trọng Dương, chính là Tích Cốc cảnh tu vi."

Sau khi nghe xong, Tô Dịch nói: "Nói như vậy, các ngươi đến bây giờ còn không biết, Lưu Hỏa chân quân này kì thực là một cái đại tu sĩ Linh Đạo?"

Hồng Tế hòa thượng toàn thân cứng đờ, thất thanh nói: "Thật đúng như thế?"

Chợt, hắn ý thức được tự mình thất thố, ngượng ngùng nói: "Tô công tử chớ trách, trước chúng ta cũng hoài nghi nàng là tu sĩ Linh Đạo, nhưng luôn luôn vô pháp xác nhận, dù sao, ai có thể nghĩ tới, vậy đợi kinh khủng vô biên tồn tại, đã chạy đến Đại Tần cảnh nội?"

Tu sĩ Linh Đạo cũng có thể được xưng tụng kinh khủng vô biên rồi hả?

Tô Dịch cười cười, không tiếp tục nhiều lời, tiếp tục xem khối thứ ba ngọc phù bên trong tin tức.

"Mùng chín tháng tư, Tiềm Long Kiếm tông phó môn chủ Sử Phong Lưu xuất hiện ở Ngọc Kinh Thành, cùng quốc sư Hồng Tham Thương gặp mặt. . ."

Chứng kiến tin tức này, Tô Dịch nhíu mày nói: "Cái này Sử Phong Lưu cũng là vì ta mà đến?"

Hồng Tế hòa thượng nhanh chóng giải thích nói: "Công tử lẽ nào quên, vài ngày trước tại ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn, người thế nhưng là tự tay giết Lữ Đông Lưu, Lê Thương, Liêu Vận Liễu ba người, mà ba người này lúc trước hành động, đúng là nhận Sử Phong Lưu phái."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Nói đến đây Sử Phong Lưu, ngược lại một cái nhân vật cực đặc thù, rất nhiều năm trước, hắn còn vẻn vẹn chỉ là một cái thanh danh không hiển hách giáo thư tiên sinh, căn bản không thông tu hành, cả võ giả cũng không phải."

"Khả cư truyền hắn có một lần lên núi du ngoạn thời gian, lại đã lấy được một cái cọc Đại Tạo Hóa, vẻn vẹn chỉ dùng chưa tới nửa năm thời gian, liền trở thành một vị tông sư nhân vật, tịnh tại sau ba tháng, tiến vào Tiềm Long Kiếm tông tu hành."

"Từ đó về sau, hắn giống như thông suốt loại, tu vi đột nhiên tăng mạnh, địa vị cũng là nước lên thì thuyền lên, cho tới bây giờ mới bất quá thời gian mười năm, liền đã trở thành Tiềm Long Kiếm tông phó môn chủ, có được Tích Cốc cảnh cường đại tu vi."

Nói đến đây, Hồng Tế hòa thượng mặt phì nộn trên má hiện lên một vòng dị sắc, "Chúng ta Thập Phương các tìm hiểu qua cùng Sử Phong Lưu có liên quan tin tức, tác động một điều tra, mới phát hiện, năm đó hắn làm cho lấy được vậy một cái cọc Đại Tạo Hóa, là từ Bát Đại Yêu Sơn một trong 'Trong 'Thanh Đằng Yêu Sơn' được đến!"

Trên mặt hắn dị sắc càng nồng đậm, "Cũng đang nhân như thế, chúng ta Thập Phương các rất hoài nghi, cái này Sử Phong Lưu cực có thể là một cái. . ."

Hắn đột nhiên câm miệng không nói.

Chuyện này tại bên trong Thập Phương các, cũng là một cái hạch tâm cơ mật, dù sao liên lụy đến Tiềm Long Kiếm tông phó môn chủ, chính là Thập Phương các cũng sẽ không dễ dàng tiết lộ.

Nhưng Tô Dịch lại mỉm cười nói: "Ngươi cái này kêu là giấu đầu hở đuôi, không phải hoài nghi cái này Sử Phong Lưu là một cái bị đoạt xá nhân vật?"

Hồng Tế hòa thượng liền vội vàng khoát tay nói: "Tô công tử, đây cũng không phải là ta nói, về sau vô luận ai hỏi lên, ta nhưng tuyệt không thừa nhận!"

Tô Dịch không có dây dưa cái đề tài này, tiếp tục xem cái cuối cùng ngọc phù.

Khi thấy rõ trong đó nội dung, hắn không khỏi hơi ngẩn ra.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 307: Trên Chá Cô Lĩnh Một Đêm Ngộ Đạo

Trên một cái ngọc phù cuối cùng, ghi chép lấy một cái bí mật cùng "Sáng chói đại thế" có liên quan.

Đơn giản mà nói, trên Thương Thanh đại lục, tồn tại rất nhiều chỗ hung hiểm quỷ dị cùng khác thường.

Như là Đại Chu Bát Đại yêu sơn, Đại Ngụy tứ đại bí cấm chi địa, Đại Tần "Loạn Linh Hải" vân... vân, đều có thể gọi là quỷ dị khác thường chi địa.

Tại sâu dưới lòng đất những địa phương này, đều tồn tại cực kỳ đáng sợ phong cấm lực lượng, một phần trong đó cùng dị giới có quan hệ.

Cũng có một bộ phận cùng biến mất trên Thương Thanh đại lục cổ lão đạo thống có quan hệ.

Tượng Đại Tần "Loạn Linh Hải" ở chỗ sâu trong, thì có rất nhiều cổ lão đạo thống di tích!

Những đạo thống này, cực có thể là trước đây thật lâu liền chiếm giữ trên Thương Thanh đại lục, nhưng lại tựa hồ như bởi vì đã tao ngộ một cuộc quỷ dị đáng sợ thiên địa kịch biến, đều mai một tại trong năm tháng cổ xưa.

Cũng chính là bởi vì lúc này thiên địa kịch biến, nhường Thương Thanh đại lục trở nên linh khí mỏng manh thiếu thốn, nhiều loại đạo thống cơ hồ đều biến mất.

Nhưng xưa nay đến nay, luôn luôn có thật nhiều cùng "Sáng chói đại thế" có liên quan lời tiên đoán tại thiên hạ truyền lưu.

Trong đó minh khắc tại ở chỗ sâu trong Thanh Đằng yêu sơn trên một tấm bia đá lời tiên đoán, nổi danh nhất.

Tấm bia đá kia là do Thôn Hải vương Cát Trường Linh phát hiện, ở trên hiện lên:

"Phong ấn phía dưới lực lượng, chắc chắn phá đất mà lên."

" bị giam cầm hết thảy, chắc chắn bị đánh vỡ."

"Ngày xưa đại thế rầm rộ cùng máu tanh, chắc chắn ngóc đầu trở lại."

"Trước khi sương mù tan đi, hết thảy khác thường, đều là báo hiệu!"

. . . Khi thấy lời tiên đoán này thời gian, Tô Dịch mới có thể ngơ ngẩn, nhớ tới mình ở Huyết Đồ yêu sơn ở chỗ sâu trong chứng kiến vậy một đạo không gian bích chướng.

Nhớ tới trước đó không lâu tại ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn, một cái đến từ dị giới hóa tinh Yêu tông, tự xưng "Xích Bằng chân quân" người đoạt xá.

Kết hợp với trước đây theo Ninh Tự Họa trong miện giải Ngân Diễm yêu sơn, Vạn Cổ yêu sơn, Thiên Hãm yêu sơn đợi này địa phương tin đồn.

Tô Dịch nhất thời minh bạch, nếu nói "Phong ấn phía dưới lực lượng", cực có thể chính là kia chút từng biến mất tại cổ xưa năm tháng trong đạo thống.

Ví dụ như. . . Bát Nhã thiền đình!

Thế lực Phật tu này, bố trí Phạm Thiên Cấm Ma trận, trấn áp không gian bích chướng, vả lại còn cực có thể đi ra một cái tăng nhân bạch y có thể cưỡi Chân Long ngao du tinh không.

Mà tại trước đây thật lâu trên Thương Thanh đại lục, tương tự Bát Nhã thiền đình như vậy đạo thống, nên sẽ không ở số ít rồi.

"Phong ấn phía dưới lực lượng, chắc chắn phá đất mà lên. . . Những lời này có lẽ liền có nghĩa là, lấy trước kia chút biến mất cổ lão đạo thống truyền thừa, cực có thể sẽ tái hiện tại thế gian."

"Về phần ' bị giam cầm hết thảy' những lời này, cũng dễ lý giải, đáng nhìn làm là những thứ kia bị trấn áp giam cầm không gian bích chướng, do đó cũng cấm đoạn tu sĩ dị giới quy mô đến đây Thương Thanh đại lục có thể."

Nghĩ vậy, Tô Dịch đột nhiên nhíu mày, cái này gọi là "Ngày xưa đại thế rầm rộ cùng máu tanh", hẳn là nói đúng là, làm cổ xưa đạo thống lực lượng xuất hiện, làm giam cầm không gian bích chướng bị đánh vỡ, Thương Thanh đại lục này lên, lại sẽ tiến vào một cuộc thiên địa kịch biến trong?

Có ý tứ!

Tô Dịch đột nhiên có chút chờ mong.

Như Thương Thanh đại lục chỉ là cái linh khí thiếu thốn thế tục tới giới, không khỏi quá không thú vị.

Làm một ngày kia, cổ xưa đạo thống lực lượng xuất hiện, làm dị giới tu sĩ ùn ùn kéo đến, thời điểm đó Thương Thanh đại lục, lại nên thế nào một phen bộ dạng?

Có lẽ, cái này là ngọc phù trong nói "Sáng chói đại thế" ?

"Trước khi sương mù tan đi, hết thảy khác thường, đều là báo hiệu. . ."

Cái này lời tiên đoán câu nói sau cùng, Tô Dịch thưởng thức ý trong lời nói, không khỏi nở nụ cười.

Bởi vì này câu nói, ngược lại cùng hắn dự phán rất tương tự.

Đoạn thời gian gần nhất này đến nay, hắn tiếp xúc đến rất nhiều khác thường cùng có ý tứ sự tình, tự tay phong ấn Huyết Đồ yêu sơn cùng ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn không gian bích chướng. Đã từng làm ra suy đoán, ít thì ba năm, nhiều thì năm năm, những lực lượng phong cấm kia sẽ hao hết mà biến mất, đến lúc đó, tu sĩ dị giới chắc chắn ùn ùn kéo đến!

Đến lúc đó, gọi là "Sương mù" chắc chắn công bố!

Nửa ngày, Tô Dịch thu nạp suy nghĩ, bả những Ngọc phù kia trả lại cho Hồng Tế hòa thượng, nói: "Các ngươi Thập Phương các cũng biết, lời tiên đoán trên tấm bia đá ở chỗ sâu trong Thanh Đằng yêu sơn kia, là người phương nào lưu lại?"

Hồng Tế hòa thượng nói ra: "Cái này chỉ sợ phải đi hỏi Thôn Hải vương Cát Trường Linh rồi, năm đó đúng là hắn cái thứ nhất phát hiện tấm bia đá kia."

Tô Dịch nhớ tới, ban đầu ở Quảng Lăng thành trên Quỷ Mẫu lĩnh, tự mình hái đi mấy viên Thuần Dương Hỏa Đào, mà vậy một cây Thuần Dương Hỏa Đào Thụ, chính là Cát Trường Linh sở hữu.

Tô Dịch nói ra: "Có cơ hội, ta ngược lại muốn đi đi gặp một lần người này."

"Như thế xử lý, Cát Trường Linh ngay tại khoảng cách Ngọc Kinh Thành bên ngoài tám mươi dặm trên Thiên Vân sơn ẩn cư tu hành."

Hồng Tế hòa thượng nói đến đây, lời nói xoay chuyển, nói: "Công tử, không biết người thế nào đối đãi lúc này chắc chắn sẽ tới 'Sáng chói đại thế' ?"

Tô Dịch thản nhiên nói: "Đối với ta mà nói, cái này tất nhiên là một cái cọc thiên đại hảo sự, đối với người tu hành thế gian này mà nói, có thể xưng là làm là phúc họa tương y, tuy nói là sáng chói đại thế, nhưng nhất định nương theo rung chuyển cùng máu tanh, về phần đến lúc đó cuối cùng đã trình diễn thế nào thời gian. . . Hiện tại còn khó nói."

Hồng Tế hòa thượng cười nói: "Tô công tử ý kiến, cùng ta Thập Phương các không mưu mà hợp, cái sáng chói đại thế này, đã có nhiều loại không tưởng được cơ duyên, cũng đã định trước có không thể dự đoán gió tanh mưa máu, đáng tiếc, đến nay còn không người có thể suy đoán ra, lúc này đại thế, cuối cùng từ khi nào mở màn."

Dứt lời, hắn bùi ngùi thở dài.

Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Vì vậy, các ngươi Thập Phương các cùng với ta kết thiện duyên, cũng là vì ứng đối lúc này sáng chói đại thế đến?"

Hồng Tế hòa thượng không khỏi thán phục, tự đáy lòng nói ra: "Tô công tử liệu sự như thần! Cũng không biết, công tử người có nguyện ý hay không cùng chúng ta Thập Phương các hợp tác?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Có thể thử xem."

Hồng Tế hòa thượng nhất thời mặt mày hớn hở, vui vẻ nói: "Hòa thượng ta cuối cùng tính có thể đi trở về té ngã mà báo cáo! Hòa thượng kia sẽ không quấy rầy công tử, cáo từ!"

Nói qua, hắn vô cùng lo lắng liền muốn rời khỏi.

"Chậm đã."

Tô Dịch đột nhiên lên tiếng.

"Tô công tử còn chuyện khác sao?"

Hồng Tế hòa thượng quay người.

Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói ra: "Ngươi cầm cho ta những tin tức kia rất tốt, để báo đáp lại, ta có thể nói cho ngươi biết, ít thì ba năm, nhiều thì năm năm, bị các ngươi gọi 'Sáng chói đại thế' một cuộc kịch biến, sẽ tại Thương Thanh đại lục này trên kéo ra màn che."

Hồng Tế hòa thượng không khỏi hít sâu một hơi, vẻ mặt tràn đầy rung động.

Nửa ngày, hắn mới nghiêm nghị ôm quyền nói: "Đa tạ công tử chỉ điểm!"

Tô Dịch phất phất tay, nói: "Mau đi đi."

Hồng Tế hòa thượng không có lưu lại nữa, hấp tấp mà đi.

Tô Dịch một người nằm ở bên trong ghế dựa mây, nhìn lên bầu trời cảnh ban đêm, nghĩ đến đêm nay thu hoạch biết những tin tức kia, rất lâu mới cười cười, lẩm bẩm: "Thương Thanh đại lục này. . . Hoàn toàn chính xác càng ngày càng có ý tứ nữa nha. . ."

. . .

Sáng sớm hôm sau, cũng chính là mười một tháng tư sáng sớm.

Tô Dịch tại Lan Lăng Tiêu thị ăn điểm tâm, cáo từ.

Tiêu Thiên Khuyết, Tử Cận đám người vốn định lấy xe ngựa đưa tiễn, lại bị Tô Dịch cự tuyệt.

Ra ngoài du lịch thời gian, hắn vui hơn đi bộ.

Một ngày trước đó vài ngày như vậy, Tô Dịch côi cút một người, hành tẩu sơn thủy tầm đó, một nắng hai sương.

Trên đường đi, tâm thần đăm chiêu suy nghĩ, đều cùng tu hành có quan hệ.

Cùng Đại Tần Huyền Nguyệt quan Lục Địa Thần Tiên Lê Xương Ninh một trận chiến, mặc dù chưa hề mang đến cho hắn quá uy hiếp trí mạng, nhưng là mượn nhờ trận chiến này, nhường hắn đem một thân đạo hạnh lần nữa chải vuốt rèn luyện một lần.

Cái này chính là có chiến đấu chỗ tốt.

Đối với Tô Dịch mà nói, rõ ràng hơn thỉnh thừng kiếm đạo chi lộ, chiến đấu mới là đột phá bản thân kiếm đồ thủ đoạn hữu hiệu nhất!

Chỉ dựa vào bế quan ngồi xuống, mà không trong chiến đấu tiến hành ma luyện, giống như cây không rễ, lâu các không trung.

Cái này chính là kiếm tu.

Kiếm giả, Hung Binh đấy!

Thỉnh thừng kiếm đồ, cũng đã định trước cùng chiến đấu không thể tách rời liên quan.

Đáng tiếc, đối với hiện tại Tô Dịch mà nói, muốn nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa chiến một cuộc, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Bởi vì tại trong thế tục này, có thể chịu được quyết đấu hạng người cuối cùng quá ít.

Đây cũng là vì cái gì hắn sẽ chờ mong "Sáng chói đại thế" tiến đến một trong những nguyên nhân.

Hai ngày sau.

Đêm khuya, Chá Cô Lĩnh.

Mưa phùn liên tục, sơn dã yên tĩnh, ngẫu nhiên có dã thú hí thanh âm xa xa truyền đến.

Một ngọn núi thời gian trong miếu đổ nát.

Khuynh Oản ôm hai đầu gối, ngồi xổm ngồi ở miếu đổ nát trước cửa, thanh lệ ngây ngô nảy sinh khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hơi nâng lên, đem một đôi thanh tú thâm sâu con mắt nhìn về phía nơi xa đêm tối, suy nghĩ xuất thần.

Tô Dịch lười biếng ngồi ở bên cạnh đống lửa bên trong ghế dựa mây, thần niệm lại vô thanh vô tức lướt đi, tựa như mảnh khảnh xúc tu loại lướt vào mịt mờ sợi mưa ở bên trong, ở trong màn đêm lan tràn ra.

Lấy thần niệm xem thiên địa, chứng kiến nhận thấy khác nhiều.

Vậy nhỏ xíu tiếng mưa rơi, tiếng gió, lá cây lung lay thanh âm, côn trùng kêu vang tiếng xột xoạt thanh âm, có vẻ đặc biệt rõ nét, trong Thiên Địa lưu chuyển các loại khí lưu biến hóa, cũng tận cất vào trong đầu bên trong.

Tô Dịch lúc này, ngay tại bắt này thiên địa thời gian mọi sự Vạn Tượng rất nhỏ dấu vết, đi thể hội trong đó sinh cơ cùng hay thú vị.

Cái này chính là cầm giữ có thần niệm chỗ tốt, có thể quan sát đến thiên địa Vạn Tượng vi diệu nhất chỗ cảnh vật, có thể cảm nhận được ngũ quan vô pháp cảm thấy được huyền diệu.

Mà tại loại cảm ứng này ở bên trong, Tô Dịch một thân tu vi như tia nước nhỏ loại lặng yên vận chuyển, chảy qua tất cả xương cốt tứ chi, lao nhanh tại huyệt khiếu kinh mạch tầm đó, cuối cùng hội tụ thành sôi trào nước lũ, tràn vào ngũ tạng chi địa. . .

Thời gian trôi qua.

Đang ngẩn người Khuynh Oản đột nhiên có cảm ứng loại, quay đầu nhìn về phía Tô Dịch.

Nhất thời liền thấy, trên người Tô Dịch, có màu đỏ, màu xanh, màu vàng ba loại tính linh đạo quang mờ mịt tràn ngập, sáng sủa như Cẩm Tú, chiếu sáng rạng rỡ, nhường một bên đống lửa đều trở nên ảm đạm lên.

Dần dần, vậy ba loại tính linh đạo quang không ngừng kéo dài, lướt đi trong bóng đêm, lướt hướng mịt mờ mưa phùn chỗ càng cao hơn, một trăm trượng, ba trăm trượng, năm trăm trượng. . .

Đến cuối cùng, Khuynh Oản đều thấy không rõ những thứ kia tính linh đạo quang cuối cùng đã bay rất cao.

Nhưng nàng lại nhạy cảm chú ý tới, trên người Tô Dịch, có một cỗ rục rịch khí tức đang nổi lên, đang súc thế, cuối cùng ——

Bá!

Một đạo màu đen tính linh thần quang, bỗng nhiên từ trên thân Tô Dịch bắn ra, rồi sau đó Phù Dao dựng lên, bay vút lên trời.

"Cái này. . ."

Khuynh Oản giật mình phát hiện, Tô Dịch một thân tu vi, lại tại thời khắc này đột phá, toàn thân khí tức lại mọc lên như nấm loại, mãnh liệt kéo lên một mảng lớn.

"Tiên sư hắn nằm ở vậy phá cảnh? Cái này không khỏi cũng thật lợi hại bá!"

Khuynh Oản phấn gọt giữa môi khẽ nhếch, thanh lệ ngây ngô nảy sinh trên khuôn mặt nhỏ nhắn không thể ức chế đất hiện lên một vòng vẻ rung động.

Lúc này, một đêm trôi qua, tia nắng ban mai tảng sáng.

Ánh mặt trời xuống, tà phong mưa phùn, vạn vật chiếu sáng, trong hư không, xích, Thanh, vàng, đen bốn loại tính linh đạo quang hoà lẫn, đúng là dải lụa màu nhô lên cao múa.

Bên trong ghế dựa mây Tô Dịch mở ra con mắt, hai đầu lông mày cũng không khỏi nổi lên một tia hoảng hốt.

Tối hôm qua lòng có cảm giác, lại lại một đêm ngộ đạo, tại cái này miếu đổ nát trong mưa đêm phá cảnh mà lên, nhập tông sư tứ trọng cảnh giới!

Không kịp chuẩn bị.

Rồi lại tuyệt không thể tả.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 308: Ăn Cướp Cùng Được Cứu Vớt

Thận, thủy chi thuộc, hắn sắc là đen.

Tu luyện nơi đây, trợ cường tinh khí chi thần, củng cố Tiên Thiên gốc rễ.

Tô Dịch hai đầu lông mày hoảng hốt lóe lên liền biến mất, nhớ tới đêm qua ngộ đạo kinh lịch, không khỏi cười rộ lên.

Cầm giữ có thần niệm, lại nhận biết vi diệu trong thiên địa, cũng dĩ nhiên là đã có được "Ngộ đạo" có thể!

Cái này có thể so sánh cần tu khổ luyện muốn mạnh hơn nhiều lắm, đột phá cảnh giới, phù hợp tại đạo làm cho trúc chi đạo nền móng cũng tự nhiên không tầm thường có thể so sánh.

Đáng tiếc, ngộ đạo chuyện thế này, có thể ngộ nhưng không thể cầu. . .

"Tông sư tứ trọng, nuôi dưỡng ra bốn loại tính linh đạo quang, so với tông sư tam trọng, vô luận đại đạo căn cơ, hay vốn có chiến lực, đều bước lên một cái lối thoát mới."

Tô Dịch tĩnh tâm cảm thụ được một thân tu vi biến hóa.

"Nếu có thể đặt chân tông sư ngũ trọng cảnh, rèn luyện ra chân chính 'Ngũ uẩn tính linh " ta đây một thân đạo hạnh nhất định có thể thực hiện chất lột xác!"

Tông sư cảnh, rèn luyện chính là ngũ tạng tới lô.

Tông sư trước tứ trọng, giống như lần lượt tích lũy, làm đạt đến đệ ngũ trọng thời gian, ngũ tạng tới lô đều đạt được rèn luyện cùng nuôi dưỡng, sẽ thực hiện cá chép vượt long môn, giao xà hóa rồng loại lột xác.

Đến lúc đó, mới là tông sư cảnh thời khắc đỉnh cao nhất!

Mà có được "Ngũ uẩn tính linh" nội tình, liền giống như đã có được hùng hậu nhất hết sức tu làm căn cơ, làm tu luyện Tiên Thiên Vũ Tông cảnh thời gian, liền có thể ngưng luyện ra "Đạo phẩm" cấp độ tiên thiên chi khí!

Tiên thiên chi khí, chính là Tiên Thiên Vũ Tông một thân tu vi căn bản, bất đồng võ giả, ngưng luyện ra tiên thiên chi khí, cũng là sai lệch quá nhiều.

Bực này lực lượng, đại khái phân thượng, trung, hạ tam đẳng.

Mỗi nhất đẳng phân cửu phẩm.

Bình thường Tiên Thiên tông sư, tại lúc mới đầu cô đọng tiên thiên chi khí, phần lớn là "Hạ đẳng" cấp độ, theo tu vi tinh tiến cùng không ngừng mài, tiên thiên chi khí phẩm lẫn nhau cũng sẽ sinh ra lột xác.

Nhưng chính là rèn luyện đến mức tận cùng, cũng không cách nào đột phá "Hạ đẳng nhất phẩm" phạm trù.

Lợi hại một chút Tiên Thiên Vũ Tông, lại nhưng ngưng luyện ra "Trung đẳng" cấp độ tiên thiên chi khí.

Tượng trước chết ở trong tay Tô Dịch Hỏa Khung vương Hạ Hầu Lẫm, Ma Vân vương Thạch Lan Sơn đợi nhân vật, đã là như thế.

Đồng dạng, trung đẳng tiên thiên chi khí cực hạn, chính là "Trung đẳng nhất phẩm" .

Mà hạng người tư chất siêu tuyệt, lại nhưng ngưng luyện ra "Thượng đẳng" tiên thiên chi khí.

Như là Trấn Nhạc Vương Mộc Hi, Ninh Tự Họa, cùng với những thứ kia tu hành trong thế lực đi ra Tiên Thiên Vũ Tông, phần lớn ngưng luyện ra nó đều là cái này phẩm giai tiên thiên chi khí.

Đồng dạng, thượng đẳng tiên thiên chi khí cực hạn, chính là "Thượng đẳng nhất phẩm" .

Vài ngày trước tại Ma Vân quân đại doanh một trận chiến bên trong, đến từ Đại Tần Huyền Nguyệt quan Du Tinh Lâm, sở dĩ xem Tô Dịch là đá mài đao, chính là vì rèn luyện ra "Trên nhất phẩm" tiên thiên chi khí.

Bực này phẩm giai tiên thiên chi khí, cũng có thể gọi là chuyện này cấp cao nhất lực lượng.

Nhưng tại Đại Hoang Cửu Châu, nhằm vào Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới, còn có một gần như trong truyền thuyết 'Đạo phẩm' tiên thiên chi khí!

Tiên thiên chi khí như thế, ẩn chứa đạo vận, tràn đầy tính linh khí tức, huyền diệu nhất bất quá.

Xưa nay đến nay ở bên trong rất nhiều năm tháng, người có thể rèn luyện ra tiên thiên chi khí như thế, bị coi là là "Thiên cổ khó kiếm" !

Tô Dịch mục tiêu, chính là đạo phẩm tiên thiên chi khí.

Mà hôm nay, hắn cách cái mục tiêu này đã không xa.

. . .

Rất lâu, Tô Dịch thản nhiên đứng dậy, thu hồi ghế dựa mây, nhìn bên ngoài miếu đổ nát mờ mờ , nói, "Đi thôi."

Nói qua, thản nhiên cất bước, đi ra miếu đổ nát, tà phong mưa phùn, không khí trong lành, làm người tâm thần thanh thản.

Khuynh Oản nương theo bên cạnh hắn.

Một người một quỷ, bước chậm núi sông thời gian, tự giải trí .

. . .

Ly khai Chá Cô lĩnh, lại đi về phía trước ba trăm dặm đấy, chính là Đại Chu Hoàng đô Ngọc Kinh Thành.

Đi đến trên đoạn đường này, Tô Dịch rõ ràng cảm giác nóng náo rất nhiều, vô luận là đường mòn trong núi, hay trên quan đạo rộng rãi, thường xuyên có thể gặp đến rất nhiều người gấp rút lên đường.

Có võ giả áp tiêu, thương nhân việc buôn bán, người đọc sách đi xa, khách phong trần gấp rút lên đường. . . Thân phận mặc dù muôn hình muôn vẻ, nhưng đều tại hướng Ngọc Kinh Thành phương hướng bước đi.

Đối với Đại Chu thiên hạ thế tục sinh dân mà nói, Ngọc Kinh Thành không chỉ có chỉ Hoàng đô, càng là thiên hạ sau cùng phồn thịnh giàu có và đông đúc chi địa.

Đối với tu hành giả mà nói, Ngọc Kinh Thành thì là tàng long ngọa hổ, cường giả như rừng một khối phong vân chi địa.

Còn đối với Tô Dịch mà nói, cái này là một cái thành trong thế tục.

Nếu không có hắn lần này chuyển thế thân phận, cùng trong tòa thành này Tô gia nhấc lên một đoạn ân oán, hắn hoàn toàn không có hứng thú đi cái này một lần.

So sánh với Ngọc Kinh Thành, hắn càng cảm thấy hứng thú chính là "Bát Đại yêu sơn" cái này một loại cơ duyên chi địa.

Trên một cái sơn đạo hoang vắng.

Tô Dịch giương mắt nhìn nhìn phía trước, lại đi về phía trước hơn mười dặm đấy, lại đến Thanh Lan giang bờ.

Thanh Lan giang là Bạch Châu cảnh nội đệ nhất sông lớn, kéo dài ngàn dặm chi địa, mặt sông rộng lớn, nước chảy lao nhanh chảy xiết.

Qua sông ấy sông lớn, đến đối diện bờ sông về sau, đi thêm Bách Lý chi địa, chính là Đại Chu Hoàng đô Ngọc Kinh Thành!

"Vị công tử này có hay không muốn đi trước Thanh Lan giang bờ?"

Đột nhiên, trên sơn đạo phụ cận, đi tới một cái tiều phu da thịt ngăm đen, cười ha hả hỏi ý.

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Không sai."

"Đó là hay không cần đò ngang?"

Tiều phu hỏi lại.

Tô Dịch nói: "Tự nhiên."

Tiều phu cười nói: "Lão hủ thuộc hạ ngược lại có một chiếc đò ngang, như công tử nguyện ý, chỉ cần giao ra một nghìn kim, hoặc là mười khối nhị phẩm linh thạch coi như thuyền tư nhân, lão hủ nguyện tự mình cầm lái, tiễn đưa công tử đoạn đường."

"Một nghìn kim?"

Tô Dịch kinh ngạc nói, " ngươi cái đó và ăn cướp khác nhau ở chỗ nào?"

Tiều phu nhếch miệng cười cười, nói: "Không dối gạt người nói, lão hủ đích xác là đến ăn cướp đấy."

Tô Dịch ồ một tiếng, ánh mắt nhìn chung quanh, nói: "Cái này rừng núi hoang vắng nó cũng thực sự là một cái nơi tốt chặn đường ăn cướp."

Theo Cổn Châu thành xuất phát đến bây giờ, Tô Dịch trên đường đi cũng gặp qua không ít ăn cướp hại dân hại nước, cũng là cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Tiều phu thần sắc thành khẩn nói: "Công tử nếu có thể xuất ra trên người tài vật, lão hủ cam đoan, nhất định tiễn đưa công tử tiếp tục tồn tại đến Thanh Lan giang bờ bên kia."

"Nếu ta không cầm đây?"

Tô Dịch cười hỏi.

Tiều phu gãi gãi đầu, khẽ thở dài: "Cái này thật có chút thật sự phiền não, đoạn thời gian gần nhất, lão hủ cũng gặp phải một chút cùng công tử như vậy nhân vật, tự cao người mang tu vi, không sợ hãi, xem lão hủ làm một cái không biết sống chết cướp đường hại dân hại nước, tác động. . ."

Hắn triều Tô Dịch lộ ra một cái nụ cười thật thà, "Bọn hắn đều chết hết, cường đại tông sư nhân vật, cũng thành cái này sơn dã trong một nơi xương khô, mà lão hủ. . . Như trước sống rất tốt lấy."

Tô Dịch cười cười, nói: "Chỉ cần ngươi trả lời ta, thuộc hạ là có hay không có một chiếc đò ngang, ta có thể cho ngươi một món linh thạch."

Tiều phu con mắt sáng ngời, nói: "Lão hủ đương nhiên sẽ không gạt người!"

Tô Dịch hỏi: "Ở đâu?"

Tiều phu duỗi ra một tay: "Trước tiên đem linh thạch lấy ra."

Tô Dịch theo tay áo lấy ra một khối Tam phẩm linh thạch, vừa muốn đưa tới, một đạo khẽ kêu vang lên:

"Không thể cho hắn!"

Vèo một tiếng, theo Tô Dịch phía sau, lướt đến một bóng người xinh đẹp.

Đây là một cái mặc bóp áo lam tử, thanh tú nghiên lệ, tư thế hiên ngang thiếu nữ, thon dài nắm chặt eo bờ hai bên tất cả treo một cây đao vỏ.

Thiếu nữ vốn là trừng Tô Dịch một cái, thanh âm thanh thúy: "Ngươi người này xem ra thông minh, như thế nào hồ đồ như vậy, nếu biết tên kia là chặn đường hại dân hại nước, vì cái gì còn phải tin tưởng hắn mà nói?"

Nói xong, không chờ Tô Dịch mở miệng, thiếu nữ ánh mắt vừa nhìn về phía tiều phu kia, đôi mắt đẹp như băng, lạnh lùng nói: "Cái này là bằng hữu ta, không muốn chết cũng nhanh chút cút!"

Tiều phu con mắt lập loè, tại trên người thiếu nữ đánh giá một phen, cười ha hả nói: "Tiểu cô nương, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ là chuyện tốt, nhưng nếu như bả tính mạng lạc mất. . ."

Nói mới nói được cái này, một đạo mũi tên từ đằng xa phá không tới.

Bá!

Thế như thiểm điện, xé rách trường không, trực tiếp xỏ xuyên qua vai trái tiều phu, đáng sợ bốc đồng, đem tiều phu hung hăng đánh bay ra ngoài.

"Đáng chết!"

Tiều phu biến sắc, thân ảnh đứng vững nó một cái chớp mắt, quay người chạy trốn hướng trong sơn dã xa xa.

Thiếu nữ vừa muốn đuổi theo, đã bị một cái vút không mà đến thanh niên áo trắng ngăn lại.

"Sư muội, giặc cùng đường chớ đuổi."

Thanh niên áo trắng tư thế oai hùng bừng bừng phấn chấn, hình dáng đường đường, tay cầm một cây cung lớn, lưng đeo túi đựng tên, vừa rồi mũi tên kia, rõ ràng xuất từ bút tích của hắn.

Thiếu nữ không vui nói: "Sư huynh, vì cái gì không đồng nhất mũi tên giết tên tặc tử kia?"

Thanh niên áo trắng bất đắc dĩ nói: "Đây chính là một cái tông sư nhân vật, há có thể tùy tiện có thể giết chết?"

Nói qua, hắn thu hồi đại cung, triều Tô Dịch mỉm cười chắp tay nói: "Vị công tử này, chúng ta lại gặp mặt, vừa rồi một màn kia, không có hù đến ngươi đi?"

Tô Dịch lắc đầu.

Trước trên đường đi, hắn cùng cái này thanh niên áo trắng, thanh tú thiếu nữ tại trong một ngôi tửu lâu bái kiến, lẫn nhau cũng không nhận ra, nhiều nhất chính là gặp mặt một lần.

Thiếu nữ ánh mắt cũng nhìn về phía Tô Dịch, líu ríu mở miệng, "Ngươi người này có thể nào đi tin tưởng một cái tặc tử chặn đường lời nói ngươi cũng đã biết, như bả linh thạch cho hắn rồi, hắn khẳng định cho rằng ngươi trên người còn có rất nhiều bảo vật, nhất định sẽ không dễ dàng thả ngươi."

Tô Dịch không khỏi buồn cười, không thể nghi ngờ, thiếu nữ này là đem mình làm làm mới ra đời chim non rồi.

Hắn cũng lười giải thích cái gì.

"Được rồi, ngươi kinh nghiệm chưa đủ, cũng có thể lý giải, như vậy đi, kế tiếp người cùng chúng ta cùng đi, trên đường đi cũng tốt có một chăm sóc."

Thiếu nữ phất phất tay, thoải mái nói.

Thanh niên áo trắng cũng lại cười nói: "Công tử cũng là tiến về trước Ngọc Kinh Thành a, chúng ta ngược lại là có thể kết giao mà đi. Ta cùng sư muội tuy nói không nổi thật lợi hại, có thể đối phó một chút hại dân hại nước hay không thành vấn đề."

Tô Dịch không có chối từ.

Bất kể nói thế nào, một đôi sư huynh muội này tính tình cũng không tệ lắm, có nhậm hiệp chi khí, gặp chuyện bất bình, lễ tạ thần chủ động giúp mình như vậy một cái người xa lạ, rất khó được.

"Đi thôi, chờ đến Thanh Lan giang bờ 'Thu Minh bến đò " chúng ta cùng một chỗ lợi dụng lâu thuyền vượt sông."

Thiếu nữ đi đầu dẫn đường.

Thanh niên áo trắng triều Tô Dịch cười cười, nói: "Công tử, thỉnh."

Lúc này, một nhóm ba người kết giao mà đi.

Chỉ, một đôi sư huynh muội này không biết là, trước bị mũi tên đâm bị thương tiều phu kia, đang chạy trốn tới ngoài trăm trượng một cái rừng rậm về sau, liền vô duyên vô cớ đất chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Trăm trượng, đúng lúc là Tô Dịch thần niệm nhưng đến phạm vi!

Dám đánh cướp hắn Tô mỗ người, đâu có thể nào nhường hắn còn sống rời đi?

"Công tử ngươi đến từ đâu, họ gì tên gì, lần này tiến về trước Ngọc Kinh Thành lại là muốn làm gì?"

Trên đường đi, thiếu nữ dứt khoát tiếng nói.

Nàng tư thế hiên ngang, tính tình cũng rất trực tiếp, thanh tú xinh đẹp, rất là hoạt bát.

Điều này làm cho Tô Dịch không khỏi nghĩ nổi lên Văn Linh Tuyết, nhìn về phía thiếu nữ ánh mắt cũng ôn hòa không ít, nói: "Ta đi Ngọc Kinh Thành, là muốn làm một chuyện, về phần tên của ta. . . Hay không nói cũng được."

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 309: Thi Hương Đọ Võ

Cả tên đều không nói?

Thiếu nữ thanh tú không khỏi nở nụ cười, nói: "Công tử chẳng lẽ là nhân vật hậu duệ quý tộc thân phận phi phàm nào đó, lo lắng nói ra danh tự về sau, bị chúng ta trèo cành cây cao sao?"

Tô Dịch nói: "Ta là lo lắng liên lụy đến các ngươi."

"Liên luỵ?"

Thiếu nữ thanh tú ngơ ngác một chút , nói, "Sẽ không phải ngươi gây xảy ra điều gì họa a? Nếu không nói nghe một chút, có lẽ chúng ta có biện pháp đến giúp ngươi."

Tô Dịch cười cười, nói: "Chưa nói tới mối họa, tự ta liền có thể giải quyết."

Mắt thấy thiếu nữ thanh tú còn có thể hỏi, thanh niên áo trắng ngăn cản nói: "Sư muội, vị công tử này hữu nan ngôn chi ẩn, ngươi chớ có hỏi nữa."

Dừng một chút, hắn ấm giọng đối với Tô Dịch nói: "Công tử như cần phải trợ giúp, chỉ cần chúng ta có thể giúp được một tay, nhất định sẽ không chối từ."

Lời nói bình thản, lại mang theo một cỗ vẻ tự tin.

Tô Dịch nhân vật bậc nào, đã sớm nhìn ra, một đôi sư huynh muội này cũng không phải là hạng người giả nhân giả nghĩa, trên người có một cỗ chính khí rất khó có được.

Như hắn suy đoán không tệ, hai người này cho đến bây giờ, nên vẫn tao ngộ qua quá tổn thất nặng nề cùng nhấp nhô, nội tâm còn lưu lại một cỗ hành hiệp tới trung khí.

Điều này làm cho hắn cũng hơi xúc động, cũng không biết, năm tháng sau này ở bên trong, trải qua thế sự đòn hiểm về sau, đã hay không còn bảo trì loại này hiệp can nghĩa đảm bản tính.

Trên đường đi, Tô Dịch mặc dù chưa hề hỏi thăm, nhưng thông qua cái này một đôi huynh muội tìm hiểu, đã cho hắn biết, thanh niên áo trắng tên là Phó Thanh Viễn.

Thiếu nữ thanh tú tên là Cốc Thải Ngưng.

Cả hai đến từ nằm ở Đại Chu Hồng Châu cảnh nội Tinh Nhai học cung.

. . .

Thanh Lan giang bờ, Thu Minh bến đò.

Làm Tô Dịch ba người đến thời gian, chỉ thấy xa xa sông lớn mênh mông, thủy thế chảy xiết, kinh đào phách ngạn (* sóng lớn vỗ bờ), thủy triều như tuyết, rất là đồ sộ.

Thu Minh bến đò một bên, thả neo một chiếc lâu thuyền, chừng dài ba mươi trượng, cột buồm như rừng, buồm hình ảnh lay động.

"Thanh Viễn huynh, Thải Ngưng cô nương, các ngươi có thể tính đến rồi!"

Lâu thuyền lên, một thân ảnh cao lớn hiên ngang thanh niên mặc áo đen cười phất tay, "Nhanh lên thuyền nói chuyện, tiếp qua chén trà nhỏ thời gian, liền phải lên đường."

Thanh niên áo trắng Phó Thanh Viễn cười ôm quyền, cùng Tô Dịch, Cốc Thải Ngưng cùng một chỗ leo lên chiếc lâu thuyền này.

"Thanh Viễn huynh, vị này chính là?"

Thanh niên mặc áo đen ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, cười hỏi.

Phó Thanh Viễn cười nói: "Một vị bằng hữu trên đường đi kết giao, giống như chúng ta, đều là muốn đi trước Ngọc Kinh Thành, ngay sau đó liền kết giao mà đến rồi."

Nói qua, hắn là Tô Dịch giới thiệu nói: "Vị này chính là Không Động học cung hạch tâm truyền nhân Diêm Văn Phủ, một đời tuổi trẻ nhân vật phong vân, năm gần mười chín tuổi mà thôi, đã đặt chân tông sư cảnh giới, cực nhận Không Động học cung coi trọng."

Thanh niên mặc áo đen dè dặt cười cười, nói: "Thanh Viễn huynh khen trật rồi, các ngươi đi theo ta, trên lâu thuyền này, cũng không có thiếu giống như chúng ta, muốn tham gia 'Thi Hương võ thí' đồng đạo, đợi tí nữa ta đến giới thiệu cho các ngươi biết."

Nói qua, đi đầu dẫn đường, triều đỉnh lâu thuyền bước đi.

Chiếc lâu thuyền này tổng cộng có ba tầng, tầng cao nhất xây dựng mái cong đấu củng cung điện cùng ngọc đài, dựa vào lan can trông về phía xa, nhưng đem Thanh Lan giang phong quang thu hết vào mắt.

Lúc này trong một cái cung điện, từ lâu đã ngồi hơn mười tên nam nữ trẻ tuổi, đang uống rượu nói chuyện với nhau, bầu không khí náo nhiệt.

Làm Diêm Văn Phủ mang theo Tô Dịch ba người đến, cũng là đưa tới rất nhiều ánh mắt chú ý.

Ngồi ở vị trí đầu nó là một cái đầu mang mào, đang mặc ngọc bào minh hoàng, mày kiếm mắt sáng thanh niên, mỉm cười thỉnh bọn hắn từng cái nhập tọa.

Bất quá, trong cung điện chỗ ngồi đã là không nhiều lắm, chỉ còn lại nằm ở tới gần cung điện đại môn chỗ ngồi, hơi có vẻ vắng vẻ.

Đối với lần này, Diêm Văn Phủ hơi có áy náy, thấp giọng nói: "Thanh Viễn huynh, chúng ta đã tới chậm một chút, liền tạm thời chấp nhận một cái." Phó Thanh Viễn gật đầu cười.

Tô Dịch tự nhiên cũng không thèm để ý, hắn vốn là may mắn gặp dịp, thích ứng trong mọi tình cảnh lại.

Lúc này, một đoàn người ngồi xuống.

"Công tử, người ngồi ở vị trí đầu kia, tên là Ôn Ngọc Trùng, chính là Lư Dương học cung một đời tuổi trẻ đệ nhất nhân, cực kỳ nổi danh, mới hai mươi mấy tuổi mà thôi, đã có được tông sư tam trọng tu vi, nghe nói đương kim bệ hạ đã đáp ứng, chỉ cần Ôn Ngọc Trùng tại lần này 'Thi Hương đọ võ' trong đưa thân ba thứ hạng đầu liệt kê, liền sắc phong hắn chư hầu một phương!"

Cốc Thải Ngưng thấp giọng nói, thanh âm mang theo vẻ khâm phục.

Nàng nói, thanh niên đầu đội mào, mày kiếm mắt sáng kia, lần yến hội này, cũng là bởi vậy người khởi xướng.

Đang ngồi những thanh niên nam nữ kia, đang cùng Ôn Ngọc Trùng nói chuyện với nhau thời gian, hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo một tia tôn

kính sắc.

Tô Dịch ừ một tiếng, cầm lên bầu rượu uống một mình tự uống, ánh mắt lại ngẫu nhiên nhìn về phía bên ngoài cung điện, chỉ thấy xa xa sông lớn mênh mông, sắc trời xanh mướt, phảng phất giống như vẩy mực họa quyển loại, đẹp mắt đẹp lòng.

"Đúng, cái này thi Hương đọ võ là cái gì?"

Tô Dịch uống một chén rượu nói.

Cốc Thải Ngưng ngơ ngác một chút, ánh mắt cổ quái, "Ta đều có chút hoài nghi, ngươi có phải hay không giống như chúng ta người trẻ tuổi rồi, cả thi Hương đọ võ tin tức lại đều không chú ý. . ."

Nói qua, nàng hay nhẫn nại tính khí, bả thi Hương đọ võ sự tình một một đường tới.

Vốn, cách mỗi ba năm mùng một tháng tám, Đại Chu sẽ cử hành một cuộc thi Hương đọ võ, bởi vậy tới chọn bạt một đời tuổi trẻ võ giả trong nhân vật đứng đầu.

Đến lúc đó, thiên hạ thập đại học cung đệ tử, cùng với lục đại châu cảnh nội thế hệ tuổi trẻ người nổi bật, đều đã tham dự vào trong đó.

Nếu có thể tại thi Hương đọ võ trong đưa thân năm mươi thứ hạng đầu, liền có Đại Chu triều đình ban thưởng cùng sắc phong.

Đưa thân mười thứ hạng đầu giả, càng có cơ hội tiến vào bên trong Đại Chu hoàng thất cống hiến.

Mà bài danh ba thứ hạng đầu Võ Trạng Nguyên, bảng nhãn, thám hoa, không thể nghi ngờ sau cùng lừng lẫy.

Không chỉ có cơ hội bị đương kim Chu hoàng tiếp kiến cùng sắc phong, còn có thể tiến vào Tiềm Long Kiếm tông tu hành!

Tượng trong đại điện này ngồi những nam nữ kia, đến từ Đại Chu tất cả cái địa phương, đều là một đời tuổi trẻ người nổi bật, vì cái gì chính là tiến về trước Ngọc Kinh Thành, tham gia lúc này thi Hương đọ võ.

Hiểu được những thứ này, Tô Dịch không khỏi kỳ quái: "Hiện tại mới là mười lăm tháng tư, khoảng cách tháng tám còn có một đoạn thời gian, như thế nào sớm như vậy liền muốn đi trước?"

Cốc Thải Ngưng nghe vậy, cuối cùng xác định, cái này xem ra tuấn tú phi phàm gia hỏa, vốn thật là không biết thi Hương đọ võ quy củ.

Suy nghĩ một chút, nàng nói ra: "Muốn tham gia thi Hương đọ võ, còn cần đi qua lần lượt sàng lọc tuyển chọn cùng khảo hạch, cuối cùng có thể tham dự trong đó nó chỉ ba trăm người. Khảo hạch như vậy, tháng sau trung tuần lại bắt đầu, vẫn cứ tiếp tục đến mùng một tháng tám."

Tô Dịch lúc này mới chợt hiểu.

Đúng lúc này, một bên trên bàn tiệc truyền đến một tiếng cười nhạo: "Có ý tứ, cả thi Hương đọ võ cũng không biết, lại dự thính bên trong đại điện này, vị bằng hữu kia chẳng lẽ là đến ăn uống miễn phí hay sao?"

Nói chuyện nó là thanh niên cao gầy mặc xanh ngọc áo dài, lúc này chính vuốt vuốt một một ly rượu, mặt lộ vẻ chế nhạo vẻ đùa cợt.

Hiển nhiên, vừa rồi Tô Dịch cùng Cốc Thải Ngưng đối thoại, đều bị hắn nghe được trong tai.

Tô Dịch không để ý đến, Cốc Thải Ngưng lại nhíu nhíu mày, nói: "Ngụy Hiền, chúng ta nói chuyện, mắc mớ gì tới ngươi, ngươi tốt nhất phóng tôn

trọng một chút."

Thanh niên áo lam bị kêu là Ngụy Hiền nhếch miệng, nói: "Ta ở đâu có không tôn trọng, ta chỉ là không nghĩ tới, trên đời này lại lại có hạng người kiến thức nông cạn như vậy, phàm là võ giả, người nào không biết thi Hương đọ võ?"

Dứt lời, hắn lắc đầu, một bộ chẳng muốn lại so đo tư thái.

Cốc Thải Ngưng có phần có chút không vui, nhưng nhưng không cách nào phản bác.

Đại Chu "Thi Hương đọ võ", tuyệt đối là thiên hạ nhất đẳng việc trọng đại, thân là võ giả, nhưng lại không biết chuyện này, hoàn toàn chính xác có vẻ một loại khác thường.

Tô Dịch cười cười, giơ ly rượu lên, đối với Cốc Thải Ngưng nói: "Ta mượn hoa hiến phật, tôn kính cô nương một ly, đa tạ trên đường đi tương trợ chi ân."

Cốc Thải Ngưng mặt mày hớn hở, nâng chén cùng đối ẩm.

Một bên kia, thanh niên mặc áo đen Diêm Văn Phủ hạ thấp giọng hỏi: "Thanh Viễn huynh, cùng các ngươi một khối đến đây thiếu niên kia, đến tột cùng là người nào, vì sao ngay cả thi Hương đọ võ cũng không biết?"

Phó Thanh Viễn cười khổ một cái, cũng thấp giọng nói: "Diêm huynh chớ để chú ý, ừ. . . Ngươi coi như vị công tử kia là một vị người qua đường lại."

Hắn cũng không cách nào giải thích cái gì.

"Người qua đường. . ."

Diêm Văn Phủ cười cười, nhất thời liền không còn quan tâm Tô Dịch rồi.

Không bao lâu, chiếc lâu thuyền này lên đường, dọc theo trùng trùng điệp điệp Thanh Lan giang, triều thượng du chạy tới, lần này đi Ngọc Kinh Thành, ước chừng hơn sáu mươi dặm đất

Bất quá bởi vì Thanh Lan giang thủy thế mãnh liệt chảy xiết, lại là đi ngược dòng nước, cưỡi lâu thuyền cũng cần hai canh giờ mới có thể đến.

Trong cung điện, Ngụy Hiền mặc áo dài xanh ngọc kia đột nhiên vội ho một tiếng, nói: "Chư vị có từng nghe nói vài ngày trước, Tô Dịch kiếm trảm Lục Địa Thần Tiên trận chiến ấy?"

Nhất thời, đại điện tâm thần của mọi người bị hấp dẫn.

Chính là ngồi ở vị trí đầu Ôn Ngọc Trùng, cũng mở miệng cười nói: "Một trận chiến này, thế nhưng là oanh động thiên hạ, huyên náo xôn xao, ai có thể chưa từng nghe qua?"

Có người dám thán: "Nói lên tên Tô Dịch này, xác thực là một cái kinh khủng đến không cách nào tưởng tượng tồn tại, nghe nói. . . Hắn năm nay mới vẻn vẹn mười bảy tuổi. . ."

Mọi người nỗi lòng phập phồng.

Nói đến Tô Dịch, chính là Cốc Thải Ngưng, Phó Thanh Viễn, Diêm Văn Phủ ba người, cũng đều toát ra không đồng dạng như vậy thần sắc.

Chỉ Tô Dịch ngồi ở đó, lạnh nhạt như trước.

Có người nhịn không được hỏi: "Ngụy Hiền huynh đến từ Cổn châu, hẳn là từng gặp tên Tô Dịch này?"

Trước còn trào phúng qua Tô Dịch kiến thức nông cạn Ngụy Hiền, hiện tại lại ngồi nghiêm chỉnh, hắng giọng một cái, nói: "Không dối gạt chư vị, Ngụy mỗ hoàn toàn chính xác từng có may mắn mắt thấy qua phong thái vị Tô công tử kia."

Hai đầu lông mày, mơ hồ mang theo một tia vẻ hâm mộ.

Lời nói này, lập tức hấp dẫn đang ngồi mọi người chú ý.

"A, ngươi nhanh nói nghe một chút."

Ngồi ở vị trí đầu Ôn Ngọc Trùng nhiều hứng thú nói.

Cốc Thải Ngưng cũng nhịn không được vểnh tai.

Chính là Tô Dịch đều giật mình, trước đây thời điểm, gia hỏa này bái kiến tự mình?

Mắt bái kiến ánh mắt mọi người đều rơi trên người mình, Ngụy Hiền nội tâm tự đắc đến thật lớn thỏa mãn, lúc này xúc động nói:

"Vẫn còn nhớ kỹ, đó là tại Cổn châu trên Tây Sơn tiệc trà, ta cùng phụ thân cùng một chỗ, đứng ở dưới chân Tây sơn, từng thấy đến Tô Dịch cùng Lục hoàng tử điện hạ cùng một chỗ, du ngoạn Tây Sơn chi đỉnh. . ."

Hắn chậm rãi mà nói, nước miếng tung bay, bả Tây Sơn tiệc trà một trận chiến miêu tả một lần, nghe được mọi người cảm xúc bành trướng, sợ hãi thán phục liên tục.

Duy nhất Tô Dịch ánh mắt cổ quái.

Gia hỏa này nếu là ở dưới chân Tây sơn lời nói lại đâu có thể nào chứng kiến tiệc trà trên chiến đấu?

Không thể nghi ngờ, tiểu tử này đang khoác lác.

"Ài, đáng tiếc lúc trước khoảng cách quá xa, ta cũng vẻn vẹn chỉ nhìn cái đại khái, không thể tự mình tham dự trong đó, xác thực tiếc nuối."

Nói xong lời cuối cùng, Ngụy Hiền thở dài một tiếng.

Cốc Thải Ngưng cuối cùng nhịn không được, nói: "Ngụy Hiền, vậy ngươi nói một chút nó Tô Dịch lớn lên dáng dấp ra sao, có hay không như trong truyền thuyết như vậy đáng sợ?"

"Nông cạn, nữ nhân các ngươi vì cái gì luôn quan tâm nam nhân bề ngoài?"

Ngụy Hiền lườm Cốc Thải Ngưng một cái, quang minh lẫm liệt nói, " thân là võ giả, càng hẳn là quan tâm, chẳng lẽ không phải tên Tô Dịch này là như thế nào trở nên cường đại hay sao?"

Cốc Thải Ngưng bị quở mắng được không khỏi có chút ngượng ngùng, nội tâm xấu hổ không thôi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 310: Miệng Lưỡi Rêu Rao Thay Đổi Thất Thường

Ngụy Hiền rất đắc ý.

Liền phảng phất hắn vẻn vẹn đầu xa xa nhìn thấy Tô Dịch một trận chiến, cũng đủ để vẻ vang, đáng giá kiêu ngạo.

Mà mượn Ngụy Hiền chủ đề, đang ngồi mọi người lại trò chuyện lên rất nhiều cùng Tô Dịch chuyện có liên quan đến.

Như là Cổn Châu phủ tổng đốc một trận chiến, cầu dịch trạm cuộc chiến, Vân Đào quan cuộc chiến vân vân.

Thực tế làm nói tới Tô Dịch tại Ma Vân quân đáp ứng bên trong kiếm giết Lục Địa Thần Tiên Lê Xương Ninh trận chiến ấy thời gian, toàn bộ tụ hội bầu không khí đạt đến cao trào.

Các loại sợ hãi thán phục, rung động, thổn thức, cảm khái không ngừng bên tai.

Cuối cùng, Ngụy Hiền bẻ ngón tay tổng kết nói: "Theo Tây Sơn tiệc trà bắt đầu, đến bây giờ đoạn thời gian này trong, chỉ là chết ở Tô Dịch thủ hạ chính là người khác họ vương liền có ba vị, theo thứ tự là Bạch Mi vương, Hỏa Khung vương, Ma Vân vương."

"Các vị hầu khác họ bị chết cũng có ba vị, theo thứ tự là Hoài Dương hầu, Ngọc Sơn hầu, Thiên Dũng hầu."

"Trừ ấy, còn có Tiềm Long kiếm tông trưởng lão Lữ Đông Lưu, Lê Thương, Liêu Vận Liễu đám người, có Tắc Hạ Học Cung, Thủy Nguyệt Học Cung cái này hai đại học Cung Cung chủ. . ."

Hắn chậm rãi mà nói, báo ra một cái đại nhân vật tên, một bộ thuộc như lòng bàn tay bộ dáng.

Nhưng không đợi hắn nói xong, đã bị đánh chặn: "Đủ rồi!"

Ngồi ở vị trí đầu Ôn Ngọc Trùng mở miệng, thần sắc bình thản nói, " theo ta được biết, tên Tô Dịch này không bao lâu, sợ là liền đem đại họa lâm đầu, bàn lại hắn trước kia những thứ kia chiến tích, đã không có bất kỳ ý nghĩa."

Mọi người giật mình, đều rất tán thành.

Đoạn thời gian này, Đại Chu thiên hạ khắp nơi đều tại truyền, làm Tô Dịch đến Ngọc Kinh Thành về sau, chắc chắn gặp tai hoạ ngập đầu.

Vô luận là Tô gia, hay đại Chu hoàng thất, thậm chí là Tiềm Long Kiếm Tông, đều tuyệt đối không có khả năng tha cho được hắn!

"Ôn huynh nói cực phải."

Trước còn liên tục khen ngợi Tô Dịch Ngụy Hiền, hiện tại lời nói xoay chuyển , đạo, "Hơn nữa trong mắt của ta, tiêu diệt tên Tô Dịch này, đối với chúng ta Đại Chu mà nói, ngược lại là một chuyện tốt."

Dừng một chút, Ngụy Hiền nghênh đón mọi người ánh mắt nghi hoặc, đại nghĩa lẫm nhiên nói: "Chư vị thử nghĩ, đoạn thời gian này đến nay, hắn đã giết nhiều ít Đại Chu cường đại tồn tại, từ lâu quấy được thiên hạ không yên, rung chuyển bất an, nếu mặc cho hắn như vậy náo xuống dưới, còn đến mức nào?"

Nói qua, hắn vươn người đứng dậy, hùng hồn trần lời: "Theo ta thấy, tên Tô Dịch này có thể xưng là làm là một cái mối họa, không biết là Đại Chu dốc sức, ngược lại liên tục hành hung, gây thành một cái cọc lại một cái cọc máu tanh thảm hoạ, kia hành vi đã cùng tà đạo ma đầu không có gì khác biệt, người người có thể tru diệt!"

Lời nói này, âm điệu mạnh mẽ, để cho tọa không ít người nghe được cảm xúc bành trướng, dồn dập vỗ tay làm trầm trồ khen ngợi.

Chỉ có Cốc Thải Ngưng nhíu mày, gia hỏa này hẳn là chúc cẩu, mặt trở nên cũng quá nhanh đi?

"Người người có thể tru diệt? A, chỉ bằng ngươi Ngụy Hiền sao?"

Phó Thanh Viễn cười lạnh thành tiếng.

Ngụy Hiền thần sắc đọng lại, không vui nói: "Phó Thanh Viễn, ta đây là tại biểu đạt oán giận, tại công kích vậy Tô Dịch tàn bạo hành vi, quả thật, ta đánh không lại hắn, nhưng chẳng lẽ còn không cho phép ta xem hắn làm tai họa thiên hạ tặc tử?"

Phó Thanh Viễn trầm giọng nói: "Tô Dịch cùng những thứ kia đối thủ thị phi ân oán, chúng ta những người này, căn bản không rõ ràng lắm, ngươi có tư cách gì cho Tô Dịch đánh giá làm hại họa?"

Ngụy Hiền trở mặt quá là nhanh, làm người ta trơ trẽn, nhường Phó Thanh Viễn đều xem không được.

"Ta. . ."

Ngụy Hiền vừa muốn nói gì, Ôn Ngọc Trùng liền phất tay ngắt lời nói: "Tốt rồi, chớ có vì chuyện này tranh chấp, Tô Dịch cùng chúng ta những người này, chính là người của hai thế giới, sợ là đời này kiếp này cũng sẽ

không sinh ra bất luận cái gì cùng xuất hiện, rất không cần phải là chuyện của hắn mà đưa trung khí."

Cốc Thải Ngưng hít thở sâu một hơi, nói: "Nhưng trong mắt của ta, cường giả là cần tôn trọng, nhìn chung vị kia Tô công tử trước kia chiến đấu, mỗi một lần đều là bị địch nhân tìm tới cửa, hắn có lẽ chưa hề chủ động tai họa qua người nào. Giống như như vậy có thể kiếm giết Lục Địa Thần Tiên tồn tại, chẳng lẽ không đáng giá ta thế hệ kính ngưỡng cùng tôn trọng sao?"

Mọi người đều một trận kinh ngạc, im lặng không nói.

Lời nói này, nhường bất luận kẻ nào đều không thể phản bác.

Tô Dịch một mực thờ ơ lạnh nhạt, thấy vậy không khỏi cười cười, uống một chén rượu, hắn Tô Huyền Quân cả đời làm việc, chưa từng để trong lòng mất thế nhân bình phán?

Bất quá, Cốc Thải Ngưng cùng Phó Thanh Viễn triển lộ ra khí độ cùng bản tính, ngược lại có phần nhường hắn nhận thức.

"Thải Ngưng cô nương, Tô Dịch có đáng giá hay không tôn trọng, trong lòng mỗi người đều có một cây cái cân, cũng không có thể ép buộc."

Ôn Ngọc Trùng rộng lượng đất phất phất tay, "Chuyện này dừng ở đây, chúng ta tiếp tục uống rượu."

"Chuyện này, cũng không thể dừng ở đây!"

Mãnh liệt, một đạo trầm hồn bao la mờ mịt, phảng phất giống như thanh âm như sấm tại trên Thanh Lan giang ù ù vang lên, chấn động màng nhĩ mọi người đau đớn, trước mặt ứa ra sao Kim.

Trước người công văn trên chén cái đĩa chén đĩa đều phanh phanh phanh loạn chiến, cả lầu thuyền đều tùy theo kịch liệt lay động.

Mọi người nhìn nhau hoảng sợ, người nào! ?

Gần như đồng thời, Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía bên ngoài đại điện, chỉ thấy trùng trùng điệp điệp trên Thanh Lan giang, nước chảy bốc lên, nhấc lên tầm hơn mười trượng trắng như tuyết sóng hoa.

Loáng thoáng, có một cái bóng đen khổng lồ tại nước sông hạ hiện lên, thẳng giống như cực lớn núi cao cái bóng loại.

Làm Tô Dịch ánh mắt nhìn trước vậy một cái chớp mắt ——

Ầm ầm!

Mặt nước đột nhiên tăng vọt, vạn cõng bắn tung toé, một đầu Yêu thú to lớn vô cùng thân ảnh theo dưới Thanh Lan giang chậm rãi nổi lên mặt nước.

Chỉ thấy con thú này tựa như một đầu to lớn như núi cao lão ngoan, đen kịt mai rùa trầm trọng như mặt đất nham thạch loại, ở trên hoa văn trải rộng, tứ chi lại như thô chắc cột đá.

Trong khi nổi lên mặt nước, đầu lâu kia đều độ lớn bằng gian phòng, một đôi đồng tử như hồ nước nhỏ, nổi lên sâu thẳm yêu dị lạnh như băng sáng bóng.

Ầm ầm!

Giang Lưu bốc lên, trên người Yêu thú này tỏ khắp ra khí tức xông thẳng lên trời, làm phong vân biến sắc, cũng làm cho vậy cực lớn lâu thuyền lung lay sắp đổ, kịch liệt hoảng động không ngừng.

"Ông trời, đây là cái gì yêu quái! ?"

"Chẳng lẽ là trong truyền thuyết, ẩn núp tại dưới Thanh Lan giang vị thủy quân đại nhân kia?"

"Đừng hoảng hốt! Đừng hoảng hốt!"

Trên thuyền thét lên tiếng kinh hô không ngừng, tất cả đều hoảng hồn.

Trong cung điện lấy đám người Ôn Ngọc Trùng cầm đầu một đám người trẻ tuổi, đều vọt ra, khi thấy khổng lồ như thế một đầu trong nước Yêu thú thời gian, từng cái một cũng hít vào khí lạnh không thôi, sắc mặt đại biến.

Yêu thú này, chỉ sợ từ lâu vượt qua cửu giai tiêu chuẩn, cực có thể là một đầu yêu linh!

Yêu linh, chính là loại Yêu thú đã có được linh trí.

Bình thường yêu linh, đủ để có thể so với Tiên Thiên tông sư.

Mà lớn mạnh một chút kia đến nỗi dám cùng Lục Địa Thần Tiên khiêu chiến!

"Cái này. . . Vậy phải làm sao bây giờ. . ."

Cốc Thải Ngưng khuôn mặt trắng bệch, bị trên người yêu thú kia tỏ khắp khí tức khủng bố kinh sợ đến.

"Đừng sợ, nó không có ác ý."

Tô Dịch đứng ở một bên, thuận miệng nói.

Hắn liếc mắt liền nhìn ra, đây là một đầu chưa nói tới nhiều hiếm có bình thường lão ngoan, đã có trí khôn, gần giống nhau tu hành chi đạo.

"Đúng không. . ."

Cốc Thải Ngưng kinh ngạc, cũng không dám thật tin tưởng.

"Thủy Quân đại nhân chớ để phẫn nộ, chúng ta cái này là người chuẩn bị tốt nhất rượu ngon!"

Lúc này thời điểm, lâu thuyền bác lái đò vọt ra, kinh sợ đất triều xa xa trên mặt sông vậy một đầu lão ngoan khom người chào.

"Ta hôm nay Không vì uống rượu, chỉ vì minh bất bình!"

Xa xa, lão ngoan thanh âm trầm hồn, giống như như lôi đình tại mặt nước kích động.

Nó một đôi hồ nước giống nhau đồng tử nhìn về phía đám người Ôn Ngọc Trùng, lạnh lùng nói, " trước, ta trên đường nương theo tại dưới lâu thuyền, muốn nghe một chút bọn ngươi một đời tuổi trẻ người tu hành, đối với tu hành có gì giải thích, chưa từng nghĩ, ta làm cho nghe được, lại là một đám không biết trời cao đất rộng hạng người khoe khoang khoác lác, xác thực khiến ta thất vọng."

Đám người Ôn Ngọc Trùng ngay ngắn hướng biến sắc, toàn thân thẳng bốc lên hơi lạnh, bọn hắn trên đường theo như lời nói, lại đều bị cái này đáng sợ "Thủy Quân đại nhân" đã nghe được?

Chỉ thấy lão ngoan kia tiếp tục nói: "Như vẻn vẹn như thế, lấy thân phận của ta, cũng khinh thường cùng các ngươi những người tuổi trẻ này so đo, nhưng các ngươi lại lại lớn mật đến đi tùy ý vu tội cùng chửi bới Tô Dịch đại nhân uy danh, quả thực là đáng chết! !"

Nói xong lời cuối cùng, tiếng như tiếng sấm, lộ ra tức giận.

Đám người Ôn Ngọc Trùng đều ngay ngắn hướng biến sắc, giờ mới hiểu được, nguyên lai là bởi vì nghị luận Tô Dịch sự tình, chọc giận vị này "Thủy Quân đại nhân" !

Nhất là Ngụy Hiền, sợ tới mức hai cỗ run rẩy run rẩy, chân đều mềm nhũn, sắc mặt trắng bệch sợ hãi.

Tô Dịch lại có chút kinh ngạc.

Con rùa đen nhỏ này, lại đến cho mình minh bất bình hay sao?

Có chút ý tứ!

"Thủy Quân đại nhân, chúng ta không che đậy miệng, nếu có chỗ mạo phạm, mong rằng chuộc tội!"

Ôn Ngọc Trùng hít thở sâu một hơi, cố gắng trấn định đạo

"Ta đương nhiên không phải hạng người lạm sát kẻ vô tội, bằng không, sớm một ngụm đem lâu thuyền này nuốt mất."

Lão ngoan lạnh lùng mở miệng, "Bất quá, nếu nói họa là từ ở miệng mà ra, có người ngôn từ ác độc, thay đổi thất thường, nhất định làm giúp cho trừng trị!"

Lập tức, tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, ánh mắt ngay ngắn hướng đều nhìn về Ngụy Hiền, sắc mặt đã là mang theo một tia thương xót.

Trước, chính là chỗ này gia hỏa không ngừng tán dương Tô Dịch có bao nhiêu lợi hại, nhưng cũng chính là hắn không kiêng nể gì cả công kích cùng chửi bới Tô Dịch, được xưng tụng là thay đổi thất thường.

Cốc Thải Ngưng trong lòng thầm thoải mái, thật đúng là thiên lý sáng tỏ, báo ứng xác đáng, cái này trở mặt cùng lật sách giống nhau gia hỏa

muốn gặp báo ứng rồi!

Cái này một nháy mắt, Ngụy Hiền sợ tới mức Hồn nhi đều thiếu chút nữa xuất hiện, phù phù một tiếng yếu đuối cố định, run giọng hét lớn: "Thủy Quân đại nhân chuộc tội, Thủy Quân đại nhân chuộc tội, tiểu nhân về sau không dám tiếp tục rồi!"

Chứng kiến hắn bị sợ thành bộ dạng như vậy, không ít người đều âm thầm lắc đầu, xem thường không thôi.

Cũng có người không đành lòng, Ôn Ngọc Trùng mở miệng nói: "Thủy Quân đại nhân, chúng ta đều đến từ thiên hạ bất đồng trong học cung, có thể hay không xem ở tại chúng ta riêng phần mình sau lưng sư trưởng trên mặt mũi, tha thứ Ngụy Hiền một lần?"

"Ngâm nga!"

Lão ngoan trong con ngươi lãnh mang lóe lên, "Nếu như ngươi có gan thay hắn chuộc tội, ta liền tha cho hắn một mạng, thế nào?"

Ôn Ngọc Trùng biến sắc, do dự.

"Dối trá!"

Lão ngoan rất khinh thường.

Ôn Ngọc Trùng sắc mặt gửi đi cứng, lại lúng túng lại quẫn bách, không dám phản bác.

Lão ngoan ánh mắt nhìn về phía Ngụy Hiền, nói: "Ngụy Hiền, ta cũng không khi dễ ngươi, chỉ cần ngươi bây giờ nhảy vào trong Thanh Lan giang này, có thể chèo chống ba cái hô hấp, ta tha cho ngươi khỏi chết."

Ngụy Hiền lắc đầu liên tục, sợ hãi cầu khẩn nói: "Thủy Quân đại nhân, đừng nói ba cái hô hấp rồi, chính là trong chớp mắt, ta cũng nhánh không căng được, van cầu người lòng từ bi, cho ta một con đường sống a, ta thề, về sau thật sự không dám."

"Xem, ngươi là muốn cho ta tự mình động thủ rồi hả? Tới!"

Lão ngoan hét lớn, há miệng hút vào.

Oanh!

Một cổ kinh khủng nuốt hút chi lực như gió bão cuốn tới, đem Ngụy Hiền toàn bộ người bao phủ trong đó.

Mắt thấy Ngụy Hiền sẽ bị cuốn đi, đúng lúc này ——

Một đạo bang bang như lưỡi mác vang lên thanh âm từ đằng xa vòm trời vang lên:

"Nghiệt súc lớn mật, dám giữa ban ngày đả thương người, muốn chết!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 311: Người Nào Người Không Biết Ngươi

Thanh âm còn trên Thanh Lan giang quanh quẩn, chỉ thấy ——

Nơi chân trời cực xa, một đầu thần mã phi phàm Hỏa Vũ hạc phá không mà đến, tốc độ cực nhanh, tựa như một đạo hỏa diễm nhanh như tia chớp.

Trên Hỏa Vũ hạc, ngồi một gã nam tử trung niên đang mặc huyền bào, không giận mà uy, lưng đeo một thanh mang vỏ trường kiếm, kiếm tuệ tung bay.

Trong chốc lát mà thôi, một người một hạc phá không tới.

Xa xa vừa nhìn, thẳng giống như nhân vật thần tiên loại, làm cho lâu thuyền trên không ít người con mắt sáng ngời.

"Là Tiềm Long Kiếm tông Sử Phong Lưu tiền bối!"

Ôn Ngọc Trùng kích động kêu to, thần sắc cuồng nhiệt, lộ ra vẻ kính yêu.

Sử Phong Lưu!

Lập tức, trong tràng những nam nữ trẻ tuổi kia đều hít vào khí lạnh, tất cả đều lộ ra vẻ chợt hiểu.

Đây chính là phó môn chủ Tiềm Long Kiếm tông, một vị từ lúc nhiều năm trước liền danh dương thiên hạ Lục Địa Thần Tiên, thần long kiến thủ bất kiến vĩ, giống nhau truyền thuyết!

"Gia hỏa này chính là Sử Phong Lưu?"

Tô Dịch khẽ giật mình.

Nhớ tới mấy ngày trước, Hồng Tế hòa thượng theo như lời nó lời nói.

Người này vốn là trong thế tục một gã giáo thư tiên sinh, cũng tại Thanh Đằng yêu sơn trong hư hư thực thực bị đoạt xá, từ nay về sau bước lên con đường tu hành.

Mà lúc trước Lữ Đông Lưu, Lê Thương, Liêu Vận Liễu ba người, chính là nhận người này sai khiến, tiến về trước ở chỗ sâu trong Bảo Sát Yêu Sơn, muốn tiêu diệt giết chính mình.

Nhưng chưa từng nghĩ, cái này Sử Phong Lưu lại lại vào lúc này xuất hiện!

BOANG...!

Chỉ thấy Sử Phong Lưu vừa mới đến, hắn sau lưng bên trong vỏ kiếm, liền có một thanh sáng loáng linh kiếm lướt đi, phong mang như tuyết, chém xuống một cái.

Kiếm ngân vang sục sôi, kiếm khí như sương tuyết, ngang trời mười trượng!

Xôn xao rồi~~

Thanh Lan giang nước chảy sôi trào, lão ngoan kia to lớn như sơn thân ảnh vụt qua, lại nhanh như thiểm điện loại tránh được một kiếm này.

Oanh! !

Kiếm khí chém rụng mặt sông, trực tiếp bổ ra một đạo khe nứt to lớn, loạn lưu bắn tung toé, thẳng giống như Lôi Âm đang kích động.

Nó đợi thanh thế, thấy được lâu thuyền trên mọi người đều rung động không thôi.

Lại nhìn về phía trên Hỏa Vũ hạc Sử Phong Lưu thời gian, nhiều người người thần sắc thời gian đều đã mang theo thật sâu kính sợ.

Còn những cái này phàm tục người bình thường, càng là sợ hãi quỳ xuống đất, như bái thần tiên!

Mà Ngụy Hiền cũng là bởi vì ấy được cứu vớt, vui mừng ngoài, kích động dập đầu nói: "Đa tạ tiền bối ân cứu mạng!"

"Nhìn một kiếm lực lượng, cái này hư hư thực thực người đoạt xá gia hỏa, ngăn tại Tích Cốc cảnh trung kỳ, lĩnh ngộ một tia cùng thủy hành có liên quan Địa giai thượng phẩm kiếm ý, so với Đại Tần Huyền Nguyệt quan Lê Xương Ninh muốn mạnh mẽ một chút."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Nguyên Đạo cấp độ kiếm ý, phân "Tam giai cửu phẩm" .

Huyền giai là sau cùng, Thiên giai thứ hai, Địa giai là mạt.

Địa giai thượng phẩm kiếm ý, đã coi như là sơ khuy môn kính, có chỗ tạo nên.

Mà lúc trước Lê Xương Ninh kiếm ý, đều vẫn vào cửa, cả phẩm giai đều chưa nói tới.

Nhìn từ điểm này, Sử Phong Lưu liền muốn hơn một chút.

"Đạo hữu, ngươi không rõ xanh đỏ đen trắng liền đối với ta xuất kiếm, có hay không thật là bá đạo?"

Trên mặt sông xa xa, lão ngoan tức giận, tiếng như sấm rền cổn đãng.

"Một đầu ẩn thân tại đây Thanh Lan giang phía dưới nghiệt súc mà thôi, cũng xứng cùng ta sử dụng mỗ người ta gọi là hữu?"

Trên Hỏa Vũ hạc, Sử Phong Lưu mặt lộ vẻ một tia khinh thường, ánh mắt lạnh như băng nói, " niệm tại ngươi tu hành không dễ phân thượng, ta cho ngươi một cái cơ hội, ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói, đi ta Tiềm Long Kiếm tông xem thủ sơn môn, dùng cái này chuộc tội, bằng không, ta hiện tại liền chém ngươi!"

Thanh âm trầm ngưng lạnh nhạt, hiển thị rõ người tu hành bễ nghễ phong thái, nhường lâu thuyền trên không biết nhiều ít làm người đau tim.

Vừa nhặt về một mạng Ngụy Hiền thừa cơ hét lớn: "Nghiệt súc, sử dụng tiền bối khoan dung độ lượng, mới cho ngươi một cái chuộc tội cơ hội, ta khuyên ngươi tốt nhất vẫn là vỗ tiền bối theo như lời đi làm, bằng không, ngày hôm nay cái này Thanh Lan giang liền là của ngươi mai cốt chi địa!"

Tất cả mọi người là sững sờ, miệng của người này mong. . . Thật đúng là không chịu ngồi yên a. . .

"A, cái này là Tiềm Long Kiếm tông phong cách hành sự? Quả nhiên là thô bạo không nói đạo lý."

Lão ngoan phẫn nộ nói, " ngươi chính là giết ta, ngày hôm nay ta cũng sẽ không cúi đầu, càng không hối hận ngày hôm nay chuyện làm!"

Sử Phong Lưu nhăn mày lại, nói: "Vừa rồi cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Ôn Ngọc Trùng bái kiến cơ hội này, lúc này nói ra: "Khởi bẩm tiền bối, trước thời điểm, cái này lão ngoan nghe lén chúng ta nói chuyện, bởi vì Ngụy Hiền nói một chút bất lợi cho Tô Dịch lời nói cái này lão ngoan liền giận dữ, muốn đem Ngụy Hiền giết chết."

"Tô Dịch. . ."

Sử Phong Lưu con mắt phát lạnh, nếu như huyễn sáng nhanh như tia chớp, nhìn về phía nơi xa lão ngoan, "Ngươi mới vừa rồi là là Tô Dịch bênh vực kẻ yếu?"

Lão ngoan không hề sợ hãi, tiếng như lôi đình: "Tô Dịch đại nhân nhân vật bậc nào, há lại cho những cái này không biết trời cao đất rộng tiểu bối chửi bới cùng không tôn trọng?"

BOANG...!

Sử Phong Lưu cong ngón búng ra trong tay linh kiếm, thần sắc lạnh nhạt lãnh khốc, "Ta vốn định cho ngươi nghiệt súc này một cái cơ hội thay đổi triệt để, nhưng hiện tại xem ra, đã không cần như thế rồi."

Hắn tay áo phấp phới, trên người có lăng lệ ác liệt như phong nhận loại khí thế xông lên trời, làm phụ cận hư không đều sinh ra từng đợt gào thét tới thanh âm.

Mà tại hắn trong tay, linh kiếm thanh ngâm, quang ảnh lưu chuyển, rõ ràng cho thấy muốn tính toán ra tay.

"Chả lẽ lại sợ ngươi?"

Lão ngoan một bộ bất cứ giá nào tư thái, ù ù gầm thét, một thân Yêu khí sôi trào mãnh liệt, to như vậy mặt sông, đều bị giảo loạn, sóng đục sắp xếp không, nổ vang không ngớt.

"Không biết sống chết!"

Sử Phong Lưu cười lạnh, đang muốn vung kiếm.

Nhưng vào lúc này, một đạo lạnh nhạt thanh âm vang lên: "Ngươi coi như là phó môn chủ Tiềm Long Kiếm tông, đi khi dễ rùa đen nhỏ con, không cảm thấy mất mặt xấu hổ?"

Sử Phong Lưu bỗng nhiên quay đầu, con mắt như như lưỡi dao nhìn sang, nhất thời liền thấy, đỉnh lâu thuyền Ngọc Lan trước, đứng thẳng một cái thiếu niên áo bào xanh.

"Tiểu gia hỏa, ngươi đây là đang răn dạy ta sử dụng mỗi người?"

Hắn toàn thân uy thế khiếp người.

Hiện tại, bên người Tô Dịch mọi người đều xôn xao, khó có thể tin, gia hỏa này điên rồi sao, sao dám ... như vậy cùng Sử Phong Lưu đại nhân nói chuyện?

Một số người càng vô thức kéo ra cùng Tô Dịch khoảng cách, e sợ cho bị Sử Phong Lưu hiểu lầm là cùng Tô Dịch một phe.

Mà lúc này, Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng đã cả kinh tê cả da đầu, cả hai người bọn họ đều không nghĩ tới, giờ này khắc này, Tô Dịch dám đối với Sử Phong Lưu bực này bất kính.

Cốc Thải Ngưng trước tiên khiển trách: "Công tử, ngươi như thế nào lại phạm hồ đồ rồi!"

Nói qua nàng quay người áy náy triều Sử Phong Lưu chào nói: "Tiền bối, ta vị bằng hữu kia hắn. . ."

Không thể nghi ngờ, cái này thanh tú Nghiên Lệ thiếu nữ là một mảnh hảo tâm.

Đổi lại lúc khác, Tô Dịch cũng là cười trừ, không rảnh để ý, nhưng bây giờ, lại sao có thể làm làm chuyện gì cũng không có phát sinh?

Không chờ nói xong, Tô Dịch liền ngắt lời nói: "Không cần cùng hắn giải thích, mượn cơ hội này, ta vừa vặn có một khoản cùng với người này tính toán."

Cốc Thải Ngưng: ". . ."

Mọi người: ". . ."

Cùng Tiềm Long Kiếm tông Lục Địa Thần Tiên Sử Phong Lưu tính sổ! ?

Gia hỏa này tuyệt đối là điên rồi!

"Ngươi. . . Muốn tìm ta tính sổ?"

Sử Phong Lưu cũng giống như rất kinh ngạc, không thể tin được giống nhau.

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Lúc trước, phái Lữ Đông Lưu đám người đi đối phó ta Tô mỗ người nó chẳng lẽ không phải ngươi Sử Phong Lưu?"

Sử Phong Lưu đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, toàn thân khí thế bỗng nhiên tăng vọt một mảng lớn, lạnh lùng nói: "Tô Dịch! Nguyên lai là ngươi!"

"Cái gì? Người. . . Người chính là Tô Dịch đại nhân?"

Xa xa, từ lâu xem nhạt sinh tử, ý định bất cứ giá nào tính mạng chém giết lão ngoan, cũng ngây ngẩn cả người, giống như khó có thể tin.

Tô Dịch! !

Cái tên này thẳng giống như kiểu tiếng sấm rền, nhường lâu thuyền trên những nam nữ trẻ tuổi kia toàn bộ trợn tròn mắt, từng cái một như bị sét đánh.

Trước thời điểm, bọn hắn vẫn còn bàn luận viển vông, xem xét Tô Dịch qua lại đủ loại sự tích.

Ai có thể nghĩ tới, nó bị bọn hắn coi là không phải là một cái thế giới người Tô Dịch, lại lại vẫn ở ngay dưới mắt bọn họ?

"Cái này. . ."

Ôn Ngọc Trùng chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người bay thẳng đỉnh đầu, tay chân lạnh buốt.

Trước tại yến ẩm thời gian, hắn ngôn từ tầm đó nhưng cũng không đối với Tô Dịch tôn trọng, hơn nữa còn tuyên bố, làm Tô Dịch đến Ngọc Kinh Thành về sau, liền đem tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

"Ta đ~con mẹ mày lão tặc thiên! Đây không phải bịp ta ư! !"

Ngụy Hiền đều thiếu chút nữa tan vỡ, toàn bộ người không tốt.

Trước yến ẩm lên, hắn còn khinh miệt cười nhạo Tô Dịch kiến thức nông cạn, còn không chút kiêng kỵ chửi bới Tô Dịch danh dự.

Cũng bởi vì việc này, thiếu chút nữa bị nó lão ngoan một thanh nuốt mất, thật vất vả được cứu vớt rồi, người nào nghĩ. . .

Chính chủ liền sống sờ sờ đất ở trước mắt!

Cái này một cái chớp mắt, Ngụy Hiền phiền muộn đến nhận việc điểm thổ huyết.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Cốc Thải Ngưng cũng trừng to mắt, nói không ra lời.

Đánh vỡ đầu nàng cũng không nghĩ tới, cái này ở trên đường bị nàng cùng sư huynh theo một cái hại dân hại nước dưới tay cứu nó lại đã là như thế này một cái kinh khủng tồn tại!

Không đúng!

Bọn hắn căn bản không phải đi cứu tính mạng, mà là chủ động đi hỗ trợ, tác động, còn nhường nó hại dân hại nước cho trốn. . .

Lại nghĩ tới dọc theo con đường này, nàng cùng sư huynh đối với Tô Dịch những thứ kia chăm sóc, Cốc Thải Ngưng nội tâm chợt mà dâng lên không nói ra được tâm tình rất phức tạp.

Phó Thanh Viễn cũng có tương tự ý tưởng, sắc mặt rất đặc sắc.

Tô Dịch nói khẽ: "Ta sở dĩ không nói cho các ngươi biết tên, chính là không muốn làm cho các ngươi liên quan đến đến cùng ta chuyện có liên quan đến ở bên trong, bất quá bây giờ, đã không cần như thế rồi."

Nói qua, hắn lăng không cất bước, bằng hư nhượt dựng lên, thâm sâu con mắt nhìn về phía nơi xa Sử Phong Lưu, lạnh nhạt nói: "Sử Phong Lưu, có dám tại đây Thanh Lan giang trên nhất quyết?"

Tiếng truyền thiên địa.

Nó côi cút độc lập, xuất trần tuyệt tục thân ảnh, làm cho toàn trường ánh mắt đều bị hấp dẫn, đều bị chấn động theo.

Tên Tô Dịch này, quả nhiên như trong truyền thuyết như vậy không kiêng kỵ, cả Sử Phong Lưu đều không để trong mắt!

Xa xa, lão ngoan càng là kích động đến oa oa kêu to: "Vốn thật là Tô Dịch đại nhân, thật tốt quá, cuối cùng nhìn thấy người hình dáng rồi!"

Cái này sống hơn ba trăm năm lão ngoan, hiện tại tựa như Tô Dịch cuồng nhiệt cầm giữ độn, hoàn toàn có thể dùng không lý trí để hình dung.

"Ngâm nga!"

Sử Phong Lưu sắc mặt lạnh như băng, "Muốn cùng ta sử dụng mỗi người nhất quyết? Trước sống quá mùng bốn tháng năm rồi nói sau, ta sử dụng mỗi người còn sẽ không ngu xuẩn đến vào lúc này đi làm Tô Hoằng Lễ thương!"

Lời nói mặc dù khinh thường, nhưng lại là cự tuyệt cùng Tô Dịch một trận chiến.

"Về phần ngươi nghiệt súc này, hôm khác ta lại đến lấy tính mạng ngươi!"

Sử Phong Lưu ánh mắt lại liếc qua nơi xa lão viên, lạnh lùng đặt xuống câu nói tiếp theo, liền khống chế Hỏa Vũ hạc quay người phải ly khai.

Lần này, ai cũng nhìn ra, vị này phó môn chủ Tiềm Long Kiếm tông, cũng không muốn tại đây Thanh Lan giang trên cùng Tô Dịch nhất quyết!

Hơn nữa, hắn tựa hồ còn lo lắng bị Tô Dịch ngăn trở, nói xong cũng đi, trực tiếp bỏ qua đối phó nó một đầu lão ngoan ý niệm trong đầu.

Không thể nghi ngờ, đối với hắn mà nói, Tô Dịch là một cái không thể khinh thường đại địch!

Bằng không, Đoạn sẽ không tại đây loại đã đi ra.

Nhưng Tô Dịch há có thể như vậy tuỳ tiện bỏ mặc hắn ly khai?

Chỉ thấy hắn tay áo tung bay, dúm tay làm kiếm, cách không chém ra.

Bá!

Một đạo đen sì như mực kiếm khí, lăng không dựng lên, xa xa chém về phía xa xa trên Hỏa Vũ hạc Sử Phong Lưu.

——

Ps : Ngày mai canh tân lùi lại đến 12 giờ trưa ~

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 312: Nguyên Do

Một kiếm ngang trời lên, trăm trượng kiếm khí như cảnh ban đêm loại trống vắng rộng lớn.

Kiếm thế như điện, lăng lệ ác liệt nhưng bẻ núi chặn sông lớn.

Có huyền diệu đạo vận chảy xuôi trong đó, nhường kiếm này vừa ra, liền bằng sinh một cỗ lay động nhân tâm Đại Thế, tựa như nhưng vắt ngang Càn Khôn, vẽ phân chia thanh khí trọc khí.

Oanh!

Trên Thanh Lan giang, mãnh liệt thủy triều như bọt biển loại, bị kiếm khí uy thế vô cùng nghiền ép, xa xa vừa nhìn, phảng phất giống như toàn bộ mặt sông hung hăng sụp đổ một mảng lớn.

Mà trong hư không, làm kiếm khí chợt lóe lên, lưu lại một đạo nhìn thấy mà giật mình vết rách.

Trên lâu thuyền, trước mặt mọi người đau đớn, đều bằng sinh rung động.

Đang muốn quay người lợi dụng hạc mà đi Sử Phong Lưu đồng tử bỗng nhiên ngưng tụ.

BOANG...!

Tại sau lưng hắn, nó một thanh tuyết sương loại sáng ngời linh kiếm phá không mà ra, mang theo kiếm ảnh đầy trời, nổi giận chém mà đi.

Một kiếm này, thẳng giống như một quải sông băng từ trên trời hạ xuống, hàn lưu khuynh thiên, phong mang chiếu Càn Khôn.

Ầm ầm!

Hai đạo kiếm khí vào hư không trong tranh phong, phóng thích ra uy năng lẫn nhau tranh phong, làm nó mảnh mặt sông cùng hư không đều bỗng nhiên gào thét.

Khí lưu bạo trán quét sạch ở bên trong, Tô Dịch chém ra một đạo kiếm khí thẳng giống như đục bắt đầu sông băng một cái mũi nhọn, thế như chẻ tre, trên đường triều Sử Phong Lưu phóng đi, nhấc lên đầy trời quang vũ.

Nó đợi một màn, làm cho trong con ngươi Sử Phong Lưu cũng không khỏi nổi lên vẻ kinh ngạc.

Kẻ này thật cường hoành kiếm đạo tạo nghệ!

Hắn vung tay áo lên.

Sáng loáng đạo kiếm vào hư không trong xoay tròn, nhấc lên một đạo trắng như tuyết tròn trĩnh kiếm mạc, vượt qua ngăn cản tại trước.

Keng! !

Tô Dịch một kiếm kia hung hăng trảm tại tròn trĩnh kiếm mạc lên, cả hai va chạm, nhấc lên đầy trời chói mắt dòng thác kiếm khí.

Mắt trần có thể thấy, Tô Dịch một kiếm này từng khúc tán loạn.

Nhưng cùng một thời gian, nó tròn trĩnh kiếm mạc cũng đang kịch liệt chấn động trong xuất hiện từng đạo vết rách.

Cho đến cuối cùng, kiếm khí cùng kiếm mạc đều ầm ầm nổ tung, loạn lưu như mưa, càn quét, phụ cận mặt sông đều bị xé nứt ra nghìn vạn đạo nhìn thấy mà giật mình khe hở.

Lão ngoan từ lâu thấy tình thế không ổn tránh ra thật xa, làm một màn như vậy, không khỏi tán thưởng: "Tô Dịch đại nhân kiếm này, tuyệt!"

Không che giấu chút nào nội tâm tôn sùng.

Xa xa trên lâu thuyền, tất cả mọi người ngốc trệ ở đó.

Một kiếm chi uy, lại lại bức bách được Sử Phong Lưu bực này Lục Địa Thần Tiên đều không thể bình yên ly khai, không thể không vung kiếm hóa giải!

Vèo!

Không đám người phản ứng, Tô Dịch từ lâu lăng không đạp bước, triều Sử Phong Lưu đánh tới.

Thanh sam phần phật, thân ảnh thon gầy lượn lờ đạo vận, thẳng giống như Trích Tiên chạy như bay trên mặt sông, lại là một kiếm triều Sử Phong Lưu chém tới.

"Ngâm nga!"

Sử Phong Lưu hai đầu lông mày hiện lên một vòng lãnh ý, theo trên Hỏa Vũ hạc đứng dậy, tay cầm linh kiếm, toàn thân khí thế như cầu vồng xông lên trời, khoách tán ra.

Hắn tay trái phụ lưng, tay phải vung kiếm, "Đi!"

Ầm ầm ~~~

Dưới chân Thanh Lan giang ở bên trong, mãnh liệt bạo lao ra ngàn vạn nước chảy, tựa như tất cả uốn cong nhưng có khí thế xông lên trời Thủy Long, cùng một chỗ kèm theo Sử Phong Lưu một kiếm này gầm thét mà ra.

Ngự dụng thiên địa thủy thế tại một kiếm!

Uy năng của cái kia, cường đại đến đủ để cho thiên hạ võ giả tuyệt vọng.

Một kiếm này là đúng đạo vận lực lượng ngự dụng, là một cỗ "Thủy hành kiếm ý" uy thế, há lại bình thường có thể so sánh?

Địa giai thượng phẩm cấp độ kiếm ý, đều đủ để thoải mái giết chết không thể lĩnh ngộ xuất kiếm ý nhân vật cùng cảnh!

Cho dù là Lê Xương Ninh bực này nhân vật, cũng không dám đối chiến kiếm này chi uy.

Oanh!

Tô Dịch chém ra một kiếm, trực tiếp bị oanh vỡ.

Mà Sử Phong Lưu một kiếm này hơn thế không giảm, tựa như ngàn vạn mãnh liệt Thủy Long loại, lấy phô thiên cái địa khí thế triều vọt tới Tô Dịch bao phủ tới.

Thấy vậy, Tô Dịch không tránh không né, thân ảnh kia lượn lờ từng sợi màu đen tính linh đạo quang, vọt tới trước tốc độ ngược lại tăng vọt một mảng lớn. Toàn bộ người tượng một đạo tia chớp màu đen, vào hư không trong chợt lóe lên.

Lập tức, một màn kỳ quan lộ ra trong tầm mắt mọi người ——

Nó ngàn vạn nước chảy biến thành kiếm ý, giống như một trương vải vẽ tranh sơn dầu, bị nó một màn màu đen tia chớp dễ như trở bàn tay loại vỡ

ra!

Xôn xao rồi~~

Đầy trời nước chảy bắn tung toé, cuồn cuộn vòng ánh sáng bảo vệ tán loạn.

Mà Tô Dịch thân ảnh, đã mãnh liệt đi tới Sử Phong Lưu mười trượng chi địa, biến chỉ thành kiếm, lấy "Phá núi biển" một chiêu chém ra.

"Hả?"

Sử Phong Lưu sắc mặt biến hóa, cả hắn đều không nghĩ tới, chính mình một kiếm sẽ bị Tô Dịch dễ dàng như vậy phá vỡ.

Cái này vượt quá hắn dự liệu!

Mà lúc này, mắt thấy Tô Dịch vung kiếm đánh tới, hắn không dám chần chờ lại chần chờ, môi gửi đi đạo thanh âm:

"Phá!"

Sử Phong Lưu một thân uy thế sôi trào mãnh liệt, mãnh liệt tung kiếm quét ra.

Kinh thiên động địa loại va chạm vang lên, kinh khủng chiến đấu uy năng theo giữa hai bên bộc phát khuếch tán, làm cho phụ cận mặt sông bốc lên, nước chảy bắn ra văng khắp nơi.

Thân ở trên lâu thuyền mọi người, chỉ cảm thấy thiên địa cũng giống như kịch liệt lay động một cái, từng cái một đều thân ảnh lảo đảo, thân ảnh thiếu chút nữa ngã bay ra ngoài.

Tiếng kinh hô nổi lên bốn phía, hỗn loạn tưng bừng.

Xa xa, Sử Phong Lưu cùng Tô Dịch thân ảnh bắn ngược, riêng phần mình tại trong hư không rút lui ra tầm hơn mười trượng, kéo dài khoảng cách.

Cân sức ngang tài!

Nhưng vừa nghĩ tới Tô Dịch chỉ là tông sư tứ trọng tu vi, vả lại còn tay không tấc sắt, lại có thể cùng Sử Phong Lưu bực này danh vang rền thiên hạ Lục Địa Thần Tiên địa vị ngang nhau, ai có thể không sợ hãi?

"Nguyên lai là thủy hành tính linh đạo quang! Ngươi lại tại tông sư cảnh rèn luyện ra bực này đại đạo nội tình?"

Sử Phong Lưu sắc mặt kinh nghi, giống như khó có thể tin, sẽ không tượng trước bình tĩnh như vậy.

Tông sư cảnh, rèn luyện ngũ tạng Thần Lô, nhưng xưa nay đến nay, lại có mấy cái có thể tại đây phàm tục cảnh giới ở bên trong, rèn luyện ra tính linh đạo quang?

Mà lúc này, Sử Phong Lưu cũng rốt cuộc minh bạch, vì cái gì Tô Dịch vừa rồi một kiếm kia, có thể tuỳ tiện phá vỡ tự mình nó bao hàm tích lấy "Thủy hành kiếm ý" một kiếm rồi.

Có được "Thủy hành tính linh đạo quang" giả, cùng với khống chế thủy hành đạo vận cũng không có gì khác biệt, tự nhiên không sợ thủy hành kiếm ý đả kích!

"Ngươi quả nhiên là cái người đoạt xá."

Tô Dịch hiện tại cũng lộ ra một tia nguyên đến biểu tình như vậy.

Cái này Sử Phong Lưu đạo hạnh, vượt qua xa Lê Xương Ninh có thể so sánh, có được lấy hoàn chỉnh truyền thừa tu luyện, vả lại còn nắm giữ Địa giai thượng phẩm kiếm ý, còn nhận ra "Thủy hành tính linh đạo quang", đây hết thảy đều đủ để chứng minh, Sử Phong Lưu cũng không phải Thương Thanh đại lục này người tu hành.

"Buồn cười, ngươi không cảm thấy ngươi mới càng giống một cái người đoạt xá?"

Sử Phong Lưu ánh mắt chớp động, sắc mặt âm trầm đáng sợ, "Đặt tại dị giới, như ngươi như vậy có thể tại tông sư cảnh liền rèn luyện ra bực này đại đạo nội tình nó chỉ sợ cũng đều cực kỳ hiếm thấy a?"

"A."

Tô Dịch làm sao nghe không ra, gia hỏa này là đang thử dò xét tự mình?

Hắn chẳng muốn nói nhảm, ngang trời đánh tới.

BOANG...!

Lúc này đây, Tô Dịch tế ra Huyền Ngô kiếm, thâm sâu con mắt sát cơ bắt đầu khởi động.

Hắn rất là tò mò, chiếm cứ Sử Phong Lưu thể xác cái này người đoạt xá, đến tột cùng là người nào, lại là đến từ đâu, trên người truyền thừa có hay không có có thể làm cho tự mình cảm thấy hứng thú địa phương.

Kiếm ngân vang như nước thủy triều, Tô Dịch uy thế cũng theo đó thay đổi, càng lăng lệ ác liệt, làm cho người ta cảm thấy phong không thể đỡ, đánh đâu thắng đó khí thế.

Sử Phong Lưu lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Hắn nhìn ra Tô Dịch ý định thống hạ sát thủ.

Nhưng giờ này khắc này, hắn lại cũng không muốn cùng Tô Dịch dốc sức liều mạng.

"Đoát!"

Coi như Sử Phong Lưu ý định bứt ra trở ra thời gian, một đạo thanh âm tối nghĩa vang vọng, rơi vào trong tai nó một cái chớp mắt, Sử Phong Lưu toàn thân cứng đờ.

Thần hồn ở bên trong, như có một cái nguy nga cổ xưa Kình Thiên Kiếm núi trấn áp mà xuống, nó vô cùng uy năng, làm cho hắn thần hồn sinh ra đau nhức kịch liệt.

"Không được!"

Sử Phong Lưu sắc mặt đại biến, phát giác được nguy hiểm.

Cái này một nháy mắt, hắn mãnh liệt phát ra rít lên một tiếng, thi triển một môn cấm thuật, toàn thân khí huyết thẳng giống như thiêu đốt loại, cứng rắn ngăn trở cái này đến từ thần hồn trong một kích.

Bá!

Hắn thân ảnh vụt qua, vô căn cứ theo trên Hỏa Vũ hạc biến mất.

Cơ hồ cùng một thời gian, một đạo như cảnh ban đêm loại kiếm khí chém xuống, nó một đầu thần mã phi phàm Hỏa Vũ hạc đều phản ứng không kịp nữa, thân thể chia làm hai nửa, máu rơi vãi hư không.

Xa xa đất một màn như vậy, Sử Phong Lưu kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vừa rồi nếu không phải kịp thời kháng trụ nó thần hồn

trong một kích, kết quả của mình, sợ là sẽ phải cùng Hỏa Vũ hạc không khác!

Bá!

Một quải kiếm khí ngang trời, Tô Dịch lại lần nữa đánh tới, căn bản không nói nhảm.

Thấy vậy, Sử Phong Lưu nào còn dám chần chờ? Trong tay hắn bỗng dưng bóp nát một đạo kỳ dị màu vàng Ngọc Phù.

Phanh!

Một mảnh màu vàng sáng chói Yên Hà đưa thân ảnh bao phủ.

"Tô Dịch, ta nhất định cho ngươi mở mang kiến thức ta sử dụng mỗi người chân chính thủ đoạn! !"

Lộ ra vô biên phẫn nộ hét lớn vang vọng, chấn động thiên địa.

Mà Sử Phong Lưu thân ảnh, lại ở đó vàng óng ánh trong quang vụ hư không tiêu thất không thấy.

"Không nghĩ tới, gia hỏa này trong tay lại còn có như vậy một khối huyền diệu 'Độn Hình Phù' . . ."

Tô Dịch than nhẹ.

Sai một ly, không thể lưu lại Sử Phong Lưu, không khỏi làm cho người ta tiếc nuối.

Độn Hình Phù uy năng, cũng tất cả không có cùng, nhìn qua chất liệu, hai xem luyện chế ấy phù thủ pháp, ba xem từ cảnh giới cỡ nào tu sĩ luyện chế.

Sử Phong Lưu cuối cùng bỏ chạy sử dụng Độn Hình Phù, rõ ràng không phải là món hàng tầm thường.

Cái này là người đoạt xá chỗ lợi hại.

Nắm giữ bí pháp, lực lượng, bảo vật, thậm chí cả nắm giữ tu hành huyền bí, xa không phải là Thương Thanh đại lục này trên người tu hành có thể so sánh.

Một trận chiến này như đổi lại là Lê Xương Ninh, sợ là từ lâu bị bắt rồi.

Trùng trùng điệp điệp Thanh Lan giang dần dần khôi phục trước kia cảnh tượng, lầu những người trên thuyền vẫn chưa hết sợ hãi, từng cái một tràn ngập rung động.

Vừa rồi trận chiến ấy, kiếm khí ngang dọc, kinh động thiên địa, một màn kia màn không thể tưởng tượng cảnh tượng, thẳng giống như thần tiên đấu pháp!

Mà càng khiến người ta không nghĩ tới chính là, Tiềm Long Kiếm tông Phó tông chủ Sử Phong Lưu, đường đường nhân vật Lục Địa Thần Tiên, hạng gì tới siêu nhiên tồn tại, đến cuối cùng, lại lại tại Tô Dịch thuộc hạ, chật vật mà chạy.

Còn tiếp lấy hắn lao vùn vụt tới Hỏa Vũ hạc, đều bị chém giết!

Như vậy một trận chiến như truyền đi, thiên hạ nhất định làm rung động lắc lư, Sử Phong Lưu uy danh, nhất định vì thế mà thụ trọng thương!

"Đa tạ Tô Dịch đại nhân ra tay đánh tan Sử Phong Lưu, cứu tiểu nhân tính mạng tại trong một sớm một chiều!"

Xa xa, sóng nước cuồn cuộn, thân ảnh to lớn như sơn lão ngoan bơi tới, duỗi ra một đôi cực lớn như đá trụ chân trước, triều Tô Dịch bái tạ.

Nó nó to như hồ nước nhỏ giống nhau đồng tử tràn ngập cảm động đến rơi nước mắt, còn tự đáy lòng cuồng nhiệt sùng bái.

BOANG...!

Tô Dịch thu kiếm, lạnh nhạt nói: "Ta lại hỏi ngươi, trước người vì sao phải muốn thay ta xuất đầu?"

Lão ngoan không dám giấu giếm, vội vàng nói: "Tô Dịch đại nhân có chỗ không biết, một đoạn thời gian trước, ta nghe nhiều vị đạo hữu nói đến đại nhân tại Đại Thương giang phía dưới, kiếm trảm Ô Hoàn thủy quân, bẻ khiêng Cửu Khúc Thành một trận chiến, trong lòng rất đúng khâm phục, về sau may mắn cùng Đào Thanh Sơn Đào Sơn Quân gặp mặt, nghe Đào Sơn Quân nói tới đại nhân phong cách vô địch, trong lòng thản nhiên hướng tới. . ."

Nói lải nhải lải nhải nói một tràng, ngôn từ thời gian đều là tôn sùng cùng kính yêu chi ý.

Tô Dịch cái này mới rốt cuộc minh bạch tới.

Nó thay Thôn Hải vương Cát Trường Linh trông coi Thuần Dương Hỏa Đào Thụ Đào Thanh Sơn, từng chiếm được tự mình "Điểm Hóa", tự nhiên sẽ đối với chính mình vui lòng ca ngợi.

Mà lão ngoan đã được biết đến những thứ này về sau, sợ là cũng muốn như Đào Thanh Sơn như vậy, một ngày kia có thể có được tự mình "Điểm Hóa" !

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 313: Long Tân Độ

Đối với lão ngoan bực này Yêu thú tới thuộc mà nói, tự mình đau khổ lục lọi cầu đạo, không thể nghi ngờ thật quá khó khăn rồi.

Còn cực dễ dàng đi lối rẽ, gặp nạn mà chết.

Cho nên, Tô Dịch cũng là hiểu rõ, lão ngoan đối với chính mình tôn sùng là vì cái gì.

"Ngươi liền không lo lắng bị tai hoạ liên quan đến trên thân?"

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười.

Trước nó Ngụy Hiền nói, mặc dù hết sức chửi bới khả năng.

Nhưng có một chút hắn không có nói sai, bây giờ Đại Chu thiên hạ, nhưng có không ít người xem hắn Tô Dịch vì tai hoạ, e sợ cho bị liên lụy đến.

Lão ngoan trầm mặc một lát, nói ra: "Không dối gạt đại nhân, biết được đại nhân ngài đoạn thời gian gần nhất tất cả hành động về sau, tiểu nhân càng kiên định, đại nhân không phải tu hành giả tầm thường có thể so sánh! Ngày hôm nay người cùng Sử Phong Lưu một trận chiến, cũng chứng minh tiểu cách nhìn cũng không sai."

Nói qua, cái này sống hơn ba trăm năm Yêu vật ánh mắt lại trở nên cuồng nhiệt, "Huống chi, như lo lắng tai họa họa trên người, tiểu nhân liền

sẽ không làm chuyện lúc trước."

"Tóm lại, cho dù vì đại nhân minh bất bình mà chết, cũng không có gì tiếc nuối đấy!"

Thanh âm ù ù, kiên định âm vang.

Trên lâu thuyền tất cả mọi người không khỏi động dung, không nghĩ tới cái này Yêu khí đáng sợ lão ngoan, lại sẽ đối với Tô Dịch bực này thiếu niên mười bảy tuổi tôn sùng đến mức độ này.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, ánh mắt chợt mà nhìn về phía trên lâu thuyền Ngụy Hiền, nói: "Vậy ngươi cảm thấy, ta làm xử trí như thế nào người này?"

Ngụy Hiền sớm bị dọa được hoang mang lo sợ, lạnh run, nghe vậy Hồn nhi đều thiếu chút nữa xuất hiện, phù phù một tiếng, lại một lần quỳ rạp xuống đất.

Hắn há mồm muốn nói, lại bị Tô Dịch Thần Niệm lực lượng áp bách trên người, một chữ đều không phát ra được.

Lão ngoan thần sắc trở nên trang nghiêm túc, ý thức được Tô Dịch đây là đang khảo nghiệm chính mình.

Một lúc sau, nó trầm giọng nói: "Hồi bẩm đại nhân, theo tiểu nhân xem, bực này ngôn từ nhấp nháy, thay đổi thất thường hạng người, căn bản không đủ tư cách đã bị đại nhân tự mình trừng phạt! Như đại nhân giết hắn, ngược lại lại có tổn hại bản thân uy danh."

Nói qua, nó bỗng dưng huy động cột đá loại chân trước, cách không đem Ngụy Hiền bắt tới, tượng bóp chết con kiến hôi, bả Ngụy Hiền sống sờ

sờ trảo phát nổ, máu loãng theo hắn móng vuốt sắc bén trong khe hở chảy xuôi hạ xuống.

Nó máu tanh một màn, cả kinh lâu thuyền mọi người phát ra một trận tiếng thét chói tai, tao động không ngừng.

Tượng Ôn Ngọc Trùng, đã là sợ tới mức mặt không có chút máu!

"Đại nhân, về sau trừng trị như thế không lên được trên mặt bàn nhân vật, từ tiểu nhân đến là được!"

Lão ngoan thành kính mở miệng.

Đừng nói giết một cái Ngụy Hiền, hiện tại Tô Dịch chính là khiến nó một thanh nuốt mất lầu này thuyền, nó đều không mang do dự đấy.

Tô Dịch than nhẹ, "Ngươi cái này con rùa đen nhỏ, có tiểu thông minh, mà không đại trí tuệ, làm sao lại biết, ta Tô mỗ người làm việc, há sẽ để ý lưng đeo một chút danh nhơ?"

Lão ngoan ngẩn ngơ, nội tâm lập tức luống cuống, còn cho là mình không thể thông qua Tô Dịch "Khảo nghiệm", cả vội mở miệng nói: "Đại nhân. . ."

Tô Dịch ngắt lời nói: "Không cần nhiều lời, lấy tư chất của ngươi cùng tài tình, mặc dù đần độn đi một tí, nhưng cái khó được chính là, đối với ta Tô mỗ người cũng là có một lời từng quyền chi tâm, máu dũng có thể khen, ngươi vả lại ở một bên chờ."

Nói qua, hắn cất bước hư không, bồng bềnh rơi vào trên lâu thuyền.

Mắt thấy Tô Dịch đột ngột tới, Ôn Ngọc Trùng cả kinh vô thức ra khỏi mấy bước, toàn thân sởn hết cả gai ốc, còn tưởng rằng Tô Dịch là tới giết

hắn.

Nhưng Tô Dịch làm sao đem bực này tiểu nhân vật để ở trong mắt rồi, trực tiếp liền bỏ qua rồi.

"Hai vị, nhưng nguyện cùng ta Tô mỗ người cùng một chỗ, từ cái này con rùa đen nhỏ chở đi tiến về trước Ngọc Kinh Thành?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Phó Thanh Viễn, Cốc Thải Ngưng hai người.

Phó Thanh Viễn ngẩn ngơ, kinh ngạc nói: "Trước, là ta cùng sư muội không nhận biết Tô huynh bộ mặt thật, thế cho nên trên đường đi nói sở hành, có nhiều không thích đáng chỗ, Tô huynh. . . Không trách ta hai người sao?"

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Các ngươi trên đường đối với ta chăm sóc có gia, sao có không thích đáng mà nói?"

Cốc Thải Ngưng nhịn không được nói: "Tô. . . Tô công tử thật sự không trách chúng ta sao?"

"Đương nhiên."

Tô Dịch gật đầu, "Thế nào, có muốn hay không cùng ta tiếp tục kết giao mà đi?"

Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng liếc nhau, đều nhẹ gật đầu.

Cả hai đều hiểu rõ, nếu như lại lưu lại trên lâu thuyền, một khi Tô Dịch ly khai, Ôn Ngọc Trùng đám người tỉnh táo lại về sau, thế tất đã đuổi theo hỏi bọn hắn cùng Tô Dịch quan hệ trong đó.

Đến lúc đó, hai người bọn họ sợ là sẽ phải bị những người khác làm cho loại trừ cùng căm thù rồi.

"Đi."

Tô Dịch không có trì hoãn, vung tay áo lên, một cỗ vô hình lực lượng nâng hai người, cùng một chỗ vút không đi tới xa xa nó lão ngoan trên lưng.

Bị những võ giả khác giẫm đạp phần lưng, nhất định sẽ bị lão ngoan coi là nhục nhã, vì thế sấm sét nổi giận.

Mà khi đổi lại là Tô Dịch thời gian, lão ngoan lại vui vô cùng, tựa như đạt được lớn lao nhận thức loại, đều hận không thể ngửa mặt lên trời thét dài một phen.

"Đi Ngọc Kinh Thành."

Tô Dịch tùy ý ngồi xuống, không thể không nói, cái này lão ngoan phần lưng lớn như núi cao, so với kia lâu thuyền muốn ổn định quá nhiều.

"Ừ!"

Lão ngoan huy động tứ chi, chở Tô Dịch ba người theo gió vượt sóng mà đi.

Trên lâu thuyền, mọi người xa xa mắt thấy một màn này, hoảng hốt không thôi.

Lợi dụng lão ngoan mà du Thanh Lan giang?

Đây thật là Tiên gia phong thái!

"Gia hỏa này. . . Lại không có cùng ta so đo. . ."

Ôn Ngọc Trùng thở dài một hơi ngoài, nội tâm lại tuôn ra một cỗ không nói ra được sỉ nhục cảm giác.

Bị triệt để không nhìn tư vị, đại khái như thế.

. . .

Rầm rầm ~

Lão ngoan ngao du trên Thanh Lan giang, tốc độ không nhanh không chậm, ổn định như núi.

Trên đường đi, Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng cũng không khỏi có nằm mơ loại không chân thật cảm giác, bọn hắn cũng là lần đầu tiên lấy cái này các phương thức vượt sông.

Mà đối mặt Tô Dịch thời gian, cả hai đều đã không giống như trước như vậy tự tại, nhiều ra một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được kính sợ.

Tô Dịch tự nhiên có thể cảm nhận được.

Trước thân phận của mình chưa hề bóc trần, vô luận Phó Thanh Viễn, hay Cốc Thải Ngưng, mới đã đem mình làm làm cùng thế hệ đối xử, lời nói không cố kỵ, nói thoải mái.

Nhưng khi biết được thân phận của mình, cái này hai người vô ý thức trong, đã không dám tiếp tục xem tự mình vì cùng thế hệ rồi. . .

Loại tình huống này rất bình thường.

Tại Đại Hoang Cửu Châu thời gian, một chút lão gia hỏa du lịch thiên hạ thì, nếu như không tất yếu, chặn sẽ không ở người trước hiển lộ bản thân Thần Uy.

Bằng không, trên đường đi không biết sẽ kinh động nhiều ít sinh linh, ngược lại dễ dàng mang đến rất nhiều không tất yếu rung chuyển cùng phiền toái.

Cho nên, phàm là tu vi thành công thông thiên đại nhân vật, nếu là muốn du hý hồng trần, hoặc là du lịch thiên hạ các nơi, đều đã che lấp bản thân khí tức, thậm chí là thay hình đổi dạng.

Vì chính là không kinh nhiễu kẻ khác, như thế cũng có thể sợ bị kẻ khác phiền nhiễu.

Đây hết thảy hạch tâm ngay tại ở, một giả như bầu trời Thần Long, một giả như trên mặt đất con sâu cái kiến, có cách biệt một trời một vực chênh lệch.

Liền như bây giờ, mặc dù Tô Dịch ý đồ đi hòa hoãn quan hệ của hai người, thế nhưng đã vô pháp bỏ đi trong hai cái tâm kính sợ.

Cũng đã định trước không có khả năng giống như…nữa trước như vậy nói nói cười cười.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Vẻn vẹn nửa canh giờ, xa xa đấy, xuất hiện một cái hẹp dài khu bờ sông, vừa nhìn vô tận, bên cạnh bờ xây dựng bến tàu, thuyền bè lay động, đông đúc như rừng, nhất phái náo nhiệt bận rộn cảnh tượng.

"Ngừng ở chỗ này lại."

Tô Dịch mở miệng, lại nhích tới gần, lấy lão ngoan nó to lớn như sơn thân ảnh, thế tất đã quấy nhiễu đến nó người bên bờ đám.

"Đại nhân, phía trước chính là 'Long Tân Độ Khẩu " lên bờ về sau, dọc theo quan đạo đi về phía trước ước chừng ba mươi dặm, chính là 'Long Môn Quan' ."

Lão ngoan ngừng ở trong nước, chỉ mặt sông lộ ra chưa đủ hai thước phần lưng, thanh âm cung kính nói, " qua Long Môn Quan, lại đến Ngọc Kinh Thành."

Tô Dịch vươn người đứng dậy, phủi phủi quần áo, nói: "Ngươi đã là yêu linh, khoảng cách hóa hình chỉ kém một đường khoảng cách, ngươi nhưng tiến về trước tìm kiếm Đào Thanh Sơn, từ hắn ban thưởng ngươi Hóa Hình Thuật, như trong vòng ba tháng, ngươi nhưng thoái hoá là chân chính yêu tu, đặt chân Nguyên Đạo chi lộ, lại đến bái kiến ta, đến lúc đó, ta truyền thụ cho ngươi một môn thích hợp ngươi tu hành chi thuật."

Lão ngoan kích động nói: "Đa tạ Đại nhân! Tiểu nhân cũng sẽ không để cho đại nhân thất lạc!"

Nó biết rõ, tự mình đã đã lấy được Tô Dịch nhất định nhận thức.

Nhưng còn còn thiếu rất nhiều, chỉ có tại trong vòng ba tháng, chân chính hóa hình, bước lên Nguyên Đạo chi lộ, mới có thể có đến Tô Dịch chân chính nhận thức.

Dù vậy, đã làm cho lão ngoan mừng rỡ, ý thức được một cái "Tiên Nhân Chỉ Lộ" cơ hội, đã bày ở trước mặt mình, liền xem mình liệu có thể bắt được!

"Đúng, ngươi còn có tính danh?"

Tô Dịch hỏi.

Đại nhân cái này ý định ban thưởng ta họ tên?

Lão ngoan mạnh mẽ tự kềm chế nội tâm phấn khởi cùng cuồng hỉ, nói: "Hồi bẩm đại nhân, tiểu nhân những năm gần đây này, bị thế tục hạng người xưng là 'Thanh Lan thủy quân " nếu là có thể, tiểu nhân hy vọng đại nhân ban tên cho!"

Tô Dịch nhất thời nở nụ cười, đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, xa tắp nói ra: "Ngươi định cư tại Thanh Lan giang phía dưới tu hành, những năm gần đây này, đau khổ vô pháp hóa hình qua bờ, tư chất mặc dù đần độn đi một tí, bất quá, ngược lại coi như là cùng ta Tô mỗ người hữu duyên, chờ ngày khác ngươi hóa hình chứng đạo, ta cũng không ngại ban thưởng ngươi một cái đạo hiệu."

Đạo hiệu!

Lão ngoan phấn khởi nói: "Tiểu nhân định không phụ đại nhân nhìn ngắm!"

Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng liếc nhau, đều rất nghi hoặc, một cái đạo hiệu mà thôi, đáng giá như vậy cuồng hỉ sao?

Cả hai dù sao không phải chân chính hạng người tu hành, không biết ban cho "Đạo hiệu" kì thực nhiều coi trọng, không chỉ ẩn chứa ban cho giả mong đợi, cũng là một loại nhận thức cùng che chở!

Nhất là tại cổ xưa đứng đầu đạo thống ở bên trong, trao nhận "Đạo hiệu" lại còn chuyên môn nghi thức đại điển, quy cách nghiêm ngặt, cần từ hết sức quan trọng đại nhân vật cùng nhau thương nghị định đoạt.

Một tên đệ tử đạo hiệu, đến từ người phương nào trao tặng, đến nỗi có thể sẽ ảnh hưởng đến tên đệ tử này về sau tiền đồ!

Đương nhiên, tu sĩ bình thường, thường thường cũng sẽ cho mình gia phong đạo hiệu, phần lớn là vì giữ gìn thân phận của mình.

Đối với Tô Dịch mà nói, quyết định về sau ban cho cái này lão ngoan đạo hiệu, nhưng không phải là vì thu đồ đệ, mà là cho đối phương một thân phận trên nhận thức cùng che chở mà thôi.

Cũng chính là nói với ngoại giới, cái này lão ngoan là do hắn Tô Huyền Quân che phủ nó chỉ thế thôi.

Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng không biết những thứ này, tự nhiên không rõ lão ngoan cuồng hỉ từ đâu mà đến.

"Đi thôi."

Tô Dịch vung tay áo lên, lấy lực lượng vô hình nâng lên Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng, tay áo nhẹ nhàng, Ngự nước mà đi, triều xa xa bên cạnh bờ lao đi.

"Đại nhân bảo trọng!"

Lão ngoan lên tiếng cung kính.

Cho đến mắt thấy Tô Dịch thân ảnh của bọn hắn đến bờ sông lên, nó lúc này lưu luyến loại, đem thân thể cao lớn triệt để chìm vào đem dưới nước, chiết thân mà đi.

Nó quyết định hiện tại liền lên đường tiến về trước tìm kiếm Đào Thanh Sơn, vì hóa hình làm chuẩn bị!

Ngày hôm nay.

Tô Dịch tại trên Thanh Lan giang, cùng Tiềm Long Kiếm tông phó môn chủ Sử Phong Lưu quyết đấu, cuối cùng, người sau tọa kỵ bị trảm, chật vật mà chạy.

Làm trời, Tô Dịch lợi dụng lão ngoan đến Thanh Lan giang Long Tân Độ Khẩu, bước lên Đại Chu Hoàng đô Ngọc Kinh Thành chỗ tới lãnh thổ quốc gia!

Ngày hôm nay, là mười lăm tháng tư.

Khoảng cách mùng bốn tháng năm, chỉ còn mười chín ngày.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 314: Đứng Vững Đừng Nhúc Nhích

Bên cạnh bờ, dương liễu y y.

Chính trực buổi trưa thập phần, Liệt Dương treo cao.

Nơi xa Long Tân Độ cửa ra vào phụ cận, thuyền thuyền như rừng, đông đúc như dệt, khách lui tới đi như cá diếc sang sông, cực kỳ náo nhiệt.

Tô Dịch vừa tới đến bên cạnh bờ không lâu, một đầu Tật Quang Tước từ bầu trời lao xuống tới, trong một đôi móng vuốt mang đến một phong mật hàm cùng một cái túi.

Tại Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng ánh mắt khiếp sợ ở bên trong, Tô Dịch lấy tay cầm qua mật hàm, mở ra xem, chỉ thấy bên trên viết:

"Công tử đến Ngọc Kinh Thành về sau, nhưng tiến về trước Thành Tây Thụy An phường, Đào Phù ngõ hẻm, đi đến bên trong trong tòa đình viện thứ ba tạm ở, ấy đình viện danh gọi 'Tùng Phong biệt viện " chính là Thập Phương các chúng ta thiết lập một cái bí địa, từ lâu để đó không dùng nhiều năm, kính xin công tử xin vui lòng nhận cho."

"Ngọc Kinh Thành chính là Hoàng đô trọng địa, nội thành sắp đặt một trăm lẻ tám tọa Quan Tinh lâu, từ Hoàng Cung Ảnh Long vệ cao thủ từng cái tọa trấn, lấy giám sát và điều khiển trong thành động tĩnh, đề phòng tai hoạ phát sinh, công tử làm việc thời gian, làm cảnh giác bị Ảnh Long vệ nhìn chằm chằm vào."

"Bên trong Ngọc Kinh Thành, vô pháp lấy Tật Quang Tước lẫn nhau truyền tin tức, như công tử có việc, nhưng bóp nát trong bao vải sở chứa 'Kim Kiều phù " Thập Phương các chúng ta tự sẽ phái người tiến về trước cùng công tử gặp mặt."

"Cuối cùng, dự chúc công tử hành trình Ngọc Kinh Thành thuận lợi."

Lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ): Hồng Tế hòa thượng tôn kính trên.

Xem xong, Tô Dịch tiện tay hủy diệt thư từ, mở túi vải ra, chỉ thấy trong đó giả vờ ước chừng mười khối Ngọc Phù màu vàng.

Cái này chính là nếu nói "Kim Kiều phù" rồi.

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch trực tiếp lấy ra hai khối Kim Kiều phù, đưa cho Phó Thanh Viễn: "Như hai vị tiến vào trong thành về sau, nhân ta Tô mỗ người sự tình mà đã bị liên luỵ, nhưng bóp nát phù này tiến hành xin giúp đỡ."

Không nói lời gì, liền nhét vào trong tay Phó Thanh Viễn.

"Đa tạ công tử!"

Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng liếc nhau, nội tâm xúc động, cảm kích không thôi.

Bọn hắn thật không nghĩ đến, như thế thời điểm, Tô Dịch bực này tồn tại lại vẫn có thể cân nhắc đến hắn và sư muội an nguy.

Tô Dịch cười cười, thầm nghĩ trong lòng, Thập Phương các như biết rõ ta đem Kim Kiều phù như vậy tặng người, cũng không biết nên làm gì cảm giác nghĩ. . .

Tô Dịch ngược lại dám khẳng định, như Phó Thanh Viễn hai người thật sự có xin giúp đỡ thời điểm, Thập Phương các tất nhiên sẽ không không giúp rồi.

"Vậy chúng ta xin từ biệt, cáo từ."

Tô Dịch nói qua, xoay người rời đi.

Hắn luôn luôn như thế, theo không thích tại từ biệt tới ranh giới dây dưa dài dòng.

Đưa mắt nhìn Tô Dịch vậy dài thường thượt thân ảnh xa xa biến mất, Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng không hiểu nhẹ nhàng thở ra, tựu như cùng tháo bỏ xuống trong lòng áp lực loại.

Hiển nhiên, trước cùng Tô Dịch cùng một chỗ lợi dụng lão ngoan vượt sông dọc theo con đường này, trong hai cái tâm đều tịnh không thoải mái, câu nệ vả lại tâm thần bất định.

Bất quá, khi thật sự cùng Tô Dịch phân biệt, cả hai thoải mái ngoài, nội tâm không hiểu nổi lên một tia buồn vô cớ.

Tư nhân như Trích Tiên, chỉ có thể nhìn mà thèm!

"Sư huynh, ta ngược lại không nghĩ tới, như Tô Dịch tồn tại như vậy, lại vẫn có thể cân nhắc đến chúng ta sẽ hay không bị hắn liên luỵ, xác thực khiến người ngoài ý."

Cốc Thải Ngưng dứt khoát tiếng đạo

Thiếu nữ thanh tú này con mắt lóe sáng tinh tinh kia mang theo mừng rỡ.

"Đây mới thực sự là cao nhân phong phạm, có lẽ cũng chỉ có có được như vậy lồng ngực giả, mới có thể trên Đạo Đồ có được bực này cao thâm mạt trắc tạo nghệ a."

Phó Thanh Viễn cũng là cảm thán không thôi.

Không bao lâu, cả hai cẩn thận cất kỹ Kim Kiều phù, triều xa xa Long Tân Độ cửa ra vào bước đi.

Còn tại nửa đường, xa xa trên mặt sông đột nhiên truyền đến một thanh âm:

"Thanh Viễn, Thải Ngưng, hai người các ngươi tiểu gia hỏa ngược lại chạy rất nhanh kia đều cướp được chúng ta phía trước đến miệng Long Tân Độ."

Xa xa đấy, chỉ thấy một chiếc đò ngang lái tới, trên thuyền đứng thẳng một đám người.

Cầm đầu, tóc xám trời xanh như thế, tinh thần quắc thước nam tử, một bộ rộng tay áo trường bào, nước sâu núi cao.

Người này thình lình đúng là Tinh Nhai học cung đại trưởng lão Bộc Ấp!"Sư bá!"

Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng ngay ngắn hướng phất tay, trên mặt vẻ phấn khởi.

Đã trải qua trước đủ loại sự tình, tại lúc này chứng kiến Bộc Ấp, cả hai tựa như đã tìm được đáng tin cậy chỗ dựa loại, trong lòng vui mừng không thôi.

Rất nhanh, đò ngang cập bờ, Bộc Ấp mang theo mọi người đi tới.

"Đi thôi, nhìn canh giờ, lúc chạng vạng tối, chúng ta lại đến Ngọc Kinh Thành."

Bộc Ấp lại cười nói.

Lần này thi Hương đọ võ, hắn lấy tư cách Tinh Nhai học cung đại trưởng lão, chủ động gánh chịu dẫn đội nhân vật, mang theo một đám truyền nhân đến đây Ngọc Kinh Thành.

"Sư bá, ta có chuyện quan trọng muốn cùng người bẩm báo, có thể hay không. . . Một mình tâm sự?"

Phó Thanh Viễn chần chừ một chút, thấp giọng mở miệng.

Bộc Ấp giật mình, gật đầu nói: "Ngươi đi theo ta."

Nói qua, mang theo Phó Thanh Viễn đi tới nơi xa trong một mảnh rừng Dương Liễu, ôn thanh nói: "Làm sao vậy, hẳn là dọc theo con đường này gặp tình huống gì?"

Phó Thanh Viễn hít thở sâu một hơi, hơi thấp thỏm nói: "Sư bá, ta cùng sư muội cực có thể. . . Đã gây họa. . ."

Hắn cúi đầu, không dám nhìn tới ánh mắt Bộc Ấp.

Bộc Ấp nhíu mày, nói: "Chớ sợ, ngươi vả lại thực sự nói tới."

Phó Thanh Viễn không dám giấu giếm, liền đem trước cùng Tô Dịch thế nào quen biết, cùng với cùng một chỗ lợi dụng lâu thuyền vượt sông sự tình một vừa nói ra.

Nói đến Tô Dịch thân phận bại lộ thời gian, Phó Thanh Viễn trong lòng suy nhược, trọn vẹn không có chú ý tới, bị hắn kính sợ có phép, coi là dựa vào đại trưởng lão, ánh mắt lặng yên trở nên cổ quái.

Cho đến nói đến Tô Dịch bằng hư lăng không, cùng Sử Phong Lưu tại trên Thanh Lan giang vậy một trận đại chiến thời gian, Bộc Ấp không khỏi hít sâu một hơi, sắc mặt cũng thay đổi.

Hôm nay. . . Tô Dịch Tô công tử, đều đã cường đại đến nhường Sử Phong Lưu chật vật mà chạy?

Bộc Ấp nội tâm rung động lắc lư.

Hắn phản ứng như vậy, xem ở trong mắt Phó Thanh Viễn, làm cho người sau càng chột dạ, đầy mặt hổ thẹn nói: "Sư bá, ta cũng không nghĩ tới, trên đường đi gặp nhau một người tuổi còn trẻ, lại sẽ là Tô Dịch vị này kinh khủng đến không cách nào tưởng tượng tồn tại, nếu sớm biết. . ."

Bộc Ấp không khỏi cười rộ lên, ngắt lời nói: "Tiểu tử ngốc, ở nơi này là đã gây họa, rõ ràng chính là gặp một cái cọc thiên đại thiện duyên!"

"A?"

Phó Thanh Viễn lập tức có chút hồ đồ rồi, hắn vốn tưởng rằng, đại trưởng lão sẽ thống mạ chính mình một trận.

Người nào từng muốn, chuyện như vậy chẳng những không có phát sinh, tự mình lại vẫn bị tán dương!

"Ngươi a, hay tuổi còn rất trẻ."

Bộc Ấp cảm khái nói, " tại chính thức người tu hành trong mắt, nếu có thể cùng Tô công tử kết bạn, cũng đã được xưng tụng là tam sinh hữu hạnh, tám đời tu không đến phúc khí!"

"Cái này. . ."

Phó Thanh Viễn càng hồ đồ rồi, không thể giải thích vì sao, lẽ nào đại trưởng lão không lo lắng cùng Tô Dịch kết bạn, sẽ bị liên luỵ?

Cần biết, thiên hạ này không ít người đều xem Tô Dịch làm hại họa a.

"Cũng đúng, có lẽ chính là bởi vì ngươi cùng sư muội của ngươi trẻ tuổi, lại trượng nghĩa ra tay, có lẽ chính là bởi vì phần này khó có được bản tính, mới khiến cho Tô công tử nguyện ý cùng các ngươi cùng một chỗ kết giao mà đi."

Bộc Ấp một chút suy nghĩ, đại khái liền đoán được Tô Dịch ngay lúc đó tâm tư, nhất thời cũng không khỏi có chút hâm mộ Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng rồi.

Cần biết, lúc trước hắn vì cùng Tô Dịch kéo chút giao tình, thế nhưng là vắt hết óc, cuối cùng vẫn còn tại Trấn Nhạc Vương Mộc Hi dẫn đầu xuống, mới cùng Tô Dịch đã thành lập nên một tầng đồng minh quan hệ, leo lên Tô Dịch này thuyền lớn.

Có ai nghĩ được, Phó Thanh Viễn cùng Cốc Thải Ngưng loại này tiểu bối, lại có thể chỉ dựa vào một phần gửi đi hồ tại tâm bản tính, liền có cơ hội cùng Tô Dịch cùng một chỗ kết giao mà đi. . .

Như thế đối lập, Bộc Ấp nội tâm làm sao có thể không cảm khái.

"Sư bá, Tô công tử trước khi đi, còn phân biệt tặng ta cùng sư muội một khối Ngọc Phù, nói là như hai người chúng ta bị chuyện của hắn liên luỵ, nhưng bóp nát ấy Ngọc Phù xin giúp đỡ." Nói qua, Phó Thanh Viễn đem mình sở được đến vậy khối Ngọc Phù xuất ra, đang muốn đưa tới.

Bộc Ấp vội vàng nói: "Nhanh nhận lấy! Tô công tử tặng cho chi bảo vật, làm sao có thể tùy tiện lấy ra thị chúng?"

Lời tuy nói như vậy, nội tâm của hắn lại là thở dài, thật là người ngốc có ngốc phúc sao? Tô công tử đối với cái này lưỡng tiểu gia hỏa không khỏi cũng quá chiếu cố a?

"Đúng, Tô công tử người đâu?"

Đột nhiên, Bộc Ấp ý thức được một vấn đề.

Phó Thanh Viễn vội vàng trả lời: "Vừa rời đi không lâu, đại khái. . . Có thời gian một chung trà?"

Bộc Ấp suy nghĩ một chút, nói: "Chuyện này, chớ có và những người khác nhấp lên, đợi tí nữa ngươi cũng đi dặn dò Thải Ngưng một tiếng, nói cho nàng biết chớ có đem Tô công tử tặng các ngươi Ngọc Phù sự tình tiết lộ ra ngoài."

Phó Thanh Viễn nghiêm nghị đáp ứng.

Bộc Ấp cười vỗ vỗ bờ vai của hắn, ánh mắt ôn hòa nói: "Thanh Viễn, mặc kệ ngươi tại lần này trên thi Hương đọ võ có thể lấy được cái gì thứ tự, ta đều nguyện thu ngươi làm quan môn đệ tử, không biết ngươi có bằng lòng hay không?"

Phó Thanh Viễn nhất thời đại hỉ, vội vàng đáp ứng: "Đệ tử tự nhiên nguyện ý!"

Bộc Ấp thoả mãn gật gật đầu, nói: "Đi thôi, chúng ta và những người khác tụ hợp, lên đường tiến về trước Ngọc Kinh Thành."

Mà trong lòng của hắn lại đang suy nghĩ, chờ đến Ngọc Kinh Thành, đi trước cùng Trấn Nhạc Vương Mộc Hi liên hệ, sau đó cùng một chỗ tìm một cơ hội đi bái kiến Tô Dịch.

Bất kể như thế nào, hôm nay thiên hạ này ánh mắt, cơ hồ đều tập trung tại Ngọc Kinh Thành, ai cũng hiểu rõ, làm Tô Dịch đến Ngọc Kinh Thành, thế tất lại có ngập trời mưa gió bộc phát.

Bực này thời điểm, thân là Tô Dịch trên thuyền lớn một thành viên, làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn?

. . .

Long Môn quan.

Bên ngoài Ngọc Kinh Thành tứ đại quan ải một trong, nếu như một đạo phòng tuyến, trấn thủ tại bên ngoài Ngọc Kinh Thành.

Quan này chừng cao trăm trượng, toàn thân lấy cự thạch dựng, chồng chất lấy linh tài chất lỏng, bản thân chính là một tòa đại trận đầu mối then chốt.

Tin đồn trong lúc trận vận chuyển, Long Môn quan sẽ lại hóa thành một cái sát trận cực kỳ đáng sợ, đủ để uy hiếp được Lục Địa Thần Tiên nhân vật!

Lúc này, tại bên ngoài Long Môn quan, hối hả đám người, từ lâu xếp thành một hàng dài.

Mà tại Long Môn quan hai bên, đóng quân lấy một chi khí tức cực kỳ sắc bén binh lính.

Càng có trung niên thân mặc trường bào màu nâu uy mãnh, lưng đeo trường đao, đứng im lặng hồi lâu chừng tại Long Môn quan cao trăm trượng trên tường vây, đối xử lạnh nhạt liếc nhìn phụ cận người đi đường.

Mười ngày trước, đóng giữ Long Môn quan trên Đại Chu danh tướng "Tề Liên Giác" phụng đương kim Chu hoàng ý chỉ, ra lệnh, phàm là người xuất nhập quan này, đều cần đi qua trùng trùng điệp điệp kiểm nghiệm.

Nghe nói, là vì đoạn thời gian gần nhất, có thật nhiều đến từ Đại Ngụy, Đại Tần mật thám ý đồ lẻn vào Ngọc Kinh Thành, không thể không nghiêm thêm đề phòng.

Tô Dịch cũng xếp hạng trong đội ngũ.

Hắn ngược lại không nghĩ tới, chỉ là tiến vào Ngọc Kinh Thành mà thôi, sẽ đụng phải chuyện thế này.

"Kế tiếp."

Rất nhanh, liền đến phiên Tô Dịch rồi.

Chỉ thấy một gã thân phụ Trọng Giáp binh lính tiến lên, cầm lấy một xấp nhân vật bức họa, một bên dò xét Tô Dịch, vừa hướng bỉ.

Tô Dịch chú ý tới, bức họa kia trên nữ có nam có, hiển nhiên là bị Đại Chu coi là ngoại cảnh mật thám nhân vật.

"Trên người của ngươi còn có chứng minh thân phận lộ dẫn?"

Một lát sau, sĩ tốt thu hồi những nhân vật kia bức họa, nói.

Tô Dịch khẽ lắc đầu, hắn làm sao chuẩn bị cái này các thứ rồi.

"Không có đường dẫn, liền cần tiến thêm một bước khám nghiệm thân phận của ngươi rồi."

Sĩ tốt nhíu mày, xuất ra một cái Thanh Đồng bảo giám, ngữ khí đông cứng nói, " đứng vững đừng nhúc nhích."

Nói qua, đem Thanh Đồng bảo giám giơ lên, nhắm ngay Tô Dịch.

Lập tức, bóng loáng sáng ngời bảo giám lên, hiện lên một trận Linh tính ánh sáng sương mù.

Nhưng vẻn vẹn ngay lập tức ——

Phanh!

Cái này Thanh Đồng bảo giám đột ngột nổ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 315: Tự Làm Xấu Mặt

Trong tay sĩ tốt đồng giám do Đại Chu Quân Cơ doanh đại sư luyện chế, danh gọi "Động Chân linh giám", có thể phân biệt dịch dung sửa mạo chi nhân, nhìn thấu hắn ngụy trang.

Cũng có thể thấy rõ yêu mỵ chi thuộc Hóa Hình thuật.

Đương nhiên, bảo vật này chỉ hữu dụng nhằm vào nhân vật Nguyên Đạo tu sĩ phía dưới.

Nhưng lúc này, bảo vật này lại vô duyên vô cớ toái mất!

Đây còn là sự tình dĩ vãng cũng chưa từng phát sinh qua.

Kia sĩ tốt vốn là ngẩn ngơ, chợt biến sắc, dắt cuống họng hô: "Có biến!!"

Âm thanh truyền bốn phía.

Đóng ở Long Môn quan phụ cận binh lính đều cầm chặt binh khí, ánh mắt sắc bén như thiểm điện, đồng loạt rơi vào Tô Dịch trên thân.

Khắc nghiệt khí tức lập tức như gió bão tịch quyển mà ra.

Đám người chính ở hậu phương xếp hàng thần sắc đều luống cuống, nhao nhao tại trong tiếng kinh hô xa xa tránh đi, nguyên một đám kinh nghi đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Thoáng cái, bốn phía Tô Dịch không không đãng đãng, trở thành toàn trường chú mục tiêu điểm.

Bầu không khí cũng trở nên áp lực.

Tô Dịch đứng ở đó, như trước nhàn hạ, duy chỉ có chân mày hơi nhíu lại.

Này nho nhỏ "Đồng giám" bảo bối, không khỏi cũng quá kém, bị thần hồn khí tức của mình hơi chút đụng chạm thoáng một cái mà thôi, trực tiếp tựu nát. . .

"Ngươi là người phương nào, nhanh chóng hãy xưng tên ra, nếu không, giết chết bất luận tội!"

Kia sĩ tốt hét lớn, ánh mắt hung hãn.

Phụ cận mặt khác sĩ tốt đều kết thành chiến trận, mặc áo giáp, cầm binh khí, binh khí cầm trong tay đều nhất thời nhắm ngay Tô Dịch, giữ lực mà chờ.

Những người này đều là tinh binh hãn tướng, có tu vi tại thân, trải qua không ít thì nhiều huyết chiến, xa không tầm thường Võ Giả có thể so sánh.

Khi khí thế bọn hắn cùng một chỗ khuếch tán ra, làm cho phụ cận những cái người đi đường kia đều một hồi run như cầy sấy.

Không đợi Tô Dịch mở miệng, kia cao lớn chắc chắn tường thành chi đỉnh, truyền đến một đạo thanh âm nặng nề như sấm lãnh lệ:

"Đã phát sinh chuyện gì?"

Đó là một cái lưng đeo trường đao áo bào xám trung niên nam tử, trên cao nhìn xuống, đem ánh mắt tập trung tại Tô Dịch trên thân.

"Khởi bẩm Vệ thống lĩnh, khi trước lúc ty chức dùng 'Động Chân linh giám' phân biệt người này thân phận, bảo vật này đột ngột toái mất, thuộc hạ hoài nghi, thân phận người này có vấn đề!"

Kia sĩ tốt lớn tiếng trả lời.

Cõng đao trung niên con ngươi thoáng cái trở nên lợi hại khiếp người, nói: "Bọn ngươi còn lo lắng cái gì, nhanh chóng đem hắn cầm xuống, điều tra rõ hắn thân phận, nếu dám chống cự, giết chết ngay tại chỗ!"

Hùng hổ.

"Vâng!"

Những cái sĩ tốt kia đều ầm ầm lĩnh mệnh, ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch đều mang theo bất thiện.

Tô Dịch khẽ giật mình, nói: "Liền một cái cơ hội nói chuyện đều không cho?"

"Ngươi như thúc thủ chịu trói, chúng ta sẽ cho ngươi cơ hội giải thích!"

Binh lính kia khi trước đề ra nghi vấn Tô Dịch lạnh lùng mở miệng, rồi sau đó vung tay lên: "Lên, đem người này cầm xuống!"

Xa xa một màn người đi đường thấy như vậy, đều không nhịn được lộ ra nhìn có chút hả hê chi sắc, người trẻ tuổi kia thật đúng là ngu xuẩn, tại bực này tầng tầng sưu tra xuống, lại vẫn mưu toan lẫn vào Long Môn quan, không phải là đi tìm chết sao?

Oanh!

Những cái sĩ tốt kia tiến lên, dùng xúm lại xu thế hướng Tô Dịch bức tới.

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt.

Hắn lựa chọn xếp hàng nhập Long Môn quan, vốn không có ý định gây ra động tĩnh gì, nhưng hiện tại xem ra, rõ ràng là không thể nào.

"Cũng được, xông qua này quan là được."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Hắn đứng ở đó không nhúc nhích, khiến không ít người cho là hắn đã bị chấn nhiếp, sợ tới mức không dám chống cự, lúc này liền có hai gã hung hãn tốt dẫn đầu nhào tới trước, muốn đem hắn bắt giữ.

Phanh! Phanh!

Mọi người thấy hoa mắt, Tô Dịch đứng ở đó không nhúc nhích, này hai gã hung hãn sĩ tốt lại hung hăng bay rớt ra ngoài, rơi đập trên mặt đất, thất khiếu trôi huyết, toàn thân co giật.

Cái này đột nhiên tới một màn, khiến mọi người đều là cả kinh.

"Nhanh, cùng tiến lên!"

Có người hét lớn.

Trọn vẹn trên trăm sĩ tốt đều rút đao ra khỏi vỏ, lưỡi đao sáng như tuyết dày đặc như rừng, đều nhịp, cùng một chỗ hướng Tô Dịch phóng đi.

Oanh!

Đại địa chấn động, trên trăm binh lính thân kinh bách chiến có tu vi tại thân đồng thời xuất động, kia uy thế, đều có thể khiến Tông Sư cảnh nhân vật tuyệt vọng.

Tô Dịch như trước không nhúc nhích, chỉ giống như vô cùng buồn chán quơ quơ tay áo.

Rồi sau đó, tại mọi người không thể tưởng tượng nổi ánh mắt nhìn chăm chú, kia rậm rạp chằng chịt trên trăm sĩ tốt, đều như gặp phải phong bạo tịch quyển, nguyên một đám thân ảnh tung lên không mà đi!

"A ——!"

"Đáng chết, đây là yêu thuật sao?"

"Không!"

Hoảng sợ kêu to vang lên, chỉ thấy kia trên trăm sĩ tốt ngổn ngang lộn xộn rơi xuống đát, nguyên một đám rơi mặt mũi bầm dập, gân cốt đứt gãy, kêu thảm thiết liên tục.

Trước Long Môn quan to như vậy, Tô Dịch một người côi cút mà đứng, bốn phía lộ vẻ tàn binh bại tốt!

Kia một màn, khiến mọi người xa xa đang trông xem thế nào đều hít vào khí lạnh, ngốc trệ ở đằng kia, phẩy tay áo một cái mà thôi, bại trên trăm hung hãn binh! ?

"Ngươi đến tột cùng là ai? Có biết hậu quả làm như vậy?"

Trên tường thành, kia cõng đao trung niên sắc mặt cũng thay đổi, nghiêm nghị hét lớn.

Khi trước, hắn vốn tưởng rằng Tô Dịch một thiếu niên như vậy, cũng không phải nhân vật lợi hại gì, mặc dù trên người có vấn đề, sợ cũng không dám phản kháng.

Dù sao, đây là Đại Chu Long Môn quan! Là Hoàng đô trước Tứ đại cửa khẩu một trong!

Đừng nói là tầm thường Võ Giả, chính là cường đại như Tiên Thiên Võ Tông, cũng không dám tự tiện xằng bậy.

Bởi vì một khi làm như vậy rồi, không thể nghi ngờ chẳng khác nào đang gây hấn với toàn bộ Đại Chu, sẽ bị Đại Chu coi là địch nhân!

Kia hậu quả, không có cái Tiên Thiên Võ Tông nào có thể gánh chịu nổi.

Nguyên nhân chính là như thế, cõng đao trung niên mới dám không có sợ hãi như vậy, căn bản không nói nhảm, tại vừa rồi hạ lệnh, muốn đem Tô Dịch cầm xuống về sau, lại tiến hành gặng hỏi nghi vấn.

Nhưng bây giờ, hắn ý thức được không ổn!

Tô Dịch giương mắt, nhìn về phía trên tường thành cõng đao trung niên, không nói nhảm, lấy tay một trảo.

Oanh!

Một chỉ vô hình Chân Nguyên đại thủ ngưng tụ, xuất hiện ở đằng kia trên tường thành, hướng cõng đao nam tử ập xuống chộp tới.

"Ngươi dám!"

Cõng đao nam tử tức giận, đột nhiên rút đao ra khỏi vỏ, chém mà ra.

Hắn cũng là một vị Tông Sư ngũ trọng tồn tại, đặt tại cái thế tục này bên trong, được xưng tụng là Tiên Thiên Võ Tông phía dưới đỉnh tiêm nhất nhân vật.

Nhưng một đao kia vừa chém ra, tựa như kiến càng lay cây giống nhau, bị Tô Dịch cái Chân Nguyên đại thủ kia đánh tan, hoàn toàn chính là không chịu nổi một kích.

Rồi sau đó cả người hắn phản ứng không kịp nữa, liền bị đại thủ nắm lấy, bị từ kia cao cao trên tường thành hung hăng túm xuống.

Phanh!

Một tiếng trầm đục, đại địa đều run lên, bụi mù văng khắp nơi bên trong, cõng đao trung niên rơi đập trên mặt đất trước người Tô Dịch, miệng mũi phún huyết, trước mắt ứa ra sao Kim, bị thương nghiêm trọng.

"Cái này. . ."

Toàn trường một yên lặng, lặng ngắt như tờ.

Cách không tiện tay một trảo, liền đem một vị tọa trấn Long Môn quan thống lĩnh nhân vật dễ dàng trấn áp, rơi đập đại địa phía trên!

Cái này thật không thể tưởng tượng nổi, rung động nhân tâm.

Lúc lại nhìn Tô Dịch, ánh mắt cùng thần sắc mọi người khẩn trương, như nhìn Thần chỉ!

"Ngươi, ngươi đây là muốn cùng Đại Chu là địch?"

Cõng đao nam tử bị thương trên mặt đất kêu to, mặt mũi tràn ngập sợ hãi.

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Liền loại người tiểu nhân vật như ngươi, cũng có thể đại biểu toàn bộ Đại Chu? Buồn cười."

Dứt lời, hắn cất bước ly khai.

Chút ít việc xen giữa, thật sự khiến hắn nhấc không nổi quá nhiều hứng thú, vẫn là trước đến Ngọc Kinh Thành cho thỏa đáng, ăn bữa ngon, ngủ tiếp bên trên một giấc, so đem thời gian lãng phí ở nơi này có ý nghĩa nhiều hơn.

Nhưng vừa đi chưa được mấy bước, đột nhiên một đạo cục mịch thanh âm hùng hồn từ đằng xa vang lên:

"Tại ta Tề mỗ người tọa trấn địa bàn nháo sự không nói, còn ý định cứ như vậy xông cửa mà đi, đây là căn bản không có đem ta Tề mỗ người để ở trong mắt a!"

Thanh âm vẫn còn quanh quẩn, tại mọi người trong tầm mắt, chỉ thấy xa xa có một đám người lướt đến.

Dẫn đầu, là một cái nam tử thân mang trọng giáp, một bộ nhung trang, uy mãnh vô cùng, long hành hổ bộ, con ngươi nhìn quanh tầm đó, bá khí mười phần.

"Là Tề Tướng quân!"

Trong đám người vang lên một hồi kinh hô, bạo động không thôi.

Tề Liên Giác!

Đại Chu một trong năm đại danh tướng, trấn thủ Long Môn quan cỡ hai mươi năm, bản thân là một vị Tiên Thiên Võ Tông tồn tại, vô cùng nổi danh.

Tục truyền, hắn lúc tuổi còn trẻ, từng tại Tiềm Long Kiếm tông tu hành nhiều năm, về sau đạt được đương kim Chu Hoàng thưởng thức, sắc phong hắn thành Thượng Tướng quân, thống soái một quân, phong quang vô bì.

Tô Dịch dậm chân quay người, ánh mắt nhìn qua, một chút đánh giá, tựu lộ ra một tia vẻ khinh thường, nói: "Không thể không nói, ngươi thật đúng là không đủ tư cách nhập ta pháp nhãn."

Tề Liên Giác sắc mặt trầm xuống, nộ cười nói: "Tốt một cái càn rỡ thế hệ! Hôm nay ngươi nếu có thể xông qua Long Môn quan, ta Tề mỗ người lập tức từ chức đại Tướng quân, giải ngũ về quê!"

Âm thanh chấn Vân tiêu.

Lần này âm vang hào ngôn, khiến ở đây không ít người âm thầm ủng hộ không thôi.

Nhưng ngay tại lúc này, bên cạnh Tề Liên Giác, một cái váy xanh nữ tử đủ để kinh diễm chúng sinh lại nhịn không được thấp giọng nói: "Tướng quân lại bớt giận, vị này. . . Vị này chính là. . . Tô Dịch!"

"Ta quản hắn là ai. . . Hả? Ngươi nói hắn là. . . Hắn là Tô Dịch? !"

Tề Liên Giác vừa mới bắt đầu còn rất khinh thường, nhưng rất nhanh tựu kịp phản ứng, sắc mặt đột nhiên cứng đờ, đồng tử trợn to, thẳng ngoắc ngoắc nhìn phía xa đứng ở Long Môn quan bên dưới áo bào xanh thiếu niên, một cỗ hàn ý cũng là thấm sũng lưng, bay thẳng sau đầu muôi.

Cả người giống như bị sét đánh, sững sờ ở kia.

Long Môn quan trước bầu không khí, cũng lập tức trở nên quái dị nặng nề.

Mà lúc này, đứng ở Tề Liên Giác một bên khác một người cao lớn hùng tuấn nam tử, tức thì sớm đã bước phóng ra, vội vàng tiến lên chắp tay nói:

"Tô công tử, Tề Tướng Quân chính là sư huynh Thường mỗ, hắn không biết thân phận của ngài, thế cho nên phát sinh hiểu lầm, mong rằng ngài chớ tới so đo."

Lúc nói chuyện, cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Nam tử này, đúng là Tiềm Long Kiếm tông truyền nhân Thường Quá Khách!

Mà kia kinh diễm tuyệt tục váy xanh nữ tử, tự nhiên là Thanh Câm rồi.

Lúc này khi nhìn về phía Tô Dịch, nàng kia thanh diễm trắng nõn trên mặt, cũng mang theo một tia phức tạp.

Nàng cùng Thường Quá Khách cũng không nghĩ tới, lại ở chỗ này đụng phải Tô Dịch, hơn nữa còn đụng phải như vậy một việc sự tình.

"Tô Dịch!"

"Nguyên lai hắn chính là kiếm giết Đại Tần Lục Địa Thần Tiên Tô Dịch!"

Lúc này, xa xa trong đám người, cũng là có không ít Võ Giả kinh hô xôn xao, ý thức được thân phận Tô Dịch, tất cả đều kinh hãi không thôi.

Vị nhân vật này danh chấn thiên hạ chói mắt, hôm nay không ngờ đến trước Long Môn quan rồi!

Khi trước bị Tô Dịch đưa tay trấn áp cõng đao nam tử, cùng với những cái binh lính kia thất linh bát lạc, giờ phút này cũng đều hiểu được, nguyên một đám mặt như màu đất, trong miệng phát khổ.

Bọn hắn làm sao có thể chưa nghe nói qua danh tiếng Tô Dịch?

Gần đây một đoạn thời gian, vì này danh tự, toàn bộ Ngọc Kinh Thành đều không biết nhấc lên qua bao nhiêu gợn sóng cùng náo động!

Đối mặt bực này tuyệt thế ngoan nhân chém giết rất nhiều vị khác họ Vương, tiêu diệt qua Lục Địa Thần Tiên, bọn họ nội tâm kia còn sót lại một tia báo thù ý niệm trong đầu đều triệt để dập tắt, thậm chí có chút ít may mắn.

May mắn chính mình còn sống. . .

"Mà thôi, việc này dừng ở đây."

Tô Dịch nhìn nhìn Thường Quá Khách kinh sợ, cuối cùng quyết định không hề so đo việc này.

Mà xa xa Tề Liên Giác cũng là âm thầm nhẹ nhàng thở ra, thần sắc không khỏi gượng gạo lại quẫn bách, vừa rồi hắn còn tuyên bố, như Tô Dịch có thể xông qua Long Môn quan, hắn liền giải ngũ về quê.

Trong nháy mắt mà thôi, sự thật tựa như một đạo bàn tay vô tình, hung hăng quất vào trên mặt hắn, đau nóng rát, mất mặt ném đi rồi!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 316: Dư Luận Xôn Xao Đều Vì Hắn Đến

Mắt thấy Tô Dịch không hề so đo việc này, Thường Quá Khách chắp tay cảm kích nói: "Đa tạ Tô công tử khoan hồng độ lượng."

Này râu quai nón đeo kiếm đại hán so sánh với trước kia, rõ ràng càng thêm kính sợ Tô Dịch rồi.

Chỉ là vẻ cung kính kia bên trong, ẩn ẩn mang theo một tia không được tự nhiên, muốn nói lại thôi, cảm xúc rõ ràng có chút không đúng.

Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Ta còn tưởng là giết Lữ Đông Lưu mấy người về sau, ngươi thân là Tiềm Long Kiếm tông truyền nhân, cũng sẽ xem ta thành cừu địch."

Thường Quá Khách nhất thời gượng gạo, có chút quẫn bách, nửa ngày mới cười khổ nói: "Tô công tử, ngài là ân nhân cứu mạng của ta, Thường mỗ tự sẽ không làm kia mấy sự tình vong ân phụ nghĩa."

Tô Dịch nói: "Tư vị kẹp ở giữa rất khó chịu a, ngươi nên là không cần như thế, ta Tô mỗ người đối xử mọi người, luận tâm không luận hành động, như ngươi gặp sư môn áp bách, không thể không cùng ta Tô mỗ người là địch, ta cũng sẽ không vì thế tức giận."

Thường Quá Khách ngơ ngác một chút.

Liền vào lúc này, thiên khung bên trên đột nhiên có một chỉ Hỏa Vũ hạc bay nhanh mà tới, một cái trường bào lão giả già mà tráng kiện, tiên phong

đạo cốt ngồi ở bên trên lưng hạc.

Thật như Tiên Nhân kỵ hạc tới, kia một màn, lập tức khiến cho trong tràng một hồi bạo động.

Thường Quá Khách cùng xa xa Thanh Câm, Tề Liên Giác thần sắc đều một túc, nhất thời chào: "Đệ tử bái kiến sư tôn!"

Hỏa Tùng chân nhân!

Tiềm Long Kiếm tông bài danh thứ ba Thái Thượng trưởng lão, một vị thành danh nhiều năm Lục Địa Thần Tiên nhân vật!

Trong tràng một ít Võ Giả nhận ra Hỏa Tùng chân nhân thân phận, không khỏi hít vào khí lạnh, mặt mũi tràn đầy rung động.

Vị này giống như Thần Tiên tồn tại, nhưng rất nhiều năm chưa từng hiển lộ tung tích trên thế gian, nhưng giờ khắc này, hắn kỵ hạc mà tới, giá lâm trước Long Môn quan!

Trong tràng bầu không khí trang túc, áp lực.

Hỏa Tùng chân nhân từ Hỏa Vũ hạc bên trên phiêu nhiên hạ xuống đất, ánh mắt một tỏa ra bốn phía, nói: "Tại đây vừa mới xảy ra chuyện gì?"

Âm thanh như thần chung mộ cổ, khuếch tán mà ra.

Thanh Câm lúc này tiến lên, thấp giọng đem sự tình vừa rồi đơn giản cáo chi.

Bá!

Hỏa Tùng chân nhân sau khi nghe xong, con ngươi khiếp người như thiểm điện, xa xa nhìn về phía Tô Dịch, hai đầu lông mày hắn cũng là hiển

hiện một tia dị sắc, "Ngươi. . . Là Tô Dịch?"

Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Trên đời này giống như không ai dám giả mạo ta Tô mỗ người."

Hỏa Tùng chân nhân trầm mặc một lát, đột nhiên hướng Thường Quá Khách vẫy vẫy tay, nói: "Đồ nhi, tới, để hắn ly khai."

Lời nói lãnh đạm bên trong mang theo không cho phép làm trái hương vị.

Thường Quá Khách bỗng chốc cảm giác áp lực, do dự.

Tô Dịch nói: "Đi thôi, nhớ kỹ ta, luận tâm không luận hành động."

Thường Quá Khách mặt mũi tràn đầy xấu hổ, thấp giọng nói: "Tô công tử, ân cứu mạng của ngài, Thường mỗ cũng sẽ không quên!"

Dứt lời, hắn quay người mà đi.

"Làm trái sư mệnh là bất trung, cùng ta quyết liệt là bất nghĩa, tình cảnh như vậy, xác thực không dễ chịu rồi. . ."

Tô Dịch thầm nghĩ, "Được cái, hắn ngược lại cũng không phải vong ân phụ nghĩa thế hệ, như thế liền đã đủ rồi."

Một bên suy nghĩ, Tô Dịch quay người đi vào Long Môn quan.

Từ đầu đến cuối, Hỏa Tùng chân nhân không có ngăn trở, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú.

Việc này khiến mọi người tại đây cũng không khỏi kỳ quái.

Cần biết, Tô Dịch tại Bảo Sát Yêu Sơn chém giết Tiềm Long Kiếm tông Lữ Đông Lưu mấy người sự tích, sớm đã oanh động Đại Chu thiên hạ.

Vốn là, ai cũng cho rằng Hỏa Tùng chân nhân đến, thế tất sẽ không dễ dàng buông tha Tô Dịch.

Nhưng khiến người bất ngờ chính là, đây hết thảy cũng không có phát sinh.

Cho đến Tô Dịch thân ảnh triệt để biến mất, Thường Quá Khách cùng Thanh Câm đều ám buông lỏng một hơi, hai người khi trước cũng nặn một thanh đổ mồ hôi, lo lắng sư tôn một lời không hợp liền đánh đập tàn nhẫn.

Chỉ có Tề Liên Giác giống như hiểu được giống nhau, nói: "Sư tôn, ngài đây là ý định khiến Tô Dịch đến Ngọc Kinh Thành, do Tô gia chi chủ tự mình thu thập hắn?"

Hỏa tùng chân nhân lại lắc đầu, khẽ thở dài: "Ta vừa nhận được tin tức, ngay tại một canh giờ trước, Phó tông chủ Sử Phong Lưu tại Thanh Lan giang bên trên, bị Tô Dịch một kiếm chém giết tọa kỵ, chật vật trở ra."

Mọi người vẻ sợ hãi cả kinh, nhìn nhau hoảng sợ.

Sử Phong Lưu thế nhưng là một vị Lục Địa Thần Tiên nhân vật, nắm giữ kiếm ý, có được nhiều loại bí thuật tại thân!

Liền hắn đều tại Tô Dịch dưới tay đào thoát, khiến ai có thể không sợ hãi?

Cũng là lúc này, bọn hắn mới cuối cùng minh bạch, vì sao khi trước Hỏa Tùng chân nhân không động thủ, rõ ràng là không có nắm chắc thắng tốt!

"Yên tâm đi, kẻ này chỉ cần đến Ngọc Kinh Thành, chắc chắn tao ngộ trí mạng sát kiếp, đến lúc đó, căn bản không cần chúng ta Tiềm Long Kiếm tông động thủ, hắn cũng không có nhiều cơ hội sống sót."

Hỏa Tùng chân nhân thần sắc lãnh đạm: "Mà chúng ta muốn làm, chính là triệt để phân rõ cùng hắn liên quan, tuyệt không có thể lại cùng hắn có một tia liên quan!"

Nói xong, ánh mắt của hắn lườm liếc Thường Quá Khách, Thanh Câm, cảnh cáo ý tứ hàm xúc mười phần.

Thường Quá Khách nội tâm đắng chát, thầm than không thôi.

Thanh Câm nỗi lòng tức thì cực kỳ vi diệu phức tạp.

Lại nói tiếp, nàng cùng Tô Dịch quan hệ chưa nói tới bằng hữu, thậm chí tại trước kia thời điểm, Tô Dịch còn từng tát qua nàng một cái, cái này làm cho nàng một mực phẫn hận khó bình.

Vốn là, khi biết được Tô Dịch lúc đi Ngọc Kinh Thành sẽ gặp rất nhiều trí mạng nguy hiểm, nàng vốn nên cao hứng, nhưng lại chẳng biết tại sao, tóm lại là cao hứng không nổi.

"Đi thôi, chúng ta cũng nên tiến về trước Ngọc Kinh Thành rồi."

Lúc này, Hỏa Tùng chân nhân mang theo Thường Quá Khách, Thanh Câm hai người ly khai.

Cùng lúc đó, một chỉ Thanh Diêu tử sở dụng truyền tin tức từ Long Môn quan vút không mà đi, dùng tốc độ cực nhanh hướng Ngọc Kinh Thành bay đi.

Tô Dịch đến Long Môn quan, tin tức quan trọng như thế, phải trước tiên tiến hành bẩm báo.

. . .

. . .

"Đó chính là Ngọc Kinh Thành sao, ngược lại giống như cũng có chút khoáng đạt khí tượng."

Sau nửa canh giờ.

Tô Dịch xa xa chứng kiến, đại địa phía trên, xuất hiện một cái rộng lớn hùng hồn thành trì hình dáng, liếc trông không đến cuối cùng.

Kia tường thành cao ngất trăm trượng, liên miên như như cự long, tại sắc trời xuống nổi lên ánh vàng rực rỡ sáng bóng, khoáng đạt to lớn.

Thành trì trên không, có cuồn cuộn hồng trần khí tức tràn ngập, cũng có kinh người Linh lực chấn động mờ ảo, trừ đó ra, còn có người bình thường căn bản khó có thể chứng kiến tử khí bốc hơi.

Đó là nhân gian Đế Hoàng tọa trấn chi địa mới có Long khí!

Tử khí Đông Lai, Long ngự vạn cương.

Đây là một loại địa mạch cục diện, vô luận cái thế tục quốc gia nào, tại định đô thời điểm, đều sẽ xuất động tinh thông phong thuỷ chi thuật tu sĩ tìm kiếm long mạch, dùng duy trì quốc tộ*.

Đương nhiên, đối với Tô Dịch mà nói, cái gọi là Long khí, kì thực cũng là một loại vô hình chúng sinh chi khí.

Người được thế nhân ủng hộ, liền thành Chân Long Thiên Tử, nhận một quốc gia chi vận.

Như mất đi ủng hộ, bực này hội tụ mà thành chúng sinh chi khí, cũng sẽ tan thành mây khói.

Thật giống như tượng thần bên trong miếu thờ, được chúng sinh Tín Ngưỡng Chi Lực, sẽ hiển hóa ra khó lường thần tính khí tức.

Thậm chí, còn có tu sĩ chuyên môn dùng "Nhân gian hương hỏa" chứng đạo, lợi dụng thắp hương bái thần bực này phương thức, thu thập chúng sinh tín lực, dùng đúc Đại Đạo Kim Thân.

Đây cũng là cái gọi là "Hương Hỏa đạo" .

Bất quá, đây đều là Đại Đạo tu hành chênh lệch bàng chi, thậm chí bị khiển trách là lệch vào tà đạo, bị phần lớn đỉnh cấp cổ xưa đạo thống khinh thường.

"Này Ngọc Kinh thành Đế Hoàng tử khí chỉ có thể coi là tầm thường, không có gì bất ngờ xảy ra, đương kim Chu Hoàng sợ là vẫn không có thể chính thức đột phá Tiên Thiên chi cảnh."

"Có thể nói, từ hắn ngồi trên long ỷ, kế thừa Đại Chu quốc tộ một khắc này, đã rất khó đạp vào Nguyên Đạo chi lộ, nếu không, ắt gặp chúng sinh chi lực vứt bỏ."

"Dù sao, thế tục dân chúng cần, lại không phải một cái tầm tiên vấn đạo tu sĩ."

Tô Dịch vừa nghĩ, một bên khoan thai cất bước. Bất quá, Tô Dịch rõ ràng, mọi sự đều có ngoại lệ, dùng nhân gian Đế Hoàng chi thân chứng đạo, mặc dù hi vọng xa vời, cũng tịnh không phải không có khả năng thực hiện.

Chỉ cần noi theo "Hương Hỏa đạo" những tu sĩ kia đồng dạng, dùng chúng sinh tín lực trúc Đại Đạo căn cơ, liền có thể theo gió mà lên.

Tai hại chính là, thành tại chúng sinh tín lực, bại cũng tại chúng sinh tín lực!

Như quốc tộ suy kiệt, dân chúng lầm than, quốc như không quốc, sẽ cắn trả bản thân đạo hạnh!

Không thể nghi ngờ, đương kim Chu Hoàng không có đi bên trên con đường này, nếu không, này Ngọc Kinh Thành bên trong chỗ lộ ra tử khí tựu cũng không tầm thường như vậy rồi.

Thời gian dần qua, nguy nga khoáng đạt cửa thành trong tầm mắt, đám người hối hả ở cửa thành trong ngoài ra ra vào vào.

Ồn ào náo động náo nhiệt âm thanh, cách rất xa đều có thể nghe được.

Đây còn gần kề chỉ là bên ngoài thành, kia cỡ một quốc gia chi đô cường thịnh khí tượng đã lần đầu nhìn thấy.

Thấy như vậy một màn, ánh mắt Tô Dịch nổi lên một tia hồi ức chi sắc.

Mười bốn tuổi năm đó mùa đông, tuyết rơi nhiều bay lên, một mình hắn ly khai Ngọc Kinh Thành Tô gia, đi khỏi cái Ngọc Kinh thành cửa thành này.

Ba năm sau hôm nay, hắn lại trở lại.

Chỉ là, hắn sớm đã không phải năm đó kia đơn bạc gầy yếu cơ khổ thiếu niên.

"Về cái tòa thành này trí nhớ, thật đúng là khắc cốt minh tâm, nếu không kết thúc trong đó ân oán, tâm cảnh của ta về sau tất thụ này liên lụy. . ."

Tô Dịch mâu quang thâm thúy, yên tĩnh như nước giếng.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, giờ khắc này, tại đây Ngọc Kinh thành bên ngoài, tâm thần ở chỗ sâu trong phủ đầy bụi đã lâu trí nhớ giống như bị mở ra, có quan hệ trước kia từng ly từng tý, như vỡ đê hồng thủy giống nhau lan tràn.

Hắn không có áp chế đây hết thảy.

Bởi vì đây vốn là hắn cuộc đời này trải qua một bộ phận.

Không cần áp lực.

Đến cuối cùng, hắn tâm thần bên trong bị một cỗ nóng rực hận ý cùng phẫn nộ tràn ngập.

Đó là đối với Ngọc Kinh thành Tô gia hận.

Là bởi vì cái chết mẫu thân Diệp Vũ Phi mà đọng lại nhiều năm lửa giận, như vậy mãnh liệt, khua không tan, gạt không gãy.

Hồi lâu, Tô Dịch thở khẽ một ngụm trọc khí, chắp tay tại sau lưng, trà trộn tại trong đám người hối hả, đi vào Ngọc Kinh thành đại môn, thân ảnh cao lớn rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

Cùng ngày, tin tức có quan hệ Tô Dịch tiến vào Ngọc Kinh Thành, cũng là tại tốc độ nhanh nhất bên trong khuếch tán mà ra, khiến cho vô số ánh mắt chú ý.

"Ngày thứ tư đầu tháng tư, kẻ này từ Cổn Châu lên đường đến đây Ngọc Kinh thành, ai có thể nghĩ đến, hắn. . .có thể còn sống đến Ngọc Kinh thành?"

Một ít lão nhân cảm khái nghìn vạn.

"Kẻ này hiệp kiếm trảm Lục Địa Thần Tiên chi uy mà tới, này Ngọc Kinh thành súc tích đã lâu một hồi phong bạo, cuối cùng muốn kéo ra màn che rồi!"

"Mà cũng không biết, Tô Dịch cuối cùng có thể gây ra bao nhiêu động tĩnh, lại sẽ rơi vào một cái kết cục như thế nào . . ."

Có người tràn ngập chờ mong.

"Mau phái người đi tra một chút, kẻ này đặt chân tại chỗ nào, này Ngọc Kinh thành bên trong, lại có bao nhiêu thế lực đang âm thầm hành động, phải nhanh!"

Một ít thế lực lớn người cầm quyền, càng là ngửi được khí tức không đồng dạng như vậy, nhao nhao hạ đạt mệnh lệnh, phái ra mật thám hành động.

Chạng vạng tối, ánh nắng chiều như lửa, Hoàng cung ở chỗ sâu trong.

"Vừa đến Ngọc Kinh thành, liền nhấc lên dư luận xôn xao, tốt một cái Tô Dịch!"

Một bộ rộng tay áo trường bào, tóc dài phủ lên vai sau lưng, ngồi cao tại trên long ỷ Đại Chu Hoàng đế, ba một tiếng, đem một phong mật hàm vừa lấy được ném ở công văn bên trên.

Hắn từ trên long ỷ vươn người đứng dậy, con ngươi thâm thúy như biển, nhìn về phía đại điện bên ngoài, mở miệng nói:

"Truyền trẫm mệnh lệnh, từ hôm nay trở đi, khiến Ảnh Long vệ mật thiết chú ý Tô Dịch động tĩnh, trẫm ngược lại muốn nhìn, kế tiếp trong khoảng thời gian này, hắn đến cùng có thể ở cái Ngọc Kinh thành này bên trong nhấc lên bao nhiêu sóng gió!"

=======

tộ: ở đây có nghĩa là phúc/lộc/vận nước nối đời thịnh vượng

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 317: ÁO TrắNg Đeo Kiếm Đêm Khuya Đến Thăm

Tô gia.

Thanh Ngô viện.

Tô Hoằng Lễ một tay cầm lọ đựng quân cờ, một tay tại bàn cờ bên trên đánh cờ.

Từng khỏa hắc bạch quân cờ, dần dần hiện lên giằng co xu thế.

Hắn một người tự đánh cờ chơi, tự đắc vui cười.

Cho đến cảnh ban đêm hàng lâm.

Tô Hoằng Lễ đột nhiên nhíu nhíu mày, một tiếng than nhẹ, vung tay áo phủi nhẹ đầy bàn quân cờ, nói: "Sự tình thế gian này, khó khăn chiến thắng nhất, thường thường là chính mình, đánh cờ như thế, tu hành nhất đạo cũng như thế."

Cách đó không xa, đạo bào lão giả sớm chờ đã lâu, nghe vậy không khỏi cười nói: "Đánh cờ, cầu một cái đặt quân không hối, tu hành, cầu một cái không lo nghĩ."

Tô Hoằng Lễ cười cười, đứng lên nói: "Đạo lý lớn mỗi người đều biết, nhưng, biết dễ đi khó. Đạo huynh, ngươi chờ đã lâu, chẳng lẽ là có sự tình quan trọng hơn?"

Đạo bào lão giả nhẹ gật đầu, nói: "Tô Dịch đến Ngọc Kinh thành rồi."

Cảnh ban đêm dần dần thâm trầm, trong sân ngọn đèn chập chờn, gió đêm phơ phất.

Tô Hoằng Lễ a một tiếng bật cười, nói: "Vốn là trong dự liệu, cũng là không cho ta ngoài ý muốn."

Đạo bào lão giả nói khẽ: "Tại cũng là tại hôm nay, Tô Dịch cùng Sử Phong Lưu tại trên Thanh Lan giang quyết đấu, Sử Phong Lưu tọa kỵ bị trảm, chật vật mà trốn."

"Mặt khác, tại trước Long Môn quan, Hỏa Tùng chân nhân thờ ơ lạnh nhạt, đưa mắt nhìn Tô Dịch rời đi, chưa từng hành động thiếu suy nghĩ."

Tô Hoằng Lễ trầm mặc.

Một lát sau, hắn ngữ khí mang theo một tia ghét cay ghét đắng, nói: "Sử Phong Lưu người này, vốn là kẻ đoạt xá không nên thân, tự xưng là hay, thế gian cùng thế hệ nhân vật nhất đẳng, buồn cười, hắn chỗ đoạt thể xác chính là một cái không quan trọng thư sinh, không có tu vi, nội tình kém cỏi, tư chất bình thường, bị này một bộ thể xác ảnh hưởng, hắn cho dù có Thông Thiên năng lực, cũng khó thành châu báu."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Về phần cái Hỏa Tùng chân nhân này, tính tình cẩn thận, cục diện quá nhỏ, khuyết thiếu đại khí phách, cuộc đời này tất dừng bước tại Nguyên Đạo chi lộ, không đáng mỉm cười một cái."

"Bọn hắn không dám cùng nghiệt tử kia liều chết, cũng là không ngoài dự liệu của ta."

Lần này lời bình, tùy ý tự nhiên, mang theo giống như bao quát hương vị, tràn đầy không che dấu chút nào khinh miệt.

Đạo bào lão giả lại giống như am hiểu bình thường, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Suy nghĩ, hắn nói ra: "Bệ hạ đã hạ đạt ý chỉ, khiến Ảnh Long vệ thời khắc chú ý Tô Dịch động tĩnh, nhưng cũng không có ý định ra tay chèn ép Tô Dịch, ngược lại là muốn xem xem xét, Tô Dịch tại tiến vào Ngọc Kinh thành về sau, có thể gây ra bao nhiêu động tĩnh."

Tô Hoằng Lễ cười cười, nói: "Chúng ta vị bệ hạ này, đại khái là muốn nhìn một cái, giữa ta Tô Hoằng Lễ cùng nghiệt tử kia, đến tột cùng ai thắng ai thua."

Đạo bào lão giả im lặng.

Tô Hoằng Lễ mâu quang thâm trầm, lạnh nhạt nói: "Mười năm này, ta ẩn cư ở đây, không để ý tới thế sự, bệ hạ đại khái một mực hiếu kỳ, ta Tô Hoằng Lễ hôm nay tu vi đến tột cùng tiến bộ bao nhiêu, nhân cơ hội này, khiến hắn kiến thức cũng không sao."

Đạo bào lão giả nhịn không được nhắc nhở: "Đạo hữu, tại lúc sáng chói đại thế còn chưa tiến đến, quá sớm bạo lộ trên người lực lượng, sợ là sẽ dẫn phát một ít phiền toái không cần thiết, cần biết, Đại Hạ cảnh nội tu hành thế lực, hôm nay đều đã nhao nhao xuất động, tại Thương Thanh đại lục từng cái cương vực bên trong hành tẩu. . ."

Tô Hoằng Lễ ngắt lời nói: "Không sao, thu thập nghiệt tử kia mà thôi, còn không đến mức để cho ta vận dụng toàn bộ lực lượng."

Nói xong, hắn đã cất bước hướng gian phòng bước đi: "Thời gian không còn sớm, đạo huynh kính xin tự tiện."

Đạo bào lão giả giật mình, lắc đầu không thôi, cái này cuối cùng là Tô Hoằng Lễ gia sự, liên lụy đến một cái cọc cực kỳ che giấu chuyện cũ.

Hắn cũng không nên quá nhiều tham dự.

. . .

Đêm đã khuya, một vòng Tàn Nguyệt treo cao thiên khung, trong vắt như đao phong giống nhau.

Thụy An phường, Đào Phù ngõ nhỏ ở chỗ sâu trong, Tùng Phong biệt viện bên trong.

Tô Dịch thích ý nằm ở trong ghế mây. Này tòa đình viện rất không tồi, lịch sự tao nhã thanh tĩnh, trồng lấy chằng chịt hấp dẫn cao lớn cây tùng, trang trí có vườn hoa, luống rau, ao nhỏ đường, đình đài mấy thứ.

Tại Tô Dịch khi trước đến, này đình viện rõ ràng được người quét sạch qua, thu thập sạch sẽ, liền trong phòng đệm giường vật phẩm, đều đổi thành hoàn toàn mới.

Lúc này ngồi ở đây trong đình viện, nhìn trời khung sáng tỏ minh nguyệt, nghe trận trận tiếng thông reo, Tô Dịch cả người lười biếng.

Lúc trước hắn tại Đào Phù ngõ nhỏ phụ cận đi dạo một vòng, tìm một nhà cũ kỹ không thu hút tiểu tiệm ăn, ăn một chén nóng hổi dê tạp tô mì, hai cân tương thịt bò, một phần cá xông khói khối, một cái đĩa nấu đậu phộng, uống một bình chủ tiệm tự nhưỡng rượu đục.

Khoan hãy nói, vô luận đồ ăn hay là tửu thủy, có khác một phen tư vị.

"Nếu không nhàn sự quan tâm đầu, là nhân gian tốt tiết."

Tô Dịch tự nói: "Đáng tiếc này tốt cảnh sắc, lại bị một ít con ruồi phá hủy. . ."

Hắn nằm trong ghế mây thân ảnh không nhúc nhích, đưa tay cách không một trảo.

Ngoài ba trượng một cây tùng cao lớn bên trên, một chùm lá thông như mưa ti giống nhau kích xạ mà tới, trôi nổi tại Tô Dịch lòng bàn tay phải phía trên.

Lá thông từng căn thanh bích hết sức nhỏ, lơ lửng ở đằng kia, nếu như một đám Thanh sắc nhỏ bé phi kiếm giống nhau, bị Tô Dịch chưởng ngón giữa lực lượng thao túng, quay tròn xoay tròn bay múa.

"Đi!"

Tô Dịch tay áo vung lên.

Phanh!

Một chùm lá thông nổ tung, giống như cỡ nhỏ lợi kiếm phun ra mà đi, vút không mà lên, ở giữa không trung bỗng nhiên tách ra, hướng phương hướng bất đồng kích bắn đi.

Cùng Tùng Phong biệt viện cách xa nhau ba mươi trượng khoảng cách một tòa dinh thự trước cổng chính.

Một cái tựa như tên ăn mày giống nhau nam tử co rúc ở góc tường, nằm ngáy o..o.

Xùy!

Đột nhiên, một luồng thanh mang hiện ra, đâm vào tên ăn mày nam tử bên trái hai gò má, tạc ra một cái lỗ kim lớn nhỏ lỗ máu, đau đến tên ăn mày nam tử đột nhiên đứng dậy, mặt lộ vẻ thống khổ.

Cùng lúc đó ——

Đào Phù ngõ nhỏ bên ngoài, một cái bán băng đường hồ lô lão giả toàn thân run lên, trong môi phát ra kêu rên, chỗ cổ, bị một miếng thanh bích lá thông xuyên thủng.

Cách lão giả ngoài mười trượng trên mái hiên, một cái nhung trang cách ăn mặc nữ tử phát ra bị đau thét lên, thân ảnh lảo đảo, đem dưới chân mái ngói nghiền nát, thiếu chút nữa té xuống.

Tương tự chính là từng màn, phát sinh ở Tùng Phong biệt viện làm trung tâm trong phạm vi trăm trượng.

Lần lượt ẩn núp tại Hắc Dạ trong bóng mờ nhân vật, bị thanh bích lá thông đâm trúng, mặt đều lộ vẻ kinh hoảng, lưng phát lạnh.

Mà tại bọn hắn bị thương cùng một thời gian, một đạo lạnh nhạt thanh âm tại bên tai bọn hắn vang lên:

"Nói cho các ngươi thế lực sau lưng, về sau phàm là người đặt chân Đào Phù ngõ nhỏ nhiễu ta thanh tu, giết không tha, cút!"

Chữ chữ như Thiên Quân cự chùy, hung hăng nện ở những cái kia mật thám thần hồn bên trong, làm cho bọn hắn trước mắt biến thành màu đen, khí huyết sôi trào, thiếu chút nữa có cảm giác sụp đổ.

Rất nhanh, những mật thám đến từ Ngọc Kinh thành tất cả thế lực lớn này đều chạy thục mạng ly khai, không dám dừng lại.

Cũng là đêm nay, có quan hệ Tô Dịch cảnh cáo, tại Ngọc Kinh thành trong bóng đêm truyền khắp mà đi, nhất thời khiến cho không biết bao nhiêu gợn sóng.

Tùng Phong biệt viện.

"Nếu như ta có Tông Sư ngũ trọng tu vi, dùng Ngũ Hành tính linh Đạo quang làm dẫn, phụ dùng thần niệm chi lực, liền có thể như ngự kiếm chi thuật giống nhau, tơ bông trích diệp, giết địch tại nghìn thước bên ngoài."

"Đến ở hiện tại. . .miễn cưỡng chỉ có thể đả thương người, uy năng hơi có chút chưa đủ."

Tô Dịch ngón tay nhẹ nhàng gõ lấy tay vịn ghế mây, lâm vào suy nghĩ.

Không thể nghi ngờ, sự tình hôm nay hắn tiến vào Ngọc Kinh thành, đã truyền khắp, đưa tới không ít thế lực lớn chú ý.

Bất quá, Tô Dịch ngược lại là cũng không lo lắng gì.

Nếu thật có cái nào không có mắt đến tự tìm phiền phức, hắn không ngại từng cái đem hắn gạt bỏ.

"Mười lăm tháng tư, cách đầu tháng năm ngày thứ tư còn có mười chín ngày, đầy đủ ta đem tu vi đạt đến Tông Sư ngũ trọng tình trạng rồi."

"Mà cũng không biết, ngươi Tô Hoằng Lễ phải chăng đã chuẩn bị xong?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Thiên Vũ, trăng sáng sao thưa, cái này đêm Ngọc Kinh thành, cùng địa phương khác không có gì khác nhau.

Cuối cùng là thế tục chi địa mà thôi.

Hồi lâu, Tô Dịch vươn người đứng dậy, quay người ý định trở về phòng tu luyện một phen.

Nhưng ngay tại lúc này, hắn lại dậm chân quay người, ánh mắt nhìn hướng đình viện chỗ cửa lớn.

Như có ăn ý giống nhau, tại ánh mắt Tô Dịch nhìn qua kia một cái chớp mắt, đình viện ngoài cửa lớn vang lên một đạo giống như không cốc oanh gáy thanh nhuận u lãnh thanh âm:

"Tô đạo hữu, đêm khuya tới chơi, mong rằng chớ trách."

Từng chữ tựa như trân châu, leng keng rơi khay ngọc bên trên, dễ nghe như âm thanh thiên nhiên.

Tô Dịch một lần nữa ngồi vào ghế mây, thuận miệng nói: "Leo tường vào đi."

". . ."

Bên ngoài đình viện một hồi trầm mặc.

Chợt, một đạo bóng hình xinh đẹp leo tường mà tới, phiêu nhiên hạ xuống đất.

Đây là một cái áo trắng hơn tuyết, lưng đeo cổ kiếm thiếu nữ, đen nhánh mềm mại tóc đen dùng một căn dây đỏ tùy ý buộc thành đuôi ngựa, lộ ra một trương điềm tĩnh, thanh tú khuôn mặt nhỏ nhắn, khuôn mặt như vẽ.

Thân ảnh nàng có chút cao gầy tiêm doanh, da thịt trắng nõn óng ánh sáng long lanh, bờ eo buộc lên một cái cây hồng bì hồ lô rượu.

Ngoại trừ một bó dây đỏ, trên người thiếu nữ không còn mặt khác vật phẩm trang sức làm đẹp, đã có tự nhiên hoa văn trang sức vẻ đẹp, phong độ tư thái thanh tuyệt.

Ánh trăng rơi, thiếu nữ đứng ở cây tùng pha tạp quang ảnh bên trong, thẳng giống như Tiên Tử lâm trần, minh tú trác tuyệt, siêu nhiên thoát tục.

Tô Dịch con mắt hiện vẻ kinh ngạc.

Thiếu nữ đứng trong đình, hải đường cúi đầu, ánh trăng không nói, ai có thể xinh đẹp không tỳ vết?

Không thể không nói, cái thiếu nữ này giữa đêm khuya khoắt đến thăm, đích thật là một cái tuyệt đại giai nhân khó gặp, trên người có một cỗ đặc biệt không linh siêu nhiên chi khí.

Đổi lại người bình thường nhìn thấy, sợ đều sẽ lầm thành Tiên Tử trong bức họa.

Đương nhiên, càng làm cho Tô Dịch cảm thấy hứng thú chính là, này thiếu nữ khí tức trên thân, cùng tầm thường thế hệ khác hẳn bất đồng.

Tại Tô Dịch dò xét áo trắng đeo kiếm thiếu nữ đồng thời, người kia cũng đang đánh giá hắn ngồi ở trong ghế mây, một đôi con mắt thanh tịnh như hồ, thanh tú trong vắt, cũng mang theo một tia dị sắc.

"Nguyệt Thi Thiền, bái kiến Tô đạo hữu."

Chợt, thiếu nữ tự nhiên mở miệng.

Tô Dịch chợt nói: "Ngươi là cái kia xưa nay có Truyền Kỳ danh tiếng Vũ Lưu vương?"

Hắn nghĩ tới.

Đại Chu họ khác Cửu vương bên trong, Vũ Lưu vương là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất Vương!

Được vinh dự Đại Chu nghìn năm đến giờ có một không hai tuyệt tài!

Nàng từng độc thân đeo kiếm, bước vào Đại Ngụy quốc cảnh, liên tiếp đánh bại Đại Ngụy chín vị Tiên Thiên Tông Sư, danh chấn hai nước chi địa, danh dương Tứ Hải bát hoang.

Đã từng xông có Đại Chu đệ nhất hung địa danh xưng là "Thiên Hãm sơn", tru Yêu Vương mười hai cái, bất khả chiến bại.

Tại Đại Chu, Vũ Lưu vương Nguyệt Thi Thiền có thể nói là một cái tồn tại giống như Truyền Kỳ!

"Truyền Kỳ không dám nhận, so sánh với, đạo hữu mới được xưng tụng là chân chính Truyền Kỳ, dù sao, người có thể dùng Tông Sư cảnh tu vi chém giết Lục Địa Thần Tiên, phóng nhãn toàn bộ Thương Thanh đại lục, đều tìm không ra mấy cái."

Nguyệt Thi Thiền tiếng nói lịch lịch, dáng vẻ điềm tĩnh, yểu điệu thân ảnh tại dưới ánh trăng tựa như ảo mộng.

Tô Dịch cười cười, nhiều hứng thú nói: "Không nói những thứ này, ngươi đêm khuya đến thăm, lại là vì chuyện gì?"

Nguyệt Thi Thiền cứ nói nói: "Trước trận lúc, ta liền nghe nói đạo hữu rất nhiều sự tích, trong lòng còn có hiếu kỳ, muốn thấy đạo hữu phong thái, cho nên mới trước tới bái phỏng."

Tô Dịch khẽ giật mình, như vậy đêm khuya, tựu vì đến gặp một lần chính mình?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 318: Chuyện Cũ Thành Chấp

Tô Dịch nói: "Dưới mắt cái Ngọc Kinh thành này, không biết bao nhiêu ánh mắt chăm chú vào ta này Tùng Phong biệt viện bên trong, ngươi tựu không lo lắng bị hiểu lầm?"

Nguyệt Thi Thiền nói nhẹ nói: "Đạo hữu cũng dám độc hành đến đây, ta chỉ là tới gặp đạo hữu một lần, lại sợ gì những cái chỉ trích kia?"

Tô Dịch cười rộ lên, nữ nhân này có chút ý tứ.

Hắn chỉ vào một chỗ bên cạnh ghế đá, nói: "Ngồi."

Nguyệt Thi Thiền lại cự tuyệt, nói: "Ta đã gặp đạo hữu, hiện tại cũng nên ly khai rồi, đúng rồi, ta rất chờ mong đầu tháng năm ngày thứ tư, ngươi cùng Tô Hoằng Lễ một trận chiến."

Dứt lời, thân ảnh nàng lóe lên, như một tia hư ảo như lưu quang, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Dịch khiêu mi, hắn lúc này mới dám khẳng định, Nguyệt Thi Thiền thật là thuần túy đến gặp mình, cũng không phải là có mục đích khác.

Rồi sau đó, Tô Dịch lâm vào trầm tư.

Khi trước từ sau lưng Nguyệt Thi Thiền cổ kiếm bên trên, khiến hắn phát giác được một cỗ cực kỳ tối nghĩa khí tức.

Thực sự không phải là nào đó lực lượng đáng sợ, cũng không phải nào đó bí bảo, ngược lại như một cái có sinh mạng "vật sống" .

"Hẳn là chuôi cổ kiếm này bên trong, cất giấu một đạo Kiếm Linh?"

Tô Dịch vuốt ve cái cằm, ánh mắt mang theo một tia tiếc nuối.

Nguyệt Thi Thiền cũng không có địch ý, nếu không, vừa rồi có thể mượn cơ hội dùng thần niệm chi lực, đi tìm một chút chuôi cổ kiếm này huyền cơ.

"Ninh Tự Họa trong cơ thể phong cấm một cỗ lực lượng thần bí, Mộc Hi trên người có lân huyết ngọc bội, Sử Phong Lưu nên là một kẻ đoạt xá, mà này Nguyệt Thi Thiền sau lưng cổ kiếm, tức thì có tàng huyền cơ. . ."

"Như thế xem, này Đại Chu những cái nhân vật kia dừng chân đỉnh tiêm cấp độ, trên người sợ đều có được không đồng dạng bí mật như vậy."

"Tô Hoằng Lễ thì sao? Hắn lại có hay không là kẻ đoạt xá?"

Cảnh ban đêm càng ngày càng sâu.

Tô Dịch đứng dậy, đi vào gian phòng.

Giống nhau lúc trước như vậy, tu luyện xong hết về sau, Tô Dịch lúc này mới nằm ở trên giường, ngủ say sưa.

Chỉ là đêm nay, hắn lâm vào giấc mộng ——

Một tòa ẩm ướt âm u phòng bên trong, mờ nhạt ánh đèn pha tạp.

Một cái nữ nhân bộ dáng tiều tụy ngồi ở đó, ánh nến chiếu vào trên mặt nàng, cũng xua không tan nàng kia trắng bệch gần muốn trong suốt sắc mặt.

Nàng gầy trơ xương, ngẫu nhiên lại bụm lấy môi kịch liệt ho khan, mà khi lúc nàng nhìn về phía Tô Dịch, ánh mắt lại lộ vẻ thương tiếc cùng cưng chiều.

Mới bốn tuổi Tô Dịch, ngồi ở cao cao trên ghế đẩu, trước người bàn dài bên trên bày biện một tô mì, canh suông nhạt nhẽo, mấy sợi rau nát, tuy nóng hổi, hương vị cũng rất tẻ nhạt.

Nữ nhân con mắt dừng ở Tô Dịch, ôn nhu nói: "Dịch nhi, hôm nay là sinh nhật ngươi, tuy ngươi còn nhỏ, nhưng mẹ cũng đã không có thời gian đợi thêm nữa rồi, có mấy lời, nhất định phải nói cho ngươi biết, ngươi muốn một mực nhớ tại trong lòng, có biết không?"

Tô Dịch ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên: "Mẹ, người muốn nói cho Dịch nhi cái gì?"

Nữ nhân vuốt vuốt đầu Tô Dịch, hốc mắt có chút hiện hồng, nói: "Về sau, mẹ như mất, ngươi muốn hảo hảo chiếu cố chính mình, mặc kệ người khác đối đãi ngươi như thế nào, đều muốn dùng tất cả biện pháp trước hết để cho chính mình sống sót, có biết không?"

Bốn tuổi Tô Dịch hung hăng gật đầu: "Vâng!"

Nữ nhân lại đắng chát thở dài một tiếng, thần sắc réo rắt thảm thiết, nói: "Là mẹ làm liên luỵ ngươi, nếu không phải ta, ngươi đứa nhỏ này làm sao bị khổ nhiều như vậy. . ."

Nói xong, nước mắt đã tràn mi mà ra, lạch cạch lạch cạch rơi xuống.

Bốn tuổi Tô Dịch đứng dậy, giúp đỡ nữ nhân chà lau nước mắt, đau lòng nói: "Mẹ, người tại sao khóc, Dịch nhi không khổ, về sau, ta nhất định nghe người, hảo hảo chiếu cố chính mình, hảo hảo còn sống, người cũng phải

chiếu cố kỹ lưỡng chính mình, chờ có cơ hội, ta đi cầu phụ thân, khiến hắn vì người xem bệnh dưỡng thương. . ."

Nữ nhân vui mừng cười cười, ôm chặt lấy bốn tuổi Tô Dịch, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Dịch nhi, mẹ. . . Thật muốn một mực cùng ngươi lớn lên. . ."

Thanh âm dần dần nhỏ đi.

Bốn tuổi Tô Dịch ngơ ngác, đột nhiên cảm giác được, mẫu thân ôm thân thể của mình dần dần trở nên lạnh.

Đến cuối cùng tựa như khối băng đồng dạng. . .

Kia một ngày, là ngày hai tháng hai, Long Sĩ Đầu.

Sinh nhật của hắn.

Cũng là mẹ của hắn mất đi thời gian.

Trên bàn kia một chiếc pha tạp mờ nhạt ánh nến, kia một chén hương vị nhạt nhẽo mì trường thọ, kia thân ảnh ôm thật chặt chính mình đột ngột mất, thành vĩnh viễn lái đi không được hình ảnh.

Trong mộng cảnh hình ảnh đột nhiên biến đổi ——

Ba!

Một cái tát hung hăng quất vào trên mặt Tô Dịch, thân ảnh hắn trực tiếp bay rớt ra ngoài, ngã xuống ngoài hơn mười trượng, vốn đôi má thanh tú trong nháy mắt sưng đỏ, nóng rát đau đớn, khóe môi chảy xuống huyết.

Hai tay của hắn nhanh nắm, trong con ngươi càng tràn ngập hận ý giống như thiêu đốt, gắt gao chằm chằm vào xa xa kia một đạo thân ảnh.

Thân ảnh kia một bộ Tử sắc áo mãng bào, hiên ngang như núi, thần sắc đạm mạc lãnh khốc, trên người khí tức bá đạo khiếp người, thẳng giống như một vị uy nghiêm như thần Chúa Tể.

Tô Hoằng Lễ!

"Nghiệt tử, sớm mấy năm ta liền biết rõ, ngươi một mực mưu đồ báo thù cho mẹ ngươi tiện nhân kia, nếu không niệm tại trên người của ngươi lưu chuyển máu ta Tô Hoằng Lễ, ta sớm đem ngươi giết đi!"

Tô Hoằng Lễ hai tay sau lưng, ánh mắt như điện, một thân khí tức khủng bố, lạnh lùng nhìn Tô Dịch.

Phảng phất nhìn nhi tử không phải của hắn, mà là một con sâu cái kiến đáng thương buồn cười.

"Ta hiện tại chỉ muốn biết, có phải hay không ngươi giết mẹ ta!"

Tô Dịch lau khóe môi vết máu, thanh âm khàn khàn mở miệng, đôi mắt hắn sung huyết, lồng ngực phập phồng.

Bị chất vấn như vậy, Tô Hoằng Lễ khẽ nhíu mày, khinh thường nói: "Ta Tô Hoằng Lễ làm việc, không cần giải thích trước bất kỳ ai, huống chi là ngươi cái đại nghịch bất đạo nghịch tử này?"

"Về sau đừng để cho ta nhìn thấy ngươi, nếu không, ta tất dùng Tô thị Gia chủ danh nghĩa, quân pháp bất vị thân!"

Dứt lời, Tô Hoằng Lễ phẩy tay áo bỏ đi.

Kia to lớn cao ngạo uy nghiêm thân ảnh, thoáng qua biến mất không thấy gì nữa.

Thanh âm kia lại quanh quẩn không ngớt, chữ chữ như đao, hung hăng cắm vào trong nội tâm Tô Dịch.

Hắn gắt gao cắn hàm răng, mới ngăn chặn được nội tâm hận ý kia bốc lên gào thét sắp bộc phát.

"Tô Dịch, ngươi chỉ là thứ tử, hôm nay tu vi cũng phế đi, nếu không phải Thanh Hà kiếm phủ ngoại môn đệ nhất truyền nhân, liền phụ thân về sau đều không muốn gặp lại ngươi một lần, tựu thành thành thật thật cam chịu số phận đi."

Một gã mặc cẩm bào, khí vũ hiên ngang thiếu niên đi tới, cười ngồi xổm trước mặt Tô Dịch trên mặt đất, ánh mắt mang theo thương cảm.

Tô Bá Ninh!

Tô Hoằng Lễ chính thê Du Thanh Chi chi tử!

"Đương nhiên, ta lại không phải là vì nhân cơ hội này trào phúng ngươi, mà là muốn nói cho ngươi một sự việc."

"Vài ngày trước, mẫu thân của ta giúp ngươi xem xét một môn hôn sự, về sau, ngươi tựu an phận làm cái con rể tới nhà thì tốt rồi."

Tô Bá Ninh cười tủm tỉm, thò tay vỗ vỗ đôi má Tô Dịch, động tác kia tràn đầy nhục nhã hương vị.

"Đúng rồi, về sau tại đây Ngọc Kinh thành, ta cũng không muốn gặp lại ngươi, nếu không, tựu đừng trách ta cái đệ đệ này vô tình!"

. . .

Đột nhiên, những hình ảnh này tất cả đều giống như bọt biển biến mất.

Tô Dịch toàn thân run lên, đột nhiên từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Khi mở to mắt thấy rõ bốn phía cảnh vật quen thuộc, không khỏi thở dài một ngụm trọc khí.

Vừa rồi một màn kia màn, tuy là nằm mơ, nhưng lại từng chân thật phát sinh ở Tô Dịch trên người.

U ám bên trong, Tô Dịch từ trên giường ngồi dậy, sâu thẳm con mắt đột biến khó lường hàn ý.

Một giấc mộng, giống như thời gian đảo lưu, khiến trước kia chuyện xưa như cưỡi ngựa xem hoa giống nhau hiển hiện, tuy đều đã sớm thành quá khứ, nhưng Tô Dịch tinh tường, đây là chấp niệm ảnh hưởng.

Ví như trong nội tâm ma chướng!

Sáng sớm hôm sau.

Ngày mới mới vừa sáng, tiếng sấm ầm ầm, một trận mưa lớn bỗng nhiên mà tới, gần kề chén trà nhỏ thời gian mà thôi, mưa liền lại ngừng.

Này như mùa hạ thời tiết, như một nữ nhân hay thay đổi.

Tô Dịch dậy thật sớm, sau khi rửa mặt, đem tóc dài dùng mộc trâm quấn thành búi tóc, kẹp một thanh dù giấy dầu, trực tiếp ly khai Tùng Phong biệt viện.

Đi ra Đào Phù ngõ nhỏ, Tô Dịch mướn một chiếc xe ngựa, dọc theo Thụy An phường rộng rãi đường đi một đường hướng Bắc.

Sau nửa canh giờ.

Xe ngựa chạy nhanh ra cửa thành Bắc dừng lại.

Tô Dịch đi xuống xe ngựa, xuất ra một khối Hoàng Kim đưa cho người chăn ngựa, phân phó nói: "Ngươi tại đây chờ."

Dứt lời, tại người chăn ngựa cuồng hỷ ánh mắt nhìn chăm chú, một mình hắn hướng xa xa bước đi.

Ngọc Kinh thành phương Bắc, có một mảnh liên miên sơn lĩnh, tên là "Thanh Kỳ sơn" .

Tô Dịch đối với cái núi này ấn tượng duy nhất chính là, năm đó bốn tuổi, mẫu thân Diệp Vũ Phi sau khi mất đi, bị một đám nô bộc mang theo, mai táng tại Thanh Kỳ sơn bên trong một ngọn sơn lĩnh bên trên.

Rầm rầm ~~

Vừa đến chân Thanh Kỳ sơn, một hồi mưa to mưa to rơi xuống, màn mưa trùng trùng điệp điệp, nện đến trong núi thảo mộc hoa hoa tác hưởng.

Tô Dịch giương cái dù giấy dầu, dựa vào trí nhớ mơ hồ khi còn bé, dạo chơi đi về phía trước.

Hồi lâu, hắn tại một ngọn sơn lĩnh chỗ giữa sườn núi đứng im lặng hồi lâu.

Tại đây cỏ dại bộc phát, ôm lấy một tòa mồ, mồ một chỗ bên cạnh trồng một cây bách thụ.

Không có mộ bia.

Chỉ lẻ loi trơ trọi một tòa mồ, bò đầy cỏ dại.

Tô Dịch nhìn cái ngôi mộ này, phảng phất giống như lại nhớ tới năm đó bốn tuổi.

Đồng dạng là mưa to mưa lớn, từ mẫu thân Diệp Vũ Phi nhập Thổ an táng, cho đến chấm dứt, Tô Hoằng Lễ đều chưa từng xuất hiện.

Toàn bộ Ngọc Kinh thành Tô gia, cũng không có một cái tộc nhân nào đến đây.

Tô Dịch nhớ rõ, khi đó chính mình quỳ gối mưa lầy lội bên trong, ngơ ngác nhìn mồ, một giọt nước mắt cũng chảy không ra.

Khi đó tuổi của hắn dù sao quá nhỏ, còn không rõ, sống hay chết ý vị như thế nào.

Đến cuối cùng, khi những cái nô bộc kia muốn dẫn hắn ly khai, hắn mới luống cuống, lớn tiếng nói: "Ta cùng với mẫu thân của ta cùng đi!"

Những cái nô bộc kia đều cười vang, nói ngươi mẹ chết sớm rồi, ngươi nếu muốn cùng nàng cùng đi, cũng phải chết mới được.

Rồi sau đó, không quan tâm, cầm lấy hắn liền quay người ly khai.

Mặc cho hắn khóc hô giãy dụa, cũng không có người trấn an.

Từ ngày đó, hắn thành Ngọc Kinh thành Tô gia một cái không ai hỏi thăm nhân vật, vắng vẻ, chèn ép, mỉa mai. . .toàn bộ lúc nhỏ đều một mảnh u ám.

Nghĩ vậy, Tô Dịch không khỏi than khẽ.

Ngay cả là chuyển thế trùng tu, nhưng nhớ tới trước kia đủ loại, nội tâm cũng là nhịn không được dâng lên từng đợt không hiểu cực kỳ bi ai cảm xúc.

Tại trong trí nhớ hắn, mẫu thân Diệp Vũ Phi là cái nữ nhân rất dịu dàng rất kiên cường, mặc dù bị cấm túc, bệnh nặng tại thân, nàng cũng chưa từng

ở trước mặt mình toát ra một tia khổ sở.

Trầm mặc đứng lặng đủ hồi lâu, Tô Dịch tay áo vung lên.

Vô hình kiếm khí gào thét mà ra, đem mồ phụ cận cỏ dại từng cái cả gốc chặt đứt, bị một hồi cuồng phong thổi trúng không còn một mảnh.

"Đầu tháng năm ngày bốn, ta sẽ đi Tô gia cầm một ít tế phẩm, chờ đầu tháng năm ngày năm, ta trở lại thăm ngươi."

Tô Dịch tự nói.

Rồi sau đó, hắn giương cái dù giấy dầu, quay người đi xuống chân núi.

Kiếp trước hắn, là xưng tôn Đại Hoang Cửu Châu Huyền Quân Kiếm Chủ.

Nhưng đây đều là quá khứ.

Ở kiếp này hắn, là Diệp Vũ Phi chi tử!

Thân là con của người, tự nhiên vì mẫu báo thù, đoạn năm đó ân oán, trảm trong nội tâm phiền muộn!

Vừa đi xuống sơn lĩnh, Tô Dịch đột nhiên dậm chân, ánh mắt xa xa nhìn về phía xa xa màn mưa bên trong.

Một đạo thân ảnh tuấn bạt thon dài, đứng ở dưới một cây đại thụ, hai tay sau lưng, ánh mắt đồng dạng nhìn về phía từ sơn lĩnh đi xuống Tô Dịch trên thân.

Kia một cái chớp mắt, thiên khung chợt có buồn bực lôi thiểm xẹt qua, vang vọng sơn dã, kinh tâm động phách.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 319: Khách Tới Thăm Đến Cửa Hỗ Trợ

Người nọ một bộ rộng tay áo trường bào, tóc dài bàn búi tóc, mặt như quan ngọc, xem ra chỉ có hơn ba bốn mươi tuổi bộ dáng.

Tô Hoằng Lễ!

Đại Chu Ngọc Kinh thành Tô gia chi chủ, rất nhiều năm trước liền đưa thân mười đại Tiên Thiên Võ Tông truyền kỳ, một cái cùng Quốc sư Hồng Tham Thương tịnh xưng là "Đại Chu Song Bích" ngập trời tồn tại.

Này một cái chớp mắt, Tô Dịch dù kiếp trước có mười vạn tám nghìn năm tu hành lịch duyệt, nhưng giờ khắc này, ở sâu trong nội tâm như trước có hận ý cùng lửa giận không thể ức chế bắn ra.

Đây là chấp niệm không thể xóa nhòa!

Dù có đại nghị lực, đại trí tuệ, cũng khó hóa giải.

Bất quá, con ngươi Tô Dịch như trước tỉnh táo như tuyết, lạnh nhạt như trước.

Chấp niệm là chấp niệm, hận là hận, dùng hắn hôm nay tâm cảnh, tự sẽ không tại giờ khắc này không khống chế được.

Mưa to mưa lớn, gió núi lạnh thấu xương, tuy là sáng sớm, sắc trời lại lờ mờ như mộ, ngẫu nhiên có tia chớp xẹt qua, chiếu lên sơn hà một mảnh ngân bạch.

Đã cách nhiều năm, cha con hai người, lần nữa tương kiến!

Chỉ là, không khí lại áp lực khắc nghiệt vô cùng.

"Ngày hôm qua nghe tin tức nói ngươi quay lại Ngọc Kinh thành về sau, ta tựu ngờ tới, ngươi tất sẽ đến đây, cho nên, cứ tới đây nhìn một cái."

Tô Hoằng Lễ mở miệng, ngữ khí tùy ý bình thản, không có uy thế gì, cũng không có cái cảm xúc gì, đó là một loại cực hạn đạm mạc cùng vô tình.

Hắn không có bung dù, nhưng mưa lớn tại rơi xuống đỉnh đầu hắn ba thước chi địa lúc, giống như gặp phải vô hình bích chướng, hướng bốn phía tán đi.

Rơi vào trong mắt Tô Dịch, lại là một cái phiên cảnh tượng khác.

Chỉ thấy Tô Hoằng Lễ quanh thân mặc dù không có khí tức chấn động, nhưng thân ảnh hắn lại giống như cùng cái phiến sơn hà này Thiên Địa phù hợp, dung làm một thể.

Tựa hồ, hắn chính là cái phiến sơn hà này, là này phiến Thiên Địa, tại đây từng cọng cây ngọn cỏ!

"Vì sao không động thủ?"

Tô Dịch hỏi: "Năm đó, ngươi không phải nói ta Tô Dịch dám bước vào Ngọc Kinh thành một bước, đều giết không tha?"

Tô Hoằng Lễ ánh mắt yên tĩnh như nước giếng, lạnh nhạt nói: "Ta cũng đã nói, trước cho ngươi một cái đầu năm tháng năm, cho ngươi một cái cơ hội thay đổi triệt để, ta tự sẽ không nuốt lời."

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Vậy ngươi tựu đợi đến đầu tháng năm ngày bốn ta đi Tô gia đi một lần."

Dứt lời, hắn giương cái dù giấy dầu, cất bước hướng xa xa bước đi.

Lại không nhìn liếc Tô Hoằng Lễ.

Đây là hắn phụ thân, càng là hắn cuộc đời này hận nhất chi nhân, nhưng. . . chính như hắn ban đầu tại giấy viết thư bên trong nói, đầu tháng năm ngày bốn, hắn tự sẽ đích thân đi chặt cái đoạn ân cừu này.

Tô Hoằng Lễ như có chút ít ngoài ý muốn, mắt thấy Tô Dịch thản nhiên phối hợp rời đi, nhíu mày.

Cuối cùng, hắn cũng không nói cái gì.

Cho đến Tô Dịch kia cao to thân ảnh, triệt để biến mất tại mênh mông màn mưa bên trong, Tô Hoằng Lễ mới lên tiếng: "Đạo huynh, chúng ta cũng trở về đi."

Thần sắc hắn không còn gợn sóng, chắp tay tại sau lưng, hướng xa xa bước đi.

Màn mưa ở bên trong, lặng yên xuất hiện một cái đạo bào lão giả.

Hắn đi theo tại Tô Hoằng Lễ một chỗ bên cạnh, nói: "Ta vốn tưởng rằng, phụ tử các ngươi tương kiến, tất có kịch liệt xung đột trình diễn, chưa từng nghĩ, lại tựu như một đôi người qua đường tương kiến, không hài lòng, quay lưng mà đi, quả thực để cho ta ngoài ý muốn."

Tô Hoằng Lễ thuận miệng nói: "Ta đến đây, vốn cũng không phải là vì giết hắn, mà là muốn xác minh một cái phán đoán mà thôi."

Đạo bào lão giả hiếu kỳ: "Cái phán đoán gì?"

Tô Hoằng Lễ mâu quang thâm thúy, nói: "Này nghiệt tử. . . không có bị đoạt xá, điều này cũng ý nghĩa, đạo huynh lúc trước phỏng đoán là đúng, hắn rất khả năng kế thừa một vị đại năng y bát truyền thừa."

Đạo bào lão giả ánh mắt vi diệu, nhẹ gật đầu, nói: "Không thể không nói, hôm nay Tô Dịch, biến hóa thật sự quá lớn, khi trước ta từng dùng 'Động pháp Chi Đồng' xem khí tức trên thân hắn thế nào, lại không thể thấy rõ đến bất luận cái gì huyền cơ. . ."

Nói đến đây, hắn trầm ngâm nói, "Hắn cho ta cảm giác, tựu như một mảnh sương mù bao phủ thâm uyên, khó dò hắn nông sâu, quả thực cổ quái."

Tô Hoằng Lễ con ngươi có chút híp híp, nói: "Thật sao, kia thật đúng là càng ngày càng có ý tứ."

Đạo bào lão giả trầm mặc một lát, chợt nói: "Đạo hữu, không bằng do ta ra tay, đi thử một lần Tô Dịch?"

Tô Hoằng Lễ khoát tay nói: "Không cần, đây là chuyện riêng của ta, đạo huynh không cần chộn rộn tiến đến."

. . .

Ngọc Kinh thành trước cửa thành Bắc.

Tô Dịch ngồi lên xe ngựa, hướng Tùng Phong biệt viện phản hồi.

"Mượn Thiên Địa xu thế, đem bản thân khí tức che lấp đến giọt nước không lọt, đây là lo lắng bị ta nhìn ra trên người hắn huyền cơ sao?"

Trên xe ngựa, Tô Dịch lười biếng nằm ở kia, nhớ tới khi trước cùng Tô Hoằng Lễ tương kiến một màn, con ngươi nổi lên một tia suy nghĩ chi sắc.

Tô Hoằng Lễ rất cường.

Đây là không thể nghi ngờ.

Khi thấy Tô Hoằng Lễ lần đầu tiên, Tô Dịch tựu đoán được, đối phương rõ ràng chưa từng đặt chân Nguyên Đạo chi lộ, nhưng lại có thể đem một thân khí tức dung nhập Thiên Địa sơn hà bên trong.

Chỉ dựa vào điểm này, liền có thể chứng minh, Tô Hoằng Lễ chỗ rèn luyện ra Tiên Thiên chi khí, ứng tại đỉnh tiêm nhất bên trên Nhất phẩm cấp độ bên trong!

Hơn nữa, Tô Hoằng Lễ đồng dạng cũng nắm giữ Đạo Vận chi lực, nếu không, tuyệt không cách nào chính thức đem bản thân khí tức cùng Thiên Địa chính thức giao hòa cùng một chỗ.

"Trách không được Ninh Tự Họa nói, từ lúc mười năm trước, Tô Hoằng Lễ là mười đại Tiên Thiên Võ Tông bên trong thần bí đáng sợ nhất một cái, chỉ bằng bực này nội tình, đều có thể đi cùng Lê Xương Ninh bực này Lục Địa Thần Tiên khiêu chiến rồi. . ."

"Bất quá, đây gần kề chỉ là chứng kiến của ta, Tô Hoằng Lễ thực lực chân chính cùng át chủ bài, tuyệt không có khả năng đơn giản như vậy."

"Hắn từng tiến vào Ám La Yêu Sơn ở chỗ sâu trong, đạt được qua Đại Tạo Hóa, nếu không phải người đoạt xá, như vậy trên người hắn, chắc chắn nào đó không thể được biết truyền thừa, hay hoặc là bảo vật rồi. . ."

Tô Dịch nghĩ vậy, liền chẳng muốn lại nghĩ tiếp.

Chờ đầu tháng năm ngày bốn kia, tự mình đi gặp lại Tô Hoằng Lễ là được.

"Về phần kia ẩn ở Tô Hoằng Lễ bên người đạo bào lão giả. . . tu vi ứng tại Nguyên phủ cảnh cấp độ, thật khiến người có chút ngoài ý muốn. . ."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Nguyên Đạo chi lộ có ba đại cảnh giới, theo thứ tự là Tích cốc, Nguyên phủ, Tụ tinh.

Khi trước đoạn thời gian kia, Tô Dịch chứng kiến như Lê Xương Ninh, Sử Phong Lưu mấy Lục Địa Thần Tiên nhân vật, đều là Tích cốc cảnh tu sĩ.

Đổi mà nói, kia đạo bào lão giả là Tô Dịch chứng kiến cái thứ nhất Nguyên phủ cảnh tu sĩ.

Khi trước, đạo bào lão giả dùng bí pháp nhìn trộm Tô Dịch, nhìn như lặng yên không một tiếng động, kì thực Tô Dịch sớm trước tiên lợi dụng thần niệm lực lượng đem bản thân khí tức che lấp, khiến đối phương căn bản phát giác không ra bất luận cái đầu mối gì.

Ngược lại là Tô Dịch mượn cơ hội này, trực tiếp đem tu vi đạo bào lão giả dòm phá.

Nguyên phủ cảnh, là dùng linh nguyên chi lực trong đan điền mở "Nguyên phủ", bằng đạo cơ này, có thể cho Thiên Địa vạn vật chi khí tại bản thân, thực hiện từ trong ra ngoài lột xác, tu vi cùng uy năng cũng tại phía xa Tích cốc cảnh phía trên.

Đương nhiên, cường đại trở lại cũng là Nguyên Đạo trên đường tu sĩ.

Còn chưa đủ để khiến Tô Dịch kiêng kị sợ hãi.

"Công tử, Đào Phù ngõ nhỏ đến."

Xe ngựa ngừng lại, Tô Dịch từ trong khi trầm tư thanh tỉnh, vươn người đứng dậy, đi xuống xe ngựa.

Hết mưa rồi, thiên khung trầm tĩnh trong vắt.

Tô Dịch kẹp cái dù giấy dầu, hướng Tùng Phong biệt viện bước đi.

Xa xa địa, hắn tựu chứng kiến trước cổng chính Tùng Phong biệt viện, đứng thẳng một đám người.

Dẫn đầu, là một cái đầu đội tử kim quan, một thân cẩm bào, ngọc thụ lâm phong anh tuấn thanh niên, toàn thân tản ra khí tức thuộc về hậu duệ quý tộc nhân vật.

Ở bên cạnh hắn, đứng thẳng ba người.

Một cái mang theo màu đen mũ cánh chuồn, đang mặc áo bào hồng, mặt trắng không râu lão giả, tay cầm một cây phất trần, thân ảnh có chút còng xuống.

Một cái râu tóc lộn xộn, da thịt ngăm đen, trong ngực ôm đao nam tử.

Một cái mặc váy hoa, mỹ lệ xinh đẹp nữ tử.

Khi thấy thân ảnh Tô Dịch xuất hiện, kia cầm đầu cẩm bào anh tuấn thanh niên hít thở sâu một hơi khí, cười chào đón, nói: "Chu mỗ mạo muội tới chơi, mong rằng Tô công tử chớ trách."

Ánh mắt áo bào hồng lão giả, ôm đao trung niên cùng váy hoa nữ tử ba người, cũng là đồng loạt nhìn về phía Tô Dịch.

"Ngươi là?"

Tô Dịch hỏi.

"Tô công tử, vị này chính là đương kim Tam điện hạ Chu Tri Chấn, hôm nay là chuyên tới bái phỏng ngài."

Kia áo bào hồng lão giả tại một chỗ bên cạnh cười giới thiệu, thanh âm lanh lảnh âm nhu.

Tô Dịch ah xong một tiếng, nói: "Nguyên lai ngươi là kia Tam hoàng tử, ta nhớ được ban đầu ở tiến về trước Cổn Châu trên đường, giúp đỡ Thường Quá Khách giết mấy cái Tông Sư nhân vật, những cái kia giống như đều là dưới trướng ngươi môn khách a, hẳn là ngươi hôm nay là tới tìm ta báo thù hay sao?"

Chu Tri Chấn thần sắc trì trệ, chợt cười nói: "Tô công tử đã hiểu lầm, kia chút ít đều là chuyện đã qua, huống chi, những thuộc hạ kia đui mù, đưa tại Tô công tử trong tay, cũng là đáng đời, không đề cập tới cũng được."

Dừng một chút, hắn trầm ngâm nói: "Công tử, có thể hay không mời chúng ta tiến vào Tùng Phong biệt viện nói chuyện?"

Tô Dịch lại trực tiếp cự tuyệt, nói: "Có chuyện gì, ngươi ở nơi này nói thẳng đi."

Cái này khiến áo bào hồng lão giả mấy người đều nhíu nhíu mày, đây là cái thái độ gì?

"Tô công tử, nơi này là Ngọc Kinh thành, mà đứng tại trước mặt ngươi, là đương kim Tam điện hạ, chúng ta này đến nhưng là vì giúp ngươi, ngươi lại thái độ như vậy, giống như có chút bất cận nhân tình a?"

Kia váy hoa cô gái xinh đẹp ngữ khí lạnh như băng.

"Giúp ta? Chỉ giáo cho?"

Tô Dịch bỗng chốc cảm giác ngoài ý muốn.

Chỉ thấy Chu Tri Chấn vội ho một tiếng, nói: "Tô công tử, thực không dám đấu diếm, Chu mỗ hôm nay đến đây, ngược lại đích thật là vì công tử sự tình mà tới."

Tô Dịch nói: "Nói nghe một chút."

Chu Tri Chấn hít thở sâu một hơi khí, nói: "Nghĩ đến Tô công tử tự cũng tinh tường, tình cảnh ngươi hiện tại là bực nào hung hiểm, có thể nói là từng bước sát cơ, một nước vô ý, là hữu tử vô sinh kết cục."

Nói đến đây, hắn mỉm cười, tràn đầy tự tin, thoả thuê mãn nguyện nói: "Nhưng Chu mỗ lại có biện pháp giúp đỡ công tử biến nguy thành an!"

Tô Dịch nhíu mày, giống như cười mà không phải cười: "Chỉ bằng ngươi?"

Loại này qua loa khinh mạn thái độ, khiến áo bào hồng lão giả mấy người mày nhíu lại được càng thêm lợi hại, ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch đều có chút không vui.

Tam hoàng tử tự mình đến nhà, vì ngươi sắp xếp giải nạn, nhưng ngươi đây là cái thái độ gì?

Chu Tri Chấn nội tâm cũng có chút khó chịu nổi, nhưng hắn rất khéo che dấu được, cười nói: "Bất kể như thế nào, ta dầu gì cũng là một cái Hoàng tử, tại đây Ngọc Kinh thành bên trong, vẫn có một ít sức nặng."

"Chỉ cần Tô công tử đáp ứng ta một sự việc, ta cam đoan, cho dù là Tô gia, Tiềm Long Kiếm tông, thậm chí cả những cái nhân vật kia xem công tử như thù, đều không dám lại động công tử một đầu ngón tay!"

"Đáp ứng ngươi chuyện gì?"

Tô Dịch hỏi, ánh mắt nghiền ngẫm.

Chu Tri Chấn ánh mắt nhìn chung quanh, lúc này thần sắc mới trang túc nói: "Đáp ứng hiệu trung với phụ hoàng ta, cũng muốn hiệu trung với. . . ta!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 320: Trò Hay Khi Nào Trình Diễn

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Ngươi vẫn là nhanh ly khai a."

Chu Tri Chấn nhịn không được nói: "Tô công tử, thử hỏi đương kim Đại Chu thiên hạ, ngoại trừ phụ hoàng ta, còn ai có thể bảo vệ ngươi vô lo?"

Áo bào hồng lão giả cũng nói: "Tô công tử có thực lực kích giết Lục Địa Thần Tiên, hoàn toàn chính xác không sợ đồng dạng nguy hiểm, nhưng công tử đại khái còn không rõ ràng lắm, hôm nay cái Ngọc Kinh thành này bên trong, đến cùng có bao hung hiểm a? Tóm lại, khích lệ công tử kính xin nghĩ lại."

Váy hoa nữ tử nói: "Tô công tử tuổi trẻ tài cao, về sau con đường phía trước vô lượng, vì sao phải muốn đưa mình vào cửu tử nhất sinh hoàn cảnh bên trong? Huống chi, công tử lựa chọn thuần phục bệ hạ cùng Tam hoàng tử, trăm lợi mà không hại, người thông minh đều phải biết làm ra lựa chọn như thế nào."

Mắt thấy ôm đao trung niên cũng muốn mở miệng, Tô Dịch phất tay cắt ngang: "Tạm biệt không tiễn."

Nói xong, cất bước hướng Tùng Phong biệt viện đi đến.

"Ngươi. . ."

Chu Tri Chấn sắc mặt trầm xuống.

Áo bào hồng lão giả hừ lạnh nói: "Tô công tử, Tam điện hạ hảo ý đến đây tương trợ, ngươi chính là đối đãi Tam điện hạ như vậy hay sao?"

Tô Dịch dậm chân, xoay người lại, ánh mắt lãnh đạm nói: "Đơn giản là muốn nhân này thế cục, để cho ta Tô mỗ cúi đầu cống hiến mà thôi, đây cũng gọi là trợ giúp? Cuối cùng khuyên các ngươi một câu, tranh thủ thời gian ly khai, nếu không đừng trách ta không khách khí."

Chu Tri Chấn sắc mặt càng thêm âm trầm.

Hắn không nghĩ tới, chính mình chủ động đến nhà, Tô Dịch lại một chút mặt mũi đều không cho, kia ngạo mạn tư thái, phảng phất giống như căn bản là không có đem hắn cái Tam hoàng tử này để ở trong mắt.

Áo bào hồng lão giả cau mày, cũng rất không minh bạch.

Theo hắn biết, Tô Dịch từng cống hiến tại Lục điện hạ bên người, vốn tưởng rằng hôm nay Tam điện hạ ra mặt, lại đồng ý giúp hắn hóa giải nguy hiểm, nên cũng có thể khiến Tô Dịch thuần phục.

Ai từng nghĩ, Tô Dịch lại đúng là như vậy thái độ!

"Không khách khí? Tô Dịch, đây chính là Ngọc Kinh thành, là dưới chân thiên tử, bản thân ngươi đều đã khó bảo toàn, chẳng lẽ còn dám đối với chúng ta động thủ hay sao?"

Váy hoa nữ tử cười lạnh, không có sợ hãi.

Nàng tự nhiên tinh tường, Tô Dịch chiến lực rất khủng bố, nhưng nàng lại không tin, tại đây Ngọc Kinh thành bên trong, Tô Dịch còn dám đắc tội bọn hắn những người này.

Dù sao, đổi lại bình thường chút nhân vật đều tinh tường, hậu quả làm như vậy sẽ thêm nghiêm trọng!

Tô Dịch lườm nàng liếc, nói: "Ngươi còn dám nhiều lời một chữ, ta liền giết ngươi, không tin ngươi thử xem."

Váy hoa nữ tử cười rộ lên, nói: "Ngươi. . ."

Phốc!

Một luồng kiếm khí ngang trời lên, xuyên qua váy hoa nữ tử cổ họng.

Con mắt nàng đột nhiên trừng lớn, trên mặt tràn ngập khó có thể tin, trong môi phát ra haha thanh âm, cuối cùng hai tay bụm lấy cái cổ, ngửa mặt lên trời ngã xuống đất.

Phù phù!

Nặng nề thanh âm, lại giống như búa tạ nện ở nhân tâm.

Chu Tri Chấn, áo bào hồng lão giả cùng ôm đao trung niên đều nhất thời biến sắc, chẳng ai ngờ rằng, Tô Dịch ra tay càng dứt khoát lưu loát như thế!

Thậm chí, bọn hắn đều không thể nhìn rõ ràng, Tô Dịch là như thế nào ra tay!

Quá nhanh, khiến bọn hắn phản ứng cũng không kịp, đừng nói chi là đi ngăn trở.

"Tô Dịch, ngươi cũng biết nàng là ai?"

Ôm đao trung niên tức giận, tròn mắt muốn nứt.

Khi trước hắn, một lời không nói, nhưng lúc này, lại bởi vì kia váy hoa nữ tử chết, cuồng nộ khôn cùng.

"Ngươi nói thêm nữa một chữ, ta đồng dạng giết ngươi."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

Ôm đao trung niên toàn thân cứng đờ, đến mức hai gò má tái nhợt, nhưng lại không dám nhiều lời.

Chu Tri Chấn hít thở sâu một hơi khí, như muốn nói cái gì.

Liền vào lúc này, Tô Dịch ánh mắt nhìn tới, nói: "Ngươi cũng thế."

Chu Tri Chấn ngẩn ngơ, giống như không cách nào tưởng tượng, Tô Dịch lại từ đầu đến cuối dám dùng phương thức giống nhau, uy hiếp chính mình một vị hoàng tử!

Nhưng đối mặt ánh mắt Tô Dịch kia bình thản không hề cảm xúc chấn động, toàn thân giật nảy rùng mình một cái, đem đến miệng ngạnh sanh sanh nuốt vào.

Áo bào hồng lão giả thấy vậy, lại nào dám lại nói thêm cái gì?

"Mang theo cỗ thi thể này, cút."

Tô Dịch chỉ chỉ kia váy hoa nữ tử thi thể.

Chu Tri Ly rõ ràng sắp bị tức nổ, thân là Hoàng tử, tại đây Ngọc Kinh thành bên trong, chính là Lục Địa Thần Tiên, đối với hắn cũng khách khí có gia.

Chưa từng thụ qua bực này nhục nhã?

Nhưng hắn cũng không dám mở miệng, không dám đem mạng của mình đi đánh bạc, kia đầy ngập phẫn nộ cùng sỉ nhục đến mức hắn toàn thân khó chịu.

Cuối cùng, hắn cắn răng một cái, hung hăng trừng liếc Tô Dịch, quay người mà đi.

Áo bào hồng lão giả cùng ôm đao trung niên thấy vậy, vội vàng mang lên kia váy hoa nữ tử thi thể, cũng đi theo ly khai.

Từ đầu đến cuối, không ai dám nói thêm nữa một chữ.

Cho đến ly khai Đào Phù ngõ nhỏ, xa xa mới truyền đến Chu Tri Chấn kia lộ ra phẫn nộ hét lớn:

"Tô Dịch, chờ ngươi chết thời điểm, ta tự mình đi nhặt xác cho ngươi!"

Tô Dịch cười cười, không để ý đến, quay người đi vào Tùng Phong biệt viện.

Nhớn nhác bại hoại quăng ra ngoan thoại, thường thường cũng vô năng nhất.

Trở lại gian phòng, Tô Dịch khoanh chân mà ngồi, xuất ra một cái bình ngọc, đổ ra một cái óng ánh sáng long lanh, sáng lóa lưu quang đan dược.

Cửu Khiếu Long Hổ đan!

Đại Hoang Cửu Châu đệ nhất luyện dược Thánh địa "Đan Thanh tông" chỗ nắm giữ "Tứ đại Nguyên đạo Linh đan" một trong.

Cũng là lúc Võ Giả đạp vào Nguyên Đạo chi lộ, để mà Trúc Cơ quan trọng Linh đan, thiên hạ nổi tiếng.

Mà hôm nay, bực này trân quý đan dược, tất bị Tô Dịch dùng để tôi luyện Tông sư cảnh tu vi.

Hơn nữa, từ đầu tháng tư ngày bảy kia ly khai Bảo Sát Yêu Sơn bắt đầu, mỗi cách ba ngày, hắn sẽ luyện hóa một khỏa.

Cho tới bây giờ, đã luyện hóa ba khỏa.

Như đặt tại Tích Cốc cảnh tu sĩ trong tay, một khỏa Cửu Khiếu Long Hổ đan, liền đủ để cho bọn hắn trúc xuống vững chắc hùng hậu Đại Đạo căn cơ.

Nhưng dùng tại Tô Dịch trên người, luyện hóa ba khỏa Linh đan như vậy, gần kề cũng chỉ là khiến tu vi hắn đạt đến Tông Sư tứ trọng cảnh Đại viên mãn tình trạng mà thôi.

Hạch tâm ngay tại, cái kia Đại Đạo căn cơ quá mức hùng hậu cùng bàng bạc, một thân Đại Đạo nội tình, đều có thể nói thiên cổ khó gặp.

"Nếu có thể tu được 'Ngũ Uẩn tính linh', ta có thể ngự kiếm giết địch, thi triển ra 'Đại Ngũ Hành trấn vực kiếm', đến lúc đó, một kiếm xuống, giết Sử Phong Lưu bực này rèn luyện ra kiếm ý nhân vật cũng cùng lấy đồ trong túi không có gì khác nhau. . ."

"Trừ đó ra, Ngũ Uẩn tính linh khi thành, ngũ tạng như lô, một thân khí lực lực lượng, có thể so với Phật môn lưu ly kim thân, nắm tay đơn giản có thể bóp nát Nguyên Đạo bí kiếm."

"Về phần thần hồn lực lượng, tức thì có thể tu luyện 'Nhất Khí Lục Thần quyết', so với đại hư vô hồn kiếm quyết uy năng, muốn càng tốt hơn, thực tế tại lúc đối phó Nguyên Đạo tu sĩ thần niệm lực lượng, đủ phát huy ra hủy diệt uy năng dễ như trở bàn tay."

"Bất quá, 'Nhất Khí Lục Thần quyết' quá mức bá đạo, chỗ tiêu hao thần hồn lực lượng quá lớn, không đến thời khắc mấu chốt, vẫn là dùng một phần nhỏ thích hợp."

Tô Dịch nuốt một khỏa Cửu Khiếu Long Hổ đan, một bên tu luyện, một bên suy nghĩ.

Tông Sư cảnh chính thức lột xác, ngay tại ngũ trọng cảnh bên trên.

Trước tứ trọng là lần lượt tích lũy, chỉ có tại lúc đệ ngũ trọng mới có thể thực hiện về chất lột xác.

Đến lúc đó, ngũ tạng vi lô, xen lẫn Ngũ Uẩn tính linh, sẽ để cho bản thân thần hồn người tu hành, khí lực, tu vi cùng một chỗ thực hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cũng chỉ có đạt đến cảnh giới này, mới nắm chắc súc tích đi thi triển một ít bí pháp.

Như là "Đại Ngũ Hành Trấn Vực kiếm", chính là Tô Dịch kiếp trước sáng chế một môn kiếm quyết có một không hai, nổi tiếng "Đại Hoang Kiếm Đạo ba mươi ba kinh" bên trong.

Trong đó huyền bí, tựu liên lụy đến Ngũ Hành Đại Đạo chí cao diệu dụng.

Nguyên Đạo tu sĩ phía dưới, căn bản không đủ tư cách tu luyện kiếm kinh như thế.

Đồng dạng, Tô Dịch nếu vô pháp tại Tông Sư cảnh bên trong rèn luyện ra "Ngũ Uẩn tính linh" bực này Đại Đạo nội tình, tự nhiên cũng không có khả năng thi triển ra cái môn kiếm quyết có một không hai này chính thức uy năng.

Lại như "Nhất Khí Lục Thần quyết", tức thì là hồn tu nhất mạch tuyệt học, chưa nói tới rất cao sâu, nhưng là một môn chuyên môn nhằm vào thần niệm lực lượng bí thuật, bá đạo vô cùng.

Dùng Tô Dịch hiện tại thần hồn lực lượng, cũng có thể thi triển ra bực này bí thuật, nhưng lại sẽ ở trong một kích, tựu khiến thần hồn lâm vào trạng thái yếu đuối.

Nhưng như thần hồn lực lượng lần nữa đột phá, liền có thể thành thạo thi triển ra này thuật.

Tóm lại, đối với Tô Dịch mà nói, hắn có được kiếp trước lịch duyệt, vốn là nắm giữ lấy muôn vàn bí thuật, mọi loại diệu pháp, căn bản không thiếu sát phạt chiến đấu chi thuật.

Đương nhiên, hết thảy điều kiện tiên quyết là, tu vi phải có thể xứng đôi.

"Chiếu theo ta hiện tại tốc độ tu luyện, nên không quá bảy ngày, liền có thể chân chính bước vào Tông Sư ngũ trọng cảnh. . ."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Hắn không có nóng vội.

Dù là cái Ngọc Kinh thành này tràn ngập hung hiểm, hắn cũng không quá để ý, dựa vào hắn hiện tại lực lượng, đã đầy đủ ứng đối hết thảy nguy hiểm.

Đối với Tô Dịch mà nói, chuyển thế trùng tu, từng bước một rèn luyện ra viễn siêu kiếp trước Đại Đạo nội tình, mới là trọng yếu nhất.

. . .

Hoàng cung.

Một tòa rộng lớn trang túc cung điện bên trong.

Một thân màu đen trường bào, ngồi ngay ngắn trên long ỷ Chu Hoàng vuốt vuốt lông mi, thở dài nói: "Trẫm sao lại sinh ra ngươi môt đứa con trai như vậy."

Nói xong, hắn ngồi thẳng thân hình, con ngươi thâm trầm đáng sợ, "Một cái thiếu niên có thể kiếm giết Lục Địa Thần Tiên, ngươi lại chạy tới khiến người ta thuần phục? Ngươi thực cho rằng, tu hành thế hệ, sẽ kiêng kị cái thế tục hoàng quyền này?"

Tam hoàng tử Chu Tri Chấn quỳ sát ở đằng kia, lạnh run, nói: "Phụ hoàng, nhi thần cũng là muốn mượn cơ hội này, vì ngài mời chào một vị thiếu niên cao thủ. . ."

Không đợi nói xong, Chu Hoàng tựu cười lạnh nói: "Nói láo! Trẫm chỉ hỏi ngươi, là ngươi tự mình nghĩ muốn làm như vậy, hay là đã bị người khác xúi giục?"

Chu Tri Chấn há mồm muốn nói cái gì, đương kim Chu Hoàng đã lạnh lùng nói: "Trẫm muốn nghe chính là lời nói thật! Nếu có một chữ nói ngoa, trẫm lúc này phế ngươi đi!"

Chu Tri Chấn toàn thân khẽ run rẩy, dập đầu nói: "Phụ hoàng, tối hôm qua nhi thần cùng Nhị ca cùng một chỗ uống rượu, Nhị ca ngẫu nhiên nhắc tới, nếu có thể đem Tô Dịch thu cho mình dùng, đủ lớn mạnh ta Đại Chu uy thế, cũng có thể khiến phụ hoàng bên cạnh thêm người có thể dùng. . ."

Chu Hoàng mâu quang chớp động, than thở nói: "Quả nhiên, loại người ngu xuẩn như ngươi, cũng chỉ xứng bị người lợi dụng."

Hắn phất phất tay: "Ngươi đi xuống đi, từ nay về sau, ở tại phủ đệ mình bên trong bế môn suy nghĩ, không có cho phép của ta, không được lại ra

ngoài một bước!"

Trong thanh âm, lộ ra nồng đậm thất vọng cùng ghét cay ghét đắng.

Chu Tri Chấn nhất thời giống như mất đi toàn bộ khí lực, thất hồn lạc phách.

Hắn ý thức được, mình đời này sợ là lại khó tới gần kia một trương long ỷ một bước. . .

Cho đến Chu Tri Chấn ly khai, đương kim Chu Hoàng chợt nói: "Quốc sư, ngươi nói nếu ta tự mình ra mặt, có thể hay không khiến cho cái Tô Dịch này cho ta sở dụng?"

Một mực đứng ở đại điện một chỗ bên cạnh Hồng Tham Thương trầm mặc một lát, nói: "Bệ hạ, cái này cũng phải xem Tô Dịch có thể hay không từ phụ thân hắn Tô Hoằng Lễ dưới tay sống sót."

Chu Hoàng ah xong một tiếng, nói: "Tô Dịch hôm nay đã đến Ngọc Kinh thành, Đại Ngụy, Đại Tần hai nước sứ đoàn bên kia, phải chăng có động tĩnh?"

Hồng Tham Thương con ngươi nổi lên màu vàng kim nhạt thâm trầm khiếp người sáng bóng, nói: "Bệ hạ không cần để ý tới những thứ này, chỉ cần Tô Dịch tại đây Ngọc Kinh thành, sớm muộn gì sẽ có người nhịn không được trước nhảy ra!"

Chu Hoàng cười cười, nói: "Vậy chúng ta tựu tạm thời sống chết mặc bây, nhìn một cái trận trò hay này khi nào sẽ trình diễn!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 321: Du Thiên Hồng Lưu Thương Lâu

Sáng sớm hôm sau.

Cũng chính là mười bảy tháng tư, Tô Dịch đến Ngọc Kinh Thành ngày thứ ba.

Tùng Phong biệt viện.

Tô Dịch đứng ở một cây dưới tán cây, diễn dịch một lần Tùng Hạc Đoán Thể Thuật.

Theo tu vi dần dần sâu, tại tu luyện cái này từ Đại Hoang "Tuyệt Võ Hoàng" tự tay sáng chế có thể nói đệ nhất thiên hạ võ đạo Trúc Cơ pháp môn thời gian, Tô Dịch đã hoàn toàn đạt tới một loại trình độ đăng phong tạo cực.

Lại không câu nệ tại từng chiêu từng thức, mỗi một cái động tác thi triển thời gian, đều tùy tâm sở dục, tự nhiên mà vậy, có đạo vận huyền diệu khó lường lưu chuyển trong đó.

Đoạt tận tạo hóa, hóa mục nát thành thần kỳ!

Cho tới bây giờ, chỉ sợ tuyệt chính Võ Hoàng chứng kiến, cũng sẽ xem thế là đủ rồi.

Cái này đến từ tích lũy tháng ngày công lao, không phải một sớm một chiều nhưng làm được.

Tu luyện xong Tùng Hạc Đoán Thể Thuật, Tô Dịch liền nằm ở bên trong ghế dựa mây, xuất ra một chút linh tài, bắt đầu nuôi nấng Huyền Ngô kiếm.

Huyền Ngô kiếm có "Thôn Linh sắc lệnh", trong đó phong ấn một đầu một đám tinh hồn Minh Diễm Ma Tước, chỉ cần có rãnh rỗi rảnh rỗi, Tô Dịch sẽ lại cầm trên người linh tài đến "Này kiếm" .

Cho tới bây giờ, Huyền Ngô kiếm phẩm lẫn nhau cùng uy năng, đã rõ ràng bỉ trước đây cường thịnh một đoạn, u ám như cảnh ban đêm thân kiếm phong mang nội liễm, tỏ khắp ra khí tức, đủ để cho tu sĩ Nguyên Đạo đều hãi hùng khiếp vía.

Loại bảo vật này, đã hoàn toàn không kém gì đứng đầu cấp độ Nguyên Đạo linh binh!

Đông đông đông ~

Một trận tiếng gõ cửa vang lên đồng thời, bên ngoài đình viện cũng là truyền đến một đạo thanh âm cung kính: "Tô đại nhân, tiểu nhân Phương Nguyên, phụng Hồng Tế pháp sư chi mệnh, đến vì người tiễn đưa tin tức."

Tô Dịch nằm ở bên trong ghế dựa mây không nhúc nhích, lấy tay cách không phất một cái, ngoài mười trượng hơn đình viện đại môn mở ra, "Vào đi."

Ngoài cửa lớn, đứng thẳng một cái áo xám thiếu niên, mười bảy mười tám tuổi niên kỷ, trong hơi có vẻ gầy yếu, khuôn mặt thanh tú, hai mắt chuyển động thời gian, linh động linh hoạt.

Tự xưng Phương Nguyên thiếu niên, vốn là cung kính ôm quyền hành lễ, lúc này hơi hơi cúi đầu, đi vào Tùng Phong biệt viện, bả đình viện cửa lớn đóng lại, trực tiếp đi tới trước người Tô Dịch.

"Tô đại nhân, tin tức liền ở trong đó, kính xin người xem qua."

Phương Nguyên xuất ra một cái phong kín hộp ngọc, hai tay hiện lên trước.

Tô Dịch cầm qua hộp ngọc, mở ra xem, trong đó để đó một khối ngọc phù, thần thức dò vào trong đó, lúc này thấy được trong đó ghi chép tin tức.

Hồng Tế hòa thượng tin tức truyền đến cùng Đại Tần nó một chi sứ đoàn có quan hệ.

Mấy ngày trước, cái nhánh này Đại Tần sứ đoàn từ Thượng Lâm tự La Hán đường đầu chỗ ngồi dài lão Tịch Hà dẫn đội, đến Ngọc Kinh Thành.

Ngoại trừ Thượng Lâm tự Tịch Hà, cái nhánh này chừng hơn trăm người quy mô trong sứ đoàn, còn chín cái thân phận đại nhân tôn quý vật.

Hồng Tế hòa thượng đang trong tin tức làm cho nhắc tới nó chính là một cái tên là "Du Thiên Hồng" đại nhân vật.

Ấy người đến từ Đại Tần đệ nhất tông tộc "Du thị", là du thị đứng đầu Du Uyên Độ đệ đệ.

Du Thiên Hồng là Tô Hoằng Lễ tới vợ Du Thanh Chi nhị ca.

Lúc trước Tô Dịch giết chết Du Tinh Lâm, chính là Du Thiên Hồng chất nhi.

Theo Thập Phương các dò thăm tin tức, Du Thiên Hồng lần này cùng Đại Tần đoàn sứ giả cùng một chỗ đến đây, mục đích chính là vì Du Tinh Lâm báo thù!

Du Thiên Hồng người này cực không đơn giản, thời niên thiếu liền vào nhập Huyền Nguyệt quan tu hành, là Huyền Nguyệt quan Quán chủ

Thương Hoằng chân nhân sư đệ, trưởng lão Lê Xương Ninh sư huynh.

Mười tám năm trước, Du Thiên Hồng bước vào Nguyên Đạo chi lộ, hắn kiếm đạo tạo nghệ xuất thần nhập hóa, có "Thiên Hồng Kiếm Quân" thanh danh tốt đẹp.

Chín năm trước, Du Thiên Hồng trường kiếm Đông Hành, tiến vào Đại Tần đệ nhất hung địa "Loạn Linh Hải" trong lưu lạc, theo một cái cổ xưa phế tích bên trong di tích, đạt được Đại Tạo Hóa.

Khi hắn theo Loạn Linh Hải trở về về sau, liền một mực ở bế quan.

Thẳng đến bây giờ, đã có tám... nhiều năm.

Mà hôm nay, Du Thiên Hồng lại xuất hiện ở cái này một chi đến từ Đại Tần đoàn sứ giả bên trong! Trước, cả Thập Phương các đều không nghĩ tới, như vậy một cái nhân vật cường hoành, lại cũng đã tới Ngọc Kinh Thành!

Ngay sau đó, Hồng Tế hòa thượng trước tiên liền bả tin tức này truyền đến, dặn dò Tô Dịch phải tất yếu cẩn thận.

Xem hết tin tức này, Tô Dịch cũng không thèm để ý, ngược lại đối với Du Thiên Hồng năm đó theo Loạn Linh Hải ở bên trong lấy được nó một cái cọc Đại Tạo Hóa cảm thấy rất hứng thú.

Đại Chu có Bát Đại yêu sơn, Đại Ngụy có tứ đại bí cấm chi địa.

Mà Đại Tần, lại có Loạn Linh Hải!

Hôm nay Tô Dịch đã biết, tại trước đây thật lâu, trên Thương Thanh đại lục có rất nhiều cổ lão đạo thống đều bởi vì nào đó biến cố, mà biến mất tại năm tháng Trường Hà trong.

Mà tục truyền ở đó Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong, liền cất giấu rất nhiều cổ lão đạo thống di tích!

Không thể nghi ngờ, Du Thiên Hồng làm cho lấy được tạo hóa, cực có thể cùng với cái nào đó biến mất trong năm tháng cổ lão đạo thống có quan hệ.

Cái này làm sao không làm cho người ta hiếu kỳ?

Cho tới bây giờ, Tô Dịch cũng vẻn vẹn biết rõ, tại trước đây thật lâu, từng có "Bát Nhã thiền đình" như vậy một cái Phật tu đạo thống tồn tại ở trên Thương Thanh đại lục.

"Tô đại nhân."

Mắt thấy Tô Dịch xem hết tin tức, Phương Nguyên lúc này cung kính tiếng mở miệng nói, " Hồng Tế pháp sư nói, như người bên người thiếu khuyết làm việc người, khiến cho tiểu nhân giữ ở bên người cống hiến."

"Tiểu nhân tu vi mặc dù lơ lỏng bình thường, nhưng quanh năm trà trộn tại Ngọc Kinh Thành bên trong, vô luận đại nhân nghĩ muốn hiểu rõ cái gì, tiểu nhân biết nó nhất định ngôn vô bất tẫn (biết gì nói nấy), tiểu nhân không biết, nhất định toàn lực đi vì người tìm hiểu."

"Hơn nữa, đại nhân muốn cùng Thập Phương các liên lạc thời gian, tiểu nhân cũng có thể làm thay."

Tô Dịch giương mắt nhìn về phía thiếu niên này, nói: "Lưu lại ở bên cạnh ta, thế nhưng là nguy hiểm chi cực, những người khác e sợ cho tránh không kịp, vì cái gì ngươi lại phải làm như vậy? Chẳng lẽ là nó Hồng Tế hòa thượng bức bách ngươi tới?"

Phương Nguyên liền vội vàng lắc đầu, nói: "Đại nhân đã hiểu lầm, vì có thể được đến vì đại nhân cống hiến cơ hội, tiểu nhân thế nhưng là tranh thủ thật lâu, cuối cùng may mắn nhường Hồng Tế pháp sư đáp ứng, mới khiến cho tiểu nhân đã có hiện tại gặp mặt đại nhân cơ hội."

Nói qua, hắn nhìn hướng ánh mắt Tô Dịch, đã mang theo chờ mong vẻ chờ đợi.

"Người vì sao phải phải làm như vậy? Ta muốn nghe lời thật."

Tô Dịch nhiều hứng thú nói.

Phương Nguyên hít thở sâu một hơi, khom người nói: "Tiểu nhân thuở nhỏ chính là cô nhi, căn bản không sợ chết, chỉ sợ không có cơ hội thay đổi số phận, đối với người khác mà nói, lưu lại đại nhân ngài bên người, có lẽ nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, nhưng đối với tiểu nhân mà nói, nếu có được đến đại nhân ngài thưởng thức, đủ để cho tiểu nhân vận mệnh bởi vậy cải biến!"

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Nhìn ra được, ngươi rất thông minh, bất quá, ta sẽ không đối với ngươi hứa hẹn cái gì, ngươi nhưng minh bạch?"

Phương Nguyên mặt lộ vẻ vẻ kích động, nhưng vẫn là kềm chế tâm tình của nội tâm, nhếch miệng cười nói: "Không dối gạt đại nhân, chỉ cần tiểu nhân có thể lưu lại vì người cống hiến, đã cùng cải biến vận mệnh không có khác nhau rồi, tối thiểu Hồng Tế pháp sư chắc chắn sẽ không bạc đãi tiểu nhân."

Tô Dịch nói: "Từ hôm nay trở đi, ngươi liền ở lại đây đi, về sau một ngày ba bữa, nhiều loại vụn vặt việc vặt vãnh, liền từ ngươi tới chịu trách nhiệm."

Thiếu niên này có dã tâm, cũng biết chừng mực, xem ra cũng rất lanh lợi, giữ ở bên người làm một cái chân chạy làm việc lặt vặt cũng không tệ.

"Vâng!"

Phương Nguyên nghiêm nghị ôm quyền, đuôi lông mày thời gian đều là sắc mặt vui mừng.

Lúc này thời điểm, một trận tiếng gõ cửa vang lên lần nữa.

Tô Dịch nhíu nhíu mày, theo tự mình vào ở cái này Tùng Phong biệt viện đến bây giờ, mới hai ngày thời gian mà thôi, liền lần lượt có người đến đây, xác thực làm cho người ta phiền phức vô cùng.

"Giao cho ngươi rồi."

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Phương Nguyên.

Phương Nguyên ngầm hiểu, quay người mà đi.

Không bao lâu, Phương Nguyên hấp tấp phản hồi, nhanh chóng nói: "Đại nhân, là một cái truyền tin nhân vật, không có tu vi, hẳn là giúp đỡ bị người chân chạy đấy."

Nói qua, hắn bả một phong mật hàm hai tay trình lên.

Tô Dịch mở ra mật hàm nhìn qua, không khỏi nhíu mày, nói: "Lưu Thương lâu là địa phương nào?"

Phương Nguyên không chút nghĩ ngợi nói: "Hồi bẩm đại nhân, Ngọc Kinh Thành có tứ đại đỉnh cấp quán rượu, bị coi là là hậu duệ quý tộc đại nhân vật động tiêu tiền, cái này Lưu Thương lâu liền là một cái trong số đó, nghe nói Lưu Thương lâu đứng sau lưng thế lực là Kim Thạch các."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Thập Phương các lấy tin tức linh thông lấy xưng hậu thế, mà cái này Kim Thạch các thì là một cái thế lực trải rộng Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần thương hội, cũng rất thần bí.

Cái này Lưu Thương lâu có Kim Thạch các làm chỗ dựa, chính là tại Ngọc Kinh Thành bên trong, sợ cũng không có nhiều người dám ở trong đó nháo sự.

Tô Dịch phân phó nói: "Ngươi đi chuẩn bị xe ngựa, chúng ta đợi tí nữa đi Lưu Thương lâu đi một lần."

"Vâng!"

. . .

Lưu Thương lâu.

Chừng chín tầng, mái cong đấu củng, cổ kính.

Làm Tô Dịch cùng Phương Nguyên đến, chỉ thấy Lưu Thương lâu một tầng trước đại điện, chỉ thấy một cái từ lâu đợi chờ ở đó xinh đẹp giai nhân cười chào đón.

Nữ tử ước chừng hai mươi mấy tuổi, mặc nhu hòa xanh váy dài, trang dung thanh nhã tinh xảo, cắt may hợp thể váy dài đem thân thể mềm mại phác hoạ được trước sau lồi lõm, hai chân ngọc gọt giũa thon dài, dáng người vô cùng tốt.

Khi thấy nàng này, Tô Dịch kinh ngạc nói: "Tại sao là ngươi?"

Hoa Nhan!

Ban đầu ở Cổn Châu thành Kim Thạch các, Tô Dịch chỉ thấy qua nàng này.

Nữ tử chớp chớp đôi mắt đẹp, hé miệng cười nói: "Tô công tử nhận ra tiểu nữ?"

Tô Dịch ngơ ngác một chút, lần nữa đánh giá cô gái này một cái, rồi sau đó cũng cười, nói: "Ta hiểu được, ngươi gọi Kiều Ngữ đúng hay không?"

Nữ tử sáng bóng Liễm Diễm cặp môi đỏ mọng hơi vểnh, dáng tươi cười say lòng người, nói: "Xem, tỷ tỷ của ta nói không sai, sự tình gì đều không thể gạt được Tô công tử pháp nhãn."

Cái này tự nhiên là lời nịnh nọt, bất quá, bị như vậy một cái gợi cảm đẹp mỹ lệ giai nhân nói ra, hay rất làm cho người ta hưởng thụ.

Chợt, nữ tử hiếu kỳ nói: "Tô công tử cảm thấy, ta cùng tỷ tỷ có cái gì bất đồng sao?"

Tô Dịch cười cười, nói: "Tại trong mắt nam nhân, tỷ muội song sinh, tự nhiên là bởi vì dáng dấp giống nhau mới có ý tứ, nói những thứ kia không giống nhau làm chi?"

Nữ tử ngơ ngác một chút, đột nhiên có bị đùa giỡn cảm giác, nhưng Tô Dịch lại vẫn cứ nói tự nhiên mà vậy, làm cho người ta đều không có ý tứ đi miệt mài theo đuổi.

"Tô công tử mau mời."

Nữ tử rất thức thời đất không nói gì thêm nữa, cười làm ra một cái dấu tay xin mời, liền đem trước dẫn đường.

Tô Dịch cùng Phương Nguyên đi theo phía sau.

Mà liền tại bọn hắn tiến vào Lưu Thương lâu không lâu.

Xa xa đấy, một chiếc xe ngựa lái tới, đứng ở Lưu Thương lâu trước.

"Mẫu thân, Lưu Thương lâu đến."

Một cái thiếu niên tuấn mỹ đi xuống xe ngựa, quay người đưa tay, dìu lấy một cái phu nhân váy hoa đi xuống.

"Cữu cữu ngươi đã đến sao?"

Phu nhân váy hoa hỏi.

Thiếu niên tuấn mỹ gật đầu nói: "Tục truyền tin tuỳ tùng nói, cữu cữu hôm nay ngay tại tầng thứ chín 'Văn Uyên Điện' bên trong đợi chúng ta."

"Được."

Phu nhân váy hoa hít thở sâu một hơi, cảm khái giống như nói nói, " Từ năm đó gả cho ngươi phụ thân về sau, ta đã rất nhiều năm đều chưa thấy qua cữu cữu ngươi rồi. . ."

Nói đến đây, nàng ánh mắt nhìn về phía bên người thiếu niên tuấn mỹ, ôn nhu dặn dò nói, " bá nính, chờ hội kiến cữu cữu ngươi, nhớ lấy chớ để mất chừng mực, miễn cho nhường hắn khinh thường ngươi rồi."

Thiếu niên tuấn mỹ cười gật đầu: "Mẫu thân yên tâm là được."

Lúc này, hai người đi vào Lưu Thương lâu.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 322: Các Ngươi Tiếp Tục Tồn Tại Ta Thật Cao Hứng

Lưu Thương lâu tầng thứ chín.

Phượng Minh điện.

"Công tử, vị quý nhân kia liền ở trong đó chờ đợi, thiếp thân liền xin được cáo lui trước rồi."

Kiều Ngữ thản nhiên cười nói.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, đưa mắt nhìn Kiều Ngữ ly khai, đối phương Nguyên Đạo: "Ngươi đang ở đây ấy đang chờ."

Rồi sau đó, hắn đẩy cửa đi vào Phượng Minh điện.

Thanh nhã cổ điển trong cung điện, đầu lẻ loi trơ trọi ngồi một thân ảnh, đang mặc ngọc bào, bộ dáng tuấn lãng.

Rõ ràng là Đại Chu Lục hoàng tử Chu Tri Ly!

Chứng kiến Tô Dịch, hắn vụt đất đứng dậy, tiến ra đón, áy náy nói: "Tô huynh, làm phiền cho ngươi tự mình đi một chuyến rồi, thật sự là thân phận ta có chút đặc thù, như tự mình tiến về trước Tùng Phong biệt viện, chắc chắn bị rất nhiều người nhìn chằm chằm vào, mong rằng Tô huynh rộng lòng tha thứ."

Tô Dịch khoát tay nói: "Chỉ nói vậy thôi, ngươi tin trên theo như lời chuyện khẩn yếu là cái gì."

Trước tại Tùng Phong biệt viện, phái người đưa tin đúng là Chu Tri Ly.

Nếu không có như thế, Tô Dịch đều lười được tự mình đi cái này một lần.

Lúc nói chuyện, hắn tùy ý ngồi xuống, cầm lấy trên bàn bầu rượu uống một mình tự uống lên.

Chu Tri Ly lại không như vậy tự tại, hắn lo lắng nói: "Tô huynh, ta trước liền khuyên qua ngươi, chớ có đến đây Ngọc Kinh Thành, nhưng chưa từng nghĩ, ngươi vẫn phải tới. . ."

Hắn thở dài.

Tô Dịch nói: "Ngươi lo lắng ta tại Ngọc Kinh thành này sẽ xảy ra chuyện?"

Chu Tri Ly liền vội vàng lắc đầu, nói: "Đây cũng không phải."

Suy nghĩ một chút, hắn nghiêm túc nói: "Tô huynh, ta cả gan hỏi một câu, ngươi ấy đến Ngọc Kinh Thành, cuối cùng phải như thế nào đối xử phụ thân ngươi Tô Hoằng Lễ? Nên không sẽ. . . Thực ý định giết cha a?"

Tô Dịch uống một chén rượu, thuận miệng nói: "Thế nào, chẳng lẽ không đi?"

Chu Tri Ly cười khổ nói: "Không phải không đi, mà là Tô huynh ngươi căn bản không có cơ hội."

Tô Dịch nhíu mày: "Chỉ giáo cho?"

Chu Tri Ly hít thở sâu một hơi, hạ giọng nói: "Chuyện cho tới bây giờ, ta ta cũng không gạt ngươi, vô luận là phụ hoàng ta, hay quốc sư Hồng Tham Thương, đều không đã cho phép xảy ra chuyện như vậy!"

"Điều này cũng làm cho có nghĩa là, dù là Tô huynh ngươi có cơ hội đánh bại Tô Hoằng Lễ, nhưng ngươi muốn giết người, liền sẽ gặp phải phụ hoàng ta, quốc sư Hồng Tham Thương bọn họ ngăn cản!"

Tô Dịch ồ một tiếng, mây trôi nước chảy nói: "Ngươi cảm thấy, bọn hắn có thể ngăn cản được?"

Chu Tri Ly lắc đầu nói: "Tô huynh, ta Đại Chu sở dĩ có thể trấn thủ thiên hạ lãnh thổ quốc gia, chỗ ỷ lại không chỉ có riêng chỉ những thứ kia thế tục quyền hành. Bằng không, thì như thế nào có thể đè ép được Tiềm Long Kiếm tông thế lực tu hành bực này?"

Tô Dịch nhiều hứng thú nói: "Chỉ giáo cho?"

Chu Tri Ly do dự một chút, thấp giọng nói: "Tại ta Chu thị trong Hoàng tộc, có một chi cực kỳ thần bí lực lượng cường đại, gọi là 'Ẩn Long giả " mỗi một cái Ẩn Long giả, đều là Siêu Thoát phía trên thế tục nhân vật Lục Địa Thần Tiên, thực lực sâu không lường được."

"Rất nhiều năm trước, phụ hoàng ta sở dĩ có thể leo lên long ỷ, cũng là đã nhận được 'Ẩn Long giả' nhận thức!"

"Ẩn Long giả không để ý tới thế sự, nếu như thế ngoại tu sĩ, trong tay nắm giữ lực lượng, đủ để cho Tiềm Long Kiếm tông đều làm kiêng kị."

"Những năm gần đây này, phụ hoàng ta vận dụng hết thảy lực lượng tại thiên hạ vơ vét tu hành tài nguyên, cái gì hiếm có linh tài, Linh dược, có hơn phân nửa đều tiễn đưa Ẩn Long giả chỗ đó."

"Nhất là mấy năm gần đây, phụ hoàng ta triệu tập lực lượng, theo Bát Đại yêu sơn trong đã tìm được rất nhiều bảo bối, cuối cùng tất cả đều rơi xuống Ẩn Long giả trong tay."

Nói đến đây, Chu Tri Ly cầm lấy chén trà nhỏ ực một hớp, thán nói, " Tô huynh, ngươi bây giờ nên minh bạch, ta tại sao lại khuyên can ngươi làm như vậy a, như phụ hoàng ta thỉnh những thứ kia Ẩn Long giả ra tay, tại Ngọc Kinh thành này , bất kỳ người nào đều chắc chắn lâm vào tứ cố vô thân tất bại chi địa." Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Ngươi nói những thứ kia Ẩn Long giả, có bao nhiêu người?"

Chu Tri Ly suy nghĩ một chút, nói: "Hẳn là không ít hơn mười người!"

Tô Dịch cười cười, nói: "Vậy ngươi nói, như những thứ này Ẩn Long giả như đều chết hết, các ngươi Đại Chu Hoàng tộc lại nên gặp phải hậu quả như thế nào?"

Chu Tri Ly ngẩn ngơ.

Tô Dịch nói: "Sự lo lắng của ngươi ta đã hiểu rõ, không cần nói thêm gì nữa, như phụ hoàng ngươi thật là có can đảm phách đối mặt bực này hậu quả, ta sẽ không để ý tại Ngọc Kinh thành này trong đại khai sát giới."

Dứt lời, hắn vươn người đứng dậy, quyết định ly khai.

Chu Tri Ly liền vội vàng đứng lên, nhịn không được lại hỏi một lần vừa rồi vấn đề, nói: "Tô huynh, ngươi. . . Sẽ không phải thật sự muốn giết ngươi phụ thân a?"

"Giết hắn quá tiện nghi."

Tô Dịch nói qua, đã đi ra khỏi Phượng Minh điện.

Năm đó, Tô Hoằng Lễ phế bỏ mẹ của hắn Diệp Vũ Phi, nhốt tại trong lãnh cung, cuối cùng bị giày vò đến bệnh nặng mà chết.

Tô Dịch lại sao có thể có thể làm cho Tô Hoằng Lễ dễ dàng như vậy chết rồi?

Giết người, là sau cùng chuyện dễ dàng.

Sống không bằng chết, mới là tàn khốc nhất trừng phạt!

Đương nhiên, như cần thiết, Tô Dịch không ngại trực tiếp giết Tô Hoằng Lễ.

. . .

. . .

Văn Uyên điện.

"Nhị ca, Tinh Lâm hài tử này chết, toàn bộ đều tại ta, lúc trước sẽ không nên viết thư hướng đại ca xin giúp đỡ, chưa từng nghĩ, lại làm cho Tinh Lâm bị Tô Dịch tiểu súc sinh kia giết đi."

Du Thanh Chi lã chã ướt át, thần sắc cực kỳ bi ai.

Tại đối diện nàng, ngồi một cái thân mặc trong trắng thuần khiết trường bào, đầu đội nga quan, gương mặt gầy nam tử, một đôi con mắt nhìn quanh nhà, lãnh mang chạy trốn, lăng lệ ác liệt như kiếm.

Du Thiên Hồng!

Đại Tần du thị nhất tộc trưởng lão, Huyền Nguyệt quan Quán chủ sư đệ, một vị tựa như đương thời truyền kỳ loại Nguyên Đạo kiếm tu, có "Thiên Hồng Kiếm Quân" thanh danh tốt đẹp.

"Chuyện này, sao có thể quái dị tại trên đầu ngươi, nếu không có xác định chuyện này là nó Tô Dịch gây nên, ngay cả ta đều không thể tin được,

một cái tông sư cảnh thiếu niên, có thể giết chết Lê Xương Ninh bực này Lục Địa Thần Tiên."

Du Thiên Hồng ánh mắt chớp động, nổi lên khiếp người thần mang, "Bất quá, lần này nếu như ta tới, tự nhiên chém kẻ này thủ cấp, mang về tông tộc, lấy tế điện Tinh Lâm trên trời có linh thiêng!"

Ngôn từ như kiếm, sát phạt chi khí kinh người.

Lúc này thời điểm, luôn luôn không có mở miệng Tô Bá Nính không nhịn được hỏi: "Cữu cữu, cha ta đã từng nói qua, sẽ ở mùng năm tháng năm thời gian, tự mình chỉnh đốn Tô Dịch."

Du Thiên Hồng lập tức cười lạnh, nói: "Tô Hoằng Lễ ẩn cư mười năm này, hôm nay thẳng giống như con rùa đen rúc đầu loại, không có chút nào tâm huyết, cũng đúng, Tô Dịch dù sao là con của hắn, hắn từ không bỏ được tự mình động thủ."

Du Thanh Chi giải thích nói: "Nhị ca, ngươi đã hiểu lầm, hoằng lễ hắn từ trước đến nay là lời ra tất thực hiện, Đoạn sẽ không nuốt lời rồi. Huống chi, Tô Dịch mặc dù là con của hắn, nhưng cũng là hắn thống hận nhất chán ghét người, ta tin tưởng, hắn nhất định sẽ diệt Tô Dịch tiểu súc sinh kia!"

Du Thiên Hồng không khỏi ngoài ý muốn, nói: "Hổ dữ không ăn thịt con, huống chi người hồ, hắn Tô Hoằng Lễ thật là có can đảm phách làm ra bực này 'Thí tử' sự tình?"

Du Thanh Chi ánh mắt khác thường, nói: "Cái đó và gan phách không quan hệ, mà là cùng Tô Dịch tiểu súc sinh kia mẫu thân Diệp Vũ Phi có quan hệ."

Du Thiên Hồng nhíu mày: "Chỉ giáo cho?"

Du Thanh Chi lắc đầu nói: "Ta tịnh không rõ ràng lắm nguyên do trong đó, nhưng đại khái có thể đoán ra, hẳn là cái này Diệp Vũ Phi thân phận có vấn đề."

Du Thiên Hồng ồ một tiếng, nói: "Không quan tâm những chuyện đó, tại giết chết Tô Dịch trong chuyện này, ta cũng sẽ không trông chờ Tô Hoằng Lễ rồi."

Tô Bá Nính nói: "Cữu cữu, vậy ngươi ý định khi nào ra tay?"

Du Thiên Hồng trong tay vuốt vuốt chén rượu, ánh mắt thâm trầm, nói: "Ta dù sao đến từ Đại Tần, mà ở trong đó là Ngọc Kinh Thành, như ở đây động thủ, Đại Chu Hoàng Đế không đáp ứng, cũng dễ dàng đưa tới rất nhiều phiền toái không cần thiết, ta ý định ba ngày sau, ước chiến kẻ này tại ngoài thành chín Tắc Sơn lên!"

Tô Bá Nính nói: "Nhưng như hắn không dám phó ước đây?"

Du Thiên Hồng thản nhiên nói: "Yên tâm, ta sẽ nhượng cho hắn không thể không chiến đấy."

Nói qua, hắn vươn người đứng dậy, "Đi thôi."

Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính cũng liền vội vàng đứng lên, đi theo.

"Cữu cữu, chờ ngươi giết Tô Dịch thời điểm, ta có thể hay không tiến về trước đang xem cuộc chiến?"

Đi ra Lưu Thương lâu đại môn thời gian, Tô Bá Nính nhịn không được nói, mặt lộ vẻ vẻ chờ mong.

Du Thiên Hồng cười cười, nói: "Đến lúc đó, ngươi cứ tới là được."

Tô Bá Nính lập tức vui vẻ nói: "Nó nhưng thật tốt quá, cữu cữu có chỗ không biết, đoạn thời gian gần nhất, ta cũng ăn ngủ không yên, hận không thể Tô Dịch nó nghiệp chướng sớm đi biến mất ở trên đời này!"

Du Thanh Chi bên môi cũng nhịn không được nữa nổi lên mỉm cười.

Lúc trước Du Tinh Lâm chết, làm cho nàng cũng tức giận vô cùng, tự trách rất lâu, tự nhiên cũng ước gì Tô Dịch tranh thủ thời gian chết mất.

Dưới mắt, Du Thiên Hồng tự mình giá lâm, muốn chém giết Tô Dịch, cái này tự nhiên không thể tốt hơn.

Đúng lúc này ——

"Tô Bá Nính, ngươi nói ai là nghiệp chướng?"

Một đạo lạnh nhạt thanh âm vang lên.

Tô Bá Nính mãnh liệt xoay người, chỉ thấy một cái thiếu niên áo bào xanh, triều Lưu Thương lâu ngoài cửa lớn đi tới.

"Tô Dịch! ?"

Tô Bá Nính sắc mặt biến hóa, khó có thể tin, "Ngươi sao lại ở chỗ này?"

Gần như đồng thời, Du Thanh Chi khuôn mặt cũng thay đổi, trong con ngươi lửa giận mãnh liệt, nghiến răng nói ra: "Nguyên lai là ngươi tiểu súc sinh này!"

Du Thiên Hồng quay người, trong khi chớp con mắt, hàn mang như kiếm, triều Tô Dịch nhìn lại, thiếu niên này. . . Chính là Tô Dịch?

Cái này thật đúng là đúng dịp, lại tại đây Lưu Thương lâu trước, đụng phải hắn!

Tô Dịch cũng không nghĩ tới, rời đi Lưu Thương lâu thời gian, lại gặp được Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính, mắt thấy cả hai nó xấu xí thần sắc, hắn không khỏi cười rộ lên.

"Nhiều năm không thấy, nhìn thấy hai vị còn sống, xác thực để cho ta cao hứng."

Hắn mặc dù đang cười, nhưng nụ cười kia lại không có chút nào tâm tình chập chờn.

Nếu nói là trong lòng Tô Dịch hận nhất người, ngoại trừ Tô Hoằng Lễ, chính là cái này một hai mẹ con rồi.

Theo bốn tuổi năm đó bắt đầu, hắn tại Tô gia làm cho đụng phải những thứ kia vắng vẻ, mỉa mai, chèn ép cùng nhục nhã, cơ hồ đều là bái hai người này ban tặng.

Những năm kia, Tô Hoằng Lễ đối với hắn mặc kệ không hỏi.

Du Thanh Chi lại xem hắn như cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, sai khiến tôi tớ tới cõng, đối với còn tuổi nhỏ hắn mọi cách nhục nhã cùng chèn ép, nhường hắn toàn bộ lúc nhỏ cơ hồ đều sống ở một loại u ám áp lực khuất nhục hoàn cảnh trong.

Khi đó, Tô Dịch hiểu rõ nhớ kỹ, tám tuổi năm đó, mình bị Tô Bá Nính dẫn một đám người bạo đánh một trận, một cái tỳ nữ bởi vì thương tiếc tự mình, lén lút cho mình tiễn đưa đi một tí chén thuốc dưỡng thương, tác động ngày hôm sau, cái này tỳ nữ đã bị Du Thanh Chi phái người quất roi mà chết!

Những thứ này, Tô Dịch lại sao có thể có thể quên rồi hả?

Ngay cả năm đó hắn biến thành Văn gia người ở rể sự tình, cũng là đến từ Du Thanh Chi bày mưu đặt kế!

Vì vậy, mắt thấy Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính còn sống được thật tốt nó Tô Dịch quả thực thật cao hứng, nếu bọn họ chết rồi, hắn còn thế nào báo thù?

Mà nghe được Tô Dịch lời nói nhìn trên mặt hắn nó tự đáy lòng dáng tươi cười, Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính không hiểu lạnh cả tim.

Hai người tự nhiên hiểu rõ, hôm nay Tô Dịch, sớm không là năm đó cái kia có thể mặc kệ bọn hắn khi nhục cùng trúng tên kẻ đáng thương.

Đến nỗi, vừa nghĩ tới Tô Dịch hôm nay vốn có uy thế, làm cho cả hai hiện tại đối mặt Tô Dịch thời gian, nội tâm không thể ức chế đất run rẩy lên, sắc mặt cũng là biến ảo chập chờn, tràn ngập kiêng kị.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 323: Lại Một Cái Người Đoạt Xá

Lưu Thương lâu là Ngọc Kinh Thành tứ đại đỉnh cấp động tiêu tiền một trong, làm cho chỗ ngồi, tự nhiên là ở bên trong Ngọc Kinh Thành phồn hoa nhất giàu có và đông đúc khu vực.

Lui tới không phải phú tức quý .

Làm Tô Dịch cùng Du Thanh Chi bọn người ở tại Lưu Thương lâu trước giằng co, trước hết nhất kinh động nó chính là Lưu Thương lâu người.

Kiều Ngữ mang theo một đám tuỳ tùng hấp tấp mà đến, một màn như vậy, khuôn mặt không khỏi biến đổi.

Nàng vừa muốn mở miệng, đã bị Lục hoàng tử Chu Tri Ly cắt ngang, "Nơi đây không có chuyện của các ngươi, lui ra!"

Kiều Ngữ tự nhiên sẽ không ngu xuẩn đến chộn rộn tiến đến, trước tiên dẫn người tránh lui.

"Lục điện hạ, ngươi đây là muốn nhúng tay ta Tô gia sự tình? Đám người không liên quan, tốt nhất hiện tại cũng thối lui, miễn cho làm bị thương tự cái!"

Tô Bá Nính lạnh như băng mở miệng.

Có Du Thiên Hồng tại, nhường hắn lực lượng mười phần.

Tô Dịch phất phất tay, nói: "Phương Nguyên, ngươi cùng Lục hoàng tử hãy lui ra sau."

"Vâng!"

Phương Nguyên không cần nghĩ ngợi đáp ứng.

Chu Tri Ly còn đang do dự, đã bị Phương Nguyên giật giật ống tay áo, thấp giọng nói: "Điện hạ, Tô đại nhân tự có chủ trương."

Chu Tri Ly thầm than một tiếng, không nói thêm gì nữa, cùng Phương Nguyên cùng một chỗ thối lui.

Chỉ trong lòng của hắn lại lo lắng vô cùng, bởi vì nơi này tiếp giáp phồn hoa đường đi, như Tô Dịch ở chỗ này động thủ, nó đưa tới động tĩnh, có thể sẽ quá lớn!

"Thật đúng là đúng dịp, ta vốn định tại ba ngày sau, ước chiến ngươi ngoài thành chín Tắc Sơn lên, nếu như hiện tại nhìn thấy ngươi, ta liền hỏi ngươi một tiếng, có dám ứng chiến?"

Lúc này thời điểm, Du Thiên Hồng mở miệng, ngôn từ sắc bén như kiếm, nhìn chằm chằm vào ánh mắt Tô Dịch, mang theo không che giấu chút nào lạnh như băng sát ý.

Tô Dịch không cần nghĩ cũng có thể đoán được, cái này đầu đội nga quan, hai gò má gầy nam tử, nên chính là Hồng Tế hòa thượng trong tin tức nói Du Thiên Hồng.

Một cái chín năm trước tại Đại Tần loạn ở chỗ sâu trong Tinh Hải đạt được Đại Tạo Hóa tu sĩ Nguyên Đạo.

"Có gì không dám?"

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, "Ba ngày sau sáng sớm, chín Tắc Sơn chi đỉnh, ta ban thưởng ngươi một chết."

Du Thiên Hồng con mắt híp híp.

"Càn rỡ!"

Tô Bá Nính đã nhịn không được quát, "Tô Dịch, thật sự cho rằng giết Lê Xương Ninh, ngươi có thể vô pháp vô thiên rồi hả?"

Du Thanh Chi than nhẹ mở miệng, "Năm đó, thực nên sớm đi đem tiểu súc sinh này giết."

"Không cần cùng một kẻ hấp hối sắp chết nói nhảm."

Du Thiên Hồng lắc đầu , nói, "Chúng ta đi thôi."

"Ngươi ly khai có thể, bọn hắn được lưu lại."

Tô Dịch ngữ khí tùy ý.

Nhưng hắn lời này vừa nói ra, lại nhường mọi người tại đây trong lòng đều là nhảy dựng, sắc mặt biến hóa.

Du Thiên Hồng nhăn mày lại, đưa tầm mắt nhìn qua khu vực phụ cận, nói: "Nơi đây người đến người đi, như ta và ngươi giao thủ, trăm trượng chi địa, nhất định hóa thành phế tích đất khô cằn, ngươi không lo lắng đưa tới Đại Chu Hoàng Đế lửa giận?"

Ngọc Kinh Thành cùng địa phương khác bất đồng, chính là dưới chân thiên tử, sao có thể sẽ trơ mắt nhìn có nhân vật Lục Địa Thần Tiên ở đây chiến đấu?

Tô Dịch nói: "Nếu như ngươi lo lắng, hiện tại có thể ly khai."

Nói qua, hắn ánh mắt nhìn về phía Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính, ánh mắt thâm sâu bình thản, "Thật vất vả gặp được hai vị, có thể nào liền cho các ngươi đi thẳng một mạch?"

"Ngươi muốn như thế nào, còn dám ở chỗ này giết người hay sao?"

Tô Bá Nính giận quá mà cười.

Tô Dịch lắc đầu, nói: "Ta cũng khinh thường thừa dịp Tô Hoằng Lễ không có ở đây thời điểm giết các ngươi, như vậy đi, các ngươi cho ta Tô Dịch dập đầu ba cái, ta tạm thời cho các ngươi sống đến mùng bốn tháng năm."

"Ngươi. . ."

Tô Bá Nính tức giận, sắc mặt tái xanh.

Du Thanh Chi cũng thiếu chút không dám tin tưởng lỗ tai mình, không cách nào tưởng tượng, Tô Dịch dám lấy cái này các phương thức đến nhục nhã chính mình.

Du Thiên Hồng thần sắc lạnh như băng, nói: "Tô Dịch, ngươi thật muốn bức ta hiện tại động thủ giết ngươi?"

Chữ chữ như bang bang kiếm minh, vang vọng cái phiến thiên địa này, một cỗ vô cùng sát ý cũng tỏ khắp mà ra, làm cho phụ cận đường phố trên người đi đường đều hoảng sợ sắc, dồn dập tránh lui.

Thoáng cái, cái này phạm vi trăm trượng bên trong, trở nên trống rỗng.

Tô Dịch không để ý đến Du Thiên Hồng, ánh mắt nhìn Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính, trong môi bỗng dưng phun ra hai chữ:

"Quỳ xuống!"

Oanh!

Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính thần hồn đau nhức kịch liệt, tâm thần bị đoạt, đang lúc mọi người ánh mắt hoảng sợ nhìn chăm chú, thân ảnh như tê liệt, quỳ rạp xuống đất.

Nó một nháy mắt, bầu không khí tĩnh mịch.

Cách đó không xa Chu Tri Ly, Phương Nguyên, Kiều Ngữ đám người, đều bị tê cả da đầu.

Một câu, hai chữ, lại như mở miệng thành phép, nhường Du Thanh Chi, Tô Bá Nính quỳ đến tại đây Lưu Thương lâu trước! !

Trên thực tế, đây là Tô Dịch có giữ lại, bằng không, lấy hắn bây giờ lực lượng thần hồn, có thể đủ tại một kích vừa rồi kia ở bên trong, đem Du Thanh Chi hai người giết chết tại chỗ!

"Muốn chết!"

Du Thiên Hồng tức giận, tay áo trống lay động, đưa tay một đạo kiếm khí triều Tô Dịch chém tới.

Cả hắn đều không nghĩ tới, Tô Dịch lại mạnh mẽ đến tại hắn không coi vào đâu, khiến cho Du Thanh Chi hai người quỳ xuống, điều này làm cho hắn hoàn toàn bị chọc giận.

Bá!

Một đạo kiếm khí ngang trời, tối tăm mờ mịt nó đen tối âm trầm, có quỷ dị hỏa diễm quang ảnh tại trong kiếm khí lưu chuyển, thẳng tắp chém xuống.

Hư không như vẽ rãi ra, bị kiếm khí tuỳ tiện nghiền nát.

Nó đáng sợ kiếm thế, làm cho phụ cận cứng rắn mặt đất bằng phẳng đều từng khối nổ tung, mảnh đá bay tứ tung.

Tô Dịch cũng không thèm nhìn tới, một quyền đánh ra.

Phanh! ! !

Nó tối tăm mờ mịt kiếm khí nổ tung, tại trước người Tô Dịch ba thước chi địa sụp đổ, tán loạn tiêu trừ.

"Tại đây điểm đạo hạnh, cũng dám hò hét lấy đến trảm ta Tô mỗ đầu người?"

Tô Dịch môi hiện giọng mỉa mai.

Du Thiên Hồng hít thở sâu một hơi, vung tay áo lên, quỳ rạp trên đất Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính thân ảnh bị nâng lên, bay thấp tại bên ngoài hơn mười trượng.

"Các ngươi đi trước!"

Du Thiên Hồng con mắt như kiếm, toàn thân khí tức xơ xác tiêu điều, toàn bộ người uy thế liên tục tăng lên, nó thuộc về tu sĩ Nguyên Đạo khí tức, thẳng giống như phô thiên cái địa như thủy triều, khoách tán ra.

Khu vực phụ cận xa xa, vang lên một tràng thốt lên hoảng sợ tiếng.

Lưu Thương lâu trước, Chu Tri Ly bọn hắn cũng đã biến sắc, dồn dập tránh lui.

Lục Địa Thần Tiên vừa ra tay, động khai sơn ngăn nước, lực hủy diệt kinh người, như bị lan đến gần, Tiên Thiên tông sư đều hữu tử vô sinh!

Huống chi, Du Thiên Hồng còn không phải bình thường Lục Địa Thần Tiên có thể so sánh.

Vị này Đại Tần rất có nổi danh "Thiên Hồng Kiếm Quân", từ lúc mười tám năm trước thời gian, đã đặt chân Nguyên Đạo chi lộ, tên kêu thiên hạ!

Nhưng Tô Dịch lại giống như không hề hay biết, ánh mắt nhìn nơi xa Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính, nói: "Trở về nói với Tô Hoằng Lễ, mùng bốn tháng năm, ta sẽ đi cầm mẹ con các ngươi đầu làm tế phẩm."

Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính sắc mặt kém vô cùng, hận đến hàm răng nhanh cắn.

Bất quá, trước bị Tô Dịch trấn áp quỳ xuống đất, đã để cho bọn họ sợ hãi chi cực, căn bản không dám lưu lại, xoay người bỏ chạy.

Mà bị Tô Dịch không nhìn Du Thiên Hồng, giống như triệt để bất cứ giá nào loại, phát ra một đạo thét dài, thả người triều Tô Dịch đánh tới.

Oanh!

Tại hắn thân ảnh bốn phía, có sấm gió quang ảnh kích động, uy thế đáng sợ, thân ảnh còn giữa không trung, liền tế ra một thanh bạc lập lòe đạo kiếm, chém xuống một cái.

Kiếm khí kia, cuồng bạo như u ám âm trầm cuồng lôi, vang vọng Càn Khôn.

Lôi cương sâm la kiếm!

Một loại tràn đầy sấm sét đạo vận, có Thiên giai trung phẩm cấp độ Kiếm Ý tuyệt học, đi qua Du Thiên Hồng nó Tích Cốc cảnh Đại viên mãn

tu vi thi triển, nó đợi uy thế liền đã vượt xa Sử Phong Lưu bực này nhân vật!

Nó một nháy mắt, thiên địa biến sắc, Lôi Âm to lớn, tại trong thế tục này, đã cùng thần tiên chi uy không có gì khác biệt.

"Một kiếm này, cũng có chút hỏa hầu."

Tô Dịch thần sắc không buồn không vui, giếng nước yên tĩnh.

Hắn một tay phụ lưng, một tay nắm tay, bỗng dưng ném ra.

Một đạo như mặc ngọc loại sáng long lanh sâu thẳm dấu quyền vô căn cứ ngưng tụ, vào hư không trong mang theo tràn đầy Vô Lượng loại uy thế, hung hăng trấn xuống.

Một quyền này giống như Cửu U chi hải, trùng trùng điệp điệp.

Ầm ầm ~~

Cái phiến thiên địa này rung chuyển, sấm chớp mưa bão loại kiếm khí cùng Uông Dương loại quyền kình va chạm, làm cho sinh ra hủy diệt nước lũ theo giữa hai bên khoách tán ra, phụ cận kiến trúc đều tùy theo từng tòa nghiêng lõm bị diệt, dài trăm trượng phố, tức thì bị nghiền ra giống mạng nhện khe rãnh, giăng khắp nơi, bùn đất tung bay.

Bụi mù tỏ khắp ở bên trong, Du Thiên Hồng thân ảnh tại trong hư không hơi chậm lại, toàn thân khí huyết sôi trào.

Xa xa, Tô Dịch sừng sững tại chỗ, không chút sứt mẻ.

Sau người Lưu Thương lâu, hoàn hảo không chút tổn hại, chưa hề nhận đến bất kỳ trùng kích.

Nói cách khác, cái này đến từ Du Thiên Hồng đáng sợ một kích, bị Tô Dịch ở chánh diện đối chiến hóa giải, không có né tránh, cũng không có mưu lợi!

Một màn này, làm cho Du Thiên Hồng đồng tử cũng là ngưng tụ, trong lòng bốc lên.

Lúc này tông sư cảnh tứ trọng thiếu niên, lại thật sự như trong truyền thuyết cường đại như thế!

Cần biết, một kiếm này, hắn mặc dù chưa hề vận dụng toàn bộ lực lượng, nhưng chỉ là đáp lại bình thường nhân vật cùng cảnh, cũng có thể đủ thoải mái đánh tan.

Nhưng Tô Dịch, lại thành thạo mà đem hắn một kiếm này hóa giải!

Nơi xa Chu Tri Ly đám người, nhìn phạm vi trăm trượng nó cảnh hoàng tàn khắp nơi cảnh tượng, cũng là thể xác và tinh thần rung động lắc lư, toàn thân phát lạnh.

Trước, nơi đây hay phồn hoa như nước náo nhiệt khu vực, nháy mắt mà thôi, liền biến thành phế tích!

"Đường đường Đại Tần tu sĩ Nguyên Đạo, liền chút năng lực ấy?"

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, tận là khinh thường, "Hay là nói, ngươi vẫn còn kiêng kị cái gì, không dám sử dụng toàn bộ lực lượng?"

Du Thiên Hồng hít thở sâu một hơi, keng một tiếng, cầm trong tay màu bạc đạo kiếm nâng lên, xa xa chỉ vào Tô Dịch, nói:

"Vậy ngươi thử lại lần nữa ta một kiếm này!"

Nói qua, kiếm ngân vang gào thét như sấm, nó màu bạc đạo trên thân kiếm, lại có sáng sủa như nhanh như tia chớp quang vũ lưu chuyển bốc hơi, hào nhoáng chói mắt.

Mà Du Thiên Hồng uy thế, cũng là trở nên so trước đó đáng sợ hơn.

Oanh!

Chân hắn đạp hư không, đang muốn xuất kiếm.

Nhưng nhưng vào lúc này, một đạo tuấn bạt như tùng thân ảnh, đột nhiên theo tại chỗ rất xa lướt đến. Một cái nháy mắt liền đến trong tràng, vượt qua ngăn tại Du Thiên Hồng cùng Tô Dịch tầm đó.

"Hai vị, tiếp tục náo loạn, có thể sẽ không dễ thu thập rồi."

Người tới cao quan cổ trang phục, diện mạo thanh kỳ, một đôi đồng tử màu vàng nhạt nhìn quanh nhà, uy nghiêm khiếp người.

Quốc sư Hồng Tham Thương!

Ánh mắt của hắn trước nhìn về phía Du Thiên Hồng, nói: "Đạo hữu, ngươi là Đại Tần sứ giả, như tại Ngọc Kinh Thành đả thương người, lại đã bị coi là ta Đại Chu tới địch, mong rằng nghĩ lại."

Du Thiên Hồng nhăn mày lại, trầm mặc một lát, mạnh mẽ tự kềm chế lấy nội tâm sôi trào sát cơ, thu hồi một thân kiếm thế.

Ánh mắt của hắn lành lạnh lạnh như băng, nhìn về phía Tô Dịch, gằn từng chữ một: "Ba ngày sau, chín Tắc Sơn chi đỉnh, ta chờ ngươi tới!"

Quẳng xuống những lời này, hắn quay người mà đi.

Đưa mắt nhìn hắn thân ảnh biến mất, Hồng Tham Thương lúc này quay người, nhìn về phía Tô Dịch, thần sắc bình thản nói: "Nơi này là Ngọc Kinh Thành, ngươi dù có ngập trời bổn sự, cũng tốt nhất thu liễm một chút, bằng không, hậu quả chính ngươi suy nghĩ."

Tô Dịch ồ một tiếng, nói: "Ngươi cái này đang uy hiếp ta?"

Hồng Tham Thương nhíu mày, chợt khôi phục không có chút rung động nào, nói: "Trời muốn hắn chết, nhất định khiến cho điên cuồng, Tô Dịch, ta cũng không hy vọng ngươi không sống tới mùng bốn tháng năm cái ngày kia."

Dứt lời, hắn quay người mà đi.

Nhìn Hồng Tham Thương thân ảnh biến mất, Tô Dịch khóe môi nhấc lên một vòng như có như không độ cong, có ý tứ, lại một cái người đoạt xá!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 324: Quan Hải Bình Trước Phong Vân Khởi

Người đoạt xá khí tức , người bình thường rất khó phân biệt ra được.

Nhất là một chút lợi hại người đoạt xá, có thể cùng cướp lấy thể xác lực lượng hoàn mỹ phù hợp, nhường một chút Đại tu sĩ cũng khó khăn lấy phát giác được.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, muốn phân biệt ra người đoạt xá, cũng là chuyện dễ dàng.

Tại Đại Hoang Cửu Châu, cơ hồ cách mỗi tông môn đều có được phân biệt người đoạt xá bí pháp cùng bảo vật.

Mà thân là Huyền Quân kiếm chủ Tô Dịch, tự nhiên cũng không thiếu bực này pháp môn.

Vừa rồi tại nhìn thấy Hồng Tham Thương lần đầu tiên, Tô Dịch "Thần Niệm" liền phát giác được, Hồng Tham Thương khí tức rất không tầm thường.

Lúc này lấy bí thuật điều tra, quả nhiên liền phát hiện, Hồng Tham Thương thần hồn, thuộc về chậm chiếm thước tổ!

"Những năm gần đây này, Hồng Tham Thương tại đương kim Chu hoàng bên người hành tẩu, lẽ nào sẽ không có bị nhìn thấu? Hay là nói, Chu hoàng đối với chuyện này, từ lâu lòng dạ biết rõ?"

Tô Dịch thầm nghĩ.

Hắn đối với Hồng Tham Thương không có địch ý, nhưng như đối phương dám xem tự mình vì cừu địch, hắn không ngại bả đối phương thần hồn cầm ra, hảo hảo nghiên cứu một chút một phen.

. . .

. . .

Làm trời, Lưu Thương lâu trước trận sóng gió này, cũng là truyền khắp Ngọc Kinh Thành, dẫn phát rất nhiều chú ý.

"Không nghĩ tới, trước hết nhất nhảy ra lại lại Đại Tần vị này 'Thiên Hồng kiếm quân' ."

Rất nhiều đại nhân vật ngoài ý muốn, kinh ngạc không thôi.

"Tô Hoằng Lễ Tứ phu nhân cùng con trai trưởng Tô Bá Nính, bị bức phải quỳ gối Lưu Thương lâu trước, đây không phải tại đánh Tô Hoằng Lễ mặt sao?"

Có người rung động lắc lư, bị Tô Dịch cách làm kinh sợ đến.

"Nghe nói, lúc ấy Lục hoàng tử cùng lúc đó, sự tình nhưng càng ngày càng có ý tứ rồi."

"Tên Tô Dịch này đang cùng Du Thiên Hồng trong quyết đấu, hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong, xác thực ngoài dự đoán mọi người."

"Ba ngày sau, đi Cửu Tắc sơn!"

. . . Các loại nghị luận tại cuối cùng, đều là không hẹn mà cùng bả lực chú ý chú ý tại Du Thiên Hồng cùng Tô Dịch ước chiến trên.

Trước, có quan hệ Tô Dịch chiến tích tin đồn bay đầy trời, nhưng tại Ngọc Kinh thành này ở bên trong, lại cực ít có người tận mắt chứng kiến qua Tô Dịch thực lực.

Mà hôm nay, một cái cơ hội đến rồi!

Ba ngày sau Cửu Tắc sơn chi đỉnh, liền nhưng chân chính kiến thức đến Tô Dịch năng lực!

Hoàng Cung.

Nghe xong quốc sư Hồng Tham Thương bẩm báo, Chu hoàng không khỏi hiếu kỳ nói: "Quốc sư, ngươi cũng đã biết cái này Du Thiên Hồng tu vi thế nào?"

Hồng Tham Thương không chút nghĩ ngợi nói: "Tích Cốc cảnh Đại viên mãn, nắm giữ Thiên giai trung phẩm 'Âm Lôi kiếm ý " tại nhân vật cùng cảnh ở bên trong, được xưng tụng là đứng đầu."

"Hắn linh kiếm tên gọi 'Ngân Tuyết " nghe nói là theo Loạn Linh Hải chỗ sâu một mảnh di tích ở bên trong lấy được 'Cổ bảo " uy năng khó lường."

Chu hoàng ánh mắt chớp động, nói: "Thế nhân đều biết, chín năm trước thời điểm, Du Thiên Hồng tại Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong, đã lấy được một cái cọc Đại Tạo Hóa, hư hư thực thực cùng một cái cổ lão đạo thống có quan hệ, nhưng đến nay không có người biết, cái này một cái cọc Đại Tạo Hóa đến tột cùng là cái gì."

Nói đến đây, hắn ánh mắt nhìn về phía Hồng Tham Thương, nói: "Quốc sư cảm thấy, có thể hay không tại ba ngày sau Cửu Tắc sơn một trận chiến bên trong, nhìn ra một chút manh mối?"

Hồng Tham Thương nói: "Đến lúc đó, ta tự mình đi một chuyến lại."

Chu hoàng gật đầu nói: "Có đi ngươi, ta an tâm. Nếu không có do thân phận hạn chế, ta ngược lại cũng nghĩ đi xem một chút nó Tô Dịch năng lực, đáng tiếc. . ."

Hắn than thở không thôi.

Hồng Tham Thương nói: "Bệ hạ, người cảm thấy có hay không muốn gõ một cái Lục điện hạ?"

Chu hoàng nhất thời đã trầm mặc.

Rất lâu, hắn phất phất tay: "Mặc kệ hắn."

. . .

Tô gia.

Thanh Ngô viện.

Nghe xong Lưu Thương lâu phát sinh tin tức về sau, Tô Hoằng Lễ thần sắc bình tĩnh như trước, chút nào không gợn sóng.

Dù là biết được Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính bị bức bách quỳ xuống đất, hắn cũng chưa từng toát ra bất luận cái gì một tia tâm tình, yên lặng đến đáng sợ.

"Ta vốn làm Du Thiên Hồng có đại khí vận, đại khí phách, hôm nay xem, ta vẫn là đánh giá cao hắn."

Tô Hoằng Lễ ánh mắt hiện lên một tia khinh thường, "Thân là tu sĩ, thần hồn cùng khí cơ tương dung, đủ ứng đối hết thảy biến số, nhưng hắn lại mà

ngay cả nghiệt tử kia thần hồn bí thuật cũng không thể phát hiện, xác thực uất ức một chút."

Một bên lão giả đạo bào khẽ thở dài: "Cái này ngược lại có thể lý giải, dù sao, ai có thể nghĩ tới, Tô Dịch như vậy tông sư nhân vật, có thể nắm giữ 'Thần Niệm' chi lực? Đây quả thực là chuyện xưa nay chưa từng có, chính là đọc qua những thứ kia cổ xưa điển tịch, đều tìm không ra loại này ví dụ rồi."

"Thần Niệm. . ."

Tô Hoằng Lễ tự nói, "Đúng vậy a, hắn một cái phàm tục võ đạo nhân vật, sao rèn luyện xuất thần Niệm bực này lực lượng? Cái này xác thực rất không thể tưởng tượng nổi. . ."

Lão giả đạo bào nói: "Đạo hữu, ba ngày sau Cửu Tắc sơn một trận chiến, ngươi là có hay không muốn đi đánh giá?"

Tô Hoằng Lễ khoát tay áo.

Hắn không có giải thích cái gì.

Nhưng lão giả đạo bào lại giống như sớm đoán được sẽ như thế, cười nói: "Nó đến lúc đó, ta có thể sẽ đi, ta đối với bí mật trên người Tô Dịch, nhưng càng ngày càng hiếu kỳ rồi."

Tô Hoằng Lễ lạnh nhạt nói: "Đạo huynh đến lúc đó, chớ có để dính vào."

Lão giả đạo bào đôi mắt híp lại, chợt nhẹ gật đầu.

"Đúng, có quan hệ sự tình hôm nay, đạo hữu thật sự như vậy nhịn?"

Lão giả đạo bào hỏi.

Bất kể như thế nào, Du Thanh Chi là Tô Hoằng Lễ tới vợ, Tô Bá Nính là hắn con trai trưởng, tại đây loại bị nhục nhã, chỉ sợ hôm nay toàn bộ Ngọc Kinh Thành đều tại chế giễu.

"Vả lại nhường nghiệt tử kia lại nhảy đáp một hồi."

Tô Hoằng Lễ thần sắc bình thản, mà tại trong mắt hắn tử ở chỗ sâu trong, lại có một vệt lãnh mang không dễ phát hiện mà lóe lên liền biến mất.

Hắn cũng không phải là vô tình hạng người.

Thê nhi gặp bực này nhục nhã, lại sao có thể có thể thờ ơ?

. . .

Đại Tần sứ quán.

Một cái đèn đuốc sáng trưng trong cung điện.

"Đạo hữu vì cái gì không chờ một chút? Phải biết, Ngọc Kinh thành này ở bên trong, muốn giết Tô Dịch kẻ này tuyệt số lượng cũng không ít, nhưng đều đang đợi, không người nào nguyện ý làm Chương vừa ra mặt đấy."

Tịch Hà nhẹ giọng nói, " nói cách khác, tất cả mọi người đang đợi Tô gia đứng đầu ra tay, nhìn hắn cuối cùng đã hay không nhẫn tâm quân pháp bất vị thân."

Vị này Thượng Lâm tự La Hán đường Thủ tịch trưởng lão, thân ảnh gầy, tuổi già sức yếu, toàn thân tỏ khắp lấy tường hòa, yên tĩnh, đạm bạc khí tức.

"Đối cái khác người mà nói, kiêng kị tại Tô Dịch kiếm giết Lê Xương Ninh uy thế, tuỳ tiện không dám động thủ, nhưng đối với ta bực này kiếm tu, há có thể nhân kiêng kị mà lo trước lo sau rồi hả?"

Du Thiên Hồng thân ảnh thẳng tắp, đôi mắt lạnh lùng nghiêm nghị như kiếm, "Luyện lực lượng dễ dàng luyện tâm Nan, trong lòng còn có cố kỵ, khí thế nhất định yếu, đây chính là tu hành đại kị."

Tịch Hà cười cười, nói: "Đạo hữu tim rắn như thép, hoàn toàn chính xác làm cho người ta khâm phục, ba ngày sau, lão hủ nguyện cùng đạo hữu cùng một chỗ, đi chỗ đó Cửu Tắc sơn đi một lần."

Du Thiên Hồng nhíu mày, nói: "Đang xem cuộc chiến có thể, chớ có nhúng tay."

Tịch Hà lại cười nói: "Như đạo hữu nhưng trảm Tô Dịch kẻ này thủ cấp, tự nhiên không có lão hủ cơ hội xuất thủ."

. . .

. . .

Ba ngày thời gian, thoáng một cái đã qua.

Rất nhanh, quyết chiến thời kì đã đến.

Hai mươi tháng tư.

Sáng sớm, khoảng cách Ngọc Kinh Thành ngoài ba mươi dặm Cửu Tắc sơn chi đỉnh.

Nơi này có một mảnh bằng phẳng sườn dốc bình, đặt chân nơi đây, đáng xem Vân Hải cuồn cuộn, mênh mông bao la hùng vĩ.

Cho nên tên gọi "Quan Hải Bình" .

Nơi đây, vốn là Ngọc Kinh Thành văn nhân nhà thơ chung ái ngắm cảnh chi địa, lưu lại qua rất nhiều thi từ.

Ngày hôm nay, nơi đây lại là võ giả hội tụ, cường giả tụ tập!

Ngày mới sáng, Quan Hải Bình phụ cận, khắp nơi nhưng bái kiến lờ mờ thân ảnh.

Nổi danh chấn một phương Đại Tông Sư nhân vật, có uy chấn thiên hạ Tiên Thiên Vũ Tông, cũng có tựa như truyền kỳ, thần long kiến thủ bất kiến vĩ Lục Địa Thần Tiên.

Nói không khoa trương, ngày hôm nay tới Cửu Tắc sơn, quả thực giống như một cuộc có một không hai thịnh hội kéo ra màn che, rất nhiều quanh năm sâu không xuất ra nhân vật già cả, đều dồn dập hiện thân.

Tông sư phía dưới nhân vật, đều không có tư cách đưa thân trong đó, chỉ có thể đặt chân tại sườn núi, chân núi trên vị trí tham gia náo nhiệt.

"Các ngươi xem, Tiềm Long Kiếm tông người đến, cầm đầu là Sử Phong Lưu tiền bối!"

Làm một bộ đạo bào, tiên phong đạo cốt Sử Phong Lưu xuất hiện, cũng là khiến cho trong tràng oanh động, không biết nhiều ít ánh mắt đều nhìn sang.

Nhưng ngày hôm nay danh tiếng, đã định trước không có khả năng từ Tiềm Long Kiếm tông độc chiếm.

Rất nhanh, một đạo kinh hô vang vọng ——

"Đây không phải là Vũ Lưu Vương sao? Vị này nghìn năm lấy hạ truyền kỳ, lại cũng tới?"

Trong tràng sôi trào, khu vực phụ cận trong ánh mắt, đều là bị một cái bạch y đeo kiếm, tựa như trên trời tiên tử loại thiếu nữ hấp dẫn.

Nguyệt Thi Thiền sau khi đến, liền tùy ý tại một cây sườn dốc bờ Thanh Tùng hạ đứng im lặng hồi lâu chừng, điềm tĩnh siêu nhiên, cũng là đã thành trong tràng một đạo đẹp mỹ lệ cảnh vật.

Kế tiếp, theo một cái đại nhân vật giá lâm, cũng là tại đây Quan Hải Bình phụ cận, nhấc lên từng đợt nhiệt nghị.

Có người thô sơ giản lược tính toán, chỉ là trong sân Tiên Thiên Vũ Tông nhân vật, liền có vài chục vị nhiều, nó đợi tình cảnh, nhường không biết bao nhiêu người run sợ khiếp sợ.

Cái này rất bình thường, tự ba ngày trước Du Thiên Hồng ước chiến Tô Dịch tin tức truyền ra, cũng là oanh động toàn bộ Đại Chu, một chút chiếm giữ tại trời nam biển bắc đại nhân vật, đều trước tiên lên đường, đi Ngọc Kinh Thành mà đến.

Vì chính là đánh giá lúc này khó gặp có một không hai tranh phong!

"Quốc sư đại nhân cũng tới!"

Rất nhanh, trong tràng bầu không khí lại lần nữa sôi trào, nguyên nhân chính là, phượng kỳ học Cung Cung chủ, đương kim quốc sư Hồng Tham Thương, cũng giá lâm trong tràng!

"Ha ha ha, không nghĩ tới lớn đạo hữu cũng tới, thật ra khiến chúng ta ngoài ý muốn."

Một trận cười to vang vọng.

Chỉ thấy xa xa, một đám người đi tới, cầm đầu, là một người mặc xích bào, lão giả râu tóc bạc trắng, một tay nâng đạo ấn, một tay nắm phất trần, uy thế cực thịnh.

"Đại Ngụy Nguyệt Luân tông Thái Thượng trưởng lão, Vân Chung Khải!"

Trong tràng oanh động, ánh mắt đều bị hấp dẫn tới.

Vân Chung Khải, nghe nói mấy chục năm trước, chính là Đại Ngụy tiếng tăm lừng lẫy nhân vật Lục Địa Thần Tiên. Nắm giữ Nguyệt Luân tông nhiều thế hệ tương truyền pháp bảo 'Trấn Nhạc ấn " tu vi sâu không lường được, uy hiếp thiên hạ.

Lần này, hắn cũng là Đại Ngụy đoàn sứ giả dẫn đội giả!

Hồng Tham Thương nhìn nhìn Vân Chung Khải, gật đầu nói: "Như thế việc trọng đại, Hồng mỗ tự sẽ không bỏ qua."

Đang nói, xa xa đột nhiên rối loạn tưng bừng, theo sát lấy, có tiếng kêu to vang lên:

"Thiên Hồng kiếm quân đến rồi!"

Lập tức, ở đây vô luận là những thứ kia tên truyền thiên hạ Lục Địa Thần Tiên, hay dậm chân một cái liền có thể nhường thế gian chấn chấn động đại nhân vật, ánh mắt đều là đồng loạt nhìn sang.

Chỉ thấy trong núi đường nhỏ lên, một đám người chính xa xa đi tới.

Cầm đầu là hai người.

Một cái thân mặc trong trắng thuần khiết trường bào, hai gò má gầy, đầu đội nga quan nam tử.

Một cái là một bộ tăng bào, mặt mũi hiền lành, tuổi già sức yếu tăng nhân.

Đúng là Du Thiên Hồng cùng Đại Tần Thượng Lâm tự La Hán đường đầu Tịch Trường Lão Tịch Hà!

Tại cả hai đi theo phía sau nó đều là Đại Tần đoàn sứ giả trong hậu duệ quý tộc đại nhân vật.

Khi bọn hắn đến, cái này Quan Hải Bình trên bầu không khí, cũng là đạt tới chưa từng có tình trạng.

Nhất là Du Thiên Hồng, trở thành vạn chúng chú mục tiêu điểm.

Bởi vì cuộc chiến hôm nay, chính là từ vị này đến từ Đại Tần Thiên Hồng kiếm quân phát ra Ra!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 325: Dẫn Khí Tụ Kiếm Kiếm Ý Như Sấm

Du Thiên Hồng sau khi đến, trực tiếp thẳng khoanh chân ngồi ở Quan Hải Bình trên một khối cổ trên mặt đá.

Nham thạch tựa như hang hổ, kẻ khác như lợi kiếm.

Trời quang mây tạnh, như lớn Quan Hải Bình lên, cái kia ngồi xếp bằng thân ảnh, đắm chìm trong nắng mai ở bên trong, tựa như một vị tuyệt đại Kiếm Tiên, hấp dẫn toàn trường nhìn chăm chú.

"Tô Dịch đây? Vì cái gì đến bây giờ còn chưa hề hiện thân?"

Có người nhịn không được lên tiếng.

Ở đây rất nhiều người cũng đều phóng nhãn chung quanh, như muốn tìm ra Tô Dịch thân ảnh, nhưng lại không có bất kỳ phát hiện nào.

"Gia hỏa này cái giá không khỏi cũng quá lớn a?"

Một cái tông sư nhân vật không khỏi nói thầm, "Hay là nói, hắn là sợ, ngày hôm nay căn bản không dám tới?"

Ngọa Hổ Nham lên, Du Thiên Hồng ánh mắt như điện, xa xa nhìn về phía cái này tông sư nhân vật, lạnh lùng mở miệng:

"Có thể cùng ta Du Thiên Hồng nhất quyết đối thủ, há lại cho ngươi tới chửi bới? Cút!"

Chữ chữ như kiếm, sát phạt trung khí kinh thế.

Thanh âm còn đang vang vọng, nó tông sư nhân vật như gặp phải Thần Sơn va chạm, thân ảnh hung hăng bay rớt ra ngoài, như diều đứt dây loại, rơi xuống bên ngoài hơn mười trượng.

Toàn trường một yên tĩnh, tất cả mọi người không khỏi giật mình.

Hồng Tham Thương, Tịch Hà, Sử Phong Lưu những đại nhân vật này, cũng đều lộ ra sắc mặt khác thường.

Du Thiên Hồng cử động lần này nhìn như là ở trừng trị chửi bới Tô Dịch người, kì thực là ở cản vệ bản thân uy thế.

Giờ khắc này lên, trong tràng bầu không khí yên tĩnh áp lực rất nhiều. Những thứ kia đặt tại Đại Chu cảnh nội uy phong bát diện các đại nhân vật, lúc này thời điểm cũng không dám vọng tự nghị luận.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Mọi người ở đây chờ đợi có chút không kiên nhẫn thời điểm, xa xa trên đường núi, chợt vang lên phấn khởi loại thanh âm:

"Đến rồi! Tô Dịch đến rồi!"

Oanh!

Nguyên bản áp lực yên lặng bầu không khí, cũng là như vỡ tổ loại, trong tràng mọi ánh mắt, đều là ngay ngắn hướng nhìn sang.

Chỉ thấy trên sơn đạo, một cái áo bào xanh như ngọc, thân ảnh dài thường thượt thiếu niên hướng bên này đi tới, đi lại nhàn nhã, thẳng giống như đi bộ nhàn nhã.

"Cái này là nó kiếm giết Lê Xương Ninh Tô Dịch?"

Trong tràng đại đa số người, đều còn là lần đầu tiên nhìn thấy Tô Dịch, khi thấy hắn lại trẻ tuổi như vậy, cũng không khỏi rất giật mình.

Sử Phong Lưu ánh mắt lạnh lùng.

Vài ngày trước, trên Thanh Lan giang trận chiến ấy, chật vật trở ra hắn, uy danh bị hao tổn nghiêm trọng, cái này đều là bái Tô Dịch ban tặng!

Mà tượng Hồng Tham Thương, Tịch Hà, Vân Chung Khải những đại nhân vật này, đều bảo trì bình tĩnh, chỉ ánh mắt nhìn về phía chậm rãi đi tới Tô Dịch thời gian, trong lòng mỗi người có suy nghĩ riêng.

Đối với những thứ này ánh mắt, Tô Dịch tự nhiên sẽ không để ý.

Ngày hôm nay sáng sớm, hắn giống nhau bình thường loại rửa mặt, tu luyện, ăn cơm, rồi sau đó mới cưỡi Phương Nguyên thuê xe ngựa, đi tới nơi này Cửu Tắc sơn xuống.

Nói cách khác, đối cái khác người mà nói, ngày hôm nay quyết đấu có thể nói một cái cọc chưa từng có thịnh hội, hấp dẫn thiên hạ nhìn chăm chú, đã định trước đem ghi vào sử sách.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, ngày hôm nay cũng cùng trước kia bình thường thời điểm không có gì khác biệt.

Bất quá, nhường Tô Dịch cũng không nghĩ tới chính là, cái này cùng nhau đi tới thời gian, hắn đến nỗi thấy được Trấn Nhạc Vương Mộc Hi, Tinh Nhai học cung đại trưởng lão Bộc Ấp, Không Động học cung Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong đám người.

Mộc Hi truyền âm nói cho hắn biết, Ninh Tự Họa đã bước vào cảnh giới Lục Địa Thần Tiên, hôm nay trấn thủ tại Thiên Nguyên học cung, nhường Tô Dịch không cần phải lo lắng Văn Linh Tuyết, Trà Cẩm đám người an nguy.

Cái này tự nhiên là một cái cọc việc vui.

Cho đến Tô Dịch sắp đến Quan Hải Bình trên thời gian, ánh mắt cũng không khỏi bị nó đứng ở một cây dưới tán cây một vòng tuyệt đại bóng hình xinh đẹp hấp dẫn.

Bạch y đeo kiếm, khuôn mặt như vẽ!

"Nàng cũng tới?"

Ngay tại Tô Dịch có chút ngoài ý muốn thời gian, bên tai đột nhiên truyền đến Nguyệt Thi Thiền nó mát lạnh như nước suối leng keng loại thanh âm:

"Đạo hữu, ta du lịch Đại Tần cảnh nội, đối với cái này Du Thiên Hồng thực lực cũng có hiểu biết, người này kế thừa cổ xưa đạo thống truyền thừa, nội tình phi thường khủng bố, bế quan tám năm qua, khoảng cách cách đột phá Chí Nguyên phủ cảnh, cũng chỉ có khoảng cách nửa bước!"

"Nói cách khác, người này lúc nào cũng có thể trong chiến đấu đột phá."

"Hơn nữa, trong tay hắn Ngân Tuyết cổ kiếm, cũng có lai lịch rất lớn, ngươi cũng nên cẩn thận."

Đây là một loại thiện ý nhắc nhở.

"Đa tạ chỉ điểm, bất quá, chính là một cái Du Thiên Hồng, còn không thả trong mắt ta."

Tô Dịch truyền âm ngỏ ý cảm ơn.

Nguyệt Thi Thiền ngơ ngác một chút, chính là một cái Du Thiên Hồng?

Gia hỏa này là căn bản không có bả vị này Đại Tần tuyệt đại kiếm tu để ở trong mắt a. . .

Mà lúc này, Tô Dịch đã đến Quan Hải Bình trên.

Một khắc này, một vòng mặt trời nhảy ra khỏi biển mây, ánh sáng màu vàng chiếu rọi toàn bộ thiên địa, tráng lệ tú lệ, toàn bộ đỉnh núi, giống như đều phủ thêm một tầng ráng chiều.

"Ngày hôm nay một trận chiến này, không chỉ đem ghi vào Đại Chu sử sách, cũng đã định trước đem truyền khắp Đại Ngụy, Đại Tần hai nước, vì thế gian võ giả truyền lại tụng."

Xa xa đấy, một cái lão giả đạo bào đặt chân trong đám người, âm thầm cảm khái.

Hắn không biết có bao nhiêu tuổi, nếp nhăn thật sâu, nó một đôi đồng tử trong vắt mát lạnh, như là như trẻ con thuần túy sạch sẽ, nhưng nhìn kỹ, lại đã cảm giác cặp kia mắt, giống như lớn đồng dạng giống biển uyên thâm.

Người này, đúng là luôn luôn nương theo tại Tô Hoằng Lễ bên người vị nhân vật thần bí kia, ý đồ dòm ngó trên người Tô Dịch Huyền Cơ, lại bị Tô Dịch mượn cơ hội một lần hành động khám phá tu vi một vị Nguyên Phủ cảnh tu sĩ!

Bá!

Ngọa Hổ Nham lên, Du Thiên Hồng con mắt sắc bén, nhìn về phía đi tới Tô Dịch.

Vị này rất nhiều năm trước liền danh chấn Đại Tần, tại Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong đạt được Đại Tạo Hóa đại kiếm tu, lặng yên đứng dậy, nói: "Ngày hôm nay cái này Quan Hải Bình, vạn chúng chú mục, ngươi đang ở đây ấy chém đầu, cũng có thể tự ngạo rồi."

"Lúc trước Lê Xương Ninh cũng như ngươi như vậy tự đại, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể biến thành ta Tô mỗ người dưới chân đá kê chân một trong."

Tô Dịch chắp hai tay sau lưng, thần sắc lạnh nhạt, "Ngươi. . . Cũng sẽ không ngoại lệ rồi."

Lời nói tùy ý, lại xem Du Thiên Hồng vì đá đặt chân!

Như vậy ngôn từ, làm cho trong tràng vang lên một trận hít vào khí lạnh thanh âm.

Đổi lại cái khác tông sư nhân vật dám nói chuyện như vậy, sợ sớm bị người nhạo báng không biết tự lượng sức mình, mà khi lời nói này là từ Tô Dịch trong miệng nói ra, lại không người dám chất vấn.

Cái này là Tô Dịch hôm nay tại Đại Chu uy thế!

"Đá đặt chân. . ."

Du Thiên Hồng cười cười, đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía , nói, "Nhưng theo ta thấy, ngươi Tô Dịch cả một khối đá đặt chân cũng không bằng, nhiều nhất, chẳng qua là ở đây trong mắt những người này một cái con mồi."

Dừng một chút, hắn nói nói, " ta hiện tại đầu lo lắng một sự kiện, giết ngươi về sau, đã có phải có người Đui mù nhảy ra, cướp đoạt ngươi cái này

đầu con mồi rồi. Dù sao, thế nhân đều tại truyền, ngươi có thể lấy tông sư cảnh tu vi đánh chết Lục Địa Thần Tiên, là vì người mang nào đó tạo hóa."

Lời nói này vừa ra, toàn trường xôn xao.

Này bằng với là bả trong tràng một chút nhân vật đứng đầu tâm tư đều cho chọn phá!

Không ít ánh mắt của người, đến nỗi vô thức đều nhìn về Hồng Tham Thương, Vân Chung Khải, Tịch Hà những đại nhân vật này trên người, làm cho những đại nhân vật này lông mày cũng không khỏi nhíu.

Cả bọn hắn cũng không nghĩ tới, tại lúc này quyết đấu trước khi bắt đầu, Du Thiên Hồng đã làm rõ loại chuyện này.

Đây là đang cảnh cáo bọn hắn chớ có nhúng tay?

Hay là nói, là muốn cho Tô Dịch tạo áp lực?

"Thật sao?"

Tô Dịch cười nhạt một tiếng, lơ đễnh, "Ta đây ngược lại muốn xem xem, giết ngươi về sau, hay không còn không người nào dám tới lấy trứng chọi đá."

Lời nói này, không chỉ là khinh miệt Du Thiên Hồng , liên đới lấy bả ở đây những đại nhân vật kia đều khinh thường một lần!

Như là Hồng Tham Thương, Vân Chung Khải đám người, lông mày cũng không khỏi nhăn càng lợi hại.

"Hề hề."

Du Thiên Hồng cười rộ lên. Hắn người cao thon, vô cùng cân xứng, toàn thân khí tức sắc bén khiếp người, toàn bộ người đứng ở đó, thẳng giống như một cái tuyệt thế bảo kiếm, chính muốn đâm thủng bầu trời.

"Yên tâm, ta Du Thiên Hồng sẽ không nhỏ dò xét ngươi, nhất định đã lấy chí cường thủ đoạn, cho ngươi đầy đủ tôn trọng, cho ngươi chết cũng chết có uy nghiêm!"

Du Thiên Hồng trong mắt lóng lánh sáng chói ánh sao, lúc nói chuyện, hắn nâng lên một tay, bỗng dưng tại trong hư không một trảo.

Oanh!

Phụ cận Vân Hải mãnh liệt mãnh liệt bốc lên, trong Thiên Địa phân bố Nguyên lực giống như bị bàn tay vô hình trảo nhiếp, điên cuồng tuôn hướng Du Thiên Hồng.

Đang lúc mọi người khiếp sợ ánh mắt nhìn chăm chú, tại Du Thiên Hồng ngón tay giữa, có một thanh trường kiếm từng tấc một ngưng tụ mà ra, sáng sủa như ánh bình minh, mỹ lệ chói mắt.

Dẫn khí tụ kiếm!

Nó đợi trong lúc lơ đãng hiển lộ thần thông, nhường không biết bao nhiêu người nghẹn họng nhìn trân trối.

Lúc này Du Thiên Hồng, áo bào trống lay động, như một cây xuyên thẳng trường thiên đại kỳ, đứng ngạo nghễ trong tràng.

Mọi người đến nỗi có thể nghe được, trong thân thể của hắn mênh mông huyết dịch như là mênh mông biển lớn loại lưu động, tượng kích động sấm gió loại đang rung động ầm ầm.

Uy thế quá lớn, nhường trong tràng nhân vật Lục Địa Thần Tiên cũng không khỏi hé mắt, vị này Đại Tần Thiên Hồng kiếm quân, quả nhiên rất đáng sợ!

Chính là Tô Dịch, cũng không khỏi nhíu mày,

Hắn một cái nhìn ra, Du Thiên Hồng tinh khí thần như là bàn thạch chắc chắn, vô luận là khí lực, thần hồn, hay tu vi, cơ hồ đều mài đến Tích Cốc cảnh trong đỉnh phong.

Tuyệt đối là trước mắt mới chỉ, hắn đã thấy tại Tích Cốc cảnh trong mạnh nhất một cái đối thủ.

"Đáng tiếc. . ."

Tô Dịch chắp tay sau lưng, hơi hơi thở dài.

Du Thiên Hồng đích xác là một cái có thể chịu được quyết đấu hạng người, nhưng đáng tiếc, cũng vẻn vẹn như thế.

Không có ai biết, Tô Dịch cái này chẳng biết tại sao một tiếng cảm khái xuất xứ từ duyên cớ gì.

Chính là Du Thiên Hồng cũng không biết.

Cho nên, mọi người mặc dù nghi hoặc, nhưng lại không suy nghĩ nhiều.

"Đáng tiếc?"

Du Thiên Hồng rõ ràng cũng không cho là đúng , nói, "Nghe được ngươi cũng là một cái kiếm tu, rút kiếm a, bằng không, ngươi sợ là lại không có cơ hội tại ta du mỗi người trước mặt triển lộ kiếm đạo tạo nghệ."

"Nó cũng phải nhìn ngươi có đủ hay không tư cách."

Tô Dịch nói qua, cất bước triều Du Thiên Hồng bước đi, ánh mắt thâm sâu lạnh nhạt, "Còn, ngươi tốt nhất chớ ở trước mặt ta tự xưng kiếm tu, cái này đối với kiếm tu làm bẩn."

"A!"

Du Thiên Hồng trong con ngươi thần mang kích xạ, lạnh lùng như sắt, không hề đáp lời, trực tiếp nắm nó một thanh từ thiên địa nguyên khí làm cho ngưng trường kiếm trắng như tuyết, cách không chém tới.

Xoẹt!

Trong hư không, truyền đến một đạo gào thét kình phong.

Như dải lụa chói mắt kiếm khí theo Du Thiên Hồng trong tay lướt đi, trong nháy mắt xẹt qua mười trượng hư không, mang theo vô cùng lăng lệ ác liệt tiếng rít hướng Tô Dịch chém tới.

Một kiếm này chưa đến, phô thiên cái địa kiếm ý liền trước thời hạn đã đến, có âm trầm đen tối sấm sét hồ quang điện, kích động trong đó!

Thiên giai trung phẩm kiếm ý —— âm lôi!

Nó đợi hùng vĩ kiếm ý, xa xa bao phủ ở Tô Dịch, cái khác tông sư nhân vật như ở chỗ này, đao mang còn chưa tới, cũng sẽ bị trước bị kiếm ý chém nát Linh Hồn!

Đổi lại Tiên Thiên Vũ Tông, cũng khó khăn ngăn cản như thế kiếm ý áp bách!

Cái này là Lục Địa Thần Tiên phong thái. Thể xác và tinh thần cùng thiên địa thông, nhưng ngự dụng thiên địa nguyên khí, thi triển ra đủ loại không thể tưởng tượng nổi tại thuật pháp thần thông.

Oanh!

Quan Hải Bình lên, kiếm ý như sấm, quang ảnh mãnh liệt.

Xa xa quan vọng giả, đều bị làm hoảng sợ.

Cường đại như nhân vật Lục Địa Thần Tiên, cũng không khỏi lộ ra một vòng vẻ mặt ngưng trọng, chỉ có bọn hắn hiểu rõ, nắm giữ kiếm ý Tích Cốc cảnh tu sĩ, là đáng sợ đến bực nào!

Giống như Du Thiên Hồng giờ phút này một kiếm, đủ để kinh động nhân gian!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 326: Minh Lôi Trảm Phách Mười Trượng Kiếm Mạc

So với Du Thiên Hồng uy thế một kiếm này, rất nhiều người cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Một vị từ lúc nhiều năm trước liền danh chấn thiên hạ Tích Cốc cảnh Đại viên mãn tồn tại, vốn làm có được bực này đủ để kinh diễm thế gian kiếm đạo tạo nghệ.

Như thế, mới được xưng tụng thịnh danh chi hạ vô hư sĩ.

Mọi người càng hiếu kỳ chính là, đối mặt một kiếm này, Tô Dịch nên như thế nào phá tới?

Trên thực tế, làm Du Thiên Hồng xuất kiếm nó một cái chớp mắt, trong tràng những thứ kia đứng đầu tồn tại ánh mắt, đều đã là trước tiên liền rơi trên người Tô Dịch.

Chỉ thấy ——

"Phá."

Tô Dịch đầu hời hợt xa xa một quyền đánh ra.

Oanh!

Như mặc ngọc loại sáng long lanh tràn đầy chân nguyên ngưng tụ, màu đen quyền mang hóa thành một đạo ánh sáng óng ánh trụ loại, phóng tới trắng như tuyết kiếm khí.

Tông sư tứ trọng Đại viên mãn Tô Dịch, đoạn thời gian này đến nay, cách mỗi ba ngày liền sẽ nuốt một viên Cửu Khiếu Long Hổ đan đến rèn luyện tu vi.

Cho tới bây giờ, hắn nội tình cùng đạo hạnh sớm không phải trước kia có thể so sánh, lúc này Lê Xương Ninh như ở đây, đã định trước sẽ bị một quyền này dễ dàng đánh thành mảnh vỡ.

Ầm ầm!

Trắng như tuyết kiếm khí dẫn dắt tối nghĩa sấm sét kiếm ý, cùng màu đen quyền kình đánh vào nhau.

Quan Hải Bình lên, dường như tiếng sấm liên tục nổ vang loại, khổng lồ chiến đấu ảnh hưởng hướng bốn phương tám hướng tàn sát bừa bãi, bả phụ cận nham thạch thảo mộc toàn bộ tung bay.

Bản địa đều bị nghiền ra từng đạo gồ ghề vết rách, bụi bặm tỏ khắp.

Cả hai giao thủ, kinh thiên động địa, tiếng chấn thập phương!

"Thật mạnh!"

Phụ cận rất nhiều Tiên Thiên Vũ Tông cùng tông sư nhân vật, đều bị hoảng sợ, dồn dập tránh ra thật xa.

Dù là trước đây từng nghe nói Tô Dịch rất nhiều chuyện dấu vết, thật là chính tận mắt nhìn thấy hắn uy thế, như trước không khỏi rung động, không cách nào tưởng tượng, cái này tông sư cảnh nhân vật có thể có được uy năng.

"Tại đây loại phá?"

Hồng Tham Thương, Vân Chung Khải, Tịch Hà đợi Lục Địa Thần Tiên, con mắt đều ngay ngắn hướng ngưng tụ.

Bất quá, này cũng cũng không ra bọn hắn dự kiến, như Tô Dịch ngăn không được một kiếm này, mới có vẻ khác thường.

Bụi mù cuồn cuộn ở bên trong, Du Thiên Hồng nhíu mày.

Nhìn thấy tự mình một kiếm lại như vậy bị Tô Dịch hóa giải, nhường hắn vị này Tích Cốc cảnh tu sĩ đồng tử cũng không khỏi làm co rụt lại.

Hắn một kiếm này, dùng thiên địa nguyên khí ngưng tụ, lấy hắn khổ tu mấy chục năm đạo hạnh ngự dụng, kiếm thế viên mãn, kiếm ý ngưng thực, giết bình thường Lục Địa Thần Tiên đều không nói chơi.

Thế nhưng là Tô Dịch tiện tay một quyền, chân nguyên kia so với hắn còn muốn khổng lồ, quyền kình bên trong bao hàm tích đạo vận cũng vô cùng cô đọng, quả thực là không thể tưởng tượng nổi!

"Đi!"

Du Thiên Hồng ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, lại lần nữa xuất kiếm.

Bá!

Kiếm khí tăng vọt dài đến ba mươi trượng, như là một dải lụa quán nhật cầu vồng loại, dẫn dắt sấm gió, vang vọng Cửu Tắc sơn chi đỉnh.

Một kiếm này đã hiển lộ ra Du Thiên Hồng chân chính đạo hạnh tạo nghệ!

Mà nó hàn triệt để nhân tâm kinh khủng kiếm ý, càng là phô thiên cái địa đánh xuống, thẳng giống như âm trầm U Minh sấm sét theo trời trút xuống, cuồng bạo khí tức hủy diệt quét sạch Bát Phương.

Tô Dịch không tránh không né, cất bước tiến lên.

Làm một kiếm này chém tới, hắn tịnh chỉ làm kiếm, vào hư không vẽ một cái.

Đồng dạng là kiếm khí, Tô Dịch một kiếm này như cảnh ban đêm loại sâu thẳm rộng lớn, tuy chỉ có dài ba xích, lại vô cùng ngưng thực, mờ mờ ảo ảo có trùng trùng điệp điệp nước lũ ở trong đó kích động.

Một kiếm khí thế, như sơn băng hải tiếu!

Rặc rặc!

Một tiếng thanh âm thanh thúy, đang lúc mọi người không dám tin trong ánh mắt, ba thước kiếm khí màu đen vậy mà đem Du Thiên Hồng nó ba mươi trượng khổng lồ kiếm ý từ trong chém thành hai đoạn!

Liền phảng phất dùng một cái tú khí cây đao, gọt đứt gãy cực lớn sơn lĩnh, tiểu cùng lớn cực lớn sai biệt, sinh ra mãnh liệt đánh vào thị giác.

Về phần Du Thiên Hồng một kiếm này lôi kéo Âm Lôi kiếm ý, đối với

Tô Dịch quả thực thùng rỗng kêu to, hoàn toàn không có chút nào uy hiếp có thể nói.

Dù sao, Tô Dịch cũng cầm giữ có thần niệm, vả lại ngưng thực như bàn thạch, há có thể sẽ bị nó thuộc về Lục Địa Thần Tiên kiếm ý uy thế ảnh hưởng?

"Kiếm ý rèn luyện, cũng không phải là càng lớn càng tốt."

Tô Dịch lời nói mang chê cười.

Lấy tư cách kiếp trước một kiếm đạo xưng tôn Đại Hoang Cửu Châu Huyền Quân kiếm chủ, tại đối với Nguyên Đạo kiếm ý nhận thức lên, há có thể là Du Thiên Hồng bực này nhân vật có thể so sánh?

Lúc nói chuyện, hắn thân ảnh vụt qua, đã đến Du Thiên Hồng trước mặt.

Bá!

Ba thước kiếm khí màu đen vào đầu chém xuống, mang theo đánh đâu thắng đó sắc bén khí thế, có huyền diệu đạo vận quanh quẩn trong đó, càng có thủy hành tính linh đạo quang lực lượng giống như thủy triều, bao hàm tích tại một kiếm này bên trong!

Khi thấy kiếm này.

Hồng Tham Thương, Vân Chung Khải, Sử Phong Lưu các đại nhân vật này đám, đều bị chấn động trong lòng.

Rải rác một kiếm, có thần niệm chi lực, đạo vận chi lực, càng giống như hơn như linh dương móc sừng, thiên mã hành không tràn đầy kiếm thế.

Bực này một kiếm, chính là xuất từ Lục Địa Thần Tiên trong tay, đều có thể nói kinh diễm cùng đáng sợ.

Mà lúc này, lại bị Tô Dịch như vậy một cái tông sư cảnh thiếu niên tiện tay diễn dịch đi ra!

Cái này thế nào làm cho người ta không kinh hãi?

"Thủy hành tính linh đạo quang, một vòng lĩnh ngộ tại tạo hóa trong Đạo Cương phong vận, cùng với một loại đạt tới đỉnh cao kinh khủng kiếm đạo tạo nghệ!"

Bạch y đeo kiếm Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền, con mắt trong suốt trong cũng bắn ra ra một vòng dị sắc, gia hỏa này, thật đúng là mạnh đến mức không còn gì để nói. . .

Cái này một nháy mắt, chính là Du Thiên Hồng sắc mặt thoáng cái trở nên ngưng trọng lên.

Hắn tay áo tung bay, khí thế xông lên trời, trong tay nó từ thiên địa nguyên khí biến thành trường kiếm trắng như tuyết, lấy toàn lực ngang trời chém ra.

Minh Lôi Trảm phách kiếm!

Một loại cổ xưa kiếm đạo truyền thừa, kiếm dẫn U Minh âm lôi, giết linh, trảm phách, Đoạn vong hồn!

Quan Hải Bình lên, vang lên kinh thiên động địa va chạm.

Mắt trần có thể thấy, hai loại hoàn toàn khác biệt kiếm khí tranh phong, liền như thủy hỏa bất dung, sinh ra tựa là hủy diệt lực lượng nước lũ, tại thiên khung hạ càn quét.

Đinh tai nhức óc trong tiếng nổ vang, Tô Dịch chém ra một kiếm từng tấc một nổ tung, nhưng cùng một thời gian, Du Thiên Hồng làm cho ngưng tụ trường kiếm trắng như tuyết, cũng là tán loạn như mưa.

Oanh!

Đến cuối cùng, Du Thiên Hồng thân ảnh đều bị nó đáng sợ ảnh hưởng chấn động vụt qua, sắc mặt lúc này thay đổi.

Bởi vì hắn mặc dù ngăn trở Tô Dịch một kiếm này, nhưng Tô Dịch đã giết trước người hắn ba thước chi địa!

Không có chút gì do dự ——

BOANG...!

Du Thiên Hồng tế ra bản thân Ngân Tuyết kiếm, thẳng giống như một đạo tia chớp màu bạc vạch phá vòm trời.

Sáng loáng mũi kiếm như sáng long lanh loại bạch ngọc trong vắt, trên thân kiếm mơ hồ có sấm sét vân văn đồ án hiện lên, tản mát ra khó lường khí tức hủy diệt.

Quan Hải Bình bốn phía, nhiều người người mắt đau đớn, trong thoáng chốc phảng phất giống như chứng kiến, có trắng như tuyết uốn cong nhưng có khí thế Ly Long bay lên, dẫn dắt cuồn cuộn sấm chớp.

Trong sáng trên vòm trời, đều hiện lên mây đen trầm trọng.

Một kiếm ra khỏi vỏ, lại làm thiên địa biến hóa, mây đen che kín mặt trời, Lôi Âm mãnh liệt!

Trong tràng những thứ kia Lục Địa Thần Tiên cũng không khỏi hít vào khí lạnh, trong con ngươi thần mang bắt đầu khởi động, tốt thần diệu một cái linh kiếm, chỉ là khí tức, liền cải biến một phương thiên địa khí tượng!

Đây nên là bực nào cấp độ bảo vật?

Tô Dịch trong con ngươi lại nổi lên vẻ chợt hiểu.

Ba ngày trước, Lưu Thương lâu trước, Du Thiên Hồng rút kiếm ra tay, lúc ấy hắn liền phát giác được, hắn trong tay linh kiếm khí tức không đơn giản.

Cho đến vừa rồi đến Quan Hải Bình trước, Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền đã từng nhắc nhở, nói Du Thiên Hồng trong tay bội kiếm, đến từ Đại

Tần Loạn Linh Hải chỗ sâu di tích cổ xưa ở bên trong, uy năng cực đáng sợ.

Hiện tại, hắn cuối cùng nhìn ra, thanh kiếm này hoàn toàn chính xác thật không đơn giản, vô luận chất liệu, thủ pháp luyện chế, hay trong đó lạc ấn sấm sét sắc lệnh

, đều được xưng tụng Nguyên Đạo linh binh trong tác phẩm đỉnh cao.

Cái này rõ ràng không phải là tu sĩ tầm thường có thể luyện chế ra, phải tinh thông phù lục sắc lệnh một đạo luyện khí tông sư nhân vật, mới có thể chế thành như vậy một cái linh kiếm đi ra.

Cần biết, trong tay Tô Dịch Huyền Ngô kiếm sở dĩ cường đại, một là kiếm này vốn là Thần tài "Huyền Ngô Thần mộc" làm cho luyện, hơn nữa hắn tuyên khắc "Thôn Linh sắc lệnh", mới có lấy vượt quá tưởng tượng uy năng.

Mà Du Thiên Hồng bội kiếm, đồng dạng tuyên khắc có cùng sấm sét một đạo có liên quan sắc lệnh!

Một kiếm nơi tay, Du Thiên Hồng khí thế biến đổi, thần sắc lại không một chút hoảng hốt, trầm ngưng như sắt.

Bá!

Hắn một kiếm bổ về phía đánh tới Tô Dịch, trắng như tuyết thân kiếm hiện lên trời cao, nhấc lên một mảnh trắng xoá sấm sét tia chớp, thẳng giống như một cái cầm lôi điện cuồng vũ kiếm Thần!

Tô Dịch đối với lần này, vẫn hai tay trống trơn, biền chỉ làm kiếm, thuần túy lấy bản thân đạo hạnh đối chiến.

Oanh!

Trong hư không phảng phất như có Tinh Hà trút xuống, khuynh thiên phủ dày đất.

Tô Dịch một kích này, rõ ràng bỉ vừa rồi càng cường đại rồi, làm phụ cận hư không sụp đổ, bày biện ra chưa từng có từ trước đến nay Đại Thế , bình thường nhân vật Lục Địa Thần Tiên như đối mặt một kiếm này, nhất định bị tuỳ tiện trấn giết tại chỗ.

Nhưng Du Thiên Hồng cường đại cỡ nào.

Hắn một kiếm nơi tay, sáng long lanh trắng như tuyết thân kiếm trên không trung bổ, đâm, trảm, ngăn đón, sụp đổ, xóa sạch, trong nháy mắt liền liên tục biến ảo hơn mười thứ, trong hư không sấm chớp bốc lên giao thoa, nếu như trùng trùng điệp điệp nước lũ loại bắn ra, liếc nhìn lại, Quan Hải Bình lên, đều là trắng xoá chói mắt điện quang, trong tai đều là rung động ầm ầm sấm sét!

Keng! Keng! Keng!

Giống như Thần đối với quyết tâm, trong chốc lát mà thôi, cả hai giao thủ mấy mươi lần, chói mắt kiếm khí tại giữa hai bên bắn ra, quang vũ như nước thủy triều, ráng chiều chói mắt.

Làm cho người ta rung động chính là, mặc dù Du Thiên Hồng tế ra bội kiếm, nhưng lại vẻn vẹn đầu cùng Tô Dịch giết cái lực lượng ngang nhau, bất phân cao thấp!

Một màn kia màn, nhường trong tràng không biết nhiều ít đại nhân vật thể xác và tinh thần rung động lắc lư, vô pháp bình tĩnh.

Bọn hắn có thể nghĩ đến Tô Dịch rất mạnh, lại không nghĩ rằng hắn lại mạnh mẽ đến như thế bất khả tư nghị tình trạng!

Chính là chính Du Thiên Hồng, trong mắt cũng là hiện lên vẻ kinh ngạc. Cả hắn đều không nghĩ tới, Tô Dịch tay không tấc sắt phía dưới, lại có thể ngăn trở toàn lực của hắn sát phạt.

Đây hết thảy, nhường hắn vị này Tích Cốc cảnh Đại viên mãn tồn tại thần sắc, cũng là chưa từng có ngưng trọng lên.

Mà cùng lúc đó, Tô Dịch lại cảm giác rất sung sướng, toàn thân chiến ý sôi trào, như là giống biển cả bắt đầu khởi động.

Mỗi một lần ra tay, đều phong cách cổ xưa thở mạnh, mang theo một cỗ bao la mờ mịt cổ xưa hàm súc thú vị, dường như tiên người hạ giới biểu thị kiếm đạo chi uy, mà Tô Dịch thân ảnh, giống như một cái nhẹ nhàng tiên hạc, chao liệng cửu thiên, du dắt uyển chuyển.

"Trảm!"

Du Thiên Hồng hét to.

Ngân Tuyết cổ kiếm trong tay hắn, như chậm thực nhanh đến chém ra, một kiếm này còn tại trong hư không, liền liên tục biến hóa ba mươi sáu lần, cuối cùng đều hóa thành một cái viên mãn kiếm mạc, chừng ba trượng phương vị.

Kiếm mạc bên trong, sấm sét uốn cong nhưng có khí thế, hồ quang điện chạy trốn, bày biện ra Âm Dương tịnh tể kỳ diệu dị tượng.

"Tốt!"

Tô Dịch gào to một tiếng, chấn động bầu trời đêm, tóc dài phiêu tán, thanh sam phần phật, chân nguyên sôi trào, trong mắt thần mang tăng vọt.

Hắn chưởng chỉ huy động, ngang trời một kiếm bổ ra.

Đại Khoái Tai Kiếm, thức thứ nhất, kéo Tinh Hà!

Một quải kiếm khí thẳng như ngân hà ngang trời, phô thiên cái địa, gột rửa khuếch tán, trùng trùng điệp điệp.

Ầm ầm!

Phía dưới một kiếm, Du Thiên Hồng làm cho chém ra ba trượng sấm sét kiếm mạc, nhất thời sinh ra kịch liệt chấn động.

Mặc dù cuối cùng hóa giải Tô Dịch một kiếm này, nhưng Du Thiên Hồng một thân khí huyết lại bốc lên không thôi, nội tâm không khỏi kinh sợ, nho nhỏ tông sư cảnh nhân vật, sao sẽ có được như thế không hợp thói thường kiếm đạo tạo nghệ?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 328: Hỏi Thử Thiên Hạ Ai Có Thể Thất Bại Tới?

Trong hư không, nhìn xa trận chiến này Nguyệt Thi Thiền ánh mắt có chút phiêu hốt.

Nàng dung mạo tựa như mười sáu mười bảy tuổi thiếu nữ, bạch y đeo kiếm, eo treo cây hồng bì hồ lô rượu, như khói như huyễn, linh hoạt kỳ ảo thoát tục.

Nhưng lúc này, vị này được vinh dự nghìn năm lấy hạ có một không hai truyền kỳ, nội tâm lại thật lâu vô pháp yên lặng.

Du Thiên Hồng bực này tồn tại cường đại, đều bị Tô Dịch một kiếm trảm tới, cái này nàng cũng không nghĩ tới sự tình.

"Tán dương vô lượng tự tại Quang Minh phật."

Thượng Lâm tự La Hán đường đầu chỗ ngồi dài lão Tịch Hà chắp tay trước ngực, miệng tụng Phật âm, ánh mắt phức tạp.

Du Thiên Hồng giống như hắn đều đến từ Đại Tần, hắn cũng rõ ràng nhất, Du Thiên Hồng tại Đại Tần kiếm tu trong lòng địa vị, cao bậc nào.

Nói không khoa trương, lấy Du Thiên Hồng chiến lực, đủ đưa thân Đại Tần Tích Cốc cảnh tu sĩ danh sách năm vị trí đầu.

Nhưng hôm nay, tại đây Cửu Tắc sơn chi đỉnh, Du Thiên Hồng lại thua ở tông sư tứ trọng cảnh trong tay Tô Dịch!

Sử Phong Lưu lưng phát lạnh, hai đầu lông mày đều là khói mù.

Một trận chiến này, nhường hắn kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, ý thức được lúc trước trên Thanh Lan giang, nếu không phải kịp thời bứt ra trở ra, cực có thể sẽ rơi một cái giống như Du Thiên Hồng kết cục!

Một tay nắm đạo ấn, một tay cầm phất trần Vân Chung Khải, âm thầm thở dài.

Vị này đến từ Đại Ngụy Nguyệt Luân tông Thái Thượng trưởng lão, nguyên vốn đã làm tốt thừa cơ tính toán ra tay. Nhưng lý trí nói cho hắn biết, lúc này không là nhân cơ hội động thủ thời cơ tốt nhất.

Tô Dịch quá mạnh mẽ!

Theo chiến đấu bắt đầu đến kết thúc, lông tóc không tổn hao gì, đánh chết Du Thiên Hồng thời gian thủ đoạn, càng là cường đại đến nhường Vân Chung Khải đều trái tim băng giá.

Hồng Tham Thương im lặng, cau mày, giống như gặp được cực vấn đề khó khăn không nhỏ.

Tại chỗ rất xa, luôn luôn trà trộn trong đám người lão giả đạo bào, buông ra khép tại trong tay áo hai tay, âm thầm lắc đầu, lặng yên quay người mà đi.

. . .

Lúc này, thiên địa yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Sở hữu người đang xem cuộc chiến, đều nghẹn họng nhìn trân trối, lâm vào ngốc trệ.

Bọn hắn ánh mắt nhìn xa xa nó bằng hư nhượt mà đứng thiếu niên áo bào xanh, nội tâm dời sông lấp biển, dâng lên không nói ra được kinh hãi, kính sợ cùng kiêng kị.

"Phàm tục tông sư, sao có tàn sát Lục Địa Thần Tiên chi lực?"

Một vị nhân vật già cả toàn thân run rẩy, mang theo ba phần sợ hãi thán phục, ba phần sợ hãi, cùng với thật sâu rung động thì thào lên tiếng.

Một trận chiến này trước, vô luận bọn hắn thế nào đánh giá cao Tô Dịch, đều không nghĩ tới, tại Du Thiên Hồng thi triển ẩn giấu thủ đoạn dưới tình huống, vậy mà đều không có thương tổn đến Tô Dịch.

Phải biết, Du Thiên Hồng cuối cùng một kích kia, vượt qua Tuyệt Thiên vũ, cũng có thể uy hiếp được Nguyên Phủ cảnh tu sĩ!

Nhưng cuối cùng, Du Thiên Hồng vẫn bại. . .

Nếu nói là Tô Dịch cũng là tu sĩ Nguyên Đạo, cũng là miễn cưỡng làm cho người ta có thể tiếp nhận.

Nhưng hắn lại vẻn vẹn chỉ tông sư cảnh tu vi mà thôi, lại lấy nghịch thiên có tư thế, đồ sát Tích Cốc cảnh Đại viên mãn cường giả tại một kiếm tầm đó, cái này quá kinh khủng!

"Tô huynh thắng!"

Trấn Nhạc Vương Mộc Hi trên mặt cuối cùng lộ ra dáng tươi cười.

Bên cạnh hắn Bộc Ấp, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong đám người, cũng là thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Trước chiến đấu quá kịch liệt cùng kinh thế, đến cuối cùng, tinh thần của bọn hắn cơ hồ cao độ tập trung, hôm nay trầm tĩnh lại, lúc này mới phát

hiện phần lưng quần áo đều bị mồ hôi lạnh sũng nước.

"Đánh xong một trận chiến này, toàn bộ Đại Chu thiên hạ, còn có ai là Tô Dịch tới địch?"

Có chút suy nghĩ sâu xa đại nhân vật, đã bắt đầu nghĩ đến đánh xong một trận chiến này kết liễu.

Tô Dịch tại Cửu Tắc sơn chi đỉnh trước mặt mọi người đánh chết Đại Tần Thiên Hồng kiếm quân, hắn triển lộ ra thực lực, đặt tại Đại Chu cảnh nội, sợ đều đã đứng im lặng hồi lâu chừng tại đứng đầu nhất trong hàng ngũ!

Mà hắn năm nay mới mười bảy tuổi, như cho thêm hắn một chút thành thời gian dài, lại nên cầm giữ có hạng gì ngập trời uy năng?

. . .

BOANG...!

Tô Dịch giương tay vồ một cái, đem Du Thiên Hồng rơi mất Ngân Tuyết cổ kiếm cách không chộp tới.

Phóng ở trước mắt đơn giản hơi đánh giá, lúc này chuyển khai ánh mắt, xa xa nhìn về phía xa xa mọi người.

"Ta Tô mỗ người ở đây đến Ngọc Kinh Thành trước, liền nghe được có không ít người muốn mạng của ta, nhân cơ hội này, thua kém hơn đứng ra đây, cùng nhau kết thúc là được."

Hắn thản nhiên mở miệng, khinh nhạt thanh âm rành mạch vang vọng trong tai mọi người.

Trong tràng oanh động, yên tĩnh bầu không khí bị đánh vỡ, trong tràng những đại nhân vật kia, không không hút vào khí lạnh.

Giết Du Thiên Hồng còn chưa đủ?

Mà tượng Tịch Hà, Vân Chung Khải, Sử Phong Lưu những thứ này Lục Địa Thần Tiên, đều đã trầm mặc.

Lúc này Tô Dịch, vừa giết Du Thiên Hồng, uy thế chính thịnh, người nào đã ngu xuẩn đến lúc này thời điểm nhảy ra cùng quyết đấu?

Quân không thấy, một trận chiến này kết thúc về sau, Tô Dịch đều chưa từng bị thương, lông tóc không tổn hao gì!

Từ đầu đến cuối, không người dám trả lời.

Thấy vậy, Tô Dịch một trận lắc đầu, lăng hư đạp bước, bồng bềnh rơi xuống đất.

"Tô đạo hữu, lúc này quyết đấu trước, ngươi từng nói xưng 'Đáng tiếc' ba chữ, không biết trong đó còn có coi trọng?"

Một vị nhân vật già cả nhịn không được nói.

Lời này vừa nói ra, lập tức hấp dẫn rất nhiều người chú ý, đều dồn dập nhớ tới, đang cùng Du Thiên Hồng khai chiến trước, Tô Dịch hoàn toàn chính xác đã từng nói qua một câu như vậy không giải thích được.

"Cái này không tính là cái gì, nói cho các ngươi biết cũng không sao."

Tô Dịch thuận miệng nói, " ta cảm khái là, Du Thiên Hồng đạt được nó một cuộc Đại Tạo Hóa thời cơ quá muộn, như hắn tại võ đạo Tứ Cảnh thời gian, liền kế thừa nó cổ lão đạo thống truyền thừa lực lượng, có lẽ lại trúc

hạ vượt xa tưởng tượng đại đạo căn cơ, như thế, ta muốn giết hắn, cũng muốn phí một chút công phu."

"Đáng tiếc, hắn là tại bước lên Nguyên Đạo chi lộ sau đó mới lấy được tạo hóa, hắn tại võ đạo Tứ Cảnh trong lưu lại chỗ thiếu hụt, đã vô pháp đền bù."

Nghe xong, mọi người tại đây giật mình ngoài, nội tâm lại là một trận bốc lên.

Vốn, từ lúc khai chiến trước, Tô Dịch đã có nắm chắc tất thắng, cho là Du Thiên Hồng vốn sinh ra đã kém cỏi, không đủ gây sợ!

"Tô đạo hữu ngày hôm nay phong thái, làm cho bọn ta rất cảm thấy kinh diễm, nhưng chúng ta đều hiếu kỳ, mùng bốn tháng năm cái ngày kia, Tô đạo hữu thật muốn cùng phụ thân ngươi Tô Hoằng Lễ nhất quyết?"

Lúc này thời điểm, Vân Chung Khải trầm giọng mở miệng.

Tô Hoằng Lễ!

Ngọc Kinh Thành Tô gia đứng đầu, một cái thần bí ít xuất hiện đến nam nhân đáng sợ, mười năm qua, tin tức liên quan tới hắn, cơ hồ bế tắc, không có ai biết, hôm nay Tô Hoằng Lễ, cuối cùng cường đại đến mức nào.

Nhưng có một chút ai cũng vững tin, mười năm trước Tô Hoằng Lễ, tại Đại Chu cảnh cũng là một vị cực kỳ chói mắt nhân vật truyền kỳ.

Uy thế quá lớn, không có ở đây quốc sư Hồng Tham Thương phía dưới!

Mà Tô Dịch thân là Tô Hoằng Lễ chi tử, hắn và Ngọc Kinh Thành Tô gia ở giữa mâu thuẫn, từ lâu là mọi người đều biết sự tình.

Ai có thể không hiếu kỳ, cái này một đôi phụ tử tầm đó đã trình diễn thế nào một cuộc tranh phong?

"Có liên quan gì tới ngươi?"

Tô Dịch nhíu mày, quét Vân Chung Khải một cái.

Vân Chung Khải sắc mặt cứng đờ, bị bác bỏ mặt mũi có chút không nhịn được.

Tô Dịch không tiếp tục để ý tới hắn, tự mình quay người mà đi.

Cho đến cái kia tuấn bạt dài thường thượt thân ảnh biến mất, từ đầu đến cuối, không người dám ngăn!

. . .

Làm trời,

Theo rất nhiều võ giả theo Cửu Tắc sơn tản đi, một trận chiến này tin tức, y hệt tia chớp, vạch phá Ngọc Kinh Thành trên không.

Trong khoảng thời gian ngắn, sớm đang chăm chú một trận chiến này tin tức tất cả thế lực lớn, đều bị làm rung động lắc lư, hết thảy nghẹn ngào.

Tô Dịch thắng!

Hắn đánh chết Đại Tần Du Thiên Hồng!

Nghe nói Du Thiên Hồng tại một khắc cuối cùng, sử dụng đủ để uy hiếp được Nguyên Phủ cảnh lực lượng, nhưng nhưng như cũ bị Tô Dịch phá vỡ, lông tóc không bị tổn thương, cái này sau lưng đại biểu bao hàm ý, quả thực đáng sợ phải sợ.

"Tên Tô Dịch này, lẽ nào thật là ngang dọc bất bại hay sao?"

Không biết nhiều ít sợ hãi thán phục vang lên.

Đoạn thời gian này đến nay, có quan hệ Tô Dịch tin tức, giống như một luồng sóng như sóng to gió lớn, không ngừng tại thiên hạ khuếch tán.

Phàm là cùng hắn có liên quan chiến đấu, chưa từng thua trận!

Cổn châu Tây Sơn chi đỉnh, hắn ngăn cơn sóng dữ, giết được đầu người cuồn cuộn.

Cổn châu phủ tổng đốc một trận chiến, cường đại như Hỏa Khung vương Hạ Hầu Lẫm, Bạch Mi Vương Thái Kinh Hải chờ đại nhân vật, đều đền tội.

Cho đến hắn ly khai Cổn châu, đến đây Ngọc Kinh Thành trên đường đi, trước sau kinh lịch cầu dịch trạm cuộc chiến, Vân Đào quan cuộc chiến, Bảo Sát Yêu sơn cuộc chiến. . .

Trên đường chém không biết nhiều ít thành danh nhiều năm Tiên Thiên Vũ Tông.

Nhất là Bạch Châu Ma Vân quân đại doanh một trận chiến, càng là lấy tông sư tam trọng cảnh tu vi, kiếm giết Đại Tần Lục Địa Thần Tiên Lê Xương Ninh.

Cũng là một trận chiến này, triệt để dẫn phát thiên hạ sôi trào, nhấc lên không biết nhiều ít sóng lớn, càng làm cho Tô Dịch danh tiếng, có một không hai thiên hạ, như mặt trời ban trưa!

Khách quan mà nói, Thanh Lan giang phía trên đánh lui Sử Phong Lưu một trận chiến, ngược lại cũng không quá khiến người ngoài ý.

Nếu nói là cái này trước kia chiến tích, đều còn không cách nào làm cho thế gian nhân vật Lục Địa Thần Tiên quá kiêng kị.

Nhưng kinh lịch ngày hôm nay cái này Cửu Tắc sơn một trận chiến, cường đại như những cái này nhân vật Lục Địa Thần Tiên, ai dám sẽ không đem Tô Dịch để ở trong mắt?

Càng khiến người ta sợ hãi than là, lần lượt, mỗi khi mọi người cho là Tô Dịch những thứ kia đối thủ có thể thắng thời điểm, Tô Dịch dù sao vẫn là có thể thi triển ra làm cho người ta ý không ngờ được sức chiến đấu đáng sợ, thực hiện dễ như trở bàn tay loại toàn thắng!

Cái này tự nhiên cùng ngang dọc bất bại không có gì khác biệt rồi.

"Thiên hạ này, còn có thể đè ép được Tô Dịch người sao? Hắn như vậy tông sư cảnh nhân vật, lại là như thế nào cầm giữ có lực lượng kinh khủng như vậy?"

Cũng có thật nhiều thế lực lớn tại phân tích.

"Nghe nói, cùng Du Thiên Hồng một trận chiến này, cho dù là đến cuối cùng, Du Thiên Hồng mới khiến cho Tô Dịch vận dụng bội kiếm, vả lại cuối cùng chiến thắng thời gian đều chưa từng bị thương, cái này không thể nghi ngờ có nghĩa là, chém giết Du Thiên Hồng bực này Tích Cốc cảnh Đại viên mãn tu sĩ, đã hoàn toàn khó không được Tô Dịch!"

Có người như thế phân tích.

"Điều này cũng làm cho có nghĩa là, muốn chân chính đè ép được Tô Dịch, trừ phi có được cùng Tô Dịch như vậy vô pháp dùng lẽ thường cân nhắc nghịch thiên chiến lực, bằng không, chỉ sợ chỉ Nguyên Phủ cảnh tích lũy đang xuất thủ, mới có thể làm đến một bước này!"

Đây là một cái hợp tình hợp lý phân tích.

Còn có người lại không chút khách khí phản bác: "Sai rồi, Tô Dịch tại đánh chết Du Thiên Hồng thời gian, sợ là cột vốn không hề sử dụng toàn lực, dưới các loại tình huống này, ai cũng không rõ ràng lắm hắn cuối cùng đã cường đại đến mức nào, cũng không có người biết, trong tay hắn có hay không có cấm kỵ loại đòn sát thủ, dưới các loại tình huống này, nói gì chèn ép Tô Dịch?"

Đời người vì thế làm cho túi bụi.

Ai có thể đều không thể phủ nhận, hôm nay cái này Đại Chu thiên hạ, Tô Dịch đã không phải là tùy tùy tiện tiện cái nào nhân vật Lục Địa Thần Tiên cũng dám không nhìn nhân vật!

Chỉ, đến cuối cùng cũng không có người biết, Tô Dịch đến tột cùng là như thế nào tông sư cảnh cấp độ ở bên trong, liền có được như vậy nghịch thiên chiến lực đấy.

Cái này tượng một điều bí ẩn, khốn nhiễu thế gian này hạng người tu hành.

Mà tượng Nguyệt Thi Thiền, Hồng Tham Thương, Sử Phong Lưu những nhân vật này, đều mơ hồ đã suy đoán ra đoán một chút manh mối, nhưng đồng dạng cũng là một lân phiến móng vuốt, vô pháp biết được toàn bộ.

Cũng đang nhân như thế, làm cho Tô Dịch tại mọi người trong lòng hình tượng, cũng bằng thêm một phần khí tức thần bí.

Mà khi Cửu Tắc sơn một trận chiến tin tức, truyền tới Ngọc Kinh Thành Tô gia thời gian.

Du Thanh Chi trước mặt biến thành màu đen, trước mặt một trận trời đất quay cuồng, thiếu chút nữa bị đả kích được ngất đi.

Toàn bộ người như cha mẹ chết!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 329: Tiểu Hồn Thiên Bàn

"Mẫu thân, người bớt giận, chớ có chọc tức thân thể."

Tô Bá Nính lo âu nhìn Du Thanh Chi.

Giờ khắc này Du Thanh Chi, hai mắt trống rỗng, hồn bay phách lạc, toàn bộ người tượng bị đả kích đã không có tinh khí thần.

"Trước chút trận, ta vì giết Tô Dịch tiểu súc sinh này, hướng tông tộc cầu cứu, ngươi biểu huynh Du Tinh Lâm cùng Lê Xương Ninh trước tiên đến đây tương trợ, tác động, đều chịu khổ tiểu súc sinh kia độc thủ."

Du Thanh Chi thì thào, "Mà hôm nay, cả ngươi Nhị cữu cũng bị tiểu súc sinh kia hại chết, điều này làm cho ta làm sao không tự trách, về sau lại nên như thế nào đối mặt ta những thứ kia tộc nhân?"

Giọng nói của nàng đắng chát, trầm thấp, khàn khàn.

Biết được Cửu Tắc sơn một trận chiến tin tức về sau, Tô Bá Nính nội tâm cũng đầy giọng sợ hãi cùng phẫn nộ, nhưng lúc này, nhưng lại không thể không nhẫn nại, làm yên lòng mẹ kia Du Thanh Chi.

"Mẫu thân, trời còn không có lõm, đừng quên, phụ thân còn ở đây, hắn tất nhiên sẽ không bỏ qua cho Tô Dịch cái này tạp chủng đấy!"

Tô Bá Nính nghiến răng nói.

"Phụ thân ngươi. . ."

Du Thanh Chi nó trống rỗng ánh mắt hơi động một chút, tựa như sắp sửa người chết chìm bắt được một cọng rơm, mãnh liệt kích động lên, "Đúng, phụ thân ngươi vẫn còn, lấy thủ đoạn của hắn, đừng nói giết chết Tô Dịch, chính là xưng bá toàn bộ Đại Chu, cũng không cần tốn nhiều sức!"

"Đi, chúng ta đi gặp hắn!"

Nói qua, Du Thanh Chi đứng dậy, triều bước ra ngoài.

"Xưng bá toàn bộ Đại Chu? Phụ thân hắn thật sự có như vậy lợi hại?"

Tô Bá Nính nội tâm nghi hoặc.

Hắn tuy là Tô Hoằng Lễ chi tử, nhưng những năm gần đây này, nhưng căn bản không rõ ràng lắm, phụ thân Tô Hoằng Lễ tu vi cuối cùng đến mức nào.

Hắn cũng vẻn vẹn chỉ biết là, mười năm trước đây, phụ thân danh chấn thiên hạ, được vinh dự Thập Đại Tiên Thiên Vũ Tông trong thần bí nhất một cái, cùng quốc sư Hồng Tham Thương cùng một chỗ, tịnh trở thành Đại Chu đôi vách tường.

Về phần những thứ khác, hoàn toàn hoàn toàn không biết gì cả.

Nhưng nghe tới mẫu thân Du Thanh Chi lời nói Tô Bá Nính lại nhạy cảm phát giác được, những năm gần đây này luôn luôn ẩn cư ở nhà phụ thân, cực có thể bỉ cữu cữu Du Thiên Hồng còn cường đại hơn!

. . .

Thanh Ngô viện.

Tô Hoằng Lễ vuốt vuốt lông mi, nhìn đứng ở đó thần sắc ai oán thê lương Du Thanh Chi, nhịn không được cười lạnh nói: "Tự cho là thông

minh!"

Rải rác bốn chữ, lại như lưỡi đao loại hung hăng cắm vào Du Thanh Chi trong lòng.

Nàng toàn thân run lên, sắc mặt trắng bệch nói: "Hoằng lễ, ta cũng là vì Tô gia tốt, ngươi. . . Ngươi có thể nào như vậy trách cứ ta."

Nói qua, nước mắt đã tràn mi mà ra, sắc mặt càng réo rắt thảm thiết thảm đạm.

Tô Hoằng Lễ thần sắc lãnh đạm, "Vì Tô gia? Không, ngươi chỉ ghen ghét, ghen ghét Tô Dịch nghiệt tử kia bỉ bá nính lợi hại, lo lắng ta sẽ cải biến tâm ý, tiếp nhận nghiệt tử kia, đến nỗi nhường nghiệt tử kia thay thế bá nính, tại về sau kế thừa Tô gia tộc trưởng quyền hành, đúng hay không?"

Du Thanh Chi toàn thân gửi đi cứng, sắc mặt biến đổi bất định.

"Đi xuống đi."

Tô Hoằng Lễ giống như đã mất đi hứng thú nói chuyện, phất phất tay.

Du Thanh Chi nội tâm dâng lên cảm giác cực kì không cam lòng, quật cường ngẩng đầu, nghênh đón Tô Hoằng Lễ ánh mắt, nói: "Hoằng lễ, hiện tại ta chỉ muốn biết, ngươi cuối cùng đã xử trí như thế nào Tô Dịch? Ta hiện tại chỉ muốn muốn một cái đáp án rõ ràng!"

Tô Hoằng Lễ nhíu mày, nhưng cuối cùng nhịn xuống nội tâm không vui, trong môi nhẹ nhàng phun ra một chữ:

"Chết."

Ngữ khí bình thản đến không có chút nào tâm tình chập chờn.

Nhưng một chữ như vậy, lại làm cho Du Thanh Chi cười rộ lên, phảng phất giống như tháo bỏ xuống trong lòng cự thạch, toàn bộ người đều buông lỏng.

Nàng lau trên mặt nước mắt, quay người mà đi.

Đưa mắt nhìn nàng thân ảnh ly khai, Tô Hoằng Lễ không khỏi một trận lắc đầu, nói: "Trước đây ta biểu lộ ra thái độ, chẳng lẽ còn không đủ rõ ràng sao?"

Hắn như có chút mất hết cả hứng.

Lão giả đạo bào nói khẽ: "Quan tâm sẽ bị loạn, Tứ phu nhân huynh trưởng cùng chất nhi đều toi mạng tại trong tay Tô Dịch, khó tránh khỏi mất chừng mực."

Tô Hoằng Lễ khoát tay áo, không muốn bàn lại cái đề tài này, nói: "Đạo huynh, ngươi lại nói nói ngươi đối với lần này chiến phân tích."

Lão giả đạo bào một chút trầm mặc, nói: "Kẻ này hoàn toàn chính xác rất đáng sợ."

"Đáng sợ?"

Nghe được hai chữ này theo lão giả đạo bào trong miệng nói ra, Tô Hoằng Lễ khẽ nhíu chân mày , nói, "Kính xin đạo huynh nói rõ chi tiết đến."

Lão giả đạo bào nhớ lại Cửu Tắc sơn một trận chiến chi tiết, trầm ngâm nói: "Phàm là thế nhân có thể thấy, nghĩ đến Tô Dịch cũng không kiêng kị bị người khám phá, chân chính để cho ta kiêng kị nó ngược lại là hắn ẩn tàng thực lực."

Dừng một chút, hắn nói ra: "Tại tông sư cảnh, liền cầm giữ có thần niệm, nắm giữ đạo vận, ngự dụng Thần Tính đạo quang, vả lại trên kiếm đạo cũng có được vượt xa Lục Địa Thần Tiên tạo nghệ, những thứ này đều là có thể được từng cái phân biệt xuất lực lượng."

"Tin tưởng quốc sư, Sử Phong Lưu, Tịch Hà bọn hắn, cũng tất nhiên có thể nhìn ra những thứ này Huyền Cơ."

"Nhưng ta dám khẳng định, trước mắt mới chỉ, sợ là còn không có bất kỳ người nào có thể chân chính biết rõ, Tô Dịch cuối cùng ẩn giấu bao nhiêu thực lực."

"Như vẻn vẹn như thế, cũng thế mà thôi rồi, dù sao, người nào trên thân người không có có một chút át chủ bài?"

Nghe thế, Tô Hoằng Lễ nhẹ gật đầu, thần sắc bình tĩnh nói: "Đạo hữu nói tiếp."

Lão giả đạo bào ánh mắt chớp động: "Nhưng Tô Dịch không giống nhau, hắn tu vi đột phá quá là nhanh."

"Theo Cổn Châu thành lên đường thời gian, hắn mới vẻn vẹn chỉ tu vi tông sư nhị trọng, lúc này không đến hai thời gian mười ngày, hắn đã là tông sư tứ trọng Đại viên mãn đạo hạnh!"

"Đạo hữu hẳn là hiểu rõ, đối với Tô Dịch bực này nhân vật mà nói, tu vi mỗi đột phá một tầng nữa, hắn chiến lực nhất định đã sinh ra cực kỳ lộ ra lấy kinh người lột xác."

"Có thể đoán được, làm mùng bốn tháng năm hắn đến nhà mà khi đến, tu vi đã định trước từ lâu bước vào tông sư ngũ trọng cảnh! Đạt đến chuyện này giới, Ngũ Hành viên mãn, thay đổi liên tục như một, một thân tu vi, khí lực, thần hồn đều đã sinh ra vượt quá tưởng tượng biến hóa."

"Điều này cũng làm cho có nghĩa là, thời điểm đó Tô Dịch, muốn xa bỉ ngày hôm nay đánh chết Du Thiên Hồng thời gian hắn đáng sợ hơn."

Lão giả đạo bào than khẽ , nói, "Cái này còn vẻn vẹn chỉ là của ta có thể suy đoán ra một cái biến số."

Tô Hoằng Lễ trầm mặc một lát, nói: "Đây thật là một cái không tốt lường được biến số, còn cái khác đáng giá lưu ý đấy sao?"

Hắn ngữ khí bình thản như trước, nhưng hai đầu lông mày đã mơ hồ hiện lên một tia ngưng sắc.

Biết được Du Thiên Hồng bị giết tin tức về sau, Tô Hoằng Lễ cũng có chút kinh ngạc, trong lòng nổi lên sóng lớn, cả chính hắn đều không phải không thừa nhận, trước đối với Tô Dịch thực lực dự đoán, cuối cùng là vẫn đánh giá thấp.

Cũng là lúc này thời điểm, Tô Hoằng Lễ mới rút cuộc bắt đầu coi trọng cái kia bị hắn ghét cay ghét đắng hơn mười năm lâu nghiệt tử, mà không tượng trước như vậy, chẳng thèm ngó tới.

Cảm giác này rất vi diệu.

Thật giống như một chỉ thấy nhảy đáp hầu tử, đột nhiên đã có được đảo loạn Càn Khôn lực lượng, khiến người ngoài ý ngoài, cũng không khỏi không thu liễm nội tâm miệt thị cùng ghét cay ghét đắng, đi nghiêm túc đối xử chuyện này.

Lão giả đạo bào hít thở sâu một hơi, nói: "Ta hoài nghi, trên người Tô Dịch này, làm còn có một cái cực đáng sợ bí bảo!"

"Quả là thế ư, trong tay hắn cũng có. . . Bí bảo?"

Tô Hoằng Lễ con mắt nổi lên dị sắc.

Trong lời nói nó một cái "Cũng" chữ, ý vị sâu xa.

Lão giả đạo bào thần sắc lại trở nên ngưng trọng lên, ánh mắt phiêu hốt, hồi ức nói: "Tại hắn cùng Du Thiên Hồng quyết đấu thời gian, ta trong âm thầm bị bắt được trên người Tô Dịch một chút khí tức, lấy 'Tiểu Hồn Thiên Bàn' lực lượng tiến hành suy diễn. . ."

Tô Hoằng Lễ lập tức lộ ra vẻ hứng thú.

Tiểu Hồn Thiên Bàn!

Đây là một việc cực kỳ thần diệu cổ xưa bí bảo.

Chỉ cần sưu tập đến một chút khí tức, lại bởi vậy bảo tiến hành suy diễn, do đó rình mò đến những khí tức này sau lưng bao hàm Huyền Cơ cùng chân tướng, có thể nói thần dị.

Không có ai biết, những năm gần đây này, lão giả đạo bào mượn nhờ "Tiểu Hồn Thiên Bàn" lực lượng, giúp hắn Tô Hoằng Lễ suy đoán ra không biết sâu bao nhiêu giấu trên thế gian bí mật!

Ví dụ như Đại Chu Bát Đại yêu sơn, ví dụ như nó một cuộc sắp xảy ra "Sáng chói đại thế", ví dụ như trên tu hành một chút hoang mang vân vân.

Nói không khoa trương, Tiểu Hồn Thiên Bàn tuyệt đối được xưng tụng là một thanh "Có một không hai của quý" !

"Đạo huynh như thế nào không nói?"

Tô Hoằng Lễ nhíu mày, chú ý tới lão giả đạo bào thần sắc có chút không đúng.

"Đạo hữu tự mình xem đi."

Lão giả đạo bào cười khổ một tiếng, xuất ra một cái từ Thanh Đồng tạo thành, tựa như tròn trĩnh la bàn, tỏ khắp lấy ban bác tang thương khí tức bảo vật.

Bảo vật mặt ngoài, tuyên khắc mặt trời mặt trăng và ngôi sao, chim hoa tôm cá đợi đồ đằng, trừ ấy , biên giới vị trí còn khảm nạm lấy tỉ mỉ phù văn.

Trung ương chỗ, thì là một cái tựa như đồng tử Huyết Sắc linh châu.

Làm thúc giục bảo vật này, mặt ngoài đồ đằng cùng phù văn sẽ hiện ra một cái tối nghĩa kỳ dị trận đồ, như như sao xếp đặt, huyền ảo khó lường.

Mà suy diễn ra Huyền Cơ cùng chân tướng, lại đã tại trung ương chỗ nếu như con ngươi Huyết Sắc linh châu chiếu phim hiện ra.

Cái này chính là Tiểu Hồn Thiên Bàn.

Trong đó Huyết Sắc linh châu, tên gọi "Hồn Thiên châu" .

Nhưng lúc này, Hồn Thiên châu mặt ngoài, lại xuất hiện một đạo thật nhỏ vết rách!

Làm một màn như vậy, Tô Hoằng Lễ đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, đã từng sắc mặt bình tĩnh, cũng là tại thời khắc này cuối cùng thay đổi.

Giống như giật mình, lại như khó có thể tin!

Bực này biểu lộ, tại vị này Ngọc Kinh Thành Tô gia đứng đầu trên người, cực kỳ hiếm thấy đến.

Bởi vậy cũng đó có thể thấy được, giờ khắc này hắn, nội tâm cũng không cách nào bình tĩnh!

Bầu không khí nặng nề xuống dưới.

Rất lâu, Tô Hoằng Lễ ổn ổn tâm thần, bóp lấy lông mi nói ra: "Nói như vậy, trên người nghiệt tử kia bí bảo, đã cường đại đến nhường Tiểu Hồn Thiên Bàn đều không thể thôi diễn trình độ?"

Lão giả đạo bào nhẹ gật đầu: "Ứng với nên như vậy."

"Xem, ta còn thực sự không thể coi thường nghiệt tử này rồi."

Tô Hoằng Lễ ánh mắt chớp động, sâu thẳm thâm trầm, "Chỉ, ta rất không minh bạch, trên người hắn bí bảo, lại là từ đâu được, lẽ nào. . ."

Nói đến đây, hắn nhớ tới cái gì, sắc mặt lập tức trở nên âm trầm chi cực, khí tức cả người đều trở nên lạnh lùng nghiêm nghị đáng sợ lên.

Lão giả đạo bào nheo mắt, nói: "Đạo hữu hoài nghi nó một thanh bí bảo là Diệp Vũ Phi lưu cho Tô Dịch hay sao?"

"Ngoại trừ nguyên nhân này, ta lại nghĩ không ra những đích lý do khác."

Hít thở sâu một hơi, Tô Hoằng Lễ ánh mắt lành lạnh, "Ta sớm hoài nghi, lấy tiện nhân kia tính tình, sao có thể sẽ không lưu lại hậu thủ, nhưng cuối cùng cho đến nàng chết mất, ta cũng không thể theo di vật của nàng trong tìm được cái gì. Hôm nay xem, nàng lưu lại chuẩn bị ở sau, nên chính là tại trên người nghiệt tử kia!"

Hắn hiếm thấy tức giận rồi, cùng bình thường thời điểm lạnh nhạt ung dung hoàn toàn khác nhau rồi, hai đầu lông mày sát ý khiếp người vô cùng.

"Đạo hữu vả lại bớt giận, dưới mắt vẻn vẹn chỉ phỏng đoán mà thôi."

Lão giả đạo bào thấp giọng an ủi.

Hít thở sâu một hơi, Tô Hoằng Lễ ánh mắt đột nhiên nhìn thẳng lão giả đạo bào, ngữ khí đạm mạc nói: "Đạo huynh, nghiệt tử kia vốn có lực lượng, đã không thể không khiến ta coi trọng, ngươi tốt nhất cũng chuẩn bị sớm."

Giờ khắc này, đối mặt Tô Hoằng Lễ ánh mắt, lão giả đạo bào toàn thân cứng đờ, sắc mặt biến đổi bất định.

Rất lâu, hắn mới nhẹ gật đầu, ngữ khí trầm giọng nói: "Đạo hữu yên tâm, ngày hôm nay, sớm muộn gì đều sẽ đến, ta từ lâu chuẩn bị kỹ càng."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 330: Nếu Nói Tạo Hóa

Hoàng cung.

Chu hoàng vuốt ve lạnh như băng long ỷ lan can, ý đồ hòa hoãn nội tâm sóng lớn.

Cách đó không xa, Hồng Tham Thương đứng ở đó, thân ảnh như Thanh Tùng, giống nhau lúc trước loại trầm tĩnh.

Nhưng tại hắn hai đầu lông mày, lại là có thêm một tia lái đi không được tối tăm phiền muộn tới trung khí.

"Lúc này quyết đấu trước, Tịch Hà, Vân Chung Khải những lão già này, sợ đều tính toán đợi Tô Dịch bị thua thời khắc, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, ai có thể nghĩ tới, Tô Dịch. . . Lại lại thắng?"

Rất lâu, Chu hoàng nhẹ giọng cảm khái, "Hơn nữa giành được như vậy xinh đẹp, thong dong như vậy, cả một chút thương thế đều không có, điều này làm cho Tịch Hà, Vân Chung Khải bọn hắn khẳng định rất thất vọng a?"

Nói qua, hắn ánh mắt nhìn về phía Hồng Tham Thương, nhiều hứng thú nói: "Quốc sư, ngươi cảm thấy giờ này khắc này Tô Hoằng Lễ, lại đang suy nghĩ gì?"

Hồng Tham Thương lắc đầu nói: "Tô Hoằng Lễ sớm không là lúc trước Tô Hoằng Lễ, tâm tư của hắn, ta cũng tham không thấu."

Dừng một chút, hắn trầm ngâm nói: "Nhưng có một chút có thể khẳng định, Tô Dịch ngày hôm nay tại Cửu Tắc sơn làm cho triển lộ thực lực, nhất định vượt quá Tô Hoằng Lễ dự kiến, nhường hắn không dám không coi trọng."

Chu hoàng nhẹ gật đầu, hỏi lại: "Vậy ngươi nói, đợi mùng bốn tháng năm cái ngày kia tiến đến, hai cha con này tầm đó, cuối cùng ai có thể người cười cuối cùng?"

Hồng Tham Thương nghe vậy, một đôi đồng tử màu vàng nhạt nhìn về phía Chu hoàng, nói: "Bệ hạ đứng ở đó một bên, nó một bên phần thắng càng lớn hơn."

Chu hoàng than khẽ, nói: "Sự tình nếu có thể đơn giản như thế thì tốt rồi."

"Bệ hạ, Đại hoàng tử thỉnh bái kiến."

Bên ngoài đại điện vang lên một đạo chói tai thanh âm cung kính.

"Nhường hắn vào đi."

Chu hoàng nói qua, ánh mắt thoáng nhìn Hồng Tham Thương, nói: "Ngươi xem, chuyện này cả những lão gia hỏa kia đều đã bị kinh động."

Hồng Tham Thương im lặng.

Không bao lâu, một cái thân mặc áo bào xám, tuấn lãng như ngọc thanh niên đi vào đại điện, khom người chào: "Nhi thần bái kiến phụ hoàng!"

Thanh niên Chương Phượng Tư, đầu đường quanh co búi tóc, tuấn nhã tuyệt tục.

Đúng là Đại hoàng tử Chu Tri Càn.

Một cái tại hoàng thất đều được xưng tụng thần bí hoàng tử.

Nguyên nhân chính là, hắn từ nhỏ đã bị mang đến Ẩn Long sơn tu hành, những năm gần đây này, cơ hồ chưa hề lộ diện, cũng cực ít trên thế gian hành tẩu.

"Ngươi nhưng cuối cùng nguyện ý tới gặp trẫm rồi."

Chu hoàng ánh mắt phức tạp.

Cái này con lớn nhất, còn tại tã lót thời gian, đã bị một đám Ẩn Long giả nhìn trúng, cho là hắn thiên phú trác tuyệt, trời sinh phi phàm, là tu hành hạt giống tốt.

Ngay sau đó, còn chưa đầy trăng, Chu Tri Càn đã bị ôm đi, mang đi Ẩn Long giả hiện đang ở Ẩn Long sơn trên tu hành.

Vụt qua chính là hai mười năm năm trôi qua rồi.

Mà trong mấy năm nay, chính là thân vì phụ thân đương kim Chu hoàng, nhìn thấy Chu Tri Càn số lần cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lúc này, nhìn cái này khí vũ hiên ngang, tuấn nhã tuyệt tục con lớn nhất trầm mặc không nói, Chu hoàng nội tâm cũng không khỏi một trận bất đắc dĩ.

Cái này là ngăn cách.

Cho dù vì phụ tử, gặp nhau thời gian lại làm bất hòa như quân thần!

"Chỉ nói vậy thôi, người vì sao phải sự tình mà đến?"

Chu hoàng nói.

Chu Tri Càn rồi mới lên tiếng: "Hồi bẩm phụ hoàng, đại trưởng lão xin ngài tiến về trước Ẩn Long sơn bái kiến."

Chu hoàng con mắt nheo lại, nói: "Đại trưởng lão vì chuyện gì?"

Chu Tri Càn đã trầm mặc.

Chu hoàng hừ lạnh nói: "Ngươi thân là trẫm thân sinh cốt nhục, lại ngay cả chuyện nhỏ này cũng không dám nói với trẫm sao?"

Thần sắc hắn âm trầm, tức giận bắn ra, làm đại điện bầu không khí cũng trở nên ngột ngạt vô cùng.

Chu Tri Càn lại giống như không hề hay biết, thần sắc bình tĩnh nói: "Đại trưởng lão phân phó, nhi thần không dám đi quá giới hạn."

Mắt thấy Chu hoàng còn muốn nói gì nữa, Hồng Tham Thương đã mở miệng nói: "Bệ hạ, chớ để muốn làm khó hài tử, đại trưởng lão đã có sự tình mời, người tự mình đi một chuyến, liền cũng hiểu biết."

Chu hoàng dài tiếng thở dài, khua tay nói: "Ngươi đi đi, trở về nói với đại trưởng lão, một lúc lâu sau, trẫm đi gặp hắn."

Chu Tri Càn ôm quyền chào, quay người mà đi.

Từ đầu đến cuối, tuân thủ nghiêm ngặt lấy một vị thần tử lễ nghi, hãy nhìn tại Chu hoàng trong mắt, lại để trong lòng hắn mơ hồ đau đớn.

"Tu hành vấn đạo, muốn chặt đứt phụ tử tình cảm? Trên đời này vì sao lại có như thế vô tình chi đạo!"

Chu hoàng giận dữ.

Hồng Tham Thương nói khẽ: "Bệ hạ bớt giận, so sánh với Tô Hoằng Lễ cùng Tô Dịch hai cha con này, đã tính không hỏng rồi."

Chu hoàng ngơ ngác một chút, tự giễu nói: "Không thể không nói, Tô Hoằng Lễ có một chút là để cho ta khâm phục nó dám giết vợ, cũng dám thí tử, so với ta cái này làm Đế Hoàng còn lãnh khốc hơn vô tình."

Hồng Tham Thương nói: "Bệ hạ, theo thần xem, người hiện tại hẳn là quan tâm là những thứ kia hoàng thất Ẩn Long giả cuối cùng muốn làm gì."

Chu hoàng cười lạnh: "Còn làm cái gì, tự nhiên là vì Tô Dịch kẻ này sự tình! Như không ngoài sở liệu của ta, bọn hắn cho là theo dõi Tô Dịch tạo hóa trên người!"

Hồng Tham Thương hỏi lại: "Nó bệ hạ lại sẽ như thế nào quyết đoán?"

Chu hoàng từ trên long ỷ đứng dậy, ánh mắt thâm trầm: "Trong mắt thế nhân, ta là Đại Chu Hoàng Đế, có được thiên hạ, lừng lẫy vô lượng, nhưng ai nào biết, tại trên đầu ta, còn đè nặng một cái nặng trịch núi lớn?"

Thanh âm lộ ra một tia nồng đậm oán khí, "Nếu không có ngọn núi lớn này, ta lại làm sao đến mức bị nhốt Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới hai mươi năm lâu?"

Nói qua, hắn chỉ một cái phía sau long ỷ, ngữ khí lạnh như băng nói: "Bọn hắn nói với trẫm, chỉ cần ngồi trên cái ghế kia, nhất định phải bỏ qua tu hành vấn đạo ý tưởng."

"Bọn hắn còn nói với trẫm, lấy chúng sinh tin lực lượng trúc đạo nhất định sẽ ảnh hưởng Đại Chu quốc tộ, Đại Chu Hoàng tộc cũng chắc chắn bị chúng sinh tin lực lượng khó khăn."

Hắn con mắt thâm trầm, hiện ra hận ý, "Nhưng bọn hắn những năm này trên Ẩn Long sơn, bọn hắn lại cả ngày lẫn đêm lấy chúng sinh tin lực lượng tới tu hành!"

"Như thế vẫn chưa đủ, còn muốn trẫm làm Khôi Lỗi, giúp bọn hắn sưu tập trong thiên hạ tu hành tài nguyên!"

Vị này Đại Chu sắc mặt Hoàng Đế đều trở nên âm trầm đáng sợ, "Số lượng nhiều Chu tới tài phú, nghèo chúng sinh tới tin lực lượng, đến cung phụng bọn hắn những thứ này Ẩn Long giả, đến thực hiện bọn hắn tại lớn trên đường thỉnh thừng, cái này. . . Có hay không quá tham lam không biết chừng mực rồi! ?"

Tiếng chấn đại điện.

Hồng Tham Thương lặng im không nói.

Hắn biết rõ, cái này đã là Chu hoàng tâm bệnh, theo leo lên long ỷ một ngày kia trở đi, tựa như một cây gai loại đâm trong lòng hắn, tích lũy đến nay.

Nửa ngày, Chu hoàng hít thở sâu một hơi, ánh mắt chớp động nói: "Bọn hắn nếu muốn chộn rộn tiến đến, liền để cho bọn họ chộn rộn là được!"

Cái này một cái chớp mắt, Hồng Tham Thương trong đầu toát ra một câu:

"Ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi."

. . .

Tùng Phong biệt viện.

Một cuộc tiệc rượu đang tiến hành.

Trấn Nhạc Vương Mộc Hi, Bộc Ấp, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong đám người dự thính trong đó, cùng Tô Dịch nâng cốc ngôn hoan, bầu không khí hòa hợp.

Chỉ đối mặt Tô Dịch thời gian, những thứ này từng cái một danh chấn Đại Chu tồn tại, đều trong vô thức mang theo xuất phát từ nội tâm kính ý.

Trận chiến ngày hôm nay, tại người khác mà nói, là một cái cọc đủ để khiếp sợ thiên hạ sự tình.

Nhưng đối với bọn họ những thứ này đứng ở Tô Dịch này lớn người trên thuyền mà nói, không thể nghi ngờ chứng minh, lúc trước lựa chọng của bọn hắn là chính xác!

Quả thật, hôm nay Ngọc Kinh thành này bên trong, cũng không có thiếu tồn tại cực kỳ cường đại xem Tô Dịch là địch, nhưng Mộc Hi bọn hắn đã không giống trước như vậy vì Tô Dịch lo lắng!

Trong lúc nói chuyện với nhau, Tô Dịch cũng là giải đến, tu luyện tự mình truyền thụ "Động U Huyền Dương kinh" về sau, Mộc Hi khoảng cách bước vào cảnh giới Lục Địa Thần Tiên, cũng đã vẻn vẹn chỉ kém một đường khoảng cách.

Cái này tự nhiên là một cái cọc việc vui.

Tiệc rượu chấm dứt thời gian, đêm đã khuya.

Mộc Hi đám người cáo từ rời đi.

Tô Dịch lại trở lại về phòng của mình, ngồi ở trước bàn sách, nắm Ngân Tuyết cổ kiếm lâm vào trầm tư.

Ngày hôm nay tại Cửu Tắc sơn chi đỉnh Quan Hải Bình trên cùng Du Thiên Hồng quyết đấu thời gian, hắn phát giác được một cỗ dị thường bí bảo chấn động.

Nó một tia chấn động cực kỳ bí ẩn, như muốn dòm ngó trên người mình bí mật.

Bất quá hoàn hảo, loại này dòm ngó đã thất bại, bị tọa trấn tại hắn thần hồn trong Cửu Ngục Kiếm khí tức một lần hành động chấn vỡ, tan rã ở vô hình.

Cái này tuy là một việc nhỏ xen giữa, lại làm cho Tô Dịch sinh ra cảnh giác, ý thức được tại ngày hôm nay Cửu Tắc sơn lên, có người ý đồ mượn cơ hội dòm ngó trên người mình bí mật!

"Là hắn à. . ."

Tô Dịch trong đầu nhớ lại mấy ngày trước, ở ngoài thành Thanh kỳ dưới núi, cùng Tô Hoằng Lễ xa xa giằng co một màn kia.

Lúc ấy, liền từng có người nấp trong âm thầm, thi triển bí pháp, ý đồ dòm ngó hắn khí tức trên thân.

Ngày hôm nay, tương tự chính là sự tình đã xảy ra!

Chỉ bất quá theo dõi lực lượng, là đến từ một thanh cực kỳ thần dị bí bảo, đến nỗi nhường Cửu Ngục Kiếm đều bị xúc động, trước tiên làm ra phản ứng.

"Nếu thật là Tô Hoằng Lễ bên người người nọ, chỉ sợ thời khắc này Tô Hoằng Lễ đã bắt đầu hoài nghi, trên người ta giấu có át chủ bài rồi a?"

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Thế nhân đều cho là hắn trên người Tô Dịch có Đại Tạo Hóa, bằng không, không có khả năng lấy tông sư cảnh tu vi liền có được đánh chết Lục Địa Thần Tiên lực lượng.

Cái này tự nhiên là cực kỳ buồn cười nhận thức.

Bất quá, nếu thật nói trên người hắn có tạo hóa, nó đích xác là thật sự.

Bằng hắn kiếp trước nó mười vạn tám ngàn năm tu hành lịch duyệt, cùng với nắm giữ nhiều loại có một không hai đạo kinh, tùy tùy tiện tiện xuất ra một loại, có thể tại Thương Thanh đại lục này trên dẫn phát một cuộc gió tanh mưa máu.

Đáng tiếc, những thứ này trí tuệ cùng kiếp trước lịch duyệt cùng tạo hóa bất đồng, đã định trước không có khả năng bị đoạt đi.

Mà ở trên người hắn, chân chính có thể có thể nói lá bài tẩy, đại khái chính là Cửu Ngục Kiếm!

Cái thanh này lai lịch bí ẩn đạo kiếm, chính là ở kiếp trước hắn đỉnh phong nhất thời điểm, cũng không thể suy diễn đưa ra trong bao hàm bí mật.

Lúc ấy, đại đồ đệ của hắn Bì Ma cho là, hắn Tô Huyền Quân chính là bằng kiếm này Chứng Đạo, do đó từng bước một xưng tôn Đại Hoang.

Hắn tiểu đồ đệ Thanh Đường lại cho rằng, kiếm này có giấu Đại Tạo Hóa, là hắn Tô Huyền Quân trên người quý giá nhất một thanh bảo vật, vì thế không tiếc tại hắn chuyển thế về sau, đem lưu lại quan tài mở ra, chỉ vì đạt được kiếm này.

Đáng tiếc chính là, bọn hắn cũng không biết, lúc ấy bị bọn hắn tôn thờ loại tự mình, cũng không thể khám phá kiếm này trong huyền bí. . .

Trước mắt mới chỉ, Tô Dịch có thể khẳng định chỉ có một việc:

Cửu Ngục Kiếm làm cho trấn áp chín đạo Thần Liên phong ấn, mỗi một chủng đều có lai lịch rất lớn!

Lúc trước hắn tại tu luyện "Tha Hóa Tự Tại Kinh" thời gian, liền bị bắt được nó chín đạo Thần Liên phong ấn phát tán ra khí tức, mỗi một chủng đều hoàn toàn bất đồng.

Mà Cửu Ngục Kiếm tồn tại, chính là vì trấn áp cái này chín đạo Thần Liên phong ấn!

Trừ ấy, mỗi khi Tô Dịch tu vi thực hiện chân chính trên ý nghĩa lột xác thời gian, Cửu Ngục Kiếm sẽ sinh ra đồng cảm, hiện lên kỳ dị lực lượng chấn động.

Bực này kỳ dị lực lượng có thể dung nhập tu vi của hắn ở bên trong, nhường hắn đang đột phá nó một cái chớp mắt, làm đại đạo nội tình sinh ra sau cùng cực hạn biến hóa.

Ví dụ như ban đầu ở Cổn châu Sấu Thạch Cư rèn luyện "Ẩn mạch" bực này đại đạo nội tình thời gian, liền bởi vì cùng Cửu Ngục Kiếm khí tức tiến hành giao hòa, do đó đưa tới một cuộc có một không hai dị tượng.

Lúc ấy, như có tinh quang Ngân Hà, rơi xuống nhân gian!

Nó một lần cũng làm cho Tô Dịch rèn luyện ra một đạo vượt quá tưởng tượng "Ẩn mạch", hoàn toàn vượt qua hắn lúc trước dự đoán!

Nguyên nhân chính là như thế, Tô Dịch mới ra một cái kết luận:

Cửu Ngục Kiếm tồn tại, có thể tại chính mình tu vi đột phá thời gian, giúp mình rèn luyện ra sau cùng cực hạn đại đạo nội tình!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 331: Ngũ Hành Hòa Hợp Một Hắn Sắc Là Thanh

"Đột phá tông sư ngũ trọng cảnh thời gian, Cửu Ngục kiếm đã hay không đã sinh ra đồng cảm?"

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch không khỏi sinh ra hiếu kỳ.

Đến tông sư ngũ trọng cảnh, liền có thể rèn luyện ra ngũ uẩn tính linh, làm cho ngũ tạng như ngũ hành tới lô, thay đổi liên tục như một, do đó nhường bản thân tu vi, thần hồn, khí lực cùng một chỗ từ trong ra ngoài lột xác!

Nghĩ vậy, Tô Dịch quyết định thử một lần.

Hắn cầm trong tay Ngân Tuyết cổ kiếm thu hồi, theo trước bàn sách đứng dậy, đi tới giường, ngồi xếp bằng.

Xôn xao rồi~

Làm một thân khí cơ vận chuyển, Tô Dịch bên trong thân thể giống như trường giang đại hà loại, sinh ra lao nhanh nổ vang loại thanh âm, mênh mông Chân Nguyên lực lượng chảy qua tất cả xương cốt tứ chi, cọ rửa quanh thân huyệt khiếu kinh mạch, tại tạng phủ tới tiến hành lần lượt rèn luyện về sau, lại phụng dưỡng cha mẹ đến trên dưới quanh người, hình thành một cái đại chu thiên tuần hoàn. . .

Hắn da thịt sáng sủa, trên người dần dần lộ ra ra Ất Mộc, Canh Kim, Bính Hỏa, Nhâm Thủy cái này bốn loại mỹ lệ sáng lạn Thần Tính đạo

quang, toàn bộ người đều đắm chìm trên một tầng thần thánh không linh khí tức.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Trọn vẹn ba ngày, Tô Dịch chân không bước ra khỏi nhà, ngồi xếp bằng, như con tò te nặn bằng đất sét pho tượng loại, đầu thỉnh thoảng sẽ nuốt nuốt một viên Cửu Khiếu Long Hổ đan.

Cũng chỉ tại ngày thứ ba đêm khuya.

Ầm ầm ~ ầm ầm ~

Trong phòng, Tô Dịch bên trong thân thể truyền ra sấm gió kích động loại thanh âm, vừa giống như có từng tòa núi lớn tại hắn bên trong thân thể va chạm.

Chỉ là nó đợi khí cơ tiếng nổ vang, liền nhiếp hồn đoạt phách, rung động nhân tâm.

Kia một thân lực lượng cùng tinh khí thần, giống như vỡ đê như hồng thủy, toàn bộ đều ở đây một cái chớp mắt triều lá lách lô đỉnh chỗ bạo tuôn ra phóng đi.

Trên đường tiến quân thần tốc, thế như chẻ tre.

Oanh!

Nó một cái chớp mắt, Tô Dịch ngồi xếp bằng thân ảnh run lên, giống như có vô hình bích chướng bị đục bắt đầu, một thân lực lượng như sơn băng hải tiếu loại, ầm ầm tăng vọt.

Hắn huyết khí sôi trào, khí cơ như đốt, tràn trề vô cùng tu làm lực lượng làm cho ngũ tạng lô đỉnh ầm ầm vận chuyển, cấu kết khí lực chi lực, cùng

thần hồn đồng cảm, toàn thân trong ngoài khí tức, đều là tại thời khắc này thực hiện một loại Đại viên mãn tuần hoàn.

Bá!

Mà hắn trên người, một đạo trầm trọng bao la mờ mịt màu vàng đất đạo quang tuôn ra, xông lên trời không, trong chớp mắt mà thôi, chạy suốt tám ngoài trăm trượng không trung.

Đóng giữ tính năng của đất Linh Đạo ánh sáng!

Đến tận đây, Tô Dịch tu vi tiến bộ dũng mãnh, lấy tiến quân thần tốc loại phương thức, thoải mái phá vỡ cái cuối cùng bích chướng, bước vào tông sư ngũ trọng cảnh!

'Rầm Ào Ào'!

Hắn một thân khí tức, liền như nước lên thì thuyền lên loại, liên tục tăng lên tăng vọt.

Màu xanh Ất Mộc tính linh đạo quang, màu trắng Canh Kim tính linh đạo quang, màu đen Nhâm Thủy tính linh đạo quang, màu đỏ Bính Hỏa tính linh đạo quang, cũng là cùng một chỗ Phù Dao dựng lên, xa xa đi tới tám cao trăm trượng không bên ngoài, cùng màu vàng đóng giữ tính năng của đất Linh Đạo ánh sáng kêu gọi kết nối với nhau.

Đến cuối cùng, Năm chủng tính linh đạo quang, lại cùng một chỗ tăng vọt, theo tám trăm trượng chi địa đi tới ngàn trượng bên ngoài!

Nó ngũ uẩn tính linh, đúng như ngũ hành hợp nhất, hình thành một cái viên mãn như một vòng!

"Cao ngàn trượng tính linh đạo quang, cái này tại Đại Hoang Cửu Châu từ xưa đến nay năm tháng ở bên trong, cũng theo không ai có thể làm được a. . ."

Tô Dịch nội tâm thản nhiên sinh ra một cỗ tự hào.

Diêu nhớ ngày đó, hắn dạy dỗ tiểu đồ đệ Thanh Đường tu hành, lấy Thanh Đường nó đủ để kinh diễm Chư Thiên thiên phú, cuối cùng cũng chỉ tại Dưỡng Lô cảnh rèn luyện ra cao trăm trượng "Ngũ uẩn tính linh" mà thôi.

Mà ở kiếp này tự mình, thì tại chuyện này sáng lập ra một cái trước đó chưa từng có thành tựu, một cái có thể xưng được là bắt đầu lịch sử tiền lệ kỳ tích!

Cũng nhưng vào lúc này, Tô Dịch trong đầu, có tối nghĩa mờ mịt kiếm ngân vang vang lên.

Thân kiếm quấn vòng quanh cửu trọng Thần Liên Cửu Ngục kiếm, khẽ run lên, tỏ khắp ra một cỗ kỳ dị lực lượng thần bí, tràn vào Tô Dịch bên trong thân thể.

Cái này vi diệu mà thần dị biến hóa, bị Tô Dịch rõ ràng rành mạch đất đều cảm thấy được.

Lập tức, hắn hiểu rõ cảm nhận được, tự mình nó từ lâu lột xác đến tông sư ngũ trọng cảnh đại đạo nội tình, cũng theo đó sinh ra biến hóa kinh người.

Năm chủng tính linh đạo quang lẫn nhau giao hòa, lại triệt để cô đọng như một, hóa thành một loại linh hoạt kỳ ảo sáng long lanh màu xanh.

Như ngọc óng ánh trong suốt, như giống như Hỗn Độn mờ mịt mông lung ~

Hiển thị rõ thần thánh khí thế!

"Ngũ hành hòa hợp một, hắn sắc là thanh, giống như hỗn độn, hắn chất mờ mịt, hắn hơi thở mông lung! Cái này. . . Lẽ nào mới là chuyện này chân chính viên mãn chi tướng?"

Tô Dịch cũng bị bực này kỳ diệu bất khả tư nghị biến hóa kinh sợ đến.

Nguyên bản, lấy hắn từ thân đạo hạnh rèn luyện ra Ngũ Uẩn Linh ánh sáng, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, cũng có thể nói thế gian không hai, vượt bậc cổ kim.

Nhưng theo Cửu Ngục kiếm làm cho sinh ra kỳ dị cộng hưởng lực lượng xuất hiện, lại nhường "Ngũ Uẩn Linh ánh sáng" chân chính thực hiện triệt để dung hợp!

Bực này biến hóa, lấy Tô Dịch kiếp trước kia lịch duyệt, đều chưa từng nghe nói tới!

Rồi sau đó, Tô Dịch phát giác được, trong cơ thể mình Chân Nguyên lực lượng, cũng là tại thời khắc này hóa thành một loại linh hoạt kỳ ảo sáng long lanh màu xanh.

Nhìn như mờ mịt mông lung, kì thực lực lượng đã là cô đọng đến mức tận cùng, trầm trọng đến mức tận cùng, tràn đầy vô lượng, khí tức như hỗn độn!

Nó đợi lột xác, không thể nghi ngờ quá kinh người.

Cho đến rất lâu, hết thảy lột xác mới lặng yên dừng lại.

Trên người Tô Dịch nó khí cơ ù ù nổ vang tới thanh âm, cũng theo đó yên tĩnh lại.

Hắn từ đả tọa trong lặng yên mở ra con mắt, đồng tử thâm sâu yên tĩnh, toàn thân khí tức đều mang theo một loại mờ mịt không linh phong vận.

"Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, làm một thân đạo hạnh thực hiện cực hạn đột phá thời gian, liền có thể đưa tới Cửu Ngục kiếm lực lượng cộng hưởng, do đó để cho ta nó phá cảnh thời gian làm cho trúc đại đạo nội tình đạt được một loại cực điểm thăng hoa!"

Tô Dịch ánh mắt sáng như sao, khóe môi hơi hơi nhấc lên một vòng đường cong, nội tâm sinh ra một loại thỏa mãn cực lớn cảm giác.

Đây là một loại vô pháp nói rõ cảm giác thành tựu, làm cho người ta thể xác và tinh thần sung sướng, tuyệt không thể tả.

So sánh với việc này, thế gian những thứ kia hưởng lạc, đều có vẻ buồn tẻ vả lại nhàm chán.

Bá!

Tô Dịch Thần Niệm khuếch tán, ngay lập tức mà thôi, liền bao trùm toàn bộ Tùng Phong trong biệt viện.

Trong đình viện mỗi một cây mạnh mẽ Thanh Tùng chạc cây cùng lá cây, trong hư không trôi nổi bụi bặm, trong bóng đêm mờ mịt tinh quang cùng ánh trăng, cùng với góc tường côn trùng tiếng xột xoạt kêu to, khí lưu lưu chuyển thời gian nhỏ xíu dấu vết. . .

Đều tượng gần ngay trước mắt, rõ ràng rành mạch.

Một tòa khác trong sương phòng, Phương Nguyên đang ngủ say, hắn trên người khí tức biến hóa, hô hấp thời gian làm cho mang theo khí lưu, cũng đều bị Tô Dịch thu hết vào mắt.

Theo Thần Niệm khuếch tán, trong chốc lát mà thôi, liền khuếch tán đến phạm vi trăm trượng bên ngoài, toàn bộ bùa đào trong ngõ hẻm động tĩnh, đều bị rành mạch cảm ứng được.

Cho đến Thần Niệm đến hai trăm trượng thời gian, Tô Dịch lúc này cảm thấy có chút cố hết sức.

Thu hồi Thần Niệm, Tô Dịch đầu ngón tay nhảy lên.

Xùy!

Một đám màu xanh kiếm khí lướt đi, chiếu lên cả phòng chiếu sáng.

Kiếm khí phun ra nuốt vào, mờ mịt linh hoạt kỳ ảo, có huyền diệu đạo vận chảy xuôi, một lần tình cờ có ngũ hành tính linh đạo quang quang ảnh thoáng hiện, thần bí huyền diệu.

Ngưng mắt nhìn kiếm này trung khí một lát, Tô Dịch thầm nghĩ: "So sánh với tông sư tứ trọng thời gian, ta hôm nay khống chế kiếm khí lực lượng, cường đại hơn không chỉ gấp đôi, vả lại uy năng cũng là cách biệt một trời một vực, căn bản là không có cách đánh đồng."

"Dùng cái này kiếm khí chi uy, căn bản không cần vận dụng Huyền Ngô kiếm, lại chém giết Du Thiên Hồng bực này Tích Cốc cảnh Đại viên mãn nhân vật!"

Cái này là tông sư ngũ trọng cảnh, trải qua trước tứ trọng cảnh lần lượt tích lũy, cuối cùng ở đây cảnh trong thực hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Không chỉ là tu vi, cả thần hồn, khí lực cùng đại đạo nội tình, đều đạt được hết sức lột xác!

Dưới các loại tình huống này, Tô Dịch nó một thân chiến lực, tự nhiên xa không lúc trước có thể so sánh.

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch lấy ra Ngân Tuyết cổ kiếm.

Thanh kiếm này, là Du Thiên Hồng để lại một kiếm cổ bảo, hư hư thực thực là từ Loạn Linh Hải chỗ sâu một cái phế tích ở bên trong lấy được, vô luận chất liệu, thủ pháp luyện chế, hay uy năng, đều ở vào Nguyên Đạo linh binh trong cao cấp nhất cấp độ.

Bất quá, kiếm này bên trong phong ấn một đám Ly Long tinh hồn, đã bị Minh Diễm Ma Tước nuốt mất, làm cho kiếm này uy năng cũng là giảm nhanh một mảng lớn.

Đương nhiên, dù vậy, kiếm này như cũ là một thanh khó có được bảo bối, đủ để cho bất luận cái gì Lục Địa Thần Tiên đều thèm thuồng đỏ mắt.

Nhưng lúc này, chỉ thấy Tô Dịch huy động đầu ngón tay một đám màu xanh kiếm khí, trong chốc lát chém ra chín lần.

Rặc rặc! Rặc rặc! Rặc rặc!

Ngân Tuyết cổ kiếm đứt thành từng khúc, tiếng vang thanh thúy.

Tại Tô Dịch màu xanh kiếm khí phía dưới, này kiện cổ bảo lại như bình thường binh khí loại, bị dễ dàng liền chặt đứt!

Tô Dịch không có chút nào vẻ nhức nhối, ngược lại lộ ra vẻ hài lòng.

Hắn lấy ra Huyền Ngô kiếm, lấy Ngân Tuyết cổ kiếm biến thành mảnh vỡ là linh tài, cho Huyền Ngô kiếm tiến hành "Này ăn", dùng cái này tăng

lên Huyền Ngô kiếm uy năng.

Như không nhanh chóng tăng lên kiếm này phẩm lẫn nhau, sợ là đã rất khó xứng đôi hắn hôm nay vốn có toàn bộ lực lượng mới rồi. . .

"Vẻn vẹn lấy ta hôm nay khí lực lực lượng, liền đã có thể so với Phật môn tu sĩ Nguyên Đạo làm cho rèn luyện ra ngọc lưu ly Kim Thân, có thể thi triển 'Chúng Tinh Kiếm Chỉ' cái này thể tu nhất mạch tuyệt học."

"Mà hôm nay, ta đã rèn luyện ra ngũ uẩn tính linh, ngũ hành hợp nhất, đủ ngự kiếm giết địch, diễn dịch 'Đại Ngũ Hành Trấn Vực kiếm' uy năng."

"Lực lượng thần hồn lại có thể tu luyện 'Nhất Khí Lục Thần quyết' . . ."

Tô Dịch suy nghĩ.

Tông sư ngũ trọng tu vi, nhường hắn đã có cơ hội đi thi triển một chút trước đây vô pháp thi triển tuyệt học.

Mà đi qua Tô Dịch sàng lọc tuyển chọn, cuối cùng bả "Chúng Tinh Kiếm Chỉ" "Đại Ngũ Hành Trấn Vực kiếm" "Nhất Khí Lục Thần quyết" chọn làm tu luyện đối tượng.

Tượng "Đại Ngũ Hành Trấn Vực kiếm", chính là Tô Dịch kiếp trước sáng chế một môn có một không hai kiếm quyết, nổi tiếng "Đại Hoang kiếm đạo ba mươi ba kinh" trong.

Cái này một môn lấy kiếm Đạo Diễn hóa sát trận truyền thừa, cả công lẫn thủ, phối hợp Đại Khoái Tai Kiếm kinh vận dụng, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

"Nhất Khí Lục Thần quyết" là Hồn tu nhất mạch tuyệt học, đặc biệt nhằm vào Thần Niệm lực lượng, uy năng bỉ lớn hư vô Kiếm Hồn tuyệt

cường đại rồi không chỉ một bậc, bá đạo vô cùng.

Về phần "Chúng Tinh Kiếm Chỉ", lại là Ma môn thể tu nhất mạch một bộ truyền thừa, một khi thi triển, như chúng tinh ngang trời, hết sức sát phạt hủy diệt khả năng.

Cái này trước mắt Tô Dịch nó tông sư ngũ trọng cảnh tu vi, có thể khống chế cùng thi triển ba loại tuyệt học, trong đó huyền bí, đều liên lụy đến ngũ hành lực lượng ngự dụng.

Nếu không có Tô Dịch ngưng tụ ra ngũ uẩn tính linh, tại đây phàm tục cảnh giới ở bên trong, căn bản là không có cơ hội đi thi triển bực này pháp môn.

Sau đó trong một đoạn thời gian, Tô Dịch trốn trong xó ít ra ngoài, cơ hồ đem tâm thần tất cả đều dùng tại rèn luyện một thân tu vi cùng võ học trên.

Có phương pháp Nguyên tại, cũng không cần nhường Tô Dịch là một ngày ba bữa sự tình phí sức.

Hấp tấp đã là mùng một tháng năm.

Khoảng cách Cửu Tắc sơn một trận chiến kết thúc, đã qua đi mười ngày.

Mười ngày này ở bên trong, Ngọc Kinh Thành bên trong tịnh không có gì lớn chuyện phát sinh, cực kỳ yên lặng.

Nhưng chiếm giữ tại Ngọc Kinh Thành bên trong tất cả thế lực lớn, đều rất rõ ràng, đây là một loại bão tố sắp xảy ra yên tĩnh.

Mỗi người cũng biết, Tô Dịch cùng Tô Hoằng Lễ cái này một đôi phụ tử một cuộc đấu tranh, rất nhanh liền đem trình diễn!

"Tiếp qua ba ngày, chính là mùng bốn tháng năm rồi, Tô gia cái này một đôi phụ tử, vô luận là Tô Hoằng Lễ, hay Tô Dịch, nhưng thật có thể bảo trì bình thản đấy. . ."

Trong hoàng cung, Chu hoàng cảm khái như thế.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 332: Diệp Vũ Phi Lai Lịch

Cũng là tại đây mùng một tháng năm sáng sớm.

Tô Hoằng Lễ đã nhận được một phần mật báo ——

Thôn Hải vương Cát Trường Linh ly khai Thiên Thanh sơn, đến đây Ngọc Kinh Thành.

Nhìn phần này mật báo, Tô Hoằng Lễ đã trầm mặc rất lâu, mới cười lạnh, lẩm bẩm: "Ẩn nhẫn ẩn núp nhiều năm như vậy, ngươi Cát Trường Linh cuối cùng vẫn là không nhịn được muốn chộn rộn đi vào sao?"

. . .

Tùng Phong biệt viện.

Một trận tiếng gõ cửa vang lên.

Không bao lâu, Phương Nguyên liền hấp tấp mà đến, triều đang ăn điểm tâm Tô Dịch bẩm báo nói: "Đại nhân, Thôn Hải vương Cát Trường Linh đến đây bái kiến."

Tô Dịch khẽ giật mình, nói: "Mời hắn vào a."

Không bao lâu, Phương Nguyên dẫn một cái thân mặc cổ xưa vải bào lão người đi đến.

Lão người hai gò má gầy gò, hai bên tóc mai hoa râm, ánh mắt trong suốt như hồ, tay cầm một thanh trắng như tuyết quạt lông, toàn thân tản ra một cỗ đạm bạc thanh thản ý vị.

Đúng là Thôn Hải vương Cát Trường Linh!

Một cái từ lúc ba mươi năm trước, đã tên đầy Đại Chu nhân vật truyền kỳ.

"Lão hủ Cát Trường Linh, bái kiến Tô đạo hữu."

Lão người ôm quyền, mỉm cười chào.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi lần này sẽ không phải là là lúc trước nó bị ta thu thập đi mấy viên Thuần Dương Hỏa Đào mà đến đây đi?"

Cát Trường Linh nhịn không được cười lên, nói: "Vốn đạo hữu còn nhớ rõ cái này cái cọc việc nhỏ, thật ra khiến lão hủ có chút ngoài ý muốn."

Dừng một chút, hắn thu lại dáng tươi cười, nói: "Bất quá, lão hủ lần này cũng không phải là là chuyện này mà đến."

Tô Dịch chỉ một cái bên cạnh chỗ ngồi, nói: "Mời ngồi."

Phương Nguyên thấy vậy, rất thức thời đất đi pha trà rồi.

Cho đến Cát Trường Linh ngồi xuống, Tô Dịch suy nghĩ một chút, nói ra: "Đang đàm luận tình trước, ta ngược lại có một việc muốn cùng đạo hữu thỉnh giáo."

Cát Trường Linh ngơ ngác một chút, nói: "Kính xin nói thẳng."

Tô Dịch nói: "Nghe nói ngươi năm đó tiến vào ở chỗ sâu trong Thanh Đằng yêu sơn, mang đi một khối có lưu một quyển sách thần bí lời tiên

đoán tấm bia đá, không biết tấm bia đá này hôm nay là có hay không còn trong tay ngươi?"

Cát Trường Linh nhẹ gật đầu, "Ấy bia bị lão hủ phong ấn tại Thiên Thanh sơn bên trong, như đạo hữu nghĩ quan sát ấy bia, tùy thời có thể tiến về trước Thiên Thanh sơn tìm ta."

Tô Dịch nói: "Nó cần phải trước thời hạn đa tạ đạo hữu rồi, chờ ta giải quyết xong Tô gia sự tình, liền đi quý nhân chỗ bái phỏng."

Cát Trường Linh cười cười, đột nhiên hỏi: "Xin hỏi Tô đạo hữu, thế nào đối đãi dị giới, thì như thế nào đối đãi theo dị giới đến tu sĩ?"

Tô Dịch nói: "Nếu như ngươi hỏi chính là Thương Thanh đại lục bên ngoài thế giới, vậy ta còn thật sự là biết rất ít, về phần những tu sĩ dị giới kia. . . Chỉ bằng hữu có khác, không có gì cái nhìn."

Câu trả lời này, nhường Cát Trường Linh khẽ giật mình, hắn suy nghĩ nói: "Lão hủ có hay không có thể hiểu thành, đạo hữu đối với tu sĩ dị giới cũng không thành kiến?"

Tô Dịch nhíu mày nói: "Vấn đề này rất trọng yếu?"

Cát Trường Linh hít thở sâu một hơi, nói: "Ba ngày sau, đạo hữu liền đem đi Tô gia, nhưng đạo hữu trong lòng, đối với mẹ của ngươi Diệp Vũ Phi chết, sợ là còn có thật nhiều nghi hoặc a? Loại chuyện này, Tô Hoằng Lễ sợ đã định trước không có khả năng nói cho ngươi biết. Cho nên, lão hủ suy nghĩ liên tục, cảm thấy cần thiết đến chuyến này."

Tô Dịch biết vậy nên ngoài ý muốn, con mắt nhìn chằm chằm vào Cát Trường Linh, nửa ngày mới lên tiếng: "Xin lắng tai nghe."

Cát Trường Linh than nhẹ một tiếng, nói: "Lão hủ không biết Tô Hoằng Lễ vì sao phải như vậy đối xử mẹ của ngươi, nhưng có một số việc, vẫn là có thể nói cho ngươi."

Hắn con mắt nổi lên hồi ức vẻ, "Năm đó, Tô Hoằng Lễ lần đầu tiên tiến về trước Ám La yêu sơn thời gian, mời lão hủ cùng một chỗ tiến về trước, tịnh giao hẹn, như tìm kiếm đến cơ duyên, liền mỗi người một nửa."

"Tô Hoằng Lễ trong tay có 'Tiểu Hồn Thiên Bàn " có thể suy diễn ra

Rất nhiều quỷ dị khí tức bao hàm chân tướng cùng bí mật, cực kỳ thần dị."

"Mà lão hủ trong tay đồng dạng có một dạng bí bảo, tên gọi 'Thâu trời cái dù " có thể tại gặp phải chí mạng uy hiếp thời gian, biến nguy thành an."

"Hai người chúng ta chuẩn bị sung túc, tại đến Ám La yêu sơn về sau, trên đường đi cũng là hữu kinh vô hiểm, cũng không có phát sinh cái gì ngoài ý muốn."

"Cho đến đến Ám La yêu sơn ở chỗ sâu trong, mới bắt đầu đụng phải một chút cực quỷ dị chuyện đáng sợ, có quỷ dị màu đen thần quang xông lên trời không, huyễn hóa thành địa ngục sâm la loại kinh khủng cảnh tượng, đi qua Tô Hoằng Lễ lấy 'Tiểu Hồn Thiên Bàn' suy diễn, hai người chúng ta mới biết được, đó là 'Thầm La cực quang' !"

"Về sau, chúng ta dọc theo thầm La cực quang xuất hiện phía, đi tới một cái thần bí dưới mặt đất trong vực sâu, tại đó, có thể nói là từng bước sát kiếp, nếu không có trong tay của ta thâu trời cái dù, hai người chúng ta sợ là chết sớm đi không biết bao nhiêu lần."

Nói đến đây, Cát Trường Linh trong con ngươi nổi lên thật sâu kiêng kị cùng kinh hãi sắc, giống như đã nhiều năm như vậy, nhớ tới năm đó làm

cho kinh lịch hung hiểm, vẫn trong lòng còn có vẻ sợ hãi.

Tô Dịch cũng không nghĩ tới, năm đó Tô Hoằng Lễ tiến vào Ám La yêu sơn thời gian, lại cùng Thôn Hải vương Cát Trường Linh kết giao mà đi.

Chỉ thấy Cát Trường Linh ổn ổn tâm thần, tiếp tục nói: "Cho đến đến nó dưới mặt đất vực sâu dưới đáy, chúng ta thấy được một cái chừng phạm vi trăm trượng lớn vòng xoáy màu máu, cùng với phân bố tại đây vòng xoáy màu máu phía dưới một cái Cửu Trượng kiếm trủng."

Vòng xoáy màu máu dễ lý giải, tất nhiên là không gian bích chướng.

Nhưng nó "Cửu Trượng kiếm trủng", lại làm cho Tô Dịch có chút tò mò, nhịn không được nói: "Có thể hay không nói kỹ càng một chút chỗ này Kiếm Trủng?"

Cát Trường Linh nhẹ gật đầu, nói: "Kiếm này mộ chín trượng phạm vi, toàn thân lấy thần bí màu đen ngọc thạch xây mà thành, mặt ngoài bao trùm lấy một tầng kỳ dị rậm rạp phù văn trận đồ, lấy ta cùng Tô Hoằng Lễ ngay lúc đó tu vi, căn bản là vô pháp tìm hiểu, những thứ kia trận đồ quá mức huyền ảo, từng giây từng phút đều tại phát sinh biến hóa, cũng căn bản là không có cách chép lại."

"Thời khắc phát sinh biến hóa phù văn trận đồ? Nói như vậy, các ngươi lúc trước đến chỗ đó thời gian, cái này Cửu Trượng kiếm trủng trên đại trận, kì thực luôn luôn ở vào vận chuyển trạng thái ở bên trong, cực kỳ nguy hiểm."

Tô Dịch làm ra suy đoán.

Cát Trường Linh con mắt hiện dị sắc, nói: "Đúng vậy, bất quá, lúc ấy chúng ta tâm thần của hai người, đều bị Cửu Trượng kiếm trủng trên phong

ấn chín thanh cổ kiếm hấp dẫn, nó mỗi một thanh cổ kiếm kiểu dáng, khí tức, màu sắc đều hoàn toàn bất đồng."

"Có kiếm thể trắng muốt, rực rỡ như mặt trời, một cái nhìn qua tới, như đặt mình trong hỏa diễm núi lớn, nóng rực khó nhịn, thần hồn đều có bị đốt cháy loại sợ hãi cảm giác."

"Có kiếm thể đen kịt, U lạnh như băng, làm cho người ta bái kiến, tâm thần như rơi xuống Cửu U Thâm Uyên, rét thấu xương loại hàn ý mồ hôi tuôn toàn thân, bằng sinh tuyệt vọng bất lực."

"Có kiếm thể. . ."

"Tóm lại, nó chín chuôi cổ kiếm, không một không thể nói tuyệt thế trân bảo, để cho ta cùng Tô Hoằng Lễ đều mừng rỡ như điên, cho là, cái này chính là một cái cọc ngàn năm một thuở Đại Tạo Hóa."

"Tô Hoằng Lễ trước tiên bắt đầu lấy 'Tiểu Hồn Thiên Bàn' đến phá trận, mà ta lại cầm trong tay thâu trời cái dù, vì kia hộ pháp."

"Ước chừng hao phí một tháng suy diễn, cuối cùng để cho ta hai người theo nó Cửu Trượng kiếm trủng trên dòm phá một đường 'Sinh lộ " nhưng lại tại Tô Hoằng Lễ động thủ thời gian, ngoài ý muốn đã xảy ra."

"Kiếm kia mộ bên trong, có cực kỳ khủng bố sát khí chạy tràn ra, làm cho nó chín chuôi cổ kiếm sinh ra cộng hưởng, trước tiên triều ta cùng Tô Hoằng Lễ chém tới."

"Lúc ấy, ta đến nỗi đều phản ứng không kịp nữa, chớ nói chi là lấy thâu trời cái dù đến hóa giải nguy cơ."

"Đang ở đó nguy cơ vạn phần thời khắc, bên trong vòng xoáy màu máu kia, xuất hiện một cỗ cực lực lượng cường đại chấn động, hóa thành từng

đạo Huyết Sắc Thần cầu vồng, đem nó chín chuôi cổ kiếm cứng rắn áp chế."

"Ta cùng Tô Hoằng Lễ tìm được đường sống trong chỗ chết, kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, cũng nhưng vào lúc này, chúng ta chứng kiến bên trong vòng xoáy màu máu kia, đi đến một nữ tử. . ."

Cát Trường Linh con mắt nổi lên hoảng hốt vẻ, "Nàng là như vậy xinh đẹp, toàn thân vòng ánh sáng bảo vệ vờn quanh, liền giống như tiên tử."

Nói đến đây, thần sắc hắn trở nên phức tạp, nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Đạo hữu đại khái đã đoán ra, nàng kia chính là mẹ của ngươi Diệp Vũ Phi."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, thần sắc bình thản như trước, kì thực nội tâm cũng là có phần không bình tĩnh.

Tin tức này quá kinh người!

Mẹ của hắn Diệp Vũ Phi, lại là đến từ dị giới!

Hơn nữa , dựa theo Cát Trường Linh lời nói, Diệp Vũ Phi năm đó kéo dài qua không gian bích chướng mà khi đến, cũng không mượn nhờ "Đạo kén" chi pháp tiến hành đoạt xá!

Cái này chỉ có một khả năng ——

Lúc ấy Diệp Vũ Phi trên người, cực có thể có đủ để chống cự không gian bích chướng lực lượng bảo vật, hoặc là bản thân thi triển nào đó cùng Không Gian Chi Đạo có liên quan kinh thế thần thông!

Cát Trường Linh tiếp tục nói: "Mẹ của ngươi sau khi xuất hiện, khuyên bảo chúng ta, nó Cửu Trượng kiếm trủng bên trong, phong ấn một thanh

tuyệt thế hung kiếm, căn bản không phải ta cùng Tô Hoằng Lễ bực này nhân vật có thể nhúng chàm."

"Cũng là tại lúc đó, chúng ta mới biết được, trước cứu chúng ta tính mạng nó đúng là mẹ của ngươi."

"Tô Hoằng Lễ không cam lòng cứ vậy rời đi, mẹ của ngươi liền làm yên lòng hắn, tiện tay tặng cho hắn một môn tu luyện bí pháp, nói, bằng bí pháp này tu luyện, đủ nhường hắn bước lên con đường tu hành chân chính."

"Để cho ta không nghĩ tới chính là, tựa hồ nhìn ra ta nội tâm hâm mộ, mẹ của ngươi cũng tương tự tặng ta một môn tu hành bí pháp."

Cát Trường Linh cảm thán nói, " đến nay nhớ tới chuyện năm đó, ta đều không cách nào tưởng tượng, trên đời vì sao lại có như mẹ của ngươi như vậy thiện lương, xinh đẹp người."

"Không, nàng tựa như Tiên Tử, làm cho người ta xuất phát từ nội tâm kính ngưỡng, ở trước mặt nàng, ta tựa như thành kính tín đồ, không dám sinh ra chút nào không tôn trọng chi tâm."

"Cũng là ở đó thứ gặp nhau về sau, mẹ của ngươi cùng chúng ta cùng rời đi Ám La yêu sơn, trong những ngày kế tiếp, chúng ta du lịch thiên hạ, mẹ của ngươi thường xuyên đã chỉ điểm ta cùng Tô Hoằng Lễ tu hành."

"Nhưng ta không nghĩ tới. . ."

Cát Trường Linh thần sắc biến ảo bất định, "Mấy năm về sau, Tô Hoằng Lễ lại bắt tù binh mẹ của ngươi tâm hồn thiếu nữ, hai người bọn họ rất nhanh liền ở cùng nhau rồi. . ."

Trong thanh âm lộ ra nồng đậm thất lạc cùng trầm thấp.

Tô Dịch nhíu mày, ngắt lời nói: "Những thứ này liền không cần phải nói."

Cát Trường Linh nhất thời theo hồi ức trong thanh tỉnh, hơi hổ thẹn nói: "Thật có lỗi, lão hủ thất thố."

Tô Dịch khoát tay nói: "Ngươi chỉ nói cùng mẫu thân của ta thụ hại chuyện có liên quan đến lại."

Cát Trường Linh nhẹ gật đầu, nói: "Năm đó, phụ thân ngươi đem mẹ của ngươi phế truất không lâu sau, ta phải biết tin tức, phẫn nộ vô biên, trước tiên xâm nhập Tô gia, muốn hỏi cho rõ."

"Cũng là tại lúc đó, ta nhạy cảm phát giác được, Tô Hoằng Lễ thay đổi, đã không có lấy trước kia khiêm tốn ôn hoà hiền hậu bản tính, trở nên Lãnh Khốc Vô Tình."

"Hắn nói với ta, là mẹ của ngươi đem hắn hại đã thành dạng như vậy, nói mẹ của ngươi cuối cùng là dị giới người tới, rắp tâm hại người, nếu không phải niệm tại trước kia tình cũ lên, hắn sớm đem mẹ của ngươi giết, mà không phải vẻn vẹn nhốt tại Lãnh Cung chi địa."

Tô Dịch đồng tử ngưng lại, nói: "Vậy còn ngươi, thế nào đối đãi chuyện này?"

Cát Trường Linh thần sắc sáng tối chập chờn, có hận ý, cũng không có cách nào tiêu tan tức giận, "Ta đương nhiên không tin!"

"Không nói đến mẹ của ngươi ban đầu ở Ám La yêu sơn vực sâu dưới đáy, đã cứu ta cùng Tô Hoằng Lễ tính mạng, tựu lấy nàng nó thiện lương bản tính, đâu có thể nào đi hại hắn Tô Hoằng Lễ?"

Dứt lời, hắn giận râu tóc dựng lên, sẽ không che giấu trầm tích nội tâm nhiều năm phẫn hận, sắc mặt đều trở nên âm trầm đáng sợ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 333: Không Cần Nguyên Do Nhất Định Trảm Phiền Muộn

Tô Dịch lẳng lặng nhìn phẫn nộ không khống chế được Cát Trường Linh.

Cho đến đối với mới dần dần tỉnh táo lại, rồi mới lên tiếng: "Phẫn nộ nhưng không giải quyết được vấn đề."

Cát Trường Linh trầm mặc một lát, nói: "Ta hiểu rõ nhớ kỹ, năm đó nương theo tại ngươi bên người mẫu thân tu hành thời gian, ngẫu nhiên đã từng nói qua một sự kiện."

"Nàng nói, trên người nàng có một dạng cực quỷ dị đáng sợ ma bảo, về sau nàng nếu như vạn nhất trở nên không giống nàng, cực có thể chính là bị món này ma bảo xâm chiếm thần hồn cùng thân thể."

"Nàng nói, như chuyện như vậy vạn nhất thực đã xảy ra, khiến cho ta cùng Tô Hoằng Lễ dùng hết mọi biện pháp giết nàng."

Nghe thế, Tô Dịch không khỏi nhíu mày, một thanh cực có thể xâm chiếm chủ nhân thần hồn cùng thể xác bảo vật?

Nếu thật như thế, bảo vật này có thể sẽ quá tà dị rồi!

Chỉ thấy Cát Trường Linh tiếp tục nói: "Lúc ấy, Tô Hoằng Lễ hoàn hảo kỳ, muốn xem một chút nó một thanh ma bảo bộ dạng, nhưng mẹ của ngươi cũng không đồng ý, đến nỗi hiếm thấy vì thế tức giận, khuyên bảo Tô Hoằng Lễ, chớ có nhớ bảo vật này, bằng không, chắc chắn hại hắn."

Cát Trường Linh tự giễu cười cười, nói: "Nói thật, lúc ấy ta cũng vô cùng hiếu kỳ, có thể thấy mẹ của ngươi tức giận, liền không dám tiếp tục trong lòng còn có bực này ý niệm trong đầu."

"Nhưng hôm nay xem, Tô Hoằng Lễ tính tình đại biến nguyên nhân, cực có thể cùng với cái này ma bảo có quan hệ!"

Nghe thế, Tô Dịch ánh mắt chớp động, bên môi nổi lên một tia cười nhạt, "Ta chính mẫu thân nhất định cực hiểu rõ món bảo vật này hạng gì nguy hiểm, dù là cùng Tô Hoằng Lễ thành làm phu thê, cũng đã định trước không có khả năng chủ động giao cho Tô Hoằng Lễ."

"Nói cách khác, Tô Hoằng Lễ cực có thể là lòng tham quấy phá, vận dụng một chút nhận không ra người thủ đoạn, mới từ ta trong tay mẫu thân tiếp xúc đến bảo vật này, thế cho nên đã xảy ra ngoài ý muốn."

Cát Trường Linh gật đầu nói: "Ta cũng là như thế cho là, Chỉ là. . ."

"Chỉ là cái gì?"

Tô Dịch hỏi.

"Tô Hoằng Lễ mặc dù tính tình đại biến, nhưng hắn vẫn tựa hồ cũng không tao ngộ biến cố gì, còn bảo lưu lấy trí nhớ của chính hắn cùng Trí Tuệ, hoàn toàn không giống bị xâm chiếm thần hồn cùng thân thể bộ dạng."

Cát Trường Linh nhíu mày nói, " hơn nữa, hắn từ theo phế truất mẹ của ngươi về sau, liền không bao giờ để ý tới chuyện thế tục, những năm gần đây này, luôn luôn ẩn cư ở Tô gia, cũng không biểu lộ ra nhiều ít cử động khác thường."

Tô Dịch nói: "Ngươi hoài nghi, hắn tính tình tuy lớn thay đổi, nhưng cũng không bị nó một thanh ma bảo xâm chiếm thần hồn cùng thân thể?

Đến nỗi. . . Cực có thể còn nắm trong tay món đó ma bảo?"

Cát Trường Linh nói: "Đúng vậy, mẹ của ngươi nếu như có thể khống chế ma này bảo, lấy Tô Hoằng Lễ thủ đoạn, có lẽ cũng có thể làm được một bước này."

Tô Dịch con mắt nổi lên hồi ức vẻ.

Hắn hiểu rõ nhớ kỹ, ba tuổi trước đây, Tô Hoằng Lễ cùng mẫu thân Diệp Vũ Phi quan hệ vô cùng tốt.

Nhưng chỉ là tại năm đó mùng năm tháng năm, Tô Hoằng Lễ đột nhiên hạ lệnh, phế truất Diệp Vũ Phi, đem nhốt Lãnh Cung, sự tình phát sinh trước, hoàn toàn không có báo hiệu.

Mà hiện tại xem ra, Tô Hoằng Lễ cực có thể chính là tại chính mình ba tuổi năm đó, đánh cắp mẫu thân Diệp Vũ Phi trên người nó một thanh cực nguy hiểm ma bảo!

Về phần hắn tại sao lại thù hận mẫu thân, có lẽ chính như Cát Trường Linh nói, Tô Hoằng Lễ nhận là mẫu thân rắp tâm hại người, thiếu chút nữa hại hắn?

Nghĩ vậy, Tô Dịch đã chẳng muốn nghĩ tiếp.

Bất kể như thế nào, Tô Hoằng Lễ trên người, tất nhiên đã xảy ra nào đó biến cố!

Dù là không biết những thứ này chân tướng, Tô Dịch cũng Đoạn sẽ không bỏ qua Tô Hoằng Lễ.

Một cái hại chết vợ mình, lại xem tự mình thân sinh cốt nhục là nghiệt tử đồ hỗn trướng, ngay cả có nhiều hơn nữa lý do, cũng không đủ triệt tiêu

trên người hắn hành vi phạm tội!

Huống chi, có được trí nhớ kiếp trước Tô Dịch, đối với thu thập mình ở kiếp này phụ thân, hoàn toàn không có bất kỳ gánh nặng trong lòng.

Dù là cuối cùng lưng đeo "Giết cha" danh nhơ, hắn cũng sẽ không để ý một chút.

"Năm đó mẫu thân của ta truyền thụ cho ngươi phương pháp tu hành, có thể hay không để cho ta đánh giá?"

Tô Dịch nói.

Cát Trường Linh nói: "Lão hủ sớm đoán được đạo hữu sẽ đối với ấy cảm thấy hứng thú, đã sớm đem theo mẹ của ngươi nó làm cho một môn học tu luyện bí pháp cùng hai môn bí thuật tuyên khắc tại ngọc phù phía trên, thỉnh đạo hữu xem qua."

Nói qua, theo trong tay áo lấy ra một cái ngọc phù, đưa cho Tô Dịch.

Tô Dịch lấy thần niệm thăm dò vào trong đó.

Trong đó tuyên khắc tu luyện bí pháp tên gọi "Huyền Minh Bão Nguyên quyết", một loại cùng Đạo Môn có liên quan truyền thừa, công pháp truyền thừa hoàn thiện, nhưng nhường người tu hành trên đường tu luyện tới Linh Đạo Đại viên mãn cấp độ.

Đối với Tô Dịch mà nói, như vậy công pháp chưa nói tới nhiều đứng đầu, nhưng như đặt tại Thương Thanh đại lục này, đã được xưng tụng là vô cùng lợi hại truyền thừa.

Tô Dịch hỏi: "Ngươi năm đó nhìn thấy ta mẫu thân thời gian, đã là Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới?"

Cát Trường Linh điểm đầu: "Đúng vậy."

Tô Dịch nói: "Trách không được, nàng truyền thụ cho ngươi pháp môn này thời gian, làm nói qua cho ngươi, trong vòng mười năm, không thể nếm thử đi trùng kích cảnh giới Lục Địa Thần Tiên, đúng hay không?"

Cát Trường Linh hai đầu lông mày đã lộ ra vẻ kinh ngạc, gật đầu nói: "Đúng vậy."

Tô Dịch lại nhìn một chút ngọc phù trong làm cho ghi chép hai môn bí thuật, một loại tên gọi "Lưu Vân Quy Nguyên tinh thần", một loại tên gọi "Ngũ tuyệt hóa thiên kiếm" .

Rõ ràng cho thấy cùng "Huyền Minh Bão Nguyên quyết" hỗ trợ lẫn nhau bí thuật, cực kỳ không tầm thường.

Thấy vậy, Tô Dịch đem ngọc phù trả lại cho Cát Trường Linh, nói: "Nhìn ra được, năm đó mẫu thân của ta là thật bắt các ngươi làm bằng hữu đối đãi."

Lời nói bình thản, nhưng lại nhường Cát Trường Linh ánh mắt phức tạp, lộ ra vẻ xấu hổ: "Đúng vậy, mẹ của ngươi ta mà nói, không chỉ là bằng hữu, càng là lão hủ trên Đạo Đồ người dẫn đường, thụ ta diệu pháp, cho ta chỉ điểm, theo chưa hề giấu giếm. Nhưng. . ."

"Tại nàng gặp nạn về sau, ta lại không có thể vì đó báo thù, những năm gần đây này, luôn luôn áy náy tại tâm, mỗi khi nhớ tới, liền ăn ngủ không yên."

Dứt lời, thở dài một tiếng, dáng vẻ tiêu điều, ảm đạm thất thần.

Tô Dịch đối với lần này, không nói thêm gì.

Không bao lâu, Cát Trường Linh thu liễm nỗi lòng, nói: "Ba ngày sau, như ngươi thất bại, ta dốc sức liều mạng cũng sẽ giúp ngươi đánh bạc một con đường sống."

Dứt lời, hắn vươn người đứng dậy, cáo từ rời đi.

Cho đến đi ra Tùng Phong biệt viện thời gian, Cát Trường Linh nhớ tới cái gì, nói: "Đúng, còn có một việc, trước đây ít năm, ta lại lần nữa tiến về trước Ám La yêu sơn ở chỗ sâu trong nó một cái vực sâu dưới đáy, tác động lại phát hiện, nó một cái Cửu Trượng kiếm trủng đã không tồn tại."

"Mẹ của ngươi năm đó từng nói, kiếm kia mộ bên trong phong ấn một thanh tuyệt thế hung kiếm, ta hoài nghi, lấy đi kiếm này nó cực có thể chính là Tô Hoằng Lễ."

"Đạo hữu, ngươi cũng nên cẩn thận."

Thanh âm còn đang vang vọng, Cát Trường Linh đã càng lúc càng xa.

Trong đình viện, Tô Dịch nằm ở bên trong ghế dựa mây, thần sắc bình thản như trước.

Cát Trường Linh lần này đến đây, cởi bỏ nội tâm của hắn không ít nghi hoặc.

Nhưng Cát Trường Linh đại khái không rõ ràng lắm, dù là không biết những thứ này nguyên do, hắn tại đối xử Tô Hoằng Lễ trong chuyện này, cũng Đoạn không có lưu tình chút nào.

Làm một đoạn trước kia ân cừu, đã trở thành trong lòng chấp niệm, một kiếm trảm tới là được, căn bản không cần bất kỳ lý do gì!

"Phương Nguyên."

Tô Dịch mở miệng.

"Đại nhân có chuyện gì phân phó?"

Phương Nguyên hấp tấp mà đến.

"Đi mua một tô mì, ăn chay nó nước luộc thịt quả nước, không cần gia vị."

Tô Dịch phân phó nói.

Phương Nguyên khẽ giật mình, nội tâm mặc dù nghi hoặc, nhưng vẫn là lĩnh mệnh mà đi.

Không bao lâu, Phương Nguyên mang theo một chén nóng hổi đồ hộp đã trở về.

"Ngươi đi mau đi."

Tô Dịch theo trên ghế mây ngồi dậy, cầm chén đũa lên, bắt đầu bắt đầu ăn.

Nó tư vị rất nhạt nhẽo, đối với ăn nuông chiều thức ăn ngon Tô Dịch mà nói, thậm chí có chút khó có thể nuốt xuống.

Nhưng lúc này, hắn ăn được lại rất nghiêm túc.

Giống nhau bốn tuổi năm đó ngày 2 tháng 2, cái kia âm u ẩm ướt trong phòng, nữ nhân kia cho mình làm một chén mì trường thọ.

Nữ nhân kia gầy trơ xương, bệnh nặng bên người, giống như trong lồng vây khốn thú, tại âm u cùng trong thống khổ kéo dài hơi tàn.

Đáng thương được làm cho đau lòng người.

Đối với Tô Dịch mà nói, lai lịch của nữ nhân này, cùng với thân thế của nàng, đều từ lâu không trọng yếu.

Một tô mì ăn xong.

Tô Dịch nằm ở bên trong ghế dựa mây, nhẹ nhàng vuốt ve ghế dựa mây lan can, không màng danh lợi như trước.

Hắn đã chờ đợi nhiều năm.

Không nóng nảy nhiều hơn nữa chờ đợi ba ngày.

. . .

Ngày hôm nay chạng vạng tối.

Đang ven hồ thả câu Tô Hoằng Lễ chợt mà hỏi thăm: "Nghiệt tử kia từ khi giết Du Thiên Hồng về sau, cho tới bây giờ cũng chưa từng ly khai Tùng Phong biệt viện?"

"Không có."

Lão giả đạo bào thân ảnh lặng yên xuất hiện, nhẹ giọng nói, " đạo hữu, Cát Trường Linh cũng đã bả năm đó một ít chuyện nói cho Tô Dịch."

Tô Hoằng Lễ thần sắc đạm mạc nói: "Sớm đoán được sẽ như thế, không kỳ quái, ngược lại là nghiệt tử này biết được năm đó một ít chuyện về sau, lại còn có thể bảo trì bình thản, thật ra khiến ta có chút ngoài ý muốn."

Nói qua, hắn cười cười, phân phó nói: "Đạo huynh, ngươi đi làm một chuyện."

. . .

Cảnh ban đêm mông lung.

Mộc Hi, Bộc Ấp, Khương Đàm Vân, Lư Trường Phong đám người, đang Ngọc Kinh Thành "Lạc Anh lầu" bên trong yến ẩm.

"Ta đã dò thăm tin tức, mùng ba tháng năm ban đêm, Đại Chu hoàng thất liền sẽ xuất động Ảnh Long vệ, đem lấy Tô gia làm trung tâm trong thành mười dặm phạm vi khu vực phong tỏa."

Mộc Hi một bên uống rượu, vừa nói: "Dù sao, các ngươi cũng biết, như Tô Dịch cùng Tô gia khai chiến, nó đợi chiến đấu ảnh hưởng một khi khuếch tán, không biết muốn hủy diệt Ngọc Kinh Thành nhiều ít đường phố cùng phòng xá, trước thời hạn bả người không liên hệ đám rút lui khỏi, mới là sáng suốt nhất quyết đoán."

Bộc Ấp cảm khái nói: "Hôm nay Ngọc Kinh thành này, không biết có bao nhiêu ánh mắt đang ngó chừng lúc này sắp xảy ra phong ba, nghe nói, đoạn thời gian gần nhất, nhưng có không ít nhân vật lợi hại theo bốn phương tám hướng mà đến, trong đó không thiếu một chút Đại Ngụy, Đại Tần cự phách nhân vật."

"Ví dụ như Đại Tần Đông Hoa Kiếm tông vị kia được xưng chiến lực thứ nhất 'Vân lang thượng nhân " Đại Ngụy đệ nhất tông tộc Kim thị Thái Thượng Tam trưởng lão kim như lan, đều từ lúc mấy ngày trước đã đến Ngọc Kinh Thành."

"Nói không khoa trương, cho tới bây giờ, ai cũng không biết, Ngọc Kinh thành này trong cuối cùng hội tụ nhiều ít nhân vật cường hoành."

Lời nói này vừa ra, trong mọi người tâm cũng bốc lên không thôi.

Tự hai mươi tháng tư cái ngày kia Tô Dịch trên Cửu Tắc sơn chém giết Du Thiên Hồng về sau, tin tức liền oanh động thiên hạ, trong thời gian ngắn

nhất truyền khắp Đại Chu, Đại Tần, Đại Ngụy Tam quốc chi địa, đưa tới không biết nhiều ít phong ba.

Cho tới bây giờ, theo mùng bốn tháng năm sắp xảy ra, thiên hạ này ánh mắt, đều là tập trung tại Tô Dịch cùng Tô gia lúc này sắp diễn ra ân cừu trên.

Thế cho nên, đoạn thời gian gần nhất Ngọc Kinh Thành, cũng là cuồn cuộn sóng ngầm, nhiều mưa gió muốn tới khí thế.

Cho đến tiệc rượu chấm dứt, Mộc Hi một đoàn người đi ra quán rượu thời gian, đêm đã khuya.

Bọn hắn đang muốn rời đi, đột nhiên xa xa đường phố lên, đi đến một cái thân mặc đạo bào, đầu đường quanh co búi tóc, tay cầm phất trần, tướng mạo gầy lão giả.

Lão giả đạo bào đưa tầm mắt nhìn qua Mộc Hi đám người, lộ ra một vòng ấm áp như nụ cười tựa như gió xuân, hơi hơi chắp tay nói:

"Bần đạo phụng mệnh mà đến, thỉnh chư vị quỳ gối, ở đây một quỳ."

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 334: Mũi Nhọn Chỉ

Cảnh ban đêm thâm trầm, đường phố đi lên người đã không nhiều lắm.

Lạc Anh trước lầu treo từng chiếc từng chiếc đèn cung đình, vẫy ra loang lổ lỗ chỗ phù động ánh đèn.

Cách đó không xa, lão giả đạo bào mỉm cười mà đứng, ngữ khí ôn hòa khách khí.

Nhưng nó hiển thị rõ miệt thị cùng nhục nhã đích thoại ngữ, rơi vào Mộc Hi đợi trong tai người, lại giống như một cái tiếng sấm.

Bọn hắn một thân rượu mời hoàn toàn biến mất, lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

"Các ngươi đi trước."

Mộc Hi hít thở sâu một hơi, toàn thân khí cơ vận sức chờ phát động.

Lại thấy lão giả đạo bào cười cười, nói: "Bần đạo nếu như tới, sao cho các ngươi có có thể chạy thoát?"

Nói qua, tay phải hắn theo trong tay áo thò ra, vào hư không trong nhẹ nhàng nhấn một cái.

Oanh!

Trong hư không, một cái bàn tay lớn màu đen ngưng tụ, chừng hơn một trượng phạm vi, ngang trời đi tới ngoài mười trượng hơn trên đỉnh đầu Lư Trường Phong.

Lư Trường Phong chính là Không Động học cung trưởng lão, Tiên Thiên Vũ Tông nhân vật.

Nhưng đối mặt một kích này thời gian, lại lại như kiến càng loại chịu không nổi, phịch một tiếng, trực tiếp bị áp bách quỳ xuống đất, trong môi ho ra máu, đầu người đều bị chết ..chết áp bách trên mặt đất không nhấc lên nổi.

Một màn dễ như trở bàn tay kia, nhường Mộc Hi đám người ngay ngắn hướng biến sắc, thật mạnh!

"Bần đạo mặc dù không muốn khoe khoang, nhưng nhưng lại không thể không nói, chỉ là khiến cho bọn ngươi quỳ xuống, cùng lấy đồ trong túi cũng không có gì khác biệt."

Lão giả đạo bào dáng tươi cười ấm áp.

Chỉ nụ cười kia, lại làm cho Mộc Hi đám người không rét mà run.

"Lấy!"

Mộc Hi trước tiên ra tay, huy động Thanh Đồng đại kích, bạo sát mà ra.

Hắn hôm nay tu vi, khoảng cách cảnh giới Lục Địa Thần Tiên đầu một đường khoảng cách, vả lại tu luyện có Tô Dịch truyền thụ cho bí pháp, có được lân huyết ngọc bội phụ trợ, một thân chiến lực, cũng vượt xa thế gian nhân vật cùng cảnh.

Lại thấy lão giả đạo bào khẽ lắc đầu, nói: "Trấn Nhạc Vương, ngươi bực này người thông minh, sao sẽ làm ra như thế không biết tự lượng sức mình sự tình."

Lúc nói chuyện, hắn cong ngón búng ra.

Xùy!

Trong hư không, một đạo màu đen cầu vồng loại kiếm khí, theo Lâm thấu minh trong ngón tay bắn ra, giống như phi kiếm loại.

Kiếm cầu vồng nhô lên cao khẽ quấn, kình xạ hướng Mộc Hi. Lăng lệ ác liệt kiếm quang, dù là cách xa nhau hơn mười trượng, tất cả mọi người cảm thấy làn da bị cắt đau nhức.

Bành! !

Mộc Hi đồng tử bỗng nhiên co rút lại, trong thời gian ngắn đem một thân tu vi thôi phát đến mức tận cùng, mãnh liệt đem Thanh Đồng đại kích bổ ra, cùng kiếm khí màu đen đánh vào nhau.

Nhưng vẻn vẹn nháy mắt, cả người hắn liền bị đánh bay đi ra ngoài, Thanh Đồng đại kích rời tay mà bay, trong môi phát ra bị đau kêu rên, rơi xuống tại mấy trượng bên ngoài.

Sắc mặt cũng là hiện lên một vòng hoảng sợ.

Lão già này, sao đã cường đại như thế! ?

Đám người Bộc Ấp thấy vậy, toàn thân cũng thẳng bốc lên hơi lạnh, chỉ một cái chi lực, liền đem Trấn Nhạc Vương Mộc Hi trọng thương, cái này quá đáng sợ?

"Ngươi Trấn Nhạc Vương cũng là đương thời quan trọng tuổi trẻ kỳ tài, hôm nay lại luân lạc tới nó bên người Tô Dịch làm con chó, xác thực thật đáng buồn."

Lão giả đạo bào một tiếng than thở.

Lúc nói chuyện, hắn cách không cả vỗ.

Oanh! Oanh!

Hai cái bàn tay lớn màu đen vào hư không trong ngưng tụ, phân biệt trấn áp tại Bộc Ấp, Khương Đàm Vân trên người, cả hai đều không lực lượng chống lại, bị dễ dàng trấn áp quỳ xuống đất.

Khiến người ta giật mình nhất chính là, lão giả đạo bào đối với lực lượng đắn đo hay đến đỉnh phong, tại áp bách cả hai quỳ xuống về sau, nhưng lại không làm bị thương đối phương.

Bởi vì, hắn vốn là đến nhục nhã đối phương.

Nếu thật muốn giết địch, trong nháy mắt liền có thể diệt Mộc Hi đám người.

Lạc Anh lầu phụ cận, người đi đường từ lâu sợ tới mức bối rối chạy thục mạng, cũng có một ít đại nhân vật tại quan sát từ đằng xa, nhìn thấy từng màn thời gian, cũng không khỏi hít vào khí lạnh, sắc mặt đại biến.

Quá mạnh mẽ!

Nó lão giả đạo bào vốn có thủ đoạn, hoàn toàn chính là nghiền ép, không cần tốn nhiều sức!

"Trấn Nhạc Vương, chính ngươi quỳ, hãy để cho bần đạo giúp ngươi quỳ?"

Lão giả đạo bào ánh mắt nhìn về phía Mộc Hi, thần sắc ấm áp.

"Ta cam đoan, liền là chết, ngày hôm nay cũng sẽ không quỳ xuống!"

Mộc Hi lau khóe môi vết máu, bò người lên, nó hiên ngang thẳng thân ảnh, tản mát ra cực kỳ đáng sợ uy thế.

"Thật sao?"

Lão giả đạo bào mỉm cười, đưa tay cách không nhấn một cái.

Oanh!

Một cái bàn tay lớn màu đen ngang trời trấn áp hạ xuống.

"Bắt đầu!"

Mộc Hi rống to, tức sùi bọt mép, hai tay như Bá Vương khiêng đỉnh, một thân lực lượng tất cả đều thiêu đốt loại thôi phát đến mức tận cùng.

Phanh! !

Bàn tay lớn màu đen trấn xuống.

Mộc Hi thân ảnh kịch liệt vụt qua, dưới chân địa điện không chịu nổi nó đợi lực lượng, mãnh liệt sụp đổ nổ, đá vụn bay tứ tung.

Làm người ta giật mình chính là, Mộc Hi lại ngắn ngủi chặn bực này đáng sợ trấn áp lực lượng!

Lão giả đạo bào cũng không khỏi ngoài ý muốn, nói: "Không nhìn ra, Trấn Nhạc Vương ngươi con đường tu hành, không ngờ vượt xa thế tục võ giả, có thể xưng được là là chân chính tu giả rồi. Đáng tiếc. . . Cuối cùng là bọ ngựa đá xe."

Hắn lắc đầu.

Oanh!

Nó bàn tay lớn màu đen sáng lên, hung hăng trấn áp.

Nhất thời, Mộc Hi thân ảnh như cọc gỗ loại, bị hung hăng áp tiến bản địa, hắn thất khiếu trôi máu, toàn thân gân cốt phát ra không chịu nổi gánh nặng loại ma sát đè ép thanh âm, toàn thân thân thể da thịt đều xuất hiện tỉ mỉ vết rách, có đỏ thẫm huyết thủy thấm ra.

Ai cũng nhìn ra, Mộc Hi tại chết chống đỡ, thà phụ cả làm tổn thương, cũng không muốn bằng khuất nhục phương thức quỳ xuống đất.

Một màn kia màn, nhường xa xa quan vọng giả cũng không khỏi sinh ra một vòng bi thương, đường đường Trấn Nhạc Vương, danh khắp thiên hạ tuyệt thế kỳ tài, đều như vậy vô lực sao?

Nó lão giả đạo bào đến tột cùng là người nào, sao đã đáng sợ như thế?

Phanh!

Đến cuối cùng, Mộc Hi mặc dù triệt để hóa giải nó bàn tay lớn màu đen lực lượng, nhưng cả người hắn đều khảm xuống dưới đất, chỉ còn lại đầu lộ ra.

Hắn khóe môi trôi máu, muốn rách cả mí mắt, nói: "Lão già kia, ta nói, trừ phi ta chết, bằng không, ta Mộc Hi đời này kiếp này, sẽ không trước bất kỳ ai quỳ xuống đất! !"

Khàn khàn thanh âm tức giận, vang vọng bầu trời đêm.

Lão giả đạo bào nhíu mày, chợt cười rộ lên, nói: "Đúng không, ta đây sẽ đem ngươi xách đi ra, lại bức bách ngươi quỳ xuống đất là được."

Nói qua, hắn tay áo trống lay động, đang muốn lại lần nữa động thủ.

Đúng lúc này ——

BOANG...!

Một đám kiếm ngân vang ở phía xa vang lên.

Trong chốc lát, một cái thân mặc áo gai, nga quan đánh bạc mang nam tử, ngự kiếm mà đến, tay áo nhẹ nhàng, giống như thần tiên.

"Đạo hữu, lấy đạo hạnh của ngươi, lại lấy lớn hiếp nhỏ, không cảm thấy có mất mặt?"

Áo gai nam tử con mắt sáng sủa, giống như một đôi huyễn sáng ngôi sao, tập trung tại lão giả đạo bào trên người.

"Vân Lang thượng nhân?"

Lão giả đạo bào có chút ngoài ý muốn, ra đối phương đúng là Đại Tần Đông Hoa Kiếm tông được xưng chiến lực thứ nhất Thái Thượng trưởng lão phù Vân Lang, có "Vân Lang thượng nhân" thanh danh tốt đẹp.

Xa xa ngắm nhìn các đại nhân vật cũng rối loạn tưng bừng, hiển nhiên cũng nhận ra người đến thân phận.

"Mà thôi, bần đạo mục đích chuyến đi này đã đạt tới, không cùng bực này hạng giun dế lại so đo."

Lão giả đạo bào nói qua, quay người mà đi.

Xa xa đấy, truyền đến cái kia ấm áp như gió xuân loại thanh âm:

"Nói với Tô Dịch, chuyện hôm nay, chính là là Tô gia Tứ phu nhân cùng Tô Bá Nính Thiếu gia lấy một cái công bằng, hắn nếu không trang phục, không cần đợi được mùng bốn tháng năm, tối nay lại đến Ngọc Kinh Thành Tô gia, bần đạo thì sẽ phụng bồi tới cùng."

Thanh âm còn đang vang vọng, kẻ khác đã hóa thành một đạo lưu quang, biến mất trong bóng đêm mịt mùng.

Mọi người tại đây, đều nhìn nhau hoảng sợ.

Cũng là lúc này thời điểm, bọn hắn mới hiểu được, lão giả đạo bào ấy, mũi nhọn cũng là chỉ hướng Tô Dịch mà đi!

"Người này là ai, lại có như thế đạo hạnh. . ."

Vân Lang thượng nhân thần sắc hơi có chút ngưng trọng.

Hắn cũng là Tích Cốc cảnh trong đứng đầu đỉnh phong cấp độ tồn tại, so với lúc trước vẫn lạc tại trong tay Tô Dịch Du Thiên Hồng đều cường đại hơn một bậc.

Nhưng mới rồi đối mặt nó lão giả đạo bào thời gian, lại làm cho hắn cảm nhận được áp lực cực lớn!

"Mộc công tử, các ngươi không có sao chứ?"

Lúc này thời điểm, một đạo yểu điệu thon dài bóng hình xinh đẹp từ đằng xa hấp tấp mà đến, ngũ quan hình dáng như đao đục búa khắc loại tinh xảo tuyệt luân.

Đúng là Lan Sa.

Vân Lang thượng nhân, chính mà thụ nghiệp ân sư.

Nàng trước tiên bả Mộc Hi nâng dậy, khuôn mặt đều là lo lắng, "Tô công tử ở đâu? Ta mang bọn ngươi đi gặp hắn."

Mộc Hi khổ sở nói: "Ta cũng không có mặt đi gặp Tô huynh."

"Đến lúc nào rồi rồi, còn nói bực này nói, đi nhanh đi."

Lan Sa trừng mắt liếc hắn một cái, không nói lời gì, liền mang theo Mộc Hi đám người cùng rời đi.

Đêm nay, nếu không phải nàng cùng sư tôn đang ở phụ cận trong khu vực đi dạo, vừa đúng đã nhận ra cuộc chiến đấu này chấn động, hậu quả sợ là khó lường.

Hơn nữa, nó lão giả đạo bào lần này rõ ràng cho thấy hướng về phía Tô Dịch đến nó chuyện thế này, tự nhiên càng sớm nhường Tô Dịch biết rõ càng tốt.

Tùng Phong biệt viện.

Tô Dịch nằm ở tại trong sân ghế dựa mây bên trong độc chước.

Một bên trên vị trí, Khuynh Oản tại cúi đầu bóc lột hạt dưa, bên người Tiểu Bạch gốm sứ trên bàn, đã đống dày đặc một tầng hạt dưa nhân.

Ánh trăng vẫy ra, ánh xanh rực rỡ bốn phía, yên tĩnh hợp lòng người.

Tô Dịch ngẫu nhiên đưa tay cầm bốc lên một dúm hạt dưa nhân, liền ánh trăng cùng rượu cùng một chỗ vào trong bụng, cũng là thích ý.

Khuynh Oản thỉnh thoảng sẽ len lén dùng mắt to như nước trong veo liếc trộm Tô Dịch một cái, liền có tật giật mình giống nhau vội vàng dưới mặt đất đầu đẹp.

Tô Dịch làm sao không có phát hiện nàng mờ ám, chẳng qua là ra vẻ không biết mà thôi.

Dù sao, thiếu nữ thanh lệ khả nhân, ngây thơ ngây ngô nảy sinh, nó liếc trộm thần thái, cũng là cực đẹp mắt đẹp lòng đấy.

Mà khi Lan Sa mang theo Mộc Hi đám người thừa dịp cảnh ban đêm hấp tấp đến đây về sau, Tô Dịch nó nhàn nhã không màng danh lợi tâm tư, lập tức tiêu tán không còn.

Ánh mắt của hắn từng cái theo Mộc Hi bọn người trên thân đảo qua, lông mày cũng là một chút nhăn lại, thâm sâu con mắt ở chỗ sâu trong nổi lên một tia lãnh ý.

Tô Dịch đều không nghĩ tới, Tô Hoằng Lễ đã đùa như vậy vừa ra.

"Cái này không nén được tức giận? Hay là nói, là muốn chọc giận tự mình, coi đây là cơ hội, làm cho mình liều lĩnh giết hướng Tô gia?"

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

"Tô công tử, chuyện này nên làm cái gì bây giờ?"

Lan Sa không khỏi hỏi ra tiếng.

Đây cũng là nàng khoảng cách nhiều ngày về sau, lần đầu tiên cùng Tô Dịch gặp mặt, nhưng lúc này lại đã không có hàn huyên tâm tư.

Tô Dịch thần sắc bình thản nói: "Mùng bốn tháng năm cái ngày kia, ta sẽ đích thân chém nó lão Đông Tây thủ cấp, giúp đỡ Trấn Nhạc Vương bọn hắn rửa sạch tối nay làm cho bị sỉ nhục."

"Ngươi. . . Hiện tại liền một chút không tức giận?"

Lan Sa rất không minh bạch, từ trên thân Tô Dịch, hắn không nhìn thấy một chút tức giận dấu hiệu.

"Nha đầu, lúc này thời điểm sinh khí, chẳng phải là giữa đối với thủ hạ hoài?"

Vân Lang thượng nhân đi lên trước, triều Tô Dịch chào nói, " Đông Hoa Kiếm tông phù Vân Lang, bái kiến Tô đạo hữu."

Lan Sa cũng vội vàng nói: "Tô công tử, đây là ta sư tôn, chuyện đêm nay, đúng là sư tôn kịp thời ra tay, mới khiến cho lão gia hỏa kia rút đi."

Tô Dịch không tiếp tục ngồi ở bên trong ghế dựa mây, vươn người đứng dậy, gật đầu nói: "Chuyện tối nay, đa tạ đạo hữu ngươi trượng nghĩa ra tay, ta Tô mỗ người ngày đó tất có báo đáp."

Vân Lang thượng nhân cười khoát tay nói: "Phù mỗ sớm nghe nói, công tử ra tay, cứu Lan Sa một mạng, nếu nói là báo đáp, cũng nên phù mỗ báo đáp đạo hữu mới đúng."

Tô Dịch không có trong vấn đề này dây dưa, ánh mắt nhìn về phía Mộc Hi đám người, phân phó nói: "Từ hôm nay trở đi, các ngươi liền lưu lại ở chỗ này của ta."

Mộc Hi đám người đều đáp ứng.

Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa dừng lại một lát, liền cáo từ.

Đêm đó.

Có quan hệ lão giả đạo bào tại Lạc Anh trước lầu, khiến cho đám người Trấn Nhạc Vương Mộc Hi quỳ xuống, mũi nhọn nhắm thẳng vào Tô Dịch

mà đi tin tức, cũng là truyền khắp Ngọc Kinh Thành, nhấc lên chớ để náo động lớn.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 335: Vạn Chúng Chú Mục Ta Tự Bình Thản Chịu Đựng Gian Khổ

Đêm khuya, hoàng cung.

Chu hoàng cũng bị kinh động, nói: "Tự mười năm trước, nó lão đạo tựa như trống rỗng xuất hiện loại, làm bạn tại Tô Hoằng Lễ bên người, đến nay không có người biết tên của hắn, lai lịch, chưa từng nghĩ, đêm nay hắn lại gây ra động tĩnh lớn như vậy."

Vài cái trong nháy mắt, liền không cần tốn nhiều sức áp bách Trấn Nhạc Vương đám người quỳ xuống đất, thực lực này liền thật là đáng sợ.

Trong đại điện, Hồng Tham Thương nói: "Bệ hạ, ta sớm nói với ngài qua, người này cực kỳ nguy hiểm, xa không phải là bình thường Lục Địa Thần Tiên có thể so sánh, chuyện đêm nay, cũng nghiệm chứng điểm này."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Đông Hoa Kiếm tông Thái Thượng trưởng lão phù Vân Lang, chính là Đại Tần ba đại chí cường kiếm đạo tu sĩ một trong, nhưng mặc dù là hắn đêm nay xuất hiện, cũng không có hành động thiếu suy nghĩ. Bởi vậy nhưng cách nhìn, nó lão đạo thực lực là đáng sợ đến bực nào."

Chu hoàng cau mày nói: "Cái này hẳn là chính là Tô Hoằng Lễ không có sợ hãi át chủ bài?"

Hồng Tham Thương lắc đầu: "Nếu như át chủ bài, há có thể tại đêm nay liền bại lộ, huống chi, cái này lão đạo rõ ràng nghe lệnh bởi Tô Hoằng Lễ,

điều này cũng làm cho có nghĩa là, chân chính đáng sợ là Tô Hoằng Lễ!"

Chu hoàng hít thở sâu một hơi, nói: "Mười năm trước, đúng là Tô Hoằng Lễ bắt đầu ẩn cư không xuất ra thời điểm, mà cái này lão đạo chợt xuất hiện, nó mười năm này, Tô Hoằng Lễ tu vi lại nên đã cường đại đến mức nào?"

Thanh âm ngưng trọng.

Hồng Tham Thương trầm mặc một lát, lần này nói ra: "Bệ hạ đừng vội, đáp án rất nhanh liền đã công bố."

. . .

"Nó lão đạo cuối cùng là thần thánh phương nào?"

Đêm nay Ngọc Kinh Thành bên trong, không biết nhiều ít đại nhân vật tại suy nghĩ vấn đề này.

Cũng là lúc này thời điểm, mọi người mới mãnh liệt phát hiện, Tô Hoằng Lễ bên người, lại vẫn giấu có như thế tồn tại cường đại, cái này hoàn toàn ngoài dự đoán mọi người!

"Trước thời điểm, ta còn nhìn không tốt Tô Hoằng Lễ, dù sao, Tô Dịch cũng có thể trảm Du Thiên Hồng bực này Tích Cốc cảnh Đại viên mãn tồn tại, há nhưng có thể thu thập hắn không được Tô Hoằng Lễ?"

"Nhưng hiện tại xem ra, là ta khinh thường Tô Hoằng Lễ rồi!"

Có nhân vật già cả cảm khái như thế.

"Cái này một đôi phụ tử nếu thật quyết đấu, ai mạnh ai yếu?"

"Nhất định là Tô Dịch, đoạn thời gian gần nhất, chết ở trong tay hắn nhân vật Lục Địa Thần Tiên, liền có Du Thiên Hồng, Lê Xương Ninh hai người, cả Sử Phong Lưu đều bị kinh sợ thối lui, chật vật mà chạy, phóng nhãn Đại Chu, ai có thể cùng địch?"

"Chưa hẳn! Tô Hoằng Lễ bế quan mười năm, ai cũng không biết hắn hôm nay cuối cùng đã cường đại đến mức nào, huống chi, hắn như không đủ cường đại, sao có thể sẽ nhường thần bí kia lão đạo phụ tá tại bên người?"

Đêm này, bởi vì lão giả đạo bào xuất hiện, làm cho người ta đám đều mãnh liệt phát hiện, vô luận là Tô Hoằng Lễ, hay Tô Dịch, cái này một đôi phụ tử, lại một cái bỉ một cái thần bí, một cái bỉ một cái cường đại!

Cái này không thể nghi ngờ thật bất khả tư nghị.

"Mùng bốn tháng năm, hết thảy chân tướng, chắc chắn rõ ràng!"

Đêm nay, phân bố tại Ngọc Kinh Thành bên trong những đại nhân vật kia, cũng là đối với mùng bốn tháng năm ngày hôm nay sắp diễn ra sự tình càng mong đợi.

. . .

Mùng ba tháng năm.

Đại Chu hoàng thất Ảnh Long vệ xuất động, lấy Ngọc Kinh Thành Tô gia làm trung tâm mười dặm khu vực bên trong, sở hữu định cư trong đó hạng người tầm thường, đều bị trống rỗng.

Cổn châu, Thiên Nguyên học cung.

Ninh Tự Họa một mình đứng ở đỉnh núi Vân Hải tới bờ, khinh lời nói nói: "Ngày mai, lúc này quyết đấu cuối cùng muốn lên diễn, đáng tiếc, ta nhưng không cách nào tự mình đi đang xem cuộc chiến. . ."

Nàng thanh trẻ con như thiếu nữ loại tuyệt khuôn mặt đẹp trên nổi lên vẻ tiếc nuối.

Rồi sau đó, Ninh Tự Họa ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa, tươi đẹp thoát tục Trà Cẩm, đang ngồi ở nó ngẩn người, đôi mắt đẹp hoảng hốt, tâm sự nặng nề.

Ninh Tự Họa đi qua, cười trấn an nói: "Yên tâm đi, trên đời này vẫn chưa có người nào có thể giết được thiếu gia của ngươi."

Trà Cẩm ách một tiếng, theo ngẩn người trong thanh tỉnh, ngượng ngùng nói: "Nhường Ninh Cung chủ chê cười."

Ninh Tự Họa không tiếp tục nhiều lời.

Lo lắng, là vì lo lắng cùng quan tâm.

Nàng sâu trong nội tâm mình, lại làm sao có thể làm được chân chính yên lặng ung dung?

Một tòa lầu trúc bên trong.

Văn Linh Tuyết ngồi ở trước cửa sổ, lấy ngọc thủ chống đỡ cái cằm, Linh Tú thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn một mảnh yên tĩnh vẻ, nội tâm tự nói: "Tô Dịch ca ca khẳng định không có chuyện gì đâu. . ."

Một bên kia, Văn Linh Chiêu đang pha trà, thanh lãnh như tuyết, cô tiễu như băng, chỉ nội tâm lại ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

Vẫn còn nhớ kỹ, lúc trước hắn tự nói với mình, về sau sớm muộn đã tiến về trước Ngọc Kinh Thành Tô gia tự tay giải trừ hôn sự thời gian, tự mình còn cảm giác vớ vẩn chịu không nổi, căn bản không tin, vì thế vẫn cùng hắn kịch liệt tranh chấp qua.

Người nào từng muốn, ngắn ngủn mấy tháng thời gian, hắn đã quấy loạn thiên hạ phong vân, trở thành đương kim Đại Chu chói mắt nhất một thiếu niên truyền kỳ!

Ngày nay, hắn càng là muốn bước vào Tô gia, kết thúc ân cừu!

Đây hết thảy, nhường Văn Linh Chiêu nhớ tới thời gian, trong lòng sẽ không miễn tự giễu, nên quái dị chính mình lúc trước có mắt không tròng sao?

"Ca ca, Tô ca ca chắc chắn sẽ không có việc gì nó đúng không?"

Phong Hiểu Nhiên nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, thâm sâu xinh đẹp con mắt nhìn ca ca Phong Hiểu Phong.

"Đương nhiên!"

Phong Hiểu Phong trả lời không cần nghĩ ngợi.

. . .

Mùng bốn tháng năm.

Trời còn chưa sáng, đã có thật nhiều đến từ bốn phương tám hướng võ giả trước thời hạn lên đường, triều Ngọc Kinh Thành Tô gia chỗ khu vực dũng mãnh lao tới.

Trong đó không thiếu đến từ Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần Tam quốc hạng người tu hành.

Đều lo lắng đi quá muộn, không giành được xem cuộc chiến vị trí tốt nhất.

"Một trận chiến này, cũng không biết hấp dẫn nhiều ít tồn tại cường đại đến đây, có thể nói là cả thế gian đều chú ý, gần trăm năm nay không từng có qua việc trọng đại rồi."

Áo xanh khinh lời nói.

Nàng nương theo tại sư tôn Hỏa Tùng Chân Nhân bên người.

Nàng đoạn thời gian gần nhất, tiếp xúc rất nhiều tin tức, cũng làm cho nàng hiểu rõ, ngày hôm nay sắp diễn ra cuộc chiến đấu này, từ lâu đưa tới Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần Tam quốc tu hành thế lực chú ý!

Chỉ, nàng đến nay còn có chút không cách nào tưởng tượng, một trận chiến này một trong những nhân vật chính, lại lại Tô Dịch. . .

Vẫn còn nhớ kỹ, hai ba tháng trước, tại Vân Hà Quận thành gặp nhau thời gian, thiếu niên kia xa xa đều còn không có bước vào tông sư cảnh giới.

Nhưng hắn hôm nay, đã có chấn nhấp nháy thiên hạ uy danh!

"Ta chỉ hy vọng, Tô công tử có thể chiến thắng. . ."

Thường Quá Khách trầm giọng nói.

"Ngâm nga!"

Một bên Hỏa Tùng Chân Nhân lộ ra một tia vẻ không vui, "Ta biết, Tô Dịch là ân nhân cứu mạng của ngươi, nhưng ngươi đừng quên rồi, tên Tô Dịch này đồng dạng là chúng ta Tiềm Long Kiếm tông cừu nhân."

Thường Quá Khách nhất thời trầm mặc, mặt lộ vẻ đắng chát vẻ giãy dụa.

. . .

"Sư tôn, người cảm thấy Tô công tử có thể thắng được trận chiến này sao?"

Đồng dạng trước khi đến Tô gia trên đường, Lan Sa nhịn không được hỏi.

"Khó mà nói."

Vân Lang thượng nhân suy nghĩ một chút, nói ra: "Một trận chiến này, biến số quá nhiều, chỉ sợ không có người nào có thể dự liệu được ai thua ai thắng."

Lan Sa giật mình, nói nhỏ: "Nhưng ta càng xem trọng Tô công tử."

Vân Lang thượng nhân cười cười, nói: "Hắn đã cứu tính mệnh của ngươi, ngươi tự nhiên xem trọng hắn, bất quá, khi thật sự khai chiến thời gian, ngươi chớ có để kích thích, hôm nay Ngọc Kinh thành này, ngọa hổ tàng long, cường giả tụ tập, Tô Dịch cùng Tô gia không có chân chính phân ra thắng bại trước, nhớ lấy không muốn trước thời hạn nhảy ra, bằng không, sợ là sẽ phải bị Tô Dịch những thứ kia cừu địch theo dõi. Nếu như thế, cuối cùng chúng ta chính là nghĩ tại âm thầm ra tay giúp Tô Dịch một tay, cũng nhất định đã bị ngăn trở."

Lan Sa ừ một tiếng, vui rạo rực nói: "Sư tôn, ta biết ngay ngươi sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát đấy!"

. . .

Như từ thiên khung quan sát.

Có thể thấy rõ, lấy Ngọc Kinh Thành Tô gia làm trung tâm khu vực phụ cận ở bên trong, chính thật nhiều thân ảnh theo bốn phương tám hướng tụ đến.

Chi chít, nếu như sóng triều.

Bất quá, có can đảm tới gần phía trước nhất, đều là tại thiên hạ thời gian hết sức quan trọng các đại nhân vật.

Những tông sư kia nhân vật, đều chỉ có thể dựa vào mép đứng.

"Mau nhìn, Thượng Lâm tự Tịch Hà trưởng lão đến rồi!"

Trong tràng có kinh hô vang lên.

Chỉ thấy một cái thân mặc tăng bào, mặt mũi hiền lành lão tăng, suất lĩnh Đại Tần đoàn sứ giả trong rất nhiều nhân vật cao quý, trùng trùng điệp điệp giá lâm trong tràng.

Nhất thời hấp dẫn không biết nhiều ít ánh mắt chú ý.

Mà theo Tịch Hà đám người xuất hiện, không bao lâu, đang mặc xích bào, râu tóc bạc trắng Đại Ngụy Nguyệt Luân tông Thái Thượng dài [mới bút thú vị các www. xxbiquge. xyz] lão Vân Chung Khải, cũng mang theo Đại Ngụy đoàn sứ giả cao thủ đến.

Vân Chung Khải một tay nâng đạo ấn, một tay nắm phất trần, uy thế cực thịnh, đám người bọn họ xuất hiện, đồng dạng khiến cho trong tràng rối loạn tưng bừng.

Đặt tại tầm thường, vô luận là Tịch Hà, hay Vân Chung Khải, đi tới chỗ nào đều là toàn trường chú mục chính là tiêu điểm.

Nhưng tại ngày hôm nay Tô gia phụ cận, đủ để cùng bọn họ sánh vai tồn tại, khối người như vậy, nhường đến bọn hắn cũng đã định trước không có khả năng độc lĩnh làm dáng.

Thời gian kế tiếp ở bên trong, Tiềm Long Kiếm tông Sử Phong Lưu, Hỏa Tùng Chân Nhân một nhóm lần lượt đến.

Nhiều năm chưa hề trên thế gian hiển lộ tung tích Thôn Hải vương Cát Trường Linh lẻ loi một mình, bồng bềnh tới.

Làm bạch y đeo kiếm, khuôn mặt như vẽ Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền đến, như trước như ban đầu ở Cửu Tắc sơn chi đỉnh loại, kinh diễm không biết nhiều ít ánh mắt.

Đông Hoa Kiếm tông Thái Thượng dài lão Vân Lang đả thương người đến, cũng là dẫn phát trong tràng một trận oanh động.

Một màn kia màn, nhường trong tràng những cái kia võ giả đều có mộng đi cảm giác.

Dường như sống ở lúc ấy trong thần thoại, từng vị thần long kiến thủ bất kiến vĩ Lục Địa Thần Tiên, ùn ùn kéo đến!

Đây không thể nghi ngờ là một hồi chưa từng có việc trọng đại.

Làm ánh mặt trời tảng sáng, luồng thứ nhất tia nắng ban mai vạch phá Ngọc Kinh Thành trên không hắc ám, Ngọc Kinh Thành Tô gia làm cho chiếm giữ chi địa phụ cận, đã là người người nhốn nháo, cường giả tụ tập!

Tô gia bên trong.

Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính lo lắng chờ đợi tại Thanh Ngô viện bên ngoài, nội tâm đã tâm thần bất định lại phấn khởi.

Khi bọn hắn cách đó không xa, Tô gia một đám các đại nhân vật, đồng dạng sớm đợi chờ ở đó, tâm tình của mỗi người cũng rất phức tạp.

Ngày hôm nay, bọn hắn Tô gia là thiên hạ chú mục chính là tiêu điểm.

Nhưng đồng dạng, ngày hôm nay lúc này sắp diễn ra chiến đấu, cũng liên quan đến bọn hắn Tô gia sinh tử tồn vong!

Thanh Ngô viện bên trong.

Tô Hoằng Lễ thay đổi một thân màu đen trường bào, tóc dài kéo thành đạo búi tóc, thẳng thân ảnh đắm chìm trong nắng mai ở bên trong, giống như một cái sừng sững sừng sững trong Thiên Địa cô tiễu ngọn núi, làm cho người ta cảm thấy không có thể rung chuyển cảm giác.

Hắn giương mắt nhìn sắc trời một chút, nói: "Bế quan mười năm này, ta một mực chờ đợi nó một cuộc sáng chói đại thế tiến đến, khinh thường tại tại thế gian này triển lộ thực lực, nhưng chưa từng nghĩ, ngày hôm nay lại muốn bởi vì nghiệt tử kia, không thể không trước thời hạn đơn giản triển thân thủ rồi."

Chợt, hắn thu hồi ánh mắt, cười cười, "Thôi được, ngày hôm nay khiến cho người trong thiên hạ này mở mang kiến thức một chút ta Tô Hoằng Lễ thủ đoạn là được."

Tô Hoằng Lễ chắp tay tại lưng, quay người triều Thanh Ngô viện bước ra ngoài.

Lão giả đạo bào nhắm mắt theo đuôi, đi theo phía sau.

Làm tia nắng ban mai tảng sáng thời gian.

Tô Dịch một ngày lúc trước loại, rửa mặt, tu luyện, ăn cơm.

Hết thảy đều cùng trước đây không có gì khác biệt, hoàn toàn không có bởi vì ngày hôm nay muốn đi cùng Tô gia quyết đấu, nhường tu luyện của mình sinh hoạt nhận đến bất kỳ một chút ảnh hưởng.

Trải qua tất cả hồng trần kiếp, giống như gió mát thanh quất vào mặt.

Đại chiến sắp tới, ta tự bình thản chịu đựng gian khổ.

Làm Tô Dịch đi ra Tùng Phong biệt viện, Phương Nguyên đã khống chế xe ngựa đợi chờ ở đó.

Tô Dịch ngồi lên xe ngựa, thuận miệng phân phó nói: "Tiễn đưa ta đến Tô gia về sau, ngươi trở về ôn một bầu rượu, nhớ kỹ mua một phần nướng xương Ngư."

Phương Nguyên ngẩn ngơ.

Nó lại bình thường bất quá lời nói, lại chẳng biết tại sao, rung động thật sâu tinh thần của hắn!

Tại im ắng chỗ, nghe sấm sét.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 336: Hư Không Bên Trên Phụ Tử Tới Quyết Tâm

mờ mờ, chiếu rọi nhân gian.

Nhưng rất nhanh, một đám mây đen vọt tới, bao phủ Ngọc Kinh Thành trên không, nhường thiên địa cũng biến thành âm u trầm muộn.

Rầm rầm ~~

Không bao lâu, mưa trút xuống, sắc trời một mảnh ảm đạm.

Tông sư trở lên cường giả, có thể chống lên một thân Cương Khí che mưa, nhưng đại bộ phận người không mang cái dù, chỉ có thể bị dầm mưa lấy.

Đúng lúc này, có người chứng kiến, Tô gia nó rộng lớn nguy nga môn đình ở bên trong, lần lượt đi ra hai người.

Cầm đầu, một bộ màu đen trường bào, đầu đường quanh co búi tóc, bộ dáng ba bốn mươi tuổi, khuôn mặt như ngọc, giơ tay nhấc chân, tự có nước sâu núi cao ý vị.

Tô Hoằng Lễ!

Tô gia khu vực phụ cận ở bên trong, nghị luận Tư Ngữ tiếng lập tức biến mất, vô số ánh mắt đều là đồng loạt nhìn sang.

Không khí ngột ngạt yên tĩnh, chỉ có mưa rơi xuống thanh âm ở trong thiên địa quanh quẩn.

Tô Hoằng Lễ đối với lần này giống như không hề hay biết.

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, đối với phía sau lão giả đạo bào nói: "Đạo huynh, ngươi vả lại chờ đợi ở đây."

Lão giả đạo bào gật đầu, lui ở Tô gia đại môn trước, đứng lặng yên.

Tuy rằng hắn cực kỳ ít xuất hiện, nhưng tượng Vân Lang thượng nhân, Tịch Hà, Vân Chung Khải đợi Lục Địa Thần Tiên, nhưng không cách nào xem nhẹ hắn tồn tại!

"Vì cái gì. . . Tô Hoằng Lễ lại còn là Tiên Thiên Vũ Tông cảnh khí tức?"

Có người kinh nghi lên tiếng.

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, không chỉ bao nhiêu người kinh ngạc, khó có thể tin.

Ẩn cư bế quan mười năm, Tô Hoằng Lễ lại chưa hề phá cảnh?

Nếu như thế, hắn lấy cái gì cùng con hắn Tô Dịch đấu?

Chính là kia chút nhân vật Lục Địa Thần Tiên, cũng đều có chút kinh nghi bất định.

Nhưng đối diện với mấy cái này ánh mắt khác thường, Tô Hoằng Lễ lại làm như không thấy, tự mình đứng ở bên trong màn mưa, thần sắc bình thản, một lời không nói.

Ầm ầm ~

Vòm trời mây đen ở bên trong, sấm sét kích động, ù ù nổ vang.

Mưa rơi càng lúc càng lớn.

Đột nhiên, tại chỗ rất xa địa phương truyền đến rối loạn tưng bừng.

"Tô Dịch đến rồi!"

Có xôn xao tiếng vang lên.

Rồi sau đó liền thấy, tại chỗ rất xa đám người tách ra, một cái thiếu niên áo bào xanh, tay cầm một thanh dù che mưa, theo bên trong màn mưa chậm rãi đi tới.

Hắn thân ảnh dài thường thượt, khuôn mặt tuấn tú, một đôi con mắt thâm sâu không màng danh lợi, cho dù bị vô số ánh mắt dò xét, lại giống như đi bộ nhàn nhã.

Đúng là Tô Dịch.

Ở nơi này một nháy mắt, Tô Hoằng Lễ giương mắt nhìn qua, hắn con mắt ở chỗ sâu trong như có thần mang thoáng hiện, lăng không vọt tới.

Mà Tô Dịch là đem ánh mắt nhìn về phía Tô Hoằng Lễ.

Cả hai ánh mắt cách nhau cực xa giao thoa, lại giống như vô hình lợi kiếm đụng vào nhau.

Phanh!

Trong hư không dường như truyền đến vô hình tiếng va đập.

Chỉ thấy một đạo vô hình chấn động, lấy hai người nơi ở làm điểm xuất phát, tại giữa hai bên trong hư không bỗng nhiên khuếch tán, giống như như sóng to gió lớn, tạo thành một đạo dài đến trăm trượng vết rách.

Thật dài vết rách bốn phía, chiếu nghiêng xuống mưa đều vẩy ra mà bắt đầu!

"Thần niệm!"

Những thứ kia nhân vật Lục Địa Thần Tiên, đều bị ngay ngắn hướng hít vào khí lạnh.

Bực này lực lượng, như ra hiện tại bọn hắn nhân vật bực này trên người, tự nhiên không kỳ quái.

Nhưng bây giờ, làm xuất hiện ở Tiên Thiên Vũ Tông tu vi Tô Hoằng Lễ cùng tông sư cảnh trên người Tô Dịch thời gian, liền quá không thể tưởng tượng rồi!

Tô Dịch ánh mắt híp lại.

Tô Hoằng Lễ trên người Tiên Thiên Vũ Tông khí tức, là hắn chuyển thế đến nay, nhìn thấy một người cường đại nhất.

Hắn khí tức câu thông thiên địa nguyên khí, tùy ý đứng thẳng, tinh khí thần mượt mà cô đọng, không có một tia lỗ thủng, nhìn như bình thường, kì thực đã có rửa sạch,xoá hết chì hoa, phản phác quy chân tới vận.

"Có thể tại Tiên Thiên Vũ Tông cảnh rèn luyện xuất thần Niệm, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, cũng được xưng tụng là cực kỳ chói mắt

Nhân vật rồi."

"Xem, mẫu thân Diệp Vũ Phi năm đó truyền thụ bí pháp của hắn, nhường hắn tại cái này Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới, thực hiện chân chính trên ý nghĩa thoát thai hoán cốt lột xác."

"Đáng tiếc, ta mà nói, những lực lượng này còn chưa đáng kể."

Tô Dịch khẽ lắc đầu.

Cái này Tô Hoằng Lễ, có lẽ có nhiều loại không tưởng được át chủ bài cùng đòn sát thủ, có lẽ đã ẩn tàng nhiều loại thực lực.

Nhưng Tô Dịch kiếp trước, thấy qua vô số tuyệt diễm thiên kiêu, giết qua không biết nhiều ít đủ để kinh động muôn đời tuyệt thế đại địch, duyệt tận thế sự mười vạn tám ngàn năm, xưng tôn Đại Hoang không thể địch , mặc cho Tô Hoằng Lễ có bao nhiêu thủ đoạn, ngày hôm nay cũng định có thể bắt được!

"Ta Tô gia một cái cọc việc tư, nhưng chưa từng nghĩ quấy nhiễu cái này thiên hạ phong vân, đưa tới các lộ bằng hữu đến đây đang xem cuộc chiến."

Mưa to tầm tã ở bên trong, Tô Hoằng Lễ lạnh nhạt mở miệng, tiếng như hồng chung đại lữ, vang vọng đất trời.

"Thôi được, ngày hôm nay ta Tô Hoằng Lễ khiến cho chư vị làm chứng, ở đây chém giết Tô Dịch cái này đại nghịch bất đạo nghiệt tử, là Tô gia thanh lý môn hộ!"

Chữ chữ thấu phát ra tràn đầy uy thế, quanh quẩn mọi người bên tai.

Rồi sau đó, dưới vô số ánh mắt chăm chú, Tô Hoằng Lễ lăng hư đạp bước, Phù Dao dựng lên.

Mỗi một bước phóng ra, dưới chân hư không như có thềm đá loại, nâng hắn tầng tầng mà lên.

Làm cho người ta đám hoảng sợ chính là, Tô Hoằng Lễ khí tức trên thân, cũng là tại mỗi một bước phóng ra thời gian, liền tăng vọt một mảng lớn.

Khi đi tới trăm thước trên không.

Oanh!

Lấy Tô Hoằng Lễ làm trung tâm, đầy trời Vũ Mạc nổ tung.

Mà hắn khí tức trên thân, lại phảng phất giống như một lần hành động phá vỡ Thiên Môn loại, bước vào cảnh giới Lục Địa Thần Tiên.

Mọi người thấy rõ, Tô Hoằng Lễ một thân khí tức thẳng giống như cầu vồng, xông lên trời không, làm cho cái ngày kia khung mây đen trầm trọng, đều bị xông phá một cái hơn một trượng phạm vi lỗ thủng.

Hắn đứng tại trong hư không, không có sử dụng chút nào thần thông pháp thuật, bỗng mà đứng, dường như thiên địa đưa nâng lên. Hắn một dãn ra mở ra tầm đó, đều cùng toàn bộ trời khế hợp, tuy hai mà một, tràn đầy không gì sánh kịp đạo vận, trong lúc giơ tay nhấc chân, giống như có thể mang theo vô cùng lực lượng.

Có ánh mặt trời theo lỗ thủng trong vẫy ra, chiếu rọi tại Tô Hoằng Lễ nó thon dài cô tiễu thân ảnh lên, thẳng giống như thần tiên loại, chói mắt huy hoàng, không thể tập trung nhìn.

Toàn trường kinh hãi.

Lăng không đạp bước, Phù Dao mà lên, tại vạn chúng chú mục phía dưới, một lần hành động bước vào cảnh giới Lục Địa Thần Tiên, ai có thể không sợ hãi?

Chính là cái kia chút nhân vật Lục Địa Thần Tiên thấy vậy, cũng nhịn không được đồng tử co rụt lại, bị kinh diễm đến!

"Ông trời!"

"Điều này cũng thật là đáng sợ!"

Khu vực phụ cận ở bên trong, không biết nhiều ít võ giả nghẹn họng nhìn trân trối.

Trước, mọi người còn nghi hoặc, vì cái gì ẩn cư mười năm sau, Tô Hoằng Lễ như cũ là Tiên Thiên Vũ Tông tu vi, nhưng bây giờ, loại này nghi hoặc đã không còn sót lại chút gì, bị một màn này cho rung động đến.

Ở trong mắt thế tục võ giả, thời khắc này Tô Hoằng Lễ, đỉnh đầu mây đen giăng đầy, tia chớp bay múa, mà bằng hư nhượt mà đứng hắn, lại như trong truyền thuyết Thần Minh!

"Vừa mới phá cảnh, uy thế quá lớn, vượt quá tưởng tượng. . . Cái này Tô Hoằng Lễ cuối cùng có được thế nào kinh khủng đại đạo nội tình, mới có thể tại phá cảnh về sau, liền có được uy thế cỡ này?"

Thượng Lâm tự Tịch Hà sắc mặt biến đổi.

Hắn một cái nhìn ra, Tô Hoằng Lễ mặc dù vừa phá cảnh, vừa vặn trên uy thế quá lớn, lại đến nỗi nếu so với Du Thiên Hồng nó đợi Tích Cốc cảnh Đại viên mãn tồn tại đều cường đại!

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Thân ngự thiên địa khí thế, Thần ngưng Chu Hư tới trung khí, vừa mới phá cảnh, liền có chuyện này vô địch phong thái phạm, cái này. . . Hoàn toàn chính xác thật là đáng sợ. . ."

Vân Chung Khải thì thào, thần sắc ngưng trọng.

Lại nhìn Vân Lang thượng nhân, Sử Phong Lưu, Hỏa Tùng Chân Nhân những thứ này Lục Địa Thần Tiên, cũng đều nhất thời thất thần.

Giờ này khắc này, phóng nhãn toàn trường, ai còn dám khinh thường Tô Hoằng Lễ một chút?

"Vốn phụ thân hắn như

Ấy lợi hại a!"

Tô gia bên trong, Tô Bá Nính rung động, vẻ mặt tràn đầy vẻ cuồng nhiệt.

Giờ này khắc này, hắn mới rốt cuộc minh bạch, mẫu thân lúc trước tại sao lại nói, phụ thân như ra tay, cái này Đại Chu cơ hồ không người có thể địch lời nói rồi.

"Cái này tự nhiên, những năm gần đây này, phụ thân ngươi chẳng qua là quá vô danh rồi, khinh thường hướng thế tục triển lộ lực lượng mà thôi."

Du Thanh Chi tự hào nói.

Giờ khắc này, toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Tô, sôi trào khắp chốn tới thanh âm.

"Nghiệt tử, tới nhận lấy cái chết!"

Trong hư không, Tô Hoằng Lễ lạnh nhạt mở miệng, tiếng truyền thiên địa.

Hắn áo bào nhẹ nhàng dắt, thẳng giống như Thiên Thần.

Bá!

Sở hữu ánh mắt đều ngay ngắn hướng nhìn về phía Tô Dịch.

Chỉ thấy Tô Dịch thu hồi ô giấy dầu, lăng hư cất bước, đi tới hư không bên trên, chiếu nghiêng xuống Vũ Mạc, còn chưa tới gần hắn, đã bị một cỗ vô hình lực lượng đẩy ra.

Nếu nói là Tô Hoằng Lễ là Thần Uy bá chủ đời, nó Tô Dịch giống như siêu nhiên tiên xuất trần, không mang theo một tia yên hỏa khí tức, lạnh nhạt tuyệt tục.

"Nghiệt tử?"

Tô Dịch cười cười , nói, "Ta cam đoan, đợi tí nữa nhất định rút nát miệng của ngươi."

Hắn bằng hư nhượt mà đứng, nhìn phía xa ngoài trăm trượng Tô Hoằng Lễ, ở sâu trong nội tâm áp lực nhiều năm nó một cỗ chấp niệm cùng hận ý, cũng là phun ra ngoài.

Hắn không có áp lực.

Cũng không cần bị đè nén, ngày hôm nay, vốn là muốn chém cái này chấp niệm!

Nghe được hai cha con này đối thoại, mọi người tại đây đều trong lòng bốc lên, nên có bao nhiêu cừu hận, mới nhường giữa bọn họ như thế thù hận?

Tô Hoằng Lễ nhìn nhìn Tô Dịch, chẳng những không phiền muộn, ngược lại khinh cười rộ lên, nói: "Ngươi nghiệt tử này, thật sự cho rằng kế thừa cổ đại năng y bát, có thể dữ dội?"

Dừng một chút, tiếp tục nói: "Quả thật, ngươi một thân đại đạo căn cơ tới cô đọng hùng hậu, được xưng tụng Thiên Cổ không có, vả lại cầm giữ có thần niệm, nắm giữ đạo vận, ngự dụng tính linh đạo quang, mỗi một

chủng nội tình, đều đủ để kinh diễm chân chính hạng người tu hành, ngay cả một thân kiếm đạo tạo nghệ, cũng vượt qua xa những thứ kia trong thế tục Lục Địa Thần Tiên tới cõng có thể so sánh, nhưng. . ."

Nói đến đây, Tô Hoằng Lễ ánh mắt sâu thẳm, thần sắc lạnh lùng, "Ngươi cuối cùng thua ở tu vi quá thấp, thân ở phàm tục cảnh giới, cũng không phải là chân chính bao trùm phía trên thế tục tu sĩ Nguyên Đạo."

"Cái này, chính là ngươi ta tới khác nhau, giống nhau thiên địa phân chia."

Lúc nói chuyện, Tô Hoằng Lễ khí tức, vẫn tại tăng trưởng, mênh mông thiên địa nguyên khí, mãnh liệt rót vào, mà thân thể của hắn, càng giống như là động mãi mãi không đáy, làm cho một thân tu vi, thần hồn, khí lực lực lượng, đều tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được lột xác.

Khoảng chừng nói chuyện cái này chút thời gian, cái kia một thân vừa phá cảnh tu vi, liền ít nhất bạo tăng gấp đôi!

Một màn kia màn, nhường trong tràng những thứ kia nhân vật Lục Địa Thần Tiên đều không thể bình tĩnh, Tô Dịch đã đầy đủ yêu nghiệt, chưa từng nghĩ, hắn vị này phụ thân, lại cũng như thế nghịch thiên!

"Thiên địa khác biệt? A, ngươi Tô Hoằng Lễ cũng xứng ở trước mặt ta nói thoả thích tu hành chi đạo? Ta như nguyện ý, trong nháy mắt nhưng nhập Nguyên Đạo, Khai Nguyên phủ, tụ họp Nguyên tinh, Phù Dao mà vào Linh Đạo trong."

Tô Dịch môi hiện chê cười, "Nhưng những thứ này không có ý nghĩa, cũng không phải là là ta thỉnh thừng chi đạo. Ngày hôm nay nhất quyết, ta liền cho ngươi nhìn một cái, phàm tục tông sư cảnh, là như thế nào trấn áp như ngươi như vậy Lục Địa Thần Tiên đấy!"

Nói qua, Tô Dịch khí tức quanh người, như trường giang đại hà loại trong nháy mắt tăng vọt, khí thế thẳng ngút trời.

Oanh!

Hắn tay áo phần phật, tóc đen tung bay,

Đang lúc mọi người không thể tưởng tượng nổi ánh mắt nhìn chăm chú, kia một thân khí thế tại trong chớp mắt, liền cường đại đến một loại chưa từng có tình trạng, cùng Tô Hoằng Lễ khó phân trên dưới!

Cái này một nháy mắt, toàn trường tĩnh mịch, nhiều người đều rung động.

Trong tràng Lục Địa Thần Tiên tới cõng, không khỏi sợ hãi than, lẫn nhau so với lúc trước chém giết Du Thiên Hồng, lúc này có được tông sư ngũ trọng cảnh tu vi Tô Dịch, cường đại hơn không chỉ một bậc!

Cho dù là Tô Hoằng Lễ, cũng không khỏi nhíu mày.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 337: Muôn Vàn Bí Thuật Dốc Hết Sức Phá Tới

Mây đen cuồn cuộn, mưa to như thác nước.

Tô Hoằng Lễ cùng Tô Dịch bằng hư nhượt mà đứng, xa xa giằng co.

Khu vực phụ cận, ánh mắt của mọi người cùng tâm thần đều bị cả hai hấp dẫn.

Một trận chiến này mặc dù còn chưa chân chính trình diễn, nhưng tất cả mọi người hiểu rõ, trận chiến này vô luận ai thắng ai thua, đều đủ để ghi vào sử sách, chấn nhấp nháy thiên hạ.

Răng rắc!

Một đạo huyễn sáng tia chớp vạch phá mây đen, chiếu sáng thế gian.

Cơ hồ tại đây một cái chớp mắt, Tô Hoằng Lễ triển khai.

Oanh!

Chân hắn đạp hư không, tiện tay một quyền oanh đến.

Mênh mông quyền kình, hiện lên óng ánh sáng chói màu vàng, tượng một đạo gào thét mà ra mặt trời, bả không trung Vũ Mạc đều chấn vỡ, đánh ra một đạo dài đến trăm trượng vết rách.

Có thiêu càn khôn loại đạo vận lạc ấn quyền kình ở bên trong, một quyền phía dưới, đúng như mặt trời độc chiếu, phách liệt vô biên.

Những thứ kia nhân vật Lục Địa Thần Tiên, đều hô hấp cứng lại.

Rải rác một quyền, bá chủ thiên tuyệt địa!

Xa xa võ giả tầm thường, càng là hoảng sợ biến sắc, tâm thần đều bị một quyền này uy thế làm cho đoạt, như rơi xuống tuyệt vọng vực sâu, lạnh run.

Chỉ có lão giả đạo bào hiểu rõ, một quyền này, tên gọi "Dung ngày", đến từ Phần Thế Bát Hoang Kinh!

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt như trước.

Tô Hoằng Lễ cường đại, hoàn toàn chính xác ngoài dự đoán mọi người, giống như một quyền này, vô luận uy thế, hay tích chứa trong đó lực lượng, đều siêu phàm thoát tục.

Vẻn vẹn lấy trong đó đạo vận phẩm lẫn nhau mà nói, lại xếp vào đấy, trời, Huyền Nguyên đạo tam giai trong Huyền giai trung phẩm! Vượt xa Du Thiên Hồng nắm giữ "Thiên giai" đạo vận.

Đáng tiếc, đối với đã có được ngũ uẩn tính linh, thực hiện ngũ hành hợp nhất Tô Dịch mà nói, một quyền như vậy, đã rất khó uy hiếp được hắn.

Cho đến Tô Hoằng Lễ cái này "Dung ngày" một quyền oanh đến.

Tô Dịch đầu ngón tay nhảy lên ——

Đầy trời bên trong màn mưa, có từng khỏa ngôi sao hiện lên, đều hiện lên mờ mịt mông lung màu xanh, giống như hỗn độn, xếp đặt hư không.

Một sát na này thời gian, toàn bộ bầu trời, chúng tinh sáng chói!

Chúng Tinh Kiếm Chỉ.

Ma Môn thể tu nhất mạch truyền thừa, một khi thi triển, như chúng tinh lướt ngang, hết sức sát phạt hủy diệt chi uy.

Ầm ầm!

Theo Tô Dịch đầu ngón tay vẽ một cái, từng khỏa ngôi sao nghiền ép hư không, như thiêu đốt sao chổi quần rủ xuống, rộng lớn tràn đầy, kinh khủng vô biên.

Bành! Bành! Bành!

Tô Hoằng Lễ quyền kình hạng gì bá chủ thiên tuyệt đấy, đủ để một quyền trấn giết bình thường nhân vật Lục Địa Thần Tiên, mà khi bị nó chúng tinh chi lực bao trùm, nhất thời gặp ngăn cản, bộc phát ra đinh tai nhức óc nổ vang tới thanh âm, chói lóa mắt thần huy bắn tung toé quét sạch.

Cuối cùng, Tô Hoằng Lễ một quyền này tại Tô Dịch mười trượng bên ngoài, tán loạn tiêu trừ.

Rất nhiều Lục Địa Thần Tiên, đều im ắng.

Hai người cho dù chỉ một cú đánh, nhưng bày ra thực lực mạnh, quả thực đáng sợ phải sợ.

Tô Hoằng Lễ quyền kình như mặt trời, một quyền đủ để đuổi giết Lục Địa Thần Tiên.

Nhưng Tô Dịch tiện tay đưa tới rất nhiều ngôi sao, lại đồng dạng kinh khủng vô biên, thẳng giống như một phương tinh không bao phủ xuống, mỗi một viên tinh thần làm cho bạo trán lực lượng, nhường Lục Địa Thần Tiên đều làm khiếp sợ.

Mà cái này, chỉ hai người khai chiến thời gian tiện tay một kích mà thôi!

"Lại chặn?"

Diệp Vũ Phi, Tô Bá Nính thiếu chút nữa không thể tin được tự mình ánh mắt, tên Tô Dịch này đều đã cường đại đến mức độ này rồi hả?

Mà tượng Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh đám người, cũng đều cảm xúc phập phồng.

Rải rác một kích, so với Tô Dịch lúc trước đánh chết Du Thiên Hồng thời gian, đều phải rung động nhân tâm, một trận chiến này nếu thật chính bộc phát, lại nên trình diễn hạng gì kinh thế cảnh tượng?

Tô Hoằng Lễ thần sắc bình tĩnh, lăng không cất bước, lại lần nữa đánh tới.

Tô Dịch có thể ngăn cản hắn một kích, cũng không ra hắn dự liệu.

Oanh!

Hắn thân thể giãn ra, vào hư không trong diễn dịch cái thế quyền pháp, thân ảnh tỏ khắp chói mắt hỏa diễm quang ảnh, đầy trời Vũ Mạc đều bị bốc hơi.

Từng đạo quyền kình phá không, thẳng như lửa Thần Vũ không, mỗi nhất kích đều tràn ngập hủy diệt thiêu tới trung khí, phách liệt đến mức tận cùng.

Mắt trần có thể thấy, phụ cận hư không giống như thiêu đốt, có hỏa diễm nước lũ sôi trào, thân ở khu vực phụ cận cường giả, không không biến sắc, dồn dập xa bỉ.

Bởi vì nó đợi quyền thế, động liền có thể đốt núi nấu biển!

Tô Dịch bên môi nổi lên một tia khinh thường, không chần chừ nữa, thả người tiến lên.

Xùy!

Tại hắn đầu ngón tay, có sáng sủa sáng long lanh màu xanh tinh quang quanh quẩn, tùy ý chỉ một cái, liền có chúng tinh chi tướng hiện lên, trấn áp hạ xuống.

Làm cuồn cuộn nước lũ loại quyền kình cùng rậm rạp ngôi sao va chạm, vùng thế giới kia đều giống như nổ tung, hỏa diễm cùng tinh quang chạy trốn quét sạch, chỉ là nhẹ nhàng rớt xuống chiến đấu ảnh hưởng, liền đem khu vực phụ cận phòng ốc kiến trúc từng cái thiêu hủy diệt.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Cả hai kích đánh nhau, thẳng giống như một đôi Thần đầu trên không trung đấu võ chém giết.

Bên ngoài tràng những thứ kia Lục Địa Thần Tiên phía dưới nhân vật, sớm bị chấn nhiếp, trong đầu chỗ trống, tâm thần thất thủ.

Lấy tu vi của bọn hắn, căn bản không đủ để đi rình mò đến cấp độ này chiến đấu ảo diệu, ngược lại sẽ bị nó đợi uy thế chấn nhiếp, cho tâm thần tạo thành trùng kích!

Mà tại những thứ kia nhân vật Lục Địa Thần Tiên trong mắt, như vậy một trận chiến, đồng dạng để cho bọn họ vô pháp bình tĩnh, liên tiếp biến sắc.

Tô Hoằng Lễ cường đại cỡ nào, quyền Ngự hỏa diễm đạo vận, diễn dịch cái thế bí pháp, một thân đạo hạnh, so với Du Thiên Hồng bực này Tích

Cốc cảnh Đại viên mãn tồn tại còn cường đại hơn, giơ tay nhấc chân chi lực, cũng có thể tuỳ tiện đuổi giết nhân vật cùng cảnh.

Nhưng lúc này, hắn mỗi lần mỗi lần kia sát phạt, lại cuối cùng bị Tô Dịch liên tục phá vỡ!

"Cái này tông sư cảnh có thể có được lực lượng?"

Tương tự cảm khái, từ lúc Cửu Tắc sơn chi đỉnh cùng Du Thiên Hồng quyết đấu thời gian, sẽ không biết bao nhiêu người phát ra.

Nhưng lúc này, chứng kiến Tô Dịch nó mạnh mẽ vô cùng uy thế, như trước làm cho người ta khó có thể tin, phàm tục cảnh giới, sao có thể làm đến một bước này.

Cái này đến nỗi đều phá vỡ những thứ kia Lục Địa Thần Tiên nhận thức!

Ầm ầm ~~

Mãnh liệt, trong chiến trường, Tô Dịch chưởng chỉ mãnh liệt vừa bổ.

Chỉ thấy từng khỏa ngôi sao hợp thành một đạo thẳng tắp cầu vồng, phảng phất giống như Tinh Thần Chi Kiếm, vắt ngang trời cao, nổi giận chém hạ xuống.

Tô Hoằng Lễ đánh ra trùng trùng điệp điệp dung nham nước lũ loại quyền ảnh, cường đại cỡ nào, được xưng tụng là phô thiên cái địa, chi chít, chật ních hư không.

Nhưng lúc này, lại bị Tô Dịch một kích này cứng rắn oanh phá, nó trùng trùng điệp điệp quyền kình nổ tung thời gian, vẩy ra lực lượng quang vũ, thẳng giống như như thác nước tán loạn tràn ngập, rất là đồ sộ.

Mắt thấy một kích này tiếp cận mà đến, Tô Hoằng Lễ đồng tử ngưng tụ, mãnh liệt đất hừ lạnh một tiếng, đại thủ tại trong hư không ra sức vồ một cái.

Xôn xao rồi~

Một cái vàng óng ánh đại thủ ngang trời, mỗi một cây đốt ngón tay đều quanh quẩn lấy rào rạt thiêu đốt thao thiên hỏa diễm, hướng phía nó ngôi sao nối liền mà thành linh kiếm chộp tới.

Oanh!

Long trời lở đất, nhật nguyệt vô quang.

Cái mảnh chiến trường kia, hoàn toàn bị hừng hực Yên Hà che đậy, cuồn cuộn khuấy động.

Nhiều người đều hoảng sợ, trong tràng kinh hô nổi lên bốn phía.

Ngoại trừ những cái này Lục Địa Thần Tiên còn lập tại nguyên chỗ bên ngoài, đám người khác, đều bị dồn ép vận khởi hộ thể Chân Cương, nhưng như trước liên tiếp rút lui, không thể không tránh ra thật xa!

Mọi người khiếp sợ nhìn lại.

Liền gặp được lấy hai người làm trung tâm, tầm hơn mười trượng trong khu vực, cả một tia mưa đều không có, hình thành một cái chân không.

Mà bọn hắn phụ cận hư không, vậy mà như sụp đổ loại, xuất hiện rất nhiều lan tràn ra vết rách, giống như hư vô cực lớn giống mạng nhện.

Mà tượng Vân Lang thượng nhân, Tịch Hà những thứ này nhân vật đứng đầu, lại nhạy cảm chứng kiến, Tô Hoằng Lễ mặc dù cuối cùng đem

một kích này ngăn trở, lại bị chấn động thân ảnh lay động, rút lui ra ba bước!

"Cái này. . ."

Bọn hắn những lão gia hỏa này cũng không khỏi lắp bắp kinh hãi, Tô Hoằng Lễ bị bức lui rồi hả?"Tô Hoằng Lễ, ngươi liền chút năng lực ấy hay sao?"

Trong thanh âm lạnh nhạt, chỉ thấy Tô Dịch chân đạp hư không, thả người tiến lên, lấy lăng lệ ác liệt vô cùng khí thế, triều Tô Hoằng Lễ đánh tới.

Từng viên ngôi sao hiện lên, Oanh long long nghiền ép hư không, từ Tô Dịch chưởng Ngự lấy, trấn áp hạ xuống.

Cái này chính là Chúng Tinh Kiếm Chỉ huyền bí.

Hết sức sát phạt, cực tận hủy diệt, nếu như từ Tô Dịch ở tiền thế lực lượng thi triển, một kích phía dưới, đủ hủy diệt một phương thiên địa, trấn áp bất thế đại địch.

"Cuồng vọng!"

Tô Hoằng Lễ hừ lạnh, con mắt như điện, trong chốc lát mà thôi, lại lại lần nữa diễn dịch ra một loại uy năng vô cùng lớn bí pháp.

Chỉ thấy, hai tay của hắn tại trong hư không kết ấn, trong chốc lát, một cái giống như quyền không phải quyền, giống như nắm không phải cầm kỳ dị pháp ấn ngưng tụ, nở rộ trăm trượng Kim Quang.

"Đại Nhật Kim Cương Luân Ấn" !

Cái này thuộc về Phật môn một loại bí thuật, đem đạo pháp cùng ý chí cùng tinh khí thần dung hợp duy nhất, câu thông thiên địa Chu Hư chi lực, đưa tới trong minh minh hùng vĩ chi lực, bày biện ra Đại viên mãn, đại trí tuệ loại phong vận.

"Đi!"

Tô Hoằng Lễ hét lớn.

Ngập trời nguyên khí, ngưng tụ tại hắn cái này một đạo Phật ấn ở bên trong, trong lúc nhất thời, lại có Phật Đà hư ảnh hiện lên, trong hư không mơ hồ vang lên tiếng phạm xướng.

Giờ khắc này, Tô Hoằng Lễ tựu thật giống từ trên trời giáng xuống đắc đạo cao tăng, mang theo trợn mắt Kim Cương chi uy, muốn trấn giết Tô Dịch.

Một màn này, làm trên Lâm tự Tịch Hà đều kinh ngạc, cái này Tô Hoằng Lễ, lại vẫn tu luyện có Phật môn Mật Tông đạo tạng! ?

Oanh!

Phật ấn ngang trời, nghiền nát từng khỏa ngôi sao, lấy thế tồi khô lạp hủ, triều Tô Dịch ầm, nghiễm nhiên hiện ra đánh đâu thắng đó loại uy năng.

Tô Dịch cũng không lui mà tiến tới, đại thủ mãnh liệt đè xuống.

Một đạo ngôi sao vòng xoáy hiện lên, vòng xoáy ở bên trong, mỹ lệ mộng ảo màu xanh đạo quang hóa thành mịt mờ kiếm khí, vào hư không trong điên cuồng xoay tròn.

Phanh phanh phanh!

Nó Đại Nhật Kim Cương Luân Ấn, nhất thời đụng phải đáng sợ áp bách cùng nghiền ép, ở đó ngôi sao vòng xoáy phía dưới từng tấc một nổ tung, sinh ra động trời loại nổ đùng.

Tô Hoằng Lễ nhăn mày lại.

Hắn tay áo trống lay động, một thân khí thế lại thay đổi, cong ngón búng ra, chín đường kiếm khí sắp xếp không dựng lên, hiện lên Cửu Cung bố cục, phá không mà đi.

Cửu Cung ngự không kiếm!

Đây cũng là một môn có thể nói kinh thế bí thuật.

Thấy vậy, những thứ kia Lục Địa Thần Tiên cũng không khỏi động dung, cái này Tô Hoằng Lễ trong tay, cuối cùng nắm giữ nhiều ít thần diệu bí pháp?

Lại thấy Tô Dịch khẽ lắc đầu, lời nói mang khinh thường.

"Không sử dụng ngươi chân chính át chủ bài, cho dù ngươi có muôn vàn bí thuật, ta tự dốc hết sức phá tới!"

Tô Dịch lúc nói chuyện, chưởng chỉ hư nhượt bóp.

Oanh!

Một quải ngôi sao Trường Hà lướt đi, bị Tô Dịch mang theo, tượng Tiên Nhân múa thần tiên, xua đuổi ngôi sao, nghiền ép hư không, hung hăng nện xuống.

Vô luận Tô Hoằng Lễ thế nào thay đổi, Tô Dịch tự mình thi triển Chúng Tinh Kiếm Chỉ huyền bí, không quan tâm, đánh bại hết thảy chướng ngại.

Làm một kích này rơi đập.

Hiện lên Cửu Cung xếp đặt từng đạo kiếm khí, thẳng giống như đụng phải đến từ Thần đầu trong tay một chiếc búa lớn oanh đập, đều tại trong hư không phanh phanh phanh nổ tung, chia năm xẻ bảy, tán loạn như nước thủy triều.

Mà Tô Hoằng Lễ toàn bộ người, thì bị Tô Dịch một kích này uy lực còn lại, chấn động thân ảnh lay động, không thể không lui, hơi có chút chật vật.

Những thứ kia Lục Địa Thần Tiên đều nhanh trợn tròn mắt.

Lúc mới đầu, Tô Hoằng Lễ lăng hư đạp bước, trong chớp mắt bước vào cảnh giới Lục Địa Thần Tiên, thể hiện ra uy thế quá lớn, kinh khủng bực nào.

Có ai nghĩ được, từ khai chiến đến nay, đối mặt tông sư cảnh Tô Dịch, chẳng những không có chiếm đến bất kỳ tiện nghi, ngược lại mơ hồ có bị chèn ép dấu hiệu!

Cái này hoàn toàn ngoài tất cả mọi người dự kiến, cảm thấy đặc biệt rung động.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 338: Đánh Về Nguyên Hình

"Muôn vàn bí thuật, dốc hết sức phá tới? Nói khoác mà không biết ngượng!"

Tô Hoằng Lễ hừ lạnh.

Hắn thân ảnh giãn ra, nở rộ sáng sủa màu vàng ráng chiều, bên trong thân thể từng đạo huyệt khiếu cùng thần tàng mở ra, phóng xuất ra lực lượng kinh khủng chấn động.

Ở đó trong chốc lát, hắn lực lượng toàn thân ngưng tụ như một, cùng cái phiến thiên địa này phù hợp giao hòa.

Oanh!

Hắn một thân uy thế bỗng nhiên kéo lên bạo tuôn.

Trong tầm mắt mọi người, thời khắc này Tô Hoằng Lễ, giống như hóa thành phương thiên địa này chúa tể, khống chế Chu Hư tới trung khí, ngự dụng núi sông khí thế.

Uy năng của cái kia, so trước đó cường đại rồi không biết bao nhiêu!

Tô Hoằng Lễ vung tay áo bào.

Phạm vi vài dặm bên trong nguyên khí, trong nháy mắt hội tụ đến hắn trong lòng bàn tay, hóa thành một cỗ hùng vĩ màu vàng đạo quang, hướng Tô Dịch ầm.

Loại này hời hợt tầm đó, thao túng thiên địa chi lực tư thái, nhường không biết bao nhiêu người trố mắt.

Cơ hồ cùng một thời gian, Tô Dịch vung vẩy một quải Tinh Hà, đánh rớt tới.

Oanh!

Quả thực không có cách nào dùng lời nói mà hình dung được một kích này.

Hai cỗ đều có áp lõm núi sông chi uy lực lượng, trong nháy mắt đụng vào nhau, cái phiến hư không kia ở bên trong, thẳng giống như hai ngọn núi lửa va chạm, sáng chói hủy diệt nước lũ hướng bốn phương tám hướng càn quét.

Phụ cận đường phố sớm bị bẻ khiêng, làm một kích này lực lượng khuếch tán, vùng đất kia đều sụp đổ trầm xuống, vỡ ra không biết nhiều ít khe rãnh khe hở, đá vụn bay tứ tung.

Mặc dù từ lâu tránh ra thật xa võ giả, như trước chịu ảnh hưởng, bị chấn động thân ảnh trực tiếp bay rớt ra ngoài, rơi xuống một nơi.

Trong tràng đại đa số cường giả, cũng đã nói không ra lời.

Tại chiến đấu như vậy phía dưới, bọn hắn đừng nói tham dự, cả đứng ngoài quan sát tư cách đều không có, rất nhiều người đều không thể không lại hướng càng xa xôi rút lui khỏi, bằng không không nghĩ qua là, phải bị hai người chiến đấu ảnh hưởng, nghiền thành bột mịn.

Mà những thứ kia Lục Địa Thần Tiên, cũng đều không thể không vận chuyển tu vi, mới hóa giải bực này chiến đấu ảnh hưởng xâm nhập, trên mặt bọn họ đều đã hiện lên kinh hãi.

Cổ xưa trong truyền thuyết, tu sĩ giận dữ, động khai sơn ngăn nước, hủy thành diệt địa, cũng bất quá chỉ như vậy!

Oanh!

Tô Hoằng Lễ một chưởng đánh ra.

Chỉ thấy đầy trời nguyên khí, hóa thành một cái chừng mười trượng lớn bàn tay to, tựa như Thần Long giơ vuốt loại, hướng Tô Dịch chộp tới.

Ai cũng nhìn ra, giờ khắc này Tô Hoằng Lễ, bắt đầu hòa nhau thế cục, hiển lộ ra vượt xa trước uy thế.

"Chút tài mọn."

Tô Dịch chưởng chỉ chém ra.

Từng đạo ngôi sao xếp đặt, hóa thành một phương cực lớn bản đồ tinh vực, mỗi một viên tinh thần xoay tròn bay múa, nhường cái này một bức bản đồ tinh vực cũng xuất hiện vô số loại biến hóa.

Nó phóng thích ra uy năng, cuồn cuộn đè nát chướng ngại vật hư không, thẳng như muốn nghiền nát hết thảy trước mắt.

Rặc rặc!

Tô Hoằng Lễ thi triển mười trượng cự chưởng, cứng rắn bị nghiền bạo, tại trong hư không nổ tung.

Nhưng Tô Hoằng Lễ không thèm để ý chút nào, hai tay của hắn trong lúc huy động, đều kéo phạm vi vài dặm thiên địa nguyên khí, toàn bộ bầu trời bị hắn quấy nhiễu mây mù bốc lên, Kim Quang bắn ra bốn phía.

Giống nhau ở đây thiên địa chúa tể!

Mà Tô Dịch không có mượn dùng chút nào lực lượng, thuần túy bằng bản thân hùng hậu vô cùng chân nguyên cùng thân thể chi lực.

"Mượn dùng thiên địa chi lực, sớm muộn cũng sẽ bị thiên địa này làm cho vứt bỏ, ta vốn tưởng rằng ngươi Tô Hoằng Lễ có khả năng bao lớn, vốn, cũng cuối cùng chỉ là tầm nhìn hạn hẹp hạng người."

Tô Dịch một bên ra tay, một bên lắc đầu.

"Tu sĩ ngự dụng thiên địa núi sông, đây chính là phàm tục cùng Thiên Nhân khác nhau, há lại ngươi câu nói đầu tiên có thể phủ định hay sao? Buồn cười!"

Tô Hoằng Lễ hai mắt lạnh nhạt lãnh khốc.

Hắn một thân khí tức, dẫn dắt Thiên Địa Thương Mang khí thế, ngự dụng Chu Hư lực lượng, giơ tay nhấc chân, làm cho phóng thích ra uy năng cũng là càng cường đại rồi.

Oanh!

Theo Tô Hoằng Lễ hai tay hợp lại, trong Thiên Địa mênh mông nguyên khí, hóa thành một cái trăm trượng lồng giam, Kim Quang lưu chuyển, trấn áp hạ xuống.

Đây là một loại cực thần diệu phong cấm chi thuật.

Bất luận cái gì người tu đạo như bị giam ở trong đó, giống như cá bơi bị đống kết tại trong tầng băng, triệt để chặt đứt cùng cái phiến thiên địa này hết thảy liên hệ, vô lực giãy giụa, cuối cùng bị nhốt trấn áp.

"Phá!"

Tô Dịch tóc đen rối tung, khí huyết lao nhanh.

Sáng chói màu xanh thần huy hiện lên, hóa thành trùng trùng điệp điệp ngôi sao Trường Hà, lao nhanh gầm thét.

Oanh! ! !

Thiên địa hôn mê, quang vũ bạo trán.

Cuối cùng, Tô Dịch mặc dù phá vỡ cái này một đạo trăm trượng lồng giam, vừa vặn hình ảnh cũng là hơi chao đảo một cái, một thân khí huyết sôi trào.

Nhưng hắn lại giống như không hề hay biết, ngược lại than nhẹ một tiếng, nói: "Cầm thiên địa chi lực tới dọa ta, lại sao có thể có thể để ngươi thực hiện được?"

Hắn mãnh liệt mở ra thân ảnh, mỗi một tấc huyệt khiếu sáng sủa sáng lên, ngũ tạng chi địa, có ngũ sắc tính linh đạo quang thiêu đốt loại hiện lên.

Một thân đại đạo nội tình, tựa như theo trong yên lặng thức tỉnh.

Mắt thấy một màn này, Tô Hoằng Lễ bỗng dưng thả người vọt tới trước, nâng tay phải lên, bắn ra ra óng ánh sáng long lanh màu vàng đạo quang, kim quang này không ngừng phụt ra hút vào, như là thực chất, ngưng tụ Tô Hoằng Lễ toàn thân chi lực.

"Trảm!"

Tô Hoằng Lễ một chưởng đánh ra.

Trong mắt mọi người, chỉ cảm thấy toàn bộ thiên địa nguyên khí, đều bị một chưởng này thao túng , bất kỳ cái gì cùng với Tô Hoằng Lễ đối địch, đều tựa hồ tại cùng thiên địa là địch.

Ngự thiên địa Chu Hư chi lực, áp đảo đời, cùng phương thiên địa này chúa tể có cái gì khác nhau chớ?

Oanh!

Tô Dịch lại lần nữa bị rung chuyển, bị một chưởng này chấn động ngược lại lui ra ngoài.

Một màn này, nhường Mộc Hi, Bộc Ấp, Lan Sa đám người sắc mặt đột biến, tâm đều treo lên.

Mà trong tràng lúc này đã là oanh động lên.

Ai còn có thể nhìn không ra, Tô Hoằng Lễ đã chiếm thượng phong?

"Cái này, chính là phàm tục cùng tu sĩ khác nhau."

Tô Hoằng Lễ lạnh nhạt mở miệng, hắn khống chế Chu Hư, tựa như Thần đầu loại, lại lần nữa triều Tô Dịch tới gần.

Hai mắt của hắn, dường như mênh mông vòm trời trời xanh, quan sát chúng sinh, Tô Dịch trong mắt hắn, chỉ giống như con kiến.

"Đúng không."

Tô Dịch dừng lại thân hình, con mắt hiện chê cười, "Ta đây ngược lại muốn xem xem, đã không có thiên địa này khí thế, ngươi lại là cái thá gì."

Nói xong, hắn chậm rãi kéo ra một cái phong cách cổ xưa quyền thế.

Năm ngôi sao thần, tại trước người hắn hiện lên, phân biệt hiện lên Thanh, xích, Bạch, hoàng, Hắc Năm chủng Thần Tính đạo quang, lẫn nhau hô ứng, hóa thành một vòng sáng chói ngũ hành thần hoàn, Năm chủng thần huy lại giao hòa thành một loại cực hạn sáng long lanh màu xanh.

Ngũ hành hòa hợp một, hắn sắc là thanh, giống như hỗn độn, hắn chất mờ mịt, hắn hơi thở mông lung!

Đây mới là Tô Dịch ở đây cảnh chân chính viên mãn chi lực.

Hiện tại, bị hắn lấy Chúng Tinh Kiếm Chỉ làm dẫn, thi triển mà ra.

Nó màu xanh ngũ hành ngôi sao biến thành thần hoàn, nhìn như mờ mịt mông lung, kì thực lực lượng đã là cô đọng đến mức tận cùng, trầm trọng đến mức tận cùng, tràn đầy vô lượng, khí tức như hỗn độn!

"Đi!"

Tô Dịch vung tay áo lên.

Oanh!

Trong Thiên Địa nguyên khí đều kịch liệt sôi trào, phạm vi ngàn trượng chi địa, đều bị một cỗ hủy diệt loại khí tức khủng bố bao phủ.

Theo ngũ hành thần hoàn vút không mà đi, Tô Hoằng Lễ trước tiên phát giác được, tự mình đối với thiên địa Chu Hư lực lượng ngự dụng, mơ hồ có dấu hiệu mất khống chế.

Liền phảng phất, này thiên địa Chu Hư lực lượng đều bị Tô Dịch một kích này áp chế, có không chịu nổi dấu hiệu!

Tô Hoằng Lễ lúc này biến sắc.

"Bắt đầu!"

Không chút do dự, hắn khí huyết sôi trào, lực lượng khí thế đạt đến cuộc đời này đỉnh phong, mãnh liệt vung quyền đánh ra.

Oanh!

Kinh thiên động địa nổ đùng vang vọng.

Chỉ thấy ở đó ngũ hành thần hoàn trấn áp phía dưới, Tô Hoằng Lễ một quyền kia như giấy mỏng loại nổ, rồi sau đó toàn bộ người đều bị lực lượng kinh khủng nước lũ bao phủ.

Phanh!

Bụi mù bốc lên ở bên trong, chỉ thấy Tô Hoằng Lễ thân hình nhanh lùi lại tầm hơn mười trượng.

Rồi sau đó, mọi người kinh hãi chứng kiến, hắn tóc tai bù xù, toàn thân quần áo tàn phế vỡ, rõ ràng bị một kích này làm bị thương, da thịt đều xuất hiện một tia vết cháy!

"Cái này. . ."

Toàn trường rung động.

Tô Hoằng Lễ vừa mới chiếm cứ ưu thế, nhưng chỉ một lát sau mà thôi, lại lần nữa bị áp chế, trên người đều bị thương rồi!

Cái này chuyển biến, giản làm cho người ta đều thiếu chút nữa mộng đi.

"Ngâm nga!"

Tô Hoằng Lễ hai đầu lông mày hiện lên khói mù, sắc mặt âm trầm.

Theo hắn hô hấp, mênh mông thiên địa nguyên khí rót nhập thể nội, rất nhanh chữa trị thương thế trên người. Theo sát lấy, một cỗ động nhân tâm kinh hãi khí thế, từ trên người hắn hiện lên.

Không thể không nói, Tô Hoằng Lễ đối với thiên địa nguyên khí ngự dụng, vượt xa Du Thiên Hồng, đã đạt tới xuất thần nhập hóa, hạ bút thành văn tình trạng.

Đáng tiếc, theo Tô Dịch, cái này cuối cùng là không đáng mỉm cười một cái con đường nhỏ!

"Lấy!"

Tô Dịch thả người vọt tới trước, như cũ là Chúng Tinh Kiếm Chỉ, nhưng mỗi nhất kích đánh ra, ngũ hành hợp nhất, màu xanh đạo quang nếu như mờ mịt hỗn độn, dung nhập từng khỏa trong tinh thần, nghiền áp thiên địa Đại Thế!

Ầm ầm ~~

Nó bị Tô Hoằng Lễ một thân khí tức cấu kết thiên địa Chu Hư lực lượng, đều bày biện ra tan vỡ loại dấu hiệu, tượng sôi trào hơi nước loại bốc lên.

Tô Hoằng Lễ sầm mặt lại.

"Bắt đầu!"

Hắn hét lớn như sấm, cuối cùng một thân chi lực, cùng đối chiến.

Nhưng vẻn vẹn nháy mắt ——

Phanh!

Cả người hắn hạ xuống tầm hơn mười trượng, thiếu chút nữa bị từ không trung trấn áp trên mặt đất, nó chật vật một màn, nhường trong tràng vang lên một tràng thốt lên.

Những thứ kia nhân vật Lục Địa Thần Tiên, đều một trận tê cả da đầu.

Một kích này, Tô Dịch cơ hồ đem Tô Hoằng Lễ làm cho ngự dụng thiên địa Chu Hư lực lượng đều đánh bại, mạnh mẽ đến bất khả tư nghị tình trạng!

Tô Hoằng Lễ sắc mặt trở nên khó coi, ánh mắt chớp động, giống như không thể tin được.

Lúc này thời điểm hắn, cũng không có...nữa trước nó lạnh nhạt ung dung, trầm ngưng tựa như là núi uy thế, rõ ràng cho thấy bị Tô Dịch triển lộ ra lực lượng kinh sợ đến!

"Bị thiên địa làm cho vứt bỏ, tư vị thế nào?"

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Lúc nói chuyện, hắn từ lâu xuất thủ lần nữa, đầy trời sao hiện lên, hắn sắc là thanh, hắn giống như hỗn độn, chảy xuôi theo mờ mịt hư ảo loại ánh sáng.

Nếu bàn về đối với thiên địa Chu Hư nhận thức, hắn Tô Huyền Quân đủ để cho Đại Hoang Cửu Châu Hoàng giả xấu hổ cúi đầu.

Tô Hoằng Lễ hiện tại làm cho đùa những thứ kia bịp bợm, hoàn toàn chính là múa rìu qua mắt thợ, không biết tự lượng sức mình.

Chỉ cần đem cho mượn chi lực đoạn, liền đủ để đem đánh về nguyên hình!

Oanh!

Thiên địa rung chuyển, không có cách nào tưởng tượng một kích này, khủng bố cỡ nào.

Trong mắt mọi người, chỉ thấy tinh đẩu đầy trời hiện ra, nghiền ép lấy phụ cận còn sót lại thiên địa nguyên khí, triều Tô Hoằng Lễ bao phủ tới.

"Ra!"

Tô Hoằng Lễ thét dài, chỉ thấy trên người hắn, bỗng nhiên hiện lên tám tòa bia đá hư ảnh, vờn quanh bảo vệ xung quanh bốn phía, mỗi một tòa tấm bia đá hư ảnh, đều nở rộ hùng hậu như núi khí tức.

Tám ngục trấn sơn bia!

Đây là một loại cực kỳ cường đại phòng ngự bí thuật.

Mà khi nó đầy trời sao gào thét tới, nó tám tòa bia đá hư ảnh, nhất thời đụng phải nghiêm trọng phá hư, bị oanh được từng khối rạn nứt nổ tung.

Nháy mắt mà thôi, cái này phòng ngự bí thuật liền bị triệt để phá hủy, sụp đổ.

Oanh!

Mà theo nó đầy trời sao trấn xuống, Tô Hoằng Lễ cùng hắn chỗ cái phiến hư không kia, đều bị hừng hực ánh sáng chói mắt bao phủ.

Rồi sau đó, dưới vô số ánh mắt chăm chú, Tô Hoằng Lễ thân ảnh như thiên thạch loại, hung hăng đánh tới hướng đại địa.

Oanh!

Cả vùng đất, đều bị phá ra một cái hố cực lớn, ít nói có vài chục trượng sâu.

Mà tại cực lớn hố dưới đáy, Tô Hoằng Lễ dường như đã gặp phải không thể bù đắp trọng thương, quanh thân quang mang ảm đạm, da thịt máu tươi

chảy xuôi, chật vật thê thảm.

Toàn trường tĩnh mịch, đều bị làm hoảng sợ, Tô Hoằng Lễ. . . Thất bại!
?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 339: Kiếm Đến

Tô Hoằng Lễ thất bại?

Tất cả mọi người tận mắt nhìn thấy, một trận chiến này từ vừa mới bắt đầu, Tô Hoằng Lễ đã bị Tô Dịch đè lên đánh.

Mặc cho thi triển ra mỗi loại uy năng vô cùng lớn bí pháp, cũng bị Tô Dịch dốc hết sức phá tới.

Càng làm lòng người rét lạnh chính là, Tô Hoằng Lễ ngự dụng thiên địa Chu Hư chi lực thời gian, uy thế đáng sợ đến bực nào, nhưng tác động, Tô Dịch lại cứng rắn đem nó thiên địa nguyên khí đều đánh bại, làm cho Tô Hoằng Lễ bị đánh lần nguyên hình!

Tịch Hà, Vân Chung Khải những thứ này Lục Địa Thần Tiên, đều tâm thần chấn động, thần sắc sáng tối chập chờn.

Căn bản không cần hoài nghi, Tô Hoằng Lễ mặc dù vừa phá cảnh, bước vào Nguyên Đạo chi lộ, nhưng hắn làm cho triển lộ đại đạo nội tình cùng thực lực, thậm chí cả làm cho ngự dụng bí pháp cùng chiến đấu thủ đoạn, đều vượt xa Du Thiên Hồng bực này Tích Cốc cảnh Đại viên mãn tu sĩ.

Nhưng chỉ là tại dưới bực này tình huống, lại vẫn còn không phải là đối thủ của Tô Dịch!

Cái này thật là đáng sợ!

Du Thanh Chi, Tô Bá Nính cùng từ trên xuống dưới nhà họ Tô tất cả mọi người sững sờ nó, sắc mặt đại biến.

Trước, Tô Hoằng Lễ triển lộ ngập trời Thần Uy thời gian, bọn hắn còn vô cùng phấn khởi, tự nghĩ trận chiến ngày hôm nay, xứng đáng thoải mái giết chết Tô Dịch nghiệt tử này, nhường Tô gia uy danh, cũng bởi vậy truyền khắp Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần Tam quốc chi địa.

Người nào nghĩ. . .

Tô Hoằng Lễ lại dường như là thất bại! !

Xa xa người đang xem cuộc chiến, cũng không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối, rung động đến tâm thần chỗ trống.

Trong mắt bọn hắn, cái này phát sinh ở bên trong thế tục một trận chiến, quả thực cùng trong truyền thuyết thần tiên cuộc chiến cũng không có khác nhau, Tô Hoằng Lễ cường đại, làm cho người ta rung động.

Mà Tô Dịch lấy tông sư cảnh tu vi thể hiện ra chiến lực, lại làm cho người ta cảm thấy kinh hãi!

"Thắng?"

Giờ khắc này, Mộc Hi, đám người Bộc Áp cũng không nhịn được kích động lên.

Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền, Thôn Hải vương Cát Trường Linh, cũng không khỏi động dung, kích động trong lòng, vô pháp bình tĩnh.

Thường Quá Khách nhếch miệng cười rộ lên, nội tâm cuồng hỉ.

Áo xanh ánh mắt phức tạp, liên tục thất thần.

Hỏa Tùng Chân Nhân cau mày, sắc mặt âm trầm.

"Tô Hoằng Lễ tu vi cùng nội tình, đều có thể nói kinh diễm, xa không tầm thường trên ý nghĩa người tu hành có thể so sánh, tất nhiên là kế thừa có cổ đại năng đại đạo truyền thừa, mới có thể tại phá cảnh thời gian, liền có được vượt xa bình thường chiến lực. Nhưng. . . Tương giao Tô Dịch, cuối cùng thua kém một mảng lớn."

Vân Lang thượng nhân âm thầm cảm khái.

Tại trong tràng, cũng chỉ có đạt tới hắn cấp độ này nhân vật, mới có thể nhìn ra một chút manh mối.

Tương giao mà nói, chân chính kinh khủng là Tô Dịch!

Hắn lấy tông sư ngũ trọng phàm tục cảnh giới, từ đầu tới đuôi, áp chế gắt gao Tô Hoằng Lễ!

Hắn làm cho diễn dịch võ đạo, hoàn toàn Siêu Thoát phàm tục, đến nỗi xa bỉ Lục Địa Thần Tiên nắm giữ bí pháp đều càng huyền diệu hơn cùng cường đại, tựa như Tiên Nhân diễn võ!

Nhất là một kích cuối cùng, to lớn hùng vĩ, thế như hỗn độn, nghịch thiên chinh phạt đạo chính là Vân Lang thượng nhân, cũng không có pháp dùng ngôn ngữ đi hình dung một kích kia.

Nếu như cứng rắn nói lời, cái kia chính là:

Không thể địch nổi!

Dường như trên đời này bất luận cái gì bí pháp ở đó đợi một kích trước mặt, đều có vẻ yếu ớt vô lực!

Bất quá, Vân Lang thượng nhân cũng chú ý tới, Tô Hoằng Lễ mặc dù gặp trọng tỏa, nhưng bây giờ đàm luận thắng bại, rõ ràng nói còn quá sớm.

Thiên địa yên tĩnh.

Những thứ kia Lục Địa Thần Tiên ánh mắt, đều là nhìn về phía dưới mặt đất hố to dưới đáy, chăm chú nhìn nó toàn thân trôi máu thân ảnh.

Tô Dịch chắp tay tại lưng, lập ở trên hư không không nhúc nhích, chỉ ánh mắt nhìn về phía xa xa đứng ở Tô gia trước cổng chính lão giả đạo bào trên người, như có điều suy nghĩ.

Lúc này ——

Vèo!

Một đạo thân ảnh màu đỏ ngòm đột nhiên phóng lên trời, lộ ra Tô Hoằng Lễ thân ảnh.

Áo quần hắn tổn hại, trên người khắp nơi là làm tổn thương, khí tức suy yếu, dường như liền lập tức phải chết loại.

Nhưng lúc này, Tô Hoằng Lễ lại không chút phật lòng, hắn con mắt lạnh nhạt đáng sợ, Diêu nghiêng nhìn Tô Dịch, nói: "Xem, Diệp Vũ Phi tiện nhân kia cho ngươi nghiệt tử này lưu lại không ít thứ tốt a!" Trong thanh âm, lộ ra thấu xương hận ý.

Hiển nhiên, hắn bả Tô Dịch triển lộ ra thực lực, đều quy kết đến Diệp Vũ Phi trên người.

Tô Dịch không khỏi buồn cười, đều lười được giải thích, nói: "Trước lấy bản thân đạo hạnh đối kháng, ngươi không thể, ngự dụng thiên địa nguyên

khí ra tay, ngươi không thể. Hiện tại, luôn nên xuất ra lá bài tẩy của ngươi rồi a?"

Hắn một mực chờ đợi giờ khắc này.

"Đều đã như thế, ta có thể nào không thành toàn ngươi nghiệt tử này?"

Tô Hoằng Lễ nói xong, đang lúc mọi người rung động trong ánh mắt ——

Theo hắn hô hấp, mênh mông thiên địa nguyên khí, tựa như mãnh liệt nước lũ loại hướng trong cơ thể hắn tràn vào, đến cuối cùng, càng hình thành một đạo mênh mông nguyên khí phong bạo, như là Trường Long loại, bay thẳng vòm trời.

Phạm vi mười dặm, thiên địa biến sắc!

Mà trên người Tô Hoằng Lễ, mọi chỗ bị thương địa phương, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng khép lại.

Càng khiến người ta đám bất khả tư nghị là, hình dạng của hắn đều tựa hồ trẻ trung hơn rất nhiều tuổi, trở nên rất trẻ trung, tư thế oai hùng bừng bừng phấn chấn, khí tức cường thịnh!

"Cái này. . ."

Toàn trường rung động, thẳng giống như mắt thấy một cái kỳ tích khó mà tin nổi.

Chính là kia chút Lục Địa Thần Tiên, cũng không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối, cái này là bực nào bí pháp, lại có Niết Bàn trùng sinh, phản lão hoàn đồng loại diệu dụng?

Tô Dịch ánh mắt híp lại, trên mặt lộ ra một tia chợt hiểu, nói: "Thì ra là thế, cái này sẽ là của ngươi át chủ bài?"

Hắn ánh mắt nhìn về phía Tô gia chỗ đại môn, rơi vào nó lão giả đạo bào trên người.

Chỉ thấy ——

Tại Tô Hoằng Lễ một thân thương thế khép lại, trở nên trẻ tuổi cường thịnh đồng thời, nó lão giả đạo bào một thân khí tức cũng đang không ngừng suy kiệt, tóc dài màu đen, chòm râu, lông mi, đều hóa thành trắng như tuyết vẻ.

Đến cuối cùng, cả da thịt đều ảm đạm không ánh sáng, đôi mắt đục ngầu.

Giống như Tô Hoằng Lễ tại không một tiếng động tầm đó, đánh cắp nó lão giả đạo bào sinh cơ cùng lực lượng!

Tại mọi người tại đây một màn như vậy thời gian, đều bị tê cả da đầu, sởn hết cả gai ốc, trên đời này vì sao lại có như thế là cái gì quỷ dị bí pháp?

Thật là khủng khiếp!

Tô Hoằng Lễ than nhẹ một tiếng, quay đầu nhìn về phía lão giả đạo bào, nói: "Đạo huynh, không có thể làm cho ngươi tận mắt thấy nó một cuộc sáng chói đại thế tiến đến, xác thực thật có lỗi."

Lão giả đạo bào lắc đầu, hơi hơi chắp tay nói: "Có thể bị Tôn Thượng coi là dưỡng kiếm lô, là ta tới vinh hạnh!"

Dưỡng kiếm lô?

Mọi người ở đây khó hiểu thời khắc, Tô Hoằng Lễ bỗng dưng hít thở sâu một hơi, quát như sấm mùa xuân:

"Kiếm đến!"

Tiếng truyền Cửu Tiêu, kích động thế gian.

BOANG...!

Theo sát lấy, một đám kiếm ngân vang theo lão giả đạo bào bên trong thân thể truyền ra.

Rặc rặc! Rặc rặc! Rặc rặc!

Từng đạo hung lệ vô cùng hắc sắc kiếm quang, theo lão giả đạo bào lỗ mũi, lỗ tai, ánh mắt, trong môi dâng lên mà ra.

Đang lúc mọi người kinh hãi vô cùng ánh mắt nhìn chăm chú, lão giả đạo bào cả người, đều từ trong tới ngoài, thả ra kiếm mang màu đen!

Đến cuối cùng, hắn cả thân thể đều thành tổ ong, da xương nổ, tại màu đen kia hung lệ kiếm quang trùng kích xuống, triệt để tan thành mây khói!

Vị này trong nháy mắt liền trấn áp Mộc Hi đám người, nhường Vân Lang thượng nhân đều kiêng kị chi cực lão giả đạo bào, lại tại đây loại chết rồi. . .

Oanh!

Không đám người phản ứng, một đạo màu đen kiếm ảnh lao ra, hung lệ kiếm khí bay thẳng đấu bò, làm thập phương Vân sụp đổ.

Đó là một thanh kiếm, toàn thân như mực, thân kiếm bắt đầu khởi động bành trướng kinh khủng hung sát chi khí, tượng thác nước giống nhau phiêu

đãng mà xuống, áp lõm hư không.

Cái này một cái chớp mắt, thiên địa đều bị một cổ kinh khủng hung lệ khí tức bao phủ.

Những thứ kia nhân vật Lục Địa Thần Tiên, đều triệt để vô pháp bình tĩnh, hoảng sợ biến sắc, bọn hắn nguyên bản chưa hề dao động thân ảnh, trước tiên triều xa xa tránh đi.

Kiếm này đại hung, kinh khủng vô biên!

Ở phía xa, sở hữu người đang xem cuộc chiến trước mặt tối sầm lại, tâm thần như rơi xuống hắc ám Luyện Ngục, không ít người sợ tới mức trực tiếp ngất đi.

Mà tượng Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh những nhân vật này, cũng cơ thể gửi đi cứng, sắc mặt Tề thay đổi, nội tâm bằng sinh một cỗ khó nói lên lời hàn ý cùng sợ hãi.

Hung kiếm hoành không xuất thế, chỉ là nó đợi khí tức, liền chấn nhiếp toàn trường!

Chẳng ai ngờ rằng, Tô Hoằng Lễ át chủ bài, lại lại đáng sợ như thế.

BOANG...!

Tô Hoằng Lễ giương tay vồ một cái, chuôi này màu đen hung kiếm như như Yên về, rơi vào Tô Hoằng Lễ trong tay.

Oanh!

Hắn một thân khí thế, cũng theo đó thay đổi, con mắt mở ra thần mang, hung lệ như Ma Thần, nhường cái phiến hư không kia cũng như hóa thành sâm la Luyện Ngục, bóng đen trùng trùng điệp điệp.

"Cái này là ngươi theo Ám La yêu sơn nó một cái Cửu Trượng kiếm trủng bên trong lấy đi hung kiếm?"

Xa xa hư không, Tô Dịch ánh mắt chớp động, lạnh nhạt như trước, cái này hai đầu lông mày cũng nổi lên một vòng dị sắc, giống như rất là ngoài ý muốn.

"Không sai."

Tô Hoằng Lễ lạnh nhạt mở miệng, "Bế quan mười năm này, ta hơn phân nửa tâm huyết ngay tại rèn luyện trên kiếm này, hôm nay, ngươi nghiệt tử này có thể chết ở ấy dưới thân kiếm, cũng coi như ta không có lỗi ngươi rồi."

Mười năm.

Hắn ít xuất hiện ẩn núp, lấy lão giả đạo bào là dưỡng kiếm lô, chỉ vì hàng phục ấy hung kiếm, để bản thân sử dụng!

Nguyên bản, hắn muốn đợi nó một cuộc sáng chói đại thế tiến đến thời gian, lại cầm kiếm đi thiên hạ, ngang dọc thế gian.

Nhưng chưa từng nghĩ, Tô Dịch đến, lại làm cho hắn không thể không trước thời hạn bại lộ lá bài tẩy này.

Thiên địa yên tĩnh, mưa to gió lớn chẳng biết lúc nào đã ngừng, chỉ áp lực nhân tâm kinh khủng hung lệ tới trung khí, bao phủ bốn phương tám hướng.

Mọi người nhìn Tô Hoằng Lễ nó giống như là Ma thần thân ảnh, đều bị rung động thất thần.

Chính là Tô gia bên trong, Du Thanh Chi, Tô Bá Nính đám người, cũng đều Thần trì hoa mắt, hoảng hốt không thôi.

Nhưng Tô Dịch lại xùy đất cười rộ lên, có chút thất lạc loại, nói: "Lấy thân người là dưỡng kiếm lô, hàng phục ấy hung kiếm, bực này ma tu nhất mạch thủ đoạn, chỉ có thể coi là không nhập lưu."

Trong lời nói, đều là xem thường cùng khinh thường.

Không phải là xem thường chuôi này hung kiếm, là xem thường Tô Hoằng Lễ dưỡng kiếm chi thuật.

Toàn trường kinh ngạc.

Mỗi người đều thấy được Tô Dịch trong lời nói khinh thường, cùng với nó giọng nói nhàn nhạt trong toát ra vẻ thất vọng.

Nguyên nhân chính là như thế, mới khiến cho mọi người khó mà tin được, Tô Hoằng Lễ có thể hàng phục nó đợi kinh khủng một thanh hung kiếm, ai có thể không sợ hãi, ai có thể không thán?

Nhưng vì sao ngươi Tô Dịch lại toát ra như vậy khinh thường thái độ?

Chính là chính Tô Hoằng Lễ, đều nhíu nhíu mày, con ngươi ánh sáng lạnh giá khiếp người, nói: "A, hẳn là ngươi nghiệt tử này còn cao minh hơn luyện kiếm thủ đoạn hay sao?"

Tô Dịch thản nhiên nói: "Muốn? Đợi tí nữa ta khiến cho ngươi mở mang kiến thức, nên như thế nào nhường như thế hung kiếm ngoan ngoãn cúi đầu."

"Đúng không."

Tô Hoằng Lễ môi hiện một tia giễu cợt, rõ ràng không cho là đúng, "Nếu như thế, ta cũng cho ngươi mượn chi mệnh, nhường thế nhân mở mang kiến thức, kiếm này chi uy!"

Tiếng nói còn đang vang vọng.

Hắn tay áo tung bay, cầm kiếm đánh tới.

Ầm ầm!

Thiên địa run lên, phong vân sụp đổ tản ra.

Tô Hoằng Lễ như một cái Ma Thần loại, mang theo ngập trời hung uy, một kiếm chém ra.

Vô cùng đơn giản một kiếm, nhưng khi hắn trong tay màu đen hung kiếm chém ra thời gian, đã có Thần Ma gầm thét loại kiếm ngân vang tiếng kích động thế gian, có vô cùng Huyết Sắc kiếm khí vút không dựng lên.

Kiếm khí kia chừng trăm trượng, màu đỏ tươi như đốt, ma diễm ngập trời!

Trăm trượng hư không tại nó phía dưới một kiếm sinh ra nổ đùng, nó mảnh bầu trời đều bị nhiễm lên yêu dị sấm nhân Huyết Sắc.

Xa xa, không biết nhiều ít người đang xem cuộc chiến phát ra kêu rên, thất khiếu trôi máu.

Chính là nhân vật Lục Địa Thần Tiên, trước mặt cũng một trận đau đớn, phóng thích ra thần niệm lực lượng, đụng phải đáng sợ trùng kích.

Bọn hắn đều hoảng sợ biến sắc, trước tiên liền thu hồi thần niệm, không dám tiếp tục vọng tự đi dòm ngó chuôi này hung kiếm Huyền Cơ.

Một kiếm mà thôi, hung uy như vậy!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 340: Vạn Kiếm Tề Minh Như Thần Triều Thánh

"Không biết Tô Dịch, có thể hay không tiếp được một kiếm này."

Mộc Hi, đám người Bộc Ấp trái tim phảng phất muốn theo lồng ngực nhảy ra.

BOANG...!

Ngay tại Tô Hoằng Lễ chém ra một kiếm này đồng thời, Tô Dịch giương tay vồ một cái, Huyền Ngô kiếm rơi vào trong tay, u lãnh như mực thân kiếm, sinh ra một đám trầm thấp bao la mờ mịt kiếm ngân vang.

Hắn ánh mắt lạnh nhạt, vung kiếm tùy ý bổ ra.

Bá!

Một quải màu xanh kiếm khí Trường Hà vô căn cứ dựng lên, trùng trùng điệp điệp, khí thế tràn đầy.

Đúng như kiếm kéo Tinh Hà, gột rửa nhân gian.

Chỉ, cùng trước đây bất đồng chính là, từ ngũ uẩn tính linh đạo quang biến thành thanh khí thúc giục chiêu này thời gian, uy năng của cái kia, đã cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt.

Oanh! !

Ma diễm như đốt, Tô Hoằng Lễ nó màu đỏ tươi kiếm khí vượt qua kích tới, cùng Tô Dịch nó một quải màu xanh Tinh Hà giao phong cùng một chỗ.

Nó một cái chớp mắt, cuồng bạo vô lượng hủy diệt nước lũ tại cái phiến hư không kia nổ tung, ngàn vạn kiếm khí quang vũ bắn tung toé, màu đỏ tươi cùng màu xanh giao thoa, mỹ lệ lại đáng sợ.

Phụ cận ngàn trượng chi địa khu vực, vốn là sớm bị bẻ khiêng là phế tích, lại kinh lịch bực này hủy diệt nước lũ quét sạch, cả vùng đất xuất hiện từng đạo nhìn thấy mà giật mình cực lớn khe rãnh.

Nó đợi một màn, làm cho không biết bao nhiêu người vong hồn đại mạo.

Cũng may mắn ngày hôm qua thời điểm, lấy Tô gia làm trung tâm mười dặm chi địa khu vực, đều sớm bị trống rỗng, không có dân chúng tầm thường. Bằng không, còn không biết muốn tạo thành nhiều ít thương vong.

Phanh!

Quang vũ vẩy ra ở bên trong, Tô Dịch thân ảnh bỗng dưng bay rớt ra ngoài, ước chừng tại bên ngoài hơn mười trượng mới dừng lại, một thân khí tức bốc lên, hơi có vẻ chật vật.

Tại hắn trong tay, Huyền Ngô kiếm cũng là rung động lắc lư không thôi, rõ ràng bị cực đại xung kích.

"Cái này kinh khủng một kiếm, cuối cùng bị chặn?"

Trong tràng oanh động, những thứ kia Lục Địa Thần Tiên trừng to mắt, làm rung động lắc lư.

Những người khác cũng đều thần sắc hoảng hốt.

Tô Hoằng Lễ tay cầm có một không hai hung kiếm, uy thế hạng gì quá lớn, trước một kiếm kia, vẻn vẹn làm cho người ta xa xa nhìn, chỉ bằng sinh tuyệt vọng.

Nhưng bây giờ, như trước không có có thể làm gì Tô Dịch!

Mặc dù Tô Dịch bị đẩy lui, hơi có vẻ chật vật, nhưng ai có thể nhìn không ra, hắn cũng không dưới một kiếm này bị thương?

"Ngâm nga, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi nghiệt tử này có thể ngăn cản mấy kiếm."

Trong hư không, Tô Hoằng Lễ hừ lạnh, hắn thân ảnh bị đáng sợ hung sát chi khí bao phủ, uy thế càng khiếp người rồi.

Thanh âm còn đang vang vọng.

Bá!

Hắn vung kiếm chém ra.

Ngập trời màu máu ma diễm mãnh liệt, kiếm khí rậm rạp, nếu như Ma Vực, có Thần Ma gầm thét loại kiếm ngân vang kích động ở giữa thiên địa.

Vẻn vẹn nó đợi cảnh tượng, liền kinh thế hãi tục.

"Làm một trận tỷ thí đến muốn bằng mượn bảo vật đến phân thắng bại thời điểm, đã xong không thú vị vị."

Xa xa, Tô Dịch than nhẹ, mất hết cả hứng, "Mà thôi, cũng là thời điểm kết thúc. . ."

BOANG...!

Huyền Ngô kiếm thanh ngâm.

Tô Dịch một thân khí thế đột biến, mỗi một tấc da thịt, đều quanh quẩn lấy một tia chói mắt thanh khí, toàn bộ người mờ mịt linh hoạt kỳ ảo.

Bá!

Hắn cổ tay chuyển một cái, mũi kiếm tại trong hư không nhấc lên một đạo huyền diệu khó lường vòng tròn.

Trong chốc lát, Thanh ất, Bính Hỏa, Canh Kim, Nhâm Thủy, Mậu Thổ Năm chủng tính linh đạo quang hiện lên, tràn đầy tại một kiếm này ở trong.

Oanh!

Cái phiến hư không kia, thẳng như có năm tòa kiếm sơn xuất hiện, mỗi một tòa kiếm sơn, đều đại biểu ngũ hành một cực, lẫn nhau hô ứng, một khối.

Đại Ngũ Hành Trấn Vực kiếm!

Cái này Tô Dịch kiếp trước tự tay sáng chế có một không hai kiếm quyết, nổi tiếng "Đại Hoang kiếm đạo ba mươi ba kinh" trong.

Huyền bí trong đó, liên lụy đến ngũ hành đại đạo chí cao diệu dụng, một khi thi triển, kiếm khí như ngũ hành Thần Nhạc, ca-cao áp lõm một vực núi sông, nhưng trấn giết chư thiên thần ma!

Nếu không có Tô Dịch tại tông sư cảnh trong rèn luyện ra "Ngũ uẩn tính linh" bực này đại đạo nội tình, đều khó có khả năng thi triển ra cái này có một không hai kiếm quyết chân chính uy năng rồi!

Mà lúc này, theo hắn thi triển ra cái này có một không hai kiếm quyết ——

Oanh!

Toàn bộ thiên địa giống như đều không chịu nổi rồi, sinh ra chấn động kịch liệt, cho người cảm giác, liền phảng phất một kiếm kia, muốn đem cái phiến thiên địa này đều triệt để trấn áp!

Xa xa những thứ kia Lục Địa Thần Tiên thấy vậy, đều bị hoảng sợ, nội tâm sinh ra rất cường liệt nguy cơ, tựa hồ cái này phía dưới một kiếm , mặc cho là mặt trời mặt trăng và ngôi sao, núi sông Vạn Tượng, hoặc là thế gian này sinh linh, đều phải bị áp che!

Tô Dịch đôi mắt cũng không nhịn được nổi lên vẻ khác lạ

Kiếp trước, hắn cũng không có rèn luyện ra "Ngũ uẩn tính linh, ngũ hành hòa hợp một" nội tình, ngăn tại tông sư cảnh thi triển ra cái môn này từ tự mình làm cho tạo ra Kiếm Kinh thời gian, bên trong lòng không khỏi dâng lên đã lâu cảm khái.

Cái này Kiếm Kinh, đã Siêu Thoát đã đã vượt ra hết thảy chiêu thức ước thúc, luyện đến mức tận cùng, đánh đâu thắng đó, không có gì không phá.

Tại trong một đoạn thời gian rất dài, hắn chính là bằng kiếm này kinh ngang dọc Đại Hoang, đấu chiến bất bại, cùng thế hệ bên trong, mấy không đối thủ.

Oanh!

Tô Hoằng Lễ vung kiếm đánh tới.

Gần như đồng thời, Tô Dịch cũng xuất kiếm.

Cũng đã không có cách nào dùng ngôn ngữ miêu tả một kiếm này.

Nếu như Viễn Cổ chống lên thiên địa năm tòa Thần Sơn cùng một chỗ lướt ngang, nhường thiên địa đảo ngược, nhật nguyệt sụp đổ, Tinh Hà nghiền nát!

Nó đợi dị tượng, kinh khủng vô biên.

Cái này là Đại Ngũ Hành Trấn Vực kiếm uy thế, lạc ấn Ngũ Hành Chi Đạo chí cao hay đế, một khi thi triển, vẻn vẹn nó đợi khí tức, liền rung động nhân tâm.

Ầm ầm! !

Trong mắt mọi người, màu máu kiếm cầu vồng cùng Ngũ Hành Kiếm núi, mãnh liệt đụng vào nhau, bộc phát ra nổ vang động trời động địa tới thanh âm, giữa cả thiên địa, chỉ còn lại cái này một mảnh mang ánh sáng.

Một đạo mênh mông lực lượng cuồng bạo ầm ầm, theo giữa hai người địa phương, trong nháy mắt hướng bốn phương tám hướng khoách tán ra, tựa như quét sạch càn khôn vòi rồng vận chuyển qua.

"Cái này. . ."

Đột nhiên, Vân Lang thượng nhân, Vân Chung Khải, Tịch Hà đợi Lục Địa Thần Tiên đều biến sắc, theo sát lấy, Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh, Mộc Hi đám người, cũng không khỏi lộ ra rung động ngốc trệ vẻ.

"Đến cùng ai thua ai thắng?"

Mọi người mở to hai mắt, ý đồ nhìn thanh một màn này.

Liền gặp được, phong bạo dần dần tắt, quang ảnh tản đi, hiện ra một màn bất khả tư nghị cảnh tượng ——

Cả vùng đất, Tô Hoằng Lễ quần áo tả tơi, trong môi trôi máu, một đầu gối quỳ xuống đất.

Hắn phảng phất giống như trước bị cực kỳ đáng sợ trấn áp, đưa theo hư không áp bách tại đại địa, cả thân thể đều bị ép tới thiếu chút nữa ngã xuống, cuối cùng mạnh mẽ chống đỡ, mới miễn cưỡng bảo trì lại cái này quỳ một chân trên đất tư thái.

Ngoài mười trượng hơn, chuôi này có một không hai hung kiếm rơi xuống phế tích ở bên trong, ông ông run rẩy.

Mà hư không bên trên, Tô Dịch áo bào xanh như ngọc, một tay xách kiếm, toàn thân quanh quẩn lấy từng sợi sáng long lanh mờ mịt màu xanh đạo quang, như tiên như thần.

Bễ nghễ nhân gian!

Toàn trường tĩnh mịch, đều bị hoảng sợ.

Trước, Tô Hoằng Lễ thi triển quỷ dị bí pháp, cướp đoạt lão giả đạo bào một thân sinh cơ, nhường bản thân uy thế khôi phục lại chưa từng có đỉnh phong tình trạng.

Rồi sau đó, hắn tế ra dưỡng tại lão giả đạo bào bên trong thân thể mười... nhiều năm có một không hai hung kiếm, vẻn vẹn nó đợi hung uy, liền rung động toàn trường, nhường nhân vật Lục Địa Thần Tiên đều sợ hãi bất an.

Nhưng bây giờ, cường đại đến mức độ này Tô Hoằng Lễ, lại khoảng chừng chém ra hai kiếm về sau, liền bị Tô Dịch lại lần nữa trọng tỏa, áp chế tại phía trên đại địa!

Cái này không thể nghi ngờ quá bất khả tư nghị, hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của mọi người.

Cũng là lúc này, mọi người mới ý thức tới, trước Tô Dịch làm cho thi triển một kiếm kia, nguyên lai là mạnh như thế đại. . .

"Đáng tiếc cái thanh này hung kiếm, rơi vào trong tay ngươi, không khác Minh Châu Mông Trần, lấy năng lực của ngươi, làm cho có thể phát huy ra uy thế, cũng vẻn vẹn như thế." Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Chuôi này hung kiếm chi uy hoàn toàn chính xác mạnh mẽ vô cùng, nhưng luận kiếm đạo tạo nghệ, Tô Hoằng Lễ ở trước mặt hắn chính là tự rước lấy nhục!

Cả vùng đất, Tô Hoằng Lễ lau khóe môi vết máu, vươn người đứng dậy.

Sắc mặt hắn âm trầm, ánh mắt lành lạnh đáng sợ, nói: "Ta biết ngay, mẹ ngươi tiện nhân kia từ vừa mới bắt đầu, liền đối với ta có giữ lại, trong tay nàng nó chân chính truyền thừa, rõ ràng cho thấy cho ngươi nghiệt tử này!"

Trong lời nói, lộ ra nồng đậm hận ý.

Không thể nghi ngờ, hắn cho là Tô Dịch có thể có được ngày hôm nay chiến lực, là Diệp Vũ Phi đem chân chính truyền thừa để lại cho Tô Dịch, mà không có cho hắn.

Tô Dịch ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

Diệp Vũ Phi năm đó như thế nào liền mắt bị mù, vừa ý Tô Hoằng Lễ cái này chủng loại súc sinh thua kém hơn đồ hỗn trướng! ?

"Tô Hoằng Lễ, ngươi thật là khiến ta thất vọng."

Tô Dịch nói qua, đã cất bước đi qua, nội tâm có ức chế không nổi sát cơ mãnh liệt.

"Kiếm đến!"

Tô Hoằng Lễ hét lớn.

BOANG...!

Ngoài mười trượng hơn, nó một thanh có một không hai hung kiếm lướt trên, rơi vào Tô Hoằng Lễ trong tay.

"Ngươi cũng xứng kiếm đến?"

Tô Dịch khinh thường, tay áo trống lay động, toàn thân, bỗng dưng phóng xuất ra một cổ phái nhiên vô cùng uy thế.

Cái này một cái chớp mắt, hắn đem một thân kiếm đạo tạo nghệ, dung nhập bản thân trong hơi thở, không giữ lại chút nào phóng xuất ra, toàn bộ người như một thanh vạch phá vòm trời Thần Kiếm, phong mang tuyệt thế.

Hắn thần hồn ở bên trong, yên tĩnh bất động Cửu Ngục kiếm tựa hồ cảm ứng được Tô Dịch một thân kiếm đạo khí cơ, ở nơi này khắc lặng yên run lên, sinh ra đồng cảm.

Trong mắt mọi người, thời khắc này Tô Dịch, nghiễm nhiên như Cửu Tiêu bên ngoài trong kiếm tới tiên, mờ mịt mà cao xa, có vô lượng chi uy.

BOANG...! BOANG...! BOANG...!

Lập tức, khu vực phụ cận ở bên trong, vang lên không biết nhiều ít bang bang kiếm ngân vang.

Những thứ kia mang theo bội kiếm cường giả, đều hoảng sợ phát hiện, bội kiếm của mình, lại tại gào thét run rẩy.

Những thứ kia nhân vật Lục Địa Thần Tiên, cũng hít vào khí lạnh, trên người bọn họ mang theo linh kiếm, lại cũng tại lúc này run rẩy gào thét , mặc cho bọn hắn thế nào áp chế, đều không được!

Vạn kiếm Tề ngâm, như thần tử triều thánh!

Mà nhưng vào lúc này, Tô Dịch cách không vẫy tay một cái, trong môi phun ra bay bổng hai chữ:

"Tới."

Phảng phất giống như mở miệng thành phép, từ Tô Hoằng Lễ khống chế chuôi này có một không hai hung kiếm, bỗng nhiên xao động, điên cuồng giãy giụa, ý đồ thoát khốn.

Tô Hoằng Lễ sắc mặt đại biến, trong môi phát ra gào thét: "Trấn!"

Hắn thúc giục một thân đạo hạnh, toàn lực áp chế trong tay hung kiếm khí tức.

Nhưng vẻn vẹn ngay lập tức ——

Phốc!

Nó có một không hai hung kiếm bạo trán ngập trời hắc sắc kiếm quang, nhẹ nhàng lóe lên, lại đem Tô Hoằng Lễ năm ngón tay chấn vỡ, máu tươi bắn tung toé ở bên trong, kiếm này ngang trời dựng lên, triều Tô Dịch lao đi.

Cho đến đi tới trước người Tô Dịch ba thước chi địa, ấy hung kiếm quay tít một vòng, chuôi kiếm triều Tô Dịch nghiêng.

Như người dập đầu, lấy bày ra thần phục!

Nó cảnh tượng khó tin, thấy được trong tràng mọi người con mắt đều thiếu chút nữa rơi ra đến.

Ở nơi này là cưỡng đoạt, rõ ràng là chuôi này hung kiếm chủ động thần phục, yêu thương nhung nhớ!

"Trước, ta nói rồi cho ngươi mở mang kiến thức, thế nào nhường kiếm này ngoan ngoãn cúi đầu, hiện tại, ngươi có từng nhìn rõ ràng rồi hả?"

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Hắn bằng hư nhượt đứng ở đó, không có đi cầm chuôi này có một không hai hung kiếm, nhưng kiếm này lại thuận theo như người hầu, lơ lửng thứ nhất bên cạnh.

"Nghiệt tử ——!"

Tô Hoằng Lễ kinh ngạc một lát, đột nhiên phát ra một tiếng gào rú, sắc mặt tái xanh, muốn rách cả mí mắt, tâm tình triệt để không kiểm soát.

Mười năm qua, hắn một lời tâm huyết dùng tại hàng phục ấy hung kiếm lên, bị hắn coi như cốt nhục loại yêu quý, nhưng bây giờ, kiếm này lại lại tại đây loại bị đoạt!

Đây quả thực tựa như trong lòng hắn khoét một miếng thịt.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 341: Cho Ngươi Tống Chung (*Chăm Sóc Người Thân Trước Lúc Lâm Chung)

Tô Hoằng Lễ lộ ra phẫn nộ gầm thét, kích động thiên địa.

Nhìn cái kia loại thất thố, tất cả mọi người không khỏi thổn thức.

Trước thời gian, vị này Tô gia đứng đầu cường đại cỡ nào, vô luận là đạo hạnh, hay trong tay át chủ bài, đều cường đại vượt quá tưởng tượng.

Nhưng bây giờ, làm sao chịu được xưng có một không hai một thanh hung kiếm Xá hắn mà đi, hắn triệt để không kiểm soát, cuồng loạn, phẫn nộ như điên!

Một màn này biến hóa, mặc cho ai có thể không thổn thức cảm thán.

Bá!

Tô Hoằng Lễ thân ảnh lướt ầm ầm ra, triều Tô Dịch phóng đi.

Thần sắc hắn xanh mét đáng sợ, đôi mắt bạo trán hàn mang, lấy tay triều nó một thanh hung kiếm chộp tới.

Không thể nghi ngờ, hắn nghĩ muốn đoạt lại kiếm này.

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, huy động Huyền Ngô kiếm.

Oanh!

Nếu như Viễn Cổ Thần Sơn loại Đại Ngũ Hành Trấn Vực kiếm ý hiện lên.

Tô Hoằng Lễ còn chưa tới gần, liền gặp cực đáng sợ áp bách, thân thể trì trệ, thiếu chút nữa theo trong hư không thua bởi rơi.

Đúng lúc này, Tô Dịch cách không một trảo, liền đem Tô Hoằng Lễ nắm đi qua, một cái tát rút qua.

Đùng!

Tô Hoằng Lễ gương mặt sưng đỏ sụp đổ, miệng bị đánh được nát vụn, máu tươi chảy xuôi.

"Ngươi. . ."

Tô Hoằng Lễ cuồng nộ, vừa muốn nói gì.

Đùng!

Tô Dịch lại một cái tát quất xuống, cái tát giòn vang, Tô Hoằng Lễ đầu gửi đi mộng, trước mặt ứa ra Kim Tinh.

"Mở miệng một tiếng nghiệt tử, ngươi cũng xứng làm ta Tô mỗ người phụ thân?"

Tô Dịch ánh mắt lãnh đạm.

Toàn trường yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Ai cũng nhìn ra, Tô Hoằng Lễ mất đi chuôi này có một không hai hung kiếm về sau, tại trước mặt Tô Dịch, đã là hoàn toàn bị áp chế!

"Phụ thân ——!"

Tô gia bên trong, Tô Bá Nính bi thống kêu to, muốn rách cả mí mắt.

Trước mắt bao người, phụ thân của hắn bị Tô Dịch không chút khách khí tát bạt tai, điều này làm cho hắn làm sao có thể không giận?

Du Thanh Chi cũng giận đến toàn thân run rẩy, khuôn mặt xanh mét, hàm răng đều nhanh cắn.

Từ trên xuống dưới nhà họ Tô tất cả mọi người, đều đã ngốc như con tò te nặn bằng đất sét, tay chân lạnh buốt, hoàn toàn không thể nào tiếp thu được tình cảnh như vậy.

"Một trận chiến này, xác thực làm cho người ta khó có thể dự liệu a. . ."

Tịch Hà than thở, ánh mắt biến ảo chập chờn.

Bên cạnh hắn Vân Chung Khải, Sử Phong Lưu, Hỏa Tùng Chân Nhân đợi Lục Địa Thần Tiên, nội tâm cũng không cách nào yên lặng.

Tô Hoằng Lễ cường đại, đã để cho bọn họ khiếp sợ.

Mà Tô Dịch triển lộ xuất thủ đoạn, đến nỗi để cho bọn họ đều bị kinh hãi đến!

Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh đám người đều nhẹ nhàng thở ra, chỉ hai đầu lông mày vẫn lưu lại một tia rung động.

Một trận chiến này tiếp tục đến bây giờ, cuối cùng có hết thảy đều kết thúc dấu hiệu.

Chỉ, chẳng ai ngờ rằng, đối mặt cường đại như thế Tô Hoằng Lễ, Tô Dịch lại vẫn còn có thể chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Đến bây giờ đến nỗi chưa hề bị thương!

Đây quả thực tựa như cái kỳ tích.

Mộc Hi, Bộc Ấp bọn hắn đều nở nụ cười, treo ở cổ họng tâm thả lại trong bụng, toàn thân đều trầm tĩnh lại.

Tiếc nuối duy nhất, có lẽ chính là kia lão giả đạo bào chết, quá mức tiện nghi.

Xa xa người đang xem cuộc chiến đám, vẫn vẫn từng từ trong rung động lấy lại tinh thần, thế cho nên, nhường lúc này bầu không khí cũng là yên tĩnh chi cực.

Lúc này, Tô Hoằng Lễ toàn thân run rẩy, tức sùi bọt mép.

Hắn khàn giọng kêu to: "Nứt ra tím (nghiệt tử)! Bùn tranh giành trong là bùn ứng với gây (ngươi thật sự cho rằng ngươi thắng)?"

Tô Dịch ngơ ngác một chút, mới phản ứng tới Tô Hoằng Lễ nói cái gì, thật sự là, Tô Hoằng Lễ miệng nát bét, nói đều nói không nguyên lành rồi.

Đùng!

Tô Dịch không chút khách khí, lại một bả quất vào Tô Hoằng Lễ trên mặt, thản nhiên nói: "Ta tự nhiên biết rõ, ngươi chân chính át chủ bài, không phải là cái thanh này hung kiếm, bằng không, ngươi cho rằng ta vì cái gì còn chưa động thủ phế bỏ ngươi?"

Cát Trường Linh đã nói với hắn, năm đó mẹ của hắn Diệp Vũ Phi trên người, mang có một cái cực kỳ quỷ dị nguy hiểm ma bảo.

Tô Hoằng Lễ cực có thể cũng là bởi vì cái này ma bảo nguyên nhân, nhường phải tự mình tính tình đại biến.

Về phần chuôi này hung kiếm, chính là phong cấm tại Ám La yêu sơn ở chỗ sâu trong nó một cái Cửu Trượng kiếm trủng bên trong bảo vật, chỉ có thể coi là Tô Hoằng Lễ át chủ bài một trong.

"Hặc hặc, ha ha ha!"

Nghe vậy, Tô Hoằng Lễ đột nhiên cười ha hả, trong ánh mắt hiện lên vẻ điên cuồng.

Gần như đồng thời, Tô Dịch cảm nhận được một cỗ cực độ khí tức nguy hiểm, không chút do dự đem Tô Hoằng Lễ ném ra ngoài.

Oanh!

Chỉ thấy Tô Hoằng Lễ trên người, bỗng nhiên bạo tuôn ra cuồn cuộn ô quang, kích xạ Cửu Tiêu, lan ra cái phiến hư không kia.

Vốn tưởng rằng cuộc chiến đấu này liền sẽ kết thúc đám người, làm một màn như vậy thời gian, cũng không khỏi sợ hãi cả kinh.

Cái này Tô Hoằng Lễ lại còn có át chủ bài! ?

Tô gia bên trong, Du Thanh Chi, Tô Bá Nính đợi Tô gia tộc nhân, lại thiếu chút nữa vui đến phát khóc, cả đám đều kích động lên.

Phảng phất giống như sắp người chết chìm, lần nữa có được hy vọng!

Ầm ầm!

Thiên địa rúng động, lấy Tô Hoằng Lễ thân ảnh làm trung tâm, cuồn cuộn ô quang Ma khí bốc lên, che khuất bầu trời.

Mọi người đều chứng kiến, Tô Hoằng Lễ con ngươi trở nên màu đỏ tươi mà lạnh nhạt, cả tóc dài cũng biến thành như máu màu đỏ.

Mà hắn khí tức trên thân, lại lạnh như băng kinh khủng, giống nhau đến từ U Minh chỗ sâu Thần Ma loại, cường đại vô biên.

"Cái này. . ."

Những thứ kia Lục Địa Thần Tiên đều biến sắc, bị một màn này kinh sợ đến.

Trước Tô Hoằng Lễ đánh cắp nó lão giả đạo bào sinh cơ, nắm giữ có một không hai hung kiếm thời gian, nó đợi uy thế đã đáng sợ chi cực.

Nhưng bây giờ Tô Hoằng Lễ, lại so trước đó còn cường đại hơn một bậc!

Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh, Mộc Hi, đám người Bộc Áp thần sắc cũng cứng vững chắc ở đó.

Ai có thể nghĩ tới, hết thảy đều kết thúc thời điểm, lại vẫn sẽ phát sinh bực này biến cố ngoài ý muốn?

Duy nhất Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt như trước.

Một màn này, cũng không nhường hắn ngoài ý muốn, rất sớm thời điểm, hắn liền hoài nghi Tô Hoằng Lễ trên người đã xảy ra nào đó biến cố, cho đến nghe được Cát Trường Linh nhấp lên nó một thanh ma bảo thời gian, hắn đã suy đoán ra một chút manh mối.

Dưới mắt phát sinh, chẳng qua là tiến thêm một bước nghiệm chứng hắn phỏng đoán mà thôi.

Oanh!

Bỗng dưng, Tô Hoằng Lễ thật dài duỗi lưng một cái, há miệng hút vào, đầy trời ma khí màu đen bị hắn đều nuốt nhập thể nội.

Rồi sau đó, hắn màu đỏ tươi yêu dị đồng tử nhìn về phía Tô Dịch, mỉm cười: "Ngô nhi, đa tạ ngươi rồi, nếu không phải trước ngươi tương trợ, bổn tọa sợ là còn cần thật lâu mới có thể giống bây giờ như vậy xuất hiện tại trước mặt ngươi."

Thanh âm như chuông và khánh loại, dễ nghe Thương Nhiên.

Xa xa mọi người đều toàn thân khẽ run rẩy, từ trên thân Tô Hoằng Lễ cảm nhận được một cỗ cực kỳ yêu tà khí tức.

Hắn tựa như triệt để biến thành người khác, hoàn toàn cùng trước không giống nhau.

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Chỉ bằng 'Ngô nhi' hai chữ, đợi tí nữa ta liền đem ngươi nho nhỏ này ma linh triệt để luyện hóa."

Ma linh!

Mọi người sợ hãi cả kinh, trước mắt Tô Hoằng Lễ, lẽ nào đã bị đoạt xá?

"Đúng không, nhưng ta lo lắng ngươi không có cái này năng lực."

Tô Hoằng Lễ cười rộ lên, âm nhu yêu dị, "Như vậy đi, ta và ngươi tầm đó cũng không cần lại đánh đánh giết giết, chỉ cần ngươi quy thuận dưới trướng của ta, ta cam đoan, về sau tất có ngươi du ngoạn đại đạo chi đỉnh, xưng tôn hậu thế thời điểm!"

Hắn lời nói tùy ý, khẩu khí lại thật lớn.

"A."

Tô Dịch cười rộ lên, ánh mắt lại lạnh nhạt lạnh lùng.

Hắn thu hồi Huyền Ngô kiếm, giương tay vồ một cái.

BOANG...!

Luôn luôn lơ lửng ở bên cạnh hắn màu đen hung kiếm, rơi vào trong tay, kiếm ngân vang sục sôi, giống như nhảy cẫng hoan hô loại.

Kiếm này dài ba thước bốn thốn, chiều rộng bốn chỉ, mũi kiếm mỏng như cánh ve, thân kiếm bằng thẳng như thước, chỗ chuôi kiếm, lấy cực nhỏ chữ nhỏ khắc dấu "Tuyệt thương" hai chữ.

Từng sợi màu đen hung lệ sát khí như thác nước giống nhau theo thân kiếm rủ xuống, nhường kiếm này hiển lộ ra đủ để kinh thế hung uy.

"Không biểu hiện tốt một chút, ta liền đem ngươi nó một vòng hung hồn luyện."

Tô Dịch nói khẽ.

Oanh!

Tuyệt thương hung kiếm tựa như bị kích thích, thân kiếm bạo trán hung quang, bay thẳng đấu bò, cái phiến hư không kia ở bên trong, đều tỏ khắp xuất thần ma gào rú loại kiếm ngân vang.

So với vừa rồi ngự dụng tại Tô Hoằng Lễ trong tay, kiếm này uy thế rõ ràng cường đại rồi một mảng lớn!

Nhiều người đều kinh ngạc hoảng sợ.

Cái này hung kiếm, không khỏi cũng quá nghe lời a?

"Ngươi thật muốn cùng bổn tọa đấu một trận?"

Tô Hoằng Lễ nhíu mày, màu đỏ tươi yêu dị đồng tử lãnh mang bắt đầu khởi động.

Trả lời hắn nó là Tô Dịch không chút khách khí một kiếm.

Bá!

Đại Ngũ Hành Trấn Vực kiếm bí quyết!

Đi qua cái này tuyệt thương hung kiếm thi triển ra thời gian, kiếm khí kia biến thành ngũ hành Thần Nhạc khí thế, bằng thêm một cỗ ngập trời hung lệ thị sát khí, nhường vùng thế giới kia đều nhuộm thành một mảnh hào nhoáng màu đỏ như máu.

Tô Hoằng Lễ cười lạnh, đưa tay tế ra một thanh màu đen chuông đồng.

Ấy chung lòng bài tay lớn nhỏ, đen kịt mặt ngoài hiện ra một vài bức âm trầm đáng sợ Minh Ngục cảnh tượng.

Theo chung thân xoay tròn, từng đạo màu máu sấm sét rủ xuống, làm cho phóng thích ra khí tức hủy diệt, đem cái phiến hư không kia bổ ra từng đạo nhìn thấy mà giật mình vết rách.

Đây không thể nghi ngờ là một thanh cực kỳ khủng bố bảo vật.

Làm Vân Lang thượng nhân, Vân Chung Khải đợi Lục Địa Thần Tiên nhìn sang thời gian, thần hồn đều có kim đâm loại đâm nhói cảm giác, nhất thời phải sợ hãi giật mình không thôi.

Mà xa xa người đang xem cuộc chiến đám, tâm thần hoàn toàn thất thủ, thần sắc ngốc trệ, toàn bộ người tượng rơi vào u ám đáng sợ màu máu Minh Ngục, tuyệt vọng giãy giụa, vô pháp giãy giụa.

Quỷ dị này đáng sợ bảo vật, ảnh hưởng là thần hồn!

"Là món đó ma bảo! Nhất định là nó!"

Cát Trường Linh mãnh liệt kích động lên.

Năm đó, Diệp Vũ Phi khuyên bảo, trên người nàng có một quỷ dị không rõ bảo vật, sẽ ảnh hưởng cùng xâm chiếm tâm thần của người ta, cực kỳ nguy hiểm.

Hôm nay xem, nhất định lại chính là cái này một thanh Chuông Ma!

Mà hôm nay, cái này ma bảo xuất hiện trên người Tô Hoằng Lễ, không thể nghi ngờ chứng minh, năm đó thật là hắn từ trên thân Diệp Vũ Phi đánh cắp bảo vật này, mới khiến cho được hắn gặp bảo vật này khí tức ảnh hưởng, tính tình đại biến!

Keng!

Tô Hoằng Lễ vung tay áo lên, nó một thanh màu đen chuông đồng sinh ra nổ vang, mang theo ngập trời màu máu sấm sét, nghênh tiếp Tô Dịch chém tới kiếm khí.

Chỉ là ấy chung sinh ra thanh âm, liền chấn động ở đây không biết nhiều ít người đang xem cuộc chiến ho ra máu, đau đầu muốn nứt, thần hồn thụ trọng thương.

Chính là nhân vật Lục Địa Thần Tiên, đều cần toàn lực vận chuyển tu vi, mới có thể hóa giải nó đợi nhằm vào thần hồn sóng âm trùng kích.

Ầm ầm!

Trời đất sụp đổ loại tiếng va chạm vang lên.

Màu máu chuông đồng cùng hung lệ ngập trời kiếm khí tranh phong, giữa hai bên bạo trán ra hủy diệt nước lũ tàn sát bừa bãi trời cao.

Làm cho người ta cũng không dám tưởng tượng, như lực lượng như vậy phát sinh ở trên mặt đất, nên sẽ tạo thành hạng gì đáng sợ tai hoạ.

Quang vũ vẩy ra ở bên trong, Tô Dịch mang theo nó tuyệt thương hung kiếm, xung phong liều chết tiến lên.

Tô Hoằng Lễ màu đỏ tươi đồng tử co rụt lại, giống như không nghĩ tới, Tô Dịch như vậy tuỳ tiện liền phá vỡ hắn màu đen kia chuông đồng uy năng.

Chợt, hắn cười lạnh một tiếng, hai tay mười ngón nếu như nhanh như tia chớp nhanh chóng tại màu đen chuông đồng trên liên tục điểm.

Lập tức, nguyên bản lòng bài tay lớn nhỏ màu đen chuông đồng bỗng nhiên hóa thành cao trăm trượng lớn, màu đen chung trên thân, Diễn hóa ra một cái u ám máu tanh Minh Ngục, nhấc lên cuồn cuộn màu máu sấm sét.

"Ngô nhi, lão tử đến cấp ngươi tống chung (*chăm sóc người thân trước lúc lâm chung) rồi!"

Tô Hoằng Lễ phát ra âm nhu cười to, mãnh liệt vung tay lên, "Đi!"

Ầm ầm!

Trăm trượng màu đen chuông đồng, mang theo màu đỏ tươi Minh Ngục cùng sấm sét, bao phủ xuống, đem Tô Dịch chỗ cái phiến hư không kia đều hoàn toàn bao trùm.

Cũng đem Tô Dịch toàn bộ người trấn ở trong đó!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 342: Chuông Tang Vì Ai Mà Minh

Một kích, trăm trượng màu đen chuông đồng liền đem Tô Dịch trấn áp trong đó!

Mọi người đều vội vàng không kịp chuẩn bị, trừng to mắt.

Chỉ thấy trong hư không, màu đen chuông đồng nổ vang, bốn phía hiện lên một phương u ám máu tanh Minh Ngục, có cuồn cuộn màu máu sấm sét bốc lên kích động, quỷ dị kinh khủng.

Mà Tô Dịch thân ảnh, lại hoàn toàn nhìn không thấy rồi, không biết sinh tử.

"Cái này. . ."

Những thứ kia Lục Địa Thần Tiên ngay ngắn hướng ngốc trệ ở đó, hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, trước còn mạnh hơn vượt qua vô biên Tô Dịch, sao tại một kích tầm đó, liền bị trấn áp.

Nó bị ma linh xâm chiếm thể xác Tô Hoằng Lễ lại khủng bố như thế?

Màu đen kia chuông đồng lại là bực nào cấp độ bảo vật?

"Sao có thể như vậy?"

Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh, Mộc Hi đám người đều biến sắc, trong lòng phát lạnh, không ai sẽ nghĩ tới, tựa như ngang dọc bất bại Tô Dịch, đã đột nhiên bị bực này đả kích.

Trong lúc nhất thời, bọn hắn tâm đều nắm chặt, căng thẳng bất an.

"Ha ha ha, phụ thân bả Tô Dịch đã trấn áp!"

Tô gia bên trong, Tô Bá Nính cuồng tiếu, mặt mày hớn hở.

Trong hư không, Tô Hoằng Lễ không khỏi cười lạnh: "Ngươi bực này ngu xuẩn, cũng xứng làm bổn tọa nhi tử? Còn dám lắm miệng, bổn tọa giết ngươi!"

Tô Bá Nính thần sắc đọng lại, dáng tươi cười ngưng kết, sống ở đó, nội tâm cao hứng bị nước lạnh giội tắt, như rơi vào hầm băng, cái này. . . Cái tình huống gì?

Một bên, Du Thanh Chi sắc mặt tái xanh, hồn bay phách lạc.

Nàng đã nhìn ra, hôm nay Tô Hoằng Lễ, sớm không lúc trước Tô Hoằng Lễ rồi!

Lúc này thời điểm, Tô Hoằng Lễ nó màu đỏ tươi yêu dị đồng tử nhìn chằm chằm vào nó cao trăm trượng lớn màu đen chuông đồng, thản nhiên mở miệng nói:

"Tô Dịch, chỉ cần ngươi nhận thua, bổn tọa liền tha cho ngươi một mạng, bằng không, tại bổn tọa nó Minh Ngục Lôi Hình chung bào chế xuống, ngươi nhất định chạy không khỏi một cái hồn phi phách tán kết cục."

Tiếng truyền toàn trường.

Ánh mắt mọi người đều chăm chú nhìn về phía nó một thanh màu đen chuông đồng, chỗ đó Minh Ngục rậm rạp, huyết lôi bốc lên, yêu dị kinh khủng.

Đúng lúc này, Tô Dịch thanh âm theo màu đen kia chuông đồng bên trong truyền ra:

"Ta cho ngươi một cái cơ hội, động thủ là được, ta ngược lại muốn xem xem, nho nhỏ này Ma Đạo linh bảo, có thể hay không làm gì được ta Tô mỗ người."

Thanh âm lạnh nhạt như trước.

Toàn trường ngẩn ngơ, cảm thấy ngoài ý muốn, đều bị trấn áp tại nó ma bảo phía dưới, Tô Dịch sao còn bình tĩnh như thế? Hắn liền không lo lắng bị triệt để trấn giết?

"Đúng không."

Tô Hoằng Lễ ngửa mặt lên trời cười ha hả, mái tóc dài màu đỏ ngòm bay lên.

Oanh!

Hắn một thân khí tức trở nên thô bạo âm trầm, hai tay mười ngón như an ủi động dây đàn loại, tại trong hư không bấm niệm pháp quyết, kết xuất mỗi loại huyền diệu pháp ấn.

Xa xa hư không, cao trăm trượng lớn màu máu chuông đồng ầm ầm vận chuyển, nó một phương màu máu Minh Ngục lộ ra ra núi thây biển máu loại cảnh tượng.

Càng có cuồn cuộn màu máu sấm sét, như thác nước theo màu đen chuông đồng trên bay xuống, kích động oanh chấn.

Liếc mắt nhìn qua, cái phiến hư không kia đều như muốn bị luyện hóa, bị nồng đặc màu máu nhuộm dần, tựa là hủy diệt khí tức khủng bố lan ra

khuếch tán.

Vô luận là Lục Địa Thần Tiên, hay những võ giả khác, vẻn vẹn nhìn xa xa, liền tâm sinh sợ hãi, toàn thân cứng ngắc, hoảng sợ biến sắc.

Đều không cách nào tưởng tượng, bị trấn áp tại màu đen chuông đồng bên trong Tô Dịch, lại nên thừa nhận thế nào kinh khủng đả kích.

"Tô Dịch, như không chịu nổi, ngươi nhưng tuyệt đối đừng cậy mạnh, bổn tọa đối với ngươi nhưng thưởng thức rất, chỉ cần ngươi cầu xin tha thứ, bổn tọa nhất định mở một mặt lưới."

Tô Hoằng Lễ mở miệng, âm nhu thanh âm vang vọng đất trời.

Hắn rất tự phụ, khí tức như một cái Yêu Thần loại, chấn nhiếp toàn trường.

Chỉ có hắn hiểu rõ, phàm là bị trấn áp tại Minh Ngục Lôi Hình chung bên trong, giống như thân ở màu máu Luyện Ngục ở bên trong, từng giây từng phút sẽ phải gánh chịu đến 'Minh Ngục huyết lôi' oanh kích.

Đừng nói là tông sư cảnh nhân vật, chính là Nguyên Đạo ba Đại cảnh giới bất kỳ tu sĩ nào, một khi bị ấy sát phạt, cũng cùng cọng rơm cái rác con sâu cái kiến không có gì khác biệt, cuối cùng không khỏi rơi một cái hồn phi phách tán kết cục!

Đến nỗi, nếu là ở hắn đỉnh phong toàn thịnh thời kỳ, lấy bảo vật này chi uy, cũng có thể nghiêm trọng uy hiếp được đại tu sĩ Linh Đạo tính mạng!

Mà mọi người ở đây kinh hãi thời khắc, màu đen chuông đồng bên trong, vang lên Tô Dịch thanh âm:

"Tại đây?"

Bay bổng hai chữ, có thất vọng, có xem thường, có khinh miệt.

Rơi vào Tô Hoằng Lễ trong tai, lại giống như đối với hắn uy nghiêm lớn nhất khiêu khích loại, làm cho hắn một đôi màu đỏ tươi đồng tử đều híp lại, toàn thân khí tức mãnh liệt đáng sợ.

"Đoát!"

Tô Hoằng Lễ hét to, toàn thân huyết khí bốc lên, yêu quang kích xạ, trong tay hắn kết xuất một cái kỳ dị hay bí quyết, mãnh liệt cách không triều nơi xa chuông lớn màu đen nhấn tới.

Ầm ầm!

Màu đen chuông đồng đại phóng huyết quang, kích xạ Cửu Tiêu, uy thế càng kinh khủng.

Đến lúc này, tại chỗ rất xa nó chiếm diện tích chừng trên trăm mẫu Tô gia phủ đệ, cũng bị trùng kích, từng tòa phòng ốc nghiêng lõm, đẹp đẽ lầu các, cung điện, đình đài, đình viện. . .

Đều như gặp phải nhận phong bạo tàn sát bừa bãi, hóa thành phế tích một mảnh, đầy đất bừa bộn.

Lúc này đột nhiên xuất hiện tai hoạ, cũng là nhường Tô gia rất nhiều tộc nhân cũng không kịp né tránh, liền gặp nạn chết, trong lúc nhất thời, Tô gia bên trong thảm kêu ngút trời.

Nhưng lúc này, không có người để ý cái này việc nhỏ xen giữa.

Mọi ánh mắt, đều chết ..chết chăm chú vào nó chuông lớn màu đen lên, bảo vật này uy thế càng kinh khủng, bỉ vừa rồi cường đại rồi không biết bao nhiêu.

Dưới các loại tình huống này, bị trấn áp trong đó Tô Dịch còn chịu đựng được sao?

Tô Hoằng Lễ hô hấp cũng có chút dồn dập, hiển nhiên, liên tục toàn lực vận chuyển màu đen chuông đồng, cũng là nhường hắn có chút cố hết sức.

"Tô Dịch, tư vị thế nào

? Bổn tọa biết rõ ngươi không chết, cũng chính là bởi vì ngươi đủ cường đại, bổn tọa mới có thể nhiều lần cho ngươi cầu xin tha thứ cơ hội."

"Nhưng bây giờ, ngươi nên hiểu rõ, tiếp tục như vậy nữa, mặc dù bổn tọa muốn cho ngươi đường sống, ngươi cũng khó tránh cái chết!"

Tô Hoằng Lễ hét lớn, một bộ bày mưu nghĩ kế, có đầy đủ nắm chắc lấy được thắng lợi tư thái.

Nhiều người lòng người lạnh ngắt.

Một chút nhân vật già cả, đều đã không khỏi thầm than, cho là Tô Dịch đã chạy trời không khỏi nắng.

Mà tượng Sử Phong Lưu, Tịch Hà, Vân Chung Khải đám người, nội tâm không khỏi có một tia tiếc nuối.

Bọn hắn xem Tô Dịch là cừu địch, sớm có giết chết tâm tư Tô Dịch, nguyên vốn còn muốn, đợi Tô Dịch bị thương chi cực, thừa cơ ra tay, đem giết chết.

Nhưng hiện tại xem ra, bọn hắn đã không có cơ hội như vậy.

"Sư tôn."

Lan Sa có chút lo lắng, truyền âm cho Vân Lang thượng nhân.

"Chờ một chút, còn chưa tới phân ra thắng bại thời điểm."

Vân Lang đả thương người trầm giọng mở miệng, hắn tự nhiên nhìn ra, dưới mắt Tô Dịch tình cảnh mặc dù tràn đầy nguy cơ, còn không chân chính gặp nạn!

Lúc này thời điểm, Tô Dịch thanh âm lại lần nữa vang lên:

"Có sao nói vậy, thân là bảo vật này một đám ma linh, nhưng ngươi đối với bảo vật này khống chế, xác thực kém cỏi, nếu ta không nhìn lầm, ngươi nên Tiên Thiên nội tình có tổn hại, Linh tính không được đầy đủ, chưa hề chân chính thoái hoá là chân chính Linh Thể, cũng trách không được những năm gần đây này, ngươi sẽ bị Tô Hoằng Lễ luôn luôn áp chế, hoàn toàn chính xác quá yếu."

Lời nói tùy ý bình thản, lại làm cho xa xa người đang xem cuộc chiến đều xôn xao không thôi.

"Tô Dịch hắn không có việc gì?"

Sử Phong Lưu những thứ này vốn tưởng rằng Tô Dịch hẳn phải chết Lục Địa Thần Tiên, tất cả đều kinh ngạc, thiếu chút nữa không thể tin vào tai của mình.

Nó đợi kinh khủng trấn áp, đều không làm gì được hắn?

Điều này có thể! ?

"Không có chuyện gì sao?"

Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh, Mộc Hi đợi người nội tâm cuối cùng chấn phấn một chút, hai đầu lông mày khói mù đều xua tán không ít.

Tô Dịch đích thoại ngữ, trung khí mười phần, giống nhau trước như vậy lạnh nhạt ung dung, huống chi đem nó đoạt xá Tô Hoằng Lễ ma linh làm thấp đi được cái gì cũng sai.

Dưới các loại tình huống này, ai có thể không biết, Tô Dịch tại đây nhiều lần trấn áp ở bên trong, cũng không chân chính đụng phải đả kích trí mệnh?

"Cái này kêu là thắng bại chưa định!"

Vân Lang thượng nhân khinh lời nói.

Lan Sa nhẹ gật đầu, rõ ràng nhẹ nhàng thở ra.

Mà lúc này, Tô Dịch nó mỗi một câu, giống như sắc bén vô cùng mũi đao loại, hung hăng đâm tiến Tô Hoằng Lễ trái tim.

Sắc mặt hắn thay đổi đến vô cùng xấu xí, một đôi màu đỏ tươi đồng tử tràn ngập xấu hổ và giận dữ oán hận vẻ, toàn thân khí tức đều trở nên hung lệ bắt đầu cuồng bạo.

Cả hắn đều không nghĩ tới, tại chính mình không ngừng thi triển hay bí quyết, luân phiên lấy Minh Ngục Lôi Hình chung tiến hành oanh kích dưới tình huống, Tô Dịch như vậy một cái tông sư cảnh thiếu niên, có thể chèo chống đến bây giờ!

Càng bất khả tư nghị chính là, hắn tựa hồ. . . Đã dòm phá tự mình một chút chi tiết! !

Hít thở sâu một hơi, Tô Hoằng Lễ trong con ngươi sát cơ lộ ra, nói: "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, bổn tọa cho ngươi cơ hội, ngươi không muốn, vậy chết đi!"

Hắn mãnh liệt nhún người nhảy lên, hai tay trên không trung trống không xuất hiện.

Sưu sưu sưu!

Từng đạo màu đỏ tươi yêu dị Thần cầu vồng, từ trên người hắn lướt ầm ầm ra, tựa như trăm ngàn kiểu lưỡi kiếm sắc bén, gào thét xông vào nó chuông lớn màu đen bên trong.

Ô...ô...n...g ~~

Chuông lớn nổ vang, màu đen chung thân lại hóa thành màu đỏ như máu, mặt ngoài đều đang chảy máu, yêu dị kinh khủng, phụ cận hư không đều mãnh liệt lõm một khối lớn, giống như không chịu nổi bảo vật này hung uy.

Xa xa nhân vật Lục Địa Thần Tiên, đều ngay ngắn hướng xa xa thối lui, mồ hôi lạnh ứa ra, bảo vật này phóng thích ra uy năng quá mức đáng sợ, để cho bọn họ toàn lực hóa giải ngoài, vẫn không thể không lùi!

Ầm ầm!

Giờ khắc này, thiên địa biến sắc, phong vân kích động, nó Minh Ngục Lôi Hình chung khí tức, làm ngàn trượng phạm vi khu vực, đều lâm vào chấn động bên trong, có lật úp tan vỡ dấu hiệu.

Cái này không thể nghi ngờ thật là đáng sợ.

Trong hư không, Tô Hoằng Lễ ngụm lớn thở dốc, sắc mặt trắng bệch trong suốt, rõ ràng cho thấy thi triển như vậy một kích về sau, làm hắn bản thân lực lượng nghiêm trọng hao tổn.

"Lúc này đây, ngươi Tô Dịch còn có thể sống sót hay sao?"

Tô Hoằng Lễ khóe môi hơi vểnh, huyết hồng đồng tử đều là lãnh ý.

Hắn vững tin, chính là đại tu sĩ Linh Đạo bị nhốt trong đó, cũng đã định trước phải bị thương nặng, càng không nói đến Tô Dịch như vậy một cái tông sư cảnh thiếu niên rồi.

Nhưng làm cho tất cả mọi người đều trố mắt sự tình đã xảy ra ——

"Tại đây?"

Chợt nghe Tô Dịch nó quen thuộc lạnh nhạt thanh âm lại lần nữa truyền ra, như cũ là nó bay bổng hai chữ, chỉ lúc này đây, trong thanh âm không còn khinh miệt, không còn khinh thường, chỉ nồng đậm thất lạc.

Giống như mất hết cả hứng, vô cùng buồn chán.

Giống như đầy ngập mong đợi, hóa thành bọt nước.

Giống như một mực chờ đợi, đến cuối cùng đã thành cảnh tượng huyền ảo công dã tràng.

Chính là bị ma linh đoạt xá Tô Hoằng Lễ, đều ngây ngẩn cả người, nghe ra hai chữ này trong làm cho toát ra thất lạc tâm tình, toàn bộ người đều không thể tin được, Tô Dịch ở đâu ra lực lượng dám lớn lối như vậy.

Đúng lúc này, lại lần nữa truyền đến Tô Dịch một đạo than nhẹ tiếng.

Rồi sau đó, tại một đám không thể tưởng tượng nổi ánh mắt nhìn chăm chú, nó trong hư không cao trăm trượng Minh Ngục Lôi Hình chung mãnh liệt kịch liệt run lên, đột nhiên không ngừng nhỏ đi.

Cuối cùng, bảo vật này hóa thành lòng bài tay lớn nhỏ, rơi vào một cái thon dài trắng nõn đại thủ trong.

Xôn xao rồi~

Theo sát lấy, phụ cận hư không nó một phương Minh Ngục hư ảnh cùng màu máu sấm sét giống như thủy triều, giọt nước không dư thừa mà tràn vào màu đen chuông đồng bên trong.

Rồi sau đó, một đạo tuấn bạt dài thường thượt thân ảnh, lộ ra tại cái phiến hư không kia ở bên trong, áo bào xanh như ngọc, lạnh nhạt xuất trần, một tay nâng một cái màu đen chuông đồng, một tay mang theo tuyệt thương hung kiếm.

Tùy ý đứng ở đó, tựa như Thần đầu lâm không, bễ nghễ nhân gian!

Tình cảnh như vậy, nhường vốn tưởng rằng Tô Dịch hẳn phải chết không nghi ngờ Sử Phong Lưu, Tịch Hà, Vân Chung Khải đám người đều há hốc mồm, hoàn toàn ngốc trệ ở đó.

Cái này là. . . Tình huống như thế nào?

Tuy rằng, Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh, Mộc Hi bọn hắn cũng tương tự bị một màn này kinh sợ đến.

Hãy nhìn đến Tô Dịch lông tóc không tổn hao gì phá vây khốn mà ra thời gian, bọn hắn từng cái một đều như trút được gánh nặng, đuôi lông mày khóe mắt chi địa, cũng không khỏi hiện ra vẻ nhẹ nhàng.

"Công tử như Trích Tiên, lật tay định mưa gió!"

Vân Lang thượng nhân nhịn không được cảm thán.

Trong hư không.

Nó một đạo tuấn bạt thân ảnh như Trích Tiên loại xuất trần linh hoạt kỳ ảo.

Nó trước hiển lộ kinh khủng Thần Uy, nhường những thứ kia Lục Địa Thần Tiên đều khiếp sợ sợ hãi Minh Ngục Lôi Hình chung, hôm nay lại hóa thành lòng bài tay lớn nhỏ, quay tròn trôi nổi tại Tô Dịch lòng bàn tay trái phía trên!

Ai có thể nghĩ tới, chịu đựng nó đợi đủ để cho tu sĩ Nguyên Đạo đều tuyệt vọng trấn áp phía dưới, Tô Dịch lại có thể lông tóc không hao tổn thoát khốn?

Đây quả thực tựa như cái kỳ tích!

"Ngươi. . ."

Tô Hoằng Lễ trừng to mắt, giống như cũng không thể tin được, khó có thể tiếp nhận.

"Thật bất ngờ? Trước ta chỉ là hiếu kỳ, bảo vật này cuối cùng là lai lịch gì, mới nguyện chủ động bị nhốt, chỉ vì cảm thụ một chút bảo vật này Huyền Cơ."

Tô Dịch nói đến đây, nhịn không được khẽ than thở một tiếng, "Người nào từng muốn, bảo vật này mặc dù có thể dựng dục ra ngươi bực này tàn khuyết không đầy đủ ma linh, nhưng rõ ràng gặp qua tổn thương nghiêm trọng, nhường uy năng kia mười không còn một, xác thực không khỏi khiến người ta thất vọng."

Nói ngắn gọn, chính là chỗ này Minh Ngục Lôi Hình chung, mặc dù uy năng kinh khủng, lại cuối cùng là có không trọn vẹn nó hơn nữa còn rất nghiêm trọng.

Tất cả mọi người bị Tô Dịch đích thoại ngữ kinh sợ đến, lúc này mãnh liệt ý thức được, trước Tô Dịch, thực sự không phải là thực lực chịu không nổi, mà là hắn chủ động lựa chọn bị nhốt. . .

Lúc này thời điểm, đoạt xá Tô Hoằng Lễ ma linh tựa như không khống chế được loại, tê thanh nói: "Ngươi đến tột cùng là người nào? Tại sao lại biết rõ nhiều chuyện như vậy?"

Tiếng truyền thiên địa, lộ ra khó nén phẫn nộ cùng nghi hoặc, còn có một nhè nhẹ hổn hển mùi vị.

Một cái tông sư cảnh thiếu niên, lại có thể chống đỡ được đủ để giết chết Nguyên Đạo ba đại cảnh bất kỳ tu sĩ nào lực lượng, ai có thể không sợ hãi, ai có thể bất hoặc?

Tô Dịch không để ý đến Tô Hoằng Lễ.

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, chỉ thấy ngàn trượng thiên địa ở trong, cảnh hoàng tàn khắp nơi, đều là phế tích đất khô cằn, càng xa xôi, rất nhiều người đang xem cuộc chiến ngốc trệ hoảng hốt.

Chính là kia một ít Lục Địa Thần Tiên, cũng kinh nghi bất định,

Nơi đây, nguyên bản hối hả, phồn hoa như nước.

Nhưng lúc này, giống như một cái rách nát không chịu nổi đìu hiu chiến trường, khói thuốc súng tràn ngập, vắng lặng xơ xác tiêu điều.

"Nên kết thúc."

Tô Dịch tự nói, lạnh nhạt thanh âm, tượng Phiếu Miểu Đích Phong ở trong thiên địa quanh quẩn.

Rồi sau đó, hắn bấm tay tại màu đen chuông đồng trên bắn ra.

Keng! ! !

Tiếng chuông như phẫn nộ, hóa thành như có thực chất một cỗ màu máu nước lũ, hướng phía nơi xa Tô Hoằng Lễ bạo xông lên mà đi.

Tô Hoằng Lễ vốn muốn né tránh, nhưng thân thể không bị khống chế loại, bị nó tiếng chuông một mực kiềm chế ở, chỉ có thể trơ mắt nhìn nó một cỗ màu máu sóng âm nước lũ vọt tới.

"Không ——!"

Đoạt xá Tô Hoằng Lễ ma linh thét lên, muốn rách cả mí mắt.

Hắn vốn là cùng Minh Ngục Lôi Hình chung nhất thể, nhưng lúc này, hắn không chỉ mất đi đối với Minh Ngục Lôi Hình chung khống chế, ngược lại còn bị bảo vật này lực lượng áp chế!

Oanh!

Màu máu sóng âm xông tới trên người Tô Hoằng Lễ, quang vũ bắn tung toé ở bên trong, chỉ thấy một đạo hư ảo loại thân ảnh màu đỏ ngòm, theo Tô Hoằng Lễ trong thân thể hung hăng bay rớt ra ngoài.

Nhìn kỹ, cái này hư ảnh nếu như màu máu quang ảnh đan vào mà thành, bộ dáng mơ hồ, toàn thân bốc lên nhúc nhích, toàn thân khí tức, cùng nó Minh Ngục Lôi Hình chung không có sai biệt!

Không thể nghi ngờ, cái này là nó một đạo ma linh!

Tô Dịch bấm tay tiếp tục bắn ra.

Keng! ! !

Từng vòng rung động loại màu máu sóng âm hóa thành phô thiên cái địa lưới lớn, bao trùm mà xuống, nó màu máu ma linh phát ra hoảng sợ thét lên, xoay người bỏ chạy.

Nhưng lại trốn chỗ nào được, trong chớp mắt mà thôi, đã bị màu máu sóng âm bao trùm vây khốn, toàn thân phát ra một trận đùng đùng (không dứt) nổ đùng, đụng phải đáng sợ trọng thương.

"Tô Dịch, phóng bổn tọa một con đường sống, bổn tọa nguyện thần phục với ngươi, thề sống chết cống hiến!"

Màu máu ma linh phát ra thương hoảng sợ thống khổ kêu rên.

Keng!

Trả lời hắn nó lại là một đạo tiếng chuông, màu máu sóng âm giống như khai thiên tới Nhận, trảm ở đó bị nhốt màu máu ma linh trên người.

Oanh!

Màu máu ma linh thân ảnh, nhất thời như bọt biển loại nổ tung, tán loạn quang vũ, đều bị mạt sát không còn, hoàn toàn biến mất không thấy.

Quần hùng đều là tới kinh hãi.

Thiên địa tĩnh mịch, chỉ có bao la mờ mịt trầm trọng tiếng chuông đang vang vọng.

Đúng như đưa ma tới thanh âm, vang vọng Tô gia trên không.

Vang lên trong ngoài Ngọc Kinh Thành.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 343: Tô Đạo Hữu Tạm Dừng Bước

Tiếng chuông bao la mờ mịt, quanh quẩn trong Thiên Địa.

Trong tràng nhiều người tâm thần người ta hoảng hốt, thật lâu vô pháp theo trong rung động hoàn hồn.

Một trận chiến này, theo bắt đầu đến kết thúc, có thể nói biến đổi bất ngờ, biến số bộc phát, mạo hiểm đến mức tận cùng, cũng đáng sợ đến mức tận cùng.

Lúc mới đầu, Tô Hoằng Lễ lăng không đạp bước, Phù Dao thẳng vào cảnh giới Lục Địa Thần Tiên, nội tình sự hùng hậu, bỉ Tích Cốc cảnh Đại tu sĩ Du Thiên Hồng đều cường thịnh một bậc.

Nhưng cũng không phải tông sư cảnh Tô Dịch đối thủ.

Về sau, hắn chưởng ngự thiên địa Chu Hư khí thế, giống nhau phương thiên địa này chúa tể, nhường không biết nhiều ít nhân vật Lục Địa Thần Tiên đều kiêng kị ba phần.

Vẫn như trước không phải là đối thủ của Tô Dịch.

Cho đến hắn đánh cắp lão giả đạo bào một thân sinh cơ, thúc giục có một không hai hung kiếm, tất cả mọi người cho là, Tô Dịch đã phải thua không thể nghi ngờ.

Nhưng tác động, như cũ không phải là Tô Dịch đối thủ.

Cho đến cuối cùng, hắn liều lĩnh, nhường nó một đạo ma linh chiếm cứ thể xác, thúc giục màu đen chuông đồng, nó đợi hung uy, đã cường thịnh đến nhường nhân vật Lục Địa Thần Tiên nhìn xa xa, liền khiếp sợ tim đập nhanh.

Ai có thể nghĩ tới, Tô Dịch như trước vẫn là thắng! !

Mỗi lần mỗi lần kia biến cố, cũng lần lượt làm nổi bật lên Tô Dịch là kinh khủng bực nào.

Cho đến lúc này, lại nhìn về phía trong hư không Tô Dịch nó dài thường thượt tuấn bạt thân ảnh thời gian, mọi ánh mắt đều đã mang theo thật sâu kính sợ cùng kiêng kị.

"Một trận chiến này, chừng được xưng tụng là gần trăm năm nay đỉnh phong nhất một trận chiến, phóng nhãn Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần Tam quốc chi địa, đều trước đây chưa từng gặp, mới nghe lần đầu!"

Vân Lang thượng nhân cảm khái.

"Cùng trận chiến này so sánh với, tại Cửu Tắc sơn chi đỉnh cùng Tô Dịch quyết đấu Du Thiên Hồng. . . Cái chết không oan. . ."

Nguyệt Thi Thiền thì thào, con mắt trong suốt tựa như ảo mộng.

"Hắn. . . Đến tột cùng là thế nào làm được? Người nào có thể trả lời ta, vì cái gì tông sư cảnh có thể có được như thế nghịch thiên chiến lực?"

Như là Sử Phong Lưu, Tịch Hà, Vân Chung Khải những thứ này Lục Địa Thần Tiên, phải sợ hãi nghi trọng nặng.

Trước chứng kiến Tô Dịch hẳn phải chết thời gian, bọn hắn còn sinh ra tiếc nuối, cho là đã không có tự tay giết chết Tô Dịch cơ hội.

Nhưng lúc này, chứng kiến Tô Dịch đại hoạch toàn thắng, trong lòng bọn hắn lại dâng lên nồng đậm không cam lòng.

Trong đó tư vị, chỉ chính bọn hắn có thể nhận thức.

Một trận chiến này trước, vô luận bọn hắn thế nào đánh giá cao Tô Dịch, đều không nghĩ tới, bị nó ma linh đoạt xá Tô Hoằng Lễ, vậy mà đều không có thương tổn đến Tô Dịch.

Phải biết, Tô Hoằng Lễ thúc giục màu đen chuông đồng, cũng có thể tuỳ tiện đưa bọn họ những thứ này Lục Địa Thần Tiên giết!

Nhưng tác động, Tô Dịch chẳng những lông tóc không tổn hao gì, vả lại còn trực tiếp đem màu đen kia chuông đồng đều thu. . .

"Hắn hôm nay, còn vẻn vẹn chỉ tông sư cảnh, như cho thêm hắn một ít thời gian, về sau thiên hạ này, ai có thể là đối thủ của hắn?"

Tịch Hà thầm than.

Hắn không dám ở hiện tại đem lời nói này nói ra, lo lắng bị Tô Dịch nhìn chằm chằm vào.

Giống như hắn, trong tràng không biết nhiều ít đại nhân vật sinh ra tương tự ý tưởng.

Hôm nay Tô Dịch, mới vẻn vẹn mười bảy tuổi, mới chỉ có tông sư cảnh Đại viên mãn tu vi, liền đã cường đại đến bực này trình độ ngoại hạng.

Vậy sau này theo hắn tấn cấp phá cảnh, thực lực chân chính lại nên trở nên kinh khủng bực nào?

Vẻn vẹn đầu suy nghĩ một chút, liền làm cho người ta khiếp sợ!

"Tô huynh thắng!"

Mộc Hi, đám người Bộc Ấp trên mặt, cuối cùng lộ ra dáng tươi cười.

Một trận chiến này, làm bọn hắn hãi hùng khiếp vía, nhiều lần đều có thở không nổi loại căng thẳng cảm giác, hiện tại cuối cùng triệt để buông lỏng xuống.

"Thật tốt quá!"

Lan Sa kích động, đôi mắt đẹp dị sắc sóng gợn sóng gợn.

"Thống khoái!"

Thường Quá Khách nhịn không được nhếch miệng cười rộ lên.

Giờ khắc này, sư tôn của hắn Hỏa Tùng Chân Nhân đã chẳng quan tâm lại trách hắn.

"Hắn. . . Thật là vô pháp bị đánh bại đấy sao. . ."

Áo xanh ánh mắt phức tạp, trong mắt sáng đều là hoảng hốt vẻ.

. . .

Trong hư không.

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Tô Hoằng Lễ.

Thời khắc này Tô Hoằng Lễ, toàn thân tinh khí thần khô kiệt, bộ dáng tiều tụy, ánh mắt ảm đạm đến mức tận cùng, giống như hồn bay phách lạc, lại như thật lâu vô pháp phục hồi tinh thần lại.

Làm phát giác được ánh mắt Tô Dịch, hắn gian nan ngẩng đầu, trong môi kịch liệt ho khan, thẳng giống như gần đất xa trời, gần đất xa trời loại.

"Vì cái gì. . . Không giết ta?"

Tô Hoằng Lễ dồn dập thở dốc hỏi lên tiếng, vô cùng suy yếu.

Tô Dịch hỏi lại: "Năm đó, người vì sao phải không đem ta cùng mẫu thân cùng một chỗ giết?"

Tô Hoằng Lễ ngơ ngác một chút, ánh mắt nổi lên hồi ức vẻ, thanh âm lẩm bẩm nói: "Ăn ngay nói thật, năm đó ta là khinh thường như vậy làm, mặc dù hận mẹ của ngươi đến thực chất bên trong, ta cũng không có ý định thân tự sát nàng, bởi vì ta biết, nàng sống không được bao lâu. . ."

Nói đến đây, hắn lại là một trận ho kịch liệt, ho đến lưng đều cúi xuống, thân ảnh lung la lung lay, làm cho người ta đều lo lắng, hắn tùy thời sẽ chết mất.

"Về phần ngươi. . ."

Tô Hoằng Lễ hít thở sâu một hơi, trên mặt nổi lên tự giễu, "Có lẽ ngươi không tin, nhưng không thể không nói, năm đó ta, hay không làm được thí tử loại sự tình này nó cũng là về sau, ta mặc dù có thể áp chế Minh Ngục Lôi Hình chung lực lượng, nhưng dần dần phát hiện, ta trở nên càng ngày càng không giống ta. . ."

Hắn hai gò má lộ ra đắng chát cùng tự giễu vẻ, "Mẹ của ngươi năm đó nói không sai, cái này Minh Ngục Lôi Hình chung quá mức quỷ dị cùng nguy hiểm, chỉ cần tới gần nó, cũng sẽ bị lực lượng của nó gặm nhấm cùng ảnh hưởng, cuối cùng trở nên cùng trước đây triệt để không giống vậy. . ."

Nói đến đây, Tô Hoằng Lễ hai đầu lông mày dâng lên thật sâu hối hận, "Những thứ này, mẹ của ngươi năm đó đều khuyên bảo qua ta, nhưng ta lại không kìm nén được nội tâm tham lam, thừa dịp mẹ của ngươi không phòng bị thời điểm, đánh cắp món này ma bảo. . ."

Tô Dịch ánh mắt lãnh đạm, nói: "Đã hối hận?"

Tô Hoằng Lễ lắc đầu: "Không, ta Tô Hoằng Lễ chết không có gì đáng tiếc, cũng không vì mình phạm vào sai lầm hối hận, chân chính để cho ta hối hận, là có lỗi với mẹ của ngươi. . ."

Hắn ảm đạm trong ánh mắt, nổi lên vẻ thống khổ, "Năm đó, nàng biết được ta đánh cắp Minh Ngục Lôi Hình phút sau, mặc dù phẫn nộ hết sức thất vọng, nhưng lại cũng không cùng ta triệt để đoạn tuyệt, ngược lại đem một chút khống chế cùng áp chế Minh Ngục Lôi Hình chung pháp môn, truyền thụ cho ta."

"Cũng đang nhân như thế, ta mấy năm nay trong, mới có thể luôn luôn lấy bản thân tu vi, áp chế nó một đạo ma linh. . ."

Tô Hoằng Lễ lẩm bẩm nói: "Bây giờ nghĩ lại, ta phụ mẹ của ngươi rất nhiều, cho đến nàng chết đi, cũng không có đi liếc nhìn nàng một cái. . ."

Nói qua, hắn ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, thanh âm khàn khàn trầm thấp: "Ngươi hận ta tận xương, ta không trách ngươi, nhưng ngươi giết ta, lại muốn lưng đeo giết cha danh nhơ, đời đời kiếp kiếp bị người đâm cột sống."

Tô Dịch nhíu mày, vừa muốn mở miệng.

Chỉ thấy Tô Hoằng Lễ cười cười, nói: "Ta. . . Không xứng làm phụ thân ngươi. . . Nhưng. . . Nhưng có thể cho ngươi không cần lưng đeo giết cha

danh nhơ. . . Ta nghĩ, mẹ của ngươi như dưới suối vàng có biết, hẳn là sẽ. . . Không hề như vậy hận ta đi. . ."

Thanh âm dần dần suy yếu rất nhỏ.

Tô Hoằng Lễ trên người sinh cơ, giống như thủy triều hoàn toàn biến mất không thấy, vốn là dầu hết đèn tắt thân thể hóa thành một mảnh tro tàn phiêu tán.

Vị này Ngọc Kinh Thành Tô gia đứng đầu, như vậy mất đi.

Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt, không buồn không vui.

Hắn giương tay vồ một cái, Tô Hoằng Lễ biến thành tro tàn, đều bị thu lại.

"Chết ở chỗ này đây tính toán là cái gì, ngày mai thời gian, ta lấy ngươi làm tế phẩm, đi cảm thấy an ủi mẫu thân trên trời có linh thiêng. . ."

Tô Dịch tự nói.

Hắn đối với Tô Hoằng Lễ không có bất kỳ đồng tình.

Dù là Tô Hoằng Lễ lúc sắp chết, như hoàn toàn tỉnh ngộ loại nhận sai, cũng rất khó nhường Tô Dịch tâm cảnh sinh ra chút nào chấn động.

Tô Dịch ánh mắt xa xa nhìn về phía Tô gia vị trí, nhìn về phía Du Thanh Chi, Tô Bá Nính.

Hai người này, đều từ lâu sợ hãi đến mức tận cùng.

Làm Tô Dịch ánh mắt nhìn tới, Du Thanh Chi trước mặt biến thành màu đen, lại trực tiếp bại liệt trên mặt đất, sống sờ sờ sợ tới mức đã bất tỉnh.

Về phần Tô Bá Nính, lại như tan vỡ loại, khàn giọng rống to: "Tô Dịch! Ngươi giết phụ thân, ngươi chắc chắn bị muôn đời chửi rủa, vĩnh viễn thẳng không nổi cột sống! !"

Hắn muốn rách cả mí mắt, vẻ mặt tràn đầy dữ tợn, triệt để không khống chế được.

Tô Dịch một lời không nói, đầu cong ngón búng ra.

Phốc!

Một đám kiếm khí cách không chém xuống, đang cuồng loạn gầm thét Tô Bá Nính, thủ cấp bị chém rụng.

Theo sát lấy, lại là một đạo kiếm khí chém xuống, đem ngất trong Du Thanh Chi đầu cũng trảm xuống dưới.

Từ đầu đến cuối, Tô Dịch đều không có nhiều lời một chữ.

Cái này nhìn thấy mà giật mình máu tanh hình ảnh, kích thích cái khác Tô gia tộc nhân đều bị vong hồn đại mạo, lạnh run.

"Ngày mai lúc sáng sớm, các ngươi Tô gia cầm một chút tế phẩm, mang đến Tùng Phong biệt viện, thời điểm trước kia, ta liền chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, "Các ngươi nên hiểu rõ, năm đó cuối cùng người nào đắc tội qua ta, như những thứ kia tế phẩm để cho ta không hài lòng, ta liền bắt các ngươi tính mạng của tất cả mọi người làm tế phẩm."

Lời nói này vừa ra, từ trên xuống dưới nhà họ Tô đại đa số người cũng là như được đại xá loại, đều buông lỏng. Bởi vì bọn họ tự nghĩ tại trước kia những năm kia, cũng không đắc tội qua Tô Dịch.

Mà những thứ kia trước đây đắc tội qua Tô Dịch người, lại từng cái một tuyệt vọng tan vỡ loại, có phù phù quỳ xuống đất, dập đầu cầu xin tha thứ, có dọa đến thất thần, té cứt té đái, có gào khóc, có. . .

Tô Dịch không để ý đến những thứ này.

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, cuối cùng nhìn về phía Vân Chung Khải, Tịch Hà, Sử Phong Lưu đám người, "Các ngươi có muốn hay không thừa dịp hiện tại báo thù?"

Như vậy, ban đầu ở Cửu Tắc sơn chi đỉnh giết chết Du Thiên Hồng về sau, hắn cũng đã từng hỏi qua.

Mà giống như lần trước, Vân Chung Khải đợi Lục Địa Thần Tiên, đều toàn thân gửi đi cứng, thần sắc biến ảo bất định, lặng im im lặng.

Lại không dám đi cùng ánh mắt Tô Dịch đối mặt!

Cái này giết đi ra uy thế, không kiềm được những thứ này quát tháo một phương đại nhân vật không nhận kinh sợ!

"Ta biết, về sau chỉ cần có cơ hội, các ngươi nhất định sẽ đối với ta Tô mỗ người tiến hành trả thù, bất quá các ngươi yên tâm, chỉ cần các ngươi không muốn sống chăng, tùy thời có thể tới tìm ta."

Lời nói lộ ra khinh thường, một bộ cũng không có đem những này Lục Địa Thần Tiên để ở trong mắt tư thái.

Dứt lời, Tô Dịch chính phải ly khai.

Nhưng nhưng vào lúc này, một đạo trầm hồn thanh âm già nua ở phía xa truyền đến ——

"Tô đạo hữu tạm dừng bước, ngươi nếu thật có thể chịu đựng được, vì cái gì vừa muốn như vậy lo lắng ly khai đây?"

Tiếng truyền thiên địa.

Chỉ thấy xa xa, có một đám người vút không mà đến.

Tịch Hà, Vân Chung Khải, Sử Phong Lưu đám người đều trong lòng hơi động, ánh mắt lập loè.

Đúng vậy a, Tô Dịch đều từ lâu nhìn thấu địch ý của bọn hắn, vì cái gì không đối với bọn họ động thủ?

Cái này tựa hồ chỉ có một loại lý do có thể giải thích, đó chính là, tại vừa rồi nó một cuộc chém giết trong chiến đấu, Tô Dịch cũng tiêu hao rất nhiều, từ lâu là nỏ mạnh hết đà rồi!

Dù sao, hắn vẻn vẹn chỉ tông sư cảnh tu vi, trải qua như thế ác chiến, một thân tu vi yên có thể tiêu hao không lớn?

Đến nỗi, vẫn bài trừ bị thương có thể.

Chẳng qua là không có ai bị người nhìn ra mà thôi.

Vân Lang thượng nhân, Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh, Mộc Hi đám người rõ ràng cũng nghĩ đến điểm này, lập tức sắc mặt cũng thay đổi.

Một câu mà thôi, lại làm cho không khí trong sân trở nên ngột ngạt quỷ dị, mờ mờ ảo ảo có cuồn cuộn sóng ngầm dấu hiệu.

Mà lúc này, xa xa nhóm người kia đã rất nhanh tới gần rồi.

Những người này còn chưa đến cái phiến thiên địa này, liền phân tán ra, mờ mờ ảo ảo hình thành xúm lại khí thế, đem Tô Dịch đường lui phủ kín!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 344: Thế Cục Nhanh Quay Ngược Trở Lại Thay Đổi Bất Ngờ

Đó là sáu người.

Trẻ có già có, nữ có nam có, chân đạp hư không, bằng hư nhượt cưỡi gió, hắn đám khí thế trên người, không có chỗ nào mà không phải là Nguyên Đạo cảnh giới.

Nó cầm đầu, là một cái váy dài đạo bào, tiêu sái phiêu dật đeo kiếm trung niên, khuôn mặt yên lặng, không buồn không vui, đôi mắt giống như quan sát chúng sinh loại, một bộ Thiên Nhân khí độ.

Hắn khí tức trên thân, thẳng giống như sóng lớn bao la bát ngát biển rộng, làm cho người ta cảm thấy mênh mông thâm sâu, không có thể phỏng đoán cảm giác.

Đi theo của bọn hắn đến, cũng là thoáng cái trở thành toàn trường chú mục chính là tiêu điểm.

"Đại Chu Ẩn Long giả!"

Vân Lang đả thương người ánh mắt như điện, lông mi hiện lên một vòng ngưng sắc.

Mà tượng Tịch Hà, Vân Chung Khải, Sử Phong Lưu, Hỏa Tùng Chân Nhân đợi Lục Địa Thần Tiên, con mắt đều là sáng ngời.

Bọn hắn tự nhiên hiểu rõ Ẩn Long giả lai lịch.

Vô luận là Đại Chu, hay Đại Ngụy, Đại Tần, trong hoàng thất đều tọa trấn có một chi tu hành lực lượng.

Đại Chu hoàng thất người tu hành chiếm giữ Ẩn Long sơn bên trong, cho nên được xưng "Ẩn Long giả" .

Đại Ngụy hoàng thất người tu hành, lấy tìm tiên nói hạng người tự cho mình là, cho nên được xưng "Tìm tiên sĩ" .

Mà tại Đại Tần, chiếm giữ trong hoàng thất người tu hành, được xưng là "Ngọa Long ẩn sĩ" .

Bực này người tu hành, đều là từ lâu Siêu Thoát phía trên thế tục Nguyên Đạo nhân vật, đúng là có hắn đám tọa trấn, mới có thể chấn nhiếp một phương lãnh thổ một nước, nhường như là Tiềm Long Kiếm tông, Nguyệt Luân tông những thứ này tu hành thế lực không dám xằng bậy.

Trong tràng không khí ngột ngạt nặng nề.

Chẳng ai ngờ rằng, Tô Dịch vừa kết thúc cùng Tô gia ở giữa ân oán, thuộc về Đại Chu hoàng thất sáu vị Ẩn Long giả, liền đạp không mà đến!

"Kẻ hèn này Chu Trường Dịch, bái kiến Tô đạo hữu."

Cầm đầu đeo kiếm trung niên, tiếng như thần chung mộ cổ, đứng ở bên ngoài hơn mười trượng, triều Tô Dịch xa xa chào.

"Nguyên Phủ cảnh?"

Tô Dịch nhíu mày, một cái nhìn ra cái này Chu Trường Dịch tu vi.

Chu Trường Dịch mỉm cười, coi như là chấp nhận, hắn chỉ một cái những người khác, nói: "Cái này năm vị, đều là ta Ẩn Long sơn tu sĩ vả lại đối đãi ta từng cái là đạo hữu giới thiệu bọn hắn."

"Vị này chính là Chu Vân Hải, chính là ta Ẩn Long sơn Nhị trưởng lão, tu hành đến nay sáu mươi năm, Tích Cốc cảnh Đại viên mãn tu vi, ngẫu lấy được cổ tới truyền thừa, tu 'Tốn Phong chi đạo' ."

Chỉ thấy nó Chu Vân Hải, một bộ màu vàng hơi đỏ đạo bào, bồng bềnh như tiên, tay cầm một thanh màu xanh ngọc như ý.

Theo Chu Trường Dịch giới thiệu, cũng làm cho cái khác Ẩn Long giả thân phận, từng cái bị trong tràng tất cả mọi người biết rõ.

Chu Đồ Hồng.

Tích Cốc cảnh Hậu Kỳ tu vi, lấy trường bào màu đen, râu tóc xám trắng, thân ảnh cơ bắp, tay đè trường đao, nhìn như già nua, khí tức lại bén nhọn nhất khiếp người, con mắt như sắc bén lưỡi đao.

Chu Sơn Giáp.

Tích Cốc cảnh Hậu Kỳ tu vi, lấy ăn chay sắc tăng bào, chắp tay trước ngực, mặt mày cương nghị.

Hắn tu chính là cổ lão Phật môn truyền thừa. Khí tức trầm ổn như núi, tùy ý đứng ở đó, dường như Hồng Hoang Cự thú, bên trong thân thể ẩn chứa vô cùng lực lượng kinh khủng.

Chu Bắc Lâm.

Tích Cốc cảnh trung kỳ tu vi, cẩm bào đánh bạc mang, đầu đội mào, bộ dáng tuấn tú.

Người này toàn thân quanh quẩn từng tia lửa tia chớp, con mắt đóng mở thời gian, có màu bạc thần mang lưu chuyển, thần hồn đoạt phách.

Chu Thanh Huyên.

Tích Cốc cảnh trung kỳ tu vi, một bộ trắng nhạt trường y, chân đạp hư không, dường như Nguyệt cung tựa tiên tử, nàng tức giận hơi thở sáng tối chập chờn, mờ mịt hư ảo.

Nàng là trong sáu người duy nhất nữ tử.

Tại Chu Trường Dịch giới thiệu những người này thân phận thời gian, Cát Trường Linh cũng là lại không kìm nén được nội tâm lo lắng, truyền âm nói với Tô Dịch cùng Ẩn Long giả có liên quan một chút bí mật.

Đại Chu khai quốc đến nay, Chu thị trong hoàng tộc, thì có Ẩn Long giả cái này nhất mạch tọa trấn.

Cùng bình thường tu sĩ bất đồng, Đại Chu những năm này tại thiên hạ các nơi làm cho sưu tập đến thiên tài địa bảo, cơ hồ đều dùng tại Ẩn Long giả trên người.

Tượng theo Bát Đại yêu sơn trong tìm tòi đến truyền thừa, bảo vật, linh dược vân vân.

Hơn nữa, Ẩn Long giả ở bên trong, không thiếu một số người lợi dụng chúng sinh tin lực lượng tới tu luyện!

Đây hết thảy, nhường Ẩn Long giả đạo hạnh, muốn vượt xa bình thường nhân vật cùng cảnh.

Hiểu được những thứ này, Tô Dịch thần sắc bình thản như trước, chút nào không gợn sóng.

Cái gì Ẩn Long giả, đơn giản một đám sâu hút máu loại nhân vật, số lượng nhiều Chu tới tài lực, nghèo thiên hạ tư chất nguồn, mới khiến cho đến bọn hắn đã có được thành tựu ngày hôm nay mà thôi.

Lúc này ——

Trong tràng đã là áp lực vô cùng, trong lòng mỗi người đều run rẩy không thôi.

Sáu vị Ẩn Long giả ở bên trong, một vị Nguyên Phủ cảnh tồn tại, năm vị Tích Cốc cảnh tồn tại, bực này lực lượng tụ tập ở đây, cơ hồ được xưng tụng là Đại Chu cảnh nội mạnh nhất đội hình!

Những thứ kia hạng người tầm thường mặc dù không rõ ràng lắm Ẩn Long giả đáng sợ, nhưng chứng kiến bọn hắn đứng ngạo nghễ hư không, trên người hoặc thần huy bắt đầu khởi động, hoặc sấm sét lượn lờ, hoặc toả ra ánh sáng chói lọi, hoặc kiếm khí lành lạnh dị tượng, cùng với ngập trời triệt địa loại khí thế, đã biết rõ sáu người này, không không là không tầm thường tồn tại!

"Tô đạo hữu, chúng ta ấy đến mục đích, cũng là rất đơn giản, là gần nhất trong khoảng thời gian này chết ở đạo hữu trong tay Đại Chu võ giả, đòi một câu trả lời hợp lý."

Chu Trường Dịch bắt đầu nói đến chính đề, hắn lưng đeo trường kiếm, váy dài phiêu đãng, tiếng truyền toàn trường,

"Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của cũng có thể bị ngươi tìm ra như vậy một cái lý do, cũng thật sự là làm khó dễ ngươi."

Tô Dịch cười rộ lên.

Bọn người kia, rõ ràng cho là hắn kinh lịch một cuộc ác chiến về sau, đã là nỏ mạnh hết đà, dễ khi dễ mà thôi.

"Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của?"

Chu Trường Dịch ánh mắt như bó đuốc, khuôn mặt nghiêm túc nói, " hôm nay cái này Đại Chu thiên hạ, người nào không biết ngươi Tô Dịch là một cái ngập trời tai họa? Chúng ta thân là Đại Chu Ẩn Long giả, lại sao có thể khoan nhượng ngươi bực này mối họa tiếp tục Lưu Độc thiên hạ?"

Ngôn từ âm vang, hiên ngang lẫm liệt.

Giống như Mộc Hi, đám người Bộc Ấp đều thiếu chút nữa trung khí nở nụ cười, tại trong lòng chửi ầm lên không thôi, những thứ này hèn hạ lão già kia, nếu thật là thiên hạ muôn dân suy nghĩ, vì cái gì không phải phải chờ tới lúc này thời điểm xuất hiện?

"Hề hề."

Tô Dịch đều lười nói cái gì, đưa tầm mắt nhìn qua mọi người, khinh thường nói, " chỉ bằng các ngươi?"

"Là không phải là đối thủ, đánh qua tự nhiên biết rõ!"

Chu Trường Dịch lạnh nhạt nói.

"Tô Dịch, chỉ cần ngươi cúi đầu, nguyện ý thay đổi triệt để, chúng ta có thể cho ngươi một cái sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời."

Chu Vân Hải thản nhiên mở miệng, tay cầm Thanh ngọc như ý, màu vàng hơi đỏ đạo bào nhẹ nhàng dắt, lộ ra được thong dong vô cùng.

"Cho hắn sửa đổi cơ hội cũng được, nhưng phải thề sống chết thuần phục ta Đại Chu, nghe theo chúng ta hiệu lệnh."

Chu Đồ Hồng lạnh lùng mở miệng, hắn râu tóc xám trắng, tay đè trường đao, ánh mắt xơ xác tiêu điều lợi hại.

"Tô Dịch, khuyên ngươi chớ có tự ngộ!"

Chu Sơn Giáp lời ít mà ý nhiều, vị này Phật cạo mặt mắt cương nghị, khí huyết trầm ngưng như sắt, tượng trợn mắt Kim Cương loại, uy thế mạnh mẽ.

"Các vị nhưng nguyện cùng chúng ta cùng một chỗ, trấn áp cái thằng chó này?"

Chu Bắc Lâm đưa tầm mắt nhìn qua Vân Chung Khải, Tịch Hà, Sử Phong Lưu đám người, cười mỉm mở miệng.

Hắn cẩm bào đánh bạc mang, khuôn mặt tuấn tú, toàn thân có từng tia lửa lôi điện bồng bềnh, siêu phàm thoát tục.

Vân Chung Khải đám người liếc nhau, đều rất động tâm.

"Sử mỗ nguyện trợ giúp một tay."

Sử Phong Lưu cái thứ nhất đứng ra đây, nghiêm nghị mở miệng.

Trong tràng rối loạn tưng bừng, không biết bao nhiêu người biến sắc, ý thức được theo những thứ này Ẩn Long giả đến, nguyên bản liền đối với Tô Dịch tâm không thân thiện những thứ kia Lục Địa Thần Tiên, đã bắt đầu rục rịch muốn động!

"Không dối gạt các vị đạo hữu, tên Tô Dịch này giết ta Nguyệt Luân tông truyền nhân, ngày hôm nay đã có tuyệt cao như thế cơ hội, Vân mỗ lại có thể nào lại khoanh tay đứng nhìn?"

Vân Chung Khải vị này Đại Ngụy Nguyệt Luân tông Thái Thượng trưởng lão cũng đứng ra đây, tiếng như sấm sét, khuếch tán toàn trường.

Theo sát lấy, Tịch Hà đi ra, chắp tay trước ngực, dáng vẻ trang nghiêm nói: "Tán dương Vô Lượng Quang Minh Phật, ngày hôm nay có thể cùng

chư vị đồng đạo cùng một chỗ là thế gian trừ hại, bần tăng hết sức vinh hạnh."

Vị này Thượng Lâm tự La Hán đường Thủ tịch trưởng lão, lại cũng cuối cùng tỏ thái độ!

Thoáng cái, thế cục nhanh quay ngược trở lại, phong vân đột nhiên thay đổi.

Xa xa người đang xem cuộc chiến đám, đều bị khiếp sợ, sắc mặt biến đổi.

Đến lúc này, ai còn có thể nhìn không ra, những cái này nhân vật Lục Địa Thần Tiên, đều muốn nhân cơ hội này, đem Tô Dịch tru sát ở nơi này?

Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh đám người cau mày, tâm cảnh trầm trọng.

Xấu nhất một màn, đúng là vẫn còn trình diễn rồi.

Nguyên nhân rất đơn giản, những lão gia hỏa này, đều cho là Tô Dịch lực lượng tiêu hao rất nhiều, không còn lối thoát, đúng là giết chết hắn tuyệt hảo thời cơ!

Huống chi, dù là Tô Dịch còn có lực đánh một trận, nhưng bây giờ đối mặt, nhưng là một đám đạo hạnh đều tại Nguyên Đạo cảnh giới lão gia hỏa.

Thế này còn đánh thế nào?

Chớ nói chi là, Chu Trường Dịch những thứ này Ẩn Long giả nếu như dám đến, trong tay yên có thể không có chuẩn bị một chút cực đáng sợ át chủ bài?

Thấy vậy, nó một bộ trắng nhạt trường y, khí tức mông lung như sương Chu Thanh Huyên thanh âm lạnh lùng nói:

"Tô Dịch, nhìn thấy không, cái này là chiều hướng phát triển, nhiều người tâm sở quy, đều không có cách nào lại dễ dàng tha thứ ngươi bực này mối họa còn sống ở đời!"

Thiên địa áp lực, không khí đều như muốn ngưng kết.

Kia từng cái Lục Địa Thần Tiên thân bên trên tán phát ra uy thế, nhường xa xa người đang xem cuộc chiến hô hấp đều cảm thấy khó khăn, kinh hãi không thôi.

"Lan Sa, đợi tí nữa Tô Dịch nếu thật có chống đỡ không nổi thời điểm, ta tự sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, bất quá, lấy năng lực của ta, tối đa chỉ có thể là Tô Dịch vồ một chút hi vọng sống, kết quả cuối cùng thế nào, ta cũng không dám hứa chắc. Ngươi nhớ lấy ở, khi thấy ta ra tay thời gian, ngươi nhất định phải trước tiên ly khai."

Giờ khắc này, Vân Lang thượng nhân giống như làm ra quyết đoán, truyền âm cho Lan Sa.

"Sư tôn. . ."

Lan Sa ngơ ngẩn, nội tâm dời sông lấp biển.

"Tô đạo hữu, ngươi cân nhắc như thế nào?"

Chu Trường Dịch nhàn nhạt mở miệng, ung dung yên lặng.

"Còn có ai muốn đối phó ta Tô mỗ người nó hiện tại có thể cùng một chỗ đứng ra đây."

Lại thấy Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, thanh âm xa xa khuếch tán ra.

Một câu, làm toàn trường ghé mắt, đều bị xôn xao.

Chẳng ai ngờ rằng, đều đã lâm vào bực này tứ cố vô thân hoàn cảnh, Tô Dịch lại vậy mà như trước không hề sợ hãi, đến nỗi tựa hồ còn ngại những địch nhân kia không đủ nhiều !

Thật lâu không người trả lời, điều này làm cho Tô Dịch không khỏi lắc đầu, như có chút thất lạc.

"Xem, Tô đạo hữu cái này ý định dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, chết cũng không hối cải rồi hả?"

Chu Trường Dịch nhíu mày.

Lại thấy Tô Dịch thu hồi màu đen chuông đồng cùng tuyệt thương hung kiếm, rồi sau đó thật dài duỗi lưng một cái, đưa tầm mắt nhìn qua Chu Trường Dịch đợi đối thủ, bên môi không khỏi nhấc lên một vòng tiếu ý, nói:

"Ngày hôm nay, ta trảm trong lòng phiền muộn, ý niệm trong đầu hiểu rõ, không tiếp tục lo lắng, vốn là một cái cọc đáng giá ăn mừng việc vui, nếu như chư vị không nên trông mong đi tìm cái chết, ta Tô mỗ người há có cự tuyệt đạo lý?"

Hắn áo bào xanh phần phật, tóc đen tung bay, thâm sâu lạnh nhạt con mắt mang theo một tia bễ nghễ vẻ.

Hắn Tô Huyền Quân kiếp trước ngang dọc Đại Hoang, bằng vào chính là chưa từng có từ trước đến nay khí phách cùng lực lượng, chính là Chư Thiên đều phản bội, thế gian đều là địch thì như thế nào?

Ta tự một kiếm trảm tới!

Sở hữu ánh mắt đều hội tụ trên người Tô Dịch, có kinh ngạc, có ngoài ý muốn, cũng có nghi hoặc cùng khó hiểu.

Cũng đã là thời điểm bực này rồi, nhưng vì sao xem ra, thân hãm lớp lớp vòng vây, đưa mắt đều địch Tô Dịch, tâm tình lại tựa hồ như vô cùng vui sướng?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 345: Cường Thế

"A, bổn tọa ngược lại muốn xem xem, ngươi là phô trương thanh thế, hay là thật không thể địch nổi!"

Nghe được Tô Dịch nó lời nói, Chu Trường Dịch không khỏi lắc đầu cười rộ lên.

BOANG...!

Chu Trường Dịch sau lưng trường kiếm ra khỏi vỏ, thân kiếm quấn quanh chói mắt Tử Sắc sấm sét, khí tức hủy diệt kinh người.

"Trảm!"

Hắn hét lớn một tiếng, xuất thủ trước, trường kiếm trong tay thẳng giống như một đạo kinh thiên động địa lôi quang, mãnh liệt theo Thiên Trảm đến.

Cái mảnh này vòm trời, đều bị sấm sét chấn động loạn chiến!

Một kích này chi uy, khí thế mạnh, vượt qua xa Tô Hoằng Lễ phá cảnh thời gian có thể so sánh, chính là chung quanh mấy vị Lục Địa Thần Tiên cũng hít vào khí lạnh không thôi.

"Nguyên Phủ cảnh đạo hạnh, quả nhiên kinh khủng!"

Có người rung động lắc lư.

"Đó là Tử Lôi kiếm, nghe nói là theo Thiên Hãm yêu sơn ở bên trong lấy được một kiếm thần binh, nhưng dẫn Tử Tiêu chân lôi giết địch, uy năng cường đại vô cùng."

Một chút ánh mắt, đảo qua Chu Trường Dịch trong tay nó một thanh trường kiếm thời gian, đều lộ ra kinh diễm vẻ.

Chu Trường Dịch lấy Nguyên Phủ cảnh tu vi, Ngự Tử Lôi kiếm, không thẹn là Ẩn Long sơn đại trưởng lão, một thân đạo hạnh, chừng có thể che chở Đại Chu hoàng thất, uy hiếp thiên hạ.

"Con sâu cái kiến."

Đối mặt một kiếm này, Tô Dịch khinh thường, trong mắt sát khí lóe lên.

Bá!

Huyền Ngô kiếm lướt đi, phảng phất giống như một đạo nối liền trời đất cầu vồng, giống như vắt ngang nhật nguyệt sao chổi loại, mang theo vô cùng kiếm ý bén nhọn, nghênh đón hướng Chu Trường Dịch Tử Lôi kiếm khí.

Ầm ầm!

Hai đạo kiếm khí va chạm, lập tức bộc phát ra tựa như sấm chớp mưa bão loại thanh âm, cái phiến hư không kia, đều bị chấn động kịch liệt bốc lên, tựa là hủy diệt kiếm khí quang vũ tàn sát bừa bãi như bão táp.

Tại một đám kinh hãi ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Trường Dịch chém ra một kiếm, bị từng khúc đánh tan rã!

"Phá!"

Tô Dịch không chần chờ, cầm kiếm triều Chu Trường Dịch phóng đi, khí thế như hồng, hồn nhìn không ra một tia khí tức suy kiệt dấu hiệu.

"Đi!"

Chu Trường Dịch khuôn mặt ngưng trọng, tay áo tung bay, liên tục xuất kiếm.

Tử Sắc phong cách cổ xưa trường kiếm, mang theo óng ánh khắp nơi chói mắt sấm sét điện, cùng Huyền Ngô kiếm mãnh liệt kịch liệt chém giết lại với nhau.

Nhưng vẻn vẹn nháy mắt, chỉ nghe 'Bành' một tiếng, Tử Lôi kiếm gào thét rung động lắc lư, thiếu chút nữa rời tay mà bay.

Bảo vật này mặc dù uy lực vô cùng, nhưng Tô Dịch Huyền Ngô kiếm cũng không tầm thường linh binh có thể so sánh, hai thanh linh kiếm tranh phong, thuần túy xem một người tu vi cùng kiếm đạo tạo nghệ.

Chu Trường Dịch kêu lên một tiếng buồn bực, thân hình làm chấn động.

Tại một kích kia bên trong, hắn bực này Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, lại thiếu chút nữa ngăn không được Tô Dịch công phạt!

"Ra!"

Mắt thấy một màn này, cách đó không xa Chu Thanh Huyên không chút do dự xuất thủ.

Ô...ô...n...g!

Chỉ thấy trong tay nàng, giống như hoa sen nở rộ loại, mười cột hết sức nhỏ ngón tay như ngọc, từng đám cây tràn ra, nặn ra một đạo huyền diệu

pháp ấn, tựa như sư tử hổ báo, rất sống động, bày biện ra đại uy nghiêm, đại trí tuệ, Đại viên mãn phong vận.

Pháp ấn ngang trời, cách không triều Tô Dịch trấn đi.

Bảo liên sư tử hổ báo ấn!

Một loại cổ xưa Phật môn truyền thừa.

Bởi vậy có thể nhìn ra, những thứ này Ẩn Long giả xa không phải là trong thế tục này cái khác Lục Địa Thần Tiên có thể so sánh, từng đều nắm giữ lấy truyền thừa cổ xưa lực lượng, hoặc là cổ bí mật bảo!

Oanh! !

Chỉ thấy Tô Dịch cũng không thèm nhìn tới, trong tay Huyền Ngô kiếm tiện tay một đâm, nó tựa như sư tử hổ báo loại huyền diệu vô cùng pháp ấn, giống như coi nhẹ vỡ như lưu ly nổ tung.

Chu Thanh Huyên khuôn mặt một trắng, mãnh liệt ngược lại lùi lại mấy bước, trong lòng hoảng sợ, gia hỏa này vừa kinh lịch một cuộc ác chiến, sao còn cầm giữ có như thế lực lượng cường đại?

Nàng tuy là Tích Cốc cảnh trung kỳ tu vi, nhưng bản thân tu đạo ba mươi năm, vả lại kế thừa có Cổ Đại Phật tu thần bí truyền thừa lực lượng, chính là Du Thiên Hồng nó đợi Tích Cốc cảnh Đại viên mãn tồn tại, đều không bị nàng để ở trong mắt.

Nhưng lúc này, nàng dựa vào thành danh pháp ấn, nhưng lại ngay cả Tô Dịch một kiếm cũng đỡ không nổi, trong nội tâm nàng có thể nào không kinh hãi?

Lúc này thời điểm, những người khác nhìn ra không đúng, Tô Dịch triển lộ ra lực lượng, hoàn toàn không có bất kỳ

Suy kiệt dấu hiệu, cái này ngoài dự liệu của bọn họ.

"Kẻ này hôm nay là đang ráng chống đỡ, chư vị đừng vội, thời gian lâu dài, nhất định có thể bắt được!"

Ẩn Long sơn hai dài lão Chu Vân Hải hét lớn một tiếng.

Hắn lật bàn tay một cái, hiện ra một quả màu xanh phi toa, mang theo rừng rực cương phong, mãnh liệt vút không mà đi, hung hăng nện ở Tô Dịch trên thân Huyền Ngô kiếm, làm cho Huyền Ngô kiếm cũng run lên bần bật.

Mà bên cạnh hắn, thân ảnh cơ bắp, khí tức xơ xác tiêu điều lăng lệ ác liệt Chu Đồ Hồng, lại đạp bước bước không, hai tay rút đao, lăng không chém tới.

Rặc rặc!

Trong hư không phảng phất có kim sắc thiểm điện xẹt qua.

Chỉ thấy một đạo sáng chói màu vàng đao mang, kéo dài qua trên trăm trượng, vô cùng cô đọng, như màu vàng Trường Hà rơi thẳng chín tầng trời, thiên địa giống như đều bị một đao kia trảm phá loại.

Đao khí còn chưa tới, Đao Ý đã phô thiên cái địa mà đến.

"Xé trời Kim Cương trảm!"

Cái này Chu Đồ Hồng rèn luyện năm mươi năm lâu, ma luyện ra một đao.

Hắn tại mấy chục năm trước, thì có Tích Cốc cảnh thực lực, mà tu luyện đao bí quyết, đến từ một cái cổ xưa đao đạo tông môn truyền thừa, một thân chiến lực quá lớn, xa không tầm thường có thể so sánh.

"Thật là khủng khiếp!"

Xa xa vang lên rất nhiều tiếng kinh hô.

Một chút người đang xem cuộc chiến thần sắc hoảng sợ, nếu không phải khoảng cách xa, chỉ là nó đợi Đao Ý, cũng đủ để bả võ giả tầm thường hồn phách xé thành phấn vụn!

Nhưng dù là như vậy, đối mặt hôm nay sông ngược lại nghiêng một kích, như trước làm cho người ta đều có hít thở không thông cảm giác.

"Ngâm nga!"

Lại thấy Tô Dịch mặt lộ vẻ khinh thường, tay trái nâng lên, trong suốt như ngọc ngón tay mang theo một mảnh màu xanh sáng bóng, một chưởng lăng không đánh tới.

Ầm ầm!

Hư không chấn động.

Sáng chói màu xanh chưởng ấn, cổ sơ tự nhiên, có đánh đâu thắng đó khí thế, xẹt qua tầm hơn mười trượng khoảng cách, mãnh liệt đâm vào trăm trượng màu vàng đao khí trên.

Phanh!

Trăm trượng đao khí, trực tiếp nổ tung nổ tung.

Quyền kình hơn thế không giảm, mặc dù cuối cùng bị Chu Đồ Hồng ngăn trở, lại chấn động hắn thân ảnh bay rớt ra ngoài, thiếu chút nữa cả đao đều cầm không được.

"Hắn thế nào cường đại như vậy?"

Chu Đồ Hồng trong lòng hoảng sợ.

Một kích chi uy, lộ rõ cao thấp!

Thực tế đây là Chu Đồ Hồng tích góp năm mươi năm ma luyện đao bí quyết, mà Tô Dịch chỉ tiện tay một quyền, đồng thời còn tại thao túng Huyền Ngô kiếm giết người.

Lấy một đối nhiều, còn có thể mạnh mẽ như thế, cái này thật là đáng sợ.

Chu Trường Dịch đám người liếc nhau, trong con ngươi tàn nhẫn bận bịu lóe lên.

Chỉ thấy ——

Chu Trường Dịch thúc giục Tử Lôi kiếm, dẫn dắt ngàn vạn Tử Sắc sấm sét đuổi giết mà xuống, thẳng giống như Lôi đạo Thiên Tôn loại, khí tức hủy diệt ngập trời phủ dày đất.

Chu Đồ Hồng đạp trời vung đao, vận dụng chân chính tuyệt học, mang theo vô cùng chói mắt màu vàng đao mang, quét sạch trời cao.

Chu Vân Hải thao túng màu xanh phi toa, nếu như một đám uốn cong nhưng có khí thế linh hoạt tốn Phong, đâm vào không khí mà đi.

Chu Thanh Huyên mười ngón kết ấn, chỉ thấy đạo đạo hoa sen nở rộ, đầy trời phía trên, đều có huyền diệu khó lường pháp ấn ngưng tụ, tựa như từng đạo vẫn lạc sao chổi loại, gào thét mà ra.

"Còn chưa đủ."

Tô Dịch lắc đầu.

Bên trong thân thể mênh mông chân nguyên, giờ khắc này toàn bộ hiện ra, thậm chí ngay cả thân thể, đều hiện ra màu xanh như lưu ly sáng bóng.

Rồi sau đó, theo hắn một kiếm chém ra.

Một đạo hùng vĩ màu xanh kiếm khí, như là trời năm tòa Viễn Cổ kiếm sơn cùng một chỗ từ trên trời giáng xuống.

Đại Ngũ Hành Trấn Vực kiếm!

Nó đợi kiếm uy, thẳng giống như có thể trấn áp nhật nguyệt sơn hà.

Bành! Bành! Bành!

Nó từng đạo huyền diệu pháp ấn, trước tiên bị nghiền nát.

Chu Thanh Huyên thân hình lảo đảo, bị chấn động rút lui tầm hơn mười trượng chi địa, khuôn mặt càng yếu ớt.

Ngay sau đó, keng một tiếng, màu xanh phi toa ngược lại bắn đi ra, gào thét rung trời, phi toa mặt ngoài đều xuất hiện từng đạo tỉ mỉ vết rách.

Chu Vân Hải trong môi phát ra kêu rên, đau lòng chi cực.

Chỉ Chu Trường Dịch cùng Chu Đồ Hồng lông tóc không tổn hao gì, thế nhưng bị Tô Dịch chém ra cái này một

Kiếm bổ được thân ảnh lay động, chật vật không thôi.

Một kiếm chi uy, cường đại đến tận đây!

Bên trong chiến trường bên ngoài, đều bị rung động.

"Hí...iiiiii."

Còn chưa động thủ Chu Sơn Giáp, Chu Bắc Lâm, cùng nơi xa Tịch Hà, Vân Chung Khải đám người, ngay ngắn hướng hít sâu một hơi.

Phải biết, Chu Trường Dịch, Chu Đồ Hồng bọn bốn người, tu vi đều hơn xa Du Thiên Hồng bực này nhân vật, chính là yếu nhất Chu Thanh Huyên, cũng không kém cỏi.

Bốn người này liên thủ, cũng có thể đi cùng bị ma linh đoạt xá thời gian Tô Hoằng Lễ đấu một trận.

Nhưng Tô Dịch lấy một địch bốn, lại vẫn ổn ở thượng phong!

"Ta tới thử xem!"

Chu Sơn Giáp xuất thủ.

Hắn bước ra một bước, duỗi ra một bàn tay đè xuống.

Chỉ thấy một đạo cự đại màu vàng quang chưởng, ngang trời dựng lên, phô thiên cái địa Phật quang trùng trùng điệp điệp, tựa như ngàn trượng Phật Đà cách không đè xuống một bàn tay lớn che trời, giống như có thể đem thiên địa đều áp lõm.

Ầm ầm!

Phật chưởng màu vàng còn chưa tới, Tô Dịch chung quanh hư không, đều bỗng nhiên sụp đổ xuống, loạn lưu kích động, như tại gào thét.

"Có ý tứ, bực này Luyện Thể pháp môn cũng là không tầm thường."

Tô Dịch ánh mắt nổi lên một vẻ kinh ngạc.

Cái này Chu Sơn Giáp, lực lượng cơ thể vô cùng mạnh mẽ, một thân khí huyết lực lượng câu thông trong ngoài, dẫn động thiên địa chi lực, một chưởng thì có như động trời uy thế, nhưng bái kiến hắn tu luyện, cho là một môn vô cùng lợi hại Phật môn Đoán Thể bí pháp.

"Đáng tiếc, như trước chưa đủ nhìn đấy."

Tô Dịch không chút do dự, đồng dạng lấy thuần túy lực lượng cơ thể, xa xa chỉ một cái vỗ ra.

Chúng Tinh Kiếm Chỉ!

Từng viên ngôi sao hiện lên, hiện ra sáng long lanh màu xanh, tạo thành một cái ngôi sao vòng xoáy, liên lụy được phụ cận hư không đều ù ù sôi trào.

Bành! ! !

Làm Phật chưởng màu vàng cùng ngôi sao vòng xoáy chạm vào nhau, cái phiến hư không kia giống như nổ tung loại, bị nước lũ loại chói mắt quang vũ bao phủ.

Vẻn vẹn nháy mắt, Chu Sơn Giáp thân ảnh run lên bần bật, như gặp phải phong bạo va chạm, tượng như diều đứt dây loại, bay ngược ra tầm hơn mười trượng chi địa, mới miễn cưỡng ổn định thân ảnh.

Chu Sơn Giáp kinh hãi.

Hắn nhất quyền nhất cước, tựa như Long Tượng chi lực, đủ phá núi Đoạn sông, thế nhưng là Tô Dịch lực lượng, quả thực như trong truyền thuyết lực lớn vô cùng Thần Ma, mạnh mẽ đến mức tận cùng!

"Chư vị, đồng loạt ra tay đi, tên Tô Dịch này, đúng là trước đó chưa từng có chi đại địch."

Chu Trường Dịch trầm giọng nói.

Đám người khác đều nhẹ gật đầu.

Oanh! Oanh! Oanh!

Từng đạo ngập trời triệt địa sát ý, quán xông lên Vân Tiêu, bao phủ bốn phương tám hướng, ép tới phụ cận hư không đều mãnh liệt kịch liệt cuồn cuộn sụp đổ.

Trong một sát na, sáu vị Ẩn Long giả đồng loạt ra tay.

Tử Lôi như thác nước, đao mang chói lọi không, Thanh Toa bay múa, pháp ấn trùng trùng điệp điệp. . .

Sáu loại lực lượng hoàn toàn khác biệt, như là sáu treo trời giáng nước lũ, mang theo không thể địch nổi lực lượng, mãnh liệt triều Tô Dịch một người đuổi giết mà đi.

Giờ khắc này, Tô Dịch nó thâm sâu con mắt tỏa sáng, hắn từ lâu chờ mong đã lâu.

Kết thúc cùng Tô gia ân cừu, nhường hắn trảm trừ trong lòng phiền muộn, không tiếp tục lo lắng, thể xác và tinh thần đều viên mãn không chấp.

Mà bây giờ, hắn muốn mượn trận chiến này, một lần hành động bước vào Tiên Thiên chi cảnh!

Toàn thân chiến ý tượng yên lặng đã lâu Hỏa Sơn bị triệt để đốt.

Rầm rầm ~~

Tựa như trường giang đại hà một thứ huyết dịch ở trong cơ thể hắn lao nhanh, lục phủ ngũ tạng vang lên tiếng sấm nổ loại âm thanh, cái kia dài thường thượt tuấn bạt thân ảnh, lượn lờ khắp nơi óng ánh trong suốt màu xanh, mờ mịt linh hoạt kỳ ảo.

"Trảm!"

Trong mắt Tô Dịch thần mang tăng vọt, chiến ý sôi trào, bàn tay Huyền Ngô kiếm mang theo ngập trời kiếm ngân vang, một trảm mà ra.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 346: Một Quyền Chi Uy

Một kiếm này, cơ hồ đem Tô Dịch tất cả chân nguyên cùng thân thể chi lực, toàn bộ dùng tới.

Thiên địa phảng phất đều không chịu nổi, hư không như vẽ rãi ra loại bị xé nứt bắt đầu, ầm ầm kiếm ngân vang ở trong thiên địa quanh quẩn, sáng chói kiếm khí, cơ hồ che lại vùng trời này, cùng nó sáu vị Ẩn Long giả lực lượng đánh vào nhau.

Ầm ầm!

Trời đất quay cuồng, nhật nguyệt vô quang.

Xa xa người đang xem cuộc chiến trước mặt, đều một mảnh trắng xóa, toàn bộ thiên địa, giống như đều hóa thành vô tận hỗn độn, mênh mông kình khí hướng bốn phương tám hướng quét ngang mà đi.

Nhìn từ đàng xa, chỉ thấy cái phiến hư không kia ở bên trong, hiện hoàn toàn bị hủy diệt nước lũ bao phủ, vòng ánh sáng bảo vệ hừng hực.

Mà trên Vân Lang người nhân vật bực này trong mắt, liền gặp được Tô Dịch một kiếm này, mặc dù lấy đánh đâu thắng đó khí thế, một lần hành động đem sáu vị Ẩn Long giả liên thủ một kích phá bắt đầu, nhưng thân ảnh của hắn, cũng bị chấn động bay rớt ra ngoài.

Ước chừng hơn mười trượng mới đứng vững thân ảnh!

Vân Lang thượng nhân đồng tử co rụt lại.

Mà lúc này, tầm mắt của mọi người mới khôi phục rõ nét, miễn cưỡng xem nhìn rõ ràng nơi xa hết thảy.

Liền gặp được Tô Dịch chắp hai tay sau lưng, bằng hư nhượt mà đứng, ngoại trừ sắc mặt tái nhợt một chút, cũng không bị thương.

Nhưng nó sáu vị Ẩn Long giả, tuy nhiên cũng đã lộ ra tiếu ý.

Bọn hắn nhạy cảm phát giác được, một kiếm này chém ra về sau, Tô Dịch giống như triệt để đã tiêu hao hết nó còn sót lại không nhiều lắm chân nguyên, bắt đầu bộc lộ ra suy yếu suy kiệt dấu hiệu!

"Không được!"

Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh, Mộc Hi đám người ngay ngắn hướng biến sắc.

Bọn hắn cũng đã nhận ra, trước Tô Dịch khí tức hạng gì cường thịnh, nhưng lúc này hắn khí tức trên thân, dường như bị lấy hết loại, sườn đồi kiểu suy kiệt!

"Tốt!"

Luôn luôn chưa hề xuất thủ Tịch Hà, Vân Chung Khải, Sử Phong Lưu đám người, đều trong lòng phấn khởi, rục rịch, giữ lực mà chờ.

Bọn hắn làm sao không rõ, chân chính cơ hội đã tới?

"Tô đạo hữu, ngươi quả thực chiến lực nghịch thiên, kiếm đạo vô song, có thể tiếp được chúng ta sáu người liên thủ một kích, toàn bộ Đại Chu thiên hạ, chỉ sợ đều lại tìm không ra người thứ hai. Nhưng bây giờ. . ."

Chu Trường Dịch khẽ cười nói, "Ngươi đã là dầu hết đèn tắt chi thân, lại còn có thể chống đỡ bao lâu?"

"Trách không được trước ngươi đem chuôi này hung kiếm cùng màu đen chuông đồng thu hồi, vốn. . . Là căn bản không có lực lượng thúc giục cái này hai kiện có một không hai bảo vật."

Chu Thanh Huyên thản nhiên mở miệng, con mắt mang thương cảm.

Cái khác Ẩn Long giả, cũng đều thoả thuê mãn nguyện, nhìn về phía ánh mắt Tô Dịch giống như nhìn chằm chằm vào một người chết.

Bất quá, xuất phát từ cẩn thận, bọn hắn cũng không lo lắng động thủ, lo lắng bị Tô Dịch sắp chết phản công.

Lúc này thời điểm, cho dù là Lan Sa những võ đạo này cường giả, cũng đều nhìn ra một chút manh mối.

Sáu vị Ẩn Long giả liên thủ chi uy, thật sự quá kinh khủng!

So với bị ma linh đoạt xá thời gian Tô Hoằng Lễ đều cường đại một bậc, mỗi người bọn họ nắm giữ cổ bí mật bảo, cổ tới truyền thừa, nội tình cùng đạo hạnh, đều có thể nói cùng cảnh đứng đầu.

Trái lại Tô Dịch, hiện tại trên người nó không ngừng suy yếu khí tức, mặc cho ai cũng có thể nhìn ra được.

"Nhân lực có nghèo thời gian, Tô Dịch chiến lực lại nghịch thiên, dù sao cũng là tông sư cảnh, vừa kinh lịch một trận đại chiến, đâu còn có sức lực tái chiến?"

Không biết bao nhiêu người âm thầm thở dài.

Nhưng vượt quá mọi người dự kiến, nhưng vào lúc này, Tô Dịch lại cười cười, nói: "Một đám đá mài đao loại nhân vật mà thôi, thật coi ta Tô mỗ người tốt lừa gạt?"

Nói qua, hắn nhẹ nhàng giãn ra thân thể, cả người, từ trong ra ngoài, cũng bắt đầu phát ra sấm sét một thứ nổ vang tới thanh âm.

Rồi sau đó, hắn thân ảnh mở ra.

Một bộ áo bào xanh bỗng nhiên trống lay động, tóc đen bay lên.

Tại rất nhiều không thể tưởng tượng nổi ánh mắt nhìn chăm chú, chỉ thấy Tô Dịch nó dài thường thượt thân ảnh lên, phảng phất giống như cây khô gặp mùa xuân, nguyên bản khô kiệt suy yếu khí cơ, ở nơi này khắc đột nhiên bạo tuôn ra một cỗ tràn trề không gì chống đỡ nổi chấn động.

Oanh!

Giờ khắc này, Tô Dịch giống như tại thực

Hiện một cuộc phá kén thành bướm loại lột xác, toàn thân da thịt, gân cốt, huyết nhục, kinh mạch, huyệt khiếu, tạng phủ. . . Toàn thân trong ngoài, đều toả ra ánh sáng chói lọi.

Màu xanh đạo quang, vẫn còn như sơn băng hải tiếu loại ở trên người hắn bốc hơi cuồn cuộn, trong chốc lát, cả người hắn giống như hóa thành một vòng mặt trời, độc chiếu nó mảnh bầu trời!

Mắt trần có thể thấy, Ngọc Kinh Thành trên không thiên địa nguyên khí, nếu như đã bị dẫn dắt loại, theo bốn phương tám hướng Oanh long long cuốn tới, gần như điên cuồng loại triều Tô Dịch bên trong thân thể dũng mãnh lao tới.

Ầm ầm ~~

Tô Dịch làm cho nơi sống yên ổn, trực tiếp hóa thành một đạo thông thiên triệt địa Nguyên lực phong bạo, dị tượng kinh thế!

"Cái này. . ."

Có người trừng to mắt, rung động ở đó, như bái kiến thần kỳ.

"Phá cảnh khí tức!"

Có người hít vào khí lạnh, sắc mặt đại biến.

"Tại trong chiến đấu thực hiện bản thân đạo hạnh đột phá sao? Khó lường!"

Nguyên bản nội tâm lo lắng, đã làm tốt ra tay chuẩn bị Vân Lang thượng nhân, ánh mắt tỏa sáng, nội tâm cũng không khỏi dâng lên một vòng rung động.

Cả hắn đều không nghĩ tới, tại đây không còn lối thoát dưới tình huống, Tô Dịch lại lại một lần hành động phá cảnh, bước vào Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới!

Mà khi mắt thấy một màn này, Chu Trường Dịch đợi sáu vị Ẩn Long giả sắc mặt đều biến đổi, hiện ra vẻ kinh nộ, một bộ kỳ lạ bộ dáng.

"Đáng chết!"

"Kẻ này vừa rồi, lại coi chúng ta là làm hắn phá cảnh đá kê chân!"

"Nhanh, thừa dịp hắn vừa vặn đột phá, cảnh giới bất ổn, đem giết!"

Chu Trường Dịch hét lớn, giữa lông mày sát cơ bạo tuôn, cũng không có vừa rồi nó thản nhiên ung dung tư thái.

"Tốt, cùng tiến lên!"

Những người khác dồn dập gật đầu.

Oanh!

Chu Trường Dịch trước tiên xuất kích, huy động Tử Lôi kiếm, vận chuyển toàn thân tu vi, không chút do dự thi triển ra tuyệt học giữ nhà.

Hắn không còn dám giữ lại, một khi nhường Tô Dịch vững vàng lập tại Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới, thực lực kia nhất định còn hơn hồi nãy nữa khủng bố hơn!

"Giết "

Cái khác năm vị Ẩn Long giả cũng là như thế tâm tư, đều vận dụng riêng phần mình đòn sát thủ.

Sáu vị nắm giữ cổ bí pháp cùng bảo vật Ẩn Long giả đồng loạt ra tay, nó đợi một màn nên kinh người bực nào?

Chỉ thấy ——

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong Thiên Địa, kiếm khí uốn cong nhưng có khí thế, lưỡi đao lập loè, pháp ấn nổ vang, sấm gió kích động. . .

Các loại bí pháp cùng bảo vật như vỡ đê như hồng thủy, trùng trùng điệp điệp, quét sạch trời cao, nó tựa là hủy diệt lực lượng ầm ầm, làm cho vùng thế giới kia đều có sụp đổ tan vỡ dấu hiệu.

Cơ hồ cùng một thời gian, Tịch Hà tế ra một thanh màu đỏ bình bát (chén ăn của sư), ngang trời biến lớn, có chói mắt vô cùng Thần cầu vồng theo bình bát (chén ăn của sư) bên trong đổ xuống mà ra.

Vân Chung Khải con mắt như điện, hét lớn một tiếng, thúc động trong tay một quả đạo ấn, nếu như Viễn Cổ Thần Sơn loại, Oanh long long nghiền ép hư không mà đi.

Sử Phong Lưu hít thở sâu một hơi, tế ra một thanh phi kiếm màu bạc, uốn cong nhưng có khí thế như điện.

Hỏa Tùng Chân Nhân vung tay áo bào, từng đạo hỏa diễm Trường Long phá không dựng lên, hóa thành một phương to lớn cuồng bạo Hỏa Long trận.

Cái này một cái chớp mắt, Thường Quá Khách muốn rách cả mí mắt, bên trong lòng như đao cắt, hắn không nghĩ tới, sư tôn lại cũng đã chộn rộn tiến đến, cùng cái khác Lục Địa Thần Tiên cùng một chỗ đồng loạt ra tay.

Áo xanh cũng không kịp chuẩn bị, ngốc trệ ở đó.

Cũng ở nơi này một cái chớp mắt, Tô Dịch thu hồi trong tay Huyền Ngô kiếm, thâm sâu con mắt trở nên lạnh nhạt, lại không một tia tâm tình chập chờn.

Giết những thứ này lão cẩu, đã không đủ tư cách nhường hắn động kiếm.

Oanh!

Hắn bỗng dưng một quyền đánh ra.

Một thân từ lâu lột xác thành Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới lực lượng, tràn đầy tại cái này cổ sơ tự nhiên một quyền trong.

Làm quyền kình vút không dựng lên, thiên địa run lên bần bật, một cỗ vô cùng thiên địa khí thế, nếu như thần phục loại hội tụ ở tại nó màu xanh quyền kình bên trong.

Xa xa nhìn lại, một quyền chi lực, lại giống như có thể đục khai thiên địa, đè sập

Chu Hư!

Không nên mạnh mẽ hình dung, quyền này có thể coi là "Đạo quyền" .

Bởi vì làm cho tràn đầy nó chính là từ lâu Siêu Thoát trên nhất phẩm phạm trù tiên thiên chi khí, vị trí "Đạo phẩm" !

Oanh!

Thiên địa loạn chiến.

Chỉ thấy Tô Dịch một quyền này, thẳng giống như tiến quân thần tốc, gió cuốn mây tan, nghiền ép lấy hư không mà đi, cũng đem nó theo bốn phương tám hướng bao phủ mà đến công phạt toàn bộ oanh phá!

Thế như chẻ tre!

Sáu vị Ẩn Long giả cùng Tịch Hà đám người đều lộ ra vẻ giật mình, khó có thể tin.

Đại khái là căn bản nghĩ không ra, vừa vặn phá cảnh Tô Dịch, một quyền chi uy, lại mạnh mẽ đến mức độ này!

Xa xa người đang xem cuộc chiến đám, cũng là bị rung động thật sâu, trợn mắt há hốc mồm.

Cái này chuyển biến quá nhanh.

Trước Tô Dịch, còn một bộ dầu hết đèn tắt, suy yếu chi cực bộ dạng, nhưng trong nháy mắt, hắn đã là đạp phá tông sư cảnh phạm trù, nhảy lên mà vào Tiên Thiên!

Chỉ một quyền kia chi uy, thẳng giống như Thần nhân xuất kích!

"Chư vị, lại không đồng tâm hiệp lực ra tay, hôm nay sợ là không phải nhường kẻ này lật bàn không thể!"

Chu Trường Dịch nghiến răng lên tiếng, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

"Giết "

Tựa như có ăn ý loại, giờ khắc này vô luận là những thứ kia Ẩn Long giả, hay Tịch Hà, Vân Chung Khải đám người, đều toàn lực xuất thủ.

"Bọ ngựa đá xe mà thôi."

Tô Dịch khẽ lắc đầu.

Hắn đã bước vào Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới, đương nhiên sẽ không trì hoãn nữa thời gian.

Giờ khắc này lên, hắn cũng sẽ không đi giữ lại.

Oanh!

Hắn dài thường thượt thân ảnh chảy xuôi tiên thiên chi khí, sáng sủa linh hoạt kỳ ảo, mờ mịt đạo quang.

Toàn lực xuất thủ Tô Dịch khủng bố đến mức nào?

Mọi người lập tức liền gặp được rồi.

Oanh!

Trong hư không, sinh ra một đạo kịch liệt nổ đùng.

Nửa cái trong nháy mắt, Tô Dịch cũng đã giết khoảng cách gần hắn nhất Chu Sơn Giáp trước mặt.

Dù là lấy Chu Sơn Giáp nó mạnh mẽ vô cùng Luyện Thể tu vi, cũng vẻn vẹn kịp dựng lên chưởng, thi triển một loại Phật môn hộ thể bí thuật.

Chỉ thấy một đạo lồng ánh sáng màu vàng, như là móc ngược Kim Chung loại, bảo vệ tại Chu Sơn Giáp trên người, rồng ngâm hổ gầm loại phạm âm theo lồng ánh sáng màu vàng trên truyền lại.

Mơ hồ trong đó, như có một cái La Hán cưỡi mãnh hổ, thân nhiễu Kim Long, tọa trấn tại nó lồng ánh sáng màu vàng bên trong.

Phạm Thiên Kim Chung Tráo!

Cái này cổ lão Phật môn một loại truyền thừa, lực phòng ngự vô cùng kinh người.

Mà khi Tô Dịch một quyền oanh hạ ——

Bành! !

Chỉ nghe một tiếng điếc tai nhức óc nổ đùng.

Nó thần diệu vô biên Phạm Thiên Kim Chung Tráo, vậy mà như coi nhẹ vỡ như lưu ly, bị Tô Dịch tiện tay một quyền tuỳ tiện đánh bại.

Ngay sau đó, từng đạo nghiền nát rạn nứt thanh âm vang lên, Chu Sơn Giáp trên người lần tràng hạt, áo cà sa, giới đao vân... vân hộ thể bảo vật, đều không chịu nổi nó đợi quyền kình, đều nổ.

Cuối cùng, Chu Sơn Giáp toàn bộ người tượng như mũi tên hung hăng ngược lại bắn đi ra, ước chừng tại ngoài trăm trượng, mới lung la lung lay đứng vững thân ảnh.

Hắn sắc mặt trắng bệch ảm đạm, khí tức suy sụp, trong môi trôi máu không thôi.

Mà hắn lồng ngực chỗ, lại lõm xuống một cái ba thốn sâu dấu quyền, vị trí kia, đúng là Chu Sơn Giáp trái tim chi địa!

"Ta. . . Lại ngăn không được một quyền này sao?"

Chu Sơn Giáp mặt lộ vẻ ngơ ngẩn vẻ.

Rồi sau đó, tại một đám kinh hãi ánh mắt nhìn chăm chú, Chu Sơn Giáp sao chịu được xưng Kim Cương Bất Hoại loại cường đại thân thể, lại tại trong hư không chia năm xẻ bảy!

Xôn xao rồi~

Từng khối vỡ vụn huyết nhục đổ rào rào theo trong hư không rơi xuống.

Nó đợi máu tanh tử vong một màn, nhường không biết bao nhiêu người sởn hết cả gai ốc, hít vào khí lạnh.

Như vậy một vị kế thừa cổ tới Phật môn Luyện Thể bí thuật tu sĩ Nguyên Đạo, vậy mà cũng đỡ không nổi Tô Dịch nó tiện tay một quyền uy năng! ?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 347: Một Kiếm Quá Nhanh Quá Thay

Một quyền, giết Chu Sơn Giáp!

Chính là Chu Trường Dịch, cũng không nhịn được đồng tử co rụt lại, sắc mặt đại biến.

Những người khác càng là mặt trầm như nước.

Nhất là tu vi chỉ Tích Cốc cảnh trung kỳ Chu Thanh Huyên, sợ tới mức thiếu chút nữa kinh hô lên.

Nếu như một quyền kia là đối với nàng đánh tới, chỉ sợ nàng sẽ bị đánh tan trên trời rồi.

Tịch Hà, Vân Chung Khải bọn hắn cũng không khỏi hít vào khí lạnh, tâm thần run rẩy.

"Ẩn Long giả liền chút năng lực ấy?"

Tô Dịch đứng ở trên hư không, trong mắt thần mang lạnh lùng, lời nói khinh thường.

Lúc này quanh người hắn quanh quẩn tiên thiên chi khí, tóc đen tung bay, áo bào xanh phần phật, cơ thể óng ánh sáng chói, thẳng giống như một cái thần tiên loại.

"Giết "

Chu Trường Dịch tức giận hét lớn, mãnh liệt xuất kiếm.

Oanh!

Tràn đầy vô lượng loại Tử Sắc sấm sét từ trên trời giáng xuống.

Chu Đồ Hồng đám người, cũng đồng loạt thúc giục bảo vật, mấy cổ lực lượng, như Thiên Hà ngược lại trút, phô thiên cái địa.

Lúc này thời điểm, ai còn dám không dốc sức liều mạng?

Tô Dịch thân ảnh vô căn cứ lóe lên, sau một khắc tựu đi tới nó Chu Thanh Huyên trước người.

Nữ nhân này tu vi yếu nhất, nhưng miệng lại sau cùng thiếu nợ.

Trước giằng co thời gian, không biết bao nhiêu lần mở miệng mỉa mai cùng nói móc, sớm đã bị Tô Dịch theo dõi.

"Đoát!"

Chu Thanh Huyên thần tình đại biến, mãnh liệt đánh ra một đạo hộ thân pháp thuật, hai tay bay múa thời gian, chỉ thấy từng đạo mỹ lệ rực rỡ Thần cầu vồng vô căn cứ dựng lên, tượng cành hoa loại dây dưa giao thoa, vượt qua ngăn tại trước người của nàng.

Vạn Đằng Hóa Hồng Quyết!

Hấp thu thiên địa Chu Hư chi lực mà ký kết ra một môn cổ xưa bí thuật.

Thế nhưng là Tô Dịch lực lượng kinh khủng bực nào?

Oanh!

Một quyền phía dưới, nó ngàn vạn mỹ lệ Thần cầu vồng biến thành bích chướng, lập tức nổ tung.

Quang vũ bắn tung toé ở bên trong, Chu Thanh Huyên nó yểu điệu uyển chuyển thân ảnh như giấy mỏng loại bị oanh bạo.

"Hả? Thế thân phù?"

Tô Dịch nhíu mày, hắn một cái nhìn ra, vừa rồi đánh bại Chu Thanh Huyên, chính là từ một Đạo Phù phù lục biến thành hư ảnh.

Quả nhiên, chỉ thấy bên ngoài hơn mười trượng, lộ ra ra Chu Thanh Huyên thân ảnh đến.

Nàng khuôn mặt tràn ngập hồi hộp.

Vừa rồi một quyền kia, làm cho nàng chân chính cảm nhận được tại tử vong trước tránh được một kiếp cảm giác, nếu không phải dựa vào nó một trương "Thế thân phù", nàng chỉ sợ sớm bị một quyền mạt sát!

"Ngăn lại hắn!"

Chu Trường Dịch quát lớn.

Tô Dịch tốc độ quá là nhanh, vả lại thân pháp phiêu hốt, để cho bọn họ trước vây công, lại đều là thất bại, mới khiến cho Chu Thanh Huyên thiếu chút nữa đi đời nhà ma.

Lúc nói chuyện, Chu Trường Dịch trước tiên xông lên trước, vung kiếm nổi giận chém.

"Ở đây hạng người, cũng chỉ ngươi một cái Nguyên Phủ cảnh nhân vật miễn cưỡng có thể chịu được đập vào mắt rồi."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Hắn không để ý tới những người khác công phạt, triều Chu Trường Dịch vỗ tới một chưởng.

Oanh!

Chỉ thấy Chu Trường Dịch xuất kiếm mau lẹ, dẫn dắt ngàn vạn sấm chớp, thế đại lực trầm, cuồng bạo vô biên.

Hắn một thân Nguyên lực cũng vô cùng cô đọng, không thẹn là Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, nhất cử nhất động, mang theo huyền diệu đạo vận, uy thế hùng vĩ tràn đầy.

Giống như bực này nhân vật, bỉ vừa phá cảnh thời gian Tô Hoằng Lễ đều mạnh mẽ một bậc.

Nhưng Tô Dịch kinh khủng hơn, hắn mặc dù không có sử dụng bảo vật, nhưng giơ tay nhấc chân, một quyền một chưởng ở bên trong, đều mang theo vạn quân lực, quyền kình cuốn theo lấy đạo phẩm tiên thiên chi khí, tựa như Tiên Nhân lâm trần diễn võ, nhìn như đơn giản, lại hết sức đại đạo tới huyền cơ.

Vẻn vẹn mấy lần giao thủ sau đó.

Tô Dịch một chưởng chẻ dọc, đúng như nói thẳng.

Bành! !

Đầy trời Tử Lôi kiếm khí bị phá ra, Chu Trường Dịch trên người đạo bào từng đoạn từng đoạn nổ, toàn bộ người càng là thân hình nhanh lùi lại. Hắn mỗi lui một bước, dưới chân hư không, liền sụp đổ một khối lớn, kình

phong bốn phía, đó là hắn chịu không được Tô Dịch lực lượng, không thể không đem làm cho gặp trùng kích theo dưới chân tháo bỏ xuống.

Một quyền, oanh lui Chu Trường Dịch, làm cho vị này Nguyên Phủ cảnh tu sĩ hai gò má đỏ lên, hồn

Thân khí huyết sôi trào, khó chịu được thiếu chút nữa ho ra máu!

Tại trong lúc này, những người khác đều toàn lực ra tay, nhưng vô luận là cái gì diệu pháp, còn là bảo vật gì, tại ở gần Tô Dịch thời gian, đều bị hắn một thân tiên thiên chi khí triệt tiêu hóa giải!

Từng cảnh tượng ấy, nhường những thứ kia Ẩn Long giả cùng Tịch Hà đám người, đều bị vừa sợ vừa giận.

Phá cảnh về sau Tô Dịch, đã cường đại đến để cho bọn họ đều mức không thể tưởng tượng nổi!

"Bày trận!"

Chu Trường Dịch trầm giọng mở miệng, lúc nói chuyện, xuất ra một thanh màu vàng hơi đỏ tiểu kỳ.

Bốn người khác, riêng phần mình xuất ra một mặt trận kỳ, véo hay bí quyết, trong nháy mắt mà thôi, liền kết thành một đạo pháp trận.

Oanh!

Chỉ thấy năm vị Ẩn Long giả trên người, tất cả hiện ra một cái cao trăm trượng Thần Ma hư ảnh, đội trời đạp đất, khí tức kinh khủng, toàn thân tỏ khắp Huyết Sát khí tức giống như là thác nước, tràn đầy vô lượng.

Cái phiến thiên địa này loạn chiến, giống như không chịu nổi uy năng của cái kia.

"Ồ?"

Tô Dịch có chút ngoài ý muốn.

Cái này năm vị Ẩn Long giả ngưng tụ đại trận, có chút cổ quái thần diệu, không chỉ để cho bọn họ năm người ở giữa khí tức một khối, hơn nữa còn nhường mỗi người bọn họ thực lực mãnh liệt tăng vọt một mảng lớn, có thể thao túng nó từ đại trận Diễn hóa mà ra Thần ma lực!

"Đáng tiếc, Chu Sơn Giáp đã chết, bằng không chỗ này 'Lục Đinh Hóa Ma Trận' lực lượng đủ cường đại trở lại một đoạn."

Chu Thanh Huyên con mắt lộ ra sầu não vẻ.

Chu Trường Dịch con mắt như điện, lạnh lùng nói: "Tô Dịch, chúng ta nếu như dám đến, tự không có chút khinh thường ngươi, thấy được, tòa đại trận này tên gọi Lục Đinh Hóa Ma Trận, là chúng ta theo Thiên Hãm yêu sơn trong lấy được một cái cọc tạo hóa, trận này một thành, nhưng giết linh dưới đường hết thảy tu sĩ. Ngươi may mắn nhìn thấy trận này, chết cũng có thể mỉm cười cửu tuyền!"

Tay hắn nắm màu vàng hơi đỏ tiểu kỳ, trên người Thần Ma hư ảnh mãnh liệt uy thế ngập trời, cực kỳ khiếp người.

"Cái gì Lục Đinh Hóa Ma Trận, một loại Ma Môn nhất mạch hợp kích chiến trận mà thôi, có thể mượn dùng Thần ma lực, lại sẽ đối với kết trận giả đạo hạnh sinh ra cắn trả, hoàn toàn không lên được trên mặt bàn."

Lúc này thời điểm, Tô Dịch đã xem thấu trận này huyền cơ, mặt lộ vẻ khinh thường.

Cái pháp trận này kinh thiên động địa, có thể ngự dụng trong minh minh Thần ma lực, nếu như là cái khác tu sĩ Nguyên Đạo, chỉ sợ sớm bị dọa được

thất kinh.

Nhưng đáng tiếc, cái này chút thủ đoạn, nhưng không dọa được Tô Dịch rồi.

Lúc nói chuyện, Tô Dịch biền chỉ làm kiếm, trong nháy mắt hóa thành động trời kiếm cầu vồng, lăng không bổ tới.

"Giết "

Chu Trường Dịch năm người cùng bóp động pháp quyết, thúc giục đại trận.

Năm cái cao trăm trượng Thần Ma hư ảnh, giống như mỗi người bọn họ hóa thân loại, đi theo của bọn hắn động thủ, cùng một chỗ giết ra, kinh khủng Thần Ma lực lượng mang theo cổ xưa bao la mờ mịt, nghiền nát hết thảy uy thế, triều Tô Dịch một người bao phủ tới.

Cái này năm vị Ẩn Long giả liên thủ chi uy, vốn là vô cùng cường đại. Hiện tại lại tăng thêm Thần ma lực gia trì, càng phát ra kinh khủng.

Xa xa nhìn lại, chỉ thấy trong hư không, Năm Tôn Thần ma gầm thét, nhiều khai thiên tích địa khí thế, lực lượng áp núi sông, làm cho cái phiến hư không kia hỗn loạn cuồng bạo.

Không biết nhiều ít người đang xem cuộc chiến cả kinh tê cả da đầu, mấy có hít thở không thông tuyệt vọng cảm giác.

Tô Dịch không lùi không tránh, nghênh đón vọt lên.

Hắn biền chỉ làm kiếm, kiếm khí rậm rạp, vắt ngang vòm trời, diễn dịch Đại Khoái Tai Kiếm áo nghĩa.

Kéo Tinh Hà, hóa trong và đục, phách Sơn Hải, chọn nhật nguyệt, Du Thập Phương, trảm phiền muộn!

Sáu loại kiếm chiêu, từ lâu Siêu Thoát chiêu thức trói buộc, Bất Lạc tổ khoa, mỗi một kiếm chém ra, đều bị bày biện ra nhanh quá thay như gió, Tiêu Dao khoáng đạt chi ý.

Cái này năm vị Ẩn Long giả làm cho kết đại trận, tuy uy lực vô cùng, nhưng căn bản đánh không đến Tô Dịch.

Ngược lại là theo hắn một chút kiếm khí chém xuống, làm cho nó "Lục Đinh Hóa Ma Trận" không ngừng đụng phải đáng sợ trùng kích, kịch liệt bốc lên không thôi.

Nó năm đạo Thần Ma hư ảnh, đều bị ngang dọc bắn ra bốn phía kiếm khí bổ cho ra hiện từng đạo khe hở, toàn thân khí tức bày biện ra hỗn loạn dấu hiệu.

Điều này làm cho Chu Trường Dịch đám người thiếu chút nữa mộng đi.

Đánh vỡ đầu cũng không nghĩ tới, lấy Lục Đinh Hóa Ma Trận chi uy, lại lại cũng khó khăn lấy áp chế Tô Dịch!

Bọn hắn cũng không biết, làm Tô Dịch nhìn thấu trận này huyền cơ, sớm có ứng đối chi pháp, lại đâu có thể nào bị trận này gây thương tích đến?

"Trảm!"

Mãnh liệt, Tô Dịch hét dài một tiếng, ngón tay giữa nhấc lên chói mắt vô cùng màu xanh kiếm khí, chỉ chỉ một cái kích thước, cô đọng tới cực điểm , bất kỳ người nào nhìn thẳng đạo kiếm khí này, đều bị nó đậm đặc phong mang tổn thương ánh mắt.

Bá!

Cơ hồ vô pháp dùng lời nói mà hình dung được một kiếm này. Thiên địa giống như dưới một kiếm này đều ảm đạm không ánh sáng.

Trong chốc lát, cái này một đạo kiếm khí dùng tốc độ khó mà tin nổi đục tiến Lục Đinh Hóa Ma Trận, theo Chu Trường Dịch đợi sáu vị Ẩn Long giả thân ảnh trên lướt qua.

Rồi sau đó ——

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Từng đạo nổ đùng vang lên.

Nó Lục Đinh Hóa Ma Trận trên không, năm đạo cao trăm trượng Thần Ma hư ảnh, nếu như giống như giấy chia năm xẻ bảy, tán loạn như nước thủy triều.

Ngay sau đó, Chu Trường Dịch đợi năm người ngay ngắn hướng phát ra kêu rên, trên người đều xuất hiện nhìn thấy mà giật mình vết kiếm tàn khốc.

Chu Đồ Hồng lộ ra một vòng vẻ thống khổ, giống như khó có thể tin loại cúi đầu nhìn mình thân thể.

Phốc!

Ngay tại hắn cúi đầu nó một cái chớp mắt, hắn nửa người dưới từ phần eo chia làm hai đoạn, rơi xuống hư không, máu loãng nghiêng rơi vãi trong Thiên Địa.

Vị này Tích Cốc cảnh Hậu Kỳ cường đại đao tu, lại tại một kích này ở bên trong, bị chặn ngang chém giết!

Nhưng cái này vẻn vẹn chỉ bắt đầu.

Rặc rặc!

Đứng ở một bên Chu Vân Hải, theo trên trán hiện ra một đạo huyết tuyến, nhanh chóng lan ra mà xuống, xuyên qua mũi của hắn, bờ môi, cái cổ, lồng ngực. . .

Đến cuối cùng, cả người hắn từ trung gian chia làm hai nửa, kinh khủng kiếm khí, theo hắn vỡ ra trong thân thể bạo trán mà ra.

"Đáng tiếc. . ."

Trong hư không, chỉ để lại Chu Vân Hải một tiếng than thở.

Cái kia hai nửa thân thể còn chưa rơi xuống đất, đã bị tàn sát bừa bãi kiếm khí cắn nát.

Theo sát lấy, là Chu Bắc Lâm, cái này cẩm bào mào, tuấn mỹ thanh niên, đầu người nghiêng một cái, theo trên cổ lăn xuống, máu loãng như suối phun loại, theo chỗ cổ phun vãi ra.

Phanh!

Rồi sau đó, Chu Thanh Huyên thon dài thân ảnh lên, sinh ra liên tiếp pháo giống nhau tiếng vang, đó là nàng bội đeo ở trên người các loại ngọc phù bí bảo, hiện tại đều nổ tung thành bột mịn.

Nàng ngơ ngác nhìn nơi xa Tô Dịch, há mồm muốn nói gì, nơi cổ họng, lại có một đạo vết tích nứt ra hiện lên, đó là bị kiếm khí đục thủng dấu vết lưu lại.

Rồi sau đó, nàng thân ảnh như lục bình loại rơi xuống hư không.

Thế thân phù có thể cứu nàng một lần, lại không cứu được lần thứ hai!

Chỉ còn lại Chu Trường Dịch một người, phát ra ho kịch liệt, chỉ thấy tại hắn lưng chỗ, một đạo vết kiếm sâu đủ thấy xương, máu tươi chảy xuôi như thác nước.

Cũng chỉ có hắn một người bị thương chưa chết!

Chỉ một kiếm, dễ như trở bàn tay loại phá Lục Đinh Hóa Ma Trận, trảm bốn vị Ẩn Long giả, trọng thương Nguyên Phủ cảnh Chu Trường Dịch!

Nó đợi một màn, lúc này rung động toàn trường, làm cho tất cả mọi người nghẹn ngào, thiên địa tĩnh mịch.

Cái này. . . Nên là như thế nào một kiếm! ?

Trước luôn luôn trốn ở đại trận phía sau Tịch Hà, Sử Phong Lưu, Vân Chung Khải đám người, cũng bị từng cảnh tượng ấy máu tanh hình ảnh cả kinh tay chân lạnh buốt, như rơi vào hầm băng, nội tâm không thể ức chế mà dâng lên ý sợ hãi.

Lại nhìn Tô Dịch, lại khẽ lắc đầu.

Một kiếm này, hắn lấy Tiên Thiên Vũ Tông tới tu vi, hỗn hợp một thân tinh khí thần, lấy Đại Khoái Tai Kiếm kinh áo nghĩa chém ra, uy năng của cái kia, sao có thể là bình thường có thể so sánh?

Nhưng Tô Dịch lại có chút không vừa ý.

Mới vẻn vẹn giết bốn người, không thể bả Nguyên Phủ cảnh Chu Trường Dịch cũng cùng một chỗ giết, không thể không nói, vừa phá cảnh tự mình, đối với lực lượng khống chế cùng đắn đo, hay thiếu sót một chút hỏa hầu.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 348: Một Khí Lục Thần

Thiên địa yên tĩnh, áp lực nhân tâm.

Tô Dịch xmột kiếm chi uy kia, nhường xa xa xem cuộc chiến Vân Lang thượng nhân, Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh bọn người làm rung động lắc lư, rất cảm thấy kinh diễm.

Mà đám người xem cuộc chiến xa xa kia, cũng là từng cái một ngốc trệ ở đó.

Một kiếm kia, thẳng giống như có thể trảm thiên thượng tiên!

Lúc này thời điểm, trong ánh mắt Chu Trường Dịch, đã mang theo thật sâu kinh hãi.

Chính là hắn đều không nghĩ tới, Tô Dịch biền chỉ một kiếm, đã cường đại như vậy, cả bọn hắn bày ra Lục Đinh Hóa Ma Trận đều phảng phất giống như giấy, bị một kiếm phá ra

Mà Chu Đồ Hồng, Chu Vân Hải, Chu Bắc Lâm, Chu Thanh Huyên bốn người chết, lại triệt để nhường Chu Trường Dịch sởn hết cả gai ốc.

Hắn dám khẳng định, như một kiếm này là chuyên môn châm đối với tới mình, tự mình sợ cũng đã chạy trời không khỏi nắng!

"Tô Dịch, lúc này đây, là chúng ta Ẩn Long sơn làm sai chuyện, có thể hay không như vậy nói cùng, để cho ta có cơ hội đền bù sai lầm?"

Chu Trường Dịch hít thở sâu một hơi mở miệng, "Ta ngược lại tịnh không phải sợ chết, mà là chúng ta Ẩn Long sơn nhất mạch nếu không tại, cái này Đại Chu thiên hạ nhất định sinh đại loạn, đến lúc đó, thế gian này chắc chắn lâm vào vĩnh viễn rung chuyển ở bên trong, sinh linh đồ thán, dân chúng lầm than. Hậu quả như vậy, ngươi thực nhẫn tâm chứng kiến?"

Vị này luôn luôn bình tĩnh ung dung Ẩn Long sơn đại trưởng lão, lần đầu tiên không còn lực lượng.

Tô Dịch xùy mỉm cười cười rộ lên, lạnh nhạt nói: "Trước, bọn ngươi còn xem ta Tô Dịch là Đại Chu thiên hạ mối họa, không trảm trừ chắc chắn Lưu Độc thiên hạ, hiện tại tại sao lại thay đổi?"

Chu Trường Dịch than thở nói: "Trước khác nay khác, chỉ đổ thừa chúng ta mắt vụng về, không thể thấy rõ thế cục, chỉ cần ngươi nguyện thu tay lại, ta cam đoan, chắc chắn gấp trăm lần đền bù ngày hôm nay tới khuyết điểm!"

"Đã chậm."

Tô Dịch thần sắc lãnh đạm.

Chu Trường Dịch sắc mặt lập tức thay đổi đến vô cùng xấu xí.

Tô Dịch đột nhiên quét qua nơi xa Tịch Hà, Vân Chung Khải, Sử Phong Lưu đám người một cái, nói:

"Các ngươi nếu dám chạy trốn, ngày đó ta nhất định tiến về trước các ngươi riêng phần mình hang ổ đi một lần, đến lúc đó, giết có thể sẽ không chỉ các ngươi một người rồi."

Tịch Hà đám người ngay ngắn hướng biến sắc.

Trước, bọn hắn bị Tô Dịch một kiếm kia kinh sợ đến, đã sớm cực kỳ sợ hãi, hối hận không nên chộn rộn tiến đến.

Mà bây giờ, bị Tô Dịch như vậy cảnh cáo, nhường đến bọn hắn tâm đều nguội lạnh.

"Chư vị, đến một bước này, chỉ có chết chiến. Bằng không liền là chúng ta có thể chạy trốn, chúng ta tất cả tự thế lực phía sau cùng thân hữu, nhưng trốn không thoát!"

Chu Trường Dịch hít thở sâu một hơi, lạnh lùng mở miệng.

Hắn khí tức trên thân, trong nháy mắt mãnh liệt lên, tràn vào đến một cái cao thâm mạt trắc cảnh giới. Toàn bộ người, dường như cùng thiên địa nối liền thành một thể, giơ tay nhấc chân đều kéo thiên địa chi lực.

"Chiến!"

Trong hai con ngươi Vân Chung Khải, thần mang như sóng dữ, hắn một tay chấp đạo ấn, một tay nắm phất trần, khí thế toàn lực thả ra, vị Nguyệt Luân tông Thái Thượng trưởng lão này, tu vi lại cũng cực kỳ không tầm thường.

"Tán dương Vô Lượng Quang Minh Phật, nếu như thế, làm Xá ta nói thân thể, thay trời hành đạo."

Tịch Hà dáng vẻ trang nghiêm, không vui không buồn, toàn thân quanh quẩn lấy sáng sủa Phật quang.

Sử Phong Lưu cùng Hỏa Tùng nghiêm túc liếc nhau, đều lộ ra vẻ kiên quyết.

Chính như Chu Trường Dịch nói, như Tô Dịch có lòng trả thù, tuyệt đối là chạy hòa thượng chạy không được miếu.

Oanh!

Trong chốc lát, những đại nhân vật này liên thủ, Thần Uy phóng thích, làm thiên địa biến sắc.

"Lúc này tượng điểm hạng người tu hành bộ dạng, chỉ cần các ngươi không trốn, giết các ngươi thời gian, ta tự sẽ cho các ngươi một cái uy nghiêm chết kiểu này."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Hắn vẫn tay không tấc sắt, dài thường thượt thân ảnh lên, đã có từng sợi màu xanh tiên thiên chi khí mờ mịt, tựa như ảo mộng, không linh xuất trần.

"Động thủ!"

Chu Trường Dịch thúc giục Tử Lôi kiếm.

Oanh!

Trong hư không lướt đi to như thùng nước tử sắc thiên lôi kiếm khí, từ trên trời giáng xuống, thanh thế kinh người.

Cùng, Chu Trường Dịch há mồm phun một cái, phun ra một viên thần châu, sáng sủa như mặt trời màu đỏ, hỏa diễm như nước thủy triều, có Phần Thiên chi uy.

Ly Hỏa Thần Châu!

Một kiện cực kỳ hủy diệt uy năng linh bảo.

"Giết "

Cùng một thời gian, Vân Chung Khải đạp không dựng lên, chưởng Ngự đạo ấn, công phạt tới.

Tịch Hà thúc giục một cái thần huy lượn lờ bình bát (chén ăn của sư), cách không triều Tô Dịch bao phủ tới.

Sử Phong Lưu ngự kiếm mà đi, kiếm quang lập lòe, kiếm khí thông thiên triệt địa.

Hỏa Tùng chân nhân giờ khắc này cũng là tế ra bảo vật của mình, một thanh màu vàng thướt ngọc, ngang trời vỗ, liền có Thần cầu vồng ngàn vạn, kích xạ trời cao.

Ầm ầm ~

Thiên địa rung chuyển, đại chiến lại lần nữa bộc phát.

Thế nhưng, giờ khắc này Tô Dịch đã chẳng muốn lại dây dưa tiếp.

Trong chốc lát, hắn thân ảnh đột phá lớp lớp vòng vây, đi tới Vân Chung Khải trước người.

Quyền thứ nhất, Tô Dịch đem Vân Chung Khải trong tay đạo ấn oanh phi, đạo ấn mặt ngoài đều xuất hiện từng đạo giống mạng nhện vết rách.

Quyền thứ hai, trực tiếp bả vẻ mặt tràn đầy kinh hãi Vân Chung Khải thân thể đánh bại, cả trên người hắn rất nhiều pháp khí hộ thân, đều nứt vỡ.

Rải rác hai quyền mà thôi, vị này đến từ Đại Ngụy Nguyệt Luân tông Thái Thượng trưởng lão, thể xác bạo trán, chia năm xẻ bảy, trực tiếp bị đánh bể.

"Kế tiếp."

Không đám người hoàn hồn, Tô Dịch thân ảnh đã tựa như một đạo hư ảo tia chớp, thẳng hướng Tịch Hà.

"Thiện tai!"

Lại thấy lúc này Tịch Hà, chợt lộ ra trách trời thương dân thần sắc, chắp tay trước ngực, miệng tụng tối nghĩa hùng vĩ Phật âm.

Oanh!

Hắn thân ảnh bỗng nhiên toả ra ánh sáng chói lọi, tượng bốc cháy lên loại, ngập trời Phật hoả táng làm một cái dục hỏa giương cánh Loan Điểu, triều Tô Dịch đánh giết mà đi.

Nghiệp Hỏa phi loan thuật!

Một loại lấy tự thiêu tu vi là thủ đoạn, đi sát nhân thành nhân tiến hành cấm kỵ chi thuật.

Một khi thi triển, giống như đốt lên một thân tinh khí thần cùng đạo hạnh, đem tất cả lực lượng tất cả đều hội tụ ở tại một kích bên trong, quả nhiên là kinh khủng vô biên.

Cấm kỵ chi thuật như vậy, sớm không để ý bản thân sinh tử, ý đồ đúng là cùng địch nhân ngọc nát đá tan!

Tô Dịch đồng tử ngưng lại, bỗng dưng hít sâu một hơi, tại khi còn sống kết ấn.

Ô...ô...n...g!

Màu xanh tiên thiên chi khí hiện lên, Diễn hóa thành một tôn kỳ dị chưởng ấn, giống như trùng trùng điệp điệp vén nở rộ cánh hoa loại, tại trước người Tô Dịch ngưng tụ.

Niêm Hoa Vô Lượng Ấn!

Cái này đồng dạng là một loại Phật môn bí thuật, truyền thừa từ Đại Hoàng đệ nhất Phật tu Thánh Địa "Tiểu Tây Thiên", nếu do Hoàng Cảnh Phật Đà thi triển, đủ trong phút chốc ngưng tụ 8,400 đạo phòng ngự kết giới.

Dưới mắt, Tô Dịch làm cho thi triển ra Niêm Hoa Vô Lượng Ấn, tuy chỉ thập nhị trọng kết giới, hơn nữa ẩn chứa ảo diệu vẻn vẹn chỉ da lông.

Nhưng nó đợi sức phòng ngự, đối mặt tu sĩ Nguyên Đạo bực này nhân vật, đã có thể nói là không thể phá vỡ!

Phanh!

Loan Điểu dục hỏa, vỗ cánh đánh tới, hung hăng đụng trên Niêm Hoa Vô Lượng Ấn, trong chốc lát mà thôi, trùng trùng điệp điệp cánh hoa giống nhau kết giới rạn nứt, sinh ra đinh tai nhức óc nổ đùng.

Vùng thế giới kia đều bị hừng hực ánh lửa bao phủ, thanh thế kinh người.

Mà khi Yên Hà tỏ khắp biến mất, chỉ thấy trước người Tô Dịch Niêm Hoa Vô Lượng Ấn, còn có tam trọng kết giới, làm cho Tô Dịch lông tóc không tổn hao gì.

Mà nó thay đổi Tịch Hà tính mạng làm đại giới, thiêu đốt một thân tu vi cùng tinh khí thần "Nghiệp Hỏa phi loan thuật", lại như vậy bị hóa giải thành vô hình!

Tịch Hà thấy vậy, không khỏi phát ra thở dài một tiếng, cả trả giá tính mạng làm đại giới, đều không đả thương được Tô Dịch một cọng tóc gáy, có thể nào không khiến người ta uể oải?

Rồi sau đó, Tịch Hà thân ảnh tại trong Phật hỏa chói mắt hóa thành tro tàn phiêu linh.

Vị này đến từ Thượng Lâm tự La Hán đường Thủ tịch trưởng lão, như vậy chết.

Toàn trường rung động.

Trước sau vài cái trong nháy mắt mà thôi, Vân Chung Khải cùng Tịch Hà hai vị này phân biệt đến từ Đại Ngụy, Đại Tần nhân vật Lục Địa Thần Tiên, đều toi mạng trong tràng!

Một cái bị hai quyền đánh bại.

Một cái tự thiêu tu vi dốc sức liều mạng mà chết!

Một màn kia màn, thấy được không biết bao nhiêu người tâm thần run rẩy."Kế tiếp."

Tô Dịch thần sắc bình thản, hắn cột vốn không hề dừng lại một chút nào, Tịch Hà chết đồng thời, hắn thân ảnh lóe lên, đã triều khoảng cách gần nhất Hỏa Tùng chân nhân đánh tới.

Hỏa Tùng chân nhân biến sắc, trước tiên né tránh, cùng thúc giục màu vàng thước ngọc, cách không chém ra hàng trăm hàng ngàn Thần cầu vồng, giống như trăm ngàn lợi kiếm gào thét mà đi.

Tô Dịch phất ống tay áo một cái.

Oanh!

Đầy trời Thần cầu vồng đứt đoạn tán loạn.

Cùng một thời gian, hắn kiếm chỉ đâm ra.

Bá!

Một đám thanh mịt mờ kiếm khí lướt trên, chừng dài trăm trượng, trống rỗng xuất hiện trên bầu trời Hỏa Tùng chân nhân, chém xuống.

Phốc!

Hỏa Tùng chân nhân lúc này bị chém giết tại chỗ, thi thể chia đôi.

Hắn tu vi vốn cũng chỉ có Tích Cốc cảnh trung kỳ, còn không có Du Thiên Hồng cường đại, vốn có Tiên Thiên Vũ Tông tu vi trước mặt Tô Dịch, đã sớm cùng gà đất chó sành không có gì khác biệt.

"Sư tôn. . ."

Tại chỗ rất xa, làm một màn như vậy thời gian, Thường Quá Khách ánh mắt đỏ lên, song quyền đều chặt nắm lại, nội tâm bị đè nén đắng chát.

Hắn lúc mới đầu, đầu lo lắng ân nhân cứu mạng Tô Dịch bị giết.

Mà bây giờ, chứng kiến Tô Dịch chém giết tự mình sư tôn về sau, nội tâm cũng không biết là hay không nên đi hận Tô Dịch, toàn bộ người ngơ ngẩn ngốc trệ, vắng vẻ khó chịu.

Áo xanh thần sắc ảm đạm, nội tâm cũng là phức tạp đến mức tận cùng.

"Giết "

Mà lúc này, Chu Trường Dịch phảng phất giống bị từng cảnh tượng ấy tử vong cảnh tượng kích thích đỏ mắt, phát ra một tiếng trời rung đất

chuyển gào thét, Tử Lôi nổ vang, thiên địa nguyên khí bạo tuôn ra mà ra, toàn bộ người hóa thành một đạo Tử Hồng, triều Tô Dịch đánh tới.

Giống như điên!

Tô Dịch thi triển Chúng Tinh Kiếm Chỉ, chỉ thấy quần tinh ngang trời, hung hăng nghiền ép hư không mà đi.

Cái này Ẩn Long sơn đại trưởng lão tại chiến đấu mới vừa rồi ở bên trong, đã bị Tô Dịch kiếm khí quét trúng, thân chịu trọng thương, lại đụng phải sát phạt bực này, đâu có thể nào chịu được?

Rặc rặc!

Vốn là Chu Trường Dịch tế ra Ly Hỏa Thần Châu nổ tung, theo sát lấy, từ hắn chém ra cuồn cuộn Tử Sắc sấm sét kiếm khí tán loạn.

Rồi sau đó, oanh một tiếng, Chu Trường Dịch toàn bộ người bị từng khỏa ngôi sao đập trúng, tiếng kêu thảm thiết còn đang vang vọng, cả người hắn đã bị nện đến chia năm xẻ bảy, gãy xương thịt vụn.

Đến tận đây, sáu vị Ẩn Long giả đều ở đây trong chiến đấu đền tội! Không ai sống sót!

Ngoài dự đoán mọi người chính là, trong tràng chỉ còn lại đích thực Sử Phong Lưu thân hình thoắt một cái, hóa thành một đạo huyết ảnh trong nháy mắt hướng xa vời vọt tới.

Hiển nhiên, hắn từ biết lưu lại cũng là hẳn phải chết, cũng không quay đầu lại chạy thoát!

"Thân là người đoạt xá, tại đây loại kinh sợ?"

Tô Dịch nhíu mày, "Thôi được, liền cho ngươi mở mang kiến thức, ta Tô mỗ người thủ đoạn."

Cái này một nháy mắt, hắn hai con ngươi nổi lên sắc bén vô cùng màu xanh phong mang.

Bá!

Chỉ thấy Tô Dịch chỗ mi tâm, vậy mà quỷ dị vỡ ra, bắn ra một đạo sáng chói màu xanh thần huy, ở giữa không trung, ngưng tụ thành hình, hóa thành một thanh vô cùng ngưng thực màu xanh tiểu kiếm.

Chuôi này tiểu kiếm, chỉ dài gần tấc, cực kỳ hư ảo, tựa như vô hình, phía trên chi chít, hiện đầy tối nghĩa đạo văn.

Tiểu kiếm vừa ra, dù là vượt qua cách mấy trăm trên trượng khoảng cách, chung quanh đứng ngoài quan sát mọi người, cũng cảm giác mình Linh Hồn dường như bị xé nứt loại.

"Phương pháp này tên Nhất Khí Lục Thần quyết, mũi kiếm lấy thần niệm của ta, chân nguyên, tinh khí thần tạo thành, chuyên sát Thần Hồn, tu luyện thành công về sau, chưa bao giờ thi triển, ngày hôm nay ngươi Sử Phong Lưu có thể cái thứ nhất đã chết tại kiếm này xuống, làm cảm thấy vinh hạnh."

Tô Dịch thanh âm còn đang vang vọng, vèo một tiếng, Lục Thần tiểu kiếm vô thanh vô tức hư không tiêu thất.

Mấy ngàn trượng bên ngoài.

Đang bỏ chạy Sử Phong Lưu, toàn thân cứng đờ.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 349: Giống Như Thần Thoại Đương Thời

Nhất Khí Lục Thần quyết không có thể tuỳ tiện vận dụng, bởi vì mỗi xuất động một lần, đều hao tổn đại lượng lực lượng thần hồn, vả lại cần lần nữa cô đọng.

Vốn Tô Dịch khinh thường tại tại những đối thủ này trên người vận dụng phương pháp này,

Nhưng bây giờ, vì đánh chết đào tẩu Sử Phong Lưu, Tô Dịch không thể không vận dụng át chủ bài.

Mấy ngàn trượng bên ngoài.

Sử Phong Lưu phát giác được nguy hiểm, trước tiên vận chuyển tu vi, thi triển đủ loại phòng ngự pháp thuật.

Nhưng đối mặt nó vô căn cứ tới tiểu kiếm màu xanh, đây hết thảy phòng ngự thủ đoạn đều như là không có tác dụng, dường như không tồn tại loại.

"Thần hồn bí kiếm! ?"

Sử Phong Lưu chỉ tới kịp phát ra một tiếng kêu sợ hãi, đã bị tiểu kiếm màu xanh chém trúng thần hồn.

Tô Dịch tiến vào Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới về sau, Thần Niệm kinh khủng bực nào, đã có thể phóng ra ngoài mấy trăm trượng khoảng cách, đi

qua "Tha Hóa Tự Tại Kinh" rèn luyện, thần hồn chi lực cũng là vô cùng cô đọng.

Hiện tại từ Nhất Khí Lục Thần quyết thi triển ra tiểu kiếm màu xanh, vốn là chuyên giết tu sĩ Nguyên Đạo thần hồn, vội vàng không kịp chuẩn bị trúng chiêu, lại đâu có thể nào là Sử Phong Lưu có thể ngăn cản?

Chỉ thấy Sử Phong Lưu thân hình thoắt một cái, trong đồng tử quang mang, bỗng nhiên ảm đạm xuống.

Trong khoảnh khắc đó, tiểu kiếm màu xanh đem thần hồn của hắn chém thành hai khúc, tại bực này vô hình thần hồn công kích trước mặt. Chính là có ngập trời tu vi, không gì phá nổi thân thể, cũng hết thảy không có bất kỳ tác dụng.

"Không nghĩ tới, không có thể chờ đợi đến nó một cuộc sáng chói đại thế tiến đến, ta cũng đã gặp nạn. . ."

Sử Phong Lưu mặt lộ vẻ không cam lòng, thân ảnh theo trong hư không rơi xuống mặt đất.

Phanh!

Bụi mù tràn ngập, trên người hắn sinh cơ đã đứt tuyệt.

Cái này người đoạt xá, như vậy chết.

Hư không bên trên, chỉ còn lại Tô Dịch chắp hai tay sau lưng, đứng ngạo nghễ thiên địa.

Biến xem cái phiến thiên địa này, vô luận người phương nào, đều chấn động theo, lặng ngắt như tờ.

Đại Chu Ẩn Long sơn sáu vị Ẩn Long giả, tựa như hoàng thất Định Hải Thần Châm, tọa trấn thiên hạ, che chở Đại Chu lãnh thổ quốc gia không biết bao nhiêu năm.

Nhưng ngày hôm nay, cũng tại cái này Tô gia trên không phía trên, bị Tô Dịch một người tàn sát không còn!

Này bằng với đã cắt đứt Đại Chu Hoàng tộc lưng!

Vân Chung Khải, Đại Ngụy đệ nhất thánh địa tu hành Nguyệt Luân tông Thái Thượng trưởng lão, một vị Tích Cốc cảnh trong nhân vật đứng đầu, đủ để ảnh hưởng một quốc gia chi địa.

Tịch Hà, Đại Tần Thượng Lâm tự La Hán đường Thủ tịch trưởng lão, một vị hoàn toàn không kém cỏi Vân Chung Khải nhân vật phong vân, thành danh nhiều năm.

Lúc này đây, đúng là từ hai người đem lĩnh một chi sứ đoàn đến đây Đại Chu, nhưng ngày hôm nay, bọn hắn cũng nhất nhất nuốt hận ở đây, biến thành Tô Dịch dưới chân đá đặt chân!

Hơn nữa Sử Phong Lưu cùng Hỏa Tùng chân nhân, ngay tại vừa rồi, liền có chừng mười vị đủ để ảnh hưởng Đại Tần, Đại Ngụy, Đại Chu Tam quốc chi địa Lục Địa Thần Tiên, chết ở trong tay Tô Dịch.

Bực này sặc sỡ chiến tích, ai có thể không chấn động theo?

Phóng nhãn qua lại năm tháng, biến xem thiên hạ bên trong, một trận chiến này, cũng chừng được xưng tụng là không tiền khoáng hậu, trên đời không hai!

Sở hữu người ý thức được, sau ngày hôm nay, Tô Dịch danh tiếng, chắc chắn như gió bão, truyền khắp Đại Chu, Đại Tần, Đại Ngụy Tam quốc, bị

vô số võ giả biết.

Đồng dạng, như vậy một cuộc có một không hai đại chiến dẫn dắt sóng lớn, cũng đã định trước đem ảnh hướng đến toàn bộ thiên hạ!

. . .

Trong hư không, Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, nói: "Còn có ai cùng với ta Tô mỗ người nhất quyết?"

Bốn phương tám hướng, không người trả lời.

Chỉ có Tô Dịch nó lạnh nhạt thanh âm ở trong thiên địa quanh quẩn.

"Đáng tiếc, trốn một cái."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Trước hắn liền phát giác được, tại chỗ rất xa địa phương, có một cái gia hỏa vô cùng lợi hại trà trộn trong đám người.

Nhưng tại chiến đấu kết thúc trước, người này âm thầm lặng lẽ ly khai.

Như Tô Dịch không có đoán sai, người nọ cho là Thiên Ẩn tông Thái Thượng dài lão Lưu Hỏa chân quân ngồi xuống tam đệ tử "Nhiễm Trọng Dương" .

Vài ngày trước thời gian, Hồng Tế hòa thượng liền nhắc nhở qua hắn, cái này Nhiễm Trọng Dương phụng sư mệnh mà đến, từ lâu đến Ngọc Kinh Thành.

Cho nên, Tô Dịch mới phỏng đoán như thế.

Rất nhanh, Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Mộc Hi đám người, nói: "Làm phiền giúp ta thu thập một cái chiến lợi phẩm."

Dứt lời, Tô Dịch quay người mà đi.

Ngọc Kinh Thành Tô gia ân oán đã xong Đoạn, những thứ kia đại địch cũng đều nhất nhất vẫn lạc, đã hoàn toàn không cần phải lưu lại nữa.

Chính kinh là vừa đột phá cảnh giới, lần Tùng Phong biệt viện củng cố một cái tu vi mới là việc khẩn cấp trước mắt.

Đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh ly khai ——

Ở đây tất cả mọi người lúc này như ở trong mộng mới tỉnh loại, từng cái theo trong rung động tỉnh táo lại.

Trong lúc nhất thời, nặng nề bầu không khí áp lực bị đánh vỡ, nhiều loại xôn xao cùng tiếng nghị luận như bùng nổ loại vang vọng đất trời.

"Trước, ai có thể tưởng tượng, Tô đại nhân phong thái, có thể cường thịnh đến tận đây! ?"

Có người thổn thức.

"Trước thất bại Tô Hoằng Lễ, lại trảm một đám Lục Địa Thần Tiên, điều này cũng thật là đáng sợ. . ."

Có người hoảng hốt thì thào.

"Cuộc chiến hôm nay, chắc chắn cải biến Đại Chu thiên hạ bố cục, nhấc lên không thể nào đoán trước rung chuyển!"

Có người dám.

Tại lúc này đại chiến kéo ra màn che trước, có quan hệ Tô Dịch cùng Tô gia ở giữa xung đột, liền hấp dẫn lấy toàn bộ Đại Chu thiên hạ ánh mắt.

Nhưng ai có thể nghĩ tới, làm lúc này đại chiến chân chính trình diễn thời gian, lại càng như thế khúc chiết thoải mái, kinh tâm động phách?

"Các ngươi nói, tên Tô Dịch này đã hay không thật là bầu trời Tiên Nhân hạ phàm? Bằng không, sao có thể có thể tại cảnh giới võ đạo ở bên trong, liền có thể giết chết nhiều như vậy Lục Địa Thần Tiên?"

"Ta càng hiếu kỳ chính là, trong thiên hạ này, người nào có thể đối địch với Tô Dịch?"

Tiếng nghị luận còn đang vang vọng.

Mà nghe những nghị luận này, nhìn những cái kia võ giả sắc mặt rung động, Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh đám người, đều ý thức được, trải qua trận này, Tô Dịch tại đây chút thế tục võ giả trong lòng địa vị, đã cùng một cái chân chính đương thời truyền kỳ không có khác nhau!

"Lấy Tô gia bại trận là rót vào, lấy một đám Lục Địa Thần Tiên là đá kê chân, đúc ngang dọc bất bại chi uy thế, tốt một cái Tô Dịch!"

Vân Lang thượng nhân nhịn không được vỗ tay tán thưởng, "Như thế đối lập, giống như như thế có một không hai chi tài, đặt tại Đại Hạ cảnh nội, cũng nhất định lác đác không có mấy!"

Hắn đến từ Đại Tần Đông Hoa Kiếm tông, thân phận cao thượng, lịch duyệt phong phú, thế nhưng là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy một cuộc có thể nói không tiền khoáng hậu đại chiến.

Nhất là Tô Dịch trong chiến đấu triển lộ thực lực, làm hắn bực này lão gia hỏa đều tự thẹn không bằng!

Vân Lang thượng nhân bên cạnh, Lan Sa dáng tươi cười tươi đẹp sáng lạn, nói: "Không nghĩ tới, ân nhân cứu mạng của ta thì ra là thế lợi hại!"

Cách đó không xa, Mộc Hi, đám người Bộc Ấp đều đã bắt đầu hành động, giúp đỡ Tô Dịch sưu tập chiến lợi phẩm.

Những thứ chiến lợi phẩm kia rất nhiều, đều là những thứ kia Lục Địa Thần Tiên lưu lại, không có chỗ nào mà không phải là hiếm có chi bảo.

Không ai có thể dám đi ngấp nghé cùng tranh đoạt.

Chiến lợi phẩm mặc dù mê người, thế nhưng phỏng tay chi cực, ai ăn gan hùm mật báo, dám đi theo Tô Dịch trong miệng đoạt thức ăn?

. . .

Nguyệt Luân tông.

Cung phụng tại hậu sơn cấm địa trong đại điện một chén Hồn đèn, đột nhiên lặng yên dập tắt.

Đó là từ Vân Chung Khải lưu lại một đám lực lượng thần hồn, mất cả tháng luân phiên trong tông, chỉ có chút ít mấy vị nhân vật Lục Địa Thần Tiên, mới có tư cách ở đây cung phụng Hồn đèn.

Nhưng hôm nay, cái này một chén thuộc về Vân Chung Khải Hồn đèn lại dập tắt!

Ngày hôm nay, Nguyệt Luân tông trên dưới chấn động, không biết nhiều ít đệ tử truyền nhân hãi hùng khiếp vía, khó có thể tin.

Dẫn đội đi sứ Đại Chu Thái thượng trưởng lão Vân Chung Khải, lại chết rồi rồi hả?

. . .

Đại Tần Thượng Lâm tự.

Một đạo rên rỉ loại tiếng chuông theo La Hán đường ở chỗ sâu trong truyền ra.

Có lão tăng run giọng kêu khóc: "Tịch Hà trưởng lão đã chết!"

Thượng Lâm tự trên dưới, đều bị kinh động, đều bị cực kỳ bi ai.

. . .

Tiềm Long Kiếm tông.

Làm Sử Phong Lưu, Hỏa Tùng chân nhân tin người chết truyền đến, những năm này một mực ở bế quan tông chủ Nhiếp Hành Không phá quan mà ra.

. . .

Lục Địa Thần Tiên, chính là một cái thế lực lớn, thậm chí một quốc gia trụ cột!

Có cấp độ này cường giả tại, giống như sừng sững tại phía trên thế tục đỉnh phong chiến lực, đủ để uy hiếp một phương, tọa trấn một nơi, che chở một quốc gia tới lãnh thổ quốc gia.

Nhưng một khi Lục Địa Thần Tiên vẫn lạc, vô luận là cái nào thế lực lớn, hay là một quốc gia khí thế, đều sẽ phải gánh chịu đến trùng kích cùng dao động.

Giống như Ngọc Kinh Thành Tô gia, Tô Hoằng Lễ một chết, như vậy một cái chiếm giữ tại Đại Chu đỉnh cấp thế gia quý tộc, đã định trước đem

rớt xuống nghìn trượng, luân là thế lực khác trong mắt một tảng mỡ dày!

Nhưng ngày hôm nay, Tô Dịch một hơi chém liên tục hơn mười vị Lục Địa Thần Tiên, cơ hồ đem tọa trấn Ẩn Long sơn tu sĩ Nguyên Đạo một mẻ hốt gọn, có thể nghĩ, cái này làm cho sinh ra ảnh hưởng cùng trùng kích hạng gì to lớn.

Đối với Đại Chu hoàng thất mà nói, đều cùng đã mất đi trụ cột cũng không có khác nhau!

"Tô Dịch làm như thế, có hay không có chút quá ích kỷ, hắn đã giết Ẩn Long sơn cường giả, về sau ai tới che chở Đại Chu thiên hạ? Về sau, Đại Chu vạn nhất gặp kẻ thù bên ngoài xâm phạm, lại nên làm cái gì bây giờ?"

Có tương tự thanh âm xuất hiện, cho là Tô Dịch làm quá tuyệt, hoàn toàn không cân nhắc đã dẫn phát hậu quả như thế nào.

Hoàng cung.

Khi biết được Chu Trường Dịch đợi sáu vị Ẩn Long giả vẫn lạc tin tức về sau, đương kim Chu hoàng mãnh liệt chăm chú nắm lấy nắm tay, thần sắc âm tình bất định.

Quốc sư Hồng Tham Thương cũng ngốc trệ ở đó, thật lâu vô pháp hoàn hồn.

Ngày hôm nay một trận chiến này, hắn và Chu hoàng đều chưa từng tự mình tiến về trước, nhưng lại từng giây từng phút đều chú ý tới đây một trận chiến này động tĩnh.

Khi biết được Tô Dịch cùng Tô Hoằng Lễ tầm đó nó một trận tỷ thí tin tức về sau, cả hai cũng là rung động liên tục, vô pháp bình tĩnh, hiếm thấy thất thố.

Bọn hắn không nghĩ tới, Tô Hoằng Lễ át chủ bài đã nhiều như vậy, thực lực lại lại kinh khủng như vậy.

Càng để cho bọn họ không nghĩ tới chính là, cuối cùng chiến thắng nó cũng là Tô Dịch! !

Tin tức như vậy, nhường cả hai bình phục rất lâu, mới miễn cưỡng tiếp nhận.

Mà khi Chu Trường Dịch đám người tin người chết truyền đến, vô luận là Chu hoàng, hay Hồng Tham Thương, đều lại không cách nào khống chế nỗi lòng, triệt để thất thố!

Đại điện nặng nề.

Chu hoàng mãnh liệt dồn dập thở dốc mấy lần, rồi sau đó vỗ Long Y lan can, ngửa mặt lên trời cười ha hả, tiếng cười quanh quẩn đại điện, lộ ra vô cùng thoải mái.

Đến cuối cùng, hắn lại nhịn không được đứng dậy, kích động đến xiết chặt hai tay, nói: "Đã bao nhiêu năm, đặt ở trẫm trên người ngọn núi lớn kia, cuối cùng nghiêng sụp!"

Hồng Tham Thương ánh mắt phức tạp, nói: "Bệ hạ, đã không có những thứ kia Ẩn Long giả, về sau ai tới giúp đỡ hoàng thất áp chế Tiềm Long Kiếm tông? Người nào lại đến giúp người chấn nhiếp thiên hạ võ giả? Người nào. . . Lại đến giúp Đại Chu uy hiếp Đại Ngụy, Đại Tần hai nước?"

Chu hoàng nhất thời đã trầm mặc.

Rất lâu, hắn con mắt kiên định, chém đinh chặt sắt nói: "Đại Chu có Tô Dịch tại, một người, liền có thể uy hiếp Bát Hoang Lục Hợp!"

Hồng Tham Thương vô pháp phản bác.

Trải qua trận này, Tô Dịch từ lâu đã chứng minh thực lực của mình khủng bố đến mức nào, có hắn tại, hoàn toàn chính xác đủ để chấn nhiếp Đại Chu trong ngoài hết thảy địch nhân!

Thế nhưng. . .

Hồng Tham Thương cuối cùng nhịn không được, nói: "Bệ hạ, Tô Dịch bực này tính tình, nhất định không có khả năng khuất cư nhân hạ, sợ là cũng sẽ không vì người sử dụng, người. . ."

Chu hoàng không cần nghĩ ngợi ngắt lời nói: "Trẫm tự nhiên hiểu rõ những thứ này, trẫm không cầu Tô Dịch làm việc cho ta, nhưng cầu hoà hắn kết một cái cọc thiện duyên, như thế, liền vậy là đủ rồi!"

Hồng Tham Thương không nhịn được hỏi: "Thế nào kết thiện duyên?"

Chu hoàng bên môi mỉm cười, nói: "Quốc sư lẽ nào quên, Tiểu Lục cái đứa bé kia cùng Tô Dịch quan hệ nhưng rất tốt, chỉ cần hắn duy trì tốt cùng Tô Dịch quan hệ, về sau cái này Đại Chu thiên hạ, giao cho Tiểu Lục ngồi cũng không sao!"

Hồng Tham Thương ngơ ngẩn.

Hắn lúc này mới ý thức được, vốn tại Đại Chu vị này ngôi vua trong lòng, sớm có trù tính!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 350: Hay A

Ẩn Long sơn.

Trong một cái cấm địa núi lớn sừng sững phía sau hoàng cung, ở trên xây dựng rất nhiều ban công cung điện cổ kính.

Nơi này là chỗ tu hành Đại Chu Hoàng tộc Ẩn Long giả nhất mạch.

"Vậy mà đều chết rồi. . ."

Trong một cái cung điện, Chu Chung sững sờ kia, hồn bay phách lạc.

Ẩn Long giả nhất mạch có trưởng lão bảy người, Chu Chung bài danh thứ bảy.

Tại đám người Chu Trường Dịch tiến về trước đối phó Tô Dịch thời gian, chỉ Chu Chung một người tọa trấn tại Ẩn Long sơn.

Nhưng Chu Chung lại không nghĩ rằng, đợi đến cũng là một cái thiên đại tin dữ!

Rất lâu, Chu Chung theo cực kỳ bi ai trong tỉnh táo lại, con mắt nổi lên một vòng kiên quyết, nói khẽ: "Đại hoàng tử có đó không?"

Vô thanh vô tức, một cái Chương Phượng Tư, khí độ siêu phàm thanh niên, đi vào trong cung điện, khom người chào nói: "Vãn bối vẫn luôn tại."

Chu Chung hỏi: "Tin tức ngươi đều nghe nói?"

Đại hoàng tử nhẹ gật đầu.

Theo hắn yên lặng hiện ra sắc mặt, Chu Chung không nhìn thấy một tia bối rối cùng cực kỳ bi ai.

"Nguyên bản, ta cùng đại trường lão bọn hắn đều đã quyết định, chờ ngươi đột phá Tích Cốc cảnh thời gian, liền tiễn đưa ngươi tiến về trước Đại Hạ tứ đại Đạo tông một trong 'Thiên Khu kiếm tông " nhưng bây giờ, Ẩn Long sơn xuất hiện kịch biến, chỉ có thể an bài ngươi trước thời hạn lên đường rồi."

Chu Chung hít thở sâu một hơi, ấm giọng nói, " điện hạ, người ý như thế nào?"

Đại hoàng tử Chu Tri Càn ôm quyền nói: "Toàn bộ bằng trưởng lão làm chủ."

Chu Chung con mắt nổi lên vẻ sầu não, nói: "Lần này ngươi lúc rời đi, đem tài nguyên tu hành trong bảo khố Ẩn Long sơn đều mang đi a, chờ đến Đại Hạ Thiên Khu kiếm tông, liền đi tìm ngươi thúc tổ Chu Phượng Chi."

"Lão nhân gia người từ lúc tám mươi năm trước, đã là Thiên Khu kiếm tông ngoại môn chấp sự, hồi trước gửi thư nói, hắn lão người nhà hôm nay đã đảm nhiệm Thiên Khu kiếm tông nội môn trưởng lão chức vụ, có được Tụ Tinh cảnh Đại viên mãn tu vi, khoảng cách Linh Đạo chi lộ, cũng chỉ kém một chút khoảng cách."

Nói đến đây, Chu Chung ánh mắt nhìn về phía Đại hoàng tử, dặn dò: "Bất quá, ngươi vả lại không nên cùng ngươi thúc tổ nhấp lên báo thù sự tình, cũng đừng nói đến Ẩn Long sơn biến cố, chỉ cần an tâm tại Thiên Xu kiếm tông tu hành lại."

"Lấy ngươi nội tình cùng thiên phú, nhất định có thể tại Thiên Xu kiếm tông rực rỡ hào quang, về sau sớm muộn có thể trưởng thành là đại tu sĩ Linh Đạo!"

Nghe thế, Chu Tri Càn cau mày, nói khẽ: "Trưởng lão, ngài là nói, để cho ta tại đặt chân Linh Đạo chi lộ thời gian, lại đi tìm Tô Dịch báo thù?"

Chu Chung mặt lộ vẻ một vòng đắng chát, thanh âm trầm giọng nói: "Điện hạ, lấy Tô Dịch ngày hôm nay triển lộ ra thực lực đến xem, trừ phi có được giống như hắn nghịch thiên nội tình, bằng không, linh dưới đường tu sĩ, sợ là đều đã không làm gì được hắn."

Chu Tri Càn mày nhíu lại được càng lợi hại, nói: "Mà khi ta đặt chân Linh Đạo chi lộ thời gian, Tô Dịch tu vi lại nên tấn cấp đến mức nào?"

Chu Chung nhất thời đã trầm mặc.

Sự thật này có vẻ rất tàn nhẫn.

Cần biết, mấy tháng trước, Tô Dịch hay một cái tu vi mất hết Văn gia tới cửa người ở rể, mà hôm nay, hắn đã đặt chân cảnh giới Tiên Thiên Vũ Tông!

Mấy tháng mà thôi, liền thực hiện lột xác kinh người như vậy.

Kia làm Chu Chung đặt chân Linh Đạo chi lộ thời gian, Tô Dịch tu vi lại nên đột phá đến mức nào?

"Tô Dịch bộc lộ tài năng, cây to đón gió, dễ bị nhất khó, có lẽ về sau căn bản không cần ngươi báo thù, liền đã nghe được tin tức cái chết của hắn."

Chu Chung chỉ có thể như vậy an ủi, "Huống chi, điện hạ đừng quên, không dùng được vài năm, kia một cuộc sáng chói đại thế sẽ hàng lâm, đến

lúc đó, qua lại biến mất trên thế gian cổ lão đạo thống lực lượng, cùng với Đại tu sĩ dị giới, đều đã ùn ùn kéo đến."

"Dưới các loại tình huống này, Tô Dịch biểu hiện được càng chói mắt, lại càng dễ dàng bị những tồn tại cường đại kia nhìn chằm chằm vào, cái này chính là cây to đón gió kết cục."

Chu Tri Càn nghe xong, thần sắc bình tĩnh nói: "Ta sẽ không đem giết Tô Dịch sự tình, ký thác đến những thứ này hư vô mờ mịt trên sự tình."

"Bất quá, trưởng lão ngài nói không sai, làm kia một cuộc sáng chói đại thế tiến đến, Thương Thanh đại lục này sẽ phát sinh kịch biến, chỉ cần ta nắm lấy cơ hội, nhất định có thể có được nghiền ép Tô Dịch lực lượng!"

Chu Chung giật mình, chợt vui mừng nở nụ cười.

Những năm gần đây này, bọn hắn những thứ này Ẩn Long giả cơ hồ đem tâm huyết đều dùng tại tài bồi trên người Đại hoàng tử Chu Tri Càn.

Hôm nay thấy hắn gặp không sợ hãi, gặp chuyện không hoảng hốt, Chu Chung cuối cùng cảm giác, những năm này tâm huyết không có uổng phí.

Ngay sau đó, Chu Chung tự mình an bài, tiễn đưa Đại hoàng tử Chu Tri Càn ly khai.

. . .

Hoàng cung, Đằng Giao điện.

"Chúc mừng Lục điện hạ, từ hôm nay trở đi, người chính là chúng ta Đại Chu danh xứng với thực thái tử, A..., sai rồi, lão nô hiện tại nên xưng hô thái tử điện hạ mới đúng."

Một cái lão giả áo đỏ thần sắc khiêm tốn mở miệng.

Lục hoàng tử Chu Tri Ly ngây ngẩn cả người, nửa ngày mới chỉ mình cái mũi nói, " ngươi nói. . . Ta thành Thái Tử rồi hả? !"

Lão giả áo đỏ chính là đương kim Chu hoàng bên người chưởng ấn thái giám, nghe vậy không khỏi cười nói: "Thái tử điện hạ, chính là cho lão nô lá gan lớn như trời, đâu có thể nào dám tại trên chuyện thế này hay nói giỡn?"

Chu Tri Ly chỉ cảm thấy đầu một trận choáng váng, bất thình lình tin vui, nhường hắn đều có một loại nằm mơ loại không chân thật cảm giác.

Rất lâu, trong đầu hắn Linh quang lóe lên, nói: "Công công, phụ hoàng ta còn phân phó khác sao?"

Lão giả áo đỏ cười ha hả nói: "Bệ hạ nói, ngày mai lúc sáng sớm, từ thái tử điện hạ dẫn đội, lấy hoàng thất lễ nghi cao nhất, trước hướng ngoài thành Thanh Kỳ sơn một chuyến."

Chu Tri Ly nghi ngờ nói: "Đi nơi nào làm cái gì?"

Lão giả áo đỏ kiên nhẫn chút đám nói: "Điện hạ, ngày mai là mùng năm tháng năm, bạn tốt của ngài Tô Dịch đã tiến về trước Thanh Kỳ sơn, là mẫu thân hắn Diệp Vũ Phi tảo mộ."

Chu Tri Ly đầu oanh một tiếng, sáng tỏ thông suốt, triệt để đã minh bạch, kích động nói: "Công công, Tô Dịch cùng Ngọc Kinh Thành Tô gia một trận chiến này, có phải hay không đại hoạch toàn thắng rồi hả?"

Lão giả áo đỏ nhẹ gật đầu, nói: "Không chỉ là đại hoạch toàn thịnh đơn giản như vậy, điện hạ tự mình nhìn một cái liền biết."

Nói qua, lấy ra một cái tấu chương mật hàm, đưa tới.

Chu Tri Ly xem hết, triệt để ngốc trệ ở đó.

Cho đến rất lâu, mới miễn cưỡng thanh tỉnh một chút, cũng rốt cuộc minh bạch, vì cái gì mình sẽ ở ngày hôm nay liền được sắc phong làm Đại Chu thái tử rồi!

"Ta đã sớm nói, Tô huynh là của ta quý nhân, nhưng lại không nghĩ rằng, vẻn vẹn bằng vào hắn hôm nay uy thế, liền để cho ta ngồi trên Thái Tử bảo tọa. . ."

Chu Tri Ly hung hăng nắm chặt hai tay , kiềm chế lại nội tâm rung động cùng kích động, chỉ cảm thấy chuyện trên đời này tình, lại như thế tuyệt không thể tả.

Một cuộc quen biết, một cái cọc thiện duyên, liền làm cho mình không cần tốn nhiều sức, thực hiện một cuộc cá chép vượt long môn biến hóa.

Hay a!

. . .

Cổn châu, Thiên Nguyên học cung.

Cảnh ban đêm thời gian, Ninh Tự Họa mới đạt được ngày hôm nay phát sinh ở Ngọc Kinh Thành Tô gia kia một trận đại chiến tin tức.

Tuy rằng trong tin tức cũng không có cụ thể chi tiết, nhưng khi thấy kia liên tiếp bị Tô Dịch giết chết đại nhân vật danh sách thời gian, Ninh Tự Họa cũng không nhịn được sửng sốt.

Cảm xúc kích động.

Rất lâu, nàng mới dài nôn một ngụm trọc khí, thanh trẻ con như thiếu nữ tuyệt mỹ khuôn mặt nổi lên một tia vẻ nhẹ nhàng, lẩm bẩm nói: "Ta biết

ngay, hắn sẽ không thua đấy. . ."

Rất nhanh, Ninh Tự Họa đã tìm được Trà Cẩm, thở dài nói: "Trà Cẩm cô nương, Ngọc Kinh Thành bên kia đến tin tức, ngươi nhưng muốn chuẩn bị sẵn sàng."

Trà Cẩm thân thể mềm mại run lên, trong vắt kiều diễm Ngọc Dung hiện lên một vòng kinh hoảng, rung giọng nói: "Ninh Cung chủ, lẽ nào. . ."

Hôm nay là mùng bốn tháng năm.

Nàng rất rõ ràng, hôm nay Tô Dịch sẽ tiến về trước Ngọc Kinh Thành Tô gia kết thúc ân oán, cũng đang nhân như thế, nàng hôm nay, có vẻ tâm thần có chút không tập trung, lo được lo mất.

Mà lúc này, nghe tới Ninh Tự Họa kia tiếng thở dài, làm cho Trà Cẩm lập tức sinh ra một cỗ cảm giác không ổn, toàn bộ người cũng không tốt rồi.

Kia vũ mị Linh Tú con mắt, đều nổi lên lo lắng vẻ bất an, hốc mắt hơi hơi phiếm hồng.

Ninh Tự Họa cũng không khỏi lại càng hoảng sợ, nàng vốn là cố ý trêu chọc một cái Trà Cẩm, chưa từng nghĩ, người sau phản ứng lại kịch liệt như thế.

Nàng không còn dám chần chờ, vội vàng bả tin tức nói ra.

Nghe xong, Trà Cẩm giật mình ở đó, kiều gọt giữa xinh đẹp trên mặt dần dần hiện ra một vòng xuất phát từ nội tâm dáng tươi cười.

Cười cười, trong hốc mắt đã có hai hàng thanh lệ lăn xuống hạ xuống.

Cũng không biết vì cái gì, cũng có lẽ là nội tâm quá mức kích động, thay đổi rất nhanh phía dưới, thế cho nên làm cho nàng khó kìm lòng nổi.

Cái này cho là nước mắt vui sướng.

Xem tại Ninh Tự Họa đáy mắt, nội tâm cũng không nhịn được cảm khái không thôi, nàng làm sao nhìn không ra, Trà Cẩm từ lâu là đúng Tô Dịch tình căn thâm chủng, mới có thể tại lúc này như vậy không khống chế được?

Đồng dạng là tại Thiên Nguyên học cung.

Bên trong một tòa lầu trúc, Văn Linh Tuyết ngao ô o o o một tiếng, tượng như mèo nhỏ một cái ôm chặt lấy tỷ tỷ Văn Linh Chiêu, thanh âm thanh thúy hét lớn: "Thắng! Tỷ phu thắng! A a a a, ta thật vui vẻ a tỷ tỷ ~~~ "

Cái này Linh Tú thanh lệ thiếu nữ, tại Thiên Nguyên học cung đệ tử trong mắt, giống giống như tiên tử hơn người, nhưng lúc này, lại giống như cao hứng hỏng mất, hoàn toàn không để ý dáng vẻ, đuôi lông mày khóe mắt chi địa, tràn đầy tràn đầy vui sướng cùng kích động.

Văn Linh Chiêu sững sờ kia, thắng sao?

Vốn. . . Hắn thật là có thể làm được bước này. . .

Văn Linh Tuyết thật cao hứng, kia xuất phát từ nội tâm tươi đẹp dáng tươi cười, rơi ở trong mắt Văn Linh Chiêu, làm cho nàng không dám nhìn thẳng.

"Vốn, ta mới là buồn cười nhất kia một cái. . ."

Văn Linh Chiêu nội tâm sâu thẳm thở dài, xem cùng Tô Dịch lập gia đình hơn một năm nay thời gian, nàng đột nhiên có chút ngơ ngẩn, nội tâm trống rỗng nó nói không ra là tư vị gì.

. . .

Một đêm như thế sắc.

Ngọc Kinh Thành, Tùng Phong biệt viện.

Tô Dịch đang tĩnh tọa.

Ngày hôm nay quyết đấu, đối với thế nhân mà nói, có lẽ có thể nói trăm năm khó gặp, kinh thế hãi tục.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, không đáng kể chút nào.

Dù sao, so sánh với kiếp trước kia mười vạn tám ngàn giữa năm làm cho kinh lịch từng tràng có một không hai quyết đấu, ngày hôm nay vẻn vẹn chỉ giết một chút tu sĩ Nguyên Đạo mà thôi, hoàn toàn chính là lơ lỏng bình thường, không đáng giá nhắc tới.

Phản hồi Tùng Phong biệt viện về sau, hắn liền đem chỉ còn lại ba khối Long Hổ Cửu Khiếu Đan một hơi nuốt, để mà rèn luyện cùng củng cố đạo hạnh.

Đến bây giờ, theo đem kia tràn trề vô cùng dược lực luyện hóa, tu vi của hắn đã vững vàng tại Tiên Thiên Vũ Tông cảnh cắm rễ, hùng hậu củng cố.

Bàn Huyết, Tụ Khí, Dưỡng Lô, Vô Lộ cái này võ đạo Tứ Cảnh ở bên trong, Vô Lậu cảnh là võ đạo cảnh giới cuối cùng, lại được xưng làm Tiên Thiên Vũ Tông cảnh.

Đạt đến chuyện này giả, lại thực hiện phạt mao tẩy tủy, thoát thai hoán cốt loại biến hóa, nhường một thân hậu thiên tới trung khí lột xác thành tiên thiên chi khí!

Tiên thiên chi khí phẩm giai càng cao, đại biểu cho đạo hạnh càng tinh thuần cùng hùng hậu, chiến đấu là phát huy ra uy năng liền càng cường đại.

Mà cùng thế gian những võ giả khác bất đồng.

Có được nhiều khiếu thành linh, ẩn mạch, Đạo Cương, ngũ uẩn tính linh vân... vân có một không hai nội tình Tô Dịch, đang đột phá Tiên Thiên Vũ Tông về sau, hắn rèn luyện ra tiên thiên chi khí, tựa như nước chảy thành sông loại, đạt đến "Đạo phẩm" cấp độ!

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, có thể rèn luyện xuất đạo phẩm tiên thiên chi khí giả, cũng là ngàn vạn năm khó gặp, gần như tại truyền thuyết!

Đây mới là Tô Dịch có thể tại ngày hôm nay trong chiến đấu, chia rẽ, giết Lục Địa Thần Tiên như xé vẽ lực lượng chỗ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 351: Tuyết Phù Ngọc Bội

Rất lâu.

Tô Dịch từ trong đả tọa tỉnh lại, con mắt thâm sâu thanh tịnh không màng danh lợi.

"Cảnh giới Tiên Thiên Vũ Tông, rèn luyện chính là tiên thiên chi khí, mà ta hôm nay rèn luyện ra tiên thiên chi khí, vẻn vẹn đầu khoảng ba phần mười, nếu muốn triệt để rèn luyện viên mãn, sợ cũng cần chừng một tháng. . ."

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, lật tay lại.

Tuyệt Thương hung kiếm nổi lên, kiếm này khí tức cực kỳ hung lệ khiếp người.

Nhưng tại trước mặt Tô Dịch, lại ôn thuần như cừu non loại, cẩn thận từng li từng tí đem kia hung lệ khí tức thu liễm.

"Có muốn hay không bả kiếm này luyện?"

Tô Dịch có chút do dự.

Kiếm này rất đặc thù, thủ pháp tế luyện thật không đơn giản, sau khi luyện thành, đi qua hung sát chi khí uẩn dưỡng nhiều năm, mới dưỡng ra một cỗ đủ để kinh thế hung lệ chi uy.

Dựa theo phẩm giai mà nói, đã vượt qua Nguyên Đạo bảo vật phạm trù, có thể xưng là làm là Linh Đạo thần binh!

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, giống như loại bảo vật này, lại được xưng làm "Linh bảo", là chỉ có đại tu sĩ Linh Đạo mới có thể luyện chế cùng ngự dụng cường đại bảo vật.

Như lấy thủ pháp luyện chế mà nói, kiếm này rõ ràng xuất từ Ma Môn, lấy sát khí rèn luyện kiếm thể, lấy uẩn dưỡng ra bá đạo nhất cực hạn sát phạt chi uy.

Nhưng ở trong mắt Tô Dịch, kiếm này lại vốn sinh ra đã kém cỏi.

Nguyên nhân chính là, kiếm này tiềm năng có hạn, tối đa chỉ có thể rèn luyện ra một cỗ Linh tính ý thức, vẫn còn chưa hề chính thức có được linh trí cùng linh thể.

Xa không giống Huyền Ngô kiếm, đầu phải không ngừng lấy Thôn Linh sắc lệnh uẩn dưỡng, về sau sớm muộn có thể rèn luyện xuất kiếm nhận thức, lúc sau kiếm nhận thức thoái hoá làm kiếm Hồn, thậm chí cả Kiếm Linh.

Như đối lập lời nói Tuyệt Thương hung kiếm uy năng, muốn hơn xa bây giờ Huyền Ngô kiếm.

Nhưng bàn về tiềm năng lời nói Tuyệt Thương hung kiếm xa xa vô pháp cùng Huyền Ngô kiếm đánh đồng.

"Mà thôi, vả lại lưu lại ngươi một đoạn thời gian, về sau như gặp được cơ hội thích hợp, ta liền đem ngươi lần nữa rèn luyện một lần, bổ túc tiềm năng. Như không có cơ hội, liền đem ngươi luyện, dung nhập trong Huyền Ngô kiếm của ta."

Tô Dịch tự nói.

Ô...ô...n...g!

Tuyệt Thương hung kiếm run nhè nhẹ thanh ngâm, giống như tại nhảy cẫng hoan hô.

Thu hồi kiếm này, Tô Dịch vươn người đứng dậy, đi ra khỏi phòng.

. . .

Cảnh ban đêm như nước, đầy sao lấp lánh.

Trong đình viện, Phương Nguyên từ lâu đợi chờ ở đó, chứng kiến Tô Dịch xuất hiện, hắn một cái giật mình đứng dậy, chào nói: "Đại nhân."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Phương Nguyên thấp giọng bẩm báo nói: "Đại nhân, lúc trước người tu luyện trong khoảng thời gian này, đám người Trấn Nhạc Vương Mộc Hi, mang theo chiến lợi phẩm đến đây."

Nói qua, hắn xuất ra một khối ngọc bội trữ vật trắng sáng như tuyết, đưa cho Tô Dịch, nói: "Những thứ chiến lợi phẩm kia liền ở trong đó, kính xin đại nhân xem qua."

Tô Dịch trước quan sát một chút khối ngọc bội này, nếu như Dương Chi Ngọc loại ôn nhuận, ước chừng nửa bàn tay lớn nhỏ, tạo hình cổ sơ chất phác, nhìn kỹ, trong ngọc bội mơ hồ có một tia Kim Quang lập loè.

Ngọc bội phía sau, tuyên khắc lấy "Tuyết phù" hai chữ cực kỳ nhỏ.

"Không Tinh linh ngọc?"

Tô Dịch kinh ngạc, đây chính là rèn trữ vật bảo bối thượng đẳng Thần tài.

Phương Nguyên vội vàng nói: "Hồi bẩm đại nhân, theo Trấn Nhạc Vương nói, ngọc bội trữ vật này đến từ Ẩn Long sơn đại trường lão Chu Trường Dịch trên người, cho là một kiện cổ bảo."

Tô Dịch ồ một tiếng, Thần Niệm thăm dò vào trong Tuyết phù ngọc bội.

Trong ngọc bội tự thành không gian, chừng trăm trượng phạm vi, cực kỳ to lớn, so ra mà nói, trên người hắn đeo mặc ngọc bội không gian, vẻn vẹn mới ba trượng chi địa, có vẻ có chút khó coi.

Khó có được chính là, trong Tuyết phù ngọc bội không gian, còn tràn đầy một tia Linh tính khí tức, điều này làm cho Linh dược chứa đựng trong đó, cũng không cần phải lo lắng Linh tính trôi qua.

Không thể không nói, ngọc bội tuyết phù này thực sự trong bảo vật trữ vật quý hiếm chi vật!

Rồi sau đó, Tô Dịch tâm thần đã bị chứa đựng tại trong ngọc bội chiến lợi phẩm hấp dẫn.

Chỉ thấy

Tất cả trồng linh dược, linh tài, trân bảo, linh binh các loại bảo vật, tích tụ thành từng tòa tiểu sơn, màu sắc đa dạng, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Những bảo vật này, rõ ràng bị sửa sang lại qua, phân loại trưng bày, lần đầu tiên nhìn sang thời gian, nhường Tô Dịch cũng không khỏi ngơ ngác một chút.

Những linh dược kia ước chừng có trên trăm loại nhiều, không gây một ... không ... Tại tứ phẩm phía trên, không thiếu một chút càng hiếm có ngũ phẩm Linh dược!

Những thứ kia linh tài, cũng đều là thích hợp tu sĩ Nguyên Đạo để mà luyện khí, luyện đan tu hành tài nguyên, phẩm giai bất phàm, giá trị kinh người.

"Những linh dược này, đủ luyện chế một lò 'Lưỡng Nghi Cửu Thanh đan " nuốt viên thuốc này tu hành, đủ để cho ta tại trong nửa tháng, đem tu vi rèn luyện đến đây cảnh Đại viên mãn tình trạng."

"Những linh tài này ngược lại là có thể luyện chế một bộ 'Ngũ Hành Huyền Diễn Trận' . . ."

"Đúng, còn muốn luyện chế một chút bí phù, giao cho Linh Tuyết, Trà Cẩm bọn hắn, để mà phòng thân."

"Còn lại linh tài, lại có thể cùng những thứ kia không dùng được linh binh cùng một chỗ, dung luyện là Huyền Ngô kiếm linh liệu, tăng lên kiếm này uy năng cùng phẩm lẫn nhau."

. . . Rất nhanh, Tô Dịch thì có kế hoạch.

Hắn cũng không phải lo lắng bị địch nhân tìm phiền toái, nhưng nhưng lại không thể không đề phòng địch nhân chọn dùng nham hiểm thủ đoạn, đi đối phó người bên cạnh hắn.

Nhất là trận chiến ngày hôm nay, chắc chắn dẫn phát thiên hạ rung chuyển, không biết sẽ đưa tới nhiều ít ánh mắt chú ý, khó bảo toàn không có chút ý nghĩ xấu trong lòng hạng người, đem chủ ý bắt được bên cạnh hắn tới trên thân người.

Thu hồi Tuyết phù ngọc bội, Tô Dịch xách ra ghế dựa mây, lười biếng ngồi ở trong đó, nói: "Còn sự tình khác sao?"

Phương Nguyên vội vàng nói: "Tô gia phái người đến đây, nói tế phẩm đã chuẩn bị thỏa đáng, ngoại trừ Du Thanh Chi cùng Tô Bá Nính tro cốt bên ngoài, còn có cái khác ba mươi chín tên Tô gia tộc nhân cùng 133 cái thị vệ, nô bộc tới cõng tro cốt. Ngày mai lúc sáng sớm, bọn hắn đã những tế phẩm này tự mình mang đến Thanh Kỳ sơn."

Nói qua, hắn xuất ra một cái sổ gấp, đưa cho Tô Dịch, "Đại nhân, cái này những thứ kia tế phẩm danh sách, xin ngài xem qua."

Tô Dịch không có xem, hỏi ngược lại: "Ngươi cảm thấy, Tô gia có hay không dám tại việc này trên lừa gạt ta?"

Phương Nguyên không chút nghĩ ngợi nói: "Đại nhân, lấy tiểu nhân ý kiến, Tô gia trải qua tai nạn này, bọn hắn căn bản không dám ở trên chuyện thế này gian lận, dù sao, vạn nhất lộ ra kẽ hở, bọn hắn toàn bộ tông tộc đều muốn gặp liên luỵ, thừa nhận không cách nào tưởng tượng hậu quả, được không bù mất."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Bất quá, đại nhân như lo lắng, tiểu nhân kế tiếp đã chiếu theo danh sách này, từng cái đi điều tra những thứ kia tế phẩm chết sống."

Tô Dịch khoát tay một cái nói: "Được rồi, không nói chuyện này."

Tô Hoằng Lễ sau khi chết, sớm bảo Tô Dịch trảm trừ trong lòng tích lũy nhiều năm phiền muộn, cũng lười lại tại chút chuyện nhỏ này trên hao tâm tổn trí suy nghĩ.

Phương Nguyên nói: "Đại nhân, Thôn Hải vương Cát Trường Linh đã từng đến đây, bảo ngày mai thời điểm, sẽ đem kia một khối tấm bia đá theo

Thanh Đằng yêu sơn mang ra, tự mình cho ngài mang đến."

Tô Dịch lập tức ngoài ý muốn.

Nguyên bản hắn còn ý định rút sạch đi Thiên Thanh sơn một chuyến, tận mắt nhìn khối tuyên khắc lấy thứ nhất thần bí lời tiên đoán tấm bia đá, chưa từng nghĩ, Cát Trường Linh không ngờ quyết định, muốn đem vật ấy mang đến.

Như thế tỉnh ngộ lại nhường hắn tự mình đi một lần.

"Còn chuyện khác sao?"

Tô Dịch nói.

Phương Nguyên nhanh chóng nói: "Còn một chuyện cuối cùng, Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền nói, ngày mai muốn cùng người một mình bái kiến, như người đồng ý, khiến cho tiểu nhân nói cho nàng biết một tiếng."

Tô Dịch trong đầu không khỏi hiện ra kia bạch y đeo kiếm, khuôn mặt như vẽ thiếu nữ thân ảnh, lúc này nói ra: "Cũng tốt."

Nói qua, hắn giương mắt nhìn về phía Phương Nguyên, nói: "Ta rất nhanh liền sẽ rời đi Ngọc Kinh Thành, về sau sợ là không có cách nào lại cho ngươi theo bên người rồi."

Phương Nguyên khẽ giật mình, ánh mắt hơi có chút ảm đạm, chợt cười nói: "Tiểu nhân sớm dự liệu được lại có cùng đại nhân phân biệt cái ngày đó, chỉ không nghĩ tới sẽ như vậy nhanh, bất quá đại nhân yên tâm, tiểu nhân tự có sinh tồn chi đạo, về sau như có cơ hội, tiểu nhân lại hầu hạ người."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, theo trong tay áo lấy ra một khối chỗ trống ngọc phù, lấy Thần Niệm ở trong đó khắc dấu một môn pháp quyết tu luyện, đưa cho Phương Nguyên, nói: "Trong này là một môn tu hành bí pháp, chưa nói tới bao nhiêu cao thâm, lại cực thích hợp ngươi tư chất, cầm đi đi."

Phương Nguyên thân hình chấn động, quỳ xuống đất liền bái, kích động nói: "Đa tạ đại nhân ban pháp!"

"Đạo không thể khinh truyền, pháp không thể khinh thụ, những ngày này, biểu hiện của ngươi ta đều xem tại đáy mắt, thật cũng không khiến ta thất vọng, về sau nếu như ngươi tu luyện thành công, đầu phải nhớ cho kỹ chớ có ỷ vào tên tuổi Tô Dịch ta làm việc lại."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Phương Nguyên nghiêm nghị nói: "Đại nhân yên tâm, dạy bảo của ngài, tiểu nhân định ghi khắc tại xấu, trọn đời không quên!"

"Đi nghỉ ngơi a."

Tô Dịch nói qua, theo trên ghế mây đứng dậy, chắp hai tay sau lưng, đi vào phòng.

Rất nhiều năm sau, làm đứng im lặng hồi lâu chừng tại Linh Đạo trên đường, bị thế nhân tôn kính là "Tịch dạ Thần Quân" Phương Nguyên, hồi tưởng lại chuyện tối nay thời gian, vẫn cảm xúc phập phồng, cảm khái không thôi.

Tiên Nhân phủ đầu ta, Kết Phát nhận Trường Sinh!

Đại khái như thế.

. . .

Sáng sớm hôm sau, mùng năm tháng năm.

Tô Dịch ý định là mẫu thân Diệp Vũ Phi tảo mộ thời gian.

Bầu trời hạ xuống mịt mờ mưa phùn.

Cửa thành bắc bên ngoài, một chi trùng trùng điệp điệp hoàng thất đội danh dự đội đã đóng tại kia.

Chu Tri Ly đứng ở nghi thức phía trước đội ngũ, nội tâm đã căng thẳng lại chờ mong.

Trời còn chưa sáng, hắn liền hấp tấp hành động, mặc minh hoàng áo mãng bào, đầu đội mào, mang theo như vậy một chi quy mô thật lớn đội danh dự đội đợi chờ ở đây.

"Ngươi cái này muốn làm gì?"

Bỗng dưng, một đạo lạnh nhạt thanh âm tại mịt mờ Tế Vũ Trung vang lên.

Chỉ thấy trong cửa thành, đi tới một cái tay cầm ô giấy dầu thiếu niên áo bào xanh, dáng vẻ xuất trần, nếu như Trích Tiên.

Đúng là Tô Dịch.

Khi thật sự cùng Tô Dịch gặp mặt, Chu Tri Ly nhất thời căng thẳng muôn phần, lắp bắp nói: "Tô huynh, ta. . . Ta tới. . ."

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua kia một chi đội danh dự đội, mơ hồ có chút đã minh bạch, nói: "Là phụ thân ngươi nhường ngươi tới?"

"Đúng vậy!"

Chu Tri Ly nói đến đây, lại vội vàng nói, " ta cũng đã lâu không thấy Tô huynh rồi, cho nên nhân cơ hội này, cố ý đến đây cùng Tô huynh bái kiến."

Tô Dịch khoát tay nói: "Được rồi, một mình ngươi theo tới lại."

Chu Tri Ly liên tục không ngừng đáp ứng, hấp tấp cùng sau lưng Tô Dịch, triều xa xa bước đi.

Kia một chi trùng trùng điệp điệp đội danh dự đội nhất thời trợn tròn mắt, thái tử điện hạ cái này cả bọn hắn cũng không để ý?

Trên thực tế, Chu Tri Ly thật đúng là không tâm tư để ý tới bọn hắn.

Lúc này thời điểm, sự tình gì, có thể so sánh đi theo bên người Tô Dịch trọng yếu?

Trên đường đi, căn bản không cần Tô Dịch đặt câu hỏi, Chu Tri Ly liền ống trúc ngược lại đậu giống nhau đem mình trở thành Thái Tử sự tình nói thẳng ra.

Dứt lời, còn thấp thỏm nhìn về phía Tô Dịch, một bộ chột dạ bộ dạng.

Tô Dịch không khỏi lắc đầu, nói: "Đây không phải chuyện tốt ư, căng thẳng cái gì, ta đại khái cũng hiểu rõ ý của phụ thân ngươi, chờ ngươi đi trở về liền nói cho hắn biết, cái này Đại Chu sự tình, ta không lòng dạ nào để ý tới, nhưng như những chuyện này cùng ngươi có quan hệ, đại khái có thể cho ta mượn Tô Dịch danh tiếng làm việc."

Chu Tri Ly ngơ ngác một chút, lúc này phẩm nếm Tô Dịch trong lời nói ý.

Cái này rõ ràng nói đúng là, như hắn Chu Tri Ly nắm giữ Đại Chu thiên hạ quyền hành, lại mượn Tô Dịch danh tiếng làm việc, lấy chấn nhiếp quần hùng thiên hạ.

Đổi lại là phụ thân hắn, lại không thể!

Trong lúc nhất thời, Chu Tri Ly cảm động đến nỗi lòng bốc lên, toàn bộ người hốt hoảng.

Trên đời này thật sự có bánh từ trên trời rớt xuống sự tình?

Có!

Liền như lúc này, hắn Chu Tri Ly đều bị đập váng đầu!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 352: Một Vòng Trăng Sáng Chiếu Kiếm Tâm

Tại ngày hôm qua cùng Chu Trường Dịch đám Ẩn Long giả chém giết thời gian, hoàng đế Đại Chu chưa hề xuất hiện, cho đến đám người Chu Trường Dịch từng cái vẫn lạc, hoàng đế Đại Chu như cũ không đến xuất hiện.

Hết lần này tới lần khác tại sáng sớm ngày hôm nay, nhường Chu Tri Ly đã trở thành Thái Tử tiền tới gặp mình, Tô Dịch còn có thể không rõ ràng lắm, tâm tư vị Hoàng Đế Đại Chu này?

Nói ngắn gọn, đương kim Chu hoàng căn bản không thèm để ý những thứ kia Ẩn Long giả chết!

Mà hắn nhường Chu Tri Ly tiền tới gặp mình, không phải là muốn mượn bản thân uy thế, lấy chấn nhiếp thiên hạ mà thôi.

Dù sao, những thứ kia Ẩn Long giả cũng đã chết, này bằng với đã cắt đứt lưng Đại Chu Hoàng tộc, một khi gặp kẻ thù bên ngoài xâm lấn, Đại Chu hoàng thất lấy cái gì cùng đối kháng?

Chỉ dựa vào thế tục trung những thứ kia quân đội lực lượng, nhưng căn bản vô pháp chấn nhiếp những hạng người tu hành kia.

Hiển nhiên, hoàng đế Đại Chu cũng hiểu rõ, lấy thân phận của hắn, căn bản không thể có thể làm cho mình vì hắn sử dụng, ngay sau đó, khiến cho Chu Tri Ly tới.

Bất quá, Tô Dịch cũng sẽ không bởi vậy trở thành người che chở hoàng thất Đại Chu.

Vì vậy, hắn mới có thể nhường Chu Tri Ly chuyển đạt như vậy một phen nói.

Muốn mượn ta Tô Dịch chấn nhiếp địch nhân của Đại Chu trong thiên hạ?

Có thể.

Nhưng phải từ Chu Tri Ly đến nắm giữ quyền hành thiên hạ Đại Chu!

Đây là một cái trao đổi.

. . .

Thanh Kỳ sơn ở chỗ sâu trong.

Trước mồ Diệp Vũ Phi, đã xếp đặt rất nhiều hũ tro cốt.

Đây là Tô gia đưa tới tế phẩm.

Mưa phùn mịt mờ, sơn sắc hôn mê.

Tô Dịch đi tới trước mồ, im lặng không nói.

Chu Tri Ly lại xuất ra hương nến cùng tiền giấy, ngồi chồm hổm trên mặt đất đốt thiêu cháy, khói mù lượn lờ.

Một lúc sau.

Tô Dịch xuất ra Minh Ngục Lôi Hình Chung.

Cái này Ma Đạo linh bảo huyền cơ, đã bị hắn hiểu thấu đáo.

Bảo vật này nguyên vẹn thời gian, cho là một kiện bảo vật rất cường đại, đến từ ma tu nhất mạch Linh Đạo Đại tu sĩ trong tay.

Tô Dịch có thể khẳng định, năm đó mẫu thân hắn Diệp Vũ Phi mang theo bảo vật này theo dị giới tiến đến thời gian, món bảo vật này cũng đã tổn hại nghiêm trọng.

Bằng không, cái kia một đạo ma linh lực lượng, Đoạn sẽ không yếu như vậy rồi.

Chân chính nhường Tô Dịch cảm thấy kỳ quặc chính là, bên trong bảo vật này lưu lại một đạo cực thần bí "Lạc ấn" lực lượng.

Lấy Thần Niệm đi cảm ứng, có thể phát hiện, cái kia lạc ấn bên trong là một bức "Bí đồ" .

Bí đồ làm cho hội chế, là một cây đại thụ kỳ lạ, chống trời dựng lên, thẳng vào Thanh Minh bên ngoài trong tinh không, cái kia từng đám cây chạc cây lên, đeo đầy tàn phế vỡ tinh xương cốt.

Bí đồ ở bên trong, hoàn dấu hiệu lấy một nhóm cực kỳ cổ xưa thần ma bí văn ——

"Thương Thanh ngọn nguồn, Hoàng Ngự Cửu Cực bí mật" .

Nếu không có Tô Dịch có được trí nhớ kiếp trước, đều không thể phân biệt ra bực này cổ xưa cực kỳ văn tự đến.

Nhưng mặc dù nhận ra, Tô Dịch cũng không hiểu ra sao.

Thương Thanh ngọn nguồn miễn cưỡng có thể cân nhắc thành Thương Thanh Đại Lục khởi nguyên, nhưng này "Hoàng Ngự Cửu Cực bí mật" là ý gì?

Đoạn thần ma bí văn này, lại cùng một bức bí đồ kia có cái gì liên quan?

Tô Dịch ở tiền thế, tại bên trong một cái di tích cổ xưa, bái kiến một cây ngôi sao chi thụ, ở trên chạc cây treo từng khỏa ngôi sao sáng sủa, cực kỳ thần diệu.

Nhưng bí đồ này trên cái kia một cây đại thụ cũng không phải là chân chính ngôi sao chi thụ, nó cái kia chạc cây trên treo chính là vẫn lạc tinh xương cốt!

Cái này rất cổ quái.

Đi qua Tô Dịch suy nghĩ liên tục, cuối cùng đầu đại khái suy đoán ra, năm đó mẫu thân Diệp Vũ Phi mang theo Minh Ngục Lôi Hình Chung theo dị giới tới trước Thương Thanh Đại Lục, cực có thể chính là muốn tìm kiếm cái này "Thương Thanh ngọn nguồn, Hoàng Ngự Cửu Cực bí mật" !

Đổi lại mà nói tới, Minh Ngục Lôi Hình Chung cái này ma bảo giá trị, cũng không tại uy năng mạnh cỡ bao nhiêu lên, mà là vì ở trên lưu lại chính là cái kia lạc ấn lực lượng, có giấu đại bí mật!

Nửa ngày.

Tô Dịch thu nạp suy nghĩ, đi lên trước, đối với Diệp Vũ Phi mồ ba bái.

Rồi sau đó, Tô Dịch biền chỉ vẽ một cái, mồ lập tức từ trong xé ra, lộ ra dưới đáy chôn lấy một mực quan tài.

Đi lên trước, mở ra quan tài.

Chỉ thấy trong đó nằm một cỗ xương khô, từ lâu thấy không rõ tiếp tục tồn tại thời gian bộ dáng.

Cái này là sống hay chết bất đồng.

Khi còn sống lại phong hoa tuyệt đại, tu vi thông thiên, sau khi chết cũng cuối cùng chỉ còn một bồi đất vàng vùi lấp xương khô.

Tô Dịch trầm mặc một lát, đầu ngón tay nhảy lên, một đám hỏa diễm bay xuống phía trên xương khô, rất nhanh liền luyện hóa thành một mảnh tro cốt, bị Tô Dịch lấy Minh Ngục Lôi Hình Chung thu vào.

"Đi thôi."

Tô Dịch không đến lưu lại nữa.

Lần này tới trước tảo mộ, hắn vốn liền định bả di hài mẫu thân Diệp Vũ Phi mang đi, tỉnh ngộ về sau bị những tâm tư đó ác độc kẻ đối địch nhằm báo thù kẻ thù làm lấy cớ, tới trước hủy phần mộ diệt thi thể.

Loại chuyện này, Tô Dịch kiếp trước bái kiến hơn nhiều.

. . .

Phản hồi Ngọc Kinh Thành về sau, Chu Tri Ly từ biệt, trực tiếp phản hồi hoàng cung.

Tô Dịch lại trở lại Tùng Phong biệt viện.

Thôn Hải vương Cát Trường Linh từ lâu đợi chờ ở đó, nhìn thấy Tô Dịch, một chút hàn huyên, liền đem một khối tấm bia đá xuất ra.

Tấm bia đá này dài hai thước, toàn thân ngăm đen ban bác, tràn ngập cổ xưa tang thương khí tức, ở trên khắc dấu lấy một nhóm đi cổ xưa chữ viết.

"Phong ấn phía dưới lực lượng, chắc chắn chui từ dưới đất lên mà ra."

" bị giam cầm hết thảy, chắc chắn bị đánh vỡ."

"Ngày xưa đại thế rầm rộ cùng máu tanh, chắc chắn lặp lại."

"Trước khi sương mù tản ra, hết thảy khác thường, đều là báo hiệu!"

Tô Dịch ngưng mắt nhìn những chữ viết này một lát, cũng không phát hiện cái gì đáng được lưu ý địa phương, liền đem tâm tư lưu ý tại trên tấm bia đá.

"Năm đó, lão hủ đạt được tấm bia đá này thời gian, mới phát hiện, luyện chế tấm bia đá này chất liệu cực không đơn giản, thủy hỏa bất xâm, đao kiếm khó làm thương tổn, chính là lấy Tích Cốc cảnh một kích toàn lực, cũng khó có thể rung chuyển tấm bia đá này chút nào."

Cát Trường Linh tại một bên nói, "Càng thần dị chính là, tấm bia đá này có thể trấn áp núi sông chi lực, hấp thu thiên địa linh khí, viễn không tầm thường bảo vật có thể so sánh."

Nói qua, Cát Trường Linh tự giễu cười cười, "Có lẽ là ta tài sơ học thiển, nghiên cứu cân nhắc nhiều năm, cũng chưa từng chân chính khám phá tấm bia đá này huyền cơ."

Tô Dịch nói: "Ngươi không nhận biết cái bia này không kỳ quái, luyện chế tấm bia đá này chính là là một loại danh gọi 'Giới Linh Tinh Hồn Thạch' Thần tài, ra đời tại ngoại vực trong tinh không, cực kỳ hiếm thấy, là luyện chế cực phẩm linh bảo tuyệt hảo tài liệu, tượng khối tấm bia đá này bên trong, liền trộn lẫn lấy một bộ phận Giới Linh Tinh Hồn Thạch."

Nói đến đây, Tô Dịch giữa lông mày cũng không khỏi hiện lên một vòng dị sắc, theo hắn biết, Giới Linh Tinh Hồn Thạch bực này thần liệu, chính là đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, cũng được xưng tụng hiếm có.

Hắn thật không nghĩ đến, tại đây Thương Thanh Đại Lục lên, sẽ có người dùng bực này thần liệu luyện chế một khối tấm bia đá, cái này không

thể nghi ngờ có chút tận diệt mọi vật.

Bất quá, cũng có thể là, luyện chế tấm bia đá này người, căn bản không quan tâm những thứ này!

"Giới Linh Tinh Hồn Thạch?"

Cát Trường Linh nghe vậy, không khỏi kinh ngạc, "Vốn ta cái đồ nhi kia lúc trước nói, lại thật sự. . ."

Tô Dịch nhíu mày nói: "Đồ đệ ngươi cũng biết?"

Cát Trường Linh nói: "Ta cái đồ nhi kia danh gọi Cát Khiêm, thuở nhỏ không cha không mẹ, đi theo ở bên cạnh ta tu hành, trước đây ít năm thời điểm, làm như ta theo Thanh Đằng yêu sơn bả khối tấm bia đá này mang về thời gian, hắn một cái liền nhận ra tấm bia đá này chất liệu."

"Hắn nói, tại một môn sách cổ nhìn lên qua có quan hệ Giới Linh Tinh Hồn Thạch ghi chép, hơn nữa, hắn hoàn đề nghị ta đem tấm bia đá này trấn áp tại Thiên Thanh sơn lên, nói bằng vào tấm bia đá này, có thể trấn áp núi sông khí thế, hấp thu thiên địa linh khí, thời gian lâu dài, đủ để cho Thiên Thanh sơn biến thành một khối thích hợp tu hành bảo địa."

Tô Dịch không khỏi kinh ngạc nói: "Ngươi đồ đệ này không đơn giản a, lại biết rõ lợi dụng tấm bia đá này đến tụ lại thiên địa linh khí."

Cát Trường Linh giữa lông mày hiện lên một tia dị sắc, nói: "Đạo hữu, thực không dám giấu giếm, đồ nhi này của ta trên người hoàn toàn chính xác có cổ quái, hư hư thực thực kế thừa nào đó cực kỳ cổ xưa truyền thừa lực lượng, bất quá hoàn hảo, hắn cũng không bị đoạt xá, cho nên, những năm gần đây này, ta cũng chưa từng hỏi đến, đối với chuyện của hắn một mắt nhắm một mắt mở."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Hơn nữa, đồ nhi này của ta tính tình vô cùng cẩn thận, lời nói không dễ nghe đấy, cái thằng này tựa như con rùa đen rúc đầu giống như, theo không muốn chộn rộn bất luận cái gì chuyện nguy hiểm."

Nói đến đây, hắn cười rộ lên, đối với Tô Dịch đạo "Lúc trước đạo hữu theo Quỷ Mẫu lĩnh trên lấy đi cái kia mấy viên Thuần Dương Hỏa Đào về sau, ta phái Cát Khiêm đi tìm ngươi, chưa từng nghĩ, tiểu tử này đến Quỷ Mẫu lĩnh về sau, lo lắng ra ngoài ý muốn, cũng không dám đi cùng đạo hữu gặp nhau, liền trực tiếp quay trở về."

Tô Dịch cái này mới ý thức tới, vốn còn có bực này sự tình, không khỏi buồn cười, nói: "Nghe ngươi vừa nói như vậy, ngươi cái kia đồ đệ ngược lại hoàn toàn chính xác đủ cẩn thận đấy."

Cát Trường Linh cười lắc đầu, nói: "Cẩn thận quá mức, cùng với kinh sợ bao không có gì khác nhau rồi. Trong khoảng thời gian này, hắn một mực ở Hồn Minh Hải Thâm chỗ du lịch, chờ hắn đã trở về, ta ngược lại muốn mang lấy hắn gặp một lần đạo hữu, làm cho đạo hữu nhìn một cái, tiểu tử này trên người sẽ hay không xảy ra vấn đề."

Tô Dịch thuận miệng nói: "Lấy cái kia cẩn thận tính tình, sợ là căn bản không dám tới bái kiến ta, đương nhiên, hắn nếu thật nguyện ý cùng ngươi cùng đi bái kiến ta, ta cũng không ngại giúp ngươi thử một lần trên người hắn huyền cơ."

Lại hàn huyên một trận, Cát Trường Linh liền cáo từ rời đi.

Lúc rời đi, đem cái kia khối tấm bia đá cũng giữ lại, căn bản không cho phép Tô Dịch chối từ.

Tô Dịch biết rõ, Cát Trường Linh đây là đang dùng một loại phương thức khác đền bù tổn thất mẫu thân mình Diệp Vũ Phi ân tình.

Hoặc là nói, là đền bù nội tâm của hắn xấu hổ ý.

Thu hồi khối tấm bia đá này, Tô Dịch trở lại trở về phòng, giống nhau lúc trước giống như tu luyện bắt đầu tĩnh tọa.

Ngày ấy.

Chu hoàng truyền đạt ý chỉ, tuyên cáo thiên hạ, từ hôm nay trở đi, từ thái tử Chu Tri Ly giám quốc, độc chưởng quyền hành, từ lớn sao Sâm, sao Thương phụ tá kia nắm toàn bộ triều chính!

Tin tức vừa ra, thiên hạ xôn xao.

Ai còn có thể không biết, đương kim Chu hoàng mặc dù chưa hề chân chính thoái vị, nhưng đã đợi ngay sau đó đem cái kia một trương long ỷ, để lại cho Lục điện hạ Chu Tri Ly, chỉ chờ Chu Tri Ly một mực khống chế cái này quyền hành thiên hạ Đại Chu thời gian, lại thuận lý thành chương leo lên cái kia một trương long ỷ!

Mà đang ở ngày ấy, Chu Tri Ly lấy giám quốc thái tử thân phận hạ lệnh, phái người trực tiếp đem Nhị hoàng tử Chu Tri Khôn, Tam hoàng tử Chu Tri Chấn nhốt, huống chi đem hai người bọn họ bên người vây cánh một mẻ hốt gọn!

Không thể nghi ngờ, cổn châu Tây Sơn tiệc trà sự tình, vẫn hoàn nhường Chu Tri Ly canh cánh trong lòng, ghi hận trong lòng.

Cùng, Chu Tri Ly truyền đạt ý chỉ, đối với Đại Chu thiên hạ tuyên bố, phụng Tô Dịch làm "Đại Chu Đế sư" !

Tin tức vừa ra, vua và dân trên dưới lại là một trận chấn động, nhấc lên sóng to gió lớn.

Đế sư!

Cái này cái danh hiệu, cần phải bỉ quốc sư càng đặc thù, tại Đại Chu khai quốc đến nay năm tháng ở bên trong, còn không từng có một người lấy được vinh hạnh đặc biệt này!

Mà tới được lúc này, ai còn có thể nhìn không ra, Chu Tri Ly sở dĩ có thể lấy thái tử thân phận giám quốc, độc tài triều chính, đều cùng Tô Dịch thoát khỏi không ra liên quan?

"Lúc trước Tây Sơn tiệc trà lên, Tô Dịch liền giúp đỡ thái tử điện hạ chém giết quần địch, nắm bắt cổn châu phủ tổng đốc chức, nhưng, ai có thể nghĩ đến, mới vẻn vẹn mấy tháng thời gian, tại Tô Dịch dưới sự trợ giúp, thái tử điện hạ liền mưu được thái tử vị trí, đi giám quốc sự tình?"

Không biết bao nhiêu người cảm khái.

"Có Tô Dịch bực này đương thời Thần Thoại giống như nhân vật tại, Đại Chu thiên hạ lại không cần phải lo lắng xuất hiện rung chuyển, Đại Chu kẻ thù bên ngoài, lại có ai dám xâm phạm?"

Có người phấn khởi vui sướng.

"Thái tử điện hạ cái này vận khí. . . Quả thực nghịch thiên. . ."

Cũng có không biết bao nhiêu người âm thầm cảm thán, cho là Chu Tri Ly gặp vận may, trở thành Đại Chu thái tử quả thực không cần tốn nhiều sức, hoàn toàn chính là nằm thắng.

Ngoại giới vẫn còn oanh động xôn xao thời gian, đồng dạng là ngày hôm nay.

Đêm rất khuya.

Vũ Lưu vương Nguyệt Thi Thiền tiền tới quét dọn.

Lúc ấy, Tô Dịch vừa tu luyện xong xong, hưng chỗ đến, múa bút đã viết một bức chữ:

Muôn đời trời cao không gió bụi, một vòng trăng sáng chiếu kiếm tâm.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 353: Lan Đài Pháp Hội Tin Đồn

Nguyệt Thi Thiền áo trắng như tuyết, lưng đeo cổ kiếm, đen thui nhu thuận tóc xanh lấy một đoạn dây đỏ tùy ý trói buộc, eo bờ treo một cái cây hồng bì hồ lô rượu.

Dưới trời chiều như lửa, thiếu nữ khuôn mặt như vẽ, thanh lệ như tiên.

Tô Dịch lười biếng nằm ở bên trong ghế dựa mây, trên dưới đánh giá Nguyệt Thi Thiền một phen, chỉ vào một bên phiến đá băng ghế nói: "Ngồi."

Nguyệt Thi Thiền tùy ý ngồi ở thạch trên ghế đẩu, Tịch Dương chiếu vào nàng yểu điệu bóng hình xinh đẹp lên, giống như phủ thêm một tầng nhu hòa ánh sáng mông lung quần áo, tựa như ảo mộng.

"Đạo hữu hôm nay đã đứng im lặng hồi lâu chừng Đại Chu tu hành chi đỉnh, phóng nhãn thiên hạ, đã gần đến hồ vô địch, không biết kế tiếp có tính toán gì không?"

Nguyệt Thi Thiền môi hồng nhuận phơn phớt khẽ mở, tiếng nói uyển chuyển mát lạnh, rất là êm tai.

"Vô địch?"

Tô Dịch cười cười, "Ta mới cảnh giới Tiên Thiên Vũ Tông, nào dám nói xằng vô địch, về phần ý định. . . Tạm thời không có."

Nguyệt Thi Thiền mỉm cười, nói: "Đạo hữu quá khiêm nhường, theo ta thấy, trừ phi là những thứ kia có được nghịch thiên nội tình kỳ tài, bằng không, tu sĩ dưới Linh Đạo, sợ là đều đã không có khả năng uy hiếp được đạo hữu rồi."

Tô Dịch không tiếp tục cái đề tài này trên dây dưa, cầm lấy một bên công văn trên bầu rượu, hỏi: "Uống rượu sao?"

Nguyệt Thi Thiền theo nhỏ nhắn mềm mại eo bờ tháo xuống cây hồng bì hồ lô rượu, nói: "Đạo hữu có muốn hay không nếm thử rượu của ta?"

Tô Dịch không có chối từ, nói: "Được."

Nguyệt Thi Thiền đứng dậy, cầm lấy hồ lô rượu cho Tô Dịch châm một ly, chỉ thấy rượu kia thủy sắc như Thanh bích hổ phách, hiện ra từng điểm Linh tính sáng bóng, một cỗ đậm đặc xông vào mũi mùi rượu cũng là tràn ngập mà ra, mờ mịt trong không khí, mang theo một tia đặc hữu hương vị ngọt ngào.

"Đây là ta tại ở chỗ sâu trong Ngân Diễm yêu sơn thu thập trên trăm loại mật của linh hoa làm cho cất tửu thủy, đạo hữu vả lại phẩm phẩm."

Nguyệt Thi Thiền con mắt linh hoạt mỉm cười, điềm tĩnh tuyệt tục.

Tô Dịch nâng chén uống một hơi cạn sạch, một chút phẩm chép miệng, không khỏi gật đầu nói: "Rượu này không tệ, cam thuần thanh nhuận, có một phen đặc biệt đặc biệt tư vị, khó có được chính là, còn ẩn chứa một chút kéo dài nhu hòa Linh tính, đối với uẩn dưỡng khí huyết vô cùng có ích lợi."

Nguyệt Thi Thiền cười rộ lên, lại là Tô Dịch rót đầy một ly, rồi mới lên tiếng: "Đạo hữu liền không hiếu kỳ ta ấy tới quét dọn mục đích?"

Tô Dịch nói: "Nói nghe một chút."

Nguyệt Thi Thiền ngồi xuống lần nữa, suy nghĩ một chút, nói ra: "Không biết đạo hữu có từng nghe nói, nửa năm sau, tại Đại Hạ cảnh nội, sắp sửa tổ chức 'Lan Đài pháp hội' sự tình?"

Tô Dịch khẽ giật mình, lắc đầu nói: "Chưa từng nghe nói."

Đại Hạ là trên Thương Thanh đại lục bá chủ, diện tích lãnh thổ bát ngát, quốc lực hưng thịnh, đạo thống rất nhiều, chỉ là phụ thuộc tại Đại Hạ bộ hạ quốc gia, liền có vài chục cái nhiều!

Cùng đối lập, vô luận là Đại Chu, hay Đại Ngụy, Đại Tần, không sai biệt lắm cũng chỉ cùng Đại Hạ những thứ kia phụ thuộc quốc tương đương, căn bản là không có cách cùng Đại Hạ so sánh.

Bởi vì Đại Chu cùng Đại Hạ tầm đó cách xa nhau cực kỳ xa xôi, kia tin tức này bế tắc, đối với Đại Chu thế tục dân chúng mà nói, đến nỗi cũng không biết trên đời này còn có một Đại Hạ quốc.

Chính là đối với những thứ kia hạng người tu hành mà nói, Đại Hạ cũng quá mức xa xôi, đối với Đại Hạ rất hiểu rõ, phần lớn đều là một lân phiến móng vuốt tin đồn.

Nguyệt Thi Thiền lúc này nói ra: "Nếu nói 'Lan Đài pháp hội " là do đương kim Hạ Hoàng phát ra lên, từ Đại Hạ cảnh nội tứ đại đỉnh cấp thế lực cùng một chỗ tổ chức. . ."

"Phàm là tu vi đặt chân Nguyên Đạo chi lộ tu sĩ, đều có thể tham dự trong đó."

"Trên Lan Đài pháp hội tiến hành lần lượt luận đạo quyết đấu về sau, cuối cùng đưa thân ba mươi vị trí đầu giả, phân biệt có thể đạt được một

quả 'Tu Di phù' ."

"Bài danh mười thứ hạng đầu giả, có thể đạt được đương kim Hạ Hoàng chuẩn bị truyền thừa, bảo vật, các loại linh dược ban thưởng."

"Bài danh ba thứ hạng đầu giả, nhưng trán bên ngoài đạt được một khối 'Tuyền Ki Linh tủy' ."

"Xếp hàng thứ nhất giả, nghe nói còn có thể thu được một cái cọc đặc thù thần bí ban thưởng."

Nghe thế, Tô Dịch không khỏi kinh ngạc, "Cầm 'Tuyền Ki Linh tủy' làm ban thưởng? Cái này Đại Hạ Hoàng Đế thủ bút thật lớn."

Tuyền Ki Linh tủy, một loại cực kỳ đặc thù Thần Liêu, nhưng nhường người tu đạo đại đạo căn cơ thực hiện tiến một bước rèn luyện.

Thực tế đối với sắp bước vào Nguyên Phủ cảnh tu sĩ mà nói, có ấy Thần Liêu trợ giúp, nhưng mở ra phẩm lẫn nhau phi phàm "Đan điền Nguyên Phủ" !

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, bực này Thần Liêu cũng được xưng tụng có giá trị không nhỏ.

Đương nhiên, Tô Dịch sở dĩ kinh ngạc, là vì tại Thương Thanh đại lục bực này thế tục tới giới, một cái trong thế tục Đế Hoàng, có thể xuất ra như vậy Thần Liêu lấy tư cách ban thưởng, có thể nghĩ, cái này Đại Hạ quốc nội tình là bực nào hùng hậu.

"Nghe nói, đương kim Hạ Hoàng cực có thể chính là một vị đại tu sĩ Linh Đạo, hùng tài vĩ lược, thực lực sâu không lường được."

Nguyệt Thi Thiền nhẹ giọng nói, " huống chi, Đại Hạ từ lúc trước đây thật lâu, mà bắt đầu tìm kiếm thế gian này cơ duyên chi địa, những năm gần đây này, rơi vào Đại Hạ Hoàng Đế trong tay Tạo Hóa cùng cơ duyên, tuyệt đối số lượng cũng không ít rồi."

Tô Dịch không khỏi hơi xúc động.

Cái này là làm hoàng đế chỗ tốt, ra lệnh một tiếng, liền có vô số người vì hắn vơ vét kỳ trân dị bảo, tìm kiếm thiên hạ Tạo Hóa cơ duyên.

Mà xem như Thương Thanh đại lục bá chủ, Đại Hạ Hoàng Đế trong mấy năm nay làm cho tích lũy đến tu hành tài nguyên nhiều, tuyệt đối với không thể đo lường rồi.

Tô Dịch rất rõ ràng, như Đại Hạ Hoàng Đế thật là một vị đại tu sĩ Linh Đạo, cái kia lấy thủ đoạn của hắn, muốn tại Thương Thanh đại lục này trên thu thập cơ duyên và Tạo Hóa, cũng không phải rất khó sự tình.

Đối lập Đại Chu sẽ biết.

Những năm gần đây này, Chu hoàng tại Bát Đại yêu sơn trong sưu tập đến cơ duyên và bảo vật, tất cả đều cung phụng cho Ẩn Long giả, làm cho những thứ kia Ẩn Long giả từng cái một người mang cổ xưa truyền thừa, khống chế cổ bí pháp, chiến lực cũng vượt xa cùng cảnh hạng người tu hành.

Mà Đại Hạ chính là trên Thương Thanh đại lục bá chủ, có thể nghĩ, kỳ cảnh bên trong đã định trước phân bố thật nhiều cùng Bát Đại yêu sơn tương tự Bí Cảnh hung địa.

Đại Hạ Hoàng Đế có thể sưu tập đến cơ duyên và Tạo Hóa, há có thể sẽ thiếu đi?

"Cái kia Tu Di phù lại là vật gì?"

Tô Dịch hỏi.

Nguyệt Thi Thiền nói: "Nghe nói, Đại Hạ cảnh nội phát hiện một cái cực kỳ thần bí hòn đảo, tên gọi 'Tu Di tiên đảo " chỉ có cầm trong tay Tu Di phù giả, mới có thể tiến vào bên trong dò xét tìm cơ duyên."

Tô Dịch mơ hồ có chút đã minh bạch, nói: "Lúc này từ Hạ Hoàng triệu tập 'Lan Đài pháp hội' mục đích, chỉ sợ sẽ là tuyển ra một đống người tu hành, giúp đỡ Hạ Hoàng đi chỗ đó Tu Di tiên đảo dò xét tìm cơ duyên a?"

Nguyệt Thi Thiền nhẹ gật đầu, nói: "Ứng với nên như vậy, bất quá, phàm là hạng người tu hành, người nào lại đã kháng cự được hấp dẫn như vậy?"

"Nói như vậy, cái kia Tu Di tiên đảo sợ là không đơn giản, nên chỉ tu sĩ Nguyên Đạo mới có thể tiến nhập trong đó, hơn nữa trong đó nhất định cực kỳ hung hiểm, bằng không, Hạ Hoàng lớn không cần tốn công tốn sức như thế, muốn chọn ra một đống đứng đầu nhất tu sĩ Nguyên Đạo đi ra."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Nguyệt Thi Thiền khẽ giật mình, nói: "Đạo hữu là gì cho rằng như thế?"

"Như đại tu sĩ Linh Đạo có thể tiến vào Tu Di tiên đảo, đâu có thể nào có tu sĩ Nguyên Đạo chộn rộn một cước phần?"

Tô Dịch cười rộ lên, "Đồng dạng, như Tu Di tiên đảo bên trong tình huống không hung hiểm, Hạ Hoàng cũng căn bản không cần tổ chức như vậy một cuộc Lan Đài pháp hội rồi, hắn chỉ cần chọn một đống người tu hành tiến về trước lại."

"Tóm lại, theo ta thấy, đối với cái kia Tu Di tiên đảo bên trong tình huống, vị kia Đại Hạ Hoàng Đế sợ cũng biết rất ít, trong lòng không có nắm chắc, mới không thể không mượn một cuộc Lan Đài pháp hội, tới chọn bạt trác tuyệt tới sĩ, để cho bọn họ tiến về trước tìm kiếm."

Dứt lời, Tô Dịch đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch.

Ở kiếp trước cái kia mười vạn tám ngàn năm trong, hắn tham dự qua không biết nhiều ít tìm kiếm hung hiểm Bí Cảnh hành động, đến nỗi chính hắn đều tổ chức quá nhiều lần cùng "Lan Đài pháp hội" tương tự thịnh hội.

Dưới các loại tình huống này, làm sao đoán không ra vị kia Đại Hạ Hoàng Đế tổ chức Lan Đài pháp hội tâm tư rồi.

Nguyệt Thi Thiền Linh Tú con mắt nổi lên một tia sợ hãi thán phục vẻ, nói: "Không nghĩ tới, đạo hữu lại một cái liền khám phá huyền cơ trong đó."

Tô Dịch khoát tay nói: "Ngươi chẳng qua là bị 'Lan Đài pháp hội' trên ban thưởng hấp dẫn tâm thần, không có nghĩ sâu vào mà thôi."

Nguyệt Thi Thiền không nhịn được hỏi: "Cái kia. . . Đạo hữu có hay không có hứng thú tham dự lúc này Lan Đài pháp hội?"

Tô Dịch ngước mắt nhìn cái này khuôn mặt như vẽ, tựa như Tiên Tử giống nhau thiếu nữ, tự tiếu phi tiếu nói: "Ngươi ngày hôm nay ấy đến mục đích, chính là muốn mời ta cùng một chỗ tiến về trước Đại Hạ a?"

Đối mặt Tô Dịch cái kia lớn mật trực tiếp ánh mắt, Nguyệt Thi Thiền hơi có chút không được tự nhiên, nhưng vẫn là thản nhiên nói:

"Đúng là, không dối gạt đạo hữu, những năm gần đây này, cái này Đại Chu Bát Đại yêu sơn bên trong cơ duyên, đã bị không biết bao nhiêu người

tìm kiếm qua, cho tới bây giờ, đã cơ hồ rất khó sẽ tìm đã có giá trị cơ duyên."

Nguyệt Thi Thiền cái kia xinh đẹp tuyệt trần hai đầu lông mày hiện lên một chút bất đắc dĩ, "Loại tình huống này, không chỉ là tại Đại Chu, tại Đại Ngụy, Đại Tần cũng giống như thế, những năm gần đây này, ta một người bôn ba Tam quốc chi địa, đi mọi chỗ chôn dấu có cơ duyên hung hiểm địa phương, nhưng phần lớn thời gian chỉ có thể tay không mà về."

Tô Dịch nói: "Vì vậy, ngươi quyết định đi Đại Hạ đụng va chạm vận khí?"

Nguyệt Thi Thiền gật đầu nói: "Không sai."

Tô Dịch trầm ngâm nói: "Ngươi cũng đã biết, ít thì ba năm, nhiều thì năm năm, Thương Thanh đại lục này trên liền đem có một cuộc sáng chói đại thế tiến đến?"

Nguyệt Thi Thiền ngây ngốc một chút, khâm phục nói: "Ta chỉ biết là, cái kia một cuộc trong truyền thuyết sáng chói đại thế sẽ đến, nhưng không ngờ đến, đạo hữu mà ngay cả tiến đến thời gian đều đại khái suy đoán đi ra."

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: "Bất quá đạo hữu có chỗ không biết, ta lần này tiến về trước Đại Hạ tu hành, đúng là ý định tại lúc này sáng chói đại thế tiến đến trước, nỗ lực nhường tu vi lại đề thăng một chút."

Tô Dịch con mắt nổi lên vẻ hân thưởng.

Thông qua nói chuyện với nhau, hắn một cái nhìn ra, cái này như thơ như hoạ loại thiếu nữ, có một viên cực kỳ kiên định thuần túy lòng cầu đạo, vô luận gan dạ sáng suốt hay khí phách, cũng vượt xa những người khác.

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch ánh mắt nhìn Nguyệt Thi Thiền, nói: "Nếu như ngươi nguyện ý, ta có thể làm ngươi trên con đường lớn người dẫn đường, không nói cái khác, tối thiểu đủ để cho ngươi trên con đường lớn đi được cao hơn xa hơn."

Nguyệt Thi Thiền hé miệng cười rộ lên, nói: "Đạo hữu cái này ý định thu ta làm đồ đệ?"

Tô Dịch lắc đầu, khẽ thở dài: "Trừ phi cần thiết, hoặc là để cho ta cực kỳ động tâm, bằng không, đời ta sợ chắc là sẽ không thu đồ đệ nữa rồi."

Thanh âm mang theo một tia buồn vô cớ.

Nguyệt Thi Thiền ngẩn ngơ, nghe gia hỏa này khẩu khí, tự mình hợp thành là đồ đệ của hắn tư cách đều không có?

Một lúc sau, nàng ổn ổn tâm thần nói ra: "Chuyện này, ta sẽ nghiêm túc suy tính."

Tô Dịch cũng không có miễn cưỡng, thuận miệng nói: "Lúc nào ngươi suy nghĩ kỹ càng rồi, tùy thời có thể tới tìm ta."

Hắn đối với Nguyệt Thi Thiền hoàn toàn chính xác rất thưởng thức, chuyển thế đến nay, hắn còn là lần đầu tiên gặp phải như vậy một cái khí chất, thiên phú, dung mạo đều có thể nói đứng đầu hạt giống tốt.

Đương nhiên, hắn còn khinh thường đi cưỡng cầu.

Lúc này thời điểm, Nguyệt Thi Thiền mở trừng hai mắt, cười hỏi: "Cái kia. . . Đạo hữu có nguyện ý hay không cùng ta cùng một chỗ, tiến về trước Đại Hạ đi một lần?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 354: Yến Ẩm Nói Tự Do Chuyện Tông Môn

Tô Dịch có thể cảm nhận được, Nguyệt Thi Thiền là thật tâm hy vọng có thể cùng mình cùng một chỗ tiến về trước Đại Hạ.

Nhưng, hắn còn là lắc đầu cự tuyệt.

"Hiện tại không thể."

Tô Dịch đã có tầm một tháng không có gặp Văn Linh Tuyết cùng Trà Cẩm rồi, mặc dù là muốn đi trước Đại Hạ, cũng cần bả những người thân bên người an bài một cái.

Hồng trần luyện tâm, vốn là muốn tại bên trong thế tục trong gút mắc của tình cảm tiến hành rèn luyện, Tô Dịch lại không phải hạng người chân chính vô tình, há có thể chạy đi liền đi?

Thật sự là hắn rất thưởng thức Nguyệt Thi Thiền, nhưng cũng sẽ không bởi vì thưởng thức, nên cái gì cũng không để ý cùng nàng đi xa Đại Hạ.

Nguyệt Thi Thiền lập tức có chút thất lạc.

Tô Dịch ấm giọng nói: "Lan Thai pháp hội này không phải là còn muốn nửa năm mới bắt đầu sao, đợi về sau có cơ hội, ta đi đi một lần cũng không sao."

Nguyệt Thi Thiền sửa sang lại một cái tâm tình, gật đầu nói: "Ta đây ngay tại Đại Hạ đợi đạo hữu tới trước rồi."

Nói qua, nàng một chút do dự, theo ống tay áo trắng như tuyết cổ tay trắng chỗ cởi xuống một chuỗi Tử Sắc chuông nhỏ keng, đưa cho Tô Dịch, nói:

"Đây là 'Tử Mẫu Linh Tê Linh " như đạo hữu tiến về trước Đại Hạ, chỉ cần mang theo bảo vật này, ta lại trước tiên tìm được đạo hữu, kính xin đạo hữu cất kỹ."

Tô Dịch cầm trong tay nhìn qua, cái này chuông nhỏ keng có chút tinh xảo, từ tinh tế tỉ mỉ óng ánh "Tử Vũ Linh Tê Ngọc" mài mà thành, xúc cảm nhu hòa gọt giũa tinh tế trượt, hoàn mang theo một tia mùi thơm như có như không.

Tô Dịch cái mũi giật giật, lập tức phân biệt ra được, một đám mùi thơm này cùng Nguyệt Thi Thiền trên người cái kia nhàn nhạt mùi thơm của cơ thể không có sai biệt.

Không thể nghi ngờ, cái này chuông nhỏ keng bị nàng theo bên mình mang theo nhiều năm, thấm vào trên người nàng một chút khí tức.

Mà chú ý tới Tô Dịch chóp mũi ngửi hương tinh tế mờ ám, Nguyệt Thi Thiền ngơ ngác một chút, như mỹ ngọc giống như trắng nõn thanh lệ khuôn mặt hơi hơi gửi đi cứng, lông mi khẽ run.

Chợt, nàng âm thầm hít thở sâu một hơi trung khí, đứng lên nói: "Ta đây liền không quấy rầy đạo hữu rồi, cáo từ."

"Chậm đã."

Tô Dịch gọi lại nàng, "Chờ một chốc một lát."

Nói qua, hắn xuất ra một cái ngọc phù màu trắng, một chút suy nghĩ, tựu lấy Thần Niệm ở trong đó tuyên khắc một đạo cỡ nhỏ phù trận đồ án.

Rồi sau đó, hắn đem ngọc phù đưa cho Nguyệt Thi Thiền, "Đây là Tiểu Ngũ Hành Na Di Phù, gặp được nguy hiểm thời gian, lấy tu vi thúc giục cái ngọc phù này, nhưng ngay lập tức dịch chuyển đến ngoài trăm dặm, chính là Linh Đạo Đại tu sĩ, cũng vô lực ngăn cản."

"Cái phù này có thể tái diễn sử dụng ba lượt, bất quá, cái phù này đối với tu vi tiêu hao thật lớn, không phải nguy hiểm thời điểm, chớ có vọng động."

Nguyệt Thi Thiền con mắt trong suốt nổi lên vẻ kinh dị, "Cái này. . . Đây là ngươi tạm thời luyện chế ngọc phù?"

Chỉ nghe cái phù này diệu dụng, khiến cho Nguyệt Thi Thiền ý thức được, cái phù này quả thực có thể nói là cứu mạng lợi khí, cả Linh Đạo Đại tu sĩ cũng không ngăn cản được, đây nên là cường đại cỡ nào?

Nếu như thế, cũng thế mà thôi rồi.

Nguyệt Thi Thiền cũng không phải là không có có chính mình bí bảo cùng át chủ bài, chân chính làm cho nàng giật mình chính là, Tô Dịch luyện chế cái phù này thời gian, vẻn vẹn tiêu phí thời gian qua một lát mà thôi!

Thủ đoạn như vậy, quả thực là hóa mục nát làm thần kỳ!

Lại thấy Tô Dịch khẽ thở dài: "Tu vi chế ngự, tối đa cũng chỉ có thể luyện chế ra bực này phẩm lẫn nhau bí phù rồi, bất quá, dùng đến cứu mạng cùng tránh họa, cũng đã đủ."

Nguyệt Thi Thiền kinh ngạc, gia hỏa này dường như hoàn đối với cái ngọc phù này không hài lòng! ?

"Nhanh nhận lấy đi."

Tô Dịch giơ ngọc phù nói.

Nguyệt Thi Thiền vội vàng hai tay tiếp nhận, nàng thật sâu nhìn Tô Dịch một cái, khóe môi chứa cười, nói: "Đa tạ đạo hữu!"

Dưới trời chiều, thiếu niên áo bào xanh như ngọc, lười biếng nằm ở bên trong ghế dựa mây, bằng thêm một tia lực lượng thần bí khó lường mùi vị.

Cho đến cáo từ rời đi, Nguyệt Thi Thiền trong đầu đều tại hiện lên một cái hình ảnh như vậy, vung tới không tiêu tan.

"Gia hỏa này. . . Đến tột cùng là sao loại một người?"

Tùng Phong biệt viện.

Nằm ở bên trong ghế dựa mây Tô Dịch tự nói: "

Không nghĩ tới, có thể tại thế giới thế tục này gặp được trời sinh 'Huyền Chiếu linh thể " bực này thể chất, nhưng cực kỳ hiếm thấy, là hạt giống tu đạo trời sinh, như bị Đại Hoang Cửu Châu những thứ kia đứng đầu đạo chính thống đụng phải, không phải dùng hết mọi biện pháp thu vào trong môn không thể. . ."

"A..., về sau có cơ hội, ngược lại là có thể lưu lại kia tại bên người tu hành, hạt giống tốt như vậy, không thể tại đây giống như mai một rồi."

. . .

Ngày ấy, Nguyệt Thi Thiền độc thân đeo kiếm ly khai, lên đường tiến về trước Đại Hạ.

Cũng là ngày ấy, bên trong Ngọc Kinh Thành bên ngoài, cũng đều tại tán dương Đại Chu Đế sư Tô Dịch tên, lại cơ hồ không người nào biết, Tô Dịch đã lặng yên ly khai Ngọc Kinh Thành.

Một ngày sau đó.

Một cái Kim Điêu uy mãnh mười phần, đến Cổn Châu thành bên ngoài Thu Diệp sơn trước, bồng bềnh rơi xuống đất.

Một bộ thanh sam Tô Dịch theo trên lưng Kim Điêu đứng dậy, thản nhiên đi xuống, tiện tay ném cho Kim Điêu một khối tứ phẩm Linh Thạch, nói: "Đây là lộ phí."

Kim Điêu kinh sợ tiếp được, lạnh run mà nhìn Tô Dịch.

Một ngày trước, nó đang trong núi sâu nằm ngáy o..o..., chưa từng nghĩ đã bị trước mặt thiếu niên áo bào xanh này một cái tát đập tỉnh, nói muốn cho nó hành động một cái tọa kỵ.

Nó cũng là trong núi một đầu bá chủ, há có thể đã đáp ứng?

Tác động, đã bị một cái tát trấn áp trên mặt đất, cuối cùng khuất phục tại dưới dâm uy của Tô Dịch. . .

"Thất thần làm chi, đi nhanh đi."

Tô Dịch phất phất tay.

Cái này đầu cửu giai hung cầm lúc này mới như được đại xá giống như, thương hoảng sợ bay lên không.

Tô Dịch lại hai tay phụ cõng, triều tu kiến tại trên Thu Diệp sơn Thiên Nguyên học cung bước đi.

Đây là hắn lần thứ hai tới trước Thiên Nguyên học cung.

Trước đó lần thứ nhất là ở vừa đến Cổn Châu thành thời gian, tại dưới sự dẫn dắt của Trịnh Mộc Yêu, tới trước cùng Văn Linh Chiêu ở trước mặt giải

trừ hôn ước.

Còn lần này hắn lại đến thời gian, đã là danh chấn thiên hạ Đại Chu Đế sư, là tại bên trong Ngọc Kinh Thành, cả giết một đám lục địa thần tiên nhân vật truyền kỳ.

Đương nhiên, Tô Dịch từ không sẽ để ý những thứ này hư danh.

Minh Tuyền các.

Trà Cẩm đang cùng Ninh Tự Họa đánh cờ.

Mắt thấy Trà Cẩm tâm thần có chút không tập trung bộ dạng, Ninh Tự Họa không khỏi bất đắc dĩ nói: "Trà Cẩm cô nương, công tử nhà ngươi từ lâu không việc gì, ngươi sao vẫn cùng mất hồn giống nhau."

Trà Cẩm thẹn thùng cúi đầu, ngượng ngùng nói: "Ta. . . Ta suy nghĩ công tử khi nào hội trở về, thế cho nên có chút xuất thần rồi."

Nói qua, nàng vội vàng nhặt lên một con cờ, đang muốn hí khúc Liên Hoa Lạc.

Một đạo cười khẽ tiếng ở bên cạnh vang lên, "Liền ngươi ở dưới tay này nước cờ dở, đổi lại thần tiên tới, cũng hết cách xoay chuyển."

Trà Cẩm toàn thân run lên.

Lạch cạch.

Hết sức nhỏ gọt giữa Bạch giữa ngón tay, quân cờ rơi xuống bàn cờ, quay tròn xoay tròn liên tục.

Trà Cẩm lại bất chấp để ý tới những thứ này, mãnh liệt vươn người đứng dậy, khi thấy bên người cái kia một đạo quen thuộc dài thường thượt thân

ảnh thời gian, toàn bộ người cũng ngây người.

"Công. . . Công tử! ?"

Nàng đôi mắt đẹp trừng lớn, sáng bóng liễm diễm môi khẽ nhếch, tươi đẹp tuyệt mỹ khuôn mặt tràn ngập khó có thể tin, giống như hoài nghi đang nằm mơ, như vậy không chân thực.

Đã gặp nàng như thế giật mình, Tô Dịch không khỏi cười rộ lên.

Sau một khắc, chỉ thấy Trà Cẩm mãnh liệt một thanh ôm chặt lấy Tô Dịch, hành động này, nhường Tô Dịch cũng khẽ giật mình, về phần như vậy kích động sao?

Ninh Tự Họa chỉ cảm thấy bản thân đã hơi mệt chút vô dụng, lặng yên thối lui.

"Công tử, người trở về là tốt rồi, những ngày này, ta một mực lo lắng người không quan tâm ta rồi. . . Ta. . . Ta thật sự phải sợ. . ."

Trà Cẩm thân thể mềm mại khẽ run, một đôi cánh tay ngọc ôm thật chặt Tô Dịch, giống như sợ hắn hội ném giống nhau. Mà nội tâm của nàng tâm tình bị đè nén như lũ quét vỡ đê giống như phun trào, toàn bộ người đều có chút không khống chế được, nước mắt như trân châu giống nhau đổ rào rào rơi xuống.

Tô Dịch sơ khai bắt đầu còn có chút không khỏe, thời gian dần qua, nội tâm cũng là nổi lên một tia mềm mại, nhẹ nhàng vươn tay, vỗ nhè nhẹ Trà Cẩm phần lưng, nói: "Đã thành, ta trước đây đã từng nói qua, cuối cùng không chào đón chính là nữ nhân khóc nhè."

Trà Cẩm ách một tiếng, vội vàng buông ra ôm lấy Tô Dịch hai tay, lau mặt trên vệt nước mắt, thấp giọng nói: "Công tử, ta chỉ là có chút khống chế

không nổi tự ta. . ."

Tô Dịch cười nói: "Chỉ cần không phải kẻ đần, cũng có thể nhìn ra."

Trà Cẩm có chút ngượng ngùng, tươi đẹp xinh đẹp mặt như lửa đốt giống như nóng lên, thanh âm nhỏ như muỗi vằn: "Nhường công tử chê cười. . ."

"Ngươi tiên chỉnh đốn một cái tâm tình, đợi tí nữa kêu lên những người khác, cùng một chỗ yến ẩm một phen."

Tô Dịch ấm giọng đạo

Hôm nay ở tại Thiên Nguyên học cung này đấy, không chỉ Trà Cẩm, Văn Linh Tuyết đám người, còn có Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên huynh muội.

Xa cách từ lâu gặp lại, tự nhiên yến ẩm.

Trà Cẩm cả vội vàng gật đầu.

Cái này tươi đẹp tuyệt tục, phong độ tư thái yểu điệu đại mỹ nhân, tại Tô Dịch trước mặt, lại giống như cái cục cưng láu lỉnh đồng dạng, thiên theo trăm như ý.

Cảnh ban đêm tiến đến thời gian, Minh Tuyền các tiền sườn dốc bình trên trở nên rất náo nhiệt.

Tô Dịch, Nguyệt Thi Thiền, Trà Cẩm, Văn Linh Tuyết, Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên bọn người ở tại lần này yến ẩm, trứng muối cất rượu, xuân thủy sắc thuốc trà, có khác món ăn quý và lạ mỹ vị, trái cây điểm tâm trưng bày.

Vừa hướng uống, một bên nói chuyện với nhau, vui vẻ hòa thuận.

Văn Linh Tuyết rất vui vẻ, thanh tú động lòng người ngồi ở đó, có lẻ nhân rượu nguyên nhân, thiếu nữ thanh tú trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn nổi lên đỏ hồng, con mắt trong suốt lưu ba, cười cười nói nói dịu dàng, khách quan tại ngày xưa thanh đẹp điềm tĩnh, nhiều đi một tí lười biếng dí dỏm xinh đẹp khí tức.

Nàng an vị tại bên cạnh Tô Dịch, vừa giận vừa vui, khéo cười tươi đẹp làm sao, đuôi lông mày khóe mắt cũng tràn đầy cao hứng cùng vui sướng.

Trà Cẩm ngồi ở một bên khác, đôi mắt đẹp ngẫu nhiên quét qua đều nhanh rúc vào Tô Dịch trên người Văn Linh Tuyết, nhưng trong lòng không hứng nổi ghen tranh thủ tình cảm ý niệm trong đầu.

Nàng hiểu rõ, Văn Linh Tuyết tại Tô Dịch trong lòng địa vị, có thể dùng không thể thay thế bốn chữ để hình dung.

"Đạo hữu kế tiếp có tính toán gì không?"

Rượu qua ba lần, Ninh Tự Họa nói.

"Tạm thời thanh tu một đoạn thời gian."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn sớm có ý định, thừa dịp cái này khó có được nhàn rỗi thời gian, luyện một lò Lưỡng Nghi Cửu Thanh Đan, lại luyện một bộ Ngũ Hành huyền Diễn trận, thuận tiện lại luyện chế một chút bí phù.

Nếu có nhàn hạ, liền chỉ điểm một chút mọi người tu luyện, nhường thực lực của bọn hắn nhanh chóng tăng lên.

Hết thảy dàn xếp thỏa đáng, về sau cần ra ngoài du lịch thời gian, cũng không cần lại lo lắng bên người những người kia an nguy.

Ninh Tự Họa trầm ngâm nói: "Đạo hữu, thua kém hơn. . . Chúng ta thành lập một cá tông môn thế nào? Mời Mộc Hi, Trần Chinh, Bộc Ấp cùng cấp minh hữu tham dự tiến đến."

Tô Dịch một chút suy nghĩ, liền nói nói: "Cũng tốt."

Thành lập một môn phái, không chỉ có thể ngưng tụ bên người mọi người chi tâm, cũng có thể cho mỗi người che chở.

Hơn nữa có hắn Tô Dịch tọa trấn, một chút bình thường thế lực, tất nhiên không dám đắc tội bọn hắn cái môn này phái người.

Ninh Tự Họa cười rộ lên, nói: "Tốt, thành lập tông môn vụn vặt sự tình, liền để ta làm chuẩn bị mở, về phần đạo hữu ngươi. . . Đã định một cá tông môn tên lại."

Nàng biết rõ Tô Dịch rất lười, nếu khiến hắn chuẩn bị những thứ kia vụn vặt sự tình, tất nhiên không kiên nhẫn, vì vậy liền chủ động bả sự tình nắm ở trên người.

Tô Dịch khoát tay nói: "Một cái tên mà thôi, còn là từ ngươi tới định đoạt đi."

Tại hắn xem, thành lập như vậy một môn phái mục đích, thực sự không phải là phát huy mạnh đạo chính thống, giáo hóa chúng sinh, cũng không phải là muốn khuếch trương thế lực, mưu đồ đoạt quyền thiên hạ.

Ý nghĩa nghĩa, vẻn vẹn nhưng cho bên cạnh hắn mọi người một cái che chở mà thôi.

Tự nhiên xưng không hơn là "Khai tông lập phái", cho nên vô luận lên tên là gì, giao cho Ninh Tự Họa đến định đoạt là được rồi.

Ninh Tự Họa không khỏi cười khổ, nàng biết rõ Tô Dịch rất lười, lại không nghĩ rằng hắn hội lười đến liền một cái tông môn tên đều không nguyện suy nghĩ nhiều tình trạng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 355: Luyện Đan, Bày Trận, Thư Nhà

Sáng sớm hôm sau.

Tô Dịch bả quấn ở trên cổ một cái trắng như tuyết tay trắng lấy ra, hai tay khẽ chống, liền ngồi dậy, thở ra thật dài ngụm trọc khí.

Tối hôm qua uống rượu tựa hồ có chút nhiều, khó kìm lòng nổi chút, thế cho nên cùng Trà Cẩm hành vân vũ chi nhạc thời gian, nhiều lần thiếu chút nữa không có đem khống chế ở song tu hỏa hầu.

Lúc này, Trà Cẩm vẫn tại ngủ say, quạ màu xanh tóc mây tán loạn, hương gọt giũa vai nửa biểu lộ, tươi đẹp tuyệt tục gương mặt lên, vẫn lưu lại một vòng nhàn nhạt đỏ hồng.

Suy nghĩ một chút tối hôm qua một màn kia màn quấn quýt si mê, Tô Dịch không khỏi vuốt vuốt đầu lông mày.

Lúc ấy là:

Bướm trắng dò xét hoa thơm ngạc run rẩy, chuồn chuồn nghịch nước lui tới điên cuồng.

Tình nồng vui cười cực vẫn còn hứng thú còn lại, bảo trọng đàn đám chớ để lẫn nhau quên.

Nhưng bây giờ nghĩ lại, Tô Dịch không khỏi hơi xúc động.

Bởi vì cái gọi là "Mười sáu giai nhân thân thể giống như xốp giòn, bên hông trường kiếm trảm ngu phu, tuy rằng không gặp người đầu rơi, ngầm giáo ngươi cốt tủy khô tọa" !

Hoàn hảo, tự mình tinh thông song tu diệu pháp, vả lại đạo hạnh hùng hậu, sớm không phải là trước kia có thể so sánh, bằng không, sợ là căn bản không chịu đựng nổi một đêm này giằng co.

Thản nhiên thức dậy, sau khi rửa mặt, Tô Dịch liền đi ra Minh Tuyền các, chỉ thấy cái này đỉnh núi vị trí, trời quang mây tạnh, tiếng thông reo từng trận, phóng nhãn vừa nhìn, tia nắng ban mai như vỡ kim loại vung vãi biển mây, làm lòng người ngực rung động, sảng khoái tinh thần.

"Ninh đạo hữu đêm qua ngủ không ngon?"

Tô Dịch trông thấy, Ninh Tự Họa ngồi ở một cây cây tùng trước, đang ngáp, vẻ mặt mệt mỏi.

Nghe vậy, Ninh Tự Họa thanh trẻ con như thiếu nữ trên mặt đẹp hiện lên một vòng giận xấu hổ vẻ, nói: "Đạo hữu, ta cảm thấy về sau ngươi đang ở đây nghỉ ngơi thời gian, có thể tại đây Minh Tuyền các bốn phía rãi ra trọng tiếp theo cách âm trận. Tối hôm qua may mắn chỉ ta ở tại phụ cận, như để cho người khác nghe được. . ."

Tô Dịch ngơ ngác một chút, lúc này thưởng thức ra ý trong lời nói, không khỏi nghiêm túc gật đầu, nói: "Ta ngược lại sơ sót những thứ này, lần sau ta chú ý chút."

Sắc mặt, trọn vẹn không có vẻ lúng túng cùng thẹn thùng, cái kia bằng phẳng bộ dạng, thấy được Ninh Tự Họa cũng không khỏi khẽ giật mình.

Chợt, nàng âm thầm lắc đầu, không còn dám tại loại này kiều diễm mập mờ nhiều chuyện trò chuyện, vội vàng nói sang chuyện khác, nói: "Đạo

hữu, ngươi muốn lò đan đã chuẩn bị tốt."

Tối hôm qua yến ẩm thời gian, Tô Dịch nhấp lên, muốn luyện một lò đan dược, Ninh Tự Họa trước tiên sẽ đem trân tàng nhiều năm một Tôn Dược Đỉnh đem ra.

"Được."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Từ ngày này lên, Tô Dịch liền tại Thiên Nguyên học cung thanh sửa, hồn không để ý tới ngoại giới Phong Vân.

Nhàn hạ thời gian, liền chỉ điểm một chút Văn Linh Tuyết, Trà Cẩm đám người tu hành, nhưng phần lớn thời gian, thời gian của hắn đều dùng tại luyện chế đan dược, trận pháp, bí phù các loại trên sự tình.

. . .

Ba ngày sau.

Tô Dịch tại Minh Tuyền các trước khai lò luyện đan.

Tổng cộng bốn mươi chín chủng ngũ phẩm Linh dược làm vật liệu chính, bảy mươi hai chủng tứ phẩm Linh dược làm phụ nguyên liệu, lấy Tô Dịch một thân ngũ uẩn tính linh đạo quang vận chuyển lò đan, lấy Đan Thanh tông "Cửu Đoán Thiên Lưu Đan Quyết" dẫn dắt thiên địa nguyên khí chất dẫn cháy hỏa chủng.

Cuối cùng, trải qua ước chừng ba canh giờ luyện chế, luyện chế thành công ra một lò "Lưỡng Nghi Cửu Thanh đan" .

Đan thành thời điểm, cửu sắc ráng chiều xông lên trời không, mùi thuốc hóa thành mười trượng Hương Vân, tỏ khắp mà ra, phụ cận thảo mộc tới

thuộc, đều điên cuồng phát sinh một mảng lớn.

Cái kia đợi dị tượng, thấy được Ninh Tự Họa, Trà Cẩm đám người xem thế là đủ rồi, như xem thần kỳ.

Khai lò thời gian, cộng đạt được ba mươi ba hạt Lưỡng Nghi Cửu Thanh đan, to như trứng bồ câu, một nửa là thanh, một nửa là trọc [đục], liền cửu sắc hào quang mờ mịt như sương, mùi thuốc mát lạnh như băng.

Chính Tô Dịch lưu lại mười lăm khối, những thứ khác đều tặng cho đám người Ninh Tự Họa.

Dựa theo trước mắt hắn tu vi, mỗi ngày nuốt nuốt một viên, cho đến sau mười lăm ngày, liền đủ để đem cảnh giới Tiên Thiên Vũ Tông rèn luyện đến đại viên đầy đất bước.

. . .

Bảy ngày sau.

Khoảng cách Thu Diệp núi bên ngoài chín mươi dặm một mảnh dãy núi ở chỗ sâu trong.

Núi non như đại kích, sắp xếp không dựng lên.

Trong đó có một cái tựa như bình phong, hùng hồn nguy nga ngọn núi, tên gọi "Ngọc Bình sơn", chừng cao ngàn trượng, ở trên thác thác chảy, Tùng Trúc chằng chịt, đẹp và tĩnh mịch mênh mông tuyệt.

Đặt chân Ngọc Bình sơn chi đỉnh Tô Dịch, thân ảnh gió lốc bay lên, bằng hư nhượt mà đứng.

"Ra!"

Theo hắn vung tay áo lên, Ngọc Bình sơn chân núi, sườn núi, đỉnh núi đợi bảy mươi hai cái khu vực bên trong, tất cả có chói mắt thần hồng xông lên trời không, vinh quang càn khôn.

Oanh!

Bảy mươi hai đạo thần hồng tại trong hư không giao thoa, lộ ra ra như thác nước phù văn trận đồ, sặc sỡ mỹ lệ, tượng thác nước mưa to loại, đem toàn bộ Ngọc Bình sơn bao phủ trong đó.

"Trấn!"

Theo Tô Dịch hai tay bấm niệm pháp quyết, nhất thời cái kia đầy trời đại trận lực lượng giống giống như thủy triều, biến mất trên Ngọc Bình sơn hạ mỗi một tấc trong khu vực.

"Trận này tên gọi 'Ngũ Hành Huyền Diễn " lấy Ngũ Hành thay đổi liên tục chi lực là phù trận căn cơ, vận chuyển núi sông khí thế, diễn hóa chu hư chi bí."

Tô Dịch chắp tay tại lưng, giữa lông mày hiện lên vẻ hài lòng , nói, "Nếu như toàn lực vận chuyển, chừng có thể tuỳ tiện giết chết tu sĩ Nguyên Đạo, chính là đại tu sĩ Linh Đạo tới, không trả giá giá cao thảm trọng, cũng đừng hòng phá trận này."

Một bên, Ninh Tự Họa rung động thất thần.

Nàng cũng không biết, vì luyện chế trận này, những ngày này, Tô Dịch cơ hồ đem trên người Thần tài luyện mất bảy tám phần, vả lại tại luyện chế trận kỳ thời gian, thay đổi thật lớn tâm huyết, chỉ là thủ pháp luyện chế, liền vận dụng mười hai chủng nhiều, mỗi một chủng đều là phù đạo nhất mạch đứng đầu bí quyết.

Nếu không phải hắn có được "Thần Niệm", vả lại ở tiền thế nghiên cứu qua rất nhiều phù đạo bí điển, sợ là căn bản cũng không có thể luyện chế ra như vậy một bộ huyền diệu vô cùng, uy năng không phải tầm thường đại trận đi ra.

"Đi thôi, còn kém một bước cuối cùng."

Nói qua, Tô Dịch thân ảnh bồng bềnh rơi vào chân núi, đi vào Ngọc Bình sơn dưới đáy một cái từ lâu mở ra đường hầm ở chỗ sâu trong.

Ninh Tự Họa theo sát phía sau.

Rất nhanh, cả hai đi tới sâu trong lòng núi một cái thật lớn trong động quật.

Trong động quật chỗ, vẽ lấy một bức mười trượng phạm vi trận đồ, rậm rạp đồ án giống như vân văn loại, huyền diệu khó lường.

"Cái này Bắc Đẩu Tụ Linh Trận, chiếu rọi Thiên Khu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Diêu Quang bảy đại Thiên Vực tinh tượng, cấu kết xuống núi mạch thủy thế."

Tô Dịch nói qua, đi tới trận đồ vị trí trung ương, vung tay áo lên.

Ô...ô...n...g!

Một tấm bia đá nổi lên, đúng là từ Cát Trường Linh tặng cho cái kia một khối lấy giới Linh Tinh Hồn Thạch làm cho luyện chế thần bí tấm bia đá, ở trên tuyên khắc có thứ nhất lời tiên đoán.

Bằng ấy tấm bia đá, có thể trấn áp núi sông khí thế, tụ họp thiên địa linh khí, dần dà, lại nhường một phương núi sông hóa thành thích hợp tu hành Linh Tú phúc địa.

Oanh!

Tô Dịch đem tấm bia đá cắm vào trong đại trận trong rãnh, lập tức, mười trượng phạm vi trận đồ lặng yên sáng lên, rất nhiều tỉ mỉ phù lục vân văn tựa như sống lại loại, chợt sáng chợt tắt.

Trong hư không, lộ ra ra một vài bức huyền diệu khó lường tinh tượng đồ án, đại biểu cho Bắc Đẩu tới trận.

Mà từ giờ khắc này, lấy Ngọc Bình sơn làm trung tâm ngàn trượng núi sông khí thế, đều tùy theo sinh ra kịch biến, cuồn cuộn thiên địa linh khí tùy theo theo bốn phương tám hướng mà đến, ngay ngắn hướng hội tụ ở tại Ngọc Bình sơn, đi qua Ngũ Hành Huyền Diễn Trận lực lượng dẫn dắt, tràn vào sâu trong lòng núi Bắc Đẩu Tụ Linh Trận bên trong.

Rầm rầm ~~

Linh Vụ bốc lên, không ngừng súc tích, giống như thủy triều loại trào lên.

Từng cảnh tượng ấy thần dị biến hóa, nhường Ninh Tự Họa hoàn toàn ngốc trệ ở đó.

Nàng lúc này mới ý thức được, Tô Dịch tại phù trận một đạo trên tạo nghệ, không ngờ đạt tới như thế bất khả tư nghị tình trạng!

"Từ Bắc Đẩu Tụ Linh Trận cùng ấy tấm bia đá cùng một chỗ, dẫn đến thiên địa linh khí, đã có thể làm Ngũ Hành Huyền Diễn Trận vận chuyển trận nguồn, lại có thể từng giây từng phút thấm vào Ngọc Bình sơn trên dưới từng cọng cây ngọn cỏ, không ngoài một năm thời gian, nơi đây lại dựng dục ra Linh Mạch, nhường Ngọc Bình sơn trở thành một tọa thích hợp tu hành Linh sơn phúc địa."

Tô Dịch theo Bắc Đẩu Tụ Linh Trận trong đi ra , nói, "Đương nhiên, mặc dù là bây giờ đang ở trong núi này tu hành, cũng có thể hấp thu đến linh khí, chỉ là có chút pha tạp, hỗn tạp, cần phải không ngừng ma luyện mới có thể để bản thân sử dụng."

Ninh Tự Họa ngơ ngác nhìn Tô Dịch một lát, thản nhiên cảm khái nói: "Đạo hữu thật là thần nhân vậy."

Thủ đoạn như vậy, như vậy thủ bút, phóng nhãn thiên hạ, lại có bao nhiêu người có thể làm được?

Tô Dịch lại lắc đầu, nói: "Loại thủ đoạn này nhưng căn bản không coi là cái gì."

Đổi lại kiếp trước, hắn trong nháy mắt, lại cải thiên hoán địa, đem cái này một phương bình thường núi sông, hóa thành một phương đỉnh cấp Động Thiên Phúc Địa.

Dưới mắt như vậy bố cục, làm cho hao phí Thần Liêu rất nhiều không nói, nhiều nhất vẻn vẹn chỉ có thể bả Ngọc Bình sơn nuôi dưỡng thành một cái thích hợp tu sĩ Nguyên Đạo tu hành bảo địa.

Nói chuyện với nhau thời gian, hai người đã theo trong lòng núi đi ra, đến đến ngoại giới.

"Cái này khống chế Ngũ Hành Huyền Diễn Trận đích thực trận bàn, liền từ ngươi tới bảo quản rồi, về sau cái này Ngọc Bình sơn, chính là chúng ta tông môn nơi sống yên ổn."

Tô Dịch xuất ra một cái trận bàn, đưa cho Ninh Tự Họa, "Đúng, về sau tông môn sự tình, cũng có lao ngươi hao tâm tổn trí."

Ninh Tự Họa cảm thấy áp lực đồng thời, lại không khỏi sinh ra Hoan Hỉ, bởi vậy liền có thể nhìn ra, Tô Dịch đối với nàng hay cực tin cậy đấy.

Suy nghĩ một chút, nàng nói ra: "Đạo hữu, nếu như Ngọc Bình sơn bố trí có Ngũ Hành Huyền Diễn Trận, cứ gọi 'Huyền Diễn Đạo tông' thế nào?"

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Có thể."

"Vậy chúng ta là hay không muốn tổ chức một cuộc khai tông lập phái đại điển, lấy tuyên cáo thiên hạ?"

Ninh Tự Họa hỏi.

Tô Dịch lắc đầu nói: "Được rồi, không cần huy động nhân lực, về sau thế gian này, sớm muộn sẽ biết huyền Diễn Đạo tông tồn tại."

Ninh Tự Họa nhẹ gật đầu, quyết định kế tiếp liền đi mời Mộc Hi, Bộc Ấp cùng cấp minh tới hữu đến đây, cùng bàn tông môn sự tình.

Sự tình tại đây loại đã định.

Cả hai lên đường trở lại về Thiên Nguyên học cung.

Tô Dịch vừa phản hồi, Văn Linh Tuyết liền trước tiên tìm tới, lo lắng nói:

"Tô Dịch ca ca, ngươi mau đi xem một chút Trà Cẩm tỷ tỷ a, nàng ngày hôm nay nhận được một phong thư nhà. . . Sau đó liền thay đổi được lo lắng, tựa hồ gặp cái gì phiền lòng sự tình."

Tô Dịch khẽ giật mình, lúc này đi tới Minh Tuyền các, liền thấy Trà Cẩm lưng đeo một cái bọc hành lý, một bộ ý định rời đi bộ dạng.

"Ngươi cái này muốn làm gì?" Tô Dịch hỏi.

Trà Cẩm ngơ ngác một chút, thấp giọng nói: "Công tử, ta nhận về đến trong nhà gửi thư, nói cha ta gặp một cuộc biến cố, tính mạng thở hơi cuối cùng, ta muốn về thăm nhà một chút."

Hai đầu lông mày hắn tình cảnh bi thảm, đều là thần sắc lo lắng.

"Biến cố gì?" Tô Dịch nhíu mày hỏi.

Trà Cẩm thần sắc ảm đạm nói: "Trong thư chỉ nói, cha ta không biết nhân duyên cớ nào, bị tước đoạt Quận Vương thân phận cùng danh hiệu, thế cho nên một bệnh không nổi, mà nhà ta cũng bởi vậy loạn trong giặc ngoài, bấp bênh, cả ca ca ta đều bị người bắt đi. . ."

Tô Dịch nhíu mày.

Trà Cẩm đến từ Đại Ngụy, bản thân đã là Đại Ngụy đệ nhất thánh đất Nguyệt Luân tông chân truyền đệ tử, cũng là Đại Ngụy bát đại Quận Vương một trong "Trầm Trường Không" tới con gái, tuyệt đối được xưng tụng là Đại Ngụy trong thế tục con em quyền quý.

Mà dưới mắt, Trầm Trường Không Quận Vương thân phận bị tước đoạt, có thể nghĩ, đối với bọn họ toàn bộ tông tộc đả kích hạng gì to lớn.

Cũng không trách Trà Cẩm hiện tại đã như vậy ưu sầu cùng bất an rồi.

Một chút suy nghĩ, Tô Dịch làm ra quyết đoán: "Mà thôi, dù sao ta trong lúc rảnh rỗi, liền cùng đi với ngươi Đại Ngụy đi một lần là được."

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 356: Hi Sinh Cùng Thành Toàn

Tô Dịch rất lười.

Có thể lại không phải vô tình thế hệ, mắt thấy Trà Cẩm xuất hiện biến cố, tự sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát.

Cùng ngày, hắn liền mang theo Trà Cẩm cùng một chỗ, cưỡi Thanh Lân Ưng của Ninh Tự Họa rời khỏi Thiên Nguyên học cung.

. . .

Đại Ngụy ở vào Đại Chu miền tây, cương vực cực kỳ bao la, quanh năm rét căm căm, trong một năm có hơn phân nửa thời gian, đều tại hạ tuyết.

Cho nên, Đại Ngụy lại có "Tuyết quốc" danh xưng là.

Đại Ngụy quốc trong thượng võ phong phạm thịnh hành, vô luận nam nữ lão du, đều dùng trở thành võ giả vẻ vang.

Thiên Khuyết Thành.

Đại Ngụy hoàng đô, phồn hoa cường thịnh, vô luận quy mô, hay là nội tình, đều không kém hơn Đại Chu hoàng đô Ngọc Kinh Thành, thậm chí còn hơn lúc trước.

Tháng năm 17.

Sắc trời ảm đạm, bay lông ngỗng tuyết rơi nhiều, lạnh thấu xương gió lạnh như như đao tử rét thấu xương.

Khoảng cách Thiên Khuyết Thành vài dặm địa chi bên ngoài, Tô Dịch cùng Trà Cẩm cưỡi Thanh Lân Ưng bồng bềnh rơi xuống đất.

Tuyết đọng phố đấy, giẫm tại cạnh trên xoẹt zoẹt~ rung động.

Phóng mắt vừa nhìn, trong thiên địa bạch tuyết trắng như tuyết, gió lạnh gào thét, một mảnh Thương Mang cảnh tượng.

Tô Dịch mặc dù ăn mặc đơn bạc thanh bào, lại hồ đồ bất giác rét lạnh, ung dung nói ra: "Bực này rét căm căm thời tiết, khung một cái hồng bùn bếp lò, chèo thuyền du ngoạn tại băng trên hồ, bị một bình rượu mạnh, một bên thưởng lấy Giang Tuyết sắc trời, một bên xuyến nồi lẩu, vô cùng nhất thích ý."

Trà Cẩm ngơ ngác một chút, cười nói: "Công tử thật hăng hái, Thiên Khuyết Thành Tây Bắc mười dặm bên ngoài, có một cái tên gọi 'Thiên Tuyết' hồ lớn, chỗ đó tứ phía núi vây quanh, quanh năm tuyết đọng, trong hồ thừa thải một loại tên là 'Thanh Toa' cá lớn, có thể nói Đại Ngụy nhất tuyệt. Chờ rút sạch, ta mang công tử tiến về, chúng ta cùng một chỗ chèo thuyền du ngoạn mặt hồ, uống rượu xuyến nồi lẩu."

"Tùy duyên a, hào hứng đã đến liền đi, nếu không hào hứng, đi cũng không thú vị, đi, đi trước nhà của ngươi nhìn một cái."

Tô Dịch hai tay chắp sau lưng, hướng xa xa bước đi.

Trà Cẩm thân mật mà vỗ vỗ Thanh Lân Ưng cánh, nói: "Tiểu Thanh, ngươi chờ tại khu vực này, chờ ta cùng công tử giải quyết sự tình, liền lên đường phản hồi Đại Chu."

Thanh Lân Ưng gật đầu, rồi sau đó hai cánh mở ra, phá không mà đi.

Thiên Khuyết Thành quy mô cực rộng lớn, sừng sững đại địa phía trên, màu đen tường thành như uốn lượn cự long, ở trắng xoá trong thiên địa lộ ra dị thường bắt mắt.

Chỗ cửa thành người qua lại con đường rất nhiều, hối hả, không thiếu đeo đao mang kiếm võ giả.

Tô Dịch cùng Trà Cẩm xuất hiện, mặc dù khiến cho không ít ánh mắt chú ý, nhưng cũng không có khiến cho gì đó bạo động.

Ở Đại Chu, Tô Dịch là tên khắp thiên hạ thiếu niên Truyền Kỳ, là bị thái tử đều biết cách sắc phong Đại Chu đế sư.

Có thể ở cái này Đại Ngụy Thiên Khuyết Thành, cũng gần kề chỉ là không người quen biết lạ lẫm thiếu niên lang, sở dĩ hấp dẫn ánh mắt, cũng là bởi vì bên người Trà Cẩm tư sắc cực xuất chúng nguyên nhân.

Đến Thiên Khuyết Thành, Trà Cẩm rõ ràng kích động không ít, nhưng mà, giữa hai đầu lông mày ở giữa ưu sầu cũng là không giảm trái lại còn tăng.

Gần hương tình e sợ, nơi này là nàng thuở nhỏ lớn lên địa phương.

Có thể lần này trở về, lại là vì trong nhà xuất hiện biến cố, làm cho nàng cũng căn bản cao hứng không nổi.

Tiến vào thành, Trà Cẩm thuê một con ngựa xe, cùng Tô Dịch cùng một chỗ, trực tiếp hướng ở vào Thiên Khuyết Thành Đông Bắc khu vực trong nhà chạy đi.

Thẩm thị nhất tộc, chính là Đại Ngụy có thể đếm được trên đầu ngón tay đỉnh phong thế gia.

Tộc trưởng Thẩm Trường Không từ lúc mấy chục năm trước, liền bị Đại Ngụy Hoàng Đế sắc phong là "Quận Vương", được xưng tụng là quyền hành ngập trời.

Thẩm thị nhất tộc phủ đệ, tu kiến tại Thiên Khuyết Thành Đông Bắc khu vực, chiếm diện tích trăm mẫu, đình viện trùng trùng điệp điệp, lầu các lay động, chỉ là tôi tớ chi lưu, liền có mấy trăm chi chúng, hiển thị rõ thanh quý khí giống như.

Đem làm cưỡi xe ngựa đến Thẩm gia phủ đệ cách đó không xa, Trà Cẩm chần chờ một chút, thấp giọng nói: "Công tử, ta. . . Ta nghĩ một mình trở về trước nhìn một cái tình huống."

Tô Dịch khẽ gật đầu.

Hắn một cái nhìn ra, Trà Cẩm lo lắng mang chính mình về nhà, dễ dàng khiến cho không tất yếu hỏi ý, thậm chí là phiền toái.

Dù sao, Trà Cẩm chính là Thẩm gia tộc dài chi nữ, đột nhiên mang cái lạ lẫm nam nhân trở về, khó tránh khỏi sẽ khiến rất nhiều chú ý.

Lập tức, Trà Cẩm một người vội vàng mà đi.

Tô Dịch nghĩ nghĩ, từ trên xe ngựa đi xuống, có ý định ở gần bên tìm tửu lâu, uống xoàng một phen.

Có thể tửu lâu không tìm được, lại làm cho hắn xa xa mà thấy được một đạo thân ảnh quen thuộc.

Người nọ một thân xích bào, hình dáng đường đường, tuấn mỹ lỗi lạc, mang theo hai gã lão bộc, nghênh ngang đi vào Thẩm gia phủ đệ đại môn.

"Nguyên lai là hắn."

Tô Dịch nhíu mày suy nghĩ khoảnh khắc, lúc này mới nhớ tới, cái này xích bào thanh niên tên là Lô Hạo, là Trà Cẩm đồng môn sư huynh.

Ban đầu ở Vân Hà quận thành lúc, người này liền từng giấu đang âm thầm, dùng phù kiếm bí bảo ám sát qua chính mình.

Về sau ở Cổn Châu Thành lúc, người này lại dẫn Nguyệt Luân Tông ngoại môn chấp sự Liễu Hồng Kỳ cùng một chỗ, tìm tới Sấu Thạch cư, ham muốn đối phó chính mình.

Kết quả, Liễu Hồng Kỳ bị chính mình giết chết, mà cái này Lô Hạo thì đoạt trước một bước chạy thoát.

Tô Dịch còn nhớ rõ, lúc trước tên này đào tẩu lúc, còn phẫn nộ kêu gào, về sau nhất định phải trả thù trở về.

Chưa từng nghĩ, lúc cách mấy tháng thời gian về sau, lại lại ở cái này Đại Ngụy hoàng đô ở bên trong, lần nữa gặp được tên này.

"Chẳng lẽ nói, Thẩm gia cảnh ngộ biến cố, cùng Nguyệt Luân Tông có quan hệ?"

Tô Dịch nghĩ nghĩ, cũng không có uống xoàng hào hứng, lập tức đi vào Thẩm gia phủ đệ hơi chếch tường vây gần bên, đứng im lặng hồi lâu chân lặng im.

Mà thần thức của hắn, thì lặng yên lướt trên, hướng Thẩm gia trong quét tới.

. . .

Thẩm gia.

"Ca, trên thư không phải nói ngươi. . . Ngươi bị bắt?"

Trà Cẩm mở to hai mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin được.

Nàng vạn không nghĩ tới, ở tôi tớ dẫn đầu xuống, hội kiến đến huynh trưởng của mình Thẩm Nghiêm Hành!

"Muội muội, trước không nên hỏi, ta mang ngươi đi gặp phụ thân."

Thẩm Nghiêm Hành thở dài một tiếng, ánh mắt phức tạp.

Hắn thân ảnh thon gầy cao to, mặt như quan ngọc, giữa lông mày cùng Trà Cẩm có chút tương tự, bản thân liền là Đại Ngụy một đời tuổi trẻ tuấn kiệt.

Hôm nay ở Đại Ngụy hoàng thất "Trấn Hình Tư" đảm nhiệm chức vụ, trực tiếp nghe lệnh bởi Đại Ngụy Hoàng Đế, từng đạt được qua Đại Ngụy Hoàng Đế chính miệng khen ngợi.

"Ca, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Vì sao ngươi muốn trong thư gạt ta?"

Trà Cẩm nội tâm vốn là cực kỳ lo lắng phụ thân cùng ca ca an nguy, nhưng lúc này, lại cảm giác có chút không đúng, có bị lừa bịp cảm giác.

Thẩm Nghiêm Hành có chút không dám nhìn thẳng Trà Cẩm ánh mắt, nói: "Chờ thấy phụ thân, ngươi liền đã minh bạch."

Nói xong, xoay người hướng Thẩm gia nghị sự đại điện bước đi.

Trà Cẩm đầy ngập nghi hoặc, nhưng vẫn là đi theo.

Dọc theo con đường này, nàng nhạy cảm phát giác được, vô luận là nhìn thấy Thẩm gia những kia tộc nhân thân hữu, hay là nhìn thấy những kia tôi tớ hộ vệ, nhìn về phía ánh mắt của mình, đều có chút không đúng.

"Cái này. . . Đến tột cùng là làm sao vậy? Chẳng lẽ lần này để cho ta trở về, thực sự không phải là bởi vì trong nhà đã tao ngộ biến cố?"

Trà Cẩm trong nội tâm sự nghi ngờ bộc phát.

Đem làm đến nghị sự đại điện, chỉ thấy tráng lệ cung điện trong, Thẩm gia một đám đại nhân vật đều đã đến đông đủ, ngồi ở đại điện hai bên trên ghế ngồi.

Tất cả đều là tông tộc của nàng trưởng bối, có đảm nhiệm trưởng lão chức vụ, có đảm nhiệm chấp sự chức vụ.

Mà ở chính giữa chủ tọa trên, ngồi một cái trường bào uy nghiêm trung niên, dưới hàm liễu tu bồng bềnh, đôi mắt đóng mở ở giữa, như ánh sáng lạnh lẽo điện thiểm, cực kỳ khiếp người.

Đúng là Thẩm gia chi chủ Thẩm Trường Không, Đại Ngụy "Bát đại Quận Vương" một trong, một vị từ lúc nhiều năm trước đã đặt chân Tiên Thiên Võ Tông chi cảnh cường giả, danh dương Đại Ngụy, uy danh hiển hách.

Chứng kiến một đám Thẩm gia cao tầng đại nhân vật tề tụ, đội hình như vậy sớm bảo Trà Cẩm trong nội tâm cả kinh, mà khi thấy phụ thân Thẩm Trường Không thân ảnh lúc, nàng lại nhịn không được nội tâm nghi hoặc, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nói:

"Phụ thân, ngài. . . Ngài không có việc gì?"

Ở nàng nhận được giấy viết thư ở bên trong, nói phụ thân nàng bị tước đoạt "Quận Vương" danh hiệu, một bệnh không dậy nổi, toàn bộ dòng họ loạn trong giặc ngoài, bấp bênh.

Nói nàng huynh trưởng Thẩm Nghiêm Hành bị trảo. . .

Nhưng lúc này, nàng không khỏi ngơ ngẩn rồi, theo như trong thư kia hết thảy, tựa hồ cũng là giả dối!

"Nha đầu, ngươi có thể rốt cục về rồi."

Thẩm Trường Không đứng dậy, ánh mắt phức tạp.

Cái này không giống như là phụ nữ xa cách từ lâu gặp lại lúc vui sướng, thần sắc khác thường kia, để Trà Cẩm đều cảm giác, mấy năm không thấy, phụ thân có vẻ trở nên xa cách cùng lạ lẫm rất nhiều.

"Đừng trách phụ thân viết thư lừa ngươi, ta cũng là có chút bất đắc dĩ."

Thẩm Trường Không than nhẹ một tiếng, một lần nữa ngồi trở lại chỗ ngồi, nói, "Khá tốt, ngươi về rồi, nếu không, chúng ta Thẩm gia sợ là không phải cảnh ngộ tai hoạ ngập đầu không thể."

"Tai hoạ ngập đầu?"

Trà Cẩm càng phát nghi ngờ, "Ở cái này Đại Ngụy cảnh nội, ai còn dám như vậy uy hiếp chúng ta Thẩm gia? Phụ thân, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Ta như thế nào càng ngày càng hồ đồ?"

Thẩm Trường Không trầm mặc khoảnh khắc, nói: "Nha đầu, chớ để hỏi nữa, ta chỉ có thể nói, hiện tại chỉ có ngươi mới có thể cứu chúng ta Thẩm gia."

Nói xong, hắn giữa hai đầu lông mày hiển hiện một vòng khổ ý, đối với hơi chếch ngồi một gã lão giả nói: "Đại trưởng lão, do ngươi tới nói đi."

Lão giả kia một bộ hoa bào, yến quai hàm râu hùm, con mắt như chim ưng, tên là Thẩm Sơn Trọng.

Nghe vậy, ánh mắt của hắn nhìn về phía Trà Cẩm, trầm giọng nói: "Nha đầu, hôm nay chúng ta Thẩm gia, gặp phải lấy một hồi tai hoạ ngập đầu, ta chỉ hỏi ngươi, thân là Thẩm gia tộc người, như ngươi có năng lực cứu toàn bộ dòng họ tánh mạng, ngươi có cứu hay không?"

Trà Cẩm không cần nghĩ ngợi nói: "Cứu!"

Thẩm Sơn Trọng lộ ra một vòng vẻ vui mừng, nói: "Ta đây hỏi lại ngươi, như cứu chúng ta dòng họ tất cả mọi người tánh mạng, cần hi sinh một mình ngươi tánh mạng, ngươi. . . Có nguyện ý hay không?"

Lời này vừa nói ra, lập tức đại điện tất cả ánh mắt đều nhìn về Trà Cẩm, chỉ có Thẩm Trường Không cùng Thẩm Nghiêm Hành giống như thẹn trong lòng, không dám nhìn tới Trà Cẩm.

Trà Cẩm khẽ giật mình, ngơ ngẩn nói: "Hi sinh ta, có thể cứu toàn bộ dòng họ?"

Đại trưởng lão Thẩm Sơn Trọng gật đầu nói: "Không tệ! Nếu không có như thế, chúng ta cũng sẽ không biết viết thư cho ngươi trở về, bởi vì, chúng ta toàn tộc sinh tử, hôm nay đều ở một mình ngươi lựa chọn trên."

Trà Cẩm càng phát cảm giác không được bình thường, trong nội tâm trầm trọng, vô ý thức đưa ánh mắt nhìn về phía phụ thân cùng ca ca, lại phát hiện hai người đều tránh được ánh mắt của nàng, căn bản không cùng nàng đối mặt.

Cái này để trong nội tâm nàng phát lạnh, tay chân lạnh cả người, đến tột cùng là chuyện gì, liền phụ thân cùng ca ca đều dưới nhẫn tâm, không tiếc muốn hi sinh tánh mạng của ta?

Bọn họ. . . Sao sẽ như thế lãnh khốc cùng vô tình?

Hít thở sâu một hơi khí, Trà Cẩm ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Đại trưởng lão Thẩm Sơn Trọng, nói: "Đại trưởng lão, ta nếu không đáp ứng?"

Lập tức, đang ngồi mọi người một trận bạo động.

Thẩm Sơn Trọng sắc mặt cũng là trầm xuống, nói: "Nha đầu, so sánh với toàn bộ dòng họ tánh mạng, ngươi vì sao không thể ủy khuất một cái chính mình? Chẳng lẽ ngươi thật muốn trơ mắt nhìn xem phụ thân của ngươi, huynh trưởng, thân hữu. . . Cùng với toàn bộ dòng họ những người khác, tất cả đều gặp?"

Thần sắc hắn uy nghiêm, đôi mắt lợi hại, uy thế khiếp người.

Trà Cẩm chỉ cảm thấy hô hấp đều khó khăn, khuôn mặt tái nhợt, nàng sao có thể nghĩ đến, một đường từ Đại Chu bôn ba trở về, trở lại chính mình quen thuộc nhất trong nhà lúc, lại lại cảnh ngộ chuyện như vậy?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 356: Hi Sinh Cùng Thành Toàn

Tô Dịch rất lười.

Nhưng lại không phải hạng người vô tình, mắt thấy Trà Cẩm xuất hiện biến cố, từ sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát.

Ngày ấy, hắn liền mang theo Trà Cẩm cùng một chỗ, lợi dụng Ninh Tự Họa Thanh Lân Ưng ly khai Thiên Nguyên học cung.

. . .

Đại Ngụy nằm ở Đại Chu Tây Bộ, lãnh thổ quốc gia cực kỳ bát ngát, quanh năm rét căm căm, trong một năm có hơn phân nửa thời gian, đều tại tuyết rơi.

Cho nên, Đại Ngụy lại có "Tuyết Quốc" danh xưng là.

Đại Ngụy trong nước thượng võ phong thái thịnh hành, vô luận nam nữ lão du, đều lấy trở thành võ giả vẻ vang.

Thiên Khuyết thành.

Đại Ngụy Hoàng đô, phồn hoa cường thịnh, vô luận quy mô, còn là nội tình, đều không kém hơn Đại Chu Hoàng đô Ngọc Kinh Thành, đến nỗi còn hơn lúc trước.

Tháng năm mười bảy.

Sắc trời hôn mê, bay tuyết lông ngỗng, lạnh thấu xương hàn phong như như đao tử rét thấu xương.

Khoảng cách Thiên Khuyết thành vài dặm đất bên ngoài, Tô Dịch cùng Trà Cẩm lợi dụng Thanh Lân Ưng bồng bềnh rơi xuống đất.

Tuyết đọng phủ kín đấy, đạp tại cạnh trên xoẹt zoẹt~ rung động.

Phóng nhãn vừa nhìn, trong thiên địa tuyết trắng trắng như tuyết, hàn phong gào thét, một mảnh bao la mờ mịt cảnh tượng.

Tô Dịch mặc dù mặc đơn bạc áo bào xanh, lại hồn nhiên chưa phát giác ra hàn lãnh, xa tắp nói: "Bực này rét căm căm thời tiết, khung một cái bếp lò màu đỏ bùn, chèo thuyền du ngoạn tại trên hồ băng, chuẩn bị một bình rượu mạnh, một bên phần thưởng lấy giang tuyết sắc trời, một bên xuyến nồi lẩu, vô cùng nhất thích ý."

Trà Cẩm ngơ ngác một chút, cười nói: "Công tử thật hăng hái, Thiên Khuyết thành tây bắc mười dặm bên ngoài, có một cái danh gọi 'Thiên Tuyết' hồ lớn, chỗ đó bốn bề toàn núi, quanh năm tuyết đọng, trong hồ thừa thãi một loại tên là 'Thanh Toa' cá lớn, có thể nói Đại Ngụy nhất tuyệt. Đợi bớt thì giờ, ta mang công tử tiến về trước, chúng ta cùng một chỗ chèo thuyền du ngoạn mặt hồ, uống rượu xuyến nồi lẩu."

"Tùy duyên đi, hứng thú tới liền đi, nếu không hứng thú, đi cũng không thú vị, đi, đi trước nhà của ngươi nhìn một cái."

Tô Dịch hai tay phụ cõng, triều xa xa bước đi.

Trà Cẩm thân mật đất vỗ vỗ Thanh Lân Ưng cánh, nói: "Tiểu Thanh, ngươi vả lại ở đây khu vực đợi chờ, chờ ta cùng công tử giải quyết xong sự tình, liền lên đường phản hồi Đại Chu."

Thanh Lân Ưng gật đầu, rồi sau đó hai cánh mở ra, phá không mà đi.

Thiên Khuyết thành quy mô cực rộng lớn, sừng sững đại địa phía trên, tường thành màu đen như Cự Long uốn lượn, tại trong thiên địa trắng xoá có vẻ dị thường bắt mắt.

Chỗ cửa thành người qua lại con đường rất nhiều, hối hả, không thiếu võ giả đeo đao mang kiếm.

Tô Dịch cùng Trà Cẩm xuất hiện, mặc dù khiến cho không ít ánh mắt chú ý, nhưng cũng không có khiến cho cái gì bạo động.

Tại Đại Chu, Tô Dịch là danh khắp thiên hạ thiếu niên truyền kỳ, là bị thái tử Chu Tri Ly sắc phong Đại Chu Đế sư.

Nhưng tại đây Đại Ngụy Thiên Khuyết thành, cũng vẻn vẹn chỉ là vô nhân tương nhận thức lạ lẫm đám thiếu niên, sở dĩ hấp dẫn ánh mắt, cũng là bởi vì bên người Trà Cẩm tư sắc cực xuất chúng nguyên nhân.

Đến Thiên Khuyết thành, Trà Cẩm rõ ràng kích động không ít, bất quá, hai đầu lông mày lúc giữa ưu sầu cũng là không giảm trái lại còn tăng.

Gần hương tình e sợ, nơi này là nàng thuở nhỏ lớn lên địa phương.

Nhưng lần này trở về, lại là vì trong nhà xuất hiện biến cố, làm cho nàng cũng căn bản cao hứng không nổi.

Tiến vào thành, Trà Cẩm thuê một con ngựa xe, cùng Tô Dịch cùng một chỗ, trực tiếp triều nằm ở Thiên Khuyết thành Đông Bắc khu vực trong nhà chạy đi.

Thẩm thị nhất tộc, chính là Đại Ngụy có thể đếm được trên đầu ngón tay đứng đầu thế gia.

Tộc trưởng Thẩm Trường Không từ lúc mấy chục năm trước, đã bị Đại Ngụy hoàng đế sắc phong làm "Quận Vương", được xưng tụng là quyền chuôi ngập trời.

Thẩm thị nhất tộc phủ đệ, tu kiến với thiên khuyết thành Đông Bắc khu vực, chiếm diện tích trăm mẫu, đình viện trùng trùng điệp điệp, lầu các lay động, chỉ là tôi tớ chi lưu, liền có mấy trăm tới nhiều người, hiển thị rõ thanh quý khí giống như.

Nên lợi dụng ngồi xe ngựa đến Thẩm gia phủ đệ cách đó không xa, Trà Cẩm chần chừ một chút, thấp giọng nói: "Công tử, ta. . . Ta nghĩ một mình trở về tiên nhìn một cái tình huống."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Hắn một cái nhìn ra, Trà Cẩm lo lắng mang bản thân về nhà, dễ dàng khiến cho không tất yếu hỏi ý, thậm chí là phiền toái.

Dù sao, Trà Cẩm chính là Trầm gia tộc dài tới con gái, đột nhiên mang người đàn ông xa lạ trở về, khó tránh khỏi sẽ khiến rất nhiều chú ý.

Lúc này, Trà Cẩm một người hấp tấp mà đi.

Tô Dịch suy nghĩ một chút, từ trên xe ngựa đi xuống, ý định tại phụ cận tìm quán rượu, uống xoàng một phen.

Nhưng quán rượu không tìm được, lại làm cho hắn xa xa thấy được một đạo thân ảnh quen thuộc.

Người nọ một thân xích bào, hình dáng đường đường, tuấn mỹ lỗi lạc, mang theo hai lão bộc, nghênh ngang đi vào Thẩm gia phủ đệ đại môn.

"Nguyên lai là hắn."

Tô Dịch nhíu mày suy nghĩ một lát, lúc này mới nhớ tới, cái này xích bào thanh niên tên là Lư Hạo, là Trà Cẩm đồng môn sư huynh.

Ban đầu ở Vân Hà quận thành thời gian, người này liền giấu trong âm thầm, lấy Phù Kiếm bí bảo ám sát qua bản thân.

Về sau tại Cổn Châu thành thời gian, người này lại dẫn Nguyệt Luân tông ngoại môn chấp sự Liễu Hồng Kỳ cùng một chỗ, tìm tới Sấu Thạch cư, muốn đối phó bản thân.

Tác động, Liễu Hồng Kỳ bị bản thân giết chết, mà cái này Lư Hạo lại vượt lên trước một bước chạy thoát.

Tô Dịch còn nhớ rõ, lúc trước gia hỏa này đào tẩu thời gian, hoàn phẫn nộ kêu gào, về sau nhất định phải trả thù trở về.

Chưa từng nghĩ, thời gian cách mấy tháng thời gian về sau, lại lại tại đây Đại Ngụy Hoàng đô ở bên trong, lại lần nữa gặp được gia hỏa này.

"Chẳng lẽ nói, Thẩm gia tao ngộ biến cố, cùng Nguyệt Luân tông có quan hệ?"

Tô Dịch suy nghĩ một chút, cũng không còn uống xoàng hứng thú, lúc này đi tới Thẩm gia phủ đệ một bên tường vây phụ cận, đứng im lặng hồi lâu chừng lặng im.

Mà thần thức của hắn, lại lặng yên lướt trên, triều bên trong Thẩm gia quét tới.

. . .

Thẩm gia.

"Ca, trên thư không phải nói ngươi. . . Ngươi bị bắt?"

Trà Cẩm mở to hai mắt, vẻ mặt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Nàng vạn không nghĩ tới, tại tôi tớ dẫn đầu xuống, gặp gỡ đến huynh trưởng của mình Trầm Nghiêm Hành!

"Muội muội, tiên không nên hỏi, ta dẫn ngươi đi bái kiến phụ thân."

Trầm Nghiêm Hành thở dài một tiếng, ánh mắt phức tạp.

Hắn thân ảnh thon gầy dài thường thượt, mặt như quan ngọc, giữa lông mày cùng Trà Cẩm có chút tương tự, bản thân chính là Đại Ngụy một đời tuổi trẻ tuấn kiệt.

Hôm nay tại Đại Ngụy hoàng thất "Trấn Hình ty" đảm nhiệm chức vụ, trực tiếp nghe lệnh bởi Đại Ngụy hoàng đế, đạt được qua Đại Ngụy hoàng đế chính miệng khen ngợi.

"Ca, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì ngươi muốn trong thơ gạt ta?"

Trà Cẩm nội tâm nguyên bản cực kỳ lo lắng phụ thân cùng ca ca an nguy, nhưng lúc này, lại cảm giác có chút không đúng, có bị lừa bịp cảm giác.

Trầm Nghiêm Hành có chút không dám nhìn thẳng Trà Cẩm ánh mắt, nói: "Đợi thấy phụ thân, ngươi liền đã minh bạch."

Nói qua, quay người triều Thẩm gia nghị sự đại điện bước đi.

Trà Cẩm đầy ngập nghi hoặc, nhưng vẫn là đi theo.

Dọc theo con đường này, nàng nhạy cảm phát giác được, vô luận là nhìn thấy Thẩm gia những thứ kia tộc nhân thân hữu, còn là nhìn thấy những thứ kia tôi tớ hộ vệ, nhìn về phía ánh mắt của mình, cũng có chút không đúng.

"Cái này. . . Cuối cùng là thế nào? Lẽ nào lần này để cho ta trở về, thực sự không phải là bởi vì trong nhà đã tao ngộ biến cố?"

Trà Cẩm trong lòng sự nghi ngờ bộc phát.

Nên đến nghị sự đại điện, chỉ thấy bên trong cung điện tráng lệ, Thẩm gia một đám đại nhân vật đều đã đến đông đủ, ngồi ở đại điện hai bên trên ghế ngồi.

Toàn bộ đều là của nàng tông tộc trưởng bối, có gánh Nhâm trưởng lão chức vụ, có đảm nhiệm chấp sự chức vụ.

Mà ở chính giữa chủ tọa lên, ngồi một cái trường bào uy nghiêm trung niên, dưới hàm liễu sợi râu bồng bềnh, đôi mắt đóng mở lúc giữa, như lãnh mang điện thiểm, cực kỳ khiếp người.

Đúng là Thẩm gia đứng đầu Thẩm Trường Không, Đại Ngụy "Bát đại Quận Vương" một trong, một vị từ lúc nhiều năm trước đã đặt chân Tiên Thiên Vũ Tông cảnh giới cường giả, dương danh Đại Ngụy, uy danh hiển hách.

Chứng kiến một đám Thẩm gia cao tầng đại nhân vật tề tụ, đội hình như vậy sớm bảo Trà Cẩm trong lòng cả kinh, mà khi thấy phụ thân Thẩm Trường Không thân ảnh thời gian, nàng lại nhịn không được nội tâm nghi hoặc, vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc nói:

"Phụ thân, người. . . Người không có việc gì?"

Tại nàng nhận đến thư từ ở bên trong, nói phụ thân nàng bị tước đoạt "Quận Vương" danh hiệu, một bệnh không dậy, toàn bộ tông tộc loạn trong giặc ngoài, bấp bênh.

Nói nàng huynh trưởng Trầm Nghiêm Hành bị bắt. . .

Nhưng lúc này, nàng không khỏi ngơ ngẩn rồi, theo như trong thư cái kia hết thảy, tựa hồ cũng là giả kia

"Nha đầu, ngươi nhưng cuối cùng đã trở về."

Thẩm Trường Không đứng dậy, ánh mắt phức tạp.

Cái này không giống như là phụ tữ xa cách từ lâu gặp lại thời gian vui sướng, thần sắc khác thường kia, nhường Trà Cẩm cũng cảm giác, mấy năm không thấy, phụ thân tựa hồ trở nên xa cách cùng lạ lẫm rất nhiều.

"Đừng trách phụ thân viết thư lừa ngươi, ta cũng là có chút bất đắc dĩ."

Thẩm Trường Không một tiếng than nhẹ, lần nữa ngồi trở lại chỗ ngồi, đạo "Hoàn hảo, ngươi đã trở về, bằng không, chúng ta Thẩm gia sợ là không phải tao ngộ tai hoạ ngập đầu không thể."

"Tai hoạ ngập đầu?"

Trà Cẩm càng nghi ngờ, "Tại đây Đại Ngụy cảnh nội, ai còn dám như vậy uy hiếp chúng ta Thẩm gia? Phụ thân, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Ta thế nào càng ngày càng hồ đồ?"

Thẩm Trường Không trầm mặc một lát, nói: "Nha đầu, chớ có hỏi nữa, ta chỉ có thể nói, hiện tại chỉ ngươi mới có thể cứu chúng ta Thẩm gia."

Nói qua, hắn hai đầu lông mày hiện lên một vòng khổ ý, đối với một bên ngồi một gã lão giả nói: "Đại trưởng lão, từ ngươi tới nói đi."

Lão giả kia một bộ hoa bào, Yên quai hàm râu hùm, con mắt như chim ưng, tên là Trầm Sơn Trọng.

Nghe vậy, ánh mắt của hắn nhìn về phía Trà Cẩm, trầm giọng nói: "Nha đầu, hôm nay chúng ta Thẩm gia, gặp phải một cuộc tai hoạ ngập đầu, ta chỉ

hỏi ngươi, thân là Trầm gia tộc người, như ngươi có năng lực cứu toàn bộ tông tộc tính mạng, ngươi có cứu hay không?"

Trà Cẩm không cần nghĩ ngợi nói: "Cứu!"

Trầm Sơn Trọng lộ ra một vòng vẻ vui mừng, nói: "Ta đây hỏi lại ngươi, như cứu chúng ta tông tộc tất cả mọi người tính mạng, cần hi sinh một mình ngươi tính mạng, ngươi. . . Có nguyện ý hay không?"

Lời này vừa nói ra, lập tức đại điện tất cả ánh mắt đều nhìn về Trà Cẩm, chỉ có Thẩm Trường Không cùng Trầm Nghiêm Hành giống như thẹn trong lòng, không dám nhìn tới Trà Cẩm.

Trà Cẩm khẽ giật mình, ngơ ngẩn nói: "Hi sinh ta, có thể cứu toàn bộ tông tộc?"

Đại trưởng lão Trầm Sơn Trọng gật đầu nói: "Không sai! Nếu không có như thế, chúng ta cũng sẽ không viết thư cho ngươi trở về, bởi vì, chúng ta toàn tộc sinh tử, hôm nay đều tại ngươi một người lựa chọn trên."

Trà Cẩm càng cảm giác không được bình thường, trong lòng trầm trọng, vô thức đưa ánh mắt nhìn về phía phụ thân cùng ca ca, lại phát hiện hai người đều tránh được ánh mắt của nàng, căn bản không cùng nàng đối mặt.

Điều này làm cho trong nội tâm nàng phát lạnh, tay chân phát lạnh, cuối cùng là chuyện gì, cả phụ thân cùng ca ca cũng hạ nhẫn tâm, không tiếc muốn hi sinh tánh mạng của ta?

Bọn hắn. . . Sao sẽ như thế lãnh khốc cùng vô tình?

Hít thở sâu một hơi trung khí, Trà Cẩm ánh mắt lần nữa nhìn về phía Đại trưởng lão Trầm Sơn Trọng, nói: "Đại trưởng lão, ta nếu không đáp ứng đây?"

Lập tức, đang ngồi mọi người một trận bạo động.

Trầm Sơn Trọng sắc mặt cũng là trầm xuống, nói: "Nha đầu, so sánh với toàn bộ tông tộc tính mạng, ngươi là gì không thể ủy khuất mình một chút? Lẽ nào ngươi thật muốn trơ mắt nhìn phụ thân của ngươi, huynh trưởng, thân hữu. . . Cùng với toàn bộ tông tộc những người khác, tất cả đều gặp nạn?"

Thần sắc hắn uy nghiêm, đôi mắt lợi hại, uy thế khiếp người.

Trà Cẩm chỉ cảm thấy hô hấp đều khó khăn, khuôn mặt yếu ớt, nàng sao có thể nghĩ đến, trên đường theo Đại Chu bôn ba trở về, trở lại bản thân quen thuộc nhất trong nhà thời gian, lại lại tao ngộ chuyện như vậy?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 357: Quỳ

Trà Cẩm nỗ lực khống chế được nội tâm bi thương cùng phẫn nộ, ánh mắt từng cái theo đang ngồi một đám Thẩm gia đại nhân vật trên người đảo qua, nói:

"Ta Trầm Trà Cẩm cũng không phải sợ chết người, chỉ cần các ngươi nói với ta nguyên nhân, nếu thật hi sinh ta một cái, lại cứu vớt toàn bộ tông tộc, ta. . . Có thể đáp ứng!"

Cuối cùng bốn chữ, cơ hồ là theo trong kẽ răng nặn đi ra.

Đại điện bầu không khí yên tĩnh.

Cái kia đang ngồi các đại nhân vật, đến nỗi không dám đi cùng Trà Cẩm ánh mắt đối mặt.

"Hài tử, nếu không có tình thế bức bách, chúng ta người nào lại hội nhẫn tâm hại ngươi? Ngươi chỉ cần biết rằng, chúng ta cũng là bất đắc dĩ, là được rồi."

Có người than thở.

"Trà Cẩm, Thẩm gia dưỡng ngươi lớn như vậy, chưa từng bạc đãi qua ngươi? Hôm nay gia tộc gặp phải nguy hiểm, ngươi cũng nên học được báo đáp tông tộc rồi, làm người. . . Cũng không thể quá ích kỷ!"

Có người lạnh lùng mở miệng, răn dạy Trà Cẩm.

"Ích kỷ?"

Trà Cẩm giận đến toàn thân run rẩy, hai con ngươi chính muốn phóng hỏa, "Cả nguyên nhân cũng không nói cho ta, các ngươi tại đây giống như vứt bỏ ta, để cho ta đi tìm chết, còn nói ta. . . Ích kỷ?"

Nàng tâm tình cũng mơ hồ có chút khống chế không nổi rồi.

Lúc nói chuyện, nàng ánh mắt nhìn hướng Trầm Nghiêm Hành, "Ngươi thế nhưng là ta thân huynh dài, cũng muốn để cho ta đi tìm chết?"

Trầm Nghiêm Hành sắc mặt biến ảo bất định, chợt cả giận nói: "Trà Cẩm, không được lại ấu trĩ được không? Nếu là có thể, ta thà rằng thay thế ngươi làm ra hi sinh, nhưng ta chính là chết rồi, cũng căn bản không cứu được gia tộc, biết không!"

Trà Cẩm tâm như bị dao sắc bén chọc vỡ, khuôn mặt trắng bệch, nói: "Nói đến nói đi, tại trong lòng ngươi, cũng đã từ lâu bỏ qua vào ta. . ."

Hít thở sâu một hơi trung khí, nàng ánh mắt nhìn hướng ngồi ở trung ương chủ tọa trên phụ thân Thẩm Trường Không, nói: "Phụ thân, ta chỉ là muốn biết rõ một nguyên nhân mà thôi, chính là để cho ta đi tìm chết, tối thiểu cũng cho ta minh bạch đến tột cùng là vì cái gì đi?"

Đùng!

Thẩm Trường Không mặt sắc mặt xanh mét, một cái tát vỗ vào chỗ ngồi trên lan can, nói: "Ngươi đã muốn, ta đây liền nói cho ngươi biết, như không phải là bởi vì ngươi đang ở đây Đại Chu làm những chuyện kia, yên có thể để cho chúng ta Thẩm gia gặp bực này liên luỵ?"

Hắn vươn người đứng dậy, phẫn nộ nói: "Bản thân gây họa, liền bản thân đi gánh chịu! Mà không phải quở trách tông tộc làm quá vô tình!"

Cái kia từng chữ, tượng từng nhát búa tạ, hung hăng nện ở Trà Cẩm trong lòng, làm cho nàng khuôn mặt trở nên trắng bệch trong suốt, tay chân lạnh buốt, như rơi vào hầm băng.

Trà Cẩm hồn bay phách lạc, lẩm bẩm nói: "Ta vốn tưởng rằng, thân là Thẩm gia con nối dõi, nên cùng tông tộc nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, chưa từng nghĩ, bởi vì một cuộc tai họa, ngay cả ta cha ruột cùng thân ca ca cũng phải bỏ qua ta. . ."

Nhưng vào lúc này ——

Đại điện bên ngoài vang lên một đạo đám tiếng cười, nói: "Trà Cẩm, Trầm bá phụ nói không sai, họa là chính ngươi xông ra đến đấy, sao có thể lôi kéo cái khác vô tội tộc nhân cùng một chỗ cùng ngươi gặp nạn?"

Nương theo thanh âm, một bộ xích bào Đích Lô hạo mang theo hai lão bộc đi vào đại điện.

"Bái kiến Lư công tử."

"Lư công tử đại giá quang lâm, ta chờ không có từ xa tiếp đón, mong rằng thứ tội."

Lập tức, Thẩm Trường Không cùng đang ngồi cái khác Thẩm gia đại nhân vật ngay ngắn hướng đứng dậy, triều Lư Hạo chào, sắc mặt lộ ra kính cẩn nghe theo kính sợ chi ý.

"Lư Hạo sư huynh?"

Trà Cẩm mở to hai mắt.

"Đừng gọi ta là sư huynh, ta cũng không dám trèo cao."

Lư Hạo lãnh đạm nói, "Ngươi đã đã trở về, liền cùng ta rời đi."

Nói qua, hắn đưa tầm mắt nhìn qua Thẩm Trường Không đám người, nói: "Chư vị không có ý kiến đi?"

"Đây là tự nhiên."

Thẩm Trường Không bài trừ đi ra một cái khuôn mặt tươi cười, "Ta chờ trước hoàn ý định, bả Trà Cẩm nha đầu kia mang đến Nguyệt Luân tông đâu rồi, chưa từng nghĩ, Lư công tử lại đích thân đến."

Những người khác cũng nhao nhao cười gật đầu.

Trà Cẩm vẻ mặt tràn đầy khó có thể tin, nói: "Ta Thẩm gia làm cho gặp phải mối họa, cùng ngươi có quan hệ? !"

Lư Hạo mặt không chút thay đổi nói: "Ta cũng không năng lực lớn như vậy, đến lúc này, ngươi vẫn chưa rõ sao, là Nguyệt Luân tông muốn thu thập ngươi tên phản đồ này!"

Nguyệt Luân tông!

Phản đồ! ?

Trà Cẩm thân thể mềm mại run lên, rốt cuộc hiểu rõ giống nhau, nói: "Thì ra là thế. . . Trách không được ngay cả ta những thứ này thân hữu cũng nhẫn tâm muốn vứt bỏ ta. . ."

Trầm Nghiêm Hành than thở nói: "Muội muội, ngươi đã đã hiểu, hãy theo Lư công tử ly khai đi, như vậy tai họa, chúng ta Thẩm gia nhưng chịu không nổi."

Giờ khắc này, Trà Cẩm thần sắc đờ đẫn, tâm mà chết bụi.

Bi thương tại tâm chết!

Đối với Thẩm gia, nàng đã mất nhìn qua cực độ, sẽ không nguyện cùng đối phương có bất kỳ một tia quan hệ dây mơ rễ má!

"Trà Cẩm, nhanh theo chúng ta đi đi."

Nói qua, Lư Hạo đưa tay triều Trà Cẩm cánh tay túm đi.

Đùng!

Trà Cẩm trở tay một cái tát quất vào Lư Hạo trên khuôn mặt tuấn mỹ, cái tát giòn vang, thân ảnh một cái lảo đảo, phù phù ngồi ngay đó, một khuôn mặt sưng đỏ đứng lên.

"Ngươi tiện nhân kia, lại dám đánh ta?"

Lư Hạo bụm mặt, phẫn nộ kêu to.

Thẩm Trường Không cùng Thẩm gia kia đại nhân hắn vật đều trên mặt đại biến, ánh mắt phẫn nộ nhìn về phía Trà Cẩm.

"Đồ hỗn trướng! Còn không tranh thủ thời gian quỳ xuống hướng Lư công tử bồi tội?"

Thẩm Trường Không vẻ mặt tràn đầy xanh mét, tức giận cực kỳ.

"Quỳ xuống!"

Đại trưởng lão Trầm Sơn Trọng hét lớn, uy thế khiếp người.

Những người khác cũng sắc mặt không giỏi.

Trà Cẩm một cái tát kia, để cho bọn họ đều bị kinh sợ đến, e sợ cho bởi vậy đắc tội Lư Hạo, để cho bọn họ Thẩm gia đụng phải liên luỵ.

"Lư công tử, người không có sao chứ?"

Trầm Nghiêm Hành càng là liền vội vàng tiến lên, thân thủ muốn dìu lên Lư Hạo.

"Cút!"

Lư Hạo một cước đá vào Trầm Nghiêm Hành trên bụng, người sau nhất thời ngược lại lui ra ngoài, đau đến eo sống lưng giương cung, gương mặt đỏ lên, tượng đun sôi tôm giống nhau.

"Tiện nhân, ta chịu đựng ngươi đã lâu rồi!"

Lư Hạo đứng dậy, xông lên trước, đưa tay một cái tát triều Trà Cẩm vỗ qua.

Thẩm Trường Không liền vội vàng tiến lên ngăn lại, cười làm lành nói: "Lư công tử bớt giận, điểm ấy việc nhỏ, để ta làm xử trí lại."

Nói qua, ánh mắt của hắn lành lạnh nhìn về phía Trà Cẩm, nói: "Nha đầu, mạng của ngươi là ta Thẩm Trường Không cho, hiện tại, nếu như ngươi hoàn Nhận ta đây cái phụ thân, liền ngoan ngoãn quỳ xuống, đi theo Lư công tử bồi tội, bằng không, đừng trách ta tự tay đem ngươi bắt giữ!"

Trà Cẩm thần sắc càng thảm đạm đờ đẫn, cái này. . . Là một cái phụ thân nói lời?

"Nhanh quỳ xuống! !"

Cách đó không xa, bị Lư Hạo đạp một cước Trầm Nghiêm Hành, lại đem một bụng tức giận phát tiết tại Trà Cẩm trên đầu, vẻ mặt tràn đầy dữ tợn cùng phẫn nộ, "Ngươi không nên hại chết mọi người chúng ta hay sao! ?"

Lại thấy Trà Cẩm giống như cuối cùng lấy lại tinh thần giống như, nói: "Từ nay về sau, ta Trà Cẩm cùng Thẩm gia lại không cái gì quan hệ dây mơ rễ má!"

Dứt lời, nàng quay người mà đi.

Nơi này là nàng thuở nhỏ lớn lên nhà, nhưng bây giờ, nơi đây đã trở thành nàng chán ghét nhất thương tâm chi địa, sẽ không nguyện lưu lại một lát.

"Đứng lại! Ai bảo ngươi rời đi? Không quỳ xuống nói xin lỗi, đừng nghĩ đi!"

Lư Hạo cả giận nói.

Hắn lúc nói chuyện, Thẩm Trường Không càng là trực tiếp ra tay, một chưởng triều Trà Cẩm bả vai đập đi, vội vả khiến cho quỳ xuống, cùng Lư Hạo xin lỗi.

Mà cách đó không xa, Thẩm gia một đám đại nhân vật đều thần sắc không giỏi, ý định Trà Cẩm nếu dám thừa cơ đào tẩu, liền đem nàng ngăn chặn nắm bắt.

Liền vào lúc này, đột nhiên một đạo lạnh nhạt thanh âm vang lên:

"Trà Cẩm, ngươi tại đây giống như rời khỏi, chẳng phải là tiện nghi những thứ này đồ hỗn trướng."

Thanh âm vừa vang lên ——

Thẩm Trường Không thấy hoa mắt, toàn bộ người như gặp phải Thần Sơn va chạm, hung hăng bay rớt ra ngoài, rơi đập tại ngoài mười trượng hơn công văn lên, công văn ầm ầm nổ tung, mảnh gỗ vụn bay tứ tung.

Thanh âm rơi xuống thời gian, một đạo dài thường thượt thân ảnh, đã đứng ở Trà Cẩm bên người.

Áo bào xanh như ngọc, rãnh rỗi xuất trần.

Đúng là Tô Dịch.

"Công tử. . ."

Trà Cẩm tựa như tìm được dựa vào giống như, đầy ngập ủy khuất cùng thất lạc hóa thành ngăn không được nước mắt, tràn mi mà ra.

Nên cha ruột cùng huynh dài cũng nhẫn tâm đem nàng vứt bỏ thời gian, Tô Dịch tồn tại, làm cho nàng tuyệt vọng bàng hoàng tâm đã tìm được nhưng sống nhờ vào nhau chi địa.

"Đừng khóc, có ta ở đây."

Tô Dịch nói khẽ.

"Ngươi là người phương nào, lại dám xông vào ta Thẩm gia?"

Một cái thương gửi đi lão giả giận dữ mắng mỏ.

Tô Dịch ánh mắt nhìn đi tới.

Oanh!

Thương gửi đi lão giả thần hồn như gặp phải lợi kiếm phách trảm, lúc này thất khiếu trôi máu, phát ra kêu thảm thiết, thân thể mềm nhũn nằm ngã xuống đất.

Tô Dịch hôm nay Thần Niệm lực lượng cường đại cỡ nào, há lại bực này thế tục võ giả có thể kháng cự?

Toàn trường tĩnh mịch, mọi người đều bị biến sắc.

Mà lúc này, Lư Hạo như mộng hô hấp giống như, cả kinh kêu lên: "Tô Dịch, tại sao là ngươi! ?"

Tô Dịch!

Một cái tên mà thôi, đối với Thẩm gia những đại nhân kia vật mà nói, lại tựa như một đạo sấm sét giữa trời quang, nhường tất cả mọi người há hốc mồm, ngốc trệ ở đó.

Nơi đây tuy là Đại Ngụy Thiên Khuyết thành, nhưng đối với Thẩm gia những thứ này đại nhân vật mà nói, có thể nào không biết tháng năm mùng bốn phát sinh ở Đại Chu Ngọc Kinh Thành trên không cái kia một cuộc có một không hai đại chiến?

Thiếu niên Tô Dịch, tựa như truyền kỳ, một trận chiến trấn giết hơn mười vị lục địa thần tiên nhân vật, giết được đầu người cuồn cuộn, thiên địa biến sắc, bực này máu tanh lừng lẫy chiến tích, từ lâu truyền khắp Đại Ngụy các nơi!

Nhưng, Thẩm gia những thứ này đại nhân vật vạn không nghĩ tới, vị này được vinh dự "Đại Chu Đế sư" đương thời truyền kỳ, lại lại tại lúc này, xuất hiện ở bọn hắn Thẩm gia!

Cái này để cho bọn họ cũng thiếu chút nữa mộng đi.

"Quỳ xuống."

Tô Dịch không để ý đến những thứ này, ánh mắt nhìn Hướng Lô hạo, hời hợt hai chữ, lại giống như mang theo cực đáng sợ ma lực.

Chỉ thấy Lư Hạo thân ảnh phù phù quỳ trên mặt đất, toàn thân sợ run, hoảng sợ đến mức tận cùng, chính muốn kêu to, lại phát hiện liền một cái lời nói không ra, phảng phất giống bị người làm cấm thuật giống như.

"Đợi tí nữa lại tính sổ với ngươi."

Tô Dịch nói qua, ánh mắt nhìn hướng nơi xa Thẩm Trường Không, lạnh nhạt nói: "Thân là một vị phụ thân, lại kiêng kị tại ngoại nhân áp lực, nhẫn tâm vứt bỏ bản thân thân sinh cốt nhục, quả thực là súc sinh thua kém hơn."

Nói qua, hắn đưa tay chính muốn tiêu diệt Thẩm Trường Không, lại bị Trà Cẩm ngăn lại, thấp giọng nói: "Công tử, ta đã cùng Thẩm gia chặt đứt liên quan, không tiếp tục quan hệ dây mơ rễ má, người. . . Chớ có vì thế sinh khí."

Nàng vẻ mặt tràn đầy sầu bi buồn vô cớ, làm cho người ta thương yêu.

"Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha."

Tô Dịch nói qua, cách không chỉ một cái Thẩm Trường Không, "Quỳ xuống."

Phanh!

Thẩm Trường Không lên tiếng mà quỳ, tóc tai bù xù, hai đầu gối cốt cách cũng vỡ vụn.

Thẩm Trường Không cũng là danh chấn Đại Ngụy đứng đầu Tiên Thiên Vũ Tông, nhưng lúc này giống như con sâu cái kiến giống như chịu không nổi.

Cái kia đợi một màn, nhường Thẩm gia những đại nhân kia vật đám phải sợ hãi giật mình gần chết, khắp cả người phát lạnh.

"Các ngươi cũng quỳ xuống."

Tô Dịch lấy tay ở trên hư không tùy ý nhấn một cái.

Oanh!

Một cổ kinh khủng uy thế như sơn băng hải tiếu giống như, áp bách tại từng Thẩm gia đại nhân vật trên người, làm cho bọn hắn đều ngay ngắn hướng quỳ xuống, từng cái một đầu người đập đất.

Lập tức, to như vậy cung điện, chỉ còn lại có Tô Dịch cùng Trà Cẩm hai người đứng thẳng, phóng nhãn vừa nhìn, đầy đất đều là thương hoảng sợ quỳ sát người.

Trà Cẩm ánh mắt phức tạp.

Trước, những thứ này trưởng bối hoàn hùng hổ dọa người, khuôn mặt dữ tợn, vội vả khiến nàng quỳ xuống, Hướng Lô hạo bồi tội xin lỗi.

Nhưng bây giờ, nên công tử xuất hiện, bất quá lật tay tầm đó mà thôi, liền khiến cái này đáng ghét đáng hận hạng người, đều quỳ xuống đất!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 358: Trong Một Hộp Cơm Giấu Thế Giới

"Là Nguyệt Luân tông giết đến tận cửa, nói nếu không giao ra Trà Cẩm, bọn hắn muốn diệt ta Thẩm gia cả nhà. Chúng ta Thẩm gia cũng là không có biện pháp. Ngươi có bản lĩnh, ngươi đi tìm Nguyệt Luân tông phiền toái a."

Quỳ rạp xuống đất Trầm Nghiêm Hành, dốc cạn cả đáy mở miệng.

Hắn lời vừa nói ra.

Lập tức đám người đứng ngoài xem bên trong, tất cả mọi người sắc mặt đại biến, Thẩm Trường Không càng là sợ tới mức mặt như màu đất, trước mặt một trận biến thành màu đen.

Tượng Trầm Nghiêm Hành loại người tuổi trẻ này, từ nhỏ ăn ngon mặc đẹp, bị trong gia tộc trưởng bối nuông chiều. Lại một mực ở Đại Ngụy sinh hoạt, cho là toàn bộ thế giới chính là Đại Ngụy, làm sao biết Tô Dịch bực này tồn tại kinh khủng?

"Ta nếu muốn thực tìm các ngươi Thẩm gia phiền toái, nơi đây từ lâu đầu người cuồn cuộn, máu chảy thành sông, yên còn ngươi nữa om sòm cơ hội."

Tô Dịch ngữ khí bình thản.

Nói qua, hắn đưa tay cầm lên Lư Hạo, đối với Trà Cẩm nói: "Đi thôi."

Hắn cũng lười lại chờ xuống dưới.

"Tô Dịch, mau thả Thiếu chủ nhà ta!"

Lúc này thời điểm, cùng Lư Hạo cùng một chỗ tới trước cái kia hai lão bộc trung một cái lại nhịn không được, ngoài mạnh trong yếu mở miệng:

"Đây chính là Đại Ngụy, là Nguyệt Luân tông địa bàn, không phải là ngươi. . ."

"Hả?"

Còn chưa nói xong, Tô Dịch tròng mắt hơi híp, hai đạo ngưng như thực chất Thần mang, liền từ trong mắt của hắn bắn ra.

Cái kia lão bộc hai mắt vừa tiếp xúc với Tô Dịch Thần Niệm, lập tức toàn thân chấn động, như gặp phải búa tạ giống như, lập tức ba tháp ba tháp, liền lùi lại bảy tám bước, trực tiếp một cái bờ mông ngồi dưới đất, thất khiếu trôi máu mà chết.

Tất cả mọi người hít sâu một hơi.

Cái kia lão bộc cũng là Nguyệt Luân tông người, chân chính tu hành hạng người, nhưng tác động nhưng lại ngay cả Tô Dịch một cái cũng đỡ không nổi. Há không có nghĩa là, tất cả mọi người tại Tô Dịch trước mặt, cũng như con sâu cái kiến giống như không chịu nổi một kích?

Vị này đương thời Thần Thoại giống như thiếu niên, quả thực cường đại đến làm cho người ta tuyệt vọng!

Rồi sau đó, đang lúc mọi người hoảng sợ ánh mắt nhìn chăm chú, Tô Dịch cùng Trà Cẩm càng lúc càng xa.

Cho đến rất lâu.

Thẩm Trường Không một đám Thẩm gia đại nhân vật mới dám theo trên mặt đất bò người lên, từng cái một kinh hồn vừa định, vẻ mặt tràn đầy bạc nhược cùng đắng chát.

Ai có thể nghĩ đến, Trà Cẩm lần này trở về, lại vẫn mang theo Tô Dịch cái này cái đương thời truyền kỳ?

Nếu sớm biết như thế, bọn hắn Thẩm gia sao lại dám như thế đối xử Trà Cẩm?

"Không phải nói, Trà Cẩm nhưng cái kia Tô Dịch bên người một cái bưng trà rót nước tỳ nữ sao, nhưng Tô Dịch sao sẽ như thế coi trọng nàng, đến nỗi không tiếc vì nàng xuất đầu?"

Trầm Nghiêm Hành thần sắc ngơ ngẩn.

Cái khác Thẩm gia đại nhân vật cũng đầy bụng nghi hoặc, bọn hắn từng nghe Lư Hạo đã từng nói qua, Trà Cẩm tại Tô Dịch bên người địa vị cực kỳ hèn mọn, chính là một cái nữ tỳ mà thôi.

Nguyên nhân chính là như thế, bọn hắn vô thức cho là, bọn hắn Thẩm gia xử trí Trà Cẩm thời gian, căn bản là không nghĩ tới, Tô Dịch hội vạn dặm xa xôi, cùng Trà Cẩm cùng một chỗ tới trước Đại Ngụy.

"Ha ha ha, ha ha ha ha!"

Liền vào lúc này, cái kia đi theo Lư Hạo tới trước cái khác lão bộc, lại cười ha hả.

Hắn khuôn mặt hưng phấn cùng vẻ oán độc, đạo "Quả nhiên không xuất ra tông chủ sở liệu, cái này Tô Dịch quả nhiên cũng cùng đi theo rồi! Lúc này đây, bảo quản nhường hắn có đến mà không có về!"

Thẩm Trường Không đám người ngay ngắn hướng kinh ngạc, đầu đầy sương mù.

"Đại nhân, cái này. . . Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thẩm Trường Không nhịn không được hỏi.

Cái kia lão bộc đưa tầm mắt nhìn qua Thẩm Trường Không đám người, cười nói: "Chúc mừng chư vị, lần này các ngươi Thẩm gia nhưng lập công lớn! Chờ ta Nguyệt Luân tông giết Tô Dịch, chắc chắn hảo hảo ban thưởng các ngươi!"

Nói qua, hắn quay người triều đại điện bước ra ngoài, cả cái kia đồng bạn thi thể cũng không để ý. . .

Cho đến cái này lão bộc ly khai, Thẩm Trường Không giống như trở lại tinh thần, sắc mặt xấu xí, nghiến răng nghiến lợi nói:

"Ta hiểu được! Nguyệt Luân tông căn bản không phải vì đối phó Trà Cẩm, mà là xem Trà Cẩm làm mồi nhử, muốn lưỡi câu ra Tô Dịch này cá lớn! !"

Lời này vừa nói ra, mọi người đều xôn xao.

Có người không khỏi hỏi: "Vì cái gì Nguyệt Luân tông như vậy khẳng định, chỉ cần Trà Cẩm về nhà, Tô Dịch liền nhất định sẽ theo tới?"

Những người khác cũng đều nghi hoặc.

"Chúng ta cũng cho là, Trà Cẩm nhưng ở đó Tô Dịch bên người hành động một cái tỳ nữ giống như nhân vật, nhưng Nguyệt Luân tông khẳng định từ lâu hiểu rõ, Trà Cẩm tại Tô Dịch trong lòng địa vị không đơn giản!"

Thẩm Trường Không vẻ mặt tràn đầy xanh mét, hận đến hàm răng nhanh cắn, nội tâm tràn đầy bi thương.

Đặt tại Đại Ngụy, bọn hắn Thẩm gia cũng là đỉnh cấp tông tộc, uy danh lừng lẫy, thế nhưng là vô luận tại Nguyệt Luân tông bực này tu hành thế lực trước mặt, vẫn còn là Tô Dịch bực này đương thời truyền kỳ trước mặt, quả thực giống như chịu không nổi con sâu cái kiến giống như, chỉ có thể bị mặc cho an bài!

"Phụ thân, chúng ta. . . Hay không còn có thể vãn hồi muội muội?"

Trầm Nghiêm Hành nhịn không được nói, "Nếu có Tô Dịch nên chỗ dựa, chúng ta Thẩm gia về sau không cần lại nhìn kẻ khác ánh mắt làm việc?"

Lời này vừa nói ra, nhường không ít người trong lòng khẽ động.

"Ngây thơ!"

Lại thấy Đại trưởng lão Trầm Sơn Trọng lãnh đạm nói, "Quả thật, cái kia Tô Dịch vô cùng cường đại, nhưng Nguyệt Luân tông nếu như dám lấy Trà Cẩm làm mồi nhử, bả cái này Tô Dịch đưa tới Đại Ngụy, yên có thể không đến giết chết Tô Dịch sung túc nắm chắc?"

Mọi người thần sắc một trận âm tình bất định.

"Chúng ta Thẩm gia hoàn toàn chính xác đắc tội không nổi Tô Dịch, nhưng chờ coi đi, hắn Tô Dịch cũng đã cách cái chết không xa!"

Trầm Sơn Trọng ánh mắt oán độc.

Nguyên bản còn muốn lấy cùng Trà Cẩm tu sửa một cái quan hệ, xem có thể hay không trèo lên Tô Dịch cái này cái chức cao Trầm Nghiêm Hành,

nhất thời không lên tiếng nữa rồi.

Thẩm Trường Không và những người khác cũng đều đã trầm mặc.

. . .

Ly khai Thẩm gia, Tô Dịch tìm cái yên lặng địa phương.

Tiện tay đem tựa như chó chết giống như Đích Lô hạo ném xuống đất, nói: "Chỉ nói vậy thôi, vì sao phải đối phó Trà Cẩm?"

Lư Hạo kinh hoảng nói: "Ta nói, ngươi để lại ta một mạng?"

Tô Dịch cong ngón búng ra.

Phốc!

Lư Hạo nơi bả vai, bị đâm thủng một cái máu lỗ thủng, đau đến hắn khàn giọng kêu thảm thiết.

"Ngươi không đến cò kè mặc cả tư cách."

Tô Dịch thần sắc bình thản.

Không đến đe doạ, không đến cưỡng bức, nhưng cái kia tùy ý ngôn từ, lại làm cho Lư Hạo vong hồn đại mạo, hắn vội vàng nói:

"Ta chỉ biết là, biết được Trà Cẩm tại bên cạnh ngươi cống hiến sự tình về sau, ta Nguyệt Luân tông tông chủ Lôi Đình tức giận, cho là Trà Cẩm chính là ta Nguyệt Luân tông phản đồ, phải giúp cho nghiêm trị, cho nên mới có chuyện hôm nay."

"Không đến nguyên nhân khác rồi hả?"

Tô Dịch nhíu mày.

Nguyệt Luân tông biết rõ Trà Cẩm là bên cạnh hắn người, còn dám lấy bực này thủ đoạn đến uy hiếp cưỡng bức Thẩm gia, dùng cái này đối phó Trà Cẩm, cái này bản thân liền rất kỳ quái.

Trừ phi, Nguyệt Luân tông làm như vậy, là bởi vì bọn hắn không dám cùng mình trực tiếp khai chiến, ngay sau đó liền lấy Trà Cẩm đến cho hả giận.

Nhưng nếu chỉ có vậy, không khỏi có vẻ Nguyệt Luân tông khí lượng cùng bố cục cũng quá nhỏ.

Lư Hạo thương hoảng sợ mở miệng: "Đây là tông chủ mệnh lệnh, ta chỉ là phụng mệnh làm việc mà thôi, những chuyện khác, thật sự một chút cũng không biết."

"Mà thôi, ta trực tiếp đi Nguyệt Luân tông đi một lần là được."

Tô Dịch lắc đầu, tay áo vung lên.

Một mảnh màu xanh hỏa diễm chỗ ngồi mà ra, Lư Hạo còn chưa kịp phản ứng, thân ảnh liền hóa thành một mảnh tro tàn bay lả tả.

"Công tử muốn đi Nguyệt Luân tông?"

Trà Cẩm khuôn mặt khẽ biến.

"Thẩm gia mặc dù có thể ác, nhưng coi như là làm tình thế bức bách, nhưng này Nguyệt Luân tông liền tránh khỏi kia tội trạng rồi."

Tô Dịch ánh mắt lạnh lùng đạo "Nếu không có ta lần này cùng ngươi cùng một chỗ tới trước, còn không biết muốn phát sinh cái gì hậu quả, lần này nếu không đi đi một lần, chẳng phải là quá tiện nghi bọn họ?"

Trên thực tế, trong lòng của hắn đã mơ hồ có chút hoài nghi, Trà Cẩm làm cho tao ngộ sự tình, chỉ sợ là châm đối với chính mình mà đến!

"Đi thôi."

Tô Dịch nói qua, đã hướng phía trước bước đi.

. . .

Nguyệt Luân tông là Đại Ngụy đệ nhất tu hành thánh địa, chiếm giữ tại khoảng cách Thiên Khuyết thành hơn ba trăm dặm bên ngoài "Rama núi" trên.

Nguyệt Luân tông đương kim tông chủ danh gọi Sở Ngự Khấu, Tích Cốc cảnh Hậu Kỳ tu vi, nắm giữ tông môn quyền hành đến nay đã có bốn mươi ghi.

Kia thành phủ thâm trầm, vui buồn không hiện, tại Đại Ngụy có "Thiết Diện kiếm quân" danh xưng.

Phi Hạc Phong.

Tông môn đại điện.

"Tông chủ, Tô Dịch đã đến Thiên Khuyết thành!"

Nguyệt Luân tông nội môn trưởng lão Lôi Sùng Dương hấp tấp báo lại.

"A? Nói rõ chi tiết đến."

Sở Ngự Khấu cầm trong tay chén trà nhỏ để xuống, ánh mắt như nhỏ vụn chỉ là mưa lưu chuyển, cực kỳ khiếp người.

Hắn thân ảnh thon gầy, tóc dài rối tung, đang mặc xanh đen ngọc bào, đầu đội cao quan, tùy ý ngồi ở đó, liền có bàn hùng cứ khí thế.

"Ngay tại vừa vặn, Tô Dịch cùng Trà Cẩm đến Thẩm gia. . ."

Trưởng lão Lôi Sùng Dương Phi nhanh bẩm báo, dường như tận mắt nhìn thấy giống nhau, đem phát sinh ở Thẩm gia từng màn êm tai nói tới.

Nghe xong, Sở Ngự Khấu không khỏi vỗ tay mà cười, nói: "Quả nhiên, chúng ta làm cho dò thăm tin tức không tệ, cái này Tô Dịch còn là cực quan tâm Trà Cẩm đấy, bằng không, yên có thể sẽ hướng quan giận dữ làm hồng nhan? Tô Dịch người đâu, hôm nay là hay không vẫn còn Thiên Khuyết thành?"

Lôi Sùng Dương bẩm báo nói: "Theo Hôi Thiên Tước truyền quay lại tin tức, cái này Tô Dịch cùng Trà Cẩm đi ra Thẩm gia về sau, liền lên đường ly khai Thiên Khuyết thành, triều chúng ta tông môn chỗ phương hướng chạy đến."

Sở Ngự Khấu khẽ giật mình, chợt cảm khái nói: "Không thẹn là Đại Chu đương thời truyền kỳ, một người mà thôi, liền dám mang theo Trà Cẩm mệt mỏi như vậy vô dụng đến chúng ta Nguyệt Luân tông, bực này khí phách, làm ta cũng tự than thở không bằng."

Lôi Sùng Dương cũng nhẹ gật đầu, nói: "Cái này Tô Dịch hoàn toàn chính xác rất không thể tưởng tượng nổi, có người nói hắn là đoạt xá giả, có người nói hắn kế thừa cổ xưa đạo chính thống truyền thừa, cũng có người nói, trên người hắn tạo hóa đến từ mẹ của hắn Diệp Vũ Phi, nhưng đến nay, hoàn không có bất kỳ người nào có thể ra một cái rõ ràng đáp án. Kẻ này. . . Quả thực tựa như bí mật đoàn giống như."

"Sự tình ra khác thường tất có yêu, Tô Dịch như thành thành thật thật đứng ở Đại Chu, chúng ta Nguyệt Luân tông có lẽ không làm gì được hắn, nhưng hắn nếu như tìm tới tận cửa rồi, chúng ta có thể nào không hảo hảo chiêu đãi hắn một phen?"

Nói qua, Sở Ngự Khấu vươn người đứng dậy, "Lôi trưởng lão, ngươi đi truyền tin tông môn các trường lão khác, vỗ ta trước theo như lời kế hoạch chuẩn bị đứng lên."

"Vâng!"

Lôi Sùng Dương nghiêm nghị lĩnh mệnh.

"Ngư nhi đã mắc câu, cũng là thời điểm đi gặp một lần Thái Thượng Đại trưởng lão rồi."

Sở Ngự Khấu hít thở sâu một hơi trung khí, bước đi ra tông môn đại điện.

Tiểu Trì lĩnh.

Đây là Nguyệt Luân tông phía sau núi cấm địa, đừng nói là tông môn truyền nhân, chính là những Trưởng lão kia nhân vật, không đến tông chủ Sở Ngự Khấu cho phép, cũng không có người dám tới gần một bước.

Trước đây thật lâu, Thái Thượng Đại trưởng lão "Mùa thu ngang trời" liền tại Tiểu Trì lĩnh bế quan, đến nay đã có năm mươi năm!

Linh khí bốc hơi, sơn sắc hồ đồ minh.

Tiểu Trì lĩnh dưới đáy, có một phương vuông màu đen cái ao nước, trong ao đua nở một đám hoa sen, cành cây Thanh bích, cánh hoa như kim.

Tẩy Tâm ao.

Lấy "Tẩy luyện tâm thần, Đoạn tận trần duyên" chi ý.

Tẩy Tâm ao thứ nhất, có một cái động phủ, động phủ hai bên, tuyên khắc một bức câu đối:

Trong một hộp cơm giấu thế giới,

Nửa bên trong nồi nấu càn khôn.

Sở Ngự Khấu đi tới động phủ trước, vốn là nhìn nhìn Tẩy Tâm ao ở bên trong lung lay sinh tư thế hoa sen, lại thưởng thức một phen cái này một bức từ khai phái Tổ Sư "Bạch Hóa chân nhân" lưu lại câu đối, lúc này mới sửa sang lại áo mũy quan, nghiêm nghị ôm quyền chào:

"Sư điệt Sở Ngự Khấu, cung thỉnh sư bá hạ mình vừa thấy!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 359: La Ma Sơn Trước Phong Vân Khởi

Thời gian trôi qua.

Sở Ngự Khấu cung kính đứng ở đó, không chút sứt mẻ, biểu hiện ra cực lớn kiên nhẫn.

Ước chừng nửa khắc đồng hồ về sau, trong động phủ chợt vang lên một đám u lãnh rét thấu xương kiếm ngân vang.

Sở Ngự Khấu thân thể cứng đờ, chỉ nghe kiếm ngân vang, liền nhường hắn thần hồn đau đớn, cơ thể phát lạnh, sắc mặt không khỏi hơi đổi.

Động phủ đại môn lặng yên mở ra, một đạo thẳng như là một cây trường thương thân ảnh đi ra.

Một chút áo xám, mày kiếm mắt sáng, tóc dài cô ở sau ót, nếu như thiếu niên loại, chỉ có cái kia màu nâu đồng tử chuyển động thời gian, nổi lên tang thương năm tháng khí tức.

Hắn tay trái nắmlấy một bộ thẻ tre thư, tay phải lưng đeo phía sau.

Càng tỉnh mắt, tại hắn búi tóc thời gian, nghiêng cắm một thanh phi kiếm, Thanh màu vàng, như ngọc trâm loại sáng long lanh trơn bóng.

"Sư bá!"

Sở Ngự Khấu nghiêm nghị chào.

Cái này tựa như thiếu niên loại áo xám nam tử, đúng là Nguyệt Luân tông Thái Thượng đại trường lão Thu Hoành Không! Một vị phóng nhãn toàn bộ Đại Ngụy, đều có thể nói kiếm đạo truyền kỳ loại tồn tại!

Hắn Cửu Tuế tu kiếm, mười ba tuổi nhập Tiên Thiên Vũ Tông, mười chín tuổi bước vào cảnh giới Lục Địa Thần Tiên, đến tận đây, một thân kiếm đạo tạo nghệ quan lại Nguyệt Luân tông trên dưới.

Lúc ấy so với hắn tu vi cao hơn nhân vật già cả, đều bị hắn một thân kiếm đạo quang hoa che giấu, có vẻ ảm đạm không ánh sáng.

Thời điểm đó Thu Hoành Không, kiếm Ngự Đại Ngụy, dương danh tứ hải, trở thành Đại Ngụy trẻ tuổi nhất một vị Lục Địa Thần Tiên!

Chỉ có như vậy một cái nhân vật tuyệt thế, cũng tại hắn hai mươi tư tuổi năm đó, tiến vào ao nhỏ lĩnh chỗ động phủ này bên trong bế quan, từ nay về sau, thế gian liền không có tin tức của hắn.

Vụt qua chính là năm mươi năm lâu!

"Ngươi vài ngày trước nói chính là cái kia thiếu niên tên là Tô Dịch tới?"

Thu Hoành Không hỏi, thần sắc ôn hòa.

Nhưng hắn toàn thân tỏ khắp ra vô hình uy thế, lại áp bách được Sở Ngự Khấu bực này Tích Cốc cảnh Hậu Kỳ cường giả đều sự khó thở, thân thể gửi đi cứng.

Hít thở sâu một hơi, Sở Ngự Khấu cung kính nói: "Hồi bẩm sư bá, không xuất ra một canh giờ, Tô Dịch liền sẽ tìm tới Nguyệt Luân tông cửa."

Thu Hoành Không ồ một tiếng, trầm ngâm nói: "Ta kỹ càng cân nhắc qua hắn qua lại chiến tích, cuối cùng được ra một cái kết luận, kẻ này thực lực, vượt xa thế gian hạng người tu hành, vô luận như thế nào đánh giá cao cũng không quá đáng, mặc dù là ta đáp lại hắn, cũng không có tuyệt đối chắc thắng nắm chắc."

Sở Ngự Khấu ngơ ngác một chút, liền cung kính nói: "Sư bá, người từ lúc năm mươi năm trước đã đặt chân Tích Cốc cảnh, lại tiến vào Kim Hồng Ma Sơn' ở bên trong, đạt được có thể nói có một không hai cổ xưa kiếm đạo truyền thừa, dưới các loại tình huống này, Tô Dịch kẻ này đâu có thể nào đã là đối thủ của ngài rồi."

Kim Hồng Ma Sơn, được vinh dự Đại Ngụy đệ nhất bí tàng chi địa.

Năm mươi năm trước, Thu Hoành Không lẻ loi một mình giao thiệp với trong đó, ngẫu lấy được bất thế truyền thừa, cũng đang nhân như thế, mới chọn bế quan tĩnh tu.

Theo Sở Ngự Khấu, lấy Thu Hoành Không thiên phú và tư chất, tại đây năm mươi năm bế quan trong tham ngộ, thực lực chỉ sợ từ lâu đạt tới không thể tưởng tượng tình trạng!

Tượng những thứ kia Tô Dịch thuộc hạ những thứ kia Ẩn Long giả, đã định trước không có khả năng cùng Thu Hoành Không đánh đồng rồi.

"Chớ có chủ quan."

Thu Hoành Không thần sắc ôn hòa, nghiêm túc nói, "Ta thế hệ người tu hành, bất cứ lúc nào chỗ nào, đều không thể coi thường bất kỳ một cái nào đối thủ, nhất là tên Tô Dịch này, trên người lớn có gì đó quái lạ, vô pháp tính toán theo lẽ thường, nếu không có tên Tô Dịch này giết Vân Chung Khải sư đệ, ta cũng không muốn cùng hắn nhân vật bực này đối địch rồi."

Sở Ngự Khấu biết vậy nên ngoài ý muốn.

Năm mươi năm trước, sư bá một thân như kiếm, bộc lộ tài năng, lăng lệ ác liệt đường hoàng, dám cười Đại Ngụy thiên hạ kiếm tu hạng người, đều không qua đám ô hợp.

Năm mươi năm sau đó ngày hôm nay, sư bá lại tượng biến thành người khác, ôn hòa như nước, toàn thân lại không một tia phong mang, nội liễm chất phác.

Đổi lại trước đây, dám nghe nói Tô Dịch sự tình, sư bá sợ sớm mang theo chiến kiếm giết đến cửa đi rồi!

"Nếu như tên Tô Dịch này tìm tới tận cửa rồi, ta liền đi đã hắn một hồi."

Thu Hoành Không nhẹ giọng nói, " ngươi đi nói với tông môn những người khác, làm Tô Dịch đến thời gian, chớ có chộn rộn tiến đến, từ một mình ta để đối phó hắn lại."

Sở Ngự Khấu nghiêm nghị lĩnh mệnh, nói: "Vâng!"

"Đi đi."

Thu Hoành Không phất phất tay.

Rồi sau đó, hắn đi thẳng tới cái kia Tẩy Tâm trì trước, ngồi xếp bằng.

Con mắt xem ao ở bên trong hoa sen, yên tĩnh nhưng bất động.

Thấy vậy, Sở Ngự Khấu lặng yên quay người mà đi.

. . .

"Công tử, phía trước chính là La Ma sơn."

Trà Cẩm chỉ vào xa xa, chỗ đó trong Thiên Địa, bàn đang nằm một cái hùng hồn núi lớn, sơn sắc hồ đồ minh, thế núi bao la hùng vĩ.

Đại Ngụy đệ nhất thánh địa tu hành liền sừng sững trong đó.

"Núi này cũng không phải tục, có nối liền đất trời, Khí Trùng Đấu Ngưu khí thế, cũng coi là trong thế tục này một cái khó có được tu hành phúc địa rồi."

Tô Dịch bình phẩm nói.

"Giá! Giá! Giá!"

Phía sau, một đám thanh niên nam nữ giục ngựa chạy như điên.

Làm truy cản kịp Tô Dịch cùng Trà Cẩm thời gian, cầm đầu một gã Ngân Bào thanh niên đột nhiên một siết dây cương, dừng lại tại nguyên chỗ, ánh mắt nhìn về phía Trà Cẩm, kinh ngạc nói:

"Trà Cẩm sư muội, vốn thật là ngươi."

Ngân Bào thanh niên dừng lại, cái khác nam nữ cũng dồn dập dừng lại, kỵ ngồi ở trên lưng ngựa, ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch cùng Trà Cẩm.

Thực tế khi thấy Trà Cẩm thời gian, một chút thanh niên con mắt đều là sáng ngời, bằng sinh kinh diễm cảm giác.

Tô Dịch lườm những thứ này nam nữ một cái, không để ý đến.

Chỉ nhìn ăn vận trang hoàng, đã biết rõ những thứ này nam nữ không phải phú tức quý , dưới háng tuấn mã đều là trong thế tục loại tốt tên câu, giá trị Vạn Kim.

Về phần tu vi. . .

Cũng là có Tiên Thiên tông sư cảnh nhân vật, ví dụ như cái kia cầm đầu Ngân Bào thanh niên, chính là một vị hàng thật giá thật Tiên Thiên Vũ Tông.

Nhưng càng nhiều hơn chính là một chút tông sư cảnh nhân vật, thậm chí còn có chưa hề đặt chân tông sư cảnh nhân vật.

"Hồng Dương sư huynh?"

Trà Cẩm khẽ giật mình, nhận ra Ngân Bào thanh niên đúng là Đại Ngụy đệ nhất thế gia Hồng thị đích hệ tử đệ.

Người này tên Hồng Dương, rất nhiều năm trước, ngay tại Nguyệt Luân tông tu hành, đưa thân "Nguyệt Luân thất tử" hàng ngũ, là Đại Ngụy công nhận tu hành hạt giống, tại Nguyệt Luân tông một đời tuổi trẻ địa vị cực siêu nhiên, hết sức tông môn trưởng bối coi trọng.

Ban đầu ở Đại Chu vừa cùng Tô Dịch biết thời gian, Trà Cẩm còn cầm "Nguyệt Luân thất tử" đến cùng Tô Dịch đến đối lập.

Thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, Trà Cẩm tự nhiên sẽ không đi ngây thơ đến bả Tô Dịch cùng "Nguyệt Luân thất tử" đánh đồng rồi.

Ngân Bào thanh niên Hồng Dương ánh mắt khác thường, nói: "Trà Cẩm sư muội, thứ cho ta mạo muội hỏi một câu, chẳng lẽ nói các ngươi Thẩm gia thật sự ý định cho ngươi tiến về trước Nguyệt Luân tông bị phạt?"

Bên cạnh hắn hắn hắn nam nữ trẻ tuổi, đều lộ ra sắc mặt khác thường.

Hôm nay người nào không biết, Trà Cẩm bị coi là tông môn phản đồ sự tình?

Đến nỗi, tông chủ còn vì thế giận dữ, tuyên bố như Thẩm gia không giao ra Trà Cẩm, muốn diệt Thẩm gia cả nhà, chuyện này, tại Nguyệt Luân tông huyên náo xôn xao.

"Bị phạt?"

Trà Cẩm nhíu mày, cũng lười giải thích , nói, "Những chuyện này, không có quan hệ gì với Hồng Dương sư huynh, cũng không cần hỏi nữa."

"Trà Cẩm, ngươi một cái tông môn phản đồ mà thôi, thế nào nói chuyện với Hồng Dương sư huynh đây?"

Một cái nữ tử Thải Y kỵ ngồi trên lưng ngựa, dưới cao nhìn xuống trách mắng.

Nàng tên là Xa Tử Oánh, Nguyệt Luân tông nội môn chân truyền đệ tử, luôn luôn hâm mộ Hồng Dương.

Những người khác đều một trận lắc đầu, không ít nam tử trong con ngươi cũng không khỏi toát ra vẻ thương hại, Trà Cẩm này, còn không có minh chính Bạch tình cảnh hạng gì chịu không nổi sao?

Tông môn đối xử phản đồ, thế nhưng là cực kỳ nghiêm khắc!

"Các vị sư đệ sư muội, chớ có so đo những thứ này, Trà Cẩm sư muội đã đầy đủ đáng thương, nàng chính là phạm phải lại sai lầm lớn, cũng làm từ tông môn đến xử trí, chúng ta cũng không thể vọng tự chỉ trích."

Hồng Dương nói qua, đối với Trà Cẩm nói, " Trà Cẩm sư muội, nếu như ngươi thiệt tình hối cải, ta cũng không phải chú ý giúp ngươi đi theo tông môn trưởng bối biện hộ cho, không nói có thể để ngươi miễn bị trừng phạt, tối thiểu cũng có thể cho ngươi đã bị hình phạt nhẹ một chút."

Mọi người đều kinh ngạc.

Một chút nữ tử càng là ghen ghét không thôi, ý thức được Hồng Dương làm như thế, tất nhiên là đúng Trà Cẩm khác có tâm tư.

Bằng không, lấy thân phận của hắn, rất không cần phải làm một cái phản đồ biện hộ cho rồi.

Lại thấy Trà Cẩm cũng ngơ ngác một chút, chợt lạnh lùng nói: "Không cần, quản tốt chuyện của mình ngươi lại."

Hồng Dương thần sắc đọng lại, hai đầu lông mày hiện lên một vòng khói mù.

Hắn thật không nghĩ đến, mình cũng nguyện ý thi hành lấy viện thủ, Trà Cẩm chẳng những không lĩnh tình, đối xử tự mình thời gian, còn như vậy không nể mặt.

Điều này làm cho hắn cũng cảm thấy mặt mũi có chút không nhịn được.

Cái khác nam nữ cũng đều kinh ngạc, không ai có thể nghĩ đến, thân là phản đồ, tình cảnh chịu không nổi Trà Cẩm, lại sẽ như vậy không khách khí cự tuyệt đến từ Hồng Dương hảo ý.

"Hồng Dương sư huynh, Trà Cẩm này không biết phân biệt, khiến cho nàng cái này phản đồ tự sinh tự diệt lại!"

Cái kia nữ tử Thải Y Xa Tử Oánh giận dữ, bênh vực kẻ yếu.

"Đúng đấy, đợi tông chủ xử trí nàng thời điểm, xem nàng còn có thể hay không như vậy kiên cường."

Những người khác cũng dồn dập mở miệng.

Chỉ thấy Hồng Dương cười lạnh một tiếng, khua tay nói: "Mà thôi, ta vốn tưởng rằng đồng môn một cuộc, không đành lòng thấy nàng gặp nạn, không có nghĩ. . . Cũng là ta tự mình đa tình, chúng ta đi thôi."

Nói qua, giục ngựa mà đi.

Những người khác theo sau ly khai, lúc sắp chết, nhìn về phía Trà Cẩm ánh mắt đều mang theo khinh thường, thương cảm, nhìn có chút hả hê loại thần sắc.

Nhất là cái kia Xa Tử Oánh, càng là cười ha hả tuyên bố: "Trà Cẩm, chờ ngươi gặp trừng phạt thời gian, ta định sẽ đích thân đi coi trộm một chút!"

Trà Cẩm cũng không tức giận, nàng chỉ bất đắc dĩ lắc, đối với Tô Dịch nói: "Nhường công tử chế giễu."

Tô Dịch vẫn không có mở ra miệng, lúc này thời điểm mới lên tiếng: "Trên đời theo không thiếu bỏ đá xuống giếng hạng người, thế sự nhân tình vốn như thế, bất quá, bọn hắn lần này nghĩ lầm rồi."

Trà Cẩm tự nhiên hiểu rõ, Tô Dịch lời nói là có ý gì.

Bọn hắn lần này đi Nguyệt Luân tông, cũng không phải là lĩnh phạt đấy!

"Đi thôi, thừa dịp trước khi trời tối, bả Nguyệt Luân tông sự tình chấm dứt rồi."

Tô Dịch nói qua, triều xa xa bước đi.

Hắn và Trà Cẩm tuy là đi bộ, nhưng một bước phóng ra chính là hơn mười trượng khoảng cách, tốc độ mặc dù không nhanh, nhưng là sau cùng tiết kiệm thể lực phương pháp.

Vẻn vẹn một khắc đồng hồ sau đó.

Thân ảnh của hai người xuất hiện ở La Ma sơn dưới chân.

Nơi này là Nguyệt Luân tông sơn môn trọng địa, xây dựng một mảnh cực lớn quảng trường, lấy bóng loáng chứng giám đá xanh làm nền, hai bên đứng sừng sững lấy từng tòa pháp đàn, trang trọng thở mạnh.

Lúc này đã đem gần Chạng Vạng, ráng mây như lửa thiêu, toàn bộ La Ma sơn bao phủ tại mỹ lệ như kim ánh mặt trời xuống, xa xa càng có Bạch Hạc thành đàn, quay quanh nhẹ nhàng, vẫy ra liên tiếp to rõ thanh kêu.

Nhất phái Tiên gia bảo địa cảnh tượng.

"Mau nhìn, Trà Cẩm sư muội đã trở về!"

"Thật là nàng. . ."

"Xem, Thẩm gia cũng chịu không được chúng ta tông môn áp lực, không thể không khiến Trà Cẩm cái này phản đồ chủ động tới đền tội rồi."

Làm Tô Dịch cùng Trà Cẩm đến, một trận tiếng nghị luận liền từ cái kia Nguyệt Luân tông sơn môn phụ cận vang lên.

Chỉ thấy đồng ý nhiều nam nữ trẻ tuổi hội tụ, trong đó thình lình có Hồng Dương đám người.

Hiển nhiên, Hồng Dương đám người trước thời hạn đến tông môn về sau, cũng là bả Trà Cẩm phản hồi tông môn tin tức truyền ra ngoài, làm cho Nguyệt Luân tông rất nhiều người nghe thấy mà đến.

Đơn giản mà nói, chính là xem náo nhiệt tới.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 360: Mời Sư Bá Hạ Mình Diệt Sát Tô Dịch

Hồng Dương bên người, một bộ Thải Y Xà Tử Oánh hai tay vây quanh no đủ trước ngực, cười lạnh nói:

"Trước, Hồng Dương sư huynh niệm ở tông môn tình nghĩa trên, vốn muốn đối với kia phản đồ thi dùng viện thủ, chưa từng nghĩ, cái này phản đồ lại không biết phân biệt, bác bỏ Hồng Dương sư huynh mặt mũi, quả nhiên là ứng câu kia cách ngôn, đáng thương người tất có chỗ đáng hận!"

Lời này vừa nói ra, ở đây những Nguyệt Luân Tông truyền nhân đó đều bị xôn xao.

Hồng Dương thở dài một tiếng, khoát tay nói: "Tử Oánh, không cần nói nữa rồi, chỉ trách ta hay là quá niệm trước kia tình đồng môn."

Hắn một bộ rộng lượng rộng rãi tư thái, để tất cả mọi người không khỏi sinh ra là Hồng Dương bênh vực kẻ yếu tâm tư.

Trà Cẩm không khỏi buồn cười.

Cái này Xà Tử Oánh vì nịnh nọt Hồng Dương, mới có thể khắp nơi châm đối với chính mình.

Mà Hồng Dương, thì mượn cơ hội này khoe khoang phong độ của mình cùng lồng ngực.

Một nam một nữ, sao mà buồn cười buồn cười.

"Trà Cẩm, ngươi cái này phản đồ còn không tranh thủ thời gian thúc thủ chịu trói, chờ đợi xử lý!"

Một cái lỗ võ hữu lực hoa bào thanh niên nghiêm nghị hét lớn, âm thanh như lôi đình.

Trà Cẩm lạnh lùng lườm đối phương một cái, "Phương Tu sư đệ, ta ở tông môn tu hành lúc, cũng không ít chiếu cố ngươi, năm đó nếu không là ta, ngươi sợ là không thể nào nhanh như vậy tiến nhập nội môn tu hành! Như thế nào, hiện tại liền ngươi cũng vong ân phụ nghĩa, có ý định bỏ đá xuống giếng, giẫm ta một cước?"

Nàng có chút thất vọng, cũng rất tức giận.

Xa xa những Nguyệt Luân Tông đó đệ tử hai mặt nhìn nhau, bởi vì Trà Cẩm theo như lời, hoàn toàn chính xác không giả, thậm chí năm đó Phương Tu có thể tiến vào Nguyệt Luân Tông tu hành, hay là lấy,nhờ Trà Cẩm quan hệ!

Chỉ thấy Phương Tu sắc mặt trầm xuống, cả giận nói: "Tiện nhân! Hiện tại ngươi là tông môn phản đồ! Ta như còn yêu thương tất cả trước kia ân tình, chẳng phải là đối với tông môn bất trung bất nghĩa?"

Một phen, hiên ngang lẫm liệt, nói năng có khí phách.

Mọi người ầm ầm trầm trồ khen ngợi.

Thân là Nguyệt Luân Tông truyền nhân, tự nhiên cùng phản đồ phân rõ giới hạn!

Phương Tu nhất thời dương dương đắc ý cười rộ lên.

"Không biết xấu hổ."

Tô Dịch lườm kia Phương Tu một cái, trong con mắt có mũi nhọn lóe lên một cái.

Dùng hắn hôm nay thần niệm lực lượng, đều có thể đánh chết Lục Địa Thần Tiên nhân vật, huống chi là bực này tiểu nhân vật?

Chỉ thấy phịch một tiếng, Phương Tu quỳ rạp xuống đất, khuôn mặt dáng cười cứng lại, có máu tươi đỏ thẫm từ thất khiếu chảy xuống, chết bất đắc kỳ tử tại chỗ.

Trước còn ầm ầm gọi người tốt bầy, đều bị hù đến, ngốc trệ ở kia.

Theo sát lấy, kinh hoảng tiếng thét chói tai vang lên ——

"Ai giết Phương Tu sư đệ?"

"Đáng chết, đây là có chuyện gì?"

"Là tên kia!"

Rất nhiều ánh mắt đều là nhìn về phía Tô Dịch, mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

Trước, bọn họ gần như đều không để ý đến Tô Dịch tồn tại, cái đem làm Thẩm gia người, là cùng đi Trà Cẩm cùng đi, để Trà Cẩm tiếp nhận tông môn trừng phạt.

Nhưng bây giờ, bọn họ mới ý thức tới không đúng.

Tên kia, lại dám khi bọn hắn Nguyệt Luân Tông sơn môn trước giết người! !

Trà Cẩm cũng biết vậy nên ngoài ý muốn.

Theo nàng biết, dùng Tô Dịch bản tính, là chẳng muốn cùng những cái này không chịu nổi đập vào mắt tiểu nhân vật tính toán.

"Hắn để cho ta nhớ tới Thường Quá Khách."

Tô Dịch thuận miệng nói, có chút cảm khái.

Trà Cẩm nhất thời sẽ hiểu, Tô Dịch là Thường Quá Khách ân nhân cứu mạng, nhưng cũng là Tiềm Long Kiếm Tông địch nhân, cái này từng để Thường Quá Khách lâm vào lưỡng nan hoàn cảnh.

Có thể từ đầu đến cuối, Thường Quá Khách cũng chưa từng làm ra vong ân phụ nghĩa cử động.

So sánh với đến, Phương Tu liền lộ ra quá vô sỉ cùng ti tiện.

"Cớ gì ? Lúc này tiếng động lớn xôn xao?"

Bỗng dưng, một đạo chìm hồ đồ hét lớn vang lên, chỉ thấy sơn môn trong, một cái áo đen trung niên bước đi ra, mang trên mặt tức giận.

Triệu Trì.

Nguyệt Luân Tông nội môn chấp sự.

"Triệu chấp sự, tên kia ở chúng ta sơn môn trước giết người!"

Những Nguyệt Luân Tông đó đệ tử dồn dập mở miệng, chỉ vào xa xa Tô Dịch, trợn mắt tròn xoe.

Triệu Trì sắc mặt trở nên âm trầm xuống, con ngươi như điện giống như, xa xa tập trung Tô Dịch, lạnh lùng nói:

"Ngươi là người phương nào, lại dám ở ta Nguyệt Luân Tông sơn môn đi về phía trước hung? Nhanh chóng hãy xưng tên ra, nếu không, định cho ngươi chết không có chỗ chôn!"

Âm thanh chấn Vân Tiêu.

Hồng Dương nhân cơ hội này, cũng lãnh đạm nói: "Trà Cẩm, còn không tranh thủ thời gian cho ngươi kia đồng bạn thúc thủ chịu trói, chờ xử lý?"

Xà Tử Oánh nổi giận đùng đùng nói: "Thật sự là phát điên, coi trời bằng vung rồi!"

Triệu Trì xuất hiện, giống như để bọn họ đã tìm được dựa.

"Không thể đến một ít có thể chịu được đập vào mắt nhân vật sao?"

Tô Dịch khẽ lắc đầu, hình như có chút ít thất vọng.

Rồi sau đó, hắn ngẩng đầu, thâm thúy con mắt nhìn về phía La Ma Sơn đỉnh khu vực, lạnh nhạt mở miệng:

"Nguyệt Luân Tông tông chủ ở đâu, nhanh chóng đi ra, nếu không, đừng trách ta Tô mỗ người trường kiếm trảm sơn môn, đem ngươi Nguyệt Luân Tông từ thế gian biến mất!"

Âm thanh leng keng, vang vọng trong thiên địa, mặc dù không giống Lôi Đình, lại chấn đắc ở đây những Nguyệt Luân Tông đó đệ tử Thần hồn loạn chiến, khí huyết sôi trào.

Bọn họ sắc mặt đều thay đổi, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, tên này không khỏi cũng quá điên cuồng, đây là muốn cùng bọn họ Nguyệt Luân Tông khiêu chiến?

Triệu Trì toàn thân cứng đờ, Tô mỗ người? Chẳng lẽ kia thanh bào thiếu niên là Đại Chu cái kia. . . Đương thời Truyền Kỳ! ?

Lúc này, một đạo uy nghiêm trầm ngưng âm thanh từ La Ma Sơn bên trên truyền ra:

"Tô Dịch, ngươi có thể rốt cuộc đã tới!"

Chữ chữ như lưỡi mác vang lên, sát khí đầy đồng.

Tô Dịch! ?

Thoáng cái, ở đây những Nguyệt Luân Tông đó đệ tử như bị sét đánh, hoàn toàn há hốc mồm.

Đánh vỡ đầu bọn họ cũng không nghĩ tới, làm bạn ở Trà Cẩm bên người kia thanh bào thiếu niên, sẽ là gần đây một đoạn thời gian cái kia thanh danh truyền khắp Đại Ngụy thiên hạ Đại Chu đế sư!

Một cái tựa như Truyền Kỳ giống như khủng bố tồn tại!

"Quả nhiên là hắn!"

Triệu Trì hít sâu một hơi, lưng phát lạnh.

Vừa nghĩ tới trước hắn còn gọi rầm rĩ lấy, muốn cho Tô Dịch chết không có chỗ chôn, nội tâm liền tuôn ra ngăn không được nghĩ mà sợ cùng cảm giác mát lạnh.

"Gì đó? Hắn hắn hắn. . . Là Tô Dịch?"

Hồng Dương con mắt đăm đăm, da đầu run lên.

Vị này Nguyệt Luân thất tử một trong tu đạo hạt giống, liền giống bị người gõ một cái Muộn Côn, cả người cũng không tốt.

Lại nhìn Xà Tử Oánh, cũng ngốc trệ ở kia, như rơi vào hầm băng.

Bọn họ đều là Nguyệt Luân Tông truyền nhân, muốn hơn xa thế tục trong võ giả rõ ràng hơn Tô Dịch cường đại cùng đáng sợ, đây chính là một vị diệt sát hơn mười vị Lục Địa Thần Tiên nhân vật tuyệt thế ngoan nhân! !

Mà thấy như vậy một màn màn, cũng là để Trà Cẩm ý thức được, chính là ở cái này Đại Ngụy thiên hạ, Tô Dịch chi uy danh, cũng được xưng tụng là lừng lẫy ngập trời, mọi người đều biết!

Bá!

Kia tựa như lưỡi mác vang lên âm thanh vẫn còn quanh quẩn, một đạo thân ảnh đã bằng hư lướt đến, một bộ xanh đen sắc ngọc bào, tóc dài rối tung, đầu đội cao quan, uy thế như biển.

Đúng là Nguyệt Luân Tông tông chủ Sở Ngự Khấu, Tích Cốc cảnh hậu kỳ tu sĩ!

"Bái kiến tông chủ!"

Ở vào trong lúc khiếp sợ mọi người như ở trong mộng mới tỉnh, dồn dập chào, nội tâm áp lực cùng kinh hoảng cũng mất đi không ít, như đã tìm được người tâm phúc.

"Các ngươi mà lui về sơn môn trong."

Sở Ngự Khấu phất phất tay.

"Vâng!"

Mọi người lĩnh mệnh mà đi, nguyên một đám như trút được gánh nặng.

Bọn họ còn không có có không biết lượng sức đến muốn đi cùng Tô Dịch bực này khủng bố nhân vật giằng co tình trạng.

Tô Dịch không để ý đến những cái này tiểu nhân vật.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Sở Ngự Khấu, lạnh nhạt nói: "Nói nói a, vì sao phải đối phó Trà Cẩm, dùng các ngươi Nguyệt Luân Tông thủ đoạn, tự nhiên hiểu rõ, nàng là bên cạnh ta người, có thể các ngươi còn dám làm như thế, ta thật sự nghĩ mãi mà không rõ, các ngươi vì sao phải tự tìm đường chết. Chẳng lẽ nói, Vân Chung Khải chết còn chưa đủ?"

Vân Chung Khải!

Nhắc tới vị này Nguyệt Luân Tông tên Thái thượng trưởng lão, làm cho Sở Ngự Khấu sắc mặt thoáng cái trở nên khó coi, giữa hai đầu lông mày cũng hiển hiện một vòng đau thương cực kỳ bi ai chi sắc.

"Ở ngươi Tô Dịch trong mắt, chỉ là giết một người, có thể ở ta Sở Ngự Khấu trong mắt, bị ngươi giết chết, thì là của ta chí thân!"

Sở Ngự Khấu sắc mặt lạnh như băng, "Vân Chung Khải là ta sư tôn, là hắn dẫn ta tiến vào Nguyệt Luân Tông, dư ta giáo hóa, đối ta như con, trong lòng ta, từ lâu xem hắn như phụ thân, ngươi cảm thấy, ta có nên hay không báo thù?"

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Nếu như thế, vì sao không trực tiếp hướng ta tuyên chiến, lại muốn dùng như vậy ti tiện thủ đoạn, đi đối phó một cái nữ nhân?"

Sở Ngự Khấu lãnh đạm nói: "Không dùng Trà Cẩm là mồi nhử, làm sao có thể đem ngươi dẫn tới cái này Đại Ngụy cảnh nội, xuất hiện ở ta Nguyệt

Luân Tông sơn môn trước?"

Tô Dịch rốt cuộc hiểu rõ, nói: "Thì ra là thế, ta sớm phát giác được, Thẩm gia chuyện đã xảy ra có chút kỳ quặc, nguyên lai, các ngươi Nguyệt Luân Tông mục đích cuối cùng nhất là muốn đối phó ta."

Chợt, ánh mắt của hắn quét qua bốn phía một cái, nói: "Nói như vậy lời nói, các ngươi Nguyệt Luân Tông là có nắm chắc có thể đánh bại ta Tô mỗ người sao?"

"Đương nhiên!"

Sở Ngự Khấu thần sắc đạm mạc, đôi mắt lạnh như băng, "Ngươi Tô Dịch hoàn toàn chính xác rất cường đại, cường đại đến đủ để cho thế gian này đại đa số Nguyên Đạo tu sĩ sợ, có thể hôm nay, ngươi chắc chắn chết không có chỗ chôn!"

Âm thanh lộ ra không che dấu chút nào hận ý.

Đã là chạng vạng tối, hào quang như đốt, là hùng hồn La Ma Sơn độ trên một tầng mỹ lệ vầng sáng.

Cái này to như vậy sơn môn trước, Tô Dịch cùng xa xa Sở Ngự Khấu giằng co, bầu không khí khắc nghiệt áp lực. Ở sơn môn trong đang trông xem thế nào Nguyệt Luân Tông cường giả, đều nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, khẩn trương chú ý.

Chỉ thấy Tô Dịch cười cười, giống bị câu dẫn ra một chút hứng thú, nói: "Ah, nhìn ngươi như vậy lực lượng mười phần, tất nhiên là có chỗ dựa, vậy thì lộ ra đến liền là."

Hắn ngẩng đầu nhìn sắc trời, lẩm bẩm: "Ta cũng không hào hứng ở cái này thâm sơn dã lĩnh chi địa qua đêm. . ."

"Hừ!"

Sở Ngự Khấu hừ lạnh một tiếng, rồi sau đó hít thở sâu một hơi khí, xa xa hướng La Ma Sơn ở chỗ sâu trong phương hướng ôm quyền chào, nói,

"Mời sư bá hạ mình, diệt sát Tô Dịch, nhằm báo thù Thái thượng trưởng lão Vân Chung Khải chi thù!"

Âm thanh xa xa truyền khắp mở.

BOANG...!

Một đám u lãnh rét thấu xương kiếm ngân vang, ở hoàng hôn ánh nắng chiều trong đột nhiên vang lên.

Kiếm ngân vang sơ khai thủy thấp bé không thể nghe, thời gian dần qua, trở nên cao vút mãnh liệt, càng về sau, càng là như phong lôi kích động, trời long đất nở giống như, ầm ầm nghiền ép lấy Thiên Địa, nổ vang bốn phương tám hướng.

Ầm ầm!

Ở Nguyệt Luân Tông vô số ánh mắt nhìn soi mói, chân trời Vân Hải bốc lên, tách ra một đạo thẳng tắp khe hở, thẳng tuốt lan tràn đến sơn môn bên ngoài.

Khe hở cuối cùng, trống rỗng xuất hiện một đạo thon gầy thẳng thân ảnh, một thân áo xám, mày kiếm mắt sáng, tóc dài dùng một thanh thanh phi kiếm màu vàng kim vãn thành búi tóc tử.

Hắn hai tay chắp sau lưng, theo xuất hiện, đầy trời nổ vang kiếm ngân vang lặng yên mà dừng, Thiên Địa đều tịch.

Đầy trời Thải Vân làm nổi bật xuống, để hắn thẳng thân ảnh cũng phủ thêm một tầng để người không dám nhìn thẳng ánh sáng.

"Thái Thượng Đại trưởng lão!"

La Ma Sơn trong, Nguyệt Luân Tông cao thấp đều oanh động, kích động vô cùng, lộ ra tôn sùng vẻ cuồng nhiệt.

Mà Trà Cẩm khuôn mặt đại biến, nàng đâu có thể nào không biết, vị này Thái Thượng Đại trưởng lão sao chịu được xưng Truyền Kỳ giống như từ trước tới nay?

Năm mươi năm trước, hắn liền là Đại Ngụy thiên hạ trẻ tuổi nhất Lục Địa Thần Tiên, một thân kiếm đạo tạo nghệ quá lớn, để thiên hạ tu kiếm thế hệ đều không ngẩng đầu được lên!

Mà bây giờ, năm mươi năm sau hắn, tu vi lại nên đạt tới hạng gì khủng bố tình trạng?

"Không nghĩ tới, cái này Nguyệt Luân Tông ngược lại là đã ra một cái nhân vật lợi hại."

Tô Dịch cũng khẽ giật mình, có chút ngoài ý muốn.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 361: Có Thể Chịu Được Đập Vào Mắt

Chuyển thế tu hành đến nay, Tô Dịch giết qua không biết bao nhiêu Lục Địa Thần Tiên.

Nhưng chân chính có thể bị hắn lời bình "Lợi hại" hai chữ, đến nay cũng chỉ Thu Hoành Không một người.

Người này hoàn toàn chính xác không đơn giản.

Một thân tinh khí thần, đều ma luyện đến một loại hết sức rắn chắc viên mãn tình trạng, khí cơ trong bao hàm, đúng như rửa sạch chì hoa, Phản Phác Quy Chân.

Khó được chính là, người này trên người hiển lộ ra kiếm đạo ý vị, vượt xa tầm thường, rõ ràng cầu tác ra một đầu phù hợp bản thân kiếm đạo chi lộ.

Hơn nữa, hắn chỗ nắm giữ kiếm ý cùng bản thân tâm thần cùng khí phách tương dung, đáng được xưng trên là chân chính kiếm tu!

"Trách không được Sở Ngự Khấu không có sợ hãi, có như vậy một cái kiếm đạo tu sĩ tọa trấn, hoàn toàn chính xác có thể bễ nghễ cái này thế tục thiên hạ."

Tô Dịch tâm niệm chuyển động ở giữa, đối với Trà Cẩm nói, "Đợi tí nữa khai chiến, ngươi mà thối lui đến 300 trượng bên ngoài, nếu không, tất nhiên thụ ảnh hướng đến."

Trà Cẩm trong nội tâm chấn động, liền vội vàng gật đầu đáp ứng, "Công tử, ngươi cũng phải cẩn thận, vị này chính là Nguyệt Luân Tông Thái Thượng Đại trưởng lão Thu Hoành Không. . ."

Nàng vừa muốn đem Thu Hoành Không kia từ trước tới nay huy hoàng chiến tích từng cái nói tới, liền bị Tô Dịch đánh gãy.

"Không cần nhiều lời, ta tự biết người này năng lực."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Năm mươi năm trước, Thu Hoành Không là Tích Cốc cảnh tu vi.

Năm mươi năm về sau, hắn như cũ là Tích Cốc cảnh, tu vi không hề tiến thêm.

Có thể ở trong mắt Tô Dịch, người này khí tức cùng lực lượng, nhưng so với Nguyên Phủ cảnh Ẩn Long sơn Đại trưởng lão Chu Trường Dịch đều cường đại hơn một mảng lớn!

Nguyên nhân cũng rất tốt phỏng đoán, Thu Hoành Không đại đạo nội tình, tất nhiên ở cái này năm mươi năm trong rèn luyện đến bất khả tư nghị tình trạng.

Hơn nữa, người này ở võ đạo bốn cảnh lúc, giờ cũng đúc thành cực kỳ siêu phàm võ đạo căn cơ, nếu không, đoạn không có khả năng có được bực này thần vận.

Từ cái khác góc độ đến xem, cái này Thu Hoành Không cũng là một cái có thể nói tuyệt thế nghịch thiên thế hệ, có được vượt qua cảnh giới giết địch nội tình!

Ánh nắng chiều như đốt, mỹ lệ chói mắt.

Trong hư không, Thu Hoành Không đem cặp mắt xa xa nhìn về phía Tô Dịch, rồi sau đó có chút chắp tay, thần sắc bình thản nói: "Thu Hoành Không, ra mắt Tô đạo hữu."

Tô Dịch hai tay chắp sau lưng, lăng không giậm chân tại chỗ, đi vào trăm xích hư không phía trên, xa nhìn Thu Hoành Không, mỉm cười, nói:

"Của ngươi kiếm đạo tạo nghệ không tầm thường, có thể chịu được đập vào mắt, ta cũng không cùng ngươi nói nhảm, mười chiêu ở trong, ngươi nếu có thể bất bại, ta Tô mỗ người có thể cho Nguyệt Luân Tông một con đường sống."

Nguyệt Luân Tông cao thấp đều kinh ngạc, xôn xao không ngừng.

"Tên này sao mà hung hăng càn quấy!"

"Cái này là danh chấn thiên hạ Đại Chu đế sư? Rõ ràng chính là một cái tự cao tự đại cuồng đồ!"

"Mời Thái Thượng Đại trưởng lão tru sát cẩu tặc này!"

Rất nhiều thanh âm tức giận vang lên, lộn xộn, bị Tô Dịch lời nói kia chọc giận.

Chính là Nguyệt Luân Tông tông chủ Sở Ngự Khấu, cũng không khỏi hừ lạnh một tiếng, cái này Tô Dịch. . . Thật là điên cuồng đến không có bên cạnh rồi!

Duy chỉ có Thu Hoành Không thần sắc ôn hòa như trước, nói: "Có thể vào đạo hữu pháp nhãn, chính là Thu mỗ vinh hạnh, nhưng mà, đao kiếm không có mắt, cũng mời đạo hữu cẩn thận."

Ánh nắng chiều như lửa, chiếu vào trên người hắn, càng phát phụ trợ hắn thần vận siêu phàm.

BOANG...!

Kiếm ngân vang mát lạnh, Tô Dịch tiện tay xách theo Huyền Ngô Kiếm, lập tức một thân khí tức cũng là một biến, con mắt màu đen thâm thúy, thanh bào phần phật, một cỗ tràn trề không ai ngự lăng lệ ác liệt xu thế, từ trên người hắn bay thẳng trời cao.

Oanh!

Thiên Khung trăm trượng phạm vi ráng ngũ sắc sụp đổ phát tán, sắc trời nghiêng rơi vãi, chiếu rọi ở đen như mực giống như Huyền Ngô Kiếm trên, nổi lên làm lòng người vì sợ mà tâm rung động giống như hư ảo quang ảnh.

"Sáng kiếm."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, còn trẻ trên khuôn mặt, mang theo một cỗ bễ nghễ sơ điên cuồng chi ý.

"Tốt."

Xa xa, Thu Hoành Không đồng tử ngưng lại, thần sắc lặng yên trở nên trịnh trọng, một bộ áo bào xám cổ đãng, có huyền diệu sắc bén tối nghĩa kiếm ý, ở hắn quanh thân cao thấp quanh quẩn. Vèo một tiếng, kia một thanh nghiêng cắm ở tại hắn búi tóc ở giữa thanh phi kiếm màu vàng kim lướt trên, quay tít một vòng, hiển hiện hắn trước ngực.

Rồi sau đó, thanh kim sắc thân kiếm chợt ngươi tăng vọt, hóa thành ba thước Tam Thốn.

Thu Hoành Không lấy tay một trảo, đem kiếm này cầm chặt, nhẹ giọng mở miệng: "Kiếm này tên Thanh Hòa, 24 tuổi trước, Thu mỗ cầm này kiếm đi thiên hạ, luyện liền một viên Vô Úy sinh tử kiếm gan, đến nay đã có năm mươi năm chưa từng vận dụng, mời đạo hữu chỉ giáo."

Oanh!

Trên người hắn hiện lên một cỗ muôn đời không dời giống như trầm ngưng sát phạt khí, đưa hắn kia bình thản ôn hòa khí thế tách ra.

Kiếm ngân vang như nước thủy triều, một thân như phong, toàn thân không chỗ không tỏ khắp sát phạt khí.

"Đây mới là ta trong nhận thức sư bá!"

Sở Ngự Khấu cảm xúc bành trướng, con ngươi tỏa sáng.

Nguyệt Luân Tông cao thấp, cũng oanh động không ngừng, nhìn về phía Thu Hoành Không ánh mắt, như xem kiếm đạo thần nhân!

Ba ngoài trăm trượng, Trà Cẩm một đôi tay ngọc lặng yên rất nhanh, chân mày lộ vẻ khẩn trương.

Nàng mặc dù đối với Tô Dịch lòng tin tưởng mười phần, có thể Thu Hoành Không cường đại, sớm đã cắm rễ tinh thần của nàng trong.

Giờ phút này đem làm mắt thấy đến Thu Hoành Không kia đủ để kinh thế hãi tục sát phạt xu thế, lại sao có thể không khẩn trương?

"Tốt!"

Tô Dịch con mắt hiện sáng bóng, giậm chân tại chỗ hư không, trong tay Huyền Ngô Kiếm bỗng dưng ngang trời lướt trên.

Bá!

Một đạo màu xanh như hư ảo giống như kiếm khí chém ra, gần kề ba thước mà thôi, đơn giản tùy ý.

Có thể rơi vào Thu Hoành Không trong mắt, cái này kiếm khí lại hết sức tạo hóa chi công, có huyền diệu đạo vận trong bao hàm trong đó, thẳng giống như linh dương treo giác, vô tích có thể tìm ra.

Hắn mạnh mẽ hít thở sâu một hơi khí, Thanh Hòa kiếm Thương Nhiên một tiếng, trong chốc lát vén lên một đạo kiếm hoa, kiếm khí hóa tơ, mịt mờ như mưa sương mù, sáng lạn như khói lửa.

Khói lửa một sát Phương Hoa tận!

Một kiếm mà thôi, ý cảnh như thơ như vẽ, lại giấu diếm vô cùng sắc bén sát cơ, đẹp được khiến lòng run sợ, cũng có thể sợ đến cực hạn.

Xa xa Sở Ngự Khấu thể xác và tinh thần run lên, bằng sống hồi hộp cảm giác.

Liền phảng phất đối mặt một kiếm này, bất luận cái gì sinh cơ cũng sẽ ở kia một cái chớp mắt sáng chói trong tàn lụi héo rũ, làm cho người bằng sống tuyệt vọng cảm giác.

Mà ở Nguyệt Luân Tông cao thấp trong mắt mọi người, cái kia thiên khung phía dưới, liền như bạo trán một đóa khói lửa, có vô cùng kiếm khí trút xuống mà ra, thẳng giống như Thần Tiên chi thuật!

Phanh!

Hai loại kiếm khí giao thoa.

Để người nghẹn họng nhìn trân trối chính là, Tô Dịch kia nhìn như đơn giản một kiếm, lại dùng dễ như trở bàn tay xu thế, trảm phá kia đầy trời pháo hoa kiếm vũ, mang theo vô cùng kiếm ý, hung hăng chém về phía Thu Hoành Không.

Keng! !

Thu Hoành Không khuất khuỷu tay Hoành Kiếm, cứng rắn ngăn trở cái này một đạo kiếm khí, cả hai va chạm, sinh ra tựa là hủy diệt lực lượng chấn động, chấn đắc Thu Hoành Không thân ảnh nhoáng một cái, nhịn không được rút lui ra một bước.

"Cái này. . ."

Sở Ngự Khấu đồng tử ngưng tụ.

Nguyệt Luân Tông cao thấp mọi người cũng sắc mặt khẽ biến.

Mới vừa mới bắt đầu quyết đấu, Thái Thượng Đại trưởng lão bực này kiếm đạo cự phách, lại đều bị rung chuyển! ?

Kia Tô Dịch thực sự khủng bố như thế?

"Tô đạo hữu không thẹn là có thể nói đương thời Truyền Kỳ tồn tại, ít ỏi một kiếm, kiếm ý cùng thể xác và tinh thần thông, kiếm thế cùng khí cơ dung, liền một thân tu vi lực lượng, cũng rèn luyện đến chưa từng có tình trạng, quả thực để người khâm phục."

Trong hư không, Thu Hoành Không tự đáy lòng cảm khái.

Một kiếm này, làm hắn cũng rất cảm thấy kinh diễm.

Xa xa, Tô Dịch giữa hai đầu lông mày thoáng lộ ra chăm chú chi sắc, thản nhiên nói: "Của ngươi kiếm đạo tạo nghệ, cũng cho ta không ít kinh hỉ,

nếu ta không nhìn lầm, ngươi kia một thân kiếm ý, ngăn tại 'Huyền giai hạ phẩm' cấp độ, dùng mưa bụi nhập kiếm đạo, kiếm khí hóa tơ, đây là kiếm ý đạt đến lô hỏa thuần thanh tình trạng mới có đặc thù."

"Mà ngươi ở Tích Cốc cảnh tu vi, cũng được cho nhất lưu, vượt xa thế tục thế hệ, hẳn là đã lấy được nào đó cổ xưa đạo kinh truyền thừa, nếu không, sợ thì không cách nào ở Tích Cốc cảnh ở bên trong, rèn luyện ra 'Nguyên lực như nước thủy triều' giống như đại đạo căn cơ."

Sau khi nghe xong, Thu Hoành Không đồng tử nhắm lại, nói: "Đạo hữu pháp nhãn như đuốc."

Tô Dịch mỉm cười, nói: "Lời nói không khách khí lời nói, như gần kề như thế, không ra ngoài năm chiêu, ngươi thua không thể nghi ngờ."

Bá!

Âm thanh vẫn còn quanh quẩn, Tô Dịch lần nữa xuất kiếm.

Một kiếm này, cổ xưa dạt dào, không mang theo một chút khói lửa khí tức, tự tại Tiêu Dao.

Đây là đem Đại Khoái Tai Kiếm Kinh ý nghĩa thâm sâu rèn luyện đến tùy tâm sở dục tình trạng, một kiếm đã ra, nương theo lấy chính là Tô Dịch giờ này khắc này tâm cảnh.

Ta tâm như nộ, thì kiếm thế điên cuồng bạo như sôi.

Ta tâm Tiêu Dao, thì kiếm thế như gió tự tại.

Đây cũng là tùy tâm sở dục, đánh vỡ cách cũ, nhất niệm sống mà kiếm động!

Đối mặt một kiếm này, Thu Hoành Không thể xác và tinh thần như bị đến kích thích giống như, một thân kiếm đạo tạo nghệ đều rục rịch, nhịn không được kêu to:

"Tốt!"

Hắn cười lớn một tiếng, tay áo cổ đãng, Thanh Hòa kiếm bỗng nhiên nổ đùng, tách ra trăm xích mũi nhọn, mà người khác theo kiếm đi, ngang trời nghênh vọt lên.

"Mưa bụi thành huyễn mọi sự không!"

Thanh ngâm trong tiếng, chỉ thấy Thu Hoành Không một kiếm ở giữa, hình như có vô tận mông lung mưa bụi hiện lên, tí ti từng sợi kiếm khí, óng ánh sáng long lanh, nhẹ nhàng mờ mịt.

Mà khi mưa bụi rơi xuống lúc, lại thấu phát ra kinh động Thiên Địa sát phạt khí!

Oanh!

Đầy trời mưa bụi bao phủ, Tô Dịch một kiếm kia như lâm vào vũng bùn, mặc dù như trước thế không thể đỡ, nhưng tốc độ lại bỗng nhiên biến trì hoãn, mảnh dày như mưa tơ kiếm khí châm biếm ở kiếm khí của hắn trên, phát ra lưỡi mác vang lên giống như nổ đùng.

Rất nhanh, Tô Dịch kiếm khí liền trăm ngàn lỗ hổng, từng khúc rạn nứt bạo trán.

Bởi vậy có thể thấy được, Thu Hoành Không kiếm này, hạng gì huyền diệu.

Tô Dịch lại giống như không cho là đúng, tay áo nhẹ nhàng, cầm kiếm tiến lên, một thân khí thế cũng là theo sau đó liên tiếp kéo lên, chân mày khóe mắt chi địa, đều có bễ nghễ kiêu ngạo thế chi ý tràn ra.

Thân là kiếm tu, khó được gặp được một cái có thể chịu được đập vào mắt "Đồng loại", để hắn cũng tâm ngứa không ngừng, khơi gợi lên một thân chiến ý.

"Đệ tam chiêu."

Khoan thai trong thanh âm, Tô Dịch huy kiếm chém ra.

Một án treo đại quy mô kiếm khí thẳng giống như sông lớn chi thủy bầu trời đến, thanh tịnh như Thiên Khung chi sắc, bàng bạc vô lượng.

Như gần kề dùng một từ để hình dung, một kiếm này, liền là "Thế không thể đỡ" !

Thu Hoành Không ánh mắt nổi lên nháy mắt hoảng hốt, hảo cường một kiếm!

Hắn không dám chần chờ, mạnh mẽ dùng hai tay nắm ở chuôi kiếm, như thần người vung búa bổ Thần Sơn, vốn là mông lung như khói vũ kiếm ý, đột nhiên hóa thành bá đạo khôn cùng nước lũ xu thế, kia sáng chói kiếm quang, thẳng giống như mặt trời độc chiếu, làm cho Sơn Hà ảm đạm.

Oanh! ! !

Hai loại kiếm ý ở Thiên Khung phía dưới va chạm, nhấc lên như như cơn lốc hủy diệt nước lũ, khuếch tán mà mở ra, dùng cả hai làm trung tâm ngàn trượng hư không, cuồn cuộn khí lưu đều mạnh mẽ kịch liệt lăn tạo nên đến.

"Đổi lại là ta, vô luận là đối mặt cái đó một kiếm, sợ đều hữu tử vô sinh. . ."

Xa xa, Sở Ngự Khấu kinh ra một thân mồ hôi lạnh, vị này Tích Cốc cảnh hậu kỳ Nguyệt Luân Tông tông chủ, đều bị như vậy một kích rung động đến, sởn hết cả gai ốc.

Nguyệt Luân Tông trong, càng là vang lên một trận tiếng kinh hô, không biết bao nhiêu người biến sắc, chính là một ít lớp người già nhân vật, đều chịu trố mắt, rung động lắc lư không ngừng.

300 trượng bên ngoài, Trà Cẩm nội tâm cũng ngăn không được mà sôi trào.

Nàng chưa từng tận mắt nhìn thấy Tô Dịch ở Ngọc Kinh Thành đánh chết một đám Lục Địa Thần Tiên từng màn, cũng là lúc này, khi thấy như vậy một hồi có một không hai quyết đấu, mới khắc sâu hiểu rõ, hôm nay Tô Dịch là bực nào cường đại!

Mà để tất cả mọi người khó có thể tin chính là ——

Kia bụi mù sóng khí cuộn trào ở bên trong, chỉ thấy cái này kinh thiên động địa một kích phía dưới, Thu Hoành Không kia thẳng như trường thương thân ảnh, ở trong hư không liền lùi lại ba bước!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 362: Xích Linh Tử Ngự

Mỗi một bước rời khỏi, Thu Hoành Không dưới chân hư không đều giống như không chịu nổi kia chờ xung kích, sinh ra nổ đùng, khí lưu như nhỏ vụn kiểu lưỡi kiếm sắc bén bắn tung toé bốn phía!

Đem làm Thu Hoành Không thân ảnh đứng vững, hắn trên mặt, cũng là có ửng hồng chi sắc thoáng cái rồi qua, một thân khí tức bốc lên như nước thủy triều.

Toàn trường yên tĩnh.

Cái này kiếm thứ ba, Thu Hoành Không rõ ràng rơi xuống hạ phong!

"Chiêu thứ tư."

Tô Dịch căn bản không có chần chờ, một kiếm vút không, lại lần nữa đánh tới.

Hắn thanh bào như ngọc, toàn thân lộ vẻ sơ điên cuồng phóng túng chi ý, Huyền Ngô Kiếm thanh ngâm, cùng hắn một thân khí cơ giao tướng hô ứng.

Thẳng giống như kiếm trong tiên.

Đem làm một kiếm chém ra, thẳng giống như nguyệt đầy bầu trời xanh, quang ảnh di động, kiếm ý không linh phiêu miểu.

Thu Hoành Không giữa hai đầu lông mày đã hết là vẻ mặt ngưng trọng.

Tô Dịch trước ba kiếm, mỗi một kiếm đều bày biện ra một loại hoàn toàn không giống đại thế, một kiếm so với một kiếm cường đại.

Như gần kề như thế cũng là mà thôi.

Càng làm cho Thu Hoành Không giật mình chính là, Tô Dịch mỗi một kiếm chém ra về sau, một là thân khí cơ cũng theo sau đó kéo lên một đoạn.

Đến bây giờ, đem làm hắn chém ra cái này kiếm thứ tư lúc, kia chờ uy thế, so với Top 3 kiếm đều cường đại rồi một mảng lớn, lộ ra cực kỳ không thể tin nổi.

Mặc dù sớm đã nghiên cứu qua Tô Dịch từ trước tới nay chiến tích, hiểu rõ cái này 17 tuổi thiếu niên không cách nào theo lẽ thường cân nhắc, mà khi tự mình tới quyết đấu, như trước mang cho Thu Hoành Không rung động thật lớn.

"Bắt đầu!"

Không do dự, Thu Hoành Không bỗng dưng hét lớn một tiếng.

Chỉ thấy hỏa hồng quang ảnh lóe lên một cái, tại hắn tay trái ở bên trong, lại nhiều thêm một thanh giống nhau lông vũ, tiên đỏ như lửa linh kiếm, Kiếm Phong bay lả tả lấy từng điểm Hỏa Vũ, chói mắt hừng hực.

BOANG...!

Thu Hoành Không hai tay tất cả cầm một kiếm, tại hư không giao thoa, Thanh Hòa kiếm dẫn dắt Thuần Âm lực lượng, hỏa hồng linh kiếm diễn hóa Thuần Dương chi lực, một âm một dương, ở trong hư không giao hòa, nếu như một đạo kiếm khí vòng tròn, một thanh một trọc, nghiền ép hư không mà đi.

Kiếm hóa Âm Dương đoạn Trường Thiên!

Song kiếm xuất ra, kia chờ uy năng, lại trực tiếp gấp bội tăng vọt!

Tô Dịch kiếm khí, Như Nguyệt đầy bầu trời xanh, không linh phiêu miểu, khi cùng Thu Hoành Không một kiếm này tiếp xúc kia một cái chớp mắt, lập tức như thủy hỏa bất dung, bỗng nhiên sinh ra kinh thiên nổ vang, rực rỡ mỹ lệ ánh sáng vũ bay lả tả.

Chỉ thấy hai đạo kiếm khí, đều ở vậy cũng phố va chạm trong từng khúc nổ tung, bầu trời xanh Mãn Nguyệt chia năm xẻ bảy, mà Âm Dương kiếm cung cũng theo sau đó sụp đổ sụp đổ diệt.

Đến cuối cùng, kia phiến hư không thẳng giống như hạ một hồi nhỏ vụn kiếm quang biến thành Bạo Vũ, sáng chói đến mức tận cùng, cũng khủng bố đến mức tận cùng.

Toàn trường yên tĩnh, không biết bao nhiêu người tâm thần sợ run, bị bực này Kinh Thiên Nhất Kích rung động đến, thật lâu không cách nào phục hồi lại tinh thần.

Cái này thẳng giống như cùng trong truyền thuyết Thần Tiên đánh nhau giống như, vô luận là Thu Hoành Không, hay là Tô Dịch, thế mà thay đổi dùng lực lượng, hoàn toàn vượt ra khỏi đại đa số người nhận thức.

Mà ngay cả Sở Ngự Khấu người bậc này vật, đều thấy liên tục thất thần.

Đều là Tích Cốc cảnh, có thể khách quan tại Thu Hoành Không, hoàn toàn chính là hạt gạo chi châu cùng bầu trời Hạo Nguyệt khác nhau!

Còn nếu là cùng Tô Dịch bực này Tiên Thiên Võ Tông so sánh. . . Đều đủ để xấu hổ sát Sở Ngự Khấu bực này Nguyên Đạo tu sĩ!

"Song kiếm?"

Xa xa, Tô Dịch nhiều hứng thú.

"Kiếm này tên Xích Linh, chính là ta năm mươi năm trước từ Đại Ngụy đệ nhất hung địa 'Kim Hồng Ma Sơn' trong đoạt được một thanh Cổ Kiếm, kiếm dài ba thước sáu thốn, trong thân kiếm lạc ấn một bộ huyền diệu kiếm quyết."

Thu Hoành Không ánh mắt nhìn tay trái linh kiếm, nói ra, "Ngoại trừ kiếm này, trong tay của ta còn có một thanh tên gọi Tử Ngự linh kiếm, đồng dạng là từ Kim Hồng Ma Sơn trong đạt được, cái này năm mươi năm bế quan ở bên trong, ta dùng toàn bộ tâm huyết, ma luyện này ba kiếm, ý đồ đem chúng từng cái dung nhập ta cái này một thân kiếm đạo ở bên trong, cho tới bây giờ, miễn cưỡng có sở thành liền."

Nói đến đây, hắn giương mắt lên nhìn, nhìn về phía xa xa Tô Dịch, nói: "Cũng không biết, đạo hữu có thể bức bách ta ba kiếm đều xuất hiện."

Tô Dịch cười gật đầu, nói: "Không tệ không tệ, lúc này mới có ý tứ."

Oanh!

Hắn tay áo phiêu dắt, lại lần nữa xuất kích, giống như đi nhanh lăng không trích tiên, Huyền Ngô Kiếm giơ lên, Kiếm Phong xa xa chỉ hướng Thiên Vũ.

Cho đến bước ra chín bước, giơ lên Kiếm Phong bỗng dưng chém xuống.

"Chiêu thứ năm!"

Kia một cái chớp mắt, chân trời ánh nắng chiều ảm đạm, chỉ có một vòng vô cùng sáng ngời kiếm khí chém rụng trời cao, hết sức sáng chói, chiếu sáng nhân gian.

Liền phảng phất kia chư Thiên Quang Minh, nhập này một kiếm!

Nguyệt Luân Tông cao thấp, tất cả mọi người đôi mắt đau đớn, trước mắt trắng xoá một mảnh, đều hoảng sợ thất sắc.

Trà Cẩm cũng nhịn không được lấy tay che khuất song mâu, kiếm kia khí quá mức hừng hực, mặc dù cách xa nhau cực xa, nhưng lại cho người dùng không thể nhìn gần cảm giác, Thần hồn đều hình như có bị tổn thương cảm giác.

Thu Hoành Không nhắm mắt lại, ở hắn thần niệm lực lượng dưới sự cảm ứng, rõ ràng bắt đến Tô Dịch một kiếm này quỹ tích cùng ẩn chứa lực lượng, tâm thần cũng là khẽ run lên.

Thật là khủng khiếp kiếm đạo tạo nghệ! !

Đây cũng không phải là có thể trong vòng một đêm có thể nắm giữ lực lượng, cũng không phải đạt được nào đó đại tạo hóa, là được một đêm đốn ngộ.

Thân là kiếm tu, Thu Hoành Không cũng rõ ràng nhất, kiếm đạo cầu tác, tuyệt không phải một sớm một chiều chi công có thể luyện liền, cần chính là thời thời khắc khắc ma luyện, hết ngày dài lại đêm thâu phỏng đoán, kiên trì bền bỉ rèn luyện.

Trừ này, còn cần có được cực cao ngộ tính.

Có thể Tô Dịch rõ ràng cái 17 tuổi, rõ ràng cái Tiên Thiên Võ Tông tu vi, có thể cái kia một thân kiếm đạo tạo nghệ, lại giống như trải qua vô số

tuế nguyệt ma luyện, vượt quá tưởng tượng đáng sợ.

Cái này thật bất khả tư nghị!

Suy nghĩ lúc, Thu Hoành Không không có bất kỳ lãnh đạm cùng trì hoãn, không chút do dự ra tay.

BOANG...! BOANG...!

Thanh Hòa kiếm cùng Xích Linh kiếm bang bang ù tai, bị hắn dùng hai tay huy động, hai loại kiếm khí ở trong hư không giao thoa thành "Nghệ" kiểu chữ hình dáng kiếm cung.

Nghệ, cắt chi ý.

Một kiếm này, dung hợp hai loại kiếm thế tại nhất thể, một người Cực Dương, một người Cực Âm, giống như có thể đem này thiên địa Sơn Hà đều chém thành chia năm xẻ bảy hình dạng, mũi nhọn vô cùng.

Một kiếm này, cũng là Thu Hoành Không chi tuyệt học, là hắn bế quan năm mươi năm dùng tâm huyết rèn luyện ra sát phạt chi thuật!

Oanh!

Hư không loạn chiến, Tô Dịch kia hết sức sáng chói một kiếm, bị hai đạo kiếm cung khó khăn lắm ngăn trở, liền giống bị mở ra cái kéo xoắn ở.

Răng rắc!

Hai đạo kiếm cung giao thoa chỗ ngăn ra.

Có thể nửa trước đoạn kiếm cung lại dư thế không giảm, giống như hai cái uốn cong nhưng có khí thế hàng dài, hướng Tô Dịch phóng đi.

Tô Dịch con ngươi nổi lên kinh ngạc, chợt cười khẽ, tay áo cổ đãng, thi triển ra kiếm thứ sáu.

BOANG...!

Thông thiên triệt địa giống như kiếm ngân vang vang vọng, Huyền Ngô Kiếm bỗng nhiên nhất chuyển, như cảnh ban đêm giống như linh hoạt kỳ ảo màu đen thân kiếm theo Tô Dịch cổ tay run lên, phảng phất giống như Tiềm Long xuất uyên, mạnh mẽ nhảy lên vẽ một cái.

Kiếm Phong khơi mào lúc, một đạo bàng bạc kiếm khí như đột ngột từ mặt đất mọc lên, Trùng Tiêu mà trên, dùng dễ như trở bàn tay xu thế nghiền nát kia trước mặt chém tới hai đạo kiếm cung.

Ánh sáng vũ bắn tung toé khuếch tán.

Mà Kiếm Phong kéo lê lúc, đúng như bầu trời thần cái vung lên nhân gian một án treo trường tiên, huy hoàng như lửa, tùy ý bá đạo, có quất roi thiên hạ to lớn thế.

Trong hư không, đều xuất hiện một đạo vỡ tan giống như dài vết tích.

Phanh! ! !

Thu Hoành Không vận dụng toàn lực đối chiến, song kiếm ở giữa, nhấc lên kiếm khí Phong Bạo, mờ mờ ảo ảo có xoắn giết hết thảy giống như hủy diệt uy năng, mà khi đối mặt Tô Dịch cái này lấy xuống một kiếm, chừng mười trượng cao kiếm khí Phong Bạo, nhất thời bị phá mở ra, điên cuồng bạo loạn lưu quét sạch khuếch tán phía dưới, Thu Hoành Không như đặt mình trong điên cuồng bạo trong biển rộng một thuyền lá nhỏ, thân ảnh đều mạnh mẽ nhoáng một cái.

Mà lúc này, Tô Dịch kia xé trời tới một kiếm đã chém tới.

"Mở ra!"

Thu Hoành Không gặp nguy không loạn, quanh thân khí cơ thôi phát đến hết sức tình trạng, trong tay song kiếm đón đỡ ở trên đỉnh đầu.

Oanh!

Ở một đám kinh hãi ánh mắt nhìn soi mói, Thu Hoành Không thân ảnh mạnh mẽ hạ xuống, từ trăm trượng trên không thẳng tuốt rơi xuống cách cách mặt đất hơn một trượng chi địa, mới miễn cưỡng ổn định thân ảnh.

Mà hắn hai tay ống tay áo đã nghiền nát nổ tung, như Xuyên Hoa Hồ Điệp tựa như bay lả tả, kia tuấn tú như thiếu niên giống như gò má, càng là hiển hiện một vòng cố hết sức chi sắc, toàn thân khí cơ kịch liệt bốc lên.

Nhìn kỹ, hắn nắm song kiếm ngón tay đều run nhè nhẹ, giữa ngón tay có máu tươi thấm ra, có thể nghĩ, Tô Dịch một kiếm này lực lượng hạng gì chi bá đạo.

Một kiếm, thiếu chút nữa đem vị này Đại Ngụy cực phụ nổi danh kiếm đạo cự phách đánh rớt đại địa!

Toàn trường tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

Đây là Tô Dịch thi triển kiếm thứ sáu, cũng đã cường đại đến để Nguyệt Luân Tông cao thấp tất cả mọi người sợ, đối với Thu Hoành Không lòng tin tưởng đều ở dao động!

"Có thể ngăn kiếm này, chiến lực của ngươi, đã vượt xa cái này thế tục trong Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, khó được chính là, ngươi tu vi còn một mực vững chắc ở Tích Cốc cảnh ở bên trong, tiềm năng thật lớn."

Trong hư không, Tô Dịch ngữ mang thưởng thức, âm thanh truyền Thiên Địa.

Cái này Thu Hoành Không, luận thiên phú không bằng Nguyệt Thi Thiền, luận tu vi không bằng Chu Trường Dịch, có thể hắn một thân kiếm đạo tạo nghệ, lại được xưng tụng là Tô Dịch đến nay chứng kiến nhất rắn chắc hùng hậu người.

Như thế nhân vật, mới xứng đôi "Kiếm tu" danh tiếng.

"Nhận được đạo hữu khen nhầm."

Hít thở sâu một hơi khí, Thu Hoành Không thân ảnh gió lốc mà lên, xa xa cùng Tô Dịch giằng co, thần sắc đã trở nên bình tĩnh như hồ, giữa lông mày lộ vẻ vẻ kiên nghị, nói,

"Đạo hữu dùng Tiên Thiên Võ Tông chi tu vi, ngự đoạt tận tạo hóa chi kiếm đạo, mới khiến cho người cảm thấy rung động."

Nói đến đây, hắn con ngươi tỏa sáng, có nhỏ vụn như hư ảo kiếm quang bắt đầu khởi động, "Nhưng mà, Thu mỗ ngược lại không cho rằng, không có đánh bại đạo hữu cơ hội."

Tô Dịch thống khoái cười nói: "Như thế mới tốt!"

Lúc nói chuyện, hắn lại ra một kiếm.

Một chữ, nhanh!

Nhanh như lưu quang lóe lên một cái, một đạo Tam Xích Kiếm khí liền đến Thu Hoành Không trước người, mỏng như cánh ve kiếm khí, lại mũi nhọn như điện, mang theo chói mắt ánh sáng.

Thu Hoành Không làn da đau đớn, không chút do dự huy kiếm thành tròn, từng vòng mưa bụi giống như kiếm ý nếu như sóng gợn giống như ở trong hư không nhộn nhạo mà mở ra, tầng tầng lớp lớp, giống như vô cùng tận giống như.

Kiếm như sóng gợn ý như nước thủy triều!

Ở kia chờ như sóng triều giống như kiếm khí trùng trùng điệp điệp phát phía dưới, Tô Dịch cái này nhanh đến mức tận cùng kiếm khí nhất thời mãnh liệt lay động.

Có thể mắt thường như trước có thể hiểu rõ chứng kiến, kia nhất trọng trọng kiếm sóng khí triều bị phá mở ra, từng tầng từng tầng tán loạn, nhỏ vụn kiếm quang nước lũ bốn phía bắn tung toé.

Cho đến đến Thu Hoành Không trước người một thước chi địa lúc, Tô Dịch một kiếm này mới bị triệt để hóa giải mất.

Có thể ở Thu Hoành Không mi tâm chi địa, làn da lặng yên xuất hiện một đường vết kiếm, một giọt đỏ thẫm Huyết Châu thấm ra, chảy xuống mũi, lan tràn đến khóe môi.

Mặn gây huyết tinh vị đạo, theo sau đó ở Thu Hoành Không trong môi khuếch tán, làm cho hắn cũng không khỏi hít sâu một hơi, lưng mơ hồ phát lạnh.

Kiếm này đâu chỉ là nhanh, mà sắc bén khôn cùng! !

Mặc dù ở trước người hắn một thước chi địa bị hóa giải, có thể kiếm kia khí khuếch tán xuống, như trước vạch phá mi tâm của hắn làn da!

Xa xa, Tô Dịch cười hỏi: "Một kiếm này, phải chăng có thể làm cho ngươi thi triển ra đệ ba thanh kiếm?"

"Có thể."

Thu Hoành Không mặt mày nghiêm trọng, nghiêm nghị gật đầu.

BOANG...!

Ở đỉnh đầu của nó trên đỉnh đầu, lướt đi Tam Thốn Kiếm Phong, Tử Hà Liễm Diễm, quang ảnh lưu chuyển, mang theo hư ảo giống như sắc thái thần bí.

Kia phiến hư không, đều bị nhuộm ra một vòng chói mắt màu tím.

Đúng như Tử Khí Đông Lai.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 363: Khoái Chăng Hắn Kiếm, Chém Rụng Nhân Gian

Màu tím Tiểu Kiếm vút không, quay tròn xoay tròn, hư ảo giống như không là chân thật.

Có thể khi thấy kiếm này, xa xa Sở Ngự Khấu cùng Nguyệt Luân Tông cao thấp tất cả mọi người Thần hồn đều rung động không ngừng, sắc mặt lập tức thay đổi.

Cái này là bực nào bảo vật?

"Hồn bảo?"

Xa xa, Tô Dịch kinh ngạc.

"Quả nhiên dấu diếm bất trụ đạo hữu pháp nhãn, Tử Ngự kiếm đúng là một thanh hồn tu bí bảo, cái này năm mươi năm đến, thẳng tuốt bị ta dựng dưỡng tại trong thức hải."

Thu Hoành Không chân mày ở giữa nổi lên một chút vui vẻ, "Kiếm này cực Thông Linh, cùng ta kiếm tâm phù hợp, uy năng cũng là mạnh lớn vô cùng, năm đó ở Kim Hồng Ma Sơn đạt được kiếm này tán thành lúc, ta cũng không dám tưởng tượng, chính mình lại có như thế tạo hóa, sao mà chi hạnh."

Lời nói mang theo cảm khái.

Hiển nhiên, có thể được đến Tử Ngự kiếm nhận chủ, là trong lòng của hắn cực đắc ý khuây khoả sự tình.

"Có thể được hồn kiếm nhận chủ, đủ để chứng minh, của ngươi kiếm đạo không tầm thường."

Tô Dịch khẽ gật đầu.

Cái gọi là hồn bảo, chính là dùng Thần hồn lực lượng ngự dụng bảo vật.

Bởi vì luyện chế cần thiết thần liệu cực kỳ hà khắc, cho nên trên thế gian cực kỳ chi rất thưa thớt cùng hiếm thấy.

Luyện chế cái này loại bảo vật bí quyết, giống như nắm giữ ở hồn tu nhất mạch trong tay, mà chỉ có ngưng kết ra "Thần hồn linh đài" Linh Đạo đại tu sĩ, mới có năng lực luyện chế.

Như ở đất hoang Cửu Châu, chính là chút ít nhất lưu hồn tu đạo thống ở bên trong, cũng chỉ có đệ tử hạch tâm mới có cơ hội từ tông môn trưởng bối trong tay đạt được "Hồn bảo" .

Mà Thu Hoành Không trong tay, có thể đạt được một món đồ như vậy hồn đạo bí kiếm, hoàn toàn chính xác cùng đạt được một cái cọc đại tạo hóa cũng không có khác nhau.

"Đạo hữu, cẩn thận rồi!"

Xa xa, Thu Hoành Không khẽ quát một tiếng, chỉ thấy kia một thanh Tử Ngự kiếm lăng không lóe lên một cái, đột ngột mà biến mất không thấy gì nữa.

Xa xăm vô tung!

Chỉ có ở Sở Ngự Khấu bực này Nguyên Đạo tu sĩ "Thần niệm" ở bên trong, mới miễn cưỡng có thể bắt đến, kia dài ba tấc Tử Ngự kiếm thẳng giống như một đám hư ảo ánh sáng, ngang trời trăm trượng, chém về phía Tô Dịch.

Nhanh đến bất khả tư nghị tình trạng, có thể so với kiểu thuấn di.

Như vậy một kiếm như đi đối phó võ đạo bốn cảnh nhân vật, nhất định hội ở không hề phát giác phía dưới, liền bị đánh chết tại chỗ!

Chính là đối phó đồng dạng Nguyên Đạo tu sĩ, dùng hồn đạo bí bảo lực lượng, cũng đủ ở bất ngờ không đề phòng, cho đối thủ một kích trí mạng!

Nhưng mà, Tô Dịch cùng những võ giả khác không giống, hắn tuy là Tiên Thiên Võ Tông chi cảnh, có thể từ lúc tông sư cảnh lúc, đã ngưng luyện xuất thần niệm, Thần hồn lực lượng cường đại vô cùng, mà nắm giữ do thần diệu khó lường Thần hồn bí pháp.

Bực này dưới tình huống, tự không có khả năng thúc thủ vô sách.

Chỉ thấy hắn trong con ngươi thần mang lóe lên một cái, Thần hồn lực lượng chợt ngươi ngưng kết ra một đạo màu xanh dương bí kiếm, từ mi tâm chi địa nổ bắn ra.

Nhất Khí Lục Thần Quyết!

Kia màu xanh dương bí kiếm, đúng là do Thần hồn chỗ ngưng tụ ra "Lục Thần kiếm" .

Keng! ! !

Tê liệt màng tai giống như nổ đùng vang vọng.

Chỉ thấy dài ba tấc Tử Ngự kiếm bị ngăn trở, bị hung hăng bổ trúng, thân kiếm kịch liệt nhoáng một cái, liền bắn ngược đi ra ngoài.

Cái này một kích trí mạng, liền như vậy bị hóa giải.

Có thể xem ra dễ dàng, kì thực đổi lại mặt khác Nguyên Đạo tu sĩ lời nói, mặc dù có thể ngăn ở, sợ cũng sẽ để cho Thần hồn gặp bị thương!

Xa xa, thao túng Tử Ngự kiếm Thu Hoành Không thân ảnh nhoáng một cái, trong môi phát ra kêu rên, sắc mặt đều trở nên tái nhợt ba phần.

Dùng thần niệm thao túng hồn đạo bí bảo, đem làm gặp xung kích lúc, cũng sẽ để bản thân thần niệm cùng Thần hồn bị bị liên lụy.

"Đạo hữu quả nhiên hảo thủ đoạn, lại vẫn trong tay nắm giữ Thần hồn bí thuật, mà Thần hồn lực lượng mạnh mẻ, đủ để xấu hổ sát làm cho ta như vậy Nguyên Đạo tu sĩ."

Thu Hoành Không cảm khái.

Thật sự là hắn không nghĩ tới, Tô Dịch không chỉ có được thần niệm, mà còn trong tay nắm giữ bất khả tư nghị Thần hồn bí pháp, cái này để hắn Tử Ngự kiếm, cũng đã mất đi đủ để chí mạng giống như lực uy hiếp. Xa xa, Sở Ngự Khấu thần sắc âm tình bất định, kinh sợ nảy ra.

Đây đã là Tô Dịch thi triển thứ tám chiêu.

Có thể cho tới bây giờ, Thu Hoành Không nhưng vẫn ở vào một loại hoàn cảnh xấu ở bên trong, cái này để hắn như thế nào không sợ hãi, như thế nào không sợ?

Nguyệt Luân Tông cao thấp bầu không khí cũng trở nên nặng nề.

Ai cũng nhìn ra, Tử Ngự kiếm là Thái Thượng Đại trưởng lão Thu Hoành Không át chủ bài, nhưng này tấm át chủ bài ở Tô Dịch trước mặt, lại tựa hồ như cũng không có phát ra nổi cái tác dụng gì.

Cái này để tất cả mọi người trong nội tâm đều sinh ra một chút dự cảm bất hảo.

Mà ba ngoài trăm trượng, Trà Cẩm kia căng cứng tiếng lòng nhìn chung thoáng thư giãn một ít, cái này mới phát hiện, chính mình hai tay nhanh nắm, móng tay đều đâm xuyên lòng bàn tay làn da, sinh ra mơ hồ đau đớn cảm giác.

"Hồn kiếm đối với ta vô dụng, đạo hữu nhưng còn có mặt khác thủ đoạn?"

Tô Dịch hỏi.

"Tự nhiên có."

Thu Hoành Không hít thở sâu một hơi khí, bấm tay như đạn bắn.

Keng! Keng! Keng!

Tại hắn chỉ lực phía dưới, Xích Linh kiếm, Thanh Hòa kiếm, Tử Ngự kiếm đều mạnh mẽ một trận run rẩy, ngay ngắn hướng cộng minh, kiếm ngân vang như nước thủy triều vang vọng.

Ba thanh kiếm khí tức, càng lấy một loại kỳ diệu phương thức dung hợp ở cùng một chỗ.

Mà Thu Hoành Không một thân khí tức, cũng là thôi phát đến hết sức tình trạng, chân mày ở giữa mơ hồ có mồ hôi thấm ra, rõ ràng cho thấy đem toàn bộ lực lượng đều tập trung vào ngự dụng cái này ba thanh kiếm trên.

"Năm mươi năm đến, ta dùng tu vi ma luyện Thanh Hòa kiếm, dùng một thân khí huyết ma luyện Xích Linh kiếm, dùng Thần hồn lực lượng hàm dưỡng Tử Ngự kiếm, cho tới bây giờ, làm cho này ba kiếm cùng ta suốt đời đại đạo đều tương dung, đến nay còn chưa từng hướng thế gian này hiển lộ ra chúng liên hợp một kích uy năng."

Nghiêm nghị bình tĩnh trong thanh âm, Thu Hoành Không ánh mắt xa xa nhìn về phía Tô Dịch, lộ ra vẻ tươi cười, "Hôm nay, mà mời đạo hữu đánh giá!"

Chỉ thấy hai tay của hắn bỗng dưng ở điểm một cái vào hư không, lưỡi đầy sấm mùa xuân:

"Đi!"

Bá!

Thanh Hòa kiếm dẫn đầu lướt đi, Tam Xích Kiếm phong thế như tấm lụa, mang theo đầy trời thanh kim ánh sáng màu hà.

Theo sát lấy, Xích Linh kiếm cùng Tử Ngự kiếm lục tục gào thét xuất hiện.

Ba thanh kiếm, đầu đuôi tương liên, hóa thành một đạo thẳng tắp trường tuyến, đem làm khí tức của bọn nó phù hợp giao hòa ở cùng một chỗ lúc, uy thế cũng theo sau đó một tiết tiết tăng vọt.

Bốn phương tám hướng Thiên Địa nguyên khí, đều theo sau đó bạo tuôn ra mà đến, để cái này một khối ba cái linh kiếm uy thế cũng theo sau đó càng phát đáng sợ.

"Cái này. . ."

Đang xem cuộc chiến mọi người đều bị hoảng sợ thất thần.

"Không hổ là ta Nguyệt Luân Tông Thái Thượng Đại trưởng lão, trăm năm qua Đại Ngụy đệ nhất kiếm đạo cự phách!"

Sở Ngự Khấu rung động.

Thu Hoành Không một kiếm này, tập hắn năm mươi năm khổ tu to lớn thành, tu vi, Thần hồn, khí huyết đều hòa tan vào ba thanh kiếm ở bên trong, một khối, đủ để cho Quỷ Thần lui tránh, Thiên Địa phải sợ hãi!

"Thật đáng sợ một kiếm, không biết công tử, nên như thế nào tiếp được một kiếm này. . ."

Trà Cẩm khẩn trương trái tim phảng phất muốn nhảy ra.

"Tốt!"

Mà đối mặt một kiếm này, Tô Dịch tán thưởng lên tiếng, trong mắt chiến ý tăng vọt.

Hắn rốt cục không hề giữ lại.

Tay áo huy động, Huyền Ngô Kiếm bỗng nhiên vang vọng một đạo sục sôi Trùng Tiêu thanh ngâm, chém ra một đạo Tam Xích Kiếm khí.

Cái này kiếm xuất ra, lập tức giống như vẽ rồng điểm mắt giống như, bày biện ra một loại khó nói lên lời thần vận, giống như vô kiên bất tồi, có thể đem Thiên Địa tách ra.

Lại như chưa từng có từ trước đến nay, có thể trảm Thiên Địa chi ràng buộc, phá hư thật chi gông xiềng.

Đây là Tô Dịch đem một thân kiếm đạo tạo nghệ ngay cả tinh khí thần đều hòa tan vào một kiếm bên trong, một kiếm mà thôi, hỗn hợp hắn tu vi, Thần hồn, khí lực lực lượng, dung nhập năm bao hàm tính linh chi vận, làm cho cái này Tam Xích Kiếm khí, toả sáng ra trước nay chưa có uy năng.

Trong lúc kiếm ra, Thiên Khung hoàng hôn đều bị tách ra, hư không u ám không sáng, chỉ có một vòng thanh khí, trở thành duy nhất một vòng ánh sáng.

Khoái chăng hắn kiếm, chém rụng nhân gian! Oanh!

Trong thiên địa, Thanh Hòa, Xích Linh, Tử Ngự ba kiếm hoành Tuyệt Thiên Vũ, như bạch hồng quán nhật, sao chổi tập nguyệt, mang theo ngập trời xu thế mà đến.

Mà Tô Dịch chém ra một kiếm, cũng theo sau đó ngang trời mà hiện.

Tam Xích Kiếm khí đối với ba thanh linh kiếm!

Keng ——!

Thiên Địa loạn chiến, nổ đùng như sấm.

Trước là Thanh Hòa kiếm không chịu nổi, bắn ngược đi ra ngoài.

Theo sát lấy, Xích Linh kiếm cũng bị đánh tan, lay động rút lui.

Mắt thấy Tô Dịch kia Tam Xích Kiếm khí muốn cùng Tử Ngự kiếm tranh phong, có thể để người bất khả tư nghị một màn xảy ra ——

Bị đánh tan Thanh Hòa kiếm cùng Xích Linh kiếm quay tít một vòng, đi vào Tử Ngự kiếm phía sau, đầu đuôi dính liền, sau đó mạnh mẽ hợp lại.

BOANG...!

Ba cái linh kiếm lại lần nữa dung hợp, uy thế so với vừa rồi cũng trở nên càng phát đáng sợ.

Xa xa, Thu Hoành Không lộ ra vui vẻ.

Đây mới là hắn bế quan năm mươi năm ma luyện ra một kiếm, dùng tu vi, Thần hồn, khí lực lực lượng ngự dụng kiếm đạo lực lượng, đem hết thảy biến số cùng sát cơ giấu vào trong đó, xa không phải cứng đối cứng đơn giản như vậy.

Có thể sau một khắc, Thu Hoành Không lộ ra kia vẻ tươi cười mạnh mẽ cứng lại.

Chỉ thấy Tô Dịch kia Tam Xích Kiếm khí trên, đột nhiên hiện lên ra năm tòa Kiếm sơn, thẳng giống như Viễn Cổ lồng lộng Thần Sơn, mang theo trấn áp hết thảy bàng bạc uy thế.

Không thể nghi ngờ, hắn cái này mạnh nhất một kiếm giấu diếm biến số, có thể Tô Dịch cái này Tam Xích Kiếm khí, đồng dạng giấu tận đại đạo chi diệu!

Ầm ầm!

Ở trong mắt mọi người, Tam Xích Kiếm khí cùng ba cái linh kiếm, mạnh mẽ đụng vào cùng một chỗ, bộc phát ra trời sập đất sụt giống như khủng bố hủy diệt nước lũ.

Kia phiến hư không ở bên trong, chỉ còn lại có cái này một mảnh mang ánh sáng, mọi người tầm mắt đều trở nên trắng xoá, lỗ tai mất thông, hết thảy cảm giác đều đụng phải xung kích.

Chỉ có Sở Ngự Khấu hiểu rõ chứng kiến, một đạo mênh mông khủng bố hủy diệt kình khí, từ hai người giao tiếp điểm, trong nháy mắt hướng bốn

phương tám hướng khuếch tán mở đi ra, tựa như tàn sát bừa bãi Thiên Vũ vòi rồng vận chuyển qua.

Đem làm những kia hủy diệt khí tức khuếch tán đến trên đại địa, La Ma Sơn sơn môn lúc trước chừng trăm trượng phạm vi đạo tràng liền giống bị vò nát giống như, bị hung hăng nghiền mở ra, đại địa đều bị kéo ra trăm ngàn đạo đập vào mắt tâm vết nứt.

Ba ngoài trăm trượng, Trà Cẩm trước tiên xa xa né tránh.

Kia hủy diệt khí tức vô cùng đáng sợ, ít ỏi một đám thì có áp sập ngọn núi giống như lực lượng!

"Ai thắng ai thua?"

Ở đại bộ phận người xem ra, dùng Thu Hoành Không khổ luyện năm mươi năm chi công thi triển ra một kiếm kia, liền là Nguyên Phủ cảnh tu sĩ lúc này, cũng tất nhiên sẽ gặp cướp mà chết, Tô Dịch cường thịnh trở lại, cũng có thể ngăn không được, dù là không vẫn lạc, ít nhất bản thân bị trọng thương.

Liền là Sở Ngự Khấu, trong nội tâm cũng như thế phỏng đoán.

Mà khi bụi mù tỏ khắp, hết thảy khôi phục yên tĩnh, để người nghẹn họng nhìn trân trối một màn xuất hiện.

Chỉ thấy hư không phía trên, loạn lưu dần dần tắt, hào quang tan hết, một vòng Tam Xích Kiếm khí, chống đỡ ở Thu Hoành Không cổ họng Tam Thốn chi địa.

Kiếm khí thanh tịnh linh hoạt kỳ ảo, kích thích được Thu Hoành Không hầu kết chỗ làn da nổi lên một tầng nổi da gà.

Hắn sắc mặt tái nhợt, chân mày ở giữa lộ vẻ kinh hãi, thân thể cứng ngắc ở kia, không dám hơi có chút lộn xộn, mà hắn ở sâu trong nội tâm, thì có ngăn không được hồi hộp cảm xúc lan tràn bốc lên.

Tô Dịch một kiếm này, đã phá vỡ hắn mạnh nhất một kích, đem làm Kiếm Phong chống đỡ hầu kia một cái chớp mắt, Thu Hoành Không thậm chí cho là mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Bởi vì vừa rồi kia một cái chớp mắt, hắn căn bản là lại không có cơ hội đi chống cự!

"Đạo hữu vì sao. . . Không hạ sát thủ?"

Nửa ngày, Thu Hoành Không đôi mắt khẽ nâng, nhìn về phía xa xa, ánh mắt phức tạp, chân mày ở giữa vẫn lưu lại hồi hộp chi sắc.

Xa xa.

Tô Dịch ngược lại cầm kiếm chuôi tại sau lưng, thanh sam phần phật, đứng ngạo nghễ trong hư không, siêu nhiên như tiên.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 364: ÁNh SáNg Đom ĐóM

"Thua. . ."

Xa xa, Nguyệt Luân Tông tông chủ Sở Ngự Khấu như bị sét đánh, tay chân lạnh cả người.

Trong lòng hắn, Thái Thượng Đại trưởng lão nghiễm nhiên như vô địch giống như tồn tại, kiếm đạo tạo nghệ cường đại, đủ ngạo thị thiên hạ quần hùng.

Hơn nữa bế quan năm mươi năm ở giữa, ma luyện một thân kiếm đạo, vốn nên ở phá quan ra lúc, chấn nhấp nháy thiên hạ, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

Ai từng muốn, ở này La Ma Sơn trước, một vòng Kiếm Phong, thẳng đến Thu Hoành Không cổ họng!

Mà từ đầu đến cuối, Tô Dịch gần kề vận dụng Cửu Kiếm!

"Sao có thể? !"

Nguyệt Luân Tông cao thấp tất cả mọi người, đều thất hồn lạc phách, hoảng sợ thất thần.

Trước, Tô Dịch từng tuyên bố, mười chiêu ở trong, như Thu Hoành Không có thể bất bại, liền cho Nguyệt Luân Tông cao thấp một con đường

sống, khi đó còn để bọn họ tất cả mọi người cảm thấy phẫn nộ cùng buồn cười.

Nhưng bây giờ, Thu Hoành Không lại lại đều không có thể chống được chiêu thứ mười. . .

Cái này để ai có thể tiếp chịu được?

"Công tử thắng! !"

Trà Cẩm kích động, đôi mắt dễ thương sáng lên, toàn thân như tháo bỏ xuống vạn quân tảng đá lớn, hoàn toàn nhẹ nhõm xuống.

Một trận chiến này, quả thực có thể nói có một không hai, hai loại đủ để kinh diễm thế gian kiếm đạo quyết đấu, trình diễn từng màn kinh thế hãi tục cảnh tượng.

Thẳng đến lúc này, dù là đã vững tin Tô Dịch đã chiến thắng, Trà Cẩm cũng không khỏi có nằm mơ giống như cảm giác, nội tâm vẫn rung động không ngừng.

Ánh nắng chiều trở nên chìm hồ đồ, cảnh ban đêm mau tới phút cuối cùng.

Trong hư không.

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng xa xa Thu Hoành Không, nói: "Ta tu hành đến nay, khó được gặp được ngươi như vậy một cái có thể xứng đôi kiếm tu hai chữ đối thủ, giết không khỏi đáng tiếc."

Dứt lời.

Răng rắc!

Chống đỡ ở Thu Hoành Không cổ họng Tam Thốn chi địa Tam Thốn kiếm khí băng liệt, trừ khử tại trong hư không.

Thu Hoành Không lại giật mình, chân mày lộ vẻ nghi hoặc, gần kề bởi vì này dạng một nguyên nhân, tạm tha chính mình?

"Đạo hữu chi lồng ngực, Thu mỗ thán phục!"

Nửa ngày, Thu Hoành Không hít thở sâu một hơi khí, chắp tay chào, "Chỉ là, Thu mỗ dù sao cũng là Nguyệt Luân Tông người, hôm nay đem làm là tông môn chịu chết mà chiến!"

Chữ chữ trầm ngưng, nói năng có khí phách.

Đây là một loại Vô Úy sinh tử đại khí phách.

"Sư bá. . ."

Xa xa Sở Ngự Khấu động dung, mặt lộ vẻ cực kỳ bi ai vẻ áy náy, "Là vãn bối vô năng, liên luỵ đến ngài cùng tông môn những người khác."

Nguyệt Luân Tông cao thấp tất cả mọi người đều nỗi lòng bốc lên, thần sắc sa sút.

Không ít người càng là kinh hoảng bất an.

Ai có thể nhìn không ra, Thu Hoành Không mặc dù chịu chết mà chiến, sợ cũng không phải Tô Dịch đối thủ.

Bực này dưới tình huống, chỉ cần Tô Dịch sát tâm cùng một chỗ, bọn họ Nguyệt Luân Tông sợ là đều muốn từ thế gian này xoá tên!

"Hừ!"

Tô Dịch con ngươi như điện, nhìn về phía Sở Ngự Khấu, lạnh lùng nói, "Ngươi thân là Nguyệt Luân Tông tông chủ, như muốn báo thù, trực tiếp hướng ta Tô mỗ người tuyên chiến là được, có thể ngươi lại dùng ti tiện thủ đoạn đối phó bên cạnh ta người, sao mà vô sỉ!"

Sở Ngự Khấu sắc mặt biến ảo không ngừng.

Không đợi hắn mở miệng, Tô Dịch liền lạnh nhạt nói: "Chỉ cần ngươi đứng ra, tiếp ta một kiếm, hôm nay, ta liền không cùng Nguyệt Luân Tông những người khác tính toán, ngươi có dám?"

Thu Hoành Không đồng tử bỗng nhiên ngưng tụ, lúc trước hắn cùng Tô Dịch quyết đấu, tự nhiên rõ ràng nhất Tô Dịch một thân thực lực chi khủng bố.

Đổi lại Sở Ngự Khấu lời nói, sợ là một kiếm cũng đỡ không nổi!

"Tông chủ. . ."

Thu Hoành Không mở miệng vừa muốn nói cái gì, chỉ thấy Sở Ngự Khấu thần sắc kiên định nói: "Sư bá, chuyện này do ta tự mình đến là được."

Hắn đi nhanh đạp không, đối mặt Tô Dịch, nói: "Nguyệt Luân Tông tông chủ Sở Ngự Khấu, mời đạo hữu chỉ giáo!"

Âm thanh truyền Thiên Địa.

Đây là muốn dùng sức một mình, đến gánh chịu đến từ Tô Dịch trả thù.

Tô Dịch không nói nhảm, ngược lại cầm kiếm chuôi cổ tay nhất chuyển, Kiếm Phong giơ lên, nhô lên cao một kiếm chém ra.

Nhìn như hời hợt.

Có thể hư không phía trên, đã có trăm xích kiếm khí hiện ra, kiếm thế như Kinh Long xuất uyên, kiếm ý thì áp bách được Sơn Hà vòng hư lực lượng gào thét rung động lắc lư, trở thành đen tối giữa trời chiều chói mắt nhất một đạo ánh sáng.

Thu Hoành Không vốn đã giữ lực mà chờ, có ý định giúp Sở Ngự Khấu ngăn cản một kiếm này.

Mà khi Tô Dịch một kiếm này chém ra, Thu Hoành Không chỉ cảm thấy một cỗ ức chế không nổi sợ hãi từ trong tâm toát ra, toàn thân sởn hết cả gai ốc, Thần hồn đều đụng phải toàn bộ phương vị áp chế.

Đối mặt một kiếm này, hắn người bậc này vật lại đều có một loại nhỏ bé như phù du, bất lực tuyệt vọng cảm giác.

Có thể Thu Hoành Không hay là dứt khoát ra tay.

Oanh!

Trăm xích kiếm khí chém tới, Thu Hoành Không thân ảnh ở trong chốc lát bị bổ nát được bắn ngược đi ra ngoài, hoàn toàn chính là dễ dàng sụp đổ, phảng phất giống như kiến càng lay cây.

Mà khi một kiếm này dư thế không giảm, chém về phía Sở Ngự Khấu lúc, thứ hai cơ hồ là can đảm muốn nứt, hoàn toàn bị kia chờ khủng bố kiếm thế chấn nhiếp thể xác và tinh thần, như dọa phát sợ giống như đứng ở đó, không hề phản kháng dấu hiệu.

Nhưng mà, một kiếm này khó khăn lắm đến Sở Ngự Khấu đỉnh đầu ba thước chi địa lúc, liền bỗng nhiên dừng lại ở kia.

Sở Ngự Khấu mạnh mẽ kinh ra một thân mồ hôi lạnh, như ở trong mộng mới tỉnh, ngơ ngác nói: "Ta. . . Ta không chết?"

Đâu chỉ là hắn, đem làm mắt thấy Tô Dịch một kiếm này chi uy, Nguyệt Luân Tông cao thấp tất cả mọi người có vong hồn lớn bốc lên cảm giác, toàn thân bị mồ hôi lạnh sũng nước.

Thật là đáng sợ!

Khách quan tại vừa rồi cùng Thu Hoành Không quyết đấu kia Cửu Kiếm, Tô Dịch lúc này chém ra một kiếm này, để bọn họ tất cả mọi người có trốn không thể trốn, không cách nào chống cự sụp đổ cảm giác!

Quân không thấy, Thu Hoành Không như vậy tồn tại, đều ở đây một dưới thân kiếm dễ dàng sụp đổ?

Phanh!

Trăm xích kiếm khí mạnh mẽ bạo trán đáng sợ uy thế, áp bách ở Sở Ngự Khấu trên người, đem vị này Nguyệt Luân Tông tông chủ trực tiếp từ trong hư không đánh rớt, hung hăng nện ở trên đại địa, tóc tai bù xù, quần áo tổn hại, toàn thân gân cốt đều không biết đứt gãy bao nhiêu căn, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ.

Lập tức, kia trăm xích kiếm khí lúc này mới tán loạn biến mất không thấy gì nữa.

Xa xa, Thu Hoành Không khom mình hành lễ, cảm kích nói: "Đa tạ đạo hữu hạ thủ lưu tình!"

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Một kiếm này, ta vốn là là ngươi lưu lại, trước ngươi như bởi vì sợ hãi, không đi tiếp một kiếm này, cái này Sở Ngự Khấu hẳn phải chết."

Dứt lời, hắn thu hồi Huyền Ngô Kiếm, nói: "Chuyện hôm nay, dừng ở đây."

Thu Hoành Không toàn thân run lên, nhất thời đã minh bạch, vừa rồi Tô Dịch một kiếm kia, khảo thí so sánh đã Sở Ngự Khấu gan phách, nhìn hắn là hay không cảm dĩ hắn bản thân tánh mạng gánh chịu đây hết thảy hậu quả, đồng thời cũng là đối với chính mình một hồi khảo nghiệm.

Như chính mình trước bởi vì sợ hãi mà không có trước tiên xuất thủ tương trợ, hậu quả kia nhất định đang như Tô Dịch nói, Sở Ngự Khấu hẳn phải chết!

"Thu mỗ cho đến lúc này mới hiểu rõ, cùng đạo hữu so sánh với, Thu mỗ chi kiếm đạo, cũng không quá là không đáng giá nhắc tới ánh sáng đom đóm mà thôi."

Thu Hoành Không than thở.

Hắn làm sao không rõ ràng lắm, trước trong quyết đấu, Tô Dịch thẳng tuốt có chỗ giữ lại?

Nếu không, chỉ dựa vào hắn vừa rồi chém ra một kiếm, liền đủ để cho chính mình thất bại thảm hại!

"Ta ở Đại Chu sáng lập một cái tên là Huyền Diễn Đạo Tông môn phái, như ngươi về sau cầu tác kiếm đồ lúc, gặp được bình cảnh, không ngại cân nhắc gia nhập vào, đến lúc đó, ta không ngại là ngươi thụ nghiệp giải thích nghi hoặc, chỉ điểm sai lầm."

"Trà Cẩm, chúng ta đi."

Tô Dịch dứt lời, xoay người mà đi.

Hoàng hôn xuống, hắn và Trà Cẩm thân ảnh dần dần từng bước đi đến, cho đến chân trời một vòng cảnh ban đêm tiến đến lúc, thân ảnh của bọn hắn hoàn toàn biến mất không thấy.

Giống nhau trước Tô Dịch nói, trước khi trời tối, sự tình phất y đi.

Đưa mắt nhìn bọn họ rời khỏi, Sở Ngự Khấu vẫn thần sắc hoảng hốt, giống như không thể tin được, Tô Dịch như thế nào liền như vậy buông tha bọn họ Nguyệt Luân Tông.

Thu Hoành Không trầm mặc khoảnh khắc, đột nhiên hoàn toàn tỉnh ngộ giống như, xa xa hướng Tô Dịch phương hướng ly khai chắp tay chào:

"Đại Ngụy Thu Hoành Không, đa tạ đạo hữu giúp ta đánh vỡ kiếm đạo bình cảnh! !"

Âm thanh mang theo một chút run rẩy, còn gặp nạn giấu cảm kích cùng rung động.

Trước, hắn còn không có có cảm giác, cho đến tâm tư trầm tĩnh lại, hồi ức Tô Dịch chém ra kia cuối cùng một kiếm lúc, hắn vượt cân nhắc vượt cảm giác huyền diệu vô tận, bằng sống rất nhiều cảm ngộ.

Đến cuối cùng, một thân tu vi đều ở rục rịch, giống như phá vỡ một tầng vô hình bích chướng, xuyên phá một tầng cửa sổ, cả người có cảnh tỉnh, thể hồ quán đính cảm giác.

Cũng là giờ phút này, Thu Hoành Không rốt cục mới hiểu rõ, Tô Dịch một kiếm kia, không chỉ là đối với Sở Ngự Khấu cùng khảo nghiệm của mình, cũng là đối với chỉ điểm của mình!

Chỉ có chính mình không sợ sợ hãi, ở vừa rồi tiếp được một kiếm kia, mới có thể từ đó cảm nhận được một kiếm kia ẩn chứa Huyền Cơ, đạt được như chỉ điểm giống như cảm ngộ!

"Sư bá, hắn. . . Hắn còn giúp ngài đánh vỡ kiếm đạo bình cảnh sao?"

Sở Ngự Khấu sửng sốt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Thu Hoành Không cũng là cảm khái không ngừng, khâm phục nói: "Vị này Tô Dịch đạo hữu mặc dù còn trẻ, lồng ngực rộng mậu, khí độ chi siêu phàm, đủ để khiến đời ta tự ti mặc cảm!"

Trong lòng của hắn thì tự nói: "Có lẽ, về sau ta thật sự có thể đi kia Huyền Diễn Đạo Tông nhìn một cái. . ."

"Có thể. . . Có thể hắn cuối cùng là sát hại ta sư tôn hung thủ ah."

Sở Ngự Khấu mặt mũi tràn đầy đắng chát.

Thu Hoành Không hỏi: "Lúc trước, Vân Chung Khải vì sao phải đi Đại Chu?"

Sở Ngự Khấu nhất thời trầm mặc.

Lúc trước Vân Chung Khải dẫn đầu Đại Ngụy sứ đoàn tiến về Đại Chu Ngọc Kinh Thành, chân thật mục đích kì thực là theo dõi Tô Dịch trên người tạo hóa.

Chỉ là, chuyện như vậy cuối cùng không cách nào nói rõ, khó có thể mở miệng.

"Trước, Tô Dịch nếu có tâm diệt chúng ta tông môn, lật tay ở giữa là được làm được, chúng ta sao còn có thể xem hắn là cừu nhân?"

Thu Hoành Không không có lại truy hỏi, trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh, "Chuyện này, dừng ở đây."

Sở Ngự Khấu toàn thân chấn động, nói: "Vâng!"

Một cái để hắn không thể không tiếp nhận tàn khốc thực tế thì, cho dù là bọn họ Nguyệt Luân Tông muốn cùng Tô Dịch là địch, đều đã kinh không đủ tư cách!

Nguyệt Luân Tông sơn môn trong.

Mắt thấy trước kia một hồi có một không hai quyết đấu Hồng Dương cùng Xà Tử Oánh đã sợ tới mức mặt như màu đất, như sương đánh quả cà giống như ỉu xìu nhi.

Càng thật đáng buồn chính là, từng bị bọn họ chẳng thèm ngó tới, châm chọc khiêu khích người, hôm nay liền hứng thú thu thập bọn hắn đều không có, trực tiếp như đối đãi con sâu cái kiến giống như bỏ qua.

Tháng năm 17.

Tô Dịch tại Nguyệt Luân Tông La Ma Sơn trước, kiếm bại Đại Ngụy kiếm đạo đệ nhất cự phách Thu Hoành Không, tin tức xuất ra, trên đời phải sợ hãi.

Thiên Khuyết thành.

Khi biết được cái này thì tin tức, Thẩm gia cao thấp đều bị chấn động, xôn xao nổi lên bốn phía.

"Đường đường Đại Ngụy đệ nhất tu hành Thánh địa ah! Lại bị kia Tô Dịch một người một kiếm đánh bại? Nói như vậy, toàn bộ Đại Ngụy thiên hạ, ai còn có thể là kia Tô Dịch đối thủ?"

Tộc trưởng Thẩm Trường Không thất hồn lạc phách, nội tâm hối hận như phiên giang đảo hải giống như lên men.

Nếu sớm biết như thế, lúc trước không cần để ý kia đến từ Nguyệt Luân Tông uy hiếp cùng đe doạ?

"Nói như vậy, muội muội nàng về sau chẳng phải là thăng chức rất nhanh sao?"

Thẩm Nghiêm Hành ngốc trệ ở kia.

"Đáng chết, tại sao có thể như vậy? Làm sao lại. . ."

Đại trưởng lão Thẩm Sơn Trọng mặt mũi tràn đầy tái nhợt, vẫn không cách nào tiếp nhận đây hết thảy giống như.

Hắn bản liệu định Tô Dịch tất nhiên sẽ bị Nguyệt Luân Tông giết chết, cái đó từng muốn, đem làm tin tức truyền đến lúc, nhưng lại Nguyệt Luân Tông thất bại!

BA~!

Một đạo cái tát hung hăng quất vào Thẩm Sơn Trọng khuôn mặt, đánh cho hắn gò má sưng đỏ, nóng rát đau đớn.

Chỉ thấy tộc trưởng Thẩm Trường Không mạnh mẽ nhào lên, một thanh nhéo ở Thẩm Sơn Trọng cái cổ, cắn răng gào rú: "Lão cẩu, lúc trước nếu không là ngươi đề nghị giao ra nhà của ta Trà Cẩm, đâu có thể nào có chuyện hôm nay phát sinh? Là ngươi hại nhà của ta Trà Cẩm! Là ngươi!"

Thẩm Sơn Trọng cũng nổi giận vô cùng, cùng Thẩm Trường Không uốn éo đánh nhau, "Lão Tử sao có thể nghĩ đến, kia Tô Dịch hội mạnh mẽ như vậy lớn?"

Lập tức, trong đại điện lập tức gà bay chó chạy, trình diễn từng màn hoang đường buồn cười trò khôi hài.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 365: Loạn Linh Hải Kinh Biến Nghe Đồn

Đêm khuya.

Khoảng cách Thiên Khuyết thành Tây Bắc mười dặm bên ngoài, dãy núi ngân trang tố khỏa, tuyết rơi nhiều tung bay.

Mặc dù là đêm khuya, ở tuyết sắc thấp thoáng xuống, trong thiên địa ánh xanh rực rỡ linh hoạt kỳ ảo, xua tán đi hắc ám.

Tứ phía núi vây quanh Thiên Tuyết trong hồ, một chiếc ô bồng thuyền nhộn nhạo trong đó.

Ô bồng trên thuyền, đặt hồng bùn nhỏ lô, một ngụm bát tô gác ở trên lò lửa, có hơn mười loại cay độc hương liệu nấu chín đỏ tươi nước canh xì xào bốc lên, nóng hôi hổi.

Trà Cẩm ngồi ở một bên, bên người bày biện hơn mười loại đặc biệt mới lạ nguyên liệu nấu ăn, có đặc biệt thanh non rau quả, có cắt được mỏng như cánh ve loại thịt, cũng có khuẩn nấm, vịt tràng, hoàng hầu các loại đồ ăn.

Tô Dịch vừa ăn bên cạnh uống, thể xác và tinh thần thoải mái dễ chịu.

Đầy trời tuyết rơi nhiều, mọi âm thanh đều tĩnh.

Ở cái này gió lạnh rét thấu xương trong bóng đêm, cùng sắc đẹp có thể ăn được tuyệt đại giai nhân cùng một chỗ, chèo thuyền du ngoạn trên hồ, ăn

được dừng lại nóng hổi nồi lẩu, không thể nghi ngờ là khó được buông lỏng cùng hưởng thụ.

"Công tử, ngài nếm thử cái này Thanh Toa Ngư, chỉ cần xuyến một cái, không cần bất luận cái gì gia vị, liền là nhân gian tuyệt vị."

Trà Cẩm kẹp lấy một khối óng ánh tuyết trắng thịt cá, đặt tại nồi lẩu trong xuyến một cái, đưa cho Tô Dịch.

Thanh Toa Ngư là Thiên Tuyết hồ đặc sản, dài nhất chỉ có nửa xích, quanh năm cuộc sống ở lạnh như băng rét căm căm trong hồ nước, làm cho này cá thịt chất ngon vô cùng.

Tô Dịch một chút phẩm chép miệng, chỉ cảm thấy vị hoàn toàn chính xác cực đặc biệt, không khỏi khen: "Hoàn toàn chính xác không tầm thường."

Trà Cẩm hé miệng cười cười, tay chân chịu khó mà giúp Tô Dịch đĩa rau, ngẫu nhiên cũng sẽ nâng chén, cùng Tô Dịch đối ẩm một cái.

Rào rạt lò lửa chiếu vào nàng xinh đẹp tuyệt tục trên mặt đẹp, làm cho nàng giữa lông mày lộ vẻ dịu dàng dịu dàng chi sắc.

Cho đến ăn uống no nê, Tô Dịch lười biếng ngồi ở ô bồng trước thuyền, nhìn qua tuyết rơi nhiều bay tán loạn ở dưới mặt hồ, chỉ cảm thấy toàn thân thư thái, tâm thần yên tĩnh.

Trà Cẩm giúp Tô Dịch rót một chén nóng hổi nước trà, rồi sau đó ngồi ở Tô Dịch hơi chếch, dùng hai tay khoác lên Tô Dịch trên đùi, trán gối lên trên hai tay, cả người tựa như con mèo meo tựa như, hai mắt thật to nhìn phía xa, âm thanh mềm mại trơn láng nói:

"Công tử, ta đã không có nhà rồi, về sau. . . Vô luận ngài đi nơi nào, ta liền đi nơi nào, công tử yên tâm, ta sẽ không thời thời khắc khắc kề cận ngươi, cũng sẽ không biết đồ gì đó danh phận, chỉ cần công tử không đuổi ta đi, là được rồi."

Trong thanh âm, cất giấu vô số ôn nhu và thâm tình.

Tô Dịch ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve Trà Cẩm mái tóc, thuận miệng nói: "Đại đạo tu hành, từng bước gian nan, dọc theo con đường này, sẽ có vô số kiếp số, ngươi nếu không sợ, ta tự sẽ không vứt bỏ ngươi một cái bỏ qua."

Nói đến đây, trong lòng của hắn thở dài.

Với tư cách có được kiếp trước mười vạn tám ngàn năm lịch duyệt huyền quân Kiếm Chủ, hắn nếu so với bất luận người nào hiểu rõ, về sau theo tu vi càng ngày càng cao, dù là hắn hội thẳng tuốt đem Trà Cẩm mang theo trên người, về sau cũng nhất định là chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều.

Thậm chí, hôm nay chỗ kết giao đích hảo hữu, về sau theo từng người đi cầu tác đại đạo, cuộc đời này đời này sợ đều khó có khả năng bất quá gặp mặt thời điểm.

Cái này là tu hành đường.

Ở lớn trên đường càng chạy càng xa lúc, kia trước kia bạn cũ cùng người thân, nhất định cũng đem cùng chính mình chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, dần dần từng bước đi đến.

Nhưng mà, dùng Tô Dịch thủ đoạn, tự nhiên có thể cho bên người người dùng che chở, ví dụ như khai sáng một phương đạo thống, để bên người người đều ở trong đó tu hành.

Chỉ là, đem làm hắn đi cầu tác thuộc về mình kiếm đồ lúc, cuối cùng sẽ rời đi thật lâu thật lâu.

Đương nhiên, bây giờ nói những cái này còn gắn liền với thời gian còn sớm.

Nghe được Tô Dịch trả lời, Trà Cẩm giống như an tâm giống như, khuôn mặt hiển hiện một vòng nụ cười ngọt ngào.

Đối với nàng mà nói, có thể được đến Tô Dịch như vậy hứa hẹn, đã lúc trước không dám tưởng tượng sự tình, dù sao, trước kia Tô Dịch cũng gần kề cái coi nàng là làm thị nữ đối đãi.

"Ồ."

Đột nhiên, Trà Cẩm đặt tại Tô Dịch trên đùi

Cánh tay ngọc có chút cứng đờ, bị một cây vật cứng cho va chạm vào.

Nàng khuôn mặt nhất thời đỏ lên, xấu hổ mang e sợ tựa như ngẩng đầu liếc xéo Tô Dịch một cái.

Đã thấy Tô Dịch một tay bưng chén trà, một bên thản nhiên nói: "Ta dù sao cũng là huyết khí phương cương thiếu niên, nếu không này phản ứng, còn là nam nhân sao?"

Lẽ thẳng khí hùng, tự nhiên như vậy.

Trà Cẩm sớm thói quen Tô Dịch loại này thản bằng phẳng đãng tính tình, ánh mắt như làm trộm nhanh chóng quét qua bốn phía một cái, hồng nhuận phơn phớt môi nhấp nhẹ, ấp úng nói: "Nếu không thì. . . Ta giúp đỡ công tử?"

Nói xong, nàng hít thở sâu một hơi khí, cúi đầu.

Tô Dịch thân thể cứng đờ, híz-khà-zzz một tiếng hít vào khí lạnh.

Vô cùng nhất kia một cúi đầu dịu dàng, đúng như nước hoa sen không thắng gió mát thẹn thùng.

Bên cạnh, lò lửa dần dần tắt.

Xa xa Thương Sơn Mộc Tuyết, khắp nơi xa xăm trống trải thanh tịch.

Hồi lâu, Tô Dịch thở ra thật dài miệng trọc khí.

. . .

Sáng sớm hôm sau.

Thiên Quang Minh mị, chiếu vào Thiên Tuyết trên hồ, hồ nước nổi lên như Toái Kim tựa như lăn tăn ba quang.

Tô Dịch từ ô bồng trên thuyền sau khi tỉnh lại, liền dẫn Trà Cẩm cùng một chỗ, lên đường phản hồi Thiên Khuyết ngoại thành.

Trà Cẩm nâng lên trán, trong môi phát ra một đám rít gào âm thanh.

Đây là đang kêu gọi Thanh Lân ưng.

Hôm nay bọn họ liền có ý định phản hồi Đại Chu.

Đem làm Trà Cẩm nghiêng đầu sang chỗ khác, chỉ thấy Tô Dịch đang nhìn mình chằm chằm môi đang nhìn, cái này có vẻ làm cho nàng nhớ tới tối hôm qua một ít kiều diễm sự tình, nhất thời hà bay hai gò má, con mắt linh hoạt xấu hổ.

"Mò mẫm đang nghĩ gì đó."

Tô Dịch một trận mỉm cười.

Nhưng mà, không thể không nói, tối hôm qua ở kia Thiên Tuyết trên hồ tham một hướng chi hoan, cũng là có khác một phen dã thú.

Rất nhanh, Thanh Lân ưng phá không tới, chở hai người rời khỏi.

Theo một đêm thời gian khuếch tán, có quan hệ Tô Dịch kiếm bại Thu Hoành Không, lực áp Nguyệt Luân Tông tin tức, cũng là truyền khắp Đại Ngụy thiên hạ, dẫn phát ngập trời gợn sóng.

Đại Ngụy hoàng đế đều bị kinh động, phát ra "Đại Chu có Tô Dịch, ta Đại Ngụy lại có ai có thể cùng so với vai" than thở.

Mà khi tin tức rơi vào tay Đại Chu cảnh nội, từ Ngọc Kinh Thành đến thiên hạ sáu châu chi địa, đều bị xôn xao, nhấc lên lớn lao oanh động.

"Kia Thu Hoành Không bị coi là Đại Ngụy đệ nhất kiếm, hạng gì có một không hai tồn tại, lại lại đều không địch lại chúng ta Đại Chu đế sư Tô Dịch đại nhân?"

Không biết bao nhiêu người khó có thể tin.

"Một người kiếm đi Đại Ngụy, như vào chỗ không người, càng áp bách được Đại Ngụy đệ nhất tu hành Thánh địa Nguyệt Luân Tông cúi đầu, Tô Dịch đại nhân quả thực thần rồi!"

Có người vỗ tay tán thưởng.

"Trước kia thời điểm, không là có người nói Tô Dịch đại nhân giết Đại Chu Ẩn Long giả, làm được quá tuyệt, hội dẫn phát kẻ thù bên ngoài xâm lấn sao? Những người này bây giờ đang ở thì sao? Lão Tử không đi quất hắn mấy bàn tay, để hắn hảo hảo quỳ xuống đất sám hối không thể!"

Có người xoa tay.

"Chúng ta Đại Chu có Tô Dịch đại nhân tại đây, giang sơn có thể cố, thiên hạ vĩnh ninh!"

Thế tục bên trong, đại đa số võ giả đều cải biến đối với Tô Dịch cách nhìn, đối với hắn tôn sùng cực kỳ.

"Đế sư xuất hành, dương ta Đại Chu quốc uy, như thế hành động vĩ đại, tan vỡ từ trước tới nay tuế nguyệt, chưa từng từng có?"

Ngọc Kinh Thành hoàng cung, biết được tin tức Chu Tri Ly cũng phấn khởi kích động không thôi, liên tục phát bắp đùi mình.

Nhưng rất nhanh, hắn lại không khỏi phát sầu, bởi vì hắn chợt phát hiện, thiệt thòi hắn hiện nay có được đại chu thiên xuống, lại lại cầm không ra ngoài một ít có thể đập vào mắt bảo vật đi khao thưởng Tô Dịch. . .

"Nếu không thì, tuyển một đám mỹ nhân tuyệt sắc cho Tô huynh đưa qua? Không ổn, nếu như thế, chẳng phải là để Tô huynh cho rằng, ở ta Chu Tri Ly trong nội tâm, hắn là một cái ham mê nữ sắc thế hệ?"

"Mà thôi, hay là từ hoàng cung bảo khố lựa một ít kỳ trân dị bảo đưa đi tốt rồi, tuy nhiên Tô huynh có lẽ không quan tâm, có thể ta phải được biểu đạt ra đầy đủ tâm ý mới được!"

"Người tới, đi hoàng cung trong bảo khố, đem phụ hoàng ta trân tàng 'Long Văn Ban Lan Ngọc " 'Thiên Hương linh tủy' cùng kia một viên ngàn năm Ba Xà Yêu Đan hết thảy lấy ra."

Chu Tri Ly hạ đạt mệnh lệnh về sau, ánh mắt nhịn không được nhìn về phía thẳng tuốt ở trong đại điện giúp mình xử lý triều đình sự tình quốc sư

Hồng Tham Thương, hỏi, "Quốc sư, ngươi cảm thấy những cái này bảo vật có đủ hay không?"

Hồng Tham Thương khóe môi run rẩy một cái, đây chính là đương kim vòng hoàng chỉ vẹn vẹn có nhiều loại tư tàng Côi Bảo, mỗi đồng dạng đều giá trị liên thành, là tu hành thế hệ trong mắt thiên tài địa bảo, tiểu tử ngươi lại vẫn cho rằng không đủ?

Ổn ổn tâm thần, Hồng Tham Thương nói: "Điện hạ, tâm ý đến mới quan trọng nhất."

Chu Tri Ly ah xong một tiếng, nói: "Kia. . . Cứ như vậy đi, chờ rút sạch ta tự mình đi gặp một lần Tô huynh, lại biểu đạt nội tâm lòng biết ơn."

Tô Dịch ở Đại Ngụy Nguyệt Luân Tông một trận chiến này, không chỉ là giúp phình to Chu quốc uy đơn giản như vậy, kì thực càng sẽ đối với Đại Ngụy sinh ra một loại cực kỳ đáng sợ uy hiếp!

Cái này mới là trọng yếu nhất.

. . .

Cổn Châu, Thiên Nguyên học cung.

Minh Tuyền các.

"Đạo hữu lần đi không qua thời gian hai ngày, liền đại bại Nguyệt Luân Tông, kiếm áp Thu Hoành Không, từ nay về sau, toàn bộ Đại Ngụy thiên hạ, sợ là lại không người dám đến đây Đại Chu gây chuyện sinh sự."

Ninh Tự Họa thanh con mắt mỉm cười, nhìn xem ngồi ở đó uống trà Tô Dịch, tán thưởng lên tiếng.

Nàng cũng là không lâu mới nhận được tin tức, khi biết được Thu Hoành Không bực này kiếm đạo cự phách đều thua ở Tô Dịch thuộc hạ, nội tâm cũng là rung động không ngừng.

"Tin tức có thể truyền thực vui vẻ."

Tô Dịch một trận lắc đầu, "Đúng rồi, ngươi không phải nói có chuyện gấp gáp tình sao?"

"Lan Sa ngày hôm qua truyền đến tin tức, Đại Tần đệ nhất hung địa 'Loạn Linh Hải' ở chỗ sâu trong, xuất hiện một hồi kinh biến, hư hư thực thực có một chỗ cổ xưa di tích ngang trời xuất thế."

Ninh Tự Họa nói khẽ, "Nghe nói, lúc đương thời có một không hai dị tượng ngang trời, che đậy cao ngàn trượng không, có thần bí gáy lên chi âm thanh không ngừng vang lên, có một tòa Thiên Cung giống như Hư Ảnh lộ ra hậu thế."

Tô Dịch ah xong một tiếng, lộ ra vẻ hứng thú, nói: "Còn có mặt khác đáng giá lưu ý đấy sao?"

Ninh Tự Họa nói: "Không rõ ràng lắm, Lan Sa cũng không có nói rõ chi tiết, nàng chỉ từ hắn sư tôn Vân Lang thượng nhân kia thăm dò, kia Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong kinh biến, hư hư thực thực cùng một cái tên là 'Quần Tiên Kiếm Lâu' cổ xưa đạo thống có quan hệ."

"Quần Tiên Kiếm Lâu? Một cái cổ xưa tu hành thế lực mà thôi, kỳ môn người trong vật lại gan lớn đến cảm dĩ 'Quần tiên' tự cho mình là?"

Tô Dịch khiêu mi, "Như thế để cho ta nhớ tới một sự tình, thường thường là yêu tu nhất mạch thế lực, thích nhất tại chính mình đạo thống danh tự trên, tăng thêm 'Thần' 'Tiên' hai chữ, dùng cái này tự cho mình là,

tự xưng là thoát khỏi quê mùa dã man chi thân thể, vũ hóa mà thành tiên lộ tu hành thế hệ."

Ninh Tự Họa không khỏi kinh ngạc: "Còn có bực này cách nói? Ta ngược lại là lần đầu tiên nghe nói, đạo kia hữu đối với trận này kinh biến phải chăng cảm thấy hứng thú? Lan Sa nói, nàng rất chờ mong có thể cùng ngươi cùng một chỗ tiến về."

Tô Dịch ánh mắt hơi có chút khác thường.

Trước đó không lâu thời điểm, vũ lưu Vương Nguyệt Thi Thiền còn từng mời hắn cùng một chỗ tiến về Đại Hạ, đi tham gia kia một hồi "Lan Đài pháp hội" .

Hiện tại, Lan Sa lại cũng mời chính mình tiến về Đại Tần, đi Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong tìm kiếm cơ duyên.

Như vậy nhìn, chính mình hôm nay giống như biến thành cái bánh trái thơm ngon ah. . .

Nghĩ nghĩ, Tô Dịch vừa muốn mở miệng, đột nhiên xa xa Thiên Khung trên, có một đầu tật ánh sáng tước phi độn mà đến, chợt ngươi ở giữa đã rơi vào Minh Tuyền các cách đó không xa một cây cây tùng trên.

Ở tật ánh sáng tước móng vuốt sắc bén ở bên trong, cầm lấy một cái phong kín phong thư.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 366: Quần Tiên Kiếm Lâu Bí Mật

Tật Quang Tước hai móng buông lỏng, kia một phong mật hàm trụy lạc hư không.

Phanh!

Còn chưa rơi xuống đất, mật hàm đột nhiên nổ tung, Hỏa Vũ vẩy ra ở bên trong, một cái to mập cao lớn hòa thượng lăng không hiện ra.

Một bộ tăng bào, mặt mũi tràn đầy đầy mỡ, đúng là Thập Phương các Hồng Tế hòa thượng.

Hắn trước là áy náy hướng Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa chắp tay nói: "Hòa thượng mạo muội đến đây, mong rằng hai vị chớ trách."

Tô Dịch ngồi ở đằng trong ghế, nhiều hứng thú nói: "Chiêu thức ấy biến thân Huyễn Hóa Chi Thuật, là ai truyền thụ cho ngươi?"

Hồng Tế hòa thượng vội vàng nói: "Nhỏ pháp thuật mà thôi, là hòa thượng năm đó từ Ngân Diễm Yêu Sơn trong đạt được một cái cọc nhỏ cơ duyên, đợi không được nơi thanh nhã."

Tô Dịch nói: "Về sau động dùng thuật này lúc, ngươi nhớ lấy chớ để bị một ít tính tình biến thái thế hệ nhìn chằm chằm vào, nếu không, không phải bức bách cho ngươi biến ảo thành một cái nũng nịu đại mỹ nhân không thể."

Hồng Tế hòa thượng khuôn mặt dáng cười trì trệ, toàn thân một trận ác hàn, cười khổ không ngừng, "Hòa thượng ta hiện tại chỉ có thể huyễn hóa thành vật, vẫn không thể chân chính biến ảo thành vật còn sống."

"Nói nói a, ngươi này đến làm chi."

Tô Dịch hỏi.

Hồng Tế hòa thượng thần sắc một túc, nói: "Tô công tử có từng nghe nói, Đại Tần Bạo Loạn Tinh Hải ở chỗ sâu trong, có kinh biến phát sinh?"

Tô Dịch cùng Ninh Tự Họa liếc nhau, đều hiểu được, nguyên lai hòa thượng này cũng là vì thế mà đến.

"Vừa nghe nói."

Tô Dịch nói.

"Kia. . . Tô công tử có hay không hứng thú tiến về đi một lần?"

Hồng Tế hòa thượng nhanh chóng nói, "Đương nhiên, công tử có thể đem cái này mời cho rằng là ta Thập Phương các một lần nhờ làm hộ, như công tử đáp ứng, tại lần này đang hành động, hết thảy thu hoạch, công tử có thể độc chiếm bảy thành, mà ta Thập Phương các thì sẽ vì công tử cung cấp tường tận nhất tình báo."

Tô Dịch khiêu mi nói: "Vì sao ngươi Thập Phương các cũng có ý định chộn rộn tiến trận này hành động?"

Hồng Tế hòa thượng trầm ngâm nói: "Thực không dám đấu diếm, theo chúng ta nắm giữ tin tức, kia Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong xuất hiện kia một hồi kinh biến, cực khả năng cùng 'Quần Tiên Kiếm Lâu' cái này cổ xưa đạo thống có quan hệ."

"Cái này đạo thống ở trước đây thật lâu, từng danh chấn Thương Thanh đại lục, đưa thân 'Tam đại yêu đạo Thánh địa' một trong."

Nghe thế, Ninh Tự Họa con ngươi nổi lên dị sắc, không khỏi nhìn nhiều Tô Dịch một cái.

Trước thời điểm, nghe tới "Quần Tiên Kiếm Lâu" cái tên này lúc, Tô Dịch trực tiếp liền nói, cái này cực có thể là yêu tu nhất mạch thế lực, thích nhất dùng "Tiên" "Thần" hai chữ đến mệnh danh tên đạo thống.

Chưa từng nghĩ, lại một câu trong!

Tô Dịch nói: "Gần kề như thế?"

Hồng Tế hòa thượng vội vàng nói: "Đương nhiên không phải, ở ta Thập Phương các nắm giữ tối cao cơ mật ở bên trong, từng ghi lại qua một đoạn cổ xưa bí văn, tục truyền, cái này Quần Tiên Kiếm Lâu khai phái tổ sư, hư hư thực thực là một vị cường đại vô cùng Yêu Hoàng!"

Yêu Hoàng!

Ninh Tự Họa trong nội tâm chấn động.

Tô Dịch cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, kìm lòng không được liền nhớ lại, kia máu đồ yêu núi ở chỗ sâu trong Bát Nhã thiền đình, ở trước đây thật lâu từng đi ra qua một vị cỡi rồng mà du trong tinh không áo trắng tăng nhân, kia tất nhiên là một vị Hoàng cảnh tồn tại, thậm chí muốn cường đại hơn.

Mà bây giờ, Hồng Tế hòa thượng lại nói kia "Quần Tiên Kiếm Lâu" khai phái tổ sư, cực khả năng cũng là một vị Yêu Hoàng, tự nhiên đưa tới Tô Dịch cực rất hứng thú.

Cần biết, ở đương kim cái này Thương Thanh đại lục trên, Nguyên Đạo tu sĩ đều là một quốc gia trong đỉnh phong tồn tại, Linh Đạo tu sĩ càng là Thần Long thấy đầu không thấy đuôi giống như, gần như tại truyền thuyết.

Có thể rất hiển nhiên, ở trước đây thật lâu thời điểm, cái này Thương Thanh đại lục trên, không chỉ có rất nhiều cổ xưa đạo thống, hơn nữa còn có Hoàng cảnh tồn tại!

"Trách không được các ngươi Thập Phương các cũng muốn chộn rộn tiến đến, như cái này Quần Tiên Kiếm Lâu thật là một cái Hoàng cấp đạo thống, kia hắn lưu lại di tích ở bên trong, tất nhiên có không tầm thường tạo hóa nữa."

Tô Dịch tự nói.

Ở Đại Hoang Cửu Châu, đem thiên hạ tất cả thế lực lớn phân đủ loại khác biệt.

Trong đó, sừng sững ở thiên hạ nhất lưu vị trí, liền là "Hoàng cấp" đạo thống.

Như Tam đại Đạo Môn, Lục đại Ma Tông, Cửu Châu thư viện, chính là Đại Hoang có thể đếm được trên đầu ngón tay Hoàng cấp đạo thống.

Ở Hoàng cấp đạo thống phía trên, còn có bốn cái kinh khủng hơn thế lực, bị gọi "Đại Hoang Tứ Cực" .

Năm đó, do Tô Dịch sáng chế kiến "Huyền Quân Động Thiên", liền là Đại Hoang Tứ Cực một trong, hơn nữa là cường đại nhất một cực!

Cái gọi là "Bốn cực" trong "Cực", liền là chỉ đại diện có Hoàng Cực cảnh tọa trấn.

Dùng Tô Dịch kiếp trước kia xưng tôn Đại Hoang Cửu Châu, kiếm áp Chư Thiên kiếm đạo lực lượng, tự nhiên vững vàng ngồi "Đại Hoang Tứ Cực" đầu đem ghế xếp có tay vịn.

Hồng Tế hòa thượng cười ha hả nói: "Nếu không có như thế, ta Thập Phương các cũng sẽ không biết đến quấy rầy công tử. Thật sự là lần này nhìn chằm chằm vào trận này cơ duyên lợi hại gia hỏa quá nhiều, như là Đại Tần hoàng thất, Đông Hoa Kiếm Tông, Thượng Lâm Tự, Huyền Nguyệt quan nhóm thế lực, đều đối với cái này lần cơ duyên nguyện nhất định phải có."

"Trừ này, theo chúng ta Thập Phương các thăm dò tin tức, Âm Sát môn Môn chủ cũng đang âm thầm mời một đám tà đạo lão ma đầu, đã lên đường đi Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong."

Dừng một chút, thần sắc hắn khác thường, thấp giọng nói: "Hơn nữa, những năm gần đây ngủ đông ở Đại Ngụy, Đại Chu, Đại Tần Tam quốc cảnh nội 'Đoạt Xá giả " cùng với một ít người mang cổ xưa truyền thừa hung ác nhân vật, cũng đều cực có thể sẽ tiến về."

"Có thể nói, cái này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích, đã kinh thành khắp thiên hạ tu hành thế hệ trong mắt thịt mỡ, ai cũng như cắn lên một ngụm. Ta Thập Phương các tự nhiên cũng không ngoại lệ."

Nghe tới cái này, Tô Dịch rốt cục có chút động tâm rồi.

Hắn đối với "Đoạt Xá giả" có thể rất cảm thấy hứng thú, vẫn muốn nghiên cứu một chút, những cái này Đoạt Xá giả đến tột cùng là đến từ cái đó cái thế giới vị diện.

"Các ngươi Thập Phương các còn có kế hoạch?"

Tô Dịch hỏi.

Hồng Tế hòa thượng nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, phát giác được Tô Dịch giống như đã động tâm!

Hắn vội vàng nói: "Công tử yên tâm, chỉ cần ngài ngàn vạn, lần này chúng ta Thập Phương các Đại Chu phân đà Đại trưởng lão, sẽ cùng ngài cùng một chỗ đồng hành, có nàng tại đây, đủ để là công tử cung cấp nhất tỉ mỉ xác thực tình báo."

Tô Dịch khẽ giật mình, nói: "Chính là ngươi lúc trước nói cái kia phong hoa tuyệt đại, tú ngoại tuệ trung, tựa như trên trời tiên tử giống như. . . Đại trưởng lão?"

Hồng Tế hòa thượng ách một tiếng, trước liếc qua xa xa kia đứng ở cây tùng trên Tật Quang Tước, lúc này mới nghiêm nghị nói: "Đúng vậy! Nếu bàn về mỹ mạo, chúng ta Đại trưởng lão tuyệt đối là khuynh quốc khuynh thành, hại nước hại dân, công tử như thấy nàng chân nhân, định sẽ minh bạch, hòa thượng ta kia hết thảy phát ra từ đáy lòng tán dương, đều không đủ dùng hình dung Đại trưởng lão tư sắc chi vạn nhất. . ."

Tô Dịch tức giận đánh gãy, "Được rồi, ngươi chính là muốn đập nhà của ngươi Đại trưởng lão ba hoa tâng bốc, cũng đừng ngay trước mặt ta."

Hồng Tế hòa thượng lập tức ngượng ngùng.

Ninh Tự Họa cũng không khỏi mỉm cười, làm sao nhìn không ra, Hồng Tế hòa thượng hết thảy tán dương, đơn giản là e ngại vị đại trưởng lão kia mà thôi.

"Các ngươi có ý định khi nào hành động?"

Tô Dịch hỏi.

"Cái này muốn xem công tử hành trình cùng an bài, nhưng mà, tốt nhất hay là càng sớm vượt tốt."

Hồng Tế hòa thượng nhanh chóng nói, "Dựa theo chúng ta Thập Phương các dự tính, không ra ngoài Cửu Thiên, kia Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong Quần Tiên Kiếm Lâu di tích, liền cực khả năng nguyên vẹn mà ngang trời hiện thế."

"Lần đi Đại Tần Loạn Linh Hải cần bao lâu?"

Tô Dịch hỏi lại.

Hồng Tế hòa thượng trầm ngâm một chút, nói: "Như cưỡi linh cầm chạy đi, nhanh nhất cũng muốn thời gian hai ngày, như công tử quyết định tiến về, ta Thập Phương các hội phái 'Xích Quang Điêu' đến đây tiếp ngài."

"Tốt, vậy thì định ở ba ngày sau đó lên đường."

Tô Dịch làm ra quyết đoán.

Ánh mắt của hắn thoáng nhìn, nhìn ra Ninh Tự Họa cũng cực kỳ tâm động, trầm ngâm nói: "Ninh đạo hữu, ngươi liền không ai muốn đi trước rồi, nếu ta việc này thực sự thu hoạch, chắc chắn phân ngươi một phần."

Ninh Tự Họa khẽ giật mình, tuy có chút ít tiếc nuối, nhưng vẫn là gật đầu đáp ứng.

Nàng hiểu rõ Tô Dịch tâm tư, lo lắng Thiên Nguyên học cung những kia thân hữu không người trông nom, khi bọn hắn rời khỏi lúc, phát sinh chuyện gì đó ngoài ý muốn.

Mà có nàng tọa trấn, liền không cần phải lo lắng những cái này.

Dù là thực ở Tô Dịch rời khỏi lúc, xuất hiện nguy hiểm gì, cũng có thể tiến về khoảng cách Thiên Nguyên học cung ngoài trăm dặm "Ngọc Bình Sơn" trong tránh họa.

"Lan Sa bên kia, ta đem làm như thế nào trả lời?"

Ninh Tự Họa hỏi.

Tô Dịch nói: "Ngươi nói cho nàng biết, như có cơ hội, ngay tại loạn linh còn ở chỗ sâu trong gặp mặt liền là."

Ninh Tự Họa gật đầu đáp ứng.

Rất nhanh, Hồng Tế hòa thượng liền cáo từ mà đi.

. . .

Kế tiếp ba ngày, Tô Dịch trôi qua cực kỳ nhàn nhã, ngoại trừ tu luyện, liền là cùng Văn Linh Tuyết đánh cờ đánh cờ, chỉ điểm đối phương tu hành.

Thiếu nữ đã xuất rơi vào càng phát thủy linh, da trắng nõn nà, mặt mày thanh lệ, thanh tú mười phần, toàn thân tràn đầy thanh thuần tịnh lệ khí tức.

Cùng với nàng lúc, Tô Dịch trong lòng cũng là nhất sung sướng cùng buông lỏng.

Tỷ tỷ của nàng Văn Linh Chiêu đã ở Thiên Nguyên học cung, nhưng mà, từ khi Tô Dịch sau khi xuất hiện, Văn Linh Chiêu có vẻ có ý thức tránh đi cùng hắn gặp mặt khả năng, gần như là chân không bước ra khỏi nhà.

Cho tới bây giờ, hai người cũng chưa từng gặp lại một mặt.

Đối với cái này, Tô Dịch tự nhiên không sẽ để ý.

Từ trước tới nay ở rể Văn gia sự tình, sớm đã nếu như Yên Vân tiêu tán, làm cho Tô Dịch đối với Văn Linh Chiêu đã chưa nói tới hận, cũng chưa nói tới để ý nhiều.

Liền như lúc trước hắn ghi cho Văn Linh Chiêu kia một bức chữ: "Từ biệt hai rộng, tất cả sống vui mừng" .

Tại trong lúc này, Tô Dịch cũng là hiểu rõ đến, ở Ninh Tự Họa trù bị xuống, Huyền Diễn Đạo Tông đã đơn giản quy mô.

Mộc Hi, Bộc Ấp, khương nói chuyện vân, lô dài phong, Lan Lăng Tiêu thị Tiêu Thiên Khuyết, Vân Hà quận Viên thị chi chủ Viên Vũ Thông, Cổn Châu Trịnh gia chi chủ Trịnh Thiên Hợp bọn người, đều đã gia nhập vào, có tất cả chức trách.

Trừ này, Võ Linh hầu Trần Chinh, Quảng Lăng thành Hoàng thị chi chủ Hoàng Vân Trùng chờ Tô Dịch bạn cũ, cũng đều đã cho thấy tâm chí, trở thành Huyền Diễn Đạo Tông một thành viên.

Đối với Ninh Tự Họa bực này an bài, Tô Dịch có chút thoả mãn.

Không dùng tu vi cao thấp cùng thân phận tôn ti đến khác nhau đối đãi, đem cùng chính mình giao hảo bằng hữu đều mời tiến Huyền Diễn Đạo Tông, cái này cũng chính là Tô Dịch đáp ứng sáng tạo cái này cái thế lực ước nguyện ban đầu.

Xét đến cùng, Huyền Diễn Đạo Tông thành lập, vốn là muốn cho cùng Tô Dịch có quan hệ người một cái che chở chi địa, mà không phải là vì khuếch trương địa bàn, giác trục thiên hạ.

Quả thật, Hoàng Vân Trùng, Viên Vũ Thông bực này nhân vật, xa không cách nào cùng Mộc Hi, Bộc Ấp bọn người so sánh với, có thể chỉ cần là hắn

bạn của Tô Dịch, cho dù là một cái con sâu cái kiến, cũng có thể được đã đến từ hắn che chở!

Ngoại trừ những cái này, Tô Dịch còn nhận được đến từ Đại Chu Thái tử Chu Tri Ly hạ lễ, chúc mừng hắn ở Đại Ngụy kiếm bại Nguyệt Luân Tông, dương Đại Chu quốc uy.

Chứng kiến Long Văn Ban Lan Ngọc, Thiên Hương linh tủy, cùng kia một viên ngàn năm hỏa hầu Ba Xà nội đan, Tô Dịch cũng không khỏi kinh ngạc, ám đạo Chu Tri Ly tiểu tử này ngược lại là cố tình.

Cái này ba dạng bảo vật, đều cực trân quý, về sau tại hắn xung kích Tích Cốc cảnh lúc, có thể phát ra nổi bổ ích phụ trợ chi dụng.

Ba ngày thời gian vội vàng mà qua.

Sáng sớm, ngày mới tảng sáng.

Một đầu Vũ Dực hỏa hồng như đốt cực lớn hung cầm, từ nơi chân trời xa phá không mà đến.

Đúng là Thập Phương các phái tới nghênh đón Tô Dịch Xích Quang Điêu.

Lúc này hung cầm trên lưng, còn ngồi một đạo thanh tú động lòng người bóng hình xinh đẹp.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 367+24 Phiên Hoa Tín Phong

Xích Quang Điêu chở kia một đạo bóng hình xinh đẹp đến lúc, Tô Dịch vừa tỉnh ngủ.

Tối hôm qua lại là một đêm vất vả, nhưng Tô Dịch tinh thần ngược lại là vô cùng tốt.

Cái này là song tu diệu dụng.

Nam nữ chung tham gia đại đạo, tại kiều diễm đau khổ trong thể ngộ tinh khí thần giao hòa lúc huyền diệu, do đó khiến cho lẫn nhau tu vi đạt được củng cố cùng thăng hoa.

Cái đó và tà môn ma đạo trong mắt chỉ biết là Thải Âm Bổ Dương, hoặc là Thải Dương Bổ Âm bỉ ổi thủ đoạn hoàn toàn không giống với.

Để Tô Dịch yên tâm chính là, song tu đến nay, Trà Cẩm ở Tiên Thiên Võ Tông cảnh nội tình đã rèn luyện được cực kỳ hùng hậu vững chắc.

Hơn nữa ở song tu phía dưới, làm cho nàng tinh khí thần đều sinh ra nhiều loại biến hóa rất nhỏ, cả người khí chất cùng dung mạo, đều càng phát thủy linh.

Tựa như tuổi trẻ rất nhiều tuổi.

Bởi vì cái gọi là giai nhân như rượu, càng phẩm càng thuần.

Đi ra Minh Tuyền các lúc, Tô Dịch liền gặp được, Ninh Tự Họa đang tại cùng một cái đang mặc cổ xưa tố sắc áo gai cô gái nói chuyện với nhau.

Cô gái này tóc dài dùng một cây dây lưng lụa tùy ý vãn thành một cái thu, nhưng như trước lộ ra lộn xộn, màu da vàng như nến, khuôn mặt gầy, hông bờ nghiêng chọc vào một thanh vết gỉ loang lổ trường kiếm, dùng đầu ngón út to cỡ màu xám nhánh dây quấn quanh thành vỏ kiếm.

Nếu không là nàng không có hầu kết, trước ngực cảnh trí cũng có phần lộ ra quy mô, Tô Dịch thiếu chút nữa cho rằng, đây là một cái lôi thôi lếch thếch Lạp Tháp nam tử.

"Đạo hữu, vị này liền là Đại Chu Thập Phương các Đại trưởng lão, lần này là cố ý tới đón ngươi tiến về Đại Tần."

Ninh Tự Họa cười là Tô Dịch giới thiệu.

Tô Dịch khẽ giật mình, cái này là Hồng Tế hòa thượng trong miệng kia phong hoa tuyệt đại, khuynh quốc khuynh thành, tựa như trên trời tiên tử giống như Đại trưởng lão?

"Ta tên Hoa Tín Phong, ra mắt Tô công tử."

Chỉ thấy kia áo gai cô gái tiến lên, nhẹ giọng mở miệng, tự nhiên hào phóng.

Tô Dịch cái này mới phát hiện, đối phương bộ dáng mặc dù bình thường một ít, có thể một đôi con mắt lại thanh tú thâm thúy, giống như sáng long lanh Hắc Diệu Thạch giống như, ba quang lưu chuyển ở giữa, giống như ngày xuân hồ nước giống như minh thanh tú, xinh đẹp cực kỳ.

Đương nhiên, như vậy một đôi nước nhuận con mắt linh hoạt, lại sanh ở một mặt vàng như nến gầy trên mặt, không khỏi để người cảm giác có chút

tiếc hận.

Tô Dịch nói: "150 ngày Hàn Thực Vũ, 24 phiên Hoa Tín Phong, danh tự ngược lại là vô cùng tốt."

Ninh Tự Họa ánh mắt cổ quái, cái tán dương người ta danh tự, là ngại người ta tư sắc quá tầm thường? Tô đạo hữu ngươi có thể thực trực tiếp ah. . .

Hoa Tín Phong cũng ngơ ngác một chút, đôi mắt sáng như nước, mỉm cười nói: "Công tử khen nhầm rồi, như công tử chuẩn bị thỏa đáng, chúng ta bây giờ liền có thể xuất phát."

"Tốt."

Tô Dịch gật đầu.

Cùng ngày sáng sớm, Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong cùng một chỗ, ngồi ở Xích Quang Điêu trên lưng, phá không mà đi.

Vân Hải mênh mông.

Xích Quang Điêu phi độn lúc, hỏa hồng Vũ Dực triển khai chừng mấy trượng, ngồi ở phía trên nó, cực kỳ ổn định thoải mái dễ chịu.

"Công tử đối với cái này lần hành động còn có kế hoạch?"

Hoa Tín Phong hai chân khép lại, tay ngọc vây quanh đầu gối, nghiêng ngồi ở đó, thâm thúy con mắt linh hoạt nhìn về phía Tô Dịch.

Lúc này Tô Dịch đang xách theo một cái vô lại hồ lô rượu ở uống rượu, một bộ thanh bào, lạnh nhạt xuất trần, ngũ quan tuấn tú, vắng lặng hiên lấy.

Hoa Tín Phong thấy rất kỹ lưỡng, giống như muốn đem Tô Dịch trên người tất cả bí mật nhìn thấu tựa như.

Đổi lại những người khác bị như vậy nhìn xem, sớm đã hồn nhiên không được tự nhiên, có thể Tô Dịch lại hồn nhiên bất giác giống như, nói: "Tìm kiếm cơ duyên bực này sự tình, tràn ngập biến số, hay là đi một bước tính toán một bước cho thỏa đáng."

Hoa Tín Phong sâu sắc chấp nhận, gật đầu nói: "Công tử nói rất đúng, nhưng mà, lần này tiến về Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong cao thủ rất nhiều, hơn phân nửa đều là Nguyên Đạo tu sĩ, không thiếu một ít cùng loại tà đạo ma đầu, Đoạt Xá giả một loại nhân vật lợi hại, như thế dưới tình huống, ta ngược lại là cho rằng, chúng ta tại hành động lúc, có lẽ có thể áp dụng một ít sách lược."

Tô Dịch ah xong một tiếng, nói: "Ngươi mà nói nghe một chút."

Hoa Tín Phong chớp chớp đôi mắt sáng, khóe môi nhấc lên một chút như có như không độ cong, nói: "Một đầu mãnh hổ, nếu là chứng kiến một đầu heo, sẽ nhịn không được đói khát dục vọng, đánh giết đi lên."

Nàng cười hỏi Tô Dịch: "Công tử cảm thấy, như đầu heo này là Thần Long giả trang, kia sẽ như thế nào?"

Tô Dịch uống một hớp rượu, nói: "Chỉ còn đường chết."

Hoa Tín Phong nói: "Đúng vậy, trong mắt của ta, tại lần này đang hành động, công tử liền thích hợp nhất sắm vai một đầu heo."

PHỐC!

Tô Dịch trong môi rượu phun ra đến, ánh mắt nhìn cái này sắc mặt vàng như nến gầy cô gái, nói: "Cố ý?"

Hoa Tín Phong cười rộ lên, nói: "Chỉ là đơn cử ví dụ mà thôi, công tử chớ trách, huống chi dùng công tử trí tuệ, làm sao nghe không hiểu ta trong lời nói ý tứ?"

Nàng cười rộ lên lúc, cánh môi khẽ mở, gò má hiển hiện một đôi nhẹ nhàng lúm đồng tiền, một đôi óng ánh tuyết trắng răng mèo, bằng thêm một ít dí dỏm phong nhã.

Tô Dịch tự nhiên sẽ không theo một cái nữ nhân tính toán, nói: "Ý của ngươi là, để cho ta giả heo ăn thịt hổ?"

Hoa Tín Phong nói: "Đúng vậy, công tử từng ở Ngọc Kinh Thành trên không kiếm trảm một đám Lục Địa Thần Tiên, đã từng ở Đại Ngụy Nguyệt Luân Tông trước, kiếm bại Đại Ngụy đệ nhất kiếm tu Thu Hoành Không, uy danh quá lớn, sớm đã truyền khắp Đại Tần cảnh nội, có thể nói là thiên hạ đều biết."

"Bực này dưới tình huống, công tử như dùng thân phận chân thật hành tẩu, trên đường đi tất nhiên sẽ khiến rất nhiều gợn sóng, mỗi một người đều hội xem công tử là đại địch, trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, ở tìm kiếm cơ duyên lúc, cũng nhất định hội đưa tới rất nhiều biến số."

"Có thể nếu là đổi một thân phận, ít xuất hiện làm việc, liền hoàn toàn không giống với lúc trước."

Nói đến đây, Hoa Tín Phong ánh mắt sáng ngời, hào hứng bừng bừng, "Thứ nhất, không có người hội kiêng kị chúng ta, coi chúng ta là làm cướp đoạt cơ duyên đại địch, thứ hai như cái nào đui mù nhân vật đến thăm khiêu khích. . . Cái này đối với công tử mà nói, cùng đưa tới cửa con mồi có gì đó khác nhau?"

Tô Dịch nói: "Ta như thế nào cảm giác, ngươi có vẻ rất chờ mong có người tìm tới cửa khiêu khích?"

Hoa Tín Phong cười hắc hắc, tựa hồ bị cong đến chỗ ngứa, nói: "Chúng ta lần này đối thủ, có thể có không ít Đoạt Xá giả một loại nhân vật, không nói đến mặt khác, chính là mặt khác Lục Địa Thần Tiên nhân vật, của cải cũng đều một cái so với một cái giàu có, nếu có thể thừa cơ thu hoạch một ít chiến lợi phẩm, chẳng phải đẹp quá thay?"

"Nói như vậy, chúng ta chính là dò xét tìm không được gì đó cơ duyên, tối thiểu cũng có thể bảo chứng sẽ không tay không mà về."

Nàng chân mày khóe mắt đều mang lên vẻ chờ mong, hình tượng hiển hiện ra cái gì gọi là "Mặt mày hớn hở" .

Tô Dịch nhìn thật sâu vị này Đại Chu Thập Phương các Đại trưởng lão một cái, nói: "Ta cuối cùng tính toán hiểu rõ, vì sao Hồng Tế hòa thượng hội như vậy e sợ ngươi."

"Vì sao?"

Hoa Tín Phong khó hiểu.

"Quá âm hiểm."

Tô Dịch cảm khái.

Hắn đột nhiên nhớ tới kiếp trước một vị bạn thân 'Hành Chân Đạo Quân " hắn nho nhã hiền hoà, chánh nghĩa lẫm nhiên, dùng trừ bạo an dân, trảm yêu trừ ma là nhiệm vụ của mình, ý chí thiên hạ, kiêm tế thương sinh, bị thế nhân vinh dự chính đạo chi quang.

Nhưng tại chút ít bị hắn vũng hố qua lão quái vật trong mắt, tên này nhưng lại cái âm hiểm vô sỉ, hèn hạ hèn mọn bỉ ổi lão thần côn.

Ăn cướp những kia lão ma đầu lúc, cái thằng này tổng hội trách trời thương dân nói một câu: "Bằng hữu, tội lỗi của ngươi quá nặng, phải xuất ra ngươi toàn bộ bảo vật đến chuộc tội, nếu không, ắt gặp tai hoạ ngập đầu."

Nếu là ngoan ngoãn giao ra bảo vật, còn chưa tính.

Nếu là cự tuyệt, thật sự sẽ gặp thụ tai hoạ ngập đầu.

Nhưng mà, đáng giá khen hay chính là, Hành Chân Đạo Quân ăn cướp đối tượng, hoàn toàn chính xác đều là tội ác tày trời tà đạo cự kiêu.

Như hiện tại, Hoa Tín Phong tác phong, cùng với Hành Chân Đạo Quân có ba phần tương tự, nhưng mà, Hành Chân Đạo Quân càng vô sỉ cùng âm hiểm, có thể đem một vài phong vân một cõi Ma Hoàng nhân vật đều chơi tàn.

Mà nghe được Tô Dịch cảm khái, Hoa Tín Phong nhất thời nở nụ cười, một đôi thâm thúy con mắt linh hoạt đều cười nheo lại đến, không cho là nhục, phản cho rằng quang vinh nói một câu: "Đa tạ công tử tán dương."

Tóm lại, Hoa Tín Phong thật sự cùng những nữ nhân khác không giống với, da mặt rất dầy, cũng rất âm hiểm.

Cũng không trách Hồng Tế hòa thượng nhắc đến nàng lúc, hội như vậy cẩn thận từng li từng tí. . .

"Công tử kia cảm thấy, ta kiến nghị này như thế nào?"

Hoa Tín Phong hỏi.

Tô Dịch trực tiếp hỏi: "Chiến lợi phẩm như thế nào phân chia?"

Hoa Tín Phong lập tức sửng sốt, nàng vốn tưởng rằng, dùng Tô Dịch từ trước tới nay triển lộ ra ngạo cốt cùng bản tính, đem làm cực kỳ bài xích cùng khinh thường làm bực này sự tình.

Chưa từng nghĩ, hắn không ngờ trực tiếp bắt đầu muốn cùng chính mình nghiên cứu thảo luận phân chia chiến lợi phẩm sự tình. . .

"Công tử quả nhiên không có để cho ta thất vọng."

Hoa Tín Phong cũng cảm khái một tiếng, rất có tỉnh táo tương tích cảm giác, nói, "Như vậy đi, ta phụ trách cung cấp tin tức cùng tình báo, công tử phụ trách động thủ, hết thảy chiến lợi phẩm 2-8 phân, như thế nào?"

Tô Dịch thản nhiên nói: "Cơ duyên có thể 2-8 phân, chiến lợi phẩm phải 1-9 phân, ngươi nên hiểu rõ, ở thực lực chân chính trước mặt, ngươi cái gọi là tin tức cùng tình báo, tác dụng cũng không lớn."

Hoa Tín Phong trầm ngâm khoảnh khắc, liền thống khoái đáp ứng, nói: "Đi, lần thứ nhất cùng công tử cùng một chỗ hợp tác hành động, ta Thập Phương các tự nhiên xuất ra thành ý đến, cứ làm như thế."

Chuyện đã định, nàng cả người có vẻ rất sung sướng, từ trong tay áo lấy ra một bầu rượu, ngửa đầu nâng ly, so với nam nhân đều phóng khoáng không bị trói buộc.

Như vậy tính tình, thật ra khiến Tô Dịch cực thưởng thức.

Đáng tiếc, chính là bộ dạng này bộ dáng có chút quá tầm thường rồi, có trướng ngại bộ mặt.

. . .

Hai ngày sau.

Đại Tần, Đông Phu quận thành.

Xa xa đấy, Xích Quang Điêu ở khoảng cách cửa thành vài dặm địa chi bên ngoài đáp xuống.

"Trở về đi."

Hoa Tín Phong vỗ vỗ Xích Quang Điêu, thứ hai Vũ Dực mở ra, phá không mà đi.

"Công tử, phía trước chính là Đông Phu quận thành, láng giềng Đại Tần Đông Hải, là Đại Tần cảnh nội số một phồn hoa chi địa, bởi vậy thành xuất phát, nhập Đông Hải ở chỗ sâu trong ba trăm dặm chi địa, là đạt đến Loạn Linh Hải biên giới mà mang."

Hoa Tín Phong chỉ vào xa xa trong thiên địa kia một tòa đại thành hình dáng, nói, "Chúng ta tiên tiến thành, sưu tập một ít tin tức, lại xuất phát tiến về như thế nào?"

"Ngươi tới an bài là được."

Tô Dịch thuận miệng nói, đối với mấy cái này tạp vụ việc vặt, hắn gần đây chẳng muốn để ý.

Lập tức hai người nhắm hướng đông phu quận thành bước đi.

Xa xa đấy, chỉ thấy kia một tòa đại thành kéo dài phập phồng, phảng phất giống như quái vật lớn, ngang dọc trong thiên địa, trong thành hồng trần khí tức cuồn cuộn Trùng Tiêu, tiếng động lớn rầm rĩ náo nhiệt tiếng gầm, cách cực xa đều có thể nghe được đến.

"Hả?"

Đem làm sắp tới gần cửa thành lúc, Tô Dịch chợt ngẩng đầu lên, nhìn về phía Thiên Khung chỗ.

Chỉ thấy một chiếc chừng năm dài mười trượng, toàn thân hào quang lưu chuyển, phảng phất giống như một đầu cực lớn núi cao tựa như bảo thuyền, nghiền ép lấy tầng mây, từ tại chỗ rất xa lướt ngang phi độn mà đến.

Kia bảo trên thuyền, tu kiến có lầu các cung điện, đình đài nhà thuỷ tạ, cực kỳ hoa mỹ, mơ hồ còn có thể chứng kiến một ít thân ảnh ở trong đó ghé qua.

Cửa thành gần bên, đã là vang lên một trận xôn xao tiếng kinh hô.

Như vậy một chiếc phi độn hư không mà đến bảo thuyền, đặt tại cái này thế tục thế giới, nghĩ không để người chú ý cũng khó khăn.

Mà ngay cả Tô Dịch cũng có chút ngoài ý muốn.

Bởi vì này hay là hắn chuyển thế đến nay, lần thứ nhất chứng kiến bảo thuyền loại này Pháp khí.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa, khống chế này thuyền người, hẳn là một vị đặt chân Nguyên Đạo chi lộ tu sĩ, nếu không, đoạn không có khả năng ngự dụng được bảo bối như vậy.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 368: Đếm Đại Tần Người Phong Lưu

Bảo thuyền ngang trời, ở trên đại địa phóng một đạo cực lớn bóng mờ.

Ở thế tục võ giả trong mắt, như vậy một màn, cùng với tiên nhân xuất hành không có khác nhau, mang đến rung động có thể nghĩ lớn đến bao nhiêu.

"Đây là Huyền Nguyệt quan 'Hóa Nhạc Lâu Thuyền " do bốn kiện Nguyên Đạo Linh Bảo tổ hợp mà thành, khống chế ở Huyền Nguyệt quan Thái thượng trưởng lão Cố Thanh đều trong tay, cũng chỉ có hắn bực này Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, mới có thể thành thạo mà khống chế bực này bảo thuyền."

Hoa Tín Phong nhanh chóng truyền âm, con mắt linh hoạt sáng lóng lánh, có chút liếm lấy một cái khóe môi, nói, "Nếu có thể đem bảo vật này chiếm, về sau vô luận đi nơi nào, tất nhiên cực hưởng thụ."

Tô Dịch một cái nhìn ra, nữ nhân này đối với cái này "Hóa Nhạc Lâu Thuyền" sinh ra một ít suy nghĩ.

Rất nhanh, kia chiếc bảo thuyền liền ngang trời tiến vào Đông Phu quận thành, biến mất không thấy gì nữa.

"Đúng rồi, công tử cũng nên cẩn thận."

Hoa Tín Phong nhớ tới gì đó, nói, "Chết trong tay ngươi Lê Xương Ninh, Du Tinh Lâm, Du Thiên Hồng, theo thứ tự là Huyền Nguyệt quan nội

môn trưởng lão, Huyền Nguyệt quan hạch tâm truyền nhân, Huyền Nguyệt quan Quan chủ Thương Hoằng chân nhân sư đệ."

Nàng chậm rãi mà nói, thuộc như lòng bàn tay, "Nhất là cái này Du Thiên Hồng, cùng Thương Hoằng chân nhân quan hệ tâm đầu ý hợp, cả hai lúc tuổi còn trẻ liền là đồng môn sư huynh đệ, cùng một chỗ trải qua qua rất nhiều sinh tử gặp trắc trở, được xưng tụng là sinh tử chi giao."

"Theo chúng ta Thập Phương các thăm dò tin tức, lúc trước ngươi ở Cửu Tắc Sơn đỉnh giết Du Thiên Hồng về sau, Thương Hoằng chân nhân từng khô ngồi ba ngày ba đêm, dùng đầu ngón tay tại mặt đất ghi một cái chữ."

Tô Dịch hiếu kỳ nói: "Cái nào chữ?"

"Chết."

Hoa Tín Phong thanh con mắt lưu chuyển, nói, "Bởi vậy có thể thấy được, Huyền Nguyệt quan chủ đã đem công tử hận đến thực chất bên trong, như có cơ hội giết công tử, định sẽ không bỏ qua."

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: "Huống chi, Du Thiên Hồng còn có một thân phận khác, chính là Đại Tần đệ nhất dòng họ Du thị chi chủ Du Uyên Độ đệ đệ. Chết trong tay ngươi Du Thanh Chi, cũng là cái này Du Uyên Độ muội muội."

"Mà theo ta được biết, lần này tiến về Loạn Linh Hải hành động, Du thị một vị lão tổ cũng sẽ tham dự tiến đến. . ."

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười, ngắt lời nói: "Ngươi đây là muốn giựt giây ta chém giết đoạt Huyền Nguyệt quan 'Hóa Nhạc Lâu Thuyền " hay là đi đối phó Du thị cường giả?"

Hoa Tín Phong cười đến như con hồ ly, con mắt ánh sáng trong vắt, nói: "Như có khả năng, ta ngược lại là hi vọng công tử có thể đem bọn họ hết thảy thu thập, nói như vậy, ta có thể phân đến càng nhiều hơn nữa chiến lợi phẩm."

Tô Dịch lườm nàng một cái, nói: "Ta từ trước đến nay không thích chủ động trêu chọc phiền toái, về sau, ngươi cũng tốt nhất đừng hao tâm tổn trí tư giựt giây ta, như bị ta phát hiện ngươi dùng ta làm đao, cũng đừng trách ta không khách khí."

Lời nói bình thản, lại làm cho Hoa Tín Phong trong lòng rùng mình.

Nàng thu liễm dáng cười, đôi mắt sáng nhìn xem Tô Dịch, chân thành nói: "Công tử yên tâm, điểm ấy đúng mực ta vẫn phải có."

"Đương nhiên, bọn họ như chủ động tìm tới tận cửa rồi, ta không ngại đem bọn họ thu hoạch được."

Nói xong, Tô Dịch hai tay chắp sau lưng, hướng cửa thành trung hành đi.

Hoa Tín Phong con mắt linh hoạt chớp động, chợt hì hì nở nụ cười một tiếng, liền đuổi theo.

Đông Phu quận thành hoàn toàn chính xác phồn hoa vô cùng, đường phố bốn phương thông suốt, người qua lại con đường hối hả, ngựa xe như nước, hiển thị rõ nhân gian khói lửa khí.

Gần đây một đoạn thời gian, bởi vì Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong kia một hồi kinh biến nguyên nhân, làm cho Đông Phu quận thành cũng trở nên so với trước đây càng nóng lên, phát nhiệt náo, xuất hiện rất nhiều khuôn mặt xa lạ.

Đang như lúc trước Ninh Tự Họa theo như lời, cái này một cái cọc cùng "Quần Tiên Kiếm Lâu" có quan hệ kinh biến, đã hấp dẫn khắp thiên hạ người tu hành ánh mắt, không biết bao nhiêu cường hoành thế hệ, đều đối với cái này nguyện nhất định phải có.

Đông Phu quận thành là đi thông Loạn Linh Hải một tòa Tân Hải thành trì, những ngày này, không biết có bao nhiêu tu hành trong thế lực đại nhân vật từ bốn phương tám hướng lộn xộn

Đến xấp (liên tục) đến.

Hoa Tín Phong sớm đã an bài một tòa độc môn tiểu viện, dùng cung cấp nghỉ chân chi dụng.

Tô Dịch lưu tại trong tiểu viện chờ đợi.

Hoa Tín Phong thì đi ra ngoài thu thập tin tức.

Đối với nàng vị này đến từ Thập Phương các đại nhân vật mà nói, nắm giữ trong tay lấy rất nhiều không muốn người biết tình báo con đường.

. . .

Cũng ngay tại Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong đến Đông Phu quận thành trong ngày hôm ấy.

Ông!

Một đạo ngân mang hoành thiên, xuất hiện ở Đông Phu quận thành trên không.

Ở ngân mang ở bên trong, mơ hồ chứng kiến một đạo thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi, hắn chân đạp một thanh ngân lập lòe trường kiếm, toàn thân lóng lánh thần huy, tựa như thiên nhân giống như.

Người này những nơi đi qua, phô thiên cái địa uy áp khuếch tán mà mở ra, làm cho Đông Phu quận thành không biết bao nhiêu người bị kinh động.

Một ít thế tục dân chúng càng là cả kinh quỳ trên mặt đất, dập đầu không ngừng, cho rằng gặp Thần Tiên.

Còn đối với một số võ giả mà nói, cũng đều rung động không ngừng, ý thức được đó là một vị Lục Địa Thần Tiên nhân vật!

"Là Hồng Liên Kiếm Phủ Phủ chủ Lận Dư Bi! Truyền thuyết hắn kiếm đạo kinh thiên, dùng nhưng mà ba mươi tuổi, cũng đã tu đến Tích Cốc cảnh đại viên mãn tình trạng."

"Ba năm trước đây, hắn một kiếm ngang trời, đánh bại Hồng Liên Kiếm Phủ thượng một nhiệm Phủ chủ, từ đó trở thành bổ nhiệm mới Phủ chủ, cũng là Hồng Liên Kiếm Phủ thành lập đến nay trẻ tuổi nhất Phủ chủ, hiển nhiên một cái yêu nghiệt!"

Có lớp người già nhân vật nói nhỏ.

Ở Đại Tần, ngoại trừ Huyền Nguyệt quan, Thượng Lâm Tự, Đông Hoa Kiếm Tông cái này Tam đại tu hành thế lực, còn có Lục Đại kiếm phủ.

Hồng Liên Kiếm Phủ, liền là một cái trong số đó.

"Ahhh, nguyên lai là hắn! Thế gian trong lời đồn, nói Lận Dư Bi từng đạt được một môn nguyên vẹn cổ xưa kiếm đạo truyền thừa lực lượng, hôm nay xem ra, cực có thể là thật sự."

Có người rung động lắc lư.

Trên thực tế, Lận Dư Bi đích thực rất mạnh hung hãn, ở Đại Tần cảnh nội cũng khá nổi danh, hắn dung mạo tuấn mỹ, khí lực thon dài, toàn thân

bao phủ ở sáng chói Ngân Huy ở bên trong, đạp kiếm ngự không mà đi, một là thân kiếm đạo tạo nghệ mạnh, đạt được qua rất nhiều lớp người già Lục Địa Thần Tiên khen ngợi.

"Đông Hoa Kiếm Tông Thương Lạc Ngữ có thể ở?"

Trong hư không, Lận Dư Bi hai cái đồng tử ánh sáng lạnh lẽo lạnh lẽo, giống như có thể xuyên thủng hư không, cao giọng mở miệng, thanh âm kia thẳng giống như cuồn cuộn sấm sét, khuếch tán mà mở.

"Lận Dư Bi, ba tháng trước Sơ Hà Hồ một trận chiến, ngươi bại bởi ta, hôm nay lại vẫn dám tìm tới tận cửa rồi, hẳn là thực muốn tìm chết?"

Một cái trong trẻo nhưng lạnh lùng âm thanh truyền đến.

Ngay sau đó, một đạo ánh sáng đen từ Đông Phu quận thành trong Trùng Tiêu mà lên, hóa làm một cái váy đen cô gái.

Cô gái da trắng nõn nà, mặt mày trong trẻo nhưng lạnh lùng, toàn thân có nghiêm nghị như như băng tuyết kiếm khí mờ mịt, sau lưng nghiêng âm 1 chuôi rộng miệng cự kiếm, một thân khí tức quá lớn, làm cho kia phiến hư không ảm đạm.

"Lại thật là Đông Hoa Kiếm Tông 'Thương Lạc Ngữ " nàng cũng tới?"

Rất nhiều người kinh hô.

Đông Hoa Kiếm Tông là Đại Tần Tam đại tu hành thế lực một trong.

Mà Thương Lạc Ngữ thì Đông Hoa Kiếm Tông Chưởng giáo đệ tử thân truyền, tư chất độ cao, quan lại Đông Hoa Kiếm Tông tám trăm năm ở giữa hết thảy cùng thế hệ người, được xưng "Đông Hoa Tuyệt Tú", thiên hạ đều biết tu đạo hạt giống, trăm ngàn năm khó gặp!

"Nguyên lai ba tháng trước, Hồng Liên Kiếm Phủ Phủ chủ Lận Dư Bi vậy mà bại bởi Thương Lạc Ngữ, đây chính là lớn tin tức! !"

Không biết bao nhiêu lớp người già võ giả rung động.

Trên thực tế, lúc này ở Đông Phu quận thành trong, không biết bao nhiêu ánh mắt nhìn phía trên bầu trời kia xa xa giằng co trên thân hai người.

Lận Dư Bi ngự kiếm lăng không, uy thế khiếp người.

Có thể cùng chi đối lập, Thương Lạc Ngữ từng có chi mà đều bị cùng.

Nàng một bộ màu đen quần lụa mỏng, mặt mày trong trẻo nhưng lạnh lùng, lưng đeo cự kiếm, toàn thân lộ vẻ nghiêm nghị như tuyết kiếm ý, phảng phất giống như bầu trời

Nữ Kiếm Tiên, phong độ tư thái tuyệt đại, thần uy như phong!

"Hai vị này, đều là chúng ta Đại Tần tựa như truyền thuyết giống như chói mắt nhân vật, hôm nay lại lại cùng lúc xuất hiện ở cái này Đông Phu quận thành, nhìn bọn họ tư thế, đây là muốn trình diễn một hồi có một không hai quyết đấu sao?"

Rất nhiều người nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, khẩn trương chú ý.

Vô luận Lận Dư Bi, hay là Thương Lạc Ngữ, đều rất trẻ tuổi, thuộc về chân chính tu hành thế hệ, một thân hào quang, đủ để cho Đại Tần thế hệ trước người tu hành tự than thở không bằng!

"Nếu không là các ngươi Chưởng giáo đem hắn 'Thiên Giải Cổ Kiếm' ban thưởng ngươi, ta làm sao lại bại bởi ngươi?"

Lận Dư Bi hừ lạnh.

"Bại chính là thất bại, ngươi nếu không phục, tái chiến một hồi, ta cam đoan không sử dụng Thiên Giải Cổ Kiếm là được."

Thương Lạc Ngữ âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng, cho như mặt nước phẳng lặng.

"Vậy sao, ta đây có thể thực muốn hảo hảo lĩnh giáo một chút!"

Lận Dư Bi con ngươi như điện, trên người Ngân Huy tăng vọt, muốn ra tay.

Lúc này, một cái thanh âm già nua bỗng nhiên truyền đến:

"Hai vị tiểu hữu đều là ta Đại Tần có thể đếm được trên đầu ngón tay thiên chi kiêu tử, pháp lực ngập trời, một khi chiến, sợ là sẽ phải để trong thành sinh linh đồ thán, kính xin cho lão hủ một cái chút tình mọn, tạm thời dừng lại thương, mặc dù muốn phân thắng bại, chờ về sau đến Loạn Linh Hải về sau, đều có rất nhiều cơ hội."

Nương theo âm thanh, một đạo thần cầu vồng phá không tới, xuất hiện ở Lận Dư Bi cùng Thương Lạc Ngữ cách đó không xa.

Thần cầu vồng lóe lên một cái, hóa thành một cái già vẫn tráng kiện, tay áo nhẹ nhàng áo tím lão giả, toàn thân khí tức như uyên như ngục, che đậy kia vùng trời Vũ.

"Là Đại Tần hoàng thất 'Ngọa Long Sơn' Nhị trưởng lão Tần Động Hư tiền bối! Một vị danh xứng với thực Nguyên Phủ cảnh tồn tại, tục truyền hắn tu hành đến nay, đã có hắn 180 tái, một thân tu vi, sâu không thể lường nổi!"

Có người rung động lắc lư lên tiếng.

Đại Chu hoàng thất có Ẩn Long giả tọa trấn, Đại Ngụy hoàng thất có Tầm Tiên Sĩ tọa trấn.

Mà ở Đại Tần, thì có Ngọa Long Ẩn Sĩ tọa trấn.

Nói ngắn gọn, Ngọa Long Ẩn Sĩ liền là Đại Tần trong hoàng thất một cỗ tu hành thế lực.

"Có chút ý tứ, cái này Đại Tần không hổ là ba cái trong quốc gia nội tình cường thịnh nhất một cái, không chỉ có Tam đại tu hành thế lực, liền cái này trong hoàng thất tu hành thế lực, cũng vượt xa Đại Chu Ẩn Long giả."

Trong tiểu viện, Tô Dịch nằm ở đằng trong ghế, hắn thần niệm thì lướt đến mấy trăm trượng trên không, đem xa xa phát sinh từng màn thu hết vào mắt.

Vô luận Lận Dư Bi, hay là Thương Lạc Ngữ thiên tư, đều có thể nói trác tuyệt, ở Đại Chu một đời tuổi trẻ ở bên trong, gần như tìm không ra có thể cùng so với vai.

Mà Ngọa Long Sơn Nhị trưởng lão Tần Động Hư tu vi, cũng làm cho Tô Dịch hơi có chút ngoài ý muốn.

Vẻn vẹn từ ba người này trên người, liền để Tô Dịch khắc sâu ý thức được, Đại Tần tu hành thế lực nội tình, quả nhiên xa không phải Đại Chu, Đại Ngụy hai nước có thể so sánh.

Cuối cùng.

Trận chiến đấu này không có đánh nhau.

Có Tần Động Hư can thiệp, Lận Dư Bi cùng Thương Lạc Ngữ đều có điều cố kỵ, không thể không bán đối phương một cái mặt mũi, rất nhanh

liền tất cả tự rời đi.

Tô Dịch cũng thu hồi thần niệm, trong nội tâm cũng cảm khái không ngừng.

Mình mới vừa đến Đông Phu quận thành, trước hết gặp Huyền Nguyệt quan Hóa Nhạc Lâu Thuyền, cùng với như vậy một hồi phát sinh ở thành trì trên không giằng co, dòm đốm biết toàn bộ sự vật, có thể nghĩ, gần đây trong một đoạn thời gian, đến đây cái này Đông Phu quận thành tu hành thế hệ, tất nhiên không phải ít.

Nhưng mà, đối với Tô Dịch mà nói, như vậy từng màn, ngược lại làm cho hắn đối với kia Quần Tiên Kiếm Lâu chỗ còn sót lại di có chút mong đợi.

Kỳ phùng địch thủ mới thú vị.

Cũng không biết, lần này đang hành động, lại có mấy người có thể chịu được nhất quyết?

"Có lẽ, lần này hành động, cực có thể sẽ trở thành ta đặt chân Nguyên Đạo chi lộ cơ hội. . ."

Tô Dịch trong lòng khẽ động.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 369: Nhìn Xung Quanh Đều Là Địch

Ước chừng sau nửa canh giờ.

Hoa Tín Phong về rồi, chân mày ở giữa mang theo vẻ vui mừng, nói: "Công tử, lần này chúng ta ngược lại là đến đúng dịp, đêm nay thời điểm, ở ngoài thành ba dặm bên ngoài 'Thiên Thủy sơn trang " đem có một hồi long trọng tiệc rượu kéo ra màn che."

"Lần này tiệc rượu do Đại Tần Ngọa Long Sơn Nhị trưởng lão Tần Động Hư làm ông chủ, mời Thượng Lâm Tự, Huyền Nguyệt quan, Đông Hoa Kiếm Tông tam đại thế lực nhân vật phong vân."

"Trừ này, còn có đến từ Đại Tần cảnh nội lục đại kiếm phủ trong nhân vật lợi hại, có hùng cứ một phương lớp người già tu hành danh túc."

Nói xong, nàng lòng bàn tay khẽ đảo, nhiều thêm một phong thiếp vàng thiếp mời, đắc ý nói: "Mà ta, làm đến đêm nay tiệc rượu thư mời."

Tô Dịch khiêu mi nói: "Ngươi muốn đi dự tiệc?"

"Không phải ta một cái, mà là chúng ta cùng đi."

Hoa Tín Phong nói ra, "Nghe nói, lần này trên tiệc rượu, Tần Động Hư hội công bố một ít cùng Quần Tiên Kiếm Lâu di tích có quan hệ bí mật, đồng thời còn hội tuyên bố một đại sự."

Dừng một chút, nàng cười nói: "Đương nhiên, mà trọng yếu hơn là, chúng ta cũng có thể mượn cơ hội này nhìn một cái, lần này đối thủ cạnh tranh đều có ai, chờ đến Loạn Linh Hải lúc, cũng thuận tiện bắn tên có đích, thu hoạch chiến lợi phẩm."

Tô Dịch nghĩ nghĩ, nói: "Cũng tốt."

Dù sao trong lúc rảnh rỗi, đi lãnh hội một cái Đại Tần tu hành thế hệ phong thái cũng tốt.

Hoa Tín Phong nhất thời nheo mắt lại cười rộ lên, vui tươi hớn hở nói: "Công tử, dự tiệc trước, ngươi nên làm sơ ngụy trang, nếu không, vạn nhất bị người nhìn thấu thân phận của ngươi đã có thể không ổn rồi, dù sao, vô luận là Thượng Lâm Tự, hay là Huyền Nguyệt quan, đều hận ngươi tận xương."

Tô Dịch nhíu mày, chợt gật đầu nói: "Thôi được rồi."

Lúc nói chuyện, hắn một thân xương cốt đột nhiên sinh ra một trận xào đậu tựa như dày đặc nổ đùng.

Mắt thường có thể thấy được, hắn cao to thân ảnh đột nhiên trở nên ngang tàng cao rất nhiều, tuấn tú khuôn mặt thì trở nên bình thản không có gì lạ.

Trong chớp mắt mà thôi, liền biến thành một cái bình thường thiếu niên, mà ngay cả toàn thân kia lạnh nhạt xuất trần khí chất đều không còn sót lại chút gì.

Hoa Tín Phong con mắt linh hoạt tỏa sáng, tán thán nói: "Cái này thuật dịch dung tuyệt rồi!"

"Ngươi cũng không tệ."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hoa Tín Phong sửng sốt một chút, không có nói tiếp, mà cười nói: "Lại đổi một thân hợp thể quần áo, đảm bảo chính là những ánh mắt kia cay độc người tu hành cũng nhận không ra ngoài công tử đến."

Tô Dịch cười cười.

Hắn hiện tại chỗ thi triển, chính là là Ma môn nhất mạch "Linh Thai Thiên Biến Quyết", cải biến có thể không chỉ là dung mạo, còn có khí tức trên thân cùng thần vận!

Trừ phi là rèn luyện ra "Thần hồn linh đài", ngưng luyện xuất thần thức Linh Đạo đại tu sĩ, nếu không những người khác đoạn không cách nào dòm phá loại này "Ngụy trang" .

. . .

Hoàng hôn.

Thiên Thủy sơn trang trong đã là đèn đuốc sáng trưng, một đám người hầu, thị nữ, như như xuyên hoa hồ điệp trong đám người xuyên thẳng qua, như nước chảy.

Thay đổi một bộ trường bào màu trắng Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong đến lúc, chiếm diện tích chân có vài chục mẫu trong sơn trang, sớm đã đến rất nhiều khách quý.

Không chỉ có có Thượng Lâm Tự, Huyền Nguyệt quan, Đông Hoa Kiếm Tông đại nhân vật, cũng có Đại Tần hoàng thất, lục đại kiếm phủ, cùng với thiên hạ các nơi lớp người già danh túc.

Những cái này khách mới ở bên trong, cũng không thiếu võ giả, có thể tu vi yếu nhất đều có Tiên Thiên Võ Tông tu vi, đại đa số thì đều là bước vào Nguyên Đạo chi lộ nhân vật lợi hại.

Kia chờ cảnh tượng, được xưng tụng là một hồi tu hành việc trọng đại.

Thiên Thủy sơn trang trung ương, là một cái cực lớn lộ thiên ngọc đài, ngọc đài trên sớm đã trưng bày lấy rất nhiều công văn cùng ngồi vào.

Yến hội còn chưa chân chính bắt đầu, đến đây dự tiệc khách mới, đều tốp năm tốp ba, lẫn nhau nói chuyện với nhau.

Tô Dịch một cái chứng kiến, trước nhất bên cạnh ngồi vào trên, Lan Sa cùng hắn sư tôn Vân Lang thượng nhân thình lình ngồi ở trong đó.

Hôm nay Lan Sa, lấy một bộ xanh nhạt váy dài, búi tóc cao vãn, ngỗng cái cổ nhỏ thanh tú tuyết trắng, một tấm đao đục búa khắc giống như tinh xảo tuyệt mỹ dung nhan, ở dưới trời chiều nổi lên dịu dàng sáng bóng.

Nàng dáng người vốn là cực cao chọn, tùy ý ngồi ở đó, khí chất cao lạnh, thanh tươi đẹp động lòng người, hấp dẫn trong tràng không biết bao nhiêu ánh mắt chú ý.

Vân Lang thượng nhân đầu đội nga quan, nho bào bác mang, với tư cách Đại Tần Đông Hoa Kiếm Tông Thái thượng trưởng lão, hắn thân phận ở giữa sân cũng được xưng tụng hết sức quan trọng.

"Cũng đúng, bọn họ vốn là Đông Hoa Kiếm Tông người, xuất hiện ở chỗ này ngược lại cũng không kỳ quái."

Tô Dịch ám đạo.

Hôm nay tham dự dạ yến đại nhân vật rất nhiều, từng đều không có cùng phong thái.

Như Tô Dịch rất nhanh liền chứng kiến, kia hôm nay từng ở Đông Phu quận thành trên không giằng co Thương Lạc Ngữ, Lận Dư Bi hai người, thình lình cũng ở giữa sân.

Hai người một cái là Đông Hoa Kiếm Tông một đời tuổi trẻ lãnh tụ, một cái là Hồng Liên Kiếm Phủ Phủ chủ, cũng là trong tràng bị thụ chú mục nhân vật.

Về phần những người khác, Tô Dịch liền không nhận ra.

"Công tử, chúng ta ngồi vào ở chỗ này."

Hoa Tín Phong mang theo Tô Dịch, đi tới ngọc đài nơi hẻo lánh vắng vẻ chỗ, cái chỗ này ngồi, đều là một ít thân phận hơi kém nhân vật.

Ví dụ như một ít đến từ Đại Tần các nơi danh túc....., cùng kia Tam đại tu hành trong thế lực nhân vật so sánh với, liền kém xa lắc.

"Ở đây không làm cho người chú mục, cũng nhất tự tại."

Hoa Tín Phong cười mỉm nói.

Tô Dịch ừ một tiếng, xách theo bầu rượu, uống một mình tự uống.

"Công tử ngươi nhìn, đó là Thượng Lâm Tự Tàng kinh lâu Đại trưởng lão Trừng Chân, một cái tu hành đến nay đã có 300 năm tuế nguyệt lão quái vật."

Hoa Tín Phong đột nhiên truyền âm, ánh mắt nhìn hướng xa xa.

Ngọc đài trước nhất bên cạnh một loạt ngồi vào trên, ngồi ba gã tăng nhân.

Cầm đầu chính là một cái bạch mi dài nhỏ, chòm râu bồng bềnh già trên 80 tuổi lão tăng, thân ảnh khô gầy như củi, khuôn mặt nếp nhăn rậm rạp, ngồi ngay ngắn ở kia, như là bàn thạch vắng lặng bất động.

Trừng Chân.

Nguyên Phủ cảnh đại tu sĩ.

Thượng Lâm Tự có thể đếm được trên đầu ngón tay ba vị lão tổ cấp nhân vật một trong, tu "Khô Vinh thiền", luyện "Pháp Hoa Kim Thân", là nhất cử nhất động liền đủ để ảnh hưởng Đại Tần tu hành giới Phật môn thánh tăng.

"Một cái luyện thể người."

Tô Dịch cái liếc qua, sẽ thu hồi ánh mắt.

300 năm quang âm, mới đem tu vi rèn luyện đến Nguyên Phủ cảnh cấp độ, chính là thực lực lại hùng hậu cường đại, cũng chưa nói tới gì đó.

Ngược lại là Thương Lạc Ngữ, Lận Dư Bi còn trẻ như vậy Lục Địa Thần Tiên, tiềm lực càng lớn, về sau con đường cũng sẽ càng dài xa.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là sẽ không chết non mà chết.

Hoa Tín Phong truyền âm nhắc nhở: "Công tử, ngươi tốt nhất lưu ý một cái lão gia hỏa này, ban đầu ở Ngọc Kinh Thành chết trong tay ngươi Thượng Lâm Tự La Hán đường Thủ tịch trưởng lão Tịch Hà, chính là của hắn quan môn đệ tử."

Tô Dịch khẽ giật mình, nhiều hứng thú nói: "Vậy ngươi lại nói nói, ở trận này ở bên trong, còn ai có có thể là của ta cừu địch?"

Hoa Tín Phong đến từ Thập Phương các, chỗ nắm giữ tình báo cùng tin tức, tự nhiên xa không tầm thường có thể so sánh.

Mà cái này, cũng chính là Tô Dịch nguyện ý cùng Thập Phương các cùng một chỗ tham dự đến lần này hành động một trong những nguyên nhân.

Chỉ thấy Hoa Tín Phong hé miệng nhẹ nhàng cười cười, nói: "Lại nói tiếp, trận này trong xem công tử là cừu địch nhân vật, có thể không tại số ít."

Nói xong, nàng ánh mắt không để lại dấu vết hướng một bên khác lườm một cái, truyền âm nói: "Công tử mà nhìn, đó là Huyền Nguyệt quan Thái thượng trưởng lão Cố Thanh Đô, hôm nay chúng ta vào thành trước chứng kiến đến 'Hóa Nhạc Lâu Thuyền " chính là do người này chỗ khống chế."

Ngọc đài gần phía trước ngồi vào trên, ngồi một đám đến từ Huyền Nguyệt quan tu hành thế hệ, đang tại bị ông sao vây quanh ông trăng giống như ôm đám lấy.

Hoa Tín Phong theo như lời, là một thân ảnh cao lớn, khí thế chìm hồ đồ uy mãnh trung niên, một thân làn da hiện lên màu đồng cổ, một đôi con mắt đóng mở lúc, điện mang chạy trốn, như đao giống như kiếm, cực kỳ khiếp người.

Cố Thanh Đô.

Tích Cốc cảnh đại viên mãn tu vi, Du Thiên Hồng sư huynh, lúc tuổi còn trẻ liền tu luyện đao đạo, đến nay đã có 130 tái, ở Đại Tần có "Liệu Nguyên Đao Quân" thanh danh tốt đẹp.

Nói hắn một dưới đao, có liệu nguyên Phần Không xu thế.

Tô Dịch khẽ gật đầu, nói: "Còn nữa không?"

Hoa Tín Phong lập tức lại truyền âm giới thiệu một người.

Người này đồng dạng ngồi ở hàng phía trước, râu tóc như mực, một bộ áo đen, tao nhã, đang tại cùng bên cạnh mọi người đàm tiếu, cử chỉ ung dung.

Du Trường Không.

Đại Tần đệ nhất dòng họ Du thị hai vị Nguyên Phủ cảnh lão tổ một trong, luận bối phận là Du thị chi chủ Du Uyên Độ thúc tổ, địa vị cực cao, có thể đủ đi cùng Tam đại tu hành thế lực Thái thượng trưởng lão bình khởi bình tọa.

Nghe xong đây là Du thị người tu đạo, Tô Dịch tự nhiên hiểu rõ, đây cũng là một cái tiềm ẩn cừu địch.

Đang nói.

Hoa Tín Phong đột nhiên một tiếng nhẹ kêu, ánh mắt nhìn hướng xa xa.

Chỉ thấy một cái xương cốt to lớn, người mặc vải thô trường bào, tóc dài viết ngoáy người đàn ông trung niên, bước đi lên cái này ngọc trên đài.

Sau lưng của hắn nghiêng chọc vào hai thanh kiếm, long hành hổ bộ, toàn thân uy thế như sừng sững núi lớn, có áp bách nhân tâm giống như lực lượng.

"Đại Chu Tiềm Long Kiếm Tông tông chủ Nhiếp Hành Không!"

"Hắn bực này đại nhân vật, lại tự mình giá lâm. . ."

Trong tràng sinh ra một trận bạo động.

"Nhiếp đạo hữu, kính xin đến đây một tự."

Hàng phía trước ngồi vào trên, khô gầy như củi Thượng Lâm Tự Trừng Chân lặng yên mở ra con mắt, hướng Nhiếp Hành Không phát ra mời.

Nhiếp Hành Không lập tức bước đi đi qua, ngồi trên mặt đất.

"Công tử, lại một cái đại địch đã đến."

Hoa Tín Phong ánh mắt cổ quái, "Cái này Nhiếp Hành Không thật không đơn giản, 19 năm trước, đã là Đại Chu có thể đếm được trên đầu ngón tay Tích Cốc cảnh tu sĩ, mà cái này 19 giữa năm, hắn ở tông môn bế quan, không hỏi thế sự, nghe nói là tại vì đột phá Nguyên Phủ cảnh làm chuẩn bị."

"Nhưng công tử có thể phải đề phòng một ít, theo chúng ta Thập Phương các sưu tập đến tình báo, 19 năm trước thời điểm, Nhiếp Hành Không từng cùng Sử Phong Lưu cùng một chỗ, tiến về Thanh Đằng Yêu Sơn ở chỗ sâu trong. Từ Thanh Đằng Yêu Sơn phản hồi về sau, Nhiếp Hành Không liền lựa chọn bế quan."

Nghe thế, Tô Dịch khẽ gật đầu, lộ ra quả là thế biểu lộ, nói: "Trách không được ta trước nhìn hắn khí tức trên thân có chút không đúng, nguyên lai cũng là Đoạt Xá giả."

Hoa Tín Phong ngây ngẩn cả người, giống như rất giật mình, nửa ngày mới lên tiếng: "Công tử ngươi. . . Liếc thấy đi ra?"

Nàng trước nói nhiều như vậy, đơn giản là muốn nói cho Tô Dịch, Thập Phương các thông qua các loại tình báo phân tích, hoài nghi Nhiếp Hành Không vị này Tiềm Long Kiếm Tông tông chủ cũng bị đoạt xá.

Chưa từng nghĩ, Tô Dịch vậy mà đã kinh có chỗ phát giác!

Tô Dịch thuận miệng nói: "Chân chính tu hành thế lực, đều trong tay nắm giữ phân biệt Đoạt Xá giả bí pháp cùng bảo vật, như thế, mới sợ bị địch nhân thần không biết quỷ không hay lẻn vào trong tông môn. Còn đối với ta mà nói, muốn một cái phân biệt ra Đoạt Xá giả khí tức, cũng cũng không tính khó khăn."

Lời nói mặc dù nói như vậy, có thể vừa nghĩ tới Đại Chu đệ nhất tu hành Thánh địa tông chủ, lại bị đoạt xá rồi, Tô Dịch như trước cảm giác thật bất ngờ.

Mà dựa theo Hoa Tín Phong thuyết pháp, Nhiếp Hành Không cực khả năng chính là ở 19 năm trước, cùng Sử Phong Lưu cùng một chỗ tiến về Thanh Đằng Yêu Sơn đang hành động, bị Dị Giới tu sĩ cho chậm chiếm thước sào.

Dù sao, Sử Phong Lưu bản thân chính là một cái Đoạt Xá giả, từng tiến vào Thanh Đằng Yêu Sơn ở bên trong, nếu là hắn cố ý tính toán Nhiếp Hành Không, thứ hai sợ là rất khó tránh được như vậy kiếp số.

Hoa Tín Phong con ngươi sáng lóng lánh, hiếu kỳ hỏi: "Công tử kia có thể nhìn ra, trận này dạ yến ở bên trong, hay không còn có mặt khác Đoạt Xá giả?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 370: Dạ Yến Phong Vân

Tô Dịch ánh mắt quét qua bốn phía một cái, nói: "Còn có hai người."

Hoa Tín Phong đồng tử ngưng lại, "Ai?"

Tô Dịch lập tức đem hai người kia điểm ra.

Một cái là ngồi ở Huyền Nguyệt quan Thái thượng trưởng lão Cố Thanh Đô bên người áo bào màu vàng nam tử.

Người này một bộ minh hoàng ngọc bào, màu da trắng nõn, ngũ quan tuấn lãng, cười rộ lên lúc, khóe mắt chau lên, mang theo một cỗ quyến điên cuồng bướng bỉnh mùi vị.

"Đại Tần Lục hoàng tử Tần Phất?"

Hoa Tín Phong không khỏi khẽ giật mình, lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

Tần Phất, Đại Tần hoàng đế dưới gối đệ lục tử, Thiên Hoàng hậu duệ quý tộc, thuở nhỏ ở Huyền Nguyệt quan tu hành, một thân thiên phú trác tuyệt, căn cốt tuyệt hảo, cực thụ Huyền Nguyệt quan một đám đại nhân vật coi trọng.

Hắn hôm nay, càng là dùng Tiên Thiên Võ Tông cảnh tu vi, nổi tiếng "Đại Tần Bát Tú" đứng đầu, được vinh dự trăm năm qua mạnh nhất Tiên Thiên Võ Tông!

Có thể Hoa Tín Phong lại vạn không nghĩ tới, dùng Tần Phất tôn quý thân phận, lại cực khả năng sớm bị đoạt xá rồi!

Đại Tần hoàng thất phải chăng biết rõ việc này?

Huyền Nguyệt quan những lão gia hỏa kia, phải chăng nhìn thấu Tần Phất trên người kỳ quặc?

Hoa Tín Phong không khỏi hơi có chút thất thần.

Bọn họ Thập Phương các tuy nhiên nắm giữ lấy thế gian rất nhiều cơ mật, tin tức cũng linh thông cực kỳ, có thể cũng căn bản chưa từng chú ý tới, ở Đại Tần trong hoàng thất, lại vẫn có giấu như vậy một cái Đoạt Xá giả.

"Cái khác?"

Nửa ngày, Hoa Tín Phong nhịn không được hỏi.

"Có lẽ tính toán nửa cái."

Tô Dịch nói xong, ánh mắt nhìn hướng về phía Đông Hoa Kiếm Tông Thương Lạc Ngữ, cô gái này một bộ màu đen quần lụa mỏng, làn da thắng tuyết, mặt mày trong trẻo nhưng lạnh lùng, lưng đeo một thanh rộng rãi miệng cự kiếm, phong độ tư thái tuyệt đại, khí tức khiếp người.

"Như thế nào. . ."

Hoa Tín Phong hoàn toàn ngây ngẩn cả người, khi bọn hắn Thập Phương các nắm giữ bí mật ở bên trong, Thương Lạc Ngữ vị này Đông Hoa Kiếm Tông Chưởng giáo đệ tử thân truyền, cùng với Đại Chu Nguyệt Thi Thiền đồng dạng, đều là một đời tuổi trẻ trong nếu như Truyền Kỳ giống như nhân vật, trăm ngàn năm khó gặp.

Theo có thể tin cậy tin tức, Thương Lạc Ngữ thiên phú dị bẩm, ôm có thần bí huyết mạch lực lượng, mấy năm trước, đạt được Đông Hoa Kiếm Tông Thiên Giải Cổ Kiếm tán thành, một thân tu vi, đã ép tới Đông Hoa Kiếm Tông không ít lớp người già tu sĩ đều không ngốc đầu lên được.

Như vậy một cái phong độ tư thái tuyệt đại nữ kiếm tu, sao có thể là Đoạt Xá giả?

"Đúng rồi, cái gì gọi là nửa cái Đoạt Xá giả?"

Hoa Tín Phong nhịn không được hỏi.

"Chính là còn không có có bị đoạt xá, nhưng trong cơ thể hắn, có một cổ thần bí hồn phách lực lượng."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Còn nhớ rõ đoạt xá Tô Hoằng Lễ kia một đầu ma linh ấy ư, cái này Thương Lạc Ngữ tình huống, cùng với Tô Hoằng Lễ cùng loại. Nếu ta không nhìn lầm, trong cơ thể hắn kia một cổ thần bí Thần hồn, đem làm đến từ nàng lưng cõng kia một thanh cự kiếm."

"Thiên Giải Cổ Kiếm! !"

Hoa Tín Phong trong nội tâm chấn động, lập tức liền hiểu được, "Thì ra là thế, Đông Hoa Kiếm Tông Thiên Giải Cổ Kiếm, chính là hắn Chưởng giáo ở ba mươi năm trước từ Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong mang về, nghe nói kiếm này đến từ một cái tên là 'Thiên Giải Linh Tông' lưu lại cổ xưa di tích trong."

"Như thế xem ra, Thương Lạc Ngữ đạt được kiếm này tán thành đồng thời, cũng bị kiếm này trong một cỗ Thần hồn lực lượng ký túc ở thể nội!"

Nói đến đây, nàng không khỏi nhìn nhiều Tô Dịch một cái, trong nội tâm cũng không khỏi nghi hoặc, tên này ánh mắt cũng quá độc a, liếc thấy

ra nhiều như vậy Huyền Cơ?

Đang nói chuyện với nhau, đột nhiên ngọc đài trên tiếng nghị luận biến mất, đang nói chuyện với nhau các đại nhân vật, dồn dập đem ánh mắt nhìn về phía cùng một chỗ.

Xa xa, một cái già vẫn tráng kiện, tay áo nhẹ nhàng áo bào tím lão giả, đi lên ngọc đài, đúng là lần này dạ yến chủ nhà, Đại Tần Ngọa Long Sơn Nhị trưởng lão Tần Động Hư.

Hắn đầy mặt mỉm cười, ánh mắt quét qua mọi người tại đây, ôm quyền chào nói: "Để chư vị đợi lâu, yến hội cái này liền bắt đầu."

Dứt lời, một đám tuổi trẻ thị nữ bưng đặc biệt món ăn quý và lạ mỹ vị, từng cái bày đặt ở một đám khách mới trước mặt công văn trên.

Tần Động Hư lại hàn huyên một phen, kính ba đợt tửu thủy, lúc này mới cười mở miệng nói: "Tần mỗ biết rõ, đang ngồi các vị, đều là là kia 'Quần Tiên Kiếm Lâu' cơ duyên mà đến, mà Tần mỗ lần này bài trí trận này yến hội, cũng chính là cùng với các vị đồng đạo cùng bàn việc này."

Mọi người đều dừng lại chén đũa, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía Tần Động Hư.

Bầu không khí cũng trở nên tịch yên tĩnh.

Thấy vậy, Tần Động Hư cũng không hề che lấp, cứ nói nói: "Không dối gạt các vị, Tần mỗ nắm giữ trong tay có một phần cổ xưa bí đồ, hư hư thực thực cùng Quần Tiên Kiếm Lâu lưu lại di tích có quan hệ, như y theo này bí đồ tìm kiếm trong đó cơ duyên, xứng đáng tránh đi rất nhiều sát kiếp."

Lời này vừa nói ra, toàn trường chấn động, không ít đại nhân vật đều động dung.

Chẳng ai ngờ rằng, Tần Động Hư lại có có thể được như vậy một phần bí đồ.

Hoa Tín Phong con ngươi tỏa sáng, truyền âm cho Tô Dịch, nói: "Lần này thật đúng là đến đúng rồi, nếu có thể chứng kiến kia một bộ bí đồ, đối với chúng ta kế tiếp hành động, tất nhiên có thể tạo được làm ít hưởng nhiều chi dụng."

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Đổi lại ngươi có được như vậy một phần bí đồ, hội công bố tại chúng sao?"

Hoa Tín Phong khẽ giật mình, như có điều suy nghĩ nói: "Nói như vậy lời nói, Tần Động Hư lão gia hỏa này là có mưu đồ khác ah."

"Tần đạo hữu chuyện này là thật?"

Huyền Nguyệt quan Thái thượng trưởng lão Cố Thanh Đô hỏi.

"Đoạn không nói ngoa."

Tần Động Hư mỉm cười, "Tần mỗ triệu tập lần này tiệc rượu, chính là muốn mời mời một ít đồng đạo liên thủ, cùng đi tìm kiếm cái này một cái cọc đại tạo hóa."

Trong tràng một trận bạo động, không ít động lòng người.

"Kia xin hỏi Tần huynh, nếu muốn cùng các ngươi Ngọa Long Sơn liên thủ, có thể có điều kiện gì?"

Cố Thanh Đô hỏi lại.

"Nói chuyện điều kiện có thể không phải Tần mỗ bổn ý."

Tần Động Hư thần sắc trở nên nghiêm túc lên, "Nhưng mà, nếu là chư vị muốn cùng Tần mỗ cùng một chỗ hành động, nhất định phải cam đoan một sự kiện."

"Chuyện gì?"

Mọi người đều lộ ra vẻ chú ý.

Tần Động Hư ánh mắt quét qua bốn phía một cái mọi người, trong môi nhẹ nhàng phun ra ba chữ: "Giết Tô Dịch!"

Toàn trường một tịch.

Tô Dịch!

Cái tên này hình như có ma lực, để đang ngồi các đại nhân vật sắc mặt đều hơi đổi.

Cũng là lúc này, bọn họ rốt cục mới hiểu rõ, Tần Động Hư vì sao phải xuất ra kia một phần bí đồ rồi, hạch tâm ngay tại ở liên hợp một đám nhân vật lợi hại, đi đối phó Tô Dịch!

Hoa Tín Phong ánh mắt hơi có chút cổ quái.

Nàng trước thăm dò tin tức, nói đêm nay dạ yến trên, Tần Động Hư hội tuyên bố một đại sự, lại chưa từng nghĩ, chuyện này lại lại cùng đối phó Tô Dịch có quan hệ!

Cái này. . . Thật đúng là đúng dịp.

Tô Dịch ngồi ở đó, phối hợp uống rượu, giống như không có đã bị bất luận ảnh hưởng gì.

"Hẳn là cái này Tô Dịch cũng muốn đi trước Loạn Linh Hải?"

Có người không khỏi hỏi.

"Không tệ."

Tần Động Hư nói, "Theo Tần mỗ lấy được tin tức, hai ngày trước, kẻ này liền từ Đại Chu Thiên Nguyên học cung rời khỏi, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn nên đã kinh đến Đại Tần cảnh nội, thậm chí cực khả năng ở này Đông Phu quận thành."

Lời này vừa nói ra, đang ngồi lại là một trận bạo động.

"Đối phó Tô Dịch chuyện này, ta Huyền Nguyệt quan tự sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát."

Cố Thanh Đô trầm giọng mở miệng, trong con ngươi sát cơ bắt đầu khởi động.

Này bằng với là đại diện Huyền Nguyệt quan tỏ thái độ, cùng với Tần Động Hư hợp tác, cùng một chỗ đối phó Tô Dịch!

"Kia Tô Dịch sát hại ta Thượng Lâm Tự không biết bao nhiêu người, liền Tịch Hà trưởng lão cũng chịu khổ hắn Độc Thủ, hắn như dám xuất hiện, ta Thượng Lâm Tự định sẽ không không đếm xỉa đến."

Trừng Chân bên cạnh, một cái diện mục kiên nghị trung niên tăng nhân trầm giọng mở miệng, biểu đạt tất sát Tô Dịch thái độ.

Một màn này, cũng là để trong tràng các đại nhân vật càng phát bạo động.

"Tần huynh, tính ta một người."

Tao nhã, cử chỉ ung dung Du Trường Không lạnh nhạt mở miệng, "Ta ta cũng không gạt đang ngồi các vị, lần này đến đây, ta Du Trường Không

không là tạo hóa, chỉ vì trảm Tô Dịch kẻ này chi thủ cấp."

Cho tới bây giờ, đã có Huyền Nguyệt quan, Thượng Lâm Tự, Du thị nhất tộc tam đại thế lực cùng một chỗ tỏ thái độ, muốn liên thủ đối phó Tô Dịch!

Đây tuyệt đối là một cái khủng bố đội hình!

Tần Động Hư khuôn mặt vui vẻ càng thịnh, nói: "Đúng rồi, Tần mỗ đã quên nói một sự kiện, Đại Chu Tiềm Long Kiếm Tông tông chủ Nhiếp Hành Không Nhiếp đạo hữu, lần này cũng sẽ cùng ta chờ cùng một chỗ liên thủ."

Toàn trường xôn xao, ánh mắt dồn dập nhìn về phía Nhiếp Hành Không, vị này nhất tông chi chủ ngồi ở Trừng Chân bên cạnh, thần sắc đờ đẫn, mặt không biểu tình, hiển nhiên, hắn sớm cùng Tần Động Hư tiếp xúc qua.

"Sách, cái này Đoạt Xá giả là muốn báo thù cho Sử Phong Lưu sao?"

Hoa Tín Phong khiêu mi.

"Hắn cái này là muốn chết."

Tô Dịch uống một chén rượu.

Mà ở trong thời gian kế tiếp, lục tục có Đại Tần tu hành thế hệ tỏ thái độ, nguyện ý cùng Tần Động Hư cùng một chỗ liên thủ.

Như Hồng Liên Kiếm Phủ Phủ chủ Lận Dư Bi, cùng với một ít Tô Dịch đều chưa từng nghe nói qua danh tự.

"Còn có vị nào đạo hữu nguyện ý liên thủ?"

Tần Động Hư lúc nói chuyện, ánh mắt nhìn hướng Đông Hoa Kiếm Tông bên kia.

Đại Tần Tam đại tu hành trong thế lực, có hai cái đã tỏ thái độ, chỉ còn lại Đông Hoa Kiếm Tông.

Vân Lang thượng nhân không có mở miệng, Lan Sa thì nói thẳng: "Chúng ta đối với liên thủ không có hứng thú."

Lời này vừa nói ra, toàn trường kinh ngạc.

Tần Động Hư nhíu nhíu mày.

Xa xa Cố Thanh Đô, Trừng Chân, Du Trường Không bọn người, đều đưa ánh mắt nhìn đi qua.

Lúc này, càng để người một chuyện ngoài ý muốn xảy ra ——

Chỉ thấy Thương Lạc Ngữ đại mi hơi nhíu, âm thanh lạnh lùng nói: "Lan Sa sư thúc, ta nghe nói ở Đại Chu lúc, kia Tô Dịch từng đã cứu tánh mạng của ngươi, hẳn là thì ra là vì vậy duyên cớ, ngươi mới cự tuyệt?"

Trong tràng bầu không khí lập tức trở nên cổ quái.

Lan Sa là Vân Lang thượng nhân đệ tử thân truyền, Thương Lạc Ngữ thì Đông Hoa Kiếm Tông Chưởng giáo đệ tử thân truyền, cả hai hơn kém một cái bối phận.

Cho nên, Thương Lạc Ngữ mới lại xưng hô Lan Sa là sư thúc.

Có thể Thương Lạc Ngữ lời nói này, liền không chút khách khí rồi, rõ ràng ý hữu sở chỉ!

Thực tế khi biết được, Tô Dịch từng đã cứu Lan Sa chuyện này, làm cho đang ngồi rất nhiều ánh mắt nhìn hướng Lan Sa lúc, đều mang lên lãnh ý.

Lan Sa nhạy cảm đã nhận ra yến hội bầu không khí biến hóa, nàng lại cũng không thèm để ý giống như, lạnh nhạt nói: "Thương Lạc Ngữ, ngươi suy nghĩ nhiều."

Thương Lạc Ngữ lắc đầu nói: "Mặc dù là ta suy nghĩ nhiều, sư thúc một mình ngươi thái độ, có thể đại biểu không được toàn bộ Đông Hoa Kiếm Tông thái độ."

Nói xong, nàng ánh mắt nhìn hướng Tần Động Hư, nói: "Tiền bối, như ngài nguyện đem kia một phần bí đồ để cho ta đánh giá, ta có thể đáp ứng cùng một chỗ đối phó kia Tô Dịch!"

Tần Động Hư cười nói: "Cái này tự nhiên là cũng được."

Lan Sa chân mày ở giữa hiện lên một vòng sắc mặt giận dữ, "Thương Lạc Ngữ, ngươi trước kia khắp nơi nhằm vào ta, ta cũng lười phải cùng ngươi tính toán, có thể hiện từ lúc nào rồi, ngươi còn như vậy càn quấy, sẽ không sợ cho mình trêu chọc họa sát thân?"

Thương Lạc Ngữ thần sắc lạnh lùng nói: "Sư thúc, hẳn là trong mắt ngươi, chúng ta những cái này cùng với Tần tiền bối cùng một chỗ đối phó Tô Dịch, đều là ở càn quấy hay sao? Còn họa sát thân, ngươi không biết là nói như vậy từ rất buồn cười?"

Mắt thấy hai nữ ở giữa giương cung bạt kiếm, Vân Lang thượng nhân không khỏi nhíu mày, khiển trách quát mắng: "Đã đủ rồi, hai người các ngươi chớ để tranh cãi nữa chấp."

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Tần Động Hư, nói: "Chuyện này, ta cùng Lan Sa đều không hội chộn rộn, đây cũng là ta phù vân lang thái độ! Sắc

trời không còn sớm, phù nào đó đi đầu một bước."

Dứt lời, hắn vươn người đứng dậy, mang theo Lan Sa liền phải ly khai.

Về phần Thương Lạc Ngữ, trực tiếp bị hắn bỏ qua.

Thương Lạc Ngữ sắc mặt khẽ biến, nhịn không được nói: "Sư thúc tổ, ngài làm như vậy, chẳng phải là tương đương cùng với đang ngồi một đám đồng đạo là địch?"

Nói như vậy đại bất kính!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 371: Huynh Trưởng Ta Cùng Tô Dịch Chẳng Phân Biệt Được Sàn Sàn Nhau

Toàn trường yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Thương Lạc Ngữ lời nói, để đang ngồi những kia đại nhân vật đều âm thầm cả kinh.

Dù sao, Thương Lạc Ngữ tuy nhiên có thể nói một đời tuổi trẻ nhân vật truyền kỳ, có thể cuối cùng là Đông Hoa Kiếm Tông vãn bối, nàng lời nói kia, quả thực được xưng tụng mục vô tôn trưởng!

Vân Lang thượng nhân bỗng nhiên đứng im lặng hồi lâu chân, lạnh con mắt như điện, nhìn chằm chằm vào Thương Lạc Ngữ, nói: "Nha đầu, đạt được Thiên Giải Cổ Kiếm tán thành về sau, ngươi có thể càng ngày càng bành trướng!"

Lời nói nén giận, uy thế khiếp người.

Thương Lạc Ngữ hít thở sâu một hơi khí, vươn người đứng dậy, có chút khom người chào nói: "Đệ tử không che đậy miệng, mạo phạm sư thúc tổ tôn uy, mong rằng sư thúc tổ chớ trách."

Dừng một chút, nàng ngẩng đầu, ánh mắt đón Vân Lang thượng nhân, nói: "Nhưng mà, đệ tử ngược lại là nghe nói qua một sự kiện, muốn cùng sư thúc tổ thỉnh giáo."

Vân Lang thượng nhân nhíu mày, kiềm chế ở nội tâm tức giận, nói: "Ngươi nói đi."

Thương Lạc Ngữ âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng, chăm chú hỏi: "Lúc trước sư thúc tổ từng cùng Lan Sa sư thúc cùng một chỗ tiến về Đại Chu Ngọc Kinh Thành, đã từng tiến về đến thăm Tô Dịch, đệ tử muốn hỏi một câu, ngài cùng Tô Dịch ở giữa, lại là quan hệ như thế nào?"

Một đá kích thích ngàn tầng sóng!

Đang ngồi các đại nhân vật đôi mắt đều híp híp.

Tần Động Hư càng là sắc mặt trầm xuống, ngữ khí bất thiện, nói: "Phù huynh, lại vẫn có bực này sự tình?"

Vân Lang thượng nhân con ngươi nổi lên một chút kinh nghi, chuyện như vậy, cực kỳ bí ẩn, có thể Thương Lạc Ngữ cái này vãn bối lại lại như lòng bàn tay, cái này để hắn ý thức được có chút không đúng.

Trầm mặc khoảnh khắc, Vân Lang thượng nhân lạnh nhạt nói: "Đúng vậy, Tô Dịch từng cứu ta đồ Lan Sa một mạng, về tình về lý, ta Phù mỗ người tự nhiên tự mình ra mặt, biểu đạt cảm tạ."

Nói xong, hắn lạnh lùng nhìn về phía Thương Lạc Ngữ, nói: "Cái này trả lời, ngươi có thể thoả mãn?"

Thương Lạc Ngữ ánh mắt quét qua ở đây những người khác, nói: "Sư thúc tổ, ngươi trả lời như vậy, lại để cho đang ngồi những kia đồng đạo nên như thế nào làm nghĩ?"

Tần Động Hư, Trừng Chân, Cố Thanh Đô, Du Trường Không đều nhíu mày, đang ngồi những người khác cũng thần sắc khác nhau.

"A, cầm những người khác tới dọa ta?"

Vân Lang thượng nhân cười lạnh, ánh mắt nhìn hướng Tần Động Hư bọn người, nói, "Kia lão phu cũng muốn hỏi một chút, chư vị là ý kiến gì?"

Hắn đứng ở đó, bễ nghễ chung quanh, ai cũng nhìn ra, vị này tên đầy Đại Tần thiên hạ kiếm đạo cự phách, đã thật sự nổi giận.

"Đạo hữu bớt giận."

Tần Động Hư cười rộ lên, nói, "Phù huynh không cùng chúng ta liên thủ, cũng tình có thể nguyên, chỉ là, Tần mỗ khuyên đạo hữu một câu, tốt nhất hay là chớ để lại chộn rộn đến Loạn Linh Hải trong sự tình."

Vân Lang thượng nhân chiến lực kinh người, mà ở Đông Hoa Kiếm Tông địa vị cực cao, nếu không có tất yếu, Tần Động Hư cũng cũng không dám khinh địch đắc tội.

"Quần Tiên Kiếm Lâu cơ duyên, mỗi người đều có thể giành, vì sao ta Phù mỗ người không được?"

Vân Lang thượng nhân hừ lạnh.

Tần Động Hư mày nhăn lại, sắc mặt có chút âm trầm.

Huyền Nguyệt quan Cố Thanh thì lạnh cười rộ lên, nói: "Phù Vân Lang, ngươi đương nhiên có thể đi chộn rộn một cước, có thể ngươi tốt nhất đừng để cho chúng ta phát hiện ngươi cùng kia Tô Dịch âm thầm cấu kết, nếu không, đang ngồi những cái này đồng đạo có thể đều sẽ không đáp ứng rồi!"

Lời nói đã mang lên cảnh cáo mùi vị.

"Vậy sao, vậy thì chờ xem."

Dứt lời, Vân Lang thượng nhân lại chẳng muốn đợi xuống dưới, mang theo Lan Sa trực tiếp rời đi.

Đưa mắt nhìn thân ảnh của bọn hắn biến mất, đang ngồi những kia đại nhân vật đều nhíu mày không ngừng, nhưng cuối cùng không có người nói thêm cái gì.

Thật sự là, lần này tiến về Loạn Linh Hải hành động còn không có có chân chính bắt đầu, lúc này như cùng Vân Lang thượng nhân vạch mặt, thù là không khôn ngoan.

"Không nghĩ tới a, Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa hai người ngược lại là đạt đến một trình độ nào đó, tại bực này thế cục xuống, thà rằng đắc tội đang ngồi những lão gia hỏa kia, cũng không tuyển chọn cùng công tử ngươi là địch, quả thực khó được."

Mắt thấy một màn này màn, Hoa Tín Phong không khỏi truyền âm, cảm khái không ngừng.

Tô Dịch uống một chén rượu, nói: "Chúng ta cũng đi thôi, như vậy yến hội, không khỏi quá không thú vị."

Đang ngồi thế hệ, có lẽ là Đại Tần cao cấp nhất một lớp người tu hành, địa vị một cái so với một cái cao thượng, thân phận một cái so với một cái tôn quý.

Có thể ở trong mắt Tô Dịch, cũng không quá là một đám Tiểu Tiểu Nguyên Đạo tu sĩ mà thôi, liền trên yến tiệc chỗ đàm luận sự tình, cũng buồn tẻ không thú vị cực kỳ, hoàn toàn liền không vực nổi bất cứ hứng thú gì.

Nói xong, đang muốn đứng lên, lại bị Hoa Tín Phong vội vàng ngăn lại, nhanh chóng nói: "Tô công tử, không thể đi, nếu không chúng ta liền sai sót

một cái ngàn năm khó gặp cơ hội!"

Tô Dịch khẽ giật mình, nói: "Cái này là ý gì?"

"Công tử, Tần Động Hư bọn họ muốn liên thủ tìm kiếm cơ duyên, đồng thời còn xem ngươi là cừu địch, bực này dưới tình huống, chúng ta vì sao không thể liên thủ với bọn họ?"

Hoa Tín Phong nói xong, ngữ khí đều trở nên hưng phấn lên, " chỉ cần trà trộn vào bọn họ trận doanh ở bên trong, trước khi đến Loạn Linh Hải về sau, không chỉ có thể lợi dụng bọn họ tới giúp chúng ta tìm kiếm cơ duyên, chờ cơ duyên tới tay, còn có thể xuất kỳ bất ý đưa bọn chúng một mẻ hốt gọn!"

Nàng một đôi đôi mắt sáng sáng lên, "Đến lúc đó, Quần Tiên Kiếm Lâu cơ duyên là của chúng ta, trên người bọn họ bảo bối cũng hết thảy là của chúng ta!"

Tô Dịch trầm mặc khoảnh khắc, khơi mào ngón tay cái: "Đủ âm hiểm."

Hoa Tín Phong cười hắc hắc, "Nhận được khen nhầm, hết sức vinh hạnh."

"Vậy ngươi có ý định như thế nào gia nhập bọn họ?"

Tô Dịch nhiều hứng thú.

"Xem ta."

Hoa Tín Phong nói xong, đã hít thở sâu một hơi khí, vươn người đứng dậy.

Nàng ánh mắt nhìn hướng Tần Động Hư, nói: "Tần tiền bối, ta cùng gia huynh cũng nguyện cùng ngài cùng một chỗ liên thủ, chung lấy Tô Dịch

này trộm!"

Lời này vừa nói ra, toàn trường ánh mắt đều nhìn về Hoa Tín Phong, rất nhiều người đều lộ ra vẻ nghi hoặc, nữ nhân này là ai?

Chính là Tần Động Hư cũng sửng sốt một chút, nhịn không được nói: "Thứ cho Tần mỗ mắt vụng về, xin hỏi cô nương tôn tính đại danh, sư thừa người phương nào?"

Tất cả mọi người càng phát nghi ngờ, lần này dạ yến quy cách độ cao, tầm thường thế hệ căn bản không có cơ hội tham dự tiến đến.

Có thể Tần Động Hư thân là chủ nhà, sao có thể liền có tư cách dự tiệc người danh tự cũng không biết?

Tần Động Hư nội tâm cũng xấu hổ không ngừng, lần này thiếp mời, là bên cạnh hắn lão bộc phát ra, hắn cái đó sẽ biết, còn có khuôn mặt xa lạ tham dự tiến đến?

Trước, hắn cái đem làm Hoa Tín Phong cùng Tô Dịch là cái nào lớp người già nhân vật mang đến cùng một chỗ dự tiệc vãn bối mà thôi, căn bản không có để ý.

Lúc này, một gã lão bộc vội vàng đi vào Tần Động Hư bên người, thấp giọng truyền âm nói: "Đại nhân, nàng kia cầm Thiên Ẩn Tông Lưu Hỏa Chân Quân nhị đệ tử Lục Vân đại nhân phù chiếu lệnh bài đến đây, lão nô đã kiểm tra, kia phù chiếu lệnh bài không phải làm bộ, cho nên mới cho phép bọn họ đến đây."

Tần Động Hư đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, khẽ gật đầu, trong nội tâm thì bốc lên không ngừng.

Lưu Hỏa Chân Quân!

Đây chính là Đại Tần thần bí nhất một vị khủng bố tồn tại, đến từ Đại Hạ, có được hư hư thực thực Linh Đạo cấp độ đáng sợ tu vi!

Ở Đại Tần, Lưu Hỏa Chân Quân thu qua ba gã chân truyền đệ tử, theo thứ tự là đại đệ tử Từ Dẫn, nhị đệ tử Lục Vân, tam đệ tử Nhiễm Trọng Dương.

Ba người này, đều là Nguyên Đạo cấp độ nhân vật đứng đầu, thiên phú một cái so với một cái yêu nghiệt!

Lúc này, một nam một nữ mang theo Lưu Hỏa Chân Quân nhị đệ tử Lục Vân lệnh bài đến đây, chính là Tần Động Hư, cũng không dám khinh thường.

Lúc này, Hoa Tín Phong mỉm cười nói: "Hồi bẩm tiền bối, ta tên Chu Phong, đây là huynh trưởng ta Chu Dịch, hai người chúng ta đều đến từ Đại Hạ, tiền bối không biết lai lịch của chúng ta, cũng là hợp tình lý sự tình."

Nàng thuận miệng liền giúp mình cùng Tô Dịch biên cái thân phận, mà ngôn từ thần sắc không hề không dị dạng, tự nhiên như vậy.

"Đại Hạ! ?"

Lập tức, trong tràng vang lên không ít tiếng kinh hô.

Cố Thanh Đô, Trừng Chân, Du Trường Không bọn người không khỏi lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

Đại Hạ khoảng cách Đại Tần cực xa xôi, chính là Thương Thanh đại lục trên bá chủ quốc gia, xưa nay đến nay, cực nhỏ có Đại Hạ tu sĩ xuất hiện ở Đại Tần.

Hiện tại, Hoa Tín Phong báo ra thân phận như vậy, nghĩ không làm cho người chú mục cũng khó khăn.

Duy chỉ có Tần Động Hư lộ ra vẻ chợt hiểu, Lưu Hỏa Chân Quân liền là đến từ Đại Hạ, cái này một đôi đến từ Đại Hạ nam nữ đã cầm Lưu Hỏa Chân Quân đệ tử Lục Vân lệnh bài đến đây, tự nhiên hợp tình hợp lý.

"Cô nương cũng muốn liên thủ với chúng ta diệt sát Tô Dịch?"

Tần Động Hư thần sắc ôn hòa nói.

"Đúng vậy."

Hoa Tín Phong nói, "Cái này Tô Dịch, từng đắc tội qua Lưu Hỏa Chân Quân đại nhân, ta cùng huynh trưởng đã gặp được cơ hội cỡ này, tự không thể ngồi xem bỏ qua."

Lưu Hỏa Chân Quân!

Nghe được Hoa Tín Phong nhắc đến cái này xưng hô, đang ngồi một đám đại nhân vật sắc mặt đều thay đổi, cũng không khỏi suy nghĩ, cái này đến từ Đại Hạ nữ nhân, chẳng lẽ là Lưu Hỏa Chân Quân người bên cạnh?

Tô Dịch cũng không khỏi nhìn Hoa Tín Phong một cái, nữ nhân này lời nói dối một bộ khấu trừ một bộ, nàng dám cầm Lưu Hỏa Chân Quân ngụy trang đến làm việc, liền không lo lắng bị kia Lưu Hỏa Chân Quân sau khi biết tìm nàng tính sổ?

"Cái này. . ."

Tần Động Hư có chút do dự.

Đối với hắn mà nói, hai cái đến từ Đại Hạ lạ lẫm nhân vật chộn rộn tiến đến, cuối cùng có chút không yên lòng.

Nhất là lần này hành động, liên lụy thật lớn, vạn nhất xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, hậu quả khó liệu.

Có thể nếu là cự tuyệt, liền cực có thể sẽ đắc tội đối phương.

Thậm chí, Tần Động Hư hoài nghi, cái này hai cái đến từ Đại Hạ nam nữ, cực khả năng chính là Lưu Hỏa Chân Quân phái tới, vì chính là tại lần này tìm kiếm cơ duyên đang hành động chộn rộn một cước!

Nếu thật như thế, vậy thì càng không thể cự tuyệt.

Vạn nhất đắc tội Lưu Hỏa Chân Quân, đã có thể không ổn.

Có vẻ nhìn ra Tần Động Hư tâm tư, Huyền Nguyệt quan Cố Thanh Đô trầm giọng mở miệng nói: "Vị cô nương này, hành động của chúng ta, có thể không phải tùy tùy tiện tiện ai cũng có thể tham dự, ngươi nói đi ngươi muốn thay Lưu Hỏa Chân Quân làm việc, tổng nên triển lộ ra một ít lực lượng, để cho chúng ta tin tưởng ngươi thật sự có bực này năng lực a?"

Cái này là thăm dò.

Đang ngồi mặt khác đại nhân vật đều gật đầu không ngừng.

Chỉ thấy Hoa Tín Phong nhíu mày, giống như có chút không vui, chợt cố mà làm giống như nói: "Thôi được rồi, ta cùng huynh trưởng dù sao đến từ Đại Hạ, chư vị lo lắng, cũng là hợp tình lý sự tình."

Một chút suy nghĩ, nàng lộ ra ngạo nghễ tự tin chi sắc, giống như làm ra quyết đoán, nói: "Như vậy đi, đang ngồi thế hệ muốn thử một lần ta huynh muội hai người năng lực, cứ việc đứng ra là được!"

Âm thanh truyền toàn trường, đưa tới mọi người ghé mắt, đều bị kinh ngạc.

Trong lời nói ý tứ hàm xúc đã có thể quá kiêu ngạo rồi, rõ ràng là nói, vô luận là ai, cũng có thể đi cùng huynh muội bọn họ hai người luận bàn một hai, nghiễm nhiên một bộ không sợ hết thảy tư thái.

"Vị cô nương này, ta nhìn ngươi cũng chỉ là Tích Cốc cảnh tu vi, nhưng khẩu khí cũng không nhỏ, liền không lo lắng bị thua lúc, mặt mũi quét rác?"

Thương Lạc Ngữ âm thanh lạnh lùng nói.

Hoa Tín Phong mỉm cười, chỉ vào bên cạnh Tô Dịch, tràn đầy tự tin nói: "Ngươi đã hiểu lầm, huynh trưởng ta hội thay ta xuất chiến, đừng nhìn hắn chỉ là Tiên Thiên Võ Tông cảnh tu vi, nhưng không phải ta nói ngoa, nếu bàn về chiến lực, có lẽ cùng kia Đại Chu Tô Dịch chẳng phân biệt được sàn sàn nhau."

Lời này vừa nói ra, toàn trường kinh ngạc, đều lộ ra thần sắc khó có thể tin.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 372: Lấy Chi Vô Thượng, Án Chi Vô Hạ

Tô Dịch mạnh cỡ bao nhiêu, sớm đã là thiên hạ đều biết sự tình.

Đang ngồi những kia đại nhân vật, từng cái đều là Đại Tần tu hành giới đỉnh phong nhân vật, có thể môn tự vấn lòng, để bọn họ một mình đi đối mặt Tô Dịch, ai cũng không dám nói bừa là Tô Dịch đối thủ.

Tựa như tối nay trên yến tiệc, Tần Động Hư vì sao phải cùng những kia đại nhân vật cùng một chỗ liên thủ hành động?

Nguyên nhân chính là Tô Dịch quá mạnh mẽ!

Muốn đối phó hắn, phải quảng mời đồng đạo, tập mọi người lực lượng, mới có chiến thắng nắm chắc.

Mà bây giờ, một cái đến từ Đại Hạ cô gái vậy mà nói, nàng kia Tiên Thiên Võ Tông cảnh huynh trưởng, có có thể cùng Tô Dịch cân sức ngang tài thực lực, cái này để ai dám tin tưởng?

"Cô nương, ngươi từ Đại Hạ mà đến, có lẽ còn không rõ ràng lắm Tô Dịch lợi hại, chúng ta mặc dù hận hắn tận xương, có thể không thừa nhận cũng không được, phóng nhãn khắp thiên hạ, mặc dù như chúng ta như vậy Nguyên Đạo tu sĩ, muốn đối phó hắn, đều cần liên thủ mới được."

Tần Động Hư cảm khái nói ra.

Ý ở ngoài lời chính là, cô nương ngươi căn bản không hiểu Tô Dịch có nhiều đáng sợ, bắt ngươi huynh trưởng cùng Tô Dịch đi so sánh, không khỏi liền làm trò cười cho người trong nghề.

"Ha ha, cô nương ngươi nhưng chớ có rồi nói sau cười, Tô Dịch nếu là ngươi huynh trưởng có thể so sánh, sợ là chết sớm không biết bao nhiêu lần."

Cố Thanh Đô cười lạnh, lời nói trong bông có kim.

Đang ngồi mọi người cũng đều không cho là đúng mà cười rộ lên, đều đem Hoa Tín Phong lời nói đã coi như là chê cười đối đãi.

Đây chính là Tô Dịch!

Từng ở Ngọc Kinh Thành kiếm trảm một đám Lục Địa Thần Tiên, đã từng ở Nguyệt Luân Tông trước kiếm bại Đại Ngụy đệ nhất kiếm tu Thu Hoành Không!

Phóng nhãn khắp thiên hạ, đâu có thể nào sẽ tìm ra thứ hai như vậy nghịch thiên nhân vật sao?

Hoa Tín Phong đem phản ứng của mọi người thu hết vào mắt, không khỏi cười rộ lên, nói: "Chư vị nếu không tin, cũng có thể thử một lần."

"Chu Phong cô nương, ngươi không nên tự đòi mất mặt sao?"

Thương Lạc Ngữ đại mi hơi nhíu, ngữ khí lạnh lùng nói, "Đã như vầy, ta đến cùng ngươi huynh trưởng luận bàn một phen như thế nào? Ngươi yên tâm, ta chắc chắn hạ thủ lưu tình, sẽ không đả thương đến hắn."

Hoa Tín Phong một đôi đôi mắt sáng đều cười cong rồi, nói: "Tốt lắm, Lạc Ngữ cô nương được xưng tụng là Đại Tần một đời tuổi trẻ nhân vật

truyền kỳ, lại đạt được Thiên Giải Cổ Kiếm tán thành, chỉ cần huynh trưởng ta đánh bại ngươi, có lẽ có thể đạt được chư vị đã đồng ý a?"

Nói xong, nàng ánh mắt quét qua mọi người tại đây.

Nhưng lúc này, Cố Thanh Đô lại thản nhiên nói: "Giết gà sao lại dùng đao mổ trâu, đã ngươi huynh trưởng là Tiên Thiên Võ Tông tu vi, liền để Lục điện hạ đi cùng hắn chơi một chút là được."

Bên cạnh một bộ minh hoàng ngọc bào Tần Phất lập tức đứng lên, trước cười hướng Thương Lạc Ngữ ôm quyền nói:

"Lạc Ngữ cô nương, liền để ta làm cùng vị này đến từ Đại Chu đồng đạo luận bàn một hồi là được, như thế nào?"

Thương Lạc Ngữ khẽ gật đầu.

Rồi sau đó, Tần Phất lúc này mới đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, sắc mặt mang theo một vòng kiêu căng, nói: "Đại Tần Huyền Nguyệt quan đệ tử Tần Phất, mời Chu Dịch huynh chỉ giáo."

Bởi vì nhàm chán nguyên nhân, Tô Dịch thẳng tuốt ở phối hợp uống rượu, một bộ vô tâm hắn chú ý bộ dáng.

Đem làm Tần Phất đứng ra tiến hành khiêu chiến, hắn cũng chỉ lườm đối phương một cái, liền lắc đầu, nói: "Ngươi không được, hãy để cho kia Thương Lạc Ngữ đến đây đi, miễn cho tự rước lấy nhục."

Trước, Thương Lạc Ngữ liên tục nhằm vào Lan Sa, sớm bị Tô Dịch nhìn ở đáy mắt, mắt thấy có cơ hội này, đã có tâm tính thiện lương tốt thu thập một cái nữ nhân này.

Chưa từng nghĩ, cái này Tần Phất lại chặn ngang một cước!

"Cái này đến từ Đại Hạ gia hỏa thật cuồng, lại dám nói Lục điện hạ tự rước lấy nhục?"

Trong tràng vang lên một trận xôn xao âm thanh.

Tần Phất, Đại Tần Bát Tú đứng đầu, được xưng ba trăm năm qua mạnh nhất Tiên Thiên Võ Tông, thiên phú trác tuyệt, căn cốt siêu phàm, thuở nhỏ ở Huyền Nguyệt quan trong tu hành.

Ở toàn bộ Đại Tần võ giả trong mắt, Tần Phất nghiễm nhiên đại biểu cho võ trên đường người mạnh nhất!

Như vậy có một không hai thiên tài, ai dám nói hắn không được?

Trong lúc nhất thời, mọi người thấy hướng Tô Dịch ánh mắt, đều mang lên tức giận, cái này tướng mạo bình thường không có gì lạ tiểu tử, quả thực là hung hăng càn quấy đến mức tận cùng!

Tần Động Hư, Cố Thanh Đô bọn họ những cái này đại nhân vật, cũng đều một trận im lặng, từ Đại Hạ đến tu hành thế hệ, liền như vậy đức tính?

"Chu Dịch, ngươi như có thể đánh bại Tần Phất, ta tự không ngại hảo hảo giáo giáo ngươi như thế nào làm người, có thể ta lo lắng, ngươi chỉ sợ căn bản không phải là đối thủ của Tần Phất."

Thương Lạc Ngữ lạnh lùng nói.

Tần Phất sắc mặt lạnh như băng nói: "Chu Dịch, ta chỉ hỏi ngươi, có dám hay không cùng ta nhất quyết?"

Tô Dịch ah xong một tiếng, nói: "Thôi được rồi, cứ làm như vậy đi a."

Hắn mở rộng một cái vòng eo, vươn người đứng dậy.

Mọi người thấy vậy, đều dồn dập nhượng bộ, ở ngọc đài trên không ra một mảnh rộng lớn vị trí.

Lúc này, cảnh ban đêm dần dần dày, Lãng Nguyệt nhô lên cao, Thiên Thủy sơn trang trong ngọn đèn dầu như rồng, đem cái này phiến ngọc đài trên chiếu lên một mảnh sáng ngời.

Trong tràng mọi ánh mắt, đều là rơi vào Tô Dịch cùng Tần Phất trên người của hai người.

"Cho ngươi một cái trước cơ hội xuất thủ."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn giờ phút này diện mạo hòa khí chất, đều có thể dùng thường thường không có gì lạ để hình dung, có thể hết lần này tới lần khác lời nói cùng triển lộ ra tư thái lại rất mạnh thế, để ở đây không biết bao nhiêu người trong nội tâm không thoải mái.

"Ta đây có thể mà đắc tội với!"

Tần Phất trong con ngươi ánh sáng lạnh lẽo lóe lên một cái, quyết định muốn cho cái này đến từ Đại Hạ cuồng vọng chi đồ một cái thê thảm đau đớn đến chung thân khó quên giáo huấn.

Oanh!

Như núi lửa bộc phát khí cơ, ở Tần Phất trong cơ thể bạo tuôn ra nổ vang, chỉ thấy trên mặt hắn thanh khí bốc lên, hình như có cự long gào thét, muốn phóng lên trời.

Màu tím tiên thiên chi khí, phảng phất giống như triều tịch nước lũ giống như, ở trên người hắn quay quanh bốc hơi, uy thế trở nên vô cùng

khiếp người.

Một ít người lớn vật cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Tần Phất động thủ, cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh dị, thật là khủng khiếp đại đạo nội tình!

Đây rõ ràng là rèn luyện ra cao cấp nhất trên nhất phẩm tiên thiên chi khí!

Mà hiểu rõ Tần Phất chi tiết Cố Thanh Đô, cũng là âm thầm gật đầu không ngừng.

Cái gì gọi là Đại Tần ba trăm năm qua mạnh nhất Tiên Thiên Võ Tông?

Trước mắt Tần Phất chỗ triển lộ ra uy thế, chính là tốt nhất thuyết minh, giống như bực này nội tình, để Cố Thanh Đô bực này lớp người già nhân vật, cũng kinh diễm không ngừng, không ngừng hâm mộ.

Bởi vì như hắn ở Tần Phất như vậy niên kỷ lúc, có thể xa không có thể tu luyện ra bực này đủ để quan lại bầy luân sức mạnh.

Lại nhìn trong tràng mặt khác đại nhân vật, cũng đều bị chịu động dung.

Duy chỉ có Hoa Tín Phong trong con ngươi nổi lên một tia đăm chiêu, đổi lại trước, nàng tất nhiên cũng đều vì này sợ hãi thán phục.

Nhưng bây giờ, nàng đã kinh biết rõ, cái này Tần Phất chính là một cái Đoạt Xá giả, có thể có được cường đại như vậy nội tình, căn bản không kỳ quái.

"Lấy!"

Tần Phất hét lớn một tiếng, mạnh mẽ một bước tiến lên, co lại mà nhỏ, đột ngột ở giữa tựu đi tới Tô Dịch trước người ba thước chi địa, rồi sau đó khuất khuỷu tay vung tay, mạnh mẽ một quyền phá không ném ra.

Oanh!

Bành trướng vô cùng màu tím tiên thiên chi khí, ngưng kết làm một tôn sáng long lanh óng ánh dấu quyền, giống như trông rất sống động đầu rồng giống như, ngẩng đầu mà minh.

Mãng Long Bàn Thiên Ấn!

Đây là Tần Phất chỗ nắm giữ một môn cổ xưa bí thuật, lúc này dùng hắn một thân tu vi vận chuyển, một đấm xuất ra, như Mãng Long bàn thiên, Phá Sát Sơn Hà.

Mơ hồ trong đó, mọi người thậm chí nghe được từng đợt tiếng Long ngâm, vang vọng bầu trời đêm!

Những kia đại nhân vật đều nhìn ra, Tần Phất một quyền này, không có bất kỳ giữ lại, rõ ràng là muốn ở một quyền này ở giữa, cho kia đến từ Đại Hạ người trẻ tuổi một cái thê thảm đau đớn giáo huấn.

Không ít người ánh mắt đều trước tiên nhìn về phía Tô Dịch, nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, muốn xem hắn nên như thế nào hóa giải một kích này.

Chỉ thấy Tô Dịch sừng sững tại chỗ bất động, không nói một lời, không bi không hỉ, chỉ là duỗi ra một cái trắng nõn thon dài bàn tay, hướng hư không ép xuống.

Hời hợt một kích mà thôi, hoàn toàn không hề uy thế đáng nói, mà khi bàn tay của hắn đè xuống, lại bày biện ra một loại "Lấy chi vô thượng, án chi không dưới" bàng bạc đại thế!

Phanh!

Lập tức, Tần Phất ném ra một đạo như rồng thủ giống như màu tím dấu quyền, liền như giấy mỏng giống như ở trong hư không nổ tung.

Cái này bất khả tư nghị một màn, để mọi người đều kinh hãi, thiếu chút nữa mộng mất.

Chính là Cố Thanh Đô, Tần Động Hư những cái này đại nhân vật đều không nghĩ tới, Tần Phất cái này rõ ràng vận dụng toàn lực một kích, hội như vậy không chịu nổi!

Mà không chờ bọn họ phản ứng, Tô Dịch cái này nhấn một cái lực lượng, đã như là Viễn Cổ Thần Sơn giống như áp bách ở Tần Phất trên người, muốn đem hắn đè nặng quỳ xuống!

"Mở ra!"

Cái này một cái chớp mắt, Tần Phất điên cuồng hét lên một tiếng, minh hoàng ngọc bào trong nháy mắt cố lấy, một thân khí huyết oanh chấn, càng có thể chứng kiến, một đầu như Mãng Long giống như tử khí từ đỉnh đầu lao ra, hóa thành một đại đỉnh.

Linh Đỉnh Ngự Long Thuật!

Màu tím đại đỉnh tăng vọt, biến thành lớn khoảng gần trượng, phía trên nó Mãng Long quay quanh, bắn ra ra khủng bố hủy diệt khí tức, muốn phá tan Tô Dịch trấn áp nhấn một cái lực lượng.

Hắn một thân Tiên Thiên Võ Tông đỉnh phong tu vi, được xưng Đại Tần ba trăm năm qua này cảnh chí cường, hơn nữa tu tập cổ xưa bí thuật, luận chiến lực đều có thể đi cùng Tích Cốc cảnh nhân vật đối kháng một hai, nguyên nhân chính là như thế, Tần Phất mới như thế bướng bỉnh.

Nhưng vượt quá hắn đoán trước.

Linh Đỉnh Ngự Long Thuật cái duy trì trong chớp mắt, liền ầm ầm nghiền nát, ngay sau đó vô tận trấn áp lực lượng, hung hăng đè xuống, gần như dễ như trở bàn tay, dễ dàng đem hắn quanh thân hộ thể lực lượng đánh tan.

Phanh!

Sau một khắc, ở một đám rung động ánh mắt nhìn soi mói, Tần Phất cả người bị áp nằm rạp trên mặt đất, hai đầu gối quỳ xuống đất, nện đến ngọc đài trên mặt đất đều chấn động mạnh một cái, lõm nửa xích.

Nhẹ nhàng bay bổng một chưởng, trấn áp Tần Phất!

"Làm sao có thể?"

Vây xem giống như Tần Phất Tiên Thiên Võ Tông nhân vật, đều hoảng sợ biến sắc.

Tần Phất thực lực, bọn họ đều hiểu rõ. Một thân tiên thiên chi khí rèn luyện đến thế gian đỉnh phong, tung hoành vô cùng, tựa như này cảnh vô địch tồn tại.

Nhưng bây giờ, lại lại dễ dàng thua ở một chưởng ở giữa!

Tần Động Hư, Cố Thanh Đô chờ đại nhân vật cũng sắc mặt khẽ biến, hít vào khí lạnh, dùng nhãn lực của bọn hắn, yên có thể sẽ nhìn không ra, kia đến từ Đại Hạ người trẻ tuổi, có tuyệt đối nghiền ép thực lực, mới có thể ở cái này hời hợt ở giữa, một lần hành động áp chế Tần Phất?

"Đáng chết!"

Tần Phất tức giận, không tiếp thụ việc này thực.

Từng đầu từng đầu như rồng tử khí, tại hắn quanh thân tuôn ra, mỗi một đầu đều có thể vỡ núi liệt thạch, lực lớn vô tận.

Nhưng mà, hắn không chỉ có không có giãy giụa, ngược lại lại bị áp, cả người một tiếng ầm vang, thật sâu hãm xuống mặt đất, trong môi không ngừng chảy máu.

"Cái này. . ."

Toàn trường tĩnh mịch, mọi người lại nói không ra lời.

Cố Thanh Đô sắc mặt trầm xuống.

Thương Lạc Ngữ thanh con mắt trợn to.

Đang ngồi thế hệ, đều bị bị một màn này chấn động tâm thần, thần sắc khác nhau.

Trước, ai cũng đem Hoa Tín Phong lời nói đã coi như là chê cười đối đãi, không cho là đúng.

Nhưng bây giờ, khi thấy Tần Phất liền như vậy bị thua, mọi người đều không cách nào bình tĩnh, lại nhìn hướng Tô Dịch lúc, đều mang lên vẻ kinh nghi.

Cái này đến từ Đại Hạ người trẻ tuổi, rõ ràng cũng là Tiên Thiên Võ Tông tu vi, có thể hắn chiến lực lại rõ ràng muốn vượt xa Tần Phất!

Mà phải biết rằng, Tần Phất được xưng Đại Tần ba trăm năm qua mạnh nhất Tiên Thiên Võ Tông, hắn bị thua, cũng liền ý nghĩa, Đại Tần thiên hạ mạnh nhất Tiên Thiên Võ Tông, đều xa không phải cái này đến từ Đại Hạ người trẻ tuổi đối thủ!

Nói cách khác chi, người trẻ tuổi kia, gần kề dùng một chưởng lực lượng, liền đem Đại Tần thiên hạ Tiên Thiên Võ Tông tất cả đều đè ép xuống dưới!

Cái này để ai có thể không sợ hãi, không là chi rung động?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 373: Tích Cốc Bí Mật, Chí Cường Đạo Chủng

Mọi người rung động thời gian.

Hoa Tín Phong áy náy nói: "Huynh trưởng ta tính tình thẳng, ra tay tuyệt không lưu tình mặt, thế cho nên để Lục điện hạ quỳ gối quỳ xuống đất, mặt mũi mất hết, thật sự là thật xin lỗi."

Lời nói mặc dù nói như vậy, nàng kia chân mày cùng khóe mắt ở giữa, lại lộ vẻ cùng có quang vinh ở đó kiêu ngạo cùng vui vẻ.

"Đạo gì đó xin lỗi, ta đã nói rồi, hắn cái này gọi là tự rước lấy nhục."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

"Ách. . ."

Hoa Tín Phong con mắt quay tít một vòng, lộ ra không có ý tứ thần sắc, đối với bốn phía chúng nhân nói: "Các ngươi nhìn, huynh trưởng ta tính tình chính là như vậy thẳng, đây là trời sinh, đời này sợ là sửa không được."

Mọi người: ". . ."

Tần Phất tức giận đến thiếu chút nữa thổ huyết.

Hắn bổn trấn áp quỳ xuống đất, vốn là mất hết mặt mũi, xấu hổ vô cùng, Hoa Tín Phong lần này âm dương quái khí lời nói, không thể nghi ngờ tại miệng vết thương vung muối, trong lòng đâm đao.

Tô Dịch trực tiếp liền đem hắn bỏ qua.

Bực này con sâu cái kiến giống như tiểu nhân vật, làm sao có thể nhập được mắt của hắn?

Như không phải lỗi thời, hắn sớm ra tay đem cái này thần hồn của Đoạt Xá giả rút ra, căn bản sẽ không như vậy dễ tha.

Tần Phất thấy thế, trong nội tâm nhả ra khí ngoài, nội tâm lại dâng lên bị không để ý tới sỉ nhục cảm giác, so với bị người chà đạp càng thật đáng buồn chính là, người ta liền chà đạp hứng thú của ngươi đều không có.

"Tới phiên ngươi."

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Thương Lạc Ngữ.

Mọi người tại đây trong lòng căng thẳng, đều ý thức được, cái này đến từ Đại Hạ người trẻ tuổi, tuyệt đối là cái hung ác mảnh vụn (gốc), không động thủ lúc thường thường không có gì lạ, cực dễ dàng bị xem nhẹ, một khi động thủ, quả thực cường thế đến không biết thu liễm tình trạng!

Thương Lạc Ngữ chân mày ở giữa hiển hiện một vòng ngưng sắc.

Nhưng nàng cũng không úy kỵ, đối mặt Tô Dịch ánh mắt, trực tiếp vươn người đứng dậy, thần sắc lạnh lùng nói:

"Đại Chu Tô Dịch ở Tiên Thiên Võ Tông cảnh lúc, liền có kiếm giết Nguyên Phủ cảnh tu sĩ lực lượng nghịch thiên, ngươi cùng hắn so với, còn kém quá xa."

Lời nói này, đã nhận được đang ngồi phần lớn người tán thành.

Mặc dù cừu thị Tô Dịch, ai cũng không thể phủ nhận, Tô Dịch từ trước tới nay chiến tích chi khủng bố.

Chỉ là. . .

Hoa Tín Phong khóe môi lại hung hăng run rẩy, nén cười đến mức rất vất vả.

Nàng đều không nghĩ tới, Thương Lạc Ngữ hội cầm Tô Dịch từ trước tới nay chiến tích, đến chửi bới Tô Dịch chính mình. . .

Tô Dịch ánh mắt cũng có chút cổ quái, ah xong một tiếng, nói: "Ta cũng cho ngươi một cái trước cơ hội xuất thủ."

Trước, hắn cho Tần Phất trước cơ hội xuất thủ, kết quả Tần Phất bị nhẹ nhõm đã trấn áp.

Hiện tại, đối mặt Tích Cốc cảnh tu vi Thương Lạc Ngữ, hắn đồng dạng nói ra lời nói này, kia chờ nhẹ nhõm tư thái, để đang ngồi trong lòng mọi người đều cảm giác có chút không đúng.

"A."

Thương Lạc Ngữ chân mày ở giữa nổi lên một chút lãnh ý, nàng tu hành đến nay, còn chưa bao giờ gặp như thế cuồng vọng nhân vật.

Cái này làm cho nàng cũng có tôn nghiêm bị khiêu khích cảm giác.

"Đao kiếm vô tình, ngươi nên chú ý."

Thương Lạc Ngữ nói xong, đang muốn ra tay.

Tần Động Hư đột nhiên cười mở miệng nói: "Được rồi, vị này đến từ Đại Hạ tiểu hữu, đã đã chứng minh bản thân thực lực, lại luận bàn xuống dưới, không phải gây ra mâu thuẫn không thể."

Tô Dịch nhíu mày.

Hoa Tín Phong đã trước tiên đi vào bên cạnh hắn, truyền âm nói: "Công tử, bại lộ quá nhiều thực lực cũng không nên, dễ dàng bị những lão gia hỏa kia kiêng kị, chờ tiến vào Loạn Linh Hải, có rất nhiều cơ hội thu thập những cái này chiến lợi phẩm."

Ở trong mắt nàng, đang ngồi những kia đại nhân vật, đã bị định nghĩa thành chiến lợi phẩm. . .

Cùng một thời gian, Hoa Tín Phong thần sắc nghiêm chỉnh, rụt rè trong mang theo kiêu ngạo, thản nhiên nói: "Tần tiền bối đã nói như vậy, phải chăng cũng ý nghĩa, ta cùng huynh trưởng đã được đến ngài đã đồng ý?"

Tần Động Hư cười lên ha hả, ánh mắt quét qua đang ngồi mọi người, nói: "Chư vị đạo hữu tin tưởng cũng không có ý kiến a?"

Tần Động Hư đều nói như vậy rồi, ai còn hội phản đối?

Việc này liền như vậy đã định xuống.

Thương Lạc Ngữ im lặng, một lần nữa ngồi xuống, chỉ là ngẫu nhiên nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt, mơ hồ mang theo một chút lạnh lẽo mùi vị.

. . .

Đêm khuya.

Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong rời khỏi Thiên Thủy sơn trang, phản hồi Đông Phu quận thành chỗ ở.

"Ngươi hôm nay đập vào Lưu Hỏa Chân Quân ngụy trang làm việc, sợ không phải tạm thời nảy lòng tham a?"

Trên đường, Tô Dịch hỏi.

Đêm đã khuya, sơ tinh Lãng Nguyệt, trong thành người đi đường thưa dần.

"Không tệ."

Hoa Tín Phong thản nhiên nói, "Nhưng mà, công tử yên tâm, Lưu Hỏa Chân Quân đã phản hồi Đại Hạ, nàng chính là biết rõ, trong thời gian ngắn cũng sẽ không biết gây sự với chúng ta."

Nói đến đây, nàng mỉm cười, nói: "Đương nhiên, ta cũng biết, công tử tất nhiên sẽ không kiêng kị những cái này, ngươi sở dĩ như vậy hỏi, nhất định là cảm thấy ta nói dối quá nhiều, thế cho nên trong nội tâm hoài nghi, ta là người không thành thật một chút a?"

Tô Dịch lắc đầu nói: "Sai rồi, ta không quan tâm những cái này, ta chỉ là nghĩ nhắc nhở ngươi một câu, ngươi bây giờ dung mạo là giả, tên là giả, làm việc thủ đoạn cũng thật thật giả giả, những cái này đối với ta mà nói, đều không sao cả, chỉ cần không đụng chạm của ta điểm mấu chốt là được."

Hoa Tín Phong ngơ ngẩn một chút, chớp chớp thanh tú con mắt, hiếu kỳ nói: "Công tử kia điểm mấu chốt là gì đó?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Phản bội."

Hoa Tín Phong lập tức cười nói: "Công tử yên tâm, lần này chúng ta hợp tác, ta đoạn không có nhị tâm."

Tô Dịch không có nói thêm nữa, chắp tay tại lưng, hướng phía trước bước đi.

Hoa Tín Phong vội vàng đi theo hắn về sau, chỉ là nhìn về phía Tô Dịch bóng lưng lúc, nàng kia thâm thúy xinh đẹp đôi mắt sáng, lại mang theo một tia rất hiếu kỳ.

Hôm nay trên yến tiệc, Tô Dịch một cái liền nhìn thấu Tần Phất, Thương Lạc Ngữ chi tiết, cái này mang cho nàng rung động thật lớn.

Mà Tô Dịch chỗ thi triển dịch dung bí thuật, càng là tinh diệu tuyệt luân, to như vậy trên yến tiệc, những kia đại nhân vật ánh mắt hạng gì cay độc, có thể đến cuối cùng, lại lại không có người nào nhìn ra một chút kỳ quặc.

Đây hết thảy, để Hoa Tín Phong nội tâm rất hiếu kỳ đều bị câu dẫn ra.

Dĩ vãng thời điểm, với tư cách Đại Chu Thập Phương các trưởng lão, nàng gần như vơ vét cùng Tô Dịch có quan hệ tất cả tình báo.

Tô Dịch lai lịch, xuất thân, kinh nghiệm, chỗ tham dự kích thước chiến đấu, cùng với hắn bản tính, yêu thích, tu vi....., tất cả đều bị nàng nghiên cứu không biết bao nhiêu lần.

Đã từng, nàng cũng hoài nghi Tô Dịch là cái Đoạt Xá giả, có thể cho đến Tô Dịch giết đến tận Ngọc Kinh Thành Tô gia lúc, nàng không chút do dự phủ định cái này suy đoán.

Nếu thật là Đoạt Xá giả, đâu có thể nào sẽ đi không tiếc hết thảy đi tìm Tô gia báo thù?

Có thể để Hoa Tín Phong cảm thấy khó giải chính là, nàng vượt nghiên cứu Tô Dịch từ trước tới nay sự tích, lại càng cảm giác Tô Dịch trên người bí mật quá nhiều, liền như một cái không người có thể hiểu thấu đáo bí ẩn giống như.

Cho đến lần này tự mình cùng Tô Dịch cùng một chỗ hành động, Hoa Tín Phong mới mạnh mẽ ý thức được một sự kiện, cùng Tô Dịch tiếp xúc càng nhiều, lại càng để người cảm thấy bất khả tư nghị, hoàn toàn liền không cách nào làm cho người chân chính thăm dò rõ ràng trên người hắn đến tột cùng giấu bao nhiêu bí mật.

Đến bây giờ, Hoa Tín Phong không phải không thừa nhận một cái sự thật ——

Lòng hiếu kỳ của mình, đã hoàn toàn bị Tô Dịch dính chặt, thậm chí đều có chút không cách nào tự kềm chế cảm giác, tựa như uống rượu giống như, càng uống càng phía trên. . .

"Ta cũng không thể cứ như vậy rơi vào tay giặc rồi!"

Cho đến phản quay về chỗ ở lúc, Hoa Tín Phong âm thầm hít thở sâu một hơi khí, cảnh cáo chính mình, nhất định phải kiềm chế ở nội tâm rất hiếu kỳ.

Lòng hiếu kỳ hội hại chết mèo.

Lòng hiếu kỳ cũng sẽ để nữ nhân rơi vào tay giặc!

Hoa Tín Phong cũng không muốn để chính mình bất tri bất giác mà rơi vào tay giặc.

Tô Dịch cũng không biết, Hoa Tín Phong nội tâm có nhiều như vậy suy nghĩ.

Hắn lúc này đang gõ ngồi tu luyện.

Trước đó không lâu ở Thiên Nguyên học cung luyện chế Lưỡng Nghi Cửu Thanh Đan, đã chỉ còn lại có năm viên.

Dựa theo mỗi ngày nuốt một viên tình huống, năm ngày về sau, hắn là được hoàn toàn đem Tiên Thiên Võ Tông cảnh rèn luyện đến viên mãn tình trạng, có thể bắt đầu đi nếm thử đột phá Tích Cốc cảnh.

Tích Cốc cảnh là Nguyên Đạo Tam đại cảnh cảnh giới thứ nhất.

Cũng là con đường tu hành lúc đầu.

Có thể ở Tích Cốc cảnh trong trúc liền hùng hậu vô cùng căn cơ, đủ để ảnh hưởng về sau con đường.

Như võ đạo bốn cảnh, nhất bản chất mục đích, chính là tại vì đặt chân Tích Cốc cảnh lúc làm chuẩn bị.

Tô Dịch tại lần này chuyển thế trùng tu mới bắt đầu, tựu lấy tuyệt Võ Hoàng chỗ sáng lập có thể nói Đại Hoang đệ nhất Trúc Cơ pháp Tùng Hạc rèn thể thuật tiến hành tu luyện, trước sau rèn luyện ra "Chư khiếu thành linh" "Ẩn mạch" "Đạo cương" "Ngũ uẩn tính linh" chờ có thể nói chấn nhấp nháy cổ kim đại đạo nội tình.

Mà ở chín ngục Kiếm Lực lượng cộng hưởng xuống, để hắn mỗi một chủng đại đạo nội tình đều thực hiện tiến thêm một bước thăng hoa cùng đột phá.

Không khoa trương mà nói, hôm nay hắn ở võ đạo bốn cảnh chỗ trúc căn cơ, sớm đã vượt xa kiếp trước đồng nhất cảnh giới thời điểm, phóng mắt Đại Hoang Cửu Châu hàng tỉ tu hành thế hệ ở bên trong, cũng được xưng tụng độc bộ vô song.

Mà hết thảy này cố gắng, đều là tại vì đặt chân Nguyên Đạo chi lộ cái thứ nhất đại cảnh giới làm chuẩn bị!

Cái gọi là Tích Cốc, liền là có thể thoát khỏi thế tục đồ ăn ràng buộc, bữa cơm hà ẩm lộ, luyện hóa nguyên khí đến cường tráng bản thân.

Chính là thế tục cái gọi là "Không ăn nhân gian khói lửa khí" .

Tích Cốc người, có thể ẩm kim tuyền chi dịch, thực ngân đá chi tủy, có thể phun ra nuốt vào Thiên Địa nguyên khí ở thể nội, cũng có thể chưởng

đằng vân giá vũ chi thuật, bằng hư mà du Tứ Hải, ngự gió gọi lôi, không sợ nước lửa.

Cho nên, thế tục đều xưng là "Lục Địa Thần Tiên" .

Mà ở người tu hành trong mắt, đặt chân này cảnh, liền tương đương đặt chân trên đường lớn, thọ nguyên có thể tăng vọt 300 tái, thoát khỏi thế tục thọ nguyên chi gông xiềng!

Đối với Tô Dịch mà nói, đặt chân này cảnh, càng là trọng yếu nhất.

Hợp bão chi mộc, sống ở một tí.

Chín xích chi đài, bắt đầu tại mệt mỏi đất.

Tích Cốc cảnh là bắt đầu của đại đạo, càng là tu hành chi căn, căn cơ không chặt chẽ vững chắc, lại có thể nào dài ra che trời mà bắt đầu đại thụ?

"Cũng không biết đem làm ta đặt chân Tích Cốc cảnh lúc, lại có thể xây hạng gì phẩm chất nguyên lực hạt giống."

Lúc tu luyện, Tô Dịch không khỏi khoan thai hướng tới.

Trở thành Tích Cốc cảnh tu sĩ, là được trong người gieo xuống nguyên lực hạt giống, nguyên lực hạt giống phẩm chất càng cao, đại biểu đại đạo căn cơ vượt hùng hậu.

Ở Đại Hoang Cửu Châu, về nguyên lực hạt giống phân chia, bất đồng đạo thống không có cùng bình phán tiêu chuẩn, Phật môn đem nguyên lực hạt giống gọi Niết Bàn căn, phân cửu diệp, một diệp một thế giới.

Đạo Môn đem nguyên lực hạt giống gọi nguyên thai, phân tam trọng cửu đẳng.

Ma Môn càng trực tiếp, đem nguyên lực hạt giống đơn giản phân hai loại, ma chủng cùng không phải ma chủng.

Nhưng có một cái bị tất cả đỉnh cấp đạo thống công nhận sự thật là, "Đạo loại" là tối đỉnh cấp nguyên lực hạt giống.

Cái gọi là đạo loại, chính là ẩn chứa đạo vận nguyên lực hạt giống.

Ở đặt chân Tích Cốc cảnh lúc, có thể có được đạo loại người, bị coi là trời sinh tu hành hạt giống, ngàn trong không một, cực kỳ hiếm có.

Đạo loại phẩm chất nhân người mà dị.

Kẻ lợi hại, ở phá cảnh lúc, đưa tới Thiên Địa dị tượng, đại đạo cộng minh, kết xuất đạo loại bày biện ra thần diệu khó lường dị tượng.

Có đạo loại có thể diễn hóa Sơn Hà chi tướng, Nhật Nguyệt chi hình, có thì hóa thành các loại huyền diệu bảo vật hình dáng, có thậm chí có thể ngưng kết là lôi, điện, gió, lửa chờ đồ đằng ký hiệu.

Đều có các huyền diệu cùng uy năng, nếu như thiên phú giống như, để người tu hành có được vượt xa tầm thường thế hệ đại đạo căn cơ cùng lực lượng.

Nhưng mà, đối với Tô Dịch mà nói, những cái này đạo loại có lẽ hiếm có, nhưng cũng không phải hắn muốn.

Hắn lần này chuyển thế, mưu đồ chính là một viên chân chính chí cường đạo chủng!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 374: Tà Đạo Cự Kiêu

Ở tiền thế hậu, Tô Dịch từng hao phí mấy ngàn năm thời gian đến nghiên cứu Tích Cốc cảnh.

Chỉ là vơ vét cùng Tích Cốc cảnh có quan hệ cổ xưa điển tịch, liền có hơn vạn loại nhiều.

Nếu bàn về ở "Đạo loại" nhận thức trên, hắn tự hỏi phóng mắt Đại Hoang thiên hạ, từ xưa đến nay tuế nguyệt, sợ cũng không có ai so với hắn hiểu rõ hơn.

Cái gọi là chí cường đạo chủng, vốn là gần kề chỉ là truyền bá ở Đại Hoang Cửu Châu một cái mờ mịt truyền thuyết.

Trong lời đồn, một ít thiên tư cùng căn cốt đủ để kinh diễm Chư Thiên yêu nghiệt nhân vật, ở đặt chân Tích Cốc cảnh lúc, gặp được cực đáng sợ kiếp số, tựa như cấm kị, xưa nay đến nay, còn chưa từng có người có thể từ nay về sau cướp dưới sống sót.

Cho nên, thẳng tuốt truyền bá nói, như ai có thể đủ từ nay về sau cướp trong sống sót, liền có thể ngưng kết ra chân chính chí cường đạo chủng!

Cái này tự nhiên là một loại phỏng đoán.

Bởi vì xưa nay đến nay căn bản không người có thể vượt qua kia chờ cấm kị giống như kiếp số, cho nên ai cũng không biết, cái gọi là "Chí cường đạo chủng" phải chăng thật sự tồn tại.

Có thể Tô Dịch lại dám khẳng định, bực này đại đạo căn cơ là tồn tại!

Đây là hắn từ "Luân Hồi" ở bên trong lấy được đáp án, ở U Minh chi địa, liền tồn tại có quan hệ "Chí cường đạo chủng" ghi lại.

Nói như thế đạo loại, là ở cấm kị trong bác một đường sinh cơ, tại hết sức hủy diệt trong ký kết ra hoàn mỹ đạo loại, bởi vì là Thiên Đạo chỗ không kém, cho nên ở nếm thử ngưng kết đạo này loại lúc, nhất dễ bị thụ Thiên Khiển!

Tô Dịch tự nhiên không sợ cái gì cấm kị kiếp số, cũng căn bản không sợ gì đó hết sức hủy diệt.

Lần này chuyển thế, hắn vốn là yêu cầu tác rất cao kiếm đồ, tự nhiên không có khả năng bỏ qua ngưng kết chí cường đạo chủng cơ hội.

. . .

Sáng sớm hôm sau.

Đông Hải chi bờ.

Chừng trăm trượng dài "Hóa Nhạc Lâu Thuyền" chở dùng Tần Động Hư cầm đầu một đoàn người, hướng Đông Hải ở chỗ sâu trong lao đi.

Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong đã ở phía trên nó.

"Dựa theo cái này chiếc bảo thuyền tốc độ, hai ngày sau, là đạt đến Loạn Linh Hải biên giới mà mang."

Hóa Nhạc Lâu Thuyền trên một tòa trong gian phòng trang nhã, Hoa Tín Phong ngồi ở trước bàn, như nước trong veo con mắt đánh giá trong gian phòng trang nhã bài trí, vui rạo rực nói, "A..., như việc này thuận lợi, cái này chiếc bảo thuyền sau này sẽ là chúng ta."

Tô Dịch đứng ở cửa sổ chỗ, ngắm nhìn chỗ xa.

Kim sắc ánh mặt trời chiếu vào xanh thẳm trên đại dương bao la, phảng phất nhảy động Toái Kim, nhộn nhạo ở tình tiết phức tạp thủy triều trên, chiếu sáng rạng rỡ.

Bởi vì Hóa Nhạc Lâu Thuyền là độn không phi hành, làm cho tầm mắt cũng trở nên cực bao la, xa xa đấy, còn có thể chứng kiến rất nhiều thuyền đánh cá phiêu phù ở trên mặt biển, buồm ảnh từng điểm, ngẫu nhiên có chim biển thành đàn bay lượn, vung vẩy một chuỗi to rõ thanh gáy.

Hơi ẩm ướt ý gió biển thổi vào, để người vui vẻ thoải mái.

"Cái này chiếc bảo thuyền chưa nói tới nhiều lợi hại, chỉ có thể cho rằng tọa giá hành động, lớn mà vô dụng, cũng quá rêu rao, cực dễ dàng bị trên biển ẩn núp yêu thú nhìn chằm chằm vào."

Tô Dịch gió biển thổi, nhấp một miếng rượu.

"Ách, công tử không thích lời nói, có thể cho cho ta nha."

Hoa Tín Phong cười hì hì nói ra.

"Tùy tiện."

Tô Dịch nói xong, chiết thân ngồi ở trước bàn, xuất ra một ít chỗ trống ngọc phù, bắt đầu từng cái tế luyện.

"Công tử đây là đang luyện chế gì đó bí phù?"

Hoa Tín Phong hiếu kỳ nói.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Như theo như ngươi nói, Quần Tiên Kiếm Lâu lúc trước thật là một cái Hoàng cấp đạo thống, kia sao cái này cái thế

lực lưu lại ở dưới di tích ở bên trong, tất có rất nhiều cơ quan cùng sát trận, đừng nói trên thuyền này những Nguyên Đạo đó tu sĩ, chính là Linh Đạo đại tu sĩ muốn tìm kiếm trong đó cơ duyên, sợ cũng sẽ gặp gặp rất nhiều chí mạng giống như uy hiếp."

Hoa Tín Phong trong lòng rùng mình, nói: "Tần Động Hư lão gia hỏa kia trong tay, nắm giữ lấy một phần bí đồ, cùng bọn họ cùng một chỗ hành động lúc, nên có thể tránh đi rất nhiều hung hiểm." Tô Dịch mỉm cười lắc đầu: "Không nói đến kia bí đồ là thật là giả, liền thật sự, cũng nhất định phái không trên trọng dụng tràng, dù sao, vô số tuế nguyệt đi qua, ai dám nói kia Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong hết thảy, không có phát sinh qua biến hóa?"

Dừng một chút, hắn lườm Hoa Tín Phong một cái, nói: "Huống chi, một phần bí đồ mà thôi, có lẽ có thể cho người sớm phân biệt đưa ra trong chỗ mai phục hung hiểm cùng sát kiếp, chỉ khi nào những cái này hung hiểm bộc phát, lại có bao nhiêu người có thể tránh đi?"

Kiếp trước Tô Dịch, đi khắp Đại Hoang Chư Thiên, xông qua không biết bao nhiêu đại hung chi địa, nếu bàn về kinh nghiệm chi phong phú, so với thế gian này tu hành thế hệ cao đến không biết chạy đi đâu.

Hoa Tín Phong giữa hai đầu lông mày hiển hiện một vòng ngưng sắc, nói: "Nói như vậy, công tử giờ phút này chỗ luyện chế ngọc phù, chính là tại vì tìm kiếm cơ duyên lúc làm chuẩn bị?"

"Không tệ."

Tô Dịch gật đầu.

Hắn giờ phút này luyện chế bí phù, có thể dùng ngăn cản cướp hóa tai "Thế Thân Phù", có có thể che đậy trên người khí tức "Liễm Tức Phù", có

thể dùng dò xét lực lượng chấn động "Trắc Hung Phù" . . .

Chừng hơn mười loại nhiều.

Đây cũng là có chút bất đắc dĩ, dùng hắn hôm nay tu vi cùng lực lượng, đi tìm kiếm một cái cực có thể là Hoàng cấp đạo thống lưu lại di tích, chỉ có thể sớm làm đủ các loại chuẩn bị.

Như đổi lại hắn kiếp trước đỉnh phong nhất lúc, căn bản không cần như vậy phiền toái, một người một kiếm, trực tiếp giết đi vào là được rồi.

"Công tử, ngươi luyện những cái này bí phù có thể phân ta một ít?"

Hoa Tín Phong xinh đẹp con mắt nhìn về phía Tô Dịch, mang theo vẻ chờ đợi.

"Ngươi cùng ở bên cạnh ta là được rồi."

Tô Dịch trực tiếp cự tuyệt.

Những cái này ngọc phù nhìn như dễ dàng luyện chế, kì thực cực tiêu hao tâm thần lực lượng, mà sử dụng chỗ trống ngọc phù, đều là đạt tới Ngũ phẩm linh ngọc, giá trị quý giá.

Tô Dịch chính mình cũng không đủ dùng, đâu có thể nào lại tặng cho Hoa Tín Phong.

"Ah ~~ "

Hoa Tín Phong khó giấu thất lạc, trước kia thời điểm, nàng nghĩ muốn cái gì, chỉ cần mở miệng, ai cũng hội đôi mắt - trông mong địa chủ động đưa tới cửa.

Có thể Tô Dịch, lại không cần nghĩ ngợi liền cự tuyệt! !

"Tên này tính tình, thật đúng là không lấy nữ hài tử niềm vui ah. . ."

Hoa Tín Phong âm thầm nói thầm.

Cùng lúc đó ——

Hóa Nhạc Lâu Thuyền tầng cao nhất một tòa trong đại điện.

Tần Động Hư, Cố Thanh Đô, Du Trường Không, Trừng Chân, Nhiếp Hành Không năm người hội tụ ở cùng một chỗ, đang đang tiến hành mật đàm.

"Tần mỗ ngày hôm qua đã đạt được xác định rõ ràng tin tức, lần này tiến về Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong tìm kiếm cơ duyên cường giả tuy nhiều, nhưng chân chính đáng giá chúng ta coi trọng, chỉ có một cổ thế lực."

Già vẫn tráng kiện Tần Động Hư vê râu mở miệng, "Một cái là dùng Âm Sát môn Môn chủ 'Đồng Tinh Hải' cầm đầu tà đạo thế lực, ở bên người hắn, hội tụ hơn mười cái tà đạo kiêu hùng."

"Gần kề ta biết đến, liền có Huyết Hồn Sơn 'Thiên Xà lão Yêu " Cửu Sát Hà 'Thanh Sa Thủy Quân " Kim Diễm lĩnh 'Kim Thi lão ma' ."

"Cái này ba cái lão già kia, một cái so với một cái tàn nhẫn gian dối, như Thiên Xà lão Yêu, từ lúc năm mươi năm trước thời điểm, ngay tại một hồi kinh thế lôi kiếp ở bên trong, một lần hành động phá cảnh, đặt chân Nguyên Phủ cảnh trong."

"Thanh Sa Thủy Quân cùng Kim Thi lão ma, cũng đều là thành danh nhiều năm hung ác gốc rạ, người phía trước tinh thông ngự thủy pháp, thứ hai tinh thông rất nhiều quỷ dị đáng sợ bí chú."

"Bọn họ hôm nay cùng Âm Sát môn Môn chủ tụ hợp ở cùng một chỗ, tuyệt không thể khinh thường."

Nghe thế, đang ngồi mọi người chân mày ở giữa đều hiển hiện một vòng ngưng sắc.

Không thể nghi ngờ, trước mắt hướng tìm kiếm Quần Tiên Kiếm Lâu cơ duyên lúc, cực có thể sẽ cùng cái này một đám tà đạo lão ma đầu đụng với.

"Ngoại trừ những cái này nhân vật, chúng ta còn muốn cảnh giác 'Đoạt Xá giả' ."

Tần Động Hư con mắt ánh sáng lấp lánh, "Lần này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích ngang trời xuất thế tin tức, gây ra động tĩnh quá lớn, không có gì bất ngờ xảy ra, dĩ vãng những trong năm kia, ngủ đông ở Đại Tần, Đại Ngụy, Đại Chu Tam quốc cảnh nội Đoạt Xá giả, cực có thể sẽ tham dự tiến đến."

"Những cái này Đoạt Xá giả, vô luận tu vi cao thấp, cũng không thể khinh thường rồi, chư vị có lẽ hiểu rõ, có thể từ Dị Giới hàng lâm đến Thương Thanh đại lục nhân vật, hắn bản tôn yếu nhất đều có Linh Đạo cấp độ tu vi, kia sao hiện tại đến gần kề chỉ là bọn họ một cỗ Thần hồn lực lượng, có thể bọn họ chỗ nắm giữ bí pháp cùng át chủ bài, nhất định không phải ít."

Lời này vừa nói ra, đang ngồi mọi người đều thần sắc khác nhau.

Đoạt Xá giả!

Đối với bọn họ những cái này dừng chân ở thế tục đỉnh phong người tu hành mà nói, tự nhiên sẽ không lạ lẫm.

"Tần huynh còn có xác thực Đoạt Xá giả danh sách?"

Du thị nhất tộc Thái thượng trưởng lão Du Trường Không hỏi.

Tần Động Hư lắc đầu, "Những cái thứ này, đều một cái so với một cái hội che dấu thân phận, bọn họ như không chủ động bại lộ, gần như rất khó phân biệt nhận ra."

Nghe vậy, không ít mọi người gật đầu không ngừng.

Đoạt Xá giả để cho nhất người kiêng kị, chính là thân phận cực thần bí, chính là bọn họ những cái này người tu hành, chỉ dựa vào mắt thường cùng thần niệm lực lượng, cũng không cách nào phân biệt ra ai là Đoạt Xá giả.

"Có lẽ, ở chúng ta cái này con thuyền trên, thì có Đoạt Xá giả tồn tại."

Thượng Lâm Tự Tàng kinh lâu trưởng lão Trừng Chân mở miệng, hắn khô gầy như củi, bạch mi râu bạc trắng, lời này vừa nói ra, để không ít người sắc mặt khẽ biến.

"Trừng Chân đạo huynh hẳn là nhìn xảy ra điều gì?"

Tần Động Hư hỏi.

"Kia đến từ Đại Hạ một đôi huynh muội, liền cực kỳ khả nghi."

Trừng Chân thần sắc bình tĩnh, âm thanh khàn khàn chậm chạp, "Dựa theo Tần đạo hữu thuyết pháp, bọn họ cầm trong tay Lưu Hỏa Chân Quân nhị đệ tử Lục Vân lệnh bài mà đến, có thể Quan tại lai lịch của bọn hắn, như trước tồn tại rất nhiều điểm đáng ngờ."

Mọi người ánh mắt lấp lánh.

"Ta cũng có này hoài nghi, bọn họ xuất hiện thật trùng hợp, hơn nữa, chúng ta cũng không có cách nào đi xác minh bọn họ là thật không nữa cùng Lưu Hỏa Chân Quân có quan hệ."

Cố Thanh Đô trầm giọng mở miệng, "Như vạn nhất bọn họ rắp tâm hại người, có mưu đồ khác, chúng ta phải sớm đề phòng một hai."

Tần Động Hư thần sắc một trận sáng tắt không ngừng.

Nửa ngày, hắn trong con ngươi ánh sáng lạnh lẽo lóe lên một cái, nói: "Việc này dễ xử lý, kế tiếp trên đường, tìm một ít cơ hội, lại đi dò xét một cái bọn họ là được. Như thân phận của bọn hắn thật sự có vấn đề, liền sớm đem bọn họ đã diệt là được! Đoạn sẽ không để cho bọn họ ảnh hưởng đến hành động của chúng ta rồi!"

. . .

Hai ngày sau.

Xa xa trên mặt biển, trở nên âm trầm đáng sợ.

Trầm trọng màu đen lôi vân, che khuất bầu trời, ngẫu nhiên có nặng nề Lôi Âm vang vọng, có yêu dị đáng sợ màu máu tia chớp lấp lánh, mặt biển mãnh liệt như nộ, nhấc lên sóng to gió lớn.

Cái kia Thiên Hải ở giữa khí tức, trở nên điên cuồng bạo hỗn loạn, âm trầm u ám, áp lực đến làm cho mọi người có thở không nổi cảm giác.

Đến ở đây, chẳng khác nào tiến hành Loạn Linh Hải biên giới mà mang!

Hóa Nhạc Lâu Thuyền phi độn tốc độ, cũng trở nên chậm chạp, cẩn thận từng li từng tí.

Bởi vì cái hải vực này ở bên trong, sóng biển bài không, ngẫu nhiên có tiếp thiên mà bắt đầu Phong Bạo tàn sát bừa bãi, lướt ngang trên mặt biển, động có thể đem Hóa Nhạc Lâu Thuyền cái này loại bảo vật xé thành mảnh nhỏ.

Lâu trên thuyền, Tô Dịch dựa vào lan can mà đứng, nhìn phía xa kia tựa như tận thế giống như hỗn loạn điên cuồng bạo cảnh tượng, thâm thúy trong mắt không khỏi nổi lên một chút ngưng sắc.

Cái này Loạn Linh Hải thiên địa khí tức cực hỗn loạn, bày biện ra tan vỡ, tựa là hủy diệt quỷ dị cảnh tượng!

"Cái hải vực này trước đây thật lâu tất nhiên từng phát sinh lớn tai biến, làm cho Thiên Địa trật tự gặp nghiêm trọng hủy hoại, trải qua vô số tuế nguyệt biến thiên về sau, mới tạo thành như vậy một mảnh hỗn loạn tan vỡ cảnh tượng. . ."

Tô Dịch tự nói.

Gió biển cạo đến, thổi trúng hắn áo bào tung bay, bay phất phới.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 375: Tứ Đại Cấm Kị Sự Vật

Loạn Linh Hải!

Đại Tần cảnh nội đệ nhất đại hung chi địa.

Trong lời đồn, cái hải vực này trong mai táng lấy rất nhiều cổ xưa đạo thống di tích, xưa nay đến nay trong năm tháng, hấp dẫn lấy không biết bao nhiêu cường giả đến đây tìm kiếm.

May mắn vận thế hệ vô tình lấy được cổ xưa truyền thừa, từ nay về sau một bước lên trời, trở thành tên khắp thiên hạ nhân vật phong vân.

Nhưng người may mắn cuối cùng chỉ là số rất ít.

Càng hiện thực tàn khốc là, tuyệt đại đa số đến đây tìm kiếm cơ duyên cường giả, đều bỏ mạng tại này, có đến mà không có về!

Thế cho nên đến hiện nay, chân chính dám xâm nhập Loạn Linh Hải mạo hiểm, gần như đều là Tiên Thiên Võ Tông đã ngoài nhân vật.

Tiên Thiên Võ Tông phía dưới nhân vật, căn bản là không dám vượt Lôi Trì một bước.

"Đến nơi đây, chẳng khác nào tiến vào Loạn Linh Hải phạm trù, càng đi ở chỗ sâu trong lại càng hung hiểm."

Hoa Tín Phong thần sắc trở nên chăm chú mà nghiêm trọng, "Chúng ta Thập Phương các từng sưu tập qua rất nhiều cùng Loạn Linh Hải có quan

hệ tin tức, có thể đến nay đối với cái hải vực này hiểu rõ, như trước chỉ là một góc của băng sơn, một lân phiến trảo."

"Loạn Linh Hải quá thần bí rồi, tràn ngập rất nhiều quỷ dị cùng khác thường đích sự vật cùng lực lượng, một ít tựa như cấm kị giống như địa phương, chính là Nguyên Đạo tu sĩ cũng không dám tới gần một bước, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

"Như cái hải vực này ở chỗ sâu trong, có một tòa bao phủ ở màu máu sương mù trong bạch cốt bảo tháp, nó tựa như một cái u linh, sẽ xuất hiện ở không giống vùng biển, một khi nhìn thấy nó, phải trước tiên xa xa tránh đi, nếu không, cũng sẽ bị không giới hạn màu máu sương mù bao phủ, biến thành một đống xương khô, trở thành kia bạch cốt bảo tháp một bộ phận."

Nghe thế, Tô Dịch nhiều hứng thú nói: "Có ý tứ, còn có mặt khác quỷ dị đồ vật sao?"

"Đương nhiên là có."

Hoa Tín Phong không hổ là Thập Phương các người, rất nhanh đã nói mặt khác một ít quỷ dị cùng khác thường địa phương.

Xưa nay đến nay trong năm tháng, Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong, bị người phát hiện đại hung sự vật có bốn loại.

Ngoại trừ kia bao phủ ở màu máu sương mù trong bạch cốt bảo tháp, mặt khác ba loại theo thứ tự là Bất Quy đảo, Táng Linh Sơn, Tái Tinh Thuyền.

Có một tòa bị gọi là "Bất Quy" hòn đảo, hòn đảo trên không có một ngọn cỏ, mỗi lúc bóng đêm hàng lâm, phía trên nó sẽ trôi nổi bắt đầu một chiếc chén nhỏ xanh rờn đèn lồng, hiện ra U Minh như Địa ngục đáng sợ dị tượng.

Phàm là tới gần này đảo mười dặm chi địa, liền như bước lên không đường về, vô luận tu vi cao thấp, huyết nhục hội trong nháy mắt hóa thành tro tàn, Thần hồn thì sẽ bị kia một chiếc chén nhỏ xanh rờn đèn lồng thu lấy.

Bất Quy danh tiếng, liền bởi vậy mà đến.

Táng Linh Sơn, thì một tòa phiêu phù ở Loạn Linh Hải phía trên núi lớn, chừng cao ngàn trượng, quanh năm bao trùm ở nồng hậu màu xám sương mù trong.

Núi này thần bí nhất, bất luận cái gì sinh linh chỉ cần đạp vào núi này, liền như trống không tan biến mất giống như biến mất không thấy gì nữa, không biết sống chết.

Thường cách một đoạn thời gian, núi này trên màu xám sương mù sẽ mất đi, lộ ra chân thật diện mạo.

Nhưng là gần kề chỉ có thể nhìn đến, kia cao ngàn trượng màu đen sơn thể trên, quấn quanh lấy bốn đầu to như màu đen Mãng Long giống như xiềng xích, mỗi một đầu xiềng xích trên, đều khổn trói lấy một cỗ thi thể.

Kia bốn cỗ thi thể, một cái là sau lưng mọc lên hai cánh, ba đầu sáu tay, thân thể thon dài nam tử.

Một cái là chừng trăm trượng dài, nửa người trên bao trùm lấy kim sắc lân phiến, nửa người dưới thì đuôi rắn sinh linh.

Mặt khác hai cái, theo thứ tự là một người mặc nhuốm máu tăng bào, không có cái đầu tăng nhân, một cái lồng ngực bị phá mở ra, đầu đội Liên Hoa quan miện đạo nhân.

Thân phận của bọn hắn không người biết được, có thể bọn họ kia bị khóa sợi xích nhốt không biết bao nhiêu năm tháng thi thể, cho đến hôm nay, như trước tản mát ra cực kì khủng bố khí tức chấn động.

Từng có Nguyên Đạo tu sĩ nếm thử tới gần Táng Linh Sơn, kết quả cũng còn không có leo lên núi này, liền bị kia bốn cỗ thi thể trên tản mát ra khí tức khủng bố, tươi sống cho làm vỡ nát Thần hồn, chết bất đắc kỳ tử mà chết!

Đây cũng là Táng Linh Sơn, dù là phía trên nó sung

Khiển trách quỷ dị cùng thần bí, đến nay cũng lại không ai dám nhích tới gần.

Về phần Tái Tinh Thuyền, thì một chiếc màu đen thuyền nhỏ, mới ba trượng dài, như một chiếc liên thuyền, có thể mỗi khi này thuyền xuất hiện, liền tựa như chở đầy Tinh Quang giống như, chiếu sáng rạng rỡ, hư ảo thần bí.

Này thuyền cũng kinh khủng nhất, chỉ cần có người tới gần, trên thuyền Tinh Quang sẽ kích xạ mà lên, hóa thành ngập trời kiếm khí, nhẹ nhàng quét qua, liền có thể dễ dàng giết chết tu hành thế hệ!

Đến nay, còn chưa từng có người có thể đủ từ Tái Tinh Thuyền kiếm khí giết chết phía dưới sống sót!

"Bạch cốt bảo tháp, Bất Quy đảo, Táng Linh Sơn, Tái Tinh Thuyền. . ."

Nghe xong, Tô Dịch cũng không khỏi cảm thấy ngạc nhiên, cái này Loạn Linh Hải không đơn giản ah.

Đáng tiếc, Hoa Tín Phong cho ra tin tức quá ít, để hắn rất khó cân nhắc ra, cái này bốn loại tràn ngập quỷ dị sắc thái đích sự vật, đến tột cùng là gì

đó địa vị.

Hắn duy nhất có thể xác định chính là, kia cái gọi là "Bạch cốt bảo tháp", cực có thể là một kiện Ma binh, Bất Quy đảo trên bích lửa đèn lồng, thì hư hư thực thực cùng quỷ tu một đạo có quan hệ.

Táng Linh Sơn trên kia bốn đầu xiềng xích khổn trói bốn cỗ thi thể ở bên trong, sau lưng mọc lên hai cánh, sinh ra ba đầu sáu tay nam tử, cực có thể là "Ngân Dực Linh tộc" hậu duệ.

Mà kia nửa người trên bao trùm kim sắc lân phiến, nửa người dưới thì đuôi rắn sinh linh, thì hư hư thực thực là "Kim Giao Linh tộc" con cháu.

Đương nhiên, cái này gần kề chỉ là Tô Dịch phỏng đoán, không có thấy tận mắt đến, hắn cũng không nên cho ra phán đoán.

Ngược lại là kia một chiếc Tái Tinh Thuyền, thật ra khiến Tô Dịch cảm thấy cực hứng thú, này thuyền chở đầy Tinh Quang giống như kiếm khí, nếu là một kiện bảo vật lời nói, đã có thể thật không đơn giản.

Nói chuyện với nhau lúc, Hóa Nhạc Lâu Thuyền đã kinh chở mọi người, hướng Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong lao đi.

Trên đường đi, lôi vân rậm rạp, nộ hải cuồng đào, một mảnh hỗn loạn rung chuyển cảnh tượng. Ngẫu nhiên có màu máu tia chớp ở Thiên Khung mây đen ở chỗ sâu trong thoáng hiện, chiếu lên Thiên Hải ở giữa một mảnh đỏ thẫm, yêu dị khiếp người.

Nhưng mà, Tần Động Hư bọn họ rõ ràng cũng không phải là lần thứ nhất đến đây, do bọn họ dẫn đầu, dọc theo con đường này, Hóa Nhạc Lâu Thuyền hữu kinh vô hiểm mà tránh đi rất nhiều thiên tai.

Sau nửa canh giờ.

"Chạy mau, chạy mau ——!"

Mạnh mẽ, tại chỗ rất xa vùng biển trên, truyền đến một trận hoảng sợ kêu to.

Có thể thanh âm kia rất nhanh liền lập tức im bặt, biến mất không thấy gì nữa.

Hóa Nhạc Lâu Thuyền trên, Tần Động Hư, Cố Thanh Đô bọn người đều thần sắc nghiêm trọng, kinh nghi bất định.

Chẳng lẽ phía trước đã xảy ra chuyện gì vậy hung hiểm sự tình?

Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong cũng bị hấp dẫn, ánh mắt xa xa nhìn sang, chỉ có thể nhìn đến một mảnh âm trầm u ám rung chuyển vùng biển cùng màu đen lôi vân bao trùm Thiên Khung, lại không có phát hiện gì khác lạ.

"Công tử, Loạn Linh Hải chính là như vậy, thường xuyên sẽ phát sinh một ít không tưởng được quỷ dị sự tình, chính là Nguyên Đạo tu sĩ, như chưa quen thuộc cái hải vực này tình huống, gần như không có khả năng sống sót."

Hoa Tín Phong thấp giọng truyền âm, "Nhưng mà, chúng ta lần này cùng những lão gia hỏa kia cùng một chỗ hành động, ngược lại là không cần phải lo lắng những cái này, cái đó sợ sẽ là nguy hiểm đã đến, cũng có bọn họ phía trước đỡ lấy."

Nói xong lời cuối cùng, nàng khóe môi không khỏi nhấc lên tươi cười đắc ý.

"Đó là cái gì?"

Tô Dịch ánh mắt đột nhiên chú ý tới, Hóa Nhạc Lâu Thuyền hơi chếch tại chỗ rất xa trên mặt biển, nổi lơ lửng một mảnh xanh mơn mởn vầng sáng, như hỏa diễm tựa như, theo nước biển không ngừng cuộn trào.

Nhìn kỹ, kia rõ ràng là một mảnh màu lục hoa sen, rậm rạp chằng chịt, mênh mông bát ngát, như màu lục thảm giống như, bao trùm ở trên mặt biển.

Hoa Tín Phong sửng sốt một chút, chợt lộ ra kinh hãi, nói: "Không tốt, đây là 'Phong Yêu Quỷ Liên' ! !"

Gần như đồng thời, Hóa Nhạc Lâu Thuyền đỉnh, vang lên Tần Động Hư tiếng hét lớn: "Nhanh rời khỏi ở đây, nhanh!"

Âm thanh lộ ra hiếm thấy nghiêm trọng.

Oanh!

Hóa Nhạc Lâu Thuyền nổ vang, Bảo Quang lưu chuyển, tốc độ bỗng nhiên nhanh hơn, như mũi tên giống như, hướng xa xa lao đi.

Chỉ là, kia tại chỗ rất xa một mảnh xanh mơn mởn hoa sen ở bên trong, bỗng nhiên lướt trên hàng trăm hàng ngàn màu sắc rực rỡ quang ảnh, nếu như giống như phô thiên cái địa, hướng Hóa Nhạc Lâu Thuyền đánh tới.

Tốc độ cực nhanh, thẳng giống như từng đạo từng đạo nhanh chóng tia chớp!

Tô Dịch lập tức liền chứng kiến, những kia sắc thái quang ảnh rõ ràng là tất cả bộ dáng quỷ dị dữ tợn chim ruồi.

Đều chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay, Vũ Dực trong suốt tựa như, mang theo rực rỡ yêu ánh sáng, đầu lâu của nó thì bày biện ra dữ tợn hung ác mặt quỷ,

nhãn đồng màu đỏ tươi, mặt xanh nanh vàng, miệng phát ra từng đợt bén nhọn như quỷ khóc tựa như tiếng kêu.

Đem làm hàng trăm hàng ngàn chim ruồi cùng một chỗ động, thẳng giống như một mảnh ngũ thải ban lan Phong Bạo, dùng phô thiên cái địa xu thế cuồn cuộn quét tới.

Quá là nhanh!

Trong mấy hơi thở mà thôi, bọn này dữ tợn hung vật, cũng đã đuổi tới khoảng cách Hóa Nhạc Lâu Thuyền không đến trăm trượng chi địa.

"Chư vị, chuẩn bị chiến đấu!"

Nhìn thấy một màn này, Tần Động Hư rống to.

Cố Thanh Đô, Trừng Chân, Nhiếp Hành Không, Du Trường Không chờ đại nhân vật, dồn dập trước tiên tế ra từng người bảo vật, cách không xuất kích.

Ầm ầm!

Kiếm khí, ánh đao, thương ảnh, Cự Phủ. . . Các loại lưu quang tràn ngập các loại màu sắc bảo vật lướt trên, mang theo ngập trời uy thế, hướng xa xa kia đuổi theo chim ruồi oanh khứ.

Trong chốc lát mà thôi, thì có một mảng lớn chim ruồi bị oanh giết.

Có thể những kia chim ruồi nhiều lắm, rậm rạp chằng chịt, che khuất bầu trời, từ phương hướng khác nhau đánh về phía Hóa Nhạc Lâu Thuyền, trong lúc nhất thời, căn bản là giết không hết.

"Trên thuyền đạo hữu, mau mời đồng loạt ra tay!"

Tần Động Hư gào thét.

Căn bản không cần hắn nhắc nhở, phân bố ở lâu trên thuyền Thương Lạc Ngữ, Lận Dư Bi các mặt khác cường giả, cũng đều xuất thủ.

Ầm ầm ~

Một hồi đại chiến, lập tức ở cái này u ám âm trầm Loạn Linh Hải trên kéo ra màn che.

Tô Dịch chắp tay tại lưng, dựa vào lan can trông về phía xa, nhíu mày, lẩm bẩm: "Lần này cảnh ngộ có chút không đúng."

Hoa Tín Phong khẽ giật mình, nói: "Công tử có thể nhìn ra cái gì?"

Vèo!

Cũng chính vào giờ phút này, một cái chim ruồi lướt đến, lại phá tan lâu trên thuyền phòng tuyến, hướng Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chân cửa sổ chỗ vọt tới.

Hắn lớn nhỏ cỡ nắm tay thân thể, mang theo sắc bén vô cùng rực rỡ yêu ánh sáng, một đôi màu đỏ tươi đồng lộ vẻ khát máu giống như điên cuồng khí tức.

Tô Dịch lấy tay một trảo, một cổ lực lượng vô hình bao phủ, kia chim ruồi nhất thời gặp giam cầm giống như, bị Tô Dịch chộp vào lòng bàn tay, trong môi phát ra dữ tợn thê lương thét lên, có thể mặc cho giãy dụa, cũng không cách nào đào thoát.

Tô Dịch chưởng chỉ phát lực, cái này chim ruồi toàn thân run lên, nhất thời đã hôn mê, nhẹ nhõm tựa như bóp chết một cái con sâu cái kiến giống như.

Tô Dịch cái này mới mở miệng nói: "Đây là 'Quỷ Kiểm Yêu Phong " chưa nói tới nhiều lợi hại, tối đa cũng cái có thể so với cửu giai yêu thú, tính tình thô bạo, thành đàn qua lại, có thể nếu không có gặp được sinh tử nguy cơ, loại này yêu vật cực nhỏ sẽ chủ động xuất kích. Trừ phi. . ."

Hoa Tín Phong nói: "Trừ phi gì đó?"

"Trừ phi có người dùng 'Ngự linh chi thuật " đang âm thầm thao túng đây hết thảy."

Tô Dịch nói xong, đầu ngón tay nhẹ nhàng gõ hai cái, kia mặt quỷ phong yêu một đôi tuyết trắng Lão Nha liền bị gõ một cái, lăn xuống lòng bàn tay.

Nhìn kỹ, cái này một đôi Lão Nha nếu như tuyết trắng trăng lưỡi liềm tựa như, sắc bén khiếp người, ẩn chứa một cỗ yêu dị linh tính khí tức.

Mà mất đi Lão Nha về sau, mặt quỷ phong yêu một thân sinh cơ nhất thời mất đi được không còn một mảnh, hoàn toàn chết mất.

Tô Dịch lập tức đem cái này một đôi Lão Nha thu hồi.

Đây là một loại Ngũ phẩm Linh tài, nhìn như nhỏ bé, kì thực là hiếm có tài liệu luyện khí, giá trị không ít.

"Công tử có ý tứ là, chúng ta lần này gặp tập kích, là có người đang âm thầm giở trò? !"

Hoa Tín Phong giờ mới hiểu được lại đây, không khỏi giật mình.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 376: Thiên Cung Di Tích

Phanh! Phanh! Phanh!

Từng chích Quỷ Kiểm Yêu Phong xông qua phòng tuyến, xông vào Hóa Nhạc Lâu Thuyền, liền như từng đạo từng đạo tia chớp, bổ được lâu thuyền trăm ngàn lỗ hổng, khắp nơi đều là phá hư dấu vết.

Ngẫu nhiên càng có một trận tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong chỗ gian phòng cũng đụng phải xung kích, nhưng mỗi khi có Quỷ Kiểm Yêu Phong vọt tới, cũng sẽ bị Tô Dịch lấy tay bắt giữ, nhổ chúng răng nanh, tiện tay thu lại.

Cùng với ôm cây đợi thỏ con mồi tựa như, một trảo một cái chuẩn.

Nửa khắc đồng hồ thời gian sau.

Hóa Nhạc Lâu Thuyền mọi người rốt cục đánh tan Quỷ Kiểm Yêu Phong tập kích, hướng xa xa mặt biển lao đi.

Rời đi kia một cái chớp mắt, Tô Dịch xa xa mà chứng kiến, một mảnh kia xanh mơn mởn hoa sen ở chỗ sâu trong, lặng yên xuất hiện một đạo thân ảnh.

Đây là người người mặc màu đen áo choàng, màu da trắng nõn như ngọc, nhãn đồng xanh biếc yêu dị nam tử, hông bờ treo một đầu quay quanh lên màu đỏ tươi trường tiên, trong tay nâng một cái đỏ hồng như máu hồ lô.

Hắn có vẻ đã nhận ra Tô Dịch ánh mắt, không khỏi khẽ giật mình, chợt giơ tay lên, cười hướng Tô Dịch quơ quơ.

Liền như tại vì lão hữu tiễn đưa.

Rồi sau đó, cái này hắc y áo choàng nam tử thân ảnh lặng yên biến mất không thấy gì nữa.

"Lại một cái Đoạt Xá giả."

Tô Dịch con mắt ánh sáng thâm thúy, một mực nhớ kỹ đối phương hình dạng.

"Công tử, ngươi đang nhìn cái gì?"

Hoa Tín Phong hỏi.

"Một cái hướng ta khiêu khích không biết sống chết đồ vật, hắn tốt nhất cầu nguyện đừng làm cho ta bắt lấy hắn."

Tô Dịch nhàn nhạt mở miệng.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Hoa Tín Phong, đem vừa rồi kia màu đen áo choàng nam tử bộ dáng miêu tả một lần, hỏi, "Ngươi cũng đã biết người này là ai?"

Hoa Tín Phong lắc đầu, nói: "Như đối phương là Đoạt Xá giả, hắn thân phận sẽ rất khó suy đoán rồi, loại người này cũng am hiểu nhất giấu diếm khí tức của mình cùng lai lịch, tựa như Đại Tần Lục hoàng tử Tần Phất, Tiềm Long Kiếm Tông tông chủ Nhiếp Hành Không, nếu không có công tử nhắc nhở, ta cũng không dám tưởng tượng, bọn họ lại sẽ là Đoạt Xá giả."

Tô Dịch không hề nghĩ nhiều.

Lần này gặp Quỷ Kiểm Yêu Phong tập kích, đối với hắn mà nói, ngược lại là một cái cọc chuyện tốt, dễ dàng góp nhặt hơn sáu mươi đối với yêu phong răng nanh.

Cùng trắng nhặt được một đám Ngũ phẩm Linh tài cũng không có khác nhau.

Kinh này một trận chiến, cũng làm cho Hóa Nhạc Lâu Thuyền tổn hại hơn phân nửa, cảnh hoàng tàn khắp nơi, sau đó công tác thống kê, trên thuyền chín vị Tiên Thiên Võ Tông nhân vật gặp, bị Quỷ Kiểm Yêu Phong giết chết.

Như vậy tổn thất, để khống chế này thuyền Cố Thanh Đô tâm đều ở tích huyết, sắc mặt âm trầm khó coi.

Tần Động Hư bọn người sắc mặt cũng thật không tốt nhìn.

Vừa mới đến Loạn Linh Hải không lâu, liền đụng phải là như thế này một hồi tai họa, tự nhiên làm cho lòng người tình rất kém cỏi.

Nhưng mà, kế tiếp đường xá trên, ngược lại là gió êm sóng lặng, mặc dù cũng đã tao ngộ rất nhiều đáng sợ thiên tai, nhưng đều hữu kinh vô hiểm mà tránh đi.

Hai canh giờ sau.

Xa xa đấy, một trận mờ mịt gáy lên âm thanh truyền đến, ở trong thiên địa không ngừng quanh quẩn, giống như trẻ mới sinh thút thít nỉ non âm thanh giống như, cực kỳ thấm người.

"Đến rồi!"

Hóa Nhạc Lâu Thuyền trên, Tần Động Hư dựa vào lan can mà đứng, ánh mắt sáng quắc, lộ ra vẻ chờ mong.

Ở bên cạnh hắn, Cố Thanh Đô, Trừng Chân chờ đại nhân vật, cũng đều đưa ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía xa xa, sắc mặt hiện ra ức chế không nổi rung động.

Chỉ thấy tại chỗ rất xa trong thiên địa, có thần hi bốc hơi, quang hà như thác nước, che đậy ngàn trượng phạm vi trong thiên địa, nổi bật lên kia phiến thiên địa một mảnh huy hoàng thần thánh khí tức.

Mà ở trong hư không, thì có một tòa Thiên Cung tựa như kiến trúc hiển hiện, thẳng hình như có bao la bát ngát cao lớn, toàn thân giống như do thần Kim Tiên ngọc xây mà thành, tỏ khắp ra nghìn vạn đạo thần cầu vồng.

Một cái nhìn lại, liền như thần tiên tê cư chi địa!

"Công tử ngươi nhìn, đó chính là Quần Tiên Kiếm Lâu di tích lực lượng biến thành, đoạn thời gian này đến nay, thẳng tuốt lơ lửng lúc này, hấp dẫn thiên hạ người tu hành đến đây."

Hoa Tín Phong con mắt linh hoạt tỏa sáng, mặt mũi tràn đầy chờ mong, "Chỉ nhìn bực này có một không hai dị tượng đã biết rõ, kia di tích bên trong, chắc chắn khó lường tạo hóa vấn thế!"

Tô Dịch xa xa nhìn ra xa, ngưng mắt nhìn khoảnh khắc, nói: "Nơi này, đích thật là một cái cơ duyên chi địa, khả đồng dạng, cũng tràn ngập thật lớn hung hiểm, kế tiếp đang hành động, chớ để tham niệm gì đó bảo vật, trước thăm dò rõ ràng kia trong đó Huyền Cơ, động thủ lần nữa cũng không muộn."

Trong mắt hắn, kia trong hư không lại thần thánh huy hoàng cảnh tượng, cũng giấu không lấn át được một cỗ Trùng Tiêu mà bắt đầu sát khí!

Hoa Tín Phong khẽ gật đầu.

Nội tâm của nàng cũng có chút khẩn trương, dù sao, lần này đang hành động, người cạnh tranh rất nhiều, sẽ phát sinh rất nhiều không dự đoán hung hiểm.

"Đáng chết! Có người sớm đã nhanh chân đến trước, tiến vào này một tòa di tích trong!"

Bỗng dưng, lâu trên thuyền vang lên Tần Động Hư tức giận âm thanh.

Mọi người theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy trong hư không kia một tòa tựa như Thiên Cung giống như kiến trúc cổng và sân trước, hai miếng chừng mười trượng cao đại môn sớm đã mở ra, trong môn quang hà mờ mịt, thấy không rõ lắm đến tột cùng.

"Dựa theo trước suy đoán, không phải nói cái này di tích cửa vào phong bế lực lượng, hội ở ba ngày sau mới có thể tiêu tan phát tán sao?"

Cố Thanh Đô nhíu mày.

"Nhất định là có người sớm động thủ, phá hủy kia phong bế lực lượng."

Du Trường Không sắc mặt âm trầm.

Vừa nghĩ tới một cái cọc thiên đại tạo hóa, lại bị người đoạt trước một bước, những cái này đại nhân vật ai có thể không vô cùng lo lắng tức giận?

"Chư vị đừng vội, bực này di tích chi địa, hung hiểm khó lường, chính là sớm đi vào, không có thể có thể trước tiên đoạt được tạo hóa."

Tần Động Hư hít thở sâu một hơi khí, trầm giọng nói, "Huống chi, dù là trong đó tạo hóa bị người khác đạt được, chúng ta đồng loạt ra tay, lại đem hắn túm lấy đến là được!"

"Đi, chúng ta cũng đi vào."

Nói xong, hắn đã dẫn đầu hành động.

Lập tức, Hóa Nhạc Lâu Thuyền trên cường giả, đều bay vút mà lên, đi theo Tần Động Hư phía sau, hướng xa xa trong hư không Thiên Cung trong lao đi.

Một đám người đại quy mô, tiến vào ngày đó cung sau đại môn, thân ảnh liền biến mất không thấy gì nữa.

Không có người chú ý tới, Tô Dịch ở tiến vào cái này phiến đại môn lúc, ánh mắt hướng xa xa mặt biển nhìn lướt qua, rồi sau đó sẽ thu hồi ánh mắt, đi vào.

"Tên kia là ai, thần niệm lực lượng không khỏi cũng thật là đáng sợ a?"

Nước biển phía dưới, chừng trăm trượng sâu địa phương, một cái đang mặc màu vàng hơi đỏ đạo bào, bộ dáng tuấn tú thiếu niên, sắc mặt hơi đổi.

Như Cát Trường Linh tại đây, một cái có thể nhận ra, thiếu niên này đúng là đệ tử của hắn Cát Khiêm.

"Sợ cái cầu, tiến vào kia Quần Tiên Kiếm Lâu di tích, cũng cùng chủ động đưa tới cửa rau hẹ không có gì khác nhau, tựu đợi đến bị người thu hoạch a."

Cát Khiêm Thần hồn ở bên trong, một đạo thanh âm già nua khoan thai mở miệng.

"Lão gia hỏa, ngươi xác định cái này Quần Tiên Kiếm Lâu trong, thật là một cái bị người sớm bố trí tốt sát cục?"

Cát Khiêm thần sắc sáng tắt không ngừng.

"Đã sát cục, cũng là cơ duyên chi địa, có người có ý định một mũi tên trúng hai con nhạn, thu cơ duyên, lại hắc ăn hắc, đem những cái này bị cơ duyên dụ dỗ tới rau hẹ đều thu hoạch được."

Thanh âm già nua hơi có chút nghiêm trọng, "Như vậy vũng nước đục, chúng ta hay là không đi chộn rộn thì tốt hơn."

Cát Khiêm xuy mà cười rộ lên, "Trước kia thời điểm, ngươi không phải thường xuyên giựt giây ta đi mạo hiểm, hơn nữa lời thề son sắt cam đoan, cái này Thương Thanh đại lục trên, còn không có có ai có thể uy hiếp được ngươi sao?"

Lời nói lộ ra nồng đậm châm chọc mùi vị. Kia thanh âm già nua thẹn quá hoá giận giống như, hung ác nói: "Tiểu tử ngươi biết cái gì, chúng ta đến đây những ngày này, tối thiểu gặp được ba cái Đoạt Xá giả, trừ này, còn có một chút Nguyên Phủ cảnh tà tu, yếu nhất nhân vật đều có Tích Cốc cảnh tu vi. Dùng tiểu tử ngươi hôm nay kia Tiên Thiên Võ Tông cảnh tu vi, nào có tư cách cùng bọn họ tách ra cổ tay?"

Dừng một chút, hắn thổn thức nói: "Lão phu đã từng là bễ nghễ Chư Thiên Tinh Không đại nhân vật, Hoàng cảnh gặp ta cũng bộ dạng phục tùng, không dám bất kính, chưa từng nghĩ, hôm nay lại luân lạc tới gần kề chỉ còn lại có một đám tàn hồn, nếu không có như thế. . . Hừ, liền những cái này nhỏ con sâu cái kiến, lão phu lật tay có thể diệt!"

Cát Khiêm tức giận nói: "Được rồi, lúc nào ngươi có thể thay đổi mất loại này khoác lác thói quen, ta tối thiểu còn có thể xem trọng ngươi một cái."

Nói xong, hắn khẽ chau mày, "Kỳ quái chính là, kia Tô Dịch lại đến nay chưa từng hiện ra tung tích, hắn chẳng lẽ đối với bực này có một không hai cơ duyên không có hứng thú?"

Nói đến Tô Dịch, kia thanh âm già nua trở nên nghiêm túc một ít, nói: "Có lẽ, tên kia đã sớm đã đến, chỉ là không có bị chúng ta phát hiện mà thôi."

"Vậy sao, ta có thể thực muốn kiến thức kiến thức hắn phong thái ah. . ."

Cát Khiêm khoan thai hướng tới.

Trước đó không lâu thời điểm, hắn từ Đại Chu Bắc Cương hồ đồ minh biển ở chỗ sâu trong phản hồi về sau, liền nghe nói có quan hệ Tô Dịch một loạt oanh động đại sự, cả kinh toàn thân thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Lúc này mới bao lâu, kia Tô Dịch liền cường đại đến giết Lục Địa Thần Tiên như giết gà làm thịt chó tình trạng sao?

Khiếp sợ về sau, hắn liền cảm thấy vô cùng may mắn, lúc trước không có đi gây sự với Tô Dịch, nếu không, không may nhất định sẽ là chính mình rồi!

"Ngươi muốn cùng hắn động thủ? Tuy nói ngươi giống như hắn là Tiên Thiên Võ Tông, hơn nữa tu luyện chính là bổn tọa chỗ truyền thụ cho 'Huyền Võ Chân Khí Kinh " luận nội tình cùng chiến lực, cũng đủ để vượt qua cảnh giới đi diệt sát cái này thế tục trong Tích Cốc cảnh nhân vật, có thể ngươi nếu thật gặp được Tô Dịch. . ."

Không đợi kia thanh âm già nua nói xong, Cát Khiêm liền ngắt lời nói: "Ta chỉ là nghĩ biết một chút về hắn phong thái, xa xa mà nhìn một cái mà thôi, ai nói ta cùng với hắn đánh nhau? Ta còn muốn sống thêm một mấy ngày này!"

Thanh âm già nua nhẫn nhịn cả buổi, phun ra một chữ: "Kinh sợ!"

Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Cát Khiêm không cho là đúng.

Đột nhiên, kia thanh âm già nua giống như phát giác được gì đó, hấp tấp nói: "Liền vận chuyển Huyền Vũ bế hơi thở bí quyết!"

Cát Khiêm trong nội tâm chấn động, đến từ cẩn thận nhiều năm ma luyện ra bản năng, để hắn trước tiên liền theo như thanh âm già nua theo như lời, vận chuyển bí pháp, đem một thân khí tức hoàn toàn nội liễm, cả người tựa như đã không có sinh cơ, hóa thành một khối lạnh như băng đáy biển kiệt đá giống như.

Bá!

Gần như cùng một thời gian, một cổ kinh khủng thần niệm lực lượng đảo qua cái hải vực này, tựa như đến từ thần chỉ là nhìn xem, mang theo để người hít thở không thông cường hoành uy áp.

Kia một sát, Cát Khiêm sởn hết cả gai ốc.

Mà xa xa trên mặt biển, thì bằng hư đứng thẳng một cái chừng hơn mười trượng cao, tựa như một tòa núi nhỏ phong giống như màu trắng cự viên.

Cự viên ánh mắt thanh tịnh bình thản, hai tay ôm ngực, trong tay nắm một thanh dài hơn một trượng kim sắc đại kích.

Mà ở hắn khoan hậu trên vai trái, bày biện một cái bồ đoàn, một cô gái ăn mặc một bộ trắng trong thuần khiết ngọc bào, lười biếng ngồi ở phía trên nó.

Cô gái nữ giả nam trang, môi hồng răng trắng, tuấn tú mười phần, hắn trong tay phải, nắm một thanh tuyết trắng vũ phiến, nhẹ nhàng huy động, dáng vẻ nhàn tản.

Nàng liền tựa như đến du sơn ngoạn thủy tựa như, xa xa nhìn qua kia Quần Tiên Kiếm Lâu di tích, nửa ngày mới cười nói: "Trùng Dương, đi thôi, đi chỗ đó Bất Quy đảo coi trộm một chút, chờ qua một thời gian ngắn lại đến nơi đây."

Tựa như ngọn núi giống như cao lớn màu trắng cự viên, có chút gật đầu, cung kính nói: "Vâng, sư tôn."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 377: Một Cái Cọc Cơ Duyên

Đem làm cái này một người một vượn sau khi rời đi, kia một cỗ bao trùm cái hải vực này khủng bố thần niệm lực lượng, lúc này mới biến mất không thấy gì nữa.

Đáy biển xuống, sớm đã khẩn trương cực kỳ Cát Khiêm như trút được gánh nặng.

Mà hắn Thần hồn ở bên trong, kia thanh âm già nua khàn khàn mở miệng: "Không nghĩ tới, cái này Loạn Linh Hải trong lại đã đến vị Linh Đạo đại tu sĩ!"

Cát Khiêm vuốt vuốt cứng ngắc gò má, lẩm bẩm nói: "Thói đời thế này như thế nào trở nên càng ngày càng đáng sợ, nếu không thì. . . Chúng ta hay là rời khỏi cái này Loạn Linh Hải a?"

Kia thanh âm già nua tức giận đến gào thét: "Bổn tọa sống lâu như vậy, còn là lần đầu tiên nhìn thấy như ngươi bực này người nhát gan đồ hỗn trướng, lần này ngươi nếu dám rời khỏi, bổn tọa cam đoan nếu không truyền thụ cho ngươi bất luận cái gì tu luyện tâm đắc! !"

Cát Khiêm ngẩn ngơ, chợt bất đắc dĩ than thở: "Ta chỉ nói là nói mà thôi."

Trong lòng của hắn đã bắt đầu tính toán, nên như thế nào ở cái này hung hiểm tứ phía Loạn Linh Hải cẩu thả sống sót. . .

Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong.

Nhất trọng trọng rộng lớn cung điện san sát nối tiếp nhau, chằng chịt đứng sừng sững, tựa như một cái khổng lồ mê cung giống như, khắp nơi đều là cổ xưa trận pháp dấu vết.

Trong hư không, bao trùm lấy nhất trọng vô hình kết giới màn sáng, một khi tới gần, sẽ đụng phải kết giới lực lượng đuổi giết, kia chờ uy năng, chính là Nguyên Đạo tu sĩ cũng gánh không được.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa, nơi đây căn bản không cách nào độn không phi hành.

Tần Động Hư trong tay có một phần bí đồ, dẫn theo mọi người ghé qua trong đó, trên đường đi đúng là cực kỳ thuận lợi.

Có thể để bọn họ thần sắc khó coi chính là, trên đường đi, bọn họ cũng phát hiện rất nhiều giấu có cơ duyên địa phương, có thể đều không ngoại lệ, đều sớm đã rỗng tuếch, rõ ràng bị người sớm một bước cướp đi.

"Tần huynh, ngươi phần này bí đồ là từ đâu đạt được, hẳn là những kia sớm tiến vào cái này phiến di tích gia hỏa, đồng dạng cũng có được như vậy một phần bí đồ?"

Cố Thanh cũng nhịn không được hỏi.

"Chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không giấu diếm, phần của ta đây bí đồ, là Nhiếp huynh tặng cho, Nhiếp huynh, ngươi như thế nào đối đãi việc này?"

Lúc nói chuyện, Tần Động Hư ánh mắt nhìn hướng Tiềm Long Kiếm Tông tông chủ Nhiếp Hành Không.

Tất cả mọi người lộ ra vẻ ngoài ý muốn, đưa ánh mắt nhìn về phía Nhiếp Hành Không.

Nhiếp Hành Không thần sắc bình tĩnh nói: "Phần này bí đồ là Niếp mỗ từ một vị hảo hữu tay ở bên trong lấy được, về phần hắn là hay không tặng cho những người khác, Niếp mỗ liền không được biết rồi."

Mọi người lông mày đều có chút nhăn lại, phát giác được có chút kỳ quặc.

"Xin hỏi Nhiếp huynh ngươi người bạn tốt kia là ai?"

Cố Thanh Đô con mắt ánh sáng như điện, trầm giọng hỏi.

Nhiếp Hành Không lắc đầu nói: "Là ai không trọng yếu, quan trọng là ..., chư vị cũng nhìn thấy, chúng ta cái này cùng nhau đi tới, nếu không cái này một phần bí đồ chỉ dẫn, sợ là căn bản không có khả năng thuận lợi mà đi đến nơi đây."

Điểm này, mọi người đều không cách nào phủ nhận.

Cái này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong sát cơ trùng trùng điệp điệp, khắp nơi là cổ xưa cấm trận dấu vết, nếu không phải có phần này bí đồ chỉ dẫn, bọn họ sợ là sớm cảnh ngộ đến rất nhiều không lường được sát kiếp.

"Đi thôi, tiếp tục đi về phía trước."

Trầm mặc khoảnh khắc, Tần Động Hư mang theo mọi người tiếp tục tiến lên.

Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong đi ở đội ngũ cuối cùng bên cạnh.

Mắt thấy một màn này phía sau màn, Tô Dịch truyền âm nói: "Nhiếp Hành Không cái này Đoạt Xá giả trên người có vấn đề, cực khả năng đảm

nhiệm nội gian giống như nhân vật, ta hoài nghi, hắn dùng một phần bí đồ là mồi nhử, vì cái gì liền là đem Tần Động Hư những người này dụ dỗ đến nơi đây."

Hoa Tín Phong xinh đẹp con mắt lặng yên ngưng tụ, nói: "Nói như vậy, từ một lúc mới bắt đầu, cái này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích, chính là một cái bị người tỉ mỉ bố trí bẫy rập?"

"Có khả năng, nhưng mà, nơi đây chỗ phân bố cơ duyên hẳn là thật sự, nếu không, đoạn không có khả năng gây ra như thế đại động tĩnh."

Tô Dịch thuận miệng nói.

"Công tử, ngươi nói đi lấy Nhiếp Hành Không sẽ không phải cùng tính toán của chúng ta đồng dạng, đã muốn cơ duyên, vừa muốn hắc ăn hắc, đem những lão gia hỏa kia đều cho vũng hố

Đi à?"

Hoa Tín Phong đại mi hơi nhíu.

Tô Dịch thản nhiên nói: "Vậy thì muốn nhìn, liên thủ với Nhiếp Hành Không người, đến tột cùng là có phải có như vậy năng lực."

"Đáng chết, cái này một tòa linh trì nội sinh dài thần dược, rõ ràng vừa bị người hái đi!"

Tô Dịch một đám người đi tới một mảnh khu kiến trúc trong.

Ở đây đứng sừng sững lấy từng tòa cổ xưa cung điện, trung ương chỗ, thì một cái trăm trượng phạm vi đạo tràng, đạo tràng hơi chếch, là một cái ước chừng ba trượng phạm vi hồ nước.

Hồ nước sớm đã khô cạn, chỉ còn lại có một bãi màu đen nước bùn.

Lúc này, Du Trường Không lấy tay từ kia một đống nước bùn ở bên trong, cầm ra một ít rể cây, vẫn lưu lại lấy kinh người linh tính khí tức.

Cái này rõ ràng cho thấy cực kỳ trân quý thần dược, nhưng lại bị người sớm một bước hái đi nha.

Cái này để Du Trường Không sắc mặt có phần có chút khó coi.

Phí hết lớn như vậy kính đến đây Quần Tiên Kiếm Lâu di tích, có thể dọc theo con đường này, phàm là gặp được tồn tại cơ duyên cùng bảo vật địa phương, gần như đều không ngoại lệ đều bị người sớm một bước cướp đi, cái này tư vị, có thể quá không dễ chịu.

Tần Động Hư hít thở sâu một hơi khí, phân phó nói: "Sưu vừa tìm kề bên này kiến trúc, nhìn có hay không không có bị những kia đối thủ phát hiện bảo vật."

Lập tức, mọi người phân tán hành động.

Tô Dịch chưởng ngón giữa, nắm "Trinh thám linh" bí phù, cái này một cái chớp mắt, theo hắn thúc dục phù này, rất nhanh, bí phù khẽ run lên, phía trên nó xuất hiện một chút huyền diệu chấn động.

"Đến bên này."

Tô Dịch cảm ứng đến kia một chút chấn động, cùng Hoa Tín Phong cùng một chỗ, hướng góc tây nam một tòa cung điện bước đi.

Từ tiến vào Quần Tiên Kiếm Lâu bắt đầu, hắn liền đem trinh thám linh bí phù giữ tại lòng bàn tay, trên đường đi bằng vào bảo vật này cảm ứng quá nhiều lần.

Có thể tất cả đều không thu hoạch được gì.

Cũng là lúc này, cái này khối bí phù mới nhìn chung đã có một ít phản ứng!

Góc tây nam cung điện trong, đem làm Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong tiến vào trong đó lúc, Thương Lạc Ngữ cùng Lận Dư Bi thình lình cũng ở trong đó.

Hai người đứng trước ở một phương bày đầy quyển trục công văn trước, từng cái đọc qua những kia quyển trục.

Có thể để cả hai nhíu mày chính là, kia đều là một vài bức họa quyển, vẽ lấy tranh hoa điểu trùng cá, cầm tú sơn hà, mặt trời mặt trăng và ngôi sao..... Cảnh tượng.

Tìm tầm thường thường, căn bản không có bất luận cái gì đáng giá lưu ý.

Đem làm Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong tiến đến lúc, Thương Lạc Ngữ hai người đã đem kia một vài bức họa quyển rất nhanh đọc qua một lần, ném được đầy đất đều là.

Chứng kiến Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong, Thương Lạc Ngữ chân mày hơi nhíu, con ngươi nổi lên một chút lãnh ý, xoay người mà đi.

Lận Dư Bi thì mỉm cười, nói: "Ở đây không có gì hay lưu ý, hai vị mời tự tiện."

Nói xong, hắn cũng xoay người rời đi.

"Hai người này trước không phải coi như cừu địch sao?"

Hoa Tín Phong có chút ngoài ý muốn.

"Quan tâm chuyện này để làm gì."

Tô Dịch một trận lắc đầu, ánh mắt nhìn quét kia rơi lả tả trên đất quyển trục, một lúc sau, khóe môi đột nhiên nổi lên một chút đường cong, nói, "Cái này Quần Tiên Kiếm Lâu, tất nhiên là yêu tu tông môn rồi, nếu không, đoạn không có khả năng nắm giữ cái này thuộc về yêu tu nhất mạch cổ xưa bí thuật 'Tiểu Thiên Tinh Chướng Nhãn Pháp'."

Tiểu Thiên Tinh Chướng Nhãn Pháp?

Hoa Tín Phong khẽ giật mình.

Chỉ thấy Tô Dịch tay áo vung lên, đem kia rơi lả tả trên đất quyển trục thu hồi, khoảng chừng ba mươi sáu cái.

Rồi sau đó, hắn đi vào công văn trước, chỉ thấy công văn mặt ngoài, đục có khắc ba mươi sáu đầu giao thoa tung hoành đường nét.

Hắn bấm tay nhảy lên, một đám hỏa diễm rơi vào công văn trên.

Xoạt xoạt!

Ánh lửa nhảy động, im hơi lặng tiếng đấy, công văn trên kia từng đạo từng đạo đường nét lại tựa như sống lại giống như, một vừa phù hiện ở trong hư không, buộc vòng quanh một bức thần bí đồ đằng, giống như ba mươi sáu viên Tinh Thần ở tuần hoàn lượn lờ giống như.

Một màn này, để Hoa Tín Phong con ngươi sáng ngời.

Chỉ thấy

Tô Dịch khoát tay, ba mươi sáu cái quyển trục ở trong hư không từng cái bày ra mở ra, phóng tới kia trong hư không thần bí đồ đằng.

Bất khả tư nghị một màn xảy ra ——

Kia mỗi một bức quyển trục vừa vừa tiếp xúc với thần bí kia đồ đằng, liền chợt ngươi ở giữa hóa thành một đạo ánh sáng, dung nhập thần bí kia đồ đằng trong một khỏa tinh thần trên.

Ba mươi sáu bức quyển trục, vừa mới đối ứng ba mươi sáu viên Tinh Thần.

Ông!

Khi tất cả quyển trục biến mất, thần bí kia đồ đằng tản mát ra lập lòe Tinh Quang, chợt ngươi ở giữa, liền ngưng tụ thành một miếng kim sắc ngọc giản.

Hoa Tín Phong nội tâm không khỏi một trận rung động lắc lư, hóa hoá mục nát thành thần kỳ cũng không gì hơn cái này!

Nếu không có tận mắt nhìn thấy, nàng chỉ sợ cũng phải cùng Thương Lạc Ngữ, Lận Dư Bi đồng dạng, cái đem làm những kia quyển trục đều là vật tầm thường, bỏ mặc.

Tô Dịch đem kim sắc ngọc giản cầm trong tay, thần niệm cảm ứng trong đó, chỉ thấy trong đó ghi lại lấy, là một môn tên gọi "Tinh Nguyên Thối Thần Thuật" Thần hồn bí pháp, cũng là có chút huyền diệu, được xưng tụng là một môn cổ xưa Thần hồn bí quyết.

Có thể Tô Dịch nhưng có chút thất vọng.

Hắn đâu có thể nào hội thiếu khuyết pháp quyết tu luyện rồi, đối với hắn mà nói, dù là cái này kim sắc trong ngọc giản ghi lại chính là một ít cùng Quần Tiên Kiếm Lâu chuyện có liên quan đến, cũng muốn hơn xa như vậy một môn Thần hồn bí pháp.

"Công tử, trong đó ghi lại chính là gì đó?"

Hoa Tín Phong hiếu kỳ nói.

Tô Dịch đang muốn đem kim sắc ngọc giản đưa tới, bỗng dưng một giọng nói từ cửa đại điện truyền đến:

"Ha ha ha, đa tạ Chu huynh ra tay, giúp ta cùng Lạc Ngữ cô nương tham gia phá cái này một cái cọc cơ duyên chân thật diện mục."

Chỉ thấy Lận Dư Bi cùng Thương Lạc Ngữ cùng một chỗ, đi đến.

Lận Dư Bi ý cười đầy mặt cùng kinh hỉ.

Thương Lạc Ngữ chân mày ở giữa thì hiển hiện một vòng kinh dị, giống như không nghĩ tới, Tô Dịch có thể từ những kia lơ lỏng tầm thường họa quyển ở bên trong, cứng rắn phá giải ra một cái cọc cơ duyên đến.

"Chu huynh, kính xin đem cái này kim sắc ngọc giản còn cho chúng ta a."

Lận Dư Bi tiến lên, vẻ mặt tươi cười, "Với tư cách tạ ơn, chờ hồi Đại Tần lúc, lận nào đó chắc chắn mời Chu huynh hảo hảo uống dừng lại rượu."

Tô Dịch ah xong một tiếng.

Hoa Tín Phong không khỏi vui vẻ, nói: "Lận Dư Bi, ngươi cũng là đường đường Hồng Liên Kiếm Phủ Phủ chủ, Đại Tần một đời tuổi trẻ nhân vật truyền kỳ, sao sẽ nói ra như thế vô sỉ lời nói đến?"

Lận Dư Bi khuôn mặt dáng cười trở thành nhạt, cau mày nói: "Hai vị, nơi này thế nhưng mà ta cùng Lạc Ngữ cô nương cùng một chỗ phát hiện, hơn nữa trước những kia họa quyển, cũng đi qua hai người chúng ta điều tra, chẳng qua là vừa rồi thời điểm, chúng ta cũng không có phát hiện trong đó Huyền Cơ mà thôi."

Hoa Tín Phong tức giận đến lông mày đứng đấy.

Mù lòa đều có thể nhìn ra được, Lận Dư Bi là tới đoạt cơ duyên đã đến.

Nàng vừa muốn nói cái gì, cửa đại điện chỗ, Tần Động Hư, Cố Thanh Đô, Trừng Chân chờ các đại nhân vật đã đã đi tới.

Khi thấy Tô Dịch trong tay kim sắc ngọc giản, những cái này đại nhân vật con ngươi đều là sáng ngời, có chút kinh ngạc.

Từ tiến vào cái này Quần Tiên Kiếm Lâu đến nay, cái này hay là đám bọn hắn gặp được cái thứ nhất cơ duyên.

Có thể chẳng ai ngờ rằng, cái này cơ duyên lại sẽ là do cái này đến từ Đại Hạ Chu Dịch phát hiện.

"Đây là có chuyện gì?"

Tần Động Hư hỏi.

Lận Dư Bi sắc mặt khẽ biến, chợt đem trước phát sinh hết thảy nói một lần.

Nói gần nói xa chính là, cái này cơ duyên là hắn và Thương Lạc Ngữ phát hiện ra trước, nên quy hắn và Thương Lạc Ngữ tất cả.

Những kia đại nhân vật người già mà thành tinh, làm sao nhìn không ra, Lận Dư Bi là cưỡng từ đoạt lý, có ý định chiếm trước cái này cái cọc cơ duyên?

Liền vào lúc này, Thương Lạc Ngữ thanh âm thanh nói: "Các vị tiền bối, ta cùng Lận Dư Bi đều đã quyết định, đem cái này cái cọc cơ duyên dâng ra đến, do mọi người chúng ta từng cái quan sát tìm hiểu."

Lời này vừa nói ra, Tần Động Hư bọn người lập tức tâm động.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 378: Chân Linh Yêu Văn

Hoa Tín Phong sắc mặt âm trầm xuống, cái này chết tiệt Thương Lạc Ngữ, có thể thực hội của người phúc ta ah!

Tô Dịch từ đầu đến cuối đứng ở đó, lạnh nhạt tự nhiên, thờ ơ lạnh nhạt.

Nhưng mà, nghe tới Thương Lạc Ngữ lời nói lúc, hắn không khỏi cười cười.

"Chu tiểu hữu định như thế nào?"

Tần Động Hư ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch.

Mặt khác đại nhân vật cũng dồn dập nhìn sang.

Một cổ áp lực vô hình, cũng là tất cả đều tụ ở Tô Dịch trên người.

Thấy vậy, Lận Dư Bi cùng Thương Lạc Ngữ ánh mắt nổi lên một chút nhìn có chút hả hê chi sắc.

"Một môn tu luyện Thần hồn bí pháp mà thôi, cho các ngươi liền là."

Tô Dịch tiện tay đem kim sắc ngọc giản ném Thương Lạc Ngữ, tựa như ném ra một khớp xương tựa như.

Có thể Tô Dịch ở sâu trong nội tâm, đã nổi lên một chút sát cơ.

Hắn Tô Huyền Quân làm việc, từ trước đến nay là ta đưa cho ngươi, ngươi có thể muốn, ta không để cho, không cho ngươi đoạt.

Cho dù là một cây cho chó ăn xương cốt, cũng không được!

Mọi người đều có chút ngoài ý muốn, giống như không nghĩ tới cái này Đại Hạ đến người trẻ tuổi, càng như thế thức thời.

Chợt, tất cả mọi người cười rộ lên.

"Đúng vậy, Chu tiểu hữu cử động lần này có thể nói là đạo đức tốt, làm cho chúng ta cũng khâm phục không ngừng."

Tần Động Hư thoả mãn gật gật đầu.

Mặt khác đại nhân vật thần sắc cũng hòa hoãn không ít.

Chỉ có Thương Lạc Ngữ trong nội tâm nổi lên một chút không hiểu thấu hàn ý, thực tế đem làm Tô Dịch kia thâm thúy lạnh nhạt con mắt nhìn về phía chính mình lúc, liền như nhìn chằm chằm vào một người chết giống như, không hề cảm xúc chấn động.

"Tên này tất nhiên là đem ta hận đến thực chất bên trong đi à?"

Thương Lạc Ngữ thầm nghĩ trong lòng, nàng không cho là đúng mà lắc đầu, không hề nghĩ nhiều.

Một cái đến từ Đại Hạ gia hỏa, đắc tội mà đắc tội với, không có gì có thể để ý.

Rất nhanh, bọn họ một đoàn người đã đi ra phiến khu vực này, tiếp tục hướng Quần Tiên Kiếm Lâu di tích ở chỗ sâu trong bước đi.

Trên đường, thỉnh thoảng có thể nghe được Tần Động Hư bọn người phát ra tiếng thán phục.

Bọn họ xem qua này kim sắc ngọc giản trong "Tinh Nguyên Thối Thần Thuật", ý thức được đây là một môn cực hiếm thấy Thần hồn tu luyện chi thuật, nguyên một đám đều như nhặt được chí bảo, chân mày nổi lên sắc mặt vui mừng.

Chính là Lận Dư Bi cùng Thương Lạc Ngữ, cũng có chút cao hứng.

Mắt thấy một màn này màn, Tô Dịch không khỏi âm thầm lắc đầu.

Một môn Thần hồn tu luyện chi thuật mà thôi, lại làm bọn hắn cao hứng như thế, tựa như chưa thấy qua các mặt của xã hội ăn mày tựa như.

"Công tử, ngươi. . . Thật sự không tức giận?"

Hoa Tín Phong truyền âm hỏi, nàng trên đường đi thẳng tuốt ở quan sát Tô Dịch thần sắc, lại phát hiện thứ hai căn bản không có toát ra bất luận cái gì không vui cùng tức giận.

"Không đáng."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Sinh khí không đến mức, tâm muốn giết người ngược lại là có, hơn nữa rất lớn.

"Vậy là tốt rồi, đợi khi tìm được cơ duyên, lại thu thập những lão gia hỏa kia, nhất là Thương Lạc Ngữ nữ nhân này, ta không phải hảo hảo bào chế nàng dừng lại không thể."

Nói đến Thương Lạc Ngữ, Hoa Tín Phong hận đến nghiến răng ngứa.

Hai ngày trước ở Thiên Thủy sơn trang dạ yến trên, nữ nhân này thân là Đông Hoa Kiếm Tông truyền nhân, nhưng mà làm cùng Tần Động Hư bọn người cùng một chỗ hợp tác, không tiếc cùng hắn tông môn Thái thượng trưởng lão Vân Lang thượng nhân vạch mặt.

Ở về sau, Tần Động Hư bọn người muốn thử dò xét Tô Dịch thực lực lúc, nữ nhân này càng là chủ động xuất đầu, không biết sống chết cùng với Tô Dịch quyết đấu.

Nếu không là Tần Phất chộn rộn một cước kia, sợ là sớm bị Tô Dịch dừng lại đòn hiểm.

Mà bây giờ, nữ nhân này càng là quá phận, lại trực tiếp đem do Tô Dịch đạt được một cái cọc tạo hóa làm của riêng, hiến cho Tần Động Hư bọn người!

Đây hết thảy, để Hoa Tín Phong sao có thể không hận?

"Đem làm một cái Vũ Dực không gió chim non, trong lúc đó đạt được diều hâu giống như lực lượng lúc, khó tránh khỏi hội tự cao tự đại, tự cho là đúng."

Tô Dịch thuận miệng lời bình nói, "Tựa như cái này Thương Lạc Ngữ, đạt được kia một thanh Thiên Giải Cổ Kiếm tán thành, mang cho nàng ngoại trừ lực lượng, còn có tự cho là đúng cuồng vọng tâm tính." Hoa Tín Phong sau khi nghe xong, sâu sắc chấp nhận.

Người quý có tự mình hiểu lấy.

Khó khăn nhất làm được cũng là tự mình hiểu lấy.

"Đây là?"

Bỗng dưng, Tần Động Hư bọn người đứng im lặng hồi lâu chân, giật mình mà nhìn về phía cách đó không xa.

Đó là một mảnh Diễn Võ Tràng giống như địa phương, cực kỳ rộng lớn, bóng loáng chứng giám trên mặt đất, nằm hơn mười đạo thi thể.

Nữ có nam có, trẻ có già có, tử trạng đều cực kỳ chi thảm, thi thể kia vẫn vẫn còn trôi máu.

Trong lòng mọi người đều là rùng mình, cảnh giác lên.

Dọc theo con đường này, bọn họ có bí đồ dẫn đường, chưa từng cảnh ngộ bất kỳ nguy hiểm nào, quyển này liền lộ ra cực kỳ khác thường.

Cho đến chứng kiến những kia thi thể lúc, trong lòng mọi người đều dâng lên một vòng hàn ý, càng phát cảm giác không được bình thường.

"Các ngươi nhìn, đây là Tử Phong Kiếm Phủ Phủ chủ Liễu Mặc Ngân!"

Cố Thanh Đô hít sâu một hơi, khó có thể tin mà nhìn xem trong đó một đạo thi thể.

Đó là một gã áo đen trung niên, mi tâm chi địa có một cái máu lỗ thủng, lồng ngực đều bị phá vỡ, tử trạng thấm người.

Tần Động Hư bọn họ khuôn mặt khẽ biến.

Liễu Mặc Ngân cũng là thành danh nhiều năm Tích Cốc cảnh trung kỳ tu sĩ, ở Đại Tần tu hành giới, cũng được xưng tụng nhất lưu.

Nhưng bây giờ, lại phơi thây không sai!

"Ông trời, đây là Bát Cực Kiếm Phủ Phủ chủ Mạc Hàn Chi, Vân Nham Sơn Tích Cốc cảnh yêu tu Lạc Đồ, Xích Nha Lĩnh tán tu Thiết Mạt Sở!"

Lại là một đạo kinh hô vang lên, chỉ thấy Du Trường Không trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ mặt.

Ở đây những người khác đều hai mặt nhìn nhau, sắc mặt lộ vẻ nghiêm trọng.

Kia lần lượt thi thể, khi còn sống đều là Đại Tần cảnh nội uy danh truyền xa tu sĩ, đập mạnh dẫm chân một cái, liền có thể để một phương cương vực chấn ba chấn, là thế tục võ giả chỉ có thể nhìn lên Lục Địa Thần Tiên nhân vật.

Nhưng bây giờ, đều chết bất đắc kỳ tử không sai, tử trạng nhìn thấy mà giật mình!

"Bọn họ bọn họ đây là gặp cái gì?"

Tần Động Hư kinh nghi.

Trừng Chân chắp tay trước ngực, âm thanh khàn khàn trầm thấp, nói: "Nơi đây cũng không chiến đấu dấu vết, hơn nữa những thi thể này trên bảo vật, đều sớm bị vơ vét không còn gì, như bần tăng không có nhìn lầm, bọn họ cho là bị những người khác giết chết, vứt xác không sai."

Mọi người lúc này mới chú ý tới, đang như Trừng Chân nói, cái này khu vực phụ cận trong hoàn toàn chính xác không có chiến đấu lưu lại dấu vết, mà những kia trên thi thể, cũng căn bản không có bất luận cái gì bảo vật.

Không thể nghi ngờ, đây là có người giết người vứt xác!

"Chẳng lẽ là Âm Sát môn Môn chủ Đồng Tinh Hải cùng những kia tà đạo lão ma đầu vốn là?"

Tần Động Hư thần sắc âm tình bất định.

"Những thi thể này còn lưu lại lấy độ ấm còn sót lại, rõ ràng vừa mới chết không lâu, như không ngoài sở liệu, ở kế tiếp trên đường, chúng ta cực khả năng cũng sẽ đụng phải cùng loại sát kiếp."

Trừng Chân Khinh Ngữ.

Lúc nói chuyện, ánh mắt của hắn xa xa nhìn về phía di tích chỗ càng sâu, "Chư vị mời nhìn, kia tại chỗ rất xa địa phương, có thần huy bốc hơi, Bảo Quang Trùng Tiêu!"

Bá!

Tất cả ánh mắt đều ngay ngắn hướng nhìn sang.

Quả nhiên liền chứng kiến, tại chỗ rất xa địa phương, có mỹ lệ rực rỡ thần huy lưu chuyển, sáng chói Bảo Quang nếu như như thực chất hiện lên, bày biện ra một loại huy hoàng thần thánh khí tượng.

Loáng thoáng đấy, còn có thể chứng kiến chỗ kia có một tòa cực kỳ nguy nga rộng lớn cung điện, toàn thân tựa như tiên kim trúc liền, tỏ khắp ra ngàn vạn đầu thần hi quang hà.

"Cái này Quần Tiên Kiếm Lâu chỗ mai táng cơ duyên, định là tại nơi đó không thể nghi ngờ!"

Lận Dư Bi con mắt ánh sáng sáng quắc.

"Có thể chỗ đó đồng dạng có cực đáng sợ sát kiếp, nếu chúng ta đi qua, liền cực khả năng gặp phải những thi thể này khi còn sống chỗ cảnh ngộ nguy hiểm."

Trừng Chân trầm giọng nói.

Mọi người thần sắc một trận sáng tắt không ngừng, đều có chút ít do dự.

Thấy như vậy một màn màn, Tô Dịch trong nội tâm không khỏi một trận buồn cười, thế gian này cơ duyên, há có thể là không cảnh ngộ bất luận cái gì hung hiểm, liền dễ như trở bàn tay?

"Đạo huynh cảm thấy chúng ta là hay không nên tiếp tục tiến về?"

Tần Động Hư ánh mắt nhìn hướng Trừng Chân.

"Đi xem một cái cũng không sao."

Trừng Chân trầm mặc khoảnh khắc, nói, "Nhưng mà, kế tiếp trên đường, chư vị kính xin làm tốt toàn lực chém giết chuẩn bị, ngàn vạn không được có bất kỳ tê liệt chủ quan, một khi gặp được chí mạng giống như biến cố, cần phải trước tiên rút lui khỏi, không được ham chiến, so sánh với cái này một cái cọc cơ duyên, mạng sống mới là trọng yếu nhất."

Mọi người đều khẽ gật đầu, lập tức đều tế ra từng người bảo vật, toàn thân khí cơ nổ vang, làm đủ chuẩn bị.

Hoa Tín Phong trước mắt một trận hoa mắt chóng mặt, chỉ thấy những lão gia hỏa kia trong tay bảo vật, không có chỗ nào mà không phải là trân quý cực kỳ Nguyên Đạo Linh Bảo, đều có các huyền diệu cùng uy năng.

Ừng ực!

Nàng âm thầm nuốt nuốt nước miếng, nhanh chóng truyền âm cho Tô Dịch, nói, "Công tử, kế tiếp chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Tô Dịch tỉnh bơ mà đem một cái "Thế Thân Phù" kín đáo đưa cho Hoa Tín Phong, nói:

"Còn nhớ rõ ta trước nói ấy ư, cái này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong, cực có thể là một cái tỉ mỉ bố trí bẫy rập, đợi tí nữa đến đó Bảo

Quang Trùng Tiêu địa phương, nhất định hội trình diễn một hồi không thể dự đoán chiến đấu."

"Bực này thời điểm, trước thăm dò rõ ràng tình huống, lại chọn cơ mà động cũng không muộn."

"Này cái Thế Thân Phù ngươi cất kỹ, như phát sinh chí mạng nguy hiểm, liền đem hắn bóp nát, tự có thể bảo vệ tánh mạng."

Nghe vậy, Hoa Tín Phong cũng tỉnh táo lại, khẽ gật đầu.

Rất nhanh, một đoàn người hướng phía trước bước đi.

Trên đường đi, như trước gió êm sóng lặng, không có phát sinh bất kỳ nguy hiểm nào.

Có thể càng như vậy, vượt để Tần Động Hư chờ trong lòng người cảnh giác, mỗi một người liền như kéo căng dây cung, nhất xúc tức phát.

Rốt cục, bọn họ một đoàn người đi tới một mảnh kia Bảo Quang Trùng Tiêu chi địa.

Chỉ thấy thần hi ngàn trượng, từ phía trên Vũ rủ xuống, đem một tòa rộng lớn nguy nga cung điện tắm rửa trong đó.

Này trước cung điện, có ba mươi ba tầng thềm đá, mỗi một tầng thềm đá đều có chín xích cao, căn bản không giống như là vì nhân loại sở kiến tạo.

Mỗi một tầng hai bên thềm đá, tất cả đứng sừng sững lấy một tòa pho tượng.

Những kia pho tượng, hình thù kỳ quái, đều là muôn hình muôn vẻ các loại yêu loại hung vật, trông rất sống động, duy chỉ có không có một cái nào là nhân loại hình tượng.

Thềm đá cuối cùng, là cung điện cửa chính, do hai cây cực lớn Bàn Long cột đá khởi động, trên thạch trụ, tất cả sáng tác lấy một đi kỳ dị vặn vẹo, cứng cáp hữu lực kim chữ sắc dấu vết.

Chỉ là cung điện đại môn, liền có chín trượng cao, giống như do thần kim chế tạo mà thành, nhanh đóng chặt lại, giống như ở vô tận trong năm tháng đến nay chưa từng mở ra.

Cung điện đại môn phía trên, thì một khối tấm biển, trên ghi bốn cái kỳ dị vặn vẹo kim chữ sắc dấu vết.

Xa xa nhìn qua như vậy một tòa thần huy tràn ngập, rộng lớn nguy nga cung điện, Tần Động Hư bọn người đều bằng sống một cỗ nhỏ bé cảm giác.

Liền như con sâu cái kiến đi tới Thiên Thần ở lại Thần Cung, khác thường rung động nhân tâm.

"Như vậy một tòa cung điện, quả thực liền như thần dấu vết giống như!"

Du Trường Không sợ hãi thán phục.

"Kia tấm biển trên bốn cái kim sắc bí văn, hẳn là 'Quần Tiên Kiếm Lâu' bốn chữ không thể nghi ngờ."

Tần Động Hư nhẹ giọng mở miệng.

Hắn và những người khác đồng dạng, đều không nhận biết bực này kim sắc bí văn, gần kề chỉ có thể dựa vào phỏng đoán đến phân bua.

Dù sao, nơi này là cổ xưa thế lực Quần Tiên Kiếm Lâu di tích.

"Công tử, ngươi có thể nhận ra những kia kim sắc chữ viết?"

Hoa Tín Phong truyền âm hỏi ý.

"Đây là cổ xưa cửu đại Chân Linh yêu văn một trong, do Chân Linh thần thú 'Bạch Trạch' nhất mạch Thuỷ tổ sáng chế, ở tu hành giới truyền bá cực nhỏ, chỉ có Bạch Trạch nhất mạch chi nhánh tộc đàn cùng tín đồ, mới có thể tinh nghiên cùng học tập loại này tối nghĩa cổ xưa yêu văn."

Tô Dịch thuận miệng nhân tiện nói phá kia kim sắc chữ viết lai lịch, "Tần Động Hư đoán không sai, kia tấm biển trên bốn chữ, đúng là Quần Tiên Kiếm Lâu."

Hoa Tín Phong đứng ở kia.

Nàng chỉ là tò mò, thuận miệng vừa hỏi mà thôi.

Chưa từng nghĩ, Tô Dịch lại lại thật sự biết rõ, một bộ thuộc như lòng bàn tay giống như tùy ý bộ dáng!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 379: Chủ Thượng

Tô Dịch không có chú ý tới Hoa Tín Phong thần sắc kinh dị, ánh mắt nhìn hướng kia cung điện đại môn hai bên cột đá trên.

Một chút quan sát, hắn lông mi không khỏi nhảy lên, "Cái này một bức câu đối ngược lại là có chút ý tứ."

"Công tử, hẳn là cột đá kia trên câu đối giấu có huyền cơ?"

Hoa Tín Phong hỏi.

"Không, đây là một loại hiển lộ rõ ràng đại đạo tâm tình câu đối, cho là cái này Quần Tiên Kiếm Lâu khai phái tổ sư lưu lại."

Nói xong, Tô Dịch đã đem cột đá kia trên câu đối niệm đi ra:

"Một giấc ngủ Tây Thiên, cười cổ cười nay, cười Đông Tây Nam Bắc, cười đến cười đi, ai ngờ trong mộng Càn Khôn lớn."

"Một mình ngủ tịnh thổ, quan sự tình quan vật, quan Thiên Địa Nhật Nguyệt, quan trên quan xuống, chỉ nói trong đó tuế nguyệt dài."

Nghe xong, Hoa Tín Phong không khỏi tại trong lòng lặp lại nhai nhai nhấm nuốt mấy lần, ánh mắt ngơ ngẩn nói: "Ở trong đó có gì thâm ý?"

"Cảnh giới không đến, liền nhận thức không đến ý vị của nó, như dùng tám chữ để hình dung, cái này câu đối chủ nhân tâm cảnh, cho là 'Hoa cành xuân đầy, Thiên Tâm trăng tròn' ."

Tô Dịch nói ra, "Bởi vậy quan chi, người này đạo hạnh đem làm đã đạt đến Hoàng cảnh cấp độ, trong lời đồn, cái này Quần Tiên Kiếm Lâu trong từng đi ra qua một vị Yêu Hoàng nhân vật, có được thông thiên triệt địa chi uy năng, nghĩ đến có lẽ chính là người này."

Hoa Tín Phong hít sâu một hơi.

Chỉ dựa vào một bộ câu đối, liền suy đoán ra trong đó tâm cảnh, xác định đây là một vị Hoàng cảnh nhân vật lưu lại! ?

Bực này nhãn lực không khỏi cũng thật là đáng sợ a?

Còn có, tên này lại vẫn hiểu được Thượng Cổ cửu đại yêu văn, biết rõ những kia yêu văn lai lịch!

Trên đời này còn có cái gì là hắn không biết?

Cả hai nói chuyện với nhau lúc, Tần Động Hư bọn người đã dọc theo tầng kia tầng thềm đá, hướng lên nhảy tới, mỗi một tầng thềm đá đều có chín xích cao, người bình thường cần leo lên mới có thể hướng trên, nhưng đối với người tu đạo mà nói, thả người nhẹ lướt là được gió lốc mà trên.

Tô Dịch ánh mắt quét qua kia ba mươi ba tầng hai bên thềm đá phân biệt đứng thẳng từng tòa tượng đá, con ngươi có chút ngưng tụ, truyền âm cho Hoa Tín Phong:

"Chuẩn bị cho tốt Thế Thân Phù."

Hoa Tín Phong trong nội tâm chấn động, hít thở sâu một hơi khí, đem Tô Dịch tặng cho Thế Thân Phù lặng yên giữ tại lòng bàn tay.

"Không cần quá khẩn trương, ta trước xem qua, cái này tòa cung điện đại môn trên phong bế lực lượng vẫn còn, nên là còn không có có bị người

phá giải."

Tô Dịch truyền âm nói, "Đợi tí nữa một khi phát hiện chí mạng hung hiểm, chúng ta trước hết tiến vào kia tòa cung điện, chiếm trước cơ duyên."

Hoa Tín Phong khẽ giật mình, chẳng lẽ tên này đã kinh đã có được phá giải kia cung điện đại môn trên phong bế lực lượng phương pháp xử lý?

Suy nghĩ lúc, một đoàn người đã thuận lợi đến chỗ cao nhất trên thềm đá.

Này địa cực rộng rộng rãi, trên mặt đất cũng không biết do hạng gì thần liệu lát, bóng loáng trong như gương, tràn ngập thần huy, dừng chân trong đó, như đặt mình trong Yên Hà Vân Hải trong giống như.

Mà xa xa kia đóng chặt cung điện hai miếng đại môn, chiều cao chín trượng, giống như thần kim chế tạo, mặt ngoài tuyên khắc lấy một vài bức Mãng Hoang giống như cảnh tượng, có thần cầm hoành kích trời cao, có hung thú đạp phá Sơn Hà.

Có chập chờn sống tư cổ thụ khởi động một phương thiên địa, chạc cây gió lốc vòng hư bên ngoài, rễ cây vào Cửu U phía dưới.

Còn có vô số trước dân, ở chống trời cao tế đàn trước, dập đầu cúng bái, thần sắc thành kính.

Một màn kia màn đại yêu hoành hành cảnh tượng, thấy để tâm thần sợ run.

Tô Dịch nhíu mày, ở kia một vài bức trong tấm hình, nhân loại vẫn là thành kính cúng bái bộ dáng, nếu như con sâu cái kiến, phủ phục ở rất nhiều tựa như Yêu Thần giống như tồn tại phía dưới.

"Quả nhiên là một cái yêu tu đạo thống."

Tô Dịch ám đạo.

Thiên hạ yêu tu, thẳng tuốt tự cho mình rất cao, thực tế ở Nhân tộc tu sĩ trước mặt, có một loại trời sinh ngạo mạn cùng cảm giác về sự ưu việt.

Đương nhiên, Nhân tộc tu sĩ cũng phần lớn xem thường yêu tu, cho rằng yêu tu thế hệ, đều sơn dã

Ở giữa chim bay cá nhảy, cỏ cây tinh quái biến thành.

Tóm lại, yêu tu cùng nhân tộc tu sĩ, ai cũng xem thường ai.

Đương nhiên, điểm giống nhau chính là, vô luận yêu tu, còn là Nhân tộc tu sĩ, từ trước đến nay thờ phụng cường giả vi tôn.

Nắm tay người nào lớn, ai có thể "Lấy đức thu phục người" .

Oanh!

Rất nhanh, Tần Động Hư nếm thử dùng bí pháp đẩy ra kia đóng chặt cung điện đại môn, kết quả một cỗ cấm chế lực lượng hiện lên, trực tiếp đem Tần Động Hư lực lượng hóa giải.

Gặp xung kích phía dưới, Tần Động Hư lảo đảo một cái, thiếu chút nữa bị kia cấm chế lực lượng đập bay ra ngoài.

"Cái này. . ."

Mọi người thấy vậy, đều không do biến sắc.

"Để bần tăng đến thử xem."

Trừng Chân tiến lên, chắp tay trước ngực, miệng tụng kinh Phật, trên người bỗng nhiên hiện lên ra một mảnh kim sắc Phật Quang, ngưng kết làm một miếng ánh vàng rực rỡ Liên Hoa Ấn, hướng cung điện đại môn khấu đi.

Bảo Liên Hóa Cấm Ấn!

Một loại chuyên môn hóa giải phong bế lực lượng bí pháp, cực kỳ thần diệu.

Phanh!

Có thể gần kề ngay lập tức, ở mọi người giật mình ánh mắt nhìn soi mói, kia một miếng kim sắc ấn sen như giấy mỏng giống như nổ tung.

Một cỗ cấm chế lực lượng từ cung điện đại môn trên cuộn trào khuếch tán, chấn đắc Trừng Chân thân ảnh lảo đảo một cái, đạp đạp đạp rút lui ra hơn mười bước, một thân khí tức đều bốc lên không ngừng.

Trong lòng mọi người trầm xuống.

Trừng Chân chính là Thượng Lâm Tự Tàng Kinh Các trưởng lão, ba vị Nguyên Phủ cảnh lão tổ một trong, Đại Tần có thể đếm được trên đầu ngón tay Phật môn thánh tăng.

Có thể liền hắn ra tay, đều cùng châu chấu đá xe giống như!

Kế tiếp, Du Trường Không, Cố Thanh Đô bọn người lục tục tiến lên tiến hành thăm dò, có thể đều không ngoại lệ, đều không pháp rung chuyển kia cung điện đại môn chút nào.

Cái này để mọi người sắc mặt đều âm trầm xuống.

"Chu đạo hữu vì sao không đi thử một lần?"

Thương Lạc Ngữ đột nhiên mở miệng, ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch.

Tất cả mọi người không khỏi lắc đầu, liền những kia đại nhân vật đều làm không được sự tình, cái này đến từ Đại Hạ Chu Dịch, lại sao có thể làm được?

"Thử một lần cũng không sao."

Tô Dịch nói xong, trực tiếp tiến lên, đầu ngón tay nổi lên một đám màu xanh hào quang, nếu như đầu bút lông tựa như, ở kia cung điện đại môn trên nhanh chóng phác hoạ.

Mấy cái trong nháy mắt mà thôi, kia cung điện đại môn trên, một bức huyền diệu khó lường màu xanh phù trận đồ án hiện lên ra.

Vượt quá tất cả mọi người dự kiến, đem làm cái này một đạo trận đồ xuất hiện, đúng là như cùng cung điện đại môn trên phong bế lực lượng dung hợp giống như, sinh ra từng đợt kỳ dị sóng gợn, quang hà lưu chuyển, sáng chói hừng hực.

"Cái này. . ."

Tần Động Hư bọn họ mở to hai mắt.

Nhưng rất nhanh, kia từng đợt sóng gợn chấn động liền trừ khử vô tung, cung điện đại môn đóng chặt, giống nhau lúc trước, lù lù bất động.

Trong mọi người tâm vừa bay lên một chút chờ mong, cũng theo sau đó tiêu tán.

"Ta còn tưởng là Chu huynh đến từ Đại Hạ, nắm giữ nhiều loại diệu pháp, đã có thể ở một đống họa quyển trong phát hiện kia một miếng kim

sắc ngọc giản, nghĩ đến cũng có thể có thể hóa giải cung điện này đại môn trên phong bế lực lượng, hôm nay xem ra. . . Là ta suy nghĩ nhiều."

Thương Lạc Ngữ nhẹ nhàng lắc đầu, giống như rất thất vọng.

Hoa Tín Phong tức giận đến cũng giống như rút Thương Lạc Ngữ một cái tát, lời này khen chê chưa nói, âm dương quái khí, quả thực đáng hận cực kỳ.

Tô Dịch không để ý đến.

Trong mắt hắn, Thương Lạc Ngữ đã cùng một người chết không có gì khác nhau.

Đúng lúc này, một đạo tiếng thở dài đột nhiên vang lên ——

"Ta cũng không nghĩ tới, các vị coi như là Đại Tần tu hành giới nhân vật đứng đầu, vậy mà hội ở cung điện này trước cổng chính vấp phải trắc trở."

"Nhưng mà, cái này cũng bình thường, dù sao cái này tòa cung điện là Quần Tiên Kiếm Lâu Chưởng giáo 'Hồn Thiên Yêu Hoàng' tu hành chi địa, không phải tùy tùy tiện tiện ai liền có thể mở ra."

Ai! ?

Tần Động Hư bọn người đều là cả kinh, trước tiên giữ lực mà chờ, làm hiếu chiến đấu chuẩn bị.

Chỉ thấy cái này tòa cung điện xa xa góc địa phương, đi ra một đám người đến.

Cầm đầu, là một cái đang mặc màu đen áo choàng, màu da trắng nõn, nhãn đồng xanh biếc yêu dị nam tử, phần eo treo một đầu quay quanh thành một đoàn màu đỏ tươi trường tiên.

Ở phía sau hắn, còn đi theo bảy tám người, nữ có nam có, khí tức đều cực kỳ đáng sợ.

"Nguyên lai là hắn."

Tô Dịch nhớ tới, mới vừa gia nhập Loạn Linh Hải thời điểm, Hóa Nhạc Lâu Thuyền từng cảnh ngộ một đám Quỷ Kiểm Yêu Phong tập kích.

Mà thao túng những cái này Quỷ Kiểm Yêu Phong, cực khả năng chính là cái này toàn thân lộ ra yêu dị khí tức hắc y áo choàng nam tử.

Tô Dịch rõ ràng nhớ rõ, khi đó tên này còn mỉm cười, xa xa hướng chính mình phất phất tay. . .

"Đồng Tinh Hải, Thiên Xà lão yêu, Thanh Sa Thủy Quân, Kim Thi lão ma, quả nhiên là các ngươi những cái này lão già kia!"

Tần Động Hư bọn người bạo động, nhận ra đi theo ở kia hắc y áo choàng nam tử bên người một đám người thân phận.

Mà Tô Dịch bên người, Hoa Tín Phong nhanh chóng truyền âm, đem thân phận của những người đó từng cái nói cho Tô Dịch.

Đồng Tinh Hải.

Đại Tần Âm Sát môn Môn chủ, tựa như một cái nho nhã giáo viên dạy học, đầu đội mào, tay cầm ngọc xích, liễu tu bồng bềnh, Tích Cốc cảnh đại viên mãn tu vi.

Thiên Xà lão yêu, Thanh Sa Thủy Quân, Kim Thi lão ma ba người, đều là Đại Tần cảnh nội thành danh nhiều năm tà đạo ma đầu, hung danh chiêu lấy.

Trong đó, Thiên Xà lão yêu là Nguyên Phủ cảnh tu vi, Thanh Sa Thủy Quân cùng Kim Thi lão ma đồng dạng, đều là Tích Cốc cảnh hậu kỳ tu vi.

Ngoại trừ cái này bốn cái ma đầu, kia cầm đầu hắc y áo choàng nam tử bên người, còn có ba người khác.

Một cái tay cầm trường thương màu bạc tuổi trẻ cô gái, một cái tử sam đeo đao thiếu niên, cùng với một cái cao quan cổ trang phục đích lão giả.

Ba người này mặc dù hiển lộ ra Tích Cốc cảnh cấp độ tu vi, có thể khí tức lại một cái so với một cái tối nghĩa cùng cường đại, so với Đồng Tinh Hải chờ ma đầu từng có chi mà đều bị cùng.

Mà Tô Dịch liếc thấy ra, ba người này cùng kia cầm đầu hắc y áo choàng nam tử đồng dạng, không có chỗ nào mà không phải là Đoạt Xá giả!

"Ha ha, chư vị đạo hữu, đã lâu không gặp."

Âm Sát môn Môn chủ Đồng Tinh Hải cười mở miệng, chân mày ở giữa lộ vẻ gió xuân giống như vẻ tươi cười dịu dàng.

"Trước chết ở chỗ này Tử Phong Kiếm Phủ Liễu Mặc Ngân, Bát Cực Kiếm Phủ Mạc Hàn Chi, Vân Nham Sơn Lạc Đồ, Xích Nha Lĩnh Thiết Mạt Sở bọn người, đều là các ngươi vốn là?"

Trừng Chân nhíu mày mở miệng.

"Không tệ."

Nói chuyện, là kia cầm đầu hắc y áo choàng nam tử.

Giọng nói của hắn trong sáng, chậm rãi nói, "Ta cho bọn họ một cái cho ta cống hiến cơ hội, có thể bọn họ lại gian ngoan mất linh, cho nên. . . Cũng chỉ có thể tiễn đưa bọn họ chết trước từng bước."

Tần Động Hư chờ trong lòng người phát lạnh.

"Xin hỏi các hạ lại là người phương nào?"

Trừng Chân thần sắc nghiêm trọng mở miệng, ánh mắt nhìn hắc y áo choàng nam tử.

Hắc y áo choàng nam tử cười mở miệng nói: "Ta tên Sở Tu, cỏn con một kẻ tu sĩ mà thôi, nhận được bên người một đám đồng đạo để mắt, phụng ta làm chủ, tôn xưng ta một câu 'Chủ thượng' ."

Đồng Tinh Hải ở hơi chếch cung kính nói ra: "Chủ thượng quá khiêm tốn, ở chúng ta trong nội tâm, phóng mắt thiên hạ này, sợ cũng tìm không ra có thể cùng ngài trên con đường lớn đánh đồng."

Bên cạnh những người khác đều dồn dập gật đầu, một bộ sâu sắc chấp nhận bộ dáng, nguyên một đám tư thái bày cực thấp, ôn thuần cung kính.

Thấy như vậy một màn màn, Tần Động Hư bọn họ đều một trận hãi hùng khiếp vía.

Cần biết, Đồng Tinh Hải bọn người, không có chỗ nào mà không phải là chấn nhấp nháy Đại Tần cảnh nội tà đạo lão ma đầu, khí diễm ngập trời, hung uy cường hoành,

Mà có thể đem những này lão ma đầu đều thu thập được dễ bảo, tất cung tất kính, đây hết thảy đủ để chứng minh, kia Sở Tu không thể nghi ngờ là một cái cực khủng bố tồn tại!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 380: Biến Số

Tần Động Hư bọn người thần sắc biến hóa, bị Sở Tu thu hết vào mắt.

Hắn vân đạm phong khinh cười cười, nói: "Chư vị đừng lo lắng, Sở mỗ là cái rất dễ nói chuyện người, chỉ cần các vị hướng ta quy hàng, ta cam đoan đợi chư vị như tay chân."

Đồng Tinh Hải ở hơi chếch nói ra: "Chư vị, cái này có thể là phúc khí của các ngươi, giống như tu hành thế hệ, còn nhập không được nhà của ta chủ thượng pháp nhãn."

Thiên Xà lão yêu cười mỉm nói: "Không dối gạt chư vị, nhà của ta chủ thượng đã quyết định, chờ mở ra nơi đây cơ duyên về sau, ngay tại này mở đạo thống, dùng 'Hóa Thiên Thần Tông' vi danh, truyền đạo thụ nghiệp, chư vị hiện tại quy hàng, về sau liền là chủ thượng đại nhân bên người phụ tá đắc lực."

Hắn tựa như thiếu niên, đôi mắt hiện lên yêu dị kim sắc, một bộ áo bào màu bạc, khí tức âm lãnh khiếp người.

Hóa Thiên Thần Tông!

Nghe được cái tên này, Hoa Tín Phong ánh mắt hơi có chút khác thường.

Nàng từng nghe Tô Dịch đã từng nói qua ngẫu nhiên nhắc tới, phàm là yêu tu nhất mạch tông môn thế lực, thích nhất ở tông môn danh tự trong

tăng thêm "Tiên" "Thần" hai chữ, dùng cái này quảng cáo rùm beng chính mình là mọc cánh thành tiên thế hệ.

Như cái này Quần Tiên Kiếm Lâu, chính là một cái yêu tu thế lực.

Mà bây giờ, người này gọi Sở Tu hắc y áo choàng nam tử, lại muốn chậm chiếm thước sào, ở quần tiên đơn giản di tích phía trên, mở đạo thống, thành lập "Hóa Thiên Thần Tông" !

Cái này để Hoa Tín Phong thoáng cái ý thức được, cái này hắc y áo choàng nam tử cực khả năng cũng là một cái yêu tu!

Nghĩ vậy, Hoa Tín Phong nội tâm cũng không khỏi cảm khái, quả nhiên là nghe vua nói một buổi thắng đọc sách mười năm.

Tô Dịch thuận miệng nói một cái thưởng thức mà thôi, liền làm cho nàng hiện tại gần kề từ một cái đạo thống danh tự ở bên trong, liền suy đoán ra tin tức có giá trị!

Nàng nhịn không được nhìn Tô Dịch một cái, đã thấy thứ hai thần sắc lạnh nhạt đứng ở đó, cùng Tần Động Hư bọn người giờ phút này kia cảnh giác đề phòng nghiêm trọng thần sắc, hình thành đối lập rõ ràng.

"Các hạ đây là muốn để cho chúng ta gia nhập ngươi chỗ thế lực?"

Tần Động Hư giống như không thể tin được, nhịn không được hỏi.

"Có thể như vậy lý giải."

Sở Tu khẽ gật đầu, dáng cười khiêm tốn, "Ta biết rõ các ngươi trong nội tâm tồn tại rất nhiều nghi kị, có thể không có sao, cái ép các ngươi hiệu trung với ta, ta từng cái giải thích cho các ngươi nghe."

"Nếu chúng ta không đáp ứng?"

Du Trường Không hít thở sâu một hơi khí hỏi.

"A."

Đồng Tinh Hải bọn người không khỏi cười rộ lên, ánh mắt nghiền ngẫm, thần sắc trêu tức.

Kia tử sam đeo đao thiếu niên lạnh lùng mở miệng, "Các ngươi tốt nhất đừng đem mình coi quá nặng, cơ hội cho các ngươi, nếu không quý trọng, cái này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích, liền là các ngươi nơi táng thân."

Chữ chữ lạnh như băng như đao, không khí tiêu điều xơ xác bốn phía.

Tần Động Hư bọn người sắc mặt đều là một biến.

Lúc này, Sở Tu ánh mắt nhìn hướng Nhiếp Hành Không, nói: "Ngươi tới khích lệ khuyên bọn họ, chớ để bọn họ làm chuyện ngu xuẩn."

Mọi người cả kinh.

Chỉ thấy Nhiếp Hành Không đi ra, hướng Tần Động Hư bọn người nói, "Chư vị, kính xin quý trọng trước mắt cái này trận này ngàn năm khó gặp cơ hội, có thể vì chủ thượng cống hiến người, chờ kia một hồi sáng chói đại thế tiến đến lúc, các vị đều có cơ hội trên con đường lớn một bước lên trời."

Hắn xương cốt to lớn, một thân vải thô trường bào, lưng đeo hai thanh trường kiếm, khí tức trầm ngưng như nguy nga núi lớn, uy thế cực khiếp người.

Nhưng lúc này, thân là Tiềm Long Kiếm Tông tông chủ hắn, lại vậy mà chẳng biết lúc nào, sớm đã hướng Sở Tu quy hàng!

Cái này để Tần Động Hư bọn người biến sắc.

Trừng Chân càng là than thở một tiếng, nói: "Quả nhiên, chúng ta lên một lượt Nhiếp đạo hữu hợp lý. Nơi đây, bản chính là một cái tỉ mỉ chuẩn bị bẫy rập."

Ở trong tràng, chỉ có Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong nhất bình tĩnh.

Bọn họ sớm đã biết rõ Nhiếp Hành Không là Đoạt Xá giả.

Mà khi biết được Tần Động Hư trong tay kia phần bí đồ, cũng là do Nhiếp Hành Không tống xuất lúc, Tô Dịch đã đoán ra, tên này cực khả năng chính là trong đó gian, dùng bí đồ là mồi nhử, dụ dỗ Tần Động Hư bọn người đến đây.

Hiện tại phát sinh hết thảy, không thể nghi ngờ xác minh suy đoán của bọn hắn.

Bầu không khí nặng nề, Tần Động Hư bọn người đều dự cảm đến không ổn.

Mà lúc này, Sở Tu ánh mắt lại nhìn về phía Tần Phất, nói: "Ngươi thì sao, có hay không việc vui nói cho ta biết?"

Ở một đám kinh ngạc ánh mắt nhìn soi mói, chỉ thấy Tần Phất đứng ra, cung kính hướng Sở Tu hành lễ nói: "Hồi bẩm chủ thượng, ta Huyền Nguyệt quan Thái thượng trưởng lão Cố Thanh Đô, nguyện ý quy hàng, là ngài đi theo làm tùy tùng!"

Vừa dứt lời, chỉ thấy Cố Thanh Đô tiến lên, khom người chào nói: "Từ khi Tần Phất nói với ta bắt đầu chủ thượng phong thái, ta liền sinh lòng kính yêu, hôm nay có thể vì chủ thượng cống hiến, là ta suốt đời chi vinh hạnh."

"Gì đó! ?"

Thấy như vậy một màn, Tần Động Hư bọn người thiếu chút nữa mộng mất, vừa sợ vừa giận.

Tần Phất chính là Lục hoàng tử, lại lại cũng sớm giống như Nhiếp Hành Không, đang âm thầm làm phản, hướng kia Sở Tu quy hàng.

Càng làm cho người không nghĩ tới chính là, liền Cố Thanh Đô vị này Huyền Nguyệt quan Thái thượng trưởng lão, lại cũng bị Tần Phất nói động, đầu phục đi qua!

Cái này một loạt biến cố, để Tần Động Hư bọn họ tay chân lạnh buốt.

Chính là Tô Dịch cũng không khỏi ngoài ý muốn, hắn có thể đoán được Tần Phất có khả năng cũng là gian tế, dù sao cái thằng này bản thân chính là Đoạt Xá giả.

Có thể hắn lại không nghĩ rằng, Cố Thanh Đô cái này xem ra mày rậm mắt to, uy nghiêm mười phần lão gia hỏa, vậy mà từ lâu phản bội chạy trốn.

"Chim khôn biết chọn cây mà đậu, Cố Thanh Đô lựa chọn của ngươi không tệ."

Sở Tu mỉm cười gật đầu.

Nói xong, hắn từ trong tay áo lấy ra một thanh trắng muốt như tuyết phi kiếm, đưa tới, "Đây là ta từ Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong phát hiện một thanh linh kiếm, tuy chỉ là Nguyên Đạo Linh binh, nhưng luyện chế thủ pháp lại cực kỳ tinh diệu, uy năng cũng được xưng tụng đỉnh phong, liền tặng cho ngươi."

Cố Thanh Đô thân thể chấn động, hai tay tiếp nhận phi kiếm, vui vẻ nói: "Đa tạ chủ thượng ban thưởng kiếm!"

Tần Động Hư bọn họ thần sắc biến ảo không ngừng, làm sao không rõ ràng lắm, đây là làm cho bọn họ nhìn?

"Tần Phất, ngươi thế nhưng mà Đại Tần Lục hoàng tử, có thể nào làm ra bực này sự tình! ?" Tần Động Hư phẫn nộ mở miệng.

Chỉ thấy Tần Phất cười rộ lên, thần sắc cổ quái nói: "Thực không dám đấu diếm, trước kia Tần Phất đã bị chết."

Tần Động Hư khẽ giật mình.

Không đợi hắn mở miệng, Sở Tu hướng Tần Phất phất phất tay, nói: "Biểu hiện của ngươi cũng không tệ, hãy lui ra sau a."

Tần Phất do dự một chút, lại thấp giọng nói: "Chủ thượng, ta có một chuyện muốn nhờ."

Sở Tu ah xong một tiếng, nói: "Nói nghe một chút."

Tần Phất ánh mắt bỗng dưng nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Người này trước từng trước mặt mọi người nhục nhã ta, kính xin chủ thượng ra tay, giúp ta rửa sạch sỉ nhục!"

Hắn nhìn về phía Tô Dịch con ngươi lộ ra nồng đậm hận ý.

Lập tức, ánh mắt mọi người đều nhìn về Tô Dịch.

Nhưng lúc này, Sở Tu nhìn nhìn Tô Dịch, lại đột nhiên cười rộ lên, nói: "Đạo hữu, ngươi cái này thuật dịch dung hoàn toàn chính xác có thể nói không chê vào đâu được, nhưng rất không xảo, ta vừa mới tu luyện một môn bí pháp, ban đầu ở Loạn Linh Hải trên lúc, liền một cái nhìn ra một ít mánh khóe."

"Cái này. . . Cái này vậy là cái gì tình huống?"

Tần Động Hư bọn họ đều có chút ít mộng, cái này đến từ Đại Hạ Chu Dịch, lại cũng có vấn đề! ?

"Ngươi như vậy một cái Đoạt Xá giả, rõ ràng có thể xem thấu điểm này, thực cũng đã ta có chút ngoài ý muốn."

Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt.

Sở Tu tán thán nói: "Đạo hữu nhãn lực cũng rất không tục nha."

Đoạt Xá giả!

Tên kia gọi Sở Tu gia hỏa dĩ nhiên là một cái Đoạt Xá giả!

Tần Động Hư bọn họ đều có vẻ hiểu được, chỉ cảm thấy hôm nay kết quả thế, biến số bộc phát, sự nghi ngờ trùng trùng điệp điệp, làm cho bọn họ đều nhanh muốn phản ứng không kịp, nội tâm đều càng phát áp lực cùng trầm trọng.

"Đạo hữu, đều đã đến lúc này, vì sao không dùng chân diện mục bày ra người? Là không dám sao?" Sở Tu mở miệng. Hắn giống như cũng rất tò mò, Tô Dịch đến tột cùng là người nào.

"Có gì không dám?"

Tô Dịch mỉm cười, lúc nói chuyện, thân ảnh đột nhiên phát sinh rất nhỏ biến hóa, trong chớp mắt mà thôi, đã khôi phục vốn là khuôn mặt.

"Là ngươi, Tô Dịch! !"

Nhiếp Hành Không sắc mặt đột biến.

Tô Dịch!

Ít ỏi hai chữ, liền như một đạo sấm sét bổ vào Tần Động Hư bọn họ trong nội tâm, làm cho bọn họ nguyên một đám đều hoàn toàn biến sắc, toàn thân ứa ra hàn khí.

Bọn họ những cái này đại nhân vật sở dĩ liên hợp ở cùng một chỗ, có một cái cùng chung mục tiêu chính là muốn đối phó Tô Dịch.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, bọn họ muốn đối phó mục tiêu, nguyên lai thẳng tuốt liền cùng khi bọn hắn bên người?

"Tô Dịch. . ."

Tần Phất cũng sửng sốt, giống như khó có thể tin.

"Dĩ nhiên là hắn!"

Thương Lạc Ngữ cùng Lận Dư Bi phải sợ hãi nộ nảy ra, cũng có chút chuẩn bị không kịp.

Nhiếp Hành Không, Tần Phất, Cố Thanh Đô ba người phản bội, đã được xưng tụng kinh biến, để người khó có thể tiếp nhận.

Mà bây giờ, Tô Dịch thân phận bại lộ, càng giống một đạo kinh thiên như sét đánh, để Tần Động Hư bọn họ đều có điên mất cảm giác.

Một hồi hành động mà thôi, vừa vặn bên cạnh trong mọi người, không chỉ cất giấu phản đồ, còn theo sau một cái số một đại địch, cái này để ai có thể chịu được?

"Tại sao có thể như vậy. . ."

Tần Động Hư thất hồn lạc phách, hành động lần này, hắn thoả thuê mãn nguyện, tự nhận liên hợp một đám nhân vật đứng đầu, nhất định dùng phá vỡ trùng trùng điệp điệp khó khăn, đem Quần Tiên Kiếm Lâu cơ duyên

cướp đoạt đến tay, thuận tiện còn có thể thu thập một cái Tô Dịch cái này đại địch.

Cái đó từng muốn, kết quả là lại lại là như thế này một cái cục diện?

Xa xa, Cố Thanh Đô, Tần Phất, Nhiếp Hành Không bọn người, cùng với Đồng Tinh Hải chờ tà đạo ma đầu, cũng đều kinh nghi bất định.

Một màn này, đồng dạng ngoài dự liệu của bọn họ.

"Nguyên lai ngươi chính là Tô Dịch, ta nghe qua tên của ngươi cùng sự tích, rất sớm liền đối với ngươi cảm thấy cực hứng thú, chưa từng nghĩ, lại hội ở chỗ này gặp mặt, cái này. . . Hẳn là chính là duyên phận?"

Lúc này, Sở Tu con ngươi nổi lên dị sắc, cười mỉm nhìn xem Tô Dịch, tựa như phát hiện một cái hiếm thấy trân bảo giống như.

"Duyên phận?"

Tô Dịch cười rộ lên, nói, "Coi như là a, ta đối với như ngươi như vậy Đoạt Xá giả, thế nhưng cảm thấy cực hứng thú."

Sở Tu cười ha ha, nói: "Đã như vầy, không bằng ngươi quy hàng ta, ở bên cạnh ta cống hiến như thế nào? Ngươi nghĩ muốn hiểu rõ gì đó, ta hết thảy nói cho ngươi biết!"

Tô Dịch mặt lộ vẻ một vòng giọng mỉa mai chi sắc, thản nhiên nói: "Liền loại người như ngươi tiểu nhân vật, cũng xứng?"

Lời này vừa nói ra, Đồng Tinh Hải bọn người đều sắc mặt trầm xuống, nghiêm nghị quát tháo:

"Lớn mật!"

"Tô Dịch, ngươi tính toán cái thứ gì, cũng dám đối với ta gia chủ trên bất kính, quả thực hung hăng ngang ngược!"

Những cái này cống hiến ở Sở Tu bên người lão gia hỏa, đều thần sắc bất thiện, liền phảng phất Tô Dịch câu nói kia, đã dẫm vào cái đuôi của bọn hắn, nguyên một đám sát cơ lộ ra.

"Được rồi."

Chỉ thấy Sở Tu phong khinh vân đạm phất phất tay, ngăn cản bên người mọi người nói chuyện.

Rồi sau đó, hắn cười cảm khái nói, "Còn nhìn không ra ấy ư, muốn cho Tô Dịch Tô đạo hữu bực này có thể nói yêu nghiệt nhân vật quy hàng, không sử dụng một ít thủ đoạn là không được."

Cái kia xanh biếc đồng tử ở chỗ sâu trong, mơ hồ có giống như hỏa diễm sáng bóng bắt đầu khởi động.

Liền vào lúc này, Du Trường Không đột nhiên thình lình mở miệng nói: "Các hạ, như ngài có thể giúp ta chờ giết Tô Dịch, tin tưởng ta chờ đều cam tâm tình nguyện quy hàng tại ngài, là ngài cống hiến!"

Lập tức, Tần Động Hư, Trừng Chân chờ người trong lòng khẽ động.

Mượn đao giết người?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 381: Không Thể Nào Liền Cái Này?

Tần Động Hư hít thở sâu một hơi khí, nói: "Đúng vậy, như các hạ có thể đem Tô Dịch cẩu tặc này đánh chết, chúng ta thì sẽ cam tâm quy thuận."

Trừng Chân chắp tay trước ngực, khẽ gật đầu.

Mắt thấy Du Trường Không, Tần Động Hư, Trừng Chân chờ đại nhân vật đều tỏ thái độ, Thương Lạc Ngữ cùng Lận Dư Bi cũng đều lên tiếng, biểu đạt cùng loại thái độ.

Lập tức, Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong lâm vào tứ cố vô thân hoàn cảnh trong.

Liền Hoa Tín Phong đều không nghĩ tới, giờ này khắc này, lại hội bởi vì Tô Dịch tồn tại, làm cho Tần Động Hư bọn người không tiếc lựa chọn đi về phía kia Sở Tu quy hàng.

Trong lúc nhất thời, trong nội tâm nàng trở nên vô cùng trầm trọng.

Vốn là, nàng còn có ý định đã đoạt nơi đây cơ duyên về sau, đem Tần Động Hư bọn người từng cái cho cầm xuống.

Chưa từng nghĩ, sự tình phát triển đến bây giờ, ngược lại là nàng cùng Tô Dịch thành cái đích cho mọi người chỉ trích!

Nhìn xem nhiều như vậy có thể nói đỉnh phong Lục Địa Thần Tiên nhân vật, cùng một chỗ đem đầu mâu chỉ hướng hai người bọn họ, Hoa Tín

Phong tâm tình chi trầm trọng cũng liền có thể nghĩ.

Sở Tu cười rộ lên, mà quét Tần Động Hư bọn người một cái, nói: "Ta biết rõ các ngươi ý nghĩ trong lòng, đơn giản là nghĩ đi đầu hư cho rằng xà chi mà tính, cho ta mượn Sở Tu cây đao này giết Tô Dịch, rồi sau đó lại khác mưu kế thoát thân."

Tần Động Hư bọn người sắc mặt khẽ biến, vừa muốn mở miệng.

Sở Tu liền cười ngăn cản nói: "Đừng hoảng hốt, các ngươi đã khai ra điều kiện, ta đều có ta tính toán của mình, tóm lại, các ngươi liền tạm thời thành thành thật thật ở lại đó liền là."

Nói xong, Sở Tu kia xanh rờn đôi mắt liền nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Đạo hữu, như ngươi nguyện ý quy hàng, ta không ngại đem bọn họ toàn bộ giết."

Tần Động Hư bọn người sắc mặt ngay ngắn hướng một biến.

Chỉ thấy Sở Tu ánh mắt nhìn Tô Dịch, tiếp tục nói: "Đương nhiên, ngươi như cự tuyệt, ta sẽ thanh toàn bọn họ, đem ngươi giết. Hiện tại, ngươi có thể làm quyết định."

Lời nói chậm rãi, bầu không khí thì tại thời khắc này áp lực căng cứng đến mức tận cùng.

"Nha."

Tô Dịch ánh mắt quét qua mọi người tại đây, cuối cùng một lần nữa nhìn về phía Sở Tu, nói: "Kề bên này, liền các ngươi những người này?"

"Không tệ "

Sở Tu cười gật đầu, nhiều hứng thú nói: "Hẳn là đạo hữu cho rằng, bằng chúng ta những lực lượng này, không cách nào giết ngươi?"

"Chênh lệch quá xa."

Tô Dịch nghĩ nghĩ, nói, "Nhưng mà, miễn cưỡng cũng có tư cách đem làm ta Tô mỗ người dưới chân đá kê chân."

"Gì đó? Tiểu tử này xem chủ thượng cùng ta chờ là đá kê chân?"

"Ha ha ha."

Đồng Tinh Hải chờ lão ma đầu đều lừa cười rộ lên.

Tần Động Hư bọn người một trận kinh ngạc, chợt cười lạnh không ngừng, đến lúc nào rồi rồi, Tô Dịch lại vẫn như thế hung hăng càn quấy, rõ ràng là không biết chữ chết viết như thế nào.

Nhưng mà, Tô Dịch thái độ thì để trong bọn họ tâm nhẹ nhàng thở ra, như theo như kia Sở Tu nói, như Tô Dịch quy hàng, liền hội giết bọn chúng đi những người này.

Nhưng bây giờ, đây hết thảy nhất định sẽ không phát sinh.

Hơn nữa, Tô Dịch cùng Sở Tu bọn người chém giết, bọn họ những người này vừa mới có thể tọa sơn quan hổ đấu!

Chỉ thấy Sở Tu than nhẹ một tiếng, nói: "Ta xem đạo hữu là thế gian lương tài, ngày khác chắc chắn phát sáng chói mắt dị sắc thời điểm, vốn muốn giữ ở bên người, dốc lòng tài bồi làm phép, chưa từng nghĩ, như thế lương tài, lại không thể cho ta sử dụng, như như vậy hủy diệt, quả thực là một cái cọc chuyện ăn năn."

Tô Dịch nhíu mày, giống như cười mà không phải cười, nói: "Đã ngươi nói như vậy, ta đây cũng không ngại nói thẳng, ở ta Tô mỗ người trong mắt, ngươi bực này đồ vật nhỏ, thật sự. . . Liền cho ta xách giày đều không xứng."

Sở Tu khẽ giật mình, nhịn không được cười lên ha hả.

Chợt, hắn mạnh mẽ vung tay lên, "A Lẫm, ngươi đi gặp lại Tô đạo hữu!"

"Vâng!"

Tay cầm một cây trường thương màu bạc diệu linh thiếu nữ đứng ra.

Nàng tóc dài trát thành đuôi ngựa, làn da hiện lên lúa mì sắc, ngũ quan minh thanh tú xinh đẹp, ăn mặc tu thân màu đen nhung trang, đem có lồi có lõm thân thể mềm mại phác hoạ được phát huy vô cùng tinh tế.

Chỉ là, chân mày ở giữa lại mang theo một vòng như băng tuyết lạnh thấu xương hàn ý, làm cho nàng cả người khí tức cũng trở nên lãnh lệ mà khiếp người.

Lúc này, theo nàng đứng ra, một cỗ rét thấu xương giống như màu u lam hàn khí cũng là tỏ khắp mà mở ra, hư không cạnh bên cùng trên mặt đất, đều lặng yên ở giữa hiển hiện một tầng băng sương.

Gần bên không ít mọi người toàn thân giật mình một cái, cảm thấy một loại đâm vào trong linh hồn hàn ý, thần sắc đều hơi đổi.

Người này gọi A Lẫm cô gái, hảo cường!

Sở Tu mỉm cười mở miệng: "Đạo hữu, A Lẫm giống như ta, không thuộc về Thương Thanh đại lục, đừng nhìn nàng chỉ có Tích Cốc cảnh hậu

kỳ tu vi, có thể nếu bàn về chiến lực, tuyệt đối so với bị ngươi giết chết Nguyên Phủ cảnh tu sĩ Chu Trường Dịch cường đại hơn rất nhiều."

Dừng một chút, hắn hai tay chắp sau lưng, thản nhiên nói: "Như ngươi có thể mười chiêu trong đánh bại A Lẫm, ta liền không so đo trước ngươi đối với ta chửi bới, hơn nữa, nguyện ý cho ngươi thêm một cái cải biến chủ ý cơ hội."

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Ta khuyên các ngươi hay là tốt nhất cùng tiến lên, nếu không, các ngươi liền cho ta đem làm đá kê chân tư cách đều không có."

Sở Tu xanh rờn đồng tử híp híp, chợt cười phất tay, "A Lẫm, vận dụng toàn lực, ngàn vạn chớ để khinh thường chúng ta vị này Tô đạo hữu."

"Vâng!"

A Lẫm khẽ gật đầu.

Rồi sau đó, nàng dưới chân một điểm, thân ảnh bỗng nhiên đằng không, phảng phất giống như một đạo lăng lệ ác liệt tia chớp, trong tay trường thương màu bạc, đột nhiên đâm ra.

Oanh

Hư không oanh chấn, một điểm ánh sáng lạnh lẽo như Kinh Long xuất uyên, thương phong còn chưa đến, Tô Dịch trong không gian cạnh bên, liền che kín lạnh thấu xương rét thấu xương băng sương.

Mà ngay cả Tô Dịch quần áo, làn da, tóc dài đều bao trùm lên một tầng màu u lam băng tuyết, làm cho cả người hắn cùng vị trí, nếu như đông lại!

Sở Tu con ngươi nổi lên vẻ tán thưởng, ngân thương tên gọi "Thiên Sương", dùng A Lẫm chỗ khống chế băng tuyết đạo vận vận chuyển, dùng 'Đóng băng diệt linh thuật' thi triển ra.

Bực này một thương, đủ đánh chết cái này thế tục trong Nguyên Phủ cảnh tu sĩ!

Khu vực phụ cận, Tần Động Hư bọn người đều sắc mặt khẽ biến, làn da đau đớn lạnh như băng.

Một phát này, làm bọn hắn rất cảm thấy kinh diễm, càng cảm nhận được chí mạng giống như nguy hiểm khí tức.

Mà người này gọi A Lẫm cô gái, gần kề chỉ là Sở Tu bên người một gã thủ hạ mà thôi, liền có được bực này khủng bố chiến lực, ai có thể không sợ hãi?

Đồng Tinh Hải chờ tà đạo lão ma đều hé mắt, thần sắc tương đối bình tĩnh, bọn họ đều hiểu rõ A Lẫm nội tình hạng gì khủng bố, cũng là cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

"Lấy!"

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, A Lẫm sớm đã hươi thương đánh tới, lăng lệ ác liệt như một đạo phá không tới băng sương tia chớp.

Ngay tại thương phong đến Tô Dịch trước người ba thước chi địa lúc, Tô Dịch có chút giãn ra một cái thân thể.

Phanh! ! !

Tô Dịch trên người cùng khu vực phụ cận bao trùm một tầng màu u lam băng sương, liền như đông lại mặt hồ giống như, bỗng nhiên bạo vỡ nổ

tung, bắn tung toé ra vô số nhỏ vụn băng tuyết mảnh vụn, giống như mũi tên nhọn giống như kích xạ khuếch tán.

Gần như đồng thời, Tô Dịch tay phải đã lăng không tìm tòi, đem Phá Sát tới màu bạc thương phong một mực nắm lấy.

Rồi sau đó, hắn cầm lấy súng phong chưởng chỉ lực lượng bỗng nhiên bộc phát.

Oanh!

Như sơn băng hải tiếu giống như khủng bố chân nguyên lực lượng, dọc theo kia trường thương màu bạc, hung hăng xung kích đi qua.

Kia một cái chớp mắt, A Lẫm sắc mặt đột biến, chỉ cảm thấy như đặt mình trong nộ hải mãnh liệt trên mặt biển, bốn phương tám hướng, đều là chạy tới mưa to gió lớn, vạn trượng nước lũ.

Căn bản là không để cho nàng cơ hội phản ứng, chợt nghe răng rắc một tiếng, hắn nắm trường thương màu bạc cổ tay phải đứt gãy, cả người như đụng phải Thần Sơn va chạm, hung hăng bắn ngược đi ra ngoài, ngã xuống ở nàng vốn là chỗ đứng im lặng hồi lâu chân trên vị trí.

PHỐC!

Nàng khuôn mặt trắng bệch, mạnh mẽ phun ra một búng máu đến.

Toàn trường đều tịch, đều bị rung động. Cái này một loạt động tác, đều không qua trong chốc lát liền phát sinh, nhanh được bất khả tư nghị.

Ở mọi người trong mắt, A Lẫm thả người mà lên, hươi thương mà đi, kết quả trong chớp mắt, liền bị Tô Dịch lật tay ở giữa đánh tan!

Nhẹ nhõm tựa như trong nháy mắt đánh bay một cái côn trùng nhỏ.

"Tên này, giống như so với trong lời đồn còn muốn đáng sợ hơn!"

Tần Động Hư bọn họ hít vào khí lạnh, tâm thần chấn động.

Tô Dịch từ trước tới nay chiến tích, bọn họ tự nhiên hai năm rõ mười, từng ở Ngọc Kinh Thành trên không kiếm trảm một đám Lục Địa Thần Tiên, đã từng ở Nguyệt Luân Tông trước, kiếm bại Đại Ngụy đệ nhất kiếm tu Thu Hoành Không.

Có thể chẳng ai ngờ rằng, Tô Dịch muốn xa so với bọn hắn trong nhận thức biết còn muốn càng mạnh hơn nữa!

Cần biết, A Lẫm triển lộ ra chiến lực, để trong bọn họ những Nguyên Phủ cảnh đó nhân vật đều kinh hãi, có thể ở Tô Dịch trước mặt, vậy mà như vậy không chịu nổi một kích!

"Kẻ này lại như vậy lợi hại?"

Xa xa Đồng Tinh Hải chờ tà đạo lão ma đầu, cũng nguyên một đám không cách nào bình tĩnh, sắc mặt biến ảo không ngừng.

Chính là tử sam đeo đao thiếu niên, cùng kia cao quan cổ trang phục đích lão giả, thần sắc cũng trở nên nghiêm trọng hẳn lên.

"Không thể nào không thể nào, liền cái này? Liền cái này? Công tử, ngươi có phải hay không rất thất vọng?"

Hoa Tín Phong xuy xuy cười rộ lên, hết sức trào phúng.

Cũng không phải nàng gan lớn, mà nàng rất rõ ràng, thế cục đều đã như thế, sợ cùng không sợ đều đồng dạng, cho nên cũng liền căn bản không cần thiết.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Một cái không chịu nổi đập vào mắt nhân vật, vốn là không có để cho ta có chút chờ mong, cũng liền chưa nói tới thất vọng."

Lời này vừa nói ra, Sở Tu bên người mọi người sắc mặt đều trở nên khó coi.

Lúc này, Sở Tu lại đột nhiên cười rộ lên, nói: "Tô đạo hữu quả nhiên lợi hại, so sánh với ngươi lúc trước kiếm bại Thu Hoành Không lúc, thực lực có thể lại cường đại không ít, nếu ta không nhìn lầm, Tô đạo hữu khoảng cách Tích Cốc cảnh cũng chỉ thiếu chút nữa khoảng cách a?"

Tô Dịch thản nhiên nói: "Nói nhảm cũng thật nhiều."

Nói xong, hắn bấm tay như kiếm, cách không chém tới.

Bá!

Một đạo thanh mịt mờ kiếm khí vút không mà lên, hướng Sở Tu chém tới.

"Muốn chết!"

Mạnh mẽ, kia tử sam đeo đao thiếu niên trước tiên lao ra.

BOANG...!

Hắn thả người, rút đao, xuất đao, ba cái động tác công tác liên tục, chỉ thấy một đạo yêu dị màu máu đao khí hiện ra, mang theo lòe loẹt lóa mắt ánh sáng, nổi giận chém mà xuống.

Phanh!

Đao khí cùng kiếm khí va chạm, lực lượng mãnh liệt loạn lưu bắn tung toé khuếch tán.

Cuối cùng, kia tử sam đeo đao thiếu niên mặc dù ngăn trở một kiếm này, có thể cả người hắn cũng là bị chấn đắc rút lui ra một bước, sắc mặt lúc trắng lúc xanh, trong tay kia hẹp dài màu máu chiến đao cũng là ở ông ông loạn chiến.

Mọi người thần sắc lại là một biến.

Tiện tay một kích mà thôi, lại để kia tử sam đeo đao thiếu niên hiển lộ ra bị áp chế dấu hiệu!

Tô Dịch bản thân chiến lực, lại nên đã cường đại đến hạng gì tình trạng?

Sở Tu mắt thấy một màn này, nụ cười trên mặt trở thành nhạt, nói: "Vân lão, ngươi cùng Nhung Hạc, A Lẫm cùng một chỗ, đi thử một lần Tô đạo hữu năng lực, hắn hiện tại. . . Có thể để cho ta càng ngày càng cảm thấy hứng thú."

Mặc dù đến lúc này, hắn đúng là không chút nào sợ, vẫn không chịu ra tay, chỉ làm cho bên người người tiến hành thăm dò.

Kia chờ trấn định tự nhiên khí độ, cũng làm cho Đồng Tinh Hải bọn người khẩn trương cùng nghiêm trọng tâm tình trở nên bình tĩnh trở lại.

"Vâng."

A Lẫm cùng kia cao quan cổ trang phục đích lão giả, cùng với tử sam thiếu niên ba người ngay ngắn hướng gật đầu, ánh mắt như điện giống như, tập trung ở Tô Dịch trên người.

Mà đối mặt loại này thăm dò, Tô Dịch không khỏi nhíu nhíu mày, rốt cục có chút không kiên nhẫn.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 382: Tứ Phía Đều Địch, Dốc Hết Sức Áp Chi

Oanh!

Kia bị gọi "Vân bá" cao quan cổ chịu già người dẫn đầu xuất động, hắn thân ảnh thon gầy ở đột nhiên tăng vọt là năm trượng cao lớn.

Hắn làn da sinh ra nồng đậm màu đen lân phiến, nhãn đồng màu đỏ tươi, khóe môi sinh ra một đôi Tàn Nguyệt hình dáng tuyết trắng răng nanh.

Một cỗ tàn sát bừa bãi điên cuồng bạo hỏa diễm yêu khí lập tức từ lão giả trên người khuếch tán mà mở ra, đó là thuộc về Nguyên Phủ cảnh uy thế, hung hoành khôn cùng.

"Cái này. . ."

Tần Động Hư bọn họ sởn hết cả gai ốc, hô hấp đều cảm thấy khó khăn.

Lão giả này khí tức, hung tàn thô bạo, hơn xa ngân thương cô gái A Lẫm cùng tử sam thiếu niên Nhung Hạc kinh khủng hơn!

Mắt thường có thể thấy được, cuồn cuộn màu đen yêu hỏa, bao phủ tại hắn năm trượng cao thân ảnh trên, thẳng giống như một Man Thần giống như.

Nguyên vốn cả chút không kiên nhẫn Tô Dịch, không khỏi nhíu mày, một đầu Hỏa Ma Linh Nhu!

Đây chính là trời sinh dị chủng, lực lớn vô tận, huyết mạch cường hoành, trời sinh khống chế Hỏa Hành Chi Lực!

Oanh!

Lão giả bước nhanh đến phía trước, thân ảnh mặc dù cao lớn, lại như hỏa diễm như thiểm điện mau lẹ, còn chưa tới gần, liền vung quyền hướng Tô Dịch đập tới.

Một quyền phía dưới, hư không hỗn loạn, màu đen yêu hỏa tàn sát bừa bãi, bá liệt vô cùng.

Tô Dịch không tránh không né, nhấc tay niết ấn, tới đối chiến.

Oanh!

Một cổ hủy diệt khí tức kinh người sóng khí từ Tô Dịch cùng lão giả ở giữa khuếch tán.

Tô Dịch thân ảnh có chút nhoáng một cái, tại chỗ không động.

Lão giả tất bị chấn đắc rút lui ra một bước.

"Lại đến!"

Lão giả màu đỏ tươi con mắt nổi lên lạnh lẽo sáng bóng, âm thanh như tiếng sấm, lần nữa vung quyền.

Kia chờ quyền thế, dữ dằn tàn sát bừa bãi, rung chuyển trời đất.

"Nguyên lai là đi luyện thể nhất mạch con đường, thân thể lực lượng đã tiếp cận Phật môn tu sĩ Kim Cương Bất Hoại tình trạng, đại đạo nội tình cũng vượt xa tầm thường, không phải cái này thế tục trong Nguyên Phủ cảnh tu sĩ có thể so sánh, đáng tiếc. . ."

"Hay là không đủ cường đại."

Tô Dịch âm thầm lắc đầu.

Mắt thấy lão giả một quyền này oanh đến, Tô Dịch thân ảnh mạnh mẽ mở ra, một thân khí huyết như chuông lớn đại lữ giống như chấn động nổ vang.

Mà tay phải của hắn năm ngón tay, khép lại như kiếm, ở trên hư không một nhát chém.

Oanh!

Từng khỏa thuần túy do khí huyết lực lượng biến thành màu xanh Tinh Thần hiện lên.

Chúng Tinh Kiếm Chỉ.

Ma Môn nhất mạch thể tu tuyệt học, dùng Tô Dịch kia cường hoành vô cùng thân thể tu vi thi triển ra, bày biện ra Thương Mang rộng lớn dị tượng.

Phanh! !

Chỉ thấy lão giả đánh ra một đạo quyền kình, nếu như giấy giống như bị nghiền nát, cả người hắn đều bị chấn đắc thân ảnh lảo đảo, thiếu chút nữa bị trấn áp tại chỗ.

Hí!

Trong tràng vang lên một trận hít vào khí lạnh âm thanh.

Chính là Sở Tu con ngươi cũng lặng yên ngưng tụ, Vân bá là bên cạnh hắn chiến bộc, thân thể đã đạt đến "Không sợ Lôi Hỏa, bụi kiếp nạn tiêu" tình trạng.

Chính là đối phó đồng dạng Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, cũng ổn áp một đầu.

Nhưng bây giờ, lại bị Tô Dịch nhẹ nhõm đánh lui!

Cái này để hắn đều thiếu chút nữa không thể tin được, trên cuộc đời vì sao lại có bực này khủng bố Tiên Thiên Võ Tông rồi, quả thực cường hoành đến không hợp thói thường tình trạng.

"Sát!" "Sát!"

A Lẫm cùng Nhung Hạc đều xuất thủ.

A Lẫm huy động trường thương màu bạc, nhấc lên đầy trời băng sương giống như lạnh thấu xương rét thấu xương ánh sáng lạnh lẽo, lăng lệ ác liệt nhanh chóng.

Nhung Hạc thì thi triển ra một môn cực kỳ âm trầm quỷ dị đao pháp, lưỡi đao lóe lên một cái, đầy trời đều là màu đỏ tươi yêu dị màu máu đao khí, rậm rạp chằng chịt, như cuồn cuộn màu máu như thủy triều, hướng Tô Dịch bao trùm mà đi.

Âm Tuyệt Đoạn Linh Đao!

Một môn sát phạt lực kinh thế bí pháp truyền thừa, một khi thi triển, lưỡi đao vô lượng, đao ảnh lay động, xa xa vừa nhìn, như sâm la máu ngục hàng lâm, hết sức hủy diệt xu thế.

Không thể nghi ngờ, giờ phút này A Lẫm cùng Nhung Hạc, đều đã vận dụng toàn lực, không tiếp tục giữ lại.

"Lấy trứng chọi đá mà thôi."

Giờ khắc này, sừng sững tại chỗ không chút sứt mẻ Tô Dịch rốt cục xuất kích.

Hắn chưởng chỉ như kiếm, tiện tay vẽ một cái, màu xanh kiếm khí tại hư không lóe lên một cái.

Keng! ! !

Đinh tai nhức óc tiếng va chạm ở bên trong, A Lẫm cả người lại lần nữa bị đánh bay đi ra ngoài, như như diều đứt dây giống như.

Nàng vốn là ở vừa rồi bị thương, cổ tay phải đứt gãy, Tô Dịch một kiếm này lại bá đạo lăng lệ ác liệt đến mức tận cùng, tuy bị nàng ngăn trở, nhưng lại đụng phải cực nghiêm trọng xung kích, một thân khí cơ đều thiếu chút nữa bị chấn đắc tán loạn, khí huyết nghịch chuyển phía dưới, làm cho nàng ho ra máu liên tục.

Mà gần như đồng thời, Tô Dịch chân đạp cương đấu, áo bào phần phật, trực tiếp phóng tới Nhung Hạc.

Chi chít màu máu đao khí hình bóng lay động, phô thiên cái địa, tỏ khắp ra khủng bố hủy diệt uy năng, mà khi còn chưa đụng chạm lấy Tô Dịch thân ảnh, liền bị trên người hắn tản mát ra màu xanh đạo vận hung hăng đụng nát.

Rầm rầm rầm!

Chỉ thấy đầy trời màu máu đao ảnh, đều nếu như bọt biển giống như nổ tung, nặng nề nổ đùng liên tiếp vang lên, Tô Dịch thân ảnh thế như chẻ tre, nghiền ra một con đường kính đến.

"Không tốt!"

Nhung Hạc biến sắc, mắt thấy Tô Dịch đánh tới, hắn mạnh mẽ vung đao nổi giận chém, một dưới đao, gần như đem một thân lực lượng thôi phát

đến mức tận cùng, làm cho một đao kia chém ra lúc, thẳng giống như thiêu đốt giống như, chín trượng Huyết Quang Trùng Tiêu.

Tô Dịch đôi mắt hiện lên một chút khinh thường, tiện tay phất một cái.

Răng rắc!

Chín trượng Huyết Quang nổ tung, yếu ớt như giấy mỏng giống như.

Mà khi Tô Dịch đầu ngón tay phật ở kia hiệp trường đao phong trên, nhìn như nhu hòa một kích, lại phóng xuất ra như thần cái huy động cự chùy oanh nện khủng bố lực lượng.

Keng! !

Nhung Hạc như bị sét đánh, hẹp dài chiến đao bị nện được rời tay mà bay.

"Sao có thể? !"

Nhung Hạc hoảng sợ, thiếu chút nữa không thể tin được.

Mắt thấy hắn sẽ bị Tô Dịch trấn sát, "Vân bá" nắm lấy một thanh màu đen đoản kích từ một bên đâm tới, trực chỉ Tô Dịch lưng chỗ hiểm.

"Cút!"

Tô Dịch tay áo vung lên.

Một cỗ như dải lụa màu xanh lực lượng cuồn cuộn quét ra, phịch một tiếng đẩy ra kia một thanh màu đen đoản kích, Vân bá kia năm trượng cao thân ảnh, cũng bị chấn đắc lảo đảo một cái, ngược lại lui ra ngoài.

Nhưng mà, nhân cơ hội này, Nhung Hạc bắt lấy một đường cơ hội, hữu kinh vô hiểm mà bứt ra trở ra.

Toàn trường rung động.

Ba vị thực lực vượt xa thế tục tu sĩ cường đại nhân vật cùng một chỗ liên thủ, lại lại đều bị Tô Dịch hời hợt ở giữa đánh tan!

Cái này hoàn toàn vượt quá mọi người dự kiến, để người không rét mà run.

Tần Động Hư bọn người lưng thẳng đổ mồ hôi lạnh, vừa nghĩ tới phía trước đến Loạn Linh Hải trên đường lúc, như Tô Dịch không để ý ra tay, bọn họ những lão gia hỏa này sợ là căn bản liền gánh không được!

Xa xa ông Tinh Hải chờ tà đạo ma đầu, cũng đều run sợ không ngừng, thế gian vì sao lại có như thế nghịch thiên thiếu niên?

Tô Dịch bằng hư mà đứng, lạnh con mắt như điện, nhìn về phía Sở Tu, lạnh nhạt nói: "Còn không có ý định đồng loạt ra tay?"

Hoa Tín Phong cũng thừa cơ cười nhạo nói: "Ai, ta còn tưởng là cái gọi là Đoạt Xá giả có bao nhiêu lợi hại, nguyên lai. . . Cũng không gì hơn cái này ah."

Xa xa, Sở Tu tuy nhiên trấn định như trước, có thể sắc mặt đã trở nên có chút âm trầm, hắn phất phất tay: "Các ngươi cùng tiến lên."

"Vâng!"

Ông Tinh Hải, Thiên Xà lão yêu, Thanh Sa Thủy Quân, Kim Thi lão ma lập tức đứng ra, từng người tế ra bản thân bảo vật, toàn thân khí tức cuồn cuộn bắt đầu khởi động.

"Sát!" "Sát!" "Sát!"

Một đám tà đạo ma đầu cùng A Lẫm chờ ba người cùng một chỗ, ngang nhiên xuất kích.

Ầm ầm!

Phiến khu vực này khí lưu hỗn loạn, Thiên Địa biến sắc.

Ông Tinh Hải cùng A Lẫm chờ bảy người, yếu nhất đều có Tích Cốc cảnh trung kỳ tu vi, cường đại càng có Nguyên Phủ cảnh đạo hạnh.

Lúc này cùng một chỗ liên thủ, kia chờ tràng cảnh còn là bực nào khủng bố?

Chỉ thấy kiếm khí, đao mang, Bảo Quang các loại lực lượng nước lũ dâng lên, đồng thời càng có nhiều loại đạo pháp ngang trời phóng thích, đại quy mô, thẳng giống như vỡ đê nước lũ giống như, hướng Tô Dịch một người phóng đi.

Kia chờ một màn, đều có thể để bất luận cái gì Nguyên Phủ cảnh tu sĩ tuyệt vọng!

"Tốt!"

Tô Dịch con ngươi sáng ngời.

Hắn hít thở sâu một hơi khí, tay áo cổ đãng, một thân tu vi cũng là tại thời khắc này toàn lực vận chuyển mà mở ra, toàn thân trong ngoài, vang lên từng trận trường giang đại hà giống như lực lượng lao nhanh âm thanh.

Hắn không tránh không né, nghênh vọt lên.

Lập tức, đại chiến bộc phát, Tô Dịch cùng trọn vẹn bảy vị có thể nói thế gian đỉnh phong tu sĩ chém giết ở cùng một chỗ, giết được phiến khu vực này nổ vang như sấm, thần huy bắn tung toé.

Có thể để xa xa Tần Động Hư bọn người sợ chính là, đối mặt bảy vị cao thủ vây khốn, Tô Dịch lại lại chưa từng bị áp chế!

Hắn sơ điên cuồng như tiên, thế như không thể địch nổi, lần lượt vỡ tung đối thủ vây khốn cùng chèn ép, giơ tay nhấc chân ở giữa, thi triển ra quyền kính, dấu chưởng, kiếm khí chờ không giống lực lượng, mỗi nhất kích, đều cường đại đến không thể tưởng tượng.

Muôn vàn diệu pháp, hạ bút thành văn!

"Thực lực của người này không khỏi cũng quá kinh khủng, cái này nên ở võ đạo bốn cảnh trong rèn luyện ra bao nhiêu có thể nói kinh thế hãi tục đại đạo nội tình?"

Xa xa, Sở Tu thần sắc sáng tắt không ngừng.

Ánh mắt của hắn thẳng tuốt tập trung ở Tô Dịch trên người, có vẻ ý đồ muốn thấy rõ Tô Dịch trên người tất cả bí mật, có thể càng xem càng để lòng hắn kinh.

Bởi vì dùng trí tuệ của hắn cùng lịch duyệt, đều chưa từng nghe nói qua, ở Tiên Thiên Võ Tông cảnh ở bên trong, sao có thể có được như Tô Dịch bực này khủng bố uy năng.

"Tần Động Hư, các ngươi cũng cùng lên đi, nếu không, đợi tí nữa lại đi giết các ngươi, không khỏi cũng quá không thú vị."

Chiến trường ở bên trong, bỗng dưng vang lên Tô Dịch âm thanh.

Chỉ thấy hắn độc thân nghênh chiến bát phương địch, chia rẽ.

Một người mà thôi, hôm nay lại không ngờ ổn chiếm ưu thế, áp bách được Đồng Tinh Hải, A Lẫm chờ bảy người đều nhanh không ngẩng đầu được lên!

"Cái này. . ."

Tần Động Hư chờ trong lòng người lộp bộp một tiếng.

Bọn họ trước có thể ôm tọa sơn quan hổ đấu có ý định, có thể chưa từng nghĩ, trong chiến đấu Tô Dịch, lại vẫn có ý định kéo hắn môn gia nhập chiến cuộc!

"Các vị, ta cảm thấy được Tô đạo hữu nói không sai, tuy nói ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, có thể các ngươi. . . Có thể xa không đủ tư cách đem làm ngư dân. Hiện tại, ta cho các ngươi một cái lựa chọn, hoặc là hiện tại kết cục đi cùng Tô Dịch chém giết, hoặc là để ta làm tiễn đưa các ngươi ra đi."

Sở Tu lườm Tần Động Hư bọn người một cái, kia xanh rờn đồng tử một mảnh đạm mạc, làm cho Tần Động Hư chờ trong lòng người một trận phát lạnh.

"Các hạ nói rất đúng, cái này Tô Dịch bản chính là chúng ta cừu địch, đồng loạt ra tay diệt sát hắn, bản chính là chúng ta nghĩa bất dung từ sự tình!"

Hít thở sâu một hơi khí, Tần Động Hư đáp ứng.

Trừng Chân, Du Trường Không, Lận Dư Bi, Thương Lạc Ngữ bọn người tự nhiên không dám phản bác.

"Các ngươi cũng đi."

Sở Tu ánh mắt quét qua Nhiếp Hành Không, Cố Thanh Đô.

"Vâng!"

Nhiếp Hành Không, Cố Thanh Đô thấy vậy, tự nhiên biết rõ nên làm như thế nào.

Sưu sưu sưu!

Lập tức, từng đạo từng đạo thân ảnh vút không, xông vào chiến trường, hướng Tô Dịch đánh tới.

Tần Động Hư, Trừng Chân, Du Trường Không, Cố Thanh Đô đều là Nguyên Phủ cảnh tu vi, là Đại Tần tu hành giới đỉnh phong cấp độ tồn tại.

Mà Nhiếp Hành Không, Thương Lạc Ngữ, Lận Dư Bi bọn người, tuy nhiên tương đối yếu một ít, có thể tu vi cũng đều ở Tích Cốc cảnh cấp độ.

Lúc này, theo của bọn hắn cùng nhau gia nhập, cùng ông Tinh Hải, A Lẫm bọn người cùng một chỗ đối phó Tô Dịch, làm cho toàn bộ thế cục cũng phát sinh biến hóa.

Vốn là còn chiếm theo ưu thế Tô Dịch, lập tức lâm vào vây khốn bên trong, bốn phương tám hướng chi địa, đều là thân ảnh của địch nhân!

"Bực này dưới tình huống, Tô đạo hữu ngươi. . . Lại có thể chi chống bao lâu?"

Xa xa, Sở Tu hai tay chắp sau lưng, nhẹ giọng tự nói.

Mà cùng lúc đó, Tô Dịch lại nở nụ cười, thâm thúy trong mắt, có đã lâu chiến ý tràn ngập.

Mài đao, cũng cần đá mài đao đủ cứng rắn mới được!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 383: Quân Như Trích Tiên, Trong Nháy Mắt Giết Địch

Thế nhân chỉ biết là, Tô Dịch từng ở Ngọc Kinh Thành trên không phá cảnh, bước vào Tiên Thiên Võ Tông chi cảnh, kiếm trảm một đám Lục Địa Thần Tiên.

Nhưng lại không biết, khi đó dù là không phá cảnh, hắn cũng có nhiều loại thủ đoạn có thể diệt sát bầy địch.

Đồng dạng, thế nhân chỉ biết là, hắn từng ở Nguyệt Luân Tông sơn môn trước, kiếm bại Đại Ngụy đệ nhất kiếm tu Thu Hoành Không.

Lại rất ít người biết rõ, khi đó hắn cuối cùng chém ra một kiếm, mới là hắn khi đó thực lực chân chính thể hiện.

Mà khi lúc, Thu Hoành Không mặc dù đón đỡ một kiếm kia, lại như kiến càng giống như đánh tan!

Cho đến phản hồi Thiên Nguyên học cung, hắn mỗi ngày nuốt Lưỡng Nghi Cửu Thanh Đan, tu vi tiến cảnh tiến triển cực nhanh, cho tới bây giờ, đã là Tiên Thiên Võ Tông viên mãn tình trạng.

Chỉ thiếu chút nữa, liền có thể bước vào Tích Cốc cảnh trong.

Thậm chí, nếu không có là trúc liền "Chí cường đạo chủng", hắn tùy thời đều có thể bước vào Nguyên Đạo chi lộ!

Cho nên, mặc dù lúc này đối mặt một đám cường địch vây công, Tô Dịch cũng không hề không sợ hãi, ngược lại là bực này vây công, để hắn đã lâu chiến ý bị điểm đốt.

Cao thủ tịch mịch, là vì trên đời có thể chịu được quyết đấu người khó cầu.

Thật đúng đang gặp được có thể chịu được một trận chiến cơ hội, như Tô Dịch như vậy nhân vật, cao hứng còn không kịp, đâu có thể nào hội e sợ?

Oanh!

Tình hình chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng.

Tô Dịch toàn thân khí cơ bành trướng, giơ tay nhấc chân ở giữa, đánh tan đến từ bốn phương tám hướng trùng trùng điệp điệp công kích, càng chiến càng mạnh.

Hắn lạnh con mắt thâm thúy, một thân tinh khí thần giống như sôi trào, cái loại nầy như nấu giống như chiến ý, để hắn một thân tiềm năng đều như thụ kích thích giống như bộc phát.

Tô Dịch có thể hiểu rõ cảm nhận được, tại bực này chiến đấu phía dưới, tu vi của mình, thân thể, Thần hồn đều được đến một loại rèn luyện, ở lặng yên phát sinh biến hóa.

Loại này nhẹ nhàng vui vẻ nhiệt huyết cảm giác, quả thực so với thế gian nhất thuần rượu còn muốn cho người say mê.

Nếu không có nếu so với so sánh, nói chung có thể cùng một hồi hết sức tận tình song tu đánh đồng. . .

Sao là một cái thoải mái chữ rất cao minh?

Mà lúc này, đem làm những kia đối thủ phát giác được Tô Dịch kia càng chiến càng dũng biến hóa lúc, cả đám đều sắc mặt đại biến, khó có thể tin.

"Sáu vị Nguyên Phủ cảnh cùng mười hai vị Tích Cốc cảnh cùng một chỗ liên thủ, sao có thể liền áp chế không nổi hắn một cái Tiên Thiên Võ Tông nhân vật?"

Tần Động Hư kinh sợ nảy ra.

Lúc này Tô Dịch triển lộ chiến lực, có thể so với trong lời đồn cường đại rồi không biết bao nhiêu!

"Đáng chết, cái này ranh con là thiên thượng tiên người hạ phàm sao? Nếu không, trên đời này sao có thể sẽ có loại này biến thái?"

Đồng Tinh Hải chờ tà đạo lão ma đầu đều bị kinh đến, nguyên một đám kinh nghi bất định, đều không thể tin được, đây là một cái Tiên Thiên Võ Tông có thể có được chiến lực.

Mà Vân bá, A Lẫm, Nhung Hạc, Nhiếp Hành Không chờ Đoạt Xá giả, thần sắc đã là nghiêm trọng cực kỳ, nội tâm cũng là bốc lên không ngừng.

Bọn họ đến từ Dị Giới, luận đối với đại đạo nhận thức cùng kiến thức, vượt qua xa cái này Thương Thanh đại lục trên Lục Địa Thần Tiên có thể so sánh.

Cho nên, bọn họ đều tự cho mình rất cao, xem này giới tu sĩ là thô bỉ không chịu nổi thổ dân, có thể bị bọn họ tán thành nhân vật, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhưng bây giờ, ở Tô Dịch trước mặt, bọn họ kiêu ngạo, tự tin đều bị đánh trúng nát bấy, thậm chí đều bị kinh hãi đến!

Bởi vì chính là đặt khi bọn hắn chỗ đến Dị Giới, đều căn bản tìm không ra có như Tô Dịch như vậy nghịch thiên Tiên Thiên Võ Tông.

Hoàn toàn chính là mạnh đến không thể nói lý tình trạng!

"Sát!"

"Toàn lực ra tay, nhanh!"

Trong tràng vang lên một trận tiếng hét lớn.

Mặc kệ trong nội tâm như thế nào rung động, vô luận là Đồng Tinh Hải bọn người, hay là Tần Động Hư bọn họ, đều không tiếp tục giữ lại, toàn lực ra tay.

Thế như dốc sức liều mạng, nguyên một đám uy thế khủng bố.

Ầm ầm ~

Nơi đây Phong Lôi kích động, ánh sáng vũ như nước thủy triều bạo trán, kia chờ chiến đấu dư âm tựa như cơn sóng gió động trời giống như hướng bốn phương tám hướng khuếch tán.

Bất khả tư nghị chính là, cái này tựa như thần tiên ở lại cung điện gần bên, cho dù đụng phải bực này chiến đấu dư âm xung kích, lại không hề bị hao tổn dấu vết. Bực này chiến đấu như phát sinh ở thế tục thành trì ở bên trong, sợ là không phải dẫn phát một hồi không thể dự đoán ngập trời tai hoạ không thể.

"Sở Tu, ngươi còn phải đợi đến khi nào?"

Bỗng dưng, chiến trường trong truyền ra Tô Dịch âm thanh.

Mọi người sắc mặt khẽ biến, tên này. . . Lại cho rằng bọn họ những người này cùng một chỗ liên thủ cũng bắt không được hắn sao?

Xa xa, Sở Tu mặt không biểu tình nói: "Tô đạo hữu đừng có gấp, chờ ngươi khi nào có thể thoát khốn, ta cho ngươi thêm một cái kinh hỉ."

Trong chiến đấu, Tô Dịch ah xong một tiếng, ánh mắt quét qua những kia đối thủ, khẽ thở dài: "Đáng tiếc, các ngươi cũng cũng chỉ xứng đem làm ta Tô mỗ người đá kê chân."

Những người này chính là liên thủ, cũng không thể để hắn cảm thấy uy hiếp trí mạng, cũng làm cho hắn rất khó mượn nhờ như vậy một cuộc chiến đấu, thực hiện tu vi trên đột phá.

Bực này dưới tình huống, Tô Dịch nội tâm kia nhẹ nhàng vui vẻ bành trướng chiến ý, đều tiêu tán không ít, có chút hứng thú hết thời.

Không thú vị.

Hắn không chần chờ nữa, quyết định chấm dứt trận chiến đấu này.

"Sát!"

Nhiếp Hành Không huy động song kiếm, xung phong liều chết tới.

Vị này Tiềm Long Kiếm Tông tông chủ, có Nguyên Phủ cảnh đạo hạnh, thân ảnh hùng tuấn, khí thế bá đạo bức nhân, một đôi song kiếm huy động lúc, thẳng giống như vung hai tòa núi lớn giống như, mỗi nhất kích đều chí cương chí cường.

Đổi lại mặt khác cùng cảnh tu sĩ, sợ cũng đỡ không nổi bực này bá đạo sát phạt.

Nhưng lúc này, đã quyết định chấm dứt chiến đấu Tô Dịch, không chần chờ nữa, bỗng dưng thả người tiến lên, tay áo tung bay, một chưởng theo như ra.

Oanh!

Chỉ thấy trong hư không, phát ra cối xay chuyển động tiếng vang, tựa như thần linh thôi động Cự Luân đè nát chướng ngại vật bầu trời giống như, chỉ thấy một cái lớn khoảng gần trượng dấu chưởng, lăng không ngưng tụ.

Cái này dấu chưởng, giống như sáng long lanh linh hoạt kỳ ảo màu xanh thần chạm ngọc mài mà thành, phía trên tràn ngập Ngũ Hành linh quang, huyền diệu đạo vận.

"Chết."

Tô Dịch sắc mặt lạnh nhạt, tiện tay xuống ép xuống.

Màu xanh dấu chưởng, mang theo không thể địch nổi lực lượng, trong nháy mắt rơi đập, ở nó trước mặt, Nhiếp Hành Không kia chém ra song kiếm, liền phảng phất hai cây côn gỗ tựa như, bị nện được phát ra chói tai gào thét, không bị khống chế mà rời tay mà bay.

Mà màu xanh dấu chưởng, dư thế không giảm, trực tiếp nện ở Nhiếp Hành Không trên người, cả người huyết nhục nổ tung, gân cốt bạo vỡ, chia năm xẻ bảy!

Một chưởng chụp chết!

Kia bá đạo huyết tinh một màn, để hắn đối thủ của hắn đều bị biến sắc, toàn thân đều mạnh mẽ cứng đờ.

Một vị Nguyên Phủ cảnh cường đại tồn tại, thậm chí ngay cả Tô Dịch một chưởng cũng đỡ không nổi, như là Tiểu Kê giống như bị chụp chết sao?

Xa xa, Sở Tu hai tay lặng yên nắm chặt, xanh rờn đồng lấp lánh u lãnh sáng bóng.

Có thể hắn như trước không động, lặng im đứng ngoài quan sát, kia phần trấn định tư thái, để xa xa đồng dạng đang xem cuộc chiến Hoa Tín Phong cũng không khỏi kinh hãi.

Tên này hoặc là chính là vô tình lãnh khốc thế hệ, hoặc là chính là có ý định khác!

"Trảm!"

Mạnh mẽ, Cố Thanh Đô cùng Tần Động Hư cùng một chỗ liên thủ, hướng Tô Dịch đánh tới.

Cố Thanh Đô huy động một cây chiến kích, nhấc lên đầy trời kim ánh sáng màu vũ, mũi nhọn chói mắt, khí thế khủng bố.

Tần Động Hư thì thúc dục một miếng lưu quang tràn ngập các loại màu sắc đạo ấn, đạo ấn trên tuyên khắc "Trấn phách" hai cái cổ xưa chữ khắc trên đồ vật.

Đây là một kiện cổ xưa bảo vật, một trấn phía dưới, đủ để cho người tu đạo hồn phi phách tán.

Mà ở cùng một thời gian, một bên khác phương vị trên, Trừng Chân vung tay ném ra ngoài một chuỗi óng ánh sáng long lanh lần tràng hạt, ở trong hư không phát sáng chói mắt quang minh, phóng xuất ra như nước thủy triều giống như phật văn ánh sáng vũ.

Ba người phối hợp, không chê vào đâu được.

Mà ở ba người phía sau, A Lẫm, Vân bá bọn người, cùng Đồng Tinh Hải chờ tà đạo ma đầu cũng thừa cơ xuất động!

Liền như trùng trùng điệp điệp thủy triều, đối với Tô Dịch trùng trùng điệp điệp vây khốn đả kích.

Chẳng qua là cùng vừa rồi không giống với, có vẻ bởi vì Nhiếp Hành Không chết, để bọn họ đã bị kích thích giống như, nguyên một đám cuối cùng thủ đoạn, tựa như dốc sức liều mạng.

Đối mặt bực này thế công, Tô Dịch thần sắc không bi không hỉ, gợn sóng không sợ hãi.

Hắn chưởng chỉ mạnh mẽ ở điểm một cái vào hư không.

Oanh!

Dùng Tô Dịch làm trung tâm mười trượng khu vực, bỗng nhiên hiện lên ra từng khỏa tựa như thiêu đốt giống như Tinh Thần, hung hăng khuếch tán mà mở.

Chúng Tinh Kiếm Chỉ!

Do Tô Dịch toàn lực thi triển phía dưới, đến từ bốn phương tám hướng công kích đều bị ngăn cản, sinh ra kinh thiên động địa va chạm nổ vang.

"Thứ hai."

Mà nhân cơ hội này, Tô Dịch một cái cất bước, trống rỗng xuất hiện ở Cố Thanh Đô bên người, tay phải nắm tay, hung hăng nện xuống.

"Mở ra!"

Cố Thanh Đô sắc mặt đại biến, vứt bỏ chiến kích không dùng, hai tay giao thoa tại hư không kết ấn, thi triển ra một môn cực kỳ huyền diệu phòng ngự đạo thuật.

Ông!

Linh quang lưu chuyển, Cố Thanh Đô trên người, xuất hiện trọn vẹn cửu trọng trầm trọng trầm ngưng màn sáng màu vàng.

Có thể Tô Dịch cái này toàn lực một quyền hạng gì khủng bố, chỉ thấy kia nhất trọng lại thấy ánh mặt trời màn, trực tiếp ở hắn quyền kình dưới nghiền nát nổ tung.

Ánh sáng vũ bắn tung toé ở bên trong, Cố Thanh Đô cả người bị một quyền chùy Sát!

Trên người hắn các loại phòng ngự Pháp khí nổ tung, liền hắn thân thể đều bạo vỡ thành vỡ vụn huyết nhục phiêu tán rơi rụng.

Thứ hai đối thủ như vậy vẫn lạc!

Mà cái này, gần kề chỉ là bắt đầu ——

BOANG...!

Giống như cảm giác giết được không đủ lưu loát, Tô Dịch tế ra Huyền Ngô Kiếm, cả người khí thế lại là một biến, lăng lệ ác liệt như tiên, cầm kiếm hoành kích.

Mát lạnh kiếm ngân vang ở trong thiên địa quanh quẩn, chỉ thấy từng tòa Kiếm sơn ở trong hư không hiện lên, tương lai từ bốn phương tám hướng công kích cứng rắn áp chế.

Đại Ngũ Hành Trấn Vực Kiếm!

Tại bực này trấn áp phía dưới, lập tức liền có không ít người bị thương, trong môi ho ra máu, vây công xu thế đều thiếu chút nữa bị đánh tan.

Mà nhân cơ hội này, Tô Dịch Kiếm Phong chém liên tục ba lượt.

PHỐC! PHỐC! PHỐC!

Huyết thủy phiêu tán rơi rụng, chỉ thấy ba viên máu chảy đầm đìa cái đầu ném không mà lên, phân biệt thuộc về Thanh Sa Thủy Quân, Kim Thi lão ma cùng Du Trường Không.

Hắn cái cổ đứt gãy đều trơn nhẵn chỉnh tề, không đầu thi thể còn chưa trụy lạc, liền bị chiến trường trong khủng bố chiến đấu dư âm nghiền nát, huyết thủy cùng thịt nát bắn tung toé bay tứ tung, nhìn thấy mà giật mình.

Kế tiếp ——

Ba cái trong nháy mắt về sau, Tần Động Hư bị một kiếm phong hầu, hai mắt trừng tròn xoe, sắp chết khuôn mặt đều tràn ngập không cam lòng, chết không nhắm mắt.

Bảy cái trong nháy mắt về sau, A Lẫm trong tay trường thương màu bạc bị đánh bay, ở nàng toàn lực né tránh lúc, bị Tô Dịch một kiếm chém thành hai khúc, tử trạng thảm thiết.

Mười cái trong nháy mắt về sau, Lận Dư Bi phát ra một tiếng hoảng sợ thét lên, sợ tới mức can đảm muốn nứt, xoay người bỏ chạy.

Có thể còn tại nửa đường, hắn thân ảnh liền bị một án treo tựa như Tinh Hà rủ xuống mênh mông kiếm khí bao trùm, trong chốc lát mà thôi, liền hồn phi phách tán.

Đến tận đây, đã có tám vị đối thủ đền tội!

Cầm kiếm nơi tay Tô Dịch, quả thực là thế không thể đỡ, không chỗ nào địch nổi, thể hiện ra so với trước càng thêm khủng bố uy năng.

Lại nhìn trong tràng, cùng Tô Dịch đối địch người, đã gần kề chỉ còn lại có Trừng Chân, Thương Lạc Ngữ, Vân bá, Nhung Hạc, Đồng Tinh Hải bọn người.

Bọn họ sớm bị dọa lùi, xa xa tránh đi, nếu không dám lên trước, nguyên một đám sắc mặt lộ vẻ vẻ kinh hãi, như bị kinh quá độ tựa như.

Trước một màn kia màn huyết tinh tử vong hình ảnh, hung hăng kích thích những người này, làm cho bọn họ vong hồn lớn bốc lên, ý chí chiến đấu gần như sụp đổ!

Lại nhìn hướng Tô Dịch lúc, thẳng giống như đối mặt một kiếm đạo Sát Thần, nội tâm đều đã tràn ngập sợ hãi.

Mặc dù là Hoa Tín Phong, giờ phút này đều bị chấn động được mất thanh âm, không cách nào tưởng tượng, tại bực này vây khốn phía dưới, Tô Dịch lại như trước có thể cường hoành đến bực này tình trạng.

Quả thực chính là một đường hoành đẩy giống như, giết những lão gia hỏa kia như giết gà làm thịt hầu!

"Đều đã đến lúc này, ngươi lại vẫn có thể trầm đắc trụ khí (*bảo trì bình thản), thật ra khiến ta có chút ngoài ý muốn."

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Sở Tu, có chút kinh ngạc.

Xa xa, Sở Tu thần sắc lạnh như băng, đứng im lặng hồi lâu chân ở kia.

Dù là mắt thấy kia nguyên một đám thuộc hạ bị giết chết tại chỗ, hắn cũng là không chút sứt mẻ.

Cái này không thể nghi ngờ rất khác thường.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 384: Giống Như Kiếm Chém Yêu Thần

Trừng Chân, Đồng Tinh Hải bọn người cũng đều nhìn về Sở Tu, ánh mắt mang theo một chút khó hiểu.

Trước chiến đấu cùng chém giết, Sở Tu có rất nhiều cơ hội có thể ra tay.

Có thể hắn lại chưa từng làm như vậy.

Cho dù là bên cạnh hắn thuộc hạ A Lẫm bị giết, hắn đều không chút sứt mẻ!

Cái này để Đồng Tinh Hải chờ trong lòng người không khỏi sinh ra một cỗ oán khí.

Sở Tu cường đại, bọn họ đều rõ như ban ngày, chỉ cần hắn vừa mới ra tay, Tô Dịch đoạn không có khả năng giết chết nhiều người như vậy!

Cảm thụ được ánh mắt của mọi người, Sở Tu chợt cười cười, nói: "Trước, ta thẳng tuốt ở xoắn xuýt, phải chăng muốn tiếp tục cho ngươi cơ hội, cho ngươi quy thuận tại bên người, nhưng bây giờ. . . Ta suy nghĩ cẩn thận rồi, loại người như ngươi nhân vật, phải hủy diệt, mới có thể để cho ta chân chính an tâm."

Tô Dịch nói: "Một cái quyết định mà thôi, cần nghĩ lâu như vậy? Ngươi xem ra cũng không giống như là không quả quyết thế hệ."

"Đương nhiên không phải."

Sở Tu cười rộ lên, nói xong, hắn chỉ một cái cung điện phía dưới kia ba mươi ba tầng thềm đá, nói, "Đạo hữu mời nhìn."

Mọi người ánh mắt đều bị hấp dẫn đi qua.

Chỉ thấy kia tựa như do thần Kim Tiên ngọc đánh bóng mà thành trên thềm đá, hiện lên ra từng sợi đỏ tươi màu máu.

Những cái này màu máu như uốn lượn con rắn nhỏ tựa như, hướng hai bên thềm đá đứng sừng sững tượng đá dũng mãnh lao tới.

Lại nhìn kia từng tòa đứng sừng sững lấy tượng đá trên, mơ hồ đã nổi lên một vòng hư ảo giống như đỏ tươi sáng bóng, chợt minh chợt diệt, không nhìn kỹ, rất khó chú ý tới.

"Huyết tế chi trận?"

Tô Dịch có chút khiêu mi.

"Đúng vậy, vài ngày trước thời điểm, ở ta đến nơi đây lúc, liền phát giác được cái này ba mươi ba tầng hai bên thềm đá sáu mươi sáu tòa tượng đá, đều có giấu lớn Huyền Cơ."

Sở Tu thản nhiên gật đầu nói, "Trải qua ta suy diễn cùng tìm hiểu, cuối cùng xác định, phàm là chết tại đây Quần Tiên Kiếm Lâu vật còn sống, trên người hắn máu huyết, đều sẽ bị cái này sáu mươi sáu tòa tượng đá nơi bao bọc cấm chế lực lượng chỗ hấp thu."

"Ah đúng rồi, ta từ nơi này một mảnh di tích ở bên trong, đã tìm được một ít sách cổ, trong đó có ghi lại, trận này tên là 'Thí huyết tế linh trận " là do Quần Tiên Kiếm Lâu đời thứ ba Chưởng giáo 'Bạch Trường Hận' chỗ bố trí."

Sở Tu cười mỉm bổ sung nói, "Kia sáu mươi sáu tòa tượng đá trong, đều dùng cấm chế lực lượng giam cầm lấy một đám đến từ Quần Tiên Kiếm Lâu tiên hiền anh linh, chỉ cần hấp thu đến sung túc máu huyết lực lượng, trận này liền có thể phóng xuất ra khủng bố vô cùng uy năng."

"Nếu có thể dùng Chân Linh thần thú máu huyết làm dẫn, trận này thậm chí có thể diệt sát Hoàng cảnh phía dưới hết thảy tu sĩ!"

Nói đến đây, Sở Tu ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Đáng tiếc, trước mắt chết tại đây Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong nhân vật, tinh huyết lực lượng cái tính toán tầm thường, làm cho trận này mặc dù vận chuyển, uy năng tối đa cũng chỉ có thể diệt sát Linh Đạo đệ nhất cảnh giới 'Hóa Linh kỳ' tu sĩ."

Tuy nhiên là tiếc hận, có thể lời hắn nói trong để lộ ra nội dung, lại làm cho mọi người tại đây trong nội tâm đều là chấn động.

"Chủ thượng, trước ngài vì sao không vận chuyển trận này, diệt sát kia Tô Dịch?"

Ông Tinh Hải nhịn không được hỏi.

Cái này cũng chính là những người khác trong lòng nghi hoặc.

"Bởi vì vận chuyển trận này huyết tế lực lượng còn xa xa không đủ, mà bây giờ, theo ta giết chết tám người kia, trên người bọn họ chảy xuôi máu tươi lực lượng, đã kinh miễn cưỡng có thể cho trận này vận chuyển."

Trả lời chính là Tô Dịch.

Sở Tu vỗ tay tán thưởng, nói: "Đạo hữu nói rất đúng."

Ông Tinh Hải, Trừng Chân đến bọn họ trong nội tâm phát lạnh, tay chân lạnh buốt, lúc này mới mạnh mẽ ý thức được, nguyên trước khi đến Sở Tu không động thủ, là vì sưu tập đến đầy đủ đi vận chuyển kia "Thí huyết tế linh trận" máu huyết.

Mà trong chiến đấu bị Tô Dịch giết chết những người kia, không thể nghi ngờ thành vật hi sinh!

Sự thật này, để ai có thể không sợ hãi?

Cần biết, A Lẫm, Thanh Sa Thủy Quân bọn người, đều là Sở Tu bên người thuộc hạ, có thể hắn lại hoàn toàn không thèm để ý!

Như vậy tâm địa, có thể nói lãnh khốc vô tình cực kỳ.

Chính là Hoa Tín Phong cũng hít sâu một hơi, bị Sở Tu triển lộ ra tàn nhẫn cùng vô tình kinh đến.

Sở Tu giống như hồn nhiên không có chú ý tới mọi người ánh mắt khác thường, cười ha hả nói: "Nhưng mà, đạo hữu còn một điều không có đoán được."

"Ah?" Tô Dịch khiêu mi.

Sở Tu nói: "Cái này thí huyết tế linh trận ngoại trừ uy năng cường đại, đồng thời còn là một cái chìa khóa, chỉ cần có được đủ nhiều máu huyết, đem kia sáu mươi sáu tòa tượng đá trong anh linh toàn bộ tỉnh lại, là được mở ra cái này tòa cung điện đại môn trên phong bế lực lượng."

Mọi người đều kinh, trận này lại vẫn có giấu như thế Huyền Cơ?

Tô Dịch lại mỉm cười cười rộ lên, "Muốn đem cái này sáu mươi sáu tòa tượng đá anh linh tỉnh lại, sợ không phải như vậy sự tình đơn giản."

Sở Tu thở dài, nói: "Đúng vậy, trước ta cũng tại vì thế sự tình phát sầu, cho nên mới phải có ý định lúc này mở đạo thống, quảng thụ môn đồ, chiêu nạp thiên hạ tu hành thế hệ đến đây, nói như vậy, nên liền có thể gom góp đầy đủ máu huyết, đem cái này tòa cung điện đại môn mở ra."

Lời này vừa nói ra, mọi người đều kinh sợ nảy ra.

Ngoại trừ Vân bá cùng Nhung Hạc hai người, những người khác các loại..., đều bị sinh lòng một cỗ bi thương cảm xúc.

Nguyên lai, Sở Tu sở dĩ chiêu nạp bọn họ những người này, vì cái gì chỉ là lấy trên người bọn họ máu huyết, mở ra khải cái này tòa cung điện đại môn!

Nói ngắn gọn, bọn họ cũng cuối cùng chỉ là Sở Tu trong mắt con mồi mà thôi, đem làm cần thời điểm, liền có thể không chút khách khí hi sinh mất.

"Tên này quả thực quá âm hiểm. . ."

Hoa Tín Phong cũng một trận run sợ.

Trước, nàng nghe nói Sở Tu muốn mở đạo thống, thành lập "Hóa Thiên Thần Tông" lúc, còn tưởng rằng tên này muốn tập hợp một đám tu hành thế hệ lực lượng, đến hỏi đỉnh thiên hạ.

Ai từng muốn, hoàn toàn cũng không phải là có chuyện như vậy!

Hắn chỉ là muốn coi đây là ngụy trang, hấp dẫn người tu hành gia nhập hắn trận doanh, rồi sau đó lợi dụng những cái này người tu hành trên người máu huyết, đến mưu đồ kia trong cung điện cơ duyên!

"Vì sao phải đem những này đều nói ra? Hắn là gần kề chỉ là nghĩ chứng minh, ngươi bày mưu nghĩ kế, sớm đã ổn thao thắng khoán?"

Tô Dịch trên người lạnh nhạt như trước.

"Không."

Sở Tu cười lắc đầu, "Ta chỉ là mượn cơ hội này, muốn cho chư vị chết thời điểm, cũng có thể nhắm mắt."

Hắn chỉ chỉ lồng ngực của mình, chăm chú nói ra: "Nói thật, lòng ta rất nhân từ, cho dù là giết địch, cũng không đành lòng đối phương mơ hồ mà sẽ chết mất. Để mỗi địch nhân chết thời điểm, cũng đối với ta Sở Tu chịu phục, vẫn là ta làm người chuẩn tắc."

Nói như vậy, nghe được mọi người tóc gáy đứng đấy, toàn thân phát lạnh.

Tô Dịch cũng cười, nói: "Đợi sẽ giết ngươi lúc, ta cũng nói cho ngươi biết một cái không tưởng được bí mật."

"Vậy sao."

Sở Tu ra vẻ kinh ngạc, chợt cười ha hả nói, "Đáng tiếc, người chết bí mật ta có thể không có hứng thú."

Lúc nói chuyện, tay áo của hắn trong đột nhiên lướt đi một thanh trắng muốt như tuyết Tiểu Kiếm, chuôi kiếm tuyên khắc "Bạch Trường Hận" ba cái cực nhỏ chữ nhỏ.

Tay cầm kiếm này, Sở Tu ánh mắt quét qua Đồng Tinh Hải bọn người, nói: "Các vị, ta trước lời nói như trước chắc chắn, cái ép các ngươi thẳng

tuốt cho ta cống hiến, ta Sở Tu định sẽ không giết hại các ngươi. Dù sao, bên cạnh ta thật sự rất thiếu nhân thủ."

Rồi sau đó, ánh mắt của hắn một lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Hiện tại, Tô đạo hữu có dám thử một lần cái này Quần Tiên Kiếm Lâu đời thứ ba Chưởng giáo tự mình chỗ bố đại trận chi uy?"

Hoa Tín Phong trong nội tâm phát nhanh, lo lắng mà nhìn về phía Tô Dịch.

"Ta vốn tưởng rằng, ngươi sẽ là một cái có thể chịu được quyết đấu nhân vật, hiện tại, ngươi thật sự để cho ta rất thất vọng."

Tô Dịch than nhẹ.

"Có thể mượn đại trận tới giết địch, vì sao phải tự mình đi động thủ? Đạo hữu chẳng lẽ không có nghe đã từng nói qua thiên kim chi tử, cẩn thận những lời này sao?"

Sở Tu cười rộ lên.

Nói xong, trong tay hắn tuyết trắng Tiểu Kiếm xa xa chỉ một cái hư không, trong môi phát ra một đạo tối nghĩa Lôi Âm:

"Bắt đầu!"

Âm thanh chấn bát phương.

Oanh!

Trước cung điện kia nhất cuối cùng cửu trọng hai bên thềm đá, mười tám tòa tượng đá run lên bần bật, tựa như từ vô tận tuế nguyệt trong yên lặng thức tỉnh.

Trong chốc lát, tượng đá trên bạo tuôn ra Trùng Tiêu yêu khí, che khuất bầu trời.

Ở một đám kinh hãi ánh mắt nhìn soi mói, chỉ thấy kia từng tòa tượng đá trên, ngưng tụ ra từng đạo từng đạo khủng bố thân ảnh, đắm chìm trong Trùng Tiêu yêu khí trong.

Có giống nhau Sư Hổ, lớn như núi.

Có cái đầu như phòng ốc, mọc lên một sừng, bốn vó như sắt trụ, toàn thân bao trùm màu đỏ tươi lân giáp.

Có đầu rắn thân người, song tay nắm lấy cự chùy, toàn thân Lôi Điện lượn lờ.

. . . Trọn vẹn mười tám cái yêu loại thân ảnh, đem làm bọn họ xuất hiện, mãnh liệt như nước thủy triều cấm chế lực lượng cũng theo sau đó tràn ngập mà mở.

Chỉ là kia chờ khủng bố cấm trận uy áp, liền để ông Tinh Hải bọn người hô hấp cứng lại, như rơi vào hầm băng.

"Thật là khủng khiếp! !"

Kia mười tám đạo thân ảnh tản mát ra lực lượng, hoàn toàn đã vượt qua Nguyên Đạo ba đại cảnh giới phạm trù, cùng trong truyền thuyết Linh Đạo đại tu sĩ cũng không mấy khác nhau.

Tô Dịch lại giống như hồn nhiên bất giác giống như, hắn liếc qua cách đó không xa khẩn trương bất an, lạnh run Hoa Tín Phong, không khỏi mỉm cười, "Ngươi vừa rồi lá gan không phải rất lớn, như thế nào bị sợ thành như vậy, tiền đồ."

Hoa Tín Phong ngẩn ngơ, của ta Tô đại gia ai, đến lúc nào rồi rồi, ngươi còn có tâm tư hay nói giỡn? !

"Đi!"

Xa xa, Sở Tu trong tay tuyết trắng Tiểu Kiếm mạnh mẽ hướng Tô Dịch chỉ một cái.

Lập tức, mười tám đạo khủng bố yêu loại thân ảnh như tập trung mục tiêu giống như, tại trong hư không lóe lên một cái, mang theo ngập trời cấm chế lực lượng chấn động, hướng Tô Dịch đánh tới.

Ầm ầm!

Cầm đầu, là kia tay cầm song chùy, đầu rắn thân người yêu loại, ở hắn cấm chế trên người lực lượng, hóa thành từng đạo từng đạo to như tay em bé màu đen tia chớp, sát khí cuồn cuộn.

Trong nháy mắt mà thôi, liền vọt tới Tô Dịch trước người mười trượng chi địa, trong tay một đôi cự chùy mạnh mẽ hung hăng nện xuống.

Thẳng giống như Thiên Lôi từ trên trời giáng xuống, tựa là hủy diệt khí tức, để xa xa Đồng Tinh Hải, Trừng Chân bọn người bằng sống tuyệt vọng bất lực cảm giác.

Môn tự vấn lòng, đổi lại bọn họ bất luận cái gì một người, sợ là cũng đỡ không nổi đối phương một kích.

Mà lúc này, Tô Dịch lại cười cười, tiện tay hướng sau lưng ba trượng chi địa cung điện đại môn một trảo.

Ông!

Cung điện đại môn trên, hiện ra một bức màu xanh phù văn trận đồ.

"Ồ!"

Hoa Tín Phong khoảng cách gần đây, một cái liền nhận ra, kia một bức phù trận đồ án, đúng là vừa đến ở đây lúc, Tô Dịch tiện tay ở cung điện đại môn trên chỗ tuyên khắc.

Khi đó, còn bị Thương Lạc Ngữ nữ nhân này đùa cợt một phen.

Nhưng bây giờ, đem làm cái này một bức phù văn trận đồ hiện lên lúc, một cỗ tối nghĩa hùng vĩ cấm chế lực lượng, cũng là giống như thủy triều mãnh liệt ra, đúng là bị Tô Dịch nắm trong tay, hóa thành một ngụm hư ảo giống như đạo kiếm!

Đạo kiếm ba thước, hoàn toàn do tối nghĩa thần bí cấm chế lực lượng chỗ ngưng tụ.

Một kiếm nơi tay, Tô Dịch ngang trời một nhát chém.

Oanh!

Một đạo do đầy trời phù văn ánh sáng vũ kiếm khí ngang trời, nhẹ nhàng quét qua mà thôi, kia dẫn đầu xung phong liều chết tới đầu rắn thân người yêu loại thân ảnh, liền như giấy mỏng giống như chém thành hai khúc.

Theo sát lấy, cái này yêu loại trong tay cự chùy cùng thân ảnh, đều mạnh mẽ nổ tung, hóa thành tán loạn cấm chế lực lượng ánh sáng vũ bay lả tả, trừ khử không còn.

Một màn kia, thẳng giống như một kiếm chém yêu thần!

Ông Tinh Hải bọn người đều bị nghẹn họng nhìn trân trối, kinh ngạc đến ngây người ở kia.

Mà mắt thấy một màn này, nguyên gốc thẳng trấn định tự nhiên Sở Tu, rốt cục biến sắc.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 385: Giết Địch Như Cắt Rơm Rác

Thí huyết tế linh trận, một tòa do Quần Tiên Kiếm Lâu đời thứ ba Chưởng giáo Bạch Trường Hận tự mình bố trí cổ xưa đại trận.

Nếu có thể đủ hấp thu đến Chân Linh thần thú máu huyết, hắn uy năng đủ để giết chết Hoàng cảnh phía dưới hết thảy đối thủ!

Hiện tại, trận này lực lượng do Sở Tu khống chế, uy năng tuy nhiên còn xa không đạt tới mạnh nhất tình trạng, có thể kia chờ lực lượng, như trước khủng bố đến để Đồng Tinh Hải, Trừng Chân bọn người cảm thấy tuyệt vọng.

Nhưng mà lúc này, Tô Dịch một kiếm ở giữa, liền chém rụng một vị bởi vậy trận biến thành yêu loại thân ảnh!

Cái này không thể nghi ngờ rất bất khả tư nghị!

Mà không đợi mọi người phản ứng ——

Bá! Bá! Bá!

Theo Tô Dịch huy kiếm, từng đạo từng đạo do tối nghĩa cấm chế lực lượng chỗ diễn hóa kiếm khí ngang trời mà lên, chém rụng hư không.

Kia mặt khác 17 đạo vọt tới yêu loại thân ảnh, đều tựa như cực lớn bọt biển giống như bị dễ dàng bổ ra, hóa thành đầy trời ánh sáng vũ phiêu tán rơi rụng.

Ầm ầm!

Tán loạn đại trận lực lượng ánh sáng vũ, thẳng giống như tàn sát bừa bãi như gió bão khuếch tán mở.

"Cái này. . ."

"Thật đáng sợ!"

Đồng Tinh Hải, Trừng Chân bọn người đều hoảng sợ thất sắc.

Mà Hoa Tín Phong giờ phút này rốt cục hiểu được, trước Tô Dịch ở cung điện đại môn trên chỗ tuyên khắc kia một bức màu xanh phù trận đồ án, nhìn như cũng không phá vỡ đại môn trên phong bế lực lượng, có thể kì thực liền như một cái chìa khóa, để Tô Dịch đã có được khống chế kia một cỗ phong bế lực lượng năng lực!

"Ngươi lại có thể ngự dụng kia 'Hồn Thiên Yêu Hoàng' lưu lại 'Cửu Tuyệt Phong Thiên trận' lực lượng?"

Sở Tu hoàn toàn không cách nào trấn định, sắc mặt âm tình bất định.

Hắn bản nắm chắc thắng lợi trong tay, tự cao bằng vào thí huyết tế linh trận lực lượng, có thể đủ gạt bỏ hết thảy đối thủ.

Có thể chưa từng nghĩ, Tô Dịch dễ dàng liền đánh tan hắn đòn sát thủ!

Cái này như thình lình bị người gõ một cái Muộn Côn, để Sở Tu chuẩn bị không kịp, đâu có thể nào còn bình tĩnh được?

"Từ lúc đạp vào kia ba mươi ba tầng thềm đá lúc, ta liền phát giác được, kia từng tòa tượng đá có vấn đề, trong đó nơi cất giấu cấm trận lực lượng, đem làm đã bị người khống chế."

Tô Dịch thản nhiên nói, "Vốn là, ta còn có ý định vận dụng một ít thủ đoạn, đem những cái này cấm trận từng cái hủy diệt, nhưng mà, đem làm ta phát hiện cái này tòa cung điện đại môn trên phong bế lực lượng về sau, lập tức cải biến chủ ý."

Nói đến đây, ánh mắt của hắn nhìn về phía xa xa Sở Tu, "Sau đó, thì có ngươi vừa rồi chứng kiến thức một màn kia. Dùng cấm trận lực lượng phá cấm trận lực lượng."

Xa xa Trừng Chân, Thương Lạc Ngữ bọn người, đều bị trong nội tâm phát run, cái này mới ý thức tới, nguyên lai từ đến nơi đây lúc, Tô Dịch sớm đã khám phá rất nhiều Huyền Cơ, hơn nữa làm đủ chuẩn bị!

Phần này tâm tính cùng thủ đoạn, không thể nghi ngờ thật là đáng sợ.

Sở Tu hít thở sâu một hơi khí, cố gắng để chính mình tỉnh táo, nói: "Ta rất không rõ, dựa theo Quần Tiên Kiếm Lâu lưu lại sách cổ ghi lại, cái này tòa cung điện chính là hắn khai phái tổ sư 'Hồn Thiên Yêu Hoàng' lưu lại, phía trên nó bao trùm 'Cửu Tuyệt Phong Thiên trận' lực lượng, chỉ có thông qua 'Thí huyết tế linh trận' mới có thể mở ra, có thể vì sao ngươi lại có thể dễ dàng liền khống chế?"

"Nói ngươi cũng không hiểu."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Này cung điện "Cửu Tuyệt Phong Thiên trận" hoàn toàn chính xác được xưng tụng một tòa uy năng khó lường Hoàng cấp sát trận.

Có thể trải qua vô tận tuế nguyệt biến thiên, trận này lực lượng sớm đã trôi qua hơn phân nửa, chỉ còn lại có một cỗ ít ỏi bổn nguyên lực lượng ở gắn bó trận này.

Bực này dưới tình huống, chỉ cần dòm phá trận này hạch tâm huyền bí, có thể đủ dùng phù đạo thủ đoạn, nhẹ nhõm khống chế trận này hết thảy Huyền Cơ cùng lực lượng.

"A, Tô đạo hữu hẳn là thực cho là mình đã kinh thắng?"

Sở Tu nhịn không được lạnh cười rộ lên.

Tô Dịch trả lời hắn, là không chút khách khí một kiếm.

Bá!

Một đạo kiếm khí lôi cuốn lấy đầy trời tối nghĩa cấm chế lực lượng, hướng xa xa Sở Tu chém tới. Sở Tu không có tránh né, chỉ đem một đôi xanh rờn con mắt nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, một chữ dừng lại nói:

"Tô Dịch, ngươi xấu đại sự của ta, lần sau gặp lại lúc, ta nhất định khiến ngươi cảm thụ một cái ta Sở Tu thủ đoạn!"

Âm thanh vẫn còn quanh quẩn, cả người hắn liền bị mênh mông kiếm khí bao trùm.

Oanh!

Mắt thường có thể thấy được, hắn thân thể trong chốc lát bị bổ nát thành vô số mảnh vỡ.

Đem làm thấy như vậy một màn, Đồng Tinh Hải, Trừng Chân bọn họ run như cầy sấy ngoài, lại không khỏi nghi hoặc, đều đã bị chết, còn gì nói chuyện lần sau gặp mặt?

Hoa Tín Phong cũng đồng dạng nghi hoặc, lập tức hỏi ra âm thanh đến.

"Cái này không phải của hắn bản thể."

Tô Dịch nói xong, lấy tay một trảo, Sở Tu thân hình biến thành những kia mảnh vỡ, đều bị cách không trảo nhiếp lại đây.

Nhìn kỹ, những kia mảnh vỡ rõ ràng là một ít khét lẹt vụn sắt.

"Trách không được tên này từ đầu đến cuối cũng không chịu ra tay, nguyên lai chẳng qua là một cỗ do bí pháp luyện chế ra 'Khôi lỗi' ."

Tô Dịch khinh thường mở miệng.

"Khôi lỗi?"

Hoa Tín Phong kinh ngạc, khó có thể tin nói, "Như vậy một cái lớn người sống, như thế nào là một cái khôi lỗi?"

"Loại này khôi lỗi tên là 'Ma Ngẫu " là Ma môn nhất mạch chỗ nắm giữ luyện kim bí thuật, bóc lột lấy người sống túi da, huyết nhục, xương cốt, lại dùng các loại thần liệu cùng thần dược cùng một chỗ, đi qua độc môn thủ pháp cùng bí chú lực lượng gia trì, chỗ luyện chế ra Ma Ngẫu, cùng người sống không cũng không khác biệt gì."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Muốn khống chế Ma Ngẫu, đồng dạng cũng cần thi triển Thần hồn bí thuật, đem chính mình một cỗ Thần hồn lực lượng cắt đi ra, dung nhập Ma Ngẫu trong cơ thể, kể từ đó, Ma Ngẫu liền như là thân thể của mình ngoại hóa thân giống như, có được trí tuệ, linh tính cùng sinh cơ."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Chỉ cần không động thủ, đừng nói là người bình thường, chính là như chúng ta những cái này tu hành thế hệ, cũng rất khó phân biệt nhìn thấu Ma Ngẫu khí tức."

Nghe xong, Hoa Tín Phong không khỏi thán phục.

Ma Ngẫu loại vật này, nàng trước kia nghe đều chưa từng nghe nói qua, có thể Tô Dịch nếu không biết rõ, còn tựa hồ đối với Ma Ngẫu luyện chế rõ như lòng bàn tay!

Vèo! Vèo!

Lúc này, xa xa Nhung Hạc cùng Vân bá hai người, đột nhiên cùng một chỗ hướng xa xa bỏ chạy.

Tô Dịch lườm bọn họ một cái, tay áo vung lên.

Oanh!

Một mảnh cấm chế lực lượng lướt trên, liền như một cái lưới lớn tựa như, ngay lập tức liền đem hai người thân ảnh bao trùm ở, kéo túm đến Tô Dịch trước người.

Vốn là cũng có ý định thừa cơ mà trốn Đồng Tinh Hải, Trừng Chân bọn người, chứng kiến đến một màn này về sau, tâm đều nguội lạnh.

Trước Tô Dịch, đã cường đại đến có được kích giết bọn hắn tất cả mọi người lực lượng.

Hắn hiện tại còn khống chế lấy "Cửu Tuyệt Phong Thiên trận", nghiễm nhiên tựa như trở thành một tòa rộng lớn cung điện chủ nhân.

Mà bọn họ những người này, liền như cái thớt gỗ thịt cá, chỉ có thể mặc cho bằng xâm lược, dư lấy dư đoạt!

"Hai người các ngươi cũng là Đoạt Xá giả, lại lại cam nguyện phụng Sở Tu làm chủ, hẳn là. . . Các ngươi tới tự cùng một cái thế giới vị diện?"

Tô Dịch chắp tay tại lưng, bao quát lấy bị trấn áp ở mà Vân bá cùng Nhung Hạc.

Vân bá mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi, rung giọng nói, "Tô Dịch, ta khuyên ngươi tốt nhất đem chúng ta thả, nếu không, đem làm nhà của ta chủ thượng bản tôn xuất hiện thời gian. . ."

Còn chưa nói xong, hắn và bên người Nhung Hạc ngay ngắn hướng ho ra một búng máu đến, lập tức cả người sinh cơ nhanh chóng trôi qua, xụi lơ trên mặt đất, khí tuyệt mà chết.

Như vậy hai cái thực lực cường đại Đoạt Xá giả, liền như vậy đột ngột chết hết!

Tô Dịch khẽ chau mày, "Thần hồn trong bị hạ cấm chú sao, cái này Sở Tu ngược lại là hảo thủ đoạn."

Vốn là, hắn còn có ý định rút ra hai người này Thần hồn, nghiên cứu một cái lai lịch của bọn hắn.

Nhưng bây giờ, chỉ có thể thôi.

Rồi sau đó, Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng về phía xa xa Đồng Tinh Hải, Thiên Xà lão yêu, Trừng Chân, Thương Lạc Ngữ bọn người. Kia một sát, Đồng Tinh Hải bọn người đều ngay ngắn hướng biến sắc, như bị tử thần nhìn thẳng, toàn thân ứa ra hàn khí.

"Tô đạo hữu, ta và ngươi không oán không cừu, trước phát sinh xung đột, chỉ là phụng mệnh làm việc, như đạo hữu nguyện cho ta một con đường sống, Đồng mỗ nguyện thề sống chết cống hiến, phụng đạo hữu làm chủ!"

Đồng Tinh Hải hít thở sâu một hơi khí, khom mình hành lễ.

"Ta cũng nguyện phụng Tô đạo hữu làm chủ, xông pha khói lửa, không chối từ!"

Thiên Xà lão yêu cũng luống cuống, liền vội mở miệng.

Hai vị này hung uy chấn thiên hạ tà đạo lão ma đầu, giờ phút này ở đối mặt Tô Dịch lúc, liền như hai cái lạnh run Tiểu Kê tựa như, thấp thỏm lo âu.

"Các ngươi có thể không đủ tư cách đem làm ta Tô mỗ người thủ hạ."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

"Cùng hắn liều mạng!"

Đồng Tinh Hải trong con ngươi hung mang lóe lên một cái, mạnh mẽ phát ra hét lớn, huy động một thanh trường mâu, hướng Tô Dịch đánh tới.

Cùng một thời gian, Thiên Xà lão yêu cũng động, chỉ bất quá hắn nhưng lại hướng xa xa bỏ chạy, rõ ràng cho thấy có ý định thừa dịp Đồng Tinh Hải cùng Tô Dịch dốc sức liều mạng thời cơ đến thoát thân.

Tô Dịch thấy vậy, không khỏi lắc đầu không ngừng.

Xuy! Xuy!

Hắn bấm tay như đạn bắn.

Một đạo chỉ lực lôi cuốn lấy tối nghĩa cấm chế lực lượng, như vô kiên bất tồi mũi tên nhọn giống như, trực tiếp xuyên thủng Đồng Tinh Hải mi tâm, lưu lại một máu chảy đầm đìa lỗ thủng, thân ảnh "Phốc" một tiếng mới ngã xuống đất, như vậy bị mất mạng.

Một đạo khác chỉ lực, thì cách không đâm thủng Thiên Xà lão yêu lưng, từ hắn trái tim chi địa xuyên qua, mang ra một chùm màu đỏ tươi mưa máu.

Trong nháy mắt giết địch!

Vô luận là có ý định dốc sức liều mạng ông Tinh Hải, vẫn nhân cơ hội chạy trốn Thiên Xà lão yêu, đều như con sâu cái kiến tựa như, bị gạt bỏ tại chỗ.

Kia huyết tinh khủng bố một màn, để chỉ còn lại Trừng Chân, Thương Lạc Ngữ bọn người hoàn toàn trái tim băng giá, sinh ra ức chế không nổi tuyệt vọng bất lực cảm xúc.

Tô Dịch vốn là cực kỳ cường đại, hắn lúc này còn khống chế cấm chế lực lượng, tựa như thần cái giống như, căn bản là không cách nào chiến thắng, cái này còn thế nào đánh?

"Các ngươi, còn có lời gì muốn nói?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn đi qua.

Trừng Chân hít thở sâu một hơi khí, chắp tay trước ngực, chắp tay nói: "Tô đạo hữu, mọi thứ không thể làm tuyệt, làm tuyệt tất có hậu hoạn, như đạo hữu nguyện ý thu hồi dao mổ, bần tăng có thể dùng tánh mạng thề, từ nay về sau, Thượng Lâm Tự sẽ không đi cùng đạo hữu là địch!"

Dừng một chút, hắn khẽ ngẩng đầu, ánh mắt bình tĩnh nhìn hướng Tô Dịch, "Như đạo hữu không nên làm tuyệt, về sau thời gian ở bên trong, sợ là sẽ phải đụng phải ta Thượng Lâm Tự vĩnh viễn không ngừng nghỉ cừu thị cùng trả thù."

Ở phía sau hắn, còn đứng thẳng hai gã trung niên tăng nhân, lúc này ánh mắt đều ngay ngắn hướng nhìn về phía Tô Dịch, tại chỗ Tô Dịch làm quyết đoán.

Đã thấy Tô Dịch xuy mà cười rộ lên, ánh mắt khinh miệt, "Các ngươi Thượng Lâm Tự cái nếu không sợ bị diệt môn, liền cứ việc tới tìm ta liền là."

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, tay áo của hắn vung lên, đầy trời cấm chế lực lượng hóa thành đầy trời quang hà, bao phủ hướng Trừng Chân bọn người.

Trong chớp mắt mà thôi, liền đem những địch nhân này tiêu diệt, hồn phi phách tán, dễ dàng được như thu hoạch rau hẹ tựa như.

Cuối cùng, chỉ còn lại có Thương Lạc Ngữ một người.

Nàng trong trẻo nhưng lạnh lùng khuôn mặt đã là trắng bệch trong suốt, chân mày khóe mắt lộ vẻ sợ hãi cùng bất an, lại không có trước kiêu ngạo ý cùng ngang ngược kiêu ngạo.

Ở sau lưng nàng, kia Thiên Giải Cổ Kiếm ông ông chiến minh, giống như cũng ngửi được uy hiếp.

Đem làm Tô Dịch ánh mắt nhìn lại đây, Thương Lạc Ngữ sợ tới mức trước tiên rút kiếm, cuồng loạn thét to:

"Tô Dịch, ta thừa nhận, ta trước đắc tội qua ngươi, có thể kia đều là khí phách chi tranh, thật muốn tính toán ra, ta và ngươi ở giữa, cũng không có thâm cừu đại hận, ngươi vì sao không thể giơ cao đánh khẽ, tha ta một mạng?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 386: Tính Linh Hồn Thể

Hoa Tín Phong ngây dại.

Nàng không nghĩ tới, cái này Thương Lạc Ngữ cầu xin tha thứ lúc, lại đều như này ủy khuất, phẫn nộ, lẽ thẳng khí hùng, khiến cho giống như nàng mới là nhất người vô tội người bị hại đồng dạng.

Nghĩ nghĩ, Hoa Tín Phong cười mỉm nói: "Tiểu tiện nhân, ngươi bây giờ như quỳ xuống, quất chính mình một trăm lẻ tám cái cái tát, ta có lẽ sẽ giúp ngươi đi theo Tô công tử cầu tình, tối thiểu cho ngươi chết thời điểm, có thể thống khoái một ít, không cần bị nhiều như vậy tội."

Thương Lạc Ngữ cắn môi anh đào, sắc mặt ảm đạm, cái đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, không để ý đến Hoa Tín Phong.

Nữ nhân hiểu rõ nhất nữ nhân, Hoa Tín Phong nói như vậy, đơn giản là muốn mượn cơ hội này nhục nhã nàng mà thôi.

Huống chi, Thương Lạc Ngữ lại sao lại không biết, chân chính quyết định nàng sinh tử, là Tô Dịch?

Chỉ thấy Tô Dịch thản nhiên nói: "Ta cho ngươi một cái lựa chọn, hoặc là chết, hoặc là do ta phế đi ngươi tu vi, chiếm trên người của ngươi Thiên Giải Cổ Kiếm, từ nay về sau, do ngươi tự sanh tự diệt, chính mình chọn một cái a."

Thương Lạc Ngữ thân thể mềm mại đều khẽ run lên, vừa muốn nói cái gì.

Tô Dịch liền ngắt lời nói: "Ngươi như nói nhảm, ta hiện tại sẽ giết ngươi."

Đối mặt Tô Dịch kia đạm mạc bình tĩnh con mắt, Thương Lạc Ngữ nội tâm dâng lên nói không nên lời sợ hãi, sắc mặt cũng là trở nên âm tình bất định.

Hoa Tín Phong hai tay ôm ở trước ngực, nhiều hứng thú mà nhìn xem một màn này.

Tô Dịch cho lựa chọn, không thể nghi ngờ rất tàn nhẫn.

Lựa chọn điều kiện thứ hai, có lẽ có thể không chết, nhưng đối với Thương Lạc Ngữ loại này người tu hành mà nói, lại quả thực so với giết nàng càng khó chịu.

Thử nghĩ, nàng sở dĩ có thể trở thành Đại Tần một đời tuổi trẻ nhân vật truyền kỳ, một liền là hắn tu vi cực kỳ kinh diễm, thứ hai là vì đã lấy được kia một thanh Thiên Giải Cổ Kiếm tán thành.

Đem làm mất đi tu vi cùng Thiên Giải Cổ Kiếm, nàng liền như cao cao tại thượng Tiên Tử bị đánh rơi phàm trần, tất nhiên làm mất đi dĩ vãng vốn có hết thảy!

Đến lúc đó, nàng đem mặt đúng đích, là nhất hiểm ác thế sự tra tấn cùng đả kích!

Cái này để Hoa Tín Phong nhớ tới năm đó Tô Dịch ở Thanh Hà kiếm phủ lúc từng trải qua hết thảy, đem làm mất đi tu vi, lập tức liền biến thành

tông môn khí đồ, thậm chí thân bất do kỷ, bị ép ở rể Văn gia, thành làm một cái mỗi người mỉa mai chà đạp người ở rể. . .

Mà thân là cô gái Thương Lạc Ngữ, như thân ở như vậy hoàn cảnh, lại sẽ gặp gặp hạng gì tàn khốc đả kích?

Cái suy nghĩ một chút, Hoa Tín Phong chính mình cũng run sợ không ngừng.

Đối với người tu hành mà nói, vô luận nam nữ, một khi mất đi lực lượng, thân phận, địa vị, từ nhân sinh nhất huy hoàng chỗ ngã xuống phàm trần, kia chỗ gặp phải tình cảnh, hoàn toàn chính xác được xưng tụng "Sống không bằng chết" !

Hồi lâu, Thương Lạc Ngữ hít thở sâu một hơi khí, gian nan ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, sắc mặt mơ hồ mang lên một vòng điên cuồng chi sắc, nói:

"Đây đều là các ngươi bức ta đấy! !"

Âm thanh lộ ra nồng đậm hận ý, vang vọng đại điện khu vực phụ cận.

BOANG...!

Mà ở âm thanh vẫn còn quanh quẩn lúc, ở Thương Lạc Ngữ sau lưng, kia một thanh rộng rãi miệng cự kiếm mạnh mẽ lướt đi.

Thiên Giải Cổ Kiếm!

Kiếm này xuất ra, chiều dài bốn xích, rộng bảy tấc thân kiếm mang theo một mảnh ngập trời màu đen kiếm khí, khủng bố hủy diệt khí tức cũng theo sau đó tràn ngập mà mở.

Nhìn kỹ, trên thân kiếm kia còn khắc rõ lấy một bức kỳ dị đồ đằng, giống nhau thần thú Giải Trĩ bộ dáng, giương nanh múa vuốt, hung uy lộ ra.

"Quả nhiên, đây là một kiện bao hàm sinh ra tính linh hồn thể Linh Đạo Yêu binh."

Tô Dịch con ngươi hiện lên một chút giật mình.

Từ lúc Thiên Thủy sơn trang nhìn thấy Thương Lạc Ngữ nhìn thấy đầu tiên, hắn liền phát giác được, cô gái này chỗ lưng đeo cự kiếm không đơn giản.

Hơn nữa đại khái suy đoán ra, kiếm này chỗ bao hàm sống một đám hồn thể, gửi sinh ở cô gái này trong cơ thể, nhưng cũng không tiến hành đoạt xá.

Cho nên, Tô Dịch mới có thể nói, Thương Lạc Ngữ là nửa cái Đoạt Xá giả.

Oanh!

Cự kiếm ngang trời, hướng Tô Dịch chém tới, màu đen kiếm khí che khuất bầu trời, yêu khí dày đặc, khủng bố khôn cùng.

Gần như cùng một thời gian, Thương Lạc Ngữ thân ảnh lóe lên một cái, hướng Hoa Tín Phong đánh tới.

Một người, phân biệt đi đối phó Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong, cử động như vậy, lộ ra cực kỳ chi ngu xuẩn.

Có thể Tô Dịch lại giống như hiểu được, khóe môi không khỏi nổi lên một chút khinh thường.

Tay áo của hắn vung lên.

Oanh!

Đầy trời tối nghĩa cấm chế lực lượng dâng lên, giống như đại quy mô Thiên Hà thủy bàn, ở trong hư không cùng Thiên Giải Cổ Kiếm đối chiến ở cùng một chỗ.

Kiếm này hoàn toàn chính xác cực siêu phàm, uy năng vô cùng, thế nhưng mà đối mặt do Hồn Thiên Yêu Hoàng tự tay chỗ bố trí "Cửu Tuyệt Phong Thiên trận" cấm chế đả kích lúc, liền lộ ra không chịu nổi.

Gần kề nháy mắt ——

Chợt nghe phịch một tiếng kinh thiên nổ vang, Thiên Giải Cổ Kiếm gào thét, đang kịch liệt run rẩy ở bên trong, bị hung hăng trấn áp giam cầm, mặc cho giãy dụa cũng không làm nên chuyện gì!

"Chết!"

Cùng một thời gian, Thương Lạc Ngữ đã xuất hiện tại Hoa Tín Phong trước người, nàng trắng nõn như ngọc bàn tay huy động, mang theo một vòng yêu dị màu đen mũi nhọn, hướng Hoa Tín Phong đâm tới.

PHỐC!

Hoa Tín Phong đầu, trực tiếp bị bổ nát rơi xuống.

Thương Lạc Ngữ bỗng nhiên xoay người, nhìn về phía xa xa Tô Dịch, vẻ mặt tươi cười, đắc ý mà điên cuồng: "Ngươi muốn cho ta sống không bằng chết, ta liền đánh bạc tánh mạng, giết bên cạnh ngươi nữ nhân này, cho ngươi cả đời đều sống ở áy náy trong!"

Tô Dịch thần sắc bình thản ah xong một tiếng.

Thương Lạc Ngữ chợt phát hiện, Tô Dịch phản ứng không đúng.

Đang tại nàng khó hiểu lúc, một đạo đáng thương trẻ thơ âm thanh ở nàng trong thức hải vang lên: "Chủ nhân, ngươi vừa rồi hủy diệt, chỉ là một đạo Thế Thân Phù."

"Thế Thân Phù?"

Thương Lạc Ngữ như bị sét đánh, khó có thể tin nói, "Đây là cái gì quỷ đồ vật?"

Lúc này, xa xa địa phương, hiển lộ ra một đạo thân ảnh đến, thình lình đúng là Hoa Tín Phong.

Nàng lòng còn sợ hãi mà xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, sắc mặt khó coi.

Vừa rồi một kích kia, đúng là vô cùng sắc bén khủng bố, làm cho nàng hết thảy ngăn cản đều như cùng giấy giống như, không có phát ra nổi bất cứ tác dụng gì, cũng là ở nguy cơ vạn phần thời khắc, bóp nát thẳng tuốt giấu ở lòng bàn tay Thế Thân Phù, mới tránh được một kiếp này.

Oanh!

Cùng lúc đó, Tô Dịch xuất thủ, cách không nhấn một cái, đầy trời cấm chế ánh sáng vũ rủ xuống, đem Thương Lạc Ngữ bóng hình xinh đẹp bao trùm.

"Mở ra!"

Thương Lạc Ngữ toàn lực giãy dụa, gần như đem một thân tu vi vận chuyển tới hết sức, mà vận dụng dốc sức liều mạng giống như cấm thuật, một thân khí cơ cùng lực lượng giống như thiêu đốt giống như, phóng xuất ra chưa từng có uy năng.

Nhưng tại chờ cấm chế lực lượng trấn áp xuống, lại làm cho nàng hết thảy giãy dụa, liền như bọ ngựa đấu xe giống như, trên người hắn phóng thích uy năng bị dễ như trở bàn tay giống như phai mờ.

"Giải linh, nhanh cứu ta! !"

Thương Lạc Ngữ hoảng sợ thét lên.

Oanh!

Một đạo ảo ảnh màu đen từ trên người nàng lao ra, tựa như một cái tiểu cô nương, toàn thân lại bắt đầu khởi động lấy cực kì khủng bố màu đen yêu dị khí tức, mũi nhọn vô lượng.

Mà khi cùng kia cấm chế lực lượng đối kháng lúc, trong nháy mắt, tiểu nữ hài liền thống khổ mà ngao ngao kêu to lên, toàn thân cuộn mình, lạnh run.

"Cái này. . ."

Thương Lạc Ngữ hoàn toàn tuyệt vọng.

Mà lúc này, kia đầy trời cấm chế ánh sáng vũ trấn áp mà xuống, đem nàng cùng tiểu cô nương kia cùng một chỗ, gắt gao giam cầm ở địa!

Vèo!

Xa xa, Tô Dịch dò xét tay khẽ vẫy, tiểu nữ hài liền không bị khống chế mà bay xẹt tới, phiêu phù ở trước người hắn.

Chỉ thấy nàng ước chừng năm sáu tuổi bộ dáng, tết tóc nhỏ thu, làn da tuyết trắng, phấn điêu ngọc trác, rất là đáng yêu.

Chỉ là giờ phút này như bị đến lớn lao kinh hãi, toàn bộ thân thể cuộn mình lấy, toàn thân run rẩy không chỉ.

"Nguyên lai chỉ là vừa đản sinh ra tính linh hồn thể, trách không được lực lượng yếu như vậy."

Tô Dịch quét tiểu nữ hài đồng dạng, liền đem đối phương chi tiết nhìn thấu. Linh Đạo Thần binh, lại được xưng làm Linh Bảo.

Một ít cực hiếm thấy Linh Bảo, trải qua người tu đạo không ngừng dựng dưỡng cùng rèn luyện, có thể đản sinh ra "Tính linh ý thức" .

Có thể rèn luyện ra "Tính linh ý thức" Linh Bảo, tuyệt đối là ngàn dặm chọn một.

Như đoạt xá Tô Hoằng Lễ kia một đạo ma linh, chính là Minh Ngục Lôi Hình chung chỗ sinh ra đời một cỗ tính linh ý thức.

Tái tiến một bước, tính linh ý thức liền có thể hóa thành "Tính linh hồn thể", có được nhất định trí tuệ cùng linh tính.

Có thể có được "Tính linh hồn thể" Linh Bảo, nói là vạn trong không một cũng không đủ, cần Luyện Khí Tông Sư cấp đại nhân vật, hao phí thật lớn tâm huyết cùng rất nhiều có một không hai thần liệu, mới có thể từng bước một hàm dưỡng đi ra.

Mà "Tính linh hồn thể" lớn lên về sau, có thể hóa thành "Bảo hồn" .

Chính là người tu hành trong mắt "Kiếm hồn" "Đao hồn" "Thương hồn" một loại linh vật.

Đạt đến nơi đây bước, đã là cao cấp nhất cấp độ Linh Bảo!

Giống như cái này loại bảo vật, mỗi đồng dạng đều được xưng tụng phượng mao lân giác, không chỉ cần người tu hành thời gian dài dùng tâm huyết, thần liệu cùng bí pháp hàm dưỡng, còn cần nhất định cơ duyên cùng cơ hội!

Có thể ngộ nhưng không thể cầu!

Một thanh có được kiếm hồn linh kiếm, đủ để cho Linh Đạo đại tu sĩ đoạt vỡ đầu túi, để Hoàng cảnh nhân vật cũng tâm động!

Hắn uy năng chi khủng bố, cũng vượt qua xa giống như Linh Bảo có thể so sánh.

Trước mắt tiểu cô nương này, thì do "Tính linh ý thức" chỗ thoái hoá ra "Tính linh hồn thể", so với đoạt xá Tô Hoằng Lễ kia một đạo ma linh đều muốn càng tốt hơn.

Hơn nữa, tiểu nữ hài đã kinh đã có được trưởng thành là "Bảo hồn" khả năng, tiềm lực thật lớn.

Chẳng qua là, tiểu nữ hài rõ ràng cho thấy vừa từ kia Thiên Giải Cổ Kiếm trong sinh ra đời không lâu, thực lực cực kỳ gầy yếu, đây chính là Thương Lạc Ngữ không lo lắng bị đoạt xá nguyên nhân chỗ.

Đối mặt Tô Dịch xem kỹ ánh mắt, tiểu nữ hài lạnh run, càng phát hoảng sợ cùng bất an.

BOANG...!

Tô Dịch lấy tay một trảo, sớm bị giam cầm Thiên Giải Cổ Kiếm rơi vào trong tay, rồi sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía tiểu nữ hài, nói: "Ngoan ngoãn trở về."

Tiểu nữ hài nào dám cự tuyệt, thân ảnh lóe lên một cái, liền dung nhập Thiên Giải Cổ Kiếm trong.

BA~!

Xa xa, vang lên một đạo thanh thúy cái tát.

Chỉ thấy Hoa Tín Phong tiến lên, một cái tát quất vào Thương Lạc Ngữ kia trong trẻo nhưng lạnh lùng xinh đẹp khuôn mặt, "Một tát này, đánh ngươi có mắt không tròng!"

Thương Lạc Ngữ trắng nõn như mỡ dê tựa như khuôn mặt lập tức sưng đỏ, nàng phẫn nộ kêu to: "Có gan ngươi liền giết ta!"

BA~!

Lại là một cái tát.

Hoa Tín Phong nói: "Một tát này, đánh ngươi không biết tốt xấu."

BA~!

BA~!

BA~!

Hoa Tín Phong rõ ràng tích góp từng tí một một bụng nóng tính, không chút khách khí liên tục rút Thương Lạc Ngữ dừng lại cái tát, mỗi một cái tát đều lực đạo mười phần, mấy cái trong nháy mắt mà thôi, Thương Lạc Ngữ đã bị đánh cho tóc tai bù xù, đầu sưng đỏ như heo đầu.

Hắn miệng vỡ tan, hàm răng bay thấp, lời nói đều nói không nên lời.

Cổ nhân nói tốt, nữ nhân tra tấn bắt đầu nữ nhân, chỉ biết so với nam nhân ác hơn, thật không ta lấn.

Xa xa Tô Dịch đều có chút không đành lòng mắt thấy, lắc đầu nói: "Giết nàng là được."

"Ách, cũng tốt."

Hoa Tín Phong nội tâm lửa giận đã thổ lộ hơn phân nửa, lo lắng tiếp tục đánh xuống, cho Tô Dịch lưu lại không ấn tượng tốt, lập tức rút ra hông bờ kia một thanh vết gỉ loang lổ trường kiếm, đâm vào Thương Lạc Ngữ trái tim.

PHỐC!

Đem làm thân kiếm rút ra, Thương Lạc Ngữ vị này Đại Tần một đời tuổi trẻ nhân vật truyền kỳ, như vậy ở vô tận nhục nhã cùng trong tuyệt vọng bị mất mạng.

Hoa Tín Phong thu hồi trường kiếm, một đường chạy chậm đi vào Tô Dịch bên người, không có ý tứ mà thấp trán, ấp úng nói:

"Để công tử chê cười, nếu không là tiện nhân kia đem ta chọc tức, giống như ta loại này tốt tính tình, giống như còn khinh thường tại như vậy tra tấn địch nhân. . ."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 387: Cấm Kị Sự Vật Dị Động

Tô Dịch nhìn nhìn thấp lấy trán, phảng phất giống như làm sai sự tình tiểu hài tử đồng dạng gió tín hoa, không khỏi buồn cười, "Được rồi, đi thu thập chiến lợi phẩm a."

Nhắc đến "Chiến lợi phẩm" ba chữ, Hoa Tín Phong nhất thời hưng phấn lên, đôi mắt dễ thương sáng lóng lánh, nói: "Được rồi!"

Nàng không thể chờ đợi được tựa như, trước tiên hành động.

Tô Dịch thì nhìn nhìn trong tay Thiên Giải Cổ Kiếm, ám đạo: "Thanh kiếm nầy lưu cho Linh Tuyết đem làm bảo vật cũng không tệ, nhưng mà, phải đợi nàng bước vào Nguyên Đạo chi lộ lúc mới được, nếu không, sợ là trấn không được kiếm này hồn thể. . ."

Suy nghĩ lúc, hắn tiện tay đem kiếm này thu vào tuyết phù trong ngọc bội.

Thiên Giải Cổ Kiếm uy năng hoàn toàn chính xác có thể nói cường đại, mà về sau ôm có tiềm lực rất lớn ngưng kết ra "Kiếm hồn" .

Nhưng Tô Dịch trong tay cũng không thiếu kiếm khí.

Ngoại trừ Huyền Ngô Kiếm, hắn còn có Tuyệt Thương hung kiếm, nhất là Huyền Ngô Kiếm, thẳng tuốt do chính mình dùng tâm huyết hàm dưỡng rèn luyện, tuyên khắc có nuốt linh sắc lệnh, càng phong ấn lấy một cỗ thuộc về minh diễm ma tước Thần hồn lực lượng.

Luận uy năng, hiện tại có lẽ không phải Thiên Giải Cổ Kiếm cùng Tuyệt Thương hung kiếm.

Có thể nếu bàn về tiềm lực, xa không phải cái này hai thanh kiếm có thể so sánh.

Mà Thiên Giải Cổ Kiếm cùng Tuyệt Thương hung kiếm so sánh với, người phía trước tiềm năng muốn càng lớn hơn một chút, dù sao ngưng kết ra tính linh hồn thể.

Thứ hai uy năng thì muốn càng mạnh hơn nữa một bậc!

Tô Dịch có ý định về sau có cơ hội lời nói, liền đem Tuyệt Thương hung kiếm một lần nữa tế luyện một phen, dùng thủ đoạn của mình, đem thanh kiếm nầy rèn luyện ra "Kiếm hồn" có lẽ vấn đề không lớn.

Không bao lâu, Hoa Tín Phong phản hồi, cả người dung quang toả sáng, chân mày khóe mắt tràn đầy lộ vẻ không thể che hết vui sướng.

"Tô công tử, lần này chúng ta có thể phát lớn tài rồi!"

Nàng giòn âm thanh mở miệng, líu ríu đem vơ vét đến chiến lợi phẩm từng cái kết thúc chi Tô Dịch.

Lục phẩm linh dược chín loại, lục giai Linh thạch 20 khối, đây là chiến lợi phẩm trong giá trị sang quý nhất, cũng nhất hiếm có bảo bối.

Đặt tại Đại Tần cảnh nội, cũng là những Nguyên Đạo đó tu sĩ trong mắt "Đại cơ duyên" .

Trừ này, còn có Ngũ phẩm linh dược năm mươi chín loại, cấp năm Linh thạch 130 khối, cái này đồng dạng là đỉnh phong nhất lưu trân phẩm tài

nguyên tu hành, chính là Nguyên Phủ cảnh trong tay, cũng có được không nhiều lắm.

Mà như Linh tài, thần liệu các loại bảo vật, cộng lại cũng có hơn 100 loại, có thể thỏa mãn Nguyên Đạo tu sĩ luyện chế bảo vật.

Mà nếu bàn về thu hoạch lớn nhất, đem làm thuộc hơn mười kiện Nguyên Đạo Linh binh!

Như A Lẫm trong tay Thiên Sương trường thương, Tần Động Hư trong tay Thanh Huyết chiến kích loại bảo vật, có đều đã có được tính linh ý thức.

Chỉ là những cái này Nguyên Đạo Linh binh giá trị, liền vượt xa thu hoạch khác!

"Coi như không tệ."

Tô Dịch tương đối phải bình tĩnh không ít.

Vô luận là những linh tài kia, linh dược, hay là Linh thạch, Linh binh chi vật, đều là Nguyên Đạo cấp độ tài nguyên tu hành, ở cái này thế tục trong có lẽ rất trân quý cùng hiếm có.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, cũng gần kề chỉ có thể thỏa mãn Nguyên Đạo tu sĩ tu hành cần thiết mà thôi.

Nghĩ nghĩ, Tô Dịch phân phó nói: "Linh thạch, linh dược chi vật, đều giao cho ta, cái đó là cái gì, chính ngươi chọn lựa liền là."

Hoa Tín Phong khơi mào ngón tay cái, mặt mày hớn hở mà ca ngợi nói: "Tô công tử đại khí!"

Tô Dịch bổ sung nói: "Nhớ kỹ, của ta là chín thành, ngươi chính là một thành."

Hoa Tín Phong: ". . ."

Nhưng mà, mặc dù là một thành, đã kinh để Hoa Tín Phong mở cờ trong bụng.

Dù sao, lần này đang hành động, nàng hoàn toàn sẽ không giúp đỡ gấp cái gì, quả thực cùng trắng kiếm tiện nghi không có gì khác nhau. . .

Rất nhanh, Hoa Tín Phong liền chọn lựa chính mình ngưỡng mộ trong lòng một ít bảo vật, rồi sau đó đem các bảo vật khác giao cho Tô Dịch.

Tô Dịch gần kề chỉ nhìn lướt qua, liền thu vào tuyết phù trong ngọc bội, trong nội tâm mơ hồ thậm chí có lấy vẻ thất vọng. Những lão gia hỏa này coi như là Đại Tần cảnh nội đỉnh phong cấp độ nhân vật, vừa vặn trên bảo vật, cũng không có đáng giá lưu ý bảo bối.

"Cũng đúng, lần này bọn họ đến đây Loạn Linh Hải là tìm kiếm cơ duyên, tự nhiên không có khả năng đem một vài lai lịch đặc thù bí bảo mang theo tại trên thân thể."

Tô Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Mà khi ánh mắt đảo qua Tần Phất, Nhiếp Hành Không, A Lẫm bọn người thi thể lúc, Tô Dịch không khỏi lắc đầu.

Những cái này thần hồn của Đoạt Xá giả, đều bị kia Sở Tu hạ cấm chú, lúc trước Sở Tu "Ma Ngẫu" bị thua về sau, những người này liền chết bất đắc kỳ tử tại chỗ.

Không thể nghi ngờ, những người này trên người cấm chú, cùng Sở Tu "Ma Ngẫu" tánh mạng du Quan, Ma Ngẫu một hủy, những người này Thần hồn cũng sẽ bị cấm chú lực lượng tiêu diệt.

Bực này dưới tình huống, dùng Tô Dịch thủ đoạn, cũng không cách nào đi ngăn cản.

Tự nhiên đấy, hắn cũng sẽ thấy không có cơ hội đi tróc bong đối phương Thần hồn, nghiên cứu đối phương lai lịch.

"Đi, đi cái này tòa cung điện nhìn một cái."

Tô Dịch vứt bỏ tạp niệm, vô tình đi đến kia một tòa rộng lớn cung điện trước cổng chính.

Hoa Tín Phong theo sát phía sau, nói: "Công tử, trước kia Sở Tu nói, cái này tòa cung điện chính là Quần Tiên Kiếm Lâu khai phái tổ sư Hồn Thiên Yêu Hoàng sở kiến, lần này Loạn Linh Hải trên xuất hiện kia một hồi có một không hai dị tượng, chỉ sợ cũng chính là lại cái này tòa cung điện trong cơ duyên dẫn dắt!"

Nàng hai mắt sáng lên, tràn ngập chờ mong, "Cũng không biết, cái này nên là như thế nào cơ duyên."

Một cái biến mất ở trước đây thật lâu cổ xưa tông môn, ở lúc cách không biết bao nhiêu năm tháng về sau, hắn lưu lại di tích ngang trời xuất thế, dẫn phát có một không hai dị tượng, ở trong đó nơi cất giấu cơ duyên, há khả năng tầm thường sao?

"Vào xem sẽ biết."

Tô Dịch nói xong, chưởng chỉ ở kia chín trượng cao, tuyên khắc lấy rất nhiều cổ xưa đồ án vân hoa văn đại môn trên nhẹ nhàng đẩy.

Oanh!

Đại môn từ từ mở ra một đạo khe hở.

Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong lập tức tiến vào trong đó.

. . .

Loạn Linh Hải trên.

Một mảnh rơi lả tả lấy rất nhiều đá ngầm trong hải vực, một bộ áo đen, diện mục tuấn lãng, đôi mắt xanh rờn Sở Tu, sắc mặt âm trầm khó coi, trên người khí tức mãnh liệt đáng sợ.

"Tô Dịch ah Tô Dịch, bổn tọa trù tính đã lâu một cái cọc kế hoạch, cứ như vậy bị ngươi hủy!"

Hắn tự thì thào, trong con ngươi lộ vẻ lành lạnh hận ý, cùng với một chút nói không nên lời bất đắc dĩ, "Đáng tiếc, của ta bản tôn ở Đại Hạ cảnh nội. . ."

Xoạt xoạt ~~

Đột nhiên, xa xa trên mặt biển, hiện lên một mảnh màu máu sương mù, che khuất bầu trời, loáng thoáng ở giữa, hình như có một tòa đống xương trắng thế ngàn trượng bảo tháp, ở trong đó như ẩn như hiện.

"Bạch cốt bảo tháp!"

Sở Tu đồng tử co lại, chân mày ở giữa lộ ra thật sâu kiêng kị chi sắc.

Loạn Linh Hải trên, có Tứ đại cấm kị sự vật, bạch cốt bảo tháp liền là một cái trong số đó, chỉ cần nó xuất hiện địa phương, sẽ nương theo lấy ngập trời màu máu sương mù.

Một khi nhìn thấy nó, nhất định phải xa xa tránh đi, nếu không vô luận tu vi cao thấp, chỉ cần bị kia màu máu sương mù bao trùm, sẽ hóa thành một đống xương khô, trở thành kia bạch cốt bảo tháp một bộ phận.

"Cũng không biết đây là cái gì quỷ đồ vật, cái này vô số tuế nguyệt đến nay, vậy mà không ai có thể nhìn trộm đến trong đó bí mật."

Sở Tu nhìn xa xa kia ở màu máu sương mù trong như ẩn như hiện bạch cốt bảo tháp, cũng không khỏi một trận run như cầy sấy.

Càng là không biết, không thể nghi ngờ vượt hung hiểm.

Sở Tu những năm gần đây, vào Nam ra Bắc, đi qua Thương Thanh đại lục trên không biết bao nhiêu địa phương, ra mắt không biết bao nhiêu hung hiểm quỷ dị chi địa.

Thế nhưng mà như cái này bạch cốt bảo tháp như vậy không biết thần bí tồn tại, hắn cũng gần kề chỉ ở ít ỏi mấy cái có thể nói thế gian đại hung trong cấm địa ra mắt.

Ví dụ như Đại Hạ cảnh nội "Tu Di tiên đảo" "Linh Lung Quỷ Vực" "Tiên Minh Chi Uyên".....

"Trong lời đồn, hết thảy không biết, cũng sẽ ở kia một hồi sáng chói đại thế tiến đến lúc, công bố đáp án, có lẽ, đem làm sáng chói đại thế chân chính tiến đến lúc, cái này Loạn Linh Hải trong sợ cũng sẽ phát sinh một hồi trước nay chưa có kinh biến. . ."

"Dù sao, nơi đây chỗ chôn cổ xưa đạo thống di tích nhiều, ở toàn bộ Thương Thanh đại lục trên, cũng có thể đứng vào năm thứ hạng đầu."

Ngay tại Sở Tu suy nghĩ thời gian.

Xoạt xoạt ~

Màu máu sương mù càng ngày càng gần rồi, phô thiên cái địa mà đến.

Sở Tu nếu không dám dừng lại, xoay người mà đi.

"Tính toán, Đại Hạ hoàng đế tổ chức Lan Đài pháp hội, bất quá hơn năm tháng thời gian muốn kéo ra màn che, đây chính là tiến vào Tu Di tiên đảo duy nhất cơ hội, tuyệt không thể bỏ qua. . ."

Hắn quyết định phản hồi Đại Hạ.

Lần này hành động, hủy diệt rồi một cỗ Ma Ngẫu, đã làm cho lòng hắn đau nhức vô cùng, nếu ngay cả hiện tại này là Ma Ngẫu đều hủy ở cái này Loạn Linh Hải trong, vậy hắn bản tôn không phải thịt đau đến điên mất không thể.

Rời khỏi Sở Tu cũng không chú ý tới, một mảnh kia mãnh liệt màu máu sương mù cùng bạch cốt bảo tháp, đang theo Quần Tiên Kiếm Lâu di tích chỗ phương hướng chuyển dời mà đi.

. . .

Bất Quy đảo.

Mười dặm bên ngoài.

Đã là cảnh ban đêm, kia một tòa phiêu phù ở trên mặt biển hòn đảo trên, sáng lên một chiếc chén nhỏ xanh rờn đèn lồng, hàng trăm hàng ngàn, phảng phất giống như Tinh Thần giống như lấp lánh sáng tắt.

Hòn đảo trên không, thì hiện ra một vài bức U Minh giống như cảnh tượng, có bách quỷ dạ hành, xuyên thẳng qua ở màu máu đục ngầu dòng sông ở bên trong, giống như lửa thiêu đốt giống như đỏ tươi đóa hoa, phủ kín một tòa bạch cốt núi lớn, có đứng sửng ở quỷ vụ trong thần bí cánh cửa. . .

Xa xa đấy, đem làm thấy như vậy một màn lúc, một thân trắng trong thuần khiết ngọc bào, nữ giả nam trang, ngồi ở đó màu trắng cự viên trên bờ

vai cô gái, không khỏi híp híp xinh đẹp con mắt.

Nàng nâng lên vũ phiến trong tay, xa xa chỉ vào tại chỗ rất xa Bất Quy đảo, "Trùng Dương, ngươi cảm nhận được ấy ư, kia hòn đảo trên, giống như có sinh mạng khí tức."

Màu trắng cự viên ánh mắt trong suốt trong hiển hiện một vòng ngơ ngẩn chi sắc, nói: "Sư tôn, đồ nhi cũng không phát giác."

"Vậy sao. . ."

Cô gái giật mình, đột nhiên than khẽ, "Nếu không có nơi đây quá hung hiểm, ta ngược lại là muốn đi bên trên nhìn một cái."

Xưa nay đến nay trong năm tháng, thẳng tuốt có một cái luật thép ——

Phàm tới gần Bất Quy đảo bốn phía mười dặm chi địa người, đều như đạp vào không đường về, vô luận tu vi cao thấp, huyết nhục hội hóa thành tro tàn, Thần hồn thì sẽ bị kia hòn đảo trên một chiếc chén nhỏ xanh biếc đèn lồng thu lấy.

Đến nay, chưa từng có bất kỳ người có thể may mắn thoát khỏi tại khó.

Thế cho nên cho đến hiện tại, cũng không có người chi địa, kia Bất Quy đảo trên đến tột cùng cất giấu hạng gì Huyền Cơ.

Dù là dùng cô gái kia Linh Đạo cấp độ cường đại tu vi, tại bực này thời khắc, cũng không dám vượt Lôi Trì một bước.

Bởi vì nàng cũng phát giác được, kia Bất Quy đảo trên tồn tại một cỗ cực kì khủng bố cấm kị lực lượng, cường đại đến làm cho nàng mãnh liệt cảm nhận được, một khi nhích tới gần, cực có thể sẽ cảnh ngộ tai hoạ ngập đầu!

"Sư tôn, chúng ta là hay không nên trở về đi xem một cái, kia Quần Tiên Kiếm Lâu di tích chỗ tình huống sao?"

Màu trắng cự viên thấp giọng nói.

Dù là cách xa nhau mười dặm xa, vẫn như trước có thể hiểu rõ chứng kiến, kia Bất Quy đảo dâng lên hiện khủng bố âm trầm dị tượng, cái này để màu trắng cự viên cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, như vác trên lưng, khắp cả người phát lạnh.

"Cũng tốt."

Cô gái gật đầu.

Đem làm màu trắng cự viên cùng cô gái xoay người rời đi không lâu, kia Bất Quy đảo trên, đột nhiên một cặp xanh biếc đèn lồng lên không, tựa như một đôi xanh biếc đôi mắt giống như, xa xa nhìn về phía Quần Tiên Kiếm Lâu phương hướng.

Rồi sau đó, cái này tòa có thể nói nơi cấm kỵ "Bất Quy đảo", lại như sống lại giống như, lặng yên không một tiếng động mà từ cái hải vực này chuyển dời rời khỏi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 388: Cơ Duyên

"Lão gia hỏa, kia sẽ không phải là Tái Tinh Thuyền a?"

Quần Tiên Kiếm Lâu di tích gần bên vùng biển ở chỗ sâu trong, Cát Khiêm đồng tử co lại.

Xa xa trên mặt biển, nhấc lên sóng to gió lớn, một mảnh sáng chói Tinh Quang hiện lên, chiếu sáng kia phiến u ám âm trầm bầu trời đêm, ánh xanh rực rỡ như mộng huyễn giống như bay lả tả.

Nhìn kỹ, kia rõ ràng là một chiếc ba trượng thuyền nhỏ, giống nhau liên thuyền, chở đầy mát lạnh sáng ngời, sáng chói vô cùng Tinh Quang.

"Nhanh, vận chuyển Huyền Vũ Bế Tức Quyết!"

Lão gia hỏa âm thanh ở trong thức hải vang lên, vô cùng lo lắng, hổn hển mắng to, "Con mẹ nó, địa phương quỷ quái này như thế nào càng ngày càng quỷ dị rồi!"

Lần này kỳ thật không cần hắn nhắc nhở, Cát Khiêm đã vận chuyển này công, đem một thân khí tức đều thu liễm.

Để Cát Khiêm tối nhả ra khí chính là, kia một chiếc Tái Tinh Thuyền xa xa đấy, liền đình chỉ bất động, chỉ có trên thuyền tản mát ra mát lạnh Tinh Huy, chiếu sáng kia vùng trời cùng biển, thần bí mà quỷ dị.

Nhưng mà, kế tiếp phát sinh từng màn, rồi lại để Cát Khiêm trái tim băng giá, cả người cũng không tốt.

Chỉ thấy tây nam phương hướng trên, một mảnh màu máu sương mù lặng yên tràn ngập, một tòa thần bí ngàn trượng bạch cốt bảo tháp, ở trong đó như ẩn như hiện.

Miền đông vùng biển trên, kia một đầu chín trượng cao màu trắng cự viên đi mà quay lại, hắn trên bờ vai, còn ngồi kia một gã nữ giả nam trang cô gái.

Đông Bắc vùng biển trên, thì có một tòa quỷ dị hòn đảo lặng yên chuyển dời mà đến, hòn đảo trên lóe lên hàng trăm hàng ngàn xanh biếc đèn lồng, có U Minh giống như khủng bố cảnh tượng một vừa phù hiện.

"Sớm biết như vậy, ta liền sớm đi rút lui. . ."

Cát Khiêm khóe môi run rẩy, hối hận được ruột đều thanh.

Đêm nay phát sinh một màn này màn, thật sự không thể tưởng tượng, lộ ra quỷ dị cùng khác thường, để người không rét mà run.

Trong thức hải, lão gia hỏa kia cũng trong nội tâm sợ hãi, ngượng ngùng nói: "Ai, nhỏ tràng diện mà thôi, lão phu năm đó, ra mắt lớn tràng diện nhiều hơn đi, trước mắt loại này thế cục, cũng chỉ thường thôi. Không ai khẩn trương, thực phát sinh gì đó bất trắc. . ."

Lão gia hỏa hít thở sâu một hơi khí, cắn răng một cái, hung ác nói: "Chúng ta bỏ chạy quá!"

Cát Khiêm: ". . ."

Hắn đã vô lực oán thầm.

Thực đến trong lúc mấu chốt, lão gia hỏa này so với chính mình còn kinh sợ!

Cùng lúc đó, màu trắng cự viên trên bờ vai, tay cầm vũ phiến cô gái cũng lộ ra một vòng vẻ mặt ngưng trọng, lẩm bẩm nói:

"Có chút không đúng, cái này Loạn Linh Hải trong cấm kị sự vật, ngoại trừ kia Táng Linh Sơn bên ngoài, tựa hồ cũng bị cái này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích hấp đưa tới. . . Hẳn là, cái này di tích trong xảy ra nào đó kinh biến?"

Mới nói được cái này, nàng mỹ lệ con mắt bỗng nhiên ngưng tụ, chỉ thấy tây nam phương hướng trên, một mảnh ngập trời màu xám sương mù lướt ngang mà đến.

Sương mù ở chỗ sâu trong, là một tòa núi lớn, chừng cao ngàn trượng, phía trên nó bao trùm lấy bốn đầu to như Mãng Long giống như màu đen xiềng xích.

Mỗi đầu xiềng xích đều khổn trói lấy một cỗ quỷ dị xác ướp cổ.

Táng Linh Sơn!

Giờ khắc này, Loạn Linh Hải trên Tứ đại cấm kị sự vật, lại toàn bộ đến đông đủ, hội tụ ở Quần Tiên Kiếm Lâu di tích khu vực phụ cận ở bên trong, bất động bất động, tựa hồ cũng đang chờ đợi gì đó.

Vốn là mãnh liệt lấy sóng to gió lớn mặt biển, đều trở nên yên tĩnh, gió êm sóng lặng, liền một chút tiếng gió đều không có.

"Sư tôn, chúng ta làm sao bây giờ?"

Màu trắng cự viên sởn hết cả gai ốc, nhìn xa xa kia Táng Linh Sơn, bạch cốt bảo tháp, Tái Tinh Thuyền cùng Bất Quy đảo, khiến nó đều có hít thở không thông cảm giác.

"Nhìn nhìn lại, kế tiếp phát sinh, nhất định rất có ý tứ!"

Ổn ổn tâm thần, cô gái ánh mắt nhìn hướng về phía Quần Tiên Kiếm Lâu di tích cửa vào, nói, "Nếu thật phát sinh nguy hiểm gì, chúng ta trực tiếp nhảy vào trong đó là được."

Thời gian từng chút một trôi qua.

Áp lực yên tĩnh không khí, tràn ngập ở cái hải vực này.

Mà Quần Tiên Kiếm Lâu ở chỗ sâu trong, kia một tòa rộng lớn cung điện trong.

Đại điện cực lớn rộng rãi, do ba mươi sáu tòa cột đá khởi động, tứ phía trên vách tường, khảm nạm lấy một chiếc chén nhỏ Thanh Đồng cung đăng, ánh đèn dài minh, trải qua vô tận tuế nguyệt biến thiên cũng chưa từng dập tắt, chiếu lên đại điện một mảnh huy hoàng sáng ngời cảnh tượng.

Tô Dịch ánh mắt quét qua bốn phía một cái, liền nhìn về phía đại điện ở chỗ sâu trong.

Đại điện cuối cùng, là một tòa chín tầng ngọc đài, ngọc đài bên trên cái lẻ loi trơ trọi bài trí một tấm bồ đoàn.

"Cấp một nhất trọng thiên, ngồi trên ngọc đài bên trên, tựa như ngồi cao trên chín tầng trời, ngồi mà nói đại đạo, bực này bố cục, cũng là không tầm thường."

Tô Dịch dạo chơi đi tới, chỉ thấy kia chín tầng trên bậc thềm ngọc, mỗi một tầng đều tuyên khắc có thần diệu đạo văn đồ đằng, tỏ khắp ra tối nghĩa cấm trận chấn động.

Hơi hơi đánh giá, Tô Dịch liền phân biệt ra, đây là do Hoàng cảnh nhân vật chỗ khắc dấu "Đạo văn kết giới", thuộc về cực khủng bố cấm trận lực lượng, chỉ có Hoàng cảnh nhân vật khống chế hoàng đạo lực lượng, mới có thể bố trí.

Nhưng mà, trải qua vô tận tuế nguyệt biến hóa, cái này chín tầng trên thềm đá đạo văn kết giới lực lượng, sớm đã sắp tiêu hao hầu như không còn, chỉ còn lại có yếu ớt khí tức chấn động.

"Tô công tử ngươi nhìn, kia bồ đoàn tiền bối, để đó một cái hộp ngọc!"

Hoa Tín Phong kích động mở miệng, nói xong, muốn cất bước đi đến đi.

"Chậm đã."

Tô Dịch một thanh túm ở nàng cánh tay, kéo dài tới bên cạnh mình, "Ngươi như liền như vậy đạp vào đi, sợ là trong nháy mắt sẽ hồn phi phách tán."

Hoa Tín Phong khẽ giật mình, chợt kinh ra một thân mồ hôi lạnh, nói: "Cái này trên thềm đá có cấm trận?"

"Đúng vậy, hơn nữa nếu ta không có đoán sai, hẳn là Quần Tiên Kiếm Lâu tổ sư Hồn Thiên Yêu Hoàng tự tay chỗ bố trí, dù là này cấm trận lực lượng đã còn thừa không có mấy, có thể muốn giết chết linh dưới đường tu sĩ, cũng là dễ như trở bàn tay."

Tô Dịch giải thích một câu.

Hoa Tín Phong hít sâu một hơi, cái này mới ý thức tới, chính mình mới vừa rồi là ở trước quỷ môn quan đi một lần!

Tô Dịch ánh mắt đánh giá tầng kia tầng thềm đá, một lúc sau, rồi mới lên tiếng: "Ngươi mà lưu ở tại chỗ đừng nhúc nhích."

Dứt lời, hắn trực tiếp tiến lên, hai tay mười ngón tay linh quang hiện lên, tại trong hư không ngay lập tức buộc vòng quanh một bộ kỳ dị tối nghĩa phù trận đồ án, khắc ở này tầng thứ nhất trên thềm đá.

Ông!

Trên thềm đá linh quang lưu chuyển, hiện lên ra một mảnh tối nghĩa cấm chế lực lượng ánh sáng vũ, lặng yên cùng Tô Dịch chỗ buộc vòng quanh trận đồ dung hợp.

Rồi sau đó, Tô Dịch cất bước đi tới.

Lập tức, Hoa Tín Phong ngẩn ngơ, Tô Dịch rõ ràng chỉ là đi trên một tầng thềm đá mà thôi, có thể cho cảm giác của nàng, lại giống như đi trên nhất trọng thiên Vũ phía trên, xa xôi đến không thể đụng chạm, chỉ có thể nhìn lên!

"Cái này. . ."

Hoa Tín Phong cảm xúc bốc lên, rốt cục hiểu rõ, lần này nếu không là Tô Dịch, mà đổi lại những người khác, cho dù là Linh Đạo đại tu sĩ đã đến, sợ đều lên không được tầng này nhìn như tầm thường thềm đá.

Bởi vì đó là Hồn Thiên Yêu Hoàng lưu lại, tại bực này tựa như chí cao giống như lực lượng trước mặt, Linh Đạo đại tu sĩ cũng cuối cùng chỉ là con sâu cái kiến giống như tồn tại!

Mà ở trong thời gian kế tiếp, Tô Dịch bắt chước làm theo, mỗi lần một tầng thềm đá, liền vận dụng bí thuật, bố trí phù trận đồ án, từng cái dung nhập kia trên thềm đá đạo văn trong kết giới, do đó từng bước mà trên.

Rất nhanh, thân ảnh của hắn liền đi tới chín tầng trên thềm đá, mà ở trong mắt Hoa Tín Phong, giờ phút này Tô Dịch, liền như đặt mình trong Cửu Thiên bên ngoài, mờ mịt mà thăm thẳm, giống nhau thần cái giống như, để người tự nhiên sinh ra kính ngưỡng ý tứ sợ hãi.

"Cái này Hồn Thiên Yêu Hoàng năm đó ngồi cao không sai lúc, lại nên là bực nào uy phong?"

Hoa Tín Phong rung động.

Nàng chỉ là Nguyên Đạo tu sĩ, dù là đến từ Thập Phương các, nắm giữ thế gian này rất nhiều cơ mật sự tình, có thể đối mặt bực này liên lụy đến một vị Hoàng cảnh nhân vật lưu lại sự tình lúc, như trước cảm nhận được một loại nói không nên lời nhỏ bé cùng tái nhợt.

Đó là một loại như phàm tục thế hệ, nhìn lên thần tiên trên trời lúc nhỏ bé!

"Hắn. . . Lại vì sao có thể đủ ở Hồn Thiên Yêu Hoàng lưu lại bảo tọa trước, như giẫm trên đất bằng?"

Nhìn xem Tô Dịch thân ảnh, Hoa Tín Phong tâm thần sợ run, ánh mắt hoảng hốt.

Ở tiến vào cái này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trước, nàng cũng không nghĩ nhiều như vậy, đối với Tô Dịch nhận thức, cũng gần kề cực hạn tại trước kia nghe nói trong.

Có thể cho đến Tô Dịch dễ dàng mở ra cái này tòa cung điện đại môn cấm trận, nhìn xem hắn như nhàn nhã dạo chơi giống như leo lên kia chín tầng trên thềm đá, Hoa Tín Phong cái này mới ý thức tới một vấn đề.

Tô Dịch, lại tựa hồ đối với Hoàng cảnh nhân vật thủ đoạn cũng rõ như lòng bàn tay! !

Phát hiện này, để Hoa Tín Phong cả người đều ngốc trệ ở kia, nội tâm phiên giang đảo hải, tên này. . . Đến tột cùng là người nào?

Tô Dịch cũng không biết, Hoa Tín Phong giờ phút này tâm cảnh sẽ là như vậy kích động.

Hắn lúc này, đứng ở chín tầng trên thềm đá, ánh mắt trước nhìn về phía này một cái bồ đoàn, ngưng mắt nhìn khoảnh khắc, hắn không khỏi phát ra than nhẹ một tiếng.

Cái này bồ đoàn rõ ràng cho thấy một kiện chân chính trên ý nghĩa đạo bảo!

Do chín loại Thiên Linh Thần Tàm Ti bện mà thành, đi qua nhiều loại cấm chế thủ đoạn gia trì cùng tế luyện, làm cho người tu đạo ngồi ở phía trên nó, thời thời khắc khắc đều có thể cảm ngộ đến trong thiên địa đại đạo khí tức.

Nếu là dùng để tu luyện, đủ dễ dàng để tâm thần cùng đại đạo phù hợp, thực hiện nhất cực hạn tầng sâu lần cảm ngộ.

Cho dù là ở Đại Hoang Cửu Châu, cái này bồ đoàn cũng là một kiện khó lường bảo bối, đủ để cho Hoàng cảnh nhân vật dưới vốn gốc đi tranh đoạt.

Nhưng mà ——

Có vẻ trải qua vô tận tuế nguyệt qua đi, cái này trên bồ đoàn bố trí cấm chế lực lượng sớm đã tiêu tán, đã không có cấm chế lực lượng gia trì, bồ đoàn bản thân thần tính khí tức cũng trôi qua hầu như không còn, gần như khô kiệt.

Cho tới bây giờ, nhìn như nguyên vẹn bồ đoàn, kì thực đã mài mòn nghiêm trọng!

"Đáng tiếc."

Tô Dịch đem bồ đoàn nắm trong tay, hơi hơi đánh giá, đã đoán được, bảo vật này đã không có lại chữa trị tới khả năng.

Nhưng mà, bện này bồ đoàn, dù sao cũng là chín loại hoàn toàn bất đồng Thiên Linh Thần Tàm Ti, đây chính là trong thiên địa nhất đẳng hiếm thấy thần liệu, dù là thần tính khí tức biến mất hầu như không còn, nhưng có thể đủ đến tế luyện bảo vật, nâng cao bảo vật phẩm chất.

Ví dụ như, ở một lần nữa tế luyện Tuyệt Thương hung kiếm lúc, những cái này Thiên Linh Thần Tàm Ti liền có thể tạo được bất khả tư nghị diệu dụng.

Thu hồi bồ đoàn, Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng bồ đoàn trước kia chỗ vị trí phía trước.

Ở đây để đó một cái hộp ngọc, mới dài nửa xích, rộng bốn ngón tay, toàn thân như mặc ngọc giống như, trơn bóng sáng long lanh, không có bất kỳ hoa văn trang sức, lộ ra phong cách cổ xưa trắng trong thuần khiết.

Đồng dạng, hộp ngọc trên cũng không có bất kỳ cơ quan cùng cấm chế lực lượng.

Tô Dịch đem hộp ngọc cầm lấy, dễ dàng liền đem chúng mở ra.

Chỉ thấy trong hộp ngọc, đặt khác nhau vật phẩm, một miếng màu vàng lợt ngọc giản, một miếng do tuyết trắng thú cốt luyện chế mà thành ấn tỉ (ngọc tỉ).

Oanh!

Đem làm hộp ngọc mở ra, kia một miếng ấn tỉ (ngọc tỉ) trên, bỗng nhiên lao ra một cỗ cực khủng bố khí tức, tựa như như cơn lốc khuếch tán mà mở.

Cả tòa đại điện đều chấn động mạnh một cái, khởi động đại điện mái vòm ba mươi sáu tòa cột đá, bốn phía trên vách tường treo Thanh Đồng đèn, cùng với kia một đôi chín trượng cao cung điện đại môn, đều tại thời khắc này sinh ra từng trận kỳ dị nổ vang chấn động.

Rồi sau đó, cung điện bên ngoài ba mươi ba tầng thềm đá, hai bên thềm đá sáu mươi sáu tòa tượng đá, cũng theo sau đó đi theo rung động lắc lư.

Đến cuối cùng, toàn bộ Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong tất cả khu vực, đều nổ vang chấn động.

Liền phảng phất, cái này tòa kéo dài tồn đến nay không biết bao nhiêu năm tháng cổ xưa di tích, thoáng cái từ trong yên lặng tỉnh lại giống như.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 389: Ám Cổ Chi Cấm

Ngoại giới.

Loạn Linh Hải trên, do Quần Tiên Kiếm Lâu di tích lộ ra ở trong hư không có một không hai dị tượng, cũng là tại thời khắc này đột nhiên sinh ra nổ vang.

Ngàn vạn thần huy vẫn còn như cánh hoa tựa như, lặng yên thu nạp, vô tận quang hà nội liễm.

Mà ngay cả kia tựa như Thiên Cung giống như Hư Ảnh, cũng đột nhiên thu nhỏ lại vô số lần, cuối cùng hóa thành một đạo quang hà lưu chuyển vòng xoáy đường hành lang.

"Cái này. . ."

Màu trắng cự viên trên bờ vai, cô gái đôi mắt dễ thương trợn to, hình dáng tinh xảo giữa hai đầu lông mày không thể ức chế mà hiện ra một vòng rung động.

Đây là đã xảy ra chuyện gì vậy?

Mặt biển trăm trượng phía dưới, Cát Khiêm toàn thân khí tức nội liễm, nhưng lúc này cũng hiểu rõ đã nhận ra ngoại giới phát sinh từng màn, cả kinh da đầu một trận run lên.

Bởi vì, ngay tại Quần Tiên Kiếm Lâu dị tượng sinh ra kinh biến lúc, hắn mạnh mẽ chứng kiến, khoảng cách hắn cách đó không xa vùng biển trên, kia một chiếc chở đầy mát lạnh Tinh Huy liên trên thuyền, đột nhiên đứng lên một đạo thon gầy thân ảnh đến.

Thân ảnh ấy quanh thân tắm rửa Tinh Huy, hư ảo mông lung, căn bản không cách nào thấy rõ dung nhan.

Nhưng lại hiển lộ ra một loại di thế độc lập giống như có một không hai phong thái, nếu như từ thần thánh trong đi tới một thần tiên!

Hắn khí tức trên thân chi khủng bố, làm cho cái này phiến thiên địa đều biến sắc, nước biển mãnh liệt nổ vang.

"Hảo cường! !"

Màu trắng cự viên trên, cô gái sắc mặt khẽ biến, sởn hết cả gai ốc, cảm nhận được một cỗ chí mạng nguy hiểm khí tức.

Nhưng mà rất nhanh, kia một chiếc Tái Tinh Thuyền trên, đột nhiên lao ra một đạo óng ánh sáng long lanh Tinh Quang thần liệm.

BA~!

Tinh Quang thần liệm giống như một đầu thần tiên giống như, hung hăng bổ vào kia thon gầy thân ảnh trên, làm cho hắn vốn là liền hư ảo thân ảnh đột nhiên tan rả, biến mất không thấy gì nữa.

"Nguyên lai là bị Tái Tinh Thuyền trên cấm kị lực lượng nhốt. . ."

Cô gái hiểu được, nhưng trong lòng cũng là một trận bốc lên, kia thon gầy thân ảnh khí tức hạng gì khủng bố cường đại, có thể nhưng như cũ bị nhốt.

Kia Tái Tinh Thuyền cấm kị lực lượng, lại là bực nào tồn tại lưu lại?

"A, ba vạn tái 'Ám cổ tuế nguyệt' còn chưa từng chân chính rời đi, thời cơ không đến, mưu toan phá cấm xuất thế người, hẳn là chỉ còn đường chết!"

Xa xa, Bất Quy đảo trên, đột nhiên vang lên một đạo âm nhu tiếng cười lạnh.

Chỉ thấy kia hòn đảo trên không, hai ngọn xanh rờn đèn lồng treo cao, giống như một đôi đồng tử giống như, hướng Tái Tinh Thuyền nhìn lại.

"Quả nhiên, kia Bất Quy đảo trên có giấu khủng bố sinh linh!"

Màu trắng cự viên trên, cô gái sắc mặt sáng tắt không ngừng.

Trước thời điểm, nàng liền từng xa xa đang trông xem thế nào, phát giác được Bất Quy đảo trên có một cỗ tối nghĩa tánh mạng chấn động.

Mà bây giờ một màn này, không thể nghi ngờ xác minh nàng phỏng đoán!

"Ba vạn tái ám cổ tuế nguyệt? Cái này là ý gì?"

Cô gái trong nội tâm kinh nghi bất định.

Tái Tinh Thuyền trên, lặng yên không một tiếng động, không người trả lời.

Ai có thể đều hiểu rõ, kia Tái Tinh Thuyền trên thon gầy thân ảnh, vẫn còn!

"Vì sao không nói lời nào, cái này vô số trong năm tháng, còn sống ở Loạn Linh Hải trên gia hỏa, cũng chỉ còn lại có chúng ta bốn người."

"Những người khác các loại..., hoặc là từ lúc ám cổ chi cấm phủ xuống thời giờ, đã trốn hướng Tinh Không ở chỗ sâu trong, không biết sinh tử."

"Hoặc là đều sớm bị 'Ám cổ chi cấm' lực lượng ăn mòn phai mờ mà chết."

Bất Quy đảo trên, kia âm nhu âm thanh lần nữa vang lên, "Nói cách khác chi, Loạn Linh Hải trên, chỉ có chúng ta bốn người mới có cơ hội đánh vỡ ám cổ chi cấm gông xiềng, lại lần nữa ngang trời xuất thế, vấn đỉnh trên đường lớn. Giữa chúng ta, vì sao không thể liên thủ?"

Tái Tinh Thuyền trên, như trước không người trả lời.

Màu trắng cự viên trên cô gái, thì thôi là mặt mũi tràn đầy vẻ mặt.

Nàng không biết cái gì là ám cổ tuế nguyệt, cũng không biết cái gì gọi là ám cổ chi cấm.

Nhưng lại đoán được, ở

(tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Bất Quy đảo, bạch cốt bảo tháp, Táng Linh Sơn, Tái Tinh Thuyền trên, đều có giấu một vị cực khủng bố tồn tại, bốn người này từng cảnh ngộ ám cổ chi cấm trấn áp, trải qua vô số tuế nguyệt biến thiên, thẳng tuốt sống cho tới bây giờ!

Mà dựa theo kia Bất Quy đảo trên âm thanh nói, đem làm cái này ba vạn năm "Ám cổ tuế nguyệt" chân chính rời đi, bọn họ cái này bốn cái khủng bố tồn tại, là được đánh vỡ ám cổ chi cấm trấn áp, tái hiện thế gian!

"Liên thủ? Còn chưa thoát khốn, liền trù tính bực này sự tình, ngươi Ly Hỏa lão ma phải chăng nghĩ nhiều lắm?"

Bỗng dưng, một mảnh kia màu máu sương mù ở chỗ sâu trong, bạch cốt bảo tháp một trận lay động, truyền ra một đạo bá đạo mười phần thanh âm lạnh như băng.

"Nguyên lai, Bất Quy đảo trên khủng bố tồn tại bị gọi 'Ly Hỏa lão ma " chẳng lẽ nói, đối phương là ma tu nhất mạch đại năng?" Cô gái ám đạo.

"Cái này Thương Thanh đại lục trên, có thể từ ám cổ chi cấm trong còn sống sót, có thể không chỉ có chúng ta bốn người lão già kia."

Bất Quy đảo trên, Ly Hỏa lão ma kia âm nhu âm thanh lần nữa vang lên, "Nếu không sớm chuẩn bị sẵn sàng, về sau chờ đi mưu đoạt 'Thương thanh chi nguyên' . . ."

Mới nói được cái này, một đạo thiên lôi giống như hét to mạnh mẽ từ đằng xa Táng Linh Sơn trên vang lên:

"Câm miệng! Ngươi Ly Hỏa lão nhân muốn tìm chết ư! Còn dám nhắc tới việc này! !"

Một giọng nói mà thôi, lại vang vọng Cửu Thiên, lộ ra tức giận, để gần bên vùng biển bỗng nhiên sụp đổ.

Màu trắng cự viên màng tai đau đớn, tâm thần đều bị chấn đắc thiếu chút nữa sụp đổ.

Mà ngồi ở màu trắng cự viên trên cô gái, đầu cũng là ông một tiếng, trước mắt ứa ra sao Kim, lập tức biến sắc, toàn lực vận chuyển tu vi, mới triệt tiêu đến kia chờ uy thế xung kích.

"Kế nhân đạo huynh không cần như vậy tức giận, năm đó ám cổ chi cấm phủ xuống thời giờ, nói đến việc này, có lẽ đều muốn kiêng kị ba phần, nhưng hôm nay, ám cổ chi cấm lực lượng đã kinh càng ngày càng yếu,

không ra ngoài mấy năm, tất nhiên hội hoàn toàn biến mất. Bực này thời điểm, vừa lại không cần lại kiêng kị hắn uy?"

Bất Quy đảo trên, Ly Hỏa lão ma mở miệng lần nữa, "Chẳng lẽ nói, từng để Thương Thanh đại lục tu hành thế hệ nghe tin đã sợ mất mật kế nhân Lôi Quân, đến nay còn chưa từng từ lúc trước bóng mờ trong đi tới?"

"Ít vô nghĩa, Hồn Thiên Yêu Hoàng lưu trên thế gian 'Bổn mạng thực cốt' sớm xuất thế, như ngươi nguyện ý đem vật ấy tặng cho bổn tọa, bổn tọa có lẽ sẽ lo lo lắng lắng chờ thoát khốn lúc liên thủ với ngươi."

Táng Linh Sơn trên, kia giống như tiếng sấm âm thanh lần nữa vang lên, vị này khủng bố tồn tại, bị gọi là "Kế nhân Lôi Quân" !

"Ha ha, ta chính là cố tình nhường cho, liền lo lắng thực cốt lão Yêu không đáp ứng ah."

Ly Hỏa lão ma cười ha hả mở miệng.

Màu máu sương mù ở chỗ sâu trong, kia bạch cốt bảo tháp trong, bá đạo mười phần âm thanh lần nữa vang lên: "Ngươi nếu khiến cho bổn tọa, bổn tọa sao có thể không đáp ứng?"

Người này, bị gọi thực cốt lão Yêu!

"Vậy sao, có thể Hồn Thiên Yêu Hoàng bổn mạng cốt chỉ có một khối, ta tặng cho ngươi thực cốt lão Yêu, kế nhân Lôi Quân tất nhiên sẽ không đáp ứng."

Ly Hỏa lão ma thản nhiên nói, "Huống chi, hai vị đừng quên, tinh hành đạo hữu có thể thẳng tuốt đều ở!"

Lời này vừa nói ra, trong tràng hoàn toàn yên tĩnh.

Nghe thế, màu trắng cự viên trên cô gái, vô ý thức nhìn về phía xa xa kia một chiếc Tái Tinh Thuyền, kia thon gầy thân ảnh, đạo hiệu tinh hành?

Hơn nữa nhìn tình huống, có vẻ vô luận là kia Bất Quy đảo trên Ly Hỏa lão ma, bạch cốt bảo tháp trong thực cốt lão Yêu, hay là Táng Linh Sơn trên kế nhân Lôi Quân, đều đối với Tái Tinh Thuyền trên cái này "Tinh nhân" có chút kiêng kị!

Nửa ngày, Ly Hỏa lão ma mở miệng lần nữa: "Theo ta thấy, liền như ta trước chỗ đề nghị như vậy, chúng ta cùng một chỗ liên thủ, là được cùng một chỗ chia xẻ Hồn Thiên Yêu Hoàng bổn mạng cốt, nếu không, chém chém giết giết, tất nhiên lưỡng bại câu thương."

Cũng chính vào giờ phút này, kia Tái Tinh Thuyền trên, vang lên một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng đạm mạc âm thanh:

"Tất cả bằng bổn sự."

Ít ỏi bốn chữ, lại hình như có cực

(tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Khủng bố lực uy hiếp lượng, làm cho ba vị khác khủng bố tồn tại, đều lâm vào thật lâu trong trầm mặc.

"Quả nhiên, cái này tinh hành mới là mạnh nhất một cái!"

Màu trắng cự viên trên, cô gái trong nội tâm rung động lắc lư.

Chợt, nội tâm của nàng không khỏi dâng lên một vòng nói không nên lời trầm thấp cảm xúc.

Trận này do Quần Tiên Kiếm Lâu lưu lại di tích, hấp dẫn lấy thiên hạ ánh mắt, trước thời điểm, sớm có rất nhiều tu sĩ xâm nhập, đối với trong đó

cơ duyên nguyện nhất định phải có.

Chính là nàng chính mình, cũng không ngoại lệ, nếu không cũng sẽ không biết phản hồi phiến khu vực này.

Nhưng bây giờ, cô gái đã khắc sâu ý thức được, lúc này đây vô luận thế gian này cái đó người tu sĩ đã đến, đều nhất định đem thất bại!

Dù là có thể từ Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong đoạt được cơ duyên, đem làm rời khỏi lúc, cũng sẽ bị kia Tứ đại cấm kị sự vật trong nơi cất giấu khủng bố tồn tại giết chết!

Nghĩ vậy, cô gái tâm thần một trận dao động, bắt đầu sinh rút lui khỏi ý niệm trong đầu.

Nhưng lại lại không dám tự tiện vọng động.

Nàng rất rõ ràng, kia bốn vị khủng bố tồn tại, đã sớm thấy được chính mình, sở dĩ thẳng tuốt chưa từng để ý tới, đại khái là coi nàng là làm râu ria thế hệ, trực tiếp không để ý đến. . .

Nghĩ vậy, cô gái không khỏi một trận thầm than.

Đặt tại thường ngày, nàng ở cái này thế tục chi giới ở bên trong, cũng là có thể nói truyền thuyết giống như tồn tại, đủ để cho những cái này Nguyên Đạo tu sĩ bộ dạng phục tùng thu lại mục, kính sợ nhìn lên.

Nhưng lúc này, nàng lại phát hiện, tình cảnh của mình, có vẻ cùng những kia cũng không bị chính mình để ở trong mắt Nguyên Đạo tu sĩ không có gì khác nhau. . .

Cái hải vực này bầu không khí một lần nữa trở nên áp lực yên tĩnh.

Tất cả mọi người đang đợi.

. . .

Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong, trước sinh ra nổ vang cùng dị động, đã về tại yên tĩnh.

Chín tầng ngọc đài bên trên.

Tô Dịch con mắt hiện dị sắc, có chút kinh ngạc.

Kia trong hộp ngọc một miếng bạch cốt ấn tỉ (ngọc tỉ), đúng là từ một đoạn có được Hoàng cảnh tu vi yêu loại bổn mạng cốt chỗ luyện chế, nhìn như cái tiểu nhi to khoảng lòng bàn tay, có thể trong đó lại lạc ấn chừng chân cửu trọng đạo văn kết giới lực lượng!

Mỗi một trọng đạo văn kết giới vốn có phù văn trận đồ, đều có thể nói phong phú.

Cửu trọng đạo văn kết giới điệp gia cùng một chỗ, làm cho cái này một ít nhỏ một khối ấn tỉ (ngọc tỉ), cũng trở nên cực kỳ siêu phàm, được xưng tụng là một kiện Huyền Đạo bí bảo!

Tu hành chi đạo, có Tứ đại giai đoạn.

Theo thứ tự là võ đạo, Nguyên Đạo, Linh Đạo, Huyền Đạo.

Đặt chân "Huyền Đạo" chi lộ người, lại được xưng làm Hoàng cảnh nhân vật.

Mà cái gọi là Huyền Đạo bí bảo, kì thực chính là Hoàng cảnh nhân vật mới có thể luyện chế cùng ngự dụng bảo vật.

Kiếp trước thời điểm, Tô Dịch liền là đạp vào Huyền Đạo chi lộ cuối cùng tồn tại, có được huyền hợp cảnh đại viên mãn cấp độ tu vi, bị coi là Hoàng cảnh trong cực cảnh, cho nên lại gọi "Hoàng Cực cảnh" .

Dùng ánh mắt của hắn, tự nhiên một cái xem thấu cái này một miếng bạch cốt ấn tỉ (ngọc tỉ) mánh khóe.

Này ấn tỉ (ngọc tỉ) cho là do Hồn Thiên Yêu Hoàng lưu lại.

Hồn Thiên Yêu Hoàng bản thể là Chân Linh thần thú "Bạch Trạch", hắn dùng bản thân một đoạn bổn mạng cốt chỗ luyện chế cái này khối ấn tỉ (ngọc tỉ), cũng nhất định xa không tầm thường Huyền Đạo bí bảo có thể so sánh.

Trước mắt, Tô Dịch chỉ có thể từ ấn tỉ (ngọc tỉ) kia cửu trọng đạo văn kết giới trong sức mạnh nhìn ra, bảo vật này là một thanh bí thược!

Chấp chưởng bảo vật này, chẳng khác nào nắm giữ cái này một tòa Quần Tiên Kiếm Lâu lưu lại di tích, trong đó phân bố hết thảy cấm trận lực lượng, đều có thể được này ấn tỉ (ngọc tỉ) khống chế.

Về phần bảo vật này phải chăng có giấu mặt khác bí mật, liền cần dùng thần niệm thăm dò vào trong đó, tiến thêm một bước tiến hành dò xét.

Nhưng mà, Tô Dịch cũng không làm như vậy.

Hắn hôm nay thần niệm tuy mạnh lớn, có thể cuối cùng tu vi quá thấp, mạo muội đi cảm ứng một kiện Hoàng cảnh nhân vật lưu lại bí bảo, thù là không khôn ngoan.

Nghĩ nghĩ, Tô Dịch đưa ánh mắt nhìn về phía kia một miếng màu vàng lợt ngọc giản.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 390: Hắc Ám Huyết Tinh Ba Vạn Năm

Tô Dịch đưa tay đem màu vàng lợt ngọc giản cầm lấy.

Ngọc giản chất liệu chưa nói tới nhiều hiếm có, là một loại tên gọi "Kim Lan Linh Tủy" thần liệu luyện chế mà thành, không sợ nước lửa ăn mòn.

Tô Dịch thần niệm thăm dò vào trong đó.

Oanh!

Một cỗ khổng lồ lạc ấn lực lượng giống như thủy triều dũng mãnh vào Tô Dịch thức hải, một vài bức kỳ quái hình ảnh theo sau đó một vừa phù hiện.

Chỉ thấy ——

Đại điện rộng lớn.

Một đạo gầy thân ảnh ngồi một mình chín tầng ngọc đài bên trên, thân ảnh bốn phía rủ xuống từng đạo từng đạo thần huy, đan vào ra mỹ lệ sáng chói đại đạo ánh sáng vũ, tựa như thần cái giống như, có quan sát Chư Thiên xu thế.

"Xem ra, người này liền là Hồn Thiên Yêu Hoàng."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Cái này Hồn Thiên Yêu Hoàng, một bộ trường bào màu đen, đầu đường quanh co búi tóc, con mắt giống như Nhật Nguyệt, toàn thân đan vào Huyền Đạo pháp tắc lực lượng, Hoàng cảnh khí tức tràn ngập.

Đem làm có được Huyền U cảnh cấp độ lực lượng.

Huyền Đạo ba đại cảnh giới, theo thứ tự là Huyền Chiếu cảnh, Huyền U cảnh, Huyền Hợp cảnh.

Có thể đặt chân Huyền U cảnh, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, đều được xưng tụng là đại đạo trên đường cự phách, Hoàng cảnh trong nhân vật đứng đầu!

Nhưng mà, Tô Dịch một cái nhìn ra, Hồn Thiên Yêu Hoàng tình huống cực không ổn, một thân khí tức đụng phải một loại thần bí cấm kị lực lượng ăn mòn, đã tổn thương hắn Hoàng cảnh căn cơ!

Đáng tiếc, lúc này Tô Dịch chỗ đã thấy, gần kề chỉ là một bức khắc ở trong ngọc giản hình ảnh, không cách nào phân biệt, một loại kia thần bí cấm kị lực lượng đến tột cùng có gì huyền diệu.

"Tổ sư, tông môn cao thấp tất cả mọi người đã an trí thỏa đáng, chúng ta nên lên đường đã đi ra!"

Hình ảnh một biến, một đạo thân ảnh vội vã vọt vào cái này tòa đại điện, hướng ngồi cao chín tầng ngọc đài bên trên Hồn Thiên Yêu Hoàng chắp tay chào, thần sắc lo lắng.

Người này một bộ áo bào tím, liễu tu bồng bềnh.

"Trường Hận, ngươi có thể là chúng ta Quần Tiên Kiếm Lâu Chưởng giáo, thiên lại không có sụp đổ xuống, vội cái gì, huống chi, ám cổ chi cấm lực lượng, còn không cách nào chân chính đem ta khốn chết."

Hồn Thiên Yêu Hoàng cười khẽ lắc đầu, không cho là đúng.

Tô Dịch lúc này mới chợt hiểu, không thể nghi ngờ, cái này áo bào tím nam tử liền là Quần Tiên Kiếm Lâu thứ ba nhậm Chưởng giáo Bạch Trường Hận.

Cung điện bên ngoài kia một tòa "Thí Huyết Tế Linh Trận", chính là do người này chỗ bố trí.

"Ngươi mà chờ một lát ta khoảnh khắc."

Hồn Thiên Yêu Hoàng nói xong, từ trong tay áo lấy ra một đoạn trắng muốt sáng chói, đạo quang lưu chuyển bạch cốt ấn tỉ.

"Tổ sư, ngài đây là muốn làm cái gì?"

Bạch Trường Hận nghi hoặc.

Hồn Thiên Yêu Hoàng khẽ thở dài: Về sau cái này Thương Thanh đại lục, ở ám cổ chi cấm ảnh hưởng xuống, nhất định đem phát sinh linh khí tán loạn, đại đạo chết giống như kịch biến, thụ này ảnh hưởng, phân bố ở thiên hạ này ở giữa tất cả đại đạo thống, cũng chắc chắn hội tiêu tán ở trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử."

"Có thể đoán được, về sau Thương Thanh đại lục cực có thể sẽ diễn biến làm một cái đạo thống không còn, linh khí thiếu thốn thế tục chi giới."

"Tuế nguyệt vô tình, thương hải tang điền, ở về sau trong năm tháng, kia trong thiên hạ sinh linh, ai có thể nhớ rõ, năm đó ở cái này Thương Thanh đại lục trên, có rất nhiều đạo thống cùng tồn tại, mà chúng ta Quần Tiên Kiếm Lâu, từng đưa thân thiên hạ Tam đại yêu tông liệt kê?"

Nói xong lời cuối cùng, đã là cảm khái không ngừng.

"Tổ sư, kia đều là sự tình từ nay về sau rồi, chúng ta bây giờ có thể không cố được những cái này."

Bạch Trường Hận lo lắng lo lắng.

"Ngươi nói không sai, nhưng, chúng ta tối thiểu có thể vì đời sau người, lưu lại một tuyến cơ hội, tối thiểu để mọi người biết rõ, cái này Thương Thanh đại lục bị 'Ám cổ chi cấm' bao phủ một đoạn này hắc ám huyết tinh tuế nguyệt."

Hồn Thiên Yêu Hoàng trầm giọng nói, "Huống chi, ba vạn năm sau, 'Ám cổ chi cấm' lực lượng sẽ biến mất, thế gian này chắc chắn nghênh đón một hồi chưa từng có sáng chói Hoàng Kim đại thế, chúng ta có lẽ vô duyên nhìn thấy, nhưng đời sau người, nhất định tham dự trong đó!"

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Mà ta hiện tại muốn làm, liền là cho chúng ta Quần Tiên Kiếm Lâu lưu lại một viên hạt giống, một cái có lẽ có thể ở về sau sáng chói đại thế trong mọc rễ nẩy mầm, nở hoa kết quả hi vọng!"

Dứt lời, hắn không hề ngôn ngữ, bắt đầu ở kia một đoạn bạch cốt ấn tỉ trên bố trí đạo văn kết giới.

Rất nhanh, Hồn Thiên Yêu Hoàng đem tuyên khắc tốt bạch cốt ấn tỉ đặt vào một cái hộp ngọc trong, rồi mới lên tiếng:

"Bằng này ấn tỉ, có thể khống chế chúng ta Quần Tiên Kiếm Lâu cao thấp hết thảy cấm trận, ấn tỉ trong, càng có chúng ta đạo thống chí cao đạo tạng 'Vạn Linh Kiếm Kinh' truyền thừa lạc ấn, chỉ có cùng ta bối yêu tu người có duyên, mới có thể được đến vậy chờ truyền thừa."

"Chỉ cần Vạn Linh Kiếm Kinh vĩnh tồn, cũng liền ý nghĩa chúng ta Quần Tiên Kiếm Lâu tất nhiên lại một lần nữa vấn thế hi vọng."

Hồn Thiên Yêu Hoàng lại lấy ra một miếng màu vàng lợt ngọc giản, đem một cổ ý niệm lạc ấn phong ấn trong đó.

"Cái này trên ngọc giản, ghi lại có ám cổ chi cấm một ít bí mật cùng lai lịch, đời sau người có duyên như nhìn thấy, xứng đáng hiểu rõ, ta hôm nay lúc này làm dễ dàng đăm chiêu."

Dứt lời, hắn đem hộp ngọc khép lại, đặt ở trước người, lúc này mới ngẩng đầu.

Cái này một cái chớp mắt, cái kia thâm thúy con mắt giống như kéo dài qua bao la bát ngát tuế nguyệt bích chướng, xa xa nhìn về phía Tô Dịch.

Oanh!

Tô Dịch thấy hoa mắt, hết thảy hình ảnh, như vậy trừ khử tán loạn.

"Quả nhiên, cái này ấn tỉ không đơn giản, còn có giấu Quần Tiên Kiếm Lâu chí cao đạo tạng!"

"Đáng tiếc, bực này truyền thừa có lẽ đủ để cho mặt khác người tu đạo điên cuồng, nhưng đối với ta Tô mỗ người mà nói, lại được coi là gì đó?"

"Mà thôi, như có cơ hội, ta liền giúp ngươi Quần Tiên Kiếm Lâu chọn một truyền nhân, đem ấn tỉ trong đạo tạng truyền thụ đi ra ngoài liền là, cũng coi như làm thỏa mãn tâm nguyện của ngươi, cho ngươi Quần Tiên Kiếm Lâu hương khói không đến mức như vậy đoạn tuyệt."

Tô Dịch thầm nói.

Suy nghĩ lúc, tại hắn thần niệm ở bên trong, từ màu vàng lợt ngọc giản trong cảm ứng được một cổ khác lạc ấn lực lượng.

Cái này một cỗ lạc ấn lực lượng là một quyển sách miêu tả "Ám cổ chi cấm" chữ viết, do Bạch Trạch nhất mạch Chân Linh yêu văn viết.

Tô Dịch tâm thần lập tức bị hấp dẫn đi qua.

Xem hết, Tô Dịch trong con ngươi không khỏi nổi lên một tia chợt hiểu.

Ám cổ chi cấm, một hồi cực kỳ quỷ dị đáng sợ đại đạo chi kiếp.

Ở gần ba vạn năm trước thời điểm, Thương Thanh đại lục trên, từng xuất hiện một hồi Thiên Địa kịch biến, họa nguyên đến từ chính một cái cọc tạo hóa.

Có Hoàng cảnh nhân vật, ở tìm kiếm cơ duyên lúc, từ một chỗ tên là 'Loạn đạo giếng cổ' nơi cấm kỵ ở bên trong, mở ra một đạo thần bí không biết phong ấn, phong ấn phía dưới, lao ra một cổ kinh khủng vô cùng cấm chế lực lượng.

Ngắn ngắn không đến một ngày thời gian, kia một cỗ cấm chế lực lượng liền khuếch tán đến toàn bộ Thương Thanh đại lục trên, dẫn phát thiên địa quy tắc hỗn loạn cùng kịch biến.

Khi đó, phàm là tu vi ở Linh Đạo cấp độ đã ngoài tu sĩ, đạo hạnh đều đụng phải cái này một cỗ cấm chế lực lượng làm phức tạp cùng ăn mòn, khu chi không tiêu tan.

Chính là Hoàng cảnh nhân vật cũng không ngoại lệ, căn bản không cách nào thoát khỏi cái này một cỗ cấm chế lực lượng dây dưa cùng ăn mòn.

Như vậy một hồi trước nay chưa có Thiên Địa kịch biến, ở khi đó cũng là dẫn phát thiên hạ tất cả đại đạo thống kinh hoảng, ngồi nằm khó có thể bình an, cho rằng Thiên Đạo có biến, tai kiếp đến.

Mỗi người cảm thấy bất an phía dưới, tất cả đại đạo thống dồn dập xuất động lực lượng, đi tìm kiếm kia một cỗ cấm chế lực lượng nơi phát ra.

Có thể đều không ngoại lệ, đều dùng thất bại chấm dứt.

Bởi vì cho dù là Hoàng cảnh nhân vật, đều không thể tới gần kia "Loạn đạo giếng cổ" nơi ở, chỗ kia hoàn toàn thành một mảnh cấm kị khu vực, Hoàng cảnh nhân vật như cưỡng ép tới gần, cũng sẽ gặp tai hoạ ngập đầu.

Cho đến về sau, có một đám Đại Năng Giả đồng loạt ra tay, cuối cùng suy đoán ra, trận này kịch biến nơi phát ra, cùng Thương Thanh đại lục

Thiên Địa bổn nguyên có quan hệ.

Thương Thanh đại lục Thiên Địa bổn nguyên, liền là "Thương thanh chi nguyên" .

Nói cách khác, thương thanh chi nguyên xảy ra nào đó kinh biến, mới đưa đến như vậy một hồi Thiên Địa kịch biến.

Hơn nữa, dựa theo những kia Đại Năng Giả suy tính, loạn đạo giếng cổ phía dưới, cực khả năng chính là thương thanh chi nguyên nơi ở!

Cũng có Đại Năng Giả phỏng đoán, thương thanh chi nguyên tựu giống với một viên hạt giống.

Sở dĩ phát sinh như vậy một hồi kinh biến, là vì "Hạt giống" nhu cầu cấp bách chui từ dưới đất lên ra chất dinh dưỡng, vì vậy bắt đầu cướp đoạt linh khí trong thiên địa cho mình dùng, chỉ vì để "Hạt giống" chui từ dưới đất lên nẩy mầm.

Nhưng bất kể là hạng gì suy đoán, tất cả đại năng đều dự phán ra, trận này Thiên Địa kịch biến, đem tiếp tục ba vạn năm lâu!

Vì cầu tự bảo vệ mình, cao cấp nhất đạo thống, dồn dập lựa chọn rời khỏi Thương Thanh đại lục, do Hoàng cảnh nhân vật dẫn đầu, thông qua một ít biên giới bích chướng, tiến về Tinh Không bên ngoài.

Mà những kia không có Hoàng cảnh tọa trấn đạo thống, chỉ có thể bị khốn tại trận này lớn tai biến phía dưới, trơ mắt chờ đại họa lâm đầu.

Trong khi giãy chết, trận này Thiên Địa kịch biến bộc phát về sau, để Thương Thanh đại lục thế giới bích chướng, xuất hiện rất nhiều khe hở, đi thông không biết Dị Giới.

Theo thời gian chuyển dời, bắt đầu khác thường giới cường giả xâm nhập Thương Thanh đại lục, vì cướp đoạt này giới tài nguyên tu hành, Dị Giới tu sĩ nhấc lên tinh phong huyết vũ, làm cho được thiên hạ rung chuyển, khắp nơi là Phong Hỏa liền thiên cảnh tượng.

Cuối cùng, Thương Thanh đại lục trên tất cả đại đạo thống mặc dù thành công đem Dị Giới tu sĩ đánh tan, cũng dùng cấm trận lực lượng, đem Thương Thanh đại lục thế giới bích chướng trên khe hở phong bế.

Nhưng những...này đạo thống cũng là thương vong thảm trọng, nguyên khí đại thương.

Hơn nữa kia một hồi Thiên Địa kịch biến như trước ở tiếp tục, ở kế tiếp trong năm tháng, thiên địa linh khí thiếu thốn, đại đạo chết, rất nhiều từng lừng lẫy hậu thế đại đạo thống, đều từng bước một đi về hướng suy sụp, biến mất ở tuế nguyệt Trường Hà trong. . .

Trận này Thiên Địa kịch biến, bị gọi "Ám cổ chi cấm" .

Một đoạn này hắc ám mà rung chuyển tuế nguyệt, tất bị gọi "Ám cổ tuế nguyệt" .

Hiểu được những cái này, Tô Dịch nhìn chung hiểu được, vì sao trước đây thật lâu thời điểm, những kia cổ xưa đạo thống hội biến mất ở trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử.

Cũng hiểu rõ, vì sao Thương Thanh đại lục linh khí hội bên kia cằn cỗi thiếu thốn, lưu lạc làm một phương thế tục chi giới.

Hết thảy, đều bởi vì ám cổ chi cấm!

Một hồi do thương thanh chi nguyên dẫn phát Thiên Địa kịch biến!

"Xem ra kia bảo tự yêu núi ở chỗ sâu trong 'Bát Nhã thiền đình " tất nhiên là đã tao ngộ ám cổ chi cấm xung kích."

"Kia từng kỵ Chân Long mà tiến vào Tinh Không ở chỗ sâu trong áo trắng tăng nhân, tất nhiên cũng là vì tránh đi trận này Thiên Địa kịch biến ảnh hưởng."

"Về phần Đại Chu bát đại yêu trong núi, những kia phong ấn tại nguyên một đám không gian bích chướng bốn phía lực lượng, có lẽ chính là năm đó đề phòng dừng lại Dị Giới tu sĩ xâm lấn mà bố trí."

Giờ khắc này, Tô Dịch nghĩ thông suốt dĩ vãng rất nhiều nghĩ mãi mà không rõ sự tình.

Ban đầu ở Đại Chu, hắn từng ở máu đồ yêu núi ở chỗ sâu trong, nhìn thấy một trăm lẻ tám tòa tế đàn chỗ phong ấn một tòa không gian bích chướng.

Từng ở bảo tự yêu núi ở chỗ sâu trong, nhìn thấy do "Phạm Thiên cấm Ma Trận" chỗ phong ấn một tòa không gian bích chướng.

Cũng là khi đó, Tô Dịch từng giết chết một người vượt qua giới mà đến Đoạt Xá giả, cái này Đoạt Xá giả tự xưng "Xích Bằng Chân Quân", đến từ Dị Giới một cái tên là "Hóa Tinh Yêu Tông" thế lực.

Hôm nay, Tô Dịch nhìn chung hiểu rõ, những cái này phong ấn không gian bích chướng cấm chế lực lượng, đều là những cái này cổ xưa đạo thống ở "Ám cổ tuế nguyệt" trong chỗ bố trí xuống, vì chính là phòng ngừa Dị Giới tu sĩ xâm lấn!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 391: Phá Cảnh?

Ba vạn năm ám cổ chi cấm, xem ra phức tạp, kì thực rất đơn giản.

Đại khái ba vạn năm trước thời điểm, Thương Thanh Chi Nguyên phát sinh kịch biến, để Thương Thanh đại lục thiên địa quy tắc theo sau đó xuất hiện kinh biến.

Đại đạo tai kiếp hàng lâm, để phân bố ở thiên hạ tất cả đại đạo thống đều gặp xung kích.

Cũng làm cho Thương Thanh đại lục thế giới bích chướng xuất hiện khe hở, do đó để Dị Giới tu sĩ đã có thừa dịp chi cơ.

Kia một đoạn hắc ám huyết tinh trong năm tháng, toàn bộ Thương Thanh đại lục tu hành giới, loạn trong giặc ngoài, rung chuyển vô cùng.

Có Hoàng cảnh tọa trấn đạo thống, rời khỏi Thương Thanh đại lục.

Không có Hoàng cảnh tọa trấn đạo thống, từng cái Yên Diệt ở ám cổ chi cấm xuống.

Cho tới bây giờ, thiên địa linh khí thiếu thốn cằn cỗi, Thương Thanh đại lục trên, đã lại không có những kia cổ xưa đạo thống tung tích, thành một cái thế tục chi giới.

. . .

Đối với Tô Dịch mà nói, hắn thì nhìn càng thêm khắc sâu.

Thương Thanh Chi Nguyên dị biến, liền như một tấm miệng lớn dính máu, ở cái này gần ba vạn năm trong năm tháng, liên tục không ngừng mà thôn phệ thiên địa linh khí.

Đây hết thảy, cực có thể là bởi vì thương thanh chi uyên trong, ở thai nghén lấy lực lượng nào đó, loại lực lượng này muốn lột xác, nhất định phải có được xa xa không ngừng linh khí là chất dinh dưỡng.

Liền như tu sĩ, cần phun ra nuốt vào linh khí đến đề thăng tu vi, cường tráng bản thân.

Thương Thanh Chi Nguyên kinh biến, cũng cũng giống như thế.

Mà hết thảy này, mới gây thành dài đến ba vạn năm hắc ám rung chuyển tuế nguyệt, để Thương Thanh đại lục cổ xưa đạo thống hoàn toàn tàn lụi biến mất!

"Thì ra là thế, dùng ba vạn năm chi công, nuốt nạp thiên địa linh khí tại Thương Thanh Chi Nguyên trong, đem làm bực này súc tích đã lâu lực lượng hoàn toàn phóng thích lúc, tự nhiên sẽ để cái này sớm đã cằn cỗi vô cùng Thương Thanh đại lục, nghênh đón một hồi chưa từng có sáng chói đại thế!"

Tô Dịch âm thầm suy nghĩ.

Nhớ tới kia một khối tấm bia đá ngôn ngữ ——

"Phong ấn phía dưới lực lượng, chắc chắn chui từ dưới đất lên ra."

Đây là giải thích, ở ám cổ tuế nguyệt ở bên trong, những kia giống như Quần Tiên Kiếm Lâu biến mất cổ xưa đạo thống lưu lại truyền thừa, hội ở sáng chói đại thế tiến đến lúc, tái hiện thế gian.

"Từng bị giam cầm hết thảy, chắc chắn bị đánh phá."

Nói như vậy cũng rất dễ dàng lý giải, ám cổ tuế nguyệt lúc, Thương Thanh đại lục biên giới bích chướng xuất hiện rất nhiều đi thông Dị Giới khe hở, tuy nhiên sớm bị phong ấn giam cầm.

Có thể sớm muộn sẽ bị từng cái phá vỡ, đến lúc đó, Dị Giới tu sĩ tất nhiên hội vượt qua giới mà đến.

"Ngày xưa đại thế rầm rộ cùng huyết tinh, chắc chắn ngóc đầu trở lại."

Dựa theo Tô Dịch suy đoán, đây là ở kia một hồi sáng chói đại thế tiến đến lúc, thai nghén ở Thương Thanh Chi Nguyên ba vạn năm lâu kia một cổ lực lượng, cũng sẽ xuất hiện thế gian, để Thương Thanh đại lục nghênh đón sáng chói thịnh thế đồng thời, cũng mang đến vô tận rung chuyển cùng huyết tinh.

Suy nghĩ một chút, khi đó có cổ xưa đạo thống lực lượng tái hiện nhân gian, khác thường giới tu sĩ vượt qua giới mà đến, thế tất sẽ để cho thiên hạ bố cục một lần nữa tẩy bài.

Rung chuyển cùng huyết tinh sớm đã là nhất định sự tình!

"Sương mù công bố trước, hết thảy khác thường, đều là báo hiệu."

Những lời này, đã không có gì hay cân nhắc.

Tan vỡ Tô Dịch từ trước tới nay những kinh nghiệm kia, cùng với trong khoảng thời gian này chứng kiến đến "Đoạt Xá giả" nhiều, đều đủ để chứng minh, đây hết thảy khác thường, đều là ám cổ chi cấm lực lượng sắp biến mất, kia một hồi sáng chói đại thế sắp xảy ra dấu hiệu!

"Cũng không biết kia 'Loạn Đạo Cổ Tỉnh' ở nơi nào, nếu là có thể tìm ở đây, có lẽ có thể điều tra đến, kia ám cổ chi cấm chỗ bộc phát nguyên nhân thực sự. . ."

Tô Dịch thầm nói.

Nghĩ vậy, hắn đột nhiên nhớ tới một sự kiện.

Kia một kiện do mẹ của hắn diệp vũ phi từ Dị Giới mang đến "Minh Ngục Lôi Hình chung" trong, giữ lại một đạo thần bí tối nghĩa lạc ấn.

Lạc ấn trong giấu ngủ đông một bức bí đồ, cùng với một câu ——

Bí đồ vẽ, là một cây kỳ lạ đại thụ, chống trời mà lên, thẳng vào Thanh Minh bên ngoài trong hư không, kia từng cây chạc cây trên, treo đầy tàn vỡ tinh xương cốt!

Mà một câu kia lời nói thì do cực kỳ cổ xưa Thần Ma bí công văn ghi: "Thương Thanh Chi Nguyên, hoàng ngự chín cực bí mật" !

Khi đó, Tô Dịch đại khái suy đoán ra, diệp vũ phi lúc trước sở dĩ vượt qua giới mà đến, chính là vì tìm kiếm cái này Thương Thanh Chi Nguyên.

Hiện tại, theo Tô Dịch hiểu rõ Thương Thanh Chi Nguyên kinh biến, cùng với ba vạn năm ám cổ chi cấm bí mật, để hắn mạnh mẽ ý thức được, lúc trước Thương Thanh Chi Nguyên kinh biến, cực khả năng cùng mẫu thân diệp vũ phi sở muốn tìm kiếm cái này "Hoàng ngự chín cực bí mật" có quan hệ!

"Sự tình thật sự là càng ngày càng có ý tứ. . ."

Tô Dịch nội tâm cũng không khỏi sinh ra rất nhiều chờ mong cùng ước mơ.

Trước kia, hắn đối với Thương Thanh đại lục chưa nói tới nhiều rất hứng thú.

Thậm chí thẳng tuốt trù tính lấy chờ Thương Thanh đại lục không cách nào thỏa mãn bản thân tu hành lúc, liền nghĩ biện pháp rời khỏi cái này phiến thế giới, thay tu hành chi địa.

Nhưng bây giờ, hắn cái này mới phát hiện, Thương Thanh đại lục xa không phải mặt ngoài đơn giản như vậy, ở đây cất giấu bí mật, đều đã liên lụy đến Hoàng cảnh cấp độ lực lượng!

"Ít thì ba năm, nhiều thì năm năm, đem làm kia một hồi sáng chói đại thế tiến đến, đây hết thảy bí ẩn đều công bố "

"Đến lúc đó, ta ngược lại muốn nhìn, thiên hạ này ở giữa có thể hiện lên ra bao nhiêu có thể chịu được đập vào mắt thế hệ, như tất cả đều là rau hẹ giống như mặt hàng, không khỏi cũng quá không thú vị. . ."

Tô Dịch nghĩ vậy, không khỏi cười cười, như rau hẹ cường đại đến có thể chịu được đập vào mắt, kia thu hoạch cũng là vô cùng tốt.

Kế tiếp, Tô Dịch thu hồi màu vàng lợt ngọc giản, lúc này mới cầm lên kia một miếng bạch cốt ấn tỉ.

Trước thời điểm, hắn sở dĩ không dùng thần niệm cảm ứng bảo vật này, là lo lắng bảo vật này trong có giấu hung hiểm sát cơ.

Mà bây giờ, hắn tự nhiên sẽ không lại lo lắng.

Thần niệm thăm dò vào trong đó, Tô Dịch lập tức liền cảm nhận được kia một bộ tên gọi "Vạn Linh Kiếm Kinh" truyền thừa lạc ấn.

Đây là Quần Tiên Kiếm Lâu chí cao đạo tạng, do Hồn Thiên Yêu Hoàng lưu lại, làm như vậy là để để đời sau người nếu có thể đạt được truyền thừa, liền tương đương thực hiện lương lửa tương truyền hi vọng, không đến mức để Quần Tiên Kiếm Lâu truyền thừa như vậy đoạn tuyệt.

Hồi lâu.

Tô Dịch thu hồi thần niệm.

Hắn đã lớn gây nên đọc qua qua "Vạn Linh Kiếm Kinh" huyền bí, cái này bộ đạo kinh hoàn toàn chính xác được xưng tụng bao hàm toàn diện, có yêu tu nhất mạch nguyên vẹn tu luyện truyền thừa, đủ tu luyện tới Hoàng cảnh cấp độ.

Trừ này, còn có cửu đại bí pháp truyền thừa, cùng với khác các loại cùng tu hành chiến đấu có quan hệ bí quyết.

Theo như Tô Dịch kiếp trước ánh mắt đến xem, như vậy một bộ đạo kinh, đầy đủ cùng Đại Hoang Cửu Châu trong những kia Hoàng cấp đạo thống chí cao truyền thừa so sánh.

Nhưng khoảng cách đỉnh phong còn cách một đoạn.

Dù vậy, giá trị của nó to lớn, cũng đã không thể đo lường, đừng nói những Linh Đạo đó đại tu sĩ, chính là Hoàng cảnh nhân vật, đều vì thế đánh đấm tưng bừng!

Dù sao, bực này truyền thừa, đủ để đi mở một phương đạo thống, truyền thừa Bất Hủ!

Cái gọi là "Đạo không thể nhẹ truyền", một bộ Hoàng cảnh nhân vật sáng lập đạo kinh, ở tu hành thế hệ trong mắt, đã cùng "Đạo" không có khác nhau.

Đáng tiếc, đối với Tô Dịch mà nói, cái này bộ đạo kinh cũng không còn có bao nhiêu lực hấp dẫn.

Trên người hắn không thiếu tu hành truyền thừa, thậm chí chỗ nắm giữ rất nhiều đạo kinh, luận huyền diệu cùng nội tình, muốn tại phía xa cái này Vạn Linh Kiếm Kinh phía trên.

So ra mà nói, này cái bạch cốt ấn tỉ ngược lại càng làm cho Tô Dịch thoả mãn.

Dù sao, bằng này ngọc tỷ, có khống chế toàn bộ Quần Tiên Kiếm Lâu di tích tất cả cấm trận!

Tay cầm bạch cốt ấn tỉ, Tô Dịch tay áo vung lên.

Xoạt xoạt ~

Lập tức, kia bao trùm ở chín tầng trên thềm đá cấm chế lực lượng lặng yên biến mất.

Thẳng tuốt tại chỗ hậu Hoa Tín Phong thấy vậy, con ngươi sáng ngời, trước tiên xông lên, hưng phấn nói: "Tô công tử, cái này là bực nào cơ duyên?"

Tô Dịch thuận miệng đem vừa rồi thu hoạch từng cái nói ra, lời ít mà ý nhiều, cũng không giấu diếm.

Cuối cùng, hắn xuất ra kia một miếng màu vàng lợt ngọc giản đưa tới, nói: "Ngươi xem trước một chút những cái này, về phần này cái ngọc tỷ, thì không thể giao cho ngươi."

Nói xong, hắn trực tiếp khoanh chân ngồi, nói: "Nhân cơ hội này, ta có ý định lúc này phá cảnh, nếu không sự tình khác, chớ để quấy rầy ta."

Hoa Tín Phong thức thời mà cầm kia một miếng màu vàng lợt ngọc giản thối lui, đi tới nơi này tòa đại điện hơi chếch.

Hành động lần này, nàng rất rõ ràng chính mình căn bản không có giúp đỡ gấp cái gì, trước Tô Dịch đem những kia chiến lợi phẩm chia lãi nàng một thành, đã làm cho nàng cảm kích không ngừng.

Lúc này, lại nào dám đi nhớ kia một miếng bạch cốt ấn tỉ?

Hoa Tín Phong cũng khoanh chân ngồi, thu liễm tâm thần, đem một đám thần niệm thăm dò vào kia màu vàng lợt ngọc giản trong.

Chín tầng ngọc đài trên.

Tô Dịch tay áo vung lên, một mảnh quang hà lưu chuyển ở bên trong, đủ loại linh dược hiện lên ra, trừ này còn có rực rỡ muôn màu Linh thạch.

Những cái này đều là hắn trong khoảng thời gian này thu thập bảo vật, phẩm chất siêu phàm, hiếm có trân quý, thẳng tuốt không có cam lòng vận dụng.

Cuối cùng, Tô Dịch lại lấy ra một cái to khoảng lòng bàn tay bạch cốt Phật tượng.

Phật tượng hai tay vén phần bụng, niết Liên Hoa Ấn, trên lưng quay quanh lấy một đầu Chân Long, đầu rồng trên bả vai chỗ giơ lên.

Cái này Phật tượng đến từ Bàn Nhược Thiền Đình, do Chân Long chi cốt luyện chế, linh tính sớm đã phai mờ biến mất.

Nhưng mà, ban đầu ở Bàn Nhược Thiền Đình di tích lúc, Tô Dịch từng ra tay hàng phục một giọt Chân Long tinh huyết, bị hắn phong ấn tại cái này Phật tượng ở trong.

Mà bây giờ, hắn có ý định ở xung kích Tích Cốc cảnh lúc, dùng Chân Long tinh huyết làm dẫn, dung hợp mặt khác linh dược cùng Linh thạch, tiến thêm một bước rèn luyện chính mình đại đạo căn cơ, là trúc "Chí cường đạo chủng" làm chuẩn bị!

Hô ~

Thở dài một hơi, Tô Dịch vứt bỏ tạp niệm, tâm thần trong suốt, vật ngã lưỡng vong, một thân khí cơ thì lặng yên vận chuyển mà mở.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Tô Dịch trước người linh dược, Linh thạch cũng là từng cái bị luyện hóa biến mất.

Ba ngày sau.

Oanh!

Chín tầng ngọc đài bên trên, Tô Dịch toàn thân bị một mảnh sáng chói hừng hực diệt sạch bao phủ, trong cơ thể hắn càng là truyền ra trận trận nổ vang giống như lực lượng lao nhanh chi âm thanh.

Hắn quanh thân chư khiếu trong, tựa như mini bí cảnh, hiện lên tính linh quang hà, có huyền diệu dị tượng mờ mịt đan vào, lộ ra ra một ngụm đạo kiếm Hư Ảnh!

Mỗi một ngụm đạo kiếm Hư Ảnh, lại cùng trong thức hải Cửu Ngục Kiếm không có sai biệt!

Bất đồng duy nhất chính là, đạo kiếm Hư Ảnh trên cũng không có xiềng xích phong ấn, mà mỗi một ngụm đạo kiếm cũng gần kề chỉ là Hư Ảnh, là do linh khiếu trong linh tính biến thành.

Đạo kiếm bao hàm khiếu, bí cảnh hiển linh.

Đồng thời, một đoạn ẩn mạch ngang mười hai cái linh mạch phía trên, liên thông thân thể cùng Thần hồn chi địa, cùng một trăm lẻ tám linh khiếu cộng hưởng, lẫn nhau hô ứng.

Từng cỗ từng cỗ cương sát đạo vận ở toàn thân trong ngoài mờ mịt chảy xuôi.

Mà ngũ tạng chi địa, nếu như từng tòa lò lớn, trong bao hàm tính linh đạo quang, tỏ khắp ra tuần hoàn như một Ngũ Hành lực lượng.

Đây hết thảy đại đạo nội tình cùng tiềm năng, tại lúc này đều như núi lửa bộc phát giống như, dung nhập Tô Dịch kia một tiếng đạo phẩm tiên thiên chi khí ở bên trong, làm cho cả người tinh khí thần không ngừng đạt được rèn luyện cùng thăng hoa.

Oanh!

Đem làm Tô Dịch đem kia một giọt Chân Long tinh huyết nuốt vào trong cơ thể, cái kia sớm đã ma luyện vận chuyển tới chưa từng có tình trạng đạo hạnh, liền như phá vỡ trong cơ thể một loại vô hình gông xiềng, làm cho hắn thân thể run lên bần bật, toàn thân trong ngoài, khí cơ nổ đùng như sấm.

"Muốn phá cảnh sao?"

Xa xa, Hoa Tín Phong khẩn trương chú ý.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 392: Coi Như Con Mồi

Vượt quá Hoa Tín Phong dự kiến một màn xảy ra ——

Mạnh mẽ, Tô Dịch phát ra một tiếng kêu đau đớn.

Cái kia toàn thân sôi trào như đốt giống như lực lượng, tại thời khắc này đúng là giống như thủy triều rút đi.

Rất nhanh, hắn một thân khí cơ đều lặng yên yên lặng xuống.

"Cái này. . ."

Hoa Tín Phong sửng sốt, đây là phá cảnh đã thất bại! ?

Chín tầng ngọc đài trên.

Khoanh chân ngồi Tô Dịch thần sắc một trận sáng tắt không ngừng.

Trước phá cảnh, cực kỳ thuận lợi, nhưng lại tại hắn một bước bước vào Tích Cốc cảnh cánh cửa lúc, lại phát hiện, dùng hắn kia vô cùng khổng lồ đại đạo căn cơ cùng nội tình, muốn trong đan điền ngưng kết ra một viên nguyên lực hạt giống, lại là căn bản không cách nào thực hiện.

Cái này như một cái rãnh trời, không cách nào vượt qua.

"Xưa nay đến nay trong năm tháng, Đại Hoang Cửu Châu chi địa, chưa từng có bất kỳ người có thể lúc này cảnh ngưng kết chí cường đạo chủng, có thể ở U Minh chi địa, lại ghi lại có chí cường đạo chủng bí mật."

"Dùng ta kiếp trước đối với cái này cảnh nghiên cứu cùng suy diễn, bằng vào ta hiện nay vốn có đại đạo nội tình, đem làm đã kinh có cơ hội đi làm đến một bước này, nhưng lại hết lần này tới lần khác đấy, còn kém một bước cuối cùng không cách nào làm được, cuối cùng là vì sao?"

"Là thiếu một cơ hội sao? Hoặc là nói, phải nghênh đón kia một hồi cấm kị giống như kiếp số, đem hắn hóa giải, mới có thể đúc thành chí cường đạo chủng?"

Tô Dịch trầm ngâm.

Hắn đại khái đoán được, muốn trúc liền chí cường đạo chủng, chỉ dựa vào khổ tu sợ là làm không được, phải chờ đến một hồi cấm kị giống như đại kiếp nạn, rồi sau đó đánh bại nó!

Một lúc sau.

Tô Dịch thở ra thật dài một ngụm trọc khí, vươn người đứng dậy.

"Tô công tử, ngươi. . . Không có sao chứ?"

Hoa Tín Phong chào đón, có chút lo lắng.

"Ngươi thấy ta giống có việc?"

Tô Dịch không yên lòng nói.

Hoa Tín Phong an ủi: "Ai, ngươi đừng nản chí, trong mắt của ta, cũng là bởi vì ngươi đại đạo căn cơ quá mức hùng hậu, mới có thể ở phá cảnh lúc chỗ cảnh ngộ khó khăn, vượt xa thế gian mặt khác cùng thế hệ. Lần này tuy nhiên đã thất bại, có thể ta tin tưởng, về sau ngươi khẳng định có thể bước vào Tích Cốc cảnh trong!"

Tô Dịch buồn cười nói: "Ngươi chỗ đó nhìn ra ta đã thất bại?"

Nói đùa gì vậy, lần này hắn vì phá cảnh, chỗ tiêu hao tài nguyên tu hành chi bảo quý, đủ để cho thiên hạ bất luận cái gì người cùng thế hệ vật tự than thở không bằng.

Nhất là kia một giọt Chân Long tinh huyết, chính là Linh Đạo đại tu sĩ nhìn thấy, cũng tất nhiên đỏ mắt thèm thuồng.

Bực này dưới tình huống, Tô Dịch há khả năng khiến cái này bảo vật lãng phí một cách vô ích?

"À? Không có sao?"

Hoa Tín Phong ngẩn ngơ.

"Đương nhiên không có."

Tô Dịch nghĩ nghĩ, nói ra, "Ta đã thành công một nửa, tương đương tại một chân đã bước vào Tích Cốc cảnh cánh cửa trong, còn kém một cơ hội, liền nhưng chân chính đưa thân này cảnh, trở thành một gã Nguyên Đạo tu sĩ."

Hắn cũng không giấu diếm.

Trên thực tế, hắn giờ phút này tu vi, liền xuất phát từ Tích Cốc cảnh cấp độ ở bên trong, duy nhất không giống chính là, hắn còn chưa chân chính ngưng luyện ra nguyên lực hạt giống.

"Cần một cơ hội?"

Hoa Tín Phong có chút nghi hoặc, theo nàng biết, thế gian tu hành thế hệ, ở bước vào Tích Cốc cảnh lúc, hoàn toàn không cần bất luận cái gì cơ hội, mà nhìn từng người chỗ rèn luyện ra tiên thiên chi khí phải chăng hùng hậu cùng tinh thuần.

Như nàng năm đó bước vào Tích Cốc cảnh lúc, liền cực kỳ thuận lợi, tĩnh tu bảy ngày thế gian, liền nước chảy thành sông giống như ngưng kết ra một viên phẩm chất nhất lưu nguyên lực hạt giống.

"Nói ngươi cũng không hiểu."

Tô Dịch lắc đầu.

Về chí cường đạo chủng, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, đều không có người ra mắt.

Hiện tại nói đúng là cho Hoa Tín Phong nghe, nàng sợ là cũng không thể tin được, trên cuộc đời sẽ có bực này sức mạnh.

"Đi thôi."

Tô Dịch quyết định rời khỏi, từ tiến vào cái này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích đến bây giờ, đã qua đi ba ngày thời gian.

Nơi đây cơ duyên cũng đã bị hắn đạt được, cũng không có gì hay dừng lại.

Lúc nói chuyện, hắn xuất ra bạch cốt ấn tỉ, chưởng chỉ phát lực.

Ông!

Một cỗ tối nghĩa kỳ dị cấm chế chấn động từ ấn tỉ trên khuếch tán ra.

Sau một khắc, liền đem Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong thân ảnh bao trùm, hư không tiêu thất ở tại chỗ.

Loạn Linh Hải trên.

Ba thiên thời gian trôi qua.

Bất Quy đảo, Táng Linh Sơn, bạch cốt bảo tháp, Tái Tinh Thuyền thẳng tuốt phiêu phù ở xa xa, lẳng lặng chờ đợi.

Màu trắng cự viên trên bờ vai, cô gái chân mày ở giữa đã lộ ra một vòng thật sâu mỏi mệt sắc.

Ba ngày, ở kia bốn vị khủng bố tồn tại không coi vào đâu gượng chống lấy, mặc dù không phải chiến đấu, nhưng lại để tinh thần của nàng thẳng tuốt ở vào căng cứng trạng thái.

Có nhiều lần, cô gái thậm chí nghĩ xoay người mà đi.

Nhưng cuối cùng, nàng hay là nhịn xuống.

Bỏ dở nửa chừng, chưa bao giờ là chuyện tốt gì tình, đáng được ăn mừng chính là, kia bốn vị khủng bố tồn tại thẳng tuốt chưa từng để ý tới nàng.

"Như thế nào đến bây giờ còn không có có nhận ra, chẳng lẽ tiến vào Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong những tu sĩ kia, đều đã chết sạch?"

Cái này nghi hoặc, thẳng tuốt quanh quẩn ở cô gái trong lòng.

Ở nàng trong tầm mắt, Quần Tiên Kiếm Lâu di tích chỗ lộ ra chỗ có dị tượng, hôm nay đều đã hóa thành một cái vòng xoáy giống như cánh cửa.

Không thể nghi ngờ, kia cánh cửa liền là tiến vào Quần Tiên Kiếm Lâu di tích cửa vào.

Có thể đến nay, không người từ cánh cửa trong đi ra.

Không đúng!

Đột nhiên, cô gái con ngươi sáng ngời.

Chỉ thấy kia vòng xoáy cánh cửa trong, lăng không đi ra một nam một nữ.

Nam tử một bộ trường bào màu trắng, tuấn tú xuất trần, cô gái sắc mặt vàng như nến bình thường, có thể một đôi con ngươi lại cực kỳ thanh tú xinh đẹp, như thâm thúy thanh tịnh hồ nước tựa như.

Đúng là Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong.

"Không tốt! Ở đây sao sẽ biến thành như vậy?"

Hoa Tín Phong sắc mặt đột biến, nàng một cái chứng kiến, kia bốn phương tám hướng trong hải vực, nổi lơ lửng Bất Quy đảo, Táng Linh Sơn, bạch cốt bảo tháp cùng Tái Tinh Thuyền.

Cái này Tứ đại cấm kị sự vật, tầm thường thời điểm nhìn thấy một cái, cũng đủ để để bất luận cái gì tu sĩ hoảng sợ tuyệt vọng.

Mà bây giờ, chúng lại cùng lúc xuất hiện rồi!

Cái này để Hoa Tín Phong da đầu một trận run lên, tay chân lạnh buốt, đây là cái gì tình huống?

Tô Dịch cũng nhìn thấy một màn này, không khỏi hé mắt.

Hắn sớm nghe nói qua cái này Loạn Linh Hải trong Tứ đại cấm kị sự vật, mặc dù chưa từng thấy qua, có thể khi thấy lúc, hay là thoáng cái liền phân biệt nhận ra.

Nhưng mà, khách quan tại Hoa Tín Phong, hắn không thể nghi ngờ bình tĩnh rất nhiều.

Mà đang ở hai người bọn họ sau khi xuất hiện, xa xa kia Bất Quy đảo trên, vang lên một đạo âm nhu khàn khàn âm thanh:

"Ồ! Như thế nào là hai cái tiểu gia hỏa chạy tới, hẳn là những người khác đã bị chết?"

Âm thanh truyền trời cao, đánh vỡ cái hải vực này yên tĩnh áp lực không khí.

Vèo!

Âm thanh còn chưa rơi xuống, một chiếc xanh rờn đèn lồng đột nhiên từ Bất Quy đảo trên lướt đi, hóa thành một cái thiêu đốt lên thảm hỏa diễm màu lục bàn tay lớn.

Bàn tay lớn chừng mười trượng phạm vi, nhấc lên đầy trời xanh biếc quang ảnh, cách không hướng Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong chộp tới.

"Cái này Ly Hỏa lão ma cũng quá độc ác, trực tiếp liền động thủ, đây là lo lắng cơ duyên bị những người khác cướp đi sao?"

Màu trắng cự viên trên, cô gái đôi mắt dễ thương ngưng tụ.

Oanh!

Nước biển bốc lên, Thiên Địa biến sắc.

Bàn tay to kia chỗ tỏ khắp ra lực lượng, cực kỳ quỷ dị khủng bố, xa xa đấy, để cô gái hô hấp đều là cứng lại.

Căn bản không cần hoài nghi, kia chờ lực lượng, tất nhiên ở Linh Đạo cấp độ phía trên!

"Ly Hỏa lão nhân, dùng thân phận của ngươi, liền như vậy trực tiếp đối với hai tên tiểu bối động thủ, chẳng phải là để người chế nhạo?"

Táng Linh Sơn trên, một đạo bá đạo lạnh thấu xương âm thanh vang vọng.

Ở âm thanh vang lên đồng thời, Táng Linh Sơn trên bỗng dưng lướt đi một cây trường mâu, hoàn toàn do tối tăm mờ mịt sương mù ngưng tụ, vạch phá bầu trời, hướng cái kia xanh biếc hỏa diễm bàn tay lớn đâm tới.

Oanh!

Kinh thiên động địa nổ đùng vang vọng, xanh biếc hỏa diễm bàn tay lớn bị trực tiếp đục mở ra, tán loạn ở trong hư không, bắn tung toé lực lượng nước lũ khuếch tán phía dưới, đem kia phiến hải vực đều đảo loạn.

Mắt thấy một kích này, Hoa Tín Phong cũng không khỏi kinh ra một thân mồ hôi lạnh, ngay tại vừa rồi kia một cái chớp mắt, nàng đều không sinh ra chống cự ý niệm trong đầu.

Quá kinh khủng!

Kia chờ lực lượng, hoàn toàn có thể dễ dàng đem nàng diệt sát!

Lại nhìn Tô Dịch, lại lạnh nhạt như trước, chỉ là lông mày lại có chút nhăn lại, ánh mắt ở chỗ sâu trong nổi lên một vòng sắc mặt lạnh lẽo.

Đây cũng không phải là một lời không hợp, mới đánh đấm tưng bừng, rõ ràng là xem hắn và Hoa Tín Phong là con mồi, đều lười được nói nhảm, muốn đưa bọn chúng trực tiếp bắt giữ!

Bực này tư thái, không thể nghi ngờ lộ ra cực hung hăng càn quấy cùng bá đạo.

"Đợi tí nữa ngươi trốn vào Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong, tại nơi đó, không ai có thể bị thương ngươi."

Tô Dịch thần sắc bình thản truyền âm.

"Vậy còn ngươi?"

Hoa Tín Phong hỏi.

"Ta trước không phải nói, ham muốn ngưng kết nguyên lực hạt giống, còn kém một cơ hội ấy ư, hiện tại nơi này cơ hội đã kinh chủ động đưa tới cửa đã đến."

Tô Dịch hai tay chắp sau lưng, thản nhiên nói.

Hoa Tín Phong khẽ giật mình, trong nội tâm rung động lắc lư, Tô Dịch đây là có ý định cùng đối phương động thủ, mưu cầu tu vi trên chân chính đột phá! ?

Suy nghĩ lúc, xa xa Bất Quy đảo trên, vang lên một đạo âm nhu âm thanh lạnh như băng:

"Kế nhân, tất cả mọi người là vì cướp đoạt Hồn Thiên Yêu Hoàng lưu lại bổn mạng cốt, liền không cần như vậy giả mù sa mưa rồi, ngươi ngăn cản ta, còn không phải lo lắng cơ duyên bị ta vượt lên trước cướp đi sao?"

Bất Quy đảo hơn vạn ngàn thảm lục đèn lồng như nước thủy triều tịch giống như phập phồng, chỉ thấy một đạo gầy cao hắc sắc thân ảnh hiển hiện, toàn thân tràn ngập yêu dị màu lục quang ảnh trong.

Ly Hỏa lão ma!

"Cướp đoạt cơ duyên, cũng không thể quá bỉ ổi! Như kia hai vị tiểu hữu nguyện ý chủ động đem cơ duyên giao ra, bổn tọa tự nhiên sẽ không hại bọn họ tánh mạng, cái này, chính là ngươi ta ở giữa khác nhau."

Nương theo lấy kia giống như tiếng sấm bá đạo âm thanh, chỉ thấy Táng Linh Sơn trên, màu xám sương mù bốc hơi, khổn trói ở kia bốn đầu cực lớn xiềng xích trên xác ướp cổ, đều lay động không ngừng.

Mà đỉnh núi vị trí, có một đạo to lớn cao ngạo hư ảo thân ảnh sừng sững, toàn thân bắt đầu khởi động lấy một tia yêu dị màu đỏ tươi đích lôi mang.

Kế Yên Lôi Quân!

Màu trắng cự viên trên bờ vai cô gái đồng tử co lại.

"Hai vị, Tinh Hành đạo hữu trước có thể nói rồi, cướp đoạt cái này một cái cọc cơ duyên lúc, tất cả bằng bổn sự, theo lão phu nhìn, không bằng chúng ta trước từng cái luận bàn một phen, phân ra cái cao thấp?"

Xa xa vùng biển trên, Huyết Vụ bốc hơi, một đạo âm lãnh lành lạnh âm thanh từ bạch cốt bảo tháp trong truyền ra, kích động cái này phiến thiên địa ở giữa.

Nương theo âm thanh, chỉ thấy kia bảo tháp trước, đột nhiên hiện ra một đạo thân ảnh, một bộ màu đỏ tươi huyết bào, thân ảnh như cây gậy trúc giống như khô gầy, toàn thân yêu khí dày đặc.

Thực Cốt Lão Yêu!

"Có gì không thể?"

Bất Quy đảo Ly Hỏa lão ma cười to.

"Nói như vậy, hai người các ngươi dám cam đoan là Tinh Hành đối thủ?"

Táng Linh Sơn Kế Yên Lôi Quân châm chọc lên tiếng.

"Tinh Hành đạo hữu định như thế nào?"

Bạch cốt bảo tháp trước, Thực Cốt Lão Yêu xa xa nhìn về phía xa xa kia một chiếc Tái Tinh Thuyền.

Tái Tinh Thuyền ở mặt biển chập chờn, Tinh Quang lưu chuyển, tựa như ảo mộng, hấp dẫn ở đây ánh mắt mọi người.

Im hơi lặng tiếng đấy, một đạo hư ảo giống như thon gầy thân ảnh, ở Tái Tinh Thuyền trên đứng lên, toàn thân Tinh Huy bốc hơi, như thần giống như tiên, tỏ khắp ra lăng lệ ác liệt kinh thế giống như khí tức khủng bố.

Nhìn người nọ kia một cái chớp mắt, Hoa Tín Phong trước mắt đau đớn, tâm thần như bị Kiếm Phong cắt, sởn hết cả gai ốc, sắc mặt đều thay đổi.

Thật là khủng khiếp khí thế!

Màu trắng cự viên trên, nữ nhân toàn thân phát cương.

Tô Dịch thì nhíu mày, một cái. . . Kiếm tu?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 393: Tử Vong Uy Hiếp

Tái Tinh Thuyền trên.

Kia tựa như ảo mộng giống như thon gầy thân ảnh, không để ý đến những người khác, ánh mắt trực tiếp nhìn về phía xa xa Tô Dịch.

Hắn ngữ khí nhẹ nhạt, nói: "Ta có thể cảm nhận được, trên người của ngươi có không tầm thường lực lượng, mà ngươi có thể có được Hồn Thiên Yêu Hoàng tán thành, đạt được hắn lưu lại bổn mạng cốt, đủ thấy bất phàm của ngươi."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Lưu lại cơ duyên, ngươi cùng tiểu cô nương kia cùng một chỗ rời khỏi a, ta cam đoan, những người khác không dám ngăn trở các ngươi, đây cũng là các ngươi duy nhất mạng sống cơ hội."

Ngữ khí bình thản, lại như một vị cao cao tại thượng thần cái hạ đạt ý chỉ.

Mọi ánh mắt, đều đồng loạt nhìn về phía Tô Dịch.

"Tiểu tử này lần này sợ là muốn cúi đầu. . ."

Màu trắng cự viên trên bờ vai cô gái ánh mắt mang theo một vòng dị sắc.

Nàng sớm đã nhìn thấu thân phận của Tô Dịch.

Hơn nữa, khi thấy hắn và Hoa Tín Phong cùng một chỗ từ Quần Tiên Kiếm Lâu di tích phản hồi lúc, đã suy đoán ra, tu sĩ khác, sợ là sớm đã ở tranh đoạt cơ duyên trong gặp!

Sự thật này, đủ để cho Đại Tần cao thấp đều rung động lắc lư.

Dù sao, lần này tham dự đến trận này cơ duyên cạnh tranh tu hành thế hệ, đều là thế tục Nguyên Đạo tu sĩ trong đỉnh phong nhân vật.

Nhưng lại đều không ngoại lệ, đều thua ở Tô Dịch thuộc hạ, không có còn sống từ Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong rời khỏi.

Tin tức như vậy truyền đi, ai có thể không sợ hãi?

Nhưng mà, ở cô gái xem ra, trước mắt thế cục chính là bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau, đạt được cơ duyên Tô Dịch, đối mặt kia bốn vị khủng bố tồn tại, căn bản không có bất luận cái gì phần thắng!

Trước mắt hắn cơ hội duy nhất, liền là cúi đầu, dựa theo kia "Tinh Hành" nói, ngoan ngoãn xuất ra cơ duyên.

"Tinh Hành đạo hữu lời ấy lớn thiện, tiểu gia hỏa, ngươi hãy nghe cho kỹ rồi, cơ duyên mặc dù tốt, thế nhưng muốn có thể còn sống mới được, mệnh như không có, hết thảy đều là uổng công."

Táng Linh Sơn Kế Yên Lôi Quân mở miệng, âm thanh như tiếng sấm.

"Ha ha, cũng coi như ngươi tiểu gia hỏa này vận khí tốt, nếu không là Tinh Hành đạo hữu mở miệng, hôm nay ngươi muốn sống lấy, sợ đều không có nhiều hi vọng."

Bất Quy đảo bên trên truyền ra Ly Hỏa lão ma âm nhu tiếng cười.

"Đừng giày vò khốn khổ, nhanh lên!"

Bạch cốt bảo tháp trước, Thực Cốt Lão Yêu thì có chút không kiên nhẫn, âm thanh lành lạnh hét lớn.

Cái này bốn cái khủng bố tồn tại, mở miệng một tiếng tiểu gia hỏa, một cái so với một cái tư thái cao, nói gần nói xa, nhìn như là một loại khoan hồng độ lượng phong phạm, kì thực là một loại cực hạn khinh miệt cùng khinh thường.

Thấy như vậy một màn màn, Tô Dịch khóe môi không khỏi nhấc lên một vòng giọng mỉa mai đường cong, nói: "Cướp đoạt cơ duyên mà thôi, đều bị các ngươi nói như vậy trách trời thương dân, có ý tứ."

Màu trắng cự viên trên bờ vai, cô gái khẽ giật mình, giống như không nghĩ tới, tại bực này tình cảnh xuống, Tô Dịch còn dám nói chuyện như vậy.

Hoa Tín Phong ngược lại là đã kinh trấn định lại, bởi vì nàng hiểu rõ, cái đó sợ sẽ là đánh không lại đối phương, chỉ cần chạy đến Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong, những cái này khủng bố lão gia hỏa cũng không làm gì được nàng cùng Tô Dịch!

Nghe tới Tô Dịch mở miệng, Hoa Tín Phong lập tức xuy cười rộ lên.

Nàng hai tay chống nạnh, ngữ mang trào phúng: "Một đám người không ra người quỷ không ra quỷ đồ vật, không có can đảm tử chính mình chém giết cơ duyên, ngược lại ở chỗ này làm bắt đầu cản đường ăn cướp hèn hạ hoạt động, hiện tại còn nói khoát mà không biết ngượng muốn cho chúng ta một con đường sống, còn có xấu hổ hay không sao?"

"Phi! Đáng ghét!"

Nàng hung hăng phì một cái nước miếng, mặt mũi tràn đầy ghét cay ghét đắng cùng xem thường.

Toàn trường một tịch.

Màu trắng cự viên trên cô gái đều đã ngây dại.

Tái Tinh Thuyền trên, Tinh Hành thân ảnh hư ảo, lặng im không nói.

Có thể ba vị khác khủng bố tồn tại, lại tạc mở nồi tựa như, nguyên một đám giận dữ.

Ầm ầm!

Bất Quy đảo trên, ngàn vạn xanh biếc đèn lồng kịch liệt bốc lên, Ly Hỏa lão ma giận quá mà cười: "Tốt một cái miệng lưỡi bén nhọn nha đầu thối, thật sự là chán sống ah!"

"Đợi tí nữa ai cũng đừng ngăn trở, lão

Phu muốn đem tiểu nha đầu này xương cốt một tiết tiết dỡ xuống đập nát, hút hắn cốt tủy!"

Màu máu sương mù cuộn trào, Thực Cốt Lão Yêu âm thanh âm trầm, sát cơ lộ ra.

"Tinh Hành đạo hữu đã kinh cho các ngươi cơ hội, vì sao không nên tự tìm đường chết? Quả nhiên, người vì tiền mà chết, điểu là thức ăn vong, xưa nay đến nay, đều chưa từng biến hóa qua."

Táng Linh Sơn trên, bốn đầu to như Mãng Long xiềng xích lay động, rầm rầm rung động, đứng ở đỉnh núi Kế Yên Lôi Quân, than thở lên tiếng.

Mặc cho ai đều nhìn ra, hắn cũng nổi giận.

Nước biển phía dưới.

Cát Khiêm con mắt đăm đăm, ngốc trệ ở kia, nội tâm tràn đầy khâm phục.

Hắn từ trước đến nay cẩn thận, cho nên nhìn thấy Tô Dịch cùng Hoa Tín Phong mạnh mẽ như vậy thế tư thái lúc, nội tâm chi rung động, cũng liền có thể nghĩ.

"Không cần lại nói nhảm, các ngươi muốn cơ duyên, ngay ở chỗ này."

Cũng chính vào giờ phút này, Tô Dịch lòng bàn tay khẽ đảo, hiện ra một miếng bạch cốt ấn tỉ, thần sắc lạnh nhạt nói.

Oanh!

Cái hải vực này bốc lên, từng đạo từng đạo khủng bố ý niệm quét ngang tới, nhìn về phía kia một miếng bạch cốt ấn tỉ.

Chính là màu trắng cự viên trên cô gái, một đôi con ngươi cũng bị hấp dẫn đi qua.

"Đúng vậy, đây chính là Hồn Thiên Yêu Hoàng lưu lại bổn mạng cốt, kia chờ khí tức, mặc dù đi qua gần ba vạn năm lâu, ta cũng nhận ra, cũng tuyệt đối làm không phải giả vờ!"

Bất Quy đảo Ly Hỏa lão ma hưng phấn kêu to.

"Nghe đồn, bảo vật này trong giấu Quần Tiên Kiếm Lâu chí cao đạo tạng, nếu có thể có được bảo vật này, đem làm sáng chói đại thế tiến đến, lo gì không cách nào khai sáng một phương uy hiếp thiên hạ đạo thống?"

Bạch cốt bảo tháp trước, Thực Cốt Lão Yêu hô hấp đều có chút dồn dập, âm thanh lộ ra không che dấu chút nào tham lam.

Táng Linh Sơn trên, Kế Yên Lôi Quân toàn thân khí tức bốc lên.

Tái Tinh Thuyền trên, Tinh Hành toàn thân tỏ khắp ra lăng lệ ác liệt khí tức, càng phát khiếp người, đem kia phiến hư không tầng mây đều tách ra.

"Quá mạnh mẽ thế đi à, lúc này liền đem cơ duyên hiển lộ ra đến, không phải cố ý dụ dỗ những kia khủng bố tồn tại phạm tội sao? !"

Đáy biển, Cát Khiêm nghẹn họng nhìn trân trối, đầu phát mộng, không cách nào lý giải vì sao Tô Dịch muốn làm như vậy, quả thực quá điên cuồng.

Chính là màu trắng cự viên trên cô gái, cũng không khỏi hít sâu một hơi, khó có thể tưởng tượng, Tô Dịch vì sao phải làm như vậy.

Mà lúc này, Tô Dịch ánh mắt quét qua những kia khủng bố tồn tại, mỉm cười mở miệng: "Muốn? Tới bắt liền là."

Vân đạm phong khinh.

"Haha, tiểu tử này nhất định là điên rồi!"

Ly Hỏa lão ma cười ha hả.

Mà Thực Cốt Lão Yêu càng là trực tiếp, trước tiên xuất thủ.

Oanh!

Cũng không thấy động tác của hắn, một cái bạch cốt to lớn trảo phá không mà lên, mang theo đầy trời huyết tinh sát sương mù, hướng Tô Dịch hung hăng chộp tới.

Mà mắt thấy hắn ra tay, Táng Linh Sơn đỉnh, Kế Yên Lôi Quân mạnh mẽ một tiếng hừ lạnh, lấy tay một trảo.

Ông!

Một cây màu máu Lôi Đình chiến mâu ngưng tụ, bị hắn hung hăng ném một cái, phảng phất giống như một đạo yêu dị màu máu tấm lụa, mang theo ngập trời hủy diệt khí tức, ngang trời mà đi.

Một kích này, cũng không phải là nhằm vào Tô Dịch, mà muốn ngăn trở kia một cái bạch cốt to lớn trảo!

Chỉ thấy màu máu lôi mâu cùng bạch cốt to lớn trảo va chạm, bạo trán ra kinh thiên động địa ánh sáng vũ, hủy diệt nước lũ tàn sát bừa bãi, khuếch tán mà mở.

"Kế Yên, ngươi lại dám ngăn cản lão phu?"

Thực Cốt Lão Yêu giận dữ, nghiêm nghị thét dài.

"Cướp đoạt cơ duyên mà thôi, tất cả bằng bổn sự, ngươi Thực Cốt Lão Yêu có năng lực, cứ việc động thủ là được!"

Kế Yên Lôi Quân ngữ khí đạm mạc.

"Cũng tốt, vậy thì tất cả bằng bổn sự!"

Ly Hỏa lão ma hét lớn một tiếng, tay áo vung lên, ngưng kết ra một đạo xanh mơn mởn to lớn đại chưởng ấn, cách không hướng Tô Dịch bao phủ mà đi.

Gần như cùng một thời gian, Kế Yên Lôi Quân cùng Thực Cốt Lão Yêu cũng động.

"Bắt đầu!"

Kế Yên Lôi Quân thao túng một án treo màu máu

Lôi Bạo nước lũ, dùng phô thiên cái địa xu thế, đại quy mô lao nhanh mà đi.

"Đi!"

Thực Cốt Lão Yêu tay áo vung lên, một mảnh rậm rạp chằng chịt bạch cốt chiến mâu vút không mà đi, thẳng giống như một mảnh Bạo Vũ, mỗi một cây bạch cốt chiến mâu, đều mang theo màu máu sát sương mù, rậm rạp chằng chịt, che khuất bầu trời.

"Mau lui lại!"

Màu trắng cự viên trên, cô gái quát khẽ, chân mày ở giữa lộ vẻ ngưng sắc.

Kia ba vị khủng bố tồn tại công kích, đều có các thần diệu, nhưng đều không ngoại lệ, đều lộ ra một cỗ cực khí tức quỷ dị.

Kia chờ khí tức, rõ ràng nguồn gốc từ nhất mạch, là một loại cấm kị giống như lực lượng.

Nguyên nhân chính là như thế, mới khiến cho công kích của bọn hắn, thấu phát ra để cô gái đều sợ uy năng!

"Tốt!"

Tô Dịch thâm thúy con mắt tỏa sáng.

Bực này công kích, để hắn ngửi được cực hạn nguy hiểm khí tức, liền như chết vong đột kích.

Đây là hắn chuyển thế đến nay, cũng không từng cảm nhận được.

Đồng dạng, cũng mang cho hắn một loại dù là ở kiếp trước, cũng có không biết bao nhiêu năm đều chưa từng nhận thức qua cảm giác.

Đây là tử vong uy hiếp!

Là thực lực hơn kém quá lớn, mới có thể khắc sâu cảm nhận được nguy hiểm cảm giác!

Loại cảm giác này, thật sự rất lâu rất lâu chưa từng lại cảm nhận được.

Mà tại bực này nguy hiểm khí tức dưới sự kích thích, Tô Dịch mỗi một tấc da thịt, gân cốt, huyết nhục, Thần hồn, tu vi, thậm chí cả tinh khí thần, đều bộc phát ra trước nay chưa có tiềm năng.

Trong chốc lát mà thôi, cái kia một thân đại đạo nội tình cùng lực lượng, đều đạt tới chưa từng có hết sức tình trạng.

Mà ngay cả Thần hồn trong Cửu Ngục Kiếm, đều vào lúc này sinh ra một trận có chút run rẩy, cùng Tô Dịch một thân khí tức cùng lực lượng sinh ra cộng minh.

Oanh!

Tô Dịch trong cơ thể, hết thảy lực lượng đều như muốn nổ tung, điên cuồng hối tụ ở trong Đan Điền, loáng thoáng đấy, như muốn ngưng kết thành một viên nguyên lực hạt giống.

"Quả nhiên, chỉ có thời gian sinh tử lớn khủng bố cùng lớn nguy hiểm, mới là ta trúc liền chí cường đạo chủng cơ hội!"

Tô Dịch nở nụ cười, hắn ý thức được, chính mình phá cảnh chân chính cơ hội đã tới lâm, nhất định phải một mực nắm chặt.

Chỉ thấy hắn lăng không giậm chân tại chỗ, không tránh không né, nghênh xông lên trước.

BOANG...!

Huyền Ngô Kiếm mang theo kinh thiên mát lạnh kiếm ngân vang ra khỏi vỏ.

Theo Tô Dịch một kiếm chém ra.

Một đạo như dải lụa chói mắt màu xanh kiếm khí quan không mà lên.

Đại Khoái Tai Kiếm —— Phách Sơn Hải!

Cùng dĩ vãng không giống, trong lúc kiếm khí xuất ra, bàng bạc vô lượng kiếm ý bắn ra ra kinh động Thiên Địa uy thế, khách quan tại dĩ vãng, hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Đây là bởi vì, Tô Dịch giờ phút này tu vi, đã siêu thoát tại Tiên Thiên Võ Tông phía trên, có thể khoảng cách chân chính Tích Cốc cảnh thì lại hơn kém một đường.

Dù vậy, dùng cái kia có thể nói khủng bố đại đạo nội tình cùng lực lượng, chém ra một kiếm này, cũng đã đủ để để Nguyên Đạo tu sĩ đều sợ!

Oanh!

Kiếm khí ngang trời, uy năng quá lớn, để ở đây thế hệ đều động dung, đều không thể tin được, bực này một kiếm, sẽ đến tự Tô Dịch như vậy một thiếu niên chi thủ.

Chỉ là rất nhanh, đem làm kiếm khí cùng Ly Hỏa lão ma kia dẫn đầu phát tới bích diễm cự chưởng tiếng va chạm, nhất thời từng tấc từng tấc băng liệt tán loạn.

Theo sát lấy, cầm trong tay Huyền Ngô Kiếm Tô Dịch, bị một chưởng này lực lượng quét trúng, thân ảnh hung hăng bay rớt ra ngoài.

Một màn này, để Hoa Tín Phong hoa dung thất sắc.

Nàng sao có thể nhìn không ra, Tô Dịch chiến lực mặc dù nghịch thiên, có thể cuối cùng cùng đối thủ hơn kém cách xa?

Ly Hỏa lão ma mí mắt thì có chút nhếch lên một cái, lộ ra vẻ ngoài ý muốn, hoàn toàn không nghĩ tới, như vậy một cái Tiên Thiên Võ Tông cảnh thiếu niên, lại có thể ngăn trở chính mình một kích!

Cái này để hắn cũng không khỏi kinh hãi không ngớt.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 394: Đại Kiếp Nạn Ở Đâu

Hư không rung chuyển, nước biển mãnh liệt.

Ly Hỏa lão ma công kích tuy bị ngăn trở, cũng làm cho ba vị khác khủng bố tồn tại có chút ngoài ý muốn.

Nhưng là gần kề như thế.

Bởi vì, cùng một thời gian, do Kế Yên Lôi Quân đánh ra một mảnh màu máu Lôi Bạo, cùng với Thực Cốt Lão Yêu thi triển đầy trời bạch cốt chiến mâu, đều đã Phá Sát tới.

Ầm ầm!

Màu máu Lôi Bạo tàn sát bừa bãi, lộ vẻ hủy diệt khí tức.

Kia đầy trời bạch cốt chiến mâu càng là vô cùng đáng sợ, phô thiên cái địa, mang theo ngập trời màu máu sương mù.

Kia chờ một màn, đủ để khiến thế gian bất luận cái gì Nguyên Đạo tu sĩ tuyệt vọng.

Tô Dịch, nguy ở sớm tối!

Nhưng này một sát, Tô Dịch con ngươi lại càng phát minh sáng, giống như bó đuốc lửa, sôi trào thiêu đốt.

Hắn hiểu rõ cảm nhận được, tại bực này áp lực vô cùng cực hạn nguy hiểm dưới sự kích thích, trong cơ thể hắn kia trong Đan Điền, điên cuồng bạo lực lượng nước lũ điên cuồng xoay tròn, đã hơi dần dần buộc vòng quanh một miếng hư ảo nguyên lực hạt giống hình dáng.

BOANG...!

Huyền Ngô Kiếm phát ra sục sôi như phong lôi giống như nổ vang, Tô Dịch không lùi mà tiến tới, lại lần nữa nghênh vọt lên, dũng mãnh phi thường cái thế.

Có thể tại cái khác mắt người ở bên trong, Tô Dịch cử động lần này lại như thiêu thân lao đầu vào lửa, nhỏ bé mà buồn cười.

Ầm ầm ~~

Kia phiến hải vực cuộn trào, vô số sóng biển nổ tung.

Cuồn cuộn màu máu Lôi Bạo cùng vô số bạch cốt chiến mâu, đem Tô Dịch thân ảnh hoàn toàn bao phủ, chỗ sinh ra hủy diệt nước lũ, thẳng như muốn đem kia phiến hải vực đảo loạn, điên cuồng bạo kình khí tàn sát bừa bãi, ngàn trượng mặt biển, cũng giống như bị cứng rắn oanh được sụp đổ một mảng lớn.

Kia chờ một màn, làm cho màu trắng cự viên trên cô gái cũng không khỏi biến sắc, thân thể phát cương, có hít thở không thông cảm giác.

Thật là đáng sợ!

Những kia khủng bố tồn tại chỗ thi triển uy năng, tất nhiên ở Linh Đạo cấp độ phía trên, đều thấu phát ra một loại quỷ dị thần bí cấm kị khí tức.

Dù là những cái này khủng bố tồn tại, từng người đều bị vây ở Bất Quy đảo, Táng Linh Sơn chờ cấm kị sự vật trên.

Mà khi bọn họ ra tay, cách không thi triển ra lực lượng, như trước có thể nói kinh thế hãi tục!

Sớm đã lui nhập Quần Tiên Kiếm Lâu di tích cửa vào trong Hoa Tín Phong, mạnh mẽ rất nhanh hai đấm, xinh đẹp con mắt tràn ngập lo lắng cùng hồi hộp.

Tên kia thế nào?

Có thể ngàn vạn không nên gặp chuyện không may ah!

"Đã chết rồi sao?"

Thực Cốt Lão Yêu âm thanh vang lên.

Mọi ánh mắt, đều nhìn về phía kia phiến bị hủy diệt khí tức tràn ngập vùng biển.

Quang hà như nước thủy triều nhạt nhòa, bụi mù cuồn cuộn tỏ khắp, rồi sau đó mọi người liền chứng kiến, một đạo thân ảnh đứng ở trong đó, toàn thân quần áo tổn hại nhuốm máu, tóc dài rối tung.

Rõ ràng là Tô Dịch!

"Không chết?"

Kia bốn vị khủng bố tồn tại đều giật mình.

Một cái Tiên Thiên Võ Tông cảnh thiếu niên mà thôi, sao có thể còn có cơ hội sống còn?

Thật giống như một cái con sâu cái kiến bị Thiên Hỏa đốt cháy, nhất định là tan thành mây khói kết cục, nhưng này dạng một màn, lại thiên trời không có phát sinh!

"Hắn. . . Hắn là như thế nào chống đỡ dưới đến?"

Màu trắng cự viên trên bờ vai cô gái cũng sửng sốt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

"Thật tốt quá, thật tốt quá, thật tốt quá. . ."

Hoa Tín Phong đã kích động được nói năng lộn xộn.

Trước, nàng thiếu chút nữa đều cho rằng Tô Dịch hoàn toàn gặp, nội tâm dâng lên nói không nên lời kinh hoảng, thất lạc, phẫn nộ, cực kỳ bi ai..... Cảm xúc, ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn), cả người thất hồn lạc phách.

Đây là người nàng sống lần thứ nhất là một người nam nhân như thế lo lắng.

Mà lúc này, nhìn thấy Tô Dịch không chết, trong nội tâm nàng chi kích động, cũng liền có thể nghĩ.

"Lại để cho ta Tô mỗ người gặp trọng thương, không tệ, coi như không tệ. . ."

Lúc này, Tô Dịch lại cười rộ lên.

Hắn sắc mặt tái nhợt gần muốn trong suốt, khóe môi nhuộm vết máu, toàn thân quần áo tổn hại, lộ ra làn da đều xuất hiện rất nhiều rạn nứt bạo trán miệng vết thương, máu tươi ồ ồ chảy xuôi, xem ra cực kỳ thê thảm chật vật.

Có thể hắn lại nở nụ cười.

Kia tuấn tú trên mặt, mờ mờ ảo ảo mang theo một vòng sơ điên cuồng trương dương bễ nghễ khí, một đôi thâm thúy trong mắt, sáng ngời như thiêu đốt Tinh Thần giống như.

Mà ở trên người hắn, thì có một cỗ huyền diệu lực lượng ở lặng yên hiện lên, như mưa sau tăng vọt nước sông giống như, liên tiếp kéo lên.

Một kích này, mang cho hắn thật lớn xung kích.

Nhưng mà, kia thời gian sinh tử lớn khủng bố, lại thúc đẩy hắn trong Đan Điền kia một viên nguyên lực hạt giống tiến thêm một bước ngưng kết, đã có thành hình dấu hiệu!

"A, sắp chết đến nơi, còn dám bật cười?"

Bất Quy đảo trên, truyền ra Ly Hỏa lão ma cười lạnh, bị hắn giết cơ ngập trời, một chữ dừng lại, "Nhớ kỹ, giết ngươi người, Ly Hỏa Thần Quân!"

Oanh!

Ngàn vạn xanh biếc đèn lồng chập chờn, một cây tựa như chống trời chi trụ giống như ngón tay ngang trời mà lên.

Cái này ngón tay, chừng dài hơn mười trượng, lôi cuốn lấy rào rạt bích diễm, những nơi đi qua, hư không đều tựa hồ bị thiêu giống như, kịch liệt rung chuyển không ngừng.

Hung hăng hướng Tô Dịch theo như đi!

Liền như thần cái duỗi ra một ngón tay, muốn nghiền chết thế gian một cái nhỏ bé hèn mọn con sâu cái kiến.

Còn lần này, Thực Cốt Lão Yêu cùng Kế Yên Lôi Quân đều giữ lực mà chờ, đã làm xong Tô Dịch bị giết về sau, trước tiên cướp đoạt cơ duyên chuẩn bị.

Duy chỉ có xa xa Tái Tinh Thuyền trên, tên kia gọi Tinh Hành thon gầy nam tử, không có bất kỳ ra tay dấu hiệu.

Mà đang ở cái này nguy hiểm cực kỳ thời khắc, Tô Dịch khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía Thiên Khung, trong môi nhẹ nhàng phun ra bốn chữ:

"Đại kiếp nạn ở đâu?"

Chữ như Thương Nhiên kiếm ngân vang, kích động trời cao phía trên.

Oanh!

Tô Dịch đỉnh đầu Thiên Khung phía trên, bỗng nhiên tối sầm lại, vô tận màu đen kiếp vân lặng yên xuất hiện, giống như một cái cực lớn vòng xoáy.

Một đạo cấm kị giống như màu xám cướp ánh sáng, cũng là theo sau đó hàng lâm nhân gian.

"Thiên. . . Thiên kiếp! ?"

Màu trắng cự viên trên bờ vai, cô gái kinh hãi, ánh mắt ngốc trệ, một cái Tiên Thiên Võ Tông mà thôi, như thế nào dẫn là như thế có một không hai chi kiếp?

"Cái này là bực nào kiếp số?"

Thực Cốt Lão Yêu, Kế Yên Lôi Quân phải sợ hãi sá, đem làm ý niệm của bọn hắn nhìn về phía Thiên Khung trên kia một đạo vòng xoáy kiếp vân, cũng không khỏi sởn hết cả gai ốc, bằng sống vong hồn lớn bốc lên cảm giác.

"Cái này. . ."

Tái Tinh Thuyền trên, Tinh Hành rõ ràng cũng kinh hãi không ngớt, toàn thân Tinh Huy mãnh liệt rung chuyển.

Răng rắc!

Một đạo nổ đùng nổ vang trong thiên địa.

Chỉ thấy Ly Hỏa lão ma kia dài hơn mười trượng bích diễm ngón tay, đã chỉ kém ba trượng chi địa, muốn kìm ở Tô Dịch trên người, nhưng lại tại cái này một cái chớp mắt, bị kia một vòng màu xám cướp ánh sáng bổ trúng, phảng phất giống như một cái bọt biển giống như nổ tung, chia năm xẻ bảy.

Màu xám cướp ánh sáng dư thế không giảm, bổ vào Tô Dịch trên người.

Tất cả mọi người trong đầu, đều kìm lòng không được hiện ra một cái Tô Dịch bị oanh giết sau hồn phi phách tán cảnh tượng.

Bởi vì kia cướp ánh sáng quá kinh khủng, để những kia khủng bố tồn tại phải sợ hãi sợ khó có thể bình an.

Nhưng mà ——

Để người bất khả tư nghị chính là, Tô Dịch cũng không hồn phi phách tán.

Đem làm kia một vòng cướp quang trảm ở trên người hắn, liền như tuyết hòa tan vào nước tựa như, biến mất không thấy gì nữa, căn bản không có cho Tô Dịch mang đến bất cứ thương tổn gì.

"Cái này. . ."

Tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm, đầu đầy sương mù, cái này cũng quá khác thường cùng quỷ dị, để bọn họ đều không thể hiểu rõ.

Ai cũng hiểu rõ, ở tu hành giới, xưa nay đến nay người tu đạo, chỉ có ở đặt chân Linh Đạo chi lộ lúc, mới có thể đụng phải đến từ thiên kiếp khảo nghiệm.

Nói cách khác chi, Nguyên Đạo Tam đại cảnh tu sĩ, căn bản không có khả năng trêu chọc tới thiên kiếp!

Nhưng bây giờ, một cái Tiên Thiên Võ Tông cảnh thiếu niên, lại đưa tới một hồi có thể nói quỷ dị kiếp số.

Kia hắc ám kiếp vân vòng xoáy lực lượng chi quỷ dị, để ở đây những kia bị nhốt gần ba vạn năm lâu khủng bố tồn tại đều sởn hết cả gai ốc, sinh lòng sợ hãi.

Trước thời điểm, một vòng cướp ánh sáng lực lượng, càng là dễ dàng chém nát Ly Hỏa lão ma kia ngang trời chỉ một cái.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, rõ ràng là nhằm vào Tô Dịch một hồi kiếp số, đem làm kia một vòng cướp quang trảm ở trên người hắn, lại lại như Thanh Phong quất vào mặt, không một tiếng động mà liền rồi biến mất?

Một màn này màn, tràn đầy khác thường cùng quỷ dị, mặc cho ai có thể không kinh nghi?

"Cái này. . . Nên không phải là tên kia theo như lời phá cảnh cơ hội a?"

Hoa Tín Phong mặt mũi tràn đầy rung động.

Nàng nhìn chung hiểu rõ, vì sao khi đó Tô Dịch biết nói, mặc dù tự nói với mình, chính mình cũng sẽ không đã hiểu.

Nếu không có tận mắt nhìn thấy, Hoa Tín Phong hoàn toàn chính xác không cách nào tưởng tượng, một cái Tiên Thiên Võ Tông ở bước vào Tích Cốc cảnh lúc, cần có cơ hội, hội là như thế này một hồi quỷ dị đại kiếp nạn!

Ầm ầm ~~

Thiên Khung ở chỗ sâu trong, trầm trọng hắc ám kiếp vân vòng xoáy phảng phất giống như giống như cối xay xoay tròn, tỏ khắp ra kiếp nạn khí tức, đem cái này phiến thiên địa bao trùm.

Để người run như cầy sấy.

Lại nhìn Tô Dịch, lại giống như mới ăn được đại bổ chi vật, tinh thần sáng láng, con mắt màu đen tỏa sáng, toàn thân khí cơ như măng mọc sau mưa giống như liên tiếp kéo lên.

Ở một đám kinh ngạc ánh mắt nhìn soi mói, Tô Dịch kia thân ảnh thon gầy bỗng dưng lăng không mà lên, gió lốc mà trên.

Hắn quần áo như trước tổn hại, toàn thân nhuốm máu.

Nhưng này một sát, đem làm hắn dừng chân kia hắc ám kiếp vân vòng xoáy phía dưới, hắn thân ảnh lại tản mát ra một loại khinh thường Chư Thiên giống như bễ nghễ khí.

"Các vị, đa tạ trước giúp ta nghênh đón kiếp nạn này, đợi ta Tô mỗ người phá cảnh về sau, tự sẽ đích thân giúp chư vị từ thế gian này giải thoát!"

Tô Dịch hai tay chắp sau lưng, khoan thai mở miệng, sơ điên cuồng giống như tiên.

Đem làm lời nói này truyền ra, Ly Hỏa lão ma, Thực Cốt Lão Yêu, Kế Yên Lôi Quân chờ sắc mặt đều trở nên vô cùng khó coi.

Tiểu tử này. . . Trước đúng là ở mượn bọn họ chi thủ, dẫn phát thiên kiếp? !

Sự thật này, để bọn họ đều thiếu chút nữa không thể tin được.

"Dẫn đại kiếp nạn đến phá cảnh?"

Màu trắng cự viên trên bờ vai, cô gái cũng có chút mộng.

Thế gian quỷ dị cùng khác thường sự tình không thắng miếng mấy, nàng những năm này vào Nam ra Bắc, ra mắt không biết bao nhiêu cổ quái bất khả tư nghị sự tình.

Có thể như hôm nay phát sinh ở Tô Dịch trên người khác thường sự tình, hay là nàng lần đầu tiên trong đời nhìn thấy, trước kia đừng nói thấy, liền nghe đều chưa từng nghe nói qua!

Cái này đều thiếu chút nữa phá vỡ nàng nhận thức.

Oanh!

Mạnh mẽ, kiếp vân ở chỗ sâu trong, có chín đạo màu xám cướp ánh sáng phiêu tán rơi rụng ra, tựa như Thiên Ngoại thần huy rủ xuống nhân gian.

Mỗi một đạo cướp ánh sáng, đều tràn đầy tựa là hủy diệt cấm kị khí tức, khủng bố đến mức tận cùng, để người xa xa vừa nhìn, tâm thần đều có sụp đổ cảm giác.

Nhất là những kia bị nhốt ở cấm kị sự vật trong lão quái vật, nguyên một đám đều thu liễm khí tức, e sợ cho bị kia chờ kiếp số nhiễm trên.

Có thể Tô Dịch Tô Dịch lại bằng hư đứng thẳng, không chút sứt mẻ.

Đem làm kia từng đạo từng đạo cướp quang trảm ở trên người hắn, tựa như trâu đất xuống biển, im hơi lặng tiếng mà biến mất không thấy gì nữa.

Liền hắn một cọng tóc gáy đều chưa từng làm bị thương.

Ở đây những người khác lại là một trận rung động, mặt mũi tràn đầy ngơ ngẩn, kiếp này mấy cường đại cỡ nào, vì sao lại tổn thương không đến người độ kiếp?

Mà lúc này, Tô Dịch thì lộ ra một chút hiểu ý vui vẻ.

Oanh!

Ở hắn trong thức hải, Cửu Ngục Kiếm rung động lắc lư, bị kiếm này trấn áp chín tầng thần liệm cũng rầm rầm bốc lên rung động.

Không có ai biết, đem làm kia từng đạo từng đạo quỷ dị đáng sợ cướp quang trảm dưới lúc, liền bị Cửu Ngục Kiếm khí tức trước tiên nuốt hết.

Rồi sau đó, theo Tô Dịch quanh thân khí tức cùng Cửu Ngục Kiếm cộng hưởng cùng giao hòa, thì liên tục không ngừng mà từ Cửu Ngục Kiếm trên hấp thu đến một cổ thần bí mà tinh thuần cấm kị lực lượng, đều hối tụ ở trong Đan Điền.

Trong Đan Điền nguyên lực hạt giống, vốn là đã sắp thành hình, đem làm hấp thu đến bực này thần bí cấm kị lực lượng về sau, cũng là theo sau đó sinh ra bất khả tư nghị kỳ diệu lột xác. . .

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 395: Ta Nhập Tích Cốc Hoa Nở Ba Ngàn

Lúc này nguyên lực hạt giống, liền như một cái nguyên thủy nhất Hỗn Độn, không ai có thể danh trạng, không ngừng biến hóa.

Khi thì huyễn hóa ra Sơn Hà hồ nước, chim thú trùng cá cảnh tượng, khi thì xây dựng thành mặt trời mặt trăng và ngôi sao, thiên kinh mà vĩ chờ đồ đằng.

Khi thì lại hóa thành Phong Lôi địa hỏa. . .

Một màn kia màn dị tượng, đều lóe lên một cái rồi biến mất, liền quay về Hỗn Độn.

Mà theo từ Cửu Ngục Kiếm trong liên tục không ngừng mà hấp thu kia một cỗ tinh thuần thần bí cấm kị lực lượng, nguyên lực hạt giống càng phát ngưng luyện cùng trầm trọng.

Kỳ diệu như vậy biến hóa, cũng làm cho Tô Dịch sợ hãi thán phục không ngừng, nội tâm cũng là chờ mong không ngừng.

Thuộc về mình "Chí cường đạo chủng", thật đúng đang thành hình lúc, lại nên như thế nào một phen cảnh tượng?

Trước kia thời điểm, Tô Dịch đã từng nghĩ tới, ngăn tại bước vào Tích Cốc cảnh lúc, đưa tới kia một hồi quỷ dị cấm kị kiếp nạn lúc, nên như thế nào đối phó.

Dù sao, dựa theo hắn kiếp trước chỗ hiểu rõ các loại kiến thức, rất rõ ràng ở dĩ vãng trong năm tháng, không ít kinh thái tuyệt diễm thế hệ, đã từng gặp như vậy kiếp số, có thể đều không ngoại lệ, cuối cùng đều bị hủy diệt, vẫn lạc đạo tiêu.

Không có một cái nào thành công!

Điều này cũng làm cho Tô Dịch không thể coi thường việc này, chỉ về thế làm đủ chuẩn bị.

Có thể hắn lại không nghĩ rằng, đem làm trận này quỷ dị kiếp số chân chính phủ xuống thời giờ, lại sẽ như thế nhẹ nhõm.

Chỉ là Cửu Ngục Kiếm lực lượng, liền dễ dàng đem kia từng đạo từng đạo cướp ánh sáng luyện hóa!

Ầm ầm!

Thiên Khung kiếp vân bốc lên, hắc ám áp lực, vòng xoáy tựa như tầng mây ở chỗ sâu trong, có một đạo đạo cướp ánh sáng ở súc tích cùng lên men.

Kia tràn ngập ở trong thiên địa hủy diệt kiếp nạn khí tức, kích thích được xa xa những kia khủng bố tồn tại đều kinh hãi lạnh mình.

Chỉ thấy ở đây ngoại trừ Tái Tinh Thuyền, kia Bất Quy đảo, Táng Linh Sơn, bạch cốt bảo tháp, đều xa xa tránh được.

"Bực này kiếp số, cần phải so với ta năm đó bước vào Hóa Linh cảnh lúc, chỗ nghênh đón 'Hóa Linh đại kiếp nạn' còn muốn đáng sợ, tràn đầy cấm kị khí tức quỷ dị. . ."

Màu trắng cự viên trên bờ vai, cô gái ánh mắt hoảng hốt, thể xác và tinh thần đều rung động.

Răng rắc!

Mạnh mẽ, một đạo to lớn như thác nước giống như cướp ánh sáng, từ màu đen kiếp vân vòng xoáy ở chỗ sâu trong bạo tuôn ra ra, rủ xuống nhân gian.

Kia chờ điên cuồng bạo khủng bố một màn, sợ tới mức những kia khủng bố tồn tại đều hít vào khí lạnh không ngừng. Cái này có thể so sánh vừa rồi kia từng đạo từng đạo cướp ánh sáng uy năng cường đại rồi không biết bao nhiêu!

Có thể để người khó có thể tin chính là, bực này cướp ánh sáng oanh ở Tô Dịch trên người về sau, gần kề chỉ là để thân ảnh của hắn mạnh mẽ trầm xuống, hướng hư không hạ xuống mấy trượng chi địa, rồi sau đó liền ổn định.

Mà kia điên cuồng bạo cướp ánh sáng, thì như vạn lưu quy biển, cuối cùng đều giọt nước không dư thừa mà dũng mãnh vào Tô Dịch trong cơ thể, biến mất không thấy gì nữa.

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Cái này. . . Cái này xem như ở thôn phệ thiên kiếp ư! ?

Hô ~

Chỉ thấy Tô Dịch thở dài một hơi, vẫn chưa thỏa mãn tựa như, ánh mắt nhìn hướng kia trùng trùng điệp điệp kiếp vân ở chỗ sâu trong.

Cửu Ngục Kiếm ở nổ vang, trong Đan Điền nguyên lực hạt giống đã ở đạt được một loại trước nay chưa có ngưng luyện cùng lột xác.

Hắn có thể cảm nhận được, tu vi của mình, Thần hồn, thân thể, thậm chí cả tinh khí thần, đều ở đạt được một loại huyền diệu mạch lạc cùng thăng hoa.

Cảm giác kia, để hắn lâng lâng, thẳng như muốn vũ hóa phi thăng giống như.

Đây mới thực là phá cảnh lột xác.

Một hồi tại hắn kiếp trước ngang nhau cảnh giới lúc, đều căn bản chưa từng thực hiện qua hết sức đột phá!

Ở Đại Hoang Cửu Châu xưa nay đến nay trong năm tháng, cũng chưa từng có một người có thể làm đến một bước này.

Mà bây giờ, gần như vậy hồ không có khả năng kỳ tích, đang tại trên người hắn trình diễn!

Oanh!

Thiên Địa ảm đạm, càng phát bị đè nén, mà ở kia kiếp vân ở chỗ sâu trong, có tối nghĩa không hiểu cướp ánh sáng đan vào ngưng tụ.

Cuối cùng, hóa thành một đạo giống nhau chiến mâu giống như cướp ánh sáng, hung hăng đâm ra.

Kia một cái chớp mắt, tựa như đến từ trời xanh Thẩm Phán chi mâu lâm thế, khôn cùng khủng bố kiếp nạn khí tức, quét sạch thập phương, trong thiên địa sinh ra từng đợt gào thét giống như kịch liệt chấn động âm thanh.

Thẳng tuốt chưa từng dao động Tái Tinh Thuyền, cũng là tại thời khắc này xa xa tránh đi, rõ ràng đã nhận ra không thể ngăn cản tai nạn khí tức.

"Thật đáng sợ!"

Ly Hỏa lão ma, Thực Cốt Lão Yêu, Kế Yên Lôi Quân chờ lão quái vật, đều ngay ngắn hướng thất sắc.

Màu trắng cự viên phát ra một tiếng thống khổ kêu rên.

Cô gái không thể không vận chuyển tu vi, giúp mình cùng màu trắng cự viên triệt tiêu kia chờ kiếp nạn khí tức xung kích.

Trốn ở Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong Hoa Tín Phong, trước mắt đau đớn, trắng xoá một mảnh, lại nhìn không ra bất luận cái gì cảnh tượng.

Tô Dịch cảm thụ được kia một đạo chiến mâu cướp ánh sáng khí tức, không thừa nhận cũng không được, đổi lại không có Cửu Ngục Kiếm, dùng hắn hiện tại đạo hạnh, cái đó sợ sẽ là đem tất cả át chủ bài toàn bộ đều thi triển ra, cuối cùng có lẽ có thể hóa giải kiếp nạn này, có thể tất nhiên sẽ bị bổ được thân thể bạo vỡ, Nguyên Thần trọng thương, kết cục thê thảm.

"Cũng không trách xưa nay đến nay trong năm tháng, không người có thể từ nay về sau cướp chi sống sót, cái này là đổi lại Linh Đạo đại tu sĩ, sợ đều gánh không được ah. . ."

Tô Dịch âm thầm cảm khái.

Như vậy kiếp nạn, để hắn ý thức được một sự kiện, kiếp nạn này căn vốn cũng không phải là nhằm vào thế gian này tầm thường người tu đạo.

Chỉ có những kia cũng giống như mình ý đồ trúc liền "Chí cường đạo chủng" gia hỏa, mới có thể đụng phải kiếp nạn này gạt bỏ.

Đây không phải khảo nghiệm.

Mà trừng phạt!

Làm như vậy là để lau đi mất "Chí cường đạo chủng" loại này đại đạo nội tình, không cho phép bực này lực lượng tồn tại ở trên đời ở giữa!

Suy nghĩ lúc, chiến mâu cướp ánh sáng đã nộ đâm tới.

Một kích này, không thể nghi ngờ có thể nói khủng bố, có thể ở Cửu Ngục Kiếm lực lượng trấn áp xuống, như trước không đợi làm bị thương Tô Dịch, liền bị nuốt hết không còn.

Cũng ở này một cái chớp mắt, Tô Dịch hiểu rõ cảm nhận được, chính mình trong Đan Điền nguyên lực hạt giống, liền như Hỗn Độn sơ khai giống như, bộc phát ra vô cùng ánh sáng.

Oanh!

Theo sát lấy, tu vi của hắn, thân thể, Thần hồn đều run lên bần bật, quanh thân phát sáng chói mắt quang minh, liền như một vòng mặt trời, chiếu sáng cái này phiến lờ mờ áp lực Thiên Địa.

Chẳng biết lúc nào, cái kia thiên khung trên trầm trọng hắc ám kiếp vân, đã lặng yên tiêu tán, Thiên Địa quy về yên tĩnh.

Mà ở trong mắt mọi người, bằng hư mà đứng Tô Dịch, toàn thân quang hà lượn lờ, như dục hỏa trùng sinh Phượng Hoàng giống như.

Dùng hắn làm trung tâm, hư không cạnh bên bên trong, hiện ra vô số quang ảnh chập chờn đóa hoa, phảng phất giống như đại đạo bông hoa, phủ kín Càn Khôn, loáng thoáng ở giữa, càng có một loại phảng phất giống như

âm thanh thiên nhiên giống như đại đạo luân âm hưởng triệt, Thiên Địa trang túc, thần thánh phi phàm.

Kia rõ ràng là một loại có một không hai dị tượng!

Liền như trong lời đồn "Ba hoa chích choè, địa dũng kim liên" .

Một màn này, làm nổi bật được sừng sững ở trên hư không Tô Dịch bằng thêm một phần như tiên giống như thần giống như thần bí khí tức.

Mọi người đều rung động.

Ai còn có thể nhìn không ra, Tô Dịch độ kiếp thành công, nhảy lên mà vào Tích Cốc cảnh?

Quả thật, như vậy cảnh giới, căn bản không vào được những kia lão quái vật pháp nhãn, có thể Tô Dịch không thể nghi ngờ là cái khác loại.

Hắn dùng Tiên Thiên Võ Tông chi thân, lại dẫn phát quỷ dị khó lường có một không hai kiếp số, cái này vốn là trước nay chưa có sự tình, trước kia căn bản cũng không có phát sinh qua.

Mà ở hắn độ kiếp thành công, bước vào Tích Cốc cảnh về sau, chỗ trúc liền đại đạo căn cơ, càng là đã dẫn phát một hồi có một không hai dị tượng!

Đây hết thảy, sợ là trở mình lượt cổ xưa điển tịch, tra lượt dĩ vãng vô tận tuế nguyệt lịch sử, sợ đều lại tìm không ra một cái đến.

"Tên này hẳn là thật là bầu trời tiên nhân hạ phàm? Nếu không, vì sao gần kề chỉ là bước vào Tích Cốc cảnh, liền có thể dẫn phát bực này có một không hai động tĩnh?"

Hoa Tín Phong tâm thần hoảng hốt, thần trì hoa mắt.

"Bất khả tư nghị, thật bất khả tư nghị, đều nói sáng chói đại thế tiến đến trước, hết thảy khác thường, đều là báo hiệu, có thể tên này trên người khác thường, không khỏi cũng quá nhiều đi à. . ."

Màu trắng cự viên trên bờ vai cô gái cũng là ngốc trệ ở kia, lâm vào thật lâu trong rung động.

"Chính là đặt tại ba vạn năm trước đích thiên hạ, kia một đời tuổi trẻ tuyệt thế yêu nghiệt ở bên trong, lại có ai từng làm được một bước này?"

"Kẻ này, đến tột cùng là ai? Vì sao trên người sẽ xuất hiện như vậy nhiều thần dị thần sắc?"

Ly Hỏa lão ma, Thực Cốt Lão Yêu, Kế Yên Lôi Quân chờ lão quái vật, cũng đều hoàn toàn không cách nào bình tĩnh, bị một màn này màn kinh đến, rung động cực kỳ.

Đây hết thảy, đồng dạng vượt qua bọn họ nhận thức cùng tưởng tượng.

Rất nhanh, đầy trời hoa ảnh tiêu tán.

Hư không phía trên, Tô Dịch khí định thần nhàn, giống như rửa sạch chì hoa, Phản Phác Quy Chân, mà ngay cả khí tức trên thân, cũng không màng danh lợi như nước, có tuyệt tục xuất trần chi thần vận.

Ở trong cơ thể hắn Đan Điền, một miếng nguyên lực hạt giống lơ lửng, từ từ xoay tròn, bắt đầu khởi động lấy bành trướng mà tinh thuần nguyên lực, giống như triều tịch giống như cùng trong cơ thể kinh mạch, huyệt khiếu, tạng phủ sinh ra đặc biệt liên hệ, vòng đi vòng lại, sinh sôi không ngừng.

Tích Cốc cảnh chỗ ký kết nguyên lực hạt giống, cao cấp nhất người bị gọi "Đạo loại" .

Không phải kinh thái tuyệt diễm thế hệ, không cách nào ngưng luyện "Đạo loại" .

Mà đạo loại cũng có đủ loại khác biệt, nhân người mà dị, lợi hại đạo chung có thể diễn hóa thành đủ loại hình dáng, như là Sơn Hà hồ nước, mặt trời mặt trăng và ngôi sao, chim thú trùng cá, Phong Lôi địa hỏa.....

Đều có các thần diệu, liền như một loại Hậu Thiên ngưng kết thiên phú lực lượng giống như, có thể mang cho người tu hành vượt xa người cùng thế hệ vật lực lượng cùng nội tình.

Mà Tô Dịch chí cường đạo chủng, đồng dạng bày biện ra phi phàm hình dáng, nhìn kỹ thình lình giống nhau một miếng mini Cửu Ngục Kiếm!

Chỉ là, còn không đợi Tô Dịch kỹ lưỡng nhận thức trong đó huyền bí, chợt nghe một đạo hét lớn vang lên ——

"Tích Cốc cảnh mà thôi, cho dù lại nghịch thiên thì như thế nào? Không ở lại cơ duyên, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Bất Quy đảo trên, Ly Hỏa lão ma âm thanh âm nhu, khí tức mãnh liệt, rục rịch.

Thiên Địa run lên, sâm lãnh sát cơ một lần nữa tràn ngập phiến khu vực này.

Cùng trước so sánh với, những kia khủng bố tồn tại nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt, nhiều thêm một loại nói không nên lời mùi vị.

Liền như theo dõi một cái toàn thân cất giấu bí mật con mồi, hiếu kỳ cũng có, sát cơ cũng có, tham lam cũng có.

"Cái này cơ duyên, lão phu có thể không nên, chư vị chỉ cần đem tiểu gia hỏa này tặng cho lão phu là được."

Thực Cốt Lão Yêu âm thanh lành lạnh.

"A, nghĩ hay lắm!"

Kế Yên Lôi Quân cười lạnh, hắn làm sao không rõ ràng lắm, Tô Dịch trên người bí mật, sợ không thể so với kia một cái cọc cơ duyên kém bao nhiêu.

Thiên Địa khắc nghiệt, như nước thủy triều giống như sát cơ lan tràn, thế cục thoáng cái lại trở nên áp lực.

Trong hư không, Tô Dịch giãn ra một cái thân ảnh, ánh mắt quét qua những cái này khủng bố tồn tại, cười nói:

"Nói thật, như các ngươi không phải là bị ám cổ chi cấm lực lượng vây khốn, có lẽ còn có thể để cho ta Tô mỗ người kiêng kị ba phần, mà bây giờ, các ngươi đối với ta mà nói, liền như cái thớt gỗ thịt cá, có thể dư lấy dư đoạt."

Nói đến đây, Tô Dịch cong ngón búng ra trong tay Huyền Ngô Kiếm, nói, "Không cần nói nhảm, ai nếu không phục, ta Tô mỗ người nguyện tự mình ban thưởng một là chết, giúp hắn từ thế gian này giải thoát."

Toàn trường trước là một tịch, chợt một trận cười vang vang lên.

Không thể nghi ngờ, những kia khủng bố tồn tại, đều đem Tô Dịch lời nói này cho rằng chê cười đối đãi.

Màu trắng cự viên trên cô gái cũng ngẩn người, tiểu tử này mới vừa vặn phá cảnh mà thôi, cho dù từng vượt qua quỷ dị đại kiếp nạn, dẫn phát có

một không hai dị tượng, mà dù sao gần kề chỉ là Tích Cốc cảnh tu vi mà thôi, có thể nhìn ngữ khí của hắn, không khỏi cũng quá kiêu ngạo đi à?

Hoa Tín Phong không cười.

Nàng biết rõ, Tô Dịch cũng không hội ở loại chuyện này trên hay nói giỡn.

Oanh!

Thực Cốt Lão Yêu sớm đã kềm nén không được, trước tiên xuất thủ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 396: Thớt Gỗ Thịt Cá Mặc Cho Xâm Lược

"Đi!"

Thực Cốt Lão Yêu tay áo vung lên.

Oanh!

Đầy trời bạch cốt chiến mâu ngang trời, dày đặc như rừng, mang theo ngập trời màu máu sương mù, mỗi nhất kích chỗ thấu phát ra lực lượng, đều mang theo một cổ quỷ dị cấm kị khí tức.

Đây là ám cổ chi cấm lực lượng.

Ở gần ba vạn năm trước lúc, từ Loạn Đạo Cổ Tỉnh ở chỗ sâu trong Thương Thanh Chi Uyên bộc phát, ảnh hướng đến toàn bộ Thương Thanh đại lục.

Thế gian bởi vậy lâm vào dài đến ba vạn năm hắc ám rung chuyển tuế nguyệt.

Cho tới bây giờ, cái này ám cổ chi cấm lực lượng mặc dù sớm đã đục khoét tiêu tán nghiêm trọng, có thể kia chờ uy năng, như trước khủng bố khôn cùng.

Không chỉ là Thực Cốt Lão Yêu, ba vị khác khủng bố tồn tại, ở cái này bị nhốt cái này ba vạn năm ở bên trong, tuy nhiên một thân đạo hạnh bị áp

chế lấy, có thể đi qua nhiều năm suy diễn cùng nghiên cứu, ở ra tay lúc, đã kinh có thể mượn một bộ phận thuộc về ám cổ chi cấm lực lượng.

Nếu không có như thế, luôn luôn bị nhốt bọn họ, căn bản không cách nào phát huy ra bực này uy năng.

Tô Dịch lúc trước lúc chiến đấu, liền nhạy cảm phát giác đến một điểm này, tự nhiên hiểu rõ, nên như thế nào thu thập những cái này lão già kia.

BOANG...!

Huyền Ngô Kiếm thanh ngâm.

Tô Dịch cầm kiếm ngự không, tại hư không bỗng dưng vẽ một cái.

Một án treo Thiên Hà vỡ đê tựa như mười trượng kiếm khí quan không mà lên, bành trướng như nước thủy triều tinh thuần nguyên lực, dung hợp tại kiếm khí bên trong, sinh ra như phong lôi giống như nổ vang.

Một kiếm mà thôi, kia chờ uy thế, đã cùng Tiên Thiên Võ Tông cảnh lúc hoàn toàn không giống.

Đó là phàm tục cùng tu sĩ khác biệt, là nguyên lực cùng chân nguyên phân chia.

Đây mới là thể xác và tinh thần cùng Thiên Địa thông, đạo pháp tự nhiên tu hành chi thuật.

Cùng dĩ vãng so sánh với, một trời một vực!

Mà một kiếm này ở bên trong, càng là mang lên một chút thuộc về Cửu Ngục Kiếm khí tức!

Rầm rầm rầm ——

Nổ đùng vang vọng, kia dày đặc như rừng bạch cốt chiến mâu, đều phảng phất giống như phế liệu, bị mười trượng kiếm khí dễ như trở bàn tay giống như chém vỡ, bạo trán phiêu tán rơi rụng.

"Hả? Cái này sao có thể! ?"

Thực Cốt Lão Yêu kinh đến, khó có thể tin.

"Một kiếm này, có thể hóa giải ám cổ chi cấm lực lượng?"

Giờ khắc này, Kế Yên Lôi Quân cùng Ly Hỏa lão ma đều kinh ngạc, hoàn toàn bị rung động đến.

Cần biết, ám cổ chi cấm bao phủ Thương Thanh đại lục gần ba vạn năm, ở lúc trước vừa lúc bộc phát, liền Hoàng cảnh nhân vật cũng không có lực chống cự bực này quỷ dị cấm kị lực lượng.

Nếu không, như là Quần Tiên Kiếm Lâu tổ sư Hồn Thiên Yêu Hoàng bực này Hoàng cảnh tồn tại, lúc trước đâu có thể nào sẽ vứt bỏ hết thảy, rời khỏi Thương Thanh đại lục?

Những kia cổ xưa đạo thống, lại sao có thể từng bước một Yên Diệt ở trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử?

Hết thảy, đều bởi vì ám cổ chi cấm lực lượng quá mức khủng bố.

Quả thật, đến hiện nay, phân bố ở Thương Thanh đại lục trên ám cổ chi cấm lực lượng sớm đã sắp tiêu tán.

Có thể kia chờ uy năng, cũng đủ để đối với Linh Đạo đại tu sĩ tạo thành chí mạng uy hiếp!

Mà bây giờ, Tô Dịch một kiếm mà thôi, liền đem một mảnh kia ẩn chứa ám cổ chi cấm lực lượng bạch cốt chiến mâu đánh tan!

Cái này để ai có thể không sợ hãi?

"Hảo cường! !"

Màu trắng cự viên trên bờ vai, cô gái cũng toàn thân cứng đờ, bị một kiếm này chi uy kinh đến.

Nàng cũng không rõ ràng lắm ám cổ chi cấm lai lịch, có thể cái này cũng không ảnh hưởng nàng quan sát Tô Dịch một kiếm này uy năng.

Đem làm một kiếm này chém ra lúc, nàng bực này Linh Đạo tu sĩ, cũng không khỏi sinh ra kinh diễm cảm giác, không cách nào tưởng tượng, bực này một kiếm sẽ là xuất từ một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên trong tay.

"Nói như vậy, nếu sớm chút ít gặp được kẻ này, bằng vào thủ đoạn của hắn, chẳng phải là sớm là có thể đem vây khốn chúng ta ám cổ chi cấm lực lượng phá vỡ?"

Ly Hỏa lão ma thì thào, cả người đều kích động lên.

Bị nhốt ba vạn năm!

Kia không có thiên lý tra tấn phía dưới, ai có thể không khát vọng trùng hoạch tự do?

"Hiện tại cũng không muộn."

Kế Yên Lôi Quân trầm giọng nói.

Hắn con ngươi điện mang mãnh liệt, thấy được thoát khốn hi vọng.

Trước, bọn họ đều ở đau khổ chờ đợi, chờ đợi ám cổ chi cấm hoàn toàn tiêu tán

Ngày đó tiến đến.

Hoàn toàn đều không nghĩ tới, thoát khốn hi vọng, lại xuất hiện ở Tô Dịch như vậy một thiếu niên trên người!

Tái Tinh Thuyền trên, thân ảnh thon gầy, tựa như ảo mộng giống như Tinh Hành con ngươi lăng lệ ác liệt, một mực tập trung Tô Dịch, cũng kinh có ra tay có ý định.

Mà khi bọn hắn nói chuyện với nhau lúc, Tô Dịch đã sớm triển khai hành động.

Bá!

Hắn lăng không giậm chân tại chỗ, hướng xa xa màu máu sương mù phóng đi.

Với tư cách Loạn Linh Hải Tứ đại cấm kị sự vật một trong, không mấy năm qua, phàm là tới gần kia phiến màu máu sương mù, đều hội hóa thành một cỗ xương khô, biến thành kia bạch cốt bảo tháp một bộ phận.

Cái này đối với thế tục trong tu sĩ mà nói, đã kinh như là một đạo luật thép!

Cường đại như màu trắng cự viên trên bờ vai cô gái, cũng cũng không dám vượt Lôi Trì một bước.

Nhưng lúc này, Tô Dịch thân ảnh như điện, căn bản chưa từng đã bị bất luận ảnh hưởng gì, trong chớp mắt mà thôi, đã nhảy vào màu máu sương mù ở chỗ sâu trong.

Đi vào kia cao ngàn trượng bạch cốt bảo tháp tiến!

Ở chỗ này, hắn rốt cục nhìn rõ ràng cái này Thực Cốt Lão Yêu bộ dáng.

Chỉ thấy người này thân ảnh khô gầy như trúc, yêu khí dày đặc, hai gò má lõm, một đôi con ngươi nổi lên yêu dị màu u lam.

Ở trên người hắn, quấn quanh lấy từng sợi mảnh như trường xà ám cổ chi cấm khí tức, làm cho thân ảnh của hắn, cũng bị nguy ở cái này bạch cốt bảo tháp gần bên, không cách nào rời khỏi.

"Ta còn tưởng là hạng gì khó lường tồn tại, nguyên lai cũng chẳng qua là một cái Tiểu Tiểu Linh Tướng cảnh quỷ tu."

Tô Dịch một trận lắc đầu, mặt lộ vẻ một vòng khinh thường.

Linh Đạo ba đại cảnh giới, Hóa Linh, Linh Tướng, Linh Luân.

Đặt ở kiếp trước, đừng nói một cái Linh Tướng cảnh nhân vật, chính là Linh Luân cảnh, đều không lọt nổi mắt xanh của hắn.

Thực Cốt Lão Yêu trừng to mắt, đều thiếu chút nữa không thể tin được chính mình lỗ tai, một cái Tích Cốc cảnh tiểu gia hỏa, lại khinh miệt hắn bực này Linh Tướng cảnh đại tu sĩ, cái này. . . Đây là tiếng người hay không?

"Chết!"

Thực Cốt Lão Yêu hét to.

Oanh!

Bạch cốt bảo tháp trên, có dày đặc thi cốt rầm rầm đứng lên, phô thiên cái địa tựa như hướng Tô Dịch phóng đi.

Một cái nhìn lại, tựa như U Minh đại quân từ trên trời giáng xuống, rất là đồ sộ.

Có thể Tô Dịch nhìn cũng không nhìn, trong tay Huyền Ngô Kiếm lóe lên một cái.

Bá!

Một đạo lăng lệ ác liệt vô cùng kiếm khí, mang theo thuộc về Cửu Ngục Kiếm một vòng khí tức, ngang trời mà lên.

Ở mọi người rung động ánh mắt nhìn soi mói, kia ngàn vạn thi cốt đại quân, tựa như một tấm vải vóc giống như, bị từ đó bổ ra, một đường dễ như trở bàn tay, vô kiên bất tồi.

Ầm ầm!

Kinh thiên động địa âm thanh nổ đùng ở bên trong, Tô Dịch cái này một đạo kiếm khí trực tiếp trảm ở Thực Cốt Lão Yêu trên người.

Răng rắc! Răng rắc!

Quấn quanh ở Thực Cốt Lão Yêu trên người ám cổ chi cấm từng đầu từng đầu đứt đoạn vỡ vụn, đây vốn là hắn thoát khốn thời cơ tốt nhất.

Có thể ở một kiếm này phía dưới, cũng là hắn nghênh đón tử vong thời điểm!

Chợt nghe phù một tiếng, Thực Cốt Lão Yêu kia khô gầy như củi thân ảnh từ đó tách ra, máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Một đám hồn ánh sáng trên người hắn lướt đi, đó là một cái tựa như rút nhỏ vô số lần, chỉ có cao chừng bằng ngón cái Thực Cốt Lão Yêu.

Thần hồn Linh Tướng!

Đây là Linh Tướng cảnh cường giả mới có thể ngưng kết ra lực lượng.

Có thể còn không đợi đào thoát, chỉ thấy một đạo màu xanh dương pháp ấn đón đầu tới, phóng xuất ra thần bí khí tức, cứng rắn đem thần hồn của Thực Cốt Lão Yêu Linh Tướng giam cầm, rồi sau đó vèo một tiếng rơi vào Tô Dịch bàn tay.

Màu xanh dương pháp ấn tên gọi "Tam Thốn Luyện Ngục", là quỷ tu một đạo bí pháp, câu hồn dịch quỷ, cấm thi khu linh, huyền diệu vô cùng.

Đặt tại trước kia, Tô Dịch còn thi triển không ra ngoài bực này bí pháp.

Nhưng bây giờ không giống với, hắn đã là một vị chân chính tu sĩ, một thân chân nguyên đều hóa thành nguyên lực, đã có thể vận dụng rất nhiều trước kia không cách nào thi triển đạo pháp cùng bí thuật.

"Đã biết rõ ngươi là Linh Tướng cảnh tu sĩ, ta há có thể sẽ cho ngươi chạy thoát?"

Tô Dịch mỉm cười, đưa tay đem đối phương thu hồi.

Rồi sau đó, hắn thân ảnh lóe lên một cái, chiết thân phản hồi.

Oanh!

Ở phía sau hắn, đầy trời màu máu sương mù trừ khử, bạch cốt bảo tháp sụp đổ, rơi xuống vô tận xương khô, rơi vào trên biển.

Nguyên lai, kia bạch cốt bảo tháp cũng không phải gì đó lợi hại bảo vật, mà do vô số xương khô chồng chất mà thành.

Đem làm Thực Cốt Lão Yêu vẫn lạc về sau, bạch cốt bảo tháp mất đi lực lượng gắn bó, theo sau đó tan thành mây khói.

"Thực Cốt Lão Yêu cứ như vậy chết sao?"

Mắt thấy một màn này màn, Ly Hỏa lão ma cùng Kế Yên Lôi Quân đều da đầu run lên, lần thứ nhất cảm nhận được tử vong uy hiếp.

"Tên này, lại không sợ kia cấm kị lực lượng uy hiếp?"

Mà lúc này, màu trắng cự viên trên cô gái giống như rốt cục hiểu được, sắc mặt sáng tắt không ngừng.

Nàng rất sớm liền nhìn ra, kia bốn cái khủng bố tồn tại bị nhốt, mà gặp lấy một cỗ cấm kị lực lượng áp chế, không cách nào thoát thân.

Có thể nàng lại không nghĩ rằng, Tô Dịch hoàn toàn không sợ bực này cấm kị lực lượng!

Mà khi không có bực này lực lượng uy hiếp, bị nhốt kia bốn vị khủng bố tồn tại, mặc dù có được ngập trời tu vi, ở trong mắt Tô Dịch, cũng không có nhiều uy hiếp.

Liền như Tô Dịch trước nói, trong mắt hắn, những cái này khủng bố tồn tại liền như thớt gỗ thịt cá, dư lấy dư đoạt!

"Diệu ah!"

Hoa Tín Phong kích động được hai mắt sáng lên, nội tâm tràn đầy tự hào, cùng có quang vinh yên.

"Tiểu hữu, có thể tạm thời dừng lại thương, dùng hóa giải trước hiểu lầm?"

Mắt thấy Tô Dịch hướng Bất Quy đảo lướt đến, Ly Hỏa lão ma nhất thời luống cuống, hét lớn, "Hơn nữa, như tiểu hữu giúp ta thoát khốn, ta nguyện thề chết theo, dùng hiệu quả khuyển mã chi lao!"

Bọn họ những cái này bị nhốt người, cường đại nhất thủ đoạn, chính là mượn một bộ phận ám cổ chi cấm lực lượng giết địch.

Cái này vô số trong năm tháng, sở dĩ không ai có thể tới gần Bất Quy đảo, cũng chính bởi vì ám cổ chi cấm lực lượng vô cùng khủng bố.

Nhưng bây giờ, bọn họ cường đại nhất thủ đoạn, đều ở Tô Dịch trước mặt hình cùng bài trí, làm cho bọn họ khó có thể không sợ?

"Trước ngươi ngân ngân chó sủa, kêu gào lấy giết ta người, Ly Hỏa Thần Quân, như thế nào hiện tại, liền trực tiếp cầu xin tha thứ sao?"

Tô Dịch rất thất vọng, tên này, không khỏi quá không có cốt khí.

Mắt thấy Ly Hỏa lão ma còn muốn nói gì nữa, Tô Dịch đã trực tiếp động thủ.

Bá!

Kiếm khí như thần cầu vồng giống như, quan không mà lên.

Đồng dạng là một kiếm, mặc cho Ly Hỏa lão ma dùng hết thủ đoạn giãy dụa cùng ngăn cản, cũng cũng đỡ không nổi kia chờ vô kiên bất tồi giống như mũi nhọn.

Cuối cùng, tại cái khác người kinh hãi ánh mắt nhìn soi mói, Ly Hỏa lão ma bị một kiếm mất đi!

Hắn Thần hồn Linh Tướng ở thời khắc cuối cùng, còn có ý định tự bạo, dùng cầu hoà Tô Dịch ngọc thạch câu phần.

Nhưng đáng tiếc, ở kiếp trước Linh Đạo cảnh giới thời điểm, Tô Dịch liền thu thập qua không biết bao nhiêu Linh Đạo tu sĩ, há khả năng để hắn mãn nguyện.

Trực tiếp một kiếm liền đem hắn Thần hồn Linh Tướng cắn nát, hoàn toàn hồn phi phách tán.

Mấy cái trong chớp mắt, Thực Cốt Lão Yêu cùng Ly Hỏa lão ma lục tục đền tội, thật sự như cừu non giống như, mặc cho xâm lược.

Là những cái này khủng bố tồn tại không đủ cường đại?

Không phải, hạch tâm ngay tại ở, bọn họ lớn nhất dựa, ở Tô Dịch trước mặt mất đi hiệu lực rồi, như là không có tác dụng.

Mà đồng dạng là bọn họ lớn nhất dựa, thì mệt nhọc bọn họ gần ba vạn năm lâu, để bọn họ không có một thân Linh Đạo cấp độ đạo hạnh cường đại, tuy nhiên cũng vô lực thi triển.

Cuối cùng, đều không có thể chờ đến sáng chói đại thế tiến đến, liền biến thành Tô Dịch dưới thân kiếm vong hồn!

Toàn trường tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

Một màn kia màn, kinh thế hãi tục!

Mà Tô Dịch gõ gõ góc áo, giống như chụp chết một con ruồi giống như, không thèm để ý, chiết thân rời khỏi Bất Quy đảo.

Ánh mắt của hắn, xa xa nhìn về phía Táng Linh Sơn.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 397: Đưa Mắt Chung Quanh Không Thể Địch Nổi

Táng Linh Sơn đỉnh.

Đem làm Tô Dịch ánh mắt nhìn lại đây, Kế Yên Lôi Quân toàn thân một trận sợ hãi, đồng thời nội tâm lại sinh ra nói không nên lời sỉ nhục cảm giác.

Hắn đường đường Linh Luân cảnh tu sĩ, so với Ly Hỏa lão ma cùng Thực Cốt Lão Yêu còn cường đại hơn một bậc, đặt tại ba vạn năm trước, cũng là Hoàng cảnh phía dưới đỉnh phong cấp độ tồn tại.

Nhưng lúc này, lại bị một cái Tiểu Tiểu Tích Cốc cảnh cho hù đến rồi!

Cái này kêu là tình thế so với người mạnh.

Bị cái này ám cổ chi cấm áp chế, cho dù hắn có thông thiên triệt địa năng lực, thế nhưng như đợi làm thịt dê con, mặc cho bài bố.

"Đi!"

Mắt thấy Tô Dịch đi nhanh lăng không mà đến, Kế Yên Lôi Quân đâu có thể nào ngồi chờ chết, trước tiên phát ra hét to.

Oanh!

Táng Linh Sơn trên, bốn đầu to lớn như Mãng Long xiềng xích lướt trên, kia nguyên một đám bị trói trói ở xiềng xích trên xác ướp cổ, đều như là từ trong yên lặng tỉnh lại.

Bá!

Sau lưng mọc lên hai cánh, ba đầu sáu tay xác ướp cổ cái thứ nhất động, phát ra một đạo rung trời gào thét, mạnh mẽ từ xiềng xích trên giãy giụa, ngang trời ra.

Hắn toàn thân tắm rửa cuồn cuộn yêu dị Huyết Quang, song mâu màu đỏ tươi, sáu cái bàn tay huy động điệp gia, ngưng kết ra một đạo màu máu pháp ấn.

Oanh!

Màu máu pháp ấn đúng là hóa thành một vài mười trượng lớn màu máu đầu lâu, há miệng hướng Tô Dịch nuốt đi.

Máu khô Tử Linh ấn!

Một loại quỷ tu nhất mạch tuyệt học, như bị cắn ở bên trong, nhẹ thì thân trúng máu thi độc, biến thành một cỗ không có có ý thức khôi lỗi, nặng thì trực tiếp chết bất đắc kỳ tử tại chỗ.

Răng rắc!

Tô Dịch tiện tay một kiếm, cái này tầm hơn mười trượng màu máu đầu lâu liền bị bổ nát vỡ, ở trong hư không chia năm xẻ bảy, như là giấy.

Kiếm kia khí quá lăng lệ ác liệt, vô kiên bất tồi giống như.

Có thể theo sát lấy, một đạo lại một đạo xác ướp cổ giãy giụa xiềng xích, ngang trời tới.

Theo thứ tự là một cái trăm trượng dài, nửa người trên bao trùm kim sắc lân phiến, nửa người dưới là đuôi rắn sinh linh.

Một cái người mặc nhuốm máu tăng bào, không có cái đầu xác ướp cổ.

Một cái lồng ngực đều bị phá vỡ, đầu đội Liên Hoa quan Đạo sĩ.

Ba bộ xác ướp cổ đều đã chết mất không biết bao nhiêu năm tháng, toàn thân yêu khí dày đặc, sát khí Trùng Tiêu, cùng kia ba đầu sáu tay xác ướp cổ cùng một chỗ, hướng Tô Dịch đánh tới.

Ầm ầm!

Bọn họ đồng loạt ra tay, nhấc lên đầy trời yêu ánh sáng.

Đây vốn là Kế Yên Lôi Quân đòn sát thủ, bốn cái xác ướp cổ đều là năm đó bị hắn giết chết Linh Đạo đại tu sĩ, bị hắn dùng bí pháp luyện chế, nuôi dưỡng tại Táng Linh Sơn trên.

Hơn nữa ở cái này vô số trong năm tháng, cái này bốn cái xác ướp cổ trên người, cũng nhuộm dần một bộ phận ám cổ chi cấm khí tức.

Đổi lại đối phó thế gian này tu sĩ khác, cho dù là Linh Luân cảnh nhân vật, bằng này bốn cái xác ướp cổ chiến lực, cũng đủ ổn thắng một bậc.

Vốn là, Kế Yên Lôi Quân có ý định ở về sau thoát khốn lúc, điều khiển cái này bốn cái xác ướp cổ tới hỏi đỉnh thiên hạ.

Nhưng lúc này, nhưng lại không thể không toàn lực vận dụng.

"Kiến càng lay cây."

Tô Dịch con mắt ánh sáng lãnh đạm, huy kiếm giết đến tận trước.

Oanh!

Một tòa lại một tòa nguy nga Kiếm sơn đột ngột từ mặt đất mọc lên, hiện lên Ngũ Hành xu thế, mang theo sáng chói chói mắt thần huy, trấn áp mà xuống.

Đại Ngũ Hành Trấn Vực Kiếm!

Xa xa vừa nhìn, thẳng giống như Viễn Cổ năm tòa Thần Sơn hàng lâm nhân gian, kia bàng bạc vô lượng trầm trọng uy thế, áp bách được hư không một trận gào thét loạn chiến.

Đồng dạng, một kiếm này cũng mang theo một chút Cửu Ngục Kiếm khí tức.

Phanh!

Đầu tiên là kia chừng trăm trượng cao, nửa người trên bao trùm kim sắc lân phiến, sinh ra đuôi rắn sinh linh gặp nạn, trực tiếp bị một tòa Kiếm sơn áp bách được thân thể một tiết tiết bạo vỡ vẩy ra.

Theo sát lấy, ba đầu sáu tay sinh linh, không đầu tăng nhân, liên quan Đạo sĩ, đều bị một tòa núi lớn trấn áp, thân thể ầm ầm vỡ vụn, thẳng giống như giấy giống như, sụp đổ.

Một kiếm, trấn sát bốn đầu xác ướp cổ!

Kia thế như chẻ tre một màn, để Kế Yên Lôi Quân tâm đều nguội lạnh, đều bất chấp thịt đau, hét lớn:

"Tiểu hữu, ngươi nên hiểu rõ, bốn tọa trước nhưng cũng không có sát hại tâm tư của ngươi, thậm chí còn từng giúp ngươi ngăn cản Ly Hỏa lão ma một kích, như thế thời điểm,

Ngươi không thể mở một mặt lưới, làm cho ta không chết?"

Kế Yên Lôi Quân âm thanh, lộ ra nồng đậm kinh hoảng cùng bất an.

"Buồn cười, ngươi đây là vì cướp đoạt cơ duyên, đâu có thể nào là thực từ bi?"

Tô Dịch lúc nói chuyện, thân ảnh đã bay vút đến Táng Linh Sơn trên, ngang trời một kiếm xa xa hướng Kế Yên Lôi Quân chém tới.

Gọn gàng mà linh hoạt, không chút nào dây dưa dài dòng.

Kia chờ kiếm khí, cũng Khu Tán Táng Linh Sơn trên hết thảy u ám sương mù, chiếu sáng kia phiến hư không, sáng chói hừng hực, tuyệt thế sắc bén.

"Ta và ngươi liều mạng!"

Kế Yên Lôi Quân phát ra gào thét.

Hắn quanh thân khí tức mạnh mẽ tăng vọt, yêu dị màu máu Lôi Đình uyển như núi lửa bộc phát giống như, từ trên người hắn điên cuồng tuôn ra.

Có thể gần kề nháy mắt, quấn quanh ở trên người hắn từng đầu từng đầu ám cổ chi cấm lực lượng phát uy, tựa như xiềng xích giống như, hung hăng áp chế ở trên người hắn.

"Ah ——!"

Kế Yên Lôi Quân phát ra thê lương thống khổ kêu thảm thiết, da tróc thịt bong, bạch cốt đều lộ ra.

Có thể hắn thật sự bất cứ giá nào rồi, không để ý mà thúc dục kia điên cuồng bạo màu máu Lôi Đình, bạo sát ra.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Tô Dịch chém ra kia một đạo kiếm khí, ở trong hư không từng tấc từng tấc nổ tung.

Mắt thấy kinh khủng kia màu máu Lôi Đình muốn xông lại, Tô Dịch không khỏi phát ra một tiếng mỉm cười, thân ảnh lóe lên một cái, liền xa xa tránh đi.

Mà Kế Yên Lôi Quân cái này chịu chết một kích, như vậy thất bại.

"Sát!"

Kế Yên Lôi Quân không cam lòng, vừa muốn tiếp tục xung phong liều chết, kia hùng tuấn thân ảnh run lên bần bật.

Rồi sau đó, hắn toàn thân như nhen nhóm pháo tựa như, phát ra rầm rầm rầm nổ đùng, chỉ thấy kia tối cổ cấm chế lực lượng phát uy, không ngừng xâm nhập hắn thân thể, liền như từng thanh Lợi Nhận cắm đi vào tựa như, hắn thân thể cũng trở nên trăm ngàn lỗ hổng.

Cuối cùng, đều không cần Tô Dịch động thủ, Kế Yên Lôi Quân liền bị kia ám cổ chi cấm lực lượng sống sờ sờ mài từ từ cho chết!

Sắp chết, hắn nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt đều lộ ra không cam lòng cùng hận ý.

Tô Dịch cái đó sẽ để ý những thứ này, chụp chết một con ruồi lúc, ai sẽ để ý con ruồi trước khi chết lúc tâm tình gì?

"Lại chết một người. . ."

Màu trắng cự viên trên bờ vai cô gái ánh mắt phức tạp, có ba phần rung động, ba phần nghi hoặc, cùng với một ít nói không rõ đạo không rõ kiêng kị.

Nàng đương nhiên nhìn ra, Tô Dịch có thể mọi việc đều thuận lợi, thực sự không phải là bởi vì hắn vừa phá cảnh sau tu vi có nhiều khủng bố, mà hắn căn bản không sợ kia ám cổ chi cấm lực lượng!

Quả thật, Tô Dịch giết chết những kia khủng bố tồn tại, có mưu lợi thành phần.

Có thể môn tự vấn lòng, phóng nhãn khắp thiên hạ, ai lại có năng lực "Mưu lợi" ?

"Ha ha ha, thoải mái ah ~~~ "

Hoa Tín Phong một đôi xinh đẹp con mắt cười cong thành trăng lưỡi liềm, chỉ cảm thấy như trời rất nóng uống một chén ướp lạnh hạt sen súp, toàn thân từng cái lỗ chân lông đều thoải mái.

"Vì sao không trốn?"

Từ Táng Linh Sơn trên phản hồi, Tô Dịch ánh mắt đã nhìn về phía xa xa Tái Tinh Thuyền, có chút ngoài ý muốn.

Trước hắn lục tục đánh chết Thực Cốt Lão Yêu, Ly Hỏa lão ma cùng Kế Yên Lôi Quân, tuy nhiên tốc độ cực nhanh, nhưng đối với cao thủ mà nói, trong khoảng thời gian này đã đầy đủ chạy thoát.

Có thể kia Tái Tinh Thuyền trên Tinh Hành lại không có trốn.

"Ta muốn đánh cuộc một phen."

Tái Tinh Thuyền trên, thân ảnh thon gầy tinh vết tích âm thanh bình tĩnh, "Trước, ta cho đạo hữu cùng vị cô nương kia còn sống rời khỏi cơ hội, tin tưởng đạo hữu cũng sẽ cho ta một con đường sống."

Tô Dịch ah xong một tiếng, cất bước hướng Tái Tinh Thuyền bước đi.

Một màn này, để Tinh Hành rõ ràng có chút khẩn trương, Tái Tinh Thuyền trên Tinh Huy đều theo sau đó kích động sôi trào.

Ở khoảng cách Tái Tinh Thuyền mười trượng chi địa lúc, Tô Dịch bằng hư đứng im lặng hồi lâu chân, gật đầu nói nói: "Ngươi nói không sai, tuy nói khi đó tư thái cao cao tại thượng, mà dù sao cũng coi như là tự nhiên mình điểm mấu chốt cùng Phong Cốt."

Trước trong chiến đấu, cái này Tinh Hành thẳng tuốt chưa từng ra tay.

Có lẽ hắn là đang chờ đợi thời cơ, có lẽ là có mưu đồ khác, có thể khách quan tại mặt khác ba cái đối thủ, loại thái độ này không thể nghi ngờ muốn bảo thủ rất nhiều.

Đây cũng là vì sao, Tô Dịch hội ở cuối cùng đối phó người này.

"Như vậy đi, cho ta một cái không giết lý do của ngươi, như có thể thuyết phục ta, hôm nay ta liền cho ngươi một cái lao động chân tay."

Tô Dịch nghĩ nghĩ nói ra.

Tinh Hành nhất thời trầm mặc.

Bầu không khí yên tĩnh, áp lực đến làm cho người thở không nổi.

Ai cũng hiểu rõ, Tinh Hành kế tiếp một phen, đem quyết định lấy sinh tử của hắn!

Thời gian từng chút một trôi qua.

Hồi lâu, Tinh Hành bỗng nhiên ngẩng đầu, con ngươi như lăng lệ ác liệt khiếp người Kiếm Phong giống như, nói ra:

"Về sau đợi ta thoát khốn, đem làm có đánh chết đạo hữu cơ hội lúc, cũng cho đạo hữu một con đường sống, lý do này như thế nào?"

Lời nói bình tĩnh, nói năng có khí phách.

Cái này trả lời, để màu trắng cự viên trên bờ vai cô gái thanh con mắt ngưng tụ, nơi này do. . . Cùng muốn chết có gì đó khác nhau?

Cần biết, tình thế so với người mạnh, bực này thời điểm, không phải nên cúi đầu mới có thể đổi lấy một con đường sống?

Tô Dịch lại cười cười, nói: "Nhìn ra được, trong lòng ngươi cực không phục, đại khái là cho rằng, ta Tô Dịch đầu cơ trục lợi, mới có hiện tại quyền sanh sát trong tay lực lượng."

Tinh Hành bình tĩnh nói: "Đạo hữu nội tình cùng thiên phú, đều đủ để vang dội cổ kim, được xưng tụng vạn năm khó gặp, nhưng, đang như đạo hữu nói, ngươi giờ này khắc này vốn là, cũng không phải là bằng ngươi tu vi của bản thân cùng thực lực."

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười, nói: "Như vậy phép khích tướng, cũng có chút ấu trĩ, sống nhiều năm như vậy, ngươi trong lòng mình nên hiểu rõ, tu hành giới chiến đấu, từ trước đến nay liền không có bất kỳ công bình đáng nói."

"Trước, ta nếu không có khống chế đủ để hóa giải ám cổ chi cấm lực lượng, các ngươi những cái thứ này, chẳng lẽ sẽ vứt bỏ ám cổ chi cấm lực lượng không dùng? Nếu như thế, bị nhốt các ngươi, căn bản động liên tục tay cơ hội giết ta đều không có."

"Huống chi, ta thế nhưng mà Tích Cốc cảnh tu vi."

Nói đến đây, Tô Dịch chăm chú hỏi, "Hiện tại, ngươi còn cảm thấy không cam lòng? Không công bình? Không phục?"

Tinh Hành trầm mặc.

Tại bực này sự thật trước mặt, hắn vô lực cãi lại.

"Động thủ đi."

Cuối cùng, Tinh Hành trong môi thở khẽ ba chữ.

Tô Dịch lắc đầu nói: "Niệm ở trước ngươi thẳng tuốt chưa từng động thủ phân thượng, ta có thể cho ngươi một cái về sau cơ hội khiêu chiến ta, đến lúc đó, nghĩ đến đến lúc đó ngươi mặc dù bị ta giết, cũng xứng đáng tâm phục khẩu phục."

Dứt lời, hắn phất phất tay: "Đi thôi."

Tinh Hành giật mình, thật sự là hắn không có cam lòng, có thể từ lâu làm tốt chịu chết mà chiến chuẩn bị.

Có thể lại không nghĩ rằng, Tô Dịch như vậy một thiếu niên, vậy mà hội ở chiếm hết ưu thế dưới tình huống, mở một mặt lưới.

Cái này hoàn toàn vượt quá hắn dự kiến.

"Ngày khác gặp mặt, đem làm ta có giết ngươi lực lượng lúc, ta thì sẽ như ta nói, cho ngươi một con đường sống."

Dứt lời, Tái Tinh Thuyền nhoáng một cái, phiêu tán rơi rụng ra đầy trời Tinh Huy, chở Tinh Hành phá không mà đi, rất nhanh liền biến mất ở mênh mông vùng biển trên.

Tô Dịch cái cười cười, liền xuất ra hồ lô rượu, ngửa đầu chè chén.

Mà mắt thấy một màn này màn, vô luận là màu trắng cự viên trên bờ vai cô gái, hay là Hoa Tín Phong, đều có chút ít chuẩn bị không kịp.

Đều không thể lý giải, Tô Dịch tại sao lại phóng đối phương rời khỏi.

Đối với Tô Dịch chính mình mà nói, cũng là đơn giản, thật vất vả đụng phải một cái có thể chịu được đập vào mắt kiếm tu, liền như vậy giết, không khỏi đáng tiếc.

. . .

Ngày hôm nay, là Đại Chu lịch ba trăm chín mươi chín năm, ngày 1 tháng 6.

Tô Dịch tại Loạn Linh Hải phía trên, phá quỷ dị đại kiếp nạn, nhập Tích Cốc chi cảnh, trở thành một gã chân chính tu sĩ.

Hoa nở ba ngàn, hắn bằng hư mà đứng, độc ẩm phong lưu!

Ngày hôm nay, hắn cầm kiếm ngang trời, đàm tiếu ở giữa, trảm Thực Cốt Lão Yêu, Ly Hỏa lão ma, Kế Yên Lôi Quân.

Chia rẽ, không thể địch nổi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 398: Long Tước Ngọc Bội

Màu trắng cự viên đột nhiên toàn thân cứng đờ, sởn hết cả gai ốc.

Chỉ thấy xa xa, Tô Dịch ánh mắt xa xa nhìn đi qua.

"Lưu Hỏa Chân Quân?"

Tô Dịch hỏi.

"Đạo hữu nhận ra ta?"

Ngồi ở cự viên trên bờ vai cô gái ổn ổn tâm thần.

Nàng môi hồng răng trắng, mặt mày tuấn tú, cho dù nữ giả nam trang, có thể xem ra cũng cùng một cái thướt tha thiếu nữ giống như.

Người bình thường nhìn thấy, sợ là căn bản không cách nào đem nàng cùng Thiên Ẩn Tông Thái thượng trưởng lão Lưu Hỏa Chân Quân cái này thân phận liên hệ tới.

"Ban đầu ở Đại Chu Long kiều dịch trạm, ta từng chém thuộc về ngươi một đám giấu kín ở Hắc Miêu trong cơ thể Thần hồn, tự nhiên nhớ rõ khí tức của ngươi."

Tô Dịch nói xong, đã lăng không hư độ, dạo bước mặt biển mà đến.

Theo hắn tới gần, kia chín trượng màu trắng cự viên bộ lông đứng đấy, cảnh giác lên, như lâm đại địch.

Cô gái vỗ nhè nhẹ đập cự viên đầu, nói khẽ: "Đừng sợ."

Nói xong, nàng ánh mắt nhìn hướng đến gần Tô Dịch, nói: "Đạo hữu đây là có ý định cũng giữ ta lại đến?"

Tô Dịch lắc đầu, nói: "Ta chỉ là khó hiểu, nghe nói ngươi không phải đã kinh hồi Đại Hạ rồi, vì sao lại xuất hiện lúc này?"

"Đúng vậy a, Lục Vân không phải nói ngươi đã kinh hồi Đại Hạ sao?"

Xa xa, Hoa Tín Phong vội vàng mà đến.

Nàng một đôi xinh đẹp con mắt nhìn về phía Lưu Hỏa Chân Quân, sắc mặt nếu không không hề sợ hãi, giọng điệu thậm chí mang theo một chút chất vấn mùi vị.

Tô Dịch không khỏi nhìn Hoa Tín Phong một cái.

Ban đầu ở Đông Phu quận thành bên ngoài Thiên Thủy sơn trang, Hoa Tín Phong từng dùng Lưu Hỏa Chân Quân nhị đệ tử Lục Vân một miếng lệnh bài, tham dự đến tiệc rượu trong.

Khi đó, Tô Dịch còn hỏi qua nàng, hội hay không lo lắng bị Lưu Hỏa Chân Quân sau khi biết, tìm nàng tính sổ.

Hoa Tín Phong lại chẳng hề để ý, nói Lưu Hỏa Chân Quân sớm đã phản hồi Đại Hạ.

Có thể bây giờ nhìn lại, sự tình rõ ràng có chút không đúng.

Màu trắng cự viên trên, Lưu Hỏa Chân Quân con ngươi nhìn Hoa Tín Phong khoảnh khắc, giống như giật mình lại đây giống như, đột nhiên đứng dậy, từ cự viên trên bờ vai nhảy xuống, khóe môi hơi vểnh, cười mỉm nói:

"Tiểu thư, ngươi cái này dịch dung hoán hình chi thuật có thể thực thần diệu, lại để cho ta đều không có thể trước tiên nhận ra."

Tiểu thư?

Tô Dịch như có điều suy nghĩ, sự tình giống như càng ngày càng có ý tứ.

Chỉ thấy Hoa Tín Phong lườm Tô Dịch một cái, yếu ớt thở dài nói: "Nếu không là lo lắng bị Tô công tử hiểu lầm, ta tự không sẽ chủ động bại lộ ở trước mặt ngươi."

Nói xong, nàng giơ lên khuôn mặt nhỏ nhắn, sáng lóng lánh con mắt nhìn về phía Tô Dịch, ngượng ngùng nói: "Tô công tử, cũng không phải là ta cố ý giấu diếm, mà là ta vốn tưởng rằng, lần này hành động không gặp được Lưu Hỏa Chân Quân, cho nên mới vận dụng Lục Vân lệnh bài, tham dự đến kia một hồi dạ yến ở bên trong, chưa từng nghĩ, Lưu Hỏa Chân Quân cũng không có rời khỏi. . ."

Âm thanh mang theo một chút bất đắc dĩ cùng ảo não.

Lưu Hỏa Chân Quân cười mỉm nói: "Tiểu thư, ta phản hồi Đại Hạ tin tức, hẳn là Lục Vân nói cho ngươi a, nhưng mà Lục Vân chính mình cũng không biết, ta chỉ là đùa nghịch một chút thủ đoạn nhỏ, vì cái gì, chính là để tiểu thư chủ động hiển lộ ra tung tích."

"Hèn hạ!"

Hoa Tín Phong hung ác nói.

Lưu Hỏa Chân Quân không cho là đúng, cười mỉm nói: "Tiểu thư có lẽ hiểu rõ, ta năm đó sở dĩ đến đây Đại Tần, một mặt là bởi vì muốn tìm kiếm một ít quỷ dị khác thường cơ duyên chi địa, nhưng mà trọng yếu hơn là, ta

từng đáp ứng phụ thân ngươi, khi nhìn thấy ngươi lúc, liền đem ngươi mang về nhà."

Hoa Tín Phong cười lạnh: "Ngươi cho rằng ta hội đáp ứng cùng ngươi cùng đi sao?"

Lưu Hỏa Chân Quân khuôn mặt dáng cười trở thành nhạt, trầm mặc khoảnh khắc, nói: "Tiểu thư, ngươi đã kinh Ly gia chín năm lâu, đổi lại trước kia, ta cũng không ngại một mắt nhắm một mắt mở, cho ngươi nhậm lấy tính tình ở thế gian này làm ngươi yêu thích làm sự tình, nhưng bây giờ không giống với."

"Có gì đó không giống với?"

Hoa Tín Phong nhíu mày.

Lưu Hỏa Chân Quân thần sắc chân thành nói: "Ngươi theo ta về nhà, sẽ biết, nếu như ngươi cự tuyệt, hoặc là nhậm lấy tính tình lung tung, về sau ngươi tất nhiên sẽ vì này thương tiếc chung thân."

Hoa Tín Phong khẽ giật mình, thần sắc sáng tắt không ngừng.

Nửa ngày, nàng nói ra: "Ngươi trước rời khỏi, ta cùng với Tô công tử đơn độc nhờ một chút."

Lưu Hỏa Chân Quân thống khoái đáp ứng, mang theo màu trắng cự viên cùng một chỗ, rời xa phiến khu vực này.

"Tô công tử."

Hoa Tín Phong thấp lấy trán, giống như không dám đối mặt Tô Dịch ánh mắt, nói, "Ta muốn rời đi. . ."

Tô Dịch khẽ gật đầu, buồn cười nói: "Vì sao ngươi xem ra như vậy chột dạ?"

Hoa Tín Phong ngơ ngẩn một chút, nói thầm lẩm bẩm: "Đúng vậy, ta lại không có làm việc trái với lương tâm, như thế nào liền. . . Cũng có chút lo sợ bất an?"

Tô Dịch nói: "Được rồi, ngươi muốn nói cái gì, cứ việc nói liền là, rất sớm ta liền nói qua cho ngươi, của ta điểm mấu chốt thì không cách nào tiếp nhận phản bội, những chuyện khác, ta căn bản không thèm để ý."

Hoa Tín Phong giống như nhẹ nhàng thở ra, chớp chớp thâm thúy thanh tú con mắt, nói: "Vậy là tốt rồi, ta còn tưởng rằng ngươi hội quở trách ta giấu diếm thân phận sự tình."

Tô Dịch mỉm cười lắc đầu: "Ngươi chính là Đại Hạ hoàng đế con gái thì như thế nào, đơn giản là một thân phận mà thôi."

Mỗi một người đều có thuộc tại bí mật của mình.

Hoa Tín Phong có.

Hắn Tô Dịch cũng có.

Chỉ cần không đụng vào điểm mấu chốt, những cái này đều không coi là gì đó.

"Ách. . ."

Hoa Tín Phong giật mình, chợt hài lòng mà cười rộ lên, nàng đôi mắt sáng như sao, nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, nói:

"Tô công tử, cùng ngươi cùng một chỗ hành động những ngày này, ta đời này cũng sẽ không đã quên, hơn nữa ta tin tưởng, chúng ta về sau tất

nhiên còn có lại gặp mặt cơ hội."

Thiếu nữ giữa lông mày lộ vẻ vui vẻ.

Tô Dịch lại khẽ thở dài: "Ngươi nếu không là cái này một bộ dịch dung bộ dáng, nhất định sẽ để cho ta tâm tình sung sướng một ít."

Hoa Tín Phong ngạc nhiên nói: "Tô công tử cũng như thế để ý cô gái bề ngoài?"

Đổi lại nam nhân khác, sợ là sẽ phải thề thốt phủ nhận, hoặc là vội vàng giải thích một phen.

Nhưng Tô Dịch không có, hắn hoàn toàn là không cần nghĩ ngợi hồi đáp: "Đương nhiên."

Hoa Tín Phong: ". . ."

Chợt, nàng phốc cười rộ lên, nói: "Ai, Tô công tử quả nhiên không phải thế gian này tầm thường nam tử có thể so sánh."

Dừng một chút, nàng nói khẽ: "Đợi chút nữa lần gặp mặt, ta thì sẽ dùng thân phận chân chính cùng công tử nâng cốc ngôn hoan."

Dứt lời, Hoa Tín Phong xuất ra một miếng màu tím ngọc bội, đưa cho Tô Dịch, "Tô công tử, cái này là tín vật của ta, về sau như ngươi đến Đại Hạ hoàng đô 'Cửu Đỉnh thành " vô luận muốn làm chuyện gì, bằng này ngọc bội tiến về 'Vân trạch lâu " đều có người hội toàn lực là công tử cống hiến."

Song bẻ gãy, đem ngọc bội đưa cho Tô Dịch, cười hì hì nói, "Đương nhiên, bằng này ngọc bội, cũng có thể gặp lại ta."

Tô Dịch không có cự tuyệt, chỉ là, đem làm hắn cầm lấy khối ngọc bội này lúc, con ngươi không khỏi nổi lên một chút dị sắc.

Ngọc bội phía trên, tuyên khắc một cái dục hỏa giương cánh, ôm âm phụ dương chim thần, thân giống như Bàn Long, sinh ra lông vũ, hắn thủ như chim.

Long Tước!

Lướt Thiên Địa, che lắp mặt trời nguyệt, nuốt núi biển chi tinh, ôm thần ma lực, chính là xưa nhất Chân Linh chim thần một trong!

Ngọc bội kia chỗ tạo hình, đúng là một cái Long Tước đồ đằng!

Lập tức, Tô Dịch cũng không khỏi nổi lên một chút kinh ngạc, cái này Long Tước ngọc bội nếu là Hoa Tín Phong gia tộc tín vật, nàng kia chỗ gia tộc, sợ là không đơn giản.

"Lưu Hỏa Chân Quân, chúng ta có thể đi rồi."

Hoa Tín Phong hướng xa xa hô to.

Lưu Hỏa Chân Quân lúc này mới tới gần lại đây, yên tâm giống như nói ra: "Tiểu thư, ngươi nhìn chung trưởng thành, biết rõ nên làm ra như thế nào lựa chọn."

Hoa Tín Phong nhếch miệng, từ chối cho ý kiến.

Lưu Hỏa Chân Quân hướng Tô Dịch có chút chắp tay nói: "Đạo hữu, trước khi chuẩn bị đi, thiếp thân có một phen không biết có nên nói hay không."

Tô Dịch nói: "Nói thẳng là được."

Lưu Hỏa Chân Quân châm chước khoảnh khắc, nói: "Dùng đạo hữu dưới đáy bao hàm cùng tu vi, như thẳng tuốt ở lại Đại Chu, liền như rồng

khốn chỗ nước cạn, nhất định không cách nào thi triển hết trong lồng ngực khát vọng."

"Hôm nay, Đại Hạ sẽ ở năm tháng sau, tổ chức một hồi 'Lan Đài pháp hội " ta ngược lại là rất chờ mong, đạo hữu có thể tham dự trong đó, cũng chỉ có Đại Hạ, mới có thể làm cho đạo hữu trên con đường lớn, có được càng tiến một bước cơ hội."

"Lan Đài pháp hội?"

Tô Dịch nhớ tới, lúc trước Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền liền từng mời chính mình tiến về Đại Hạ, đi tham gia trận này do Đại Hạ hoàng đế tự mình xử lý tu hành thịnh hội.

Lưu Hỏa Chân Quân Khinh Ngữ nói: "Như đạo hữu cảm thấy hứng thú, tùy thời có thể tiến về Cửu Đỉnh thành, đến lúc đó, thiếp thân nguyện ý vì đạo hữu an bài hết thảy sự tình, dùng đạo hữu thực lực, có thể đủ nhẹ nhõm ở Lan Đài pháp hội trong phát sáng chói mắt dị sắc."

"Tùy duyên a."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hoa Tín Phong thì nhịn không được nói ra: "Tô công tử, ngươi có lẽ không thèm để ý ở Lan Đài pháp hội trên làm náo động, nhưng chỉ cần ở Lan Đài pháp hội trên đạt được một miếng Tu Di phù, là được tiến về Tu Di tiên đảo."

Do dự một chút, nàng cái này mới thấp giọng nói: "Theo ta được biết, chỗ kia cực khả năng có giấu cùng 'Ám cổ chi cấm' có quan hệ bí mật, nếu là bỏ qua, có thể thì thật là đáng tiếc."

Tô Dịch con ngươi ngưng lại, không khỏi nhìn nhiều Hoa Tín Phong một cái, nữ nhân này lại còn biết một ít cùng Tu Di tiên đảo có quan hệ bí mật?

Không đơn giản ah.

Nghĩ nghĩ, Tô Dịch gật đầu nói: "Ta đã biết."

"Kia. . . Chúng ta liền cáo từ trước."

Hoa Tín Phong vẫy tay từ biệt, cùng Lưu Hỏa Chân Quân cùng một chỗ rời đi.

Đưa mắt nhìn thân ảnh của bọn hắn biến mất ở mênh mông vùng biển trên, Tô Dịch cúi đầu xuống, quan sát kia Long Tước ngọc bội khoảnh khắc, thầm nghĩ trong lòng: "Bao gồm giống như sự tình an trí thỏa đáng, ngược lại hoàn toàn chính xác có thể đi Đại Hạ đi một lần."

Đại Hạ, Thương Thanh đại lục trên bá chủ, tu hành thế lực phồn vinh hưng thịnh.

Tới vừa so sánh với, vô luận là Đại Chu, Đại Ngụy, hay là Đại Tần, đều cùng viên đạn quốc gia giống như, xa không cách nào cùng Đại Hạ đánh đồng.

Một lúc sau, Tô Dịch thu hồi Long Tước ngọc bội, xoay người nhìn về phía Quần Tiên Kiếm Lâu di tích cửa vào, tay áo vung lên.

Ông!

Kia tựa như vòng xoáy giống như cửa vào cánh cửa, như vậy lặng yên không một tiếng động mà biến mất không thấy gì nữa, liền như từ nhân gian bốc hơi giống như.

Có thể tay cầm bạch cốt ấn tỉ Tô Dịch, lại có thể rõ ràng cảm nhận được sự hiện hữu của nó.

"Nơi này, về sau ngược lại là có thể cho rằng một cái tiềm tu chi địa."

Tô Dịch thầm nói.

Kế tiếp, ánh mắt của hắn nhìn về phía cách đó không xa dưới mặt biển phương, khóe môi nhấc lên một vòng như có như không độ cong, nói:

"Đều đã đến lúc này, còn không ra?"

Nước biển ở chỗ sâu trong, thẳng tuốt dùng "Huyền Vũ nín thở bí quyết" liễm tức ẩn hình Cát Khiêm toàn thân cứng đờ, trong nội tâm chấn động, tên này. . . Có thể nhìn thấu tung tích của mình! ?

"Lão gia hỏa, ngươi mau ra đây, nói cho ta biết nên làm cái gì bây giờ?"

Cát Khiêm hoàn toàn luống cuống.

Trước, nhưng hắn là mắt thấy Tô Dịch là như thế nào diệt sát những kia khủng bố tồn tại, nội tâm đã sớm rung động vô cùng, cũng đối với Tô Dịch kiêng kị đến cực hạn.

Giờ khắc này, bị Tô Dịch nhìn thấu tung tích, hắn quả thực liền giống bị một đầu hung thú nhìn chằm chằm vào bé thỏ trắng giống như, lạnh run.

Trong thức hải thật lâu không có trả lời.

Cát Khiêm ngẩn ngơ, tức giận đến thiếu chút nữa chửi ầm lên, lão già này, thường ngày thời điểm một bộ khinh thường thiên hạ anh hào rầm rĩ khuôn mặt.

Nhưng bây giờ, lại lại kinh sợ bao đến liền lời nói cũng không dám nói rồi, trực tiếp quy rúc ở đây, không nhúc nhích!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 399: Cát Khiêm Trên Người Kỳ Quặc

"Nếu không ra, đừng trách ta không khách khí."

Đem làm Tô Dịch âm thanh lần nữa vang lên, Cát Khiêm cắn răng một cái, xuất ra một xấp trân tàng ở thân bí phù, phân biệt dán tại cánh tay, ngực bụng, đùi, lưng chờ bộ vị.

Rồi sau đó, hắn vẫn còn lo lắng, lại lấy làm ra một bộ hộ tâm kính dán tại ngực, đeo một đôi hộ oản.

Cuối cùng, hắn lại sờ lên màu vàng hơi đỏ đạo bào trong ăn mặc một tầng Linh Giáp, đem tay trái khoác lên hông bờ đai lưng ngọc trên.

Đai lưng ngọc là Pháp khí trữ vật trong, còn có giấu các loại nhiều loại bảo vệ tánh mạng thủ đoạn. . .

Cát Khiêm xác định, liền là đụng phải Linh Đạo đại tu sĩ, cũng đủ bằng vào cái này một thân phòng ngự bảo vật giết ra một đường đường sống.

Có thể vừa nghĩ tới đi đối mặt Tô Dịch, trong lòng của hắn vẫn còn có chút chột dạ.

"Mà thôi, ép, tiểu gia cùng lắm thì đem trong thức hải lão gia hỏa kia khai ra đảm đương tấm mộc!"

Cát Khiêm cắn răng một cái, thân ảnh từ đáy biển lướt trên.

Xoạt xoạt ~

Mặt biển nhấc lên bọt nước, Cát Khiêm thân ảnh vừa vừa xuất hiện, liền hướng xa xa Tô Dịch cúi người chào thật sâu chào, thanh tú trên gương mặt lộ vẻ tâm thần bất định cùng khâm phục, nói:

"Tô tiền bối thần thông quảng đại, tuệ nhãn như đuốc, lại một cái liền dòm phá vãn bối giấu kín chi địa, để vãn bối xem thế là đủ rồi."

Hắn tư thái bày vô cùng thấp, trực tiếp dùng vãn bối tự cho mình là, ngôn từ tràn đầy ca ngợi, sợ hãi thán phục, kính sợ vân vân tự.

Kia nhận kinh sợ bộ dáng, để người hoàn toàn không thể bắt bẻ.

Tô Dịch cũng không khỏi ngơ ngác một chút, khó hiểu nói: "Ngươi một cái Tiên Thiên Võ Tông, lại có thể dùng liễm tức pháp dấu diếm được Linh Đạo đại tu sĩ thần niệm lực lượng, nghĩ đến cũng không phải nhân vật tầm thường, có thể vì sao. . . Lại như vậy sợ hãi rụt rè bộ dáng?"

Cát Khiêm nhanh chóng dùng tay phải xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, nói: "Ở Tô tiền bối bực này cao nhân trước mặt, vãn bối quả thực không cách nào không khẩn trương."

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Ngươi tên là gì?"

"Cát Khiêm." Cát Khiêm nhanh chóng đáp.

"Nguyên lai ngươi chính là Cát Trường Linh cái kia đồ đệ, trách không được."

Tô Dịch giật mình.

Hắn rất sớm liền từng nghe Cát Trường Linh đã từng nói qua, cái kia cái đồ đệ vô cùng cẩn thận, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền.

"Tô tiền bối nhận ra vãn bối sư tôn?" Cát Khiêm vui vẻ.

"Không tệ."

Tô Dịch gật đầu, giống như cười mà không phải cười nói, "Ta còn nghe nói, trên người của ngươi có cổ quái, hư hư thực thực kế thừa nào đó cổ xưa truyền thừa, cũng cực có thể là có giấu hắn bí mật của hắn."

Thoáng cái, Cát Khiêm toàn thân đổ mồ hôi ra như tương, sắc mặt đều thay đổi, lắp bắp nói: "Tô tiền bối hẳn là hoài nghi ta là Đoạt Xá giả?"

Tô Dịch cười nói: "Trước hoàn toàn chính xác có chỗ hoài nghi, nhưng hiện tại nhìn thấy ngươi về sau, đã kinh xác định ngươi không có bị đoạt xá."

Cát Khiêm thoáng nhẹ nhàng thở ra, nói: "Vậy vãn bối an tâm."

"Được rồi, nơi đây sự tình đã xong, ta có ý định phản hồi Đại Chu, ngươi muốn hay không cùng một chỗ?"

Tô Dịch hỏi.

Cát Khiêm vô ý thức lắc đầu, nói đùa gì vậy, nếu là khả năng, hắn thà rằng cả đời bất hòa Tô Dịch gặp lại!

Tên này quá nguy hiểm!

Có vẻ cảm giác mình cự tuyệt quá nhanh, Cát Khiêm vội vàng bổ sung nói: "Ách, Tô tiền bối đừng hiểu lầm, vãn bối chỉ là khác có chuyện quan trọng, quyết định tiến về Đại Hạ đi một lần, tạm thời không có ý định phản hồi Đại Chu."

"Đại Hạ? Thôi được rồi, ngươi mà tự tiện là tốt rồi."

Nói xong, Tô Dịch chiết thân mà đi.

Hắn tự nhiên một cái nhìn ra Cát Khiêm trên người có cổ quái, nhưng mà, niệm ở đối phương là cố nhân đồ đệ phân thượng, thật cũng không có tiếp tục đi dò xét.

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch kia cao to thân ảnh biến mất, hồi lâu, Cát Khiêm cái này mới đứng thẳng người, thở ra thật dài một ngụm trọc khí, lẩm bẩm nói:

"Khá tốt khá tốt, lần này dính sư tôn ánh sáng, nếu không, dùng Tô Dịch tên này bản tính, sợ không có khả năng như vậy dễ dàng buông tha ta. . ."

Nói xong, hắn lúc này mới cảm giác toàn thân đều bị mồ hôi lạnh sũng nước, nhịn không được một trận tự giễu: "Tuy nói kinh sợ là kinh sợ một ít, có thể tối thiểu có thể sống được càng lâu một chút, cái này. . . Không phải là ta thẳng tuốt cầu tác đại đạo chi lộ sao, không cầu danh chấn thiên hạ, nhưng cầu có thể sống tạm Vĩnh Sinh. . ."

"Mất mặt xấu hổ!"

Trong thức hải, lão gia hỏa âm thanh vang lên, không chút khách khí châm chọc một câu.

Cát Khiêm nhất thời tức giận đến giơ chân, nghiến răng nghiến lợi nói: "Lão già kia, vừa rồi ngươi như thế nào không động đậy? Như cái nuốt khí con rùa già đồng dạng, hận không thể co lại thành một đoàn, chân chính mất mặt, hẳn là ngươi đi!"

"Ngu xuẩn! Ta nếu không thu liễm khí tức, tất nhiên sẽ bị kia họ Tô phát giác, đến lúc đó, ta không may không sao, có thể về sau, ai còn là ngươi truyền đạo thụ nghiệp, chỉ điểm sai lầm?"

Lão gia hỏa hừ lạnh, "Tốt rồi, không nói chuyện việc này, ngươi mới vừa nói ngươi muốn đi Đại Hạ?"

"Không tệ!"

Cát Khiêm cắn răng một cái, "Như có cơ hội, ta sẽ không để ý đi tham gia một cái kia Lan Đài pháp hội!"

"Ơ, có đã có tiền đồ ah!" Lão gia hỏa tấc tắc kêu kỳ lạ.

"Ta nghĩ xong rồi, thiên hạ này càng ngày càng rung chuyển cùng nguy hiểm, mà Đại Hạ có thể vô số người, cường giả như rừng, chính là trời sập rồi, cũng có người trước chống, mà ta chỉ muốn ít xuất hiện một ít, chắc có lẽ không gặp được gì đó tai hoạ ngập đầu."

Cát Khiêm hít thở sâu một hơi khí, nói, "Cái này kêu là đại thụ dưới đáy tốt hóng mát, có Đại Hạ cái này gốc che trời đại thụ tại đây, đủ thay ta che gió che mưa."

Lão gia hỏa ngây ngẩn cả người, cái này rốt cục mới hiểu rõ, Cát Khiêm sở dĩ đi Đại Hạ, nguyên lai là ôm xu cát tị hung, tiếp tục sống tạm mục đích!

"Tiểu tử ngươi. . . Thật đúng là kinh sợ đến một loại đăng phong tạo cực tình trạng."

Lão gia hỏa rất im lặng.

Cát Khiêm không để ý đến, quay đầu bước đi rồi, bộ pháp vội vàng, quả thực như dốc sức liều mạng giống như, căn bản không muốn lại tại cái hải vực này ngây ngốc khoảnh khắc.

. . .

Mênh mông trên mặt biển, Tô Dịch tay áo nhẹ nhàng, lăng hư cất bước.

Đặt chân Tích Cốc cảnh về sau, một thân tu vi cùng Thiên Địa khí tương thông, chỉ cần vận chuyển tu vi, là được bằng hư cưỡi gió, phi thiên độn địa.

Xa không giống Tiên Thiên Võ Tông cảnh lúc như vậy, chỉ có thể do bản thân tiên thiên chi khí nâng, lăng không bay độ.

Vừa rời đi Quần Tiên Kiếm Lâu di tích chỗ khu vực, Tô Dịch trên đường đi liền đã nhận ra một ít thuộc về người tu hành khí tức.

Những tu sĩ này đều xa xa mà trốn tránh, không dám tới gần.

Thực tế khi thấy thân ảnh của hắn lúc, đều bộ dạng phục tùng liễm tức, đại khí cũng không dám ra ngoài, một bộ tùy thời đều xa xa chạy thoát tư thế.

Tô Dịch không để ý đến.

Trước trong chiến đấu, hắn liền phát giác được, gần bên vùng biển trên cũng không có thiếu thuộc về tu sĩ khí tức qua lại.

Đã những tu sĩ này lúc trước thời điểm, đều không có chộn rộn tiến đến, Tô Dịch đâu có thể nào so đo.

"Hả?"

Đột nhiên, Tô Dịch chú ý tới xa xa vùng biển trên, có hai đạo thân ảnh quen thuộc, đang theo chính mình tới gần.

Rõ ràng là Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa.

"Hai vị trước cũng tới?"

Tô Dịch hỏi.

Vân Lang thượng nhân trước là ôm quyền chào, hổ thẹn nói ra: "Ta cùng Lan Sa ở gần bên vùng biển nấn ná mấy ngày, thẳng tuốt không dám tới gần, chỉ có thể xa xa đang trông xem thế nào."

Tô Dịch gật gù nói: "Sự tình đã kết thúc hết rồi, hai vị phải chăng muốn cùng một chỗ phản hồi?"

"Có thể cùng đạo hữu cùng một chỗ đồng hành, là lão hủ vinh hạnh."

Vân Lang thượng nhân cười ha hả đáp ứng.

Tô Dịch nhạy cảm phát giác được, Vân Lang thượng nhân cùng trước kia trở nên không giống với lúc trước, mặt đối với chính mình lúc, mang lên một loại trước kia không có kính sợ chi ý.

Lại nhìn Lan Sa, từ sau khi gặp mặt, kia như đao đục búa khắc giống như tinh xảo tuyệt mỹ trên mặt, thì có cái này một vòng lái đi không được hoảng hốt chi sắc.

"Lan Sa cô nương, ngươi làm sao?"

Tô Dịch hỏi.

"À? Không có gì."

Lan Sa như ở trong mộng mới tỉnh tựa như, lắc đầu liên tục.

Vân Lang thượng nhân trong nội tâm cảm khái, hắn hiểu được Lan Sa cảm thụ.

Ở vừa rồi thời điểm, bọn họ cùng một chỗ xa xa mà thấy được Tô Dịch là như thế nào độ kiếp chứng đạo, cũng chứng kiến kia nguyên một đám khủng bố tồn tại, là như thế nào bị Tô Dịch giết chết.

Kia chờ rung động, để Vân Lang thượng nhân đến nay đều có nằm mơ giống như không chân thật cảm giác, huống chi là Lan Sa?

"Đúng rồi, Tô huynh, trước thời điểm, có rất nhiều tu sĩ đều giống như ngươi, tiến vào này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích, có thể bọn họ đến nay lại chưa từng xuất hiện, hẳn là. . . Là xảy ra ngoài ý muốn?"

Lan Sa ổn ổn tâm thần, hỏi ra âm thanh đến.

"Đều chết hết."

Tô Dịch nói.

Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa liếc nhau, nội tâm lại là một trận bốc lên, quả nhiên, Tần Động Hư chờ Đại Tần cao cấp nhất một đám người tu hành, đều đã gặp!

Lan Sa giống như không thể tin được, hỏi: "Thương Lạc Ngữ. . . Cũng đã chết?"

Tô Dịch khẽ gật đầu, nói: "Đúng vậy, ta nhớ được, nàng không phải từ trước đến nay ngươi đối nghịch sao, nàng chết rồi, ngươi nên cao hứng mới đúng."

Lan Sa cười rộ lên, nói: "Ta chỉ là quá ngoài ý muốn rồi, thế cho nên có chút không dám tin tưởng."

"Đi thôi, trước rời khỏi nơi đây."

Nói xong, Tô Dịch hướng phía trước bước đi.

Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa theo sát phía sau.

Đi đến nửa đường, Tô Dịch đột nhiên nhớ tới một sự kiện.

"Trước Cát Khiêm sử dụng liễm tức chi pháp, tựa hồ là 'Huyền Vũ Chân Khí Kinh' trong nín thở chi pháp?"

Càng muốn, Tô Dịch vượt cảm giác tương tự, lông mày không khỏi có chút nhăn lại, "Chẳng lẽ là Huyền Ngưng?"

Huyền Ngưng là kiếp trước hắn chỗ thu đệ thất chân truyền đệ tử, bản thể là một cái Chân Linh thần thú Huyền Vũ, ngoại trừ tu luyện, cũng giúp mình trấn áp động phủ số mệnh, thủ hộ sơn môn.

Huyền Ngưng tuy là Huyền Vũ nhất mạch hậu duệ, nhưng hắn còn nhỏ theo bên cạnh mình, sở tu luyện "Huyền Vũ Chân Khí Kinh", hay là do chính mình căn cứ huyết mạch của hắn thiên phú, chuyên môn vì hắn sáng chế, trải qua mấy ngàn năm thời gian không ngừng hoàn thiện, mới cuối cùng hình thành một bộ nguyên vẹn đạo kinh truyền thừa.

Có thể nói, cái môn này đạo kinh trừ hắn ra cùng Huyền Ngưng, chính là hắn bên người đệ tử khác, cũng cũng không biết.

Mà bây giờ, Cát Khiêm trên người lại lại xuất hiện hư hư thực thực Huyền Vũ Chân Khí Kinh bí pháp khí tức, như thế nào không cho Tô Dịch ngoài ý muốn?

"Trước, ngược lại là ta lơ là sơ suất rồi, vốn nên tiến thêm một bước kiểm tra Cát Khiêm kẻ này chi tiết, như thế, có lẽ liền chân tướng rõ ràng."

Tô Dịch trong nội tâm thở dài.

Lúc này chính là quay trở lại, dùng Cát Khiêm kia cẩn thận chặt chẽ tính tình, sợ là sớm đã trốn không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hơn nữa, Tô Dịch cũng có chút không xác định Cát Khiêm chỗ thi triển liễm tức pháp, đến tột cùng là hay không cùng "Huyền Vũ Chân Khí Kinh"

có quan hệ, rất nhanh liền chẳng muốn nhiều hơn nữa nghĩ, đem chuyện này ném chi sau đầu.

Hai ngày sau.

Đông Phu quận thành bên ngoài, Đông Hải chi bờ.

Tô Dịch cùng Vân Lang thượng nhân, Lan Sa cùng một chỗ, bồng bềnh tới.

"Tô đạo hữu, vào thành trong tìm một nhà tửu lâu cùng một chỗ chè chén một phen, như thế nào?"

Vân Lang thượng nhân cười mời.

Lan Sa cũng đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, lộ ra vẻ chờ mong.

Tô Dịch nghĩ nghĩ, liền đáp ứng.

Một đoàn người lập tức hướng cửa thành phương hướng bước đi.

Có thể còn tại nửa đường, chỉ thấy xa xa lướt đến một đám người.

Cầm đầu, là một gã thân ảnh thon gầy, đầu đội mào huyền bào nam tử.

Xa xa đấy, huyền bào nam tử liền cười mở miệng nói: "Sư thúc, Lan Sa nha đầu, có thể tính đợi đến lúc các ngươi về rồi."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 400: Tôm Tép Nhãi Nhép Tự Rước Lấy Nhục

Huyền bào mào nam tử, xem xét liền là sống địa vị cao, uy thế bất phàm.

Vân Lang thượng nhân ngoài ý muốn nói: "Tông chủ, các ngươi khi nào đến?"

Huyền bào mào nam tử mặt lộ vẻ một chút xấu hổ, than thở nói: "Từ khi biết được Lạc Ngữ nha đầu kia vài ngày trước ở Thiên Thủy sơn trang dạ yến trên sở tác sở vi, ta liền lại ngồi không yên, vì vậy liền lên đường chạy đến, chờ không sai, vì chính là cùng sư thúc gặp một mặt, dùng tiêu trừ hiểu lầm."

Khâu Thiên Xích.

Đông Hoa Kiếm Tông tông chủ, Tích Cốc cảnh đại viên mãn tu vi, Đại Tần cảnh nội số một thao thiên đại nhân vật.

Đồng thời, hắn cũng là Thương Lạc Ngữ sư tôn.

Nhắc tới Thương Lạc Ngữ, Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa con ngươi đều nổi lên một chút dị sắc.

"Việc này đều đã qua, ngươi không cần để ở trong lòng."

Vân Lang thượng nhân thần sắc có chút tế nhị.

Khâu Thiên Xích cười nói: "Chờ Lạc Ngữ nha đầu kia trở về, ta định làm cho nàng tự mình cùng sư thúc xin lỗi bồi tội, đúng rồi, nàng. . . Không có cùng các ngươi đồng thời trở về?"

Lan Sa ngữ khí đông cứng nói: "Lúc trước, Thương Lạc Ngữ có thể không nhìn trúng ta cùng sư tôn, cùng Tần Động Hư bọn người cùng một chỗ, tiến vào này Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong, nàng hay không còn có thể trở về đến, ai cũng nói không chính xác."

Khâu Thiên Xích khẽ giật mình, cười khổ không ngừng.

Hắn sớm giải đến, lúc trước bởi vì Vân Lang thượng nhân không muốn cùng Tần Động Hư bọn người cùng một chỗ liên thủ đối phó Tô Dịch, từng bị Thương Lạc Ngữ mở miệng chống đối.

Hơn nữa Lan Sa cùng Thương Lạc Ngữ từ lúc tông môn lúc, lẫn nhau đều lẫn nhau không đối phó, thường xuyên tranh đấu gay gắt, bực này dưới tình huống, Lan Sa thái độ kém cỏi cũng liền có thể lý giải.

"Chuyện lần này, đích thật là Lạc Ngữ nha đầu kia hơi quá đáng."

Khâu Thiên Xích nói xong, ánh mắt thoáng nhìn Tô Dịch, "Vị tiểu hữu này là?"

Vân Lang thượng nhân vốn là không có ý định giới thiệu Tô Dịch thân phận, có thể thấy được đến bực này tình huống, đã kinh hiểu rõ có một số việc, nhất định không cách nào giấu diếm.

Hắn lập tức nói ra: "Vị này liền là Đại Chu đế sư Tô Dịch Tô đạo hữu."

Tô Dịch!

Khâu Thiên Xích cùng bên người kia mấy vị Đông Hoa Kiếm Tông trưởng lão nhân vật đều sắc mặt khẽ biến, nhịn không được nhiều nhìn nhiều Tô Dịch một cái.

Cái này ở Đại Chu quật khởi, tựa như Truyền Kỳ giống như thiếu niên, hắn uy danh sớm đã là thiên hạ đều biết.

Chỉ là Khâu Thiên Xích bọn họ lại không nghĩ rằng, hội ở giờ này khắc này nhìn thấy đối phương.

Vừa nghĩ tới Tần Động Hư, Trừng Chân, Cố Thanh Đô chờ Đại Tần đỉnh phong tu sĩ sở dĩ liên thủ, chính là muốn đối phó Tô Dịch, có thể Tô Dịch vẫn sống lấy từ Loạn Linh Hải phản hồi, Khâu Thiên Xích trong nội tâm không khỏi có chút nghi hoặc, đây là cái gì tình huống?

Nhưng mà, không đợi hắn suy nghĩ cẩn thận, Vân Lang thượng nhân đã nói ra: "Tông chủ, chúng ta có ý định cùng Tô đạo hữu cùng một chỗ vào thành uống rượu. . ."

Khâu Thiên Xích cười nói: "Nơi đây hoàn toàn chính xác không phải nói chuyện nơi tốt, chúng ta đây liền cùng một chỗ tiến về là được."

Vân Lang thượng nhân lông mày không dễ dàng phát giác mà nhíu, ý thức được Khâu Thiên Xích đã kinh phát giác được có chút không đúng.

Trầm mặc khoảnh khắc, Vân Lang thượng nhân gật đầu đáp ứng: "Cũng tốt."

Từ đầu đến cuối, Tô Dịch liền như người ngoài cuộc giống như, thờ ơ lạnh nhạt, chưa từng mở miệng.

Hắn nhìn ra được, Vân Lang thượng nhân rất xoắn xuýt, cho nên không có đem phát sinh ở Loạn Linh Hải trên sự tình trực tiếp nói cho Khâu Thiên

Xích bọn người.

Có vẻ. . . Là lo lắng Khâu Thiên Xích bọn người biết được chân tướng, không chịu nổi kia chờ đả kích, mà để cảm xúc không khống chế được.

Nhưng mà, Khâu Thiên Xích rõ ràng đã kinh có chỗ hoài nghi.

Đối với loại chuyện này, Tô Dịch đều lười được để ở trong lòng.

Trước mắt, thật sự là hắn thầm nghĩ ăn bữa rượu mà thôi, những chuyện khác, đều như phù vân giống như không đáng để ý tới.

. . .

Có vẻ mỗi một tòa thành trì ở bên trong, đều có một cái dùng thành trì danh tự mệnh danh tửu lâu.

Đông Phu quận thành Đông Phu tửu lâu cũng như thế.

Tửu lâu có ba tầng, ở vào trong thành khu vực phồn hoa nhất, vãng lai khách mới, phi phú tức quý.

Có lẽ là tiếp giáp Đông Hải nguyên nhân, Đông Phu tửu lâu chỗ nấu nướng thức ăn phần lớn là hải sản, mà mùi vị ngon, có thể nói nhất tuyệt.

Một tòa ở vào tầng ba cung điện trong, Tô Dịch một đoàn người phân biệt ngồi xuống, trước người rất nhanh liền trình lên đủ loại kiểu dáng món ăn quý và lạ mỹ vị.

Tô Dịch vừa uống rượu, một bên nhấm nháp các loại hải sản, toàn thân đều nhẹ nhõm không ít.

Lần này tiến về Loạn Linh Hải hành động, trước sau bảy ngày, kinh nghiệm hung hiểm tuy nói không nổi nhiều, lại gần như không có buông

lỏng nghỉ ngơi khe hở.

Giờ phút này thưởng thức lấy mỹ thực rượu ngon, nghe ngoài cửa sổ đường phố trên xa xa truyền đến náo nhiệt tiếng gầm, nhận thức lấy cái loại người này ở giữa khói lửa khí, Tô Dịch thể xác và tinh thần cũng là hoàn toàn trầm tĩnh lại.

Liền như trước kia đồng dạng, không lúc tu luyện, hắn gần đây rất lười, thầm nghĩ im lặng mà hưởng thụ cùng buông lỏng, hoàn toàn không nghĩ để ý tới kia dồn dập nhốn nháo thế tục phân tranh.

Chỉ là, khách quan tại Tô Dịch thanh thản cùng tự đắc, đang ngồi những người khác đều đều có tâm tư, cung điện trong bầu không khí cũng hơi có vẻ nặng nề.

Rượu qua ba tuần, Khâu Thiên Xích giống như nhịn không được, đánh vỡ trầm mặc, nói: "Sư thúc, lần này ở Loạn Linh Hải trên, phải chăng xảy ra rất nhiều biến cố?"

Vân Lang thượng nhân trong nội tâm thở dài, cuối cùng là giấy không thể gói được lửa, nên đến hay là đã đến.

Hắn không để lại dấu vết mà lườm Tô Dịch một cái, gặp thứ hai uống một mình tự uống, tự đắc hắn vui cười, cũng không cái gì phản đối, rồi mới lên tiếng:

"Đúng vậy, nói mấy cái này biến cố trước, ta hi vọng tông chủ tốt nhất có một cái tiếp nhận xấu nhất kết quả chuẩn bị."

Khâu Thiên Xích đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, trong nội tâm kia một cỗ cảm giác không ổn càng phát mãnh liệt.

Hắn hít thở sâu một hơi khí, gật đầu nói: "Nếu là tìm kiếm cơ duyên, tránh không được sẽ phát sinh một ít ngoài ý muốn cùng bất trắc, mời sư thúc nói thẳng liền là."

Bên cạnh hắn ba vị khác Đông Hoa Kiếm Tông trưởng lão, cũng đều đưa ánh mắt nhìn về phía Vân Lang thượng nhân, thần sắc nghiêm túc.

Vân Lang thượng nhân không có dấu diếm nữa, nói thẳng: "Tần Động Hư, Trừng Chân, Cố Thanh Đô, Du Trường Không. . . Bọn họ đều đã bị chết."

Cho dù sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, nghe tới tin tức như vậy, Khâu Thiên Xích bọn người như trước cả kinh hít sâu một hơi, sắc mặt đại biến.

Những cái này đỉnh phong nhân vật, có thể nói là Đại Tần tu hành giới cường đại nhất đội hình một trong, ai dám tin tưởng, bọn họ lại toàn quân bị diệt sao?

Khâu Thiên Xích cố nén nội tâm bất an, nói: "Lạc Ngữ nha đầu kia sẽ không phải. . ."

"Đúng vậy, cũng đã chết."

Vân Lang thượng nhân ngữ khí bình tĩnh.

Khâu Thiên Xích hai tay khẽ run, như bị sét đánh, sắc mặt đều trở nên tái nhợt, nói: "Cái này sao có thể, là ai giết bọn chúng đi?"

Ba vị khác trưởng lão cũng không cách nào bình tĩnh, nguyên một đám mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ.

Đại điện bầu không khí áp lực, để người thẳng không thở nổi.

Lan Sa liếc qua Tô Dịch, gặp thứ hai giống như đối với đây hết thảy hồn nhiên bất giác, phối hợp uống rượu, nói không nên lời thích ý.

Cái này để Lan Sa cũng không khỏi âm thầm cảm khái, tên này. . . Giống như cho tới bây giờ liền như thế, núi lở tại trước mà mặt không đổi sắc.

Trong mắt hắn, có vẻ bất cứ chuyện gì đều không thể ảnh hưởng tâm cảnh của hắn.

Tùy tâm sở dục, không lo lắng.

"Chuyện này, liên lụy đến một cái tên là Sở Tu Đoạt Xá giả."

Ở phản hồi trên đường, Vân Lang thượng nhân liền từ Tô Dịch trong miệng đã được biết đến sự tình ngọn nguồn, giờ phút này một chút châm chước, liền từng cái nói ra.

Khi biết được Nhiếp Hành Không, Tần Phất đều là Đoạt Xá giả, cùng Sở Tu nội ứng ngoại hợp, thiết hạ bẫy rập đối phó Tần Động Hư bọn người, Khâu Thiên Xích bọn người đều vẻ sợ hãi cả kinh.

Chẳng ai ngờ rằng, một hồi tìm kiếm cơ duyên hành động, hắn sau lưng lại vẫn có giấu một hồi âm mưu!

Cho đến nghe nói, ở Sở Tu bức hiếp xuống, Tần Động Hư bọn người đều lựa chọn cúi đầu cùng thần phục, Khâu Thiên Xích bọn người sắc mặt đều trở nên nghiêm trọng vô cùng.

"Đã lựa chọn thần phục, vì sao bọn họ. . . Lại toàn bộ đều chết hết?"

Khâu Thiên Xích không khỏi hỏi.

Vân Lang thượng nhân trầm mặc khoảnh khắc, nói: "Bọn họ cùng Sở Tu cùng một chỗ liên thủ, muốn đối phó Tô đạo hữu, kết quả lại bị Tô đạo hữu tận diệt rồi, sự tình chính là như vậy."

Lời này vừa nói ra, toàn trường một tịch, lặng ngắt như tờ.

Khâu Thiên Xích bọn người đều lộ ra vẻ không thể tin được, nhiều như vậy lợi hại tu sĩ, còn có một cái kinh khủng hơn Sở Tu, sao có thể bị Tô Dịch một cái Tiên Thiên Võ Tông giết chết?

Tin tức này quả thực long trời lở đất, để Khâu Thiên Xích bọn họ cảm xúc bốc lên, thật lâu không cách nào phục hồi lại tinh thần.

"Lý mỗ có một cái nghi hoặc, muốn cùng Tô đạo hữu thỉnh giáo."

Bỗng dưng, một cái tên là Lý Đồ Hưng trưởng lão, đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Tô Dịch lười biếng ngồi ở đó, một tay chống cái cằm, một tay cầm lên một cái chén rượu, thuận miệng nói: "Nói nghe một chút."

Lý Đồ Hưng con ngươi như điện, trầm giọng nói: "Đạo hữu đã biết rõ Tần Động Hư bọn họ là bị ép liên thủ với Sở Tu, vì sao động thủ lúc, không thể mở một mặt lưới, thả bọn họ một con đường sống?"

Tô Dịch ngơ ngác một chút, ánh mắt nhìn đi qua, cười hỏi: "Ta cũng có một vấn đề, biết rõ Tần Động Hư bọn người sở dĩ liên thủ, mục đích đúng là muốn đối phó ta Tô mỗ người, ngươi vì sao còn muốn hỏi loại này ngu xuẩn vấn đề?"

Vân Lang thượng nhân hừ lạnh nói: "Nghe nói bực này tin dữ, tâm tình rung chuyển có thể lý giải, nhưng phân không rõ ràng lắm sự tình nguyên do, há miệng sẽ tới, đã có thể quá không có đầu óc rồi!"

Lý Đồ Hưng gò má lập tức trướng đến đỏ bừng, á khẩu không trả lời được.

"Lý sư đệ, ngươi thất thố."

Khâu Thiên Xích phất phất tay, "Chuyện này, nếu thật như sư thúc nói, vậy thì trách không được Tô đạo hữu, mặc dù Lạc Ngữ bị giết, cũng là gieo gió gặt bão!"

Nói xong lời cuối cùng, lòng hắn đều ở mơ hồ cảm giác đau đớn.

Thương Lạc Ngữ là hắn quan môn đệ tử, thiên tư trác thanh tú, là Đại Tần một đời tuổi trẻ nhân vật truyền kỳ, vốn ký thác hắn tha thiết kỳ vọng cao.

Nhưng bây giờ, lại như vậy gặp vẫn lạc, để hắn cái này đem làm sư tôn, làm sao có thể không tiếc hận?

Dừng một chút, Khâu Thiên Xích hít thở sâu một hơi khí, ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, nói: "Tô đạo hữu, chắc hẳn Thiên Giải Cổ Kiếm cũng rơi vào đạo hữu trong tay a?"

Tô Dịch gật đầu: "Không tệ."

Khâu Thiên Xích nói: "Kiếm này chính là ta Đông Hoa Kiếm Tông chi bảo, kính xin đạo hữu vật quy nguyên chủ."

Lời này vừa nói ra, Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa trong nội tâm đều là xiết chặt.

Chỉ thấy Tô Dịch chưởng chỉ khẽ đảo, BOANG... một tiếng, Thiên Giải Cổ Kiếm lướt đi, lơ lửng ở Tô Dịch trước người.

"Cái ép các ngươi cảm thấy có thể lấy đi, cứ việc tới bắt."

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Khâu Thiên Xích bọn người, ngữ khí tùy ý.

Bầu không khí lập tức trở nên áp lực.

Một cái áo bào màu vàng lão già tóc bạc sắc mặt trầm xuống: "Tô đạo hữu cái này là ý gì, chẳng lẽ là có ý định đem ta Đông Hoa Kiếm Tông bảo vật trộm làm hữu dụng?"

Tô Dịch lườm người này một cái, nói: "Ta cho các ngươi cầm kiếm, không phải cho các ngươi nói nhảm, còn dám nhiều nói một câu nói nhảm, ta giết ngươi."

Bị như vậy quát tháo, áo bào màu vàng lão già tóc bạc tức giận đến mặt mo tái nhợt, vụt mà đứng dậy, nói: "Cầm kiếm mà thôi, ta đến là được!"

Nói xong, hắn bước nhanh đến phía trước, lấy tay hướng Thiên Giải Cổ Kiếm chuôi kiếm chộp tới.

Ông!

Chỉ thấy Thiên Giải Cổ Kiếm kia khoan hậu kiếm thật lớn thể bỗng nhiên sinh ra một đạo sục sôi thanh ngâm, có vô cùng bá đạo kiếm quang mạnh mẽ bạo trán.

Phanh!

Một tiếng trầm đục vang lên, áo bào màu vàng lão già tóc bạc bị chấn đắc lảo đảo rút lui, đặt mông ngồi xổm cố định trên, ngón tay như sấm bổ, cả đầu cánh tay phải đau đớn kịch liệt vô cùng.

Mọi người đều kinh, nhìn nhau hoảng sợ.

Tô Dịch ngồi một mình công văn trước, ẩm dưới một chén rượu, lắc đầu mỉm cười.

Như xem tôm tép nhãi nhép, tự rước lấy nhục.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 401: Như Mặt Trời Ban Trưa, Độc Chiếu Thiên Hạ

Thiên Giải Cổ Kiếm quay tròn lơ lửng hư không, thanh ngâm không ngừng, giống như đã ở cười nhạo kia áo bào màu vàng lão già tóc bạc không biết tự lượng sức mình.

Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa cũng kinh hãi không ngớt.

Bọn họ đều hiểu rõ, Thiên Giải Cổ Kiếm là tông chủ Khâu Thiên Xích năm đó từ Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong một mảnh di tích ở bên trong lấy được, cực kỳ Thông Linh, uy năng cường đại khó lường.

Những năm gần đây, có thể được đến vậy kiếm nhận chủ chỉ có Thương Lạc Ngữ một người.

Mà lúc này, kiếm này rõ ràng đã bị Tô Dịch hàng phục!

"Ai còn phải thử một chút?"

Tô Dịch vì chính mình rót đầy một chén rượu, theo miệng hỏi.

Khâu Thiên Xích sắc mặt âm trầm, đứng lên nói: "Đạo hữu, ngươi cho dù đánh bại phục kiếm này, nhưng này có thể minh đoạt ta Đông Hoa Kiếm Tông bảo vật có gì đó khác nhau?"

"Vậy ngươi lại đoạt lại đi liền là."

Tô Dịch thản nhiên nói.

Khâu Thiên Xích râu tóc nộ trương, một chữ dừng lại nói: "Nói như vậy, đạo hữu đây không phải là cùng với ta Đông Hoa Kiếm Tông gây khó dễ sao?"

Lời nói lạnh như băng, bao hàm dồn nén căm tức ý.

Trước biết được Thương Lạc Ngữ bị Tô Dịch giết chết, liền để Khâu Thiên Xích nội tâm cực kỳ bi ai cực kỳ.

Mà lúc này, mắt thấy Tô Dịch thái độ còn mạnh như thế cứng rắn, làm cho hắn cũng bị triệt để chọc giận.

Vân Lang thượng nhân thầm hô không ổn, lập tức đứng dậy, khiển trách quát mắng: "Thiên Xích, ngươi đây là có ý định đem chúng ta Đông Hoa Kiếm Tông ngàn năm truyền thừa hủy hoại chỉ trong chốc lát ư!"

Khâu Thiên Xích ngẩn ngơ, nói: "Sư thúc, ngươi đây là cho rằng, ta cùng Tô Dịch vạch mặt lời nói, sẽ để cho Đông Hoa Kiếm Tông hủy diệt?"

Âm thanh lộ ra khó có thể tin.

"Dùng Tô đạo hữu thủ đoạn, đừng nói đạp diệt chúng ta Đông Hoa Kiếm Tông, chính là quét ngang Đại Tần cảnh nội hết thảy tu hành thế lực, cũng không nói chơi."

Vân Lang thượng nhân ngôn từ trang túc nghiêm khắc, "Có rất nhiều chuyện, ngươi cũng không rõ ràng lắm, dù là ngươi bây giờ không tin, nhưng tốt nhất trước tỉnh táo lại, chăm chăm chú chú đi cho Tô đạo hữu xin lỗi, chớ để lại cạn kia chờ chuyện ngu xuẩn, nếu không, liền đừng trách ta nếu không nhận ngươi cái này tông chủ!"

Lời nói này xuất ra, Khâu Thiên Xích thiếu chút nữa khí cười, sắc mặt đều một trận âm tình bất định.

Xem xét hắn bực này thần sắc, Vân Lang thượng nhân liền ý thức được, Khâu Thiên Xích căn bản không có đem lời của mình nghe vào trong nội tâm, lông mày không khỏi nhăn lại.

Đột nhiên, ngoài cửa sổ xa xa đường phố trên truyền đến một trận kinh hô xôn xao âm thanh.

"Lớn tin tức! Tô Dịch ở Loạn Linh Hải trên độ thiên kiếp chứng đạo, bước vào Tích Cốc cảnh về sau, một lần hành động đem Bất Quy đảo, Táng Linh Sơn, bạch cốt bảo tháp trong cất giấu khủng bố sinh linh đều giết!"

"Gì đó? Việc này thật đúng?"

"Chắc chắn 100%, ngay tại vừa mới, có rất nhiều Lục Địa Thần Tiên nhân vật từ Loạn Linh Hải phản hồi, đem một trận chiến này tin tức mang về!"

"Kia Đại Chu đến Tô Dịch lại cường đại như thế?"

"Đâu chỉ là cường đại, quả thực là nghịch thiên, nghe nói Bất Quy đảo, Táng Linh Sơn cùng bạch cốt bảo tháp cái này ba cái cấm kị sự vật, đều bị Tô Dịch phá huỷ, từ thế gian này hoàn toàn biến mất!"

"Tái Tinh Thuyền?"

"Nghe nói là cúi đầu trước Tô Dịch nhận thua về sau, bị Tô Dịch mở một mặt lưới, thả một con đường sống."

"Ông trời! Đây là thiên đại tin tức!"

. . . Ầm ĩ tiếng gầm, không ngừng lên men, làm cho Đông Phu trên tửu lâu ở dưới khách nhân, cũng đều bị kinh động, dồn dập tìm hiểu tin tức.

Khâu Thiên Xích cùng kia ba vị Đông Hoa Kiếm Tông trưởng lão, đều ngây ngẩn cả người, ngốc trệ ở kia.

Bên tai, vẫn còn quanh quẩn lấy xa xa truyền đến ầm ĩ tiếng nghị luận, chỉ là bọn họ đầy ngập lửa giận, đã bị một cỗ hơi lạnh thấu xương thay thế, toàn thân như rơi vào hầm băng.

Bọn họ cái này mới ý thức tới, Tô Dịch không chỉ một cá nhân giết Sở Tu, Tần Động Hư chờ một chúng tu sĩ, còn ở đằng kia Loạn Linh Hải phía trên, một lần hành động chứng đạo Tích Cốc cảnh, diệt sát ba vị cực khủng bố sinh linh!

Như vậy chiến lực, không thể nghi ngờ thật là đáng sợ. Mà vừa nghĩ tới bọn họ vừa rồi thiếu chút nữa cùng khủng bố như vậy nhân vật vạch mặt, Khâu Thiên Xích bọn người lưng đều thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa liếc nhau, liền bọn họ đều không nghĩ tới, Loạn Linh Hải trận chiến ấy tin tức, hội nhanh như vậy liền rơi vào tay Đông Phu quận thành.

Tô Dịch đặt chén rượu xuống, vươn người đứng dậy, đối với Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa nói ra: "Sắc trời không còn sớm, ta cũng nên lên đường đã đi ra."

Nói xong, đều lười được lại đi nhìn Khâu Thiên Xích bọn người một cái, cất bước rời khỏi.

Thiên Giải Cổ Kiếm như có linh tính giống như, đi theo hắn sau.

Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa vội vàng đứng dậy đưa tiễn.

Mắt thấy Tô Dịch thân ảnh muốn biến mất ở đại điện ngoài cửa, Khâu Thiên Xích bỗng dưng lên tiếng: "Tô đạo hữu tạm dừng bước."

Chỉ thấy vị này Đông Hoa Kiếm Tông chưởng môn khom người chào, mặt mũi tràn đầy xấu hổ nói: "Lần này là chúng ta càn rỡ thô lỗ, mạo phạm Tô đạo hữu tôn uy, kính xin đạo hữu thứ tội!"

"Việc này cứ như vậy đi."

Tô Dịch cũng không quay đầu lại, đi nhanh mà đi.

Đông Phu tửu lâu bên ngoài.

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Vân Lang thượng nhân cùng Lan Sa, nói: "Hai vị, chúng ta như vậy từ biệt, về sau nếu có duyên, đều có thời điểm gặp lại."

Dứt lời, hắn lăng không giậm chân tại chỗ.

BOANG... một tiếng, Thiên Giải Cổ Kiếm lướt trên, Tô Dịch hai chân vững vàng đạp ở kia khoan hậu kiếm thể trên, bay vút Thiên Khung phía dưới, phá không mà đi.

Thiếu niên thanh bào như ngọc, chắp tay tại lưng, ngự kiếm mà đi, giống nhau bầu trời tiên, mấy cái trong chớp mắt, liền biến mất ở mênh mông chân trời.

Đây cũng là Tích Cốc cảnh, là chân chính tu sĩ lực lượng, có thể đằng vân giá vũ, cũng có thể ngự kiếm mà đi!

Đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh biến mất, Vân Lang thượng nhân không khỏi cảm khái, "Tự nay về sau, Tô công tử chi uy danh, chắc chắn vang vọng Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần Tam quốc Thiên Khung phía trên!"

Lan Sa trong đôi mắt đẹp dịu dàng nổi lên một chút phiêu hốt chi sắc, nói: "Sư tôn, ta như thế nào cảm giác, khoảng cách Tô công tử càng ngày

càng xa. . ."

Vân Lang thượng nhân trầm mặc khoảnh khắc, nói: "Tô công tử bực này tồn tại, về sau trên con đường lớn, nhất định hội càng chạy càng xa, đoạn không phải đời ta có thể với tới, có thể tới quen biết một hồi, đã là một cái cọc chuyện may mắn, không phải sao?"

Lan Sa im lặng.

. . .

Cùng ngày, phát sinh ở Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong tin tức, bằng tốc độ kinh người truyền khắp Đại Tần cảnh nội, nhấc lên sóng to gió lớn.

Thượng Lâm Tự.

Một trận lộ ra bi thương trầm thấp khí tức chuông vang vang vọng, tông môn cao thấp tất cả mọi người đều chấn động, lâm vào vô tận cực kỳ bi ai trong.

"Truyền mệnh lệnh của ta, tự nay về sau, ta Thượng Lâm Tự cao thấp, không được lại cùng Đại Chu Tô Dịch là địch, như có làm trái, trục xuất sơn môn."

Thượng Lâm Tự phương trượng Khô Tịnh, tuyên bố một đạo pháp lệnh.

Thế gian tu hành thế lực, áp đảo thế tục phía trên.

Mà hôm nay Tô Dịch, thì thôi có được áp đảo những cái này tu hành thế lực phía trên thực lực!

Kể từ đó, một cái nhất hiện thực tàn khốc là, lại đối địch với Tô Dịch, không thể nghi ngờ là tự chịu diệt vong!

Với tư cách Thượng Lâm Tự phương trượng, Khô Tịnh trong nội tâm cho dù lại cực kỳ bi ai cùng tức giận, cũng không khỏi không đối mặt cái này hiện thực tàn khốc, không làm không được ra quyết định như vậy.

Huyền Nguyệt quan.

Đem làm Thái thượng trưởng lão Cố Thanh Đô tin người chết truyền quay lại, Huyền Nguyệt quan cao thấp cũng là chấn động không ngừng.

"Tô Dịch. . . Tô Dịch. . . Tốt một cái Tô Dịch!"

Huyền Nguyệt quan Quan chủ Thương Hoằng chân nhân, mạnh mẽ cầm trong tay trà chén nhỏ hung hăng ngã trên mặt đất, nghiền nát mảnh vụn cùng nước đọng vẩy ra.

Đại điện ngọn đèn dầu chiếu rọi được hắn sắc mặt chợt minh chợt diệt.

Chợt, hắn chán nản ngồi trở lại chỗ ngồi, cả người tựa như mất đi tinh khí thần.

Hắn hiểu rõ, lại phẫn nộ cũng không làm nên chuyện gì.

Hôm nay Tô Dịch, đã có thể nói là Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần Tam quốc chi địa tu hành đệ nhất nhân, chiến lực quá lớn, có thể coi tôn hậu thế, không thể địch nổi!

Cho dù là bọn họ Huyền Nguyệt quan, cũng đã vô lực cùng bực này khủng bố nhân vật chống lại.

Đông Hoa Kiếm Tông.

Khâu Thiên Xích phản hồi sau trước tiên, liền hướng tông môn cao thấp tuyên bố, tự nay về sau, vô luận ai cùng Tô Dịch là địch, tất nhiên coi là tông môn phản đồ xử trí!

Cũng là ở cùng ngày, có quan hệ Đại Tần Tam đại tu hành thế lực cúi đầu trước Tô Dịch tin tức, tựa như như cơn lốc khuếch tán ra.

Đem làm Đại Tần hoàng đế biết được tin tức, không khỏi than thở, "Lực lượng một người, là được để thiên hạ tu sĩ tận bộ dạng phục tùng, Đại Chu. . . Sao mà chi hạnh!"

. . .

Đại Ngụy, Nguyệt Luân Tông.

Khi biết được phát sinh ở Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong tin tức về sau, bị coi là Đại Ngụy đệ nhất kiếm tu Thu Hoành Không, một mình điên cuồng uống một bầu rượu.

Hồi lâu, hắn mới lẩm bẩm: "Như Tô Dịch thất bại, đó mới gọi không bình thường. . ."

Cùng ngày, Nguyệt Luân Tông cao thấp đều biết được, Thái thượng trưởng lão Thu Hoành Không lên đường, tiến về Đại Hạ!

. . .

Đại Chu.

Hoàng cung, với tư cách giám quốc thái tử Chu Tri Ly, nhìn xem vừa truyền quay lại mật báo, kích động đắc thủ chân run rẩy, không đứng ở trong đại điện đi qua đi lại.

Hồi lâu, hắn mạnh mẽ nhất phách ba chưởng, ngửa đầu cười ha hả, cười đến mặt mày hớn hở, không phong độ chút nào đáng nói.

"Ta Chu Tri Ly đời này trải qua đắc ý nhất một sự kiện, liền là cùng Tô đế sư quen biết một hồi, đây cũng là ta đời này kiêu ngạo nhất, nhất tự hào,

nhất may mắn sự tình!"

Chu Tri Ly mặt mũi tràn đầy cảm khái, "Về sau, Tô đế sư liền để cho ta đem cái này Đại Chu thiên hạ chắp tay nhường cho, ta cũng đoạn sẽ không nhăn một cái lông mày rồi!"

Nói xong lời cuối cùng, hắn không khỏi lại nở nụ cười khổ.

Dùng hắn đối với Tô Dịch hiểu rõ, sợ là căn bản sẽ không đem cái này Đại Chu giang sơn để vào mắt.

Điều này cũng làm cho Chu Tri Ly vô cùng đau đầu, kế tiếp, nên chuẩn bị như thế nào một phần hạ lễ, đi là Tô Dịch ăn mừng?

. . .

Ngày hôm nay, Đại Tần, Đại Chu, Đại Ngụy Tam quốc chi địa, đều lâm vào lớn lao chấn động, khắp nơi đều ở lan truyền Tô Dịch ở Loạn Linh Hải trên sặc sỡ chiến tích.

Điều này cũng làm cho Tô Dịch uy danh, như mặt trời ban trưa, độc chiếu thiên hạ!

"Xa nhớ ngày đó, Tô Dịch đại nhân mới chỉ là chuyển máu cảnh tu vi, liền ở tháng hai hai Long Môn thi đấu trên, một lần hành động đoạt được Long Môn thi đấu đệ nhất danh, khi đó ta biết ngay, Tô Dịch đại nhân liền tuyệt không phải vật trong ao, nhất ngộ Phong Vân liền hóa rồng!"

Đại Chu, Vân Hà quận Quảng Lăng thành, Hạnh Hoàng y quán.

Quản sự Hồ Thuyên thao thao bất tuyệt, chậm rãi mà nói, "Hôm nay, Tô Dịch đại nhân đã quý là Đại Chu đế sư, nghe nói những Lục Địa Thần Tiên

đó ở trước mặt hắn, cũng phải biết vâng lời, kính sợ có phép! Đây mới thực sự là người phong lưu, phóng mắt Tứ Hải, ai có thể so với mô phỏng?"

Một đám Y Sư cười rộ lấy lắng nghe.

Hậu viện, một cây lão cây hòe trong gió chập chờn, lá cây vang sào sạt.

Cái này tòa tiểu viện, từng lưu lại một đoạn thuộc về Đại Chu đế sư Tô Dịch thời gian.

Lão cây hòe chứng kiến đây hết thảy.

Văn gia.

Tộc trưởng Văn Trường Kính than thở nói: "Lão thái quân, ngươi nói đi năm đó chúng ta Văn gia như đợi Tô Dịch đỡ một ít, hiện tại tình huống hội hay không hoàn toàn không giống với?"

Lão thái quân trầm mặc hồi lâu, nói: "Ngươi chỉ thấy Tô Dịch hôm nay phong quang, lại nhìn không ra, hắn quật khởi dọc theo con đường này, nương theo lấy bao nhiêu tinh phong huyết vũ, tùy tùy tiện tiện một hồi rung chuyển, liền có thể đem chúng ta Văn gia cao thấp tiêu diệt."

Nói xong lời cuối cùng, lão thái quân nói khẽ: "Bình an là phúc, mặt khác, không thể cưỡng cầu."

Văn Trường Kính im lặng.

Hiện nay Văn gia, sớm đã biến thành Quảng Lăng thành trò cười, không biết bao nhiêu người chê cười bọn họ có mắt không tròng.

Nhưng này lại có thể quái được ai?

Thế sự vô thường, nói chung như thế.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 402: Ngày 1 Tháng 7 Cố Nhân Đến

Trời chiều muộn chiếu.

Thiên Nguyên học cung, Minh Tuyền các.

"Tô Dịch ca ca, nguyên lai ngươi hôm nay đều đã kinh lợi hại như thế sao?"

Văn Linh Tuyết hai tay chắp sau lưng, uốn lên trong vắt nắm chặt vòng eo, một tấm thanh tú thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn đều nhanh muốn tiến đến nằm ở đằng trong ghế Tô Dịch trước mặt.

Nàng nhìn chằm chằm vào Tô Dịch kỹ lưỡng dò xét, chân mày cùng khóe mắt lộ vẻ hiếu kỳ.

Giống như không thể tin được, trong tin tức kia ở Loạn Linh Hải trên, đại phát thần uy nhân vật truyền kỳ, chính là trước mắt cái này chính mình quen thuộc nhất tuấn tú thiếu niên.

Thiếu nữ tuyệt mỹ thanh thuần dung nhan gần trong gang tấc, thổ khí như lan, phấn nhuận môi sáng bóng Liễm Diễm, tựa như tươi mới ngon miệng cây đào mật tựa như, để người nhịn không được nghĩ nhấm nháp một ngụm.

"Cái này cũng gọi là lợi hại?"

Tô Dịch mỉm cười, từ hắn cái này góc độ, có thể hiểu rõ thấy thiếu nữ kia thanh tịnh trong con mắt phản chiếu ra thuộc tại hình dạng của mình.

Cũng có thể đem thiếu nữ kia hình dáng minh thanh tú tuyệt mỹ khuôn mặt thấy khác thường rõ ràng.

Đẹp!

Đó là một loại tràn đầy thanh xuân sức dãn đẹp, tịnh lệ tuyệt tục.

Theo khuôn mặt nhìn xuống, liền là thon dài tuyết trắng cổ, đường nét tinh xảo xương quai xanh. . .

Còn không đợi Tô Dịch lại tiếp tục nhìn xuống, thiếu nữ đã rất khởi thân thể, cười mỉm nói: "Cái này nếu không gọi lợi hại, khắp thiên hạ người tu hành sợ là được xấu hổ chết không thể."

Cách đó không xa, Ninh Tự Họa, Trà Cẩm nhìn xem một màn này, cũng không khỏi cười rộ lên.

Tô Dịch phản hồi không lâu, bọn họ liền đã nhận được từ ngoại giới tin tức truyền đến, tự nhiên hiểu rõ, Tô Dịch lần này tiến về Loạn Linh Hải hành động, có thể nói là đại hoạch toàn thắng, thắng lợi trở về.

Vèo!

Một cái khoẻ mạnh kháu khỉnh, toàn thân lông mềm như nhung thú con nhảy lên nhảy vào Tô Dịch trong ngực.

Tiểu gia hỏa là Xích Nghê, Bích Diễm Kim Tình Thú hậu duệ, nghĩ so với trước đây, đã lâu mập một vòng lớn, thịt núc ních, một đôi con mắt mang theo một tia kim sắc.

Tô Dịch vuốt vuốt Xích Nghê đầu, toàn thân càng phát dễ dàng.

Ở cầu tác đại đạo trên đường, hắn yêu thích loại này khó được buông lỏng cảm giác, vui vẻ hòa thuận, thanh thản bình thản, tâm thần đều được đến một loại an ủi.

Buổi tối.

Minh Tuyền các trước xử lý một hồi yến hội.

Người tham dự ngoại trừ Ninh Tự Họa, Văn Linh Tuyết, Trà Cẩm, Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên bên ngoài, còn có Mộc Hi, Trần Chinh, Bộc Ấp, Viên Vũ Thông, Trịnh Thiên Hợp..... Bạn bè.

Mà ngay cả Hoàng Càn Tuấn, Viên Lạc Hề, Viên Lạc Vũ, Trịnh Mộc Yêu bọn người, cũng đều đã đến.

Tô Dịch tự nhiên thật cao hứng, ăn uống linh đình, nhẹ nhàng vui vẻ uống thả cửa.

Trên bàn rượu, Võ Linh hầu Trần Chinh nói cho Tô Dịch, hắn đã đem kia một đám thần hồn của Đoạt Xá giả hoàn toàn luyện hóa.

Tô Dịch lúc này mới mạnh mẽ nhớ tới, lúc trước tiến về Huyết Đồ Yêu Sơn ở chỗ sâu trong dưới mặt đất động quật, Trần Chinh từng bị coi là "Đạo kén", thiếu chút nữa bị một cái Dị Giới tu sĩ Thần hồn đoạt xá.

Về sau, là tự mình ra tay, giúp Trần Chinh đã trấn áp cái này một đám Dị Giới tu sĩ Thần hồn, cũng truyền thụ cho Trần Chinh một môn bí pháp, đến luyện hóa cái này một đám Thần hồn.

Vì cái gì, bắt đầu từ cái này một đám Thần hồn ở bên trong, biết rõ ràng kia Dị Giới tu sĩ lai lịch, cùng với hắn chỗ kiếp sau giới một ít tình huống.

Tô Dịch lập tức hỏi ý.

Đáng tiếc, Trần Chinh chỗ luyện hóa gần kề chỉ là một đám Thần hồn, vốn có trí nhớ cũng không nhiều.

Gần kề biết rõ, cái này Dị Giới tu sĩ đạo hiệu "Lưu Khuyết", đến từ một cái tên là "Phong Minh đại lục" thế giới vị diện.

Mà Lưu Khuyết, là cái này Phong Minh đại lục ngũ đại đỉnh cấp tông môn một trong "Trường Sinh Linh Tông" một vị Linh Đạo đại tu sĩ.

Ở Trường Sinh Linh Tông chỗ khống chế trên địa bàn, phân bố lấy một cái không gian bích chướng khe hở, đúng là đi thông Đại Chu bát đại yêu sơn một trong, Huyết Đồ Yêu Sơn ở chỗ sâu trong cửa vào.

Dựa theo Lưu Khuyết trí nhớ, giống như như vậy vết nứt không gian, ở Phong Minh đại lục trên còn có ba cái, phân biệt bị một phương đỉnh cấp tông môn khống chế.

Trong đó một cái đỉnh cấp tông môn danh tự, đưa tới Tô Dịch chú ý ——

Hóa Tinh Yêu Tông!

Cái này để Tô Dịch thoáng cái nhớ tới, ở Bảo Sát Yêu Sơn ở chỗ sâu trong giống như Nhược Thiện Đồ di tích phía dưới, chính mình chỗ đánh bại cái kia tự xưng "Xích Bằng Thần Quân" Đoạt Xá giả.

Đối phương, đang là đến từ Hóa Tinh Yêu Tông!

"Thiên Minh đại lục ngũ đại đỉnh cấp tông môn, trước mắt đã kinh xác định, liền có hai cái đều khống chế lấy tiến vào Đại Chu vết nứt không gian cửa vào. . ."

"Mà ở Thương Thanh đại lục trên, như Đại Chu như vậy quốc gia, chừng trên trăm cái nhiều, năm đó ở ám cổ chi cấm lúc bộc phát, Thương Thanh đại lục thế giới bích chướng trên xuất hiện khe hở, tuyệt đối sẽ không thiếu đi."

"Điều này cũng làm cho ý nghĩa, những cái này khe hở một chỗ khác thế giới vị diện, tuyệt không khả năng cũng chỉ có một cái Phong Minh đại lục."

Làm ra như thế suy đoán về sau, Tô Dịch trong đầu đại khái đã có một ít suy nghĩ.

Gần ba vạn năm trước, gặp ám cổ chi cấm ảnh hưởng, Thương Thanh đại lục thế giới bích chướng xuất hiện khe hở số lượng, tất nhiên không phải ít.

Mà những cái này khe hở, cũng không phải là chỉ hướng một cái thế giới vị diện, mà đi thông không giống thế giới vị diện!

Như Phong Minh đại lục, gần kề cái là một cái trong số đó.

Tiến thêm một bước suy đoán lời nói, nếu là kia một hồi sáng chói đại thế tiến đến, có thể vượt qua giới mà đến Thương Thanh đại lục Dị Giới tu sĩ, nhất định là đến từ nhiều cái thế giới vị diện!

Kế tiếp, Tô Dịch lại hỏi hỏi ý kiến một sự tình.

Ví dụ như cái này Trường Sinh Linh Tông, với tư cách Thiên Minh đại lục ngũ đại đỉnh cấp tông môn một trong, thực lực cường đại nhất, chính là Linh Luân cảnh đại tu sĩ.

Chính là Linh Đạo ba đại cảnh giới ở bên trong, cuối cùng một cái cảnh giới cường giả, vẻn vẹn ở Hoàng cảnh phía dưới.

Bởi vậy liền có thể suy đoán, có thể cùng Trường Sinh Linh Tông đặt song song mặt khác Tứ đại đỉnh cấp tông môn, giờ cũng không xê xích bao nhiêu.

Hơn nữa, tất nhiên không có Hoàng cảnh nhân vật tọa trấn.

Nếu không cái này ngũ đại đỉnh cấp tông môn, đoạn không thể nào là sánh vai cùng tình huống.

Đối với Trần Chinh mà nói, đạt được những tin tức này, để hắn hoàn toàn là không hiểu ra sao.

Nhưng đối với có được kiếp trước lịch duyệt Tô Dịch mà nói, gần kề từ nơi này chút ít một lân phiến trảo trong tin tức, liền suy đoán ra một cái vô cùng có giá trị sự thật ——

Ngày đó minh đại lục ở bên trên, thế lực cường đại nhất, cũng gần kề chỉ là Linh cấp đạo thống!

So sánh với nội tình lời nói, ở trước đây thật lâu từng có được Hoàng cảnh nhân vật tọa trấn Thương Thanh đại lục, không thể nghi ngờ nếu so với Thiên Minh đại lục cường đại rồi quá nhiều!

Đương nhiên, trải qua ám cổ chi cấm dài đến ba vạn năm phá hư về sau, hiện tại Thương Thanh đại lục, là xa không cách nào cùng Thiên Minh đại lục đánh đồng.

Dù sao, phóng nhãn khắp thiên hạ, cũng chỉ có với tư cách Thương Thanh đại lục bá chủ Đại Hạ cảnh nội, mới có Linh Đạo đại tu sĩ bực này tồn tại qua lại.

Mà ở Thiên Minh đại lục ở bên trên, có năm cái Linh cấp đạo thống!

"Cũng không gì hơn cái này, cùng ta trong dự đoán rau hẹ cũng không có gì khác nhau."

Suy đoán ra những sự thật này, Tô Dịch âm thầm lắc đầu không ngừng.

Như đem Đại Hoang Cửu Châu so sánh một phương đỉnh cấp tu hành Đại Thế Giới, kia sao vô luận là Thương Thanh đại lục, hay là Thiên Minh đại lục, đều cùng tàn vỡ tiểu thế giới vị diện cũng không có gì khác nhau.

Nhưng mà, cái này gần kề chỉ là Thiên Minh đại lục tình huống, kia mặt khác có thể tiến vào Thương Thanh đại lục thế giới vị diện ở bên trong, có lẽ sẽ có lợi hại hơn.

Yến hội ở rạng sáng lúc chấm dứt.

Tô Dịch đều có chút say khướt, cuối cùng bị đồng dạng say khướt Trà Cẩm dắt díu lấy, đi vào Minh Tuyền các trong.

Trước khi đi, Ninh Tự Họa thiện ý mà nhắc nhở một câu: "Đạo hữu, đừng quên bố trí cách âm pháp trận."

Tô Dịch thoải mái mà cười đáp ứng.

Trà Cẩm thì xấu hổ đỏ mặt.

Củi khô lửa bốc một gặp lại, liền thắng lại nhân gian vô số.

Một đêm này, tự nhiên là nói không hết triền miên, trong đó niềm vui thú, chưa đủ là ngoại nhân đạo.

. . .

Kế tiếp trong một đoạn thời gian, Tô Dịch liền nhàn cư ở Minh Tuyền các.

Ngoại trừ tu luyện, liền là lười biếng mà hưởng thụ lấy cuộc sống thanh an hòa thanh thản.

Giống nhau lúc trước.

Ngẫu nhiên, hắn sẽ cùng Văn Linh Tuyết đánh cờ, cùng một chỗ dạo bước ở sơn dã ở giữa, chỉ điểm thiếu nữ tu hành.

Mà ở buổi tối, phần lớn thời gian là cùng Trà Cẩm cùng gối chung ngủ, dùng song tu để thay thế một mình tu hành.

Tại loại này gần như hàng đêm sanh tiêu dưới tình huống, Trà Cẩm một thân tu vi cũng là đã nhận được lần lượt đầm cùng đập, nội tình càng phát tinh xảo cùng hùng hậu. . .

Tô Dịch cũng lấy được chỗ ích không nhỏ.

Tích Cốc cảnh sơ kỳ đạo hạnh, đã đạt được tiến thêm một bước củng cố, giống nhau Cửu Ngục Kiếm chí cường đạo chủng, cũng càng phát sáng long lanh ngưng luyện.

Tại trong lúc này, Đại Chu thái tử Chu Tri Ly tự mình đến Thiên Nguyên học cung một chuyến, đưa lên một phần rõ ràng tỉ mỉ chuẩn bị hạ lễ.

Trọn vẹn mười khối lục phẩm Linh thạch!

Kia đồng giá trị, đủ để cho bất luận cái gì Nguyên Đạo tu sĩ tâm động đỏ mắt.

Dù sao, ở cái này thế tục chi giới, Ngũ phẩm Linh thạch đã kinh cực kỳ trân quý hiếm thấy, huống chi là lục phẩm? Huống chi là mười khối?

Tô Dịch tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Bước vào Tích Cốc cảnh về sau, dùng hắn khổng lồ kia vô cùng đại đạo căn cơ, ở lúc tu luyện, mỗi ngày đều muốn tiêu hao gần mười khối Ngũ phẩm Linh thạch, trên người hàng tồn đang lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ giảm bớt.

Mà như đổi lại là lục phẩm Linh thạch, mỗi ngày chỉ cần luyện hóa một viên liền vậy là đủ rồi.

Chu Tri Ly này đến, còn mang cho Tô Dịch một tin tức ——

Đại Chu Đại hoàng tử Chu Tri Càn, từ lúc ngày 4 tháng 5 lúc, đã lên đường tiến về Đại Hạ, hôm nay đã trở thành Đại Hạ Tứ đại Đạo tông một trong, Thiên Xu Đạo Tông nội môn đệ tử.

Tuy nhiên Chu Tri Càn là Chu Tri Ly huynh trưởng, mà dù sao không phải một mẹ sinh ra, hơn nữa Chu Tri Càn thuở nhỏ ở Ẩn Long sơn tu hành lớn lên, bọn họ huynh đệ quan hệ trong đó, hoàn toàn có thể dùng làm bất hòa cùng đạm mạc để hình dung.

Cho nên, Chu Tri Ly không chút do dự liền bán đứng Chu Tri Càn, nói cho Tô Dịch, Chu Tri Càn về sau cực có thể sẽ là chết ở Tô Dịch trong tay những Ẩn Long giả đó báo thù.

Đối với cái này, Tô Dịch cũng không quá để ý.

Đem làm đặt chân Tích Cốc cảnh về sau, trước kia những kia cừu thị sừng của hắn sắc, đều đã không quan trọng gì, liền như Đại Tần kia Tam đại tu hành thế lực, còn không phải toàn bộ đều nhất nhất cùng chính mình cúi đầu nhận thua?

Chu Tri Càn có lẽ ở Đại Hạ có được quật khởi cơ hội, có thể cũng căn bản không có khả năng bị Tô Dịch nhìn ở trong mắt.

Nhàn nhã phong phú thời gian một ngày lại một ngày lặng yên trôi qua.

Một tháng sau.

Ngày 1 tháng 7.

Giữa trưa, Tô Dịch lười biếng ngồi ở Minh Tuyền các bên ngoài một cây lớn dưới cây thông, chân mày hơi nhíu lại, lâm vào trầm tư.

Trên người hắn kia thích hợp tu luyện tài nguyên tu hành, đã còn thừa không nhiều lắm, tối đa chỉ có thể lại chèo chống bảy ngày tả hữu.

Mà tình huống hiện tại là, đừng nói là Thiên Nguyên học cung, chính là ở toàn bộ Đại Chu cảnh nội, muốn tìm kiếm một ít thích hợp hắn tu luyện tài nguyên tu hành, đều lộ ra cực kỳ gian nan.

Cái này là thế tục chi giới tai hại.

Đem làm tu vi càng ngày càng cao, có thể thỏa mãn bản thân tu hành tài nguyên, sẽ càng ngày càng ít, cho đến không tiếp tục pháp thỏa mãn.

"Cái này do 'Ám cổ chi cấm' làm cho linh khí thiếu thốn vấn đề, thật đúng là một cái vô hình gông xiềng, cái này ba vạn năm qua, bóp chết không biết bao nhiêu tu hành thế hệ tiếp tục cầu tác đại đạo hi vọng."

Tô Dịch than nhẹ một tiếng, "Có lẽ, chính mình cũng nên cân nhắc một cái đi Đại Hạ sự tình. . ."

Lúc này, Ninh Tự Họa từ đằng xa đi tới, nói: "Đạo hữu, Đào Thanh Sơn cùng một cái tự xưng là Thanh Lan Thủy Quân nam tử đến đây cầu kiến."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 403: Nguyên Hằng

"Nhỏ Đào Thanh Sơn, mang theo Thanh Lan Giang thủy quân, bái kiến Tô đại nhân!"

Đào Thanh Sơn cung kính chào, hắn thân ảnh giống như người lùn, bạch mi râu bạc trắng, giữa lông mày lộ vẻ kính sợ cùng cao mộ chi sắc.

Ở bên cạnh hắn, đứng thẳng một cái cường tráng đôn hậu vải bào thiếu niên, lỗ võ hữu lực, làn da đen, một đôi con ngươi sáng ngời có thần.

Theo Đào Thanh Sơn chào, vải bào thiếu niên cũng vội vàng chào, kích động mà tâm thần bất định.

Ghế mây ở bên trong, Tô Dịch phất phất tay: "Không cần đa lễ, ta từ trước đến nay không thích bực này rườm rà lễ tiết."

Đào Thanh Sơn cùng vải bào thiếu niên vội vàng đứng thẳng thân thể.

Chỉ là đối mặt Tô Dịch lúc, cả hai như trước lộ ra có chút câu nệ, ngược lại là ánh mắt kia cao mộ là không che dấu được.

Hôm nay Tô Dịch, sớm đã là thiên hạ đều biết Truyền Kỳ tu sĩ!

Lực lượng một người, quan lại Tam quốc, đừng nói là thế gian võ giả, liền là tu hành thế hệ, đều chỉ có thể nhìn lên.

Đào Thanh Sơn cùng vải bào thiếu niên tự nhiên cũng nghe nói cùng Tô Dịch có quan hệ đủ loại sự tích, lại đối mặt Tô Dịch lúc, nghiễm nhiên như

xem thần nhân.

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng vải bào thiếu niên, cao thấp đánh giá một phen, nói: "Đúng vậy, không đến ba tháng thế gian, liền thoái hoá ra thân người, nội tình cũng coi như không tầm thường."

Vải bào thiếu niên liền là Thanh Lan Thủy Quân, bản thể là tê cư ở Thanh Lan Giang cuối cùng một đầu lão Ngoan.

Lúc trước Tô Dịch tiến về Đại Chu Ngọc Kinh Thành lúc, từng cưỡi lão Ngoan trên lưng, qua sông Thanh Lan Giang.

Hơn nữa khi đó, Tô Dịch từng là hắn "Chỉ đường", để lão Ngoan tiến về tìm kiếm Đào Thanh Sơn học tập Hóa Hình Thuật, như trong vòng ba tháng, có thể thoái hoá là chân chính yêu tu, đặt chân Nguyên Đạo chi lộ, hắn thì sẽ truyền thụ một là môn thích hợp tu hành pháp quyết.

Vậy cũng là một cái Tiểu Tiểu khảo nghiệm.

Chưa từng nghĩ, cái này lão Ngoan thật đúng là làm được.

Vải bào thiếu niên cảm kích nói: "Nhỏ có thể có hôm nay tạo hóa, đều là đại nhân ban tặng, nếu không có đại nhân cho phép đào núi quân truyền thụ nhỏ biến hóa diệu pháp, nhỏ sợ là không biết năm nào tháng nào mới có thể thực sự trở thành một gã yêu tu."

Tô Dịch trong lòng khẽ động, nói: "Thôi được rồi, đã lúc trước đáp ứng truyền thụ cho ngươi một môn bí pháp, ta tự sẽ không nuốt lời."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Trong tay của ta có hai loại thích hợp ngươi tu hành bí pháp, một môn tên gọi 'Thiên Yêu Cửu Chuyển Quyết " đủ giúp ngươi tu luyện tới Linh Đạo cấp độ."

Hí!

Đào Thanh Sơn cùng vải bào thiếu niên đều hít sâu một hơi, mặt mũi tràn đầy rung động.

Đối với bọn họ bực này vừa đạp vào tu hành chi đạo Tiểu Yêu mà nói, một môn có thể tu luyện tới Linh Đạo cấp độ truyền thừa, đã cùng đạt được "Tuyệt thế tiên duyên" không có khác nhau!

Chỉ thấy Tô Dịch tiếp tục nói: "Một cái khác bộ truyền thừa bí pháp, tên gọi 'Huyền Vũ Chân Khí Kinh " luận ảo diệu, tại phía xa Thiên Yêu Cửu Chuyển Quyết phía trên, nhưng mà, ta chỉ đáp ứng truyền thụ cho ngươi Nguyên Đạo Tam đại cảnh tu luyện bí quyết, hơn nữa, ngươi muốn đạt được này truyền thừa, cần phải đáp ứng ta một sự kiện."

Vải bào thiếu niên trong nội tâm chấn động, ôm quyền nói: "Kính xin đại nhân chỉ rõ."

"Đem làm ta đi Đại Hạ thời điểm, ngươi cùng ta cùng đi một chuyến."

Tô Dịch nói.

Vải bào thiếu niên ngây ngẩn cả người, hắn lúc ban đầu còn tưởng rằng muốn chuyện đã đáp ứng, tất nhiên hà khắc gian nan vô cùng, cái đó từng muốn, gần kề chỉ là làm bạn Tô Dịch cùng một chỗ xuất hành mà thôi.

Đào Thanh Sơn ghen ghét được con mắt đỏ lên, ở nơi này là khảo nghiệm, rõ ràng chính là một cái cọc thiên đại cơ duyên!

Dọc theo con đường này nếu có thể phụng dưỡng ở Tô đại nhân bên người, lo gì không chiếm được chỉ điểm?

Huống chi, Tô đại nhân có thể nói rồi, kia Huyền Vũ Chân Khí Kinh huyền bí, tại phía xa Thiên Yêu Cửu Chuyển Quyết phía trên!

"Thất thần làm cái gì, còn không mau mau đi tạ ơn! ?"

Đào Thanh Sơn giật vải bào thiếu niên một thanh.

Vải bào thiếu niên như ở trong mộng mới tỉnh giống như, lắp bắp nói: "Tiền bối, chỉ cần có thể phụng dưỡng ở ngài bên người làm việc, nhỏ gì đó đều đáp ứng!"

Ai cũng nhìn ra, vải bào thiếu niên rất kích động, kích động đến chân tay luống cuống.

Tô Dịch khẽ gật đầu, lấy ra một miếng ngọc giản, dùng thần niệm ở trong đó tuyên khắc một môn cùng Nguyên Đạo Tam đại cảnh có quan hệ pháp quyết.

"Cái này ngọc giản trong pháp quyết, tuy chỉ là 'Huyền Vũ Chân Khí Kinh' Nguyên Đạo cấp độ tu luyện chi pháp, nhưng đủ để cho ngươi bực này yêu loại trên con đường lớn thực hiện kim lân hóa rồng lột xác, ngươi mà đem trong đó bí quyết ghi nhớ, sau đó hủy diệt này ngọc giản."

Tô Dịch đem ngọc giản đưa tới.

"Vâng!"

Vải bào thiếu niên vội vàng hai tay tiếp nhận, dùng thần niệm cảm ứng trong đó huyền bí.

Nửa ngày, hắn đem ngọc giản bóp nát, rồi sau đó hai tay ôm quyền nói: "Tiền bối, nhỏ đều đã kinh nhớ kỹ."

Đào Thanh Sơn thấy vậy, lại nhịn không được cả gan nói: "Tô đại nhân, nhỏ cũng nguyện thề sống chết cống hiến, xông pha khói lửa, không chối từ!"

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Vậy sao, ngươi như nguyện ý, có thể lưu lại là Huyền Diễn Đạo Tông làm việc, nhưng ngươi đừng cao hứng quá sớm, mười năm trong, ta sẽ không truyền thụ cho ngươi bất luận cái gì bí pháp, càng sẽ không chỉ điểm ngươi mảy may, suy nghĩ kỹ càng, lại nói cho ta biết quyết định của ngươi."

Đạo không thể nhẹ truyền, pháp không thể nhẹ thụ.

Lão Ngoan có thể đạt được hắn truyền thừa, là vì lúc trước nhân duyên tế hội, có chỗ đáp ứng, cũng coi như một khảo nghiệm, đối phương đã kinh thông qua, Tô Dịch tự không ngại trên con đường lớn dìu dắt đối phương một thanh.

Có thể Đào Thanh Sơn không giống với, cái này sinh ra đời tại Thuần Dương lửa cây đào trên tinh quái, ban đầu ở quỷ mẫu lĩnh trên thời điểm, đã đạt được qua chỉ điểm của mình.

Hôm nay muốn lưu ở bên cạnh hắn làm việc, tự nhiên giúp cho khảo nghiệm.

Như thế, mới có thể thấy rõ hắn tâm, ma luyện hắn tính.

Đương nhiên, Đào Thanh Sơn cũng có thể lựa chọn không đáp ứng.

Đã thấy Đào Thanh Sơn trầm mặc khoảnh khắc, thần sắc trang túc kiên định nói: "Tô đại nhân, nhỏ suy nghĩ cẩn thận rồi! Đừng nói mười năm, chính là chờ đợi trăm năm ngàn năm, nhỏ cũng nguyện ý đi theo đại nhân bên người!"

Tô Dịch khẽ gật đầu, không có nói thêm nữa.

Cũng không phải thu truyền nhân, ở phương diện này, hắn cũng sẽ không biết quá hà khắc rồi.

Nghĩ nghĩ, Tô Dịch phân phó nói: "Từ hôm nay trở đi, các ngươi liền lưu lại a, đợi tí nữa đi tìm Ninh Cung chủ, nàng sẽ giúp các ngươi an bài hết thảy."

"Vâng!"

Đào Thanh Sơn cùng vải bào thiếu niên ngay ngắn hướng đồng ý.

"Đúng rồi."

Tô Dịch đột nhiên nhớ tới một sự kiện, đối với vải bào thiếu niên nói, "Lúc trước ta từng đáp ứng, như ngươi biến hóa thành công, liền ban thưởng ngươi một cái đạo hiệu, hiện tại, ngươi có bằng lòng hay không tiếp nhận?"

Vải bào thiếu niên ngẩn ngơ, chợt mừng rỡ như điên, phù phù quỳ xuống đất, rung giọng nói: "Kính xin tiền bối ban tên cho! !"

Tô Dịch một chút suy nghĩ, liền nói ra: "Ngươi tê ở Thanh Lan Giang xuống, tuy là yêu loại chi thuộc, cũng là có một viên lòng hướng về đạo, đúng là khó được, lợi dụng 'Nguyên Hằng' làm hiệu, như thế nào?"

Nguyên người, lấy "Ngoan" chữ thượng bộ, mới bắt đầu chi ý.

Hằng người, kiên nhẫn tâm thế hệ, có thể cầm đại đạo dùng kiên.

Thâm ý trong đó, vải bào thiếu niên một điểm liền thấu, không khỏi kích động rơi nước mắt, dập đầu nói: "Đa tạ tiền bối, đa tạ tiền bối!"

Đào Thanh Sơn thấy vậy, thật sự là hâm mộ đến thực chất bên trong.

Đối với tu hành thế hệ mà nói, đạo hiệu thế nhưng mà rất có chú ý, không chỉ ẩn chứa ban cho người mong đợi, cũng là một loại tán thành cùng che chở!

Trong lời đồn, ở cổ xưa đạo thống trong, trao nhận "Đạo hiệu" lại còn chuyên môn nghị sự đại điển, quy cách rộng lớn trang túc, chính là tông môn nhất đẳng đại sự, cần do hết sức quan trọng đại nhân vật đến tự mình định đoạt.

Một gã đệ tử đạo hiệu, do người phương nào trao tặng, thậm chí khả năng ảnh hưởng người này đệ tử về sau tiền đồ!

Đương nhiên, giống như tu sĩ, cũng phần lớn hội cho mình tự phong một cái đạo hiệu, không

Không phải là vì hiển lộ rõ ràng chính mình uy danh một loại thủ đoạn, có thể không đáng kể.

Đào Thanh Sơn tự nhiên hiểu rõ, đối với lão Ngoan mà nói, Tô Dịch ban tặng đạo hiệu, liền chẳng khác gì là đã nhận được đến từ Tô Dịch tán thành cùng che chở!

Cái này để Đào Thanh Sơn như thế nào không cực kỳ hâm mộ?

"Về sau, chỉ cần ta đạo tâm kiên định, trung thành và tận tâm là Tô đại nhân làm việc, tất nhiên cũng có thể được đến Tô đại nhân tán thành!"

Đào Thanh Sơn hít thở sâu một hơi khí, nội tâm cũng là trở nên bình tĩnh trở lại.

Đối với hắn cái này đều không có nền móng yêu tu mà nói, có thể bắt ở một cái cọc "Tiên duyên", đã là gặp may mắn thiên chi hạnh!

Bây giờ có thể đủ lưu lại là Tô Dịch làm việc, đối với Đào Thanh Sơn mà nói, đã đầy đủ.

An bài Đào Thanh Sơn cùng vải bào thiếu niên "Nguyên Hằng" sự tình về sau, Tô Dịch một mình một người lại lâm vào trong trầm tư.

Hắn sở dĩ truyền thụ Nguyên Hằng "Huyền Vũ Chân Khí Kinh" bí quyết, ngược lại cũng không phải là hoàn toàn là vì đối phương thích hợp tu hành môn pháp quyết này.

Mà có ý định lần này tiến về Đại Hạ về sau, để Nguyên Hằng dùng trên người công pháp khí tức, đi dẫn xuất Cát Khiêm cái này nhát gan cẩn thận cực kỳ gia hỏa.

Như thế, là được phân biệt ra, Cát Khiêm sở tu luyện đến tột cùng là hay không là Huyền Vũ Chân Khí Kinh.

Làm cho này bộ đạo kinh người sáng tạo, Tô Dịch cũng rõ ràng nhất, đồng dạng tu luyện có Huyền Vũ Chân Khí Kinh hai người, dù là cách xa nhau vạn trượng khoảng cách, lẫn nhau ở giữa khí cơ liền có thể đủ sinh ra một loại khéo léo cảm ứng!

Kể từ đó, lá gan nhỏ nhất Cát Khiêm sau này sẽ là trốn đi, có thể chỉ cần hắn xuất hiện ở Nguyên Hằng vạn trượng trong phạm vi, liền sẽ bị trước tiên phát giác được.

"Hi vọng Cát Khiêm tên này thật là đi Đại Hạ, nếu không, đã có thể để cho ta toi công bận rộn một hồi. . ."

Tô Dịch thầm nói.

Không bao lâu, Ninh Tự Họa phản hồi, nói: "Đạo hữu, Đào Thanh Sơn hai người đều đã an trí thỏa đáng."

Tô Dịch khẽ gật đầu, nói ra quyết đoán của mình, nói: "Ta có ý định ngày mai liền lên đường, tiến về Đại Hạ đi một lần, trước khi đi, có một số việc muốn dặn dò ngươi."

Ninh Tự Họa con ngươi trước là sáng ngời, chợt liền ảm đạm xuống dưới, bất đắc dĩ nói: "Nói như vậy lời nói, ta liền lại chỉ có thể lưu lại, giúp đạo hữu giữ nhà hộ viện sao?"

Nàng cũng đã được nghe nói ở Đại Hạ, đem có một cái cọc hấp dẫn thiên hạ tu sĩ ánh mắt "Lan Đài pháp hội" đem ở mấy tháng về sau kéo ra màn che, sao có thể không nghĩ tham dự trong đó?

Tô Dịch nói: "Ngươi như không muốn, ta sẽ không miễn cưỡng."

Ninh Tự Họa lắc đầu, thanh trẻ con như mặt của cô gái bàng nổi lên hiện một vòng cảm khái, nói:

"Trước kia thời điểm, thân thể của ta là Thiên Nguyên học cung Cung chủ, nhìn như phong quang vô hạn, kì thực ở trên tu hành, cũng là thiên tân vạn khổ, trải qua đủ loại hung hiểm cùng gặp trắc trở."

" nhưng từ khi cùng đạo hữu nhận thức về sau, hoàn toàn không giống với lúc trước. Cho tới bây giờ, ta cũng không thiếu tu hành chi pháp, cũng không thiếu tài nguyên tu hành, sở cầu tác đại đạo, đã từng đạt được đạo hữu rất nhiều chỉ điểm."

Nói đến đây, Ninh Tự Họa cười mỉm nói, "Cái này có lẽ đã kêu một người đắc đạo, gà chó lên trời, so sánh với việc này, phải chăng đi Đại Hạ, cũng không phải quá chuyện trọng yếu."

"Bực này dưới tình huống, đừng nói là giúp đạo hữu giữ nhà hộ viện, chính là giúp đạo hữu làm một ít thương thiên hại lí, phát điên sự tình, ta sợ cũng sẽ không biết cự tuyệt."

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Ninh Tự Họa, thưởng thức cái này tựa như thiếu nữ giống như thanh trẻ con cô gái mỹ lệ, nói: "Không nói mặt khác, về sau, ta thì sẽ là đạo hữu chuẩn bị một phần tạ lễ."

Ninh Tự Họa trong nội tâm chấn động, nàng tự nhiên hiểu rõ, Tô Dịch cái gọi là "Tạ lễ", nhất định không phải chuyện đùa rồi!

Nàng đôi mắt sáng đảo mắt, cười cười nói nói Yên Nhiên nói: "Tạ lễ không sao cả, chỉ cần đạo hữu niệm của ta tốt, liền là đủ."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 404: Tết Trung Nguyên, Tự Vong Hồn

Ngày 2 tháng 7.

Sáng sớm.

Tô Dịch cùng lão Ngoan biến thành vải bào thiếu niên Nguyên Hằng cùng một chỗ, lên đường rời khỏi Thiên Nguyên học cung.

Ngày hôm qua thời điểm, Tô Dịch đã đem Hồn Thiên Yêu Hoàng lưu lại bạch cốt ấn tỉ giao cho Ninh Tự Họa, nói cho nàng biết, như gặp được không cách nào chống lại nguy hiểm, liền dẫn Huyền Diễn Đạo Tông cao thấp mọi người cùng một chỗ, tiến về Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong.

Bằng bạch cốt ấn tỉ lực lượng, có thể vào Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong tị nạn.

Trên thực tế, Tô Dịch lưu lại hậu thủ không chỉ như vậy.

Ở khoảng cách Thiên Nguyên học cung trăm dặm chi địa Ngọc Bình Sơn ở bên trong, còn bố trí có "Ngũ Hành Huyền Diễn trận" cùng "Bắc Đẩu Tụ Linh Trận", trốn trong đó, đủ ngăn trở Hóa Linh cảnh đại tu sĩ đánh.

Cái gọi là thỏ khôn có ba hang, đã là như thế.

Trừ này, bạch cốt ấn tỉ trong còn có Quần Tiên Kiếm Lâu chí cao bí tàng "Vạn Linh Kiếm Kinh" .

Tô Dịch đã dặn dò Ninh Tự Họa, có thể đem đạo này kinh coi là Huyền Diễn Đạo Tông truyền thừa lực lượng, truyền thụ cho trong tông môn người.

Đương nhiên, Huyền Diễn Đạo Tông cùng hắn nói là một cái tông môn, không bằng nói là cùng Tô Dịch có quan hệ thân hữu căn cứ.

Như Văn Linh Tuyết, Trà Cẩm, Ninh Tự Họa, Hoàng Càn Tuấn, Phong Hiểu Phong, Phong Hiểu Nhiên bọn họ, trước kia thời điểm, đều sớm đã đạt được Tô Dịch chỗ truyền thụ cho tu luyện diệu pháp, tự nhiên không cần lại đi tu luyện Vạn Linh Kiếm Kinh.

Tóm lại, Tô Dịch đem Vạn Linh Kiếm Kinh lưu lại, chẳng khác gì là giúp Quần Tiên Kiếm Lâu tục lên truyền thừa, cũng coi như không phụ lúc trước Hồn Thiên Yêu Hoàng chờ đợi.

. . .

Đối với Tô Dịch mà nói, lần đi Đại Hạ, đúng là tu hành cần thiết.

Không có biện pháp, Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần bực này thế tục trong quốc gia tài nguyên tu hành, có lẽ miễn cưỡng còn có thể thỏa mãn hắn hiện tại tu hành.

Có thể nhất định không lâu dài.

Tích Cốc cảnh là đại đạo tu hành đệ nhất cảnh giới.

Dùng Tô Dịch tính ra, dùng chính mình kia hùng hậu vô cùng đại đạo căn cơ, như cũng không đủ tài nguyên tu hành, tu vi nhất định hội ở thời gian rất lâu trong ngưng lại không tiến.

Cái này tự nhiên là Tô Dịch không cách nào dễ dàng tha thứ.

Mà Đại Hạ với tư cách Thương Thanh đại lục bá chủ, tu hành thế lực cường thịnh, mà còn có Linh Đạo tu sĩ qua lại.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa, ở Đại Hạ cảnh nội tài nguyên tu hành, tuyệt đối dồi dào vô cùng, tự nhiên cũng đủ để thỏa mãn chính mình tu hành cần thiết.

Vừa nghĩ tới Đại Hạ, Tô Dịch trong đầu cũng nhớ tới rất nhiều chuyện.

Ví dụ như sắp ở mấy tháng về sau ở Đại Hạ cảnh nội kéo ra màn che "Lan Đài pháp hội" .

Ví dụ như Hoa Tín Phong từng nói cùng "Ám cổ chi cấm" lai lịch có quan hệ Tu Di tiên đảo.

Thậm chí, Hoa Tín Phong chỗ dòng họ thế lực, cũng làm cho Tô Dịch rất cảm thấy hứng thú.

Dù sao, cái này dòng họ tín vật trên, có thể khắc dấu lấy thuộc về Chân Linh chim thần "Long Tước" đồ đằng.

Đương nhiên, Tô Dịch cũng sẽ không biết đã quên Cát Khiêm.

Về phần cái kia bái nhập Đại Hạ Thiên Xu Đạo Tông tu hành Chu Tri Càn, Tô Dịch căn bản là không có để ở trong lòng.

. . .

Từ Đại Chu xuất phát tiến về Đại Hạ, cực kỳ xa xôi, cần xuyên qua mấy chục cái tán lạc tại Thương Thanh đại lục trên quốc gia, cần kéo dài qua không biết bao nhiêu núi lớn sông lớn.

Tô Dịch không có sốt ruột chạy đi.

Giống nhau lúc trước như vậy, đạp vào hành trình lúc, hắn càng ưa thích bôn ba ở Sơn Hà ở giữa, dạo bước tại hồng trần thế tục chi địa.

Quan núi, quan nước, quan tạo hóa tự nhiên.

Mỗi ngày, kiến giải, gặp chúng sinh Vạn Tượng.

Hành trình tức tu hành.

Nho tu hữu "Đi ngàn dặm đường" thuyết pháp, phật tu hữu đo đạc Càn Khôn khổ hạnh hành trình, Đạo Môn có "Vào đời lịch lãm rèn luyện" khảo nghiệm.

Mà ngay cả ma tu nhất mạch, cũng chú ý ở chúng sinh chọn trúng, khám thất tình lục dục chi trộm.

Đây hết thảy, cũng là vì tu hành, lắng đọng tâm tình.

Cái gọi là thế sự hiểu rõ đều học vấn, nhân tình thạo đời tức văn vẻ.

Tu hành chi đạo, ở này xuất thế cùng vào đời ở giữa.

Cho nên, kế tiếp trên đường, Tô Dịch hào hứng đã đến, liền ngự kiếm mà đi, bằng hư cưỡi gió, xem thoả thích sông núi Thiên Địa vẻ đẹp.

Ngẫu nhiên cũng sẽ thả chậm bước chân, hành tẩu ở từng tòa phong tình khác lạ bên trong thành trì.

Lòng có chỗ vui, liền dừng lại mấy ngày.

Như cảm giác phiền chán, liền một lướt trăm ngàn ở bên trong chi địa.

Trên đường đi, Nguyên Hằng phụng dưỡng ở hai bên của hắn, vô luận ở rừng sâu núi thẳm màn trời chiếu đất, cũng hoặc là lưu luyến tại thế tục

phồn hoa chi địa, đều nhắm mắt theo đuôi, nếu như tôi tớ, nhận bắt đầu nhiều loại vụn vặt sự tình.

Dùng hai người tu vi, ven đường mặc dù ngẫu nhiên cũng gặp phải một ít phân tranh, có thể căn bản không cần Tô Dịch ra mặt, Nguyên Hằng liền có thể dễ dàng hóa giải.

Vội vàng đã là hơn mười ngày thời gian trôi qua.

Chủ tớ hai người thân ảnh, sớm đã xuyên qua bảy tám cái thế tục quốc gia, vượt qua không biết bao nhiêu núi lớn cùng sông lớn.

Ngày hôm nay.

Đại Lương Quốc cảnh nội, một tòa tên là "Phù Tiên Lĩnh" sơn mạch xa xa, có một đầu róc rách chảy xuôi dòng sông.

Dòng sông chi bờ, là một tòa cực vắng vẻ sơn dã thôn xóm.

Chính giữa cảnh ban đêm, nước sông cuồn cuộn, xa xa Phù Tiên Lĩnh nếu như quái vật khổng lồ, bị như mực cảnh ban đêm bao phủ.

"Chủ nhân, ngươi nhìn xa xa, gần bên thôn dân đang tại bờ sông phóng sông đèn."

Nguyên Hằng chỉ vào xa xa dòng sông bên cạnh.

Chỗ đó nhen nhóm lấy rất nhiều ngọn đèn dầu, trong thôn nam nữ già trẻ, đều hội tụ ở kia, đem một chiếc chén nhỏ nhen nhóm lấy ngọn nến, tạo hình khác nhau sông đèn, bỏ vào trong nước sông.

Một cái nhìn lại, ánh đèn lay động, xuôi dòng mà xuống, ở cái này trong bóng đêm lộ ra rất đáng chú ý.

"Đây là đang tế tự vong hồn?"

Tô Dịch hỏi.

Nguyên Hằng nói: "Đúng là, chủ nhân, hôm nay là tháng bảy 15 tết Trung Nguyên, chính là thế tục trong theo như lời quỷ tiết, nghe đồn hàng năm hôm nay, âm khí tối thịnh, phân tán ở thế gian quỷ vật, hội ở hôm nay du đãng qua lại."

"Người trong thế tục, hội ở hôm nay phóng sông đèn, đốt tiền giấy, tự vong hồn, mưu đồ một cái bình an."

Nghe xong, Tô Dịch giật mình, hắn tự nhiên biết rõ tết Trung Nguyên.

Ở thế tục mắt người ở bên trong, đây là quỷ tiết.

Mà ở người tu hành trong mắt, đây là một năm 365 trong ngày, Thiên Địa âm khí nặng nhất một ngày, Thiên Địa trong và đục khí luân chuyển, thanh khí ngủ đông ẩn, trọc khí giơ lên.

Đơn giản là âm khí nặng một ít, không có gì lớn chú ý.

"Đi mau, đi mau, tất cả hồi tất cả nhà, đêm nay vô luận là ai, đều không được lại đi ra ngoài rồi! Dù là nghe được bất luận cái gì động tĩnh, cũng không thể mở cửa ra ngoài, nếu không, tất nhiên sẽ bị quỷ vật ăn hết!"

Xa xa bờ sông, một cái khô gầy lão giả dắt cuống họng hô to.

Rất nhanh, những thôn dân kia đều bốn phía mà đi.

Cảnh ban đêm thâm trầm, không trăng không sao, ở cái này xa xôi sơn dã chi địa, thậm chí xa xa có thể nghe được từng trận dã thú gào rú âm thanh.

Từng thôn dân đều xách theo một cái giấy đèn lồng, mang theo nhi mang nữ, vội vàng phản hồi.

Đột nhiên có hai ngọn đèn lồng hướng Tô Dịch bên này tới gần lại đây.

Đến gần mới nhìn rõ ràng, đây là một cái mười hai mười ba tuổi thiếu niên cùng một cái bảy tám tuổi tiểu nữ hài.

Thiếu niên màu da đen, thân thể cơ bắp, hông bờ cắm một thanh đao bổ củi.

Tiểu nữ hài tết tóc bím tóc sừng dê, xanh xao vàng vọt.

Cái này rõ ràng cho thấy một đôi huynh muội, ăn mặc cổ xưa thô bố y váy, xuyết đầy miếng vá.

Khi thấy đứng ở trong bụi cỏ Tô Dịch cùng Nguyên Hằng, cái này đối với huynh muội rõ ràng làm cho hoảng sợ, hướng về sau rời khỏi mấy bước.

Thiếu niên mạnh mẽ rút ra đao bổ củi, trước tiên đem muội muội hộ ở sau lưng, cảnh giác nói: "Các ngươi là người hay quỷ?"

"Chúng ta nếu là quỷ, ngươi bây giờ sớm mất mạng."

Nguyên Hằng cười rộ lên, nói ra, "Các ngươi thôn mọi người đã về nhà, hai người các ngươi tiểu gia hỏa đây là muốn đi đâu?"

Thiếu niên vẫn cảnh giác đề phòng, nói: "Ngươi hỏi chuyện này để làm gì?"

Tiểu nữ hài từ thiếu niên sau lưng thò ra cái đầu nhỏ, con mắt đánh giá Tô Dịch cùng Nguyên Hằng một phen, rụt rè nói: "Ca ca, bọn họ một chút cũng không hung, khẳng định không phải quỷ." Thiếu niên cười lạnh:

"Muội muội ngươi không hiểu, những kia quỷ vật nhất thiện biến hóa, xem ra như người tốt, kì thực vô cùng nhất hung ác ác độc."

Nguyên Hằng đang muốn nói cái gì, Tô Dịch khua tay nói: "Mở ra nói, để bọn họ đi qua."

Nói xong, hắn trước hết để cho mở đường nhỏ.

Nguyên Hằng khẽ giật mình, cũng im lặng tránh lui.

Thiếu niên thấy vậy, do dự khoảnh khắc, mới một thanh dắt bàn tay của muội muội, từ một bên vội vàng mà đi.

"Đi, theo sau, nhớ kỹ, chớ để kinh động đến bọn hắn."

Tô Dịch cất bước hướng thiếu niên phương hướng ly khai bước đi.

Nguyên Hằng có chút nghi hoặc, chẳng lẽ chủ nhân đã nhận ra gì đó?

Hắn không hỏi, buồn bực đầu đi theo Tô Dịch sau lưng.

Trong bóng đêm, thiếu niên một tay nắm đao bổ củi, một tay mang theo muội muội, bước nhanh đi xa.

Nửa khắc đồng hồ sau.

Thiếu niên cùng muội muội ở một tòa cỏ dại bộc phát ngôi mộ trước đứng im lặng hồi lâu chân.

Thiếu niên tay chân lanh lẹ mà cầm đao bổ củi bổ chém cỏ dại, đem này tòa cô phần sửa chữa một lần, rồi sau đó từ hông bờ trong bao vải xuất ra hương nến, tiền giấy cùng một cái đĩa đường, kẹo bánh.

Thiếu niên đem hương nến nhen nhóm, đường, kẹo bánh cung phụng ở ngôi mộ trước, rồi sau đó hai đầu gối quỳ xuống đất, nói:

"Mẹ, ta cùng muội muội tới thăm ngươi."

Nói xong, hắn kéo một cái bên cạnh tiểu nữ hài, "Muội muội, nhanh cho mẹ dập đầu."

Tiểu nữ hài vừa muốn quỳ xuống, đột nhiên trừng to mắt, kêu to hoảng sợ: "Ca ca, quỷ ——!"

Thiếu niên vụt mà đứng dậy, chỉ thấy xa xa trong bóng tối, một điểm xanh rờn Quỷ Hỏa phiêu dắt, mơ hồ có thể thấy được, một vòng phiêu động áo trắng lập loè.

"Đi!"

Thiếu niên cả kinh lưng thẳng đổ mồ hôi lạnh, trước tiên bắt lấy bàn tay của muội muội, quay đầu bỏ chạy.

Có thể còn tại nửa đường, thiếu niên mạnh mẽ dừng lại.

Cách đó không xa, một đoàn nhúc nhích bóng mờ như dây leo giống như sinh sôi, quỷ khí dày đặc, mang theo cuồn cuộn khói đen, hướng thiếu niên cùng tiểu nữ hài đánh tới.

Thiếu niên sắc mặt đại biến, mạnh mẽ ôm cổ muội muội, xoay người hướng một phương hướng khác bỏ chạy.

Chỉ là rất nhanh, cái phương hướng này trên, hiện ra kia một vòng dao động phiêu đãng áo trắng, ngăn cản tại trước.

Lúc này đây, thiếu niên đã nhìn rõ ràng, kia áo trắng là một nữ quỷ, tóc tai bù xù, không có con mắt trong hốc mắt, là một đôi xanh rờn Quỷ Hỏa,

sắc mặt ảm đạm trong suốt.

Bá!

Áo trắng nữ quỷ đánh giết mà đến, nhanh được bất khả tư nghị.

Thiếu niên cùng tiểu nữ hài đã căn bản không kịp né tránh.

Ở cái này nguy cơ vạn phần thời khắc, thiếu niên mạnh mẽ cắn răng một cái, ngăn tại muội muội trước người, chợt quát lên: "Muội muội, đi mau! Nhanh!"

Lúc nói chuyện, hai tay của hắn nắm chặt đao bổ củi, mạnh mẽ hướng phía trước bổ tới.

Răng rắc!

Đao bổ củi bạo vỡ, thiếu niên thân ảnh mạnh mẽ bị đánh bay ra ngoài.

Chỉ thấy kia áo trắng nữ quỷ nhìn cũng không nhìn thiếu niên một cái, trực tiếp hướng tiểu cô nương kia đánh tới, kia xanh rờn trong hốc mắt, dâng lên tham lam tai hoạ sáng bóng.

"Ca ca —— cứu ta —— "

Tiểu nữ hài ngã ngồi trên mặt đất, nhỏ thân thể cuộn mình, hoảng sợ thét lên.

Thiếu niên khóe mắt muốn nứt, lòng như đao cắt, từ khi cha mẹ qua đời, muội muội chính là hắn nhất thân nhân duy nhất, mắt thấy một màn này, thẳng hận đến con mắt đỏ lên, nổi giận như điên.

Có thể hắn đã tới không kịp đi cứu giúp.

Mắt thấy tiểu nữ hài liền bị bị kia áo trắng nữ quỷ nhào tới thân, mạnh mẽ một đạo hừ lạnh vang lên:

"Nho nhỏ quỷ vật, cũng dám đả thương người, muốn chết!"

Âm thanh thẳng giống như Thiên Lôi oanh chấn, tràn ngập lớn lao thần uy.

Theo sát lấy, một vòng kim quang hiện ra, vạch phá như mực cảnh ban đêm, chói mắt vô cùng.

Phanh!

Chỉ thấy áo trắng nữ quỷ cũng không kịp né tránh, thân ảnh như giấy mỏng giống như, bỗng nhiên bạo vỡ, hóa thành từng trận khói xanh tiêu tán không thấy.

Thiếu niên cùng tiểu nữ hài đều ngây người.

Hoa mỹ kim quang vẫn còn tại đây, khi bọn hắn trong tầm mắt, một đạo thân ảnh như Thiên Thần hạ phàm giống như, xuất hiện ở giữa sân.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 405: Ngũ Nhạc Trấn Trạch Phù

Thân ảnh kia một thân vải bào, cường tráng đôn hậu, màu đồng cổ làn da, ở kia một vòng kim quang chiếu rọi xuống, như phủ thêm một tầng thần kim.

Đúng là Nguyên Hằng.

Mà ở vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết thiếu niên cùng tiểu nữ hài trong mắt, lúc này Nguyên Hằng, đã cùng Thiên Thần không có gì khác nhau.

BOANG...!

Nguyên Hằng lấy tay một trảo, kia một vòng kim quang rơi vào trong lòng bàn tay, nhìn kỹ, rõ ràng là một thanh ánh vàng rực rỡ đoản đao.

Hắn há miệng một nuốt, đoản đao liền hóa thành một đám Kim Hà thu nhập trong cơ thể.

Lúc này, Tô Dịch từ đằng xa hắc ám trong bóng đêm đi tới, trong tay vuốt vuốt một miếng hỏng không chịu nổi xám trắng hạt châu.

Đây là một viên cấp thấp nhất Âm Linh Châu.

Vừa rồi thời điểm, Tô Dịch chứng kiến kia một đạo nhúc nhích như dây leo giống như quỷ vật, liền đưa tay đem hắn gạt bỏ, cái này viên Âm Linh Châu chính là từ kia quỷ vật trong cơ thể trụy lạc.

Chưa nói tới hiếm có, nhưng là không thông thường.

Nói chung, chỉ có hiểu sơ một ít tu hành da lông quỷ vật, mới có thể luyện ra như vậy linh vật.

Ở cái này hoang sơn dã lĩnh chi địa, lại có có thể đụng chạm đến tu hành chi đạo quỷ vật qua lại, cái này rất khác thường.

"Chủ nhân."

Nguyên Hằng tiến lên chào.

Chủ nhân?

Thiếu niên cùng tiểu nữ hài đều sửng sốt, như vậy một vị uyển như thiên thần giống như tồn tại, lại gần kề chỉ là một cái tôi tớ giống như nhân vật?

Tô Dịch hướng Nguyên Hằng khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn hướng thiếu niên kia cùng tiểu nữ hài, nói, "Đã kinh không có việc gì rồi, không cần khẩn trương."

"Đa tạ hai vị Thần Tiên cứu ta cùng ca ca!"

Tiểu nữ hài bò dậy, giòn vừa nói nói, dính đầy tro bụi trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ cảm kích.

Thần Tiên?

Nguyên Hằng cười rộ lên, nói: "Ta cùng chủ nhân nhà ta có thể không phải Thần Tiên, chỉ là đi ngang qua nơi đây người tu hành mà thôi."

"Người tu hành?"

Tiểu nữ hài mặt mũi tràn đầy ngơ ngẩn.

Thiếu niên thì vội vàng tiến lên, khom người chào nói: "Đa tạ hai vị đại nhân ân cứu mạng."

"Không cần đa lễ."

Tô Dịch nói xong, đã đi về hướng tiểu cô nương kia, chỉa về phía nàng trên cổ dùng một cây dây đỏ treo một khối màu đen ngọc thạch, nói: "Tiểu nha đầu, ai vậy đưa cho ngươi?"

Tiểu nữ hài rụt rè nói: "Ca ca cho."

Tô Dịch khẽ giật mình, ánh mắt nhìn hướng thiếu niên kia, nói: "Ngươi là từ đâu tìm được cái này nhỏ đồ chơi?"

Thiếu niên vội vàng nói: "Hồi bẩm đại nhân, cái này phù bình an là ta trước chút ít trận từ Phù Tiên Lĩnh trên 'Miếu sơn thần' ông từ gia gia chỗ đó cầu đến, nói là đeo ở tiểu hài tử trên người, có thể trừ bỏ ghi tránh hung, phù hộ bình an, để cho ta về nhà cho muội muội đeo lên."

Ông từ, liền là trông coi chùa miểu hương khói người.

Tô Dịch lộ ra suy nghĩ chi sắc.

Nguyên Hằng cũng nhìn ra kỳ quặc, nhíu mày.

Thiếu niên nói: "Đại nhân, hẳn là cái này phù bình an có vấn đề?"

"Chưa nói tới nhiều vấn đề lớn."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Sắc trời đã tối, giới không ngại chúng ta đi nhà của ngươi nghỉ một chút chân?"

Thiếu niên vội vàng đáp ứng nói: "Tự nhiên là cũng được, hai vị đại nhân xin mời đi theo ta."

Nói xong, hắn liên lụy tiểu nữ hài tay, đi đầu dẫn đường.

. . .

Thiếu niên cùng tiểu nữ hài nhà thôn xóm, đang ở đó một nhánh sông chi bờ, ở vào Phù Tiên Lĩnh chân núi, tên là thảo suối thôn.

Trên đường, Tô Dịch cũng là hiểu rõ đến, thiếu niên tên là Tào Bình, muội muội gọi Tào An, hợp lại liền là hai chữ bình an.

Hai huynh muội thuở nhỏ phụ mẫu đều mất, sớm mấy năm thẳng tuốt đã bị thảo suối thôn thôn dân tiếp tế cùng nuôi dưỡng, có thể nói là ăn lấy Bách gia cơm lớn lên.

Cũng là gần chút ít năm, Tào Bình đã có tự lực cánh sinh năng lực, mới độc lập bắt đầu chiếu Cố muội muội Tào An.

Thảo suối thôn cũng không lớn, hai huynh muội chỗ ở, hay là hắn cha mẹ lưu lại, ở vào thôn tây đầu, là một tòa cực kỳ đơn giản đình viện, trong đình viện có ba tòa cỏ tranh phòng, một tòa chuồng bò, một phương luống rau, thu thập được cũng là sạch sẽ.

Đêm đã khuya, do vì tết Trung Nguyên nguyên nhân, các thôn dân phóng hết sông đèn về sau, liền từng người về nhà, làm cho trong thôn im ắng, mà ngay cả gà chó chi âm thanh đều không có.

Đi vào nhà tranh, Tào Bình thắp đèn, liền đi nấu nước pha trà.

Tiểu cô nương Tào An thì nhút nhát e lệ ngồi ở một tấm ghế đẩu trên, nháy mắt con ngươi, tò mò đánh giá Tô Dịch cùng Nguyên Hằng.

Trong túp lều rất đơn giản, khắp nơi lộ ra bần hàn khí tức, cũng đó có thể thấy được, cái này một đôi huynh muội cuộc sống, chưa nói tới tốt rồi.

Tô Dịch tùy ý ngồi ở gian phòng duy nhất dựa vào trên mặt ghế, nói với Nguyên Hằng: "Ngươi đi bên ngoài đình viện trông coi, ta như phỏng đoán không tệ, đêm nay sẽ không quá an tĩnh."

"Vâng."

Nguyên Hằng vội vàng mà đi.

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Tào An, ấm giọng nói: "Tiểu nha đầu, đem ngươi kia miếng phù bình an cho ta xem một chút tốt chứ?"

"Thần Tiên ca ca muốn xem, tự nhiên là cũng được."

Tiểu nữ hài giòn âm thanh đáp ứng.

Nói xong, nàng đứng dậy, tháo xuống kia một miếng màu đen ngọc thạch, đưa cho Tô Dịch.

"Thần Tiên ca ca?"

Tô Dịch tức cười, vuốt vuốt tiểu cô nương đầu, cười nói: "Chỉ bằng xưng hô thế này, ta phải bảo vệ các ngươi huynh muội bình an vô sự."

Nói xong, ánh mắt của hắn rơi vào kia màu đen ngọc thạch trên.

Vật ấy cái cây long nhãn kích thước, mượt mà sáng long lanh, cầm trong tay, ôn nhuận râm mát, nhìn kỹ, ngọc thạch mặt ngoài có một ít giống nhau Diệp tử mạch lạc tự nhiên vân hoa văn.

"Quả nhiên là Tụ Âm Ngọc."

Tô Dịch nhận ra.

Đây là một loại sinh ra đời đầy đất mạch âm khí trong linh ngọc, nếu dùng ở người tu hành trong tay, có thể luyện chế một ít ngọc phù một loại nhỏ đồ chơi.

Có thể như đeo ở thế tục nữ đồng trên người, linh ngọc trong âm khí thì biết chun chút xuyên vào nữ đồng trong cơ thể, khiến cho hắn âm khí quấn thân, thời gian càng lâu, khí lực vượt âm hàn, cuối cùng sẽ bị âm khí thực tâm, đi đời nhà ma.

"Xem ra, cái này Phù Tiên Lĩnh miếu sơn thần ông từ lớn có vấn đề, tối nay những kia quỷ vật, sợ đều là thụ hắn sai sử."

Tô Dịch thầm nói.

Không bao lâu, Tào Bình xách theo nước ấm hũ cùng hai cái to đào chén đi vào nhà tranh, đang muốn cho Tô Dịch ngâm vào nước trà.

Tô Dịch đã tiếp nhận ấm trà, nói: "Để cho ta tới."

Nói xong, hắn từ trong tay áo lấy ra một đoạn Tuyết Ngọc sâm, tháo xuống sâm tu, ngâm ở trong ấm trà, rồi sau đó đổ hai đại chén.

"Ngươi cùng muội muội của ngươi tất cả uống một chén."

Tô Dịch buông ấm trà, nói ra.

Nước trà đi qua sâm tu ngâm, tỏ khắp lấy từng sợi thanh hương, nghe thấy liền để người vui vẻ thoải mái.

Tào Bình cùng Tào An theo lời nghe theo, đem trà sâm uống một hơi cạn sạch.

Chỉ một lát sau, tiểu nữ hài Tào An kia vốn là vàng như nến khuôn mặt nhỏ nhắn, liền trở nên đỏ bừng, toàn thân nóng hổi.

Tào Bình thì cảm giác tinh thần chấn động, toàn thân mỏi mệt hễ quét là sạch, mỗi một tấc da thịt đều ấm áp dễ chịu thoải mái.

"Thần Tiên ca ca, đây là cái gì trà, uống ngon thật."

Tào An con mắt lóe sáng Tinh Tinh, nhìn chằm chằm vào kia ấm trà, giống như còn nghĩ lại uống.

Tô Dịch cười nói: "Cái này trong ấm trà trà sâm, mỗi ngày chỉ có thể uống một lần, nhớ rõ ràng đến sao?"

"Ừ!"

Tào An hung hăng gật đầu.

Không bao lâu, Tào An liền mệt rã rời rồi, dù sao cũng là năm sáu tuổi tiểu hài tử, bò lên giường nằm ngáy o..o....

"Muội muội của ngươi trong cơ thể âm khí rất nặng, nhớ lấy làm cho nàng mỗi ngày uống một ít chung trà sâm, kể từ đó, trong bảy ngày, xứng đáng đem trong cơ thể nàng âm khí hoàn toàn hóa giải."

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Tào Bình, dặn dò.

Tào Bình trong nội tâm chấn động, khom người cảm kích nói: "Đa tạ Đại nhân! Ta Tào Bình định sẽ không quên đại nhân hôm nay chi ân, về sau có đã có tiền đồ, thì sẽ báo đáp đại nhân!"

Tô Dịch cười cười, nói: "Báo đáp thì không cần, về sau chiếu cố tốt muội muội của ngươi là xong."

Nhìn thấy cái này đối với huynh muội nhìn thấy đầu tiên, Tô Dịch kìm lòng không được nhớ tới Phong Hiểu Phong cùng Phong Hiểu Nhiên huynh

muội, đồng dạng là không cha không mẹ, sống nương tựa lẫn nhau, cái loại nầy tình huynh muội, để nội tâm của hắn cũng cảm xúc không ngừng.

Đột nhiên, sân nhỏ truyền ra bên ngoài đến một trận kịch liệt tiếng nổ đì đùng, xen lẫn sục sôi réo rắt đao ngâm.

Nhưng chỉ một lát sau, liền quy về yên lặng.

Thảo suối trong thôn, tất cả nhà tất cả hộ đều đại môn đóng chặt, không có người ra tới thăm.

Hôm nay là tết Trung Nguyên, quỷ vật qua lại, những thôn dân này đều nhớ rõ thôn trưởng dặn dò, ai cũng không dám mở cửa ra ngoài.

"Đại nhân, bên ngoài. . ."

Tào An cũng đã bị kinh động, vừa muốn nói cái gì, Nguyên Hằng đã bước đi tiến vào nhà tranh.

Ở trong tay hắn, còn xách theo một cái hư thối không chịu nổi đầu người, một màn này, cả kinh Tào An da đầu run lên.

"Chủ nhân, cái này đầu ác quỷ trước lén lén lút lút đến đây, ý đồ tới gần bên này, bị ta trảo vừa vặn, không nghĩ tới chính là, cái thằng này lại có lấy nhất định đạo hạnh, mặc dù không bằng Tích Cốc cảnh quỷ tu, có thể thực lực đã kinh so với cái này thế tục trong Tiên Thiên Võ Tông lợi hại rất nhiều."

Nguyên Hằng bẩm báo nói.

"Xem ra, chúng ta đêm nay được tiến về kia Phù Tiên Lĩnh đi một lần."

Tô Dịch nói xong, ánh mắt nhìn nhìn tâm thần bất định khẩn trương Tào Bình cùng cách đó không xa ở trên giường ngủ say Tào Bình.

Trầm ngâm một chút, hắn phân phó nói: "Nguyên Hằng, chuẩn bị giấy và bút mực."

Nguyên Hằng mặc dù kỳ quái Tô Dịch muốn làm cái gì, có thể di động làm có thể không chậm, tay chân lanh lẹ mà lấy ra giấy bút cùng mực nước.

"Có hồng giấy sao?" Tô Dịch hỏi.

"Có."

Nguyên Hằng đem một tấm đỏ thẫm giấy xuất ra, cùng văn chương cùng một chỗ, phố trên bàn.

Tô Dịch bước về phía trước, ở Nguyên Hằng cùng Tào Bình hiếu kỳ ánh mắt nhìn soi mói, cầm lấy bút lông, trám đầy mực nước, ở hồng trên giấy múa bút mà liền, đã viết bốn chữ ——

Bình an là phúc.

Từng chữ, đều cổ xưa cứng cáp, trong bao hàm sắc lệnh lực lượng.

Tào Bình chứng kiến cái này bốn chữ, chỉ cảm thấy tâm thần yên tĩnh, càng xem càng thoải mái.

Mà ở trong mắt Nguyên Hằng, cái này bốn chữ đã có một cỗ bàng bạc vô lượng đại thế, tràn đầy lấy một cỗ Hạo Nhiên tường hòa huyền diệu thần vận, để hắn tâm thần đều không hiểu địa chấn run lên một cái, trong thoáng chốc, phảng phất giống như đối mặt không phải một bức chữ, mà một phương to lớn Thiên Địa!

Mà khi kỹ lưỡng đi quan sát lúc, lại phát hiện, vừa rồi cái loại cảm giác này không thấy rồi, lại cảm thụ không đến kia chờ Hạo Nhiên bàng bạc thần vận.

Hắn không khỏi ngơ ngẩn, cái này. . . Cái này bốn chữ nơi cất giấu, đến tột cùng là hạng gì Huyền Cơ?

Hô ~

Tô Dịch buông bút, dài nhổ ngụm trọc khí.

Cái này bốn chữ, ở thế tục trong cực thông thường, có thể bốn chữ trong chỗ lạc ấn, nhưng lại thuộc về Đạo Môn một loại trấn chỗ ở sắc lệnh, tên gọi "Ngũ Nhạc Trấn Trạch Phù" .

Đây vốn là trấn thủ động thiên phúc địa số mệnh một loại sắc lệnh, cực kỳ thần diệu, có thể câu thông một chút tối tăm trong Thiên Địa điềm lành lực lượng.

Ngày nay, cái này sắc lệnh trong ẩn chứa một cỗ thần vận, tất bị Tô Dịch ghi nhập "Bình an là phúc" bốn chữ.

Trong đó Huyền Cơ mặc dù chưa đủ nguyên vẹn "Ngũ Nhạc Trấn Trạch Phù" một phần vạn.

Có thể dùng ở phàm tục chi địa tầm thường nhân gia ở bên trong, giúp hắn phù hộ bình an, tụ lại hồng trần phúc thụy khí đã là dư xài!

Mà gần kề viết xuống bốn chữ này, liền hao tổn mất Tô Dịch gần ba thành tu vi!

Nếu là nguyên vẹn "Ngũ Nhạc Trấn Trạch Phù", căn bản không phải Tô Dịch hiện tại Tô Dịch tu vi có thể viết ra.

"Tào Bình, ngày mai thời điểm, đem ngươi cái này bức chữ đính tại cạnh cửa phía trên, coi như ta tiễn đưa các ngươi huynh muội lễ vật. Thời gian không còn sớm, chúng ta cũng nên đã đi ra, cáo từ."

Tô Dịch dứt lời, chiết thân rời khỏi nhà tranh.

Nguyên Hằng theo sát phía sau.

"Đại nhân, xin hỏi ngài tôn tính đại danh?"

Tào Bình cuống quít đuổi tới, có thể phóng mắt chung quanh, cảnh ban đêm mênh mông, đâu có còn xem tới được Tô Dịch cùng Nguyên Hằng bóng dáng?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 406: Sài Đạo Nhân

Phù Tiên Lĩnh.

Cảnh ban đêm thâm trầm.

Một tòa tu kiến tại sơn lĩnh chỗ giữa sườn núi trong sơn thần miếu, thờ phụng một mặt mũi hiền lành, tay nắm bình ngọc tượng thần.

Trước tượng thần công văn trên, thiêu đốt lên hương khói cùng ngọn nến, chập chờn ánh đèn chiếu vào tượng thần trên, bằng thêm một phần loang lổ sáng tối sáng bóng.

Một cái đang mặc cổ xưa đạo bào, tóc thưa thớt, thân ảnh còng xuống lão nhân, khoanh chân ngồi ở công văn trước một tấm trên bồ đoàn.

Hắn rõ ràng là Đạo sĩ ăn mặc, lại tay cầm một chuỗi màu đen lần tràng hạt, như Phật môn tăng chúng giống như, ngồi xếp bằng mà ngồi.

Như Tào Bình lúc này, liền có thể nhận ra, đạo này bào lão nhân liền là cái này miếu sơn thần ông từ, Sài đạo nhân.

Miếu sơn thần bên ngoài, là một tòa đình viện, đủ loại cao lớn tùng bách, rậm rì tươi tốt tán cây ở trong gió đêm vang sào sạt.

Đột nhiên, một đạo bóng mờ đi vào trong đình viện, kia lay động tùng bách nhánh cây lập tức bất động xuống.

Chỉ thấy kia bóng mờ là một cái màu da ảm đạm trong suốt huyết bào thiếu niên, đôi mắt huyết hồng, toàn thân quỷ vụ tràn ngập, trên cổ treo một chuỗi lớn nhỏ cỡ nắm tay đầu lâu, hành tẩu ở trong bóng đêm, lặng yên không một tiếng động.

Huyết bào thiếu niên đi vào miếu thờ trước, hai đầu gối quỳ xuống đất, cung kính nói ra:

"Lão tổ, tối nay đã trảo hồi ba mươi sáu cái đồng nam cùng ba mươi lăm đồng nữ, dựa theo phân phó của ngài, chỉ kém một cái đồng nữ, là được ở tối nay mở ra 'Hóa Huyết Minh Hồn Trận " hướng Đại Bi Thần Quân hiến tế."

Miếu thờ trong, ngồi xếp bằng mà ngồi Sài đạo nhân ah xong một tiếng, âm thanh trầm thấp khàn khàn, "Chênh lệch kia một cái đồng nữ là ai?"

Huyết bào thiếu niên toàn thân run lên, nhanh chóng nói: "Hẳn là chân núi Thảo Khê thôn cái kia tên là Tào An nữ đồng, thuộc hạ đã phái 'Thủy Minh' tiến về Thảo Khê thôn, tin tưởng dùng không được bao lâu, là được. . ."

Mới nói được cái này ——

BA~!

Một tiếng vang nhỏ, Sài đạo nhân trong tay một chuỗi lần tràng hạt ở bên trong, có một viên lần tràng hạt đột nhiên vỡ vụn, hóa thành màu xám trắng bột phấn bay lả tả.

Sài đạo nhân đục ngầu con ngươi bỗng nhiên trở nên âm trầm lợi hại, mờ mờ ảo ảo có khát máu giống như lãnh lệ sáng bóng bắt đầu khởi động.

"Thủy Minh chết rồi."

Sài đạo nhân ánh mắt mạnh mẽ nhìn về phía quỳ sát ở đại điện bên ngoài huyết bào thiếu niên, âm thanh lạnh như băng nói, "Bổn tọa chỗ thu mười hai tên quỷ bộc ở bên trong, Thủy Minh là có hi vọng nhất bước vào Nguyên Đạo chi lộ, trở thành một gã quỷ tu hạt giống tốt, nhưng bây giờ. . . Hắn đã chết. . ."

Huyết bào thiếu niên toàn thân đều run rẩy lên, nói: "Lão tổ bớt giận, thuộc hạ cái này tự mình đi Thảo Khê thôn đi một lần. . ."

Sài đạo nhân ngắt lời nói: "Không cần, thiếu khuyết một cái tế phẩm mà thôi, không tính là gì đó, như bỏ qua cái này trong một năm Thiên Địa âm khí nặng nhất tiết, bổn tọa hết thảy chuẩn bị đã có thể uổng phí."

Dừng một chút, hắn hít thở sâu một hơi khí, nói: "Ngươi đi chuẩn bị tế phẩm, một khắc chung về sau, bổn tọa tự mình đi vận chuyển 'Hóa Huyết Minh Hồn Trận' ."

"Vâng!"

Máu phách thiếu niên đứng dậy, vội vàng đi vào đình viện ở chỗ sâu trong, đi vào một tòa giếng cổ trước, nhảy lên nhảy đi vào.

Trong sơn thần miếu, Sài đạo nhân từ trên bồ đoàn đứng lên, xoay người nhìn về phía kia một tòa cầm trong tay bình ngọc tượng thần, khóe môi nổi lên một chút giọng mỉa mai chi sắc.

"Thế tục thế hệ, ngày đêm dùng hương khói tế bái ngươi bực này sơn thần, có thể ở bổn tọa trong mắt, ngươi cuối cùng chỉ là một tòa con tò te (nặn bằng đất sét) bại hoại mà thôi, những kia phàm phu tục tử, còn tưởng rằng thắp hương tế bái, là được đạt được phù hộ, quả thực đáng thương buồn cười."

Sài đạo nhân lắc đầu không ngừng.

. . .

Cảnh ban đêm thâm trầm.

Miếu sơn thần bên ngoài đình viện, xa xa đấy, Tô Dịch cùng Nguyên Hằng thân ảnh đi tới.

"Chủ nhân, nơi đây âm khí tàn sát bừa bãi, quỷ vụ trùng trùng điệp điệp, đâu có là miếu sơn thần, rõ ràng chính là một cái quỷ vật chiếm giữ đại hung chỗ."

Nguyên Hằng thấp giọng mở miệng.

"Miếu sơn thần đích thật là miếu sơn thần, chẳng qua là bị một cái có được đạo hạnh nhiều năm lão quỷ chiếm đoạt mà thôi."

Tô Dịch nói xong, ánh mắt đã rơi vào kia đình viện đại môn hai bên.

Tuy là hắc ám cảnh ban đêm, không trăng không sao, nhưng ở Tô Dịch thần niệm phía dưới, như trước có thể hiểu rõ chứng kiến, đại môn hai bên dán một bức câu đối.

Câu đối sớm đã tổn hại phai màu, lờ mờ có thể nhìn ra, bên trên ghi chính là:

"Thiện báo ác báo tuần hoàn quả báo, tờ báo buổi sáng báo chiều như thế nào không báo."

"Tên tràng lợi tràng đơn giản đùa giỡn tràng, lên sân khấu kết cục đều ở tại chỗ."

Nhìn bỏ đi, Tô Dịch âm thầm lắc đầu, cái này câu đối rõ ràng không phải tu hành thế hệ lưu lại.

Đối với thế tục người mà nói, cái này bức câu đối chỗ trình bày "Thiện ác nhân quả" chi lý, hoàn toàn chính xác có thể tạo được trấn an tâm thần, đạo người hướng thiện tác dụng.

Có thể ở tu hành thế hệ trong mắt, sợ là không có mấy cái sẽ tin tưởng "Thiện ác nhân quả" báo ứng mà nói.

Nhưng mà, Tô Dịch ngược lại là xác định, cái này tối tăm trong Thiên Đạo bên trong, hoàn toàn chính xác có nguyên nhân quả lực lượng tồn tại, nhưng mà kia cùng "Thiện ác tương báo" cũng không quan hệ.

Suy nghĩ lúc, Tô Dịch hai tay chắp sau lưng, tựa như ở trong bóng đêm du lịch giống như, dáng vẻ nhàn tản mà đi vào miếu sơn thần.

Nguyên Hằng đi theo hắn sau.

Xoạt xoạt ~~

Trong đình viện, một cây gốc cao lớn tùng bách cây mạnh mẽ hoa hoa tác hưởng, che đậy Thiên Khung dày đặc chạc cây ở bên trong, truyền đến từng đợt âm trầm thấm người tiếng bàn luận xôn xao.

"Ồ, bực này đêm khuya, lại vẫn có lớn người sống đến đây?"

"Đây chính là quỷ tiết nha, bọn họ là tới dâng hương sao? Ha ha ha, thú vị thú vị."

"A..., tiểu ca ca, nhìn ngươi da mịn thịt mềm, muốn hay không cùng ta cùng một chỗ đùa nghịch đùa nghịch?"

Một đạo uyển chuyển bóng hình xinh đẹp, đột nhiên từ tán cây trên lướt xuống, đi vào Tô Dịch trước người.

Chỉ thấy nàng tuổi vừa mới mười sáu, da trắng tướng mạo đẹp, ăn mặc như thiên kim tiểu thư, tay cầm lá sen phiến, đôi mắt dễ thương lớn mật lửa nóng mà nhìn xem Tô Dịch, còn cố ý đem trước người kia một đôi cao ngất lách vào được nở nang no đủ.

Không đợi Tô Dịch mở miệng, Nguyên Hằng liền hét lớn một tiếng: "Lớn mật yêu nghiệt, cũng không nhìn ngươi là ai, cũng dám ở chủ nhân nhà ta trước mặt khoe khoang phong tao, quả thực là không biết sống chết!"

Oanh!

Lúc nói chuyện, Nguyên Hằng một chưởng chụp được, thế như uy mãnh thần cái giống như.

Kia nữ quỷ há hốc mồm, cũng không kịp né tránh, liền bị cái này một đạo chưởng lực đập nát đầu, thân thể phanh mà nổ tung, hóa thành cuồn cuộn khói xanh bay lả tả.

Trong tràng một tịch, những kia tùng bách trên cây tiếng bàn luận xôn xao, đều mạnh mẽ yên tĩnh.

Tô Dịch lườm Nguyên Hằng một cái, nói: "Về sau làm việc ít xuất hiện chút ít, vạn nhất đem chính chủ sợ tới mức sớm chạy đi làm sao bây giờ?"

Nguyên Hằng ngừng lộ sợ hãi chi sắc, vội vàng nói: "Chủ nhân yên tâm, Nguyên Hằng về sau định sẽ không lại như thế lỗ mãng."

Tô Dịch khẽ gật đầu, nói: "Cái này trong đình viện những kia quỷ vật giao cho ngươi rồi."

Nói xong, đã hướng trong sơn thần miếu bước đi.

Ở không có tiến vào nơi đây trước, hắn thần niệm ở bên trong, liền bắt đến một cỗ quỷ tu khí tức, vào chỗ tại cái này miếu thờ trong.

"Không nghĩ tới, ở cái này hoang sơn dã lĩnh chi địa, lại có thể gặp được một vị đạo hữu, quả thực hiếm có vô cùng...."

Miếu thờ trong, tuổi già sức yếu Sài đạo nhân tay cầm lần tràng hạt, ánh mắt nhìn hướng từng bước một đi tới Tô Dịch, chân mày ở giữa tuy có vẻ kinh nghi, lại cũng không sợ hãi.

Tô Dịch cao thấp đánh giá Sài đạo nhân một cái, lạnh nhạt nói: "Tụ Âm Ngọc đến từ trong tay của ngươi?"

Hắn loại thái độ này, để Sài đạo nhân khẽ chau mày, chợt nói ra: "Xem ra, ở trong đó tất nhiên là phát sinh đã hiểu lầm, như có chỗ đắc tội, lão hủ trước cho đạo hữu bồi cái không phải, cũng hi vọng đạo hữu có thể giơ cao đánh khẽ, nếu không, chém chém giết giết, cuối cùng đối với ai cũng không tốt."

Nói xong, hắn có chút khom người, ôm quyền chào, đem tư thái phóng được rất thấp.

Tô Dịch không khỏi mỉm cười, nói: "Ngươi tính toán cái thứ gì, cũng xứng cùng ta Tô mỗ người nói chuyện 'Đạo hữu' hai chữ?"

Sài đạo nhân hai gò má ánh sáng xanh dương lóe lên một cái, chậm rãi đứng thẳng người, một cỗ âm lãnh mà khiếp người đáng sợ khí tức cũng là từ thân thể của hắn trên tràn ngập mà mở.

Hắn đục ngầu con mắt nổi lên khát máu âm trầm sáng bóng, nhìn chằm chằm vào miếu sơn thần trước cổng chính Tô Dịch, lạnh lùng nói:

"Người kính ta một thước, ta kính người một trượng, bằng hữu xác định không có ý định cho lão hủ một cái chút tình mọn, đem hôm nay chi hiểu lầm, biến chiến tranh thành tơ lụa?"

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Mặt mũi của ngươi lại giá trị mấy trang giấy tiền, muốn hay không đợi tí nữa ta nấu cho ngươi?"

"A."

Sài đạo nhân cũng cười, tay áo của hắn vung lên, một mảnh Huyết Quang lướt đi.

Oanh!

Ở phía sau hắn, tượng thần ầm ầm nghiêng sập, gần như đồng thời, ở tượng thần bên trong, lướt đi một thanh tỏ khắp lấy tối tăm mờ mịt khí tức cốt đao.

BOANG...!

Sài đạo nhân lấy tay một trảo, cốt đao rơi vào trong tay.

Cốt đao dài chừng hai xích, tuyết trắng sáng long lanh, mỏng như cánh ve, đem làm nắm trong tay kia một cái chớp mắt, Sài đạo nhân đưa tay liền là một đao chém ra.

Một vòng tối tăm mờ mịt đao khí lướt đi, nếu như yêu dị tia chớp, kia chờ uy thế, so với tu sĩ nhân loại trong Tích Cốc cảnh tồn tại, đều muốn cường hoành một ít.

Có thể ở hôm nay Tô Dịch trong mắt, bực này thủ đoạn, hoàn toàn liền là không chịu nổi đập vào mắt.

Phanh!

Tô Dịch cong ngón búng ra, đao khí từng khúc đứt đoạn.

Miếu thờ trong, Sài đạo nhân đồng tử co lại.

Tô Dịch hỏi: "Nói cho ta biết, vì sao phải dùng Tụ Âm Ngọc hại người, giống như ngươi bực này đã đạp vào Nguyên Đạo con đường tu hành quỷ tu, có vẻ lớn có thể không cần làm ra bực này ác độc nham hiểm sự tình."

Sài đạo nhân cười lạnh, cũng không đáp lời nói, thân ảnh mạnh mẽ nhoáng một cái.

Ầm ầm ~

Quỷ vụ tràn ngập, hắn thân ảnh trực tiếp hóa thành cao ba trượng, đem kia miếu thờ xà nhà đều nứt vỡ ra một cái lổ thủng, mái ngói hòn đá phiêu tán rơi rụng.

Trong nháy mắt mà thôi, chỉ thấy Sài đạo nhân kia khô gầy còng xuống thân ảnh, trở nên hùng vĩ như như núi cao, trên người từng khối cơ bắp sôi sục như nham thạch, con ngươi màu đỏ tươi, sát khí Trùng Tiêu.

BOANG...!

Theo Sài đạo nhân phát lực, trong tay hai xích dài cốt đao bỗng nhiên tăng vọt ra một mảng lớn như có thực chất màu xám đao mang.

Rồi sau đó bàn chân mạnh mẽ đạp mạnh đại địa, vung đao hướng Tô Dịch chém tới.

Oanh!

Đầy trời màu máu hiện lên, nương theo lấy như thác nước giống như tối tăm mờ mịt đao khí, đan vào thành một mảnh tựa như sâm la Luyện Ngục giống như khủng bố dị tượng.

Bực này một đao, uy năng so với vừa rồi cường đại rồi không chỉ một lần!

Đổi lại mặt khác Tích Cốc cảnh tu sĩ, sợ là căn bản không dám anh hắn mũi nhọn.

Có thể Tô Dịch con ngươi lại nổi lên một chút giọng mỉa mai lãnh ý.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Tay áo của hắn cổ đãng, nâng lên một bàn tay, nắm tay thành ấn, tại trong hư không một đập.

Hời hợt một kích, mà khi kia thanh lập lòe dấu quyền ngang trời ra, thẳng giống như Viễn Cổ Thần Sơn áp bách mà xuống.

Phanh!

Kia tựa như sâm la Luyện Ngục giống như đầy trời Huyết Ảnh cùng đao khí, đều là ở một quyền này phía dưới bị dễ như trở bàn tay giống như oanh bạo, ánh sáng vũ như thác nước quét sạch khuếch tán.

Oanh!

Mà dấu quyền dư thế không giảm, trực tiếp đập vào Sài đạo nhân trên người, chỉ thấy cái kia cao ba trượng thân ảnh nhất thời phát ra nặng nề xương cốt bạo vỡ chi âm thanh, như bị đâm rách nát bóng da tựa như, cuối cùng oanh một tiếng, bị cái này một đạo dấu quyền nện quỳ trên mặt đất.

Toàn bộ thân thể tàn phá, da tróc thịt bong, huyết nhục bay tứ tung.

Theo sát lấy, cả tòa miếu thờ ở đụng phải bực này sức chiến đấu lượng xung kích phía dưới, cũng theo sau đó ầm ầm nghiêng sập, hóa thành một mảnh phế tích.

Một quyền mà thôi, liền trấn áp vị này thực lực mạnh mẽ Tích Cốc cảnh quỷ tu!

Trong đình viện, vốn đã có ý định động thủ Nguyên Hằng thấy vậy, không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Những kia giấu kín ở tùng bách nhánh cây nha bóng mờ trong quỷ vật, phải sợ hãi sợ sợ run, câm như hến.

Kia chờ một quyền, thẳng giống như đến từ bầu trời tiên nhân thủ, khủng bố khôn cùng!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 407: Quen Biết Đã Lâu

Bụi mù tỏ khắp.

Sài đạo nhân thân thể đã vỡ nát như bùn, vô cùng thê thảm.

Có thể tại hắn trên thi thể, đã có một đám Huyết Quang đột nhiên lướt trên, phảng phất giống như một đạo thiểm điện giống như, triều đình viện ở chỗ sâu trong phóng đi.

Tô Dịch giống như sớm đoán được sẽ như thế.

Hắn không có động thủ, thân ảnh lóe lên một cái, đi theo.

Vèo!

Trong chớp mắt mà thôi, kia một đám Huyết Quang lướt vào đình viện ở chỗ sâu trong một tòa giếng cổ trong.

Tô Dịch lách mình đi vào giếng cổ trước, thần niệm chợt ngươi thăm dò vào trong đó, chỉ một lát sau, hắn con ngươi nổi lên một vòng dị sắc.

"Quả nhiên, tên này trên người có vấn đề."

Suy nghĩ lúc, Tô Dịch thả người lướt vào giếng cổ trong.

Tại chỗ rất xa địa phương, Nguyên Hằng từ trong lúc khiếp sợ thanh tỉnh, không khỏi mặt lộ vẻ một vòng vẻ xấu hổ.

Trước thời điểm, hắn vốn định ở Tô Dịch động thủ đồng thời, đi đối phó những kia giấu ở tùng bách trên cây quỷ vật.

Chưa từng nghĩ, vừa mới lại thất thần. . .

"Lần sau nhất định không thể còn như vậy, nếu không, chủ nhân không phải đối với ta thất vọng không thể."

Nguyên Hằng âm thầm cắn răng.

"Trốn a, mọi người chạy mau ——!"

"Thật là đáng sợ, kia rõ ràng là một vị vô cùng lợi hại tu sĩ, Thần Tiên giống như tồn tại."

"Đi một chút đi!"

Một trận kinh hoảng sắc nhọn quỷ kêu tiếng vang lên, chỉ thấy những kia tùng bách tán cây trên, quỷ vụ tàn sát bừa bãi, rất nhiều bóng mờ lướt đi, hướng xa xa bỏ chạy.

"Hừ!"

Chỉ thấy Nguyên Hằng một tiếng hừ lạnh, thân ảnh nhoáng một cái.

Oanh!

Trong đình viện, đột nhiên xuất hiện một cái quái vật khổng lồ, thẳng giống như cực lớn sơn lĩnh giống như, tỏ khắp ra ngập trời yêu khí.

Nó tứ chi như sắt trụ, mai rùa chân có vài chục trượng phạm vi, chảy xuôi theo sáng sủa chói mắt kim quang.

Đúng là Nguyên Hằng bản thể, một đầu vô cùng khổng lồ kim ngoan.

"Rống ~~~ "

Nguyên Hằng ngẩng đầu gào thét, ngập trời kim sắc thần huy mạnh mẽ giống như thủy triều khuếch tán mà mở ra, đem kia phiến thiên địa chiếu sáng.

"Đáng chết đáng chết, cái thằng kia đúng là một chỉ đành phải nói lão ô quy!"

"Không ——!"

Chỉ thấy những kia trốn hướng bốn phương tám hướng quỷ vật, đem làm thân ảnh bị kia chói mắt kim quang quét trúng, đều nếu như bị thiêu tựa như hồn phi phách tán, trừ khử không còn.

Không ai sống sót.

Nguyên Hằng lắc lắc cực lớn như phòng ốc tựa như đầu, thân ảnh khổng lồ nhoáng một cái, chợt ngươi ở giữa liền khôi phục kia vải bào thiếu niên bộ dáng.

Chỉ là, cái này miếu sơn thần đã hoàn toàn nghiêng sập, hóa thành phế tích, liền những kia tùng bách cây cối tất cả đều bị hủy diệt.

Xa xa vừa nhìn, như bị san bằng như vậy.

Nguyên Hằng không có trì hoãn, chiết thân hướng xa xa kia một miệng giếng cổ lao đi.

. . .

Giếng cổ phía dưới, kì thực vào chỗ tại cái này Phù Tiên Lĩnh trong lòng núi, trong đó mở ra một tòa cự đại rộng lớn động quật.

Trong động quật, là một tòa hiện lên bát quái hình dáng rất tròn đạo tràng.

Đạo tràng bốn phía, cắm ba mươi sáu cán máu chảy đầm đìa trận kỳ, trận kỳ trước, khổn trói lấy một đôi đối với đồng bé trai nữ.

Chỉ có trong đó một cây trận kỳ trước, chỉ có một bé trai.

Những cái này hài đồng, vô luận nam nữ, lớn nhất cũng vẻn vẹn có sáu bảy tuổi, nhỏ gần kề cái ba bốn tuổi.

Có sớm đã hôn mê, có khàn giọng khóc lớn, non nớt trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn ngập hoảng sợ cùng bất an.

Một cái huyết bào thiếu niên đứng ở đạo tràng trên, đối với những kia đồng bé trai nữ khóc thét nhìn như không thấy.

Ở trước người hắn, là một tòa do từng chồng bạch cốt dựng mà thành tế đàn, trên tế đàn, thờ phụng một cái màu đen tượng thần.

Đó là một cái Cửu Đầu Điểu, Vũ Dực thu nạp, hai chân đứng ngạo nghễ, chín cái đầu phân biệt nhìn về phía phương hướng khác nhau, như ở bao quát Bát Hoang Lục Hợp.

Huyết bào thiếu niên song tay nắm lấy một mặt trận kỳ, ánh mắt thành kính kính sợ mà nhìn xem kia một tòa Cửu Đầu Điểu tượng thần, chân mày ở giữa hiển hiện cuồng nhiệt cao mộ chi sắc.

Đột nhiên, một đạo Huyết Quang lướt đến, đi vào đạo trên trận, chợt ngươi ở giữa hóa thành Sài đạo nhân bộ dáng.

"Lão tổ, ngài như thế nào thành bộ dạng như vậy sao?"

Huyết bào thiếu niên kinh hãi, hắn một cái nhìn ra, Sài đạo nhân thân thể bị hủy, chỉ còn lại có một đạo thần hồn, bị thương cực kỳ nghiêm trọng!

"Đừng nói nhảm, đi một bên trông coi!"

Sài đạo nhân một thanh túm lấy huyết bào thiếu niên trong tay trận bàn, bước nhanh đến phía trước, đi vào kia một tòa tế đàn trước, trong miệng đọc lên một trận tối nghĩa cổ quái âm tiết.

Ông ~

Chỉ thấy kia trên tế đàn Cửu Đầu Điểu tượng thần, mạnh mẽ khẽ run lên.

Rồi sau đó phịch một tiếng, tượng thần nổ tung, hư không cạnh bên bỗng nhiên lõm, Huyết Quang lưu chuyển, hóa thành một cái quỷ dị thấm người màu máu vòng xoáy.

Màu máu vòng xoáy ở chỗ sâu trong, truyền ra một đạo mờ mịt thanh âm uy nghiêm: "Chuyện gì quấy nhiễu bổn tọa thanh tu?"

Âm thanh lạnh như băng, đạm mạc, lộ ra một chút yêu dị khiếp người lực lượng.

Sài đạo nhân "Phốc" một tiếng quỳ rạp xuống đất, rung giọng nói:

"Hồi bẩm Thần Quân, lần này tế phẩm đã chuẩn bị thỏa đáng, chỉ là có thuộc hạ sưu tập tế phẩm lúc, đụng phải một cái cực đối thủ đáng sợ đả kích, hôm nay gặp phải tai hoạ ngập đầu, kính xin Thần Quân ra tay, giúp thuộc hạ diệt trừ đại địch!"

Màu máu vòng xoáy ở chỗ sâu trong, kia thanh âm uy nghiêm nói: "A, bổn tọa ngược lại là nghĩ nhìn một cái, cái nào đui mù con sâu cái kiến, cảm

thương bổn tọa dưới trướng thần sứ. Ngươi mà đem tế phẩm dâng lên, đợi tí nữa bổn tọa tự sẽ ra tay, là ngươi hóa giải tai kiếp."

"Vâng!"

Sài đạo nhân trong nội tâm cuồng hỉ.

Hắn từ trên mặt đất bò lên, tay cầm trận bàn, phân phó nói: "Huyết Phó, nhanh đi đem những kia tiểu oa nhi giết, lấy hắn trong lòng máu, là Thần Quân đại nhân hiến tế!"

Chỉ là, thoại âm rơi xuống, lại không có trả lời.

"Hả?"

Sài đạo nhân quay đầu, nhất thời hoảng sợ chứng kiến, chẳng biết lúc nào, kia một bộ thanh bào thiếu niên, đã đứng ở đạo tràng cách đó không xa.

Ở hắn dưới chân, huyết bào thiếu niên thi thể ngang dọc, sớm bị im hơi lặng tiếng giết chết.

"Ngươi. . ."

Sài đạo nhân kinh sợ, vô ý thức thúc dục trong tay trận bàn.

Oanh!

Phân bố ở đạo tràng bốn phía ba mươi sáu cán màu máu trận kỳ bỗng nhiên sáng lên, hiện lên ra cuồn cuộn màu máu sát sương mù, có âm thanh giống như quỷ khóc sói tru truyền ra, thanh thế kinh người.

Hóa Huyết Minh Hồn Trận!

Một tòa uy năng cường đại huyết tế chi trận, do Sài đạo nhân dốc hết tâm huyết hao phí ba năm thời gian, mới luyện chế thành công.

Vốn là, Sài đạo nhân có ý định ở hiến tế về sau, lợi dụng trận này lực lượng, đến luyện hóa những kia đồng bé trai nữ máu tươi, ngưng luyện một viên "Huyết Anh linh tâm đan" .

Nhưng bây giờ, hắn đã bất chấp những cái này.

Sài đạo nhân nghiến răng nghiến lợi, nghiêm nghị rống to: "Bằng hữu, thật sự là thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi từ trước đến nay a, Sát!"

Oanh!

Cuồn cuộn màu máu sát sương mù cuộn trào, giống như màu máu Thương Long xoay người, hướng Tô Dịch bao phủ mà đi.

"Chút tài mọn, gì có thể một kích?"

Tô Dịch mỉm cười, tay áo vung lên.

Một mảnh màu xanh hào quang lướt đi, như vô cùng sắc bén Kiếm Phong giống như, tại đạo tràng trong xoay tròn, kéo lê một đạo rất tròn kiếm mạc, khuếch tán mà mở.

Rầm rầm rầm!

Đạo tràng bốn phía kia ba mươi sáu cán màu máu trận kỳ ngay ngắn hướng từ đó ngăn ra.

Cùng một thời gian, kia cuồn cuộn màu máu sát sương mù như mất đi lực lượng chèo chống giống như, còn ở giữa không trung liền tán loạn trừ khử, trong chớp mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Sài đạo nhân con mắt trừng lớn, như bị sét đánh.

Cái này Hóa Huyết Minh Hồn Trận uy năng, đủ để đuổi giết bất luận cái gì Tích Cốc cảnh tu sĩ, liền là Nguyên Phủ cảnh tu sĩ đã đến, cũng khó có thể chống lại.

Nhưng bây giờ, dĩ nhiên cũng làm như vậy bị dễ dàng phá vỡ rồi!

Thoáng cái, Sài đạo nhân vong hồn lớn bốc lên, "Phốc" một tiếng lần nữa quỳ xuống, hướng kia màu máu vòng xoáy thương hoảng sợ thét lên:

"Kính xin Thần Quân hiển linh, diệt sát người này!"

Tô Dịch không để ý đến Sài đạo nhân, cất bước hướng đạo kia trong tràng ương lơ lửng kia một đạo màu máu vòng xoáy đi

Đi.

Hắn ánh mắt hơi có chút khác thường, nói: "Ta như thế nào cảm giác, tình cảnh này có chút quen thuộc mùi vị."

Sài đạo nhân diện mục dữ tợn, khàn giọng kêu to: "Quen thuộc? Ngươi hủy diệt rồi hướng Thần Quân đại nhân hiến tế đại sự, tựu đợi đến chết đi!"

Tô Dịch lông mi nhảy lên, giống như nhớ tới gì đó, ánh mắt nhìn hướng kia màu máu vòng xoáy ở chỗ sâu trong, thăm dò nói: "Đại Bi Thần Quân?"

Màu máu vòng xoáy mạnh mẽ một trận kịch liệt bốc lên, rồi sau đó, kia một đám mờ mịt thanh âm uy nghiêm vang lên: "Ngươi là. . . Kia họ Tô tiểu tử?"

Lạnh như băng đạm mạc âm thanh, đã mang lên một vòng kinh nghi.

"Haha, trách không được ta sẽ cảm giác trước mắt trận này huyết tế cảnh tượng có chút giống như đã từng quen biết, nguyên lai là ngươi cái này không có tiền đồ nghiệt súc."

Tô Dịch cười rộ lên.

Ban đầu ở lớn Thương Giang cuối cùng kia thuộc về ô hoàn thủy quân "Cửu Khúc Quỷ Thành" trong, Tô Dịch chỉ thấy qua một hồi hiến tế đại điển.

Hiến tế đối tượng, đúng là bị gọi "Đại Bi Thần Quân" gia hỏa.

Tô Dịch hiểu rõ nhớ rõ, khi đó chính mình còn từng mở miệng khiêu khích, cố ý kích thích đối phương, ý đồ khiến cho đối phương hiện ra chân thân.

Nhưng cuối cùng, cái này Đại Bi Thần Quân cũng không có xuất hiện.

Cũng bởi vậy để khi đó Tô Dịch suy đoán ra, cái này "Đại Bi Thần Quân" căn bản không có năng lực kéo dài qua thời không bích chướng, đem chân thân hiển hiện ra.

Chỉ là, Tô Dịch lại không nghĩ rằng, hội ở cái này Đại Lương Quốc Phù Tiên Lĩnh trong lòng núi, lần nữa nhìn thấy đối phương.

"Không có tiền đồ nghiệt súc?"

Sài đạo nhân thiếu chút nữa mộng mất, tại hắn trong ấn tượng, Đại Bi Thần Quân là một vị tựa như thần minh đem vô thượng tồn tại, thần thông quảng đại, pháp lực vô biên.

Hắn sao có thể nghĩ đến, Tô Dịch dám ... như vậy khinh miệt chửi bới đối phương?

Cái này có gì khác nhau đâu tại xúc phạm?

"Quả nhiên là ngươi cái này nhỏ vô liêm sỉ! !"

Màu máu vòng xoáy ở chỗ sâu trong, Đại Bi Thần Quân kia thanh âm uy nghiêm lộ ra nổi giận, mơ hồ mang theo một ít hổn hển mùi vị.

Tô Dịch không cho là đúng cười cười, nhiều hứng thú nói: "Lúc cách nửa năm lâu, ngươi bây giờ, có thể có được vượt qua giới mà đến lực lượng?"

". . ."

Màu máu vòng xoáy ở chỗ sâu trong, một trận trầm mặc.

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Mặc dù chân thân không cách nào hàng lâm, cũng đem làm có được kéo dài qua thời không, hiện ra uy năng sức mạnh a?"

". . ."

Lại là một trận trầm mặc.

Bực này khéo léo khác thường từng màn, để phủ phục quỳ xuống đất Sài đạo nhân đều nhanh muốn há hốc mồm, hoàn toàn mộng.

Đại Bi Thần Quân kia chờ tồn tại, sao có thể hội dễ dàng tha thứ bị như vậy một thiếu niên tu sĩ lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích?

Không có lẽ ah!

Đạo tràng xa xa, Nguyên Hằng đã kinh chạy đến, đồng dạng thấy được một màn này, nội tâm cũng là bốc lên không ngừng.

Hắn đã nhìn ra, Tô Dịch có vẻ sớm cùng cái này màu máu vòng xoáy một chỗ khác "Đại Bi Thần Quân" đã từng quen biết, hơn nữa còn ổn chiếm thượng phong!

"Nửa năm rồi, hay là như vậy phế, ta tính toán đã minh bạch, vì sao kia không chịu nổi một kích quỷ tu, hội tân tân khổ khổ dùng Tụ Âm Ngọc lực lượng, đến vơ vét đồng bé trai nữ rồi, nguyên lai cái này sau lưng, đều là thụ ngươi cái này không có tiền đồ nghiệt súc sai sử."

Tô Dịch lắc đầu, trong lời nói có ba phần khinh miệt, ba phần xem thường, còn có một chút như có như không thất vọng.

Xoạt xoạt ~

Kia màu máu vòng xoáy mạnh mẽ kịch liệt sôi trào.

Theo sát lấy, Đại Bi Thần Quân kia thanh âm uy nghiêm đã dốc cạn cả đáy mà vang lên: "Họ Tô! Ngươi mẹ hắn có hết hay không? !"

Hắn có vẻ hoàn toàn nổi giận, hổn hển, lửa giận như nấu, trực tiếp bắt đầu chửi ầm lên.

"Nếu không là bổn tọa bị khốn tại con tò vò máu quật, sớm mẹ nó giết chết ngươi cái này # $%. . ."

Liên tiếp thô tục, như vòi phun tựa như từ màu máu vòng xoáy ở chỗ sâu trong phun đi ra.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 408: Mồi Nhử Cùng Câu Cá

Sài đạo nhân ngây ngẩn cả người, đường đường Đại Bi Thần Quân hắn. . . Hắn như thế nào như vậy thất thố?

Nguyên Hằng cũng kinh ngạc không ngừng, cái này là Đại Bi Thần Quân? Như thế nào cùng một cái phố phường người đàn bà chanh chua giống như yêu thích mắng thô tục?

Chính là Tô Dịch đều ngơ ngác một chút, chợt mỉm cười, "Không có tiền đồ thế hệ, mới như vậy vô năng cuồng nộ, như vậy đi, như ngươi đem bản thân lai lịch cùng chỗ cảnh ngộ khốn cảnh từng cái nói cho ta biết, có lẽ, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp ngươi từ kia 'Con tò vò huyết quật' địa phương cứu ra, như thế nào?"

Màu máu vòng xoáy ở chỗ sâu trong, đang tại chửi ầm lên Đại Bi Thần Quân lập tức trầm mặc.

Nửa ngày, hắn cười lạnh nói: "Họ Tô, đừng tưởng rằng bổn tọa đoán không ra tâm tư của ngươi, đơn giản là nghĩ mượn cơ hội này thăm dò rõ ràng bổn tọa chi tiết cùng lai lịch? Bổn tọa có thể nói cho ngươi biết hai chữ, mơ tưởng!"

Tô Dịch ah xong một tiếng, nói: "Vậy ngươi liền cam tâm thẳng tuốt như vậy bị nhốt ở kia con tò vò huyết quật trong kéo dài hơi tàn?"

Không đợi Đại Bi Thần Quân mở miệng, Tô Dịch đã thản nhiên nói: "Nếu ta phỏng đoán không tệ, ngươi có lẽ bị thương rất nặng, nguyên khí

đại thương, nhưng tại con tò vò huyết quật trong, cũng không có có thể làm cho ngươi chữa thương cùng khôi phục nguyên khí lực lượng. Nói cách khác chi, con tò vò huyết quật cho là một mảnh sinh cơ khô kiệt tan hoang tuyệt địa."

"Ngươi. . ."

Đại Bi Thần Quân hình như có chút ít giật mình, nhưng rất nhanh, vẫn lạnh lùng nói, "Hơi có điểm đầu óc nhân vật, đều có thể đoán ra những cái này!"

Tô Dịch cười cười, tiếp tục nói: "Ngươi bị nhốt ở kia này địa phương, vẫn còn còn có thể mở tọa độ không gian, để những kia cái gọi là tín đồ là ngươi hiến tế, như thế suy đoán lời nói, đỉnh phong thời kì ngươi, hoặc là tu vi ở vào Hoàng cảnh cấp độ, tinh thông không gian chi đạo ý nghĩa thâm sâu. Hoặc là ngươi thiên phú dị bẩm, trời sinh liền khống chế lấy cùng không gian chi đạo có quan hệ thần thông, đúng hay không?"

Màu máu vòng xoáy ở chỗ sâu trong, một mảnh trầm mặc.

Sài đạo nhân kinh nghi bất định, từ Tô Dịch bắt đầu cùng Đại Bi Thần Quân đối thoại, hắn liền mơ hồ cảm giác được, trong lòng hắn nếu như thần cái giống như chí cao vô thượng Đại Bi Thần Quân, thẳng tuốt ở vào kinh ngạc trong trạng thái.

Trái lại Tô Dịch, thì thẳng tuốt không có sợ hãi, một bộ liệu sự như thần, lực lượng mười phần tư thái.

Nhất là hiện tại, đem làm Đại Bi Thần Quân lần nữa lâm vào trầm mặc, Sài đạo nhân tâm đều chìm vào đáy cốc, chỉ cần không phải mù lòa có thể nhìn ra, Tô Dịch suy đoán, cực có thể là đúng đấy!

Mà một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, lại lại chỉ dựa vào trước mắt chứng kiến, liền có thể suy đoán ra nhiều như vậy bất khả tư nghị sự thật, làm cho Sài đạo nhân như thế nào không sợ hãi, như thế nào không sợ?

"Không gian đại đạo? Hoàng cảnh cấp độ? Chủ nhân hắn. . . Chẳng lẽ thật là bầu trời tiên nhân hạ phàm không thành, nếu không, vì sao có được như thế bất khả tư nghị đại đạo nhận thức?"

Xa xa, Nguyên Hằng nội tâm bốc lên, đồng dạng không cách nào bình tĩnh.

Bởi vì Tô Dịch theo như lời hết thảy, để hắn cũng không hiểu ra sao, hoàn toàn vượt ra khỏi nhận thức, có thể chỉ nhìn Đại Bi Thần Quân phản ứng đã biết rõ, những kia suy đoán, định không có giả!

"Họ Tô, ngươi đến tột cùng là ai?"

Hồi lâu, màu máu vòng xoáy ở chỗ sâu trong, Đại Bi Thần Quân âm thanh lần nữa vang lên, chỉ là, trong thanh âm đã mang lên một vòng trầm ngưng vẻ kinh nghi.

Vấn đề như vậy, ở từ trước tới nay trong đoạn thời gian đó, không biết bị bao nhiêu cừu địch hỏi.

Đơn giản là bởi vì, Tô Dịch thể hiện ra lực lượng cùng nhận thức, vượt xa hắn bản thân cảnh giới có khả năng có được, thế cho nên để là đối thủ đều bị kinh hãi ngơ ngẩn, khó mà tin được.

Đại Bi Thần Quân cũng không ngoại lệ.

Chỉ thấy Tô Dịch thuận miệng nói ra: "Ta là có thể giúp ngươi thoát khốn người."

Lúc này đây, Đại Bi Thần Quân rõ ràng chăm chú suy tư một phen, nhưng cuối cùng còn là tin nhưng mà Tô Dịch, cười lạnh nói: "Bổn tọa đều có thoát khốn chi pháp, không khỏi ngươi họ tô quan tâm!"

Tô Dịch lông mày chau lên, cái này nghiệt súc lòng cảnh giác rất đủ a, hẳn là kia con tò vò huyết quật còn có giấu một ít không là

Người biết kinh thiên bí mật, thế cho nên để cái này nghiệt súc không muốn tiết lộ?

Cũng hoặc là nói, cái này nghiệt súc thân phận có vấn đề, lo lắng bị nhìn thấu về sau, trêu chọc gì đó biến cố hay sao?

Nếu không, một cái bị nhốt không biết bao nhiêu năm tháng gia hỏa, yên có thể sẽ cự tuyệt bị giải cứu khả năng?

Đã có như vậy phỏng đoán, Tô Dịch quyết định một lần nữa cho đối phương một cái cơ hội, nói:

"Trong tay của ta có một môn bí pháp, mặc dù thân hãm sinh cơ khô kiệt chi địa, cũng có thể hấp thu trong thiên địa các loại lực lượng, thực hiện bản thân tu vi khôi phục, duy nhất tai hại chính là, nếu như thế làm rồi, bản thân đại đạo căn cơ sẽ phải chịu không sạch sẽ lực lượng ăn mòn, để bản thân đạo hạnh trở nên pha tạp. . ."

Không đợi nói xong, Đại Bi Thần Quân âm thanh đã gấp khó dằn nổi mà vang lên: "Trên đời này thực sự như thế bí pháp?"

Tô Dịch khóe môi nhấc lên một vòng như có như không độ cong, không chút hoang mang nói: "Ngươi nếu có hứng thú, trước hết hãy nghe ta nói hết."

Đại Bi Thần Quân não nói: "Họ Tô, đừng vội ở bổn tọa trước mặt chơi loại này lạt mềm buộc chặt nhỏ xiếc, bổn tọa đời này gì đó sóng to gió lớn đại hung lớn hiểm không có trải qua? Ngươi họ tô vểnh lên vểnh lên bờ mông, bổn tọa đã biết rõ ngươi nghĩ phóng gì đó cái rắm! Bổn tọa nói cho. . ."

Tô Dịch ngắt lời nói: "Ngươi xác định không có ý định tiếp tục nghe tiếp? Theo ta thấy, cái này tọa độ không gian biến thành màu máu vòng xoáy, có thể chi chống đỡ không được bao lâu."

Đại Bi Thần Quân âm thanh lập tức im bặt, nửa ngày mới nghẹn ra hai chữ: "Ngươi nói đi!"

Tô Dịch khóe môi vui vẻ càng phát nồng đậm, nói: "Ta nói cho đúng là, dù là ngươi bây giờ tu luyện cái môn này bí pháp, để đại đạo căn cơ gặp không sạch sẽ, ta cũng có biện pháp giúp ngươi giải quyết."

"Hơn nữa hiện tại, ta có thể đem cái môn này bí pháp Quyển thứ nhất bí quyết truyền thụ cho ngươi, đến tột cùng là thật là giả, dùng trí tuệ của ngươi cùng đạo hạnh, xứng đáng một cái phân biệt nhận ra."

Nghe xong, Đại Bi Thần Quân trầm mặc rồi, hắn biết rõ, Tô Dịch sở dĩ làm như vậy, rõ ràng cho thấy đối với chính mình tâm hoài quỷ thai, có mưu đồ khác.

Có thể không thể không nói, như vậy một môn bí pháp, hoàn toàn chính xác để lòng hắn không động đậy đã.

Kia tư vị thật giống như, đối mặt rõ ràng là lau mật độc dược, có thể hết lần này tới lần khác đấy, sớm đã đói khát vô cùng người, cũng rất khó kháng cự kia chờ hấp dẫn.

"Lão Tử đem mật ăn hết, độc dược ném đi không được sao?"

Đại Bi Thần Quân cắn răng một cái, làm ra quyết đoán.

Nhưng mà, hắn vẫn cảnh giác cực kỳ, nói: "Ngươi. . . Đến tột cùng muốn mưu đồ gì đó?"

Tô Dịch cười cười, không để ý đến, xuất ra một cái chỗ trống ngọc phù, ở trong đó tuyên khắc một phần tu luyện bí quyết.

"Ngươi xem trước một chút."

Tô Dịch đưa tay đem ngọc phù ném vào này màu máu vòng xoáy trong.

Xoạt xoạt ~

Màu máu vòng xoáy xoay tròn, sinh ra kịch liệt chấn động.

Chỉ một lát sau, ngọc phù biến mất đồng thời, màu máu vòng xoáy cũng trở nên ảm đạm rất nhiều, mờ mờ ảo ảo có sụp đổ tiêu tán dấu hiệu.

"Cái này tọa độ không gian lực lượng, tối đa cũng chỉ có thể hiến tế một ít tầm thường bảo vật, nếu không, cái này tọa độ không gian nhất định không chịu nổi, hội rất nhanh sụp đổ tan rã."

Tô Dịch thầm nói, "Trách không được cái này nghiệt súc cho tới hôm nay còn như vậy phế, cái này thế tục trong những kia tế phẩm tối đa cũng chỉ có thể đủ hắn lạnh kẽ răng. . ."

Như đem màu máu vòng xoáy ví von thành một cái ao nhỏ đường, kia sao hội tụ trong đó nước chảy liền là hiến tế vật phẩm, một khi nước chảy quá lớn, hồ nước cũng sẽ bị bao phủ vỡ tung.

Bởi vậy cũng đó có thể thấy được, Đại Bi Thần Quân mặc dù có thể mở tọa độ không gian, nhưng bực này tọa độ không gian, lực lượng lại vô cùng có hạn.

Cái này cho là cùng đối phương thương thế quá nặng có quan hệ.

Đổi lại tầm thường tu sĩ, nhìn thấy màu máu vòng xoáy cùng Đại Bi Thần Quân, sợ là đều cùng Sài đạo nhân đồng dạng, xem đối phương là chí cao vô thượng thần minh, tiến hành thành kính cúng bái cùng cao mộ.

Có thể ở trong mắt Tô Dịch, chỉ cần một chút quan sát, là được suy đoán ra rất nhiều sự tình!

Cái này là lịch duyệt cùng kiến thức chỗ tốt.

Mạnh mẽ, Đại Bi Thần Quân âm thanh vang lên, cười lạnh nói: "Cái này bí pháp mới chỉ Quyển thứ nhất mà thôi, bổn tọa có thể không tin, nó có ngươi nói như vậy huyền diệu, như ngươi đem còn lại bộ phận cũng lấy ra, chỉ cần bổn tọa xác nhận cái môn này bí pháp đúng như như lời ngươi nói như vậy lợi hại, vô luận ngươi có gì đó ý đồ, bổn tọa thì sẽ xét đáp ứng ngươi một sự tình."

Tô Dịch ah xong một tiếng, nói: "Hôm nay thời gian đã không còn sớm rồi, cái này tọa độ không gian cũng sắp sụp đổ, đợi chút nữa lần gặp lại lúc rồi nói sau."

"Vì sao phải đợi đến lúc lần sau?"

Trước còn cười lạnh cò kè mặc cả Đại Bi Thần Quân, giờ phút này rõ ràng có chút nóng nảy.

"Ta chỉ là cho ngươi một đoạn tỉnh táo cân nhắc thời gian, miễn cho ngươi quá coi tự mình là hồi sự tình."

Tô Dịch cười mỉm nói, "Nhớ kỹ, muốn thoát khốn, còn có việc cầu người lúc, muốn bày đang tư thái, nên cúi đầu cúi đầu, nên chịu thua chịu thua, nếu không, hậu quả khó liệu."

Đại Bi Thần Quân một trận trầm mặc, mà rồi nói ra: "Kia. . . Ngươi có thể nói cho bổn tọa, ngươi cái môn này bí pháp còn lại bộ phận còn có bao nhiêu?"

Tô Dịch thản nhiên nói: "Cái môn này bí pháp tên gọi 'Chu Hư Luyện Sát Quyết " còn lại bộ phận có bao nhiêu, đều xem ngươi đến tột cùng có thể để cho ta không hề giữ lại mà giao cho ngươi rồi."

"Ngươi mẹ hắn tuyệt đối là cố ý!"

"Dùng một cái mồi nhử câu dẫn ra bổn tọa tâm thần, do đó đạt tới khiến cho bổn tọa như đồ chó con đồng dạng hướng ngươi vẫy đuôi ba mục đích, đúng hay không?"

Đại Bi Thần Quân hổn hển, chửi ầm lên, "Họ Tô, ngươi thực mẹ hắn xấu thấu rồi!"

Tô Dịch ngữ khí trở nên lãnh đạm, nói: "Lần sau gặp mặt thời điểm, nói chuyện chánh sự trước, ngươi nếu không là ngươi vô lễ xin lỗi, ta cam đoan, sẽ không đi giúp ngươi từ bị nhốt trong thoát khốn, nhớ rõ ràng."

Giống như nghe ra Tô Dịch không vui, Đại Bi Thần Quân lại một lần trầm mặc.

Trên thực tế, đang cùng Tô Dịch nói chuyện ở bên trong, hắn đều đã không biết trầm mặc bao nhiêu lần. . .

Hồi lâu, hắn mới mở miệng hỏi: "Lần sau. . . Khi nào mới có thể gặp lại?"

Âm thanh đã trở nên nhuyễn yếu rất nhiều, đã không có trước kia làm càn chửi bới khí diễm.

Tô Dịch cười rộ lên.

Con cá, hoàn toàn mắc câu!

Tô Dịch thuận miệng nói: "Ta tên Tô Dịch, kế tiếp một đoạn thời gian, có thể sẽ ở Đại Hạ cảnh nội nấn ná một đoạn thời gian, ngươi dưới trướng không phải thu nạp rất nhiều tín đồ ấy ư, chờ ngươi chừng nào thì chuẩn bị xong, liền phái người tới tìm ta liền là."

Phanh!

Màu máu vòng xoáy sụp đổ tiêu tán.

Mặc dù không có được đến Đại Bi Thần Quân trả lời thuyết phục, có thể Tô Dịch hiểu rõ, cái này nghiệt súc khẳng định không cách nào cự tuyệt trợ giúp của mình!

Cái này như vậy đủ rồi.

"Con tò vò huyết quật? Nơi này có ý tứ!"

Tô Dịch thầm nói.

Con tò vò, là thế tục trong tầm thường có thể thấy được côn trùng nhỏ, cực nhỏ bé cùng không thu hút.

Có thể kia con tò vò huyết quật, lại có thể vây khốn một cái khống chế không gian đại đạo ý nghĩa thâm sâu, hư hư thực thực Hoàng cảnh nhân vật cường giả, điều này cũng làm cho ý nghĩa, chỗ kia rót nhất định không đơn giản rồi!

Suy nghĩ lúc, Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng phủ phục quỳ rạp xuống kia Sài đạo nhân.

Sài đạo nhân sớm đã sợ tới mức hoang mang lo sợ, đem làm Tô Dịch ánh mắt nhìn lại đây, cái kia còn sót lại Thần hồn đều không bị khống chế mà run rẩy run rẩy, lắp bắp nói ra:

"Tiền bối. . . Tiền bối như cho nhỏ một con đường sống, nhỏ nguyện nói cho tiền bối một cái cùng Đại Bi Thần Quân có quan hệ đại bí mật!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 409: Đạo Vận, Ý Nghĩa Thâm Sâu, Pháp Tắc

Tô Dịch nói: "Đại bí mật? Ngươi là nghĩ nói cho ta biết, kia Đại Bi Thần Quân bản thể, là một cái Cửu Đầu Điểu?"

Sài đạo nhân sửng sốt, chợt thương hoảng sợ cầu khẩn nói: "Tiền bối, van cầu ngài làm cho thứ tiểu nhân một mạng, nhỏ cam đoan, từ nay về sau đoạn sẽ không lại cạn bất luận cái gì thương thiên hại lí sự tình. . ."

PHỐC!

Tô Dịch lấy tay một vòng, Sài đạo nhân Thần hồn trực tiếp bị mạt sát.

Chỉ có người chết, mới lại không có cơ hội đi làm thương thiên hại lí sự tình.

"Nguyên Hằng, đem nơi đây thu thập một cái, ngươi tự mình đi đem những đứa bé kia tử đưa về nhà."

Tô Dịch xoay người, phân phó nói, "Trước hừng đông sáng, chúng ta lên đường rời khỏi."

"Vâng!"

Nguyên Hằng nghiêm nghị lĩnh mệnh.

Rất nhanh, Nguyên Hằng vội vàng mà đi.

Tô Dịch thì khoanh chân ngồi, bắt đầu ngồi xuống.

Tích Cốc cảnh, phân sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đại viên mãn bốn cấp độ.

Đạt đến này cảnh, trong cơ thể Đan Điền ngưng kết ra nguyên lực hạt giống, có thể cùng Thiên Địa thông, cảm ngộ tạo hóa tự nhiên ở giữa đại đạo linh vận, rèn luyện ra "Đạo vận" .

Mà ở Thần hồn ở bên trong, thì có thể ngưng luyện ra "Thần niệm" .

Có thể nói, tu sĩ cùng thế tục võ giả khác nhau, ngay tại ở người phía trước có được nguyên lực hạt giống, thần niệm, đạo vận cái này ba loại lớn đạo lực lượng.

Nguyên lực hạt giống phẩm chất càng cường đại, ý nghĩa đại đạo căn cơ vượt hùng hậu, đại đạo nội tình càng mạnh hoành, lúc chiến đấu, có thể phát huy ra uy năng lại càng khủng bố.

Thần niệm là Thần hồn lực lượng, có được thần niệm, có thể cảm giác khu vực phụ cận hết thảy gió thổi cỏ lay, cũng có thể cảm nhận được Thiên Địa Vạn Tượng trong rất nhỏ hơi đại đạo dấu vết.

Thần niệm càng cường đại, ý nghĩa ngộ tính càng cao, đối với thiên địa linh vận cảm giác vượt dễ dàng, do đó để lúc tu luyện, hội trở nên lại càng dễ.

Thần hồn lực lượng đồng dạng có thể chiến đấu, như hồn tu nhất mạch tu sĩ, liền chuyên môn tu luyện Thần hồn bí pháp.

Về phần đạo vận, Nguyên Đạo cấp độ đạo vận, y theo uy năng phân "Cấp ba cửu phẩm" .

Cấp ba, liền tất nhiên giai, Thiên giai, Huyền giai.

Địa giai là mạt, Huyền giai là nhất.

Mỗi cấp một, lại phân thượng trung hạ Tam phẩm.

Địa giai hạ phẩm là chót nhất lưu, Huyền giai thượng phẩm là quan trọng.

Loại này phân chia, cùng Nguyên Đạo cấp độ kiếm ý, đao ý, thương ý đồng dạng, chỗ nắm giữ đạo vận là bực nào phẩm giai, liền quyết định có thể thi triển ra hạng gì cấp độ kiếm ý, đao ý.

"Của ta thần niệm lực lượng, đã có thể bao trùm phạm vi ngàn trượng chi địa, liền là đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, cũng chỉ có Linh Đạo Hóa Linh cảnh tu sĩ, có lẽ mới có thể cùng ta vừa so sánh với. . ."

"Mà ở cái này Nguyên Đạo ba đại cảnh giới ở bên trong, dù là hồn tu nhất mạch có một không hai thế hệ, tối đa cũng chỉ có thể đem thần niệm rèn luyện đến bực này tình trạng, như đặt tại cái này Thương Thanh đại lục trên, Nguyên Đạo cấp độ bên trong, sợ là tìm không ra có thể ở Thần hồn trên lực lượng đánh đồng."

Tô Dịch thầm nói.

Từ lúc võ đạo đệ nhất trọng Bàn Huyết cảnh lúc, hắn liền bắt đầu tu luyện 【Tha Hóa Tự Tại Kinh】 đến rèn luyện Thần hồn, ở đệ tam trọng Tông Sư cảnh lúc, đã ngưng luyện xuất thần niệm.

Cho tới bây giờ, theo hắn ban đầu ở Loạn Linh Hải trên bước vào Tích Cốc cảnh, thần niệm lực lượng sớm đã sinh ra chất lột xác, dễ dàng liền có thể cảm giác đến ngàn trượng phạm vi hết thảy gió thổi cỏ lay!

Kia chờ Thần hồn lực lượng, đủ đi cùng Linh Đạo đại tu sĩ ganh đua dài ngắn.

"Về phần nguyên lực hạt giống. . . Ta chỗ ngưng luyện chính là chí cường đạo chủng, bực này đại đạo nội tình, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, cũng được xưng tụng muôn đời không có, độc bộ thiên hạ."

"Duy nhất phiền toái chính là, đại đạo căn cơ quá mức khổng lồ hùng hậu, giống như tài nguyên tu hành, đã xa xa không cách nào thỏa mãn tu luyện nhu cầu. . ."

Nghĩ vậy, Tô Dịch nội tâm âm thầm thở dài.

Rời khỏi Đại Chu đã kinh nửa cái thời gian, dọc theo con đường này, hắn nhìn như giống người ở giữa khách qua đường giống như, phẩm nhân thế muôn màu, thưởng núi cao vẻ đẹp, thoải mái nhàn nhã.

Nhưng trên thực tế, Tô Dịch mỗi khi đến một cái quốc gia, liền hội tìm hiểu cùng hiểu rõ cùng tài nguyên tu hành chuyện có liên quan đến.

Cho tới bây giờ, chỗ trải qua tám cái thế tục trong quốc gia, tu hành thế lực cường đại nhất, cũng gần kề chỉ có thể cùng Đại Tần đánh đồng.

Một ít tu hành thế lực nhỏ yếu quốc gia, thậm chí so với Đại Chu, Đại Ngụy đều phải kém sắc không ít.

Đây hết thảy ý nghĩa, phân bố ở những cái này thế tục trong quốc gia tài nguyên tu hành, rất khó thỏa mãn Tô Dịch sau đó tu hành cần thiết.

Thế cho nên đến bây giờ, Tô Dịch trên người tài nguyên tu hành đều đã sắp tiêu hao hầu như không còn, tu vi mới gần kề cái đạt đến Tích Cốc cảnh trung kỳ.

Lại tiếp tục như vậy, về sau tu hành, chỉ có thể dựa vào hấp thu trong thiên địa mỏng manh nguyên lực. . .

"Mà thôi, ở không có đạt được sung túc tài nguyên tu hành trước, dùng tu luyện đạo vận làm chủ liền là."

Tô Dịch làm ra quyết đoán.

Từ lúc Tụ Khí cảnh hóa cương cấp độ lúc, hắn liền ngưng luyện xuất đạo vận, mà ở Tông Sư cảnh lúc, phân biệt ở ngũ tạng chi địa rèn luyện ra ngũ uẩn tính linh, tự nhiên như vậy khống chế Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại đại đạo lực lượng.

Ở trong mắt Tô Dịch, đạo vận chỉ là tìm hiểu đại đạo nhập môn giai đoạn, là Nguyên Đạo Tam đại cảnh có khả năng đạt tới cực hạn.

Đem làm tu vi đột phá chí linh đạo cấp độ, là được tìm hiểu "Linh Đạo ý nghĩa thâm sâu" .

Đem làm tu vi bước vào Huyền Đạo cấp độ, là được ngưng luyện "Huyền Đạo pháp tắc" .

Nói ngắn gọn, đạo vận, Linh Đạo ý nghĩa thâm sâu, Huyền Đạo pháp tắc cái này ba loại lớn đạo lực lượng, phân biệt đối ứng lấy Nguyên Đạo, Linh Đạo, Huyền Đạo Tam đại con đường có khả năng tìm hiểu đến đại đạo huyền bí.

Như Nguyên Đạo cấp độ đạo vận, tuy có "Cấp ba cửu phẩm" phân chia, nhưng cái này gần kề cái nhằm vào giống như tu sĩ.

Một ít trời sinh tu đạo hạt giống, cũng hoặc là thiên phú kinh thế kỳ tài, còn có thể tu luyện ra Tuyệt phẩm đạo vận!

Ví dụ như tìm hiểu đến như Thái Âm, Thái Dương, quang minh, hắc ám chờ cực hiếm thấy đại đạo thần vận, hắn uy năng, đều có thể xếp vào Tuyệt phẩm.

Hoặc là nắm giữ nhiều loại tương sinh làm bạn đạo vận, cũng có thể coi là "Tuyệt phẩm đạo vận", ví dụ như Âm Dương, Ngũ Hành, gió lửa, Phong Lôi.....

Hiếm thấy đại đạo thần vận, gần kề cái nắm giữ một loại, liền có thể trên con đường lớn phát sáng chói mắt dị sắc.

Nhiều loại đạo vận hỗ trợ lẫn nhau, đồng dạng cũng được xưng tụng trên tu hành có một không hai kỳ tài, có được vô hạn khả năng.

Còn đối với Tô Dịch mà nói, đại đạo tiểu đạo, đều là thiên địa ở giữa "Đạo" hiện ra.

Đạo vận uy năng kích thước, ngoại trừ muốn xem đạo vận phẩm giai cao thấp, cũng phải nhìn người tu hành đối với đạo vận tìm hiểu cùng khống chế, đến tột cùng đạt tới hạng gì tình trạng.

Lợi hại tu sĩ, dù là nắm giữ một đầu tầm thường tiểu đạo, nhưng đối với cái này đầu tiểu đạo tìm hiểu lại có thể đạt đến đăng phong tạo cực tình trạng, lúc chiến đấu, đủ bộc phát ra vượt quá tưởng tượng uy năng.

Như vậy ví dụ, nhiều không kể xiết.

Xét đến cùng, nắm giữ đạo vận chỉ là bước đầu tiên, có thể đem đạo vận đạt đến đại viên mãn tình trạng, mới là mấu chốt nhất.

Ở cổ xưa đỉnh phong đạo thống, giống như đem "Đạo vận" tìm hiểu, phân nhập môn, tỉ mỉ, đại thành, viên mãn bốn cấp độ.

Ở Nguyên Đạo Tam đại cảnh ở bên trong, không cách nào đem bản thân chỗ nắm giữ đạo vận đạt đến đại viên mãn tình trạng, cũng liền ý nghĩa, không có bất kỳ cơ hội đi xung kích Linh Đạo chi lộ.

"Ở tiền thế, ta mặc dù nắm giữ nhiều loại đại đạo ý nghĩa thâm sâu, nhưng cuối cùng cũng không thể ở Hoàng cảnh cuối cùng một cái cảnh giới ở bên trong, thực hiện càng tiến một bước đột phá, điều này cũng làm cho ý nghĩa, đại đạo ý nghĩa thâm sâu nắm giữ, thực sự không phải là số lượng càng nhiều càng tốt, mà cần tìm ra một đầu chân chính thuộc về mình đại đạo, mới có thể chân chính thực hiện kiếp trước chưa từng đạt tới đột phá. . ."

"Khá tốt, vấn đề này ở ta chuyển thế trước, đã hao phí gần ba ngàn năm thời gian, suy đoán ra một ít mánh khóe, nếu không, hiện tại sợ là không nên bị vấn đề này vây khốn không thể."

Tô Dịch thầm nói.

Chuyển thế trước, hắn từng làm đủ chuyển thế sau các loại chuẩn bị.

Vô luận là tu luyện hảo hữu tuyệt Võ Hoàng sở sáng tạo "Tùng Hạc rèn thể thuật", hay là ở võ đạo cấp độ ở bên trong, thực hiện chư khiếu thành linh, ẩn mạch, ngũ uẩn tính linh, đạo phẩm tiên thiên chi khí..... Đại đạo nội tình.

Hết thảy, từ lúc chuyển thế trước, đã có chỗ trù tính.

Mà ở đạo vận tu luyện vấn đề trên, tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Nguyên Đạo chi cảnh, tu Ngũ Hành, luyện Âm Dương, hóa Phong Lôi!

Chín loại đại đạo, tách đi ra nhìn, chưa nói tới Tuyệt phẩm đạo vận, có thể lẫn nhau tương sinh làm bạn lúc, lại có thể hòa hợp ba loại Tuyệt phẩm đạo vận.

Ngũ Hành làm căn cơ, Âm Dương khai thiên địa, Phong lôi động mà vạn vật sống.

Cái này ở Đại Hoang Cửu Châu chi địa, đã từng có không ít có thể nói vạn năm khó gặp tuyệt thế thiên tài có thể làm được một bước này.

Nhưng, đối với Tô Dịch mà nói, cái này gần kề chỉ là bắt đầu.

Đem làm đặt chân Linh Đạo chi lộ, ba loại Tuyệt phẩm đạo vận đi qua rèn luyện, có thể dung hợp làm một loại tên gọi "Nguyên Thủy" Linh Đạo ý nghĩa thâm sâu!

Nguyên người, lúc ban đầu chi ý.

Nhất Nguyên thủy, mà Vạn Tượng sống.

Nguyên Thủy chi đạo, tuyệt đối là Linh Đạo chi lộ trên có thể nói chí cao ý nghĩa thâm sâu một trong.

Đồng dạng, ở Linh Đạo lúc, lại tìm hiểu ra hai loại phân biệt gọi "Thái vi" "Hồ đồ hư" Huyền Đạo ý nghĩa thâm sâu, liền có thể đủ cùng Nguyên Thủy ý nghĩa thâm sâu cùng một chỗ, ở đại đạo tìm hiểu trên, thực hiện một hồi cứu cực lột xác, ngưng luyện làm một loại hoàn toàn mới Linh Đạo ý nghĩa thâm sâu.

Loại này Linh Đạo ý nghĩa thâm sâu, liền là ở Đại Hoang Cửu Châu xưa nay đến nay trong năm tháng, cũng chưa từng có người có thể đủ ngưng luyện ra.

Bởi vì này loại Linh Đạo ý nghĩa thâm sâu, là Tô Dịch từ "Cửu Ngục Kiếm" chỗ phong ấn cửu trọng xiềng xích ở bên trong, đạt được một đường cảm ngộ cùng manh mối.

Này ý nghĩa thâm sâu, tên là "Nguyên Cực" !

Nguyên điểm bắt đầu, linh cực kỳ, Nguyên Cực một thành, đại đạo Quy Nguyên!

Như thế Linh Đạo ý nghĩa thâm sâu, do vì từ chín ngục chi kiếm trong cân nhắc đi ra, trước đó, kiếp trước Tô Dịch cũng chưa từng nghe nói.

Nhưng đi qua hắn nhiều năm cảm ngộ cùng phỏng đoán, cuối cùng xác định, đạo này nghĩa là có hi vọng thực hiện!

Đương nhiên, bây giờ nói những cái này không thể nghi ngờ còn quá sớm.

Đối với Tích Cốc cảnh tu vi Tô Dịch mà nói, ở Nguyên Đạo chi lộ trên muốn làm, liền là đem "Ngũ Hành" "Âm Dương" "Phong Lôi" cái này ba loại Tuyệt phẩm đạo vận, từng cái tìm hiểu, cũng đạt đến viên mãn tình trạng.

Bởi vậy, mới có thể ở đặt chân Linh Đạo chi lộ về sau, đem chúng dung luyện là "Nguyên Thủy ý nghĩa thâm sâu" .

Về phần "Thái vi" "Hồ đồ hư" cái này hai loại Linh Đạo ý nghĩa thâm sâu, là chỉ có ở Linh Đạo cấp độ mới có thể tiếp xúc cùng cảm ngộ hai loại ý nghĩa thâm sâu.

"Ta hôm nay đã nắm giữ Ngũ Hành Đạo vận, mỗi một chủng đạo vận, đều đã ma luyện đến 'Tỉ mỉ' tình trạng, khoảng cách đại thành đã kinh không xa."

"Trừ này, còn phải nhanh một chút đi tìm hiểu Âm Dương, Phong Lôi cái này hai loại Tuyệt phẩm đạo vận. . ."

Tô Dịch một bên suy nghĩ, một bên bắt đầu cân nhắc.

Tìm hiểu đại đạo, đối với hắn mà nói cũng không xa lạ gì.

Có thể cho dù có được kiếp trước phong phú lịch duyệt cùng kinh nghiệm, đối với kiếp này hắn mà nói, muốn đi tìm hiểu hoàn toàn mới đạo vận, cũng không phải sự tình đơn giản.

Xét đến cùng, tìm hiểu đạo vận, chú ý chính là một cái "Ngộ" chữ.

Chỉ cần từ trong thiên địa ngộ đến rồi, mới tính toán nhập môn.

Đương nhiên, chỉ cần nhập môn, chuyện sau đó, là được bằng vào dĩ vãng lịch duyệt cùng kinh nghiệm, đem đạo này ý ý nghĩa thâm sâu đều hiểu rõ tại tâm, rồi sau đó ngày đêm tiến hành ma luyện cùng lắng đọng, tự có thể đem hắn rèn luyện đến viên mãn tình trạng.

Thời gian từng chút một trôi qua. . .

Cho đến sắc trời tảng sáng, Tô Dịch từ lúc ngồi trong tỉnh lại.

Nhưng mà, trước đi tiễn đưa những kia đồng bé trai nữ về nhà Nguyên Hằng, lại cho đến hiện tại cũng chưa từng trở về.

Chẳng lẽ xảy ra điều gì tình huống?

Tô Dịch nhíu mày.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 410: Thanh Nha

Tô Dịch vươn người đứng dậy, phủi phủi quần áo, đã đi ra nơi đây.

Sắc trời Đại Bạch, sáng sớm Phù Tiên Lĩnh, trời quang mây tạnh, vạn vật chiếu sáng, mênh mông sơn dã ở giữa, cỏ cây hân quang vinh, sinh cơ dạt dào.

Cái này một tòa tu kiến ở giữa sườn núi miếu sơn thần sớm đã biến thành phế tích.

Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chân phế tích ở bên trong, tay cầm một miếng bí phù, phóng mắt chung quanh, tĩnh tâm cảm ứng.

Đây là khiên linh bí phù.

Ở Nguyên Hằng trên người, đồng dạng đeo có như vậy một khối bí phù, vô luận đi nơi nào, đều hội lưu lại một sợi đặc biệt khí tức.

Chỉ cần Tô Dịch cầm trong tay một cái khác khối bí phù, là được bắt đến cái này một đám khí tức.

Rất nhanh, Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Phù Tiên Lĩnh chính đông phương hướng, thân ảnh lóe lên một cái, liền hướng phía trước lao đi.

. . .

Một ngọn núi thung lũng trong.

Trên mặt đất đổ sụp, gần bên nham thạch nghiêng sập, cỏ cây thành xám.

Đó là chiến đấu dấu vết.

"Sư tôn, tên kia trên người yêu khí tuy nặng, có thể cũng không hung lệ tàn bạo khí tức, cho dù là yêu quái, cũng hẳn là một cái thiện lương yêu quái a?"

Thanh Nha giòn âm thanh hỏi.

Thiếu nữ xem ra mới mười sáu mười bảy tuổi bộ dáng, thân ảnh yểu điệu, thướt tha ngọc lập, một thân đạo bào, mái tóc bàn thành đạo búi tóc, lưng cõng một ngụm Cổ Kiếm, thanh tú đáng yêu.

"Thiện lương chưa nói tới, dù sao cũng là cái yêu tu."

Lăng Vân Hà trầm ngâm nói, "Trước hắn tuy nhiên giải thích nói, những kia đồng bé trai nữ là hắn và chủ nhân của hắn cùng một chỗ giải cứu, có thể việc này cuối cùng có chút kỳ quặc, chờ nhìn thấy trong miệng hắn chủ nhân lúc, có lẽ liền có thể chân tướng Đại Bạch."

Hắn đồng dạng đang mặc đạo bào, tóc dài vãn thành đạo búi tóc, thân ảnh thon dài thẳng, dưới hàm liễu tu bồng bềnh, tiêu sái xuất trần.

Thanh Nha chớp như nước trong veo mắt to, nói: "Một cái đạp vào Nguyên Đạo chi lộ yêu tu, lại vẫn phụng người làm chủ, kia chủ nhân của hắn nhất định rất lợi hại a?"

"Ngươi nha đầu kia vấn đề cũng thật nhiều."

Lăng Vân Hà cười rộ lên, trong ánh mắt lộ vẻ sủng nịch chi sắc, "Chủ nhân của hắn hay không lợi hại, cũng phải ra mắt về sau mới biết được."

Thanh Nha gật đầu, ừ một tiếng, xoay người nhìn phía xa, giòn vừa nói nói: "Bằng hữu, ta cùng sư tôn có thể không có làm khó ý của ngươi, chỉ cần thấy chủ nhân của ngươi, chứng minh ngươi là trong sạch, chúng ta thì sẽ cho ngươi rời khỏi."

Xa xa hư không, lơ lửng bốn thanh sáng loáng đạo kiếm, nghiễm nhiên thành Tứ Tượng chi trận hình dáng, tỏ khắp ra kinh người khắc nghiệt khí tức.

Một thân vải bào, tựa như đôn hậu thiếu niên bộ dáng Nguyên Hằng, liền bị vây ở cái này tòa kiếm trận phía dưới, tất cả đường lui đều bị phong kín, tựa như long trọng khốn thú.

"Chủ nhân nhà ta như đã đến, ngươi cùng ngươi sư tôn sợ là muốn không may."

Nguyên Hằng than nhẹ một tiếng.

Nói đến không may, ngay tại hắn tiễn đưa những kia đồng bé trai nữ trên đường về nhà, không khéo đụng phải cái này một đôi thầy trò, không khỏi phân trần liền xem hắn là tà đạo yêu ma, đánh đấm tưng bừng.

Nguyên Hằng liên tục giải thích, đối phương thầy trò mặc dù bán tín bán nghi, lại không chịu liền như vậy buông tha hắn.

Nhưng mà, cái này đối với thầy trò cũng tịnh không phải ngang ngược thế hệ, gần kề chỉ là đưa hắn vây khốn, cũng không có muốn gia hại ý của hắn.

Cái này để Nguyên Hằng cũng không có biện pháp sinh khí.

Đầu tiên, tài nghệ không bằng người, đánh không lại đối phương, chẳng trách ai.

Tiếp theo, chuyện này bản thân chính là cái hiểu lầm, đối phương cũng thể hiện ra thật lớn thiện ý, nguyện ý chờ Tô Dịch đến về sau, hóa giải trận này hiểu lầm.

Nguyên Hằng cũng chỉ có thể tự nhận không may.

"Nghe ngươi nói như vậy, chủ nhân của ngươi rất lợi hại rồi?"

Thanh Nha hiếu kỳ hỏi, "Vậy ngươi có thể nói cho ta một chút, hắn có rất cao tu vi sao?"

Thiếu nữ này thanh tú hoạt bát, ngây thơ rực rỡ, tốt như sự tình gì đều có thể làm nàng rất hiếu kỳ tựa như.

Nguyên Hằng nghĩ nghĩ, chân mày ở giữa hiện ra cao mộ vẻ kính sợ, nói: "Chủ nhân nhà ta hắn. . . Nên là bầu trời tiên nhân, không phải thế gian này có thể có được, chủ nhân vốn có đạo hạnh cùng trí tuệ, tuyệt đối không phải thế gian này tu hành thế hệ có thể so sánh, nếu không có muốn nói chủ nhân có bao nhiêu lợi hại, ta chỉ có thể sử dụng 'Sâu không thể lường nổi' bốn chữ để hình dung. . ."

Thanh Nha trợn to xinh đẹp con mắt, giật mình nói: "Bầu trời tiên nhân? Nói như vậy, đã có thể thật lợi hại!"

Cách đó không xa, Lăng Vân Hà không khỏi ha ha cười rộ lên, nói: "Trên đời này đâu có thể nào có tiên nhân, Thanh Nha, chớ nghe hắn ăn nói lung tung, hắn hiện tại theo như lời những cái này, chẳng qua là đối với hắn chủ nhân quá khen ngợi chi từ mà thôi."

Thanh Nha ah xong một tiếng, hì hì cười rộ lên, "Cũng đúng, trên đời này nếu có tiên nhân, ta đây chẳng phải là cũng có cơ hội trở thành tiểu tiên nữ?"

Nguyên Hằng thấy vậy, lắc đầu không nói.

Đối phương rõ ràng không tin, nhiều lời vô ích.

Có thể Thanh Nha lại vẫn hiếu kỳ không ngừng, nói: "Bằng hữu, chủ nhân nhà ngươi đã như vậy lợi hại, vì sao ngươi lại đánh không lại ta sư tôn?"

Nguyên Hằng: ". . ."

Hắn giương mắt nhìn nhìn xa xa Lăng Vân Hà, thầm nghĩ trong lòng: "Ta vừa mới chứng đạo Tích Cốc cảnh, đâu có thể nào là một cái Tụ Tinh cảnh lão gia hỏa đối thủ?"

Nguyên Hằng chăm chú nói ra: "Tiểu cô nương, thực lực của ta mặc dù có chút không chịu nổi, nhưng cũng là bởi vì ta tư chất đần độn nguyên nhân, cùng chủ nhân nhà ta không có bất cứ quan hệ nào, huống chi, ta đi theo ở chủ nhân bên người làm việc đến nay, vẫn chưa tới thời gian một tháng."

"Thì ra là thế."

Thanh Nha khẽ gật đầu, chợt ôn nhu an ủi, "Bằng hữu, ngươi lớn có thể không cần tự coi nhẹ mình, ta sư tôn trước nói, ngươi tuy là yêu tu, nhưng đại đạo căn cơ rất vững chắc, vượt qua xa giống như Tích Cốc cảnh tu sĩ có thể so sánh. Hơn nữa, ngươi tu luyện hẳn là một môn cực cao sâu truyền thừa công pháp, về sau thành tựu, nhất định bất khả hạn lượng."

Cách đó không xa, Lăng Vân Hà không có phủ nhận.

Trước cùng Nguyên Hằng giao thủ lúc, hắn liền phát giác được, đối phương tu vi cùng thực lực, đều không phải chuyện đùa, xa không phải bình thường yêu tu thế hệ có thể so sánh.

Hơn nữa Nguyên Hằng tự xưng còn có một vị "Chủ nhân", để Lăng Vân Hà cũng không dám lãnh đạm, cuối cùng ở động thủ lúc, gần kề cái vây khốn Nguyên Hằng, mà không có làm bị thương đối phương.

"Thật sao, ai, có thể như bị chủ nhân chứng kiến ta lần này bộ dáng, sợ là sẽ phải đối với ta sinh lòng thất vọng. . ."

Nguyên Hằng than thở.

Thanh Nha lộ ra đồng tình chi sắc, nói: "Ta trước kia tu hành lúc, cũng sợ nhất để sư tôn thất vọng rồi, cái này tư vị ta hiểu, thật không dễ chịu."

Nguyên Hằng khẽ giật mình.

Không đợi hắn mở miệng, Thanh Nha đã xoay người nói: "Sư tôn, chúng ta có thể hay không đem hắn thả? Hắn như vậy bị nhốt lấy, bị hắn chủ nhân chứng kiến, nhất định sẽ quở trách hắn."

Nguyên Hằng cười khổ không được, lúc nào, chính mình cần một cái tiểu cô nương đồng tình?

"Cũng tốt."

Lăng Vân Hà khẽ gật đầu, tay áo vung lên.

Bốn thanh tạo thành kiếm trận đạo kiếm, phảng phất giống như Như Yến về, lướt vào tay áo của hắn trong biến mất không thấy gì nữa.

Kỳ thật ở vừa rồi thời điểm, Lăng Vân Hà đã nhìn ra, dùng Nguyên Hằng thể hiện ra bản tính cùng cử chỉ đến xem, đem làm không phải tà ác thế hệ.

Nói cách khác chi, trước phát sinh xung đột, hoàn toàn chính xác cực có thể là một cái hiểu lầm.

"Đạo hữu, trước như có chỗ đắc tội, mong rằng trách nhiệm."

Lăng Vân Hà có chút ôm quyền.

Nguyên Hằng trầm giọng nói: "Đắc tội cũng không phải về phần, nhưng mà, về sau chờ ta đạo hạnh tinh tiến lúc, thì sẽ sẽ tìm ngươi đánh một chầu, một lần ai cao ai thấp!"

Thanh Nha con ngươi tỏa sáng, khơi mào ngón tay cái nói: "Bằng hữu, hảo khí phách!"

Lăng Vân Hà thì cười rộ lên, nói: "Luận đạo luận bàn, ta tự hoan nghênh cực kỳ, nhưng mà, chờ đạo hữu đặt chân Tụ Tinh cảnh lúc, ta khả năng sớm đã là Tụ Tinh cảnh tu vi."

Nguyên Đạo Tam đại cảnh, Tích Cốc, Nguyên Phủ, Tụ Tinh. Lăng Vân Hà ý ở ngoài lời chính là, ngươi chỉ có đặt chân Tụ Tinh cảnh lúc, mới có thể cùng ta tách ra cổ tay.

Mà khi ngươi chính thức có được Tụ Tinh cảnh lúc, ta sợ là sớm đã bước vào Linh Đạo cấp độ trúng, đến lúc đó, ai thắng ai phụ, vừa xem hiểu ngay.

Nguyên Hằng tự nhiên nghe ra ý ở ngoài lời.

Có thể không đợi hắn mở miệng, một đạo lạnh nhạt âm thanh ở phía xa vang lên: "Không cần đợi đến lúc Tụ Tinh cảnh, chỉ cần Nguyên Hằng bước vào Nguyên Phủ cảnh, là được nhẹ nhõm chiến thắng."

Nương theo âm thanh, xa xa nắng sớm xuống, lướt đến một đạo cao to thân ảnh thon gầy.

Thanh bào như ngọc, côi cút xuất trần.

Đúng là Tô Dịch.

Nguyên Hằng thân thể chấn động, mặt lộ vẻ xấu hổ chi sắc, cúi đầu chào: "Chủ nhân! Ta. . ."

"Không cần giải thích, trước hết thảy, đều đã bị ta nhìn ở trong mắt."

Tô Dịch khua tay nói.

Thanh Nha một đôi mắt to trước tiên liền rơi vào Tô Dịch trên người, giật mình nói: "Bằng hữu, cái này là ngươi chủ nhân sao? Thật trẻ tuổi nha!"

Cùng lúc đó, Lăng Vân Hà cũng kinh hãi không ngớt, con mắt ánh sáng hiện lên tí ti từng sợi thần mang, nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Vị đạo hữu này vừa rồi thẳng tuốt đều ở?"

"Nếu không có trước ngươi chủ động thu lại kia một tòa kiếm trận, hiện tại ngươi sợ là lại không có cơ hội đứng đấy nói chuyện với ta."

Tô Dịch lạnh nhạt nói.

Lăng Vân Hà đồng tử ngưng lại, chân mày lộ vẻ kinh nghi.

Hắn một cái nhìn ra, Tô Dịch khí tức trên thân cũng chỉ có Tích Cốc cảnh cấp độ mà thôi, mà tuổi rất trẻ tuổi, thực sự không phải là có thuật trú nhan lão yêu quái.

Có thể trước thời điểm, dùng hắn bực này Tụ Tinh cảnh tu vi thần niệm, lại lại không có thể phát giác được đối phương tới gần, ngược lại là đối phương đem nơi đây phát sinh hết thảy thu hết vào mắt, cái này quá kinh người!

Cũng đang nhân như thế, lúc này tuy nhiên cảm giác Tô Dịch lời nói kia rất chói tai, Lăng Vân Hà nhưng lại vị trí khí.

Hơn nữa trước một hồi hiểu lầm, vốn là hắn một tay tạo thành, làm cho hắn đối mặt Tô Dịch lúc, còn có một chút đuối lý cảm giác, dù là Tô Dịch lời nói không khách khí, hắn cũng chỉ có thể niết cái mũi nhận biết.

"Chủ nhân, trước chỉ là một hồi hiểu lầm."

Nguyên Hằng tiến lên, lo sợ bất an mà đem vừa rồi phát sinh hết thảy nói cho Tô Dịch.

Nghe xong, Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Lăng Vân Hà, nói: "Mà thôi, việc này ta cũng không tính toán với các ngươi, dừng ở đây."

Lăng Vân Hà cười nói: "Bất kể như thế nào, tóm lại là Lăng mỗ hiểu lầm trước đây, như hai vị không ngại, không bằng cùng một chỗ tiến về dưới đây mà không xa 'Vân Nhai Thành " do Lăng mỗ làm ông chủ, dùng rượu bồi tội như thế nào?"

Thanh Nha vui mừng nói: "Đúng đúng đúng, ta cùng sư tôn một đường từ Đại Tề đi tới, thật vất vả đụng phải hai vị người trong đồng đạo, cùng một chỗ uống rượu nói chuyện với nhau, không thể tốt hơn."

Tô Dịch lườm Thanh Nha một cái, không khỏi khẽ giật mình, ánh mắt đều hơi có chút hoảng hốt.

Khoảng cách gần nhìn nhau, nha đầu kia, dung mạo hòa khí chất, lại cùng hắn kiếp trước tiểu đồ đệ Thanh Đường thiếu nữ lúc có chút tương tự!

Đồng dạng thanh tú đáng yêu, đồng dạng hoạt bát linh động.

Nhất là kia một đôi con mắt, thanh tịnh mà sạch sẽ, tràn đầy đối với thiên địa, đối với mọi sự vạn vật rất hiếu kỳ.

Chợt, Tô Dịch liền âm thầm lắc đầu.

Tuy có chỗ tương tự, mà dù sao không phải cùng một người.

"Không cần, chúng ta còn muốn chạy đi."

Tô Dịch trực tiếp cự tuyệt.

Thanh Nha lập tức có chút thất vọng.

Lăng Vân Hà thì chợt mà hỏi thăm: "Hai vị. . . Chẳng lẽ là có ý định tiến về Đại Hạ?"

"Không tệ."

Tô Dịch gật đầu.

Mà vốn là thất vọng Thanh Nha, lập tức lại cao hứng trở lại, vui vẻ nói: "Đúng dịp, ta cùng sư tôn cũng muốn đi Đại Hạ, chúng ta hoàn toàn có thể cùng một chỗ đồng hành nha!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 411: Dạ Vũ Chèo Thuyền Du Ngoạn Thiên Lan Hà

Nhìn vui mừng tung tăng như chim sẻ Thanh Nha một cái, Tô Dịch cuối cùng hay là cự tuyệt, mang theo Nguyên Hằng cùng một chỗ rời khỏi.

Cái này để Thanh Nha ngốc trệ khoảnh khắc.

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh của bọn hắn biến mất, cái này thanh tú hoạt bát thiếu nữ mới lấy lại tinh thần tựa như, thất lạc buồn vô cớ, lẩm bẩm nói: "Sư tôn, bọn họ là ở ghét bỏ chúng ta sao?"

Lăng Vân Hà lập tức đau lòng, vội vàng trấn an nói: "Đâu có thể nào, theo ta thấy, là kia yêu tu chủ nhân vẫn trong lòng còn có khúc mắc, đối với chúng ta trước hiểu lầm kia yêu tu sự tình có chút bất mãn, hơn nữa, chúng ta dù sao cũng là bèo nước gặp nhau, không thân chẳng quen, đối phương cự tuyệt cùng chúng ta cùng một chỗ đồng hành, mới là bình thường sự tình."

Thanh Nha á một tiếng, nghĩ nghĩ, nói: "Nguyên lai là như vậy a, ai, ta vốn tưởng rằng tu hành hỏi, là được không để ý tới đạo lí đối nhân xử thế, cái đó từng muốn, người tu hành quan hệ trong đó, cũng như vậy phức tạp."

Lăng Vân Hà không khỏi cười khổ, cái này cũng gọi là phức tạp? Là ngươi nha đầu kia lần thứ nhất xuống núi, quá mức ngây thơ mà thôi.

Hắn từ trong tay áo lấy ra một viên no đủ đỏ tươi hỏa đào, đưa cho Thanh Nha, "Ừ, ăn ít đồ."

Thanh Nha hoan hô một tiếng, bắt lấy hỏa đào liền miệng lớn bắt đầu ăn, thanh tú trong vắt trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hạnh phúc cùng vui mừng.

Nàng hàm hồ nói ra: "Thế gian này sự tình, không có gì là một viên quả đào không giải quyết được, nếu có. . ."

"Sẽ thấy ăn một viên." Lăng Vân Hà chăm chú nói ra.

"Đúng rồi!"

Thanh Nha cười đến con mắt cong thành sáng ngời trăng lưỡi liềm.

Lăng Vân Hà cũng cười rộ lên, mặt mũi tràn đầy yêu thương cùng sủng nịch.

Hắn cái này đồ nhi, ở tu hành chi đạo trên, thiên tư cực kinh diễm trác tuyệt, hiển nhiên một miếng ngàn năm khó gặp tiểu yêu nghiệt.

Đặt tại Đại Tề, nhìn chung thiên hạ thế hệ, không người có thể cùng.

Đặt tại tông môn, tan vỡ từ trước tới nay tám trăm năm, không người có thể so sánh.

Có thể duy nhất để Lăng Vân Hà lo lắng chính là, Thanh Nha tính tình chất phác tinh khiết, thiên chân vô tà, không hiểu thế sự cổ quái, nhân tâm hiểm ác, tại hạ núi du lịch lúc, dễ dàng nhất chịu thiệt, thậm chí là bị thương tổn.

Như lần này tiến về Đại Hạ lúc, Lăng Vân Hà liền không yên lòng, vì vậy tự mình cùng đi Thanh Nha cùng một chỗ đồng hành.

"Sư tôn, vừa rồi kia yêu tu bằng hữu chủ nhân, thật sự rất lợi hại phải không?"

Thanh Nha giòn âm thanh hỏi.

"Lợi hại."

Lăng Vân Hà nghĩ nghĩ, nói ra, "Tối thiểu ở Thần hồn lực lượng rèn luyện trên, vượt xa hắn tu vi của bản thân."

Nói xong lời cuối cùng, hắn giữa hai đầu lông mày hơi có chút nghiêm trọng, "Như vừa rồi thời điểm, mà ngay cả ta đều chưa từng phát giác được hắn tới gần lại đây."

Thanh Nha nháy mắt con ngươi, sợ hãi than nói: "Cái này thật đúng là rất giỏi."

"Ha ha, chờ chúng ta đến Đại Hạ, ngươi liền sẽ biết, trên đời này nhân vật lợi hại nhiều không kể xiết, so với kia yêu tu chủ nhân càng nhân vật lợi hại, cũng tuyệt số lượng cũng không ít."

Lăng Vân Hà cười rộ lên.

"Vậy sao, kia sư tôn chúng ta hãy mau kíp lên đường, ta đối với kia một hồi Lan Đài pháp hội đều có thể đợi đã lâu rồi."

Thanh Nha hai mắt sáng lên, chờ mong không ngừng.

Lập tức, thầy trò hai người cũng lên đường rời khỏi.

. . .

Sắc trời sáng rõ.

Thảo Khê thôn.

Tiểu nữ hài Tào An tỉnh ngủ rồi, chỉ cảm thấy toàn thân thoải mái, tinh thần mười phần, nàng bò người lên, đi ra đại môn.

Chỉ thấy ca ca Tào Bình đứng ở đại môn cách đó không xa, ngửa đầu nhìn xem cạnh cửa chỗ, thần sắc kinh ngạc.

Tào An giương mắt nhìn lại, chỉ thấy cạnh cửa trên, dán một tấm hồng giấy, bên trên viết bốn chữ.

"Ca ca, kia bốn chữ như thế nào niệm?"

Tào An hiếu kỳ hỏi.

Nàng năm tuổi nhỏ, còn không có trên tư thục, cũng không nhận ra kia bốn chữ.

"Bình an là phúc."

Tào Bình thì thào, "Đây là vị kia Thần Tiên giống như đại nhân lưu cho chúng ta, ta vừa rồi đem cái này bức chữ áp vào cạnh cửa trên về sau, càng xem trong nội tâm vượt thoải mái, giống như kiếm được chỗ then chốt tựa như, tinh khí thần mười phần."

"Bình an là phúc. . ."

Tào An yên lặng nhớ kỹ, chợt kịp phản ứng tựa như, vui rạo rực nói, "Ca ca gọi Tào Bình, ta gọi Tào An, cộng lại liền là bình an, Thần Tiên ca ca ghi chữ, là chúc phúc hai chúng ta bình an."

Tào Bình ừ một tiếng, cũng thật cao hứng.

Không bao lâu, trong thôn một ít trưởng bối đi ngang qua cái này tòa đơn giản đình viện lúc, ánh mắt cũng không khỏi bị kia một bộ treo trên cao cạnh cửa trên hồng giấy chữ màu đen hấp dẫn.

"Cái này chữ ai ghi? Để người nhìn xem liền thoải mái!"

Có trong thôn lão nhân chậc chậc tán thưởng.

Không ít mọi người gật đầu không ngừng, kia bốn chữ, nhìn như không có gì, nhưng lại để người cảm thấy tâm thần thanh Ninh, đầy cõi lòng sung sướng.

"Tào Bình tiểu tử, ta cho nhà của ngươi một đầu heo, ngươi đem cái này bức chữ tặng cho ta như thế nào?"

Trong thôn đồ tể đỉnh đạc mở miệng, hắn quanh năm giết súc vật, toàn thân Huyết Sát khí tức mười phần, tính tình cũng trở nên thô bạo rất nhiều.

Mà khi xa xa chứng kiến kia bức chữ, nội tâm của hắn hiếm thấy mà bằng sống rất nhiều an bình thanh cùng chi ý, toàn thân đều một trận thoải mái.

"Đây là Thần Tiên ca ca lưu cho chúng ta, mới sẽ không bán đấy!"

Tào An lớn tiếng nói.

Tất cả mọi người không khỏi cười rộ lên, rõ ràng đều đem Tào An lời nói cho rằng tiểu hài tử nói đùa, rất nhanh liền lục tục tán đi.

Kia phó chữ dù cho, có thể đối với bọn họ những cái này hương dã thôn dân mà nói, cũng so ra kém củi gạo dầu muối tương dấm chua trà cái này cuộc sống vật tư.

Chỉ là, không ai có thể nghĩ đến, từ ngày đó lên, Tào Bình cùng Tào An cái này đối với bần hàn huynh muội vận mệnh, lại như vậy lặng yên cải biến.

. . .

Vội vàng bảy thiên thời gian trôi qua.

Sở quốc cảnh nội, Thiên Lan Hà.

Đêm khuya.

Mưa liên tục.

Một chiếc ô bồng thuyền phiêu ở đại quy mô lớn trên sông, mưa bay xuống ở mui thuyền trên, phát ra sàn sạt âm thanh.

Tô Dịch tùy ý nằm ở ghế mây ở bên trong, bên thân hồng bùn nhỏ lô trên, bị phỏng lấy một bầu rượu.

Dạ Vũ tích tí tách, nước sông hoa hoa tác hưởng, nhàn nhạt mùi rượu ở trong khoang thuyền mờ mịt, làm cho tâm thần người đều giống như đạt được một loại rửa cùng an ủi.

"Cái này 'Huyền Vũ bá thế ấn' tuy chỉ chín chiêu, mỗi một chiêu ẩn chứa huyền bí, đầy đủ cho ngươi suốt đời hưởng thụ vô tận."

Tô Dịch dáng vẻ lười biếng, thưởng thức Dạ Vũ ở dưới Thiên Lan Hà, thuận miệng nói,

"Trước, ta đã đem Phiên Sơn Ấn, Đạo Hải Ấn, Phục Thiên Ấn cái này Top 3 chiêu huyền bí từng cái là ngươi trình bày, kế tiếp, phải nhờ vào chính ngươi siêng năng tu luyện."

"Dùng ngươi căn cơ, nếu có thể đem ba chiêu này huyền bí hiểu rõ, rèn luyện đến thu phát tùy tâm tình trạng, mặc dù là Tích Cốc cảnh tu vi, cũng có thể cùng tên kia gọi Lăng Vân Hà Tụ Tinh cảnh tu sĩ địa vị ngang nhau."

Dứt lời, Tô Dịch cầm lên hồng bùn nhỏ lô trên bầu rượu, vì chính mình rót đầy một ly, uống một hơi cạn sạch.

Nguyên Hằng lòng đang kích động, tay đang run rẩy.

Rời khỏi Phù Tiên Lĩnh về sau, Tô Dịch dọc theo con đường này, liền ở chỉ điểm hắn tu luyện Huyền Vũ bá thế ấn, cho tới bây giờ, đã đem Top 3 chiêu huyền bí dốc túi tương thụ.

Dùng Nguyên Hằng nhãn lực, tự nhiên hiểu rõ, cái môn này chiến đấu bí pháp là bực nào khủng bố, xa không phải tầm thường bí thuật có thể so sánh.

"Đa tạ chủ nhân ban thưởng pháp!"

Nguyên Hằng quỳ xuống đất khấu tạ.

Tô Dịch nói: "Đứng lên đi."

Ánh mắt của hắn đột nhiên nhíu lại, nhìn về phía xa xa rộng lớn trên mặt sông.

Chỉ thấy một chiếc cực lớn bảo thuyền xuất hiện, đèn rực rỡ lưu màu, sáng chói sáng ngời, đem kia phiến cảnh ban đêm đều Khu Tán.

Bảo thuyền chân có dài chừng mười trượng, phía trên nó lầu các đứng sừng sững, bóng người lay động, làm như đang tiến hành yến ẩm, xa xa mà liền bay tới một trận hoan thanh tiếu ngữ.

Ngẫu nhiên có tỳ bà, đàn tranh, ngọc tiêu chi âm hưởng lên, làm như tại vì yến hội trong khách nhân trợ hứng.

"Chủ nhân, trên thuyền kia thiệt nhiều người tu hành khí tức!"

Nguyên Hằng kinh ngạc nói.

Bản thể của hắn chính là kim ngoan, ở cái này Thiên Lan Hà trên, cảm ứng càng linh mẫn, thoáng cái liền phân biệt ra, kia bảo thuyền trên, có rất nhiều người tu đạo khí tức hội tụ, làm cho bảo thuyền gần bên Thiên Địa, đều bày biện ra một loại huy hoàng khí tượng.

"Kia chiếc bảo thuyền, là một kiện Nguyên Đạo Linh binh, bảo thuyền trên cường đại nhất một đám khí tức, đem làm đến từ một vị Tụ Tinh cảnh tu sĩ."

Tô Dịch thần niệm cường đại cỡ nào, tự nhiên từ lâu thấy rõ đến điểm này, thậm chí từ kia bảo thuyền trên phóng xuất ra trong hơi thở, liền phân biệt rõ ra bảo thuyền trên có một vị Tụ Tinh cảnh tu sĩ tọa trấn.

"Cái này Đại Sở quả nhiên không đơn giản, không hổ là Thương Thanh đại lục trên trăm cái trong quốc gia, đủ bài danh năm thứ hạng đầu thế tục chi giới."

Nguyên Hằng cảm khái.

Tô Dịch khẽ gật đầu, cái này Đại Sở tu hành giới nội tình hoàn toàn chính xác không tầm thường.

Trước ở tiến vào Đại Sở cảnh nội về sau, hắn liền thăm dò rất nhiều tin tức có giá trị.

Ở Đại Sở cảnh nội, chừng mười ba cái tu hành thế lực!

Hơn nữa những thế lực này ở bên trong, hoặc nhiều hoặc ít đều có cái này Tụ Tinh cảnh tu sĩ tọa trấn!

Mà phải biết rằng, vô luận là Đại Chu, Đại Ngụy, hay là Đại Tần cảnh nội, từng người cảnh nội cường đại nhất tu sĩ, cũng chỉ là Nguyên Phủ cảnh cấp độ mà thôi.

Về sau, theo hiểu rõ, Tô Dịch mới biết được, ở Thương Thanh đại lục trên, duy có được Tụ Tinh cảnh cường giả tọa trấn quốc gia, mới được xưng tụng là đương thời đại quốc.

Không có Tụ Tinh cảnh cường giả tọa trấn quốc gia, chỉ có thể coi là biên giới tiểu quốc.

Mà cái này Đại Sở tu hành thế lực quá lớn, có thể đứng vào Thương Thanh đại lục trên trăm cái trong quốc gia vị thứ tư!

Bởi vậy có thể thấy được, Đại Sở cảnh nội tu hành thế lực, hạng gì cường thịnh.

Về phần xếp hạng Đại Sở trước ba cái quốc gia, theo thứ tự là xếp hàng thứ nhất Đại Hạ, bài danh thứ hai đại hán, bài danh thứ ba Đại Tề.

"Chủ nhân, kia bảo trên thuyền, có một đạo thần niệm vừa rồi từng nhìn quét chúng ta bên này."

Nguyên Hằng mạnh mẽ thấp giọng mở miệng.

"Không cần để ý."

Tô Dịch cũng đã nhận ra kia một cỗ thần niệm lực lượng, không cho là đúng nói.

Đem làm ô bồng thuyền xa xa mà cùng kia một chiếc đèn đuốc sáng trưng bảo thuyền gặp thoáng qua lúc, chỉ thấy một đạo thân ảnh đột nhiên đứng ở bảo thuyền dựa vào lan can chỗ, xa xa nhìn qua.

Đó là một gã đang mặc hoa bào, tóc mây sương mù hoàn, kiều mị như lửa cô gái, một đôi xinh đẹp con mắt giống như Tinh Thần giống như sáng ngời.

Nguyên Hằng con ngươi ánh sáng lạnh lẽo lóe lên một cái, phát giác được vừa rồi kia từng quét tới thần niệm xuất hiện lần nữa, rơi vào trên người mình.

Hiển nhiên, thần niệm đang là đến từ kia hoa bào kiều mị cô gái.

"Hai vị đạo hữu gương mặt rất xa lạ, nghĩ đến cũng không phải là ta Đại Sở cảnh nội tu sĩ, đã có duyên ở cái này Thiên Lan Hà ăn ảnh cách nhìn, có thể nguyện lên thuyền một tự?"

Hoa bào kiều mị cô gái mở miệng, nhuyễn nhu khàn khàn âm thanh, rành mạch truyền vào ô bồng trên thuyền.

Nguyên Hằng ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, thứ hai lắc đầu.

Nguyên Hằng lập tức nói ra: "Đa tạ tướng mời, ta cùng chủ nhân nhà ta còn muốn chạy đi, liền không quấy rầy chư vị nhã hứng."

Hoa bào kiều mị cô gái cười cười, không nói thêm lời nào nữa, lẳng lặng địa mục tiễn đưa bọn họ ô bồng thuyền ở màn mưa trong xa rời đi xa.

"Nữ nhân kia quả thực kỳ quái, vừa rồi thời điểm, nhìn ánh mắt của ta liền như theo dõi con mồi giống như, vốn là ta còn tưởng rằng, đối phương bỗng nhiên lên tiếng mời, định là có khác ý đồ, chưa từng nghĩ, nàng cuối cùng lại gì đó cũng không có làm."

Ô bồng trên thuyền, Nguyên Hằng nhíu mày không ngừng.

Tô Dịch lạnh nhạt nói: "Nàng hạnh tốt cái gì cũng không có làm."

Mới nói được cái này, tại hắn hông bờ dưỡng hồn hồ lô trong, đột nhiên sinh ra một trận có chút rung động lắc lư.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 412: Khuynh Oản Kiếp Số

Bảo thuyền trên.

Kiều mị như lửa hoa váy cô gái chiết thân, phản hồi trên yến tiệc.

Chỉ thấy cái này trên yến tiệc, khách quý chật nhà, nam nữ già trẻ đều có, đều là đến từ Đại Sở cảnh nội tất cả thế lực lớn trong tu sĩ, không có chỗ nào mà không phải là thế gian võ giả trong mắt chỉ có thể nhìn lên tồn tại.

Mà cái này hoa váy cô gái, thì ngồi ngay ngắn tại trên thủ ngồi vào trên.

"Diệu Hoa phu nhân vừa rồi chẳng lẽ là phát hiện gì đó?"

Một cái mực bào tóc xám lão giả cười ha hả hỏi.

Đang ngồi những người khác ánh mắt cũng đều nhìn sang.

Trước thời điểm, Diệu Hoa phu nhân đột nhiên đứng dậy, tiến về bảo thuyền dựa vào lan can chỗ, trông về phía xa trên mặt sông xuất hiện một chiếc ô bồng thuyền, một màn này, sớm đưa tới không ít người chú ý.

Bị gọi Diệu Hoa phu nhân hoa váy kiều mị cô gái cười cười, nói: "Nói đến ngược lại là có ý tứ, trước kia một chiếc ô bồng trên thuyền có hai gã tu sĩ, trong đó một cái thì yêu tu."

Yêu tu!

Đang ngồi mọi người đều lộ ra một tia ngoài ý muốn.

Kia mực bào tóc xám lão giả con mắt ánh sáng lấp lánh nói: "Nếu thật như thế, vừa rồi kia yêu tu, tất nhiên không thể nào là đến từ chúng ta Đại Sở cảnh nội."

Mọi người đều khẽ gật đầu.

Ba trăm năm trước, Đại Sở cảnh nội mười ba cái tu hành thế lực cùng một chỗ liên thủ, hạ đạt 'Diệt yêu làm cho " hiệu lệnh thiên hạ người tu hành đồng loạt ra tay, diệt sát thế gian yêu tu, trải qua gần 10 năm cố gắng, gần như đem Đại Sở cảnh nội tất cả yêu tu diệt sát không còn.

Cho tới bây giờ, thế gian này yêu loại, sớm đã như là tuyệt tích.

Bực này thời điểm, một cái yêu tu đột nhiên quang minh chánh đại mà xuất hiện ở Thiên Lan Hà trên, hơn nữa còn không biết che lấp bản thân khí tức, căn bản không cần nghĩ đã biết rõ, cái này yêu tu định không có khả năng đến từ Đại Sở cảnh nội.

"Theo ta được biết, Diệu Hoa phu nhân vô cùng nhất ghét cay ghét đắng yêu tu thế hệ, đã vừa mới phát hiện tung tích của đối phương, vì sao không đem kia yêu tu lưu lại?"

Một thân ảnh thon gầy, ngọc bào bác mang người đàn ông trung niên hỏi.

Diệu Hoa phu nhân hé miệng cười cười, nói: "Trước kia Đại Sở, yêu tu hoành hành, làm hại thiên hạ, khắp nơi là chướng khí mù mịt cảnh tượng, cho nên mới đã có ba trăm năm trước diệt yêu hành động."

"Cho tới bây giờ, Đại Sở cảnh nội, yêu tu gần như tại diệt vong, ta cho dù ghét cay ghét đắng yêu tu thế hệ, cũng không trở thành vô duyên vô cớ liền đau nhức hạ sát thủ."

Dừng một chút, nàng ánh mắt nhìn hướng ngồi ở cách đó không xa trên bàn tiệc một vị đạo bào nam tử, cười nói: "Huống chi, đêm nay còn có đến từ Đại Tề 'Lăng đạo hữu' tại đây, lại đi chém chém giết giết, đã có thể phá hư phong cảnh."

Như Tô Dịch cùng Nguyên Hằng lúc này, nhất định có thể nhìn ra, đạo này bào nam tử, đúng là Lăng Vân Hà!

Mà ở Lăng Vân Hà bên người ngồi, thì thiếu nữ Thanh Nha.

Thanh Nha cuối cùng nhịn không được hiếu kỳ, nói: "Vị tiền bối này, ngươi tại sao lại ghét cay ghét đắng yêu tu?"

Diệu Hoa phu nhân cười mỉm nói: "Tiểu hữu chỉ cần nhớ kỹ một câu là được, không phải tộc của ta loại, hắn tâm tất nhiên dị."

Thanh Nha lắc đầu nói: "Thiên Địa vạn vật đều có linh, vô luận yêu tu, quỷ tu, còn là chúng ta tu sĩ nhân loại, đều là đại đạo trên đường cầu tác người, chỉ có đúng sai thiện ác có khác, mà không cao thấp giá cả thế nào chi phân."

Lời này vừa nói ra, trên yến tiệc bầu không khí nặng nề không ít.

Đối với Đại Sở tu sĩ mà nói, diệt sát yêu tu thế hệ, chẳng khác nào là ở là thế gian chúng sinh diệt trừ mối họa, thay trời hành đạo, thiên kinh địa nghĩa.

Bực này dưới tình huống, Thanh Nha lời nói này, cũng có chút chói tai.

Diệu Hoa phu nhân đại mi hơi nhíu.

Lăng Vân Hà cười nói: "Đồ nhi này của ta lần thứ nhất xuống núi du lịch, không thông thế sự, như có đắc tội, mong rằng chư vị chớ để tới tính

toán."

Diệu Hoa phu nhân tự nhiên cười nói, nói: "Cái này cái đó có thể nói đắc tội."

Mới nói được cái này, đột nhiên một trận dồn dập tiếng chuông vang lên.

Diệu Hoa phu nhân đôi mắt dễ thương ngưng lại, từ hông bờ tháo xuống một chuỗi ngân lập lòe lục lạc chuông, lục lạc chuông mặt ngoài tuyên khắc lấy rất nhiều tối nghĩa cổ quái đồ đằng, ánh bạc lưu chuyển, không ngừng rung động lắc lư vang vọng.

Thấy vậy, Diệu Hoa phu nhân ánh mắt quét qua đang ngồi mọi người, nói: "Chư vị, cái này âm thanh thiên nhiên trên sông hư hư thực thực có rất cường đại quỷ vật xuất thế!"

Lời này vừa nói ra, đang ngồi tu sĩ đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Kỳ quái, đêm nay đụng phải một cái yêu tu đã rất khiến người ngoài ý, hiện tại lại vẫn có quỷ vật qua lại?

Diệu Hoa phu nhân nói: "Cái này quỷ vật có thể để cho ta 'Ngân tiêu lục lạc chuông' sinh ra tiếng nổ kỳ lạ, nhất định không tầm thường có thể so sánh, chư vị có thể nguyện theo ta cùng đi xem nhìn?"

Mọi người đều đáp ứng.

Lập tức, Diệu Hoa phu nhân đứng dậy, tay áo vung lên, ngân tiêu lục lạc chuông phá không mà lên, như có Thông Linh giống như, hướng xa xa trong bóng đêm lao đi.

Diệu Hoa phu nhân cùng tu sĩ khác cùng một chỗ, độn không đi theo.

Dạ Vũ liên tục, chỉ thấy một mảnh sáng lạn chói mắt độn quang dâng lên, chiếu sáng dưới bóng đêm Thiên Lan Hà, tựa như thần cầu vồng tựa như, hướng xa xa bay đi.

Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha cũng ở trong đó.

"Sư tôn, thế gian này tu sĩ, đều yêu thích giết chết yêu quỷ thế hệ sao?"

Thanh Nha hỏi.

Lăng Vân Hà lắc đầu nói: "Cũng không phải là như thế, cái này Đại Sở cảnh nội tu sĩ, ở trước kia thời điểm, từng cùng yêu tu, quỷ tu thế hệ kết xuống huyết hải thâm cừu, song phương thế như nước lửa, không cách nào cùng tồn tại, dù là cho tới bây giờ, đối với Đại Sở tu sĩ mà nói, diệt sát yêu quỷ thế hệ, cũng là thiên kinh địa nghĩa sự tình."

Thanh Nha chợt nói: "Thì ra là thế."

. . .

. . .

Cảnh ban đêm thâm trầm, cuồn cuộn mây đen bắt đầu khởi động hội tụ.

Một tòa tiếp giáp Thiên Lan Hà núi lớn đỉnh.

Tô Dịch chắp tay tại lưng, nhìn qua cái kia thiên khung trên không ngừng hội tụ kiếp vân, nói: "Đây là thuộc về ngươi biến hóa chi kiếp, vượt qua về sau, liền có thể ngưng tụ thành một bộ linh thân thể, trở thành một gã chân chính quỷ tu."

Bên cạnh, một bộ màu máu váy, khuôn mặt như vẽ giống như thanh lệ Khuynh Oản lăng không trôi nổi, chân mày ở giữa lộ vẻ khẩn trương cùng tâm thần bất định.

Trước ở ô bồng trên thuyền, phát giác được dưỡng hồn hồ lô dị động về sau, Tô Dịch lúc này mới hiểu rõ đến, Khuynh Oản ở lúc tu luyện, lòng có nhận thấy, đã nhận ra một hồi nhằm vào nàng kiếp nạn sắp xảy ra.

Tô Dịch lập tức ý thức được, Khuynh Oản đã đến từ yêu linh chi thân lột xác đột phá thời điểm.

Kia một hồi sắp xảy ra kiếp nạn, liền là nàng thoái hoá linh thân, đạp vào Nguyên Đạo con đường tu hành biến hóa chi kiếp.

Vì vậy, Tô Dịch lập tức hành động, mang theo Khuynh Oản đi tới ngọn núi lớn này đỉnh, là độ kiếp làm chuẩn bị.

"Tiên sư, Oản nhi cũng không phải sợ độ kiếp, chính là lo lắng vạn nhất độ kiếp đã thất bại, về sau liền. . . Sẽ thấy không cách nào làm bạn ngài bên người."

Khuynh Oản nhút nhát e lệ mở miệng, âm thanh thanh nhuận nhuyễn nhu.

"Có ta ở đây, đâu có thể nào cho ngươi đã xảy ra chuyện?"

Tô Dịch mỉm cười, "Ngươi mà chuyên tâm độ kiếp liền là, vô luận phát sinh gì đó, đều không tu để ý tới."

Một hồi Tiểu Tiểu biến hóa chi kiếp mà thôi, dùng Khuynh Oản nội tình, đủ nhẹ nhõm hóa giải.

Cần biết, Khuynh Oản linh thể vốn là vô cùng tinh khiết hiếm thấy, ở quỷ vật bên trong, được xưng tụng là "Căn cốt thanh kỳ, nội tình trác tuyệt" .

Hơn nữa Khuynh Oản tu luyện, chính là 【Thập Phương Tu La Kinh】 bực này quỷ tu nhất mạch chí cao đạo điển, đoạn thời gian này đến, lại là tự nhiên mình dốc lòng chỉ điểm cùng dạy bảo, đâu có thể nào sẽ bị một hồi biến hóa chi kiếp làm khó sao?

"Ừ!"

Khuynh Oản hung hăng khẽ gật đầu.

Thiếu nữ hít thở sâu một hơi khí, thanh lệ hơi có vẻ hài nhi mập trên khuôn mặt nhỏ nhắn, khẩn trương cùng tâm thần bất định chi sắc hễ quét là sạch, trở nên bình tĩnh mà kiên định.

Tô Dịch lặng yên thối lui.

"Chủ nhân, Khuynh Oản cô nương chỗ nghênh đón trận này biến hóa chi kiếp, cần phải so với ta lúc đầu gặp được đáng sợ hơn."

Nguyên Hằng chân mày ở giữa lộ vẻ nghiêm trọng.

Kiếp nạn này mặc dù còn chưa từng chân chính hình thành, có thể trong thiên địa tỏ khắp kiếp nạn khí tức quá lớn, để hắn đều cảm thấy một trận hãi hùng khiếp vía.

"Kiếp nạn này hoàn toàn chính xác rất không tầm thường, nhưng mà, cũng chưa nói tới quá nghịch thiên."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Cùng hắn lúc trước bước vào Tích Cốc cảnh lúc gặp được kia một hồi cấm kị giống như kiếp nạn so sánh với, trước mắt trận này nhằm vào Khuynh Oản đại kiếp nạn, chỉ có thể coi là "Trong quy trong củ" .

Cùng đương nhiên, ở Thương Thanh đại lục tu sĩ trong mắt, bực này đại kiếp nạn đã có thể nói có một không hai hiếm thấy.

Thiên Khung trên, kiếp vân càng phát trầm trọng, áp lực nhân tâm.

Đột nhiên, xa xa trong bầu trời đêm, xuất hiện một mảnh sáng lạn chói mắt độn quang, hướng bên này cấp tốc lướt đến, chừng hơn hai mươi người, đại quy mô, đội hình cường đại.

Đem làm xa xa đấy, chứng kiến trên đỉnh núi đang chuẩn bị độ kiếp Khuynh Oản lúc, một trận ầm ĩ âm thanh theo sau đó vang lên:

"Thật đáng sợ thiên kiếp khí tức, kia quỷ vật chẳng lẽ là một cái nhiều năm lão quỷ hay sao?"

"Có ý tứ, cái này quỷ vật là muốn độ biến hóa chi kiếp ah!"

"Lúc nào, cái này Thiên Lan Hà gần bên, lại tàng có như vậy một cái lợi hại quỷ vật sao?"

"Bất kể nàng là lai lịch gì, giống như như thế nghiệp chướng, tất nhiên đem làm giúp cho hủy diệt, từ thế gian lau đi!"

Âm thanh vẫn còn quanh quẩn, kia một đám tu sĩ đã nhanh chóng tới gần lại đây, khí thế hùng hổ.

"Chủ nhân, là vừa mới bảo thuyền trên những tu sĩ kia!"

Xa xa đấy, đem làm thấy như vậy một màn lúc, Nguyên Hằng sắc mặt cũng trở nên nghiêm trọng hẳn lên.

Tô Dịch ừ một tiếng, thần sắc lạnh nhạt như trước, quay đầu nói với Khuynh Oản, "Nhớ kỹ lời nói của ta, chuyên tâm độ kiếp, không cần để ý tới sự tình khác."

Khuynh Oản vốn là cũng bị một màn này kinh đến, nghe tới Tô Dịch lời nói về sau, trong nội tâm liền như đã tìm được kiên cố nhất dựa vào, thể xác và tinh thần đều bình tĩnh trở lại.

Nàng thấp giọng nói: "Tiên sư, ta. . . Ta như biến hóa thành công,. . . Cũng có thể xưng ngài vi chủ nhân sao?"

Thiếu nữ lông mi khẽ run, hình như có chút ít ngượng ngùng cùng tâm thần bất định, cũng mang theo một tia chờ mong.

"Đều nhanh độ kiếp rồi, đầu đang nghĩ gì đó."

Tô Dịch nhịn không được cười lên, "Chờ ngươi độ kiếp thành công, tùy ngươi xưng hô như thế nào liền là."

Khuynh Oản nhất thời cười rộ lên, thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn đều toả sáng ra một loại khác thần thái, hung hăng gật đầu, "Ừ!"

Rồi sau đó, nàng xoay người, nhìn về phía Thiên Khung, xinh đẹp yểu điệu thân ảnh trên, có một cỗ tràn trề vô cùng cường đại khí tức ở vận chuyển, một đôi thâm thúy mỹ lệ mắt xếch cũng trở nên thâm thúy mà sáng ngời.

Thiếu nữ khuôn mặt như vẽ, váy phiêu dắt, nếu như quỷ trong tiên, khí chất u lãnh như tuyết.

Sưu sưu sưu!

Tiếng xé gió vang lên, đám kia tu sĩ lục tục đến, dừng chân khoảng cách đỉnh núi cách đó không xa hư không.

Cầm đầu, đúng là một bộ hoa bào, kiều mị như lửa Diệu Hoa phu nhân.

Khi thấy Tô Dịch cùng Nguyên Hằng thân ảnh, Diệu Hoa phu nhân vị này Đại Sở Tụ Tinh cảnh nhân vật đứng đầu, một đôi đại mi không khỏi có chút nhăn lại, nói: "Là các ngươi?"

Gần như đồng thời, đứng ở đám người phía sau Lăng Vân Hà, Thanh Nha thầy trò hai người, cũng là nhận ra Tô Dịch cùng Nguyên Hằng, đều là khẽ giật mình.

"Sư tôn, bọn họ. . ."

Thanh Nha há mồm muốn nói cái gì, liền bị Lăng Vân Hà bất động thần sắc mà ngăn lại, truyền âm nói, "Chớ để lộ ra, mà nhìn xem tình huống."

Thanh Nha á một tiếng, chớp như nước trong veo mắt to, tò mò nhìn xa xa lăng không trôi nổi Khuynh Oản, sắc mặt không khỏi hiển hiện một vòng kinh diễm chi sắc.

Nha, thật xinh đẹp quỷ tu tiểu tỷ tỷ!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 413: Cường Địch Hoàn Tứ, Ta Tự Nhìn Như Không Thấy

Kiếp vân trầm trọng, bầu không khí áp lực.

Dùng Diệu Hoa phu nhân cầm đầu hơn hai mươi vị Đại Sở tu sĩ, bằng hư mà đứng.

Mỗi một người khí tức cường hoành, quang hà lưu chuyển, đem ngọn núi này đỉnh gần bên hư không phong tỏa.

Có thể Tô Dịch lại nhìn như không thấy, hai tay chắp sau lưng, nhìn trời khung chỗ.

Trận này nhằm vào Khuynh Oản đại kiếp nạn, không ra ngoài khoảnh khắc, liền đem phủ xuống. . .

Nguyên Hằng thần sắc cảnh giác, giữ lực mà chờ.

Hắn nhìn ra được, lai giả bất thiện!

"Diệu Hoa phu nhân nhận ra bọn họ?"

Kia mực bào tóc xám lão giả hỏi.

"Chư vị mà nhìn, ta trước theo như lời yêu tu, liền là người nọ."

Diệu Hoa phu nhân nâng lên tay ngọc, xa xa chỉ một cái Nguyên Hằng.

Bá!

Tất cả ánh mắt đều đồng loạt nhìn sang.

"Nguyên lai là bọn họ."

Tất cả mọi người giật mình lại đây.

"Sách, không nghĩ tới a, cái này yêu tu bên người lại vẫn có một cái muốn độ kiếp quỷ vật, quả thực là cấu kết với nhau làm việc xấu, cùng một giuộc."

Mực bào tóc xám lão giả cười lạnh, ngôn từ ở giữa lộ vẻ khinh thường.

Nguyên Hằng sắc mặt trầm xuống, chân mày dâng lên tức giận, ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch.

Lần trước ở Phù Tiên Lĩnh miếu sơn thần lúc, bởi vì hắn tự tiện ra tay, để Tô Dịch từng khuyên bảo hắn, về sau làm việc không thể lỗ mãng, đem làm ít xuất hiện một ít.

Lúc này đây, hắn cho dù phẫn nộ, cũng là nhớ rõ Tô Dịch dặn dò.

Chỉ thấy Tô Dịch nhìn về phía Thiên Khung ánh mắt chuyển dời, quét xa xa hư không những Đại Sở đó tu sĩ một cái, lúc này mới lạnh nhạt mở miệng nói:

"Tới gần đỉnh núi mười trượng chi địa người, chết."

Lời nói tùy ý, hời hợt.

Trong tràng một tịch, Diệu Hoa phu nhân chờ Đại Sở tu sĩ đều kinh ngạc.

Thiếu niên này rõ ràng Tích Cốc cảnh tu vi mà thôi, nhưng này thần thái cùng ngữ khí, lại lại một bộ xem quần hùng như không có gì tư thái, quả

thực hung hăng càn quấy đến mức tận cùng.

Ngược lại là Lăng Vân Hà được chứng kiến Tô Dịch phong cách hành sự, tương đối bình tĩnh không ít.

Có thể trong lòng của hắn cũng vẫn nghi hoặc, ở đây những cái này Đại Sở tu sĩ, cường đại nhất như Diệu Hoa phu nhân, chừng Tụ Tinh cảnh trung kỳ tu vi.

Mà có thể tham gia nàng ở bảo thuyền trên sở thiết yến hội nhân vật, cũng cũng không phải tầm thường có thể so sánh, gần kề Nguyên Phủ cảnh nhân vật, liền có hơn mười người nhiều!

Chính là chút ít Tích Cốc cảnh tu sĩ, cũng mỗi người đều có được hậu kỳ thậm chí đại viên mãn tu vi.

Đặt tại cái này Đại Sở cảnh nội, đã có thể nói là quan trọng đội hình, đổi lại giống như tu sĩ, đối mặt như vậy tình cảnh, sớm đã sợ tuyệt vọng, thấp thỏm lo âu.

Chính là đổi lại là hắn Lăng Vân Hà, đều được làm tốt bứt ra trở ra có ý định.

Có thể Tô Dịch, nếu không bình thản tự nhiên không sợ, còn một bộ khinh thường hết thảy quần hùng lạnh nhạt tư thái.

Cái này để Lăng Vân Hà làm sao có thể không kinh ngạc?

"Xin hỏi tiểu hữu tôn tính đại danh, đến từ nơi nào, sư thừa người phương nào?"

Diệu Hoa phu nhân nhìn ra, Tô Dịch nên là yên tâm có chỗ dựa chắc, thái độ cũng trở nên thận trọng không ít.

Tô Dịch không để ý đến, hắn phủi phủi quần áo, tùy ý ngồi ở hơi chếch trên mặt đá, ánh mắt nhìn hướng Khuynh Oản.

Thiếu nữ một thân đạo hạnh đã toàn lực vận chuyển, súc thế đến đỉnh phong tình trạng, quan sát người nàng khí tức trên thân, cũng làm cho Tô Dịch hoàn toàn an tâm.

Dùng Khuynh Oản đạo hạnh, đủ một mình nhẹ nhõm đối phó trận này biến hóa đại kiếp nạn, mà không cần hắn đến ra tay giúp đỡ.

Tô Dịch không có mở miệng, Nguyên Hằng tự nhiên sẽ không nhiều lời một chữ.

Hắn hai tay ôm ngực, lạnh lùng nhìn quét những cái này Đại Sở tu sĩ.

Diệu Hoa phu nhân cùng những tu sĩ kia sắc mặt đều từng điểm từng điểm âm trầm xuống, chỉ cảm thấy nội tâm tôn nghiêm đều ở gặp khiêu khích cùng chà đạp.

Dùng thân phận của bọn hắn, đặt tại cái này Đại Sở cảnh nội, ai dám ... như vậy bỏ qua?

"Tiểu Tiểu Tích Cốc cảnh mà thôi, lại như thế cuồng vọng, cho dù hắn lai lịch bất phàm, chỉ bằng hắn và yêu quỷ thế hệ pha trộn ở cùng một chỗ đã biết rõ, nhất định không phải vật gì tốt rồi!"

Một cái uy nghiêm mười phần Hoàng Bào trung niên hừ lạnh.

"Diệu Hoa phu nhân, theo ta thấy, căn bản không cần cùng bọn họ nói nhảm, trước đem kia yêu tu cùng quỷ vật cùng một chỗ giết là được!"

Một cái thanh niên mặc áo đen Sát Khí Đằng Đằng.

Lời này vừa nói ra, ở đây những Đại Sở đó tu sĩ đều rục rịch.

Diệu Hoa phu nhân nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, có thể làm cho nàng nhíu mày chính là, thứ hai ở giờ này khắc này, vẫn như không có việc gì người giống như, bình tĩnh thong dong, hồ đồ không thấy một chút hoảng hốt.

Liền vào lúc này, Lăng Vân Hà vội ho một tiếng, trầm giọng mở miệng: "Chư vị, có thể nghe Lăng mỗ một lời?"

Lập tức, tất cả ánh mắt đều hội tụ ở trên người hắn.

"Đạo hữu có gì chỉ giáo?"

Diệu Hoa phu nhân nhẹ giọng hỏi.

Lăng Vân Hà nói: "Mấy ngày trước, ở đòn dông cảnh nội Phù Tiên Lĩnh trên, Lăng mỗ từng cùng vị kia tiểu hữu từng có gặp mặt một lần, vững tin đối phương cũng không phải là tai hoạ thế hệ. Không bằng chư vị giơ cao đánh khẽ, việc này dừng ở đây, như thế nào?"

Diệu Hoa phu nhân cùng tu sĩ khác đều nhíu mày.

Lăng Vân Hà chính là là đến từ Đại Tề một vị nhân vật đứng đầu, có được Tụ Tinh cảnh tu vi, thái độ của hắn, ai cũng không thể bỏ qua.

Có thể để bọn họ liền như vậy thu tay lại, không chỉ mặt mũi không nhịn được, ai có thể cam tâm?

"Đạo hữu, các ngươi chỉ là bèo nước gặp nhau mà thôi, theo ta thấy, tốt nhất hay là chớ để chộn rộn tiến đến, tránh khỏi huyên náo chúng ta song phương không thoải mái."

Diệu Hoa phu nhân thần sắc lãnh đạm nói.

Lăng Vân Hà vừa muốn nói cái gì, xa xa trên đỉnh núi Tô Dịch đã mở miệng nói: "Lời hay khó khích lệ đáng chết quỷ, chuyện này, ngươi cùng ngươi kia đồ nhi khoanh tay đứng nhìn là được."

Mắt thấy Tô Dịch mở miệng, Nguyên Hằng rồi mới lên tiếng: "Đúng vậy, hai vị mà mời không đếm xỉa đến, về phần những cái thứ này, bọn họ muốn tìm chết, không thể trách ai được."

Bọn họ chủ tớ hai người, một cái so với một cái ngữ khí cường hoành, làm cho Diệu Hoa phu nhân chờ Đại Sở tu sĩ đều không cấm giận quá mà cười.

"Hung hăng càn quấy!"

"Ha ha ha, những cái này nghiệp chướng, đều đã thân ở tuyệt cảnh, giống như này hung hăng ngang ngược, cái này là hoàn toàn không có đem chúng ta để ở trong mắt ah."

"Lời hay khó khích lệ đáng chết quỷ? Những lời này, nói là cho chính các ngươi nghe a!"

. . . Những Đại Sở đó tu sĩ đều nổi giận, sát cơ như nước thủy triều bắn ra, phô thiên cái địa, làm cho cái này phiến hư không tầng mây đều sụp đổ phát tán biến mất.

Lăng Vân Hà thầm than một tiếng.

Bực này cục diện, cái đó còn có hắn nhúng tay cơ hội?

"Để cho ta tới thử xem, cái này nói khoát mà không biết ngượng tiểu gia hỏa, đến tột cùng có bao nhiêu năng lực!"

Kia một bộ Hoàng Bào, thần sắc uy nghiêm trung niên lạnh lùng lên tiếng.

Nói xong, hắn lăng không giậm chân tại chỗ, hướng xa xa đỉnh núi nhích tới gần.

Thụy Thần Kính.

Tích Cốc cảnh đại viên mãn tu sĩ, Đại Sở nhất lưu thế lực Minh Tuyết Đao Cung ngoại môn trưởng lão, một vị tên cực nhất thời đao tu.

Hắn sở tu luyện "Ma Thiên Nghịch Linh Đao", ở Đại Sở cảnh nội cực phụ nổi danh, được xưng một dưới đao, có thể đoạn Thiên Trượng Đại Sơn, gọt núi là khe!

Ở tất cả ánh mắt nhìn soi mói, Thụy Thần Kính tay cầm một thanh dài bốn thước màu xanh dương trường đao, tay áo phần phật, rất nhanh tựu đi tới cự ly này chỗ đỉnh núi mười trượng khoảng cách hư không trước.

Mà lúc này, Tô Dịch ngồi ở đó trên mặt đá, vẫn không có bất kỳ phản ứng.

Thụy Thần Kính thấy vậy, không khỏi hừ lạnh: "Nghiệp chướng, ngươi như lại không ra tay, cái này mười trượng khoảng cách, ta tự có thể như giẫm trên đất bằng!"

Nói xong, hắn cất bước bước ra đồng thời, trong tay màu xanh dương trường đao mạnh mẽ vung lên.

Bá!

Chói mắt màu xanh dương đao khí hiện ra, chiếu sáng bầu trời đêm, thẳng giống như một đầu Thanh Long vút không, mang theo bàng bạc vô

lượng mũi nhọn, hướng Tô Dịch chém tới.

Nhanh được bất khả tư nghị!

Tô Dịch mí mắt đều không ngẩng, nhìn cũng không nhìn, tiện tay một chỉ điểm ra.

Bành!

Một đạo màu xanh kiếm khí từ Tô Dịch trong ngón tay kình xạ ra, dùng dễ như trở bàn tay xu thế, đem kia chói mắt màu xanh dương đao khí nghiền nát, nghiền nát âm thanh như pháo, kích động hư không.

Rồi sau đó, kiếm khí dư thế không giảm, ở Thụy Thần Kính còn không có có phản ứng trước, liền vọt tới trước mặt hắn.

"Mở ra!"

Thụy Thần Kính đồng tử bỗng nhiên co rút lại, toàn thân tóc gáy đứng đấy, toàn thân khí cơ chưa từng có nổ vang, bị vận chuyển tới cực hạn, mạnh mẽ giơ lên trong tay màu xanh dương trường đao.

Có thể không đợi hắn vung đao chém ra ——

Kia một đạo màu xanh kiếm khí liền tồi suy sụp cái kia một thân phòng ngự Pháp khí cùng hộ thể nguyên lực, ngay sau đó xuyên thủng đầu lâu của hắn.

Răng rắc!

Cái kia sọ đều bị tung bay, mang ra một chùm màu đỏ tươi nóng hổi máu tươi.

Vị này ở Đại Sở tiếng tăm lừng lẫy đao tu, lại bị Tô Dịch bắn ra chỉ giết chết!

Sắp chết, trong tay hắn vừa giơ lên màu xanh dương trường đao, đều không có thể tới kịp chém ra đi, cuối cùng liền người đeo đao, từ trong hư không rơi vào kia đại quy mô Thiên Lan Hà trong.

Toàn trường yên tĩnh im lặng.

Những Đại Sở đó tu sĩ sắc mặt ngay ngắn hướng một biến, đều dùng lạnh như băng lại kiêng kị ánh mắt quét về phía Tô Dịch.

Thụy Thần Kính tuy nhiên khi bọn hắn những người này, thực lực cái tính toán tầm thường, xa không bằng Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, càng không cách nào cùng Diệu Hoa phu nhân so sánh với.

Nhưng có thể chỉ một cái đánh chết Thụy Thần Kính người, ít nhất cũng phải có Nguyên Phủ cảnh tu vi!

Có thể Tô Dịch như vậy một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, lại nhẹ nhõm xử lý đến một điểm này, cái này để ai có thể không sợ hãi?

Chính là Diệu Hoa phu nhân, cũng không khỏi híp híp xinh đẹp con mắt, ngọc dung sáng tắt không ngừng, tiểu tử này. . . Quả nhiên không đơn giản!

Lăng Vân Hà con ngươi nổi lên một vòng sáng bóng, thấp giọng truyền âm Thanh Nha, "Có lẽ, thầy trò chúng ta hai người thật sự có thể làm cái nhìn khách, xem thật kỹ xem xét trận này náo nhiệt."

Trước, Tô Dịch không có sợ hãi, nhưng lại để người sờ vuốt không rõ ràng lắm hắn một cái Tích Cốc cảnh tu sĩ, đến tột cùng nơi nào đến lực lượng, dám đi cùng một đám Đại Sở tu sĩ đối kháng.

Mà bây giờ, Lăng Vân Hà mơ hồ có chút đã minh bạch, thậm chí có chút tò mò, ở kế tiếp thời điểm, Tô Dịch hội lộ ra như thế nào át chủ bài.

Căn bản không cần Lăng Vân Hà nhắc nhở, Thanh Nha một đôi như nước trong veo mắt to đều không mang theo nháy, nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, giống như e sợ cho bỏ qua bất luận cái gì chi tiết.

Tô Dịch trong nháy mắt giết địch về sau, liền mắt xem mũi mũi nhìn tâm, ngồi ở đó trên mặt đá, dương dương tự đắc.

Oanh!

Mạnh mẽ, Thiên Khung kia tích súc đã lâu màu đen kiếp vân ở chỗ sâu trong, vang lên một đạo sấm sét, ầm ầm ở cái này dưới bóng đêm lăn đãng mà mở.

Cũng phá vỡ trận này trong nặng nề giằng co không khí.

Cái này một cái chớp mắt, bỗng dưng có một đạo thân ảnh ngang nhiên xuất kích.

Đây là người lão già mặc áo bào xám, thân ảnh gầy gò, mặt mày trầm ngưng lãnh lệ.

Thiết Mạc Độ.

Nguyên Phủ cảnh trung kỳ tu vi, Đại Sở Vân Lang Kiếm Các nội môn trưởng lão.

Hắn tu hành đến nay đã có 260 dư năm, đại đạo căn cơ hùng hậu, tu luyện chính là thương thuật, mà đã rèn luyện ra Thiên giai thượng phẩm "Cuồng Diễm Đạo Vận" .

Một thân chiến lực quá lớn, ở Đại Sở Nguyên Phủ cảnh ở bên trong, đủ nổi tiếng mười thứ hạng đầu.

Oanh!

Thiết Mạc Độ vừa vừa ra tay, liền thúc dục một cây sáng loáng kim sắc trường thương, cách tầm hơn mười trượng khoảng cách, hướng trên đỉnh núi Tô Dịch đâm tới.

Trong chốc lát, thẳng giống như Thiên Hỏa đột kích.

Một đạo sắc bén vô cùng thương phong, mang theo thiêu Sơn Hà giống như khủng bố hỏa diễm, kia phiến hư không, đều xuất hiện một đạo thẳng tắp vết cháy, nhìn thấy mà giật mình.

Mọi người con ngươi đều ngay ngắn hướng tỏa sáng, một phát này, tuyệt đối có thể nói kinh diễm, có xỏ xuyên qua hết thảy, không có gì không đốt bá đạo uy thế!

Lăng Vân Hà con ngươi chăm chú nhìn Tô Dịch, đối mặt một vị Nguyên Phủ cảnh tu sĩ cái này Phần Thiên một thương, hắn có nên như thế nào hóa giải?

Chính là Nguyên Hằng trong nội tâm cũng mạnh mẽ căng cứng, đối mặt cái này Nguyên Phủ cảnh tu sĩ một kích, để tinh thần của hắn cũng chịu ảnh hưởng, cảm thấy áp lực cực kỳ, dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía Tô Dịch.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 414: Hòa Thượng Cùng Thích Khách

Ngay tại đem làm Nguyên Hằng ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch kia một cái chớp mắt, Tô Dịch xuất thủ.

Ông!

Hắn thò ra một giống như cùng loại bạch ngọc thon dài bàn tay, một cổ vô hình đạo vận theo sau đó ở chưởng chỉ ở giữa tràn ngập.

Xa xa xem xét, cái kia nâng lên bàn tay chảy xuôi tựa như ảo mộng ánh xanh rực rỡ, phảng phất một thanh chạm ngọc mài mà thành.

Oanh!

Trong hư không mãnh liệt vang lên cực lớn tiếng vang, liền phảng phất bầu trời thần cái dò xét hướng nhân gian thủ ấn, mang theo như là to lớn Đại Ma Bàn nghiền ép hư không giống như nổ vang chi âm thanh.

Chỉ thấy một đạo chừng hơn một trượng phạm vi to lớn đại chưởng ấn, ngang trời mà đi.

Ở cái này dấu chưởng trước, phá không tới kia một vòng điên cuồng diễm thương phong, liền như giấy mỏng giống như, phịch một tiếng từng khúc bạo trán tán loạn.

Màu xanh dấu chưởng nghiền ép hư không, như chậm thực nhanh, trực tiếp hướng xa xa Thiết Mạc Độ đánh ra mà đi.

"Đi!"

Thiết Mạc Độ hét lớn, trong tay kim sắc trường thương giơ lên, thẳng giống như chói mắt hỏa trụ đột ngột từ mặt đất mọc lên, nghênh tiếp màu xanh dấu chưởng.

Kết quả, cái kia đủ để chọn trở mình một tòa núi lớn lực lượng, lại gần kề chỉ làm cho màu xanh dấu chưởng run lên, sau đó tiếp tục áp bách dưới đến.

Kia kim sắc trường thương đều bị ép tới mạnh mẽ uốn lượn!

Thiết Mạc Độ sắc mặt đột biến, vẫn không tin giống như, nghiêm nghị thét dài, kia thân ảnh thon gầy ầm ầm căng phồng lên đến, đầu đầu cơ bắp nổ tung, như là nước thép đổ vào, thân hình mãnh liệt tăng vọt, đạt đến tiếp cận ba trượng trình độ.

Thẳng giống như Viễn Cổ Man Thần giống như, khí tức khủng bố khôn cùng.

Man Tượng Bá Thể Thuật!

Đây là luyện thể nhất mạch bí pháp, cũng là Thiết Mạc Độ ẩn giấu thủ đoạn, thi triển về sau, cái kia một thân thực lực, cũng theo sau đó tăng vọt một mảng lớn.

Nhưng mà, ở mọi người rung động ánh mắt nhìn soi mói, Tô Dịch kia một đạo màu xanh dấu chưởng liền như không thể ngăn cản giống như, trước là áp bách được kia một cây kim sắc trường thương bắn ngược bay ra.

Rồi sau đó mặc cho Thiết Mạc Độ như thế nào thúc dục bí pháp, thậm chí cùng hết mọi tiềm năng, cũng không có lực ngăn cản kia không ngừng áp bách tới màu xanh dấu chưởng.

Răng rắc răng rắc!

Nổ vang như sấm sét, Yên Hà cuồn cuộn ở bên trong, có xương cốt nổ tung âm thanh truyền ra, chỉ thấy Thiết Mạc Độ thân ảnh mạnh mẽ bắn ngược đi ra ngoài, trọn vẹn ở ngoài mười trượng hơn mới đứng vững thân ảnh.

Mà hắn bộ dáng đã thê thảm cực kỳ, liền giống bị cối xay nghiền ép qua tựa như, toàn thân cơ bắp vỡ tan, gân cốt đều không biết đứt gãy bao nhiêu căn, máu tươi ồ ồ chảy xuôi mà xuống.

Một chưởng mà thôi, trọng thương một vị nắm giữ Thiên giai thượng phẩm thương ý Nguyên Phủ cảnh tu sĩ!

Hí!

Trong tràng vang lên một trận hít vào khí lạnh âm thanh.

Mọi người đều biến sắc, bị một màn này cả kinh trừng to mắt, Tích Cốc cảnh mà thôi, sao sẽ có được như thế nghịch thiên thực lực?

Cái này một sát, những cái này Đại Sở tu sĩ nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt, thẳng giống như nhìn chằm chằm vào một cái quái vật giống như, tràn ngập bất khả tư nghị.

Cần biết, Thiết Mạc Độ có thể thực sự không phải là tầm thường Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, hắn có được Nguyên Phủ trung kỳ tu vi, tốt nắm giữ lấy Thiên giai thượng phẩm thương ý!

Chính là cùng cảnh nhân vật, đều cực nhỏ có có thể cùng hắn chống lại.

Nhưng bây giờ, hắn lại bị một chưởng trọng thương!

Kia chờ một màn, dĩ nhiên là lộ ra khác thường rung động nhân tâm.

Lăng Vân Hà nội tâm cũng là rung động lắc lư không ngừng, nhịn không được nhìn một cái bên người Thanh Nha.

Hắn cái này đồ nhi, cũng là tu đạo tiểu yêu nghiệt, ở trong tông môn, nhìn chung dĩ vãng tám trăm năm tuế nguyệt, đều tìm không ra một cái có thể cùng chi so sánh.

Thanh Nha đồng dạng có vượt qua cảnh đánh chết Nguyên Phủ cảnh tu sĩ thực lực.

Có thể nhưng không cách nào hướng nơi xa kia thanh bào thiếu niên giống như, có thể ở một chưởng ở giữa, liền nhẹ nhõm trọng thương một vị Nguyên Phủ cảnh tồn tại!

Mà đối với đây hết thảy, Tô Dịch căn bản không thèm để ý.

Ánh mắt của hắn lần nữa nhìn về phía Thiên Khung.

Thiên Khung trên, kiếp vân cuồn cuộn, Lôi Đình kích động, có chói mắt sáng lạn kiếp lôi rủ xuống.

Trận này thuộc về Khuynh Oản biến hóa chi kiếp, rốt cục tiến đến.

Oanh!

Một án treo như thác nước giống như sáng lạn rực rỡ kiếp lôi rơi xuống, thanh thế to lớn, nhìn xa xa, liền để đầu người da run lên, run như cầy sấy.

Khôn cùng kiếp nạn hủy diệt khí tức, theo sau đó ở cái này phiến hư không tràn ngập mà mở.

Cái này một cái chớp mắt, Tô Dịch nhạy cảm chú ý tới, Khuynh Oản một đôi con mắt trở nên đạm mạc lạnh như băng, lại không có trước kia ở bên cạnh mình lúc kia điềm đạm đáng yêu, ngốc manh mềm mại thần vận.

Một thân khí tức ngược lại trở nên trong trẻo nhưng lạnh lùng mà khắc nghiệt, yểu điệu thân ảnh, nổi lên ngập trời u lãnh ánh sáng lạnh lẽo, mờ mờ ảo ảo giống như một vị U Minh trong đi tới nữ hoàng giống như, có một loại cao cao tại thượng uy nghiêm.

Nàng quần đỏ phiêu dắt, thân ảnh vút không, thò ra một cái óng ánh tuyết trắng nắm đấm, tại hư không một gõ.

Phanh! ! !

Kia một án treo như thác nước giống như sáng lạn kiếp lôi, bị cứng rắn đục mở ra tách ra, hóa thành bắn tung toé tán loạn ánh sáng vũ, từ nàng kia yểu điệu thân ảnh gần bên bay lả tả mà xuống.

Trong lúc nhất thời, ánh sáng vũ như sương mù, để Khuynh Oản kia yểu điệu thân ảnh bằng thêm một phần hư ảo mà khí thế nhiếp người.

Tô Dịch con ngươi nổi lên dị sắc.

Khuynh Oản lai lịch, vốn là cực thần bí, hắn linh thể lúc ban đầu gửi sống ở một khối thần bí Hồn Ngọc trong, mà kia khối Hồn Ngọc, tắc lai tự Huyết Đồ Yêu Sơn ở chỗ sâu trong không gian kia bích chướng một chỗ khác thế giới.

Mà Tô Dịch sớm đã hiểu rõ đến, kia phiến Dị Giới tên gọi "Thiên Minh đại lục" .

Nói cách khác chi, lúc ban đầu lúc Khuynh Oản, cực có thể là đến từ Thiên Minh đại lục!

Trước mắt, Khuynh Oản thể hiện ra lực lượng, một phương diện cùng tu luyện 【Thập Phương Tu La Kinh】 có quan hệ, một phương diện cũng cùng chỉ điểm của mình cùng truyền thụ có quan hệ.

Nhưng mà trọng yếu hơn là, Khuynh Oản bản thân linh thể vốn là tinh khiết vô cùng, có được cực thần diệu không biết tiềm năng.

Đây hết thảy cộng lại, để Khuynh Oản độ kiếp lúc, thể hiện ra phong thái mới như vậy cường đại chói mắt.

"Cũng không biết lần này đạp vào Nguyên Đạo chi lộ, có thể để Khuynh Oản thức tỉnh một ít khi còn sống trí nhớ. . ."

Tô Dịch thầm nói.

Đang suy nghĩ, xa xa đột nhiên sinh ra một trận nguyên lực nổ vang.

"Bần tăng Pháp Hư, đến lĩnh giáo đạo hữu biện pháp hay!"

Chỉ thấy một thân ảnh cao lớn uy mãnh tăng nhân, lăng không giậm chân tại chỗ, lên núi đỉnh vọt tới, hắn âm thanh như chuông lớn đại lữ giống như, vang vọng bầu trời đêm.

Pháp Hư hòa thượng, Đại Sở Thất Lôi Thiền Tông nội môn trưởng lão, Nguyên Phủ cảnh hậu kỳ tu vi, tu luyện Thất Lôi Luyện Thể Thuật, là danh chấn thiên hạ luyện thể nhất mạch đỉnh phong tồn tại.

Lúc này, đem làm hắn xuất động lúc, toàn thân như là thần kim chế tạo giống như, từng đạo từng đạo Lôi Đình nổ vang chi âm thanh từ hắn tứ chi bách hài, nội tạng xương cốt trong vang lên.

Cả người, tựa như Kim Thân La Hán đến thế gian, Phật Quang hừng hực!

"Ô hay!"

Pháp Hư lưỡi đầy sấm mùa xuân, thần sắc trang túc, nâng lên hai tay, tại hư không kết ấn.

Oanh!

Một cái ánh vàng rực rỡ mười trượng Phật ấn ngang trời mà lên, kia Phật ấn bắt đầu khởi động lấy xích, thanh, hắc, trắng, tím, hoàng, xám bảy loại Lôi Đình điện quang, hủy diệt khí tức khủng bố kinh người.

Thất Lôi Bảo Bình Ấn!

Pháp Hư vừa vừa ra tay, đúng là trực tiếp vận dụng ẩn giấu tuyệt học.

Không thể nghi ngờ, trước Thụy Thần Kính chết, cùng với Thiết Mạc Độ gặp trọng thương, để Pháp Hư sớm đã xem Tô Dịch là hạng nhất đại địch, không có bất kỳ khinh thường.

Oanh!

Bảy loại Lôi Đình hòa tan vào một đạo Phật ấn bên trong, kia chờ hủy diệt uy năng, để thân là yêu tu Nguyên Hằng đều sởn hết cả gai ốc, có hít thở không thông cảm giác.

"Chết."

Tô Dịch trong mắt không vui không buồn, cái kia thon dài trắng nõn bàn tay ngang trời ép xuống, lập tức có một mảnh Tinh Thần Kiếm Khí gào thét mà lên, sáng sủa chói mắt, rực rỡ mỹ lệ.

So đấu luyện thể lực lượng, Tô Dịch há khả năng sợ?

Liền như hắn giờ phút này chỗ thi triển, liền là Ma môn nhất mạch cổ xưa truyền thừa Chúng Tinh Kiếm Chỉ, dung hợp Ngũ Hành Tuyệt phẩm đạo vận, uy năng khôn cùng.

Ầm ầm!

Tinh Thần Kiếm Khí nếu như giống như cối xay, dễ dàng liền đem kia Thất Lôi Bảo Bình Ấn nghiền nát, ở trong hư không mạnh mẽ nổ tung.

Pháp Hư hòa thượng thần sắc chưa từng có nghiêm trọng, hắn đã không kịp né tránh, hai tay ngang trời, như La Hán nắm ấn, đối chiến một kích này.

Bành!

Ở mọi người trong ánh mắt, Pháp Hư hòa thượng sống ăn sống Tô Dịch một chưởng, vậy mà không chút sứt mẻ, không có đã bị chút nào tổn thương.

Ngăn trở?

Những Đại Sở đó tu sĩ, đang muốn nhả ra khí thời điểm.

Liền gặp được Pháp Hư hòa thượng trên mặt hốt nhiên nhưng hiển hiện một chút đắng chát, bùi ngùi thở dài.

"A Nan Tôn Giả nói, 'Ta thấy Như Lai lấy cánh tay bấm tay, là quang minh quyền, diệu ta cảm nhận' . Hôm nay của ta pháp thân tan vỡ ở một kích này ở bên trong, vừa rồi lĩnh hội cái gì gọi là 'Diệu ta cảm nhận " nguyện kiếp sau nhập không môn lúc, thường trú không chấp tâm, tu Đại Thừa pháp, không tiếp tục nghiệp chướng. . ."

Tự thì thào trong tiếng, mọi người kinh hãi chứng kiến, Pháp Hư trên người xuất hiện từng đạo từng đạo rậm rạp như giống mạng nhện vết nứt, liền như rạn nứt đồ sứ bình giống như.

Cuối cùng răng rắc một tiếng.

Pháp Hư hòa thượng thân thể đều hóa thành mảnh vỡ, từng khúc nổ tung ra thành từng mảnh, ở trong hư không toàn bộ bay lả tả không còn.

Nguyên lai, Tô Dịch một kích này, trực tiếp đem Pháp Hư hòa thượng thân thể, tu vi, Thần hồn đều đánh nát, kia chờ lực lượng, bởi vì vô cùng bá đạo, để Pháp Hư hòa thượng nhìn như ngăn trở, kì thực hắn toàn thân trong ngoài, sớm đã hoàn toàn tan vỡ!

Đến tận đây, vị này Thất Lôi Thiền Tông nội môn trưởng lão, theo sát Thụy Thần Kính về sau, vẫn lạc tại chỗ!

Xa xa những Đại Sở đó tu sĩ, phải sợ hãi được da đầu run lên, tay chân lạnh cả người.

Liền là Diệu Hoa phu nhân, thân ảnh cũng có chút cứng đờ, đôi mắt dễ thương một mảnh nghiêm trọng.

Lăng Vân Hà hít vào khí lạnh, Tô Dịch một kích này, trực tiếp trấn sát một vị Nguyên Phủ cảnh hậu kỳ phật tu, nếu so với vừa rồi trọng thương Thiết Mạc Độ một màn kia càng rung động nhân tâm.

Thanh Nha ngơ ngác nhìn qua Tô Dịch, hai mắt thật to hiển hiện hoảng hốt chi sắc, chẳng lẽ đúng như vị kia yêu tu bằng hữu nói, chủ nhân của hắn bầu trời tiên nhân hay sao?

Nhưng mà, ngay tại Tô Dịch diệt sát Pháp Hư hòa thượng về sau ——

Một đạo hư ảo giống như thân ảnh, quỷ dị mà xuất hiện ở Tô Dịch sau lưng, trong tay một thanh màu đen chủy thủ, mạnh mẽ đâm vào Tô Dịch phần lưng.

Một màn này phát sinh quá nhanh, trong tràng không ít mọi người xuất phát từ trong rung động, cái đó sẽ nghĩ tới, hội đột ngột phát sinh bực này

sự tình?

Duy chỉ có Diệu Hoa phu nhân, bên môi hiển hiện một vòng vui vẻ.

Đánh lén ám sát Tô Dịch, chính là Đại Sở Thiên Huyễn Tông phó tông chủ "Phùng Ẩn", bị Đại Sở tu hành giới công nhận là thiên hạ lợi hại nhất Tam đại Thích khách một trong!

Trước Pháp Hư hòa thượng tại ngoài sáng trên ra tay, dùng hấp dẫn Tô Dịch chú ý, mà Phùng Ẩn ở lặng yên ẩn nấp đang âm thầm, chờ đợi Nhất Kích Tất Sát cơ hội.

Mà bây giờ, trận này ám sát liền đem thành công!

"Chết!"

Phùng Ẩn trong tay màu đen chủy thủ, trong chốc lát mà thôi, liền đâm vào Tô Dịch phần lưng.

Thích khách, chú ý Nhất Kích Tất Sát.

Một kích này ở bên trong, Phùng Ẩn đem một vị Thích khách năng lực bày ra phát huy vô cùng tinh tế.

Hơn nữa hắn dao găm trong tay, chính là Thiên Huyễn Tông độc môn bí bảo, đâm kích lúc, có thể đem hết thảy trong sức mạnh thu lại, dùng đạt tới im hơi lặng tiếng giết địch mục đích.

Mắt thấy chủy thủ thuận lợi đâm vào Tô Dịch phần lưng, Phùng Ẩn khuôn mặt vừa hiện ra vẻ đắc ý cùng mừng rỡ, chỉ nghe "Keng" một tiếng thật lớn vang lên.

Cái kia một thanh sắc bén vô cùng chủy thủ, ở đâm vào Tô Dịch lưng lúc, liền như đâm vào kiên không thể rách nát tường đồng vách sắt trên,

phát ra lưỡi mác vang lên giống như tiếng va chạm.

Không nên nói giết người, liền là đâm vào đi phân ra một không hề đều làm không được!

"Điều này sao có thể? !"

Phùng Ẩn con mắt trừng trừng, khó có thể tin.

Mà lúc này, Tô Dịch xoay người lại, ánh mắt thâm thúy đạm mạc, như xem con sâu cái kiến.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 415: Mà Nhìn Bị Hắn Giết Địch Như Giết Gà

"Tên này thân thể sao hội cường đại như thế? Chẳng lẽ đã kinh tu thành không xấu chi thân?"

Phùng Ẩn trong nội tâm rung động lắc lư.

Thiên Huyễn Tông độc môn chủy thủ, đủ để dễ dàng đâm vỡ đỉnh cấp Nguyên Đạo Linh binh.

Nhưng bây giờ, lại lại bị ngăn trở!

"Không tốt, lập tức trốn."

Mà đang ở Tô Dịch xoay người nhìn qua lúc, Phùng Ẩn trong nháy mắt thân hình nhoáng một cái, hóa thành một đạo hắc mang xa xa chạy thục mạng mà đi.

Tô Dịch sao có thể sẽ để cho hắn chạy thoát rồi.

Hắn cong ngón búng ra, phảng phất giống như nhẹ phẩy bụi bậm, tiện tay nhặt hoa giống như, nhìn như nhẹ nhàng bay bổng không hề lực đạo, mà khi ngón tay chỉ ở Phùng Ẩn trên người lúc, vị này được xưng Đại Sở Tam đại mạnh nhất Thích khách một trong Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, thân ảnh run lên bần bật.

Rồi sau đó, hắn thân thể phịch một tiếng nổ tung, hóa thành như cát sỏi giống như nhỏ vụn huyết nhục, đổ rào rào từ trong hư không bay lả tả.

Chỉ một cái, nghiền nát Phùng Ẩn!

Hí!

Xa xa vang lên hít vào khí lạnh âm thanh.

Rất nhiều người thậm chí không thấy rõ hai người giao thủ, Phùng Ẩn liền đã bị chết.

Người đầu tiên xuất thủ Thụy Thần Kính, chính là Tích Cốc cảnh đại viên mãn tu sĩ, bị Tô Dịch trong nháy mắt diệt sát thời điểm, cũng không để những Đại Sở đó tu sĩ quá rung động.

Có thể khi thấy Pháp Hư hòa thượng, Phùng Ẩn bực này ở Đại Sở cảnh nội có thể nói đỉnh phong Nguyên Phủ cảnh cường giả, đều bị Tô Dịch ở một chưởng, chỉ một cái ở giữa diệt sát.

Kia chờ rung động có thể nghĩ lớn đến bao nhiêu.

Dù sao, ai đều nghĩ đến, những kia cùng phong vân một cõi đại nhân vật, ở Tô Dịch như vậy một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên trước mặt, lại tựa như con sâu cái kiến giống như, không chịu nổi một kích?

Mà cho đến lúc này, mới nhưng mà thời gian qua một lát mà thôi, trước sau liền có Thụy Thần Kính, Pháp Hư hòa thượng, Phùng Ẩn ba người bị giết, Thiết Mạc Độ cũng gặp trọng thương!

Một màn kia màn, làm cho mặt khác Đại Sở tu sĩ, nếu không dám khinh thường Tô Dịch mảy may.

Thiếu niên này đến tột cùng là ai?

Vì sao trước kia cũng không từng nghe nói, trên đời này còn có bực này nghịch thiên thế hệ?

Chẳng lẽ. . . Hắn là Đoạt Xá giả?

Không có khả năng!

Đoạt Xá giả cho dù cường đại trở lại, có thể cũng cần một lần nữa tu luyện, đâu có thể nào sẽ như thế biến thái?

Các loại nghi hoặc phun lên Diệu Hoa phu nhân bọn người trong lòng, làm cho bọn họ thần sắc kinh ngạc, trong lúc nhất thời, lại không một người dám tiến lên nữa.

Liền như Tô Dịch trước nói, dám tới gần kia đỉnh núi mười trượng chi địa người, chết!

Trước, có lẽ còn có người cho rằng chê cười đối đãi, mà khi mắt thấy vừa rồi kia máu chảy đầm đìa từng màn cảnh tượng, ai còn dám không xem ra gì?

Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha thầy trò hai người, nội tâm cũng là thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Tô Dịch quá mạnh mẽ, trước mắt mới chỉ, cho dù đối phó Nguyên Phủ cảnh nhân vật đứng đầu, cũng có tuyệt đối nghiền ép lực lượng.

Điều này cũng làm cho bọn họ thầy trò rốt cục hiểu rõ, vì sao bị bầy địch hoàn tứ, Tô Dịch vẫn còn có thể một bộ nhìn như không thấy tư thái.

Nguyên Hằng nội tâm bành trướng.

Trước kia ở Đại Chu, hắn chỉ nghe nghe thấy, Tô Dịch tại Loạn Linh Hải phía trên, dẫn có một không hai đại kiếp nạn mà vào Tích Cốc cảnh, dùng lực lượng một người, đại bại bầy địch.

Mà dù sao chưa từng gặp qua Tô Dịch đại phát thần uy phong thái.

Mà bây giờ, hắn rốt cục từng nhìn thấy, kia chờ rung động, để hắn đều có thành kính cúng bái xúc động.

Duy chỉ có Tô Dịch, giống như gần kề chỉ là diệt sát hai ba cái con ruồi giống như, hồ đồ không thèm để ý, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Thiên Khung chỗ, Khuynh Oản độ kiếp đã đến thời khắc mấu chốt.

Cũng cũng chính vào giờ phút này, xa xa trong hư không, Diệu Hoa phu nhân lạnh lùng mở miệng: "Cùng một chỗ động thủ!"

Dứt lời.

Diệu Hoa phu nhân hai tay áo, bay ra hai thanh tuyết trắng linh nhận, ngang trời chém ra.

Bá! Bá!

Chỉ thấy hai đạo vô cùng màu trắng mũi nhọn, giống như Bạch Giao vũ không giống như, tách ra khiếp người sát phạt khí.

Linh Lung song nhận!

Một đôi cổ xưa Nguyên Đạo Linh Bảo, bị diệu pháp phu nhân dùng Tụ Tinh cảnh tu vi ngự dụng, chỗ hiển lộ ra uy năng, vượt quá tưởng tượng cường đại.

Oanh!

Mặt khác Đại Sở tu sĩ, cũng biết như lại không toàn lực ra tay, căn bản bắt không được Tô Dịch, cho nên đem làm Diệu Hoa phu nhân ra lệnh một tiếng, bọn họ đều toàn lực xuất kích.

Bọn họ vốn là có hơn hai mươi người, trước bị Tô Dịch giết ba cái, trọng thương một cái, còn có tiếp cận 20 người, trong đó Nguyên Phủ cảnh

tu sĩ, liền có chín người!

Đem làm bọn họ toàn lực ra tay, kia chờ uy lực, há lại tầm thường có thể so sánh?

Chỉ thấy bên trên bầu trời, bảo diễm lưu chuyển, hào quang sáng lạn, đem cái này phiến thiên địa Sơn Hà chiếu lên tươi sáng.

Phi kiếm, linh nhận, đại kích, bí phù, pháp thuật. . . . Nhiều loại bảo vật cùng bí pháp, thẳng giống như vỡ đê hồng thủy giống như hội tụ ở cùng một chỗ, đại quy mô phô thiên cái địa đập tới.

Những cái này Đại Sở tu sĩ, từng cái thân gia giàu có, thế mà thay đổi dùng bí pháp cùng bảo vật, đều không phải chuyện đùa, dù sao đều là đứng im lặng hồi lâu chân ở Đại Sở tu hành giới nhất lưu nhân vật, vốn có bí pháp cùng bảo vật, cũng nhất định không phải những kia tán tu có thể so sánh.

Ầm ầm!

Cái này một cái chớp mắt, vô số bảo vật cùng bí pháp hội tụ, cùng một chỗ hướng Tô Dịch bao phủ mà đi, để Thiên Địa chịu biến sắc, hư không chịu hỗn loạn.

Liền là Lăng Vân Hà bực này Tụ Tinh cảnh tồn tại, đều toàn thân phát cương, cảm thấy vô cùng áp lực.

Môn tự vấn lòng, đổi lại là hắn, cũng không dám đón đỡ bực này một kích!

Nhất là Diệu Hoa phu nhân hai thanh linh lung lưỡi đao, càng là sắc bén khôn cùng, như là hai đạo quán nhật cầu vồng giống như, chỗ sinh ra uy năng cũng kinh khủng nhất.

Đối mặt bực này công kích, Tô Dịch con mắt ánh sáng lạnh nhạt như trước.

Hạt gạo chi quang, lại có thể nào cùng Hạo Nguyệt tranh nhau phát sáng?

Chỉ thấy Tô Dịch không tránh không né, ngược lại chủ động nghênh đón.

Theo hắn xuất động, kia cao to thân ảnh cao thấp, đều tách ra sáng chói màu xanh quang hà, chỉ thấy từng tầng từng tầng bên trong ánh sáng xanh dương, có Ngũ Hành Đạo vận lực lượng mờ mịt trong đó.

Đến cuối cùng, Tô Dịch cả thân ảnh, đều bị sáng sủa diệt sạch bao phủ, tựa như độ trên một tầng tiên kim giống như, kia một thân Tích Cốc cảnh trung kỳ khổng lồ đạo hạnh, tại thời khắc này bị hắn thúc đến đỉnh phong!

Oanh!

Hắn lăng không giậm chân tại chỗ, trực tiếp nhảy vào rất nhiều đuổi giết mà đến bảo vật cùng bí pháp ở bên trong, không quan tâm, không sợ Vô Úy, bá đạo cường thế đến cực hạn.

Phanh!

Một thanh màu đỏ phi kiếm trảm ở Tô Dịch trên người, ánh sáng vũ bắn tung toé, phát ra lưỡi mác vang lên âm thanh, hoàn toàn không có thể làm bị thương Tô Dịch mảy may.

Mà theo hắn lấy tay một trảo.

Chuôi này màu đỏ phi kiếm bị siết trong tay, kiếm này linh tính uốn cong nhưng có khí thế, toàn thân đỏ choét sáng long lanh, bao trùm rậm rạp

chằng chịt vân hoa văn đồ án, hỏa diễm rào rạt, cực kỳ bất phàm.

Nhưng đến Tô Dịch trong tay, lại như bị bắt ở côn trùng tựa như, theo ngón tay của hắn phát lực.

Phanh!

Màu đỏ phi kiếm từ đó đứt gãy, bạo trán như mưa.

"PHỐC!"

Cách đó không xa, một cái Tích Cốc cảnh hậu kỳ tu sĩ trực tiếp thổ huyết, màu đỏ phi kiếm bị hủy, để hắn tâm thần cũng nhận được liên quan đến, gặp bị thương.

Mà cái này cái là người thứ nhất.

Chỉ thấy Tô Dịch mỗi đưa tay một lần, thì có một kiện bảo vật bị đánh tan, hoặc là bị hủy diệt, hoặc là bị đánh bay.

Những Đại Sở đó tu sĩ, một người tiếp một người ho ra máu, gặp bị thương, mặt mũi tràn đầy lộ vẻ hoảng sợ.

"Quá cường đại, nhục thể của hắn quả thực như vạn kiếp không xấu, những kia bảo vật căn bản là không cách nào phá vỡ hắn quanh thân lực lượng phòng ngự!"

Có người kêu to.

Keng! ! !

Liền là Diệu Hoa phu nhân Linh Lung song nhận chém tới, đều bị Tô Dịch phất tay ngăn trở, không cách nào cho Tô Dịch mang đến bao nhiêu tổn thương.

"Cái này. . ."

Diệu Hoa phu nhân sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Nàng kia Tụ Tinh cảnh trung kỳ tu vi, đều không có thể rung chuyển đối phương, cái này làm cho nàng như thế nào không sợ hãi?

Đáng tiếc, những cái này Đại Sở tu sĩ cũng không rõ ràng lắm, sớm ở Tiên Thiên Võ Tông cảnh lúc, Tô Dịch ở kia Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong, liền có thể dùng sức một mình, liền giết Nguyên Phủ cảnh cấp độ Tần Động Hư, Trừng Chân bọn người.

Nói cách khác chi, Tiên Thiên Võ Tông cảnh lúc Tô Dịch, liền sớm đã không đem Nguyên Phủ cảnh tu sĩ để ở trong mắt.

Mà hắn hôm nay, sớm đã là một gã chân chính Tích Cốc cảnh tu sĩ, từng đưa tới quỷ dị đại kiếp nạn, trúc liền muôn đời không có chí cường đạo chủng, một thân chiến lực, sớm so với Tiên Thiên Võ Tông lúc cường đại rồi không biết gấp bao nhiêu lần.

Bực này dưới tình huống, đâu có thể nào hội đem những cái này Đại Sở tu sĩ để ở trong mắt sao?

"Chết!"

Chỉ thấy chiến trường ở bên trong, Tô Dịch hai tay chấn động, khủng bố nguyên lực phóng lên trời, sáng chói màu xanh thần huy, trực tiếp ngưng tụ thành cực lớn dấu chưởng, lăng không chụp được.

Rầm rầm rầm!

Khoảng chừng hai cái Tích Cốc cảnh cùng một cái Nguyên Phủ cảnh Đại Sở tu sĩ đến không kịp né tránh, bị trực tiếp đập vỡ, thân thể chia năm

xẻ bảy, máu rơi vãi hư không.

Diệu Hoa phu nhân bọn người vây công xu thế, cũng theo đó bị đánh phá.

Tô Dịch kia đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi dũng mãnh phi thường tư thái, để Diệu Hoa phu nhân đều sợ không ngừng, hoàn toàn ý thức được không ổn.

"Chạy mau!"

"Kẻ này không thể địch, đi!"

Không ít Đại Sở tu sĩ ý chí chiến đấu đều sụp đổ, lại không dám đi liều mạng, khống chế pháp bảo liền muốn chạy trốn cách.

Nhưng Tô Dịch đâu có thể nào để bọn họ dễ dàng đã đi ra.

Chỉ thấy hắn thân ảnh giãn ra, trong chốc lát, liên tục ra tay nhiều lần, hoặc dùng kiếm khí lăng không giết chết, hoặc dùng dấu chưởng ngang trời đánh ra, hoặc ngưng tụ dấu quyền cường thế đuổi giết. . .

Mỗi nhất kích, đều có thể dễ dàng diệt sát một cái đối thủ, thậm chí hắn thân ảnh mạnh mẽ va chạm, là có thể đem đối phương liền người mang bảo vật, đều đụng nát.

Mấy cái trong nháy mắt ở giữa mà thôi, liền có hơn mười cái Đại Sở tu sĩ bị diệt sát tại chỗ.

Chỉ còn lại kia sáu bảy người gần như sợ tới mức sợ, từng người thúc dục bí thuật, tiến hành bỏ chạy,

Có thể đây hết thảy đều là phí công.

Tô Dịch thân ảnh, liền như thoáng qua giống như, mỗi khi có tu sĩ xa xa bỏ chạy, hắn liền cách không một kiếm chém ra, tại ngàn trượng bên ngoài giết địch, dứt khoát lưu loát.

Nhẹ nhõm như chém dưa thái rau!

"Ta nguyện thần phục, làm nô là bộc đều có thể dùng!"

Một cái xinh đẹp cô gái thương hoảng sợ kêu to, thấp thỏm lo âu, điềm đạm đáng yêu.

Đáng tiếc, Tô Dịch ánh mắt một mảnh đạm mạc, không chút khách khí một chưởng đem hắn gạt bỏ.

Theo cô gái này bị giết, trong tràng chỉ còn lại có Diệu Hoa phu nhân cùng kia mực bào tóc xám lão giả.

Mắt thấy đây hết thảy, xa xa Lăng Vân Hà đều đã ngốc trệ ở kia, thể xác và tinh thần đều rung động, tay chân lạnh cả người.

Trước, hắn còn có xem náo nhiệt tâm tư, hiếu kỳ Tô Dịch nên như thế nào hóa giải như vậy một hồi sát kiếp.

Nhưng bây giờ, khi thấy những kia đều có thể nói dừng chân Đại Sở đương thời đỉnh phong các đại nhân vật, lại như chó nhà có tang giống như, bị Tô Dịch lật tay ở giữa liền từng cái tiêu diệt, làm cho Lăng Vân Hà cũng hoàn toàn thất thố, hoàn toàn không cách nào bình tĩnh.

Tô Dịch chỗ thể hiện ra thực lực quá kinh khủng.

Để Lăng Vân Hà người bậc này vật, cũng không khỏi cảm thấy sợ hãi cùng tim đập nhanh!

"Nghiệp chướng, ta và ngươi liều mạng!"

Trong tràng mạnh mẽ vang lên một đạo dốc cạn cả đáy gào thét, kia mực bào tóc xám lão giả con mắt đỏ lên, toàn thân lực lượng thẳng giống như thiêu đốt giống như, thi triển một môn tự hủy đạo hạnh cấm thuật, ý đồ cùng Tô Dịch ngọc thạch câu phần.

Có thể thân ảnh của hắn còn tại nửa đường, liền bị Tô Dịch cách không một cái tát đập vỡ, như giấy dán giống như không chịu nổi, thân thể cùng Thần hồn ngay ngắn hướng nổ tung, máu rơi vãi như thác nước.

Trước thời điểm, lão gia hỏa này còn từng quát mắng Tô Dịch cùng Nguyên Hằng, Khuynh Oản, khiển trách bọn họ cấu kết với nhau làm việc xấu, cùng một giuộc, không biết sống chết.

Nhưng bây giờ, hắn bản thân lại như đất gà chó kiểng giống như, bị diệt sát tại chỗ, thế sự chi buồn cười, khái chi bằng là.

"Tới phiên ngươi."

Tô Dịch ánh mắt đạm mạc, nhìn về phía Diệu Hoa phu nhân.

Tối nay cùng nàng cùng một chỗ đến đây Đại Sở tu sĩ, đều đã đền tội, hôm nay chỉ còn lại có nàng một người.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 416: Muốn Ra Đại Sự

Kiếp lôi nổ vang, rủ xuống chói mắt hừng hực kiếp lôi.

Trong hư không, Khuynh Oản hơi có vẻ chật vật, nhưng quanh thân khí thế thì như trải qua thiên chuy bách luyện bảo kiếm giống như, càng phát lăng lệ ác liệt cường thịnh.

Căn bản không dùng kỹ lưỡng quan sát, Tô Dịch liền hiểu rõ trận này biến hóa chi kiếp, nhất định trói không được Khuynh Oản.

Cách đó không xa.

Diệu Hoa phu nhân mặt mày thảm đạm, mặt như màu đất.

Trước, nàng từng nhiều lần nếm thử bỏ chạy, có thể mỗi một lần đều bị Tô Dịch ngăn chặn, không cách nào từ nơi này phiến huyết tinh Tử Vong Chi Địa đào thoát.

Đây hết thảy, làm cho nàng bực này Tụ Tinh cảnh cường giả ý chí chiến đấu, cũng đụng phải trầm trọng đến tột đỉnh đả kích.

Diệu Hoa phu nhân chưa từng nghĩ tới, dùng chính mình đạo hạnh cùng thủ đoạn, hội ở một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên trước mặt lộ ra không chịu được như thế.

"Giết ta, ngươi cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Trốn không thể trốn, Diệu Hoa phu nhân ngược lại bất cứ giá nào giống như, một đôi đôi mắt dễ thương thiêu đốt lên hận ý, lạnh như băng lên tiếng.

"Vậy sao?"

Tô Dịch trong mắt không vui không buồn, không thèm để ý.

Hắn trực tiếp thân hình nhoáng một cái, hướng Diệu Hoa phu nhân phóng đi, muốn giết chết vị này dừng chân tại Đại Sở tu hành giới đỉnh phong vị trí Tụ Tinh cảnh tồn tại.

Có thể liền vào lúc này, Lăng Vân Hà thân ảnh ngăn cản ở phía trước, nói: "Đạo hữu mà lưu thủ, có thể nghe Lăng mỗ một lời?"

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Ngươi phải giúp nàng xuất đầu?"

Lăng Vân Hà lắc đầu, thở dài nói: "Không, ta chỉ là lo lắng nói hữu giết Diệu Hoa phu nhân, cho mình trêu chọc di thiên đại họa."

Nói xong, ánh mắt của hắn nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Đạo hữu nên không rõ ràng lắm, Diệu Hoa phu nhân huynh trưởng, chính là Lệ Diệu Hồng!"

"Người này thiên phú dị bẩm, ngộ tính kỳ cao, còn trẻ lúc liền nhiều lần lấy được kỳ ngộ. Trăm năm trước, mới chỉ 19 tuổi Lệ Diệu Hồng, liền có Nguyên Phủ cảnh tu vi, một thân đao đạo tạo nghệ, không người có thể địch, 'Đại Sở đệ nhất đao quân' thanh danh tốt đẹp, "

Dừng một chút, Lăng Vân Hà chân mày cũng không khỏi hiển hiện một vòng xúc động chi sắc, "Mà ở tám mươi năm trước lúc, Đại Hạ Tứ đại Đạo tông một trong 'Thanh Ất Đạo Tông' ở bên trong, Linh Đạo đại tu sĩ 'Minh

Vũ chân nhân " tự mình giá lâm Đại Sở, chủ động mời Lệ Diệu Hồng gia nhập Thanh Ất Đạo Tông."

"Cho tới bây giờ, Lệ Diệu Hồng đã là Thanh Ất Đạo Tông nội môn bài danh thứ ba trưởng lão, danh chấn Đại Hạ 'Diệu Hồng chân nhân " có được Hóa Linh cảnh tu vi!"

Nói đến đây, Lăng Vân Hà thần sắc đã trở nên trang túc, "Đạo hữu, ngươi bây giờ như giết Diệu Hoa phu nhân, chẳng phải là chẳng khác nào hoàn toàn đắc tội Diệu Hồng chân nhân?"

Sau khi nghe xong, Nguyên Hằng sắc mặt cũng bỗng nhiên một biến.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, cái này Diệu Hoa phu nhân huynh trưởng, lại còn là một vị Linh Đạo đại tu sĩ, hơn nữa, đặt tại Đại Hạ cảnh nội, đều được xưng tụng là một vị hô phong hoán vũ đại nhân vật!

Cách đó không xa, Diệu Hoa phu nhân đã tỉnh táo lại, thực tế nghe tới Lăng Vân Hà trần thuật chính mình huynh trưởng kia ngập trời uy danh lúc, nàng liền như đã tìm được dựa, cả người đều khôi phục một ít tinh khí thần.

Đem làm lại đối mặt tô

Dịch lúc, nàng giữa hai đầu lông mày đã hiển hiện một vòng giấu giấu không được kiêu ngạo ý.

Nhưng mà, Diệu Hoa phu nhân rất rõ ràng tình cảnh của mình, nhân cơ hội này, nói thẳng: "Đạo hữu, như ngươi nguyện ý như vậy thu tay lại, ta cam đoan, về sau cũng sẽ không biết lại tính toán việc này, ngươi cảm thấy như thế nào?"

Lăng Vân Hà cũng nói: "Đạo hữu mà chớ trách Lăng mỗ nhiều chuyện, thật sự là không đành lòng chứng kiến đạo hữu tự dưng kết một cái đại

địch."

Tô Dịch liếc mắt nhìn hắn, nói: "Hảo ý tâm lĩnh, nhưng mà, đừng nói cỏn con một cái Hóa Linh cảnh tu sĩ, liền là Thanh Ất Đạo Tông tổ sư đã đến, cũng không tha trong mắt ta."

Nói xong, hắn bỗng dưng ra tay, biền chỉ vẽ một cái.

Oanh!

Một đạo kiếm khí ngang trời, hướng xa xa Diệu Hoa phu nhân chém tới.

Dứt khoát lưu loát.

Lăng Vân Hà vạn không nghĩ tới, mình ở trần thuật lợi và hại về sau, Tô Dịch lại vẫn hội mạnh mẽ như vậy thế.

Đâu chỉ là hắn, Diệu Hoa phu nhân cũng đều thiếu chút nữa không thể tin được.

Mắt thấy cái này một đạo kiếm khí muốn chém tới ——

Bành!

Một mảnh Huyết Vụ bốc hơi, Diệu Hoa phu nhân lại bất chấp gì khác, mạnh mẽ cắn răng một cái, trực tiếp thi triển ra một môn Huyết Độn thuật, hóa thành một đạo Huyết Ảnh, hướng phương xa bỏ chạy.

Cái này Huyết Độn thuật rõ ràng không tầm thường, tốc độ cực nhanh.

Tô Dịch thấy vậy, trong con ngươi ánh sáng lạnh lẽo lóe lên một cái, tay áo huy động.

"Đi!"

Thương Nhiên kiếm ngân vang trong tiếng, Huyền Ngô Kiếm ngang trời ra, liền như một đạo lưu quang giống như, tại trong hư không lóe lên một cái, liền biến mất không thấy gì nữa.

"Chết tiệt vô liêm sỉ, đợi ta thấy đến huynh trưởng, nhất định phải mời hắn ra tay, đem ngươi nghiền xương thành tro! !"

Bỏ chạy trong Diệu Hoa phu nhân khuôn mặt lộ vẻ điên cuồng chi sắc.

Nàng chỗ thi triển Huyết Độn thuật, cần thiêu đốt bản thân căn cơ cùng tinh huyết, sử dụng một lần, liền hội làm cho bản thân nguyên khí tổn hao nhiều, không có mười năm trở lên thời gian, mơ tưởng khôi phục như lúc ban đầu.

Nếu không là lần này cảnh ngộ nguy hiểm đến tính mạng, nàng cũng sẽ không biết vận dụng.

"Hả?"

Đột nhiên, một đạo lưu quang đột nhiên xuất hiện ở Diệu Hoa phu nhân thần niệm trong phạm vi.

Không đợi nàng phản ứng, một cỗ chí mạng giống như nguy hiểm khí tức đã xông lên đầu, như vác trên lưng.

"Linh kiếm!"

Cũng là cái này một cái chớp mắt, Diệu Hoa phu nhân rốt cục "Nhìn" hiểu rõ, đó là một thanh tràn ngập màu xanh thần huy linh kiếm, tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị tình trạng, trong chớp mắt mà thôi, đã đuổi theo tới!

"Cút ngay!"

Diệu Hoa phu nhân hét lên một tiếng, tay áo vung lên, Linh Lung song nhận phá không ra, muốn ngăn cản Huyền Ngô Kiếm.

Nhưng, Huyền Ngô Kiếm đi qua Tô Dịch dùng toàn thân đạo hạnh chém ra, kia chờ uy năng há có thể là tùy tiện có thể ngăn ở?

Keng! Keng!

Chỉ thấy ánh sáng lạnh lẽo sáng chói Linh Lung song nhận, trực tiếp bị Huyền Ngô Kiếm phá vỡ, hung hăng đánh bay ra ngoài.

Huyền Ngô Kiếm dư thế không giảm, ở Diệu Hoa phu nhân phản ứng không kịp nữa lúc, tựa như một đạo lưu quang giống như xuyên thủng nhục thể của nàng, từ sau lưng xỏ xuyên qua, từ trước ngực bắn ra, tạc ra một cái chén ăn cơm kích thước huyết quật lung.

Nàng kia một thân Tụ Tinh cảnh tu vi cùng hộ thân bảo vật, ở Huyền Ngô Kiếm trước mặt, hoàn toàn chính là không chịu nổi một kích, nếu như giấy!

"Vô liêm sỉ, ngươi chờ đó cho ta! !"

Một đạo thần hồn Hư Ảnh, từ Diệu Hoa phu nhân trên thi thể nhảy ra, muốn hướng phương xa bỏ chạy.

Nữ nhân này rõ ràng ôm có thần hồn bí bảo, ngăn trở Huyền Ngô Kiếm uy năng xâm nhập, do đó để Thần hồn đã có cơ hội chạy trốn!

Nhưng vào lúc này, Huyền Ngô Kiếm trong vang lên một đạo hung lệ tiếng rít, một đầu khổng lồ hung cầm mang theo ngập trời màu đen thần diễm lướt đi, hướng Diệu Hoa phu nhân Thần hồn đánh tới.

U Minh chín hung một trong, Minh Diễm Ma Tước tinh hồn!

"Không —— "

Diệu Hoa phu nhân Thần hồn sợ tới mức thét lên, có thể không đợi nàng phản ứng, liền bị Minh Diễm Ma Tước há mồm nuốt hết.

Liền như ăn tươi một cái côn trùng nhỏ tựa như.

Đến tận đây, vị này Tụ Tinh cảnh tồn tại, hình thần câu diệt!

Xa xa Lăng Vân Hà ngốc trệ ở kia, lẩm bẩm nói: "Muốn xảy ra chuyện lớn. . ."

Nếu khiến danh chấn Đại Hạ Diệu Hồng chân nhân biết rõ, hắn muội muội bị như vậy diệt sát, há khả năng từ bỏ ý đồ?

Bị một vị Linh Đạo đại tu sĩ nhìn chằm chằm vào, hậu quả kia lại nên hạng gì nghiêm trọng?

Hôm nay, Thiên Lan Hà phía trên, một đám đến từ Đại Sở tất cả lớn tu hành thế lực cường giả, đều vẫn lạc không sai, tin tức như vậy như truyền ra, lại nên ở Đại Sở cảnh nội nhấc lên như thế nào gợn sóng?

Dùng Lăng Vân Hà tâm tính, giờ phút này cũng không khỏi một trận sợ run.

Liền là đối với thế sự ngây thơ vô tri Thanh Nha, giờ phút này cũng đều ý thức được vấn đề nghiêm trọng, thanh tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiển hiện hồi hộp chi sắc.

Tên này, chẳng lẽ thật sự không sợ trời không sợ đất?

BOANG...!

Minh Diễm Ma Tước lướt vào Huyền Ngô Kiếm, chợt ngươi rơi vào đứng im lặng hồi lâu chân ở đỉnh núi vị trí Tô Dịch trong tay.

"Đạo hữu, ngươi lần này. . . Đã có thể hoàn toàn cùng Diệu Hồng chân nhân kết thù."

Lăng Vân Hà than thở, ánh mắt phức tạp.

Hắn đột nhiên nhớ tới ban đầu ở Phù Tiên Lĩnh trên cùng Tô Dịch lần thứ nhất gặp mặt lúc tình cảnh.

Khi đó, Tô Dịch im hơi lặng tiếng mà xuất hiện, từng nói nếu không phải là mình triệt bỏ vây khốn hắn người hầu kia kiếm trận, sớm đã động thủ giết chết chính mình. . .

Mà chính mình, khi đó căn bản không có để ý.

Có thể bây giờ nghĩ lại, Lăng Vân Hà mới ý thức tới, khi đó Tô Dịch hoàn toàn chính xác có năng lực làm được một bước này!

"Giết liền giết, như để ý những cái này, còn có tư cách gì xứng đôi 'Kiếm tu' hai chữ?"

Tô Dịch gõ gõ ngón tay, không thèm để ý.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Thiên Khung.

Cũng vào lúc này, nhằm vào Khuynh Oản cuối cùng nhất trọng kiếp lôi, mang theo ngập trời kiếp quang, hàng lâm nhân gian.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 417: Quỷ Dị Nhãn Đồng

Trận này nhằm vào Khuynh Oản biến hóa đại kiếp nạn, cùng sở hữu lục trọng.

Mỗi một trọng kiếp lôi, đều hủy diệt khí tức kinh người, vượt xa tầm thường, giống như Quỷ Linh sợ là liền nhất trọng đều gánh không được, liền hội hồn phi phách tán.

Mà Khuynh Oản thì lộ ra rất mạnh thế, ở độ năm thứ hạng đầu trọng lôi kiếp lúc, thẳng tuốt chủ động xuất kích, từ không né tránh lùi bước thái độ.

Cho đến lúc này, đem làm kia cuối cùng nhất trọng lôi kiếp hàng lâm, Khuynh Oản cho dù bộ dáng hơi có vẻ chật vật, khí thế vẫn còn không giảm mảy may.

Tô Dịch một chút tường tận xem xét, liền phân phó nói: "Nguyên Hằng, ngươi đi thu thập chiến lợi phẩm."

Nguyên Hằng liền vội vàng gật đầu đáp ứng, vội vàng mà đi.

Rồi sau đó, Tô Dịch ánh mắt lại nhìn về phía Lăng Vân Hà, Thanh Nha hai người, nói: "Kiếp nạn này sắp kết thúc, kính xin hai vị tạm lánh."

Thanh Nha ngẩn ngơ, không đợi nàng suy nghĩ cẩn thận, đã bị Lăng Vân Hà mang đi.

Ầm ầm!

Trong hư không, kiếp lôi sáng lạn, như kinh thế thần cầu vồng giống như, xé rách trường không, oanh như muốn quán trên người, trong thời gian ngắn, nàng kia yểu điệu thân ảnh liền bị dìm ngập trong đó.

Nhìn kỹ, nàng toàn thân bị chói mắt huyễn sáng đích lôi mang quanh quẩn, mỗi một tấc da thịt như pháo tựa như nổ tung, cả thân ảnh đều trở nên mờ đi, mờ mờ ảo ảo lại tán loạn dấu hiệu.

Tô Dịch lông mi nhảy lên.

Nói chung, nhằm vào Quỷ Linh biến hóa đại kiếp nạn, cuối cùng này nhất trọng lôi kiếp, mặc dù tràn ngập vô cùng cường đại hủy diệt uy năng, thế nhưng thai nghén lấy bành trướng cực kỳ sinh cơ.

Chỉ cần chịu đựng ở, liền có thể mượn lôi kiếp trong sinh cơ đến "Miêu tả linh thân", hoàn toàn thoái hoá làm ra một bộ cùng tu sĩ không có gì khác nhau thân thể đi ra.

Nhưng lúc này, nhằm vào Khuynh Oản cuối cùng nhất trọng lôi kiếp, đúng là vượt quá tưởng tượng khủng bố.

Hơn nữa ở Tô Dịch sủng cảm ứng ở bên trong, cuối cùng này nhất trọng lôi kiếp vậy mà không có bất kỳ sinh cơ lực lượng, tràn ngập, lộ vẻ hủy diệt khí tức.

Cái này cũng có chút khác thường rồi!

Dù sao, nếu không lôi kiếp trong sinh cơ lực lượng, lấy cái gì đến "Miêu tả linh thân" ?

Tô Dịch thần sắc trở nên nghiêm trọng hẳn lên, không đúng!

Cuối cùng này nhất trọng lôi kiếp mờ mờ ảo ảo có một loại quỷ dị mùi vị, như muốn hoàn toàn đem Khuynh Oản hủy diệt, căn bản không kém nàng có sống sót khả năng.

Một màn này, để Tô Dịch nhớ tới mình ở Loạn Linh Hải trên dẫn dắt kia một hồi quỷ dị đại kiếp nạn, đồng dạng cực hiếm thấy, vô cùng khủng bố.

Khi đó, hay là bằng vào Cửu Ngục Kiếm lực lượng, mới khiến cho hắn dễ dàng hóa giải kia chờ kiếp nạn, do đó trúc liền chí cường đạo chủng.

Nhưng bây giờ. . .

Khuynh Oản gặp cái này nhất trọng lôi kiếp, mặc dù xa không bằng chính mình khi đó gặp được khủng bố, khả đồng dạng cũng mang theo một chút quỷ dị khác thường sắc thái!

Đây là có chuyện gì?

Là vì Khuynh Oản bản thân nguyên nhân, còn là vì nàng nhận lấy trên người mình số mệnh ảnh hưởng, thế cho nên gặp như vậy một cái cọc đại kiếp nạn?

Tô Dịch mày nhăn lại.

Mắt thấy Khuynh Oản kia yểu điệu thân ảnh muốn tai kiếp ánh sáng trong hoàn toàn tán loạn, Tô Dịch nếu không dám chần chờ, đang muốn thúc dục Cửu Ngục Kiếm lực lượng, đi giúp Khuynh Oản một tay.

Có thể cũng chính vào giờ phút này ——

Lặng yên không một tiếng động đấy, Khuynh Oản trong cơ thể, hiện ra một bức kỳ dị Sơn Hà cảnh tượng, Sơn Hà treo ngược với thiên khung phía dưới, lật úp ở trên vực sâu!

Nhìn kỹ, cái này bức đồ án vừa giống như một cái quỷ dị đạm mạc đôi mắt, kia treo ngược Sơn Hà liền là hắn đồng tử, đồng tử ở chỗ sâu trong, thì Hư Vô giống như Thâm Uyên.

"Là kia khối thần bí Hồn Ngọc trên chỗ tuyên khắc đồ án!"

Tô Dịch đồng tử nhắm lại.

Oanh!

Mạnh mẽ, bao phủ như muốn quán quanh thân mênh mông cuồn cuộn kiếp lôi, bỗng nhiên nổ tung, hóa thành vô số nhỏ vụn đích lôi mang kiếp quang, bị kia quỷ dị đôi mắt giống như đồ án thôn phệ không còn.

Rồi sau đó, ở Tô Dịch giật mình ánh mắt nhìn soi mói, kia "Quỷ dị đôi mắt" lặng yên nhất chuyển, nhìn phía Thiên Khung kiếp vân ở chỗ sâu trong. Cái này một cái chớp mắt, kia cuồn cuộn kiếp vân ở bên trong, bỗng nhiên sinh ra kinh thiên động địa sụp đổ nổ đùng chi âm thanh.

Theo sát lấy, cuồn cuộn Lôi Mang kiếp quang như thác nước giống như trút xuống mà xuống, dũng mãnh vào "Quỷ dị đôi mắt" đồ án trong. Quá trình này trọn vẹn giằng co mười cái hô hấp tả hữu thời gian.

Kia "Quỷ dị đôi mắt" ở hấp thu đến nhiều như vậy đích lôi mang kiếp quang về sau, trở nên sáng sủa như mặt trời, từ từ dung nhập Khuynh Oản kia sắp phá thành mảnh nhỏ giống như trong thân thể.

Khuynh Oản kia yểu điệu thân ảnh, lập tức phát sáng chói mắt quang minh!

Hắn ánh sáng Trùng Tiêu, chiếu sáng bầu trời đêm, huy hoàng vô lượng.

"Có ý tứ. . ." Tô Dịch con ngươi hiển hiện dị sắc, hắn đã nhìn ra một ít mánh khóe, ý thức được một sự kiện, lòng bàn tay khẽ đảo, một miếng thần bí Hồn Ngọc hiển hiện.

Hồn Ngọc chính diện, tuyên khắc lấy cùng kia "Quỷ dị đôi mắt" gần như giống như đúc đồ án.

Mà ở phản diện, thì một đạo vặn vẹo phiền phức sắc lệnh.

Ban đầu ở đạt được cái này khối Hồn Ngọc lúc, Tô Dịch liền nhìn ra, Hồn Ngọc là do "Bao hàm Linh Huyền tủy" bực này Thiên Địa Côi Bảo luyện chế mà thành, ở quỷ tu nhất mạch trong mắt, bảo vật này chân được xưng tụng là thần thánh chi vật.

Mà tuyên khắc cái này bức đồ án cùng sắc lệnh, thì tất nhiên là một vị Hoàng cảnh nhân vật!

Nguyên nhân chính là như thế, lúc trước Tô Dịch mới có thể suy đoán ra, Khuynh Oản lai lịch không giống tầm thường.

Nhưng mà, bởi vì khi đó kia Hồn Ngọc thần tính khí tức sớm đã biến mất, để Tô Dịch không tiếp tục pháp suy đoán ra mặt khác manh mối.

Nhưng bây giờ, đem làm mắt thấy Khuynh Oản độ kiếp lúc một màn kia màn bất khả tư nghị cảnh tượng, để Tô Dịch lập tức đoán được ——

Thần bí Hồn Ngọc trên thần tính lực lượng, cũng không tiêu tán, mà hóa thành một cỗ lạc ấn lực lượng, dung nhập đến Khuynh Oản trong cơ thể, hóa thành hắn tiềm năng một bộ phận!

Nguyên nhân chính là như thế, ở vừa rồi Khuynh Oản độ kiếp cảnh ngộ chí mạng nguy hiểm lúc, trên người hắn mới có thể hiện lên ra "Quỷ dị đôi mắt" đồ án, thôn phệ thập phương kiếp quang lực lượng, là hắn hóa giải

nguy cơ đồng thời, cũng giúp hắn cướp lấy đến từ kiếp vân ở chỗ sâu trong bàng bạc sinh cơ!

Xoạt xoạt ~~

Suy nghĩ lúc, Tô Dịch chú ý tới, bị cuồn cuộn Lôi Mang kiếp quang bao phủ Khuynh Oản, hắn thân ảnh đang tại sinh ra một hồi nghiêng trời lệch đất giống như lột xác.

Phảng phất giống như thành bướm trước phá kén chi lộ, lại như dục hỏa Niết Bàn lúc Phượng Hoàng.

Đem làm đầy trời kiếp quang hoàn toàn lúc không thấy, chỉ thấy trong hư không, một đạo yểu điệu thân ảnh lẳng lặng đứng thẳng, toàn thân bị từng sợi tựa như ảo mộng giống như linh quang quanh quẩn.

Nàng kia một bộ màu đỏ tươi váy, sớm đã ở độ kiếp là bị hủy diệt.

Giờ phút này nàng, song mâu khép kín, một đôi óng ánh tuyết trắng cánh tay ngọc giao thoa tại trước ngực, thon thon tay ngọc đặt tại trên vai thơm, toàn thân không đến mảnh vải. . .

Từ Tô Dịch cái này góc độ nhìn lại, chỉ thấy thiếu nữ như như tiên tử giống như, như thác nước giống như đen nhánh mái tóc khoác trên vai rơi trong vắt nắm chặt vòng eo chỗ, một đôi đường nét thẳng tắp thon dài đùi ngọc, hiện ra trơn bóng giống như răng giống như sáng bóng.

Bởi vì đưa lưng về phía Tô Dịch, để hắn cũng không cách nào thấy thiếu nữ chính diện.

Có thể gần kề chỉ là kia một đạo bóng lưng, liền để Tô Dịch chân mày ở giữa cũng không khỏi hiển hiện một vòng kinh diễm chi sắc.

Thiếu nữ như mộng như ảo, như tiên như yêu!

Tuy nhiên, thiếu nữ thân ảnh bị linh quang quanh quẩn, thân ảnh cũng trở nên xinh đẹp, có thể sao có thể ngăn trở Tô Dịch thần niệm cảm giác?

"Không nghĩ tới, nha đầu kia tiền vốn rất đủ ah. . ."

Tô Dịch thầm nói.

Hắn không có nhiều hơn nữa nhìn, nhưng chỗ đã thấy cảnh trí, để hắn bực này nhìn quen thế gian sắc đẹp gia hỏa, không thừa nhận cũng không được, Khuynh Oản cái này tư thái. . . Tuyệt.

Lúc này, Khuynh Oản dài nhỏ như tiểu phiến tử tựa như lông mi khẽ run lên, mở ra thâm thúy thanh tú con mắt, ánh mắt trước là ngơ ngẩn mà quét qua bốn phía một cái, chợt "Ah" mà một tiếng kêu đi ra.

Nàng lúc này mới mạnh mẽ ý thức được, chính mình là mảnh vải không xuyên, trơn bóng bóng bẩy, trước tiên muốn lách mình tránh né.

Đúng lúc này, Tô Dịch trống rỗng xuất hiện, cho thiếu nữ phủ thêm một tầng quần áo, nói: "Về sau lại độ kiếp, nhớ rõ chuẩn bị một ít bảo y."

Khuynh Oản thanh lệ như vẽ nhỏ đỏ mặt lên, hai tay chặt chẽ đem quần áo đang đắp thân hình, ấp úng nói: "Oản nhi nhớ tại trong lòng."

Tô Dịch chú ý tới, thiếu nữ trán buông xuống, óng ánh lỗ tai cùng tuyết trắng tinh tế tỉ mỉ ngỗng cái cổ đều chóng mặt nhuộm một tầng màu hồng phấn, rõ ràng cho thấy thẹn thùng cực kỳ.

Hắn không khỏi cười rộ lên.

Trước độ kiếp lúc, Khuynh Oản khí thế hạng gì lăng lệ ác liệt cùng cường thịnh, thẳng giống như một vị kiêu ngạo thế nữ hoàng giống như, có

quan sát chúng sinh giống như phong thái.

Nhưng bây giờ, tựa như thẳng tuốt nhỏ đà điểu, hận không thể đem vùi đầu ở trước ngực.

"Tiên sư. . . Vừa rồi. . . Mới vừa rồi không có người chứng kiến a?"

Khuynh Oản nhuyễn nhu trong veo thanh âm nhỏ như muỗi vằn.

"Trừ ta ra, có lẽ lại không có những người khác thấy được."

Tô Dịch nói ra.

"Ách. . . À? Tiên. . . Tiên sư. . . Đều thấy được?"

Khuynh Oản yểu điệu thon dài thân ảnh đều khẽ run lên, trán buông xuống, một đôi chân ngọc căng cứng thành cong, thẳng giống như hận không thể tìm đầu kẽ đất chui vào.

"Đương nhiên."

Tô Dịch trả lời thản bằng phẳng đãng, đương nhiên, "Ta nếu không là sớm dự liệu được một màn này, làm sao đem những người khác sớm chi đi? Còn là ngươi chuẩn bị cho tốt quần áo?"

Khuynh Oản: ". . ."

Thiếu nữ mắc cỡ khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp ướt át, nàng thế mới biết, Tô Dịch sớm đoán được nàng độ kiếp thành công lúc, cực có thể sẽ là mảnh vải không xuyên bộ dáng. . .

Tô Dịch thật sự không cách nào đem trước mắt thẹn thùng như nai con tựa như Khuynh Oản, cùng vừa rồi độ kiếp lúc nàng liên tưởng ở cùng một chỗ, tương phản quá lớn.

Nhưng mà, như vậy tương phản ngược lại cũng không tệ, ai có thể biết, thẹn thùng khiếp đảm thiếu nữ, một khi động thủ lúc, có được loại kia kiêu ngạo thế phong thái?

"Mau đưa y phục mặc tốt, ta có lời muốn hỏi ngươi."

Tô Dịch nói xong, đã lăng không cất bước, phản hồi trên đỉnh núi.

Không bao lâu, ăn mặc một thân màu xanh dương rộng tay áo trường bào Khuynh Oản, liền thanh tú động lòng người đi tới Tô Dịch trước mặt.

Đây là Tô Dịch y phục, mặc ở Khuynh Oản trên người, hơi có vẻ dài rộng nông rộng, nhưng lại để thiếu nữ nhiều thêm ba phần xinh đẹp cùng đáng yêu.

"Đa tạ tiên sư là Oản nhi hộ pháp, để Oản nhi kinh này đại kiếp nạn, cuối cùng chứng nhận đại đạo!"

Khuynh Oản trong vắt cúi đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ cảm kích.

"Ta cũng không giúp bao nhiêu vội vàng." Tô Dịch khoát tay áo, "Đứng lên đi, ta lại hỏi ngươi, hiện tại có từng nhớ lại một sự tình?"

Khuynh Oản cố gắng suy tư, nửa ngày mới lên tiếng: "Ở ta Thần hồn ở bên trong, nhiều thêm một ít mơ hồ không chịu nổi hình ảnh, mà khi kỹ lưỡng cảm ứng lúc, nhưng không cách nào chân chính cảm giác đến. . ."

Tô Dịch nghĩ nghĩ, nói ra: "Đây là dấu hiệu tốt, tối thiểu chứng minh, theo ngươi tu vi tiến bộ, về dĩ vãng trí nhớ, đã có khôi phục dấu hiệu."

Khuynh Oản thấp giọng nói: "Tiên sư, Oản nhi đối với trí nhớ trước kia có thể một điểm không có hứng thú, chỉ cần có thể cùng ở tiên sư bên người. . . Oản nhi cũng rất thấy đủ."

Nói như vậy, Khuynh Oản đã từng nói qua không chỉ một lần.

Nhưng lúc này lại nghe được, Tô Dịch nội tâm như trước cảm xúc không ngừng, không khỏi cười cười.

Rồi sau đó, hắn lúc này mới hỏi: "Kia ngươi cũng đã biết, ở trong cơ thể hắn, có một cỗ lạc ấn lực lượng?"

Nói xong, hắn đem kia khối thần bí Hồn Ngọc xuất ra, nói: "Kia từng cỗ từng cỗ lạc ấn lực lượng, có lẽ sẽ tới từ này khối Hồn Ngọc. Trước ở ngươi độ kiếp thời gian. . ."

Tô Dịch đem mình phát hiện cùng suy đoán, từng cái kết thúc chi Khuynh Oản, ý đồ thông qua loại phương thức này, đến tỉnh lại Khuynh Oản một ít trí nhớ.

Có thể nghe xong, Khuynh Oản lại một bộ hoang mang kinh nghi bộ dáng, rõ ràng không phản ứng chút nào.

Thấy vậy, Tô Dịch chỉ có thể thôi.

Lúc này, Khuynh Oản do dự một chút, nhấp nhẹ phấn nhuận môi, thấp giọng yếu ớt nói: "Tiên sư, độ kiếp trước, Oản nhi từng nói, như độ kiếp thành công, liền. . . Liền nhận tiên sư làm chủ. . . Ngài. . . Đáp ứng sao?"

Lời nói này, nói lắp bắp, lắp bắp, đã tâm thần bất định lại chờ mong, giống như e sợ cho Tô Dịch hội cự tuyệt giống như.

Cái này như bị nam nhân khác chứng kiến, sợ là không phải ghen ghét nổi điên không thể.

Dù sao, đây chính là một cái tuyệt sắc thiếu nữ, khí chất, dung mạo cùng cử chỉ, đều có thể nói đương thời không hai, phong hoa tuyệt đại.

Tầm thường thời điểm, đều là bị những cái này nam tử ái mộ cùng truy cầu.

Ai từng thấy qua, như vậy tuyệt đại mỹ thiếu nữ chủ động nhận chủ? Hơn nữa còn lo lắng bị cự tuyệt. . .

Chính là Tô Dịch chính mình, đều ngơ ngác một chút, không khỏi cười nói: "Ta không phải đã nói rồi sao, một cái xưng hô mà thôi, theo tâm tư của ngươi là được."

Khuynh Oản nhất thời bắt đầu vui vẻ, mỹ lệ tuyển thanh tú con mắt chiếu sáng rạng rỡ, vui rạo rực nói: "Kia. . . Tiên sư sau này sẽ là Oản nhi chủ nhân!"

Tô Dịch nghĩ nghĩ, nói: "Đừng cao hứng quá sớm, về sau làm việc, mà nhớ nghe ta phân phó, không nỡ đánh lấy danh hào của ta làm việc, có thể hiểu rõ?"

Khuynh Oản hung hăng gật đầu: "Chủ nhân yên tâm, Oản nhi hiểu rõ."

Tô Dịch còn nói thêm: "Tuy nói ngươi xem ta làm chủ, nhưng ta tự sẽ không thật sự đem ngươi trở thành nô bộc đối đãi, dù sao, chờ về sau đặt chân Linh Đạo chi lộ, ngươi ta còn muốn tiến hành một phen song tu, chung tham gia đại đạo, như xem ngươi làm nô bộc, không khỏi đối với ngươi không công bình."

Vừa nhắc tới song tu, Khuynh Oản thân thể mềm mại đều có chút cứng đờ, khuôn mặt hiện hồng, ngượng ngùng cực kỳ.

Hiển nhiên, nàng còn không có có thói quen Tô Dịch sẽ như thế bằng phẳng tự nhiên theo sát chính mình nói đến bực này cảm thấy khó xử sự tình.

Lúc này, một trận tiếng bước chân vang lên, Nguyên Hằng thân ảnh từ đằng xa lướt đến.

"Chủ nhân, chiến lợi phẩm đều đã thu thập thỏa đáng."

Nguyên Hằng trước là hướng Tô Dịch chắp tay bẩm báo, rồi sau đó hướng Khuynh Oản chào, chúc mừng: "Chúc mừng Khuynh Oản cô nương, từ đó thoát khỏi lục bình chi thân, đạp vào Nguyên Đạo chi lộ!"

Khuynh Oản ngơ ngác một chút, lúc này mới vội vàng nói: "Đa. . . Đa tạ."

Rất nhanh, Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha thầy trò cũng phản hồi, dồn dập mở miệng, chúc mừng Khuynh Oản.

Khuynh Oản có chút chân tay luống cuống, lắp bắp từng cái đáp lễ.

Ở cách đối nhân xử thế trên, nàng rõ ràng bất thiện tại cùng ngoại trừ Tô Dịch bên ngoài người nói chuyện với nhau, đây là tính tình nguyên nhân.

"Ngươi về trước dưỡng hồn hồ lô a."

Tô Dịch một trận lắc đầu.

"Ừ!"

Khuynh Oản nhất thời nhẹ nhàng thở ra, thân ảnh lóe lên một cái, liền hóa thành một đám linh quang, lướt vào dưỡng hồn hồ lô trong.

Thiếu nữ hôm nay mặc dù tố trở thành sự thật thân, nhưng cùng chân chính thân thể da thịt còn không giống với, chính là do linh thể thoái hoá, tự có thể như dĩ vãng như vậy, nấp trong dưỡng hồn hồ lô.

Thanh Nha một trận hâm mộ, nói: "Ta cũng muốn có như vậy một cái xinh đẹp quỷ tu tiểu tỷ tỷ làm bạn tại bên người, nhàm chán thời điểm, có thể cùng một chỗ trò chuyện, cao hứng thời điểm, có thể cùng một chỗ ăn đào uống rượu."

Lăng Vân Hà tức cười.

Tô Dịch thì thầm than một tiếng, tâm thần hơi có chút khác thường, cái này Thanh Nha không chỉ là dung nhan, mà ngay cả thần thái cùng cử chỉ, đều cùng thiếu nữ thời kì Thanh Đường có chút tương tự.

Lăng Vân Hà hướng Tô Dịch chắp tay nói: "Đạo hữu, thầy trò chúng ta có ý định lên đường tiến về Đại Hạ, không biết đạo hữu phải chăng nguyện cùng một chỗ đồng hành?"

Tô Dịch vừa muốn mở miệng, đột nhiên cảm ứng được gì đó, ánh mắt xa xa nhìn về phía xa xa.

Gần như đồng thời, một trận như sóng triều nổ vang giống như kỳ dị ngâm tiếng kêu gào, từ tại chỗ rất xa trong bầu trời đêm truyền đến.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 418: Không Biết Tự Lượng Sức Mình Cổ Thương Ninh

Ngâm rít gào như nước thủy triều, rất nhanh liền ù ù vang vọng cái này phiến thiên địa ở giữa.

Chỉ thấy một đạo hiên ngang như nới lỏng giống như thân ảnh, chân đạp một thanh hỏa hồng như đốt đạo trên thân kiếm, từ đằng xa phá không mà đến.

Kia ngâm rít gào chi âm thanh, đúng là kia một thanh đạo kiếm phát ra.

Người này một thân ngọc bào, đầu đội nga quan, diện mục tuấn mỹ, ngự kiếm ngang trời lúc, một thân áo bào bay phất phới, tiêu sái phong lưu.

Lăng Vân Hà con ngươi ngưng lại.

Thanh niên này bộ dáng cực tuổi trẻ, nhưng lại có Nguyên Phủ cảnh tu vi, như gần kề như thế, cũng là mà thôi.

Mấu chốt là thanh niên này khí thế trên người, để Tụ Tinh cảnh Lăng Vân Hà đều cảm thấy một loại đập vào mặt áp lực.

Người này, tất nhiên không tầm thường thế hệ.

Lăng Vân Hà thầm nghĩ trong lòng.

Bá!

Chợt ngươi ở giữa, ngọc bào thanh niên ở bên ngoài hơn mười trượng hư không đứng im lặng hồi lâu chân, một đôi sáng như Tinh Thần con ngươi quét qua đỉnh núi gần bên, rồi sau đó cười mỉm lấy nhìn về phía Tô Dịch bọn người, nói:

"Diệu Hoa phu nhân bọn họ vậy mà chết rồi. . . Nghĩ đến, đây hết thảy đều cùng các vị đạo hữu có quan hệ a?"

Tô Dịch lườm đối phương một cái, nói: "Có liên quan gì tới ngươi?"

Lời nói không chút khách khí.

Có thể ngọc bào thanh niên lại không cho là đúng, ngược lại cười nói: "Lại nói tiếp, chuyện này thật đúng là cùng kẻ hèn này có chút quan hệ, tối nay Diệu Hoa phu nhân bọn họ chèo thuyền du ngoạn Thiên Lan Hà phía trên, vốn là muốn đối phó kẻ hèn này, có thể chưa từng nghĩ, bọn họ lại trước chết rồi. . ."

Hắn lộ ra cảm khái chi sắc, "Cái này thật đúng là thế sự vô thường ah."

Lăng Vân Hà trong nội tâm chấn động, nói: "Xin hỏi đạo hữu tôn tính đại danh?"

Thanh Nha cũng lộ ra vẻ tò mò.

Trước, nàng có thể hiểu rõ chứng kiến, Diệu Hoa phu nhân dẫn theo hơn hai mươi vị người tu hành, kia chờ đội hình, đặt tại cái này Đại Sở cảnh nội tuyệt đối có thể nói nhất lưu.

Chỉ là, ai có thể nghĩ đến, Diệu Hoa phu nhân bọn họ đêm nay chân chính muốn đối phó mục tiêu, sẽ là một cái Nguyên Phủ cảnh người trẻ tuổi?

Cổ Thương Ninh có chút chắp tay, khiêm tốn nói: "Kẻ hèn này Cổ Thương Ninh, tiểu bối vô danh một cái, chẳng qua là bởi vì trước trận thời điểm, từng trong lúc vô tình đắc tội Diệu Hoa phu nhân, cho nên mới có thể bị nàng coi là cừu địch, ước chiến tại cái này Thiên Lan Hà phía trên."

Cổ Thương Ninh?

Lăng Vân Hà giật mình, đây là một cái hoàn toàn lạ lẫm danh tự.

Có thể càng là như thế, lại càng để Lăng Vân Hà không dám khinh thường, đối phương thể hiện ra khí tức quá lớn, có thể xa không phải tầm thường Nguyên Phủ cảnh có thể so sánh!

Mà mắt thấy đối phương không phải đến là Diệu Hoa phu nhân bọn người xuất đầu, Tô Dịch nhất thời đã mất đi nói chuyện hứng thú, đối với Nguyên Hằng nói: "Đi thôi."

Nói xong, lăng không cất bước, hướng phía dưới Thiên Lan Hà trên lao đi.

Nguyên Hằng theo sát phía sau.

Ngọc bào thanh niên Cổ Thương Ninh ngơ ngẩn, giống như không nghĩ tới, Tô Dịch nói đi là đi, một bộ mặc kệ hội bộ dáng của mình.

Lăng Vân Hà cũng sửng sốt một chút, vội vàng nói: "Đạo hữu, Lăng mỗ vừa rồi đề nghị, ý của ngươi như nào?"

Tô Dịch cũng không quay đầu lại nói: "Có thể."

Lăng Vân Hà lập tức cười rộ lên, cùng Thanh Nha cùng một chỗ đuổi theo.

Hắn cho đến hiện tại, còn không rõ ràng lắm Tô Dịch cùng thân phận của Nguyên Hằng, nhưng lại có thể nhìn ra, đôi chủ tớ này lai lịch tuyệt đối không đơn giản.

Chỉ còn lại có Cổ Thương Ninh bị gạt ở kia, cả người đều có chút mộng, cũng có chút xấu hổ.

Nửa ngày, hắn vuốt vuốt gò má, lẩm bẩm: "Không nghĩ tới, đêm nay mặc dù không có thể đem Diệu Hoa phu nhân nữ nhân này cầm xuống, ngược lại gặp một ít tên kỳ quái. . . Không được, cần phải theo chân bọn họ nhận thức nhận thức không thể."

Nói xong, Cổ Thương Ninh dưới chân hỏa hồng đạo kiếm phát ra như nước thủy triều giống như ngâm rít gào, chở hắn hướng Tô Dịch bọn người đuổi theo.

Thiên Lan Hà trên.

Tô Dịch bọn người vừa phản hồi ô bồng thuyền, Cổ Thương Ninh liền đã đạp kiếm mà đến.

Cái này ngọc bào thanh niên cười ôm quyền nói: "Không biết kẻ hèn này có thể cùng các vị cùng một chỗ đồng hành? Các vị yên tâm tâm, kẻ hèn này tuyệt không tâm tư khác, chỉ là tại bực này đêm khuya, vô tình gặp được các vị đạo hữu, nhịn không được muốn cùng các vị bắt chuyện một phen, nếu có thể trở thành bằng hữu, tự nhiên là rất tốt sự tình."

Lúc nói chuyện, ánh mắt của hắn nhìn về phía Tô Dịch.

Hắn sớm đã nhìn ra, Tô Dịch mới là người chủ sự.

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Không thấy ra ở đây không chào đón ngươi?"

Cổ Thương Ninh thần sắc trì trệ, nhưng lại không để ý, ngược lại cười khổ nói: "Hiện tại đã nhìn ra, thôi được rồi, kẻ hèn này cái này rời khỏi. Nhưng mà, trước khi đi có thể thỉnh giáo, đạo hữu tôn tính đại danh?"

Tô Dịch thản nhiên nói: "Muốn biết tên của ta? Có thể, chỉ cần ngươi có thể tiếp được ta một kiếm, nói cho ngươi biết cũng không sao."

Cổ Thương Ninh ah xong một tiếng, nhịn không được lại vuốt vuốt gò má, khẽ thở dài: "Thôi được rồi, kẻ hèn này liền không biết tự lượng sức mình một lần, kính xin đạo hữu chỉ giáo."

Lời nói mặc dù nói như vậy, hắn chân mày ở giữa lại hiển hiện một vòng tự tin chi sắc, đó là nội liễm đến mức tận cùng một loại kiêu ngạo.

Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha thầy trò hai người liếc nhau, ánh mắt cổ quái.

Cái này Cổ Thương Ninh nếu là biết rõ, trước mắt hắn cái này Tích Cốc cảnh thiếu niên, kì thực có được đủ để nhẹ nhõm diệt sát Tụ Tinh cảnh cường giả lực lượng, hay không còn dám ... như vậy nhận lời xuống?

Nguyên Hằng cũng cười rộ lên, tên này đối với chính hắn đánh giá thật sự rất tinh chuẩn, cái này không gọi không biết tự lượng sức mình lại tên gì?

Cổ Thương Ninh đưa bọn chúng sắc mặt khéo léo phản ứng thu hết vào mắt, trong nội tâm có chút kì quái, nhưng cũng không quá đem làm hồi sự tình.

Hắn đều có chính hắn dựa.

Xuy!

Tô Dịch động thủ, cách không chỉ một cái, một đạo màu xanh kiếm khí vút không mà lên, hời hợt.

Mà khi kiếm kia khí xuất hiện một sát, Cổ Thương Ninh khóe môi vui vẻ cứng lại, sáng như Tinh Thần trong con ngươi bạo trán ra khiếp người kim sắc thần mang.

Vốn là tự tin thong dong hắn, liền như bị đến kích thích giống như, hiên ngang như nới lỏng giống như thẳng thân ảnh, dâng lên đáng sợ lực lượng chấn động, áo bào cổ đãng.

"Lấy!"

Cổ Thương Ninh chưởng chỉ một điểm.

BOANG...!

Như nước thủy triều nổ vang kiếm ngân vang ở bên trong, hắn dưới chân kia một thanh hỏa hồng như đốt giống như đạo kiếm lướt trên, thẳng giống như một đầu lửa ly đằng không, quang diễm ngàn trượng, kiếm khí tùy ý dữ dằn, kiếm thế phô thiên cái địa.

Ầm ầm ~

Hư không cạnh bên, đều bị vô tận ánh lửa bao phủ, mênh mông cuồn cuộn Thiên Lan Hà mặt, trong chốc lát bị áp bách được sụp đổ ba thước, hơi nước cuồn cuộn bốc hơi mà lên.

Một kiếm này uy năng quá lớn, để Lăng Vân Hà cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

Vốn là, hắn mặc dù nhìn ra cái này Cổ Thương Ninh không tầm thường thế hệ, có thể căn bản là không cho rằng, Cổ Thương Ninh có thể cùng Tô

Dịch đọ sức.

Nhưng bây giờ Lăng Vân Hà mới phát hiện, chính mình nghĩ lầm rồi.

Cái này Cổ Thương Ninh, rõ ràng cũng là thâm tàng bất lộ hung ác gốc rạ!

Ý niệm trong đầu chuyển động ở giữa, Cổ Thương Ninh kia một ngụm hỏa hồng đạo kiếm đã mang theo ngập trời kiếm ý, cùng Tô Dịch chém ra một kiếm kia đối chiến ở cùng một chỗ.

Keng! ! !

Thẳng giống như hai ngọn núi lửa ở Thiên Lan Hà trên không chạm vào nhau, đáng sợ kiếm khí loạn lưu Trùng Tiêu mà lên, rồi sau đó khuếch tán mà mở ra, quét sạch trăm trượng chi địa, nhấc lên một mảnh sóng to gió lớn.

Yên Hà cuồn cuộn ở bên trong, hỏa hồng đạo kiếm kịch liệt rung động lắc lư, nếu như gào thét giống như.

Mà Cổ Thương Ninh thân ảnh, cũng là như gặp phải thụ thật lớn xung kích giống như, mạnh mẽ ở trong hư không lay động, như uống say giống như.

Cuối cùng, hắn giống như rốt cục nhịn không được, thân ảnh hướng về sau rời khỏi một bước.

Gần kề cái rời khỏi một bước mà thôi, có thể hắn lại giống như đụng phải đả kích thật lớn giống như, sắc mặt sáng tắt không ngừng, chân mày ở giữa lộ vẻ khó giấu kinh ngạc, khiếp sợ cùng hoảng hốt.

Giống như không thể tin được, mình sẽ ở một kiếm này ở giữa bị bức lui.

"Tên này mạnh thật à!"

Ô bồng trên thuyền, Thanh Nha sợ hãi thán phục.

Lăng Vân Hà cũng khẽ gật đầu, tâm thần bốc lên, cái này Cổ Thương Ninh hoàn toàn chính xác rất mạnh, một cái Nguyên Phủ cảnh người trẻ tuổi, triển lộ ra kiếm đạo uy năng, so với Diệu Hoa phu nhân bực này Tụ Tinh cảnh cường giả đều cường đại hơn!

Thậm chí, môn tự vấn lòng, đối mặt bực này một kiếm, Lăng Vân Hà chính mình cũng cần toàn lực ra tay, mới có thể hóa giải. . .

Nguyên Hằng hiển nhiên cũng nhìn ra điểm này, thu liễm khinh mạn chi tâm, ám đạo có thể ngăn ở chủ nhân một kiếm này, người này ngược lại hoàn toàn chính xác được xưng tụng không giống tầm thường.

Chỉ là, ba người kinh ngạc, ngược lại làm cho Cổ Thương Ninh càng phát khó chịu.

Vốn là, hắn tự tin có thể nhẹ nhõm ngăn trở một kiếm này, có thể cái đó từng muốn. . . Đối phương tùy tiện biền chỉ vẽ một cái kiếm khí, đều có thể bức bách được hắn rời khỏi một bước!

Lúc này, Tô Dịch giống như cũng có chút ngoài ý muốn, lại như nhìn xảy ra điều gì, khi ánh mắt nhìn về phía xa xa Cổ Thương Ninh lúc, không khỏi mang lên một chút dị sắc.

"Cái này. . . Đích thật là kẻ hèn này không biết tự lượng sức mình."

Cổ Thương Ninh than nhẹ một tiếng, rồi sau đó thoải mái thừa nhận, ở một kiếm này đối bính ở bên trong, chính mình hơn một chút.

Tô Dịch nói: "Ta tên Tô Dịch, đến từ Đại Chu."

Bất kể như thế nào, Cổ Thương Ninh coi như là tiếp được hắn một kiếm này, hắn tự sẽ không nuốt lời.

Đại Chu?

Tô Dịch?

Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha đối mặt, bọn họ thầy trò cũng là lần đầu tiên biết rõ thân phận của Tô Dịch, nhưng lại cảm thấy vô cùng lạ lẫm.

Khi bọn hắn trong ấn tượng, Thương Thanh đại lục trên trăm cái trong quốc gia, Đại Chu chỉ có thể coi là an phận ở một góc tiểu quốc.

Trước kia cũng không từng chú ý quá lớn vòng, lại đâu có thể nào nghe nói qua Tô Dịch cái tên này.

"Đại Chu. . . Tô Dịch?"

Cổ Thương Ninh cũng ngơ ngác một chút, rõ ràng trước kia cũng chưa từng nghe nói qua.

Chợt, hắn xa xa ôm quyền nói: "Hôm nay có thể lĩnh giáo các hạ phong thái, tuy chỉ Kinh Hồng thoáng nhìn, kia chờ kiếm đạo tạo nghệ, đã làm cho ta thán phục, về sau nếu có thời điểm gặp lại, chắc chắn lại cùng đạo hữu thỉnh giáo."

Dứt lời, hắn chân đạp hỏa hồng đạo kiếm, xoay người mà đi, rất nhanh liền biến mất ở mênh mông chân trời.

"Sư tôn, tên kia là ngại mất mặt, không muốn ở lâu đến sao? Cái này kỳ thật không có gì, dù sao gần kề cái hơn một chút mà thôi."

Thanh Nha giòn âm thanh hỏi.

"Liền ngươi nói nhiều."

Lăng Vân Hà trừng nàng một cái.

Cái này đâu chỉ hơn một chút, không thấy được Tô Dịch ra tay lúc, rõ ràng liền không có sử dụng toàn lực?

Mà kia Cổ Thương Ninh cuối cùng mặc dù ngăn trở một kiếm này, nhưng ai có thể nhìn không ra, hắn một kiếm kia đã vận dụng chân chính năng lực?

Chăm chú đối lập lời nói, có thể xa không phải "Hơn một chút" có thể hình dung.

"Cái này yêu tu không đơn giản."

Tô Dịch đột nhiên mở miệng, "Nếu ta không nhìn lầm, hắn thực lực chân chính, xa không chỉ như vậy."

Yêu tu!

Vô luận là Lăng Vân Hà, Thanh Nha, hay là Nguyên Hằng, đều kinh hãi không ngớt.

Bọn họ trước, có thể căn bản không có từ trên người Cổ Thương Ninh phát giác được bất luận cái gì một chút yêu khí.

Nhất là Nguyên Hằng, hắn bản thân chính là yêu tu, có thể nếu không là Tô Dịch vạch trần điểm này, liền hắn cũng không biết, Cổ Thương Ninh sẽ

là một cái yêu tu rồi!

"Hai vị trước kia có từng nghe nói qua người này?"

Tô Dịch hỏi.

Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha đều lắc đầu.

Đối với bọn họ mà nói, trước đó, đừng nói nghe qua "Cổ Thương Ninh" cái tên này rồi, chính là "Tô Dịch" cái tên này, cũng hoàn toàn đều chưa từng nghe nói qua.

Tô Dịch đi vào buồng nhỏ trên tàu, nằm ở ghế mây ở bên trong, không hề nghĩ nhiều.

Cổ Thương Ninh thật không đơn giản, vô luận đại đạo nội tình, hay là chỗ nắm giữ lực lượng, đều xa xa ở cái này thế tục ở giữa Nguyên Phủ cảnh phía trên.

Người này là Tô Dịch hiện nay đang gặp Nguyên Phủ cảnh ở bên trong, đáng được xưng trên "Kỳ tài" nhân vật.

Nhưng mà, đối với Tô Dịch mà nói, cũng gần kề như thế mà thôi.

Cùng lúc đó ——

Một mảnh dãy núi trùng điệp trên không, Cổ Thương Ninh chậm dần độn không tốc độ, nhìn trời khung kia một vòng sáng tỏ Băng Nguyệt, không khỏi than khẽ.

"Thiếu chủ cớ gì ? Thở dài?"

Im hơi lặng tiếng đấy, một cái mặt mũi hiền lành, tay cầm ngọc bích trượng bà lão, xuất hiện ở Cổ Thương Ninh bên thân.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 419: Đương Thời Yêu Nghiệt

Cảnh ban đêm như nước, ánh trăng sáng tỏ.

Bà lão mặt mũi hiền lành, tinh thần quắc thước, nhìn về phía Cổ Thương Ninh ánh mắt, mang theo yêu thương cùng với một chút kính sợ.

Cổ Thương Ninh xoay người, hỏi: "Bà bà, Đại Chu trong nước, còn có từ ám cổ chi cấm phía dưới còn sót lại 'Phúc địa' ?"

Bà lão lắc đầu: "Kia Đại Chu chẳng qua là cái viên đạn tiểu quốc, cảnh nội cái phân bố một ít đi thông Dị Giới vết nứt không gian mà thôi. Ngược lại là ở ba vạn năm trước thời điểm, từng có một cái vô cùng lợi hại Phật môn đạo thống, phân bố ở Đại Chu."

"Cái nào đạo thống?"

"Bàn Nhược Thiền Đình."

Bà lão không cần nghĩ ngợi nói, "Ba vạn năm trước, Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần chờ hơn mười cái quốc gia, đều thuộc về Thương Thanh đại lục 'Tây Nam Man Cương " trong đó phân bố lấy rất nhiều yêu tu, quỷ tu, Vu tộc nhóm thế lực."

"Chính là bởi vì có Bàn Nhược Thiền Đình tọa trấn, mới chế trụ những thế lực này."

"Nghiêm khắc mà nói, lúc trước Bàn Nhược Thiền Đình, được xưng tụng là Tây Nam Man Cương đạo thứ nhất thống, ở toàn bộ Thương Thanh đại lục, đều được xưng tụng nhất lưu."

"Nhưng mà, năm đó ở ám cổ chi cấm lực lượng đả kích xuống, Bàn Nhược Thiền Đình tổn thất quá mức nghiêm trọng, cuối cùng không thể không từ Thương Thanh đại lục rút lui khỏi, tiến về không biết Tinh Không ở chỗ sâu trong tị nạn."

Nói đến đây, bà lão khẽ thở dài, "Những thứ này đều là Trần chi ma lạn cốc tử chuyện cũ, đối với hôm nay làm bọn chúng ta đây mà nói, sớm đã râu ria, Thiếu chủ hỏi cái này chút ít làm chi?"

"Vừa rồi thời điểm, ta cùng với một cái tên là Tô Dịch người trẻ tuổi đối bính một kiếm. . ."

Cổ Thương Ninh nhanh chóng đem sự tình vừa rồi nói một lần.

Nghe xong, bà lão chân mày hiển hiện một vòng kinh hãi, nói: "Nếu thật như thế, kia Tô Dịch lai lịch nhất định không tầm thường."

Nàng rất rõ ràng, Thiếu chủ đại đạo nội tình hạng gì lợi hại, đặt tại ba vạn năm trước tất cả đại đạo thống cùng tồn tại hậu thế thời điểm, cũng có thể nói là một đời tuổi trẻ trong nhân tài kiệt xuất!

Bực này dưới tình huống, còn có thể tiện tay một kiếm đem Thiếu chủ bức lui, cái này như thế nào không cho người giật mình?

"Ta cũng rất không minh bạch, cái này Tô Dịch đến tột cùng là gì đó địa vị, trước kia thời điểm, căn bản là chưa từng nghe nói qua."

Cổ Thương Ninh cười khổ.

Một chút suy nghĩ, bà lão nói ra: "Thiếu chủ, trong mắt của ta, ngược lại cũng bình thường, đừng quên, mấy tháng về sau, ở Đại Hạ cảnh nội đem có một hồi 'Lan Đài pháp hội' kéo ra màn che, trận này thịnh hội, sớm hấp dẫn thiên hạ tu hành thế hệ chú mục."

"Căn bản không cần nghĩ đã biết rõ, đem làm trận này thịnh hội chân chính trình diễn, nhất định sẽ có rất nhiều cực kinh diễm cường đại thiên tài yêu nghiệt tham dự trong đó, giống như kia Tô Dịch như vậy nhân vật, cũng không có khả năng hội thiếu đi."

Nói đến đây, bà lão ánh mắt nhìn hướng Cổ Thương Ninh, dịu dàng nói: "Trừ này, trên đời này còn có mặt khác một ít cùng Thiếu chủ đồng dạng, may mắn tránh thoát ba vạn năm ám cổ chi cấm lực lượng ăn mòn, ở hôm nay thức tỉnh sống lại sinh linh. Mà có thể làm được một bước này nhân vật, địa vị có thể cũng không nhỏ."

Cổ Thương Ninh trong lòng rùng mình.

Tiếp tục gần ba vạn năm ám cổ chi cấm, để không biết bao nhiêu cổ xưa đạo thống đều ở tuế nguyệt Trường Hà trong tan thành mây khói.

Mà những kia như chính mình như vậy, từ nơi này dài dằng dặc ba vạn năm tuế nguyệt trong tránh thoát một kiếp, may mắn thức tỉnh sống sót gia hỏa, cái nào lai lịch hội đơn giản? Không người nào là yêu nghiệt trong yêu nghiệt?

"Thiếu chủ trước theo như lời cái kia Tô Dịch, có lẽ vô cùng lợi hại, có thể nói một đời tuổi trẻ thiên tài, có thể Thiếu chủ trước ngươi động thủ lúc, cũng không vạch trần trong cơ thể huyết mạch phong bế lực lượng, nếu thật cắn xé nhau chém giết, người này. . . Không có thể sẽ là Thiếu chủ đối thủ."

Bà lão thần sắc hiền hoà nói, "Cho nên, Thiếu chủ lớn có thể không cần vì thế uể oải."

Cổ Thương Ninh lắc đầu nói: "Ta thực sự không phải là uể oải, mà không nghĩ tới, ở cái này Đại Sở cảnh nội, gặp được như thế không được một tên."

Bà lão cười cười, nói: "Thiếu chủ, tiếp qua mấy năm thời gian, ám cổ chi cấm lực lượng sẽ hoàn toàn tiêu tán, mà Thương Thanh đại lục thì nghênh đón một hồi hết sức chưa từng có sáng chói đại thế!"

"Đến lúc đó, thiên hạ phong khởi vân dũng, nhất định đem có không kể hết cái thế tuấn kiệt ngang trời xuất thế, giống như Tô Dịch như vậy nhân vật, cũng tất nhiên không phải ít."

Dừng một chút, bà lão tiếp tục nói: "Trước mắt, Thiếu chủ muốn làm, chính là súc tích lực lượng, từng bước một rèn luyện bản thân đạo hạnh, là nghênh đón trận này sáng chói đại thế làm đủ chuẩn bị. Như thế, mới có thể đi cùng ngày đó dưới anh hào tranh hùng, mưu đoạt cái này đại thế trong số mệnh cùng tạo hóa!"

Cổ Thương Ninh con ngươi dần dần trở nên sáng ngời, nói: "Ta nhất định sẽ!"

. . .

Đồng dạng cảnh ban đêm.

Đại Hạ.

Thanh Ất Đạo Tông.

Một tòa Vân Hà mờ mịt trong động phủ.

Diệu Hồng chân nhân khoanh chân ngồi.

Hắn dung mạo tựa như thanh niên, chỉ có thái dương nhiễm lên tóc trắng, ăn mặc một thân gió hỏa đạo bào, tùy ý ngồi ở đó, liền có khí thôn sơn hà giống như bức nhân uy thế.

Ở trong tay hắn, nắm một khối bí phù, bí phù đang tại thiêu đốt, phóng xuất ra hỏa diễm buộc vòng quanh một vài bức cảnh tượng.

Những cảnh tượng kia chỗ lộ ra, rõ ràng là Diệu Hoa phu nhân bị Tô Dịch đánh chết lúc từng màn.

Đem làm nhìn đạo Tô Dịch Huyền Ngô Kiếm phá không một kích, liền đục xuyên Diệu Hoa phu nhân thân thể, Diệu Hồng chân nhân trong nội tâm đều một trận như tê liệt thống khổ, sắc mặt tái nhợt âm trầm.

Mà khi thấy Minh Diễm Ma Tước tinh hồn xuất hiện, há mồm đem Diệu Hoa phu nhân kia đào tẩu Thần hồn một ngụm nuốt mất thời gian.

Diệu Hồng chân nhân trước mắt một trận biến thành màu đen, lại kềm nén không được nội tâm cực kỳ bi ai cùng phẫn uất, trong môi phát ra một trận trầm thấp như dã thú gào rú giống như âm thanh, toàn thân khí tức tàn sát bừa bãi điên cuồng bạo.

Hồi lâu.

Diệu Hồng chân nhân mới thoáng tỉnh táo lại, chỉ là kia sắc mặt đã lạnh như băng âm trầm vô cùng.

"Muội muội, ngươi an tâm đi thôi, thù này, ca ca tới giúp ngươi đoạn!"

Diệu Hồng chân nhân thì thào, ngữ khí trầm thấp mà bình tĩnh.

BA~!

Trong tay hắn ngọc phù hoàn toàn thiêu đốt không còn, kia một vài bức cảnh tượng cũng theo sau đó tiêu tán.

Có thể Diệu Hồng chân nhân hiểu rõ nhớ kỹ Tô Dịch bộ dáng, cũng nhớ kỹ ở đây mặt khác tất cả mọi người bộ dáng!

"Người tới."

Diệu Hồng chân nhân hít thở sâu một hơi khí, đem Tô Dịch, Nguyên Hằng, Lăng Vân Hà, Thanh Nha bốn người bộ dáng, dùng thần niệm phác hoạ tuyên khắc ở một khối ngọc giản trong.

"Trưởng lão có gì phân phó?"

Một gã tùy tùng đạo lão bộc vội vàng mà đến.

"Cầm ngọc giản, đi tra một chút bốn người kia lai lịch."

Diệu Hồng chân nhân thần sắc đạm mạc, đem ngọc giản ném tới.

. . .

. . .

Thiên Lan Hà trên.

Ô bồng thuyền xuôi dòng mà xuống.

Tô Dịch nằm ở ghế mây ở bên trong, lười biếng mà nhắm mắt lại dưỡng thần.

Nguyên Hằng thì tại cùng Lăng Vân Hà, Thanh Nha thầy trò hai người nói chuyện với nhau, bầu không khí cũng là hòa hợp.

"Nói cách khác, lần này ở kia Đại Hạ 'Lan Đài pháp hội' trên, nhất định sẽ xuất hiện rất nhiều cùng kia Cổ Thương Ninh đồng dạng lợi hại gia hỏa?"

Nói chuyện với nhau lúc, Nguyên Hằng nhịn không được hỏi.

"Không tệ."

Lăng Vân Hà gật đầu.

Nguyên Hằng không khỏi động dung.

Trước, bọn họ đang đàm luận Cổ Thương Ninh lúc, Lăng Vân Hà nhắc tới, ở đương kim Thương Thanh đại lục trên, có rất nhiều giống như Cổ Thương Ninh, lai lịch đồng dạng lạ lẫm thần bí, lại rất cường đại đáng sợ nhân vật.

Những người này, hoặc kế thừa có cổ xưa đạo thống truyền thừa lực lượng, hoặc là đến qua nghịch thiên cải mệnh giống như có một không hai tạo hóa, hoặc là đến từ Dị Giới Đoạt Xá giả.

Đều có các gặp gỡ, vô luận nội tình hay là đạo hạnh, đều vượt xa thế tục tu hành thế hệ.

Lăng Vân Hà còn giơ hai cái ví dụ.

Một cái tên là 'Tăng Bộc' áo xám thiếu niên, ở một tháng trước Đại Tống cảnh nội, bằng một đôi hai đấm, giết đến tận Đại Tống cánh cửa thứ nhất "Hoa Dương Đạo tông", hắn lẻ loi một mình, liền nhẹ nhõm đánh tan một vị Tụ Tinh cảnh cùng bốn vị Nguyên Phủ cảnh tu sĩ liên thủ, một lần hành động đem Hoa Dương Đạo tông dẫm nát dưới chân.

Mà theo người chứng kiến nói, Tăng Bộc bản thân cũng chỉ là Nguyên Phủ cảnh tu vi!

Việc này xuất ra, oanh động thiên hạ.

Nhưng lại không có người biết được cái này Tăng Bộc lai lịch.

Mà ở nửa tháng trước, ở Đại Kim cảnh nội đồng dạng phát sinh một cái cọc oanh động cực kỳ đại sự.

Đại Kim ba đại tông môn cùng một chỗ liên thủ, ở một chỗ tên là "Huyễn Nguyệt huyết hồ" đại hung chi địa tìm kiếm cơ duyên lúc, gặp một cái tự xưng "Xích Giản Tố" thiếu nữ, song phương là tranh đoạt một cây thần dược mà đánh đấm tưng bừng.

Kết quả, Đại Kim ba đại tông môn chín vị Nguyên Phủ cảnh tu sĩ cùng mười ba vị Tích Cốc cảnh tu sĩ, đều bị người này gọi Xích Giản Tố thiếu nữ từng cái đánh ngất xỉu.

Thảm hại hơn chính là, cái này ba đại tông môn các đại nhân vật, đều bị bới ra cởi hết quần áo, trần truồng treo ở trên một cây đại thụ thị chúng.

Một trận chiến này, để Đại Kim ba đại tông môn hổ thẹn ngoài, cũng làm cho "Xích Giản Tố" danh tiếng, vang vọng thiên hạ.

Nghe nói, thiếu nữ này cũng chỉ có Tích Cốc cảnh đại viên mãn tu vi.

Đồng dạng, Xích Giản Tố giống như Tăng Bộc, không có người biết được lai lịch của nàng.

Hiểu được những cái này, lại đối lập đêm nay gặp được Cổ Thương Ninh, Nguyên Hằng trong nội tâm lại làm sao có thể không kinh hãi?

Cần biết, cái này còn gần kề chỉ là Lăng Vân Hà biết được, mà Thương Thanh đại lục trên chừng trên trăm quốc gia, cùng loại Xích Giản Tố, Tăng Bộc, Cổ Thương Ninh như vậy không muốn người biết yêu nghiệt nhân vật, nhất định không phải ít rồi!

Mà dựa theo Lăng Vân Hà thuyết pháp, lần này ở Đại Hạ "Lan Đài pháp hội" trên, giống như nhân vật như vậy, tất nhiên hội có không ít.

Nguyên Hằng nhịn không được đưa ánh mắt nhìn về phía ghế mây trong Tô Dịch, đã thấy thứ hai lười biếng nằm ở kia, nhắm mắt chợp mắt, thờ ơ, giống như hoàn toàn đều không thèm để ý giống như.

Vốn là, Nguyên Hằng còn muốn hỏi một câu Tô Dịch cách nhìn, thấy vậy không khỏi âm thầm hổ thẹn, những kia có thể nói kiểu loại yêu nghiệt gia hỏa, hoàn toàn chính xác để người cảm thấy giật mình.

Thế nhưng mà cùng chủ nhân so sánh với, lại được coi là gì đó?

Nghĩ như thế, Nguyên Hằng nội tâm không khỏi dâng lên một vòng kiêu ngạo, ngay tiếp theo nội tâm kia giật mình cảm xúc đều trở thành nhạt rất nhiều.

"Đừng nói chủ nhân, chính là Khuynh Oản cô nương, đều đáng được xưng trên có một không hai chi tài, không so với cái kia yêu nghiệt thế hệ kém."

Nguyên Hằng thầm nghĩ trong lòng.

"Tô Dịch ca ca, ngươi lần này tiến về Đại Hạ, cũng là muốn tham gia Lan Đài pháp hội sao?"

Lúc này, Thanh Nha nhịn không được hỏi ra âm thanh.

Cái này thanh tú đáng yêu thiếu nữ cực có ý tứ, gần kề cái cùng Tô Dịch mới quen không lâu, liền rất tự nhiên mà cải biến xưng hô, lộ ra gần gũi.

Đương nhiên, cái này cũng cùng nàng kia không thông thế sự, rực rỡ ngây thơ tính tình có quan hệ.

Nội tâm không có như vậy nhiều khuôn sáo, ngôn hành cử chỉ, phát hồ tại tâm, hoàn toàn không có người bình thường làm tình cố cùng khách sáo.

Tựa như hiện tại, vô luận là Nguyên Hằng, hay là Lăng Vân Hà, đều dễ dàng không dám quấy nhiễu Tô Dịch chợp mắt nghỉ ngơi.

Có thể Thanh Nha rõ ràng không nghĩ nhiều như vậy.

Tô Dịch đôi mắt vẫn nhắm, giống như đều lười được mở ra, không yên lòng hồi đáp: "Đây cũng không phải, ta chỉ là cần sưu tập một ít tài nguyên tu hành, không thể không đi Đại Hạ đi một lần."

"Đương nhiên, như Lan Đài pháp hội trên có có thể làm cho ta cảm thấy hứng thú đích sự vật, ta ngược lại sẽ không để ý tham dự trong đó, tóm lại. . . Hết thảy tùy duyên a."

Thấy vậy, Lăng Vân Hà không hiểu mà nhẹ nhàng thở ra.

Trước, hắn có thể rất lo lắng Thanh Nha liều lĩnh tiến hành, sẽ để cho Tô Dịch phản cảm.

Có thể hiện tại xem ra, Tô Dịch có vẻ hoàn toàn không ngại những cái này.

Mà ngay cả Nguyên Hằng cũng mơ hồ cảm giác, Tô Dịch ở đối đãi Thanh Nha lúc, chỗ triển lộ ra thái độ, có vẻ cùng đối đãi những người khác có chút không giống với.

Thanh Nha cũng không có ý thức được những cái này, nàng chớp thanh tịnh sáng long lanh mắt to, hiếu kỳ nói: "Cảm thấy hứng thú đích sự vật? Kia Tô Dịch ca ca có thể nói hay không nói nói, ngươi cảm thấy hứng thú chính là gì đó?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 420: Tuyệt Âm Linh Mạch

Tô Dịch nghĩ nghĩ, nói: "Nếu bàn về cảm thấy hứng thú nhất, tự nhiên là cầu tác đại đạo, trừ này, liền chỉ còn lại có hưởng lạc."

Thanh Nha cười hì hì nói: "Ta cùng Tô Dịch ca ca có một điểm tương tự, ta chỉ đối với hưởng lạc cảm thấy hứng thú nhất. Kia Tô Dịch ca ca là gì hội như vậy chấp mê tại cầu tác đại đạo?"

Tô Dịch: ". . ."

Hắn chợt phát hiện, như liền như vậy trò chuyện xuống dưới, cái này trong bụng giống như cất giấu vô số vấn đề thiếu nữ, tuyệt đối sẽ thẳng tuốt hỏi tiếp.

Khá tốt Lăng Vân Hà kịp thời xuất ra một viên đỏ tươi no đủ hỏa đào, đưa cho Thanh Nha, thiếu nữ sức chú ý nhất thời tập trung vào ăn đào trên, hài lòng đến khóe miệng giơ lên.

Kế tiếp trên đường, Tô Dịch, Nguyên Hằng chủ tớ cùng Lăng Vân Hà, Thanh Nha thầy trò hai người cùng một chỗ, tiến về Đại Hạ.

Trên đường đi, cũng không phát sinh lần nữa sóng gió gì.

Nửa tháng sau, đầu tháng tám chín.

"Đạo hữu, xuyên qua kia Vân Mãng Sơn, liền là Đại Hạ khu vực."

Cái này thiên buổi trưa, Lăng Vân Hà chỉ vào xa xa một mảnh không ngớt phập phồng núi lớn nói ra.

Tô Dịch khẽ gật đầu.

Từ ngày 2 tháng 7 cùng ngày rời khỏi Đại Chu, cho đến hiện tại, đã qua đi một tháng lẻ bảy thiên.

Nhớ tới dọc theo con đường này hành trình, Tô Dịch lúc này mới khắc sâu cảm nhận được, Đại Chu cùng Đại Hạ ở giữa khoảng cách hạng gì xa xôi.

"Nghe đồn, Đại Hạ chính là Thương Thanh đại lục nội địa, vật hoa thiên bảo, địa linh nhân kiệt, chỉ là ranh giới, liền có ba vạn dặm phạm vi, trong đó chiếm cứ tu hành thế lực, càng có trên trăm số lượng, được xưng tụng là một cái tu hành quốc gia, cũng không biết là thật hay giả."

Nguyên Hằng lộ ra hướng tới chi sắc.

"Cái này tự nhiên là thật."

Lăng Vân Hà nói ra, "Ở Đại Hạ, tùy tùy tiện tiện một cái tu hành thế lực, đặt tại cái khác trong quốc gia, đều có được xưng bá một quốc gia nội tình!"

"Mà như Đại Hạ Tứ đại đỉnh cấp đạo thống, từng cái đạo thống trong, đều có Linh Đạo đại tu sĩ tọa trấn, phóng mắt toàn bộ Thương Thanh đại lục, đều được xưng tụng là quái vật khổng lồ, nội tình cực kỳ cường đại."

Hôm nay, Tô Dịch cùng Nguyên Hằng đều đã hiểu rõ đến, cái gọi là "Đại Hạ Tứ đại đạo thống", theo thứ tự là Thiên Xu Kiếm Tông, Thanh Ất Đạo Tông, Vân Thiên Thần Cung, Ma Ha Thiền Tự.

Cái này Tứ đại đạo thống, liền như Đại Hạ tu hành giới chống trời chi trụ, hùng cứ thiên hạ, uy hiếp bát hoang.

Ở thế tục mắt người ở bên trong, cái này Tứ đại đạo thống người tu hành, cùng với chân chính Thần Tiên cũng không có gì khác nhau.

Chính là đặt tại toàn bộ Thương Thanh đại lục trên, cái này Tứ đại đạo thống cũng có thể nói đương thời đỉnh phong, siêu nhiên thế ngoại.

Hắn hạch tâm liền ở chỗ, cái này Tứ đại đạo thống trong, có tất cả Linh Đạo đại tu sĩ tọa trấn, mà số lượng cũng không ít!

"Ngoại trừ cái này Tứ đại đạo thống, Đại Hạ còn có Tam đại dòng họ, nghe nói từng cái dòng họ nền móng, đều có thể ngược dòng tìm hiểu đến ba vạn năm trước, nội tình sâu không thể lường nổi."

Lăng Vân Hà mang theo cảm khái nói ra, "Nhưng mà, nếu bàn về Đại Hạ cảnh nội có quyền thế nhất, đem làm thuộc Đại Hạ hoàng thất!"

"Đương kim Hạ Hoàng, càng là một vị hùng tài vĩ lược, giống như Truyền Kỳ giống như cự phách nhân vật, từ lúc rất nhiều năm trước, đã là Linh Đạo cấp độ đại tu sĩ, tục truyền một là thân đạo hạnh chi thâm hậu, đã đạt tới bất khả tư nghị tình trạng."

Nguyên Hằng nghe được một trận cảm xúc phập phồng.

Tô Dịch lại cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Như Đại Hạ hoàng thất vốn có nội tình không đủ cường đại, làm sao có thể ép tới ở kia Đại Hạ cảnh nội Tứ đại đạo thống?

Xét đến cùng, dù là Đại Hạ hoàng đế vốn có quyền hành, khống chế chính là thế tục chi giới, có thể như bản thân không đủ cường đại, sợ là sớm

biến thành những kia tu hành thế lực chỗ khống chế khôi lỗi.

Nói chuyện với nhau lúc, một đoàn người đã bay vút đến Vân Mãng Sơn trên không.

Ngọn núi này loan phập phồng, Thương Mang kéo dài, cực kỳ bao la hùng vĩ hùng hồn, khắp nơi có thể thấy được thác thác chảy, kỳ thạch quái nham.

"Cái này Vân Mãng Sơn tiếp giáp Đại Hạ Nam Cương biên cảnh, trước kia thời điểm, trong núi yêu thú tàn sát bừa bãi, không thiếu một ít rất cường đại Yêu Vương, có thể nói là một tòa hung núi."

Lăng Vân Hà chậm rãi mà nói, "Nhưng mà, núi này trong sản vật phong phú, không chỉ mọc lên rất nhiều linh dược, còn chôn dấu có linh quáng, những năm này ngược lại là hấp dẫn không ít người tu hành đến đây tìm kiếm bảo vật, hái linh dược."

"Trong lời đồn, từng có người tu sĩ lúc này trong núi phát hiện một tòa động phủ di tích, trong đó sinh ra một cây thất phẩm tơ vàng linh liên, tu sĩ kia đạt được này thần dược về sau, cầm lấy đi Đại Hạ hoàng đô Cửu Đỉnh thành đấu giá, cuối cùng bán đi 800 khối lục phẩm Linh thạch giá trên trời."

"Cũng có nghe đồn nói, núi này ở chỗ sâu trong, chôn dấu có một đạo Tuyệt Âm linh mạch, có thể kia gần bên, đã có một đầu cực khủng bố cự mãng chiếm giữ, thực lực cường đại, để Nguyên Phủ cảnh tu sĩ cũng không dám tới gần."

Nghe thế, Tô Dịch lập tức dậm chân, nói: "Tuyệt Âm linh mạch?"

Nếu thật là Tuyệt Âm linh mạch, vậy thì tuyệt không thể bỏ qua rồi!

Lăng Vân Hà nói: "Chỉ là nghe đồn mà thôi."

Tô Dịch nghĩ nghĩ, nói: "Ta đến thử một lần, là được phân bua thiệt giả."

Nói xong, hắn bằng hư mà đứng, ánh mắt quét qua phía dưới kia mênh mông núi lớn, bỗng dưng hít thở sâu một hơi khí, hai tay mười ngón tay nhanh chóng kết ấn.

Xoạt xoạt ~

Gần bên ngàn trượng hư không phân bố nguyên khí, lập tức như bị đến hấp dẫn giống như, hướng Tô Dịch hai tay ở giữa pháp ấn hội tụ mà đi.

Ở Lăng Vân Hà, Nguyên Hằng bọn người hiếu kỳ ánh mắt nhìn soi mói, chỉ thấy Tô Dịch chỗ ngưng kết kia một miếng pháp ấn, đột nhiên bay lên trời, quay tròn xoay tròn, bay lả tả ra một mảnh mỹ lệ rực rỡ ánh sáng vũ.

Không bao lâu, pháp ấn đột nhiên một biến, hóa thành một cái rất sống động linh tước, trước là dùng mỏ chim chải vuốt một cái lông vũ, rồi sau đó uỵch một tiếng vỗ cánh hướng phía tây bắc hướng lao đi.

Cái này thần diệu một màn, thấy rõ mầm mỏ hai mắt sáng lên, giòn âm thanh nói: "Tô Dịch ca ca, đây là [bút thú các www. biquga. info] gì đó pháp thuật?"

"Đây là một môn cùng phong thuỷ phong thuỷ một đạo có quan hệ bí thuật, tên gọi 'Tiểu Linh tước dẫn " có thể bắt đến Thiên Địa Sơn Hà ở giữa phân bố nhiều loại linh mạch khí tức."

"Đi, chúng ta đuổi theo."

Nói xong, Tô Dịch đã cất bước hướng kia một cái linh tước đuổi theo.

Những người khác cũng dồn dập hành động.

Trọn vẹn phi độn nửa khắc đồng hồ về sau, xa xa linh tước đột nhiên cúi không mà xuống, hướng phía dưới trong núi lớn lao đi.

Tô Dịch bên môi hiển hiện một vòng vui vẻ, nói: "Cái này Vân Mãng Sơn trong, hoàn toàn chính xác có linh mạch phân bố, về phần có phải là ... hay không Tuyệt Âm linh mạch, còn muốn tiến thêm một bước điều tra."

Lúc nói chuyện, bọn họ một đoàn người cũng không trì hoãn, tiếp tục đi theo kia linh tước, đi tới một mảnh khe núi chỗ.

Nơi đây bầy loan núi non trùng điệp, sương mù tràn ngập, có một đầu dòng suối ở trong núi uốn lượn mà qua, hoa hoa tác hưởng.

Vừa mới đến, mọi người liền cảm thấy một trận đập vào mặt âm hàn khí.

Nguyên Hằng chính là Kim Ngoan, tinh giỏi bơi lội, một chút cảm ứng, toàn thân đều giật mình một cái, nói: "Chủ nhân, nơi đây nước mạch âm hàn thấu xương, tuyệt không tầm thường chi địa."

"Cái này là được rồi, Tuyệt Âm linh mạch bao hàm sống chi địa, tất nhiên là thiên địa ở giữa âm hàn khí nặng nhất địa phương."

Tô Dịch mới nói được cái này, tại chỗ rất xa trong núi đột nhiên truyền đến một trận ầm ĩ âm thanh.

"Nơi đây đã bị ta 'Nguyên Dương Linh Tông' phong tỏa, bọn ngươi nhanh chóng rời khỏi, nếu không, định trảm không buông tha!"

"Mau cút!"

"Nếu ngươi không đi, đừng trách chúng ta không khách khí!"

. . . Ầm ĩ âm thanh vẫn còn quanh quẩn, chỉ thấy tại chỗ rất xa lướt đến một đám thân ảnh, nữ có nam có, đều hùng hùng hổ hổ, thần sắc khó coi.

"Vị bằng hữu kia, xa xa đã xảy ra chuyện gì vậy?"

Lăng Vân Hà ngăn lại một cái nam tử cơ bắp, hỏi ý nói.

Cái này nam tử cơ bắp nguyên vốn cả chút không kiên nhẫn, mà khi cảm nhận được đến từ Lăng Vân Hà khí tức trên thân lúc, toàn thân giật mình một cái, vội vàng nói: "Hồi bẩm tiền bối, phía trước liền là 'Thúy hàn cốc " gần bên thường xuyên có thể hái đến một ít linh dược, có thể hôm nay chúng ta đến đây lúc, nơi đây lại bị Nguyên Dương Linh Tông người chiếm đoạt, căn bản không khiến người khác tới gần. . ."

Lăng Vân Hà ngắt lời nói: "Nguyên Dương Linh Tông vì sao phải phong tỏa chỗ nào?"

Nam tử cơ bắp sững sờ, lắc đầu nói: "Như thế không rõ ràng lắm."

"Đi thôi, đi xem."

Tô Dịch đi đầu hướng xa xa bước đi, trước hắn dùng "Tiểu Linh tước dẫn" ngưng kết ra linh tước, đã bay về phía xa xa.

Lăng Vân Hà bọn họ vội vàng đuổi theo.

Xa xa đấy, chỉ thấy một cái sơn cốc xuất hiện, hàn khí bao phủ, gần bên cỏ cây đều ngưng kết ra một tầng băng sương.

Sơn cốc cửa vào, đứng thẳng một đám cường giả, nữ có nam có, đều khí thế phi phàm.

Cầm đầu chính là một gã áo bào tím trung niên, đang ngồi chung một chỗ trên mặt đá uống rượu, dáng vẻ nhàn nhã.

Khi thấy Tô Dịch một đoàn người thân ảnh lúc, một cái hoa bào thanh niên lập tức khiển trách quát mắng:

"Không phải nói cho các ngươi lăn ấy ư, như thế nào còn tới gần lại đây, thực đem làm ta Nguyên Dương Linh Tông không dám giết người?"

Những người khác cũng đều lộ ra vẻ không kiên nhẫn, nguyên một đám Sát Khí Đằng Đằng.

"Kỳ quái, biết rõ chúng ta Nguyên Dương Linh Tông ở làm việc, như thế nào còn có người không sợ chết đến đây. . ."

Kia khoanh chân ngồi ở trên mặt đá áo bào tím trung niên thở dài, đem trong tay bầu rượu buông, ánh mắt nhìn hướng về phía Tô Dịch bọn người.

Cho đến khi thấy Lăng Vân Hà lúc, áo bào tím trung niên trước là sững sờ, chợt vụt mà đứng dậy, vội vội vàng vàng ôm quyền chào nói:

"Nguyên Dương Đạo tông lê hoài bưu, ra mắt tiền bối."

Lúc nói chuyện, hắn cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, trái tim kịch liệt nhảy lên, đối phương đúng là một cái Tụ Tinh cảnh tồn tại!

Mà bọn họ Nguyên Dương Đạo tông, cường đại nhất Thái thượng trưởng lão, cũng gần kề chỉ là Tụ Tinh cảnh mà thôi.

Những kia vốn là thần sắc không kiên nhẫn, quát mắng Tô Dịch bọn người nam nữ, tất cả đều trợn tròn mắt, cái này. . . Đây là cái gì tình huống?

Lăng Vân Hà mặt không biểu tình nói: "Các ngươi Nguyên Dương Đạo tông thật là uy phong a, đây là muốn để cho chúng ta từ nay về sau mà lăn đi?"

Áo bào tím trung niên vội vàng nói: "Hiểu lầm, đây là một hồi hiểu lầm, cái quái những kia đệ tử có mắt không tròng, kính xin tiền bối thứ lỗi."

Những kia nam nữ trẻ tuổi lúc này cũng ý thức được không ổn, nguyên một đám câm như hến.

Lăng Vân Hà nhìn Tô Dịch một cái, gặp thứ hai cũng không có tính toán có ý định, rồi mới lên tiếng: "Mà thôi, người không biết vô tội, các ngươi mà mở ra a."

Áo bào tím trung niên nhẹ nhàng thở ra ngoài, lại không khỏi khó xử, nói: "Không dối gạt tiền bối, ta Nguyên Dương Đạo tông đang tại sơn cốc ở chỗ sâu trong tìm kiếm một cái cọc cơ duyên, mà tông chủ có lệnh, để cho chúng ta trông coi nơi đây, không cho phép bất luận người nào tới gần, người xem, có thể hôm nào lại đến?"

"Cái này. . ."

Lăng Vân Hà ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch.

Chuyện này liên lụy đến một cái tu hành thế lực hành động, nếu là xông vào, cực dễ dàng dẫn xuất mầm tai vạ đến.

Hắn mặc dù không sợ, thế nhưng muốn nghe xem Tô Dịch chủ ý.

Tô Dịch thản nhiên nói: "Một khối nơi vô chủ, ai cũng có thể tới, Nguyên Hằng, ngươi tới mở đường."

Cái này Nguyên Dương Linh Tông cách làm, có lẽ có thể hù dọa giống như tu sĩ, có thể lại sao có thể hù được Tô Dịch?

"Vâng!"

Nguyên Hằng trực tiếp đứng ra, toàn thân khí tức nổ vang, đi nhanh hướng phía trước bước đi, thần sắc lạnh lùng nói: "Ta khuyên chư vị hãy để cho mở ra cho thỏa đáng, nếu không, cẩn thận tính khó giữ được tánh mạng!"

Âm thanh nặng nề như sấm, mà Nguyên Hằng kia một thân cường hoành uy thế, cũng là giống như thủy triều quét sạch mà mở.

Áo bào tím trung niên bọn người hoàn toàn biến sắc, vạn không nghĩ tới, ở biết rõ bọn họ đến từ Nguyên Dương Linh Tông dưới tình huống, đối phương lại vẫn dám xông vào!

Cái này rõ ràng chính là không có đem bọn họ Nguyên Dương Đạo tông để ở trong mắt!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 421: Huyền Sát Tuyết Mãng

Nguyên Hằng tuy chỉ có Tích Cốc cảnh tu vi, nhưng bản thể chính là tu đạo dài mấy trăm năm Kim Ngoan, nội tình chi hùng hồn, vượt qua xa giống như cùng cảnh nhân vật có thể so sánh.

Đem làm hắn đi nhanh vọt tới, kia áo bào tím trung niên bọn người đều bị biến sắc.

Ngược lại thực sự không phải là kiêng kị Nguyên Hằng, mà lo lắng một khi động thủ, Lăng Vân Hà bực này Tụ Tinh cảnh đại nhân vật thế tất sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát!

Mắt thấy trận này xung đột sắp nhất xúc tức phát.

Mạnh mẽ một đạo tiếng hét lớn từ Thúy Hàn cốc ở chỗ sâu trong truyền đến ——

"Kia hung vật vượt qua xa chúng ta có thể địch!"

"Đi! Đi mau!"

Âm thanh vẫn còn quanh quẩn, chỉ thấy một mảnh sáng lạn độn quang từ sơn cốc ở chỗ sâu trong lướt đến.

Sáu nam tam nữ.

Cầm đầu chính là một cái đang mặc xích bào nam tử, thân ảnh ngang tàng như núi, uy thế khiếp người.

Bọn họ một đi cực tốc chạy trốn, bộ dáng đều lộ ra có chút chật vật, giống như gặp cái gì chuyện đáng sợ, không thể không trốn.

Cho đến đi vào sơn cốc cửa vào gần bên, xích bào nam tử bọn người mới nhẹ nhàng thở ra giống như, dồn dập chậm lại bước chân, chỉ là mỗi một người sắc mặt vẫn lưu lại hồi hộp chi sắc.

"Ra mắt tông chủ!"

Áo bào tím trung niên bọn người dồn dập chào, như nhìn thấy cứu tinh giống như, đồng dạng cũng đều nhẹ nhàng thở ra.

Xích bào nam tử, đúng là Nguyên Dương Linh Tông tông chủ Ngạn Quân Sơn một vị Nguyên Phủ cảnh đại viên mãn tồn tại!

Ở Ngạn Quân Sơn bên người đi theo, đều là Nguyên Dương Linh Tông đại nhân vật.

Trong đó một thân ảnh khô gầy, đang mặc xanh đen sắc trường bào lão giả, tên là Lại Trường Tiêu, chính là Nguyên Dương Linh Tông cây còn lại quả to hai vị Tụ Tinh cảnh Thái thượng trưởng lão một trong!

"Đây là có chuyện gì?"

Một bộ xích bào, thân ảnh ngang tàng Ngạn Quân Sơn ánh mắt quét qua bốn phía một cái, khi thấy Nguyên Hằng cùng xa xa Tô Dịch bọn người lúc, nhướng mày.

Áo bào tím trung niên lập tức tiến lên, nhanh chóng đem sự tình vừa rồi từng cái nói.

Lập tức, Ngạn Quân Sơn bọn người ánh mắt đồng loạt nhìn về phía xa xa Lăng Vân Hà.

Không có biện pháp, Tô Dịch một đoàn người ở bên trong, Lăng Vân Hà bực này Tụ Tinh cảnh tu sĩ, không thể nghi ngờ bắt mắt nhất.

"Xin hỏi đạo hữu tôn tính đại danh?"

Ngạn Quân Sơn trầm giọng mở miệng.

"Đại Tề, Thiên Nhất Kiếm Các Lăng Vân Hà."

Lăng Vân Hà thần sắc bình thản mở miệng.

Ngạn Quân Sơn lộ ra một vòng kinh ngạc, thần sắc cũng hơi có chút nghiêm trọng.

Đại Tề, Thương Thanh đại lục tu hành thế lực bài danh thứ hai quốc gia.

Mà Thiên Nhất Kiếm Các, thì Đại Tề đệ nhất đạo thống, nghe nói có một vị Linh Đạo đại tu sĩ tọa trấn, nội tình rất cường đại.

Đặt tại Đại Hạ cảnh nội, cũng được xưng tụng là nhất lưu thế lực.

"Nguyên lai là Thiên Nhất Kiếm Các đạo hữu."

Ngạn Quân Sơn một chút suy nghĩ, liền vung tay lên, "Đều bị mở ra, để Thiên Nhất Kiếm Các đạo hữu đi qua."

Áo bào tím trung niên bọn người vội vàng thối lui.

"Đa tạ."

Lăng Vân Hà có chút chào, rồi sau đó cùng Tô Dịch bọn người cùng một chỗ, hướng sơn cốc thành thạo đi.

Khi đi ngang qua Ngạn Quân Sơn bên thân lúc, vị này Nguyên Dương Linh Tông tông chủ đột nhiên mở miệng, nói: "Lăng đạo hữu cũng nên cẩn thận, sơn cốc này ở chỗ sâu trong tuy có đại tạo hóa, thế nhưng có giấu đại hung hiểm. Trước chúng ta đều từng ý đồ mạnh mẽ xông tới trong đó, nhưng lại đã tao ngộ một đầu cực đáng sợ hung vật ngăn chặn, nếu không có như thế, cũng đoạn sẽ không như vậy phản hồi."

Lăng Vân Hà trong lòng rùng mình, khẽ gật đầu.

Về phần Tô Dịch, từ đầu đến cuối đều không để ý đến Ngạn Quân Sơn bọn người.

Trên thực tế, Ngạn Quân Sơn bọn người cũng căn bản không có để ý qua hắn cái này Tích Cốc cảnh người trẻ tuổi. . .

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh của bọn hắn biến mất không thấy gì nữa, thân ảnh khô gầy Lại Trường Tiêu rồi mới lên tiếng: "Tông chủ, ngươi đây là muốn đi 'Đường Lang bộ thiền Hoàng Tước tại hậu' chi kế?"

Ngạn Quân Sơn con ngươi chớp động, lắc đầu nói: "Như kia Lăng Vân Hà thật có thể đủ đánh chết đầu kia hung vật, đoạt được kia một cái cọc cơ duyên, thực lực của hắn tất nhiên không phải chuyện đùa, chúng ta những người này cộng lại, sợ là đều gặm không nổi cái này khối xương cứng."

Lại Trường Tiêu nói: "Kia tông chủ ra sao có ý định?"

Ngạn Quân Sơn suy nghĩ khoảnh khắc, nói: "Lăng Vân Hà bọn họ đã biết rõ, chúng ta những người này ngay tại gần bên, nếu không ổn thắng kia một đầu hung vật nắm chắc, nhất định sẽ không dốc sức liều mạng, dù sao, bọn họ tất nhiên hội lo lắng chúng ta nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, thừa cơ mà vào."

Lại Trường Tiêu khẽ gật đầu: "Đúng là như thế."

Ngạn Quân Sơn giống như rốt cục quyết định, nói: "Cái này cái cọc cơ duyên, chúng ta Nguyên Dương Linh Tông tuyệt không có thể như vậy buông tay!"

Hắn hít thở sâu một hơi khí, hạ đạt mệnh lệnh, "Lê chấp sự, ngươi đem Thúy Hàn cốc có cơ duyên vấn thế tin tức, lập tức truyền tin cho Phi Linh kiếm phủ, Thanh Huyền Đao tông, linh hà quan cái này ba đại môn phái."

"Vâng!"

Một cái áo bào xám trung niên lĩnh mệnh vội vàng mà đi.

Lại Trường Tiêu cau mày nói: "Tông chủ, nếu khiến cái này ba đại môn phái chộn rộn tiến đến, chỉ sợ hội sinh ra không ít biến số ah."

Ngạn Quân Sơn nói: "Sư thúc cũng hiểu rõ, chỉ dựa vào chúng ta Nguyên Dương Linh Tông lực lượng, căn bản ăn không vô cái này một cái cọc tạo hóa, chỉ có cùng mặt khác ba đại môn phái cùng một chỗ liên thủ, mới có cơ hội kiếm một chén canh."

Dừng một chút, hắn con ngươi nổi lên một vòng sắc mặt lạnh lẽo, nói: "Huống chi, như Lăng Vân Hà bọn họ vạn nhất đi thật vận khí cứt chó, đoạt được cái này cái cọc cơ duyên, kia sao chúng ta cũng đúng lúc mượn kia ba đại môn phái tay, tới thu thập Lăng Vân Hà bọn người!"

Lại Trường Tiêu con ngươi sáng ngời, "Khu hổ nuốt Sói?"

Ngạn Quân Sơn cười cười, nói: "Vậy cũng phải nhìn Lăng Vân Hà bọn họ là có phải có năng lực đoạt được cái này một cái cọc cơ duyên. Tóm lại, vô luận như thế nào, cái này một cái cọc tạo hóa, nhất định phải có chúng ta Nguyên Dương Linh Tông một phần!"

. . .

Thúy Hàn cốc.

Càng đi ở chỗ sâu trong, trong thiên địa âm hàn khí lại càng nặng, tựa như trắng xoá sương mù giống như, phiêu tán ở trong hư không.

Kia hàn khí thẳng giống như lưỡi đao giống như, đâm vào người làn da đau nhức, khắp cả người phát lạnh.

Đến cuối cùng, Nguyên Hằng cùng Thanh Nha đều không thể không vận chuyển tu vi, mới triệt tiêu mất kia chờ âm hàn khí xâm nhập.

Tô Dịch thì giống như hồn nhiên bất giác, hành tẩu âm hàn sương mù ở bên trong, hồ đồ không bị bất luận ảnh hưởng gì.

Lăng Vân Hà cũng rất nhẹ nhàng, hắn tu vi ở Tụ Tinh cảnh, tự nhiên không sợ bực này âm hàn khí.

Trên đường, Lăng Vân Hà nói ra: "Tô đạo hữu, ta hoài nghi kia Nguyên Dương Linh Tông tu sĩ, sợ là sẽ không trơ mắt xem chúng ta đem trong sơn cốc này cơ duyên mang đi."

Tô Dịch không yên lòng nói: "Không cần để ý những cái này, bọn họ như thật là có can đảm hoành nhúng một tay, giết liền là."

Cướp đoạt cơ duyên bực này sự tình, hắn kiếp trước trải qua không biết bao nhiêu, làm sao không rõ ràng lắm, Nguyên Dương Linh Tông những tu sĩ kia tâm tư?

"Giết liền là. . ."

Lăng Vân Hà ngơ ngẩn một chút, ánh mắt hơi có chút khác thường, "Cũng thế, đối với Tô Dịch bực này tồn tại mà nói, đâu có thể nào sẽ để ý

những cái này?"

"Cũng không biết đem làm Tô Dịch đến Đại Hạ, dùng tính tình của hắn cùng thực lực, lại nên nhấc lên như thế nào gợn sóng."

Lăng Vân Hà âm thầm cảm khái.

Trọn vẹn chén trà nhỏ thời gian sau.

Tô Dịch đột nhiên dậm chân, ánh mắt nhìn về phía xa xa.

Ở đây đã là Thúy Hàn cốc ở chỗ sâu trong, ba mặt núi vây quanh, thế núi đều cao vút trong mây tiêu, hư không bị trắng xoá âm hàn sương mù bao phủ.

Oanh!

Mạnh mẽ, một mảnh u lam hàn khí từ sương mù trong lướt đi, nhanh như tia chớp, hướng dừng chân ở phía trước nhất Tô Dịch bao phủ mà đi.

Mắt thường có thể thấy được, theo cái này phiến u lam hàn khí lướt đến, trong không gian cạnh bên trôi nổi sương mù bỗng nhiên đông lại cứng lại.

Lăng Vân Hà bọn người đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, sởn hết cả gai ốc, toàn thân khí huyết vận chuyển đều gặp ảnh hưởng, trở nên trệ chát chát, đập vào mặt dòng nước lạnh, quả thực như muốn đem người đông thành băng khối!

Nếu không là bọn họ đều sớm đã vận chuyển tu vi, vẻn vẹn

Vẻn vẹn một kích này, có thể cho bọn họ tạo thành thật lớn trọng thương.

"Tuyệt Âm Hàn Sát? Quả nhiên, nơi đây chắc chắn Tuyệt Âm linh mạch phân bố!"

Tô Dịch lại lộ ra một vòng vui vẻ.

Tay áo của hắn vung lên.

Oanh!

Ngũ Hành Đạo vận trong "Hỏa Hành Chi Lực" hóa thành một cỗ như dải lụa hào quang, ngang trời mà lên, thẳng giống như cuồn cuộn dung nham giống như, bạo trán ra Phần Thiên giống như nóng rực hủy diệt khí tức.

Mắt thường có thể thấy được, một mảnh kia u lam dòng nước lạnh phát ra xuy xuy âm thanh nổ đùng, trong chớp mắt mà thôi, liền bị tàn sát bừa bãi hỏa diễm bốc hơi không còn.

Gần bên kia đông lại giống như âm hàn sương mù, cũng theo sau đó hòa tan, tán loạn không còn.

Xa xa cảnh tượng, cũng trở nên rõ ràng.

Liền thấy phía trước trên đường, một tòa toàn thân đen kịt sơn thể bày biện ra đến, sơn thể cuối cùng, thì một cái hố quật cửa vào.

Mà ở động quật trước, quay quanh lấy một đầu tuyết trắng cự mãng, cái đầu giống như như là nham thạch kích thước, đồng tử u lam, khổng lồ như là thùng nước giống như thân thể trên, tuyết trắng lân phiến chiếu sáng rạng rỡ, tỏ khắp ra từng đợt u lam âm hàn hào quang.

"Thượng Cổ dị chủng, Huyền Sát Tuyết Mãng!"

Lăng Vân Hà sắc mặt khẽ biến.

Đây là dị chủng rất cường đại yêu vật, trời sinh khống chế khí âm sát, có được đạo hạnh Huyền Sát Tuyết Mãng càng là đáng sợ, ở đồng nhất cảnh giới, đủ để dễ dàng giết chết tu sĩ nhân loại.

Trước mắt cái này một đầu Huyền Sát Tuyết Mãng, rõ ràng đã tu luyện không biết bao nhiêu năm, một thân khí tức rét lạnh đáng sợ, đủ để so sánh Tụ Tinh cảnh cường giả!

Nguyên Hằng thân là yêu loại, tự nhiên cảm thụ sâu nhất, khi thấy kia Huyền Sát Tuyết Mãng lúc, nó nội tâm đều có áp lực hít thở không thông giống như kinh hãi cảm giác.

Đây tuyệt đối là một đầu đại yêu!

Đáng sợ nhất chính là, đối phương còn chưa chân chính biến hóa, khí tức đã kia chờ khủng bố, để người cũng không dám tưởng tượng, trong khi sau khi biến hóa, lại nên có được hạng gì uy thế cường đại.

Thanh Nha làm như vô tri vô úy, xinh đẹp con mắt trừng lớn, sợ hãi than nói: "Thật xinh đẹp đại mãng xà nha!"

"Xinh đẹp không, so với nó cái này nhất mạch lão tổ tông 'Băng Ly' còn kém quá nhiều."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Băng Ly, Thượng Cổ Chân Linh thần thú "Ly Long nhất mạch" cường đại sinh linh.

Ly Long nhất mạch, có Hỏa Ly, Băng Ly, Lôi Ly Tam đại tộc hệ.

Trong đó, Lôi Ly là Ly Long nhất mạch chính thống, cũng bị coi là thuần huyết Ly Long, nổi tiếng "Chư Thiên Chân Linh thần thú" ở trong.

Ở tiền thế, Tô Dịch là luyện chế một mặt đan dược, từng bắt giữ qua một đầu thuần huyết Ly Long, làm cho đối phương ngoan ngoãn dâng ra trăm cân linh huyết, làm sao không rõ ràng lắm Ly Long nhất mạch sự tình?

Mà trước mắt cái này Huyền Sát Tuyết Mãng, gần kề chỉ là Ly Long nhất mạch trong Băng Ly tộc hệ một cái dị chủng mà thôi, huyết mạch pha tạp, xa xa kém hơn thuần huyết Băng Ly, càng không nói đến đi cùng chân chính Ly Long so sánh.

Tô Dịch lời này vừa nói ra, chỉ thấy xa xa kia quay quanh ở động quật cửa vào tuyết trắng đại mãng, mạnh mẽ đem một đôi màu đỏ tươi đồng tử nhìn sang, như ngọn gió giống như tập trung Tô Dịch, lưỡi rắn phun ra nuốt vào, lại phát ra một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng khàn khàn, mang theo tí ti đặc biệt từ tính giọng nói của cô gái:

"Tích Cốc cảnh tu vi tiểu gia hỏa mà thôi, khẩu khí có thể thực không nhỏ, khuyên các ngươi hay là mau rời khỏi, chớ để bức bách ta phá giới sát sanh."

Nó thân thể chậm rãi lượn vòng, đầu rắn ngóc lên, tuyết trắng thân thể nổi lên u lam sương mù, màu đỏ tươi con mắt giống như như bảo thạch sáng long lanh, thần bí mà khiếp người.

Thanh Nha oa mà một tiếng kêu đi ra, hai mắt sáng lên: "Cái này xinh đẹp đại mãng xà, nguyên lai là một vị tiểu tỷ tỷ! Nó như thoái hoá hình người, thật là nhiều xinh đẹp?"

Mọi người: ". . ."

Huyền Sát Tuyết Mãng: ". . ."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 422: Tìm Hiểu Âm Chi Đạo Vận

Thanh Nha tâm tư cùng suy nghĩ, không thể nghi ngờ cùng người bình thường không giống với.

Tô Dịch cũng không khỏi ngơ ngác một chút, chợt lắc đầu nói: "Giống như bực này yêu loại, huyết mạch pha tạp, Tiên Thiên nội tình chưa đủ, nhờ có có kia Tuyệt Âm linh mạch lực lượng trợ giúp, mới khiến cho nó có thể trong mấy năm nay tu luyện tới bực này tình trạng, bằng nó mình muốn biến hóa. . . So với lên trời còn khó hơn."

"Tiểu bối, liền ngươi kia Tích Cốc cảnh tu vi, cũng dám khinh thường ta?"

Huyền Sát Tuyết Mãng khí tức trở nên khiếp người, đỏ tươi đồng tử khởi xướng tức giận xấu hổ, phẫn nộ, kinh nghi chờ thần sắc.

"Đại mãng xà tiểu tỷ tỷ đừng nóng giận."

Thanh Nha vội vàng trấn an nói, "Nếu là Tô Dịch ca ca nói sai rồi, ngươi có thể vạch đến."

Huyền Sát Tuyết Mãng: "? ?"

Ra ngoài ý định chính là, nó trầm mặc khoảnh khắc, nói ra: "Ngươi kia Tô Dịch ca ca nói không sai, ta ở cái này trong vòng ba trăm năm, đích thật là bằng vào Tuyệt Âm linh mạch lực lượng, mới tu luyện đến hôm nay bực này tình trạng. Hơn nữa, ta cũng tự biết biến hóa vô vọng, nếu không, sớm

thoát khỏi bộ dạng này thân thể, dạo chơi mà đi. Cái này. . . Không có gì hay che dấu, "

Kia mang theo tí ti từ tính khàn khàn âm thanh, không khỏi mang lên một vòng buồn vô cớ.

Thanh Nha đồng tình nói: "Đại mãng xà tiểu tỷ tỷ đừng tức giận nỗi, đạo trên sách nói, trời không tuyệt đường người, thế không có tuyệt đối sự tình, đối với ta bối tu sĩ mà nói, càng muốn tin tưởng vững chắc cái này trên đường lớn, tất có biến số cùng cơ hội, cái gọi là cùng tất biến, biến thì thông, liền là này lý."

Lời nói này, ngược lại là khiến cho Nguyên Hằng cộng minh, cảm khái nói: "Lúc trước ta ở Thanh Lan Giang phía dưới tiềm tu gần sáu trăm năm thời gian, mặc dù tích lũy dưới khổng lồ hùng hồn căn cơ, lại đau khổ không cách nào biến hóa, trở thành một gã chân chính yêu tu, ở ta đều đã sắp đối với cầu tác đại đạo nản lòng thoái chí lúc, chủ nhân xuất hiện, ban cho ta Hóa Hình Thuật, truyền thụ ta tu hành bí pháp, mà nhân sinh của ta, cũng từ đây phát sinh 'Nghịch thiên cải mệnh' giống như biến hóa!"

Nói xong lời cuối cùng, chân mày ở giữa đã hết là kích động cùng cảm kích.

Không phải yêu loại, không cách nào nhận thức muốn biến hóa là khó khăn bực nào một cái cọc sự tình.

Càng là thiên phú cùng huyết mạch cường đại yêu loại, có thể biến hóa cơ hội lại càng nhỏ, cái này là thiên hạ đều biết sự tình.

"Chủ nhân của ngươi ai?"

Xa xa động quật bên cạnh, Huyền Sát Tuyết Mãng động dung.

"Tự nhiên là ta Tô Dịch ca ca." Thanh Nha giòn vừa nói nói.

"Ngươi?"

Huyền Sát Tuyết Mãng sửng sốt, giống như khó mà tin được.

Tô Dịch thản nhiên nói: "Tin hay không, đều không sao cả, hiện tại ngươi như ngoan ngoãn mang bọn ta đi chỗ đó Tuyệt Âm linh mạch chôn dấu chi địa, sau khi chuyện thành công, ta không ngại ban thưởng ngươi một cái biến hóa cơ hội."

Huyền Sát Tuyết Mãng rõ ràng kích động lên, tuyết trắng như ngọc thạch giống như khổng lồ thân thể không ngừng quay quanh, một đôi đỏ tươi đồng tử, sáng tắt không ngừng.

Gặp nó thật lâu không nói, Thanh Nha không khỏi lo lắng rồi, nói: "Đại mãng xà tiểu tỷ tỷ, ngươi ngược lại là mau đáp ứng a, Tô Dịch ca ca chính là Thần Tiên giống như nhân vật, có được bất khả tư nghị thủ đoạn, có thể được hắn chỉ điểm, ngươi chính là muốn biến hóa thất bại cũng khó khăn."

Tô Dịch sờ lên cái mũi, lời này làm sao nghe được như ở khích tướng?

Nếu là cái này Huyền Sát Tuyết Mãng biến hóa thất bại, chẳng phải là toàn bộ đều tại ta trên đầu?

"Đạo hữu, tu hành chi đạo, chú ý một cái duyên pháp, hôm nay ngươi có thể gặp được chúng ta, không phải là không một cái cọc duyên pháp? Cơ hội ngay tại trước mắt, như bỏ qua, sợ là đem thương tiếc chung thân."

Lăng Vân Hà cũng không khỏi mở miệng.

Hắn nhìn ra được, cái này Huyền Sát Tuyết Mãng cùng mặt khác yêu loại không giống, trên người cũng không hung lệ Thị Sát khí tức, ngược lại

từ đầu đến cuối, đều lộ ra khắc chế mà hữu lễ.

Cái này cũng chính là Lăng Vân Hà chủ động lên tiếng khuyên bảo nguyên nhân.

"Đi theo ta."

Rốt cục, Huyền Sát Tuyết Mãng làm ra quyết đoán, thân ảnh uốn lượn mà đi, tiến vào này trong động quật.

Tô Dịch một đoàn người đi theo hắn sau.

Trong động quật sâu thẳm khúc chiết, hàn khí như nước thủy triều, giống như

Tu sĩ tung sử toàn lực vận chuyển tu vi, sợ cũng khó khăn dùng gánh vác được.

Đối với Tô Dịch bọn họ mà nói, ngược lại chưa nói tới gì đó.

Rất nhanh, ở Huyền Sát Tuyết Mãng dưới sự dẫn dắt, bọn họ một đoàn người đi tới một cái cực lớn cái ao nước trước.

Trong ao tràn ngập sương mù tựa như hàn khí, đem làm đến ở đây, Thanh Nha cùng Nguyên Hằng đều giật nảy mình rùng mình một cái, toàn thân đều nổi lên một tầng u lam băng sương.

"Các ngươi chớ để gần chút nữa rồi, nếu không, tất nhiên hội tổn thương do giá rét đại đạo căn cơ."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Thanh Nha cùng Nguyên Hằng lập tức dừng lại.

"Cái ao này phía dưới, liền là Tuyệt Âm linh mạch chỗ."

Huyền Sát Tuyết Mãng mở miệng nói, "Các ngươi. . . Là có ý định đem hắn đào móc mang đi?"

Tô Dịch nói: "Cái này linh mạch giá trị mặc dù kinh người, đối với ta mà nói, lại chưa nói tới gì đó, ta này đến, là muốn nhờ nơi đây Cực Âm khí, tìm hiểu đại đạo."

Tuyệt Âm linh mạch bao hàm sống chỗ, tất nhiên là thiên địa chí âm chi địa!

Đối với Tô Dịch mà nói, lúc này tu hành, liền như đã tìm được một thanh mở ra "Âm chi đạo vận" cái chìa khóa, đủ nhẹ mà dễ dàng bắt đến Âm chi đạo vận dấu vết!

Quả thật, kiếp trước thời điểm, Tô Dịch nắm giữ lấy vô số đại đạo ý nghĩa thâm sâu, trong đó liền có Âm chi đại đạo.

Có thể chuyển thế về sau, kiếp trước chỗ nắm giữ lực lượng, đại đạo sớm đã không còn, chỉ còn lại kiếp trước lịch duyệt cùng kinh nghiệm.

Cho nên, tìm hiểu đạo vận lúc, cũng cần một cái "Nhập môn" quá trình, cần từ trong thiên địa phân bố đại đạo dấu vết ở bên trong, cảm ngộ đến kia chờ đại đạo ý nghĩa thâm sâu mới được.

Đương nhiên, chỉ cần nhập môn, dùng hắn kiếp trước lịch duyệt cùng kinh nghiệm, căn bản không cần lại vô tình tìm hiểu, là được đem "Âm chi đạo vận" nguyên vẹn ý nghĩa thâm sâu đều hiểu rõ tại tâm.

Còn lại, liền là một lần lượt đánh bóng cùng rèn luyện bực này đạo vận sức mạnh.

"Tìm hiểu đại đạo?"

Huyền Sát Tuyết Mãng nghi hoặc, nó lúc này chiếm giữ 300 năm lâu, ngoại trừ mượn nhờ Tuyệt Âm linh mạch rèn luyện ra một thân đạo hạnh bên ngoài, có thể cũng không cảm ngộ đến gì đó đại đạo ảo diệu.

Lăng Vân Hà bọn họ cũng ngơ ngác một chút, rõ ràng không nghĩ tới, Tô Dịch nguyên lai cũng không phải là Tuyệt Âm linh mạch mà đến.

Tô Dịch không có giải thích, hắn gần đây chẳng muốn ở "Giải thích" loại chuyện này trên lãng phí miệng lưỡi.

"Chư vị mà tại đây chờ."

Nói xong, Tô Dịch cất bước, bằng hư khoanh chân ngồi ở kia một phương cái ao nước trên không, kia cao to thân ảnh, lập tức bị màu trắng âm hàn sương mù bao phủ, chân mày cùng sợi tóc đều bao trùm lên băng sương.

Huyền Sát Tuyết Mãng thấy vậy, đỏ tươi đồng tử không khỏi nổi lên một vòng vẻ phức tạp, tên này liền không lo lắng cho mình nhân cơ hội này đánh lén?

Lăng Vân Hà lườm Huyền Sát Tuyết Mãng một cái, sẽ thu hồi ánh mắt.

Đây có lẽ là Tô Dịch cố ý chịu, liền như một cái cọc khảo nghiệm, như Huyền Sát Tuyết Mãng dám trong lòng còn có ý đồ xấu, nhất định hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Trái lại, nó thì có thể ở "Biến hóa" trên đạt được đến từ Tô Dịch chỉ điểm.

Nó đến tột cùng hội làm gì lựa chọn, liền nhìn chính nó.

Lăng Vân Hà cũng sẽ không bao biện làm thay, đi bóc trần điểm này.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Huyền Sát Tuyết Mãng thẳng tuốt không có động tác.

Thanh Nha thì có chút nhàm chán rồi, nhịn không được giòn âm thanh nói: "Đại mãng xà tiểu tỷ tỷ, ngươi ba trăm năm qua đều ở chỗ này tu hành, liền không cảm thấy buồn tẻ cùng không thú vị sao?"

Huyền Sát Tuyết Mãng ánh mắt nhìn lại đây, rơi vào Thanh Nha trên người lúc, ánh mắt cũng nổi lên một chút dịu dàng chi sắc, nói: "Tu hành vấn đạo, vốn là đem làm giữ vững vị trí một viên đạo tâm, nhịn được tịch mịch, ta có chí tại cầu đạo, tự nhiên sẽ không cảm thấy nhàm chán."

Dừng một chút, nàng bổ sung nói: "Ta tên hỏi không trời trong xanh, không phải đại mãng xà tiểu tỷ tỷ."

"Úc ~ "

Thanh Nha cười hì hì nói, "Về sau ta bảo ngươi Bạch tỷ tỷ tốt rồi."

Huyền Sát Tuyết Mãng ừ một tiếng, nói: "Tiểu muội muội, ngươi tên gì?"

Thanh Nha

Giòn âm thanh nói: "Thanh Nha, thanh tịnh thanh, rau giá mầm mỏ, khi còn bé người khác đều gọi ta là Tiểu Đậu Nha, hiện tại ngược lại không có người như vậy gọi ta."

"Đó là bởi vì ngươi trưởng thành."

Một người một xà, đúng là trò chuyện với nhau thật vui.

Một màn này, thấy Nguyên Hằng một trận cảm khái, Thanh Nha thiếu nữ này giống như trời sinh có một loại lực tương tác.

Vô luận là chủ nhân, hay là cái này Huyền Sát Tuyết Mãng, nàng tựa hồ cũng có thể trò chuyện được đến, mà lời nói cử chỉ, tự nhiên hào phóng, căn bản không biết kính sợ là vật gì.

Lăng Vân Hà lại thấy nhưng không thể trách.

Ở tông môn lúc, Thanh Nha chính là như vậy tính tình, vô luận là những kia đại nhân vật, hay là những kia thân phận xa không bằng đệ tử của nàng, thậm chí cả trên núi chim bay cá nhảy, đều cam tâm tình nguyện cùng Thanh Nha ở chung.

Bằng hư ngồi xếp bằng Tô Dịch, thần sắc không màng danh lợi, giống như đối với đây hết thảy hồn nhiên bất giác.

. . .

Thúy Hàn cốc gần bên.

Thời gian trôi qua, dùng Ngạn Quân Sơn cầm đầu Nguyên Dương Linh Tông bọn người, đều đang chờ đợi.

"Tông chủ, kia Thiên Nhất Kiếm Các Lăng Vân Hà một đoàn người đã kinh đi gần hai canh giờ, có thể cho đến hiện tại, một điểm động tĩnh cũng không có, phải chăng muốn đi xem một cái?"

Áo bào tím trung niên thấp giọng hỏi.

Những người khác cũng đều chờ có chút không kiên nhẫn.

Mấu chốt là, từ Tô Dịch một đoàn người tiến vào sơn cốc ở chỗ sâu trong về sau, đến nay không có một điểm động tĩnh, không có người biết rõ,

bọn họ đến tột cùng là bị kia một đầu hung vật giết chết, hay là sớm đã đem kia một cái cọc cơ duyên cướp đoạt đến tay.

Ngạn Quân Sơn trầm ngâm nói: "Chờ một chút nhìn."

Cũng chính vào giờ phút này, Lại Trường Tiêu nhướng mày một cái, nói: "Kia ba đại tông môn người đến."

Vừa dứt lời ——

Vèo! Vèo!

Xa xa trong hư không, lướt đến hai đạo độn quang, phân biệt hóa thành một cái áo bào màu bạc ngọc phiến trung niên, một cái cung trang mỹ phụ.

Cái này hai đạo thân ảnh vừa hiện, cường đại khí tức liền trong nháy mắt bao phủ khu vực phụ cận, xung quanh âm hàn sương mù, đều bị khí tức của bọn hắn bức lui, áp Nguyên Dương Linh Tông một ít tu vi hơi yếu đệ tử không thở nổi.

"Phi Linh Kiếm Phủ Thái Thượng Tam trưởng lão Khâu Mặc Trì, Đại trưởng lão Luyện Lãnh Nguyệt!"

Những Nguyên Dương Linh Tông đó truyền nhân, nhận ra người đến thân phận, đều không do âm thầm cả kinh.

Đại Hạ cương vực phân chia là mười ba châu.

Tới gần cái này Vân Mãng Sơn gần bên, liền là mười ba châu một trong "Thiên Nam Châu" .

Ở Thiên Nam Châu cảnh nội, chừng hơn mười cái tu hành thế lực.

Mà Phi Linh Kiếm Phủ, thì có thể ổn ở trước năm ghế.

Trước mắt hai vị này, đều là Thiên Nam Châu Phi Linh Kiếm Phủ đỉnh phong đại nhân vật, Khâu Mặc Trì có được Tụ Tinh cảnh sơ kỳ tu vi, Luyện Lãnh Nguyệt thì có Nguyên Phủ cảnh đại viên mãn đạo hạnh.

Đừng nhìn cái hai người, có thể kia chờ uy thế, tuyệt không thể khinh thường.

Cần biết, ở đây những Nguyên Dương Linh Tông đó tu sĩ, cũng cũng chỉ có Lại Trường Tiêu một người có Tụ Tinh cảnh tu vi mà thôi.

"Hai vị đạo hữu cho mời."

Nguyên Dương Linh Tông tông chủ Ngạn Quân Sơn thì cười nghênh đón, cùng hai người này hàn huyên.

Rất nhanh, trong hư không một trận nổ vang, tại chỗ rất xa địa phương, có một đạo như lôi đình ánh đao gào thét mà đến, chợt ngươi ở giữa, liền đã đi tới trong tràng.

Chỉ thấy ánh đao lóe lên một cái, xuất hiện một cái áo xám phụ đao nam tử.

Nam tử này tóc dài rối tung, thần sắc đạm mạc lãnh lệ, hắn vừa hiện ra, bành trướng đao khí, phóng lên trời, cắt rạch nứt trường không, đem đỉnh đầu mây mù, đều bổ ra một đạo thật dài vết nứt!

"Thanh Huyền Đao Tông, 'Cuồng Lôi Đao Quân' Khải Trùng Tử!"

Trong tràng một trận bạo động, vang lên một trận hít vào khí lạnh âm thanh.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 423: Địch Tập Kích

Khải Trùng Tử!

Nhìn người nọ, chính là Ngạn Quân Sơn đồng tử cũng bỗng nhiên ngưng tụ, giống như không nghĩ tới, Thanh Huyền Đao Tông hội phái như vậy một vị hung ác nhân vật đến đây.

Phi Linh Kiếm Phủ Thái thượng trưởng lão Khâu Mặc Trì, Đại trưởng lão Luyện Lãnh Nguyệt hai người, cũng đều lộ ra một chút không dễ dàng phát giác kiêng kị chi sắc.

Đây chính là Thiên Nam Châu cực phụ nổi danh Tụ Tinh cảnh đao tu, dù là ở Thanh Huyền Đao Tông, đều hết sức quan trọng, địa vị cao thượng. Liền là phóng mắt Thiên Nam Châu, có thể là hắn đối thủ người, chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Người này từng ở Lạc Tinh bờ sông, một đao đoạn giang phân lưu, bị gọi Thiên Nam Châu cao cấp nhất đao tu một trong, có Cuồng Lôi Đao Quân thanh danh tốt đẹp.

"Không biết Đao Quân đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón."

Ngạn Quân Sơn nghênh đón tiếp lấy, trong nội tâm có phần có chút tế nhị.

Hắn vốn tưởng rằng, Thanh Huyền Đao Tông tối đa đến một hai cái Tụ Tinh cảnh nhân vật, không nghĩ tới lại lại đem Khải Trùng Tử bực này nhân

vật đứng đầu phái đến rồi!

Phải biết rằng, ở Tụ Tinh cảnh cấp độ, vô luận là Phi Linh Kiếm Phủ Khâu Mặc Trì, hay là đám bọn hắn Nguyên Dương Linh Tông Lại Trường Tiêu, so với Khải Trùng Tử đều muốn kém cỏi một ít!

"Ta nghe nói nơi đây chôn dấu có Tuyệt Âm linh mạch, mà ta vừa mới cần vật ấy đến rèn luyện đạo hạnh, cho nên tự mình chạy đến."

Khải Trùng Tử thần sắc đạm mạc mở miệng, ngôn từ là lưỡi mác vang lên, sát phạt khí kinh người.

Hắn phụ đao mà đứng, thoáng cái trở thành toàn trường tiêu điểm.

"Ha ha, lần này có Đao Quân tương trợ, chúng ta nhất định dùng đem kia một đạo linh mạch cầm xuống!"

Ngạn Quân Sơn dáng cười cởi mở.

"Kia tựu hành động a."

Khải Trùng Tử rõ ràng không nghĩ trì hoãn nữa thời gian.

"Đao Quân chờ một lát, còn kém Linh Hà quan đạo hữu còn chưa từng đến. . ."

Ngạn Quân Sơn mới nói được cái này.

Xoạt xoạt!

Chỉ thấy xa xa trong hư không, như cuồn cuộn bắt đầu sóng to gió lớn, một đạo thân ảnh lướt sóng mà đến, khí thế bàng bạc, thanh thế kinh người.

Rất nhanh, người nọ lăng không một lướt, bồng bềnh rơi ở giữa sân.

Người này một thân áo bào trắng, phía trên thêu vẽ lấy phức tạp vân hoa văn, hai cái đồng tử lóng lánh sáng chói kim sắc điện mang, giơ tay nhấc chân ở giữa, có khí thôn sơn hà, Bá Thiên tuyệt địa xu thế.

Hắn vừa đầu hàng lâm, không biết bao nhiêu người hô hấp mạnh mẽ cứng lại, sắc mặt đột biến.

Mà Ngạn Quân Sơn, Lại Trường Tiêu bọn người, cũng đều lộ ra kinh hãi.

"Ngàn. . . Thiên Tuyệt chân nhân!"

Có người nghẹn ngào kêu lên.

Thiên Tuyệt chân nhân.

Linh Hà quan trẻ tuổi nhất một vị Tụ Tinh cảnh cường giả, hắn gần kề dùng ngắn ngủi mười năm thời gian, liền từ Nguyên Phủ cảnh bước vào Tụ Tinh cảnh, thiên phú quá lớn, đạo hạnh chi sâu, oanh động toàn bộ Thiên Nam Châu.

Mà càng để người nói chuyện say sưa chính là, từ lúc Nguyên Phủ cảnh lúc, Thiên Tuyệt chân nhân liền đưa thân "Thiên Nam Châu Nguyên Phủ bảng" vị thứ bảy, đồng dạng cũng là bảng đơn mười thứ hạng đầu tên ở bên trong, trẻ tuổi nhất một cái.

Không khoa trương mà nói, ở rất nhiều tu sĩ trong nội tâm, Thiên Tuyệt chân nhân liền như một cái Truyền Kỳ, chói mắt như bầu trời Tinh Thần.

"Tên này làm sao tới. . ."

Ngạn Quân Sơn trong nội tâm trầm trọng.

Một cái Cuồng Lôi Đao Quân Khải Trùng Tử, đã để Ngạn Quân Sơn cảm thấy áp lực.

Mà Thiên Tuyệt chân nhân đến, để Ngạn Quân Sơn hoàn toàn ý thức được, lần này chính là đoạt dưới kia một đạo Tuyệt Âm linh mạch, ở phân chia cái này cái cọc cơ duyên lúc, bọn họ Nguyên Dương Linh Tông sợ cũng chiếm không được đầu to. . .

"Vốn định khu hổ nuốt Sói, ai từng muốn, lại có khả năng là dẫn sói vào nhà ah!"

Ngạn Quân Sơn trong nội tâm thở dài.

Nhưng mà, ngoài miệng hắn thì cười mở miệng, nói: "Ngạn nào đó ra mắt Thiên Tuyệt chân nhân."

Một bộ vân hoa văn áo bào trắng, khí thế bàng bạc bá đạo Thiên Tuyệt chân nhân quét qua mọi người tại đây, lúc này mới đem ánh mắt nhìn về phía Ngạn Quân Sơn, nói: "Ngạn tông chủ, ngươi trước giới thiệu một cái tình huống, sau đó chúng ta lập tức hành động liền là."

Thanh âm của hắn tựa như tiếng sấm liên tục giống như, ở mọi người bên tai nổ vang. Một đôi trong con mắt hình như có vô tận tia chớp ở nhảy lên, cực kỳ khiếp người.

"Cũng tốt."

Ngạn Quân Sơn đau nhức mau đáp ứng, rất nhanh liền đem cả kiện sự tình tự thuật một lần.

"Thiên Nhất Kiếm Các Lăng Vân Hà? Một cái Đại Tề Tụ Tinh cảnh nhân vật, cũng dám đến tham gia náo nhiệt, thật đúng là không biết sống chết ah."

Thanh Huyền Đao Tông Khải Trùng Tử hừ lạnh.

Thiên Nhất Kiếm Các ở Đại Tề, có thể nói đệ nhất tu hành thế lực.

Có thể rất hiển nhiên, Khải Trùng Tử căn bản không quan tâm.

"Đã hai canh giờ trước, bọn họ đã tiến vào cái này Thúy Hàn cốc ở chỗ sâu trong, hoặc là đã chết ở kia một đầu Huyền Sát Tuyết Mãng trong miệng, hoặc là đã đoạt được cơ duyên, vô luận loại tình huống đó, chúng ta đều phải mau chóng hành động mới được."

Thiên Tuyệt chân nhân con mắt ánh sáng như điện, lạnh giọng mở miệng.

"Như gặp được Lăng Vân Hà bọn người, nên xử trí như thế nào?"

Phi Linh Kiếm Các Khâu Mặc Trì hỏi.

"Hoặc là chết, hoặc là giao ra cơ duyên."

Nói xong, Thiên Tuyệt chân nhân đã dẫn đầu hướng Thúy Hàn cốc ở chỗ sâu trong lao đi.

Những người khác thấy vậy, đều không chần chờ nữa, triển khai hành động.

Trước khi đi, Ngạn Quân Sơn chỉ dẫn theo Lại Trường Tiêu cùng bốn vị Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, những người khác đều bị lưu lại, gác cửa vào.

. . .

Động quật ở chỗ sâu trong.

Tô Dịch bằng hư ngồi ở cái ao nước trên không, thần sắc điềm tĩnh, vắng lặng bất động.

Tâm thần của hắn đắm chìm ở một loại huyền diệu cảm ngộ trong.

Đối với hắn mà nói, ở Nguyên Đạo chi lộ, cần tìm hiểu cùng khống chế chín loại đạo vận.

Theo thứ tự là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Âm, Dương, Phong, Lôi.

Chín loại đạo vận lẫn nhau giao hòa, thì có thể coi làm là ba loại Tuyệt phẩm đạo vận, theo thứ tự là Ngũ Hành, Âm Dương, Phong Lôi.

Đây cũng là "Tu Ngũ Hành, luyện Âm Dương, hóa Phong Lôi" !

Đây cũng là vì sao, đem làm Tô Dịch nghe nói cái này Vân Mãng Sơn trong có giấu "Tuyệt Âm linh mạch" tin tức về sau, hội dứt khoát lựa chọn tìm kiếm một phen nguyên do.

"Có người đến."

Đột nhiên, Huyền Sát Tuyết Mãng lên tiếng, "Ta đi xem."

Nói xong, đã hướng động quật bên ngoài lao đi.

"Thanh Nha, ngươi cùng Nguyên Hằng đạo hữu cùng một chỗ thủ ở chỗ này."

Lăng Vân Hà phân phó một tiếng, cũng xoay người theo đi ra ngoài.

Động quật bên ngoài.

Xa xa đấy, Ngạn Quân Sơn chỉ một cái kia động quật cửa vào, nói: "Chư vị mà nhìn, kia Tuyệt Âm linh mạch liền giấu ở trong đó. Trước chúng ta

đến đây lúc, này động quật cửa vào chiếm cứ một đầu cực đáng sợ Huyền Sát Tuyết Mãng, chúng ta liên thủ, cũng không phải là đối thủ của nó. . ."

Nói xong lời cuối cùng, Ngạn Quân Sơn không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

"Nơi đây cũng không có chiến đấu dấu vết, hơn nữa kia Huyền Sát Tuyết Mãng cũng không thấy rồi, chẳng lẽ nói kia Lăng Vân Hà một đoàn người đã kinh tiến vào kia động quật ở chỗ sâu trong sao?"

Khâu Mặc Trì trầm ngâm nói.

Những người khác cũng đều có chút nghi hoặc không ngừng.

Cũng chính vào giờ phút này ——

Toàn thân tuyết trắng Huyền Sát Tuyết Mãng lướt đi ra, đỏ tươi đồng tử quét qua xa xa mọi người, không khỏi có chút co rụt lại.

Thiệt nhiều Tụ Tinh cảnh tu sĩ!

"Chư vị, kia hung vật xuất hiện!"

Ngạn Quân Sơn chờ người trong lòng rùng mình, cảnh giác lên, cái này hung vật thực lực, cần phải so với bình thường Tụ Tinh cảnh nhân vật đều đáng sợ!

Mà còn không đợi Ngạn Quân Sơn bọn họ phản ứng, Lăng Vân Hà thân ảnh cũng theo sau đó từ động quật ở chỗ sâu trong lướt đi.

"Phiền toái!"

Khi thấy tình hình phụ cận lúc, Lăng Vân Hà trong nội tâm trầm xuống, giữa hai đầu lông mày lộ vẻ nghiêm trọng.

Ở trong tràng, gần kề Tụ Tinh cảnh nhân vật, liền có bốn vị, mà trong đó hai người khí tức trên thân, để Lăng Vân Hà đều có một loại đập vào mặt nguy hiểm cảm giác.

Ngoại trừ bốn người này, còn có mặt khác một ít Nguyên Phủ cảnh tu sĩ!

"Lăng đạo hữu, ngươi như thế nào cùng cái này hung vật pha trộn ở cùng một chỗ?"

Ngạn Quân Sơn trừng to mắt, thiếu chút nữa không thể tin được.

Trước thời điểm, hắn nghĩ tới tất cả loại khả năng, duy chỉ có không nghĩ tới, Lăng Vân Hà vậy mà cùng kia Huyền Sát Tuyết Mãng trà trộn ở cùng một chỗ, cái này không thể nghi ngờ quá bất khả tư nghị.

Những người khác cũng đều giật mình, thần sắc khác nhau.

"Chư vị, nơi đây cơ duyên đã bị chúng ta chiếm cứ, còn mời trở về đi."

Lăng Vân Hà hít thở sâu một hơi khí, trầm giọng mở miệng.

"Ngươi chính là Thiên Nhất Kiếm Các Lăng Vân Hà? Cho ngươi một cái cơ hội, mang người của các ngươi lập tức từ nay về sau mà lăn đi! Nếu không, tất nhiên hái ngươi thủ cấp!"

Thiên Tuyệt chân nhân ngôn từ bá đạo, uy thế khiếp người.

Cuồng Lôi đạo quân Khải Trùng Tử phủ sờ lên cằm, con mắt nhìn chằm chằm vào Huyền Sát Tuyết Mãng, nói: "Cái này đầu Huyền Sát Tuyết Mãng đạo hạnh không tầm thường, đợi tí nữa liền để ta làm bắt giữ, mang về trấn thủ sơn môn cũng tốt."

Ngạn Quân Sơn than thở một tiếng, nói: "Lăng đạo hữu, trước mắt thế cục ngươi cũng thấy đấy, dù là ngươi cùng kia hung vật liên thủ, cũng nhất

định ngăn không được chúng ta, nghe ta một câu khích lệ, hay là tranh thủ thời gian rời khỏi a, nếu không, một khi động thủ, nơi đây. . . Sợ là vừa muốn nhiều mấy cổ xương khô."

Lăng Vân Hà sắc mặt khó coi, trước mắt Tô Dịch, đang tại cảm ngộ đại đạo trước mắt, như bị những cái thứ này xông vào, vậy làm phiền có thể to lắm.

"Không cần cùng bọn họ nói nhảm, động thủ liền là."

Huyền Sát Tuyết Mãng mở miệng rồi, ngữ khí lạnh như băng, tuyết trắng thân thể nổi lên như sương như khói giống như u lam thần huy, một cổ kinh khủng yêu khí, cũng theo sau đó tràn ngập mà mở.

Xuy!

Nó há mồm phun ra một mảnh u lam hàn khí, hướng Khải Trùng Tử bao phủ mà đi.

Hiển nhiên, vừa rồi Khải Trùng Tử lời nói kia, chọc giận nó.

"Lấy trứng chọi đá!"

Khải Trùng Tử hừ lạnh, sau lưng trường đao lướt trên, bị hắn nắm trong tay, mạnh mẽ một nhát chém.

Oanh!

Trắng xoá ánh đao, mang theo đầy trời ngân lập lòe Cuồng Lôi chém rụng, tựa là hủy diệt khí tức, theo sau đó quét sạch mà mở.

Mắt thường có thể thấy được, ở một đao kia phía dưới, u lam hàn khí bị dễ dàng oanh được tán loạn, mà kia đao khí dư thế không giảm, hướng Huyền Sát Tuyết Mãng chém tới.

"Đi!"

Huyền Sát Tuyết Mãng há miệng nhổ, một miếng che kín u lam băng sương cốt kiếm lướt đi, ngang trời ngăn trở một đao kia. Cả hai va chạm, bắn tung toé ra cuồn cuộn lực lượng chấn động, gần bên nham thạch cỏ cây đều ầm ầm nát bấy sụp đổ diệt, trên mặt đất đều bị tạc ra như giống mạng nhện vết nứt.

"Tốt nghiệt súc! Hôm nay ổn thỏa đem ngươi bắt sống mang đi, vô luận là ai, đều mơ tưởng ngăn trở!"

Khải Trùng Tử cười lớn một tiếng, tay cầm trường đao, ngang trời đánh tới.

"Lăng Vân Hà, cho ngươi cơ hội ngươi không quý trọng, hiện tại liền tới hái ngươi thủ cấp!"

Gần như đồng thời, Thiên Tuyệt chân nhân hừ lạnh một tiếng, vút không đi nhanh vọt tới, tay áo của hắn cổ đãng, thò ra một cái tay phải, vung quyền như lôi thiên cổ giống như, mạnh mẽ hướng Lăng Vân Hà đập tới.

Oanh!

Hư không chấn động.

Vị này Linh Hà quan trẻ tuổi nhất Tụ Tinh cảnh cường giả, đạo hạnh lại cực kì mạnh mẽ, ít ỏi một quyền, hiển thị rõ Bá Thiên tuyệt địa uy thế.

Lăng Vân Hà tự sẽ không rút lui, tay áo vung lên, bốn thanh đạo kiếm ngang trời mà lên, hóa thành Tứ Tượng chi trận, kiếm khí dày đặc, kích xạ đấu bò, tới tiếc nuối.

Ầm ầm ~

Trong tích tắc, đại chiến bộc phát.

Đây là Tụ Tinh cảnh cường giả ở giữa chém giết, kia chờ uy năng há lại tầm thường?

Chỉ thấy gần bên núi cao rung động lắc lư, cỏ cây thành xám, vốn là bao trùm ở cái này phiến trên không sơn cốc âm hàn sương mù, đều bị tàn sát bừa bãi lực lượng nước lũ càn quét không còn.

Gần kề giây lát, chốc lát ở giữa, Lăng Vân Hà cùng Huyền Sát Tuyết Mãng đều đụng phải áp chế, thua chị kém em.

Thật sự là, bọn họ từng người đối thủ, đều là Đại Hạ Thiên Nam Châu đỉnh phong Tụ Tinh cảnh cường giả, một cái so với một cái cường hoành cùng đáng sợ.

Mà nhìn thấy một màn này, Ngạn Quân Sơn thoả thuê mãn nguyện quát to: "Cùng tiến lên, giải quyết bọn họ, Tuyệt Âm linh mạch liền là của chúng ta!"

Vừa dứt lời.

Lại Trường Tiêu đã dẫn đầu xuất động, hướng Lăng Vân Hà phốc giết đi qua.

Phi Linh Kiếm Các Khâu Mặc Trì thì hướng Huyền Sát Tuyết Mãng đánh tới.

Thoáng cái, Lăng Vân Hà cùng Huyền Sát Tuyết Mãng hoàn toàn lâm vào hoàn cảnh xấu ở bên trong, tình cảnh tràn đầy nguy cơ!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 424: Tô Dịch Tức Giận

Trước thời điểm, 1 vs 1 dưới tình huống, Lăng Vân Hà, Huyền Sát Tuyết Mãng liền không phải Thiên Tuyệt chân nhân cùng Khải Trùng Tử đối thủ.

Mà bây giờ, theo Lại Trường Tiêu cùng Khâu Mặc Trì hai vị này Tụ Tinh cảnh cường giả gia nhập vào, để bọn họ một người một yêu lập tức lâm vào lấy một chọi hai bất lợi tình cảnh trong.

Rất nhanh, Lăng Vân Hà liền bị thương buồn thiu, máu tươi nhuộm thân, cực kỳ chật vật.

Lại nhìn Huyền Sát Tuyết Mãng, kia tuyết trắng thân thể trên cũng xuất hiện rất nhiều nhìn thấy mà giật mình đạo tổn thương, máu chảy đầm đìa thẳng trôi máu.

Lăng Vân Hà thầm than một tiếng, hắn và Huyền Sát Tuyết Mãng đều đã hết sức, có thể rất hiển nhiên, nhất định đã chi chống đỡ không được bao lâu.

"Nghiệt súc, ngươi còn có thể kiếm trát đến khi nào? Lại đây a!"

Trong chiến đấu, Khải Trùng Tử dáng vẻ trương dương, phát ra rung trời tiếng cười to, mạnh mẽ lấy tay một trảo.

Oanh!

Đầy trời ngân lập lòe Lôi Đình tia chớp ngưng tụ, hóa thành một cái chừng mười trượng phạm vi Lôi Đình bàn tay lớn, hung hăng áp bách mà xuống, ham muốn đem Huyền Sát Tuyết Mãng bắt sống.

Huyền Sát Tuyết Mãng sớm đã bị thương nghiêm trọng, đối mặt một kích này, đỏ tươi trong con mắt không khỏi nổi lên một chút đắng chát cùng thất lạc.

Hôm nay, nó vốn tưởng rằng đau khổ chờ đợi nhiều năm một cái biến hóa cơ hội, liền đem rủ xuống lâm trên người mình.

Cái đó từng muốn kết quả là, biến hóa cơ hội còn chưa tới lâm, một hồi tai nạn lại tới trước phút cuối cùng. . .

"Cái này. . . Liền là vận mệnh của ta sao?"

Huyền Sát Tuyết Mãng nội tâm u ám.

Mắt thấy nó sẽ bị cầm, bỗng dưng ——

Một đạo ẩn chứa tức giận hừ lạnh vang lên:

"Con sâu cái kiến giống như đồ vật, cũng dám quấy nhiễu ta Tô mỗ người ngộ đạo, muốn chết!"

Âm thanh như réo rắt kiếm ngân vang, ầm ầm ở trong thiên địa nổ vang.

Mà ở âm thanh vang lên đồng thời, một đạo cao to thân ảnh đột ngột mà xuất hiện ở động quật cửa vào, lấy tay vỗ một cái phất một cái.

Vỗ một cái lực lượng, hóa thành một mảnh màu xanh hào quang quét sạch, thế như chẻ tre giống như, đục mở ra kia một cái hướng Huyền Sát Tuyết Mãng bao phủ mà ở dưới Lôi Đình bàn tay lớn.

Oanh!

Lôi Mang bạo trán, ánh sáng vũ bay ra.

Khải Trùng Tử đồng tử bỗng nhiên ngưng tụ.

Huyền Sát Tuyết Mãng đều ngơ ngẩn, vốn là tâm chết như xám nó, khi thấy cứu chính mình dĩ nhiên là kia Tích Cốc cảnh thanh bào thiếu niên lúc, đều thiếu chút nữa tưởng rằng đang nằm mơ, bằng sống không chân thực cảm giác.

Mà cùng lúc đó ——

Tô Dịch kia phất một cái lực lượng, thì kích xạ ra một đạo màu xanh kiếm hồng, lăng không lóe lên một cái, liền xuất hiện ở Lăng Vân Hà trước người.

Cái này một cái chớp mắt, Thiên Tuyệt chân nhân oanh ra một đạo Bá Thiên tuyệt địa giống như quyền kình, cùng với Lại Trường Tiêu trong tay vung đánh một thanh ngọc xích, đều bị cái này một đạo màu xanh kiếm hồng dễ dàng đánh tan.

Ầm ầm!

Yên Hà kích động, loạn lưu cuộn trào.

Thiên Tuyệt chân nhân cùng Lại Trường Tiêu đều kinh hãi không ngớt.

Mà Lăng Vân Hà chứng kiến Tô Dịch thân ảnh lúc, không khỏi nở nụ cười, toàn thân đều trở nên dễ dàng hơn.

Không có người so với hắn rõ ràng hơn, nhìn như cái Tích Cốc cảnh tu vi Tô Dịch, hắn thực lực chân chính là kinh khủng cở nào!

Liền như hiện tại, một mình hắn, trong tích tắc, lật tung một hồi đại chiến thế cục!

Chiến đấu xuất hiện ngắn ngủi bỏ dở.

Tất cả ánh mắt đều ngay ngắn hướng nhìn về phía động quật lối vào Tô Dịch.

"Hả? Tích Cốc cảnh?"

Khải Trùng Tử kinh ngạc, chưởng chỉ cầm đao, uy thế khiếp người.

"Cái này. . ."

Lại Trường Tiêu kinh nghi, mày nhăn lại.

"Người này là ai?"

Thiên Tuyệt chân nhân con ngươi như điện, sắc mặt sát cơ quanh quẩn.

"Cùng Lăng Vân Hà cùng, ta bản đem làm hắn chỉ là Thiên Nhất Kiếm Các hậu bối, chưa từng nghĩ, thực lực ngược lại là rất khó lường."

Ngạn Quân Sơn kinh nghi bất định nói.

"Có chút ý tứ."

Khâu Mặc Trì áo bào cổ đãng, bay phất phới.

Luyện Lãnh Nguyệt chờ năm vị Nguyên Phủ cảnh nhân vật, đều lộ ra thần sắc khó có thể tin.

Một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, trong nháy mắt nghịch chuyển thế cục! ?

Cái này nếu không có tận mắt nhìn thấy, ai lại dám tin tưởng?

"Các ngươi hãy lui ra sau, những cái này vô liêm sỉ, để ta làm giải quyết."

Tô Dịch cất bước đi ra động quật, ánh mắt lạnh như băng, tựa như vạn năm hầm băng trên tàn sát bừa bãi gió lạnh, đông lạnh triệt Thiên Địa.

Dù là Tô Dịch có được kiếp trước lịch duyệt cùng tâm tình, giờ khắc này cũng hiếm thấy địa chấn nổi giận.

Trên thực tế, vậy cũng là Tô Dịch thức tỉnh kiếp trước trí nhớ đến nay lần thứ nhất tức giận.

Trước kia thời điểm, cho dù là ở Ngọc Kinh Thành cùng Tô Hoằng Lễ quyết đấu, đều chưa từng để lòng hắn tự sinh ra quá nhiều ít chấn động.

Nguyên nhân rất đơn giản, trước, hắn đang đứng ở ngộ đạo thời khắc mấu chốt.

Chưa từng nghĩ, lại bị cắt đứt rồi!

Cái này đối với thẳng tuốt xem tu hành như mình mệnh giống như Tô Dịch mà nói, cái này tự nhiên để hắn không cách nào dễ dàng tha thứ.

"Nói khoát mà không biết ngượng, lão phu liền tới thử xem, ngươi cái này Tích Cốc cảnh tiểu gia hỏa, nơi nào đến gan chó, dám ... như vậy đồ chó sủa!"

Phi Linh Kiếm Các Khâu Mặc Trì hừ lạnh, lưỡi đầy sấm mùa xuân.

Thân hình của hắn nhoáng một cái, hóa thành một đạo nhạt như khói bụi quang ảnh, bất khả tư nghị xuất hiện ở Tô Dịch trước người, trong tay một thanh xà hình Cổ Kiếm, hướng Tô Dịch đâm tới.

Cái này xà hình Cổ Kiếm tuyên khắc lấy thần bí quỷ dị phù văn, khí tức âm trầm khiếp người, huy động lúc, có một đầu màu đen xà hồn từ kiếm thể hiển hiện, mang theo tê liệt Thần hồn giống như khí thế hung ác, cực kỳ đáng sợ.

Linh Xà Ma Kiếm!

Đây là Phi Linh Kiếm Các đỉnh cấp Nguyên Đạo Linh binh một trong, phía trên nó có tẩm kịch độc, có thể ăn mòn huyết nhục, ăn mòn Thần hồn.

Liền một kích này, Khâu Mặc Trì thể hiện ra đạo hạnh, liền còn hơn kia Đại Sở Diệu Hoa phu nhân một bậc, (rốt cuộc) quả nhiên là tàn nhẫn khôn cùng.

"Con sâu cái kiến mà thôi."

Tô Dịch con mắt ánh sáng lạnh lẽo mà đạm mạc, không bi không hỉ, tiện tay giơ tay lên chỉ, chỉ một cái điểm tới.

"Đồ vật nhỏ, ngươi bị lừa rồi."

Nhìn thấy Tô Dịch chỉ một cái đánh tới, Khâu Mặc Trì khuôn mặt hiện ra một vòng dáng cười.

Chỉ thấy Linh Xà Ma Kiếm trong chốc lát mà thôi, chia ra làm ba, hóa thành ba thanh Cổ Kiếm, mỗi một chuôi đều mang theo rét lạnh ác độc khí tức.

Trong chốc lát, liền như ba vị Tụ Tinh cảnh nhân vật cùng một chỗ liên thủ, phân biệt hướng Tô Dịch đánh tới!

"Tiểu gia hỏa, ngươi cuối cùng tuổi còn rất trẻ, nhưng lại không biết, ta Khâu Mặc Trì làm việc, từ trước đến nay chú ý một cái sư tử vồ thỏ cũng

dùng toàn lực!"

Khâu Mặc Trì trong mắt lộ vẻ cười lạnh.

Hắn giờ phút này chỗ thi triển, tên là "Phi Linh Huyễn Ảnh kiếm", chính là Phi Linh Kiếm Các Tam đại trấn phái kiếm quyết một trong.

Nghe nói Phi Linh Kiếm Các tổ sư thi triển cái môn này kiếm quyết lúc, có thể huyễn hóa ra chín đạo nếu như rắn chắc bóng kiếm, hư hư thật thật, thật thật giả giả, để người khó lòng phòng bị.

Quan trọng nhất là, mỗi một đạo bóng kiếm ở trong thời gian ngắn, cũng có thể bộc phát ra cùng bản tôn không kém bao nhiêu lực lượng!

Khâu Mặc Trì mặc dù không có như thế uy lực, nhưng huyễn hóa ra hai đạo bóng kiếm, ở cùng cảnh giới trong đã có thể nói đáng sợ.

Tô Dịch thần sắc gợn sóng không sợ hãi, cũng không biến chiêu, tùy ý mặt khác hai đạo bóng kiếm đâm trúng hắn, mà hắn như trước chỉ một cái thường thường đánh ra, điểm vào Linh Xà Ma Kiếm trên.

Răng rắc!

Khâu Mặc Trì dáng cười mạnh mẽ cứng lại.

Chỉ thấy Linh Xà Ma Kiếm mạnh mẽ phát ra một tiếng kịch liệt gào thét, từ mũi kiếm bắt đầu, từng khúc đứt đoạn. Kia cổ lăng lệ ác liệt vô cùng chỉ lực, theo kiếm thể, một đường hướng Khâu Mặc Trì phóng đi.

PHỐC!

Khâu Mặc Trì thân hình, liên tiếp nhanh lùi lại, trên không trung rơi vãi ra một chuỗi Huyết Châu. Trước là trên người phòng ngự Pháp khí cùng hộ thể lực lượng như giấy mỏng giống như nổ tung.

Ngay sau đó, hắn thân thể cao thấp như bị cự chùy đập trúng đồ sứ giống như, mạnh mẽ chia năm xẻ bảy, huyết nhục bay tứ tung.

Tô Dịch giận dỗi phía dưới một kích, há lại tầm thường có thể so sánh?

Kia nhìn như hời hợt chỉ một cái, kì thực tựa như Thần Sơn rơi đập giống như, bao hàm tích lấy vô kiên bất tồi giống như cường hoành lực lượng.

Loại kia uy năng, xa không phải Khâu Mặc Trì bực này nhân vật có thể chống lại!

Lại nhìn Khâu Mặc Trì thi triển kia hai đạo bóng kiếm đâm vào Tô Dịch trên người, chỉ phát ra leng keng hai tiếng, giống như đâm vào kiên không thể rách nát tường đồng vách sắt trên.

Cái này hai đạo bóng kiếm vốn là huyễn hóa ra đến, gặp ngăn cản về sau, rất nhanh liền tán loạn vô tung.

Chỉ một cái, phá Linh Xà Ma Kiếm, vỡ Khâu Mặc Trì thân thể, mà Tô Dịch, lông tóc không tổn hao gì!

Kia dễ như trở bàn tay bá đạo huyết tinh một màn, lập tức rung động toàn trường.

"Cái này. . ."

Vô luận là Ngạn Quân Sơn, Lại Trường Tiêu, hay là Khải Trùng Tử, Thiên Tuyệt chân nhân bọn người đều trong nội tâm chấn động, sắc mặt đột biến.

Khâu Mặc Trì coi như là Thiên Nam Châu cảnh nội nhất lưu nhân vật, nổi tiếng từ xưa Tụ Tinh cảnh cường giả, không nghĩ tới, lại liền một cái

Tích Cốc cảnh thiếu niên chỉ một cái lực lượng đều không có ngăn trở!

Đây quả thực nghe rợn cả người.

Huyền Sát Tuyết Mãng thấy như vậy một màn, đỏ tươi con mắt đều trừng tròn xoe, cái này. . . Đây là Tích Cốc cảnh tu sĩ lực lượng? !

Duy chỉ có Lăng Vân Hà thấy nhưng không thể trách.

Mắt thấy Tô Dịch giết chết Diệu Hoa phu nhân bọn người từng màn về sau, sớm bảo Lăng Vân Hà ý thức được, Tô Dịch bực này tồn tại, căn bản không phải lẽ thường có thể cân nhắc!

Cho dù là kia thế gian rất cường đại yêu nghiệt nhân vật, sợ cũng không có nhiều có thể cùng Tô Dịch so sánh với.

Vèo!

Một đạo bóng đen, bỗng nhiên từ trong huyết vụ lòe ra, hiện ra Khâu Mặc Trì thân hình.

Chỉ bất quá hắn lúc này chỉ còn lại có một đạo thần hồn rồi, đầy mặt kinh hãi sắc mặt nghĩ mà sợ.

"Không chết?"

Tô Dịch nhíu mày.

Hắn có chút đánh giá thấp Đại Hạ Tụ Tinh cảnh tu sĩ rồi, những lão gia hỏa này, thực lực chưa hẳn rất mạnh, nhưng trong tay bảo vệ tánh mạng thủ đoạn lại không ít, xa không phải mặt khác quốc gia người tu hành có thể so sánh.

"Một đám Thần hồn mà thôi, còn có thể chống được bao lâu?"

Tô Dịch một bước bước ra, trăm trượng hư không, ở dưới chân hắn, tựa như không tồn tại giống như, đúng như Súc Địa Thành Thốn, trong nháy mắt chuyển qua Khâu Mặc Trì trước người, lần nữa chỉ một cái nghiền ép mà đến.

"Cứu ta ——!"

Khâu Mặc Trì điên cuồng hét lên một tiếng, Thần hồn lực lượng sôi trào như đốt tựa như, xoay người trốn tránh.

"Đồng loạt ra tay."

Lại Trường Tiêu hét lớn một tiếng, một chưởng xa xa đánh ra.

Oanh!

Ba trượng phạm vi dấu chưởng, mang theo ngập trời kim quang.

"Trảm!"

Khải Trùng Tử hét to.

Chỉ thấy một đạo mang theo đầy trời Lôi Đình đao khí, hoành quá dài không, thẳng giống như một mảnh Lôi Đình nước lũ quét sạch trời cao, khắc nghiệt khủng bố, tràn ngập khôn cùng hủy diệt khí tức.

Cuồng Lôi Diệt Không Đao!

Khải Trùng Tử dựa vào thành danh tuyệt học, dung nhập Cuồng Lôi đạo vận, dùng Tụ Tinh cảnh trung kỳ tu vi thi triển, một dưới đao, tựa như Lôi Quân tức giận.

Mà cùng lúc đó, Thiên Tuyệt chân nhân mạnh mẽ một quyền đánh ra.

Oanh!

Hư không thẳng giống như sụp đổ một cái vòng xoáy khổng lồ, loạn lưu vẩy ra, nổ đùng như sấm, một cỗ Bá Thiên tuyệt địa giống như quyền thế lập tức nhét đầy trong thiên địa, cương mãnh vô lượng.

Thiên Tuyệt Thái Võ Quyền!

Thiên Tuyệt chân nhân đạo hiệu, liền là do cái môn này cổ xưa quyền đạo truyền thừa chém giết mà đến, quyền như Đại Thiên, bá tuyệt Càn Khôn.

Ba tôn Tụ Tinh cảnh cường giả cùng một chỗ liên thủ, uy lực lập tức kinh thiên động địa!

"Hảo cường!"

Ngạn Quân Sơn hít vào khí lạnh, giống như hắn Luyện Lãnh Nguyệt chờ Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, gần kề đang trông xem thế nào lấy, liền khắp cả người phát lạnh, sự khó thở.

Bọn họ cũng căn bản không đủ tư cách chộn rộn đi vào, nếu không, tất nhiên sẽ bị kia chờ sức chiến đấu lượng áp chế, đụng phải cực đáng sợ xung kích.

Giờ khắc này, chính là Huyền Sát Tuyết Mãng cùng Lăng Vân Hà cũng không khỏi biến sắc, một cái nhìn ra, những Tụ Tinh cảnh đó cường giả, đều đã vận dụng sát chiêu.

"Ta Tô Dịch muốn giết người, trên trời dưới đất, không người có thể ngăn!"

Đối mặt bực này đáng sợ vòng vây ngăn chặn, Tô Dịch thần sắc đạm mạc như trước.

Âm thanh vẫn còn phiêu đãng, cái kia cao to thân ảnh đã kinh mạnh mẽ mở ra, lăng không giậm chân tại chỗ, chủ động nghênh đón.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 425: Gà Đất Chó Kiểng Trong Nháy Mắt Có Thể Diệt

Lại Trường Tiêu kia ba trượng phạm vi kim sắc dấu chưởng, dẫn đầu trấn áp mà đến, áp bách được hư không nổ vang rung động.

Tô Dịch nhìn cũng không nhìn, tiện tay tay áo vung lên, một đạo màu xanh thủ ấn, lăng không đánh ra ra.

Phanh!

Mang theo trùng trùng điệp điệp kim quang cự chưởng, mãnh liệt nổ tung tóe ra, uyển như lưu ly bị búa tạ đánh trúng, trong nháy mắt nghiền nát.

Mà màu xanh thủ ấn, hoành tuyệt trời cao, mang theo không thể địch nổi khí phách, lăng không đánh tới hướng Lại Trường Tiêu.

"Hả?"

Lại Trường Tiêu sắc mặt cuồng biến, liên tiếp đánh ra mấy miếng bí phù.

Những cái này bí phù bên trong, đều phong ấn lấy 'Lục Đinh Trấn Thủ Ấn " đủ để ngăn cản Tụ Tinh cảnh một kích toàn lực. Nhưng ở màu xanh dấu chưởng trước mặt, chợt nghe rầm rầm rầm một trận nổ đùng, những cái này bí phù lực lượng đều nổ tung, đều bị nghiền nát.

Kia chờ vô kiên bất tồi giống như uy năng, để Lại Trường Tiêu triệt cũng không khỏi sợ, mạnh mẽ cắn răng một cái, lấy ra một miếng tử kim sắc bí phù, hung hăng thúc dục.

Oanh!

Hư không tử kim sắc thần huy bạo trán, lộ ra xuất hiện một thần cái giống như Hư Ảnh, chân đạp Sơn Hà, to lớn cao ngạo chói mắt.

Cái này thần cái Hư Ảnh mang theo chí cương chí cường, thế lớn vô lượng giống như uy thế, mới vừa xuất hiện, liền một chưởng đánh ra, cùng màu xanh thủ ấn đụng vào cùng một chỗ.

Oanh! !

Hư không nổ đùng, kinh thiên động địa, đến cuối cùng, kia thần cái Hư Ảnh cùng Tô Dịch màu xanh dấu chưởng, đều ngay ngắn hướng trừ khử tán loạn.

"Đáng chết! Đây chính là ta Nguyên Dương Linh Tông trấn phái bí phù, là tổ sư năm đó ở lại trong tông môn năm miếng 'Pháp tướng Linh Tôn phù' một trong, đủ ngăn cản Tụ Tinh cảnh đại viên mãn tồn tại toàn lực đả kích, sao có thể sẽ bị một kích oanh phá? Người này gọi Tô Dịch đồ vật nhỏ sao hội cường đại như thế?"

Lại Trường Tiêu sắc mặt khó coi, lại là đau lòng lại là giật mình.

Mà lúc này ——

Khải Trùng Tử Cuồng Lôi Diệt Không Đao, cùng với Thiên Tuyệt chân nhân Thiên Tuyệt Thái Võ Quyền, dồn dập giết đến.

Chỉ thấy Tô Dịch đồng dạng một đao, một quyền đánh ra.

Biền chỉ như đao chém ra lúc, đao khí như muôn đời thanh tiêu, linh hoạt kỳ ảo siêu nhiên, tại trong hư không quét qua.

Răng rắc răng rắc!

Khải Trùng Tử kia mang theo đầy trời Cuồng Lôi bá đạo một đao, bị cứng rắn bổ được thất linh bát lạc, tán loạn như nước thủy triều.

Nắm chỉ một quyền đánh ra lúc, quyền kình như Viễn Cổ thần cái ôm lấy Vực Ngoại Thần Sơn hung hăng nện xuống, đồng dạng chí cương chí dương, nhưng là cùng Thiên Tuyệt chân nhân Thiên Tuyệt Thái Võ Quyền không giống, Tô Dịch một quyền này, có đánh vỡ Thiên Địa lao lung, không thể ngăn cản đại thế.

Đem làm hai quyền va chạm, kia phiến hư không ầm ầm nổ đùng, nhấc lên cuồn cuộn lực lượng loạn lưu, mà Thiên Tuyệt chân nhân tất bị chấn đắc thân ảnh nhoáng một cái, sắc mặt cũng không khỏi hơi đổi.

Lại nhìn Tô Dịch, phá vỡ cái này trùng trùng điệp điệp ngăn chặn về sau, thân ảnh đã phá không giết đến Khâu Mặc Trì trước người.

Giống nhau trước giống như, một chỉ điểm ra.

"Không ——!"

Khâu Mặc Trì trong mắt hiển hiện điên cuồng vẻ không cam lòng.

Rõ ràng kia ba vị Tụ Tinh cảnh cường giả cùng một chỗ liên thủ, đặt tại Thiên Nam Châu cảnh nội, đủ dễ dàng hoành hành, nhưng bây giờ, tuy nhiên cũng không có thể ngăn trở Tô Dịch công phạt! Thế cho nên giờ phút này, để hắn đối mặt Tô Dịch một kích này lúc, đều hoàn toàn đã không có cơ hội tránh né.

PHỐC!

Thần hồn của Khâu Mặc Trì run lên bần bật, lăng lệ ác liệt như kiếm chỉ lực đưa hắn Thần hồn trực tiếp chấn vỡ, lăng không nổ tung ra thành từng mảnh, hồn phi phách tán.

Toàn trường tĩnh mịch!

Lại Trường Tiêu, Khải Trùng Tử, Thiên Tuyệt chân nhân thần sắc âm trầm, bọn họ ba vị cùng một chỗ toàn lực xuất kích, tuy nhiên cũng không có thể ngăn cản Tô Dịch, ai có thể không sợ hãi?

Xa xa Luyện Lãnh Nguyệt, Ngạn Quân Sơn chờ Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, càng là trợn mắt há hốc mồm, bị một màn này cả kinh da đầu run lên, tâm thần sợ run.

Đây chính là Khâu Mặc Trì!

Phi Linh Kiếm Các có thể đếm được trên đầu ngón tay Tụ Tinh cảnh nhân vật, tung hoành thế gian gần trăm năm, liền là đồng dạng cảnh giới cường giả, muốn đánh chết hắn, đều khó càng thêm khó.

Như vậy một vị nổi tiếng từ xưa đại nhân vật, lại trước là bị đánh vỡ thân thể, hiện tại liền Thần hồn cũng bị tàn phá.

Mà Tô Dịch, gần kề chỉ là Tích Cốc cảnh tu vi!

Huyền Sát Tuyết Mãng hoàn toàn ngốc trệ ở kia.

Trước đối với Tô Dịch có hay không năng lực chỉ điểm nàng biến hóa, nàng còn bán tín bán nghi, nhưng bây giờ, mắt thấy một màn này màn, nàng đột nhiên nhớ tới Thanh Nha đã từng nói qua lời nói.

"Tô Dịch ca ca là bầu trời Thần Tiên giống như nhân vật, có thể được đến chỉ điểm của hắn, ngươi chính là muốn biến hóa thất bại cũng khó khăn."

Bây giờ nghĩ lại, Huyền Sát Tuyết Mãng rốt cục hiểu rõ, Thanh Nha lời nói này, ngược lại cũng không phải là hoàn toàn là giả, nếu không là có được có thể so với bầu trời tiên nhân thủ đoạn, một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, đâu có thể nào giết Tụ Tinh cảnh như giết gà làm thịt hầu?

Liền là Lăng Vân Hà, nội tâm cũng bốc lên không ngừng.

Tô Dịch lúc này lực lượng, so về ở Thiên Lan Hà trên diệt sát Diệu Hoa phu nhân bọn người, rõ ràng cường đại hơn một mảng lớn!

Dù sao khi đó đối thủ của hắn chỉ có Diệu Hoa phu nhân một cái Tụ Tinh cảnh cường giả, đâu có như hiện tại, chỗ mặt đúng đích, là trọn vẹn bốn vị!

Hơn nữa, từng cái đạo hạnh đều nếu so với Diệu Hoa phu nhân mạnh rất nhiều!

Khâu Mặc Trì chết, nghiễm nhiên đã trở thành Tô Dịch trước theo như lời câu nói kia lời chú giải.

Vậy thì chính là, hắn Tô Dịch muốn giết người, trên trời dưới đất, không người có thể ngăn!

"Xem ra, lần này chúng ta gặp một cái kiểu loại yêu nghiệt đối thủ, mà loại người này thực lực, xa không phải hắn vốn có tu vi có thể cân nhắc, hai vị, mà cùng ta cùng một chỗ, toàn lực đánh cược một lần như thế nào?"

Khải Trùng Tử ánh mắt nghiêm trọng, lạnh như băng mở miệng.

"Tự nhiên như thế."

Lại Trường Tiêu cùng Thiên Tuyệt chân nhân cùng một chỗ gật đầu.

Gần đây mấy năm, toàn bộ Thương Thanh đại lục trên xuất hiện rất nhiều lai lịch lạ lẫm, và cường đại như kiểu loại yêu nghiệt nhân vật.

Ở Đại Hạ cảnh nội, cũng hiện lên xảy ra rất nhiều cùng loại nhân vật.

Giờ khắc này, Lại Trường Tiêu, Thiên Tuyệt chân nhân bọn họ, không thể nghi ngờ cũng đem Tô Dịch coi là loại này nhân vật.

"Cùng một chỗ liên thủ, cũng không quá là gà đất chó kiểng, trong nháy mắt có thể diệt."

Xa xa, Tô Dịch ánh mắt lạnh lẽo đạm mạc.

"Cuồng vọng! Ta liền nhìn ngươi, như thế nào trong nháy mắt diệt ta!"

Khải Trùng Tử con mắt ánh sáng lạnh lẽo, đao khí mạnh mẽ tăng vọt, liền hư không đều hiện xuất ra đạo đạo vết nứt, điên cuồng bạo Lôi Đình nổ vang chi âm thanh, theo sau đó vang vọng trong thiên địa.

Xoẹt!

Hắn một bước bước ra, trường đao trong tay chém ra, một mảnh như dải lụa Lôi Đình đao khí, ngang trời cao, từ bốn phương tám hướng, hướng Tô Dịch vây giết.

Bát Hoang Cuồng Lôi Đao!

Đây là Khải Trùng Tử ẩn giấu đao pháp, có một không hai Thiên Nam Châu đương đại đao tu chi thuật.

Đem làm từ Khải Trùng Tử trong tay thi triển ra, tựa như Thiên Lôi từ trên trời giáng xuống, bao phủ Bát Hoang Lục Hợp, phảng phất giống như ở một đao kia phía dưới, vạn vật đều tránh khỏi bị hủy diệt kết cục.

Kia chờ uy thế, vượt xa trước hắn chỗ thi triển Cuồng Lôi Diệt Không Đao.

Mà Tô Dịch lại lộ ra một vòng giọng mỉa mai chi sắc, tiện tay chỉ một cái chém ra.

Đến hắn bực này cảnh giới, giơ tay nhấc chân, đều có bất khả tư nghị đại đạo thần vận.

Cái này chỉ một cái, nhìn như đơn giản, kì thực là đại đạo đến giản, Phản Phác Quy Chân thể hiện.

Ầm ầm!

Nếu như nói, Khải Trùng Tử đao khí, là từ trên trời giáng xuống cuồn cuộn Thiên Lôi.

Kia sao Tô Dịch cái này chỉ một cái, giống như đột ngột từ mặt đất mọc lên, nghịch thiên tàn sát bừa bãi kinh thế thủy triều!

Khủng bố Thiên Địa nguyên khí, bị cái này chỉ một cái ngưng tụ, cái này phiến thiên địa ở giữa, phảng phất giống bị một mảnh mênh mông cuồn cuộn khôn cùng chỉ kính nhồi vào, sóng to gió lớn lao nhanh quét sạch, bao la bát ngát Vô Nhai.

Ở cái này chỉ một cái phía dưới, mọi người nhịn không được đồng tử co lại, hắn một cái Tích Cốc cảnh tu sĩ mà thôi, lực lượng làm sao lại khủng bố như thế?

Thật sự là Tô Dịch cái này chỉ một cái lực lượng, bày biện ra khí tượng quá mức kinh người, mênh mông vô lượng, bành trướng bao la bát ngát, trên trời dưới đất giống như đều bị cái này chỉ một cái bao trùm.

Phanh! Phanh! Phanh!

Một trận kinh thiên giống như nặng nề nổ đùng, Khải Trùng Tử chỗ chém ra một mảnh kia điên cuồng bạo Lôi Đình đao khí, đều như giấy mỏng giống như, bị dễ dàng nghiền nát nổ tung."Đi!"

Khải Trùng Tử biến sắc, đao khí ngưng tụ, hóa thành một thanh dài mười trượng màu bạc Lôi Đình chiến đao.

Đối mặt Tô Dịch cái này rung chuyển trời đất, đủ để san bằng Sơn Hà giống như lực lượng, mạnh như Khải Trùng Tử, cũng không khỏi không toàn lực ứng phó.

Thân hình của hắn hơi biến hóa, cả người hóa thành lưu quang, ngự dụng dài mười trượng Lôi Đình chi đao, mạnh mẽ nổi giận chém mà xuống.

Lôi Đình duy ta, diệt sạch Lục Hợp!

Đây tuyệt đối là Khải Trùng Tử cường đại nhất một đao, đưa hắn kia một thân tinh khí thần, đều hòa tan vào một đao kia bên trong!

Oanh!

Đao khí sôi trào, Lôi Đình như nộ.

Cái này một sát, mọi người trước mắt đau đớn, tâm thần đều bị một đao kia uy thế kinh đến, một ít Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, tâm thần đều thiếu chút nữa thất thủ sụp đổ.

Chỉ có Tô Dịch thần sắc đạm mạc như trước.

Hắn cái này chỉ một cái, dùng bản thân đạo hạnh toàn lực vận chuyển, dung nhập Ngũ Hành chi thần vận, trong đó chi huyền bí, há lại cái này thế tục trong tu sĩ có thể tưởng tượng?

Chỉ thấy ——

Đem làm Khải Trùng Tử kia chí cường giống như một đao chém tới lúc, Tô Dịch kia chỉ một cái lực lượng mạnh mẽ sinh ra nổ vang, bạo trán ra vô cùng chói mắt mũi nhọn, phô thiên cái địa.

Đúng như một mảnh mênh mông kiếm hải!

Tại bực này đáng sợ uy năng trước, Khải Trùng Tử kia chém ra mười trượng Lôi Đình chi đao, trong chớp mắt mà thôi, liền bị mênh mông kiếm khí cắn nát thành bụi phấn.

"Không tốt!"

Khải Trùng Tử sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Một đạo chỉ lực mà thôi, lúc ban đầu lúc Thông Thiên lấp mặt đất, trong chớp mắt liền hóa thành vô tận kiếm khí đại dương mênh mông, kia chờ thần diệu biến hóa, để hắn bực này Tụ Tinh cảnh nhân vật đều cảm nhận được chí mạng giống như nguy hiểm.

Mà khi hắn muốn né tránh lúc, đã không kịp, chỉ có thể lựa chọn đối chiến.

"Mở ra! ! !"

Khải Trùng Tử vung đao, nếu như dốc sức liều mạng, gần như điên cuồng.

Nhưng mà, đối mặt kia bao trùm tới một mảnh kiếm hải, một đao kia liền như trên mặt biển nhấc lên một đóa bọt nước giống như nhỏ bé, trong nháy mắt liền tan vỡ tiêu tán.

Phanh!

Ở mọi người kinh hãi trong ánh mắt.

Khải Trùng Tử trong tay chuôi này trường đao mạnh mẽ nổ tung, mà thân ảnh của hắn, tất bị ngàn vạn kiếm khí sóng biển hung hăng đập ở bên trong, quanh thân làn da, huyết nhục, gân cốt thẳng giống như đụng phải vô số lợi kiếm Lăng Trì, đổ rào rào bị cắn nát thành một đoàn bọt máu.

Ở cuối cùng này thời khắc, thần hồn của hắn mặc dù thành công thoát đi thân thể, có thể trước mặt mà đến kiếm khí nước lũ, trực tiếp đem hắn Thần hồn bao phủ.

Trong nháy mắt mà thôi, hồn phi phách tán!

Như vậy một vị ở Đại Hạ Thiên Nam Châu hoành hành không biết bao nhiêu năm đỉnh phong đao tu, lại lại ở chỉ một cái phía dưới, tan thành mây khói.

Đúng xác minh Tô Dịch câu nói kia: Gà đất chó kiểng, trong nháy mắt có thể diệt!

Toàn trường tĩnh mịch.

Xa xa Ngạn Quân Sơn chờ Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, đều kinh hãi nghẹn ngào, toàn thân ứa ra hàn khí, bị một kích này hoàn toàn dọa hỏng.

Khải Trùng Tử, Thanh Huyền Đao Tông địa vị cao thượng Thái thượng trưởng lão, tên đầy Thiên Nam Châu Cuồng Lôi Đao Quân, Tụ Tinh cảnh

trong người phong lưu. . . Cũng tại chỉ một cái ở giữa bị gạt bỏ!

Kia chờ rung động, có thể nghĩ lớn đến bao nhiêu.

Lại Trường Tiêu cùng Thiên Tuyệt chân nhân cũng hoàn toàn biến sắc, ý chí chiến đấu gặp trầm trọng đả kích, trước bọn họ còn đáp ứng, cùng với Khải Trùng Tử cùng một chỗ liên thủ, đấu một trận Tô Dịch như vậy một cái kiểu loại yêu nghiệt nhân vật.

Có thể chẳng ai ngờ rằng, Khải Trùng Tử hội bị bại nhanh như vậy!

Tô Dịch cái này chỉ một cái, để bọn họ hai vị này Tụ Tinh cảnh tồn tại, đều cảm nhận được thật lớn uy hiếp, nội tâm sợ hãi phát lạnh.

Liền uy chấn Thiên Nam châu Khải Trùng Tử, đều không phải Tô Dịch chỉ một cái chi địch, kia ở đây còn có ai có thể là đối thủ của hắn?

"Trốn!"

Không hẹn mà cùng đấy, Lại Trường Tiêu cùng Thiên Tuyệt chân nhân tại thời khắc này làm ra đồng dạng quyết định.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 426: Cơ Duyên Chi Tranh Chẳng Phân Biệt Được Đúng Sai

Lại Trường Tiêu lách mình bỏ chạy, liền xa xa Ngạn Quân Sơn bọn người cũng không để ý, độn quang như cầu vồng, nhanh vô cùng.

Thiên Tuyệt chân nhân thì bóp nát một khối bí phù, thân ảnh bị một mảnh màu máu sương mù bao trùm, hư không tiêu thất không thấy.

Hai vị Tụ Tinh cảnh nhân vật, không đánh mà lui, dưới bình thường tình huống, chính là cùng cảnh cường giả cũng rất khó đi ngăn cản.

Có thể Tô Dịch lại giống như sớm có chuẩn bị.

Đem làm hai người bỏ chạy kia một cái chớp mắt, Tô Dịch đầu ngón tay nhảy lên, tại trong hư không liền chút.

Xuy! Xuy!

Hai đạo kiếm khí vút không mà lên, lăng không lóe lên một cái, phân biệt chém về phía Lại Trường Tiêu cùng Thiên Tuyệt chân nhân.

Ngoài mấy trăm trượng, Lại Trường Tiêu hình như có phát giác, mạnh mẽ phát ra một tiếng hét to, thân ảnh bốn phía hiện ra một tầng ô ánh sáng ngưng tụ lồng ánh sáng.

Lồng ánh sáng nổi lên hiện vặn vẹo kỳ dị ánh sáng hoa văn, tựa như một mặt linh thuẫn.

Phanh! !

Kiếm khí chém tới, lồng ánh sáng mạnh mẽ kịch liệt run lên, rồi sau đó ầm ầm bạo vỡ.

Kiếm khí dư thế không giảm, trảm ở Lại Trường Tiêu trên người.

Vị này Nguyên Dương Linh Tông Tụ Tinh cảnh cường giả, trước đang cùng Tô Dịch chém giết lúc, một thân phòng hộ Pháp khí đã bị toàn bộ nghiền nát, giờ này khắc này, lại cái đó có thể đở nổi cái này tuyệt sát một kiếm?

PHỐC!

Kiếm quang lóe lên một cái.

Lại Trường Tiêu cái đầu ném không mà lên, hình thần câu diệt.

Đối với người tu đạo mà nói, ý chí chiến đấu một khi sụp đổ, ở đối thủ trong mắt, vậy thì cùng đợi làm thịt dê con không có gì khác nhau.

Đương nhiên, càng hiện thực tàn khốc là, dù là Lại Trường Tiêu bực này Tụ Tinh cảnh cường giả đi cùng Tô Dịch dốc sức liều mạng, cũng cùng kiến càng lay cây không có gì khác nhau, nhất định lưu lạc một cái giống như Khải Trùng Tử kết cục.

"Hả?"

Đột nhiên, Tô Dịch nhíu mày.

Cái kia chém về phía Thiên Tuyệt chân nhân một kiếm, lại lại bị ngăn trở.

Đối phương trên đỉnh đầu, hiển hiện một miếng Thanh Đồng cây trâm, màu sắc ảm đạm, vết gỉ loang lổ, còn nhuộm một ít khô cạn vết máu.

Chỉ có như vậy một miếng Thanh Đồng trâm, lại dễ dàng ngăn trở Tô Dịch kia tất sát một kiếm, im hơi lặng tiếng liền đem kiếm khí hóa giải.

"Có vẻ. . . Là một kiện thần tính hỏng Linh Đạo bảo vật?"

Tô Dịch có chút ngoài ý muốn.

Mà nhân cơ hội này, Thiên Tuyệt chân nhân đã thương hoảng sợ mà trốn, trong chớp mắt liền biến mất ở cực nơi chân trời xa.

"Tô Dịch, ngày khác ta định đem ngươi thủ cấp tháo xuống, dùng tuyết cái nhục ngày hôm nay! !"

Xa xa đấy, truyền đến Thiên Tuyệt chân nhân kia phẫn nộ oán độc âm thanh, ở trong thiên địa thật lâu quanh quẩn.

"Vô năng cuồng nộ."

Tô Dịch đều mặc kệ hội, chớ nói chi là quan tâm.

Đến tận đây, hắn chém liên tục Khâu Mặc Trì, Lại Trường Tiêu, Khải Trùng Tử ba vị Tụ Tinh cảnh cường giả, trong nội tâm kia một chút não ý nhìn chung có thể thổ lộ.

Nghĩ nghĩ, hắn lại không khỏi tự giễu, một chút tôm tép nhãi nhép, lại ảnh hưởng đến tâm cảnh của ta, quả thực. . . Không có lẽ ah. . .

"Cái này cũng quá mạnh đi à. . ."

Huyền Sát Tuyết Mãng ánh mắt hoảng hốt, đầu đều có chút mộng.

Cái này một cuộc chiến đấu vẻn vẹn tiếp tục không đến khoảnh khắc thời gian, Tô Dịch lợi dụng Tích Cốc cảnh tu vi, liền giết ba vị có thể nói nhất lưu Tụ Tinh cảnh tu sĩ!

Kia chờ huyết tinh từng màn, để Huyền Sát Tuyết Mãng đều đã bị kinh hãi, âm thầm may mắn trước thời điểm, không có lựa chọn cùng Tô Dịch bọn người là địch.

Nếu không. . .

Huyền Sát Tuyết Mãng cũng không dám lại nghĩ tiếp.

"Cái này là kiểu loại yêu nghiệt lực lượng ah! Thần bí mà cường đại, không cách nào theo lẽ thường cân nhắc, thế gian này thế hệ, cùng như vậy yêu nghiệt so sánh với, cùng người của hai thế giới cũng không có khác nhau. . ."

Lăng Vân Hà âm thầm cảm thán.

Thật muốn so sánh, kia thế gian tu hành thế hệ, nhất định là ảm đạm không ánh sáng.

"Tô đạo hữu, những người này nên xử trí như thế nào?"

Lăng Vân Hà ổn ổn tâm thần, ánh mắt nhìn hướng xa xa Ngạn Quân Sơn chờ một đám Nguyên Phủ cảnh tu sĩ.

Những người này, đặt tại Đại Hạ Thiên Nam Châu cảnh nội, cũng là uy chấn một phương đại nhân vật.

Nhưng lúc này, sớm đã sợ tới mức thần sắc thảm đạm, mặt như màu đất, thậm chí cũng không dám đào tẩu.

Quân không thấy, trước muốn chạy trốn Lại Trường Tiêu, đều bị một kiếm giết chết tại chỗ?

"Tô đạo hữu, chúng ta nguyện nhận thua, trả giá trên người bảo vật dùng đền bù trước khuyết điểm, hơn nữa, ta dùng Nguyên Dương Linh Tông tông

chủ danh nghĩa thề, tự nay về sau, đoạn sẽ không cùng đạo hữu là địch!"

Hít thở sâu một hơi khí, Ngạn Quân Sơn ôm quyền khom người, hướng Tô Dịch cúi đầu.

Tình thế so với người mạnh, không phải do hắn không cúi đầu!

Những người khác thấy vậy, cái đó còn dám chần chờ?

Đều dồn dập nhận thua cúi đầu.

"Ta giết các ngươi, ngươi trên người chúng bảo vật không phải là ta sao?"

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười.

Một câu, để Ngạn Quân Sơn bọn người nội tâm run lên, sắc mặt đại biến.

Thấy bọn họ liền hưng thịnh phản kháng tư thái đều không có, Tô Dịch không khỏi hứng thú hết thời, khua tay nói: "Các ngươi đi thôi."

Ngạn Quân Sơn bọn họ ngẩn ngơ, giống như khó có thể tin.

"Đa tạ đạo hữu giơ cao đánh khẽ!"

Ngạn Quân Sơn hít thở sâu một hơi khí, đem trên người một cái trữ vật ngọc bội tháo xuống, cung kính phóng trên mặt đất, lúc này mới xoay người mà đi.

Những người khác cũng dồn dập noi theo, đem từng người trên người bảo vật đều từng cái lưu lại.

Cho đến đi xa, cũng không gặp Tô Dịch động thủ đưa bọn chúng lưu lại, Ngạn Quân Sơn bọn người tâm trạng đang lo lắng lúc này mới buông, đều không cấm xoa xoa mồ hôi lạnh, bước nhanh hơn rời khỏi.

"Ta còn tưởng là đạo hữu hội đuổi tận giết tuyệt, chưa từng nghĩ, hay là thêm bọn họ."

Lăng Vân Hà cười mở miệng.

"Cơ duyên chi tranh, chẳng phân biệt được đúng sai, huống chi, ta có thể không phải Thị Sát thế hệ, còn khinh thường tại đối với những người này đuổi tận giết tuyệt."

Tô Dịch nói xong, đã chắp tay tại lưng, hướng trong động quật bước đi, "Nguyên Hằng, ngươi tới thu thập chiến lợi phẩm, ta muốn tiếp tục tham ngộ đại đạo, chư vị kính xin lúc này chờ một lát."

Nguyên Hằng lập tức hành động.

"Đạo hữu, chư vị tô. . . Tô đạo hữu hẳn là thật là bầu trời tiên nhân hạ phàm?"

Huyền Sát Tuyết Mãng ánh mắt nhìn hướng Lăng Vân Hà, nhịn không được hỏi ra âm thanh.

Nghĩ nghĩ, Lăng Vân Hà nói ra: "Như bầu trời thật sự có tiên nhân, kia Tô đạo hữu nhất định là."

Huyền Sát Tuyết Mãng nhất thời trầm mặc.

Đang tại thu thập chiến lợi phẩm Nguyên Hằng cười nói: "Bạch cô nương yên tâm, lần này ngươi cũng giúp chủ nhân nhà ta xuất lực rồi, đợi chủ nhân tìm hiểu đại đạo về sau, tự nhiên sẽ không bạc đãi ngươi."

Nói xong, hắn xuất ra một lọ đan dược, cách không đưa tới, "Đây là một ít chữa thương đan dược, ngươi nhanh đi chữa thương a."

Huyền Sát Tuyết Mãng khẽ giật mình, chợt cảm kích nói: "Đa tạ đạo hữu."

Nguyên Hằng cười ha hả khoát tay: "Đừng khách khí, ta và ngươi đều yêu tu, lẫn nhau hỗ trợ cũng là nên phải đấy."

Thanh Nha chớp thanh tịnh mắt to, hiếu kỳ hỏi: "Nguyên Hằng đại ca, ngươi có phải hay không thích Bạch tỷ tỷ sao?"

Nguyên Hằng: ". . ."

Huyền Sát Tuyết Mãng: ". . ."

Đồng ngôn vô kỵ, Thanh Nha cũng rõ ràng không chỗ cố kỵ, làm cho cả hai cũng không khỏi có chút xấu hổ cùng quẫn bách.

Lăng Vân Hà vội vàng đem Thanh Nha dụ đi được, nha đầu kia như lưu lại, không phải níu lấy vấn đề này tiếp tục hỏi tiếp không thể.

. . .

Cả buổi sau.

Động quật cái ao nước trên không, vắng lặng bất động Tô Dịch lặng yên mở ra con ngươi.

Hắn chưởng chỉ nhảy lên, một đám u ám âm lãnh sáng bóng ngưng tụ.

Hư không cạnh bên, nhất thời tràn ngập một cỗ Cực Âm lạnh vô cùng khí tức.

"Âm người, trọc khí, Thái Âm lực lượng, như nước vô hình, như băng rét căm căm, chấp chưởng chi, có thể tôi tính linh, luyện thần phách. . ."

"Đáng tiếc, cô âm không dài, Cô Dương không sống, vẻn vẹn nắm giữ Âm chi đạo vận, xa không bằng 'Âm Dương' tương hợp lực lượng cường đại. . ."

Tô Dịch tĩnh tâm cảm ứng khoảnh khắc, liền vươn người đứng dậy.

Đến tận đây, hắn đã đem Âm chi đạo vận khống chế, thuộc về nhập môn cấp độ.

Nhưng mà, bằng hắn kiếp trước lịch duyệt cùng kinh nghiệm, dùng không được bao lâu, là được đem đạo này vận rèn luyện đến "Tỉ mỉ" "Đại thành" thậm chí "Viên mãn" tình trạng.

"Tô Dịch ca ca, ngươi đã tìm hiểu Âm chi đạo vận sao?"

Thanh Nha hiếu kỳ nói.

Tô Dịch khẽ gật đầu.

Thanh Nha lập tức sợ hãi than nói: "Cái này cũng thật lợi hại bá, ở tông môn lúc, bọn họ đều nói ta là ngộ đạo thiên tài, có thể ta ở nắm giữ 'Linh Tiêu đạo vận' lúc, có thể ngủ trọn vẹn bảy ngày thời gian, mới lĩnh ngộ đến đạo này vận một chút chân lý."

"Ngủ bảy ngày liền ngộ đạo sao?"

Nguyên Hằng khóe môi một trận run rẩy, thiếu nữ này ngộ đạo phương thức, quả thực đủ để cho thiên hạ bất luận cái gì tu sĩ ghen ghét đỏ mắt.

"Linh Tiêu đạo vận?"

Tô Dịch thì không khỏi kinh ngạc.

Nguyên Đạo cấp độ đạo vận, có "Cấp ba cửu phẩm" phân chia.

Có thể kia chỉ là châm đối với thiên hạ thông thường đại đạo thần vận phân chia.

Mà Linh Tiêu đạo vận, thì Tuyệt phẩm đạo vận một loại, tại phía xa "Cấp ba cửu phẩm" chi lưu đạo vận phía trên, mà cực kỳ hiếm thấy!

Tô Dịch thật không nghĩ đến, Thanh Nha nắm giữ đạo vận, lại sẽ như thế không tầm thường.

"Nha đầu kia quả nhiên không đơn giản."

Tô Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Từ nhìn thấy đầu tiên chứng kiến Thanh Nha lúc, hắn cái chú ý đến, thiếu nữ này dung mạo, tính tình, thậm chí cả cử chỉ, đều cùng hắn kiếp trước tiểu đồ đệ Thanh Đường thiếu niên lúc có ba phần tương tự.

Cho đến về sau một đường kết bạn mà đi, hắn mới hiểu rõ đến, Thanh Nha thiên phú cùng căn cốt, đúng là cực kỳ siêu phàm.

Hắn căn cốt Thanh Tuyệt, chính là hiếm thấy "Huyền cơ linh cốt", dựa theo Đại Hoang Cửu Châu bình phán tiêu chuẩn, như thế căn cốt, có thể nhập "Thượng phẩm" liệt kê, vạn trong không một.

Mà thiên phú của nàng cũng không đơn giản, ngộ tính siêu tuyệt, trời sinh có thể thân thiện tự nhiên tạo hóa khí tức, có thể cảm giác đến tầm thường tu hành thế hệ không cách nào cảm giác đến Thiên Địa đại đạo dấu vết.

Bực này ngộ tính, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, hiển nhiên chính là một cái yêu nghiệt, sẽ bị những kia đỉnh cấp cổ xưa đạo thống cướp thu nhập trong môn.

Đơn cử ví dụ, người bình thường chứng kiến một mảnh sơn thủy, chỉ biết cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Ở tu sĩ trong mắt, cái này phiến sơn thủy thì có "Thế núi" cùng "Nước vận", lợi hại còn có thể khám phá sơn mạch cùng nước mạch xu thế.

Mà ở Thanh Nha kia, thì có thể từ nơi này phiến sơn thủy ở bên trong, bắt đến trong đó chất chứa đại đạo thần vận, cũng đem hắn lĩnh hội tại tâm!

Cái này là ngộ tính siêu tuyệt chỗ cường đại.

Gì đó đã gặp qua là không quên được, một điểm liền thấu thiên tài, đều so ra kém loại này có thể cùng tạo hóa tự nhiên gần gũi ngộ tính.

Mà Thanh Nha, lại không chỉ có được "Huyền cơ linh cốt" bực này siêu phàm căn cốt, còn có được siêu tuyệt ngộ tính, cái này ở Tô Dịch gặp được tu sĩ ở bên trong, cũng chỉ có một Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền có thể tới cân sức ngang tài!

"Tô Dịch ca ca, ngươi hẳn là cũng hiểu được Linh Tiêu đạo vận huyền diệu?"

Thanh Nha hiếu kỳ hỏi.

Nàng còn không biết, chính mình kia một thân thiên phú cùng căn cốt, sớm bị Tô Dịch thấy rõ sờ thấu.

"Đương nhiên, nếu có nhàn rỗi, ta ngược lại là có thể lúc này đạo vận ma luyện trên, chỉ điểm ngươi một hai."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn không chỉ biết rõ loại này đạo vận, còn biết nên tu luyện hạng gì bí pháp, mới có thể đem cái này một loại đại đạo thần vận lực lượng phát huy đến mức tận cùng!

Nhưng mà, hoặc có lẽ là bởi Thanh Nha cùng Thanh Đường có chút tương tự nguyên nhân, làm cho Tô Dịch cho dù rất thưởng thức Thanh Nha, cũng không có thu đối phương làm đồ đệ có ý định.

Thanh Nha cao hứng mà ngọt ngào cười nói: "Ta đây nên cám ơn trước Tô Dịch ca ca rồi! Về sau, ta mời ngươi ăn rất nhiều rất nhiều hỏa đào!"

Thẳng tuốt không có mở miệng Lăng Vân Hà cũng nhìn không được nữa, vội ho một tiếng, nói: "Tô đạo hữu, này dưới mặt đất chỗ chôn dấu Tuyệt Âm linh mạch nên xử trí như thế nào?"

Hắn không thể không nói sang chuyện khác, e sợ cho Tô Dịch động tâm, đem Thanh Nha cái này bọn họ Thiên Nhất Kiếm Các bảo bối phiền phức khó chịu cho ngoặt đi nha.

Nhắc tới Tuyệt Âm linh mạch, cách đó không xa Huyền Sát Tuyết Mãng ánh mắt, cũng là nhìn về phía Tô Dịch.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 427: Tuyệt Âm Hàn Phách

Tô Dịch nhìn nhìn Huyền Sát Tuyết Mãng, đối với Nguyên Hằng nói: "Ta hiện tại muốn lấy đi cái này Tuyệt Âm linh mạch, ngươi đem Đào Thanh Sơn truyền thụ cho ngươi Hóa Hình Thuật, truyền thụ cho Bạch Vấn Tình là được."

Nguyên Hằng khẽ giật mình, chợt cao hứng nói: "Vâng, chủ nhân!"

Hắn xoay người nhìn về phía Huyền Sát Tuyết Mãng, nói: "Bạch cô nương, ngươi đi theo ta."

"Đa tạ Tô đạo hữu rủ xuống thương!"

Huyền Sát Tuyết Mãng tiên triều Tô Dịch dập đầu ba lượt, rồi sau đó mới xoay người đi theo Nguyên Hằng cùng một chỗ hướng động quật bước ra ngoài.

"Ta cũng đi xem."

Thanh Nha hào hứng bừng bừng, vừa muốn đuổi kịp đi, liền bị Lăng Vân Hà một thanh đè đầu, "Nha đầu, ngươi đi xem náo nhiệt gì."

Thanh Nha giật mình nói: "Ta đi xem Bạch tỷ tỷ như thế nào biến hóa ah."

Lăng Vân Hà bất đắc dĩ nói: "Đần, pháp bất truyền Lục Nhĩ, ngươi như gom góp đi qua, liền là tu hành đại kị."

Thanh Nha úc một tiếng, lúc này mới an phận xuống dưới.

Bên bờ ao, Tô Dịch lấy ra một cái bình ngọc, trong tay bấm niệm pháp quyết, ở bình ngọc trên bao trùm một tầng Thần huyền áo thần bí cấm chế trận đồ.

Rồi sau đó, Tô Dịch đem bình ngọc ném không, trong môi thở khẽ một chữ: "Thu!"

Xoạt xoạt ~

Phạm vi mấy trượng trong ao, một đạo màu đen băng hàn nước chảy dâng lên, giống như một đạo chỉ đen giống như lướt vào trong bình ngọc.

Đây là Tuyệt Âm linh mạch thai nghén ra "Tuyệt Âm linh dịch", dựa theo Linh tài phân chia, có thể nhập Ngũ phẩm, đã có thể luyện dược, cũng có thể luyện khí sủng, đồng dạng đối với Khuynh Oản tu luyện cũng có thật lớn diệu dụng.

Chỉ một lát sau, trong ao Tuyệt Âm linh dịch bị rút lấy không còn.

Tô Dịch lập tức đem bình ngọc thu hồi.

Lại nói tiếp, cái này bình ngọc cũng là một kiện trữ vật Bảo khí, là lần trước diệt sát Diệu Hoa phu nhân chờ Đại Sở tu sĩ về sau, đạt được chiến lợi phẩm một trong, trong đó tự thành không gian, có thể cất giữ thế gian rất nhiều linh tính vật phẩm.

Cái ao nước bị rút sạch về sau, cuối cùng lộ ra một tầng hiện ra lạnh như băng sáng bóng màu đen nham thạch, tỏ khắp lấy rét thấu xương giống như âm hàn sát khí.

"Hai vị mà thối lui đến ngoài mười trượng."

Tô Dịch hơi hơi đánh giá, liền phân phó nói.

Lăng Vân Hà vội vàng mang theo Thanh Nha tránh lui.

Tô Dịch không trì hoãn nữa, BOANG... một tiếng, tế ra Huyền Ngô Kiếm, cổ tay nhất chuyển, Kiếm Phong hướng dưới chém liên tục mấy lần.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Cái ao nước cuối cùng, màu đen nham thạch mặt ngoài xuất hiện từng đạo từng đạo tựa như cây thước phạm vi thẳng tắp vết nứt, giăng khắp nơi, thâm nhập dưới đất ba thước.

Tô Dịch không khỏi khiêu mi.

Dùng hắn tu vi hiện tại, lại dùng Huyền Ngô Kiếm lực lượng ra tay, loại kia uy năng, Tụ Tinh cảnh nhân vật cũng đỡ không nổi.

Nhưng bây giờ, lại gần kề chỉ ở kia cái ao nước cuối cùng tạc ra ba thước sâu vết nứt, có thể nghĩ, nơi đây nham thạch hạng gì cứng rắn.

Suy nghĩ khoảnh khắc, Tô Dịch lại thu hồi Huyền Ngô Kiếm, xuất ra Tuyệt Thương hung kiếm.

"Lần này đối với ngươi mà nói, cũng là một cái ngưng kết 'Tính linh hồn thể' cơ hội, như bắt không được, đừng trách ta không có cho ngươi cơ hội."

Tô Dịch tự nói.

Tuyệt Thương hung kiếm run lên bần bật, làm như nghe rõ giống như, thân kiếm nổi lên một cỗ hung lệ lạnh như băng khiếp người khí tức, rục rịch.

Tô Dịch không có lại chần chờ, cầm trong tay Tuyệt Thương hung kiếm, ra tay lần nữa.

Từng đạo từng đạo mang theo ngập trời hung lệ sát phạt khí kiếm khí lướt đi, trảm ở kia cái ao nước cuối cùng mở ra vết nứt trên, từng trận vỡ vụn nổ đùng vang vọng.

Đến cuối cùng, kia vết nứt ở tràn đầy chín trượng chi địa lúc, mạnh mẽ ——

Oanh!

Cái ao nước cuối cùng sinh ra dị động, một cổ kinh khủng âm hàn lực lượng bạo trán, đem kia chừng chín trượng dày màu đen nham thạch chấn vỡ, hóa thành vô số thật nhỏ mảnh đá vẩy ra, như ngàn vạn mũi tên nhọn giống như, nổ bắn ra bốn phía.

Rầm rầm rầm!

Gần bên nham bích trên, đều bị xuyên thủng nguyên một đám nhìn thấy mà giật mình lỗ thủng, hàn khí tràn ngập.

Mà gần như đồng thời, một đạo màu u lam quang ảnh mạnh mẽ từ lòng đất lướt đi, nhẹ nhàng lóe lên một cái, cuồn cuộn Tuyệt Âm Hàn Sát lực lượng như nước thủy triều giống như quét sạch khuếch tán, những nơi đi qua, hư không, nham thạch, bụi bậm chờ sự vật đều ở trong chốc lát đông lại.

Chính là Tô Dịch trên người, đều hiển hiện một tầng u lam băng sương.

Lăng Vân Hà không khỏi cả kinh, kia chờ Tuyệt Âm Hàn Sát lực lượng, đều có thể dễ dàng đem Tụ Tinh cảnh tu sĩ đông thành tượng băng!

Nhưng rất nhanh, chỉ thấy Tô Dịch trên người băng sương không một tiếng động tiêu tán, đối với đã khống chế Âm chi đạo vận lực lượng hắn mà nói, đâu có thể nào hội thụ này ảnh hưởng tới.

Bá!

Kiếm quang lóe lên một cái, Tuyệt Thương hung kiếm, tinh chuẩn đâm trúng kia một đạo ý đồ đào tẩu màu u lam quang ảnh!

"Xèo...xèo ——!"

Một trận chói tai thét vang vang lên.

Nhìn kỹ, kia màu u lam quang ảnh, bỗng nhiên là một đạo nhúc nhích như cầu linh thể, hư ảo trong suốt, bắt đầu khởi động lấy u lam khiếp người ánh sáng lạnh lẽo.

Tuyệt Âm hàn phách!

Đây là một loại sinh ra đời tại Tuyệt Âm linh mạch trong linh thể, Cực Âm lạnh vô cùng, có được nhất định ý thức cùng bản năng, cực kỳ hiếm thấy.

Đem hắn luyện nhập pháp bảo ở bên trong, đủ để nâng cao pháp bảo phẩm chất, hàm dưỡng ra thuộc về pháp bảo bản thân tính linh hồn thể!

Trước ở mở kia cái ao nước cuối cùng lúc, Tô Dịch liền nhạy cảm cảm ứng được một chút thuộc về Tuyệt Âm hàn phách khí tức, cho nên mới có thể đem Tuyệt Thương hung kiếm tế ra.

Hắn từng đáp ứng, về sau có cơ hội, sẽ giúp Tuyệt Thương hung kiếm một lần nữa tế luyện một phen, đền bù hắn nội tình chưa đủ, khiến cho chi có được lột xác xuất kiếm hồn tiềm năng.

Mà bây giờ, cơ hội ngay tại trước mắt!

Chỉ thấy kia Tuyệt Âm hàn phách ở Tuyệt Thương hung kiếm trên điên cuồng giãy dụa, xèo...xèo thét vang, nhưng lại không làm nên chuyện gì, ngược lại bị Tuyệt Thương hung kiếm lực lượng gắt gao áp chế, không ngừng ngầm chiếm.

Mấy hơi thở ở giữa, cái này Tuyệt Âm hàn phách liền phát ra một tiếng rên rĩ, hoàn toàn dung nhập đến Tuyệt Thương hung kiếm trong.

Ông!

Tuyệt Thương hung kiếm run rẩy lên, giống như ở kích động hoan hô, lại như ở hướng Tô Dịch biểu đạt cảm kích.

Tô Dịch cong ngón búng ra, Tuyệt Thương hung kiếm lập tức an tĩnh lại, rồi sau đó bị hắn thu vào.

"Thiên Giải Cổ Kiếm đã kinh cho Linh Tuyết, mà thanh kiếm nầy. . . Ngược lại là có thể lưu cho Khuynh Oản dùng."

Tô Dịch thầm nói.

Khuynh Oản vốn là quỷ tu, do âm hồn chứng đạo, mà Tuyệt Thương hung kiếm ở hấp thu Tuyệt Âm hàn phách về sau, liền có thể hàm dưỡng ra Cực Âm lạnh vô cùng tính linh hồn thể, như vậy hung kiếm dùng như muốn quán trong tay, đủ để phát huy ra vượt quá tưởng tượng uy năng.

Kế tiếp, Tô Dịch ánh mắt một lần nữa nhìn về phía kia cái ao nước cuối cùng, lấy tay một trảo.

Xoạt xoạt!

Một đầu chín trượng dài màu đen linh mạch bị trảo nhiếp đi ra.

Này linh mạch Oánh Oánh lập lòe, toàn thân hiện ra như mực màu đen, chiều rộng một thước, xa xa vừa nhìn, tựa như một đầu màu đen Cự Xà giống như.

Cái này là Tuyệt Âm linh mạch!

Hấp thu Thiên Địa chí âm khí ngưng tụ, giống như màu đen ngọc thạch giống như óng ánh sáng long lanh, tỏ khắp ra tuyệt âm linh khí tinh thuần bàng bạc, thuần hậu vô cùng.

Thế gian Linh thạch, vô luận hạng gì phẩm giai, đều là từ linh mạch trong đạt được.

Cái này đầu Tuyệt Âm linh mạch chừng chín trượng dài, chiều rộng một thước, như cắt thành thế tục trong thông dụng Linh thạch, tối thiểu có thể cắt phân ra hơn vạn khối!

Đương nhiên, Tô Dịch cũng sẽ không làm ra bực này phung phí của trời sự tình.

Một đạo linh mạch giá trị, đủ để cải biến một phương Sơn Hà khí tượng, đưa tới Thiên Địa nguyên khí hội tụ, do đó để cái này phiến Sơn Hà hóa thành một phương tu hành phúc địa.

Trừ này, như Tuyệt Âm linh mạch bực này hi thế chi bảo, vô luận dùng để luyện khí, luyện đan, cũng hoặc là tu hành, đều có bất khả tư nghị diệu dụng.

Cái này đồng giá trị, đã không phải bao nhiêu Linh thạch có thể cân nhắc.

Chính là Linh Đạo đại tu sĩ nhìn thấy, cũng tất nhiên đỏ mắt thèm thuồng!

Một chút suy nghĩ, Tô Dịch đem cái này chín trượng dài linh mạch tiến hành cắt, mỗi một đoạn đều có một trượng dài.

Phân cho Lăng Vân Hà, Thanh Nha thầy trò tất cả một trượng linh mạch.

"Đa tạ đạo hữu!"

Lăng Vân Hà cảm kích chào.

Thanh Nha cũng cao hứng nói: "Cảm ơn Tô Dịch ca ca."

Cả hai đều không nghĩ tới, Tô Dịch hội đem bực này cơ duyên phân cho bọn họ từng người một phần.

Cái này là Tô Dịch làm việc chuẩn tắc, cùng một chỗ hành động lúc, vô luận đạt được bao nhiêu bảo vật, vô luận xuất lực bao nhiêu, đoạn sẽ không chính mình ăn mảnh.

Tô Dịch khoát tay áo, nói: "Chúng ta trước rời khỏi nơi đây."

Động quật bên ngoài.

Nguyên Hằng đang tại cùng một cái bạch y nữ tử nói chuyện với nhau.

Khi thấy bạch y nữ tử kia lúc, Thanh Nha sững sờ, chợt hai mắt sáng lên, hoan hô nói: "Oa, Bạch tỷ tỷ quả nhiên là cái đại mỹ nhân!"

Nghe thế giống như ca ngợi, bạch y nữ tử không khỏi hơi có chút xấu hổ, trán buông xuống.

Sắc trời xuống, nàng làn da tuyết trắng tinh tế tỉ mỉ, nếu như mỡ dê, dung mạo Tú Nhã rực rỡ, một đầu đen nhánh mái tóc tùy ý rối tung, khí tức u lãnh trong mang theo một chút cô tiễu khí tức.

Cái này, đúng là Huyền Sát Tuyết Mãng sau khi biến hóa bộ dáng, ngược lại hoàn toàn chính xác được xưng tụng mỹ lệ thoát tục.

Tô Dịch hơi hơi đánh giá, lập tức hiểu rõ, Bạch Vấn Tình sở dĩ không có cảnh ngộ biến hóa chi kiếp, liền ở chỗ nàng một thân tích lũy đạo hạnh cực kỳ khổng lồ, từ lúc biến hóa trước, kì thực đã được xưng tụng là yêu tu, có được địch nổi Tụ Tinh cảnh cấp độ tu vi.

Nàng chỗ khiếm khuyết, đơn giản là một lần biến hóa kinh nghiệm mà thôi.

Mà bây giờ, Nguyên Hằng truyền thụ nàng Hóa Hình Thuật, làm cho nàng như vậy đánh vỡ yêu thân gông xiềng, đã trở thành một gã chân chân chính chính tu sĩ.

Lăng Vân Hà nội tâm không khỏi cả kinh.

Hắn có thể biết rõ, yêu loại muốn biến hóa hạng gì chi gian nan.

Có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Vấn Tình vừa mới đạt được biến hóa bí pháp, tựa như này thuận lợi thực hiện bản thân một hồi lột xác, hơn nữa hắn có được tu vi, đã ở Tụ Tinh cảnh cấp độ, kia đem làm khí tức, xa so với bình thường tu sĩ càng mạnh hơn nữa!

Mà cái này cũng từ bên cạnh chứng minh, do Nguyên Hằng chỗ truyền thụ cho môn kia Hóa Hình Thuật, hạng gì chi thần diệu!

Lăng Vân Hà căn bản không cần nghĩ đã biết rõ, bực này thần diệu bí pháp, định là xuất từ Tô Dịch chi thủ, như Nguyên Hằng lúc trước biến hóa, định cũng là nhận lấy bực này "Chỉ điểm" .

Trong lúc nhất thời, Lăng Vân Hà nội tâm lại là một trận bốc lên, cái này Tô Dịch. . . Đến tột cùng là người nào?

Không chỉ nội tình khủng bố khôn cùng, liền vốn có bí pháp cùng thủ đoạn, đều có thể nói bất khả tư nghị, liền phảng phất ở tu hành một đạo trên, không có hắn không am hiểu!

Bạch Vấn Tình tiến lên, ham muốn quỳ xuống đất khấu tạ Tô Dịch chỉ điểm chi ân, lại bị Tô Dịch ngăn cản, nhàn nhạt nói ra: "Không cần đa lễ, ta từ trước đến nay không thích những cái này rườm rà lễ tiết."

Nguyên Hằng do dự một chút, tiến lên nói ra: "Chủ nhân, ta trước hỏi qua Bạch cô nương, nàng cái này ba trăm năm qua, chưa từng rời khỏi nơi đây một bước, hôm nay biến hóa thành công, lại không biết nên đi nơi nào, ta nghĩ. . . Có thể hay không trước hết để cho Bạch cô nương đi theo chúng ta cùng một chỗ hành động?"

Dứt lời, nội tâm của hắn khẩn trương tâm thần bất định, không dám nhìn tới Tô Dịch ánh mắt, e sợ cho đề nghị này trêu chọc Tô Dịch phản cảm cùng sinh khí.

Tô Dịch lườm Nguyên Hằng một cái, cái này Tiểu Ô quy sợ là đối với Bạch Vấn Tình động tâm ah.

Thanh Nha mắt to quay tít một vòng, cười hì hì nói: "Tô Dịch ca ca, để Bạch tỷ tỷ cùng chúng ta cùng đi a, nếu không thì Nguyên Hằng đại ca sợ là sẽ phải thương tâm."

Nguyên Hằng lập tức xấu hổ, quẫn bách được màu đồng cổ gò má đều đỏ lên, giải thích: "Ta nào có, đừng nói mò, ta chỉ là. . ."

Tô Dịch khoát tay nói: "Được rồi, không cần giải thích."

Hắn nhìn về phía Bạch Vấn Tình, "Ngươi có bằng lòng hay không cùng chúng ta cùng một chỗ đồng hành?"

Chuyện này, xét đến cùng, cũng phải nhìn Bạch Vấn Tình tâm ý.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 428: Tiểu Phong Đô

Đối mặt Tô Dịch ánh mắt, Bạch Vấn Tình toàn thân run lên, khom người chào nói: "Có thể đi theo đạo hữu bên người làm việc, là thiếp thân tha thiết ước mơ phúc phận."

Trong thanh âm khó giấu chờ mong cùng một tia kích động.

Tô Dịch khẽ gật đầu, nói: "Kế tiếp trên đường, để Nguyên Hằng nói cho ngươi biết cùng ở bên cạnh ta làm việc quy củ."

Vốn là khẩn trương tâm thần bất định Nguyên Hằng, giờ phút này đã là mở cờ trong bụng, kích động phấn khởi, nghe vậy liền vội vàng gật đầu nói: "Chủ nhân yên tâm, bực này việc nhỏ, giao cho ta đến là được."

Lăng Vân Hà thấy vậy, không khỏi âm thầm cảm khái, vô luận Nguyên Hằng, hay là Bạch Vấn Tình, hai cái yêu tu mà thôi, có thể nương theo ở Tô Dịch bên người làm việc, về sau tiền đồ tất nhiên là bừng sáng!

"Đi thôi, trước rời khỏi nơi đây."

Tô Dịch không có ý định trì hoãn nữa thời gian.

Một đoàn người lập tức đã đi ra Thúy Hàn cốc, vút không phi độn ở Vân Mãng Sơn trên không, hướng xa xa lao đi.

Vân Mãng Sơn một chỗ khác, liền là Đại Hạ Nam Cương "Thiên Nam Châu" nơi ở.

Ở Đại Hạ mười ba châu ở bên trong, Thiên Nam Châu nhất dựa vào nam, địa vực rộng lớn, cảnh nội phân bố có hơn mười cái tu hành thế lực, cùng với trên trăm tòa thành trì.

Trước cùng Tô Dịch bọn họ là địch Nguyên Dương Linh Tông, Phi Linh Kiếm Các, Linh Hà quan, Thanh Huyền Đao Tông, đều là thuộc về Thiên Nam Châu cảnh nội thế lực.

Một châu chi địa mà thôi, tất cả lớn tu hành trong thế lực, liền có rất nhiều Tụ Tinh cảnh nhân vật tọa trấn, có thể nghĩ, toàn bộ Đại Hạ tu hành giới nội tình, hạng gì chi khủng bố.

Chính là đem Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần Tam quốc tu hành thế lực cộng lại, thậm chí đều xa không cách nào đi cùng Đại Hạ một cái Thiên Nam Châu đánh đồng!

Cũng chẳng trách hồ từ xưa đến nay trong năm tháng, Đại Hạ vẫn là Thương Thanh đại lục bá chủ, tuyệt đối là danh xứng với thực.

"Đạo hữu, vượt qua Vân Mãng Sơn, liền là Đại Hạ Thiên Nam Châu nhất dựa vào nam 'Sơn Âm thành' ."

Trên đường, Lăng Vân Hà nói ra, "Ở Thiên Nam Châu trên trăm cái thành trì ở bên trong, Sơn Âm thành còn gọi là 'Tiểu Phong Đô " trong thành tu sĩ, có không ít đều là quỷ tu, liền thế tục dân chúng một ít cuộc sống phong tục, đều nhiễm lên không ít yêu quỷ một loại tín ngưỡng."

"Ví dụ như, Sơn Âm nội thành quan tài cửa hàng tối đa, trong thành lớn nhất miếu thành hoàng, tế bái chính là một tòa tên là 'Quỷ Xà Minh Thần' tượng thần."

"Trừ này, Sơn Âm nội thành chiếm cứ một cái tên là 'Âm Sát môn' quỷ tu thế lực, nghe nói cái này cái thế lực có chút thần bí, ở Đại Hạ cảnh nội rất

nhiều địa phương đều có hắn dưới trướng phân đà."

Vừa nghe thế, Tô Dịch khẽ giật mình, kinh ngạc nói, "Cái này Đại Hạ cảnh nội cũng có Âm Sát môn?"

Cần biết, ban đầu ở Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong Quần Tiên Kiếm Lâu di tích trong, Tô Dịch liền từng đem Đại Tần Âm Sát môn Môn chủ Ông Tinh Hải diệt sát.

Hắn vốn tưởng rằng, Âm Sát môn chỉ là phân bố ở Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần Tam quốc cảnh nội tà đạo thế lực.

Chưa từng nghĩ, Đại Hạ cảnh nội cũng có!

Hơn nữa, một cái quỷ tu thế lực, còn công khai mà phân bố ở Đại Hạ cảnh nội!

"Không chỉ là Đại Hạ, ta Đại Tề cảnh nội đồng dạng có Âm Sát môn thế lực."

Lăng Vân Hà nói, "Nghe nói, Thương Thanh đại lục trên trăm cái trong quốc gia, quỷ tu một loại nhân vật, gần như đều gia nhập vào 'Âm Sát môn' ở bên trong, thờ phụng cùng sùng bái 'Quỷ Xà Minh Thần " dùng Âm Sát môn truyền nhân tự cho mình là."

"Nhưng mà, tuy nói đều là Âm Sát môn, nhưng từng lãnh thổ một nước trong Âm Sát môn ở giữa, cũng không phải một cái chỉnh thể, mà như phân tán hạt cát giống như, làm theo điều mình cho là đúng."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói, "Nghe nói, loại tình huống này cùng ba vạn năm trước một cái tên là 'Âm Sát Minh Điện' thế lực có quan hệ."

"Năm đó Âm Sát Minh Điện, là Thương Thanh đại lục đệ nhất quỷ tu đạo thống, nội tình vô cùng cường đại, hắn dưới trướng quỷ tu cường giả, trải rộng thiên hạ các nơi."

"Nghe nói, Âm Sát Minh Điện đệ nhất nhậm điện chủ, là một vị đến từ U Minh giới Hoàng cảnh nhân vật, số 'Minh La Linh Hoàng' ."

"Hôm nay, tuy nhiên vô tận tuế nguyệt đi qua, có thể ở thiên hạ quỷ tu trong nội tâm, Âm Sát Minh Điện như cũ là bọn họ trong lòng 'Thánh địa " bọn họ chỗ tín ngưỡng 'Quỷ Xà Minh Thần' tượng thần, nghe nói, chính là Minh La Linh Hoàng bên người đệ nhất hộ pháp hình tượng, lại được xưng làm 'Cầm đèn sứ giả' ."

Nghe xong, Tô Dịch lúc này mới mơ hồ có chút đã minh bạch.

Thiên hạ quỷ tu, đều xem ba vạn năm trước "Âm Sát Minh Điện" là trong nội tâm Thánh địa, thiên hạ các nơi đều xuất hiện "Âm Sát môn" như vậy thế lực, cũng liền không kỳ quái.

Ngược lại là "Minh La Linh Hoàng" vị này Âm Sát Minh Điện đệ nhất nhậm điện chủ, đưa tới Tô Dịch một ít hứng thú.

Hắn kiếp trước đã từng tiến vào U Minh giới, từng tiến hành Luân Hồi chuyển thế, nhưng lại chưa từng nghe nói qua, U Minh trong khi nào ra như vậy một vị quỷ hoàng.

Chẳng lẽ nói, người này là ở Thương Thanh đại lục là chứng đạo là hoàng?

"Đạo hữu ngươi nhìn, xa xa liền là Sơn Âm thành, Thiên Nam Châu Tiểu Phong Đô!"

Nói chuyện với nhau lúc, bọn họ đã vượt qua Vân Mãng Sơn, đi vào một mảnh trống trải rộng lớn trong thiên địa, Lăng Vân Hà chỉ vào xa xa, mở miệng nói ra.

Tô Dịch giương mắt nhìn lên, xa xa có thể chứng kiến, trên đại địa xuất hiện một thành trì hình dáng, mà thành trì trên không, khí âm sát cùng hồng trần khí tức đan vào, bốc lên lăn đãng.

"Nơi này, hoàn toàn chính xác có rất nhiều âm hồn quỷ vật qua lại, nếu không, đoạn sẽ không hiện lên ra như thế nồng đậm Âm Sát khí tức."

Tô Dịch suy nghĩ lúc, mở miệng nói ra, "Đi, chúng ta đi trong thành nhìn xem."

Đây là hắn tiến vào Đại Hạ ngày đầu tiên, cũng là chứng kiến đến thuộc về Đại Hạ đệ nhất tòa thành, lại hết lần này tới lần khác đấy, này thành có "Tiểu Phong Đô" danh xưng, khí tượng cùng mặt khác thành trì không giống.

Cái này tự nhiên đưa tới Tô Dịch hứng thú.

Lập tức, một đoàn người lên núi âm thành lao đi.

Đem làm tới gần Sơn Âm thành lúc, liền chứng kiến cái này tòa cổ thành vô cùng hùng vĩ, tường thành chừng trên trăm trượng cao, phía trên đổ vào nước thép, toàn thân màu đen, tựa như đúc bằng sắt. Từng đạo từng đạo phù lục khắc vẽ phía trên nó, dù là ở Bạch Thiên, đều lóng lánh lấy nhàn nhạt linh quang.

Ở trên tường thành đóng ở binh sĩ, từng cái mặc áo giáp, cầm binh khí, đều là dưỡng lô cảnh tông sư, thân thể cường hãn, tinh khí cuồn cuộn, khí thế khiếp người.

Đem làm tiến vào trong thành, nghiễm nhiên nhất phái phồn hoa náo nhiệt cảnh tượng.

Đường đi chừng hơn mười trượng rộng, có thể cung cấp mười khung xe ngựa...song song. Hai bên phòng xá, đều cao tới trăm trượng, cổ kính, vãng lai đám người hối hả, ngựa xe như nước.

Nơi đây tuy có "Tiểu Phong Đô" danh xưng, mà dù sao cũng là thế tục trong một tòa thành trì mà thôi, phân bố trong thành, phần lớn là tầm thường dân chúng.

Nhưng mà, cùng Tô Dịch trước kia chỗ tiến vào qua thành trì không giống, dọc theo con đường này, khắp nơi có thể thấy được mang theo đao kiếm võ giả, tông sư cùng Tiên Thiên Võ Tông nhìn mãi quen mắt.

Hơn nữa, chỉ một lát sau mà thôi, liền để Tô Dịch đã nhận ra hơn mười cái Tích Cốc cảnh tu sĩ khí tức!

Cái này quá kinh người.

Đừng nói là Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần bực này tiểu quốc, chính là ở Đại Sở bực này tu hành thế lực bài danh thứ ba trong quốc gia, đều tìm không ra cùng loại thành trì đến.

Trên bầu trời, thỉnh thoảng từng đạo từng đạo độn quang xẹt qua.

Vậy hiển nhiên là Tích Cốc cảnh tu sĩ ngự khí mà đi, hay hoặc là cái kia tu hành dòng họ đại nhân vật, khống chế độn quang bay vút.

Trong thành vô luận tầm thường dân chúng, còn là võ giả, đối với như vậy cảnh tượng thấy nhưng không thể trách, hiển nhiên là gặp nhiều hơn.

Như đặt tại Đại Chu, gặp được có tu sĩ độn không phi hành, không phải bị thế tục dân chúng cho rằng Thần Tiên đến quỳ xuống đất cúng bái không thể.

Cái này là chênh lệch!

"Một ngày kia, ta như bước vào Tích Cốc cảnh, cũng muốn ở thành trì trên không bừa bãi chạy như bay, để những cái này khinh thường ta cái bọn mất dạy, đều trừng lớn chó mắt thấy!"

Trên đường, có võ giả giọng căm hận nói, lại là ghen ghét lại là ước mơ.

"Ngươi nằm mơ a, Tích Cốc cảnh tu sĩ chính là là nhân vật bậc nào? Vạn trong không một! Chính là thế gian chân chính đại nhân vật, thọ nguyên kéo dài mấy trăm năm. Mà giống ta chờ võ giả, muốn bước vào Tích Cốc cảnh, trước hết được trước bái nhập tiên môn, không có tiên môn trong tiên sư chỉ đạo, ngươi lại tu một trăm năm, cũng đột phá không được!"

Người bên cạnh có người cười lạnh đả kích.

"Không, hiện tại Đại Hạ cảnh nội ai không rõ ràng lắm, mấy năm về sau, kia một hồi sáng chói đại thế chắc chắn tiến đến? Đến lúc đó Thiên Địa kịch biến, linh khí bộc phát, vô số cơ duyên cùng tạo hóa đều hội ngang trời xuất thế, đến lúc đó, chúng ta cái muốn nắm lấy cơ hội, chắc chắn hỏi Tích Cốc khả năng!"

Có người nói chi chuẩn xác, thoả thuê mãn nguyện.

Nghe đến mấy cái này nghị luận, Tô Dịch đều một trận cảm khái, đặt tại Đại Chu, thế gian võ giả có mấy cái biết rõ sáng chói đại thế sự tình?

Có thể ở cái này Đại Hạ, có quan hệ sáng chói đại thế hết thảy, sớm đã là mọi người đều biết!

"Cũng không trách Nguyệt Thi Thiền hội cố chấp đến đây cái này Đại Hạ, cùng nơi đây so sánh với, Đại Chu. . . Hoàn toàn chính xác chỉ có thể coi là là viên đạn tiểu quốc."

"Tô đạo hữu, chúng ta không bằng trước tìm tửu lâu nghỉ ngơi một phen?"

Lăng Vân Hà hỏi.

"Cũng tốt."

Tô Dịch khẽ gật đầu.

Có thể cũng chính vào giờ phút này, xa xa trả lời truyền đến một trận tấu nhạc thanh âm, âm điệu nghiêm túc và trang trọng thê lương, xa xa khuếch tán mà mở.

Tô Dịch giương mắt nhìn lên, chỉ thấy tại chỗ rất xa địa phương, là một tòa cổ xưa miếu thờ, chiếm diện tích chừng trăm mẫu, miếu thờ kiến trúc san sát nối tiếp nhau, cực kỳ hùng hồn đồ sộ.

Kia một trận tấu nhạc thanh âm, chính là từ kia cổ xưa miếu thờ ở chỗ sâu trong truyền đến.

"WOW, chim sơn ca tấu nhạc! Cái này tất nhiên là Âm Sát môn đại nhân vật giá lâm, ở miếu thành hoàng trong tế bái 'Quỷ Xà Minh Thần' !"

Đường phố trên, có người kinh hô.

"Nghe nói, Âm Sát môn gần đây tuyển rút ra một vị mới Thánh Tử, vị này Thánh Tử chính là ngàn năm nhất ngộ tu đạo hạt giống, thiên phú nổi

tiếng, hôm nay tế bái tiến hành, có lẽ liền cùng vị này mới Thánh Tử có quan hệ."

"Các vị cũng biết, vị này Thánh Tử tính danh cùng lai lịch?"

"Lai lịch không rõ ràng lắm, nhưng mà, nghe nói Âm Sát trong môn cường giả, đều xưng người này là 'Niết Phong Thánh Tử' ."

"Niết Phong Thánh Tử? Trước kia chưa từng nghe nói qua a, hẳn là đây cũng là một cái lai lịch thần bí yêu nghiệt hay sao?"

"Ai biết được."

. . . Tiếng nghị luận vẫn còn quanh quẩn, Tô Dịch nói: "Đi, đi chỗ đó miếu thành hoàng nhìn một cái."

"Tô đạo hữu hẳn là cũng tò mò kia 'Niết Phong Thánh Tử' là nhân vật bậc nào?"

Lăng Vân Hà cười hỏi.

"Không, cùng người này không quan hệ. Ta chỉ là đột nhiên nhớ tới một sự tình, nghĩ đi xem một cái kia bị cung phụng ở miếu thành hoàng trong 'Quỷ Xà Minh Thần' tượng thần, dùng xác minh trong nội tâm phỏng đoán."

Tô Dịch nói xong, liền hai tay chắp sau lưng, thản nhiên cất bước hướng phía trước bước đi.

Nguyên Hằng, Lăng Vân Hà bọn họ đều vội vàng đuổi theo.

Miếu thành hoàng trước, hương khói cường thịnh, người ta tấp nập, phần lớn là tín nam tín nữ, cực kỳ náo nhiệt tiếng động lớn rầm rĩ, không thiếu một ít việc buôn bán người bán hàng rong ở thét to rao hàng, tiếng người huyên náo, lộ vẻ hồng trần thế tục khí tức.

Đến gần có thể chứng kiến, kia miếu thành hoàng đại môn hai bên, tuyên khắc một bức câu đối:

"Dương thế ba gian, tích thiện làm ác đều do ngươi "

"Từ xưa đến nay, âm tào địa phủ buông tha ai "

Tô Dịch cái nhìn một cái, liền chẳng muốn chú ý, cùng Lăng Vân Hà bọn người cùng một chỗ trực tiếp hướng miếu thành hoàng thành thạo đi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 429: Niết Phong Thánh Tử

Miếu thành hoàng trong, kiến trúc trùng trùng điệp điệp, san sát nối tiếp nhau, trong hư không hương khói lượn lờ tràn ngập.

Những cái này thế tục trong nam nữ già trẻ, đều ở trong đó dâng hương cúng bái, kỳ cầu bình an.

Tô Dịch một đoàn người đều thu liễm trên người khí tức, trà trộn trong đám người, thật cũng không có khiến cho bao nhiêu chú ý.

Rất nhanh, đi vào miếu thờ chánh điện trước cổng chính.

Chỉ thấy một tòa chín trượng cao tượng thần sừng sững trong đó.

Tượng thần hiện lên cô gái hình dáng, thân thể thướt tha uyển chuyển, phần eo phía dưới thì một đầu uốn lượn quay quanh thân rắn. Nàng hai tay giao thoa trước người, xách lên một chiếc giống nhau hoa sen giống như đèn lồng.

Hai cái đang mặc áo bào xám đạo phục ông từ, đang tại trước tượng thần tăng thêm dầu thắp.

Những kia thiện nam tín nữ, đều sắp xếp lấy đội tiến vào trong đó, dâng hương, quỳ xuống đất, cầu nguyện, nguyên một đám thần sắc thành kính trang túc, miệng lẩm bẩm.

"Quả là thế."

Khi thấy cái này tượng thần nhìn thấy đầu tiên, Tô Dịch liền nghiệm chứng nội tâm một cái suy đoán.

Ban đầu ở Cổn Châu thành lúc, hắn từng thấy qua một tòa giống như đúc tượng thần, khi đó liền suy đoán ra, cái này tượng thần chỗ hiện ra cô gái hình tượng, chính là Quỷ Xà nhất tộc hậu duệ.

Quỷ Xà nhất tộc, chính là U Minh cửu đại Vương tộc một trong, ở âm hồn ác quỷ trong mắt, quỷ Xà Tộc lại được xưng làm "Cầm đèn khiến cho", địa vị cực kỳ tôn cao.

Trước trên đường, Lăng Vân Hà từng nhắc đến, kia Âm Sát Minh Điện đệ nhất nhậm điện chủ Minh La Linh Hoàng bên người, nương theo lấy một cái "Quỷ Xà Minh Thần", lại bị tôn xưng là "Cầm đèn bồi bàn" lúc, Tô Dịch đã trong lòng còn có hoài nghi.

Trước mắt, ngăn tại cái này miếu thành hoàng trong nhìn thấy cái này tòa tượng thần, nội tâm không tiếp tục nghi kị.

"Xem ra, cái này Minh La Linh Hoàng đích thật là đến từ U Minh giới, mà bên người nương theo có một vị Quỷ Xà nhất tộc cường giả."

Tô Dịch thầm nói.

"Các vị cần phải dâng hương tế bái?"

Một cái ông từ tiến lên, hỏi Tô Dịch bọn người.

Tô Dịch lắc đầu, đối với Nguyên Hằng chờ có người nói: "Đi thôi."

Đặt ở kiếp trước, Quỷ Xà nhất tộc Hoàng cảnh lão tổ ở trước mặt mình, liền nhập tọa tư cách đều không có, chỉ có thể xa xa khom người đứng đấy!

"Chư vị đạo hữu tạm dừng bước."

Nhưng mà, Tô Dịch một đoàn người vừa mới chuẩn bị rời khỏi, đột nhiên một cái tóc trắng mực bào lão giả chào đón.

Lão giả thân ảnh gầy gò, hốc mắt có chút lõm, đôi mắt màu nâu nhạt, cười hướng Tô Dịch ôm quyền nói:

"Lão hủ Vu Thượng Lâm, phụng Thiếu chủ nhà ta chi lệnh, mời chư vị đạo hữu tiến về bên cạnh điện một tự."

Đổi lại những người khác, tất nhiên hội hỏi một câu, nhà của ngươi Thiếu chủ tôn tính đại danh, vì sao phải mời chúng ta một loại lời nói khách sáo.

Có thể Tô Dịch cái lườm lão giả này một cái, nói: "Nhà của ngươi Thiếu chủ hẳn là chính là cái Niết Phong Thánh Tử?"

Mực bào lão giả Vu Thượng Lâm kinh ngạc nói: "Đạo hữu nhận ra Thiếu chủ nhà ta?"

Tô Dịch nhàn nhạt nói ra: "Không biết, cũng không muốn nhận thức."

Dứt lời, xoay người mà đi.

Nguyên Hằng bọn người theo sát phía sau.

Vu Thượng Lâm ngẩn ngơ, mày nhăn lại, chợt vội vàng chiết thân, tiến vào miếu thành hoàng một chỗ bên cạnh trong điện.

Cung điện trong, một cái đang mặc xích bào, thân ảnh hiên ngang thanh niên đang tại uống rượu.

Thanh niên ước chừng hai mươi mấy tuổi, mày kiếm mắt sáng, ngọc thụ lâm phong, búi tóc ở giữa đừng lấy một miếng màu đen cốt trâm, giơ tay nhấc chân, mang theo một cỗ quan sát Tứ Hải giống như bễ nghễ xu thế.

Ngoại trừ xích bào thanh niên, cung điện trong còn đứng thẳng một đám thân ảnh, chỉ nhìn quần áo ăn mặc, liền biết rõ đều là sống thượng vị đại nhân vật.

Vô luận nam nữ, trên người đều quanh quẩn lấy thuộc về người tu hành khí tức.

Chỉ là, những cái này các đại nhân vật ở đối mặt kia xích bào thanh niên lúc, sắc mặt hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo một ít kính sợ cùng kiêng kị.

Uống một chén rượu, xích bào thanh niên ánh mắt quét qua những kia đại nhân vật, nói:

"Chỉ còn lại bốn tháng thời gian, Đại Hạ hoàng đế tự mình xử lý 'Lan Đài pháp hội' liền đem kéo ra màn che, thời gian có thể càng phát gấp gáp rồi, ta hi vọng trong vòng ba tháng, chư vị có thể sưu tập đến đầy đủ 'Tuyệt Âm Linh Thạch " nếu không. . ."

Nói đến đây, hắn than nhẹ một tiếng, "Nếu không, ta cũng chỉ có thể cầm chư vị trên người đạo hạnh, đến luyện chế 'Tuyệt Âm khí'."

Giọng nói của hắn âm nhu, chậm rãi, có thể lời nói rơi vào những kia đại nhân vật trong tai, lại làm bọn hắn nguyên một đám toàn thân cứng đờ, sắc mặt đều thay đổi.

Trong đó một cái cung trang mỹ phụ khổ sở nói: "Hồi bẩm Thánh Tử, ngày hôm qua thời điểm, ta nhận được tin tức, nói ở Vân Mãng Sơn ở chỗ sâu trong Thúy Hàn cốc ở bên trong, phát hiện một đạo Tuyệt Âm linh mạch, vì vậy liền cùng Phi Linh Kiếm Các Thái thượng trưởng lão Khâu Mặc Trì cùng một chỗ trước tiên chạy tới. . . Ai từng muốn, hành động cuối cùng vẫn bại. . ."

Nếu là Tô Dịch bọn họ lúc này, định có thể nhận ra, cái này cung trang mỹ phụ đúng là Phi Linh Kiếm Các trưởng lão Luyện Lãnh Nguyệt.

Ngày hôm qua thời điểm, cô gái này từng cùng Ngạn Quân Sơn chờ Nguyên Phủ cảnh tu sĩ cùng một chỗ cúi đầu nhận thua, xuất ra trên người bảo vật về sau, mới nhặt về một mạng.

Mà bây giờ, Luyện Lãnh Nguyệt thì xuất hiện ở cái này miếu thành hoàng trong, xưng xích bào thanh niên là Thánh Tử!

"Tuyệt Âm linh mạch?"

Xích bào thanh niên con ngươi tỏa sáng, nói, "Ngươi đem ngày hôm qua hành động nói rõ chi tiết nói."

Sau đó, Luyện Lãnh Nguyệt đem phát sinh Thúy Hàn cốc ở chỗ sâu trong chém giết một năm một mười nói đến, không có bất kỳ giấu diếm.

Khi biết được một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, lại dễ dàng trấn sát Khải Trùng Tử, Khâu Mặc Trì, Lại Trường Tiêu bực này tên đầy Thiên Nam Châu Tụ Tinh cảnh cường giả lúc, trong tràng lập tức vang lên một trận ầm ĩ tiếng kinh hô.

"Người này gọi Tô Dịch thiếu niên, lại cường đại như thế?"

"Hắn là bực nào lai lịch, vì sao trước kia cũng không từng nghe nói qua?"

"Thiên Nam Châu bốn cái tu hành thế lực Tụ Tinh cảnh cường giả cùng một chỗ liên thủ, ba chết vừa trốn, cái này. . . Cái này đã có thể quá dọa người. . ."

Những kia đại nhân vật sắc mặt tràn ngập kinh hãi, khó có thể tin.

Liền là kia xích bào thanh niên, cũng không khỏi động dung, lộ ra vẻ kinh nghi.

Nửa ngày, hắn mới khôi phục tỉnh táo, nói: "Như theo như ngươi nói như vậy, cái này Tô Dịch tuyệt đối là một cái yêu nghiệt nhân vật! Thậm chí. . . Có khả năng giống như ta, là từ ba vạn năm ám cổ chi cấm dưới may mắn còn sống sót xuống nhân vật."

Hí!

Trong tràng vang lên một trận hít vào khí lạnh âm thanh.

Bọn họ đều hiểu rõ, trước mắt xích bào thanh niên, phải đi thâm niên hậu, vừa mới từ gần ba vạn năm trong phong ấn tỉnh lại, lai lịch cực đáng sợ, nội tình cường đại hơn vô cùng.

Như tên kia gọi Tô Dịch thiếu niên, cũng là cùng xích bào thanh niên đồng dạng nhân vật, kia hắn lai lịch nhất định không phải chuyện đùa.

"Không thể không nói, ngươi có thể từ kia đám nhân vật thuộc hạ nhặt về một cái mạng, vận khí ngược lại là coi như không tệ."

Xích bào thanh niên lườm Luyện Lãnh Nguyệt một cái.

Luyện Lãnh Nguyệt cúi đầu nói: "Kinh Thiếu chủ vừa nói như vậy, ta mới hiểu được lần này có thể sống mệnh, có nhiều may mắn."

"Đoạt Xá giả, người mang đại khí vận người may mắn, đạt được cổ xưa truyền thừa kỳ tài. . . Hôm nay, hơn nữa như ta như vậy từ cổ đại còn sống sót yêu nghiệt quái thai, thói đời thế này có thể càng ngày càng có ý tứ. . ."

Xích bào thanh niên phát ra một tiếng cảm khái, giống như rất chờ mong cùng ước mơ.

"Thiếu chủ, kia Tô Dịch cướp đi một đạo Tuyệt Âm linh mạch, người xem. . . Chúng ta có thể đem vật ấy từ trong tay hắn túm lấy đến?"

Một cái nam tử mặc áo bào xám nhẹ giọng hỏi.

Xích bào thanh niên xuy mà cười rộ lên, nói: "Bằng ngươi một cái Nguyên Phủ cảnh tu vi tầm thường mặt hàng, cũng dám nhớ việc này, sẽ không sợ bị kia Tô Dịch lật tay ở giữa đem ngươi đã diệt? Quả thực là chán sống."

Nam tử mặc áo bào xám lập tức mồ hôi lạnh đầm đìa.

"Cũng không trách ngươi, dù sao chỉ là cái này thế tục ở giữa lớn lên tu sĩ, tầm mắt có hạn, căn bản không hiểu những kia yêu nghiệt nhân vật khủng bố."

Xích bào thanh niên nghĩ nghĩ, nói ra, "Đổi lại là ta, cũng muốn trước thăm dò rõ ràng người này chi tiết, mới có thể đoán được, đến tột cùng muốn trả giá bao nhiêu một cái giá lớn, mới có thể cầm xuống người này. Dù sao, giống như bực này yêu nghiệt, hoàn toàn không thể theo lẽ thường đến cân nhắc."

Trong lòng mọi người lại là một trận bốc lên, lúc này mới tiến thêm một bước ý thức được, cái gọi là "Yêu nghiệt" thế hệ, là bực nào nguy hiểm.

Nếu không, dùng xích bào thanh niên tính tình, sợ sẽ không nói ra như vậy một phen cẩn thận bảo thủ lời nói đến.

Lúc này, một cái tóc trắng mực bào lão giả vội vàng đi vào thiên điện, đang là trước kia cùng Tô Dịch bọn người đáp lời Vu Thượng Lâm.

"Thiếu chủ, những tu sĩ kia cự tuyệt ngài mời, đã xoay người rời đi."

Vu Thượng Lâm thấp giọng nói.

"Bọn họ thật to gan, liền Thánh Tử đại nhân mặt mũi cũng dám nghịch?"

Có người nhíu mày, ngữ khí bất thiện.

Vu Thượng Lâm nói: "Việc này hoàn toàn chính xác cổ quái, kia cầm đầu người trẻ tuổi, giống như sớm đã đoán được thân phận của Thánh Tử, có thể hắn lại nói, cũng không muốn cùng Thánh Tử nhận thức."

Xích bào thanh niên khẽ giật mình, chợt mỉm cười nói: "Bọn họ đây là lo lắng ta cái này Âm Sát môn tân nhiệm Thánh Tử, gây bất lợi cho bọn họ sao?"

Vu Thượng Lâm thấp giọng hỏi thăm: "Thiếu chủ, lão hủ trước ra mắt những người kia, bởi vì bọn họ đem bản thân khí tức đều thu liễm, cũng không phát hiện quá chỗ đặc thù, không biết Thiếu chủ ngài là đã nhận ra gì đó, mới có thể mời bọn họ?"

Mọi người cũng đem ánh mắt nhìn sang.

Vừa rồi thời điểm, xích bào thanh niên đang tại uống rượu, có thể đột nhiên nhướng mày, lấy ra búi tóc ở giữa màu đen cốt trâm đánh giá một cái.

Rồi sau đó, hắn liền phân phó, để Vu Thượng Lâm tiến về miếu thành hoàng chánh điện, mời những tu sĩ kia đến đây vừa thấy.

Có thể lại không có ai biết, xích bào thanh niên vì sao phải làm như vậy.

"Trước thời điểm, ta cái này 'Minh Linh ngọc trâm' sinh ra dị động, cảm ứng được một cỗ cực kỳ tinh khiết linh thể, đi qua ta một chút cảm ứng, liền

phát giác được, cái này một đạo tinh khiết linh thể, nấp trong kia cầm đầu một người tuổi còn trẻ trên người dưỡng hồn hồ lô trong."

Xích bào thanh niên cũng không giấu diếm, nói thẳng, "Các ngươi cũng biết, ta cái này Minh Linh ngọc trâm chính là một kiện cổ xưa dị bảo, phàm là có thể làm cho nó sinh ra cảm ứng linh thể, lai lịch nhất định không tầm thường. Cho nên, ta trong lòng còn có hiếu kỳ, ham muốn cùng bọn họ gặp một lần, nếu là có thể, ngược lại là nghĩ cùng bọn họ làm một số giao dịch, đem kia dưỡng hồn hồ lô trong linh thể mua lại đây."

Mọi người lúc này mới chợt hiểu hiểu ra.

Một thân ảnh cao lớn râu quai nón cự hán chủ động chờ lệnh nói: "Thiếu chủ, việc này dễ xử lý, những tu sĩ kia đã ở Sơn Âm thành, bằng thủ đoạn của chúng ta, đủ dễ dàng tìm được bọn họ, đến lúc đó, ta đến giúp Thiếu chủ mua xuống kia dưỡng hồn hồ lô trong linh thể liền là."

"Chúng ta cũng nguyện ý tiến về."

Những người khác thấy vậy, cũng dồn dập tỏ thái độ.

Xích bào thanh niên trầm ngâm một chút, nói: "Thôi được rồi, Vu Thượng Lâm trưởng lão, ngươi mang một ít người cùng một chỗ, đi gặp một lần những tu sĩ kia."

Vu Thượng Lâm nghiêm nghị lĩnh mệnh: "Vâng!"

Xích bào thanh niên tiện tay cầm lấy bầu rượu, một bên rót rượu, một bên chậm rãi nói: "Nhớ kỹ, có thể không động thủ tốt nhất, ta cũng không hy vọng bị thế gian tu sĩ cho rằng, ta niết gió là một cái mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt thế hệ."

Vu Thượng Lâm mỉm cười, nói: "Thiếu chủ yên tâm liền là."

Xích bào thanh niên phất phất tay, "Đi thôi, ba canh giờ về sau, ta phải lên đường rời khỏi Sơn Âm thành, trước đó, ta hi vọng các ngươi có thể đem chuyện này có thể làm thỏa."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 430: Quỷ Đèn Chọn Thạch Quan

Sơn Âm thành.

Vân Hương tửu lâu.

Tô Dịch một đoàn người đang tại uống rượu nghỉ ngơi.

"Lăng đạo hữu cũng biết, trong thành này còn có mua bán linh dược, Linh tài địa phương?"

Tô Dịch hỏi.

Hắn này đến Đại Hạ, xét đến cùng, vẫn là vì tu hành.

Đại Chu, Đại Ngụy, Đại Tần những kia trong nước nhỏ tài nguyên tu hành, đã vô pháp thỏa mãn hắn về sau tu hành.

Chỉ có ở Đại Hạ, mới có thể thu hoạch đến đủ để thỏa mãn hắn ở Nguyên Đạo chi lộ trên cần thiết tài nguyên tu hành.

Lăng Vân Hà một chút suy nghĩ, nói ra: "Trong thành thương hội tiệm bán thuốc cũng là có chào hàng linh dược cùng Linh tài, có thể phần lớn đều chỉ thích hợp võ giả tu luyện cần thiết."

"Đạo hữu nếu muốn mua bán tài nguyên tu hành, ngược lại là có thể tiến về 'Linh khúc thành " chỗ kia là Thiên Nam Châu số một dồi dào chi địa, Đại Hạ cảnh nội cao cấp nhất Tam đại thương hội, đều ở linh khúc trong thành sắp đặt cứ điểm."

"Ở linh khúc nội thành, chỉ cần có sung túc tiền tài, chính là mua một ít Ngũ phẩm đã ngoài linh dược cùng Linh tài, cũng là chuyện dễ dàng."

"Hơn nữa, linh khúc thành thường cách một đoạn thời gian, sẽ tiến hành một hồi 'Linh khúc đại hội " chuyên môn dùng để đấu giá một ít có thể ngộ nhưng không thể cầu hiếm có bảo vật."

Nghe xong, Tô Dịch lập tức tâm động.

Trước thời điểm, ở Đại Sở cảnh nội diệt sát Diệu Hoa phu nhân chờ cường giả, cùng với ở Thúy Hàn cốc trong diệt sát Khải Trùng Tử bọn người, để Tô Dịch đã lấy được một đám có thể nói giá trị liên thành chiến lợi phẩm,

Có thể trong đó có thể thỏa mãn hắn bản thân tu hành tài nguyên tu hành, lại gần kề chỉ chiếm một phần nhỏ, để mà tu luyện, tối đa cũng chỉ có thể gắn bó thời gian một tháng.

Trong đó hơn phân nửa bảo vật đều như cùng gân gà, cần muốn tiến hành chào hàng, để đổi lấy thích hợp bản thân nhu cầu tài nguyên tu hành.

Cho nên đối với Tô Dịch mà nói, linh khúc thành không thể nghi ngờ là một cái nơi để đi.

Lúc này, Lăng Vân Hà đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nói: "Đúng rồi, ở cái này Sơn Âm nội thành, ngược lại là có một cái cực đặc thù Quỷ thị, ở toàn bộ Thiên Nam Châu đều cực kỳ nổi danh, ở Quỷ thị trên, có thể nhìn thấy rất nhiều kỳ lạ quý hiếm cổ quái bảo bối, nhưng cũng không thiếu rất nhiều làm giả giả cổ đồ vật, muốn ở Quỷ thị trong tiến hành mua bán, toàn bộ bằng từng người nhãn lực."

Tô Dịch khẽ gật đầu, cùng loại "Quỷ thị" loại này giao dịch tài nguyên tu hành địa phương, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, khắp nơi có thể

thấy được.

Nói chung, yêu thích ra vào cái này này địa phương tu sĩ, phần lớn là vì "Sửa mái nhà dột" .

Nhưng mà, Tô Dịch rõ ràng hơn, ở Quỷ thị trong có thể sửa mái nhà dột người cực nhỏ, đại đa số mọi người sẽ bị vũng hố.

"Quỷ thị? Nghe liền có ý tứ, sư tôn, đợi tí nữa chúng ta cùng một chỗ đi xem một chút a?"

Thanh Nha chờ mong nói.

"Cái này muốn xem Tô đạo hữu ý tứ."

Lăng Vân Hà cười nói.

"Trong lúc rảnh rỗi, đi đi một lần cũng không sao."

Tô Dịch nói.

. . .

Sơn Âm thành Quỷ thị cửa vào, ở vào một cái tên là "Như Ý Phường" cửa hàng trong hậu viện.

Nơi này có một cái lối đi, đi thông tu kiến ở dưới mặt đất Quỷ thị trong.

Dựa theo Lăng Vân Hà thuyết pháp, Như Ý Phường lão bản lưng tựa Âm Sát môn, do Như Ý Phường trấn thủ Quỷ thị, giống như cũng không ai dám nháo sự.

Rất nhanh, Lăng Vân Hà mang theo, là mỗi một người tất cả nộp một khối Tam phẩm Linh thạch về sau, Tô Dịch một đoàn người thuận lợi tiến

vào Quỷ thị.

Nói là Quỷ thị, kì thực là một đầu tu kiến ở dưới mặt đất phố dài, đường phố hai bên, bài trí lấy đủ loại kiểu dáng quầy hàng.

Có chào hàng Linh tài linh dược, có chào hàng các loại kỳ trân đồ cổ, rực rỡ muôn màu, gần như đều cùng tu hành có quan hệ.

Rất nhiều khách nhân, xuyên thẳng qua ở không giống quầy hàng trước, có đứng im lặng hồi lâu chân quan sát, có chọn trong bảo vật tiến hành cò kè mặc cả, lộ ra có chút náo nhiệt.

"Thiệt nhiều tu sĩ!"

Nguyên Hằng kinh ngạc.

Cái này Quỷ thị trong người đến người đi, mặc dù phần lớn là võ đạo cường giả, có thể cũng không thiếu Tích Cốc cảnh, Nguyên Phủ cảnh cấp độ tu sĩ!

"Tiểu Phong Đô Quỷ thị, ở toàn bộ Thiên Nam Châu đều cực kỳ nổi danh, mỗi ngày đều có rất nhiều đến từ địa phương khác tu sĩ đến đây."

Lăng Vân Hà cười giải thích một câu.

"Nha, ngọc bội kia trong suốt óng ánh, thật xinh đẹp ah!"

Thanh Nha đứng im lặng hồi lâu chân, ánh mắt nhìn chằm chằm vào hơi chếch quầy hàng trên một khối tuyết trắng ngọc bội.

Kia quầy hàng lão bản là người tướng mạo chất phác lão giả, cười ha hả nói ra: "Cô nương hảo nhãn lực, khối ngọc bội này là lão hủ trước trận ở Vân Mãng Sơn ở chỗ sâu trong hái thuốc lúc, trong lúc vô tình từ một chỗ vứt đi trong động phủ phát hiện, liệu đến tất nhiên là một kiện cổ bảo."

Nói xong, lão giả thở dài một hơi, bất đắc dĩ nói: "Cái quái lão hủ mắt vụng về, lại nhìn không ra ngọc bội kia có gì thần diệu, bức bách tại gần đây tình hình kinh tế căng thẳng, chỉ có thể nhịn đau nhức đem bảo vật này lấy ra chào hàng. Cô nương nếu là vừa ý bảo vật này, báo cái giá liền là, chỉ cần lão hủ cảm thấy không có trở ngại, bảo vật này liền là cô nương."

Thanh Nha chớp thanh tịnh con mắt, duỗi ra một cây hết sức nhỏ trắng muốt ngón tay, giòn âm thanh nói: "Một viên Tam phẩm Linh thạch, không thể nhiều hơn nữa."

Lão giả sửng sốt, giống như khó có thể tin, chợt miễn cưỡng cười nói: "Tiểu cô nương, ngươi đây là cùng lão hủ đùa giỡn hay sao, đây chính là một khối lai lịch thần bí cổ bảo, trước có khách người ra mười khối Tứ phẩm Linh thạch, lão hủ đều không có đáp ứng."

Thanh Nha kinh ngạc nói: "Vậy sao, vậy hắn may mắn không có mua, nếu không, khẳng định sau đó hắn nhất định sẽ chửi mình lớn đồ đần. Bởi vì này ngọc bội, ngoại trừ xinh đẹp bên ngoài, lại không có gì dùng, ta nguyện ý ra một viên Tam phẩm Linh thạch, cũng là xem nó rất đẹp mà thôi."

Lão giả: ". . ."

Hắn sắc mặt đều từng điểm từng điểm âm trầm xuống, tức giận nói: "Tiểu cô nương, ngươi đây là tới thêu dệt chuyện đấy sao, không nghĩ mua, liền tranh thủ thời gian rời khỏi."

Thanh Nha chăm chú nói ra: "Lão bá, trong mắt của ta, một khối Tam phẩm Linh thạch, đủ để mua xuống ngươi quầy hàng trên toàn bộ hết gì đó rồi, ngươi xác định không bán cho ta?"

Lão giả trừng to mắt, tức giận đến toàn thân run rẩy, cả giận nói: "Không bán, đánh chết cũng không bán!"

Lăng Vân Hà vội vàng kéo lại Thanh Nha đã đi ra.

"Sư tôn, ngươi vì sao kéo ta?"

Thanh Nha khó hiểu.

"Ở Quỷ thị, ngươi chính là xem thấu những kia bảo vật chi tiết, cũng không thể ở trước mặt nói rõ chỗ yếu, cái này hư mất nơi đây quy củ."

Lăng Vân Hà thấp giọng nói.

Thanh Nha ah xong một tiếng, nói: "Ta đây chỉ nhìn nhìn, không nói thì tốt rồi."

Tô Dịch đem một màn này màn thu hết vào mắt, cười cười, không nói gì thêm.

Dùng Thanh Nha kia cực kỳ đặc thù thiên phú lực lượng, dễ dàng có thể thấy rõ những kia tầm thường bảo vật bản chất.

Bực này dưới tình huống, cho dù là những kia cáo già gian thương, cũng rất khó để Thanh Nha rơi vào trong hầm.

Một đoàn người đi một chút nhìn xem, cũng là phát hiện không ít hiếm có tinh xảo nhỏ đồ chơi.

Tô Dịch cũng tiện tay mua một miếng linh lúa tinh ngọc đánh bóng mà thành cây trâm, đeo ở trên người cô gái, có thể thấm vào cùng tẩm bổ Thần hồn lực lượng, cũng coi là một kiện không tệ Linh khí.

Hắn có ý định lúc nào hồi Đại Chu rồi, liền tặng cho Trà Cẩm.

Kế tiếp, ở Tô Dịch chỉ điểm xuống, Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình bọn họ cũng phân biệt mua một ít tu luyện cần thiết Linh tài, giá cả đều không rẻ, nhưng là tuyệt đối vật vượt quá chỗ giá trị.

Dùng Tô Dịch kiếp trước kia phong phú vô cùng lịch duyệt, tự nhiên không có khả năng tại bực này địa phương đục lỗ.

"Lão mù lòa ở đây, hôm nay còn thừa lại năm chén nhỏ quỷ đèn, mỗi một chiếc quỷ đèn trong, đều có thạch quan một bộ, hiện tại, ai cũng có thể cầm trên người bảo vật để đổi, chỉ cần để cho ta tâm động, là được đạt được quỷ đèn một chiếc, thạch quan một bộ!"

Xa xa vang lên một đạo khàn khàn thanh âm trầm thấp.

Quỷ đèn chọn thạch quan?

Tô Dịch một đôi con mắt chợt ngươi trông đi qua.

Chỉ thấy không đường phố xa xa bên cạnh, bày biện một cái kỳ quái quầy hàng, quầy hàng lão bản là một cái cốt gầy đá lởm chởm, rối bù lão nhân.

Hắn tựa như ăn mày giống như, lười biếng ngồi xổm ngồi ở đó, hốc mắt không có con mắt, lộ ra trống rỗng quỷ dị.

Đây thật là một cái mù lòa.

Mà ở trước người hắn quầy hàng trên, lơ lửng năm chụp đèn lung.

Mỗi một chiếc đèn lồng, đều do một loại màu đen giấy dai thuộc da chế, chảy ra một tia quỷ dị khiếp người màu máu ánh nến.

Ở lão mù lòa quầy hàng trước, đã hội tụ không ít thân ảnh, thuần một sắc đều là tu sĩ, nữ có nam có, trẻ có già có.

"Lão mù lòa lại tới nữa, cái này đã qua một năm, hắn mỗi lần xuất hiện liền nói mình chỉ còn lại năm chén nhỏ quỷ đèn, hết lần này tới lần khác cũng không có thiếu coi tiền như rác mắc mưu hắn."

Một cái gần bên chủ quán thấp giọng cười lạnh.

"Bất kể nói thế nào, lão mù lòa những kia quỷ đèn lồng hay là người thật hấp dẫn, hơn nữa ở trước kia thời điểm, hoàn toàn chính xác có tu sĩ từ quỷ đèn trong thạch quan đạt được qua đại tạo hóa!"

"Cái này đã kinh thành lão mù lòa biển chữ vàng, dù là rất nhiều người bồi mất trên người đáng giá nhất bảo bối, vẫn như trước không chịu nổi những người khác người trước ngã xuống, người sau tiến lên để cướp đoạt quỷ đèn thạch quan."

Cái khác chủ quán ngữ khí phức tạp, lộ ra hâm mộ.

Nghe được những kia tiếng nghị luận, rất nhanh để Tô Dịch hiểu rõ đến, ở Tiểu Phong Đô Quỷ thị trên, lão mù lòa tuyệt đối là cái Truyền Kỳ giống như chủ quán.

Về lai lịch của hắn, không người có thể biết.

Mọi người chỉ biết là, lão mù lòa mỗi lần xuất hiện, sẽ mang đến năm chén nhỏ quỷ đèn, hơn nữa, hắn có ba cái kỳ quái quy củ.

Một, chỉ có để hắn thoả mãn bảo vật, mới có thể đổi lấy trong tay hắn quỷ đèn, như hắn không hài lòng, chính là lại trân quý hiếm có bảo vật, cũng đều không được.

Hai, năm chén nhỏ quỷ đèn trong thạch quan, đều hiện lên phong ấn trạng thái, chỉ cần chọn trúng một cái, vô luận trong thạch quan bảo vật là gì đó, đều không được đổi ý.

Ba, quỷ đèn không bán cho nữ nhân.

Bởi vì lão mù lòa chỗ chào hàng quỷ đèn trong thạch quan, hoàn toàn chính xác xuất hiện qua một ít có thể nói kinh thế bảo vật, làm cho lão mù lòa ở Quỷ thị trong địa vị, cũng cực siêu nhiên.

Rất nhiều địa phương khác tu sĩ, sở dĩ đến đây Tiểu Phong Đô Quỷ thị, phần lớn đều là chạy lão mù lòa năm chén nhỏ quỷ đèn mà đến.

Đã từng có lợi hại tu sĩ ý đồ kiểm tra lão mù lòa lai lịch cùng chi tiết, có thể đều không ngoại lệ, đều dùng thất bại chấm dứt.

Thậm chí, đến nay đều không có người biết rõ, lão mù lòa là như thế nào đến Quỷ thị, lại là như thế nào rời khỏi.

Tóm lại, cái này lão mù lòa lai lịch vẫn là cái bí ẩn.

Biết được những cái này, Thanh Nha không khỏi thầm nói: "Nếu là mua bán, vì sao liền không cho phép nữ người tham gia? Cái này lão mù lòa quá đáng giận."

"Trên đời này còn nhiều mà kỳ nhân dị sự, hắn đã lập có này quy củ, định là có nguyên nhân."

Lăng Vân Hà nói ra.

"Nguyên nhân?"

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên, "Cái này ba cái quy củ, có thể không phải kia lão mù lòa thiết lập, về phần vì sao không cho nữ nhân chộn rộn. . . Ừ, như các ngươi muốn biết, chờ rời khỏi nơi đây về sau, ta sẽ nói cho các ngươi biết."

Những người khác là sững sờ, nhạy cảm phát giác được, Tô Dịch có vẻ đã nhìn ra một chút gì đó, hơn nữa còn rất rõ ràng kia lão mù lòa sở thiết "Ba cái quy củ" lai lịch!

"Đi, chúng ta cũng đi xem."

Tô Dịch nói xong, đã hướng phía trước bước đi.

Trong lòng của hắn hơi có chút khác thường, hoàn toàn không nghĩ tới, hội ở cái này Đại Hạ Thiên Nam Châu Tiểu Phong Đô Quỷ thị trên, gặp lại đến "Quỷ đèn chọn thạch quan" loại sự tình này!

Thế cho nên, hắn đối với lão mù lòa lai lịch cũng sinh ra nồng hậu rất hiếu kỳ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 431: Một Bí Mật

Lão mù lòa quầy hàng trước, tu sĩ tụ tập.

Đem làm Tô Dịch một đoàn người đến lúc, ở đây sớm là ba tầng trong ba tầng ngoài, xúm lại được chật như nêm cối.

Năm chén nhỏ màu đen thấm lấy màu máu ánh nến quỷ đèn, hấp dẫn lấy tất cả mọi người ánh mắt.

Đang như những kia chủ quán nói, đại đa số tiến vào Quỷ thị tu sĩ, gần như đều là chạy lão mù lòa trong tay năm chén nhỏ quỷ đèn đến.

"Tiền bối, ta nơi này có một khối bảo cốt. . ."

Một người tuổi còn trẻ tu sĩ nói xong, lấy ra một cái hộp ngọc hiện lên trước người, trong hộp ngọc, một đoạn đen nhánh bảo cốt Oánh Oánh lập lòe, chảy xuôi linh tính chấn động.

"Vụ Hồn Thú bảo cốt?"

Đám người một trận bạo động, bực này bảo cốt, đã có thể so với Linh Đạo bảo vật, giá trị cực kỳ kinh người.

Không thể nghi ngờ, cái này tuổi trẻ tu sĩ có chuẩn bị mà đến.

"Ở đương kim thương thanh trên đường lớn, cái này bảo cốt cũng là tính toán hiếm thấy chi vật."

Lão mù lòa rõ ràng không có có mắt, lại cũng cảm giác đến cái này khối bảo cốt thần diệu, âm thanh khàn khàn tán thưởng một câu.

Tuổi trẻ tu sĩ lập tức vui vẻ, nói: "Vậy vãn bối phải chăng có thể đổi một chiếc quỷ đèn?"

Lão mù lòa lắc đầu: "Tuy là trân quý đồ vật, lại không vào được lão mù lòa mắt của ta, ngươi lui ra đi."

Tuổi trẻ tu sĩ sắc mặt sắc mặt vui mừng cứng lại, uể oải không ngừng.

Ở đây những người khác thấy vậy, nội tâm đều một trận bốc lên, như vậy một khối bảo cốt, đều không thể để kia lão mù lòa thoả mãn?

Thật là là bực nào bảo bối, mới có thể từ trong tay hắn đổi một chiếc quỷ đèn?

"Tiền bối, người xem nhìn cái này Linh binh như thế nào? Là ta từ voi lớn quốc một chỗ cổ xưa di tích trong đạt được, hư hư thực thực là tu sĩ thượng cổ còn sót lại. . ."

Một người tu sĩ lấy ra hộp báu, chỉ lộ ra một chút khe hở, cho lão mù lòa nhìn một cái, liền một lần nữa khép lại, giống như lo lắng bị những người khác thấy được.

"Không được." Lão mù lòa thờ ơ.

"Ta có một bức da thú tàn quyển, là tổ tiên truyền thừa xuống bí đồ, mời tiền bối đánh giá."

"Tiền bối, người xem cái này khối Bảo Ngọc như thế nào?"

. . . Kế tiếp, không ít tu sĩ đều dồn dập lên tiếng, xuất ra các loại kỳ lạ quý hiếm hiếm thấy bảo vật, có thể lão mù lòa đều từng cái cự tuyệt.

Cái này để mọi người tại đây đều cảm giác, lão mù lòa yêu cầu có vẻ quá hà khắc rồi.

Rốt cục, một cái áo bào màu bạc thanh niên xuất ra một cái kỳ dị kén tằm, để lão mù lòa cảm thấy thoả mãn, đồng ý cầm một chiếc quỷ đèn tiến hành hối đoái.

Áo bào màu bạc thanh niên không khỏi nhẹ nhàng thở ra, đem làm phát giác được xung quanh quăng đến ánh mắt hâm mộ, khóe môi cũng là nhịn không được có chút nhếch lên.

Cái này kỳ dị kén tằm, tên là "Xích Hà linh kén", dốc lòng bồi dưỡng, có thể thoái hoá ra trong thiên địa nhất đẳng hiếm thấy "Xích Hà Cửu Linh tằm" !

"Người trẻ tuổi, ngươi tới chọn một chén nhỏ quỷ đèn a."

Lão mù lòa mở miệng.

Áo bào màu bạc thanh niên hít thở sâu một hơi khí, chỉ vào vị cư chính giữa quỷ đèn, nói: "Tiền bối, ta tuyển cái này một chiếc."

Vừa dứt lời, kia một chiếc quỷ đèn đột nhiên lướt trên, đi tới áo bào màu bạc thanh niên trước người.

"Chúc mừng Thiếu chủ, hỉ lấy được tạo hóa!"

Áo bào màu bạc thanh niên bên người, hai gã người hầu dồn dập chúc mừng.

"Chúc mừng Đào công tử."

Không ít tu sĩ cũng dồn dập mở miệng.

Áo bào màu bạc thanh niên tên là Đào Kiếm Đình, Thiên Nam Châu Tam đại tu hành dòng họ "Đào thị" nhất tộc dòng chính đệ tử, thân phận tôn quý, không kém gì những kia tu hành trong thế lực hạch tâm truyền nhân.

Bị mọi người như vậy nịnh nọt, Đào Kiếm Đình cười khoát tay, rụt rè nói: "Có phải là ... hay không đại cơ duyên, còn rất khó nói, chư vị nhưng chớ có nâng giết ta."

Lời nói mặc dù nói như vậy, hắn lại khó giấu đắc ý vẻ hưng phấn.

Có thể từ Tiểu Phong Đô lão mù lòa trong tay đạt được một chiếc quỷ đèn, nói ra, cũng là vô cùng có mặt mũi sự tình!

"Đào công tử vì sao không hiện tại mở ra phong ấn, nhìn một cái trong đó bảo vật, cũng cho ta chờ mở mang mắt?"

Một cái lớp người già tu sĩ vê râu lại cười nói.

Lập tức, những người khác cũng dồn dập chờ mong mà nhìn về phía Đào Kiếm Đình.

Chính là Nguyên Hằng, Thanh Nha bọn họ cũng đều hiếu kỳ không ngừng.

Về phần Tô Dịch, thì thẳng tuốt ở tường tận xem xét kia lão mù lòa, đối với những chuyện khác cũng không thèm để ý.

"Thôi được rồi, cái này quỷ đèn phong ấn cuối cùng là muốn mở ra, kia liền mở ra nhìn xem."

Đào Kiếm Đình hít thở sâu một hơi khí, chưởng chỉ ở quỷ đèn đỉnh một điểm, BA~ một tiếng, màu đen giấy dai đèn lồng như cánh hoa tựa như tách

ra thiêu đốt, đổ rào rào hóa thành tro tàn biến mất, lộ ra trong đó một ngụm thạch quan.

Thạch quan mới to khoảng lòng bàn tay, toàn thân bụi bẩn, một tầng huyết hồng phong ấn cấm chế, bao trùm ở nắp quan tài cùng hòm quan tài thân ở giữa, hấp dẫn tất cả mọi người ở đây tâm thần.

Cái này một sát, Đào Kiếm Đình cũng không khỏi có chút khẩn trương, hắn ổn ổn tâm thần, thân thủ ở tầng kia huyết hồng phong ấn trên một vòng.

Răng rắc!

Liền như mở ra phủ đầy bụi đã lâu bảo rương tựa như, theo kia màu máu phong ấn tiêu tán, bụi bẩn nắp quan tài theo sau đó sự trượt, lộ ra trong quan cảnh tượng.

Đào Kiếm Đình mặt mũi tràn đầy kích động cùng chờ mong, lập tức cứng lại, nhãn đồng mạnh mẽ trừng lớn, cả người đều ngốc trệ ở kia.

Mà khi thấy rõ trong quan vật phẩm lúc, gần bên những người khác cũng đều kinh ngạc, đối mắt nhìn nhau, thần sắc đều trở nên cổ quái.

Bởi vì kia trong thạch quan, chỉ có một dúm quăn xoắn cọng lông. . .

Bầu không khí lập tức trở nên quái dị mà yên tĩnh, không ít mọi người nghẹn lấy cười.

Một cái giá giá trị kinh người Xích Hà linh kén, lại thay đổi một dúm quăn xoắn cọng lông, đây quả thực là bệnh thiếu máu, bị vũng hố thảm rồi!

"Một dúm cọng lông?"

Thanh Nha kêu ra tiếng, "Cái này tính toán gì đó cơ duyên! ? Quá lừa được a?"

Nghe vậy, không ít mọi người rốt cuộc không nín được, phốc xuy phốc xuy bật cười, trong không khí tràn đầy khoan khoái khí tức.

Trước, Đào Kiếm Đình có thể được đến quỷ đèn, để không biết bao nhiêu người cực kỳ hâm mộ.

Hiện tại, mọi người mặc dù nghĩ chịu đựng, hay là khống chế không nổi mà bật cười, nhìn về phía Đào Kiếm Đình ánh mắt, đều mang lên thương cảm.

"Được, lại một cái bị vũng hố!"

Xa xa những kia chủ quán đều một trận lắc đầu, biết rõ kia lão mù lòa quỷ đèn lồng cần đánh bạc vận khí, vì sao hết lần này tới lần khác muốn làm coi tiền như rác?

"Một dúm cọng lông. . . Một dúm cọng lông. . ."

Đào Kiếm Đình cái ót sung huyết, cái trán gân xanh bạo trán, phiền muộn được thiếu chút nữa ho ra máu, lại nghe được mọi người tiếng cười, hắn đều hận không thể tìm đầu kẽ đất chui vào.

Quá lừa được!

Hao phí một kiện hiếm thấy linh kén, lại đổi lấy một dúm cọng lông?

Tin tức này truyền đi, hắn Đào Kiếm Đình cả đời Anh Minh, sợ đều cùng với cái này "Một dúm cọng lông" thoát không mở ra liên quan rồi!

Liền là Tô Dịch thấy vậy, cũng không khỏi cười rộ lên.

Cầm cái đồ chơi này lừa người, cái này "Quỷ đèn chọn thạch quan" nhất mạch gia hỏa, thật đúng là giống nhau dĩ vãng như vậy âm hiểm cay nghiệt ah. . .

"Còn thừa lại bốn chén nhỏ quỷ đèn, hay không còn có người đổi lấy?"

Lão mù lòa lão thần khắp nơi lên tiếng.

Lập tức, mọi người tâm thần bị chuyển di tới.

Duy chỉ có Đào Kiếm Đình ánh mắt phức tạp, cứng ngắc ở kia, phiền muộn thất thần.

Hắn không có biện pháp hối hận, quỷ đèn là chính bản thân hắn chọn, nguyện đánh bạc chịu thua, không thể trách ai được, hơn nữa dù là hắn nghĩ hối hận, cũng không dám lúc này làm càn.

Trong lời đồn, Tiểu Phong Đô lão mù lòa, đạo hạnh sâu không thể lường nổi.

Dĩ vãng thời điểm, cũng không thiếu bị vũng hố về sau muốn cùng lão mù lòa hưng sư vấn tội nhân vật, có thể đều không ngoại lệ, đều ở lão mù lòa thuộc hạ bị tổn thất nặng!

"Tô Dịch ca ca, ta nghĩ muốn kia bên trái đệ nhị chén nhỏ quỷ đèn, ngươi khả năng giúp đỡ giúp ta sao?"

Đột nhiên, Tô Dịch bên tai vang lên Thanh Nha truyền âm.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái này thanh tú đáng yêu thiếu nữ, đang chờ mong mà nhìn mình.

Thanh Nha tiếp tục truyền âm nói: "Trong tay của ta có một dạng tên là 'Trân Lung Huyền Tủy' bảo vật, tự tin nhất định có thể để kia lão mù lòa đáp ứng tiến hành trao đổi, có thể quy củ của hắn lại không cho nữ người tham gia, cho nên. . ."

"Việc rất nhỏ, về phần kia Trân Lung Huyền Tủy, ngươi hay là chính mình giữ đi, cầm lấy đi đổi như vậy quỷ đèn, không khỏi tiện nghi kia lão mù lòa."

Tô Dịch thuận miệng liền nhận lời xuống.

Hắn bước về phía trước, chỉ vào bên trái đệ nhị chén nhỏ quỷ đèn, nói: "Ta lấy một bí mật, cùng ngươi đổi cái này một chiếc quỷ đèn."

Ở đây tu sĩ phải sợ hãi sá, ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, cầm bí mật để đổi quỷ đèn? Cái này hay là đám bọn hắn đầu một lần đụng phải loại này chuyện lạ.

Một cái lớp người già tu sĩ ngữ khí khinh thường nói: "Người trẻ tuổi, chúng ta từng người xuất ra bảo bối, đều đổi không được quỷ đèn, ngươi một bí mật mà thôi, không nói đến thiệt giả, lại sao có thể đáng giá một chiếc quỷ đèn? Ngươi nếu là trong tay không có bảo vật, cũng đừng chộn rộn vào được, để tránh lãng phí mọi người thời gian."

Những người khác cũng một trận lắc đầu.

Lão mù lòa cũng ngơ ngác một chút, chợt cười ha hả nói: "Được a, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi nói bí mật là gì đó, ngươi yên tâm, ta sẽ không cố ý làm khó dễ ngươi, nếu thật muốn cự tuyệt ngươi, cũng sẽ cho ngươi một cái tâm phục khẩu phục lý do."

Ở đây tu sĩ làm sao nghe không ra ngoài, lão mù lòa trong miệng kia không che dấu chút nào khinh thường?

Không thể nghi ngờ, mặc kệ trước mắt cái này thanh bào thiếu niên xuất ra bí mật gì, sợ cũng không qua được lão mù lòa cửa ải này.

Này bằng với là đã kinh cự tuyệt trận này trao đổi.

Đổi lại hơi lanh lợi một ít nhân vật, sợ là đã biết khó mà lui.

Có thể vượt quá mọi người tại đây dự kiến, chỉ thấy Tô Dịch thản nhiên nói: "Ta đổi chủ ý, trong tay của ta bí mật này, muốn bắt trong tay ngươi cái này còn lại bốn chén nhỏ quỷ đèn cùng một chỗ đổi."

Toàn trường xôn xao, đều thiếu chút nữa không thể tin được chính mình lỗ tai.

Nguyên Hằng, Thanh Nha bọn họ sửng sốt một chút, ánh mắt hơi có chút khác thường.

"Ngươi một bí mật, phải thay đổi ta lão mù lòa bốn chén nhỏ quỷ đèn?"

Lão mù lòa có vẻ cũng khó có thể tin, ngồi thẳng thân thể, mặt không biểu tình nói, "Người trẻ tuổi, ngươi cái này nếu là có chủ tâm thêu dệt chuyện, không thể nói trước lão mù lòa phải thay nhà của ngươi trưởng bối, hảo hảo giáo một dạy ngươi nên làm như thế nào người."

Tô Dịch cười rộ lên, xuất ra một cái chỗ trống ngọc giản, một chút suy nghĩ, liền ở trong đó tuyên khắc một phen chữ viết.

"Xem qua trong đó bí mật, nhớ phải nói với ta một tiếng xin lỗi, ta liền không so đo ngươi vừa rồi mạo phạm tiến hành, nếu không, tự gánh lấy hậu quả."

Tô Dịch nhàn nhạt mở miệng, đưa tay ném đi, ngọc giản rơi vào lão mù lòa trong tay.

Lời nói này rơi vào ở đây những tu sĩ kia trong mắt, đều thiếu chút nữa nhịn không được bật cười, một thiếu niên, chỉ dựa vào một bí mật, vọng tưởng đổi bốn chén nhỏ quỷ đèn không nói, còn muốn cho lão mù lòa xin lỗi, cái này. . . Cái này sợ không phải điên rồi!

Lão mù lòa rõ ràng cũng rất tức giận, sắc mặt đều một trận sáng tắt không ngừng.

Nửa ngày, hắn dùng kia trống rỗng hốc mắt hung dữ "Trừng" Tô Dịch một cái, cười lạnh nói: "Tiểu tử, ngươi bí mật này nếu thật có thể để cho ta không cách nào cự tuyệt, đừng nói xin lỗi, chính là quỳ xuống đất đang tại tất cả mọi người mặt, bảo ngươi một tiếng gia gia đều được!"

Tất cả mọi người ý thức được, dù là Tô Dịch xuất ra bí mật này đại phá thiên, lão mù lòa vì mình mặt mũi, cũng tất nhiên hội cự tuyệt!

Trong lúc nhất thời, bọn họ nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt đều mang lên một chút thương cảm, chơi đập phá a?

Chỉ có Nguyên Hằng, Lăng Vân Hà ánh mắt của bọn hắn, đều nhanh nhìn chăm chú ở lão mù lòa trên người.

Chỉ thấy lão mù lòa cầm qua ngọc giản, thần sắc sơ khai thủy còn cực sinh khí, cực khinh thường.

Mà khi cảm giác đến trong ngọc giản nội dung về sau, hắn như bị sét đánh tựa như, toàn thân khẽ run rẩy, cả người linh hồn xuất khiếu giống như, ngốc như con tò te (nặn bằng đất sét), sửng sờ ở kia.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 432: Đòi Nợ Người

Rất nhanh, ở đây những kia có ý định nhìn Tô Dịch chê cười tu sĩ, cũng phát giác được lão mù lòa sắc mặt không đúng.

Nhất thời, cũng không khỏi kinh nghi, kia bí mật đến tột cùng là gì đó, lại để Quỷ thị thần bí nhất một vị lão quái vật như thế thất thố?

Lão mù lòa đối với đây hết thảy hồn nhiên bất giác.

Hắn tâm thần chấn động bốc lên, căn bản không cách nào bình tĩnh.

Kia trong ngọc giản, chỉ viết một câu:

"Quỷ đèn chọn hòm quan tài nhất mạch thiếu nợ ở dưới 'Sáu đạo chôn cất thế hòm quan tài " khi nào trả lại?"

Một câu mà thôi, nhưng đối với lão mù lòa mà nói, không thua gì trời giáng sấm sét, để hắn tâm thần đều rối loạn.

Hắn nhớ tới trước đây thật lâu, hắn cái này nhất mạch Thuỷ tổ từng lưu lại một đạo ý chỉ ——

Quỷ đèn chọn hòm quan tài nhất mạch, cận kề cái chết cũng không thể đắc tội sáu đạo chôn cất thế hòm quan tài "Đòi nợ người" !

Chẳng lẽ, thiếu niên trước mắt này, liền là Thuỷ tổ trong miệng theo như lời kia "Đòi nợ người" hậu duệ?

Ông trời!

Cái này đều đi qua bao nhiêu năm tháng rồi, "Đòi nợ người" lại vẫn ở?

Chỉ là, như thiếu niên này thật là vị kia "Đòi nợ người" hậu duệ, lại tại sao lại xuất hiện ở cái này thương thanh trên đường lớn?

Lão Tử vì từ U Minh trong trốn tới, mệnh đều ném đi hơn phân nửa, vốn tưởng rằng ở cái này thế tục chi giới, đủ để trốn một trốn tai kiếp rồi, nhưng này "Đòi nợ người" hậu duệ làm sao lại hết lần này tới lần khác đuổi theo cửa?

Hơn nữa, tu vi của hắn mới gần kề cái Tích Cốc cảnh?

Vô số nghi hoặc, phiên giang đảo hải giống như phun lên lão mù lòa trong lòng.

"Lão bá, ngươi làm sao?"

Mắt thấy lão mù lòa thật lâu không nói, Thanh Nha thiện ý mà nhắc nhở một câu.

Lão mù lòa mạnh mẽ giật mình một cái, như ở trong mộng mới tỉnh giống như, chợt vụt mà từ trên mặt đất đứng dậy, trống rỗng hốc mắt thẳng ngoắc ngoắc "Nhìn chằm chằm vào" Tô Dịch.

Rồi sau đó, ở mọi người kinh ngạc ánh mắt nhìn soi mói, lão mù lòa đột nhiên một cái tát rút tại chính mình khuôn mặt, mặt mũi tràn đầy xấu hổ nói: "Lão mù lòa có mắt không tròng, khẩu xuất cuồng ngôn, mạo phạm công tử, một tát này, coi như cho công tử bồi tội."

Toàn trường lặng ngắt như tờ, mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, kia đến tột cùng là như thế nào một bí mật, rõ ràng cái này Tiểu Phong Đô thần

bí nhất lão quái vật, không tiếc trước mặt mọi người rút miệng mình?

Nguyên Hằng bọn họ cũng hít sâu một hơi, bọn họ mặc dù sớm đoán được, Tô Dịch định là có nắm chắc mới có thể dùng một bí mật cùng lão mù lòa tiến hành giao dịch.

Có thể bọn họ lại vạn không nghĩ tới, lão mù lòa không chỉ xin lỗi rồi, vẫn còn rút mặt của mình!

"Bí mật này, có đủ hay không đổi cái này bốn chén nhỏ quỷ đèn?"

Tô Dịch hỏi.

Lão mù lòa khô gầy mặt mo bài trừ đi ra một đóa cúc hoa tựa như dáng cười, cái đầu buông xuống, hai tay thở dài, nịnh nọt nói: "Đủ, đủ, vậy là đủ rồi!"

Hắn tư thái bày cực thấp, hồ đồ đã không có trước kia khinh thường quần hùng, nhạt nhìn Phong Vân tư thế.

Ở đây những tu sĩ kia lúc này đã có chút ít lấy lại tinh thần rồi, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt đều trở nên khéo léo.

Một bí mật, lại có thể để lão mù lòa thái độ hoàn toàn biến hóa, thiếu niên này lai lịch, nhất định không giống tầm thường!

Tô Dịch không để ý đến những cái này, đem kia bên trái đệ nhị chén nhỏ quỷ đèn cầm lấy, đưa cho Thanh Nha, nói: "Cái này cho ngươi."

Thanh Nha vui mừng nói: "Cảm ơn Tô Dịch ca ca!"

Nói xong, nàng không thể chờ đợi được mà chỉ một cái điểm ở quỷ đèn đỉnh, nương theo lấy kia màu đen giấy dai như cánh hoa giống như tách ra thiêu đốt, một ngụm phong ấn thạch quan cũng là hiển hiện ra.

Mắt thấy Thanh Nha muốn đánh mở ra ấn, Lăng Vân Hà vội vàng ngăn lại, nói: "Nha đầu, trở về lại nhìn."

Nơi đây quái vật thì ít mà dân treo auto thì nhiều, như trong thạch quan thật sự có không được bảo vật, có lẽ tạm thời sẽ không ra nhiễu loạn, có thể tránh không được sẽ bị người nhìn chằm chằm vào!

Thanh Nha úc một tiếng, thuận theo mà đáp ứng, đem thạch quan thu hồi.

Gần bên những tu sĩ kia cũng không khỏi có chút thất vọng.

Một cái áo bào xám trung niên không nhịn được hỏi: "Đạo hữu, trước Đào Kiếm Đình Đào công tử đều muốn thạch quan mở ra, để cho chúng ta Khai Nhãn rồi, ngươi vì sao phải ngăn trở vị cô nương này, chẳng lẽ là hoài nghi ta sẽ chờ trong lòng còn có làm loạn?"

Nghe được người này nhắc tới chính mình, Đào Kiếm Đình khóe môi run rẩy, tức giận đến mặt đều tái rồi, hận không thể một cái tát rút tên này khuôn mặt, cái đó hũ không mở ra đề cái đó hũ, đây là có ý định giết người về sau lại tiên thi một hồi?

BA~!

Ngay tại Đào Kiếm Đình tức giận lúc, kia áo bào xám trung niên đã trúng một cái tát, cả người bay rớt ra ngoài, lăn xuống ngoài mấy trượng.

Mọi người đều kinh, bởi vì ra tay chính là lão mù lòa!

"Lão mù lòa ta phiền nhất liền là ép buộc, cút!"

Lão mù lòa Sát Khí Đằng Đằng, cốt gầy đá lởm chởm thân ảnh, tỏ khắp ra khí tức quá lớn, để ở đây tu sĩ đều bị sợ.

Có thể sau một khắc, lão mù lòa liền thu liễm khí tức, cười làm lành lấy hướng Tô Dịch chắp tay nói: "Nhỏ vẻ người lớn phẫn nhưng mà, thay thế công tử giáo huấn một cái người này, kính xin công tử chớ trách."

Kia trở mặt tốc độ, nịnh nọt tư thái, để thân là Tô Dịch tôi tớ Nguyên Hằng cũng không khỏi xấu hổ, xấu hổ không bằng.

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười, nói: "Ngươi đây là lo lắng ta với ngươi đòi nợ?"

Vừa nghe đến "Đòi nợ" hai chữ, lão mù lòa toàn thân mềm nhũn, bờ môi đều run rẩy, một bộ chấn kinh quá độ bộ dáng.

Không có biện pháp, khi bọn hắn quỷ đèn chọn hòm quan tài cái này nhất mạch, kiêng kỵ nhất cũng lo lắng nhất sự tình, liền là đụng phải "Đòi nợ người" .

Tô Dịch nói ra: "Được rồi, mặt khác ba cái quỷ đèn ta không muốn rồi, nhưng ngươi cần theo ta đi một chuyến, ngươi yên tâm, ta lần này không đòi nợ, chỉ là có chút sự tình muốn hỏi một câu ngươi."

Biết được Tô Dịch không phải vì đòi nợ mà đến, lão mù lòa lập tức nhẹ nhàng thở ra, mặt mày hớn hở, nhếch miệng nói ra: "Toàn bộ bằng công tử làm chủ."

"Đi thôi."

Tô Dịch chắp tay tại lưng, xoay người mà đi.

Nếu không là lần này gặp lão mù lòa, hắn đều lười được lại tại cái này Quỷ thị trong lãng phí thời gian, không có biện pháp, nơi đây chào hàng những cái này bảo vật, không có nhiều có thể vào được mắt.

Lão mù lòa thu hồi quầy hàng cùng quỷ đèn, thuận theo đi theo hắn sau.

Nguyên Hằng, Lăng Vân Hà bọn họ cũng vội vàng đuổi theo.

Đưa mắt nhìn bọn họ một đoàn người rời khỏi, những tu sĩ kia thần sắc khác nhau, tung khiến cho bọn hắn đối với thân phận của Tô Dịch vô cùng hiếu kỳ, lại không có người nào dám đuổi theo mau.

Không có biện pháp, có lão mù lòa tại đây, ai chán sống lệch ra dám đụng lên đây?

"Tô Dịch? Người này là ai? Vì sao ở trước kia chưa từng nghe nói, Thiên Nam Châu cảnh nội còn có như vậy nhân vật số má?"

Có người nói nhỏ.

"Có lẽ, người này cũng không phải Thiên Nam Châu nhân vật."

"Tiểu Phong Đô lão mù lòa thanh danh, ở toàn bộ Thiên Nam Châu đều cực kỳ nổi danh, người nào không biết hắn thần bí cùng cường đại? Dĩ vãng thời điểm, chính là chút ít tu hành thế lực tông chủ, ở trước mặt hắn cũng là kính sợ có phép, lễ nhượng ba phần. Nhưng ai có thể nghĩ đến, hắn lại lại như vậy e ngại thiếu niên kia, cái này cũng thật bất khả tư nghị. . ."

Có người dám.

"Bất khả tư nghị? Không, cái này chỉ có thể chứng minh, người này gọi Tô Dịch thiếu niên, địa vị xa so với chúng ta trong tưởng tượng cường đại hơn!"

Có người ánh mắt phức tạp.

"Ai, hiện tại thói đời thế này, đối với chúng ta những cái này tầm thường tu sĩ cũng quá bất lợi, ngoại trừ Đoạt Xá giả, còn có người mang cổ xưa đạo

thống truyền thừa kỳ tài, có lai lịch thần bí yêu nghiệt. . . Cùng bọn họ so sánh với, có gì khác nhau đâu tại ánh sáng đom đóm cùng Nhật Nguyệt Tranh Huy?"

Có người dám khái, cảm xúc sa sút.

"Đừng tức giận nỗi, đem làm kia một hồi sáng chói đại thế tiến đến, trong thiên hạ tu hành thế hệ, đều có cơ hội thực hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất!"

Có người như thế ta cổ vũ.

"Tô Dịch? Về sau có cơ hội, ta nhất định phải nhìn một cái, ngươi đến tột cùng là lai lịch gì."

Đào Kiếm Đình ám đạo.

Bất kể như thế nào, những cái này đến từ Thiên Nam Châu không giống địa phương tu sĩ, đều nhớ kỹ Tô Dịch cái tên này!

. . .

Rời khỏi Quỷ thị.

Tô Dịch một hành tại Lăng Vân Hà dưới sự dẫn dắt, đi tới trong thành một tòa đình viện.

Dựa theo Lăng Vân Hà thuyết pháp, mấy năm trước, hắn từng ở Sơn Âm thành du lịch, tốn hao tiền tài, mua như vậy một tòa đình viện, cho tới bây giờ thẳng tuốt để đó không dùng lấy.

Hiện tại, vừa mới có thể đem làm một cái nghỉ chân địa phương.

Đình viện ba tiến ba ra, có đình đài lâu tạ, có hồ nước vườn hoa, mặc dù để đó không dùng mấy năm, nhưng rõ ràng thường xuyên có người quét dọn, thanh nhã sạch sẽ.

Mới vừa gia nhập đình viện, Tô Dịch liền nói ra: "Ta cùng với lão mù lòa đơn độc nói chuyện."

Nói xong, liền dẫn lão mù lòa đi vào một cái phòng.

Những người khác thấy vậy, liền đều ở đình viện chánh đường trong nghỉ ngơi.

Nguyên Hằng nhịn không được nói: "Thanh Nha cô nương, ngươi mau mở ra kia thạch quan nhìn xem, trong đó đến tột cùng là gì loại bảo vật."

Bạch Vấn Tình cũng đem ánh mắt nhìn sang.

Thanh Nha cười hắc hắc, lật tay lấy ra kia một ngụm to khoảng lòng bàn tay thạch quan, đi trừ phong ấn đẩy ra nắp quan tài, lập tức một mảnh hào quang màu xanh dương hiện lên ra, cả phòng chiếu sáng.

Tất cả mọi người không khỏi động dung, nhìn kỹ, kia trong thạch quan là một cái vòng ngọc, giống như màu thiên thanh linh ngọc đánh bóng mà thành, óng ánh sáng long lanh, ôn nhuận không tỳ vết.

"Đây là 'Thanh Hàn Thần Ngọc' chỗ luyện chế pháp bảo!"

Nguyên Hằng giật mình, con mắt đăm đăm.

Thanh Hàn Thần Ngọc!

Đây chính là trong thiên địa nhất đẳng Linh tài, có thể ngộ nhưng không thể cầu, đặt tại Linh Đạo đại tu sĩ trong tay, cũng được xưng tụng Côi Bảo, xa không phải những Nguyên Đạo đó Linh tài có thể so sánh.

Mà trước mắt cái này thủ trạc, liền là do một khối thượng thừa nhất Thanh Hàn Thần Ngọc luyện chế mà thành, hơn nữa tràn ngập thuộc về pháp bảo uy thế hòa khí hơi thở, chỉ nhìn phẩm chất, liền biết là một kiện cực quý hiếm bảo vật!

"Không nghĩ tới, Thanh Nha cô nương vận khí như vậy tốt."

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình cũng không khỏi có chút cực kỳ hâm mộ, kia lão mù lòa năm chén nhỏ quỷ đèn, có thể không có thể đều có giấu bảo vật.

Như cái kia Đào Kiếm Đình, tốn hao lớn như vậy một cái giá lớn, kết quả là lại chỉ lấy được một dúm cọng lông, còn thành trong mắt mọi người trò cười.

Có thể Thanh Nha ngược lại tốt, thoáng cái liền đã nhận được một kiện quý hiếm bảo vật, cái đó và đạt được một cái cọc tạo hóa cũng không có khác nhau!

Thanh Nha vui rạo rực đem vòng ngọc cầm lấy, mang tại cổ tay trên, giòn âm thanh nói: "Ta đang nhìn đến kia một chiếc quỷ đèn lúc, liền phát giác được một cỗ nói không nên lời linh tính khí tức, vì vậy liền mời Tô Dịch ca ca ra tay giúp ta, cầm xuống bảo vật này, A.... . . Lại nói tiếp, ta được cảm tạ Tô Dịch ca ca mới được, nếu không là hắn, bảo vật này sợ là căn bản đến không được trong tay của ta."

Lăng Vân Hà gật đầu nói: "Đây là nên, đây chính là thiên đại ân tình, phải ghi nhớ trong lòng."

"Ừ!"

Thanh Nha hung hăng gật đầu, hài lòng mà nhìn xem trong tay vòng ngọc, "Chờ đợi hội kiến Tô Dịch ca ca, ta cũng tiễn đưa hắn bảo bối."

Đang nói, Lăng Vân Hà đột nhiên có chỗ phát giác giống như, từ trong tay áo lấy ra một miếng tơ vàng quấn quanh bí phù.

Bí phù đang tại run nhè nhẹ.

Lăng Vân Hà đem bí phù nhẹ nhàng bóp chặt một cái, xuy một tiếng, một đám kim quang Trùng Tiêu mà đi.

Không bao lâu, một cái tuyết trắng chim tước từ tầng mây trong phá không mà đến, hỏa hồng mỏ chim ở bên trong, ngậm lấy một phong phong kín giấy viết thư.

Lăng Vân Hà đem giấy viết thư sau khi nhận lấy, kia tuyết trắng chim tước liền đằng không mà đi.

"Sư tôn, Tuyết Linh Tước sao sẽ tìm tới chúng ta?"

Thanh Nha hiếu kỳ hỏi.

Lăng Vân Hà nói: "Chúng ta rời khỏi tông sư lúc, ta đã cùng ngươi tiểu sư thúc bắt được liên lạc, ước định ở cái này Sơn Âm trong thành gặp mặt, phong thư này tiên liền là ngươi tiểu sư thúc truyền đến."

Lúc nói chuyện, Lăng Vân Hà đã mở ra giấy viết thư.

Sau khi xem xong, hắn chân mày ở giữa không khỏi hiển hiện vẻ vui mừng, nói: "Thanh Nha, không ra ngoài một canh giờ, ngươi tiểu sư thúc liền sẽ đến gặp chúng ta."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 433: Năm Trăm Năm Trước Một Hồi Kinh Biến

Thanh Nha vui vẻ nói: "Ta cũng có ba năm không gặp tiểu sư thúc rồi, cũng không biết tiểu sư thúc hôm nay thế nào."

Lăng Vân Hà nói: "Ngươi tiểu sư thúc 14 tuổi lúc, đã là chúng ta Thiên Nhất Kiếm Các một đời tuổi trẻ thiên phú tối cao kiếm tu, bị Đại Tề thiên hạ gọi 'Tiểu Kiếm Yêu " nói chính là nàng đối với kiếm đạo lĩnh ngộ cùng khống chế, như là kiểu loại yêu nghiệt."

"Nàng mười lăm tuổi lúc, chúng ta Thiên Nhất Kiếm Các cao thấp, đã không người có thể chỉ điểm nàng ở kiếm đạo trên tu hành, rơi vào đường cùng, do Thái thượng trưởng lão 'Hàn Sơn lão tổ' tự mình ra mặt, tiễn đưa ngươi tiểu sư thúc tiến về Đại Hạ Tứ đại Đạo tông một trong 'Vân Thiên Thần Cung' tu hành."

"Khi đó, Vân Thiên Thần Cung cố ý khảo nghiệm ngươi tiểu sư thúc kiếm đạo tạo nghệ, phái mười tám vị Tích Cốc cảnh tu sĩ cùng một chỗ, tổ kiến 'Thiên La Thần Hành Kiếm Trận " nói xưng chỉ cần ngươi tiểu sư thúc có thể kiên trì chén trà nhỏ thời gian, liền thu nhận nàng là nội môn đệ tử."

"Kết quả. . ."

Nói đến đây, Lăng Vân Hà chân mày hiển hiện một vòng kiêu ngạo chi sắc, "Chỉ một lát sau, ngươi tiểu sư thúc một người một kiếm, nhẹ nhõm từ 'Thiên La Thần Hành Kiếm Trận' giết ra, làm cho kia mười tám vị Tích Cốc cảnh tu sĩ đều bại cái lớn té ngã."

Thanh Nha trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ sợ hãi thán phục, nói: "Chuyện này, ta trước kia có thể thật không biết."

Lăng Vân Hà cười nói: "Khi đó ngươi còn nhỏ, ham chơi tham ăn, đối với tu hành sự tình căn bản không có hứng thú, đâu có thể nào đã biết."

Thanh Nha có chút không có ý tứ mà cười rộ lên.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình cũng đem đây hết thảy nghe vào tai ở bên trong, đều khiếp sợ không ngừng, ý thức được Thanh Nha vị này "Tiểu sư thúc" tất nhiên là một vị có thể nói có một không hai nhân vật thiên tài.

Lăng Vân Hà tiếp tục nói: "Kinh này một trận chiến, Vân Thiên Thần Cung một đám đại nhân vật đều bị kinh động, liền bế quan 30 năm chưa từng hiện ra tung tích Linh Đạo đại tu sĩ 'Hàn Yên chân nhân " đều ở ngày đó phá quan ra, điểm danh muốn thu ngươi tiểu sư thúc là quan môn đệ tử."

"Ngươi cũng đã biết ngươi tiểu sư thúc khi đó nói như thế nào?"

Lăng Vân Hà cười nhìn về phía Thanh Nha.

Thanh Nha ngơ ngác nói: "Tự nhiên là đáp ứng ah."

Lăng Vân Hà lắc đầu, cảm khái nói: "Ngươi tiểu sư thúc nói, nàng đến Vân Thiên Thần Cung, chỉ vì tu luyện kiếm đạo, hỏi lại Hàn Yên chân nhân, có hay không năng lực chỉ điểm nàng tu luyện kiếm đạo."

"Hàn Yên chân nhân nếu không không não, ngược lại lớn cười nói, như có một ngày, hắn vô lực chỉ điểm ngươi tiểu sư thúc tu hành, liền hội giải trừ thầy trò danh phận, mặc ngươi tiểu sư thúc rời khỏi."

Thanh Nha khâm phục nói: "Vị này Hàn Yên chân nhân lòng dạ ngược lại là thật không dậy nổi."

Lăng Vân Hà nói: "Cũng là từ ngày đó, ngươi tiểu sư thúc liền lưu tại Hàn Yên chân nhân bên người tu hành, cái này nhoáng một cái. . . Đều đã qua ba năm. Ba năm trước đây nàng, là Tích Cốc cảnh trung kỳ tu vi, dùng thiên tư của nàng cùng nội tình, lại là ở Vân Thiên Thần Cung trong tu hành, hôm nay tu vi, sợ là sớm không ở cùng Tích Cốc cảnh trúng."

Sau khi nghe xong, Nguyên Hằng đều không nhịn được hỏi: "Lăng đạo hữu, ngươi nói vị này 'Tiểu sư thúc " họ cái gì tên ai?"

Thanh Nha đoạt trả lời trước nói: "Nghe thấy hiểu lòng."

Nghe thấy hiểu lòng?

Đối với Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình mà nói, đó là một lạ lẫm danh tự.

Nhưng đối với Đại Hạ cảnh nội tu sĩ mà nói, Tiểu Kiếm Yêu nghe thấy hiểu lòng, sớm đã như sao chổi giống như, ánh sáng thiên hạ.

. . .

"Theo ta được biết, các ngươi quỷ đèn chọn thạch quan nhất mạch, truyền nhân từ trước đến nay cực nhỏ, thậm chí sở cầu tác con đường quá mức đặc thù, đối với truyền nhân yêu cầu vô cùng hà khắc, ở rất dài trong năm tháng, là nhất mạch đơn truyền, ngươi cùng 'Sĩ Quan lão quỷ' lại là quan hệ như thế nào?"

Khác một cái phòng, Tô Dịch lười biếng nằm tựa ở trong ghế dựa, ánh mắt nhìn lão mù lòa.

Lão mù lòa tự đi vào phòng, liền khom người xuống lấy thân thể, đầu gục xuống, hai tay rủ xuống bên hông, một bộ tất cung tất kính khiêm tốn kính sợ tư thái.

Nghe được "Sĩ Quan lão quỷ" xưng hô thế này, lão mù lòa cốt gầy đá lởm chởm thân ảnh chấn động.

Chợt, hắn vội vàng nói: "Không dối gạt công tử, ngài trong miệng 'Sĩ Quan lão quỷ " đúng là lão mù lòa sư tổ, nhỏ lão thì 'Quỷ đèn' nhất mạch đời thứ ba truyền nhân."

Tô Dịch nhiều hứng thú nói: "Đời thứ ba? Vậy ngươi sư tôn là ai?"

Lão mù lòa cung kính đáp: "Nhỏ lão sư tôn đạo hiệu 'Năm chôn cất " ở U Minh giới, đều xưng lão nhân gia ông ta là 'Huyết Quan Chi Chủ' ."

"Huyết Quan Chi Chủ?"

Tô Dịch nhíu mày, cố gắng hồi ức cũng không muốn lên, người này là ai.

Nghĩ nghĩ, hắn lại hỏi: "Ngươi thì sao, sao lại xuất hiện ở cái này Thương Thanh đại lục? Các ngươi cái này nhất mạch quy củ, trừ phi gặp được tai hoạ ngập đầu, nếu không, có thể không cho phép rời khỏi U Minh."

Lão mù lòa sơ khai thủy, còn có chút hoài nghi Tô Dịch kia "Đòi nợ người" thân phận.

Có thể mắt thấy hắn liền tổ sư "Sĩ Quan lão quỷ" cái tước hiệu này, cùng với quỷ đèn nhất mạch không cho phép rời khỏi U Minh quy củ cũng biết, lão mù lòa đã nếu không dám hoài nghi.

Hắn khô gầy gò má lộ ra đắng chát chi sắc, nói: "Công tử có chỗ không biết, nhỏ lão cái này nhất mạch. . . Hoàn toàn chính xác gặp tai hoạ ngập đầu, nếu không là nhỏ lão chạy nhanh, thiếu chút nữa liền chết ở U Minh trong. Hôm nay mặc dù còn sống đi tới nơi này Thương Thanh đại lục, thế nhưng đã là trọng tàn chi thân thể, chỉ có thể kéo dài hơi tàn mà còn sống."

"Tai hoạ ngập đầu? U Minh bên trong, còn có người dám đối với các ngươi quỷ đèn chọn thạch quan nhất mạch người bất lợi? Sẽ không sợ ngươi tổ sư tự mình đi cho hắn 'Giơ lên hòm quan tài đưa đám ma' ?"

Tô Dịch kinh ngạc.

"Sĩ Quan lão quỷ" là U Minh trong một cái kỳ nhân, nắm giữ rất nhiều không muốn người biết bí mật, hành tung bay lơ lửng không ngừng, xuất quỷ nhập thần.

Giống như Hoàng cảnh nhân vật, đều cũng không dám khinh địch trêu chọc.

Ở tiền thế, Tô Dịch từng vì trù bị chuyển thế trùng tu sự tình, nhiều lần tiến vào U Minh giới du lịch cùng lưu lạc, không chỉ là nhận thức Sĩ Quan lão quỷ, còn từng tiến hành qua một hồi đánh bạc lớn.

Tô Dịch như thua, liền giao ra trên người bội kiếm "Tam Thốn Thiên Tâm" .

Sĩ Quan lão quỷ thua, liền giao ra "Lục Đạo Táng Thế Quan" .

Đánh bạc phương thức cũng rất đặc biệt, một lần ai có thể đủ từ U Minh "Vãng Sinh Trì" trong, câu ra một đầu "Vãng Sinh Ngư" .

Này cá sinh ra đời tại 'Vãng sinh lực lượng' ở bên trong, cực kỳ thần bí, từ xưa đến nay, gần kề chỉ xuất hiện đếm rõ số lượng lần.

Khi đó, Tô Dịch cùng Sĩ Quan lão quỷ hai người, ở Vương sống trì trước khô ngồi trăm năm, cuối cùng Tô Dịch dùng đại đạo là rủ xuống luân, đưa tới một đầu Vãng Sinh Ngư.

Tuy nhiên cuối cùng vẫn là bị cái này đầu Vãng Sinh Ngư bỏ trốn mất dạng.

Có thể Sĩ Quan lão quỷ lại chỉ có thể nhận thua.

Nhưng mà, lão quỷ này lại ăn gian, nói "Lục Đạo Táng Thế Quan" cũng không ở cùng trong tay hắn, mà chôn sâu U Minh cái nào đó không thể biết chi địa, trong lúc bảo xuất thế lúc, hắn thì sẽ đem bảo vật này lấy đi, tặng cho Tô Dịch.

Cũng bởi vậy, để Tô Dịch thành Sĩ Quan lão quỷ "Đòi nợ người" .

Về sau, cho đến chuyển thế đến nay, Tô Dịch liền lại chưa từng gặp qua Sĩ Quan lão quỷ.

Có thể Tô Dịch lại không nghĩ rằng, nghe kia lão mù lòa lời nói, Sĩ Quan lão quỷ cái này nhất mạch lại bị tai hoạ ngập đầu!

"Tổ sư từ lúc trước đây thật lâu, liền không thấy tung tích, theo ta sư tôn theo như lời, tổ sư phải đi tìm 'Lục Đạo Táng Thế Quan'. Mà hàng lâm ở chúng ta cái này nhất mạch tai hoạ, thì phát sinh ở năm trăm năm trước."

Lão mù lòa nói đến đây, thần sắc có chút phức tạp, có cảm khái, cũng có sợ hãi cùng bất an.

Năm trăm năm trước!

Tô Dịch trong nội tâm chấn động, kia không đúng là mình chuyển thế trọng sinh một năm kia?

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

" Tô Dịch hỏi.

Lão mù lòa lắc đầu nói: "Ta cũng không rõ lắm, ta chỉ nhớ rõ, khi đó ta trong động phủ tu luyện, đột nhiên có một ngày, ta sư tôn vội vàng phản hồi, nói có một cái tên là 'Tì ma' Hoàng cảnh cường giả, xông vào U Minh, muốn tìm tổ sư tìm hiểu một cái cọc sự tình. . ."

Nghe thế, Tô Dịch đồng tử có chút ngưng tụ, tì ma! ?

Đây chính là hắn đại đồ đệ đạo hiệu!

Hơn nữa cái này đạo hiệu, hay là hắn ở kiếp trước lúc, trao tặng đại đồ đệ.

Cái gọi là tì ma, liền là "Vô Trần vô cấu" chi ý.

Có thể ở Tô Dịch kiếp trước chuyển thế về sau, hắn cái này đại đồ đệ lại thành một cái tư thông kẻ thù bên ngoài lớn phản đồ. . .

Chuyện này, sớm đã là Tô Dịch trong nội tâm một cái vết sẹo!

Ban đầu ở Quảng Lăng thành thức tỉnh kiếp trước trí nhớ về sau, Tô Dịch đã quyết định, sau này khi tái nhập Đại Hoang Cửu Châu lúc, hắn thì sẽ đi tính toán khoản này sổ sách.

Chưa từng nghĩ, lúc này lại từ lão mù lòa trong miệng, lần nữa đã nghe được cái này đại đồ đệ danh tự.

Lão mù lòa cũng không biết, Tô Dịch trong nội tâm sớm đã nhấc lên gợn sóng, phối hợp nói ra:

"Khi đó, nhà của ta tổ sư sớm đã biến mất nhiều năm, tì ma không có thể tìm được nhà của ta tổ sư, liền có ý định đem ta sư tôn bắt đi, nói cái phải bắt được ta sư tôn, sớm muộn có một ngày, nhà của ta tổ sư nhất định sẽ chủ động hiện thân. . ."

"Ta sư tôn đâu có thể nào cam tâm biến thành tù nhân? Cuối cùng thi triển một môn tự hủy đạo hạnh bí thuật, từ kia tì ma trong tay đào thoát. Khi trở lại tông môn về sau, sư tôn bởi vì là bị thương quá nặng, tần lâm kề cận cái chết."

Nói đến đây, lão mù lòa mặt mũi tràn đầy phẫn hận cùng cực kỳ bi ai, "Vì để cho quỷ đèn nhất mạch kéo dài tồn xuống dưới, sư tôn ở trước khi lâm chung, vận dụng tổ sư lưu lại một cỗ lực ý chí lượng, dùng 'U Minh thần luân' lực lượng, đem ta từ U Minh giới trong cất bước. . ."

Lão mù lòa thở dài một tiếng, "Có thể ta lại không nghĩ rằng, kia U Minh thần luân lực lượng quá mức bá đạo, mặc dù đem ta đưa ra U Minh giới, nhưng lại đục khoét của ta thân thể cùng đạo hạnh, ba hồn bảy vía đều thiếu chút nữa tiêu tán."

"Cuối cùng mặc dù đến cái này Thương Thanh đại lục, thế nhưng chỉ còn lại có một hồn một phách, thương thế nghiêm trọng, chỉ có thể ở cái này Tiểu Phong Đô Quỷ thị trong giả thần giả quỷ, kéo dài hơi tàn."

Dứt lời, lão mù lòa hình thần cô đơn, mặt mũi tràn đầy đau thương.

Chuyện này, đã nghẹn trong lòng hắn thật lâu thật lâu, vốn tưởng rằng ở cái này Thương Thanh đại lục trên, không có người sẽ nhận ra hắn vị này "Quỷ đèn" nhất mạch truyền nhân.

Có thể chưa từng nghĩ, hôm nay hết lần này tới lần khác liền bị nhận ra rồi, hơn nữa đối phương còn cực có thể là "Đòi nợ người" hậu duệ!

Nghe xong đây hết thảy, Tô Dịch cau mày nói: "Nói như vậy, ngươi cũng không rõ ràng lắm, tì ma tìm ngươi tổ sư là vì chuyện gì?"

Lão mù lòa lắc đầu: "Khi đó tình huống gấp gáp, ta sư tôn có rất nhiều sự tình cũng không kịp nhắn nhủ, liền đem ta từ U Minh trong cất bước, cho tới bây giờ, ta cũng nghi hoặc, kia tì ma đến tột cùng là ai, vì sao phải làm như vậy."

Tô Dịch trầm mặc.

Năm trăm năm trước, hắn chuyển thế trùng tu.

Kỳ quặc chính là, cũng là ở năm đó, tì ma xâm nhập U Minh, ham muốn tìm Sĩ Quan lão quỷ, tìm hiểu tin tức, để quỷ đèn chọn thạch quan nhất mạch, thiếu chút nữa gặp tai hoạ ngập đầu.

Cái này để Tô Dịch không thể không hoài nghi, chính mình cái này đại đồ đệ, cực có thể là muốn từ Sĩ Quan lão quỷ trong miệng, tìm hiểu cùng chính mình chuyện có liên quan đến.

"Là vì năm đó chuyển thế lúc, không có thể phát hiện được ta thi thể cùng Cửu Ngục Kiếm, để tì ma trong lòng còn có hồ nghi sao?"

"Cũng đúng, cái này phản đồ từng nghe ta nói tới U Minh trong kinh nghiệm, biết rõ ta cùng Sĩ Quan lão quỷ quan hệ, hắn đi tìm Sĩ Quan lão quỷ, có lẽ chính là muốn tìm hiểu cùng ta chuyển thế chuyện có liên quan đến. . ."

Nghĩ vậy, Tô Dịch một đôi con mắt trở nên u lãnh thâm thúy, đạm mạc đáng sợ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 434: Đến Thăm Giao Dịch

Trầm mặc nửa ngày, Tô Dịch hỏi lão mù lòa: "Ngươi năm đó cường thịnh lúc, tu vi ở hạng gì cảnh giới?"

Lão mù lòa than thở nói: "Chỉ thiếu chút nữa, là được bước vào Hoàng cảnh. Có thể hiện tại xem ra, đừng nói đặt chân Hoàng cảnh, cuộc đời này sợ là không tiếp tục pháp khôi phục trước kia tu vi."

"Hiện tại, ta duy nhất chấp niệm chính là tìm kiếm một cái phù hợp truyền nhân, đem ta quỷ đèn chọn thạch quan nhất mạch tân hỏa truyền thừa xuống dưới, đáng tiếc. . ."

Lão mù lòa bất đắc dĩ nói, "Cái này Thương Thanh đại lục mặc dù không thiếu một ít thiên phú đặc thù thế hệ, cần phải tìm kiếm một cái có thể chịu tải chúng ta cái này nhất mạch truyền thừa hạt giống tốt, lại quá khó khăn."

Tô Dịch nói: "Các ngươi cái này nhất mạch, hoàn toàn chính xác quá mức đặc thù."

Ban đầu ở Vãng Sinh Trì trước thả câu kia một trăm năm ở bên trong, hắn từng cùng Sĩ Quan lão quỷ tán gẫu qua rất nhiều chuyện, tự nhiên hiểu rõ, quỷ đèn chọn thạch quan nhất mạch ở chọn lựa truyền nhân lúc, chỉ có một yêu cầu ——

Người mang "Minh Mạch Âm Cốt" thiên phú!

Loại thiên phú này, đừng nói là ở Đại Hoang Cửu Châu, chính là ở U Minh chi địa, cũng đều cực kỳ hiếm thấy, có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Ngược lại thực sự không phải là bực này thiên phú có bao nhiêu lợi hại, mà quỷ đèn chọn thạch quan nhất mạch truyền thừa, chỉ có người mang Minh Mạch Âm Cốt thiên phú, mới có thể thừa nhận cùng tìm hiểu.

Đây cũng là vì sao Sĩ Quan lão quỷ cái này nhất mạch truyền nhân, hội như vậy rất thưa thớt nguyên nhân chỗ.

"Cái này Thương Thanh đại lục trên, ở gần đây mấy năm ở bên trong, tất nhiên hội nghênh đón một hồi sáng chói đại thế, đến lúc đó, thiên hạ này tất nhiên hội hiện lên rất nhiều tu đạo hạt giống, có lẽ liền có cơ hội cho ngươi tìm truyền nhân."

Tô Dịch nói ra.

Lão mù lòa khẽ gật đầu, nhếch miệng cười nói: "Tiểu lão sớm có như thế có ý định, những năm này sở dĩ pha trộn ở cái này Tiểu Phong Đô Quỷ thị, cũng là đang giúp tương lai truyền nhân thu thập thích hợp tu hành bảo vật cùng Linh tài."

Nói đến đây, hắn chần chờ một chút, nói: "Tiểu lão cả gan, xin hỏi công tử hòa. . . Vị kia 'Đòi nợ người' là quan hệ như thế nào?"

"Đòi nợ người?"

Tô Dịch khẽ giật mình, chợt liền hiểu được, không khỏi cười cười, nói, "Lúc nào nhà của ngươi tổ sư tái hiện thế gian rồi, hắn tự nhiên biết rõ ta là ai."

Lão mù lòa làm sao nghe không ra ngoài, Tô Dịch không muốn nhiều lời, hắn rất thức thời mà không có hỏi lại.

Tô Dịch nghĩ nghĩ, nói: "Về sau, như ngươi cần phải trợ giúp, cũng có thể tới tìm ta, nhớ kỹ, ta gọi Tô Dịch."

Lão mù lòa sư tôn Huyết Quan Chi Chủ năm chôn cất chết, cùng với lão mù lòa luân lạc tới trình độ như vậy, đều cùng Bì Ma có quan hệ.

Mà Bì Ma sở dĩ làm như vậy, cực khả năng chính là vì tìm hiểu hắn kiếp trước chuyển chuyện phát sinh tình.

Cái này để Tô Dịch trong nội tâm tức giận ngoài, đối với lão mù lòa thầy trò cũng không khỏi trong lòng còn có một chút xấu hổ ý.

Dù sao, bọn họ thầy trò coi như là bị chính mình liên luỵ, đã gặp phải tai bay vạ gió.

"Tô Dịch. . ."

Lão mù lòa tại trong lòng lặng yên đọc một lần, chợt cung kính nói ra, "Kia tiểu lão trước hết tạ ơn công tử."

Trong lòng hắn, Tô Dịch nghiễm nhiên đã là "Đòi nợ người" nhất mạch nhân vật, tự nhiên không dám không đem Tô Dịch lời nói đem làm hồi sự tình.

Chỉ là, Tô Dịch cuối cùng chỉ là Tích Cốc cảnh tu vi, hơn nữa còn quá trẻ, lão mù lòa tự nghĩ, dù là chính mình gặp được phiền toái gì, sợ cũng căn bản trông cậy vào không được đối phương thật có thể giúp mình.

Mà Tô Dịch, lại đâu có thể nào nhìn không ra lão mù lòa tâm tư?

Hắn không có lại giải thích gì đó, xuất ra một cái ngọc giản, một chút suy nghĩ, ở trong đó tuyên khắc một môn bí thuật.

Rồi sau đó đem ngọc giản đưa cho lão mù lòa, nói: "Đây là Phật môn nhất mạch 'Ngưng Hồn hóa phách' chi pháp, nhưng mà cần sưu tập một ít hiếm có thần dược phụ trợ, mới có thể giúp ngươi bổ toàn bộ chỗ hỏng hồn cùng phách, ngươi mà cất kỹ, không cần thiết tiết lộ ra ngoài, nếu không tất nhiên sống tai hoạ."

Lão mù lòa trước là ngẩn ngơ, chợt cả người đều kích động lên, tay chân run rẩy, thất thanh nói: "Ngưng Hồn hóa phách chi pháp? Trên đời này thật sự còn có bực này bí truyền? !"

Bất luận cái gì sinh linh, đều có hồn phách.

Giống nhân loại, liền là ba hồn bảy vía.

Phàm nhân Thần hồn như tàn vỡ, tất nhiên tại chỗ chết.

Mà tu sĩ Thần hồn tàn vỡ, mặc dù có thể cẩu thả sống sót, nhưng gần như không có có hi vọng chữa trị tới khả năng.

Hôm nay lão mù lòa, cảnh ngộ qua một hồi đại nạn, chỉ còn một hồn một phách, đây cũng là vì sao hắn biết nói không cách nào nữa khôi phục trước kia đỉnh phong tu vi nguyên nhân.

Thật sự là, Thần hồn một khi tàn vỡ, muốn chữa trị so với lên trời cũng khó khăn.

Theo lão mù lòa biết, như cái kia bước vào Hoàng cảnh cấp độ sư tôn còn sống, sợ cũng đều đối với cái này thúc thủ vô sách.

Nhưng bây giờ, Tô Dịch lại tiện tay liền lấy ra một môn Ngưng Hồn hóa phách, chữa trị Thần hồn bí pháp! !

Cái này để lão mù lòa như thế nào không sợ hãi?

"Là thật là giả, ngươi nhìn xem liền biết."

Tô Dịch không cho là đúng nói.

Trong ngọc giản bí pháp, tên gọi "Thần Nguyên Khô Vinh Pháp", là Đại Hoang Cửu Châu đệ nhất Phật môn Thánh địa "Tiểu Tây Thiên" trấn phái bí truyền, chuyên môn để mà tu bổ cùng sinh sôi Thần hồn.

Trước, Tô Dịch sở dĩ để lão mù lòa không nên tiết lộ này bí pháp, cũng là lo lắng lão mù lòa về sau vạn nhất đụng phải Tiểu Tây Thiên phật tu, hội bị đuổi giết. . .

Lão mù lòa đem ngọc giản siết trong tay, kích động nói: "Tiểu lão không cần nhìn đã biết rõ, Tô công tử đoạn sẽ không tại bực này trên sự tình lừa gạt tiểu lão."

Nói xong, hắn mạnh mẽ quỳ rạp xuống đất, dập đầu nói: "Công tử tặng tiểu lão diệu pháp, không thua gì tái tạo chi ân, tiểu lão ngày khác, định kết cỏ ngậm vành, chấp tiên rơi đăng!"

Tô Dịch khẽ thở dài: "Đây là ta phải làm, về sau ngươi tự sẽ minh bạch, đứng lên đi, ta hỏi đều đã hỏi xong."

Mới nói được cái này, bên ngoài đình viện đột nhiên vang lên một trận tiếng gõ cửa.

. . .

Đang tại chính sảnh nghỉ ngơi Lăng Vân Hà, Nguyên Hằng bọn người, cũng cũng nghe được tiếng gõ cửa.

"Chẳng lẽ là tiểu sư thúc đã đến? Cái này cũng quá nhanh đi?"

Thanh Nha con ngươi tỏa sáng, trước tiên đứng dậy, một trận gió tựa như liền xông ra ngoài.

Mà khi mở ra đình viện đại môn, đã thấy bên ngoài đứng đấy, cũng không phải nàng chỗ chờ mong tiểu sư thúc nghe thấy hiểu lòng.

Mà là một đám tu sĩ!

"Cô nương, chúng ta lại gặp mặt."

Cầm đầu chính là một vị tóc trắng mực bào lão giả, cười ha hả mở miệng.

Đúng là Âm Sát môn tu sĩ Vu Thượng Lâm!

"Nguyên lai là ngươi."

Thanh Nha giật mình.

Hôm nay ở miếu thành hoàng lúc, người này từng chủ động tiến lên, mời bọn họ đi gặp Âm Sát môn Niết Phong Thánh Tử, chẳng qua là lại bị xông Tô Dịch cự tuyệt.

Lúc này, Lăng Vân Hà, Nguyên Hằng bọn họ cũng đã đi ra.

Khi thấy Vu Thượng Lâm cùng bên cạnh hắn những tu sĩ kia lúc, Lăng Vân Hà lông mày không dễ dàng phát giác nhíu, nói: "Đạo hữu ngược lại là hảo thủ đoạn, lại vẫn có thể tìm tới nơi này."

Vu Thượng Lâm mỉm cười, nói: "Lời nói nói khoát mà không biết ngượng lời nói, ở cái này Sơn Âm Thành trong, còn không có có chúng ta Âm Sát môn tìm không thấy địa phương."

Dừng một chút, hắn ôm quyền nói: "Các vị đừng hiểu lầm, chúng ta này đến cũng không có ác ý, mà muốn cùng chư vị bên người một vị bằng hữu làm một cái giao dịch."

Nói xong, ánh mắt của hắn quét qua Lăng Vân Hà bọn người, nghi ngờ nói: "Xin hỏi vị kia thanh bào tuổi trẻ công tử có thể ở?"

Lăng Vân Hà bọn họ lập tức hiểu rõ, Vu Thượng Lâm bọn người là tới tìm Tô Dịch.

"Chủ nhân nhà ta đang tại đãi khách, ngươi có chuyện gì, nói thẳng liền là."

Nguyên Hằng trầm giọng nói.

Vu Thượng Lâm mày nhăn lại, trầm ngâm nói: "Có thể để cho ta tự mình gặp một lần chủ nhân nhà ngươi? Các vị như lo lắng, một mình ta tiến về bái kiến vị công tử kia cũng tốt."

Lăng Vân Hà suy nghĩ một chút nói: "Mời đến."

Vu Thượng Lâm lập tức cười rộ lên, đối với bên người những tu sĩ kia nói: "Các ngươi mà ở bên ngoài chờ, nhớ kỹ, chớ để dùng thần niệm nhìn trộm trong nội viện sự tình, miễn cho khiến cho không tất yếu hiểu lầm."

Những tu sĩ kia đều khẽ gật đầu.

Rồi sau đó, một mình hắn tiến vào đình viện.

Nguyên Hằng vội vàng tiến về Tô Dịch chỗ gian phòng tiến hành bẩm báo.

"Âm Sát môn người tìm ta làm giao dịch?"

Tô Dịch không khỏi ngoài ý muốn, một chút suy nghĩ, đứng dậy hướng bước ra ngoài, nói, "Đi, ta ngược lại muốn nhìn, hắn muốn làm gì mua bán."

Lão mù lòa cùng Nguyên Hằng đi theo hắn sau.

Trong đình viện, khi thấy Tô Dịch đi ra, chờ ở kia Vu Thượng Lâm trước tiên nghênh đón, cười chào nói: "Vu mỗ ra mắt công tử."

Người này cũng là một vị Tụ Tinh cảnh tu sĩ, lại đây tự Âm Sát môn, ở Sơn Âm Thành ở bên trong, cùng tại hắn nhà mình địa bàn cũng không có khác nhau.

Có thể đối mặt Tô Dịch lúc, cấp bậc lễ nghĩa không thể bảo là Bất Chu đến, thái độ không thể bảo là không khiêm tốn khách khí.

Tô Dịch khẽ gật đầu, nói: "Nói nói a, ngươi muốn làm gì giao dịch?"

Vu Thượng Lâm ngơ ngác một chút, giống như không nghĩ tới, Tô Dịch một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên mà thôi, mặt đối với chính mình lúc, nói chuyện càng như thế trực tiếp, cũng không biết mời mình vào nhập chính sảnh nhập tọa, một điểm cấp bậc lễ nghĩa đều không có. . .

Đổi lại lúc khác, đừng nói Tích Cốc cảnh tu sĩ, liền là những Nguyên Phủ cảnh đó tu sĩ, đều không lọt nổi mắt xanh của tự mình!

Trong nội tâm mặc dù nghĩ như vậy, Vu Thượng Lâm biểu hiện ra lại dáng cười ấm áp nói: "Công tử người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, kia Vu mỗ liền nói thẳng rồi, thực không dám đấu diếm, Thiếu chủ nhà ta phát giác được, công tử kia Dưỡng Hồn Hồ trong, có một đạo tinh khiết linh thể. . ."

Tô Dịch vừa nghe thế, liền lông mày nhíu lại, ngắt lời nói: "Như ngươi là vì thế mà đến, liền như vậy dừng lại."

Lăng Vân Hà, Nguyên Hằng bọn họ lông mày cũng đều nhăn lại, cái này mới ý thức tới, những cái này Âm Sát môn tu sĩ, là là Khuynh Oản mà đến!

Như vậy giao dịch, Tô Dịch sao có thể hội đáp ứng?

Vu Thượng Lâm nhưng lại không biết những cái này, mặc dù bị Tô Dịch cự tuyệt, hắn vẫn không cho là đúng, cười ha hả nói:

"Nói như vậy, chỉ cần công tử bỏ những thứ yêu thích, vô luận công tử có yêu cầu gì, cũng có thể nói ra, chỉ cần ta Âm Sát môn có thể làm được, cam đoan sẽ không nhăn một cái lông mày!"

Hắn nói hào khí mười phần, nói năng có khí phách.

Tô Dịch lại thờ ơ, đều lười được lại nhìn người này một cái, khua tay nói: "Nguyên Hằng, tiễn khách."

"Vâng!"

Nguyên Hằng lập tức tiến lên, nói, "Vị bằng hữu kia, nên đã đi ra."

Vu Thượng Lâm nụ cười trên mặt cứng lại, giữa hai đầu lông mày cũng dần dần hiện ra một vòng vẻ âm trầm.

Hắn tự nhận thái độ đã bày đủ khiêm tốn cùng chân thành, có thể nhưng không ngờ, một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, lại lại hoàn toàn không nể mặt tự mình.

Hít thở sâu một hơi khí, Vu Thượng Lâm ánh mắt nhìn hướng Lăng Vân Hà, nói: "Đạo hữu, ta nói, cái ép các ngươi chịu bỏ những thứ yêu thích, vô

luận điều kiện gì, ta Âm Sát môn có thể thỏa mãn, hết thảy thỏa mãn. Các ngươi. . . Thực không có ý định cho Vu mỗ cái này mặt mũi?"

Theo hắn, Tô Dịch như vậy lực lượng mười phần, là vì có Lăng Vân Hà vị này Tụ Tinh cảnh tu sĩ chỗ dựa.

Lăng Vân Hà mặt không biểu tình nói: "Không để cho các ngươi Âm Sát môn mặt mũi thì như thế nào? Chẳng lẽ ngươi còn có ý định mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt hay sao?"

Vu Thượng Lâm thấy vậy, không khỏi dài âm thanh thở dài, thần sắc buồn bã nói: "Ở chúng ta đến đây lúc, Thiếu chủ nhà ta liền dặn dò, giao dịch thời điểm, nhất định phải khách khí một ít, có thể không động thủ tốt nhất, có thể hiện tại xem ra. . . Không động thủ chỉ sợ thật sự không được ah."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 435: Tiên Nhân Chi Pháp, Không Diệt Con Sâu CáI KiếN

Vu Thượng Lâm một phen cảm khái, để Nguyên Hằng, Lăng Vân Hà bọn người thần sắc đều trở nên hơi có chút khác thường.

Lão gia hỏa này, thật sự cho rằng Sơn Âm Thành là bọn họ Âm Sát môn địa bàn, liền có thể muốn làm gì thì làm?

Chỉ thấy Vu Thượng Lâm khí thế một biến, ánh mắt nổi lên bướng bỉnh lãnh lệ sáng bóng.

Hắn nhìn xem Lăng Vân Hà, nhàn nhạt nói ra: "Ta là mang theo thành ý đến, thiệt tình không nghĩ gây chiến, có thể nếu thật động thủ, các ngươi ở đây thế hệ, sợ là không một người có thể còn sống rời khỏi Sơn Âm Thành. Đạo hữu, ngươi xác định muốn vì một cái tiểu bối trên người bảo vật, nhìn ở đây máu chảy thành sông?"

Lăng Vân Hà dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía Tô Dịch, lại ngạc nhiên phát hiện, Tô Dịch lúc này lấy ra một thanh ghế mây, lười biếng ngồi ở bên trong nó, đôi mắt khép hờ, như muốn chợp mắt nghỉ ngơi.

Vu Thượng Lâm cũng sửng sốt, thiếu chút nữa không thể tin được chính mình con mắt, tiểu tử này. . . Là hoàn toàn không có nghe hiểu lời của mình, còn là hoàn toàn không có đem mình để ở trong mắt?

Thân là Tụ Tinh cảnh đại tu sĩ, Vu Thượng Lâm cũng đã gặp không ít mắt cao hơn đầu ngang ngược kiêu ngạo thế hệ, có thể duy chỉ có chưa thấy qua, như thiếu niên trước mắt này như vậy hung hăng càn quấy.

Tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, lại ngồi một mình đằng trong ghế, cái này tư thái. . . Quả thực hung hăng càn quấy đến không thể nói lý tình trạng!

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình thần sắc cổ quái.

Thanh Nha hì hì cười rộ lên, chỉ cảm thấy Tô Dịch giờ phút này động tác, quả thực không thể tiêu sái hơn!

Nặng nề trong không khí, Vu Thượng Lâm có vẻ cảm giác tự tôn đụng phải lớn lao khiêu khích cùng chà đạp, sắc mặt đều trở nên âm trầm vô cùng.

"Tốt, rất tốt!"

Vu Thượng Lâm con mắt như lạnh điện, toàn thân khí cơ bắt đầu khởi động, Sát Khí Đằng Đằng, "Lão phu còn chưa bao giờ thấy qua như ngươi như vậy không biết sống chết thế hệ! Hôm nay nếu không. . ."

Không đợi nói xong, ghế mây trong Tô Dịch nhíu mày.

Lão mù lòa đột nhiên nhếch miệng cười cười, nói: "Tiên nhân chi pháp, bất diệt con sâu cái kiến, Tướng quân có kiếm, không trảm con ruồi."

Lão mù lòa thu lại mặt cười, cung kính ôm quyền nói: "Công tử, còn xin cho phép tiểu lão ra tay, tiễn đưa này tôm tép nhãi nhép ra đi."

Tô Dịch hơi nhíu lông mày giãn ra, gật đầu nói: "Có thể."

Trước, lão mù lòa thẳng tuốt cúi đầu khoanh tay lập sau lưng Tô Dịch, cung kính như bộc, Vu Thượng Lâm căn bản không có để ý.

Mà khi lúc này ánh mắt nhìn hướng lão mù lòa lúc, Vu Thượng Lâm giống như ý thức được gì đó, sắc mặt mạnh mẽ một biến, kinh nghi nói:

"Ngươi là Tiểu Phong Đô Quỷ thị lão mù lòa?"

Lão mù lòa trống rỗng hốc mắt "Nhìn" hướng Vu Thượng Lâm, âm thanh khàn khàn nói: "Đã nhận ra ta, liền cho ngươi một cái cơ hội, nói nói a, ngươi muốn chết như thế nào?"

Vu Thượng Lâm lưng thẳng đổ mồ hôi lạnh, mặt đều thay đổi, nội tâm sát cơ cùng phẫn nộ không còn sót lại chút gì, cả người tóc gáy đứng đấy.

Thân là Sơn Âm Thành Âm Sát môn trưởng lão, Vu Thượng Lâm làm sao không rõ ràng lắm, Quỷ thị lão mù lòa thần bí cùng khủng bố?

Cho dù là Âm Sát môn Môn chủ, đều từng liên tục dặn dò, chớ để đi tìm hiểu cùng lão mù lòa có quan hệ hết thảy sự tình!

Nhưng bây giờ, lão mù lòa lại như một tôi tớ, nghe lệnh bởi trước mắt kia Tích Cốc cảnh thiếu niên! !

Cái này để Vu Thượng Lâm lập tức ý thức được không ổn.

Trách không được thiếu niên này như thế không có sợ hãi, nguyên lai là có lão mù lòa chỗ dựa!

Hít thở sâu một hơi khí, Vu Thượng Lâm cố nén nội tâm bất an, thấp giọng nói: "Tiền bối, ta nghĩ đó là một hiểu lầm. . ."

BA~!

Không đợi nói xong, lão mù lòa đã đưa tay một cái tát, quất vào Vu Thượng Lâm trên người.

Một cái tát mà thôi, vị này Âm Sát môn Tụ Tinh cảnh cường giả, liền như con ruồi tựa như thân thể hung hăng nện trên mặt đất, trên mặt đất phiến đá rạn nứt bạo vỡ, bụi mù tràn ngập.

Lại nhìn Vu Thượng Lâm, đã là mặt mũi bầm dập, tóc tai bù xù.

Hí!

Nguyên Hằng cùng Lăng Vân Hà bọn người đều hít vào khí lạnh, ai có thể nghĩ đến, ở kia lão mù lòa trước mặt, Tụ Tinh cảnh nhân vật lại đều không chịu được như thế?

"Ta cho ngươi lựa chọn chết như thế nào, không phải cho ngươi thừa nhận sai lầm."

Lão mù lòa khàn khàn lên tiếng.

Vu Thượng Lâm hoảng sợ nói: "Tiền bối, ta đến từ Âm Sát môn, phụng Niết Phong Thánh Tử chi mệnh làm việc, ngài. . ."

Răng rắc!

Nói còn chưa dứt lời, Vu Thượng Lâm cái cổ, liền bị lão mù lòa một cước giẫm vỡ, ngay cả thần hồn của hắn, đều bị một cước này hung hăng chấn vỡ nổ tung.

"Con sâu cái kiến giống như đồ vật, còn nhảy đáp lấy kêu gào, không biết sống chết."

Lão mù lòa mặt mũi tràn đầy khinh thường, nhổ ngụm nước miếng.

Nguyên Hằng, Lăng Vân Hà bọn họ đều bị kinh đến, lão mù lòa động thủ quá lưu loát rồi, giết chết một vị Tụ Tinh cảnh tồn tại, tùy ý tựa như giết chết một con kiến giống như!

"Công tử, nếu không thì tiểu lão trực tiếp đánh tới Âm Sát môn, đi đem những cái này Si Mị Võng Lượng từng cái đạp diệt?"

Lão mù lòa xoay người, cung âm thanh mở miệng, kia khô gầy trên gương mặt, đã mang lên nịnh nọt chi sắc.

Phanh!

Lúc này, đình viện đại môn bị từ bên ngoài đá văng.

Vốn là chờ tại bên ngoài những Âm Sát môn đó tu sĩ nghe được động tĩnh, vọt lên tiến đến, khí thế hùng hổ.

"Vu trưởng lão! !"

Có người kinh hô.

"Cái này. . ."

"Các ngươi thật lớn mật, lại dám ở ta Âm Sát môn trên địa bàn giết người!"

Những tu sĩ kia đều thấy được phơi thây ở mà Vu Thượng Lâm, đều sắc mặt đại biến, vừa sợ vừa giận.

"Lại đây một đám chịu chết."

Nguyên Hằng, Lăng Vân Hà bọn họ thần sắc cổ quái, nhìn về phía những Âm Sát môn đó tu sĩ ánh mắt đều mang lên một vòng thương cảm.

Lão mù lòa không có xoay người, cười ha hả đối với Tô Dịch chắp tay nói: "Công tử, theo tiểu lão nhìn, hay là đem cái này Âm Sát môn san bằng tốt nhất, tránh khỏi những kia con ruồi liên tiếp đến phiền ngài."

Ghế mây ở bên trong, Tô Dịch chậm quá nói ra: "Như vậy liền quá tàn bạo rồi, oan có đầu nợ có chủ, việc này đã kia Niết Phong Thánh Tử khiến cho, tự nhiên do hắn đến gánh chịu hậu quả."

Lão mù lòa nghiêm nghị bắt đầu kính nể, tán thán nói: "Công tử có cái nên làm có việc không nên làm, thật là đại trượng phu phong phạm, tiểu lão xa không bằng."

Mọi người: ". . ."

Cái này cũng có thể thừa cơ nịnh nọt?

Tô Dịch cũng không khỏi ngơ ngác một chút, thân là Sĩ Quan lão quỷ đồ tôn, cái này lão mù lòa bổn sự khác không thấy ra bao nhiêu, a dua nịnh hót bổn sự ngược lại là nhất tuyệt ah.

"Như thế nào. . . Tại sao là hắn! ?"

Mạnh mẽ, một đạo hoảng sợ thét lên vang lên.

Chỉ thấy những Âm Sát môn đó tu sĩ ở bên trong, một cái đứng ở đám người phía sau cung trang mỹ phụ, giờ phút này như gặp phải kinh hãi giống như, con mắt thẳng vào nhìn xem ghế mây trong Tô Dịch, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, toàn thân đều ở lạnh run.

Phi Linh Kiếm Các trưởng lão Luyện Lãnh Nguyệt!

Nguyên Hằng cùng Lăng Vân Hà bọn họ nhất thời nhận ra rồi, chỉ là bọn họ đều có chút nghi hoặc, nữ nhân này rõ ràng là Phi Linh Kiếm Các trưởng lão, hiện tại như thế nào cùng Âm Sát môn người hỗn ở cùng một chỗ?

"Luyện trưởng lão, ngươi làm sao?"

Những Âm Sát môn đó tu sĩ cũng bị kinh đến, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

Luyện Lãnh Nguyệt lại không để ý đến bọn họ, phù phù quỳ trên mặt đất, nơm nớp lo sợ nói: "Đại nhân tha mạng, thiếp thân không biết là ngài, mong rằng thứ tội!"

Toàn trường yên tĩnh.

Những Âm Sát môn đó tu sĩ thấy vậy, lập tức dự cảm đến không ổn.

"Ngươi cũng là kia Niết Phong Thánh Tử thủ hạ?"

Tô Dịch có chút ngoài ý muốn.

Luyện Lãnh Nguyệt lắp bắp nói: "Hồi bẩm đại nhân, thiếp thân vốn là Âm Sát môn đi ra tu sĩ, ở mấy năm trước thời điểm, gia nhập Phi Linh Kiếm Các, gánh Nhậm trưởng lão chức."

"Luyện trưởng lão, ngươi có thể nào hướng cừu địch quỳ xuống đất! ?"

Những Âm Sát môn đó tu sĩ đều tức giận.

"Các vị, vị này liền là Tô Dịch Tô đại nhân!"

Luyện Lãnh Nguyệt lời này vừa nói ra, những Âm Sát môn đó tu sĩ đều như bị sét đánh giống như, nguyên một đám trợn tròn mắt.

Ở phụng mệnh đến đây lúc, bọn họ đã từ Luyện Lãnh Nguyệt trong miệng đã được biết đến Tô Dịch ở Thúy Hàn cốc diệt sát Khải Trùng Tử bọn người sự tình.

Khi đó, Niết Phong Thánh Tử còn suy đoán, Tô Dịch cực khả năng giống như hắn, là một vị từ cổ đại sống sót yêu nghiệt!

Ai có thể nghĩ đến, bọn họ lần này tới tìm đối tượng, dĩ nhiên cũng làm là người này?

Thoáng cái, những Âm Sát môn đó tu sĩ cũng hai đầu gối như nhũn ra, tâm đều chìm vào đáy cốc, nhìn chung hiểu rõ, vì sao Luyện Lãnh Nguyệt hội như vậy hoảng sợ cùng bất an.

Bởi vì ban đầu ở Thúy Hàn cốc, nàng vừa mới từ Tô Dịch thuộc hạ nhặt về một cái mạng!

Nhìn xem những cái này Âm Sát môn tu sĩ thần sắc biến hóa, Nguyên Hằng, Lăng Vân Hà bọn họ đều cảm thấy thú vị, lúc đến khí thế hùng hổ, nhưng bây giờ lòng người bàng hoàng.

Cái này tương phản quá lớn.

Tô Dịch nhưng có chút hứng thú hết thời.

Những cái này Âm Sát môn tu sĩ, kinh sợ được quá nhanh, để hắn hoàn toàn nâng không nổi hứng thú.

Hắn phất phất tay, nói: "Các ngươi đi thôi."

"Đa tạ Đại nhân ân không giết!"

Luyện Lãnh Nguyệt kích động dập đầu.

Những người khác thì có chút kinh nghi, tên này liền như vậy buông tha bọn họ sao?

Cho đến bọn họ thử thăm dò xoay người rời đi, đi ra đình viện, đem làm phát hiện Tô Dịch bọn họ không có ra tay có ý định lúc, lúc này mới đều tối buông lỏng một hơi, tựa như chim sợ cành cong tựa như, liên tục không ngừng chạy thoát.

Sơn Âm Thành.

Một tòa tráng lệ rộng lớn hành cung trong.

Xích bào thanh niên một bên uống rượu, một bên tính toán thời gian.

Đợi tí nữa, hắn liền phải ly khai Sơn Âm Thành, tiến về Thiên Nam Châu "Linh Khúc Thành" .

Hắn nhận được tin tức, mấy ngày sau, ở Linh Khúc Thành trong đem có một hồi quy cách chưa từng có đấu giá hội kéo ra màn che.

Trên đấu giá hội, sẽ xuất hiện không ít từ ba vạn năm trước Di Tồn xuống "Đồ cổ" !

"Thiếu chủ, không tốt rồi!"

Bỗng dưng, một trận dồn dập âm thanh vang lên, những Âm Sát môn đó tu sĩ về rồi, nguyên một đám thần sắc thương hoảng sợ, như cha mẹ chết.

Xích bào thanh niên nhíu mày, thả ra trong tay bầu rượu, nói: "Xảy ra chuyện gì?"

"Chúng ta. . . Chúng ta đụng phải Tô Dịch!"

Luyện Lãnh Nguyệt hít thở sâu một hơi khí, nhanh chóng bẩm báo, đem trước sự tình nói thẳng ra.

Xích bào thanh niên sau khi nghe xong, thần sắc cũng là một trận sáng tắt không ngừng.

Nửa ngày, hắn đột nhiên cười nói, "Có ý tứ, nguyên trước khi đến ta chỗ phát giác được kia một đám linh thể chủ nhân, liền là cái kia Tô Dịch ah. . ."

"Thiếu chủ, chúng ta. . . Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Có người không khỏi hỏi.

Xích bào thanh niên ánh mắt quét qua bọn họ, nói: "Hắn đã giết Vu Thượng Lâm trưởng lão, vì sao vừa muốn tha các ngươi trở về?"

"Cái này. . ."

Mọi người nhất thời nghẹn lời, bọn họ cũng đều không nghĩ tới, Tô Dịch hội như vậy dễ dàng buông tha bọn họ, lại đâu có thể nào biết rõ trong đó nguyên do?

"Ta hiểu được!"

Xích bào thanh niên ý thức được gì đó, ánh mắt chợt ngươi nhìn về phía đại điện bên ngoài.

Gần như đồng thời, đại điện xa xa, một đạo cao to thân ảnh chẳng biết lúc nào đã lặng yên xuất hiện, thanh bào như ngọc, lạnh nhạt xuất trần.

Ở hắn sau lưng, còn theo sau một người quần áo lam lũ, rối bù lão giả.

Đúng là Tô Dịch cùng lão mù lòa.

Đem làm thấy như vậy một màn, Luyện Lãnh Nguyệt bọn họ sắc mặt ngay ngắn hướng một biến, lập tức hiểu rõ, Tô Dịch sở dĩ như vậy dễ dàng buông tha bọn họ, kì thực là vì đang âm thầm theo dõi bọn họ, đến đây trả thù!

"Ngươi chính là Niết Phong Thánh Tử?"

Tô Dịch hai tay chắp sau lưng, con mắt ánh sáng lạnh nhạt, xa xa nhìn về phía trong đại điện xích bào thanh niên.

"Không tệ."

Giờ khắc này, xích bào thanh niên lại có vẻ vô cùng bình tĩnh, mỉm cười, bước đi ra cung điện, cảm khái giống như nói, "Không nghĩ tới, ở ta rời khỏi Sơn Âm Thành trước, còn có thể cùng đạo hữu gặp một mặt, cái này hẳn là là được. . . Duyên phận?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 436: Phong Chi Đạo Vận

Niết Phong Thánh Tử thân ảnh hiên ngang như nới lỏng, đem làm đi ra đại điện, tùy ý đứng thẳng, liền có khí thôn sơn hà giống như uy thế.

Xa xa đấy, lão mù lòa hình như có phát giác giống như, khẽ ngẩng đầu, nói: "Công tử, tiểu tử này trên người có cổ quái."

Tô Dịch nhàn nhạt nói ra: "Có phải hay không cảm giác tuổi của hắn không đúng? Tu vi cũng không đúng kính?"

Lão mù lòa gật đầu: "Đúng vậy."

"Rất bình thường, dùng bí pháp phong ấn hắn sinh cơ cùng tu vi, đủ để hắn ở vô tận tuế nguyệt chìm nổi trong còn sống sót, cho đến phong ấn tan rã, liền có thể từ trong yên lặng tỉnh lại."

Tô Dịch không cho là đúng nói, "Chẳng qua là loại bí pháp này, thường thường nắm giữ ở Hoàng cấp đạo thống ở bên trong, mà thi triển như thế bí pháp, không chỉ muốn tiêu hao rất nhiều thần tài, người làm phép cũng cần trả giá nhất định một cái giá lớn."

"Đạo hữu kiến văn rộng rãi!"

Xa xa, Niết Phong Thánh Tử vỗ tay tán thưởng, "Trước ta liền hoài nghi, ngươi giống như ta, đều là từ ba vạn năm ám cổ chi cấm trong sống sót nhân vật, hôm nay xem ra, quả là thế."

Lão mù lòa nhịn không được nhếch miệng cười rộ lên, xem thường nói: "Tiểu gia hỏa, nhãn lực của ngươi, cần phải so với ta lão mù lòa đều kém cỏi, được xưng tụng có mắt không tròng."

Nói đùa gì vậy, như Tô Dịch cũng là từ vô tận tuế nguyệt trong yên lặng sống sót, dùng bọn họ quỷ đèn nhất mạch lực lượng, trước tiên có thể cảm ứng ra đến.

"Chẳng lẽ không phải?"

Niết Phong Thánh Tử nhíu mày, giống như thật bất ngờ.

Chợt, hắn lắc đầu, cười nói, "Bất kể là không phải, lúc này đều đã kinh không trọng yếu, không phải sao?"

"Đối với một cái đem chết người mà nói, những điều này xác thực đã kinh không trọng yếu."

Tô Dịch nói xong, cất bước hướng phía trước bước đi.

Niết Phong Thánh Tử con ngươi bạo trán màu tím thần mang, nhìn chằm chằm vào không ngừng tới gần Tô Dịch, "Muốn động thủ? Cũng tốt, ta cũng muốn nhìn một cái, ngươi đến tột cùng mạnh cỡ bao nhiêu!"

Lúc nói chuyện, tay áo của hắn cổ đãng, bỗng dưng lấy tay, một chưởng cách không đánh ra.

Trong hư không, một đạo hư ảo giống như màu tím dấu chưởng ngưng kết, mãnh liệt lấy từng sợi tối nghĩa đạo vận, ngang trời hướng Tô Dịch bao phủ mà đi.

Oanh!

Đạo quang oanh chấn, hư không hỗn loạn.

Ít ỏi một chưởng mà thôi, lại giống như trời giáng Thần Sơn, loại kia uy năng, đều có thể uy hiếp được Tụ Tinh cảnh nhân vật tánh mạng.

Mà phải biết rằng, Niết Phong Thánh Tử tu vi gần kề cái Nguyên Phủ cảnh cấp độ mà thôi!

"Không thẹn là Niết Phong Thánh Tử!"

Luyện Lãnh Nguyệt chờ Âm Sát môn tu sĩ nhìn xa xa, đều bằng sống kinh diễm cảm giác.

Oanh!

Màu tím dấu chưởng đột kích, Tô Dịch nhìn cũng không nhìn, chưởng chỉ vẽ một cái, như đao như cắt đậu hủ, màu tím dấu chưởng một phân thành hai, ở trong hư không nổ tung.

"Cái này. . ."

Luyện Lãnh Nguyệt bọn người đồng tử co rút lại.

Lão mù lòa thì thổn thức tán thán nói: "Tốt một cái cổ tay chặt! Nhìn như đơn giản, đã có vô kiên bất tồi xu thế, tuyệt không thể tả, tuyệt không thể tả....!"

Này cũng cũng không phải là hoàn toàn là vuốt mông ngựa, trước thời điểm, lão mù lòa mặc dù xác định Tô Dịch cùng kia "Đòi nợ người" có quan hệ, có thể cũng không ra mắt Tô Dịch ra tay.

Hơn nữa Tô Dịch gần kề chỉ là Tích Cốc cảnh tu vi, để lão mù lòa rất khó coi Tô Dịch là làm một cao thủ đối đãi.

Nhưng bây giờ, đem làm mắt thấy Tô Dịch một kích này, lão mù lòa cái này rốt cục mới ý thức được, so sánh với cái này thế tục trong những

Nguyên Đạo đó tu sĩ, Tô Dịch vốn có đạo hạnh cùng lực lượng, hoàn toàn có thể dùng yêu nghiệt lão hình dung!

"Có chút ý tứ."

Niết Phong Thánh Tử con mắt ánh sáng sáng sủa, thân ảnh lăng không, không hề giữ lại xuất thủ.

Oanh!

Hai tay của hắn tung bay, tại trước người niết ấn, hư không tử khí bốc hơi, quang hà lưu chuyển, trong tiếng nổ vang, một mảnh sừng sững Sơn Hà Hư Ảnh ngang trời, hung hăng hướng Tô Dịch trấn áp mà đi.

Thẳng giống như thần cái dời lên Sơn Hà, ném nhân gian!

Không thể không nói, cái này Niết Phong Thánh Tử hoàn toàn chính xác rất mạnh, vượt xa cùng cảnh tu sĩ, càng có thể làm cho kia thế tục trong Tụ Tinh cảnh nhân vật cúi đầu! Có thể ở trong mắt Tô Dịch, người này đạo hạnh, nhiều nhất cũng cùng với cái kia "Cổ Thương Ninh" không sai biệt lắm.

Chỉ thấy Tô Dịch nhìn cũng không nhìn, chưởng chỉ lần nữa vẽ một cái.

Răng rắc!

Từ trên trời giáng xuống một mảnh sừng sững Sơn Hà Hư Ảnh, nếu như bọt biển giống như, chia năm xẻ bảy.

Quang hà tỏ khắp ở bên trong, Tô Dịch thân ảnh lăng không, đột ngột xuất hiện ở Niết Phong Thánh Tử trước người, nhẹ nhàng bay bổng một chưởng chụp được.

Cái này nhìn như hời hợt một chưởng, nếu là đập thực rồi, liền là luyện thể nhất mạch Tụ Tinh cảnh tu sĩ, cũng tất nhiên bị đập thành ngây ngất đê mê.

Vèo!

Vượt quá mọi người dự kiến, Niết Phong Thánh Tử thân ảnh hư không tiêu thất không thấy, tựa như nhân gian bốc hơi giống như, cũng làm cho Tô Dịch một chưởng này thất bại.

"Người đâu?"

Mọi người tại đây đều là cả kinh, phóng mắt chung quanh, cho dù là dùng thần niệm, lại đều không thể bắt đến Niết Phong Thánh Tử khí tức.

"Hảo cường Độn Không Ẩn Nặc Thuật!"

Lão mù lòa sắc mặt khẽ biến, cái này một cái chớp mắt, liền hắn cũng không cách nào cảm giác đến Niết Phong Thánh Tử tung tích.

Cái này một màn quỷ dị, không thể nghi ngờ để người sởn hết cả gai ốc.

Xuy!

Đột nhiên, Tô Dịch thân hư không bên cạnh ở bên trong, một đám gió tiếng vang lên.

So với tiếng gió càng nhanh hơn, là một vòng nhanh chóng vô cùng, gần như trong suốt màu tím thương phong, mạnh mẽ hướng Tô Dịch lưng đâm tới.

Bực này một kích, đổi lại tu sĩ khác, sợ đều phản ứng không kịp nữa, chớ nói chi là đi ngăn cản.

Có thể Tô Dịch sau lưng lại giống như dài con mắt, thân ảnh hướng hơi chếch chợt ngươi lướt ngang một thước chi địa, tay phải ngón trỏ tại hư không một điểm.

Keng! !

Kia một đạo màu tím thương phong như bị sét đánh, mạnh mẽ sinh ra kịch liệt tiếng va chạm, đốm lửa văng khắp nơi.

Cách đó không xa hư không, Niết Phong Thánh Tử thân ảnh cũng là lảo đảo một cái hiển hiện ra, tuấn lãng trên gương mặt không khỏi hiển hiện một vòng nghiêm trọng.

Mọi người thấy vậy, đều bị khiếp sợ.

Niết Phong Thánh Tử tiềm hành ẩn tung chi thuật hạng gì quỷ dị cường đại, ai có thể nghĩ đến, dĩ nhiên cũng làm như vậy bị ngăn trở.

"Phát sau mà đến trước, liệu địch tại trước, diệu ah!"

Lão mù lòa vỗ tay lớn khen.

Niết Phong Thánh Tử thần sắc sáng tắt không ngừng, trong tay hắn trường thương tử khí Liễm Diễm, mũi nhọn Trùng Tiêu, rõ ràng cho thấy một kiện khó lường bảo bối.

Mà khi đối mặt Tô Dịch lúc, hắn đã như lâm đại địch!

"Ta còn tưởng là ngươi có bao nhiêu bổn sự, đơn giản là nắm giữ một môn cùng Phong chi đạo vận có quan hệ tiềm hành bí pháp mà thôi."

Tô Dịch bên môi nổi lên một chút khinh thường, trực tiếp một chưởng đập đi qua.

Bá!

Niết Phong Thánh Tử thân ảnh lại lần nữa biến mất không thấy gì nữa.

Tô Dịch lông mày chau lên, Phong chi đạo vận rất đặc biệt, bởi vì gió vốn là vô hình, dùng ở tiềm hành bí pháp ở bên trong, quả thực tựa như trong thiên địa tự do tự tại gió, chỉ cần có khí lưu chuyển động, gió sẽ xuất hiện mỗi một nơi.

Giống như tu sĩ thần niệm, căn bản là không cách nào dòm phá đối phương thân ảnh.

Nhưng mà, cái này không làm khó được Tô Dịch.

Trong tay hắn có vô số phương pháp xử lý có thể đem đối phương bức bách đi ra, hiện ra nguyên hình.

Nhưng hắn không có làm như vậy.

Nói như vậy, cực dễ dàng làm cho đối phương phát giác được không ổn, thừa cơ đào tẩu.

Một cái khống chế Phong chi đạo vận gia hỏa muốn chạy trốn, muốn đem hắn lưu lại có thể không phải bình thường khó khăn.

Xuy! Xuy! Xuy!

Mạnh mẽ, ở Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chân chi địa bốn phương tám hướng, đều có rất nhỏ Phong Ngâm vang lên.

"Chết!"

Một đạo hét lớn vang vọng.

Gần như đồng thời, ở mọi người khiếp sợ ánh mắt nhìn soi mói, hàng trăm hàng ngàn màu tím thương mang mạnh mẽ hiện ra, thẳng giống như Bạo Vũ đột ngột tới, vừa giống như màu tím lưu tinh bầy, phô thiên cái địa nện xuống.

Khủng bố sát phạt khí, đem Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chân kia phiến hư không hoàn toàn bao phủ.

Không thể nghi ngờ, đây là Niết Phong Thánh Tử sát chiêu!

Có thể cũng chính vào giờ phút này, chỉ thấy Tô Dịch mỉm cười, nói: "Bắt được ngươi rồi."

Oanh!

Hắn cao to thân ảnh mạnh mẽ mở ra, đầy trời lăng lệ ác liệt vô cùng màu tím thương mang ngay ngắn hướng nổ tung, sụp đổ phát tán như mưa!

Gần như đồng thời, Tô Dịch thả người vút không, chưởng chỉ như kiếm, bỗng dưng chém ra.

Một đạo màu xanh kiếm khí ngang trời, chợt ngươi hóa thành vô số thật nhỏ như cá bơi kiếm khí, quét sạch kia phiến hư không.

Ta có một kiếm Du Thập Phương, trên đuổi tận bích lạc xuống hoàng tuyền!

Đại Khoái Tai Kiếm Kinh —— Du Thập Phương!

Chỉ thấy kia phiến hư không, thẳng giống như tổ ong vò vẽ giống như, xuất hiện vô số vết kiếm, giăng khắp nơi, rậm rạp chằng chịt, giống như vô cùng tận giống như.

Keng keng keng!

Đinh tai nhức óc nổ đùng vang lên, chỉ thấy trong hư không, thương ảnh trùng trùng điệp điệp, không ngừng ngăn cản những kia lăng không chém tới kiếm khí.

Mà Niết Phong Thánh Tử thân ảnh, cũng là bị buộc bức bách đi ra.

Hắn giờ phút này, liền như đối mặt một hồi cuồng phong mưa rào, bốn phương tám hướng, trên đầu dưới chân, khắp nơi đều là chém tới kiếm khí, lăng lệ ác liệt ánh sáng lạnh lẽo, đâm vào mắt người con ngươi đều không mở ra được.

Nhưng mà, Niết Phong Thánh Tử hoàn toàn chính xác không phải bình thường cường đại, đối mặt bực này sát phạt, một cây màu tím trường thương vung được hắt nước không tiến, cũng không bị thương.

Có thể còn không đợi hắn đem một kích này hóa giải, Tô Dịch sớm đã lăng không đánh tới, chưởng chỉ như kiếm, một nhát chém tới.

Đại Khoái Tai Kiếm Kinh, Phách Sơn Hải!

Kinh khủng kia kiếm khí, Thông Thiên lấp mặt đất, có quét ngang hoàn vũ, vô kiên bất tồi giống như đại thế, cái nhìn xa xa, liền để người sợ tuyệt vọng.

"Không tốt!"

Niết Phong Thánh Tử hoàn toàn biến sắc, đem làm muốn né tránh lúc, đã không còn kịp rồi, chỉ có thể đối chiến.

Keng! ! !

Kiếm khí cùng màu tím trường thương va chạm, sinh ra kinh thiên động địa nổ đùng, màu tím trường thương rời tay mà bay, bắn ngược đi ra ngoài.

Niết Phong Thánh Tử cả người, tất bị một kích này bổ được hung hăng nện trên mặt đất, trên mặt đất sụp đổ, liệt ra một cái hố to.

PHỐC!

Hắn trong môi ho ra máu, toàn thân gân cốt không biết đứt gãy bao nhiêu căn, máu tươi nhuộm thân.

Toàn trường tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

Một kiếm, trọng tỏa Niết Phong Thánh Tử! !

Kia chờ một màn, làm cho Luyện Lãnh Nguyệt chờ Âm Sát môn tu sĩ đều bị da đầu run lên, như rơi vào hầm băng.

"Bực này kiếm đạo. . . Không khỏi cũng quá mãnh liệt. . ."

Lão mù lòa cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

Môn tự vấn lòng, năm đó hắn là Tích Cốc cảnh tu vi lúc, mặc dù cũng khinh thường U Minh trong đại đa số cùng cảnh, bị coi là quỷ đèn nhất mạch ngàn năm khó gặp tu đạo hạt giống.

Thế nhưng mà cùng Tô Dịch vừa so sánh với, rõ ràng chênh lệch rất nhiều!

Mà lúc này, Tô Dịch cũng không lưu thủ, lần nữa hướng Niết Phong Thánh Tử đánh tới.

Cái kia cao to thân ảnh, thẳng giống như trích tiên giống như, có vô địch hoành đẩy xu thế.

Ở cái này nguy cơ vạn phần thời khắc, chỉ thấy Niết Phong Thánh Tử mạnh mẽ cắn răng một cái, há miệng nhổ.

Bá!

Một đạo ánh bạc hiện ra.

Nhìn kỹ, kia rõ ràng là một miếng linh châu, mặt ngoài bao trùm lấy vặn vẹo quỷ dị đạo văn, vừa mới vút không, một cổ hủy diệt giống như khí tức khủng bố theo sau đó tràn ngập mà mở.

Tô Dịch đồng tử ngưng lại, vọt tới trước thân ảnh bỗng dưng dừng lại, rồi sau đó xa xa tránh đi.

Oanh!

Trăm trượng phạm vi trong thiên địa, bỗng nhiên nổ vang nổ vang, khủng bố màu bạc thần diễm Trùng Tiêu mà lên, mang theo lực lượng mãnh liệt nước lũ, đem cái kia thiên khung tầng mây đều tách ra đánh tan.

Đem làm bụi mù tỏ khắp, cái này tòa tráng lệ hành cung cùng hành cung trước một mảnh kia sân bãi, đều hóa thành một mảnh đất khô cằn!

Cái này khủng bố hủy diệt lực lượng, để xa xa đang xem cuộc chiến Luyện Lãnh Nguyệt bọn người đụng phải xung kích, ngổn ngang lộn xộn mà bay rớt ra ngoài, nguyên một đám bộ dáng thê thảm, gặp trọng thương, thống khổ kêu to không ngừng.

Không phải bọn hắn không muốn trốn, mà là căn bản liền không kịp trốn!

Trong tràng, Tô Dịch thân ảnh bằng hư, lông tóc không tổn hao gì, chỉ có mày nhăn lại.

Kia Niết Phong Thánh Tử, lại nhân cơ hội này chạy thoát.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 437: Vân Thiên Bát Cảnh Kỳ

"Công tử không có sao chứ?"

Lão mù lòa xuất hiện ở Tô Dịch bên người.

Tô Dịch lắc đầu, nói: "Lần này ngược lại là ta khinh thường cái này từ ba vạn năm ám cổ chi cấm phía dưới sống lại nhân vật, thế cho nên ở thời khắc cuối cùng, để hắn cho chạy thoát."

Cái này Niết Phong Thánh Tử hoàn toàn chính xác thật không đơn giản, hắn Nguyên Phủ cảnh tu vi đạo hạnh, cũng đã có được đủ để đánh chết Diệu Hoa phu nhân bực này Tụ Tinh cảnh nhân vật chiến lực.

Trước Tô Dịch một kiếm kia, vốn tưởng rằng có thể đem Niết Phong Thánh Tử diệt sát, chưa từng nghĩ, lại gần kề chỉ là đả thương nặng đối phương.

Hiện tại tưởng tượng, Tô Dịch ý thức được, đối phương sở dĩ có thể từ chính mình một kiếm kia phía dưới sống sót, cho là đeo có rất cường đại phòng ngự pháp bảo.

Trừ này, trong tay người này còn có một chút không giống tầm thường bảo vệ tánh mạng át chủ bài.

Như vừa rồi kia một miếng màu bạc linh châu, hắn bạo tạc nổ tung uy năng đã có thể so với Linh Tướng cảnh nhân vật một kích toàn lực, để Tô Dịch cũng không khỏi không so với tránh.

"Giống như như thế yêu nghiệt, có thể từ ba vạn năm trong yên lặng sống sót, bản thân lai lịch tất nhiên không phải chuyện đùa, huống chi, tại hắn yên lặng trước, hắn sư môn trưởng bối tất nhiên vì hắn chuẩn bị không ít bảo vệ tánh mạng thủ đoạn. Ở đương kim Thương Thanh đại lục Nguyên Đạo tu sĩ ở bên trong, như người bậc này vật, tuyệt đối có thể nói là vạn trong không một đỉnh phong thế hệ."

Lão mù lòa nói ra, "Mà công tử có thể dễ dàng đem hắn trọng thương, tuyệt đối có thể nói khó lường, tiểu lão cũng hoài nghi, thiên hạ này Nguyên Đạo tu sĩ ở bên trong, sợ là căn bản tìm không ra có thể cùng công tử sánh vai người."

Cái này quỷ đèn chọn thạch quan nhất mạch lão gia hỏa, nịnh nọt thủ đoạn tuyệt đối có thể nói lô hỏa thuần thanh, vô luận chuyện gì, chỉ cần cùng Tô Dịch có quan hệ, tổng có thể bị hắn tìm được vuốt mông ngựa điểm vào.

Cũng coi như một đóa hiếm thấy.

"Nhưng chớ có khinh thường thiên hạ anh hào."

Tô Dịch nói xong, chắp tay tại lưng, hướng xa xa bước đi.

"Công tử, những Âm Sát môn đó nhân vật làm sao bây giờ?"

Lão mù lòa vội vã hỏi.

Hắn nói rất đúng Luyện Lãnh Nguyệt bọn người.

"Ta không phải đã nói rồi sao, cái chém đầu ác. Còn có, trước ngươi nói câu nói kia rất hợp ta khẩu vị, tiên nhân chi pháp, bất diệt con sâu cái kiến, Tướng quân chi kiếm, không trảm con sâu cái kiến."

Tô Dịch cũng không quay đầu lại, bồng bềnh mà đi.

Lão mù lòa ngơ ngác một chút, chợt cười ha hả đuổi theo.

Sau lưng bọn họ, ngổn ngang lộn xộn trọng thương ở mà Luyện Lãnh Nguyệt bọn người, đều có sống sót sau tai nạn giống như may mắn cảm giác.

. . .

"Công tử, tiểu lão muốn rời đi."

Trên đường, lão mù lòa chần chờ một chút, thấp giọng nói, "Như công tử về sau có cần tiểu lão hỗ trợ địa phương, chỉ cần nhen nhóm cái này 'Ứng Thiên Đăng " chỉ cần là ở cái này Đại Hạ cảnh nội, tiểu lão trong vòng một ngày, định sẽ xuất hiện ở trước mặt công tử."

Hắn xuất ra một cái to khoảng lòng bàn tay màu đen giấy đèn lồng, hai tay đưa cho Tô Dịch.

Tô Dịch tiếp nhận vật ấy, một bên vuốt vuốt dò xét, vừa nói, "Đừng quên lời nói của ta, như gặp được phiền toái, cũng có thể tới tìm ta, tin tưởng dùng thủ đoạn của ngươi, tìm được ta hẳn không phải là chuyện rất khó khăn."

Lão mù lòa nhếch miệng cười nói: "Tiểu lão sớm đã ghi nhớ trong lòng."

Rất nhanh, lão tiểu tử chiết thân mà đi.

Đưa mắt nhìn cái kia cốt gầy đá lởm chởm thân ảnh biến mất không thấy gì nữa, Tô Dịch trong nội tâm than nhẹ một tiếng.

Hắn ngược lại là không nghĩ tới, cùng hắn có quan hệ kiếp trước ân oán, liền sẽ liên lụy đến đến quỷ đèn chọn thạch quan nhất mạch.

"Bì Ma. . . Vi sư trở về Đại Hoang Cửu Châu trước, ngươi có thể ngàn vạn không thể chết được. . ."

Tô Dịch trong nội tâm thì thào, thần sắc bình thản như nước.

. . .

Trong đình viện.

Tô Dịch phản hồi về sau, liền lười biếng nằm ở ghế mây ở bên trong, cả người lỏng loẹt suy sụp suy sụp, hoàn toàn buông lỏng.

Hôm nay tiến vào Tiểu Phong Đô, trước là đi miếu thành hoàng đi một lần, rồi sau đó lại đang Quỷ thị đụng phải quỷ đèn chọn thạch quan nhất mạch lão mù lòa.

Cho đến đi tới nơi này trong đình viện, đang chuẩn bị nghỉ một chút, chưa từng nghĩ, Âm Sát môn Niết Phong Thánh Tử người lại giết. . .

Cũng là lúc này, Tô Dịch mới chân chính có nghỉ ngơi thời gian.

Không lúc tu luyện, hắn gần đây như thế lười, có thể nằm thời điểm tuyệt đối không đứng đấy.

"Tô Dịch ca ca, ngươi nhìn cái này thủ trạc."

Thanh Nha cười hì hì tiến lên, đem cánh tay trái tay áo vén lên, lộ ra một đoạn tuyết trắng óng ánh cánh tay, ngả vào Tô Dịch trước mắt, lắc lắc mang tại cổ tay trên vòng ngọc.

Sắc trời dịu dàng, chiếu vào thiếu nữ dương chi bạch ngọc tựa như trên cánh tay, nổi lên nhàn nhạt sáng bóng, sáng long lanh óng ánh màu xanh dương cổ tay, chuyển động như sương mù tựa như linh quang, sáng sủa chiếu sáng.

Cổ tay trắng đông lại sương tuyết, vòng ngọc quấn xanh thẫm.

Lại nhìn thiếu nữ, thanh tú đáng yêu mỹ lệ khuôn mặt nhỏ nhắn vừa giận vừa vui, hai mắt thật to chứa đựng vui mừng cùng chờ mong.

Cái này bức họa mặt, không thể nghi ngờ được xưng tụng cảnh đẹp ý vui.

"Không tệ, không tệ." Tô Dịch gật đầu.

Hắn tự nhiên một cái nhìn ra, cái này vòng ngọc là do Thanh Hàn Thần Ngọc luyện chế mà thành, cực kỳ hiếm có, cho là một kiện Linh Bảo, có được rất nhiều thần diệu.

Nhưng mà, khách quan tại bảo vật, thiếu nữ trên người kia ngây thơ, hồn nhiên, mỹ lệ thần vận, không thể nghi ngờ muốn càng gây chú ý ánh mắt của người ngoài.

Thanh Nha thu tay lại cánh tay, giòn âm thanh nói: "Tô Dịch ca ca, đây chính là ta chọn trong kia một chiếc quỷ đèn ở bên trong nơi cất giấu bảo vật, tên là 'Thiên Ảnh Thanh Quang Trạc " có thể thôi phát ra một loại tên là 'Thất Tinh Linh Luân Trận' phòng ngự trận pháp, nghe nói có thể ngăn ở Hóa Linh cảnh cường giả một kích toàn lực."

Nói xong, nàng xuất ra một cái bình ngọc, đưa cho Tô Dịch, nói: "Tô Dịch ca ca, ta có thể đạt được cái này bảo vật, may mắn mà có ngươi hỗ trợ, cái này trong bình ngọc là 'Trân Lung Huyền Tủy " ngươi nhất định phải nhận lấy."

Tô Dịch kinh ngạc.

Trân Lung Huyền Tủy thế nhưng mà một loại cực hiếm thấy linh dược, ở Tụ Tinh cảnh lúc, đối với rèn luyện đạo hạnh có không thể đo lường diệu dụng, giá trị vô cùng kinh người.

Nhìn xem thiếu nữ rất nghiêm túc thần sắc, Tô Dịch cuối cùng nhận cái này một lọ Trân Lung Huyền Tủy.

"Tô đạo hữu, trước ta nhận được tin tức, Thanh Nha tiểu sư thúc đợi tí nữa sẽ đến đây. . ."

Lúc này, Lăng Vân Hà cười tiến lên, đem nghe thấy hiểu lòng đến đây sự tình từng cái nói.

Tô Dịch nghe xong, nói: "Nghe ngươi nói như vậy, kia nghe thấy hiểu lòng là một cái thiên phú vô cùng lợi hại kiếm tu?"

Lăng Vân Hà gật đầu cảm khái nói: "Ở Lăng mỗ chứng kiến tu hành thế hệ ở bên trong, nếu bàn về ở kiếm đạo trên thiên phú, còn từ chưa thấy qua như nghe thấy sư muội như vậy cường đại."

Nói xong, hắn đem có quan hệ nghe thấy hiểu lòng từ trước tới nay sự tích nói hết mọi chuyện.

14 tuổi lúc, đã là Thiên Nhất Kiếm Các một đời tuổi trẻ không người có thể so với kiếm đạo kỳ tài, được vinh dự "Tiểu Kiếm Yêu" .

Mười lăm tuổi lúc, phá "Thiên La Thần Hành Kiếm Trận", trở thành Vân Thiên Thần Cung Linh Đạo đại tu sĩ Hàn Yên chân nhân quan môn đệ tử. . .

Như vậy chói mắt sự tích, để Tô Dịch cũng không khỏi đối với người này gọi nghe thấy hiểu lòng thiếu nữ sinh ra một chút hứng thú.

Vân Thiên Thần Cung là Đại Hạ Tứ đại đỉnh cấp tu hành thế lực, nghe thấy hiểu lòng ở ba năm trước đây thời điểm, liền có thể bằng một thân kiếm đạo tu vi, bị một vị Linh Đạo đại tu sĩ thu làm đệ tử, cái này xác thực thật không đơn giản.

Nhưng mà, đến tột cùng là hay không có thể được xưng tụng kiếm đạo kỳ tài, đợi tí nữa gặp một lần, có lẽ liền có thể nhìn ra một hai.

Đang nói, xa xa Thiên Khung trên, đột nhiên có một chiếc bảo thuyền hướng bên này phi độn mà đến.

Bảo thuyền chừng dài hơn mười trượng, nghiền ép tầng mây, mang theo một đạo sáng lạn độn quang, Sơn Âm Thành trong rất nhiều tu sĩ đều bị kinh động.

"Cái này bảo thuyền khí thế thật kinh người, đây là đâu vị đại nhân vật giá lâm chúng ta Sơn Âm Thành?"

Rất nhiều tu sĩ nghi hoặc.

"Vân Thiên Bát Cảnh Kỳ! Ông trời! Đây là Vân Thiên Thần Cung bảo thuyền! !"

Có kiến thức rộng rãi lớp người già nhân vật, nghẹn ngào kinh hô, nhận ra kia bảo thuyền trên cắm một thanh chiến kỳ, là Đại Hạ Tứ đại đỉnh cấp thế lực "Vân Thiên Thần Cung" chỗ chỉ có!

"Vân Thiên Thần Cung cường giả! ?"

Sơn Âm Thành trong, nhấc lên oanh động, không biết bao nhiêu tu sĩ rung động, nhìn về phía kia bảo thuyền ánh mắt, đều mang lên phát ra từ nội tâm kính sợ.

Đại Hạ cương vực bao la, phân mười ba châu, cảnh nội tu hành thế lực chừng trên trăm cái, được xưng tụng là đạo thống hưng thịnh.

Có thể ở Đại Hạ, lại cũng chỉ có Tứ đại tu hành thế lực, nếu như Kình Thiên Bá chủ giống như, kiêu ngạo đời đời ở giữa.

Trong đó, liền có Vân Thiên Thần Cung!

Đối với Đại Hạ tu sĩ mà nói, Vân Thiên Thần Cung cùng xa không thể chạm Thánh địa cũng không có khác nhau.

Không khoa trương mà nói, Vân Thiên Thần Cung tùy tiện một gã đệ tử, đặt tại cái này Thiên Nam Châu cảnh nội, đều là không người dám trêu chọc tồn tại!

Mà bây giờ, một chiếc đến từ Vân Thiên Thần Cung bảo thuyền, lại giá lâm Sơn Âm Thành cái này ở vào Đại Hạ Thiên Nam Châu nhất phía nam thành trì trên không, cái này như thế nào không cho người khiếp sợ?

"Vân Thiên Bát Cảnh Kỳ! Thanh Nha, hẳn là ngươi tiểu sư thúc đã đến."

Lúc này, Lăng Vân Hà nội tâm cũng hơi có chút kích động.

Khi bọn hắn ánh mắt nhìn soi mói, kia một chiếc lưu quang tràn ngập các loại màu sắc bảo thuyền, rất nhanh tựu đi tới đình viện trên không, từ từ lơ lửng ở kia.

Rồi sau đó, ba nam một nữ từ bảo thuyền trên đi ra.

Cầm đầu, là một cái đang mặc tuyết trắng trường bào, rộng hông chật hẹp, oai hùng tuấn lãng thanh niên, lưng đeo một cái dài bốn thước màu xám vỏ kiếm, thần thái chiếu người.

Mặt khác hai nam một nữ, cũng có tất cả phong thái, xem xét liền là nhân trung long phượng, dáng vẻ bất phàm, phong độ tư thái xuất chúng.

Chỉ là, khi thấy bọn họ, Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha ngay ngắn hướng khẽ giật mình.

Ở trong đó, cũng không có nghe thấy hiểu lòng!

Cũng chính vào giờ phút này, kia lưng đeo vỏ kiếm áo bào trắng thanh niên, đã mang theo những người khác cùng một chỗ, bồng bềnh đi vào trong đình viện.

Áo bào trắng thanh niên ánh mắt quét qua mọi người, liền cười hướng Lăng Vân Hà, Thanh Nha một vừa chắp tay nói: "Hai vị hẳn là Lăng Vân Hà Lăng đạo hữu cùng Thanh Nha cô nương a?"

Lăng Vân Hà ôm quyền chào nói: "Đúng là, xin hỏi đạo hữu tôn tính đại danh?"

"Tại hạ Hoắc Vân Sinh, phụng Văn sư tỷ chi mệnh, đến đây Tiếp Dẫn các vị."

Áo bào trắng thanh niên dáng cười cởi mở.

"Vì sao tiểu sư thúc không có tới?"

Thanh Nha nhịn không được hỏi.

Tiểu sư thúc?

Áo bào trắng thanh niên Hoắc Vân Sinh khẽ giật mình, chợt liền hiểu được, cười nói: "Khi đi ngang qua Linh Khúc Thành lúc, Văn sư tỷ gặp một ít cực chuyện trọng yếu, nhất thời không cách nào rời khỏi, lại lo lắng hai vị chờ quá lâu, liền phân công chúng ta đến đây, mang chư vị tiến về Linh Khúc Thành cùng Văn sư tỷ tụ hợp."

Mọi người giờ mới hiểu được lại đây.

Lăng Vân Hà cười nói: "Như thế đúng dịp, chúng ta nhận được tin tức trước, đang chuẩn bị ngày mai lên đường tiến về Linh Khúc Thành."

Hoắc Vân Sinh ánh mắt quét qua Tô Dịch, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình, hỏi: "Lăng đạo hữu, ba vị này đạo hữu là?"

Lăng Vân Hà cười đem Tô Dịch bọn người thân phận từng cái giới thiệu một lần.

Biết được là Lăng Vân Hà, bạn của Thanh Nha, Hoắc Vân Sinh gật đầu cười, rồi sau đó nói với Lăng Vân Hà: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại liền lên đường như thế nào?"

Lăng Vân Hà nhưng lại đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Tô đạo hữu, ý của ngươi như nào?"

Một màn này, để Hoắc Vân Sinh khẽ giật mình, cái này mới ý thức tới, cái này nhìn như tuổi trẻ Tích Cốc cảnh thiếu niên, có vẻ không hề giống chính mình nghĩ đơn giản như vậy.

Dù sao, Lăng Vân Hà là Tụ Tinh cảnh tu sĩ, có thể hắn ở làm quyết đoán lúc, cũng tại hướng tên kia gọi Tô Dịch thiếu niên xin chỉ thị!

"Cũng tốt."

Tô Dịch ở ghế mây trong thật dài mở rộng một cái lưng mỏi, rồi sau đó đứng dậy, thu hồi ghế mây, nói, "Đi thôi."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 438: Thần Nhân Phía Trước Kẻ Ngu Vô Tri

Cùng ngày, Vân Thiên Thần Cung bảo thuyền chở Tô Dịch một đoàn người rời khỏi Sơn Âm Thành, hướng Thiên Nam Châu Linh Khúc Thành phi độn mà đi.

Bảo thuyền ở tầng mây trong phi độn lúc, hơn mười trượng thân tàu đã hóa thành trăm trượng dài, nếu như một chiếc lâu thuyền giống như.

Trong đó một ngôi lầu trong các.

"Chư vị mau mời."

Hoắc Vân Sinh cười mở miệng, lúc này an bài yến hội, chiêu đãi Tô Dịch một đoàn người.

Đợi Tô Dịch bọn họ một vừa ngồi xuống, Hoắc Vân Sinh bên thân một nữ tử chợt nói:

"Sư huynh, ta muốn trở về phòng trước."

Cô gái này ước chừng 17 - 18 tuổi, dung mạo tú lệ, búi tóc cao vãn, ăn mặc một bộ đen như mực váy dài, khí chất như băng sơn giống như lạnh lẽo.

Nàng tên là Nhậm U U, Vân Thiên Thần Cung nội môn chân truyền đệ tử, Tích Cốc cảnh hậu kỳ tu vi.

Hoắc Vân Sinh khẽ giật mình, nói: "Nhâm sư muội đây là làm sao vậy?"

Nhậm U U lắc đầu, nói: "Không có việc gì."

Dứt lời, nàng đã chiết thân mà đi.

Cho đến Nhậm U U rời khỏi, một cái áo bào màu bạc nam tử khóe môi nhấc lên một vòng nghiền ngẫm độ cong, nói: "Hoắc sư huynh chẳng lẽ đã quên, Nhâm sư muội xưa nay hận nhất yêu loại, bực này thời điểm, đâu có thể nào hội lưu lại cùng hai vị này yêu tu bằng hữu cùng bàn chung ẩm?"

Hắn tên là Tiền Thiên Long, đồng dạng là Vân Thiên Thần Cung nội môn đệ tử, Tích Cốc cảnh trung kỳ tu vi.

Lúc nói chuyện, Tiền Thiên Long ánh mắt quét qua ngồi ở đối diện trên bàn tiệc Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình sắc mặt hơi đổi, nội tâm nổi lên một vòng xấu hổ và giận dữ cảm xúc, trong lời nói hàm nghĩa, bọn họ làm sao nghe không hiểu?

"Hai vị chớ để nghĩ nhiều, Nhâm sư muội chính là như vậy bản tính cùng tính tình. Ta nói chuyện có lẽ có chút ít trực tiếp, nhưng tuyệt không có ác ý."

Áo bào màu bạc nam tử Tiền Thiên Long cười ha hả nói.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đều im lặng.

Rất rõ ràng, những cái này Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, căn bản không chào đón bọn họ cái này hai cái yêu tu!

Lăng Vân Hà nhíu nhíu mày.

Thanh Nha mặt lộ vẻ một chút không vui.

Mắt thấy bầu không khí có chút không đúng, Hoắc Vân Sinh cười hoà giải, nói: "Đến đến, chúng ta uống rượu liền là."

Tiền Thiên Long cười cười, không có nói thêm gì đi nữa.

Mà từ đầu đến cuối, Tô Dịch ngồi ở đó, tự uống uống một mình, lạnh mắt thấy một màn này màn.

Trong lòng của hắn làm sao không rõ ràng lắm, những cái này Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, vô luận là trước rời khỏi Nhậm U U, hay là kia Tiền Thiên Long, thậm chí cả xem ra nho nhã lễ độ Hoắc Vân Sinh, rõ ràng không có đem bọn họ những người này đem làm hồi sự tình.

Cũng chỉ có đối đãi Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha lúc, thái độ mới khách khí nhiệt tình không ít.

Nhưng mà, cái này cuối cùng chỉ là lông gà vỏ tỏi việc nhỏ, Tô Dịch cũng lười được để ý.

Đại môn phái xuất thân đệ tử, trên người hoặc nhiều hoặc ít đều có tài trí hơn người kiêu ngạo cùng tự phụ, chưa nói tới xấu, chỉ có thể coi là là một loại tật xấu.

Yến hội đã bắt đầu.

Hoắc Vân Sinh cùng mặt khác hai cái Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, giống như hữu ý vô ý mà không để ý đến Tô Dịch, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình, cái cùng Lăng Vân Hà, Thanh Nha hai người uống rượu bắt chuyện.

Như vậy từng màn, Lăng Vân Hà đều thấy có chút băn khoăn, trong nội tâm thầm than không ngừng.

Vân Thiên Thần Cung chính là Đại Hạ Tứ đại đỉnh cấp đạo thống một trong, với tư cách Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, hoàn toàn chính xác có kiêu ngạo tiền vốn.

Đặt tại cái này Thiên Nam Châu, cho dù là những kia lớp người già tu sĩ mặt đối với bọn họ, cũng đều được tất cung tất kính, lễ nhượng ba phần.

Có thể bọn họ lại nào biết đâu rằng, bị bọn họ bỏ qua Tô Dịch, là bực nào khủng bố cường đại một vị tồn tại?

"Tô đạo hữu, ta mời ngươi một ly."

Lăng Vân Hà cười nâng chén.

Tô Dịch khẽ gật đầu, nâng chén uống một hơi cạn sạch.

"Tô Dịch ca ca, ta cũng mời ngươi."

Thanh Nha cũng cầm lấy chén rượu, âm thanh thanh thúy nói.

Tô Dịch tự sẽ không cự tuyệt.

Rồi sau đó, Lăng Vân Hà, Thanh Nha lại phân biệt hướng Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình mời rượu.

Lúc này, kia Tiền Thiên Long chợt mà hỏi thăm: "Vị này Tô đạo hữu, mạo muội hỏi một câu, không biết ngươi đến từ nơi nào, sư thừa môn phái nào?"

Tô Dịch nhàn nhạt nói ra: "Không môn không phái."

Tiền Thiên Long khẽ giật mình, vuốt vuốt chén rượu trong tay, ánh mắt khéo léo.

Lăng Vân Hà vừa cười vừa nói: "Các vị đừng nhìn Tô đạo hữu còn trẻ, kì thực đạo hạnh sâu không thể lường nổi, xa không phải nhân vật tầm thường có thể so sánh. . ."

Tiền Thiên Long cười ha hả ngắt lời nói: "Đây là tự nhiên, vị này Tô đạo hữu thân là tán tu, còn có thể dùng trẻ tuổi như vậy tuổi thọ đạp vào Nguyên Đạo chi lộ, đặt tại cái này Đại Hạ cảnh nội, có lẽ không cách nào cùng những kia thế lực lớn truyền nhân so sánh với, nhưng là đã coi là không tệ."

Trong lời nói, mang theo một vòng cao cao tại thượng lời bình mùi vị.

Lăng Vân Hà nhướng mày, đang muốn mở miệng, Hoắc Vân Sinh đã giơ lên chén rượu, cười nói: "Lăng đạo hữu, đến, ta mời ngươi một ly."

"Mời."

Lăng Vân Hà cũng giơ lên chén rượu, đem đầy ngập lời nói cứng rắn nuốt hồi bụng.

Hắn ý thức được, dù là đem Tô Dịch từ trước tới nay sự tích từng cái đều nói ra, những cái này đỉnh cấp thế lực lớn truyền nhân sợ cũng sẽ không tin tưởng.

Thanh Nha âm thầm nói thầm: "Những cái thứ này, không khỏi cũng quá kiêu ngạo rồi, Tô Dịch ca ca há lại tầm thường tán tu có thể so sánh? Thực là có mắt không tròng."

Nàng tính tình mặc dù ngây thơ rực rỡ, có thể trực giác lại vô cùng nhạy cảm, sớm liền phát hiện Hoắc Vân Sinh bọn họ đối đãi Tô Dịch cùng Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình lúc, thái độ có vấn đề!

"Thanh Nha cô nương, lần này chúng ta từ tông môn xuất phát lúc, Văn sư tỷ đã nói, hội dẫn tiến ngươi gia nhập chúng ta Vân Thiên Thần Cung."

Lúc này, khác một người mặc hoa bào, tướng mạo đường đường thanh niên đột nhiên cười mở miệng, "Nói cách khác, về sau chúng ta liền là đồng môn."

Tôn Phong, cùng Hoắc Vân Sinh, Nhậm U U, Tiền Thiên Long đồng dạng, là Vân Thiên Thần Cung nội môn đệ tử, Tích Cốc cảnh hậu kỳ tu vi.

Thanh Nha úc một tiếng, không cho là đúng nói: "Việc này ta nên chăm chú ngẫm lại."

Thấy những cái này Vân Thiên Thần Cung truyền nhân diễn xuất về sau, Thanh Nha ngược lại có chút do dự, đến tột cùng muốn hay không nghe theo tiểu sư thúc nghe thấy hiểu lòng an bài, bái nhập Vân Thiên học trong nội cung tu hành.

"Ha ha, chuyện này không khỏi ngươi tới hao tâm tổn trí, dùng Văn sư tỷ hôm nay ở tông môn siêu nhiên địa vị, muốn an bài Thanh Nha cô nương tiến vào chúng ta tông môn tu hành, cũng chỉ là một câu sự tình mà thôi."

Tôn Phong cười nói, hắn rõ ràng đã hiểu lầm, còn tưởng là Thanh Nha ở lo lắng nên như thế nào thuận lợi bái nhập tông môn.

Thanh Nha ngơ ngác một chút, nói: "Tiểu sư thúc ở Vân Thiên Thần Cung địa vị rất cao sao?"

Liền Lăng Vân Hà cũng lộ ra vẻ tò mò.

Chỉ thấy Tôn Phong mặt lộ vẻ kính sắc, nói: "Văn sư tỷ ở nửa năm trước nội môn đệ tử thi đấu ở bên trong, quét ngang tất cả người cùng thế hệ vật, độc chiếm ngôi đầu, dựa theo Chưởng giáo ý tứ, đã có ý định để Văn sư tỷ

đảm nhiệm nội môn trưởng lão, có thể Văn sư tỷ lại dùng dốc lòng tu đạo là do, cho cự tuyệt."

Hoắc Vân Sinh cũng cảm khái nói: "Không chỉ như vậy, liền tông môn những Linh Đạo đó lão tổ, đều đối với Văn sư tỷ khen không dứt miệng, xem nàng là tông môn gần tám trăm năm đến, nhất trác tuyệt chói mắt kiếm đạo kỳ tài! Ở đương kim Đại Hạ cảnh nội, Văn sư tỷ kia 'Tiểu Kiếm Yêu' thanh danh, sớm đã là thiên hạ đều biết!"

Hí!

Lăng Vân Hà không khỏi hít sâu một hơi.

Vân Thiên Thần Cung với tư cách Đại Hạ tối đỉnh cấp đạo thống một trong, trong môn kỳ tài tuấn kiệt đếm không hết, có thể nghe hiểu lòng lại có thể tại nội môn thi đấu trên, quét ngang bầy luân, đăng lâm thứ nhất, cái này không thể nghi ngờ chứng minh, hôm nay nghe thấy hiểu lòng, không thể nghi ngờ trở nên hơn xa ba năm trước đây càng cường đại rồi!

"Tiểu sư thúc đều lợi hại như thế sao?"

Thanh Nha hai mắt sáng lên.

"Văn sư tỷ phong thái, đâu chỉ là lợi hại hai chữ có thể hình dung."

Tôn Phong tự nhiên nói ra, "Phóng mắt toàn bộ Đại Hạ, cũng chỉ có Thiên Xu Kiếm Tông một đời tuổi trẻ kiếm thủ Vũ Văn Thuật, Thanh Ất Đạo Tông tuyệt thế yêu nghiệt Lý Hàn Đăng, Ma Ha Thiền Tự trời sinh 'Vô cấu thiền tâm' phật tử 'Trần Luật' . . . Những cái này có thể nói tuyệt thế yêu nghiệt nhân vật, có thể cùng Văn sư tỷ so sánh."

Sau khi nghe xong, Lăng Vân Hà nội tâm đều kích động không thôi, trên mặt có ánh sáng.

Nghe thấy hiểu lòng đến từ đám bọn hắn Đại Tề Thiên Nhất Kiếm Các, tin tức như vậy như truyền trở về, không phải dẫn phát lớn lao oanh động không thể!

"Cái này Đại Hạ nhân vật lợi hại nhiều như vậy?"

Thanh Nha kinh ngạc.

"Đây là tự nhiên, Đại Hạ chính là Thương Thanh đại lục bá chủ, cương vực rộng lớn, đạo thống hưng thịnh, lại không đề Vũ Văn Thuật, Lý Hàn Đăng, Trần Luật những cái này sớm đã danh vang thiên hạ nhân vật, liền nói ở Đại Hạ các nơi, cũng có rất nhiều thiên phú kinh diễm thiên tài cùng kỳ tài."

Hoắc Vân Sinh nhàn nhạt nói ra, "Dựa theo chúng ta Chưởng giáo thuyết pháp, ở sáng chói đại thế tiến đến trước, thiên hạ này tất nhiên hội hiện lên ra càng nhiều hơn nữa tu đạo hạt giống, liền như bầu trời Tinh Thần, hoà lẫn, ganh đua sắc đẹp."

Nghe xong đây hết thảy, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình nội tâm cũng là bốc lên không ngừng.

Cái này Đại Hạ tu hành giới, cần phải xa so với bọn hắn trong tưởng tượng cường đại hơn!

Chỉ có Tô Dịch, lạnh nhạt như trước.

Đặt ở kiếp trước, hắn cả đời ra mắt không biết bao nhiêu đủ để kinh động Chư Thiên có một không hai thiên kiêu.

Những người kia, có sinh ra đã biết trời sinh Thánh Tử, có chửa hoài thiên cổ không một thiên phú tuyệt mới, có tao nhã che thiên hạ đại giáo Thần Nữ, có thuần huyết Chân Linh hậu duệ. . .

Thấy nhiều hơn, dĩ nhiên là thấy nhưng không thể trách.

Huống chi, cái này Đại Hạ cuối cùng là thế tục chi giới, phân bố trong đó kỳ tài cùng thiên kiêu tuy nhiều, có thể lại đâu có thể nào cùng Đại Hoang Cửu Châu so sánh với?

"Tô Dịch ca ca, trong mắt ta, ngươi có thể không so với ta nhỏ hơn sư thúc chênh lệch."

Thanh Nha cười hì hì nói ra.

Hoắc Vân Sinh bọn người khẽ giật mình, cũng không khỏi cười rộ lên, không cho là đúng, cho rằng tiểu cô nương thuận miệng nói lời nói vui đùa đối đãi, đều chẳng muốn đi cãi lại.

Theo bọn họ, cái này Đại Hạ cảnh nội, hoàn toàn chính xác không hề so với nghe thấy hiểu lòng sư tỷ chênh lệch nhân vật, nhưng cuối cùng chỉ là một nắm người.

Có thể ở trong đó, nhất định không có khả năng có cái này họ Tô!

Một cái không môn không phái tán tu mà thôi, lại sao có thể cùng tựa như trên trời tiên tử giống như nghe thấy hiểu lòng đánh đồng?

"Thanh Nha cô nương, nói như vậy về sau cũng không thể nói với người khác lên, nếu không, sợ là sẽ phải bị người chê cười."

Tôn Phong giống như thiện ý mà nhắc nhở một câu.

"Chê cười?"

Thanh Nha khẽ giật mình.

Không đợi nàng mở miệng, Hoắc Vân Sinh chợt nói: "Lại nói tiếp, ta ngược lại là nhớ tới một sự kiện, gần đây ở Đại Hạ cảnh nội, ra một cái tên là Nguyệt Thi Thiền tuyệt diễm nhân vật."

"Nửa tháng trước, cô gái này ở một hồi tu sĩ tụ hội trên, một người một kiếm, liên tiếp đánh bại mười ba tương lai tự không giống tu hành thế lực tu sĩ, mà ngay cả Thanh Ất Đạo Tông nội môn chân truyền đệ tử 'La Hàn Xuyên " cũng thua ở cô gái này thuộc hạ!"

"Một trận chiến này, để Nguyệt Thi Thiền kỹ kinh bốn tòa, nghe nói ở khi đó, cô gái này liền bị Thiên Xu Kiếm Tông một vị Linh Đạo lão tổ nhìn trúng, ham muốn mang nàng tiến về Thiên Xu Kiếm Tông tu hành, cũng đồng ý có thể đặc biệt lựa chọn và ghi lại nàng nội môn chân truyền đệ tử."

"Có ai nghĩ được, cái này Nguyệt Thi Thiền lại cự tuyệt. Chuyện này, cũng thành một cái chuyện lạ, trở thành rất nhiều tu hành thế lực trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện."

Lúc này, Tiền Thiên Long cũng tự nhiên nói ra: "Đúng vậy, ta cũng nghe nói việc này, nghe nói kia Nguyệt Thi Thiền dung mạo tuyệt mỹ như tiên, kiếm đạo tạo nghệ càng là siêu phàm thoát tục, cực kỳ khó lường, ngay cả ta cũng nhịn không được nghĩ tự mình đi lãnh hội một cái cô gái này phong thái."

Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền?

Nguyên Hằng kinh ngạc, ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch.

Hắn phản ứng như vậy, cũng là khiến cho đang ngồi những người khác chú ý.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 439: Ta Dạy Cho Ngươi Làm Việc

Nghe được tên Nguyệt Thi Thiền, Tô Dịch trong đầu không khỏi hiện ra một cái áo trắng đeo kiếm, khuôn mặt như vẽ, thanh lệ như tiên giống như thiếu nữ thân ảnh.

Vẫn còn nhớ rõ ban đầu ở Đại Chu Ngọc Kinh Thành, thiếu nữ từng chủ động phát ra mời, chờ đợi có thể cùng chính mình cùng một chỗ đồng hành, tiến về Đại Hạ tham gia Lan Đài pháp hội.

Cái này nhoáng một cái, đều đã đi qua ba tháng thời gian.

Nhưng mà, Tô Dịch đối với Nguyệt Thi Thiền có thể ở Đại Hạ dương danh, ngược lại là cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Ở nhìn thấy đối phương nhìn thấy đầu tiên, Tô Dịch liền nhìn ra, Nguyệt Thi Thiền thiên tư độ cao, kiếm tâm chi kiên, có thể nói vạn trong không một, cực kỳ kinh diễm.

Khi đó, hắn thậm chí đều sinh ra một chút tích tài chi tâm, tỏ vẻ nguyện ý đem làm Nguyệt Thi Thiền cầu đạo trên đường người dẫn đường.

Đương nhiên, khi đó Nguyệt Thi Thiền dùng "Lo lo lắng lắng" là do cho cự tuyệt.

Nhưng cái này như trước che dấu không được Tô Dịch đối với nàng thưởng thức.

Dù sao, thân là kiếm tu, Tô Dịch đối với đồng dạng cố chấp tại kiếm đồ Nguyệt Thi Thiền, khó tránh khỏi nhiều thêm một ít thiên vị.

Mà lúc này, đem làm phát giác được Nguyên Hằng ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, Thanh Nha nhịn không được hiếu kỳ nói: "Nguyên Hằng đại ca, ngươi cùng Tô Dịch ca ca, hẳn là nhận ra Nguyệt Thi Thiền?"

Gặp Tô Dịch không có phản đối, Nguyên Hằng rồi mới lên tiếng: "Nhận ra, Nguyệt Thi Thiền giống như chúng ta, đều đến từ Đại Chu, sớm trước khi đến Đại Hạ trước, Nguyệt Thi Thiền đã là danh chấn Đại Chu Vũ Lưu Vương, một cái được xưng tụng kinh thái tuyệt diễm nhân vật truyền kỳ."

"Đại Chu?"

Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, Tôn Phong nghe vậy, đều ngơ ngác một chút, chợt lúc này mới nhớ tới, Đại Chu là địa phương nào.

"Không thể tưởng được, Đại Chu kia chờ xa xôi cằn cỗi nơi chật hẹp nhỏ bé, lại có thể đi ra Nguyệt Thi Thiền bực này kỳ tài, đúng là khó được."

Hoắc Vân Sinh cảm khái.

"Này cũng cũng không kỳ quái, gần đây những năm này, có lẽ là bởi vì ám cổ chi cấm lực lượng sắp hoàn toàn tiêu tán nguyên nhân, Thương Thanh đại lục trên trăm cái trong quốc gia, tuôn ra hiện ra rất nhiều có thể nói chói mắt tu đạo hạt giống."

Một bộ áo bào màu bạc Tiền Thiên Long nhàn nhạt nói ra, "Đương nhiên, cũng không có thiếu Đoạt Xá giả, cùng với người mang cổ xưa đạo thống truyền thừa người may mắn."

Tôn Phong phủ sờ lên cằm, nói: "Thiên hạ này kỳ tài yêu nghiệt rất nhiều, có thể như Nguyệt Thi Thiền như vậy, có thể đánh bại Thanh Ất Đạo

Tông chân truyền đệ tử 'La Hàn Xuyên', có thể cũng không nhiều, huống chi, nhân vật bình thường, ai có thể như Nguyệt Thi Thiền giống như, cự tuyệt gia nhập Thiên Xu Kiếm Tông tu hành?"

Trong lời nói, lộ ra không che dấu chút nào thưởng thức.

Thanh Nha chớp thanh tịnh con mắt, nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Tô Dịch ca ca, trong lòng ta, ngươi mới là Đại Chu lợi hại nhất thiên tài!"

Tô Dịch không khỏi mỉm cười, lắc lắc nói: "Ta có thể không là thiên tài."

Tiền Thiên Long hắc mà cười ra tiếng, mặc dù cũng không nói gì một chữ, có thể kia thần thái ở giữa không cho là đúng, ai cũng có thể nhìn ra được.

Cái này để Nguyên Hằng sắc mặt trầm xuống, hắn có thể chịu được người khác đối với hắn khinh mạn, có thể không thèm để ý những cái này Vân Thiên Thần Cung truyền nhân đối với hắn bực này yêu tu khinh miệt.

Có thể khi thấy Tô Dịch bị đối đãi như vậy, nhưng không cách nào dễ dàng tha thứ!

Hắn hít thở sâu một hơi khí, trầm giọng nói: "Ta vốn cho rằng, Vân Thiên Thần Cung tu sĩ, đem làm có vượt xa tầm thường khí độ cùng phong thái, có thể không thể không nói, ngươi bây giờ diễn xuất, không khỏi lộ ra quá mức vô lễ!"

Lời này vừa nói ra, ở đây bầu không khí lập tức nặng nề xuống.

Hoắc Vân Sinh cùng Tôn Phong đều nhíu mày, giống như không nghĩ tới, Nguyên Hằng lại dám đảm đương mặt chỉ trích Tiền Thiên Long.

Lại nhìn Tiền Thiên Long, sắc mặt mạnh mẽ trầm xuống, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Ngươi. . . Đây là đang dạy ta làm sự tình?"

Lăng Vân Hà sắc mặt khẽ biến, vội vàng nói: "Hai vị bớt giận, một chút ngôn từ chi tranh mà thôi, chớ để huyên náo không thoải mái."

Tiền Thiên Long hừ lạnh một tiếng, nói: "Lăng đạo hữu, đã kia yêu tu trong nội tâm không phục, ta đây liền đem lời nói rõ rồi, nếu không là nhìn ở ngươi cùng Thanh Nha cô nương mặt mũi, chúng ta cũng sẽ không để ý tới những cái này đến từ nơi chật hẹp nhỏ bé tán tu cùng yêu tu!"

Trong lời nói, nếu không che dấu nội tâm khinh thường cùng xem thường.

Cái này để Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình sắc mặt đều khó coi ba phần.

Lăng Vân Hà nhịn không được nhìn Tô Dịch một cái, đã thấy thứ hai phối hợp uống một chén rượu, không nói gì.

Có thể cái loại nầy lãnh đạm tự nhiên tư thái, lại làm cho Lăng Vân Hà trong nội tâm phát nhanh.

"Tiền đạo hữu, ngươi cái này là ý gì?"

Lăng Vân Hà cắn răng, mạnh mẽ một cái tát vỗ vào công văn trên, cả giận nói, "Tô đạo hữu bọn họ, chính là là bằng hữu của chúng ta, ngươi đang tại ta Lăng mỗ người mặt, lại lại nhiều lần chửi bới bọn họ, không khỏi cũng quá mức phân!"

Thanh Nha cũng không vui nói: "Đúng đấy, thực nghĩ đến đám các ngươi là Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, có thể tài trí hơn người sao?

Chờ ta thấy tiểu sư thúc, nhất định phải hỏi một chút nàng, cuối cùng là chuyện gì xảy ra!"

Mắt thấy Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha hiếm thấy địa chấn nộ, một màn này, hoàn toàn vượt quá Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, Tôn Phong dự liệu của bọn hắn.

Nhất là Tiền Thiên Long, sắc mặt đều trở nên sáng tắt không ngừng, trong nội tâm cực kỳ căm tức.

Hắn có thể không thèm để ý Tô Dịch bọn người, nhưng lại không thể không để ý Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha thái độ, nếu không, một khi thật làm cho Văn Tâm Chiếu biết rõ những chuyện này, hậu quả kia sẽ rất khó nói.

Bầu không khí áp lực nặng nề.

Hoắc Vân Sinh mở miệng rồi, nói: "Tiền sư đệ, Văn sư tỷ là để cho chúng ta tới đón người, chớ để xằng bậy."

Nói xong, hắn cười đối với Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha nói ra: "Hai vị cũng xin bớt giận, Tiền sư đệ không che đậy miệng, chọc giận tới hai vị, ta đại diện hắn bồi cái không phải."

Hắn lời nói này, nhìn như là nhượng bộ một bước, kì thực gần kề chỉ là hướng Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha nhận mà thôi.

Về phần Tô Dịch bọn người, hoàn toàn bị không để ý đến.

Trong đó thái độ, rõ rành rành.

Lăng Vân Hà làm sao phẩm không đi ra?

Trong lòng của hắn ngầm bực, những cái này mắt cao hơn đầu thế lực lớn đệ tử, quả thực là ngu xuẩn không thể thành, nếu thật đem Tô Dịch chọc giận, có thể căn bản không sẽ để ý các ngươi thân phận gì, trực tiếp liền giết!

Lăng Vân Hà hít thở sâu một hơi khí, không để ý đến Hoắc Vân Sinh, hướng Tô Dịch áy náy ôm quyền nói, "Tô đạo hữu, còn xin bớt giận, chớ để tính toán những cái này, chờ đến Linh Khúc Thành, Lăng mỗ lại thiết yến, cùng đạo hữu bồi tội."

"Ngươi không có làm sai, không cần bồi tội, "

Tô Dịch thuận miệng nói.

"Tô đạo hữu có ý tứ là, chuyện này là ta Tiền Thiên Long làm sai rồi, còn muốn ta đến tự mình cho ngươi bồi tội?"

Tiền Thiên Long lạnh lùng hỏi.

Lời này vừa nói ra, Lăng Vân Hà thầm hô muốn hỏng bét.

Chỉ thấy Tô Dịch đem chén rượu trong tay buông, ánh mắt nhìn hướng Tiền Thiên Long, nhàn nhạt nói ra: "Ngươi không chỉ muốn bồi tội, còn phải lạy ở kia bồi tội, nếu không, ta hôm nay không ngại giáo giáo ngươi làm như thế nào sự tình."

Hoắc Vân Sinh, Tôn Phong đều kinh ngạc, sắc mặt âm trầm không ít, đây là một cái không môn không phái tán tu nên nói lời?

Trước, niệm ở Lăng Vân Hà, Thanh Nha trên mặt mũi, bọn họ đã có ý định dàn xếp ổn thỏa.

Có ai nghĩ được, đã có người không biết phân biệt! !

Chỉ thấy Tiền Thiên Long giận quá mà cười, vỗ án, nói: "Ta ngược lại thật muốn nhìn một cái, ngươi một cái nho nhỏ tán tu, lấy cái gì đến dạy ta làm sự tình!"

Nói xong, ánh mắt của hắn quét qua Hoắc Vân Sinh, Tôn Phong, cùng với Lăng Vân Hà, Thanh Nha, nói: "Các vị, các ngươi chớ để ngăn trở, chuyện này, do một mình ta cùng Tô đạo hữu làm đoạn, nhưng mà các ngươi yên tâm, ta cam đoan không giết người là được!"

Lời nói lạnh như băng trong lộ ra kiêu căng.

Hoắc Vân Sinh cùng Tôn Phong đều trầm mặc, thờ ơ lạnh nhạt, không muốn khuyên nữa ngăn, Tô Dịch thái độ, để bọn họ cũng nổi giận, do Tiền Thiên Long ra tay, cho đối phương một bài học, nếu có thể làm cho đối phương thanh tỉnh nhận thức đến chênh lệch, cũng không tính một chuyện xấu.

Lăng Vân Hà cũng rất tức giận, hừ lạnh không nói.

Thanh Nha thì nói ra: "Ngươi cũng yên tâm, ta cam đoan không ngăn trở."

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình nhìn về phía Tiền Thiên Long ánh mắt, thì mang lên một vòng thương cảm.

"Đến đến, Tô đạo hữu, ta liền đứng ở nơi này, sẽ chờ ngươi đến dạy ta làm sự tình!"

Tiền Thiên Long cười lạnh mở miệng.

Hắn một bộ áo bào màu bạc, dáng vẻ xuất chúng, tuy nhiên tu vi chỉ ở Tích Cốc cảnh trung kỳ, vừa vặn là Vân Thiên Thần Cung nội môn chân

truyền đệ tử, vô luận là đại đạo nội tình, hay là ở nắm giữ truyền thừa cùng pháp môn trên, đều xa không phải thế gian tu sĩ có thể so sánh.

Đừng nói ở Tích Cốc cảnh, chính là cái này thế tục trong Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, đều không bị Tiền Thiên Long để ở trong mắt!

Đây cũng là đỉnh cấp thế lực truyền nhân, nguyên một đám đi qua ngàn chọn vạn tuyển, tầng tầng khảo hạch, cuối cùng trổ hết tài năng, đều là nhân trung long phượng, tu đạo tuấn tú tài giỏi.

Đáng tiếc, lần này hắn đụng phải chính là Tô Dịch, một cái ở kiếp trước liền xưng tôn Đại Hoang Cửu Châu, kiếm áp Chư Thiên khủng bố tồn tại.

Cho dù bây giờ là Tích Cốc cảnh tu vi, có thể lại đâu có thể nào đem Tiền Thiên Long bực này tiểu nhân vật để ở trong mắt?

"Tên này thật sự là tìm tai vạ ah. . ."

Thanh Nha âm thầm nói thầm.

Lăng Vân Hà trong nội tâm nghẹn lấy một hơi, ánh mắt lạnh lùng nhìn xem, ở Tô Dịch thuộc hạ, Tụ Tinh cảnh nhân vật cũng như đất gà chó kiểng giống như không chịu nổi, yêu nghiệt như Niết Phong Thánh Tử, cũng đều thiếu chút nữa bị bổ nát giết, thương hoảng sợ mà trốn.

Cái này Tiền Thiên Long. . . Thật đúng là không biết sống chết đến cực hạn!

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình tự nhiên càng sẽ không thay Tô Dịch lo lắng, hai cái yêu tu từ đạp vào cái này bảo thuyền, liền bị liên tục chửi bới cùng khinh miệt, trong nội tâm sớm tích lũy một bụng tức giận, sớm ước gì hung hăng thu thập Tiền Thiên Long dừng lại.

"Muốn để cho người khác dạy ngươi làm việc, muốn đoan chính tư thái, trước quỳ a."

Chỉ thấy Tô Dịch nói xong, tiện tay ở điểm một cái vào hư không.

Hời hợt một kích, đã có một cổ lực lượng vô hình ngưng tụ, như thần núi giống như trấn áp mà xuống.

Oanh!

Ngoài ba trượng, Tiền Thiên Long toàn thân cứng đờ, quanh thân khí cơ bỗng nhiên nổ vang, nhảy lên tới cực hạn, hai tay như chịu đựng đỉnh giống như mạnh mẽ giơ lên.

Có thể trong nháy mắt, mọi người liền phát hiện, Tiền Thiên Long gò má đỏ lên, cái trán gân xanh bạo trán, giống như không chịu nổi gánh nặng giống như, thể khung xương đều sinh ra một trận dày đặc như xào đậu tựa như nổ đùng.

Phanh!

Theo sát lấy, Tiền Thiên Long trước người công văn nổ tung, rượu chén nhỏ chén cái đĩa đều nghiền nát bột mịn.

Mà ở hắn hai chân xuống, bao trùm tại mặt đất cấm trận lực lượng vận chuyển, sinh ra chói mắt ánh sáng vũ, giống như ở triệt tiêu Tiền Thiên Long dưới chân truyền đến áp bách lực lượng.

Một màn này, để Hoắc Vân Sinh, Tôn Phong đồng tử đều bỗng nhiên co rụt lại.

Có thể không chờ bọn họ phản ứng ——

Phanh! !

Tiền Thiên Long thân thể bỗng nhiên uốn lượn, hai đầu gối hung hăng nện đấy, chấn đắc toàn bộ cung điện đều run lên bần bật.

Mọi người trước người công văn trên chén bàn đều một trận loạn chiến rung động.

Toàn trường tĩnh mịch, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Tùy ý một chưởng, liền trấn áp Tiền Thiên Long quỳ xuống đất!

Vị này Vân Thiên Thần Cung nội môn chân truyền đệ tử, đặt tại Đại Hạ một đời tuổi trẻ ở bên trong, cũng được xưng tụng tuấn kiệt, đủ để cho thế tục trong những kia lớp người già nhân vật xấu hổ không bằng.

Nhưng mà, ở một chưởng này phía dưới, hắn gần kề chèo chống không đến ba cái hô hấp ở giữa, trăm năm trực tiếp quỳ.

Không chịu nổi một kích!

Cách đó không xa công văn phía sau, Tô Dịch uống một chén rượu, ngữ khí tùy ý nói: "Không phục liền đứng lên, dù sao trong lúc rảnh rỗi, ta liền cho ngươi quỳ đến tâm phục khẩu phục mới thôi."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 440: Khổ Hải

Tiền Thiên Long quỳ rạp trên đất.

Thân là Vân Thiên Thần Cung nội môn đệ tử, tu hành đến nay, hắn hay là lần đầu bị áp bách quỳ xuống đất!

Cái loại nầy khuất nhục tư vị như mãnh liệt như thủy triều không ngừng xung kích trong lòng, vô tận lửa giận kích thích được hắn khóe mắt muốn nứt, cả người lâm vào nổi giận trong.

Tô Dịch âm thanh vẫn còn phiêu đãng, hắn đã mạnh mẽ đứng dậy, tay áo mạnh mẽ vung lên.

"Đi chết đi!"

Vèo!

Một thanh giống nhau mỏ chim kim sắc phi đao nổ bắn ra, cực nhanh như điện.

Hoắc Vân Sinh cùng Tôn Phong sắc mặt khẽ biến, kim loan cốt linh đao!

Đây là Tiền Thiên Long trong tay đại sát khí, giống như dễ dàng sẽ không vận dụng, là tông môn một vị Hóa Linh cảnh trưởng lão tự tay luyện chế, sát phạt lực kinh người.

Răng rắc!

Tô Dịch cong ngón búng ra, cái này giống nhau mỏ chim kim sắc phi đao ở giữa không trung nổ tung, thẳng giống như giấy giống như, mảnh vụn bắn tung toé bay ra.

Mà theo Tô Dịch chưởng chỉ ở trên hư không tùy ý nhấn một cái.

Phanh!

Tiền Thiên Long lần nữa bị trấn áp quỳ xuống đất, trên mặt đất bao trùm cấm trận lực lượng đều bị chấn đắc như nước thủy triều giống như mãnh liệt.

Hoắc Vân Sinh cùng Tôn Phong cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

Nếu nói là Tiền Thiên Long lần thứ nhất bị trấn áp, là vì tê liệt chủ quan, kia lúc này đây bị trấn áp, đâu có thể nào là chủ quan có thể giải thích?

Cái này chỉ có thể chứng minh, kia đến từ Đại Chu Tô Dịch, có đủ để nghiền ép Tiền Thiên Long thực lực!

"Đáng chết!"

Tiền Thiên Long gào thét, hai gò má tái nhợt, phảng phất giống như cuồng nộ thú, lại lần nữa giãy dụa đứng dậy, toàn thân khí tức tàn sát bừa bãi, đang muốn đánh tới.

Phanh!

Theo Tô Dịch chưởng chỉ nhấn một cái, Tiền Thiên Long lại lần nữa quỳ xuống đất, đầu gối đều chảy ra huyết thủy, thân thể nhân đau đớn kịch liệt mà có chút run rẩy.

Thanh Nha cũng nhịn không được nghĩ vỗ tay lớn khen, con mắt lóe sáng Tinh Tinh, lộ vẻ vui mừng, bực này dễ như trở bàn tay giống như trấn

thủ đoạn cuối cùng, không thể nghi ngờ quá sung sướng.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình nội tâm cũng rung động liên tục, khuây khoả cực kỳ.

Trước, cái này Tiền Thiên Long âm dương quái khí, mắt cao hơn đầu, lời nói cử chỉ ở giữa, lộ vẻ vênh váo hung hăng chi ý.

Nhưng bây giờ, lại như bóng da tựa như, không ngừng bị trấn áp quỳ xuống đất, sao mà chật vật, sao mà không chịu nổi!

Liền là Lăng Vân Hà, nội tâm đều một trận tối thoải mái.

Những cái này Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, giống như tu sĩ hoàn toàn chính xác không dám trêu chọc, cho dù là bọn họ lại hung hăng càn quấy, tuyệt đại đa số tu sĩ, sợ cũng giận mà không dám nói gì.

Đáng tiếc, bọn họ lần này đụng phải Tô Dịch!

"Nằm sấp lấy làm cái gì, tiếp tục."

Công văn phía sau, Tô Dịch mở miệng, từ đầu đến cuối, hắn Lã Vọng buông cần, nhàn nhã tự nhiên.

"Lão Tử giết. . ."

Một câu, kích thích được Tiền Thiên Long hoàn toàn đánh mất lý trí, đang muốn phải liều mạng.

"Đã đủ rồi!"

Hoắc Vân Sinh hét lớn, sắc mặt lạnh như băng, "Tiền sư đệ, còn ngại không đủ mất mặt ư! ? Lại tiếp tục như vậy, ngươi thực cho là có cơ hội chiến thắng?"

Tiền Thiên Long thần sắc âm tình bất định, nhưng lại thoáng tỉnh táo một chút, không dám lại xằng bậy.

Hắn không ngu, vừa rồi chỉ là bị lửa giận xông đầu, hiện tại tỉnh táo về sau, lại làm sao không rõ ràng lắm, tuy nhiên đều là Tích Cốc cảnh trung kỳ tu vi, nhưng là chân chính động thủ lúc, chính mình căn bản không phải là đối thủ của Tô Dịch?

Chỉ là, vừa nghĩ tới mới vừa rồi bị liên tục trấn áp quỳ xuống đất từng màn, Tiền Thiên Long vẫn phẫn hận khó bình, xấu hổ và giận dữ muốn chết, cũng là đem Tô Dịch hận đến tận xương tủy.

Hoắc Vân Sinh ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, ánh mắt lạnh lẽo, nói: "Chúng ta ngược lại là không nghĩ tới, Đại Chu không chỉ ra một cái Nguyệt Thi Thiền, còn giống như Tô đạo hữu như vậy nhân vật lợi hại."

Tô Dịch cầm lấy bầu rượu, châm một chén rượu, thuận miệng nói: "Các ngươi ai nếu không phục, đều có thể dùng nhân cơ hội này thử một lần, nếu không. . ."

Hắn cầm lấy chén rượu uống một hơi cạn sạch, rồi mới lên tiếng: "Về sau muốn cho ta Tô mỗ người dạy các ngươi làm người, đều không có cơ hội cỡ này."

"Ngươi. . ."

Hoắc Vân Sinh sắc mặt trầm xuống.

Tôn Phong khuyên can nói: "Hoắc sư huynh, không cần cùng hắn người bậc này đưa khí, đang như trước ngươi nói, chúng ta lại tức giận, cũng muốn nhớ Văn sư tỷ mặt mũi, chờ đến Linh Khúc Thành, tất cả đi các đạo là được."

Hoắc Vân Sinh hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

Tôn Phong đem Tiền Thiên Long từ trên mặt đất nâng dậy, rồi sau đó nhìn về phía Tô Dịch, thần sắc lạnh như băng đạm mạc, nói: "Chuyện hôm nay, sẽ không liền như vậy được rồi, Tô đạo hữu tự giải quyết cho tốt."

Dứt lời, liền dẫn Tiền Thiên Long rời khỏi.

Cung điện trong, chỉ còn lại Tô Dịch bọn người.

"Tô Dịch ca ca, những người kia rõ ràng ghi hận coi trọng ngươi rồi, nhưng mà ngươi yên tâm, chờ ta thấy tiểu sư thúc, định sẽ giúp ngươi nói chuyện."

Thanh Nha âm thanh thanh thúy nói.

Tô Dịch cười cười, nói: "Tâm ý ta nhận được, ta ngược lại là hi vọng, bọn họ có thể tìm một ít nhân vật lợi hại tới tìm ta báo thù."

Dứt lời, hắn than khẽ.

Vốn tưởng rằng Vân Thiên Thần Cung nội môn truyền nhân thực lực, không phải nhân vật tầm thường có thể so sánh, ai từng muốn. . . Cũng không gì hơn cái này, làm cho người thất vọng.

Lăng Vân Hà thần sắc khác thường, làm sao nhìn không ra, Tô Dịch rất thất vọng?

Kỹ lưỡng suy nghĩ một chút, ở cái này Nguyên Đạo cấp độ ở bên trong, như Tô Dịch như vậy cường đại tồn tại, muốn tìm được một cái có thể chịu được quyết đấu nhân vật, hoàn toàn chính xác rất khó. . .

Chỗ cao không thắng hàn, khái chi bằng là.

"Tô Dịch ca ca, ngươi thật sự không sợ Vân Thiên Thần Cung trả thù?"

Thanh Nha hiếu kỳ nói.

Tô Dịch không yên lòng nói: "Vân Thiên Thần Cung mới càng có lẽ cân nhắc, lựa chọn cùng ta là địch, phải chăng có thể gánh chịu hắn hậu quả."

Thanh Nha khẽ giật mình, giơ ngón tay cái lên, khen: "Tô Dịch ca ca, ở ta người quen biết ở bên trong, nếu bàn về khí phách, lúc này lấy ngươi là nhất!"

Lăng Vân Hà một chút suy nghĩ, nói ra: "Một cái Tiền Thiên Long, đại biểu không được toàn bộ Vân Thiên Thần Cung, huống chi, Tiền Thiên Long gần kề chỉ là một cái nội môn truyền nhân, dùng Vân Thiên Thần Cung những kia đại nhân vật lòng dạ, còn không đến mức bởi vì này sự kiện lựa chọn tự mình xuất đầu."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Nhưng mà, Tiền Thiên Long như ghi hận trong lòng, chắc chắn mời đến rất nhiều giúp đỡ, sự tình như một khi náo lớn hơn, kia Vân Thiên Thần Cung sợ cũng sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát."

Tô Dịch khoát tay áo, nói: "Lăng đạo hữu, không cần lại phỏng đoán những chuyện nhỏ nhặt này, đừng nói một cái Vân Thiên Thần Cung, liền là cùng cả cái Đại Hạ là địch, cũng không tha trong mắt ta."

Lời nói tùy ý, có thể kia trong đó ý tứ hàm xúc, lại làm cho Lăng Vân Hà trong nội tâm run lên.

Hắn không rõ ràng lắm Tô Dịch lực lượng từ đâu mà đến, có thể lại biết, Tô Dịch cũng không phải cái loại nầy nói bốc nói phét thế hệ.

Hắn đã dám ... như vậy nói, cũng đủ để chứng minh, hắn thật sự không sợ cùng thế gian này hết thảy lực lượng là địch!

. . .

Bảo thuyền trên, một tòa bị cách âm cấm trận bao trùm cung điện trong.

"Ta muốn giết hắn Tô Dịch, nhất định! !"

Tiền Thiên Long con mắt đỏ lên, mặt mũi tràn đầy hận ý.

"Tiền sư đệ, chuyện này tự không có khả năng liền như vậy được rồi, nhưng mà, ngươi bây giờ chỉ có thể trước ẩn nhẫn, ngàn vạn đừng xúc động."

Hoắc Vân Sinh con mắt ánh sáng chớp động, "Chờ đến Linh Khúc Thành, lại thu thập cái này họ Tô cũng không muộn."

"Hoắc sư huynh, ngươi đây là có ý định mời Văn sư tỷ xuất đầu?"

Tôn Phong nhíu mày.

Hoắc Vân Sinh lắc đầu, "Ta còn không có đần như vậy, dù là Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha không hướng Văn sư tỷ biện hộ cho, dùng Văn sư tỷ cái kia dùng thành bại luận cao thấp tính tình, như biết rõ chuyện hôm nay, cái sẽ cho rằng Tiền sư đệ không biết tự lượng sức mình, tự làm tự chịu."

Lời nói này, để Tiền Thiên Long sắc mặt đều có chút không nhịn được, cái gì gọi là không biết tự lượng sức mình, tự làm tự chịu?

Có thể vừa nghĩ tới Văn Tâm Chiếu tính tình cùng xử sự phong cách, Tiền Thiên Long lại trầm mặc rồi, vô lực phản bác.

"Kia Hoắc sư huynh có ý định làm như thế nào, mời tông môn trưởng bối ra tay?"

Tôn Phong nghi hoặc.

"Tông môn trưởng bối như biết rõ chuyện hôm nay, có lẽ sẽ thay Tiền sư đệ xuất đầu, có thể Tiền sư đệ cả đời tên tuổi anh hùng, đã có thể hoàn toàn hủy, dù sao ở trong tông môn, cạnh tranh có thể không so với tàn khốc, nếu khiến tông môn cao thấp biết rõ, Tiền sư đệ bị một cái đến từ viên đạn tiểu quốc tán tu áp bách quỳ xuống đất, những kia đồng môn nên như thế nào đối đãi Tiền sư đệ?"

Hoắc Vân Sinh lời này vừa nói ra, Tiền Thiên Long sắc mặt lập tức liền thay đổi, nói: "Chuyện này, tuyệt không thể để cho tông môn đã biết!"

Nói đùa gì vậy, như bực này gièm pha truyền quay lại tông môn, hắn Tiền Thiên Long nhất định sẽ trở thành làm một cái trò cười, hội bị người chỉ chỉ điểm điểm, cả đời mơ tưởng rửa sạch mất cái này chỗ bẩn!

Hoắc Vân Sinh nói: "Chúng ta tự sẽ không tuyên dương việc này, nhưng mà, như không giải quyết Tô Dịch bọn người, một khi tùy ý bọn họ đem việc này tuyên dương đi ra ngoài. . ."

Tiền Thiên Long trong nội tâm phát nhanh, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đúng! Phải đem tất cả bọn họ giết!"

"Có thể Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha cũng biết việc này, chẳng lẽ cũng phải đem bọn họ giết?"

Tôn Phong mày nhăn lại.

Hoắc Vân Sinh nói ra: "Việc này dễ xử lý, trước thần không biết quỷ không hay mà đem Tô Dịch bọn người giải quyết, lại hướng Văn sư tỷ biện

hộ cho là được."

"Thần không biết quỷ không hay mà giết người?"

Tiền Thiên Long nghĩ nghĩ, đột nhiên đứng dậy, hướng Hoắc Vân Sinh khom người nói, "Kính xin Hoắc sư huynh chỉ điểm, vô luận trả giá bao nhiêu một cái giá lớn, chỉ cần có thể đã diệt Tô Dịch bọn người, ta Tiền Thiên Long đoạn sẽ không một chút nhíu mày!"

Hoắc Vân Sinh mỉm cười, nói: "Tiền sư đệ, ngươi sư huynh của ta đệ ở giữa, không cần phải nói những cái này khách khí lời nói, huống chi ở hôm nay trên yến tiệc, ta đối với kia Tô Dịch thế nhưng sinh khí cực kỳ."

Dừng một chút, hắn nói ra: "Muốn muốn diệt hết bọn họ, ngược lại hoàn toàn chính xác có một biện pháp tốt nhất, hai vị sư đệ có từng nghe nói qua 'Khổ Hải' cái này cái thế lực?"

Khổ Hải?

Tôn Phong đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, nói: "Sư huynh, ngươi nói chẳng lẽ là cái kia ở gần đây những năm này quật khởi thần bí Thích khách thế lực?"

Hoắc Vân Sinh gật đầu, nói: "Đúng là, cái gọi là khổ Hải Vô Nhai, quay đầu lại là bờ, đến từ Khổ Hải Thích khách, đều dùng 'Khổ Hải dẫn độ người' tự cho mình là, chỉ cần cần phải bắt đầu một cái giá lớn, đừng nói ám sát một ít Nguyên Đạo tu sĩ, chính là đi ám sát Linh Hải cảnh tu sĩ, đối với Khổ Hải cái này cái thế lực mà nói, cũng tuyệt không phải việc khó."

Nói đến đây, hắn cười thần bí, nói: "Hai vị sư đệ còn nhớ được, nửa năm trước thời điểm, 'Đông Vân châu' đệ nhất thế lực 'Lưu Giáp Chân Tông' kia một cái cọc thảm án?"

Tiền Thiên Long cùng Tôn Phong liếc nhau, bọn họ đương nhiên biết rõ cái này oanh động thiên hạ đại sự.

Khi đó, Lưu Giáp Chân Tông Thái thượng trưởng lão 'Mục đạo nhân' vừa mới độ qua thiên kiếp, trở thành Lưu Giáp Chân Tông từ trước tới nay đệ nhất vị Hóa Linh cảnh đại tu sĩ.

Nhưng lại tại Mục đạo nhân chứng đạo Hóa Linh cảnh vào lúc ban đêm, chết bất đắc kỳ tử ở hắn động phủ của mình trong, mi tâm bị đục xuyên một cái huyết quật lung, Thần hồn bạo vỡ, chết không nhắm mắt.

Ở hắn bên cạnh thi thể, giữ lại một chiếc to khoảng lòng bàn tay màu đen giấy thuyền.

Nhưng cuối cùng, ngoại trừ cái này cái tạo hình kỳ lạ màu đen giấy thuyền, hung thủ giết người là ai, đến nay là một câu đố đoàn.

Chuyện này, đã ở Đại Hạ tu hành giới huyên náo xôn xao.

Hoắc Vân Sinh ánh mắt hơi có chút khác thường, nói khẽ: "Chuyện này, liền là Khổ Hải bên trong một vị Thích khách vốn là, nghe nói vị kia Thích khách gần kề Tụ Tinh cảnh tu vi mà thôi, ở Khổ Hải bên trong danh hiệu là 'Người chèo thuyền' !"

"Ban đầu ở Mục đạo nhân bên cạnh thi thể phát hiện kia chiếc màu đen giấy thuyền, liền là người chèo thuyền lưu lại 'Minh thuyền " ý nghĩa người này là do người chèo thuyền tự tay dẫn độ."

Nghe thế, Tiền Thiên Long cùng Tôn Phong ngay ngắn hướng hít sâu một hơi, nhìn nhau hoảng sợ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 441: Linh Khúc Thành

Người chèo thuyền.

Một cái Tụ Tinh cảnh Thích khách, lại ám sát một vị vừa phá cảnh trở thành Hóa Linh cảnh cường đại tồn tại!

Đây quả thực có thể nói kỳ tích, như truyền đi, tất nhiên dẫn phát sóng to gió lớn.

Dù sao, Hóa Linh cảnh chính là Linh Đạo đệ nhất cảnh.

Đạt đến này cảnh người, đã được xưng tụng là đại tu sĩ, đặt tại Đại Hạ, đều thuộc về đỉnh phong cấp độ nhân vật.

Có thể người chèo thuyền lại có thể lẻn vào "Mục đạo nhân" động phủ, im hơi lặng tiếng đem hắn ám sát, cái này không thể nghi ngờ thật là đáng sợ.

Tiền Thiên Long chợt phấn chấn, nói: "Hoắc sư huynh, ngươi hẳn là có thể liên lạc với Khổ Hải Thích khách?"

Hoắc Vân Sinh gật đầu nói: "Đúng vậy, nhưng mà Tiền sư đệ cũng chớ cao hứng quá sớm, nếu muốn mời Khổ Hải Thích khách ra tay, sở muốn trả giá cao thật có chút đặc thù."

Tiền Thiên Long khẽ giật mình, hít thở sâu một hơi khí, nói: "Kính xin Hoắc sư huynh chỉ điểm."

"Dựa theo Khổ Hải quy củ, ám sát Tích Cốc cảnh tu sĩ, cần cố chủ cung cấp một phần có quan hệ mục tiêu tư liệu, nhớ kỹ, tư liệu không thể giả bộ, Khổ Hải Thích khách sẽ phái người chuyên môn đi kiểm tra mục tiêu chi tiết."

Hoắc Vân Sinh nói ra, "Trừ này, cố chủ cần trước giao ba mươi khối lục phẩm Linh thạch đem làm tiền đặt cọc."

Tiền Thiên Long khóe môi nhịn không được run rẩy một cái.

Ba mươi khối lục phẩm Linh thạch?

Còn gần kề chỉ là tiền đặt cọc?

Cái này Khổ Hải Thích khách tiền thù lao không khỏi cũng quá đen tối a! ?

"Chờ sau khi chuyện thành công, Khổ Hải hội y theo ám sát mục tiêu thực lực, thân phận, đến thu còn lại tiền thù lao."

Hoắc Vân Sinh tiếp tục nói, "Cái này cái là điều kiện thứ nhất, điều kiện thứ hai là, thiếu nợ Khổ Hải một cái nhân tình."

Tiền Thiên Long kinh ngạc, "Nợ nhân tình? Cái này là ý gì?"

Hoắc Vân Sinh thuận miệng nói: "Rất đơn giản, ám sát sau khi thành công, ngươi chẳng khác nào thiếu Khổ Hải một cái nhân tình, chờ có cần thời điểm, Khổ Hải tự sẽ phái người đi tìm ngươi, đến hoàn lại nhân tình này."

Nghe vậy, Tiền Thiên Long lại do dự.

Trả giá một ít linh thạch, hắn khẽ cắn môi còn có thể đáp ứng.

Có thể thiếu nợ dưới một cái nhân tình, đã có thể khó mà nói rồi, vạn nhất Khổ Hải tìm tới cửa, muốn cho chính mình làm một ít không thể tiếp nhận sự tình làm sao bây giờ?

Hoắc Vân Sinh cười nói: "Tiền sư đệ, dùng Khổ Hải lực lượng, mặc dù cho ngươi thiếu nợ một cái nhân tình, về sau chỉ sợ cũng sẽ không khiến cho cho ngươi làm một ít trái lương tâm sự tình, đương nhiên, đến tột cùng là hay không muốn tìm Khổ Hải Thích khách ra tay, đi đối phó Tô Dịch bọn người, chính ngươi để làm quyết đoán."

Tiền Thiên Long trầm mặc rồi, thần sắc sáng tắt không ngừng.

Nửa ngày, hắn cắn răng một cái, nói: "Hoắc sư huynh, ta đáp ứng rồi!"

Hoắc Vân Sinh con ngươi nổi lên một chút thưởng thức, nói: "Hảo khí phách! Đến lúc đó, ta sẽ giúp Tiền sư đệ giao một nửa tiền thù lao, quyền đem làm của ta một ít tâm ý."

Tiền Thiên Long cảm kích nói: "Đa tạ sư huynh, về sau ở trong tông môn, phàm là có chỗ phân công, ta định nghĩa bất dung từ!"

Hoắc Vân Sinh gật đầu cười, rồi sau đó ánh mắt lườm một bên Tôn Phong một cái, nói:

"Tôn sư đệ, chuyện hôm nay, nhưng chớ có tiết lộ nửa câu, nhất là cùng Khổ Hải chuyện có liên quan đến, đoạn không thể lại để mặt khác bất luận người nào biết rõ, ngươi có thể hiểu rõ?"

Tôn Phong trong lòng rùng mình, nghiêm nghị gật đầu.

. . .

Ở Thiên Nam Châu cảnh nội, Linh Khúc Thành được xưng tụng là đệ nhất giàu có và đông đúc chi địa.

Đại Hạ cao cấp nhất Tam đại thương hội thế lực, đều ở đây thành thiết lập có cứ điểm.

Trừ này, trong thành lớn cửa hàng nhỏ nhiều vô số, đông đúc như dệt, cực kỳ phồn hoa cường thịnh.

Ở Thiên Nam Châu tu hành giới, mỗi một tu sĩ đều hiểu rõ, toàn bộ Thiên Nam Châu cảnh nội, chỉ có ở Linh Khúc Thành trong mới có thể mua được Ngũ phẩm đã ngoài linh dược cùng Linh tài!

Hơn nữa, Linh Khúc Thành thường cách một đoạn lúc

Ở giữa, liền hội tổ chức một hồi "Linh Khúc đại hội", chuyên môn dùng để đấu giá một ít có thể ngộ nhưng không thể cầu hiếm có bảo bối.

Cái này cũng hấp dẫn trời nam biển bắc không biết bao nhiêu tu sĩ đến đây.

Cả buổi sau.

Chở Tô Dịch bọn người bảo thuyền, từ từ hàng lâm ở Linh Khúc Thành cửa thành phía Đông bên ngoài.

"Vân Thiên Bát Cảnh Kỳ! Đây là Vân Thiên Thần Cung tu sĩ tọa giá!"

"Vân Thiên Thần Cung? Ông trời, hẳn là bọn họ cũng muốn tới tham gia sắp ở Hậu Thiên kéo ra màn che Linh Khúc đại hội?"

"Khẳng định như thế, cần biết lần này Linh Khúc đại hội, lại bất đồng dĩ vãng, hấp dẫn không biết bao nhiêu cường đại tồn tại đến đây."

Đem làm bảo thuyền đáp xuống, cửa thành gần bên lập tức vang lên vô số xôn xao âm thanh.

Tô Dịch bọn họ đi xuống bảo thuyền lúc, chỉ thấy khu vực phụ cận ở bên trong, không biết bao nhiêu người trông mong đang trông xem thế nào, có tầm thường dân chúng, có võ giả, cũng không thiếu tu hành thế hệ.

Nhưng vô luận là ai, từng thần sắc ở giữa, đều mang theo vẻ kính sợ.

Thậm chí, đem làm Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long những người này đi xuống bảo thuyền lúc, gần bên xôn xao tiếng nghị luận đều biến mất không thấy gì nữa, làm cho cửa thành gần bên to như vậy một khu vực lặng ngắt như tờ, trang túc yên tĩnh.

Kia chờ một màn, để Lăng Vân Hà, Nguyên Hằng bọn họ đều âm thầm cả kinh, càng phát khắc sâu cảm nhận được, Vân Thiên Thần Cung ở Đại Hạ tu hành giới uy thế, là bực nào quá lớn!

Cho dù là một ít truyền nhân xuất hành, vô luận ở đâu, đều là vạn chúng chú mục tiêu điểm.

Về phần Tô Dịch, lại hơi có chút không thích loại cảm giác này.

Hắn càng ưa thích như nhàn vân dã hạc giống như, trà trộn ở trong biển người mênh mông, đem làm một cái hồng trần trong cưỡi ngựa xem hoa khách qua đường, thưởng thức chúng sinh muôn màu.

"Các vị đại nhân, bảo liễn đã chuẩn bị tốt, mau mau cho mời!"

Trước cửa thành, một người tướng mạo uy nghiêm áo đen trung niên vội vàng tiến lên, cười chắp tay nghênh đón.

Đám người một trận bạo động.

Võ Du Nguyên!

Thiên Nam Châu bài danh thứ ba thế lực lớn "Hồi Xuân Linh Tông" tông chủ, một vị thành danh đã lâu Tụ Tinh cảnh tu sĩ!

Ở Thiên Nam Châu thế tục võ giả cùng tu sĩ trong mắt, Võ Du Nguyên không thể nghi ngờ là một cái cần nhìn lên đại nhân vật, tầm thường muốn gặp đến cũng khó khăn.

Nhưng lúc này, vị này Hồi Xuân Linh Tông người cầm quyền, lại tự mình hiện thân, chủ động nghênh giá, khiêm tốn như bộc!

Kia chờ một màn, để không biết bao nhiêu người trong nội tâm rung động, nhìn về phía Hoắc Vân Sinh bọn người ánh mắt, đều là càng phát kính sợ.

"Nhậm sư muội, ngươi trước mang theo Lăng đạo hữu bọn họ đi gặp Văn sư tỷ, ta cùng Tiền sư đệ, Tôn sư đệ muốn đi trước trong thành đi dạo một vòng."

Hoắc Vân Sinh nghĩ nghĩ, phân phó nói.

Nhậm U U ngơ ngác một chút, liền gật đầu đáp ứng.

Lập tức, ở Hồi Xuân Linh Tông tông chủ Võ Du Nguyên dưới sự dẫn dắt, Nhậm U U cùng Tô Dịch một đoàn người cùng một chỗ, thừa lúc bảo liễn tiến vào Linh Khúc Thành.

Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, Tôn Phong ba người tiến vào trong thành về sau, thì hướng một phương hướng khác.

"Kỳ quái, Tô Dịch bọn họ như thế nào cùng Vân Thiên Thần Cung người cùng một chỗ hành động?"

Cửa thành gần bên, trong đám người, một cái nga quan ngọc bào thanh niên có chút nghi hoặc.

Người này, rõ ràng là Cổ Thương Ninh.

Ban đầu ở Đại Sở Thiên Lan Hà trên, từng cùng Tô Dịch đối chiến qua một chiêu.

"Thiếu chủ, Tô Dịch là ai?"

Một cái đang mặc trắng trong thuần khiết váy dài cô gái xinh đẹp thấp giọng hỏi.

"Một cái được xưng tụng sâu không thể lường nổi gia hỏa."

Cổ Thương Ninh ánh mắt khác thường, nói, "Nếu có thể là hữu, tất nhiên là một cái cọc chuyện tốt, nếu là địch. . . Có thể thì phiền toái."

Trắng trong thuần khiết váy dài cô gái kinh ngạc, nói: "Thiếu chủ, hẳn là đối phương cũng là từ ám cổ chi cấm dưới sống sót cường đại tồn tại?"

Cổ Thương Ninh ánh mắt khéo léo, "Bằng vào thủ đoạn của ta, phàm là gần đây những năm này từ ám cổ chi cấm dưới thức tỉnh, ta gần như đều có thể phân biệt đi ra, cái này Tô Dịch rõ ràng không phải loại người này, có thể hắn đạo hạnh cùng nội tình, có thể hoàn toàn không kém hơn những cái này 'Cổ đại yêu nghiệt' ."

Trắng trong thuần khiết váy dài cô gái không khỏi động dung, nói: "Ở cái này Đại Hạ cảnh đích đương đại tu sĩ ở bên trong, ngược lại cũng không thiếu một ít có thể nói có một không hai thiên tài, như là kia Văn Tâm Chiếu, Vũ Văn Thuật, Lý Hàn Đăng, phật tử Trần Luật....., hẳn là cái này Tô Dịch, đủ để cùng những cái này nhân vật so sánh?"

Cổ Thương Ninh nghĩ nghĩ, nói ra: "Khó mà nói, ngày hôm qua thời điểm, ngươi cũng đã gặp kia Văn Tâm Chiếu, đích thật là một cái cực xuất chúng thiên tài kiếm tu, chỉ là, ta cũng không nhận ra, cái này Văn Tâm Chiếu có thể so với Tô Dịch lợi hại hơn."

Trắng trong thuần khiết váy dài cô gái đôi mắt dễ thương ngưng tụ, chợt kia trong trẻo nhưng lạnh lùng điềm tĩnh trên dung nhan, đột nhiên lộ ra một chút vũ mị mê người dáng cười, cặp môi đỏ mọng khẽ mím môi, tiếng nói lịch lịch: "Thiếu chủ, ngươi như vậy vừa nói, thiếp thân nhịn không được muốn đi thử một lần cái này Tô Dịch chi tiết."

Cổ Thương Ninh cười lạnh: "Ngươi cái này kêu là bị coi thường."

Trắng trong thuần khiết váy dài cô gái nháy một cái con mắt, vẻ mặt ủy khuất nói: "Thiếp thân chỉ là nghĩ giúp Thiếu chủ mà thôi, Thiếu chủ sao có thể mắng chửi người."

Cổ Thương Ninh ánh mắt lãnh đạm, nói: "Lam Thương, ngươi tốt nhất thu liễm chút ít, nếu không là ta, ngươi thực cho rằng bằng ngươi điểm này huyết mạch thiên phú, có thể từ ba vạn năm ám cổ chi cấm trong sống sót?"

Trắng trong thuần khiết váy dài cô gái thân thể hơi cương, khuôn mặt vũ mị chi sắc tiêu tán, chân mày ở giữa nổi lên một chút kinh hoảng, thấp giọng nói: "Thiếu chủ yên tâm, thiếp thân định sẽ không cho ngài thêm phiền."

"Đi thôi, lần này 'Linh Khúc đại hội " sợ là sẽ phải ra không ít biến số, ta cũng không hy vọng kia một miếng 'Ma thai' bị những người khác cướp đi."

Nói xong, Cổ Thương Ninh chắp tay tại lưng, hướng trong thành bước đi.

"Thiếu chủ, ngày hôm qua thời điểm, Âm Sát Minh Điện Tuyền Chỉ Thánh Nữ truyền tin nói, như Thiếu chủ đáp ứng liên thủ với nàng, cùng một chỗ diệt trừ Văn Tâm Chiếu, với tư cách trao đổi, nàng nguyện ý giúp Thiếu chủ cầm xuống kia một miếng ma thai. Chuyện này, Thiếu chủ có ý định như thế nào quyết đoán?"

Trắng trong thuần khiết váy dài cô gái đuổi theo mau.

"Âm Sát Minh Điện? A, đặt tại ba vạn năm trước, coi như là Đệ Nhất Thiên Hạ quỷ tu thế lực, nhưng hôm nay, sớm đã tiêu tán ở trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử, trên đời này cái đó còn có cái gì Âm Sát Minh Điện, theo ta thấy, nên xưng nàng là Âm Sát môn Thánh Nữ mới đúng."

Cổ Thương Ninh ánh mắt nổi lên một chút khinh thường, "Ngươi truyền tin nói cho nàng biết, ta có thể hỗ trợ, nhưng điều kiện tiên quyết là, nàng phải lựa chọn hướng ta thần phục!"

Trắng trong thuần khiết váy dài cô gái khẽ gật đầu.

Linh Khúc Thành.

Một tòa chiếm diện tích trăm mẫu trong đình viện, cầu nhỏ nước chảy, lầu các mọc lên san sát như rừng.

"Các vị đại nhân, lão phu sẽ đưa đến nơi đây."

Hồi Xuân Linh Tông tông chủ Võ Du Nguyên cười ha hả chắp tay.

"Đa tạ."

Nhậm U U khẽ gật đầu.

Võ Du Nguyên sau khi rời đi, Nhậm U U trực tiếp mang theo Tô Dịch một đoàn người, xuyên qua một đầu khúc chiết hành lang kiều, đi vào đình

viện ở chỗ sâu trong.

Nơi này có một mảnh hồ nước nhỏ, ven hồ mậu lâm Tu Trúc, hoa cỏ sum sê, cách đó không xa là một tòa ba tầng lầu các, hoàn cảnh đẹp và tĩnh mịch.

Lầu các trước, một cái râu tóc xám trắng, thân ảnh khô gầy lão nhân ngồi ở ghế trúc ở bên trong, đôi mắt khép kín, giống như ở chợp mắt, chân mày khóe mắt lộ vẻ không màng danh lợi an tường chi sắc.

"Đệ tử ra mắt Chương sư thúc!"

Nhậm U U tiến lên, cung kính chào.

Ghế trúc ở bên trong, lão nhân mở ra con mắt, kia một cái chớp mắt, giống như một cặp lạnh điện kiếm quang vút không, quét về phía Tô Dịch bọn người.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình thân thể cứng đờ, cảm nhận được đập vào mặt áp bách khí tức.

Lăng Vân Hà đồng tử híp híp.

Thanh Nha giống bị lão nhân kia nhiếp hồn đoạt phách giống như ánh mắt làm cho hoảng sợ, rút lui một bước.

Chỉ có Tô Dịch chắp tay tại lưng đứng ở đó, thần sắc tự nhiên, giống như hồn nhiên bất giác.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 442: Âm Dương Quái Khí

Đem làm phát giác được Tô Dịch phản ứng, lão nhân khẽ giật mình.

Nhưng mà, đem làm nhìn ra Tô Dịch tu vi về sau, lão giả liền không thèm để ý, thu hồi ánh mắt.

"Ngươi Hoắc sư huynh bọn họ như thế nào không có trở về?"

Lão nhân nhìn về phía Nhậm U U.

"Sư huynh bọn họ khác có chuyện, có lẽ dùng không được bao lâu liền hội trở về."

Nhậm U U nói khẽ.

Lão nhân khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn hướng Thanh Nha, dáng cười hiền lành nói: "Nghĩ đến ngươi liền là Thanh Nha cô nương đi à?"

Thanh Nha giòn âm thanh nói: "Đúng là, xin hỏi lão bá ngươi tôn tính đại danh?"

Lão nhân cười nói: "Ta tên Chương Uẩn Thao, ở Vân Thiên Thần Cung đảm nhiệm trưởng lão chức."

Hắn đối với Thanh Nha cảm thấy rất không tồi.

"Thiên Nhất Kiếm Các Lăng Vân Hà, ra mắt đạo hữu."

Lăng Vân Hà tiến lên, ôm quyền chào.

"Ta nghe Tâm Chiếu đã từng nói qua ngươi."

Chương Uẩn Thao mỉm cười gật đầu.

Rồi sau đó, Lăng Vân Hà lại giới thiệu Tô Dịch, Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình ba người thân phận.

Biết được Tô Dịch bọn họ đến từ Đại Chu, trong đó hai cái hay là yêu tu, Chương Uẩn Thao thái độ rõ ràng lãnh đạm không ít, cái rụt rè gật gật đầu.

Kia chờ tư thái, quả thực cùng Hoắc Vân Sinh bọn người nhìn thấy Tô Dịch bọn họ lúc không có sai biệt, đều có một loại cao cao tại thượng mùi vị.

Dùng hắn Vân Thiên Thần Cung trưởng lão thân phận, đặt tại cái này Thiên Nam Châu cảnh nội, liền là những kia tu hành trong thế lực người cầm quyền, đều được tất cung tất kính, tôn thờ.

Bực này dưới tình huống, lại đâu có thể nào sẽ để ý Tô Dịch bọn họ những cái này đến từ viên đạn tiểu quốc tu sĩ.

Xét đến cùng, cái này là thân phận, địa vị không giống, để Chương Uẩn Thao đối mặt Tô Dịch bọn họ lúc, tự nhiên như bao quát một đám không thu hút tiểu bối.

Thậm chí, nếu không phải là Tô Dịch bọn họ cùng Lăng Vân Hà cùng một chỗ, Chương Uẩn Thao đều lười được nhìn lên một cái.

Tô Dịch tự nhiên không thèm để ý những cái này.

Mà được chứng kiến Hoắc Vân Sinh bọn người diễn xuất về sau, lại đối mặt như vậy đối đãi, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình cũng sớm thành thói quen.

Vô luận ở thế tục ở bên trong, hay là ở tu hành giới, muốn đạt được tôn trọng của người khác, xét đến cùng, hay là cần ngang nhau thực lực cùng địa vị.

Nếu không, hết thảy đều là nói suông.

Tung không hài lòng, cũng chỉ hội ra vẻ mình rất không có bổn sự.

"Lão bá, ta tiểu sư thúc?"

Thanh Nha nhịn không được hỏi.

Chương Uẩn Thao nói ra: "Nàng đang tại tu luyện, rất nhanh liền sẽ ra ngoài, các ngươi tai đây đợi liền là."

Thanh Nha khẽ gật đầu.

Tô Dịch thấy vậy, xuất ra một cái bách bảo nang, đưa cho Nguyên Hằng, nói ra: "Ngươi cùng Bạch cô nương cùng một chỗ, đi trước trong thành đem những này bảo vật bán đi, toàn bộ đổi thành Ngũ phẩm đã ngoài Linh thạch."

Bách bảo nang bên trong chứa lấy, là một ít đối với Tô Dịch không có giá trị lợi dụng bảo vật, số lượng rất nhiều.

Lần này đến đây Linh Khúc Thành, hắn bản liền định đem những cái này bảo vật xử lý sạch, để đổi lấy thích hợp chính mình tu hành tài nguyên.

"Vâng."

Nguyên Hằng hai tay tiếp nhận.

"Đi thôi."

Tô Dịch phất phất tay.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình xoay người mà đi.

Tô Dịch tiện tay xuất ra ghế mây, liền lười biếng nằm ở trong đó.

Hắn như vậy diễn xuất, để Chương Uẩn Thao khẽ giật mình, mày nhăn lại, tiểu tử này. . . Ngược lại là thực không khách khí ah.

Nghĩ nghĩ, Chương Uẩn Thao nói với Lăng Vân Hà: "Lăng đạo hữu, chờ ra mắt Tâm Chiếu về sau, Thanh Nha cô nương nhất định là muốn cùng chúng ta cùng một chỗ, tiến về Vân Thiên Thần Cung tu hành, đạo hữu ngươi có tính toán gì không?"

Lăng Vân Hà cười nói: "Ta mục đích của chuyến này, liền là đem Thanh Nha mang đến Vân Thiên Thần Cung, chờ thấy nàng tiểu sư thúc về sau, liền sẽ xem xét phản hồi Đại Tề sự tình."

"Hắn?" Chương Uẩn Thao ánh mắt thoáng nhìn nằm ở ghế mây trong Tô Dịch.

"Cái này. . ."

Lăng Vân Hà sững sờ, hắn thật không nghĩ qua vấn đề này.

Thấy vậy, Chương Uẩn Thao thản nhiên nói: "Lăng đạo hữu, tuy nhiên Tâm Chiếu lúc này không ở cùng, nhưng ta muốn sớm nói cho ngươi biết một sự kiện, lần này có thể làm cho Thanh Nha cô nương có cơ hội tiến vào Vân Thiên Thần Cung tu hành, đã là niệm trong lòng chiếu trên mặt mũi, phá lệ mà làm. Chuyện như vậy, cũng sẽ không phá lệ lần thứ hai."

Lăng Vân Hà nghi ngờ nói: "Đạo hữu cái này là ý gì?"

Tô Dịch lại cười rộ lên, lười biếng nói: "Hắn lo lắng ta và ngươi cùng đi, cũng là vì tiến vào Vân Thiên Thần Cung tu hành."

Lăng Vân Hà lúc này mới chợt hiểu.

Chương Uẩn Thao khiêu mi nói: "Chẳng lẽ không phải?"

Lăng Vân Hà giải thích nói: "Đạo hữu, ngươi quá lo lắng, dùng Tô đạo hữu đạo hạnh cùng thiên phú, hắn như muốn đi trước Vân Thiên Thần Cung tu hành, lớn có thể không cần dùng loại thủ đoạn này, chỉ bằng hắn bản thân thực lực, liền đủ để nhẹ nhõm thông qua các loại khảo hạch."

Thanh Nha cũng gật đầu nói: "Đúng là như thế, Tô Dịch ca ca lợi hại lắm!"

Chương Uẩn Thao không khỏi nở nụ cười, thản nhiên nói: "Các ngươi tới tự đại đủ, nghĩ đến là không rõ ràng lắm ta Vân Thiên Thần Cung trao nhận truyền nhân có nhiều hà khắc, ở cái này Đại Hạ mười ba châu, năng nhân bối xuất, kỳ tài vô số, có thể mỗi một năm có thể thông qua ta Vân Thiên Thần Cung người bị khảo hạch, cũng không quá ba mươi người. Ở trong đó, cái nào không phải ngàn dặm mới tìm được một tu đạo hạt giống?"

Nói đến đây, hắn thần thái ở giữa đã hiển hiện một vòng kiêu ngạo ý, "Phóng mắt thiên hạ này một đời tuổi trẻ, cũng không ai dám nói nói nhẹ nhõm trở thành ta Vân Thiên Thần Cung đệ tử."

Nói gần nói xa, lộ vẻ tự phụ.

Lăng Vân Hà âm thầm buồn cười, lão gia hỏa này, như biết rõ như trong bọn họ môn truyền nhân Tiền Thiên Long nhân vật như vậy, ở Tô Dịch

thuộc hạ có nhiều không chịu nổi lúc, sợ là căn bản không dám ... như vậy nói.

Nghĩ vậy, hắn nhịn không được nhìn Nhậm U U một cái.

Nhậm U U là hiểu rõ Tô Dịch như thế nào trấn áp Tiền Thiên Long, có thể để Lăng Vân Hà ngoài ý muốn chính là, Nhậm U U thẳng tuốt trầm mặc, cũng không nói đến việc này.

"Chẳng lẽ nói là Tiền Thiên Long ngại mất mặt, sớm dặn dò qua Nhậm U U, làm cho nàng không được tiết lộ chuyện này?"

Lăng Vân Hà như có điều suy nghĩ.

Về phần Tô Dịch, đều mặc kệ hội những cái này.

Thanh Nha thanh thúy nói ra: "Lão bá, ngươi sở dĩ nói như vậy, là vì ngươi căn bản không biết ta Tô Dịch ca ca lợi hại, nhưng mà. . . Nói những cái này đều vô dụng, bởi vì Tô Dịch ca ca người bậc này vật, là căn bản không có khả năng tiến vào Vân Thiên Thần Cung tu hành."

Chương Uẩn Thao khẽ giật mình, nhịn không được cười lên, nói: "Thanh Nha cô nương, ý của ngươi là, ta Vân Thiên Thần Cung miếu quá nhỏ, không chứa được Tô tiểu hữu cái vị này đại thần?"

Lời nói chế nhạo, lộ ra trêu chọc, rõ ràng không cho là đúng.

Ai từng muốn, Thanh Nha lại chăm chú nói ra: "Năm đó, ta tiểu sư thúc ở tiến vào Vân Thiên Thần Cung lúc, vị kia Hàn Yên chân nhân cũng không nói ấy ư, đem làm lại không có năng lực giáo sư ta tiểu sư thúc kiếm đạo lúc, liền hội giải trừ thầy trò quan hệ, mặc cho tiểu sư thúc khác tuyển ra đường. Trong mắt của ta, Tô Dịch ca ca như tiến vào Vân Thiên Thần Cung, sợ cũng không có mấy người có thể chỉ điểm hắn tu hành. . ."

Mới nói được cái này, Lăng Vân Hà sắc mặt khẽ biến, nói: "Thanh Nha, chớ để hồ ngôn loạn ngữ!"

Đã thấy Chương Uẩn Thao ha ha cười rộ lên, nói: "Lăng đạo hữu chớ để răn dạy Thanh Nha cô nương, nàng tuổi còn nhỏ, làm sao hiểu những cái này?"

Dừng một chút, ánh mắt của hắn một lần nữa đánh giá Tô Dịch một phen, ra vẻ nghi ngờ nói: "Chỉ là, ta thật sự hiếu kỳ, vị này đến từ Đại Chu Tô tiểu hữu có năng lực gì, có thể để Thanh Nha cô nương cho rằng, hắn có thể cùng Văn Tâm Chiếu đánh đồng? Ta như thế nào cảm giác, cái này như cầm ánh sáng đom đóm, đang cùng bầu trời Nhật Nguyệt đối lập?"

Lời nói này cùng diễn xuất, sinh động thuyết minh cái gì gọi là âm dương quái khí.

Thanh Nha vừa muốn nói cái gì, chỉ thấy ghế mây trong Tô Dịch nhíu mày, nói: "Như thế nào, ngươi nghĩ thử một lần năng lực của ta?"

Lăng Vân Hà trong nội tâm run lên, thầm kêu không tốt.

Thẳng tuốt trầm mặc không nói Nhậm U U, trong con ngươi lại nổi lên một chút kinh ngạc chi sắc, tên này lại gan lớn đến dám khiêu khích Chương sư thúc?

Chỉ thấy Chương Uẩn Thao sắc mặt trầm xuống, con mắt ánh sáng như kiểu lưỡi kiếm sắc bén hùng hổ dọa người, nói: "Nghe Tô tiểu hữu ngữ khí, là đối với lão phu lời nói kia có chút bất mãn?"

Tô Dịch nhàn nhạt nói ra: "Chưa nói tới bất mãn, chẳng qua là ngươi nói nhảm nhiều lắm, ta đây cũng đem lời nói rõ, thứ nhất, ta đối với tiến vào Vân Thiên Thần Cung tu hành căn bản không có hứng thú."

"Thứ hai, từ giờ trở đi, còn dám đối với ta nói này nói kia, ta liền cho ngươi kiến thức kiến thức, cái gì gọi là ánh sáng đom đóm cùng bầu trời Nhật Nguyệt khác biệt."

Dứt lời, hắn nằm ở ghế mây trong, nhắm mắt dưỡng thần.

Như vậy một màn, lại tức giận đến Chương Uẩn Thao sắc mặt biến thành màu đen, râu tóc nộ trương.

Hắn thật không nghĩ đến, một cái đến từ Đại Chu Tích Cốc cảnh thiếu niên, cũng dám đối với hắn như vậy vô lễ cùng bất kính!

Lăng Vân Hà trong nội tâm thở dài, ôm quyền chào, thần sắc trang túc, chăm chú nói ra: "Kính xin đạo hữu bớt giận, cho Lăng mỗ người lời nói lời tâm huyết, nếu thật đem Tô đạo hữu chọc giận, thật có thể không tốt xong việc."

Chương Uẩn Thao sững sờ, chợt tức giận đến giận quá mà cười, nói: "Lăng đạo hữu, ngươi. . . Đây là đang cảnh cáo ta?"

Hắn thật sự chọc tức.

Thân là Vân Thiên Thần Cung trưởng lão, đừng nói ở cái này Thiên Nam Châu, chính là đặt tại toàn bộ Đại Hạ cảnh nội, cũng là đủ để cho thế gian tu sĩ kính sợ tồn tại.

Nhưng bây giờ ngược lại tốt, một cái đến từ viên đạn tiểu quốc thiếu niên, không biết tốt xấu mạo phạm hắn không nói, liền Lăng Vân Hà bực này nổi tiếng từ xưa tu sĩ, cũng dám không đem hắn để ở trong mắt rồi!

"Lăng mỗ chỉ là ăn ngay nói thật."

Lăng Vân Hà mặt không biểu tình nói.

Lúc này, thẳng tuốt trầm mặc Nhậm U U đột nhiên thấp giọng nói: "Chương sư thúc, Văn sư tỷ vẫn còn tu luyện, như quấy nhiễu đến nàng, có thể sẽ không tốt."

Nàng nói chưa dứt lời, vừa nói việc này, Chương Uẩn Thao rốt cuộc kềm nén không được nội tâm tức giận, bỗng nhiên đứng dậy.

Hắn ánh mắt lạnh lẽo, ngữ khí lành lạnh, nói: "Trước, đúng là nhìn ở ngươi Văn sư tỷ trên mặt mũi, ta đã dễ dàng tha thứ liên tục, không muốn cùng bực này trong giếng chi con ếch tính toán, nhưng bây giờ, người ta đều đã đạp trên mũi mặt rồi, còn để cho ta như thế nào nhẫn?"

Nói xong, hắn con ngươi nhìn về phía Lăng Vân Hà, ngữ khí lạnh như băng nói: "Lăng đạo hữu, ta chỉ hỏi một câu, ngươi hay không còn muốn thay cái này họ Tô tiểu tử xuất đầu?"

Lăng Vân Hà trong nội tâm thở dài, lắc đầu nói: "Dùng năng lực của ta, còn chưa đủ tư cách đi thay Tô đạo hữu xuất đầu. Nhưng mà, ta vẫn còn muốn nhắc nhở hữu một câu, chớ để bị lửa giận xông váng đầu não."

Chương Uẩn Thao lạnh lùng nói: "Yên tâm, ta hiện tại so với bất luận cái gì thời điểm đều thanh tỉnh! Cũng hiểu rõ hiện tại nên làm cái gì, không khỏi ngươi tới khoa tay múa chân!"

Dứt lời, ánh mắt của hắn nhìn về phía ghế mây trong Tô Dịch, đầy mặt khinh thường cùng lãnh ý, nói: "Tiểu gia hỏa, ta hiện tại liền muốn biết, ngươi nói ánh sáng đom đóm cùng bầu trời Nhật Nguyệt chênh lệch, nếu không thì. . . Ngươi để ta kiến thức kiến thức?"

Nhậm U U cũng nhìn về phía Tô Dịch, ánh mắt khác thường, tên này thực cho rằng có thể đánh bại Tiền Thiên Long, có thể không đem Chương sư thúc để ở trong mắt sao?

Cái này, sao mà hung hăng càn quấy!

Thanh Nha nội tâm đột nhiên dâng lên một chút nói không nên lời thất vọng, cái này là Vân Thiên Thần Cung đại nhân vật diễn xuất?

Nằm ở ghế mây trong Tô Dịch mở to mắt, nhìn xem mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ Chương Uẩn Thao, đột nhiên sinh lòng một chút cảm khái, lẩm bẩm:

"Phật môn đại năng cảnh tỉnh, liền có thể để người hoàn toàn tỉnh ngộ, cái này gọi là phật độ người hữu duyên. Mà ta Tô mỗ người không giống với, từ trước đến nay yêu thích dùng kiếm trong tay làm việc, bởi vì này trên cuộc đời, cũng không thiếu như ngươi như vậy ngu muội ngoan cố thế hệ, vậy đại khái có thể gọi lời hay khó khích lệ đáng chết quỷ."

Dứt lời, Tô Dịch hứng thú hết thời, trực tiếp động thủ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 443: Kim Diễm Chí Dương Đao

Từ lúc nhìn thấy Chương Uẩn Thao nhìn thấy đầu tiên, Tô Dịch liền nhìn ra, tuy nhiên người này là Tụ Tinh cảnh trung kỳ tu vi, nhưng một thân khí tức, xa không phải tầm thường có thể so sánh.

Như đồng dạng là Tụ Tinh cảnh trung kỳ Lăng Vân Hà, nếu thật đang động thủ, sợ là dễ dàng cũng sẽ bị Chương Uẩn Thao trấn áp.

Nguyên nhân ngay tại ở, Chương Uẩn Thao tinh khí thần, đã đạt đến này cảnh cực tinh thuần tình trạng!

Này trong cơ thể con người Đan Điền chỗ ngưng luyện ra "Nguyên lực Tinh Thần" số lượng, ngăn tại một ngàn trái đã ngoài.

Bực này nội tình, đặt tại đương kim Thương Thanh đại lục trên, đã được xưng tụng nhất lưu.

Tại trước mắt Tô Dịch gặp được Tụ Tinh cảnh nhân vật ở bên trong, cũng coi là mạnh nhất một cái.

Từ đó cũng có thể nhìn ra, thân là Vân Thiên Thần Cung tu sĩ, Chương Uẩn Thao sở cầu con đường cùng chỗ nắm giữ truyền thừa lực lượng, là cường đại cỡ nào.

Cho nên, ở động thủ lúc, Tô Dịch thật cũng không có vô lễ.

Oanh!

Theo Tô Dịch từ ghế mây trên đứng dậy, cả người hắn khí thế bỗng nhiên một biến, vốn là không màng danh lợi như mây cao to thân ảnh trên, bỗng nhiên hiện lên ra lăng lệ ác liệt Trùng Tiêu kiếm ý.

Thẳng giống như phủ đầy bụi đã lâu có một không hai Danh Kiếm, không sai khắc triển lộ kinh thiên mũi nhọn.

Xuy xuy xuy!

Gần bên khí lưu bỗng nhiên hỗn loạn, giống bị vô số nhỏ vụn mũi nhọn cắt, sinh ra nhỏ vụn dày đặc nổ đùng chi âm thanh.

Trên mặt đất gần bên, đều xuất hiện từng đạo từng đạo đập vào mắt kinh hãi vết nứt.

Cái này một sát, Tô Dịch mới hiển lộ ra một là thân chân chính tu vi, thẳng giống như sơ điên cuồng trương dương Kiếm Tiên, hiển thị rõ mũi nhọn.

Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha cũng không khỏi kinh ngạc, lộ ra rung động chi sắc.

Cùng Tô Dịch một đường đồng hành đến nay, bọn họ thầy trò cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Tô Dịch hiển lộ ra bực này lăng lệ ác liệt có một không hai uy thế.

Ở trước mặt đối với Tô Dịch lúc, cả hai làn da, con mắt cùng tâm thần cũng không khỏi có đau đớn cảm giác.

"Hảo cường khí tức! !"

Nhậm U U đôi mắt dễ thương bỗng nhiên co rụt lại.

Trước ở bảo thuyền trên lúc, nàng cũng không tận mắt nhìn đến Tô Dịch là như thế nào trấn áp Tiền Thiên Long, nguyên nhân chính là như thế, làm cho nàng ý thức được, Tô Dịch xa tuyệt không tầm thường thế hệ.

Có thể dù vậy, khi nhìn thấy Tô Dịch đi khiêu khích Chương Uẩn Thao, Nhậm U U như trước cho rằng, tên này quá mức cuồng vọng tự đại, hoàn toàn là không biết tự lượng sức mình.

Mà bây giờ, đem làm cảm thụ được Tô Dịch trên người kia cường hoành vô cùng lăng lệ ác liệt khí tức, Nhậm U U trong nội tâm cũng không khỏi cảm thấy một trận hồi hộp, sự khó thở, đều không thể tưởng tượng, đây là Tích Cốc cảnh có thể có được uy thế.

Thật là đáng sợ!

Thậm chí so với những Nguyên Phủ cảnh đó nhân vật, đều muốn mạnh hơn một đoạn!

"A, trách không được dám như vậy Trương Cuồng, ở ngươi bực này tuổi, liền có thể ở Tích Cốc cảnh rèn luyện ra uy thế như thế, cũng là không tầm thường."

Mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ Chương Uẩn Thao thấy vậy, đồng tử có chút nhíu lại, cũng là có chút ít kinh ngạc, ý thức được vừa rồi thời điểm, thật sự của mình là khinh thường cái này đến từ Đại Chu thiếu niên.

"Đáng tiếc, chính là tính tình quá mức ương ngạnh! Phải chèn ép một cái khí diễm, nếu không, sợ là không biết cái gì gọi là trời cao đất rộng!"

Chương Uẩn Thao lúc nói chuyện, bỗng dưng một bước bước ra.

Oanh!

Hắn khô gầy thân ảnh tỏ khắp ra kim sắc đạo vận thần huy, toàn thân khí tức tựa như cùng Thiên Địa quán thông, cho người cảm giác, liền phảng phất thoáng cái trở nên nguy nga bắt đầu cao lớn.

Mơ hồ trong đó, ở hắn quanh thân quanh quẩn đạo vận, phảng phất giống như hóa thành vô số Tinh Thần giống như, bảo vệ xung quanh lượn lờ, hư ảo thần bí.

Tụ Tinh cảnh, ở đan điền trong ngưng luyện nguyên lực Tinh Thần, chiếu rọi Nguyên Phủ!

Lúc này cảnh ngưng tụ ra nguyên lực Tinh Thần càng nhiều, căn cơ liền vượt hùng hậu, thực lực liền càng cường đại.

Ở Đại Hạ cảnh nội, có thể như Chương Uẩn Thao như vậy, ở Tụ Tinh cảnh trung kỳ liền ngưng luyện ra một ngàn trái nguyên lực Tinh Thần nhân vật, tuyệt đối được xưng tụng là trong cùng thế hệ nhân vật đứng đầu!

"Một quyền này, liền đánh ngươi một cái không biết tốt xấu!"

Lạnh như băng thanh âm uy nghiêm ở bên trong, Chương Uẩn Thao một quyền chém ra. Oanh!

Hư không hỗn loạn.

Một đạo kim sắc dấu quyền ngang trời, chói mắt hừng hực, cương mãnh vô cùng, có chí cương chí dương đạo vận tràn ngập, bày biện ra lay động nhân tâm giống như uy thế.

Một quyền này, trực lai trực vãng, không hề sức tưởng tượng.

Có thể kia chờ lực lượng, để Lăng Vân Hà bực này cùng cảnh nhân vật, cũng không khỏi biến sắc, sởn hết cả gai ốc, cảm nhận được đập vào mặt

chí mạng uy hiếp.

Không thể nghi ngờ, cái này như đổi lại là hắn, nhất định chỉ có thể tránh đi mũi nhọn, không thể đối chiến, nếu không tất nhiên bị một quyền này trọng tỏa!

Đã thấy Tô Dịch thần sắc gợn sóng không sợ hãi, chưởng chỉ như kiếm, ngang trời một đâm.

Khách quan tại Chương Uẩn Thao một quyền này khí thế bàng bạc, Tô Dịch một kiếm này, đơn giản đến không hề khói lửa khí tức, giống như rửa sạch chì hoa, bình thản đến chất phác tình trạng.

Đem làm một kiếm này cùng kim sắc dấu quyền giao thoa tranh phong kia một cái chớp mắt, lại bộc phát ra lăng lệ ác liệt đến mức tận cùng sắc bén khí.

Răng rắc!

Kim sắc dấu quyền bị tồi suy sụp chém vỡ, ánh sáng vũ bắn tung toé.

Cái này một sát tranh phong, mặc dù nhanh đến mức tận cùng, có thể rơi vào mọi người tại đây trong mắt, như trước làm bọn hắn hãi hùng khiếp vía, cả kinh thân thể cứng đờ.

Nhất là Nhậm U U, cái cằm đều thiếu chút nữa chấn kinh, nghẹn họng nhìn trân trối.

Cái này một đạo kiếm chỉ, lại khủng bố đến tận đây?

Nhưng mà ——

Một kích này cũng chưa kết thúc, Tô Dịch kia một đạo kiếm khí trảm phá dấu quyền về sau, dư thế không giảm, trực tiếp hướng Chương Uẩn

Thao chém tới!

"Thật đáng sợ kiếm khí!"

Chương Uẩn Thao sắc mặt khẽ biến.

Một kiếm này uy thế chi khủng bố, cũng làm cho hắn chuẩn bị không kịp.

Có thể hắn đã không kịp do dự, ở kiếm khí chém tới kia một cái chớp mắt, hắn mặt mày khắc nghiệt, con mắt hiện lạnh điện, khô gầy thân ảnh trên, mạnh mẽ vang lên bành trướng như nước thủy triều nổ vang chi âm thanh.

Ở hắn trong Đan Điền, trọn vẹn một ngàn trái nguyên lực Tinh Thần đều phát sáng chói mắt quang minh, làm cho hắn một thân đạo hạnh cũng là vận chuyển tới đỉnh phong tình trạng.

"Phá!"

Chương Uẩn Thao tay áo cổ đãng, lưỡi đầy sấm mùa xuân.

Ông!

Hắn nắm tay phải bỗng dưng giơ lên, như thần ma vận chuyển núi lớn hung hăng nện xuống, kia sáng chói chói mắt kim sắc quyền kình, làm thiên địa đều ảm đạm, hư không cạnh bên khí lưu nổ đùng sụp đổ.

Lôi Thiên Phá!

Chương Uẩn Thao sở tu tập một môn Thượng Cổ quyền kinh trong nhất thức sát chiêu, một khi thi triển, quyền như dùi trống, có thể lôi động Thiên Mạc, chấn vỡ Sơn Hà.

Chương Uẩn Thao ở một chiêu này trên, đã chìm đắm nhiều năm, đem làm thi triển ra lúc, thật sự như thần người cầm dùi trống, ham muốn lôi phá Trường Thiên.

Kia chờ uy thế, so với trước một quyền kia trọn vẹn cường đại rồi một mảng lớn!

Rầm rầm rầm!

Đinh tai nhức óc nổ đùng vang vọng, quyền kình cùng kiếm khí va chạm, chỗ sinh ra lực lượng loạn lưu quét sạch mà mở ra, gần bên đá núi cỏ cây, đều bị nứt vỡ thành bột mịn, trên mặt đất bùn đất đá vụn nhấc lên.

Vô luận là Lăng Vân Hà, Thanh Nha, hay là Nhậm U U, đều không thể không xa xa tránh đi.

Bụi mù tràn ngập ở bên trong, chỉ thấy Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, "Có thể ngăn ta một kiếm, ngược lại cũng có chút năng lực, nhưng là gần kề như thế mà thôi."

Lúc nói chuyện, hắn một tay phụ lưng, một tay giơ lên, lại là một đạo kiếm chỉ chém ra.

Oanh!

Mọi người chỉ cảm thấy Thiên Địa run lên, trong hư không, một đạo ba thước màu xanh kiếm khí ngưng tụ, gào thét mà đi.

Kiếm khí tuy chỉ có ba thước, có thể kia chờ kiếm ý nhét đầy Càn Khôn ở giữa, trầm trọng ngưng luyện đến không cách nào tưởng tượng tình trạng, giống như có thể đem thiên xuyên phá, đem mà áp sập, đem phía trước chỗ ngăn cản đều từng cái chém đứt.

Đó là một loại vô kiên bất tồi thần vận.

Là đến từ Đại Khoái Tai Kiếm Kinh nhất thức "Phách Sơn Hải" !

Nhậm U U tay chân lạnh buốt, một kiếm này, làm cho nàng hoàn toàn ý thức được cùng Tô Dịch ở giữa chênh lệch là bực nào to lớn.

Môn tự vấn lòng, đổi lại là nàng đối mặt một kiếm này, nhất định vô lực ngăn cản, chỉ có thể ngồi chờ chết!

Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha càng là hít vào khí lạnh, tâm thần đều bị một kiếm này uy thế rung động đến.

Mà đối mặt Tô Dịch một kiếm này ——

Chương Uẩn Thao thần sắc trở nên chưa từng có nghiêm trọng, hắn ý thức được chính mình nhìn lầm rồi, lần này đụng phải thiếu niên, có lẽ đến từ không thu hút tiểu quốc, có lẽ ngang ngược kiêu ngạo vô cùng, có thể kia chờ nghịch thiên chiến lực, đã cùng trong lời đồn những kia yêu nghiệt nhân vật không khác!

"Bắt đầu!"

Chương Uẩn Thao hai tay trống không xuất hiện, tại trong hư không hợp lại.

Lập tức, ở hắn song đầu ngón tay, hiện lên ra một đạo kim sắc lưỡi đao, nhưng mà dài một thước, lại giống như thần kim đổ bê-tông mà thành, chảy xuôi theo sáng loáng đại đạo thần vận, ánh được hư không một mảnh ánh vàng rực rỡ sáng bóng.

Vô cùng bá đạo hủy diệt khí tức, cũng là từ kia kim sắc lưỡi đao trên tràn ngập mà mở.

Kim Diễm Chí Dương đao!

Do Chương Uẩn Thao một thân đạo hạnh dự trữ nuôi dưỡng ma luyện gần hai mươi năm lâu, tôi ra một vòng đao khí, dùng Kim Diễm đạo vận làm gốc, dung hợp một là thân chi tinh khí thần.

Loại kia uy năng, đủ dễ dàng giết chết cái này thế tục trong tuyệt đại đa số Tụ Tinh cảnh nhân vật!

Chính là ở Vân Thiên Thần Cung, một đao kia cũng bị rất nhiều Hóa Linh cảnh nhân vật tán thưởng, lời bình là "Bá liệt xu thế, đáng kinh ngạc Quỷ Thần" .

Như không phải là bị bức đến bực này tình trạng, Chương Uẩn Thao căn bản sẽ không dễ dàng vận dụng bực này ẩn giấu tuyệt học.

"Trảm!"

Trong tiếng hét vang, Chương Uẩn Thao hai tay nắm kim sắc lưỡi đao, chém xuống một cái.

Mọi người trước mắt đau đớn, đều nhanh muốn không mở ra được.

Khi bọn hắn cảm giác ở bên trong, chỉ thấy Tô Dịch một kiếm này, nếu như vô kiên bất tồi, trầm trọng vô lượng, mà Chương Uẩn Thao một đao kia, thì bá liệt vô cùng, hủy diệt khí tức ngập trời.

Đem làm đao kiếm ở trong hư không tranh phong, kinh thiên động địa âm thanh nổ đùng bỗng nhiên nổ vang.

Ầm ầm!

Đáng sợ kiếm khí cùng đao khí quét sạch như vòi rồng, tàn sát bừa bãi như nộ trào, những nơi đi qua, đình đài lâu tạ các loại kiến trúc, đều ầm ầm

nghiêng sập, biến thành phế tích.

Lập tức, bụi mù cuồn cuộn tràn ngập mà mở.

"Người nào thắng?"

Giờ khắc này, Nhậm U U trong nội tâm phát nhanh, nhưng mà, nàng ngược lại là cũng không cho rằng, Chương Uẩn Thao thất bại mất, dù sao, thân là Vân Thiên Thần Cung trưởng lão, Chương Uẩn Thao đạo hạnh cường đại, rõ như ban ngày.

Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha phải sợ hãi nghi, Chương Uẩn Thao cuối cùng một đao kia lực lượng, quả thực khủng bố đến mức tận cùng, tung khiến cho bọn hắn đối với Tô Dịch lại có lòng tin, lúc này cũng có chút đắn đo không ngừng.

Đem làm quang hà thu lại, bụi mù tỏ khắp biến mất.

Vô luận là Nhậm U U, hay là Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha, tất cả đều ngây ngẩn cả người.

Chỉ thấy trong tràng, đầy đất đất khô cằn, khắp nơi là nhìn thấy mà giật mình chiến đấu dấu vết, Chương Uẩn Thao ngã ngồi trên mặt đất, quần áo tả tơi, tóc tai bù xù, khóe môi có máu tươi ồ ồ chảy xuôi mà xuống.

Kia khô gầy khuôn mặt, đã là trắng bệch một mảnh, giữa hai đầu lông mày lộ vẻ hồi hộp cùng hoảng hốt, giống như thất hồn lạc phách, lại như khó có thể tin.

Mà ở đối diện hắn, Tô Dịch chắp tay tại lưng, cao to thân ảnh không vương chút bụi, ở sắc trời chiếu rọi, thẳng giống như trích tiên giống như, tuyệt trần thoát tục.

Như thế một màn, cao thấp lập phán!

"Cái này. . ."

Nhậm U U trong nội tâm run lên, trừng to mắt, hoàn toàn há hốc mồm, căn vốn không nghĩ tới, cường đại như Chương Uẩn Thao, hội bị thương ngã ngồi!

Cần biết, có thể đảm nhiệm Vân Thiên Thần Cung trưởng lão chức vụ, đặt tại Đại Hạ tu hành giới, cái nào không phải thế gian nhất lưu nhân vật?

Mà bây giờ, một cái đến từ Đại Chu thiếu niên, dùng Tích Cốc cảnh trung kỳ tu vi, một kiếm đem Chương Uẩn Thao thất bại! !

Liền là Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha, thần sắc đều có chút ngốc trệ, rung động không nói gì.

Bọn họ đều hiểu rõ Tô Dịch rất cường đại, so với Niết Phong, Cổ Thương Ninh bực này lai lịch thần bí yêu nghiệt nhân vật, cũng đã có chi mà đều bị cùng.

Có thể bọn họ lại không nghĩ rằng, gần kề hai kiếm ở giữa, Tô Dịch liền thắng Chương Uẩn Thao bực này danh chấn Đại Hạ nhất lưu nhân vật!

Mà lúc này, Tô Dịch ánh mắt khẽ nâng, nhìn về phía cách đó không xa địa phương, "Nhìn đủ chưa?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 444: Lại Nói Tầm Thường

Kia một tòa ba tầng lầu các, sớm đã hóa thành phế tích.

Đem làm Tô Dịch âm thanh rơi xuống, chỉ thấy kia trong một mảnh phế tích, đi ra một đạo bóng hình xinh đẹp.

Nàng tư thái cao gầy, vòng eo trong vắt nắm chặt, đùi ngọc thẳng tắp thon dài, ăn mặc một thân giản nhã trắng trong thuần khiết đai lưng váy dài, một đầu đen nhánh mái tóc hiện ra nhàn nhạt màu tím, tùy ý vãn thành một cái búi tóc, lộ ra nhỏ Tú Như ngọc tuyết trắng ngỗng cái cổ.

Cô gái này rất đẹp rất kinh diễm.

Nàng mới mười tám mười chín tuổi bộ dáng, làn da óng ánh sáng, con mắt linh khí bức người, cặp môi đỏ mọng nước nhuận, dung mạo tuyệt đại, có thể điên đảo chúng sinh giống như đẹp.

Chỉ là, nàng giờ phút này hơi có vẻ chật vật, quần áo cùng tóc dài trên, rơi xuống không ít bụi bậm.

"Tiểu sư thúc!"

Thanh Nha đôi mắt dễ thương sáng ngời, hoan hô xông lên, ôm cổ cô gái, kiễng mũi chân, thân mật mà ở cô gái khuôn mặt bẹp hôn một cái, cười hắc hắc nói, "Hay là giống như trước thơm như vậy!"

Cô gái tuyệt mỹ dung nhan hiển hiện một chút quẫn bách, thân thủ xách theo Thanh Nha vạt áo, đem nàng để qua một bên, khiển trách: "Đều lớn như vậy người rồi, như thế nào còn như một tiểu hài tử."

Tiếng nói uyển chuyển, không cốc oanh gáy giống như êm tai.

"Văn sư muội, đã lâu không gặp."

Cách đó không xa, Lăng Vân Hà chắp tay chào.

Ngọn gió kia tư tuyệt đại, thiên hương quốc sắc giống như thiếu nữ, đúng là ở Đại Hạ có "Tiểu Kiếm Yêu" danh xưng là Văn Tâm Chiếu, Vân Thiên Thần Cung một đời tuổi trẻ Truyền Kỳ, vô số tuổi trẻ tu giả trong nội tâm như tựa tiên tử tuyệt đại giai nhân.

"Lăng Sư huynh, hoàn toàn chính xác đã lâu không gặp."

Văn Tâm Chiếu lộ ra một vòng dáng cười, mắt ngọc mày ngài, cười cười khuynh thành, kia chờ phong độ tư thái hòa khí chất, đủ để cho bất luận cái gì nam nhân tim đập nhanh hơn.

Liền là Tô Dịch, khi thấy Văn Tâm Chiếu lúc, con ngươi cũng là sáng ngời, lúc ban đầu biết được Văn Tâm Chiếu sự tình lúc, Tô Dịch vẫn còn phỏng đoán, cô gái này đến tột cùng là hay không như trong lời đồn như vậy chói mắt.

Hiện tại vừa thấy, Văn Tâm Chiếu dung mạo hòa khí vận, không thể nghi ngờ vượt xa hắn lúc ban đầu lúc dự đoán.

"Văn sư tỷ, hiện tại có thể không phải ôn chuyện thời điểm."

Nhậm U U nói xong, liếc qua cách đó không xa Chương Uẩn Thao.

Chương Uẩn Thao ngã ngồi ở đó, thất hồn lạc phách, chật vật thê thảm, đường đường Vân Thiên Thần Cung trưởng lão, giờ phút này lại mặt mũi quét rác, kia chờ đả kích không thể nghi ngờ quá nặng trọng.

"Trước sự tình, ta đều nhìn ở đáy mắt."

Văn Tâm Chiếu khẽ thở dài, "Ta cũng không nghĩ tới, Chương sư thúc hội bại."

Nhậm U U ngơ ngẩn một chút, lại vô lực phản bác.

Đừng nói Văn Tâm Chiếu, chính là nàng cũng không nghĩ tới, cường đại như Chương Uẩn Thao, hội bị bại nhanh như vậy.

"Chương sư thúc, thắng bại đã phân, hơn nữa ta nhìn ra, ngươi thua không oan, mong rằng sư thúc kinh này một chuyện, chớ để bị ảnh hưởng đến tâm tình."

Văn Tâm Chiếu bước về phía trước, an ủi Chương Uẩn Thao.

Chương Uẩn Thao đắng chát cười cười, than thở nói: "Trước, là ta quá mức tự cho là, cũng nhìn chung hiểu rõ, cái gì gọi là ánh sáng đom đóm cùng Nhật Nguyệt chi huy khác biệt."

Hắn gian nan bò dậy thể, ánh mắt phức tạp nhìn nhìn xa xa Tô Dịch, liền xoay người mà đi.

Vị này Vân Thiên Thần Cung trưởng lão, đã không mặt mũi lại đợi xuống dưới.

"Nhậm sư muội, ngươi đi khích lệ một khích lệ Chương sư thúc."

Văn Tâm Chiếu phân phó nói.

Nhậm U U vội vàng đuổi theo mau.

"Tiểu sư thúc, ngươi cũng không thể kéo thiên khung, hôm nay chuyện này, như đổi lại những người khác, sợ là sớm bị ngươi vị kia Chương sư thúc hung hăng đánh một trận."

Thanh Nha âm thanh thanh thúy nói.

Văn Tâm Chiếu cười vén vén bên tai tóc xanh, nói: "Ngươi nói sai rồi, đổi lại thế gian này mặt khác Tích Cốc cảnh tu sĩ, đối mặt Chương sư thúc lúc, chính là đụng phải lại lớn miệt thị cùng khinh thường, sợ cũng chỉ có thể ẩn nhẫn, không dám phản kháng."

Nghĩ nghĩ, nàng tổng kết nói: "Xét đến cùng, như chuyện hôm nay, nếu không là đụng phải như Tô đạo hữu người bậc này vật, nhất định sẽ không phát sinh."

Sau khi nghe xong, Lăng Vân Hà sâu sắc chấp nhận nói: "Văn sư muội nói rất đúng."

Văn Tâm Chiếu xoay người, nhìn về phía sớm đã một lần nữa ngồi ở ghế mây trong Tô Dịch, có chút chắp tay nói: "Văn Tâm Chiếu, ra mắt đạo hữu."

Nàng thân ảnh yểu điệu động lòng người, mái tóc đen nhánh ở sắc trời dưới hiện ra nhàn nhạt màu tím, phối hợp kia đủ để khuynh quốc khuynh thành tuyệt mỹ dung nhan, bằng thêm một loại khác phong tình.

Tô Dịch khẽ gật đầu, con mắt hiện vẻ hân thưởng, nói: "Ngươi cảm thấy ta vừa rồi một kiếm kia như thế nào?"

Văn Tâm Chiếu khẽ giật mình, suy nghĩ khoảnh khắc, nói ra: "Nếu ta không nhìn lầm, đạo hữu ở kiếm đạo trên tạo nghệ, đã đạt tới xuất thần

nhập hóa tình trạng, ảo diệu trong đó, tuyệt không phải xa xa đang trông xem thế nào, liền có thể thấy rõ nhận thức."

Ý ở ngoài lời chính là, một kiếm này chân chính tinh túy, liền nàng cũng gần kề chỉ có thể lĩnh hội một hai, không cách nào thấy rõ toàn cảnh.

Tô Dịch hỏi lại: "Như đổi lại là ngươi, có thể hóa giải một kiếm này?"

Văn Tâm Chiếu không khỏi cười rộ lên, trong ánh mắt lại hiển hiện một chút tự tin chi ý, nói: "Đạo hữu hẳn là muốn cùng ta luận bàn một hai?"

Tô Dịch nói: "Ta nghe nói, ngươi cuồng dại tại kiếm đồ, tại kiếm đạo bên trên thiên phú cực cao, được xưng tụng đương thời nhân tài trẻ tuổi kiệt xuất nhân vật, cho nên nhịn không được muốn kiến thức kiến thức."

Văn Tâm Chiếu khẽ gật đầu, hồng nhuận phơn phớt cánh môi câu dẫn ra một vòng kiêu ngạo độ cong, nói: "Cũng tốt, đã đạo hữu mở miệng, ta há có không đáp ứng đạo lý?"

Nói xong, nàng thò ra một cái trắng trong thuần khiết trắng noãn tay phải, tại hư không vân vê.

Xuy!

Một đám màu tím hồ quang điện ngưng tụ, hóa thành chín thốn Kiếm Phong, nhỏ Tú Như con thoi, Liễm Diễm mỹ lệ.

Một cỗ kinh người hủy diệt khí tức, theo sau đó từ nơi này chín thốn trên kiếm phong tràn ngập mà mở.

Lăng Vân Hà động dung, cái này nho nhỏ một đám Kiếm Phong khí tức, vậy mà so với Chương Uẩn Thao vừa rồi chỗ thi triển "Kim Diễm Chí Dương đao" khí tức càng khiếp người!

Vèo!

Theo Văn Tâm Chiếu chỉ điểm giương lên, chín thốn Kiếm Phong phá không mà đi, lướt vào cao ngàn trượng một đám mây tầng trong, rồi sau đó kia phiến tầng mây bỗng nhiên nổ tung, hóa thành tí ti từng sợi Yên Hà bay vụt.

Thanh Nha oa một tiếng kêu đi ra, nói: "Thật xinh đẹp!"

Xinh đẹp?

Lăng Vân Hà không khỏi cười khổ, ở nơi này là xinh đẹp, rõ ràng là hủy diệt lực kinh người!

"Tô đạo hữu cảm thấy, của ta kiếm đạo như thế nào?"

Văn Tâm Chiếu cười mỉm nhìn về phía Tô Dịch, nàng vốn là ngày thường cực đẹp, cặp môi đỏ mọng óng nhuận, hàm răng óng ánh, cười rộ lên lúc, thanh tươi đẹp động lòng người.

"Có hay không giữ lại?" Tô Dịch hỏi.

Văn Tâm Chiếu hồi đáp: "Có chừng ta bảy thành kiếm đạo lực lượng."

Tô Dịch thuận miệng nói: "Ở cái này thế tục ở bên trong, dùng ngươi Tích Cốc cảnh đại viên mãn tu vi, có thể có được bực này kiếm đạo tạo nghệ, đã có thể nói kinh diễm, nếu là đối chiến, đánh bại ngươi vị kia Chương sư thúc cũng không nói chơi."

Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

Tích Cốc cảnh đại viên mãn, lại có thể đánh bại Tụ Tinh cảnh trung kỳ Chương Uẩn Thao?

Cái này không thể nghi ngờ chứng minh, hôm nay Văn Tâm Chiếu, tuyệt đối có thể nói là cái yêu nghiệt nhân vật, vượt qua xa lúc trước có thể so sánh!

Cần biết, Chương Uẩn Thao có thể không phải tầm thường Tụ Tinh cảnh trung kỳ cường giả.

Hơn kém hai cái đại cảnh giới, còn có đánh bại người bậc này vật kiếm đạo tạo nghệ, đây không phải yêu nghiệt vậy là cái gì?

Văn Tâm Chiếu mỉm cười, nói: "Đạo hữu khen nhầm rồi."

Tô Dịch lắc đầu nói: "Không phải khen nhầm, ta còn chưa nói xong."

Văn Tâm Chiếu dáng cười hơi trệ, có chút kinh ngạc.

Chỉ thấy Tô Dịch nói ra: "Ta trước nói, là ở cái này thế tục trong tình huống, trong mắt ta, ngươi hôm nay vốn có kiếm đạo tạo nghệ, chỉ có thể nói tầm thường, sơ hở rất nhiều, gặp được chân chính kiếm đạo cao thủ, một kích là được lấy tính mệnh của ngươi."

Lời nói này xuất ra, lăng

Vân Hà cùng Thanh Nha đều thiếu chút nữa không thể tin được chính mình lỗ tai, bực này kiếm đạo sao có thể cái tính toán tầm thường?

Văn Tâm Chiếu cũng ngây ngẩn cả người.

Nàng thuở nhỏ liền triển lộ ra trác tuyệt chói mắt kiếm đạo thiên phú, 14 tuổi lúc, là được là Đại Tề một đời tuổi trẻ mọi người đều biết "Tiểu Kiếm Yêu" . Mười lăm tuổi lúc, càng bị Vân Thiên Thần Cung đặc biệt trúng tuyển, bái Linh Đạo đại tu sĩ Hàn Yên thực nhân vi sư.

Cho tới bây giờ, ở toàn bộ Đại Hạ một đời tuổi trẻ, cũng là cực phụ nổi danh, làm cho không biết bao nhiêu lớp người già nhân vật đều ảm đạm thất sắc.

Nhưng bây giờ, Tô Dịch lại nói, kiếm của nàng nói toạc ra trán rất nhiều, cái tính toán tầm thường. . .

Cái này để thực chất bên trong từ trước đến nay cực kỳ kiêu ngạo tự phụ Văn Tâm Chiếu sao có thể chịu phục?

Nửa ngày, Văn Tâm Chiếu nói ra: "Đạo hữu theo như lời kiếm đạo cao thủ, nếu là Linh Đạo đại tu sĩ, ta đây hoàn toàn chính xác khả năng không cách nào chống đở được một là kiếm."

Hiển nhiên, nàng cho rằng ở Nguyên Đạo Tam đại cảnh ở bên trong, còn không người có thể một kiếm đem hắn diệt sát.

Tô Dịch nói: "Ta nói đúng là Tích Cốc cảnh."

Văn Tâm Chiếu giật mình, xinh đẹp lông mi khơi mào, nói: "Ta có thể phủ nhận là, đạo hữu nói đúng là chính ngươi?"

Tô Dịch làm sao nhìn không ra, Văn Tâm Chiếu nội tâm cực không phục?

Hắn cười cười, nói: "Ngoại trừ ta, thiên hạ này cũng không có thiếu người đồng dạng có thể làm được một bước này."

Văn Tâm Chiếu rõ ràng không tin, nói: "Ta đây có thể thực muốn thỉnh giáo một cái đạo hữu, của ta kiếm đạo đến tột cùng tầm thường ở đâu."

Vị này phong độ tư thái tuyệt đại, dung nhan như vẽ Tiểu Kiếm Yêu, thậm chí có điểm tức giận.

Tô Dịch từ ghế mây trong đứng dậy, cất bước hướng Văn Tâm Chiếu đi đến, dáng cười không màng danh lợi nói: "Thân là kiếm tu, không phục là chuyện tốt, ngươi mà thử xem, có thể ngăn trở ta một kiếm này."

Nói xong, chỉ một cái thò ra, như kiếm phong giống như hướng Văn Tâm Chiếu mi tâm đâm tới.

Hời hợt, lơ lỏng tầm thường, tốc độ cũng không vui.

Một kiếm này, cũng không vận dụng tu vi lực lượng, thuần túy là dùng kiếm đạo tạo nghệ đến thi triển.

Ở trong mắt Văn Tâm Chiếu, cái này một đạo kiếm chỉ, khắp nơi đều là sơ hở.

Mà khi nàng chuẩn bị hóa giải lúc, lại chợt phát hiện, mỗi một chỗ sơ hở cũng giống như một cái bẫy, cho nàng một loại vô luận như thế nào hóa giải, đều gặp phản chế cảm giác.

Nếu là vận dụng tu vi, Văn Tâm Chiếu tự tin có thể nhất lực hàng thập hội (1 chống 10), căn bản không cần để ý những kia sơ hở cùng mai phục, dùng lực phá lực là được.

Nhưng mà, Tô Dịch cũng không có nhúc nhích dùng tu vi, nàng tôn nghiêm cùng kiêu ngạo, cũng không thể dễ dàng tha thứ nàng làm như vậy.

Tâm tư chuyển động lúc, Văn Tâm Chiếu kinh ngạc phát hiện, Tô Dịch đã thu hồi kiếm chỉ.

"Có thể đở nổi sao?"

Tô Dịch quẳng xuống những lời này, liền xoay người phản hồi, ngồi vào ghế mây.

Văn Tâm Chiếu trầm mặc.

Nàng mỹ lệ trắng nõn trên mặt, sáng tắt không ngừng, một đôi như ngôi sao giống như sáng ngời con mắt, khi thì hoảng hốt, khi thì kinh ngạc.

Lăng Vân Hà cùng Thanh Nha liếc nhau, đều không hiểu ra sao.

Tô Dịch vừa rồi một kích kia, liền như theo ngón tay Văn Tâm Chiếu một cái, cả hai hoàn toàn không thấy ra giấu có bất kỳ Huyền Cơ.

Có thể nhìn Văn Tâm Chiếu phản ứng, lại giống như gặp thật lớn nan đề!

Càng khiến người ngoài ý chính là, một lát sau, Văn Tâm Chiếu hít thở sâu một hơi khí, liền tới đến Tô Dịch trước người, có chút khom người nói: "Đa tạ đạo hữu chỉ giáo, để cho ta hiểu rõ ở kiếm đạo bên trên, cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn."

Âm thanh mang theo ba phần xấu hổ, ba phần hổ thẹn, cùng với một ít như có như không kinh ý.

Vừa rồi thời điểm, nàng còn cho rằng Tô Dịch là ở cố ý làm thấp đi kiếm của nàng nói, nội tâm còn rất tức giận.

Có thể ở kiến thức Tô Dịch kia chỉ một cái thần diệu về sau, nàng lưng đều sinh ra hàn ý, trong nội tâm run rẩy, trầm tư suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng xác định một sự kiện ——

Như dùng kiếm đạo tạo nghệ phân thắng bại, chính mình. . . Hoàn toàn chính xác căn bản ngăn không được một kiếm này!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 445: Lòng Đố Kị

Văn Tâm Chiếu là kiêu ngạo.

Nàng kiêu ngạo nội liễm ở thực chất bên trong.

Có thể Tô Dịch vừa rồi kia chỉ một cái, làm cho nàng ở đối mặt Tô Dịch lúc, nghĩ không phục đều không được.

Nàng cuồng dại tại kiếm đạo, tự nhiên hiểu rõ, Tô Dịch kia ít ỏi chỉ một cái triển lộ ra kiếm đạo tạo nghệ, xa không phải nàng bây giờ có khả năng với tới.

Cho nên, nàng kiêu ngạo cũng khinh thường tại làm cho nàng phủ nhận điểm này.

Vì vậy, liền có hướng Tô Dịch khom người chào, thừa nhận tài nghệ không bằng người một màn.

Như vậy tâm tính cùng phong độ tư thái, ngược lại là càng phát để Tô Dịch thưởng thức.

Theo hắn, vô luận là Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền, hay là trước mắt cái này Tiểu Kiếm Yêu Văn Tâm Chiếu, đều là tu luyện kiếm đạo hạt giống tốt, không chỉ là thiên phú cực kỳ kinh diễm nguyên nhân, mà ở tại tâm cảnh của các nàng , đều phù hợp tại kiếm đạo.

"Tô đạo hữu, ta có thể hay không cùng ngươi thỉnh giáo một vài vấn đề?"

Văn Tâm Chiếu hỏi.

Vị này Tiểu Kiếm Yêu thái độ rõ ràng thay đổi, đối mặt Tô Dịch lúc, đã trở nên tôn trọng không ít.

Tô Dịch ánh mắt quét qua bốn phía một cái, "Ngươi cảm thấy, nơi này phù hợp sao?"

Trải qua một hồi đại chiến, khu vực phụ cận sớm đã hóa thành đất khô cằn, khắp nơi là phế tích.

Văn Tâm Chiếu ngơ ngác một chút, liền hé miệng cười nói: "Là ta thất lễ."

Kế tiếp, nàng mang theo Tô Dịch, Lăng Vân Hà, Thanh Nha cùng một chỗ, rời khỏi phiến khu vực này, đi vào đình viện phía trước một ngôi lầu các một tầng trong đại điện.

Văn Tâm Chiếu không chút nào tránh hiềm nghi mà trực tiếp ngồi ở Tô Dịch hơi chếch, xuất ra một cái cây hồng bì hồ lô rượu, nói: "Đạo hữu, đây là ta Vân Thiên Thần Cung chỉ mới có linh tửu 'Ngàn hồ xuân " ngươi mà nếm thử."

Nói xong, liền vì Tô Dịch châm một ly.

Lập tức, mát lạnh mềm mại thuần mùi rượu tỏ khắp mà mở.

Tô Dịch cũng không khách khí, nâng chén uống một hơi cạn sạch, một chút phẩm chép miệng, gật đầu nói: "Mùi vị không tệ."

Văn Tâm Chiếu tự nhiên cười nói, lại là Tô Dịch châm một ly, khiêm tốn thỉnh giáo nói: "Đạo hữu, trước ngươi nói, ta kiếm kia đạo tạo nghệ rất tầm thường, còn có rất nhiều sơ hở, không biết có thể cho ta giải thích nghi hoặc?"

Như vậy một cái phong độ tư thái tuyệt đại Tiên Tử nhân vật, lại như hồng tụ thiêm hương, tự mình rót rượu, tư thái khiêm tốn, đủ để cho bất luận cái gì nam nhân lòng hư vinh đạt được thỏa mãn.

Tô Dịch không khỏi âm thầm gật đầu, vì hướng chính mình thỉnh giáo kiếm đạo, Văn Tâm Chiếu bực này danh chấn thiên hạ Tiểu Kiếm Yêu, có thể đem tư thái bày thấp như vậy, đúng là khó được.

"Ngươi sở tu kiếm đạo, dùng lăng lệ ác liệt sát phạt làm chủ, cùng Lôi Đình đạo vận phù hợp, cực kỳ hủy diệt chi uy, tuy nhiên hỏa hầu tinh thuần, nhưng lại có ba cái tai hại."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Văn Tâm Chiếu tinh thần chấn động, một đôi như mặt nước xinh đẹp con mắt nhìn qua Tô Dịch, chờ mong nói: "Kính xin đạo hữu chỉ điểm."

"Một là, Lôi Đình đạo vận chủ sát phạt, nhưng tuyệt không phải cái có đủ hủy diệt khí, cần biết, sấm mùa xuân khẽ động, vạn vật Kinh Trập, Lôi Đình một đạo, cũng chửa còn sống cơ, hủy diệt cùng sinh cơ cùng tồn tại, tựa như Âm Dương trong và đục chi giao dung."

Tô Dịch uống một chén rượu, nói ra, "Ngươi đối với Lôi Đình đạo vận tìm hiểu cùng khống chế, rõ ràng có chỗ độ lệch, thế cho nên ở dung hợp bản thân kiếm đạo lúc, phát huy ra uy năng, cũng nhận được thật lớn hạn chế."

Văn Tâm Chiếu trong nội tâm chấn động, sợ hãi than nói: "Đạo hữu hảo nhãn lực, đây chính là trước mắt làm phức tạp của ta một nan đề, ta từng hỏi qua rất nhiều trưởng bối, có thể mỗi một người cho ra đáp án, lại vô cùng giống nhau, thế cho nên đến bây giờ, cũng chưa từng đem cái vấn đề khó khăn này giải quyết."

Tô Dịch nói: "Muốn giải quyết vấn đề này, hạch tâm không ở cùng kiếm đạo rèn luyện trên, mà ở đối với Lôi Đình một đạo cảm ngộ cùng lý giải, ta ngược lại là đề nghị, mỗi gặp thời tiết dông tố lúc, ngươi có thể tĩnh tâm cảm ngộ Lôi Đình tia chớp biến hóa, hoặc là, đi tu luyện một ít cùng Lôi Đình một đạo có quan hệ bí pháp cùng truyền thừa."

Dừng một chút, Tô Dịch nói: "Đương nhiên, đây chỉ là vấn đề nhỏ, mặc dù ta không đề cập tới tỉnh, dùng thiên phú của ngươi cùng ngộ tính, sớm muộn cũng có thể giải quyết."

Văn Tâm Chiếu lại là Tô Dịch châm một chén rượu, nhẹ giọng thỉnh giáo nói: "Kia xin hỏi Tô đạo hữu, còn lại hai cái tai hại là gì đó?"

Vị này tuyệt đại Tiên Tử chính mình có lẽ đều không có phát giác được, ở đối mặt Tô Dịch lúc, thái độ của nàng đã lặng yên biến hóa, trở nên càng phát chăm chú, khiêm tốn, cung kính.

Có thể một màn này, lại bị cách đó không xa Lăng Vân Hà, Thanh Nha thu hết vào mắt.

Cả hai đối mặt, đều rất giật mình.

"Đều ba năm không gặp mặt rồi, như thế nào vừa mới [567 tiếng Trung www. 567zw. top] gặp mặt, tiểu sư thúc lại cùng Tô Dịch ca ca như vậy thân mật, ngay cả chúng ta đều mặc kệ không hỏi."

Thanh Nha thầm nói, rất là bất mãn.

Từ ở cái này tòa đại điện sau khi ngồi xuống, Văn Tâm Chiếu ngay tại cùng Tô Dịch lãnh giáo kiếm đạo, hoàn toàn đem nàng cùng Lăng Vân Hà đã quên đồng dạng.

Lăng Vân Hà cười khiển trách: "Mò mẫm nói cái gì đó, ngươi tiểu sư thúc tính tình xưa nay đã như vậy, cuồng dại tại kiếm đạo, một khi trò chuyện bắt đầu cùng kiếm đạo chuyện có liên quan đến, liền gì đó cũng không để ý."

Lời nói mặc dù nói như vậy, trong lòng của hắn nhưng có chút phức tạp.

Vừa bắt đầu cùng Tô Dịch kết bạn đồng hành lúc, hắn còn lo lắng Tô Dịch chỗ thể hiện ra năng lực, sẽ đem Thanh Nha tâm ngoặt chạy.

Có thể chưa từng nghĩ, Thanh Nha không có bị ngoặt chạy, ngược lại là Văn Tâm Chiếu tâm, đã có bị ngoặt chạy dấu hiệu!

Lúc này mới cùng Tô Dịch mới quen mà thôi, liền trò chuyện được như thế vong ngã, mà đối đãi Tô Dịch lúc, càng là tự mình rót rượu, khiêm tốn như gặp mặt sư trưởng giống như.

Cái này để Lăng Vân Hà cũng không khỏi hoài nghi, như Tô Dịch nguyện ý, sợ là ngoắc ngoắc tay, có thể để Văn Tâm Chiếu yêu thương nhung nhớ.

"Hi vọng không có thể như vậy, dùng Tô đạo hữu làm người, có lẽ. . . Cũng sẽ không biết làm ra bực này sự tình. . . A?"

Lăng Vân Hà ám đạo.

. . .

Đình viện ngoài đại môn.

Một chiếc bảo liễn chở Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, Tôn Phong ba người phản hồi.

"Lần này may mắn mà có Hoắc sư huynh hỗ trợ, chờ sự tình thuận lợi chấm dứt, ta chắc chắn chuẩn bị một phần hậu lễ, dùng bề ngoài lòng biết ơn."

Đi vào đình viện, Tiền Thiên Long vẫn khó giấu hưng phấn.

Trước thời điểm, ở Hoắc Vân Sinh xe chỉ luồn kim xuống, để hắn thuận lợi cùng "Khổ Hải" thế lực một vị trạm gác ngầm liên hệ với.

Ở trả giá ba mươi khối lục phẩm Linh thạch tiền đặt cọc về sau, Hoắc Vân Sinh thuê một vị danh hiệu 'Dịch Cốt' Nguyên Phủ cảnh Thích khách, một cái cọc cùng ám sát Tô Dịch giao dịch như vậy đã định.

Dựa theo đối phương thuyết pháp, Thích khách "Dịch Cốt" ở đến nay chỗ chấp hành tất cả ám sát trong nhiệm vụ, từ không thất thủ.

Mà nhiều lần ám sát qua Tụ Tinh cảnh nhân vật, thực lực cực kì khủng bố.

Ở Khổ Hải trong tổ chức, Dịch Cốt ở Nguyên Phủ cảnh Thích khách ở bên trong, đủ đứng vào Top 3!

Đây hết thảy, để Tiền Thiên Long đối với diệt sát Tô Dịch, tràn đầy lòng tin tưởng.

"Tiền sư đệ, đều là người trong nhà, không cần khách khí như vậy."

Hoắc Vân Sinh nói đến đây, nhắc nhở, "Kế tiếp, chớ để bàn lại bắt đầu việc này rồi, nếu khiến Chương sư thúc cùng Văn sư tỷ biết rõ, không chừng hội dẫn phát gì đó hiểu lầm."

Tiền Thiên Long cười đáp ứng.

"Hả?"

Đột nhiên, Hoắc Vân Sinh biến sắc, "Đây là?"

Bọn họ một đi đã đi tới nguyên vốn thuộc về Văn Tâm Chiếu chỗ tu luyện, nhưng bây giờ, ở đây nhưng lại một mảnh đất khô cằn, cảnh hoàng tàn khắp nơi.

"Ở đây xảy ra một hồi đại chiến!"

Tôn Phong đồng tử co lại, "Nhìn bực này chiến đấu dấu vết, sợ là liền Chương sư thúc cũng đã động thủ."

"Cái này. . . Chẳng lẽ nói có cừu oán địch giết đến tận cửa?"

Tiền Thiên Long sắc mặt cũng thay đổi.

Liền vào lúc này, Nhậm U U từ đằng xa vội vàng mà đến, nói: "Ba vị sư huynh, các ngươi có thể tính về rồi."

"Nhậm sư muội, ở đây xảy ra chuyện gì?"

Hoắc Vân Sinh hỏi.

Nhậm U U ánh mắt phức tạp, ổn ổn tâm thần, liền đem vừa rồi Tô Dịch cùng Chương Uẩn Thao quyết đấu sự tình hợp bàn nói ra, không có bất kỳ giấu diếm.

Sau khi nghe xong, Hoắc Vân Sinh bọn người quả thực như bị sét đánh, ngốc trệ ở kia.

Tô Dịch, lại đánh bại Chương sư thúc! ?

Cái này để Hoắc Vân Sinh bọn họ thiếu chút nữa mộng mất, một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, hay là ở gần kề hai kiếm ở giữa, thất bại một vị Tụ Tinh cảnh trung kỳ nhân vật đứng đầu, cái này như nói ra, ai dám tín?

Thân là Vân Thiên Thần Cung nội môn truyền nhân, Hoắc Vân Sinh bọn họ có thể so sánh bất luận người nào đều hiểu rõ Chương Uẩn Thao cường đại, thế nhưng nguyên nhân chính là như thế, khi biết được tin tức như vậy lúc, mới có thể khó có thể tiếp nhận.

Nửa ngày, Tiền Thiên Long đột nhiên như đã bị kích thích giống như, quát to một tiếng: "Không tốt!"

Hắn quay đầu nhìn về phía Hoắc Vân Sinh, kinh hoảng nói: "Hoắc sư huynh, chúng ta là Khổ Hải. . ."

"Câm miệng!"

Hoắc Vân Sinh sắc mặt trầm xuống, rồi sau đó nói với Nhậm U U, "Sư muội, ngươi mà né tránh một hai, ta có lời đối với Tiền sư đệ nói."

Nhậm U U trong nội tâm mặc dù nghi hoặc, nhưng vẫn là đáp ứng, xoay người mà đi.

Cho đến nàng thân ảnh biến mất, Hoắc Vân Sinh sắc mặt âm trầm mà nhìn chằm chằm vào Tiền Thiên Long, một chữ dừng lại nói: "Ta nói, không được nhắc tới Khổ Hải thế lực, Tiền sư đệ ngươi làm sao lại không dài trí nhớ?"

Lời nói lành lạnh, lộ ra tức giận.

Tiền Thiên Long giật nảy mình rùng mình một cái, nói: "Hoắc sư huynh, ta chỉ là nghĩ đến, trước là Khổ Hải cung cấp cùng Tô Dịch có quan hệ tư liệu, rõ ràng có nghiêm trọng độ lệch, ta lo lắng. . ."

"Lo lắng kia danh hiệu 'Dịch Cốt' Thích khách, hội trồng cái lớn té ngã?"

Hoắc Vân Sinh hừ lạnh, "Yên tâm đi, dựa theo ước định, Hậu Thiên kia một hồi Linh Khúc đại hội sau khi kết thúc, chờ chúng ta rời khỏi Linh Khúc Thành lúc, trận này ám sát mới có thể triển khai, trước đó, có rất nhiều thời gian đem có quan hệ Tô Dịch tin tức, truyền lại cho đối phương."

Tiền Thiên Long lúc này mới thở phào một hơi, chợt xấu hổ nói: "Hoắc sư huynh, trước là ta thất thố rồi, mong rằng ngài chớ trách."

Hoắc Vân Sinh vỗ vỗ bả vai hắn, nói: "Nhớ kỹ, không có có lần nữa."

Đối mặt Hoắc Vân Sinh kia đạm mạc con ngươi băng lãnh, Tiền Thiên Long toàn thân phát lạnh, vô ý thức khẽ gật đầu.

Hơi chếch Tôn Phong đem đây hết thảy nhìn ở đáy mắt, nội tâm không khỏi có chút nghi hoặc, Hoắc sư huynh không khỏi cũng quá cẩn thận rồi, hắn đây là lo lắng tiết lộ Khổ Hải cái này cái thế lực, để hắn cũng nhận được liên luỵ?

Nếu như thế, hắn và Khổ Hải lại là quan hệ như thế nào?

"Đi, chúng ta đi gặp một lần Văn sư tỷ."

Hoắc Vân Sinh xoay người mà đi.

Tiền Thiên Long cùng Tôn Phong vội vàng đi theo hắn sau.

Đem làm ba người tiến vào này tòa cung điện lúc, cũng không khỏi khẽ giật mình.

Chỉ thấy bị bọn họ coi như trên trời tiên tử giống như Văn Tâm Chiếu, lúc này lại ngồi ở Tô Dịch hơi chếch, một bên là Tô Dịch rót rượu, một bên

nói chuyện với nhau, kia thái độ cùng thần sắc, đều bị toát ra khâm phục, tôn trọng, cung kính mùi vị.

Liền như hậu bối vãn sinh tại vì trưởng bối dâng trà, lắng nghe lời dạy dỗ.

"Cái này. . ."

Hoắc Vân Sinh bọn họ liếc nhau, cái cằm đều thiếu chút nữa chấn kinh.

Văn Tâm Chiếu, Vân Thiên Thần Cung vô số nam đệ tử ái mộ cùng kính nể Tiên Tử, nổi tiếng thiên hạ Tiểu Kiếm Yêu, chính là đối mặt sư môn trưởng bối lúc, có thể đều chưa từng toát ra qua bực này khiêm thuận thần thái cùng cử chỉ!

"Hoắc sư huynh, kia. . . Kia hay là Văn sư tỷ sao?"

Tiền Thiên Long ánh mắt hoảng hốt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

"Đương nhiên là!"

Hoắc Vân Sinh giờ phút này sắc mặt, lại khác thường âm trầm cùng khó coi, trong con ngươi mãnh liệt lấy không cách nào che dấu lòng đố kị cùng phẫn nộ.

Hắn yêu thích Văn Tâm Chiếu.

Đây là Vân Thiên Thần Cung gần như mọi người đều biết sự tình!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 446: Ma Thai

"Sư tôn, tên kia sắc mặt thật là khó nhìn ah."

Thanh Nha chú ý tới Hoắc Vân Sinh bọn người, cũng nhìn thấy Hoắc Vân Sinh kia âm trầm vô cùng sắc mặt.

"Chớ để nói lung tung."

Lăng Vân Hà quát lớn một câu.

Hoắc Vân Sinh không để ý đến thầy trò hai người, hắn hít thở sâu một hơi khí, dằn xuống trong nội tâm điên cuồng nấu lòng đố kị, cất bước đi vào đại điện, cười hướng Văn Tâm Chiếu chắp tay nói: "Văn sư muội, chúng ta về rồi."

Văn Tâm Chiếu không yên lòng mà ừ một tiếng, đầu đều không có hồi, tiếp tục hướng Tô Dịch thỉnh giáo, "Đạo hữu, vậy ngươi cho rằng, ta có hay không nên trọng điểm rèn luyện đại đạo căn cơ?"

Nàng hình dáng tuyệt mỹ chân mày ở giữa, lộ vẻ chuyên chú, chăm chú, cùng với chờ mong, như một hiếu học đệ tử giống như, chờ mong đạt được sư trưởng giải thích nghi hoặc.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Đây là tự nhiên, nhưng mà trọng yếu hơn là thực chiến, chỉ có trong chiến đấu, mới có thể để cho ngươi tra thiếu bổ rò, phát hiện bản thân kiếm đạo chỗ thiếu hụt cùng chưa đủ, cũng mới có lợi cho ngươi cái kia kiếm đạo tạo nghệ tăng lên, loại chuyện này, chính ngươi

khẳng định cũng hiểu, nhưng biết dễ đi khó, phải tự mình dốc lòng thay đổi thực tế mới được."

Hắn đồng dạng đều không ngẩng mắt, xem Hoắc Vân Sinh như không tồn tại giống như.

Bị gạt ở một bên Hoắc Vân Sinh, xấu hổ lại quẫn bách, sắc mặt một trận âm tình bất định, đều hận không thể tìm đầu kẽ đất chui vào.

Mà ngay cả cách đó không xa Tiền Thiên Long cùng Tôn Phong, đều có chút không đành lòng mắt thấy.

Bị không để ý tới đến trình độ như vậy, đổi lại bất luận người nào, sợ đều xấu hổ đến xấu hổ vô cùng a?

Có ai nghĩ được, ngoài dự đoán mọi người chính là, Hoắc Vân Sinh lại cố nén loại này bị không để ý tới sỉ nhục cảm giác.

Hắn bài trừ đi ra một cái khuôn mặt tươi cười, lần nữa nói ra: "Văn sư tỷ, ta trước thăm dò tin tức, Hậu Thiên Linh Khúc trên đại hội, hư hư thực thực có một cái từ ba vạn năm trước còn sót lại ma thai sẽ bị đấu giá, không biết sư tỷ có thể cảm thấy hứng thú?"

Văn Tâm Chiếu như mực đại mi hơi nhíu, có chút không vui, nói: "Hoắc sư đệ, không thấy được ta đang tại hướng Tô đạo hữu thỉnh giáo kiếm đạo diệu đế sao?"

Trong trẻo nhưng lạnh lùng âm thanh, không kiên nhẫn thần thái, liền như một cái búa tạ, hung hăng nện ở Hoắc Vân Sinh trong lòng, làm cho hắn mặt đều tái rồi, nội tâm dâng lên nói không nên lời xấu hổ và giận dữ cùng khổ sở.

Mắt thấy bầu không khí không đúng, Tôn Phong cùng Tiền Thiên Long liền bước lên phía trước hoà giải, mang theo Hoắc Vân Sinh vội vàng rời khỏi.

"Tô đạo hữu, chúng ta tiếp tục."

Văn Tâm Chiếu tò mò quả thực đến mê tình trạng, không có biện pháp, Tô Dịch đối với kiếm đạo nhận thức cùng cách nhìn, không chỉ vì nàng giải quyết nội tâm rất nhiều nghi hoặc, còn thường có hoàn toàn tỉnh ngộ, hiểu ra cảm giác.

Liền phảng phất đẩy ra một cái hoàn toàn mới đại môn, thấy được càng rộng rộng rãi thế giới.

Tô Dịch lại khoát tay áo, nói: "Hôm nay trước hết đến nơi đây a, về sau ngươi như ở Vân Thiên Thần Cung học không đến đồ vật rồi, chỉ cần ngươi nguyện ý, ta không ngại đem làm ngươi ở kiếm đạo trên người dẫn đường."

Lời nói này, hắn đã từng nói với Nguyệt Thi Thiền qua, mà khi lúc Nguyệt Thi Thiền dùng "Lo lo lắng lắng" là do cho cự tuyệt.

Mà bây giờ, kiến thức Văn Tâm Chiếu vị này Tiểu Kiếm Yêu phong thái, cảm nhận được đối phương đối với kiếm đạo chấp mê về sau, Tô Dịch cũng không khỏi sinh lòng tích tài chi tâm.

Nói ngắn gọn, cái này có thể nói phong độ tư thái tuyệt thế thiếu nữ, ở đối đãi kiếm đạo trên, trong mắt có ánh sáng, trong nội tâm có lửa!

Cái này để kiếp trước lợi dụng kiếm đạo xưng tôn Đại Hoang Cửu Châu, kiếp này càng thêm cầu tác rất cao kiếm đồ Tô Dịch, làm sao có thể không thưởng thức?

"Người dẫn đường?"

Văn Tâm Chiếu con ngươi tỏa sáng, tuyệt mỹ dung nhan toả sáng khác sáng rọi, giống như không thể tin được giống như, nói, "Tô đạo hữu thực nguyện ý dẫn ta?"

"Ta nói, chỉ cần ngươi nguyện ý."

Tô Dịch uống một chén rượu, thưởng thức thiếu nữ trước mắt kia đủ để điên đảo chúng sinh dung nhan, nói, "Nhưng mà, đây cũng không phải là thu đồ đệ, gần kề chỉ là ở cầu tác kiếm đạo trên đường, là ngươi chỉ điểm sai lầm mà thôi."

Văn Tâm Chiếu khẽ gật đầu, vui vẻ nói: "Có đạo hữu dìu dắt, là ta Văn Tâm Chiếu cuộc đời này lớn nhất phúc duyên."

Đây cũng không phải là tán dương.

Lúc trước trong lúc nói chuyện với nhau, Tô Dịch triển lộ ra đối với kiếm đạo nhận thức cùng trí tuệ, hoàn toàn vượt ra khỏi Văn Tâm Chiếu tưởng tượng, thậm chí đều nhanh phá vỡ nàng đối với kiếm đạo nhận thức!

Trong lòng hắn, Tô Dịch sớm đã như là một vị chân chính kiếm đạo cự phách, ngước đầu ngưỡng mộ, cảnh đi cử chỉ.

Cách đó không xa, Lăng Vân Hà nội tâm âm thầm thở dài, đã xong, Văn sư muội cái này viên kiếm tâm, sợ là như vậy cái chốt ở Tô Dịch trên người. . .

"Tiểu sư thúc, ngươi cứ như vậy bị ngoặt chạy? Như bị Vân Thiên Thần Cung những lão gia hỏa kia biết rõ, không phải tìm Tô Dịch ca ca dốc sức liều mạng không thể."

Thanh Nha kinh ngạc nói.

Cái gì gọi là ngoặt chạy?

Văn Tâm Chiếu không khỏi mỉm cười, nói, "Thanh Nha, ngươi đây liền không hiểu, Tô đạo hữu nguyện ý đem làm ta ở kiếm đạo trên người dẫn đường, đây chính là ngàn năm khó gặp chuyện may mắn."

Thanh Nha cười hì hì trêu chọc nói: "Đúng đúng đúng, cái này không gọi ngoặt chạy, là tiểu sư thúc chính ngươi cam tâm tình nguyện, ngươi tình ta nguyện, tất cả đều vui vẻ, quả thực thật tốt quá!"

Văn Tâm Chiếu mặc dù cuồng dại kiếm đạo, có thể cũng không phải là không thông đạo lí đối nhân xử thế, nghe vậy, kia bạch ngọc tựa như kiều nhan hơi đỏ lên.

Lăng Vân Hà cũng không có hay nói giỡn tâm tư, lo lắng lo lắng nói: "Văn sư muội, Vân Thiên Thần Cung bên kia có thể làm sao bây giờ?"

Văn Tâm Chiếu do dự một chút, rồi mới lên tiếng: "Chờ về sau hồi tông môn, ta thì sẽ đem việc này kết thúc chi sư tôn, dùng tính tình của nàng cùng làm người, đoạn sẽ không làm khó của ta."

Văn Tâm Chiếu là tự nhiên mình truy cầu, Lăng Vân Hà cũng không nên nói cái gì.

Có thể vừa nghĩ tới Văn Tâm Chiếu vừa mới cùng Tô Dịch nhận thức, liền bị Tô Dịch triển lộ ra kiếm đạo phong thái thuyết phục, Lăng Vân Hà cũng không khỏi có nằm mơ giống như không chân thật cảm giác.

Tại sao có thể như vậy?

Chẳng lẽ cái này là mới quen đã thân, tối tăm trong sớm đã nhất định?

Lăng Vân Hà cũng không biết, đối với Văn Tâm Chiếu bực này cố chấp tại kiếm đạo người mà nói, có thể có được Tô Dịch chỉ điểm, quả thực là đụng phải lớn vận, gặp có thể ngộ nhưng không thể cầu tạo hóa!

Đặt ở kiếp trước, không biết bao nhiêu đến từ cổ xưa đại giáo tuyệt đại Tiên Tử tự tiến cử cái chiếu, đều bị huyền quân Kiếm Chủ chẳng thèm ngó tới.

Mà nếu bàn về ở kiếm đạo trên tạo nghệ, toàn bộ Đại Hoang Cửu Châu, lúc này lấy hắn Tô Huyền Quân vi tôn!

Bực này dưới tình huống, Lăng Vân Hà cho rằng, Văn Tâm Chiếu quyết đoán có chút quá qua loa.

Hắn cũng không biết, Văn Tâm Chiếu bắt được một cái không biết có thể làm cho bao nhiêu kiếm tu ghen ghét đỏ mắt cơ hội!

Nói chuyện với nhau lúc, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đã từ trong thành phản hồi.

"Chủ nhân, lần này tổng cộng hối đoái 50 khối lục phẩm Linh thạch cùng bốn trăm ba mươi khối Ngũ phẩm Linh thạch, ta tìm hiểu qua, cái giá tiền này coi như công đạo."

Nguyên Hằng đem một cái trữ vật ngọc bội đưa cho Tô Dịch, truyền âm nói ra.

Tô Dịch khẽ gật đầu.

Những cái này Linh thạch đối với bất luận cái gì tu sĩ mà nói, đều có thể nói một số to lớn phú, nhưng đối với Tô Dịch mà nói, tăng thêm trên người vốn có tài nguyên tu hành, cũng gần kề đầy đủ để hắn tu luyện ba tháng thời gian mà thôi.

Nguyên Hằng nghĩ nghĩ, còn nói thêm: "Chủ nhân, chúng ta ở trong thành nghe nói, Hậu Thiên Linh Khúc trên đại hội, đem có một đám từ ba vạn năm trước còn sót lại cổ bảo tiến hành đấu giá, trong đó nhất thụ chú ý, liền là một cái tên là 'Ma thai' bảo vật, hôm nay Linh Khúc Thành trong, khắp nơi đều ở nghị luận việc này."

Tô Dịch không khỏi sinh ra một chút hứng thú, nói: "Nếu thật là ma thai, đó cũng không phải là tầm thường bảo vật có thể so sánh, trong đó cực khả năng thai nghén có đặc biệt tính linh vật còn sống."

"Tô Dịch ca ca, ngươi là nói xong 'Ma thai' có thể sống lại?"

Thanh Nha hiếu kỳ hỏi.

"Có khả năng."

Tô Dịch con mắt hiện một chút dị sắc, "Chờ Hậu Thiên thời điểm, chúng ta cùng đi xem nhìn sẽ biết."

Ma thai, chỉ có Ma Đạo Đại Năng Giả mới có thể luyện chế, mà điều kiện vô cùng hà khắc, cần sưu tập đến một loại tên là "Thiên Ma Nguyên Tủy" thần liệu là thai tâm. Lại đi qua nhiều loại bí pháp tiến hành phong ấn, hàm dưỡng ở một phương thiên địa bổn nguyên trong.

Như thế, mới có thể để cho ma thai trong linh tính cùng sinh cơ đạt được tẩm bổ, lột xác cùng tiến hóa.

Đơn giản mà nói, ma thai liền như một cái mẫu thai, đã có thể hàm dưỡng thần tính bảo vật, cũng có thể hàm dưỡng chân chính còn sống sinh linh.

Như một ít chim thần trứng, thần thú thú con, thậm chí cả nhân loại thai nhi....., đều có thể bị phong ấn ở ma thai trong, tiến hành tẩm bổ cùng lột

xác.

Kiếp trước thời điểm, Tô Dịch liền từ một cái cổ xưa hung thần chi địa, tìm kiếm đến một cái thai nghén tại tiên thiên mồi lửa trong ma thai.

Mà cái này ma thai trong, dựng dưỡng liền là một cái thiên phú có thể nói kinh thế Hỏa Linh Ma tộc thai nhi.

Về sau, cái này thai nhi là được hắn thứ ba cái chân truyền đệ tử, lửa Nghiêu!

Tóm lại, ma thai cái này loại bảo vật, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, cũng được xưng tụng là hiếm có.

Mà bây giờ, ở cái này Đại Hạ Thiên Nam Châu Linh Khúc Thành trong, lại hư hư thực thực có một cái ma thai đem muốn tiến hành đấu giá, cái này để Tô Dịch sao có thể không hiếu kỳ?

"Chủ nhân, ta nghe ngóng, muốn tham dự trận này Linh Khúc đại hội, cần có được một khối do Tam đại thương hội cùng một chỗ ban phát 'Thân phận nhãn " nếu không, căn bản không cách nào tiến vào hội trường."

Nguyên Hằng thấp giọng nói.

Cái gọi là Tam đại thương hội, liền là kim đỉnh thương hội, Cửu Châu các, Tứ Hải lâu, được xưng Đại Hạ cao cấp nhất Tam đại thương hội, thế lực cùng cứ điểm trải rộng Đại Hạ mười ba châu.

Từng cái thương hội sau lưng, đều đứng đấy núi dựa lớn.

Như Cửu Châu các sau lưng, liền đứng đấy Đại Hạ hoàng thất.

Nguyên Hằng trong miệng thân phận nhãn, liền là do cái này Tam đại thương hội phân bố ở Linh Khúc Thành trong cứ điểm chỗ ban phát, từng

cái nhãn đều đăng ký có trong hồ sơ, căn bản không cách nào giả tạo.

Còn không đợi Tô Dịch mở miệng, Văn Tâm Chiếu liền nhẹ nhàng cười nói: "Ta lần này đến đây Linh Khúc Thành, vốn là muốn tham dự trận này Linh Khúc đại hội, đến lúc đó, Tô đạo hữu các ngươi cùng ta cùng đi là được."

Không thể nghi ngờ, vị này tên đầy Đại Hạ Tiểu Kiếm Yêu trong tay, liền có được như vậy nhãn.

"Thật tốt quá! Ta cũng muốn đi xem một chút cái này 'Ma thai' đến tột cùng có huyền cơ gì."

Thanh Nha hoan hô tung tăng như chim sẻ.

. . .

Linh Khúc Thành.

Một một tửu lâu trong gian phòng trang nhã.

"Cổ Thương Ninh là ba vạn năm trước hoàng đạo thế gia 'Cổ thị' dòng chính hậu duệ, hắn tổ phụ 'Trấn Không Chiến Hoàng' chính là Thương Thanh đại lục 'Cửu hoàng' một trong, tuy nhiên lúc cách ba vạn năm, Cổ thị nhất tộc thế lực sớm đã tiêu tán ở trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử, có thể Cổ Thương Ninh vị này từ ám cổ chi cấm dưới thức tỉnh Cổ thị hậu duệ, như trước nắm giữ lấy có thể nói khủng bố lực lượng cùng át chủ bài."

Một cái đang mặc màu đen váy dài, màu da trắng nõn, cực kỳ vũ mị xinh đẹp cô gái Khinh Ngữ, "Đáng tiếc, hắn lại không muốn hợp tác với chúng ta."

Dứt lời, cô gái kia xanh thẳm như hồ giống như con ngươi ở chỗ sâu trong, nổi lên một chút buồn vô cớ.

Một bên khác, ngồi một cái xích bào tuấn lãng thanh niên, cau mày nói: "Mặc dù Cổ Thương Ninh địa vị lại lớn, có thể hắn hôm nay, cũng cuối cùng chỉ là một cái giống như chúng ta 'Cổ đại yêu nghiệt " ngươi vì sao không nên cố ý hợp tác với hắn?"

Như Tô Dịch lúc này, nhất định có thể nhận ra, cái này xích bào thanh niên đúng là ban đầu ở Tiểu Phong Đô Sơn Âm Thành thời điểm, thiếu chút nữa bị hắn một kiếm giết chết Niết Phong Thánh Tử!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 447: Tình Cừu

Váy đen cô gái thản nhiên nói: "Ta cũng không đã từng nói qua không nên hợp tác với Cổ Thương Ninh."

Niết Phong Thánh Tử khó hiểu nói: "Đã như vầy, ngươi vì sao trước muốn mời Cổ Thương Ninh, cùng đi đối phó Văn Tâm Chiếu? Hơn nữa với tư cách trao đổi, ngươi còn có ý định giúp Cổ Thương Ninh mưu đoạt kia một miếng ma thai?"

Váy đen cô gái bên môi nổi lên một vòng nghiền ngẫm độ cong, nói: "Đó là một bí mật, ngươi chỉ cần biết rõ, trong mắt ta, bắt sống Văn Tâm Chiếu, cần phải so với kia một miếng ma thai trọng yếu nhiều hơn. Đương nhiên, mặc dù không có Cổ Thương Ninh hỗ trợ, ta cũng sẽ không biết như vậy dừng tay."

"Bắt sống?"

Niết Phong Thánh Tử như có điều suy nghĩ.

"Đúng, phải bắt sống."

Váy đen cô gái khẽ gật đầu.

Niết Phong Thánh Tử cố nén trong nội tâm nghi hoặc, nói: "Vậy ngươi có ý định khi nào động thủ?"

"Chờ Linh Khúc đại hội chấm dứt, khi bọn hắn lên đường rời khỏi Linh Khúc Thành thời gian."

Váy đen cô gái xanh thẳm con mắt nổi lên một chút chờ mong, "Dĩ vãng thời điểm, Văn Tâm Chiếu thẳng tuốt ở Vân Thiên Thần Cung tiềm tu, muốn đem nàng bắt sống, gần như không có nhiều hi vọng. Hiện tại còn không dễ dàng đợi đến lúc như vậy một cái tuyệt hảo cơ hội, tuyệt không thể bỏ qua rồi!"

Nói đến đây, nàng ánh mắt nhìn hướng Niết Phong Thánh Tử, nói: "Thương thế của ngươi thế khôi phục như thế nào?"

Nhắc tới việc này, Niết Phong Thánh Tử chân mày hiển hiện một vòng vẻ lo lắng, nói: "Đã không ảnh hưởng chiến đấu, chỉ tiếc ta kia một miếng 'Ngân Tiêu Linh Châu " không công lãng phí ở này Tô Dịch trên người!"

Âm thanh lộ ra nồng đậm hận ý.

Váy đen cô gái suy nghĩ nói: "Có thể làm cho ngươi ăn hết lớn như vậy thiệt thòi, kia Tô Dịch lai lịch cùng nội tình, nhất định không phải chuyện đùa, như có cơ hội, ta cũng không ngại giúp ngươi đi giết người này, nhưng mà, điều kiện tiên quyết là phải chờ ta trước đem Văn Tâm Chiếu bắt sống."

Niết Phong Thánh Tử khẽ gật đầu: "Tốt."

. . .

"Lam Thương, có thể tìm hiểu ra kia một miếng ma thai đến tột cùng xuất từ gì nhân thủ?"

Linh Khúc Thành, một tòa cung điện trong, Cổ Thương Ninh tùy ý ngồi ở dựa vào trong ghế, theo miệng hỏi.

"Hồi bẩm Thiếu chủ, ba đại thương hội đối với chuyện này đều giữ kín như bưng, chỉ nói cái này một miếng ma thai cùng với một nhóm kia cổ bảo, đều đến từ cùng là một người trong tay."

Trắng trong thuần khiết váy dài cô gái Lam Thương nói ra.

"Như thế kì quái, đổi lại tu sĩ khác, nếu có thể đạt được như vậy một đám cổ bảo cùng ma thai, ai sẽ bỏ được lấy ra bán đi?"

Cổ Thương Ninh con mắt ánh sáng chớp động.

Lam Thương thu thủy tựa như con mắt chớp chớp, hé miệng cười nói: "Có lẽ, thần bí nhân kia tự biết vô phúc tiêu thụ cái này loại bảo vật, cho nên mới phải làm như vậy a."

"Ít cùng ta vô nghĩa!"

Cổ Thương Ninh lườm Lam Thương một cái, "Ngươi truyền tin tức cho bà bà, liền nói Hậu Thiên Linh Khúc đại hội, ta hi vọng nàng cũng có thể tham dự tiến đến, dù sao, những kia cổ bảo cực khả năng đến từ ba vạn năm trước, bà bà có lẽ có thể từ đó nhìn ra một ít Huyền Cơ đi ra."

"Vâng."

Lam Thương đáp ứng.

. . .

Vĩnh Yên cửa hàng.

Linh Khúc Thành trong một tòa tầm thường có thể thấy được hãng cầm đồ.

Lão bản là một thân ảnh còng xuống, gần đất xa trời lão nhân, họ Vương, người quen đều xưng hắn "Vương lão đầu" .

Cổ xưa trước quầy, Vương lão đầu đang tại cho một cái hồng miệng hắc tước cho ăn,

"Vương lão."

Hoắc Vân Sinh đi vào cửa hàng, vị này Vân Thiên Thần Cung nội môn đệ tử, giờ phút này đối mặt kia mạo không thu hút lão nhân, lại lộ ra vẻ kính sợ.

"Tại sao lại về rồi?"

Vương lão đầu âm thanh khàn khàn chậm chạp.

Hoắc Vân Sinh nói: "Tình huống có biến, tên kia gọi Tô Dịch thiếu niên, xa so với chúng ta trong tưởng tượng cường đại hơn. . ."

Nói xong, hắn đem Tô Dịch đánh bại Chương Uẩn Thao sự tình từng cái nói ra.

Sau khi nghe xong, Vương lão đầu đục ngầu con mắt đã híp lại thành một đầu tuyến, chân mày ở giữa cũng hiển hiện một chút dị sắc, nói: "Nói như vậy lời nói, cái này gọi là Tô Dịch thiếu niên thật không đơn giản...."

Hoắc Vân Sinh hít thở sâu một hơi khí, nói: "Vương lão, ta hy vọng có thể thuê đến so với 'Dịch Cốt' cường đại hơn Thích khách."

Vương lão đầu vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Ngươi cho rằng Dịch Cốt giết không được cái kia Tô Dịch?"

Hoắc Vân Sinh ánh mắt trầm ngưng, nói: "Không, ta chỉ là nghĩ nắm chắc, Nhất Kích Tất Sát, vĩnh viễn không hậu hoạn!"

Vương lão đầu một trận trầm mặc, nói: "Tụ Tinh cảnh cấp độ Thích khách, có thể không phải bao nhiêu Linh thạch là có thể thuê."

Hoắc Vân Sinh lập tức xuất ra một khối màu đen ngọc bội, đặt tại trên quầy, nói: "Cái này đem làm tiền đặt cọc có đủ hay không?"

Màu đen ngọc bội cái hài nhi to khoảng lòng bàn tay, mặt ngoài tuyên khắc "Bá kiều Hoắc thị" bốn cái cổ xưa chữ khắc trên đồ vật.

Vương lão đầu đục ngầu con mắt thoáng cái trở nên lợi hại như chim ưng, nói: "Nguyên lai là Hoắc gia dòng chính đệ tử."

Đại Hạ có Tam đại đỉnh cấp dòng họ, một cái so với một cái nội tình cổ xưa đã lâu, thế lực cường đại, gần kề hơi kém Tứ đại tu hành thế lực.

Bá kiều Hoắc thị, liền là một cái trong số đó.

Tục truyền, Hoắc thị nhất tộc nền móng, có thể ngược dòng tìm hiểu đến ba vạn năm trước!

"Tốt, chuyện này tiểu lão có thể đáp ứng, không có gì bất ngờ xảy ra, 'Người chèo thuyền' có lẽ hội đối với chuyện này rất cảm thấy hứng thú."

Vương lão đầu cười ha hả nói ra.

Người chèo thuyền!

Hoắc Vân Sinh con ngươi tỏa sáng, đây chính là một vị dùng Tụ Tinh cảnh tu vi, ám sát qua Hóa Linh cảnh đại tu sĩ "Mục đạo nhân" khủng bố tồn tại!

Hắn nghiêm nghị ôm quyền nói: "Làm phiền."

Hắn xoay người muốn đi, Vương lão đầu chợt mà hỏi thăm: "Mạo muội hỏi một câu, Hoắc công tử vì sao không nên cố ý diệt sát cái kia Tô Dịch? Đương nhiên, Hoắc công tử cũng có thể không trả lời, tiểu lão chỉ là cảm giác, dùng thân phận của Hoắc công tử, không đáng đi cùng một cái đến từ Đại Chu tiểu nhân vật như vậy phân cao thấp."

Hoắc Vân Sinh sắc mặt một trận sáng tắt không ngừng, nửa ngày mới lên tiếng: "Hắn muốn cướp ta vừa ý nữ nhân!"

Dứt lời, xoay người mà đi.

Vương lão đầu sững sờ, không khỏi cảm khái, lại là một cái cọc tình cừu!

. . .

Hai ngày sau sáng sớm.

Linh Khúc đại hội kéo ra màn che thời gian.

Sáng sớm, ở vào Linh Khúc Thành trung ương "Cửu Đỉnh các" trước cổng chính, đã là đầu người tích lũy động, người đến người đi.

Thiên Nam Châu tất cả lớn tu hành thế lực đại nhân vật, ùn ùn kéo đến, hoặc cưỡi bảo liễn, hoặc ngự không tới, hoặc dắt tay nhau dạo bước mà đến.

Trong tràng bầu không khí cũng là càng phát oanh động, nhấc lên không biết bao nhiêu xôn xao âm thanh.

Trận này Linh Khúc đại hội, bởi vì đem đấu giá một đám cổ bảo nguyên nhân, sớm đã truyền khắp Thiên Nam Châu các nơi, vạn chúng chú mục.

Nhưng chân chính có thể có tư cách tham dự trong đó, không khỏi là Thiên Nam Châu tu hành giới tôn quý nhân vật.

Đừng nói là những kia thế tục võ giả, chính là chút ít lai lịch tầm thường tu sĩ, đều không có tư cách tham dự đến trong đó.

"Vân Thiên Thần Cung tu sĩ đến rồi!"

Đột nhiên, đám người một trận bạo động, chỉ thấy liên tục hai chiếc bảo liễn đỗ ở Cửu Đỉnh các trước.

Văn Tâm Chiếu, Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn người, từ chiếc thứ nhất bảo liễn lục tục đi xuống. Tô Dịch, Nguyên Hằng, Lăng Vân Hà bọn người thì từ đệ nhị chiếc bảo liễn trên đi xuống.

Đem làm một đám người tụ hợp, lập tức trở thành toàn trường chú mục tiêu điểm.

"Đẹp quá! Vị kia là trên trời tiên tử sao?"

Khi thấy một bộ giản nhã váy dài, tuyệt mỹ như tiên giống như Văn Tâm Chiếu lúc, ở đây không biết bao nhiêu nam nhân hô hấp dừng lại, tim đập nhanh hơn.

Liền là ở tràng những kia tuổi trẻ cô gái, cũng không khỏi tự ti mặc cảm.

Văn Tâm Chiếu đẹp, siêu nhiên thoát tục, có điên đảo chúng sinh giống như mị lực, kia thon dài yểu điệu thân ảnh, để người thậm chí không dám nhìn thẳng.

"Tiên Tử? Vị kia thế nhưng mà danh chấn thiên hạ Tiểu Kiếm Yêu, Vân Thiên Thần Cung một đời tuổi trẻ Truyền Kỳ!"

Có lớp người già nhân vật cảm thán, sắc mặt lộ vẻ kính sợ.

Có lẽ là Văn Tâm Chiếu hấp dẫn ở đây tuyệt đại đa số ánh mắt nguyên nhân, chính là Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn người danh tiếng, đều hoàn toàn bị phủ ở.

Về phần Tô Dịch bọn người, dĩ nhiên là càng không có khả năng khiến cho bao nhiêu gợn sóng.

"Hả? Tên này như thế nào cùng Văn Tâm Chiếu cùng một chỗ?"

Trong đám người, một bộ xích bào Niết Phong Thánh Tử sắc mặt đột biến, một cái liền nhận ra Tô Dịch.

"Làm sao vậy?"

Hơi chếch, mặc màu đen váy dài, xinh đẹp vũ mị cô gái không khỏi nhìn Niết Phong Thánh Tử một cái.

"Là Tô Dịch!"

Niết Phong Thánh Tử truyền âm, lộ ra hận ý.

Váy đen cô gái khẽ giật mình, theo Niết Phong Thánh Tử ánh mắt nhìn đi, liền chứng kiến một thân ảnh tuấn nhổ thon dài thanh bào thiếu niên.

"Cái này họ Tô bộ dáng ngược lại là tuấn tú, khí chất cũng không tầm thường, xem ra không màng danh lợi tùy ý, nhưng này loại nhân vật, thực chất bên trong thường thường tự phụ đến cực hạn."

Váy đen cô gái truyền âm nói xong, "Lần này ngược lại là đúng dịp, nhưng mà, ngươi cũng không thể xằng bậy, hôm nay mục tiêu của ta, là muốn đem Văn Tâm Chiếu bắt sống."

Niết Phong Thánh Tử thần sắc một trận âm tình bất định, cuối cùng khẽ gật đầu.

Có thể cũng chính vào giờ phút này, Niết Phong Thánh Tử thân thể đột nhiên có chút cứng đờ, chỉ thấy xa xa Tô Dịch, quay đầu nhìn đi qua.

Khi ánh mắt đối mặt kia một cái chớp mắt, Niết Phong Thánh Tử nội tâm cũng là căng cứng, như lâm đại địch.

Nhưng mà, Tô Dịch rất nhanh liền thu hồi ánh mắt, liền như là chứng kiến một cái người xa lạ giống như, thần sắc không màng danh lợi đến không có bất kỳ gợn sóng.

Rồi sau đó, hắn liền cùng Văn Tâm Chiếu bọn người cùng một chỗ, đi vào Cửu Đỉnh các đại môn.

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh biến mất, Niết Phong Thánh Tử lúc này mới nhẹ nhõm xuống, chợt, nội tâm của hắn dâng lên một cỗ nói không nên lời xấu hổ và giận dữ.

Mới vừa rồi bị Tô Dịch ánh mắt chằm chằm đến kia một cái chớp mắt, nội tâm của hắn lại có một loại xoay người né tránh xúc động, cái này không thể nghi ngờ quá sỉ nhục.

"Xem ra, hắn đã kinh phát hiện ngươi."

Váy đen cô gái yếu ớt thở dài, "Thôi được rồi, lần này Linh Khúc đại hội đã xong, như có cơ hội, thuận tiện đem người này cũng giải quyết hết liền là."

Lời nói tùy ý, giống như đang quyết định a miêu a chó vận mệnh giống như.

Niết Phong Thánh Tử tinh thần chấn động, nội tâm không khỏi mong đợi, vội vàng đi theo.

Niết Phong Thánh Tử khẽ giật mình, nói: "Ngươi đến tột cùng chuẩn bị bao nhiêu hậu thủ?"

"Chờ động thủ thời điểm, ngươi xem xét liền biết."

Váy đen cô gái mỉm cười, liền cất bước hướng Cửu Đỉnh trong các bước đi.

"Bà bà, thấy được ấy ư, kia đi theo ở Văn Tâm Chiếu bên người thanh bào thiếu niên, liền là Tô Dịch, ban đầu ở Đại Sở Thiên Lan Hà trên, ta cùng với hắn từng quyết đấu một kiếm, cuối cùng nhưng lại ta hơn một chút. . ."

Tại chỗ rất xa, một tòa trà tứ ở bên trong, Cổ Thương Ninh lộ ra một nụ cười khổ, lắc đầu không ngừng.

Hơi chếch, một cái già vẫn tráng kiện, tay cầm xanh biếc trúc trượng bà lão dáng cười hiền lành nói: "Thiếu chủ, nếu thật đang phân sinh tử, bằng thủ đoạn của ngươi, kia Tô Dịch sợ là không có nhiều cơ hội lật bàn."

"Bà bà nói rất đúng, Thiếu chủ trong cơ thể tam trọng phong ấn lực lượng, mới gần kề mở ra nhất trọng mà thôi, như toàn bộ vạch trần, thiên hạ này Nguyên Đạo tu sĩ ở bên trong, sợ đều tìm không ra một cái đối thủ."

Tố váy cô gái Lam Thương cười lấy lòng.

"Liền ngươi nói nhiều, về sau bàn lại bắt đầu trên người của ta phong ấn, cẩn thận ta nhổ đầu lưỡi ngươi!"

Cổ Thương Ninh hừ lạnh một tiếng.

Rồi sau đó, hắn đối với bà lão nói ra: "Ta cùng với kia Tô Dịch không oán không cừu, có thể không phân sinh tử, tự nhiên là tốt nhất."

"Đi thôi, chúng ta cũng đi qua."

Nói xong, Cổ Thương Ninh vươn người đứng dậy, đi đầu hướng xa xa Cửu Châu các bước đi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 448: Long Cốt Đằng

Cửu Đỉnh các.

Một tòa trong gian phòng trang nhã.

Xuyên thấu qua cửa sổ, có thể trực tiếp chứng kiến cách đó không xa trong thính đường một tòa ngọc đài.

Trận này đấu giá hội, liền đem ở ngọc đài trên kéo ra màn che.

Tô Dịch một đi đều một vừa ngồi xuống.

Văn Tâm Chiếu rất tự nhiên mà liền ngồi ở Tô Dịch bên người, một bên khác thì Thanh Nha.

Một màn này chứng kiến Hoắc Vân Sinh đáy mắt, để nội tâm của hắn như quật ngã dấm chua vạc, vị chua khó chịu bị đè nén, sắc mặt cũng trở nên cứng ngắc cùng âm trầm không ít.

Chương Uẩn Thao ngồi ở nơi hẻo lánh, ánh mắt ngẫu nhiên nhìn về phía cùng Văn Tâm Chiếu sánh vai mà ngồi Tô Dịch lúc, thần sắc cũng một trận phức tạp.

Hôm trước thời điểm, bị Tô Dịch hai kiếm đánh bại, để hắn đến nay đều không có thể từ kia chờ trầm trọng đả kích trong đi tới.

Cũng mặc kệ như thế nào, lại đối mặt Tô Dịch lúc, hắn vị này Vân Thiên Thần Cung trưởng lão nhân vật, đã nếu không dám như lúc ban đầu lúc như

vậy cao cao tại thượng.

Rất nhanh, đấu giá hội liền đã bắt đầu.

Do Cửu Châu các một vị tên là "Hướng Dung" trường bào lão giả tự mình chủ trì.

Đầu tiên xuất ra đệ nhất kiện bảo vật, liền để toàn trường oanh động, hấp dẫn không biết bao nhiêu ánh mắt.

Đó là một khối thú cốt, ôn nhuận như ngọc, tràn ngập một tia U Lam Hỏa diễm, mỹ lệ mà thần bí, khí tức cực kỳ khiếp người.

"Cái này là vật gì?"

"Hư hư thực thực là một khối chim thần bổn mạng cốt!"

"Thật kinh người Lôi Điện khí tức, cái này loại bảo vật, nhất định là hiếm thấy trân bảo!"

Đại sảnh xôn xao âm thanh nổi lên bốn phía, rất nhiều thần niệm lực lượng hướng ngọc đài trên cảm giác đi qua.

Lúc này, lão giả Hướng Dung mỉm cười, nói: "Chư vị, bảo vật này là Thượng Cổ đại hung Du Thiên Tước một khối bổn mạng cốt, mặc dù chỉ là một khối tàn phiến, lại vẫn tràn ngập cùng hỏa diễm một đạo có quan hệ lực lượng thần bí."

Du Thiên Tước bổn mạng cốt tàn phiến!

Trong tràng càng phát oanh động, không ít tu sĩ đều tâm động không ngừng.

Đấu giá hội mới bắt đầu a, rõ ràng liền làm ra bực này Côi Bảo, cũng không để tại cuối cùng, không phải áp trục thần vật, không thể nghi ngờ thật là làm cho người ta giật mình.

Liền là Văn Tâm Chiếu cũng không khỏi kinh ngạc, "Không nghĩ tới, lần này Linh Khúc đại hội đích xác không ít đơn giản."

Hiển nhiên, nàng cũng bị bảo vật này kinh đến.

"Một khối tàn phiến mà thôi, cũng không phải là nguyên vẹn, giá trị không lớn."

Tô Dịch không yên lòng nói.

Du Thiên Tước hoàn toàn chính xác được xưng tụng là đại hung, hắn nguyên vẹn bổn mạng cốt, lạc ấn lấy Tinh Hỏa chi đạo đại đạo thần vận, giá trị cực kinh người.

Có thể không trọn vẹn bổn mạng cốt, cũng chỉ có Nguyên Đạo cấp độ tu sĩ, mới có thể xem như trân bảo.

Nghe được Tô Dịch lời nói, Hoắc Vân Sinh thiếu chút nữa muốn cười.

Đây chính là Du Thiên Tước bổn mạng cốt! Cho dù là không trọn vẹn, có thể phóng mắt toàn bộ Đại Hạ cảnh nội, cũng được xưng tụng có thể ngộ nhưng không thể cầu bảo bối!

"Thật không biết Văn sư tỷ như thế nào đối với bực này nói bốc nói phét thế hệ ưu ái có gia."

Hoắc Vân Sinh trong nội tâm thầm than.

Cuối cùng, trải qua một phen kịch liệt đấu giá về sau, cái này khối Du Thiên Tước bổn mạng cốt, bị trong tràng một vị đại nhân vật tốn hao 130

khối lục phẩm Linh thạch cầm xuống.

Kế tiếp, Hướng Dung lục tục xuất ra một ít hiếm có Côi Bảo, có Linh tài, có linh dược, cũng có một ít uy năng khó lường Linh binh.

Mỗi đồng dạng bảo vật, đều là thường ngày ở trên thị trường gần như không thấy được trân phẩm, đem làm tiến hành đấu giá lúc, đều đánh ra vượt quá tưởng tượng giá cả, để Linh Khúc đại hội bầu không khí cũng là càng ngày càng tăng vọt.

Chính là Văn Tâm Chiếu, Hoắc Vân Sinh những cái này Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, đều dồn dập ra tay, chụp được một ít bảo bối.

Duy chỉ có Tô Dịch thẳng tuốt lười biếng ngồi ở đó, xách theo một cái hồ lô rượu, thỉnh thoảng mân một ngụm, lộ ra có chút nhàm chán.

Những kia bảo vật, hoàn toàn chính xác có không ít trân phẩm, nhưng đối với Tô Dịch mà nói, chỉ có thể coi là có cũng được mà không có cũng không sao, còn không cách nào làm cho hắn động tâm.

"Tô đạo hữu như vừa ý bên nào bảo vật rồi, cũng có thể chụp được, mặc dù trong tay tài vật không đủ, ta trước tiên có thể cho ngươi mượn."

Lúc này, Hoắc Vân Sinh đột nhiên cười mở miệng, một bộ hào sảng hào phóng bộ dáng.

Hắn thẳng tuốt ở quan sát Tô Dịch, mắt thấy Tô Dịch thẳng tuốt không có động tĩnh, cho rằng Tô Dịch là xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, căn bản không dám tham dự cạnh tranh.

Văn Tâm Chiếu đại mi hơi nhíu, nghĩ nghĩ, hỏi Tô Dịch nói: "Tô đạo hữu, ngươi vừa ý bên nào bảo vật rồi, ta tới giúp ngươi chụp được là được."

Tô Dịch lắc đầu, có chút hứng thú hết thời nói: "Ta cũng không phải là thiếu tiền, mà trước mắt mới chỉ, ta còn không có có nhìn trúng bất luận cái gì đồng dạng bảo vật."

Văn Tâm Chiếu mỉm cười, nói: "Theo ta được biết, một nhóm kia cổ bảo hội cho rằng áp trục chi tác, đặt ở đấu giá hội giờ phút cuối cùng tiến hành, đến lúc đó đạo hữu nếu muốn đấu giá, ta định giúp giúp một tay."

Thấy như vậy một màn màn, Hoắc Vân Sinh ngẩn ngơ, mặt đều thiếu chút nữa đêm đen đến, nội tâm lòng đố kị rào rạt thiêu đốt.

Hắn thật không nghĩ đến, chính mình vốn là trêu chọc nói móc Tô Dịch một cái, ngược lại làm cho Văn Tâm Chiếu trực tiếp mở miệng, chủ động phải giúp Tô Dịch!

Đây quả thực là dời lên thạch đầu nện chân của mình.

Lăng Vân Hà, Nguyên Hằng bọn họ thấy vậy, cũng không khỏi âm thầm chế nhạo không ngừng, cái này Hoắc Vân Sinh quả thực chính là chính mình cho mình tự tìm phiền phức.

Tên gọi tắt bị coi thường.

Đấu giá hội còn đang tiến hành.

Không bao lâu, Tô Dịch đột nhiên mở miệng nói: "Nguyên Hằng, ngươi tới đấu giá, chụp được cái này một đoạn 'Long Cốt đằng' ."

Ngọc đài trên, Hướng Dung trong tay khay ở bên trong, đặt một đoạn gần kề dài một thước nhánh dây, hiện lên màu nâu xám, ôn nhuận như ngọc.

Bảo vật này, coi như là khó gặp Linh tài, có thể luyện khí, cũng có thể làm thuốc.

Có thể khách quan mà nói, xa không có Du Thiên Tước bổn mạng cốt mảnh vỡ hấp dẫn người, cho nên tham dự đấu giá cũng không có nhiều người, cho ra giá tiền cũng chưa nói tới khoa trương.

"Vâng!"

Nguyên Hằng tinh thần chấn động, tham dự đến đấu giá trong.

Cuối cùng, ở trả giá ba mươi khối lục phẩm Linh thạch về sau, Nguyên Hằng thuận lợi cầm xuống cái này một đoạn Long Cốt đằng.

Đem làm kia một đoạn Long Cốt đằng do bồi bàn đưa tới về sau, Văn Tâm Chiếu không khỏi hiếu kỳ nói: "Đạo hữu muốn bắt bảo vật này làm cái gì?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Long Cốt đằng đằng tơ, có thể dùng đến tu sửa một cái ta cái thanh kia ghế mây, như thế, đông ấm hè mát, không sợ nước lửa, bất nhiễm cát bụi, mà có thể tạo được thanh tâm ninh thần diệu dụng, ngồi dậy tới cũng thoải mái một ít."

Văn Tâm Chiếu: ". . ."

Mọi người: ". . ."

Tốn hao ba mươi khối lục phẩm Linh thạch, gần kề chỉ là vì tu sửa một cái ghế mây! ?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, có chút mộng.

Tô Dịch có thể không để ý đến những cái này, hắn biền chỉ như đao, mấy cái trong chớp mắt, liền đem kia một đoạn Long Cốt đằng gọt thành

từng đầu từng đầu óng ánh sáng long lanh màu xám sợi tơ.

Rồi sau đó lật tay lấy ra cái thanh kia thẳng tuốt tùy thân mang theo ở tuyết phù trong ngọc bội ghế mây, bắt đầu dùng Long Cốt đằng đằng tơ tiến hành tu sửa.

Nhìn hắn chuyên chú bộ dáng, đúng là liền đang đang tiến hành đấu giá hội cũng không chú ý.

"Hắn hắn. . . Hắn rõ ràng thật sự ở dùng Long Cốt đằng tu ghế mây! ?"

Hoắc Vân Sinh ánh mắt đăm đăm.

Hắn xuất thân bá kiều Hoắc thị, của cải cực hùng hậu, thế nhưng không có ngang tàng đến lãng phí ba mươi khối lục phẩm Linh thạch, chỉ vì tu một thanh ngồi dậy đến thoải mái ghế mây. . .

Đâu chỉ là Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, Tôn Phong, Nhậm U U bọn họ nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt, đều mang lên ngơ ngẩn chi sắc, tên này. . . Đến tột cùng là người nào ah!

Cần biết, ba mươi khối lục phẩm Linh thạch, đối với bất luận cái gì Nguyên Đạo tu sĩ mà nói, đều là một số to lớn giàu, ai hội nhẫn tâm lại tiêu xài đến một thanh ghế mây trên?

Văn Tâm Chiếu lại cảm thấy thú vị, người khác tới tham gia đấu giá hội, cũng là vì cạnh đoạt bảo vật, có thể Tô Dịch, lại giống như cũng không quan tâm những cái này.

Hoặc là nói, hắn chỉ quan tâm hắn chỗ quan tâm sự tình.

Rất nhanh, Tô Dịch đem ghế mây tu sửa hoàn tất, thay thế đến trước kia chỗ ngồi chỗ ngồi vị trí, rồi sau đó lười biếng nằm ở bên trong nó.

Quả nhiên, so với trước đây thoải mái chưa rất nhiều!

Tô Dịch thoả mãn mà nheo mắt lại.

Ba mươi khối lục phẩm Linh thạch mà thôi, hoa không oan.

Cũng vào lúc này, ngọc đài bên trên, Hướng Dung tuyên bố, kế tiếp bắt đầu đấu giá một đám cổ bảo, làm cho toàn trường oanh động, tất cả mọi người tâm thần đều bị hấp dẫn đi qua.

Đệ nhất kiện cổ bảo, là một khối quyển trục bằng da thú.

Phía trên rậm rạp chằng chịt, khắc rất nhiều cổ xưa bí văn, dựa theo Hướng Dung nói, đây là một môn cổ xưa luyện thể chi thuật, tên gọi "Đằng Xà Bách Luyện Quyết", huyền diệu vô cùng.

Tuy nhiên, quyển trục bằng da thú trên cái ghi lại lấy tu luyện tới Hóa Linh cảnh cấp độ diệu bí quyết, vẫn như trước giá trị kinh người.

Bởi vì, cái này đã có thể nói là một môn không trọn vẹn Linh Đạo truyền thừa!

Biết được đây hết thảy, toàn trường sôi trào, vô số kinh hô vang lên.

Cần biết ở Đại Hạ cảnh nội, đương kim cao cấp nhất tồn tại, liền là Linh Đạo đại tu sĩ, mà bực này tồn tại, cũng chỉ ít ỏi một nắm người mà thôi.

Bực này dưới tình huống, cho dù là một môn không trọn vẹn Linh Đạo truyền thừa, cũng đủ làm cho thế gian này tu sĩ điên cuồng!

Tô Dịch sơ khai thủy còn có chút không cho là đúng, như hắn trước kia truyền thụ cho Văn Linh Tuyết, Trà Cẩm, Khuynh Oản, Hoàng Càn Tuấn, Ninh Tự Họa bọn người công pháp, tùy tiện loại nào, đều xa không phải cái này không trọn vẹn Đằng Xà Bách Luyện Quyết có thể so sánh.

Mà khi cẩn thận chu đáo khoảnh khắc, Tô Dịch lông mày lại khẽ nhướng, con mắt hiện dị sắc.

Cái này da thú chất liệu. . . Có cổ quái!

"Giá quy định bao nhiêu? Hôm nay chính là táng gia bại sản, ta cũng muốn vật lộn đọ sức!"

Có người kêu to.

"Hừ, chỉ bằng ngươi Phương lão nhị điểm này của cải, cũng vọng tưởng đoạt được bực này truyền thừa? Theo ta thấy, ngươi hay là không ai muốn tự rước lấy nhục nhả!"

Có người cười lạnh.

Tràng diện sôi trào, lộn xộn một mảnh, ở đây những kia các đại nhân vật, đều không thể bình tĩnh rồi, dồn dập ồn ào lấy muốn đấu giá.

Chính là Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn họ, cũng đều tâm động không ngừng, quyết định đợi tí nữa tham dự đến đấu giá trong.

Ngọc đài trên, Hướng Dung vội ho một tiếng, phất tay đè xuống ở đây âm thanh, nói: "Chư vị, cái này quyển trục bằng da thú chủ nhân, không nghĩ muốn cái khác, thầm nghĩ tìm một cái chữa trị 'Tính linh hồn thể' phương pháp xử lý."

Toàn trường một tịch, trước còn sôi trào bầu không khí, cũng trở nên lặng ngắt như tờ.

Vốn là kích động phấn khởi, rục rịch mọi người đều trầm mặc.

Tính linh hồn thể, cái sinh ra đời tại một ít vô cùng lợi hại Linh Bảo ở bên trong, cái này loại bảo vật có được nhất định trí tuệ cùng linh tính, đều

bị có thể nói vạn trong không một, uy năng thần diệu, hiếm thấy vô cùng.

Ở đây tuyệt đại đa số tu sĩ, đều chưa thấy qua bực này cấp bậc bảo vật, chớ nói chi là nắm giữ chữa trị cái này loại bảo vật tính linh hồn thể phương pháp.

"Chữa trị tính linh hồn thể? Chẳng lẽ nói lần này đấu giá đám kia cổ bảo thần bí nhân trong tay, có một kiện hỏng Linh Bảo?"

Một tòa khác phòng cao thượng, Cổ Thương Ninh nhịn không được nói, "Bà bà, ngươi có thể nắm giữ chữa trị tính linh hồn thể diệu pháp?"

Bà lão lắc đầu, nói: "Bực này bí pháp, thường thường nắm giữ ở cổ xưa đạo thống Luyện Khí Tông Sư trong tay, chính là đặt tại ba vạn năm trước, đều rất hiếm thấy."

Cổ Thương Ninh ah xong một tiếng, nói: "Thôi được rồi, chỉ là một môn không trọn vẹn Linh Đạo truyền thừa mà thôi, có thể chụp được, cũng là không sao cả."

Trong tràng yên tĩnh, thật lâu không người trả lời.

Hiển nhiên, yêu cầu này, để mọi người tại đây đều không thể nhận lời.

Chỉ có Tô Dịch bên môi nổi lên một chút vui vẻ như có như không.

Vốn là hắn còn do dự, muốn hay không vì kia một bộ quyển trục bằng da thú, cũng tham dự đến đấu giá trong.

Có thể hiện tại xem ra, hoàn toàn không cần như vậy phiền toái.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 449: Quỷ Dị Luật Động

Văn Tâm Chiếu đột nhiên thấp giọng áy náy nói: "Tô đạo hữu, trong tay của ta cũng không có tu bổ tính linh hồn thể phương pháp xử lý, lần này. . . Không thể giúp ngươi vội vàng."

Nàng vừa rồi liền phát giác được, Tô Dịch đối với kia da thú cuốn giống như rất cảm thấy hứng thú, vốn là còn có ý định ra tay, giúp Tô Dịch chụp được cái này bảo vật.

Cái đó từng muốn, cạnh tranh điều kiện lại như thế hà khắc.

"Nhưng mà, Tô đạo hữu yên tâm, kế tiếp ngươi nhìn trúng bất luận cái gì bảo vật, chỉ cần là tiền tài có thể giải quyết, ta định dốc túi tương trợ."

Văn Tâm Chiếu âm thanh mềm mại trơn láng, tuyệt mỹ như tiên dung nhan lộ ra kiên định.

Thiếu nữ phong độ tư thái tuyệt thế, từ trước đến nay kiêu ngạo, nhưng bây giờ đối đãi Tô Dịch lúc, thần thái cùng cử chỉ đều bị lộ ra dịu dàng săn sóc.

Một màn này, thấy cách đó không xa Hoắc Vân Sinh ngực khó chịu, mơ hồ cảm giác đau đớn, hận không thể hiện tại liền một đao đâm chết Tô Dịch!

Liền là Chương Uẩn Thao, Tiền Thiên Long, Nhậm U U bọn họ, nội tâm đều một trận bốc lên.

Ở Vân Thiên Thần Cung, bọn họ có lẽ chưa thấy qua Văn Tâm Chiếu đối với cái đó gã nam tử có thể như vậy vẻ mặt ôn hoà, dịu dàng săn sóc.

Tô Dịch cười lắc đầu, nói: "Một chút việc nhỏ mà thôi."

Nói xong, hắn phân phó Nguyên Hằng nói: "Ngươi tới chụp được kia một cái quyển trục bằng da thú."

Văn Tâm Chiếu khẽ giật mình.

Đang ngồi những người khác trong lòng cũng là chấn động.

Tô Dịch trong tay có tu bổ tính linh hồn thể phương pháp xử lý! ?

Ngọc đài trên, trường bào lão giả Hướng Dung mắt thấy thật lâu không người trả lời, không khỏi than khẽ, nói: "Đã như vầy, chúng ta liền ngay sau đó chụp được một kiện cổ bảo."

Nhưng lúc này lại có một đạo chìm hồ đồ âm thanh vang lên: "Chậm đã, chủ nhân nhà ta chụp được cái này quyển trục bằng da thú."

Lời này vừa nói ra, toàn trường oanh động.

"Lại thật sự có người nắm giữ lấy chữa trị tính linh hồn thể phương pháp xử lý?"

"Âm thanh là từ Vân Thiên Thần Cung truyền nhân chỗ phòng cao thượng truyền ra, chắc có lẽ không giả bộ."

"Nguyên lai là Vân Thiên Thần Cung cường giả xuất thủ, trách không được. . ."

Tiếng nghị luận nổi lên bốn phía.

"Vân Thiên Thần Cung lại trong tay nắm giữ bực này bí pháp? Vì sao ta trước kia cũng không từng nghe nói?"

Bà lão nghi hoặc.

Cổ Thương Ninh thần sắc khác thường, nói: "Bà bà, ngươi nghĩ lầm rồi, ra tay không phải những Vân Thiên Thần Cung đó truyền nhân, mà Tô Dịch!"

Hắn nhận ra Nguyên Hằng âm thanh, cũng hiểu rõ Nguyên Hằng chủ nhân liền là Tô Dịch!

"Là hắn?"

Bà lão cũng không khỏi kinh hãi không ngớt.

"Ta sớm nói, Tô Dịch người này lai lịch cực không tầm thường, ta duy nhất nghi hoặc chính là, hắn tại sao lại vừa ý như vậy một bộ không trọn vẹn Linh Đạo truyền thừa."

Cổ Thương Ninh trầm ngâm.

Tố váy cô gái Lam Thương đột nhiên lên tiếng nói: "Hắn hội hay không chỉ là coi trọng kia một cái quyển trục bằng da thú? Dù sao, vật ấy có thể từ ba vạn năm tuế nguyệt ăn mòn xuống, còn có thể bảo trì như thế nguyên vẹn, tất nhiên không phải tầm thường bảo vật đơn giản như vậy."

Cổ Thương Ninh đồng tử ngưng tụ, "Nên như thế!"

Bà lão con mắt ánh sáng lấp lánh, nổi lên tí ti khiếp người ánh bạc, lại lần nữa hướng kia một bộ quyển trục bằng da thú nhìn lại.

Gần kề nháy mắt, trên mặt nàng lộ ra một vòng cười khổ: "Quả nhiên, cái này quyển trục bằng da thú không đơn giản, trước là ta nhìn lầm, cái chú

ý kia ghi lại tại da thú trên truyền thừa bí pháp, lại không để ý đến cái này da thú bản thân."

Cổ Thương Ninh không nhịn được hỏi: "Bà bà, cái này da thú có lai lịch ra sao?"

Bà lão nói: "Kia da thú, hư hư thực thực là do 'Tốn Linh Thôn Hư Thú' luyện chế."

Tốn Linh Thôn Hư Thú!

Cổ Thương Ninh hít sâu một hơi.

Hắn tự nhiên hiểu rõ, cái này là bực nào khủng bố một loại tuyệt thế đại hung.

"Cái này Tô Dịch hoàn toàn chính xác thật không đơn giản, mới Tích Cốc cảnh tu vi mà thôi, nếu không trong tay nắm giữ chữa trị tính linh Thần hồn bí pháp, hơn nữa, có vẻ sớm đã nhận ra cái này da thú lai lịch."

Bà lão cảm thán.

Khi bọn hắn nói chuyện với nhau lúc, sớm có một cái bồi bàn tiến vào Tô Dịch bọn họ chỗ gian phòng, lấy đi do Tô Dịch tuyên khắc ở ngọc giản trong một môn chữa trị tính linh Thần hồn bí pháp.

Không bao lâu, bồi bàn lại phản khi trở về, còn mang theo kia cuộn vào một cái quyển trục bằng da thú, lấy lòng nói: "Chúc mừng đại nhân, ngài chỗ xuất ra bí pháp, đã bị bảo vật chủ nhân nhìn trúng!"

Văn Tâm Chiếu tinh mâu sáng ngời, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc.

Hoắc Vân Sinh, Chương Uẩn Thao bọn người hai mặt nhìn nhau, nội tâm chấn động, cái này không thể nghi ngờ chứng minh, Tô Dịch hoàn toàn chính xác trong tay nắm giữ kia chờ bí pháp, nếu không, đâu có thể nào đạt được cái này một bộ da thú cuốn?

"Oa, Tô Dịch ca ca ngươi cũng thật lợi hại a?"

Thanh Nha hoan hô, thiếu nữ vui sướng cho tới bây giờ là không che dấu.

Mắt thấy Bạch Vấn Tình cũng đầy mặt kinh hãi, Nguyên Hằng nội tâm dâng lên nói không nên lời tự hào, truyền âm nói: "Bạch cô nương, không cần như vậy ngạc nhiên, cái này một ít chuyện đối với chủ nhân nhà ta mà nói, hoàn toàn liền không đáng giá nhắc tới."

Bạch Vấn Tình kinh ngạc, cái này đám người đứng ngoài xem anh hào, đều nhìn qua mà dừng bước, chỉ có Tô Dịch đại nhân một lần hành động cầm xuống bảo vật này, bực này sự tình, cũng có thể gọi không đáng giá nhắc tới?

"Tô đạo hữu, ngươi tại sao lại nhìn trúng bực này không trọn vẹn Linh Đạo pháp môn?"

Văn Tâm Chiếu nhịn không được hỏi.

Những người khác cũng vãnh tai.

Tô Dịch đem kia quyển trục bằng da thú cầm trong tay tường tận xem xét khoảnh khắc, rồi mới lên tiếng: "Ta nhìn trúng chính là cái này khối Tốn Linh Thôn Hư Thú da thú, tuy nhiên thần tính sớm đã phai mờ không còn, có thể da thú trên đại đạo dấu vết vẫn còn tại đây, đối với ta mà nói, giá trị muốn tại phía xa môn kia không trọn vẹn Linh Đạo bí pháp phía trên."

Văn Tâm Chiếu bọn người đều khiếp sợ, giờ mới hiểu được, cái này quyển trục bằng da thú giá trị, lại xa so với bọn hắn trong tưởng tượng càng lớn.

Tốn Linh Thôn Hư Thú!

Sách cổ ghi lại ở bên trong, đây chính là Thượng Cổ tuyệt thế đại hung một trong, trời sinh nắm giữ tốn gió chi đạo ý nghĩa thâm sâu, con thú này có thể khống chế vòng hư khí, gào thét tại trên chín tầng trời, một khi tức giận, động liền có thể nuốt hết hư không, tê liệt dài khung!

Đến từ trên người con thú này một khối da, có thể nghĩ, giá trị của nó hạng gì to lớn!

Trong lúc nhất thời, mọi người thấy hướng Tô Dịch ánh mắt đều trở nên khéo léo.

Nhất là Hoắc Vân Sinh bọn người, Tô Dịch chỗ triển lộ ra nhãn lực cùng thủ đoạn, làm bọn hắn đều không thể tin được, đây là một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên có thể có được.

"Hiện tại mà cho ngươi đắc ý, chờ Linh Khúc đại hội chấm dứt, liền là tử kỳ của ngươi!"

Hoắc Vân Sinh âm thầm cắn răng.

Trong mắt hắn, giờ khắc này Tô Dịch ra lấy hết danh tiếng, cũng làm cho hắn càng phát thống hận cùng ghét cay ghét đắng.

Đấu giá hội còn đang tiến hành.

Hướng Dung lục tục lại lấy ra một ít cổ bảo, có đương thời hiếm thấy Tị Hỏa Linh Châu, một khối Cổ Kiếm mảnh vỡ, lai lịch thần bí thần dược hạt

giống. . .

Mỗi đồng dạng cổ bảo, đều dẫn phát trong tràng oanh động, nhấc lên một vòng lại một vòng đấu giá.

Như kia Tị Hỏa Linh Châu, tuyệt đối được xưng tụng Thiên Địa kỳ bảo, mang theo bảo vật này tiến vào một ít hung hiểm dung nham biển lửa bí cảnh, đủ như giẫm trên đất bằng.

Cuối cùng, bảo vật này bị Cổ Thương Ninh dùng 300 viên lục phẩm Linh thạch cầm xuống.

Đối với cái này chút ít cổ bảo, Tô Dịch gần kề cái đánh giá một phen, sẽ thu hồi ánh mắt.

Có thể từ từ ba vạn năm trước lưu lại bảo vật, cũng không phải là tất cả đều là nhất đẳng Côi Bảo, mặc dù là Côi Bảo, cũng không có thể đối với mỗi một người đều có giá trị.

Liền như kia một khối Cổ Kiếm mảnh vỡ, khí tức kinh người, sát phạt khí ngập trời, mặc cho ai xem xét đã biết rõ, cái này Cổ Kiếm mảnh vỡ địa vị thật lớn.

Có thể Tô Dịch một cái liền kết luận, cái này Cổ Kiếm mảnh vỡ ngoại trừ lưu lại lấy một đám thuộc về Linh Luân cảnh đại tu sĩ sát phạt khí, căn bản không có nhiều giá trị.

Có thể ở đây tu sĩ, lại đâu có thể nào biết rõ những cái này?

Nếu không như thế, bảo vật này còn đưa tới trong tràng kịch liệt đấu giá, cuối cùng bị Hoắc Vân Sinh xuất ra một khối lớn nhỏ cỡ nắm tay giá trị liên thành "Bích sao Kim hoa văn thiết", chụp được cái này khối Cổ Kiếm mảnh vỡ, đưa tới đám người đứng ngoài xem tiếng thán phục.

Hoắc Vân Sinh đối với mình có thể cầm xuống bảo vật này, có chút đắc ý.

Đối với cái này, Tô Dịch cũng không khỏi vui vẻ, coi tiền như rác cũng không gì hơn cái này.

"Chư vị, kế tiếp muốn đập, liền là lần này Linh Khúc đại hội cuối cùng một kiện cổ bảo."

Ngọc đài trên, Hướng Dung buổi nói chuyện, để ở đây bầu không khí lập tức trở nên bắt đầu bạo động, tất cả mọi người đình chỉ nói chuyện với nhau, ánh mắt đồng loạt nhìn sang.

Chỉ thấy Hướng Dung hít thở sâu một hơi khí, lấy ra một ngụm cực lớn Thanh Đồng rương, rương hòm trên bao trùm lấy phong ấn lực lượng.

Đông! Đông! Đông!

Thanh Đồng rương phong ấn còn không có mở ra, một trận mạnh mẽ tim đập luật động thanh âm, tựa như lôi động tiếng trống trận giống như truyền ra, quanh quẩn đại sảnh.

"Cái này. . ."

Một ít tu sĩ Thần hồn rung động lắc lư, tâm thần áp lực, sắc mặt đều thay đổi.

Liền là một ít tu vi cao thâm thế hệ, đang nghe bực này kỳ dị mạnh mẽ luật động âm thanh về sau, toàn thân khí huyết cũng là một trận bốc lên, đứng ngồi không yên.

"Cái này là kia một miếng ma thai lực lượng chấn động?"

Văn Tâm Chiếu động dung, nàng lặng yên vận chuyển tu vi, mới triệt tiêu mất kia chờ luật động lực lượng xung kích.

Lại nhìn Hoắc Vân Sinh, Chương Uẩn Thao bọn người, cũng đều sớm đã vận chuyển tu vi, nguyên một đám sắc mặt đều thay đổi, nhìn về phía kia Thanh Đồng rương con mắt, đều nổi lên kinh nghi, rung động chi sắc.

Tô Dịch vẫn lười biếng nằm ở ghế mây ở bên trong, chỉ là trong con ngươi cũng nổi lên một chút dị sắc, nhìn xem tình huống, ma thai trong hàm dưỡng vật còn sống, có vẻ muốn đã thức tỉnh ah. . .

"Bà bà, ngươi có thể nhìn ra gì đó huyền cơ sao?"

Cổ Thương Ninh con mắt ánh sáng sáng quắc.

"Chỉ cảm thấy thụ cái này tánh mạng luật động khí hơi thở, cái này ma thai trong vật còn sống, sợ là sắp đã thức tỉnh. Về phần cái này ma thai đến tột cùng là lai lịch gì, lại cất giấu hạng gì Huyền Cơ, sợ là cần phải mở ra kia Thanh Đồng rương phong ấn, mới có thể nhìn trộm mánh khóe."

Bà lão Khinh Ngữ, trong con ngươi bắt đầu khởi động lấy tí ti từng sợi màu bạc thần mang, cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

Cổ Thương Ninh khẽ gật đầu, dùng chân thật đáng tin giọng điệu nói ra: "Mặc kệ trả giá hạng gì một cái giá lớn, cái này ma thai, ta muốn định rồi!"

"Chúng ta muốn hay không ra tay, cầm xuống cái này ma thai?"

Một tòa khác trong gian phòng trang nhã, Niết Phong Thánh Tử cũng cực kỳ tâm động.

Váy đen cô gái xanh thẳm sắc con mắt nổi lên một chút nghiền ngẫm, nói: "Đừng có gấp, cơm muốn từng miếng từng miếng ăn, hôm nay chúng

ta đầu tiên muốn làm, là bắt sống Văn Tâm Chiếu, thuận tiện giúp ngươi giết kia Tô Dịch, một giải mối hận trong lòng. Về phần cái này ma thai. . ."

Nàng đột nhiên cười rộ lên, xinh đẹp vũ mị khuôn mặt lộ vẻ tự tin chi sắc, "Sớm nhất định là thuộc tại chúng ta."

Niết Phong Thánh Tử khẽ giật mình, trong nội tâm càng phát nghi hoặc, không rõ ràng lắm váy đen cô gái lực lượng đến tột cùng là từ đâu mà đến.

"Đang như chư vị suy nghĩ, cái này Thanh Đồng trong rương phong ấn, chính là một miếng từ ba vạn năm trước còn sót lại ma thai, đến vào trong đó huyền diệu, lão hủ cũng không rõ ràng lắm, đợi lão hủ mở ra phong ấn, chư vị xem xét liền biết."

Ngọc đài trên, Hướng Dung trầm giọng mở miệng, hắn thân thể căng cứng, cái trán ứa ra mồ hôi, rõ ràng cũng đụng phải này luật động lực lượng ảnh hưởng.

Ma thai!

Trong tràng càng phát yên tĩnh, có thể mỗi một tu sĩ con mắt ánh sáng, đều trở nên nóng bỏng vô cùng, sắc mặt lộ vẻ khát vọng cùng tò mò.

Ở mọi người ánh mắt nhìn soi mói, Hướng Dung lui ra phía sau đến ngoài một trượng, thần sắc trang túc mà từ trong tay áo lấy ra một thanh cổ quái màu đen xà hình như ý.

Rồi sau đó, hắn chưởng chỉ phát lực, xà hình như ý sáng lên, đầu rắn trên một đôi con ngươi chợt ngươi ở giữa trở nên màu đỏ tươi yêu dị.

Cũng ở này một cái chớp mắt, thẳng tuốt lười biếng ngồi ở đó Tô Dịch đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 450: Sát Cục

Xuy!

Xà hình như ý một đôi yêu dị huyết mâu ở bên trong, kích xạ ra một mảnh Huyết Quang, kích ở Thanh Đồng rương trên phong ấn trên lực lượng.

Kia từng đạo từng đạo phong ấn lực lượng, thẳng như tuyết hòa tan vào thủy bàn biến mất không thấy gì nữa.

Rồi sau đó, Thanh Đồng nắp hòm từ từ mở ra.

Tất cả mọi người ở đây đều mở to hai mắt, muốn trước tiên nhìn một cái kia ma thai chân diện mục.

Đông! ! !

Nhưng mà, còn không đợi mọi người nhìn rõ ràng Thanh Đồng trong rương cảnh tượng, một đạo quỷ dị luật động thanh âm, thẳng giống như Thiên Tôn lôi động hát nói giống như, ầm ầm vang vọng.

Trong tràng vang lên một trận thống khổ tiếng kêu thảm thiết.

Khoảng cách Thanh Đồng rương gần đây Hướng Dung, trước hết nhất đụng phải xung kích, vị này Cửu Châu các Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, đều phản ứng không kịp nữa, thân thể liền mềm nhũn ngã nhào trên đất.

Mà ở khu vực phụ cận ở bên trong, thành phiến như mọc thành phiến tu sĩ như sóng lúa giống như ngã xuống, đều mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, hôn mê trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

Một đạo quỷ dị luật động âm thanh mà thôi, đem làm vang lên lúc, lại làm cho ở đây tuyệt đại đa số tu sĩ ngay ngắn hướng bị chấn choáng!

Trong gian phòng trang nhã.

Hoắc Vân Sinh toàn thân run lên, lạch cạch ngã ngồi trên mặt đất.

Chương Uẩn Thao, Tiền Thiên Long, Tôn Phong, Nhậm U U bọn người, cũng đều phát ra kêu rên, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, lâm vào hôn mê.

Lăng Vân Hà, Thanh Nha thầy trò, Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình bọn người, cũng đều như gặp phải trọng kích, nguyên một đám tất cả đều ngất, mất đi ý thức.

"Cái này. . ."

Văn Tâm Chiếu giãy dụa đứng dậy, tuyệt mỹ như tiên dung nhan hiển hiện một tia thống khổ, nhưng ngay tại vừa đứng lên kia một cái chớp mắt, liền đã mất đi ý thức.

Mất đi ý thức trước, nàng chỉ thấy, bên cạnh Tô Dịch giơ tay lên, như muốn vịn nàng. . .

Rồi sau đó, trước mắt một mảnh hắc ám.

Một đạo than nhẹ thanh âm, ở trong gian phòng trang nhã vang lên.

"Đã biết rõ không có người hội ngu xuẩn đến cầm ma thai cái này loại bảo vật tiến hành đấu giá. . ."

Ghế mây trên, Tô Dịch ôm mềm nhũn vừa ngã vào hoài Văn Tâm Chiếu, nhíu mày, nhẹ giọng tự nói.

. . .

"Đáng chết! Có người dùng ma thai là mồi nhử làm cục! !"

Cái khác phòng cao thượng, Cổ Thương Ninh mặt lộ vẻ một vòng dữ tợn, trước mắt ứa ra sao Kim.

Hắn cũng đụng phải nghiêm trọng xung kích.

"Đi!"

Bà lão hét lớn, trong con ngươi màu bạc thần huy mãnh liệt, toàn thân tỏ khắp lấy khủng bố khôn cùng khí tức.

Lúc nói chuyện, hắn một phát bắt được Cổ Thương Ninh bả vai, xoay người vừa lao ra phòng cao thượng.

Đông! ! !

Lại là một đạo quỷ dị luật động tiếng vang lên, thẳng giống như Viễn Cổ Thần Ma gầm lên.

Bà lão đầu ông một tiếng, thân ảnh lảo đảo một cái, hôn mê ngã xuống đất.

Về phần Cổ Thương Ninh, cũng đồng dạng đã kinh hôn mê.

. . .

"Cái này. . . Đây là có chuyện gì?"

Niết Phong Thánh Tử sắc mặt đại biến, khó có thể tin mà nhìn xem trình diễn từng màn, tay chân lạnh buốt.

Kia quỷ dị luật tiếng động bắt đầu lúc, hắn trước tiên chứng kiến, váy đen cô gái trong tay, nhiều thêm một chiếc màu máu hoa sen hình dáng đèn lồng.

Đèn lồng Huyết Quang chập chờn, tỏ khắp lấy thần bí tối nghĩa chấn động, đem kia quỷ dị luật động âm thanh lực lượng từng cái hóa giải.

"Còn không có nhìn ra sao, ta chẳng qua là mượn một đám cổ bảo, lợi dụng cái này Linh Khúc đại hội làm cái cục mà thôi."

Váy đen cô gái tự nhiên cười nói, "Mà bây giờ, thì đến thu hoạch thời điểm."

Hí!

Niết Phong Thánh Tử hít vào khí lạnh, cả kinh nói, "Kia ma thai. . ."

"Đúng vậy, cũng là xuất từ bút tích của ta, nếu không có có bảo vật này, làm sao có thể nhẹ nhõm bắt sống Văn Tâm Chiếu? Thì như thế nào giúp ngươi thuận tay giải quyết cái kia Tô Dịch?"

Váy đen cô gái cặp môi đỏ mọng như lửa, kiều mị động lòng người, trong đôi mắt đẹp dịu dàng lộ vẻ tự tin thong dong chi sắc, "Ngươi đi đem Văn Tâm Chiếu mang đến."

Nói xong, nàng đã xách theo kia màu máu liên đèn, cất bước đi ra phòng cao thượng.

"Ngươi muốn đi đâu?"

Niết Phong Thánh Tử không nhịn được hỏi.

"Tự nhiên là đi một lần nữa phong ấn ma thai lực lượng."

Váy đen cô gái cũng không quay đầu lại, khẽ thở dài, "Hành động lần này tuy nhiên thuận lợi, có thể vì mượn ma thai lực lượng, ta có thể bỏ ra thật lớn một cái giá lớn. . . Được rồi, nói ngươi cũng không hiểu. . ."

Niết Phong Thánh Tử nội tâm phiên giang đảo hải, nữ nhân này, ẩn dấu quá kỹ!

Hắn không có trì hoãn nữa, cũng triển khai hành động.

Trên đường đi, chỉ thấy những tu sĩ kia đều ngất trên mặt đất, nếu như đợi làm thịt cừu non giống như, không phản ứng chút nào.

Niết Phong Thánh Tử không để ý đến những cái này, vội vàng đi tới Tô Dịch bọn người chỗ phòng cao thượng.

Đẩy cửa vào.

Chỉ thấy những Vân Thiên Thần Cung đó truyền nhân, đồng dạng ngổn ngang lộn xộn mà nằm.

"Thật đúng là không chịu nổi ah."

Niết Phong Thánh Tử khinh thường cười lạnh, xoay chuyển ánh mắt, liền thấy được ngồi ở ghế mây trong Tô Dịch, cùng với nằm ở Tô Dịch trong lồng ngực Văn Tâm Chiếu.

"Sách, cái này Văn Tâm Chiếu dung mạo quả nhiên có thể nói thế gian nhất tuyệt, cùng Tiên Tử cũng không có khác nhau, nếu là có thể cho rằng song tu lô đỉnh, kia chờ diệu dụng, định tiêu hồn cực kỳ."

Niết Phong Thánh Tử trong lòng lửa nóng, nhịn không được liếm láp một cái môi.

Văn Tâm Chiếu mỹ lệ, đủ để điên đảo chúng sinh, giờ phút này vị này tuyệt đại giai nhân lại nhuyễn đến ở Tô Dịch trong ngực, hồ đồ đã không có ý thức.

Kia chờ một màn, nhậm người nam nhân nào nhìn thấy, sợ cũng khó khăn dùng cầm giữ.

Hít thở sâu một hơi khí, Niết Phong Thánh Tử dằn xuống nội tâm khô nóng.

Váy đen cô gái đã từng nói qua, muốn sống cầm Văn Tâm Chiếu, đặt tại trước kia, Niết Phong thân thể có lẽ không thèm để ý.

Có thể kiến thức vừa rồi phát sinh từng màn, để hắn đối với váy đen cô gái cũng kiêng kị vô cùng, bực này dưới tình huống, cái đó còn dám xằng bậy.

"Đáng tiếc cái này tuyệt thế mỹ nhân, như rơi vào Tuyền Chỉ kia trong tay nữ nhân, cùng mặc cho bài bố con mồi có cái gì khác nhau chớ?"

Niết Phong Thánh Tử một bên cảm khái lấy, vừa đi tiến lên.

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Dịch trên người, nội tâm hận ý lập tức có khống chế không nổi dấu hiệu.

"Tô Dịch, chúng ta lại gặp mặt, đáng tiếc ngươi lại hôn mê bất tỉnh, không cách nào tận mắt thấy hiện tại đây hết thảy, quả thực để người tiếc hận."

Niết Phong Thánh Tử than nhẹ một tiếng, chợt cười rộ lên, "Nhưng mà ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi cứ như vậy đần độn, u mê chết mất."

"Ta sẽ dùng ngươi thân thể luyện chế một cỗ thi khôi."

"Dùng thần hồn của ngươi luyện một chiếc minh đèn, cho ngươi cuộc đời này đời này muốn sống không được, muốn chết không xong, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem thần hồn của mình, từng điểm từng điểm hóa thành dầu thắp, cùng minh đèn vĩnh tồn."

Giờ khắc này Niết Phong Thánh Tử, lộ ra vô cùng đắc ý ấm áp dễ chịu nhanh.

Nhưng lại tại vào lúc này ——

Thẳng tuốt đưa lưng về phía Niết Phong Thánh Tử Tô Dịch, quay đầu nhìn đi qua, nói: "Vậy sao."

Nhẹ nhàng bay bổng hai chữ, lại như một cái tiếng sấm, cả kinh Niết Phong Thánh Tử da đầu run lên, thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Hắn trừng to mắt, thất thanh nói: "Ngươi. . . Ngươi. . . Như thế nào hoàn toàn thanh tỉnh lấy?"

Tô Dịch xoay người, một tay nắm cả trong hôn mê Văn Tâm Chiếu vòng eo, vừa nói, "Ta như không thanh tỉnh, cái đó có thể biết, nguyên lai ngươi cái này cái bại tướng dưới tay như vậy hận ta?"

Vèo!

Niết Phong Thánh Tử xoay người bỏ chạy.

Hắn bị sợ đến rồi, vốn tưởng rằng Tô Dịch đã biến thành mặc cho xâm lược con mồi, cái đó từng muốn, Tô Dịch lại hoàn toàn không có đã bị bất luận ảnh hưởng gì!

Mà vừa nghĩ tới Tô Dịch kinh khủng kia chiến lực, để Niết Phong Thánh Tử cái đó còn dám dừng lại?

"Chết!"

Tô Dịch mở miệng.

Cái này một sát, hắn song mâu nổi lên sắc bén vô cùng màu xanh dương mũi nhọn.

Bá!

Chỉ thấy Tô Dịch chỗ mi tâm, vậy mà quỷ dị vỡ ra, bắn ra một đạo sáng chói màu xanh dương thần huy, ở giữa không trung, ngưng tụ thành hình, hóa thành một thanh vô cùng rắn chắc màu xanh dương Tiểu Kiếm.

Cái này chuôi Tiểu Kiếm, chỉ có dài gần tấc, cực kỳ hư ảo, tựa như vô hình, phía trên rậm rạp chằng chịt, hiện đầy tối nghĩa đạo văn.

Lục Thần Tiểu Kiếm!

Do Thần hồn bí pháp "Nhất Khí Lục Thần Quyết" ngưng kết mà thành.

Tô Dịch tiến vào Tích Cốc cảnh về sau, Thần hồn lực lượng hạng gì khủng bố, đủ để đi cùng Hóa Linh cảnh tu sĩ đối kháng, đi qua "Tha Hóa Tự Tại Kinh" rèn luyện, thần niệm lực lượng cũng là vô cùng tinh thuần rắn chắc.

Giờ phút này chỗ thi triển Lục Thần Tiểu Kiếm, vốn là chuyên giết Nguyên Đạo tu sĩ Thần hồn, lại đâu có thể nào là Niết Phong Thánh Tử có khả năng ngăn cản?

Vừa chạy trốn tới phòng cao thượng trước cổng chính, Niết Phong Thánh Tử toàn thân cứng đờ, Thần hồn sinh ra như tê liệt đau đớn kịch liệt,

thân ảnh phịch một tiếng ngã nhào trên đất, hai tay ôm cái đầu, toàn thân run rẩy như phát bị kinh phong tựa như, cổ họng phát ra thống khổ Ôi Ôi âm thanh.

Trong nháy mắt, Niết Phong Thánh Tử hai chân đạp một cái, chết rồi.

Kia tuấn lãng khuôn mặt vặn vẹo dữ tợn, tràn ngập thống khổ, ngơ ngẩn, không cam lòng. . .

Vị này cổ đại yêu nghiệt, đại khái không nghĩ tới, ba vạn năm ám cổ chi cấm đều không có thể giết chết hắn, hôm nay lại đã bị chết ở tại một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên trong tay.

Kia chờ không cam lòng, có thể nghĩ lớn đến bao nhiêu.

Tô Dịch đứng dậy, đem Văn Tâm Chiếu đặt ở ghế mây trong.

Nhìn xem cái này tuyệt sắc thiếu nữ kia nhân thống khổ mà hơi nhíu đại mi, Tô Dịch vô ý thức thân thủ, nhẹ nhàng vuốt lên thiếu nữ lông mày.

"Như vậy mới phải nhìn, coi như ngủ ngon giấc a."

Tô Dịch im lặng cười cười, chắp tay tại lưng, xoay người đi ra phòng cao thượng.

. . .

Ngọc đài trên.

Đông! Đông! Đông!

Thanh Đồng trong rương, vẫn có một trận lại một trận như nước thủy triều giống như quỷ dị luật động tiếng vang lên, kia trong đó hình như có vật còn sống rục rịch, tản mát ra khủng bố yêu dị khí tức.

Váy đen cô gái xinh đẹp dung nhan một mảnh nghiêm trọng, một tay nhấc lấy màu máu liên đèn, ngăn cản kia chờ quỷ dị luật động xung kích.

Một tay bấm niệm pháp quyết, miệng tụng tối nghĩa cổ quái âm tiết, niệm chú vài câu, làm như đang cùng kia Thanh Đồng trong rương ma thai tiến hành câu thông.

Nhìn kỹ, trán của nàng cùng thái dương, đều thấm xuất mồ hôi nước, thần sắc cũng là càng phát nghiêm trọng.

Một lúc sau, váy đen cô gái bỗng dưng ho ra một búng máu đến, thân thể mềm mại lay động.

Làm cho nàng nhả ra khí chính là, kia Thanh Đồng trong rương ma thai, rốt cục quy về yên lặng, chỗ tỏ khắp ra khủng bố yêu dị khí tức, cũng theo sau đó như nước thủy triều giống như mất đi không thấy.

Liền kia quỷ dị luật động thanh âm, cũng theo đó biến mất.

Váy đen cô gái vội vàng lấy ra một tờ màu đen bí phù, phong ấn tại Thanh Đồng nắp hòm trên, rồi sau đó một tay bấm niệm pháp quyết, đầu ngón tay nhẹ nhàng ở màu đen bí phù trên một điểm.

Xuy!

Màu đen bí phù hóa thành từng đạo từng đạo quỷ dị cấm chế đồ án, dung nhập Thanh Đồng rương mặt ngoài.

Đến tận đây, váy đen cô gái lúc này mới thở dài một ngụm trọc khí, đưa tay xoa xoa cái trán mồ hôi, lẩm bẩm nói: "Tôn thượng, ngài nhẫn nại nữa một đoạn thời gian, kia một hồi sáng chói đại thế còn chưa có tới lâm, lúc này, có thể không phải ngài xuất thế thời cơ tốt nhất. . ."

Đột nhiên, một đạo lạnh nhạt âm thanh vang lên:

"Chỉ bằng các ngươi quỷ xà nhất mạch 'Huyền Tẫn Định Linh Phù " tối đa chỉ có thể lại phong ấn này ma thai ba tháng thời gian mà thôi, đến lúc đó, nhiều hơn nữa Huyền Tẫn Định Linh Phù, cũng khó hơn nữa dùng áp chế này ma thai lực lượng."

Váy đen cô gái thân thể mềm mại cứng đờ, bỗng nhiên xoay người.

Chỉ thấy một cái thanh bào như ngọc, lạnh nhạt xuất trần thiếu niên, đang tại từ đằng xa đi tới.

"Là ngươi! ?"

Váy đen cô gái đôi mắt dễ thương biến ảo, chợt tự nhiên cười nói, "Tô công tử nguyên lai cũng nhận ra 'Huyền Tẫn Định Linh Phù' ?"

Lúc nói chuyện, nàng cầm trong tay màu máu liên đèn nhất chuyển, xa xa chỉ hướng tới gần Tô Dịch, kia có lồi có lõm uyển chuyển trên thân thể mềm mại, lặng yên tràn ngập ra từng đợt khí tức chấn động.

Nhìn như cười nói tự nhiên, kì thực như lâm đại địch!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 451: Thiếu Nợ Quỷ Thần Nhất Tộc

Tô Dịch lườm váy đen cô gái một cái, nói: "Chớ khẩn trương, như muốn động thủ, ngươi bây giờ, sớm đã hóa thành một cỗ thi thể."

Nói xong, hắn bước về phía trước, tường tận xem xét bắt đầu kia một ngụm Thanh Đồng rương.

Có lẽ là bởi vì Tô Dịch biểu hiện quá trấn định cùng thong dong, làm cho váy đen cô gái kinh nghi bất định, nhất thời không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Tô công tử, Niết Phong. . . Đã bị chết?"

Váy đen cô gái đôi mắt dễ thương lưu chuyển, thăm dò hỏi.

Tô Dịch khẽ gật đầu, nói: "Lần trước để hắn đào tẩu, đã làm cho ta có chút căm tức, lúc này đây, tự nhiên sẽ không một lần nữa cho hắn cơ hội đào tẩu."

Váy đen cô gái trong nội tâm chấn động, xinh đẹp vũ mị khuôn mặt đều hơi có chút phát cương.

Niết Phong tuy chỉ có Nguyên Phủ cảnh tu vi, có thể làm một cái từ ba vạn năm ám cổ chi cấm phía dưới sống lại cổ đại yêu nghiệt, trong tay hắn bảo vệ tánh mạng át chủ bài cũng không chỉ có một.

Chính là đối mặt Linh Đạo đại tu sĩ, cũng đều có thoát khốn chi pháp.

Nhưng bây giờ, Niết Phong lại bẻ gãy ở Tô Dịch thuộc hạ!

Cái này để váy đen cô gái như thế nào không sợ hãi?

Hít thở sâu một hơi khí, váy đen cô gái thấp giọng nói: "Tô công tử, chúng ta ở giữa có thể không oán không cừu, huống chi, hôm nay ta muốn đối phó chính là Văn Tâm Chiếu, đoạn không có thương hại những người khác ý niệm trong đầu. . ."

Tô Dịch phất tay ngắt lời nói: "Yên tâm, ta sẽ không giết ngươi."

Váy đen cô gái sững sờ, giống như thật bất ngờ, nói: "Cái này là vì sao?"

Tô Dịch tránh mà không đáp, hỏi: "Có thể nói cho ta một chút cái này ma thai lai lịch?"

Váy đen cô gái lắc đầu nói: "Ta chỉ có thể nói cho Tô công tử, cái này ma thai cùng Âm Sát Minh Điện có quan hệ."

Âm Sát Minh Điện, ba vạn năm trước Thương Thanh đại lục trên đệ nhất quỷ tu đạo thống, thế lực trải rộng thiên hạ.

Hắn đệ nhất nhậm điện chủ, càng là uy hiếp thiên hạ "Minh La Linh Hoàng" .

Tuy nói Âm Sát Minh Điện sớm đã biến mất ở trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử, có thể ở đương kim thương thanh trên đường lớn, khắp nơi phân bố lấy Âm Sát môn, xem Âm Sát Minh Điện là trong lòng "Thánh địa" !

Tô Dịch ánh mắt từ Thanh Đồng rương hòm trên chuyển dời, nhìn về phía váy đen cô gái, nói: "Ma thai lưu lại, ngươi có thể đi rồi."

Váy đen cô gái khuôn mặt khẽ biến, giống như bất cứ giá nào giống như, nói: "Tô công tử có phải hay không rất cao đánh giá chính mình rồi? Cũng hoặc là nói, là của ta nhường nhịn, cho ngươi cho rằng có thể đoán chừng ta sao?"

Tô Dịch than nhẹ một tiếng, không có lại nói nhảm, trực tiếp xuất thủ.

Bá!

Hắn biền chỉ như kiếm, tùy ý chém xuống.

Một kiếm mà thôi, thế như Cửu Thiên Ngân Hà rủ xuống, gột rửa nhân gian.

Váy đen cô gái đôi mắt dễ thương bỗng nhiên co rụt lại, trong tay màu máu liên đèn bỗng dưng giơ lên.

Oanh!

Một mảnh màu máu ánh đèn vút không mà lên.

Có thể gần kề nháy mắt, cái này một mảnh màu máu ánh đèn bạo vỡ, trực tiếp bị đại quy mô kiếm khí bổ ra.

Váy đen cô gái lưng phát lạnh, hồng nhuận phơn phớt môi bỗng dưng phát ra một đạo tiếng rít.

Chỉ thấy trong tay nàng màu máu liên đèn trong chốc lát mà thôi, hóa thành một thanh màu máu trường đao, mạnh mẽ chém ra.

Đao khí như tấm lụa, yêu dị âm trầm, trong không gian cạnh bên hiện ra hàng trăm hàng ngàn Quỷ Thần Hư Ảnh,

Huyết Linh huyền xá bí quyết!

Đây là váy đen cô gái sát chiêu, một đao chém ra, như bách quỷ dạ hành, để đối thủ như rơi sâm la Quỷ Vực, trốn không thể trốn.

Nhưng mà, đối mặt Tô Dịch cái này chém tới một kiếm, kia hàng trăm hàng ngàn Quỷ Thần Hư Ảnh tựa như bọt biển giống như không chịu nổi, căn bản là ngăn không được kia đại quy mô kiếm khí, dồn dập sụp đổ diệt tiêu tán.

"Không tốt!"

Váy đen cô gái hoàn toàn biến sắc, rốt cục ý thức được Tô Dịch đáng sợ.

Mà lúc này, nàng đã không kịp né tránh, mạnh mẽ cắn răng một cái, cầm trong tay màu máu trường đao giơ lên, muốn cùng chi đối chiến.

Nhưng lại tại cái này một cái chớp mắt, váy đen cô gái thân thể mềm mại cứng đờ, trong tay động tác đình trệ ở kia, cũng không dám có chút nào lộn xộn.

Oanh!

Kia

Chém tới một mảnh mênh mông cuồn cuộn kiếm khí, ở trước mặt nàng ba thước chi địa lúc, lập tức giống như thủy triều tiêu tán không còn, cũng không làm bị thương nàng mảy may.

Chỉ là, váy đen cô gái kia một đôi vũ mị trong đôi mắt đẹp dịu dàng, đã hết là sợ hãi cùng bất an.

Bởi vì Tô Dịch chẳng biết lúc nào, đã xuất hiện tại bên người nàng, một chỉ tu Trường Bạch tích bàn tay lớn, đặt tại trên vai của nàng!

Như vậy biến cố, sợ tới mức nàng linh hồn nhỏ bé đều thiếu chút nữa xuất hiện.

"Mạng sống cơ hội chỉ có một lần, đi nhanh đi."

Tô Dịch vỗ vỗ váy đen cô gái bả vai, liền cất bước đi về hướng kia một ngụm Thanh Đồng rương hòm.

Nhìn xem Tô Dịch bóng lưng, váy đen cô gái ngọc dung âm tình bất định, nội tâm vẫn sợ hãi khó có thể bình an.

Nàng rốt cục hiểu rõ, đang như Tô Dịch nói, nếu thật ra tay độc ác, nàng sớm đã thành một cỗ thi thể!

"Tô công tử, có thể hay không nói cho ta biết, ngươi tại sao lại thả ta rời khỏi?"

Váy đen cô gái nhịn không được hỏi.

Trước, nàng liền đã từng hỏi qua, chẳng qua là Tô Dịch tránh mà không đáp.

Tô Dịch một trận trầm mặc, con ngươi nổi lên một chút buồn vô cớ, khoát tay nói, "Đây là ta thiếu nợ các ngươi Quỷ Xà nhất tộc."

Thiếu nợ Quỷ Xà nhất tộc?

Váy đen cô gái càng phát nghi hoặc, tên này rõ ràng chỉ là Tích Cốc cảnh thiếu niên mà thôi, tuyệt không phải là giống như nàng từ ba vạn năm muôn đời chi cấm trong sống sót nhân vật, càng không có khả năng là Đoạt Xá giả.

Có thể vì sao hắn biết nói lời nói này?

Chẳng lẽ nói, sau lưng của hắn sư môn, hoặc là bên người trưởng bối, từng cùng chính mình cái này nhất mạch có nào đó sâu xa?

Váy đen cô gái nghỉ không ra.

Có thể nàng nhưng nhìn ra, Tô Dịch cũng không muốn trả lời chuyện này.

Trầm mặc khoảnh khắc, váy đen cô gái nói: "Tô công tử, nếu khiến thiên hạ này ở giữa Âm Sát môn tu sĩ biết rõ, cái này ma thai rơi vào trong tay ngươi, nhất định sẽ vì ngươi mang đến rất nhiều sát kiếp."

Một chút do dự, nàng bổ sung nói: "Còn có. . . Như ma thai trong vị kia tồn tại thức tỉnh, đối với công tử mà nói, chỉ sợ cũng họa không phải phúc."

Dứt lời, váy đen cô gái xoay người mà đi.

Từ đầu đến cuối, Tô Dịch không quay đầu lại, nhưng trong lòng thở dài.

"Tiểu Diệp Tử, ta thật không nghĩ đến, cái này Thương Thanh đại lục trên, lại còn các ngươi nữa quỷ xà nhất mạch tộc nhân lành nghề đi. . ."

Tô Dịch trong đầu, hiện ra một cái dịu dàng mỹ lệ yểu điệu bóng hình xinh đẹp.

Cô gái ước chừng mười tám mười chín tuổi, mặt mày cong cong ." Đầu đội vương miện, hất lên áo choàng, tay cầm một chiếc ánh xanh rực rỡ lưu chuyển liên đèn.

Ngày đó, cô gái chảy nước mắt độc tự rời đi, trống trải u ám trong thiên địa, chỉ còn lại có nàng cô độc mà hạ màn kết cục một đạo đơn bạc thân ảnh, dần dần từng bước đi đến. . .

Bên tai, phảng phất giống như lại vang lên nàng nhu nhược và kiên định âm thanh: "Tô Huyền Quân, ta càng muốn chờ ngươi trở về, chờ cả đời cũng không sao cả."

Cô gái tên là diệp dư.

Quỷ Xà nhất tộc từ trước tới nay đệ nhất vị nữ hoàng.

Nửa ngày, Tô Dịch lắc đầu, dằn xuống trong nội tâm kia một vòng buồn vô cớ.

Chuyện cũ không thể hồi ức, cũng không có thể hồi ức.

Tô Dịch ánh mắt một lần nữa nhìn về phía kia một ngụm Thanh Đồng rương, một chút suy nghĩ, liền cắn nát đầu ngón tay, dùng máu tươi là mực, ở Thanh Đồng rương trên buộc vòng quanh một bộ kỳ dị thần diệu sắc lệnh.

Cấm linh sắc lệnh!

Đạo Môn nhất mạch một loại áp chế cùng giam cầm linh thể sắc lệnh.

Ông ~

Đem làm sắc lệnh đồ án thành hình, lập tức như hô hấp giống như một minh tắt một cái, lặng yên biến mất không thấy gì nữa.

Mà toàn bộ Thanh Đồng rương khí tức đều hoàn toàn biến mất, lại không có bất kỳ thần dị chỗ, liền này đây thần niệm cảm ứng, đều phát giác không đến bất cứ dị thường nào.

Tô Dịch lúc này mới dùng thần niệm thăm dò vào Thanh Đồng trong rương.

Chỉ thấy trong đó, lẳng lặng đặt một cái quạt hương bồ kích thước, rất tròn như cầu màu đen thần bí ngọc thạch.

Thiên Ma Nguyên Tủy.

Một loại cực hiếm thấy có một không hai thần liệu, để mà luyện chế ma thai thai tâm, lại đi qua bí pháp phong ấn, ma thai trong vật còn sống liền có thai nghén, tẩm bổ cùng lột xác.

Cái này một cái ma thai, đồng dạng bao trùm có rất nhiều phong ấn, khí tức yêu dị khủng bố.

Chỉ dựa vào thần niệm, chỉ có thể nhìn đến kia trùng trùng điệp điệp phong ấn phía dưới ma thai trong, có một đạo hư ảo giống như mơ hồ linh thể, hoàn toàn nhìn không ra là bộ dáng gì.

Có vẻ đã nhận ra Tô Dịch thần niệm, ma thai mạnh mẽ kịch liệt chấn động lên, mặt ngoài bao trùm phong ấn lực lượng sáng lên, lấp lánh quỷ dị lực lượng thần bí chấn động.

"Không cần biết ngươi là cái gì lai lịch, trước hết ngoan ngoãn ngây ngẩn ở trong đó a, "

Tô Dịch cười cười, thu hồi thần niệm, đem Thanh Đồng rương khép lại, ném vào tuyết phù trong ngọc bội.

Cái này ma thai trong vật còn sống, mặc dù không biết lai lịch gì, nhưng khí tức của nó lại vô cùng kinh người, như không phải là bị phong ấn lực lượng áp chế, sợ là sớm đã thoát xác ra.

Dựa theo Tô Dịch dự tính, cái này ma thai trong vật còn sống, cực khả năng đã có được Linh Đạo cấp độ tu vi!

Cái này quá kinh người.

Cần biết, ma thai liền như một cái mẫu thai, trong đó vật còn sống liền như trẻ mới sinh.

Suy nghĩ một chút, một cái vật còn sống còn không có đản sinh ra đến, liền có được Linh Đạo cấp độ khí tức chấn động, thật là là bực nào kinh người một sự kiện?

Như vậy ma thai, để Tô Dịch không khỏi nghĩ nổi lên chính mình ba đồ đệ lửa Nghiêu, lúc trước lửa Nghiêu ở ma thai trong thời điểm, cũng có được lấy rất cường đại khí tức, thậm chí so với trước mắt cái này ma thai trong vật còn sống càng mạnh hơn nữa hoành.

Nhưng mà, ma thai trong vật còn sống ngang trời xuất thế về sau, lại cần phong ấn lực lượng, một lần nữa tu luyện, chỉ có như thế, mới có thể khống chế bản thân vốn có lực lượng.

Cái đó và chuyển thế trùng tu có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Duy nhất không giống ngay tại ở, ma thai trong vật còn sống, cũng không chuyển thế.

Tô Dịch hiện tại có thể không tâm tư để ý tới cái này ma thai trong vật còn sống.

Nếu đem hắn giết, không khỏi phung phí của trời.

Nếu đem hắn hiện tại tựu phóng ra đến, lại cực khả năng mang đến cho mình rất nhiều phiền toái.

Còn không bằng dứt khoát đem hắn phong ấn, tạm thời mặc kệ không hỏi.

Chờ về sau thời cơ chín muồi rồi, lại cân nhắc cái này ma thai sự tình cũng không muộn.

Tóm lại, đối với Tô Dịch mà nói, cái này ma thai hiện tại chính là cái không có tác dụng đâu bảo vật, đều lười được tốn hao tâm tư đi nghiên cứu.

"Hai vị, đã đã tỉnh lại, cũng đừng che dấu."

Tô Dịch ngẩng đầu, nhìn về phía xa xa một tòa phòng cao thượng.

Vừa dứt lời dưới không lâu, Cổ Thương Ninh cùng bà lão thân ảnh xuất hiện, người phía trước thần sắc có chút xấu hổ, thứ hai sắc mặt thì có chút kinh nghi bất định.

"Tô huynh, lần này nhờ có là ngươi hỗ trợ, nếu không, ta cũng không dám tưởng tượng, Tuyền Chỉ nữ nhân kia lại làm ra như thế phát điên sự tình."

Cổ Thương Ninh ôm quyền chào.

Nhớ tới kinh lịch vừa rồi, hắn liền hận đến nghiến răng nghiến lợi, nội tâm tức giận ngoài, cũng có được một chút xấu hổ và giận dữ.

Cái này đối với hắn mà nói, cùng bại cái lớn té ngã cũng không có khác nhau, quá thật xấu hổ chết người ta rồi!

"Không cần cám ơn ta, ta chẳng qua là may mắn gặp dịp mà thôi."

Tô Dịch lắc đầu, xoay người hướng trước kia chỗ lầu các bước đi.

"Tô đạo hữu tạm dừng bước."

Lúc này, kia già vẫn tráng kiện bà lão đột nhiên mở miệng.

"Có việc?" Tô Dịch hỏi.

"Không biết. . . Tô đạo hữu có thể nguyện cầm trong tay ma thai nhường cho?"

Bà lão do dự một chút, nói ra, "Đương nhiên, chúng ta hội trả giá đủ để cho đạo hữu thoả mãn bảo vật với tư cách trao đổi."

Cổ Thương Ninh cũng lộ ra vẻ chờ mong.

"Như đổi lại là các ngươi, có nguyện ý hay không đem này loại bảo vật muốn cho?"

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười, hắn tự nhiên nhìn ra, kia bà lão là một cái Linh Đạo đại tu sĩ, nhưng này còn không đến mức để hắn kiêng kị.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 452: Danh Chấn Linh Khúc

Tô Dịch kia không có sợ hãi bình thản tư thái, bị bà lão thu hết vào mắt.

Nàng nheo mắt, nói: "Là lão thân càn rỡ thô lỗ rồi, kính xin Tô đạo hữu chớ để chú ý."

Cổ Thương Ninh cũng mạnh mẽ ý thức được, như vậy thỉnh cầu có chút đường đột, lập tức hai tay ôm quyền, chăm chú nói ra: "Tô huynh, hôm nay chỗ thiếu nợ ân tình, ta Cổ Thương Ninh về sau chắc chắn hoàn lại!"

Tô Dịch thu hồi ánh mắt, không cho là đúng mà phất phất tay, xoay người mà đi.

Cho đến hắn thân ảnh đi vào kia một tòa phòng cao thượng.

Cổ Thương Ninh đột nhiên than nhẹ một tiếng, truyền âm nói: "Bà bà, chúng ta đi thôi."

Hắn có chút sa sút.

Trước đây thật lâu, hắn là hoàng đạo thế gia Cổ thị dòng chính hậu duệ.

Là Thương Thanh đại lục cửu hoàng một trong Trấn Không Chiến Hoàng trưởng tôn.

Là bị vô số đại nhân vật khen ngợi "Trời sinh đạo chủng", một đời tuổi trẻ cực phụ nổi danh phong lưu nhi.

Khi đó, hạng gì phong quang, hạng gì vui sướng.

Có thể trước kia vinh quang, sớm đã ở ba vạn năm ám cổ chi cấm trong gió táp mưa sa đi!

Trước chút ít trận, hắn ở một kiếm ở giữa, bị Tô Dịch thất bại.

Hôm nay, hắn càng là thảm đến còn chưa ra tay, liền bị chấn ngất đi, cuối cùng vẫn là đã nhận được Tô Dịch trợ giúp.

Cái này liên tục đả kích, để Cổ Thương Ninh nỗi lòng sao có thể không thấp chìm?

Hắn cũng hoài nghi, chính mình trên ót có phải hay không có khắc một cái "Thảm" chữ, nếu không, cái này vận số không khỏi cũng quá xui xẻo.

"Thiếu chủ, tuy nói thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, hôm nay không giống trước kia, có thể bằng ngài nội tình, cùng với chúng ta Cổ thị nhất tộc chỗ còn sót lại phúc trạch, đủ để cho ngài ở sáng chói đại thế trong triển lộ ra trên đời chú mục hào quang."

Bà lão giống như phát giác được Cổ Thương Ninh nỗi lòng sa sút, vội vàng tiến hành trấn an.

"Ta tự sẽ không bị điểm ấy ngăn trở dao động ý chí chiến đấu."

Cổ Thương Ninh lắc đầu, cười khổ nói, "Ta chỉ là không nghĩ tới, ở đương kim Thương Thanh đại lục trên, sao lại xuất hiện Tô Dịch người bậc này vật."

Trước, hắn thoả thuê mãn nguyện, bễ nghễ thiên hạ, tự nghĩ ở đương kim Đại Hạ, có thể cùng chính mình tách ra cổ tay người, chỉ có những kia cũng giống như mình từ cổ đại sống sót gia hỏa.

Về phần thế tục trong những kia cái gọi là thiên tài cùng con cưng, căn bản khinh thường một chú ý.

Có thể cái đó từng muốn, Tô Dịch xuất hiện, tựa như hung hăng gõ hắn một Muộn Côn, để hắn tự phụ cùng kiêu ngạo, đều thiếu chút nữa vỡ vụn như nhau.

"Thiếu chủ, cái này Tô Dịch hoàn toàn chính xác rất bất khả tư nghị, cũng đừng quên, ở thiên hạ này vô số tu sĩ ở bên trong, lại có mấy cái giống như Tô Dịch như vậy nhân vật?"

Bà lão ánh mắt phức tạp, cảm khái nói, "Nói thật, đừng nói là Thiếu chủ, liền là ta đều chưa thấy qua, như hắn như vậy không thể đo lường được người trẻ tuổi."

Châm chước khoảnh khắc, bà lão cuối cùng làm ra một cái tổng kết: "Đặt tại ba vạn năm trước, cái này Tô Dịch ở Nguyên Đạo cấp độ trong biểu hiện, cũng đủ để vang dội cổ kim, được xưng tụng là cái thế chi tài!"

Cổ Thương Ninh trong nội tâm chấn động, thần sắc sáng tắt không ngừng.

Hồi lâu, hắn làm như thoải mái giống như, nói: "Nếu như thế nói, bị hắn bực này cái thế chi tài đả kích đến, cũng không tính oan. . ."

Bà lão gật đầu cười, chỉ là nhưng trong lòng thì thở dài.

Nàng không có nói cho Cổ Thương Ninh, vừa rồi đối mặt Tô Dịch lúc, coi hắn đạo hạnh cùng lịch duyệt, lại hiếm thấy mà sinh ra một chút không nỡ cảm giác.

Liền như đối mặt không phải một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, mà một cái thực lực sâu không thể lường nổi khủng bố lão quái vật!

"Bà bà, ngươi đi mang theo Lam Thương, chúng ta đi Cửu Đỉnh thành!"

Cổ Thương Ninh làm ra quyết đoán.

. . .

Trong gian phòng trang nhã.

Văn Tâm Chiếu dài nhỏ như tiểu phiến tử lông mi khẽ run, phấn nhuận môi ưm một tiếng, liền từ trong hôn mê tỉnh lại.

Thiếu nữ mở mắt ra trước tiên, liền chứng kiến bên người trên ghế ngồi, một đạo cao to thân ảnh tùy ý ngồi, đang tại tường tận xem xét một khối da thú, bên mặt đường nét góc cạnh rõ ràng, tuấn tú không màng danh lợi.

Giật mình, Văn Tâm Chiếu giống như rốt cục lấy lại tinh thần, tuyệt mỹ như tiên khuôn mặt khẽ biến, vô ý thức nhìn nhìn chính mình toàn thân.

Cho đến phát hiện quần áo sạch sẽ, không hề thương thế, nàng lúc này mới tối nhả ra khí.

"Đạo hữu, vừa mới chuyện gì xảy ra?"

Văn Tâm Chiếu hỏi.

Nàng chú ý tới, trong gian phòng trang nhã những người khác còn không có tỉnh lại.

"Nói rất dài dòng, nói ngắn gọn, lần đấu giá này hội chính là một cái cục."

Tô Dịch đầu đơn giản nói tóm tắt nói một lần.

Biết được đây hết thảy, Văn Tâm Chiếu cũng không khỏi lộ ra vẻ tức giận, trong nội tâm lại một trận hoảng sợ, lần này nếu không là Tô Dịch tại đây, hậu quả kia nên sẽ thêm nghiêm trọng?

Tô Dịch hỏi: "Ngươi cũng đã biết, tên kia gọi Tuyền Chỉ cô gái vì sao phải thiết lập ván cục đối phó ngươi?"

Văn Tâm Chiếu lắc đầu, nói: "Ta chỉ ở ngày hôm qua thời điểm, ra mắt người này một mặt, trước kia thời điểm, có thể căn bản không biết nàng."

Tô Dịch nhíu mày.

Váy đen cô gái Tuyền Chỉ là quỷ xà nhất mạch hậu duệ, bị gọi Tuyền Chỉ Thánh Nữ, từ ba vạn năm ám cổ chi cấm trong sống sót, cũng coi là một cái cực nhân vật lợi hại.

Nàng mượn lần này Linh Khúc đại hội bố cục, không tiếc vận dụng ma thai lực lượng, vì cái gì liền là bắt giữ Văn Tâm Chiếu, hắn toan tính mưu, lại sao có thể là chuyện nhỏ?

Chợt, Tô Dịch liền lắc đầu, chẳng muốn nghĩ nhiều.

Chuyện trên đời này tình sao mà nhiều, dồn dập nhốn nháo, ngoại trừ tu luyện, Tô Dịch gần đây mặc kệ hội những cái này thị thị phi phi, nhân quả gút mắc.

Nếu là phiền toái đến thăm, một kiếm trảm chi tiện là.

"Ngươi bây giờ cảm giác như thế nào?"

Tô Dịch thu hồi trong tay quyển trục bằng da thú.

"Đã không còn đáng ngại."

Văn Tâm Chiếu trong lòng dâng lên một giòng nước ấm, lúc này đây, Tô Dịch không chỉ cứu được nàng, còn đối với nàng có chút quan tâm, người này nàng làm sao có thể không cảm động.

Tô Dịch đứng dậy nói ra: "Vậy thì đứng lên đi, ta muốn thu cái ghế."

Văn Tâm Chiếu: ". . ."

Nguyên lai. . . Tên này mục đích thực sự. . . Là muốn lấy đi cái kia đem ghế mây! ?

Văn Tâm Chiếu nội tâm có chút cảm thấy khó xử, dở khóc dở cười.

Điều này có thể trách ai? Chỉ có thể trách chính mình suy nghĩ nhiều. . .

Nhưng mà, nàng tính tình vốn không phải dáng vẻ kệch cỡm thế hệ, lập tức từ ghế mây trên đứng dậy, thật dài duỗi lưng một cái, cười mỉm nói: "Tô huynh, ngươi cái thanh này ghế mây thật là thoải mái."

Thiếu nữ đôi mắt dễ thương đảo mắt, minh thanh tú động lòng người, đang mặc giản nhã váy dài, phong độ tư thái tuyệt thế, theo duỗi người động tác, toàn bộ uyển chuyển tư thái đều buộc vòng quanh một đạo kinh tâm động phách đường cong.

Kia nhỏ nhắn mềm mại nắm chặt vòng eo, bất hiện sơn bất lộ thủy (*không đụng ta thì không biết hàng) lại có thể nói ngạo nhân bộ ngực, đều tại lúc này thể hiện được phát huy vô cùng tinh tế.

Tô Dịch đều không khỏi không cảm khái, cái gì gọi là tuyệt đại mỹ nhân?

Một cái nhăn mày một nụ cười, nhất cử nhất động, đều bị hết sức nghiên thái, cảnh đẹp ý vui.

Đương nhiên, Tô Dịch mặc dù lĩnh phong tình, nhưng vẫn là lấy đi chính mình ghế mây. . .

Không bao lâu, Nguyên Hằng, Lăng Vân Hà, Hoắc Vân Sinh bọn người lục tục từ trong hôn mê tỉnh lại.

Khi biết được vừa rồi chuyện đã xảy ra, đều vừa sợ vừa giận lại nghĩ mà sợ.

Nhưng mà, đem làm Văn Tâm Chiếu nói cho mọi người, là Tô Dịch ngăn cơn sóng dữ, cứu được bọn họ lúc, Hoắc Vân Sinh bọn người đều mặt mũi tràn đầy hồ nghi.

Hoặc là nói, bọn họ không phải không chịu tin tưởng, mà không muốn đi tin tưởng.

Có vẻ thừa nhận điểm này, cùng với thừa nhận chính mình xa không bằng Tô Dịch đồng dạng.

Đương nhiên, Hoắc Vân Sinh bọn người không nói gì, bọn họ còn không có ngu xuẩn đến trực tiếp mở miệng phủ nhận đây hết thảy.

Tô Dịch lại đâu có thể nào để ý Hoắc Vân Sinh bọn người tâm tư.

Ở Nguyên Hằng vơ vét Niết Phong Thánh Tử trên người chiến lợi phẩm về sau, hắn trực tiếp thẳng cất bước rời khỏi.

Văn Tâm Chiếu, Lăng Vân Hà, Thanh Nha bọn người đều đi theo mà đi.

Trong gian phòng trang nhã, chỉ còn lại có Hoắc Vân Sinh bọn người.

"Hoắc sư huynh, Niết Phong Thánh Tử thế nhưng mà một cái yêu nghiệt nhân vật, có thể hắn rõ ràng đã bị chết ở tại ở đây, cái này chỉ sợ thật là kia họ Tô vốn là!"

Tiền Thiên Long kinh nghi bất định.

Hoắc Vân Sinh sắc mặt âm trầm nói: "Ta có thể sẽ không thừa nhận điểm này, nếu không, chẳng phải chẳng khác nào thiếu hắn họ Tô một cái ân cứu mạng?"

Lúc này, Nhậm U U cảm thán nói: "Kia ma thai lực lượng hạng gì khủng bố, có thể hắn lại không bị ảnh hưởng, tên này không khỏi cũng quá mạnh đi à?"

"Càng lợi hại, sợ cũng sống không được bao lâu."

Vốn là sắc mặt âm trầm Hoắc Vân Sinh cũng không biết nhớ ra cái gì đó, đột nhiên cười rộ lên, tinh thần vô cùng phấn chấn.

Phản ứng như vậy, để Nhậm U U không hiểu ra sao.

Có thể Tiền Thiên Long cùng Tôn Phong lại tựa hồ như đã minh bạch, đối thủ một cái, nội tâm đều không cấm mong đợi.

Chương Uẩn Thao cau mày nói: "Vân Sinh, ngươi cũng không thể xằng bậy! Kia Tô Dịch tuyệt không phải nhân vật tầm thường, không thấy được ấy ư, Niết Phong Thánh Tử đều bị hắn giết chết!"

Hắn đồng dạng trong lòng còn có nghi hoặc, nhìn ra Hoắc Vân Sinh giống như có ý định khác, lập tức tiến hành cảnh cáo.

Hoắc Vân Sinh không cho là đúng mà cười nói: "Chương sư thúc yên tâm, ta cam đoan sẽ không đi cùng kia họ Tô tách ra cổ tay."

Nói đến đây, hắn trong lòng khẽ động, truyền âm cho Tiền Thiên Long, "Tiền sư đệ, đợi sẽ rời đi về sau, ngươi liền đem tin tức truyền đi, liền nói là Tô Dịch ở Linh Khúc trên đại hội giết Niết Phong Thánh Tử, phá hủy Âm

Sát môn toàn cơ Thánh Nữ âm mưu! Hơn nữa, kia một cái ma thai cũng cực khả năng rơi vào Tô Dịch trong tay!"

Dừng một chút, hắn cười lạnh nói: "Hắn họ Tô không giống là làm náo động sao? Ta liền để hắn ra cái đủ! Đem làm trận này gợn sóng nhấc lên, nhìn hắn như thế nào đối phó!"

Tiền Thiên Long khẽ giật mình, đồng dạng truyền âm nói: "Hoắc sư huynh, cái này Tô Dịch lập tức đều phải chết rồi, thật sự có tất yếu vẽ vời cho thêm chuyện ra sao?"

Hoắc Vân Sinh liếc mắt nhìn hắn, nói: "Đem làm tin tức truyền đi, đồng dạng cũng là ở nói cho Khổ Hải Thích khách, Tô Dịch có được giết chết Niết Phong Thánh Tử năng lực, cái này gọi là nhất cử lưỡng tiện."

Tiền Thiên Long lúc này mới chợt hiểu.

"Đi thôi."

Hoắc Vân Sinh không có lại dừng lại, một đoàn người vội vàng rời khỏi.

. . .

Linh Khúc đại hội đã xong.

Có quan hệ hôm nay phát sinh ở Linh Khúc trên đại hội sự tình, cũng là như như cơn lốc khuếch tán mà mở ra, khiến cho sóng to gió lớn.

Âm Sát môn Tuyền Chỉ Thánh Nữ tự mình làm cục, dùng ma thai lực lượng trấn áp quần hùng!

Chẳng ai ngờ rằng, một hồi bị thụ chú mục thịnh hội, sẽ phát sinh bực này nghe rợn cả người sự tình.

Càng làm cho mọi người không cách nào tưởng tượng chính là, tham dự Linh Khúc đại hội tu sĩ, không có xuất hiện bất kỳ thương vong, trên người tài vật cũng không có mất đi.

Ngược lại là Âm Sát môn Niết Phong Thánh Tử, chết bất đắc kỳ tử tại chỗ!

Cái này không thể nghi ngờ quá khác thường.

Nhưng rất nhanh, liền có lớn tin tức truyền ra ——

Niết Phong Thánh Tử là bị một cái tên là Tô Dịch thiếu niên giết chết, Tuyền Chỉ Thánh Nữ tỉ mỉ chuẩn bị trận này âm mưu, cũng là bị Tô Dịch phá hư.

Thậm chí, kia một miếng ma thai cực khả năng cũng rơi vào Tô Dịch trong tay!

Tin tức này lập tức oanh động Linh Khúc Thành, khiến cho vô số xôn xao.

"Tô Dịch? Cái này là người phương nào? Vì sao trước kia cũng không từng nghe nói qua?"

Tuyệt đại đa số mọi người, đều là lần đầu tiên nghe nói "Tô Dịch" cái tên này.

"Là hắn!"

Mà như những kia đến từ Nguyên Dương Linh Tông, Phi Linh Kiếm Các, Thanh Huyền Đao Tông, Linh Hà quan trong tu sĩ, nghe tới Tô Dịch cái tên này lúc, đều bị biến sắc.

Trước trận, Thúy Hàn cốc một trận chiến, để bọn họ cái này bốn cái tu hành thế lực thương vong thảm trọng!

Tóm lại, Tô Dịch danh tiếng, ở hôm nay hoàn toàn vang vọng Linh Khúc Thành.

Vĩnh Yên cửa hàng.

"Một cái có thể hai kiếm đánh bại Chương Uẩn Thao, lại đang vừa mới đánh chết Niết Phong Thánh Tử bực này cổ đại yêu nghiệt thiếu niên, có thể khó đối phó ah."

Vương lão đầu cảm khái một tiếng, ánh mắt nhìn hướng ngồi ở quầy hàng đối diện, đang tại uống một mình tự uống một cái áo bào xám thanh niên.

"Người chèo thuyền, ngươi cảm thấy thế nào?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 453: Mạch Nước Ngầm Đột Kích

Áo bào xám thanh niên bộ dáng rất bình thường, cà lơ phất phơ ngồi ở đó, một bên uống rượu, một bên gặm hạt dưa, liền như trong phố xá một cái phố máng.

Duy một cặp đôi mắt sáng ngời, sạch sẽ, như sáng long lanh Kiếm Phong.

Áo bào xám thanh niên gõ quầy hàng mặt bàn, nhổ ra trong miệng hạt dưa da, cười ha hả nói: "Lão Vương, Thích khách có thể không phải thấy chết không sờn tử sĩ, không phải xông quan giận dữ mãng phu, cũng không phải mười bước giết một người ngàn dặm không lưu làm được hào kiệt. Cho nên, ta sẽ không làm bọn họ làm sự tình."

Vương lão đầu nhiều hứng thú nói: "Vậy ngươi cho rằng, chân chính Thích khách nên là cái dạng gì nữa?"

Áo bào xám thanh niên chỉ chỉ chính mình cái mũi, "Tựa như ta, không lúc giết người, có thể đem vùi đầu ở bụi bậm ở bên trong, như cái này thế tục trong từng cái tầm thường dân chúng đồng dạng, từ không đi làm không biết tự lượng sức mình sự tình."

Vương lão đầu xuy mà cười rộ lên, "Có thể ngươi không phải tầm thường dân chúng, ngươi làm như vậy đơn giản là che dấu thân phận của mình mà thôi, chưa nói tới Cao Minh."

Áo bào xám thanh niên vui tươi hớn hở uống một chén rượu, nói: "Lớn mơ hồ tại thành phố, Thích khách, nên nương nhờ hồng trần ở bên trong, chúng sinh là cái dạng gì nữa, Thích khách nên là cái dạng gì nữa, duy chỉ có không thể có bộ dáng của mình, như thế, mới có thể tại hành động lúc, xuất kỳ bất ý, Nhất Kích Tất Sát."

Vương lão đầu lại không tâm tư nói mò nhạt, trực tiếp hỏi: "Ngươi đến tột cùng như thế nào đối đãi lần này hành động?"

Áo bào xám thanh niên từ trên ghế đứng dậy, chỉ vào bầu rượu, nói ra: "Còn lại nửa bình rượu, giúp ta tồn lấy, chờ ta trở lại lúc, chúng ta sẽ đem rượu ngôn hoan."

Nói xong, hai tay của hắn ôm ở sau ót muôi, cà lơ phất phơ đi ra Vĩnh Yên cửa hàng.

"Như chuyện không thể làm, chớ để miễn cưỡng."

Vương lão đầu nhịn không được dặn dò.

"Yên tâm, nên kinh sợ thời điểm, ta tuyệt không thể hiện. Đúng rồi, như trong mười ngày, ta chưa có trở về tìm ngươi. . . Kia còn lại nửa bình rượu sẽ đưa ngươi rồi."

Xa xa đấy, truyền đến áo bào xám thanh niên mang theo vui vẻ âm thanh.

Hối hả đường phố trên, hắn tựa như một đóa không thu hút bọt nước, thoáng qua biến mất.

Chính giữa buổi trưa, Thiên Quang Minh mị.

Trong đình viện, một cây rậm rì dưới cây liễu.

Tô Dịch nằm ở ghế mây ở bên trong, chi tiết lấy trong tay quyển trục bằng da thú.

Hôm nay Linh Khúc trên đại hội, hắn cũng thu hoạch không nhỏ.

Trước dùng ba mươi khối lục phẩm Linh thạch chụp được một đoạn Long Cốt đằng, đem dưới thân ghế mây một lần nữa tu sửa một lần.

Rồi sau đó dùng một cái tu bổ tính linh hồn thể bí thuật, đổi lấy cái này một khối "Tốn Linh Thôn Hư Thú" da.

Về phần kia một miếng ma thai, chỉ có thể coi là ngoài ý muốn chi được.

Hiện tại hắn trong tay quyển trục bằng da thú, liền là Tốn Linh Thôn Hư Thú da.

Tuy nhiên cái này khối da thú thần tính lực lượng sớm đã phai mờ không thấy, có thể mặt ngoài vẫn lưu lại lấy một ít loang lổ mất trật tự đại đạo dấu vết.

Tầm thường tu sĩ chứng kiến, định không hiểu ra sao, thấy rõ không đến bao nhiêu Huyền Cơ.

Có thể ở trong mắt Tô Dịch, những cái này mất trật tự mà loang lổ đại đạo dấu vết, lại có thể nói tuyệt thế Côi Bảo!

Bởi vì đây là "Gió chi đạo" lạc ấn dấu vết, cho dù sớm đã không có kia một cỗ đạo vận khí tức, nhưng chỉ cần tĩnh tâm cảm thụ, như trước có thể từ kia dấu vết để lại ở bên trong, lĩnh hội tới một ít thuộc về "Gió" đích chân lý.

"Chỉ cần lĩnh ngộ Phong chi đạo vận, ở Nguyên Đạo cấp độ ở bên trong, cũng chỉ còn lại có tìm hiểu dương chi đạo vận cùng lôi chi đạo vận. . ."

Tô Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Hắn sớm có mục tiêu, muốn ở Nguyên Đạo Tam đại cảnh ở bên trong, khống chế Ngũ Hành, Âm Dương, Phong Lôi cái này ba loại Tuyệt phẩm đạo vận!

"Tô huynh, ngươi kế tiếp có tính toán gì không?"

Văn Tâm Chiếu thay đổi một bộ thanh nhã màu chàm sắc váy, làn da như tuyết, mặt mày như vẽ, đứng ở cây liễu kia loang lổ quang ảnh xuống, như tựa tiên tử lỗi lạc thanh tú.

"Đi Cửu Đỉnh thành nhìn

Nhìn."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Đã đều đã tới Đại Hạ, đâu có không đi hoàng đô Cửu Đỉnh thành đi một lần đạo lý.

Nếu nói là Đại Hạ là Thương Thanh đại lục bá chủ, kia sao Cửu Đỉnh thành, liền là Đại Hạ trái tim chi địa, tàng long ngọa hổ, cường thịnh vô cùng.

Hơn nữa, tiếp qua hai tháng thời gian, kia một hồi "Lan Đài pháp hội" liền đem kéo ra màn che.

Tô Dịch cũng có ý định đi xem, có thể ở Cửu Đỉnh thành gặp được Nguyệt Thi Thiền cùng Cát Khiêm.

"Hẳn là Tô huynh cũng muốn tham gia Lan Đài pháp hội?"

Văn Tâm Chiếu tinh mâu sáng ngời.

Tô Dịch không yên lòng nói: "Ta đối với Lan Đài pháp hội hứng thú không lớn, nhưng mà, nếu là có tất yếu, ta cũng không ngại tham dự trong đó."

Hoa Tín Phong từng nói qua, Tu Di tiên đảo cái này thần bí cơ duyên chi địa, cực khả năng có giấu cùng ám cổ chi cấm bổn nguyên có quan hệ manh mối.

Mà chỉ có tham dự đến lớn Hạ Hoàng đế chỗ tổ chức trận này "Lan Đài pháp hội", đạt được một khối Tu Di phù, mới có thể chân chính tiến vào đến kia Tu Di tiên đảo trong.

Nguyên nhân chính là như thế, cho dù Tô Dịch đối với Lan Đài pháp hội rất không có hứng thú, có thể đến lúc đó nếu thật có tất nhiên muốn đi trước Tu Di tiên đảo đi một lần, hắn sẽ không để ý tham dự trong đó, mưu đoạt một khối Tu Di phù.

"Kia Tô huynh phải chăng nguyện cùng chúng ta cùng một chỗ đồng hành?"

Văn Tâm Chiếu một đôi như nước tinh mâu nhìn xem Tô Dịch, tràn ngập chờ mong.

Tô Dịch không khỏi nở nụ cười, nói: "Như ngươi không phải là vì thừa dịp cùng một chỗ đồng hành cơ hội, hướng ta lãnh giáo kiếm đạo, ta đây hội đáp ứng được càng thống khoái."

Văn Tâm Chiếu khuôn mặt ửng đỏ, có chút thẹn thùng.

Chợt, nàng mở trừng hai mắt, cười yếu ớt nói: "Tô huynh nguyện đem làm ta ở kiếm đạo trên người dẫn đường, ta tự nhiên muốn hảo hảo quý trọng quý giá này vô cùng cơ hội, ham học hỏi như khát, khiêm tốn như

ngu. Nếu không, vạn nhất Tô huynh một ngày kia không muốn đem làm của ta người dẫn đường rồi, ta đây định hội thương tâm cực kỳ."

Thiếu nữ vốn là tuyệt mỹ như tiên, tới đàm tiếu lúc, tự nhiên làm cho người cảnh đẹp ý vui.

"Tốt, tiểu sư thúc ngươi lại đây quấn quýt si mê Tô Dịch ca ca."

Cách đó không xa, Thanh Nha một trận gió tựa như đã đến, rất là bất mãn mà phàn nàn mà nói thầm một câu, "Lại tiếp tục như vậy, ngươi sợ là ngay cả ta cũng không thèm nhìn."

Quấn quýt si mê?

Bị như vậy hình dung, Văn Tâm Chiếu lại bình tĩnh thong dong, da mặt cũng không khỏi có chút nóng lên.

Lúc này, Lăng Vân Hà cũng tới, cười hướng Tô Dịch chắp tay nói: "Tô đạo hữu, Lăng mỗ đợi tí nữa liền phải ly khai, phản hồi Đại Tề."

Hắn là đến từ biệt.

Tô Dịch từ ghế mây trên đứng dậy, nói: "Đi đường cẩn thận."

Chứng kiến Tô Dịch đứng dậy động tác này, Lăng Vân Hà trong nội tâm khẽ run lên.

Quen biết đến nay, hắn làm sao không rõ, đối với Tô Dịch mà nói, không phải là bị hắn coi trọng người, căn bản là sẽ không đứng dậy đưa tiễn!

"Tô đạo hữu, ngày khác nếu có duyên gặp mặt, nhất định phải uống thống khoái."

Lăng Vân Hà cười chắp tay.

Tô Dịch đạo cười gật đầu đáp ứng.

Rất nhanh, Lăng Vân Hà liền rời đi.

Mà ở cùng ngày, Tô Dịch mang theo Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình cùng một chỗ, cưỡi Vân Thiên Thần Cung bảo thuyền, đã đi ra Linh Khúc Thành.

Đã ở cùng ngày, có quan hệ lần này Linh Khúc lớn hội chuyện đã xảy ra, như đã mọc cánh giống như, truyền khắp Thiên Nam Châu từng cái thành trì.

Cổ đại yêu nghiệt Niết Phong Thánh Tử bị giết, thần bí ma thai bị đoạt, Tuyền Chỉ Thánh Nữ chẳng biết đi đâu. . .

Đây hết thảy lại đều cùng một cái tên là Tô Dịch thiếu niên có quan hệ, tin tức như vậy, nghĩ không oanh động thiên hạ cũng khó khăn.

Cần biết, ở đương kim Đại Hạ cảnh nội, cổ đại yêu nghiệt bực này nhân vật, không khỏi là thiên hạ tất cả lớn tu hành thế lực trọng điểm chú ý đối tượng.

Bọn họ lai lịch thần bí, nội tình nghịch thiên, so với Đoạt Xá giả đáng sợ hơn, so với người mang đại khí vận hợp lý thế

Thiên tài càng chói mắt.

Bực này dưới tình huống, Tô Dịch lại có thể giết chết Niết Phong Thánh Tử, cái này để cái nào tu hành thế lực dám bỏ qua?

Hơn nữa, chuyện này còn liên lụy đến vô cùng thần bí ma thai, lại là phát sinh ở thiên hạ Tam đại đỉnh phong thương hội một trong "Cửu Châu

các" trên địa bàn, có thể nghĩ dẫn dắt gợn sóng hạng gì to lớn.

Trên thực tế, ngay tại cùng ngày, phân biệt ở Linh Khúc Thành sắp đặt cứ điểm kim đỉnh thương hội, Cửu Châu các, Tứ Hải lâu cái này ba đại thương hội thế lực, cũng đã đem tin tức trong thời gian ngắn nhất truyền đi!

. . .

Thanh Ất Đạo Tông.

"Diệu Hồng trưởng lão, có cái kia Tô Dịch tin tức!"

Một giọng nói, ở Diệu Hồng chân nhân chỗ ngoài động phủ vang lên.

Bá!

Đang gõ ngồi tu luyện Diệu Hồng chân nhân bỗng nhiên mở ra con ngươi, tựa như tia chớp sắc bén khiếp người, "Muội muội, cơ hội báo thù rốt cuộc đã tới. . ."

Hắn vươn người đứng dậy, đi ra động phủ.

Vị này ở lúc tuổi còn trẻ, liền có "Đại Sở đệ nhất đao quân" thanh danh tốt đẹp cường giả, hôm nay sớm đã là Thanh Ất Đạo Tông bài danh thứ ba nội môn trưởng lão, một vị phong vân một cõi Hóa Linh cảnh tồn tại!

"Kẻ này có thể giết chết Niết Phong Thánh Tử bực này cổ đại yêu nghiệt, cũng là rất khó được."

Biết được phát sinh ở Linh Khúc trên đại hội tin tức về sau, Diệu Hồng chân nhân con mắt ánh sáng lấp lánh, có kinh ngạc, cố ý bên ngoài.

Chợt, thần sắc hắn liền trở nên đạm mạc mà lãnh khốc.

Một cái Nguyên Đạo cấp độ có thể nói nghịch thiên tiểu gia hỏa mà thôi, mặc kệ hắn gì đó lai lịch, thiên phú lại có nhiều nghịch thiên, đã dám giết muội muội của mình, nhất định phải để mạng lại chuộc tội!

Cái này thiên, Diệu Hồng chân nhân từ bế quan động phủ đi ra, rời khỏi Thanh Ất Đạo Tông.

. . .

Một tòa âm trầm đáng sợ u ám cung điện trong.

"Ngươi nói đi. . . Ma thai bị kia Tô Dịch cướp đi! ?"

Một đạo tức giận khôn cùng âm thanh vang lên.

Đó là một cái ngồi một mình ở đại điện ở chỗ sâu trong trên bảo tọa nam tử.

Một bộ màu máu trường bào, toàn thân sát sương mù bốc lên, hắn khuôn mặt bao trùm ở một cái tạo hình lấy yêu dị hoa văn mặt nạ bằng đồng xanh xuống, chỉ lộ ra một đôi màu nâu xám lạnh như băng đôi mắt.

Đang mặc màu đen váy Tuyền Chỉ Thánh Nữ, phủ phục quỳ xuống đất, xinh đẹp vũ mị mỹ lệ trên mặt, hiện ra tái nhợt chi sắc, lộ vẻ tâm thần bất định cùng đắng chát.

Nàng thấp giọng nói nói: "Đại nhân, kia Tô Dịch không sợ ma thai lực lượng trấn áp, hơn nữa dùng lực lượng của ta, cũng còn lâu mới là đối thủ của hắn. Như đại nhân muốn trách phạt. . . Thuộc hạ nguyện lĩnh tội."

Người đàn ông mang mặt nạ bằng đồng xanh trầm mặc.

Nửa ngày, hắn chợt mà hỏi thăm: "Đã ngươi không phải là đối thủ của hắn, hắn vì sao không giết ngươi?"

Tuyền Chỉ Thánh Nữ đôi mắt dễ thương nổi lên một chút ngơ ngẩn, nói: "Hắn nói. . . Hắn thiếu nợ ta Quỷ Xà nhất tộc. . ."

Người đàn ông mang mặt nạ bằng đồng xanh khó hiểu nói: "Cái này là ý gì? Chẳng lẽ nói, đây chỉ có Tích Cốc cảnh tu vi thiếu niên, cùng các ngươi cái này nhất tộc còn có sâu xa hay sao?"

Tuyền Chỉ Thánh Nữ hé miệng nói: "Ta cũng không rõ lắm."

Người đàn ông mang mặt nạ bằng đồng xanh thở dài một tiếng, giống như hoàn toàn tỉnh táo lại, khoát tay nói: "Đứng lên đi, ta từng đáp ứng ngươi phụ thân, hội hộ ngươi cả đời chu toàn, chỉ cần ngươi không có việc gì, liền vậy là đủ rồi."

Tuyền Chỉ Thánh Nữ lại vẫn quỳ gối kia, nói: "Đại nhân, ta sẽ hết sức đi đem ma thai cướp về!"

Người đàn ông mang mặt nạ bằng đồng xanh nói: "Chuyện này, ngươi không lại làm nhúng tay, để 'Máu kiêu' đi đi một lần là được, hắn là Niết Phong hộ đạo giả, cũng nên do hắn đến là Niết Phong báo thù."

"Đa tạ Đại nhân thành toàn."

Bỗng dưng, âm u cung điện trong góc, vang lên một đạo âm nhu thanh âm trầm thấp.

Chỉ thấy chỗ đó có một đoàn bóng đen nhúc nhích, lặng yên hóa thành một thân ảnh gầy gò, tiên phong đạo cốt, làm đạo sĩ ăn mặc người đàn ông trung niên.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 454: Thanh Điền Tả Thị

Hai ngày sau.

Mênh mông Thiên Khung xuống, một chiếc bảo thuyền nghiền ép tầng mây mà đi.

Một tòa trong phòng.

Tô Dịch từ lúc ngồi trong tỉnh lại.

Cảm thụ được bản thân tu vi biến hóa, Tô Dịch không khỏi âm thầm gật đầu.

Đã có sung túc tài nguyên tu hành, cái kia ngưng lại đã lâu Tích Cốc cảnh trung kỳ tu vi, đã bước vào hậu kỳ, một thân lực lượng theo sau đó đi trên một cái giai đoạn mới.

Trong Đan Điền chí cường đạo chủng, rực rỡ như mặt trời, tỏ khắp ra Thương Mang trầm trọng, nếu như Hỗn Độn giống như nguyên lực chấn động.

Khí lực lực lượng cùng Thần hồn lực lượng, cũng tinh tiến một mảng lớn.

So sánh với dĩ vãng, vốn có thực lực, tối thiểu tăng lên ba thành tả hữu!

Tô Dịch từ trước đến nay không thèm để ý tu hành tốc độ thật là nhanh.

Như lần này phá cảnh, có thể được xưng tụng là nước chảy thành sông, chén đầy thì tràn, là một thân đạo hạnh rèn luyện đến hết sức tình trạng về sau chỗ mang đến lột xác.

"Ngũ Hành Đạo vận rèn luyện, đã chỉ kém một đường là được đạt đến viên mãn tình trạng, Âm chi đạo vận lại được vừa bước vào tiểu thành tình trạng, về phần Phong chi đạo vận, chỉ có thể coi là nhập môn. . ."

"Như dùng Ngũ Hành Đạo vận, phối hợp ta cái kia kiếm đạo tạo nghệ, mặc dù là Tích Cốc cảnh hậu kỳ tu vi, không sai biệt lắm cũng đủ để đi cùng cái này thế tục trong Hóa Linh cảnh tu sĩ phân cao thấp."

"Như lại phối hợp Thần hồn lực lượng cùng Thần hồn bí pháp, chính là giết chết Hóa Linh cảnh tu sĩ cũng có thể vấn đề không lớn."

Tô Dịch âm thầm suy nghĩ.

Dùng tu vi mà nói, hắn và Hóa Linh cảnh tu sĩ ở giữa, hơn kém quá mức cách xa.

Có thể nếu thật muốn động thủ, chỉ dựa vào Tô Dịch hôm nay tu vi, liền là không sử dụng át chủ bài cùng đòn sát thủ, cũng không có sợ đi cùng Hóa Linh cảnh tu sĩ ganh đua cao thấp!

Hạch tâm ngay tại ở, hắn ngưng kết chí cường đạo chủng, muôn đời không một.

Thần hồn của hắn lực lượng, lại càng không ở Hóa Linh cảnh phía dưới.

Hắn chỗ khống chế bí pháp, kiếm đạo, không một không có thể nói là Đại Hoang Chư Thiên nhất nhất lưu, nhất định xa xa không phải cái này thế tục trong tu sĩ có thể so sánh!

Trái lại Thương Thanh đại lục thế tục trong tu sĩ, vô luận là hạng gì tu vi, cùng Đại Hoang Cửu Châu tu sĩ so sánh với, ở đại đạo nội tình, chỗ nắm giữ công pháp truyền thừa, cùng với đối với đại đạo tìm hiểu trên, kém không chỉ một bậc.

Nguyên nhân rất đơn giản, ba vạn năm muôn đời chi cấm ảnh hưởng, làm cho Thương Thanh đại lục linh khí thiếu thốn, nhiều loại cổ xưa đạo thống gần như tiêu vong hầu như không còn.

Cằn cỗi thổ nhưỡng, lại làm sao có thể dài ra che trời đại thụ?

Bực này dưới tình huống, không thể nghi ngờ thể hiện ra Tô Dịch đạo hạnh là bực nào nghịch thiên cùng cường hoành, cũng đủ làm cho hắn có được vượt qua cảnh giới trảm địch uy năng.

Nhưng mà, Tô Dịch ngược lại cũng sẽ không biết khinh thường thế gian này Hóa Linh cảnh tu sĩ.

Giống như người bậc này vật, có thể ở Thương Thanh đại lục bực này cằn cỗi chi địa bước vào Linh Đạo con đường, nhất định xa không phải người bình thường vật có thể so sánh.

"Nếu là lúc này có cùng Hóa Linh cảnh nhân vật, ngược lại là có thể để cho ta thử xem bản thân thực lực, đến tột cùng đến hạng gì tình trạng. . ."

Tô Dịch nghĩ vậy, ngừng là một trận đần độn.

Trên đời chung quanh, cùng thế hệ bên trong không có đối thủ, khó tránh khỏi nhàm chán, mà buồn tẻ.

Vì vậy liền chỉ có thể đem mục tiêu định cao hơn một chút. . .

Vươn người đứng dậy, Tô Dịch đi ra gian phòng.

Bên ngoài gian phòng, Nguyên Hằng đứng ở đó, không biết đã chờ bao lâu.

Mắt thấy Tô Dịch đi ra, hắn vội vàng nói: "Chủ nhân, tiếp qua một cái nửa canh giờ, liền đem đến 'Ngọc Bình Châu' cảnh nội, nghe thấy cô nương dặn dò nhỏ đến nói với ngài một tiếng, bọn họ hội thuận đường tiến về Ngọc Bình Châu đệ nhất dòng họ 'Thanh Điền Tả thị' dự tiệc, hi vọng chúng ta cũng một đạo cùng đi."

Ngọc Bình Châu là Đại Hạ mười ba châu một trong, dùng thừa thải linh ngọc nổi tiếng thiên hạ.

Với tư cách Ngọc Bình Châu đệ nhất dòng họ, Thanh Điền Tả thị nhất tộc dưới trướng, khống chế chừng chân chín đầu khổng lồ thừa thải linh ngọc mạch khoáng, thế lực khổng lồ.

Đặt tại toàn bộ Đại Hạ cảnh nội, mặc dù so ra kém Tứ đại đỉnh cấp đạo thống, Tam đại dòng họ như vậy quyền hành ngập trời, nhưng là được xưng tụng là nhất lưu thế lực.

Văn Tâm Chiếu bọn họ tiến về Thanh Điền Tả thị, trên danh nghĩa là dự tiệc, kì thực là muốn mua một đám luyện chế bảo vật, bí phù sử dụng linh ngọc, mang về Vân Thiên Thần Cung.

Hiểu được những cái này, Tô Dịch trong lòng khẽ động, dùng hắn hiện tại thủ đoạn, nếu có thể mua một ít cực trân quý hiếm thấy linh ngọc, hoàn toàn có thể luyện chế một ít uy năng cường đại bí phù.

Ví dụ như Linh Ẩn Vô Tung Phù, Chỉ Xích Sơn Hà Phù, Kim Quang Ngự Thủ Phù.....

Dù là chính hắn không dùng được, cũng có thể giao cho bên người người dùng để phòng thân.

"Tốt, đi đi một lần cũng không sao."

Tô Dịch gật đầu đáp ứng.

. . .

Ngọc Bình Châu.

Thanh Điền Linh Sơn.

Tả thị nhất tộc tê cư chi địa.

Cảnh ban đêm như mực, Thiên Khung Tinh Quang sáng lạn.

Thanh Điền Linh Sơn đỉnh, đèn đuốc sáng trưng, một hồi yến hội đang đang tiến hành.

Tả thị tộc trưởng Tả Tinh Hà, cùng với Tả gia một đám đại nhân vật, đều dự thính trong đó, lễ tiết long trọng.

Nguyên nhân chính là, hôm nay có Vân Thiên Thần Cung một đám khách nhân tôn quý giá lâm!

"Chương huynh, mạo muội hỏi một câu, kia thanh bào thiếu niên cùng bên cạnh hắn hai cái yêu tu, là lai lịch gì?"

Yến ẩm ở bên trong, Tả Tinh Hà cười truyền âm, hỏi ý ngồi ở bên cạnh Chương Uẩn Thao.

Tả Tinh Hà, Tụ Tinh cảnh đại viên mãn, áo bào tím mực phát, mặt lồng ngực hồng nhuận phơn phớt, uy thế mười phần.

Chương Uẩn Thao thần sắc bất động, ánh mắt hơi có chút phức tạp, hồi đáp: "Bọn họ thực sự không phải là ta Vân Thiên Thần Cung truyền nhân,

mà trên đường gặp nhau đồng đạo mà thôi."

Hắn từng thua ở Tô Dịch thuộc hạ, nơi nào sẽ rộng lượng đến bất kể hiềm khích lúc trước, tại hắn mặt người trước khen ngợi Tô Dịch hạng gì rất cao minh?

Tả Tinh Hà cười cười, gật đầu nói: "Thì ra là thế."

Hôm nay Chương Uẩn Thao, Văn Tâm Chiếu một đoàn người giá lâm về sau, trong lòng của hắn liền kỳ quái, Vân Thiên Thần Cung truyền nhân ở bên trong, như thế nào nhiều hơn hai cái yêu tu.

Nhưng mà, khi đó trở ngại lễ tiết cùng nơi, Tả Tinh Hà cũng không hỏi nhiều.

Mà bây giờ, Chương Uẩn Thao lời nói kia, cùng với biểu lộ ra lãnh đạm thái độ, để Tả Tinh Hà cũng lười được lại đi chú ý Tô Dịch, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình.

Liền Chương Uẩn Thao đều không thèm để ý, thân là Tả thị tộc trưởng Tả Tinh Hà, đặt tại toàn bộ Đại Hạ, cũng là số một đại nhân vật, lại làm sao đem mấy cái Tích Cốc cảnh tu sĩ để ở trong lòng.

Dạ yến rất náo nhiệt.

Tả thị tài đại khí thô, vô luận tửu thủy hay là thức ăn, đều là khó gặp mỹ vị, hết sức hào hoa xa xỉ.

"Hoắc công tử, ta kính ngài!"

Tả thị các đại nhân vật, không ngừng hướng Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, Tôn Phong bọn người mời rượu, thái độ nhiệt tình, tôn kính có thừa.

Văn Tâm Chiếu cùng Nhậm U U bên người, cũng vây quanh rất nhiều Tả thị hậu duệ quý tộc nhân vật, như ông sao vây quanh ông trăng giống như, chủ động cùng Văn Tâm Chiếu, Nhậm U U bắt chuyện.

Duy chỉ có Tô Dịch, Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình bên kia, lộ ra có chút lạnh lùng.

Nhưng mà, bọn họ là cùng Vân Thiên Thần Cung một đoàn người cùng một chỗ đến đây, cũng không ai dám lãnh đạm bọn họ.

Tô Dịch cũng không thèm để ý những cái này, uống một mình tự uống.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đều phát giác được, đại khái là bởi vì bọn họ là yêu tu nguyên nhân, những kia Tả thị các đại nhân vật, rõ ràng đều có chút không chào đón bọn họ.

Nhưng mà, hai người đều thành thói quen, tự nhiên sẽ không vì thế sinh khí.

"Hoắc công tử, kia ba vị bằng hữu là ai, như thế nào cùng các ngươi cùng một chỗ đồng hành?"

Một cái xinh đẹp xinh đẹp thiếu nữ áo vàng, dáng cười ngọt ngào mà làm bạn ở Hoắc Vân Sinh bên người, ánh mắt lườm Tô Dịch bọn họ bên kia một cái.

"Bọn họ?"

Hoắc Vân Sinh khóe môi nổi lên một chút nghiền ngẫm đường cong, nói, "Bọn họ đến từ Đại Chu, tu vi cực kỳ lợi hại, ngươi nhưng chớ có khinh thường."

Thiếu nữ áo vàng kinh ngạc: "Hẳn là, Vân Thiên Thần Cung có ý định thu bọn họ là truyền nhân?"

Hoắc Vân Sinh mỉm cười nói: "Chúng ta Vân Thiên Thần Cung, có thể không thu yêu tu là truyền nhân."

Thiếu nữ áo vàng ah xong một tiếng, liền đối với Tô Dịch bọn người đã mất đi hứng thú.

Hoắc Vân Sinh cũng không có lại giải thích gì đó.

Trong lòng của hắn đều hận không thể giết Tô Dịch, đâu có thể nào tuyên dương Tô Dịch có bao nhiêu lợi hại?

Trên thực tế, như vậy từng màn, đã ở Tiền Thiên Long, Tôn Phong bọn người bên người phát sinh.

Những kia Tả thị các đại nhân vật, tự nhiên không phải người ngu, khi nhìn thấy vô luận là Chương Uẩn Thao, hay là Hoắc Vân Sinh bọn người, đang nói bắt đầu Tô Dịch bọn người lúc, thái độ đều rất qua loa lúc, trong nội tâm làm sao không rõ, Tô Dịch bọn người chẳng qua là có cũng được mà không có cũng không sao nhân vật?

Thế cho nên, ở yến ẩm thời điểm, đều hữu ý vô ý mà lạnh nhạt Tô Dịch bọn người.

Ở dùng cường giả vi tôn tu hành giới, nịnh nọt bực này sự tình, thể hiện được càng rõ ràng.

Dùng Tả thị nhất tộc nội tình cùng thế lực, có thể đem làm được rất tốt bọn họ long trọng đối đãi, chỉ có thể là Vân Thiên Thần Cung truyền nhân!

Cái này là thế sự nhân tình.

Dù là không phục, cũng đều được nhận.

"Người tới, đem ta là khách nhân chuẩn bị lễ vật lấy ra."

Tả Tinh Hà đột nhiên mở miệng, khiến cho mọi người tại đây chú ý.

Chương Uẩn Thao cười cự tuyệt nói: "Lễ vật? Tả huynh có thể quá khách khí, chúng ta là đến đây làm khách, cái đó còn có thể thu các ngươi lễ vật?"

Tả Tinh Hà phóng khoáng cười to, nói: "Chương huynh, các ngươi nhưng chớ có chối từ, trước chút ít trận, ta Tả gia tu sĩ, ở một chỗ linh ngọc mạch khoáng ở chỗ sâu trong, phát hiện một đám linh nguyên đá, lần này cố ý chọn kỹ lựa khéo một ít, tặng cho chư vị, dùng bề ngoài ta Tả thị nhất tộc tâm ý."

Linh nguyên đá!

Mọi người đôi mắt đều là sáng ngời.

Chương Uẩn Thao cũng không khỏi giật mình, tâm động không ngừng.

Rất nhanh, liền có một đám bồi bàn nâng nguyên một đám khay ngọc, đi tới trong tràng.

Từng khay ngọc trên, đều để đó một cái đen nhánh ngọc thạch quáng tài liệu, xem ra không chút nào thu hút.

"Chủ nhân, cái này linh nguyên đá là bực nào bảo bối?" .

Nguyên Hằng nhịn không được truyền âm thỉnh giáo, hắn hay là lần đầu nghe nói linh nguyên đá.

Tô Dịch thuận miệng giải đáp một phen.

Linh nguyên đá, sinh ra đời ở linh ngọc mạch khoáng bổn nguyên trong.

Mỗi một khối linh nguyên đá, tựa như một cái phong ấn bảo rương, có bảo rương có giấu đủ loại kiểu dáng linh ngọc, có bảo rương thì không.

Ở tu hành thế lực chiếm giữ thành phố phường trong, thậm chí hội cầm "Linh nguyên đá" đến đánh bạc, liền là cái gọi là đổ thạch.

Hiểu được những cái này, Nguyên Hằng giật mình ngoài, nhớ tới một sự kiện, nói: "Cái này linh nguyên đá, ngược lại là cùng lão mù lòa 'Quỷ đèn thạch quan' có chút tương tự."

Tô Dịch cười cười, một ít linh nguyên đá mà thôi, đâu có thể nào cùng quỷ đèn nhất mạch "Thạch quan" đánh đồng?

Hắn cũng không có nói cho Nguyên Hằng, ở Đại Hoang Cửu Châu chi địa, còn có một loại càng hiếm thấy "[Thần nguyên thạch]", đó là đủ để cho Hoàng cảnh nhân vật đều thèm thuồng Côi Bảo.

Vì [thần nguyên thạch], Hoàng cảnh nhân vật đều trở nên như dân cờ bạc giống như điên cuồng.

Lúc này, Tả Tinh Hà vươn người đứng dậy, cười mở miệng nói: "Các vị chắc hẳn đều hiểu rõ, linh nguyên đá tuy nhiên là hiếm thấy trân bảo, có thể không có thể mỗi một khối linh nguyên đá trong đều có giấu linh ngọc."

"Hơn nữa, nếu không mở ra linh nguyên đá đến xem, ai cũng không biết trong đó giấu linh ngọc là tốt là xấu."

Hắn chỉ một cái hiện lên ở khay ngọc trong hơn ba mươi khối linh nguyên đá, ánh mắt quét qua Chương Uẩn Thao bọn người, cười ha hả nói ra:

"Đổ thạch niềm vui thú, liền tại chính mình động thủ, ta liền không bao biện làm thay rồi, hay là các vị tự mình đến chọn một khối a."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 455: Khác Nhau Đối Đãi

Chương Uẩn Thao cười đứng dậy, nói: "Vậy lão hủ liền không khách khí."

Hắn bước về phía trước, một hơi đánh giá.

Linh Nguyên Thạch cùng sở hữu mười tám khối, có lớn có nhỏ, mỗi một khối đều đen nhánh, hình dạng không đồng nhất, toàn thân tràn ngập một tia thần tính khí tức.

Tại loại này khí tức ngăn cách xuống, thần niệm lực lượng căn bản không cách nào thăm dò vào trong đó.

Chương Uẩn Thao tường tận xem xét khoảnh khắc, không khỏi có chút do dự.

Hắn đối với Linh Nguyên Thạch cũng không biết, rất khó có thể nhãn lực phân biệt ra được ai ưu ai kém.

Thấy vậy, Tả Tinh Hà cười tiến lên, không để lại dấu vết chỉ điểm nói: "Chương huynh, Linh Nguyên Thạch bực này bảo bối, xem xét màu sắc, hai nhìn linh tính, ba, muốn mắt nhìn duyên. Huy hiệu huynh hiện tại chỗ đã thấy cái này khối Linh Nguyên Thạch, đem làm không là phàm phẩm."

Chương Uẩn Thao trong lòng khẽ động, cười nói: "Vậy sao, chương nào đó cũng cảm giác cái này Linh Nguyên Thạch rất chợp mắt duyên, vậy thì cái này khối."

Nói xong, hắn đưa tay đem kia khối Linh Nguyên Thạch cầm trong tay, đầu ngón tay có chút phát lực, dùng nhu kình từng tấc từng tấc đem Linh Nguyên Thạch da xác chấn vỡ.

Theo ngọc thạch mảnh vụn bay tứ tung, trong chớp mắt mà thôi, một khối ánh vàng rực rỡ linh ngọc lăn xuống ở Chương Uẩn Thao lòng bàn tay.

Linh ngọc mới lớn bằng ngón cái, lại cực sáng long lanh óng ánh, sáng sủa như kim, tản mát ra chói mắt sáng bóng, khí tức cực lăng lệ ác liệt, mơ hồ trong đó, hình như có Hổ khiếu chi âm thanh từ linh ngọc trong truyền ra.

"Diệu ah! Kim Ban Hổ Sát Ngọc, chương huynh tốt phúc khí!"

Tả Tinh Hà vỗ tay tán thưởng.

Trong tràng lập tức oanh động.

Những kia Tả thị đại nhân vật dồn dập chúc mừng không ngừng.

Hoắc Vân Sinh bọn người thấy vậy, cũng không khỏi có chút kích động.

Một khối cỡ ngón cái Kim Ban Hổ Sát Ngọc, giá trị của nó muốn ở 100 viên lục phẩm Linh thạch tả hữu, là luyện chế Linh Đạo bí phù tuyệt hảo Linh tài một trong.

Chương Uẩn Thao cũng giật mình, chợt vui vẻ ra mặt, chắp tay nói: "Đa tạ Tả huynh chỉ điểm!"

Hắn làm sao không rõ, ở nơi này là chính mình vận khí tốt, rõ ràng chính là Tả Tinh Hà chỉ điểm "Diệu" .

Tả Tinh Hà cười ha ha, khoát tay nói: "Chương huynh chớ khách khí."

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình nhìn thấy như vậy một màn, cũng đều ngạc nhiên không ngừng, một khối Linh Nguyên Thạch, lại có thể khai ra bực này linh vật, để bọn họ cũng mở rộng tầm mắt.

Tô Dịch uống một chén rượu, không quá để ý.

Cái này rõ ràng chính là Tả Tinh Hà an bài tốt, những Linh Nguyên Thạch đó cũng nhất định là chọn kỹ lựa khéo qua, chắc chắn sẽ không để Chương Uẩn Thao bọn người thất vọng.

"Tâm Chiếu, ngươi cũng tới thử một lần."

Chương Uẩn Thao cười ha hả mời.

Văn Tâm Chiếu lập tức vươn người đứng dậy, vị này tuyệt mỹ như tiên Tiểu Kiếm Yêu, vừa ra tràng, liền trở thành toàn trường chú mục tiêu điểm.

Liền là những kia Tả thị đại nhân vật, cũng không khỏi lộ ra kinh diễm chi sắc.

Tả Tinh Hà dáng cười ấm áp nói: "Nghe thấy cô nương, theo lão phu chi cách nhìn, cái này khối Linh Nguyên Thạch khi cùng ngươi hữu duyên."

Lúc nói chuyện, hắn chỉ một cái trong đó một khối Linh Nguyên Thạch.

Văn Tâm Chiếu lại lạnh nhạt lắc đầu, cự tuyệt nói: "Tả tiền bối, trước ngươi nói, nếu là đổ thạch, do chính mình đến chọn lựa mới cực kỳ có niềm vui thú, nếu là người khác chỉ điểm, kia mặc dù đạt được bảo vật, cũng không thú vị vị."

Tả Tinh Hà thần sắc trì trệ.

Không đợi hắn mở miệng, Văn Tâm Chiếu đã chọn lựa đến một khối Linh Nguyên Thạch.

Mở mạnh xem xét, là một miếng màu lục thẫm "Thanh vân Mặc Ngọc", giá trị đồng dạng cực trân quý, nhưng lại hơi thua Kim Ban Hổ Sát Ngọc một bậc.

Dù vậy, Tả Tinh Hà chờ Tả gia đại nhân vật như trước cười tán thưởng không ngừng, cho đủ Văn Tâm Chiếu mặt mũi.

Đối với cái này, Văn Tâm Chiếu cái cười cười, liền chiết thân phản hồi ngồi vào.

Kế tiếp, Hoắc Vân Sinh, Nhậm U U, Tôn Phong, Tiền Thiên Long bọn người lục tục tiến lên, phân biệt chọn lựa một khối Linh Nguyên Thạch.

Có lẽ bởi vì Văn Tâm Chiếu nổi lên cái đầu, Hoắc Vân Sinh bọn người dồn dập từ chối nhã nhặn Tả Tinh Hà chỉ điểm, quyết định do chính mình đến chọn lựa.

Tả Tinh Hà thấy vậy, chỉ có thể nhắc nhở Hoắc Vân Sinh bọn người, cái này còn lại 16 khối Linh Nguyên Thạch ở bên trong, có một nửa tả hữu cực có thể là không.

Hoắc Vân Sinh cởi mở cười nói: "Tả tiền bối cố tình rồi, nhưng mà, Hoắc mỗ vận khí từ trước đến nay không tệ, mặc dù lần này không có thu hoạch, cũng đoạn sẽ không trách trách làm tiền bối không có chiếu cố ta."

Tả Tinh Hà lại cười nói: "Nhìn ra được, Hoắc công tử lòng tin tưởng rất đủ, như vậy cũng tốt, đổ thạch một đạo, coi như có như vậy khí phách."

Hoắc Vân Sinh lập tức tiến lên, không bao lâu liền chọn lựa một khối Linh Nguyên Thạch, mở ra xem xét, nhưng lại rỗng tuếch, lập tức trợn tròn mắt.

Vừa mới khoe khoang vận khí cũng không tệ, kết quả là đến không, cái này để nhân tình làm sao chịu nổi?

Trong tràng mọi người thần sắc cổ quái.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình thiếu chút nữa bật cười.

Chính là Tả Tinh Hà, nguyên vốn chuẩn bị một bụng ca ngợi lời nói, có thể Hoắc Vân Sinh lại hết lần này tới lần khác tuyển cái phế liệu, để hắn chính là nghĩ nịnh nọt một câu đều không được.

"Nếu không thì. . . Hoắc công tử lại tuyển cái?"

Tả Tinh Hà cười nói.

Hoắc Vân Sinh khoát tay áo, nói: "Xem ra, đêm nay tay của ta khí không được tốt, hay là được rồi."

Hắn lo lắng lại chọn một không, vậy cũng liền quá thật xấu hổ chết người ta rồi.

Mà nhìn thấy một màn này, Tiền Thiên Long, Tôn Phong, Nhậm U U bọn họ cũng không khỏi âm thầm hối hận, sớm biết như vậy cái này Linh Nguyên Thạch có rảnh, bọn họ làm sao cự tuyệt Tả Tinh Hà chỉ điểm?

Nhưng bây giờ, nghĩ hối hận cũng đã chậm.

Kế tiếp, Tiền Thiên Long, Tôn Phong đều cắt cái không, đều xấu hổ cực kỳ, xoay người mà đi.

Nhậm U U thì đùa nghịch cái tiểu thông minh, chọn lấy Tả Tinh Hà trước chỉ điểm Văn Tâm Chiếu kia khối Linh Nguyên Thạch.

Mở ra xem xét, là một khối cực hiếm có Phi Ngọc Linh Tinh, lập tức oanh động toàn trường.

Mặc cho ai đều nhìn ra, cái này khối Phi Ngọc Linh Tinh giá trị, so với kia Kim Ban Hổ Sát Ngọc từng có chi mà đều bị cùng.

Chỉ là, Nhậm U U lại cao hứng không nổi, xét đến cùng, nàng là nhặt được Văn Tâm Chiếu một cái tiện nghi, mà không phải bằng bản lĩnh thật sự đạt được.

"Tới phiên ta, ta phải cái này!"

Thanh Nha cười hì hì tiến lên, trực tiếp chọn trúng một khối Linh Nguyên Thạch.

Mở ra xem xét, chính là một khối có thể nói hiếm thấy Kim Ti Hỏa Vân Ngọc, giá trị xa lúc trước khai ra những kia linh ngọc phía trên!

Cái này để Tả Tinh Hà cũng không khỏi kinh ngạc, sợ hãi than nói: "Thanh Nha cô nương vận may vào đầu ah!"

Những kia Tả thị đại nhân vật đều lắc lắc thần, có chút ngoài ý muốn.

Những cái này Linh Nguyên Thạch tuy nhiên là chọn kỹ lựa khéo đi ra, vốn lấy nhãn lực của bọn hắn cùng kinh nghiệm, cũng gần kề chỉ có thể đại khái phân biệt, cái đó khối Linh Nguyên Thạch có giấu bảo vật, cái đó khối là không.

Về phần Linh Nguyên Thạch trong nơi cất giấu bảo vật đến tột cùng là gì đó, liền bọn họ cũng không cách nào nhìn ra.

Khi thấy Thanh Nha vậy mà một lần hành động cắt ra một khối Kim Ti Hỏa Vân Ngọc, thậm chí để bọn họ Tả thị đại nhân vật đều có chút thịt đau,

đây chính là khó gặp hảo bảo bối.

Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn người thấy vậy, cũng cũng không khỏi cảm khái, cái này Thanh Nha vận khí thật sự quá tốt!

Lúc này, Tả thị những kia đại nhân vật giống như đều đã quên, trong tràng còn có Tô Dịch bọn người không có chọn lựa Linh Nguyên Thạch.

Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn người mặc dù cũng phát giác được một màn này, lại ra vẻ không biết.

Chỉ có Văn Tâm Chiếu đại mi hơi nhíu, một đôi thanh con mắt nhìn về phía Tô Dịch, cười nói: "Tô huynh, tới phiên ngươi."

Nàng xem sớm ra, những cái này Tả thị tộc nhân có chút không chào đón Tô Dịch bọn người, đối với cái này, Văn Tâm Chiếu cũng không nên nói cái gì.

Dù sao, bọn họ là để làm khách.

Nhưng bây giờ, đem làm phát giác được Tả thị những cái này đại nhân vật, trực tiếp bỏ qua Tô Dịch bọn người lúc, trong lòng cũng là nổi lên một chút tức giận.

Đem làm loại này khác nhau đối đãi đặt tới bên ngoài lúc, liền thật là làm cho người ta không thoải mái.

Mắt thấy Văn Tâm Chiếu lên tiếng, Tả Tinh Hà ngơ ngác một chút, giống như thật bất ngờ, không nghĩ tới Văn Tâm Chiếu sẽ để ý Tô Dịch bực này nhân vật.

Chợt, vị này kinh nghiệm sóng gió Tả thị tộc trưởng vỗ trán một cái, hổ thẹn nói: "Trách ta bị Thanh Nha cô nương hành động vĩ đại kinh đến rồi,

thế cho nên chậm trễ Tô tiểu hữu bọn người."

Nói xong, hắn cười hướng Tô Dịch phát ra mời: "Tô công tử, mau mau cho mời!"

Văn Tâm Chiếu mặt mũi, hắn hay là muốn cho.

"Vậy cũng vậy cảm ơn nhé."

Tô Dịch lập tức đứng dậy, đón ánh mắt của mọi người, đi vào những Linh Nguyên Thạch đó trước.

Tả Tinh Hà cười mà không nói, rõ ràng không có ý định nhắc nhở cùng chỉ điểm Tô Dịch.

Bực này thái độ, so sánh với đối đãi Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn người lúc, không thể nghi ngờ lãnh đạm rất nhiều.

Tô Dịch lại giống như hồn nhiên bất giác, ánh mắt quét qua những Linh Nguyên Thạch đó, liền chọn trúng trong đó một khối.

Tả Tinh Hà chân mày lập tức lộ ra một chút nhẹ nhõm vui vẻ, dùng nhãn lực của hắn cùng kinh nghiệm, xem sớm ra cái này Linh Nguyên Thạch là không!

Những kia Tả gia đại nhân vật ánh mắt cũng trở nên nghiền ngẫm.

Môn tự vấn lòng, dùng bọn họ Thanh Điền Tả gia của cải, hoàn toàn chính xác không kém những cái này Linh Nguyên Thạch, liền là toàn bộ đưa cho Vân Thiên Thần Cung, cũng cũng sẽ không một chút nhíu mày.

Có thể nếu khiến bọn họ đem Linh Nguyên Thạch tặng cho Tô Dịch bực này có cũng được mà không có cũng không sao nhân vật, trong nội tâm cũng có chút không vui.

Mà bây giờ, mắt thấy Tô Dịch chọn trong một cái phế liệu, Tả gia những kia các đại nhân vật sao có thể mất hứng?

"Xem ra, tên này cũng tuyển cái không đó a. . ."

Hoắc Vân Sinh nhạy cảm phát giác được Tả gia những kia đại nhân vật khéo léo thần sắc biến hóa, cũng không khỏi vui vẻ, nhìn có chút hả hê.

"Tô Dịch ca ca, nhanh mở ra nhìn xem là gì đó."

Thanh Nha thúc giục nói.

Văn Tâm Chiếu, Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình bọn người cũng đều chờ mong không ngừng.

Bọn họ cũng sẽ không đã quên, ban đầu ở Linh Khúc trên đại hội, Tô Dịch liền dựa vào siêu quần nhãn lực, một lần hành động cầm xuống một khối "Tốn Linh Thôn Hư Thú" da thú!

"Không nóng nảy."

Tô Dịch cười cười, đối với Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình nói ra, "Nếu không thì, ta giúp các ngươi cũng lựa chọn một khối Linh Nguyên Thạch?"

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình làm sao có ý kiến rồi, đau nhức mau đáp ứng.

Tả Tinh Hà sắc mặt lại có chút cứng đờ, nội tâm có chút giận dỗi, tiểu tử này. . . Ngược lại là thực không khách khí a, đây là bắt được cơ hội, có ý định hung hăng hao bọn họ Tả gia lông dê?

Những kia Tả gia các đại nhân vật cũng đều nhíu mày không ngừng, tiểu tử này, thể diện có phải hay không quá khó nhìn chút ít?

Bầu không khí có chút nặng nề.

Văn Tâm Chiếu mở miệng nói: "Tả tiền bối, ngươi hẳn là cảm thấy Tô công tử làm như vậy không ổn sao?"

Tả Tinh Hà khuôn mặt lập tức cười ha ha nói: "Một chút Linh Nguyên Thạch mà thôi, đã Tô tiểu hữu đưa ra thỉnh cầu, ta há có không đáp ứng đạo lý?"

Lời nói này, nói hào khí mười phần.

Thanh Điền Tả thị dùng linh ngọc mạch khoáng làm giàu, được xưng Ngọc Bình Châu đệ nhất dòng họ thế lực, tài đại khí thô, hoàn toàn chính xác căn bản không kém điểm ấy Linh Nguyên Thạch.

"Vậy thì cái này hai khối a."

Nói xong, Tô Dịch liền lại tuyển hai khối Linh Nguyên Thạch.

Thấy vậy, Tả Tinh Hà mày nhăn lại, đôi mắt một trận chớp động.

Những kia Tả thị các đại nhân vật sắc mặt cũng là trầm xuống.

Bọn họ một cái nhìn ra, Tô Dịch mới tuyển kia hai khối Linh Nguyên Thạch, đều có giấu linh ngọc!

Thẳng tuốt ở quan sát Tả thị những kia đại nhân vật thần sắc Hoắc Vân Sinh, giờ phút này cũng không khỏi kinh nghi, sẽ không phải tên này đi vận khí cứt chó, thoáng cái chọn trúng hai khối hảo bảo bối a?

Lúc này, mọi người khẩu vị đều bị xâu chân, tất cả ánh mắt đều hội tụ ở Tô Dịch trên người.

Răng rắc.

Một tiếng giòn vang, Tô Dịch trước cắt ra là Nguyên Hằng chọn lựa một khối Linh Nguyên Thạch.

Ánh sáng màu đỏ như cầu vồng, lập lòe như hà.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 456: Ngọc Chủng Linh Kén

Hỏa Hà Vân Không Ngọc!

Toàn trường yên tĩnh, tất cả ánh mắt đều bị hấp dẫn.

Chỉ thấy Tô Dịch trong tay, là một viên hạnh nhân kích thước linh ngọc, sắc như lửa hà thiêu đốt, chất như vân không mờ mịt, sáng sủa chiếu sáng, mỹ lệ chói mắt.

Tả Tinh Hà ánh mắt đăm đăm, sắc mặt biến ảo không ngừng.

Tả gia những kia đại nhân vật, trong lòng mơ hồ cảm giác đau đớn, nguyên một đám ngốc trệ ở kia.

Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn người trợn mắt há hốc mồm.

Văn Tâm Chiếu con mắt hiện dị sắc.

Thanh Nha oa một tiếng sợ hãi thán phục lên tiếng.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đối mặt, đều khiếp sợ không ngừng.

Hỏa Hà Vân Không Ngọc, cực phẩm Linh tài, giá trị liên thành, không chỉ có thể luyện chế bí phù, càng có thể luyện là đan dược.

Giống như như vậy một viên hạnh nhân kích thước Hỏa Hà Vân Không Ngọc, không có 200 viên lục phẩm Linh thạch, căn bản là mua không được!

Cái này đồng giá trị, cũng là Chương Uẩn Thao kia khối Kim Ban Hổ Sát Ngọc gấp đôi!

"Tô đạo hữu. . . Hảo nhãn lực!"

Tả Tinh Hà khen một tiếng, chỉ là nhưng trong lòng ở tích huyết.

Lỗ lớn rồi!

Cái này nếu là bị Vân Thiên Thần Cung truyền nhân đạt được, cũng là mà thôi.

Nhưng này dạng trân bảo, lại bị một cái không quan trọng gì thiếu niên đạt được, cái này để Tả Tinh Hà làm sao có thể cao hứng được?

Những kia Tả thị đại nhân vật cũng đều ở thịt đau, rất là phiền muộn.

"Cái này cũng nhiều thiệt thòi Tả tộc trưởng cho ta chọn lựa Linh Nguyên Thạch cơ hội."

Tô Dịch cười mở miệng, ngữ mang châm chọc.

Không để ý đến Tả Tinh Hà vậy có chút ít phát cương sắc mặt, Tô Dịch thu hồi Hỏa Hà Vân Không Ngọc, lần nữa mở ra cho Bạch Vấn Tình chọn lựa Linh Nguyên Thạch.

Răng rắc!

Một tiếng giòn vang, nương theo lấy từng sợi sương mù mịt mờ màu lam quang hà, một viên đá cuội kích thước u lam linh ngọc, lăn xuống Tô Dịch lòng bàn tay.

Hí!

Trong tràng vang lên một trận hít vào khí lạnh âm thanh.

Lam Tủy Hải Hồn Ngọc! !

Đây cũng là một loại cực trân quý linh ngọc, ẩn chứa Nhâm Thủy tinh khí, là luyện chế thủy hành bảo vật hiếm có kỳ trân, giá trị không kém Hỏa Hà Vân Không Ngọc!

"Cái này. . ."

Chương Uẩn Thao bọn họ đều có chút mộng, cái này Tô Dịch vận số như thế nào thoáng cái trở nên như thế nghịch thiên?

Nhất là Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, Tôn Phong, đều không thu hoạch được gì, lại đối lập trước mắt một màn này, chỉ cảm thấy vô cùng chướng mắt, tâm tính đều mất nhất định.

Tả Tinh Hà sắc mặt phát cương, thần sắc một trận sáng tắt không ngừng, tâm cũng giống như bị cắt một đao, khóe môi hung hăng run rẩy.

Những kia Tả thị các đại nhân vật, nguyên một đám cũng đều như ăn hết tử con ruồi tựa như, sắc mặt kỳ chênh lệch, nội tâm phiền muộn được muốn ói máu.

Chẳng ai ngờ rằng, Tô Dịch liên tục cắt ra hai loại khan hiếm hiếm thấy linh ngọc.

Nếu sớm biết như thế, bọn họ nói cái gì cũng sẽ không đáp ứng Tô Dịch lại chọn lựa kia hai khối Linh Nguyên Thạch!

Văn Tâm Chiếu, Thanh Nha bọn người, thì cũng không khỏi chịu sợ hãi thán phục.

Có thể tuyển ra một khối hiếm có linh ngọc là vận khí, kia liên tục tuyển ra hai khối, há có thể là vận khí hai chữ có thể hình dung?

Quân không thấy, trước Hoắc Vân Sinh bọn họ có thể đều nhất nhất rơi vào khoảng không!

"Tô tiểu hữu vận khí thật là tốt a, nhưng mà, ngươi cái này hai kiện bảo bối đều là vì người khác chọn lựa, chính ngươi cái này khối. . . Còn không có mở ra, nếu không thì, để cho chúng ta mở lại Khai Nhãn?"

Tả Tinh Hà hít thở sâu một hơi khí, dằn xuống nội tâm phiền muộn, cười mở miệng.

Trong lòng của hắn khó chịu, tự nhiên cũng muốn để Tô Dịch khó chịu.

Trước hắn liền nhìn ra, Tô Dịch là chính hắn chỗ tuyển Linh Nguyên Thạch, màu sắc tầm thường, hoa văn đen tối, xem xét tựu không khả năng có giấu linh ngọc!

Chỉ cần mở ra, Tô Dịch chỉ có thể tay không mà về, về phần bị Tô Dịch cắt ra kia hai khối linh ngọc. . . Đó cũng là vì người khác chọn lựa, không thuộc về hắn!

"Đến đến, để cho chúng ta nhìn xem, Tô tiểu hữu vì chính mình chọn Linh Nguyên Thạch, hay không còn có thể trình diễn kỳ tích."

"Nói như vậy, như Tô tiểu hữu còn có thể cắt ra một cái bảo vật đến, vô luận tốt hay xấu, ta nguyện dùng gấp 10 lần giá cả mua xuống!"

Những kia Tả thị đại nhân vật dồn dập phát ra tiếng, thậm chí nghĩ nhìn Tô Dịch xấu mặt.

Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn người ánh mắt cũng đều ngay ngắn hướng nhìn về phía Tô Dịch, chỉ nhìn Tả gia những kia đại nhân vật phản ứng, liền để bọn họ hiểu rõ, Tô Dịch cực khả năng muốn trồng cái té ngã rồi!

"Gấp 10 lần giá cả?"

Tô Dịch bên môi nổi lên một chút khinh thường đường cong.

Tả Tinh Hà nheo mắt, mơ hồ cảm giác có chút không đúng.

Có thể cũng chính vào giờ phút này, Tô Dịch dùng biền chỉ như đao, mở ra trong tay Linh Nguyên Thạch.

Đổ rào rào.

Mảnh đá bay tứ tung, không có bất kỳ linh quang hiện lên.

Thấy như vậy một màn, những kia Tả thị đại nhân vật cũng không khỏi cười rộ lên, trong nội tâm nhìn chung thống khoái một ít, nếu không, không phải bị đè nén thổ huyết không thể.

Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn người nội tâm cũng một trận tối thoải mái, ngoài miệng lại lắc đầu thở dài không ngừng.

Thậm chí, Hoắc Vân Sinh còn cố ý đáng ghét người, giả mù sa mưa trấn an nói: "Tô huynh, lúc này đây, ngươi liền đem quên mình vì người rồi, có thể ngàn vạn chớ để thất lạc."

Văn Tâm Chiếu, Thanh Nha bọn họ hai mặt nhìn nhau, đều rất khó hiểu, Tô Dịch. . . Như thế nào cho mình tuyển cái phế liệu?

Có thể cũng chính vào giờ phút này ——

Thẳng tuốt không có mở miệng Tả Tinh Hà, đang nhận được kích thích giống như, thất thanh nói: "Ngọc chủng linh kén! ? Cái này sao có thể?"

Hắn sắc mặt đại biến, cảm xúc không khống chế được, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào Tô Dịch trong tay, mặt mũi tràn đầy đều là không thể tin được thần sắc.

Ngọc chủng linh kén?

Nghe được cái tên này, những kia Tả thị đại nhân vật nguyên một đám như bị sét đánh, vụt mà đứng dậy, ánh mắt đều ngay ngắn hướng nhìn sang.

Chỉ thấy Tô Dịch lòng bàn tay, ngọc thạch mảnh vụn ở bên trong, có một cái không thu hút kén kén, mới củ lạc kích thước, bụi bẩn.

Nhìn kỹ, kén kén mặt ngoài bao trùm lấy một tầng rậm rạp kỳ dị vân hoa văn!

"Cái này. . . Cái này lại thật sự!"

Một cái Tả gia đại nhân vật toàn thân run rẩy, con ngươi trừng lớn.

"Gần trăm năm nay, ta Tả thị nhất tộc mới gần kề cái phát hiện một cái ngọc chủng linh kén, chưa từng nghĩ, hôm nay. . . Hôm nay nhìn chung lại gặp được. . ."

Có người dám thán kêu to.

Chứng kiến Tả Tinh Hà chờ Tả gia đại nhân vật đều như thế thất thố, Chương Uẩn Thao bọn họ cũng ý thức được không đúng, tất cả đều kinh nghi bất định.

"Xin hỏi Tả huynh, ngọc chủng linh kén là bực nào bảo vật?"

Chương Uẩn Thao nhịn không được hỏi.

Tả Tinh Hà hít thở sâu một hơi khí, ổn ổn tâm thần, nói: "Ngọc chủng linh kén là một loại kỳ vật, dùng bí pháp hàm dưỡng, có rất lớn hi vọng lột xác ra 'Ngọc chủng linh điệp " mà bực này linh điệp, từ nhỏ có đủ tìm kiếm Linh thạch mạch khoáng thiên phú!"

"Ta Tả thị tổ tiên, ở lúc ban đầu thời điểm, liền là đã lấy được sát một cái ngọc chủng linh điệp, được sự giúp đỡ của nó, ở ngắn ngủi hơn mười năm ở giữa, liền phát hiện kích thước hơn mười tòa linh ngọc mạch khoáng! Mà ta Tả gia cũng bởi vậy quật khởi, thế lực nước lên thì thuyền lên."

"Có thể nói, ta Tả gia có thể có được hôm nay tài phú cùng quyền thế, cùng ngọc chủng linh điệp là phân không mở ra liên quan."

Lời này vừa nói ra, Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn người đều rung động thất thần, tâm thần bốc lên.

Bọn họ cái này mới ý thức tới, Tô Dịch tính trước ra bảo vật, là bực nào kinh người, kia đồng giá trị căn bản không phải bao nhiêu Linh thạch có thể cân nhắc!

Hoắc Vân Sinh nội tâm lại là ghen ghét lại là xấu hổ và giận dữ, vừa rồi hắn còn trấn an Tô Dịch quên mình vì người, không nên khổ sở, nhưng bây giờ ngọc chủng linh kén xuất hiện, liền như một cái tát, hung hăng quất vào trên mặt hắn, nóng rát đau.

Liền là Chương Uẩn Thao bực này nhìn quen đại thế mặt nhân vật, giờ phút này cũng không khỏi ghen ghét đỏ mắt, cái này Tô Dịch, nhãn lực không khỏi cũng quá độc!

Lại nhìn Nhậm U U, Tiền Thiên Long bọn người, nguyên một đám trong miệng phát khổ, bọn họ vốn là có ý định nhìn Tô Dịch xấu mặt.

Cái đó từng muốn, lại làm cho Tô Dịch nhặt được chí bảo!

"Đáng tiếc, cái này ngọc chủng linh điệp quá hiếm thấy, qua nhiều năm như vậy, ta Tả thị nhất tộc hao hết tâm tư, cũng gần kề chỉ có được ba con, trong đó có hai cái tuổi thọ đều đã gần như dầu hết đèn tắt biên giới. . ."

Tả Tinh Hà than thở.

Lúc nói chuyện, ánh mắt của hắn nhìn về phía Tô Dịch trong tay ngọc chủng linh kén, đột nhiên khom người cúi đầu, mặt mũi tràn đầy hổ thẹn nói: "Tô tiểu hữu, trước là chúng ta chậm trễ ngươi, mong rằng ngươi ngàn vạn chớ để để vào trong lòng."

Mọi người đều kinh.

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười nói: "Muốn này cái linh kén?"

Bị vạch trần tâm sự, Tả Tinh Hà chân mày hiện lên một vòng xấu hổ, nói: "Nếu là có thể, ta Tả thị nhất tộc nguyện mua xuống này cái linh kén, Tô tiểu hữu chỉ cần khai ra điều kiện, chỉ cần ta Tả thị nhất tộc có thể làm được, hết thảy đáp ứng!"

Âm thanh mang theo một chút khẩn cầu mùi vị.

Không có biện pháp, đối với Tả thị nhất tộc mà nói, ngọc chủng linh kén cái này loại bảo vật thật sự quá quý trọng rồi, quý trọng đến đủ để ảnh hưởng bọn họ nhất tộc hưng suy!

"Kính xin Tô tiểu hữu thành toàn!"

Những kia Tả thị đại nhân vật cũng dồn dập chào.

Một màn này màn, để Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh chờ trong lòng người càng phát không phải tư vị.

Văn Tâm Chiếu thì nở nụ cười.

Trước thời điểm, mấy cái này gia hỏa nguyên một đám mắt cao hơn đầu, cố ý lạnh nhạt Tô Dịch.

Nhưng bây giờ, lại chỉ có thể cúi đầu đi khẩn cầu!

Thật đúng là thiên lý sáng tỏ, báo ứng khó chịu.

"Đối với ta mà nói, cái này linh kén hoàn toàn chính xác tác dụng không lớn, bán cho các ngươi cũng không phải là không thể được."

Tô Dịch nói ra.

Hắn nếu muốn tìm kiếm linh ngọc mạch khoáng, căn bản là không nên ngọc chủng linh điệp hỗ trợ, chỉ cần vận dụng một ít bí pháp, là được làm được.

Cho nên, nếu có thể dùng miếng ngọc chủng linh kén đổi một đám tài nguyên tu hành, tự nhiên rất tốt.

Tả Tinh Hà thần sắc vui vẻ, lần nữa khom người chào, "Đa tạ Tô tiểu hữu thành toàn!"

Những kia Tả thị đại nhân vật cũng đều vui vẻ ra mặt.

"Các ngươi hay là xem trước một chút ta khai ra điều kiện, làm tiếp quyết đoán a."

Nói xong, Tô Dịch lấy ra một miếng ngọc giản, một chút suy nghĩ, liền đem điều kiện của mình tuyên khắc trong đó, đưa cho Tả Tinh Hà.

"Lục phẩm Linh thạch ba ngàn khối, lục phẩm linh dược 800 gốc, luyện chế Linh Đạo bí phù linh ngọc 100 khối, lục phẩm Linh tài 500 loại. . ."

Đem làm Tả Tinh Hà chứng kiến trong ngọc giản điều kiện, khóe môi không khỏi hung hăng run rẩy, chỉ cảm thấy kia từng cái chữ, liền như một thanh đao nhọn, không ngừng cắm vào trong lòng của hắn, đau đến sắp không cách nào hô hấp.

Đến cuối cùng, vị này Tả thị nhất tộc tộc trưởng, Ngọc Bình Châu có thể đếm được trên đầu ngón tay đại nhân vật, ánh mắt đều trở nên hoảng hốt, toàn thân phát cương, thần sắc ngốc trệ.

Quá độc ác!

Ở nơi này là mở ra điều kiện, rõ ràng là muốn mượn cơ hung hăng thịt bọn họ Tả thị một đao!

Nửa ngày, Tả Tinh Hà miễn cưỡng bài trừ đi ra một cái cứng ngắc dáng cười, nói: "Tô tiểu hữu, điều kiện này có phải hay không. . ."

Tô Dịch ngắt lời nói, "Ngươi nên so với ta rõ ràng hơn, như này linh kén lột xác thành linh điệp, hắn về sau đem cho các ngươi Tả gia tài phú các loại..., xa xa không phải ta mở ra điều kiện có thể so sánh."

"Có thể. . ."

Tả Tinh Hà còn muốn nói gì nữa, Tô Dịch thần sắc thản nhiên nói: "Lại cò kè mặc cả, ta đã có thể bán cho thế lực khác rồi, tin tưởng dùng ta mở ra điều kiện, chỉ sợ không có bất kỳ thế lực hội cự tuyệt."

Tả Tinh Hà trong nội tâm chấn động, cái đó còn dám lại do dự, mạnh mẽ cắn răng nói: "Tốt! Tả mỗ đáp ứng, ngày mai thời điểm, chắc chắn đem Tô tiểu hữu cần thiết bảo vật đều chuẩn bị thỏa đáng!"

Tô Dịch khẽ gật đầu, không có nói thêm nữa, chiết thân phản hồi ngồi vào.

Từ giờ khắc này, những kia Tả gia các đại nhân vật, nếu không dám đối với Tô Dịch có bất kỳ một chút lãnh đạm.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 457: Thay Đổi

Sáng sớm hôm sau.

Tô Dịch ở trong đình viện diễn luyện "Thái Hư Trấn Nguyên Kinh" .

Đây là một môn dẫn đạo thổ nạp chi thuật đạo kinh, dùng quyền pháp là, phụ dùng thổ nạp tu luyện pháp, là Tô Dịch kiếp trước đăng lâm đại đạo đỉnh về sau, hao phí ngàn năm thời gian, xem thêm nhiều loại vô thượng đạo kinh ý nghĩa thâm sâu, mới lấy liền một loại truyền thừa.

Phương pháp này môn, hỗn hợp Phật môn quan chiếu pháp, Ma Môn Luyện Thể Thuật, Nho gia Thối Hồn Quyết, Đạo Môn Dẫn Đạo Thuật.

Có thể lại cùng cái này bốn loại lưu phái hoàn toàn không giống.

Ở tiền thế, Tô Dịch từng đem này kinh đưa cho hảo hữu Tuyệt Võ Hoàng quan sát.

Tuyệt Võ Hoàng nhìn bỏ đi, thản nhiên cảm khái nói: "Này kinh không phải phật không phải ma, không phải nho phi đạo, Thái Hư làm dẫn, trấn nguyên là, ở Nguyên Đạo Tam đại cảnh Trúc Cơ pháp ở bên trong, nhìn chung Đại Hoang cổ kim, lúc này lấy này công là nhất!"

Nói cách khác chi, ở trong mắt Tuyệt Võ Hoàng, Thái Hư Trấn Nguyên Kinh, được xưng tụng là Nguyên Đạo cấp độ chí cường pháp môn tu luyện!

Từ lúc đặt chân Nguyên Đạo chi lộ về sau, Tô Dịch liền không tu luyện nữa Tùng Hạc Đoán Thể Thuật, mà đổi thành Thái Hư Trấn Nguyên Kinh.

Dùng chí cường đạo chủng là đại đạo nội tình, tu luyện nữa bực này có thể nói Đại Hoang Nguyên Đạo cấp độ chí cường công pháp, có thể nghĩ, Tô Dịch ở Tích Cốc cảnh trong chỗ rèn luyện ra đạo hạnh, là bực nào khủng bố.

Tu luyện xong xong, Tô Dịch thở dài một ngụm trọc khí, chỉ cảm thấy toàn thân lâng lâng, rất có thuận gió mà đi giống như khoan khoái dễ chịu cảm giác.

Tại hắn sau khi rửa mặt, một trận tiếng gõ cửa vang lên.

"Tô công tử, tộc trưởng đại nhân phân phó, ngài cần bảo vật đã chuẩn bị đầy đủ, xin ngài tiến về phía sau núi nghị sự đại điện một tự."

Một gã lão bộc cung kính mở miệng.

"Tốt."

Tô Dịch gật đầu đáp ứng.

Phía sau núi.

Nghị sự đại điện.

Đem làm Tô Dịch đến, chỉ thấy Tả Tinh Hà cùng Tả thị một đám đại nhân vật đều sớm đã dự thính trong đó.

"Tô tiểu hữu, nhanh mau mời ngồi."

Tả Tinh Hà cười mở miệng, hắn ngồi ở trung ương chủ tọa trên, tinh thần sáng láng, có vẻ tâm tình không tệ.

"Ngồi thì không cần, bảo vật như chuẩn bị cho tốt, hiện tại là được giao dịch."

Tô Dịch ánh mắt quét qua mọi người tại đây, tiện tay xuất ra một cái hộp ngọc, trong đó phong ấn lấy đúng là ngọc chủng linh kén.

"Tô tiểu hữu, có thể cho lão hủ lại nhìn một cái, dùng phân biệt thật giả?"

Một cái râu tóc bạc trắng, thân ảnh cao lớn lão giả mở miệng.

Tô Dịch nhíu mày.

Tả Tinh Hà đã cười giải thích nói: "Tô tiểu hữu chớ để chú ý, vị này chính là ta Tả thị Tam trưởng lão Tả Vân Triều, quanh năm đảm bảo ta Tả thị nhất mạch ngọc chủng linh điệp, nếu có thể do Tam trưởng lão tận mắt xem xét, lại tiến hành giao dịch lúc, chúng ta cũng có thể hoàn toàn yên tâm."

Tô Dịch không nói thêm lời nào nữa, đưa tay đem hộp ngọc ném tới.

Tả Vân Triều mở ra hộp ngọc, khuôn mặt lập tức lộ ra kích động, si mê, vui sướng..... Thần sắc.

Hồi lâu, hắn lưu luyến mà khép lại hộp ngọc, nói với Tả Tinh Hà: "Đích thật là ngọc chủng linh kén, hơn nữa sinh cơ cực tràn đầy, cho ta ba tháng thời gian, nhất định hàm dưỡng ra một cái chân chính ngọc chủng linh điệp."

Nghe vậy, Tả Tinh Hà cùng đang ngồi những kia đại nhân vật đều nhẹ nhàng thở ra giống như, mặt lộ vẻ vui vẻ, phấn chấn không ngừng.

"Người tới, đem bảo vật trình lên đến."

Tả Tinh Hà vung tay lên, phát ra cởi mở tiếng cười.

Lập tức, một bồi bàn hai tay nâng một cái khay ngọc, đi tới Tô Dịch trước.

Tô Dịch nhíu mày.

Hai cái khay ngọc trên, chồng chất lấy một tòa núi nhỏ tựa như lục phẩm Linh thạch, tối đa cũng cũng chỉ có 100 viên.

Cùng Tô Dịch chỗ đưa ra điều kiện, hơn kém không biết gấp bao nhiêu lần!

Cần biết, điều kiện của hắn ở bên trong, gần kề cái lục phẩm Linh thạch liền có một ngàn trái, trừ này, còn có Linh tài, linh dược các loại bảo vật.

Nhưng bây giờ, Tả gia xuất ra trao đổi bảo vật, lại cũng chỉ có cái này ném một cái ném!

Những kia Tả gia đại nhân vật thẳng tuốt ở quan sát Tô Dịch biểu lộ, mắt thấy hắn mày nhăn lại, giống như ngây ngẩn cả người đồng dạng, đều lại nhịn không được lừa cười ra tiếng.

Kia lần lượt từng cái một trên mặt, tràn ngập chế nhạo cùng trêu tức.

"Đùa nghịch ta?"

Tô Dịch con ngươi quét qua ở đây những kia Tả thị đại nhân vật, thần sắc đã trở nên lãnh đạm xuống.

"Tô tiểu hữu đừng nóng giận, đêm qua lão phu càng nghĩ, cuối cùng phát hiện, như đáp ứng điều kiện của ngươi, ta đây Tả gia có thể sẽ thua lỗ lớn."

Trung ương chủ tọa trên, Tả Tinh Hà nghiêm nghị nói, "Theo lão phu nhìn, như bây giờ giá cả mới nhất công đạo, cái này 100 viên lục phẩm Linh thạch, đầy đủ mua hai khối Linh Nguyên Thạch rồi, dùng Tô tiểu hữu vận khí tốt, có lẽ còn có thể lại cắt ra hai cái ngọc chủng linh kén nha."

Lời này vừa nói ra, trong tràng lại vang lên một trận cười vang, một ít Tả gia đại nhân vật vui, cười đến nước mắt đều đi ra.

"Xem ra, các ngươi đây là đã đã từng đánh nhau định chú ý muốn đổi ý sao?"

Tô Dịch ánh mắt đạm mạc.

Tả gia Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng, nói: "Tô Dịch, chúng ta đêm qua đã hướng Hoắc Vân Sinh Hoắc công tử tìm hiểu qua, ngươi đơn giản là một cái đến từ Đại Chu tu sĩ mà thôi, cùng Vân Thiên Thần Cung không hề không quan hệ, ngươi như thức thời, cái này 100 viên lục phẩm Linh thạch liền là của ngươi, như không cảm thấy được. . . Ha ha."

Nói còn chưa dứt lời, có thể trong lời nói ý tứ hàm xúc đã biểu lộ không bỏ sót.

"Hoắc Vân Sinh?"

Tô Dịch khiêu mi.

"Đúng vậy, nếu không phải là Hoắc công tử, chúng ta đều không nghĩ tới, nguyên lai Tô tiểu hữu ngươi là thâm tàng bất lộ hung ác nhân vật."

Tả Tinh Hà cảm khái, "Hai kiếm chi kiếm, liền đánh bại Chương Uẩn Thao bực này Vân Thiên Thần Cung trưởng lão nhân vật, liền Niết Phong Thánh Tử như vậy yêu nghiệt nhân vật, cũng đều bị ngươi giết chết, quả thực để cho chúng ta giật mình."

Dừng một chút, Tả Tinh Hà thần sắc chân thành nói: "Tô tiểu hữu, nói thiệt tình lời nói, chúng ta Tả gia cũng không muốn cùng ngươi bậc này nhân vật là địch, có thể hôm nay cùng đêm qua đã không giống, lão phu hi vọng ngươi có thể còn sống rời khỏi, mà không phải chết bất đắc kỳ tử ở ta Tả gia."

Hắn lộ ra không có sợ hãi.

Lại nhìn đang ngồi mặt khác Tả gia đại nhân vật, cũng đều lực lượng mười phần.

Tô Dịch nở nụ cười, nói: "Lật lọng, còn lấy chết đi uy hiếp ta Tô mỗ người, ta đây ngược lại muốn nhìn, hôm nay nơi đây, ai cuối cùng có thể còn sống rời khỏi."

Tả Tinh Hà thở dài một tiếng, từ trên ghế ngồi đứng dậy, trầm giọng nói: "Tô tiểu hữu mà chớ tức giận, lão phu mới vừa nói rồi, không hy vọng cùng ngươi bậc này nhân vật là địch, cũng không đành lòng nhìn xem ngươi mệnh tang không sai, chỉ cần ngươi lui nhường một bước, tiếp nhận điều kiện này, ta Tả gia. . . Nguyện cho tiểu hữu chỉ điểm một con đường sống."

Tô Dịch đôi mắt nhắm lại, hắn nhạy cảm phát giác được, Tả Tinh Hà giờ phút này phản ứng có chút kỳ quái, giống như thật sự không muốn cùng chính mình là địch. . .

Không đợi Tô Dịch kỹ lưỡng nghĩ tiếp.

BENG!

Một ngọn gió lôi giống như nổ vang, bỗng nhiên từ đại điện bên ngoài vang lên.

So với tiếng nổ đì đùng càng nhanh hơn, là một đạo huyễn sáng vô cùng màu bạc mũi tên, gần như ở tiếng nổ đì đùng vừa vang lên, liền phá toái hư không, đâm về đưa lưng về phía đại điện cổng và sân Tô Dịch.

Cái này đột biến quá là nhanh!

Tả Tinh Hà bọn người giật nảy mình, đem làm bọn họ kịp phản ứng lúc, kia vô cùng mũi nhọn, mang theo chói mắt ánh bạc, đã lướt vào đại điện.

PHỐC!

Tô Dịch thân ảnh trực tiếp bị xé nứt nổ tung.

Kia sắc bén chói mắt màu bạc mũi tên dư thế không giảm, hung hăng cắm vào mặt đất, đục mở ra một cái nhìn thấy mà giật mình lỗ thủng, trên mặt đất theo sau đó xuất hiện vô số giống mạng nhện vết nứt, mảnh đá bay tứ tung, toàn bộ đại điện đều chấn động mạnh một cái.

Một mũi tên chi uy, đúng là khủng bố đến tận đây!

"Đã chết rồi sao! ?"

Tả Tinh Hà bọn người đều da đầu run lên, kinh hãi không ngừng.

Cái này một mũi tên, quả thực quá bá đạo cùng đáng sợ!

"Hắn hắn. . . Hắn không chết. . ."

Có người kêu sợ hãi.

Mọi người tại đây lúc này mới mạnh mẽ chứng kiến, Tô Dịch thân ảnh, ra hiện tại hắn trước kia chỗ vị trí ngoài ba trượng, lông tóc không tổn hao gì.

Nguyên lai, vừa rồi bởi vì Tô Dịch tốc độ né tránh quá nhanh, kia một đạo mũi tên chỗ đâm xuyên tê liệt, chỉ là Tô Dịch lưu lại một đạo tàn ảnh!

Cái này đều có thể tránh đi?

Tả Tinh Hà bọn họ trợn mắt há hốc mồm, cả kinh cái cằm thiếu chút nữa đến rơi xuống.

BENG! BENG! BENG!

Bỗng dưng, một đạo lại một đạo như như phong lôi kích động giống như nổ vang vang lên, liền gặp từng đạo từng đạo ngân lập lòe mũi tên, nếu như cầu vồng tia chớp, chi chít kích xạ mà đến.

Mỗi một đạo mũi tên chỗ bao hàm tích lực lượng, đều đủ để dễ dàng đuổi giết Tụ Tinh cảnh nhân vật!

Đem làm hơn mười đạo mũi tên gần như như như mưa to lướt đến lúc, kia chờ một màn, làm cho Tả Tinh Hà chờ ở tràng các đại nhân vật đều sinh lòng hoảng sợ, cảm thấy tuyệt vọng.

BOANG...!

Một đạo mát lạnh kiếm ngân vang vang vọng.

Liền gặp Tô Dịch thân ảnh lấp lánh, chẳng biết lúc nào đã tế ra Huyền Ngô Kiếm, trong chốc lát mà thôi, ở né tránh đồng thời, đâm ra hơn mười kiếm.

Tốc độ cực nhanh, ở trên hư không lưu lại rất nhiều giăng khắp nơi vết kiếm.

Keng keng keng keng! ! !

Dày đặc va chạm âm thanh nổ đùng vang vọng, linh quang bắn tung toé, Yên Hà cuồn cuộn.

Ở Tả Tinh Hà bọn người kinh hãi ánh mắt nhìn soi mói, kia từng đạo từng đạo đủ để dễ dàng diệt sát thế gian Tụ Tinh cảnh nhân vật màu bạc mũi tên, ở Tô Dịch đâm ra kiếm khí phía dưới, lại như pháo tựa như từng cái nổ tung, dồn dập sụp đổ diệt tiêu tán!

Mà ở bụi mù tràn ngập ở bên trong, Tô Dịch kia cao to thân ảnh, sớm đã lao ra đại điện.

"Đợi ta giết thích khách kia, lại tới tìm các ngươi hảo hảo tính sổ!"

Đạm mạc âm thanh lạnh như băng ở trong đại điện quanh quẩn, Tô Dịch thân ảnh sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

"Tên này, sao có thể ngăn trở bực này ám sát?"

Có người run giọng mở miệng, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

"Bất khả tư nghị, thật bất khả tư nghị, đổi lại là chúng ta, sợ là đều phản ứng không kịp nữa, liền. . ."

Có người hồi hộp, sắc mặt trắng bệch.

Vừa rồi một màn kia màn, gần như ở điện quang thạch hỏa (*cực ngắn) ở giữa liền phát sinh.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, vốn nên hẳn phải chết không thể nghi ngờ Tô Dịch, lại hết lần này tới lần khác ngăn trở trận này khủng bố ám sát?

Lại nhìn Tả Tinh Hà, cũng là sắc mặt đại biến, thất hồn lạc phách.

"Lần này ra tay, có thể là đến từ Khổ Hải người chèo thuyền ah! Vị này từng thành công ám sát qua Hóa Linh cảnh đại tu sĩ 'Mục đạo nhân' khủng bố nhân vật! Sao có thể thất thủ?"

Tả Tinh Hà nội tâm điên cuồng gào thét.

Lần này như người chèo thuyền cũng giết không chết cái này Tô Dịch, vậy bọn họ Tả gia. . . Thật có thể hoàn toàn đem Tô Dịch đắc tội thảm rồi! !

Mà vừa nghĩ tới Tô Dịch đuổi giết người chèo thuyền lúc lưu lại lời nói kia, Tả Tinh Hà chỉ cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, một trận trời đất quay cuồng, cả người đều có sụp đổ cảm giác.

"Ở đây xảy ra chuyện gì?"

Một trận ầm ĩ âm thanh ở đại điện bên ngoài vang lên, rất nhiều Tả thị tộc nhân nghe hỏi mà đến.

Đến cuối cùng, liền Chương Uẩn Thao, Hoắc Vân Sinh bọn người, cùng với Văn Tâm Chiếu, Thanh Nha, Nguyên Hằng bọn họ cũng đều lục tục chạy đến.

Khi thấy kia trong đại điện kia nhìn thấy mà giật mình chiến đấu dấu vết, tất cả mọi người không khỏi hít vào khí lạnh, khiếp sợ không ngừng.

Dù ai cũng không cách nào tưởng tượng, cái nào Thích khách dám gan lớn đến bên trái nhà một đám đại nhân vật không coi vào đâu tiến hành ám sát!

Nhưng mà, khi biết được Tô Dịch tuy nhiên gặp ám sát, lại lông tóc không tổn hao gì, ngược lại còn đi truy sát tên... đó Thích khách về sau, Nguyên Hằng cùng Văn Tâm Chiếu bọn họ đều dài nhẹ nhàng thở ra.

Và những người khác phản ứng không giống, Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, Tôn Phong ba người giờ phút này sắc mặt, đều che kín mây đen, kinh nghi bất định.

Người chèo thuyền. . . Thất thủ rồi! ?

Cái này sao có thể?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 458: Mèo Đùa Giỡn Chuột

Vèo!

Trong hư không, Tô Dịch thân ảnh lấp lánh, nhanh vô cùng.

Ngự Lưu Độn Không Thuật!

Một môn có thể nói tốc độ một đạo đỉnh cấp thân pháp, từ chim thần "Lược Thiên Tước" nhất mạch thiên phú trong sức mạnh diễn biến mà đến.

Một khi thi triển, như thân hóa lưu quang, ngự vòng hư khí mà đi, tốc độ cực nhanh, kinh thế hãi tục.

Hắn hạch tâm ý nghĩa thâm sâu liền ở gió chi đạo trên.

Lĩnh ngộ Phong chi đạo vận về sau, Tô Dịch đã có thể thi triển ra cái môn này dùng tốc độ danh dương Chư Thiên thân pháp đến.

Bá!

Chỉ thấy hắn thân ảnh phi độn lúc, thân ảnh bốn phía khí lưu như hóa thành trong suốt vô hình Vũ Dực, hoàn toàn không thấy hư không lực cản, một cái lấp lánh liền là trăm trượng khoảng cách.

Trong khi thân ảnh biến mất, trong hư không mới lưu lại một đạo nhàn nhạt độn không dấu vết.

Đừng nói người bình thường, tu sĩ nếu không dùng thần niệm, cũng đều không thể bắt cùng tập trung Tô Dịch tung tích.

Quá là nhanh!

Lúc trước Tô Dịch ở Tiểu Phong Đô cùng Niết Phong Thánh Tử giao thủ lúc, thứ hai đã từng vận dụng "Gió ẩn chi thuật", thân ảnh trốn vào hư không, không đấu vết, tốc độ càng là nhanh như tia chớp quỷ mị, quỷ dị đáng sợ.

Thế nhưng mà nếu bàn về tốc độ, Niết Phong Thánh Tử gió ẩn chi thuật, muốn rõ ràng so với Ngự Lưu Độn Không Thuật kém một mảng lớn!

"Trốn được không?"

Truy kích ở bên trong, Tô Dịch con ngươi lạnh nhạt, mà hắn thần niệm khuếch tán, sớm đã xa xa mà tập trung một đạo thân ảnh.

Đó là một cái áo bào xám thanh niên, tướng mạo tầm thường, lưng đeo một tấm màu đen đại cung, phi độn hư không lúc, thân ảnh gần như hư ảo mơ hồ, tốc độ lại cũng nhanh đến kinh người.

Như đổi lại tu sĩ khác, sợ là sớm truy tìm.

Có thể Tô Dịch lại đang tại từng điểm từng điểm gần hơn cùng đối phương khoảng cách!

"Tô Dịch, ta như nhận thua, ngươi có thể hay không như vậy dừng tay?"

Áo bào xám thanh niên âm thanh xa xa truyền đến.

"Không thể."

Tô Dịch không cần nghĩ ngợi.

"Đã biết rõ có thể như vậy, mà thôi, vậy thì nhìn xem đến cuối cùng ai thắng ai phụ!"

Áo bào xám thanh niên thở dài.

"Sai rồi, là phân sinh tử."

Tô Dịch thản nhiên nói.

"Ha ha ha, được được được, nghe lời ngươi, phân sinh tử!"

Áo bào xám thanh niên cười to.

Bá!

Cái kia tiếng cười to vẫn còn Thiên Khung lần tới đãng, thân ảnh thì như một đạo trụy lạc sao chổi giống như, chợt ngươi lướt vào một mảnh rậm rạp Thần Sơn trong.

Tô Dịch thân ảnh lóe lên một cái, mấy cái lấp lánh ở giữa, bồng bềnh đi vào một mảnh cổ xưa rừng rậm trước, dày đặc chạc cây che khuất bầu trời, làm cho trong rừng rậm một mảnh âm u.

Kia áo bào xám thanh niên đã chạy đến cái nhìn này trông không đến đầu Nguyên Thủy rừng rậm ở chỗ sâu trong.

"Nơi này ngược lại là cực thích hợp mai phục cùng ám sát, đáng tiếc, đối với ta mà nói, cũng không quá là bài trí mà thôi."

Tô Dịch thân ảnh lóe lên một cái, liền lướt vào rừng rậm.

"Ô hay!"

Trên người hắn bỗng dưng tuôn ra màu xanh dương Ất Mộc khí tức, một đôi sâu thẳm lạnh nhạt con mắt cũng nổi lên nhàn nhạt màu xanh dương thần huy.

Mộc chi đạo vận!

Cái này một cái chớp mắt, thần hồn của hắn hòa khí hơi thở, lập tức cùng những nơi đi qua hoa cỏ cây cối sinh ra cộng minh, hô ứng ở cùng một chỗ.

Xoạt xoạt ~ xoạt xoạt ~

Tô Dịch thân ảnh chỗ qua đấy, cây cối lay động, chạc cây cuồng vũ.

Phàm là trong rừng rậm "Cỏ cây chi thuộc", tựa như hóa thành Tô Dịch "Con mắt", làm cho Tô Dịch đối với ven đường tình huống rõ như lòng bàn tay, rõ ràng rành mạch mà hiện ra trong đầu.

Rất nhanh, kia áo bào xám thanh niên bỏ chạy lúc chỗ lưu lại khí tức, liền bị Tô Dịch phát hiện, một đường đuổi tới.

Chỉ một lát sau, Tô Dịch phảng phất giống như biết trước giống như, chợt ngươi dừng lại.

Ầm ầm! !

Ở trước người hắn ba mươi trượng chi địa, mạnh mẽ bạo tạc nổ tung, lao ra vô số hỏa diễm tiễn vũ, dùng phô thiên cái địa xu thế, khuếch tán mà mở.

Cái này rõ ràng là một tòa sớm đã vùi thiết sát trận, kia chờ hủy diệt khí tức, động liền có thể dễ dàng diệt sát cái này

Thế gian Tụ Tinh cảnh tồn tại.

Mãnh liệt hỏa diễm tiễn vũ kích xạ, lại không có thương tổn đến sớm đã sớm dừng lại ở ba mươi trượng bên ngoài Tô Dịch mảy may.

"Xem ra, trận này ám sát có thể không phải tạm thời nảy lòng tham, rõ ràng chuẩn bị hồi lâu ah. . ."

Tô Dịch con ngươi chớp động, chân mày ở giữa sát cơ quanh quẩn.

Là ai, muốn phái Thích khách ám sát chính mình?

Tả thị nhất tộc?

Dù là trận này ám sát phía sau màn chủ nhân không phải bọn họ, cũng nhất định cùng bọn họ thoát không mở ra liên quan!

Nếu không, thích khách kia không có khả năng chuẩn bị như thế đầy đủ, trước là bên trái nhà phía sau núi đại điện bên ngoài ám sát, nhất kế không thành, liền một đường đem chính mình dụ dỗ đến cánh rừng rậm này trong, ý đồ bằng vào sớm tỉ mỉ chuẩn bị cho tốt bẫy rập để đối phó chính mình!

"Mộc chi đạo vận, trách không được có thể sớm né tránh. . ."

Tại chỗ rất xa trong rừng rậm, áo bào xám thanh niên chân mày ở giữa hiển hiện một vòng nghiêm trọng.

Trước này tòa đại trận, do ba mươi sáu khối giá trị trân quý trận đồ bí phù tạo thành, lực sát thương vô cùng kinh người, nhưng bây giờ, không thể nghi ngờ lãng phí.

Cái này để áo bào xám thanh niên đều một trận thịt đau, "Chờ lần này hành động chấm dứt, nhất định phải để cố chủ đem tổn thất gấp bội bổ trở về!"

Suy nghĩ lúc, hắn lách mình mà đi.

Với tư cách Khổ Hải trong thế lực cao cấp nhất Tụ Tinh cảnh Thích khách một trong, áo bào xám thanh niên ám sát thủ đoạn, tự nhiên không sẽ như thế đơn giản.

Một lát sau.

Một đường truy tung Tô Dịch, xuyên qua kia mênh mông rừng rậm, đi vào một mảnh bầy loan núi non trùng điệp, quái thạch đá lởm chởm trong núi hạp cốc.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Mạnh mẽ, từng tòa núi lớn lay động, núi đá nghiêng sập lăn xuống, phảng phất giống như trời sập giống như, vô số tảng đá lớn như nước thủy triều giống như lăn xuống mà xuống.

Tô Dịch toàn thân khí tức lưu chuyển, tràn ngập ra hùng hậu Thương Mang hành thổ thần vận.

Bất khả tư nghị một màn xảy ra, chỉ thấy kia vô số rậm rạp chằng chịt oanh nện mà ở dưới tảng đá lớn, chợt ngươi đình trệ ở trong hư không, vẫn không nhúc nhích, như bất động giống như!

Mà theo Tô Dịch tay áo vung lên.

Rầm rầm rầm!

Trong hư không kia lơ lửng bất động vô số tảng đá lớn nổ tung, hóa thành bột mịn.

Gần như đồng thời, Tô Dịch bàn chân phát lực, mạnh mẽ dẫm chân một cái.

Oanh!

Lớn dưới mặt đất hình như có Địa Long bốc lên, gần bên ngàn trượng chi địa, ầm ầm sụp đổ xuống dưới, kia từng tòa sừng sững ngọn núi đều theo sau đó sụp đổ ở trên đại địa.

Thiên dao động mà hoảng, bụi mù tỏ khắp.

Một đạo màu xám thân ảnh từ dưới đất lướt đi, chật vật mà hướng xa xa chạy thục mạng mà đi.

"Đáng chết, tên này lại vẫn nắm giữ lấy Thổ chi đạo vận! ?"

Áo bào xám thanh niên sắc mặt đã âm trầm xuống, chân mày ở giữa lộ vẻ ngưng sắc.

Lúc trước hắn ẩn nấp ở sâu trong lòng đất, vừa rồi kia một cái chớp mắt, theo Tô Dịch dẫm chân một cái, để hắn cũng đụng phải xung kích, bị chấn đắc khí huyết sôi trào, thiếu chút nữa bị chôn sống!

"Như ngươi liền điểm ấy thủ đoạn, hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Xa xa đấy, truyền đến Tô Dịch kia lạnh nhạt tùy ý âm thanh.

Áo bào xám thanh niên hừ lạnh, không để ý đến, toàn lực hướng phía trước lao đi.

Chỉ là, trong lòng của hắn càng phát thịt đau rồi, trước vùi thiết lập tại dãy núi hạp cốc ở giữa đại trận, do bảy mươi hai cái trận bàn cùng ba mươi sáu khối bí phù xây dựng mà thành, giá trị xa trong rừng rậm hỏa diễm đại trận phía trên, uy năng càng là đủ để vây khốn mấy vị Tụ Tinh cảnh liên thủ!

Nhưng bây giờ, như trước hình cùng bài trí, trực tiếp bị hủy. . .

"Khoản này sổ sách, nhất định phải gấp bội tìm trở về!"

Áo bào xám thanh niên âm thầm cắn răng.

Tô Dịch lần nữa đuổi theo mau, dáng vẻ nhàn nhã.

Trận này đuổi giết đến bây giờ, mới không đến nửa khắc đồng hồ thời gian mà thôi, hắn ngược lại muốn nhìn, cái này áo bào xám thanh niên còn có thủ đoạn gì nữa.

Nếu không có muốn hình dung Tô Dịch giờ phút này tâm cảnh, vậy thì chính là mèo đùa giỡn chuột, trước chơi đùa, lại giết chết.

Một lát sau.

Tô Dịch đứng im lặng hồi lâu chân ở một đầu đại quy mô trong núi dòng sông trước.

Dòng sông bờ bên kia, là một mảnh đồi núi

Mà mang, xanh rờn cỏ cây mênh mông.

Thiên Khung xuống, Đóa Đóa mây trắng trôi nổi, một mảnh tường hòa yên tĩnh cảnh tượng.

Tô Dịch lắc đầu, hình như có chút ít thất vọng, lẩm bẩm nói: "So sánh với Đại Hoang Cửu Châu đệ nhất thích khách tổ chức 'Diêm Phù thế giới' Thích khách, đúng là vẫn còn kém quá xa. . ."

Hắn cất bước ngang trời, vừa tới đến dòng sông trên không, dòng sông trong hiện lên ra một đạo cực lớn nước chảy vòng xoáy, tựa như Viễn Cổ hung thú mở ra miệng lớn dính máu, hướng Tô Dịch nuốt đi.

Kia vòng xoáy nổ vang, phóng xuất ra đáng sợ nuốt hấp lực lượng.

Bất ngờ không đề phòng, Tụ Tinh cảnh nhân vật nhất định như trùng tử tựa như, không bị khống chế mà bị nuốt mất, liền là Hóa Linh cảnh tu sĩ, sợ đều hội chịu ảnh hưởng, để thân ảnh đã bị kiềm chế.

Mà ở cùng một thời gian, Thiên Khung Đóa Đóa mây trắng đột nhiên kịch liệt nhúc nhích bốc lên, rủ xuống một mảnh rậm rạp chằng chịt màu trắng ánh sáng vũ, đều như kiểu lưỡi kiếm sắc bén lăng lệ ác liệt chói mắt, bao trùm mà xuống, đem hư không tê liệt ra vô số vết nứt, sinh ra đinh tai nhức óc tiếng rít âm thanh.

Dòng sông trong có cực lớn nước chảy vòng xoáy lao ra, Thiên Khung có màu trắng ánh sáng vũ lật úp mà xuống, bực này sát cục, không thể nghi ngờ có thể nói khủng bố!

Chỉ thấy Tô Dịch ánh mắt nổi lên một chút khinh thường, chân đạp hư không, một tay kết dấu quyền, một tay nhô lên cao một nhát chém.

Oanh!

Dấu quyền mang theo hùng hậu mênh mông cuồn cuộn thủy đạo vận, thẳng giống như Thiên Hà ngược lại cuốn tưới tràn, hung hăng nện ở kia cực lớn nước chảy vòng xoáy trên.

Chỉ thấy kia nước chảy vòng xoáy mạnh mẽ kịch liệt bành trướng, tựa như thổi phồng phồng lên bóng da tựa như, cuối cùng lại không chịu nổi, ầm ầm nổ tung, nước chảy bắn tung toé khuếch tán, thẳng giống như hạ một hồi mưa to mưa to.

Ầm ầm!

Mà Tô Dịch kia nhô lên cao chém ra một kiếm, thì như ngàn thước cầu vồng, lạc ấn lửa cháy chi đạo vận diệu đế, ở trên hư không quét ngang lúc,

kia lật úp mà ở dưới màu trắng ánh sáng vũ, đều bị bổ được bạo vỡ, hóa thành đầy trời ánh sáng vũ phiêu tán rơi rụng.

Trong chốc lát, một quyền một kiếm, nhẹ nhõm phá vỡ trận này sát cục.

Kia chờ dễ như trở bàn tay giống như tư thái, thẳng giống như thần nhân qua sông, đưa tay liền dẹp yên sóng dữ phong ba!

Mà Tô Dịch thân ảnh, sớm đã lăng không mà đi, nếu như một đám nhanh chóng gió, đi vào một mảnh kia xanh rờn đồi núi trên.

Bá!

Hắn đưa tay một đạo kiếm chỉ chém xuống.

Màu xanh kiếm khí ngang trời, mang theo khôn cùng lăng lệ ác liệt kiếm ý, còn chưa rơi xuống, kinh khủng kia sát phạt khí tức, liền đem gần bên cỏ cây nghiền nát thành phấn.

"Đáng chết!"

Một đạo kêu sợ hãi vang lên, chỉ thấy một đạo màu xám thân ảnh lướt trên, hiểm lại càng hiểm mà né tránh một kiếm này.

Có thể hắn vừa rồi kia chỗ ẩn thân, tất bị chém rụng kiếm khí cày mở ra một đạo trăm trượng dài thẳng tắp khe rãnh, chừng mười trượng sâu, bùn đất tung bay.

Một màn này, cả kinh kia áo bào xám thanh niên ra một thân mồ hôi lạnh.

Thần sắc của hắn tràn ngập kinh nghi cùng nghiêm trọng, nào dám dừng lại, xoay người bỏ chạy.

Liên tục ba cái tỉ mỉ chuẩn bị sát trận, đổi lại đối phó thế gian này bất luận cái gì Tụ Tinh cảnh tu sĩ, đều đủ để diệt sát mất!

Liền là đối phó Mục đạo nhân kia chờ vừa phá cảnh Hóa Linh cảnh tu sĩ, cũng đủ để đem hắn trọng thương.

Nhưng bây giờ, ở Tô Dịch trước mặt, những kia sát trận đều như là giấy giống như, bị dễ dàng phá vỡ, cái này để áo bào xám thanh niên như thế nào không sợ hãi, như thế nào không sợ?

Cũng là giờ phút này, áo bào xám thanh niên hoàn toàn dập tắt ám sát Tô Dịch ý niệm trong đầu.

Chuyện không thể làm, liền không là!

Thích khách không phải mãng phu, không phải tử sĩ, không phải hào kiệt, biết rõ không thể làm mà làm chi, là không đảm đương nổi Thích khách!

Chỉ là lúc này đây, Tô Dịch đã đối với cái này con mồi mất đi hào hứng, chẳng muốn trì hoãn nữa thời gian.

Bá!

Một đạo kiếm khí ngang trời, rồi sau đó hóa thành trăm ngàn đạo mảnh mịt mờ kiếm khí lưu quang, mông lung hư ảo, mang theo một tia vô kiên bất tồi giống như thần vận, hướng xa xa áo bào xám thanh niên chém tới.

Đại Khoái Tai Kiếm Kinh —— Du Thập Phương.

Ta có một kiếm Du Thập Phương, trên đuổi tận bích lạc xuống hoàng tuyền!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 459: Giết Địch Trở Về

Đang đang chạy trốn áo bào xám thanh niên trong nội tâm phát lạnh.

Thân là một thích khách nổi danh, hắn đối với nguy hiểm khứu giác muốn hơn xa tầm thường tu sĩ càng nhạy cảm.

Gần như ở Tô Dịch một kiếm kia chém ra một cái chớp mắt, áo bào xám thanh niên tay áo vung lên.

"Bắt đầu!"

Một đạo ánh vàng rực rỡ bí phù lướt đi, ở trên hư không ầm ầm hóa thành một đạo kim sắc Lôi Đình tấm chắn, hoành ngăn cản trước người.

Kim Lôi Linh Thuẫn Phù!

Một miếng giá trị, có thể chống đỡ 100 viên lục phẩm Linh thạch, có thể ngăn cản Tụ Tinh cảnh tu sĩ toàn lực công kích, lực phòng ngự kinh người.

Mà khi Tô Dịch kia chi chít kiếm khí ánh sáng vũ chém tới, trong chốc lát mà thôi, kia kim sắc Lôi Đình linh thuẫn, liền bị bổ nát được nhảo nhoẹt, tán loạn như mưa.

Áo bào xám thanh niên căn bản bất chấp thịt đau, hai tay vung lên, hơn mười đạo bí phù phiêu tán rơi rụng ra.

Có sát phạt khí kinh người kiếm khí, tàn sát bừa bãi điên cuồng bạo hỏa diễm, mãnh liệt bành trướng ngập trời sóng nước, điên cuồng sinh sôi dây

leo. . .

Mỗi một đạo bí phù, đều không là tầm thường mặt hàng, có tất cả thần diệu, hủy diệt khí tức kinh người.

Tô Dịch thấy vậy, ánh mắt nổi lên một chút khinh thường.

Hắn thân ảnh lóe lên một cái, nếu như vô kiên bất tồi mũi nhọn giống như, những nơi đi qua, kia từng đạo từng đạo bí phù chỗ phóng xuất ra uy năng, đều bị hung hăng nghiền nát, nhấc lên đầy trời ánh sáng vũ.

BOANG...!

Gần như đồng thời, một đám kiếm ngân vang vang vọng.

Chỉ thấy Huyền Ngô Kiếm chẳng biết lúc nào đã giữ tại Tô Dịch trong tay, bỗng dưng ở trên hư không vẽ một cái.

Oanh!

Trong hư không, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ năm tòa Kiếm sơn hiện lên, một tòa so với một tòa nguy nga cao lớn, hướng áo bào xám thanh niên vây giết mà đi.

Đại Ngũ Hành Trấn Vực Kiếm!

Dưới một kích này, trực tiếp đem áo bào xám thanh niên đường lui phong kín.

"Không tốt!"

Áo bào xám thanh niên sắc mặt đột biến, trong tay bỗng dưng nhiều thêm một thanh màu bạc Lôi Điện đan vào trường mâu, phát ra hét lớn, tới đối chiến.

Có thể gần kề giây lát, chốc lát, liền bị chấn đắc ho ra máu, thân ảnh chật vật.

Ở kia năm tòa Kiếm sơn trấn áp xuống, hắn liền như một đầu khốn thú, tìm không thấy đường ra, bị áp bách được tình cảnh càng ngày càng hung hiểm.

"Thích khách, một kích không trúng, viễn độn ngàn dặm, cũng không cùng người chính diện đối chiến. Ngươi bây giờ, đã ở vào nhất không chịu nổi tình cảnh trong."

Tô Dịch một bên huy kiếm sát phạt, một bên lạnh nhạt mở miệng, "Nói cho ngươi biết nói ra, ai là của ngươi cố chủ, ta có thể cho ngươi chết thống khoái một ít."

Áo bào xám thanh niên rất chật vật, không ngừng bị thương, kia từng tòa Kiếm sơn không ngừng trấn áp mà xuống, để hắn đã nhanh không có có thể trốn tránh địa phương.

Có thể nghe được Tô Dịch lời nói, hắn lại cười ha hả nói: "Thân là một gã chân chính Thích khách, đâu có thể nào tiết lộ cố chủ là ai?"

Tô Dịch ah xong một tiếng, nói: "Vậy ngươi liền đi chết đi."

Oanh!

Kiếm khí như nước lũ quét sạch, phô thiên cái địa, thấu phát ngập trời sát ý.

"Ô hay!"

Áo bào xám thanh niên phát ra một tiếng thét dài, mạnh mẽ tế ra một đạo tối nghĩa thần bí màu đen phù chiếu.

Oanh!

Màu đen phù chiếu sáng lên, hiện lên ra một đạo thông thiên triệt địa màu đen đao khí, mang theo khôn cùng ma diễm, ở trong hư không quét qua.

Linh Đạo phù chiếu!

Đây mới là áo bào xám thanh niên ẩn giấu bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, do Khổ Hải một vị Hóa Linh cảnh đại tu sĩ tự tay luyện chế, bao hàm tích lấy thuộc về vị này Linh Đạo đại tu sĩ một cỗ đao khí chân lý.

Một kích phía dưới, đủ để rung chuyển ngang nhau cấp độ đối thủ!

Ầm ầm ~~

Kinh thiên động địa va chạm ở bên trong, kia màu đen đao khí quét ngang phía dưới, đem Tô Dịch chém ra kiếm khí đều tồi suy sụp, bá đạo khôn cùng.

Tô Dịch đồng tử ngưng lại, Huyền Ngô Kiếm bỗng nhiên thanh ngâm, bạo trán ra ngập trời kiếm ý, ngang trời nổi giận chém.

Dùng hắn hiện tại đạo hạnh, toàn lực ra tay lúc, cũng dám đi cùng Hóa Linh cảnh ganh đua cao thấp, mà bây giờ kia một đạo màu đen đao khí, gần kề chỉ là bao hàm tích ở phù chiếu trong một cổ lực lượng mà thôi, mà không phải là chân chính Hóa Linh cảnh tu sĩ, đâu có thể nào sẽ thả ở trong mắt Tô Dịch.

Răng rắc! Chỉ thấy kia một đạo màu đen đao khí, bị cứng rắn phá vỡ, từng khúc sụp đổ diệt.

"Sao có thể! ?"

Áo bào xám thanh niên hoàn toàn biến sắc, bị kinh đến.

Hắn với tư cách Khổ Hải thế lực Tụ Tinh cảnh trong đỉnh phong Thích khách, từng thành công ám sát qua như Mục đạo nhân như vậy Hóa Linh cảnh tu sĩ, bị thế gian không biết bao nhiêu tu sĩ kiêng kị.

Có thể hôm nay, mặc cho hắn xuất hết mọi thủ đoạn, lại đều bị một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên thất bại!

Cái này để hắn như thế nào không sợ hãi?

Oanh!

Cách đó không xa, Tô Dịch huy kiếm đánh tới.

Áo bào xám thanh niên không kịp nghĩ nhiều, hắn thân ảnh bỗng nhiên bạo trán ra Trùng Tiêu huyết khí, cả người thoáng cái hóa thành trăm ngàn đầu Huyết Ảnh, hướng bốn phương tám hướng phóng đi.

Tô Dịch khẽ lắc đầu, giống như như vậy một màn, hắn kiếp trước thấy không biết bao nhiêu lần.

Nhất là Thích khách, thường xuyên hội ở sắp chết thời điểm, thúc dục bực này cùng bỏ chạy có quan hệ cấm thuật, dùng thiêu đốt bản thân đạo hạnh cùng sinh cơ làm cái giá lớn, bác một đường lao động chân tay.

Bực này dưới tình huống, Tô Dịch đâu có thể nào làm cho đối phương chạy thoát.

Chỉ thấy ——

Tô Dịch tay áo cổ đãng, trong tay Huyền Ngô Kiếm trong chốc lát chém ra hơn trăm lần.

Ầm ầm!

Từng đạo từng đạo trăm trượng kiếm khí lướt trên, ở trong thiên địa giăng khắp nơi, phảng phất giống như bện thành một tấm kiếm khí lưới lớn giống như, bao phủ mà xuống.

Lưới trời tuy thưa, nhưng khó lọt.

Tô Dịch một kích này, cũng bày biện ra không chê vào đâu được, bằng mọi cách thần vận.

PHỐC PHỐC PHỐC!

Một đạo lại một đạo màu máu Hư Ảnh bị giết chết, như giấy mỏng tựa như nổ tung.

Trong nháy mắt, áo bào xám thanh niên thân ảnh liền bị bức bách hiển hiện ra, hắn sắc mặt trắng bệch, đồng tử co rút lại, mặt mũi tràn đầy lộ vẻ kinh hãi.

Có thể không đợi hắn lại lóe lên tránh, liền có hơn mười đạo kiếm khí nổ vang tới.

Áo bào xám thanh niên trong nội tâm một tiếng thở dài, hắn biết rõ, chính mình hoàn toàn bại.

Cho dù ở ám sát trước, hắn đã làm đủ các loại chuẩn bị, cũng đều không nghĩ tới, một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, lại lại xa so với chính mình dự đoán trong còn cường đại hơn, còn muốn khủng bố. . .

Cái này một sát, áo bào xám thanh niên ngược lại cũng chẳng nhiều giống như sợ hãi cùng bàng hoàng rồi, nhớ tới ở lại Linh Khúc Thành Vĩnh Yên cửa hàng ở bên trong kia nửa bình rượu.

"Lão Vương, tiện nghi ngươi rồi. . ."

Đem làm ý nghĩ này hiện lên trong óc, áo bào xám thanh niên thân ảnh chia năm xẻ bảy, bị đáng sợ kiếm khí đuổi giết thành mảnh vỡ.

BOANG...!

Tô Dịch thu hồi Huyền Ngô Kiếm, bồng bềnh rơi xuống đất, tìm tòi một lần áo bào xám thanh niên di vật, nhưng lại không phát hiện bất luận cái gì có vật giá trị.

"Cũng đúng, một cái hợp cách Thích khách chấp hành nhiệm vụ lúc, trên người cũng không hội mang theo bất luận cái gì cùng ám sát không thể làm chung đồ vật."

Tô Dịch lắc đầu.

Cái này áo bào xám thanh niên, miễn cưỡng được xưng tụng là một cái chân chính Thích khách.

Đặt tại cái này thế tục ở bên trong, bằng hắn vừa rồi thi triển thủ đoạn, cái phải bắt được ra tay tuyệt hảo thời cơ, thậm chí có hi vọng ám sát Hóa Linh cảnh tu sĩ!

Nhân vật như vậy, nhất định không thể nào là tầm thường thế hệ.

Mà thuê như vậy một cái thích khách đến đây ám sát chính mình, không thể nghi ngờ chứng minh, kia cố chủ nên rất rõ ràng, muốn đối phó chính mình, tầm thường Thích khách căn bản không đủ nhìn.

Cố chủ sẽ là ai?

Tô Dịch suy nghĩ lúc, đã chiết thân phản hồi.

Mặc kệ cố chủ là ai, trận này ám sát thế tất cùng Tả thị nhất tộc phân không mở ra liên quan!

. . .

Tả gia.

Nghị sự đại điện, bầu không khí áp lực nặng nề.

Tả Tinh Hà ngồi ở trong ghế, hai mắt thất thần, thần sắc sáng tắt không ngừng, nội tâm dày vò, như chờ đợi Thẩm Phán kẻ tù tội giống như.

Những kia Tả gia đại nhân vật cũng đều im lặng.

Trong lòng mỗi người chỉ có một ý niệm trong đầu ——

Như Tô Dịch lần này vừa đi không hồi, kia hết thảy nguy cơ đều hội tan thành mây khói.

Chỉ khi nào Tô Dịch còn sống trở về, đầu tiên muốn không may liền là bọn họ Tả thị nhất tộc!

Văn Tâm Chiếu, Nguyên Hằng bọn người, sớm đã phát giác được Tả gia những kia đại nhân vật thần sắc không đúng, có vẻ cực kỳ lo nghĩ cùng khẩn trương.

Cái này để Văn Tâm Chiếu bọn họ không khỏi hoài nghi, trận này nhằm vào Tô Dịch ám sát, cực khả năng cùng Tả thị nhất tộc phân không mở ra liên quan.

Nhưng mà, ở Tô Dịch không có phản hồi trước, bọn họ cũng không hỏi thăm.

Chương Uẩn Thao ở trầm mặc, hắn kiến thức rộng rãi, làm sao nhìn không ra, hôm nay chuyện này tràn đầy kỳ quặc cùng không đúng địa phương?

Trước mắt, muốn nhìn một cái, Tô Dịch có thể còn sống trở về.

Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long bọn họ, cũng là tâm thần có chút không tập trung.

Trước, người chèo thuyền đã xuất tay, dùng vô cùng lăng lệ ác liệt tiễn đạo cách không ám sát Tô Dịch, dựa theo Tả Tinh Hà nói, loại kia uy năng, đủ để nhẹ nhõm đánh chết bất luận cái gì Tụ Tinh cảnh nhân vật.

Có thể kết quả, Tô Dịch nếu không lông tóc không tổn hao gì, còn ngược lại đuổi theo giết người chèo thuyền rồi!

Cái này để Hoắc Vân Sinh bọn người làm sao có thể không khẩn trương?

"Người chèo thuyền chính là Khổ Hải thế lực nếu như Truyền Kỳ giống như Thích khách, lúc trước đều có thể ám sát chết Mục đạo nhân, trước mắt chỉ là đối phó Tô Dịch mà nói, có lẽ. . . Sẽ không ra ngoài ý muốn. . ."

Hoắc Vân Sinh không ngừng như thế tự an ủi mình.

Mà cùng một thời gian, Tả gia những kia đại nhân vật cũng đang ở dùng truyền âm tiến hành trao đổi.

"Tộc trưởng, theo như ngươi nói, thích khách kia tuy không phải chúng ta Tả gia mời đến, mà dù sao cũng đã nhận được chúng ta Tả gia phối hợp, như kia Tô Dịch còn sống phản hồi, nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ ah."

Đại trưởng lão lo lắng lo lắng.

Đêm qua thời điểm, bọn họ không rõ ràng lắm Tô Dịch chi tiết, còn dám không đem Tô Dịch để ở trong mắt, cho rằng một cái có cũng được mà không có cũng không sao tiểu nhân vật.

Nhưng bây giờ ai còn dám?

"Như kia Tô Dịch chết rồi, tự nhiên tốt nhất, có thể như vạn nhất còn sống, chúng ta Tả gia nhất định phải sớm chuẩn bị sẵn sàng mới được, hòa hay chiến, kính xin tộc trưởng nhanh chóng định đoạt!"

Có người trầm giọng truyền âm.

"Sợ cái gì, hắn Tô Dịch lại hung ác điên cuồng, ở chúng ta Tả gia trên địa bàn, còn dám đại khai sát giới hay sao? Đừng quên, nhị ca hôm nay ở Ma Ha Thiền Tự tu hành, chính là là thiên hạ nổi danh Linh Đạo đại tu sĩ, hắn Tô Dịch thật muốn hoàn toàn cùng chúng ta vạch mặt, hậu quả kia chỉ sợ cũng không phải hắn có thể thừa nhận!"

Có người không cho là đúng lên tiếng.

Người này trong miệng "Nhị ca", tên trái tinh khung, là tộc trưởng Tả Tinh Hà bào đệ, từ lúc sáu mươi năm trước, liền vào nhập Ma Ha Thiền Tự tu hành, pháp danh "Cảm giác diễn", Hóa Linh cảnh đại tu sĩ!

"Đã đủ rồi! Ta đều có quyết đoán!"

Tả Tinh Hà mạnh mẽ đánh gãy mọi người truyền âm, hít thở sâu một hơi khí, nói, "Nước xa không cứu được lửa gần, lúc này đây như Tô Dịch còn sống phản hồi, chúng ta. . ."

Nói xong, thần sắc hắn một trận sáng tắt không ngừng, nội tâm giống như ở kịch liệt giãy dụa, cuối cùng cắn răng một cái, nói: "Chúng ta. . . Nhận thua liền là. . ."

Tả gia một đám đại nhân vật đều kinh ngạc, im lặng không nói, nội tâm dâng lên nói không nên lời sỉ nhục cảm giác.

"Tô Dịch ca ca về rồi!"

Liền vào lúc này, Thanh Nha hoan hô ra tiếng.

Về rồi?

Tả Tinh Hà chờ Tả gia đại nhân vật trong nội tâm ngay ngắn hướng chấn động, sắc mặt đại biến, xấu nhất kết quả, đúng là vẫn còn xuất hiện!

Tô Dịch. . . Còn sống trở về sao? !

Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, Tôn Phong bọn họ như bị sét đánh giống như, tay chân một trận lạnh cả người, điều này sao có thể ah. . .

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt đều là đồng loạt nhìn về phía đại điện bên ngoài.

Chỉ thấy xa xa hư không, một đạo độn quang lóe lên một cái, chợt ngươi hóa thành một đạo tuấn nhổ cao to thân ảnh, thanh bào như ngọc, tuyệt trần thoát tục.

Một cái cất bước ở giữa, liền đi tới đại điện trước.

Đúng là Tô Dịch!

Toàn trường yên tĩnh, thần sắc khác nhau.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 460: Dùng Tiền Mua Mệnh

Chương Uẩn Thao cũng không rõ ràng lắm, ám sát Tô Dịch nhân vật là ai, cho nên khi thấy Tô Dịch còn sống phản hồi lúc, chưa nói tới nhiều khiếp sợ.

Hắn mặc dù ở hai kiếm kiếm liền thua ở Tô Dịch trong tay, mặc dù đến nay còn vì thế sự tình canh cánh trong lòng, nhưng lại không đợi thừa nhận, Tô Dịch là một cái cực khủng bố thiếu niên.

Một cái hơn xa Niết Phong Thánh Tử bực này cổ đại yêu nghiệt còn muốn cường hoành hơn tồn tại.

Nhân vật như vậy, sao có thể là dễ dàng hội bị ám sát?

Văn Tâm Chiếu tinh mâu sáng ngời, Tô Dịch An Nhiên trở về, làm cho nàng cũng nhẹ nhàng thở ra.

Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình tinh thần chấn động, Tô Dịch trở về, để bọn họ như nếu tìm được người tâm phúc.

"Kính xin Tô tiểu hữu thứ tội!"

Tô Dịch thân ảnh vừa đi vào đại điện, Tả Tinh Hà đã vụt mà đứng dậy, mặt mũi tràn đầy xấu hổ cùng tâm thần bất định mà nghênh tiếp trước, khom mình hành lễ.

Một màn này, để Văn Tâm Chiếu bọn họ sắc mặt lạnh lẽo.

Quả nhiên, lần này ám sát cùng Tả thị nhất tộc phân không mở ra liên quan!

"Thứ tội? Các ngươi Tả thị nhất tộc phạm vào tội gì?"

Tô Dịch ánh mắt lãnh đạm.

Tả Tinh Hà sắc mặt phát cương, nói: "Đạo hữu trước thời điểm, nghĩ đến có thể cảm nhận được, Tả mỗ là thật tâm không muốn cùng đạo hữu là địch. Sở dĩ sẽ phát sinh chuyện hôm nay, chúng ta Tả thị nhất tộc cũng là bị ép."

Nói xong, hắn đem trong đó nguyên do nói thẳng ra.

Nguyên lai, tối hôm qua ở Tô Dịch đưa ra kia một cái cọc giao dịch yêu cầu về sau, Tả Tinh Hà tuy nhiên khi đó đáp ứng, có thể nhưng trong lòng cực kỳ không cam lòng.

Vì vậy, hắn ở đêm khuya tiến về bái phỏng Hoắc Vân Sinh, chuyên môn tìm hiểu một phen cùng Tô Dịch có quan hệ tin tức.

Biết được Tô Dịch từ trước tới nay sao chịu được xưng khủng bố chiến tích về sau, Tả Tinh Hà cũng làm cho hoảng sợ, ý thức được một khi đổi ý, cực dễ dàng chọc giận Tô Dịch.

Nhưng lại tại Tả Tinh Hà quyết định niết cái mũi nhận biết cái này cái cọc giao dịch thời điểm, một cái thần bí Thích khách ở đêm khuya thời điểm, đột nhiên ra hiện tại bên trong phòng của hắn.

Thích khách này nói, hắn có thể giúp Tả gia giết Tô Dịch, nhưng lại cần Tả gia phối hợp.

Nếu không đáp ứng, liền muốn giết Tả Tinh Hà.

Tánh mạng gặp uy hiếp phía dưới, Tả Tinh Hà không thể không đáp ứng.

Nói xong lời cuối cùng, Tả Tinh Hà mặt mũi tràn đầy đắng chát.

"Tả huynh, thích khách kia là ai, lá gan không khỏi cũng quá lớn a?"

Chương Uẩn Thao nhíu mày.

"Người nọ là người chèo thuyền, Khổ Hải thế lực Tụ Tinh cảnh cấp độ cao cấp nhất Thích khách một trong."

Tả Tinh Hà âm thanh trầm thấp, "Nếu không phải là bực này khủng bố nhân vật, ta. . . Ta cũng sẽ không thay đổi chủ ý."

Người chèo thuyền!

Trong tràng vang lên một trận hít vào khí lạnh âm thanh.

Ai có thể không biết, cái này từng ám sát Hóa Linh cảnh đại tu sĩ Mục đạo nhân thần bí Thích khách?

Mà vừa nghĩ tới, Tô Dịch lại ở người chèo thuyền ám sát dưới còn sống trở về, mọi người thấy hướng Tô Dịch ánh mắt đều thay đổi.

"Gì đó bị bức hiếp, ta nhìn là người chèo thuyền xuất hiện, đối với các ngươi Tả thị nhất tộc mà nói, là gãi đúng chỗ ngứa a, dù sao giết chủ nhân nhà ta, các ngươi là được quỵt nợ, không cần tốn nhiều sức liền đem ngọc chủng linh kén chiếm thành của mình!"

Nguyên Hằng phẫn nộ quát tháo, hắn vạn không nghĩ tới, với tư cách Ngọc Bình Châu đệ nhất dòng họ, Tả thị lại hội bực này lật lọng, hèn hạ chuyện vô sỉ.

Tả Tinh Hà xấu hổ bất an nói: "Đạo hữu bớt giận, ta Tả thị nhất tộc biết rõ phạm phải sai lầm lớn, là đền bù tổn thất sai lầm, không chỉ hội đáp ứng Tô đạo hữu đêm qua đưa ra điều kiện, hơn nữa nguyện ý lại dâng một phần hậu lễ, chỉ hy vọng Tô đạo hữu có thể giơ cao đánh khẽ, biến chiến tranh thành tơ lụa."

Ở Ngọc Bình Châu, Tả thị là đệ nhất dòng họ, dưới trướng sản nghiệp vô số, quyền thế ngập trời.

Mà với tư cách Tả thị tộc trưởng Tả Tinh Hà, càng là phong quang vô cùng.

Nhưng lúc này, hắn lại đem tư thái bày được cực thấp, kinh sợ, hoàn toàn đã không có tộc trưởng khí diễm cùng uy phong.

Một màn này, thấy Chương Uẩn Thao bọn người nội tâm đều bốc lên không ngừng.

Đối mặt thực lực tuyệt đối, thân phận gì, gì đó quyền hành, hết thảy đều là hư, không chịu nổi một kích!

Tô Dịch ah xong một tiếng, chậm rãi nói: "Dùng tiền mua mệnh? Có thể, ta Tô mỗ người từ trước đến nay không thích lạm sát, vậy ngươi nói một chút, các ngươi ở đây những người này tánh mạng, giá trị bao nhiêu?"

Lời này vừa nói ra, Tả Tinh Hà chờ đại nhân vật nội tâm, đều một trận xấu hổ và giận dữ, tôn nghiêm đều đụng phải chà đạp, cảm thấy lớn lao sỉ nhục.

Có thể bọn họ lại chỉ có thể ẩn nhẫn.

Tả Tinh Hà ổn ổn tâm thần, cắn răng một cái nói ra: "Ở Tô đạo hữu đêm qua chỗ đề trên điều kiện, ta Tả thị nguyện nhiều hơn nữa giao gấp đôi một

cái giá lớn!"

Những kia Tả gia đại nhân vật đều ngay ngắn hướng biến sắc, Tô Dịch đêm qua chỗ đề điều kiện cộng lại, đều chống đỡ mà vượt hơn vạn viên lục phẩm Linh thạch!

Nhiều hơn nữa giao gấp đôi, tuyệt không khả năng ít hơn so với hai vạn viên lục phẩm Linh thạch rồi, như vậy một cái giá lớn, không thể nghi ngờ quá nặng trọng.

Cho dù là bọn họ Tả thị phú giáp một phương, có được rất nhiều linh ngọc mạch khoáng, nếu thật giao ra như vậy một số tài phú, ba trong vòng năm năm đều trì hoãn nhưng mà kính đến!

Cái này hay là đám bọn hắn Tả thị, đổi lại cái này Đại Hạ Ngọc Bình Châu mặt khác tu hành thế lực, sợ đều căn bản gom góp không ra ngoài nhiều như vậy Linh thạch đi ra!

Chứng kiến những cái này Tả thị đại nhân vật biến ảo thần sắc, những người khác làm sao không rõ ràng lắm, Tả thị lần này tuyệt đối là bỏ hết cả tiền vốn.

Có thể Tô Dịch lại cười rộ lên, nói: "Ở ngươi Tả Tinh Hà trong mắt, các ngươi Tả thị tánh mạng cộng lại, gần kề liền giá trị. . . Một miếng ngọc chủng linh kén?"

Tả Tinh Hà chờ các đại nhân vật mặt đều đỏ lên, cực kỳ khó coi.

Lời này nhục nhã mùi vị, đều đã không thêm che dấu!

Văn Tâm Chiếu, Nguyên Hằng bọn họ cũng không khỏi sinh lòng một chút thương cảm, tự làm tự chịu, oán được ai?

"Gấp năm lần."

Tô Dịch không có lại tiếp tục châm chọc đối phương, nói thẳng, "Mua các ngươi những người này tánh mạng, ít hơn so với số này, hôm nay này điện, tất nhiên máu chảy thành sông!"

Hí!

Tả Tinh Hà hít vào khí lạnh, sắc mặt đại biến, nói: "Tô đạo hữu, như vậy một cái giá lớn, liền là đem chúng ta Tả gia tài phú chuyển không, sợ đều gom góp không đồng đều ah!"

Những kia Tả thị đại nhân vật cũng đều thiếu chút nữa mộng mất, trái tim như bị hung hăng đâm một đao, quá độc ác, đây quả thực đều cùng đã muốn cái mạng già của bọn hắn không có gì khác nhau.

"Tô đạo hữu, chúng ta đều đã nhận thua, ngươi lại lại nhiều lần nhục nhã chúng ta, hôm nay càng đưa ra bực này quá phận yêu cầu, thực đem làm ta Tả thị là thớt gỗ thịt cá, chỉ có thể mặc cho bằng ngươi xâm lược?"

Tam trưởng lão Tả Vân Triều nhịn không được cười lạnh mở miệng, "Nói cho ngươi biết, ta Tả thị Nhị trưởng lão chính là Ma Ha Thiền Tự Hóa Linh cảnh đại tu sĩ, nếu thật vạch mặt, hậu quả kia ngươi họ tô sợ cũng không chịu nổi!"

Tả Tinh Hà trong nội tâm lộp bộp một tiếng, thầm kêu không tốt.

Chỉ là, ngay tại hắn vừa muốn nói cái gì thời điểm, Tô Dịch đã lạnh lùng nhìn về phía Tả Vân Triều, đưa tay ở trên hư không một điểm.

PHỐC!

Một đạo kiếm khí hiện ra, đục xuyên Tả Vân Triều cổ họng.

"Ngươi. . ."

Tả Vân Triều hai tay che cổ họng, trừng to mắt, giống như không thể tin được.

Chợt "Phốc" một tiếng, Tả Vân Triều ngửa mặt lên trời ngã quỵ.

Hắn chỉ là Nguyên Phủ cảnh tu vi, cái đó có thể có thể đở nổi Tô Dịch một kích.

Mà cái này huyết tinh một màn, kích thích được những kia Tả thị đại nhân vật đều biến sắc, nguyên một đám kinh sợ nảy ra, câm như hến.

Chương Uẩn Thao bọn người tâm thần run lên, bị Tô Dịch kia gọn gàng mà linh hoạt thủ đoạn sát nhân kinh đến.

"Ta ngược lại muốn nhìn, các ngươi Tả thị dám hay không vạch mặt."

Tô Dịch chắp tay tại lưng, ánh mắt quét qua Tả Tinh Hà bọn người.

Tả Tinh Hà bị đè nén được sắp điên mất, nhưng lại chỉ có thể ẩn nhẫn, thấp giọng nói: "Tô đạo hữu, điều kiện của ngươi, chúng ta có thể đáp ứng, chỉ là tạm thời thật sự cầm không ra ngoài nhiều như vậy bảo vật, có thể. . . Cho ta chờ một ít thời gian tiến hành trù bị?"

Lúc này, Hoắc Vân Sinh nhịn không được lên tiếng nói: "Tô Dịch, Tả gia mọi người đã biết sai rồi, lại như vậy đau khổ bức bách, có thể sẽ không tốt."

Tô Dịch lườm Hoắc Vân Sinh một cái, thứ hai thân thể cứng đờ, bị Tô Dịch kia đạm mạc ánh mắt hù đến, sắc mặt đều thay đổi.

Hắn kiên trì, ngoài mạnh trong yếu nói: "Như thế nào, chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta nói không đúng?"

Tô Dịch không có lại để ý tới hắn, ánh mắt nhìn Tả Tinh Hà, nói: "Ta có thể đợi không được lâu như vậy, nhưng mà, ta cũng sẽ không biết cố ý làm khó dễ các ngươi, cầm không ra ngoài những kia bảo vật, có thể dùng các bảo vật khác đến chống đỡ."

Tả Tinh Hà trầm mặc rồi, hắn ý thức được sự tình không tiếp tục vòng qua vòng lại chỗ trống.

Nửa ngày, hắn trong lòng khẽ động, nhớ tới một kiện bảo vật, châm chước nói: "Tô đạo hữu, ta ngược lại là nhớ tới một kiện kỳ vật, mời đạo hữu chờ một lát."

Nói xong, hắn vội vàng phái một gã lão bộc rời khỏi.

Không bao lâu, lão bộc liền ôm một cái hộp gỗ màu đen trở về.

"Tô đạo hữu mời nhìn."

Tả Tinh Hà đem hộp gỗ màu đen mở ra.

Chỉ thấy hộp gỗ trong, lẻ loi trơ trọi đặt một miếng đá cuội kích thước, bụi bẩn vật phẩm.

"Đây là một miếng thần bí ngọc thạch, là ba năm trước đây thời điểm, từ ta Tả gia một tòa khổng lồ linh mạch ở chỗ sâu trong móc ra, khi đó, cái này ngọc thạch khai quật chi ranh giới, sinh ra bất khả tư nghị dị tượng, nghe nói có như âm thanh thiên nhiên giống như tiên âm phiêu đãng, còn có từng đợt cánh hoa tựa như thụy hà bay lả tả. . ."

Tả Tinh Hà nói đến đây, khẽ thở dài, "Chúng ta vốn tưởng rằng, đã lấy được một kiện tuyệt thế Côi Bảo, có thể chúng ta Tả gia một chúng tu sĩ nghiên cứu hồi lâu, cũng nhìn không ra cái này thần bí ngọc thạch có gì thần diệu. Chỉ có thể xác định, bảo vật này không sợ nước lửa, tính chất

cứng rắn, liền là Hóa Linh cảnh đại tu sĩ toàn lực ra tay, đều không thể cho bảo vật này mang đến một chút tổn thương."

Chương Uẩn Thao bọn người không khỏi tò mò nhìn sang.

Cái này ngọc thạch bụi bẩn, không hề linh tính, cực không thu hút, để người rất khó tưởng tượng, một bảo vật như vậy khai quật lúc, hội sinh ra kia chờ bất khả tư nghị dị tượng.

Tô Dịch đã ở tường tận xem xét vật ấy, ánh mắt khéo léo, chân mày ở giữa thậm chí hiện ra một vòng ức chế không nổi vẻ kinh ngạc.

Ở sâu trong nội tâm, càng là nhấc lên gợn sóng!

Mắt thấy Tô Dịch lâm vào trầm mặc, thần sắc cũng có chút khác thường, Tả Tinh Hà không khỏi có chút lo sợ.

Hắn nói ra: "Tô đạo hữu, chúng ta mặc dù không rõ ràng lắm bảo vật này lai lịch, nhưng lại dám đoán chắc, nó tuyệt không tầm thường có thể so sánh, giá trị cũng không cách nào đánh giá, nếu không là ta Tả gia thật sự cầm không ra ngoài đầy đủ bảo vật, cũng không nỡ đem bảo vật này lấy ra. . ."

Tô Dịch khẽ gật đầu, ánh mắt cổ quái, nói: "Không nghĩ tới, các ngươi Tả gia vận số cũng không phải sai ah."

Bởi vì, ở đương kim cái này Thương Thanh đại lục trên, chỉ sợ lại không có người so với hắn rõ ràng hơn, cái này hộp gỗ trong bảo vật, là bực nào hiếm có cùng quý giá, liền là đặt tại Đại Hoang Cửu Châu, đều thuộc về ngàn vạn năm khó gặp Côi Bảo!

Tả gia có thể từ mạch khoáng trong đào móc đến bực này bảo bối, để Tô Dịch làm sao có thể không cảm khái?

"Ta Tả gia vận số như không tệ, đâu có thể nào cảnh ngộ hôm nay trận này tai kiếp?"

Trái tinh nội tâm đắng chát, oán thầm không ngừng.

"Bảo vật này ta đã muốn, các ngươi Tả gia chỉ cần trả giá giao dịch kia một miếng ngọc chủng linh kén bảo vật là được."

Tô Dịch làm ra quyết đoán.

Nghe vậy, Tả Tinh Hà thở phào một hơi, khom người chào nói: "Đa tạ đạo hữu ân không giết!"

Dùng một cái lai lịch thần bí, lại không biết công dụng ngọc thạch, liền đổi lấy Tô Dịch thông cảm, không cần trả lại ra gấp năm lần một cái giá lớn, cái này để Tả Tinh Hà nội tâm thậm chí mơ hồ có chút mừng thầm.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 461: Tiên Thiên Đạo Chủng

Những kia Tả gia đại nhân vật cũng trầm tĩnh lại.

Khách quan tại trả giá gấp năm lần tài bảo, hôm nay gần kề dùng một khối không nhiều lắm tác dụng thần bí thạch đầu, liền đổi lấy kết quả như vậy, không thể nghi ngờ đã kinh rất tốt.

Bọn họ đương nhiên không ngốc.

Đã Tô Dịch nguyện ý như vậy trao đổi, khẳng định ý nghĩa, trong mắt hắn, thần bí kia ngọc thạch giá trị, xa không phải gấp năm lần tài bảo có thể so sánh.

Nhưng mà, đối với bọn họ Tả gia mà nói, cái này thần bí ngọc thạch lại quý giá, cũng cuối cùng cũng không có gì dùng, lấy ra trao đổi, cũng sẽ không biết đau lòng.

Tô Dịch tự sẽ không giải thích, cái này hộp gỗ trong thần bí ngọc thạch, là bực nào hiếm thấy Côi Bảo, nếu bàn về giá trị, hoàn toàn cũng không phải là bao nhiêu Linh thạch tài bảo có thể cân nhắc!

Rất nhanh, Tả Tinh Hà liền đem một cái trữ vật bảo bối ngay cả hộp gỗ trong thần bí ngọc thạch cùng một chỗ, giao cho Tô Dịch.

Trữ vật bảo bối trong chứa, là mua sắm ngọc chủng linh kén chỗ trả đích bảo vật.

Có lục phẩm Linh thạch ba ngàn viên, lục phẩm linh dược 800 gốc, luyện chế Linh Đạo bí phù linh ngọc 100 khối, lục phẩm Linh tài 500 loại!

Bực này tài phú, chính là đem một vài tu hành thế lực nội tình lấy hết, sợ đều cầm không đi ra!

"Các ngươi Tả gia vận khí xác thực rất không tồi, hi vọng về sau nhưng chớ có làm tiếp chuyện ngu xuẩn rồi, nếu không, dù cho vận số, cũng ngăn không được cửa nát nhà tan kết cục."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Hắn hữu cảm nhi phát (*có cảm xúc nên phát ra).

Lần này phản hồi Tả gia, hắn bản không có ý định liền như vậy dễ dàng tha thứ Tả Tinh Hà bọn người, cho nên mới có thể đưa ra làm cho đối phương dùng gấp năm lần một cái giá lớn tiến hành đền bù tổn thất.

Có thể chưa từng nghĩ, Tả gia trong tay lại vẫn có như vậy một khối thần bí hiếm thấy Côi Bảo!

Thế cho nên, Tô Dịch cũng cải biến chủ ý.

"Đi thôi."

Không có lại đi nhìn Tả gia những kia đại nhân vật sắc mặt có nhiều khó coi, Tô Dịch xoay người mà đi.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình trước tiên đuổi theo.

Văn Tâm Chiếu thì có chút nghi hoặc, lần này ám sát, rõ ràng còn giấu có không ít ẩn tình, có thể xem ra Tô Dịch có vẻ cũng không có ý định miệt mài theo đuổi xuống dưới.

Hoắc Vân Sinh cùng Tiền Thiên Long, Tôn Phong ba người thì tối nhả ra khí.

Trước, bọn họ có thể không so với lo lắng sự tình bại lộ, bị Tô Dịch tiến hành trả thù.

Có thể hiện tại xem ra, có vẻ. . . Tô Dịch còn cũng không biết đến tột cùng là ai là người chèo thuyền cố chủ.

"Tả huynh, chúng ta cũng cáo từ."

Chương Uẩn Thao chắp tay, hướng Tả Tinh Hà bọn người từ biệt.

Tả gia xảy ra bực này tai họa, bọn họ những cái này ngoại nhân, cũng không nên lại dừng lại.

"Sự tình hôm nay, để Chương huynh chê cười, nếu là có thể, hi vọng Chương huynh chớ để đem sự tình hôm nay truyền đi, nếu không. . . Ta Tả gia về sau ở cái này Ngọc Bình Châu. . . Sợ là lại không ngốc đầu lên được. . ."

Tả Tinh Hà than thở, vị này Tả thị nhất tộc tộc trưởng, giống như thoáng cái Thương lão vô số tuổi.

Chương Uẩn Thao khẽ gật đầu.

Hắn đang muốn rời khỏi lúc, đột nhiên nhớ tới gì đó, nói: "Tả huynh, có đôi khi có thể dùng tiền tiêu tai, khó không phải một cái cọc chuyện may mắn. Người như chết rồi, có thể không còn có cái gì nữa. Theo ta thấy, chuyện này liền như vậy chấm dứt, ngược lại coi như là một cái không xấu kết quả."

Tả Tinh Hà trong nội tâm chấn động, khuôn mặt sáng tắt không ngừng.

Hắn làm sao nghe không ra ngoài, Chương Uẩn Thao đây là đang nhắc nhở, để bọn họ Tả thị hoàn toàn buông thả về sau báo thù có ý định?

"Đa tạ đạo hữu chỉ điểm."

Tả Tinh Hà chắp tay.

Cho đến đưa mắt nhìn Chương Uẩn Thao bọn người rời khỏi, Tả Tinh Hà không khỏi Trường Sinh thở dài.

Lúc này đây, bọn họ Tả gia trả giá cao, không thể nghi ngờ quá trầm trọng!

"Khá tốt, kia Tô Dịch ngược lại là hết lòng tuân thủ hứa hẹn thế hệ, không có đem kia miếng ngọc chủng linh kén mang đi. . ."

Tả Tinh Hà chỉ có thể như thế tự an ủi mình.

"Tộc trưởng, Tam trưởng lão bị giết, kia khối thần bí ngọc thạch cũng bị cướp đi, thậm chí chúng ta còn là mua xuống kia ngọc chủng linh kén trả giá thật lớn một cái giá lớn, chuyện này. . . Thực cứ như vậy được rồi?"

Đại trưởng lão tiến lên, xanh mặt mở miệng.

"Theo ta thấy, phải đem việc này nói cho Tinh Khung, dùng hắn Ma Ha Thiền Tự trưởng lão thân phận, hơn nữa Hóa Linh cảnh tu vi, diệt sát cái này Tô Dịch tuyệt không nói chơi rồi!"

Có người Sát Khí Đằng Đằng phát ra tiếng.

Tả gia hôm nay gặp hạn té ngã quá lớn, khiến cái này Tả gia đại nhân vật đều nhẫn nhịn một bụng khí.

"Câm miệng!"

Tả Tinh Hà quát tháo, sắc mặt lạnh như băng, "Người chèo thuyền từng ám sát Hóa Linh cảnh tu sĩ Mục đạo nhân, nhưng này người chèo thuyền lại cực khả năng đã chết ở Tô Dịch trong tay, các ngươi thực cho rằng, bằng vào đệ đệ của ta Tinh Khung đạo hạnh, có thể mọi việc đều thuận lợi?"

"Sợ rằng chúng ta mời Tinh Khung ra tay, có thể như vạn nhất Tinh Khung không có thể giết chết Tô Dịch, bực này hậu quả, chúng ta Tả gia đâu có thể nào thừa nhận được?"

Âm thanh lộ ra lớn lao uy nghiêm cùng tức giận.

Mọi người đều câm như hến.

"Chương Uẩn Thao nói không sai, chuyện hôm nay, dùng phương thức như vậy chấm dứt, đã kinh xem như một cái không xấu kết quả, chúng ta Tả gia. . . Có thể lại chịu đựng không dậy nổi như vậy giằng co. . ."

Tả Tinh Hà thì thào.

Hắn làm sao không muốn báo thù?

Làm sao không muốn giết chết Tô Dịch?

Có thể hắn rõ ràng hơn, một khi làm như vậy, phúc họa khó liệu!

. . .

Thiên Khung xuống, bảo thuyền vút không phi độn.

Trong phòng, Tô Dịch ngồi ở ghế mây ở bên trong, chi tiết lấy trong tay thần bí ngọc thạch.

Cùng hắn nói đây là một khối ngọc thạch, không bằng nói là một viên hạt giống.

Một viên do "Thế giới bổn nguyên" lực lượng thai nghén ra hạt giống!

Ở Đại Hoang Cửu Châu, bảo vật này còn có khác một cái tên: Tiên Thiên đạo chủng!

Cùng Tích Cốc cảnh tu sĩ trong người ký kết "Nguyên lực hạt giống" không giống.

Tiên Thiên đạo chủng, chính là Tiên Thiên thần vật hạt giống, sinh ra đời hậu thế giới bổn nguyên, có thể ngộ nhưng không thể cầu!

Cái gọi là "Tiên Thiên thần vật", sinh ra đời thời điểm, có được trời sinh đại đạo bổn nguyên cùng Tiên Thiên đạo vận, huyền diệu khó lường.

Như Đại Hoang Cửu Châu Phật môn Thánh địa "Tiểu Tây Thiên" trong, chỗ trồng kia một cây "Bà Sa Thế Giới Thụ", liền là một cái Tiên Thiên thần vật.

Này cây "Đầy cành đều đạo vết tích, một diệp một Bồ Đề", được vinh dự Phật môn đệ nhất thần mộc, ở "Đại Hoang Thần Vật Bảng" ở bên trong, nổi tiếng đệ thất!

Mà cái này Bà Sa Thế Giới Thụ, liền là do một miếng "Tiên Thiên đạo chủng" biến thành!

Tiên Thiên đạo chủng ngoại trừ có thể sinh trưởng ra như "Bà Sa Thế Giới Thụ" bực này thần vật, còn có thể diễn hóa thành Tiên Thiên Thần Binh.

Ở Đại Hoang Cửu Châu nổi danh nhất, liền là Tô Dịch kiếp trước bội kiếm "Tam Thốn Thiên Tâm" .

Kiếm này nguyên vốn cũng là một miếng "Tiên Thiên đạo chủng", đi qua Tô Dịch dùng nhiều loại bí pháp cùng thần liệu tài bồi cùng hàm dưỡng, dần dần mọc rễ nẩy mầm, cuối cùng trưởng thành một cây giàn dây hồ lô.

Ba ngàn năm một nở hoa, ba ngàn năm một kết quả, cuối cùng kết xuất một cái thanh ngọc hồ lô.

Trong hồ lô Tiên Thiên đạo khí tràn ngập, hắn đại đạo bổn nguyên ngưng kết làm một miệng Tam Thốn đạo kiếm, linh hoạt kỳ ảo như mờ mịt Thiên Khung, trời sinh cùng đạo tâm phù hợp.

Cho nên bị Tô Dịch đặt tên là "Tam Thốn Thiên Tâm" .

Kiếm này, nổi tiếng "Đại Hoang Thần Vật Bảng" thứ ba!

Ban đầu ở U Minh Vãng Sinh Trì trước, cùng Sĩ Quan lão quỷ đánh bạc thả câu lúc, lão gia hỏa này liền đối với Tam Thốn Thiên Tâm thèm thuồng vô cùng, muốn Tô Dịch dùng cái này kiếm là tiền đặt cược.

Mà ở trong mắt Tô Dịch, Tam Thốn Thiên Tâm giá trị, căn bản không phải một cái bài danh có thể kết luận, là bội kiếm của hắn ở bên trong, cùng tâm ý của hắn nhất phù hợp một thanh kiếm!

Nói ngắn gọn, "Tiên Thiên đạo chủng", tuyệt đối là phóng mắt Chư Thiên cao thấp, cũng được xưng tụng là có thể ngộ nhưng không thể cầu Côi Bảo.

Nó sinh ra đời hậu thế giới bổn nguyên, có thể trưởng thành là "Bà Sa Thế Giới Thụ" bực này thần vật, cũng có thể diễn hóa thành như "Tam Thốn Thiên Tâm" bực này Tiên Thiên Thần Binh!

Đáng nhắc tới chính là, Tiên Thiên đạo chủng mặc dù hiếm có trân quý, thế nhưng không có thể tất cả đều có thể phát triển ra có một không hai hiếm thấy Tiên Thiên thần vật đi ra. Tô Dịch đã biết rõ rất nhiều có thể nói chê cười ví dụ.

Như Đại Hoang đệ nhất Ma Môn thế lực "Cực lạc ma đất", từng được xưng đã tìm được một miếng có thể nói trên đời hiếm thấy Tiên Thiên đạo chủng, trải qua gần ngàn năm thời gian tài bồi, bỏ ra không biết bao nhiêu có thể nói thiên tài địa bảo thần liệu cùng tâm huyết.

Kết quả. . . Lại dưỡng ra một cái màu sắc rực rỡ lão công gà. . .

Tức giận đến Thiên Yêu Ma Hoàng trực tiếp đem cái này cái lão công gà cho hầm cách thủy ăn hết.

Sau đó, Thiên Yêu Ma Hoàng tự giễu nói ra: "Đây là Đại Hoang Cửu Châu từ xưa đến nay đắt tiền nhất một con gà, lão nương thì từ xưa đến nay cái thứ nhất ăn vào cái này con gà người, cũng coi như mở ra lịch sử chi khơi dòng, được xưng tụng chưa từng có ai, hậu vô lai giả!"

Như loại này ví dụ, cũng không ít gặp.

Tóm lại, Tiên Thiên đạo chủng bực này thần vật, liền giống như Linh Nguyên Thạch, không đợi nó nở hoa kết quả, căn bản không biết, hội đạt được như thế nào Tiên Thiên thần vật.

Nhưng mà, bất kể nói thế nào, vô luận đối với Hoàng cảnh nhân vật mà nói, hay là đối với Đại Hoang Cửu Châu tối đỉnh cấp cổ xưa đạo thống mà nói, "Tiên Thiên đạo chủng" tuyệt đối là vật báu vô giá, không phải thế gian những kia tài nguyên tu hành có thể cân nhắc.

Nguyên nhân chính là như thế, ngăn tại Tả gia chứng kiến này cái Tiên Thiên đạo chủng lúc, Tô Dịch mới có thể cảm thán Tả gia vận số tốt, thế

cho nên đối đãi Tả gia thái độ, cũng theo sau đó phát sinh biến hóa.

Nếu không, hắn đâu có thể nào dễ dàng làm cho được Tả gia.

Cũng không biết, nếu khiến Tả gia biết rõ, thần bí kia ngọc thạch nguyên lai là một món đồ như vậy Côi Bảo, cũng không biết nên làm cảm tưởng gì.

Là đấm ngực dậm chân hối hận liên tục?

Hoặc là không để ý cùng Tô Dịch vạch mặt?

Cũng có thể.

Nhưng mà, chỉ có Tô Dịch hiểu rõ, cái này Tiên Thiên đạo chủng đặt tại Tả gia trong tay, cũng nhất định là cái đồ vô dụng.

Nguyên nhân ngay tại ở, dựng dưỡng Tiên Thiên đạo chủng, cần đặc biệt bí pháp, cần tốn hao dài dằng dặc thời gian cùng tâm huyết, càng cần nữa hao phí có thể nói rộng lượng thiên tài địa bảo là chất dinh dưỡng!

Liền là Đại Hoang Cửu Châu những kia cổ xưa đạo thống, muốn dựng dưỡng một miếng Tiên Thiên đạo chủng, đều cần trù bị nhiều năm, sớm chuẩn bị.

Giống như tu hành thế lực, căn bản là không chịu nổi kia chờ tiêu hao cùng chờ đợi.

Về phần Tả gia, gần kề chỉ là Thương Thanh đại lục trên một cái tu hành thế lực mà thôi, dù là biết rõ Tiên Thiên đạo chủng ảo diệu, cũng nhất định chỉ có thể chùn bước.

Không có biện pháp, điều kiện không cho phép.

"Dùng ta hiện tại thủ đoạn, trong thời gian ngắn, cũng nhất định không cách nào đem cái này Tiên Thiên đạo chủng dựng dưỡng ra một cái kết quả."

"Nhưng mà, đem làm ta đặt chân Linh Đạo chi lộ, liền có thể vận dụng bí thuật, đem cái này một miếng 'Tiên Thiên đạo chủng' phong ấn tại thức hải, mượn Cửu Ngục Kiếm khí tức cùng lực lượng đến dựng dưỡng vật ấy."

"Như thế, không ra ngoài mười năm, xứng đáng để này cái Tiên Thiên đạo chủng nở hoa kết quả!"

. . . Tô Dịch lâm vào suy nghĩ.

Kiếp trước thời điểm, hắn từng đạt được không chỉ một miếng Tiên Thiên đạo chủng, cho đến về sau, mới trong lúc vô tình phát hiện, Cửu Ngục Kiếm lực lượng, có thể thật lớn rút ngắn Tiên Thiên đạo chủng dựng dưỡng thời gian.

Hơn nữa, không cần hao phí bất luận cái gì thiên tài địa bảo là chất dinh dưỡng!

Đáng tiếc, đem làm hắn phát hiện bí mật này lúc, khoảng cách hắn đạt được "Tam Thốn Thiên Tâm" đã chậm trọn vẹn trên vạn năm thời gian.

Nếu không, lúc trước dựng dưỡng "Tam Thốn Thiên Tâm" lúc, hoàn toàn không cần như vậy phiền toái, cũng không cần chờ đợi gần sáu ngàn năm lâu.

"Tô huynh, ngươi tìm ta có việc?"

Ngay tại Tô Dịch suy nghĩ lúc, ở Nguyên Hằng dẫn đầu xuống, Văn Tâm Chiếu đã đến, thanh đẹp như vẽ xinh đẹp mang trên mặt một chút nghi hoặc.

Tô Dịch thu hồi Tiên Thiên đạo chủng, ánh mắt nhìn hướng Văn Tâm Chiếu, nói: "Ta có thể để xác định, thuê người chèo thuyền người, ở này bảo thuyền trên, cho nên muốn mời ngươi giúp một việc."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 462: Chẳng Phân Biệt Được Đúng Sai

Văn Tâm Chiếu đôi mắt dễ thương ngưng lại, nói: "Tô huynh hoài nghi, cố chủ là ta Thiên Nguyên Thần Cung truyền nhân?"

Tô Dịch lắc đầu nói: "Không phải hoài nghi, mà khẳng định."

Văn Tâm Chiếu thanh con mắt trở nên lạnh, nàng thật không nghĩ đến, thuê Khổ Hải Thích khách người chèo thuyền, cực có thể là bên người nàng đồng môn!

Cái này nhận trong nội tâm nàng cũng giận dỗi không ngừng.

Hít thở sâu một hơi khí, Văn Tâm Chiếu nói: "Kia. . . Tô huynh là muốn cho ta làm cái gì?"

Tô Dịch nói: "Khoanh tay đứng nhìn như thế nào?"

Văn Tâm Chiếu nghĩ nghĩ, nói: "Tốt."

Tô Dịch từ ghế mây trên đứng dậy, nhìn xem vị này như tiên như vẽ thiếu nữ, nói: "Ta sở dĩ không ở cùng Tả gia động thủ, cũng là lo lắng ngươi kẹp ở giữa, thế khó xử."

"Mà bây giờ, câu trả lời của ngươi để cho ta rất hài lòng."

Nói xong, hắn chắp tay tại lưng, đi ra gian phòng.

Văn Tâm Chiếu giật mình, nguyên lai hắn. . . Thẳng tuốt ở chiếu cố cảm thụ của mình?

Suy nghĩ lúc, nàng đã xoay người đuổi theo mau.

. . .

Bảo thuyền tầng cao nhất, một tòa cung điện trong.

"Hoắc sư huynh, liền người chèo thuyền cũng không phải kia Tô Dịch đối thủ, cái này có thể nên làm cái gì bây giờ?"

Tiền Thiên Long lo lắng lo lắng, mặt ủ mày chau.

Nhớ tới hôm nay phát sinh ở Tả gia một màn kia màn sự tình, trong lòng của hắn liền ứa ra hàn khí.

"Sợ cái gì, người chèo thuyền thất bại, đó là Khổ Hải sự tình, cùng chúng ta có thể không có sao."

Hoắc Vân Sinh một bên uống rượu, vừa nói.

"Có thể. . . Ta lo lắng Tô Dịch đã chú ý sống hoài nghi."

Tiền Thiên Long than nhẹ.

"Hoài nghi thì như thế nào? Cái nếu không có chứng cứ, hắn cũng không dám cầm chúng ta thế nào, đừng quên, chúng ta là Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, hắn Tô Dịch chẳng lẽ còn dám không đem Vân Thiên Thần Cung để ở trong mắt?"

Hoắc Vân Sinh cười lạnh, không cho là đúng.

"Hoắc sư huynh nói rất đúng."

Tôn Phong cười phụ họa.

Phanh!

Liền vào lúc này, đại điện đóng chặt đại môn bị đá văng, Tô Dịch kia cao to thân ảnh thản nhiên đi đến.

Hoắc Vân Thiên, Tiền Thiên Long cùng Tôn Phong đều là cả kinh, sắc mặt đột biến.

"Tô Dịch ngươi đạp cửa mà vào, không khỏi cũng quá làm càn a?"

Hoắc Vân Sinh hừ lạnh, sắc mặt âm trầm xuống.

Tiền Thiên Long giống như ý thức được gì đó, gian nan mà nuốt nuốt nước miếng, nói: "Tô Dịch. . . Ngươi. . . Ngươi tới nơi này làm gì?"

Tô Dịch ánh mắt quét qua ba người này, thần sắc lạnh nhạt nói: "Một đám hề giống như nhân vật, trước trên đường, các ngươi nhảy đáp được càng lợi hại, ta cũng lười được để ý. Có thể ta lại không nghĩ rằng, các ngươi lại hung hăng ngang ngược đến thuê Thích khách để đối phó ta, thực đã cho ta không dám giết các ngươi?"

Tiền Thiên Long như bị sét đánh, tên này. . . Chẳng lẽ đã kinh biết rõ chân tướng rồi! ?

Hoắc Vân Sinh nhíu mày không vui nói: "Tô Dịch, ngươi có phải hay không lầm rồi, người chèo thuyền đâm giết chuyện của ngươi, cùng chúng ta có quan hệ gì? Ngươi cũng không thể oan uổng người tốt."

Hắn lộ ra rất trấn định.

"Đúng, ngươi dựa vào cái gì nói chúng ta mướn hung ám sát ngươi, có chứng cứ sao?"

Tôn Phong hừ lạnh.

Đã thấy Tô Dịch cười cười, nói: "Ta là tới giết người, giết người. . . Chẳng lẽ còn cần chứng cứ? Ngây thơ."

Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, Tôn Phong ba người thân thể cứng đờ, ngay ngắn hướng biến sắc.

Bọn họ thật không nghĩ đến, Tô Dịch hội mạnh mẽ như vậy thế!

"Tô Dịch, chúng ta thế nhưng mà Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, ngươi thực lực có mạnh hơn nữa lớn, liền không lo lắng làm như vậy hậu quả sẽ thêm nghiêm trọng?"

Hoắc Vân Sinh trầm giọng mở miệng.

"Các ngươi có thể đại biểu không được tông môn."

Lúc này, Văn Tâm Chiếu đi đến, khuôn mặt lạnh như băng, tinh mâu nén giận, "Ta khuyên các ngươi tốt nhất chi tiết nhắn nhủ, đến tột cùng là ai thuê người chèo thuyền, nếu không, hôm nay sợ là ai cũng không thể nào cứu được ngươi môn!"

Hoắc Vân Sinh hoàn toàn biến sắc, vô cùng đau đớn nói: "Văn sư tỷ, ngươi thế nhưng mà Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, như thế nào lại giúp một ngoại nhân nói chuyện?"

Văn Tâm Chiếu thần sắc lạnh lùng nói: "Sai rồi, ta ai cũng không giúp, hôm nay cũng sẽ không xảy ra tay chộn rộn tiến đến, nên nói lời, ta đã nói xong, các ngươi tự giải quyết cho tốt."

Dứt lời, nàng nhượng bộ hơi chếch, một bộ khoanh tay đứng nhìn tư thái.

Cái này để Hoắc Vân Sinh chờ trong lòng người đều là trầm xuống.

Tôn Phong vụt mà đứng dậy, phẫn nộ nói: "Ta muốn đi tìm Chương sư thúc, cũng không tin lão nhân gia ông ta mặc kệ chuyện này!"

Nói xong, hắn cất bước liền phải ly khai.

Phanh!

Tô Dịch khoát tay, Tôn Phong thân thể run lên, như gặp phải Thần Sơn áp bách, trực tiếp ngã ngồi trên mặt đất, hắn xấu hổ và giận dữ nảy ra, sắc mặt đều trở nên khó coi vô cùng.

"Đã ngươi cái thứ nhất nhảy ra, vậy thì từ ngươi bắt đầu, nói nói là ai thuê người chèo thuyền, không trả lời cũng có thể, ta hiện tại tiễn đưa ngươi lên đường."

Tô Dịch nhìn về phía Tôn Phong, nhàn nhạt mở miệng, "Nghe cho kỹ, ta chỉ cho ngươi ba hơi thở thời gian cân nhắc."

Kia đạm mạc ánh mắt, để Tôn Phong toàn thân khẽ run rẩy, xin giúp đỡ tựa như nhìn về phía Hoắc Vân Sinh cùng Tiền Thiên Long.

"Một."

Tô Dịch bắt đầu tính toán.

Kia tùy ý lạnh nhạt âm thanh, giờ phút này lại như đòi mạng âm phù, để Tôn Phong hoảng sợ đến mức tận cùng, thương hoảng sợ nói: "Hai vị sư huynh, các ngươi nói mau lời nói ah!"

"Hai."

Tô Dịch mở miệng lần nữa.

Hoắc Vân Sinh mạnh mẽ vỗ một cái công văn, vươn người đứng dậy, lạnh lùng nói: "Tô Dịch, ngươi thực khi chúng ta. . ."

Phanh!

Lời còn chưa nói hết, chỉ thấy Tô Dịch cong ngón búng ra, Tôn Phong mi tâm ở giữa, đã bị xuyên thủng một cái huyết quật lung, máu tươi ồ ồ chảy xuôi ra, cả người ngửa mặt lên trời ngã quỵ, đi đời nhà ma.

Sắp chết, ánh mắt đều nhìn xem Hoắc Vân Sinh cùng Tiền Thiên Long.

Cái này huyết tinh tử vong một màn, kích thích được Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long tay chân lạnh buốt, linh hồn nhỏ bé đều thiếu chút nữa xuất hiện.

Liền là Văn Tâm Chiếu trong lòng cũng là run lên, khuôn mặt khẽ biến.

Trước kia thời điểm, nàng khâm phục cùng ngưỡng mộ Tô Dịch kiếm đạo tạo nghệ, xem đối phương làm kiếm đồ người dẫn đường, tôn trọng có gia.

Tô Dịch cho nàng ấn tượng cũng vô cùng tốt, lạnh nhạt xuất trần, hơn người.

Có thể nàng lại chưa từng nghĩ, Tô Dịch giết bắt đầu người lúc, sẽ như thế tùy ý cùng chẳng hề để ý, liền như ngắt chết con sâu cái kiến giống như, có thể hoàn toàn không thèm để ý.

"Cái này Tôn Phong rõ ràng biết rõ đáp án, có thể hắn cận kề cái chết cũng không nói, thực cũng đã người rửa mắt mà nhìn."

Tô Dịch mở miệng, ánh mắt nhìn hướng Hoắc Vân Sinh, Tiền Thiên Long, "Hai vị, chứng kiến cái chết của hắn, lương tâm của các ngươi liền

không đau?"

Tiền Thiên Long toàn thân khẽ run rẩy, cả người sụp đổ tựa như quỳ rạp xuống đất, hét lớn: "Ta nói, ta nói, thuê người chèo thuyền chính là Hoắc Vân Sinh, cùng ta hoàn toàn không quan hệ!"

Toàn trường một tịch.

Văn Tâm Chiếu nội tâm âm thầm thở dài, đã xem thường Tiền Thiên Long loại nhu nhược, lại đối với Hoắc Vân Sinh cái này mướn hung người vô cùng thất vọng.

Lúc này, Hoắc Vân Sinh giống như cũng sửng sốt, sắc mặt dần dần trở nên dữ tợn khó coi, một chữ dừng lại nói: "Tiền Thiên Long, ta có thể thật không nghĩ tới, ngươi thì ra là thế uất ức! !"

Tiền Thiên Long hét lớn: "Hoắc sư huynh, chẳng lẽ ta nói có sai sao? Lúc trước vốn chính là ngươi đề nghị, muốn thuê Khổ Hải Thích khách diệt sát Tô Dịch, mà khi lúc, ta thế nhưng mà liền Khổ Hải danh tự đều không có nghe nói qua!"

Vì mạng sống, Tiền Thiên Long rõ ràng tức giận rồi, hoàn toàn bất cứ giá nào.

"Ngươi. . . Lão Tử trước hết giết ngươi cái này phản đồ!"

Hoắc Vân Sinh tức giận đến mạnh mẽ rút kiếm, hướng quỳ trên mặt đất Tiền Thiên Long bổ tới.

Tô Dịch không có ngăn cản.

Hắn cũng không có đáp ứng, ai nói ra đáp án, liền bảo vệ ai tánh mạng không lo.

PHỐC!

Tiền Thiên Long cái đầu lăn xuống đầy đất, kia trên mặt tràn ngập kinh ngạc, đại khái là không nghĩ tới, chính mình không có chết ở Tô Dịch trong tay, lại ngược lại đã bị chết ở tại Hoắc Vân Sinh thuộc hạ.

Văn Tâm Chiếu thấy như vậy một màn, trong đầu kìm lòng không được hiện ra ba chữ: Chó cắn chó.

"Tô Dịch, cho ta một con đường sống, ta cam đoan, ta và ngươi ở giữa ân oán như vậy thanh toán xong, về sau sẽ không đi tìm ngươi bất cứ phiền phức gì."

Lúc này, Hoắc Vân Sinh con ngươi như điện, mặt mũi tràn đầy điềm nhiên nói, "Ngươi nếu không đáp ứng, hôm nay mặc dù có thể giết ta, ngày khác 'Bá kiều Hoắc thị' tất nhiên không tha cho ngươi!"

Chữ chữ âm vang, lộ ra điên cuồng giống như ý tứ hàm xúc.

Hắn hiển nhiên biết rõ mình không phải là Tô Dịch đối thủ, làm như vậy, đơn giản là muốn hào đánh cuộc một lần.

"Tô đạo hữu, có thể. . . Cho Hoắc Vân Sinh một cái cơ hội?"

Thẳng tuốt không có lộ diện Chương Uẩn Thao xuất hiện, mặt mũi tràn đầy lo lắng cùng lo lắng, "Bá kiều Hoắc thị chính là Đại Hạ Tam đại dòng họ một trong, nội tình chi hùng hậu, tuyệt không thể khinh thường. Lão hủ cũng hiểu rõ, Tô đạo hữu sẽ không kiêng kị những cái này, có thể nếu là có thể thiếu một cái cọc đại phiền toái, chẳng phải là rất tốt?"

Chương Uẩn Thao không thể không đứng ra.

Hoắc Vân Sinh chính là Hoắc thị tộc trưởng chi tử, nếu khiến Hoắc Vân Sinh ở hắn không coi vào đâu bị giết, Hoắc thị nhất tộc trách tội xuống, hắn Chương Uẩn Thao cũng sẽ gặp liên luỵ.

Tô Dịch lông mày chau lên, lườm Chương Uẩn Thao một cái, nói: "Mướn hung ám sát ta, vốn là tội không kém xá, có thể hắn lại nói khoát mà không biết ngượng, còn cùng với ta ân oán thanh toán xong, ngươi cảm thấy. . . Đây là tiếng người?"

Chương Uẩn Thao mặt mũi tràn đầy cười khổ, vừa muốn nói cái gì.

"Tô Dịch, ta có thể xuất ra đầy đủ đền bù tổn thất, tựa như Tả gia như vậy, dùng bảo vật để đền bù sai lầm."

Hoắc Vân Sinh cúi đầu nói xin lỗi, tình thế so với người mạnh, không phải do hắn không cúi đầu.

"Mạng của ngươi, không đáng một đồng."

Tô Dịch con mắt hiện khinh thường, cong ngón búng ra.

Một đạo kiếm khí lướt trên, nếu như một đạo vô kiên bất tồi mũi tên, dùng bất khả tư nghị tốc độ, xuyên thủng Hoắc Vân Sinh đầu.

Phanh!

Tạc ra một cái máu chảy đầm đìa lỗ thủng, Hoắc Vân Sinh sọ theo sau đó tạc vỡ phiêu tán rơi rụng.

Chương Uẩn Thao tay chân phát run, thất hồn lạc phách.

Văn Tâm Chiếu hé miệng không nói.

Trải qua chuyện này, cũng là làm cho nàng ý thức được, nhìn như bình thản tùy ý, không tranh quyền thế giống như Tô Dịch, một khi bị hắn coi là cừu địch, hoàn toàn không sẽ để ý bất cứ uy hiếp gì cùng hậu quả.

Như thế đối lập, cũng đó có thể thấy được, Tả thị những kia đại nhân vật hạng gì may mắn, quả thực cùng với từ tử thần thuộc hạ nhặt về một cái mạng không có gì khác nhau.

"Tô đạo hữu, ở ta phản hồi tông môn về sau, chắc chắn chi tiết bẩm báo. Như ngươi muốn giết người diệt khẩu, hiện tại liền có thể động thủ."

Chương Uẩn Thao hít thở sâu một hơi khí, trầm giọng mở miệng.

Văn Tâm Chiếu khuôn mặt khẽ biến, nội tâm mạnh mẽ treo lên.

Tô Dịch có chút ngoài ý muốn nhìn Chương Uẩn Thao một cái, nói: "Ta chỉ giết người đáng chết."

Chương Uẩn Thao giật mình, ánh mắt phức tạp nói: "Ngươi. . . Liền không lo lắng ta Vân Thiên Thần Cung xem ngươi là địch?"

Tô Dịch thản nhiên nói: "Các ngươi Vân Thiên Thần Cung càng có lẽ lo lắng như cùng ta là địch, phải chăng có thể thừa nhận kia chờ hậu quả."

Dứt lời, hắn chắp tay tại lưng, xoay người mà đi.

Nghĩ nghĩ, Văn Tâm Chiếu nói khẽ: "Chương sư thúc, lần này sau khi trở về, ta cũng sẽ hướng sư tôn chi tiết nói rõ tình huống, tin tưởng dùng tông môn những kia trưởng bối trí tuệ, định sẽ làm ra sáng suốt nhất quyết đoán."

Chương Uẩn Thao than thở, "Tâm Chiếu ngươi còn trẻ, căn bản không rõ, đây không phải ai đúng ai sai vấn đề, đối với tông môn mà nói, nếu

không pháp che chở nhà mình truyền nhân, không cách nào báo thù cho bọn họ, cái này cái tông môn. . . Sớm muộn muốn đi hướng suy sụp cùng tiêu vong."

Văn Tâm Chiếu tinh mâu bỗng nhiên ngưng tụ, nói: "Sư thúc có ý tứ là, tông môn cực có thể sẽ không để ý đúng sai, xem Tô đạo hữu là cừu địch?"

"Không phải cực khả năng, mà nhất định!"

Chương Uẩn Thao nói đến đây, hít thở sâu một hơi khí, nói, "Trừ phi, Tô Dịch có được đủ để cho tông môn kiêng kị sợ hãi uy thế, nếu không, tông môn tất nhiên hội đem hắn diệt trừ!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 463: Đoạn Long Nhai Truyền Thuyết

Văn Tâm Chiếu trầm mặc khoảnh khắc, nói: "Chương sư thúc, lời nói này, ta có thể hay không nói cho Tô đạo hữu?"

Chương Uẩn Thao khẽ giật mình, ánh mắt phức tạp nói: "Tâm Chiếu, ngươi. . . Sẽ không phải là thích Tô Dịch đi à?"

Hắn cảm thấy vô cùng kinh ngạc, lại có chút đau lòng.

Lúc này mới cùng Tô Dịch nhận thức mấy ngày thời gian, bọn họ Vân Thiên Thần Cung một đời tuổi trẻ chói mắt nhất Tiểu Kiếm Yêu, lại giống bị Tô Dịch tưới thuốc mê, tâm đều bị câu đi rồi!

Văn Tâm Chiếu thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn trì trệ, hơi có chút nóng lên, nói: "Chương sư thúc, không phải như ngươi nghĩ, ta chỉ là tôn trọng Tô đạo hữu làm người cùng tài tình, nội tâm cực kỳ cao mộ cùng khâm phục. . ."

Không đợi nói xong, Chương Uẩn Thao đã than thở khua tay nói: "Tâm Chiếu, ta không quan tâm ngươi đem lời nói kia nói cho Tô Dịch, nhưng mà, có một việc ta phải nhắc nhở ngươi."

Văn Tâm Chiếu nói: "Chương sư thúc nhưng giảng không sao."

"Ta hi vọng, ngươi có thể hiểu rõ ràng một sự kiện, về sau như tông môn thật muốn đi đối phó Tô Dịch, ngươi với tư cách tông môn truyền nhân, nên như thế nào lựa chọn?"

Chương Uẩn Thao dứt lời, xoay người mà đi.

Văn Tâm Chiếu ngọc dung một trận sáng tắt không ngừng.

Hồi lâu, nàng than nhẹ một tiếng, chiết thân tiến về tìm Tô Dịch.

. . .

Trong phòng, Tô Dịch nằm ở ghế mây ở bên trong, lẳng lặng nghe xong Văn Tâm Chiếu lời nói, không khỏi khẽ gật đầu.

"Ngươi kia Chương sư thúc nói không sai, bất luận cái gì tông môn, nếu không pháp che chở nhà mình truyền nhân, sớm muộn sẽ đi trên diệt vong."

Tô Dịch nói, "Đổi lại ta là nhất tông chi chủ, như biết rõ môn hạ đệ tử bị giết, cũng tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ."

"Tô huynh, ngươi thật sự không sợ?"

Văn Tâm Chiếu có chút nghi hoặc, từ trên người Tô Dịch, nàng không có chứng kiến bất luận cái gì một chút sầu lo, chỉ có một loại Thần Sơn sụp ở trước mà mặt không đổi sắc lạnh nhạt cùng thong dong.

Tô Dịch cười rộ lên, thuận miệng nói: "Ta đã nói rồi, Vân Thiên Thần Cung như đối địch với ta, liền muốn thừa nhận hắn hậu quả."

Nói đến đây, ánh mắt của hắn nhìn về phía Văn Tâm Chiếu, thanh âm ôn hòa nói: "Ngươi cũng không cần vì thế sự tình khó xử, mặc dù ngươi trở ngại tông môn nguyên nhân, mà không thể không chặt đứt cùng ta quan hệ trong đó, ta cũng sẽ không biết trách ngươi."

Văn Tâm Chiếu yếu ớt thở dài nói: "Ta có thể làm không ra ngoài bực này sự tình, trước ta liền nghĩ thông suốt, như tông môn thật sự muốn đối

phó Tô huynh, ta duy nhất có thể làm được, liền là không chộn rộn tiến đến."

Nhìn xem cái này tuyệt mỹ như tiên thiếu nữ chân mày ở giữa kia một chút vẻ buồn rầu, Tô Dịch trong nội tâm không khỏi nổi lên thương tiếc.

Nghĩ nghĩ, hắn nói ra: "Như vậy đi, chờ về sau có cơ hội, ta tự mình đi Vân Thiên Thần Cung đi một lần, đem chuyện này giải quyết."

Văn Tâm Chiếu mở to hai mắt, giật mình nói: "Tô huynh muốn giết đến tận ta Vân Thiên Thần Cung?"

Tô Dịch tức cười, lắc đầu nói: "Chỉ là bái sơn mà thôi, dùng thực lực luận cao thấp, nói ngắn gọn, chính là một lần nắm đấm của ai càng lớn, bởi như vậy, tin tưởng các ngươi Vân Thiên Thần Cung định sẽ làm ra một cái lựa chọn sáng suốt."

Lời nói này, vân đạm phong khinh.

Có thể rơi vào Văn Tâm Chiếu trong tai, lại không thua gì một đạo sấm sét!

Phóng mắt cái này Đại Hạ thiên hạ, cái đó người tu sĩ dám chủ động đến nhà, đi cùng Vân Thiên Thần Cung luận cao thấp?

Liền là Linh Đạo đại tu sĩ, sợ đều không có lá gan này!

Có thể Tô Dịch lại tựa như rồi nói sau một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ, giọng nói kia cùng thần thái, cũng không giống là nói bốc nói phét, thật giống như đối với hắn mà nói, đây thật là một kiện tiện tay liền có thể giải quyết việc nhỏ. . .

Sợ run nửa ngày, Văn Tâm Chiếu nội tâm nhưng lại không hiểu mà nổi lên một chút chờ mong, tinh mâu sáng ngời, nói:

"Tô huynh, ta đây có thể thật sự chờ mong, một ngày kia, ngươi có thể đạp vào 'Vân Thiên Thần Sơn " đại triển thần uy!"

Vân Thiên Thần Sơn, Vân Thiên Thần Cung chiếm giữ chi địa, Đại Hạ cảnh nội tiếng tăm lừng lẫy động thiên phúc địa, từ xưa đến nay liền là thiên hạ tu sĩ trong nội tâm tha thiết ước mơ tu hành Thánh địa!

Như Tô Dịch về sau thật có thể dùng sức một mình, lực áp Vân Thiên Thần Cung, thật là là bực nào một phen cảnh tượng?

Tô Dịch không yên lòng nói: "Cái này có gì đó tốt chờ mong, so sánh với đến, cầu tác kiếm đạo mới là ngươi càng có lẽ chú ý."

Văn Tâm Chiếu không khỏi cười rộ lên, như mưa sau tách ra nụ hoa giống như, tươi mát tươi đẹp.

Càng là cùng Tô Dịch tiếp xúc, nàng lại càng cảm nhận được, cái này đến từ Đại Chu tuấn tú thiếu niên, trên người hình như có một loại ma lực, lạnh nhạt xuất trần khí chất xuống, là một loại khắc ở thực chất bên trong tự phụ cùng bễ nghễ.

Niềm kiêu ngạo của hắn, bất hiện sơn bất lộ thủy (*không đụng ta thì không biết hàng), lại càng không mảnh đi cùng bất luận người nào tranh luận.

Thật là đang tiếp xúc đến hắn, hiểu rõ đến hắn ở kiếm đạo trên tạo nghệ cùng trí tuệ, liền có thể khắc sâu cảm nhận được, hắn tự phụ, đến từ đối với bản thân thực lực tuyệt đối tự tin, tuyệt không phải những cái này ăn nói lung tung, nói bốc nói phét thế hệ có thể so sánh.

. . .

Kế tiếp đường xá trên, gió êm sóng lặng.

Tô Dịch dùng một cái ngọc chủng linh kén, từ Tả thị nhất tộc đổi lấy một số tài phú kếch xù.

Chỉ là tu hành cần thiết tài nguyên, liền đủ để cho hắn tu luyện tới Nguyên Phủ cảnh.

Trừ này, những linh tài kia cùng linh ngọc, cũng có thể dùng để rèn luyện Huyền Ngô Kiếm cùng luyện chế một ít uy năng vô cùng lớn bí phù.

Tóm lại, tối thiểu ở Nguyên Phủ cảnh trước, Tô Dịch đã không cần lại vì tài nguyên tu hành sự tình phát sầu.

Cùng trước kia so sánh với, bảo thuyền trên bầu không khí trở nên khéo léo.

Nhậm U U đã đã được biết đến Hoắc Vân Sinh bọn người bị giết sự tình, nghe nói khi đó nàng cả người cả kinh sắc mặt trắng bệch, ngốc trệ ở kia hồi lâu.

Cũng là từ đó trở đi, Nhậm U U liền đóng cửa không ra ngoài, giống như e sợ cho cùng Tô Dịch chạm mặt giống như.

Chương Uẩn Thao đồng dạng trở nên trầm mặc, cố ý tránh đi cùng Tô Dịch tiếp xúc khả năng, cái ngẫu nhiên sẽ cùng Văn Tâm Chiếu nhờ một chút.

Ngược lại là Tô Dịch, như không có việc gì người tựa như, ngoại trừ tu luyện bên ngoài, liền là chỉ điểm Văn Tâm Chiếu ở kiếm đạo trên tu hành.

Mỗi khi đêm khuya tịch mịch lúc, liền đem Khuynh Oản giao ra đây, một bên uống rượu, một bên nói chuyện phiếm.

Chẳng qua là phần lớn thời gian là Khuynh Oản đang nghe, hắn đang nói.

Tô Dịch đều không phải không thừa nhận, Khuynh Oản là một cái cực nhận người yêu thích lắng nghe người, cùng với nàng lúc, không cần kiêng kị nhiều như vậy, có thể thoải mái mà trò chuyện một ít trong nội tâm đăm chiêu suy nghĩ.

Khuynh Oản cũng rất vui vẻ, nàng yêu thích Tô Dịch một bên uống rượu, một bên chậm rãi mà nói lúc bộ dáng.

Đương nhiên, mỗi khi Tô Dịch nói đến song tu bực này cảm thấy khó xử sự tình, Khuynh Oản nội tâm liền không khỏi lo sợ cùng ngượng ngùng, hà bay hai gò má.

Vội vàng bảy thiên thời gian trôi qua.

Trong bảy ngày này, bọn họ một đi từng ở cảnh châu một tòa dùng thừa thải Linh tài thành trì trong dừng lại một ngày, Tô Dịch thừa cơ mua một đám luyện chế bí phù cần thiết trụ cột Linh tài.

Lúc khác, bọn họ một đoàn người đều ở đuổi giữa đường xá.

Đến lúc này, Tô Dịch cũng nhìn chung ý thức được, Đại Hạ cương vực là bực nào mênh mông.

Bọn họ từ Đại Hạ nhất phía nam Thiên Nam Châu xuất phát, một đường thừa lúc bảo thuyền phi độn, tốc độ tuy nói không nổi nhanh, thế nhưng phi độn tiếp cận mười ngày đích thời gian.

Cho tới bây giờ, lại gần kề cái kéo dài qua qua ba cái châu cảnh cương vực.

Mà dựa theo Văn Tâm Chiếu thuyết pháp, muốn đến Đại Hạ hoàng đô Cửu Đỉnh thành chỗ "Thương Châu" cảnh nội, tối thiểu còn muốn nửa tháng thời gian.

Đương nhiên, cái đó và bảo thuyền phi độn tốc độ chậm chạp cũng có chút quan hệ.

Bảo thuyền cưỡi lấy thoải mái, có thể luận tốc độ, thậm chí xa không bằng giống như Tích Cốc cảnh tu sĩ độn không chạy như bay tới cũng nhanh.

Nhưng mà, Tô Dịch cũng không nóng nảy chạy đi, đối với cái này cũng không thèm để ý.

Hành trình như nhân sinh, vội vàng chạy đi, nhất định hội sai sót quá nhiều ven đường rất nhiều phong quang.

Tu hành cũng giống như thế, dục tốc bất đạt, không thể một mặt truy cầu phá cảnh thật là nhanh, phải từng bước một làm gì chắc đó.

Đêm khuya.

Giống như châu, Đoạn Long Nhai bờ.

Thiên Khung trăng sáng nhô lên cao, trên đại địa, đại quy mô nước sông lao nhanh chảy xuôi, thủy triều như tuyết tuôn, ánh trăng như bạc vụn.

Bảo thuyền đỗ ở khoảng cách Đoạn Long Nhai cách đó không xa một ngọn núi lĩnh đỉnh.

Ngoại trừ Nhậm U U, Tô Dịch bọn người đều đi xuống bảo thuyền, nhen nhóm đống lửa, ở đỉnh núi uống rượu ngắm trăng, trông về phía xa Đại Giang, thích ý mà thanh thản.

"Nghe nói, trước đây thật lâu, phía trước Đại Giang trong tê cư lấy một đầu Hắc Giao, tu vi sâu không thể lường nổi, đã có được hóa rồng tiềm năng, nó mỗi cách trăm năm, liền hội từ trong nước lướt đi, thu nạp nguyệt chi tinh hoa, ngao luyện bản thân khí huyết cùng thân thể."

Văn Tâm Chiếu âm thanh uyển chuyển êm tai, nói xong một đoạn truyền thuyết lâu đời, "Có thể về sau, ở này Hắc Giao độ kiếp hóa rồng lúc, lại cảnh ngộ một hồi kinh biến, một vị tu vi cường đại kiếm tu vượt qua giang mà đến, ý đồ ở Hắc Giao độ kiếp lúc, đem trong đó đan cướp đi."

"Cuối cùng, ở kia Đoạn Long Nhai phía trên, kiếm tu một kiếm đâm vào Hắc Giao cái đầu, có thể kiếm tu cũng bị dưới cơn thịnh nộ Hắc Giao một ngụm nuốt luôn."

"Bị thương phía dưới Hắc Giao, không chỉ bỏ lỡ hóa rồng cơ hội, còn bị thiên kiếp chém đứt thân thể, như vậy vẫn lạc."

"Đoạn Long Nhai danh tiếng, liền bởi vậy mà đến, là ý nói, tòa vách núi này bị mất Hắc Giao hóa rồng hi vọng."

Sau khi nghe xong, Thanh Nha rất là đồng tình Hắc Giao cảnh ngộ.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình thì cảm xúc càng sâu.

Bọn họ đều là yêu tu, tự nhiên vô cùng hiểu rõ, Giao Long chi thuộc, bản thân liền là yêu loại trong cực khủng bố tồn tại, thiên phú dị bẩm, huyết mạch cao quý, xa không phải bình thường yêu loại có thể so sánh.

Có thể nguyên nhân chính là như thế, Giao Long chi thuộc cho đến thoái hoá là chân chính hình rồng, quả thực so với lên trời còn khó hơn!

Không chỉ là tu luyện không dễ, dù là bắt lấy một đường có thể ngộ nhưng không thể cầu hóa rồng cơ hội, chỗ gặp phải thiên kiếp, cũng có thể nói tuyệt thế khủng bố, cửu tử nhất sinh.

"Truyền thuyết này nếu là thật sự, đầu kia Hắc Giao đạo hạnh thật không đơn giản, tối thiểu có được Hóa Linh cảnh cấp độ nội tình, hơn nữa đã kinh ma luyện ra Long Giác, vẩy và móng, Long sống lưng, còn kém một hồi đại kiếp nạn, là được một lần hành động đột phá, thoái hoá ra chân chính hình rồng, có được hơi thở của rồng cùng Long Uy, tuy không phải Tiên Thiên mà sống thuần huyết Chân Long, thế nhưng xa không phải thế gian Giao Long chi lưu có thể so sánh."

Tô Dịch uống một ngụm rượu, thuận miệng nói, "Mà kiếm khách kia có thể một kiếm cắm vào Hắc Giao cái đầu, không có gì bất ngờ xảy ra, giờ cũng có được Hóa Linh cảnh đạo hạnh, nếu không, đoạn không có khả năng có cơ hội tới gần đầu kia Hắc Giao."

Nói đến đây, hắn không khỏi lắc đầu, "Đáng tiếc cái này kiếm tu cuối cùng quá ngu ngốc chút ít, săn giết Giao Long, nên ngừng hắn vẩy và móng, trảm hắn vĩ, đâm hắn mục, vỡ hắn góc, như thế, Giao Long không có một thân cường hoành vô cùng đạo hạnh, tối đa cũng chỉ có thể phát huy ra một nửa thực lực. Lại đi diệt sát nó, đủ nhẹ nhõm chiến thắng."

Mọi người nghe được sững sờ sững sờ.

Bọn họ đều chỉ cho là một cái hư vô mờ mịt truyền thuyết.

Có ai nghĩ được, Tô Dịch lại trực tiếp suy đoán ra rất nhiều bí mật!

Ví dụ như, Hắc Giao hóa rồng, phải có được hạng gì cảnh giới cùng nội tình, săn giết Giao Long lúc, lại đem làm áp dụng hạng gì thủ đoạn mới có thể dễ dàng chiến thắng. . .

"Tô Dịch ca ca tốt hiểu ah!"

Thanh Nha hai mắt sáng lên, sợ hãi than nói, "Người không biết, chỉ sợ còn tưởng rằng Tô Dịch ca ca săn giết qua Giao Long."

Những người khác cũng không khỏi cảm khái, Tô Dịch rõ ràng chỉ là Tích Cốc cảnh thiếu niên, có thể trên đời này giống như sẽ không có hắn không biết sự tình giống như.

Nghe hắn nói đến những kia trên tu hành bí mật lúc, để người không khỏi có mở rộng tầm mắt, bừng tỉnh đại ngộ cảm giác.

Chỉ là không có ai biết, Tô Dịch đâu chỉ là giết qua Giao Long?

Ở tiền thế, hắn còn bới ra qua chân chính da rồng, hủy đi qua Long Cốt, rút qua Long gân, uống qua Long Huyết nhưỡng rượu, nếm qua cùng Phượng tủy nổi danh Long lá gan. . .

Chuyện phiếm lúc, Tô Dịch đột nhiên giống như phát giác được gì đó, lông mày chau lên, ánh mắt nhìn hướng xa xa.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 464: Hóa Linh Cảnh Đại Yêu!

Trăng sáng sao thưa, gió đêm phơ phất.

Ở Tô Dịch dưới ánh mắt, một mảnh mây đen im hơi lặng tiếng mà từ nơi chân trời xa lướt đến, đem thiên khung kia một vòng sáng tỏ Minh Nguyệt lặng yên che đậy.

Sắc trời lập tức xám tối xuống.

Xa xa đại quy mô trào lên Đại Giang nước chảy, giống như cũng trở nên ôn thuần an tĩnh lại.

"Hả?"

Nguyên Hằng đột nhiên nhíu mày.

"Nguyên Hằng đại ca, làm sao vậy?"

Thanh Nha hỏi.

Nguyên Hằng ánh mắt lại nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Chủ nhân, ta Thần hồn đột nhiên sinh ra một trận áp lực rung động cảm giác, nội tâm có kinh hãi cảm giác, tựa như có tai họa sắp sửa phát sinh giống như."

Bạch Vấn Tình cũng vội vàng nói: "Ta cũng thế."

Văn Tâm Chiếu, Thanh Nha, Chương Uẩn Thao ba người đều kinh hãi không ngớt, cảnh giác lên.

""vân tòng long, phong tòng hổ", Thiên Địa thế biến, tính linh trước kinh, hai người các ngươi chính là yêu tu, có thể phát giác được loại biến hóa này, ngược lại cũng bình thường."

Tô Dịch thu hồi trông về phía xa ánh mắt, cầm lấy hồ lô rượu uống một hớp.

Đem làm phát giác được mọi người kia kinh nghi ánh mắt, hắn không khỏi mỉm cười, "Không cần khẩn trương, chỉ là một cái nhỏ loài bò sát đã đến mà thôi."

Nhỏ loài bò sát?

Mọi người ở đây nghi hoặc lúc, đột nhiên lòng có nhận thấy giống như, nhìn về phía Thiên Khung.

Oanh!

Một trận sấm rền âm thanh đột ngột mà ở Thiên Khung trong mây đen vang lên, lập tức cuồng phong gào thét, có mưa lớn mưa to theo sau đó trút xuống mà xuống.

Trong thiên địa, lập tức gió thảm mưa sầu, lâm vào u ám áp lực trong không khí.

Cái này một cái chớp mắt, liền là Văn Tâm Chiếu, Thanh Nha bọn họ đều cảm thụ một trận đập vào mặt nguy hiểm khí tức, tâm thần hồi hộp, hô hấp đều cảm thấy khó khăn, lập tức biến sắc.

Lại nhìn Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình, mặc dù cố tự trấn định, có thể bọn họ thân thể lại không bị khống chế mà run rẩy lên, khuôn mặt không thể ức chế mà hiển hiện kinh hoảng, tâm thần bất định chi sắc.

Tô Dịch tay áo vung lên.

Một miếng bí phù lơ lửng hư không, phịch một tiếng hóa thành lưu quang tràn ngập các loại màu sắc kim sắc Bảo Đăng, nhô lên cao xoay tròn, quay tròn vung vẩy một mảnh ánh vàng rực rỡ màn sáng, đem Tô Dịch bọn người bao phủ trong đó.

Màn sáng bên ngoài gió thảm mưa sầu, Lôi Đình nổ vang.

Màn sáng trong lại yên tĩnh tường hòa, ấm áp như xuân.

Đem làm mưa lớn mưa to ầm ầm rủ xuống, đem làm tới gần kim sắc Bảo Đăng biến thành màn sáng lúc, liền bị một cổ lực lượng vô hình đánh bay.

Văn Tâm Chiếu, Nguyên Hằng bọn người thể xác và tinh thần chỗ gặp ảnh hưởng, đều theo sau đó biến mất.

Nhìn xem cái này một chiếc quay tròn lơ lửng kim đăng, đều thần sắc khác thường, tốt thần dị bí phù!

Liền vào lúc này, một đạo ôn thuần như rượu giống như âm thanh, từ đằng xa vang lên ——

"Cái này Linh giai bí phù cũng không phải tục, đem làm xuất từ phù đạo mọi người chi thủ bút."

Từng chữ, như Tiếng Chuông Buổi Sáng Tiếng Trống Hoàng Hôn, phiêu đãng trong thiên địa, chỉ thấy vân thu vũ ở, Lôi Đình trừ khử, vốn là u ám áp lực Thiên Địa, chợt ngươi trở nên yên tĩnh xa xăm trống trải.

Vân Phá Nguyệt đến, sáng tỏ ánh xanh rực rỡ bốn phía.

Trước phát sinh từng màn quỷ dị cảnh tượng, đều tan thành mây khói.

Mà nương theo âm thanh, một đạo thân ảnh từ trong bóng đêm bồng bềnh đi tới.

Đây là người đang mặc xanh đen trường bào, tóc mai xám trắng, thân ảnh thon gầy người đàn ông trung niên, hành tẩu lúc, thân ảnh bốn phía có mây sương mù tràn ngập, như đằng vân giá vũ tựa như.

Hắn bộ dáng thanh kỳ, đôi mắt hiện lên màu vàng nâu, theo từng bước một tới gần, một cổ vô hình uy áp cũng là khuếch tán tới.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đều trong nội tâm run lên, nhìn nhau hoảng sợ.

Đối mặt cái này trường bào trung niên lúc, cả hai đều bằng sống nhỏ bé như con sâu cái kiến, sợ hãi khó có thể bình an cảm giác, như xem bầu trời thần cái giá lâm!

Văn Tâm Chiếu thân thể mềm mại rét run, con mắt hiện kinh nghi, thật là khủng khiếp yêu khí!

"Linh Đạo cấp độ đại yêu! ?"

Chương Uẩn Thao hít vào khí lạnh, nội tâm rung động lắc lư, sắc mặt đột biến.

Thanh Nha vô ý thức mà hướng Tô Dịch bên người rụt rụt thân thể, như nước trong veo mắt to nổi lên một chút hồi hộp, "Người này thật đáng sợ ah!" Tô Dịch nhíu mày, lộ ra một chút không vui, cong ngón búng ra.

Ông!

Kim sắc Bảo Đăng bỗng nhiên phát sáng chói mắt quang minh, sáng sủa như ngày, bấc đèn bốn phía, tầng tầng lớp lớp quang ảnh như cánh hoa tựa

như tách ra, phóng xuất ra một luồng sóng sóng gợn tựa như kim ánh sáng màu hà.

Kim đăng diệu ngày phù!

Tô Dịch gần đây ở bảo thuyền trên luyện chế Linh giai bí phù một trong, công thủ gồm nhiều mặt, diệu dụng vô tận.

Cách đó không xa, giậm chân tại chỗ mà đến trường bào trung niên đồng tử ngưng lại, lập tức dừng lại, tay áo tung bay, sinh ra lực lượng vô hình chấn động, mới đưa kia nhất trọng trọng xung kích tới kim ánh sáng màu hà hóa giải.

Chỉ là, thân ảnh của hắn cũng hơi hơi nhoáng một cái.

"Cái này Linh giai bí phù, tuyệt không thể tả!"

Trường bào trung niên tán thưởng một tiếng.

Nói xong, hắn hướng Tô Dịch bên kia có chút chắp tay, mỉm cười nói: "Kẻ hèn này Ứng Khuyết, này đến cũng không có ác ý, trước nếu có mạo phạm chỗ, mong rằng các vị đạo hữu bớt giận."

Lúc nói chuyện, hắn toàn thân khí tức thu liễm, khí tức lạnh nhạt, nhất phái xuất trần siêu nhiên khí tượng, tay áo nhẹ nhàng, thẳng giống như Thần Tiên nhân vật.

Trong lòng mọi người đều thoáng an ổn không ít.

Tô Dịch lại giống như cười mà không phải cười, nói: "Mạo phạm không đến mức, ta ngược lại là ước gì ngươi hoài ước lượng ác ý mà đến."

Trường bào trung niên Ứng Khuyết khẽ giật mình, mỉm cười nói: "Tiểu hữu chỉ giáo cho?"

Tô Dịch lấy tay một trảo, kim sắc Bảo Đăng chợt ngươi hóa thành một đạo bí phù, rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Rồi sau đó, hắn lúc này mới lạnh nhạt mở miệng: "Rất đơn giản, như trước ngươi muốn thử lấy ra tay, ta liền chặt ngươi vẩy và móng, rút gân lột da, đạm thịt uống máu, như thế, chẳng phải đẹp quá thay?"

Những người khác trong nội tâm chấn động, cũng không khỏi kinh ngạc.

Tuy nhiên Ứng Khuyết thu liễm khí tức, có thể bọn họ đều sớm đã phát giác được, đây là một cái cực đáng sợ Hóa Linh cảnh tồn tại, một cái có được thao túng Lôi Đình, khống chế mây mù thủ đoạn đại yêu!

Có thể Tô Dịch lại giống như căn bản là không đem đối phương để ở trong mắt, ngôn từ ở giữa, lộ vẻ khinh thường cùng lạnh nhạt, xem đối phương như con mồi, có thể mặc cho xâm lược!

Trường bào trung niên Ứng Khuyết kia màu vàng nâu đồng tử bỗng nhiên nhíu lại, chợt cười rộ lên, nói: "Tiểu hữu tuổi còn trẻ, dùng Tích Cốc cảnh tu vi, lại dám nói ra lời nói này, xem ra là có chỗ dựa ah."

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng đống lửa, một bên uống rượu, một bên thuận miệng nói: "Ngươi không cần dò xét, chọc ta không kiên nhẫn được nữa, cái này Đoạn Long Nhai bờ, liền là ngươi mai cốt chi địa."

Ứng Khuyết trầm mặc.

Cái kia một thân lạnh nhạt khí tức, bốc lên không ngừng, kia chờ thuộc về Hóa Linh cảnh cấp độ khủng bố uy áp, cứ việc thu liễm lấy, vẫn như trước để mọi người tâm thần áp lực, có hít thở không thông giống như cảm giác.

Đây là tu vi cảnh giới trên tuyệt đối áp chế!

Linh Đạo chi lộ, phân Hóa Linh, Linh Tướng, Linh Luân Tam đại cảnh.

Đặt chân Linh Đạo người, đều bị gọi "Đại tu sĩ", đặt tại toàn bộ Đại Hạ, thậm chí toàn bộ thương thanh trên đường lớn, đều là đứng im lặng hồi lâu chân thế gian đỉnh tồn tại!

Cần biết, liền là Đại Hạ Tứ đại đỉnh cấp đạo thống, Tam đại dòng họ thế lực, cùng với Đại Hạ hoàng thất bực này chờ quái vật khổng lồ ở bên trong, sở dĩ có thể bao quát thiên hạ, bễ nghễ Tứ Hải, vốn nhờ là có rất nhiều Linh Đạo đại tu sĩ tọa trấn.

Không khoa trương mà nói, một vị Hóa Linh cảnh tu sĩ, vô luận ở nơi nào, đều là đủ để cho bất luận cái gì tu sĩ nhìn lên cùng kính sợ tồn tại!

Tô Dịch trong bọn họ, tu vi tối cao Chương Uẩn Thao cũng gần kề chỉ là Tụ Tinh cảnh trung kỳ tu vi, là Nguyên Đạo tu sĩ, xa không cách nào cùng Linh Đạo đại tu sĩ đánh đồng.

Bởi vì hơn kém không chỉ là cảnh giới, hay là hai loại hoàn toàn bất đồng đạo đồ!

Bực này dưới tình huống, đến từ Hóa Linh cảnh uy áp, liền như núi trong chi hổ, mặc dù không phát uy, cũng đủ làm cho bách thú thương hoảng sợ sợ hãi.

Nhưng cuối cùng, Ứng Khuyết không có tức giận, ngược lại càng phát thu liễm bản thân khí tức, màu vàng nâu con mắt nhìn qua Tô Dịch, chắp tay nói: "Là kẻ hèn này càn rỡ thô lỗ rồi, mong rằng đạo hữu chớ trách."

Mọi người đều kinh nghi bất định.

Không rõ Ứng Khuyết vì sao thái độ hội trở nên nhanh như vậy. Trên thực tế, Ứng Khuyết thái độ, đã kinh biến hóa ba lượt!

Lần thứ nhất, là ở hắn chưa từng hiện thân lúc, đưa tới Thiên Lôi mưa to, làm thiên địa thế biến.

Có thể ở bị Tô Dịch dùng kim đăng diệu ngày phù hóa giải về sau, hắn giống như phát giác được không ổn, lập tức thu liễm thần thông, làm thiên địa khôi phục trước kia yên lặng, cũng tự mình hiện ra tung tích.

Lần thứ hai, thì cất bước đến đây lúc, mắt thấy kim đăng bí phù chỗ sinh ra kỳ dị biến hóa, lập tức thu liễm một thân khí tức, dừng lại không tiến, hướng Tô Dịch lên tiếng chào.

Mà bây giờ, theo cùng Tô Dịch nói chuyện với nhau, mắt thấy Tô Dịch xem hắn như mặc cho xâm lược con mồi giống như khinh thường, giống như để hắn ý thức được không đúng, lập tức lên tiếng, lần nữa xin lỗi.

Một màn này màn, phát sinh ở một vị Hóa Linh cảnh yêu tu trên người, mặc cho ai có thể không kinh?

Hắn đến tột cùng ở kiêng kị gì đó?

Chẳng lẽ nói, từ trên người Tô Dịch, để hắn ngửi được uy hiếp khí tức?

Trong lòng mọi người sự nghi ngờ trùng trùng điệp điệp.

"Ngươi ngược lại là thông minh."

Tô Dịch hừ lạnh, mắt thấy cái này Ứng Khuyết không có bị chọc giận, để hắn không khỏi có chút ngoài ý muốn, cũng làm cho hắn tạm thời dằn xuống động thủ tàn sát giao tâm tư.

Thông minh?

Trường bào trung niên Ứng Khuyết mí mắt nhảy lên, không cho là đúng cười cười, nói: "Đạo hữu, thực không dám đấu diếm, ta lần này sở dĩ hiển

hóa thân ảnh, chính là ở vừa rồi thời điểm, trong lúc vô tình đã nghe được đạo hữu kia một phen giết chết Giao Long ngôn từ, trong nội tâm có phần không thoải mái, mới quyết định từng đến nhìn một cái."

Mọi người tâm giờ mới hiểu được, nguyên lai là Tô Dịch lời nói kia, dẫn xuất vị này Hóa Linh cảnh đại yêu!

Thanh Nha mở to hai mắt, giòn âm thanh kêu lên: "Ngươi chẳng lẽ là cái kia Hắc Giao sao?"

Trường bào trung niên Ứng Khuyết ánh mắt nổi lên một vòng vẻ đau thương, nói: "Các ngươi trong miệng Hắc Giao, liền là kẻ hèn này phụ thân."

Hí!

Mọi người hít vào khí lạnh, nhìn nhau hoảng sợ.

Kia truyền thuyết dĩ nhiên là thật sự!

Đầu kia từng độ hóa rồng chi kiếp Hắc Giao không chỉ đã từng tồn tại qua, còn có hậu duệ!

"Nói như vậy, ngươi lần này đến đây, là muốn tới tìm ta cho hả giận?"

Tô Dịch hỏi.

Lúc này, những người khác sớm đã đứng dậy, duy chỉ có hắn ngồi ở ghế mây ở bên trong, lười nhác thích ý.

Ứng Khuyết thản nhiên nói: "Một là cho hả giận, hai là nghĩ nhìn một cái, đến tột cùng là thần thánh phương nào, lại dám nói ra kia một phen diệt sát Giao Long ngôn từ."

Chợt, thần sắc hắn khéo léo, nói: "Nhưng hiện tại, kiến thức đạo hữu phong thái về sau, ta cũng khâm phục không ngừng, tự sẽ không làm tiếp ra lỗ mãng liều lĩnh sự tình."

Tô Dịch nói: "Ngươi liền không nghi ngờ ta là phô trương thanh thế?"

Ứng Khuyết màu vàng nâu đồng tử tránh bỗng nhúc nhích, nói: "Chỉ nhìn ở đây đạo hữu khác thần thái, liền để cho ta hiểu rõ, đạo hữu cũng không phải phô trương thanh thế thế hệ."

Trong mắt hắn, tu vi tối cao Chương Uẩn Thao đều mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi, kiêng kị vạn phần, những người khác chờ cũng đều bị như lâm đại địch.

Duy chỉ có Tô Dịch như vậy một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, từ đầu đến cuối bình tĩnh thong dong, hồ đồ không thấy một chút hoảng hốt, quyển này thân cũng rất khác thường.

Hơn nữa, Ứng Khuyết một cái nhìn ra, Văn Tâm Chiếu bọn người, đều một bộ dùng Tô Dịch như thiên lôi sai đâu đánh đó bộ dáng, điều này cũng làm cho Ứng Khuyết càng phát ý thức được, Tô Dịch không đơn giản.

Vì vậy, thái độ của hắn mới sẽ phát sinh như thế biến hóa.

Tóm lại, nếu không là Tô Dịch biểu hiện, để Ứng Khuyết trong lòng còn có kiêng kị, dùng tính tình của hắn, sợ là sớm đã động thủ, diệt sát mất Tô Dịch bọn người!

Có thể lúc này, Tô Dịch lại hình như có chút ít hứng thú hết thời giống như, khua tay nói: "Ngươi đã không có ý định động thủ, còn ở tại chỗ này làm chi?"

Cái này là hạ lệnh trục khách.

Có thể Ứng Khuyết lại do dự, thần sắc biến ảo nửa ngày, giống như làm ra quyết đoán giống như, hai tay ôm quyền, chào nói: "Đạo hữu, kẻ hèn này cả gan, có một chuyện thỉnh giáo!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 465: Tâm Ma Cùng Ba Sự Kiện

Mọi người đều ngơ ngẩn.

Một vị phong vân một cõi, dừng chân đương thời đỉnh Hóa Linh cảnh đại yêu, lại chủ động mở miệng hướng một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên thỉnh giáo?

Cái này để người kinh ngạc sự tình truyền đi, sợ là không có người sẽ tin tưởng.

Có thể hết lần này tới lần khác đấy, hiện tại liền xảy ra!

Trường bào trung niên như vậy một vị Hắc Giao hậu duệ, hạ thấp tư thái, hướng Tô Dịch thỉnh giáo!

Tô Dịch ngồi ở ghế mây ở bên trong, thản nhiên nhận cái này thi lễ, nói: "Nói nghe một chút."

Ứng Khuyết hít thở sâu một hơi khí, nói: "Một vạn ba ngàn năm trước, cha ta ở cái này Đoạn Long Nhai trước nghênh đón hóa rồng chi kiếp, cuối cùng tuy nhiên bị cái kia kiếm tu phá hư, nhưng cũng không chân chính mất đi."

Đầu kia Hắc Giao không chết! ?

Mọi người cả kinh.

"Nhưng mà, cha ta mặc dù cuối cùng sống sót, có thể ở cái này một vạn ba ngàn năm ở bên trong, lại lâm vào một loại sống không bằng chết khốn cảnh ở bên trong, bị giày vò đến thống khổ, chính là muốn ta đoạn, cũng đều không thể làm được. . ."

Hắn con ngươi nổi lên bi thương chi sắc, âm thanh trầm giọng nói, "Cho tới bây giờ, phụ thân hắn sớm đã thần chí không rõ, đần độn, ta biết rõ, lão nhân gia ông ta duy nhất tâm nguyện, bắt đầu từ kia 'Muốn chết không xong' khốn cảnh trong hoàn toàn giải thoát."

Nói đến đây, Ứng Khuyết ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, thành khẩn chân thành nói, "Cho nên, ta muốn thỉnh giáo đạo hữu, nên như thế nào giúp cha ta đạt thành mong muốn."

Một vạn ba ngàn năm nay, thẳng tuốt thống khổ, muốn chết không xong! ?

Cái này nên là ở vào như thế nào khốn cảnh, mới có thể gặp bực này tàn nhẫn tra tấn?

Văn Tâm Chiếu bọn họ nghe được hãi hùng khiếp vía, giật mình liên tục.

Tô Dịch cũng không khỏi hiếu kỳ, nhiều hứng thú nói: "Phụ thân ngươi chẳng lẽ là bị lực lượng nào đó giam cầm Thần hồn cùng thân thể?"

Ứng Khuyết gật đầu nói: "Đạo hữu hảo nhãn lực, cha ta ở năm đó độ hóa rồng chi kiếp lúc, đúng là đã gặp phải ám cổ chi cấm lực lượng xâm nhuộm, thế cho nên lâm vào như vậy thê thảm tình cảnh trong."

Ám cổ chi cấm!

Chương Uẩn Thao, Văn Tâm Chiếu bọn người sắc mặt khẽ biến, giật mình ngoài, lại không khỏi sợ.

Bọn họ tự nhiên hiểu rõ, ám cổ chi cấm đáng sợ đến bực nào, đúng là bực này cấm kị giống như lực lượng, mới khiến cho Thương Thanh đại lục lâm vào gần ba vạn năm rách nát cùng tàn lụi ở bên trong, linh khí thiếu thốn, con đường xuống dốc.

Ở dĩ vãng trong năm tháng, lại càng không biết có bao nhiêu cường hoành vô cùng cổ xưa đạo thống, đều ở ám cổ chi cấm dưới tan thành mây khói!

Năm đó đầu kia Hắc Giao, rõ ràng đụng phải ám cổ chi cấm lực lượng xâm nhuộm, cũng không trách hội luân lạc tới bực này thê thảm tình trạng.

"Nguyên lai là ám cổ chi cấm."

Tô Dịch giật mình.

Hắn nhớ tới ban đầu ở Loạn Linh Hải trên, gặp được Bất Quy đảo, Táng Linh Sơn, bạch cốt bảo tháp, Tái Tinh Thuyền cái này bốn loại cấm kị sự vật.

Nhớ tới phân biệt bị nhốt ở cái này bốn loại cấm kị sự vật trên Ly Hỏa lão ma, Thực Cốt Lão Yêu, Kế Yên Lôi Quân cùng Tinh Hành.

Không thể nghi ngờ, đầu kia Hắc Giao cũng đã tao ngộ cùng kia bốn cái khủng bố sinh linh đồng dạng biến cố, đến nay chưa từng từ khốn cảnh trong giãy giụa.

Còn đối với Tô Dịch mà nói, cũng là có biện pháp giải quyết khó như vậy đề.

Lúc trước, hắn ở Loạn Linh Hải trên giết chết Ly Hỏa lão ma, Thực Cốt Lão Yêu, Kế Yên Lôi Quân lúc, liền là mượn nhờ Cửu Ngục Kiếm lực lượng, dễ dàng phá vỡ ám cổ chi cấm lực lượng, giết chết cái này ba cái khủng bố sinh linh.

Nghĩ nghĩ, Tô Dịch nói ra: "Ngươi có lẽ hiểu rõ, không ra ngoài ba năm năm thời gian, kia một hồi sáng chói đại thế tiến đến lúc, ám cổ chi cấm lực lượng sẽ hoàn toàn biến mất. Đến lúc đó, phụ thân ngươi khốn cảnh cũng tất nhiên hội theo sau đó biến mất."

Ứng Khuyết trầm mặc khoảnh khắc, đắng chát thở dài nói: "Đạo hữu có chỗ không biết, ta đã ở Hóa Linh cảnh ngưng lại gần ngàn năm lâu, thẳng tuốt áp chế cảnh giới, nhưng lại tại trước đó không lâu ta tâm huyết dâng trào, dự cảm đến một hồi phá cảnh cơ hội, liền đem ở kế tiếp một đoạn thời gian trong hàng lâm."

"Ta cũng không phải sợ trận này phá cảnh đại kiếp nạn, duy nhất lo lắng chính là, cha ta cảnh ngộ sớm đã trở thành tâm ma của ta, ở độ kiếp lúc, cực có thể sẽ thành làm một cái sơ hở trí mạng, nếu như thế, ta chắc chắn tính khó giữ được tánh mạng. . ."

Tô Dịch hiểu được, nói: "Cho nên, ngươi hy vọng có thể ở phá cảnh độ kiếp trước, giúp phụ thân ngươi chân chính giải thoát, do đó diệt trừ ngươi nội tâm ma chướng?"

"Không tệ."

Ứng Khuyết gật đầu, "Phụ thân năm đó độ hóa rồng chi kiếp cảnh ngộ, tiếp tục tra tấn hắn hơn một vạn năm thời gian, như vậy cảnh ngộ quá kinh khủng, tích lũy tháng ngày phía dưới, cũng làm cho tâm cảnh của ta cũng sinh sôi ma chướng, nếu không diệt trừ, căn bản không có hi vọng từ phá cảnh chi kiếp trong sống sót."

Văn Tâm Chiếu bọn họ đều nghe được cảm xúc phập phồng, cảm xúc không ngừng.

Cái này là con đường tu hành hung hiểm.

Đối ứng khuyết bực này Giao Long chi thuộc mà nói, xem ra vô cùng phong quang, đủ để kiêu ngạo Khiếu Thiên xuống, phong vân một cõi.

Có thể ở phá cảnh độ kiếp lúc, chỗ cảnh ngộ kiếp nạn, cho dù thắng giống như tu sĩ, vô cùng đáng sợ.

Như hắn tâm ma chưa trừ diệt, cho dù có ngập trời năng lực, ở độ kiếp lúc cũng không khỏi rơi một cái vẫn lạc đạo tiêu kết cục!

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười nói: "Vậy ngươi tại sao lại cho rằng, ta có thể chỉ điểm ngươi bài trừ tâm ma?"

Ứng Khuyết cười khổ nói: "Thực không dám đấu diếm, đang là vì đạo hữu vừa rồi kia một phen diệt sát Giao Long ngôn từ, để cho ta ý thức được, đạo hữu đối với ta Giao Long nhất mạch nhận thức, vượt xa thế gian này tu hành thế hệ, liền là những cái này Linh Đạo tu sĩ, cũng đều không có đạo hữu như vậy kiến thức."

Đây cũng không phải là tán dương.

Nghe tới Tô Dịch đang nói bắt đầu diệt sát Giao Long lúc, nên chém vẩy và móng, đoạn hắn vĩ, đâm hắn mục, vỡ hắn góc lúc, Ứng Khuyết nội tâm đều một trận phát lạnh, như bị thấy rõ đến trên người tất cả sơ hở!

Trảm vẩy và móng, là được để Giao Long không tiếp tục thao túng Phong Vân lực lượng.

Đoạn giao vĩ, thì để Giao Long không cách nào đằng không đáp mây bay.

Chọc mù con mắt, Giao Long thần niệm sẽ gặp nghiêm trọng ảnh hưởng.

Một khi lại đánh nát cái đầu một sừng, một thân đạo hạnh, cùng với bị vỡ mất hơn phân nửa cũng không có khác nhau.

Thân là Hắc Giao hậu duệ, Ứng Khuyết làm sao không rõ ràng lắm, Tô Dịch chỗ nói chuyện loại này diệt sát Giao Long thủ đoạn, hoàn toàn là thẳng kích chỗ hiểm, bắt được bọn họ Giao Long nhất mạch chỗ trí mạng?

Mà trên đời này, có được như vậy kiến thức người, lại há có thể là tầm thường thế hệ?

Nguyên nhân chính là như thế, Ứng Khuyết trước mới sẽ chủ động xuất hiện.

"Nguyên lai, Tô Dịch lời vừa mới nói lời nói kia, dĩ nhiên là thật sự. . ."

Văn Tâm Chiếu chờ trong lòng người chấn động, ánh mắt khác thường.

Ứng Khuyết lời nói này, để bọn họ mạnh mẽ ý thức được, Tô Dịch trước kia nhìn như chuyện phiếm lời nói, kì thực một câu nói toạc ra Giao Long chi thuộc nhược điểm trí mạng!

Tô Dịch nghĩ nghĩ, nói: "Của ta xác thực có thể giúp phụ thân ngươi giải thoát, nhưng. . . Ta tại sao phải giúp ngươi?"

Ứng Khuyết trong nội tâm chấn động, chân mày dâng lên khó giấu sắc mặt vui mừng cùng kích động.

Chợt, hắn hít thở sâu một hơi khí, ôm quyền chào nói: "Như đạo hữu giúp ta, ta định xuất ra phong phú đại lễ, dùng tỏ tâm ý, giống như như thế đại ân, ta định suốt đời không quên!"

Tô Dịch ánh mắt nhìn Ứng Khuyết, nói: "Ta không cần gì đại lễ, cũng không cần ngươi cảm động và nhớ nhung ân tình."

Ứng Khuyết khẽ giật mình, chân thành nói: "Đạo kia hữu cần gì? Chỉ cần ta Ứng Khuyết có thể làm đến, định sẽ không nhăn một cái lông mày."

Tô Dịch duỗi ra ba ngón tay, nói: "Về sau ta cần thời điểm, giúp ta làm ba sự kiện. Đương nhiên, ngươi có thể yên tâm, ta để những chuyện ngươi làm, đoạn sẽ không vi phạm ngươi bản tâm, cũng sẽ không khiến ngươi chịu chết. Chỉ cần ngươi đáp ứng, ta hiện tại là được giúp ngươi trảm tâm ma."

"Chính ngươi suy nghĩ thật kỹ a."

Nói xong, Tô Dịch cầm lấy hồ lô rượu uống một ngụm, cả người lười biếng.

Hắn có thể không phải nát người tốt, lần này nếu không là gặp được hắn Tô Dịch, cái này toàn thân yêu khí ngập trời, có được Hóa Linh cảnh tu vi Ứng Khuyết, đâu có thể nào hội như vậy biết vâng lời?

Ứng Khuyết thần sắc một trận sáng tắt không ngừng.

Chương Uẩn Thao bọn người nội tâm cũng một trận khẩn trương, e sợ cho cái này đầu Hóa Linh cảnh đại yêu thẹn quá hoá giận, đánh đấm tưng bừng, đi bức bách Tô Dịch "Hỗ trợ" .

Nhưng cuối cùng, Ứng Khuyết hít thở sâu một hơi khí, khom người chào nói: "Đạo hữu, ứng nào đó đáp ứng!"

Tô Dịch ý vị thâm trường nói: "Ngươi nên hiểu rõ, ta mặc dù đưa ra điều kiện, mà dù sao là ở giúp ngươi, hơn nữa hay là giúp ngươi hóa giải một hồi trên tu hành sát thân chi kiếp, ngươi như không có cam lòng, có ý định trước lừa dối vượt qua kiểm tra, về sau lại đổi ý phản bội, ta cam đoan, kết quả của ngươi có thể so với phụ thân ngươi thảm hại hơn."

Ứng Khuyết thân thể cứng đờ, đối mặt Tô Dịch kia lạnh nhạt thâm thúy con mắt, nội tâm của hắn không hiểu mà dâng lên một trận hơi lạnh thấu xương.

"Đạo hữu yên tâm, ta hiện tại liền có thể dùng bản thân mệnh hồn thề!"

Ứng Khuyết nói xong, cắn nát đầu ngón tay, đang muốn thề.

Tô Dịch đã kinh từ ghế mây trong đứng dậy, phất tay ngăn cản nói: "Không cần, một cái lời thề mà thôi, không có tác dụng gì, ta là người, gần đây luận tâm bất luận dấu vết."

Ứng Khuyết có chút giật mình nhưng, càng phát có chút nhìn không thấu trước mắt lúc này mới Tích Cốc cảnh thiếu niên, rõ ràng như vậy tuổi trẻ, tu vi còn như vậy thấp kém.

Có thể hết lần này tới lần khác đấy, hắn tác phong làm việc lại làm cho người căn bản là phỏng đoán không thấu.

"Đi thôi, dẫn ta đi gặp phụ thân ngươi."

Tô Dịch thu hồi ghế mây, thật dài mở rộng một cái lưng mỏi.

Đêm đã khuya, trăng sáng nhô lên cao, sáng long lanh trong vắt.

Ứng Khuyết mang theo Tô Dịch một đoàn người, phi độn hư không, lướt vào kia Đoạn Long Nhai chi bờ Đại Giang ở chỗ sâu trong.

Này Giang Danh "Nộ Long", đại quy mô, thủy thế chảy xiết.

Nộ Long đáy sông bộ, có một cái đi thông sâu trong lòng đất mạch nước ngầm đường nhỏ, tiến vào hắn về sau, rộng mở trong sáng, xuất hiện một cái cực lớn rộng lớn dưới mặt đất không gian.

Khiến người ngoài ý chính là, cái này dưới mặt đất không gian vậy mà tu như một tòa tráng lệ hành cung giống như, cung điện mọc lên san sát như rừng, khí tượng rộng lớn.

"Nơi đây bố có phong ấn linh mạch cấm trận, hấp thu sơn thủy xu thế, bố cục cũng không phải tục, miễn cưỡng cũng coi là một cái thích hợp tu luyện phúc địa."

Tô Dịch kinh ngạc nói, "Giống như tu sĩ, căn bản không thể cảm giác được ở đây tồn tại, mặc dù có địch nhân đi tìm đến, trận này cũng có thể trước tiên tiến hành đề phòng, ngăn cản địch nhân xâm nhập."

Ứng Khuyết động dung, hắn thật không nghĩ đến, Tô Dịch một cái ở giữa, liền nhìn ra nơi đây Huyền Cơ.

"Đạo hữu mắt sáng như đuốc."

Ứng Khuyết khâm phục nói.

Nếu nói là trước, hắn còn đối với Tô Dịch thủ đoạn trong lòng còn có một chút nghi kị, kia sao hiện tại, cái này một chút nghi kị cũng lặng yên tiêu tán.

Tích Cốc cảnh thì như thế nào?

Liền là đương thời những cái này Linh Đạo đại tu sĩ, lại yên khả năng có được bực này bất khả tư nghị kiến thức cùng lịch duyệt?

"Chư vị đạo hữu mau mời."

Tâm niệm chuyển động lúc, Ứng Khuyết cười mang mọi người tiến vào này một tòa cung điện mọc lên san sát như rừng hành cung ở chỗ sâu trong.

Đường xá trên, khắp nơi là xa hoa tràng cảnh, quỳnh hoa dị thảo, điêu lan ngọc thế.

Còn gặp được một ít bồi bàn, hộ vệ, tỳ nữ các loại nhân vật, gần như đều là yêu loại biến thành, một ít hộ vệ tu vi, thậm chí ở Nguyên Phủ cảnh cấp độ!

Khi nhìn thấy Ứng Khuyết lúc, đều tất cung tất kính, tôn xưng "Long quân đại nhân" .

Một màn kia màn, thấy Văn Tâm Chiếu bọn họ cũng mở rộng tầm mắt, lấy làm kỳ không ngừng.

Tô Dịch lại một trận lắc đầu, một đầu Hắc Giao mà thôi, lại tự so với "Long quân", dã tâm cũng không nhỏ!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 466: Kiếm Uy Kinh Hắc Giao

Một tòa bày biện hoa mỹ cung điện trong.

Một đám mỹ mạo tỳ nữ nâng khay ngọc, trình lên từng đạo từng đạo món ăn quý và lạ mỹ vị.

Lớn như là chậu rửa mặt lớn con cua, màu mỡ tuyết trắng linh cá, cánh tay to tôm càng xanh. . .

Trừ này, còn có một chút sống hào, sò biển, sáu mươi một loại thức ăn, đều mang theo một tia linh khí, phối hợp các thức phong vị không giống gia vị, ngon ngon miệng.

Ứng Khuyết trước cùng Tô Dịch bọn người yến ẩm một phen, trong lúc nói chuyện với nhau, cũng là hiểu được Tô Dịch bọn người thân phận.

Khi biết được Tô Dịch đến từ Đại Chu, Ứng Khuyết cũng sửng sốt một chút, giống như không thể tin được, kia chờ xa xôi viên đạn tiểu quốc, như thế nào đi ra Tô Dịch bực này thần dị siêu phàm nhân vật.

"Ta nghe nói, Đại Chu nơi ở, chính là Thương Thanh đại lục Nam Cương, ở ba vạn năm trước, Đệ Nhất Thiên Hạ Phật môn Thánh địa 'Bàn Nhược Thiền Đình " liền chiếm giữ kia phiến cương vực ở bên trong, cái này Bàn Nhược Thiền Đình trong, tục truyền cung phụng có Chân Long, nội tình cực hùng hậu."

Ứng Khuyết cười lên tiếng.

Hắn một bộ trường bào, thái dương sương trắng, tướng mạo thanh kỳ, khí tức thu liễm lúc, hồ đồ không thấy một chút thuộc về Hóa Linh cảnh đại yêu hung uy, ngược lại có xuất trần thoát tục khí, âm thanh ôn thuần, leng keng như ngọc, phong thái thật tốt.

"Cái này Phật môn thế lực hoàn toàn chính xác có Chân Long, ta từng tiến về hắn di tích ở bên trong, đạt được qua một giọt Chân Long tinh huyết, cho nên dám liệu định, việc này là thực."

Tô Dịch thuận miệng nói, hắn đang tại đối phó một cái chậu rửa mặt lớn con cua, cua cao trắng muốt như tuyết, thanh hương sướng miệng, tiên vô cùng.

Ứng Khuyết trong nội tâm chấn động, đôi mắt nổi lên một chút hiếm thấy cuồng nhiệt, "Tô đạo hữu, kia di tích hay không còn ở?"

Hắn là Hắc Giao, trong lòng hắn Chân Long tồn tại, liền như tu hành trên đường có thể cầu tác đến mục tiêu cuối cùng, có thể so với thần minh!

"Chỗ kia sớm đã trở thành phế tích, ngươi liền phải đi tìm kiếm, cũng chắc chắn tay không mà về. Huống chi, như ngươi như vậy Hắc Giao, ở Giao Long chi thuộc ở bên trong, huyết mạch thiên phú mặc dù được xưng tụng nhất lưu, nhưng muốn chân chính thoái hoá là Chân Long, gần như là không thể nào."

Tô Dịch lời nói này xuất ra, như rót một chậu nước lạnh, để Ứng Khuyết trong lòng lửa nóng hoàn toàn dập tắt.

Hắn than thở một tiếng, cảm khái nói: "Đại đạo duy gian, nhưng, đời ta đã lập chí không sai, tự nhiên anh dũng mà trên."

Dừng một chút, Ứng Khuyết cười nói: "Hơn nữa, Tô đạo hữu cũng không có đem lời nói chết, chứng minh cái này một đầu hóa rồng chi lộ,

mặc dù gần như không có khả năng, nhưng tất nhiên cũng tồn tại một đường hi vọng."

Tô Dịch khẽ gật đầu, không nói thêm lời nào nữa.

Giao Long chi thuộc muốn trở thành Chân Long, hơn xa tu sĩ muốn đặt chân Hoàng cảnh càng khó khăn.

Con đường này, từ xưa đến nay không biết có bao nhiêu kinh thái tuyệt diễm Giao Long chi thuộc xung kích qua, khả năng sự thành công ấy, gần như đều chỉ tồn tại ở mờ mịt trong truyền thuyết, cả thật giả đều không thể xác nhận.

Bực này dưới tình huống, hắn như đem tình hình thực tế nói ra, Ứng Khuyết sợ là không phải không chịu nổi bực này đả kích không thể.

Có đôi khi, vô tri vô úy một ít cũng là chuyện tốt, tối thiểu sẽ không ở cầu đường cáp treo đồ lúc, cảm nhận được cái gì gọi là chân chính tuyệt vọng. . .

Rượu qua ba tuần, đồ ăn qua ngũ vị.

Ứng Khuyết lúc này mới đứng dậy, mang theo Tô Dịch cùng một chỗ rời khỏi này điện.

Cái này nhìn ra Ứng Khuyết xử thế chi đạo hạng gì Cao Minh, cho dù sốt ruột muốn cho Tô Dịch hỗ trợ, cũng nhẫn nại tính tình, trước mở tiệc chiêu đãi Tô Dịch bọn người một phen, đã có thể tiến thêm một bước dũng cảm quan hệ, lại lộ ra cấp bậc lễ nghĩa chu đáo.

Mà Ứng Khuyết lần này cử động, cũng hoàn toàn chính xác thắng được Tô Dịch một chút hảo cảm.

"Phụ thân, ta mang cao nhân đến giúp ngài rồi!"

Một tòa bao trùm lấy trùng trùng điệp điệp cấm trận, u ám áp lực cung điện ở bên trong, Ứng Khuyết vừa vừa tiến vào, liền quỳ rạp xuống đất, thần sắc có kích động, có bi thương.

Cái gọi là hỗ trợ, liền để cho phụ thân của hắn từ "Muốn chết không được" trong giải thoát, chính là chân chính chết đi.

Cái này đối ứng khuyết mà nói, tự nhiên là ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

Tô Dịch giương mắt

Nhìn lại, liền gặp đại điện ở chỗ sâu trong, đang nằm một đầu hấp hối màu đen Giao Long, chừng dài hơn mười trượng, thân thể như bàn nằm ở mà núi nhỏ lĩnh tựa như, toàn thân bao trùm lấy quạt hương bồ giống như kích thước màu đen lân phiến.

Để người nhìn thấy mà giật mình chính là, cái này Hắc Giao cái đầu phía trên, cắm một thanh kiếm, máu vết thương nước đọng khô cạn.

Mà Giao Long trong thân thể ở giữa chỗ, máu thịt be bét, rõ ràng từ đó đứt gãy mở ra về sau, miệng vết thương bị khâu lại ở.

Không thể nghi ngờ, thanh kiếm kia, là lúc trước vị kia kiếm tu lưu lại.

Mà hắn đứt gãy thân thể, thì bị hóa rồng chi kiếp chỗ chém đứt!

Từng sợi tối nghĩa quỷ dị cấm kị khí tức, ở Hắc Giao trên người lượn lờ tràn ngập, để Tô Dịch một cái chớp mắt liền đoán được, đó là ám cổ chi cấm lực lượng khí tức!

Giống như nghe được Ứng Khuyết âm thanh, Hắc Giao khép kín con mắt mở ra, ảm đạm không ánh sáng, tràn ngập thống khổ, ngơ ngẩn, bạo ngược, hỗn loạn không chịu nổi, rõ ràng đã không có ý thức.

Chợt, Hắc Giao giống như kích động lên, trong môi phát ra cuồng loạn điên cuồng gào thét:

"Liễu Thiên Hành, bổn tọa muốn giết ngươi! Giết ngươi! ! !"

Âm thanh chấn đại điện, lộ ra vô cùng hận ý.

Mắt thấy Hắc Giao giãy dụa ham muốn xông lại, Ứng Khuyết từ tay áo xuất ra một cái trận bàn, mạnh mẽ vận chuyển.

Oanh!

Bao trùm ở đại điện bốn phía cấm chế lực lượng hiện lên, nếu như nhất trọng trọng tỏa sợi xích giống như, một mực đem Hắc Giao ngăn chặn.

"Liễu Thiên Hành là ai?"

Tô Dịch hỏi.

Ứng Khuyết mặt lộ vẻ thống khổ phẫn hận chi sắc, nói: "Người này, liền là năm đó ở cha ta độ hóa rồng chi kiếp lúc, thừa cơ đánh lén kiếm tu, người này là Thiên Xu Kiếm Tông một vị trưởng lão, nhưng mà, từ lúc hắn lúc trước đánh lén cha ta lúc, liền bị diệt sát."

Tô Dịch lúc này mới chợt hiểu, trách không được cái này Hắc Giao như vậy cừu hận Liễu Thiên Hành.

Hắn hỏi: "Ta như động thủ hủy diệt ám cổ chi cấm, phụ thân ngươi sợ là sống không qua chén trà nhỏ thời gian, liền hội đột ngột mất, ngươi có thể chuẩn bị sẵn sàng?"

Ứng Khuyết khom mình hành lễ, nói: "Ta vì ngày hôm nay, đã đợi đợi mấy ngàn năm thời gian, kính xin đạo hữu ra tay, giúp ta phụ từ khó khăn trong giải thoát!"

Tô Dịch khẽ gật đầu.

BOANG...!

Huyền Ngô Kiếm rơi vào Tô Dịch trong lòng bàn tay, như bầu trời đêm giống như linh hoạt kỳ ảo thân kiếm sát, nổi lên từng vòng sóng gợn giống như mũi nhọn, mơ hồ trong đó, hình như có tuyệt thế hung cầm Hư Ảnh ở trong thân kiếm giương cánh bay tứ tung.

"Tốt một thanh linh kiếm!"

Ứng Khuyết trong nội tâm chấn động, nhìn ra Huyền Ngô Kiếm bất phàm, thậm chí, kiếm kia thân như ẩn như hiện hung cầm Hư Ảnh, làm hắn đều cảm thấy một trận nguy hiểm khí tức.

Cái này là bực nào hung cầm tinh hồn, khí tức càng như thế hung lệ đáng sợ?

Không đợi Ứng Khuyết suy nghĩ cẩn thận, mạnh mẽ hắn thân thể cứng đờ, làn da đau đớn, tâm thần như bị một cỗ chí cao vô thượng kiếm uy hung hăng trấn áp, đều có hít thở không thông cảm giác, khôn cùng sợ hãi như như thủy triều nước vọt khắp toàn thân, cả kinh hắn linh hồn nhỏ bé thiếu chút nữa xuất hiện,

Cái này là bực nào lực lượng! ?

Dùng hắn áp chế gần ngàn năm Hóa Linh cảnh tu vi, đủ để khinh thường đương kim Đại Hạ, có thể giờ khắc này, lại như nhỏ bé con sâu cái kiến, sợ hãi bất lực!

Gần như đồng thời, Huyền Ngô Kiếm trên, nuốt linh sắc lệnh đồ án sáng lên, từ thân kiếm nhấc lên một mảnh sáng chói trong vắt hào quang.

Nhưng kinh khủng hơn, là một đám quanh quẩn ở trên kiếm phong khí tức.

Kia khí tức như uyên như ngục, tối nghĩa thần bí, đã có hoành áp muôn đời, bá tuyệt Chư Thiên giống như khủng bố uy thế.

Cũng chính là cái này một đám khí tức, để bên cạnh Ứng Khuyết sinh lòng lớn khủng bố, sợ hãi cực kỳ.

Bá!

Tô Dịch một kiếm chém xuống.

Thẳng giống như linh dương treo giác, thiên mã hành không, một đám vô ảnh kiếm khí chém xuống, chỉ thấy kia Hắc Giao phát ra hoảng sợ bất lực gào rú, lạnh run, căn bản không dám giãy dụa cùng phản kháng.

Có thể một kiếm này, cũng không phải là nhằm vào Hắc Giao.

Xuy!

Một trận nhỏ vụn nổ đùng vang vọng, quanh quẩn ở Hắc Giao thân thể bốn phía ám cổ chi cấm lực lượng, liền như bị chém đứt dây thừng giống như, từng khúc sụp đổ diệt, trong chớp mắt mà thôi, liền tiêu tán không còn.

Gần như đồng thời, tâm thần gặp trấn áp giống như lâm vào trong sự sợ hãi Ứng Khuyết, chỉ cảm thấy toàn thân một trận nhẹ nhõm, cái loại nầy tuyệt vọng bất lực cảm giác, theo sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ là, hắn liền như tìm được đường sống trong chỗ chết giống như, lưng ứa ra hàn khí, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, nhìn về phía Tô Dịch ánh

mắt, đã mang lên thật sâu kính sợ.

Đến lúc này, Ứng Khuyết mới hoàn toàn vững tin, vừa rồi ở Đoạn Long Nhai chi bờ, Tô Dịch kia một phen tràn ngập khinh miệt, xem hắn như mặc cho xâm lược con mồi giống như lời nói, cũng không phải là nói ngoa.

Cái này Tích Cốc cảnh thiếu niên, thật sự trong tay nắm giữ đủ để diệt sát lực lượng của hắn!

Nghĩ vậy, Ứng Khuyết càng phát may mắn trước không có mạo muội động thủ, nếu không, hậu quả kia quả thực cùng muốn chết cũng không có khác nhau.

Lúc này, bàn nằm ở đại điện ở chỗ sâu trong trên mặt đất Hắc Giao cũng từng điểm từng điểm an tĩnh lại, kia một đôi ảm đạm trong mắt, lặng yên toả sáng ra một chút tỉnh táo màu sắc, giống như từ vô tận tuế nguyệt đần độn trong khôi phục một ít lý trí.

BOANG...!

Thấy như vậy một màn, Tô Dịch thu hồi Huyền Ngô Kiếm, xoay người đi ra đại điện, "Phụ thân ngươi thời gian đã kinh không nhiều lắm, ngươi cùng hắn hảo hảo tâm sự a."

"Đa tạ đạo hữu!"

Ứng Khuyết cúi người chào thật sâu chào, thái độ đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trước, hắn còn ỷ vào thân phận mình cùng đạo hạnh, mặc dù đối với Tô Dịch trong lòng còn có kiêng kị, thái độ khiêm hòa chu đáo, nhưng kia cũng là bởi vì có cầu ở Tô Dịch nguyên nhân.

Mà bây giờ, kiến thức Tô Dịch thủ đoạn, Ứng Khuyết đã bị Tô Dịch chỗ nắm giữ lực lượng hoàn toàn chấn nhiếp, cũng không dám có không chút nào kính.

Dù sao, đây chính là ám cổ chi cấm lực lượng, để hắn bực này Hóa Linh cảnh tồn tại, đều thúc thủ vô sách, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem phụ thân ở cái này vô số giữa năm ở vào "Sống không bằng chết" dày vò trong.

Có thể ở Tô Dịch thuộc hạ, một kiếm ở giữa, liền đem ám cổ chi cấm lực lượng càn quét không còn!

Cái này để Ứng Khuyết làm sao có thể không sợ hãi, làm sao có thể bất kính?

"Ta nhi, là ngươi sao?"

Một đạo suy yếu khàn khàn âm thanh, ở cái này u ám áp lực đại điện ở chỗ sâu trong vang vọng.

Ứng Khuyết trong nội tâm chấn động, kích động được hốc mắt đỏ lên, bước nhanh tiến lên, quỳ xuống đất dập đầu nói: "Phụ thân, ngài rốt cục thanh tỉnh!"

. . .

Hô ~

Đi ra đại điện, Tô Dịch thở dài một ngụm trọc khí.

Bài trừ ám cổ chi cấm rất đơn giản, dùng Cửu Ngục Kiếm khí tức trảm chi tiện có thể.

Chỉ là, mượn Cửu Ngục Kiếm khí tức, lại đối với bản thân Thần hồn lực lượng tiêu hao thật lớn, thậm chí thời gian dài, còn có thể để Thần hồn cũng

đụng phải cắn trả cùng bị thương.

"Ta hiện tại Thần hồn lực lượng, so với lúc trước ở Loạn Linh Hải trên giết chết Ly Hỏa lão ma bọn người lúc, đã cường đại rồi không biết gấp bao nhiêu lần, có thể dù vậy, ở ngự dụng Cửu Ngục Kiếm khí tức lúc, tối đa cũng gần kề chỉ có thể chèo chống nửa khắc đồng hồ thời gian. . ."

"Vượt qua nửa khắc đồng hồ, như cường thịnh trở lại đi mượn, tất nhiên làm cho Thần hồn trọng thương. . ."

Nghĩ vậy, Tô Dịch chân mày hiển hiện một chút bất đắc dĩ.

Cái này còn gần kề chỉ là ngự dụng thuộc về Cửu Ngục Kiếm một cổ hơi thở mà thôi, nếu muốn chân chính vận dụng Cửu Ngục Kiếm, còn không biết phải chờ tới bao lâu.

Ở tiền thế, dùng hắn xưng tôn Đại Hoang Cửu Châu Hoàng Cực cảnh đạo hạnh, tuy nhiên có thể ngự dụng Cửu Ngục Kiếm, cũng gần kề chỉ có thể chèo chống một khắc chung mà thôi.

Nhưng mà, Tô Dịch sớm đã cân nhắc đi ra, về sau chỉ cần có thể hiểu thấu đáo Cửu Ngục Kiếm trên bí mật, đến lúc đó vô luận tu vi cao thấp, là được dễ dàng khống chế kiếm này!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 467: Quỳ Xin

Tô Dịch suy nghĩ lúc, đã phản hồi trước yến ẩm cung điện trong.

"Tô Dịch ca ca, thành sao?"

Thanh Nha đem một cái bóc lột tốt tuyết trắng tôm thịt đặt ở Tô Dịch trước người, hiếu kỳ hỏi.

Tô Dịch gật đầu cười, vừa ăn tôm thịt, một bên uống rượu.

"Nói như vậy, Tô Dịch ca ca thật sự có phương pháp xử lý đối với ám cổ chi cấm?"

Thanh Nha giật mình nói.

Một câu, để Chương Uẩn Thao, Văn Tâm Chiếu bọn người ánh mắt đều nhìn qua.

Ám cổ chi cấm!

Mệt nhọc Thương Thanh đại lục ba vạn năm lâu, những kia có được Hoàng cảnh nhân vật tọa trấn cổ xưa đạo thống, đều thúc thủ vô sách, từng bước một đi về hướng suy vong.

Bực này lực lượng, lại há có thể là tùy tiện ai có thể hóa giải?

Nếu như thế, phụ thân của Ứng Khuyết, vị kia có được Linh Luân cảnh cường đại tồn tại, gì về phần bị ám cổ chi cấm lực lượng tra tấn cho tới bây

giờ?

Phát giác được ánh mắt của mọi người, Tô Dịch đột nhiên ý thức được một vấn đề, đối với Thương Thanh đại lục trên tu sĩ mà nói, ám cổ chi cấm chính là một cái không cách nào đánh vỡ ma chú.

Nếu khiến người biết rõ, chính mình có được phá giải cái này ma chú phương pháp xử lý, sợ là không phải dẫn phát không biết bao nhiêu phong ba cùng phiền toái.

Tô Dịch không sợ phiền toái, lại mâu thuẫn phiền toái tìm tới tận cửa rồi.

"Khá tốt, ban đầu ở Loạn Linh Hải trên, cũng chỉ có Hoa Tín Phong bọn người biết rõ ta có được bài trừ ám cổ chi cấm thủ đoạn, bọn họ chắc có lẽ không dễ dàng tiết lộ việc này."

"Về phần Tái Tinh Thuyền trên Tinh Hành, không đợi sáng chói đại thế tiến đến, hắn sợ là căn bản không cách nào từ ám cổ chi cấm nhốt trong thoát khốn."

"Kế tiếp, chỉ cần để Ứng Khuyết giữ kín như bưng là được."

Nghĩ nghĩ, Tô Dịch nói ra: "Với ta mà nói, giúp phụ thân của Ứng Khuyết từ 'Sống không bằng chết' khốn cảnh trong giải thoát, ngược lại cũng không phải là việc khó."

Lời nói này, lập lờ nước đôi, để mọi người vô ý thức cho rằng, Tô Dịch cũng không có biện pháp bài trừ ám cổ chi cấm.

Đối với bọn họ mà nói, đây mới là nhất hợp tình đáp án hợp lý.

Một nén nhang sau.

Ứng Khuyết phản hồi về sau, ở một đám kinh ngạc ánh mắt nhìn soi mói, quỳ rạp trên đất, hướng Tô Dịch dập đầu, nghiêm nghị nói: "Tô tiên sinh, Ứng Khuyết thay phụ thân hướng ngài dập đầu, dùng bề ngoài giải cứu chi ân!"

Hắn lần nữa dập đầu, nói: "Tự nay về sau, Tô tiên sinh chính là ta Hắc Giao ứng thị nhất mạch đại ân nhân, về sau Tô tiên sinh vô luận có bất kỳ phân công, ta ứng thị nhất mạch định xông pha khói lửa, không chối từ, nếu có vi phạm, Thiên Lôi bổ chi, địa hỏa nấu chi, trời tru đất diệt, chết không yên lành!"

Dứt lời, hắn lại dập đầu.

Trang túc âm vang âm thanh, nói năng có khí phách, quanh quẩn không ngớt.

Toàn trường đều tịch, mọi người đều kinh!

Ai có thể nghĩ đến, gần kề chỉ là đem kia một đầu lão Hắc giao từ "Muốn sống không được" trong giải thoát, lại sẽ để cho Ứng Khuyết cảm kích đến bực này tình trạng?

Cần biết, Ứng Khuyết thế nhưng mà một vị cường hoành vô cùng Hóa Linh cảnh Giao Long, có thể hắn lại ba lượt dập đầu, thề báo ân, cái này để ai có thể không sợ hãi?

Chương Uẩn Thao cũng không khỏi hít vào khí lạnh, nội tâm rung động lắc lư.

Nếu có cái này Ứng Khuyết cùng hắn ứng thị nhất mạch tộc chúng tương trợ, cái này Đại Hạ thiên hạ tu hành thế lực, ai còn dám dễ dàng xem Tô Dịch là địch?

"Tô tiên sinh?"

Tô Dịch ánh mắt nổi lên một chút hoảng hốt.

Cái này xưng hô, để hắn nhớ tới ở Quảng Lăng thành đem làm Văn gia người ở rể lúc kia một đoạn thời gian, nhớ tới màu vàng hơi đỏ nhỏ cư, nhớ tới trước kia những kia cố nhân.

Tuy nhiên, kia một đoạn thời gian cách hôm nay mới nhưng mà nửa năm thời gian.

Có thể lại nghe thế dạng xưng hô, Tô Dịch nội tâm cũng không khỏi một trận thổn thức.

Tiên sinh, con đường phía trên, đạt người là trước, như sư trưởng chi tại đệ tử.

Luận cao thấp, đúng như "Trước mình dùng kẻ sống cũng" .

Nói ngắn gọn, ở tu hành trên đường, "Tiên sinh" hai chữ, là một cái cực cao thượng kính xưng!

"Đứng lên đi."

Tô Dịch phất phất tay.

Hắn một cái nhìn ra, Ứng Khuyết lần này dập đầu cùng ngôn từ, đều phát ra từ đáy lòng, chân tình, cũng không có giả dối.

Nhưng mà, hắn từ trước đến nay không thèm để ý những cái này.

Người là sẽ thay đổi.

Luận tâm bất luận dấu vết, là đủ.

Ứng Khuyết từ trên mặt đất đứng dậy, lần nữa hướng Văn Tâm Chiếu bọn người khom người chào, nói: "Lần đầu gặp nhau lúc, ứng nào đó cử chỉ đường đột, mạo phạm chư vị, mong rằng xin đừng trách."

Chương Uẩn Thao nhất thời luống cuống, vội vàng đứng dậy hoàn lễ nói: "Ứng tiền bối không cần như thế, chúng ta hôm nay có hạnh ở tiền bối phủ đệ uống rượu tâm tình, đã là lớn lao vinh hạnh."

Hắn chỉ là Tụ Tinh cảnh trung kỳ tu vi, đối mặt Ứng Khuyết bực này khủng bố Linh Đạo đại yêu, kính sợ cũng không kịp, nào dám thản nhiên thừa nhận đối phương đại lễ?

Huống chi, Chương Uẩn Thao rất rõ ràng, Ứng Khuyết sở dĩ hướng hắn bậc này nhân vật hành đại lễ xin lỗi, hoàn toàn chính là nhìn ở Tô Dịch trên mặt mũi.

Nếu không có như thế, Ứng Khuyết sợ là căn bản cũng sẽ không đem hắn bực này nhân vật để ở trong mắt.

Mắt thấy Chương Uẩn Thao đều đứng dậy hoàn lễ, Văn Tâm Chiếu cái đó còn có thể ngồi?

Chỉ là, bọn họ còn không có đứng dậy, Ứng Khuyết liền cười khoát tay, nói: "Chư vị chớ để như vậy, ứng nào đó chỉ là biểu đạt nội tâm áy náy mà thôi."

Hắn lúc trước yến ẩm trên, liền đã hiểu rõ đến, ngoại trừ Chương Uẩn Thao, Văn Tâm Chiếu, Thanh Nha bọn người đều cùng Tô Dịch quan hệ thân thiết hơn gần một ít.

Bực này dưới tình huống, cái đó còn dám để Văn Tâm Chiếu bọn người hoàn lễ?

Tô Dịch đem một màn này màn thu hết vào mắt, không nói thêm gì, vươn người đứng dậy, nói: "Đáp hữu, chúng ta đơn độc tâm sự."

. . .

Cung điện bên ngoài.

Tô Dịch trực tiếp mở miệng: "Ta hi vọng, hôm nay giúp phụ thân ngươi giải thoát sự tình, sẽ không còn có những người khác biết rõ."

Ứng Khuyết nghiêm nghị chào nói: "Không dối gạt Tô tiên sinh, trước cha ta rời đi lúc, đã liên tục dặn dò, không thể tiết lộ việc này, nếu không, tất nhiên sẽ vì tiên sinh trêu chọc không thể dự đoán phiền toái. Ứng nào đó thì sẽ giữ kín như bưng, kính xin tiên sinh yên tâm!"

Tô Dịch cười cười, nói: "Vậy cứ như thế a, chúng ta cũng nên đã đi ra."

Ứng Khuyết vội vàng nói: "Tô tiên sinh, ứng nào đó còn có một chuyện muốn nhờ."

Tô Dịch nhíu mày.

Ứng Khuyết biết vậy nên khẩn trương, khom người chào nói: "Cha ta qua đời trước, chờ mong ứng nào đó có thể bái ở Tô tiên sinh môn hạ, là tiên sinh đi theo làm tùy tùng, để báo đáp Tô tiên sinh chi đại ân!"

Một vị Hóa Linh cảnh đại yêu, lại muốn bái ở một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên môn hạ cống hiến, cái này truyền đi, thiên hạ không phải chịu trố mắt không thể!

Tô Dịch giật mình, chợt giống như cười mà không phải cười nói: "Phụ thân ngươi cho ngươi làm như vậy, chỉ sợ không phải vì báo ân đơn giản như vậy a?"

Ứng Khuyết cái này một cái chớp mắt, chỉ cảm thấy nội tâm ý niệm trong đầu cùng suy nghĩ như bị toàn bộ xem thấu, toàn thân đều một trận không được tự nhiên.

Hắn không dám giấu diếm, đem tình hình thực tế nói ra, nói: "Cha ta đã được biết đến tiên sinh thủ đoạn về sau, trong nội tâm cực kỳ rung động cùng khâm phục, cảm khái nói, năm đó hắn ở độ hóa rồng chi kiếp lúc, nếu có thể có Tô tiên sinh tương trợ, căn bản không lo không cách nào hóa rồng thành công!"

"Phụ thân còn nói, nếu ta có thể bái trước đây sinh môn dưới cống hiến, về sau có cơ hội độ hóa rồng chi kiếp lúc, đem làm sẽ không lại lần nữa đạo hắn vết xe đổ."

Sau khi nghe xong, Tô Dịch đã hiểu được.

Lão Hắc giao bị ám cổ chi cấm tra tấn một vạn ba ngàn năm lâu, muốn sống không được muốn chết không xong, tự nhiên rõ ràng nhất ám cổ chi cấm đáng sợ.

Mà chính mình có được bài trừ ám cổ chi cấm lực lượng thủ đoạn, tự nhiên để lão Hắc giao cao nhìn một cái, bực này dưới tình huống, hắn muốn cho Ứng Khuyết bái tự mình làm thầy, cũng liền không kỳ quái.

Đáng tiếc, Tô Dịch cũng sẽ không thu đồ đệ, hơn nữa có Nguyên Hằng tại đây, cũng không có tâm tư lại thu một cái người hầu đi theo bên người.

Ứng Khuyết đạo hạnh hoàn toàn chính xác rất mạnh, đặt tại cái này Đại Hạ tu hành giới, đã đứng im lặng hồi lâu chân ở đỉnh phong vị trí.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, người hầu chính là làm việc lặt vặt chân chạy, tu vi cao thấp hay không, cũng không trọng yếu.

Giống như nhìn ra Tô Dịch thái độ lãnh đạm, Ứng Khuyết lần nữa quỳ rạp xuống đất, dập đầu đầy đất, thành khẩn khẩn cầu nói: "Ứng nào đó nguyện thề sống chết là tiên sinh cống hiến, kính xin tiên sinh thu lưu!"

Một đầu phong vân một cõi Hóa Linh cảnh Hắc Giao, lại lại nhiều lần quỳ xuống đất hướng Tô Dịch dập đầu!

Có thể Tô Dịch lại hồ đồ không thèm để ý, ngược lại nhíu nhíu mày, nói: "Giống như bực này sự tình, vốn là không cưỡng cầu được, ngươi như lại như vậy, cũng đừng trách ta chặt đứt phần nhân tình này nghị."

Ứng Khuyết thân thể cứng đờ, sợ hãi dập đầu nói: "Mời tiên sinh bớt giận, ứng nào đó lại không dám."

Nội tâm của hắn tràn ngập uể oải, trong môi tràn đầy đắng chát.

Lão Hắc Giao Ly thế trước, liên tục dặn dò, đây là một cái cọc đủ để cho Ứng Khuyết nghịch thiên cải mệnh tiên duyên, ngàn vạn năm khó gặp, đoạn không thể sai sót.

Sơ khai thủy Ứng Khuyết tự nghĩ dùng chính mình đạo hạnh cùng thực lực, như thành tâm thành ý cầu Tô Dịch nhận lấy chính mình, liệu tới hỏi đề không lớn.

Có thể hắn lại không nghĩ rằng, Tô Dịch lại cự tuyệt!

Hơn nữa, có vẻ còn sinh lòng không vui!

Cái này để Ứng Khuyết sao có thể không sợ hãi tâm thần bất định, uể oải ảo não?

Nhìn xem Ứng Khuyết bộ dáng như vậy, Tô Dịch trầm ngâm khoảnh khắc, nói: "Hôm nay, ngươi tâm ma đã trừ, cách phá cảnh độ kiếp đã không

xa, đem làm ngươi bước vào Linh Tướng cảnh lúc, lại đến gặp ta liền là."

Dứt lời, hắn xoay người đi vào cung điện.

Ứng Khuyết kinh ngạc, chợt giống như nhấm nuốt ra Tô Dịch trong lời nói ý tứ hàm xúc, nội tâm uể oải hễ quét là sạch, chân mày dâng lên một cỗ cuồng hỉ.

Tô tiên sinh. . . Đây là đang khảo nghiệm ta sao?

Đặt chân Linh Tướng cảnh?

Ta đã áp chế cảnh giới ngàn năm lâu, ngày nay tâm ma đã trừ, phá cảnh mà vào Linh Tướng cảnh nên vấn đề không lớn.

Đến lúc đó, lại đi gặp mặt Tô tiên sinh, có lẽ. . . Liền hội cho phép ta phụng dưỡng tại bên người cống hiến rồi!

Nghĩ vậy, Ứng Khuyết hít thở sâu một hơi khí, kiềm chế ở nội tâm kích động, vươn người đứng dậy.

Cũng đúng lúc này, Tô Dịch một đoàn người đã từ trong đại điện đi ra, quyết định đã đi ra.

Ứng Khuyết tiến lên giữ lại, mắt thấy Tô Dịch bọn họ đã quyết định đi, liền tự mình đưa tiễn.

Chương Uẩn Thao bọn người đều phát giác được, Ứng Khuyết tâm tình có vẻ vô cùng tốt, nói nói cười cười, ôn thuần như gió xuân.

Chỉ là đối mặt Tô Dịch lúc, hắn không khỏi có chút câu nệ cùng kính sợ, một bộ "Không dám cao giọng ngữ, sợ kinh thiên thượng nhân" tư thái.

"Chờ trở lại tông môn, nhất định phải đem chuyện tối nay chi tiết bẩm báo!"

Chương Uẩn Thao ám đạo.

Vốn là, Tô Dịch diệt sát Hoắc Vân Sinh bọn người, để Chương Uẩn Thao đoán được, bọn họ Vân Thiên Thần Cung biết được tin tức về sau, định sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nhưng bây giờ, Tô Dịch bên người còn có một cái xem hắn như thần minh giống như Hóa Linh cảnh đại yêu!

Bực này dưới tình huống, Vân Thiên Thần Cung muốn đối phó Tô Dịch, chỉ sợ phải chăm chú nghĩ kĩ hậu quả.

Nghĩ vậy, Chương Uẩn Thao nội tâm đều một trận cảm khái.

Môn tự vấn lòng, hắn tuy nhiên từng thua ở Tô Dịch thuộc hạ, có thể nhưng căn bản hận không đứng dậy, tài nghệ không bằng người, còn có thể trách ai?

Như có khả năng, hắn cũng không hy vọng bởi vì Hoắc Vân Sinh bọn người sự tình, mà để Vân Thiên Thần Cung xem Tô Dịch là cừu địch.

Hiện tại tốt rồi, nếu khiến tông môn biết rõ, Tô Dịch bên người có Ứng Khuyết bực này cường hoành Hóa Linh cảnh đại yêu, nhất định hội nghĩ lại mà làm sau!

Cũng chính vào giờ phút này, Chương Uẩn Thao bên tai truyền đến Ứng Khuyết ôn thuần như gió xuân âm thanh:

"Chương đạo hữu, hôm nay chuyện đã xảy ra, liên lụy quá nhiều, Tô tiên sinh kia chờ cao nhân, khinh thường tại nói những cái này, có thể ứng

nào đó lại không thể không chăm chú đối đãi."

"Tóm lại, chuyện hôm nay, không nên lại khiến người khác biết rõ, Chương đạo hữu có lẽ hiểu rõ ứng nào đó ý tứ a?"

Sau khi nghe xong, Chương Uẩn Thao đôi mắt bỗng nhiên co rụt lại.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 468: Đại Địch Đột Kích

Chương Uẩn Thao mới vừa rồi còn nghĩ đến, trở lại tông môn về sau, đem chuyện hôm nay chi tiết bẩm báo.

Có thể chưa từng nghĩ, Ứng Khuyết giống như xem thấu tâm tư của hắn, trực tiếp truyền âm tiến hành "Cảnh cáo" !

Chương Uẩn Thao ánh mắt chuyển dời, liền thấy được Ứng Khuyết kia vẻ tươi cười dịu dàng.

Có thể khi ánh mắt đụng chạm lấy đối phương kia một đôi màu vàng nâu con mắt, lại làm cho Chương Uẩn Thao trong nội tâm run lên, lưng ứa ra hàn ý.

Một vị Hóa Linh cảnh đại yêu cảnh cáo, để Chương Uẩn Thao sao có thể không coi trọng?

"Tiền bối yên tâm, Chương mỗ định sẽ không tiết lộ mảy may!"

Hít thở sâu một hơi khí, Chương Uẩn Thao truyền âm trả lời.

"Ha ha, Chương đạo hữu nhưng chớ có nghĩ nhiều, về sau có cơ hội, chắc chắn tiến về Vân Thiên Thần Cung tiến về bái phỏng đạo hữu, đến lúc đó, đạo hữu cũng không thể đem ta cự chi môn bên ngoài."

Ứng Khuyết cười ha hả truyền âm.

Chương Uẩn Thao trong nội tâm trầm xuống, làm sao nghe không ra ngoài, Ứng Khuyết đây là đang nói, ta biết rõ ngươi tới tự Vân Thiên Thần Cung, về sau tự nhiên có thể tìm được ngươi!

"Đúng rồi, Vân Thiên Thần Cung đương kim Chưởng giáo, là Phó Phi Vũ a?"

Ứng Khuyết bề ngoài giống như không sợ hãi mà hỏi thăm.

"Đúng vậy."

Chương Uẩn Thao gật đầu.

"Đại khái ba trăm năm trước, ở Đại Hạ Cửu Đỉnh thành một hồi luận đạo pháp hội trên, ta từng có hạnh cùng các ngươi Chưởng giáo gặp qua một lần, đối với nàng đạo hạnh có thể cảm giác sâu sắc khâm phục."

Ứng Khuyết con mắt hiện hồi ức chi sắc.

Chương Uẩn Thao khẽ giật mình, nói: "Tiền bối, ngài nói đúng là ba trăm năm trước do Thiên Xu Kiếm Tông khởi xướng 'Thử kiếm đại hội' ?"

"Đúng vậy, khi đó ta dùng tên giả 'Đoàn Trường Sinh " tham dự trong đó, vốn định tự tay làm thịt mất mấy cái Thiên Xu Kiếm Tông đối thủ, đáng tiếc khi đó thế cục gây bất lợi cho ta, rơi vào đường cùng, chỉ có thể buông thả."

Ứng Khuyết khẽ thở dài một tiếng.

Phụ thân của hắn lão Hắc giao, ban đầu ở độ hóa rồng chi kiếp lúc, từng gặp kiếm tu Liễu Thiên Hành đánh lén.

Mà Liễu Thiên Hành liền là đến từ Thiên Xu Kiếm Tông!

Tuy nhiên người này sớm bị lão Hắc giao một ngụm ăn tươi, có thể Ứng Khuyết lại đối với Thiên Xu Kiếm Tông tu sĩ hận đến thực chất bên trong.

Lúc trước hắn tiến về Cửu Đỉnh thành tham gia "Thử kiếm đại hội", chính là muốn giết mấy cái Thiên Xu Kiếm Tông đại nhân vật, nhưng mà cuối cùng không có thể mãn nguyện mà thôi.

"Đoàn Trường Sinh! ? Nguyên lai cái kia ở thử kiếm trên đại hội, liên tiếp đánh bại ba vị Linh Đạo đại tu sĩ thần bí đại nhân vật, liền là tiền bối ngài?"

Chương Uẩn Thao hít vào khí lạnh, khiếp sợ không ngừng.

Ba trăm năm trước, một hồi "Thử kiếm đại hội", để Đoàn Trường Sinh danh tiếng, oanh động thiên hạ.

Đại Hạ tu sĩ đều là từ khi đó biết rõ, thế gian Hóa Linh cảnh đại tu sĩ ở bên trong, còn có Đoàn Trường Sinh như vậy một vị mãnh nhân.

Có thể về Đoàn Trường Sinh lai lịch, đến nay không người nào biết.

Chương Uẩn Thao thật không nghĩ đến, Đoàn Trường Sinh lại có thể biết là trước mắt Ứng Khuyết rồi!

"Ha ha, đều là sự tình trước kia rồi, không đáng mỉm cười một cái."

Ứng Khuyết cười lắc đầu.

Chương Uẩn Thao tâm thần phức tạp.

Hắn làm sao không rõ ràng lắm, Ứng Khuyết nói nhiều như vậy, đơn giản chính là ở khuyên bảo chính mình, bao ở miệng của mình, chớ để đem chuyện hôm nay tuyên dương đi ra ngoài?

Chương Uẩn Thao thầm nghĩ trong lòng, "Bất kể như thế nào, dù là không đề cập tới chuyện hôm nay, ta cũng muốn toàn lực ngăn cản tông môn hướng Tô Dịch trả thù."

Nghĩ vậy, hắn nhưng có chút lòng tin không đủ.

Ở Vân Thiên Thần Cung, hắn chỉ là ngoại môn trưởng lão, địa vị mặc dù cao, thế nhưng mà cùng tông môn những kia chân chính đại nhân vật so với, nói lời hoàn toàn không đủ sức nặng.

Bực này dưới tình huống, tông môn hội nghe theo chính mình khích lệ giới sao?

Chương Uẩn Thao tâm loạn như ma.

"Ngươi đang cùng hắn trò chuyện gì đó?"

Tô Dịch truyền âm, ánh mắt nhìn hướng Ứng Khuyết, hắn sớm phát giác được Chương Uẩn Thao thần sắc có chút không đúng.

Ứng Khuyết lộ ra vẻ cung kính, nói: "Hồi bẩm Tô tiên sinh, ta chỉ là nhắc nhở Chương đạo hữu, chớ để đem chuyện hôm nay tuyên dương đi ra ngoài, lo lắng nếu khiến Vân Thiên Thần Cung biết rõ, sẽ cho tiên sinh mang đến phiền toái."

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Ngươi ngược lại là cố tình."

Ứng Khuyết càng phát khiêm cung nói: "Đây là Ứng mỗ phải làm."

Nói chuyện với nhau lúc, một đoàn người đã rời khỏi cái này tòa dưới mặt đất cung điện, hướng Nộ Long trên sông lao đi.

. . .

Cảnh ban đêm thâm trầm, đã tiếp cận sáng sớm thời gian.

Đoạn Long Nhai bờ, bảo thuyền trên.

"Tiểu cô nương chớ sợ, ngươi chính là Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, ta Lệ Diệu Hồng tự sẽ không làm khó ngươi."

Một tòa cung điện ở bên trong, Lệ Diệu Hồng tùy ý ngồi ở trong ghế, nhắm mắt dưỡng thần.

Hắn một bộ gió hỏa đạo bào, thân ảnh ngang tàng cao lớn, râu tóc như mực, làn da trắng nõn như ngọc, mặt mày ở giữa, cùng muội muội của hắn Diệu Hoa phu nhân có ba phần tương tự.

Hắn toàn thân khí tức mặc dù thu liễm, nhưng này thuộc về Hóa Linh cảnh khí tức, như trước để Nhậm U U một trận hãi hùng khiếp vía.

"Tiền bối, ta biết rõ, đều đã kinh nói cho ngài, về phần Tô Dịch bọn họ đi nơi nào, ta. . . Ta thật sự không rõ ràng lắm."

Nhậm U U nơm nớp lo sợ mở miệng.

Ngay tại vừa rồi thời điểm, Lệ Diệu Hồng uyển như kiểu quỷ mị hư vô, đột nhiên xuất hiện ở gian phòng của nàng, sợ tới mức nàng hoa dung thất sắc.

Cho đến biết được thân phận của Lệ Diệu Hồng, cùng với đến đây mục đích, Nhậm U U lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, thoáng bình phục lại.

Lệ Diệu Hồng hỏi nàng rất nhiều chuyện, đều cùng Tô Dịch có quan hệ.

Có thể Nhậm U U cũng cùng Tô Dịch quen biết không lâu, mà quan hệ lẫn nhau căn bản chưa nói tới tốt, cũng gần kề chỉ đem nàng biết rõ, nói cho Lệ Diệu Hồng.

Ví dụ như phát sinh ở Linh Khúc trên đại hội sự tình.

Ví dụ như trước đó không lâu ở Ngọc Bình Châu Tả thị kinh nghiệm.

"Các ngươi cùng một chỗ đồng hành, ngươi sao lại không biết bọn họ đi nơi nào?"

Lệ Diệu Hồng chậm rãi hỏi, "Hẳn là vừa rồi thời điểm, đã xảy ra chuyện gì vậy biến cố hay sao?"

Nhậm U U trong nội tâm run lên, vội vàng nói: "Vãn bối thẳng tuốt trong phòng, hoàn toàn chính xác không rõ ràng lắm vừa mới đã xảy ra chuyện gì vậy, nhưng mà, ta ngược lại là mơ hồ nghe được, ngoại giới có Lôi Đình cùng Bạo Vũ chi âm hưởng lên, nhưng rất nhanh liền quy về yên tĩnh."

"Lôi Đình Bạo Vũ âm thanh?"

Lệ Diệu Hồng nhíu mày, lâm vào trầm ngâm.

Hắn lần này rời khỏi Thanh Ất Đạo Tông, liền là vì diệt sát Tô Dịch, giúp hắn muội muội Diệu Hoa phu nhân báo thù.

Một đường truy tung đến tận đây, thật vất vả nắm lấy cơ hội, lại chưa từng nghĩ, Tô Dịch nhưng không thấy.

Cái này để trong lòng của hắn cũng một trận phiền muộn.

"Tiền bối, ngài lần này là là diệt sát Tô Dịch mà đến?"

Mắt thấy Lệ Diệu Hồng thật lâu không nói, Nhậm U U cả gan hỏi.

"Không tệ."

Lệ Diệu Hồng gật đầu, thần sắc đạm mạc, "Không giết kẻ này, không đủ để thổ lộ mối hận trong lòng của ta!"

Nhậm U U tinh thần chấn động, trong nội tâm phấn khởi, "Tô Dịch ah Tô Dịch, ngươi cho dù lại Trương Cuồng, lần này chỉ sợ cũng chạy trời không khỏi nắng rồi!"

Bị một vị Hóa Linh cảnh đại tu sĩ nhìn chằm chằm vào, đâu có thể nào còn có lao động chân tay?

Chớ nói chi là, Lệ Diệu Hồng hay là Thanh Ất Đạo Tông bài danh Top 3 nội môn trưởng lão, là danh chấn Đại Hạ "Diệu Hồng chân nhân" !

"Ngươi có vẻ. . . Thật cao hứng?"

Lệ Diệu Hồng phát giác được Nhậm U U thần sắc khéo léo biến hóa.

Nhậm U U trong nội tâm chấn động, hít thở sâu một hơi khí, nói: "Không dối gạt tiền bối, trước trên đường thời điểm, cái này Tô Dịch hung tính Đại Phát, sát hại ta Vân Thiên Thần Cung ba vị nội môn truyền nhân, liền Chương Uẩn Thao sư thúc đều trở ngại Tô Dịch lạm dụng uy quyền, giận mà không dám nói gì."

Dừng một chút, nàng môi hiện một chút đắng chát, "Về phần vãn bối, dọc theo con đường này thẳng tuốt lo lắng hãi hùng, đóng cửa không ra ngoài, căn bản không dám cùng kia chờ hung ác thế hệ gặp mặt, đây cũng là vì sao ở đêm nay, ta không biết Tô Dịch đi nơi nào nguyên nhân."

Lệ Diệu Hồng kinh ngạc nói: "Hắn lại hung ác điên cuồng đến dám động các ngươi Vân Thiên Thần Cung người?"

Thật sự là hắn thật bất ngờ.

Một cái đến từ Đại Chu thiếu niên, dù có nghịch thiên giống như chiến lực, có thể cuối cùng chỉ là Tích Cốc cảnh tu vi mà thôi, sao dám to gan lớn mật đến đi giết một phương đỉnh cấp đạo thống truyền nhân?

Đây quả thực là chán sống!

Do dự một chút, Nhậm U U nói khẽ: "Tiền bối, theo ta thấy chờ kia Tô Dịch trở về, ngài có thể muốn coi chừng chút ít, người này xa không phải những kia yêu nghiệt nhân vật có thể so sánh, thủ đoạn rất nhiều. . ."

Lệ Diệu Hồng phất tay đánh gãy, nhàn nhạt mở miệng nói: "Tiểu cô nương, ngươi cũng đã biết Nguyên Đạo tu sĩ cùng Linh Đạo tu sĩ có bao nhiêu chênh lệch?"

Nhậm U U không cần nghĩ ngợi, nói: "Tự nhiên là khác nhau một trời một vực, ta từng nghe tông môn trưởng bối đã từng nói qua, ở Nguyên Đạo tu sĩ trong mắt, phàm tục võ giả cùng con sâu cái kiến giống như không chịu nổi. Mà ở Linh Đạo đại tu sĩ trước mặt, Nguyên Đạo tu sĩ cũng cùng con sâu cái kiến không có gì khác nhau."

Lệ Diệu Hồng gõ gõ ngón tay, ngạo nghễ nói: "Vậy ngươi cảm thấy, ta muốn tiêu diệt giết một cái con sâu cái kiến, còn có thể gặp được đến nguy hiểm gì sao?"

Nhậm U U mặt lộ vẻ một tia xấu hổ, nói: "Vừa rồi vãn bối lời nói kia, đích thật là quá lo lắng, lấy tiền bối đạo hạnh cùng thủ đoạn, kia Tô Dịch thực lực lại nghịch thiên, cũng chỉ là. . . Con sâu cái kiến thứ đồ tầm thường, trở mình không được thiên."

Lệ Diệu Hồng cười cười, nói: "Không, ngươi vừa rồi nhắc nhở cũng đúng vậy, cái này Tô Dịch không thể theo lẽ thường cân nhắc, hắn dám ... như vậy Trương Cuồng hung hăng càn quấy, trong tay chắc chắn rất nhiều

át chủ bài, hắn như xuất hiện ở trước mặt ta, ta thì sẽ dùng thế lôi đình vạn quân đem hắn diệt sát, đoạn sẽ không cho hắn vận dụng át chủ bài cơ hội!"

Sư tử vồ thỏ, cũng dùng toàn lực.

Hắn Lệ Diệu Hồng kinh nghiệm sóng gió, tự sẽ không khinh thị bất cứ địch nhân nào.

Nhậm U U nghe vậy, không khỏi dài âm thanh thở dài.

Lệ Diệu Hồng nhíu mày, nói: "Ngươi vì sao thở dài?"

Nhậm U U nói khẽ: "Ta thán kia Tô Dịch cũng được cho nguyên trên đường một cái có một không hai thế hệ, có thể đêm nay cuối cùng không khỏi đem biến thành tiền bối vong hồn dưới đao, cái này có lẽ đã kêu thiên lý sáng tỏ, báo ứng khó chịu. Điều này cũng làm cho ta cảm thán, làm người hay là muốn ít xuất hiện khiêm tốn một ít cho thỏa đáng."

Lệ Diệu Hồng giật mình, không khỏi cười ha hả.

Tiểu cô nương này, ngược lại là rất rất biết nói chuyện!

Liền vào lúc này, Lệ Diệu Hồng giống như phát giác được gì đó, trong con ngươi ánh sáng lạnh lẽo lóe lên một cái, toàn thân thu liễm khí tức bỗng nhiên nổ vang.

"Rốt cục xuất hiện!"

Giờ khắc này, Lệ Diệu Hồng nội tâm tích góp từng tí một đã lâu sát cơ cùng hận ý, như nước thủy triều giống như hiện lên, sắp ức chế không nổi.

Hắn giờ phút này triển lộ khí tức thái thịnh, làm cho Nhậm U U hô hấp cứng lại, toàn thân mềm yếu, "Phốc" một tiếng ngã ngồi trên mặt đất, mặt mày thảm đạm, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Bực này thuộc về Linh Đạo đại tu sĩ uy thế, đối với nàng bực này Tích Cốc cảnh tu sĩ mà nói, không thể nghi ngờ quá kinh khủng.

"Tiểu cô nương, đợi ta giết Tô Dịch, chắc chắn đem đầu của hắn cho ngươi níu qua, cũng tốt cho ngươi thổ lộ trong nội tâm hận ý."

Khoan thai trong thanh âm, Lệ Diệu Hồng thân ảnh lóe lên một cái, đã hư không tiêu thất không thấy.

"Tô Dịch? Hắn về rồi?"

Nhậm U U ngơ ngác một chút, chợt cả người phấn khởi, vội vàng bò dậy thể, lao ra đại điện.

Nàng muốn tận mắt nhìn một cái, Tô Dịch là như thế nào bị giết chết!

Sắc trời càng phát thâm trầm.

Đoạn Long Nhai chi bờ.

Đem làm Tô Dịch một đoàn người vừa lướt đi mặt nước, một đạo lạnh như băng đạm mạc uy nghiêm âm thanh, đã là tựa như kiểu tiếng sấm rền, ở trong bóng đêm ầm ầm vang lên.

"Tô Dịch, ngươi cái này nhỏ nghiệt súc nghe cho kỹ, lão phu Thanh Ất Đạo Tông Lệ Diệu Hồng, thừa dịp tối nay tự mình đến đây lấy tính mệnh của ngươi, dùng an ủi muội muội ta Diệu Hoa phu nhân trên trời có linh thiêng!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 469: Sinh Khí Đối Thủ Quá Yếu

Tô Dịch bọn người khẽ giật mình.

Chỉ thấy xa xa hư không, một cái ngang tàng thân ảnh cao lớn lăng không giậm chân tại chỗ mà đến, một bộ gió hỏa đạo bào bay phất phới, toàn thân khí thế Trùng Tiêu.

Kia thuộc về Hóa Linh cảnh cấp độ uy năng, làm cho Phong Vân biến sắc.

"Diệu Hồng chân nhân!"

Chương Uẩn Thao đồng tử ngưng tụ, một cái liền nhận ra vị này đến từ Thanh Ất Đạo Tông đại nhân vật.

Với tư cách Đại Hạ Tứ đại đỉnh cấp đạo thống một trong, Diệu Hồng chân nhân có thể ở trong đó đảm nhiệm nội môn bài danh thứ ba trưởng lão, hắn địa vị độ cao, tu vi chi hùng hậu, tự không cần nhiều lời.

Chỉ là, Chương Uẩn Thao lại không nghĩ rằng, như vậy một vị đại nhân vật, sao lại xuất hiện ở chỗ này, hơn nữa tuyên bố muốn chém Tô Dịch!

Diệu Hồng chân nhân!

Văn Tâm Chiếu cũng nhận ra đối phương, khuôn mặt khẽ biến, lai giả bất thiện!

"A, nguyên lai hắn chính là Diệu Hoa phu nhân huynh trưởng?"

Thanh Nha kinh ngạc.

Ban đầu ở Đại Sở Thiên Lan Hà phía trên, Tô Dịch kiếm trảm Diệu Hoa phu nhân cùng một đám Đại Sở tu sĩ, khi đó Lăng Vân Hà liền từng nói tới Diệu Hoa phu nhân huynh trưởng, chính là Thanh Ất Đạo Tông Diệu Hồng chân nhân, một vị thần thông quảng đại Hóa Linh cảnh tu sĩ!

"Đây là tới báo thù ah. . ."

Nguyên Hằng thần sắc nghiêm trọng, hắn tự nhiên cũng hiểu rõ ở trong đó nguyên do.

Bạch Vấn Tình mặc dù không rõ ràng lắm những cái này, có thể khi thấy một vị Hóa Linh cảnh tu sĩ xuất hiện, điểm danh muốn giết Tô Dịch, cũng là một trận hãi hùng khiếp vía.

Ứng Khuyết giật mình, chợt nội tâm cuồng hỉ.

Cơ hội ah!

Hắn đang lo không cách nào ở Tô Dịch trước mặt hảo hảo biểu hiện một chút, chưa từng nghĩ, đang cùng Tô Dịch sắp chia tay chi ranh giới, một cái lớn cơ hội tốt liền đưa tới cửa đến.

Lại nhìn Tô Dịch, lông mày khẽ nhướng, cũng có chút ngoài ý muốn.

Bá!

Lệ Diệu Hồng ở cách đó không xa hư không đứng im lặng hồi lâu chân, con mắt ánh sáng như điện, toàn thân khí cơ mãnh liệt, một bộ không có ý định lãng phí thời gian tư thế, muốn trực tiếp động thủ đem Tô Dịch diệt sát.

Có thể khi ánh mắt đảo qua Ứng Khuyết lúc, hắn sắc mặt mạnh mẽ một biến, chân mày hiển hiện vẻ kinh nghi.

Cái này. . . Tựa hồ là một cái Hóa Linh cảnh đại yêu! ?

Cái này biến cố ngoài ý muốn, để Lệ Diệu Hồng cố nén trước tiên động thủ xúc động.

Hắn hít thở sâu một hơi khí, có chút chắp tay nói: "Thanh Ất Đạo Tông Lệ Diệu Hồng, ra mắt đạo hữu, xin hỏi đạo hữu tôn tính đại danh?"

Mặc cho ai đều nhìn ra, Lệ Diệu Hồng thái độ phát sanh biến hóa!

Chương Uẩn Thao, Văn Tâm Chiếu bọn người sơ khai thủy còn có chút tâm thần bất định, nhưng giờ phút này mạnh mẽ tỉnh ngộ lại, ở Tô Dịch bên người, nhưng còn có một vị Hóa Linh cảnh đại yêu ở.

Bực này dưới tình huống, đâu có thể nào hội e ngại Lệ Diệu Hồng sao?

Thậm chí, Chương Uẩn Thao ánh mắt trở nên cổ quái, Lệ Diệu Hồng hoàn toàn chính xác rất cường đại.

Nhưng cùng ba trăm năm trước từng ở "Thử kiếm đại hội" trên liên tiếp đánh bại ba vị Linh Đạo đại tu sĩ "Đoàn Trường Sinh" so sánh với, cuối cùng kém một ít hỏa hầu.

Dù sao, thân là Giao Long chi thuộc, Ứng Khuyết thiên phú cùng nội tình, vốn là liền xa không phải cùng cảnh Hóa Linh cảnh tu sĩ có thể so sánh.

Mà dựa theo Ứng Khuyết thuyết pháp, hắn ở cái này Hóa Linh cảnh đã áp chế tu vi ngàn năm lâu, nếu không lúc trước thời điểm đã bị tâm ma ảnh hưởng, đã sớm đi chứng đạo Linh Tướng cảnh rồi!

Bực này dưới tình huống, Lệ Diệu Hồng nếu muốn giết Tô Dịch, sợ là liền Ứng Khuyết cửa ải này đều qua không được!

"Vị này Diệu Hồng chân nhân đến có thể thực không khéo, cũng không biết nên nói hắn không may, hay là nói hắn vận khí quá kém. . ."

Chương Uẩn Thao âm thầm nói thầm.

Ứng Khuyết không để ý đến Lệ Diệu Hồng, xoay người đối với Tô Dịch nói: "Tô tiên sinh, giống như như thế tôm tép nhãi nhép, nào có tư cách làm phiền ngài tự mình động thủ, giao cho Ứng mỗ đến giải quyết là được!"

Hắn mới mặc kệ hội Lệ Diệu Hồng vì sao phải gây sự với Tô Dịch, cũng không thèm để ý đối phương kia Thanh Ất Đạo Tông nội môn trưởng lão thân phận.

Hắn chỉ biết là, như bỏ qua cái này ở Tô Dịch trước mặt biểu hiện cơ hội, tuyệt đối sẽ hối hận cả đời!

Tôm tép nhãi nhép?

Lệ Diệu Hồng chân mày hiển hiện một vòng giận dỗi chi sắc.

Ở Đại Hạ, dùng hắn đạo hạnh cùng địa vị, liền là gặp được cùng cảnh người, cũng không cần khiêm nhượng gì đó.

Nhưng bây giờ, một cái không biết đâu có xuất hiện yêu tu, lại như vậy chửi bới cùng bỏ qua hắn, cái này để hắn như thế nào không giận?

"Các hạ nói như vậy, có thể không khỏi quá kiêu ngạo rồi, cho ngươi một cái cơ hội, nhanh chóng nhượng bộ một bên, ta liền không tính toán với ngươi, nếu không. . ."

Lệ Diệu Hồng lạnh như băng lên tiếng, "Thì đừng trách ta không khách khí!"

Sau lưng của hắn đứng đấy Thanh Ất Đạo Tông, lực lượng mười phần, nếu không là niệm ở đối phương đều là Hóa Linh cảnh tu vi phần trên, đã sớm không khách khí động thủ.

Xấu hổ chính là, Ứng Khuyết như trước không để ý đến hắn, ôm quyền hướng Tô Dịch chào nói: "Kính xin Tô tiên sinh thành toàn!"

Một màn này, để xa xa bảo thuyền trên Nhậm U U đều thấy một trận trố mắt, đây là cái gì tình huống?

Chương Uẩn Thao bọn người thần sắc càng phát cổ quái, nhìn về phía Lệ Diệu Hồng ánh mắt đều mơ hồ mang lên một chút thương cảm.

Thanh Ất Đạo Tông hoàn toàn chính xác có thể nói Đại Hạ quái vật khổng lồ, có thể Ứng Khuyết bực này Hắc Giao nhất mạch khủng bố yêu tu, có thể cũng không phải ăn chay!

Lệ Diệu Hồng đã tức giận đến da mặt âm trầm, rất là khó coi.

Lại bị không để ý tới rồi!

Cái này yêu tu. . . Sao mà hung hăng ngang ngược! !

Lúc này, Tô Dịch có chút bất đắc dĩ tựa như lườm Ứng Khuyết một cái, nói: "Mà thôi, do ngươi đến giải quyết liền là."

Trước ở bảo thuyền trên lúc, hắn còn từng cảm khái, Nguyên Đạo Tam đại cảnh ở bên trong, đối thủ khó kiếm, còn nghĩ đến nếu có thể gặp được Hóa Linh cảnh tu sĩ, là được thử một lần thực lực của mình đến tột cùng đến hạng gì tình trạng.

Lệ Diệu Hồng xuất hiện, mặc dù để hắn ngoài ý muốn, lại cũng không khỏi sinh ra săn tâm hỉ cảm giác.

Có thể Ứng Khuyết lại liên tiếp chờ lệnh, còn nói Lệ Diệu Hồng không đủ tư cách để hắn tự mình ra tay, bực này dưới tình huống, hắn như lại cố ý ra tay, ngược lại cùng với tranh đoạt lấy làm náo động tựa như.

"Đa tạ tiên sinh thành toàn!"

Đạt được Tô Dịch cho phép, Ứng Khuyết tinh thần phấn chấn, lòng dạ chịu rung động.

Bá!

Hắn xoay người đi nhanh đằng không, một bộ không thể chờ đợi được tư thái, giống như e sợ cho Lệ Diệu Hồng đối thủ này bị người khác cướp đi tựa như.

Mọi người sao có thể nhìn không ra, Ứng Khuyết là sốt ruột nghĩ ở Tô Dịch trước mặt bày ra một cái năng lực của mình?

Cái này để mọi người cũng cảm khái không ngừng.

Một vị phong vân một cõi Hóa Linh cảnh đại yêu a, ai dám nghĩ giống như, hắn giờ phút này bộ dáng, lại như một khát vọng đạt được sư trưởng chú ý đệ tử?

Liền là Tô Dịch, cũng không khỏi tức cười.

Lệ Diệu Hồng đã bị phát sinh trước mắt một màn này màn kích thích được hai gò má tái nhợt, trong cơn giận dữ, toàn thân khí tức mãnh liệt.

Tu hành đến nay, hắn chưa từng bị người như vậy khinh miệt qua?

"Lệ Diệu Hồng đúng không, ta hi vọng ngươi có thể toàn lực ứng phó đối đãi trận chiến này, không nên biểu hiện được quá kém cỏi, nếu không, ta cam đoan cho ngươi chết rất khó coi!"

Ứng Khuyết tay áo nhẹ nhàng, bằng hư mà đứng, âm thanh ôn thuần như rượu, có thể nói ra lời nói, lại bá đạo cường thế cực kỳ.

Lệ Diệu Hồng tức giận tới mức cắn răng, cười lạnh nói: "Nghiệp chướng! Ta Lệ mỗ người trước thẳng tuốt dễ dàng tha thứ, lễ nhượng liên tục, nhưng bây giờ rốt cục hiểu rõ, đối đãi ngươi bực này dã man thô bỉ thế hệ, căn bản không cần khách khí!"

BOANG...!

Hắn tay phải thò ra, một thanh tinh mang lấp lánh, Hỏa Vân cuồn cuộn chiến đao rơi vào trong tay, thân đao chừng bốn xích, mũi nhọn uốn cong nhưng có khí thế, đao khí quan xông trời cao.

Hư không cạnh bên khí lưu, đều mạnh mẽ sinh ra nổ đùng, tê liệt ra vô số vết nứt.

Gần bên Sơn Hà, đều bao trùm lên một cổ áp lực khắc nghiệt khí tức.

Vừa vào Hóa Linh, thần thông tự thành!

Đạt đến bực này cảnh giới, giơ tay nhấc chân ở giữa, liền có lớn lao thần uy, động có thể đốt núi nấu biển, nghịch chuyển một phương thiên địa xu thế.

Lúc này theo Lệ Diệu Hồng rút đao, kia Hóa Linh cảnh uy thế, cũng là hiện ra phát huy vô cùng tinh tế, để mọi người tại đây đều hô hấp cứng lại, tâm thần sợ run.

"Hóa Linh cảnh trung kỳ, lĩnh ngộ Linh Đạo đao ý, tên này cũng không phải bình thường Hóa Linh cảnh sơ kỳ nhân vật có thể so sánh."

"Nhưng mà, khách quan tại chân chính trác tuyệt nhân vật đứng đầu, hắn lúc này cảnh chỗ ma luyện ra khí tức cùng uy thế, đúng là vẫn còn kém một mảng lớn. . ."

Tô Dịch thầm nói.

"Lúc này mới như điểm bộ dáng, giết cũng mới thống khoái!"

Trong hư không, Ứng Khuyết ngửa mặt lên trời cười to, bỗng dưng huy chưởng đánh ra.

Oanh!

Thiên Khung Lôi Đình nổ vang, mưa gió nộ hào.

Một chưởng mà thôi, lại như thần Long giơ vuốt, ở kia chờ cường hoành linh đạo lực lượng khuếch tán xuống, làm cho cái này phiến thiên địa khí tượng đều thay đổi.

Lệ Diệu Hồng đồng tử bỗng nhiên khuếch trương, không chút do dự vung đao chém ra.

Hỏa Vân thiêu đốt, đao khí sôi trào, ngang trời mà bắt đầu lúc, như quét sạch bầu trời đích Liệt Hỏa Phong Bạo, mãnh liệt tàn sát bừa bãi, hủy diệt khí tức kinh người.

Hai vị Hóa Linh cảnh tu sĩ quyết đấu, kia chờ cảnh tượng nên hạng gì khủng bố?

Chỉ thấy kinh thiên động địa nổ đùng vang vọng, cuồn cuộn Lôi Đình cùng hỏa diễm ánh sáng vũ bắn tung toé quét sạch, khuếch tán mà mở ra,

vốn là như mực cảnh ban đêm, sáng lạn như ban ngày.

Phạm vi ngàn trượng Thiên Địa nguyên khí, đều theo sau đó hỗn loạn, cuộn trào không ngớt.

Chương Uẩn Thao, Văn Tâm Chiếu bọn người trước mắt đau đớn, tâm thần hoàn toàn bị chấn nhiếp, hoàn toàn đều không thể nhìn rõ ràng chiến đấu chi tiết.

Cảnh giới hơn kém quá lớn, kia chờ thuộc về Linh Đạo cấp độ thần thông cùng thủ đoạn, cũng căn bản không phải Nguyên Đạo tu sĩ có thể hiểu được cùng tưởng tượng.

Keng! !

Lưỡi mác vang lên giống như tiếng va chạm vang vọng.

Ở mọi người rung động trong ánh mắt, Lệ Diệu Hồng thân ảnh như sao chổi trụy lạc, đem trên mặt đất ném ra một cái hố to.

Bụi mù tỏ khắp ở bên trong, chỉ thấy hắn tóc tai bù xù, quần áo tả tơi, khóe môi trôi máu!

Một chưởng, đánh tan Lệ Diệu Hồng! !

Xa xa bảo thuyền trên, Nhậm U U sợ tới mức cười run rẩy hết cả người, hoàn toàn mộng mất, sao có thể nghĩ đến, Lệ Diệu Hồng bực này danh chấn thiên hạ Hóa Linh cảnh tồn tại, vừa mới chiến đấu, liền gặp thất bại? !

"Hảo cường!"

Chương Uẩn Thao, Văn Tâm Chiếu bọn người cũng hít vào khí lạnh.

Bọn họ sớm hiểu rõ Ứng Khuyết chiến lực cực khủng bố, lại không nghĩ rằng ở đối phó đồng dạng là Hóa Linh cảnh Lệ Diệu Hồng lúc, hắn hội cường hoành đến bực này tình trạng.

Tô Dịch lại cảm giác có chút nhàm chán.

Một cái Hóa Linh cảnh trung kỳ tu sĩ nhân loại, một cái là ở Hóa Linh cảnh đại viên mãn cấp độ áp chế ngàn năm lâu Giao Long chi thuộc, chênh lệch vốn là thật lớn.

Bực này dưới tình huống, Ứng Khuyết nếu không pháp tuyệt đối nghiền ép đối phương, đó mới gọi khác thường.

"Cái này. . . Chính là Thanh Ất Đạo Tông Hóa Linh cảnh tu sĩ?"

Trong hư không, Ứng Khuyết cũng có chút thất vọng, nhíu mày lẩm bẩm nói, "Thật đúng là kém cỏi ah. . ."

Hắn vốn muốn ở Tô Dịch trước mặt bày ra năng lực, có thể như đối thủ quá yếu, còn như thế nào hiện ra hắn Ứng Khuyết cường đại?

Lệ Diệu Hồng cũng bị một chưởng này đánh cho hồ đồ.

Hắn sắc mặt biến ảo, đầy ngập lửa giận không cánh mà bay, khắp cả người phát lạnh, con ngươi nổi lên vẻ sợ hãi.

Cái này yêu tu đến tột cùng là thần thánh phương nào, lại ở Hóa Linh cảnh trong rèn luyện ra khủng bố như thế đạo hạnh?

"Không chết cứ tới đây tái chiến! Xuất ra lá bài tẩy của ngươi, thi triển ngươi đòn sát thủ, chớ để nhục không có ngươi Thanh Ất Đạo Tông uy danh!"

Trong hư không, Ứng Khuyết hét lớn, "Như lại biểu hiện được như vậy không chịu nổi, ta thật có thể tức giận!"

Đối phương biểu hiện, để hắn đều có chút bắt nóng nảy, đều hận không thể cầu đối phương tranh thủ thời gian trở nên cường đại lên. . .

Mọi người thần sắc đều trở nên cổ quái, tổng cảm giác như vậy một màn quá hoang đường cùng buồn cười.

Rõ ràng là một hồi Hóa Linh cảnh ở giữa có một không hai quyết đấu, có thể Ứng Khuyết lại giống như rất tức giận, sinh khí đối phương vì sao yếu như vậy. . .

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 470: Nguyên Phủ Bí Mật

Ứng Khuyết lời nói này, để Lệ Diệu Hồng tức giận đến toàn thân run rẩy, xấu hổ và giận dữ muốn chết.

Tu hành đến nay, hắn còn cũng không từng nhận thức qua bực này nhục nhã, lòng tự trọng đều lọt vào nghiêm trọng chà đạp!

Có kia sao một cái chớp mắt, thật sự là hắn sinh ra không để ý cùng đối phương liều mạng ý niệm trong đầu.

Nhưng cuối cùng, Lệ Diệu Hồng hay là nhịn xuống.

Ứng Khuyết vừa rồi một chưởng kia, quá mức khủng bố, cũng làm cho hắn ý thức được cùng Ứng Khuyết ở giữa chênh lệch là bực nào lớn.

Như hắn không nhìn lầm, Ứng Khuyết cho là một cái Hóa Linh cảnh đại viên mãn lão yêu quái!

Cái này còn thế nào đánh?

Tâm niệm chuyển động ở giữa, Lệ Diệu Hồng hít thở sâu một hơi khí, sắc mặt tái nhợt nói: "Khoản này sổ sách, ta Thanh Ất Đạo Tông sớm muộn hội cùng các hạ tính toán!"

Âm thanh vẫn còn quanh quẩn, hắn thân ảnh lóe lên một cái, hư không tiêu thất.

Chính là trực tiếp chạy thoát!

Như vậy một màn, để Chương Uẩn Thao, Văn Tâm Chiếu bọn người hoàn toàn vội vàng không kịp chuẩn bị.

Đã có thể gặp Ứng Khuyết cười to nói: "Sớm đoán được ngươi hội trốn, ta sao có thể không đề cập tới trước đề phòng?"

Lúc nói chuyện, hắn nhấc chân mạnh mẽ đạp mạnh hư không, môi phát tối nghĩa đạo âm thanh.

Ùm...ụm bò....ò... ——!

Thẳng giống như Long ngâm vang vọng, Thiên Địa kích động, thập phương Sơn Hà vèo vèo, Thiên Khung tầng mây nứt vỡ tán loạn.

Mắt thường có thể thấy được, từng đạo từng đạo lực lượng vô hình chấn động, giống như không ngừng phập phồng sóng gợn giống như, đột nhiên khuếch tán mà mở.

Oanh!

Mọi người chỉ cảm thấy thiên dao động địa chấn, Sơn Hà nghịch loạn, trước mắt cảnh tượng đều như muốn bị chấn nát giống như, cả đám đều không khỏi sợ.

Cái này là bực nào thần thông! ?

"Thật sự là lãng phí. . ."

Tô Dịch nhịn không được vuốt vuốt đầu lông mày, rất là im lặng.

Ứng Khuyết một kích này, điều động toàn bộ đạo hạnh, dùng Hóa Linh cảnh khí cơ bao phủ khắp nơi đồng thời, cũng dẫn dắt ra Thiên Địa vòng hư xu thế, do đó bày biện ra "Thiên Địa cho ta sử dụng" giống như hùng vĩ khí tượng.

Có thể làm như vậy, nhìn như bá đạo khôn cùng, thanh thế kinh người, nhưng lại vô duyên cớ lãng phí quá nhiều không tất yếu lực lượng.

Dù sao, giết một cái bỏ chạy Hóa Linh cảnh trung kỳ tu sĩ, không cần làm ra bực này lớn động tĩnh?

Nhất Kích Tất Sát là được!

Nhưng mà, Tô Dịch cũng nhìn ra, Ứng Khuyết làm như vậy, chặn giết Lệ Diệu Hồng ngã vào tiếp theo, chủ yếu là muốn cho chính mình nhìn một cái năng lực của hắn. . .

Cái này để Tô Dịch im lặng ngoài, cũng không khỏi không biết nên khóc hay cười, vì đạt được chính mình tán thành, về phần như thế ra sức sao?

Phanh!

Vô hình sóng gợn khuếch tán, mấy ngàn trượng bên ngoài, Lệ Diệu Hồng thân ảnh bị hung hăng chấn đi ra, thân ảnh lảo đảo một cái, sắc mặt trắng bệch.

Không tốt!

Tay áo của hắn tung bay, trước tiên tế ra một cái sáng long lanh óng ánh màu tím đồng giám, phát sáng chói mắt quang minh, hoành ngăn cản trước người.

Tử khí Ngự Sơn Giám!

Một cái cực thần diệu Linh Đạo bảo vật, gặp công kích lúc, đồng giám lực lượng có thể như tứ lạng bạt thiên cân giống như, dễ dàng đem hắn tháo bỏ xuống.

Loại kia uy năng, đủ để triệt tiêu đến từ cùng cảnh nhân vật toàn lực công phạt!

Răng rắc!

Nhưng mà, gần kề một cái chớp mắt, nổ đùng vang vọng, cái này bị Lệ Diệu Hồng coi là bảo vệ tánh mạng át chủ bài tử khí Ngự Sơn Giám, như giấy mỏng giống như bị đập vỡ, chia năm xẻ bảy vẩy ra.

Hủy diệt bảo vật này, là một cái bao trùm lấy màu đen lân phiến móng vuốt sắc bén, chừng to như cái cối xay nhỏ, sắc bén như thần binh Lợi Nhận, tỏ khắp lấy ngập trời yêu khí cùng hủy diệt uy năng.

Đây chính là thuộc về Ứng Khuyết kia Giao Long chi thuộc thiên phú lực lượng, có xé rách trường không, đập vỡ Sơn Hà giống như đáng sợ uy năng.

Mà hủy diệt bảo vật này về sau, màu đen vẩy và móng đã hướng Lệ Diệu Hồng hung hăng đập đi.

"Mở ra! !"

Lệ Diệu Hồng kêu to hoảng sợ, toàn thân khí huyết như đốt, toàn lực chống cự.

Rầm rầm rầm!

Màu đen vẩy và móng thế như chẻ tre, giống như năm đạo Lợi Nhận giống như đánh xuống, Lệ Diệu Hồng kia một thân hộ thể lực lượng cùng phòng ngự Pháp khí, đều bạo vỡ tạc

Mở.

Yên Hà bắn tung toé khuếch tán ở bên trong, Lệ Diệu Hồng thân thể bị màu đen vẩy và móng bổ ra, chia năm xẻ bảy.

Tựa như một khối nguyên vẹn đậu hủ, bị thiết lược cày một lần tựa như, huyết nhục từng khối như đổ rào rào rơi mưa tựa như.

Kia huyết tinh tàn bạo một màn, cả kinh bảo thuyền trên Nhậm U U hai đầu gối mềm nhũn, ngã ngồi trên mặt đất, linh hồn nhỏ bé đều thiếu chút nữa dọa đi ra.

Liền là Chương Uẩn Thao, Văn Tâm Chiếu bọn người, cũng không khỏi hồi hộp.

Cái này cũng quá tàn bạo rồi, một móng vuốt chém nát một vị Hóa Linh cảnh đại tu sĩ! !

Cũng là cái này một cái chớp mắt, Chương Uẩn Thao bọn họ mới chân chính ý thức được, Ứng Khuyết nhìn như ôn thuần như gió xuân giống như, nhất phái cao nhân phong phạm, thật là đang động thủ lúc, cái kia thuộc về Hắc Giao hung lệ khát máu tính tình, liền hội lộ rõ!

Như lần này không phải Tô Dịch tại đây, dùng cái này Hắc Giao tính tình, sợ là không thể nào đối với bọn họ những người này tôn trọng khiêm nhượng, khách khí có gia.

Thiên Địa yên tĩnh, khôi phục yên lặng.

Ứng Khuyết giết địch trở về lúc, một thân hung lệ tàn bạo khí tức đã không thấy, tay áo nhẹ nhàng, thẳng giống như Thần Tiên người trong.

Thực tế ở trước mặt đối với Tô Dịch lúc, càng là lộ ra khiêm tốn vẻ kính sợ, ngượng ngùng nói: "Tô tiên sinh, Ứng mỗ trước quá mức dùng sức,

không cẩn thận phía dưới, liền kia thần hồn của Lệ Diệu Hồng cũng tiêu diệt."

Mọi người: ". . ."

Kia chờ tàn bạo thủ đoạn sát nhân, có thể nào gọi không cẩn thận?

Tô Dịch lườm Ứng Khuyết một cái, nói: "Đã giết thì đã giết, ta cũng không có gì muốn hỏi đối phương, ngược lại là ngươi, liền không lo lắng đắc tội Thanh Ất Đạo Tông?"

Ứng Khuyết nghiêm nghị nói: "Đổi lại là bọn họ đắc tội Ứng mỗ, Ứng mỗ chắc chắn niết cái mũi ẩn nhẫn nhượng bộ, dù sao, Thanh Ất Đạo Tông không tầm thường thế lực có thể so sánh, nội tình vô cùng cổ xưa, có rất nhiều rất mạnh hoành lão gia hỏa tọa trấn."

"Có thể bọn họ đắc tội tiên sinh, Ứng mỗ tự sẽ không dễ dàng tha thứ!"

Cú chém gió này đập, để thân là Tô Dịch tôi tớ Nguyên Hằng cũng không khỏi thán phục.

Tô Dịch nói: "Ta từng cho ngươi đáp ứng ba sự kiện, hôm nay diệt sát Lệ Diệu Hồng, liền tính toán còn mất trong đó một sự kiện."

Ứng Khuyết cung kính nói: "Tô tiên sinh, đừng nói ba sự kiện, về sau liền là giúp ngài làm cả đời sự tình, Ứng mỗ cũng cam tâm tình nguyện!"

Tô Dịch không khỏi mỉm cười, nói: "Được rồi, chúng ta muốn rời đi."

Dứt lời, xoay người hướng bảo thuyền bước đi.

"Tiên sinh đi đường cẩn thận, đợi Ứng mỗ phá cảnh thành công, chắc chắn tiến về khấu kiến tiên sinh, dùng lắng nghe tiên sinh dạy bảo!"

Ứng Khuyết khom người chào.

Tô Dịch không quay đầu lại, vung tay ném ra ngoài một cái to khoảng lòng bàn tay Phật tượng, "Cái này nhỏ đồ chơi đối với ta đã vô dụng, tạm thời giao do ngươi đảm bảo, về sau như cần, thì sẽ cùng ngươi đòi hỏi."

Ứng Khuyết vội vàng hai tay tiếp nhận.

Cái này Phật tượng ngồi xếp bằng mà ngồi, hai tay giao thoa phần bụng, kết Liên Hoa Ấn, trên lưng quay quanh lấy một đầu Chân Long, đầu rồng trên bả vai chỗ giơ lên, trông rất sống động.

Khi thấy nhìn thấy đầu tiên, Ứng Khuyết thân thể chấn động, thiếu chút nữa nghẹn ngào kêu lên đến.

Cái này Phật tượng, rõ ràng là từ một đoạn Chân Long bổn mạng cốt chỗ luyện chế! !

Ứng Khuyết cảm xúc bành trướng, màu vàng nâu con mắt sáng lên, kích động được hai tay run nhè nhẹ.

Thân là Giao Long chi thuộc, trong lòng hắn, Chân Long liền như trong truyền thuyết chí cao vô thượng tồn tại, là bất luận cái gì Giao Long chi thuộc mong muốn không thể tức chung cực thoái hoá hình dáng!

Ở Ứng Khuyết lúc còn rất nhỏ, liền thường xuyên nghe phụ thân nói đến Chân Long đủ loại thần dị truyền thuyết, có thể những kia cuối cùng là truyền thuyết.

Liền phụ thân hắn đều không rõ ràng lắm, trên cuộc đời đến tột cùng là hay không thật sự có Chân Long bực này truyền thuyết giống như sinh linh.

Nhưng bây giờ, một khối Chân Long bổn mạng cốt ngay tại trước mắt, sống sờ sờ nắm ở trong tay hắn!

Cái này để Ứng Khuyết đều có nằm mơ giống như không chân thật cảm giác.

Hồi lâu.

Đem làm Ứng Khuyết từ khiếp sợ thất thố trong thanh tỉnh lúc, liền gặp một chiếc bảo thuyền phá không mà đi, lên như diều gặp gió Vân Tiêu, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

Khi đó, cảnh ban đêm mất đi, sáng sớm tảng sáng.

Luồng thứ nhất ánh rạng đông rơi nhân gian, Sơn Hà Vạn Tượng giống như từ trong lúc ngủ say thức tỉnh, vạn vật thừa huy.

"Tiên sinh chi ân, Ứng mỗ chắc chắn dùng suốt đời báo lại!"

Ứng Khuyết tay nâng Chân Long bổn mạng cốt, nghiêm nghị quỳ xuống đất, dập đầu ba lượt, rồi sau đó lúc này mới đứng dậy, lướt vào kia đại quy mô Nộ Long Giang trong.

. . .

Bảo thuyền trên.

Tô Dịch thoải mái mà nằm ở ghế mây ở bên trong, nhắm mắt dưỡng thần.

Một đêm này, Đoạn Long Nhai bờ vô tình gặp được Hắc Giao Ứng Khuyết, tuy nói không nổi có gì đó thu hoạch, nhưng diệt trừ Lệ Diệu Hồng như vậy một cái đối thủ, cũng coi như giải quyết một cái tai hoạ ngầm.

"Kế tiếp, nên là tấn chức Nguyên Phủ cảnh làm chuẩn bị."

Tô Dịch âm thầm thì thào.

Nguyên Phủ cảnh, Nguyên Đạo chi lộ thứ hai đại cảnh giới.

Đạt đến này cảnh, có thể trong người Đan Điền mở ra một phương Nguyên Phủ, súc tích nguyên lực, câu thông Thiên Địa vòng hư khí, Nguyên Phủ càng kiên cố, liền ý nghĩa đại đạo căn cơ vượt hùng hậu.

Tu sĩ một thân đạo hạnh, cũng sẽ theo sau đó sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Hôm nay, Tô Dịch đã là Tích Cốc cảnh hậu kỳ tu vi, bởi vì không thiếu tài nguyên tu hành, ở trong khoảng thời gian này ngày đêm rèn luyện ở bên trong, hắn tu vi đã mơ hồ gần như viên mãn tình trạng.

Không có gì bất ngờ xảy ra, không ra ngoài bảy ngày thời gian, liền có thể đem Tích Cốc cảnh tu luyện tới chân chính viên mãn tình trạng.

Đến lúc đó, cũng liền đã có được xung kích Nguyên Phủ cảnh nội tình!

Tô Dịch đối với cái này cảnh tự nhiên không xa lạ gì.

Cái gọi là Nguyên Phủ, có thể lý giải là trong đan điền mở ra một phương động phủ, hội tụ một thân đạo hạnh cùng nội tình.

Trừ này, đem "Nguyên lực hạt giống" dự trữ nuôi dưỡng ở Nguyên Phủ trong, mới có được mọc rễ nẩy mầm cơ hội, đem làm xung kích Tụ Tinh cảnh lúc, liền có thể đủ ở Nguyên Phủ trong ngưng kết ra "Nguyên lực Tinh Thần" !

Nói ngắn gọn, Nguyên Phủ cảnh tựa như một đạo cầu, ở Nguyên Đạo Tam đại cảnh trong phát ra nối chuyển tiếp tác dụng.

Không có Nguyên Phủ, ở Tích Cốc cảnh chỗ ngưng tụ "Nguyên lực hạt giống" liền không cách nào mọc rễ nẩy mầm, dĩ nhiên là không cách nào ở Tụ Tinh cảnh lúc, ngưng kết ra "Nguyên lực Tinh Thần" .

"Nguyên Phủ phẩm chất cao thấp, ý nghĩa nguyên lực hạt giống có thể bao hàm sinh ra chân chính che trời đại thụ, dựa theo Đại Hoang Cửu Châu bình phán tiêu chuẩn, Nguyên Phủ phẩm chất phân thượng, trung, hạ Tam phẩm."

"Thượng phẩm là nhất, hạ phẩm là mạt."

"Chỉ có thượng phẩm Nguyên Phủ, mới có thể ở Nguyên Phủ trong rèn luyện ra 'Đại đạo nguyên ánh sáng " cái này cũng đại biểu cho người tu hành lúc này cảnh đại đạo căn cơ, đã dừng chân cao cấp nhất trong hàng ngũ."

"Kiếp trước thời điểm, ta từng lúc này cảnh rèn luyện ra 'Rực rỡ như ánh bình minh, chất như thần ngọc' đại đạo nguyên ánh sáng, ở cùng cảnh trong được xưng tụng đỉnh phong, cũng chỉ có những kia cổ xưa đạo thống trong tuyệt đại Thánh Tử chi lưu, phương có thể so với vai. . ."

"Đáng tiếc, khi đó mình ở Nguyên Phủ cảnh, cuối cùng xưng không trên là chân chính trên đời không hai, có ta vô địch."

Tô Dịch yên lặng suy nghĩ, "Nhưng mà, lúc này đây ta đã rèn luyện ra muôn đời không có 'Chí cường đạo chủng " cũng không biết, ở đặt chân Nguyên Phủ cảnh lúc, có thể trong đan điền trúc liền hạng gì một phương Nguyên Phủ đến. . ."

Nghĩ vậy, Tô Dịch không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Chí cường đạo chủng bực này đại đạo nội tình, trước kia căn bản chưa từng từng có, điều này cũng làm cho hắn cho dù có kiếp trước tu hành lịch

duyệt, cũng không nên suy đoán đem làm đặt chân Nguyên Phủ cảnh lúc, thuộc về mình Nguyên Phủ hội hiển lộ ra hạng gì phẩm chất.

Rất nhanh, Tô Dịch cười cười, con mắt hiện ước mơ vẻ chờ mong, không biết mới có ý tứ, mà đây chẳng phải là chính mình chuyển thế trùng tu, sở muốn cầu tác con đường sao?

Chỉ cần so với kiếp trước từng cái cảnh giới cường đại hơn, chính mình đầu này đạo đồ, cũng liền nhất định so với kiếp trước đi càng dài xa!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 471: Mỗi Người Đi Một Ngả

Bảo thuyền một tòa khác gian phòng.

Nhậm U U tâm thần bất định bất an ngồi ở đó, thất hồn lạc phách.

Vốn là, nàng còn chờ mong có Lệ Diệu Hồng bực này Hóa Linh cảnh tu sĩ ra tay, đủ để nhẹ nhõm đem Tô Dịch diệt sát.

Ai từng muốn, Tô Dịch căn bản là chưa từng ra tay, Lệ Diệu Hồng liền bị diệt sát tại chỗ!

Nhớ tới kia huyết tinh tàn bạo từng màn, Nhậm U U liền sợ tới mức hoang mang lo sợ, tâm tình đều bịt kín một tầng bóng mờ.

"Yếu ớt, ngươi nếu không nghĩ cuốn vào trong sóng gió phong ba, lần này ở Đoạn Long Nhai bờ chuyện đã xảy ra, liền ngàn vạn chớ để tiết lộ ra ngoài."

Chương Uẩn Thao trầm giọng mở miệng, thần sắc nghiêm trọng trang túc.

Nhậm U U giật mình nhưng nói: "Chương sư thúc, liền tông môn sư trưởng cũng không thể nói sao?"

Chương Uẩn Thao gật đầu, than thở nói: "Kia Lệ Diệu Hồng là Thanh Ất Đạo Tông nội môn Tam trưởng lão, tiếng tăm lừng lẫy Hóa Linh cảnh đại tu sĩ, cái chết của hắn, nhất định đem nhấc lên lớn lao sóng gió, bực này

dưới tình huống, chúng ta thà rằng đem làm làm cái gì cũng không biết, cũng quyết không có thể làm cho mình bị cuốn vào tiến đến."

Nhậm U U thân thể mềm mại run lên, liền vội vàng gật đầu nói: "Chương sư thúc, ta hiểu rõ sự tình nặng nhẹ, định sẽ không tiết lộ mảy may!"

Ngươi đâu có thể nào đã minh bạch!

Chương Uẩn Thao âm thầm thở dài, hắn mặt ngoài là khuyên bảo Nhậm U U, không nên tiết lộ Lệ Diệu Hồng bị giết sự tình, trên thực chất thì là vì che dấu cùng Tô Dịch, Ứng Khuyết chuyện có liên quan đến.

Không có biện pháp, Ứng Khuyết cái này đầu Hắc Giao quá bá đạo, căn bản không cho tiết lộ bất cứ chuyện gì.

Bực này dưới tình huống, Chương Uẩn Thao cũng chỉ có thể mượn Lệ Diệu Hồng ngụy trang, đến khuyên bảo Nhậm U U.

"Kia. . . Lần này hồi tông môn, phải chăng muốn bẩm báo kia Tô Dịch việc ác?"

Nhậm U U nhẹ giọng hỏi.

Chương Uẩn Thao sớm có quyết đoán, nói thẳng: "Ngoại trừ Đoạn Long Nhai chi bờ chuyện đã xảy ra bên ngoài, những chuyện khác, đều có thể bẩm báo cho tông môn."

Nhậm U U thở dài một hơi, khẽ gật đầu.

. . .

"Thanh Nha, lần này ngươi theo ta phản hồi tông môn về sau, nhưng chớ có cùng những người khác nói đến Tô đạo hữu sự tình, nếu không, còn

không biết muốn khiến cho bao nhiêu khó khăn trắc trở, ngươi có thể hiểu rõ?"

Khác một cái phòng, Văn Tâm Chiếu ôn nhu dặn dò Thanh Nha.

Thanh Nha cười ngọt ngào, giòn âm thanh đáp ứng nói: "Tiểu sư thúc yên tâm, ta cam đoan cho rằng hoàn toàn không biết Tô Dịch ca ca là được."

Văn Tâm Chiếu cũng cười, nhéo nhéo Thanh Nha thanh tú đáng yêu khuôn mặt, nói: "Lần này hồi tông môn về sau, ta sẽ xin chỉ thị sư tôn, tranh thủ làm cho nàng lão nhân gia thu ngươi làm đồ đệ, tin tưởng dùng tư chất của ngươi cùng thiên phú, về sau nhất định dùng phát sáng chói mắt dị sắc."

Thanh Nha cười hì hì nói: "Tiểu sư thúc, kia hai ta chẳng phải là Thành sư tỷ cùng sư muội quan hệ?"

Văn Tâm Chiếu không khỏi mỉm cười, nói: "Tông môn bối phận bài danh mà thôi, không coi là gì đó, huống chi, ta và ngươi ở giữa, vốn là hơn kém không có mấy tuổi."

Thanh Nha ừ một tiếng, chợt nhíu mày nói: "Ai, nếu là đi Vân Thiên Thần Cung, về sau cũng không biết có thể lúc nào lại có thể cùng Tô Dịch ca ca gặp mặt."

Nói đến Tô Dịch, Văn Tâm Chiếu thanh con mắt nổi lên một chút phiêu hốt chi sắc.

Tiếp qua vài ngày, liền muốn cùng Tô Dịch tạm thời phân biệt, vị này tuyệt mỹ như vẽ Tiểu Kiếm Yêu trong nội tâm, cũng không khỏi sinh ra không bỏ cảm xúc.

. . .

Ngay tại Tô Dịch bọn họ một đi thừa lúc bảo thuyền rời khỏi Đoạn Long Nhai trong ngày hôm ấy.

Thanh Ất Đạo Tông.

Một đạo kinh hoảng tiếng thét chói tai vang lên:

"Không tốt rồi, không tốt rồi, Diệu Hồng trưởng lão mệnh hồn đèn dập tắt!"

Cùng ngày, Thanh Ất Đạo Tông cao thấp chấn động.

Một vị Hóa Linh cảnh đại tu sĩ một rồi, kia còn chịu nổi sao?

Mà ở gần ngàn năm trong năm tháng, Thanh Ất Đạo Tông với tư cách Đại Hạ Tứ đại đỉnh cấp đạo thống một trong, cái này còn là lần đầu tiên xuất hiện Hóa Linh cảnh nhân vật vẫn lạc sự tình!

Đang đang bế quan luyện đan Thanh Ất Đạo Tông Chưởng giáo "Mạch Dương chân nhân", cùng ngày phá quan ra, tự mình hỏi ý việc này.

Rất nhanh, Mạch Dương chân nhân là xong giải đến, gần đây một đoạn thời gian, Lệ Diệu Hồng thẳng tuốt ở vận dụng tông môn lực lượng điều tra một cái tên là Tô Dịch thiếu niên.

Hơn nữa, mấy ngày trước thời điểm, đúng là biết được Tô Dịch xuất hiện ở Đại Hạ cảnh nội tin tức, Diệu Hồng chân nhân mới sẽ động thủ rời khỏi tông môn.

Mạch Dương chân nhân lập tức suy đoán ra, Diệu Hồng chân nhân chết, định là cùng tên kia gọi Tô Dịch thiếu niên có quan hệ!

Cũng là ở cùng ngày, Mạch Dương chân nhân dùng Chưởng giáo thân phận tự mình hạ lệnh, phái trong môn cường giả, toàn lực điều tra việc này,

đợi chân tướng tra ra, nhất định phải lấy cái cách nói!

Mà có quan hệ Diệu Hồng chân nhân tin người chết, cũng là rất nhanh liền từ Thanh Ất Đạo Tông truyền ra ngoài.

Một vị Hóa Linh cảnh đại tu sĩ vẫn lạc, đây chính là đủ để khiến thiên hạ chấn động sự tình, cũng nhất định không có khả năng dấu diếm được.

Một trường phong ba như vậy nhấc lên, còn không biết hội ở kế tiếp một đoạn thời gian trong dẫn phát hạng gì lớn rung chuyển.

Nhưng mà đối với Tô Dịch mà nói, Diệu Hồng chân nhân chết, sớm bị hắn đem làm làm việc nhỏ ném chi sau đầu.

. . .

Bảy ngày sau.

Không có bất kỳ ngoài ý muốn, Tô Dịch tu vi đạt đến Tích Cốc cảnh đại viên mãn tình trạng.

Cũng là ngày hôm nay, bọn họ đi vào "Phù Phong Châu" cảnh nội một tòa tên là "Kim Liễu" thành trì trong.

"Tô huynh, sắp chia tay chi ranh giới, ta mời ngươi một ly."

Trong một ngôi tửu lâu, Văn Tâm Chiếu giơ lên chén rượu, hướng Tô Dịch mời rượu.

Tô Dịch cười nâng chén, tới chung ẩm.

Vân Thiên Thần Cung chỗ chiếm giữ "Vân Thiên Thần Sơn", ở vào Đại Hạ "Thiên Dương Châu" cảnh nội.

Từ Kim Liễu Thành bắt đầu, hướng bắc đi về phía trước, có thể đến Đại Hạ hoàng đô Cửu Đỉnh thành chỗ Thương Châu.

Đi hướng tây đi, thì tiến về Vân Thiên Thần Cung chỗ Thiên Dương Châu đường xá.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa, bọn họ một đoàn người liền đem lúc này mỗi người đi một ngả.

"Tô Dịch ca ca, ta cũng mời ngươi."

Thanh Nha cũng giơ lên chén rượu, giòn âm thanh mở miệng.

Thiếu nữ không bỏ, không che dấu chút nào hiển lộ ra chân mày ở giữa.

Tô Dịch tới chạm cốc về sau, cười mở miệng nói: "Về sau như ở Vân Thiên Thần Cung có người khi dễ ngươi, sẽ nói cho ngươi biết tiểu sư thúc, ngươi tiểu sư thúc cũng không giải quyết được, liền tới tìm ta."

Thanh Nha hì hì cười nói: "Tô Dịch ca ca vừa nói như vậy, ta thật đúng là ước gì về sau có người khi dễ đến trên đầu ta, nói như vậy, liền lại có thể cùng Tô Dịch ca ca gặp mặt."

Mọi người đều nhịn không được cười lên.

"Tô huynh, ta cùng Thanh Nha nên lên đường đã đi ra, không thể để cho Chương sư thúc cùng Nhậm sư muội chờ quá lâu."

Văn Tâm Chiếu ôn nhu nói.

Tô Dịch khẽ gật đầu.

Lần này tiệc tiễn biệt tiệc rượu, Chương Uẩn Thao cùng Nhậm U U đều không có tham gia.

Tô Dịch tự nhiên hiểu rõ, cả hai là không muốn lại cùng chính mình sinh ra bất luận cái gì liên quan.

"Đây là ta ở Nguyên Đạo kiếm ý trên một ít tu luyện tâm đắc, ngươi mà cầm lấy đi."

Tô Dịch xuất ra một cái ngọc giản, đưa cho Văn Tâm Chiếu.

Văn Tâm Chiếu ở kiếm đạo trên thiên phú cùng ngộ tính có thể nói kinh diễm, dù là nàng trước kia đã là Vân Thiên Thần Cung một đời tuổi trẻ nhân vật truyền kỳ, danh dương Đại Hạ Tiểu Kiếm Yêu.

Có thể ở trong mắt Tô Dịch, Văn Tâm Chiếu kiếm đạo tiềm lực, mới gần kề đào móc ra một phần nhỏ mà thôi.

Mà Tô Dịch hiện tại làm, chính là đem cái này một khối kiếm đạo ngọc thô chưa mài dũa, từng điểm từng điểm đánh bóng ra độc thuộc về chính cô ta chói mắt sáng bóng!

"Đa tạ Tô huynh!"

Văn Tâm Chiếu tiếng lòng run lên, tình cảm ấm áp tuôn ra thân.

"Tô Dịch ca ca, có của ta sao?"

Thanh Nha chớp như nước trong veo mắt to.

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Đâu có thể nào hội đã quên ngươi?"

Nói xong, hắn lần nữa lấy ra một cái ngọc giản, "Cầm đi đi."

Cái này vốn là hắn là Thanh Nha chỗ chuẩn bị.

Cái này thanh tú Nghiên Lệ, hoạt bát đáng yêu thiếu nữ, có được có thể nói có một không hai "Huyền cơ linh cốt" căn cốt, dựa theo Đại Hoang Cửu Châu bình phán tiêu chuẩn, như thế căn cốt cũng có thể xếp vào thượng phẩm, vạn trong không một.

Mà thiên phú của nàng ngộ tính càng là có thể nói siêu tuyệt, có thể trực quan mà gần gũi Thiên Địa đại đạo khí tức, có thể nói yêu nghiệt, sẽ bị tất cả lớn cổ xưa đạo thống cướp thu nhập trong môn.

Tô Dịch tự nhiên sẽ không để cho Thanh Nha một thân thiên phú cùng căn cốt mai một.

Hắn chỗ chuẩn bị ngọc giản, cũng không phải gì đó truyền thừa bí pháp, mà là một loại khai quật cùng tỉnh lại thiên phú cùng căn cốt tiềm năng bí thuật.

"Đa tạ Tô Dịch ca ca."

Thanh Nha hài lòng mà cười rộ lên, một đôi con mắt đều cười thành trăng lưỡi liềm.

Thiếu nữ dáng cười rực rỡ nhược minh mị ánh bình minh, Tô Dịch không hiểu mà lại nghĩ tới kiếp trước tiểu đồ đệ Thanh Đường, trong nội tâm không khỏi thở dài.

Cùng ngày.

Văn Tâm Chiếu, Thanh Nha cùng Tô Dịch bọn người từ biệt, thừa lúc bảo thuyền phản hồi tông môn.

Sắp chia tay trước, Văn Tâm Chiếu nói thẳng, ở "Lan Đài pháp hội" kéo ra màn che trước, liền hội tiến về Cửu Đỉnh thành, chờ mong đến lúc đó có thể cùng Tô Dịch lại gặp mặt.

Đối với cái này, Tô Dịch cười cười, không có cam đoan gì đó.

Hắn còn chưa quyết định định, phải chăng muốn tham dự đến Lan Đài pháp hội trong.

"Chủ nhân, chúng ta là hay không muốn lập tức lên đường tiến về Cửu Đỉnh thành?"

Nguyên Hằng hỏi.

Trước mắt, chỉ còn lại có hắn và Bạch Vấn Tình làm bạn ở Tô Dịch bên người.

"Không nóng nảy."

Tô Dịch một chút suy nghĩ, nói, "Ta phá cảnh sắp tới, chúng ta tạm thời ở cái này Kim Liễu Thành ngừng một phen."

Hôm nay là đầu tháng chín hai, khoảng cách cái này Đại Hạ 'Lan Đài pháp hội' kéo ra màn che, còn có hơn một tháng thời gian.

Lúc trước Tô Dịch từ Đại Chu lên đường xuất phát lúc, là ngày 2 tháng 7, cho tới bây giờ đã qua hai tháng dư.

Đoạn thời gian này trong, bọn họ chủ tớ hai người một đường kéo dài qua không biết bao nhiêu thế tục quốc gia, vượt qua không biết bao nhiêu núi sơn thủy nước.

Từng ở tết Trung Nguyên lúc, tại Đại Lương Quốc Phù Tiên Lĩnh trên giải cứu Tào Bình Tào An huynh muội, trảm quỷ tu Sài đạo nhân, vô tình gặp "Quen biết đã lâu" Đại Bi Thần Quân.

Cũng là ở khi đó, cùng Lăng Vân Hà, Thanh Nha thầy trò hai người kết bạn.

Từng ở Đại Sở quốc trong Thiên Lan Hà trên chèo thuyền du ngoạn, trảm Diệu Hoa phu nhân chờ một đám Đại Sở tu sĩ, để Khuynh Oản thuận lợi vượt qua có thể nói quỷ dị có một không hai biến hóa chi kiếp, nhảy lên trở thành một gã chân chính quỷ tu.

Đã từng ở Vân Mãng Sơn Thúy Hàn cốc trong, kết bạn Bạch Vấn Tình, đạt được Tuyệt Âm linh mạch.

Cho đến tiến vào Đại Hạ cảnh nội sau.

Từng ở Tiểu Phong Đô Quỷ thị trong, vô tình gặp quỷ rồi đèn chọn thạch quan nhất mạch truyền nhân lão mù lòa. . .

Từng ở Linh Khúc trên đại hội, đạt được một miếng ma thai. . .

Từng ở Ngọc Bình Châu Thanh Điền Tả thị nhất tộc nhấc lên Phong Vân, diệt sát Khổ Hải đỉnh cấp Thích khách người chèo thuyền, đạt được một viên Tiên Thiên đạo chủng.

Đã từng ở Đoạn Long Nhai bờ, cùng Hắc Giao Ứng Khuyết kết bạn. . .

Cho tới bây giờ, đi tới nơi này Phù Phong Châu Kim Liễu Thành trong, xem trong hai tháng này đủ loại kinh nghiệm, Tô Dịch cũng không khỏi cảm khái, chuyến đi này không tệ!

Đây cũng là du lịch ý nghĩa, tại hồng trần trong đá mài đạo tâm, hậu thế sự tình phân tranh trong lần lượt đạt được lột xác tẩy lễ!

Rời khỏi Đại Chu trước, Tô Dịch vừa bước vào Tích Cốc cảnh không lâu.

Mà bây giờ, hắn đã kinh sắp xung kích Nguyên Phủ cảnh!

Ở phá cảnh trước, Tô Dịch muốn làm liền là đem hai tháng này các loại kinh nghiệm, tiến hành một hồi chải vuốt cùng lắng đọng.

Như thế, mới có thể dùng viên mãn không sứt mẻ chi tâm, phá cảnh mà trên!

Cùng ngày, Tô Dịch bọn họ liền ở Kim Liễu Thành một tòa vắng vẻ thanh tĩnh trong đình viện ở lại.

Một ngày lại một ngày đi qua.

Tô Dịch chân không bước ra khỏi nhà, thân ảnh cô quạnh mà ngồi, như con tò te (nặn bằng đất sét) giống như vẫn không nhúc nhích.

Cho đến bảy ngày sau.

Hoàng hôn lúc, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình lòng có nhận thấy giống như, ngay ngắn hướng nhìn về phía Tô Dịch chỗ gian phòng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 472: Tiên Cung Ánh Không

Trong phòng.

Như con tò te (nặn bằng đất sét) giống như khô ngồi bảy ngày thời gian Tô Dịch trên người, khí cơ nổ vang sôi trào, sáng sủa sáng lạn thần hi đạo quang ở quanh thân mờ mịt lượn lờ, nổi bật lên hắn tựa như thần thánh.

Mà tại thân thể trong Đan Điền, giống nhau Cửu Ngục Kiếm chí cường đạo chủng điên cuồng vận chuyển, trong đan điền nhấc lên bành trướng bàng bạc nguyên lực triều tịch.

Mơ hồ trong đó, kia trong Đan Điền hình như có một phương động phủ hình thức ban đầu dần dần phác hoạ ra.

"Mở ra!"

Tô Dịch tâm niệm vừa động.

Nhất thời, trong Đan Điền, sinh ra giống như Hỗn Độn sơ khai giống như nặng nề đạo âm thanh, chí cường đạo chủng như kiếm phong giống như, bỗng nhiên phát sáng chói mắt quang minh.

Oanh!

Vốn là liền bành trướng như nước thủy triều nguyên lực, liền như thoáng cái thiêu đốt sôi trào giống như, điên cuồng giống như trong đan

điền khuếch tán, dũng mãnh vào kia buộc vòng quanh động phủ hình thức ban đầu trong.

Cái này một cái chớp mắt.

Tô Dịch hiểu rõ cảm nhận được, thần hồn của mình, thân thể, tu vi lực lượng, giống như thoáng cái bị rút sạch, tất cả đều hướng trong Đan Điền điên cuồng dũng mãnh lao tới.

Theo thời gian chuyển dời, Đan Điền đều mơ hồ có gần muốn nứt vỡ giống như chướng bụng cảm giác.

"Ngưng!"

Liền ở đan điền đều giống như muốn không chịu nổi kia chờ điên cuồng bạo lực lượng dũng mãnh vào lúc, Tô Dịch vận chuyển bí pháp, làm cho trong Đan Điền mạnh mẽ co rụt lại.

Vốn là nếu như hình thức ban đầu giống như động phủ, như bị đẩy ra đóng chặt đại môn, tràn ngập trong Đan Điền điên cuồng bạo lực lượng ầm ầm, lập tức như tìm được tiết Hồng miệng tựa như, điên cuồng hướng trong động phủ dâng lên.

Ầm ầm!

Kia lực lượng nổ vang chi âm thanh, thẳng giống như Ngân Hà rơi Cửu Thiên.

Trong Đan Điền động phủ, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ rắn chắc, trở nên rộng lớn sáng chói, huy hoàng to lớn, thẳng giống như trong truyền thuyết bầu trời Tiên cung, điêu lan ngọc thế, mái cong đấu củng, quỳnh lâu ngọc vũ.

Đại quy mô nguyên lực dũng mãnh vào trong đó, liền hóa thành động phủ một bộ phận, tiên sương mù tràn ngập, quang hà lưu chuyển, bằng thêm thần thánh thần bí sáng bóng.

Cái này, liền là đại đạo Nguyên Phủ!

Đại biểu cho Nguyên Phủ cảnh đại đạo căn cơ cùng nội tình, có thể cho quanh thân lực lượng vào trong đó, có thể cùng Thiên Địa vòng hư lực lượng phù hợp hô ứng.

Oanh!

Theo lực lượng không ngừng dũng mãnh vào Đan Điền Nguyên Phủ trong, Tô Dịch toàn thân rất có bồng bềnh như tiên cảm giác, có thể hiểu rõ cảm nhận được, thần hồn của mình, tu vi, thân thể lực lượng đều ở phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đến cuối cùng, liền chí cường đạo chủng cũng dũng mãnh vào đại đạo Nguyên Phủ trong, giống nhau Cửu Ngục Kiếm, treo cao ở kia tựa như Tiên cung giống như đại môn trên.

Hắn hình như kiếm, hắn ánh sáng như ngày!

Nguyên Phủ trong mãnh liệt nguyên lực, đều hóa thành thụy ánh sáng thần hi, đem chí cường đạo chủng tắm rửa trong đó, tựa như ảo mộng, thần thánh vô lượng.

BOANG...!

Cũng ở đây một cái chớp mắt, Tô Dịch trong thức hải yên lặng đã lâu Cửu Ngục Kiếm lặng yên thức tỉnh, sinh ra Thương Mang cổ xưa mờ mịt kiếm ngân vang.

Mà ở thần bí kia trên thân kiếm, chín tầng kỳ dị thần liệm hoa hoa tác hưởng, tràn ngập ra một cỗ tối nghĩa lực lượng chấn động, dũng mãnh vào Đan Điền Nguyên Phủ trong.

Tô Dịch thân thể chấn động, như điện giật tựa như, toàn thân lỗ chân lông giống như thoáng cái khai trương, khắp cả người trong suốt, cảm nhận được một loại trước nay chưa có thoải mái dễ chịu cùng hiểu rõ.

Mà ở Nguyên Phủ trong, nương theo Cửu Ngục Kiếm kia một cỗ tối nghĩa lực lượng dũng mãnh vào, toàn bộ tựa như Tiên cung giống như động phủ, hoàn toàn bị sáng sủa vô cùng quang hà bao phủ rồi, mơ hồ ở giữa, chỉ có thể nhìn đến giống nhau Cửu Ngục Kiếm chí cường đạo chủng ở quang hà sương mù trong như ẩn như hiện.

Cho người cảm giác, liền như mờ mịt tiên cảnh, bày biện ra một loại viên mãn, hết sức, thần thánh giống như ý vị, thần bí cực kỳ.

Cùng lúc đó ——

Kim Liễu Thành trên không, Thiên Khung một mảnh Thương Mang hoàng hôn.

Nhưng rất nhanh, có từng đợt Phạm Âm thiện xướng âm thanh từ phía trên khung bên ngoài vang lên, cái kia thiên khung nhan sắc, cũng trở nên rực rỡ như mỹ ngọc, mờ mịt linh hoạt kỳ ảo, tràn ngập ra từng đợt tường hòa trang túc khí tức.

"Cái này. . ."

Phân bố ở Kim Liễu Thành trong tu sĩ, vô luận tu vi cao thấp, đều trước tiên phát giác được dị thường, ánh mắt đều là vô ý thức nhìn về phía trên bầu trời. Rồi sau đó liền chứng kiến, cái kia thiên khung bên ngoài, hình

như có một tòa thần bí mờ mịt Tiên cung xuất hiện, hùng vĩ vô lượng, xa không thể chạm.

Từng đợt khoe khoang, lôi pháp cổ, tụng đạo kinh âm thanh, từ kia mờ mịt Tiên cung trong truyền ra, có rực rỡ như huyễn ánh sáng Vũ Hoa múi bay lả tả mà xuống.

Cái kia thiên khung phía trên, một mảnh thần thánh huy hoàng cảnh tượng!

"Đó là Thiên Ngoại Tiên Cung! ?"

Không biết bao nhiêu tu sĩ nghẹn họng nhìn trân trối, bị một màn này kinh đến, tâm thần thất thủ.

"Không, đây là dị tượng, có một không hai hiếm thấy đại đạo dị tượng! Quá ít thấy rồi, tựa như. . . Tựa như tiên nhân chân chính chỗ ở, mong muốn không thể tức. . ."

Có lớp người già nhân vật kích động được nói năng lộn xộn, như xem thần tích.

Rất nhanh, trong thành tầm thường võ giả cùng dân chúng đều đã nhận ra một màn này màn, nguyên một đám tất cả đều rung động thất thần.

Một ít phàm phu tục tử càng là phủ phục trên mặt đất, thành kính cúng bái, hướng lên trời khung dị tượng biểu đạt kính sợ, tiến hành cầu phúc. . .

To như vậy Kim Liễu Thành, mấy dùng trăm vạn kế sinh linh, đều đã bị kinh động!

Nhưng mà, bực này có một không hai dị tượng gần kề xuất hiện chưa đủ khoảnh khắc, âm thầm lặng lẻ biến mất không thấy gì nữa, phảng phất làm

như một hồi không chân thực mộng, thoáng qua rồi biến mất.

"Quá mức thần thánh rồi, dị tượng này đến tột cùng là nguyên nhân gì dẫn phát?"

Xôn xao tiếng vang lên, cả tòa Kim Liễu Thành như nổ tung nồi tựa như, hoàn toàn sôi trào.

"Cái này tuyệt không phải là gì đó bảo vật vấn thế có thể dẫn phát dị tượng, mà hẳn là có người trên con đường lớn, thực hiện tu vi cảnh giới trên đột phá, do đó dẫn phát Thiên Địa cộng minh!"

Có kiến thức rộng rãi thế hệ, làm ra như thế suy đoán, rất nhanh liền đã nhận được rất nhiều người nhận đồng.

Chỉ là, mọi người nhưng không cách nào tưởng tượng, nên có được hạng gì nghịch thiên khủng bố đại đạo nội tình, mới có thể ở phá cảnh lúc, dẫn là như thế một hồi có một không hai dị tượng.

Cái này không thể nghi ngờ thật bất khả tư nghị!

"Đem hôm nay chuyện đã xảy ra, chi tiết ghi lại, nhanh chóng truyền quay lại Cửu Đỉnh Thành, ta hoài nghi, đây là cái nào đó cổ đại yêu nghiệt xuất thế."

Trong thành Cửu Châu trong các, có người hạ đạt mệnh lệnh.

"Đi trong thành tra một chút, gần đây còn có gì đó gây chú ý ánh mắt của người ngoài nhân vật lợi hại xuất hiện, nhất định phải cẩn thận, chớ để làm tức giận đối phương."

Tứ Hải Lâu, một vị đại nhân vật trước tiên phái cường giả xuất động, tiến về điều tra.

"Chuyện hôm nay, nhất định sẽ trở thành làm một cái cọc thần dị sự tình, bị tất cả lớn tu hành thế lực lưu lại ý, đáng tiếc, dị tượng biến mất quá nhanh, căn bản không biết là thần thánh phương nào lúc này phá cảnh."

"Tiên cung ánh không, khoe khoang, lôi pháp cổ, tụng đạo âm thanh, hàng ánh sáng vũ. . . Bực này dị tượng, liền là ở cổ xưa trong điển tịch, có thể đều chưa từng từng có ghi lại."

"Dẫn phát bực này có một không hai dị tượng, đến tột cùng là ai?"

. . . Kim Liễu Thành trong, đầu đường cuối ngõ, khắp nơi đều ở nghị luận, mà những kia đến từ không giống tu hành thế lực cường giả, đều đã bắt đầu hành động, đem tin tức từng cái truyền đi.

Trong đình viện.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình thật lâu mới từ trong rung động phục hồi lại tinh thần.

Cả hai trước cũng chú ý tới cái kia thiên khung chiếu phim hiện có một không hai dị tượng, cũng bị một màn kia màn rung động được tâm thần thất thủ, thần sắc ngốc trệ.

Cho đến giờ phút này tỉnh táo lại, cả hai trong nội tâm không hẹn mà cùng mà hiện ra cùng một đáp án.

"Vâng thưa chủ nhân!"

Nguyên Hằng kích động nói.

Bạch Vấn Tình gật đầu, con mắt hiện dị sắc.

Trong bảy ngày này, Tô Dịch thẳng tuốt đóng cửa không ra ngoài, ngồi xuống tu luyện, vì cái gì liền là xung kích Nguyên Phủ cảnh.

Mà lúc này, đem làm kia có một không hai dị tượng xuất hiện, không thể nghi ngờ cũng liền ý nghĩa, Tô Dịch đã thuận lợi phá cảnh, trở thành một gã chân chính Nguyên Phủ cảnh tu sĩ!

"Từ lúc Tích Cốc cảnh lúc, chủ nhân liền có thể nhẹ nhõm diệt sát Tụ Tinh cảnh nhân vật, liền là những kia cổ đại yêu nghiệt, đều chỗ thua kém một bậc."

Nguyên Hằng hít thở sâu một hơi khí, lẩm bẩm nói, "Ngày nay, chủ nhân bước vào Nguyên Phủ cảnh lúc, liền đưa tới bực này trên đời hiếm thấy dị tượng, có thể nghĩ, chủ nhân ở Nguyên Phủ cảnh trong nội tình là bực nào khủng bố, bực này dưới tình huống, sợ là đều có thể đi cùng Hóa Linh cảnh tu sĩ ganh đua cao thấp!"

Bạch Vấn Tình nhìn ra, Nguyên Hằng đối với Tô Dịch là phát ra từ nội tâm sùng bái cùng kính yêu, kia cuồng nhiệt ánh mắt, thẳng giống như hành hương lúc thành kính tín đồ!

Mà vừa nghĩ tới Tô Dịch vốn có cái loại nầy loại bất khả tư nghị thủ đoạn, Bạch Vấn Tình trong nội tâm lại làm sao bất kính ngưỡng cao mộ?

Trong phòng.

Tô Dịch vươn người đứng dậy, thật dài duỗi lưng một cái.

Phá cảnh rồi!

Ban đầu ở Loạn Linh Hải trên bước vào Tích Cốc cảnh lúc, từng đưa tới "Hoa nở ba ngàn" có một không hai dị tượng.

Ngày hôm nay ở cái này Kim Liễu Thành trong tấn chức Nguyên Phủ cảnh, thì có "Tiên cung ánh không" một màn, đồng dạng đáng được xưng trên có một không hai.

Đối với Tô Dịch mà nói, phá cảnh lúc cùng Thiên Địa cộng minh đưa tới dị tượng, cũng không trọng yếu.

Quan trọng là ..., hắn ở Nguyên Phủ cảnh chỗ mở Nguyên Phủ, vượt xa kiếp trước cùng cảnh thời điểm!

Liền này đây hắn kiếp trước mười vạn tám ngàn năm tu hành lịch duyệt, đều chưa từng nghe nói, kia Đại Hoang Cửu Châu xưa nay đến nay trong năm tháng, có gì người có thể như chính mình như vậy, ngưng luyện ra bực này đại đạo Nguyên Phủ.

Xa hoa như Thiên Ngoại Tiên Cung, hoàn toàn bị đại đạo nguyên ánh sáng bao trùm.

Thần bí huy hoàng, to lớn vô lượng!

Mà hắn một thân đạo hạnh, vô luận là Thần hồn, thân thể, hay là nguyên lực tu vi, đều cùng một chỗ phát sinh nghiêng trời lệch đất lột xác, cùng dĩ vãng không thể so sánh nổi.

Gian phòng hơi chếch có một khối gương đồng, nhìn xem trong gương kia một bộ thanh bào, tuấn tú xuất trần thiếu niên, Tô Dịch thoả mãn mà nở nụ cười.

Thiếu niên, một cái thế gian đẹp nhất tốt hình dung từ.

Hắn đưa tay đem tóc dài bàn thành nhẹ nhàng khoan khoái lưu loát đạo kế, dùng hay là ở Quảng Lăng thành lúc kia một đoạn linh trúc chỗ gọt gỗ trâm.

Rồi sau đó sửa sang lại quần áo, liền xoay người ra khỏi phòng.

Hoàng hôn đã bị đêm tối nuốt hết, Thiên Khung lấp lánh vô số ánh sao, Hạo Nguyệt trong vắt như khay ngọc.

"Chúc mừng chủ nhân chứng đạo Nguyên Phủ cảnh!"

Nguyên Hằng trước tiên tiến lên, cười chúc mừng.

Tô Dịch không khỏi lắc đầu, cải chính: "Ngươi tính tình ngay thẳng đôn hậu, nhưng chớ có học Ứng Khuyết, biến thành một cái nịnh nọt thế hệ, ta chỗ nhìn trúng, liền là bản tính của ngươi, có thể hiểu rõ?"

Nguyên Hằng cực kỳ lúng túng, xấu hổ không ngừng, nói: "Chủ nhân giáo huấn chính là."

Tô Dịch khẽ gật đầu, nói: "Đi thôi, chúng ta xuất phát."

Tuy là cảnh ban đêm, nhưng có Tinh Thần cùng Minh Nguyệt làm bạn, so sánh với ban ngày, liệu đến ven đường phong quang định có cái khác một phen phong nhã.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình tự nhiên không có ý kiến.

Đêm đó, bọn họ liền lên đường, dọc theo đèn rực rỡ như dệt, ngựa xe như nước đường phố, hướng cửa thành bắc bước ra ngoài.

Trên đường đi, trà tứ tửu phường, đầu đường cuối ngõ chi địa, khắp nơi đều ở nghị luận chạng vạng tối lúc kia một hồi có một không hai dị tượng.

Nghe đến mấy cái này nóng nghị, Nguyên Hằng nội tâm dâng lên tràn đầy tự hào cảm giác, những cái này gia hỏa lại sao có thể chi địa, bực này có một không hai dị tượng, là do chủ nhân của mình đưa tới?

Bạch Vấn Tình bên môi cũng nổi lên một vòng vui vẻ, nàng hiện tại vô cùng may mắn, ban đầu ở Thúy Hàn cốc lần đầu nhìn thấy Tô Dịch lúc,

không có sai mất trận này diệu duyên.

"Hả?"

Đem làm Tô Dịch một đoàn người thân ảnh ở phồn hoa như nước đường phố trên dần dần từng bước đi đến.

Một một tửu lâu gần cửa sổ vị trí, một cái áo bào xám đeo kiếm, mày kiếm mắt sáng nam tử mạnh mẽ mở to hai mắt.

Chẳng lẽ là hắn?

Đem làm hắn thấy lại đi lúc, Tô Dịch một đoàn người thân ảnh sớm đã biến mất ở ngọn đèn dầu hết thời chỗ.

Đầu tháng chín bảy, tiết sương giáng tiết, thu ý tiêu sát.

Tô Dịch tại Kim Liễu Thành chứng đạo Nguyên Phủ cảnh, dẫn Thiên Địa cộng minh, hiện lên "Tiên cung ánh không" chi giống như, khoe khoang, kích pháp cổ, tụng đạo âm thanh, hàng ánh sáng vũ!

Toàn thành chịu khiếp sợ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 473: Tam Đại Bảng Đơn

Áo xám đeo kiếm nam tử thu hồi ánh mắt, thầm than một tiếng.

Dù là thật là người kia, ở cái này tu hành thế lực hưng thịnh Đại Hạ cảnh nội, chỉ sợ. . . Cũng sẽ tan biến như mọi người vậy.

Như Tô Dịch lúc này, nhất định có thể nhận ra, cái này áo xám đeo kiếm nam tử, đúng là Thu Hoành Không.

Nguyệt Luân Tông Thái thượng trưởng lão, được xưng Đại Ngụy đệ nhất kiếm tu!

Tửu lâu trong gian phòng trang nhã, một đám nam nữ trẻ tuổi đang tại yến ẩm.

Trong đó một cái áo bào màu vàng nam tử nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về phía Thu Hoành Không, lớn còi còi phân phó nói: "Thu sư đệ, ngươi đang nhìn cái gì? Mau tới đây vì mọi người rót rượu."

Thu Hoành Không thấp giọng nói: "Vâng."

Hắn vội vàng tiến lên, xách theo bầu rượu, cúi đầu, là trong bữa tiệc mọi người rót rượu.

Như một tôi tớ.

"Thu sư đệ, ngươi cũng ngồi xuống đi."

Một gã ngồi ở trên thủ thiếu nữ hình như có chút ít nhìn không được, nhẹ giọng phân phó.

Thiếu nữ một thân áo tím, làn da trong suốt như tuyết, trơn bóng chỗ mi tâm, có một điểm giống nhau kim sắc lá sen bớt.

Nàng có một đôi hẹp dài mắt phượng, lông mày như Viễn Sơn, tuổi còn nhỏ, mặt mày nhìn quanh lúc, đã có một cỗ tôn quý bức người uy nghi.

Thu Hoành Không có chút ngoài ý muốn.

Thiếu nữ tên là Khương Ly.

Đại Hạ Tam đại dòng họ một trong Khương thị dòng chính hậu duệ.

Nàng ba năm trước đây gia nhập Thiên Xu Kiếm Tông, hôm nay đã là nội môn thủ tịch hạch tâm truyền nhân!

Nàng thuở nhỏ kế thừa Khương thị trấn tộc truyền thừa 'Phượng tuyền đốt thế kinh " luyện liền một thân Phượng tuyền chân hỏa đạo vận, có thể nói thế gian nhất tuyệt.

Hơn nữa nàng dung mạo khuynh thành, cho nên ở Đại Hạ một đời tuổi trẻ, có "Phượng Tuyền Tiên Tử" thanh danh tốt đẹp.

Ở Thiên Xu Kiếm Tông, Khương Ly địa vị cùng thanh danh, đủ để cùng một đời tuổi trẻ kiếm thủ "Vũ Văn Thuật" sánh vai cùng.

Thu Hoành Không thật không nghĩ đến, Khương Ly bực này thiên chi kiều nữ, đều nghe theo chú ý chính mình bực này địa vị thấp nhất hơi ngoại môn đệ tử, trong nội tâm cũng nổi lên một tia ấm áp.

Có thể còn không đợi hắn mở miệng, kia áo bào màu vàng nam tử đã cười nói: "Khương sư tỷ, ở chúng ta từ tông môn xuất phát thời điểm, Thu

sư đệ có thể đã nói, đường xá trên hết thảy vụn vặt việc vặt vãnh, hết thảy bao ở trên người hắn."

Nói xong, ánh mắt của hắn nhìn về phía Thu Hoành Không, cười mỉm nói: "Huống chi, Thu sư đệ cũng là cam tâm tình nguyện cho chúng ta rót rượu, tuyệt không người cố ý sai sử hắn, Thu sư đệ, ngươi nói đi đúng không?"

Thu Hoành Không trong lòng dâng lên một chút khó tả khuất nhục.

Nhưng hắn hay là chăm chú gật đầu nói: "Đúng vậy."

Áo bào màu vàng nam tử tên là Đào Vân Trì, Thiên Xu Kiếm Tông nội môn truyền nhân, gia thế phi phàm, vốn là một phương tu hành thế lực dòng chính hậu duệ.

Luận địa vị, thân phận, tu vi, đều xa không phải Thu Hoành Không có thể so sánh.

Trên thực tế, đang ngồi những cái này nam nữ, đều có lai lịch lớn, một cái so với một thân phận tôn quý, là Thiên Xu Kiếm Tông một đời tuổi trẻ chói mắt kiệt xuất thế hệ.

Trong đó, dùng Phượng Tuyền Tiên Tử Khương Ly xuất chúng nhất, địa vị cũng tối cao.

Gần thứ chi, liền là áo bào màu vàng nam tử Đào Vân Trì.

Về phần hắn Thu Hoành Không, trước mắt gần kề chỉ là vừa bái nhập Thiên Xu Kiếm Tông thời gian một tháng ngoại môn đệ tử, thân phận cùng địa vị, xa không cách nào cùng đang ngồi những kia nam nữ so sánh với.

Cho dù là đối lập tu vi, Thu Hoành Không cũng chỗ thua kém quá nhiều!

Đặt tại Đại Ngụy, Thu Hoành Không là Đại Ngụy thiên hạ đệ nhất kiếm tu, là Nguyệt Luân Tông Thái thượng trưởng lão.

Có thể ở cái này Đại Hạ. . .

Hắn cũng gần kề chỉ là một cái không thu hút Thiên Xu Kiếm Tông ngoại môn đệ tử mà thôi.

Nhưng mà, Thu Hoành Không đã kinh rất thỏa mãn.

Đại Hạ là Thương Thanh đại lục bá chủ, tu hành thế lực hưng thịnh vô cùng.

Tùy tiện ở Đại Hạ mười ba châu xách ra một cái tu hành thế lực, đặt tại Đại Ngụy kia chờ xa xôi tiểu quốc, đều có thể nói là cự vô bá giống như tồn tại.

Ở đây anh hào xuất hiện lớp lớp, thiên tài thế hệ như cá diếc sang sông (*người mù quáng chạy theo mốt), không thắng miếng mấy, tất cả lĩnh phong tao.

Lúc trước vừa đến Đại Hạ, ở hiểu rõ được những điều này tình huống về sau, Thu Hoành Không kiêu ngạo, tự tin, cũng bị đả kích được không còn sót lại chút gì.

Cũng là khi đó, hắn mới khắc sâu hiểu rõ, Đại Hạ là bực nào cường thịnh tu hành chi địa!

Tới đối lập, Đại Ngụy kia này địa phương, cùng thâm sơn cùng cốc đều không có khác nhau.

Cái này cũng thường thường để Thu Hoành Không tự giễu, mình trước kia, chính là một cái ếch ngồi đáy giếng, tự cho là bầu trời liền lớn như vậy, buồn cười mà đáng thương. . .

Nhưng mà, Thu Hoành Không đạo tâm kiên định, tuy bị sự thật đả kích được thương tích đầy mình, cứ theo như mượn hắn không tầm thường có thể so sánh kia nghị lực cùng khí phách, trải qua trùng trùng điệp điệp khảo hạch cùng sàng chọn, nhìn chung may mắn bái nhập Thiên Xu Kiếm Tông tu hành.

Dù là gần kề chỉ là một chỗ vị hèn mọn, không nhân để ý ngoại môn đệ tử, có thể thân phận như vậy, đã đủ để để thế tục trong những kia tầm thường tu sĩ hâm mộ không đến!

Thu Hoành Không kia cúi đầu thuận theo tư thái, để Khương Ly âm thầm lắc đầu, không có lại nói thêm cái gì.

Ở Thiên Xu Kiếm Tông, quy củ sâm nghiêm, tôn ti có khác.

Ở đại đa số nội môn đệ tử trong mắt, ngoại môn đệ tử hoàn toàn chính xác cùng mặc cho sai sử gã sai vặt cũng không có gì khác nhau.

Nàng nếu không có cố ý để Thu Hoành Không ngồi vào vị trí, cùng bọn họ ngồi cùng bàn chung ẩm, ngược lại tựa như đem Thu Hoành Không gác ở trên lửa nướng đồng dạng, sẽ để cho đang ngồi những người khác đều đối với Thu Hoành Không sinh lòng không vui.

"Ta nghe nói, Đại Hạ hoàng thất mời rất nhiều tu hành giới đại nhân vật cùng một chỗ, vận dụng trải rộng thiên hạ tối linh vệ lực lượng, đang tại biên soạn ba cái bảng đơn, theo thứ tự là 'Cổ đại kỳ tài bảng' 'Đương thời quần tinh bảng' cùng với một phần 'Dị Giới đoạt xá bảng' ."

Đào Vân Trì chợt nói, "Cái này ba cái bảng đơn, trước hai cái trên bảng danh sách, đem bày ra nhất gần 10 năm ở bên trong, từ Thương Thanh đại lục các nơi hiện lên ra cổ đại yêu nghiệt cùng đương thời kỳ tài danh tự."

"Mà 'Dị Giới đoạt xá bảng " thì lại được xưng làm 'Treo giải thưởng truy nã bảng " chỉ cần xuất hiện ở trên bảng danh sách Đoạt Xá giả, đều sẽ bị coi là Đại Hạ tu hành giới công địch, vô luận ai diệt sát những Đoạt Xá giả đó, đều có thể dùng đạt được đến từ Đại Hạ hoàng thất phong phú tiền thưởng."

Tất cả mọi người không khỏi lộ ra vẻ hứng thú.

Cổ đại kỳ tài bảng!

Đương thời quần tinh bảng!

Dị Giới đoạt xá bảng!

Cái này Tam đại bảng đơn nhằm vào mục tiêu, không thể nghi ngờ cực xác định rõ ràng.

Theo thứ tự là từ ba vạn năm ám cổ chi cấm trong sống sót cổ đại yêu nghiệt, nhất gần 10 năm danh chấn một phương hợp lý thế kỳ tài, cùng với kia từ Dị Giới lẻn vào Thương Thanh đại lục trên Đoạt Xá giả!

Có người trầm ngâm nói: "Vô luận cổ đại yêu nghiệt, hay là đương thời kỳ tài, dù sao đều là Thương Thanh đại lục tu sĩ, mà cái này Dị Giới Đoạt Xá giả, đến đây Thương Thanh đại lục lúc, đều tâm hoài quỷ thai, khác có ý đồ. Đại Hạ hoàng thất biên soạn Dị Giới đoạt xá bảng, rõ ràng là muốn hiệu lệnh thiên hạ tu sĩ, cùng một chỗ đối phó những Đoạt Xá giả đó."

"Không phải tộc của ta loại, hắn tâm tất nhiên dị, nghe nói kia một hồi sáng chói đại thế tiến đến lúc, đến từ Dị Giới tu sĩ, liền hội quy mô xâm lấn,

đến lúc đó, thiên hạ này còn không biết hội rung chuyển thành bộ dáng gì nữa."

Có người than thở.

"Không cần vì thế sầu lo, cái gì gọi là sáng chói đại thế? Thiên Địa dị biến, linh khí bộc phát, thiên hạ tu sĩ đều có hi vọng thực hiện bản thân cảnh giới bay vọt. Đồng thời, theo cổ đại yêu nghiệt từng cái ngang trời xuất thế, cùng với đến từ Dị Giới tu sĩ xâm lấn, thiên hạ này cố hữu bố cục chắc chắn bị đánh phá, trật tự mới chắc chắn ở huyết tinh cùng rung chuyển trong hình thành."

Có người trầm giọng nói, "Cái này là căn bản không cách nào tránh khỏi sự tình, chúng ta muốn làm, liền là ở trận này đại thế tiến đến trước, làm chuẩn bị thật đầy đủ, chậm đợi thiên hạ có biến!"

Mọi người một bên uống rượu, một bên nghị luận, chỗ nói chuyện sự tình, để Thu Hoành Không cũng cảm xúc bành trướng, đối với kia một hồi sáng chói đại thế sinh lòng chờ mong.

Hắn biết rõ, dùng hắn bực này tài tình, muốn từng bước một ở Thiên Xu Kiếm Tông đứng vững, còn không biết lên giá phí bao nhiêu năm thời gian.

Thậm chí, càng tàn khốc chính là, dù là hắn cố gắng nữa, cũng cực có thể sẽ bị một đời lại một đời không ngừng tuôn ra thiên tài truyền nhân dẫm nát dưới chân.

Mà như hắn loại này nhân vật, nếu muốn rất nhanh trở nên cường đại, gần như không có cơ hội gì.

Trừ phi đụng phải thiên đại cơ hội cùng tạo hóa.

Còn đối với Thu Hoành Không mà nói, kia một hồi sắp ở mấy năm sau tiến đến sáng chói đại thế, liền là một cái đủ để cải biến vận mệnh cơ hội!

Lúc này, Khương Ly nói: "Theo ta được biết, Đại Hạ hoàng thất mà biện thành soạn cái này ba phần bảng đơn, hội ở nửa tháng sau công bố, khi đó khoảng cách 'Lan Đài pháp hội' kéo ra màn che thời gian, vừa mới còn một tháng nữa thời gian."

Dứt lời, nàng vươn người đứng dậy, hướng bước ra ngoài, "Thời gian không còn sớm, chúng ta nên lên đường đã đi ra."

Đào Vân Trì bọn người đều vội vàng đứng dậy, theo đuôi hắn sau.

Thu Hoành Không thì đi theo ở cuối cùng bên cạnh, như một không người hỏi thăm tôi tớ.

. . .

Minh Nguyệt nhô lên cao chiếu, lấp lánh vô số ánh sao.

Mênh mông sơn dã ở giữa, Tô Dịch một đoàn người bôn ba trong đó.

Một đường chứng kiến cảnh tượng, hoàn toàn chính xác cùng ban ngày không giống, nhiều thêm một phần xa xăm trống trải, yên tĩnh, dã tính khí tức.

Ban đêm, cũng là chim bay cá nhảy, Sơn quỷ tinh quái chi lưu nhất sinh sống thời điểm.

Người bình thường căn bản không dám vào lúc đó xuyên thẳng qua giữa núi rừng.

Tô Dịch bọn họ tự nhiên không phải người bình thường.

Gần kề Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình trên người tản mát ra yêu khí, liền nhẹ nhõm đem dọc theo con đường này Si Mị Võng Lượng chấn nhiếp, căn bản không dám tới gần.

"Đem trên người khí tức thu liễm."

Đột nhiên, Tô Dịch phát giác được gì đó, mở miệng dặn dò.

Lúc nói chuyện, ánh mắt của hắn nhìn về phía xa xa dãy núi ở giữa.

Chỗ đó bầu trời đêm, bao phủ một tầng dày đặc mây đen, dày đặc quỷ khí tràn ngập.

Nếu không kỹ lưỡng cảm ứng, rất khó phát hiện.

"Đi, qua đi xem."

Tô Dịch nổi lên hứng thú.

Một đoàn người thân ảnh lấp lánh, hướng xa xa dãy núi ở giữa lao đi.

Rất nhanh, một tòa thành trì hình dáng xuất hiện ở Tô Dịch bọn người trong tầm mắt.

Cái này tòa thành trì rất nhỏ, nhiều nhất chỉ có ngàn trượng phạm vi, tọa lạc ở dãy núi ở giữa.

Nội thành ngọn đèn dầu như rồng, tiếng động lớn rầm rĩ náo nhiệt, mà ở thành trì trên không, mây đen trầm trọng, sát khí bốc lên!

"Cái này tựa hồ là một tòa quỷ thành?"

Nguyên Hằng giật mình.

Bực này mênh mông bao la bát ngát tựa như hoang sơn dã lĩnh chi địa, lại xuất hiện một cái phi thường náo nhiệt thành trì, tự nhiên cực khác thường.

Lại nhìn kia thành trì trên không mãnh liệt sát sương mù quỷ khí, mặc cho ai đều có thể nhìn ra, cái này thành trì rất nguy hiểm!

"Đây mới thực sự là 'Quỷ thị' ."

Tô Dịch con mắt hiện sâu thẳm sáng bóng, một cái nhìn ra, kia thành trì chẳng qua là một mảnh phế tích di tích chỗ lộ ra ra ảo giác.

Mà trong thành hội tụ lấy, đều là quỷ vật, đang đang tiến hành đủ loại giao dịch.

Xem ra phồn hoa náo nhiệt, thời điểm trời vừa sáng, vô luận là cái này tòa thành trì, hay là kia trong thành quỷ vật, đều hội bốn phía mà đi.

Cùng Tiểu Phong Đô dưới mặt đất Quỷ thị so sánh với, nơi này, tự nhiên được xưng tụng là chân chính trên ý nghĩa Quỷ thị.

"Cũng không biết những kia quỷ vật chỗ buôn bán lại là bực nào bảo vật rồi, đi, chúng ta đi qua coi trộm một chút, nhớ kỹ, không ai tiết lộ trên người khí tức, nếu không, tất nhiên sẽ kinh động những kia quỷ vật."

Tô Dịch nhiều hứng thú, phân phó một tiếng, liền dẫn đầu hướng tòa thành kia trì lao đi.

Đêm khuya thế này, có thể ở cái này trong núi sâu gặp được như vậy một cái khắp nơi lộ ra quỷ dị sắc thái Quỷ thị, nếu không phải đi đi một lần, không khỏi đáng tiếc.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình theo sát phía sau.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 474: Tích Hoa Phu Nhân

Thành trì đại môn trên, có khắc "Thanh Hòe quốc" ba chữ.

Nguyên Hằng không khỏi cười nói: "Chủ nhân ngươi nhìn, cái này nhỏ thành trì nhỏ, lại dùng một phương quốc gia tự cho mình là, cái này không phải là ốc nước ngọt trong vỏ làm đạo tràng sao?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Cái này thành trì là ảo giác, nơi đây là một mảnh cổ xưa phế tích di tích một góc, trước đây thật lâu, nói không chính xác thật sự có một cái quốc gia chiếm giữ không sai."

Nguyên Hằng khẽ giật mình.

Tô Dịch đã chắp tay tại lưng, cất bước đi tiến vào trong thành.

Đường phố trên, hối hả, người đi đường như dệt, đèn màu treo trên cao, một mảnh tiếng động lớn rầm rĩ cảnh tượng nhiệt náo.

Đem làm Tô Dịch bọn người tiến vào, một đường không ít ánh mắt dồn dập nhìn về phía bọn họ, mang theo kinh ngạc, trêu tức, nghiền ngẫm..... Thần sắc.

Tựu tựa hồ phát hiện ba cái dị loại.

Tô Dịch hồ đồ không thèm để ý, nhìn như không thấy.

Có thể Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình nhưng có chút không được tự nhiên.

Những kia thân ảnh nhìn như như nguyên một đám lớn người sống, có thể khi bọn hắn pháp nhãn ở bên trong, tất cả đều là nguyên một đám hình thù kỳ quái, tướng mạo dữ tợn đáng sợ quỷ vật, toàn thân âm khí dày đặc.

Có già trên 80 tuổi lão giả, xách theo chính mình nghiền nát đầu, khoan thai trên đường đi dạo.

Có cung trang phu nhân chỉ còn lại có nửa người trên, đầy mặt là máu, hốc mắt trống rỗng, lại vẻ mặt tươi cười.

Có tiểu hài tử đầy đường vui cười chạy trốn, một hồi cánh tay mất, liền nhặt lên cánh tay, một hồi chân mất, liền nhặt lên chân. . .

Một màn kia màn, thấy Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đều một trận ác hàn.

Những quỷ vật này, rõ ràng đều không có thành tựu, thuộc ở trên thế gian âm hồn, nguyên một đám diện mục không chịu nổi, mặc dù không có cái uy hiếp gì, lại cực để người bài xích cùng ghét cay ghét đắng.

"Công tử, muốn tới chơi sao?"

Hơi chếch một tòa thanh lâu trên, một đám cô gái nhõng nhẽo cười mở miệng.

Tô Dịch liền con mắt đều không ngẩng.

Không có biện pháp, mắt thường phàm thai trong mắt, những cô gái kia nguyên một đám đẹp như tiên nữ.

Có thể ở tu sĩ trong mắt, kia quả thực liền là một đám hình thù kỳ quái người quái dị, kia gãi thủ chuẩn bị tư thế dung nhan động tác, quả thực có thể làm người đem bữa cơm đêm qua nhổ ra.

Đi dạo một vòng, Tô Dịch cũng không có đụng phải gì đó hiếm có đồ chơi, không khỏi có chút hứng thú hết thời.

Địa phương quỷ quái này, hoàn toàn chính xác không phải người ngu.

Ngay tại Tô Dịch có ý định rời khỏi lúc, nhịn không được nhìn nhìn Thiên Khung chỗ.

Chỗ đó mây đen mãnh liệt, quỷ vụ dày đặc, xem xét liền không tầm thường.

"Chẳng lẽ, nơi đây còn khác giấu Huyền Cơ hay sao?"

Tô Dịch trong lòng khẽ động, một đôi thâm thúy con mắt lặng yên phun lên một vòng tối nghĩa huyền quang, hướng mọi nơi dò xét.

Lập tức, toàn bộ phồn hoa náo nhiệt thành trì, tại hắn trong tầm mắt phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Dưới bóng đêm, nơi đây phế tích thành phiến, cỏ hoang bộc phát, xương khô chồng chất, từng điểm từng điểm xanh biếc ma trơi lấp lánh nhảy động, tản mát ra xanh rờn sáng bóng.

Thành đàn quỷ vật hành tẩu trong đó, hối hả, giống như trong truyền thuyết "Bách quỷ dạ hành" .

Đây mới là cái này tòa tên là "Thanh Hòe quốc" thành trì chân thật cảnh tượng.

Vừa rồi đến đây lúc, Tô Dịch liền xem thấu đây hết thảy, chẳng qua là lại không phát hiện cái gì đáng được chú mục dị thường mà thôi.

Mà lúc này theo hắn lặng yên vận chuyển bí pháp, lập tức liền chứng kiến, xa xa hoang vu phế tích ở chỗ sâu trong, có một cỗ cực tối nghĩa cấm

trận lực lượng, vắng lặng bất động, không hề khí tức chấn động.

Liền này đây thần niệm cảm giác, cũng rất khó phát giác được.

"Một tòa sát trận?"

Tô Dịch khiêu mi.

Cái này cấm trận lực lượng, mặc dù còn chưa từng vận chuyển, có thể ở Tô Dịch pháp nhãn thấy rõ xuống, một cái chớp mắt liền đoán được, đây là một tòa rất cường đại sát trận!

Nếu là vận chuyển, đủ để nhẹ nhõm diệt sát Nguyên Đạo Tam đại cảnh trong nhân vật.

Chính là Hóa Linh cảnh tu sĩ đã đến, bất ngờ không đề phòng, cũng sẽ bị khốn trong đó!

"Có bằng hữu từ phương xa tới, say mê quên cả trời đất."

Đúng lúc này, một đạo cười tiếng vang lên.

Tô Dịch thu hồi pháp nhãn, trước mắt lập tức khôi phục vừa rồi kia phồn hoa náo nhiệt cảnh tượng.

Chỉ thấy trong thành xa xa hối hả trên đường phố, một chiếc Thanh Đồng bảo liễn chạy như bay mà đến, trên đường đi, những kia thân ảnh dồn dập tránh lui.

Rất nhanh, bảo liễn đứng ở Tô Dịch bọn họ trước người, đi một cái đang mặc hoa lệ cung trang, trang cho tinh xảo mỹ lệ phu nhân.

"Thiếp thân Mạc Tích Hoa, ra mắt ba vị đạo hữu, người trong đồng đạo đều gọi ta Tích Hoa phu nhân."

Mỹ lệ phu nhân cười cười nói nói Yên Nhiên, hướng Tô Dịch bọn họ thi lễ một cái.

Đây là người chân chính quỷ tu, có được Tụ Tinh cảnh tu vi, ở cái này quỷ vật khắp nơi có thể thấy được thành trì ở bên trong, tựa như hạc giữa bầy gà, cực kỳ dễ thấy.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình cũng không khỏi trong lòng rùng mình, cái này Tích Hoa phu nhân khí tức, cùng Vân Thiên Thần Cung trưởng lão Chương Uẩn Thao đều chẳng phân biệt được sàn sàn nhau!

"Đây là ngươi cư trú tu hành chi địa?"

Tô Dịch theo miệng hỏi.

Tích Hoa phu nhân cười gật đầu, nói ". Trước đây thật lâu, thiếp thân liền lúc này tu hành, hôm nay khó được gặp được ba vị đạo hữu giá lâm, trong nội tâm quả thực vui mừng, thiếp thân cả gan, nguyện mời ba vị tiến về thiếp thân phủ đệ một tự."

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch.

Bọn họ vốn muốn là Tô Dịch là cự tuyệt, ai từng muốn, Tô Dịch lại khẽ gật đầu, nói: "Cũng tốt."

Tích Hoa phu nhân vui vẻ nói: "Ba vị đạo hữu mau mời."

Nàng đi đầu phía trước dẫn đường.

Rất nhanh, Tích Hoa phu nhân mang theo Tô Dịch đám người đi tới thành trì cuối cùng, nơi này có lấp kín chiều cao mười trượng màu đen vách tường.

Tô Dịch đôi mắt nhắm lại.

Nơi này, đúng là hắn vừa rồi chỗ đã thấy kia một tòa sát trận nơi bao bọc chi địa!

Ông ~

Tích Hoa phu nhân đưa tay nhoáng một cái, màu đen trên vách tường linh quang lóe lên một cái, lộ ra một cánh cửa.

"Ba vị mau mời."

Tích Hoa phu nhân cái thứ nhất đi vào.

Tô Dịch khẽ gật đầu, cùng Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình cùng đi nhập trong đó.

Cánh cửa trong có khác Động Thiên, là một tòa cổ xưa đạo quan, thanh tùng thúy bách, cỏ cây sum sê, thanh tĩnh thoát tục.

Thẳng giống như rời xa hồng trần thế tục nho nhỏ tịnh thổ.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình cũng không khỏi kinh ngạc, vạn không nghĩ tới, cái này quỷ vật hoành hành thành trì ở bên trong, lại vẫn giấu ngủ đông như vậy một cái thanh Ninh chi địa.

Rất nhanh, một đoàn người ở Tích Hoa phu nhân dẫn đầu xuống, tiến vào ở vào trong đạo quan trong đại điện.

Đại điện trên vách tường, treo một bức họa như, bức họa trước bàn thờ trên, lẻ loi trơ trọi bày biện một chiếc đồng đèn, ánh đèn lờ mờ loang lổ.

Trên bức họa, vẽ lấy một đầu màu máu dòng sông, dòng sông phía trên nổi lơ lửng một tòa màu đen đài sen.

Một cái đang mặc trường bào màu đen, đầu đội mào nam tử, khoanh chân ngồi ở Huyết Hà liên trên đài, chỉ ở trong tấm hình lưu lại một đạo thon gầy bóng lưng.

Huyết Hà mênh mông lao nhanh, màu đen đài sen trôi nổi phía trên nó, áo đen nam tử đưa lưng về phía chúng sinh, tuy chỉ một đạo bóng lưng, lại cho người ngồi một mình Cửu Thiên giống như thăm thẳm cô tịch cảm giác.

Đem làm tiến vào đại điện, Tô Dịch ánh mắt trước tiên liền nhìn về phía cái này bức kỳ dị bức họa, nói: "Tranh này như còn có gì đó cách nói?"

Tích Hoa phu nhân lộ ra trang túc kính trọng chi sắc, nói: "Còn đây là ba vạn năm trước Đệ Nhất Thiên Hạ quỷ tu Thánh địa Âm Sát Minh Điện đệ nhất nhậm điện chủ, Minh La Linh Hoàng đại nhân!"

Tô Dịch lộ ra vẻ chợt hiểu.

Từ lúc Tiểu Phong Đô Sơn Âm Thành thời điểm, hắn chợt nghe Lăng Vân Hà nói qua Âm Sát Minh Điện sự tình.

Cũng hiểu rõ, Âm Sát Minh Điện là thiên hạ quỷ tu trong lòng Thánh địa.

Với tư cách Âm Sát Minh Điện đệ nhất nhậm điện chủ, Minh La Linh Hoàng một bức bóng lưng bức họa, bị cung phụng ở Tích Hoa phu nhân trên địa bàn, cũng liền không kỳ quái.

"Ba vị đạo hữu mời ngồi."

Tích Hoa phu nhân cười mở miệng, mời Tô Dịch bọn người nhập tọa.

Tô Dịch lại lắc đầu, nói: "Không cần, hay là nói chuyện chánh sự cho thỏa đáng."

"Chính sự?"

Tích Hoa phu nhân ngơ ngác một chút, giống như rất nghi hoặc.

Tô Dịch gõ gõ ngón tay, dáng vẻ nhàn tản nói: "Đã ngươi giả bộ hồ đồ, ta đây liền đem lời nói làm rõ rồi, chỉ bằng nơi đây cái này tòa sát trận, có thể không làm gì được ta, ngược lại là ngươi cái muốn động thủ, nhất định hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Lời này vừa nói ra, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình trong nội tâm chấn động, đều cảnh giác lên, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía Tích Hoa phu nhân.

Chỉ thấy Tích Hoa phu nhân đồng tử bỗng nhiên co rút lại, nói: "Nguyên lai, đạo hữu đã kinh đã nhìn ra."

Nàng vén vén bên tai tóc xanh, cười nói tự nhiên nói: "Chỉ là, đạo hữu các ngươi hôm nay đã là cá trong chậu, trong lồng chi tước, thiếp thân thật sự nghĩ không ra, bực này dưới tình huống, các ngươi còn có thể như thế nào thoát khốn."

Tô Dịch nhàn nhạt nói ra: "Như ngươi có thể nghĩ ra được, sợ là căn bản không dám rắp tâm hại người, đem ta nghênh tiến cái này tòa trong đại điện."

"Vậy sao."

Nàng đôi mắt dễ thương đảo mắt, vũ mị mọc lan tràn, "Nếu không thì. . . Đạo hữu để thiếp thân kiến thức kiến thức?"

Hiển nhiên, Tích Hoa phu nhân vị này Tụ Tinh cảnh quỷ tu, căn bản không thèm để ý Tô Dịch cảnh cáo.

Tô Dịch cười cười, lại chẳng muốn nhiều lời.

Tay áo vung lên.

Đầy trời màu xanh hào quang hiện lên.

Có thể trước đó, Tích Hoa phu nhân thân ảnh như quang ảnh tựa như, chợt ngươi biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ có nàng kia thương cảm tiếng thở dài ở trong đại điện vang lên: "Ba vị, chớ trách thiếp thân vô tình, ai bảo. . . Các ngươi ngốc núc ních mà chui đầu vô lưới."

Âm thanh vẫn còn phiêu đãng, bức họa trước bàn thờ trên, kia lẻ loi trơ trọi một chiếc ngang nhau lặng yên dập tắt.

Lập tức, đại điện bỗng nhiên lâm vào trong bóng tối.

Tô Dịch ba người trước mắt cảnh tượng theo sau đó biến hóa, giống như đặt mình trong một tòa âm trầm Luyện Ngục ở bên trong, khắp nơi mênh mông, lộ vẻ u ám chi sắc.

Ầm ầm!

Một đầu đại quy mô Huyết Hà cuồn cuộn quét tới.

Theo sát lấy, nơi đây Lôi Đình nổ vang, nhấc lên một mảnh cuồng phong mưa rào.

Rồi sau đó, từng tòa đống xương trắng tích núi lớn, từ màu máu Trường Hà trong tuôn ra, ngang trời mà lên, hướng Tô Dịch bọn họ trấn áp mà đi.

Đồng thời, còn có màu máu Lôi Điện đuổi giết mà xuống, có cuồng phong hóa thành trường mâu phô thiên cái địa mà đến, có Bạo Vũ hóa thành kiếm khí gào thét tới. . .

Trong chớp mắt mà thôi, nhiều loại có thể nói khủng bố sát phạt lực lượng, đã từ bốn phương tám hướng mà đến, để người trốn không thể trốn, tránh cũng không thể tránh.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình toàn thân phát cương, như rơi vào hầm băng.

Thật là khủng khiếp sát trận!

Gần kề loại kia uy năng, liền ép tới bọn họ thở không nổi, có hít thở không thông bất lực cảm giác.

Mà mắt thấy một màn này, Tô Dịch không khỏi âm thầm gật đầu.

Trận này uy năng, cùng lúc trước hắn chỗ phán đoán không kém nhiều, đủ để nhẹ nhõm diệt sát Nguyên Đạo Tam đại cảnh tu sĩ, thậm chí có thể ở xuất kỳ bất ý phía dưới, giết Hóa Linh cảnh tu sĩ một trở tay không kịp.

Đáng tiếc, đối với sớm có đề phòng Tô Dịch mà nói, hoàn toàn chính là thùng rỗng kêu to.

Hắn đều lười được vận dụng bản thân đạo hạnh đi phá trận.

Bá!

Theo Tô Dịch đầu ngón tay nhảy lên, một đạo tuyết trắng như ngọc kỳ dị bí phù lướt đi, tại trong hư không quay tròn xoay tròn, đột nhiên tỏ khắp ra chí cương chí dương huy hoàng đạo quang, quét sạch trên trời dưới đất, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán mà mở.

Phá Cấm Phù!

Cùng ban đầu ở Đoạn Long Nhai bờ chỗ thi triển "Kim Đăng Diệu Nhật Phù" đồng dạng, đều là Tô Dịch lợi dụng từ Tả gia có được quý hiếm linh ngọc chỗ luyện chế, uy năng vô cùng lớn, có thể nhập Linh giai.

Nếu không là Tô Dịch Thần hồn lực lượng đủ để sánh vai Linh Đạo đại tu sĩ, cũng đoạn không có khả năng luyện chế ra bực này thuộc về Linh Đạo cấp độ bí phù.

Mà giống như vậy Linh giai bí phù, Tô Dịch trên người còn có mười ba loại, đều là gần đây một đoạn thời gian chỗ luyện chế, đều có các diệu dụng cùng uy năng.

Trước mắt đã muốn phá trận, tự nhiên dùng Phá Cấm Phù!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 475: Âm Sát Thần Sứ Huyết Kiêu

Oanh!

Từng tòa bạch cốt núi lớn, ầm ầm nghiêng sập bạo vỡ.

Đầy trời màu máu Lôi Đình, đều bị vỡ tung bay ra.

Hóa thành trường mâu cuồng phong cùng hóa thành kiếm khí Bạo Vũ, đều giống như dễ dàng vỡ cọng rơm cái rác giống như, tan thành mây khói.

Trong chớp mắt mà thôi, ở Phá Cấm Phù kia chí cương chí dương đạo quang quét ngang phía dưới, kia từ bốn phương tám hướng cuồn cuộn quét tới sát trận uy năng, đều sụp đổ.

Vô tận ánh sáng vũ phiêu tán rơi rụng ở bên trong, chiếu rọi được Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình thần sắc biến ảo, tràn đầy rung động chi ý.

Tô Dịch lại giống như làm một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ, bấm tay một điểm trong hư không Phá Cấm Phù.

Bá!

Một đạo chí cương chí dương đạo quang lướt đi, hóa thành ngàn thước kiếm khí, hung hăng trảm ở cái này tựa như Luyện Ngục giống như âm trầm trong trời đất.

Oanh!

Long trời lở đất giống như, Thiên Địa bị một kiếm bổ ra, mãnh liệt bành trướng trận đồ phù văn như thủy triều tựa như tán loạn trừ khử.

Trước mắt cảnh tượng một biến, như cũ là kia một tòa đạo quan trong đại điện, duy chỉ có kinh khủng kia sát trận đã biến mất không thấy gì nữa.

"Kia chờ một tòa khủng bố sát trận, cứ như vậy phá?"

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình thần sắc hoảng hốt.

"Sao có thể! ?"

Một đạo lộ ra kinh sợ thét lên từ đại điện bên ngoài vang lên, tràn ngập khó có thể tin mùi vị.

Liền gặp Tích Hoa phu nhân ngã ngồi trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch trong suốt, trong tay nắm một khối trận bàn, xuất hiện từng đạo từng đạo rạn nứt dấu vết.

Trước, sát trận bị phá lúc, cũng làm cho thao túng sát trận nàng gặp cắn trả cùng xung kích, bị thương ở thân.

"Nói ngon ngọt khuyên ngươi, ngươi lại không nên tìm đường chết thử xem, tội gì đến quá thay?"

Tô Dịch đi ra đại điện, ánh mắt lạnh nhạt mà nhìn đối phương, "Hiện tại, có thể hay không hảo hảo nhờ một chút sao?"

Bị Tô Dịch ánh mắt nhìn chằm chằm vào, Tích Hoa phu nhân toàn thân khẽ run rẩy.

Nàng gian nan bò dậy, chân mày ở giữa đã mang lên một chút bàng hoàng, nói: "Đạo hữu. . . Nghĩ trò chuyện gì đó?"

"Là ai cho ngươi thiết hạ sát trận, đối phó ta sao?"

Tô Dịch hỏi.

Tích Hoa phu nhân cúi đầu nói ra: "Là thiếp thân đui mù, cho rằng có thể diệt sát ba vị đạo hữu, cướp bóc tài bảo. . ."

BA~!

Một đạo cái tát hung hăng quất vào Tích Hoa phu nhân trên gương mặt, đánh cho nàng thân ảnh một cái lảo đảo, bay rớt ra ngoài, gương mặt xinh đẹp cốt sụp đổ xuống dưới, trong môi trôi máu, tóc tai bù xù.

Vị này Tụ Tinh cảnh quỷ tu, ở hôm nay Tô Dịch trong mắt, quả thực chính là không chịu nổi như cọng rơm cái rác, có thể mặc cho xâm lược.

Tô Dịch ánh mắt lãnh đạm, nói: "Ngươi một cái Tụ Tinh cảnh quỷ tu, như không có người nào khác hỗ trợ, căn bản không có khả năng bố trí xuống như vậy một tòa sát trận, lại không thành thật một chút giao cho, đừng trách ta không khách khí."

Một tát này, hiển nhiên cũng làm cho Tích Hoa phu nhân cảm nhận được Tô Dịch cường đại, phủ phục quỳ xuống đất, rung giọng nói:

"Tiên sư bớt giận, thiếp thân biết sai rồi! Chính như tiên sư nói, thiếp thân lần này chi cho nên đối phó tiên sư. . . Đích thật là nhận ủy thác của người."

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình trong nội tâm cả kinh, cái này Quỷ Vực giống như địa phương, đúng là một cái sớm bị người tỉ mỉ chuẩn bị bẫy rập?

"Nói nói a, là ai cho ngươi làm như vậy."

Tô Dịch nói.

Tích Hoa phu nhân thần sắc một trận âm tình bất định, cuối cùng khổ sở nói: "Không dối gạt tiên sư, kiến thức tiên sư thủ đoạn về sau, thiếp thân cái này mới phát hiện, chính mình cũng bị lừa rồi."

Nói xong, nàng liền đem trong đó nguyên do từng cái nói ra.

Nguyên lai ở ba ngày trước thời điểm, một cái tự xưng "Huyết Kiêu" người đàn ông trung niên đã tìm được Tích Hoa phu nhân, đưa ra muốn mời Tích Hoa phu nhân hỗ trợ, diệt sát Tô Dịch bọn người.

Sau khi chuyện thành công, Huyết Kiêu hội tặng cho Tích Hoa phu nhân một môn cùng Linh Đạo con đường tu hành có quan hệ bí pháp.

Tích Hoa phu nhân lúc ban đầu còn rất do dự.

Nhưng mà, Huyết Kiêu lấy ra một cái lệnh bài về sau, mới bỏ đi Tích Hoa phu nhân nghi kị, đáp ứng.

Ở Huyết Kiêu miêu tả ở bên trong, Tô Dịch ba người đều là Tích Cốc cảnh tu vi, duy nhất đáng giá kiêng kị, liền là Tô Dịch, có được cực nghịch thiên chiến lực.

Vì thế, Huyết Kiêu tự mình ra tay, giúp Tích Hoa phu nhân bố trí một tòa sát trận.

Bực này dưới tình huống, Tích Hoa phu nhân hoàn toàn yên tâm.

Vì vậy, liền có tối nay chuyện đã xảy ra.

Có thể Tích Hoa phu nhân lại vạn không nghĩ tới, Tô Dịch cũng không phải Tích Cốc cảnh, mà một cái có được Nguyên Phủ cảnh tu vi, mà chiến

lực cường đại đến làm cho nàng bực này Tụ Tinh cảnh nhân vật đều hoàn toàn không chịu nổi một kích khủng bố nhân vật.

Thậm chí, liền kia một tòa đủ để nhẹ nhõm diệt sát Tụ Tinh cảnh nhân vật sát trận, đều bị dễ dàng mà phá vỡ!

Đây hết thảy, để Tích Hoa phu nhân cho rằng, chính mình bị lừa đảo, hoàn toàn bị Huyết Kiêu cho lừa được!

Sau khi nghe xong, Tô Dịch cau mày nói: "Cái này Huyết Kiêu là lai lịch gì?"

Tích Hoa phu nhân hít thở sâu một hơi khí, lộ ra kính sợ kiêng kị chi sắc, nói: "Thiếp thân cũng không rõ ràng lắm người này lai lịch, nhưng lại biết, hắn có Hóa Linh cảnh tu vi, là quỷ tu nhất mạch một chân chính đại tu sĩ!"

Ở nàng hình dung ở bên trong, cái này Huyết Kiêu một bộ đạo bào, tiên phong đạo cốt, phảng phất giống như một người trung niên đạo nhân, hồ đồ không giống một cái quỷ tu.

"Nguyên lai, là một vị quỷ tu một đạo Hóa Linh cảnh nhân vật muốn đối phó chủ nhân!"

Nguyên Hằng hít sâu một hơi.

Lại nhìn Bạch Vấn Tình, khuôn mặt cũng hiển hiện kinh hãi.

"Ngươi mới vừa nói, Huyết Kiêu lấy ra một tấm lệnh bài, mới khiến cho ngươi cuối cùng đáp ứng phải giúp hắn, cái này tấm lệnh bài lại có gì đó chú ý?"

Tô Dịch hỏi lại.

"Lệnh bài kia là Âm Sát thần sứ lệnh, tuyên khắc có 'Âm Sát Minh Điện' chỉ mới có đồ đằng, cái này ý nghĩa, kia Huyết Kiêu định là 'Âm Sát Minh Điện' chính thống truyền nhân, mà không phải trên đời này mặt khác Âm Sát môn quỷ tu có thể so sánh."

Tích Hoa phu nhân nhanh chóng đáp.

"Nguyên lai là Âm Sát Minh Điện dư nghiệt. . ."

Tô Dịch đột nhiên nhớ tới ở Linh Khúc trên đại hội ra mắt Tuyền Chỉ Thánh Nữ, cũng nhớ tới bị thân thủ của hắn giết chết Niết Phong Thánh Tử.

Hai người này đều là cổ đại quái thai, rõ ràng đều đến từ Âm Sát Minh Điện!

"Cái này Huyết Kiêu hoặc là là Niết Phong Thánh Tử báo thù đến, hoặc là vì đoạt lại kia một miếng rơi vào trong tay của ta ma thai, hoặc là cả hai cùng có đủ cả."

Tô Dịch làm ra phán đoán.

Mà như Huyết Kiêu như vậy một cái Hóa Linh cảnh tu sĩ, lại giấu ở phía sau màn, lợi dụng Tích Hoa phu nhân đến mượn đao giết người, cái này không thể nghi ngờ ý nghĩa, đối phương tính tình tất nhiên cực kỳ cẩn thận, hơn nữa đối với lai lịch của mình có nhất định hiểu rõ.

Nếu không, trực tiếp tới giết mình chính là rồi, căn bản không cần như thế đại phí chu chương (*tốn công tốn sức).

"Ngươi sao lại dám khẳng định, tối nay ta nhất định sẽ đến đây nơi đây?"

Tô Dịch lại hỏi.

Tích Hoa phu nhân thấp giọng nói: "Huyết Kiêu nói, tiên sư nếu muốn từ Kim Liễu Thành tiến về Đại Hạ Cửu Đỉnh Thành, tất nhiên hội cách nơi đây, chỉ cần thiếp thân mở ra 'Thanh Hòe quốc Quỷ thị " làm ra một hồi lớn động tĩnh, đem làm tiên sư trải qua lúc, chắc chắn bị hấp dẫn lại đây. Thiếp thân chẳng qua là theo lời làm việc mà thôi."

"Xem ra, cái này Huyết Kiêu đã kinh theo dõi ta hồi lâu nữa à. . ."

Tô Dịch lông mày khẽ nhướng.

Tại hắn bước vào Nguyên Phủ cảnh về sau, Thần hồn lực lượng sớm đã lần nữa đột phá, đã kinh xa không phải bình thường Hóa Linh cảnh nhân vật có thể so sánh.

Có thể tại dưới bực này tình huống, trên đường đi chính mình lại không có phát giác được một chút dị thường!

Cái này không thể nghi ngờ chứng minh, Huyết Kiêu vị này Hóa Linh cảnh đại tu sĩ, ngoại trừ tính tình cẩn thận bên ngoài, còn trong tay nắm giữ cực thần diệu liễm tức tiềm tung chi thuật!

Chỉ dựa vào điểm này, Huyết Kiêu muốn hơn xa Lệ Diệu Hồng vị này Hóa Linh cảnh nhân vật càng khó giải quyết, cũng càng nguy hiểm một ít.

Mắt thấy Tô Dịch không nói, Tích Hoa phu nhân lập tức luống cuống, dập đầu cầu khẩn nói: "Tiên sư, thiếp thân biết rõ, đều nhất nhất chi tiết nói ra, kính xin tiên sư niệm ở thiếp thân ngu muội vô tri phân thượng, tha thứ thiếp thân một mạng, thiếp thân nguyện. . ."

PHỐC!

Không đợi nói xong, một vòng kiếm khí hiện ra, đem Tích Hoa phu nhân giết chết tại chỗ.

Kiếm khí quá lớn, trực tiếp đem nàng cả người từ thế gian lau đi, liền phản ứng cũng không kịp.

"Đã đáp ứng thay người hành hung, tự nhiên thừa nhận hắn một cái giá lớn, ta có thể làm, liền để cho ngươi chết thời điểm sẽ không cảm thấy thống khổ mà thôi."

Tô Dịch Khinh Ngữ, thần sắc lạnh nhạt.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đối với Tích Hoa phu nhân chết, cũng không hề một chút đồng tình.

Có một số việc, một khi làm rồi, nhất định phải muốn trả giá thật nhiều.

Lần này như đổi lại bọn họ thua, Tích Hoa phu nhân hội lòng từ bi, tha thứ bọn họ một mạng sao?

Đáp án rõ ràng.

"Nguyên Hằng, đi đem trong đại điện kia một bức họa tượng hái xuống."

Tô Dịch phân phó nói.

"Vâng."

Nguyên Hằng rất nhanh liền đem bức họa cầm lại đến, nghi ngờ nói, "Chủ nhân, tranh này như không ai vẫn là một cái bảo vật hay sao?"

Tô Dịch cầm bức họa, một lần nữa xem kỹ, nói: "Không phải bảo vật, ta chỉ là đối với vị này 'Minh La Linh Hoàng' có chút hiếu kỳ mà thôi. Cái này trên bức họa tuy là Minh La Linh Hoàng một đạo bóng lưng, nhưng lại giấu có không ít có giá trị manh mối."

Nguyên Hằng khiêm tốn thỉnh giáo nói: "Kính xin chủ nhân giải thích nghi hoặc."

"Như ta suy đoán đúng vậy, trong bức họa kia Huyết Hà, cho là U Minh giới nổi danh nhất 'Tội Khiên Huyết Hà " này Hà Nguyên tự đại hung chi địa tội lỗi Luyện Ngục, hắn hạ du dũng mãnh vào Vô Nhai Khổ Hải, nước sông tràn ngập tội lỗi lực lượng, vô luận sinh linh, hay là tử vật, một khi bị nước sông nhiễm, chắc chắn bị ăn mòn không còn."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Chỉ có Hoàng cảnh nhân vật, mới có thể không sợ Tội Khiên Huyết Hà lực lượng xung kích cùng ăn mòn."

"Nhưng này trên bức họa Minh La Linh Hoàng, khi đó có lẽ còn chưa bước vào Hoàng cảnh, liền có thể dùng một đạo đài sen bảo vật, ngồi trên Tội Khiên Huyết Hà phía trên, tìm hiểu tội lỗi lực lượng, chỉ dựa vào điểm này liền đủ để chứng minh, cái này Minh La Linh Hoàng ở đặt chân Hoàng cảnh trước, chính là một cái cực nhân vật lợi hại."

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đều khiếp sợ ngơ ngẩn.

Bọn họ thật không nghĩ đến, Tô Dịch hội từ một bức tranh như ở bên trong, liền suy đoán ra nhiều như vậy sự tình.

Hơn nữa xem ra, tựa hồ đối với U Minh chi địa tình huống, cũng rõ như lòng bàn tay!

Còn có, gần kề nhìn Tô Dịch đang nói bắt đầu Hoàng cảnh nhân vật lúc, kia tùy ý tự nhiên giọng điệu, cũng là để trong lòng hai người một trận không hiểu sợ run.

"Chủ nhân hắn. . . Chẳng lẽ ra mắt chân chính Hoàng giả! ?"

Nguyên Hằng rung động, nỗi lòng bốc lên.

Hôm nay Nguyên Hằng, tự nhiên sớm không phải ở Đại Chu lúc có thể so sánh.

Theo đối với ba vạn năm ám cổ chi cấm hiểu rõ, cùng với biết được này chút ít cổ xưa đạo thống tan biến tại trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử nguyên nhân, để hắn rất xác định, đương kim Thương Thanh đại lục trên, căn bản không có Hoàng cảnh nhân vật!

Mà cái này, cũng chính là để hắn ngơ ngẩn địa phương.

Chủ nhân mới 17 tuổi, đã không phải Đoạt Xá giả, lại không phải cổ đại yêu nghiệt, hắn như chưa từng gặp qua Hoàng giả, thì như thế nào sẽ đối với Hoàng cảnh nhân vật một bộ rất quen thuộc bộ dáng?

Nguyên Hằng không hiểu, cũng nghĩ không thông.

Hắn hiểu rõ, cái này định là thuộc về chủ nhân bí mật, chính mình cũng tốt nhất đem những kia nghĩ không hiểu nghi hoặc giấu vào bụng ở bên trong.

Đây là thân làm một cái người hầu bản phận.

Về phần Bạch Vấn Tình, đồng dạng mặt mũi tràn đầy ngơ ngẩn.

Tô Dịch liếc qua Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình, liền một trận lắc đầu, không thể nghi ngờ, chính mình vừa rồi lời nói kia, cùng đàn gảy tai trâu cũng không có khác nhau.

Hắn cũng lười được nói thêm gì đi nữa, đem kia bức họa xoáy lên, tiện tay ném vào tuyết phù trong ngọc bội, đang định rời khỏi, liền tại lúc này ——

Tại chỗ rất xa trong bầu trời đêm, lướt đến một mảnh sáng lạn chói mắt độn quang.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 476: Cố Nhân Gặp Mặt

Độn quang như mưa, sáng lạn như sao chổi, chiếu sáng bầu trời đêm.

Kia là một đám nam nữ trẻ tuổi, nam tử tuấn lãng phiêu dật, cô gái mỹ lệ động lòng người.

Cầm đầu thiếu nữ áo tím, càng là mắt ngọc mày ngài, phong độ tư thái trác tuyệt, kia một đôi hẹp dài mắt phượng nhìn quanh lúc, đều có tôn quý bức người uy nghi.

"Chờ một lát."

Khương Ly mở miệng, áo tím phiêu dắt, một đôi Phượng con mắt như lạnh điện giống như, nhìn về phía kia một tòa hối hả quỷ thành.

Một đoàn người lập tức dừng lại.

"Nơi đây quỷ mị bộc phát, chướng khí mù mịt, tự nhiên từ thế gian lau đi!"

Khương Ly như Viễn Sơn giống như đại mi hơi nhíu, khuôn mặt lộ ra một chút ghét cay ghét đắng chi sắc.

"Khương sư tỷ, liền để ta làm đối phó những cái này Si Mị Võng Lượng a."

Một thân áo bào màu vàng, tuấn lãng phi phàm Đào Vân Trì cười xin đi giết giặc.

"Không cần."

Khương Ly nói xong, tố tay khẽ vẫy.

Xoạt xoạt ~

Một mảnh chói mắt sáng chói đỏ tươi Hỏa Vũ bay lên trời, hóa thành một cái cực lớn thần tuấn Phượng điểu, hai cánh triển khai, chừng trăm trượng dài, ánh lửa bay lả tả, ánh sáng vũ diệu không.

Tàn sát bừa bãi điên cuồng bạo hủy diệt khí tức, theo sau đó tràn ngập mà mở.

Phượng Tuyền Chân Hỏa đạo vận!

Một loại cực hiếm thấy bá đạo Tuyệt phẩm đạo vận, bao trùm diễn đạo cấp độ "Cấp ba cửu phẩm" đạo vận phía trên!

Nghe nói ở Đại Hạ Tam đại dòng họ một trong Khương thị trong, gần ngàn năm trong thời gian, cũng chỉ có Khương Ly một người thông qua bí pháp, thành công thức tỉnh bản thân huyết mạch thiên phú, do đó tìm hiểu đến bực này có thể nói có một không hai cổ xưa đạo vận.

Lúc này ở kia ngập trời hỏa diễm chiếu rọi, phụ trợ được một bộ áo tím, dung mạo khuynh thành Khương Ly thẳng giống như một vị bầu trời Thần Nữ giống như, uy nghi mười phần.

Những Thiên Xu Kiếm Tông đó nam đệ tử đều không do lộ ra kính yêu vẻ si mê, bị Khương Ly kia tuyệt thế phong thái kinh diễm đến.

"Đi!"

Khương Ly thò ra thon thon tay ngọc, hướng phía dưới thành trì một điểm.

Oanh!

Hỏa diễm Phượng điểu phát ra một tiếng to rõ thanh gáy, vỗ cánh lướt hướng phía dưới phương.

Dãy núi ở giữa, cửa thành có khắc "Thanh Hòe quốc" ba chữ thành trì, mới nhưng mà ngàn trượng phạm vi, đem làm hỏa diễm Phượng điểu cúi không lướt đến, thẳng giống như một mảnh bầu trời lửa bao trùm mà xuống.

Trong thành quỷ vật đều phát ra hoảng sợ thét lên, mọi nơi chạy thục mạng.

Có thể còn chưa chờ chạy ra thành, trong thành quỷ vật ngay cả cả tòa thành, đều bị vô tận hỏa diễm bao phủ.

Oanh! !

Dãy núi rung động lắc lư, ánh sáng vũ Trùng Tiêu.

Tòa thành kia ở trong chốc lát, liền bị thiêu không còn, như từ thế gian lau đi giống như, tựa là hủy diệt hỏa diễm khí tức tàn sát bừa bãi, làm cho đá núi thành phấn, cỏ cây thành xám.

Phóng mắt lại nhìn, đám kia núi ở giữa, một mảnh đất khô cằn!

Thu Hoành Không không khỏi hít vào khí lạnh.

Bọn họ một chuyến này người ở bên trong, luận tu vi, lúc này lấy có được Tụ Tinh cảnh sơ kỳ Đào Vân Trì là nhất.

Có thể nếu bàn về chiến lực, thì dùng Nguyên Phủ cảnh trung kỳ Khương Ly vi tôn!

Đối với Thiên Xu Kiếm Tông nội môn đệ tử mà nói, ở đồng nhất cảnh giới ở bên trong, đều là ngàn dặm mới tìm được một người nổi bật, động liền có thể nhẹ nhõm diệt sát thế tục trong tu sĩ.

Liền là vượt qua một cái cảnh giới giết địch, cũng không nói chơi.

Đây là thế gian công nhận sự tình.

Như đem Đại Hạ thiên hạ tu sĩ phân đủ loại khác biệt.

Thế tục trong không môn không phái không có rễ chân tán tu, thuộc về đê đẳng nhất.

Lại hướng lên, là những kia phân bố ở Đại Hạ mười ba châu các nơi tu hành thế lực cùng tu hành dòng họ cường giả, trong đó cũng không thiếu một ít vô cùng lợi hại cường hoành nhân vật, có thể số lượng cực kỳ ít ỏi.

Mà Tứ đại đỉnh cấp đạo thống, Tam đại dòng họ, cùng với Đại Hạ hoàng thất tu sĩ, không thể nghi ngờ ở vào tu hành giới quan trọng vị trí.

Như Thiên Xu Kiếm Tông, liền là một cái trong số đó.

Mà ở Thiên Xu Kiếm Tông, còn có ngoại môn đệ tử, nội môn đệ tử, đệ tử hạch tâm chi phân.

Giống như Thu Hoành Không bực này nhân vật, đặt tại Đại Hạ thế tục ở bên trong, đã có thể nói cùng cảnh giới trong nhân vật lợi hại.

Thế nhưng mà đặt tại Thiên Xu Kiếm Tông, lại gần kề chỉ là ngoại môn đệ tử mà thôi, xa không cách nào cùng Đào Vân Trì bực này nội môn đệ tử so sánh với.

Càng không nói đến đi cùng Khương Ly bực này hạch tâm truyền nhân so sánh với.

Nếu nói là Đào Vân Trì bực này nội môn đệ tử nguyên một đám là ngàn dặm mới tìm được một nhân tài kiệt xuất tuấn kiệt, kia sao Khương Ly liền là đương thời kỳ tài, thiên chi kiều nữ!

Bực này tình huống, ở Thanh Ất Đạo Tông, Vân Thiên Thần Cung, Ma Ha Thiền Tự cái này Tam đại đỉnh cấp đạo thống ở bên trong, cũng cũng giống như thế.

"Ta cả đời này cố gắng, sợ cũng đều không thể cùng Khương Ly bực này có một không hai kỳ tài sánh vai. . ."

Thu Hoành Không trong nội tâm thầm than.

Ở thiên phú, căn cốt, nội tình bực này Tiên Thiên trên điều kiện, hắn đều kém không chỉ một đoạn.

Càng đừng đề cập Khương Ly hay là Đại Hạ Tam đại dòng họ một trong Khương thị dòng chính hậu duệ, nắm giữ lấy thế gian cao cấp nhất truyền thừa cùng công pháp, liền Tông tộc trưởng bối cùng sư trưởng, cũng đều là đương thời đại nhân vật.

Phóng mắt toàn bộ thiên hạ, giống như Khương Ly bực này thiên chi kiều nữ, đều thuộc về cao cấp nhất kia một nắm thiên kiêu nhân vật trong một cái!

Bực này dưới tình huống, hắn Thu Hoành Không lấy cái gì đi so với, lấy cái gì đuổi theo đuổi?

Càng làm cho người tuyệt vọng chính là, Khương Ly bực này nhân vật tuyệt thế đạo tâm kiên định, ở cố gắng khắc khổ trên, đều không kém hơn tông môn bất luận người nào.

Một cái thiên phú kinh diễm, xuất thân đỉnh phong nhân vật, hơn nữa chăm chỉ khắc khổ tu hành, có thể tới sánh vai người, nhất định chỉ có những kia giống như nàng hợp lý thế kỳ tài!

"Ồ, chỗ kia còn có một người tu sĩ cùng hai cái yêu tu!"

Đột nhiên, có người kinh ngạc lên tiếng.

Mọi người giương mắt nhìn lại, chỉ thấy tòa thành kia trì biến thành phế tích trên, có ba đạo thân ảnh lướt trên, đứng ở cách đó không xa một cái ngọn núi trên.

Theo thứ tự là một cái thanh bào tuấn tú thiếu niên, một cái đôn hậu nam tử cao lớn, một cái tú lệ uyển chuyển hàm xúc cô gái.

"Ba người này trà trộn ở kia chờ chướng khí mù mịt địa phương, sợ cũng không phải vật gì tốt."

Đào Vân Trì trầm ngâm.

Lời này vừa nói ra, đạt được không ít người nhận đồng.

Rừng núi hoang vắng chi địa, một tòa quỷ mị tàn sát bừa bãi thành trì ở bên trong, đã có như vậy ba người pha trộn trong đó, do không được người không hướng chỗ hỏng nghĩ.

Khương Ly Nga Mi hơi nhíu, nói: "Đi, chúng ta đi chào hỏi, thừa cơ đề ra nghi vấn một cái lai lịch của bọn hắn, nếu không là gian tà thế hệ, cũng là mà thôi, nếu là lời nói, định không thể để cho bọn họ chạy thoát."

Lập tức một đoàn người hướng xa xa lao đi.

. . .

"Chủ nhân, những người kia qua đến rồi!"

Nguyên Hằng trầm giọng mở miệng.

Trước, bọn họ cũng mắt thấy Khương Ly ra tay lúc, kia Hỏa Phượng vút không, đốt diệt một thành kinh thế một màn, sớm suy đoán một chuyến này người đến lịch phi phàm.

Cho đến giờ phút này chứng kiến đối phương hướng bọn họ bên này lướt đến, Nguyên Hằng cũng không khỏi cảnh giác lên.

"Không nghĩ tới, lại ở chỗ này đụng phải tên kia. . ."

Mà lúc này, Tô Dịch ánh mắt nổi lên một tia kinh ngạc, hắn nhận ra Thu Hoành Không.

"Tô đạo hữu!"

Xa xa trong hư không, đem làm đi theo Khương Ly một đoàn người tới gần khi đi tới, Thu Hoành Không cũng là nhận ra Tô Dịch, mặt mũi tràn đầy ngoài ý muốn cùng kinh hỉ.

Cái này để Khương Ly bọn người đều là khẽ giật mình, ánh mắt nhìn hướng Thu Hoành Không.

Thu Hoành Không chợt cảm thấy thất thố, vội vàng nói: "Các vị sư huynh sư tỷ, vị này Tô đạo hữu tuyệt không phải gì đó gian tà thế hệ, mà là ta một vị bạn cũ."

Khương Ly khẽ gật đầu.

Đào Vân Trì thì hồ nghi nói: "Thu sư đệ, ngươi không phải từng nói, ở cái này Đại Hạ cảnh nội, cũng không có gì bằng hữu sao? Như thế nào

nhưng bây giờ xuất hiện một cái cùng hai cái yêu tu pha trộn ở cùng một chỗ bằng hữu?"

Lời nói rất không khách khí.

Cái này để xa xa Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đều nhíu nhíu mày.

Thu Hoành Không nội tâm cũng dâng lên một chút không vui, thấp giọng giải thích nói: "Đào sư huynh có chỗ không biết, Tô đạo hữu cũng không phải là Đại Hạ tu sĩ, mà là đến từ Đại Chu, có 'Đại Chu đế sư' danh xưng, tài tình trác tuyệt, không phải nhân vật bình thường có thể so sánh."

"Đại Chu?"

Đào Vân Trì ngạc nhiên, "Đây là đâu cái thế tục quốc gia?"

Có người cười ha hả nói: "Kia là nằm ở Thương Thanh đại lục Nam Cương một cái vắng vẻ tiểu quốc, cùng Thu sư đệ cố hương Đại Ngụy tiếp giáp, chỗ kia. . . Thật đúng là xa xôi vô cùng, từ trước đến nay bị gọi nơi chật hẹp nhỏ bé, Đào sư huynh không có nghe đã từng nói qua cũng bình thường."

"A..., nguyên lai là cái Đại Ngụy tiếp giáp tiểu quốc ah."

Đào Vân Trì giật mình, xuy mà cười rộ lên, trong ánh mắt lộ vẻ nhàn nhạt khinh thường.

Bên cạnh hắn một ít nam nữ cũng không cho là đúng mà lắc đầu.

Một cái viên đạn tiểu quốc đến tu sĩ, còn "Đại Chu đế sư", cũng chỉ có thể hù dọa một cái kia thế tục trong phàm phu tục tử.

Bọn họ phản ứng như vậy, để Thu Hoành Không có chút khó chịu nổi, nhưng hắn cũng chỉ có thể chịu đựng.

Khương Ly một đôi mỹ lệ Phượng con mắt quét một cái Đào Vân Trì bọn người, âm thanh thanh nhuận dễ nghe, nói: "Ra ngoài du lịch, mọi người cũng đều là đồng môn, đợi tí nữa nhìn thấy Thu sư đệ bằng hữu, đều khách khí một ít."

Đào Vân Trì cười nói: "Khương sư tỷ yên tâm, một cái xa xôi tiểu quốc đến tu sĩ mà thôi, chúng ta tự sẽ không làm ra có nhục thân phận sự tình."

Âm thanh lộ ra cao cao tại thượng mùi vị.

Những người khác cười rộ lấy gật đầu.

Bầu trời diều hâu sẽ đi cố ý khó xử trên mặt đất con sâu cái kiến sao?

Đương nhiên không biết.

Thu Hoành Không mặc dù đối với Đào Vân Trì bọn người triển lộ ra tư thái cực phản cảm, nhưng cũng biết, Đào Vân Trì thật sự của bọn hắn có tư cách cùng thực lực làm như vậy.

Hắn hít thở sâu một hơi khí, hướng Khương Ly thở dài nói: "Đa tạ Khương sư tỷ."

Khương Ly có chút gật đầu, không nói gì thêm.

Nói chuyện với nhau lúc, bọn họ một đi đã từ trên trời giáng xuống, rơi vào kia một cái ngọn núi trên, xuất hiện ở Tô Dịch bọn người trước người.

"Thu sư đệ, ngươi mà đi ôn chuyện, chúng ta làm sơ dừng lại, liền hội lên đường rời khỏi."

Khương Ly phân phó nói.

Lúc nói chuyện, nàng đi vào đỉnh núi hơi chếch, ngắm nhìn chỗ xa bầu trời đêm.

Ở biết được Tô Dịch là bạn của Thu Hoành Không về sau, nàng đã đã mất đi đề ra nghi vấn đối phương chi tiết ý niệm trong đầu.

Nhưng mà, nàng cũng không có tính toán đi cùng đối phương hàn huyên chào.

Xét đến cùng, đối phương cuối cùng chỉ là một cái đến từ xa xôi tiểu quốc tán tu mà thôi, cái đó đem làm bắt đầu nàng đi chủ động chào?

Đương nhiên, đây cũng không phải là khinh thường, cũng chưa nói tới khinh miệt cùng bài xích, hoàn toàn là một loại xem đối phương như người dưng tâm tính.

"Tô đạo hữu!"

Thu Hoành Không có thể bất chấp hắn nghĩ, trước tiên tiến lên chào, vui vẻ nói, "Ngươi sao lại ở chỗ này?"

Tô Dịch cười cười, nói: "Ta cũng thật bất ngờ, lại ở chỗ này đụng phải ngươi rồi."

Hắn cũng chú ý tới Khương Ly bọn người.

Nhưng mà, đối phương cái ót trên ót chỉ kém viết xuống "Sinh ra chớ gần" bốn chữ, hắn lại đâu có thể nào có tâm tư để ý tới, không nhìn thẳng.

Nói xong, hắn lật tay lấy ra ghế mây, lười biếng nằm ở trong đó, xuất ra một bầu rượu vứt cho Thu Hoành Không, rồi sau đó chỉ một cái bên cạnh một khối nham thạch, "Ngồi xuống trò chuyện."

Kia tùy ý tư thái, tựa như đem nơi đây cho rằng nhà mình hậu hoa viên tựa như.

Chứng kiến bực này một màn, cách đó không xa Đào Vân Trì bọn người không khỏi khẽ giật mình, trong nội tâm hơi có chút không thoải mái.

Tiểu tử này. . . Đây là hồ đồ không có đem bọn họ những người này đem làm hồi sự tình ah!

Cần biết, thế gian này tu sĩ, nhìn thấy bọn họ Thiên Xu Kiếm Tông truyền nhân, cái nào không phải kinh sợ, chủ động tiến lên chào?

Nhưng bây giờ, như vậy một cái đến từ viên đạn tiểu quốc gia hỏa, lại làm như trực tiếp đem bọn họ xem nhẹ, nhìn như không thấy. . .

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 477: Kiếm Tâm Bị Long Đong Hay Không

Khương Ly mặc dù đưa lưng về phía mọi người, nhìn lên Tinh Khung, có thể hiển nhiên cũng đã nhận ra một màn này.

Khẽ giật mình, nàng liền âm thầm lắc đầu, lại chẳng muốn chú ý.

"Các vị sư đệ sư muội, các ngươi nhìn tốt rồi, chờ Thu sư đệ giới thiệu chúng ta thân phận về sau, kia họ Tô tiểu tử, chắc chắn như bờ mông bị kim đâm đồng dạng, vô cùng lo lắng đứng dậy, kinh sợ hướng chúng ta đi bái kiến đại lễ."

Đào Vân Trì truyền âm cho những người khác, khóe môi có chút nhấc lên, ánh mắt trêu tức.

Người không biết không sợ.

Thu Hoành Không vị này bạn cũ, rõ ràng không thấy ra bọn họ thân phận của những người này.

Nếu không, sợ là sớm ngồi không yên.

Nghe được Đào Vân Trì truyền âm, những người khác trong nội tâm kia một chút không thoải mái tiêu tán, cũng không khỏi cười rộ lên.

Hoàn toàn chính xác, một cái đến từ địa phương nhỏ bé tu sĩ, nhận không ra ngoài bọn họ những cái này đến từ Thiên Xu Kiếm Tông truyền nhân, cũng là bình thường sự tình.

Dù sao, tầm mắt liền một chút như vậy, đúng như trong giếng chi con ếch.

Thu Hoành Không cũng bị Tô Dịch cái này tùy ý tư thái khiến cho sửng sốt một chút, chợt trong nội tâm lộp bộp một tiếng, vội vàng nói: "Tô đạo hữu, ta đến là ngươi giới thiệu. . ."

Hắn muốn mượn này nhắc nhở Tô Dịch, Khương Ly, Đào Vân Trì bọn người không đơn giản, không thể như vậy tản mạn đối đãi.

Có thể không đợi nói xong, liền bị Tô Dịch thuận miệng ngắt lời nói: "Ta và ngươi ôn chuyện, không nói chuyện những người khác sự tình, nhanh ngồi xuống đi."

Thu Hoành Không sắc mặt một trận biến ảo, cuối cùng trong nội tâm thở dài, cũng bất cứ giá nào tựa như, ngồi ở hơi chếch trên mặt đá, xách theo bầu rượu sướng uống một hớp.

Như vậy một màn, để Đào Vân Trì bọn người ngực khó chịu, bọn họ vẫn chờ nhìn Tô Dịch chấn kinh phía dưới, hướng bọn họ hành đại lễ lúc sợ hãi bộ dáng.

Chưa từng nghĩ, đối phương lại một bộ căn bản không có hứng thú tư thái, trực tiếp đã cắt đứt Thu Hoành Không giới thiệu!

"Chờ xem, đợi tí nữa tiểu tử này khẳng định được cho ta chờ kinh sợ hành đại lễ!"

Đào Vân Trì âm thanh cười lạnh truyền âm.

Cách đó không xa.

Thu Hoành Không do dự một chút, hay là thấp giọng truyền âm nói: "Tô đạo hữu, đừng trách ta lắm miệng, những kia nam nữ đều là Thiên Xu Kiếm Tông tôn quý nhân vật, cầm đầu chính là nội môn hạch tâm truyền nhân Khương Ly. . ."

Thiên Xu Kiếm Tông!

Gần kề cái tên này, đối với thế gian tu sĩ mà nói, liền có lớn lao lực chấn nhiếp lượng.

Thu Hoành Không tin tưởng, hôm nay đã ở Đại Hạ lưu lạc Tô Dịch, nhất định sẽ hiểu rõ Thiên Xu Kiếm Tông sức nặng hạng gì chi trọng, những kia truyền nhân thân phận hạng gì tôn quý.

Có thể hắn lời còn chưa nói hết, Tô Dịch liền khẽ thở dài một tiếng, cảm khái giống như nói, "Thu đạo hữu, trước kia ngươi kiếm tâm như sắt, một thân ngạo cốt, liền là lúc trước cùng ta Tô mỗ người một trận chiến lúc, cũng không sợ thành bại, cười nhìn sinh tử."

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Thu Hoành Không, "Nhưng bây giờ, ngươi lại như thế nào biến thành bộ dạng như vậy sao?"

Xa nhớ ngày đó Thu Hoành Không, được vinh dự Đại Sở đệ nhất kiếm tu, một thân kiếm đạo tạo nghệ đánh bóng được vững chắc vô cùng.

Cũng là khi đó một người duy nhất bị Tô Dịch coi là "Có thể chịu được đập vào mắt" nhân vật.

Một cái chân chính kiếm tu.

Nhưng bây giờ, từ Thu Hoành Không xuất hiện, liền triển lộ ra một bộ khúm núm, lo trước lo sau tư thái, lời nói cử chỉ ở giữa, cái đó còn có một chút lúc trước phong thái?

Lúc này, Tô Dịch lời nói này cũng không truyền âm, hắn cũng khinh thường truyền âm, thản bằng phẳng đãng nói ra, cũng rơi vào xa xa Khương Ly, Đào Vân Trì bọn người trong tai.

Khương Ly như có điều suy nghĩ.

Đào Vân Trì bọn người thì âm thầm mỉm cười, Thu Hoành Không kiếm tâm như sắt? Một thân ngạo cốt? Rõ ràng vô nghĩa.

Bọn họ có thể chưa bao giờ nhìn ra những cái này, chỉ biết là Thu Hoành Không cái này gần đây gia nhập tông môn ngoại môn đệ tử, hèn mọn như bộc, triệu chi tức đến, vung chi tức đi!

"Ta. . ."

Thu Hoành Không cảm xúc phập phồng.

Hồi lâu, hắn cảm thán nói: "Tô đạo hữu, cho tới bây giờ, ngươi vẫn chưa rõ sao, cùng Đại Hạ tu hành giới so sánh với, chúng ta trước kia chỗ địa phương, giống như một cái giếng nước, mà chúng ta liền là trong giếng chi con ếch, khi đó lại tự phụ, cũng cuối cùng là bởi vì vô tri nguyên nhân."

"Chờ chân chính đến Đại Hạ, mới hiểu được thế giới to lớn, bản thân chi nhỏ."

Nói đến đây, hắn ánh mắt phức tạp mà nhìn xem Tô Dịch, nói: "Của ta xác thực thay đổi, đây là bởi vì ta nhận thức đến lúc trước cùng hiện tại chênh lệch, nhận thức đến ta cùng thế gian này đỉnh phong thế hệ chênh lệch, tự sẽ không giống như trước kia như vậy. . . Vô tri vô úy."

Dứt lời, hắn lại thở dài một tiếng, xách theo bầu rượu điên cuồng ẩm không ngừng, hình thần cô đơn.

Lời nói này, để Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình cũng sinh lòng một ít cộng minh.

Cái này Đại Hạ tu hành giới, đích thật là địa linh nhân kiệt, cường giả như rừng, xa không phải địa phương khác có thể so sánh.

Bọn họ đã từng cảm khái, trước kia như trong giếng chi con ếch, hôm nay mới biết thế giới to lớn.

Nhưng đối với Thu Hoành Không lời nói, bọn họ lại cũng không hoàn toàn nhận đồng.

Ví dụ như, Thu Hoành Không trong vô thức, đem trước kia Tô Dịch coi là giống như hắn "Trong giếng chi con ếch", cái này tự nhiên là không đúng.

Nếu không không đúng, còn mười phần sai!

Nhưng mà, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình rất thức thời mà không có cãi lại.

Thu Hoành Không vừa mới cùng Tô Dịch gặp mặt, có lẽ hoàn toàn không rõ ràng lắm, trước mắt hắn Tô Dịch, kinh khủng đến cỡ nào!

Tô Dịch xách theo hồ lô rượu nhấp một miếng, nói: "Nhận thức đến chênh lệch, cũng không phải là chuyện xấu, có thể như một viên kiếm tâm bị long đong, về sau muốn lại chà lau sạch sẽ, tái hiện trước kia sắc bén khí, đã có thể quá khó khăn. . ."

Cái gì gọi là kiếm tâm?

Cái gì gọi là ngạo cốt?

Dũng mãnh tinh tiến, không sợ sinh tử, Vô Úy thành bại, Ninh bẻ gãy bất khuất!

Nhất thời ẩn nhẫn ngủ đông, có thể.

Một mặt ẩn nhẫn nhượng bộ, thời gian lâu rồi, kiếm tâm lộ vẻ cát bụi, một thân ngạo cốt đều muốn bị qua đi sạch sẽ.

Đến lúc đó, nhất định tan biến như mọi người.

Trước mắt Thu Hoành Không, có lẽ còn chưa chân chính mất đi kia một viên như sắt kiếm tâm, cùng với một thân ngạo cốt.

Có thể hắn hiện tại, đã kinh xuất hiện như vậy dấu hiệu!

Cái này từ hắn thần thái cử chỉ ở giữa toát ra chán nản, tối tăm phiền muộn khí ở bên trong, có thể nhìn ra một ít mánh khóe.

"Kiếm tâm bị long đong?"

Thu Hoành Không lắc đầu, chân mày ở giữa hiển hiện một vòng tự tin chi sắc, nói: "Tô đạo hữu, thực không dám đấu diếm, ta hôm nay đã là Thiên Xu Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, tướng so với cái kia nhân vật đứng đầu, có lẽ xa không đủ nhìn, có thể ta đã vượt xa cái này Đại Hạ thế tục trong đại đa số cùng thế hệ!"

Cách đó không xa, Đào Vân Trì không khỏi nở nụ cười, lại nhịn không được nói ra: "Thu sư đệ, ngươi nói không sai, vào Thiên Xu Kiếm Tông đại môn, đã cùng ngư dược Long Môn không có khác nhau, mặc dù ngươi bây giờ gần kề chỉ là ngoại môn đệ tử, như thế nào thiên hạ này ở giữa những kia tầm thường tu sĩ có thể so sánh?"

Cái này nhìn như là đang khen khen Thu Hoành Không, kì thực cũng là mượn này phụ trợ bọn họ những người này địa vị cùng thân phận hạng gì bất phàm.

Lời này vừa nói ra, Đào Vân Trì ánh mắt đã nhìn về phía Tô Dịch.

Theo hắn, lời nói đều đã làm rõ rồi, Tô Dịch tổng nên ý thức được thân phận của bọn hắn, nghĩ đến khẳng định lại ngồi không yên, hội kinh sợ chủ động tiến lên bái kiến.

Có thể để Đào Vân Trì kinh ngạc chính là, Tô Dịch lão thần khắp nơi mà ngồi ở đó, đều lười được liếc nhìn hắn một cái, như cũ là kia một bộ nhìn như không thấy giống như lười nhác tư thái.

Đây quả thực tựa như mị nhãn vứt cho mù lòa rồi, để Đào Vân Trì cảm thấy phiền muộn, chân mày ở giữa đều hiện ra một vòng vẻ âm trầm.

Tiểu tử này, rất không cảm thấy được ah!

Những kia nam nữ cũng đều ngơ ngẩn, bọn họ trước đều liệu định, khi biết được thân phận của bọn hắn, cái này đến từ xa xôi tiểu quốc gia hỏa, định sẽ chủ động tiến lên bái kiến.

Sao có thể nghĩ đến, đối phương nhưng như cũ một bộ không phản ứng chút nào bộ dáng. . .

Đây là tầm thường tu sĩ nên có phản ứng?

Những kia nam nữ cũng đều một trận phiền muộn, rất là khó hiểu, trên đời này vì sao lại có như thế ngu dốt thế hệ?

Bọn họ cũng không biết, nghe Đào Vân Trì lời nói kia, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đều thiếu chút nữa nhịn không được bật cười.

Thu Hoành Không chỉ là một cái ngoại môn đệ tử mà thôi, cũng có thể tính toán ngư dược Long Môn?

Những cái này Thiên Xu Kiếm Tông gia hỏa, thật đúng là hội cho mình khuôn mặt thiếp vàng ah!

Nếu khiến bọn họ biết rõ, Vân Thiên Thần Cung nội môn đệ tử Hoắc Vân Sinh bọn người, đều ở chủ nhân trước mặt như đất gà chó kiểng giống như không chịu nổi, nên làm cảm tưởng gì?

Nếu khiến bọn họ biết rõ, Đoạn Long Nhai dưới đầu kia Hóa Linh cảnh Hắc Giao, liền Thanh Ất Đạo Tông bài danh thứ ba Hóa Linh cảnh đại tu sĩ Lệ Diệu Hồng cũng dám giết, có thể ở đối mặt chủ nhân lúc, lại khiêm tốn như đệ tử, lại nên như thế nào làm nghĩ?

Mắt cao hơn đầu, tự cho mình rất cao, đều nhân vô tri!

Có lẽ là nương theo ở Tô Dịch bên người lâu rồi, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đối mặt loại tình huống này lúc, cũng đều biến lười rồi, chẳng muốn đi cãi lại. . .

Tô Dịch ngược lại không có để ý những cái này.

Hắn nhìn ra được, chính mình trong mắt Thu Hoành Không, cùng trước kia so sánh với, đã mất đi một loại thuộc về kiếm tu như sắt kiếm tâm cùng tranh tranh ngạo cốt.

Có thể Thu Hoành Không chính mình đối với có thể trở thành Thiên Xu Kiếm Tông ngoại môn đệ tử cũng rất thỏa mãn, cũng vì này rất tự hào.

Cái này để Tô Dịch không khỏi hứng thú hết thời.

Người đều sẽ là biến thành.

Thu Hoành Không ở nhận thức đến chênh lệch về sau, đã kinh lựa chọn một đầu chính hắn yêu cầu tác đường, người bên ngoài cũng không thể nào can thiệp.

Tô Dịch có lẽ không phải "Thích lên mặt dạy đời" thế hệ.

"Tô đạo hữu, ngươi bây giờ có từng bái nhập môn phái nào tu hành?"

Thu Hoành Không hỏi.

Tô Dịch lắc đầu, uống một hớp rượu.

Thu Hoành Không do dự một chút, đề nghị nói: "Tiếp qua ba tháng, liền là Thiên Xu Kiếm Tông tuyển nhận môn đồ thời điểm, đạo hữu thiên phú cùng nội tình, tại phía xa Thu mỗ phía trên, nếu là tham dự đến trong khảo hạch, bái nhập Thiên Xu Kiếm Tông nội tu đi, hẳn không phải là việc khó."

Lúc trước, hắn từng thua ở Tô Dịch thuộc hạ, nội tâm đối với Tô Dịch kiếm đạo tạo nghệ cực khâm phục.

Trước mắt nhìn thấy Tô Dịch còn là một không môn không phái tán tu, không khỏi có chút thay Tô Dịch không đáng, cho nên mới có thể đưa ra cái này đề nghị.

Tô Dịch khẽ giật mình, hắn nhìn ra được, Thu Hoành Không là phát ra từ nội tâm ở vì chính mình suy nghĩ, không khỏi tức cười lắc đầu.

Hắn ngược lại là rất hi vọng có người có thể chỉ điểm mình tu hành, có thể mấu chốt là. . . Thiên hạ này ở giữa, có hạng người sao như vậy?

Còn không đợi Tô Dịch mở miệng, cách đó không xa vang lên một đạo hừ lạnh: "Thu sư đệ, lời này của ngươi liền không đúng, chúng ta Thiên Xu Kiếm Tông há lại tùy tùy tiện tiện ai cũng có thể đi vào?"

Nói chuyện, là một cái áo bào màu bạc thanh niên, thần sắc lộ ra khinh thường.

Trước Tô Dịch nghênh ngang nằm ở ghế mây ở bên trong, đưa bọn chúng những người này tất cả đều xem nhẹ, liền để trong bọn họ tâm cực khó chịu.

Trước mắt gặp Thu Hoành Không đề nghị Tô Dịch đi tham gia Thiên Xu Kiếm Tông khảo hạch, cái này áo bào màu bạc thanh niên lập tức liền không nhịn được, lên tiếng mỉa mai.

Thu Hoành Không thân thể cứng đờ, bị giáo huấn khiển trách được có chút khó chịu nổi.

Hắn há mồm muốn giải thích gì đó, Tô Dịch đã từ ghế mây trên đứng dậy, khoát tay nói: "Không cần nói thêm nữa, ta đối với tiến vào Thiên Xu Kiếm Tông tu hành, có thể một chút hứng thú đều không có."

"Được rồi, chúng ta như vậy từ biệt."

Tô Dịch thu hồi ghế mây, đã không có hào hứng lại trò chuyện xuống dưới.

Không có hào hứng rồi, còn giữ làm chi?

"Nói khoát mà không biết ngượng!"

Bỗng dưng, kia áo bào màu bạc thanh niên xuy mà cười rộ lên, nói, "Nho nhỏ một cái tán tu, khẩu khí cũng không nhỏ, lại vẫn dám không đem ta Thiên Xu Kiếm Tông để ở trong mắt, không biết là buồn cười?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 478: Chân Chính Quá Phận

Áo bào màu bạc thanh niên bên người những người khác cũng là một trận lắc đầu.

Trước bọn họ vẫn còn là Tô Dịch bỏ qua chuyện của bọn hắn, cảm thấy rất không thoải mái.

Nhưng bây giờ, đều lười được lại so đo.

Cái này là cái ngu muội vô tri đáng thương gia hỏa, không thể nghi ngờ có nhục thân phận của mình.

Thu Hoành Không nội tâm thầm than, truyền âm an ủi nói: "Tô đạo hữu, chớ để cùng bọn họ những cái này mắt cao hơn đầu gia hỏa sinh khí, không đáng."

Tô Dịch cười cười, không nói thêm lời nào nữa.

Con ruồi giống như đồ vật, ông ông gọi bậy mà thôi, hắn cái đó sẽ để ý rồi, cũng căn bản không đủ tư cách để hắn sinh khí.

Tô Dịch hai tay chắp sau lưng, đối với bên người Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình nói: "Đi thôi."

Mà nhìn thấy mặt đối với chính mình châm chọc, Tô Dịch đều không dám phản kháng, một bộ sốt ruột phải ly khai tư thế, cái này để kia áo bào màu bạc thanh niên càng phát không có sợ hãi.

Hắn lắc đầu thở dài, đối với Thu Hoành Không đưa ra đề nghị: "Thu sư đệ, không thể không nói, ngươi trước kia thật sự là giao hữu vô ý, theo ta thấy, ngươi vẫn là cùng hắn phân rõ giới hạn cho thỏa đáng, dù sao ngươi hôm nay đã là Thiên Xu Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, có thể nào cùng người bậc này làm bạn?"

Thu Hoành Không lập tức mặt lộ vẻ khó xử.

Nửa ngày, hắn hít thở sâu một hơi khí, thấp giọng nói: "Cốc sư huynh, Tô đạo hữu là bằng hữu của ta, mong rằng ngài thu hồi lời nói này, chớ để để cho ta khó xử."

Áo bào màu bạc thanh niên khẽ giật mình, giống như không nghĩ tới, Thu Hoành Không dám tranh luận.

Hắn lạnh lùng khiển trách: "Thu sư đệ hẳn là cho rằng, ta nói có sai? Trước kia họ Tô, không hề cấp bậc lễ nghĩa, ngu muội vô tri, phàm là hắn thoáng thông minh một ít, cũng không dám đem chúng ta bỏ qua!"

"Huống chi, hắn còn nói năng lỗ mãng, miệt thị chúng ta Thiên Xu Kiếm Tông, giống như loại người này, đời ta đều đem làm hổ thẹn cùng làm bạn! Ngươi lại sao sẽ cho rằng, là ta làm sai sao?"

Kia lãnh lệ ánh mắt, để Thu Hoành Không áp lực tăng gấp đôi.

Đào Vân Trì bọn người thờ ơ lạnh nhạt, đều không có thay Thu Hoành Không biện hộ cho có ý định.

Một cái ngoại môn đệ tử, nhưng mà làm hắn cái gọi là bằng hữu, tới chống đỡ đụng áo bào màu bạc thanh niên, cái này để Đào Vân Trì bọn người nội tâm cũng có chút bất mãn.

Thu Hoành Không cúi đầu, lung ở trong tay áo hai tay lặng yên rất nhanh, nội tâm rõ ràng đang kịch liệt giãy dụa.

Nửa ngày, hắn ngẩng đầu, đón áo bào màu bạc thanh niên ánh mắt, sắc mặt đã là một mảnh bình tĩnh kiên định chi sắc.

Hắn một chữ dừng lại nói: "Cốc sư huynh, những chuyện khác, ta cũng có thể nhẫn, dù là ở tông môn bị khi nhục, bị xem thường, bị như một tôi tớ giống như hô đến gọi đi, ta cũng từ sẽ không để ở trong lòng. Thế nhưng mà. . ."

Hắn con ngươi lợi hại sáng ngời, giống như thiêu đốt lên rào rạt hỏa diễm, "Ngươi không nên chửi bới bằng hữu của ta!"

Kia âm vang kiên định âm thanh, nhân phẫn nộ mà trở nên có chút vặn vẹo thần sắc, để kia áo bào màu bạc thanh niên cũng không khỏi làm cho hoảng sợ, lui ra phía sau một bước.

Giờ phút này Thu Hoành Không, tựa như mất đi lý trí giống như dã thú!

Đào Vân Trì bọn người cũng đều cả kinh, bọn họ còn là lần đầu tiên nhìn thấy Thu Hoành Không cái này mặc cho sử dụng ngoại môn đệ tử tức giận.

Cách đó không xa, Khương Ly xoay người, một đôi Phượng con mắt nhìn về phía Thu Hoành Không, tuyệt mỹ khuôn mặt hiển hiện một vòng vẻ kinh ngạc.

Bằng hữu?

Điều này chẳng lẽ chính là Thu Hoành Không nội tâm điểm mấu chốt?

Áo bào màu bạc thanh niên hai gò má đỏ lên, rõ ràng thẹn quá hoá giận, lạnh lùng nói: "Ngươi một cái mới vừa gia nhập tông môn ngoại môn đệ tử, cũng dám đến chống đối ta?"

Hắn đưa tay một cái tát liền hướng Thu Hoành Không khuôn mặt đánh tới.

Thu Hoành Không lách mình né tránh, con mắt đỏ lên, khàn giọng nói: "Cốc sư huynh, hôm nay liền là động thủ, ta cũng sẽ không biết tại việc này trên cúi đầu!"

"Ngươi còn dám trốn?"

Áo bào màu bạc thanh niên tức giận đến giận dữ, thả người tiến lên, lần nữa một chưởng hướng Thu Hoành Không vung đi.

Giờ khắc này, Khương Ly đại mi hơi nhíu, nhìn không được rồi, đang muốn ngăn cản.

Bá!

Một cái đại thủ cầm lấy Thu Hoành Không bả vai, đưa hắn dẫn tới hơi chếch, tránh được áo bào màu bạc thanh niên một kích này.

Thu Hoành Không khẽ giật mình, giương mắt liền thấy được Tô Dịch kia tuấn tú khuôn mặt, đúng là Tô Dịch.

Hắn sắc mặt khẽ biến, nói: "Tô đạo hữu, ngươi chưa có chạy?"

"Ngươi xem ta Tô mỗ con người làm ra hữu, ta lại há khả năng nhìn xem ngươi bị khi phụ sỉ nhục?"

Tô Dịch nhàn nhạt mở miệng.

Vốn là, hắn đối với Thu Hoành Không đã sinh lòng một chút thất vọng, mà khi phát giác được Thu Hoành Không xem hắn là hữu, mà không tiếc cùng áo bào màu bạc thanh niên giằng co lúc, trong lòng của hắn cũng không khỏi yên tâm.

Tên này, ngược lại không như chính mình tưởng tượng như vậy, bị sự thật đập nát một thân ngạo cốt, còn có thể. . . Kéo một thanh!

Lúc này, áo bào màu bạc thanh niên giận quá mà cười: "Ha ha ha, không biết sống chết đồ vật, lại vẫn dám trở về, như thế nào, ngươi còn muốn cùng ta động thủ?"

Hắn thật sự chọc tức, Thu Hoành Không như vậy ngoại môn đệ tử, dám chống đối hắn không nói, liền Tô Dịch cái này từ xa xôi tiểu quốc đi ra tán tu, cũng dám chộn rộn tiến đến.

Cái này để hắn mặt mũi đều nhanh không nhịn được.

"Tô đạo hữu, ngươi vì sao còn muốn trở về? Đi mau!"

Thu Hoành Không sắc mặt đại biến, lên tiếng thúc giục.

Hắn đi đắc tội áo bào màu bạc thanh niên, mặc dù sẽ bị giáo huấn một lần, còn có Khương Ly tại đây, đoạn sẽ không xuất hiện nguy hiểm tánh mạng.

Có thể Tô Dịch không giống với, một khi vạch mặt, sợ là sẽ phải có lo lắng tính mạng!

"Đã muộn!"

Áo bào màu bạc thanh niên hừ lạnh một tiếng, tay áo run lên, một ngụm màu xanh dương đạo kiếm lướt đi, đưa tay hướng Tô Dịch chém tới.

Bá!

Kiếm khí dày đặc, ánh sáng xanh dương uốn cong nhưng có khí thế.

Kiếm kia khí cũng là lăng lệ ác liệt vô cùng, mang theo huyền diệu mộc hành đạo vận, hiển lộ rõ ràng ra áo bào màu bạc thanh niên đạo hạnh phi phàm cùng cường đại.

Thu Hoành Không vừa muốn chuẩn bị đi thay Tô Dịch ngăn trở một kiếm này, hắn bả vai liền bị đè lại, bên tai vang lên Tô Dịch hơi bất đắc dĩ âm thanh: "Ngươi mà nhìn xem là được."

Âm thanh vừa vang lên.

Theo Tô Dịch đưa tay một điểm.

Răng rắc!

Kia một đạo trước mặt mà đến màu xanh dương kiếm khí từng khúc nứt vỡ nổ tung.

Thu Hoành Không trong nội tâm chấn động.

Khương Ly lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

Đào Vân Trì bọn người đều nhíu mày.

Một kích này, nhìn như hời hợt, nhưng lại có thể dễ dàng hủy diệt áo bào màu bạc thanh niên một kiếm, cái này không thể nghi ngờ rất không tầm thường.

Cần biết, áo bào màu bạc thanh niên Cốc Đằng Ưng, có thể Thiên Xu Kiếm Tông nội môn truyền nhân, một thân Nguyên Phủ cảnh hậu kỳ đạo hạnh, nhẹ nhõm có thể diệt sát cái này thế tục trong cùng cảnh nhân vật!

Có thể Tô Dịch cái này đến từ xa xôi tiểu quốc tán tu, lại có thể đưa tay ở giữa, phá vỡ Cốc Đằng Ưng một kiếm, cái này để mọi người tại đây làm sao có thể không ngoài ý muốn?

Cốc Đằng Ưng sắc mặt khẽ biến, huy kiếm tiến lên, đem một thân Nguyên Phủ cảnh hậu kỳ đạo hạnh toàn lực vận chuyển, thi triển một môn kiếm đạo bí thuật.

Bá bá bá!

Từng đạo từng đạo màu xanh dương kiếm khí ngang trời, hóa thành thành từng mảnh óng ánh sáng long lanh cánh hoa, hướng Tô Dịch bao trùm mà đi, mỹ lệ rực rỡ, lại sát khí Trùng Tiêu.

Thanh Mộc Linh Hoa kiếm!

Khương Ly, Đào Vân Trì bọn người đều nhận ra, đây là Cốc Đằng Ưng đắc ý nhất kiếm đạo bí pháp!

Tô Dịch môi hiện giọng mỉa mai chi sắc, tay áo vung lên.

Oanh ——!

Đại quy mô kiếm khí thẳng giống như trời gió biển mưa, đầy trời óng ánh cánh hoa ở trong hư không nghiền nát tàn lụi, tan thành mây khói.

Phanh! ! !

Ở mọi người kinh hãi ánh mắt nhìn soi mói, Cốc Đằng Ưng thân hình bị hung hăng đánh bay ra ngoài, còn tại giữa không trung, liền miệng lớn ho ra máu, phát ra kêu thảm thiết.

Đến cuối cùng, ngã xuống ở ngoài mười trượng hơn, rơi đầu rơi máu chảy, chật vật cực kỳ.

"Không biết tự lượng sức mình."

Tô Dịch phủi phủi ống tay áo, một trận lắc đầu.

Phẩy tay áo một cái, trọng tỏa một vị Thiên Xu Kiếm Tông nội môn chân truyền đệ tử!

Toàn trường yên tĩnh, đều bị kinh đến.

"Cái này. . ."

Thu Hoành Không lòng tràn đầy rung động.

Hắn rõ ràng nhất Cốc Đằng Ưng bực này nội môn đệ tử đáng sợ, là để hắn đều chỉ có thể nhìn qua hắn bóng lưng cường hoành tồn tại.

Có thể hắn sao có thể nghĩ đến, Cốc Đằng Ưng hội liền Tô Dịch phẩy tay áo một cái lực lượng cũng đỡ không nổi?

Khương Ly tinh mâu ngưng lại, người này. . . Không đơn giản!

Đào Vân Trì bọn người cũng bị kinh đến, nguyên một đám sắc mặt đều thay đổi, ý thức được bọn họ trước nghĩ lầm rồi.

Kia họ Tô có lẽ chỉ là một cái đến từ xa xôi tiểu quốc tán tu không giả, có thể hắn đạo hạnh cùng nội tình, lại không phải chuyện đùa!

"Chủ nhân hay là quá nhân từ rồi, nếu không, dưới một kích này, người này cái đó còn có mệnh có thể sống?"

Nguyên Hằng cảm khái.

Bạch Vấn Tình khẽ gật đầu, sâu sắc chấp nhận.

Cả hai đều được chứng kiến Tô Dịch sao chịu được xưng nghịch thiên thủ đoạn, trước mắt cảnh tượng này, quả thực cùng tiểu đả tiểu nháo cũng không có khác nhau.

"Các hạ hảo thủ đoạn, trách không được trước dám bỏ qua chúng ta, nguyên lai là có chỗ dựa!"

Đào Vân Trì lạnh lùng mở miệng, "Nhưng mà, trước thời điểm, Cốc sư đệ giáo huấn Thu sư đệ, chính là ta Thiên Xu Kiếm Tông bên trong sự tình, các hạ lại nhúng tay tiến đến, còn ra tay nặng như vậy, có phải hay không hơi quá đáng?"

Nghe thế phiên cưỡng từ đoạt lý lời nói, Thu Hoành Không đều thiếu chút nữa bị tức cười.

Có thể hắn lại chỉ có thể ẩn nhẫn, thấp giọng truyền âm đối với Tô Dịch nói: "Tô đạo hữu, ngươi đi mau, chớ để đắc tội bọn họ, cùng Thiên Xu Kiếm Tông là địch lời nói, mối họa vô tận!"

Hắn nhìn ra Tô Dịch đạo hạnh cường hoành, có thể nhưng lại không thể không lo lắng, Tô Dịch đắc tội Thiên Xu Kiếm Tông truyền nhân, sở muốn gặp phải hậu quả.

Tô Dịch lườm Thu Hoành Không một cái, không để ý đến.

Thu Hoành Không lo lắng, cũng là vì hắn Tô Dịch tốt, hắn tự nhiên hưởng thụ.

Nhưng mà, đã xuất thủ, hắn cái đó sẽ để ý những cái này?

"Trước như con ruồi giống như chửi bới ta, nhưng bây giờ nói ta quá phận?"

Tô Dịch nhàn nhạt mở miệng, "Ta đây liền cho ngươi kiến thức kiến thức, cái gì gọi là chân chính quá phận."

Nói xong, hắn nhấc chân hướng Đào Vân Trì đi đến.

Đi lại nhàn tản, không nhanh không chậm.

Có thể Đào Vân Trì lại đồng tử co lại, nhạy cảm phát giác được, Tô Dịch một thân khí cơ một mực tập trung ở trên người mình, để hắn như vác trên lưng, toàn thân không được tự nhiên.

"Càn rỡ!"

Đào Vân Trì sắc mặt trầm xuống, toàn thân khí cơ mãnh liệt, kia thuộc về Tụ Tinh cảnh lực lượng, để cả người hắn uy thế đều trở nên cực khiếp người.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình liếc nhau, đều không do ngoài ý muốn.

Một cái nội môn chân truyền đệ tử, lại có được Tụ Tinh cảnh đạo hạnh, đều đủ để đi cùng Chương Uẩn Thao bực này Vân Thiên Thần Cung ngoại môn trưởng lão so sánh.

Không thể nghi ngờ, cái này Đào Vân Trì tuyệt không phải giống như Thiên Xu Kiếm Tông nội môn đệ tử có thể so sánh!

Chứng kiến Đào Vân Trì muốn ra tay, mặt khác nam nữ đều lộ ra vẻ chờ mong, ước gì Đào Vân Trì hảo hảo giáo huấn một cái cái này họ Tô cuồng đồ.

Tô Dịch lại giống như hồn nhiên bất giác, từng bước một nhích tới gần, thần sắc nhàn nhã, toàn thân khí tức lạnh nhạt, phảng phất giống như nhàn

nhã dạo chơi.

Có thể Đào Vân Trì sắc mặt lại thay đổi.

Người khác cảm thụ không đến, có thể hắn lại hiểu rõ phát giác, theo Tô Dịch tới gần, một cỗ phô thiên cái địa khủng bố sát cơ, giống như thủy triều đập vào mặt, hung hăng xung kích lấy tinh thần của hắn, làm cho hắn sởn hết cả gai ốc, làn da đau đớn.

Một cổ áp lực kinh hãi nguy hiểm cảm giác, cũng là ở hắn tâm thần trong tràn ngập mà mở ra, kích thích được hắn toàn thân huyết dịch đều như muốn bị đông kết.

Không tốt!

Đào Vân Trì ý thức được, ở tiếp tục như vậy, không đợi Tô Dịch động thủ, chính mình ý chí chiến đấu sợ là đều cũng bị tồi suy sụp.

Không chút do dự, hắn hét lớn một tiếng, hai tay kết ấn, như ôm lấy một tòa Thái Cổ núi lớn, hai tay mang theo ngập trời kim sắc thần huy, hung hăng hướng Tô Dịch đập tới.

Oanh! !

Hư không rung động lắc lư, loạn lưu bắn tung toé.

Thần Viên Bão Sơn Ấn!

Ở đây những người khác đều hít vào khí lạnh, căn vốn không nghĩ tới, Đào Vân Trì vừa vừa ra tay, liền trực tiếp vận dụng đòn sát thủ tuyệt học!

Khương Ly giống như phát giác được một chút không ổn, tinh mâu ngưng lại, vừa phải nhắc nhở lên tiếng.

Một đạo lạnh nhạt âm thanh đã đoạt lúc trước vang lên:

"Quỳ xuống."

Nhẹ nhàng bay bổng hai chữ.

Liền gặp Tô Dịch một bước phóng ra, oanh một tiếng, kia kim sắc thần huy Trùng Tiêu "Thần Viên Bão Sơn Ấn" như giấy mỏng giống như ở trước người hắn nổ tung.

Ánh sáng vũ phiêu tán rơi rụng ở bên trong, ở mọi người khiếp sợ ánh mắt nhìn soi mói, khoảng cách Tô Dịch ba trượng bên ngoài Đào Vân Trì, thân thể như không bị khống chế giống như, phịch một tiếng quỳ rạp xuống đất.

Mà lúc này, Tô Dịch kia nhẹ nhàng bay bổng "Quỳ xuống" hai chữ, vẫn ở trong hư không quanh quẩn.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 479: Nhượng Bộ Cùng Cam Đoan

Thu Hoành Không ngốc trệ ở kia.

Cốc Đằng Ưng bực này nội môn đệ tử, trong lòng hắn, đã có thể nói Đại Hạ Nguyên Phủ cảnh trong nhân vật kiệt xuất, xa không phải thế tục cùng cảnh có thể so sánh.

Mà Đào Vân Trì, chính là mạnh hơn Cốc Đằng Ưng lớn nhân vật, được xưng tụng ngàn dặm mới tìm được một, nội tình cùng đạo hạnh, đặt tại Thiên Xu Kiếm Tông nội môn đệ tử ở bên trong, cũng là nổi tiếng.

Nhưng bây giờ, Đào Vân Trì cũng thất bại!

Tô Dịch một bước ở giữa ——

Thần Viên Bão Sơn Ấn bạo vỡ!

Đào Vân Trì quỳ gối quỳ xuống đất!

Kia chờ bá đạo một màn, để Thu Hoành Không đầu phát mộng, song mâu thất thần.

"Sao có thể. . ."

"Đào sư huynh đạo hạnh, đủ để đưa thân nội môn đệ tử năm thứ hạng đầu, hắn Tụ Tinh cảnh đạo hạnh, để tông môn những kia ngoại môn trưởng lão đều ảm đạm thất sắc, có thể. . . Có thể tại sao có thể như vậy. . ."

Những Thiên Xu Kiếm Tông đó nam nữ đều há hốc mồm, bị một màn này kinh đến.

Phẩy tay áo một cái ở giữa, Cốc Đằng Ưng thất bại.

Một bước phóng ra lúc, Đào Vân Trì cũng thất bại.

Cái này để ai dám tin tưởng?

Lại nhìn hướng Tô Dịch lúc, những kia nam nữ đều kinh nghi bất định, thần sắc chưa từng có nghiêm trọng.

Trước, bọn họ tự cho mình rất cao, đối mặt Tô Dịch cái này đến từ xa xôi tiểu quốc tu sĩ lúc, là một loại cao cao tại thượng bao quát tư thái.

Xem Tô Dịch ngu muội vô tri, không biết trời cao đất rộng, buồn cười đáng thương thật đáng buồn đáng tiếc.

Nhưng bây giờ, Tô Dịch triển lộ ra thực lực, liền như một cái Muộn Côn hung hăng nện ở trên người bọn họ, hoàn toàn đem bọn họ nện đến tỉnh táo lại.

Làm sao không rõ, lần này bọn họ nhìn lầm sao?

Cái này họ Tô, không phải tầm thường tán tu, rõ ràng chính là một cái cực đoan khủng bố hung ác gốc rạ!

Khương Ly thần sắc đều hơi chậm lại, tinh mâu biến ảo, không còn nữa trước kia lạnh nhạt tự nhiên tư thái.

Tô Dịch Nguyên Phủ cảnh sơ kỳ tu vi, lại có thể ở một kích ở giữa liền dễ dàng trấn áp Tụ Tinh cảnh Đào Vân Trì, thực lực như vậy, làm cho nàng cũng cảm thấy giật mình.

Lúc này, Tô Dịch chắp tay tại lưng, bao quát lấy quỳ trên mặt đất không cách nào giãy dụa đứng dậy Đào Vân Trì, nói: "Liền loại người như ngươi nhân vật, ta đều lười được diệt sát."

Dứt lời, hắn ngẩng đầu, ánh mắt quét qua ở đây những người khác.

Những kia nam nữ đều vẻ sợ hãi cả kinh, không dám cùng Tô Dịch ánh mắt đối mặt.

Chỉ có Khương Ly cái cằm khẽ nâng, hẹp dài Phượng con mắt nhắm lại, toàn thân mang theo một cỗ khiếp người uy nghi, cùng Tô Dịch đối mặt, bình tĩnh.

Chứng kiến cái này kiêu ngạo như một cái Khổng Tước tựa như tuyệt mỹ thiếu nữ áo tím, Tô Dịch hỏi: "Trước, ngươi từng có hai lần ra tay dấu hiệu, có thể vì sao cuối cùng nhịn được?"

Một câu, để Khương Ly trắng nõn như ngọc khuôn mặt khẽ biến, nói: "Đạo hữu đã nhận ra?"

"Thiên phát sát cơ, Đấu Chuyển Tinh Di, địa phát sát cơ, Long Xà bắt đầu lục, người phát sát cơ, Thiên Địa lật."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Ngươi còn chưa đem một thân khí cơ rèn luyện đến viên mãn không lộ đích tình trạng, muốn động tay lúc, quanh thân khí cơ như dây cung kéo căng, ta sao có thể phát giác không đến?"

Khương Ly Phượng con mắt chớp động, như Viễn Sơn giống như đại mi hiển hiện một chút hiếm thấy ngưng sắc.

Nàng trước hoàn toàn chính xác từng có ra tay ngăn cản có ý định, nhưng chỉ vẻn vẹn là suy nghĩ trong đầu một chút, liền kiềm chế xuống dưới.

Có thể lại chưa từng nghĩ, Tô Dịch lại thông qua nàng một thân khí cơ khéo léo biến hóa, đã nhận ra nàng trước từng muốn ra tay dấu hiệu.

Phần này thấy rõ lực đã có thể quá kinh khủng!

"Đạo hữu hảo nhãn lực, Khương Ly khâm phục."

Khương Ly than nhẹ tựa như mở miệng.

Vị này ở Thiên Xu Kiếm Tông một đời tuổi trẻ trong như Truyền Kỳ giống như "Phượng Tuyền Tiên Tử", rõ ràng cũng bị Tô Dịch triển lộ ra thực lực cùng nhãn lực kinh đến.

Cái này thấy Thu Hoành Không nội tâm phiên giang đảo hải, thần sắc hoảng hốt.

Trước, hắn còn vô ý thức đem Tô Dịch cho rằng giống như hắn "Trong giếng chi con ếch", cảm khái thổn thức không ngừng, từng đề nghị Tô Dịch bái nhập Thiên Xu Kiếm Tông tu hành, không đến mức mai một một thân tài tình.

Đã từng lo lắng Tô Dịch cùng Đào Vân Trì bọn người vạch mặt, hậu hoạn vô tận.

Nhưng bây giờ, hắn mới phát hiện mình những làm kia, hoàn toàn chính là tự cho là đúng, thật là tức cười.

"Vậy ngươi cảm thấy, chuyện hôm nay, nên như thế nào giải quyết?"

Tô Dịch hỏi.

Ngã ngồi trên mặt đất, tóc tai bù xù áo bào màu bạc thanh niên Cốc Đằng Ưng, quỳ rạp trên đất mặt mũi tràn đầy xấu hổ và giận dữ Đào Vân

Trì, cùng với những kia nam nữ trẻ tuổi ánh mắt, đều là ngay ngắn hướng nhìn về phía Khương Ly.

Khương Ly trầm mặc khoảnh khắc, yếu ớt thở dài, nói: "Trước thời điểm, đích thật là ta những cái này sư đệ sư muội làm sai rồi, ta đại diện bọn họ Hướng đạo hữu xin lỗi, kính xin đạo hữu chớ để chú ý."

Nàng một thân áo tím, tuyệt diễm xuất trần, khí chất tôn quý không thể nói.

Là Thiên Xu Kiếm Tông cực siêu nhiên Phượng Tuyền Tiên Tử.

Là Đại Hạ Tam đại dòng họ một trong Khương thị chi chủ hòn ngọc quý trên tay.

Là danh chấn thiên hạ hợp lý thế thiên kiêu.

Nhưng lúc này, lại lựa chọn nhượng bộ, lên tiếng tạ lỗi!

Đào Vân Trì bọn người đều ngơ ngẩn, thiếu chút nữa không thể tin được con mắt.

Thu Hoành Không rung động thất thần.

Ở Thiên Xu Kiếm Tông, hắn nhất khâm phục cùng ngưỡng mộ liền là Khương Ly, người như Tiên Tử Chân Phượng, trác tuyệt kinh diễm, siêu nhiên hậu thế.

Có thể Thu Hoành Không chưa từng nghĩ tới, Khương Ly như vậy chói mắt người, hội ở đối mặt Tô Dịch lúc, lựa chọn nhượng bộ.

Cái này quá bất khả tư nghị.

Chẳng lẽ nói, Khương sư tỷ cũng không có nắm chắc có thể thắng Tô đạo hữu?

"Ngươi nguyên vốn có thể ngăn cản đây hết thảy, nhưng lại không có làm như vậy, đại khái cũng là không nghĩ tới, ta như vậy một cái viên đạn tiểu quốc tu sĩ, lại cũng không như trong dự liệu yếu như vậy, đúng hay không?"

Tô Dịch cười rộ lên.

Khương Ly Phượng con mắt sáng ngời, ngưng mắt nhìn lấy Tô Dịch, thản nhiên nói: "Đúng vậy, ta trước hoàn toàn chính xác hiếu kỳ, như đạo hữu như vậy nhân vật, nơi nào đến lực lượng xem chúng ta như không có gì, cho nên, vô luận là Cốc sư đệ khiêu khích, hay là Đào sư đệ tự mình ra tay, ta đều chưa từng ngăn trở."

Giọng nói của nàng linh hoạt kỳ ảo thanh vui mừng, mang theo một cỗ tôn quý uy nghi khí tức, "Nếu không là đạo hữu thắng, ta tự sẽ không vì thế xin lỗi. Thế sự vốn là như thế, thắng làm vua thua làm giặc mà thôi."

Tô Dịch nhiều hứng thú nói: "Kia ngươi cảm thấy ngươi xin lỗi, ta sẽ tiếp nhận sao?"

Khương Ly nghĩ nghĩ, nói: "Ta cam đoan, Thu sư đệ không sẽ phải chịu việc này liên luỵ, về sau ở Thiên Xu Kiếm Tông, chỉ cần do ta Khương Ly tại đây, cũng sẽ không biết lại để hắn thụ bị người khi dễ, đạo hữu cảm thấy, ta như vậy thành ý như thế nào?"

Nàng Phượng con mắt thanh tú, áo tím như ngọc, tuy là thiếu nữ, đã có tôn quý uy nghi khí, giống như một cái siêu nhiên hậu thế Phượng Hoàng, lại phối hợp kia khuynh thành giống như dung mạo, làm cho người tự ti mặc cảm.

Nàng lời nói này xuất ra, những kia nam nữ đều một trận bạo động, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Khương Ly nhượng bộ xin lỗi, liền để bọn họ khó có thể tiếp nhận, hiện tại lại vẫn làm ra như thế cam đoan, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

"Ngươi là nữ nhân thông minh."

Tô Dịch có chút cảm khái, nói, "Chuyện hôm nay, dừng ở đây."

Khương Ly giống như nhẹ nhõm không ít.

Tô Dịch ánh mắt nhìn hướng Thu Hoành Không, cuối cùng cái khẽ gật đầu, nói: "Bảo trọng."

Dứt lời, hắn chắp tay tại lưng, hướng xa xa bước đi.

Thu Hoành Không ánh mắt phức tạp, hít thở sâu một hơi khí, ôm quyền chào: "Tô đạo hữu bảo trọng!"

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch, Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình một đoàn người thân ảnh biến mất ở mênh mông trong bóng đêm, Thu Hoành Không cái này mới thu hồi ánh mắt.

"Thu sư đệ, ngươi vị bằng hữu kia có thể thực thật lợi hại đó a!"

Lúc này, Đào Vân Trì đã từ trên mặt đất bò lên, mặt mũi tràn đầy vẻ âm trầm.

"Lần này, Thu sư đệ trong nội tâm có lẽ thật cao hứng rất đắc ý a?"

Cốc Đằng Ưng cũng thần sắc khó coi.

Hắn và Đào Vân Trì, đều bị Tô Dịch thất bại, mất hết mặt mũi, lúc này rõ ràng đem khoản này sổ sách tính toán đến Thu Hoành Không trên đầu.

Thu Hoành Không trong nội tâm trầm xuống.

Khương Ly đại mi hơi nhíu, đột nhiên lên tiếng nói: "Ta lời nói mới rồi, các ngươi không có nghe sao?"

Đào Vân Trì khẽ giật mình, khó có thể tin nói: "Khương sư tỷ, ngài sẽ không phải thực có ý định che chở Thu Hoành Không cái này ngoại môn đệ tử a?"

Khương Ly Phượng con mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng, nói: "Ngươi có ý kiến?"

Đào Vân Trì sắc mặt lập tức thay đổi, vội vàng lắc đầu.

Cốc Đằng Ưng cũng một trận hãi hùng khiếp vía.

Bọn họ cái này mới ý thức tới, Khương Ly vừa rồi đáp ứng Tô Dịch cam đoan, nguyên lai cũng không phải là đùn đỡ chi từ, mà rất nghiêm túc!

Khương Ly ánh mắt nhìn hướng Thu Hoành Không, nói: "Lời nói của ta tự nhiên chắc chắn, về sau ở tông môn, chỉ cần có người khi dễ ngươi, tự có thể tới tìm ta."

Lời này vừa nói ra, những kia nam nữ nhìn về phía Thu Hoành Không ánh mắt đều thay đổi, tên này về sau có Khương sư tỷ bảo kê, tông môn cao thấp ai còn dám khó xử hắn?

Bọn họ có thể rõ ràng nhất, có Khương Ly cam đoan, về sau liền là trong tông môn những kia đại nhân vật, đều xem trọng Thu Hoành Không một

cái, sẽ không đi coi hắn là làm một cái không bị coi trọng, mặc cho ép buộc ngoại môn đệ tử.

Cái này để những kia nam nữ nội tâm cũng không khỏi bay lên một chút ghen ghét cảm xúc.

Ai cũng không muốn, Thu Hoành Không lại nhân họa đắc phúc!

Đào Vân Trì cùng Cốc Đằng Ưng thì cảm thấy rất khó có thể.

Tối nay, bọn họ mặt mũi quét rác.

Mà Thu Hoành Không cái này bị bọn họ hô chi tức đến vung chi tức đi nhân vật, lại thành cuối cùng lớn Doanh gia, cái này cũng từ bên cạnh phụ trợ ra hai người bọn họ không chịu nổi cùng vô năng!

Thu Hoành Không toàn thân chấn động, chắp tay nói: "Đa tạ Khương sư tỷ!"

"Ngươi nên cảm tạ có thể không phải ta, thời điểm không còn sớm, chúng ta cũng nên đã đi ra."

Khương Ly lắc đầu, tay áo phiêu dắt, nàng yểu điệu thân ảnh vút không mà đi.

Thu Hoành Không bọn người đều vội vàng đuổi theo.

Chỉ là trên đường, Thu Hoành Không nhưng vẫn ở suy nghĩ Tô Dịch lời nói kia:

"Nhận thức đến chênh lệch, cũng không phải là chuyện xấu, có thể như một viên kiếm tâm bị long đong, về sau muốn lại chà lau sạch sẽ, tái hiện trước kia sắc bén khí, đã có thể quá khó khăn. . ."

Kia từng chữ, thật lâu ở Thu Hoành Không nội tâm quanh quẩn.

"Tô đạo hữu, đa tạ rồi!"

. . .

Cảnh ban đêm càng phát thâm trầm.

Nếu như Quỷ thị giống như "Thanh Hòe quốc" thành trì phế tích, yên tĩnh hoang vu.

Đột nhiên, một đám bóng mờ nhúc nhích, lặng yên hóa thành một cái đang mặc đạo bào, đầu đội đạo quan, tiên phong đạo cốt giống như người đàn ông trung niên.

Chỉ có kia một đôi màu xanh bóng đồng, lộ ra yêu dị khiếp người, cũng làm cho khí chất của hắn mang lên một phần âm trầm khiếp người mùi vị.

Huyết Kiêu!

Niết Phong Thánh Tử hộ đạo nhân.

Từ lúc Linh Khúc đại hội sau khi kết thúc, liền triển khai hành động, ham muốn báo thù rửa hận, từ Tô Dịch trong tay đoạt lại kia một miếng ma thai.

"Tích Hoa phu nhân cái này ngu xuẩn vật, lãng phí một cách vô ích lão phu chỗ bố trí 'Huyết Hải chôn cất cốt trận' ."

Huyết Kiêu thầm than.

"Nhưng mà, kia họ Tô tiểu tử, ngược lại hoàn toàn chính xác cực kì mạnh mẽ, cũng không biết, hắn đến tột cùng là lai lịch gì, vì sao có thể có được kia chờ nghịch thiên chiến lực. . ."

Huyết Kiêu xanh rờn đồng lấp lánh không ngừng.

Hồi lâu, hắn lắc đầu, đang muốn rời khỏi.

Đột nhiên, một đạo lạnh nhạt âm thanh ở cái này hoang vu đêm tối yên tĩnh sắc trong vang lên:

"Ngươi chính là Huyết Kiêu?"

Âm thanh không lớn, lại rõ ràng mà quanh quẩn trong thiên địa.

Huyết Kiêu đồng tử co lại, nguồn gốc từ Hóa Linh cảnh đại tu sĩ bản năng, để hắn trước tiên lựa chọn né tránh, thân ảnh nhoáng một cái, liền vọt đến trăm trượng bên ngoài.

Oanh!

Gần như cùng một thời gian, ở Huyết Kiêu trước kia đứng im lặng hồi lâu chân vị trí, một đạo kiếm khí im hơi lặng tiếng chém xuống, trên mặt đất lập tức vỡ ra một đạo sâu không thấy đáy to lớn một khe lớn.

Đất rung núi chuyển, kiếm ý tàn sát bừa bãi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 480: Kinh Sợ Thối Lui

Huyết Kiêu âm thầm cả kinh, lưng phát lạnh.

Trước hắn nếu không là né tránh kịp thời, cực khả năng liền lâm vào trong nguy hiểm!

Cũng vào lúc này, Huyết Kiêu thấy được ra tay người.

Đó là một cái thanh bào thiếu niên, dừng chân xa xa cảnh ban đêm bóng mờ ở bên trong, toàn thân khí tức giống như cùng kia hoang vu tịch liêu Thiên Địa dung làm một thể, cùng gần bên núi đá cỏ cây cũng không có gì khác nhau.

Tô Dịch!

Để Huyết Kiêu giật mình chính là, chỉ dựa vào thần niệm, căn bản không cách nào cảm ứng được đối phương, giống như căn bản không tồn tại giống như, tự nhiên cũng không cách nào tập trung đối phương.

Thật cao sâu liễm tức bí pháp!

Huyết Kiêu đối với chính mình tiềm tung ẩn hình chi thuật gần đây tự phụ, tự nghĩ liền là cùng cảnh thế hệ, cũng ít có người có thể cùng hắn bằng được.

Có thể xa xa Tô Dịch, thản nhiên đứng ở đó, thân ảnh liền hoàn toàn dung nhập Thiên Địa vạn hóa ở bên trong, liền Hóa Linh cảnh thần niệm

đều cảm giác không đến.

Chỉ dựa vào điểm này, để Huyết Kiêu đều có tự than thở không bằng cảm giác.

"Tiểu hữu sớm phát hiện lão phu sao?"

Huyết Kiêu xanh biếc đồng tử lấp lánh.

"Ngươi ẩn thân chi thuật rất không tồi, liền là ta cũng không thể bắt đến tung tích của ngươi. Nhưng mà, từ giết chết Tích Hoa phu nhân một khắc này, ta liền liệu định, ngươi tất nhiên liền giấu kín ở gần bên nào đó cái địa phương."

Xa xa, Tô Dịch một tay phụ lưng, một tay xách theo Huyền Ngô Kiếm, cất bước hướng bên này đi tới.

Theo hắn khẽ động, lúc này mới bày biện ra cùng kia phiến thiên địa Sơn Hà không giống khí tức đến, giống như ven đường không thu hút từng cọng cây ngọn cỏ, bỗng nhiên biến hóa nhanh chóng, hóa thành một cái lớn người sống.

"Thì ra là thế, trách không được ngươi sẽ đi mà quay lại."

Huyết Kiêu chợt nói.

"Ngươi vốn là là giết ta mà đến, hiện tại đã đã thấy mặt, không bằng liền làm cái đoạn như thế nào?"

Tô Dịch con mắt màu đen sâu thẳm, lạnh nhạt nói, "Ta chết đi, ngươi không chỉ có thể vì Niết Phong Thánh Tử báo thù, còn có thể đem kia một miếng ma thai đoạt lại đi, đây chính là lớn cơ hội tốt, nếu là bỏ qua, về sau nghĩ gặp mặt đến cơ hội như vậy đã có thể mơ hồ."

Hắn dạo bước sơn dã mà đến, tay áo tung bay, ở cái này trong bóng đêm, thẳng giống như trích tiên giống như tuyệt trần thoát tục.

Có thể khi thấy Tô Dịch tới gần, Huyết Kiêu chân mày lại hiện lên một chút chần chờ.

Chợt, hắn mỉm cười lắc đầu: "Tiểu hữu trong tay chắc chắn đủ để uy hiếp Hóa Linh cảnh át chủ bài, mới dám ... như vậy không có sợ hãi, lão phu cũng sẽ không mắc lừa."

Dừng một chút, hắn ánh mắt nghiền ngẫm nói: "Theo lão phu nhìn, tiểu hữu vội vã như thế động thủ, chẳng lẽ là lo lắng kế tiếp đường xá trên, lão phu hội tùy thời sẽ xuất hiện, dư ngươi một kích trí mạng?"

"Ngươi suy nghĩ nhiều, ta chỉ là thấy cái mình thích là thèm, nghĩ bắt ngươi đến mài một mài Kiếm Phong mà thôi."

Tô Dịch mỉm cười, hắn đã đi tới khoảng cách Huyết Kiêu ba mươi trượng khoảng cách chi địa.

Mắt thấy hắn còn muốn tiếp tục tới gần lại đây, Huyết Kiêu gào to nói: "Tiểu hữu, ngươi như gần chút nữa, lão phu sẽ phải đi trước một bước rồi!"

"Vội cái gì, để cho ta tiễn ngươi một đoạn đường lại có làm sao?"

Tô Dịch cười rộ lên.

Cái kia mi tâm chi địa, lặng yên tách ra một cái khe hở, một đạo hư ảo Tam Thốn màu xanh dương Tiểu Kiếm bắn ra.

Lục Thần Tiểu Kiếm!

Bá!

Màu xanh dương Tiểu Kiếm trong chốc lát liền tới đến Huyết Kiêu trước người, chém xuống một cái.

Quá là nhanh!

Liền như thần niệm phóng thích lúc, có thể ngay lập tức bao trùm ngàn trượng phạm vi.

Màu xanh dương Tiểu Kiếm tốc độ, cũng vượt quá tưởng tượng nhanh, nhanh đến để Huyết Kiêu bực này Hóa Linh cảnh tồn tại, cũng không khỏi sởn hết cả gai ốc, trong môi phát ra một tiếng kêu kỳ quái.

Phanh!

Hắn thân ảnh như bọt biển tựa như nổ tung, hư không tiêu thất.

Ngoài mấy trăm trượng, một khối trên mặt đá, Huyết Kiêu thân ảnh một lần nữa xuất hiện lúc, gò má đã hiển hiện một vòng vẻ thống khổ, hung hăng bắt đầu vặn vẹo.

Cái trán càng là thấm ra một tầng mồ hôi lạnh.

"Đáng tiếc."

Tô Dịch than nhẹ.

Một kiếm thất bại, cũng làm cho hắn đã mất đi truy kích hào hứng.

Cái này Huyết Kiêu cùng Lệ Diệu Hồng kia chờ Hóa Linh cảnh tồn tại không giống, tuy nhiên cũng chỉ có Hóa Linh cảnh sơ kỳ tu vi, có thể người này tinh thông nhiều loại độn thuật, am hiểu tiềm hành ẩn tung.

Như chính diện chém giết, hắn có lẽ không bằng Lệ Diệu Hồng.

Có thể hắn nếu muốn bỏ chạy, dùng Tô Dịch thủ đoạn, cũng rất khó đem hắn lưu lại.

Tô Dịch cũng không biết, cái kia Lục Thần Tiểu Kiếm uy lực, đã hoàn toàn kinh đến Huyết Kiêu vị này Hóa Linh cảnh tồn tại!

Trên thực tế, Huyết Kiêu mặc dù tránh đi một kiếm này, có thể Thần hồn cũng đụng phải bị thương, như tê liệt đau đớn kịch liệt, để Huyết Kiêu thể xác và tinh thần đều một trận phát lạnh.

Hắn dám khẳng định, đổi lại mặt khác Hóa Linh cảnh tu sĩ, sợ cũng đỡ không nổi một kiếm này!

Cái này không thể nghi ngờ thật là đáng sợ.

"Hảo cường hoành Thần hồn bí thuật, cái này sẽ là của ngươi át chủ bài?"

Huyết Kiêu sắc mặt tái nhợt nghiêm trọng.

"Chưa nói tới, chỉ có thể coi là một môn nói được đi qua Thần hồn bí thuật mà thôi."

Tô Dịch thu hồi Huyền Ngô Kiếm, phất phất tay, nói, "Hôm nay sẽ đưa đến nơi đây, ta hi vọng lần sau gặp mặt lúc, ngươi có thể có gan cùng ta chính diện một trận chiến, cáo từ."

Dứt lời, hắn chắp tay tại lưng, bồng bềnh mà đi.

Kia tiêu sái bộ dáng, thấy Huyết Kiêu cũng không khỏi ngơ ngẩn, cứ như vậy. . . Đi sao?

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh biến mất, Huyết Kiêu lúc này mới lấy lại tinh thần tựa như, thần sắc hiển hiện một chút phức tạp, ba phần

giật mình, ba phần nghĩ mà sợ, cùng với bốn phần nói không rõ đạo không rõ hoảng hốt chi sắc.

"Lúc nào, một cái Nguyên Phủ cảnh thiếu niên, đều có thể uy hiếp được Hóa Linh cảnh tu sĩ sao?"

"Đặt tại ba vạn năm trước thời điểm, chỉ sợ cũng chỉ có những kia đỉnh cấp đại giáo trong nhất trác tuyệt nhân vật tuyệt thế, mới có thể làm đến một bước này a?"

"Cùng mà so sánh với, Niết Phong Thánh Tử. . . Hoàn toàn chính xác chỗ thua kém không ít. . ."

Huyết Kiêu nỗi lòng bốc lên.

Vốn là, hắn mang theo đầy ngập hận ý đến đây trả thù, nhưng bây giờ, lại đầy ngập đều là rét lạnh cùng hồi hộp.

"Muốn không cần tiếp tục đuổi giết xuống dưới?"

Huyết Kiêu do dự.

Dùng hắn Hóa Linh cảnh tu vi, ở thiên hạ hôm nay đủ để hoành hành không sợ.

Nhưng bây giờ, trải qua trước kia một hồi mạo hiểm cảnh ngộ, để Huyết Kiêu nhưng lại không thể không cân nhắc, lại đuổi theo giết Tô Dịch, sở muốn gặp phải hậu quả.

"Như chính diện chém giết, dùng thủ đoạn của ta, sợ cũng đều được bẻ gãy ở tiểu tử kia trong tay không thể, có thể như thẳng tuốt truy tung, tìm không thấy ra tay tuyệt hảo thời cơ, lại không công lãng phí thời gian. . ."

"Mà thôi, chuyện này bẩm báo cho chủ thượng, do chủ thượng đến định đoạt liền là."

Hồi lâu, Huyết Kiêu thầm than một tiếng.

Cho rằng ra cái này quyết đoán lúc, nội tâm của hắn cũng là không khỏi hiển hiện một chút sỉ nhục.

Ai dám tin tưởng, thân là Âm Sát thần sứ chính mình, một cái từ ám cổ chi cấm trong sống sót lão gia hỏa. . . Hôm nay lại bị một cái Nguyên Phủ cảnh tu sĩ dọa lùi sao?

. . .

"Chủ nhân, có từng giết kia Huyết Kiêu?"

Núi non trùng điệp ở giữa, một đầu tầm hơn mười trượng khổng lồ kim sắc lão Ngoan, chở Tô Dịch cùng Bạch Vấn Tình, hướng xa xa bước đi, một đường giẫm vỡ không biết bao nhiêu cây cối nham thạch, đại địa đều đang chấn động.

Đây là Nguyên Hằng bản thể.

Đem làm Tô Dịch phản hồi, biết được Tô Dịch không muốn đi đường rồi, Nguyên Hằng liền trước tiên hành động nổi lên tọa kỵ nhân vật.

"Lão già kia gian dối cẩn thận, nắm giữ nhiều loại bỏ chạy bí thuật, căn bản không dám chính diện chém giết, ta cũng là có biện pháp lưu lại hắn, chẳng qua là lại muốn hao phí không ít khí lực, không đáng."

Tô Dịch nằm ở ghế mây trên, nhắm mắt dưỡng thần.

Ghế nằm bày ở Nguyên Hằng kia cứng rắn như mà thân thể trên, không chút sứt mẻ, nằm ở trong đó, cũng cảm thụ không đến bao nhiêu xóc nảy.

"Không đáng?"

Bạch Vấn Tình ngơ ngác một chút, không khỏi âm thầm cảm khái, nếu là tu sĩ khác, không phải cùng hết mọi thủ đoạn cũng phải đem đối thủ giết chết không thể.

Có thể rất hiển nhiên, Tô tiền bối không giống với, hắn không muốn đem thể lực lãng phí ở đi diệt sát Huyết Kiêu bực này nhân vật trên người. . .

Cái này không phải là không một loại phát ra từ thực chất bên trong tự phụ cùng miệt thị?

"Hắc hắc, tên này so với Lệ Diệu Hồng thông minh nhiều hơn, có thể từ chủ nhân thuộc hạ sống sót, đầy đủ để hắn nói khoác cả đời, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn kinh nghiệm việc này, sẽ không chạy nữa đến tìm đường chết."

Nguyên Hằng cười rộ lên.

Lời nói này, để Tô Dịch cũng cười, nhớ tới ở tiền thế một cái cọc chuyện lý thú.

Năm đó, quỷ tu nhất mạch Tây Minh Quỷ Hoàng đang cùng hắn trở thành bằng hữu trước, còn từng phát sinh qua không ít xung đột.

Có một lần, Tây Minh Quỷ Hoàng liên hợp hơn mười cái hảo hữu cùng một chỗ, cùng một chỗ vây công hắn Tô Huyền Quân, kết quả trước hết nhất chạy thoát, chính là Tây Minh Quỷ Hoàng.

Cái này đối với bất luận cái gì một vị Hoàng giả mà nói, được xưng tụng là vô cùng nhục nhã.

Có thể Tây Minh Quỷ Hoàng lại rất đắc ý, thường xuyên lấy người nói khoác nói: "Hắn Tô Huyền Quân có gì đặc biệt hơn người, căn bản cũng không có ngoại giới nghe đồn khoa trương như vậy, năm đó chúng ta hơn mười cái Hoàng giả thiết lập ván cục vây giết hắn, còn không phải bị ta một người chạy thoát rồi?"

Lời nói này, cũng thành Đại Hoang Cửu Châu Hoàng cảnh trong hội một cái đàm tiếu.

Nguyên Hằng lời nói, ngược lại là có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Nhưng mà, hiện tại Huyết Kiêu sợ là không thể nào nói khoác bực này sỉ nhục sự tình.

Mắt thấy Tô Dịch tâm tình có vẻ không tệ, Nguyên Hằng hỏi: "Chủ nhân, không ra ngoài bảy ngày thời gian, chúng ta là đạt đến Đại Hạ hoàng đô Cửu Đỉnh Thành, ngài còn có có ý định sao?"

"Trước vòng quanh Cửu Đỉnh Thành đi dạo một vòng, nhìn một cái cái này tòa thiên hạ tu sĩ đều hướng tới chi 'Tu hành chi đô " là như thế nào một phen cảnh tượng."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Đến lúc đó, ngươi nhược tâm sống bất cứ dị thường nào cảm ứng, cũng đem làm trước tiên nói cho ta biết."

Nguyên Hằng khẽ giật mình, lập tức hiểu rõ, nói: "Chủ nhân yên tâm, chỉ cần tên kia gọi Cát Khiêm tu sĩ ở Cửu Đỉnh Thành, ta chắc chắn toàn lực ứng phó giúp chủ nhân tìm được hắn!"

Nguyên Hằng trong nội tâm hiểu rõ, lúc trước đang là vì phải tìm được Cát Khiêm, Tô Dịch mới có thể truyền thụ hắn "Huyền Vũ Chân Khí Kinh" trong thuộc về Nguyên Đạo cấp độ tu luyện văn chương.

"Chuyện này ngược lại không sao, tùy duyên a."

Tô Dịch đối với Cát Khiêm hứng thú không lớn, ngược lại là đối với Cát Khiêm vì sao có thể tu luyện "Huyền Vũ Chân Khí Kinh" rất cảm thấy hứng thú.

Nhắc đến Cửu Đỉnh Thành, Tô Dịch không khỏi nhớ tới Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền, cái này áo trắng đeo kiếm, linh hoạt kỳ ảo thanh lệ thiếu nữ, hôm nay là hay không đã ở Cửu Đỉnh Thành?

Còn có hoa gió mùa, nàng chính là Đại Hạ cái nào đó tông tộc cổ xưa hậu duệ, dùng Long Tước vì tông tộc đồ đằng.

Ban đầu ở Loạn Linh Hải phân biệt lúc, Hoa Tín Phong từng tặng cho hắn một khối Long Tước ngọc bội, nói xưng bằng vào vật ấy, vô luận ở Cửu Đỉnh Thành muốn làm chuyện gì, chỉ cần tiến về vân trạch lâu, tự sẽ có người toàn lực là Tô Dịch cống hiến.

"Cửu Đỉnh Thành. . . Hi vọng sẽ không để cho ta thất vọng. . ."

Tô Dịch thầm nói.

Đại Hạ là thương thanh trên trăm cái thế tục trong quốc gia bá chủ.

Mà Cửu Đỉnh Thành, thì Đại Hạ hoàng đô, vị trung tâm trụ cột chi địa, nếu như một quốc gia chi tâm dơ bẩn, vô cùng phồn hoa cường thịnh.

Tục truyền, Cửu Đỉnh Thành từ lúc ba vạn năm trước thời điểm cũng đã tồn tại, nội tình cổ xưa vô cùng, cho tới bây giờ, Cửu Đỉnh Thành lại có "Tu hành chi đô" "Nhân gian tiên thành"..... Thanh danh tốt đẹp.

Hơn nữa, ở Cửu Đỉnh Thành phía dưới, nghe nói còn trấn áp có một đạo tràn ngập điềm lành khí tức long mạch, cũng là Thương Thanh đại lục trên,

duy nhất một đầu không có gặp ám cổ chi cấm phá hư long mạch!

Đối với cái này, Tô Dịch tự nhiên rất cảm thấy hứng thú.

Thậm chí, mơ hồ có chút chờ mong ở điều này đại biểu lấy Đại Hạ tu hành giới tối cao tiêu chuẩn Cửu Đỉnh Thành ở bên trong, có thể gặp được đến một ít có thể chịu được một trận chiến nhân vật!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 481: Thầy Trò Xuất Hành

Thiên Dương Châu.

Vân Thiên Thần Sơn, trong một tòa động phủ.

"Tâm Chiếu, tông môn làm ra quyết định."

Hàn Yên chân nhân đi vào động phủ ngồi xuống lúc, giữa hai đầu lông mày mang theo vẻ uể oải.

Nàng sống cực đẹp, từ lúc hơn mười tuổi ở tông môn tu hành lúc, liền là một đời tuổi trẻ công nhận đệ nhất mỹ nhân.

Mặc dù nàng hôm nay đã có gần 300 năm thọ nguyên, có thể dung nhan như trước mỹ lệ như lúc ban đầu, làn da óng nhuận tinh tế tỉ mỉ, tư thái yểu điệu uyển chuyển, mềm mại tóc xanh tùy ý vãn thành búi tóc, lộ ra một tấm vô cùng mịn màng thanh tươi đẹp khuôn mặt.

Đối với có được trú nhan chi thuật người tu hành mà nói, cũng không tồn tại "Mỹ nhân tuổi xế chiều, không cho phép nhân gian gặp đầu bạc" thuyết pháp.

Hàn Yên chân nhân có được Hóa Linh cảnh trung kỳ tu vi, dung mạo như trước đẹp được khiến lòng run sợ.

Tuế nguyệt ảnh hưởng xuống, chỉ làm cho nàng giơ tay nhấc chân ở giữa, nhiều thêm lúc tuổi còn trẻ không có thành thục cùng mềm mại trơn

láng, có khác phong tình.

"Sư tôn, Chưởng giáo như thế nào quyết đoán?"

Văn Tâm Chiếu đứng dậy, đưa qua một ly nóng hổi linh trà.

Thiếu nữ tuyệt mỹ như vẽ, cùng hắn sư tôn so sánh với, là một loại mạnh mẽ tịnh lệ đẹp, mỗi người mỗi vẻ.

Hàn Yên chân nhân khẽ thở dài một tiếng, nói: "Chưởng giáo hạ lệnh, triệt tiêu Chương Uẩn Thao trưởng lão chức vụ, cũng kể từ hôm nay, tiến về Luyện Tâm Nhai cấm túc, trong ba năm không được ra ngoài."

Văn Tâm Chiếu khuôn mặt khẽ biến.

Năm ngày trước, bọn họ một đoàn người liền phản hồi tông môn.

Đã ở cùng ngày, Chương Uẩn Thao liền đem trên đường đi phát sinh cảnh ngộ chi tiết bẩm báo, tông môn cao thấp chịu chấn động.

Hoắc Vân Sinh, Tôn Phong, Tiền Thiên Long ba vị nội môn truyền nhân, đều bị sát hại, cái này để ai có thể không sợ hãi?

Nhất là Hoắc Vân Sinh, chính là Đại Hạ Tam đại dòng họ một trong Hoắc thị tộc trưởng con trai trưởng, cái chết của hắn, thậm chí kinh động đến một ít bế quan nhiều năm lão quái vật.

Ở hiểu được sự tình chân tướng về sau, Vân Thiên Thần Cung một đám cao tầng, lại lâm vào kịch liệt tranh chấp trong.

Một bộ phận đại nhân vật cho rằng, Hoắc Vân Sinh bọn người thuê Thích khách đối phó Tô Dịch, làm sai trước đây, lúc mới vừa bị giết, cũng là gieo gió gặt bão.

Mà Tô Dịch triển lộ ra chiến lực cũng quá mức nghịch thiên, mặc dù là đến từ xa xôi tiểu quốc, nhưng lại được xưng tụng một một nhân vật nguy hiểm.

Bực này dưới tình huống, không nên đối với Tô Dịch gây chiến.

Một bộ khác phận đại nhân vật thì khăng khăng, bực này báo thù, không thể dùng thị phi đúng sai mà nói, Tô Dịch dám giết Vân Thiên Thần Cung truyền nhân, phải vì thế trả giá thật nhiều!

Nếu không, Vân Thiên Thần Cung uy nghiêm gì tồn? Về sau còn như thế nào Đại Hạ dừng chân?

Như vậy tranh chấp, thẳng tuốt tiếp tục nhiều ngày.

Văn Tâm Chiếu đã ở chú ý, có thể nàng lại không nghĩ rằng, chờ đến lại là như thế này một cái tin tức xấu!

Văn Tâm Chiếu hít thở sâu một hơi khí, nhẹ giọng hỏi: "Sư tôn, đây là hay không ý nghĩa, tông môn cao tầng đã đạt thành nhất trí ý kiến, quyết định muốn đối phó Tô Dịch sao?"

Hàn Yên chân nhân lắc đầu, nói: "Đây là nội môn Đại trưởng lão Hoắc Thiên Đô cùng một bộ phận trưởng lão quyết định."

"Tâm Chiếu ngươi cũng biết, Hoắc Thiên Đô là Hoắc Vân Sinh thúc tổ, hắn tự sẽ không từ bỏ ý đồ. Hơn nữa, Hoắc Thiên Đô quyết định, đã được đến Thái Thượng Tam trưởng lão 'Tĩnh Hải Chân Quân' tán thành."

Tĩnh Hải Chân Quân!

Một vị từ lúc năm trăm năm trước, đã đặt chân Linh Tướng cảnh lão quái vật, những năm gần đây, gần như thẳng tuốt đang bế quan, cực nhỏ để

ý tới thế sự.

Có thể hắn hôm nay, lại tỏ thái độ ủng hộ Hoắc Thiên Đô ý kiến, cái này sức nặng đã có thể quá nặng đi!

Văn Tâm Chiếu trong nội tâm càng phát trầm trọng, nói: "Chưởng giáo. . . Cũng đã đáp ứng?"

"Chưởng giáo cũng sẽ không trơ mắt nhìn xem nhân làm một cái Tô Dịch, mà để trong tông môn bộ xuất hiện mâu thuẫn cùng tê liệt, chỉ có thể ngầm đồng ý."

Hàn Yên chân nhân khẽ thở dài một tiếng, nói, "Ta hiểu rõ Chưởng giáo khó xử, nhìn như nhất ngôn cửu đỉnh, có thể vì đại cục, có đôi khi nhưng lại không thể không thỏa hiệp."

Văn Tâm Chiếu chân mày lộ vẻ buồn vô cớ cùng vẻ buồn rầu, lẩm bẩm nói: "Nói như vậy lời nói, sự tình. . . Có thể thật sự không tiếp tục pháp vãn hồi rồi. . ."

Hàn Yên chân nhân đôi mắt dễ thương có chút tế nhị, ngưng mắt nhìn lên trước mắt cái này làm cho nàng đắc ý nhất quan môn đệ tử, dịu dàng nói: "Tâm Chiếu, ta thẳng tuốt có một nghi hoặc, ngươi cùng kia Tô Dịch mới nhận thức không lâu, nhưng mà làm gì đối với tình cảnh của hắn như thế để ý? Chẳng lẽ là. . ."

Văn Tâm Chiếu loại bạch ngọc sạch sẽ khuôn mặt hơi thẹn đỏ mặt, tinh mâu xấu hổ, không dám nhìn tới Hàn Yên chân nhân ánh mắt, thấp lấy trán nói ra: "Sư tôn, ngài suy nghĩ nhiều, ta chỉ là trong nội tâm cực kính yêu cùng khâm phục Tô đạo hữu kiếm đạo tạo nghệ mà thôi."

Hàn Yên chân nhân ánh mắt càng phát khéo léo, cười cười, nói: "Sư tôn là người từng trải, làm sao không rõ ràng lắm giữa nam nữ yêu thích, có đôi

khi là rất không giảng đạo lý, vừa thấy đã yêu bực này nhìn như hoang đường sự tình, cũng không phải không tồn tại."

Văn Tâm Chiếu ngạc nhiên, tinh mâu trợn to, vừa muốn giải thích, liền bị Hàn Yên chân nhân ôn nhu ngăn cản nói:

"Không cần giải thích, vô luận là ngươi yêu thích cái kia Tô Dịch, hay là gần kề cái kính mộ đối phương kiếm đạo tạo nghệ, ta chỉ hỏi ngươi, như tông môn muốn động thủ với hắn, ngươi sẽ như thế nào tự xử?"

Nói xong lời cuối cùng, nàng kia thanh tươi đẹp mỹ lệ trên khuôn mặt, đã hết là chăm chú trang trọng chi sắc.

Vấn đề này, Chương Uẩn Thao cũng đã từng hỏi qua Văn Tâm Chiếu, cho nên nàng không cần nghĩ ngợi nói: "Sư tôn, cái này đối với ta mà nói, cũng không phải là việc khó, đơn giản là khoanh tay đứng nhìn, không đếm xỉa đến mà thôi."

Hàn Yên chân nhân giật mình nhưng nói: "Ngươi. . . Không sợ Tô Dịch bị giết?"

Đã thấy Văn Tâm Chiếu hình dáng thanh tú rực rỡ giữa hai đầu lông mày, hiển hiện một vòng tự tin chi sắc, "Tô đạo hữu không có việc gì, ngược lại là tông môn. . ."

Nói đến đây, nàng chần chờ một chút.

"Ngươi cứ nói đừng ngại." Hàn Yên chân nhân nói.

Văn Tâm Chiếu nhấp nhẹ phấn nhuận môi, giống như bất cứ giá nào giống như, nói: "Nếu là cùng Tô đạo hữu là địch, ta chỉ lo lắng tông môn hội trả giá không chịu nổi một cái giá lớn."

Lời này vừa nói ra, Hàn Yên chân nhân sửng sốt, một đôi đôi mắt dễ thương không ngừng biến ảo, giống như khó có thể tin.

Làm như lo lắng Hàn Yên chân nhân không tin, Văn Tâm Chiếu chăm chú nói ra: "Sư tôn, ta cũng không phải là đang nói nói nhảm, mà rất rõ ràng, Tô đạo hữu xa không phải bình thường ý nghĩa kỳ tài, vô luận là như Niết Phong Thánh Tử như vậy cổ đại yêu nghiệt, hay là giống ta loại này bị tông môn coi là một đời tuổi trẻ nhân tài kiệt xuất người, đều không thể cùng Tô đạo hữu so sánh."

Cân nhắc một chút, Văn Tâm Chiếu hay là nhịn không được, nói ra: "Trong mắt của ta, liền là giống như Hóa Linh cảnh nhân vật, chỉ sợ đều không để tại Tô đạo hữu trong mắt."

Một đá kích thích ngàn tầng sóng!

Lời nói này, để Hàn Yên chân nhân đôi mắt dễ thương ngưng tụ, nội tâm chấn động, nói: "Tâm Chiếu, chuyện này là thật?"

Đối mặt nàng kia mang theo uy nghiêm ánh mắt nhìn chăm chú, Văn Tâm Chiếu cũng cảm thấy thật lớn áp lực, chăm chú gật đầu nói: "Sư tôn, ta có thể đối với ta mỗi một câu đều phụ trách."

Hàn Yên chân nhân lập tức trầm mặc.

Nàng giải chính mình cái này đồ đệ, cũng không phải nói bốc nói phét thế hệ, càng không có khả năng bởi vì thích Tô Dịch, liền đem đối phương khoa trương đến bầu trời.

Ở trái phải rõ ràng vấn đề trên, Văn Tâm Chiếu cũng không hội hàm hồ.

"Nếu thật như ngươi nói như vậy, cái này Tô Dịch. . . Có thể thực là một cái khó lường nhân vật, chỉ là, dùng địa vị của ta cùng thân phận, liền là

đem như lời ngươi nói toàn bộ nói cho Chưởng giáo, chỉ sợ. . . Cũng đều khó có thể cải biến Đại trưởng lão Hoắc Thiên Đô thái độ ah."

Hàn Yên chân nhân thăm thẳm than nhẹ. Hoắc Thiên Đô đã nội môn Đại trưởng lão, càng là Hoắc thị tộc nhân, hắn muốn là Hoắc Vân Sinh báo thù, há có thể là tùy tiện ai có thể khích lệ được?

Văn Tâm Chiếu nói khẽ: "Sư tôn, Tô đạo hữu từng nói, về sau như có cơ hội, hắn sẽ đích thân đến đây chúng ta Vân Thiên Thần Sơn đi một lần."

Hàn Yên chân nhân biết vậy nên kinh ngạc: "Hắn đây là muốn làm cái gì?"

Văn Tâm Chiếu tinh mâu nổi lên hồi ức chi sắc, nói: "Tô đạo hữu lo lắng ta tiến thối lưỡng nan, nói hắn tự mình đến bái sơn về sau, một lần nắm tay người nào lớn, bởi như vậy, chúng ta tông môn có lẽ liền sẽ thay đổi thái độ, làm ra một cái sáng suốt lựa chọn."

Hàn Yên chân nhân biết vậy nên vớ vẩn, không khỏi buồn cười nói: "Hắn một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, hẳn là còn muốn dùng sức một mình, khiến cho chúng ta toàn bộ Vân Thiên Thần Cung cúi đầu?"

Như Văn Tâm Chiếu không phải là của nàng đồ đệ, chỉ bằng nói như vậy, nàng đều xem đối phương là không thể nói lý tên điên!

Có thể vượt quá Hàn Yên chân nhân dự kiến, chỉ thấy Văn Tâm Chiếu chân mày nổi lên một vòng nói không rõ đạo không rõ chú ý sáng rọi, dùng một loại trước nay chưa có trang trọng giọng điệu nói ra: "Ta cảm giác, hắn cũng được!"

Chợt, nàng cười nói: "Đương nhiên, sư tôn cho rằng một cái vui đùa đối đãi cũng không sao."

Thiếu nữ dáng cười sáng lạn, như thơ như vẽ.

Hàn Yên chân nhân ngưng mắt nhìn thiếu nữ khoảnh khắc, không khỏi cảm khái nói: "Ngươi như vậy khen ngợi kia Tô Dịch, để cho ta cũng không khỏi đối với hắn sinh lòng hiếu kỳ, nghĩ nhìn một cái hắn đến tột cùng là hay không như như lời ngươi nói như vậy lợi hại."

Văn Tâm Chiếu trừng mắt nhìn con mắt, nói: "Sư tôn muốn gặp Tô đạo hữu còn không đơn giản, chờ Lan Đài pháp hội lúc mới bắt đầu, sư tôn cùng ta cùng một chỗ tiến về Cửu Đỉnh Thành đi một lần, có thể nhìn thấy hắn."

Hàn Yên chân nhân lắc đầu nói: "Tới lúc đó hậu có thể đã muộn, Đại trưởng lão Hoắc Thiên Đô đã quyết định, ngày mai tự mình tiến về Cửu Đỉnh Thành, đi tìm Tô Dịch tính sổ."

"Dựa theo cước trình của hắn, không ra ngoài ba ngày, là đạt đến Cửu Đỉnh Thành, bằng vào Cửu Đỉnh Thành Hoắc gia thế lực, muốn ở trong thành tìm được Tô Dịch cũng định không phải việc khó gì."

Nói đến đây, nàng giống như làm ra quyết đoán giống như, vươn người đứng dậy, nói: "Tâm Chiếu, ngươi có thể nguyện cùng ta cùng một chỗ, hiện tại đi Cửu Đỉnh Thành đi một lần?"

Văn Tâm Chiếu kinh hãi không ngớt, nói: "Sư tôn muốn đi làm cái gì?"

"Gặp một lần ngươi nói Tô Dịch, nếu là có thể, ta hy vọng có thể ngăn cản cái này một cái cọc bi kịch phát sinh. Ngươi không hy vọng Tô Dịch gặp chuyện không may, ta cũng như thế, đồng dạng, ta cũng không hy vọng tông môn vì đối phó Tô Dịch, mà trả giá vốn là không cần trả giá cao."

Hàn Yên chân nhân mỹ lệ thanh tươi đẹp trên ngọc dung, hiển hiện một vòng kiên định chi sắc.

Văn Tâm Chiếu trong nội tâm chấn động, gật đầu đáp ứng.

"Đương nhiên, trước khi đi ta sẽ đơn độc gặp một lần Chưởng giáo, nói cho hắn biết quyết định của ta, cuối cùng đến tột cùng có thể hóa giải đây hết thảy. . ."

Nói đến đây, Hàn Yên chân nhân khẽ thở dài, "Tận nhân sự, nghe thiên mệnh a."

Cùng ngày, Hàn Yên chân nhân cùng Vân Thiên Thần Cung Chưởng giáo "Ngọc Cửu Chân" hàn huyên nửa canh giờ.

Văn Tâm Chiếu cũng không rõ ràng lắm, sư tôn cùng Chưởng giáo hàn huyên một chút gì đó.

Nhưng mà nàng nhưng nhìn ra, ra mắt Chưởng giáo về sau, sư tôn cảm xúc nhưng có chút trầm thấp.

Dù vậy, Hàn Yên chân nhân hay là ở cùng ngày mang theo nàng cùng một chỗ, lên đường đã đi ra Vân Thiên Thần Cung.

Cùng một ngày.

Hoành Châu cảnh nội, Thanh Ất Đạo Tông.

Một vị lão già mặc áo bào xám thần sắc hưng phấn, vội vàng đi vào tông môn đại điện, hướng Chưởng giáo Mạch Dương chân nhân tiến hành bẩm báo.

"Khởi bẩm Chưởng giáo, người của chúng ta đã kinh tra rõ ràng, kia Tô Dịch từng cùng Vân Thiên Thần Cung truyền nhân cùng một chỗ đồng hành, từ Linh Khúc Thành xuất phát, một đường đến Kim Liễu Thành, nhìn hắn hành trình, cho là muốn đi trước Đại Hạ hoàng đô Cửu Đỉnh Thành!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 482: Nhân Gian Tiên Đô Cửu Đỉnh Thành

Thanh Ất Đạo Tông Chưởng giáo Mạch Dương chân nhân con ngươi sáng ngời, nói: "Cửu Đỉnh Thành? Kẻ này chẳng lẽ là muốn đi tham gia Lan Đài pháp hội?"

Trong đại điện, lão già mặc áo bào xám trầm giọng nói: "Vô cùng có khả năng!"

Mạch Dương chân nhân trầm ngâm không nói.

Hắn sợi tóc như ngân, liễu tu bồng bềnh, dung mạo lại như thanh niên, con ngươi chuyển động lúc, hiện ra một tia tuế nguyệt tang thương khí tức.

Lúc này ngồi một mình trong đại điện chủ tọa trên, tuy nhiên chỉ mặc một bộ đơn giản mộc mạc áo gai trường bào, uy thế lại cực khiếp người, có quân lâm thiên hạ khí phách.

"Có thể tra ra cái này Tô Dịch bên người còn có cao thủ đi theo?"

Mạch Dương chân nhân hỏi.

Theo hắn, một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên, cho dù chiến lực lại nghịch thiên, cũng không có khả năng giết chết Lệ Diệu Hồng bực này Hóa Linh cảnh trung kỳ nhân vật.

"Tạm thời còn không có có tra được."

Lão già mặc áo bào xám lắc đầu.

Mạch Dương chân nhân nhíu mày.

Liền vào lúc này, một cái thấp lão giả mập mạp đột nhiên một trận gió tựa như xông vào đại điện, nói: "Mạch Dương sư huynh, có lớn tin tức từ Vân Thiên Thần Cung truyền đến!"

Lặc Phong chân nhân.

Nội môn Tam trưởng lão, Mạch Dương chân nhân sư đệ, Hóa Linh cảnh tồn tại.

"Chuyện gì?"

Mạch Dương chân nhân cùng lão già mặc áo bào xám ánh mắt đều nhìn sang.

Lặc Phong thực có người nói: "Nghe nói, Vân Thiên Thần Cung ba vị nội môn đệ tử, đều bị Tô Dịch giết chết, trong đó một cái tên là Hoắc Vân Sinh đệ tử, chính là Hoắc thị tộc trưởng con trai trưởng, Vân Thiên Thần Cung Đại trưởng lão Hoắc Thiên Đô cháu trai!"

Hắn chân mày mang theo một chút nhìn có chút hả hê mùi vị, "Bởi vì này sự kiện, Vân Thiên Thần Cung những lão gia hỏa kia cãi lộn nhiều ngày, nhưng có thể khẳng định chính là, cái này Tô Dịch. . . Nhất định phải gặp rồi!"

Sau khi nghe xong, Mạch Dương chân nhân lại cau mày, ý thức được không đúng, nói: "Cái này Tô Dịch. . . Có vấn đề lớn!"

Lệ Diệu Hồng chính là bọn họ Thanh Ất Đạo Tông bài danh Top 3 nội môn trưởng lão, Hóa Linh cảnh trung kỳ tồn tại, nhưng lại ở đối phó Tô Dịch như vậy một cái Tích Cốc cảnh thiếu niên lúc gặp.

Hiện tại, liền Vân Thiên Thần Cung ba vị nội môn đệ tử, cũng bỏ mạng tại Tô Dịch chi thủ, cái này để người cũng không dám đi tin tưởng.

"Đúng vậy a, một cái đến từ Đại Chu thiếu niên, cũng tại gần đoạn thời gian, liên tục đắc tội chúng ta Thanh Ất Đạo Tông cùng Vân Thiên Thần Cung, cái này lá gan. . . Có thể quá lớn!"

Lão già mặc áo bào xám cũng ý thức được không đúng, "Chính là chút ít cổ đại yêu nghiệt, ở đương kim đích thiên hạ, có thể đều cũng không dám khinh địch trêu chọc chúng ta bực này đỉnh cấp đạo thống, cái này Tô Dịch. . . Lại là nơi nào đến lực lượng dám làm như thế?"

Lúc ban đầu còn có chút nhìn có chút hả hê Lặc Phong chân nhân sững sờ, chợt cũng phục hồi lại tinh thần, thần sắc nghiêm trọng nói: "Các ngươi là hoài nghi, cái này Tô Dịch sau lưng đứng đấy một vị khủng bố tồn tại, hoặc là cái nào đó không muốn người biết thần bí thế lực?"

"Khó mà nói."

Mạch Dương chân nhân thần sắc sáng tắt không ngừng, "Nhưng bất kể như thế nào, chúng ta cũng không thể đánh giá thấp kẻ này."

Dừng một chút, hắn làm ra quyết đoán, "Lặc Phong sư đệ, ngươi cùng Đinh Hạc sư đệ cùng một chỗ, hiện tại liền đi Cửu Đỉnh Thành đi một lần, điều động các ngươi nhân mạch cùng lực lượng, đi tra một chút Tô Dịch kẻ này chi tiết."

Lặc Phong chân nhân cùng lão già mặc áo bào xám Đinh Hạc chân nhân cùng một chỗ đáp ứng.

Mạch Dương chân nhân vẫn còn lo lắng giống như, dặn dò: "Nhớ kỹ, nếu không có tất yếu, các ngươi không nên trực tiếp đi cùng Tô Dịch tiếp xúc, đối với các ngươi hai vị Hóa Linh cảnh nhân vật mà nói, đối phó kẻ

này có lẽ không có cái uy hiếp gì đáng nói, có thể nhưng lại không thể không đề phòng, kẻ này bên người có hay không cao nhân tướng theo."

Lặc Phong cùng Đinh Hạc trong lòng rùng mình, khẽ gật đầu.

"Đi thôi, Lệ Diệu Hồng trưởng lão tin người chết, đã kinh huyên náo xôn xao, thiên hạ này không biết bao nhiêu người vì thế nhìn có chút hả hê, ở xem chúng ta Thanh Ất Đạo Tông chê cười, mặc kệ cái này Tô Dịch gì đó địa vị, chuyện này, chúng ta Thanh Ất Đạo Tông cũng tuyệt không có thể từ bỏ ý đồ!"

Mạch Dương chân nhân con mắt ánh sáng lạnh như băng.

Ngày hôm nay, là đầu tháng chín mười.

Vân Thiên Thần Cung cùng Thanh Ất Đạo Tông cái này hai cái Đại Hạ tối đỉnh cấp quái vật khổng lồ, đều đem đầu mâu chỉ hướng Tô Dịch một người!

. . .

Năm ngày sau.

Chín tháng 15, chạng vạng tối.

Tô Dịch một đoàn người, xuyên qua một mảnh rậm rạp sơn mạch về sau, rốt cục thấy được xa xa tọa lạc ở trên đại địa Cửu Đỉnh Thành.

Hoàng hôn Thương Mang, ánh nắng chiều như lửa.

Cửu Đỉnh Thành tựa như một đầu Viễn Cổ cự long, quay quanh ở đại địa phía trên, kéo dài như phập phồng núi cao, một cái trông không đến đầu.

Hoàng hôn Vân Hà chiếu vào đại thành phía trên, cổ xưa như thần kim đổ bê-tông mà thành tường thể, phủ thêm một tầng ánh vàng rực rỡ sáng bóng, trang túc mà hùng hồn.

Nơi này là thiên hạ tu sĩ đều tâm hướng tới chi tu hành chi đô, bị thế gian chúng sinh ca ngợi vì nhân gian tiên thành.

Là Đại Hạ trái tim, trải qua ba vạn năm ám cổ chi cấm đục khoét mà trường tồn, giống như Thương Thanh đại lục trên một khối chói mắt nhất Minh Châu.

"Cái này là Đại Hạ hoàng đô à. . ."

Nguyên Hằng rung động, nhìn xa xa tòa thành kia, liền để nội tâm của hắn sinh ra nói không nên lời kính sợ, thẳng giống như chứng kiến một phương thần thánh chi đất.

"Nghe đồn Cửu Đỉnh Thành phạm vi Cửu Vạn trượng, to như một phương thế tục quốc gia, cực kỳ mênh mông, tầm thường dân chúng, hành tẩu ba ngày ba đêm, mới có thể từ thành đông đi đến thành tây."

Bạch Vấn Tình thì thào, "Lúc ban đầu lúc, ta còn không có thật đúng, có thể hiện tại xem ra, nghe đồn có thể một chút cũng không có khoa trương. . ."

Cửu Đỉnh Thành quá lớn, xa xa nhìn qua, một tòa thành trì mà thôi, lại cho người tiếp thiên liên địa, kéo dài bao la bát ngát mênh mông cảm giác.

"Đúng vậy, này thành nhìn chung đã có một ít tiên gia khí tượng."

Tô Dịch khẽ gật đầu.

Cái này Cửu Đỉnh Thành, chỉ luận khí tượng lời nói, đã cùng Đại Hoang Cửu Châu trong một ít đất thiêng nảy sinh hiền tài tu hành chi thành không có nhiều khác nhau.

Nhưng mà, đối với Tô Dịch mà nói, đây mới là Cửu Đỉnh Thành có lẽ có bộ dáng.

Người tu hành hội tụ chi địa, tự nhiên xảo đoạt thiên công, có được tiên gia khí phái!

"Đi, chúng ta vào thành."

Tô Dịch đi đầu dẫn đường.

Càng là tới gần, liền khác thường có thể cảm nhận được Cửu Đỉnh Thành hùng hồn cùng bao la hùng vĩ, chỉ là tường thành, liền cao tới trăm trượng, cửa thành độ cao, để người hành tẩu trong đó lúc, lộ ra cực nhỏ bé.

Sưu sưu sưu!

Ngoài cửa thành rất náo nhiệt, từng đạo từng đạo sáng lạn độn quang từ đằng xa phá không mà đến, đem làm đến trước cửa thành, đều thành thành thật thật mà bồng bềnh rơi xuống đất, đi bộ hướng cửa thành thành thạo đi.

Ở Cửu Đỉnh Thành, cấm độn không phi hành!

Cho dù là Linh Đạo đại tu sĩ, cũng cũng không dám đi quá giới hạn.

Nếu không, liền sẽ bị phân bố Cửu Đỉnh Thành trong cổ xưa cấm trận đuổi giết.

"Thiệt nhiều tu sĩ. . ."

Nguyên Hằng giật mình.

Cửu Đỉnh Thành đại môn gần bên, rậm rạp chằng chịt thân ảnh như cá diếc sang sông (*người mù quáng chạy theo mốt), trong đó tuyệt đại đa số đều là tu sĩ, nam nữ già trẻ đều có.

Trừ này, không thiếu một ít yêu tu, phật tu nhân vật như vậy.

Có cưỡi bảo liễn, có cưỡi linh cầm tẩu thú, một màn kia màn, thẳng giống như đã đi ra thế tục, đi tới chân chính tu hành chi địa.

Bạch Vấn Tình ánh mắt cũng một trận phiêu hốt.

Thật bất khả tư nghị!

Tầm thường thời điểm, sao có thể nhìn thấy bực này tu sĩ như mây, hối hả tràng cảnh?

Tô Dịch lại đối với đây hết thảy nhìn như không thấy.

Ở Đại Hoang Cửu Châu, như vậy cảnh tượng tầm thường có thể thấy được.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía kia trăm trượng cao, toàn thân hiện ra Thanh Đồng sáng bóng tường thành.

Đống kia thế tường thành từng khối tảng đá lớn, đều do bí pháp luyện chế, bao trùm trận đồ phù văn, ở ánh nắng chiều chiếu rọi xuống, hiện ra thần bí linh tính chấn động.

Gần kề một viên gạch đá giá trị, đều chống đỡ mà vượt không biết bao nhiêu Linh thạch.

Mà do cái này vô số gạch đá chồng chất mà thành tường thành trăm trượng cao, kéo dài nếu không tận. . . Kia đồng giá trị, sớm không phải bao nhiêu Linh thạch có thể cân nhắc!

"Xem ra, trong lời đồn nói không sai, cả tòa Cửu Đỉnh Thành liền là một tòa khổng lồ cấm trận, bao trùm Cửu Vạn trượng chi địa, hắn dưới trấn áp long mạch, phía trên nó câu liền thiên địa đại thế, nếu là toàn lực vận chuyển, hoàn toàn chính xác đủ để nhẹ nhõm diệt sát Linh Đạo đại tu sĩ. . ."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Hắn từng nghe nói Tâm Chiếu nói đến, Cửu Đỉnh Thành trong, đúc có chín Tôn Thần đỉnh, hiện lên Cửu Cung xu thế, phân biệt trấn áp ở trong thành chín cái không giống phương vị.

Mỗi một thần đỉnh, đều là ba vạn năm trước thần vật, nếu như đại trận chi cơ, ở ba vạn năm ám cổ chi cấm đục khoét xuống, che chở Cửu Đỉnh Thành trường tồn đến nay.

Cho tới bây giờ, cái này cửu tòa thần đỉnh cùng bao trùm trong thành kia một tòa cấm trận, đều khống chế ở Đại Chu hoàng thất trong tay.

Đây cũng là Đại Hạ hoàng thất có thể sừng sững hậu thế, uy hiếp thiên hạ chỗ căn bản.

Liền là Thanh Ất Đạo Tông, Thiên Xu Kiếm Tông, Vân Thiên Thần Cung, Ma Ha Thiền Tự cái này Tứ đại đỉnh cấp đạo thống tu sĩ, dễ dàng cũng không dám ở Cửu Đỉnh Thành trong lỗ mãng.

Lúc ban đầu lúc, Tô Dịch còn có chút bán tín bán nghi.

Mà bây giờ, khi thấy kia trên tường thành xây gạch đá cùng bí hoa văn, Tô Dịch nhìn chung vững tin, Đại Hạ hoàng thất có được bực này khổng lồ cấm trận, hoàn toàn chính xác có được quan sát thiên hạ tu hành thế lực nội tình.

"Nhưng mà, cái này Cửu Đỉnh Thành nơi bao bọc cấm trận lực lượng, đúng là vẫn còn hỏng nhiều lắm. . ."

Tô Dịch thầm nói.

Ba vạn năm ám cổ chi cấm lực lượng ăn mòn, để không biết bao nhiêu cổ xưa đạo thống biến mất ở trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử.

Cái này Cửu Đỉnh Thành mặc dù sừng sững trường tồn đến nay, có thể bao trùm này thành cấm trận lực lượng, cũng đụng phải thật lớn mài mòn cùng ăn mòn.

"Dùng Đại Hạ hoàng thất hôm nay nội tình, cho tới bây giờ còn không có có áp dụng hành động, đi chữa trị cái này Cửu Đỉnh Thành bốn phía cấm trận, chẳng lẽ là dùng bọn họ hôm nay lực lượng cùng thủ đoạn, còn không cách nào giải quyết cái vấn đề khó khăn này?"

Ngay tại Tô Dịch suy nghĩ lúc, bên tai đột nhiên vang lên một giọng nói ——

"Tiểu hữu hẳn là từ nơi này trên tường thành nhìn ra một chút gì đó?"

Tô Dịch quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa đứng thẳng một người trung niên nam tử, đang mỉm cười nhìn về phía chính mình, mang theo một chút hiếu kỳ.

Người này một thân tố sắc vải bào, như mực tóc dài bàn búi tóc, xem ra hơn bốn mươi tuổi bộ dáng, ngũ quan trong sáng, ôn nhuận như ngọc.

Hắn chắp tay đứng ở đó, bên môi mỉm cười, nho nhã hiền hoà, phảng phất giống như đọc đủ thứ thi thư Đại Nho giống như.

Tô Dịch đôi mắt lặng yên híp híp, chợt liền gợn sóng không sợ hãi, lạnh nhạt nói: "Ngươi đây là muốn cùng ta nói chuyện phiếm, hay là muốn hướng ta thỉnh giáo?"

Vải bào trung niên ngơ ngác một chút, bước về phía trước đến, cười nói: "Nói chuyện phiếm như thế nào giảng, thỉnh giáo lại có gì đó cách nói?"

Lúc này, liền Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình cũng nhìn ra, cái này vải bào trung niên không đúng, trong nội tâm đều cảnh giác lên.

Cửu Đỉnh Thành mặc dù cấm độn không phi hành, có thể lại cũng không cấm ẩu đả chém giết!

"Nói chuyện phiếm lời nói, ta có thể không tâm tư đứng ở nơi này cửa thành gần bên, cùng một cái không biết cái mục đích gì người xa lạ lãng phí thời gian."

Tô Dịch thuận miệng nói, "Nếu là thỉnh giáo, ngươi nên bày ra thỉnh giáo thái độ, có lẽ ta tâm tình tốt, không ngại nói cho ngươi biết một ít ta chỗ nhìn ra đồ vật."

Vải bào trung niên ngẩn ngơ, hình như có chút ít ngoài ý muốn.

Chợt, hắn cười ôm quyền thở dài, nói: "Nói chuyện phiếm coi như xong, ta cũng không đành lòng lãng phí tiểu hữu sự tình, mời tiểu hữu chỉ giáo."

"Tiểu hữu?"

Tô Dịch giống như cười mà không phải cười.

Vải bào trung niên lộ ra dở khóc dở cười chi sắc, nhưng vẫn là cải biến xưng hô nói: "Kính xin đạo hữu chỉ giáo."

Cấp bậc lễ nghĩa cử chỉ, thật cũng không có qua loa, tự nhiên như vậy, mang theo một cỗ làm cho người như tắm gió xuân giống như khí chất, cũng rất dễ dàng làm cho lòng người sống hảo cảm.

Tô Dịch thấy vậy, nhưng có chút ngoài ý muốn.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 483: Cửu Đỉnh Trấn Giới

Trung niên vải bào không phải người bình thường.

Dù là khí tức của đối phương nội liễm đến tình trạng gần như không lộ.

Nhưng mặc dù không sử dụng bí pháp, chỉ dựa vào lịch duyệt kiếp trước, cũng làm cho Tô Dịch một cái nhìn ra, đây là một cái Đại tu sĩ Linh Đạo!

Nhân vật như vậy, đặt tại Cửu Đỉnh nội thành, cũng tuyệt đối là chủ hô phong hoán vũ.

Nhưng bây giờ cũng tại trước cửa thành này, tìm bản thân chủ động bắt chuyện, điều này làm cho Tô Dịch cũng không khỏi có chút hoài nghi ý đồ của đối phương.

Cho nên, trước Tô Dịch vậy một phen không khách khí lời nói, kì thực là cố tình, muốn thử dò xét một cái phản ứng của đối phương.

Chưa từng nghĩ, đối phương lại không thèm để ý chút nào, tựa hồ hoàn toàn chính xác vẻn vẹn chỉ là hiếu kỳ, bản thân theo trên tường thành kia nhìn ra cái gì.

Một chút suy nghĩ, Tô Dịch nói: "Giống như ngươi nhân vật như vậy, tại sao lại để trong lòng chuyện trên tường thành này?"

Trung niên vải bào cười nói: "Ta chỉ là hiếu kỳ, đạo hữu nhìn ra cái gì."

Tô Dịch cũng lười dò xét, đưa tay chỉ một cái bức tường thành này, nói: "Bên trên cấm trận sẽ không tu, không xuất ra ba năm năm, chắc chắn triệt để tan vỡ. Như cấm trận của thành này toàn lực vận chuyển, tối đa ba lượt, tựu sẽ khiến trận này triệt để hủy diệt."

Trung niên vải bào đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, nụ cười trên mặt biến mất, giống bị kinh sợ đến.

Tốt nửa ngày.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Tô Dịch, giống như nhận thức lại đối phương loại, lại lần nữa thỉnh giáo nói: "Đạo hữu. . . Là làm thế nào nhìn ra được đến hay sao?"

Tô Dịch nói: "Tự nhiên là dùng ánh mắt nhìn ra được."

Trung niên vải bào: ". . ."

Hắn không khỏi cười khổ lắc đầu, nhìn ra được Tô Dịch không muốn nói ra toàn bộ câu chuyện trong đó.

Bất quá, Tô Dịch lời nói vừa rồi, hoàn toàn chính xác nhường hắn kinh ngạc một chút, căn bản không nghĩ tới, một thiếu niên như vậy, vẻn vẹn theo trên tường thành, có thể nhìn ra bực này "Huyền Cơ" !

"Cứ như vậy đi, cáo từ."

Tô Dịch lại chẳng muốn lại cùng một cái Đại tu sĩ Linh Đạo khua môi múa mép da, quay người hướng trong cửa thành bước đi.

"Đạo hữu. . ."

Trung niên vải bào vừa muốn nói gì, Tô Dịch đã cũng không quay đầu lại phất phất tay, "Thân thiết với người quen sơ là tối kỵ, huống chi, ta và

ngươi lại không quen, lại hỏi lung tung này kia, có thể sẽ nhận người ngại rồi."

Trung niên vải bào khẽ giật mình, ánh mắt cổ quái, tiểu gia hỏa này. . . Rất không khách khí a!

Đưa mắt nhìn Tô Dịch một đoàn người thân ảnh biến mất, trung niên vải bào ánh mắt dịch chuyển, nhìn về phía tường thành, một đôi con mắt trong suốt như hồ híp lại, trầm ngâm không nói.

"Cửu Đỉnh Trấn Giới trận. . . Đầu có thể động dụng ba lượt sao?"

Trong đầu trung niên vải bào, không khỏi lại nghĩ tới Tô Dịch vậy lời nói, lông mày không từ một điểm điểm nhăn lại.

"Chủ thượng, có hay không muốn lão nô đi mời vị công tử kia trở về?"

Vô thanh vô tức, một thân ảnh còng xuống, tướng mạo bình thường bình thường lão nhân áo bào xám, xuất hiện ở bên người trung niên vải bào.

"Không cần."

Trung niên vải bào khoát tay áo, ánh mắt hiện ra một tia mùi vị sâu xa , đạo, "Lỗ Phong, lấy thủ đoạn của ngươi, có hay không có thể theo ở bên trong bức tường thành này, đoán được Cửu Đỉnh Trấn Giới trận hôm nay tình trạng?"

Áo bào xám lão người lắc đầu, nói: "Cửu Đỉnh Trấn Giới trận chính là Thượng Cổ kỳ trận, chưa từng gặp Ám Cổ chi cấm gặm nhấm trước, được xưng Thương Thanh Đại Lục bài danh thứ ba cấm trận tuyệt thế, giống như cấm trận như thế huyền bí, há lại lão nô bực này tiểu nhân vật có thể liếc mắt liền nhìn ra đấy."

Trung niên vải bào cảm khái nói: "Đúng vậy a, lúc trước thiên hạ thứ ba cấm trận, dù là cho tới bây giờ, ta cũng theo không từng nghe nói, người nào vẻn vẹn theo trên tường thành, có thể dòm phá trận này Huyền Cơ đấy."

Lão nhân áo bào xám giống như ý thức được cái gì, giật mình nói: "Chủ thượng, hẳn là trước thiếu niên Nguyên Phủ cảnh kia, nhìn ra cái này chút?"

Trung niên vải bào ánh mắt chớp động, nói: "Hiện tại còn khó nói, chờ ta tìm người xác nhận một chút, liền biết rõ thiệt giả."

Lão nhân áo bào xám thấp giọng nói: "Chủ thượng, có hay không cần phái người đi theo dõi thiếu niên kia?"

Trung niên vải bào cười cười, nói: "Chỉ cần hắn không ly khai Cửu Đỉnh thành, như phải tìm được hắn, là lại chuyện quá đơn giản ân tình."

"Đi thôi, cần phải trở về."

Nói qua, trung niên vải bào quay người đi vào cửa thành.

Trên đường đi, người đi đường như dệt, hối hả, nhưng vô luận là ai, vô luận tu vi cao thấp, dường như không có phát giác được trung niên vải bào tồn tại loại.

Hành tẩu hồng trần chúng sinh thời gian, quỷ thần không sợ hãi!

Lão nhân áo bào xám đi theo phía sau, ít xuất hiện giống như chúng sinh trong một đóa sóng hoa, mặc dù có thể bị người chứng kiến, lại không có khiến cho bất luận cái gì chú ý.

Chủ tớ hai người, một cái siêu nhiên tại phía trên hồng trần chúng sinh, một cái tựa như trong hồng trần chúng sinh một cái.

Tôn nhau lên thành thú vị.

. . .

Cửu Đỉnh nội thành, lại là một phen cảnh tượng phồn hoa như nước.

Đường đi rộng rãi chừng mười trượng bốn phương thông suốt, dày đặc như võng, đường phố hai bên kiến trúc cổ kính, đều lắng đọng lấy năm tháng trầm trọng khí tức.

Cùng cái khác thế tục thành trì bất đồng, cửa hàng mở ra tại Cửu Đỉnh nội thành, cơ hồ đều cùng tu sĩ cùng một nhịp thở, bán ra lấy như là Linh dược, linh tài, linh đan, Linh phù vân... vân tài nguyên tu hành.

Đồng thời, còn có luyện khí phường, lò luyện đan, đấu võ trường vân... vân chuyên môn vì tu sĩ mở nơi.

Đương nhiên, ăn uống chơi đùa các loại động tiêu tiền, tự nhiên cái gì cần có đều có.

Tu sĩ mặc dù có thể Tích Cốc không ăn, nhưng tuyệt không phải hạng người không dính khói lửa trần gian.

Một chút từ các màu linh tài nấu nướng mà thành món ăn quý và lạ mỹ vị, đồng dạng nhường người tu hành chạy theo như vịt.

Tóm lại, cấp Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình cảm giác, chính là một câu, Cửu Đỉnh thành này, không thẹn là thiên hạ tu sĩ đều trong lòng mong mỏi tu hành chi đô!

Tô Dịch cũng rất hài lòng.

Hắn ý thức được, ở sau đó trong một đoạn thời gian, Cửu Đỉnh nội thành vốn có tài nguyên tu hành, đủ để thỏa mãn hắn tu luyện tới Linh Đạo cấp độ!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết tốt có đầy đủ tiền tài.

Đối với lần này, Tô Dịch tịnh không lo lắng, bằng thủ đoạn của hắn, muốn ở trong thành kiếm lấy một chút tài phú, không nên quá đơn giản.

Cái này là Tu Hành chi thành chỗ tốt.

Như đặt tại địa phương khác, dù là có được thủ đoạn thông thiên, cũng không tìm tới kiếm lấy địa phương tu hành tài nguyên.

Tượng thức tỉnh ký ức kiếp này tu hành đến nay, Tô Dịch cái này cùng nhau đi tới, làm cho tiêu hao tài nguyên tu hành, cơ hồ đều là theo trên người địch nhân sưu tập đến chiến lợi phẩm. . .

Cũng không phải hắn ưa thích như thế, mà là hắn chính là nghĩ mua sắm một chút tài nguyên tu hành, cũng không tìm tới địa phương thích hợp.

"Chủ nhân, trước trung niên nam tử kia tựa hồ có chút không đúng."

Nguyên Hằng đột nhiên mở miệng nói ra,

"Đó là một cái Đại tu sĩ Linh Đạo, bên người còn cùng theo một cái lão bộc Linh Đạo cấp độ, tự nhiên không phải là hạng người tầm thường."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn chính đang suy nghĩ, đến tột cùng là luyện một lò đan dược buôn bán đổi lấy linh thạch, hay luyện chế một chút linh lính đem đổi lấy linh thạch.

Bất quá, vô luận là luyện đan, hay luyện khí, đều rất ăn mòn thể lực cùng tâm huyết, Tô Dịch bực này người lười, cũng không thích lợi nhuận loại này "Tiền cực nhọc" .

"Đại tu sĩ Linh Đạo!"

Nguyên Hằng lắp bắp kinh hãi, giống như bực này tồn tại, cũng không phải là tùy ý có thể thấy được rau cải trắng, đặt tại Đại Hạ bên ngoài địa phương, gần như tại truyền thuyết loại không thể nhận ra.

Chính là tại Đại Hạ cảnh nội, Đại tu sĩ Linh Đạo cũng thuộc về thần long kiến thủ bất kiến vĩ loại đứng đầu tồn tại!

Nhưng ai có thể nghĩ tới, bọn hắn khi tiến vào Cửu Đỉnh thành trước cửa thành, lại đụng phải một cái?

Càng bất khả tư nghị chính là, bên người trung niên vải bào kia, còn cùng theo một cái Linh Đạo tu sĩ tôi tớ!

"Cửu Đỉnh thành này nội tình, quả thực thật là đáng sợ, tùy tiện đều có thể gặp được bực này tồn tại, thật không hổ là nhân gian Tiên Thành."

Nguyên Hằng cảm thán.

"Sai rồi."

Tô Dịch ánh mắt thâm sâu , đạo, "Trước chúng ta gặp được trung niên nam tử kia, cũng không phải là trùng hợp."

Nguyên Hằng sắc mặt biến hóa, "Chủ nhân nói là, đối phương là chủ động tìm tới tận cửa rồi hay sao?"

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Không ngoài dự liệu, nên như vậy, không qua đối phương cũng không triển lộ ra ác ý, trong lòng cho là có ý đồ khác. Nếu ta đoán chừng không tệ, không bao lâu, đối phương chắc chắn lại tìm tới tận cửa rồi."

Nguyên Hằng thần sắc ngưng trọng nói: "Chủ nhân, vậy chúng ta là hay không phải chuẩn bị từ sớm một cái?"

Một cái Đại tu sĩ Linh Đạo, ngược lại không đến nỗi thật là làm cho người ta kiêng kị, nhưng như một cái Đại tu sĩ Linh Đạo bên người tôi tớ, đều là Linh Đạo tu sĩ thời gian, mặc cho ai có thể không coi trọng?

"Không cần."

Tô Dịch khoát tay áo, đuôi lông mày hiện lên một tia buồn vô cớ cô đơn lạnh lẽo chi ý, than nhẹ nói, " ta đã thật lâu không có thống thống khoái khoái chiến một cuộc rồi, ước gì có đối thủ chủ động đưa tới cửa."

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình liếc nhau, đều im lặng.

Người khác đều là e sợ cho bị Đại tu sĩ Linh Đạo nhìn chằm chằm vào, ai dám tưởng tượng, Tô Dịch sẽ chờ mong chuyện như vậy tìm tới tận cửa rồi?

Bất quá, Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đi theo bên người Tô Dịch lâu rồi, sớm thói quen Tô Dịch vậy nhìn như tùy ý tự nhiên, kì thực "Lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi" phong cách, cũng không có quá mức giật mình. . .

"Bạch cô nương, có một việc muốn nâng ngươi đi làm."

Đi dạo thời gian, Tô Dịch đột nhiên nhớ tới một sự kiện, xuất ra một khối ngọc bội, đưa cho Bạch Vấn Tình.

"Ngươi đi tìm người tìm hiểu một cái 'Vân Trạch lâu' tại chỗ nào, sau đó cầm ấy ngọc bội tiến về trước, cứ nói, ngươi cần một cái tạm thời chỗ ở, tốt nhất yên lặng một chút."

Ngọc bội hiện lên màu tím, lòng bài tay lớn nhỏ, mặt ngoài tuyên khắc cùng một cái dục hỏa giương cánh, ôm âm phụ mặt trời Thần cầm, tựa như Bàn Long, sinh ra lông vũ, hắn đầu như chim.

Long Tước đồ đằng!

Đây chính là Hoa Tín Phong lúc trước tặng cho Tô Dịch ngọc bội.

Dưới mắt, Tô Dịch vừa đến Cửu Đỉnh thành, việc khẩn cấp trước mắt, tự nhiên là muốn giải quyết vấn đề đặt chân cư trú.

Mà đơn giản nhất mà lại không phí sức tức giận phương pháp xử lý, chính là vận dụng cái khối Long Tước ngọc bội này.

Bạch Vấn Tình hai tay tiếp nhận ngọc bội, nói: "Tiền bối, ta làm xong việc về sau, nên như thế nào tìm được người cùng Nguyên Hằng đạo huynh?"

"Bả phù này đeo trên người, ta tự có thể tìm được ngươi."

Tô Dịch đem một cái bí phù đưa cho Bạch Vấn Tình.

Đây là "Linh Tê Bí Phù", công dụng rất đơn giản, người đeo vô luận tại chỗ nào, cái khác người đeo đều có thể sinh ra "Tâm hữu linh tê (tâm ý tương thông)" loại cảm ứng.

Bạch Vấn Tình rất nhanh hấp tấp mà đi.

"Chúng ta tiếp tục tại trong thành đi dạo một vòng, "

Tô Dịch nói qua, tiếp tục tiến lên.

Nguyên Hằng đi theo phía sau, trong lòng của hắn hiểu rõ, chủ nhân một là nghĩ lãnh hội một cái Cửu Đỉnh thành phong mạo cùng hoàn cảnh.

Hai cũng là thuận tiện muốn nhìn một chút, có thể hay không cảm ứng được vậy "Cát Khiêm" khí tức.

Mà muốn làm một bước mấu chốt này, liền tại tu luyện có "Huyền Vũ Chân Khí kinh" trên người mình!

Cho đến đi dạo nhanh hai canh giờ, Tô Dịch đã đã mất đi lại cưỡi ngựa xem hoa, phẩm phần thưởng trong thành phồn hoa hứng thú.

Hắn nhường Nguyên Hằng thuê một cỗ bảo xe kéo, thoải mái mà nằm ở trong đó, nói với khống chế bảo xe kéo xa phu ——

Lượn quanh thành đi một vòng!

Xa phu đại khái thường xuyên làm loại sinh ý này, mặt mày hớn hở báo ra một vài: "Mười khối Ngũ phẩm linh thạch, không trả giá!"

Cửu Đỉnh thành quá lớn, lượn quanh thành một vòng, chính là cưỡi bảo xe kéo chạy như bay, đều cần mấy canh giờ.

Nhưng giá tiền này, hãy để cho Nguyên Hằng một trận thịt đau.

Cũng là lúc này thời điểm, hắn mãnh liệt ý thức được một cái vấn đề cực nghiêm trọng.

Đại Hạ Hoàng đô Cửu Đỉnh thành này mặc dù phồn hoa cường thịnh như nhân gian Tiên Thành, nhưng giá hàng cũng là kỳ cao vô cùng, đắt dọa người!

Tu sĩ bình thường, đừng nói ở trong thành cắm rễ định cư rồi, sợ là sống đều sống không dậy. . .

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 484: Thủy Lão

Tại Tô Dịch cùng Nguyên Hằng cưỡi bảo xe kéo ở trong thành đi dạo thời gian, Bạch Vấn Tình cũng đi tới trước Vân Trạch lâu.

Vân Trạch lâu cao ngàn thước, chiếm diện tích trăm mẫu, lầu chính tựa như một cái bảo tháp bát giác, mái cong đấu củng, rường cột chạm trổ, cực kỳ hùng hồn đồ sộ.

Cả vậy đi thông đại môn thềm đá, đều cũng có thượng đẳng huyền thiết đổ bê-tông, mặt ngoài lát lấy một tầng Tinh Oánh trắng như tuyết Linh Ngọc.

Hai bên đại môn, tất cả tọa trấn một cái Thụy Thú Đồng Tượng.

Theo thứ tự là một đầu Linh Lộc thần mã phi phàm, một đầu Linh Hạc giương cánh ngẩng đầu.

Lộc hạc, hài âm "Lục Hợp" .

Chính giữa cùng hai bên đi thông đại môn cầu thang đá bằng bạch ngọc, đều có tầng tám, ngụ ý "Bát Hoang" .

Bố cục như vậy, lấy là "Nhất cử nhất động Lục Hợp, hiểu rõ Bát Hoang" chi ý.

Cũng có thể hiểu thành "Bát Hoang Lục Hợp, chỉ ta độc tôn" .

"Cái này. . . Chính là Cửu Đỉnh thành một trong tứ đại danh lâu Vân Trạch lâu?"

Bạch Vấn Tình đôi mắt đẹp nổi lên vẻ rung động.

Nàng ngược lại cũng không phải là hay không thấy qua việc đời, nhưng nhưng vẫn là lần đầu nhìn thấy một cái bảo lầu khí phái rộng lớn như thế.

Lại nhìn vậy Vân Trạch lâu hai bên đại môn, đứng thẳng một đôi thị nữ xinh đẹp, lại đều là tu sĩ Tích Cốc cảnh.

Điều này làm cho Bạch Vấn Tình sao có thể không kinh hãi?

Theo nàng biết, tại Thương Thanh đại lục trong một chút quốc gia, tu sĩ Tích Cốc cảnh, nghiễm nhiên chính là chúng sinh trong mắt "Lục Địa Thần Tiên", chỉ có thể nhìn lên!

Nhưng bây giờ, hai vị trẻ tuổi xinh đẹp tu sĩ Tích Cốc cảnh, lại vẻn vẹn chỉ là trước Vân Trạch lâu tiếp khách thị nữ. . .

Lại nhìn xuất nhập Vân Trạch lâu tân khách, đều Không phải phú tức quý , nhìn qua chính là trong thành hậu duệ quý tộc nhân vật, lời nói cử chỉ, lộ ra sống thượng vị khí thế.

Vậy đợi từng màn, nhường Bạch Vấn Tình nội tâm cũng không khỏi sinh ra một vẻ khẩn trương cùng tâm thần bất định.

Nàng tịnh không rõ ràng lắm, Tô Dịch làm cho giao cho nàng ngọc bội là lai lịch gì, đến nỗi không biết, nên cầm lấy ngọc bội đi gặp người nào.

Do dự một chút, Bạch Vấn Tình hít thở sâu một hơi, chính muốn đi trước Vân Trạch lâu.

Một đạo cười khẽ vang lên: "Vị cô nương này là lần đầu tiên đến đây Vân Trạch lâu a?"

Nói chuyện đấy, là một nam tử hoa bào tướng mạo oai hùng, bên người cùng theo một đám tùy tùng, phái đoàn mười phần.

Hắn ánh mắt nhiều hứng thú đánh giá Bạch Vấn Tình, chỉ là ánh mắt kia lại làm cho Bạch Vấn Tình toàn thân không được tự nhiên.

"Mắc mớ gì tới ngươi?"

Bạch Vấn Tình lắc đầu, quay người muốn đi.

Nam tử hoa bào cười ha hả nói: "Cô nương, Vân Trạch lâu chính là Cửu Đỉnh thành một trong tứ đại danh lâu, tuy rằng vẻn vẹn chỉ là một một tửu lâu, nhưng nếu không có 'Vân Trạch lệnh " chính là có tu vi cao đi nữa, cũng sẽ bị ngăn cản ở ngoài."

Bạch Vấn Tình kinh ngạc nói: "Lại vẫn lại có chuyện như vậy?"

Nam tử hoa bào cười nói: "Lấy thân phận của ta, còn không đến mức tại trên chuyện thế này lừa ngươi, đại khái là hơn một trăm năm trước, theo giống như châu tới một vị Đại tu sĩ Linh Đạo, bởi vì không có Vân Trạch lệnh, mà bị ngăn cản ở ngoài, thế cho nên thẹn quá hoá giận, muốn đánh đập tàn nhẫn, nhưng tác động. . ."

Nói đến đây, hắn khóe môi hơi hơi nhấc lên, đùa cợt nói, " vị Đại tu sĩ kia cúi đầu bồi tội không nói, ngay hôm đó đã bị đuổi ra Cửu Đỉnh thành!"

"Tóm lại, Cửu Đỉnh thành không phải là tùy tiện ai có thể giương oai đấy, mà tại trước Vân Trạch lâu, chính là Đại tu sĩ Linh Đạo, cũng đều theo quy củ làm việc."

Bạch Vấn Tình trong lòng cảm giác nặng nề.

Trong tay nàng cũng không có Vân Trạch lệnh, chỉ một khối Tô Dịch giao cho nàng Long Tước ngọc bội.

"Cô nương, nếu ta không nhìn lầm, ngươi làm là lần đầu tiên đến đây Cửu Đỉnh thành, dám hỏi một câu, hôm nay còn có chỗ an thân?"

Nam tử hoa bào dáng tươi cười ấm áp nói.

"Cái này thật không có."

Bạch Vấn Tình lắc đầu.

Nam tử hoa bào con mắt sáng ngời, nói: "Ta hôm nay cùng ngươi gặp lại, cũng coi như hữu duyên, như cô nương không chê, có thể tạm thời lưu lại ở bên cạnh ta làm việc."

Bên cạnh một gã lão giả áo bào trắng vê râu cười nói: "Vị cô nương này có thể thực là có phúc lớn, Thiếu chủ nhà ta nhưng cực ít sẽ chủ động thu lưu người từ ngoài đến, nếu như ngươi tại bên người Thiếu chủ làm việc, thăng chức rất nhanh, ở trong tầm tay!"

Bạch Vấn Tình trong lòng âm thầm cười lạnh, vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo.

"Không cần, ta đã bái có chủ nhân, cũng sẽ không làm ra cõng chủ cầu vinh sự tình."

Nàng xoay người rời đi.

Nàng có chút chột dạ, bởi vì cho tới bây giờ Tô Dịch cũng không có thu nàng làm người hầu. . .

Thấy vậy, lão giả áo bào trắng kia âm thầm lắc đầu, nói: "Cái này nơi khác đến yêu tu, quả nhiên có mắt không tròng, không biết phân biệt."

Nam tử hoa bào ánh mắt cân nhắc, nói: "Nữ nhân này Yêu khí tinh thuần, không tầm thường có thể so sánh, nếu như bị ta đụng phải, đã đã định trước nàng khó hơn nữa chạy ra lòng bàn tay của ta."

Mới nói được cái này, hắn con mắt đột nhiên ngưng tụ.

Chỉ thấy bị hắn coi là con mồi Bạch Vấn Tình, đi tới trước Vân Trạch lâu, xuất ra một khối ngọc bội về sau, liền bị hai thị nữ tự mình mang theo tiến vào bên trong Vân Trạch lâu!

Nam tử hoa bào cau mày nói: "Nữ nhân này rõ ràng cho thấy ngày đầu tiên đến Cửu Đỉnh thành, cái gì cũng đều không hiểu, nhưng nàng sao bằng vào một khối ngọc bội, hãy tiến vào bên trong Vân Trạch lâu? Văn bá, ngươi nhưng nhìn rõ ràng bộ dáng một khối ngọc bội kia?"

Lão giả áo bào trắng cũng đầy mặt kinh ngạc, lắc đầu nói: "Vân Trạch lâu phụ cận, kiêng kỵ nhất lấy Thần Niệm tiến hành cảm ứng, này sẽ trêu chọc đại nhân vật không vui, cho nên, lão hủ cũng không thấy rõ cái khối ngọc bội kia là dáng dấp ra sao."

"Có chút ý tứ, nữ nhân này chẳng lẽ là cầm lấy cổ bảo lai lịch phi phàm nào đó, muốn bán cho Vân Trạch lâu?"

Nam tử hoa bào lộ ra vẻ hứng thú, trước đây thời điểm, đã từng phát sinh qua ví dụ tương tự.

Không ít tu sĩ nơi khác đến, người mang dị bảo, cầm lấy đi Vân Trạch lâu buôn bán, chỉ cần bảo vật hiếm có trân quý, thường thường có thể bán ra một cái giá trên trời đi ra.

"Văn bá, ngươi cùng đi với ta nhìn xem, những người khác ở đây đang chờ."

Nói qua, nam tử hoa bào cất bước hướng Vân Trạch lâu bước đi.

Lão giả áo bào trắng vội vàng đi theo phía sau.

Vừa vừa đi vào Vân Trạch lâu, nam tử hoa bào liền thấy đặt chân trong đại sảnh chờ Bạch Vấn Tình, cười đi tới.

Nam tử hoa bào nói ra: "Cô nương, nếu như ngươi muốn bán bảo vật, ta ngược lại nguyện ý lấy giá cao mua sắm."

"Ai nói ta muốn bán bảo vật?"

Bạch Vấn Tình nhíu mày, gia hỏa này không khỏi cũng quá đáng ghét rồi, rõ ràng đuổi theo đến nơi này.

Nam tử hoa bào khẽ giật mình, nói: "Vậy là ngươi thế nào vào?"

"Đi tới."

Bạch Vấn Tình liếc mắt.

Điều này làm cho nam tử hoa bào đuôi lông mày hiện lên một vòng nét nham hiểm.

Chợt, hắn cười nói: "Cô nương kia ấy, lại là muốn làm gì? Nói ra có lẽ ta cũng có thể giúp đỡ nổi."

"Ta nói, không có quan hệ gì với ngươi, mời ngươi tự trọng, đừng tới dây dưa được hay không được?"

Bạch Vấn Tình có chút giận, vẻ mặt tràn đầy không kiên nhẫn cùng không vui.

Vân Trạch lâu này trong đại sảnh tầng một, lui tới không thiếu đại nhân vật hậu duệ quý tộc, làm một màn như vậy, không ít người đều đưa ánh mắt nhìn qua, vang lên một trận tiếng cười.

Thậm chí, trực tiếp trêu chọc nói: "Phong lưu phóng khoáng Thang gia Thất thiếu gia, thế nào ngày hôm nay nhưng thật giống như đụng phải một cái mũi bụi a."

Nam tử hoa bào sắc mặt nổi lên cứng, mặt mũi có chút không nhịn được, miễn cưỡng cười hướng bốn phía ôm quyền nói: "Nhường chư vị chê cười."

Chợt, hắn hít thở sâu một hơi, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm vào Bạch Vấn Tình, truyền âm nói: "Một cái yêu nữ nho nhỏ, lại lại nhiều lần bác (bỏ) ta mặt mũi, ngươi bây giờ như cúi đầu nhận ta làm chủ, ta liền không tính toán với ngươi, nhưng như ngươi minh ngoan bất linh, đợi tí nữa chờ ngươi ly khai Vân Trạch lâu, ta cam đoan để ngươi đẹp mặt!"

Lời nói lành lạnh, ý uy hiếp không che giấu chút nào.

Dứt lời, hắn ở đại sảnh một bên trên ghế ngồi để cho khách nhân nghỉ ngơi ngồi xuống, ưu tai du tai nhìn Bạch Vấn Tình, trong con ngươi đều là lãnh ý.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Lão giả áo bào trắng cũng lạnh lùng quét Bạch Vấn Tình một cái, đứng ở bên người nam tử hoa bào.

Một màn này, nhường sắc mặt Bạch Vấn Tình một trận biến ảo.

Nàng nhìn ra được, nam tử hoa bào này thân phận lừng lẫy, rõ ràng là nhân vật không tầm thường.

Có lẽ, đối phương tạm thời cố kỵ Vân Trạch lâu uy thế, không dám xằng bậy, nhưng như chờ mình lúc rời đi, đối phương tuyệt đối sẽ trở nên không kiêng nể gì cả!

Lặng yên thời gian, Bạch Vấn Tình đem Tô Dịch tặng cho Linh Tê phù giữ tại lòng bàn tay.

Nàng ngược lại không sợ đắc tội đám người nam tử hoa bào, chỉ là lo lắng cùng đám người nam tử hoa bào kết thù về sau, sẽ cho Tô Dịch mang đến phiền toái.

Nàng hiểu rõ, Tô Dịch không sợ phiền toái, nhưng không thích nhất phiền toái tìm tới cửa.

"A, xem đến ngươi đã làm ra lựa chọn rồi, rất tốt, vậy. . . Chúng ta liền chờ xem rồi."

Cách đó không xa, nam tử hoa bào lại lần nữa truyền âm, ánh mắt đã trở nên lạnh như băng âm trầm, trong thanh âm lộ ra một tia thô bạo khát máu loại mùi vị.

Giống như hung thú lộ ra răng nanh sắc bén, cùng nhắm người mà cắn.

Bạch Vấn Tình thân thể mềm mại phát lạnh, khuôn mặt biến ảo.

Mà nàng loại phản ứng nén giận như vậy, nhường nam tử hoa bào càng không có sợ hãi rồi, một cái theo nơi khác đến yêu tu, cũng dám không cho hắn Thang Kiếm Sâm mặt mũi, đợi đem hàng phục về sau, không phải hảo hảo chà đạp một phen không thể!

Nhưng vào lúc này, đại sảnh xa xa rối loạn tưng bừng.

Phân bố phụ cận những nhân vật hậu duệ quý tộc kia cũng đều đình chỉ nói chuyện với nhau, dồn dập đem ánh mắt nhìn về phía xa xa.

Một cái thân mặc áo bào xám, đầu đội đen tròn cái mũ, tay cầm màu đen quải trượng lão nhân, tại một đám đại nhân vật Vân Trạch lâu cầm giữ đám phía dưới, đi nhanh hướng bên này đi tới.

Trên đường đi, những thứ kia tân khách trong hậu duệ quý tộc nhân vật, đều giống như vô cùng giật mình, vô thức để cho một bên, cúi đầu kính sợ chào.

"Bái kiến Thủy lão!"

"Thủy lão, ra sao sự tình kinh động người đại giá?"

"Thủy lão, rất lâu đều không có gặp người tự mình lộ diện."

. . . Những đại nhân vật kia, đều là Cửu Đỉnh trong thành có mặt mũi hiển quý, địa vị không tầm thường có thể so sánh, nhưng lúc này, đối mặt lão nhân áo bào xám kia, đều bị lời nói cung kính cực kỳ.

"Thủy lão!"

Nam tử hoa bào cũng hít sâu một hơi, cũng vụt đất đứng dậy, chấn kinh, trở nên thuận theo cực kỳ.

Mà bên cạnh hắn lão giả áo bào trắng, càng là cúi đầu, căn bản không dám ngẩng đầu nhìn, kính cẩn nghe theo đến tận xương tủy.

Phòng to như vậy, trở nên yên tĩnh xuống.

Mọi ánh mắt, đều nhìn phía vậy bị như là chúng tinh củng nguyệt cầm giữ đám lấy xuất hiện trên người Hôi bào lão giả.

"Xin hỏi thế nhưng là Bạch cô nương?"

Hôi bào lão giả ánh mắt nhìn về phía Bạch Vấn Tình.

Vậy một cái chớp mắt, Bạch Vấn Tình có chút mộng, vô thức nhẹ gật đầu.

Nàng cũng bị Hôi bào lão giả kia phô trương kinh sợ đến, đang suy nghĩ đây là Vân Trạch lâu vị đại nhân vật nào, lại uy phong như vậy, nhường trên đường đi những nhân vật hậu duệ quý tộc kia đều dồn dập nhượng bộ, cúi đầu chào.

Đúng như mãnh hổ xuất hành, đàn thú đều tránh!

Chỉ là, nàng lại không nghĩ rằng, đối phương tựa hồ. . . Là vì tới mình!

"Tiểu lão Thủy Thiên Kỳ, bái kiến Bạch cô nương!"

Hôi bào lão giả bước nhanh đến phía trước, thần sắc trang nghiêm túc, hai tay thở dài chào.

Toàn trường một yên tĩnh.

Đám đại nhân vật hậu duệ quý tộc kia đều bị nghẹn họng nhìn trân trối, thiếu chút nữa không thể tin được.

Vân Trạch lâu Thủy lão, đây chính là Cửu Đỉnh thành số một nhân vật cao quý, chính là Hóa Linh cảnh tồn tại nhìn thấy hắn, cũng phải khách khí lễ nhượng ba phần!

Ai có thể nghĩ tới, vị tồn tại tôn quý này, lại lại chủ động xuất hiện, hướng một nữ tử đi đại lễ trịnh trọng như vậy?

Nam tử hoa bào cũng bị một màn này kinh sợ đến, toàn bộ người như mộng đi loại, hai mắt trợn tròn xoe.

Cái này. . . Cái tình huống gì?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 485: Tử Sắc Linh Đang

Phòng lặng ngắt như tờ.

Lão giả áo bào trắng đầu cũng ông một tiếng, thẳng giống bị người hung hăng gõ một cú đánh khó chịu.

Tôn quý như Thủy lão, sao có thể sẽ hướng một cái nữ yêu theo nơi khác đến hành đại lễ?

Cái này đồng dạng là ở đây hắn đại nhân hắn vật nghi ngờ trong lòng.

Ánh mắt của bọn hắn đều vô thức nhìn về phía Bạch Vấn Tình, tâm tư dị biệt, dồn dập bắt đầu phỏng đoán lên bộ dáng này tú lệ uyển chuyển hàm xúc thân phận của cô gái.

Bạch Vấn Tình trong lòng cũng một trận hoảng hốt, vô thức nói: "Tiền bối, ngài có phải không nhận lầm người?"

Thấy vậy, áo xám đen cái mũ Thủy lão lộ ra một cái dáng tươi cười hiền từ, nói: "Bạch cô nương, ngọc bội kia thế nhưng là ngươi mang đến?"

"Đúng vậy."

Bạch Vấn Tình nhẹ gật đầu , nói, "Nhưng ngọc bội kia chính là là chủ nhân nhà ta giao cho ta. . ."

Thủy lão mỉm cười ngắt lời nói: "Nhiều người ở đây nhãn tạp, Bạch cô nương như không ngại, kính xin đi theo lão phu cùng một chỗ, tiến về trước

tầng cao nhất 'Vân Trạch đài' một chuyến."

Bạch Vấn Tình nhẹ gật đầu.

Lúc này thời điểm, nam tử hoa bào cuối cùng không thể kềm chế nội tâm kinh nghi, tiến lên cúi đầu hành lễ nói:

"Thủy lão, theo vãn bối biết, cô gái này vừa mới ngày đầu tiên đến Cửu Đỉnh thành, trước thời điểm, cả quy củ ra vào Vân Trạch lâu cũng đều không hiểu, huống chi, nàng còn là một yêu tu, người chớ có để bị nàng lừa."

Lời này vừa nói ra, toàn trường kinh ngạc.

Bạch Vấn Tình lập tức giận, nói: "Ta khi nào đã lừa gạt người? Ta cùng với ngươi căn bản không biết, trước ngươi lại lại nhiều lần dây dưa ta, không nên ta nhận ngươi làm chủ nhân, ta không đáp ứng, liền uy hiếp nói phải chờ ta ly khai Vân Trạch lâu về sau, nhất định phải để cho ta đẹp mắt!"

Trong tràng xôn xao, sinh ra rối loạn tưng bừng.

Nam tử hoa bào sắc mặt biến hóa, cả giận nói: "Tiện nhân! Ngươi dám chửi bới ta?"

Thủy lão nhíu mày, ánh mắt bình tĩnh mà nhìn nam tử hoa bào, nói: "Ngươi là. . . Thang thị tộc trưởng Thang Thượng Thừa nhi tử?"

Hắn mới mở miệng, trong tràng bầu không khí lập tức một yên tĩnh, mọi người đều câm như hến.

Nam tử hoa bào cả vội cúi đầu chào nói: "Vãn bối Thang Kiếm Sâm, bái kiến Thủy lão."

Hắn cúi đầu, đuôi lông mày hiện lên một vòng vẻ đắc ý ngoại nhân không cách nào thấy.

Thang gia, mặc dù thua kém hơn Cửu Đỉnh thành vậy cấp cao nhất ba Đại tông tộc, nhưng cũng là Cửu Đỉnh nội thành đủ để đứng vào năm vị trí đầu quý tộc thế gia!

Hắn tự tin Bạch Vấn Tình chính là gọi rách cổ họng, Thủy lão cũng gãy không có khả năng hỗ trợ.

Dù sao, đối với làm lại từ đầu cuối cùng chỉ là một cái yêu nữ từ bên ngoài đến!

"Vả miệng."

Thủy lão thần sắc bình tĩnh mở miệng.

Nam tử hoa bào Thang Kiếm Sâm đại hỉ, quả nhiên, Thủy lão đối với yêu nữ kia nói vậy lời nói bất mãn!

"Ừ."

Phía sau Thủy lão, cả người khoác trên vai da thú giáp mềm, thần sắc kiên nghị sắc bén nam tử trung niên Đứng ra đây, một cái tát rút đi ra ngoài.

Đùng! !

Tại một đám ánh mắt khó có thể tin nhìn chăm chú, nam tử hoa bào hung hăng đã trúng một cái tát, hàm răng bong ra từng màng, miệng mũi phun máu, toàn bộ người bị rút tốt con quay giống nhau tại chỗ vòng ba vòng, phù phù một tiếng ngã ngồi phía trước, trước mặt ứa ra Kim Tinh.

"Thiếu gia!"

Lão giả áo bào trắng kinh hãi, tay chân lạnh buốt, cũng bị một màn này kinh sợ đến, thấp thỏm lo âu.

Ở đây cái khác hiển quý nhân vật, cũng không khỏi run lên trong lòng.

Thang Kiếm Sâm coi như là trong Cửu Đỉnh thành nổi danh phong lưu, ỷ vào hắn tông tộc uy thế, những năm gần đây này gieo họa không biết nhiều thiếu nữ tử.

Bất quá, kẻ khác rất thông minh, đầu gieo họa tán tu theo nơi khác đến, không môn không phái không có rễ nắm chắc, mặc dù dẫn xuất một ít chuyện, cũng sẽ bị hắn tông tộc thoải mái dọn dẹp.

Nhưng ngày hôm nay, Thang Kiếm Sâm không thể nghi ngờ đá vào tấm sắt!

Đồng thời, tại trong mắt mọi người, Bạch Vấn Tình có vẻ càng không đơn giản, có thể làm cho Thủy lão tỏ thái độ chỉnh đốn Thang Kiếm Sâm, cái này há lại nhân vật bình thường có thể hưởng thụ được đãi ngộ?

Ngã ngồi tại mặt đất Thang Kiếm Sâm, nội tâm kinh hoảng bất an, nét mặt đầy kinh ngạc cùng ngơ ngẩn, rung giọng nói: "Thủy lão, người. . . Ngài có phải hay không lầm?"

Chứng kiến hắn bộ dáng như vậy, Thủy lão một trận lắc đầu, đối với nam tử da thú cường tráng kia nói ra: "A Đinh, cắt ngang hai cái đùi của hắn, tự mình tiễn đưa hắn về nhà, giao cho phụ thân hắn Thang Thượng Thừa xử trí."

Một câu, hời hợt, ngữ khí đều không mang chấn động đấy.

"Ừ!"

Nam tử da thú cường hãn gật đầu.

"Nhớ kỹ nói với Thang Thượng Thừa, hắn như xử trí để cho ta không hài lòng, ta không ngại giúp hắn tự mình dạy một chút hắn đứa con bất hiếu này thế nào làm người."

Thủy lão phất phất tay, "Đi đi."

Toàn trường phải sợ hãi, tê cả da đầu, rốt cuộc minh bạch, Thủy lão đây rõ ràng là không có ý định dễ tha Thang Kiếm Sâm! !

Chính là Bạch Vấn Tình đều không nghĩ tới, sẽ là kết quả như vậy, không khỏi ngơ ngẩn, vốn Tô tiền bối tặng cho khối Long Tước ngọc bội kia, vậy mà có được uy thế lớn như vậy a. . .

"Thủy lão, ta sai rồi! Ta sai rồi, van cầu người tha ta một lần, là ta có mắt không tròng, là ta không biết tốt xấu, van cầu người. . ."

Thang Kiếm Sâm kêu rên, triệt để luống cuống, hoảng sợ cầu xin tha thứ.

Nhưng thanh âm hắn im bặt mà dừng, một cái đại thủ nắm lấy cổ của hắn, xách con gà con giống nhau cầm lên, trong tầm mắt, là A Đinh gương mặt sắc bén lạnh như băng kia.

Răng rắc! Răng rắc!

A Đinh tay kia như búa tạ loại, đem Thang Kiếm Sâm hai chân gân cốt chấn vỡ, đau đến Thang Kiếm Sâm trước mặt biến thành màu đen, toàn thân hung hăng co quắp một cái, liền đã bất tỉnh.

Rồi sau đó, A Đinh liền mang theo cổ của hắn, đi nhanh hướng Vân Trạch lâu bước ra ngoài.

Từng cảnh tượng ấy, thấy được trong tràng vang lên một trận thanh âm hít vào khí lạnh.

Thật là bá đạo!

"Bạch cô nương, thỉnh!"

Thủy lão lại giống như căn bản không thèm để ý cái này chút, dáng tươi cười ấm áp hiền từ, hướng Bạch Vấn Tình làm cái thỉnh động tác, rồi sau đó trước phía trước dẫn đường.

Bạch Vấn Tình váng đầu núc ních đi theo, vẫn từng từ vừa rồi Thang Kiếm Sâm bị phế sạch hai chân trong một màn phục hồi tinh thần lại.

Cho đến đưa mắt nhìn thân ảnh nàng cùng Thủy lão biến mất không thấy, trong tràng những thứ kia thân phận lừng lẫy các đại nhân vật, cũng đều như ở trong mộng mới tỉnh, đối mắt nhìn nhau, nhìn nhau hoảng sợ.

"Nàng kia đến tột cùng là hạng gì thân phận? Lại nhường Thủy lão coi trọng như thế?"

Có người rung động lắc lư.

Ai có thể nhìn không ra, Thang Kiếm Sâm thê thảm tao ngộ, đều là bái Bạch Vấn Tình ban tặng?

"Các ngươi suy nghĩ nhiều, trước nàng kia chính miệng nói, nàng chỉ là tôi tớ, là phụng mệnh đến đây Vân Trạch lâu, chân chính lợi hại đấy, là chủ nhân sau lưng nàng!"

Có đại nhân vật ánh mắt lập loè, làm ra suy đoán.

Cái này đưa tới rất nhiều nhận thức thanh âm.

"Nói như thế, yêu tu kia sau lưng chủ nhân tất nhiên là một vị tồn tại cực kỳ khủng bố, bằng không, lấy Thủy lão thân phận, không cần tự mình đến tiếp đãi? Cần biết, chính là Đại tu sĩ Linh Đạo, đều rất ít có thể bị Thủy lão coi trọng như vậy đấy!"

Có người kinh nghi bất định.

"Thang Kiếm Sâm lần này sợ là muốn đã xong, phụ thân hắn cho dù là Thang gia đứng đầu, thế nhưng gãy sẽ không thể nào bởi vì này loại một cái nhi tử quần áo lụa là phong lưu, mà làm tức giận Thủy lão."

Có người dám thán.

"A, vẻn vẹn xử trí Thang Kiếm Sâm, chỉ sợ còn không cách nào làm cho Thủy lão thoả mãn, theo ta thấy, lần này Thang gia cần phải dốc hết vốn liếng, mới có thể dẹp loạn Thủy lão lửa giận!"

Có người nói chắc như đinh đóng cột.

"Đã xong, đã xong. . ."

Lúc này thời điểm, vậy trước đi theo tại Thang Kiếm Sâm bên người lão giả áo bào trắng, mới phản ứng tới, phát ra kinh hoảng kêu to, hướng Vân Trạch lâu bên ngoài phóng đi.

. . .

Làm như vậy một cuộc khúc nhạc dạo ngắn phát sinh thời gian, Tô Dịch cùng Nguyên Hằng đã cưỡi bảo xe kéo, lượn quanh hơn phân nửa cái Cửu Đỉnh thành.

Nguyên Hằng nồng nhiệt đất thưởng thức dọc đường phố Cảnh.

Tô Dịch lại lười biếng nằm ở vậy, nhắm mắt dưỡng thần.

Hắn càng nghĩ, cũng không nghĩ tới một cái không tốn mất công tức giận có thể thoải mái kiếm lấy tài phú phương pháp xử lý, nội tâm không khỏi một trận mất hết cả hứng.

Nhân sinh hậu thế, nghĩ không làm mà hưởng, làm sao lại như thế khó đây?

"Hai vị khách nhân, phía trước chính là Hoàng Thành cấm địa, nhìn thấy không, cái kia chính là Thiên Mang sơn, được xưng Đại Hạ đệ nhất Thần Sơn, so với Cửu Đỉnh thành tồn tại thời gian đều phải dài, Đại Hạ hoàng cung liền tu kiến ở trên , mặc cho thế sự ngụp lặn, núi này bất diệt mà trường tồn!"

Khống chế bảo xe kéo xa phu chậm rãi mà nói.

Tô Dịch đứng dậy, xốc lên cửa sổ duy, chỉ thấy tại chỗ rất xa địa phương, đứng vững vàng một cái thông thiên cao loại hùng hồn núi lớn.

Đỉnh núi trời quang mây tạnh, tử khí bốc lên, điềm lành khí tức tràn ngập rủ xuống, nhường cả tòa núi lớn đắm chìm trong một tầng thần thánh loại trong không khí.

Lờ mờ nhưng cách nhìn, trên ngọn núi lớn hùng hồn kia, xây dựng rất nhiều kiến trúc cổ xưa rộng lớn, hình bóng lay động, san sát nối tiếp nhau, tại trong Yên Hà thần huy như ẩn như hiện.

Thiên Mang sơn!

Chiều cao ba nghìn trượng, hùng hồn như rồng, ngẩng đầu xông lên trời.

Đại Hạ hoàng cung liền nằm ở vị trí sườn núi, mà tại đỉnh núi, thì là Đại Hạ Hoàng đế cùng một đám hoàng thất nhân vật bắt đầu cuộc sống hàng ngày chi địa.

Dưới chân núi, thì là một mảnh chiếm diện tích nghìn mẫu cấm khu, từ Đại Hạ tu sĩ tạo thành Cấm Vệ quân đóng giữ, đừng nói người bình thường, chính là hạng người tu hành, không có cho phép cũng không cách nào tới gần.

Trong truyền thuyết, đương kim Hạ Hoàng hùng tài vĩ lược, có tài năng kinh thiên động địa, đạo hạnh càng là sâu không lường được.

Tại hắn tọa trấn phía dưới, cho dù là tứ đại đỉnh cấp đạo thống Chưởng giáo tự mình giá lâm, cũng chỉ có thể dọc theo thềm đá từng bước một leo lên Thiên Mang sơn bái kiến.

Nói không khoa trương, tại đương kim Đại Hạ cảnh nội, Hạ Hoàng không chỉ là trong mắt thế tục chúng sinh chí cao vô thượng Hoàng đế, càng là Đại Hạ tu hành giới hoàn toàn xứng đáng một đời vị vua có tài trí mưu lược kiệt xuất, uy hiếp tứ hải, quan sát Bát Hoang!

"Tử Hà mờ mịt, Long khí bốc hơi, thế núi cùng cả tòa Cửu Đỉnh thành trọn vẹn như một, cấu kết dưới thành long mạch, mờ mờ ảo ảo có 'Bao quát thập phương, thổ bộ thiên hạ' hồng đại khí tượng, núi này. . . Hoàn toàn chính xác không tầm thường."

Ngưng mắt nhìn một lát, Tô Dịch chậm rãi buông xuống cửa sổ duy.

Thiên Mang sơn, có thể xưng là làm chân chính Linh sơn phúc địa, cực thích hợp tu hành.

Dựa theo Đại Hoang Cửu Châu tiêu chuẩn, Thiên Mang sơn cũng có thể đưa về "Trên Tam phẩm" Linh sơn bảo địa phạm trù trong!

"Trách không được Đại Hạ hoàng thất số mệnh hưng thịnh như thế, chiếm cứ núi này, liền tương đương đã có được 'Trong 'Tài Lữ Pháp Địa' đứng đầu nhất 'Địa' có năng lực."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Bảo xe kéo rất nhanh liền chạy nhanh cách Thiên Mang sơn chỗ cấm khu, dọc theo một cái tên là 'Chu Tước đại đạo' rộng rãi phố dài bước đi.

Trên đường đi, khắp nơi là hối hả, phồn hoa như gấm cảnh tượng.

Đột nhiên, Tô Dịch phát giác được cái gì, theo trong ngọc bội tuyết phù xuất ra một chuỗi tiểu linh đang màu tím.

Tử Mẫu Linh Tê Linh!

Từ tinh tế tỉ mỉ óng ánh "Tử Vũ Linh Tê Ngọc" mài mà thành, ban đầu ở Đại Chu thời gian, Vũ Lưu Vương Nguyệt Thi Thiền lên đường tiến về trước Đại Hạ, trước khi đi, đem cái này một chuỗi theo bên mình đeo chuông lục lạc giao cho Tô Dịch.

Dựa theo nàng nói, chỉ cần Tô Dịch tiến vào Đại Hạ cảnh nội, trên người chỉ cần mang theo bảo vật này, nàng liền có thể trước tiên tìm được Tô Dịch.

Mà lúc này, một chuỗi tử sắc linh đang này lại sinh ra khác thường chấn động, hơi hơi lay động run rẩy, phát ra một trận dồn dập thanh âm rất nhỏ, tựa hồ cảm ứng được cái gì.

"Hẳn là Nguyệt Thi Thiền đang ở phụ cận?"

Tô Dịch kinh ngạc.

Hắn cưỡi bảo xe kéo lượn quanh thành mà đi, mấy canh giờ rồi, cũng hay không phát sinh Cát Khiêm tung tích.

Chưa từng nghĩ, lại tựa hồ như trước thời hạn có thể nhìn thấy Nguyệt Thi Thiền rồi!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 486: Hoán Khê Sa

"Đỗ xe."

Tô Dịch lúc này đứng dậy, cùng Nguyên Hằng đi xuống bảo liễn.

Đập vào mi mắt đấy, là một cái mỹ luân mỹ hoán ngọc lầu, chừng cao trăm trượng, đất đai cực kỳ rộng lớn, dưới mái hiên treo từng chiếc từng chiếc vẽ lấy mỹ nhân đồ đèn cung đình.

Trên cửa chính ngọc lầu, treo lấy một khối tấm biển, trên ghi "Hoán Khê Sa" ba cái kiểu chữ tuyển xuất sắc phiêu dật cổ xưa.

Đã gần kề gần ban đêm.

Trước lầu ngọc, tốp năm tốp ba tân khách cưỡi bảo liễn đến đây, từng cái một ăn mặc hoa mỹ, mười phần khí phái, nhìn qua liền không phải giàu có chính là quý nhân.

"Hai vị khách nhân ở trong thành quay đi quay lại, nguyên lai là chạy Hoán Khê Sa đến đấy, sách, sớm nói lời, ta liền trực tiếp mang các ngươi đã tới."

Người chăn ngựa khống chế bảo liễn cười hắc hắc, lộ ra một cái dáng tươi cười mập mờ mỗi người đàn ông đều hiểu. Hèn mọn bỉ ổi vả lại dâm đãng.

Lấy Tô Dịch lịch duyệt cùng nhãn lực, làm sao nhìn không ra, Hoán Khê Sa này là một cái thanh lâu?

Chỉ là, hắn lại nhíu nhíu mày.

Nguyệt Thi Thiền một nữ nhân, sao chạy tới trong thanh lâu này?

Xa phu ánh mắt lộ ra hướng tới vẻ mơ ước, nói: "Tại Đại Hạ thiên hạ trong thanh lâu, Hoán Khê Sa tuyệt đối chiếm vị trí đầu, nó là Cửu Đỉnh thành một trong tứ đại danh lâu, tu hành giới nổi tiếng động tiêu tiền, trong lầu cô nương. . ."

"A, nói như vậy, chính là một cái nha hoàn châm trà rót nước, đặt tại thanh lâu khác thuyền hoa chi địa, tuyệt đối là tên đứng đầu bảng!"

Xa phu ánh mắt trở nên nóng hổi nóng rực, "Các ngươi có thể tưởng tượng, Hoán Khê Sa cô nương kia, lại nên là bực nào tuyệt sắc rồi."

Nói đến đây, hắn lại thở dài một hơi, "Đáng tiếc, loại địa phương này người bình thường căn bản tiêu phí không dậy, chỉ là tiền nước trà, đều phải năm khối lục phẩm linh thạch, cái này vẻn vẹn chỉ có thể ngồi ở trong hành lang, trông mong xa xa mà nhìn các cô nương thổi kéo đàn hát."

"Nếu muốn chọn cái cô nương hầu hạ bên người nâng cốc ngôn hoan, tối thiểu cũng phải trên trăm khối lục phẩm linh thạch ăn mồi."

Nghe thế, Nguyên Hằng nghẹn họng nhìn trân trối nói: "Cái này mẹ nó. . . Cũng quá mắc a?"

Trên trăm khối lục phẩm linh thạch!

Thế gian này đại đa số tu sĩ Nguyên Đạo, toàn bộ thân gia cộng lại, sợ đều thu thập không đủ số này!

Mà đặt tại Hoán Khê Sa, lại vẻn vẹn chỉ là chọn cái cô nương hầu hạ tiền. . .

"Quý nhân?"

Xa phu vẻ mặt xem thường, "Huynh đệ, nhìn qua ngươi liền không hiểu, Hoán Khê Sa thế nhưng là thanh lâu đệ nhất thiên hạ, trong lầu cô nương, mỗi một cái đều có tu vi bên người, có cỏ cây tinh quái biến thành Linh Mị, có trời sinh giống như kẻ gây tai họa loại nữ yêu tinh, nghe nói vẫn thiếu một chút Quỷ tu, ma tu một loại giai nhân tuyệt sắc, cái này há lại trong thế tục những cô gái kia có thể so?"

Nguyên Hằng sợ ngây người.

Hắn giờ mới hiểu được, Hoán Khê Sa các cô nương, vốn đều là người tu hành, cái này xác thực rất kinh người, rất rung động.

Cần biết, người tu hành địa vị, siêu nhiên phía trên thế tục, Hoán Khê Sa làm một thanh lâu, lại có thể vơ vét rất nhiều có tu vi trong người tuyệt sắc giai nhân, quả thực chính là thần thông quảng đại, không thể tưởng tượng nổi.

"Nếu nói 'Bầu trời nhân gian Hoán Khê Sa, không ao ước uyên ương không ao ước tiên " trong đó thú vị to lớn, người nam nhân nào không muốn phẩm một chút hai?"

Xa phu thổn thức mở miệng.

Nguyên Hằng nói: "Ngươi hiểu như vậy, chẳng lẽ là tới kiến thức qua?"

Xa phu thần sắc lập tức ngưng kết, trong lòng giống như bị hung hăng chọc lấy một đao, một lúc sau, hắn thần sắc ảm đạm phất phất tay, "Các ngươi trò chuyện, cáo từ."

Khống chế bảo liễn mà đi.

Nguyên Hằng lộ ra vẻ xem thường, xa phu này cũng chính là cái nhân vật có sắc tâm hay không sắc đảm, hay không tiền đồ!

Tô Dịch vuốt vuốt trong tay không ngừng run nhè nhẹ tử sắc linh đang, ánh mắt nhìn về phía Nguyên Hằng, nói: "Ngươi có từng đi dạo qua thanh lâu?"

Nguyên Hằng thần sắc đọng lại, ngượng ngùng lắc đầu.

"Đi, chúng ta đi xem một chút thanh lâu đệ nhất thiên hạ này."

Tô Dịch nói qua, liền cất bước hướng nơi xa Hoán Khê Sa bước đi.

Nhìn Tô Dịch tràn đầy phấn khởi bộ dạng, Nguyên Hằng không khỏi kinh ngạc, vốn chủ nhân cũng ưa thích ngủ hoa say liễu tiêu dao khoái hoạt?

Cũng đúng a, chủ nhân mới mười bảy tuổi, không phong lưu còn kêu người thiếu niên?

Vừa nghĩ, Nguyên Hằng cũng vội vàng đuổi theo đi, trong lòng hơi có chút vi diệu hưng phấn.

Không thể không nói, trước xa phu vậy lời nói, cũng làm cho Nguyên Hằng đối với Hoán Khê Sa này cảm thấy rất hứng thú.

Phanh!

Còn chưa tới gần đại môn Hoán Khê Sa, một thân ảnh đã bị theo trong cửa lớn ném đi ra, hung hăng đập trên đường phố.

Nhìn kỹ, đây là một cái lão đầu thon gầy đang mặc đạo bào, mặt mũi bầm dập, tóc tai bù xù, có vẻ rất là chật vật.

"Đạo sĩ thúi, còn dám đến nháo sự, cam đoan cắt ngang chân chó của ngươi, cút nhanh lên!"

Một cái nam tử áo đen thon gầy đứng ở đại môn Hoán Khê Sa lạnh lùng quát tháo.

"Mẹ kiếp, Hoán Khê Sa cô nương, dựa vào cái gì hòa thượng mò được, ta đạo sĩ lại không thể?"

Lão đạo sĩ bò dậy, giận dữ mở miệng, "Chư vị bình luận phân xử, bọn hắn nói Hoán Khê Sa Nhu Ngọc cô nương không bán thân , được, lão tử bả Nhu Ngọc ngủ không trả tiền, cái này không coi là bán đi a? Nhưng chưa từng nghĩ, bọn hắn lại nói lão tử cố tình gây sự, còn bả lão tử đánh một trận!"

Phụ cận một chút người đi đường vốn là ngẩn ngơ, chợt cười vang.

Lão đạo sĩ này, rõ ràng là ý định chơi gái không trả tiền a!

Nguyên Hằng cũng không khỏi kinh ngạc, hiện tại gia hỏa chơi gái không trả tiền cũng như ấy lẽ thẳng khí hùng rồi hả?

Không mắt thấy Tô Dịch trực tiếp đi vào đại môn Hoán Khê Sa, Nguyên Hằng không còn dám nhiều trì hoãn, hấp tấp đi theo.

"Ồ, khí tức trên người tiểu tử kia thế nào có chút cổ quái?"

Lão đạo sĩ chóp mũi hít hà, ánh mắt nhìn về phía vừa đi vào đại môn Hoán Khê Sa trên người Tô Dịch, con mắt đục ngầu nổi lên một tia hồ nghi.

Còn không đợi hắn suy nghĩ cẩn thận, nam tử áo đen thon gầy đã mang người khí thế hung hăng vọt tới.

"Các huynh đệ, cho ta tốt tốt thu thập một chút cái này đồ vô sỉ mưu toan chơi gái không trả tiền!"

Nam tử áo đen hét lớn.

Lão đạo sĩ sắc mặt đại biến, lòng bàn chân bôi dầu giống nhau chạy thoát, trong miệng vẫn oa oa kêu to:

"Lão tử làm sao có thể chơi gái không trả tiền rồi, là bọn ngươi nói Nhu Ngọc không bán đấy, nàng nếu như bán, lão tử đâu có thể nào nghĩ ra một cái biện pháp tuyệt diệu như vậy?"

Khu vực phụ cận vang lên từng đợt cười vang, tràn đầy khoái hoạt không khí.

. . .

Hoán Khê Sa trong đại điện tầng một, đèn đuốc sáng trưng, tráng lệ, phi thường náo nhiệt.

Từng cái một thị nữ tuổi trẻ xuyên hoa hồ điệp giống nhau hầu hạ tại bên người mỗi một người khách nhân.

Mỗi một cái đều dung mạo xuất chúng, hoặc kiều mị như lửa, hoặc thanh thuần hoạt bát, hoặc ôn nhu như nước. . .

Trong đại điện trên đài ngọc, có nhạc sĩ tấu ca khúc, thành đàn tuyệt mỹ nữ tử cùng với tấu nhạc tiếng nhẹ nhàng nhảy múa, đầu khoác trong suốt sa mỏng thân thể mềm mại, tản ra mị hoặc mê người.

"Công tử, người. . ."

Một cái thị nữ xinh đẹp nghênh tiếp trước, vừa muốn nói gì, Tô Dịch liền cắt ngang nói, " ta tìm đến người."

"Vậy xin hỏi. . ."

Thị nữ vừa muốn hỏi lại, Tô Dịch liền lấy ra một cái lục phẩm linh thạch đưa tới, "Không có chuyện của ngươi rồi."

Thị nữ ngẩn ngơ.

Tô Dịch đã mang theo Nguyên Hằng, trực tiếp trong triều bước đi, trên đường phòng ngoài qua điện thờ, nhất phái quen thuộc bộ dạng.

"Chủ nhân, người. . . Không phải là đến đùa?"

Nguyên Hằng lúc này mới hậu tri hậu giác loại kịp phản ứng.

"Ngươi cảm thấy, ta là cái loại đồ háo sắc này?"

Tô Dịch nhìn không chớp mắt, cảm ứng đến trong tay tử sắc linh đang lay động chấn động, trên đường đi về phía trước.

"Dĩ nhiên không phải."

Nguyên Hằng có chút xấu hổ, bản thân vừa rồi làm sao lại có thể đem chủ nhân cùng đám phong lưu lang thang kia coi như một loại người?

Hoán Khê Sa chiếm diện tích thật lớn, có động thiên khác, khắp nơi là mạng nhện giống nhau hành lang, cùng với chằng chịt phân bố cung điện môn hộ.

(tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Lần đầu tiên tới người, nếu không tùy tùng dẫn đầu, sợ là không phải lạc đường không thể.

Tô Dịch trên đường hành tẩu thời gian, gặp được không ít có thể nói tuyệt sắc cô nương, có rõ ràng là thảo mộc tinh quái biến ảo, phong tình đặc biệt.

Phu xe kia nói không sai, cô nương Hoán Khê Sa này, đều có tu vi bên người, cái này làm cho các nàng trong mắt tu sĩ mị lực cũng biến thành không gì so sánh nổi.

Nhưng Tô Dịch đối với mấy cái này lại làm như không thấy.

Cô nương đẹp không?

Đẹp.

Nhưng ngoại trừ vậy đợi thế gian nhất đẳng tuyệt đại mỹ nhân, cái khác hạng người đều không lọt nổi mắt xanh của hắn con ngươi.

Huống chi, Hoán Khê Sa danh khí lớn hơn nữa, cũng cuối cùng chỉ là một cái thanh lâu, trà trộn ở trong đó nữ tử, hoặc là bán rẻ tiếng cười đấy, hoặc là bán mình đấy, quanh năm suốt tháng phía dưới, hầu hạ qua không biết nhiều ít nam tử.

Điều này làm cho Tô Dịch hoàn toàn liền không nhúc nhích được tâm tư khác.

Một chút môi son vạn người thường, suy nghĩ một chút đều khiến người ta ghét bỏ a. . .

Nguyên nhân chính là như thế, Tô Dịch mới vô cùng khó hiểu, Nguyệt Thi Thiền sao sẽ xuất hiện tại Hoán Khê Sa.

Rất nhanh, xa xa xuất hiện một cái cửa vào hành lang.

Làm đến nơi đây, bầu không khí rõ ràng yên tĩnh rất nhiều.

Cửa vào hành lang kia, đoạn đứng thẳng một gã đang mặc cung trang, búi tóc cao kéo, toàn thân tản ra thành thục vũ mị bộ dạng thuỳ mị cô gái xinh đẹp.

Khi thấy Tô Dịch cùng Nguyên Hằng hai người, nữ tử cung trang rõ ràng ngơ ngác một chút, chợt hơi hơi cúi chào một lễ, nói: "Hai vị khách nhân, nơi đây đầu khách quý Hoán Khê Sa chúng ta, kính xin hai vị dừng lại."

Thái độ không thấp hèn không lên tiếng.

Tô Dịch dậm chân, nói: "Hành lang này cuối đi thông đâu?"

Tô Dịch nhìn như còn trẻ, khí tức lạnh nhạt xuất trần, trấn định tự nhiên, điều này làm cho nữ tử cung trang nên cũng không dám khinh thường, nói khẽ: "Không dối gạt công tử, nơi đó là 'Thủy Vân giản " trong đó có động thiên khác, chỉ Hoán Khê Sa khách nhân tôn quý nhất, mới có thể ở trong đó yến ẩm hưởng lạc."

Tô Dịch lại hỏi: "Hiện tại người nào ở đó bên trong Thủy Vân giản yến ẩm?"

Nữ tử cung trang mang theo khách khí mà dè dặt nụ cười nhàn nhạt, nói: "Công tử, thứ cho thiếp thân không thể trả lời, "

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Mà thôi, ta cũng không làm khó ngươi, có thể hay không giúp ta hướng Thủy Vân giản truyền bức thư?"

Nữ tử cung trang lắc đầu nói: "Thủy Vân giản quý nhân đã phân phó, vô luận ai tới rồi, đều không tốt quấy rầy, kính xin công tử thứ lỗi. Như không có chuyện gì khác, còn mời trở về đi."

Thần thái thời gian mơ hồ đã hơi không kiên nhẫn.

Tô Dịch nhìn nhìn trong tay không ngừng dồn dập khẽ run Tử sắc linh, rồi sau đó giương mắt, nhìn về phía nữ tử cung trang.

Nữ tử cung trang giống như ý thức được cái gì, nhíu mày nói: "Công tử, nơi này là Hoán Khê Sa, người nên hiểu rõ, nếu là ở ấy nháo sự, sẽ mang đến cho mình hạng gì hậu quả nghiêm trọng, thiếp thân cũng không nguyện huyên náo không thoải mái, xin ngài hai vị cũng không cần làm ra cử động ngu xuẩn, mau mau rời đi nơi đây cho thỏa đáng!"

Cái này là cảnh cáo cùng uy hiếp.

Còn chưa dứt lời xuống, không chờ nữ tử cung trang phản ứng, Tô Dịch tay phải đã nhẹ nhàng nắm lấy nàng cái cổ ngỗng trắng như tuyết kia, kích thích nàng khuôn mặt đột biến, đuôi lông mày đều là kinh hãi, hoàn toàn không nghĩ tới, thiếu niên trước mắt này dám tại địa bàn Hoán Khê Sa hành hung!

Cần biết, Hoán Khê Sa coi như Cửu Đỉnh thành một trong tứ đại danh lâu, chính là Đại tu sĩ Linh Đạo, cũng cũng không dám ở đây sính hung đấu ác!

Tô Dịch nhàn nhạt mở miệng: "Thay người giữ cửa là chức trách của ngươi, ta còn khinh thường vì thế mà giết ngươi, bất quá, ta cũng giúp ngươi nghĩ kỹ một cái không cần gánh trách biện pháp tốt."

Nữ tử cung trang sững sờ.

Chợt cái cổ nàng đau xót, trước mặt biến thành màu đen, đã mất đi ý thức, thân thể mềm nhũn hôn mê trên mặt đất.

"Nguyên Hằng, ngươi xem rồi nơi đây."

Tô Dịch nói qua, liền cất bước hướng ở chỗ sâu trong hành lang bước đi.

Ừ

Nguyên Hằng nghiêm nghị lĩnh mệnh.

Hắn ý thức được, chủ nhân cực có thể đã nhận ra cái gì không tốt tình huống, mới không tiếc xông vào nơi đây!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 487: Đạp Cửa Mà Vào

Trên hồ nước xanh biếc, xây dựng một cái cung điện rộng lớn giản nhã.

Cung điện giống như từ bạch ngọc xây mà thành, đèn đuốc sáng trưng, xa hoa.

Cái này là Thủy Vân giản.

Nơi che giấu như thế này, tại Hoán Khê Sa cùng sở hữu chín tòa, chuyên môn đầu chiêu đãi Hoán Khê Sa khách quý cấp cao nhất.

Lúc này trong cung điện, giọng hát tuyệt vời ca cơ, kỹ thuật nhảy uyển chuyển Vũ Cơ đều đã tản đi.

Cổ Thương Ninh ngồi trong bữa tiệc, thích ý uống rượu.

Ánh mắt của hắn ngẫu nhiên quét qua trong bữa tiệc những người khác, nỗi lòng lại hơi có chút trầm thấp.

"Trong mắt của ta, thiên hạ hôm nay, gần mười năm đến nhóm đầu tiên theo trong Ám Cổ chi cấm thức tỉnh Cổ Đại nhân vật ở bên trong, có thể tại sáng chói đại thế trong dẫn dắt làm dáng giả, gãy sẽ không vượt qua mười người, mà trong đó, chỉ Cổ huynh để cho ta khâm phục."

Trên vị trí chủ tọa, một cái xích bào đầu trọc, khuôn mặt thanh niên tuấn mỹ cười mỉm mở miệng.

Nói qua, hắn ánh mắt nhìn về phía Cổ Thương Ninh, một đôi yêu dị như lưỡi đao loại con mắt, lộ ra khí tức khiếp người.

Cổ Thương Ninh lắc đầu than nhẹ: "Tư Không huynh khen nhầm, ta nhưng xa vô pháp cùng ngươi so sánh với."

Thanh niên đầu trọc xích bào tên là Tư Không Báo.

Yêu nghiệt cổ đại.

Ba vạn năm trước Thương Thanh đại lục đỉnh cấp Ma đạo thế lực "Thiên Yên ma môn" hạch tâm hạt giống truyền nhân, đặt tại năm đó, cũng là danh dương thiên hạ Ma đạo tuyệt tài.

"Cổ Thương Ninh, ngươi người này cái gì cũng tốt, chính là quá khiêm nhường!"

Tư Không Báo cười to, "Người nào không biết ngươi tổ phụ chính là "Thương Thanh cửu hoàng" một trong Trấn Không chiến hoàng đại nhân? Huống chi, các ngươi Cổ thị nhất tộc từ lúc ba vạn năm trước, chính là Thương Thanh đại lục một trong ba đại Hoàng đạo thế gia, bàn về nội tình, bàn về xuất thân, nhưng không có chút nào so với ta Tư Không Báo thua kém, đến nỗi còn hơn lúc trước!"

Cổ Thương Ninh than thở, buồn bã nói: "Trước kia những thứ kia phong quang, sớm tiêu tán ở ở bên trong năm tháng Trường Hà, hôm nay ta đây. . . Cũng bất quá là một cái người cô đơn mà thôi, dáng vẻ này Tư Không huynh, bên người cường giả tụ tập, hôm nay càng là Đại Hạ hoàng thất thượng khách, được xưng tụng là mẫu mực của thế hệ ta!"

Lời nói này, tuy là hàn huyên khách sáo lấy lòng nói.

Nhưng cũng tịnh không khuyếch đại.

Giống bây giờ ngồi ở bên trong tòa đại điện này những nam nữ kia, tuyệt đại đa số đều là Tư Không Báo thủ hạ đắc lực, tu vi yếu nhất đều có Nguyên Phủ cảnh Hậu Kỳ tu vi.

Mạnh nhất, đã chỉ thiếu chút nữa liền bước vào trong Linh Đạo cấp độ.

Mà cái này, vẻn vẹn chỉ là Tư Không Báo triển lộ ra một phần lực lượng, tại sau lưng của hắn, nghe nói còn đứng lấy nhiều vị trí có được người hộ đạo tu vi Linh Đạo!

Ngoại trừ những người này, trong đại điện còn ngồi một nam một nữ.

Nam tử một bộ minh vàng áo mãng bào, đầu đội ngọc quan, thần sắc kiêu căng, tên là Hạ Tĩnh Vũ, chính là Đại Hạ hoàng thất hậu duệ.

Cha hắn chính là là đương kim Hạ Hoàng đồng tông tộc đệ Hạ Trường Xuyên, phong hào "Vĩnh vương" .

Nữ tử một bộ đạo bào, sơ con dường, ước chừng ba mươi mấy tuổi, khí chất bảo thủ, ăn nói có ý tứ, tên là Phong Ninh, tên hiệu "Phong đạo cô" .

Đưa thân Cửu Đỉnh thành Tụ Khí cảnh trong mười đại cao thủ tên thứ năm.

Cần biết, Cửu Đỉnh thành ngọa hổ tàng long, cường giả như rừng, không biết hội tụ nhiều ít hạng người kinh thái tuyệt diễm.

Phong đạo cô có thể tại cấp độ Tụ Khí cảnh, có được bài danh thứ năm, có thể nghĩ đạo hạnh hạng gì lợi hại.

Tuyệt đối được xưng tụng là Đại tu sĩ Linh Đạo phía dưới một trong những đám người đứng đầu nhất!

Mà Phong đạo cô tối nay, lại đảm nhiệm Hạ Tĩnh Vũ tuỳ tùng.

"Ha ha ha, Cổ huynh, giữa chúng ta cũng không cần khách sáo thăm dò, lần này ta mời ngươi đến đây tâm tư, so sánh với trong lòng ngươi rất rõ ràng."

Trong tiếng cười lớn, Tư Không Báo con mắt như lợi kiếm, nhìn Cổ Thương Ninh , nói, "Mà bây giờ, ta chỉ muốn Cổ huynh một cái minh xác trả lời thuyết phục."

Đại điện những ánh mắt của người khác, cũng dồn dập nhìn về phía Cổ Thương Ninh.

Cổ Thương Ninh nhíu mày, chợt thần sắc bình thản nói ra: "Tư Không huynh hảo ý, ta xin tâm lĩnh rồi, bất quá, ta Cổ Thương Ninh từ trước đến nay không thích ăn nhờ ở đậu, mong rằng Tư Không huynh thứ lỗi."

Tư Không Báo tâm tư, hắn tự nhiên hiểu rõ, không phải là muốn muốn đem bản thân chiêu mộ được bộ hạ, vì hắn cống hiến.

Tư Không Báo sầm mặt lại.

Đại điện bầu không khí lập tức áp lực xuống.

Hạ Tĩnh Vũ hừ lạnh nói: "Cổ huynh, ta cùng Tư Không huynh đã triển lộ ra đầy đủ thành ý, nhưng ngươi lại lại nhiều lần cự tuyệt, cái này có thể sẽ quá làm cho chúng ta trái tim băng giá rồi."

Dừng một chút, hắn nói ra: "Ta cũng không ngại nói rõ, qua một đoạn thời gian nữa, ta Đại Hạ hoàng thất liền đem hướng về thiên hạ tuyên bố 'Cổ Đại Yêu Nghiệt bảng " mà dựa theo cha ta phân tích, chỉ cần tên xuất hiện trên danh sách yêu nghiệt cổ đại, nếu không vì ta Đại Hạ sử dụng, chính là ta Đại Hạ cừu địch!"

Nói đến đây, hắn ánh mắt nhìn về phía Cổ Thương Ninh, nói: "Cổ huynh ngươi chẳng lẽ là nghĩ. . . Trở thành Đại Hạ địch nhân?"

Trong lời nói, đã toát ra ý uy hiếp.

Cổ Thương Ninh uống một chén rượu, cười nói: "Ngươi chỉ là một cái hoàng thân quốc thích, nhưng đại biểu không được toàn bộ Đại Hạ, huống chi theo ta được biết, đương kim Hạ Hoàng ban bố 'Cổ Đại Yêu Nghiệt bảng " cũng không phải là muốn đem yêu nghiệt cổ đại thiên hạ này một mẻ hốt gọn."

Hắn đem chén rượu để xuống, ánh mắt mơ hồ mang theo một tia khinh thường, "Lời nói không khách khí, ngươi một hoàng tộc đệ tử mà thôi, như ỷ vào thân phận liền cho là có thể hoành hành không sợ, sớm muộn muốn đại họa lâm đầu!"

Hạ Tĩnh Vũ sắc mặt trở nên âm trầm xuống, mãnh liệt vỗ công văn: "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Đại điện bầu không khí càng bị đè nén.

Ngồi ở vị trí đầu Tư Không Báo cười khoát tay áo, nói: "Hai vị chớ có tiếp tục tranh chấp, Cổ huynh tâm ý, ta Tư Không Báo đã minh bạch, đương nhiên sẽ không cố mà làm."

Hắn đột nhiên ngồi thẳng thân hình, toàn thân tản mát ra một cỗ bức nhân uy thế, sắc bén như đao con mắt chăm chú nhìn Cổ Thương Ninh, nói: "Bất quá, ta từ tục tĩu nhưng nói trước, đợi Lan Đài pháp hội kết thúc, tiến về trước Tu Di tiên đảo thời gian, Cổ huynh cuối cùng tốt cẩn thận một chút, chớ có cùng chúng ta lên xung đột, bằng không. . . Cũng chỉ có thể lấy cừu địch đối đãi."

Lời nói lạnh như băng, không che giấu chút nào ý uy hiếp.

Cổ Thương Ninh ồ một tiếng, nói: "Sự tình từ nay về sau, sau này hãy nói a."

Tư Không Báo nhịn không được cười lên ha hả, nói: "Cổ huynh có muốn biết hay không, ta Tư Không Báo đối xử địch nhân như thế nào?"

Cổ Thương Ninh ánh mắt chớp động, nói: "Tư Không huynh cái này là ý gì?"

Tư Không Báo phất phất tay, nói: "Thực không dám giấu giếm, đêm nay ngoại trừ yến ẩm chiêu đãi Cổ huynh bên ngoài, ta còn muốn chỉnh đốn một cái tiểu nha đầu không nghe lời, nhân cơ hội này, nhường Cổ huynh mở mang kiến thức cũng không sao."

Nói qua, hắn vung tay lên: "Bả người mang cho ta đi lên."

Một cô gái áo đen xinh đẹp vũ mị đẩy ra cung điện đại môn đi đến. Tại trong tay nàng, mang theo một cái thiếu nữ áo trắng lâm vào trong hôn mê.

Đến đến trong đại điện về sau, cô gái áo đen đem trong tay thiếu nữ áo trắng ném xuống đất.

Đang ngồi ánh mắt của mọi người, đều đồng loạt rơi vào trên người thiếu nữ áo trắng đang hôn mê kia.

Đẹp quá!

Mọi người đều bằng sinh kinh diễm cảm giác.

Thiếu nữ mặc áo trắng này khuôn mặt như vẽ, dung mạo như tiên, thật sự là khó gặp tuyệt đại giai nhân, xinh đẹp khiến lòng run sợ.

Chính là Cổ Thương Ninh cũng không khỏi sinh ra thương tiếc, bực này phong độ tư thái tuyệt thế thiếu nữ, sao rơi vào Tư Không Báo trong tay gia

hỏa tàn bạo thô bạo này?

"Cổ huynh, nàng này tên là Nguyệt Thi Thiền, một tháng trước, của ta hai thuộc hạ thưởng thức nàng tài tình, muốn mời nàng bái nhập bộ hạ của ta, chưa từng nghĩ, lại bị nàng trường kiếm sát hại."

Tư Không Báo vậy một đôi con mắt như lưỡi đao loại, không chút kiêng kỵ đánh giá ngã ngồi tại trong đại điện trên người Nguyệt Thi Thiền, trong con ngươi dũng động lạnh như băng hận ý, cùng với một vòng như có như không tham lam cùng dục niệm.

Cổ Thương bình tâm trong âm thầm cười lạnh, cái gì gọi là thưởng thức người ta tài tình? Rõ ràng chính là tham niệm sắc đẹp đối phương!

Tư Không Báo những thuộc hạ kia, từng cái một nếu như tà ma ngoại đạo, làm việc không cố kỵ, hai tay nhuộm đầy máu tanh, chính là đem bọn họ toàn bộ giết, cũng sẽ không oan uổng một người tốt rồi.

"Hoàn hảo, ngay tại bảy ngày trước, nàng này tiến vào Cửu Đỉnh thành về sau, bị ta một lần hành động bắt giữ."

Tư Không Báo nói đến đây, cảm thán nói, " nói thật, nàng này Kiếm Tâm tinh khiết cứng cỏi, có được có một không hai hiếm thấy 'Huyền Chiếu linh thể " tuy rằng chỉ Nguyên Phủ cảnh trung kỳ tu vi, nhưng chiến lực của nàng, đủ để thoải mái giết chết cái này trong thế tục Tụ Khí cảnh nhân vật, đặt tại ba vạn năm trước, cũng chỉ có cổ xưa đại giáo hạch tâm truyền nhân, mới có thể cùng tới đối lập."

Cổ Thương Ninh không khỏi động dung.

"Tư Không huynh nói không sai, ta nghe nói qua Nguyệt Thi Thiền này, không có gì bất ngờ xảy ra, tên của nàng định sẽ xuất hiện tại 'Đương Thế Kỳ Tài bảng' trên."

Hạ Tĩnh Vũ cũng mở miệng, "Đáng tiếc, nàng cuối cùng chỉ là một cái tán tu đến từ Đại Chu, không môn không phái, lại đắc tội Tư Không huynh, liền là đương thời kỳ tài, cũng phải vì ấy phải trả cái giá nặng nề!"

"Nguyệt Thi Thiền này đến từ Đại Chu?"

Cổ Thương Ninh chấn động trong lòng, hơi hơi kinh ngạc, trước tiên cũng nhớ tới Tô Dịch, đối phương cũng tương tự đến từ Đại Chu!

"Đúng vậy, Đại Chu, một cái quốc gia chật hẹp nhỏ bé."

Tư Không Báo lộ ra một vòng lạnh như băng dáng tươi cười, "Cổ huynh không ngại đoán xem, ta bào chế tiểu tiện nhân này như thế nào?"

Không chờ Cổ Thương Ninh mở miệng, hắn liền tự nhiên nói ra, "Nếu như giết, không khỏi đáng tiếc, nếu như thả, trong nội tâm của ta lại không thoải mái, vì vậy, ta tại bắt giữ nàng trong ngày hôm ấy, đã ở hắn bên trong thân thể gieo xuống 'Vu Ma Độc Cổ " loại độc cổ này, sẽ không làm thương tổn nàng chút nào, chỉ bất quá lại sẽ khống chế thần trí của nàng, làm cho nàng trở thành một mặc cho an bài nô bộc, đối với ta nói gì nghe nấy."

Nói đến đây, hắn ánh mắt nhìn về phía Cổ Thương Ninh, cười ha hả nói: "Đương nhiên, nếu là bình thường địch nhân, nhưng không hưởng thụ được chút đãi ngộ này, dù sao, Vu Ma Độc Cổ hiếm có vô cùng, luyện chế cũng cực kỳ khó khăn. Như có khả năng, về sau ta cũng không hy vọng Cổ huynh cũng nhấm nháp bực này độc cổ mùi vị."

Lời nói tràn ngập uy hiếp.

Cổ Thương Ninh sắc mặt biến hóa, trầm mặc một lát, hắn hít thở sâu một hơi, nói ra: "Có thể hay không cho ta một bộ mặt, đem nàng thả?"

Đại điện mọi người đều khẽ giật mình, giống như không nghĩ tới, Cổ Thương Ninh sẽ đưa ra một điều thỉnh cầu như vậy.

Tư Không Báo ánh mắt cổ quái, nói: "Cổ huynh sẽ không phải coi trọng tiểu tiện nhân này a?"

Cổ Thương Ninh nhíu mày, nói: "Như Tư Không huynh nguyện giơ cao đánh khẽ, về sau có cơ hội, ta Cổ Thương Ninh chắc chắn báo đáp."

Tư Không Báo vỗ đùi, cười ha ha nói: "Báo đáp cũng không cần rồi, chỉ cần ngươi Cổ Thương Ninh nguyện quy hàng ta, ta lập tức thả vị Nguyệt cô nương này! Bằng không, ngươi Cổ Thương Ninh ngày hôm nay chính là quỳ xuống cho ta dập đầu, ta cũng gãy sẽ không tha cái này nũng nịu tuyệt thế đại mỹ nhân!"

Cổ Thương Ninh sắc mặt lập tức âm trầm, nói: "Tư Không Báo, ngươi nhất định phải cùng ta vạch mặt?"

Đại điện không khí ngột ngạt căng cứng.

"Vạch mặt?"

Tư Không Báo lại lộ ra vẻ khinh thường, vươn người đứng dậy, hướng trong đại điện Nguyệt Thi Thiền bước đi.

"Cổ huynh, ta mới vừa nói, muốn cho ngươi xem một chút thế nào bào chế tiểu tiện nhân này đấy, hiện tại, ngươi cần phải mở to hai mắt nhìn rõ ràng!"

Lúc nói chuyện, hắn lấy tay hướng trên đất Nguyệt Thi Thiền chộp tới.

"Ngươi dám!"

Cổ Thương Ninh vỗ án.

Nhưng còn không đợi hắn có động tác kế tiếp, phịch một tiếng, đại môn cung điện đóng chặt người theo bên ngoài đá văng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 488: Tức Giận

Một đạp phía dưới, vậy dùng tới tốt linh mộc luyện chế mà thành đại môn cung điện, hiện tại như giấy mỏng loại ầm ầm nổ tung, mảnh gỗ vụn vẩy ra.

Đang ngồi mọi người đều là cả kinh.

Đang muốn ra tay bào chế Nguyệt Thi Thiền Tư Không Báo bỗng nhiên ngẩng đầu, con mắt như một đôi lợi kiếm khiếp người, nhìn về phía ngoài cửa lớn.

Vỗ án Cổ Thương Ninh, cũng bị như vậy một cái biến cố kinh sợ đến, dưới ánh mắt ý thức nhìn sang.

Chỉ thấy ——

Cảnh ban đêm ánh đèn xuống, một cái áo bào xanh như ngọc, côi cút xuất trần thiếu niên, đi vào trong đại điện, đi lại rãnh rỗi, thần sắc lạnh nhạt.

"Ngươi là người phương nào?"

Tư Không Báo nhăn mày lại.

Đang ngồi những người khác đều kinh nghi bất định.

Nơi này là Hoán Khê Sa chiêu đãi khách quý "Thủy Vân giản", cực kỳ bí ẩn, không có cho phép , bình thường nhân vật nhưng căn bản không dám cố xông vào.

Nhất là, tối nay bọn hắn yến ẩm thời gian, hiểu rõ đã thông báo, vô luận chuyện gì phát sinh, quyết tâm không cho phép tới cửa quấy rầy.

Nhưng bây giờ, lại có một cái thiếu niên không rõ lai lịch, đường hoàng đạp cửa mà vào!

Điều này làm cho Tư Không Báo cũng có chút suy nghĩ không thấu, cuối cùng là thần thánh phương nào, nguyên nhân mà nội tâm tức giận nữa, cũng tạm thời ẩn nhịn xuống.

"Tô huynh?"

Cổ Thương Ninh giật mình, trên mặt tràn ngập khó có thể tin.

Hắn mới vừa rồi còn bởi vì Nguyệt Thi Thiền mà nghĩ tới Tô Dịch, chưa từng nghĩ, đối phương hiện tại liền xuất hiện ở trước mặt.

Tô Dịch lườm Cổ Thương Ninh một cái, liền bả ánh mắt nhìn về phía trên mặt đất lâm vào trong hôn mê trên người Nguyệt Thi Thiền, hắn ánh mắt một chút trở nên băng lạnh lên.

Lúc này đây, nếu không phải là mình đánh bậy đánh bạ, cảm ứng được tử sắc linh đang động tĩnh, nếu không phải trực tiếp xâm nhập nơi đây, Nguyệt Thi Thiền kết cục quả thực khó lường!

"Ngươi nhận ra người này?"

Tư Không Báo ánh mắt nhìn về phía Cổ Thương Ninh.

Cổ Thương Ninh mặt không chút thay đổi nói: "Tô huynh là ân nhân của ta, hắn và Nguyệt Thi Thiền đồng dạng, đều đến từ Đại Chu, ta trước muốn cứu Nguyệt Thi Thiền, chính là phải báo trả lời Tô huynh ân tình, hiện tại, ngươi Tư Không Báo nhưng đã minh bạch?"

Tư Không Báo ha ha cười rộ lên, "Ta còn tưởng là là thần thánh phương nào, dám đến phá hư chúng ta nhã hứng, vốn. . . Cũng là tu sĩ đến từ Đại Chu a. . ."

Thanh âm lộ ra đùa cợt.

Đang ngồi mọi người cũng buông lỏng, chợt sắc mặt đều trở nên âm trầm xuống, đều tức giận lên.

Một cái thiếu niên đến từ Đại Chu mà thôi, lại dám chạy đến nơi đây giương oai, quả thực chán sống!

"Ngươi là Cổ Thương Ninh ân nhân, nghĩ đến cũng không phải là nhân vật bình thường, bằng không, gãy không có lá gan xâm nhập chỗ này."

Lúc nói chuyện, Tư Không Báo quay người phản hồi trên đầu ngồi vào, ánh mắt trêu tức mà lạnh như băng, không chút kiêng kỵ đánh giá Tô Dịch, "Mà ta không có đoán sai, ngươi có phải là vì cứu tiểu tiện nhân này đến đấy, đúng không?"

Hắn dù bận vẫn ung dung, nhìn như tùy ý, nhưng một thân khí tức lại cực kỳ đáng sợ khiếp người.

Giống như một con mãnh thú thuở hồng hoang theo dõi con mồi.

Tô Dịch không để ý đến cái này chút.

Hoặc là nói, hắn theo tiến vào đại điện về sau, ngoại trừ vẻn vẹn lườm Cổ Thương Ninh một cái bên ngoài, trực tiếp bả ở đây những người khác bỏ qua rồi.

Lúc này hắn đi lên trước, đi tới bên người Nguyệt Thi Thiền, đánh giá một phen, trong lòng thầm nhẹ nhàng thở ra, hoàn hảo, người không có việc

gì.

Tư Không Báo ánh mắt cân nhắc, giống như mèo đùa giỡn chuột loại, tràn ngập trêu tức, "Hề hề, không có tác dụng đâu, ngươi chính là đem nàng cứu đi, nàng cũng sẽ ngoan ngoãn lại trở lại bên cạnh ta, nghe ta chi mệnh, mặc ta an bài, chỉ cần ta nguyện ý, một cái ý niệm trong đầu lại quyết định sinh tử của nàng."

Đang ngồi mọi người cũng không nhịn được cười rộ lên.

Hiện tại, bọn hắn đều đã khôi phục trấn định cùng ung dung, không có sợ hãi, nhìn về phía Tô Dịch ánh mắt, đều mang theo một vòng thương cảm.

Cổ Thương Ninh trong lòng cảm giác nặng nề, vội vàng giải thích nói: "Tô huynh, Nguyệt cô nương bên trong thân thể bị loại Vu Ma Độc Cổ, đây là Thiên Yên ma môn. . ."

Tô Dịch khoát tay áo: "Vừa rồi các ngươi đối thoại, ta cũng nghe được rồi, một cái độc cổ không nhập lưu mà thôi, không thể làm khó ta."

Lúc nói chuyện, hắn cúi người đem Nguyệt Thi Thiền ôm lấy, đem nàng phóng tới trước người Cổ Thương Ninh, nói: "Giúp ta chăm sóc một chút."

Cổ Thương Ninh liền vội vàng gật đầu đáp ứng, hắn ý thức được, nhìn như bình thản tốt không có chút nào tâm tình chập chờn Tô Dịch, kì thực đã triệt để nổi giận!

"Độc cổ không nhập lưu? Tiểu ca ngươi xem ra còn trẻ, khẩu khí nhưng so với những lão gia hỏa kia đều lớn."

Nữ tử đang mặc hắc y, xinh đẹp vũ mị kia cười khanh khách, trước đúng là nàng tự tay bả Nguyệt Thi Thiền mang vào đại điện.

Đang ngồi mọi người cũng một trận cười vang.

Vu Ma Độc Cổ, từ lúc ba vạn năm trước, liền được xưng là Thiên Diễn Ma Môn "Một trong "Bát đại độc cổ"!

Chính là Đại tu sĩ Linh Đạo thân trúng loại độc cổ này, cũng nhất định đem lại không thể thoát khỏi "Mệnh bất do kỷ, thân như khôi lỗi" kết cục.

"Cười đã?"

Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía nữ tử áo đen xinh đẹp kia, con mắt thâm sâu một mảnh lạnh nhạt.

Mà khi bị ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào, cô gái áo đen trong lòng không hiểu phát lạnh, tóc gáy đứng đấy, nàng khuôn mặt cũng thay đổi, ý thức được không ổn.

Nhưng đã đã chậm một bước.

Chỉ thấy Tô Dịch chưởng chỉ phất một cái, như phủi đi nhỏ bụi loại tùy ý, lại có một vệt kiếm khí hiện ra, ngang trời lóe lên.

Phốc!

Cô gái áo đen mi tâm bị đục mở ra một cái lỗ máu, thần hồn nổ tung, ánh mắt mãnh liệt trừng lớn, phù phù một tiếng ngửa đầu ngã quỵ.

Toàn trường một yên tĩnh, toàn bộ phải sợ hãi.

Ngồi ở vị trí đầu vị trí Tư Không Báo đồng tử híp lại, ánh mắt chớp động.

Đang ngồi những người khác cũng bị cái này lăng lệ ác liệt bá đạo một màn kinh sợ đến, không ai dám tin tưởng, một cái thiếu niên áo bào xanh

đến từ Đại Chu như vậy, động thủ, sẽ không khách khí như thế!

"Gia hỏa này, quả nhiên giống nhau lúc trước. . ."

Cổ Thương Ninh âm thầm cảm khái.

Hắn cùng Tô Dịch quyết đấu qua một kiếm, đã từng tại trên Linh Khúc đại hội được chứng kiến Tô Dịch thủ đoạn, tự nhiên hiểu rõ, đối phương tính tình chính là mạnh mẽ như thế!

Nữ tử áo đen xinh đẹp kia coi như là cái nữ ma đầu vô cùng lợi hại, có tu vi Tụ Khí cảnh sơ kỳ, nhưng đụng phải Tô Dịch, cũng cùng muốn chết không có gì khác biệt.

"Đồ hỗn trướng, quỳ xuống!"

Mãnh liệt, một người mặc Huyền Giáp, khôi ngô cao lớn nam tử đứng lên, chừng cao khoảng một trượng, khí tức bá đạo khiếp người, một cái tát cách không hướng Tô Dịch đập đi.

Oanh!

Chưởng lực mang theo mãnh liệt ngọn lửa màu đen, bá đạo như thiên thạch oanh xuống.

Tô Dịch chưởng chỉ nhấn một cái.

Trong tiếng nổ vang, vậy đập vào mặt tới ngọn lửa màu đen chưởng ấn nổ tung, chỉ nghĩ mưa bắn tung toé.

Mà nam tử khôi ngô cao khoảng một trượng kia, lại hai đầu gối đập đấy, phịch một tiếng quỳ rạp xuống vậy, trên mặt đất hiện ra một mảnh trận đồ mây văn, lúc này mới đem lực trùng kích kia lượng tan rã.

Nhưng nam tử khôi ngô phụ cận công văn cùng chỗ ngồi, đều ầm ầm nổ tung, cả kinh phụ cận những người khác đều chật vật né tránh.

Mà cái này cũng chưa hết.

Theo Tô Dịch chưởng chỉ phát lực, một trận làm người da đầu tê dại cốt cách nổ tung tiếng theo bên trên người đại hán khôi ngô kia.

Mắt trần có thể thấy cả người hắn da thịt nổ tung, máu tươi bắn ra, thân thể từng tấc một sụp đổ, trong chớp mắt mà thôi, hắn thể xác đã bị đập vụn thành một bãi máu thịt be bét bùn nhão.

Tử trạng thê thảm!

Một màn kinh hãi kia đập vào mắt, nhường mọi người tại đây đều biến sắc, ý thức được không ổn.

Đại hán khôi ngô chính là một vị Tụ Khí cảnh Hậu Kỳ tồn tại, chiến lực cực hung ác ngang ngược, nhưng bây giờ lại giống như một con ruồi loại, bị một cái tát chụp chết rồi!

Đại điện mọi người đều sởn hết cả gai ốc.

Hạ Tĩnh Vũ, Phong đạo cô đều từ lâu đứng dậy, vẻ mặt tràn đầy kinh nghi.

Chỉ có trên vị trí chủ tọa Tư Không Báo vẫn ngồi ở đó, chỉ là sắc mặt cũng biến thành đặc biệt âm trầm cùng xấu xí.

Hắn lạnh lùng nói: "Cổ Thương Ninh, ngươi vị ân nhân này không đơn giản a, thừa dịp ta còn không có triệt để nổi giận, ngươi tới nói cho hắn biết, đắc tội của ta hậu quả nghiêm trọng đến mức nào! Chỉ cần hắn cúi đầu bồi tội, quy hàng ta, ta có thể mở một mặt lưới, miễn thứ nhất chết!"

Hắn con mắt lóe ra điên cuồng cùng khí tức thô bạo, khí tức cũng biến thành kinh khủng âm trầm.

Cổ Thương Ninh nhăn mày lại, ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Trên thực tế, căn bản không cần Tư Không Báo nói, hắn cũng sớm có lòng muốn nhắc nhở Tô Dịch, vô luận là Tư Không Báo, hay vậy Hạ Tĩnh Vũ, thân phận đều không tầm thường.

Nhưng còn không đợi hắn mở miệng, đã bị Tô Dịch đưa tay ngăn lại: "Ta không có hứng thú đi tìm hiểu một chút người sắp chết."

Ở đây những người khác đều giận quá mà cười.

"Kẻ này thật là kiêu ngạo a!"

"Cùng tiến lên, giết hắn đi!"

Một chút cường giả lao ra, tất cả tế ra bảo vật, hướng Tô Dịch đánh tới.

Cái này chút đều là Tư Không Báo thuộc hạ, như đặt tại Đại Hạ địa phương khác, tuyệt đối là nhân vật đứng đầu trong Tà đạo, từng cái một hai tay dính đầy máu tanh, tàn nhẫn cực kỳ.

Bọn họ chiến đấu thủ đoạn cũng cực phong phú giàu có cay độc, mới vừa ra tay, liền vận dụng các loại nham hiểm trí mạng bí thuật cùng bảo vật.

Trong lúc nhất thời, khói độc bốc lên, sát khí tàn sát bừa bãi, huyết quang kích xạ, ngay ngắn hướng hướng Tô Dịch bao phủ tới.

Cái tình cảnh kia, đủ để cho thế gian tuyệt đại đa số tu sĩ Nguyên Đạo khiếp sợ.

Nhưng theo Tô Dịch, hoàn toàn chính là khó coi.

Oanh!

Chỉ thấy hắn tay áo trống lay động, tay phải ngang trời quét qua.

Một dải lụa loại kiếm khí màu xanh ngang trời dựng lên, chớp mắt thời gian hóa thành ngàn vạn kiếm vũ càn quét, chi chít kiếm khí kia, thẳng giống như nước lũ loại dễ như trở bàn tay, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Cắn xé màng nhĩ loại tiếng nổ vang vang vọng.

Các loại bí thuật cùng bảo vật ác độc trí mạng, đều ầm ầm nổ tung tán loạn, hoàn toàn như giấy mỏng, không chịu nổi uy năngc của đám kiếm khí kia.

Theo sát lấy, tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên theo.

Dòng máu đỏ tươi phiêu tán rơi rụng.

Trong chớp mắt mà thôi, những cường giả xuất thủ kia, đều bị nếu như mưa to tàn sát bừa bãi nghiêng rơi vãi kiếm khí đuổi giết, thể xác bị cắn nát, huyết nhục văng tung tóe, thần hồn đều bị nghiền nát bột mịn.

Hình thần câu diệt.

Kiếm khí tàn sát bừa bãi, giết địch tại phất tay áo tầm đó!

Hạ Tĩnh Vũ hít vào khí lạnh, thần sắc hoảng sợ.

Khí chất bảo thủ Phong đạo cô, đã cầm kiếm đứng ở trước người Hạ Tĩnh Vũ, đuôi lông mày khóe mắt đều là ngưng trọng, như lâm đại địch.

Trên đầu ngồi vào lên, Tư Không Báo triệt để vô pháp bình tĩnh, bỗng nhiên đứng dậy, vẻ mặt tràn đầy xanh mét, vậy trơn bóng đầu đều hiện ra

một đồ đằng ngọn lửa màu đen yêu dị.

"Ban đầu ở trên Linh Khúc đại hội, người này còn là tu vi Tích Cốc cảnh, lúc này mới bao lâu, hắn đều đã bước vào Nguyên Phủ cảnh, hơn nữa chiến lực còn khủng bố như thế. . ."

Cổ Thương Ninh nội tâm cũng rung động lắc lư không thôi, bị Tô Dịch hời hợt kia tầm đó triển lộ ra uy thế thật sâu kinh sợ đến.

Lúc này trong đại điện, đầy đất bừa bộn, thi hài ngang dọc, máu loãng tràn ngập.

Tô Dịch đứng ở trong đại điện, thanh sam như ngọc, thần sắc lạnh nhạt như trước.

Tư Không Báo vậy chỉ còn lại mấy thủ hạ, đã là sắc mặt đại biến, thần tình thời gian đều là sợ hãi cùng hoảng sợ.

Tô Dịch không nói nhảm.

Cũng lười nói nhảm, cất bước hướng Tư Không Báo bước đi.

Nguyệt Thi Thiền là Tô Dịch cực thưởng thức một cái kiếm đạo hạt giống tốt, nhưng chưa từng nghĩ, ngày hôm nay lại thiếu chút nữa bị người cho chà đạp.

Điều này làm cho Tô Dịch làm sao có thể không tức giận?

Hắn một khi tức giận, có lẽ sẽ không quản hậu quả gì, chính là Thiên Vương lão tử tới, cũng không ngăn cản được!

"Họ Tô đấy, ngươi nhưng thực là. . . Muốn chết a! ! !"

Tư Không Báo triệt để nổi giận, thanh âm tượng từ trong hàm răng bài trừ đi ra, toàn bộ người khí tức kinh khủng như dữ tợn Viễn Cổ hung thú.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 489: Chẻ Thành Nhân Côn

Cổ Thương Ninh sắc mặt biến hóa.

Tư Không Báo.

Yêu nghiệt cổ đại, ba vạn năm trước Thương Thanh đại lục đỉnh cấp Ma Tông "Thiên Yên ma môn" hạch tâm truyền nhân, tu vi Tụ Khí cảnh trung kỳ.

Người mang Hắc Yên chi huyết, tu "Thiên Yên Thần Hỏa quyết" !

Tại gần mười năm thức tỉnh trong cổ đại yếu nội, được xưng tụng một cái loại người hung ác.

Cổ Thương Ninh tự nghĩ, chính là đổi lại là mình, đều cần giải trừ lực lượng phong ấn trong cơ thể, mới có thể đi cùng Tư Không Báo tách ra một vật tay.

Mà bây giờ, Tư Không Báo không thể nghi ngờ đã triệt để nổi giận!

Trên người hắn Ma khí rào rạt, từng sợi ma diễm màu đen lượn lờ, trên đầu trọc một bức đồ đằng ngọn lửa màu đen kia càng yêu dị lên.

Vẻn vẹn trên người hắn phóng thích uy thế, để cho khu vực phụ cận làm cho trang trí công văn, ghế ngồi, chén cái đĩa các loại trang trí, ngay lập tức hóa thành tro tàn tiêu tán.

Nhìn thấy một màn này, Hạ Tĩnh Vũ mãnh liệt mở miệng, lạnh lùng nói: "Tô Dịch, ta là Hạ Tĩnh Vũ, đến từ hoàng thất, nếu như ngươi không muốn chết, tốt nhất hiện tại liền dừng tay cho ta!"

Nơi này là Cửu Đỉnh thành, là Đại Hạ Hoàng đô, càng là bọn hắn Hoàng tộc Hạ thị địa bàn!

Xưa nay đến nay năm tháng ở bên trong, người tu sĩ nào dám không cho bọn hắn Đại Hạ Hoàng tộc mặt mũi?

Đây cũng chính là Hạ Tĩnh Vũ không có sợ hãi lực lượng chỗ.

Nhưng nghe đến lời này, Tô Dịch lại làm như không thấy, trực tiếp đưa tay, một đạo kiếm khí chém qua.

Bảo vệ tại trước người Hạ Tĩnh Vũ Phong đạo cô sắc mặt đột biến, toàn thân khí tức nổ vang, vượt qua kiếm ngăn cản.

Keng! ! !

Đinh tai nhức óc nổ đùng tiếng va chạm vang vọng.

Phong đạo cô trong tay linh kiếm gào thét, xuất hiện dấu vết rạn nứt, mà nàng toàn bộ người bị một kiếm này bổ được bay rớt ra ngoài, tính cả sau lưng nàng che chở Hạ Tĩnh Vũ cùng một chỗ, hung hăng đập ở trên vách tường.

Phanh! Phanh!

Vách tường rung mạnh, Hạ Tĩnh Vũ trước mặt ứa ra Kim Tinh, thiếu chút nữa ngất đi.

Phong đạo cô mãnh liệt ho ra một ngụm máu lớn đến.

Vị này đưa thân Cửu Đỉnh thành Tụ Khí cảnh mười đại cao thủ tên thứ năm liệt kê cường giả, cũng có thể đi cùng những yêu nghiệt cổ đại này ganh đua cao thấp.

Nhưng lúc này, lại bị Tô Dịch một kiếm trọng tỏa!

Về phần Hạ Tĩnh Vũ. . . Hoàn toàn liền yếu được không chịu nổi một kích, không đáng giá nhắc tới.

Tô Dịch ngược lại có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Phong đạo cô có thể ngăn cản mình một kiếm mà không chết.

"Giết "

Nhưng vào lúc này, Tư Không Báo ngang nhiên xuất kích.

Hắn xích bào phiêu đãng, trống tuấn thân ảnh cao lớn mang theo ngập trời Ma Diễm màu đen, một quyền hướng Tô Dịch oanh đến.

Oanh!

Một quyền này, bá đạo vô lượng, tràn ngập khí tức đạo vận hung ác ngang ngược thô bạo, giống như có thể đem hư không đều phai mờ nghiền nát.

Thiên Yên Thần Hỏa quyết!

Lấy tuyệt phẩm "Yên Hỏa đạo vận" làm cho ngự dụng một môn Ma Môn truyền thừa, một khi thi triển, ma diễm tàn sát bừa bãi, có thể xâm nhập bên trong thân thể đối thủ, đốt cháy lục phủ ngũ tạng, đem đối thủ thần hồn đều luyện hóa, bá đạo vô biên.

Mà Tư Không Báo làm cho triển lộ ra đạo hạnh, cũng xa không phải là trong thế tục này Tụ Khí cảnh có thể so sánh, một quyền tầm đó, vượt xa :

Bao hàm thao bực này cổ xưa đại tông nhân vật già cả!

"Gia hỏa này 'Hắc Yên chi huyết' tiềm năng lại đổi mạnh mẽ hơn không ít!"

Cổ Thương Ninh chấn động trong lòng, ánh mắt chớp động.

Chỉ thấy Tô Dịch ánh mắt lộ ra một tia khinh thường, chưởng chỉ nắm ấn, bay bổng vỗ.

Oanh!

Ma Diễm màu đen nứt vỡ, bạo trán tứ tán.

Tư Không Báo một quyền bá đạo tàn sát bừa bãi kia, bị dễ dàng hóa giải, ảnh hưởng khuếch tán, cung điện to như vậy đều mãnh liệt rung động lắc lư lay động.

Cái này một nháy mắt, Cổ Thương Ninh vung tay áo lên, một mảnh màu bạc phát sáng lưu chuyển, đem cuộc chiến đầu này ảnh hưởng hóa giải. Rồi sau đó lấy ám kình cách không nâng lên thân thể mềm mại của Nguyệt Thi Thiền, hướng xa xa tránh đi.

Ầm ầm ~

Đại điện lay động, bản địa cùng trên vách tường đều hiện ra một tầng cấm chế lực lượng chấn động.

Không thể nghi ngờ, Thủy Vân giản lấy tư cách Hoán Khê Sa chiêu đãi khách quý chỗ bí ẩn, tòa đại điện này sớm bao trùm có phòng ngự cấm trận

.

Bằng không, sợ là sớm bị cuộc chiến đầu này chấn động bẻ khiêng, hóa thành phế tích.

"Tốt!"

Tư Không Báo con mắt lạnh lùng như lưỡi đao, hét lớn một tiếng, lại lần nữa ra quyền.

Hắn uy thế càng cường thịnh, ma diễm rào rạt, thẳng giống như một cái Man Thần loại, nhất cử nhất động, đều mang theo đạo vận uy thế khiếp người.

Tô Dịch không thừa nhận cũng không được, Tư Không Báo là hắn đến nay gặp phải một cái yêu nghiệt cổ đại mạnh nhất, Niết Phong Thánh tử kia cường đại rồi không chỉ một đoạn.

Như đổi lại là tại trước khi bước vào Nguyên Phủ cảnh, Tô Dịch cũng là có hứng thú cùng đối phương đấu một trận, nhìn một cái đối phương chân chính năng lực.

Nhưng bây giờ, Nguyệt Thi Thiền tao ngộ, nhường hắn hoàn toàn liền đề không nổi ý nghĩ thế này.

"Một kiếm này, đứt ngươi tay phải!"

Trong âm thanh đạm mạc, Tô Dịch biến chỉ thành kiếm, vào hư không vẽ một cái.

Oanh!

Đầy trời ma diễm như coi nhẹ vỡ vải vẽ tranh sơn dầu loại bị xé ra, Tư Không Báo huơi ra một đạo quyền kình kia cũng từ trong phân hai nửa.

Phốc!

Huyết quang hiện ra.

Tư Không Báo tay phải ném không dựng lên, chỗ cổ tay đứt trơn nhẵn chỉnh tề.

Một kiếm tầm đó, đứt tay phải!

Một màn máu tanh lăng lệ ác liệt kia, nhường Cổ Thương Ninh hít sâu một hơi.

Nói trảm tay phải liền chém, vậy nếu là muốn giết Tư Không Báo, còn không phải một kiếm chuyện giữa?

Nơi xa Phong đạo cô cùng Hạ Tĩnh Vũ cũng trợn mắt há hốc mồm, cả kinh tê cả da đầu, tay chân lạnh buốt.

Tư Không Báo cường đại, bọn họ nhưng nhìn thấy tận mắt, phóng nhãn thiên hạ, đừng nói là tu sĩ trong thế tục, chính là một chút yêu nghiệt cổ đại cùng đương thời kỳ tài, đều còn lâu mới là đối thủ của hắn.

Nhưng bây giờ, Tư Không Báo lại bị nhục rồi!

"Đáng chết! !"

Tư Không Báo phát ra kêu rên, trên mặt đều là vẻ thống khổ, con mắt trừng tròn xoe, giống như khó có thể tin.

Uy lực của một kiếm này, cũng làm cho hắn bị kinh sợ, quá mức lăng lệ ác liệt cùng bá đạo!

Mà không đợi Tư Không Báo hoàn hồn, Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt như trước, lại lần nữa chém ra một kiếm.

"Một kiếm này, gọt ngươi cánh tay phải."

Bá!

Một vòng kiếm khí vầng trăng mọc lên trên biển, bỗng nhiên nâng lên, mà chém về sau rơi.

"Mở ra!"

Tư Không Báo rống to, tay trái vô căn cứ nhiều ra một cây đại kích vết máu ban bác, khí tức bao la mờ mịt, phong nhận phun ra nuốt vào lấy âm trầm hung lệ phong mang màu máu.

Ma Huyết đại kích!

Một kiện Cổ Ma binh chân chính, lấy bí pháp luyện chế, sát khí kinh thế.

Đại kích nơi tay, Tư Không Báo ngang trời nổi giận chém, mang theo một quải thần huy nước lũ màu máu phô thiên cái địa , chói mắt khiếp người.

Chỉ tiếc, hôm nay Tô Dịch, từ lâu là Nguyên Phủ cảnh đạo hạnh, chứng đạo thời gian càng đưa tới "Tiên Cung Ánh Thiên" dị tượng có một không hai, một thân đạo hạnh đã mạnh mẽ đến có thể không sợ Đại tu sĩ Hóa Linh cảnh tình trạng.

Hiện tại nén giận xuất thủ một kiếm, lại há có thể là tùy tiện người nào có thể ngăn cản hay sao?

Chỉ thấy ——

Một đạo kiếm khí kia như cắt đậu hủ, đem phong mang màu máu trùng trùng điệp điệp kia bổ ra.

Keng! !

Tư Không Báo trong tay Ma Huyết đại kích trực tiếp rời tay mà bay.

Mà một đạo kiếm khí kia hơn thế không giảm, phù một tiếng, đem Tư Không Báo cánh tay phải chém rụng, máu loãng lập tức như thác nước giống nhau phiêu tán rơi rụng mà ra.

Tư Không Báo thân ảnh lảo đảo đều lui, vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ, trong lòng ứa ra hàn ý, hắn đã triệt để ý thức được không ổn.

Nhưng Tô Dịch kiếm thứ ba đã chém tới!

"Một kiếm này, trảm tay trái ngươi."

Lạnh nhạt thanh âm vừa vang lên, Tư Không Báo muốn rách cả mí mắt, khàn giọng rống to, "Ra!"

Hắn tay trái tay áo huy động, một chén đèn đồng màu đen ngang trời dựng lên.

Bấc đèn hiện lên hình con rắn, cây đèn giống như vòng xoáy vặn vẹo xoay tròn, lộ ra màu sắc rực rỡ âm trầm quỷ dị, ánh đèn thành vẻ trắng bệch.

Vừa mới xuất hiện, đèn đồng màu đen này liền chống lên một đạo màn sáng màu máu lưu chuyển, vượt qua ngăn cản trước người.

Huyết Tuyền Ma Xà đăng!

(tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Bí bảo phòng ngự từ đại tu sĩ Linh Đạo làm cho luyện chế, cây đèn bao trùm tầng sáu mươi bốn phù trận bí đồ, mà bấc đèn thì là lấy "Bạch Tinh Ma Xà" thần hồn luyện chế.

Đèn này uy năng cùng Tô Dịch luyện chế Kim Đăng Diệu Nhật phù có dị khúc đồng công chi diệu.

Bất đồng chính là, Huyết Tuyền Ma Xà đăng một khi thi triển, hắn làm cho biến ảo màn sáng, đủ ngăn cản hóa giải đến từ tu sĩ Hóa Linh cảnh công phạt, có thể nói là một kiện bảo vệ tính mạng phòng thân lợi khí.

Nhưng còn không đợi Tư Không Báo thở phào ——

Oanh! !

Ở bên trong tiếng nổ đùng đoàng đinh tai nhức óc, Tô Dịch một kiếm kia, thẳng giống như Đại Chùy từ trên trời giáng xuống, nện đến quang mạc màu máu kia mãnh liệt kịch liệt lõm xuống dưới.

Rồi sau đó ầm ầm nổ tung.

Phốc!

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người nơi đây, một cái tay gãy mang theo dòng máu đỏ tươi bay lên.

Tư Không Báo tay trái bị trảm!

Cả người hắn đều bị một đạo kiếm khí này áp bách được lảo đảo rút lui, hung hăng ngã trên mặt đất, vô biên đau nhức kịch liệt nhường gương mặt hắn đều hung hăng bắt đầu vặn vẹo.

Tay phải cùng cánh tay phải bị trảm, hôm nay cả tay trái cũng đứt gãy!

Tư Không Báo vị yêu nghiệt cổ đại này một thân thực lực, cũng bởi vậy suy sụp hơn phân nửa, chật vật đến tình trạng vô cùng thê thảm.

"Điều này có thể. . ."

Hạ Tĩnh Vũ cùng Phong đạo cô thân thể phát lạnh, như rơi vào hầm băng.

Tô Dịch quá mạnh mẽ!

Có được thực lực tuyệt đối nghiền ép, tại dưới tay hắn, mạnh mẽ như Tư Không Báo, cũng cùng mặc cho làm thịt cừu non giống nhau. Dù là vận dụng bí bảo, cũng đỡ không nổi Tô Dịch sát phạt!

"Thật mạnh!"

Cổ Thương Ninh trong lòng run rẩy.

Hắn từ nghĩ kĩ vạch trần bên trong thân thể phong ấn lực lượng, tài năng cùng Tư Không Báo ganh đua cao thấp, thế nhưng là tại Tô Dịch thuộc hạ, Tư Không Báo hoàn toàn chính là không chịu nổi một kích.

Đối lập như thế, nhường Cổ Thương Ninh cũng khắc sâu ý thức được mình và Tô Dịch tới ở giữa chênh lệch!

"Một kiếm này, trảm ngươi trái cánh tay."

Tô Dịch không có dừng lại tay ý định, tay nâng kiếm rơi.

Tư Không Báo đã bị thương nghiêm trọng, cái nào nhưng có thể đỡ nổi?

Một kiếm này dễ dàng liền đem cánh tay trái của hắn chém rụng, Tư Không Báo hiện ra sắc mặt cũng là hiện ra vẻ hoảng sợ.

Thật sự là bị Tô Dịch hù đến rồi, sắp nứt cả tim gan.

Mà tại trong mắt Cổ Thương Ninh, cái này đã không tính là chém giết chiến đấu, mà là đơn phương chà đạp cùng trừng phạt!

Từ đầu đến cuối Tô Dịch vậy lạnh nhạt yên lặng bộ dáng, nhường Cổ Thương Ninh lưng cũng thẳng bốc lên hơi lạnh.

"Họ Tô kia ngươi thật sự cho rằng ăn được ta?"

Mắt thấy Tô Dịch lại muốn động thủ, Tư Không Báo phát ra rung trời loại gào thét.

Cái này một nháy mắt, hắn trên đầu trọc hiện lên đồ đằng Ma Diễm màu đen, mãnh liệt hóa thành một đạo hắc quang, xông lên trời không.

"Cầu viện?"

Tô Dịch bên môi hiện lên một vòng lạnh buốt đường cong, "Hôm nay vô luận ai tới rồi, không thể cứu được tính mạng của ngươi."

Nguyệt Thi Thiền là hắn Tô Dịch nhìn trúng hạt giống tốt, nhưng lại thiếu chút nữa bị cái này Tư Không Báo giày xéo, điều này làm cho Tô Dịch đâu có thể nào đã lưu tình?

Hắn đang muốn xuất thủ, dị biến đột nhiên lên cao ——

"Thiếu chủ!"

Một đạo thanh âm lộ ra tức giận tại bên ngoài đại điện vang lên, chấn động mọi người lỗ tai ông ông tác hưởng, khí huyết sôi trào.

Thanh âm còn đang vang vọng, một đạo thân ảnh thon gầy như trúc, đã giống như đạo tia chớp màu đen loại, lướt vào trong đại điện.

Oanh!

Thân ảnh ấy tỏ khắp ra kinh khủng sát cơ, cũng là như gió bão ở trong đại điện tàn sát bừa bãi mà ra, mọi người hô hấp đều là cứng lại, sắc mặt

ngay ngắn hướng thay đổi.

Giơ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy người tới là một cái trung niên màu da trắng bệch, đang mặc áo lục, hốc mắt lõm, môi mỏng như lưỡi dao.

Vậy trên người tỏ khắp ra thuộc về Hóa Linh cảnh tồn tại uy thế, nếu như nộ hải cuồng đào loại ở trong đại điện khuếch tán, kinh khủng vô biên.

Hóa Đồ lão ma!

Cổ Thương Ninh đồng tử co rụt lại, nhận ra giả chính là một trong người hộ đạo bên người Tư Không Báo.

Một vị lão ma đầu Hóa Linh cảnh trung kỳ!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 490: Cửu Lão

"Thiếu chủ! !"

Khi thấy Tư Không Báo bộ dáng vô cùng thê thảm như vậy, Hóa Đồ lão ma tức giận ngoài, không khỏi sinh ra áy náy chi ý, toàn thân sát cơ bạo tuôn.

"Nhanh, giết họ Tô kia nhanh!"

Tư Không Báo kích động kêu to.

"Thiếu chủ yên tâm, ngày hôm nay lão nô định đem cái thằng chó này rút gân lột da, nghiền xương thành tro!"

Hít thở sâu một hơi, Hóa Đồ lão ma ánh mắt thần mang bắt đầu khởi động, như điện tập trung Tô Dịch, cái kia một thân hung uy, thẳng giống như trùng trùng điệp điệp sóng to gió lớn, tùy theo áp bách tới.

Tô Dịch lại giống như không hề hay biết, thần sắc lạnh nhạt như trước.

Hắn xoay người, con mắt nhìn xem vị này giận râu tóc dựng lên, vẻ mặt tràn đầy sát cơ Hóa Linh cảnh lão ma đầu. Rồi sau đó, nhìn về phía bên ngoài đại điện.

"Còn có ai muốn chộn rộn một cước, tới là được, ta Tô mỗ người tiễn đưa các ngươi cùng lên đường."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Hóa Đồ lão ma nhiều lần sinh ra xuất thủ kích thích, nhưng cuối cùng nhịn xuống.

Bởi vì Tô Dịch liền đứng ở bên cạnh Tư Không Báo, đưa tay có thể đem Tư Không Báo giết chết, điều này làm cho Hóa Đồ lão ma sợ ném chuột vỡ bình.

"Tiểu hữu xông vào ta Hoán Khê Sa không nói, còn động thủ sát hại khách quý Hoán Khê Sa ta, điều này làm cho thiếp thân làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn?"

Một đạo sâu thẳm than nhẹ tiếng vang lên.

Nương theo thanh âm, trong đại điện vô căn cứ nhiều ra một đạo bóng hình thon dài xinh đẹp.

Người đến là một cái mỹ phụ dịu dàng mềm mại đáng yêu, đang mặc váy dài mộc mạc giản nhã, mái tóc đen nhánh sơ thành bay trên trời búi tóc, một trương ngọc dung rực rỡ đoan trang, hợp với tư thái có lồi có lõm kia, toàn thân tản ra thành thục, thục yên tĩnh phong nhã, xinh đẹp không gì sánh được.

Nhu phu nhân!

Cổ Thương Ninh chấn động trong lòng.

Hoán Khê Sa là Cửu Đỉnh thành một trong tứ đại danh lâu , mà Nhu phu nhân thì là chủ nhân Hoán Khê Sa, một vị thủ đoạn thông thiên, địa vị cao cả Hóa Linh cảnh tồn tại!

Tục truyền, sau lưng nàng còn đứng lấy một cỗ thế lực thần bí, nội tình cực đáng sợ.

Chính là bởi vì có Nhu phu nhân vị này xinh đẹp thần bí Đại tu sĩ Hóa Linh cảnh tọa trấn, những năm gần đây này, cho dù là trong Cửu Đỉnh thành những thứ kia lừng lẫy đám đại nhân vật tôn quý, tuỳ tiện cũng không dám ở đây nháo sự!

Nàng vừa xuất hiện, một cỗ không kém hơn Hóa Đồ lão ma vô hình uy thế tùy theo tràn ngập mà ra.

Hạ Tĩnh Vũ như đã tìm được cứu tinh, thần sắc bực tức nói: "Nhu phu nhân, người tới thật đúng lúc, họ Tô này tính tình càn rỡ, vô pháp vô thiên, trước thiếu chút nữa chỗ hiểm tánh mạng của ta!"

Nhu phu nhân đôi mắt đẹp lưu chuyển, ôn nhu nói: "Tiểu Hầu gia chớ hoảng sợ, chuyện tối nay, tóm lại là muốn có một câu trả lời hợp lý đấy."

Lúc nói chuyện, nàng ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Tiểu hữu, ngươi cảm thấy thế nào?"

Nàng sắc mặt không thấy bất luận cái gì sát ý, nhưng lại có một cỗ vô hình uy nghiêm, đối lại tu sĩ tầm thường, tâm thần chỉ sợ sớm bị chấn nhiếp, hoảng loạn rồi.

Nhưng Tô Dịch không phải là người bình thường.

Hắn trên dưới đánh giá Nhu phu nhân một cái, thản nhiên nói: "Đúng dịp, ta vừa vặn cũng muốn một câu trả lời hợp lý, bằng hữu của ta tại ngươi Hoán Khê Sa thiếu chút nữa bị hại, như ngươi không cho ta một cái thuyết pháp hài lòng, ta cam đoan, tối nay liền đem nơi đây hủy đi."

Đem nơi đây san bằng?

Hạ Tĩnh Vũ thiếu chút nữa nhịn không được bật cười, gia hỏa này, quả thực điên cuồng đến không biết sống chết tình trạng!

Nhu phu nhân khẽ giật mình, một đôi xinh đẹp đôi mắt đẹp hơi hơi nheo lại, nói khẽ: "Tiểu hữu, cái này vui đùa nhưng một chút không buồn cười, như vậy đi, ngươi trước thả Tư Không Báo, chúng ta có thể hảo hảo nói một chút, chuyện tối nay, cuối cùng nên giải quyết như thế nào."

Tô Dịch chỉ một cái Tư Không Báo, tự tiếu phi tiếu nói: "Ngươi là cho là, ta sẽ dùng tính mạng nghiệp chướng này áp chế, cho nên mới không có sợ hãi?"

Hóa Đồ lão ma lãnh đạm nói: "Chẳng lẽ không phải?"

Nhu phu nhân lại than nhẹ một tiếng, nói: "Tiểu hữu, dưới mắt thế cục ngươi cũng chứng kiến, giãy giụa nữa xuống dưới, đối với ngươi mà nói, nhưng một chút chỗ tốt đều không có, thua kém hơn chủ động nhượng bộ, có lẽ. . . Sự tình còn có có thể đường lùi."

Bầu không khí nặng nề áp lực.

Hai vị Hóa Linh cảnh tồn tại khí cơ, đều tập trung tại trên người một người Tô Dịch.

Thế cục bực này, đủ để cho thế gian bất luận cái gì tu sĩ Nguyên Đạo tuyệt vọng!

Nhưng Tô Dịch lại giống như không hề hay biết, thần sắc lạnh nhạt kia từ đầu đến cuối chưa hề phát sinh qua biến hóa.

Mà tại nghe xong Hóa Đồ lão ma cùng nhu hòa phu nhân về sau, Tô Dịch lại cười lắc đầu, nói: "Các ngươi suy nghĩ nhiều, ta còn khinh thường tại dùng tính mạng nghiệt súc này tiến hành áp chế."

Hắn cũng lười lại giải thích, đang muốn như vậy giết Tư Không Báo, nhưng nhưng vào lúc này ——

Nhu phu nhân chợt nói: "Tiểu hữu, ngươi sẽ không thay vị kia một mực ở Thủy Vân giản bên ngoài đợi bằng hữu của ngươi suy nghĩ một chút?"

Tô Dịch đồng tử bỗng nhiên nhíu lại, Nguyên Hằng!

Nhu phu nhân mỉm cười, nói: "Tiểu hữu yên tâm, ngươi vị bằng hữu kia còn rất tốt, thiếp thân từ trước đến nay ân oán rõ ràng, tự sẽ không làm khó hắn. Dù sao gặp rắc rối không phải là hắn, mà là tiểu hữu ngươi."

Dừng một chút, nàng chậm rãi nói, "Nhưng như tiểu hữu lấy Tư Không Báo tính mạng uy hiếp. . . Thiếp thân liền không thể không làm ra một chút chuyện quá đáng rồi."

Nghe vậy, Hóa Đồ lão ma mừng rỡ.

Tư Không Báo lộ ra nét mừng.

Hạ Tĩnh Vũ nội tâm thầm khen không thẹn là danh chấn Cửu Đỉnh thành Nhu phu nhân, thủ đoạn cẩn thận chặt chẽ như vậy, đơn giản chỉ cần rất cao minh!

Cổ Thương Ninh trong lòng cảm giác nặng nề, không khỏi thay Tô Dịch lau vệt mồ hôi.

Như cưỡng ép Tư Không Báo làm con tin, tối nay thế cục vẫn còn có có thể hóa giải.

Nhưng một khi Tô Dịch cố kỵ hắn tính mạng vị bằng hữu kia, cực có thể sẽ lựa chọn dùng Tư Không Báo tính mạng đến tiến hành trao đổi.

Nói như vậy, đối mặt Nhu phu nhân cùng Hóa Đồ lão ma hai vị này Hóa Linh cảnh tồn tại, Tô Dịch đâu còn có phần thắng?

"Tiểu hữu, ngươi xem có muốn hay không lựa chọn lui nhường một bước?"

Nhu phu nhân dáng tươi cười dịu dàng, đó là một loại có đầy đủ nắm chắc lấy được thắng lợi tư thái.

Hóa Đồ lão ma ánh mắt chớp động, bên môi nổi lên một vòng tàn nhẫn đường cong.

Lúc này thời điểm, Tô Dịch cười rộ lên.

Nhưng nụ cười kia lại không có chút nào tâm tình chập chờn, thuận miệng nói, " ta là người, từ trước đến nay không lại bởi vì uy hiếp mà lựa chọn nhượng bộ, cũng theo chưa từng làm ấy nhượng bộ qua. Ngươi cũng có thể giết ta tôi tớ kia, ta thì sẽ dùng các ngươi tính mạng của tất cả mọi người, cảm thấy an ủi hắn trên trời có linh thiêng. Tin hay không, đều không sao cả."

Tiếng nói còn đang vang vọng, Tô Dịch đầu ngón tay một vòng.

Phốc!

Tư Không Báo con mắt mãnh liệt trừng lớn.

Trên cái cổ của hắn, xuất hiện một vết máu.

Rồi sau đó dưới ánh mắt khó thể tin của mọi người, quang lưu kia đầu theo trên cổ lăn xuống, cái cổ chỗ đứt, có kiếm khí lăng lệ ác liệt vô cùng tàn sát bừa bãi, máu loãng bắn tung toé như suối.

Sắp chết, Tư Không Báo vị yêu nghiệt cổ đại này trong người nổi bật, trên mặt đều treo một vòng ngơ ngẩn, giống như không thể tin được, Tô Dịch đã như vậy dứt khoát chém hắn!

Toàn trường tĩnh mịch.

"Cái này. . ."

Hạ Tĩnh Vũ cùng Phong đạo cô ngay ngắn hướng há hốc mồm, đầu phát mộng.

Cổ Thương Ninh trong lòng run rẩy dữ dội, ánh mắt trợn to.

Hắn lúc này mới ý thức được, Tô Dịch lời nói mới rồi thật sự, hắn căn bản khinh thường dùng Tư Không Báo tính mạng tiến hành áp chế, càng sẽ không lựa chọn nhượng bộ, lấy con tin thay người chất!

Bằng không, đâu có thể nào đã tại đây loại trực tiếp giết chết Tư Không Báo yêu nghiệt cổ đại này?

"Ngươi. . ."

Nhu phu nhân nhu hòa uyển sáng rỡ ngọc dung đột biến, căn bản không nghĩ tới, Tô Dịch sẽ quả quyết như thế, tàn nhẫn đến mức như vậy, điều này làm cho nàng cũng trở tay không kịp, căn bản không kịp đi ngăn cản.

Thiếu niên này liền thật sự không lo lắng bằng hữu của hắn sẽ được mà chết?

Không lo lắng chính hắn bỏ mạng tại ấy?

Nhu phu nhân tu hành đến nay, còn là lần đầu tiên đụng phải loại này hoành hành không sợ, vô kiêng kỵ nhân vật.

"Thiếu chủ! !"

Hóa Đồ lão ma vốn là ngây ngốc một chút, chợt khàn giọng kêu đi ra, hắn tức giận cùng đến, ánh mắt đỏ lên, nội tâm áp lực đã lâu sát cơ rút cuộc

không bị khống chế triệt để bạo phát.

"Lão phu tiêu diệt ngươi nghiệt súc này!"

Hóa Đồ lão ma thẳng giống như điên cuồng loại, thần sắc dữ tợn đáng sợ, trực tiếp động thủ, một thân tu vi Hóa Linh cảnh ầm ầm bộc phát.

Không được!

Cổ Thương Ninh triệt để biến sắc.

Nổi điên Hóa Đồ lão ma, há lại Tô Dịch bực này tu vi Nguyên Phủ cảnh có thể ngăn cản?

Cái này một nháy mắt, Cổ Thương Ninh không bao giờ nữa do dự, mãnh liệt cắn răng một cái, đang muốn đem trước liền lặng yên giấu ở lòng bàn tay một quả linh châu màu vàng bóp nát.

Cái này một nháy mắt, Nhu phu nhân ngọc dung hiện lên một vòng vẻ chần chờ.

Tô Dịch vậy gần như khác thường cường thế tư thái, làm cho nàng ý thức được có chút không đúng, thế cho nên có chút do dự.

Cái này một nháy mắt, Tô Dịch thần sắc không buồn không vui, không có chút rung động nào, nhìn kỹ, hắn con mắt ở chỗ sâu trong còn có một nhè nhẹ chiến ý nóng bỏng mãnh liệt.

Hắn đã thật lâu chưa hề gặp được có thể chịu được một trận chiến đối thủ!

Nhưng nhưng vào lúc này ——

Một đạo khàn khàn thanh âm già nua vang lên: "Tiểu hữu chủ thượng nhà ta xem trọng, há lại ngươi Hóa Đồ lão nhi có thể giết hay sao?"

Thanh âm vừa vang lên, một đạo thân ảnh màu xám trống rỗng xuất hiện trong đại điện, vượt qua ngăn cản trước người Tô Dịch.

Thanh âm còn chưa rơi xuống, thân ảnh màu xám chưởng chỉ vỗ.

Oanh!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng.

Thuộc về Linh Đạo cấp độ lực lượng kinh khủng nước lũ quét sạch khuếch tán, cả tòa đại điện nơi bao bọc cấm trận lực lượng lập tức kịch liệt sôi trào.

Nhu phu nhân sắc mặt biến hóa, lật tay lấy ra một cái trận bàn, mãnh liệt vận chuyển.

Ô...ô...n...g!

Một cỗ bành trướng trầm trọng cấm trận lực lượng theo dưới mặt đất Hoán Khê Sa tuôn ra, bao trùm tại bốn phía tòa đại điện này, lúc này triệt tiêu mất ảnh hưởng chiến đấu thuộc về Linh Đạo cấp độ kia.

Dù vậy, như là Hạ Tĩnh Vũ, Phong đạo cô mấy người cũng đụng phải trùng kích, bị chấn động thân thể bay ngược, phanh phanh hai tiếng lại lần nữa đập ở trên vách tường.

Mà Cổ Thương Ninh cũng toàn lực vận chuyển tu vi, mới đưa ảnh hưởng cuộc chiến đầu này hóa giải, đầu rõ ràng nhất cũng có chút cố hết sức.

Duy nhất Tô Dịch thần sắc sừng sững tại chỗ, không chút sứt mẻ, chỉ có một thân áo bào xanh bay phất phới.

Phịch một tiếng nổ mạnh, Hóa Đồ lão ma thân ảnh lảo đảo rút lui, mỗi một bước ra khỏi, hắn sắc mặt liền yếu ớt một phần.

Làm thối lui đến bước thứ chín thời gian, Hóa Đồ lão ma lại nhịn không được ho ra một búng máu, trong đôi mắt lõm kia đã hiện ra một vòng hoảng sợ vẻ sợ hãi.

Mọi người đều kinh sợ, một kích chi uy, lại kinh khủng đến tận đây! !

Bụi mù tỏ khắp ở bên trong, mọi người mới nhìn rõ ràng, lão giả là một cái thân mặc áo bào xám, tướng mạo phổ phổ thông thông lão giả, thân ảnh thon gầy đứng ở đó, giống như chúng sinh trong một cái tầm thường phàm phu tục tử.

Nhưng khi thấy kia mà, Nhu phu nhân ngọc dung đột biến, giật mình nói: "Cửu lão! Người. . . Người làm sao tới rồi hả?"

Thanh âm khẽ run.

Vị chủ nhân Hoán Khê Sa này, thần bí mà cường đại đẹp phu nhân, hiếm thấy thất thố.

"Cửu lão. . ."

Bị ném được trước mặt ứa ra Kim Tinh, toàn thân bị thương Hạ Tĩnh Vũ, hiện tại cũng sững sờ vậy, một bộ khó có thể tin bộ dạng.

Phong đạo cô càng là toàn thân khẽ run rẩy, mặt lộ vẻ vẻ kính sợ.

Tô Dịch hơi nhíu mày, nhớ tới một người.

Ngày hôm nay ở trước cửa thành, có một cái nam tử trung niên nho nhã ôn nhuận chủ động tìm hắn bắt chuyện.

Mà tại lúc ấy, Tô Dịch còn phát giác được, ở đó nho nhã trung niên phụ cận, còn có một nếu như tôi tớ tu sĩ Linh Đạo làm bạn.

Trước mặt lão giả áo xám tướng mạo bình thường này, chính là tôi tớ bên người trung niên nho nhã kia!

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 491: Thành Ý Không Đủ

Hóa Đồ lão ma thần sắc mang theo nồng đậm kiêng kị, theo trong loại phẫn nộ gần như điên cuồng kia tỉnh táo lại, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Trong đại điện cảnh hoàng tàn khắp nơi, máu tanh trải rộng.

Sở hữu ánh mắt đều đã rơi vào trên người Hôi bào lão giả kia.

Hôi bào lão giả lại không để ý đến những người ở đây.

Hắn sửa sang lại áo mũy quan, mà phía sau hướng Tô Dịch, thần sắc trang nghiêm túc chào nói: "Lão hủ Ông Cửu, ra mắt công tử."

Mọi người đều kinh sợ.

Nhu phu nhân càng là trợn to đôi mắt đẹp, trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn.

Nàng tại Cửu Đỉnh thành định cư nhiều năm, lấy tư cách chủ nhân Hoán Khê Sa, bản thân chính là một vị đại nhân vật hết sức quan trọng, người có thể vào pháp nhãn của nàng, chỉ Đại tu sĩ bước vào cấp độ Linh Đạo.

Nhưng mà, lấy thân phận của nàng, nhìn thấy Hôi bào lão giả, cũng phải cung kính tôn xưng một tiếng "Cửu lão", không dám chậm trễ chút nào!

Nhưng nàng lại không nghĩ rằng, lấy Cửu lão thân phận, lại sẽ chủ động hướng một thiếu niên chào!

"Quả nhiên, thân phận kẻ này có vấn đề!"

Nhu phu nhân đôi mắt đẹp biến ảo chập chờn.

Trước nàng liền nhìn ra, Tô Dịch quá mức trấn định cùng tự nhiên, có vẻ rất khác thường, hiện tại nàng mới biết được, đối phương vốn thật là có chỗ ỷ lại.

Một màn như vậy, Cổ Thương Ninh trong lòng cũng là cả kinh.

Nguyên bản Tô Dịch thực lực liền có thể nói nghịch thiên, nhưng hiện tại xem ra, hắn bối cảnh cũng xa so với hắn tưởng tượng trong càng lợi hại hơn!

Có thể làm cho bực này một vị kinh khủng tồn tại chủ động chào, cái này há lại nhân vật tầm thường có thể so sánh?

Hóa Đồ lão ma trong lòng cảm giác nặng nề, càng ý thức được không ổn.

"Cửu lão, người. . . Người sao sẽ. . . Hướng một cái tán tu đến từ Đại Chu chào?"

Nơi xa Hạ Tĩnh Vũ một bộ khó có thể tin bộ dạng.

"Tiểu Hầu gia, thân là đệ tử hoàng thất, ngươi lại cùng người trong ma đạo cấu kết cùng một chỗ, cái này nhưng phạm vào tối kỵ."

Tự xưng Ông Cửu Hôi bào lão giả thanh âm khàn khàn, "Ngươi bây giờ hảo hảo ngủ một giấc, chờ ngươi tỉnh lại, chuyện có liên quan đến tối nay, nghĩ đến phụ thân ngươi sẽ cho ngươi một đáp án."

Nói qua, hắn đưa tay cách không một chút.

Hạ Tĩnh Vũ thẳng tắp đã bất tỉnh.

Phong đạo cô kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, thương hoảng sợ nằm rạp xuống đầy đất, lạnh run.

"Công tử, người cảm thấy những người khác như thế nào?"

Ông Cửu ánh mắt lần nữa nhìn về phía Tô Dịch, ngữ khí mang theo một tia khiêm tốn tôn trọng mùi vị.

Lời này vừa nói ra, Hóa Đồ lão ma tâm đều chìm vào đáy cốc, nói: "Ta Thiên Yên ma môn nhất mạch tự hỏi chưa hề đắc tội qua đạo hữu, đạo hữu lại vượt qua thò một chân vào, chẳng lẽ là cùng với ta Thiên Yên ma môn triệt để là địch?"

Ông Cửu không để ý đến hắn, hơi hơi khom người, như muốn đợi Tô Dịch quyết đoán.

"Ngươi tới nhưng thật là đúng lúc."

Tô Dịch nhíu mày than nhẹ, ngữ khí mang theo một chút bất đắc dĩ.

Người ta chủ động tới cửa giúp đỡ, hắn là thực không có biện pháp tức giận.

Nhu phu nhân một trận hãi hùng khiếp vía, tiểu tử này. . . Làm sao lại dám nói với Ông lão như vậy!! ?

Nhưng vượt quá nàng dự kiến, Ông Cửu chẳng những không giận, ngược lại lộ ra một tia xấu hổ, "Công tử xin đừng trách, lão hủ cũng không nghĩ tới, làm tìm được công tử thời gian, lại gặp được chuyện thế này, dưới các loại tình huống này, lão hủ tự nhiên không thể chịu đựng công tử ra cái gì sai lầm."

Hí!

Nhu phu nhân âm thầm hít một hơi khí lạnh, chỉ bằng Cửu lão thái độ, liền làm cho nàng càng xác định, thiếu niên áo bào xanh đến từ Đại Chu này, thân phận tuyệt đối không đơn giản!

"Vậy ngươi cảm thấy, chuyện tối nay nên xử trí như thế nào?"

Tô Dịch hỏi.

Ông Cửu một chút suy nghĩ, liền xoay người, nhìn về phía Hóa Đồ lão ma, nghiêm túc nói ra: "Hóa Đồ lão nhi, mượn tính mệnh của ngươi dùng một lát."

Thanh âm vừa vang lên, Hóa Đồ lão ma liền ý thức được không ổn.

Làm nghe xong Ông Cửu lời nói hắn rút cuộc chờ không được, xoay người bỏ chạy.

Bá!

Một vị tu sĩ Hóa Linh cảnh muốn chạy trốn, tốc độ kia độ nhanh bực nào?

Chỉ thấy Hóa Đồ lão ma thân ảnh hóa thành một đạo huyết quang, hư không tiêu thất, nhanh đến làm cho người đều phản ứng không kịp nữa.

Lại thấy Ông Cửu lắc đầu, giương tay vồ một cái.

Oanh!

Bên ngoài đại điện trong hư không chỗ rất xa, bỗng nhiên hiện ra một cái đại thủ do cấm chế lực lượng biến thành, chừng phạm vi trăm trượng, ra sức vồ một cái.

Cái phiến hư không kia hỗn loạn, một thân ảnh như như con ruồi bị bàn tay lớn kia nắm lấy, thình lình đang là trước kia đào tẩu Hóa Đồ lão ma.

Phanh!

Hóa Đồ lão ma cũng không kịp giãy giụa, thân thể đã bị bóp vỡ, hồn phi phách tán.

Một màn này, cả kinh Nhu phu nhân bực này cùng ta Hóa Linh cảnh tồn tại tu sĩ, cũng không khỏi sinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, khuôn mặt trắng bệch.

Cổ Thương Ninh trợn mắt há hốc mồm.

Đương kim trên đời, đại tu sĩ Linh Đạo đã là cấp độ tu sĩ cao cấp nhất, một thân uy thế, động có thể thoải mái san bằng một phương tu hành thế lực, quấy loạn thiên hạ phong vân.

Nhưng bây giờ, một vị lão ma đầu Hóa Linh cảnh, lại như như con ruồi bị giết rồi!

Tô Dịch hơi nhíu mày, nhiều hứng thú nói: "Vốn ngươi còn có thể động dụng bực này cấm chế lực lượng?"

Hắn làm sao nhìn không ra, Ông Cửu sử dụng lực lượng, chính là bao trùm tại Cửu Đỉnh thành bốn phía một tòa cổ xưa khổng lồ cấm trận lực lượng kia?

Lấy chín tòa Thần Đỉnh làm trận cơ, cấu kết long mạch dưới mặt đất, một khi vận dụng, uy năng của cái kia hoàn toàn chính xác căn bản không phải Hóa Đồ lão ma bực này nhân vật có thể chống đỡ đấy!

Ông Cửu ôm quyền nói: "Đã biết rõ không thể gạt được pháp nhãn của công tử, bất quá, lấy lão hủ đạo hạnh, tối đa cũng chỉ có thể ngự dụng một phần nhỏ lực lượng cấm trận như thế, hơn nữa cực dễ dàng gặp cắn trả."

Dừng một chút, hắn khẽ thở dài: "Tượng lần này ra tay về sau, trong thời gian ngắn, đã rất khó lại ngự dụng lực lượng cỡ này."

Hắn nhìn giống như yên lặng như trước, nhưng đuôi lông mày cùng chỗ trán, đã thấm ra một tầng mồ hôi.

Không thể nghi ngờ, một kích vừa rồi kia, nhường hắn vị này tồn tại cực kỳ khủng bố cũng tiêu hao rất nhiều.

Ông Cửu nghiêm túc nói: "Đương nhiên, có thể giúp đỡ công tử giết địch, dẹp loạn công tử nội tâm lửa giận, điểm ấy trả giá. . . Cũng là không coi vào đâu."

Tô Dịch ồ một tiếng, tự tiếu phi tiếu nói: "Trước, giết một cái Hóa Linh cảnh tồn tại, cái này là muốn cho ta Tô mỗ người thiếu nợ gia chủ ngươi bất luận cái gì một cái đại nhân tình a."

Ông Cửu khẽ giật mình, thần sắc phát sinh biến hóa vi diệu, thấp giọng nói: "Công tử là cảm thấy thành ý này không đủ?"

Tô Dịch từ tốn nói: "Tối nay mặc dù ngươi không đến, người đáng chết cũng sống không được, bất quá, ngươi cuối cùng là giúp cho ta vội vàng, ta ngược lại cũng không có thể không lĩnh tình."

Nói đến đây, hắn lắc đầu , nói, "Đáng tiếc, người như vậy tình còn trộn lẫn lấy cái mục đích khác, kì thực cùng một cuộc giao dịch không có gì khác biệt, nếu như thế, thành ý như vậy. . . Đương nhiên không đủ."

Hắn làm sao nhìn không ra, Ông Cửu này sở dĩ chủ động đến đây, tất nhiên là có sở cầu!

Hơn nữa, không có gì bất ngờ xảy ra, làm cùng bao trùm tại Cửu Đỉnh thành bốn phía cổ xưa cấm trận lực lượng có quan hệ.

Dưới các loại tình huống này, đối phương cho dù là chủ động giúp đỡ, chỉ về thế giết chết một cái tu sĩ Hóa Linh cảnh, triển lộ ra thành ý thật lớn, Tô Dịch cũng sẽ không vì thế cảm động đến rơi nước mắt rồi.

Ông lão suy nghĩ một lát, nhẹ gật đầu, nói: "Hoàn toàn chính xác, cùng công tử năng lực so sánh với, lão hủ trả giá điểm ấy thành ý, thật có chút không lấy ra được."

Cổ Thương Ninh: "? ? ?"

Giết chết một cái lão ma đầu Hóa Linh cảnh, đều chỉ có thể coi là. . . Không lấy ra được?

Cổ Thương Ninh bối rối.

Hắn hoàn toàn nghe không hiểu Ông Cửu cùng Tô Dịch ở giữa đối thoại, thậm chí hơi nghi hoặc một chút Ông Cửu cùng Tô Dịch tầm đó cuối cùng là quan hệ như thế nào.

Nhu phu nhân lại run lên trong lòng, thầm kêu không tốt.

Thành ý không đủ? Đây chẳng phải là nói, Cửu lão còn có thể giết người! ?

Vị chủ nhân Hoán Khê Sa này, một vị đoan trang rực rỡ Đại tu sĩ Hóa Linh cảnh lại nhịn không được, tiến lên chào nói: "Tô đạo hữu, trước thiếp thân có mắt không tròng, mong rằng người thứ tội."

Thanh âm có tâm thần bất định, có áy náy, có đắng chát.

Làm cho nàng thân phận như vậy tồn tại, hướng đi một thiếu niên cúi đầu, nội tâm có thể nghĩ hạng gì ủy khuất cùng bất đắc dĩ.

Nhưng không có cách, tình thế còn mạnh hơn người.

Có Ông Cửu tại, không kiềm được nàng không cúi đầu!

Tô Dịch lườm Nhu phu nhân một cái, nói: "Ta từ trước đến nay khinh thường mượn khí thế người khác áp người, trong lòng ngươi không phục, về sau tùy thời có thể tới tìm ta."

Nhu phu nhân thân thể mềm mại run lên, thấp lấy đầu đẹp nói: "Thiếp thân cảm kích nói hữu tha thứ chi ân còn đến không kịp, không dám làm lần nữa."

Trong lòng Tô Dịch thở dài.

Nhiều thích hợp một cái đối thủ, đáng tiếc, nàng sợ là kiêng kị tại uy thế Ông Cửu kia, không dám tiếp tục cùng mình đối địch rồi. . .

Nghĩ vậy, Tô Dịch không khỏi mất hết cả hứng, quay người đi tới bên người Cổ Thương Ninh, đem trong hôn mê Nguyệt Thi Thiền vác tại trên thân thể, rồi sau đó đối với Cổ Thương Ninh nói ra: "Đa tạ rồi."

Cổ Thương Ninh khổ sở nói: "Ta cũng không giúp đỡ được gì, huống chi, từ lúc Linh Khúc thành thời gian, ta liền thiếu nợ Tô huynh một cái ân tình, cái này vốn là ta phải làm đấy."

Tô Dịch nói: "Nhất mã quy nhất mã, về sau gặp được phiền toái, có thể tới tìm ta."

Dứt lời, hắn lưng đeo Nguyệt Thi Thiền, quay người hướng bên ngoài đại điện bước đi.

Ông Cửu thấy vậy, không nhịn được hỏi: "Công tử, chủ nhân nhà ta muốn tại tối nay cùng người thấy một mặt. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch liền cũng không quay đầu lại nói ra: "Đêm nay không rảnh, hôm khác lại nhường hắn tới gặp ta là được."

Ông Cửu: ". . ."

Cho đến đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh biến mất, Ông Cửu không khỏi sờ lên cái mũi, cảm thán nói, " cậy tài khinh người cảm giác, thật là khiến người ta hâm mộ a. . ."

Tô Dịch kiêu ngạo sao?

Quá kiêu ngạo rồi!

Nhưng hết lần này tới lần khác đấy, lại làm cho Ông Cửu không dám tức giận.

Không có cách, cái này kêu là có việc cầu người!

Lúc này thời điểm, Nhu phu nhân đã buông lỏng, nhưng đối mặt Ông Cửu thời gian, như trước có chút tâm thần bất định cùng kính sợ, thấp giọng nói: "Cửu lão, vị Tô công tử này cuối cùng là thần thánh phương nào, lấy thân phận của ngài, sao sẽ. . ."

Ông Cửu thần sắc bình tĩnh nói: "Nhu phu nhân, không nên đánh nghe tốt nhất đừng nghe ngóng, chuyện tối nay, ta không hy vọng truyền đi, gây ra động tĩnh gì, ngươi nhưng minh bạch?"

Nhu hòa trong lòng phu nhân run lên, gật đầu đáp ứng: "Thiếp thân minh bạch, Chỉ là. . . Vậy Tư Không Báo đứng sau lưng Thiên Yên ma môn. . ."

Ông Cửu đuôi lông mày thời gian hiện lên một tia khinh thường, "Giờ này ngày này, cũng không so với ba vạn năm trước, Thiên Yên ma môn cũng sớm không là lúc trước đỉnh cấp đạo thống, một chút may mắn theo Ám Cổ chi cấm hạ sống sót dư nghiệt mà thôi, bọn họ nếu thật dám ở Cửu Đỉnh nội thành làm ầm ĩ, đã định trước chỉ còn đường chết."

Dừng một chút, hắn nói ra: "Ở đó chút yêu nghiệt cổ đại phía sau đứng trong thế lực, hoàn toàn chính xác có một chút tồn tại không thể khinh thường, nhưng trong này cũng không có Thiên Yên ma môn."

Nhu phu nhân sau khi nghe xong, lập tức triệt để buông lỏng.

Ông Cửu lại ánh mắt nhìn về phía nơi xa Phong đạo cô, "Mang theo chủ tử nhà ngươi về nhà, chuyện tối nay, không được tiết lộ một chút."

"Vâng!" Phong đạo cô kinh sợ đáp ứng.

Ông Cửu quay người mà đi.

Nhìn hắn thân ảnh biến mất trong bóng đêm mịt mùng, Nhu phu nhân đôi mắt đẹp dịch chuyển, quét cảnh hoàng tàn khắp nơi kia, máu tanh tràn ngập đại điện một cái, nội tâm không khỏi một trận đắng chát.

Lúc này đây, bọn họ Hoán Khê Sa không thể nghi ngờ bại cái ngã nhào, hơn nữa chỉ có thể bóp cái mũi tự nhận không may. . .

"Vậy họ Tô kia đến tột cùng là người nào? Tại sao lại nhường Cửu lão coi trọng như thế?"

Kìm lòng không đặng, Nhu phu nhân trong đầu hiện ra một cái thân ảnh thiếu niên áo bào xanh như ngọc, xinh đẹp đoan trang ngọc dung nổi lên một tia ngơ ngẩn.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 492: Nhân Lực Có Lúc Hết

Bên ngoài Hoán Khê Sa.

Trên đường ánh đèn như rồng, người đi đường hối hả.

"Nhu phu nhân này cũng là có chừng mực."

Tô Dịch nhìn thoáng qua Nguyên Hằng, người sau lông tóc không tổn hao gì, bình yên vô sự.

"Lại để cho chủ nhân lo lắng rồi."

Nguyên Hằng lộ ra vẻ xấu hổ.

"Lấy tu vi của ngươi, hôm nay đâu có thể nào sẽ là đối thủ của Hóa Linh cảnh."

Tô Dịch vẫy vẫy tay , nói, "Không nói những thứ này, chúng ta đi trước tìm Bạch cô nương."

Hắn xuất ra Linh Tê phù, một chút cảm ứng, liền hướng xa xa bước đi, bộ pháp như chậm thực nhanh, cùng Nguyên Hằng cùng một chỗ, rất nhanh biến mất tại trong biển người mênh mông.

Rặc rặc!

Khoảng cách Hoán Khê Sa một chỗ không xa đường phố trong âm ảnh nơi hẻo lánh, một đạo thanh thúy tiếng vỡ vụn vang lên.

Lão đạo sĩ hít sâu một hơi, trừng to mắt, gắt gao nhìn chằm chằm trong tay một khối mai rùa màu đen chia năm xẻ bảy kia, tâm thần chấn động.

"Tiểu tử kia cuối cùng là thần thánh phương nào, hắn mệnh cách cũng quá cứng ngắc a? !"

Lão đạo sĩ ánh mắt phiêu hốt, ngón tay đều tại hơi run rẩy.

Như Tô Dịch ở đây, nhất định sẽ nhận ra, cái này lão đạo sĩ đang là trước kia vậy ý đồ tại Hoán Khê Sa chơi gái không trả tiền lão gia hỏa.

Chợt, lão đạo sĩ đấm ngực dậm chân, nội tâm kêu rên, "Con mẹ nó, sớm biết như vậy tiểu tử này tính mạng cứng như vậy, thì không sử dụng 'Thiên Cách quẻ bàn' suy diễn rồi! Lần này, bảo bối của lão tử đều bị hủy!"

Hắn hung hăng một nắm nắm tay, nghiến răng nghiến lợi, "Khoản sổ sách này, sớm muộn muốn cho tiểu tử kia trả trở về!"

Rất nhanh, lão đạo sĩ ly khai chỗ đường phố kia, làm ánh mắt nhìn đến nơi xa Hoán Khê Sa, lập tức liền bước bất động chân.

Có muốn hay không. . . Đi chơi gái một đêm?

Vừa nghĩ, chân không nghe sai khiến giống nhau liền đi qua, lão đạo sĩ tức giận tới mức nện chân của mình, ai, ngươi sao có thể mình đi qua đây. . .

Trên mặt hắn đã là mặt mày hớn hở, hèn mọn bỉ ổi cực kỳ.

Phanh!

Không bao lâu, lão đạo sĩ lại lần nữa bị người ném đi đi ra.

"Các huynh đệ, đánh chết đây cũng nghĩ chơi gái không trả tiền lão già kia!"

Một đám người hầu khí thế hung hăng lao ra.

. . .

Cảnh ban đêm như nước.

Vân Trạch lâu.

Mặc một thân vải bào, khí chất nho nhã ôn nhuận trung niên, chắp tay đứng ở trên một cái đài ngọc tầng chót nhất, dựa vào lan can trông về phía xa.

Từ nơi này, có thể chứng kiến nhà nhà đốt đèn sáng chói như vẽ.

Thủy lão đứng ở một bên, thân hình khom người xuống, nói: "Chủ thượng, vị Bạch cô nương kia cầm trong tay Long Tước ngọc bội mà đến, lão hủ không dám thất lễ, nhưng kỳ quái chính là, nàng lại vẻn vẹn chỉ yêu cầu là chủ nhân của nàng an bài một cái nghỉ chân bắt đầu cuộc sống hàng ngày tới. . ."

Trung niên vải bào ừ một tiếng, không tập trung nói: "Bọn họ chủ tớ ngày đầu tiên đến Cửu Đỉnh thành, tự nhiên cần một cái cư trú mới có. Ngươi giúp bọn hắn an bài dinh thự nơi nào?"

Thủy lão thấp giọng nói: "Thanh Long phường, Thanh Vân tiểu viện."

"Thanh Vân tiểu viện. . ."

Trung niên vải bào ánh mắt hơi động một chút, xoay người, nhìn về phía Thủy lão, hừ lạnh nói, " lão cẩu, ngươi đây là đang thăm dò tâm tư của ta?"

Thủy lão cả vội cúi đầu, "Lão nô không dám, lão nô chỉ là nhớ tới, chủ nhân khối Long Tước ngọc bội kia năm đó ngay tại trong Thanh Vân tiểu viện. . ."

Trung niên vải bào khoát tay nói: "Không đề cập tới những thứ này."

Thủy lão lập tức im lặng.

"Chủ thượng."

Lúc này thời điểm, Ông Cửu thân ảnh lặng yên xuất hiện.

"Tiểu gia hỏa kia nói như thế nào?"

Trung niên vải bào hỏi.

Ông Cửu lúc này đem trước phát sinh ở bên trong Hoán Khê Sa sự tình một vừa nói ra.

Khi biết được Hạ Tĩnh Vũ cũng ở tại chỗ thời gian, trung niên vải bào nhíu mày , nói, "Cái này Vĩnh vương con nối dõi?"

Ông Cửu gật đầu nói: "Đúng vậy."

Trung niên vải bào nhìn về phía Thủy lão, ngữ khí tùy ý nói: "Ngươi bây giờ đi Vĩnh vương phủ đi một lần, nói với Vĩnh vương, giống như bực này tông tộc bại hoại, về sau cũng đừng có trở ra mất mặt xấu hổ rồi."

"Ừ."

Thủy lão lĩnh mệnh mà đi.

Mà nên phải biết, Tô Dịch tại Hóa Đồ lão ma cùng Nhu phu nhân hai vị này tu sĩ Hóa Linh cảnh uy hiếp xuống, vẫn dứt khoát lưu loát chém Tư

Không Báo yêu nghiệt cổ đại này thời gian, trung niên vải bào con mắt sáng ngời.

"Hảo khí phách!"

Hắn tán thán nói.

Cho đến đem chuyện tối nay nói xong, Ông Cửu khom người thỉnh tội nói: "Tối nay lão nô sở trường tự làm chủ, mượn Cửu Đỉnh Trấn Giới trận chi lực giết chết Hóa Đồ lão nhi, kính xin chủ thượng trách phạt!"

Trung niên vải bào xem thường nói: "Việc nhỏ mà thôi."

Hắn suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi cảm thấy, kẻ này tối nay biểu hiện thế nào?"

Ông Cửu lộ ra một chút bất đắc dĩ, nói: "Lấy cảm thụ của ta mà nói, kẻ này cậy tài khinh người, dưới mắt không còn ai, đều không đem lão nô để ở trong mắt, nói chuyện cực không khách khí. Điều này làm cho lão nô cũng hoài nghi, lần này ra tay giúp hắn, có vẻ hơi dư thừa. . ."

Trung niên vải bào nhịn không được cười lên ha hả,

Hắn nhớ tới ngày hôm nay ở trước cửa thành cùng Tô Dịch gặp nhau thời gian, Tô Dịch thái độ không chút khách khí kia, làm cho hắn đều không thể không làm ra chiêu hiền đãi sĩ, khiêm tốn thỉnh giáo bộ dáng.

Cả xưng hô tiểu hữu đều không được, nhất định phải đổi giọng xưng đạo hữu. . .

Mắt thấy Ông Cửu cùng lúc đó trước mặt Tô Dịch kinh ngạc, trung niên vải bào nội tâm không hiểu sảng khoái không ít.

Nửa ngày, trung niên vải bào mới dừng tiếng cười, rất tán thành nói: "Kẻ này hoàn toàn chính xác rất kiêu ngạo, kiêu ngạo đến tận xương tủy, tại lời nói và việc làm cùng xưng hô lên, đều phải tranh giành cái cao thấp."

"Bất quá. . ."

Ông Cửu trầm ngâm nói, " kẻ này tuy rằng cậy tài khinh người, nhưng cũng không phải là hạng người khoa trương có thể so sánh, trái lại, tại lão nô bái kiến ở bên trong nhân vật thế hệ tuổi trẻ, kẻ này xứng đáng gọi lợi hại nhất, cũng để cho người suy nghĩ không thấu một cái."

Trung niên vải bào nhiều hứng thú nói: "Chỉ giáo cho."

"Tư Không Báo là nhân vật đứng đầu trong yêu nghiệt cổ đại, một thân đạo hạnh tại ở bên trong Tụ Tinh cảnh, người có thể chống lại, có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng tại Nguyên Phủ cảnh Tô Dịch thuộc hạ, Tư Không Báo lại có vẻ không chịu nổi một kích, cái này không thể nghi ngờ làm nổi bật lên, Tô Dịch nội tình cùng thực lực kinh khủng bực nào."

Ông Cửu con mắt tỉnh táo như tuyết , nói, "Mà tại hai vị Hóa Linh cảnh uy hiếp xuống, hắn vẫn dám không chút khách khí giết chết Tư Không Báo, cái này cực có thể có nghĩa là, trong tay hắn có chừng át chủ bài có thể đối kháng hai vị nháy mắt Hóa Linh cảnh nhân vật."

Trung niên vải bào nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi nói tiếp."

Ông Cửu con mắt nổi lên vẻ hồi ức, "Nhường lão nô suy nghĩ không thấu chính là, kẻ này nhãn lực quá mức đáng sợ, lúc ấy lão nô mượn Cửu Đỉnh Trấn Giới trận lực lượng giết chết Hóa Đồ lão ma, đám người khác, đều là ấy rung động thất thố, duy nhất kẻ này thấy nhưng không thể trách, giống như còn liếc mắt liền nhìn ra, lão nô làm cho động sử dụng là lực lượng nào."

Trung niên vải bào con mắt híp híp, nói: "Không kỳ quái, đừng quên, vô tận năm tháng đến nay, hắn là một người duy nhất có thể vẻn vẹn theo trên tường thành, có thể dòm phá 'Cửu Đỉnh Trấn Giới trận' tình trạng người, nếu không có như thế, ta làm sao đến mức cho ngươi đi chủ động thấy hắn?"

Ông Cửu lắc đầu nói: "Chủ thượng, như vẻn vẹn như thế, cũng thế mà thôi rồi, hắn tựa hồ từ lâu xem thấu mục đích của lão nô, hơn nữa nói thẳng, muốn lấy được hổ trợ của hắn, vẻn vẹn đầu giết chết một cái Hóa Đồ lão ma, làm cho trả giá thành ý còn còn thiếu rất nhiều."

Trung niên vải bào hơi nhíu mày, chẳng những không có tức giận, ngược lại lộ ra vẻ vui mừng, nhịn không được cười nói: "Lão Cửu, cái này hay không có nghĩa là, hắn không chỉ có thể nhìn ra Cửu Đỉnh Trấn Giới trận hiện nay tình trạng cực kỳ xấu kia, tịnh mà còn có phương pháp chữa trị?"

Ông Cửu khẽ giật mình, chợt chợt nói: "Chủ thượng nói cực phải!"

Tô Dịch lúc ấy đã nhìn ra hắn "Có thỉnh mà đến", nhưng lại cũng không cự tuyệt, ngược lại là biểu hiện thành ý chưa đủ!

Đó là hay không có nghĩa là, chỉ cần thành ý đủ rồi, đối phương liền đã ra tay giúp đỡ?

Nếu như hắn dám ... như vậy nói, có hay không cũng có nghĩa là, hắn đối với chữa trị Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, có nắm chắc cực lớn?

"Lão Cửu, trong lòng ngươi nghĩ đến cũng hiểu rõ, 'Cửu Đỉnh Trấn Giới trận' lấy tư cách ba vạn năm trước bài danh thứ ba có một không hai thần cấm, nếu muốn đem tại tổn hại bộ phận chữa trị tới, gần như là chuyện không thể nào."

Cái này một nháy mắt, trung niên vải bào trên người tỏ khắp ra một cỗ vô hình đại uy nghiêm, thẳng giống như quan sát chúng sinh quân vương, tay nhưng chống trời, Khí Thôn Sơn Hà.

Vậy một thân khí tức lặng lẽ chuyển biến, nhường Ông Cửu nhân vật như vậy đều hô hấp cứng lại, mặt lộ vẻ thật sâu vẻ kính sợ.

"Cái này gần ngàn năm, ta mời không biết nhiều ít tinh thông phù trận một đạo tu sĩ, cũng đừng nói có thể chữa trị trận này, lấy thủ đoạn của bọn hắn, thậm chí cũng không biết trận này chỗ đó có vấn đề."

Nói đến đây, trung niên vải bào bên môi lộ ra một tia đùa cợt, "Rơi vào đường cùng, chỉ có thể từ ta tự mình tới nghiên cứu cân nhắc, vì thế, ta thức khuya dậy sớm, giãi bày tâm can, vẻn vẹn tìm đọc cùng trận đồ một đạo có liên quan điển tịch, đều đã vô số kể, vì chính là ở đó một cuộc sáng chói đại thế tiến đến trước, có thể đem trận này chữa trị, có được đi đối kháng hết thảy bất thế đại địch ỷ vào."

"Nhưng thẳng đến bây giờ, ta mới phát hiện, người sức lực cạn kiệt!"

"Lấy đạo hạnh của ta cùng tạo nghệ, đúng là vẫn còn vô pháp chữa trị trận này. . ."

Trung niên vải bào nói đến đây, không khỏi một tiếng than thở.

Nghìn năm qua, hắn hết ngày dài lại đêm thâu, dốc hết tâm huyết, trả giá không biết giá lớn bao nhiêu.

Cuối cùng là, lại chỉ có thể đối mặt "Vô kế khả thi" kết cục, vậy đợi thất lạc, thất bại, đắng chát tư vị, không phải tự mình nhận thức, chưa đủ là ngoại nhân nói.

"Mà hôm nay, có người không chỉ một mắt dòm phá trận này huyền cơ, còn cực có thể có được năng lực chữa trị trận này, ngươi cũng đã biết, trong nội tâm của ta. . . Là bực nào cao hứng?"

Nói đến đây, trung niên vải bào đuôi lông mày khói mù hễ quét là sạch, ánh mắt sáng sủa, toàn thân toả ra kinh thế thần thái.

Ông Cửu trong lòng chấn động, nói: "Chủ thượng, lão nô trong lòng cũng khuây khoả vô cùng, cũng hiểu rõ người không sợ đối phương ngại thành ý không đủ, chỉ sợ không người có thể chữa trị trận này."

"Không sai!"

Trung niên vải bào gật đầu, chém đinh chặt sắt nói, "Chỉ cần có thể chữa trị trận này, chỉ cần ta có thể đáp ứng, hết thảy có thể thỏa mãn kẻ này!"

Ông Cửu thân thể chấn động, thấp giọng nói: "Chủ thượng, kẻ này lai lịch đến nay còn chưa thăm dò rõ ràng, như như vậy qua loa tin tưởng hắn. . ."

Trung niên vải bào khua tay nói: "Phàm kỳ nhân có một không hai, trên người định có giấu đại bí mật, chỉ cần hắn Tô Dịch có thể giúp ta, ta sẽ không để ý những thứ này."

Dừng một chút, hắn ánh mắt hơi có chút cổ quái cùng khác thường, "Huống chi, nha đầu kia xem Long Tước ngọc bội như tính mạng mình, lại trên Loạn Linh Hải, đem bảo vật này giao cho Tô Dịch kẻ này. . ."

Nói đến đây, hắn vuốt vuốt đầu lông mày, ánh mắt phức tạp nói: "Ngươi không cảm thấy, cái này trong cõi u minh giống như sớm có sắp xếp sao?"

Ông Cửu thần sắc cũng biến thành quái dị, nói: "Nói như vậy, tiểu chủ nàng trời đưa đất đẩy phía dưới, ngược lại cực có thể muốn lập được một

cái cọc bất thế đại công rồi. . ."

Trung niên vải bào bên môi nổi lên mỉm cười, lại tựa hồ có chút đau đầu, "Mà thôi, không đề cập tới điều này làm cho ta náo tâm nha đầu, ngày mai tìm cái thời gian, chúng ta đi Thanh Vân tiểu viện đi một lần."

"Ừ!"

Ông Cửu nghiêm nghị lĩnh mệnh.

Vèo!

Đúng lúc này, Thủy lão đã phản hồi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 493: Khu Cổ

Thủy lão chào nói: "Chủ thượng, Vĩnh vương đã đem con hắn Hạ Tĩnh Vũ đánh vào trong lao tông tộc, tịnh lệnh cưỡng chế thứ ba năm không được ra ngoài."

"Mặt khác, Vĩnh vương chờ mong có thể ở trước mặt hướng chủ thượng thỉnh tội."

Trung niên vải bào nhíu mày, hừ lạnh nói: "Lấy tư cách đệ tử hoàng thất, lại cấu kết Thiên Yên ma môn những hạng người tà ma kia, Vĩnh vương liền vẻn vẹn làm ra trừng phạt như thế?"

Hắn quay người mà đi, "Lão cẩu, ngươi lại đi đem thái độ của ta nói với Vĩnh vương, hắn như vẫn không rõ nên làm như thế nào, ngươi đã giúp hắn hiểu được."

Thanh âm vẫn còn phiêu đãng, thân ảnh của hắn đã biến mất ở trong màn đêm.

"Ừ!"

Thủy lão khom người lĩnh mệnh.

Đêm hôm đó.

Vĩnh vương phủ, Hạ Tĩnh Vũ tu vi bị phế, biến thành một kiếp hạng người phàm tục.

Cùng Hạ Tĩnh Vũ có liên quan vây cánh, đều bị xử tử.

Nhưng tin tức, lại bị phong tỏa tại Vĩnh vương phủ, ngoại nhân đã vô pháp biết được.

Nếu nói uy thế, khái chớ như thế.

. . .

Thanh Vân tiểu viện.

Mậu Lâm Tu Trúc, đình đài lầu đài, nước biếc vờn quanh chảy xuôi.

Chằng chịt hấp dẫn ngọc lầu cung điện, tỏ khắp lấy khí tức cổ kính, giản nhã tinh xảo.

Dưới bóng đêm, đèn lồng màu đỏ lớn treo thật cao, quang ảnh sáng, ấm áp yên tĩnh.

Trừ ấy, trong Thanh Vân tiểu viện còn có nhã phòng ngồi xuống tĩnh tu, có ngọc đài uống trà ngắm cảnh, có mật thất luyện đan, luyện khí cần thiết. . .

Vô luận bố cục, hay trang trí cùng trang trí, đều lộ ra một cỗ thanh quý nhân phi phàm khí tức.

Ngay cả trong hồ nước nuôi dưỡng Ngư nhi, đều là Linh Lý màu sắc rực rỡ cực hiếm thấy, một cái liền giá trị mười khối ngũ phẩm linh thạch.

Mà giống như Linh Lý màu sắc rực rỡ như vậy, trong hồ nước thành đàn thành đàn qua lại. . .

Tóm lại, trong Thanh Vân tiểu viện này lớn đến phòng ốc kiến trúc, nhỏ đến một bông hoa một cọng cỏ, đều độc đáo, lộ ra một cỗ chỉ có năm tháng

lắng đọng trong mới có thể cảm nhận được thanh quý khí hơi thở.

Một cái dinh thự như vậy, nằm ở Cửu Đỉnh thành tấc đất tấc vàng bên trong Thanh Long phường, tiếp giáp Chu Tước đường cái, ước chừng chiếm trăm mẫu!

Thanh Vân tiểu viện một bên, chính là Cửu Đỉnh thành tiếng tăm lừng lẫy "Kim Lân hồ", hồ này là nhất đẳng Linh Tú bảo, nhường Thanh Long phường khu vực phụ cận Thiên Nguyên trung khí, cũng xa so với cái khác mới có trầm trọng nồng đậm.

"Phương này không sai."

Tô Dịch gật đầu, đến Thanh Vân tiểu viện về sau, hắn đã đem Nguyệt Thi Thiền giao cho Bạch Vấn Tình, từ Bạch Vấn Tình thu xếp đang vì hắn chuẩn bị trong phòng.

Ý định đêm nay dưỡng tinh súc thuế về sau, liền vì giải thích trừ trong cơ thể "Vu Ma Độc Cổ" .

"Tô tiền bối, ngày hôm nay thiếp thân tiến về trước Vân Trạch lâu sau đó. . ."

Bạch Vấn Tình đem hôm nay tại Vân Trạch lâu kinh lịch đầu đuôi gốc ngọn nói ra, rồi sau đó đem Long Tước ngọc bội trả lại cho Tô Dịch.

"Thang Kiếm Sâm kia dám có chủ ý với ngươi, quả thực đáng chết!"

Nguyên Hằng rất tức giận.

Bạch Vấn Tình trong lòng ấm áp, ôn nhu nói: "Nguyên Hằng đại ca không cần lại lo lắng, Thang Kiếm Sâm kia đã gặp đến báo ứng rồi. Đúng, đêm nay ngươi cùng Tô tiền bối đi nơi nào?"

Nguyên Hằng lập tức chột dạ, lắp bắp nói: "Cái này. . . Cái kia. . . Ừ. . . Cái này nói rất dài dòng rồi, đợi có rảnh ta hảo hảo với ngươi giảng."

Tô Dịch xem thường lườm Nguyên Hằng một cái, đi một chuyến thanh lâu mà thôi, về phần quẫn bách như vậy?

"Các ngươi cũng sớm đi nghỉ ngơi a."

Tô Dịch hướng lầu các của mình đi đến.

Trên đường đi, đầu ngón tay hắn nhẹ nhàng vuốt ve lòng bàn tay Long Tước ngọc bội, nhưng trong lòng hơi có chút khác thường.

Hoa Tín Phong thân phận không đơn giản a!

Cửu Đỉnh thành giá hàng kỳ cao, tu sĩ bình thường căn bản đừng hy vọng có thể ở trong thành có được một phương có thể cung cấp che gió che mưa lập chùy tới.

Mà cái này Thanh Vân tiểu viện chỗ Thanh Long phường, nếu không phải trong Cửu Đỉnh thành đứng đầu cấp độ Đại tông tộc thế lực lớn, chính là tiêu phí nhiều hơn nữa tài phú, cũng đừng hòng tại bên trong Thanh Long phường có được định cư tới!

Hôm nay, chỉ dựa vào một khối ngọc bội, có thể nhường Vân Trạch lâu an bài một cái dinh thự như vậy, Hoa Tín Phong thân phận há có thể đơn giản?

Càng đừng đề cập Vân Trạch lâu cũng bởi vì khối ngọc bội này, trực tiếp đem Thang Kiếm Sâm con cháu đích tôn thế lực lớn này hung hăng thu thập một trận.

Đây hết thảy đều đủ để chứng minh, Hoa Tín Phong phía sau thực lực cường đại cỡ nào.

Đương nhiên, Tô Dịch cũng không thèm để ý những thứ này.

Hắn đầu là thông qua chuyện này, làm ra một cái suy đoán, mà suy đoán này đã cùng Long Tước ngọc bội có quan hệ, cũng cùng chủ nhân Ông Cửu kia có quan hệ.

"Chủ nhân Ông Cửu kia chắc chắn lại tìm tới cửa kia đến lúc đó vừa hỏi liền biết."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Hắn thu hồi ngọc bội, đi vào gian phòng của mình.

Giường, Nguyệt Thi Thiền yên tĩnh nằm ở vậy, đôi mắt khép kín, hôn mê bất tỉnh, thanh lệ như vẽ dung nhan có chút tái nhợt, điềm đạm đáng yêu.

Trong lòng Tô Dịch nổi lên một tia thương tiếc.

Diêu nhớ ngày đó tại Đại Chu, Vũ Lưu vương Nguyệt Thi Thiền có thể nói là truyền kỳ một đời tuổi trẻ, rất nhiều võ giả trong lòng giống giống như tiên tử tồn tại.

Nàng bạch y đeo kiếm, khuôn mặt như vẽ, Kiếm Tâm trong suốt kiên định, đã từng độc lai độc vãng, giống như kinh hồng một trời.

Nàng cũng là Tô Dịch tại Đại Chu yêu thích nhất một viên hạt giống tốt, có được Huyền Chiếu linh thể, tài tình kinh diễm, tại trên kiếm đạo có vượt xa thiên phú của những người khác cùng bền lòng.

Cùng tiểu kiếm yêu Văn Tâm Chiếu bất đồng, Nguyệt Thi Thiền tính tình nội liễm mà lành lạnh, nội tâm cực có chủ kiến, nóng nảy rất quật cường, cũng rất hiếu thắng.

Mà Văn Tâm Chiếu tính tình lại muốn tươi đẹp hướng ngoại rất nhiều, tự nhiên hào phóng, toàn thân lộ ra một cỗ khí tức Linh Tú.

Hai thiếu nữ, đồng dạng cố chấp tại kiếm đồ, đều có tư thái tuyệt đại phong độ, đều nhường Tô Dịch rất thưởng thức, chỉ bất quá, các nàng cũng là hoàn toàn khác biệt tính tình cùng phong vận.

Đúng như Mai Lan Trúc Cúc, mỗi người một vẻ.

Tô Dịch không nghĩ tới chính là, tại chính mình đến Cửu Đỉnh thành ngày đầu tiên, Nguyệt Thi Thiền một cái thiếu nữ phong độ tư thái tuyệt thế, lại lại thiếu chút nữa tại tối nay chịu khổ độc thủ!

Yên lặng ngưng mắt nhìn Nguyệt Thi Thiền một lát, Tô Dịch đưa tay, đem chăn nhấc lên, lộ ra Nguyệt Thi Thiền uyển chuyển phập phồng thon dài thân ảnh.

Rồi sau đó, Tô Dịch suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn còn quyết định, nhường Khuynh Oản đến rút đi quần áo Nguyệt Thi Thiền.

Bá!

Khuynh Oản vô căn cứ nổi lên, một bộ váy tươi sống đỏ như lửa, da thịt trắng sáng như tuyết, thâm sâu thanh tịnh mắt to giống như bầu trời loan nguyệt giống nhau.

Thiếu nữ qua một cuộc quỷ dị có một không hai hóa hình chi kiếp, hôm nay đã là hạng người tu hành, lúc này thanh tú động lòng người đứng ở đó, sinh động thuyết minh cái gì gọi là hoạt sắc sinh hương, tú sắc khả xan.

Nhưng, khi biết được Tô Dịch muốn tự mình động thủ rút đi Nguyệt Thi Thiền quần áo thời gian, Khuynh Oản cũng không biết nhớ ra cái gì đó, xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn hà phi hai gò má, mắc cỡ thấp đầu đẹp, rụt rè nói: "Chủ nhân, người. . . Người đây là muốn. . . Đôi. . . Song tu sao?"

Tô Dịch: ". . ."

Nửa ngày, hắn tức giận nói: "Ngươi cái đầu nhỏ này mỗi ngày nghĩ gì thế, huống chi, ta chính là muốn song tu, không cần từ ngươi tới động thủ cởi quần áo?"

"Ây. . ."

Khuynh Oản lập tức lúng túng, ngượng ngùng không thôi.

"Mau động thủ đi, ta đây là phải giúp nàng giải độc."

Tô Dịch phân phó nói, " A..., đừng cởi hết, lưu lại theo bên mình quần áo lại."

Nói qua, ánh mắt của hắn lại nhìn giường Nguyệt Thi Thiền, hoàn toàn không "Phi lễ chớ nhìn" giác ngộ.

Gian phòng này của hắn, tự nhiên không lại bởi vì tránh hiềm nghi liền rời đi.

Huống chi, đợi tí nữa còn muốn đích thân giúp đỡ Nguyệt Thi Thiền giải độc, nên xem không nên xem, nên mạc không nên động vào, đã định trước đều không thể tránh né.

Khuynh Oản không dám chần chờ, tiến lên động thủ.

Nguyệt Thi Thiền trên người ăn mặc cũng không nhiều, một bộ bạch y, một cái đai lưng màu vàng, một cái hồ lô rượu hồng bì, một cái dây đỏ thắt

nơi cổ tay.

Rút đi những thứ này, cũng chỉ còn lại có cái yếm màu lam che lấp trước ngực cùng một cái quần lót.

Ánh đèn xuống, nàng khi sương tái tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết) cánh tay cùng thon dài như ngà voi mỹ ngọc loại sạch sẽ đùi ngọc, nổi lên một tầng nhu hòa mà mê người sáng bóng.

Thiếu nữ tư thái cực phát triển, băng da da ngọc, gầy không lộ xương, vai như đao gọt, eo như lụa luồng, một đôi bộ ngực sữa tuy bị che lấp, như trước khó nén cao ngất khí thế.

Nàng lẳng lặng nằm ở vậy, thẳng giống như kiểu tiên tử ngủ yên, xinh đẹp không gì sánh được.

Chính là Khuynh Oản, cũng nhịn không được sở trường khinh véo nhẹ bóp gương mặt Nguyệt Thi Thiền, sợ hãi than nói: "Vị tỷ tỷ này không chỉ đẹp để cho người ta kinh diễm, cả da thịt đều trắng nõn nhu hòa gọt giũa như vậy, quá dễ nhìn a."

Tô Dịch đi lên trước, phân phó nói: "Ngươi giữ lấy hai chân của nàng."

Khuynh Oản vội vàng làm theo, chỉ cảm thấy vị tỷ tỷ này chân mềm gọt giũa đầy co dãn, cảm giác thật tốt.

Tô Dịch hít sâu có một hơi, ánh mắt trong suốt mà nghiêm túc, một chưởng nhẹ nhàng đặt tại trên phần bụng trắng như tuyết của Nguyệt Thi Thiền.

Ngón tay giữa, có một tia Linh lực như xúc tu giống nhau tràn vào bên trong thân thể Nguyệt Thi Thiền.

Vu Ma Độc Cổ là một loại vật còn sống, Cực Âm tổn hại cùng ác độc, nếu muốn đem diệt trừ, chỉ có một loại biện pháp, lấy Nguyên lực là sợi tơ, kết thành tương tự dây treo cổ "Khu Cổ Sắc Lệnh", đem Cổ kia một mực giam cầm, rồi sau đó từng điểm một ghìm chết.

Như thế, mới có thể đem Cổ kia chân chính theo bên trong thân thể Nguyệt Thi Thiền mạt sát.

Bất quá, lấy Tô Dịch hôm nay đạo hạnh, muốn làm đến một bước này, mỗi ngày cần hao phí nửa khắc đồng hồ thời gian, liên tục bảy ngày, mới có thể chân chính đem Cổ kia giết chết.

Cái này là Vu Ma Độc Cổ ác độc chỗ, tu sĩ bình thường như đụng phải, căn bản không có khả năng thoát khỏi Cổ kia khống chế.

Mãnh liệt, Nguyệt Thi Thiền thân thể mềm mại run lẩy bẩy, Khuynh Oản vội vàng dùng sức, một mực đè lại hắn hai chân.

Nhìn kỹ, chỉ thấy Nguyệt Thi Thiền thanh lệ tuyệt mỹ trên mặt trái xoan hiện ra một vòng vẻ thống khổ, sáng bóng phấn gọt giũa liễm diễm môi khẽ nhếch, dồn dập thở dốc, phát ra vô ý thức tiếng rên rỉ.

Khuynh Oản nghe thế rên rỉ, không hiểu khuôn mặt đỏ lên, nội tâm ngượng ngùng quẫn bách, thanh âm này yếu ớt tiêu nấc nghẹn, dồn dập uyển chuyển. . . Người nam nhân nào có thể chịu được a.

Khuynh Oản liếc trộm Tô Dịch một cái, chỉ thấy Tô Dịch thần sắc chăm chú, ánh mắt trong sạch, giống như không hề hay biết.

"Chủ nhân định lực quả nhiên không tầm thường có thể so sánh."

Khuynh Oản trong lòng thầm khen.

Hắn cũng không biết, vừa nghe được Nguyệt Thi Thiền rên rỉ vậy một nháy mắt, Tô Dịch nội tâm cũng là rung động, ngón tay giữa khống chế Nguyên lực sợi tơ thiếu chút nữa xuất hiện sai lầm.

Hoàn hảo hắn sớm thân kinh bách chiến, nhìn quen giường tre ở giữa kiều diễm sự tình, việc quen thì dễ làm chém rụng nội tâm vậy một tia tạp niệm, Linh Thai một mảnh thanh minh.

Thời gian từng chút một đẩy di chuyển.

Nguyệt Thi Thiền thân thể trắng như tuyết run rẩy được càng lợi hại, hô hấp dồn dập, đổ mồ hôi đầm đìa, như mỡ dê loại óng ánh da thịt đều nổi lên một tầng màu hồng nhạt, vậy còn sót lại theo bên mình quần áo đều bị ướt đẫm mồ hôi, nổi bật phát họa đường cong mê người.

Nàng rõ ràng cực thống khổ, tiếng rên rỉ không ngừng vang lên.

Khuynh Oản thấy được đều một trận đau lòng, thỉnh thoảng giúp đỡ đối phương chà lau mồ hôi, động tác nhu hòa.

Ước chừng nửa khắc đồng hồ sau đó.

Tô Dịch thu hồi tay phải đặt tại phần bụng Nguyệt Thi Thiền, dài nôn một ngụm trọc khí. Cái kia đuôi lông mày thời gian cũng nổi lên vẻ uể oải.

Lấy Nguyên lực là sợi tơ, tại bên trong thân thể Nguyệt Thi Thiền ngưng tụ "Khu Ma Sắc Lệnh", vậy đợi tiêu hao, quả thực cùng đại chiến một trận cũng không có khác nhau.

Mấu chốt là cực tiêu hao tâm thần.

Bất quá hoàn hảo, cuối cùng thành công lấy Khu Ma Sắc Lệnh khốn trụ vậy Vu Ma Độc Cổ, kế tiếp đầu mỗi ngày luyện hóa một lần, không xuất ra

bảy ngày, có thể triệt để diệt sát đi cái này đầu độc cổ!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 494: Tia Nắng Ban Mai Tan Băng

Sáng sớm.

Nguyệt Thi Thiền theo trong ý thức đần độn u ám tỉnh lại.

Mở to mắt một cái chớp mắt, nàng mãnh liệt ngồi dậy, thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ cảnh giác đề phòng.

Chợt, nàng trong môi phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Chỉ thấy chăn màn theo trên người chảy xuống, làm cho nàng nửa người trên bạo lộ ra, tuy không phải không đến mảnh vải, thế nhưng vẻn vẹn chỉ còn lại cái yếm che trước ngực.

Nguyệt Thi Thiền ngọc dung đột biến.

Lẽ nào. . .

"Yên tâm, ngươi không có việc gì."

Một đạo quen thuộc lạnh nhạt thanh âm trong phòng vang lên.

Nguyệt Thi Thiền nghiêng đầu sang chỗ khác, liền thấy cách đó không xa trên giường êm, một cái thiếu niên áo bào xanh lười biếng nằm ở vậy, tuấn tú gương mặt tại hạ nổi lên tầng một nhu hòa quang ảnh.

"Tô huynh, tại sao là ngươi! ?"

Nguyệt Thi Thiền trừng lớn đôi mắt đẹp, đều có nằm mơ loại không chân thật cảm giác.

"Nếu không phải ta, ngươi đang ở đây đêm qua có thể sẽ gặp không may Tư Không Báo kia độc thủ."

Tô Dịch lúc nói chuyện, theo trên giường êm đứng dậy, chỉ một cái đầu giường một bên tủ gỗ trên quần áo , nói, "Cái này quần áo chuẩn bị cho ngươi, bên cạnh có rửa mặt đắm chìm tới, chỉnh đốn thỏa đáng về sau, đợi tí nữa nhớ kỹ xuống lầu dùng cơm."

Dứt lời, hắn chắp tay tại lưng, thản nhiên ra khỏi phòng.

Nguyệt Thi Thiền ánh mắt hoảng hốt, nửa ngày mới rút cuộc dám vững tin, mình cũng không có nằm mơ.

Mình, là bị Tô Dịch cứu!

Nhẹ nhàng đem mềm mại cái chăn cầm giữ tiến trong ngực, Nguyệt Thi Thiền nguyên bản căng thẳng tiếng lòng lúc này từng điểm một buông lỏng xuống, nhưng cùng lúc, rất nhiều nghi hoặc xông lên đầu.

"Đợi tí nữa đi hỏi một câu Tô huynh sẽ biết."

Nguyệt Thi Thiền hít thở sâu một hơi, từ trên giường đứng dậy.

Cũng ở đây một cái chớp mắt, nàng nhìn thấy tại bụng mình, có một cái chưởng ấn hồng sắc, điều này làm cho nàng tinh mâu trợn to.

Lẽ nào đêm qua là Tô huynh cởi y phục của ta, còn từng đem tay đè tại ta. . . Ta chỗ này?

Cái này chẳng phải là nói, hắn. . . Hắn nên xem không nên xem đều. . .

Nguyệt Thi Thiền khẽ cắn phấn gọt giữa môi, ngọc dung trắng nõn như ngọc một trận sáng tối chập chờn.

Nửa ngày, nàng lắc đầu, bắt đầu mặc quần áo.

Lầu các tầng một.

Bạch Vấn Tình từ lâu chuẩn bị tốt các món bữa sáng, mùi thơm nóng hổi kia bốn phía.

Tô Dịch một người ngồi ở đó, thích ý hưởng dụng, không thể không nói, tay nghề Bạch Vấn Tình lại cực kỳ không tầm thường, vô luận ăn mặn ăn chay, đều ngon ngon miệng.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình cùng ngồi ở một bên, cái này dùng cơm thời gian lại không khỏi có chút câu nệ.

Chính trực sáng sớm, lầu đặc biệt chim Tước chít chít tra, mờ mờ, xanh tươi rừng trúc cùng hoa cỏ trong gió lung lay, vang sào sạt, trong hồ nước, màu sắc rực rỡ Linh Lý thành đàn tới lui tuần tra, lay động hoa sen, thỉnh thoảng nhấc lên một chuỗi sóng hoa, đẩy ra từng vòng rung động.

Thanh yên lặng tĩnh mịch.

Làm Nguyệt Thi Thiền đi tới lầu các tầng một thời gian, liền thấy một hình ảnh như vậy, nguyên bản hơi tâm tình khẩn trương cũng biến thành bình tĩnh trở lại.

"Tô huynh."

Nguyệt Thi Thiền đi lên trước ân cần thăm hỏi.

Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đều không cấm sinh ra cảm giác kinh diễm, đẹp quá!

Chỉ thấy thiếu nữ áo trắng như tuyết, da thịt óng ánh, một trương mặt trái xoan thanh lệ tuyệt mỹ, thẳng giống như theo vẽ trong đi tới loại, không linh xuất trần.

Nhưng, nàng tức giận chất rất lành lạnh, cũng không phải là cố ý gây nên, mà là thực chất bên trong liền như thế, làm cho người ta nhìn xa xa, bằng sinh tự ti mặc cảm cảm giác.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Ngồi."

Nguyệt Thi Thiền tại một bên ngồi xuống, cũng tịnh không câu nệ, ung dung tự nhiên.

Nhưng nàng rõ ràng không tâm tư ăn cơm, ngồi ở đó chần chờ một lát, liền hỏi: "Tô huynh, có thể hay không cùng ta giảng một chút chuyện đã trải qua?"

Tô Dịch lời ít mà ý nhiều đem tối hôm qua phát sinh ở Hoán Khê Sa sự tình nói một lần.

(tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Sau khi nghe xong, Nguyệt Thi Thiền giống như thở phào loại, đứng dậy gửi tới lời cảm ơn nói: "Đa tạ Tô huynh ân cứu mạng!"

Tô Dịch khoát tay nói: "Việc nhỏ mà thôi, ngồi xuống đi, chớ có khách khí, ngược lại là ngươi, sao bị Tư Không Báo kia bắt giữ?"

Nguyệt Thi Thiền một chút suy nghĩ, liền đem sự tình ngọn nguồn êm tai nói.

Lúc trước nàng lên đường ly khai Đại Chu về sau, lẻ loi một mình đeo kiếm mà đi, kéo dài qua trăm sông ngàn núi, cuối cùng tại mấy tháng trước

đến Đại Hạ.

Cũng là theo tiến vào Đại Hạ bắt đầu, nàng gặp phải đau khổ cùng nhấp nhô nhiều lên.

Đại đa số phân tranh cùng nhấp nhô, đều cùng nàng sao chịu được xưng tuyệt đại dung mạo có quan hệ, dù sao, giống như nàng bực mỹ nhân này, vô luận đi đến nơi nào, nghĩ không để cho người chú ý cũng khó khăn.

Phàm là gặp được bực này phân tranh, Nguyệt Thi Thiền theo không chịu nhượng bộ cúi đầu, một người một kiếm, giết ra một con đường máu.

Nhưng nàng cuối cùng đến từ Đại Chu, không môn không phái không có căn cơ, cũng bởi vậy đắc tội rất nhiều thế lực tu hành.

Tựa như lần này, bởi vì giết Tư Không Báo hai thuộc hạ, tác động tại đến Cửu Đỉnh thành không lâu sau, liền bị Tư Không Báo dẫn người duy nhất, một phen ác chiến về sau, bất hạnh bị bắt.

Nàng nói đơn giản tùy ý, nhạt nhẽo vô vị.

Nhưng lại nhường Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình nghe được tâm kinh động phách.

Một cái thiếu nữ có thể nói thế gian tuyệt sắc, chỉ dựa vào một thanh kiếm, liền trên đường giết Cửu Đỉnh thành, trong lúc này nàng nên tao ngộ nhiều ít hung hiểm cùng nhấp nhô?

Lại kinh lịch qua bao nhiêu lần sống hay chết khảo nghiệm?

Cần biết, đây chính là Đại Hạ!

Nguyệt Thi Thiền hôm nay chỉ tu vi Nguyên Phủ cảnh, vả lại lẻ loi một mình, có thể làm đến một bước này, không thể nghi ngờ quá khó khăn rồi.

Tô Dịch cũng hơi xúc động, cũng rất vui mừng, Nguyệt Thi Thiền như cũ là nếu như lúc trước, quật cường vả lại kiêu ngạo, mặc dù là tại đây Đại Hạ cảnh nội, cũng chưa từng phai mờ kia một thân ngông nghênh.

Tượng Thu Hoành Không, tại ăn no trải đời sự tình đau khổ, nhận rõ thực tế chênh lệch về sau, lựa chọn gia nhập Thiên Khu kiếm tông tu hành, ẩn nhẫn mang nặng.

Đây cũng là đại đa số tu sĩ chọn cách làm.

Nhưng Nguyệt Thi Thiền không giống vậy.

Nàng dù là tao ngộ qua rất nhiều đau khổ, trải qua qua rất nhiều nhấp nhô, hắn tính tình giống nhau lúc trước!

Giống như hắn lòng cầu đạo, anh dũng có đi không có về, theo không cúi đầu.

Mà cái này, cũng chính là Tô Dịch yêu thích nhất Nguyệt Thi Thiền mới có.

Thân là kiếm tu, tự nhiên không sợ sinh tử, không có gì lo lắng thành bại, chính là thế sự hiểm ác này, cũng không có thể đánh nát một thân ngông nghênh!

"Tô huynh, tối hôm qua là ngươi giúp ta. . . Chữa thương?"

Nguyệt Thi Thiền do dự một chút, hay là hỏi đi ra, thần sắc hơi có chút không được tự nhiên.

"Các ngươi lui xuống trước đi."

Tô Dịch nhìn Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình một cái, cả hai rất thức thời đứng dậy rời đi.

Rồi sau đó Tô Dịch lúc này đem ánh mắt nhìn về phía Nguyệt Thi Thiền, nói ra: "Đúng vậy, trong cơ thể ngươi Vu Ma Độc Cổ, chỉ ta có thể cứu trị, dưới mắt vẻn vẹn nhưng đem giam cầm, muốn diệt trừ, còn cần mấy ngày thời gian, trong khoảng thời gian này, ngươi mỗi ngày đến phòng ta một chuyến lại."

"A?"

Nguyệt Thi Thiền ngơ ngác một chút, tuyệt mỹ như tiên ngọc dung hiếm thấy hiện lên một vòng vẻ quẫn bách.

Nàng thật không nghĩ đến, Tô Dịch lời nói này biết nói như thế quang minh bằng phẳng, hoàn toàn sẽ không cân nhắc giữa nam nữ tị hiềm vấn đề. . .

"Vậy. . . Tối hôm qua giúp ta rút đi quần áo. . . Cũng là Tô huynh?"

Lúc nói những lời này, Nguyệt Thi Thiền đã thấp đầu đẹp, không dám nhìn thẳng Tô Dịch ánh mắt.

Không có cách, cho dù là Tiên Tử, đối mặt loại này liên lụy mình việc riêng tư sự tình thời gian, cũng khó tránh khỏi lúng túng cùng thẹn thùng.

"Không phải là."

Tô Dịch thẳng thắn thành khẩn nói, " bất quá, lúc ấy vì giúp ngươi chữa thương, khó tránh khỏi lại có trên da thịt tiếp xúc, điểm này, nghĩ đến ngươi hẳn là cũng đã lý giải kia dù sao ngộ biến tòng quyền."

(tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Nguyệt Thi Thiền: ". . ."

Nửa ngày, nàng mới đứng vững tâm thần, nói: "Vậy. . . Về sau chữa thương cũng cần như thế?"

"Cái này tự nhiên."

Tô Dịch trả lời không cần nghĩ ngợi.

"Cái này. . ."

Nguyệt Thi Thiền vừa nghĩ tới mỗi lúc trời tối cũng phải đi Tô Dịch gian phòng rút đi quần áo, tiến hành cái loại này cực việc riêng tư chữa thương, da mặt nóng lên, lỗ tai đều hồng thấu.

"Chữa thương mà thôi, ngươi chớ để suy nghĩ nhiều."

Tô Dịch một trận lắc đầu.

Nha đầu kia, sợ là không biết chính đạo mỗi lúc trời tối vì nàng chữa thương, muốn tiêu hao lực lượng cùng tâm thần có bao nhiêu, đổi lại những người khác, chính là quỳ thỉnh hắn, đều sẽ không đáp ứng rồi.

"Tô huynh, đa tạ ngươi rồi!"

Nguyệt Thi Thiền hít thở sâu một hơi, lại lần nữa gửi tới lời cảm ơn.

Tô Dịch mỉm cười, nói: "Ta tại Đại Chu thời gian đã từng nói qua, nguyện ý làm ngươi đang ở đây kiếm đồ trên người dẫn đường, tuy rằng ngươi cự tuyệt, nhưng khó nén ta đối với ngươi thưởng thức, sở dĩ giúp ngươi, cũng là không muốn trơ mắt nhìn ngươi hạt giống tốt như vậy bị hủy rồi."

Nguyệt Thi Thiền giật mình như thế, vô thức nói: "Vẻn vẹn như thế?"

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Đương nhiên, ngươi sinh xinh đẹp cũng chiếm có rất lớn một bộ phận nguyên nhân."

Nguyệt Thi Thiền: ". . ."

Lấy lành lạnh như băng tính tình, đều có chút chống đỡ không được Tô Dịch loại này thản nhiên trực tiếp nói chuyện với nhau phương thức,

Đổi lại những người khác dám nói như thế, không phải bị nàng coi là đùa nghịch lưu manh, cầm kiếm chọc vài cái không thể!

Nhưng hết lần này tới lần khác, Nguyệt Thi Thiền lại có thể nhìn ra, Tô Dịch cũng không phải đùa nghịch lưu manh, thật sự là hắn là có cái gì thì nói cái đó, hoàn toàn khinh thường che giấu.

Quá mức trực tiếp, ngược lại làm cho Nguyệt Thi Thiền nhất thời hơi có chút chân tay luống cuống.

Tô Dịch nhiều hứng thú thưởng thức Nguyệt Thi Thiền sắc mặt xấu hổ cùng không được tự nhiên, làm một cái nữ tử lành lạnh như băng lộ ra bực này thần thái thời gian, tự nhiên một phen tư vị đặc biệt.

Bất quá, Tô Dịch cũng không phải là thanh niên sức trâu, sẽ không tại đây loại nhường bầu không khí lúng túng xuống dưới, nói ra: "Ngươi hẳn là cũng đã nhận ra, trong cơ thể Vu Ma Độc Cổ mặc dù bị giam cầm, nhưng chỉ cần nó còn sống, ngươi một thân tu vi cũng không cách nào thi triển đi ra, về sau trong khoảng thời gian này, liền tạm thời ở chỗ này cho thỏa đáng."

Hắn không hỏi Nguyệt Thi Thiền ý định, mà là trực tiếp thay đối phương làm ra quyết đoán.

Lấy tư cách nam nhân, tại một ít chuyện lên, không có khả năng đem quyền lựa chọn vứt cho nữ nhân, như vậy đã lâm vào đang bị động, cũng cực dễ dàng chuyện xấu.

Ví dụ như ngươi hỏi một câu muốn ăn cái gì, rất có thể sẽ đạt được một cái "Tùy tiện" trả lời thuyết phục.

Nhưng nếu như ngươi lại hỏi tiếp, lấy được đáp án nhất định là điều này cũng không ăn, vậy cũng không ăn.

Cái này quá bị động, còn dễ dàng bị nữ nhân đắn đo.

Lấy Tô Dịch kiêu ngạo tính tình, đương nhiên sẽ không dễ dàng tha thứ chuyện thế này phát sinh trên người mình.

Ngược lại là thay đối phương làm quyết đoán, thường thường càng có thể thu được cảm giác tín nhiệm của nữ nhân, thậm chí là cảm kích.

Liền như lúc này, Nguyệt Thi Thiền rõ ràng bị cảm động đến, thần sắc tuyệt mỹ như tiên hiện lên một vòng vẻ cảm kích, thấp giọng nói: "Tô huynh không chỉ cứu tính mạng của ta, còn thu lưu ta, chữa thương cho ta, ta. . ."

"Không nói những thứ này."

Tô Dịch khoát tay nói, " ta làm như vậy, nhưng không phải là vì cho ngươi cảm động đến rơi nước mắt, tóm lại, ngươi đầu phải nhớ kỹ, chỉ cần ta tại, ngươi liền sẽ không nguy hiểm đến tính mạng, liền vậy là đủ rồi."

Nguyệt Thi Thiền cảm xúc phập phồng, nổi lên đã lâu ấm áp, nhìn về phía ánh mắt Tô Dịch, cũng mang theo một tia nhu hòa gọt giũa, giống như đông lại tầng băng im ắng tan rã.

Từ khi ly khai Đại Chu đến nay, một mình nàng một kiếm, thói quen một mình đi đối mặt hung hiểm khó lường đau khổ cùng nhấp nhô kia, cũng thói quen một mình đi thừa nhận hết thảy,

Hiện nay, đến từ Tô Dịch chiếu cố, giống như cái này sáng sớm vẫy ra ánh dương ấm áp\, thấm vào trong trái tim băng giá của nàng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 495: Xin Giúp Đỡ

Nguyệt Thi Thiền trầm mặc rất lâu, nói: "Tô huynh, ta có thể hay không. . . Trở thành tùy tùng của ngươi?"

Nàng càng nghĩ, phải báo trả lời Tô Dịch ân tình, ngoại trừ là Tô Dịch làm việc bên ngoài, lại tìm không ra cái khác phương thức đủ để biểu đạt thành ý.

Ngôn từ trên cảm kích, vô cùng nhất yếu ớt vô lực.

Về phần ngoại vật. . .

Nàng hiện tại có thể nói là người không có đồng nào, cũng căn bản không bỏ ra nổi chừng để báo đáp ân cứu mạng tài bảo.

Trong thế tục thường có nữ tử "Không thể báo đáp, lấy thân báo đáp" lời nói.

Nhưng Nguyệt Thi Thiền cực loại trừ cùng khinh miệt loại phương thức báo ân này, cái này đã là lãng phí mình, cũng là đối với Tô Dịch không tôn trọng.

Cho nên, Nguyệt Thi Thiền cuối cùng mới nghĩ ra một cái biện pháp báo ân như vậy.

Là Tô Dịch làm việc, nhằm trả đại ân tái sinh!

Tô Dịch nghe vậy, khẽ thở dài: "Ta nói, ta cứu ngươi không phải là vì cho ngươi báo ân, huống chi, ngươi bên người ta thiếu một cái tùy tùng như ngươi sao?"

Nguyệt Thi Thiền nội tâm lập tức thất lạc, tinh mâu hơi hơi ảm đạm.

Đây đã là biện pháp nàng có thể nghĩ tới chỉ có thể báo ân.

Nhưng Tô Dịch. . . Lại tựa hồ như cũng không muốn tiếp nhận.

Đúng lúc này, Tô Dịch mỉm cười, nghiêm túc nhìn Nguyệt Thi Thiền mặt trái xoan trắng nõn thanh lệ kia, nói: "Ta lúc đầu nói lời không thay đổi, như ngươi nguyện ý, ta có thể làm ngươi đang ở đây người dẫn đường trên kiếm đồ, tự hôm nay về sau, ngươi có thể cùng ở bên cạnh ta tu hành, lúc nào ngươi muốn rời đi, tùy thời cũng có thể ly khai."

Nguyệt Thi Thiền run lên trong lòng, tinh mâu sáng long lanh xinh đẹp trợn to, khó có thể tin nhìn Tô Dịch, thân ảnh yểu điệu tuyệt tục kia đều hơi hơi đang run rẩy.

Mặc cho ai cũng có thể nhìn ra, vị này xuất trần thoát tục, linh hoạt kỳ ảo như tiên thiếu nữ, nội tâm rất kích động!

Tô Dịch cười nói: "Đương nhiên, chính như ta lúc đầu nói, đây không phải thu đồ đệ, vì vậy ngươi chớ để muốn cao hứng quá sớm, hay nghiêm túc suy tính một chút cho thỏa đáng."

Nói qua, hắn đứng dậy hướng xa xa hồ nước bước đi.

Phía sau truyền đến Nguyệt Thi Thiền thanh duyệt như âm thanh tự nhiên, "Tô huynh, ta cao hứng còn không kịp, đứt sẽ không lại như lần trước cự tuyệt như vậy!"

Tô Dịch quay đầu, liền thấy thiếu nữ áo trắng như tuyết thanh tú động lòng người đứng ở trong ánh sáng, trên ngọc dung tuyệt mỹ như vẽ, đều là dáng tươi cười sáng sủa.

Một cái chớp mắt kia, Tô Dịch chỉ cảm thấy thiếu nữ vẻ đẹp, làm hôm nay đều ảm đạm phai mờ.

Tô Dịch vui mừng giống như cười cười, nói: "Ta cũng rất chờ mong, ngươi đang ở đây trên kiếm đồ biểu hiện, đủ để cho Thương Thanh đại lục này làm rung động lắc lư."

Một cái hạt giống kiếm đạo tốt, để cho người mong đợi kia không phải tại chính mình dạy dỗ xuống, tại thế gian rực rỡ hào quang thời điểm sao?

"Nhường Thương Thanh đại lục làm rung động lắc lư. . . Tô huynh sở định mục tiêu thật cao a. .. Bất quá, cái này cũng đó có thể thấy được, hắn đối với ta là coi trọng bực nào. . ."

Nguyệt Thi Thiền mặc niệm, nỗi lòng bốc lên.

Nàng một đôi tinh mâu kia lại từng điểm một trở nên sáng lên, như như kiếm phong sáng long lanh cùng kiên định, toàn thân toả ra khác hào quang.

Nàng nhìn xa xa Tô Dịch thân ảnh dài thường thượt kia, trong lòng yên lặng nói ra: "Ngày hôm nay, nhất định sẽ tới lâm kia ta Nguyệt Thi Thiền đứt sẽ không cô phụ Tô huynh kỳ vọng."

Bên bờ hồ nước.

Tô Dịch đã thu liễm tạp niệm, bắt đầu diễn luyện Thái Hư Trấn Nguyên kinh

Về việc tu hành, hắn theo không có bất luận cái gì lười biếng.

Tu hành chi đạo, tích lũy tháng ngày, thật lâu là công!

xuống, thiếu niên áo bào xanh nhẹ nhàng dắt, động tác chậm rãi tự nhiên, nhất cử nhất động, phù hợp vạn hóa, động tĩnh thích hợp, mờ mờ ảo ảo có ôm trời ôm, thổ nạp Chu Hư phong vận.

Quyền kình kia, không phải Phật không phải Ma, không phải nho phi đạo, Thái Hư làm dẫn, Trấn Nguyên làm gốc, bị Tô Dịch kiếp trước hảo hữu Tuyệt Vũ hoàng coi là Đại Hoang cổ kim Nguyên Đạo cấp độ Trúc Cơ đệ nhất công!

Mà Tô Dịch một thân tinh khí thần, cũng là ở bên trong bực quyền kình này không ngừng ma luyện cùng bồi dưỡng.

Sung túc tu hành tài nguyên, có thể nói xưa nay đến nay cấp cao nhất Nguyên Đạo phương pháp tu luyện, hơn nữa Tô Dịch trong khoảng thời gian này hết ngày dài lại đêm thâu cần tu khổ luyện.

Hắn hôm nay, khoảng cách Nguyên Phủ cảnh trung kỳ đã không xa!

"Thi Thiền cô nương, thỉnh uống trà."

Bạch Vấn Tình trình lên một ly linh trà.

Nguyệt Thi Thiền tạ ơn về sau, nói: "Bạch tỷ tỷ về sau gọi ta Thi Thiền là được."

Bạch Vấn Tình cười đáp ứng.

Nàng bái kiến Văn Tâm Chiếu, lúc mới đầu giật nảy mình, tự nghĩ thế gian sợ là lại tìm không ra có thể cùng vị tiểu kiếm yêu này đánh đồng Tiên Tử nhân vật.

Nhưng thấy Nguyệt Thi Thiền về sau, Bạch Vấn Tình mới phát hiện mình nghĩ lầm rồi.

Bàn về dung mạo, phong vận, khí chất, Nguyệt Thi Thiền đều không kém hơn Văn Tâm Chiếu, vả lại nàng tự có phong tình thuộc về mình, lành lạnh như băng, không linh xuất trần.

Văn Tâm Chiếu nhé có thể xưng được là khuynh quốc khuynh thành, thanh nghiên siêu quần xuất chúng.

Đều là tuyệt đại mỹ nhân nhất đẳng thế gian.

Người bình thường có thể gặp được đến một cái, đã là phúc phận tám đời đã tu luyện.

Nhưng hôm nay, hai thiếu nữ xinh đẹp như vậy, tuy nhiên cũng đã cùng Tô tiền bối sinh ra diệu duyên, nhường Bạch Vấn Tình cũng không khỏi không cảm khái, cuối cùng nên nói cái này phúc của Tô tiền bối, hay phúc của hai vị mỹ nhân này?

"Bạch tỷ tỷ, ngươi có thể hay không nói cho ta một chút Tô huynh sự tình?"

Nguyệt Thi Thiền nhẹ giọng hỏi.

Bạch Vấn Tình do dự một chút, thấp giọng nói: "Ta cùng Tô tiền bối cũng là tại trước đó không lâu thời điểm quen biết kia hiểu biết sự tình cũng không nhiều, hãy để cho Nguyên Hằng mà nói a."

Nguyệt Thi Thiền nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, Nguyên Hằng đã tới rồi, lấy một loại cực sùng mộ, kính sợ giọng điệu, đem hắn cùng Tô Dịch trên đường theo Đại Chu đến đây sự tình

từng cái nói.

Đương nhiên, không nên nói hắn đương nhiên sẽ không nói.

Dù vậy, Nguyệt Thi Thiền vẫn là nghe ngây dại.

Trên Phù Tiên lĩnh, trong nháy mắt giết chết Sài đạo nhân đám yêu ma quỷ quái.

Trên Thiên Lan giang, kiếm trảm một đám tu sĩ Đại Sở\.

Trong Thúy Hàn cốc, giết Thiên Nam châu tam đại thế lực tu sĩ như giết gà làm thịt hầu.

Trên Linh Khúc đại hội, lấy sức một mình diệt Niết Phong Thánh tử, ngăn cơn sóng dữ.

. . .

Từng tràng đại chiến kia, nhường Nguyệt Thi Thiền cũng không khỏi cảm xúc bành trướng, tinh mâu dị sắc sóng gợn sóng gợn.

Khi biết được, cường đại như Vân Thiên thần cung truyền nhân, đều bị Tô Dịch không chút khách khí chém giết, Thiên Khu kiếm tông một đời tuổi trẻ nhân vật phong vân Khương Ly, đều đối với Tô Dịch nhượng bộ tạ lỗi, cả vậy đứt dưới vách Hóa Linh cảnh Hắc Giao, đều đối với Tô Dịch tôn thờ, lấy "Tiên sinh" tôn xưng thời gian.

Nguyệt Thi Thiền toàn bộ người đều giật mình ở đó.

Nàng tự nhiên hiểu rõ, Vân Thiên thần cung, Thiên Khu kiếm tông bực này đỉnh cấp đạo thống cường đại, cũng biết một vị Hóa Linh cảnh tồn tại Hắc Giao, là kinh khủng bực nào.

Nhưng càng là như thế, lại càng làm nổi bật lên Tô Dịch cường đại cùng siêu nhiên!

Diêu nhớ ngày đó, tại Đại Chu cùng Tô Dịch phân biệt thời gian, Tô Dịch cũng còn chưa hề chân chính bước lên Nguyên Đạo chi lộ.

Hôm nay mới mấy tháng thời gian, vậy danh chấn Đại Chu thiếu niên Đế sư, nghiễm nhiên đã bắt đầu tại Đại Hạ cảnh nội triển lộ có một không hai phong mang!

"Hắn. . . Đến tột cùng là một người như thế nào a. . ."

Nguyệt Thi Thiền ánh mắt hoảng hốt, nội tâm dâng lên không nói ra được hiếu kỳ.

Chỉ cảm thấy trên người Tô Dịch giống như bao trùm lấy một sương mù dày đặc, càng làm cho người ta tiếp cận, lại càng cảm giác sâu không lường được, không thể đo lường được.

Mà vừa nghĩ tới mình từ nay về sau có thể nương theo tại bên người Tô Dịch tu hành, Nguyệt Thi Thiền cũng không khỏi sinh ra rất nhiều chờ mong đến.

Tới gần buổi trưa thời gian.

Bên bờ hồ nước, Tô Dịch nằm ở bên trong ghế dựa mây, đang cầm một loại tên là "Nguyệt Phiêu" nhị liêu ném cho ăn trong hồ nước Ngư nhi thời điểm, có khách tới chơi.

Nho nhã ôn nhuận trung niên vải bào, cùng áo xám ăn mặc Ông Cửu gõ cửa mà đến.

"Đạo hữu, chúng ta lại gặp mặt."

Trung niên vải bào cười ân cần thăm hỏi.

Tô Dịch ngồi ở bên trong ghế dựa mây không nhúc nhích, nói: "Không cần hàn huyên, nói chuyện chánh sự a."

Ông Cửu mặc dù sớm biết như vậy Tô Dịch thực chất bên trong cực kiêu ngạo, nhưng lúc này cũng không nhịn được không còn gì để nói.

Chủ nhân cùng mình chủ động đến nhà bái phỏng, liền không đáng tiểu tử ngươi đứng dậy nghênh đón tiếp một chút?

Cái này cũng thế mà thôi rồi.

Nếu như cần sự tình, có phải hay không nên an bài cái ghế ngồi, pha trà mà đợi khách?

Trung niên vải bào lại không cho là đúng, tùy ý ngồi ở bên bờ hồ nước trên một khối nham thạch.

Thần sắc hắn chân thành nói: "Đạo hữu người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, thay cũng chỉ nói thẳng rồi, lần này đến viếng thăm đạo hữu, là hy vọng đạt được đạo hữu chỉ điểm, lấy tu sửa bao trùm Cửu Đỉnh thành bốn phía 'Cửu Đỉnh Trấn Giới trận' ."

Tô Dịch gật đầu nói: "Ta đại khái có thể đoán được, bất quá, tu sửa trận này nhưng cực khó khăn, ngươi tại đây loại vững tin ta có thể làm được?"

Trung niên vải bào nói: "Đạo hữu có thể một cái nhìn ra Cửu Đỉnh Trấn Giới trận tình trạng, nghĩ đến cũng tự nhiên có phương pháp giải quyết, dù là chỉ một tia hi vọng, ta cũng nguyện ý thử một lần."

Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Rất gấp?"

Trung niên vải bào than thở: "Dùng không có bao nhiêu năm, thiên hạ này muốn phát sinh kịch biến, ta phải ở đó một cuộc sáng chói đại thế tiến đến trước, liền làm chừng hoàn toàn chuẩn bị. Như đợi những thứ kia cổ lão đạo thống thế lực dồn dập xuất thế, cùng với đại quân tu sĩ dị giới kia xâm lấn mà đến, lại đi chuẩn bị những thứ này, có thể đã muộn. . ."

Hắn đuôi lông mày hiện lên một vòng thần sắc lo lắng.

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Cũng đúng, đến lúc đó thiên hạ kịch biến, trên toàn bộ Thương Thanh đại lục, thế tất đã lâm vào một cuộc lề mề rung chuyển ở bên trong, vốn có thiên hạ bố cục đã định trước đem bị đánh vỡ, như không làm đủ chuẩn bị, từ Đại Hạ Hoàng tộc nắm trong tay cái mảnh thiên hạ này. . . Chỉ sợ cũng phải không bảo vệ được."

Ông Cửu nheo mắt, nói: "Tô công tử, chuyện đó có chút không ổn đâu?"

Tô Dịch nói: "Nếu như không thích đáng, vì cái gì các ngươi muốn lên cửa xin giúp đỡ?"

Ông Cửu nghẹn lời, bị nghẹn được toàn thân khó chịu.

Tiểu tử này nói chuyện, quả thực quá làm người ta không thích rồi!

Trung niên vải bào khẽ thở dài: "Đạo hữu nói, chính là ta chỗ buồn lo, thực không dám giấu giếm, theo ta sở được đến tin tức, vô luận là tu sĩ dị giới, hay cổ đại đạo thống, hiện nay cũng còn không hiển lộ ra thực lực chân chính, bọn họ đều đang đợi, đợi vậy một cuộc sáng chói đại thế tiến đến! Lấy Đại Hạ tu hành giới bây giờ lực lượng, đến lúc đó nếu muốn cùng những thực lực này tranh bá, đã định trước đem trả giá cực giá cao thảm trọng."

Tô Dịch lắc đầu, "Sai rồi, trong mắt của ta, cái này Đại Hạ cảnh nội thế lực tu hành, đại đa số căn bản không đủ tư cách tại trong tràng đại thế này

tranh bá, bọn họ muốn muốn tiếp tục sống, lựa chọn duy nhất chính là thần phục. Hoặc là thần phục với tu sĩ dị giới, hoặc là thần phục với những đạo thống cổ đại kia."

Trung niên vải bào đồng tử ngưng lại.

Một lúc sau, hắn nhẹ gật đầu, nói: "Đạo hữu nói không sai, vì vậy, ta phải trước thời hạn làm đủ chuẩn bị, có được tại trong đại thế tranh bá tiền vốn!"

Nói đến đây, cái kia con mắt ở chỗ sâu trong có thần mang lóe lên.

"Trời kịch biến, linh khí sống lại, trên đời này đã định trước sẽ xuất hiện vô số cơ duyên và tạo hóa, cũng thế tất đã tạo nên đống thiên hạ thế lực cùng cường giả đủ để mưu đồ đoạt quyền. Đến lúc đó, chỉ dựa vào một tòa đại trận như vậy, chỉ sợ còn chưa đủ để lấy cho ngươi ngạo thị thiên hạ."

Tô Dịch lười biếng nói nói, " bất quá, ngươi trước thời hạn vì thế chuẩn bị, cũng tịnh cũng không chuyện xấu, dù sao, cơ hội chỉ chừa cho người có chuẩn bị."

Trung niên vải bào ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, nghiêm túc nói: "Vậy. . . Đạo hữu có hay không nguyện giúp ta giúp một tay?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 496: Cá Cắn Câu

Trung niên vải bào sắc mặt mang theo vẻ mong đợi, "Chỉ cần đạo hữu giúp ta, vô luận đề ra bất kỳ yêu cầu gì, đầu ta ta có thể đáp ứng, cam đoan sẽ không để cho đạo hữu thất lạc."

Ông Cửu cũng đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Hắn thấy, tuy rằng chủ nhân chưa hề triển lộ thân phận, vốn lấy Tô Dịch nhãn lực, định không khó đoán ra chủ nhân thân phận là hạng gì tôn quý.

Huống chi, tối hôm qua tại Hoán Khê Sa thời điểm, Tô Dịch cũng không cự tuyệt giúp đỡ, chỉ nói thành ý không đủ mà thôi.

Hôm nay, bọn họ chính là đến bày ra thành ý!

Nhưng ngoài dự liệu của bọn họ, Tô Dịch lại nói: "Hoa Tín Phong cùng ngươi là quan hệ như thế nào?"

"Hoa Tín Phong?"

Trung niên vải bào nghi hoặc nhìn về phía Ông Cửu.

Ông Cửu vội vàng thấp giọng nói: "Hồi bẩm chủ thượng, đó là tiểu chủ bên ngoài du lịch thời gian sử dụng rất nhiều dùng tên giả một trong."

Nghe đến lời này, Tô Dịch khóe môi không dễ dàng phát giác co quắp một cái, quả nhiên, Hoa Tín Phong nữ nhân này rất giảo hoạt, từ đầu đến cuối đều không có bại lộ qua tên thật!

Trung niên vải bào thoải mái nói ra: "Không dối gạt đạo hữu, nàng chính là nữ nhi nhỏ nhất của ta, bài danh thứ bảy, tên thật Hạ Thanh Nguyên."

Tô Dịch xuất ra khối Long Tước ngọc bội kia, nói: "Ngày hôm qua ở cửa thành thời gian, ngươi sở dĩ có thể tìm tới ta, cũng là cảm ứng được khí tức khối ngọc bội này a?"

Trung niên vải bào nhìn về phía ngọc bội ánh mắt hơi có chút phức tạp, gật đầu nói: "Đúng vậy, khối ngọc bội này là Tiểu Thất mẫu thân trước khi qua đời một khối di vật, Tiểu Thất từ nhỏ bội đeo ở trên người."

Tô Dịch kinh ngạc nói: "Nói như vậy, mẫu thân của nàng là hậu duệ Long Tước nhất mạch?"

Trung niên vải bào thần sắc lộ ra một vòng buồn vô cớ cùng hoảng hốt, nửa ngày mới lên tiếng: "Hẳn là a, ta đã từng ý đồ tìm được đáp án, nhưng đến nay vô pháp xác định."

Tô Dịch nhìn ra được, trung niên vải bào cùng Hạ Thanh Nguyên mẫu thân tầm đó, có một đoạn không đồng dạng như vậy cảm tình, không tiếp tục hỏi tiếp.

Hắn hỏi: "Vậy khối ngọc bội này có hay không muốn trả lại cho ngươi?"

Trung niên vải bào lắc đầu nói: "Nếu như Tiểu Thất giao cho đạo hữu, liền từ đạo hữu đảm bảo là được."

Tô Dịch không có chối từ, thu hồi ngọc bội, nói thẳng: "Ta có thể giúp một tay, nhưng có hai điều kiện."

Trung niên vải bào mừng rỡ, vứt bỏ tạp niệm trong đầu, nói: "Kính xin đạo hữu chỉ rõ."

Ông Cửu lại có chút khẩn trương, lo lắng Tô Dịch công phu sư tử ngoạm, mở ra quá mức điều kiện hà khắc.

Tô Dịch không nói nhảm, trực tiếp báo ra điều kiện của mình:

"Thứ nhất, ta cũng cần tài nguyên tu hành."

"Thứ hai, một khối có thể tiến về trước Tu Di tiên đảo Tu Di lệnh."

Làm nghe xong, trung niên vải bào cùng Ông Cửu liếc nhau, đều lộ ra kinh ngạc vẻ, giống như không thể tin vào tai của mình.

Tô Dịch tự tiếu phi tiếu nói: "Thế nào, các ngươi cho là ta đã mượn cơ hội này tàn nhẫn làm thịt một đao?"

Trung niên vải bào lắc đầu nói: "Đây cũng không phải, mà là ta căn bản không nghĩ tới, đạo hữu làm cho đề điều kiện, đã đơn giản dễ dàng như thế. . ."

Ông Cửu cũng âm thầm gật đầu.

Điều kiện này. . . Hoàn toàn chính xác quá dễ dàng!

Dễ dàng đến nhường Ông Cửu thậm chí đều cảm thấy có chút không nỡ.

"Nếu là ta tự tay chữa trị một cái cấm trận kia, điều kiện tự không đã đơn giản như vậy, hiện tại ta chẳng qua là nói cho các ngươi biết một cái pháp môn tu sửa mà thôi, đối với ta mà nói, cũng bất quá là tiện tay mà thôi, không tính là cái gì."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Trung niên vải bào thần sắc kỳ quặc, nhất thời không biết nên thế nào hình dung tâm tình vào giờ khắc này rồi.

Hắn là giải quyết tu sửa cấm trận vấn đề, hao phí gần nghìn năm, bỏ ra không biết nhiều ít tâm huyết cùng tài lực, đến nay đều chưa từng giải quyết nan đề gần như vô giải này.

Nhưng đến Tô Dịch trong miệng, lại vẻn vẹn nhưng "Tiện tay mà thôi" . . .

Điều này làm cho trung niên vải bào nhất thời cũng không biết nên cao hứng, hay là nên cảm thấy xấu hổ.

"Thật là tiện tay mà thôi?"

Ông Cửu cũng rất mộng, nhịn không được hỏi ra tiếng.

Tô Dịch mỉm cười nói: "Cho các ngươi mà nói, có lẽ so với lên trời còn khó hơn, nhưng với ta mà nói, đích xác là một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ mà thôi."

Hắn còn khinh thường tại trên chuyện thế này nói ngoa!

"Bất kể như thế nào, chỉ cần đạo hữu có thể giúp ta giải quyết chuyện này, đối với ta mà nói, chính là thiên đại ân tình! Ta cũng đương nhiên sẽ không làm cho đạo hữu thất lạc!"

Hít thở sâu một hơi, trung niên vải bào mở miệng, ném có tiếng.

"Đêm nay ta sẽ đi trong thành tự mình nhìn một cái trận cơ cùng bố cục trận này, ngày mai thời điểm này, các ngươi tới cầm phương pháp giải quyết."

Tô Dịch nói qua, đã theo trên ghế mây đứng dậy, "Thời điểm không còn sớm, ta liền không lưu các ngươi ở chỗ này dùng bữa rồi."

Cái này là hạ lệnh trục khách rồi.

Trung niên vải bào tuy rằng còn có một bụng lời muốn nói, nhưng cũng chỉ có thể nhẫn nhịn ở, cười nói: "Thay ngày mai lại đến quấy rầy đạo hữu."

Hắn đang muốn ly khai, lúc này thời điểm Ông Cửu chợt nhớ tới cái gì, nói: "Đạo hữu, theo ta được đến tin tức, hiện nay Cửu Đỉnh nội thành, tối thiểu có ba phe thế lực xem ngươi là địch."

Tô Dịch kinh ngạc, nói: "Nói nghe một chút."

Ông Cửu nói: "Một cái là đến từ Vân Thiên thần cung nội môn đại trưởng lão Hoắc Thiên Đô, tu vi Hóa Linh cảnh trung kỳ, bên người còn cùng theo hai Hóa Linh cảnh sơ kỳ nhân vật."

"Một cái là trong thành Hoắc thị nhất tộc, Hoắc Vân Sinh bị ngươi giết chết, đã là Hoắc thị tộc trưởng Hoắc Minh Viễn con trai trưởng, cũng là cháu trai Hoắc Thiên Đô."

Tô Dịch nghe vậy, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Vân Thiên thần cung chính là một trong tứ đại đỉnh cấp đạo thống, môn hạ truyền nhân bị giết, lấy Văn Tâm Chiếu lực lượng, căn bản không đủ tư cách đi ngăn cản bọn họ tìm đến mình trả thù.

Mà Hoắc thị chính là một trong là ba Đại tông tộc Đại Hạ.

Hoắc Vân Sinh bị giết, Hoắc thị tự không có khả năng thờ ơ.

Ông Cửu tiếp tục nói: "Một cái thế lực khác là Thanh Ất đạo tông, bọn họ hoài nghi hắn tông môn ba dài lão Lệ Diệu Hồng chết, cùng đạo hữu có quan hệ, phái Lặc Phong chân nhân cùng Đinh Hạc chân nhân hai vị này tu sĩ Hóa Linh cảnh đến đây Cửu Đỉnh thành, vì cái gì bắt đầu từ trên người đạo hữu tới tay, tìm ra hung phạm."

Dừng một chút, hắn nói ra: "Hôm nay, vô luận là Vân Thiên thần cung Hoắc Thiên Đô cùng Hoắc thị nhất tộc, hay Thanh Ất đạo tông hai vị này Hóa Linh cảnh tồn tại, cũng đã tiến vào Cửu Đỉnh thành."

Tô Dịch hơi hơi nhíu mày, ngược lại là có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Thanh Ất đạo tông lại vẫn có thể tra được trên đầu mình.

Lúc này thời điểm, trung niên vải bào dáng tươi cười ấm áp nói: "Đạo hữu cứ yên tâm, những chuyện này, ta tự sẽ giúp ngươi hóa giải, cũng không cần phải vì thế ưu phiền."

Lời nói tùy ý, lại lộ ra một cỗ bễ nghễ tự phụ tới trung khí.

Liền phảng phất đối với hắn mà nói, ngăn cản vậy hai đại đỉnh cấp đạo thống cùng ba Đại tông tộc một trong Hóa Linh cảnh tồn tại, cũng bất quá là việc rất nhỏ.

Nhưng Tô Dịch lại trước tiên liền cự tuyệt, nói: "Không cần."

Trung niên vải bào cùng Ông Cửu đều là sững sờ, không cần?

Hắn chẳng lẽ không biết, bị cái này tam đại thế lực Hóa Linh cảnh nhìn chằm chằm vào, hậu quả kia là bực nào nghiêm trọng?

Chứng kiến bọn họ phản ứng như vậy, Tô Dịch suy nghĩ một chút vẫn là giải thích một câu, "Ta cũng cần những thứ này đưa tới cửa đối thủ, lấy mài mũi kiếm. Các ngươi như nhúng tay, ngược lại đã hỏng mất sự hăng hái của ta."

Trung niên vải bào: ". . ."

Ông Cửu: ". . ."

Cả hai đối mặt, nhất thời nghẹn lời, cũng không biết nói cái gì cho phải.

Một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh, lại xem những Hóa Linh cảnh kia là đá mài kiếm! !

Cái này để cho bọn họ bực này nhìn quen sóng gió tồn tại, đều thiếu chút nữa cho là mình nghe lầm, không thể tin được đây là một cái nhân vật Nguyên Phủ cảnh dám nói lời.

Cái này như truyền đi, thiên hạ này chỉ sợ cũng hơn bất kỳ ai sẽ tin tưởng rồi!

Dù sao, điều này cũng có vẻ quá điên cuồng, chỉ biết bị coi như hoang đường ăn nói bậy bạ đối đãi.

Cho đến ly khai Thanh Vân tiểu viện, nhớ tới cùng Tô Dịch gặp mặt một màn kia màn, trung niên vải bào không nhịn được hỏi: "Lão Cửu, ngươi nói lấy tiểu tử đến tột cùng là một người như thế nào?"

Ông Cửu trầm ngâm rất lâu, nói: "Quái nhân."

Trung niên vải bào nhịn không được cười lên, nói: "Ly kinh phản đạo cũng tốt, cậy tài khinh người cũng được, chỉ cần có thể tu sửa Cửu Đỉnh Trấn Giới Đại Trận, liền là ân nhân của chúng ta."

Suy nghĩ một chút, hắn bổ sung: "Thiên đại ân nhân!"

Ông Cửu cười nói: "Lại nói tiếp, đối với chuyện này, tiểu chủ cũng không thể bỏ qua công lao, chủ thượng có hay không có thể tha thứ tiểu chủ năm đó bị tức giận rời nhà sai lầm rồi hả?"

Trung niên vải bào hừ lạnh: "Yên tâm đi, trên đời này còn không có người nào so với ta càng cưng chiều Tiểu Thất, nhưng cũng bởi vì ta trước đây ít năm quá mức cưng chiều nàng, ngược lại làm cho nàng đổi đến vô

pháp vô thiên, lúc này đây, nhất định cần phải hảo hảo mài một mài tính tình của nàng."

Hắn lời nói xoay chuyển, nói: "Đương nhiên, lần này có thể được Tô Dịch trợ giúp, nàng đích xác không thể bỏ qua công lao, tìm một cơ hội, ta tự sẽ cấp cho hắn ngợi khen."

Nói xong lời cuối cùng, hắn không khỏi cười rộ lên, đuôi lông mày khóe mắt đều là vẻ cưng chiều.

Ông Cửu nói: "Chủ thượng, chúng ta. . . Thật sự không nhúng tay vào trong chuyện giữa Tô Dịch cùng những cừu địch của hắn?"

Trung niên vải bào con mắt hiện dị sắc, nói: "Không chộn rộn rồi, ta ngược lại rất là hiếu kỳ, Tô Dịch nên như thế nào cùng tu sĩ Hóa Linh cảnh này hòa giải."

Ông chín nhẹ gật đầu, nói đến một chuyện khác, "Chủ thượng, có nữa mười ngày thời gian, Lan Đài pháp hội liền đem kéo ra màn che, hôm nay trong Cửu Đỉnh thành này, cuồn cuộn sóng ngầm, ngoại trừ hội tụ không ít yêu nghiệt cổ đại cùng đương thời kỳ tài, cũng không ít thân phận khả nghi hạng người lẻn vào tiến đến, có hay không cần triệt để quét sạch một cái?"

Trung niên vải bào không cho là đúng khoát tay áo, nói ra: "Tại đây Cửu Đỉnh thành, cho bọn hắn lá gan lớn như trời, cũng không dám xằng bậy."

. . .

Chạng vạng tối.

Tô Dịch nhường Nguyên Hằng mướn một cỗ bảo xe kéo, tự mình một người cưỡi bảo xe kéo hướng trong thành chạy tới.

Cửu Đỉnh Trấn Giới trận bao trùm tại cả tòa Cửu Đỉnh thành, trong đó trận cơ có chín chỗ, chín tòa Thần Đỉnh kia phân biệt vị trí.

Tô Dịch nội tâm kì thực sớm có pháp môn tu sửa, bất quá vì để tránh cho xuất hiện sai lầm, tự mình đi trận cơ chỗ nhìn một cái, không thể nghi ngờ càng ổn thỏa.

Đương nhiên, hắn lần này xuất hành còn một cái mục đích khác

Lấy bản thân làm mồi nhử, nhìn một cái có hay không có địch nhân mắc câu!

Cảnh ban đêm dần dần thâm trầm.

Tô Dịch cưỡi bảo xe kéo, một mực ở trong thành bôn ba, thỉnh thoảng sẽ ngừng xuống xe ngựa, đi tới vậy phong ấn có Thần Đỉnh mới có đứng im lặng hồi lâu chừng quan sát.

Nếu nói "Thần Đỉnh", kỳ thật chính là trận cơ pháp khí, cao chín trượng, ba chân hai tai, lấy có một không hai Thần Liêu luyện chế mà thành, mỗi một vị Thần Đỉnh, đều bao trùm lấy đạo văn khác nhau cấm trận.

Tuy rằng những đạo văn cấm trận kia đục khoét nghiêm trọng, nhưng Tô Dịch vẫn có thể đoán được, từng tôn Thần Đỉnh kia cùng ở trên bao trùm đạo văn cấm thực, đều xuất từ nhân vật Hoàng Cảnh thủ bút.

Nói cách khác, tại trước đây thật lâu, Cửu Đỉnh Trấn Giới trận này kì thực một cái Hoàng cấp cấm trận!

Đáng tiếc, trải qua ba vạn năm Ám Cổ chi cấm lực lượng gặm nhấm cùng phá hư, chỗ này uy năng khó lường cổ xưa cấm trận, đã tổn hại nghiêm trọng, mặc dù quyền lực vận chuyển, uy năng kia cũng không lớn bằng lúc trước.

Mỗi một tòa Thần Đỉnh phụ cận, đều có lệ thuộc hoàng thất tu sĩ cấm vệ trông coi.

Trên thực tế, mặc dù không người trông coi, cũng không ai có thể đánh cắp loại bảo vật này, bởi vì một khi đụng chạm tới gần, cũng sẽ bị cấm trận lực lượng đuổi giết.

Sở dĩ có cấm vệ trông coi, chủ yếu là vì nhắc nhở người tới gần chớ có tự mình tìm đường chết. . .

Cho đến tại trong Cửu Đỉnh thành vòng một vòng lớn, tại phản hồi Thanh Vân tiểu viện trên đường, nằm ở bảo xe kéo trong nhắm mắt dưỡng thần Tô Dịch, con mắt hơi động một chút.

Tựa hồ. . . Thật sự có cá cắn câu rồi hả?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 497: Ước Chiến Sơ Vân Hồ

Đêm đã khuya, tiếp cận rạng sáng.

Bầu trời bay mịt mờ mưa bụi, đường phố đi lên người dần dần thưa thớt lên, dọc đường ngọn đèn cũng biến thành thưa thớt, mất hết ban bác.

Đầu thu đêm mưa, đã mang theo một tia hàn ý lạnh thấu xương.

Bảo liễn nghiền ép lấy bàn đá xanh lát trên đường dài, tiếng bánh xe chi chầm chậm, ngẫu nhiên có một trận gió đêm thổi bay, ố vàng lá rụng tại bên trong màn mưa phiêu linh.

Tô Dịch ngồi dậy, ánh mắt thâm sâu.

Có người hấp tấp hướng bảo liễn tới gần!

Vèo!

Một cái ngọc giản xuyên qua màn che cửa sổ, bị người ném vào.

Tô Dịch lấy tay nắm ngọc giản, trong đó chỉ viết lấy một câu ——

"Có dám đến đây Sơ Vân hồ bái kiến?"

Thu hồi ngọc giản, Tô Dịch đối với khống chế bảo liễn xa phu nói ra: "Đi Sơ Vân hồ."

Sơ Vân hồ nằm ở phía đông Cửu Đỉnh thành.

Nơi đây khách sạn như rừng, dinh thự dày đặc, phàm là tu sĩ nơi khác tiến vào Cửu Đỉnh thành, phần lớn chọn tại khu vực phụ cận dừng chân.

Thế cho nên trong phiến khu vực này cũng là ngư long hỗn tạp, nhân vật tam giáo cửu lưu đều có.

Làm Tô Dịch cưỡi bảo liễn đến bờ Sơ Vân hồ thời gian, đã là rạng sáng, cảnh ban đêm như mực, mưa tí tách tí tách, mang theo như đao hàn ý.

Tại Tô Dịch bỏ ra gần hai mươi khối rưỡi phẩm linh thạch về sau, xa phu mặt mày hớn hở tặng cho Tô Dịch một cái ô giấy dầu.

Tô Dịch bung dù đi tại trong mưa, chỉ thấy gọi là Sơ Vân hồ, chiếm diện tích có chút rộng lớn, đèn trên thuyền chài từng điểm, ánh đèn rải rác, lờ mờ có thể chứng kiến trong hồ phiêu đãng tốp năm tốp ba tàu chở khách.

Ven hồ một bên, có một cái quán trà.

Quán trà bốn phía treo đèn lồng lớn màu đỏ, ở trong màn đêm rất là dễ làm người khác chú ý.

Bất quá, đã là rạng sáng, trong quán trà chỉ có một lão giả đang mặc áo xám canh giữ ở vậy, lẻ loi một mình.

Tại trên bàn gỗ bên người hắn, còn bày biện một trương cây cầm.

Tô Dịch khẽ giật mình, thản nhiên đi vào quán trà.

Lão giả áo xám đứng dậy, cười chắp tay: "Tô đạo hữu, lại gặp mặt."

Người này rõ ràng là Ông Cửu!

"Ngươi sao lại ở chỗ này?"

Tô Dịch kinh ngạc.

Đêm khuya thế này, đèn lạnh mưa giăng, Ông Cửu lại xuất hiện ở đây, không kiềm được Tô Dịch không kỳ quái.

"Không dối gạt công tử, Cửu Đỉnh nội thành vô luận muốn phát sinh chuyện gì, như lão hủ có lòng điều tra, tự nhiên có thể trước thời hạn một bước biết rõ tin tức."

Ông Cửu lộ ra khiêm tốn dáng tươi cười, có vẻ đối với Tô Dịch rất tôn trọng, "Tựa như lần này, lão hủ liền trước thời hạn biết rõ, Vân Thiên thần cung đại trưởng lão Hoắc Thiên Đô hạ lệnh, phái cường giả tại đây bờ Sơ Vân hồ định ngày hẹn đạo hữu."

Tô Dịch giật mình ngoài, lại không khỏi nhíu mày, "Ta không phải nói, không cho các ngươi nhúng tay?"

Ông Cửu cười nói: "Đạo hữu yên tâm, lão hủ ấy đến chỉ là vì đạo hữu truyền tin mà thôi, đợi tí nữa vô luận phát sinh cái gì, gãy sẽ không nhúng tay vào."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Không nghĩ tới, ngươi cùng chủ nhân nhà ngươi ngược lại rất có tâm a."

Ông Cửu nghiêm nghị nói: "Giống như đạo hữu như vậy có một không hai chi tài, ngàn vạn năm khó gặp, chủ nhân cùng lão hủ tự nhiên không thể không dụng tâm đối xử."

Tô Dịch chỉ một cái cây cầm trên bàn bên cạnh, nói: "Ngươi còn tinh thông âm luật một đạo?"

Ông Cửu khiêm tốn nói: "Chưa nói tới tinh thông, chỉ có thể coi là hiểu sơ một hai."

"Sẽ hay không thập diện mai phục?"

"Có "

"Đợi tí nữa nếu có chiến đấu phát sinh, đánh một khúc vì ta trợ hứng thế nào?"

Ông Cửu cười nói: "Vinh hạnh đã đến."

Tô Dịch nhẹ gật đầu, che dù, vượt qua quán trà, cất bước đi tới đêm mưa ở dưới bờ Sơ Vân hồ.

Trên mặt hồ xa xa, một chiếc tàu chở khách đột nhiên sáng lên từng chiếc từng chiếc đèn lồng.

Một cái trung niên áo bào tím đứng ở mũi thuyền, trầm giọng nói: "Tô Dịch?"

"Không sai."

Tô Dịch nói qua, đã chân đạp nước gợn, cất bước đi qua.

Chỉ thấy hắn một tay nắm cái dù, một tay phụ cõng, áo xanh nhẹ nhàng dắt, dưới chân nước gợn phập phồng, hắn lại như giẫm trên đất bằng, tiêu sái như Trích Tiên.

"Không nghĩ tới, ngươi lại thật sự dám đến."

Trung niên áo bào tím giống như thật bất ngờ, con mắt như điện vạch phá bầu trời đêm nhìn về phía Tô Dịch, thần sắc cân nhắc, "Ngươi liền một chút không lo lắng sẽ xảy ra bất trắc?"

Tô Dịch theo không thích nói nhảm, tự nhiên cũng chỉ chẳng muốn nói tiếp, cất bước đi đến thời gian, đưa tầm mắt nhìn qua bốn phía, nói: "Hoắc

Thiên Đô có đó không?"

Trung niên áo bào tím đồng tử co rụt lại, nói: "Ngươi biết là Hoắc gia chúng ta muốn ra tay với ngươi?"

Tô Dịch tại cự ly này một chiếc tàu chở khách mười trượng chỗ đứng im lặng hồi lâu chừng, cau mày nói: "Hoắc Thiên Đô không có tới?"

Hai người đối thoại, có vẻ rất kỳ quái.

Vô luận trung niên áo bào tím nói cái gì, Tô Dịch đều đáp phi sở vấn.

Điều này làm cho trung niên áo bào tím không hiểu cảm thấy một trận bị nhục nhã cùng không nhìn cảm giác, sắc mặt đều trở nên âm trầm xuống.

"Như ngươi có thể qua ta một cửa này, lão tổ nhà ta tự sẽ xuất hiện!"

Trung niên áo bào tím lạnh lùng mở miệng.

Tô Dịch xùy cười rộ lên, "Cái giá cũng không nhỏ, ta đây trước hết làm thịt các ngươi rồi chút tôm tép nhãi nhép này, lại thu thập lão tổ nhà ngươi."

Nói qua, hắn một cái cất bước, hướng chiếc tàu chở khách kia lao đi.

Oanh!

Cũng chỉ tại Tô Dịch cất bước một cái chớp mắt này, dưới mặt hồ, mãnh liệt lao ra hơn mười đạo thân ảnh, mang theo ngập trời sóng hoa.

Chút thân ảnh này nữ có nam có, toàn thân đều tỏ khắp khí tức Tụ Tinh cảnh, sát cơ xông lên trời.

Ầm ầm!

Chút tu sĩ Tụ Tinh cảnh này rõ ràng để thế đã lâu, tại xuất hiện trước tiên, liền trực tiếp thúc giục riêng phần mình bảo vật cùng bí pháp, ngay ngắn hướng hướng Tô Dịch một người đánh tới.

Cảnh ban đêm yên tĩnh bao la mờ mịt bị đánh vỡ, màn mưa tí tách bị tách ra.

Trên Sơ Vân hồ, vòng ánh sáng bảo vệ bạo tuôn, sáng lạn mỹ lệ.

Hơn mười loại bảo vật ngang trời, đao, thương, kiếm, kích, đạo ấn, chuông đồng, bình bát (chén ăn của sư), thướt ngọc. . . Mang theo các màu thần huy rực rỡ, xua tán cảnh ban đêm, tràn ngập uy năng kinh khủng hội tụ vào một chỗ, thẳng giống như từng tòa núi lửa bộc phát loại, thanh thế kinh người.

Trừ ấy, còn có nhiều loại bí pháp hiển hóa, mang theo đạo vận huyền diệu, hoặc Diễn hóa thành Phong Vân Lôi Điện, hoặc ngưng kết thành chưởng ấn, quyền mang, hoặc cấp thấp vì các loại dị tượng thần dị đáng sợ. . .

Hết thảy lực lượng hội tụ vào một chỗ, cái uy năng kia, trên bầu trời Sơ Vân hồ nhấc lên nước lũ lực lượng kinh khủng vô biên, đủ để khiến bất cứ tu sĩ Nguyên Đạo nào tuyệt vọng khiếp sợ.

Oanh long long!

Thiên địa biến sắc, hồ nước cuồn cuộn.

Xa xa đấy, Ông Cửu nhìn tình cảnh như vậy, nhíu mày, cục diện như vậy, cũng thực sự được xưng tụng thập diện mai phục.

Chỉ sợ đổi lại là Tư Không Báo bực yêu nghiệt cổ đại này, cũng không dám anh hắn phong mang.

Tô Dịch một người, lại có thể hóa giải như thế nào?

Là vận dụng bí bảo át chủ bài nào đó, hay tạm thời tránh mũi nhọn?

Ông Cửu ánh mắt một mực nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ.

Hắn nhưng chưa quên, ngày hôm nay buổi trưa cùng chủ thượng cùng một chỗ bái phỏng Tô Dịch thời gian, Tô Dịch từng nói, hắn hy vọng những địch nhân kia đưa tới cửa, lấy mài mũi kiếm!

Đến tột cùng là nói ngoa, hay thật là có bản lĩnh, theo trong một trận chiến này liền có thể nhìn trộm manh mối.

Chỉ thấy trên Sơ Vân hồ, Tô Dịch thon gầy dài thường thượt thân ảnh như là bàn thạch vị nhưng bất động.

Mà ở trên người hắn, đã có một cỗ Kiếm Ý mờ mịt xa xăm trống trải xông lên trời không.

Trong chốc lát, thiên địa phảng phất giống như bất động, màn mưa bị tách ra, pháp bảo gào thét bay múa, bí thuật nổ vang tàn sát bừa bãi, đều giống bị một cỗ uy thế vô hình áp chế cùng giam cầm.

"Cái này. . ."

Ông Cửu đồng tử co rụt lại.

Gần như đồng thời, chỉ thấy Tô Dịch một bước phóng ra, tay áo huy động.

Oanh!

Một bước kia phóng ra thời gian, thẳng giống như long trời lở đất, trong hư không hơn mười loại pháp bảo kia, đều như gặp phải đến trọng kích, tại trong từng trận tiếng ai minh bay tứ tung tán loạn.

Hơn mười loại bí thuật Diễn hóa Phong Vân Lôi Điện kia, chưởng ấn quyền mang, nhiều loại dị tượng, đều giống như đụng phải phong bạo xé rách, ầm ầm nổ tung, chỉ nghĩ mưa như thác nước phiêu tán rơi rụng.

Một bước mà thôi, vậy từ hơn mười vị trí Tụ Tinh cảnh nhân vật cùng một chỗ phát động sát phạt uy năng, nếu như giống như giấy sụp đổ tản ra tan vỡ!

Mà khi Tô Dịch tay áo huơi ra ——

(tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

'Rầm Ào Ào'!

Trong vòm trời bay xuống mưa bụi, trong hồ nước vẩy ra thủy triều, đều hóa thành vô cùng kiếm khí, chi chít, giống như vô cùng tận loại, sinh ra sục sôi xông lên trời bang bang kiếm ngân vang, triệt để bả cái phiến hư không kia bao trùm.

Kiếm khí kia, thẳng giống như màn mưa, giống như thủy triều, giống như lưới trời thưa nhưng khó lọt!

Mà mắt thấy một màn này, Ông Cửu trong đầu kìm lòng không được hiện ra một câu: "Kiếm quyển Ngân Hà rơi nhân gian, điện ngọc làm sáng tỏ vạn dặm cát bụi" !

Cái khí thế kia , làm cho hắn cũng xem thế là đủ rồi, thật sự không cách nào tưởng tượng, nên có hạng gì kiếm đạo tạo nghệ, mới có thể có khéo như thế đoạt tạo hóa Thần Uy.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Đầy trời mưa kiếm bao trùm phía dưới, một vài bức máu tanh mà tàn khốc trên tấm hình diễn.

Hơn mười vị trí Tụ Tinh cảnh tồn tại, giống như gặp lăng trì, mỗi người đem hết toàn lực ngăn cản, như trước bị loại kiếm khí không giới hạn kia trảm tại trên thân thể.

Trên người phòng ngự pháp bảo cùng hộ thể lực lượng, đều giống như giấy nổ tung, mà thân thể của bọn hắn, liền giống bị ngàn vạn lưỡi dao sắc bén bổ trúng, hóa thành vô số huyết nhục khối vụn đổ rào rào theo hư không rơi xuống.

Theo sát lấy, tuyệt vọng hoảng sợ thê lương thét lên, ở trong màn đêm liên tiếp vang lên.

Nhưng rất nhanh liền im bặt mà dừng.

Bởi vì những cái này gặp kiếm khí sát phạt Tụ Tinh cảnh nhân vật, đều đã đền tội!

Người chết tự nhiên lại không có cơ hội đi kêu thảm thiết.

Ầm ầm!

Mặt hồ cuồn cuộn, bị kiếm khí quấy đến nhấc lên cuồn cuộn hơi nước.

Trong hư không kia, máu loãng tràn ngập bay xuống, màu đỏ tươi chói mắt, làm cho người ta nhất thời không phân biệt được, màu sắc chân chính của một cơn mưa thu này.

Tô Dịch bằng hư nhượt lập ở trên mặt hồ, giống nhau trước lạnh nhạt.

Nhưng trên tàu chở khách xa xa, trung niên áo bào tím đã cả kinh vong hồn đại mạo, sắc mặt trắng bệch, giống như khó có thể tin, lại như dọa đến thất thần.

Một bước phẩy tay áo một cái, mười ba vị tu sĩ Tụ Tinh cảnh hồn phi phách tán! !

Một màn máu tanh phách tuyệt kia, thẳng giống như xuất từ thủ bút của bầu trời tiên nhân, nhân gian cái nào tốt vài lần bái kiến?

"Tư Không Báo. . . Quả thực chết không có chút nào oan. . ."

Trong quán trà bờ hồ, Ông Cửu cảm thán.

Cả hắn đều không nghĩ tới, Nguyên Phủ cảnh Tô Dịch, một kích tầm đó, liền có thần uy như thế, loại thủ đoạn kiếm đạo kia, không thể nghi ngờ quá mức đáng sợ.

Phóng nhãn thiên hạ một đời tu sĩ Nguyên Đạo tuổi trẻ, đều tìm không ra vài cái đi ra!

Đêm mưa tí tách tí tách rơi xuống, rạng sáng dưới bóng đêm Sơ Vân hồ, dần dần khôi phục lại bình tĩnh, chỉ nồng đậm máu tanh vẫn trong gió rét bốc hơi tràn ngập.

Sơ Vân hồ bốn phía trong khu vực, phân bố rất nhiều khách sạn cùng phòng ốc, hiện tại lần lượt sáng lên từng chiếc từng chiếc ánh đèn, có từng đợt kinh hô cùng bạo động thanh âm, xa xa truyền đến.

Không thể nghi ngờ, động tĩnh như vậy, đã khiến cho rất nhiều người chú ý.

"Hiện tại, có tính không qua ngươi cửa ải này?"

Trên hồ nước, Tô Dịch một tay bung dù, nhẹ giọng mở miệng, hắn thưởng thức Sơ Vân hồ trong đêm mưa, thần sắc không màng danh lợi ung dung.

Trên tàu chở khách xa xa, trung niên áo bào tím hàm răng khanh khách rung động, toàn thân run rẩy, vẻ mặt tràn đầy đều là sợ hãi cùng bất an.

Nghe tới Tô Dịch lời nói hắn không chút do dự bóp nát trong tay áo cất giấu một khối Ngọc Phù.

Phanh!

Một đạo quang diễm óng ánh xé rách cảnh ban đêm, xông lên trời không.

Một nháy mắt kia, trên Sơ Vân hồ không một mảnh sáng ngời, giống như ban ngày.

Nhưng chỉ vẻn vẹn ngay lập tức, theo quang diễm tiêu tán, hết thảy lại bị cảnh ban đêm chìm ngập, một vùng tăm tối, thu phong thu vũ lần nữa thành vì thiên địa thời gian một vòng tan không ra màu lót.

Rất nhanh, Tô Dịch giống như phát giác được cái gì, ánh mắt xa xa nhìn về phía xa xa cảnh ban đêm, cuối cùng. . . Tới rồi sao. . .

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 498: Thật Đáng Sợ Một Kiếm

Thu Vũ liên tục.

Đêm khuya Thiên Khung xuống, một đạo thân ảnh đột ngột mà trống rỗng xuất hiện, giẫm phải một diệp liên thuyền, ở sơ vân trên mặt hồ kéo lê một đầu mớn nước, hướng bên này tới gần lại đây.

Ngọn đèn dầu mặc dù ảm đạm, có thể ở Tô Dịch thần niệm ở bên trong, như trước có thể hiểu rõ chứng kiến, đây là một cái ăn mặc trường bào màu trắng lão giả.

Lão giả không biết có bao nhiêu tuổi, khuôn mặt nếp nhăn rậm rạp, một đôi đồng tử lại như là như trẻ con tinh khiết thanh tịnh, nhưng nhìn kỹ, lại hội cảm giác cặp kia mắt, giống như lớn đồng dạng giống biển thâm trầm.

Hắn tay trái xách theo một ngụm cái hộp kiếm, giẫm phải một diệp liên thuyền mà đến, toàn thân không có mảy may uy thế, im hơi lặng tiếng.

Có thể đem làm nhìn người nọ, Tô Dịch liền đoán được, cái này tất nhiên là Hoắc Thiên Đô!

Vân Thiên Thần Cung Đại trưởng lão, Hóa Linh cảnh trung kỳ đạo hạnh, bước vào Linh Đạo chi lộ đến nay đã 280 năm, ở Đại Hạ có "Thương Nguyên Chân Kiếm" tôn hiệu.

"Lão già này, lại thật sự đến rồi!"

Trong quán trà, Ông Cửu mày nhăn lại.

Hắn biết rõ Hoắc Thiên Đô cường đại, ở đương kim Đại Hạ cảnh nội, Hoắc Thiên Đô cũng thuộc về Linh Đạo cấp độ trong một cái người vô cùng lợi hại vật.

Hắn nắm giữ lấy "Thương Nguyên Kiếm Ý", kế thừa Vân Thiên Thần Cung Tam đại trấn phái Kiếm Kinh một trong "Thiên Hà Kiếm Điển", xa không phải bình thường cùng cảnh nhân vật có thể so sánh.

Liền là trong tay hắn cái hộp kiếm trong chuôi này Cổ Kiếm, cũng lai lịch rất lớn, tên gọi "Minh Sương", nghe nói là ba vạn năm trước cái nào đó cổ xưa Kiếm Tông bảo vật trấn phái, sát phạt lực kinh thế!

"Tô Dịch tiểu tử này, như cầm lão gia hỏa này đem làm mài kiếm đá, Kiếm Phong sợ không phải bị mài đoạn không thể. . ."

Ông Cửu có chút lo lắng, dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía Tô Dịch.

Để hắn giật mình nhưng đích là, hắn ở Tô Dịch trên người, nhìn không ra mảy may cảm xúc chấn động, chỉ có coi thường thương sinh giống như lạnh nhạt.

Cái này cổ lạnh nhạt, liền phảng phất thần chỉ ở quan sát chúng sinh!

Vô hi vổ bỉ, siêu nhiên hậu thế.

Thấy vậy, Ông Cửu đồng tử nhắm lại, đây là một cái thiếu niên có thể có được tâm cảnh! ?

"Ông đạo hữu, đêm khuya thế này, ngươi lúc này làm chi?"

Bỗng dưng, kia một diệp liên thuyền trên, truyền đến Hoắc Thiên Đô mang theo tang thương khí tức âm thanh.

Ông Cửu thản nhiên nói: "Yên tâm, lão hủ sẽ không chộn rộn tiến đến, này đến chỉ vì đang xem cuộc chiến, "

Liên thuyền trên, Hoắc Thiên Đô ah xong một tiếng, nói: "Đa tạ thành toàn."

Ông Cửu chậm rãi ngồi xuống, đem kia một thanh gỗ Cầm đặt trước người, ngón tay đặt tại dây đàn trên.

"Lão tổ!"

Sơ Vân Hồ trên, áo bào tím trung niên kích động được quỳ xuống chào, cực kỳ bi ai nói, "Chúng ta Hoắc thị dưới trướng mười ba vị Tụ Tinh cảnh cường giả, đều chịu khổ kẻ này Độc Thủ, rơi vào đường cùng, chỉ có thể mời lão tổ đến đây."

"Ngươi lui ra đi."

Hoắc Thiên Đô lạnh nhạt mở miệng.

Ánh mắt của hắn quét qua khu vực phụ cận, ngửi ngửi trong không khí vẫn tràn ngập mùi huyết tinh, như đại dương mênh mông giống như thâm trầm trong con ngươi, nổi lên một tia hàn ý.

"Gió thu Thu Vũ đêm thu, cái này là thiên địa ở giữa khắc nghiệt vẻ đẹp, bực này tiết, không thể nghi ngờ cũng thích hợp nhất giết người."

Lúc nói chuyện, Hoắc Thiên Đô con ngươi nhìn về phía Tô Dịch.

Vị này danh chấn thiên hạ Hóa Linh cảnh kiếm tu, thần sắc đạm mạc mà bình tĩnh, "Ta duy chỉ có không nghĩ tới, ngươi như vậy Nguyên Đạo cấp độ tiểu nhân vật, lại thật sự dám đến."

Hắn tang thương âm thanh, tựa như kia khắc nghiệt gió thu Thu Vũ giống như, phiêu đãng hồ trên nước, khu vực phụ cận không khí, đều giống như đông lại cứng lại, bị cái kia một thân uy thế vô hình chỗ nhiếp.

"Cỏn con ngươi Hoắc Thiên Đô, tại trong mắt ta, cũng không quá là một khối mài kiếm đá mà thôi, như thế nào lại để cho ta kiêng kị?"

Tô Dịch chắp hai tay sau lưng, ánh mắt mang theo một chút xem kỹ mùi vị.

Tựa như thật sự ở thưởng thức một khối mài kiếm thạch đầu.

Hóa Linh cảnh

Tồn tại, đã là Linh Đạo trên đường đại tu sĩ, xa không phải Nguyên Đạo Tam đại cảnh trong nhân vật có thể so sánh.

Nhưng mà, ở trong mắt Tô Dịch, Hoắc Thiên Đô bực này Hóa Linh cảnh tu sĩ, cũng liền so với Lệ Diệu Hồng kia chờ nhân vật hơi mạnh một ít.

Từ lúc Tích Cốc cảnh hậu kỳ lúc, Tô Dịch trước kia là lịch duyệt liền đoán được, dùng hắn khi đó tu vi, đều đủ để đi cùng Hóa Linh cảnh nhân vật tách ra cổ tay.

Mà hôm nay, hắn đã là Nguyên Phủ cảnh sơ kỳ tu vi, rất nhanh có thể đạt đến Nguyên Phủ cảnh trung kỳ.

Bực này dưới tình huống, Tô Dịch tự không có bất luận cái gì kiêng kị.

Trái lại, hắn rất sớm liền khát vọng tìm một cái Hóa Linh cảnh đối thủ đến ma luyện Kiếm Phong.

Có thể vô luận là lần trước ở Đoạn Long Nhai bờ gặp được Lệ Diệu Hồng, hay là ngày hôm qua ở hoán suối cát gặp được hóa Đồ lão ma, đều bị

người đoạt xuất thủ trước cho giải quyết hết.

Cái này để Tô Dịch nội tâm kì thực rất là tiếc nuối.

Cho nên, đem làm Hoắc Thiên Đô vào lúc đó sau khi xuất hiện, Tô Dịch nội tâm thậm chí có chút ít mừng rỡ.

Hơn nữa, Hoắc Thiên Đô trên người còn có một cỗ khó hiểu khí tức, làm như nào đó pháp bảo hoặc đạo thuật, tuy nhiên không có để Tô Dịch cảm giác được nguy hiểm, thực sự khiến cho hứng thú của hắn.

"Mài kiếm đá?"

Xa xa liên thuyền trên, Hoắc Thiên Đô nhíu mày, nhịn không được cười lên nói, "Nho nhỏ Nguyên Phủ cảnh, lại dám xem Hóa Linh cảnh là mài kiếm đá, cái này truyền đi, chẳng phải là muốn để người trong thiên hạ cười đến rụng răng?"

Hắn dáng cười thu lại, con mắt ánh sáng thâm trầm mà đạm mạc, "Đương nhiên, lão phu biết rõ, Tô tiểu hữu hoàn toàn chính xác không tầm thường có thể so sánh, hai kiếm ở giữa, có thể áp bách ta Vân Thiên Thần Cung ngoại môn trưởng lão Chương Uẩn Thao cúi đầu, càng dám không để ý hậu quả sát hại ta Vân Thiên Thần Cung ba vị nội môn truyền nhân, bực này thực lực cùng gan phách, đặt tại đương kim tu hành giới, có thể tìm không ra mấy cái đến."

Nói đến đây, hắn con mắt ánh sáng càng phát thâm trầm, mang theo một cỗ bức nhân uy thế, "Lại hôm nay đêm, đổi lại những người khác, định sẽ không đến đây phó ước, có thể tiểu hữu lại đã đến, vẫn còn một dưới thân kiếm, diệt sát ta Hoắc thị hơn mười vị Tụ Tinh cảnh nhân vật, nói thật, liền lão phu đều chịu khiếp sợ không ngừng."

Chợt, Hoắc Thiên Đô lắc đầu nói: "Đáng tiếc, tiểu hữu cuối cùng không có bước vào Linh Đạo chi lộ, có lẽ có thể ở Nguyên Đạo Tam đại cảnh đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, gần như vô địch. Có thể tối nay, tiểu hữu sợ thì không cách nào còn sống từ nơi này sơ Vân Hồ rời khỏi."

"Sự tình không có tuyệt đối, tu hành cũng giống như thế, dùng tu vi cảnh giới đến phân cao thấp, chỉ có thể chứng minh, ngươi tầm mắt quá chật, ra mắt đại thế mặt quá ít."

Tô Dịch nhàn nhạt mở miệng.

Nguyên Đạo chi lộ tu hành cảnh giới cùng Linh Đạo chi lộ tu hành cảnh giới, đích thật là cách biệt một trời, không thể quơ đũa cả nắm.

Có thể ở Đại Hoang Cửu Châu, cho tới bây giờ liền không thiếu đánh vỡ rãnh trời, kéo dài qua một đầu con đường giết địch tuyệt thế ngoan nhân!

"Ha ha ha."

Hoắc Thiên Đô cười rộ lên, "Nguyên Phủ cảnh cùng Hóa Linh cảnh ở giữa, hơn kém đâu chỉ là khác nhau một trời một vực? Nếu chỉ bằng ngươi bản thân đạo hạnh, lão phu giết ngươi dễ như trở bàn tay!"

"Nói nhảm nhiều như vậy, nguyên lai ngươi là đang lo lắng, ta sẽ cầu viện tay?"

Tô Dịch lộ ra một chút mỉm cười, "Yên tâm, đêm nay vô luận là ai, đều không hội nhúng tay tiến đến."

"Tối nay mặc dù có người nhúng tay, lão phu cũng nhất định phải lấy tính mệnh của ngươi!"

Hoắc Thiên Đô mắt lộ một chút bi sắc, nói: "Như không diệt ngươi, lại sao không phụ lòng ta kia cháu trai Hoắc Vân Sinh? Sao cản vệ ta Vân Thiên Thần Cung chi uy nghiêm? Sao thổ lộ ta Hoắc thị nhất tộc chi nộ lửa?"

Hắn lúc này tóc dài bay lên, mục bắn điện quang, sắc mặt một mảnh bi nhưng, quanh thân ngưng tụ khổng lồ khí thế.

Giờ khắc này Hoắc Thiên Đô, mới là vị kia uy chấn thiên hạ, sát phạt quyết đoán Hóa Linh cảnh kiếm tu!

BOANG...!

Hoắc Thiên Đô tay trái ném đi, cái hộp kiếm mở ra, một thanh hiện ra u ám băng ánh sáng linh kiếm lướt đi, bị hắn dùng tay phải tiếp được.

"Kiếm tên Minh Sương, theo ta chinh chiến thiên hạ một trăm chín mươi ba tái, giết địch không tính toán, tiểu hữu tối nay có thể chết lúc này dưới thân kiếm, cũng có thể mỉm cười cửu tuyền."

Hoắc Thiên Đô áo bào cổ đãng, một thân thuộc về Hóa Linh cảnh trung kỳ uy thế, tại thời khắc này khuếch tán mà mở.

Hắn dưới chân kia một diệp liên thuyền bạo vỡ thành bụi phấn, mặt hồ ầm ầm nổ đùng, nhấc lên đầy trời sóng nước, kia cảnh ban đêm Thiên Khung trên vũ vân, đều bị hung hăng tách ra.

Sơ Vân Hồ bờ, một trận tiếng kinh hô vang lên, có thể chứng kiến ở cái này rạng sáng trong đêm khuya, rất nhiều tu sĩ đều sớm bị kinh động, ở xa xa đang trông xem thế nào.

Đem làm xa xa chứng kiến kia thuộc về Hóa Linh cảnh uy thế lúc, đều không cấm hoảng sợ.

Tô Dịch thâm thúy con mắt nổi lên một chút sáng bóng.

Hắn một thân khí cơ như bị đến kích thích giống như, dùng trước nay chưa có trạng thái ầm ầm vận chuyển, ở trong chốc lát nhảy lên tới chưa từng có đỉnh phong tình trạng.

Kia cao to thân ảnh thon gầy trên, có có một không hai mũi nhọn hiện lên, tựa như vô cùng Tiên Kiếm xuất thế, uốn cong nhưng có khí thế đằng không, vạch phá cảnh ban đêm dài khung.

"Rốt cục gặp một khối như dạng mài kiếm đá. . ."

Tô Dịch thì thào.

BOANG...!

Gần như đồng thời, Huyền Ngô Kiếm lướt đi, nếu như bầu trời đêm giống như sáng long lanh thân kiếm, sinh ra từng đợt réo rắt kiếm ngân vang, giống như khát vọng ăn no nê máu tươi âm thanh.

Cái này một cái chớp mắt, Tô Dịch tựa như thay đổi một người, nếu như kiếm trong tiên, một thân lăng lệ ác liệt uy thế quan ngút trời đấy, phóng túng trương dương.

Hắn phong vô lượng, sắc bén không thể đỡ!

"Tốt!"

Ven hồ trong quán trà, Ông Cửu con ngươi tỏa sáng, sớm đã đặt tại dây đàn trên hai tay mười ngón tay tại thời khắc này phủ động.

Loong coong!

Đem làm luồng thứ nhất lộ ra khí thế hào hùng giống như sát phạt khí tức tiếng đàn ở trong bầu trời đêm vang vọng, Hoắc Thiên Đô trực tiếp động thủ.

Bá!

Hắn huy kiếm ngang trời, mạnh mẽ một nhát chém.

Trong hư không, một đạo kiếm khí như Thiên Hà giống như rủ xuống, đại quy mô, thế như phong lôi, có bàng bạc vô lượng, nghiền ép hết thảy uy thế.

Thiên Hà Kiếm Điển!

Cái môn này Vân Thiên Thần Cung Tam đại trấn phái truyền thừa một trong kiếm pháp, đi qua Hoắc Thiên Đô dùng Hóa Linh cảnh tu vi thi triển, kia chờ uy thế, để to như vậy sơ Vân Hồ đều mạnh mẽ kịch liệt rung động lắc lư, loạn lưu mãnh liệt, xoáy lên ngàn chồng chất tuyết!

Một kiếm mà thôi, kiếm thế bao trùm Càn Khôn, kiếm uy kinh động trời cao!

Ầm ầm!

Kiếm khí mênh mông cuồn cuộn, nổi giận chém tới.

Tô Dịch tay áo nhẹ nhàng, không tránh không né, nghênh vọt lên, trong tay Huyền Ngô Kiếm ngang trời giơ lên, dáng vẻ tiêu sái, phảng phất giống như tiên nhân múa kiếm, không mang theo một chút khói lửa khí tức.

Đối phương dù sao cũng là một vị Hóa Linh cảnh trung kỳ tồn tại, Tô Dịch tự nhiên sẽ không chủ quan, không hề giữ lại mà đem một thân đạo hạnh thi triển.

Cho nên đem làm một kiếm này chém ra, chỉ thấy một đạo sáng long lanh hư ảo giống như màu xanh kiếm khí Trùng Tiêu mà lên, mang theo khôn cùng mũi nhọn, có huyền diệu khó lường Ngũ Hành Đạo vận tràn ngập trong đó.

Đen tối bầu trời đêm, đều bị một kiếm này chiếu sáng.

Hắn uy như ngày, hắn ánh sáng huy hoàng!

Oanh!

Đem làm hai loại hoàn toàn không giống kiếm khí tranh phong ở cùng một chỗ, lập tức ở kia sơ Vân Hồ trên không xuất hiện một màn rung động nhân tâm hình ảnh.

Ở vô số rung động ánh mắt nhìn soi mói, Tô Dịch một kiếm kia, thẳng giống như Trường Phong Phá Lãng, dùng thế như chẻ tre chi uy, ở Hoắc Thiên Đô kia tựa như Thiên Hà Chi Thủy giống như mênh mông cuồn cuộn kiếm khí ở bên trong, xé mở một đầu thẳng tắp khe hở!

Theo kia một cái khe hở khuếch tán, sụp đổ kiếm khí như nước thủy triều giống như hướng hai bên tán đi, sáng chói ánh sáng vũ phiêu tán rơi rụng kích xạ.

Trong nháy mắt mà thôi, đến từ Hóa Linh cảnh đại tu sĩ Hoắc Thiên Đô một kiếm, liền như vải vóc giống như, bị Tô Dịch kiếm khí một phân thành hai!

Một kiếm này, tên gọi Phách Sơn Hải, đến từ Đại Khoái Tai Kiếm Kinh, chưa từng có từ trước đến nay!

Xa xa trong quán trà, Ông Cửu đánh đàn ngón tay đều khẽ run lên, ánh mắt không thể ức chế hiện ra vẻ kinh ngạc chi sắc.

Thật đáng sợ một kiếm!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 499: Kiếm Trói Thương Long

Oanh!

Ánh sáng vũ loạn chiến, lực lượng nổ vang.

Hoắc Thiên Đô đồng tử bỗng nhiên ngưng tụ, hảo cường hoành kiếm ý!

Nguyên Đạo tu sĩ cùng Linh Đạo tu sĩ ở giữa, tồn tại rãnh trời giống như Hồng Câu.

Đối với Hoắc Thiên Đô bực này Hóa Linh cảnh đại tu sĩ mà nói, Nguyên Đạo tu sĩ cũng không quá là so với thế tục võ giả cường đại hơn một chút con sâu cái kiến mà thôi.

Cho dù là đương thời kỳ tài cùng cổ đại yêu nghiệt, ở Linh Đạo đại tu sĩ trước mặt, cũng không chịu nổi một kích.

Trước một kiếm kia, Hoắc Thiên Đô vốn tưởng rằng, Tô Dịch hội vận dụng nào đó át chủ bài, còn sống nào đó ẩn giấu lực lượng, mới có thể hóa giải.

Nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Cái đó từng muốn, Tô Dịch một cái Nguyên Phủ cảnh thiếu niên, lại chỉ dựa vào hắn bản thân kiếm đạo tạo nghệ, một lần hành động đưa hắn một kiếm này phá vỡ!

Cái này không thể nghi ngờ rất bất khả tư nghị, vượt quá Hoắc Thiên Đô tưởng tượng.

Có thể hắn hiện tại đã không kịp nghĩ nhiều.

Tô Dịch một kiếm kia dư thế không giảm, hướng hắn chém tới!

"Hừ!"

Hoắc Thiên Đô hừ lạnh một tiếng, trong tay Minh Sương kiếm bạo trán dài hơn một trượng u ám băng ánh sáng, theo kiếm chuyển hướng.

Ầm ầm!

Thẳng hình như có một án treo thác nước từ trên trời giáng xuống, thế đại lực chìm, thanh thế như sấm, một lần hành động liền đem Tô Dịch kia một đạo chém tới kiếm khí nghiền nát.

"Tốt!"

Tô Dịch cười lớn một tiếng, cầm kiếm tiến lên, tại trong hư không diễn dịch Đại Khoái Tai Kiếm.

Hắn dáng vẻ sơ điên cuồng, toàn thân kiếm ý như sơn băng hải tiếu giống như liên tiếp kéo lên, triển khai chủ động công kích.

Liền phảng phất đối mặt không phải một vị đủ để cho bất luận cái gì Nguyên Đạo tu sĩ đều chỉ có thể nhìn lên Hóa Linh cảnh đại tu sĩ, mà gần kề chỉ là một cái đủ để địch nổi đối thủ.

Cái này để Hoắc Thiên Đô chỉ cảm thấy tôn nghiêm đều đụng phải nghiêm trọng khiêu khích, sắc mặt trầm xuống, trong con ngươi sát cơ mãnh liệt.

Không chút do dự, hắn vận dụng sát chiêu!

Oanh!

Đại chiến bộc phát.

Sơ Vân Hồ trên không, kiếm khí như cầu vồng, kích xạ đấu bò, bao trùm kia vùng trời khung trên vũ vân đều bị hoàn toàn cắn nát, tán loạn trừ khử.

Từng trận kiếm ngân vang tiếng nổ đì đùng, càng giống như Cửu Thiên sấm sét ở va chạm, ở cái này rạng sáng trong bóng đêm lăn đãng không ngớt.

Một màn kia màn, thẳng giống như bầu trời tiên nhân ở chinh chiến, kinh động nhân gian.

Ven hồ bốn phía, không biết bao nhiêu tu sĩ thấy nghẹn họng nhìn trân trối, thể xác và tinh thần rung động lắc lư.

Đây là Cửu Đỉnh Thành, là Đại Hạ hoàng đô!

Ai dám nghĩ giống như, tại bực này đêm khuya thời khắc, lại sẽ có như vậy một hồi có một không hai quyết đấu trình diễn?

"Thiên Hà Kiếm Điển! Ta đã biết, đó là Vân Thiên Thần Cung Đại trưởng lão Hoắc Thiên Đô đại nhân, danh chấn thiên hạ Hóa Linh cảnh đại tu sĩ!"

Có người kinh hô, nhấc lên một trận xôn xao.

Đối với thế gian tu sĩ mà nói, Hoắc Thiên Đô quả thực liền như đứng im lặng hồi lâu chân trên thế gian đỉnh cự phách, thần uy ngập trời, Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, trong ngày thường muốn gặp một mặt cũng khó khăn.

Nhưng bây giờ, vị này cự phách giống như đại nhân vật, tại sơ vân trên hồ ra tay, cái này để ai có thể không sợ hãi?

"Hoắc tiền bối đối thủ là ai?"

Rất nhiều người nghi hoặc.

Do vì đêm khuya, chiến đấu lại phát sinh ở sơ vân trong hồ, xa xa đang trông xem thế nào lúc, một ít tu sĩ thần thức căn bản không cách nào tới gần lại đây, miễn cưỡng chỉ có thể nhìn rõ, đó là một cái thanh bào thiếu niên.

Về phần thân phận, lại không người biết được.

Chỉ có một chút cay độc thế hệ, mới miễn cưỡng phân biệt ra được, kia thanh bào thiếu niên là một cái Nguyên Phủ cảnh tu sĩ, mà như vậy phát hiện, để bọn họ tất cả đều rung động thất thần, cũng không dám đi tin tưởng.

Dù sao, ai có thể tưởng tượng, lúc nào Nguyên Phủ cảnh cường giả, có thể đi cùng Hóa Linh cảnh tồn tại chống lại?

"Trảm!"

Dưới bầu trời đêm, Hoắc Thiên Đô lạnh con mắt như điện, râu tóc bay lên, một kiếm chém ra, đầy trời nước lũ quét sạch, đại quy mô, bành trướng trầm trọng.

Đó là Thương Minh kiếm ý lực lượng.

Một loại có thể nói đỉnh phong nhất lưu đạo ý, để Hoắc Thiên Đô vị này Hóa Linh cảnh tu sĩ ở xuất kiếm lúc, mỗi nhất kích đều phảng phất giống như nhấc lên trường giang đại hà, nộ hải cuồng đào, thanh thế vô cùng kinh người

.

Kia tùy tiện một kích, động liền có thể dễ dàng giết chết Nguyên Đạo cấp độ cao cấp nhất Tụ Tinh cảnh nhân vật!

Nhưng chỉ có bực này khủng bố thế công, lại không có thể không biết làm sao Tô Dịch.

Đang cùng Tô Dịch đối chiến ở bên trong, ngược lại bị từng cái hóa giải!

Cái này để Hoắc Thiên Đô cũng không khỏi kinh ngạc liên tục.

Tại hắn quyết định động thủ đối phó Tô Dịch trước, đã từng tiến hành đã qua giải, có thể đoạt được đến tin tức lại cũng không nhiều.

Gần kề biết rõ, Tô Dịch từng diệt sát cổ đại yêu nghiệt Niết Phong Thánh Tử, từng hai kiếm đánh bại Chương Uẩn Thao, từng diệt sát Hoắc Vân Sinh bọn người.

Những cái này đều là Nguyên Đạo cấp độ nhân vật, thế cho nên để Hoắc Thiên Đô vô ý thức cho rằng, Tô Dịch chiến lực lại nghịch thiên, cũng gần kề chỉ là một cái ở Nguyên Đạo cấp độ trong cực kỳ xuất chúng một cái tuyệt đại kỳ tài.

Nhưng bây giờ, hắn mới phát hiện phán đoán của mình xuất hiện nghiêm trọng sai lầm.

Tiểu tử này đâu có đâu chỉ là kỳ tài, quả thực chính là một cái không cách nào dùng lẽ thường cân nhắc quái vật!

Hoắc Thiên Đô tu hành đến nay, sống mấy trăm năm tuế nguyệt, đừng nói ra mắt rồi, liền nghe đều chưa từng nghe nói qua, trên đời này sẽ có như

Tô Dịch như vậy, có thể dùng Nguyên Phủ cảnh tu vi cùng Hóa Linh cảnh đối kháng ví dụ!

Thế cho nên đến lúc này, hắn nếu không dám như lúc ban đầu lúc như vậy khinh miệt cùng lãnh đạm, chân mày ở giữa đã hết là chăm chú trang túc chi sắc.

"Tối nay nếu không giết cẩu tặc này, không chỉ ta Hoắc Thiên Đô mặt mũi mất hết, về sau cẩu tặc này tất nhiên thành họa lớn trong lòng!"

Hoắc Thiên Đô trong con ngươi sát cơ bạo tuôn.

Hôm nay chiến đấu đã kinh bộc phát, cũng liền ý nghĩa quan hệ lẫn nhau hoàn toàn quyết liệt.

Một khi để Tô Dịch còn sống, dùng cái kia có thể nói nghịch thiên nội tình, về sau lớn lên lúc, phóng mắt thế gian này, ai có thể là đối thủ của hắn?

Đến lúc đó, vô luận là Vân Thiên Thần Cung, hay là Hoắc thị nhất tộc, còn lấy cái gì đến cùng Tô Dịch đấu pháp?

Oanh! Oanh! Oanh!

Hoắc Thiên Đô uy thế càng phát đáng sợ, một thân kiếm ý thẳng giống như mênh mông biển lớn, dẫn dắt vòng hư đại thế, xuất kiếm như nộ, mỗi nhất kích đều có tồi núi lay thành xu thế.

Cái này mang cho Tô Dịch áp lực thực lớn!

Xét đến cùng, tu vi của hắn cảnh giới cuối cùng kém quá nhiều, mà ở vào Nguyên Đạo cấp độ, chỗ nắm giữ lực lượng, chỗ ngự dụng đạo pháp uy năng, cùng Hóa Linh cảnh ở giữa có chênh lệch cực lớn.

Mà ưu thế của hắn liền ở chỗ ba điểm ——

Thứ nhất, Thần hồn trên lực lượng, so với Hoắc Thiên Đô từng có chi mà đều bị cùng.

Cái này để hắn tại chiến đấu lúc, có thể sớm bắt đến đối thủ động cơ!

Thứ hai, hắn nắm giữ kiếm đạo tạo nghệ cùng lớn đạo lực lượng, cũng xa không phải Hoắc Thiên Đô có thể so sánh.

Dù sao, Ngũ Hành Đạo vận chính là Tuyệt phẩm đạo vận, mà Tô Dịch kiếm đạo tạo nghệ, có kiếp trước kinh nghiệm chiến đấu làm phụ giúp, để hắn chiến đấu ý thức, đủ để cho Hoắc Thiên Đô theo không kịp!

Đơn cử đơn giản ví dụ, dùng Tô Dịch kiếp trước kia độc tôn Đại Hoang Cửu Châu kiến thức, để hắn đối với "Hóa Linh cảnh" hiểu rõ, đủ để nhẹ nhõm nghiền ép Hoắc Thiên Đô bực này nhân vật.

Trong chiến đấu, loại này nhận thức sẽ hóa thành một loại biết trước, liệu địch tại trước chiến đấu ý thức, bắt lấy đối phương nhược điểm, giúp cho trọng thương.

Đồng dạng, ở gặp được chí mạng uy hiếp lúc, cũng có thể sớm cảnh giác, tiến hành né tránh hoặc hóa giải.

Thứ ba, Tô Dịch tu vi cảnh giới tuy nhiên không bằng Hoắc Thiên Đô, có thể hắn đạo hạnh cùng đại đạo nội tình chi hùng hậu, lại thật lớn đền bù loại này chênh lệch.

Vô luận là ở Tích Cốc cảnh lúc chỗ ngưng kết chí cường đạo chủng, hay là ở Nguyên Phủ cảnh lúc dẫn dắt "Tiên cung ánh không" dị tượng, đặt tại Đại Hoang Cửu Châu chi địa, cũng có thể nói là muôn đời chỉ có, độc bộ cổ kim.

Cái này để Tô Dịch vốn có chiến lực, cũng xa xa vượt qua hắn bản thân tu vi cảnh giới, cái này từ hắn vừa rồi ở một kích ở giữa, liền diệt sát kia hơn mười vị Tụ Tinh cảnh nhân vật ở bên trong, có thể nhìn trộm mánh khóe.

Chính là lấy ba điểm ưu thế, dù là giờ phút này Tô Dịch chưa từng vận dụng át chủ bài, chỉ dựa vào bản thân vốn có thực lực, cũng đã có được cùng Hóa Linh cảnh ganh đua cao thấp vốn liếng!

Càng không nói đến, cái kia mười vạn tám ngàn năm chỗ tích lũy kinh nghiệm chiến đấu, lại đâu có thể nào là Hoắc Thiên Đô một cái

Hóa Linh cảnh tu sĩ có thể so sánh?

Cho nên, trước trong chiến đấu, Tô Dịch thành thạo liền đem đối phương hết thảy thế công tan rã đánh tan.

Cũng là đến lúc này, theo Hoắc Thiên Đô sát cơ bạo tuôn, vận dụng toàn bộ năng lực, mới cho Tô Dịch mang đến áp lực thực lớn.

Nhưng mà, cái này lại làm cho Tô Dịch không kinh sợ mà còn lấy làm mừng!

Hắn không thiếu chiến thắng phương pháp xử lý.

Thiếu chính là một khối có thể thí luyện Kiếm Phong mài kiếm đá!

Nếu không, cũng sẽ không biết ở tối nay không cần nghĩ ngợi mà phó ước đến đây.

Không có biện pháp, đối với hôm nay Tô Dịch mà nói, chân chính có thể chịu được quyết đấu đối thủ, thật sự quá ít. . .

"Sát!"

Hoắc Thiên Đô uy thế ở kéo lên, kiếm ý ở trở nên mạnh mẽ.

To như vậy sơ Vân Hồ, đều bị hắn một thân Hóa Linh cảnh uy thế đảo loạn, mãnh liệt cuộn trào, như sôi trào tựa như.

Một màn kia màn, thấy ven hồ trên các tu sĩ hãi hùng khiếp vía, hoảng sợ thất sắc.

Chính là ở trong quán trà đánh đàn Ông Cửu, giờ phút này cũng tâm thần chấn động.

Đối với hắn bậc này nhân vật mà nói, ngược lại cũng không phải là Hoắc Thiên Đô thể hiện ra đạo hạnh có nhiều khủng bố.

Mà chiến đấu đến lúc này, Hoắc Thiên Đô đừng nói diệt sát Tô Dịch rồi, thậm chí bị buộc bức bách có phải hay không không dùng toàn lực!

Cái này hàm ý như thế nào, Ông Cửu tự nhiên hiểu rõ.

Hắn cũng dám vững tin, lúc này đổi lại một cái Hóa Linh cảnh sơ kỳ nhân vật, chỉ sợ đều không phải là đối thủ của Tô Dịch!

"Ồ, tiểu tử này kiếm thế đã ở trở nên mạnh mẽ!"

Rất nhanh, Ông Cửu đồng tử bạo trán thần mang, phát giác được trong chiến đấu Tô Dịch, kiếm thế cũng như nước lên thì thuyền lên giống như, liên tiếp kéo lên!

Hắn thanh bào phiêu đãng, tóc dài bay lên, huy kiếm chinh chiến, tiêu sái sơ điên cuồng, càng chiến càng mạnh, càng chiến càng dũng, chẳng những không có bị áp chế, ngược lại là bày biện ra một loại thế không thể đỡ lăng lệ ác liệt tư thái.

"Tiểu tử này, mới là thiên hạ này nhất yêu nghiệt một cái quái vật. . ."

Một màn kia màn, để Ông Cửu đều có chút thất thố.

Hắn cái này rốt cục mới hiểu rõ, đêm qua ở hoán suối cát, chính mình mặc dù không ra tay, chỉ dựa vào Tô Dịch hôm nay chỗ triển lộ ra thực lực, cũng đủ toàn thân trở ra.

Cũng mới hiểu được, vì sao Tô Dịch có can đảm nói ra kia phiên xem Hóa Linh cảnh nhân vật là mài kiếm đá lời nói.

Bởi vì, Tô Dịch hoàn toàn chính xác có thể làm đến!

Hơn nữa, hay là bằng vào hắn thực lực bản thân, mà chưa từng vận dụng bí bảo cùng át chủ bài!

"Thương Minh Thiên Hà, Phược Long Nhất Kiếm!"

Mạnh mẽ, dưới bầu trời đêm, vang lên Hoắc Thiên Đô rung trời giống như hét to âm thanh.

Chỉ thấy hắn một kiếm đâm ra, ở Tô Dịch thân ảnh bốn phía, mạnh mẽ bao trùm lên một cái cực lớn nước chảy lao lung, chừng trăm trượng phạm vi, hoàn toàn do mênh mông cuồn cuộn bành trướng Thương Minh kiếm ý chỗ ngưng tụ.

Cái này rõ ràng là Hoắc Thiên Đô uy chấn thiên hạ ẩn giấu kiếm chiêu —— Phược Long!

Hắn từng bằng thuật này, kiếm trảm Hóa Linh cảnh thuồng luồng hung ác, một lần hành động oanh động Đại Hạ.

Không thể nghi ngờ, chém giết chiến đấu đến lúc này, để Hoắc Thiên Đô vị này Hóa Linh cảnh đại tu sĩ cũng bị ép, vận dụng hắn thành danh sát chiêu!

Trong chốc lát, Tô Dịch liền như trong lồng khốn thú, bốn phương tám hướng, đều là do kiếm hình biến thành lao lung hàng rào, nếu như thực chất.

"Thu!"

Hoắc Thiên Đô thần uy mênh mông cuồn cuộn, lưỡi đầy sấm mùa xuân.

Oanh! !

Trăm trượng phạm vi kiếm ý lao lung, mạnh mẽ co rút lại, hướng khốn ở trong đó Tô Dịch hung hăng trấn áp.

Vô cùng khủng bố kiếm ý uy năng, cũng là từ bốn phương tám hướng, trên trời dưới đất cùng một chỗ áp bách ở Tô Dịch trên người.

Mắt thấy một màn này, cách đó không xa Hoắc Thiên Đô khóe môi, nổi lên một vòng lãnh khốc đường cong.

Đây cũng là Phược Long.

Một kiếm như lồng chim, có thể trói Thương Long!

Huống chi là giết chết một cái Nguyên Phủ cảnh thiếu niên?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 500: Yêu Tà Chi Linh

Boong!

Tiếng đàn im bặt mà dừng.

Ông Cửu mười ngón đặt tại dây đàn trên bất động, sắc mặt biến hóa.

Hoắc Thiên Đô cái này Phược Long một kiếm quá mức mạnh mẽ, để cho hắn cũng không khỏi vì Tô Dịch lau một vệt mồ hôi, cái nào còn có tâm tư đi đánh đàn trợ hứng?

Oanh!

Chỉ thấy trong hư không, hóa thành lao lồng Thương Minh kiếm ý không ngừng co rút lại, như theo bốn phương tám hướng bạo phóng tới bên trong mũi kiếm, muốn đem giam ở trong đó Tô Dịch trấn giết.

Không thể trốn đi đâu được, tránh cũng không thể tránh.

Xa xa ven hồ trên người đang xem cuộc chiến nhìn thấy một màn này, cũng không khỏi sinh ra tuyệt vọng cảm giác.

Cũng bị nhốt trong đó Tô Dịch, lại xùy một tiếng bật cười, lắc đầu nói: "Cái này nếu là ngươi Hoắc Thiên Đô chí cường một kiếm, có thể sẽ rất khiến ta thất vọng rồi."

Thanh âm vừa vang lên, trong tay hắn Huyền Ngô kiếm vỡ tung chói mắt thần huy, tại trước người vẽ một cái.

Ầm ầm!

Năm tòa kiếm sơn chống trời dựng lên, như có bao la bát ngát cao lớn, bao la mờ mịt nguy nga, trầm trọng bao la bát ngát.

Đại Ngũ Hành Trấn Vực Kiếm!

Chỉ bất quá, đi qua Tô Dịch lấy Ngũ Hành Đạo vận thi triển đi ra, kiếm này vừa ra, giống như trong truyền thuyết vậy ra đời tại trong hỗn độn Tiên Thiên Ngũ Hành Sơn xuất thế, có trấn áp một vực, nghiền nát hết thảy đại uy thế.

Oanh!

Trời đất sụp đổ loại nổ đùng vang vọng.

Cuồn cuộn chỉ nghĩ mưa vỡ tung ở bên trong, chỉ thấy vậy nếu như lồng chim loại Phược Long một kiếm, bị năm tòa kiếm sơn cứng rắn nứt vỡ, tại Tô Dịch bốn phía ba trượng chi địa ầm ầm nổ tung, tán loạn lực lượng nước lũ quét sạch, làm cho chỗ kia thẳng như có Hỏa Sơn bộc phát, uy danh chấn đời.

"Cái này. . ."

Ông Cửu hít sâu một hơi.

"Thật mạnh! !"

Ven hồ phía trên, vô số tu sĩ ngốc trệ ở đó, khi bọn hắn trong tầm mắt, trên Sơ Vân hồ như có năm tòa núi lớn chống trời đột ngột từ mặt đất mọc lên, dễ dàng liền nghiền nát Kiếm Ý lao lồng phạm vi trăm trượng kia!

Một màn kia, kinh thế hãi tục!

"Sao có thể có thể! ?"

Hoắc Thiên Đô triệt để biến sắc, không cách nào bình tĩnh.

Lúc mới đầu, hắn khinh miệt cùng lãnh đạm, đối với Tô Dịch chẳng thèm ngó tới.

Theo chiến đấu tiếp tục trình diễn, hắn lúc này mới ý thức được Tô Dịch chiến lực đáng sợ, không thể không nghiêm túc đối xử, xem Tô Dịch là đại địch, không cho phép hắn còn sống rời đi.

Mà khi vận dụng toàn bộ lực lượng, cũng không thể không biết làm sao Tô Dịch thời gian, Hoắc Thiên Đô kì thực đã có chút tức giận rồi.

Cho nên mới có thể liều lĩnh, vận dụng Phược Long một kiếm bực này sát chiêu, ý đồ một lần hành động đem Tô Dịch trấn giết.

Ai có thể nghĩ. . .

Cả Phược Long một kiếm cũng bị phá vỡ!

Điều này làm cho Hoắc Thiên Đô làm sao không kinh sợ?

"Như tài năng chỉ có thế, trận chiến này đã có thể chấm dứt."

Xa xa, Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, hắn đột nhiên nhớ tới một sự kiện, đêm nay còn muốn cho Nguyệt Thi Thiền chữa thương, không thể lãng phí quá nhiều thời gian cùng khí lực.

Nghĩ như thế, lập tức liền đã mất đi hơn phân nửa tâm tư chiến đấu, quyết định từ giờ trở đi, tốc chiến tốc thắng.

"Cuồng vọng!"

Hoắc Thiên Đô hừ lạnh, lại lần nữa xuất kích.

Coi như Vân Thiên thần cung nội môn đại trưởng lão, hắn nắm giữ át chủ bài cùng sát chiêu, không chỉ có riêng chỉ một chiêu Phược Long.

Oanh!

Hắn huy động Minh Sương cổ kiếm, chân đạp cương đấu, một kiếm chém ra thời gian, trong hư không lập tức có ngàn vạn băng sương màu xám làm cho ngưng tụ kiếm hoa hiện lên, giống như đầy trời băng tuyết nhẹ nhàng rớt xuống.

Chi chít, vô cùng tận, lộ ra lạnh lẻo thấu xương cùng sát cơ.

Ám Sương chi ngâm!

Đây là một cái sát chiêu không chút thua kém Phược Long, phía dưới một kiếm, đủ để Băng Phong một phương thiên địa, hắn ẩn chứa Kiếm Ý, lại có thể đem đối thủ thân thể cùng thần hồn ngay lập tức cắn nát thành bụi phấn.

Cũng Tô Dịch đã mất tâm mài kiếm, hơn nữa còn muốn tiết kiệm thể lực, đâu còn sẽ lại ham chiến rồi.

Bá!

Chỉ thấy hắn thân ảnh lóe lên, lấy gió chi đạo vận thi triển "Ngự Lưu Độn Không Thuật", toàn bộ người tựa như một đạo mơ hồ hư ảo phong ảnh, dễ dàng theo vậy đánh tới đầy trời băng sương kiếm hoa trong xuyên qua.

Đây không phải cứng đối cứng, thuần túy là lấy thân pháp tốc độ, liền để cho Hoắc Thiên Đô sát chiêu thất bại!

Quá là nhanh!

Làm Hoắc Thiên Đô kịp phản ứng lúc, Tô Dịch thân ảnh thẳng giống như dịch chuyển loại, đột ngột ra hiện tại trước người hắn ba trượng chi địa.

Mà trong tay hắn Huyền Ngô kiếm, đã ngang trời một đâm tới.

Như Khổ Hải đứng đầu nhất Tụ Tinh cảnh thích khách "Người chèo thuyền" còn sống, khi thấy Tô Dịch cái này có thể nói kinh khủng một đâm thời gian, sợ là không phải xấu hổ đến không còn mặt mũi.

Keng! ! !

Hoắc Thiên Đô không thẹn là Hóa Linh cảnh tồn tại, tại đây suýt xảy ra tai nạn thời khắc, vượt qua kiếm ngăn trở một kiếm này.

Bất quá, thân ảnh của hắn tùy theo bị chấn động lảo đảo rút lui, quanh thân khí huyết một trận bốc lên.

Sắc mặt hắn không khỏi lại thay đổi, tiểu tử này thực lực. . . Sao thoáng cái lại thay đổi?

Mà cái này, vẻn vẹn chỉ là bắt đầu!

Liền bái kiến Tô Dịch một kiếm vượt lên trước tiên cơ về sau, hắn thế công lập tức như mưa to gió lớn, một kiếm so với một kiếm nhanh, một kiếm so với một kiếm uy thế kinh khủng.

Cho người cảm giác, giống như một nháy mắt chém ra trăm ngàn lần!

Thủy ngân chảy loại kiếm khí màu xanh, mang theo kiếm thế vô cùng lăng lệ ác liệt, để cho Hoắc Thiên Đô căn bản không rảnh hắn cố, cũng không kịp nghĩ nhiều, chỉ có thể lấy cứng chọi cứng, toàn lực ngăn cản hóa giải.

Keng keng keng!

Lưỡi mác vang lên loại thanh âm vang lên, cắn xé màng nhĩ.

Tại Ông Cửu rung động lắc lư ánh mắt nhìn chăm chú, vài cái trong chớp mắt mà thôi, Hoắc Thiên Đô vị này Đại tu sĩ Hóa Linh cảnh trên người, liền xuất hiện từng đạo vết kiếm tàn khốc.

Một chút vết kiếm càng là sâu đủ thấy xương!

Không phải là hắn không đỡ, mà là Tô Dịch ra tay quá nhanh, mỗi một kiếm ẩn chứa lực lượng, đều như sơn băng hải tiếu loại, cô đọng đến mức tận cùng, lực sát thương cũng mạnh mẽ đến mức tận cùng.

Hoắc Thiên Đô cho dù liều mạng hết mọi thủ đoạn, cũng khó khăn lấy chống đỡ, lâm vào đang bị động, hắn uy thế hoàn toàn bị áp chế lại!

"Đây mới là Tô Dịch chân chính năng lực à. . ."

Ông Cửu lưng thẳng bốc lên hơi lạnh, cả hắn bực này tồn tại cũng bị kinh sợ đến.

Phốc!

Bỗng dưng, huyết quang lóe lên.

Một cái cánh tay ném không bay lên, rõ ràng là cánh tay trái của Hoắc Thiên Đô bị chém rụng rồi!

Lại nhìn Tô Dịch, thân ảnh kia bởi vì quá nhanh, hoàn toàn trở nên mơ hồ hư ảo, khắp nơi là thân ảnh kia làm cho lưu lại hư ảnh, mà kiếm khí của hắn, đúng như trùng trùng điệp điệp dâng lên thủy triều, một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi, từ đầu đến cuối áp chế Hoắc Thiên Đô.

Giờ khắc này Hoắc Thiên Đô, không chỉ là cánh tay trái bị trảm, trên người đều đều là vết kiếm màu máu, tóc tai bù xù, chật vật thê thảm, bị thương chồng chồng!

Ai cũng có thể nhìn ra, trạng thái như vậy như kéo dài nữa, Hoắc Thiên Đô vị này danh chấn Đại Hạ Đại tu sĩ Hóa Linh cảnh, sớm muộn cũng bị Tô Dịch giết chết.

Chính Hoắc Thiên Đô đồng dạng hiểu rõ điểm này.

Giờ khắc này hắn đã không chỉ có chỉ là phẫn nộ, mà còn nhiều mà sợ hãi cùng bất an.

Căn bản không còn dám có bất kỳ chần chờ, Hoắc Thiên Đô vận dụng ẩn giấu đòn sát thủ!

"Minh sương làm dẫn, lâm!"

Một đạo hét to, Hoắc Thiên Đô giống như điên cuồng, không để ý bị thương nguy hiểm, một kiếm nhô lên cao nhấc ngang.

Oanh!

Một màn quỷ dị đã xảy ra.

Minh Sương cổ kiếm lên, xuất hiện một mảnh rậm rạp lỗ khảm hoa văn, bỗng nhiên hiển lộ tài năng, từng đạo vô hình huyết tuyến theo trong tay Hoắc Thiên Đô hội tụ đến Minh Sương cổ kiếm lên, khiến nó phát ra một trận Thần Ma gào rú loại tiếng Hi..i...iiii âm thanh, như cùng ăn đã no đầy đủ. Sau đó một đạo kiếm quang sáng chói nổ bắn ra mà ra.

Đạo kiếm mang này trước đó chưa từng có tráng lệ, lăng không kình xạ, càng đem Tô Dịch thế công phô thiên cái địa kia một lần hành động đánh

tan tan rã.

Hơn nữa dư thế không giảm, ầm ầm hướng Tô Dịch bổ tới!

Mà chém ra một kiếm này về sau, Hoắc Thiên Đô khuôn mặt có vẻ lại già yếu ba phần.

Lúc này, Tô Dịch mới nhìn ra, vị Vân Thiên thần cung đại trưởng lão này, vì cái gì đã là Hóa Linh cảnh tu vi, cũng trên mặt lại tràn đầy văn nhăn, nguyên lai là sử dụng Minh Sương cổ kiếm nguyên nhân!

Cái thanh cổ kiếm này cực quỷ dị, cần rút ra cầm kiếm giả tinh khí thần cùng Sinh Mệnh lực, mới có thể phát huy ra uy năng lớn nhất.

Nói cách khác, cái này là một thanh Thượng Cổ tà kiếm!

"Đường ngang ngõ tắt, khó coi!"

Tô Dịch cười lạnh một tiếng, trong tay Huyền Ngô kiếm bỗng nhiên nổ vang, thân kiếm hiện ra huyền ảo khó lường Thôn Linh sắc lệnh, mắt trần có thể thấy, Minh Diễm Ma Tước thần hồn hư ảnh, gầm thét mà ra.

Răng rắc!

Vậy từ Minh Sương cổ kiếm bắn ra sáng chói kiếm quang, cứng rắn bị Thôn Linh sắc lệnh ngăn trở, theo Minh Diễm Ma Tước há miệng một nuốt, liền đem nó nhai vỡ chìm ngập.

Hoắc Thiên Đô sợ hãi cả kinh, vạn không nghĩ tới, cả hắn đòn sát thủ, lại đều bị tuỳ tiện hóa giải như vậy!

"Không nghĩ tới một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh, ngày hôm nay lại đem ta bức bách đến mức độ này."

Hoắc Thiên Đô lộ vẻ sầu thảm lắc đầu.

Hắn ánh mắt nhìn về phía trong tay Minh Sương cổ kiếm, kiếm này mãnh liệt phát ra một tiếng sục sôi hoan hô loại tiếng Hi..i...iiii âm thanh.

Tà kiếm có linh, hấp thụ tinh huyết.

Mà lúc này, Hoắc Thiên Đô một thân sinh cơ cùng lực lượng, giống như đều tại bị kiếm này hấp thu, cái kia dung mạo thoáng cái tượng già nua vô số tuổi, ánh mắt ảm đạm, thân ảnh còng xuống, trên người da thịt từng tấc một rạn nứt, tóc dài đầy đầu đều trở nên sương trắng, rồi sau đó đổ rào rào bay xuống.

Cùng trái lại chính là, trong tay hắn Minh Sương cổ kiếm, thoáng cái giống như thiêu đốt loại, sáng như mặt trời.

Mơ hồ cũng cách nhìn, trong thân kiếm, có một đạo máu tươi hư ảnh hiện lên, thẳng giống như đến từ huyết ngục Thần Ma thức tỉnh, kinh khủng hung lệ khát máu khí tức tùy theo kích động mà ra.

Hả?

Tô Dịch đồng tử híp lại, lộ ra một vòng vẻ kinh ngạc.

Ầm ầm!

Chỉ thấy trên Sơ Vân hồ không, huyết vụ tràn ngập, già thiên tế địa, làm cho cái phiến thiên địa này giống như thoáng cái hóa thành máu tanh Luyện Ngục.

Đây là cái gì lực lượng? !

Ven hồ bên cạnh bờ, những thứ kia người đang xem cuộc chiến đều toàn thân run lên, như rơi xuống hàn quật, nhìn vậy hoàn toàn đem Sơ Vân hồ

bao phủ máu tươi sương mù, nội tâm có ức chế không nổi hoảng sợ tuôn ra.

Trong quán trà, Ông Cửu cũng không ngồi yên được nữa, vụt đất đứng dậy, đuôi lông mày hiện lên một vòng vẻ mặt ngưng trọng, thật là khủng khiếp yêu tà huyết khí!

Ở bên trong Minh Sương cổ kiếm kia, hẳn là phong ấn một đầu Thượng Cổ Tà Linh?

Lúc này, chính là Ông Cửu tu vi, cũng vẻn vẹn chỉ có thể mơ hồ chứng kiến, máu tươi sương mù kia bao trùm ở dưới Sơ Vân hồ cảnh tượng, có vẻ hơi cố hết sức.

Điều này làm cho hắn toàn thân căng thẳng, sắc mặt biến đổi, ý thức được không ổn, đã ý định ra tay.

Tô Dịch có thủ đoạn chữa trị Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, giống như nhân vật bực này, ngàn vạn năm khó gặp, hôm nay thật vất vả đạt được trợ giúp của hắn, Ông Cửu sao có thể có thể trơ mắt nhìn hắn gặp nạn?

"Vì ta Hoắc thị nhất tộc về sau không tiếp tục tai hoạ ngầm, tối nay, ta tự nhiên sát thân tế kiếm, lấy trừ cái thằng chó này!"

Ở bên trong huyết vụ cuồn cuộn, vang lên Hoắc Thiên Đô khàn khàn hư nhược thanh âm.

Chỉ thấy trong mắt của hắn mang theo một tia đau lòng, một tia tiếc nuối, cùng với vô biên dứt khoát.

Phanh!

Thân thể của hắn tượng đầu gỗ mất đi sức sống mục nát loại triệt để vỡ vụn, hóa thành một mảnh tro tàn bay lả tả.

Mà Minh Sương cổ kiếm tại thời khắc này đã trở nên màu đỏ tươi như đốt, thân kiếm run rẩy kịch liệt, thấu phát ra xông lên trời yêu tà khí hơi thở.

Lờ mờ cũng cách nhìn, vậy trong thân kiếm như có một cái Tà Linh đang giãy dụa, tại cuồng tiếu, hung uy như biển, kích động thập phương.

Làm một màn như vậy thời gian, Tô Dịch thần sắc mặc dù trở nên ngưng trọng không ít, trong con ngươi lại lộ ra một tia khinh thường, một cái Tà Linh bị phong ấn không biết bao nhiêu năm tháng mà thôi.

Thật sự cho rằng hấp thu một cái tu sĩ Hóa Linh cảnh sinh cơ, có thể vô pháp vô thiên?

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 501: Hoắc Thiên Đô, Chết!

Tuy nhiên khinh thường, nhưng Tô Dịch cũng không chủ quan.

Dù sao cũng là một đầu Thượng Cổ Tà Linh, có thể bị phong ấn ở kiếm thể trong đến nay bất diệt, hắn nắm giữ lực lượng, nhất định không phải chuyện đùa.

Tô Dịch con ngươi thâm thúy, trong nội tâm Khinh Ngữ, hoàn toàn chính xác nên đã xong. . .

Đem làm một cuộc chiến đấu đến so đấu át chủ bài thời điểm, cũng chỉ có như vậy tiếp tục ý nghĩa.

Sơ Vân Hồ trên, màu máu yêu dị sương mù tràn ngập.

Bá!

Chỉ thấy thần hồn của Hoắc Thiên Đô từ nghiền nát thân thể trong lướt đi, rồi sau đó nhảy lên bỏ vào kia một thanh màu đỏ tươi yêu dị Minh Sương Cổ Kiếm trong.

"Sát!"

Lập tức, kiếm này giống như thoáng cái sống lại giống như, ở Hoắc Thiên Đô Thần hồn lực lượng thúc dục xuống, ngang trời mà lên, chém về phía Tô Dịch.

Oanh!

Phảng phất Thiên Địa đều ở loạn chiến, một cỗ vô cùng tà ác bá đạo kiếm khí Trùng Tiêu, tàn sát bừa bãi Như Phong bạo, ở cái này dưới bóng đêm Sơ Vân Hồ trên, lộ ra dị thường chướng mắt.

Ven hồ bên cạnh bờ, không biết bao nhiêu tu sĩ hoảng sợ thất sắc, hoảng sợ bất an.

Khi bọn hắn trong tầm mắt, đầy trời màu máu sương mù ở bên trong, có vô cùng tà ác kiếm khí ngang trời, mơ hồ trong đó, giống như còn có một Tà Thần giống như Hư Ảnh ở tùy ý cười to, hung Megatron.

Gần kề cái là xa xa đang trông xem thế nào, liền làm cho lòng người sống tuyệt vọng.

Trong quán trà, Ông Cửu rốt cuộc kềm nén không được, thân ảnh lăng không mà lên, chính muốn xông vào trong hồ tiến hành cứu trợ.

Cũng chính vào giờ phút này ——

BOANG...!

Một đám Thương Mang mờ mịt kiếm ngân vang vang lên, giống như đến từ Tuyên Cổ trước kia âm thanh thiên nhiên, lại như Hỗn Độn sơ khai lúc luồng thứ nhất đại đạo luân âm thanh.

Ông Cửu run sợ run lên, bằng hư mà đứng thân ảnh phát cương.

Trong thoáng chốc, hắn phảng phất chứng kiến, kia Sơ Vân Hồ trung ương, Tô Dịch kia cao to thân ảnh, giống như thoáng cái trở nên cao lớn bao la bát ngát.

Hắn thanh bào như ngọc, tóc đen tung bay, một đám tối nghĩa thần dị kiếm ý lượn lờ quanh thân, như cũ là kia lạnh nhạt xuất trần bộ dáng.

Có thể ở trên người hắn, đã có một cỗ khó nói lên lời vô hình uy thế hiện lên.

Liền như kiếm đạo bên trên thần cái, miệng ngậm thiên hiến, chấp chưởng Nhật Nguyệt, uy áp Chư Thiên!

Liền là Ông Cửu bực này tồn tại, trong nội tâm không thể ức chế mà dâng lên một cỗ nhỏ bé như con sâu cái kiến kinh hãi kính sợ cảm giác.

Nhưng chỉ vẻn vẹn trong chốc lát, đây hết thảy cảm giác cùng cảnh tượng đều biến mất không thấy gì nữa, một trận nổ vang chi âm thanh ở Sơ Vân Hồ trên vang lên.

Oanh! !

Bao trùm hư không màu máu sương mù, phảng phất giống bị vô hình Phong Bạo xé nát, tán loạn vô tung.

Trong hồ nước ương, kia yêu dị Trùng Tiêu tà ác kiếm khí, một tiết tiết đứt đoạn, như bọt biển giống như sụp đổ, trừ khử không thấy.

Mà ngay cả kia trước Trương Cuồng Tà Linh Hư Ảnh, kia tùy ý hung lệ tiếng cười, cũng phảng phất giống như ảo giác giống như, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Cảnh ban đêm thâm trầm.

Đã không có gió thu, không có Thu Vũ.

Có thể trong thiên địa chỗ tràn ngập không khí tiêu điều xơ xác, lại đậm đặc được hóa không mở ra, tràn ngập ở mỗi một tấc trong hư không.

Đen tối cảnh ban đêm, lần nữa trở thành Sơ Vân Hồ màu lót.

Ảm đạm ngọn đèn dầu quang ảnh ở bên trong, lờ mờ để mọi người chứng kiến, ở kia trong hồ nước địa phương, cái có một đạo côi cút tuấn nhổ thân ảnh, bằng hư mà đứng.

Dưới bóng đêm, hắn liền như một khối muôn đời không dời bàn thạch, mặc cho sóng to gió lớn đại hung hiểm, cũng chưa từng bị rung chuyển quá phận không hề!

Người này tự nhiên là Tô Dịch.

Hắn cúi đầu, nhìn về phía trong tay phải, Minh Sương Cổ Kiếm gào thét run rẩy, như ở thần phục.

Trong thân kiếm, thuộc về Vân Thiên Thần Cung Đại trưởng lão thần hồn của Hoắc Thiên Đô, đã suy yếu vô cùng, giống như thiêu đốt về sau vật dễ cháy, tiêu hao hết thảy sinh cơ, sắp tiêu tán không thấy.

"So đấu thực lực, ngươi không bằng ta, so đấu át chủ bài, cũng đồng dạng không bằng ta, còn vọng tưởng dùng tánh mạng mình đến diệt sát ta Tô Dịch, ngươi. . . Xứng sao?"

Tô Dịch Khinh Ngữ, ánh mắt mang theo một chút khinh thường.

Trong thân kiếm truyền ra Hoắc Thiên Đô lộ ra thoải mái, đắng chát thì thào âm thanh: "Chết tại đây chờ lực lượng xuống, lão hủ có thể không tiếc. . ."

Tô Dịch thản nhiên nói: "Cái này là lực lượng của ta."

"Vậy sao, nếu như thế, ngươi vì sao mới gần kề Nguyên Phủ cảnh tu vi?"

Hoắc Thiên Đô trào phúng, như nghe đến một cái thiên đại chê cười.

Tô Dịch than nhẹ, nổi lên vẻ thuơng hại, "Như lúc trước, như ngươi bực này con sâu cái kiến, cũng không đủ tư cách để cho ta nhìn thẳng vào một cái."

Hoắc Thiên Đô còn muốn nói điều gì, cũng đã không kịp.

Thần hồn của hắn bắt đầu tiêu tán, tựa như ánh sáng vũ giống như từng điểm từng điểm ảm đạm, rồi sau đó hóa thành Hư Vô.

"Đại nhân, ta nguyện thần phục làm nô!"

Minh Sương Cổ Kiếm trong, truyền ra một đạo kinh hoảng tâm thần bất định tiếng cầu khẩn, mơ hồ có thể thấy được, có một đạo Tà Linh bóng dáng phủ phục trong đó, lạnh run.

"Một đầu Tà Linh, còn vọng muốn trở thành của ta nô bộc? Thật sự là. . . Nghĩ hay lắm ah."

Tô Dịch mỉm cười.

Hắn đưa tay một vòng.

Xuy một tiếng, Minh Sương Cổ Kiếm mạnh mẽ kịch liệt rung động lắc lư, trong đó kia một đạo Tà Linh bị triệt để phong ấn.

Hắn đối với cái này Tà Linh lai lịch không có hứng thú.

Không có biện pháp, kiếp trước thời điểm, hắn liền cực xem thường loại này sinh ra đời tại không sạch sẽ tội lỗi trong sức mạnh linh thể.

"Thanh kiếm nầy cũng không phải sai."

Tô Dịch tiện tay đem Minh Sương Cổ Kiếm thu hồi.

Kiếm này chất liệu, chính là Linh Đạo cấp độ thần liệu luyện chế mà thành, tuy không phải gì đó hiếm có Côi Bảo, có thể ở về sau rèn luyện Huyền Ngô Kiếm lúc, lại có thể hành động đại bổ chất dinh dưỡng.

Về phần đầu kia Tà Linh, tự nhiên không thể lãng phí, thưởng cho Minh Diễm Ma Tước đem làm đồ ăn là được.

Tô Dịch xoay người cất bước, hướng ven hồ lao đi.

Bầu trời đêm Vân Vũ tiêu tán, lộ ra một mảnh sáng sủa Tinh Thần.

Đại chiến đã xong, Sơ Vân Hồ gần bên, phảng phất giống như khôi phục trước kia yên lặng.

Quán trà chỗ, chứng kiến Lăng Ba mà đến kia một đạo cao to thân ảnh, Ông Cửu lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh giống như, từ trong rung động phục hồi lại tinh thần.

Hắn vô ý thức nghênh đón tiếp lấy, nói: "Đạo hữu không việc gì hay không?"

Nhìn kỹ lời nói, vị này gần kề lộ vừa lộ mặt liền để hoán suối cát nhu phu nhân kính sợ cúi đầu lão nhân, tại thời khắc này đối mặt Tô Dịch lúc, sắc mặt đã mang lên một chút kính trọng!

Trước thời điểm, hắn đối mặt Tô Dịch lúc, biểu hiện được lại khiêm tốn, lại cung kính, cũng gần kề chỉ là xuất phát từ lễ tiết, là vì có cầu ở Tô Dịch mà thôi.

Ở sâu trong nội tâm, cũng chỉ là coi Tô Dịch là làm vãn bối hậu sinh, xem Tô Dịch là một đời tuổi trẻ khó gặp nghịch thiên kỳ tài.

Nhưng bây giờ, Ông Cửu thái độ đã hoàn toàn không giống!

Trong đó nguyên do, Tô Dịch tự nhiên lòng dạ biết rõ.

Nhưng mà, hắn từ trước đến nay không thèm để ý những cái này, nói: "Trước chiến đấu, ngươi đều đã kinh thấy được?"

Ông Cửu gật đầu, hắn còn tưởng rằng Tô Dịch hi vọng hắn đến lời bình trận chiến này, đang chuẩn bị công tác chuẩn bị một cái tìm từ.

Chỉ thấy Tô Dịch nói ra: "Kia tốt, phiền toái ngươi đi thu thập một cái chiến lợi phẩm, ngày mai ngươi cùng chủ nhân nhà ngươi tiến về thanh vân nhỏ cư lúc, mang cho ta là được."

Ông Cửu thần sắc trì trệ, một bụng lời nói dấu ở bụng, hoàn toàn bị nghẹn ở.

Cái này Đại Hạ thiên hạ, ngoại trừ chủ thượng bên ngoài, ai dám ... như vậy sai sử chính mình?

Nhưng này nhỏ lại lại một chút cũng không khách khí! Thần thái cùng ngôn từ còn như vậy tùy ý, hẳn là trong mắt hắn, mình chính là cái. . . Làm việc lặt vặt?

"Tốt."

Ông Cửu hít thở sâu một hơi khí, dằn xuống trong nội tâm phiền muộn.

"Có bảo liễn sao?"

Tô Dịch hỏi lại.

Vừa kinh nghiệm một hồi đại chiến, hắn cũng tiêu hao thật lớn, có thể ngồi xe thời điểm tự nhiên sẽ không đi đường.

Ông Cửu trong nội tâm một trận cười khổ, được, tiểu tử này đả xà tùy côn trên, sai sử chính mình lúc càng phát không khách khí.

Có thể không có biện pháp, hắn còn thiên thiên không có lý do gì cự tuyệt, nói ra: "Đạo hữu chỉ cần dọc theo này phố hướng về phía trước đi, không ra ngoài khoảnh khắc, thì sẽ có bảo liễn đến đây tiếp giá."

"Đa tạ."

Tô Dịch xoay người hướng xa xa bước đi.

"A, cái này kiêu ngạo đến thực chất bên trong tiểu tử rõ ràng còn hội gửi tới lời cảm ơn? Nhưng mà, vậy cũng là nói một câu xuôi tai lời nói."

Ông Cửu trong nội tâm có chút thoải mái không ít.

"Đúng rồi."

Tô Dịch đột nhiên đứng im lặng hồi lâu chân, giống như nhớ tới gì đó.

"Đạo hữu còn có cái gì muốn phân phó?"

Ông Cửu hỏi.

Chỉ thấy Tô Dịch chỉ một cái kia trên mặt bàn mộc cầm, nói, "Cá nhân ta cho ngươi một cái chân thành đề nghị, ngươi không thích hợp âm luật một đạo, về sau đừng đánh đàn rồi, nếu không hội chà đạp thập diện mai phục bực này tốt khúc."

Nói xong, hắn đã chắp tay tại lưng, đi nhanh mà đi.

Chỉ để lại mặt mũi tràn đầy chỉ đen Ông Cửu, xấu hổ xấu hổ và giận dữ đến xấu hổ vô cùng.

Tiểu tử này, miệng sao mà chi độc! !

Lúc này, ven hồ bên cạnh bờ trên những kia đang xem cuộc chiến các tu sĩ giống như rốt cục hậu tri hậu giác mà phục hồi lại tinh thần, rồi sau đó cái này Sơ Vân Hồ bốn phía như tạc nồi giống như, vang lên một trận xôn xao âm thanh.

"Ông trời! Vân Thiên Thần Cung Đại trưởng lão vậy mà chết rồi! !"

Không biết bao nhiêu người rung động, nghẹn họng nhìn trân trối.

"Kia một kích cuối cùng hạng gì khủng bố, như thế nào bị ngăn trở? Kia thanh bào thiếu niên đến tột cùng là thần thánh phương nào?"

Cũng có rất nhiều người ở đo lường được thân phận của Tô Dịch, có thể đều không ngoại lệ, đều không hiểu ra sao.

Có thể càng là như thế, lại càng để người cảm thấy thần bí, không thể ức chế địa sản sinh kính sợ cảm xúc.

"Ngày mai Cửu Đỉnh Thành, sợ là muốn bởi vì việc này mà nhấc lên sóng to gió lớn!"

Có lớp người già nhân vật nói chi chuẩn xác.

Hoắc Thiên Đô, một vị danh chấn thiên hạ Hóa Linh cảnh tồn tại, hắn thân phận cũng cực đáng sợ, đã Tứ đại đỉnh cấp đạo thống một trong Vân Thiên Thần Cung nội môn Đại trưởng lão, lại là Đại Hạ Tam đại dòng họ một trong Hoắc thị dòng họ Thái thượng trưởng lão một trong.

Như vậy thao thiên đại nhân vật, cũng tại tối nay bỏ mạng tại Sơ Vân Hồ phía trên!

Căn bản là không cần nghĩ, việc này nhất định đem dẫn phát thiên hạ oanh động, làm cả tu hành giới chịu rung động lắc lư!

. . .

Khoảng cách Sơ Vân Hồ không xa một ngôi lầu các tầng cao nhất ngọc đài trên.

"Không, không có khả năng! Tuyệt không có khả năng này! !"

Hoắc thị tộc trưởng Hoắc Minh Viễn mặt mũi tràn đầy cực kỳ bi ai cùng kinh sợ, cái trán gân xanh bạo trán.

Hắn một bộ áo bào tím, tướng mạo đường đường, uy nghi cực thịnh, nhưng lúc này lại có vẻ cực thất thố.

Ở bên cạnh hắn, một đám Hoắc thị đại nhân vật đều sắc mặt âm trầm.

Trước đại chiến trình diễn lúc, bọn họ đều ở xa xa đang trông xem thế nào.

Có thể chẳng ai ngờ rằng, ở cuối cùng Hoắc Thiên Đô dùng trả giá tánh mạng làm cái giá lớn một kiếm, lại đều thua trận rồi!

Cái này để bọn họ nhất thời nửa khắc căn bản không cách nào tiếp nhận.

"Cái này. . . Cái này có thể để cho ta như thế nào hướng tông môn giải thích ah!"

Một cái giữ lại râu cá trê, tóc dài như mực hoa bào trung niên đấm ngực dậm chân, thần sắc lộ vẻ bi phẫn.

Dư Phong Hà.

Vân Thiên Thần Cung nội môn bài danh thứ tư trưởng lão, một vị Hóa Linh cảnh sơ kỳ tồn tại.

Ở bên cạnh hắn, là một thân ảnh hùng tuấn cường tráng nam tử, tên là Nhiếp Ưng Sơn, đồng dạng là đến từ Vân Thiên Thần Cung, Hóa Linh cảnh sơ kỳ, nội môn bài danh đệ ngũ trưởng lão.

Lúc này, hai người bọn họ Vân Thiên Thần Cung đại nhân vật sắc mặt, một cái so với một cái khó coi.

Về phải chăng muốn đối phó Tô Dịch, Vân Thiên Thần Cung cao tầng ở giữa tiến hành quá dài đạt mấy ngày cãi lộn.

Cuối cùng, ở Thái Thượng Tam trưởng lão "Tĩnh Hải Chân Quân" ra mặt xuống, đồng ý Hoắc Thiên Đô dẫn người tiến về Cửu Đỉnh Thành diệt sát Tô Dịch.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, Hoắc Thiên Đô bực này danh chấn thiên hạ Hóa Linh cảnh trung kỳ tồn tại, hội ở tối nay chết ở một cái Nguyên Phủ cảnh thiếu niên trong tay?

Bầu không khí áp lực.

Những cái này ở thế tục tu sĩ trong mắt nếu như bá chủ giống như những người lớn, đều như cha mẹ chết!

Bỗng dưng, Hoắc thị một vị đại nhân vật Sát Khí Đằng Đằng nói: "Nếu không thì, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, chúng ta bây giờ đồng loạt ra tay, đi diệt sát Tô Dịch cái này tiểu súc sanh?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 502: Trong Nội Cung

Hiện tại liền động thủ, đi giết Tô Dịch?

Mọi người thần sắc khác nhau.

"Không ổn!"

Có người trực tiếp phản đối, "Lại không đề Tô Dịch kẻ này chiến lực hạng gì khủng bố, gần kề trận chiến này khiến cho động tĩnh, sợ là đã kinh khiến cho cái này Cửu Đỉnh Thành thế lực khắp nơi chú ý, lúc này động thủ, nhất định biến số rất nhiều."

Không ít người gật đầu.

Trận này trình diễn ở Sơ Vân Hồ trên không có một không hai quyết đấu, dẫn dắt bắt đầu động tĩnh quá lớn.

Căn bản không cần nghĩ đã biết rõ, chiếm giữ ở trong thành những kia thế lực lớn, nhất định đã bắt đầu hành động.

Có người sắc mặt âm trầm nói: "Có thể kẻ này vừa kinh nghiệm một hồi đại chiến, hắn tiêu hao tất nhiên thật lớn, hơn nữa trong tay hắn át chủ bài cũng đã thi triển ra, lúc này đúng là diệt sát hắn thời cơ tốt nhất, nếu là bỏ qua. . . Về sau sợ là lại tìm không ra cơ hội cỡ này."

Lời này vừa nói ra, để rất nhiều người chần chờ.

Chính là Hoắc thị tộc trưởng Hoắc Minh Viễn, nội tâm đều ở kịch liệt giãy dụa.

Cũng chính vào giờ phút này ——

Một đạo thanh âm già nua vang lên, "Chuyện tối nay, tốt nhất hiện tại liền chấm dứt."

Nương theo âm thanh, xa xa hư không lướt đến một đạo thân ảnh, đầu đội màu đen tròn cái mũ, tay cầm màu đen quải trượng, khuôn mặt mặc dù Thương lão, thân ảnh lại thẳng như nới lỏng.

Đem làm nhìn người nọ xuất hiện, Hoắc Minh Viễn sắc mặt đại biến, nói: "Thủy lão, ngài làm sao tới sao?"

Những kia Hoắc thị các đại nhân vật, nguyên một đám cũng kinh ngạc không ngừng.

Bọn họ tự nhiên nhận ra vị này có thể nói thần thông quảng đại Vân Trạch Lâu chi chủ.

Chỉ là, lại không rõ lấy đối phương kia chờ tôn quý thân phận, như thế nào chộn rộn tiến đến, hơn nữa hay là tại chiến đấu vừa dứt màn không lâu, liền tìm tới bọn họ.

Thủy lão!

Vân Thiên Thần Cung Dư Phong Hà, Nhiếp Ưng Sơn hai vị Hóa Linh cảnh sơ kỳ nhân vật, con ngươi cũng là ngay ngắn hướng ngưng tụ.

Bọn họ tuy nhiên không phải Cửu Đỉnh Thành người, có thể làm sao không rõ ràng lắm, vị này Thủy lão thân phận là hạng gì tôn quý, địa vị lại là bực nào siêu nhiên?

Thủy lão thần sắc bình tĩnh nói: "Lão hủ ý định lúc đến đã kinh nói rõ ràng, chuyện đêm nay, kính xin Hoắc tộc trưởng như vậy dừng tay."

Hoắc Minh Viễn lông mày vặn lên, sắc mặt khó coi, nói: "Thủy lão, tộc của ta thúc tối nay bỏ mạng tại này, ngươi bây giờ lại để cho chúng ta dừng tay, cái này. . . Có phải hay không có chút bất cận nhân tình?"

Những kia Hoắc thị tộc trong lòng người cũng rất không thoải mái.

Dư Phong Hà hỏi: "Thủy lão, tối nay ngài là muốn là kia Tô Dịch xuất đầu?"

Thủy lão lắc đầu nói: "Lão hủ chỉ là phụng mệnh mà đến."

Lời này vừa nói ra, mọi người tại đây trong nội tâm đều là chấn động.

Thủy lão ở Cửu Đỉnh Thành trong địa vị, vốn là cực tôn quý cùng siêu nhiên, lại là người phương nào có thể sai sử Thủy lão bậc này nhân vật?

Hoắc Minh Viễn hít thở sâu một hơi khí, nói: "Xin hỏi Thủy lão phụng người phương nào chi mệnh mà đến?"

Thủy lão thần sắc bình tĩnh nói: "Trong nội cung."

Nhẹ nhàng bay bổng hai chữ, lại làm cho Hoắc Minh Viễn đồng tử co lại, thân thể phát cương.

Lại nhìn những người khác, cũng đều sửng sốt, giống như khó có thể tin.

"Lời nói dừng ở này, chư vị tự hành châm chước, cáo từ."

Dứt lời, Thủy lão xoay người mà đi.

"Trong nội cung? Trong nội cung đại nhân vật có thể nhiều hơn đi, là ai muốn cùng chúng ta Hoắc thị gây khó dễ?"

Có người nghi hoặc, sắc mặt âm trầm.

Với tư cách Đại Hạ Tam đại dòng họ một trong, Hoắc thị có thể sừng sững đến nay, nội tình tự nhiên không tầm thường có thể so sánh.

Liền là giống như hoàng thất nhân vật, đều cũng không dám khinh địch đắc tội bọn họ.

"Các ngươi cảm thấy, trong nội cung lại có ai có thể sai sử được Thủy lão bậc này nhân vật? Là ai có thể không để ý chúng ta Hoắc thị lửa giận, để Thủy lão đến đây ngăn cản?"

Hoắc Minh Viễn thở dài, vốn là phẫn nộ âm trầm thần sắc, trở nên chán nản mà thất lạc.

Hí!

Mọi người hít sâu một hơi, rốt cục ý thức được vấn đề chỗ, sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

"Đi, trở về đi, chuyện tối nay, dừng ở đây."

Hoắc Minh Viễn xoay người mà đi, thân hình cô đơn.

Lúc này đây bọn họ Hoắc thị, có thể bại cái lớn té ngã!

"Sư huynh, chúng ta làm sao bây giờ?"

Nhiếp Ưng Sơn ánh mắt nhìn hướng Dư Phong Hà.

"Hồi tông môn."

Dư Phong Hà thần sắc đờ đẫn, "Liền Đại Hạ hoàng thất đều nhúng tay tiến đến, bực này đại sự, tự nhiên do Chưởng giáo đến định đoạt."

Đêm đó, hai vị Hóa Linh cảnh sơ kỳ tồn tại, lên đường phản hồi Vân Thiên Thần Cung.

. . .

Đêm nay Sơ Vân Hồ bờ trở nên rất náo nhiệt.

Không biết bao nhiêu thế lực tu sĩ ùn ùn kéo đến, ý đồ tìm tòi đến tột cùng.

Khi biết được Hoắc Thiên Đô vẫn lạc tin tức về sau, đều rung động nghẹn ngào.

"Một cái thanh bào thiếu niên giết Hoắc Thiên Đô?"

Văn Tâm Chiếu cũng tới, thiếu nữ một bộ đơn giản váy dài, khuôn mặt như vẽ, phảng phất giống như Tiên Tử lâm bụi, toàn thân tỏ khắp lấy thanh tú khí tức.

Có thể khi biết được giết chết Hoắc Thiên Đô, là một cái thanh bào thiếu niên lúc, Văn Tâm Chiếu ngẩn ngơ, trong đầu kìm lòng không được hiện ra Tô Dịch thân ảnh.

"Sẽ là Tô huynh sao?"

Văn Tâm Chiếu tâm thần run lên.

"Đại trưởng lão vậy mà chết rồi. . ."

Hơi chếch, Hàn Yên chân nhân tuyệt diễm thoát tục ngọc dung có chút thất thần.

Hoắc Thiên Đô, Vân Thiên Thần Cung nội môn Đại trưởng lão, một vị Hóa Linh cảnh trung kỳ tồn tại, có thể giết chết hắn, lại nên có hạng gì khủng bố đạo hạnh?

"Chúng ta. . . Đúng là vẫn còn đã tới chậm một bước. . ."

Hàn Yên chân nhân yếu ớt thở dài.

Nàng lần này cùng Văn Tâm Chiếu đến đây Cửu Đỉnh Thành, một là muốn tận mắt gặp một lần Tô Dịch, nhìn xem người thiếu nữ này đến tột cùng là hay không như Văn Tâm Chiếu theo như lời như vậy lợi hại.

Thứ hai là muốn can thiệp đến Tô Dịch cùng Hoắc Thiên Đô ở giữa ân oán ở bên trong, ý đồ ngăn cản trận này phân tranh phát sinh.

Có ai nghĩ được, nàng cùng Văn Tâm Chiếu cũng còn không có chân chính hành động, Hoắc Thiên Đô liền chết rồi!

"Sư tôn, ta sớm đã từng nói qua, cùng Tô công tử là địch, nhất định là muốn trả giá thật nhiều."

Văn Tâm Chiếu Khinh Ngữ, nàng đối với Hoắc Thiên Đô chết, ngoại trừ rung động bên ngoài, lại không có cái khác cảm xúc.

"Ngươi hoài nghi là Tô Dịch giết Đại trưởng lão?"

Hàn Yên chân nhân đôi mắt dễ thương trợn to, chợt lắc đầu, "Không có khả năng, một cái Nguyên Phủ cảnh người trẻ tuổi, yên có thể là Hóa Linh cảnh đối thủ?"

Văn Tâm Chiếu nhịn không được nói: "Có thể dựa theo những kia người đang xem cuộc chiến theo như lời, cùng Đại trưởng lão quyết đấu, đích thật

là một cái thanh bào thiếu niên, cái đó và Tô công tử hình tượng cực kỳ tương xứng."

Hàn Yên chân nhân than nhẹ, nói: "Nha đầu, chớ nói mê sảng rồi, ta biết rõ ngươi đối với kia Tô Dịch kiếm đạo cực cao mộ cùng khâm phục, có thể ở Đại trưởng lão vẫn lạc chuyện này trên, cũng không thể một bên tình nguyện."

Nàng hiển nhiên không tin.

Văn Tâm Chiếu cũng do dự.

Hoàn toàn chính xác, nếu nói là Tô Dịch có thể giết chết Hóa Linh cảnh sơ kỳ tu sĩ, nàng đoạn sẽ không hoài nghi.

Có thể Hoắc Thiên Đô không giống với, hắn chính là Hóa Linh cảnh trung kỳ tồn tại, đạo hạnh hùng hậu khổng lồ, vượt xa tầm thường thế hệ, mà trong tay át chủ bài rất nhiều.

Bực này dưới tình huống, liền Văn Tâm Chiếu cũng không dám chân chính xác định, Tô Dịch đến tột cùng có thể là Hoắc Thiên Đô đối thủ.

Nghĩ nghĩ, Văn Tâm Chiếu chăm chú nói ra: "Sư tôn, chờ chúng ta tìm được Tô công tử thời điểm, có lẽ liền có thể biết đáp án."

Hàn Yên chân nhân khẽ gật đầu, nói: "Cũng tốt, chuyện này mặc dù không phải Tô Dịch vốn là, sợ cũng cùng hắn có một ít quan hệ, dù sao, Đại trưởng lão này đến Cửu Đỉnh Thành mục đích, bản chính là vì muốn đối phó Tô Dịch."

Văn Tâm Chiếu trong nội tâm không khỏi bay lên một chút chờ mong, chờ cùng tên kia gặp mặt thời điểm, nhất định phải nắm lấy cơ hội, nhiều cùng hắn thỉnh giáo một ít kiếm đạo trên sự tình!

. . .

Đêm khuya.

Chừng ba cao ngàn trượng Thiên Mang núi đỉnh núi.

Một tòa tu kiến ở Vân Hải vách núi bờ chi bên cạnh ngọc trong lầu, vải bào trung niên dựa vào lan can trông về phía xa.

Mặc dù là đêm khuya, có lẽ ngọc trong lầu nhìn lại, xa xa Tinh Khung sáng lạn, Vân Hải tắm rửa Tinh Quang ở bên trong, nổi lên một tầng sáng như tuyết ánh xanh rực rỡ ánh bạc, cực kỳ đồ sộ.

Đây cũng là Cửu Đỉnh Thành nổi danh nhất bát đại cảnh quan một trong "Tinh Khung Vân Hải" .

Xưa nay đến nay, chỉ có một nắm Đại Hạ người của hoàng thất, mới có cơ hội phẩm hơi bực này kỳ quan tráng lệ chỗ.

"Nguyên Phủ cảnh tu vi, dùng bản thân thực lực, lại có thể ở chánh diện chiến thắng Hoắc Thiên Đô bực này Hóa Linh cảnh trung kỳ đại tu sĩ, liền là đặt tại ba vạn năm trước, lại có thể tìm ra mấy cái có thể cùng Tô Dịch kẻ này cùng so sánh?"

"Tối thiểu, ta liền chưa bao giờ nghe nói qua."

"Yêu nghiệt! Đây mới là xưa nay đến nay nhất đẳng yêu nghiệt!"

Vải bào trung niên thu hồi ánh mắt, cảm thán không thôi.

Ở bên cạnh hắn, Ông Cửu cũng than thở nói: "Không dối gạt chủ thượng, tối nay kiến thức Tô Dịch thực lực, lão nô đều không thể tin được, trên đời này sẽ có bực này nghịch thiên quái tài."

Vải bào trung niên cười cười, con mắt hiện kỳ quang, nói: "Thương Thanh đại lục không có, không có thể ở thế giới khác vị diện không có. Đại đạo trên đường, vốn là tràn ngập đủ loại bất khả tư nghị. Tựa như Tiểu Thất nha đầu kia mẫu thân. . ."

Nói đến đây, vải bào trung niên lập tức câm miệng, chân mày hiển hiện một vòng không dễ dàng phát giác ảm đạm.

Nửa ngày, hắn hít thở sâu một hơi khí, khoát tay nói, "Không nói những cái này."

Ông Cửu im lặng.

Lúc này, Vân Trạch Lâu chi chủ Thủy lão thân ảnh vội vàng tới.

"Chủ thượng, lời nói đã kinh đưa đến, Hoắc thị tộc trưởng Hoắc Minh Viễn đã kinh dẫn người rút về dòng họ."

Thủy lão cung kính nói.

Vải bào trung niên trầm ngâm nói: "Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bật rễ, tuy nói dùng Tô Dịch thực lực hôm nay cùng trong tay át chủ bài, đã đủ để diệt sát Hoắc Thiên Đô bậc này nhân vật, có thể hắn cuối cùng không môn không phái, vạn nhất bị một ít đui mù lão già kia nhìn chằm chằm vào, cuối cùng sẽ là phiền toái."

Ông Cửu lập tức nói ra: "Chủ thượng nói rất đúng, bên ngoài, hôm nay Đại Hạ tu hành giới nhìn như gió êm sóng lặng, có thể đang âm thầm, một ít từ ám cổ chi cấm trong kéo dài tồn xuống cổ xưa đạo thống, cùng với Dị Giới Đoạt Xá giả lực lượng, sớm đã là rục rịch."

"Tựa như hôm nay Cửu Đỉnh Thành trong, bởi vì một hồi Lan Đài pháp hội, đã đến không biết bao nhiêu hung ác nhân vật. Bực này dưới tình

huống, nếu khiến Tô Dịch trở thành vạn chúng chú mục tiêu điểm, nhất định sẽ cho hắn đưa tới vô số phiền toái."

Vải bào trung niên khẽ gật đầu, nói: "Lão Cửu, do ngươi dưới trướng Ám Linh vệ động thủ, phong tỏa có quan hệ Tô Dịch tin tức."

Nói đến đây, hắn khẽ thở dài: "Có thể dấu diếm bao lâu là bao lâu a."

Hắn biết rõ, đối với những cái này thần thông quảng đại tu hành thế hệ mà nói, nếu muốn biết Sơ Vân Hồ một trận chiến chi tiết, căn bản là khó không được bọn họ.

Về phần Hoắc gia, vải bào trung niên ngược lại không lo lắng gì.

Với tư cách Đại Hạ Tam đại dòng họ một trong, ai hội ngu xuẩn đến đem bực này sỉ nhục gièm pha tuyên dương đi ra ngoài?

Ông Cửu nghiêm nghị lĩnh mệnh: "Ừ."

Thủy lão ánh mắt cổ quái, chợt nói: "Chủ thượng, lão nô như thế nào cảm giác, chúng ta hiện tại làm sự tình, tựa như tự cấp Tô Dịch tiểu tử kia chùi đít tựa như."

Vải bào trung niên ngơ ngác một chút, nhịn không được cười lên, nói: "Cái này kêu là có việc cầu người, tất nhiên lễ thấp hơn người, mặc kệ có tức giận hay không, đều được nhận!"

Ông Cửu không nhịn được hỏi: "Chủ thượng, ta hoài nghi Tô Dịch tiểu tử kia có thể sẽ không cảm kích, thậm chí còn hội oán trách chúng ta nhúng tay tiến đến, dù sao, hắn ngày hôm qua có thể nói rồi, không để cho chúng ta can thiệp tiến đến. . ."

Vải bào trung niên nghĩ nghĩ, hắn cải chính: "Chúng ta cũng không có ngăn cản bị hắn giết người, chẳng qua là đang giúp hắn giải quyết tốt hậu quả, có thể đồng dạng sao?"

Dứt lời, hắn lại trước nở nụ cười khổ.

Bọn họ rõ ràng là hỗ trợ, có thể vì sao. . . Tổng cảm giác có chút. . . Hèn mọn?

. . .

Thanh vân tiểu viện.

Sắc trời càng phát thâm trầm.

Tô Dịch sau khi trở về, liền để thẳng tuốt tại chỗ hậu Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình đi nghỉ ngơi.

Bạch Vấn Tình lâm rời khỏi lúc, thấp giọng nói cho Tô Dịch, Nguyệt Thi Thiền thẳng tuốt trong phòng chờ.

Cái này để Tô Dịch không khỏi vuốt vuốt đầu lông mày.

Ở Sơ Vân Hồ vừa đại chiến một hồi, vừa về đến nhà, vừa muốn hao tổn tâm thần cùng khí lực đi thu thập Nguyệt Thi Thiền trong cơ thể vu ma độc cổ.

Cảm giác này, thật sự là mệt mỏi ah. . .

Nhưng mà. . .

Mệt mỏi quy mệt mỏi, cũng không thể để con gái người ta đợi uổng công một đêm.

Trong nội tâm nghĩ như thế, Tô Dịch đã cất bước phòng nghỉ ở giữa bước đi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 503:

Trong phòng ánh đèn sớm đã dập tắt, một mảnh hắc ám.

"Khuynh Oản, đốt đèn."

Tô Dịch phân phó nói.

Một bộ hỏa hồng váy Khuynh Oản từ Dưỡng Hồn Hồ lướt đi, đang muốn đốt đèn.

Đột nhiên một đạo hơi khẩn trương âm thanh vang lên "Không nên."

Chỉ thấy giường nhỏ trước, Nguyệt Thi Thiền hai tay nắm chặt góc áo, chống đỡ lấy trán, một bộ hận không thể trốn ẩn núp đi bộ dáng.

Tô Dịch không khỏi vui vẻ, nói: "Chỉ là chữa thương mà thôi, về phần như vậy khẩn trương sao?"

Khuynh Oản cũng giòn giòn giã giã nói ra "Đúng nha, tỷ tỷ không ai thẹn thùng, chủ nhân nhà ta thế nhưng mà chính nhân quân tử, đêm qua chữa thương cho ngươi lúc, Thần Đài tỉnh táo, phảng phất giống như lão tăng nhập định, căn bản không phải những kia sắc phôi có thể so sánh."

Tô Dịch: ". . ."

Ta tối hôm qua biểu hiện, cứ như vậy như tứ đại giai không con lừa trọc?

Nguyệt Thi Thiền ngượng ngùng nói: "Ta không phải lo lắng những cái này, chỉ là. . ."

Không đợi nói xong, Tô Dịch nói thẳng: "Chúng ta nắm chắc thời gian, tựu cũng không như vậy xấu hổ rồi, Khuynh Oản, ngươi tới giúp Nguyệt Thi Thiền cô nương cởi quần áo."

"À?"

Nguyệt Thi Thiền vội vàng khoát tay, "Không cần, ta tự mình tới. Cái kia. . . Tô huynh có thể hay không. . . Về trước tránh một cái?"

Tô Dịch khẽ gật đầu, xoay người ra khỏi phòng, nhưng trong lòng thầm nghĩ, bây giờ nhìn không đến, đợi tí nữa còn có thể nhìn không ra sao?

Một lát sau.

Đem làm Tô Dịch lần nữa đẩy cửa vào, chỉ thấy Nguyệt Thi Thiền đã nằm ở trên giường, trên người đang đắp một tầng hơi mỏng khâm bị.

Gian phòng mặc dù hắc ám, có thể Tô Dịch như trước có thể hiểu rõ cảm nhận được, cái này thanh lệ như vẽ, linh hoạt kỳ ảo xuất trần thiếu nữ thân thể mềm mại căng cứng như dây cung, một đôi phấn nhuận môi nhếch, tinh mâu khép kín, run nhè nhẹ lông mi, bộc lộ ra thiếu nữ nội tâm là bực nào khẩn trương cùng quẫn bách.

Tô Dịch nhịn được trêu chọc xúc động, hướng Khuynh Oản đánh mắt một cái.

Khuynh Oản vẻ mặt ngây thơ: "?"

Tô Dịch bất đắc dĩ nói: "Thất thần làm cái gì, nhấc lên chăn, như tối hôm qua đồng dạng đè lại chân của nàng."

Khuynh Oản úc một tiếng, vội vàng làm theo.

Đem làm chăn xốc lên lúc, Nguyệt Thi Thiền đã nhịn không được dùng hai tay che mặt, hô hấp đều hơi có chút dồn dập, một đôi bạch ngọc tựa như bàn chân cong lên.

Nếu không là Khuynh Oản trước tiên đè lại nàng kia một đôi trơn bóng giống như răng tựa như thon dài đùi ngọc, nàng sợ là không phải như cái Hà Mễ tựa như cuộn mình không thể.

Có thể dù vậy, mắt thường có thể thấy được thiếu nữ kia một thân như yên chi trắng nõn da thịt trắng trẻo, nổi lên một tầng nhàn nhạt hồng nhạt.

Tô Dịch ánh mắt từ thiếu nữ kia tinh xảo xương quai xanh xuống, một đường dọc theo bị hơi mỏng cái yếm che lấp cao ngất phong cảnh uốn lượn mà xuống. . .

Thần sắc hắn ở giữa khó giấu tán thưởng, thật có thể nói là cực phẩm nhân gian.

"Tô huynh, nhanh bắt đầu đi."

Nguyệt Thi Thiền âm thanh mang theo một chút oán trách mùi vị, yếu ớt muỗi vằn.

Trước bị Tô Dịch ánh mắt đảo qua thân thể lúc, làm một cái người tu hành, Nguyệt Thi Thiền chỉ cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, như bị nhìn chằm chằm vào con mồi giống như, nội tâm quẫn bách cực kỳ.

"Tốt."

Tô Dịch thu liễm tâm thần, đi ra phía trước, đưa tay đặt tại Nguyệt Thi Thiền phần bụng.

Kia một cái chớp mắt, xúc cảm tinh tế tỉ mỉ nhuyễn trượt, làm cho Tô Dịch trong nội tâm rung động.

Mà Nguyệt Thi Thiền thân thể mềm mại càng là cứng đờ, sáng bóng Liễm Diễm môi phát ra ưm một tiếng, chỉ cảm thấy phần bụng giống bị một mảnh mạnh mẽ lửa nóng dòng điện đánh trúng, thể xác và tinh thần đều rung động, trong óc phát mộng, trống rỗng.

Nguyệt Thi Thiền tâm hồn thiếu nữ đại loạn, tạp niệm lộn xộn sống.

Từ nhỏ đến lớn, nàng còn là lần đầu tiên nhận thức loại cảm giác này, xấu hổ, quẫn bách, ngượng ngùng, khẩn trương, ngơ ngẩn. . . Nhiều loại tư vị hỗn tạp, nói không rõ đạo không rõ, cắt bỏ không ngừng lý còn loạn.

Hốt hoảng ở bên trong, cũng không biết bao lâu.

Hắc ám trong phòng đột nhiên vang lên Tô Dịch như trút được gánh nặng âm thanh: "Có thể."

Rồi sau đó, Nguyệt Thi Thiền chỉ cảm thấy phần bụng buông lỏng, cái kia thon dài hữu lực bàn tay lớn đã thu hồi.

Nguyệt Thi Thiền trước tiên nắm lên khâm bị, vụt mà che ở trên người mình, liền đầu đều gắn vào khâm dưới chăn, một bộ xấu hổ tại gặp người bộ dáng.

Khuynh Oản thấy vậy, không khỏi vui vẻ, vị tỷ tỷ này cần phải so với chính mình thẹn thùng nhiều hơn!

Tô Dịch thì lười biếng nằm ở hơi chếch trên giường, toàn thân nông rộng, đôi mắt khép kín, rất nhanh liền ngủ mất.

Khuynh Oản trên khuôn mặt nhỏ nhắn nổi lên một vòng thương tiếc, cầm qua chăn, cẩn thận từng li từng tí che ở Tô Dịch trên người.

"Đa. . . Đa tạ Tô huynh, ta. . ."

Lúc này, giường nhỏ khâm dưới chăn, truyền ra Nguyệt Thi Thiền cảm kích âm thanh.

"Hư."

Khuynh Oản liền bước lên phía trước, truyền âm nói, "Tỷ tỷ, chủ nhân nhà ta ngủ rồi, ngài không biết, chủ nhân đêm nay đã trải qua một hồi ác chiến, vừa về đến nhà liền vì tỷ tỷ chữa thương, đến bây giờ còn không có nghỉ ngơi thật tốt."

Trên giường, Nguyệt Thi Thiền mạnh mẽ làm đứng dậy đến, không để ý từ trên người chảy xuống khâm bị, đứng dậy đi tới hơi chếch giường êm trước.

Nhìn xem đang ngủ say Tô Dịch kia một tấm tuấn tú khuôn mặt, cái này dung mạo như tiên, tính tình trong trẻo nhưng lạnh lùng như băng giống như thiếu nữ không khỏi ngơ ngẩn, nội tâm dâng lên nói không nên lời cảm kích cùng một chút nhàn nhạt áy náy, một đôi mỹ lệ như Tinh Thần tựa như con mắt, nổi lên một tầng nhàn nhạt hơi nước, thấm ướt hốc mắt.

. . .

Sáng sớm hôm sau.

Một đám nắng sớm xuyên thấu qua song linh, chiếu vào trên giường êm.

Tô Dịch từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, lười biếng mà mở rộng một cái vòng eo, rồi sau đó vươn người đứng dậy.

"Tô huynh, điểm tâm đã tốt, sẽ chờ ngươi rồi."

Không bao lâu, Nguyệt Thi Thiền kia dễ nghe mát lạnh âm thanh ở bên ngoài gian phòng vang lên.

Tô Dịch khẽ giật mình, nhạy cảm phát giác được, thanh âm của thiếu nữ tựa như hòa tan ở xuân quang trong nước đá, lộ ra một chút thấm vào ruột gan ấm áp mùi vị.

Cho đến đi vào lầu các một tầng, trên bàn cơm đã bày đầy nóng hôi hổi thức ăn.

Bạch Y Thắng Tuyết Nguyệt Thi Thiền, đem đen nhánh mềm mại tóc dài tùy ý vén lên, thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn bằng thêm một chút dịu dàng ngọt ngào mùi vị.

Như trước trong trẻo nhưng lạnh lùng như băng, lại mang lên một chút mềm mại trơn láng thanh tao.

"Tô huynh, có thể dùng thiện."

Nguyệt Thi Thiền vén lên ống tay áo, lộ ra khi sương tái tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết) tay trắng, tự tay là Tô Dịch múc thêm một chén cháo nữa.

Tô Dịch ánh mắt cổ quái, châm chước nói: "Ngươi hôm nay như thế nào. . ."

Nguyệt Thi Thiền hé miệng mỉm cười nói: "Những cái này đồ ăn đều là ta làm, ngươi nếm thử hợp không hợp khẩu vị."

Tô Dịch ah xong một tiếng, cũng lười được lại đoán, bắt đầu dùng cơm.

Đồ ăn rất không tục, cháo là linh cốc nấu, đồ ăn là đặc biệt tràn ngập linh khí món ăn quý và lạ nấu nướng, khó được chính là sắc hương vị đều đủ.

Chỉ một lát sau, Tô Dịch liền khen: "Không tệ không tệ."

Nguyệt Thi Thiền chân mày khóe mắt đều nổi lên vui vẻ, nói: "Ta trước kia ở Đại Chu thời điểm, ngoại trừ cầu tác kiếm đạo, vui vẻ duy nhất, liền là vì chính mình nấu nướng đồ ăn rồi, Tô huynh như yêu thích, về sau chỉ cần ta tại đây, liền mỗi ngày là Tô huynh xuống bếp."

Tô Dịch cũng không khỏi ngơ ngác một chút, thật sự rất khó tưởng tượng, như vậy một cái linh hoạt kỳ ảo tuyệt tục như như tiên tử thiếu nữ, lại có thể biết yêu thích xuống bếp nấu cơm. . .

"Ta đây về sau đã có thể có lộc ăn."

Tô Dịch cười rộ lên.

Hôm nay Nguyệt Thi Thiền, rõ ràng cùng trước kia không giống với lúc trước, tựa như ngàn năm Hàn Băng tắm rửa trên một tầng ngày xuân hi ánh sáng, khác thường động lòng người.

Dùng qua điểm tâm, Tô Dịch lại đang hồ nước chi bờ diễn luyện bắt đầu Thái Hư Trấn Nguyên Kinh.

Cho đến thu công, hắn liền lười biếng nằm ở ghế mây ở bên trong, một lần cầm lấy nguyệt phiêu quăng cho ăn trong hồ nước con cá, một bên suy nghĩ, hôm nay là hay không muốn tiếp tục đi trong thành quấn một vòng, tra một chút Cát Khiêm tung tích.

Không đợi Tô Dịch làm ra quyết đoán, một trận tiếng gõ cửa vang lên.

Vải bào trung niên cùng Ông Cửu chủ tớ hai người trước tới bái phỏng.

"Tô đạo hữu, đây là nhà ta chủ thượng chuẩn bị một ít tài nguyên tu hành, kính xin xin vui lòng nhận cho."

Ông Cửu trước tiên mượn ra một cái túi đựng đồ, hai tay trình lên.

Hắn hiểu rõ, Tô Dịch từ trước đến nay không thích khách sáo hàn huyên, nói chuyện hay là trực tiếp một ít cho thỏa đáng.

Tô Dịch cầm qua túi trữ vật hơi hơi đánh giá, không khỏi kinh ngạc.

Suốt ba ngàn khối lục phẩm Linh thạch cùng 100 khối thất phẩm Linh thạch!

Bực này tài phú, chính là đem Ngọc Bình Châu đệ nhất dòng họ Thanh Điền Tả thị dưới trướng tất cả lớn linh quáng toàn bộ bán đi, sợ đều gom góp không đồng đều!

Đặt tại cái này Cửu Đỉnh Thành, cũng được xưng tụng là một số tám ngày tài phú.

Nguyên nhân rất đơn giản, nếu nói là lục phẩm Linh thạch đã có thể nói đỉnh phong trân quý đồ vật, là chỉ có Cửu Đỉnh Thành những kia đỉnh phong đại nhân vật mới có thể hưởng dụng tài nguyên tu hành.

Kia sao cái này thất phẩm Linh thạch, liền là tài nguyên tu hành trong Côi Bảo, đặt tại trước mắt Thương Thanh đại lục trên, tuyệt đối là có thể ngộ nhưng không thể cầu kỳ trân.

Dựa theo Cửu Đỉnh Thành giá thị trường, một khối thất phẩm Linh thạch, liền chống đỡ mà vượt 100 khối lục phẩm Linh thạch, hơn nữa rất khó hối đoái đến.

Mấu chốt ngay tại ở, thất phẩm Linh thạch ẩn chứa linh khí, đã mang lên một tia đại đạo khí tức, đối với Linh Đạo đại tu sĩ tu luyện, cũng có thể tạo được thật lớn ích lợi.

Dưới bình thường tình huống, Linh Đạo đại tu sĩ cũng chỉ có ở phá cảnh thời điểm, mới có thể vận dụng thất phẩm Linh thạch, dùng cái này đến đề thăng phá cảnh thành công cơ hội.

Mà bây giờ, vải bào trung niên vừa ra tay, liền đưa ra trọn vẹn 100 khối thất phẩm Linh thạch!

Bực này đại thủ bút, để Tô Dịch như thế nào không kinh ngạc?

Đem làm, cũng gần kề chỉ là kinh ngạc tại đối phương ra tay xa xỉ, mà không phải thất phẩm Linh thạch có nhiều quý hiếm.

Dù sao, kiếp trước thời điểm, Tô Dịch gì đó thiên tài địa bảo chưa thấy qua?

"Các ngươi ngược lại là cam lòng dưới vốn gốc."

Tô Dịch cảm khái, ở tiến vào Cửu Đỉnh Thành lúc, hắn ngay tại suy nghĩ nên dùng biện pháp gì đến lợi nhuận một số tài phú, dùng mua thích hợp chính mình tu hành tài nguyên.

Ai từng muốn, hôm nay liền có một số tiền của phi nghĩa liền rơi vào trong tay rồi!

"Đạo hữu đối với hỗ trợ của chúng ta, như thế nào những cái này Linh thạch có thể so đo?"

Vải bào trung niên phát ra cởi mở tiếng cười, mắt thấy Tô Dịch thoả mãn, hắn cũng tối nhả ra khí.

Hắn không thiếu tài phú, nhưng như thất phẩm Linh thạch bực này hiếm có bảo bối, trong tay hắn cũng không nhiều, lần này thoáng cái xuất ra 100 khối, đích thật là hạ đủ tiền vốn.

Tô Dịch từ tay áo lấy ra một cái ngọc giản, ném tới, nói: "Ở trong đó ghi lại lấy tu sửa kia Cửu Đỉnh Trấn Giới trận phương pháp xử lý."

Vải bào trung niên con ngươi sáng ngời, cầm qua ngọc giản về sau, cũng không sốt ruột đọc qua trong đó nội dung, mà mặt hướng Tô Dịch, thật sâu được rồi một cái đại lễ, thần sắc trang túc nói: "Đa tạ đạo hữu ân giúp đỡ!"

Ông Cửu cũng liền vội vàng hành lễ.

Hắn biết rõ, một cái có thể chữa trị Cửu Đỉnh Trấn Giới trận phương pháp, đối với hắn chủ thượng mà nói, hàm ý như thế nào.

Tô Dịch, hoàn toàn chính xác nhận được bắt đầu lớn như thế lễ!

"Ngươi không nhìn nhìn?"

Tô Dịch hỏi.

Vải bào trung niên cười nói: "Chờ đi trở về từ từ xem cũng tốt."

Dừng một chút, hắn nói ra: "Tô đạo hữu, đêm qua phát sinh ở Sơ Vân Hồ trên sự tình, ta đều đã biết được, hơn nữa đã phái người đi phong tỏa cùng áp chế tin tức, trong thời gian ngắn, chắc có lẽ không không ai biết, đạo hữu liền là diệt sát Hoắc Thiên Đô người."

"Về phần Vân Thiên Thần Cung cùng Hoắc thị nhất tộc, bọn họ bại lớn như vậy một cái té ngã, tất nhiên sẽ không hướng ngoại giới tuyên dương việc này."

Nói đến đây, vải bào trung niên cười nói: "Tóm lại, trước mắt mà nói, đạo hữu không cần phải lo lắng bởi vì chuyện tối ngày hôm qua, mà mang đến cho mình bao nhiêu phiền toái."

Sau khi nghe xong, Tô Dịch nhẹ nhàng thở ra tựa như, tán thán nói: "Không tệ không tệ, ta đang phát sầu bởi vì chuyện tối ngày hôm qua, mà để Thanh Ất Đạo Tông Hóa Linh cảnh cường giả phát giác được không ổn, không dám tìm tới tận cửa rồi báo thù cho Lệ Diệu Hồng, hiện tại tốt rồi, chỉ cần bọn họ vẫn chưa hay biết gì, sớm muộn gì hội nhịn không được chủ động đưa tới cửa đến!"

Ngôn từ ở bên trong, đã mang lên một chút chờ mong.

Vải bào trung niên: ". . ."

Ông Cửu: ". . ."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 504: Tu Di Phù

Sợ run nửa ngày, vải bào trung niên nở nụ cười khổ.

Hắn lo lắng Tô Dịch cây cao chịu gió lớn, mới ra tay phong tỏa đêm qua Sơ Vân Hồ một trận chiến tin tức.

Ai từng muốn, Tô Dịch căn bản là không xem ra gì, ngược lại rất chờ mong Thanh Ất Đạo Tông Lặc Phong chân nhân cùng Đinh Hạc chân nhân chủ động tìm tới tận cửa rồi. . .

"Đạo hữu, tiếp qua chín ngày thời gian, liền là Lan Đài pháp hội bắt đầu thời gian, hôm nay Cửu Đỉnh Thành trong, mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, đã đến không biết bao nhiêu hung ác gốc rạ."

Ông Cửu nhịn không được nhắc nhở, "Lúc này, thật sự không nên lại gây ra động tĩnh gì."

Tô Dịch lườm Ông Cửu một cái, nói: "Ngươi thấy ta giống người gây chuyện?"

Ông Cửu lắc đầu: "Không giống."

Tô Dịch cười rộ lên, nói: "Ta chỉ là chờ đối phương tìm tới cửa mà thôi, lại chưa nói chủ động đi tìm bọn họ, liền là phát sinh động tĩnh gì, cũng là chính bọn hắn tìm đường chết, ngươi cảm thấy thế nào?"

Ông Cửu nghẹn lời.

Vải bào trung niên nhìn chung nhìn đã minh bạch, Tô Dịch chính là bởi vì không chỗ nào kiêng kị, cho nên mới như vậy không có sợ hãi.

Có lẽ tại thế nhân trong mắt, Sơ Vân Hồ một trận chiến dẫn dắt phong ba nhất định hung ác vô cùng.

Liền là vải bào trung niên, đêm qua cũng vì này kinh hãi không ngừng.

Dù sao, người chết chính là Hoắc Thiên Đô, đã Vân Thiên Thần Cung nội môn Đại trưởng lão, lại là Hoắc thị nhất tộc hết sức quan trọng đại nhân vật.

Cái chết của hắn, dẫn dắt gợn sóng đâu có thể nào hội nhỏ hơn?

Có thể Tô Dịch cũng không thèm để ý.

Kia thực sự không phải là vô tri, mà là căn bản không có đem việc này để ở trong lòng!

"Đạo hữu, đây là Tu Di Phù."

Nghĩ nghĩ, vải bào trung niên nói sang chuyện khác, xuất ra một khối bí phù đưa cho Tô Dịch.

Bí phù to khoảng lòng bàn tay, tựa như do màu đen linh ngọc luyện chế, mang theo nhàn nhạt tối nghĩa chấn động.

Từ lúc Đại Chu thời điểm, Tô Dịch liền từng nghe Nguyệt Thi Thiền đã từng nói qua, do Đại Hạ hoàng đế tự mình tổ chức Lan Đài pháp hội trên, cuối cùng đưa thân Top 30 tên tu sĩ, phân biệt có thể đạt được một miếng Tu Di Phù.

Bằng này đều bí phù, liền có thể vào Đại Hạ Tam đại cấm kị bí cảnh một trong Tu Di Tiên Đảo.

Mà dựa theo lúc trước Hạ Thanh Nguyên (Hoa Tín Phong) thuyết pháp, Tu Di Tiên Đảo trên cực khả năng tồn tại cùng ám cổ chi cấm bổn nguyên có quan hệ manh mối.

Ám cổ chi cấm bổn nguyên, liền là "Thương Thanh Chi Nguyên" .

Ba vạn năm trước, đúng là Thương Thanh Chi Nguyên sinh ra dị biến, mới làm cho cả Thương Thanh đại lục bao trùm ở ám cổ chi cấm lực lượng phía dưới, để thiên hạ lâm vào một đoạn dài đến ba vạn năm lâu hắc ám rung chuyển tuế nguyệt.

Lần này Tô Dịch đến đây Đại Hạ, trong đó một cái mục đích liền phải đi Tu Di Tiên Đảo đi một lần.

Cho nên, ngày hôm qua hắn hướng vải bào trung niên đưa ra hai điều kiện một trong, liền là một khối có thể tiến về mễ húc tiên đảo Tu Di Phù.

Mà bây giờ, này cái bảo vật đã rơi vào Tô Dịch trong tay.

Dò xét khoảnh khắc, Tô Dịch con ngươi nổi lên một vòng vẻ kinh ngạc, nói: "Cái này bí phù nguyên lai là Kết Giới Thần Thạch chỗ luyện chế, nói như vậy, kia Tu Di Tiên Đảo kì thực là một cái tự thành Thiên Địa bí cảnh thế giới?"

Vải bào trung niên khen: "Đạo hữu hảo nhãn lực, giống như như vậy Tu Di Phù, nghe nói chính là ba vạn năm trước Thương Thanh đại lục đệ nhất yêu tu thế lực 'Tu Di Thánh Các' chỗ luyện chế, chỉ có bằng vào phù này, mới có thể tiến nhập Tu Di Tiên Đảo."

Tô Dịch ngược lại là hiểu rõ, ba vạn năm trước Thương Thanh đại lục trên, có Tam đại cao cấp nhất yêu tu thế lực.

Trong đó, Tu Di Thánh Các là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất yêu đạo môn phái.

Hắn đệ nhất nhậm Các chủ, chính là "Thương Thanh Cửu Hoàng" một trong 'Tu Di Yêu Hoàng' .

Trừ này, như di tích phân bố ở Đại Tần Loạn Linh Hải ở chỗ sâu trong "Quần Tiên Kiếm Lâu", đồng dạng là Tam đại yêu tông một trong.

Hắn khai phái tổ sư chính là "Hồn Thiên Yêu Hoàng" .

Cái khác nổi tiếng Tam đại yêu tông, tên gọi "Phần Dương Giáo", đệ nhất nhậm Chưởng giáo chính là "Linh Ô Yêu Hoàng" .

Cái này Tam đại yêu tông, ở ba vạn năm trước Thương Thanh đại lục trên, đều có Hoàng cảnh nhân vật tọa trấn, đáng được xưng trên là Hoàng cấp đạo thống.

Tô Dịch như có điều suy nghĩ nói: "Nói như vậy, kia Tu Di Tiên Đảo chẳng lẽ là yêu tu thế lực Tu Di Thánh Các 'Sơn môn' chỗ?"

Vải bào trung niên gật đầu nói: "Kia một chỗ bí cảnh mặc dù không phải Tu Di Thánh Các sơn môn, cũng tất nhiên từng bị Tu Di Thánh Các khống chế qua một đoạn thời gian."

Kế tiếp hắn đem một ít bí mật nói cho Tô Dịch.

Với tư cách Đại Hạ Tam đại nơi cấm kỵ một trong, Tu Di Tiên Đảo cửa vào thẳng tuốt bị một cỗ cực kỳ đáng sợ phong ấn lực lượng cách trở.

Mặc dù bằng vào Tu Di Phù, cũng chỉ có Nguyên Đạo cấp độ tu sĩ, mới có thể tiến nhập trong đó.

Tu vi một khi vượt qua Nguyên Đạo cấp độ, còn sống thấp hơn Nguyên Đạo cấp độ, cho dù là nắm giữ Tu Di Phù, cũng đều không làm nên chuyện gì, sẽ bị ngăn cản tại bên ngoài.

Xưa nay đến nay những cái này trong năm tháng, từng lục tục có vô cùng lợi hại Nguyên Đạo tu sĩ tiến vào Tu Di Tiên Đảo.

Có thể đều không ngoại lệ, đều có đi không về!

Vải bào trung niên từng hao phí thật lớn tâm huyết cùng kinh nghiệm, tìm đọc rất nhiều cùng Tu Di Thánh Các có quan hệ cổ xưa điển tịch.

Nhưng cuối cùng chỉ có thể phỏng đoán ra một sự kiện, vậy thì chính là "Tu Di Tiên Đảo" chỗ này bí cảnh thế giới, cực khả năng cùng ám cổ chi cấm khởi nguyên lực lượng có nhất định quan hệ!

Từ lúc ba vạn năm trước lúc, với tư cách Thương Thanh đại lục đệ nhất yêu tông Tu Di Thánh Các, đang là vì phát giác được Tu Di Tiên Đảo quỷ dị cùng nguy hiểm chỗ, mới có thể không tiếc bất cứ giá nào, đem Tu Di Tiên Đảo hoàn toàn phong ấn.

Đương nhiên, cái này gần kề chỉ là vải bào trung niên phỏng đoán.

Tu Di Tiên Đảo đến tột cùng là như thế nào một cái bí cảnh thế giới, đến nay hay là một cái thiên cổ mê hoặc, không người biết được.

Nhưng mà, vải bào trung niên cũng nói, gần đây những năm này, theo ám cổ chi cấm lực lượng không ngừng suy yếu cùng tiêu tán, Tu Di Tiên Đảo cửa vào phong ấn lực lượng, cũng buông lỏng rất nhiều.

Thậm chí, thường cách một đoạn thời gian, Tu Di Tiên Đảo lối vào, sẽ lộ ra ra đồng dạng một loại dị tượng.

Kia dị tượng là một loại trống trận lôi động âm thanh, Thương Mang mà mờ mịt, giống như đến từ Tuyên Cổ trước trên chiến trường, đứt quãng vang lên.

Mỗi một lần đều sẽ kéo dài một nén nhang thời gian, rồi sau đó liền biến mất không thấy gì nữa.

Hiểu được những cái này, Tô Dịch ngược lại là đối với cái này Tu Di Tiên Đảo càng phát cảm thấy hứng thú, nói: "Kia Tu Di Tiên Đảo vị ở chỗ nào?"

Vải bào trung niên nói: "Cách Cửu Đỉnh Thành tám vạn dặm bên ngoài 'Vẫn Tinh quật' phía trên, hắn cửa vào treo cao ba ngàn trượng trong hư không. Đó là một mảnh cấm kị giống như địa phương, xưa nay đến nay chỉ có thông qua một tòa cực kỳ đặc thù 'Truyền tống tế đàn' lực lượng, mới có thể đến."

Bên cạnh Ông Cửu bổ sung nói: "Chỗ này truyền tống tế đàn, hôm nay liền khống chế ở Đại Hạ hoàng thất trong tay, như đạo hữu nghĩ muốn đi trước, có thể đợi 'Lan Đài pháp hội' kết thúc về sau. Đến lúc đó, Đại Hạ hoàng thất sẽ mở ra truyền tống tế đàn, đem từ Lan Đài pháp hội trên tuyển chọn ra một đám nhân vật đứng đầu, cùng một chỗ mang đến Vẫn Tinh quật."

Nói đến đây, Ông Cửu chợt mà hỏi thăm: "Đúng rồi, đạo hữu phải chăng có ý định tham gia Lan Đài pháp hội?"

Vải bào trung niên cũng lộ ra vẻ hứng thú.

Trận này Lan Đài pháp hội, sớm đã hấp dẫn thiên hạ chú mục, hấp dẫn không biết bao nhiêu có thể nói có một không hai tuấn kiệt, kỳ tài, yêu nghiệt tham dự tiến đến.

Tham dự lần này thịnh hội, không chỉ có cơ hội lấy được Đại Hạ hoàng thất phong phú vô cùng ban thưởng, bài danh Top 30 người còn có thể đạt được một miếng Tu Di Phù!

Trừ này, xếp hàng thứ nhất người, càng hội đạt được đến từ Đại Hạ hoàng đế một phần thần bí ban thưởng!

"Lần này Lan Đài pháp hội trên, có hay không có thể cùng ta giao đấu người?"

Tô Dịch hỏi lại.

Bố

Bào trung niên cùng Ông Cửu đều trầm mặc.

Một cái đều có thể ở chánh diện trong quyết đấu đánh chết Hoắc Thiên Đô bực này Hóa Linh cảnh trung kỳ tu sĩ thiếu niên, nếu muốn ở Lan Đài pháp hội trên tìm được có thể chịu được quyết đấu nhân vật, hoàn toàn chính xác. . . Quá khó khăn. . .

Lúc này, tại chỗ rất xa đột nhiên truyền đến một trận chiến đấu tiếng nổ đì đùng.

Vải bào trung niên nhíu mày, "Kim Lân Hồ bên kia có người chém giết?"

"Có Hóa Linh cảnh khí tức chấn động!"

Ông Cửu giật mình nói.

"Cái này Cửu Đỉnh Thành có thể càng ngày càng nóng náo loạn."

Tô Dịch khẽ giật mình, cũng có chút ngoài ý muốn.

"Đạo hữu muốn hay không cùng đi xem nhìn?"

Vải bào trung niên cười hỏi.

"Cũng tốt."

Tô Dịch từ ghế mây trên đứng dậy.

Kim Lân Hồ là một loại linh khí mờ mịt phúc địa, cùng Tô Dịch hiện tại ở lại thanh vân tiểu viện đồng dạng, đều ở vào Thanh Long phường trong.

Này hồ chừng gần trăm dặm phạm vi, đất thiêng nảy sinh hiền tài, cảnh trí vô cùng tốt.

Nghe đồn trước đây thật lâu, đáy hồ có kim lân nói, một đêm hóa giao, đưa tới 'Tiên hà sống hoa' dị tượng, gió lốc Cửu Thiên mà đi.

Kim Lân Hồ bởi vậy mà được gọi là.

Mà bây giờ, ở kia Kim Lân Hồ trên không, có một hồi có một không hai quyết đấu ở trên diễn.

Một cái là áo đen tóc trắng, có được Hóa Linh cảnh tu vi cao lớn người đàn ông trung niên, tay cầm một thanh Thanh Đồng chiến mâu.

Một cái thì một cái đang mặc áo xám, một đầu viết ngoáy tóc ngắn, khuôn mặt thanh tú thiếu niên.

Thiếu niên tay không tấc sắt, tuy chỉ có Tụ Tinh cảnh tu vi, có thể trong chiến đấu, lại lăng lệ ác liệt bá đạo, cường hoành vô cùng.

Hắn vận dụng chính là quyền pháp, mỗi một quyền đánh ra, liền bày biện ra long trời lở đất, Âm Dương nghịch chuyển giống như khủng bố uy

thế, làm cho kia phương thiên địa, đều bị bao trùm tại hắn quyền thế phía dưới.

Càng nhìn thấy mà giật mình chính là, áo xám thiếu niên đối thủ thế nhưng mà một vị Hóa Linh cảnh tồn tại, nhưng lại bị kia chờ quyền kình áp bách được bị thương liên tục!

Kim Lân Hồ gần bên, sớm có không biết bao nhiêu tu sĩ ở đang trông xem thế nào, khi thấy kia áo xám thiếu niên nghịch thiên thần uy, đều bị nghẹn họng nhìn trân trối, kinh hãi liên tục.

Một cái Tụ Tinh cảnh thiếu niên, lại kéo dài qua một đầu con đường, áp chế một vị Hóa Linh cảnh tu sĩ!

Cái này không thể nghi ngờ quá bất khả tư nghị.

"Kẻ này là ai?"

Vải bào trung niên con ngươi nổi lên dị sắc.

"Tăng Bộc, từ Đại Tống lãnh thổ một nước trong thức tỉnh một cái cổ đại yêu nghiệt, từ lúc Nguyên Phủ cảnh lúc, liền từng bằng vào một đôi hai đấm, giết đến tận đại tông cánh cửa thứ nhất 'Hoa Dương Đạo tông " nhẹ nhõm đánh tan một vị Tụ Tinh cảnh cùng bốn vị Nguyên Phủ cảnh cường giả liên thủ, một lần hành động đem Hoa Dương Đạo tông dẫm nát dưới chân."

Ông Cửu nhanh chóng nói ra, "Kẻ này là nửa tháng trước đến Cửu Đỉnh Thành, Ám Linh vệ thẳng tuốt ở điều tra kẻ này chi tiết, có thể đến nay thu hoạch cực nhỏ, chỉ biết là ở bên cạnh hắn, còn có một cái dùng nô bộc tự cho mình là người đàn ông trung niên, nghe nói Tăng Bộc xưng đối phương là 'Lan thúc " mà theo Ám Linh vệ chỗ điều tra, trung niên nam tử này cực có thể là một vị sâu không thể lường nổi Linh Đạo tu sĩ."

Vải bào trung niên khẽ gật đầu, nói: "Cái này Tăng Bộc rõ ràng có thể dùng Tụ Tinh cảnh trung kỳ tu vi, tay không tấc sắt liền áp chế Hóa Linh cảnh sơ kỳ Thang gia lão tổ Thang Tiêu Sơn. . . Bực này thực lực, có thể khó lường ah."

Âm thanh mang theo cảm khái.

Thang gia lão tổ Thang Tiêu Sơn thực lực, ở Cửu Đỉnh Thành Hóa Linh cảnh ở bên trong, tuy nói không nổi đỉnh phong, miễn cưỡng cũng cũng coi là nhất lưu nhân vật.

Nhưng bây giờ, lại bị một cái Tụ Tinh cảnh thiếu niên đè nặng đánh, bị thương liên tục, cái này để ai có thể không kinh hãi?

Tăng Bộc?

Nghe được cái tên này, Tô Dịch mơ hồ nhớ rõ, phía trước đến Đại Hạ trên đường, Lăng Vân Hà đã từng nói tới cái này có thể nói yêu nghiệt thiếu niên.

Ngoại trừ người này, còn có một cái tên là Xích Giản Tố thiếu nữ, đồng dạng không đơn giản.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 505: Hắn Không Bằng Ta

Kim Lân Hồ trên.

Hồ nước xoay tròn, hơi nước tràn ngập.

Tăng Bộc cùng Thang gia lão tổ một trận chiến này, hấp dẫn không biết bao nhiêu cường giả chú ý.

Cần biết, Kim Lân Hồ khu vực phụ cận, vốn là Cửu Đỉnh Thành tấc đất tấc vàng địa phương, rất nhiều tu hành thế lực cổng và sân, liền tu kiến ở Kim Lân Hồ gần bên.

Đem làm như vậy một hồi có thể nói có một không hai đại chiến trình diễn, có thể nghĩ dẫn dắt oanh động hạng gì to lớn.

"Đạo hữu, ngươi cảm thấy Tăng Bộc kẻ này như thế nào?"

Vải bào trung niên nhịn không được hỏi Tô Dịch.

Đêm qua thời điểm, Tô Dịch vừa mới ở Sơ Vân Hồ trên giết chết Hóa Linh cảnh trung kỳ tu sĩ Hoắc Thiên Đô, hôm nay Tăng Bộc liền ở cái này Kim Lân Hồ trên, trình diễn một hồi có một không hai chi quyết.

Cái này để vải bào trung niên rất muốn biết, ở trong mắt Tô Dịch, đối với cổ đại yêu nghiệt Tăng Bộc đánh giá sẽ như thế nào.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Là khối tốt có khiếu, hắn đem làm có được 'Mậu Thổ đạo thể' thiên phú, kế thừa có có thể nói nhất lưu đại đạo quyền

kinh, căn cơ cùng nội tình đều rèn luyện được vượt xa cùng thế hệ, đặt tại cổ xưa đạo thống ở bên trong, cũng được cho nổi trội nhất thiên tài, vạn trong không một. So với Thiên Yên Ma Môn Tư Đồ Báo, muốn cường thịnh một đoạn."

Vải bào trung niên cùng Ông Cửu cũng không khỏi âm thầm gật đầu.

Tăng Bộc hoàn toàn chính xác rất mạnh, chiến lực nghịch thiên cực kỳ.

Có thể kéo dài qua một cái cảnh giới đối địch người, tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng ở Cửu Đỉnh Thành trong cũng không ít gặp.

Như những cái này đương thời kỳ tài, có thể dùng Nguyên Phủ cảnh đánh bại thế tục Tụ Tinh cảnh cường giả.

Khả năng đủ như Tăng Bộc như vậy, kéo dài qua Nguyên Đạo chi lộ, đi áp chế một vị Linh Đạo trên đường cường giả, lại có thể nói cực kỳ hiếm thấy, quả thực cùng kỳ tích không có gì khác nhau.

Nếu không là đêm qua được chứng kiến Tô Dịch trấn sát Hoắc Thiên Đô một màn, vải bào trung niên cùng Ông Cửu giờ phút này, sợ là sẽ không như vậy trấn định.

"Tô đạo hữu nói rất đúng, cái này Tăng Bộc đích thật là cổ đại yêu nghiệt trong nghịch thiên nhân vật."

Ông Cửu cảm thán.

"Ta còn chưa nói xong."

Tô Dịch nhíu mày, có phần có chút bất mãn Ông Cửu đánh gãy lời của mình.

Ông Cửu khẽ giật mình: "Tô đạo hữu hẳn là có cái khác cao kiến?"

Vải bào trung niên cũng lộ ra vẻ hứng thú.

Tô Dịch đã mất đi lại lời bình hào hứng, tích chữ như vàng nói: "Hắn không bằng ta."

". . ."

Ông Cửu cùng vải bào trung niên liếc nhau, đều trầm mặc.

Tên này trước chăn đệm nhiều như vậy, nguyên lai cuối cùng nhất là vì tô đậm chính hắn so với Tăng Bộc canh được. . .

Tô Dịch bổ sung nói: "Các ngươi đừng hiểu lầm, ta chỉ nói là, ở Nguyên Đạo chi lộ trên, hắn căn cơ cùng đạo hạnh xa không bằng ta, về phần về sau. . ."

Nói đến đây, Tô Dịch câm miệng.

Hắn chợt phát hiện, dùng thân phận của mình, đi theo Tăng Bộc như vậy một thiếu niên luận cao thấp, thật sự là có tổn hại chính mình phong phạm.

Dù sao, trên đời này lại có cái nào như chính mình như vậy, sớm ở kiếp trước đã đứng ở Hoàng cảnh chi cuối đường?

Lại có ai có thể hôm nay thế chính mình, trúc liền muôn đời không có chí cường đạo chủng?

"Về sau, đoạn không thể lại dễ dàng như vậy đối lập rồi, truyền đi, chỉ biết có tổn hại thân phận của mình."

Tô Dịch thầm nói.

Vải bào trung niên cùng Ông Cửu càng phát trầm mặc.

Bọn họ biết rõ Tô Dịch thực chất bên trong cực kỳ chi kiêu ngạo, lại không nghĩ rằng, hắn còn có thể đem loại này ngạo mạn như thế đương nhiên mà nói ra.

Trong lúc nhất thời, lại đều không biết nói cái gì cho phải.

Xa xa đột nhiên truyền đến một trận tiếng kinh hô.

Chỉ thấy Kim Lân Hồ trên không, Thang gia lão tổ Thang Tiêu Sơn thân ảnh, hung hăng té rớt trong hồ, tóe lên một mảnh tuyết trắng bọt nước.

Trong khi thân ảnh tái xuất hiện lúc, đã thành cái bị thương nghiêm trọng, sắc mặt trắng bệch ướt sũng, thê thảm chật vật, làm cho người không đành lòng nhìn thẳng.

Kim Lân Hồ bờ người đang xem cuộc chiến đều rung động nghẹn ngào.

Một cái thành danh đã lâu Hóa Linh cảnh đại tu sĩ, lại thua ở một cái Tụ Tinh cảnh

Thiếu niên thuộc hạ, cái này không thể nghi ngờ tựa như cái kỳ tích!

Trong hư không, thiếu niên áo bào tro Tăng Bộc kia khuôn mặt thanh tú trên lộ ra một vòng vẻ áy náy, nói: "Ai, thật sự là không có ý tứ, vừa rồi thiếu chút nữa không có khống chế được đem ngài một quyền đánh chết, không có hù đến ngài a?"

Mọi người: ". . ."

Thang Tiêu Sơn càng là xấu hổ và giận dữ muốn chết, hận không thể tìm đầu kẽ đất chui vào.

Ở nơi này là không có ý tứ, rõ ràng là hung hăng càn quấy đến mức tận cùng!

"Tiểu tử này, miệng có thể thực độc."

Vải bào trung niên khiêu mi.

Ông Cửu ánh mắt cổ quái, Tăng Bộc kia âm dương quái khí lời nói, nhìn như hung hăng càn quấy, có thể nếu bàn về tổn hại người công phu, rõ ràng cho thấy Tô Dịch càng tốt hơn.

Ông Cửu có thể chưa quên, đêm qua ở Sơ Vân Hồ bờ, Tô Dịch khuyên hắn về sau không nên tiếp tục bắn ra Cầm lúc, cái loại nầy chăm chú thành khẩn lại dẫn vẻ thất vọng bộ dáng. . .

Quả thực có thể đem người tức chết! !

So sánh với đến, Tăng Bộc loại này âm dương quái khí lời nói, hỏa hầu còn kém một ít.

"Xin hỏi công tử chẳng lẽ là đêm qua ở Sơ Vân Hồ diệt sát Hoắc Thiên Đô vị kia thần bí nhân?"

Lúc này, ven hồ trên đột nhiên có người mở miệng, âm thanh lộ ra kính sợ.

Lời này vừa nói ra, lập tức hấp dẫn mọi người tâm thần.

Đêm qua Sơ Vân Hồ trận chiến ấy, vào hôm nay Cửu Đỉnh Thành trong có thể truyền được xôn xao, oanh động vô cùng.

Đến bây giờ, trong thành tu sĩ cũng còn ở nghị luận, kia đánh chết Hoắc Thiên Đô thanh bào thiếu niên đến tột cùng là ai.

Chỉ có vải bào trung niên cùng Ông Cửu lộ ra vẻ quái dị, nhịn không được nhìn một cái bên thân Tô Dịch.

Tô Dịch chắp tay tại lưng, lão thần khắp nơi, giống như căn bản không thèm để ý những cái này.

Mà lúc này, chỉ thấy Tăng Bộc mặt lộ vẻ vẻ bất đắc dĩ, thở dài: "Nếu thật là ta giết, đâu có thể nào hội làm ra giấu diếm thân phận loại này che che lấp lấp sự tình?"

"Ơ Ôi, kẻ này giống như đối với tối hôm qua diệt sát Hoắc Thiên Đô thần bí nhân rất khinh thường ah."

Vải bào trung niên cười rộ lên, ánh mắt mang theo một chút trêu chọc.

Ông Cửu ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, cố ý đổ thêm dầu vào lửa nói: "Đạo hữu, tiểu tử này có vẻ cho rằng ngươi khí phách không đủ."

Tô Dịch thản nhiên nói: "Thật sao, giúp đỡ ta giấu diếm thân phận chính là bọn ngươi, nếu nói là khí phách không đủ, cũng nên là các ngươi, mà không phải ta."

Ông Cửu bị nghẹn được thẳng trừng mắt.

Vải bào trung niên cũng không khỏi một trận cười khổ.

"Công tử kia cũng biết việc này là ai làm?"

Ven hồ có người hỏi lại.

Tăng Bộc lắc đầu, nói: "Ta chỉ có thể nói cho các ngươi biết, trước kia Hóa Linh cảnh tồn tại, có lẽ đủ để ở cái này Thương Thanh đại lục trên xưng vương xưng bá, nhưng ở về sau, chân chính có thể dẫn dắt cái này đại thế thủy triều, nhất định không phải những lão gia hỏa này."

"Đúng rồi."

Nói đến đây, Tăng Bộc ánh mắt quét qua ven hồ bốn phía, hai tay ôm quyền, lộ ra một cái thuần phác khiêm tốn dáng cười, nói:

"Ta gọi Tăng Bộc, Cửu Thiên sau hội tham gia Lan Đài pháp hội, như cái nào Hóa Linh cảnh lão gia hỏa nhìn ta không vừa mắt, hoặc là cho rằng ta quá kiêu ngạo rồi, cũng có thể tới tìm ta, ta cam đoan không hạ tử thủ."

Thuần phác khiêm tốn dáng cười, tuyệt không thuần phác khiêm tốn lời nói, làm cho ở đây mọi người đều ngẩn người, rồi sau đó đều xôn xao.

Toàn trường oanh động.

Mà Tăng Bộc thân ảnh đã lăng không mà đi, mấy cái trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ có ướt sũng tựa như Thang Tiêu Sơn thất hồn lạc phách.

Hắn biết rõ, sự tình hôm nay nhất định đem oanh động toàn trường, mà hắn Thang Tiêu Sơn cả đời tên tuổi anh hùng, cũng đem ở hôm nay hoàn toàn biến thành kia Tăng Bộc dương danh đá kê chân.

Hắn đều có thể tưởng tượng đến, mọi người phàm là nói đến Tăng Bộc, tất nhiên hội bắt hắn Thang Tiêu Sơn làm tham chiếu, thành làm một cái trò cười giống như phụ gia. . .

"Kẻ này. . . Quả thực cũng quá kiêu ngạo. . ."

Ông Cửu cảm khái.

"Có phải hay không nghĩ đánh cho hắn một trận, nhìn một cái tiểu tử này ngược đãi lúc bộ dáng?"

Vải bào trung niên hỏi.

"Đúng vậy a."

Ông Cửu không cần nghĩ ngợi.

"Ta cũng muốn."

Vải bào trung niên ánh mắt nhìn hướng Tô Dịch, "Đạo hữu?"

Tô Dịch hứng thú thiếu thiếu, không yên lòng nói: "Ta đối với đi khi dễ một cái nhất định phải thua nhân vật, có thể một điểm hào hứng đều không có."

Vải bào trung niên cùng Ông Cửu vừa trầm lặng yên.

Cả hai cũng không biết hôm nay trầm mặc bao nhiêu lần.

Không có biện pháp, Tô Dịch nói những lời kia, nhiều lần đều bị bọn họ không biết nói cái gì cho thỏa đáng. . .

Cùng ngày, Tăng Bộc ở Kim Lân Hồ phía trên đánh bại Thang Tiêu Sơn tin tức, liền như gió bão truyền khắp Cửu Đỉnh Thành, nhất thời khiến cho sóng to gió lớn.

"Đêm qua lúc, liền có thần bí thanh bào thiếu niên diệt sát Vân Thiên Thần Cung Đại trưởng lão Hoắc Thiên Đô, hôm nay cái này Tăng Bộc liền quyền trấn Thang Tiêu Sơn! Cái này. . . Đây là làm sao vậy?"

Có người kinh ngạc, chịu run sợ.

"Tốt một cái Tăng Bộc! Lại tuyên bố không sợ bất luận cái gì Hóa Linh cảnh tu sĩ khiêu chiến, như vậy khí phách, phóng nhãn khắp thiên hạ lại có mấy người có thể so sánh?"

Có người tán thưởng, vui lòng ca ngợi.

"Thần bí kia thanh bào thiếu niên tu vi, ai cũng không biết là bực nào cảnh giới, có từng bộc không giống với, nhưng hắn là dùng Tụ Tinh cảnh tu vi, liền đánh bại Hóa Linh cảnh sơ kỳ Thang Tiêu Sơn, đây quả thực là trước nay chưa có kỳ tích!"

Có người như thế phân tích, đã nhận được rất nhiều phụ họa âm thanh.

Trên thực tế, đến bây giờ mới thôi, cũng cực ít có người biết rõ kia thanh bào thiếu niên đến tột cùng là ai, đến tột cùng là một người tuổi còn trẻ, hay là một lão quái vật.

Có từng bộc một trận chiến này, bị rất nhiều tu sĩ tận mắt cái rành mạch, đem làm đối lập lúc, dĩ nhiên là đem Tăng Bộc xem trọng một đầu.

"Theo Lan Đài pháp hội tới gần, cái này Cửu Đỉnh Thành càng ngày càng nóng náo loạn, một đêm chi cách, lục tục có hai cái Hóa Linh cảnh nhân vật bị áp chế, hẳn là đúng như kia Tăng Bộc nói, về sau thiên hạ này, chân chính có thể dẫn dắt thời đại nước lũ, đã không phải là những kia Hóa Linh cảnh cự phách?"

Rất nhiều lớp người già nhân vật cảm xúc phập phồng, đều ý thức được, chuyện trên đời này tình, có vẻ có tiến hành kịch biến dấu hiệu!

Mà khi Hoắc thị nhất tộc các đại nhân vật biết được tin tức lúc, đều nỗi lòng trầm thấp, ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

Đang như vải bào trung niên đoán trước, Hoắc thị nhất tộc cho dù lại hận Tô Dịch, bọn họ cũng sẽ không đem Tô Dịch diệt sát Hoắc Thiên Đô sự tình tuyên dương đi ra ngoài.

Thật mất thể diện!

Như nói ra, cùng chính mình rút mặt của mình có gì đó khác nhau?

Một một tửu lâu trong gian phòng trang nhã.

"Tăng Bộc? Bà bà, ngươi cũng đã biết tên này là ai?"

Cổ Thương Ninh lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Thiếu chủ, ngài hay không còn nhớ rõ, ba vạn năm trước thời điểm, Thương Thanh đại lục trên, ai từng bằng vào một đôi Thiết Quyền, hoành áp thiên hạ?"

Già vẫn tráng kiện bà lão con mắt hiện kỳ quang.

Cổ Thương Ninh giật mình nói: "Bà bà, ngài là nói vị kia dùng thân thể chứng đạo Hoàng cảnh, dùng luyện thể chi thuật có một không hai thiên hạ 'Huyền Cốt Ma Hoàng' ?"

"Đúng vậy, hắn đồng dạng hay là 'Thương Thanh Cửu Hoàng' trong dùng bá đạo cùng bướng bỉnh lấy xưng một vị Hoàng giả, bố trí dùng thiên hạ bất luận cái gì thế lực, hắn sự hiện hữu của mình, cũng đủ để uy hiếp thiên hạ."

Bà lão cảm khái, lộ ra kính nể, "Về sự tích của hắn, tuy nhiên cực nhỏ ở Thương Thanh đại lục thượng lưu truyền, nhưng đối với những kia đỉnh cấp đạo thống mà nói, Huyền Cốt Ma Hoàng cái này tồn tại, đại biểu cho là thiên hạ luyện thể lưu phái tối cao tiêu chuẩn!"

Cổ Thương Ninh hít sâu một hơi, nói: "Ngài sẽ không phải là nói, kia Tăng Bộc cực có thể là Huyền Cốt Ma Hoàng truyền nhân, hoặc là hậu duệ a?"

Bà lão khẽ thở dài: "Nếu không có như thế, lão thân có thể thật sự nghĩ không ra, lại có ai có thể ở luyện thể chi thuật trên, dạy dỗ Tăng Bộc như vậy có thể nói nghịch thiên tiểu quái vật."

Nói đến đây, bà lão ánh mắt nhìn hướng Cổ Thương Ninh, thần sắc nghiêm túc nói: "Thiếu chủ, theo lão thân nhìn, ngài đã là thời điểm vạch trần trong cơ thể phong ấn sức mạnh."

Cổ Thương Ninh thân thể chấn động, trầm mặc hồi lâu, lúc này mới khẽ gật đầu.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 506: Bảo Tụy Lâu

Thanh Vân tiểu viện.

Tô Dịch theo ven Kim Lân hồ phản hồi về sau, đột nhiên nhớ đến một chuyện.

"Sau chín ngày, ngươi có phải hay không muốn đi tham gia Lan Đài pháp hội?"

Tô Dịch bả Nguyệt Thi Thiền tìm đến, nhẹ giọng hỏi ý.

Nguyệt Thi Thiền hôm nay đã là tu vi Nguyên Phủ cảnh sơ kỳ, lấy tạo nghệ kiếm đạo của nàng, chân đủ tư cách tham dự vào trong Lan Đài pháp hội.

"Ta vốn là ý định tham gia đấy, nhưng hôm nay loại tình huống này, sợ là không có cơ hội rồi. . ."

Nguyệt Thi Thiền tinh mâu ảm đạm.

Trong cơ thể nàng Vu Ma Độc Cổ còn không có thanh trừ, một thân tu vi vô pháp thi triển.

"Còn năm ngày nữa, Vu Ma Độc Cổ nhất định sẽ bị triệt để thanh trừ."

Tô Dịch suy nghĩ một chút nói nói, " chỉ cần ngươi muốn tham gia, ta giúp ngươi là được, tuy vô pháp cho ngươi ổn cầm thứ nhất, cũng đứng đầu trong danh sách vẫn là có thể đấy."

Nói đến đây, hắn cười nói: "Đương nhiên, thứ tự không trọng yếu, quan trọng là ... Trên Lan Đài pháp hội, một chút đối thủ lợi hại, đủ để hành động mài kiếm thạch, dùng cái này tăng lên kiếm đạo của bản thân."

Nguyệt Thi Thiền khẽ giật mình, hơi nghi hoặc một chút, thời gian ngắn như vậy, sợ là thần tiên tới, cũng không cách nào làm cho tu vi của mình thực hiện đột phá,

Cũng Tô huynh hắn. . . Tại sao lại có lòng tin đối với chính mình như vậy?

Tô Dịch không có giải thích, nói thẳng: "Đi, chúng ta đi trong thành nhìn xem có thể hay không giúp ngươi mua một thanh tiện tay linh kiếm."

Nguyệt Thi Thiền ngây ngốc một chút, nói: "Ta có bội kiếm đấy."

Tô Dịch lật tay lấy ra một thanh kiếm, nói: "Ngươi nói là nó?"

Kiếm này ba thước hai thốn, rộng ba chỉ, chuôi kiếm buộc lên một cái dây đỏ, thân kiếm toàn thân sáng long lanh, nếu như một hoằng làn thu thủy loại trong vắt.

Chỉ là chuôi kiếm dây đỏ màu sắc ảm đạm, hai bên mũi kiếm còn có một chút nhỏ vụn lỗ thủng, có vẻ rất hào nhoáng.

Đây là một thanh Nguyên Đạo linh kiếm, ở thế tục trong cũng coi như trân phẩm.

Cũng ở trong mắt Tô Dịch, kiếm này lại chỉ có thể coi là bình thường, hơn nữa kiếm này rõ ràng làm bạn Nguyệt Thi Thiền chinh chiến rất lâu, mũi kiếm tổn hại kia đủ để chứng minh điểm này.

Trong lòng Tô Dịch không khỏi nổi lên một tia thương tiếc.

Hắn đại khái có thể tưởng tượng đến, Nguyệt Thi Thiền lúc trước theo Đại Chu lên đường, một người một kiếm bôn ba sơn thủy, màn trời chiếu đất từng màn.

Thiếu nữ tính cách lành lạnh như băng này, không chỗ nương tựa, sợ cũng không hiểu cái gì vơ vét của cải chi đạo rồi, bằng không, bội kiếm làm sao tổn hại thành như vậy vẫn đổi lại?

Trên thực tế, trên người Nguyệt Thi Thiền tài vật hoàn toàn chính xác ít đến thương cảm, theo Hoán Khê Sa đem nàng cứu ra thời điểm, Tô Dịch theo nàng tùy thân mang bảo vật ở bên trong, sẽ không phát hiện nhiều ít vật có giá trị.

Cái này là tán tu quẫn bách chỗ.

Không có tông tộc ủng hộ, không có tông môn giúp cho che chở, muốn đạt được như là công pháp, linh thạch, bảo vật cái này tài nguyên tu hành, không thể nghi ngờ quá khó khăn.

Chính là Tô Dịch, lúc trước sở dĩ quyết định đến đây Đại Hạ, cũng là bởi vì Đại Chu cái tiểu quốc xa xôi kia, hay không có đủ để thỏa mãn tài nguyên tu hành tu luyện cần thiết.

"Ừm."

Nguyệt Thi Thiền gật đầu, nhìn về phía thanh kiếm kia tinh mâu nổi lên một tia nhu hòa, "Kiếm này tên Bạch Tước, cùng ta sớm chiều làm bạn, nếu như bạn thân, đi theo ta theo Đại Chu chinh chiến đến nay, trải qua huyết chiến lớn nhỏ hơn trăm lần, là ta có thể dựa nhất đồng bọn."

Tô Dịch có thể cảm nhận được, Nguyệt Thi Thiền đối với lần này kiếm có cảm tình không tầm thường.

Tựa như hắn thức tỉnh trí nhớ kiếp trước về sau, làm cho luyện chế thanh bội kiếm thứ nhất "Trần Phong", chất liệu cực bình thường, đặt đến bây giờ, hoàn toàn đã vô pháp xứng đôi chiến lực của hắn.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, kiếm này nhưng lại có ý nghĩa không giống bình thường.

Không thể nghi ngờ, cái thanh Bạch Tước kiếm này đối với Nguyệt Thi Thiền mà nói, cũng giống như thế.

"Thanh kiếm này đã không thể lại dùng rồi, bằng không nhất định sẽ bị hủy diệt."

Tô Dịch nói qua, đem Bạch Tước kiếm đưa cho Nguyệt Thi Thiền, "Bất quá, ngươi có thể đem nó cất giấu, giống như một cái cũng hồi ức lạc ấn, chờ sau này đặt chân kiếm đồ chi đỉnh thời gian, xem kỹ kiếm này, giống như xem chiếu cầu tác kiếm đạo thời gian sơ tâm, không đến mức tại đỉnh phong thời gian mê thất tự mình. Giá trị của nó, về sau sẽ vượt quá tưởng tượng của ngươi."

Trong thanh âm mang theo một tia cảm khái.

Con đường tu hành, từng bước duy khó khăn, làm lực lượng trở nên cường đại thời gian, tâm cảnh hơi không cẩn thận, sẽ lại lâm vào trong mê thất.

Nếu có thể hiểu rõ ghi khắc tại vừa bước lên Đại Đạo thời gian "Sơ tâm", tựa như một chiếc phiêu bạt tại mênh mông biển lớn trên thuyền nhỏ tìm tới chính mình neo, liền sẽ không lại mặc kệ, sẽ không bị vô biên sóng gió an bài.

Đối với Nguyệt Thi Thiền mà nói, cái thanh Bạch Tước kiếm này lạc ấn lấy nàng tại kiếm đồ lúc mới đầu ký ức cùng kinh lịch, theo một ý nghĩa

nào đó mà nói, chính là Nguyệt Thi Thiền sơ tâm, là nàng về sau du ngoạn kiếm đồ chi đỉnh thời gian "Neo" .

Nguyệt Thi Thiền giật mình như thế.

Nàng bây giờ, rõ ràng vô pháp nhận thức hàm nghĩa chân chính trong lời nói của Tô Dịch.

Tô Dịch không tiếp tục giải thích, nói: "Công có bột mới gột nên hồ, coi như kiếm tu, nhất định phải có một thanh linh kiếm phù hợp kiếm đạo của bản thân, đi thôi, đi trong thành đi một lần."

Nói qua, đã quay người hướng bên ngoài đình viện bước đi.

"Tô huynh không khỏi cũng thật là bá đạo. . . Cũng không cho ta cự tuyệt cơ sẽ. . ."

Vốn có chút xấu hổ, ý định cự tuyệt Nguyệt Thi Thiền thấy vậy, không khỏi có chút bất đắc dĩ, nhưng vẫn là ngoan ngoãn đi theo.

Thiếu nữ ngầm phát sầu, "Ta vốn định tại Tô huynh bên người làm việc báo đáp ân tình đấy, nhưng bây giờ, lại ngược lại khắp nơi để cho Tô huynh vì ta suy nghĩ, cho ta trợ giúp, tiếp tục như vậy. . . Cũng như thế nào cho phải. . ."

Nàng giương mắt nhìn nhìn phía trước thân ảnh tuấn bạt dài thường thượt kia, ánh mắt lại càng nhu hòa, có ấm áp như nhiệt lưu ấm áp tràn vào nội tâm.

Người không phải thảo mộc, người nào lại không thích bị người quan tâm cùng trông nom như vậy?

"Nguyên Hằng đại ca, ngươi trước đây bái kiến Tô tiền bối chủ động thể tuất nhân như vậy sao?"

Đưa mắt nhìn Tô Dịch cùng Nguyệt Thi Thiền cùng rời đi, Bạch Vấn Tình nhịn không được nhẹ giọng hỏi.

Nguyên Hằng gãi gãi đầu, nói: "Chủ nhân nhà ta đối với người bên cạnh luôn luôn vô cùng tốt, cũng nếu nói là chủ động đi chăm sóc người lời nói lại chỉ có chút ít vài cái có thể được đến chút đãi ngộ này."

Bạch Vấn Tình hiếu kỳ nói: "Đều có ai?"

Nguyên Hằng suy nghĩ một chút nói ra: "Vẻn vẹn ta biết đấy, trước đây có Trà Cẩm cô nương cùng Văn Linh Tuyết cô nương, tại hôm nay, có Nguyệt Thi Thiền cùng nghe thấy hiểu lòng hai vị cô nương kia."

"Đều là cô nương?" Bạch Vấn Tình ngẩn ngơ.

"Đúng vậy a."

"Cái này. . ." Bạch Vấn Tình giật mình , nói, "Cái kia những cô nương này tất nhiên một cái so với một cái xinh đẹp a?"

"Đó là đương nhiên!"

Nguyên Hằng trả lời không cần nghĩ ngợi.

Bạch Vấn Tình ánh mắt cổ quái, nửa ngày mới nghiêm túc dặn dò: "Nguyên Hằng đại ca, ở phương diện này, ngươi cũng ngàn vạn không thể học Tô tiền bối."

Nguyên Hằng vẻ mặt mơ hồ nói: "Có ý tứ gì?"

Bạch Vấn Tình liếc mắt, "Thật là một cái đầu gỗ!"

Nguyên Hằng hắc hắc khờ cười rộ lên, một bộ cười ngây ngô bộ dạng.

Bạch Vấn Tình cũng cười, ngốc tử như vậy, đâu có thể nào học được Tô tiền bối cái loại này cẩu thả bụi hoa bổn sự?

Mắt thấy Bạch Vấn Tình giống như triệt để yên tâm, Nguyên Hằng ngầm lau một vệt mồ hôi lạnh, thầm nghĩ: "Lấy sau chủ nhân nếu muốn lại mang ta đi Hoán Khê Sa cái địa phương này, nhất định không thể để cho Bạch cô nương biết được, bằng không, không phải ra đại sự không thể!"

. . .

Cửu Đỉnh thành cực phồn hoa, phố lớn ngõ nhỏ lên, ngựa xe như nước, người ở đông đúc.

"Tô huynh, ngươi phát hiện sao, dọc theo con đường này nam tử mặc áo xanh không khỏi cũng quá nhiều rồi a. . ."

Trên đường đi, Nguyệt Thi Thiền nhịn không được mở miệng.

Nàng trên đường đi chứng kiến, những nam tử kia vô luận trưởng ấu, hơn phân nửa đều mặc lấy một bộ thanh sam!

Tô Dịch khẽ giật mình, tỉ mỉ nghĩ lại ven đường chứng kiến, quả nhiên phát hiện, ngày hôm nay ở bên trong Cửu Đỉnh thành này, người mặc áo xanh, hoàn toàn chính xác nhìn mãi quen mắt.

Chợt, Tô Dịch mỉm cười nói: "Ăn vận trang hoàng mà thôi, quan tâm cái này chút làm chi."

Nguyệt Thi Thiền khuôn mặt nhỏ thẹn đỏ mặt, nói: "Ta chỉ là thấy Tô huynh đã từng đang mặc áo bào xanh, mắt gặp bọn họ đều cùng Tô huynh đồng dạng giả dạng, không khỏi lưu tâm nhiều đi một tí."

Tô Dịch nhàn nhạt mở miệng nói: "Đối với thư sinh mà nói, bụng có có thư tức giận tự hoa, đối với chúng ta kiếm tu mà nói, một thân khí chất mới quan trọng hơn, quần áo chỉ là làm đẹp. Không còn khí chất giả, chính là xuyên qua giống như ta, cũng là bọt hầu mà quan, làm trò hề."

Nguyệt Thi Thiền không khỏi mỉm cười, không nhìn ra, Tô huynh cũng rất tự luyến. . .

Nói chuyện với nhau thời gian, bọn hắn đã đi tới trước Bảo Tụy lâu.

Cùng Hoán Khê Sa, Vân Trạch lâu đồng dạng, Bảo Tụy lâu cũng là Cửu Đỉnh thành một trong tứ đại danh lâu, lấy thu bán bảo vật danh vang toàn thành.

Nghe nói tại Bảo Tụy lâu bán ra bảo vật, mọi thứ đều là trân phẩm, vô luận cảnh giới cỡ nào tu sĩ, chỉ cần trả nổi tiền tiền tài, cũng có thể mua được vừa lòng bảo vật.

Làm Tô Dịch cùng Nguyệt Thi Thiền đến, liền phát hiện ngày hôm nay Bảo Tụy lâu bên trong, sinh ý lại cực kỳ sôi động, bóng người lay động, hối hả.

"Công tử có chỗ không biết, tiếp qua Cửu Thiên, Lan Đài pháp hội liền đem kéo ra màn che, đoạn thời gian gần nhất, người tới đây mua bảo vật, cũng muốn so với trước kia nhiều ra quá nhiều."

Chịu trách nhiệm tiếp đãi thị nữ thấp giải thích rõ, "Một chút quý báu hiếm có bảo vật, trong ngày thường cực ít có người hỏi thăm, nhưng bây giờ, căn bản cũng không sầu bán."

Lúc nói chuyện, thị nữ mang theo Tô Dịch cùng Nguyệt Thi Thiền đến một cái trong đại điện chuyên môn bán kiếm khí.

Người ở đây thêm nữa, nam nữ già trẻ đều có, mỗi một cái trưng bày lấy kiếm khí trước quầy, đều bốn phía đầy thân ảnh.

Lửa kia bạo phát cảnh tượng, để cho Tô Dịch không khỏi khẽ nhíu mày.

Dưới các loại tình huống này, sợ là căn bản không có nhiều cơ hội lấy ra một thanh thích hợp Nguyệt Thi Thiền linh kiếm rồi.

"Ồ, Tô đạo hữu?"

Một đạo thanh âm dễ nghe vang lên.

Theo sát lấy, đám người bạo động, nhường ra một con đường.

Chỉ thấy một cái thân mặc áo tím, da thịt thắng tuyết, toàn thân tản ra tôn quý uy nghi khí tức thiếu nữ, tại một đám người bảo vệ xung quanh hạ hướng bên này đi tới.

Rõ ràng là Thiên Xu kiếm tông hạch tâm chân truyền đệ tử, Phượng Tuyền tiên tử Khương Ly!

"Nô tài bái kiến tiểu thư!"

Cùng tại Tô Dịch thị nữ bên người vội vàng trước tiên hành lễ, thần sắc cung kính.

Khương Ly khua tay nói: "Ngươi đi xuống trước."

Thị nữ vội vàng thối lui.

"Quả nhiên là Tô đạo hữu, trước ta còn làm xem lầm người."

Khương Ly một đôi phượng con mắt nhìn về phía Tô Dịch, như có chút ngoài ý muốn ở chỗ này nhìn thấy Tô Dịch.

Mà khi thấy bên người Tô Dịch Nguyệt Thi Thiền thời gian, Khương Ly không khỏi hơi ngẩn ra.

Dù là nàng cũng là nữ nhân, đều không phải không thừa nhận, thiếu nữ áo trắng như tuyết này, đẹp đến thẳng giống như theo trong tranh đi ra kiểu tiên tử hạ phàm loại.

Sau lưng Khương Ly, còn cùng theo Đào Vân Trì, Cốc Đằng Ưng đám truyền nhân Thiên Xu kiếm tông, chứng kiến Tô Dịch thời gian, đuôi lông mày thời gian đều hiện ra một vòng vẻ âm trầm.

Nhất là Đào Vân Trì, Cốc Đằng Ưng, sắc mặt đều trở nên rất khó xem.

Trước đó không lâu tại "Thanh Hòe quốc" Quỷ Thành chỗ dãy núi tầm đó, Đào Vân Trì, Cốc Đằng Ưng đều thảm bại tại Tô Dịch thuộc hạ.

Hôm nay lại lần nữa nhìn thấy Tô Dịch, đâu có thể nào có cái gì tốt sắc mặt rồi hả?

Bất quá, khi thấy bên người Tô Dịch Nguyệt Thi Thiền, bọn hắn cũng đều lung lay một cái Thần, bằng sinh kinh diễm cảm giác.

Cái này là mỹ nhân lực hấp dẫn.

Vô luận là ở đâu trong, đều sẽ trở thành toàn trường chú mục chính là tiêu điểm.

Huống chi, Nguyệt Thi Thiền còn không phải bình thường trên ý nghĩa mỹ nhân, tự tiến vào cái này Bảo Tụy lâu, vô luận nàng đi tới chỗ nào, đều có dẫn phát lớn lao chú ý.

Tượng trước thời điểm, Khương Ly kì thực là phát hiện ra trước Nguyệt Thi Thiền, cái này mới nhận ra làm bạn tại Nguyệt Thi Thiền bên cạnh Tô

Dịch. . .

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 507: Vũ Văn Thuật Tuyên Chiến

Khương Ly tư sắc cùng khí chất, đồng dạng cực xuất chúng.

Khó có được chính là, trên người nàng tự có sống thượng vị loại tôn quý khí tức, cùng Nguyệt Thi Thiền đứng ở đó thời gian, cũng tịnh không kém cỏi bao nhiêu.

Trong lúc nhất thời, hai người bọn họ tồn tại, hấp dẫn ở đây tuyệt đại đa số ánh mắt.

Thu Hoành Không cũng sau lưng Khương Ly cùng theo, khi thấy Tô Dịch thời gian, không khỏi lộ ra nét mừng, ôm quyền chào nói: "Tô đạo hữu."

Tô Dịch đối với Thu Hoành Không nhẹ gật đầu, lúc này mới bả ánh mắt nhìn về phía Khương Ly, như có điều suy nghĩ nói: "Bảo Tụy lâu này là bọn ngươi Khương thị nhất tộc bộ hạ sinh ý?"

Khương Ly mỉm cười, vuốt cằm nói: "Đúng vậy, Tô đạo hữu như nhìn trúng loại bảo vật nào, chỉ cần báo tên của ta, chắc chắn cho đạo hữu một cái giá vừa ý."

Tô Dịch nói: "Nơi đây còn có luyện khí chi địa?"

Khương Ly khẽ giật mình, nói: "Tự nhiên có, chúng ta Bảo Tụy lâu luyện khí phường, tại toàn bộ Cửu Đỉnh thành cũng được cho đứng đầu, đạo hữu chẳng lẽ là muốn mời luyện khí tông sư luyện khí?"

Nói đến đây, nàng lông mày hơi nhíu, trầm ngâm nói: "Nếu như thế, chỉ sợ cũng muốn làm cho đạo hữu thất vọng rồi, bởi vì Lan Đài pháp hội sắp tiến đến nguyên nhân, hiện nay Bảo Tụy lâu luyện khí phường bên trong Luyện Khí đại sư, đều có nhiệm vụ bên người, lúc này thời điểm muốn thỉnh bọn hắn luyện khí, cũng cơ hồ không có nhiều hy vọng."

Nàng con mắt phượng nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Đương nhiên, như đạo hữu có cần, ta ngược lại thì nguyện ý ra mặt, đi thử một lần có thể hay không giúp đỡ đạo hữu thỉnh một vị Luyện Khí sư đến luyện khí."

Nguyên bản, nàng cùng Tô Dịch cũng không sao giao tình.

Đến nỗi thật muốn so đo, còn phát sinh qua mâu thuẫn, cuối cùng vẫn còn nàng chủ động lựa chọn nhượng bộ cùng xin lỗi.

Hôm nay nhìn thấy Tô Dịch, có thể rộng lượng mở miệng hàn huyên, cũng là một loại thân là chủ nhân Bảo Tụy lâu, gọi tới khách tâm thái.

Dưới các loại tình huống này, tự nhiên không phải là thiệt tình phải giúp Tô Dịch.

Tô Dịch làm sao nghe không ra Khương Ly trong miệng mồm nhìn như nhiệt tình, kì thực hơi qua loa thái độ?

Hắn ngược lại cũng không thèm để ý cái này chút, nói thẳng: "Ta không cần Luyện Khí sư, đầu thiếu một cái địa phương luyện khí mà thôi, như Bảo Tụy lâu có thể cung cấp loại địa phương này, tự nhiên không thể tốt hơn, nếu không có, ta lại đi địa phương khác là được."

Khương Ly hơi có chút kinh ngạc, nói: "Địa phương luyện khí ngược lại có không ít, cũng Tô đạo hữu. . . Hẳn là còn tinh thông con đường luyện khí?"

Tô Dịch thản nhiên nói: "Hiểu sơ một hai, yên tâm, ta thì sẽ bỏ ra tương ứng tiền tài."

Khương Ly cười nói: "Một chút không có ý nghĩa việc nhỏ mà thôi, ta làm sao lại yêu cầu đạo hữu tiền tài, ta vừa vặn muốn đi trước luyện khí phường, đạo hữu mời đi theo ta a."

Nói qua, đã ở phía trước dẫn đường.

"Tô huynh, ngươi. . . Thật muốn luyện khí?"

Nguyệt Thi Thiền nhịn không được hỏi.

Tô Dịch thuận miệng nói: "Ta vừa rồi nhìn, kiếm khí ở chỗ này, đều không xứng với ngươi, hay để ta làm tự mình làm ngươi đúc một thanh kiếm cho thỏa đáng."

Đi ở phía trước Khương Ly lông mày vén lên, trong lòng hơi có chút không thoải mái, gia hỏa này. . . Lại xem thường Bảo Tụy lâu trưng bày kiếm khí?

Chính là Đại tu sĩ Linh Đạo, cũng cũng không dám nói như vậy!

Đào Vân Trì nhịn không được cười lạnh: "Tô Dịch, hẳn là ngươi cho rằng, có ngươi tự tay luyện chế kiếm khí, còn so với linh kiếm trong Bảo Tụy lâu rất tốt?"

Tô Dịch thản nhiên nói: "Linh kiếm có phẩm tương phân chia cao thấp, nhưng không hẳn phẩm tương cao như vậy, liền thích hợp từng kiếm tu."

Nói đến đây, hắn ánh mắt nhìn về phía Đào Vân Trì, nói: "Đạo lý đơn giản như vậy, truyền nhân Thiên Xu kiếm tông chẳng lẽ không hiểu?"

Bị Tô Dịch ánh mắt nhìn chằm chằm vào, Đào Vân Trì trong lòng một trận bỡ ngỡ, hắn cũng sẽ không quên, ban đầu là thế nào thảm bại tại dưới tay Tô Dịch đấy.

Bất quá, bây giờ là tại Bảo Tụy lâu, là Khương Ly địa bàn, Đào Vân Trì ngược lại cũng không sợ Tô Dịch dám xằng bậy.

Hắn nhắm mắt nói: "Cũng ngươi cũng không có thể đi làm thấp đi Bảo Tụy lâu linh kiếm!"

"Không xứng với chính là không xứng với, ta ăn ngay nói thật mà thôi."

Tô Dịch nói.

Đào Vân Trì hừ lạnh nói: "Đúng không, ta đây đợi thật là nghĩ mở mang kiến thức, ngươi Tô Dịch đợi tí nữa có thể luyện chế ra sao loại một thanh bảo kiếm đi ra!"

Tô Dịch đã không thèm để ý tên bại tướng dưới tay này.

Hắn là Nguyệt Thi Thiền luyện chế linh kiếm, cũng không phải cho người khác xem đấy.

Cả hai đối thoại, hiểu rõ rơi vào Khương Ly đợi trong tai người, trong lòng đều có chút khó chịu, cảm giác Tô Dịch quá kiêu ngạo rồi, đợi tí nữa không phải muốn xem thử xem, hắn cuối cùng có thể luyện chế ra sao loại một cái linh kiếm đi ra!

Luyện khí phường nằm ở phía sau Bảo Tụy lâu, là một cái cung điện đất đai cực kỳ rộng lớn, trong đó phân biệt thiết lập có không đồng dạng Luyện Khí thất.

Làm Khương Ly mang theo mọi người đến thời gian, sớm có một đám người đợi chờ tại đó.

Cầm đầu, là thanh niên áo gai thân mặc ma y.

Thanh niên cốt cách vừa thô vừa to, rộng eo chật vật, thân ảnh trống tuấn, mái tóc đen dày rối tung, lông mi lỏng lẻo, ngũ quan cường tráng như đao đục búa khắc loại.

Một đôi con mắt đang mở hí, như tuyết sáng khiếp người như kiếm phong, lăng lệ ác liệt khiếp người.

Tu sĩ bình thường chứng kiến thanh niên này, liền phảng phất chứng kiến một thanh trui luyện xơ xác tiêu điều tê sắc vô cùng Thần Kiếm, tâm thần sinh ra đau đớn loại cảm giác đè nén cảm giác, không dám cùng tới đối mặt.

"Kiếm Ý sắc bén xơ xác tiêu điều!" Nguyệt Thi Thiền tinh mâu ngưng lại.

Thân là kiếm tu, nàng có thể hiểu rõ cảm nhận được, trên người áo gai thanh niên này một cỗ Kiếm Ý cực đáng sợ, đó là kinh máu và lửa đánh, sống hay chết ma luyện mới có thể có một cỗ uy thế, cực cô đọng xơ xác tiêu điều.

Tô Dịch cũng nhìn nhiều thanh niên áo gai kia một cái.

Tụ Tinh cảnh Hậu Kỳ, Kiếm Ý quấn thân, khí cơ hiểu rõ lăng lệ ác liệt, đây là đem nắm giữ Kiếm Ý rèn luyện đến viên mãn trình độ dấu hiệu.

Kiếm Ý cùng bản thân nắm giữ đạo vận có quan hệ.

Nguyên Đạo cấp độ đạo vận cảnh giới phân vào cửa, biết nhỏ, đại thành, viên mãn bốn cấp độ.

Thanh niên ma y này có thể đem Kiếm Ý rèn luyện đến viên mãn tình trạng, hoàn toàn chính xác đã có thể nói là trong Nguyên Đạo cấp độ nhân vật đứng đầu.

Đặt tại Đại Hoang Cửu Châu ở bên trong, cũng có thể đưa thân cổ lão đạo thống trong hàng ngũ đệ tử chân truyền.

"Để cho Vũ Văn sư huynh đợi lâu."

Khương Ly nhẹ giọng mở miệng.

Đào Vân Trì, Cốc Đằng Ưng đám truyền nhân Thiên Xu kiếm tông đều ngay ngắn hướng chào, thần sắc lộ ra kính sợ.

Vũ Văn Thuật!

Thiên Xu kiếm tông một đời tuổi trẻ kiếm đầu, Đại Hạ một đời tuổi trẻ một trong kỳ tài chói mắt nhất, cùng Vân Thiên thần cung Văn Tâm Chiếu, Thanh Ất đạo tông Lý Hàn Đăng, Ma Ha thiền tự Phật tử Trần Luật nổi danh!

"Chỉ cần Du đại sư có thể đem bội kiếm của ta 'Phù Kim' uy năng lại đề thăng một bậc thang, liền để cho ta đợi đến trước khi Lan Đài pháp hội bắt đầu, ta cũng cam tâm tình nguyện."

Chứng kiến Khương Ly, Vũ Văn Thuật cường tráng như đá gương mặt hiện lên mỉm cười.

Khương Ly nói khẽ: "Du đại sư luyện khí tạo nghệ, đủ để nổi tiếng Cửu Đỉnh trước thành ba, mà sư huynh lại là Du đại sư cực xem trọng kỳ tài

kiếm đạo, tin tưởng Du đại sư định sẽ không để cho sư huynh thất vọng."

"Hai vị này là?"

Vũ Văn Thuật ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch cùng Nguyệt Thi Thiền.

Nhất là Nguyệt Thi Thiền, trên người quanh quẩn lấy một tia kiếm tu mới có khí chất, hơn nữa dung mạo như tiên, để cho hắn cũng có kinh diễm cảm giác.

"Vị này chính là Tô Dịch Tô công tử, vị này là. . ."

Làm giới thiệu Nguyệt Thi Thiền thời gian, Khương Ly không khỏi nghẹn lời, nàng cũng không biết Nguyệt Thi Thiền thân phận.

"Nguyệt Thi Thiền."

Nguyệt Thi Thiền thanh âm lành lạnh như băng.

Ở trước mặt người ngoài, nàng tức giận chất linh hoạt kỳ ảo, cô tiễu, có cự nhân ở ngoài ngàn dặm lạnh như băng cảm giác.

Tô Dịch cũng không tâm tư hàn huyên, nói: "Khương cô nương, kính xin vì ta an bài một cái Luyện Khí thất."

"Cũng tốt."

Lúc này, Khương Ly kêu tới một cái quản sự luyện khí phường, phân phó một phen, vị quản sự kia liền dẫn Tô Dịch, Nguyệt Thi Thiền hướng luyện khí phường ở chỗ sâu trong bước đi.

"Họ Tô này, tự cao thực lực cường đại, mắt cao hơn đầu, ngang ngược càn rỡ, Khương sư tỷ ngươi sẽ không nên giúp đỡ loại người này."

Đào Vân Trì nhịn không được phàn nàn lên.

Những người khác cũng dồn dập mở miệng: "Đúng vậy a, lại nói tiếp, họ Tô này cùng chúng ta phát sinh qua xung đột, Khương sư tỷ bất kể hiềm khích lúc trước, cho hắn trợ giúp, hắn không lĩnh tình không nói, còn chửi bới Bảo Tụy lâu kiếm khí đều không như thân thủ của hắn làm cho luyện chế kiếm khí, xác thực làm giận cực kỳ."

Vũ Văn Thuật cau mày nói: "Người này cùng chúng ta Thiên Xu kiếm tông phát sinh qua xung đột?"

Khương Ly ánh mắt nhìn về phía Thu Hoành Không, nói: "Chuyện này lại nói tiếp, cùng Thu sư đệ có chút quan hệ."

Nàng đơn giản nói tóm tắt mà đem phát sinh ở "Thanh Hòe quốc" Quỷ Thành xung đột nói một lần, thái độ cũng là công chính, công bằng, không có thêm mắm thêm muối.

Cũng Đào Vân Trì cùng Cốc Đằng Ưng đã xấu hổ đến cúi đầu.

Chuyện này đối với bọn hắn mà nói, chính là vô cùng nhục nhã, hiện tại bị lần nữa nhấp lên, cùng với gặp "Tiên thi thể" hình phạt đó không có gì khác biệt.

Vũ Văn Thuật lạnh lùng quét Đào Vân Trì, Cốc Đằng Ưng một cái, nói: "Đi ra ngoài bên ngoài, lại ở trước mặt người ngoài chửi bới bản thân đồng môn sư đệ, quá ngu xuẩn. Tài nghệ không bằng người, tự nhiên biết hổ thẹn sau đó dũng, cũng xem ra, các ngươi tựa hồ cũng không có bực này giác ngộ, làm sao hắn làm người ta thất lạc!"

Một phen, để cho Đào Vân Trì, Cốc Đằng Ưng thẳng đổ mồ hôi lạnh, câm như hến.

Vũ Văn Thuật ánh mắt vừa nhìn về phía Khương Ly, nói: "Khương sư muội, ngươi lúc đó lựa chọn xin lỗi cùng nhượng bộ, chẳng lẽ là tự nghĩ chiến thắng không được Tô Dịch kia?"

Đối mặt hắn ánh mắt lợi hại như kiếm, Khương Ly lại mặt không đổi sắc, thản nhiên nói: "Thắng bại số lượng, chỉ chân chính sau khi giao thủ mới biết được, nhưng không thể không nói, Tô Dịch là một cái đối thủ cực lợi hại, lúc ấy ta lựa chọn nhượng bộ, vẻn vẹn chỉ là bởi vì, không cần phải vì chút việc nhỏ này gây chiến."

Vũ Văn Thuật suy nghĩ một chút, nói: "Đợi Tô Dịch kia luyện kiếm đi ra, ta có hướng hắn tuyên chiến."

Lời này vừa nói ra, mọi người tại đây phải sợ hãi, giống như khó có thể tin.

Trước bị quở mắng tốt xấu hổ bất an Đào Vân Trì, Cốc Đằng Ưng, hiện tại càng là kích động đến ánh mắt tỏa sáng.

Có Vũ Văn sư huynh ra tay, lo gì giết không được Tô Dịch kia uy phong?

Thu Hoành Không lại trong lòng cảm giác nặng nề, coi như Thiên Xu kiếm tông ngoại môn đệ tử, hắn làm sao không rõ ràng lắm, Vũ Văn Thuật vị này một đời tuổi trẻ kiếm đầu thực lực là kinh khủng bực nào?

Tuyệt đối có thể nói là trong kỳ tài đương thời đứng đầu tồn tại!

"Vũ Văn sư huynh, tiếp qua vài ngày, Lan Đài pháp hội liền muốn bắt đầu, lúc này thời điểm hướng Tô Dịch tuyên chiến, tựa hồ. . . Có chút không ổn đâu?"

Khương Ly trầm ngâm nói.

Vũ Văn Thuật thần sắc trầm ngưng, ánh mắt sắc bén, ngữ khí bình tĩnh nói: "Khương sư muội yên tâm, đây không phải đánh nhau vì thể diện, cũng không phải là phải giúp hai thằng ngu này hả giận, ta thân là kiếm đầu một đời tuổi trẻ của tông môn, tự nhiên cản vệ tông môn uy thế. Nói ngắn gọn chính là một câu, người của chúng ta chính là phạm sai lầm rồi, cũng không kiềm được ngoại nhân để giáo huấn!"

Ngữ khí như kiếm, âm vang hữu lực.

Khương Ly một trận trầm mặc, cuối cùng không nói gì thêm.

Nàng cho dù tịnh không ủng hộ Vũ Văn Thuật cách làm, cũng nàng đồng dạng hiểu rõ, Vũ Văn Thuật tính tình chính là như thế, như kiếm của hắn loại sắc bén mà dứt khoát.

"Đến lúc đó, ta tự mình đến là Vũ Văn sư điệt trợ trận!"

Nhưng vào lúc này, Vũ Văn Thuật phía sau một cái trung niên cẩm bào chợt mỉm cười, thản nhiên mở miệng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 508: Mối Hận Cũ

Trung niên cẩm bào cao quan liễu tu, khuôn mặt trắng nõn, toàn thân tỏ khắp lấy thuộc về tu sĩ Hóa Linh cảnh khí tức.

Chu Phượng Chi!

Thiên Xu kiếm tông nội môn trưởng lão, một vị cường giả tại mười năm trước thời điểm bước vào Hóa Linh cảnh.

Theo hắn mở miệng, mọi người đều mừng rỡ.

Khương Ly lông mày hơi nhíu, giống như nhớ tới cái gì, nói: "Chu sư thúc, ta nhớ được người cùng Chu Tri Càn sư đệ đều là đến từ Đại Chu, hẳn là nhận ra tên Tô Dịch này?"

Lúc nói chuyện, nàng con mắt nhìn xem Chu Phượng Chi, lại nhìn một chút Chu Phượng Chi bên cạnh một gã thanh niên ngân bào, như có điều suy nghĩ.

Thanh niên ngân bào đồng tử híp lại.

Như Đại Chu thái tử Chu Tri Ly ở đây, định sẽ nhận ra, thanh niên ngân bào này đúng là hắn cùng cha khác mẹ huynh trưởng, Đại Chu Đại hoàng tử Chu Tri Càn!

"Không sai."

Chu Phượng Chi có chút ngoài ý muốn nhìn Khương Ly một cái , nói, "Ta đích xác nghe qua chuyện của kẻ này, nếu thật so đo, kẻ này từ lúc Đại Chu thời điểm, sát hại một ít tộc nhân của ta, cũng coi là cừu địch."

Mọi người kinh ngạc ngoài, đều không khỏi hoảng nhiên tới, trách không được Chu trưởng lão tích cực như thế, nguyên lai là sớm nhận ra Tô Dịch cái cừu địch này!

"Hỏng bét rồi!"

Thu Hoành Không lại sắc mặt đại biến.

Hắn cũng vạn không nghĩ tới, Chu Phượng Chi các đại nhân vật này, lại vẫn cùng Tô Dịch tầm đó có một đoạn cừu hận như vậy.

"Bốn tháng trước, Tô Dịch tại Đại Chu Hoàng đô Ngọc Kinh Thành sát hại một đám trưởng bối ta, là bảo toàn tánh mạng của ta, tông tộc trưởng bối trước thời hạn một bước đem ta đưa đi."

Lúc này thời điểm, thanh niên ngân bào Chu Tri Càn cũng mở miệng, thần sắc cực kỳ bi ai, "Không dối gạt các vị, ta sở dĩ đi xa tha hương, bái nhập Thiên Xu kiếm tông tu hành, mục đích quan trọng nhất chính là tăng lên thực lực của chính mình, đi giết chết Tô Dịch cái cừu địch này."

Nói đến đây, hắn hít thở sâu một hơi, nói: "Ngay cả ta đều không nghĩ tới, sẽ vào lúc này nơi đây, gặp lại cái cừu địch này. . ."

Thanh âm lộ ra kích động.

Mọi người đều động dung.

Cả Khương Ly cũng không khỏi giật mình như thế, hôm nay việc này, thật đúng là vừa vặn rồi. . .

Cũng vào lúc này, Vũ Văn Thuật lại lắc đầu nói: "Chu sư thúc, ta sở dĩ quyết định muốn hướng Tô Dịch tuyên chiến, chính là là cản vệ tông môn uy nghiêm, mà không phải là bực này báo thù, đối với chuyện này, ta chỉ sợ cũng không giúp đỡ được cái gì."

Hắn từ có chính hắn làm việc chuẩn tắc.

Lấy hắn kiếm đầu một đời tuổi trẻ của tông môn địa vị, ngược lại cũng không cần để trong lòng Chu Phượng Chi bực này dài lão nhân vật, bởi vì lấy hắn nội tình cùng thiên tư, về sau tại tông môn địa vị, sớm muộn sẽ áp đảo phía trên Chu Phượng Chi!

Chu Phượng Chi lông mày không dễ phát hiện mà nhíu một cái, chợt mỉm cười, nói: "Lấy thủ đoạn của ta, giết chết Tô Dịch chuyện này, tự nhiên không cần sư điệt nhúng tay, chính như ta trước nói, ta chỉ là giúp đỡ sư điệt ngươi lược trận mà thôi, chắc chắn sẽ không nhúng tay."

Vũ Văn Thuật nhẹ gật đầu, nói: "Như thế tốt lắm."

Khương Ly trong lòng thở dài, nói: "Vũ Văn sư huynh, Chu sư thúc, Bảo Tụy lâu này là địa bàn của Khương thị ta, Tô Dịch hôm nay là khách nhân, hai vị mặc dù muốn động thủ, cũng thỉnh không nên ở chỗ này động thủ."

Chu Phượng Chi cùng Vũ Văn Thuật đều đáp ứng.

Thu Hoành Không tâm tình càng trầm trọng, lo lắng không thôi.

"Đợi tí nữa Tô đạo hữu đi ra, vô luận như thế nào, ta cũng muốn trước tiên nhắc nhở hắn, để cho hắn nhanh chóng ly khai!"

Thu Hoành Không âm thầm quyết định.

Cũng nhưng vào lúc này, Chu Phượng Chi ánh mắt nhìn về phía hắn, thanh âm ôn hòa nói: "Hoành Không, ngươi cũng là chúng ta truyền nhân Thiên Xu kiếm tông, đợi tí nữa Tô Dịch luyện khí đi ra, cũng ngàn vạn không thể làm cái gì thầm thông xã giao sự tình."

Thanh âm mặc dù ôn và thân thiện, cũng Thu Hoành Không lại không rét mà run.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Sau hai canh giờ.

Đột nhiên xa xa một cái Luyện Khí thất đại môn mở ra, một đám người từ trong đi ra.

Cầm đầu là một thân ảnh thô chắc, da thịt cổ đồng, tóc rối tung như cỏ trường bào lão giả.

Hắn nhìn giống như già nua, lại long tinh Hổ cường, tinh thần quắc thước, toàn thân tỏ khắp lấy một cỗ bức nhân phách liệt khí tức.

Khương Ly con mắt phượng sáng ngời, chủ động nghênh đón, chào nói: "Du bá bá, thành rồi sao?"

"Bái kiến Du đại sư!"

Vũ Văn Thuật đám người đều thần sắc tôn trọng chào.

Chính là Chu Phượng Chi cũng ôm quyền chào, không dám thất lễ.

Bởi vì trước mặt lão giả này, chính là tại Luyện Khí nhất đạo trên danh chấn thiên hạ Luyện Khí sư "Du Thúc Nhai", thế nhân đều tôn xưng hắn Du đại sư.

Tại bên trong thiên hạ Luyện Khí sư, đủ để đưa thân ba thứ hạng đầu vị trí.

Trước kia những trong năm kia, chính là rất nhiều tu sĩ Hóa Linh cảnh, cũng phải sẽ chủ động tới cửa bái kiến Du đại sư, chờ mong hắn giúp đỡ luyện chế pháp bảo.

Du Thúc Nhai không để ý đến những người khác, duy nhất đối mặt Khương Ly thời gian, cái kia ăn nói có ý tứ bảo thủ trên mặt mới thốt ra mỉm cười, nói: "Ngươi nha đầu kia tự mình nhắc nhở sự tình, ta có thể nào qua loa?"

Nói qua, hắn đối với bên cạnh một cái tuỳ tùng nói: "Thanh bảo kiếm hiện lên đi tới."

Tuỳ tùng trong ngực ôm một cái cái hộp kiếm, nghe vậy liền vội vàng tiến lên, hai tay đưa cho Vũ Văn Thuật.

Vũ Văn Thuật mở ra cái hộp kiếm một nháy mắt kia, một vòng màu vàng chợt lóe tài năng, hàn mang như sương, tràn ngập mà ra, phụ cận mọi người toàn thân da thịt đau đớn, lỗ chân lông đứng đấy, đều không từ hít vào khí lạnh.

Chỉ thấy bên trong cái hộp kiếm, là một thanh linh kiếm màu vàng, Kiếm Thể giống như Thần kim cô đọng, sáng long lanh trong vắt, mũi kiếm tỏ khắp ra Linh tính khí tức, hóa thành từng sợi phong mang mờ mịt, sáng chói chói mắt.

Hảo kiếm!

Tất cả mọi người không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Thanh linh kiếm này tên gọi Phù Kim, vốn là một thanh theo ba vạn năm trước còn sót lại cổ bảo, nguyên bản uy năng liền mạnh mẽ vô cùng, có năng lực sát phạt kinh người.

Duy nhất chỗ thiếu hụt chính là, kiếm này phong nhận chỗ có tổn hại, không được hoàn mỹ.

Nhưng bây giờ, đi qua Du đại sư luyện chế cùng tu sửa, không chỉ chữa trị chỗ thiếu hụt này, còn đem kiếm này phẩm tương tăng lên rất nhiều!

"Đa tạ Du đại sư!"

Vũ Văn Thuật kiếm tu tâm như đá cứng như vậy, hiện tại cũng khó dấu kích động cùng vui sướng, khom người gửi tới lời cảm ơn.

Du Thúc Nhai xem thường nói: "Kiếm này vốn là đã dựng dục ra tính linh hồn thể, cầm giữ có trí khôn nhất định cùng Linh tính, chính là vạn người không được một trong kiếm linh lính, ta chẳng qua là giúp đỡ hắn chữa trị miệng vết thương mà thôi."

Khương Ly hé miệng cười nói: "Du bá bá người liền đừng khiêm nhường rồi, thiên hạ này người nào không biết, có thể tu sửa bực này linh lính đấy, có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà người liền là một cái trong số đó."

Những người khác cũng dồn dập mở miệng, ca ngợi không thôi.

Du Thúc Nhai đuôi lông mày chau lên, bị tán dương như vậy phía dưới, cái kia bảo thủ cứng ngắc sắc mặt hòa hoãn không ít, hiển nhiên trong lòng cũng vì ấy cực đắc ý.

Chính như Khương Ly nói, trên đời này có thể tu sửa như thế linh binh giả, lác đác không có mấy!

"Sự tình đã chấm dứt, ta phải đi, nha đầu, ngươi có muốn hay không đi theo ta đánh cờ một ván?"

Du Thúc Nhai ánh mắt nhìn về phía Khương Ly.

Hắn cuộc đời này có ba đại ham mê, một tốt luyện khí, hai tốt đánh cờ, ba tốt uống rượu.

Mỗi khi luyện khí về sau, hắn cần thiết thống thống khoái khoái đánh cờ một cuộc mới được.

Khương Ly áy náy nói: "Du bá bá, đổi lại bình thường thời điểm, ta chắc chắn đáp ứng cùng người đánh cờ, nhưng bây giờ. . . Ta còn muốn ở đây chờ người."

"Đợi người?"

Du Thúc Nhai khẽ giật mình.

Lúc này thời điểm, Đào Vân Trì nhịn không được chen miệng nói: "Không dối gạt Du đại sư, chúng ta tại đây đợi đấy, là một cái thiếu niên tên là Tô Dịch, lúc trước hắn từng nói, Bảo Tụy lâu bên trong trưng bày kiếm khí, đều không xứng với hắn bằng hữu bên cạnh, ngay sau đó tại đây luyện khí phường đã muốn một cái Luyện Khí thất, phải giúp bạn hắn tự mình luyện chế một thanh kiếm."

Cái này rõ ràng chính là đang kiếm chuyện, ai cũng có thể nghe ra được.

Du Thúc Nhai lại làm sao nghe không ra, hắn nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía Khương Ly, nói: "Thiếu niên kia thật như vậy nói?"

Khương Ly nhẹ gật đầu, nói: "Hoàn toàn chính xác có chuyện này."

Du Thúc Nhai xùy đất cười rộ lên, "Cái kia Bảo Tụy lâu bên trong trưng bày linh kiếm, có mấy kiện chính là xuất từ thủ bút của lão phu, cái khác một chút linh kiếm, cũng đều là đồ đệ của lão phu làm cho luyện chế, thế nào đến trong miệng thiếu niên họ Tô kia, lại bị làm thấp đi đến mức độ này rồi hả?"

Chợt, hắn lắc đầu, "Một cái trẻ con khoe khoang khoác lác, lão phu cũng không có thời gian cùng tính toán. Ngược lại nha đầu ngươi, vì sao phải chờ đợi ở đây là loại người này?"

Khương Ly do dự một chút, nói ra: "Thứ nhất là nghĩ mở mang kiến thức Tô Dịch cuối cùng có thể luyện chế ra loại linh kiếm như thế nào, thứ hai là bởi vì, ta Vũ Văn sư huynh muốn hướng hắn tuyên chiến, cùng ganh đua cao thấp."

Nàng cũng không nói gì Chu Phượng Chi cùng Chu Tri Càn việc cần phải làm, cái kia cuối cùng là ân oán cá nhân.

Du Thúc Nhai biết vậy nên ngoài ý muốn.

Hắn cũng rất rõ ràng, Vũ Văn Thuật chính là Thiên Xu kiếm tông kiếm đầu một đời tuổi trẻ, một cái tại trong kỳ tài đương thời cũng được xưng tụng bạt tiêm nhân vật.

Nhân vật có thể bị Vũ Văn Thuật tuyên chiến, sợ chắc là sẽ không đơn giản.

Du Thúc Nhai đang hỏi lại ——

Đột nhiên một đạo lộ ra hung lệ khí tức kiếm ngân vang, từ đằng xa một cái bên trong phòng luyện khí truyền ra, thẳng giống như Tuyên Cổ Thần Ma gào rú, khí tức cực kỳ khủng bố.

"Cái này. . ."

Ở đây không ít người toàn thân khẽ run rẩy, sắc mặt biến hóa.

Khương Ly con mắt trong suốt co rụt lại.

Vũ Văn Thuật trong tay Phù Kim linh kiếm như có cảm ứng loại, khẽ run lên, điều này làm cho hắn lắp bắp kinh hãi.

"Hả?"

Chu Phượng Chi lộ ra sắc mặt khác thường.

Mà Du Thúc Nhai lại như bị sét đánh, thất thanh nói: "Tốt một cái hung kiếm! Cái này là người phương nào làm cho luyện chế?"

Thanh âm vừa vang lên, thân ảnh của hắn giống như như một trận gió, hướng xa xa kiếm ngân vang truyền ra Luyện Khí thất phóng đi, một bộ không thể chờ đợi được muốn xem thử xem bộ dạng.

Đây đối với một vị thành danh đã lâu Luyện Khí đại sư mà nói, không thể nghi ngờ có vẻ rất thất thố.

Bất quá, có thể làm cho Du Thúc Nhai đều khiếp sợ thành như vậy bộ dạng, cũng đó có thể thấy được, cái kia sắp được luyện chế ra linh kiếm, là bực nào bất thường.

"Khương sư tỷ, nhà các ngươi cái này luyện khí phường bên trong, hẳn là còn so với Du đại sư lợi hại hơn Luyện Khí sư?"

Có người nhịn không được nói.

Khương Ly cũng là không hiểu ra sao, lắc đầu nói: "Không có, bất quá ta nghe nói, cái khác Luyện Khí sư tại luyện khí thời điểm, nếu như phúc

chí tâm linh, sinh ra như người tu hành đốn ngộ loại kỳ diệu linh cảm thời gian, đồng dạng có thể luyện chế ra cực kỳ phi phàm linh kiếm, chỉ bất quá loại tình huống này cùng hắn hiếm thấy mà thôi."

Chu Phượng Chi cảm khái nói: "Như nói như vậy, ngày hôm nay Khương sư điệt nhà luyện khí phường bên trong, sợ là muốn nhiều ra một thanh có một không hai chi bảo a."

Mọi người đều không khỏi hâm mộ.

Chính là Khương Ly nội tâm cũng chờ mong không thôi.

Duy nhất Thu Hoành Không thần sắc có chút không đúng, kiếm kia ngâm truyền ra Luyện Khí thất, tựa hồ chính là trước kia thời điểm Tô đạo hữu làm cho tiến vào cái kia một gian a. . .

Sẽ là hắn sao?

Thu Hoành Không có chút không dám xác định.

Bởi vì hắn cũng chưa nghe nói qua, Tô Dịch còn tinh thông luyện khí.

Huống chi, trước kiếm kia ngâm hung lệ như nước thủy triều, lộ ra Tuyên Cổ Thần Ma loại tiếng gào thét, rung động tâm thần, đây cũng không phải là bình thường Luyện Khí sư có thể luyện chế ra đấy.

Đến nỗi, Thu Hoành Không hoài nghi, chính là Du đại sư đều khó có khả năng luyện chế ra bực này linh kiếm, bằng không, Du đại sư vừa rồi làm sao sẽ như vậy thất thố cùng khiếp sợ?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 509: Thiền Tâm

"Ai vậy ở trong đó luyện khí?"

Đại môn đóng chặt Luyện Khí thất bên ngoài, Du Thúc Nhai hít thở sâu một hơi nói.

Tại bên cạnh hắn, một đám tuỳ tùng hai mặt nhìn nhau.

Thấy vậy, Du Thúc Nhai biết vậy nên không kiên nhẫn.

"Các ngươi đều tại bên ngoài đợi, chớ có đến quấy nhiễu!"

Hắn phân phó một tiếng, liền cẩn thận từng li từng tí bả đại môn Luyện Khí thất kia đẩy ra một đường nhỏ, như làm trộm rón ra rón rén chui vào.

Giống như e sợ cho quấy nhiễu đến chủ nhân gian phòng Luyện Khí thất này loại.

Bên trong phòng luyện khí.

Lò lửa rào rạt, sóng nhiệt cuồn cuộn.

Một thanh linh kiếm lơ lửng phía trên lô đỉnh, Du Thúc Nhai lần đầu tiên đã bị hấp dẫn tới, đôi mắt một chút trợn to, sắc mặt cũng không khỏi hiện ra kinh diễm, rung động, hoảng hốt, vẻ si mê.

Kiếm này vẻn vẹn hai thước bảy tấc, rộng ba chỉ, thân kiếm trắng như tuyết sáng long lanh, nổi lên nhàn nhạt mát lạnh Ngân Huy, giống như tinh

quang loại hư ảo mờ mịt.

Nó quay tròn lơ lửng tại đó, kiếm ngân vang như nước thủy triều, thẳng giống như Tuyên Cổ thời gian Thần Ma gào rú loại, thấu phát ra hung lệ tới tức giận như có như thực chất, tại bên trong phòng luyện khí kích động cuồn cuộn.

Mắt trần có thể thấy, trong thân kiếm sáng long lanh như băng tuyết kia, có một đạo sắc lệnh đồ án tựa như tinh vân, trong đồ án phảng phất giống như có vô số ngôi sao xua tan đêm tối lập loè.

Mà sắc lệnh ý đồ dưới bàn, lại trấn áp một đạo yêu dị khí tức kinh khủng thân ảnh màu đỏ ngòm!

Đó là một cái Tà Linh!

"Cái này. . ."

Trước mặt từng cảnh tượng ấy, để cho Du Thúc Nhai tâm thần đều đụng phải trùng kích.

Đây nên cầm giữ có hạng gì luyện khí tạo nghệ, mới có thể đúc thành một món thần binh như vậy?

Các loại thủ đoạn kia, quả thực là nhanh nhẹn đoạt tạo hóa, Quỷ Phủ thần công!

"Kiếm này bên trong Thượng Cổ Tà Linh bị ta lấy 'Hóa Tinh Sắc Lệnh' tiến hành phong cấm, về sau ngươi đang ở đây uẩn dưỡng kiếm này thời gian, chỉ cần vận chuyển Hóa Tinh Sắc Lệnh lực lượng, lại một chút đem trên người Tà Linh Thượng Cổ này hung thần yêu dị khí tức luyện hóa, trở thành chất dinh dưỡng của kiếm này."

"Cho đến trên người Tà Linh này hung lệ yêu dị khí tức hoàn toàn bị luyện hóa, có hóa thành Linh Thể tinh khiết, đến lúc đó, ngươi có thể đem Linh Thể này triệt để luyện nhập bên trong Hóa Tinh Sắc Lệnh, không bao lâu, liền có thể đem Linh Thể này triệt để rèn luyện là 'Kiếm Hồn' ."

"Nói ngắn gọn, có Hóa Tinh Sắc Lệnh tại, ngươi không cần lại lo lắng Thượng Cổ Tà Linh này quấy phá, ngược lại là có thể lợi dụng lực lượng của nó, đến đề thăng kiếm này phẩm tương cùng uy năng."

Một đạo bình thản tùy ý thanh âm, tại bên trong phòng luyện khí vang lên.

Du Thúc Nhai dưới ánh mắt ý thức nhìn sang, cái này mới nhìn rõ ràng, nói chuyện chính là một cái thiếu niên áo bào xanh, thân ảnh dài thường thượt, đặt chân trước lô đỉnh, lạnh nhạt xuất trần.

Tại bên cạnh thiếu niên áo bào xanh, đứng thẳng một cái thiếu nữ áo trắng như tuyết, dung mạo như tiên.

Thiếu nữ một đôi tinh mâu kia đang nhìn chuôi linh kiếm sáng long lanh như băng tuyết này, trên ngọc dung thanh lệ đều là xuất phát từ nội tâm vui sướng cùng si mê.

Cái này một nháy mắt, Du Thúc Nhai mãnh liệt tỉnh táo lại, không nhịn được hỏi: "Thanh kiếm này. . . Là công tử tự tay luyện chế?"

Tô Dịch lườm lão gia hỏa không mời mà tới này một cái, nói: "Hay không quy củ, muốn thỉnh giáo vấn đề, liền thành thành thật thật trước chờ."

Lời nói tùy ý, giống như tư thục tiên sinh răn dạy học sinh, không chút khách khí.

Du Thúc Nhai ngây ngốc một chút, gương mặt đỏ lên, ngượng ngùng không nói.

Hắn xoa xoa đôi bàn tay, cuối cùng vẫn còn yên lặng đứng ở một bên.

Giống như kiếm tu mê tại kiếm đạo, coi như Luyện Khí sư Du Thúc Nhai cũng mê tại Luyện Khí nhất đạo.

Chính vì hắn thật sự rất muốn, thanh kiếm này đến tột cùng là thế nào luyện chế, giờ khắc này mặc dù bị Tô Dịch một thiếu niên như vậy răn dạy, hắn cũng tức giận.

"Tô huynh, thanh kiếm này. . . Thật là vì ta luyện chế?"

Nguyệt Thi Thiền ánh mắt có chút phiêu hốt, giống như không thể tin được.

Nàng thân là kiếm tu, tự nhiên có thể hiểu rõ cảm nhận được chỗ phi phàm của chuôi linh kiếm này.

(tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Cũng chính là bởi vì kiếm này quá mức thần dị, ngược lại làm cho Nguyệt Thi Thiền không thể tin được, mình có thể trở thành chủ nhân của thanh kiếm này. . .

Cận hương tình khiếp, được sủng ái mà lo sợ, đại khái như thế.

"Cũng chỉ có linh kiếm như vậy, mới xứng với ngươi."

Tô Dịch nói qua, giơ lên tay khẽ vẫy, linh kiếm lơ lửng tại trên lô đỉnh kia rơi vào trong tay, rồi sau đó bị hắn đưa cho Nguyệt Thi Thiền, "Cầm lấy."

Nguyệt Thi Thiền kinh ngạc một lát, lúc này mới đưa tay tiếp nhận kiếm này.

Cái kia một cái chớp mắt, nàng thanh lệ như vẽ trên ngọc dung cũng là nhịn không được lộ ra một vòng dáng tươi cười, sáng sủa chói mắt, đều là tuôn ra vui sướng cùng cảm kích, hốc mắt lại hơi hơi phiếm hồng, có chút ướt át dấu hiệu.

Nàng vốn chỉ muốn, Tô Dịch vì chính mình mua một cái linh kiếm thật tốt, đã đầy đủ rồi.

Có ai nghĩ được, Tô Dịch sẽ đích thân vì chính mình đúc một thanh kiếm, một cái có thể nói đoạt tận tạo hóa linh kiếm!

Điều này làm cho nàng làm sao có thể không cảm động?

"Tô huynh. . ."

Nguyệt Thi Thiền vừa muốn gửi tới lời cảm ơn, Tô Dịch đã cười cắt ngang nói, " kiếm này vừa đúc thành, ngươi hay là trước giúp nó lấy cái tên a."

Nguyệt Thi Thiền hít thở sâu một hơi , kiềm chế lại nội tâm tâm tình kích động, thấp giọng nói: "Ta hy vọng. . . Tô huynh có thể vì thế kiếm định danh."

Tô Dịch khẽ giật mình, trêu chọc nói: "Cho ngươi luyện kiếm không nói, còn muốn giúp ngươi định danh, ngươi ngược lại thực sẽ lười biếng."

Nguyệt Thi Thiền cực kỳ lúng túng, bạch ngọc giống nhau khuôn mặt ửng đỏ.

Nàng vừa muốn giải thích, Tô Dịch đã cười ngăn cản, nói: "Đây là ta coi như người dẫn đường kiếm đồ của ngươi, cho ngươi tạo thành thanh kiếm thứ nhất, ý nghĩa xác thực không tầm thường, bất quá, kiếm này đã định trước không có khả năng làm bạn ngươi chinh chiến cả đời, không thích hợp tại định danh trên quá nghiêm khắc viên mãn, bằng không hăng quá hoá dở, ngược lại là chuyện xấu."

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch nói: "Theo ta thấy, liền kêu 'Thiền Tâm' lại, lấy một chữ tên ngươi, lấy tâm chấp kiếm."

Thiền Tâm, cũng Kiếm Tâm.

Nhìn như đơn giản, lại ký thác Tô Dịch một phần mong đợi, chờ mong Nguyệt Thi Thiền Chấp Kiếm tại đạo đá mài bản tâm.

Nguyệt Thi Thiền hạng gì băng tuyết nữ tử thông minh, trong nháy mắt liền minh bạch ý vị của nó, hớn hở nói: "Kiếm này tên thật tốt!"

Lúc này thời điểm, Du Thúc Nhai nhịn không được nói: "Giống như linh kiếm như thế, làm sao có thể không vỏ, lão hủ trong tay có vỏ một cây kiếm, tự nghĩ miễn cưỡng cũng xứng đôi kiếm này, mong rằng cô nương nhận lấy."

Nói qua, hắn theo trữ vật trong ngọc bội lấy ra vỏ một cây kiếm, hai tay trình đi lên.

Vỏ kiếm này toàn thân hiện lên nhàn nhạt màu xám trắng, chất phác tự nhiên, không có chút nào hoa văn trang sức.

Mà khi Tô Dịch chứng kiến thời gian, không khỏi kinh ngạc nói: "Vỏ kiếm này là do 'Thiên Thu Huyền Đằng' một đoạn mộc tâm làm cho luyện chế?"

Du Thúc Nhai khen: "Công tử hảo nhãn lực! Tám mươi năm trước, lão hủ một vị lão hữu tiến về trước Đại Hạ ba đại cấm địa một trong 'Tiên Minh chi uyên' lưu lạc, mang về một đoạn Thiên Thu Huyền Đằng mộc tâm, hy vọng lão hủ vì hắn luyện chế một thanh vỏ kiếm."

Nói đến đây, hắn lộ ra sầu não vẻ buồn bã, "Có ai nghĩ được, làm lão hủ đem vỏ kiếm này luyện chế thành công thời gian, vị lão hữu kia lại bởi vì năm đó ở Tiên Minh chi uyên đụng phải thương thế quá nặng, bất hạnh lâm nạn, buông tay nhân gian, thế cho nên vỏ thanh kiếm này, liền thành vật vô chủ."

Chợt, hắn lắc đầu, vứt bỏ tạp niệm, cười nói: "Ngày hôm nay lão hủ có thể nhìn thấy công tử tạo thành thanh linh kiếm này, nỗi lòng bành trướng, không kìm được vui mừng, tự nghĩ cũng chỉ có vỏ thanh kiếm này, miễn cưỡng có thể xứng đôi kiếm này."

"Mong rằng cô nương xin vui lòng nhận cho."

Nói qua, Du Thúc Nhai ánh mắt đã nhìn về phía Nguyệt Thi Thiền.

"Cái này. . ."

Nguyệt Thi Thiền do dự.

"Vỏ một thanh kiếm mà thôi, thu cất đi."

Tô Dịch nói.

Nguyệt Thi Thiền lúc này mới nhận lấy.

Du Thúc Nhai biết vậy nên thoải mái, thừa cơ nói: "Lão hủ Du Thúc Nhai, là Bảo Tụy lâu này luyện khí phường Luyện Khí sư, xin hỏi công tử

tôn tính đại danh chiêu thức ấy luyện khí tạo nghệ lại sư thừa người phương nào?"

Tô Dịch từ trước đến nay không thích hàn huyên, nói thẳng: "Như ngươi thực muốn thỉnh giáo luyện khí chi pháp, ngày mai đến đây Thanh Long phường Thanh Vân tiểu viện tới tìm ta, nhớ kỹ xách một bình rượu ngon, đến lúc đó như có rảnh, ta liền trò chuyện với ngươi một chút, nếu không nhàn rỗi, liền khác tìm thời gian."

"Thơ Thiền cô nương, chúng ta đi thôi."

Nói qua, Tô Dịch hướng Luyện Khí thất bước ra ngoài.

Lần này luyện khí hao phí không ít thời gian cùng khí lực, hắn hiện tại duy nhất muốn làm đúng là trở về hảo hảo nghỉ ngơi một phen, rồi sau đó lặng yên khổ tu một phen.

Không có gì bất ngờ xảy ra, tối nay có thể đem tu vi đạt đến Nguyên Phủ cảnh trung kỳ.

Bực này thời điểm, có thể thực không tâm tư lại cùng Du Thúc Nhai trò chuyện một chút cùng luyện khí chuyện có liên quan đến.

Du Thúc Nhai ngây ngốc một chút, chẳng những không phiền muộn, ngược lại ân cần tiến lên đưa tiễn, cười nói: "Vậy lão hủ tiễn đưa công tử cùng cô nương đoạn đường."

. . .

"Đi ra!"

Một mực chờ hậu bên ngoài Khương Ly, Vũ Văn Thuật đám người, khi thấy Luyện Khí thất đại môn mở ra thời gian, đều mừng rỡ, lộ ra vẻ chờ

mong.

Chỉ là, khi thấy theo Luyện Khí thất trong đi ra một đạo thân ảnh dài thường thượt kia thời gian, Khương Ly bọn hắn tất cả đều sửng sốt.

Tô Dịch! ?

Bầu không khí tĩnh mịch, Khương Ly bọn hắn hai mặt nhìn nhau.

Trước bọn hắn đều bị tại phỏng đoán, là vị Luyện Khí sư nào phúc chí tâm linh, luyện chế được một thanh linh kiếm dị tượng kinh người.

Duy nhất không nghĩ tới, người luyện khí sư này sẽ là Tô Dịch!

"Thế nào lại là hắn?"

Đào Vân Trì há hốc mồm, vẻ mặt tràn đầy khó có thể tin.

Vũ Văn Thuật nhăn mày lại.

Khương Ly kinh nghi bất định.

Chu Phượng Chi sắc mặt hơi có chút âm trầm.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí càng buồn bực.

Cho đến chứng kiến tại Tô Dịch cùng Nguyệt Thi Thiền phía sau, Du Thúc Nhai ý cười đầy mặt đi theo lấy, Khương Ly bọn hắn sắc mặt lại là một trận biến ảo, thiếu chút nữa đều không thể tin được bản thân ánh mắt.

Thân là Bảo Tụy lâu luyện khí phường người phụ trách, một vị danh chấn thiên hạ Luyện Khí đại sư, Du Thúc Nhai từ trước đến nay bảo thủ nghiêm túc, ăn nói có ý tứ, tính tình cực cao ngạo chính trực.

Liền là đối đãi Đại tu sĩ Linh Đạo, Du Thúc Nhai cũng sẽ không có nhiều ít sắc mặt tốt.

Nhưng bây giờ. . .

Vị Luyện Khí đại sư này lại vẻ mặt tràn đầy đều là ân cần tiếu ý, hơi hơi cong xuống cái kia cao lớn thô chắc thân ảnh, như một tuỳ tùng, đi theo Tô Dịch phía sau.

Một màn kia, để cho Khương Ly đều cả kinh trợn mắt há hốc mồm, đầu nổi lên mộng, cái này. . . Đây là cao ngạo không bị trói buộc, bảo thủ lạnh lùng Du bá bá! ?

"Du bá, người cái này là. . ."

Khương Ly lại không kìm nén được nội tâm nghi hoặc, nghênh tiếp trước hỏi ra tiếng.

Du Thúc Nhai vẻ mặt cảm khái nói: "Nha đầu, lão phu ngày hôm nay có thể tính mở rộng tầm mắt, lãnh hội đến cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân! Tô công tử tại Luyện Khí nhất đạo tạo nghệ, thẳng giống như Thiên Nhân loại, ngưỡng mộ núi cao!"

Khương Ly: ". . ."

Những người khác đều đầu nổi lên mộng.

Đào Vân Trì không nhịn được hỏi: "Du đại sư, người trước không phải nói, Tô Dịch hắn là cái trẻ con khoe khoang khoác lác. . ."

Không chờ nói xong, Du Thúc Nhai mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, thở dài: "Tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật, lúc ấy chỉ đổ thừa lão phu có mắt không tròng, hiện nay kiến thức Tô công tử phong thái, tự nhiên hiểu rõ, Bảo Tụy

lâu hiện nay trưng bày những linh kiếm kia, hoàn toàn chính xác không vào được pháp nhãn của Tô công tử!"

Mọi người đều kinh ngạc, cái này thái độ. . . Chuyển biến không khỏi quá nhanh đi?

Du Thúc Nhai đưa tầm mắt nhìn qua thần sắc đờ đẫn mọi người, không khỏi một trận lắc đầu, nói: "Nói nhiều hơn nữa các ngươi cũng không thể giải thích vì sao, dù sao, các ngươi căn bản không hiểu luyện khí, cái này tượng hạ trùng không thể Ngữ Băng, đâu có thể nào minh bạch, Tô công tử tại trên tạo nghệ Luyện Khí nhất đạo, là bực nào lợi hại?"

Mọi người: ". . ."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 509: Túy Ông Chi Ý

Đào Vân Trì chỉ cảm thấy gương mặt nóng rát đấy, liền giống bị người hung hăng quất một cái tát.

Hắn cảm giác mình tựa như tên hề, nhảy đáp đến nhảy đáp đi, đến cuối cùng nhận đả kích hay là mình.

Khương Ly cũng đã trầm mặc.

Một cái tại trên luyện khí tạo nghệ có thể làm cho Du Thúc Nhai đều kính yêu tôn sùng tồn tại, phóng nhãn toàn bộ Đại Hạ, lại có thể tìm ra vài cái đi ra?

Lại không đề Tô Dịch tu vi thế nào, chỉ dựa vào hắn tại trên tạo nghệ Luyện Khí nhất đạo, liền đủ để xứng đáng bọn hắn Khương thị nhất tộc coi trọng!

Giống như nhân vật bực này, chính là đặt tại Cửu Đỉnh thành, đều đủ để thoải mái trở thành thượng khách tất cả thế lực lớn!

Mắt thấy Tô Dịch liền muốn rời khỏi, Vũ Văn Thuật đột nhiên mở miệng: "Tô đạo hữu xin dừng bước!"

Lời này vừa nói ra, Khương Ly khuôn mặt khẽ biến.

Những người khác lại mừng rỡ.

Thu Hoành Không lại thầm kêu một tiếng hỏng bét rồi.

Không chờ Tô Dịch mở miệng, Du Thúc Nhai cau mày nói: "Vũ Văn Thuật, có thể hay không cho lão phu một bộ mặt, đến đây dừng tay?"

Vũ Văn Thuật nói: "Du đại sư, kính xin chớ có để cho vãn bối khó xử."

Hắn một bộ áo gai, cốt cách vừa thô vừa to, thần sắc kiên nghị nguội lạnh, con mắt như kiểu lưỡi kiếm sắc bén kiên định, lộ ra không cho phép làm trái mùi vị.

"Ngươi muốn cùng ta động thủ?"

Tô Dịch hỏi.

Vũ Văn Thuật ánh mắt nhìn thẳng Tô Dịch, bình tĩnh nói: "Tô đạo hữu có dám cùng ta ganh đua cao thấp? Vô luận ai thua ai thắng, ta cam đoan, ngươi cùng ta Thiên Xu kiếm tông ở giữa ân oán, như vậy xóa bỏ."

Tô Dịch đưa tầm mắt nhìn qua Đào Vân Trì cùng Cốc Đằng Ưng, nói: "Ngươi là vì giúp bọn hắn xuất đầu?"

Vũ Văn Thuật lắc đầu nói: "Ta chỉ là bảo vệ uy nghiêm của tông môn."

Tô Dịch ồ một tiếng, nói: "Dũng khí khả gia, có thể nói câu không khách khí, chỉ bằng ngươi bây giờ điểm ấy kiếm đạo tạo nghệ, thật sự để cho ta không làm sao có hứng nổi."

Dứt lời, hắn quay người muốn đi.

Vũ Văn Thuật sầm mặt lại, nói: "Tô đạo hữu cái này sẽ không dám sao?"

Những người khác ánh mắt cũng đều nhìn về Tô Dịch.

Vũ Văn Thuật là Thiên Xu kiếm tông kiếm đầu một đời tuổi trẻ, danh chấn Đại Hạ đương thế kỳ tài!

Cũng Tô Dịch cái kia lời nói, lại một bộ xem thường Vũ Văn Thuật bộ dạng, điều này làm cho những truyền nhân của Thiên Xu kiếm tông kia trong lòng đều rất không thoải mái.

Tô Dịch nhíu mày, bất quá khi ánh mắt lơ đãng chứng kiến bên cạnh Nguyệt Thi Thiền thời gian, trong lòng hơi động, nói: "Mà thôi, tối nay giờ Tý, ngươi tới ven Kim Lân hồ, ta cho ngươi thua cái tâm phục khẩu phục."

Vũ Văn Thuật nói: "Tốt, ta tối nay sẽ một mực ở ven Kim Lân hồ chờ ngươi, ta ngược lại thật hy vọng, Tô đạo hữu có thể làm cho ta thua một cái tâm phục khẩu phục!"

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm hắn từng chữ một, âm vang như kiếm.

Tô Dịch không tiếp tục nhiều lời, cùng Nguyệt Thi Thiền cùng rời đi.

"Gia hỏa này thật là đủ kiêu ngạo đấy, còn nói để cho Vũ Văn sư huynh thua tâm phục khẩu phục, hắn cho là hắn là ai?"

Có người cười lạnh.

"Vũ Văn sư huynh, vạn nhất tên Tô Dịch này trước thời hạn chạy thoát làm sao bây giờ?"

Có người lo lắng nói.

Nghe thế, Du Thúc Nhai không khỏi giận quá mà cười, nói: "Chê cười, Tô công tử là hạng nhân vật gì, há có thể lâm trận bỏ chạy?"

Nói qua, hắn đưa tầm mắt nhìn qua đám người Vũ Văn Thuật, sắc mặt âm trầm nói: "Lão phu thề, về sau lại không sẽ vì các ngươi Thiên Xu kiếm

tông bất luận kẻ nào luyện khí!"

Đám người Vũ Văn Thuật ngay ngắn hướng kinh ngạc, đều không nghĩ tới, bởi vì muốn đối phó Tô Dịch nguyên nhân, sẽ để cho vị Du đại sư danh khắp thiên hạ này tức giận như vậy.

"Dễ đi không tiễn!"

Du Thúc Nhai phẩy tay áo bỏ đi.

Đưa mắt nhìn hắn thân ảnh biến mất, Khương Ly không khỏi than khẽ, nói: "Vũ Văn sư huynh, vì gọi là tông môn mặt mũi, thật sự tất yếu phải đi đắc tội Tô Dịch nhân vật bực này sao? Đừng quên, hắn luyện khí tạo nghệ cũng để cho Du đại sư đều tôn sùng không thôi, giống như nhân vật bực này , bất kỳ cái gì thế lực lớn đoạt bể đầu còn đến không kịp, ngươi. . ."

Không chờ nói xong, Vũ Văn Thuật thần sắc bình tĩnh nói: "Ta tự có chuẩn tắc làm việc của ta , như có một ngày, sư muội ngươi tại bên ngoài bị người khi dễ, vô luận đúng sai, mặc kệ đối thủ là người nào, ta cũng sẽ đứng ra đây giúp ngươi hả giận."

Nói qua, hắn quay người mà đi.

Khương Ly ngơ ngẩn, trong lòng thầm than.

Nàng ánh mắt vừa nhìn về phía Chu Phượng Chi, nói: "Chu trưởng lão. . ."

Tựa hồ biết rõ Khương Ly muốn nói gì, Chu Phượng Chi mỉm cười nói: "Khương Ly, chuyện này ngươi cũng đừng chộn rộn vào được, Tô Dịch tại trên tạo nghệ Luyện Khí nhất đạo càng lợi hại, nhưng. . . Cũng không cải biến được hắn đem trở thành một người chết sự thật."

Thanh âm bình thản ấm áp, nội dung nhưng lại làm kẻ khác không rét mà run.

Dứt lời, hắn và Chu Tri Càn cũng cùng một chỗ quay người ly khai.

Thấy vậy, Khương Ly không khỏi vuốt vuốt lông mày, tâm loạn như ma.

Vũ Văn Thuật hướng Tô Dịch tuyên chiến có sai sao?

Đứng ở hắn thân là tông môn kiếm đầu trên vị trí, làm như thế xác thực không có thể bắt bẻ.

Chu Phượng Chi muốn đối phó Tô Dịch có sai sao?

Tông tộc của hắn cùng Tô Dịch tầm đó kết xuống huyết cừu, hôm nay muốn tiến hành trả thù, cũng chưa nói tới sai.

Đây hết thảy, để cho Khương Ly nội tâm cực xoắn xuýt.

Nàng tìm không được lý do đi ngăn cản đây hết thảy.

"Mà thôi, chuyện này ta lại không để ý tới là được!"

Nửa ngày, Khương Ly âm thầm làm ra quyết đoán.

Lúc này thời điểm, nàng ánh mắt chợt mà nhìn về phía Thu Hoành Không, truyền âm nói: "Thu sư đệ, trước thời điểm, ngươi là có hay không hướng Tô Dịch truyền âm nói mấy thứ gì đó? Ta muốn nghe lời thật."

Thu Hoành Không chấn động trong lòng, cúi đầu, truyền âm hồi đáp: "Không dối gạt sư tỷ, ta bả ý đồ của Chu trưởng lão, nói cho Tô huynh."

Khương Ly một trận trầm mặc, cuối cùng không nói gì thêm.

. . .

"Tô huynh, theo ta thấy, Vũ Văn Thuật như biết rõ Sơ Vân hồ một trận chiến, Hoắc Thiên Đô là chết trong tay ngươi, sợ là căn bản không dám hướng ngươi tuyên chiến."

Ly khai Bảo Tụy lâu về sau, Nguyệt Thi Thiền tinh mâu mỉm cười.

Dưới cái nhìn của nàng, Vũ Văn Thuật lần này tuyên chiến, cùng tự rước lấy nhục không có gì khác biệt.

Nàng cũng có thể đoán được, tối nay giờ Tý về sau, vị kiếm đầu một đời tuổi trẻ Thiên Xu kiếm tông này, đã định trước đem thanh danh mất sạch.

"May mắn bọn hắn không biết."

Tô Dịch ánh mắt hơi có chút khác thường.

Trước Thu Hoành Không đồn đại cho hắn, vạch trần Chu Phượng Chi cùng Chu Tri Càn thân phận, cũng làm cho Tô Dịch biết rõ hai người này đã đối với chính mình ôm lấy sát tâm.

Nguyên nhân chính là như thế, hắn mới chịu đáp ứng Vũ Văn Thuật tuyên chiến, ý định nhân cơ hội này, một lần hành động đem hai người này giải quyết hết.

"Tô huynh cái này là ý gì?"

Nguyệt Thi Thiền nghi hoặc.

"Có dụng ý khác."

Tô Dịch nói, " đêm nay giờ Tý, ngươi cùng ta cùng một chỗ tiến về trước ven Kim Lân hồ, nhìn qua liền biết."

. . .

Đêm khuya.

Mưa to như rót vào, hàn ý thấu xương.

Hạt mưa lớn chừng hạt đậu dày đặc nện ở trong Kim Lân hồ, ném ra vô số đẩy ra nước gợn rung động, rào rào nổ vang tới thanh âm, thẳng giống như xào đậu loại, tại đây hàn lãnh đêm thu không ngừng quanh quẩn.

Một cơn mưa thu một cuộc hàn.

Bởi vì mưa rơi quá lớn, đường phố trên từ lâu là ánh đèn mất hết, lành lạnh trống trải, chỉ tốp năm tốp ba gấp rút lên đường người đi đường, chật vật đội mưa mà đi.

Kim Lân hồ bốn phía, cũng đã là cảnh tối lửa tắt đèn, trong ngày thường du khách như dệt, mái chèo tiếng ánh đèn phồn thịnh cảnh tượng, đều bị mưa to loại mưa mùa thu tách ra biến mất.

Ba ba ba!

Mưa đánh vào ven hồ cây cối cành lá lên, đình nghỉ mát nóc lên, phát ra mạnh mẽ hữu lực bắn tung toé tiếng va chạm.

Trong lương đình treo từng chiếc từng chiếc đèn lồng tại trong cuồng phong lung lay, tựa như lúc nào cũng sẽ dập tắt.

Đám người Vũ Văn Thuật đứng im lặng hồi lâu chân trong lương đình, từ lâu đợi chờ tại đó.

Cảnh ban đêm thâm trầm, mưa to trút xuống, hàn phong thấu xương.

Phóng tầm mắt nhìn tới, Kim Lân hồ phụ cận, mưa bụi mênh mông, có vẻ đặc biệt lành lạnh.

"Cái này cũng đã giờ Tý rồi, gia hỏa họ Tô kia làm sao còn chưa tới?"

Đào Vân Trì nhíu mày, có chút không kiên nhẫn.

Mặc dù có tu vi bên người, tại đây hàn ý rét thấu xương mưa to trong bóng đêm, cũng làm cho người cảm thấy rất không thoải mái.

"Các ngươi nói, họ Tô kia sẽ không phải đã sớm chạy thoát a?"

Có người nói thầm.

Mọi người đều có chút đắn đo khó định.

"Ta ngược lại hy vọng hắn sẽ không tới. . ."

Khương Ly thầm nghĩ trong lòng.

Chỉ cần Tô Dịch không đến, Vũ Văn Thuật cũng chỉ có thể như vậy thôi.

Cho dù là muốn giết Tô Dịch Chu Phượng Chi cùng Chu Tri Càn, cũng không thể tránh được, chỉ có thể khác tìm cơ hội.

Kể từ đó, Tô Dịch tự nhiên không ngờ lo lắng tại tối nay phát sinh cái gì bất trắc.

"Thu sư đệ, ngươi hôm nay tại Bảo Tụy lâu thời điểm, sẽ không phải bí mật truyền âm cho Tô Dịch, để cho hắn trước thời hạn một bước trốn a?"

Bỗng dưng, Đào Vân Trì ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Thu Hoành Không.

Lời này vừa nói ra, Chu Phượng Chi, Chu Tri Càn cùng những ánh mắt của người khác đều nhìn về Thu Hoành Không, sắc mặt mang theo một tia hồ nghi.

Nếu thật là Thu Hoành Không cùng Tô Dịch thầm thông xã giao, Tô Dịch kia đêm nay đâu có thể nào sẽ đến phó ước?

Thu Hoành Không thân thể nổi lên cứng.

Đúng lúc này, xa xa mưa to trút xuống cảnh ban đêm bên trong màn mưa xuất hiện một cỗ bảo liễn, hướng bên này tới gần.

Đám người Vũ Văn Thuật ánh mắt, đều trước tiên nhìn sang.

Chỉ thấy bảo liễn lên, Tô Dịch thân ảnh dài thườn thượt kia chống đỡ một thanh ô giấy dầu đi xuống, sau lưng hắn, là đồng dạng chống đỡ một cái ô giấy dầu Nguyệt Thi Thiền.

"Họ Tô kia vậy mà thật sự dám đến?"

Đào Vân Trì kinh ngạc.

Truyền nhân khác của Thiên Xu kiếm tông cũng đều ngây ngốc một chút.

Trước thời điểm, bọn hắn còn đang hoài nghi Tô Dịch e sợ chiến, sợ là từ lâu đào tẩu, còn vì thế tức giận cùng tức giận.

Mà khi Tô Dịch thật sự xuất hiện thời gian, bọn hắn rồi lại giống như không thể tin được Tô Dịch thật sự dám đến. . .

"Tô Dịch a Tô Dịch, ngươi biết rõ Chu Phượng Chi muốn giết ngươi, vì cái gì còn muốn đến đây?"

Khương Ly lông mày hơi nhíu, trong lòng thầm than.

Thu Hoành Không sắc mặt đại biến, cả hắn cũng không nghĩ tới, tại nhắc nhở của mình phía dưới, Tô Dịch còn có thể tại tối nay phó ước.

"A, kẻ này ngược lại có cốt khí."

Chu Phượng Chi cười rộ lên.

"Có lẽ, hắn còn tưởng rằng mặc dù bại bởi Vũ Văn sư huynh, cũng còn có thể sống được ly khai a?"

Chu Tri Càn ở chỗ sâu trong con mắt có sát cơ lóe lên liền biến mất.

"Tô đạo hữu, trận chiến này vô luận thắng bại, chỉ dựa vào ngươi tối nay dám đến phó ước khí phách, ta Vũ Văn Thuật về sau cũng sẽ không lại làm khó ngươi."

Vũ Văn Thuật mở miệng, hắn một thân áo gai, cốt cách vừa thô vừa to, khí chất trầm ngưng lăng lệ ác liệt.

"Thỉnh!"

Nói qua, hắn quay người đi vào bên trong màn mưa, đi tới trên Kim Lân hồ.

Cái kia trống tuấn thân ảnh bốn phía, có sôi trào mãnh liệt kiếm ý hiện lên, tầm tã mưa còn chưa tới gần, đã bị tách ra, bằng hư nhượt đứng thẳng, liền có khí thôn sơn hà khí thế.

Những truyền nhân của Thiên Xu kiếm tông kia con mắt sáng ngời, đều lộ ra vẻ chờ mong.

Cách đó không xa, Tô Dịch cất bước đi tới, dáng vẻ nhàn nhã, phảng phất giống như đi bộ nhàn nhã.

Hắn nhìn thoáng qua trên mặt hồ xa xa Vũ Văn Thuật, ngữ khí tùy ý nói: "Đừng hoảng hốt, chờ ta trước tiên đem trước đây một đoạn ân cừu chấm dứt, đến lúc đó, nếu như ngươi còn gan xuất kiếm, ta không ngại cho ngươi cảm thụ một chút, cái gì gọi là chân chính tuyệt vọng."

Chấm dứt một đoạn qua lại ân oán?

Vũ Văn Thuật nhăn mày lại.

Đào Vân Trì mấy người cũng đều khẽ giật mình, gia hỏa này có ý tứ gì?

Nhưng vào lúc này, Tô Dịch ánh mắt đã nhìn về phía Chu Phượng Chi cùng Chu Tri Càn hai người, thần sắc lạnh nhạt nói: "Hai vị không phải là muốn giết ta Tô mỗ người sao? Còn chờ cái gì, động thủ đây "

Lời này vừa nói ra, toàn trường phải sợ hãi.

Lúc ấy mưa to nổ vang, hàn ý xơ xác tiêu điều.

Mùa thu trời khá là lạnh!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 510: Ở Trong Ba Kiếm Ban Thưởng Ngươi Được Chết

"Thu Hoành Không, quả nhiên là ngươi trước thời hạn để lộ bí mật cho Tô Dịch, phản bội đồ!"

Đào Vân Trì chửi ầm lên.

Những truyền nhân của Thiên Xu kiếm tông kia đều sắc mặt âm trầm, cũng đều kịp phản ứng.

Chỉ là, bọn hắn không hiểu là, nếu như Tô Dịch biết rõ Chu trưởng lão muốn giết hắn, cũng hắn vì cái gì còn dám tại tối nay đến đây?

Càng bất khả tư nghị chính là, hắn lại vẫn trực tiếp hướng Chu trưởng lão tuyên chiến rồi!

Cái này hoàn toàn vượt quá mọi người dự kiến.

Dù sao Chu Phượng Chi chính là Hóa Linh cảnh sơ kỳ tồn tại, là bọn hắn Thiên Xu kiếm tông nội môn trưởng lão, thực lực chân chính há có thể là một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh có thể chống đỡ?

Khương Ly kinh nghi bất định, Tô Dịch cử động lần này không thể nghi ngờ có vẻ gan quá lớn, thậm chí có chút không thể nói lý.

Chính là Chu Phượng Chi cũng giật mình.

Hắn con mắt lành lạnh như điện, xa xa nhìn về phía Tô Dịch, nói: "Biết rõ ta muốn giết ngươi, còn dám chủ động tới cửa khiêu khích, nói như vậy,

ngươi là đã chuẩn bị sung túc át chủ bài?"

"Át chủ bài?"

Tô Dịch một trận lắc đầu, "Giết ngươi bực này nhân vật, không cần vận dụng át chủ bài?"

Ngữ khí tùy ý, lộ ra không che giấu chút nào khinh thường.

"Càn rỡ!"

Chu Tri Càn nhịn không được cười lạnh, "Tô Dịch, tại Đại Chu có lẽ không người có thể trị được ngươi, cũng tại đây Đại Hạ, chỉ bằng ngươi bực này cuồng vọng tự đại tính tình, sớm muộn cũng muốn đại họa lâm đầu! Đương nhiên, ta lo lắng hơn ngươi sợ là sống không quá tối nay rồi!"

Những truyền nhân của Thiên Xu kiếm tông kia cũng đều lộ ra vẻ nhạo báng.

"Tô đạo hữu, đối thủ của ngươi là ta!"

Xa xa trên không Kim Lân hồ, truyền đến Vũ Văn Thuật trầm ngưng như sắt thanh âm, mưa như trút nước, trên người hắn kiếm ý bắt đầu khởi động, thanh âm mang theo một tia hiếm thấy tức giận.

Tối nay, vốn là hắn cùng Tô Dịch ở giữa quyết đấu.

Có ai nghĩ được, hiện tại hắn vị Thiên Xu kiếm tông này kiếm đầu một đời tuổi trẻ, lại nghiễm nhiên bị không để ý tới rồi. . .

Mọi người đều đã nhận ra Vũ Văn Thuật tức giận.

Chu Phượng Chi nói thẳng: "Tô Dịch, ta đáp ứng, không lẫn vào Vũ Văn Thuật cùng ngươi ở giữa trong quyết đấu, hiện tại, ngươi có thể đi phó

chiến rồi."

"Ngươi muốn mượn cơ hội này nhìn xem, ta Tô mỗ người cuối cùng có bài tẩy gì, dám ở tối nay tới giết ngươi?"

Tô Dịch con mắt hiện vẻ mỉa mai.

Chu Phượng Chi chấn động trong lòng, ánh mắt lập loè.

Còn không đợi hắn tái mở miệng, Tô Dịch đã chống đỡ ô giấy dầu đi nhanh mà đến, "Không cần lãng phí thời gian nữa, ở trong ba kiếm, ban thưởng ngươi được chết."

"Vũ Văn sư điệt, ngươi cũng thấy được, không phải là ta nhúng tay ngươi cùng tên Tô Dịch này ở giữa quyết đấu, là hắn. . . Bản thân muốn chết!"

Chu Phượng Chi con mắt lộ ra sát cơ lạnh thấu xương.

Trên mặt hồ xa xa, Vũ Văn Thuật sắc mặt có chút khó coi, hắn Tô Dịch đây là không muốn thua tại dưới tay mình, mà là biết rõ hẳn phải chết, cũng muốn chết ở trong tay một vị tu sĩ Hóa Linh cảnh?

Đào Vân Trì đám người đều lộ ra vẻ thuơng hại, ba kiếm tầm đó, ban thưởng Chu trưởng lão được chết?

Bọn hắn cũng hoài nghi, họ Tô này có hay không có mệnh có thể ra ba kiếm!

Khương Ly con mắt phượng híp lại, luôn cảm giác có chút bất thường.

Thu Hoành Không tâm treo cổ họng, chưa từng có khẩn trương lên.

Chu Tri Càn môi hiện một vòng tiếu ý phấn khởi, hắn đợi ngày này đã rất lâu rồi!

Chỉ là, cả hắn đều không nghĩ tới, Tô Dịch sẽ cuồng vọng đến tình trạng không biết sống chết như vậy.

"Kiếm thứ nhất."

Thanh âm bay bổng vẫn còn mưa to trong bóng đêm quanh quẩn, Tô Dịch tay phải như trước nắm ô giấy dầu, chỉ có phụ ở sau lưng tay trái thò ra, biến chỉ thành kiếm, ngang trời chém tới.

Xùy!

Một đạo kiếm khí màu xanh vô cùng đơn giản lướt đi, tại đây mưa to trong bóng đêm nổi lên hư ảo không linh sáng bóng.

Không có uy thế kinh Thiên động Địa, không âm thanh uy đáng sợ kiếm ý.

Một kiếm này, giống như thành vì thiên địa thời gian một bộ phận, tượng cái kia tầm tã như thác nước mưa to, tượng cái kia tràn ngập hàn ý thâm trầm cảnh ban đêm, tượng trong hư không mờ mịt sắc thu cùng hơi nước.

Hồn nhiên thiên thành(tự nhiên hình thành chỉnh thể) , không đấu vết.

Hả?

Chu Phượng Chi đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

Một kiếm này rõ ràng bình thản không có gì lạ, mà khi một kiếm này chém tới, lại làm cho hắn bằng sinh một loại cảm giác hết sức nguy hiểm.

Liền phảng phất cái phiến thiên địa này rơi nhiều như mưa hạ xuống mưa to, thâm trầm cảnh ban đêm, vô tận sắc thu, đều dung nhập vào một kiếm này trong.

Mà chính hắn, liền giống bị cái phiến thiên địa này hết thảy coi là dị đoan, mong muốn vứt bỏ cùng xóa đi!

Cái này là bực nào kiếm đạo?

Chu Phượng Chi cũng không phải là tiểu tu sĩ hay không thấy qua việc đời, lấy hắn Hóa Linh cảnh tu vi, cùng với thân là Thiên Xu kiếm tông trưởng lão địa vị, những năm này bái kiến không biết nhiều ít sóng to gió lớn, lịch duyệt hạng gì phong phú?

Nhưng này một nháy mắt, hắn lại nhìn không ra một kiếm này bao hàm huyền cơ! !

Như lưỡi đao loại rét thấu xương nguy hiểm trí mạng cảm giác, để cho Chu Phượng Chi căn bản không kịp nghĩ nhiều, hoàn toàn chính là xuất phát từ bản năng loại, trước tiên xuất thủ.

"Ra!"

Trong tiếng hét vang, một thanh linh kiếm màu tím từ trên thân Chu Phượng Chi lướt đi, mang theo ngập trời sấm sét, uốn cong nhưng có khí thế như rồng, kích động mưa to trong bầu trời đêm.

Tử Đình linh kiếm!

Tại Chu Phượng Chi mười năm trước đặt chân Hóa Linh cảnh thời gian, từ Thiên Xu kiếm tông Chưởng giáo tự mình ban cho một thanh Thượng Cổ linh kiếm, Kiếm Thể từ Tử Diệu lôi thiết hỗn hợp hơn một trăm loại linh liệu luyện chế, từ lâu ma luyện ra tính linh hồn thể, uy năng vô cùng lớn.

Mười năm này, Chu Phượng Chi bản thân tu vi cùng tâm huyết ngày đêm uẩn dưỡng kiếm này, từ lâu ma luyện đến cùng tâm ý của hắn tương thông, dễ sai khiến tình trạng.

Kiếm này vừa ra, mọi người tại đây đều lộ ra vẻ rung động.

Linh kiếm Tử Đình, trên chói lọi tử đô, hạ dẫn sấm sét, chính là Thiên Xu kiếm tông Trân Bảo các nơi cất giấu một trong linh kiếm nổi danh nhất!

Chỉ là, chẳng ai ngờ rằng, vừa vừa khai chiến Chu Phượng Chi liền tế ra kiếm này.

Càng làm cho mọi người không nghĩ tới chính là, tế ra kiếm này về sau, Chu Phượng Chi hai tay bóp kiếm ấn, thi triển ra hắn dựa vào thành danh kiếm đạo tuyệt học ——

Huyền Đình kiếm quyết!

Oanh! !

Tử Đình linh kiếm phát ra hồng chung đại lữ kiếm ngân vang, uốn cong nhưng có khí thế thân kiếm nhấc lên một mảnh bành trướng như nước thủy triều tử sắc thiểm điện, chấn vỡ màn mưa, chiếu sáng bầu trời đêm.

Một nháy mắt kia phóng thích ra kiếm đạo uy năng, để cho mọi người tại đây thân thể nổi lên cứng, đều có hít thở không thông cảm giác.

Hóa Linh cảnh, vốn là áp đảo phía trên Nguyên Đạo ba đại cảnh.

Mà Chu Phượng Chi hiện tại ra tay, càng là vận dụng toàn lực, cái uy năng kia có thể nghĩ kinh khủng bực nào.

Nhưng mà ——

Chỉ thấy tại Tô Dịch cái kia bình thản không có gì lạ phía dưới một kiếm, đầy trời tử sắc thiểm điện nổ tung, tượng ngàn vạn khói lửa ở trong màn đêm nở rộ, đèn đuốc rực rỡ, quang mưa vẩy ra.

Keng! !

Theo sát lấy một đạo đinh tai nhức óc nổ đùng vang vọng.

Uốn cong nhưng có khí thế như rồng Tử Đình linh kiếm mãnh liệt kịch liệt run lên, bị hung hăng đánh bay ra ngoài.

Mà Tô Dịch kiếm khí dư thế không giảm, trực tiếp hướng Chu Phượng Chi chém tới.

Thế như chẻ tre, không thể ngăn cản!

"Cái này. . ."

Chu Phượng Chi sắc mặt đại biến, trong môi phát ra như sấm đạo thanh âm, tay áo trống lay động, tại trước người kết ấn.

Ô...ô...n...g!

Một tia chớp biến thành núi lớn đột ngột từ mặt đất mọc lên, vắt ngang trước người Chu Phượng Chi.

Hóa lôi thành sơn!

Cũng vẻn vẹn một nháy mắt, oanh một tiếng nổ đùng, cái này một đạo đủ để ngăn trở tu sĩ cùng cảnh một kích toàn lực Lôi Sơn, lại như loại giấy mỏng, bị một kiếm bổ ra.

Tàn sát bừa bãi lực lượng quét sạch, ở bên trong bụi mù tràn ngập, Chu Phượng Chi thân ảnh ngược lại bắn đi ra, ước chừng tại ngoài mười trượng

hơn mới đứng vững bước chân.

Chỉ thấy hắn lóe lên tổn hại, tóc dài lộn xộn, khuôn mặt yếu ớt, khóe môi có một đạo máu loãng chảy xuôi mà xuống, cái kia một đôi trong con ngươi đã hết là hoảng sợ.

Toàn trường tĩnh mịch, mưa to tầm tã ở bên trong, mọi người đều nghẹn họng nhìn trân trối.

Một kiếm tầm đó, liền đem một vị Hóa Linh cảnh nhân vật kích thương! ?

Phải biết, hắn Tô Dịch mới vẻn vẹn đầu Nguyên Phủ cảnh tu vi!

"Sao có thể có thể. . ."

Trên mặt hồ xa xa, Vũ Văn Thuật sắc mặt đột biến.

Trước, hắn cho là Tô Dịch thà rằng chết ở Chu Phượng Chi dưới tay,

Cũng không muốn thất bại cho mình.

Cũng hiện tại xem ra, hắn không thể nghi ngờ đã đoán sai, vả lại mười phần sai!

Khương Ly con mắt phượng nheo lại, ngọc dung đều là kinh ngạc.

Thu Hoành Không ngốc trệ tại vậy, vậy nên là như thế nào một kiếm, mới có thể lấy thế tồi khô lạp hủ, đem Chu Phượng Chi bực này Hóa Linh cảnh nhân vật kích thương?

Đào Vân Trì, Cốc Đằng Ưng đám truyền nhân Thiên Xu kiếm tông sắc mặt thương cảm, lãnh ý cùng chê cười tất cả đều ngưng kết, từng cái một như bị sét đánh loại, triệt để trợn tròn mắt.

Đánh vỡ đầu bọn hắn cũng không nghĩ tới, sẽ phát sinh tình cảnh như vậy!

"Tô Dịch trên kiếm đạo tạo nghệ, cuối cùng đã cường đại đến mức nào?"

Nguyệt Thi Thiền tương đối bình tĩnh rất nhiều, cũng chỉ có nàng hiểu rõ tại đêm qua trên Sơ Vân hồ, Tô Dịch tự tay giết chết Vân Thiên thần cung đại trường lão Hoắc Thiên Đô.

Mà tại tối nay trước khi đến Kim Lân hồ, Tô Dịch cũng đã đem tu vi đạt đến Nguyên Phủ cảnh trung kỳ!

Dưới các loại tình huống này, Nguyệt Thi Thiền tự nhiên không lo lắng Tô Dịch sẽ thất bại.

Chẳng qua là khi tận mắt nhìn thấy Tô Dịch một kiếm kia phong thái cùng uy năng thời gian, Nguyệt Thi Thiền nội tâm cũng không nhịn được chấn động theo, cuối cùng hiểu rõ, mình và Tô Dịch tại kiếm đạo tạo nghệ trên chênh lệch, hoàn toàn chính là cách biệt một trời một vực!

"Kiếm thứ hai."

Thanh âm lạnh nhạt tại bên trong màn mưa vang lên.

Tô Dịch vẫn một tay nắm lấy dù che mưa, thân ảnh lăng không hư nhượt qua, một tay biền chỉ làm kiếm, hời hợt chém ra.

Bá!

Kiếm khí màu xanh ngang trời dựng lên, cùng kiếm thứ nhất so sánh với, có vẻ càng bình thản cùng chất phác.

Như bả thiên địa coi là một bức "Bức tranh mưa to đêm thu", như vậy Tô Dịch một kiếm này, giống như đỏ xanh vẽ tay tùy ý tự nhiên một lần múa bút.

Như cũ là mưa như trút nước, cảnh ban đêm thâm trầm, chỉ bất quá cái kia trong bức họa lại bằng thêm một vòng thấu xương xơ xác tiêu điều chi ý.

Chu Phượng Chi thần sắc chưa từng có ngưng trọng, hắn đã triệt để ý thức được bất thường, mắt thấy một kiếm này chém tới, không chút do dự vận dụng át chủ bài.

"Ra!"

Hắn tay áo trống lay động, Tử Đình linh kiếm tại trong chốc lát chém ra trăm ngàn lần, trong vòm trời lập tức hiện ra cuồn cuộn sấm sét màu tím, nghiêng rơi vãi nhân gian.

Kiếm dẫn Huyền Lôi động Cửu Tiêu!

Trên không Kim Lân hồ to như vậy, đều là sấm sét màu tím sáng chói mắt, uốn cong nhưng có khí thế sáng lạn, phảng phất giống như vỡ đê Thiên Hà chi thủy loại, ầm ầm rủ xuống.

Một màn kia, để cho Khương Ly, đám người Vũ Văn Thuật cũng không khỏi tê cả da đầu, sởn hết cả gai ốc.

Không thể nghi ngờ, đây là Chu Phượng Chi sát chiêu!

Nhưng mà ——

Làm cái này đầy trời tử sắc lôi điện kiếm khí xuất hiện ở "Bức tranh mưa to đêm thu" ở bên trong, liền bị Tô Dịch cái kia tựa như họa sĩ bậc thầy

làm cho huơi ra một đạo kiếm khí xóa đi, dồn dập như nước thủy triều loại tán loạn mất đi.

Phảng phất giống như vẽ trên giấy bay xuống bụi bặm, bị đi theo tay gạt đi.

Mà khi Tô Dịch cái này chém xuống một kiếm.

Chu Phượng Chi triệt để biến sắc, trong môi nhịn không được phát ra một đạo hoảng sợ loại kêu to, trước tiên lách mình tránh né, căn bản cũng không dám đi đối chiến.

Một kiếm này rất bá đạo, có đánh đâu thắng đó chi uy!

Oanh!

Kiếm khí nổ vang, thiên địa loạn chiến.

Cho dù Chu Phượng Chi đã gần thời gian né tránh, vẫn như trước bị cái kia bao phủ bốn phương tám hướng kiếm ý quét trúng, nửa bên thân thể đều bị chém rụng, máu tươi như thác nước phiêu tán rơi rụng.

Hắn còn dư lại nửa bên thân thể, cũng xuất hiện từng đạo tỉ mỉ rạn nứt vết kiếm, gần như phá thành mảnh nhỏ biên giới.

Tại đây tính mạng du liên quan thời khắc, Chu Phượng Chi không chút do dự bỏ qua thể xác, thần hồn lướt đi, lúc này mới tránh được cái kia đợi kiếm khí đuổi giết.

"Mới lượng kiếm mà thôi, liền không chịu nổi, xem, ta trước còn cao nhìn ngươi."

Xa xa trong đêm mưa, vang lên Tô Dịch lộ ra khinh thường lạnh nhạt thanh âm.

Lại nhìn trong tràng những người khác, đều ngốc trệ tại đó, rung động nghẹn ngào.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 511: Mới Biết Bộ Mặt Thật

Dưới bóng đêm.

Chỉ còn lại thần hồn Chu Phượng Chi sợ hãi khó có thể bình an, khàn giọng kêu to: "Không có khả năng, điều đó không có khả năng! Ngươi chỉ Nguyên Phủ cảnh, sao có thể có thể. . ."

Lời còn chưa nói hết, đã bị Tô Dịch cái kia thanh âm lạnh nhạt ngăn chặn:

"Kiếm thứ ba."

Cái này như thanh âm đòi mạng tới từ địa ngục.

Chu Phượng Chi thần hồn run lên, trước tiên xoay người bỏ chạy, căn bản không dám có bất kỳ chần chờ.

Phốc!

Kiếm quang lóe lên.

Chu Phượng Chi thần hồn một phân thành hai, triệt để tiêu tán không thấy.

Sắp chết cả kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra.

Ba kiếm, ban thưởng Chu Phượng Chi được chết!

Dưới mắt trình diễn một màn, không thể nghi ngờ thực hiện Tô Dịch trước.

Toàn trường tĩnh mịch.

Cảnh ban đêm càng thâm trầm, mưa rơi không có chậm lại dấu hiệu.

Sắc thu thấu xương, cũng không cách nào cùng trong lòng mọi người thời khắc này hàn lãnh so sánh với.

Bọn hắn cơ thể phát lạnh, như rơi vào hầm băng!

Cuộc chiến đấu này, trước sau bất quá trong chốc lát.

Tô Dịch cũng vẻn vẹn chỉ ra rồi ba kiếm.

Cũng ba kiếm này, lại như một cái búa tạ, nện đến nhiều người tâm thần người ta run rẩy, đầu nổi lên mộng, đều thiếu chút nữa không thể tin được ánh mắt.

Ai có thể nghĩ tới, một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh, có thể tại một kiếm tầm đó, kích thương Hóa Linh cảnh sơ kỳ Chu Phượng Chi?

Ai có thể nghĩ đến, tại Tô Dịch kiếm thứ hai phía dưới, Chu Phượng Chi thân thể đều bị chém rụng, nếu không phải trốn tránh kịp thời, cả thần hồn đều thiếu chút nữa bị xóa đi?

Mà cái kia kiếm thứ ba, càng giống là đi qua, tại tất thắng thế cục phía dưới, tiễn đưa địch nhân triệt để lên đường!

Ào ào ào!

Mùa thu mưa tầm tã, tách ra trong thiên địa tràn ngập mùi huyết tinh.

Khương Ly khuôn mặt trắng bệch, hồn bay phách lạc, cái kia thân thể mềm mại thon dài run nhè nhẹ, một đôi xinh đẹp trong mắt phượng tràn ngập hoảng hốt.

Tô Dịch ba kiếm kia, triệt để đánh nội tâm của nàng kiêu ngạo, phá vỡ nàng nhận thức, thế cho nên tâm thần đều có chút kinh khủng, thật lâu vô pháp phục hồi tinh thần lại.

Thu Hoành Không nội tâm kích động, trong đầu chỉ có một ý niệm trong đầu, Tô đạo hữu kiếm đạo. . . Vốn cũng đã mạnh mẽ đến mức độ này rồi! ?

Đào Vân Trì, Cốc Đằng Ưng đám truyền nhân Thiên Xu kiếm tông, lại sợ tới mức mặt như màu đất, như cha mẹ chết.

Bọn hắn ngược lại cũng không phải là không rõ ràng lắm Tô Dịch lợi hại, ban đầu ở Thanh Hòe quốc Quỷ Thành thời gian, Đào Vân Trì cùng Cốc Đằng Ưng liền tự mình nhận thức qua Tô Dịch thực lực đáng sợ đến bực nào.

Cũng đánh vỡ đầu bọn hắn cũng không nghĩ tới, Tô Dịch bực này thiếu niên Nguyên Phủ cảnh, vậy mà có thể giết chết Chu Phượng Chi!

Cần biết, vượt qua cảnh giới giao đấu chém giết, có ba loại tình huống.

Một loại là có được có thể vượt qua cảnh giới cùng đối thủ địa vị ngang nhau thực lực, nhưng là vẻn vẹn như thế.

Loại thứ hai là có thể vượt qua cảnh giới đánh chết đối thủ, loại tình huống này cực kỳ hiếm thấy, nhưng cũng không phải là không có.

Tựa như đồng dạng tại trên Kim Lân hồ này, thiếu niên bộc liền lấy một đôi song quyền đánh bại Thang gia lão tổ Thang Tiêu Sơn.

Không thể nghi ngờ, bộc đã có được giết chết Thang Tiêu Sơn nội tình.

Mà loại thứ ba thì là không chỉ có thể vượt qua cảnh giới giết địch, còn có được tuyệt đối nghiền ép thực lực!

Chỉ bất quá loại tình huống này, phóng nhãn thiên hạ, từ xưa đến nay cũng có thể nói hiếm thấy, trăm ngàn năm đều chưa chắc có thể nhìn thấy một cái, gần như tại truyền thuyết.

Dù sao, có thể có được vượt qua cảnh giới đối chiến thực lực, cũng đã là vạn người không được một kỳ tài.

Nếu có thể tại vượt qua cảnh giới đối chiến ở bên trong, còn có được tuyệt đối nghiền ép thực lực, cái kia hoàn toàn đủ để phá vỡ thế nhân tưởng tượng cùng nhận thức, được xưng tụng là nghịch thiên yêu nghiệt!

Mà bây giờ, cái này loai tình huống thứ ba, liền trên người Tô Dịch trình diễn rồi, hắn không chỉ có thể đánh bại Chu Phượng Chi, còn giết tới như giết gà làm thịt hầu!

Rải rác ba kiếm, dễ như trở bàn tay, trảm Chu Phượng Chi tại trong chốc lát!

"Không, không có khả năng. . . Điều đó không có khả năng! !"

Chu Tri Càn kêu to, giống như điên cuồng, rõ ràng bị đả kích tốt không kiềm chế được nỗi lòng, toàn bộ người ở vào một loại tan vỡ loại dấu hiệu trong.

Trước, nội tâm của hắn phấn khởi, chờ mong vô cùng, tự nghĩ lần này đủ để báo thù, một trút mối hận trong lòng.

Cũng không ngờ rằng, bị hắn coi là dựa vào Chu Phượng Chi lại bị giết!

Phốc!

Một đạo kiếm khí thoáng hiện, đầu người Chu Tri Càn dứt bỏ dựng lên.

Giết loại nhân vật này, đối với Tô Dịch mà nói, hoàn toàn không có gì cảm giác thành tựu, cùng với phủi nhẹ một con ruồi loại, đều lười tốt nói nhảm.

Đến tận đây, Chu Phượng Chi cùng Chu Tri Càn đều toi mạng!

"Tô Dịch, ngươi. . ."

Đào Vân Trì kêu to, giống bị Chu Tri Càn tử vong kích thích đến loại.

Mà khi Tô Dịch ánh mắt nhìn tới, Đào Vân Trì lập tức như bị nắm cái cổ con vịt, thanh âm im bặt mà dừng, toàn thân run rẩy, đầu người thấp đi, không dám đi cùng Tô Dịch đối mặt.

Nào chỉ là Đào Vân Trì, phụ cận những truyền nhân của Thiên Xu kiếm tông kia đều bị Tô Dịch hung uy hù đến, từng cái một sợ hãi rụt rè, nơm nớp lo sợ.

Tô Dịch làm sao để ý tới cái này chút không lên được trên mặt bàn nhân vật rồi.

Hắn một tay bung dù, một tay phụ cõng, ánh mắt nhìn về phía xa xa Kim Lân trên hồ Vũ Văn Thuật, nói: "Hiện tại, ngươi là có hay không còn gan cùng ta một trận?"

Thanh âm bình thản.

Nhưng lại như một đạo sấm rền, tại trong lòng Vũ Văn Thuật nổ vang.

Hắn cứng rắn như đá gương mặt biến ảo, khép tại trong tay áo hai tay nhanh nắm, lồng ngực một trận phập phồng, lâm vào trong trầm mặc.

Cho đến hiện tại, Vũ Văn Thuật mới rốt cuộc minh bạch, ngày hôm nay tại Bảo Tụy lâu luyện khí phường thời gian, vì cái gì Tô Dịch sẽ nói mình căn bản không xứng đáng là đối thủ của hắn.

Cũng rốt cuộc minh bạch, vì cái gì tại đây đêm khuya giờ Tý ven Kim Lân hồ, Tô Dịch muốn trước đem mũi nhọn chỉ hướng Chu Phượng Chi.

Không phải là cuồng vọng, không phải là kiêu ngạo, không phải là biết rõ hẳn phải chết cũng muốn chết ở Chu Phượng Chi dưới tay ngu ngốc không sợ.

Mà là vì ở trong mắt Tô Dịch, hắn Vũ Văn Thuật hoàn toàn chính xác căn bản không đủ tư cách cùng quyết đấu!

Cái này. . . Làm sao cũng không phải đối với hắn vị Thiên Xu kiếm tông này kiếm đầu một đời tuổi trẻ miệt thị lớn nhất?

"Ngươi không phải là muốn bảo vệ uy nghiêm của Thiên Khu kiếm tông? Hiện tại, ta giết Chu Phượng Chi cùng Chu Tri Càn, vì cái gì nhưng không thấy ngươi đứng ra đây bảo vệ?"

Tô Dịch mở miệng lần nữa, lời nói lộ ra không che giấu chút nào châm chọc.

"Đủ rồi!"

Vũ Văn Thuật gầm lên, sắc mặt tái xanh, "Tô Dịch, ta thừa nhận trước khinh thường ngươi rồi, nhưng ngươi đừng tưởng rằng, giết Chu trưởng lão liền có thể mặc cho chửi bới cùng nhục nhã ta!"

BOANG...!

Vừa dứt lời, trong tay hắn bỗng dưng nhiều ra một thanh sáng sủa như Thần kim đúc thành linh kiếm, toàn thân kiếm ý như nước thủy triều, xông lên trời không.

Cổ kiếm Phù Kim!

"Ta Vũ Văn Thuật. . . Đương nhiên sẽ không sợ chiến trở ra!"

Vũ Văn Thuật từng chữ một, trong con ngươi nổi lên lợi hại khiếp người sáng bóng.

Khương Ly đám người đều chấn động trong lòng, thản nhiên sinh ra một cỗ có khác tâm tình, chỉ cảm thấy thời khắc này Vũ Văn Thuật, đã làm cho người ta khâm phục hắn anh dũng, lại khiến người ta cảm thấy một loại không nói ra được khí tức bi tráng.

Giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, biết rõ hẳn phải chết, cũng làm việc nghĩa không được chùn bước.

Tô Dịch một trận lắc đầu, lạnh nhạt nói: "Ta như động thủ, mới cùng cố ý nhục nhã cùng trúng tên ngươi không có gì khác biệt. Nếu như ngươi không phục, tại Lan Đài pháp hội lúc mới bắt đầu, chỉ cần ngươi có thể đánh bại Thi Thiền cô nương, ta tự mình xin lỗi ngươi."

Nguyệt Thi Thiền khẽ giật mình, chợt mới mơ hồ hiểu được, Tô Dịch cái này giống như là đang vì mình chuẩn bị một khối mài kiếm thạch. . .

Mà nghe được Tô Dịch chuyện đó, Khương Ly trước tiên khuyên can nói: "Sư huynh, tối nay xác thực không thích hợp tái chiến rồi."

Vũ Văn Thuật trầm mặc, sắc mặt sáng tối chập chờn.

Tô Dịch cũng không tâm tư lại chờ đợi

Hắn trả lời thuyết phục, hắn mục đích tối nay đã đạt tới, cũng hay không thời gian lãng phí ở nơi đây.

Tô Dịch quay người đối với Nguyệt Thi Thiền nói, " chúng ta đi thôi."

"Ừm."

Cả hai một người chống đỡ một thanh ô giấy dầu, đi vào màn mưa, đi tới xa xa lẳng lặng cùng đợi bảo liễn lên, rất nhanh liền lái vào thâm trầm trong bóng đêm, biến mất không thấy gì nữa.

Từ đầu đến cuối, không người dám ngăn.

Xa xa Kim Lân trên hồ, Vũ Văn Thuật đột nhiên thở dài một tiếng, thu hồi Phù Kim linh kiếm, im lặng phản hồi bên cạnh bờ.

Ai cũng có thể nhìn ra, vị Thiên Xu kiếm tông này kiếm đầu một đời tuổi trẻ, danh chấn thiên hạ đương thế kỳ tài, đã trải qua chuyện tối nay về sau, tâm cảnh bị nghiêm trọng đả kích!

"Vũ Văn sư huynh, ngươi không sao chứ?"

Khương Ly lông mày hơi nhíu, có chút lo lắng Vũ Văn Thuật tình trạng.

Vũ Văn Thuật lắc đầu, nói: "Thế hệ kiếm tu chúng ta, làm tốt hơn áp chế tốt hơn dũng, nhất thời tới thành bại, còn vô pháp đem ta đánh."

Vũ Văn Thuật nói đến đây, ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch rời đi địa phương, nói: "Sư muội, ta hiện tại cuối cùng biết rõ, trên Sơ Vân hồ giết chết Vân Thiên thần cung đại trường lão Hoắc Thiên Đô khách áo bào xanh là ai."

Thần sắc hắn dần đến vô cùng phức tạp.

Có có rung động, cũng có ngơ ngẩn cùng khó hiểu.

"Khách áo bào xanh! ?"

Khương Ly cả kinh, nghẹn ngào nói, " cái này. . ."

Thu Hoành Không, Đào Vân Trì đám người lại hoàn toàn bị kinh sợ đến, trợn tròn mắt, Tô Dịch. . . Tô Dịch là cái kia giết chết Hoắc Thiên Đô khách áo bào xanh?

"Đây cũng không phải là không có khả năng."

Vũ Văn Thuật tự giễu nói, " dưới mắt bên trong Cửu Đỉnh thành này, khắp nơi đều tại thịnh truyền khách áo bào xanh là bực nào thần bí cùng kinh khủng, chính là bởi vì khách áo bào xanh này hoành không xuất thế, mới khiến cho tốt ngày hôm nay trong thành, khắp nơi cũng bái kiến đang mặc áo bào xanh, noi theo khách áo bào xanh giả dạng người. Liền là chúng ta, làm sao cũng không tại hiếu kỳ cùng phỏng đoán thân phận khách áo bào xanh này?"

Khương Ly tuyệt mỹ ngọc dung trở nên phức tạp, than thở nói: "Đúng vậy a, chúng ta đang nói đến khách áo bào xanh kia thời gian, đều bả đối phương coi như một vị thần thông quảng đại kiếm đạo tiền bối, ai có thể nghĩ tới, vị khách áo bào xanh này sẽ là. . . Sẽ là một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh như thế này?"

Ba kiếm tầm đó, thoải mái chém giết Chu Phượng Chi bực này Hóa Linh cảnh nhân vật.

Lại đang mặc áo bào xanh, kết hợp với Sơ Vân hồ một trận chiến chi tiết, điều này làm cho Khương Ly cũng càng khẳng định, Tô Dịch chính là

cái kia tên đầy Cửu Đỉnh thành "Khách áo bào xanh" !

"Ngày hôm nay biểu hiện của ta, đích xác là kiến càng lay cây, không biết tự lượng sức mình."

Vũ Văn Thuật hít thở sâu một hơi, thần sắc lần nữa trở nên trầm ngưng yên lặng lên, "Bất quá, trải qua chuyện này cũng cho ta rõ ràng hơn, Nguyên Đạo chi lộ cùng Linh Đạo chi lộ ở giữa lạch trời, cũng không phải là vô pháp đánh vỡ, yêu nghiệt cổ đại bộc có thể làm được, Tô Dịch có thể làm được, sớm muộn có một ngày, ta cũng có thể làm được!"

Nói xong lời cuối cùng, trong con ngươi đã hết là kiên định.

Đào Vân Trì nhịn không được lên tiếng nói: "Vũ Văn sư huynh, Chu trưởng lão bọn hắn bị Tô Dịch giết chết, chuyện tối nay. . . Lẽ nào cứ như vậy được rồi?"

Vũ Văn Thuật trầm giọng nói: "Chuyện này, lấy không phải là bằng sức một mình ta liền có thể giải quyết, tự nhiên bẩm báo cho tông môn, từ tông môn đến định đoạt."

Khương Ly cũng âm thầm gật đầu, Vũ Văn Thuật cái này quyết đoán mới là sáng suốt nhất đấy.

"Cái kia. . . Chúng ta lại nên xử trí như thế nào Thu Hoành Không phản đồ này?"

Đào Vân Trì ánh mắt nhìn về phía Thu Hoành Không, không che giấu chút nào bản thân chịu không nổi cùng loại trừ.

"Phản đồ?"

Khương Ly lông mày nhăn lại, "Thu sư đệ chưa từng phản bội qua tông môn?"

"Vừa rồi. . ."

Đào Vân Trì vừa muốn giải thích, Khương Ly liền lạnh lùng cắt ngang nói, " Chu trưởng lão báo chính là thù riêng, hắn cũng đại biểu không được tông môn, Thu sư đệ cùng Tô Dịch chính là bạn cũ, nhắc nhở Tô Dịch vốn là đạo lý hiển nhiên, cái này có chỗ nào không đúng?"

Đào Vân Trì nghẹn lời, sắc mặt đến mức rất khó coi.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 512: An Bài Thỏa Đáng

Khương Ly đối với Đào Vân Trì ghét cay ghét đắng đã đến thực chất bên trong.

Ban đầu ở Thanh Hòe quốc thời gian, liền là đến từ Đào Vân Trì khiêu khích, mới dẫn phát cùng Tô Dịch ở giữa xung đột.

Ngày hôm nay tại luyện khí phường, người này càng là liên tục châm ngòi, châm ngòi thổi gió, ý đồ mượn Du Thúc Nhai cùng Vũ Văn Thuật lực lượng, đến chèn ép Tô Dịch.

Cho đến hiện tại, gia hỏa này lại vẫn ý định đối phó Thu Hoành Không!

Nếu không phải trở ngại là đồng môn quan hệ, Khương Ly sớm một kiếm chém cái này bàn lộng thị phi, loạn nói luyên thuyên ngu xuẩn.

Lúc này thời điểm, Vũ Văn Thuật cũng có chút bất mãn, lạnh lùng nói: "Đào sư đệ, ngươi mượn tông môn uy thế liên tiếp nhằm vào Thu sư đệ, ngươi cũng bái kiến Thu sư đệ mượn hắn bạn cũ Tô Dịch chi lực, để đối phó ngươi?"

Đào Vân Trì thân thể nổi lên cứng, run lên vì lạnh, thần sắc sợ hãi nói: "Vũ Văn sư huynh, ta. . ."

"Ngươi không cần cùng ta giải thích, nếu có lần sau nữa, ta cái thứ nhất không tha cho ngươi!"

Vũ Văn Thuật ngữ khí lạnh nhạt.

Thân là kiếm tu, hắn đồng dạng cuối cùng ghét cay ghét đắng Đào Vân Trì bực này cáo mượn oai hùm, gian dối vô thường tiểu nhân.

Đào Vân Trì đã cả kinh hoang mang lo sợ, sắc mặt thảm đạm.

Hắn ý thức được, đắc tội Khương Ly cùng Vũ Văn Thuật, sau này mình sợ là tại Thiên Xu kiếm tông triệt để lăn lộn ngoài đời không nổi rồi. . .

Mưa to như rót vào, sắc thu lạnh thấu xương như đao.

Ngay tại Vũ Văn Thuật, Khương Ly một đoàn người ý định lúc rời đi, xa xa bên trong màn mưa, chợt xuất hiện một đạo thân ảnh thon gầy.

Một bộ nho bào, mặt trắng không râu, ước chừng ba bốn mươi tuổi, tóc mai sương trắng, toàn thân tản ra thuộc về Hóa Linh cảnh cường giả khí tức chấn động.

Hắn hành tẩu bên trong màn mưa, toàn thân lại khô mát sạch sẽ, chưa hề bị một tia mùa thu mưa nhiễm.

"Phụ thân? Người. . . Làm sao tới rồi hả?"

Khương Ly kinh ngạc, một đôi xinh đẹp con mắt phượng trợn to.

Nho bào nam tử đúng là Đại Hạ ba Đại tông tộc một trong Khương thị tông tộc tộc trưởng Khương Tiêu Sinh, một vị đặt tại Cửu Đỉnh thành, cũng có thể nói đỉnh cấp cự phách Hóa Linh cảnh tồn tại.

Đám người Vũ Văn Thuật cũng đều lộ ra tôn kính sắc.

Thân là Khương thị đứng đầu, Khương Tiêu Sinh đủ để đi cùng Chưởng giáo Thiên Xu kiếm tông địa vị ngang nhau!

Nếu như Chu Phượng Chi bực này Thiên Xu kiếm tông dài lão nhân vật còn sống, cũng phải chủ động tiến lên chào!

"Ta nếu không, chuyện tối nay có thể sẽ không tốt thu tràng."

Khương Tiêu Sinh khẽ thở dài một tiếng, thần sắc có chút phức tạp.

Khương Ly kinh nghi nói: "Phụ thân cái này là ý gì?"

Khương Tiêu Sinh trầm mặc một lát, nói: "Đêm nay cũng coi như các ngươi gặp may mắn, không có làm tức giận vị Tô công tử kia, bằng không, trước các ngươi chính là toàn bộ bị giết rồi, chuyện tối nay, cũng đã định trước sẽ không đối với vị Tô công tử kia sinh ra nhiều ít ảnh hưởng."

Mùa thu mưa lạnh lẽo hàn triệt cốt, cảnh ban đêm lãnh ý như đao.

Mà khi Khương Tiêu Sinh lời nói này vừa ra, nhưng so với mùa thu mưa càng hàn lãnh, so với cảnh ban đêm sắc bén hơn, đâm vào Khương Ly, đám người Vũ Văn Thuật tâm thần run rẩy, sắc mặt tùy theo thay đổi.

Cái này. . . Cuối cùng là có ý gì?

Chẳng lẽ nói, Tô Dịch không chỉ chiến lực nghịch thiên vô cùng, cả lai lịch cũng lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi?

Bằng không, lấy Khương Tiêu Sinh bực này thân phận, tại sao lại nói ra lời nói này?

"Phụ thân. . ."

Khương Ly há mồm vừa muốn hỏi điều gì, Khương Tiêu Sinh đã phất tay cắt ngang nói, " chuyện đêm nay, không muốn tuyên dương ra ngoài, một chữ cũng không thể tuyên dương!"

Thanh âm chém đinh chặt sắt, lộ ra chớ để đại uy thế.

Khương Ly tuyệt mỹ ngọc dung biến ảo, cảm nhận được một trận chưa bao giờ có hàn ý.

Đám người Vũ Văn Thuật đều im lặng.

Khương Tiêu Sinh đều đã bả nói đến nước này, bọn hắn chính là lại ngu xuẩn cũng ý thức được, Tô Dịch không chỉ là tại trên thực lực, đủ để cho bọn hắn tuyệt vọng, cả về mặt thân phận, cũng không phải là bọn hắn có thể đắc tội!

Vừa nghĩ tới đó, Đào Vân Trì, Cốc Đằng Ưng bực này nhân vật, đều đã sợ tới mức sắp nứt cả tim gan, chân chân chính chính cảm nhận được sợ hãi.

Chỉ có Thu Hoành Không vẻ mặt tràn đầy ngơ ngẩn.

Tô huynh hắn. . . Chẳng lẽ còn có không muốn người biết lai lịch?

Bằng không, Khương thị tộc trưởng nhân vật bực này, vì cái gì tại nhắc tới hắn thời gian đều giữ kín như bưng như vậy?

"Phụ thân, cũng Chu trưởng lão chết, nhất định là ẩn không gạt được đấy. . ."

Khương Ly thấp giọng mở miệng.

Khương Tiêu Sinh ánh mắt càng phức tạp, nói: "Cái này chút đều không có quan hệ gì với chúng ta, tự có người sẽ giải quyết chuyện này."

. . .

Mùa thu mưa càng mạnh mẽ, như thác nước giống nhau rơi nhiều như mưa hạ xuống.

"Mười lăm tháng chín, Tô Dịch vào thành, đêm đó tại Hoán Khê Sa, trảm Thiên Diễn Ma Môn yêu nghiệt cổ đại Tư Không Báo, Hóa Đồ lão ma quỷ tùy theo vẫn lạc."

"Mười sáu tháng chín ban đêm, phía trên Sơ Vân hồ, Vân Thiên thần cung nội môn đại trường lão Hoắc Thiên Đô, toi mạng dưới thân kiếm của Tô Dịch."

"Mà tại đêm nay, bờ Kim Lân hồ, Thiên Xu kiếm tông tân tấn trưởng lão Chu Phượng Chi, cũng bị Tô Dịch ba kiếm giết chết."

"Ngắn ngủn ba ngày, ba cái nhân vật Hóa Linh cảnh đều bởi vì hắn mà chết, phóng nhãn Đại Hạ tu hành giới qua lại ba trăm năm thời gian, làm cho vẫn lạc nhân vật Hóa Linh cảnh, đều không có kẻ này giết nhiều lắm!"

Đỉnh Thiên Mang sơn, trong một tòa lầu các, trung niên vải bào chắp tay tại cõng, vẻ mặt tràn đầy cười khổ, đầu lớn như cái đấu.

Ông Cửu vẻ mặt tràn đầy kỳ quặc, ngữ khí phức tạp nói: "Nếu như thế cũng thế mà thôi rồi, cũng mỗi một lần đều phải chúng ta chủ động giúp hắn chùi đít, liền thật là làm cho người ta sốt ruột rồi."

Trung niên vải bào bất đắc dĩ thở dài, vuốt vuốt đầu lông mày, nói: "Cẩn thận bàn coi là, những chuyện này, đều không trách được trên đầu Tô Dịch."

Ông chín nhẹ gật đầu, nói: "Như đổi lại cái khác nhân vật, phân biệt bị Thiên Yên ma môn, Vân Thiên thần cung, Thiên Xu kiếm tông bực này thế lực lớn nhìn chằm chằm vào, sợ là chết sớm không biết bao nhiêu lần, căn bản sẽ không nhấc lên cái gì sóng lớn. Nhưng hết lần này tới lần khác đấy,

Tô Dịch không phải người bình thường, muốn trách. . . Cũng chỉ có thể trách những đại thế lực kia làm mưa làm gió đã quen, tự cho là muốn đối phó chính là một cái tu sĩ đến từ tiểu quốc xa xôi, cuối cùng là, lại đá vào tấm sắt."

Trung niên vải bào khoát tay nói: "Thời buổi rối loạn, đại khái như thế . Bất quá, cùng giúp đỡ Tô Dịch chỉnh đốn tàn cuộc so sánh với, chữa trị Cửu Đỉnh Trấn Giới trận mới là chuyện trọng yếu nhất."

Ông Cửu con mắt híp lại, nhẹ gật đầu.

"Đúng, Khương Tiêu Sinh đối với chuyện này là hay không trong lòng còn có bất mãn?"

Trung niên vải bào hỏi.

Ông Cửu lắc đầu nói: "Khương Tộc trưởng là một vị người có đại trí tuệ, nếu như chủ thượng đã cho thấy muốn che chở Tô Dịch, Khương Tộc trưởng tự nhiên hiểu rõ nên làm như thế nào, huống chi, tối nay phát sinh ở Kim Lân hồ sự tình, Khương thị nhất tộc cũng một chút tổn thất đều không có, Khương Tộc trưởng tự nhiên không có khả năng có ý khác rồi."

Trung niên vải bào suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi viết một phong thơ cho tông chủ Thiên Xu kiếm tông, cứ nói chỉ cần bọn hắn đến đây dừng tay, ta có thể cho Thiên Xu kiếm tông một phần 'Hóa Linh Bảo Nguyên' là đền bù tổn thất, nếu bọn họ không đáp ứng, cũng rõ xác thực nói cho bọn hắn biết, chuyện này, ta có quản đến cùng!"

Lời nói tùy ý, lại lộ ra một cỗ lớn lao bễ nghễ uy thế.

Ông Cửu chấn động trong lòng, nói: "Chủ thượng, Hóa Linh Bảo Nguyên trân quý bực nào, đủ để cho Thiên Xu kiếm tông bằng ấy lại bồi

dưỡng được một vị nhân vật Hóa Linh cảnh, hôm nay vì giúp đỡ Tô Dịch chỉnh đốn tàn cuộc. . . Trị giá sao?"

Trung niên vải bào mỉm cười: "Một phần Hóa Linh Bảo Nguyên mà thôi, sao có thể cùng chữa trị Cửu Đỉnh Trấn Giới trận so sánh với? Lại sao có thể đi cùng Tô Dịch kết xuống cái này cái cọc thiện duyên so sánh với?"

Nói đến đây, hắn ánh mắt nhìn về phía Ông Cửu, thanh âm thâm trầm, "Lão Cửu, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, sống nhiều năm như vậy, ngươi cũng từng gặp như Tô Dịch nhân vật nghịch thiên vô pháp theo lẽ thường cân nhắc như vậy?"

Ông Cửu lắc đầu.

"Ta cũng chưa từng thấy qua, cả nghe đều chưa nghe nói qua."

Trung niên vải bào ánh mắt vi diệu, thanh âm càng thâm trầm, "Một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh, đã có chiến lực nghịch thiên chém giết tu sĩ Hóa Linh cảnh, lại có thể chữa trị Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, hơn nữa ngày hôm nay tại Bảo Tụy lâu ở bên trong luyện khí phường, bằng vào một tay đúc kiếm chi thuật, để cho Du Thúc Nhai bực này lão gia hỏa bướng bỉnh đều thán phục cúi đầu, nhân vật như vậy. . . Đặt tại ba vạn năm trước, đều được xưng tụng phượng mao lân giác."

Ánh mắt của hắn nhìn về phía xa xa bầu trời đêm , nói, "Như cái kia một cuộc sáng chói đại thế tiến đến, lấy Tô Dịch vốn có nội tình cùng đạo hạnh, lại nên triển lộ ra hạng gì ánh sáng chói mắt? bộc cái này yêu nghiệt cổ đại nói lời không tệ, về sau thiên hạ, là thuộc về một đời tuổi trẻ cạnh tranh theo đuổi vũ đài, những thứ kia hôm nay đặt chân thế gian chi đỉnh lão gia hỏa, về sau đã định trước sắp bị vượt qua, thậm chí biến thành phụ gia!"

Ông Cửu chấn động trong lòng, mơ hồ có chút minh bạch, vì cái gì trung niên vải bào sẽ coi trọng Tô Dịch như vậy rồi.

. . .

Đêm khuya.

Thanh Vân tiểu viện.

Bên ngoài mưa to như mưa to, hàn phong rét thấu xương.

Lầu các trong phòng, nến đỏ lung lay, bầu không khí ấm áp.

"Được rồi."

Tô Dịch đưa tay theo Nguyệt Thi Thiền cái kia trơn mềm tinh tế tỉ mỉ phần bụng thu hồi, dài nhổ ngụm trọc khí.

Khuynh Oản tay chân lưu loát giúp đỡ Nguyệt Thi Thiền đắp lên một tầng chăn mỏng.

Nhìn Nguyệt Thi Thiền cái kia chóng mặt nhuộm đỏ hà về sau, có vẻ đặc biệt kiều diễm thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn, Khuynh Oản không khỏi hé miệng cười nói: "Tỷ tỷ, ngươi xấu hổ thời điểm thật là đẹp."

Nguyệt Thi Thiền ngượng ngùng, lông mi khẽ run, nói: "Đổi lại là ngươi. . . Lẽ nào tựu cũng không thẹn thùng sao?"

Khuynh Oản ách một tiếng, cũng không biết nhớ ra cái gì đó, trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức màu đỏ thành chín muồi quả táo lớn, cả Tinh Oánh đôi tai đều hồng thấu, đầu đẹp buông xuống, hai tay xoa nắn mép váy, nhất thời cũng không biết đáp lời như thế nào.

Nàng cái kia một bộ tay chân luống cuống bộ dạng, để cho Nguyệt Thi Thiền cũng không khỏi ngây người, cái này tuyệt thế yêu mỵ loại xinh đẹp thiếu nữ, vốn. . . Có thể thẹn thùng thành bộ dạng như vậy?

Tô Dịch lười biếng ngồi ở đó, nhìn ánh đèn ở dưới Nguyệt Thi Thiền cùng Khuynh Oản, chỉ cảm thấy tuy là xơ xác tiêu điều hàn lãnh đêm thu, trong mắt lại đều là kiều diễm phần thưởng tâm xuân sắc.

Tú sắc khả xan, gọt giũa tâm thấm tỳ.

Mà mắt thấy Tô Dịch chưa có trở về tránh ý định, Nguyệt Thi Thiền cố nén ý xấu hổ, trong chăn sột sột soạt soạt mà đem y phục mặc mang chỉnh tề, cái này mới đứng dậy đi xuống giường, ý định ly khai.

Tô Dịch xuất ra một cái ngọc giản, đưa tới, "Đây là một môn tên là 'Tiểu Tinh Khư kiếm kinh' truyền thừa, cuối cùng thích hợp ngươi 'Huyền Chiếu linh thể' thiên phú, lại phối hợp ta cho ngươi tạo thành Thiền Tâm kiếm, tại đó Lan Đài pháp hội lên, chính là cùng Vũ Văn Thuật bực này nhân vật quyết đấu, cũng đủ để đứng ở thế bất bại."

Nguyệt Thi Thiền ngây dại.

Nàng lúc này mới ý thức được, vốn từ hôm nay đúc kiếm bắt đầu, đến tặng cho chính mình môn kiếm đạo truyền thừa, thậm chí cả giúp nàng lựa chọn Vũ Văn Thuật làm đối thủ, Tô Dịch sáng sớm tốt lành sắp xếp thỏa đáng, chu đáo chặt chẽ cẩn thận!

Thiếu nữ cảm xúc phập phồng, lành lạnh ánh mắt trở nên nhu hòa gọt giũa, mang theo nồng đậm cảm động.

Mắt thấy nàng muốn lên tiếng nói lời cảm tạ, Tô Dịch trước thời hạn một bước ngăn cản nói: "Đừng cám ơn ta, ta làm cái này chút cũng không phải là vì cho ngươi cảm động đến rơi nước mắt, vẫn là câu nói kia, ta rất

chờ mong dưới sự chỉ điểm của ta, ngươi về sau có thể tại Thương Thanh đại lục này lên, nở rộ hảo quang thuộc về mình."

Nguyệt Thi Thiền giật mình, khẽ cắn phấn môi, gật đầu nói: "Ừ!"

Thiếu nữ tinh mâu như nước, thanh lệ trên khuôn mặt nhỏ nhắn, đều là kiên định cùng điềm tĩnh.

Sáng sớm hôm sau.

Trời mới vừa tờ mờ sáng.

Ngoài Cửu Đỉnh thành, một chiếc chừng dài trăm trượng, vòng ánh sáng bảo vệ lưu chuyển bảo thuyền cực lớn, từ đằng xa vòm trời lao vùn vụt tới.

Mũi tàu vị trí.

Một cái tóc tím kim quan, đang mặc ngọc bào thiếu niên tuấn mỹ đưa tay chỉ một cái Cửu Đỉnh thành xa xa, nói:

"Trực tiếp đi Thiên Mang sơn, ta muốn đi gặp một lần cái này Đại Hạ Hoàng đế lão nhân!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 513: Ma Tộc Hoàn Thị

Bảo thuyền dài trăm trượng, thẳng giống như một đầu quái vật khổng lồ ngang trời dịch chuyển, tỏa ra ánh sáng lung linh, khi tới gần ngoài Cửu Đỉnh thành thời gian, đã khiến cho bản địa rất nhiều tu sĩ chú ý.

Trên bảo thuyền, thiếu niên ngọc bào tóc tím kim quan vừa dứt lời, một đạo giọng nữ ôn hòa liền vang lên:

"Thiếu chủ, Cửu Đỉnh thành tại ba vạn năm trước thời gian, liền bao trùm lấy từ Hạ thị tổ tiên tự tay bày Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, đây chính là từng nổi tiếng Thương Thanh đại lục thứ ba tuyệt thế sát trận."

Nương theo thanh âm, cả người khoác trên vai phượng hà váy, nữ tử xinh đẹp đoan trang xuất hiện.

Đầu nàng mang lưu Kim Bảo quan, tay cầm một thanh thước ngọc màu vàng, khí chất dè dặt uy nghi, một đôi con mắt nhìn quanh thời gian, nổi lên thần mang màu bạc nhàn nhạt, cực kỳ khiếp người.

"Huống chi, Cửu Đỉnh thành luôn luôn có quy tắc, không được tại trong thành trốn không mà đi, theo ta thấy, chúng ta ở xa tới là khách, hay đi bộ tiến về trước Thiên Mang sơn bái phỏng cho thỏa đáng."

Nữ tử phượng bào nói qua, ánh mắt nhìn về phía bên cạnh thiếu niên ngọc bào.

Thiếu niên ngọc bào ánh mắt nổi lên một tia vẻ bướng bỉnh, nói: "Quy củ là chết, người là sống, theo ta được biết, hôm nay cái Cửu Đỉnh Trấn Giới trận này, trải qua ba vạn năm Ám Cổ chi cấm gặm nhấm, từ lâu tổn hại nghiêm trọng, ta cũng không tin, Đại Hạ đương kim Hoàng đế lão nhân, từ bỏ sử dụng bực này đại trận để đối phó chúng ta."

Nói qua, hắn cao giọng ra lệnh: "Nghe ta, bay đi Thiên Mang sơn!"

"Ừ."

Ở chỗ sâu trong khoang thuyền, vang lên một đạo già nua mà thanh âm cung kính.

Lập tức, bảo thuyền dài trăm trượng trực tiếp hướng trên không Cửu Đỉnh thành bay đi.

Nữ tử phượng bào không khỏi than nhẹ, nói: "Thiếu chủ, như vậy sẽ bị người chỉ trích rất bướng bỉnh đấy."

Lời tuy nói như vậy, thanh âm lại không có chút nào quở trách chi ý, ngược lại mang theo một tia sớm đoán được sẽ như thế bất đắc dĩ.

"Mân di, ngươi lẽ nào còn không rõ ràng lắm, chúng ta Hoàn thị nhất tộc từ lúc ba vạn năm trước thời gian, tựu lấy ly kinh phản đạo, bá đạo đường hoàng lấy xưng hậu thế? Thân là Hoàn thị nhất tộc hậu duệ, từng trong thân thể đều chảy xuôi theo máu điên cuồng bất thường, ta tự nhiên cũng không ngoại lệ."

Thiếu niên ngọc bào hắc cười rộ lên, một cái ngăn lại nữ tử phượng bào nhỏ nhắn mềm mại vòng eo, đem nàng toàn bộ người kéo trong ngực, hung hăng tại nàng trên mặt xinh đẹp kia véo một ngụm.

Mắt thấy nữ tử phượng bào cái kia đoan trang gương mặt xinh đẹp nổi lên đỏ ửng, đôi mắt đẹp đều là giận dữ, thiếu niên ngọc bào lại ha ha cười nói: "Liền giống bây giờ, trên danh nghĩa ngươi là trưởng bối của ta, cũng trong mắt ta, ngươi chính là nữ nhân của Hoàn Thiếu Du ta! Ai dám nói này nói kia, ta liền giết người nào!"

Nữ tử phượng bào ý đồ đẩy ra cánh tay thiếu niên ngọc bào, nhưng lại bị thiếu niên ngọc bào chăm chú nắm cả không buông tay, cuối cùng vẫn còn buông tha cho giãy giụa, cặp môi đỏ mọng khẽ mím môi, bất đắc dĩ nói: "Làm như vậy không tốt, nếu khiến tông tộc những lão gia hỏa kia biết rõ, không phải. . ."

Nói còn chưa dứt lời, nàng thân thể mềm mại run lên, điện giật giống nhau mãnh liệt giãy giụa thân thể mềm mại, đôi mắt đẹp hung dữ trừng thiếu niên ngọc bào một cái, "Tiểu hỗn đản, hướng đâu lại đây!"

Thiếu niên ngọc bào ánh mắt không chút kiêng kỵ đánh giá nữ tử phượng bào che lấp tại váy bào ở dưới mông, cười ha hả nói: "Lấy thêm những lão gia hỏa kia giáo huấn ta, cũng không phải là sờ soạng, không phải đem ngươi cái kia đánh thành bốn cánh hoa không thể!"

Nữ tử phượng bào gắt một cái, hà bay hai gò má.

Bảo thuyền đã bay vào trên không Cửu Đỉnh thành, cũng khiến cho trong thành một mảnh xôn xao.

"Đây là bảo thuyền nhà ai, dám xâm nhập trên không Cửu Đỉnh thành?"

"Ông trời! Lần trước có người dám trốn không phi hành không trung tu sĩ, vẫn còn là một ngàn ba trăm năm trước thời điểm, đó là một cái nhân vật Hóa Linh cảnh, tự cao tu vi cao thâm, không đem quy củ của Cửu Đỉnh

thành để ở trong mắt, tác động vừa xông vào trong thành, liền bị Cửu Đỉnh Trấn Giới trận đuổi giết!"

"Theo khi đó cho tới bây giờ, lại không có người dám làm như thế, nhưng bây giờ. . . Không ngờ có người không để ý quy củ, bay lên trên không Cửu Đỉnh thành!"

"Bảo thuyền kia là thế lực nào hay sao? Chẳng lẽ không biết quy củ của Cửu Đỉnh thành?"

"Đây không phải không hiểu quy củ, mà là căn bản không đem quy củ của Cửu Đỉnh thành để ở trong mắt!"

Trong thành triệt để oanh động, không biết nhiều ít tu sĩ ngẩng đầu, nhìn bảo thuyền tựa như quái vật lớn kia, giật mình không thôi.

Xôn xao tiếng kinh hô, tại đầu đường cuối ngõ không ngừng vang lên.

"Hoàn thị nhất tộc 'Thiên Ma bảo thuyền' !"

Trong một ngôi tửu lâu, Cổ Thương Ninh bỗng nhiên đứng dậy, "Thương Thanh đại lục này Ma đạo đệ nhất tông tộc lực lượng, lại cũng xuất hiện. . ."

Ma tộc Hoàn thị!

Tại ba vạn năm trước Thương Thanh đại lục, là một cái đủ để khiến nhiều người sinh kính sợ, làm thiên hạ thế lực kiêng kị Ma đạo thế lực.

Càng là thiên hạ Ma đạo trong thế lực đứng đầu nhất tồn tại, tượng Tư Không Báo chỗ Thiên Yên ma môn, so với Ma tộc Hoàn thị đều phải kém hơn một chút.

Hoàn thị cường đại, ở chỗ nhất tộc này huyết mạch cực cổ xưa, nghe nói chính là một cái nhánh Tuyên Cổ Thần Ma, Hoàn thị dòng chính tộc nhân, cơ hồ đều có được "Thiên Ma chân huyết", thiên phú kinh khủng, thực lực một cái so với một cái nghịch thiên.

Lúc trước "Thương Thanh cửu hoàng" ở bên trong, đến từ Ma tộc Hoàn thị "Thiên Dục Ma Hoàng", ổn ở trước ba liệt kê, ma uy ngập trời, chấn nhấp nháy thập phương.

"Xem, lúc trước Ma tộc Hoàn thị cũng không có chân chính toàn bộ rút lui khỏi Thương Thanh đại lục, mà là để lại một bộ phận tộc nhân, cùng chúng ta Cổ thị đồng dạng, chịu đựng qua ba vạn năm vạn cổ chi cấm."

Cổ Thương Ninh bên cạnh, già vẫn tráng kiện bà lão nhíu mày mở miệng.

"Ma tộc Hoàn thị đều xuất hiện. . . Ta hiện tại cũng hoài nghi, ba vạn năm trước Ám Cổ chi cấm bộc phát về sau, những thứ kia lần lượt theo Thương Thanh đại lục rút lui đạo thống cùng tông tộc, cuối cùng có bao nhiêu là toàn bộ đã đi ra, lại có bao nhiêu cùng Ma tộc Hoàn thị đồng dạng, để lại một bộ phận thế lực, tại ba vạn năm Ám Cổ chi cấm áp chế dưới chịu đựng nổi. . ."

Cổ Thương Ninh than thở.

Cửu Đỉnh thành này thế cục càng ngày càng giảo quyệt cùng rung chuyển rồi.

Trước có bộc cái này hư hư thực thực "Huyền Cốt Ma hoàng" hậu duệ yêu nghiệt cổ đại hoành không xuất thế.

Hiện tại cả Ma tộc Hoàn thị cường giả cũng xuất hiện, điều này làm cho Cổ Thương Ninh làm sao không kinh ngạc?

"Huyền Cốt Ma hoàng tính tình bá đạo về bá đạo, có thể thực hiện sự tình quang minh lỗi lạc, thiên hạ đều kính ngưỡng tới."

"Nhưng này Ma tộc Hoàn thị bất đồng, nhất tộc này bá đạo, là hoành hành không sợ, trúng tên quy tắc, coi thường quy củ, cũng làm người kiêng kỵ nhất."

Bà lão nói nói, " liền giống bây giờ, người nào sẽ giống ma tộc Hoàn thị như vậy, bỏ qua quy củ của Hoàng tộc Đại Hạ, xâm nhập trên không Cửu Đỉnh thành?"

"Ma tộc Hoàn thị ma quỷ thằng nhãi con?"

Một cái trà bất chấp mọi thứ ở bên trong, một bộ áo xám bộc ngẩng đầu, gương mặt tuấn tú nổi lên hiện một vòng vẻ kinh ngạc, "Dám trực tiếp xâm nhập trên không Cửu Đỉnh thành, hậu duệ của Hoàn thị này, quả nhiên một cái so với một cái điên cuồng không muốn sống, ta ngược lại muốn xem xem, Đại Hạ hoàng thất sẽ làm như thế nào."

Cùng thời khắc đó, phân bố tại trong Cửu Đỉnh thành các đại nhân vật, lần lượt cũng đều đã nhận ra một chiếc Thiên Ma bảo thuyền kia, đều tâm tư dị biệt.

Không thiếu một chút trà trộn ở trong thành yêu nghiệt cổ đại, nhìn thấy một màn này thời gian, hoặc nhiều hoặc ít đều cùng bộc đồng dạng tâm thái, muốn nhìn một chút Đại Hạ hoàng thất, có dám hay không đối với Ma tộc Hoàn thị ra tay.

Thanh Vân tiểu viện.

Tô Dịch nằm ở hồ nước bên cạnh bên trong ghế dựa mây, làm xa xa đất chứng kiến trong vòm trời xuất hiện cái kia một chiếc bảo thuyền thời gian,

không khỏi hơi ngẩn ra, "Không phải nói Cửu Đỉnh thành cấm trốn không chạy như bay?"

Bên cạnh, trung niên vải bào nhăn mày lại, nói: "Đương nhiên."

Ngày hôm nay sáng sớm, hắn cùng với Ông Cửu cùng một chỗ đến đây, hướng Tô Dịch thỉnh giáo chữa trị Cửu Đỉnh Trấn Giới trận sự tình.

Tuy rằng Tô Dịch đã cho chữa trị chi pháp, cũng xấu hổ chính là, trung niên vải bào phát hiện, chữa trị trận này một chút bí pháp cùng bày trận thủ đoạn, hắn lại xem không hiểu. . .

Chính là hắn

Dưới tay triệu tập một đống phù trận sư, cũng chỉ miễn cưỡng nhận ra một bộ phận luyện chế bí pháp cùng bày trận thủ đoạn.

Rơi vào đường cùng, chỉ có thể tự mình đến thỉnh giáo Tô Dịch.

Cũng chưa từng nghĩ, hắn vừa đến Thanh Vân tiểu viện bả mục đích nói ra, không đợi Tô Dịch tiến hành một chỉ điểm một chút và giải thích nghi hoặc, liền đã xảy ra một chuyện như vậy.

"Chủ thượng, là ma tộc Hoàn thị Thiên Ma bảo thuyền!"

Ông Cửu đuôi lông mày hiện lên một vòng ngưng sắc, "Như lão nô suy đoán không tệ, trên bảo thuyền cho là Ma tộc Hoàn thị Hoàn Thiếu Du, một cái yêu nghiệt cổ đại thực lực thâm tàng bất lộ."

"Ma tộc Hoàn thị. . ."

Trung niên vải bào lông mày cũng một chút nhăn lại, "Bọn hắn còn tưởng là đây là ba vạn năm trước Thương Thanh đại lục hay sao?"

Tô Dịch nhạy cảm phát giác được, trung niên vải bào mặc dù có chút không vui, lại lộ ra một tia như có như không kiêng kị, hiển nhiên cái này Ma tộc Hoàn thị xa không phải là bình thường thế lực có thể so sánh!

Hắn nhiều hứng thú nói: "Quy củ sự tình, một khi hỏng mất, muốn lại đứng lên, có thể sẽ khó khăn, ngươi ý định thế nào làm?"

Trung niên vải bào trong lòng hơi động, nói: "Như đổi lại là đạo hữu, sẽ như thế nào làm?"

Tô Dịch cười cười, nói: "Như vỗ chủ ý của ta, căn bản không cần khách khí, cũng không cần ra mặt giao thiệp, vận dụng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, trực tiếp oanh đi tới lại."

Trung niên vải bào mí mắt hung hăng nhảy dựng.

Ông Cửu biến sắc, nói: "Cái này cái nào là cái gì ý kiến hay, một khi làm như vậy, không chỉ sẽ triệt để cùng Ma tộc Hoàn thị vạch mặt, còn đã định trước sẽ hao tổn Cửu Đỉnh Trấn Giới trận lực lượng, khác biệt là không khôn ngoan."

"Đối phương dám xông vào tới, đơn giản lượng loại tình huống, hoặc là không sợ chết, hoặc là cho là các ngươi không dám dùng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, vô luận loại nào, đều đủ để chứng minh, đối phương cũng không đem các ngươi để ở trong mắt, đã như vậy, còn nói gì sẽ hay không vạch mặt?"

Tô Dịch một trận lắc đầu, "Đương nhiên, các ngươi nếu thật kiêng kị đối phương, vậy nén giận đây "

Trung niên vải bào lúc này thời điểm cũng cười rộ lên, nói: "Lão Cửu, ngươi đi vận chuyển đại trận, liền vỗ Tô đạo hữu nói, trực tiếp oanh đi tới!"

Ông Cửu ngẩn ngơ, giống như khó có thể tin.

"Nhanh đi!"

Trung niên vải bào trong con ngươi lãnh mang lóe lên.

Ông Cửu không dám tiếp tục chần chờ, bay lên không.

Tô Dịch thấy vậy, không khỏi nhìn nhiều trung niên vải bào một cái, nói: "Dẫn xuất cái gì tai họa, cũng không thể tính đến trên đầu ta."

Trung niên vải bào dáng tươi cười cởi mở nói: "Chỉ cần Tô đạo hữu giúp đỡ chỉ điểm ta thế nào chữa trị Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, những chuyện khác, không cần đạo hữu phí sức."

Tô Dịch ồ một tiếng, không nói gì nữa, xuất ra nhị liêu "Nguyệt Phiêu", ném Ngư nhi trong hồ nước ăn.

Bên dưới vòm trời, Thiên Ma bảo thuyền lên, thiếu niên ngọc bào tóc tím kim quan chắp tay tại cõng, khinh thường nói ra: "Mân di ngươi xem, chúng ta đều đã lướt qua hơn phân nửa Cửu Đỉnh thành, cũng không thấy Đại Hạ hoàng thất dám đến ngăn cản, ta đã nói, cái này quy củ của Cửu Đỉnh thành có thể khiến người khác tuân theo, nhưng chúng ta Hoàn thị nhất tộc, đại khái có thể bao trùm quy củ phía trên, đem trúng tên tại dưới chân!"

Thanh âm lộ ra kiêu ngạo cùng khí phách.

Bên cạnh nữ tử phượng bào đôi mắt đẹp như nước, khẽ cười nói: "Chờ đến Thiên Mang sơn, Thiếu chủ tựu đợi đến bị cái kia Đại Hạ Hoàng đế lão nhân hưng sư vấn tội a."

"Ha ha ha, Đại Hạ Hoàng đế lão nhân chính là lại tức giận, lại làm khó dễ được ta?"

Thiếu niên ngọc bào nhịn không được ngửa mặt lên trời cười to.

Mới nói được cái này, đột nhiên một trận cấm chế lực lượng nổ vang thanh âm tại toàn bộ trong Cửu Đỉnh thành vang lên.

Thiếu niên ngọc bào tiếng cười im bặt mà dừng.

Tựa như một cái bị người mãnh liệt một cái bóp ở cái cổ con vịt.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 514: Cho Các Ngươi Mở Mắt Một Chút

Trên Cửu Đỉnh thành, cấm trận nổ vang, nhấc lên ngập trời phù văn vòng ánh sáng bảo vệ.

Trong chốc lát, tất cả phân tán ở trong thành tu sĩ, đều cảm giác trước mặt tối sầm lại.

Nguyên bản trong sáng vòm trời, giống như thoáng cái rơi vào trong hắc ám Vĩnh Dạ.

Che khuất bầu trời!

Kinh khủng cấm chế phù văn Diễn hóa thành mãnh liệt Lôi Hải màu đen, hội tụ trên không Cửu Đỉnh thành, cuồn cuộn thời gian, sinh ra trời rung đất chuyển nổ vang tới thanh âm.

"Cái này. . . Cửu Đỉnh Trấn Giới Đại Trận! !"

Kinh hô vang lên, toàn thành rung động.

Đã bao nhiêu năm, chỗ này theo Thượng Cổ Duyên tích lũy xuống có một không hai sát trận liền chưa hề lại vận chuyển, mà bây giờ, trận này Thần Uy lại lần nữa lộ ra trên không Cửu Đỉnh thành.

"Đương kim Hạ Hoàng thật là lớn khí phách!"

bộc động dung, hít vào khí lạnh.

"Ta còn làm Đại Hạ hoàng thất sẽ đối với Ma tộc Hoàn thị kiêng kị ba phần, chưa từng nghĩ, ngay cả chào hỏi cũng không nói một tiếng, trực tiếp động thủ. . . Ngoan độc!"

Cổ Thương Ninh mở to hai mắt, bị một màn này kinh sợ đến.

Không có thương lượng, không có trách cứ, thậm chí ngay cả một cái bắt chuyện đều không có, liền trực tiếp vận dụng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, đây không thể nghi ngờ là đối với Ma tộc Hoàn thị tối cường ngạnh tỏ thái độ!

Giờ khắc này, phân bố ở trong thành khu vực khác nhau các đại nhân vật cùng những cái này yêu nghiệt cổ đại, cũng đều ý thức được điểm này, làm rung động lắc lư không thôi.

Ma tộc Hoàn thị, một cái Thượng Cổ thế lực kinh khủng bực nào?

Nhưng lại tại ngày hôm nay, khi bọn hắn Thiên Ma bảo thuyền đi quá giới hạn quy củ của Cửu Đỉnh thành thời gian, trước tiên bị đến từ Đại Hạ hoàng thất tối cường ngạnh đả kích!

Đây là tuyệt đại đa số người đều không nghĩ tới đấy.

Ầm ầm!

Cấm trận cuồn cuộn, sấm sét màu đen như nộ hải tuôn ra.

Cái kia tựa là hủy diệt khí tức, kích thích cái kia một bộ phượng bào, dung mạo xinh đẹp nữ tử cũng không khỏi biến sắc, thất thanh nói: "Thiếu chủ, mau lui lại!"

Tóc tím kim quan thiếu niên tuấn mỹ sắc mặt biến đổi, trong con ngươi lại nổi lên tàn nhẫn lệ điên cuồng loại sáng bóng, nói: "Lui? Không có khả

năng! Ta ngược lại muốn xem xem, hắn Cửu Đỉnh Trấn Giới trận có thể hay không đem chúng ta diệt!"

Quyết đoán như vậy, quả thực như như kẻ điên, hoàn toàn một bộ không sợ chết tư thái.

Cũng cái này là Ma tộc Hoàn thị tộc nhân phong cách, bên trong thân thể chảy xuôi Thiên Ma chân huyết, một khi điên lên, hoàn toàn sẽ không sợ chết.

Oanh!

Bỗng dưng, một đạo sấm sét màu đen biến thành thủy triều nhấc lên, lấy phô thiên cái địa khí thế, hung hăng hướng Thiên Ma bảo thuyền vỗ vào mà đến.

Đúng như một đạo Thiên Thần trong tay múa lên sấm sét trường tiên, quất roi thiên hạ!

Cái kia tựa là hủy diệt uy năng kinh khủng, để cho trong thành không biết nhiều ít tu sĩ khiếp sợ, hoảng sợ biến sắc.

Ô...ô...n...g!

Chỉ thấy Thiên Ma bảo thuyền bốn phía hiện lên ánh sáng chói mắt hà, cái kia là đến từ bảo thuyền bản thân pháp trận phòng ngự, chồng chất, chừng thập bát trọng nhiều.

Phanh! ! !

Nhưng những...này lực lượng phòng ngự, tại đó Cửu Đỉnh Trấn Giới trận lực lượng đuổi giết phía dưới, lại nếu như từng tầng một giấy vỏ bọc,

mãnh liệt nổ tung, tán loạn quang mưa như nước thủy triều loại tàn sát bừa bãi khuếch tán.

Chừng dài trăm trượng thân tàu, liền giống bị cây roi rút trúng con quay, ở trên không trung kịch liệt lay động, chắc chắn đủ để ngăn chặn Đại tu sĩ Linh Đạo một kích toàn lực thân tàu lên, đều xuất hiện một đạo nhìn thấy mà giật mình vết rách.

Đứng ở mũi thuyền thiếu niên tóc tím kim quan cùng nữ tử phượng bào thân ảnh đều mãnh liệt vụt qua, thiếu chút nữa bị chấn động rơi xuống đi ra ngoài.

Trong khoang thuyền cũng truyền ra một tràng thốt lên tiếng:

"Thiếu chủ, tiếp tục như vậy nữa, Thiên Ma bảo thuyền nhất định sẽ bị hủy diệt!"

Thiếu niên tóc tím kim quan sắc mặt xấu xí, ánh mắt đỏ lên, lớn tiếng nói: "Mân di, bả 'Ô Ma Thanh Nhật Tán' lấy ra, ta cũng không tin ngăn không được cái Cửu Đỉnh Trấn Giới trận này lực lượng!"

Bên cạnh nữ tử phượng bào hít thở sâu một hơi, đang muốn có hành động.

Nhưng vào lúc này, tại thiếu niên tóc tím kim quan trên cổ treo một quả ở bên trong khuyên tai ngọc đỏ tươi, truyền ra một đạo lạnh như băng thanh âm đạm mạc:

"Tiểu tử khốn nạn, vừa mới đến Cửu Đỉnh thành, đã bị người dồn ép muốn vận dụng Ô Ma Thanh Nhật Tán, ngươi đây là muốn bả tổ tông mặt mo đều mất hết ư! ?"

Thiếu niên tóc tím kim quan thân thể cứng đờ.

Nữ tử phượng bào khuôn mặt đại biến.

Đúng lúc này, Cửu Đỉnh Trấn Giới trận lực lượng lại lần nữa đánh tới, hóa thành một mảnh cuồng bạo Lôi Hải màu đen, so trước đó kinh khủng hơn rồi.

"Cái loại không có tiền đồ, xem trọng rồi!"

Thanh âm lạnh như băng kia vừa vang lên, một cái máu tươi đại thủ bỗng dưng ngang trời dựng lên, mang theo ngập trời máu tươi ma diễm, ngang trời đập đi.

Oanh! ! !

Tại vô số không thể tưởng tượng nổi ánh mắt nhìn chăm chú, cái kia hóa thành cuồng bạo Lôi Hải màu đen Cửu Đỉnh Trấn Giới trận lực lượng, cuối cùng bị cái này một cái máu tươi đại thủ hung hăng đập vỡ, tán loạn như nước thủy triều.

"Cái này. . ."

"Lực lượng thật đáng sợ!"

"Thiên Ma bảo thuyền lên, tất nhiên có kinh khủng tồn tại tọa trấn!"

Trong thành vang lên từng đợt kinh hô.

Một trong bàn tay, liền có thể bả Cửu Đỉnh Trấn Giới trận một lần công kích tan rã, điều này làm cho những tu sĩ Hóa Linh cảnh kia đều một trận run như cầy sấy.

"Hay a! Ta còn tưởng rằng thúc tổ ngươi chỉ còn lại một đạo Nguyên Thần tàn phá, không nói chính xác lúc nào có chết lềnh bà lềnh bềnh, người nào nghĩ. . . Hay mạnh như vậy!"

Trên bảo thuyền, thiếu niên tóc tím kim quan chậc chậc sợ hãi thán phục.

Nữ tử phượng bào trong đôi mắt đẹp dịu dàng lại lộ ra một tia thật sâu kiêng kị.

Nàng rất rõ ràng, thiếu niên tóc tím kim quan trong miệng "Thúc tổ", là một cái điên cuồng hơn, càng biến thái Lão phong tử!

"Con mẹ nó, ngươi tiểu tử khốn nạn này sẽ không vuốt mông ngựa cũng đừng đập!"

Ở bên trong khuyên tai ngọc đỏ tươi, vang lên tiếng quát mắng của thanh âm lạnh nhạt kia.

Ầm ầm!

Nói chuyện với nhau thời gian, trên không Cửu Đỉnh thành cấm chế lực lượng thẳng giống như sôi trào loại, nhấc lên một đạo lại một đạo sóng lớn màu đen, theo bốn phương tám hướng hướng Thiên Ma bảo thuyền vọt tới.

Cái kia đợi thanh thế, quả thực kinh khủng vô biên!

"Đi, trước vọt tới Thiên Mang sơn, đi hỏi một chút Hạ thị nhất tộc lão Đông Tây đám, người nào cho bọn hắn gan chó dám ngăn cản chúng ta!"

Khuyên tai ngọc đỏ tươi sáng lên, cái kia thanh âm đạm mạc vang lên, khí diễm bướng bỉnh ngập trời.

Chỉ thấy Thiên Ma bảo thuyền chớp mắt thu nhỏ lại, hóa thành vẻn vẹn dài chín trượng, rồi sau đó một đạo hư ảo loại thân ảnh màu đỏ ngòm ngang trời mà ra, lấy bả vai khiêng Thiên Ma bảo thuyền, đi nhanh hướng phía trước phóng đi.

Từ dưới đất nhìn lên, thẳng giống như chứng kiến một cái huyết ảnh Ma Thần, khiêng bảo thuyền gào thét trời xanh, hắn trên người tỏ khắp ra kinh khủng ma diễm khí tức, để cho trong thành không biết bao nhiêu người trố mắt.

Oanh!

Mãnh liệt, thân ảnh màu đỏ ngòm kia vung quyền, đem một đạo trước mặt vọt tới cấm chế lực lượng nổ nát, quang mưa vẩy ra ở bên trong, thân ảnh màu đỏ ngòm cất bước vọt tới trước.

Mặc cho ai cũng có thể nhìn ra, Cửu Đỉnh Trấn Giới trận lực lượng, lại nhưng đã không làm gì được thân ảnh màu đỏ ngòm kia!

"Thật là khủng khiếp! Đây là Ma tộc Hoàn thị vị lão tổ nào?"

"Không thẹn là sớm tại thượng cổ liền được xưng đệ nhất thiên hạ Ma đạo thế lực Ma tộc Hoàn thị. . ."

Cửu Đỉnh nội thành oanh động, đều bị thân ảnh màu đỏ ngòm kia làm cho phóng thích ra ngập trời ma uy rung động thật sâu đến.

Thanh Vân tiểu viện.

"Một đạo Linh Tương cảnh tồn tại Nguyên Thần!"

Trung niên vải bào sắc mặt đã âm trầm xuống.

Bên cạnh trên ghế mây, Tô Dịch cau mày nói: "Tuy nói Cửu Đỉnh Trấn Giới trận lực lượng từ lâu tổn hại nghiêm trọng, cũng trận này ẩn chứa huyền diệu cũng không tầm thường có thể so sánh, Ông Cửu đối với lần này trận khống chế. . . Quả thực đã đến tình trạng khó coi. . ."

Trung niên vải bào ngẩn ngơ, nói: "Đạo hữu cảm thấy, thủ đoạn lão Cửu vận chuyển trận này có vấn đề?"

"Nào chỉ là có vấn đề, hoàn toàn là chà đạp uy năng trận này."

Tô Dịch nhịn không được vuốt vuốt lông mi.

Cảm giác này, thật giống như chứng kiến một cái tiểu thí hài mang theo một thanh Thần Kiếm có một không hai chém lung tung, không có kết cấu gì, trắng mù như vậy một thanh Thần Kiếm có một không hai.

Trung niên vải bào thần sắc nhỏ cứng, có chút chột dạ, châm chước nói

: "Như đổi lại là ta đến vận chuyển trận này, đủ để phát huy ra so với lão Cửu cường đại gần bốn thành lực lượng, dự liệu đến dù là vô pháp giết chết Ma tộc Hoàn thị một đạo Linh Tương cảnh Nguyên Thần này, cũng tất nhiên có thể đem hắn vây khốn."

"Mới vẻn vẹn bốn thành?"

Tô Dịch ánh mắt nổi lên một vòng kinh ngạc, chợt cảm khái nói, " cái Cửu Đỉnh Trấn Giới trận này bị các ngươi khống chế. . . Thật đúng là ủy khuất nó."

Trung niên vải bào lại cái mũi cười khổ, hắn cũng bất chấp Tô Dịch trong lời nói nói móc, nói: "Đạo hữu, cái kia như đổi lại là ngươi tới khống chế trận này. . ."

"Nghĩ mở mang kiến thức?"

Tô Dịch hỏi.

Trung niên vải bào không chút nghĩ ngợi nói: "Nghĩ!"

Tô Dịch nói: "Coi như ngươi nợ ta một món nợ ân tình thế nào?"

Trung niên vải bào thống khoái đáp ứng.

Hắn ngược lại cũng không phải là không có cách nào ngăn cản đây hết thảy, mà là cực hiếu kỳ, từ Tô Dịch nắm trong tay Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, lại có thể phóng xuất ra hạng gì uy năng.

Tô Dịch rồi mới từ trên ghế mây đứng dậy, thật dài mở rộng một cái lưng mỏi, nói: "Có đôi khi, chứng kiến thứ tốt bị tao đạp, xác thực làm cho người ta khó chịu, lần này. . . Liền cho các ngươi mở mắt một chút."

Thanh âm vẫn còn phiêu đãng, kẻ khác đã vô căn cứ mà đi.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Vòm trời phía dưới, tầng tầng lớp lớp từ Cửu Đỉnh Trấn Giới trận biến thành sấm sét màu đen thủy triều, tại hư ảnh đỏ tươi kia vọt tới trước thân ảnh hạ nứt vỡ tán loạn.

Cho tới bây giờ, hư ảnh đỏ tươi đã khiêng cái kia Thiên Ma bảo thuyền vọt tới trong Cửu Đỉnh thành ương vị trí, khoảng cách Đại Hạ hoàng thất làm cho chiếm giữ Thiên Mang sơn đã không xa!

Nhìn thấy từng màn, trong thành tu sĩ kinh hãi ngoài, cũng không khỏi hiện ra đồng dạng một cái ý niệm trong đầu ——

Hôm nay Đại Hạ hoàng thất, chẳng lẽ muốn tại Ma tộc Hoàn thị trước mặt thua bởi ngã nhào một cái hay sao?

Nếu thật mặc cho Ma tộc Hoàn thị trúng tên quy củ, đến Thiên Mang sơn, Đại Hạ hoàng thất không phải mất hết thể diện không thể!

"Ha ha ha, chờ đến Thiên Mang sơn, ta không nên ở trước mặt hỏi một câu Đại Hạ Hoàng đế lão nhân kia, tư vị này cảm giác thế nào."

Thiếu niên tóc tím kim quan cười to, vẻ mặt tràn đầy kiêu căng cùng đường hoàng.

"Uất ức! Chúng ta phí hết khí lực lớn như vậy, có thể nào đầu làm cho đối phương không thoải mái? Không xuất ra một chút thứ tốt hiếu kính ta, ta không phải tại Thiên Mang sơn đại náo một trận không thể!"

Hư ảnh đỏ tươi hừ lạnh mở miệng.

"Hay thúc tổ bá đạo!"

Thiếu niên tóc tím kim quan cười hì hì tán thưởng.

Đúng lúc này, một trận kỳ dị luật động tới âm hưởng lên.

Chỉ thấy xa xa hư không, chợt mà tuôn ra một cái Cự Đỉnh cao chừng ngàn trượng , hoàn toàn do tối nghĩa cấm chế lực lượng làm cho ngưng tụ, thân đỉnh lưu chuyển cuồn cuộn sấm sét quang mưa, phù văn lập loè.

Oanh!

Trong lúc đỉnh vừa mới xuất hiện, trên không Cửu Đỉnh thành, đột nhiên bị một cỗ làm người ta hít thở không thông sát phạt khí tức tràn ngập.

Mà trong thành tất cả mọi người chỉ cảm thấy thân thể phát lạnh, sởn hết cả gai ốc, sinh ra khó tả hồi hộp cùng sợ hãi tâm tình.

"Xem trọng rồi."

Trong thành trước một cái Thần Đỉnh, Tô Dịch tiện tay trên Thần Đỉnh một chút.

Tại Ông Cửu tràn đầy rung động ánh mắt nhìn chăm chú, chỉ thấy bên dưới vòm trời tòa Cự Đỉnh cao ngàn trượng này, bỗng dưng ngang trời dựng lên, nghiền ép hư không, hướng hư ảnh đỏ tươi kia trấn áp hạ xuống.

Còn chưa tới gần, Cự Đỉnh kia tỏ khắp ra cấm chế lực lượng đã như là trời long đất lở, đem hư ảnh đỏ tươi bốn phương tám hướng chi địa bao phủ, để cho hắn không thể trốn đi đâu được, tránh cũng không thể tránh!

"Hả?"

Hư ảnh đỏ tươi thân ảnh mãnh liệt dừng lại, đã nhận ra uy hiếp, trước tiên vung quyền tiến hành đối chiến.

Cũng vẻn vẹn nháy mắt, tại đinh tai nhức óc nổ vang tiếng va chạm ở bên trong, cái kia một đạo hư ảnh đỏ tươi một cái lảo đảo, tượng uống say, tại trong hư không rút lui hơn mười trượng, thiếu chút nữa một đầu theo trong hư không ngã quỵ!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 515: Ẩn Sâu Công Cùng Tên

Tu sĩ trong thành đều khiếp sợ, nhạy cảm phát giác được, uy năng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, phảng phất giống như thoáng cái đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, dần đến mức hoàn toàn cùng vừa mới khác nhau rồi!

"Thúc tổ!"

Trên bảo thuyền, thiếu niên tóc tím kim quan kinh hô, sắc mặt cuối cùng thay đổi.

"Sao có thể như vậy. . ."

Nữ tử phượng bào vẻ sợ hãi.

"Có chút không ổn, nên là có một cái phù trận sư rất cường đại chủ trì trận này!"

Hư ảnh đỏ tươi thanh âm lạnh như băng trầm hồn.

Hắn toàn thân ma diễm rào rạt, lúc nói chuyện, Cự Đỉnh cao chừng ngàn trượng kia đã trấn áp tới.

Cũng dù là hắn đem hết toàn lực né tránh, như trước bị nện tốt hung hăng bay rớt ra ngoài, không cách nào tượng trước như vậy, cùng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận chống lại.

"Khốn nạn! Ngươi Hạ thị nhất tộc thật muốn đùa tàn nhẫn hay sao?"

Hư ảnh đỏ tươi phẫn nộ, toàn thân Ma khí bạo hướng Vân Tiêu, khí thế đáng sợ.

Phanh!

Cũng sau một khắc, hắn thân ảnh lại lần nữa bị trấn bay ra ngoài, toàn thân Linh quang loạn chiến.

Cần biết, hư ảnh đỏ tươi này nguyên bản là một đạo Nguyên Thần, gặp bực này luân phiên chèn ép, để cho hắn từ thân lực lượng nguyên thần đã đụng phải bị thương.

"Nhìn thấy không, trận này như vận dụng thoả đáng, chỉnh đốn một đạo Linh Tương cảnh Nguyên Thần, cũng cùng mèo đùa giỡn chuột cũng không có gì khác biệt."

Tô Dịch lúc nói chuyện, chưởng chỉ không ngừng bấm niệm pháp quyết, đánh ra từng đạo ngự dụng cấm trận bí quyết.

Bên cạnh Ông Cửu đã thấy được ánh mắt hoảng hốt, xấu hổ xấu hổ.

Những năm gần đây này, hắn tự cho là đã rất quen khống chế uy năng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận.

Nhưng bây giờ kiến thức Tô Dịch thủ đoạn, hắn mới ý thức tới, cái gì gọi là hóa mục nát thành thần kỳ, cái gì ánh sáng đom đóm cùng Nhật Nguyệt tới ánh sáng rực rỡ khác biệt!

"Vốn, đây mới là uy năng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận?"

Cách đó không xa, trung niên vải bào cũng sửng sốt, nội tâm như nước thủy triều phập phồng.

Nhớ tới Tô Dịch trước cái kia mấy lời nói, cả trung niên vải bào không thừa nhận cũng không được, bọn hắn đối với Cửu Đỉnh Trấn Giới trận chân chính uy năng. . . Hoàn toàn chính là hoàn toàn không biết gì cả!

Nhưng này cũng trách không được bọn hắn.

Trận này theo Thượng Cổ thời gian trì hoãn tích lũy đến nay, trăm ngàn năm đều chưa chắc vận dụng một lần, hơn nữa mỗi một lần vận dụng, cũng vẻn vẹn chỉ cần phóng thích một phần lực lượng, có thể đem địch nhân giết chết.

Hơn nữa ba vạn năm vạn cổ chi cấm lực lượng đục khoét, làm cho trận này rất nhiều nơi tổn hại nghiêm trọng, làm từ bọn hắn khống chế thời gian, đâu có thể nào chân chính thi triển ra trận này chân chính uy năng?

Nếu bọn họ thật sự hoàn toàn rải trận này huyền bí cùng huyền cơ, lại đâu có thể nào không biết nên nên tu sửa trận này thế nào?

Xét đến cùng, hay tòa đại trận này quá cổ xưa rồi, vả lại tổn hại nghiêm trọng, nếu không phải Tô Dịch, đổi lại đương thời những người khác đã định trước rất khó đem uy năng trận này vận chuyển tới mức độ này.

Phanh!

Cửu Đỉnh thành phía trên, vòm trời phía dưới, hư ảnh đỏ tươi lại lần nữa bị đập trúng, có vẻ chật vật không chịu nổi, cũng khiến cho trong thành không biết nhiều ít kinh hô.

Nhưng dù cho như thế, hư ảnh đỏ tươi kia cũng không có trốn tránh cùng nhượng bộ ý định.

Hắn mãnh liệt phát ra hét lớn một tiếng: "Lưu Mân, đem Ô Ma Thanh Nhật Tán lấy ra!"

Trên bảo thuyền, nữ tử phượng bào bàn tay trắng nõn vừa nhấc.

Một thanh cốt tán màu xanh ngang trời dựng lên, rơi vào trong tay hư ảnh đỏ tươi.

Bảo vật này cái dù trực tiếp tượng một đóa hoa Mạn Đà La yêu dị màu xanh, cái chuôi dù thì là một đoạn xương cốt màu đỏ tươi như máu luyện chế mà thành, sáng long lanh Tinh Oánh.

Theo ấy cái dù bị hư ảnh đỏ tươi mở ra ——

Oanh!

Trong hư không, thẳng như có một vòng yêu dị xanh hồng sắc đại nhật xuất hiện, vỡ tung ra ngập trời màu xanh ráng chiều, có bành trướng vô lượng máu tươi Ma khí tàn sát bừa bãi khuếch tán.

Vòm trời kia, đều nhuộm thành một tầng yêu dị sấm nhân nồng đặc máu tươi, Ma khí rậm rạp.

Cái kia đợi kinh khủng uy năng, lại bả cái kia từ đằng xa trấn áp tới ngàn trượng Cự Đỉnh cứng rắn càng chặn!

"Ma tộc Hoàn thị một trong chín đại ma bảo, Ô Ma Thanh Nhật Tán!"

Trung niên vải bào đồng tử ngưng lại.

Một cái Thượng Cổ ma bảo, tuy chỉ có Linh Đạo cấp độ phạm trù, cũng uy năng lại cường đại vô cùng.

Một khi thi triển, ấy cái dù làm cho phóng thích "Thanh Nhật Ma Viêm", động liền có thể đốt núi nấu biển!

Chính là Đại tu sĩ Linh Đạo một khi bị Thanh Nhật Ma Viêm nhiễm một chút, thân thể huyết nhục cùng sinh cơ sẽ ngay lập tức bị thiêu làm bụi tẫn!

"Một kiện Linh Đạo ma bảo mà thôi."

Tô Dịch khẽ lắc đầu, theo hắn bấm niệm pháp quyết.

Bên dưới vòm trời, cao ngàn trượng Cự Đỉnh chớp mắt toả ra ánh sáng chói lọi, hóa thành một thanh Cự Kiếm dài nhàn trượng, mang theo ngập trời cấm chế vòng ánh sáng bảo vệ, nổi giận chém hạ xuống.

Ầm ầm! !

Đầy trời thường ngày ma diễm bị Cự Kiếm dễ như trở bàn tay loại nghiền ra

Hỏa Vũ vẩy ra ở bên trong, Ô Ma Thanh Nhật Tán mãnh liệt phát ra kịch liệt gào thét, giống như nhanh muốn không chịu nổi cái kia đợi kinh khủng uy năng áp bách rồi.

Hư ảnh đỏ tươi cuối cùng biến sắc, không dám tiếp tục cậy mạnh, lựa chọn tránh lui.

Oanh!

Cuối cùng, mặc dù tránh được một kiếm chí mạng này, cũng hư ảnh đỏ tươi lại bị hung hăng quét bay ra ngoài, hắn cái này từ Nguyên Thần biến thành thân thể, đều một trận kịch liệt bốc lên, trở nên mơ hồ ảm đạm đi khá nhiều.

Rõ ràng bị thương nghiêm trọng!

"Đáng chết! Đổi lại lão tử thời kỳ cường thịnh, đâu có thể nào. . ."

Hư ảnh đỏ tươi nổi trận lôi đình, gào rú rung trời.

Cũng hắn tiếng nói mới nói được một nửa, Cửu Đỉnh Trấn Giới trận lực lượng đã tại Tô Dịch dưới sự thao túng, hóa thành một cái trường tiên ngàn trượng, bổ đánh tới.

Phanh! !

Hư không giống bị bổ ra một đạo thẳng tắp hẹp dài khe hở.

Cấm chế lực lượng đáng sợ kia, mang theo vô cùng lăng lệ ác liệt hủy diệt uy năng, hung hăng nện xuống thời gian, làm cho hư ảnh đỏ tươi cũng không khỏi hoảng sợ biến sắc.

Hắn trước tiên lấy Ô Ma Thanh Nhật Tán ngăn cản.

Oanh! !

Quang mưa bắn tung toé, loạn lưu quét sạch.

Ô Ma Thanh Nhật Tán phát ra kinh thiên tiếng ai minh, cái dù tựa như hoa Mạn Đà La màu xanh kia trực tiếp đều thiếu chút nữa bị đánh ra

Hư ảnh đỏ tươi đụng phải bực này trùng kích, thân ảnh một cái lảo đảo, trở nên càng mơ hồ.

"Đi!"

Cuối cùng, hư ảnh đỏ tươi phát ra một tiếng biệt khuất cực kỳ tức giận rống to, mang theo Ô Ma Thanh Nhật Tán xoay người bỏ chạy, vài cái trong nháy mắt, liền biến mất tại ngoài Cửu Đỉnh thành.

Trong thành những tu sĩ kia đều đã ngốc trệ tại đó, đều bị trợn mắt há hốc mồm.

Trước thời điểm, hư ảnh đỏ tươi bướng bỉnh bễ nghễ, khí diễm ngập trời, khiêng bảo thuyền xông mạnh mà đi, trên đường đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Không ngờ rằng bất quá chốc lát thời gian mà thôi, hư ảnh đỏ tươi liền héo, bị thu thập tốt chật vật không chịu nổi, bị thương liên tục, làm cho người ta đều không đành lòng tận mắt chứng kiến.

"Chạy thoát? Lúc nào, từ trước đến nay lấy bá đạo bướng bỉnh, hoành hành không sợ lấy xưng Ma tộc Hoàn thị, lại sẽ bị bức phải trốn chạy để khỏi chết?"

Không biết nhiều ít đại nhân vật rung động lắc lư, khó mà tin được.

"Ma tộc Hoàn thị thì như thế nào? Hôm nay thiên hạ này, cũng sẽ không là ba vạn năm trước có thể so sánh, tại Đại Hạ hoàng thất còn nắm trong tay Cửu Đỉnh thành trước, người nào cùng đối nghịch, sợ đều phải mũi dính đầy tro!"

Tằng Bộc thổn thức.

Trải qua trận này, để cho hắn ý thức được, cường đại trở lại Cổ Đại thế lực cùng yêu nghiệt cổ đại, cũng phải tiếp nhận một cái thực tế ——

Thiên hạ ngày hôm nay, sớm không lúc trước rồi!

"Cả Ma tộc Hoàn thị đều vấp phải trắc trở, bị tấn công, từ nay về sau, người nào như còn muốn đi nếm thử cùng Đại Hạ Hoàn thị vật tay, chỉ sợ cũng phải nghĩ kĩ hậu quả."

Cổ Thương Ninh khinh lời nói.

Đại Hạ hoàng thất căn nguyên, cũng ngược dòng tìm hiểu đến ba vạn năm trước.

Thời điểm đó Đại Hạ hoàng thất, bản thân liền là Thương Thanh đại lục một trong ba Đại tông tộc, hắn tổ tiên "Cửu Đỉnh Vũ Hoàng" chính là "Thương Thanh cửu hoàng" một trong!

Đặt tại ba vạn năm trước, Hạ thị nhất tộc nội tình cùng uy thế, có lẽ hơi kém Ma tộc Hoàn thị một chút, cũng tại đương kim Thương Thanh đại lục lên, Hạ thị chính là hoàn toàn xứng đáng bá chủ.

Cái này kêu là thời gian qua đi cảnh vật thay đổi!

Ba vạn năm hắc ám rung chuyển năm tháng, thế sự thay đổi, thiên hạ bố cục cũng sớm không phải từ trước.

"Đương kim Hạ Hoàng không thẹn là thiên hạ cuối cùng một trong cường giả có khí phách! Một trận chiến này, nên đánh!"

Bà lão cảm khái, "Theo Lan Đài pháp hội triệu khai thời gian tới gần, hôm nay Cửu Đỉnh thành này, cuồn cuộn sóng ngầm, cường giả tụ tập, hội tụ không biết nhiều ít yêu nghiệt cổ đại cùng đương thời kỳ tài."

"Như lần này ép không được Ma tộc Hoàn thị khí diễm, sợ là sẽ phải để cho không ít thế lực cùng lão gia hỏa lãnh đạm cùng khinh thường Đại Hạ hoàng thất uy nghiêm, kể từ đó, đã định trước sẽ sanh ra không biết nhiều ít mầm tai vạ."

"Nhưng bây giờ thì lại khác, cả Ma tộc Hoàn thị đều ăn thiệt thòi lớn như thế, kế tiếp trong một đoạn thời gian, ai còn dám tại Cửu Đỉnh nội thành xằng bậy?"

Nghe vậy, Cổ Thương Ninh cũng không khỏi nhẹ gật đầu.

Xao sơn chấn hổ, bất quá cũng chỉ như vậy!

"Ma tộc Hoàn thị. . . Vốn cũng sẽ đào a. . ."

Ông Cửu ánh mắt cổ quái.

Đây hết thảy, thấy được hắn xem thế là đủ rồi.

Hư ảnh đỏ tươi kia hung uy hạng gì cường thịnh, cũng tại Tô Dịch thao túng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận trước mặt, quả thực cùng với đánh nhà người ta hùng hài tử giống nhau thoải mái.

"Tự ngày hôm nay về sau, ta ngược lại muốn xem xem, ai còn dám tại Cửu Đỉnh thành giương oai!"

Trung niên vải bào lòng mang khoan khoái dễ chịu, cả hắn đều không nghĩ tới, Cửu Đỉnh Trấn Giới trận rơi vào trong tay Tô Dịch, có thể toả ra Thần uy bất khả tư nghị như thế.

Lúc nói chuyện, hắn ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch, nghiêm nghị chào nói, " đạo hữu thủ đoạn hóa mục nát thành thần kỳ kia, xác thực làm ta mở rộng tầm mắt, ngày đó đạo hữu nếu có điều thỉnh, ta chắc chắn không có bất luận cái gì chối từ!"

Tô Dịch một trận lắc đầu, nói: "Ta chỉ là không nghĩ tới, các ngươi sẽ như vậy chà đạp một tòa sát trận như vậy, bây giờ nhìn không nổi nữa. . . Mới có thể đứng ra đây."

Trên thực tế, trước thời điểm, hắn vốn có cơ hội giết chết đối phương, nhưng lại bị trung niên vải bào lên tiếng ngăn cản.

Đối với lần này, Tô Dịch cũng chưa nói tới tiếc nuối cùng không cam lòng.

Dù sao hắn chỉ là giúp đỡ mà thôi, giết hay không đối phương, đều không sao cả.

"Cứ như vậy đi, ta muốn về trước đi nghỉ ngơi thật tốt một cái, có chuyện gì hôm khác lại đến."

Lúc nói chuyện, Tô Dịch quay người phiêu nhiên mà đi.

Ngự dụng bực này một cái khổng lồ cấm trận, để cho hắn từ thân lực lượng cũng tiêu hao rất nhiều, nơi nào còn có tâm tư lại chỉ điểm trung niên vải bào nên như thế nào đi tu sửa Cửu Đỉnh Trấn Giới trận.

Trung niên vải bào đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh biến mất, lúc này mới nhìn về phía Ông Cửu.

Một cái chớp mắt này, vị nam nhân trung niên nhìn như ôn nhuận như ngọc này, toàn thân tỏ khắp ra một cỗ lớn lao uy nghiêm, thẳng giống như miệng ngậm trời hiến quân vương loại, nói:

"Lão Cửu, ngươi đi nói với Ma tộc Hoàn thị, nếu bọn họ tuân theo quy củ của Cửu Đỉnh thành, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu bọn họ khăng khăng cùng với Đại Hạ hoàng thất là địch, cái kia từ hôm nay trở đi, bọn hắn liền là cả Đại Hạ địch nhân!"

Ông Cửu nghiêm nghị lĩnh mệnh: "Vâng!"

Ngay hôm đó, Cửu Đỉnh thành triệt để oanh động, bị một trận chiến này làm nổ.

Phố lớn ngõ nhỏ, khắp nơi đều là thảo luận trận chiến ngày hôm nay sự tình.

Loạn xị bát nháo!

Chỉ là, lại cực ít có người biết, chân chính vận dụng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận đánh tan Ma tộc Hoàn thị cường giả, thực sự không phải là Đại Hạ hoàng thất.

Đối với Tô Dịch mà nói, cái này kêu là xong chuyện phủi áo đi, ẩn sâu công cùng tên.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 516: Lạ Lẫm Gửi Thư

Khoảng cách Cửu Đỉnh thành bên ngoài mấy trăm dặm.

Bờ một con sông lớn.

Thiếu niên tóc tím kim quan vẻ mặt tràn đầy âm trầm cùng vẻ giận dữ, nghiến răng nghiến lợi nói, "Hắn Hạ thị nhất tộc lại đối đãi chúng ta như vậy, sự tình hôm nay, chắc chắn không thể cứ như vậy được rồi! !"

Nữ tử phượng bào khuôn mặt yếu ớt, đuôi lông mày hiện lên một vòng hồi hộp, nói: "Đại Hạ thiên hạ này đều hiểu rõ, Hạ thị nhất tộc cường đại nhất át chủ bài, chính là Cửu Đỉnh Trấn Giới trận này, chỉ là ai có thể nghĩ tới, chỗ này từ lâu tổn hại nghiêm trọng sát trận thứ ba, cho tới bây giờ lại vẫn có thể phát ra uy năng ra đáng sợ như thế. . ."

Tại thiếu niên tóc tím kim quan cái cổ treo khuyên tai ngọc đỏ tươi ở bên trong, truyền ra hư ảnh đỏ tươi thanh âm lành lạnh như băng kia:

"Ta có thể xác định, Cửu Đỉnh Trấn Giới trận đích xác là tổn hại nghiêm trọng, đã định trước không dùng được mấy lần, có triệt để sụp đổ, lần này chúng ta nhưng bại cái ngã nhào, thù này, phải gấp mười gấp trăm lần trả thù lại!"

Thanh âm lộ ra nồng đậm hận ý cùng thô bạo khát máu mùi vị.

Nhưng vào lúc này, xa xa có một tràng tiếng xé gió vang lên.

Ông Cửu thân ảnh vô căn cứ tới.

Hắn đưa tầm mắt nhìn qua thiếu niên tóc tím kim quan cùng nữ tử phượng bào, mặt không chút thay đổi nói: "Lão hủ ấy, chỉ vì truyền đạt thái độ Đại Hạ hoàng thất ta."

Nói qua, hắn bả trung niên vải bào lời nói thuật lại một lần.

Ngữ khí không có chút nào tâm tình chập chờn.

Nghe xong, nữ tử phượng bào lo âu nhìn về phía thiếu niên tóc tím kim quan, e sợ cho hắn chịu đựng không được bực này kích thích, triệt để nổi giận nổi điên.

Người nào từng muốn, chỉ thấy thiếu niên tóc tím kim quan hung hăng vuốt vuốt gương mặt của mình, rồi sau đó sửa sang lại áo mũy quan, cung cung kính kính xoay người, nói: "Kính xin tiền bối trở về bẩm báo, cứ nói Hoàn thị hậu duệ Hoàn Thiếu Du, ghi khắc giáo huấn!"

Không ngớt thanh âm đều lộ ra kính ý.

Hãy nhìn đến Hoàn Thiếu Du bực này khiêm tốn tư thái, lại làm cho Ông Cửu đồng tử bỗng nhiên ngưng tụ.

Trầm mặc một lát, Ông Cửu nói: "Lão hủ sẽ đem công tử tỏ thái độ từ đầu chí cuối bẩm báo truyền đạt."

Hoàn Thiếu Du ngẩng đầu, tuấn khuôn mặt đẹp hiện lên một vòng cảm kích, nói: "Làm phiền tiền bối đi thêm một chuyến, về sau có cơ hội, ta chắc chắn hảo hảo khoản đãi tiền bối!"

Lời nói chân thành tha thiết thành khẩn.

Nhưng Ông Cửu nhưng trong lòng không hiểu hơi có chút phát lạnh, hắn thật sâu nhìn Hoàn Thiếu Du một cái, nói: "Công tử tự giải quyết cho tốt."

Dứt lời, hắn quay người mà đi.

Đưa mắt nhìn Ông Cửu thân ảnh biến mất, Hoàn Thiếu Du cười ha hả nói: "Ngươi nhìn, Hạ thị nhất tộc rõ ràng cũng không dám đem chúng ta đắc tội thảm a, bằng không vì cái gì vừa muốn phái người mà nói sự tình?"

"Uất ức!"

Trong khuyên tai ngọc truyền ra tiếng mắng chửi, "Nếu khiến tông tộc những lão nhân kia chứng kiến, tiểu tử ngươi nguyên không có tiền đồ như vậy, sợ là căn bản sẽ không tiêu phí khí lực lớn như vậy, đem tiểu tử ngươi nâng đỡ đến trên vị trí Thiếu chủ!"

Hoàn Thiếu Du trầm mặc một lát, đột nhiên cười rộ lên: "Thế nhân chỉ biết là chúng ta Hoàn thị bướng bỉnh bá đạo, làm việc không cố kỵ, một khi nổi điên, cái gì cũng không để ý, nhưng thúc tổ người lẽ nào vẫn không rõ, nếu nói điên cuồng, cũng không phải là làm việc không có đầu óc!"

Trong khuyên tai ngọc thanh âm hiếm thấy đã trầm mặc.

Chỉ thấy Hoàn Thiếu Du tiếp tục nói: "Chúng ta Hoàn thị tộc trong cơ thể con người chảy xuôi theo 'Thiên Ma chân huyết " cái này để cho chúng ta đã có được vượt xa bình thường thiên phú, nghịch thiên loại sát phạt chi lực, nhưng này không có nghĩa là, chúng ta trong mắt chút thế nhân này tên điên, chính là ngu xuẩn, lỗ mãng, ngu ngốc kẻ đần!"

"Cái gì là chân chính điên cuồng chi ý? Là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào!"

Hoàn Thiếu Du tuấn khuôn mặt đẹp gò má hiện lên một vòng cứng vẻ tàn nhẫn, "Thất bại thời điểm, chỉ cần đánh không chết ta, để cho ta quỳ kêu tổ tông đều được."

"Nhưng chỉ cần ta sống sót, ta cam đoan, về sau không chỉ để cho bọn họ quỳ kêu tổ tông, còn có thể không chút khách khí giết bọn chúng đi!"

Sau khi nghe xong, nữ tử phượng bào kinh ngạc, giống như nhận thức lại trước mắt Hoàn Thiếu Du loại.

"Sách, tiểu tử ngươi coi như có chút đầu óc."

Trong khuyên tai ngọc, thanh âm đạm mạc kia lộ ra một vòng vui mừng, "Lần này mạnh mẽ xông tới Cửu Đỉnh thành, tuy rằng thất lợi, nhưng tiểu tử ngươi trong lòng chỉ sợ sớm hiểu rõ, lấy Hạ thị nhất tộc nội tình, đã định trước không có khả năng để cho chúng ta xông vào đến trên Thiên Mang sơn."

"Không sai."

Hoàn Thiếu Du cười hì hì nói, "Ta chỉ là muốn thử một lần, Cửu Đỉnh Trấn Giới trận này lực lượng, cuối cùng muốn có thể chống đỡ tới khi nào, chúng ta Hoàn thị nhất tộc có hay không có cơ hội thừa dịp hiện tại liền nhập chủ Cửu Đỉnh thành, đem Thiên Mang sơn thiên hạ này nhất đẳng Động Thiên Phúc Địa cho chiếm đoạt."

Nói đến đây, hắn khẽ than thở một tiếng: "Nhưng hiện tại xem ra. . . Chỉ sợ còn có thể chờ một đoạn thời gian rồi. . ."

Trong thanh âm đều là tiếc nuối.

Nhập chủ Cửu Đỉnh thành, chiếm lấy Thiên Mang sơn!

Nữ tử phượng bào lúc này mới mãnh liệt ý thức được, vốn ngày hôm nay Hoàn Thiếu Du xâm nhập Cửu Đỉnh thành hành động sau lưng, muốn có giấu tâm tư như vậy!

Trong khuyên tai ngọc thanh âm vang lên: "Ít vô nghĩa, ta chỉ hỏi ngươi sau đó phải làm cái gì?"

Hoàn Thiếu Du vuốt cằm, ánh mắt thâm trầm, nói: "Muốn đi trước Tu Di tiên đảo, Lan Đài pháp hội là nhất định phải tham gia đấy, trừ ấy, ta cũng cần theo những yêu nghiệt cổ đại kia cùng đương thời kỳ tài trong chọn lựa một chút thuộc hạ đắc lực. . ."

Nói đến đây, hắn lộ ra vẻ bất đắc dĩ, nói: "Không có cách, thiên hạ hôm nay, cùng ba vạn năm trước hoàn toàn chính xác hoàn toàn khác nhau rồi, cả thúc tổ ngươi đều thiếu chút nữa bị Ám Cổ chi cấm giết chết, chỉ còn lại có một đạo Nguyên Thần, chúng ta Hoàn thị về sau muốn khôi phục vinh quang ngày xưa, tại trong sáng chói đại thế mưu đồ đoạt quyền thiên hạ, cũng không đủ chính là thủ hạ sao được đây?"

Đùng!

Hoàn Thiếu Du đầu đã trúng một cái tát.

Trong khuyên tai ngọc truyền ra một đạo tiếng cười mắng: "Lão tử tuy rằng chỉ còn một đạo Nguyên Thần, nhưng chỉ cần đoạt xá một bộ thể xác tu sĩ Linh Đạo, như cũ có thể khôi phục đạo hạnh đỉnh phong!"

. . .

Thanh Vân tiểu viện.

Tô Dịch khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Đêm qua trước khi đến Kim Lân ven hồ giết chết Chu Phượng Chi thời gian, tu vi của hắn đã đạt đến Nguyên Phủ cảnh trung kỳ tình trạng.

Hơn nữa hắn hiện trong tay không thiếu tài nguyên tu hành, cho dù hắn từ thân căn cơ rèn luyện tốt trống dầy vô cùng, nhưng tu luyện tiến cảnh cũng không chậm.

Dựa theo Tô Dịch suy đoán , dựa theo loại tiến độ này, không xuất ra bảy ngày thời gian, liền có thể đủ đem bản thân đạo hạnh tăng lên tới Nguyên Phủ cảnh Hậu Kỳ!

Xét đến cùng, Nguyên Đạo ba đại cảnh ở bên trong, Nguyên Phủ cảnh chỉ là một cái cảnh giới quá độ, sáng lập Nguyên Phủ lấy dung nạp Tích Cốc cảnh làm cho ngưng tụ chí cường đạo loại.

Chỉ có như vậy, mới có thể tại Tụ Tinh cảnh thời gian, để cho "Chí cường đạo loại" ngưng tụ ra Nguyên lực ngôi sao.

Nói ngắn gọn, chuyện này chuyển tiếp.

Mà đối với chuyện này mài, hạch tâm ngay tại tích lũy Đại Đạo nội tình lên, chưa nói tới khó khăn, chỉ cần cần tu khổ luyện lại.

Chạng vạng tối.

Có khách tới chơi.

Du Thúc Nhai, Khương Ly, Thu Hoành Không ba người cùng một chỗ đến đây.

Du Thúc Nhai ôm một vò Lão Tửu phong giấu trăm năm, nhìn thấy Tô Dịch thời gian, cung kính như đối xử sư trưởng.

Hắn lần này đến đây, tự nhiên là là hướng Tô Dịch lĩnh giáo luyện khí thời điểm.

Đây là ngày hôm qua tại Bảo Tụy lâu luyện khí phường thời gian, Tô Dịch đáp ứng rồi.

Khương Ly ấy, lại có chút vượt quá Tô Dịch dự kiến.

Cái này có một đôi mắt phượng xinh đẹp, thiếu nữ áo tím xinh đẹp khí chất thanh quý nhân, tại đối mặt Tô Dịch thời gian, thái độ rõ ràng cũng đã phát sinh biến hóa.

Không giống lấy trước kia loại dè dặt cùng kiêu ngạo, nhiều ra một tia như có như không kiêng kị cùng kính trọng.

Về phần Thu Hoành Không. . .

Vị này từng tên đầy Đại Ngụy tuyệt thế kiếm tu, tuy rằng nỗ lực muốn giống như trước như vậy, xem Tô Dịch là bạn cũ trên kiếm đạo.

Thật là chính cùng Tô Dịch gặp mặt, lại không tự giác câu nệ rất nhiều.

Cảnh ban đêm phủ xuống thời giờ, ba người cáo từ ly khai.

Du Thúc Nhai thật cao hứng, tại hướng Tô Dịch thỉnh giáo Luyện Khí nhất đạo lên, lấy được chỗ ích không nhỏ, nếu không phải Tô Dịch rõ ràng cự tuyệt thu đồ đệ, hắn đều sớm hận không thể bái Tô Dịch làm sư phụ.

Khương Ly trong lòng cũng thoải mái không ít, hắn ấy đến bái kiến Tô Dịch, cũng là lo lắng bởi vì Chu Phượng Chi cùng Chu Tri Càn nguyên nhân, để cho Tô Dịch xem bọn hắn Khương thị là địch.

Nhưng đi qua bắt chuyện, hắn mới biết được, Tô Dịch căn bản là không có bả những chuyện này để ở trong lòng. . .

Duy nhất Thu Hoành Không trong lòng có chút buồn vô cớ.

Tuy rằng Tô Dịch như trước xem hắn là hữu, cũng không lãnh đạm chi ý.

Nhưng chính Thu Hoành Không hiểu rõ, hắn cùng Tô Dịch tới thời gian chênh lệch quá xa, đã định trước không có khả năng lại giống như trước ngang hàng luận giao như vậy.

Cảnh ban đêm như mực, Lãng Nguyệt nhô lên cao.

Tô Dịch khó có được thanh nhàn, phân phó Nguyên Hằng, quyết định đêm nay ăn một bữa nồi lẩu, hảo hảo buông lỏng một chút.

Suy nghĩ một chút, chính Tô Dịch đều cảm giác gần nhất bận quá rồi.

Theo tiến vào Cửu Đỉnh thành đến bây giờ, bất quá bốn ngày thời gian mà thôi, liền đã xảy ra rất nhiều sự tình.

Cứ nói ba thứ hạng đầu cái ban đêm, tại Hoán Khê Sa cứu Nguyệt Thi Thiền, tại Sơ Vân hồ trảm Hoắc Thiên Đô, tại Kim Lân ven hồ giết Chu Phượng Chi. . .

Đêm nay thật vất vả thanh rảnh rỗi, Tô Dịch tự nhiên nghĩ thư giãn một tí.

Trong đình viện, các màu xuyến đồ ăn cùng mảnh tốt loại thịt đều đã chuẩn bị thỏa đáng, lò lửa trên nồi đun nước cũng đã xì xào bốc lên pha, nóng bỏng đỏ tươi nước canh tản mát ra đậm đặc mùi thơm mê người.

Tô Dịch, Nguyệt Thi Thiền, Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình vây lô mà ngồi.

Đỉnh đầu bầu trời đêm xa xăm trống trải, ánh trăng như nước, một bức yên tĩnh tốt đẹp chính là họa quyển.

Nhưng còn không đợi Tô Dịch động chiếc đũa, một trận tiếng gõ cửa từ đằng xa vang lên.

Tô Dịch nhíu mày, phân phó Nguyên Hằng nói: "Vô luận ai tới rồi, đều cự tuyệt ở ngoài cửa."

Nguyên Hằng gật đầu hấp tấp mà đi.

Tô Dịch kẹp lấy một đũa Tinh Oánh thịt cá trắng như tuyết, vừa ném vào bên trong nồi lẩu, Nguyên Hằng đã phản hồi, đem một cái phong kín thư từ trình lên.

"Chủ nhân, đưa tin chỉ là chân chạy tiểu nhân vật bị người thuê, về phần phong thư này đến từ gì nhân thủ, vậy đưa tin cũng không rõ ràng lắm."

Nguyên Hằng thấp giọng nói.

Tô Dịch ồ một tiếng, để đũa xuống, mở ra thư từ.

Làm xem xong thư thư trên nội dung, hắn lông mày một chút nhăn lại, một đôi con mắt thâm sâu nổi lên một vòng lãnh ý.

"Các ngươi ăn trước, ta ra đi một chuyến."

Tô Dịch theo trên ghế mây đứng dậy, hướng Thanh Vân bên ngoài sân nhỏ bước đi.

Nguyên Hằng, Nguyệt Thi Thiền, Bạch Vấn Tình ba sắc mặt người ngay ngắn hướng biến đổi, ý thức được có chút không ổn.

"Chủ nhân, nhưng cần muốn giúp đỡ?"

Nguyên Hằng nhịn không được hỏi.

"Các ngươi đêm nay chớ để muốn ra cửa, nếu có cái gì ngoài ý muốn phát sinh. . . Nguyên Hằng, đừng quên ta giao cho ngươi những bí phù kia."

Tô Dịch cũng không quay đầu lại, thanh âm muốn đang vang lên, hắn thân ảnh đã biến mất không thấy gì nữa.

Lửa đỏ lò lửa, ánh tốt Nguyên Hằng, Nguyệt Thi Thiền, Bạch Vấn Tình thần sắc của bọn hắn sáng tối chập chờn.

Cái này. . . Đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì?

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 517: Bóp Vỡ

Đường phố trên đèn rực rỡ mới lên, náo nhiệt phồn thịnh.

Một cái trà bất chấp mọi thứ ở bên trong, một cái trung niên màu da đen áo xám đang uống trà.

Đột nhiên, một thân áo bào xanh Tô Dịch đi tới trước bàn trung niên áo xám, thanh âm tùy ý nói: "Nói với Ông Cửu, đêm nay phái người giúp đỡ ta nhìn Thanh Vân tiểu viện."

Trung niên áo xám thân thể cứng đờ, vụt đất đứng dậy, giật mình nói: "Tô đại nhân từ lâu nhìn thấu thân phận của ta?"

"Theo ta vào ở Thanh Vân tiểu viện này vào cái ngày đó, ngươi ở nơi này chỗ trà bất chấp mọi thứ trong theo dõi, nếu không phải biết rõ ngươi là Ông Cửu phái tới đấy, ngươi cho rằng ngươi muốn có thể sống đến bây giờ?"

Tô Dịch nói qua, đã chắp tay tại quay lưng lại mà đi.

Đưa mắt nhìn Tô Dịch thân ảnh biến mất, trung niên áo xám không dám tiếp tục chần chờ, hấp tấp ly khai.

. . .

"Điệu hổ ly sơn cũng tốt, ôm cây đợi thỏ cũng được, đêm nay hỏng mất ta Tô mỗ người nhã hứng, phải thừa nhận đến từ ta Tô mỗ người lửa giận."

Đường phố lên, Tô Dịch cất bước, dáng vẻ giống nhau lúc trước loại rãnh rỗi ung dung.

Chỉ là cái kia con mắt thâm sâu ở bên trong, đã mang theo một vòng lãnh ý.

Đêm nay đưa đến trong tay hắn thư từ lên, hiện lên:

"Cửu Đỉnh thành Đông bên ngoài tám trăm dặm, ở chỗ sâu trong Vạn Hác sơn, thỉnh Tô đạo hữu một người đến đây phó ước. Tô đạo hữu nếu không, chúng ta thì sẽ tiến về trước Đại Chu đi một lần. Nhớ kỹ, là Tô đạo hữu một mình ngươi."

Bình bình đạm đạm buổi nói chuyện, lại giấu tận uy hiếp cùng sát cơ!

Đối với lập tức Tô Dịch mà nói, trên đời chân chính có thể uy hiếp được hắn đấy, chỉ tại Đại Chu những thân hữu kia.

Ví dụ như Văn Linh Tuyết, Trà Cẩm vân vân.

Cái này đồng dạng đáng nhìn làm là nghịch lân của hắn cùng điểm mấu chốt.

Mà người ghi phong thư này, không thể nghi ngờ rất rõ ràng, chỉ coi đây là áp chế, mới có thể bức bách không được không phó ước!

Không thể không nói, người viết thư thành công.

Tô Dịch những chuyện khác có thể không quan tâm, nhưng lại không thể không quan tâm Đại Chu những thân hữu kia an nguy.

Về phần để cho Ông Cửu chăm sóc Thanh Vân tiểu viện, cũng là lo lắng địch nhân dùng chính là kế điệu hổ ly sơn, thừa dịp hắn Tô Dịch không có ở đây, đối với Nguyên Hằng bọn hắn bất lợi.

"Sự tình hôm nay, ngược lại cho ta một lời nhắc nhở, theo ta tại Đại Hạ kết xuống cừu địch càng ngày càng nhiều, bọn hắn có lẽ không làm gì được ta, lại rất có thể sẽ theo ta người bên cạnh ra tay."

"Đợi giải quyết xong chuyện tối nay, liền nghĩ biện pháp, đem tai họa ngầm này triệt để xóa đi."

Tô Dịch suy nghĩ thời gian, đã đi ra cửa thành Cửu Đỉnh thành.

Bá!

Hắn thân ảnh lóe lên, đã vô căn cứ dựng lên, hướng xa xa lao đi.

Tối nay mặc dù chưa hề trời mưa, trong Thiên Địa lành lạnh sắc thu lại dày vô cùng, trầm tĩnh trăng sáng treo cao, vẫy ra ánh xanh rực rỡ đều mang theo một vòng hàn khí.

Tô Dịch thân ảnh tại trong tầng mây xuyên thẳng qua.

"Còn phái một cái súc sinh lông lá như vậy đến nhìn ta chằm chằm, đây là lo lắng ta tìm giúp đỡ?"

Tô Dịch trong thần thức nhạy cảm bị bắt được, theo bản thân ly khai Cửu Đỉnh thành bắt đầu, liền có một cái Tuyết Điện điêu xa xa theo sát tung tại sau đó.

Không thể nghi ngờ, Tuyết Điện điêu này là đối thủ làm cho nuôi dưỡng.

Tô Dịch không để ý đến, tự mình phi độn.

. . .

Tám trăm dặm bên ngoài.

Ở chỗ sâu trong Vạn Hác sơn.

Đỉnh núi bên cạnh một tòa hạp cốc.

Một cái lão giả đạo bào ục ịch nói ra: "Sư đệ, ngươi nói Tô Dịch kia sẽ đến không?"

"Hắn nếu dám tới, chúng ta liền hái thủ cấp của hắn, trở về tông môn hướng Chưởng giáo báo cáo kết quả công tác, hắn như không tới. . . Chúng ta cũng không có thể lại tại Cửu Đỉnh thành trì hoãn thời gian."

Bên cạnh, một cái nam tử áo mãng bào cao gầy nói khẽ.

"Hoàn toàn chính xác, hôm nay Cửu Đỉnh thành cuồn cuộn sóng ngầm, thế cục khó bề phân biệt, cả Hoắc Thiên Đô bực này nhân vật cường hoành, đều chết thảm trên Sơ Vân hồ, càng bất khả tư nghị chính là, Hoắc thị nhất tộc vậy mà nén giận, không có tiến hành trả thù, cái này không thể nghi ngờ rất khác thường."

Lão già mập lùn nói, " hoàn hảo, chúng ta lần này muốn đối phó đấy, chỉ là một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh, chỉ cần hắn là một người đến đây, bên người không có cao thủ đi theo, lấy chúng ta lực lượng của hai người, tùy tùy tiện tiện cũng có thể giết chết hắn."

Nam tử cao gầy trầm ngâm một lát, truyền âm nói, " sư huynh, nơi đây tuy rằng không phải là Cửu Đỉnh thành, nhưng chúng ta hay cẩn thận một chút cho thỏa đáng, vậy sở sửa, chúng ta cũng không thể hoàn toàn đã tin tưởng."

Lão già mập lùn ánh mắt lập loè, nhẹ gật đầu.

Nhưng vào lúc này, tại chỗ rất xa trong bầu trời đêm, đột nhiên bay lên một đạo vàng óng ánh thần hồng, giống như khói lửa loại bạo trán ra mỹ lệ

chỉ nghĩ mưa.

"Tiểu tử kia vậy mà thật sự một người đến rồi!"

Lão già mập lùn con mắt sáng ngời.

Nam tử cao gầy nói: "Tuy nói sở tu áp dụng thủ đoạn ti tiện đi một tí, nhưng không phải không thừa nhận, loại biện pháp này hoàn toàn chính xác rất hữu dụng."

"Hắn đến rồi!"

Lão già mập lùn trầm giọng mở miệng.

Xa xa dưới bầu trời đêm, một đạo thân ảnh dài thường thượt phá không mà đến, áo bào xanh như ngọc, tay áo nhẹ nhàng dắt, đúng là Tô Dịch.

Khi thấy cái này một mập một gầy hai hoàn toàn xa lạ gia hỏa thời gian, Tô Dịch không khỏi khẽ giật mình, nói: " là bọn ngươi đêm nay thiết lập ván cục, để cho ta đến đây phó ước hay sao?"

Lão già mập lùn mỉm cười, nói: "Tiểu hữu không cần ngoài ý muốn, trước tự giới thiệu mình một chút, lão phu Thanh Ất đạo tông trưởng lão Lặc Phong, bên cạnh là sư đệ ta Đinh Hạc, hiện tại, tiểu hữu cũng biết chúng ta vì cái gì mời ngươi trước tới rồi sao?"

Tô Dịch hơi suy nghĩ một chút, chợt nói: "Nguyên lai là các ngươi."

Hắn cuối cùng đã minh bạch.

Lúc trước trung niên vải bào liền từng nói, trong Cửu Đỉnh thành có ba cổ lực lượng muốn đối phó hắn, một cái trong đó liền là đến từ Thanh Ất đạo tông Lặc Phong chân nhân cùng Đinh Hạc chân nhân.

Hai người này đều là Hóa Linh cảnh sơ kỳ đạo hạnh, sở dĩ muốn đối phó hắn, là cùng Lệ Diệu Hồng chết có quan hệ!

Còn nhớ rõ trung niên vải bào cùng Ông Cửu giúp đỡ phong tỏa giết chết Hoắc Thiên Đô tin tức thời gian, hắn muốn chờ mong, hai người này tại không biết rõ tình hình dưới tình huống, sẽ chủ động đưa tới cửa.

Chưa từng nghĩ, chuyện như vậy lại phát sinh ở đêm nay.

"Tiểu hữu cũng biết chúng ta đang tìm ngươi?"

Lão già mập lùn Lặc Phong kinh ngạc nói.

"Đương nhiên."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Lặc Phong nhăn mày lại, hơi nghi hoặc một chút, nói: "Đã như vậy, ngươi. . . Vì cái gì còn dám tại tối nay môn chịu chết?"

Tô Dịch ánh mắt khác thường, nói: "Xem, các ngươi đến bây giờ còn không rõ ràng lắm, Hoắc Thiên Đô đến tột cùng là chết như thế nào. Cũng đúng, nếu các ngươi biết rõ cái này chút, nào còn dám tại đêm nay làm ra chuyện ngu xuẩn như thế."

Hắn loại này bình tĩnh, ung dung tư thái, ngược lại làm cho Lặc Phong có chút kinh nghi.

Lại thấy thân ảnh cao gầy Đinh Hạc xùy bật cười, nói: "Ngươi cũng không phải là muốn nói, Hoắc Thiên Đô bực này Hóa Linh cảnh trung kỳ lão gia hỏa, là chết ở ngươi một cái Nguyên Phủ cảnh vật nhỏ trong tay a?"

Tô Dịch nhịn không được vui vẻ, nói: "Xấu hổ, Hoắc Thiên Đô thật đúng là bị ta giết chết, đến cho các ngươi tin hay không, hiện tại cũng đã

không trọng yếu."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Ta chỉ là có một chuyện rất khó hiểu, lấy thân phận của các ngươi, sao dùng thủ đoạn ti tiện như thế đến đối với ta tiến hành uy hiếp, cái này. . . Chính là Thanh Ất đạo tông phong cách hành sự?"

Đinh Hạc lạnh lùng nói: "Ngươi đêm nay chết rồi, uy hiếp dĩ nhiên là không tồn tại, không phải sao?"

Lặc Phong lại cười ha hả nói ra: "Tô tiểu hữu, trước khi động thủ có thể hay không theo chúng ta nói một chút, Lệ Diệu Hồng là bị người phương nào giết chết?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Chuyện này cũng không có gì hay giấu giếm đấy, Lệ Diệu Hồng ban đầu là chết ở yêu tu Hóa Linh cảnh Ứng Khuyết dưới tay."

Yêu tu Ứng Khuyết?

Lặc Phong cùng Đinh Hạc cũng không khỏi hơi nghi hoặc một chút, hay lần đầu cái tên này.

"Quả nhiên, ta biết ngay, ngươi một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh, sao có thể có thể có năng lực giết chết Lệ Diệu Hồng bực này Hóa Linh cảnh tồn tại. . ."

Lặc Phong lộ ra sầu não thổn thức vẻ.

"Người tuy rằng không phải là ngươi giết chết, nhưng bởi vì ngươi mà chết, Tô Dịch, lấy thân phận của chúng ta, còn khinh thường làm khó dễ ngươi loại tiểu bối này, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn phối hợp, hiện tại thúc

thủ chịu trói, cùng chúng ta cùng một chỗ trở về tông môn, có lẽ còn nhặt về một cái mạng."

Đinh Hạc lạnh lùng nói, " bằng không, liền đừng trách chúng ta ỷ lớn hiếp nhỏ!"

Tô Dịch ồ một tiếng, thần sắc chân thành nói: "Ta đêm nay nguyên bản khó có được thanh nhàn, muốn hảo hảo ăn một bữa nồi lẩu, nhưng chưa từng nghĩ, hứng thú lại đều bị các ngươi bại phôi, điều này làm cho ta thật sự rất tức giận."

Lặc Phong cùng Đinh Hạc khẽ giật mình, giống như không cách nào tưởng tượng, một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh lại dám ... như vậy nói chuyện cùng bọn họ.

"Tức giận thì như thế nào? Ngươi tối nay còn dữ dội hay sao?"

Đinh Hạc nhịn không được cười rộ lên.

"Dữ dội không đến mức, tiêu diệt các ngươi hai thứ không biết chết sống, ngược lại dễ dàng."

Tô Dịch nói qua, bỗng dưng lăng không đạp bước mà đến.

"Muốn chết!"

Đinh Hạc hừ lạnh, tay áo huy động, một mảnh thần huy màu trắng bạc quét sạch mà ra, mang theo bành trướng như nước thủy triều Hóa Linh cảnh uy năng, thẳng giống như ngân hà rót xuống từ chín tầng trời.

Nhưng mà, cái này đủ để giết chết thế gian bất luận cái gì Nguyên Phủ cảnh tu sĩ lực lượng kinh khủng, cũng tại trước người Tô Dịch vô thanh vô tức tiêu tán hóa giải, chưa hề làm bị thương hắn một chút.

Đúng như gió mát quất vào mặt!

"Cái này. . ."

Lặc Phong cùng Đinh Hạc đồng tử bỗng nhiên co rút lại, ý thức được bất thường.

"So sánh với Hoắc Thiên Đô, ngươi như vậy một kích hoàn toàn chính xác kém xa, cả Chu Phượng Chi cũng không bằng."

Tô Dịch môi hiện giọng mỉa mai.

Lúc nói chuyện, hắn bỗng dưng cách không một trảo.

Oanh!

Một đạo màu xanh lớn bàn tay to ngang trời ngưng tụ, chừng mười trượng phạm vi, hướng Đinh Hạc bao phủ xuống.

"Mở ra!"

Đinh Hạc hừ lạnh một tiếng, chưởng chỉ nắm ấn, vào hư không hung hăng một đập, đầy trời Ngân Huy rủ xuống, thanh thế kinh khủng, làm hư không hỗn loạn, phụ cận Vân Hải tán loạn.

Nhưng kèm theo một đạo động trời nổ đùng, Đinh Hạc cái này một đạo dấu quyền lại như giấy mỏng loại, bị Tô Dịch thi triển đại thủ màu xanh dễ dàng nghiền nát.

Oanh! !

Đại thủ màu xanh dư thế không giảm, một tay lấy Đinh Hạc bắt lấy.

Vị này Thanh Ất đạo tông tu sĩ Hóa Linh cảnh, cả kinh Hồn nhi thiếu chút nữa xuất hiện, toàn lực vận chuyển đạo hạnh, toàn thân lực lượng trào lên.

Nhưng mặc cho giãy giụa như thế nào, đều không làm nên chuyện gì, ngược lại là hắn từ thân hộ thể lực lượng cùng phòng ngự pháp khí, đều bị đại thủ màu xanh bóp nát, sinh ra đùng đùng (không dứt) một trận nổ đùng.

Phanh!

Huyết vụ bạo trán, Đinh Hạc thân thể bị cứng rắn bóp vỡ, huyết nhục phiêu tán rơi rụng, hồn phi phách tán.

Một trảo chi lực, tuỳ tiện giết chết một vị Hóa Linh cảnh sơ kỳ tu sĩ!

Một màn kinh khủng máu tanh kia, để cho Lặc Phong tròng mắt trừng tròn xoe, toàn bộ người thiếu chút nữa mộng đi.

Cái này. . . Đây là một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh có thể có được lực lượng! ?

Một cỗ không nói ra được hàn ý theo cột sống xương bay thẳng Thiên Linh Cái, để cho Lặc Phong mập lùn thân thể đều không bị khống chế run rẩy, triệt để ý thức được không ổn.

Cách đó không xa, Tô Dịch gõ gõ ngón tay, ngữ khí tùy ý nói: "Lúc trước hắn động thủ thời gian, lơ là bất cẩn, không năng động dùng toàn bộ lực lượng liền chết. Vết xe đổ, phía sau xe chi sư, ngươi cũng không thể học hắn, đợi chút nữa động thủ thời gian, nhất định phải nhớ kỹ vận dụng toàn lực, bằng không, ta chính là giết ngươi, cũng sẽ rất vô vị."

Lặc Phong sắc mặt biến đổi, chợt nói nói, " đạo hữu, ngươi không phải mới vừa hỏi, vì cái gì chúng ta sẽ dùng loại thủ đoạn này uy hiếp cưỡng bức

ngươi đến đây phó ước sao? Chỉ cần ngươi bây giờ thu tay lại, ta hiện tại sẽ nói cho ngươi biết chân tướng!"

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 518: Phá Trận

Tô Dịch ánh mắt ngắm nhìn bốn phía, nói: "Ngươi là muốn nói, các ngươi lần hành động này, có người khác sai khiến?"

Lặc Phong đắng chát lắc đầu nói: "Sai khiến chưa nói tới, ta cùng Đinh Hạc sư đệ đầu là bị người lợi dụng mà thôi. . ."

Tô Dịch nhíu mày nói: "Nói nghe một chút."

"Tối hôm qua thời điểm, một cái tên là Sở Tu người tìm được ta cùng Đinh Hạc sư đệ. . ."

Lặc Phong hít thở sâu một hơi, vừa muốn bả sự tình ngọn nguồn một vừa nói ra, một đạo tiếng cười lạnh đột nhiên theo trong bóng đêm xa xa vang lên.

"Các ngươi Thanh Ất đạo tông Hóa Linh cảnh cường giả, tại đây loại kinh sợ bao?"

Thanh âm còn đang vang vọng.

Cái phiến thiên địa này thời gian, mãnh liệt mà sản sinh kịch liệt nổ vang.

Theo sát lấy, bốn phương tám hướng dãy núi tầm đó, hiện ra một mảnh cấm trận máu tươi lực lượng, hóa thành một đóa Liên Đài màu máu to lớn yêu dị.

Một đạo thân ảnh thon gầy thon dài, đứng ngạo nghễ trên liên đài đỏ tươi, ngọc bào đánh bạc mang, khuôn mặt anh tuấn, một đôi con mắt xanh rờn như thiêu đốt như quỷ hỏa.

"Sở Tu! Ngươi vốn sớm giấu kín ở nơi này!"

Lặc Phong trừng to mắt.

"Ta như không sớm ở đây bố cục, chỉ bằng ngươi cùng ngươi sư đệ, lại đâu có thể nào chỉnh đốn được Tô Dịch?"

Sở Tu mặt lộ vẻ giễu cợt.

Lúc nói chuyện, hắn xanh biếc đồng tử nhìn về phía Tô Dịch, mỉm cười nói: "Tô Dịch, Loạn Linh Hải từ biệt về sau, chúng ta cuối cùng lại gặp mặt."

"Nguyên lai là ngươi cái này người đoạt xá."

Tô Dịch hơi hơi nhíu mày.

Năm đó ở Đại Tần Loạn Linh Hải chỗ sâu Quần Tiên kiếm lâu bên trong di tích, Sở Tu suất lĩnh một đám người đoạt xá, bố trí sát cục, ý đồ chôn giết Tô Dịch cùng cái khác một chút Đại Tần tu sĩ.

Tác động, lại bị Tô Dịch lợi dụng Quần Tiên kiếm lâu "Cửu Tuyệt Phong Thiên Trận" một lần hành động đem đám người Sở Tu trấn giết.

Sau đó Tô Dịch mới biết được, tiêu diệt giết Sở Tu chính là một cỗ Ma Ngẫu, thực sự không phải là bản thể của Sở Tu.

Chỉ là, Tô Dịch cũng không nghĩ tới, sẽ vào lúc này nơi đây gặp lại Sở Tu.

Đơn giản hơi đánh giá, Tô Dịch không khỏi nở nụ cười, "Lại là một cỗ Ma Ngẫu, bản thể của ngươi đâu rồi, vì cái gì một mực trốn tránh không dám ra đến?"

Sở Tu ánh mắt chớp động, nói: "Giết ngươi Tô Dịch mà thôi, không cần bản thể của ta ra tay?"

Chợt, hắn cười cười, nói: "Bất quá, lần này ta sở dĩ bố cục, cũng không phải là thật sự nghĩ diệt giết đạo hữu, mà là có một việc muốn cùng đạo hữu thương lượng."

Tô Dịch nói: "Nói."

Sở Tu thần sắc nghiêm túc, nói: "Đạo hữu cũng hiểu rõ, ta là người đoạt xá, không thuộc về Thương Thanh đại lục này, mà ta chỗ thế lực, hy vọng tìm một cái nhóm tượng đạo hữu như vậy cường giả tiến hành hợp tác."

"Hợp tác?"

Tô Dịch nhíu mày.

Sở Tu gật đầu nói: "Đúng vậy, chỉ cần đạo hữu cho chúng ta làm việc, không chỉ có thể đạt được liên tục không ngừng chỗ tốt, hơn nữa tại lực lượng của chúng ta vượt giới mà đến, nhập chủ Thương Thanh đại lục thời gian, cũng có thể đạt được trách nhiệm, nắm giữ ngập trời quyền hành!"

"Lấy đạo hữu thiên phú cùng nội tình, có toàn lực của chúng ta tài bồi, về sau đừng nói đặt chân Linh Đạo cấp độ, chính là trùng kích Hoàng Cảnh cũng không phải là không có khả năng!"

Sau khi nghe xong, Tô Dịch nói: "Ngươi chỗ thế lực đến từ nơi đó, lại kêu cái gì?"

Sở Tu trầm mặc một lát, rồi mới lên tiếng: "Nói cho ngươi biết cũng không sao, thế lực của chúng ta tên gọi 'Thiên Ngục Ma Đình " đến từ Thiên Đô đại lục, từ xưa đến nay, chính là Thiên Đô đệ nhất thế lực đại lục, không thể tranh luận bá chủ!"

Nói đến đây, hắn ngữ khí đã mang theo một vòng kiêu ngạo ý.

Tô Dịch ồ một tiếng, lại hỏi: "Các ngươi tông môn còn có Hoàng Cảnh nhân vật?"

Sở Tu: ". . ."

Tô Dịch nhíu mày, nói: "Cả Hoàng Cảnh nhân vật đều không có, cũng có thể xưng bá một phương đại lục?"

Sở Tu khóe môi không dễ phát hiện mà run rẩy một cái, trong lòng có phần không thoải mái, gia hỏa này làm Hoàng Cảnh là cái gì? Tùy tiện thế lực nào đều có thể có hay sao?

Hít thở sâu một hơi, Sở Tu nói: "Cái gì gọi là Hoàng Cảnh? Quát tháo Chư Thiên, ngao du Chu Hư, nếu như chân chính thần tiên, có được thông thiên triệt địa uy năng, vậy đợi tồn tại, há lại bình thường nhưng bái kiến? Ngươi vả lại xem đương kim Thương Thanh đại lục lên, lại chưa từng có Hoàng Cảnh nhân vật qua lại?"

Tô Dịch mất hết cả hứng nói: "Hoàng Cảnh mạnh cỡ bao nhiêu, ta so với ngươi rõ ràng hơn, ta chỉ là không nghĩ tới, một cái cả Hoàng Cảnh đều không có thế lực, đều dám hò hét lấy nhập chủ Thương Thanh đại lục, mưu đồ đoạt quyền thiên hạ, muốn thực là. . . Làm trò cười cho thiên hạ."

"Ngươi. . ."

Sở Tu thiếu chút nữa bị tức cười , nói, "Tô Dịch, ngươi mới Nguyên Phủ cảnh tu vi mà thôi, lại nào biết đâu Hoàng Cảnh nhân vật cường đại? Huống chi, ta 'Thiên Ngục Ma Đình' mặc dù không có Hoàng Cảnh tồn tại, đã có Linh Luân cảnh đại năng tọa trấn, đặt tại đương kim Thương Thanh đại lục này, lại có thế lực nào có thể so sánh?"

Tô Dịch nói: "Thật sao, vậy theo ý của ngươi, cùng thế lực dị giới đại lục khác so sánh với, các ngươi Thiên Ngục Ma Đình thế lực, đây tính toán là cái gì tiêu chuẩn?"

Rất sớm thời điểm, Tô Dịch liền hiểu rõ, Thương Thanh đại lục biên giới bích chướng làm cho câu thông dị giới vị diện, tịnh không chỉ một.

Tượng Xích Bằng thần quân chỗ Hóa Tinh yêu tông, liền nằm ở một cái tên là "Thiên Minh đại lục" dị giới vị diện.

Sở Tu nhăn mày lại, nói: "Tu hành thế lực thế giới khác, ta nhưng không hiểu nhiều, cũng vẻn vẹn chỉ biết là, trước mắt mới chỉ, đi thông Thương Thanh đại lục này biên giới đường nhỏ, cùng sở hữu chín chỗ, cũng chỉ có nghĩa là, tối thiểu có chín cái dị giới vị diện tu hành thế lực, tại Thương Thanh đại lục biên giới bích chướng biến mất về sau, có cơ hội vượt giới mà đến."

"Chín cái?"

Tô Dịch như có điều suy nghĩ.

Có thể đoán được, làm một cuộc sáng chói đại thế kia tiến đến, tu sĩ đương kim trên đời, không chỉ cùng với những yêu nghiệt cổ đại kia cạnh tranh theo đuổi, còn muốn chống cự đến từ nhiều dị giới vị diện tu sĩ đại quân xâm lấn!

Thế cục như vậy, có thể nghĩ sẽ có bao nhiêu rung chuyển rồi.

"Tô Dịch, lời nên nói ta đã nói, chỉ cần ngươi đáp ứng cùng ta Thiên Ngục Ma Đình hợp tác, ta cam đoan về sau Thương Thanh đại lục này lên, tất có ngươi oai phong một cỏi cái ngày đó!"

Sở Tu trầm giọng nói.

Tô Dịch nói: "Nếu ta không đáp ứng đây?"

Sở Tu nghiêm túc nói: "Vậy tối nay nơi đây, chính là ngươi mai cốt chi địa."

"Chỉ bằng chỗ cấm trận này?"

Tô Dịch nhíu mày.

Sở Tu hề hề cười rộ lên, nói: "Tô Dịch a Tô Dịch, ta là nên nói ngươi cuồng vọng, hay nói ngươi ngu ngốc đây? Từ ta bố trí chỗ cấm trận này, tên gọi 'Huyết Long Lục Linh Trận " chính là ta Thiên Ngục Ma Đình một trong ba đại sát trận, có lẽ không so sánh được Cửu Đỉnh thành Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, nhưng muốn giết chết tu sĩ Hóa Linh cảnh, cũng là dễ như trở bàn tay, ngươi cảm thấy. . . Ngươi còn có thể sống được ly khai sao?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Có thể."

Sở Tu: ". . ."

Một chữ mà thôi, lại nghẹn tốt hắn thiếu chút nữa nói không ra lời.

Sắc mặt hắn âm trầm xuống, vung tay áo lên, "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Cũng được, trước hết cho ngươi mở mang kiến thức, Huyết Long Lục Linh Trận lợi hại!"

Oanh!

Màu đỏ tươi yêu dị chỉ nghĩ xông lên trời, dãy núi đều run rẩy.

Có thể thấy rõ ràng, chi chít lực lượng phù văn hiện lên, đem cái phiến thiên địa này hóa thành thế giới như Luyện Ngục, có Thương Long dài hẹp máu tươi lao ra, ngẩng đầu ngâm rít gào, tỏ khắp ra hủy thiên diệt địa loại lực lượng kinh khủng chấn động.

Mà Sở Tu thân ảnh, lại từ lâu trước thời hạn một bước biến mất tại trong cấm trận, chỉ còn lại Tô Dịch cùng Lặc Phong.

"Đã xong!"

Lặc Phong sắc mặt thảm đạm, trong con ngươi đều là sợ hãi.

Tô Dịch lườm Lặc Phong một cái, không để ý đến, đi nhanh hướng xa xa bước đi.

Oanh!

Một cái Thương Long do cấm trận lực lượng biến thành máu tươi vọt tới, hung uy kinh khủng, mang theo Huyết Sát lực lượng ngập trời, động có thể trấn giết Hóa Linh cảnh tồn tại.

Tô Dịch không có đối chiến.

Một cái cấm trận mà thôi, thật sự không cần phải lãng phí sức lực đi cứng đối cứng.

Bá!

Chỉ thấy Tô Dịch thân ảnh lóe lên, đã thi triển Ngự Lưu Độn Không Thuật, thoải mái hiện lên một kích này, tiếp tục hướng phía trước lao đi.

Ầm ầm!

Đại trận nổ vang, nếu như sôi trào loại, Thương Long dài hẹp máu tươi lao ra, không ngừng hướng Tô Dịch phóng đi.

Vậy đợi từng màn, đủ để cho bất luận cái gì tu sĩ Hóa Linh cảnh khiếp sợ.

Nhưng Tô Dịch thân pháp tốc độ nhanh chóng biết bao, tại tới trước thời gian, luôn có thể tại suýt xảy ra tai nạn tới ranh giới hiểm lại càng hiểm tránh đi mỗi lần mỗi lần kia oanh kích.

Xa xa nhìn lại, cả người hắn thẳng giống như một đám lơ lửng không cố định tia chớp lưu quang, khi thì xê dịch, khi thì quanh co vòng vèo, khi thì né tránh, nhanh đến mức khó mà tin nổi tình trạng.

Trên thực tế, đối với Tô Dịch mà nói, uy năng cấm trận như vậy, cuối cùng chưa nói tới quá cường đại, chỉ cần bắt được lằn ranh khe hở, có thể thành thạo tránh đi, hình như trang trí.

Rất nhanh, Tô Dịch vung tay áo lên.

Oanh!

Một mảnh màu xanh ráng chiều hóa thành vô cùng kiếm khí lướt đi, trảm ở phía xa một mảnh cấm chế màu đỏ ngòm trên lực lượng.

Chỉ nghĩ mưa bạo trán ở bên trong, một mảnh cấm chế màu đỏ ngòm kia lực lượng đột nhiên xuất hiện một đạo nứt ra.

Tô Dịch thân ảnh lóe lên, liền từ trong một đạo nứt ra kia lướt đi.

"Không ——!"

Cũng chỉ tại Tô Dịch vừa xông ra chỗ này "Huyết Long Lục Linh Trận" đồng thời, trong đại trận vang lên một đạo thê lương tuyệt vọng tiếng kêu

thảm thiết.

Tô Dịch quay đầu, chỉ thấy Lặc Phong vậy mập lùn thân ảnh, bị một cái Huyết Long lấy thân thể khổng lồ sống sờ sờ cắn nát, giết chết tại chỗ.

Một vị Hóa Linh cảnh sơ kỳ tồn tại, vẫn lạc như vậy!

"Tự làm tự chịu, oán được người nào?"

Trong lòng Tô Dịch than nhẹ, lắc đầu.

Hắn ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa.

Dưới bầu trời đêm, Sở Tu đứng im lặng hồi lâu chừng tại một đỉnh núi chỗ, tay cầm một cái trận bàn màu đen, đang thao túng đại trận.

Khi thấy từ trong đại trận xông ra Tô Dịch thời gian, Sở Tu lập tức như bị sét đánh loại, thất thanh nói: "Ngươi. . . Ngươi thế nào đi ra hay sao?"

Tô Dịch thuận miệng nói: "Đương nhiên là đi ra."

Sở Tu trừng to mắt, vẻ mặt tràn đầy khó có thể tin, "Điều đó không có khả năng! Tại Huyết Long Lục Linh Trận bao trùm xuống, chính là nhân vật Hóa Linh cảnh đều trốn không thoát, ngươi sao có thể có thể xông ra đến?"

Tô Dịch cười cười, nói: "Nhưng ta hết lần này tới lần khác liền chạy ra, ngươi nói có kỳ quái hay không."

Lúc nói chuyện, hắn đã cất bước hư không, hướng Sở Tu đi đến.

Sở Tu nào còn dám chần chờ, xoay người bỏ chạy.

Hắn chỗ dựa lớn nhất chính là tọa Huyết Long Lục Linh Trận này, nhưng hết lần này tới lần khác đấy, lại đối với Tô Dịch không có chút nào uy hiếp, điều này làm cho hắn nào còn dám lưu lại nữa?

"Một cỗ Ma Ngẫu mà thôi, cũng không phải bản thể của ngươi, còn sợ không chết được?"

Tô Dịch thanh âm lạnh nhạt kia vừa vang lên, một đạo kiếm khí đã ngang trời dựng lên, xé rách bầu trời đêm, hướng Sở Tu chém tới.

Oanh!

Kiếm khí rậm rạp, vinh quang dãy núi.

Giống như Hoắc Thiên Đô, Chu Phượng Chi bực này nhân vật Hóa Linh cảnh, hôm nay đều đã không phải là đối thủ của Tô Dịch, huống chi là Sở Tu một cỗ Ma Ngẫu?

Chỉ thấy kiếm khí chém xuống thời gian, hắn cũng không kịp giãy giụa, thân ảnh kia đã bị mênh mông kiếm khí bao phủ, ầm ầm nổ tung, chia năm xẻ bảy.

Tô Dịch thân ảnh bồng bềnh tới, đưa tay mò lên một cái rơi xuống hư không trận bàn, cầm trong tay đơn giản hơi đánh giá, liền gật đầu.

Hoàn hảo, cái này trận bàn không có xấu.

Chuyện tối nay, mặc dù có chút sốt ruột, nhưng nếu có thể đem cái này "Huyết Long Lục Linh Trận" thu, cũng miễn cưỡng có thể an ủi một hạ tâm tình.

Suy nghĩ thời gian, Tô Dịch đã triển khai hành động.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 519: Phòng Mối Họa Tại Chưa Xảy Ra

Cửu Đỉnh thành.

Bên ngoài Thanh Vân sân nhỏ.

Một đám một phần của Đại Hạ hoàng thất tu sĩ hộ vệ đóng tại vậy, đem khu vực phụ cận triệt để phong tỏa.

"Đạo hữu ngươi xem, cái này chính là mảnh vỡ thi hài tên địch nhân kia, tựa hồ. . . Cũng không phải là là con người thực sự."

Ông Cửu tay nâng một mảnh hài cốt vỡ vụn, hiện lên tại trước mặt Tô Dịch.

Tô Dịch nhìn nhìn, nói: "Đây là Ma Ngẫu mảnh vỡ, ta đã biết rõ địch nhân là người nào."

Trước, hắn mới từ ngoài thành phản hồi, liền gặp được Ông Cửu mang theo một đám hộ vệ đóng tại ấy.

Một chút hỏi thăm mới biết được, ngay tại hắn tối nay ly khai Thanh Vân tiểu viện không lâu, liền có một cái Hắc bào nhân tới gần Thanh Vân tiểu viện, ý đồ vượt tường mà vào, tác động bị Ông Cửu bắt tại trận.

Kinh lịch một cuộc chém giết ngắn ngủi về sau, Hắc bào nhân bị đánh gục tại chỗ.

Hiện tại, khi thấy Hắc bào nhân lưu lại vỡ vụn thi hài thời gian, Tô Dịch làm sao nhìn không ra, hung thủ chính là Sở Tu một cỗ Ma Khôi?

Nói cách khác, Sở Tu tối nay mưu đồ, là đã điệu hổ ly sơn, lại ôm cây đợi thỏ, dụng tâm có thể nói là hiểm ác cực kỳ.

Nếu không phải Tô Dịch trước thời hạn sớm có đề phòng, thỉnh Ông Cửu đến đây chăm sóc Thanh Vân tiểu viện, lấy Nguyên Hằng, Nguyệt Thi Thiền lực lượng của bọn hắn, chỉ sợ căn bản không thể nào là Sở Tu kia một cỗ Ma Ngẫu đối thủ!

"Nguyên lai là một cỗ Ma Ngẫu."

Ông Cửu không khỏi động dung.

Tô Dịch nói: "Hắn gọi Sở Tu, một cái đến từ Huyền Đô đại lục 'Thiên Ngục Ma Đình' người đoạt xá, thực lực hẳn là tại Hóa Linh cảnh cấp độ."

Ông Cửu lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, nói: "Nguyên lai là hắn."

Tô Dịch ngoài ý muốn nói: "Ngươi cũng biết người này?"

Ông Cửu nói: "Hôm nay Đại Hạ hoàng thất đang triệu tập nhân thủ, biên soạn một phần 'Dị giới người đoạt xá' bảng danh sách, trong đó liền có tên Sở Tu, bất quá, có quan hệ tin tức về người nọ, lại cực kỳ rất ít, nếu không có đạo hữu nhắc nhở, ngay cả ta đều không nghĩ tới, Sở Tu này sẽ lợi hại như thế."

"Lợi hại? Chưa nói tới, chẳng qua là một cái đồ hỗn trướng ưa thích giấu trong âm thầm mà thôi."

Tô Dịch lời nói mang khinh thường.

Ông Cửu châm chước nói: "Đạo hữu, minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, ngươi là có hay không cân nhắc phải thay đổi cái chỗ ở?"

Tô Dịch khoát tay nói: "Không cần, ta ngược lại ước gì Sở Tu có gan lại tìm tới tận cửa rồi, bất quá lấy người này tính tình, kinh lịch chuyện đêm nay về sau, hiện đang sợ là từ lâu theo Cửu Đỉnh thành đào tẩu."

Dừng một chút, Tô Dịch ánh mắt nhìn về phía Ông Cửu, nói: "Đêm nay đa tạ."

Ông Cửu vội vàng cười nói: "Vì đạo hữu phân ưu, vốn là lão hủ thuộc bổn phận sự tình."

Tô Dịch châm chước nói: "Ta còn có một chuyện, cần làm phiền ngươi."

Ông Cửu khẽ giật mình, chợt hào sảng nói: "Kính xin đạo hữu chỉ rõ, chỉ cần lão hủ có thể làm được, cam đoan sẽ không chối từ."

Tô Dịch nói: "Lấy lực lượng của các ngươi, nếu muốn hướng Đại Chu truyền lại tin tức, cần phải bao lâu mới có thể đến?"

Ông Cửu một chút suy nghĩ nói: "Nếu như vận dụng một số thủ đoạn bí mật, không xuất ra ba ngày, đủ để đem công tử tin tức, truyền lại đến Đại Chu cảnh nội bất kỳ địa phương nào."

"Ba ngày?"

Tô Dịch hơi nhíu mày.

Ông Cửu giải thích nói: "Đại Chu quá mức xa xôi, chính là tu sĩ Hóa Linh cảnh toàn lực gấp rút lên đường, không có mười ngày nửa tháng, cũng không cách nào đến. Lão hủ cũng không phải khoe khoang, đối lại Đại Hạ cái khác bất kỳ thế lực nào, cho dù là truyền lại tin tức thứ nhất, cũng đã

định trước không có khả năng trong ba ngày liền truyền tới Đại Chu cảnh nội."

Tô Dịch suy nghĩ một chút, xuất ra một khối chỗ trống ngọc giản, lấy thần thức ở trong đó tuyên khắc.

Rất nhanh, hắn đem ngọc giản đưa cho Ông Cửu, nói: "Tối nay mà bắt đầu truyền lại tin tức, mau chóng mang đến trong tay Đại Chu Thiên Nguyên học Cung Cung chủ Ninh Tự Họa."

Ngọc giản nội dung rất đơn giản, là dặn dò Ninh Tự Họa nhận đến tin tức về sau, liền dẫn những thân hữu kia cùng một chỗ lên đường tiến về trước Loạn Linh Hải chỗ sâu bên trong di tích Quần Tiên kiếm lâu.

Chỗ đó tự thành một phiến thiên địa, bao trùm có Quần Tiên kiếm lâu Thủy Tổ Hồn Thiên yêu hoàng bố trí "Cửu Tuyệt Phong Thiên Trận" .

Lúc trước Tô Dịch ly khai Đại Chu thời gian, từng đem khống chế trận này "Bạch cốt ấn tỉ (ngọc tỉ)" giao cho Ninh Tự Họa.

Chỉ cần những thân hữu kia trốn vào bên trong di tích Quần Tiên kiếm lâu, về sau địch nhân chính là muốn dùng cái này là uy hiếp, cũng đã định trước là chuyện không thể nào.

"Tốt!" Ông Cửu đưa tay tiếp nhận.

Chợt, Tô Dịch lại lấy ra một khối chỗ trống ngọc giản, ở trong đó tuyên khắc hạ Sở Tu chân dung ý đồ, đưa cho Ông Cửu, "Đây là Sở Tu bức họa, như có thể tìm tới hắn, ta có khác hậu báo."

Sở Tu dám cầm Đại Chu những thân hữu kia làm uy hiếp, cái này đã xúc phạm Tô Dịch điểm mấu chốt, tự nhiên sẽ không sẽ từ bỏ ý đồ như vậy rồi.

Ông Cửu nghiêm nghị nói: "Đạo hữu yên tâm, chỉ cần bắt được Sở Tu này, lão hủ định đem thủ cấp trình lên!"

Rất nhanh, Ông Cửu liền dẫn người hấp tấp mà đi.

Tô Dịch quay trở về Thanh Vân tiểu viện về sau, bả Nguyên Hằng gọi vào trước người đến.

"Nguyên Hằng, ngươi ngày mai cầm lấy thanh kiếm này trước Vãng Tượng châu Đoạn Long nhai bờ đi một lần."

Tô Dịch cầm ra bản thân chuyển thế thời gian tạo thành thanh bội kiếm thứ nhất "Trần Phong", đưa lên cấp Nguyên Hằng.

"Đợi nhìn thấy Ứng Khuyết, nói cho hắn biết, cầm lấy kiếm này lập tức lên đường tiến về trước Loạn Linh Hải, tại Quần Tiên kiếm lâu cửa vào di tích phụ cận tiềm tu."

Tô Dịch phân phó nói, " như gặp được tu sĩ cả gan xông vào di tích Quần Tiên kiếm lâu, trực tiếp giết đây "

Nguyên Hằng nghiêm túc

Như thế lĩnh mệnh.

Đến tận đây, Tô Dịch lúc này mới thoải mái không ít.

Đoạn Long nhai bờ Hắc Giao Ứng Khuyết, thiếu nợ hắn một cái thiên đại nhân tình.

Lần này để cho Ứng Khuyết tiến về trước Đại Chu, trong âm thầm tọa trấn Quần Tiên kiếm lâu di tích bên ngoài, cái này không thể nghi ngờ đối với Ninh Tự Họa, Trà Cẩm, Văn Linh Tuyết đám người lại thêm nhất trọng bảo hộ.

Sau đó, Tô Dịch lại lấy ra một bộ trận kỳ.

Trận kỳ cùng sở hữu một trăm lẻ tám cán, mỗi một mặt đều vẽ lấy bất đồng phù văn ý đồ trận, chỉ cần bố trí xuống, lại tạo thành "Huyết Long Lục Linh Trận" .

Một cái đại trận có thể giết chết tu sĩ Hóa Linh cảnh như vậy, giá trị kia tự nhiên không tầm thường.

Cũng chỉ có Đại Hạ cảnh nội những thế lực tu hành đứng đầu nhất kia, mới có thực lực bố trí cấm trận tương tự.

Sở Tu tối nay tổn thất hai Ma Ngẫu cùng một bộ sát trận như vậy, bực này vô cùng nghiêm trọng đại giới, sợ là đủ để cho hắn đau nhức trên một đoạn thời gian rất dài.

Rất nhanh, Tô Dịch liền đem trận này bố trí tại Thanh Vân tiểu viện bốn phía.

Vận chuyển bực này đại trận, cần Linh lực chèo chống.

Bất quá điều này cũng không có làm khó Tô Dịch, hắn đang bố trí trận này thời gian, đã đem trận cơ trận này lần nữa xếp đặt, vận chuyển trận này trước tiên, có thể câu thông bao trùm tại Cửu Đỉnh nội thành Cửu Đỉnh Trấn Giới trận chi lực, do đó để cho uy năng trận này có thể phóng thích.

Nói ngắn gọn, chính là Tô Dịch bả "Cửu Đỉnh Trấn Giới trận" đã coi như là vận chuyển "Huyết Long Lục Linh Trận" bản nguyên lực lượng. . .

Đây thật là mưu lợi rồi.

Nhưng không có cách, Tô Dịch cũng không muốn bả rộng lượng linh thạch lãng phí ở trên một tòa đại trận.

Dù là bị trung niên vải bào cùng Ông Cửu biết rõ, nghĩ đến. . . Bọn hắn cũng sẽ không nói cái gì. . .

"Bạch cô nương, cái trận bàn này từ ngươi tới bảo quản, nếu ta không có ở đây, có người ý đồ xâm nhập Thanh Vân tiểu viện nháo sự, trực tiếp mở ra trận này, đem giết chết đây "

Tô Dịch đem trận bàn giao cho Bạch Vấn Tình.

Bạch Vấn Tình vội vàng tiếp nhận, gật đầu lĩnh mệnh.

"Tô huynh, ta đây đâu rồi, có thể hay không đến giúp ngươi?"

Nguyệt Thi Thiền nhịn không được hỏi.

"Ngươi tới phòng ta."

Tô Dịch quay người hướng lầu các đi đến.

Nguyệt Thi Thiền ngẩn ngơ, nói: "Làm cái gì?"

"Tự nhiên là chữa thương."

Tô Dịch cũng không quay đầu lại.

". . ."

Nguyệt Thi Thiền bạch ngọc giống nhau thanh lệ khuôn mặt lập tức có chút nóng lên, tinh mâu xấu hổ.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 520: Nổi Tiếng Phía Trên Bảng Danh Sách

Đêm khuya.

Thiên Mang sơn chi đỉnh.

Trong một tòa lầu các, trung niên vải bào con mắt nổi lên một vòng thần mang lạnh như băng, nói: "Lão Cửu, cho ngươi thời gian một ngày, ta muốn cho bức họa của Sở Tu này, xuất hiện ở Đại Hạ mười ba châu bên trong mỗi một tòa thành trì!"

"Vâng!"

Ông Cửu lĩnh mệnh.

"Lấy Đại Hạ hoàng thất danh nghĩa treo giải thưởng, phàm người cung cấp manh mối tin cậy có quan hệ Sở Tu, giúp cho một nghìn khối rưỡi phẩm linh thạch trọng thưởng!"

Trung niên vải bào lại lần nữa ra lệnh, "Nếu có thể bắt giết Sở Tu, đem thủ cấp dâng lên, nhưng đặc biệt ban cho hắn Thiên Mang sơn thân phận Phó thống lĩnh cấm quân hoàng thất, nhập Thiên Mang sơn tu hành, nhận Đại Hạ hoàng thất che chở!"

Ông Cửu giật mình nói: "Chủ thượng, ban thưởng này có hay không có chút rất. . ."

Trung niên vải bào thản nhiên nói: "Vỗ ta nói đi làm."

"Vâng."

Ông Cửu lĩnh mệnh.

Hắn mơ hồ đã minh bạch, chủ thượng làm như thế, có lẽ là bị Sở Tu đêm nay hành động chọc giận, nhưng càng trọng yếu chính, thì là tại hướng Tô Dịch tỏ thái độ.

Muốn cho Tô Dịch hiểu rõ, đối với chuyện này, Đại Hạ hoàng thất sẽ không tiếc bất cứ giá nào đi thu thập Sở Tu!

Bởi như vậy, Tô Dịch làm sao có thể không lĩnh tình?

"Lão Thủy."

Trung niên vải bào lại lần nữa lên tiếng.

Đang mặc hắc y, đầu đội cái mũ tròn màu đen Thủy lão khom người nói: "Chủ thượng có gì phân phó?"

Trung niên vải bào phân phó nói: "Từ đêm nay bắt đầu, ngươi thả ra trong tay sự tình khác, điều động Ám Linh Vệ đi thăm dò một chút Huyền Đô đại lục Thiên Ngục Ma Đình sự tình."

Thủy lão: "Vâng."

Trung niên vải bào dài nôn một ngụm trọc khí, hai đầu lông mày nổi lên một vòng sát ý, nói: "Vô luận như thế nào, cũng không thể khiến Tô đạo hữu tại chúng ta không coi vào đâu gặp chuyện không may, kế tiếp một đoạn thời gian, tên đui mù nào dám đi Thanh Vân tiểu viện gây chuyện, vô luận là người nào, giết là được!"

Ông Cửu cùng Thủy lão liếc nhau, trong lòng đều chấn động không ngừng.

Cả hai đều ý thức được, tại trong lòng chủ thượng, Tô Dịch đã chiếm cứ vị trí cực trọng yếu, không cho sơ thất!

"Các ngươi nên sẽ không cho là ta chuyện bé xé ra to a?"

Trung niên vải bào quét hai người một cái.

Hai người đều lắc đầu.

Ông Cửu nói: "Tô đạo hữu có thể chữa trị Cửu Đỉnh Trấn Giới trận, liền đối trận này khống chế, cũng không phải chúng ta có thể với tới, mà hắn từ thân lại là một vị yêu nghiệt ngàn vạn năm khó gặp có một không hai, giống như nhân vật bực này, tự không thể có bất kỳ sơ thất nào."

Thủy lão nhẹ gật đầu, rất tán thành.

Trung niên vải bào không tiếp tục nhiều lời, khua tay nói: "Đi đi."

. . .

Đồng dạng đêm khuya.

Ngoài Cửu Đỉnh thành, một chi thương đội trùng trùng điệp điệp hướng xa xa bước đi.

Trên một cỗ bảo liễn trong đó.

Sở Tu thần sắc đờ đẫn ngồi ở đó.

Đồng tử xanh rờn kia nổi lên loại hận ý gần như điên cuồng, hai tay nắm chặt kia đều bởi vì quá mức dùng sức, mu bàn tay gân xanh bạo trán, đốt ngón tay trắng bệch.

"Tô Dịch a Tô Dịch, ngươi nhưng thật là đáng chết! ! !"

Sở Tu nghiến răng, lòng như đao cắt.

Trong vòng một đêm, hắn chỉ còn lại hai cỗ Ma Ngẫu bị triệt để hủy diệt, muốn bị mất trên người đại sát khí Huyết Long Lục Linh Trận.

Tổn thất vô cùng nghiêm trọng này, để cho hắn trái tim đều đang chảy máu, đau nhức đến không thể thở nổi.

"Chủ nhân, tiếp qua sáu ngày, chính là Lan Đài pháp hội kéo ra màn che thời gian, chúng ta thật sự muốn hiện tại ly khai Cửu Đỉnh thành?"

Xa phu khống chế bảo liễn cẩn thận từng li từng tí nói.

Hít thở sâu một hơi, Sở Tu ngữ khí trầm thấp, nói: "Cửu Đỉnh thành này không thể lưu lại, chúng ta lên đường đi Đại Chu!"

Chuyện tối nay, mặc dù để cho hắn tổn thất nặng nề, có thể thông qua Tô Dịch biểu hiện, lại làm cho Sở Tu ý thức được một sự kiện ——

Đại Chu có người Tô Dịch không bỏ xuống được!

Bằng không, Tô Dịch tối nay chắc chắn sẽ không ngoan ngoãn như vậy tiến đến phó ước rồi.

"Đại Chu?"

Xa phu có chút khó hiểu, "Cái chỗ xa xôi thế kia, sớm không có cái gì có thể lưu ý cơ duyên và tạo hóa, hiện tại đi vào trong đó làm cái gì?"

"Bắt người!"

Sở Tu ánh mắt nổi lên một tia ngoan lệ.

. . .

Hai ngày sau.

Hai mươi tháng chín, chạng vạng tối.

Đại Hạ một trong mười ba châu Tượng Châu, Đoạn Long nhai bờ.

"Kính xin Ứng Khuyết đạo hữu ra gặp một lần!"

Nguyên Hằng đứng ở trên sông sắt bờ Đoạn Long nhai, trầm giọng mở miệng, thanh âm ù ù truyền vào ở chỗ sâu trong nước sông.

Chỉ một lát sau, mặt sông mãnh liệt nhấc lên một đạo ngập trời sóng nước, một thân ảnh vô căn cứ hiện lên.

Người này cao quan bác đái, nếu như đọc đủ thứ thi thư Đại Nho loại, dáng vẻ tiêu sái xuất chúng, chỉ một cặp con mắt màu nâu nhạt chuyển động thời gian, nổi lên sáng bóng khiếp người.

Đúng là chiếm giữ ở chỗ này Hắc Giao nhất mạch yêu tu Ứng Khuyết.

"Nguyên Hằng huynh đệ, ngươi như thế nào tới?"

Ứng Khuyết phát ra tiếng cười cởi mở, bước nhanh đến phía trước nghênh đón.

Nguyên Hằng cười nói: "Ta lần này là phụng chủ nhân chi mệnh mà đến, có một việc muốn thỉnh đạo hữu giúp đỡ."

"Nguyên lai là chuyện của Tô tiên sinh, kính xin Nguyên Hằng huynh đệ chỉ rõ."

Ứng Khuyết sửa sang lại áo mũy quan, thần sắc lập tức trở nên nhà cái nghiêm túc lên, hơi hơi khom người, lộ ra kính sắc.

Nguyên Hằng thấy vậy, trong lòng hơi có chút khác thường, chủ nhân nói không sai, cái này lão Hắc Giao quả nhiên am hiểu sâu nịnh nọt chi thuật.

Chủ nhân rõ ràng không có ở đây, nhưng hắn muốn vẻ thành kính kính sợ như vậy, cái tư thái này. . . Mặc cho ai đều chọn không sinh ra sai lầm.

Nguyên Hằng lúc này bả Tô Dịch dặn dò từng cái nói.

Sau khi nghe xong, Ứng Khuyết không khỏi lộ ra vẻ kích động, phấn khởi nói: "Nguyên Hằng huynh đệ, lão ca ta nhưng vẫn luôn đang chờ có thể là Tô tiên sinh làm việc ngày hôm nay tiến đến!"

Nói qua, hắn không khỏi ngửa mặt lên trời cười to, không nói ra được khuây khoả cùng vui sướng, "Mau mau, bả tiên sinh bội kiếm lấy ra, muốn để cho lão ca ta mở mắt một chút!"

Nguyên Hằng lúc này đem Trần Phong kiếm lấy ra, đưa tới.

Ứng Khuyết khẽ giật mình.

Kiếm này rõ ràng cho thấy một cái Phàm Khí, nhiều nhất đầu có một vệt Linh tính khí tức mà thôi.

Nguyên Hằng không nhịn được hỏi: "Đây chính là chủ nhân tại vừa bước vào võ đạo đệ nhất cảnh thời gian tạo thành thanh bội kiếm thứ nhất, tên gọi Trần Phong, lấy 'Ta nhập phàm trần, lệ tâm là phong' chi ý, dù là chủ nhân hôm nay sớm có được giết chết Hóa Linh cảnh cường giả lực lượng, vẫn như trước đem kiếm này đeo bên người, chưa hề vứt bỏ."

Ứng Khuyết không khỏi hít thở sâu một hơi, ánh mắt lộ ra vẻ sùng mộ, cảm khái nói: "Nhập phàm trần, lệ tâm phong, tên rất hay! Tên rất hay a! Khó có được chính là, Tô tiên sinh hay một cái người nhớ tình bạn cũ!

Giống như ấy lồng ngực cùng làm việc phong phạm, mới được xưng tụng là cao nhân chân chính!"

Thấy vậy, Nguyên Hằng không khỏi xấu hổ, quả nhiên như chủ nhân lúc trước nói, tại a dua nịnh hót phương diện này, cái này lão Hắc Giao nhìn qua chính là thiên phú hơn người, người khác căn bản là không học được đấy!

Ứng Khuyết hai tay tiếp nhận Trần Phong kiếm, cẩn thận thu hồi, rồi mới lên tiếng: "Nguyên Hằng huynh đệ, chuyện của Tô trước sinh, lão ca ta nhưng không có chút nào có thể trì hoãn, lần này cũng không cùng ngươi đem rượu ngôn hoan rồi, đối đãi ta chỉnh đốn một phen, ngày hôm nay liền lên đường tiến về trước Đại Hạ!"

Nguyên Hằng cười gật đầu, nói: "Chờ ngày khác gặp lại, ta lại cùng lão ca không say không nghỉ!"

Ứng Khuyết cười vỗ vỗ bả vai Nguyên Hằng, nghiêm túc nói: "Nguyên Hằng huynh đệ, ngươi có thể nương theo tại bên người Tô tiên sinh làm việc, đây chính là phúc duyên lớn lao, cần phải phải biết quý trọng, hết thảy lấy Tô tiên sinh làm trọng, vạn chớ để Tô tiên sinh thất lạc!"

Dứt lời, hắn quay người hướng lớn dưới sông lao đi.

Ngay hôm đó, Nguyên Hằng lên đường trở về Cửu Đỉnh thành, Ứng Khuyết lại mang theo Tô Dịch bội kiếm, tiến về trước Loạn Linh Hải.

Sau đó nhớ tới cùng Ứng Khuyết gặp nhau từng màn, Nguyên Hằng mới mãnh liệt ý thức được, cái này tại Hóa Linh cảnh áp chế tu vi nghìn... nhiều năm lão Hắc Giao, lúc ấy từ lâu phá cảnh thành công,

Bước vào Linh Tương cảnh!

Nguyên Hằng cũng coi như minh bạch, vì cái gì Ứng Khuyết sẽ đối với chủ nhân sùng mộ cùng tôn trọng như vậy.

Nếu không có chủ nhân, cái này lão Hắc Giao đâu có thể nào có cơ hội trảm Tâm Ma, nhập Linh Tương cảnh giới?

Đây chính là làm phép chi ân!

. . .

Hai mươi mốt tháng chín.

Đại Chu, Thiên Nguyên học cung.

Chạng vạng tối.

Một quả ngọc giản đến từ Đại Hạ Cửu Đỉnh thành, từ Đại Chu Thập Phương Các Hồng tế hòa thượng tự mình xuất động, truyền tới trong tay Ninh Tự Họa.

Đồng dạng tại cùng ngày.

Cửu Đỉnh thành.

Buổi trưa thời gian, Ma Ha thiền tự lấy Phật tử Trần Luật cầm đầu một đám tăng nhân tiến vào trong thành, dẫn phát vô số chú ý.

Trần Luật là Đại Hạ một đời tuổi trẻ đứng đầu nhất một trong kỳ tài đương thời, người mang "Vô Cấu Thiền Tâm", kỳ danh cùng Vũ Văn Thuật, Văn Tâm Chiếu, Lý Hàn Đăng tịnh xưng.

Hắn cũng là trong bốn vị kỳ tài đương thời một cái thần bí ít xuất hiện nhất.

Tin đồn Trần Luật đặt chân Tích Cốc cảnh thời gian, dẫn tới đất trời hiện lên cảnh tượng kì dị, có phạm âm thiện xướng, ba hoa chích choè, trúc liền một viên vượt quá tưởng tượng hạt giống nguyên lực.

Mà tại hắn sáng lập Nguyên Phủ thời gian, đồng dạng khiến cho thiên địa dị tượng, có Thiên Long hư ảnh quay quanh vòm trời, có Mộ Cổ Thần Chung quanh quẩn không ngớt.

Cho đến hai năm trước, Trần Luật đặt chân Tụ Tinh cảnh thời gian, càng đưa tới "Liên Đài treo lơ lửng giữa trời, ban ngày sao hiện" kỳ quan.

Tại Nguyên Đạo ba đại cảnh, Trần Luật mỗi một lần phá cảnh đều dẫn tới đất trời hiện lên cảnh tượng kì dị, bực này Đại Đạo nội tình cùng thiên phú, tuyệt đối có thể nói là vạn người không được một.

Ngày hôm nay, Trần Luật một vị một đời tuổi trẻ truyền kỳ như vậy tiến vào Cửu Đỉnh thành, nghĩ không để cho người chú ý cũng khó khăn.

. . .

Hai mươi hai tháng chín.

Đại Hạ hoàng thất đối ngoại ban bố ba phần danh sách, triệt để oanh động toàn thành.

Một phần là Cổ Đại Yêu Nghiệt bảng, ghi chép lấy cuối cùng gần mười năm tại thiên hạ các nơi thức tỉnh xuất thế yêu nghiệt cổ đại, cùng sở hữu hai mươi bảy người!

Trúng cử trong danh sách chút yêu nghiệt cổ đại này, mỗi một cái đạo hạnh đều tại Nguyên Đạo cấp độ, đều có được nội tình cực kỳ kinh khủng cùng lai lịch phi phàm.

Mà dựa theo Đại Hạ hoàng thất lời nói, phần danh sách này, vẻn vẹn chỉ là một bộ phận, trong thiên hạ này phân bố yêu nghiệt cổ đại, không chỉ có những chuyện này người.

Hai bảng danh sách khác, lại theo thứ tự là Đương Thế Kỳ Tài bảng cùng Dị Giới Cường Giả bảng.

Đưa thân Đương Thế Kỳ Tài bảng nhân vật, cùng sở hữu sáu mươi ba người.

Trúng cử tiêu chuẩn rất đơn giản, cái này chút đương thời kỳ tài mỗi một cái đều có vạn người không được một thiên phú, vượt xa quần luân nội tình, đủ để vượt qua cảnh giết địch thực lực!

Về phần Dị Giới Cường Giả bảng, lại cũng chỉ có ba mươi sáu cái tên.

Cũng không phải là đến từ dị giới người đoạt xá chỉ cái này chút, mà là ba mươi sáu cái người đoạt xá này, thuộc về tu sĩ dị giới trong đứng đầu nhất một đống.

Người đoạt xá cường đại nhất, càng có Linh Đạo cấp độ tu vi!

Phần danh sách này, cũng có thể coi là là "Thông Tập Huyền Thưởng bảng(Truy nã treo thưởng bảng)", bởi vì Đại Hạ hoàng thất từ lâu tỏ thái độ, người dị giới đoạt xá, chính là thiên hạ tu sĩ công địch, người người có thể tru diệt.

Công bố một phần danh sách như vậy, chính là muốn đem ba mươi sáu cái người đoạt xá này cho hấp thụ ánh sáng, để cho thiên hạ tu sĩ cộng đòi lại!

Tóm lại, ba đại bảng danh sách này vừa mới công bố, ngay tại Cửu Đỉnh thành nhấc lên chớ để náo động lớn, khiến cho trước đó chưa từng có chú ý

cùng thảo luận.

Ý vị sâu xa chính là, ba đại bảng danh sách này đều không có tiến hành bài danh, vẻn vẹn chỉ là hiện lên tên, lai lịch, tu vi đợi đơn giản nhất tư liệu.

Bất quá, dù vậy, tên có thể xuất hiện ở trên bảng danh sách này, bản thân liền là đến từ Đại Hạ hoàng thất tối cao nhận thức.

"Chủ nhân, tên của ngài cũng ở trên Đương Thế Kỳ Tài bảng này!"

Thanh Vân tiểu viện, Nguyên Hằng cao hứng nói.

Nằm ở bên trong ghế dựa mây chợp mắt Tô Dịch không tập trung ừ một tiếng.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 521: Miệng Nam Nhân Quỷ Gạt Người

Nguyên Hằng có thể cảm nhận được, chủ nhân đối với ba đại bảng danh sách này thật sự không có hứng thú.

Suy nghĩ một chút, Nguyên Hằng liền hiểu.

Những yêu nghiệt cổ đại này, đương thời kỳ tài, vô luận chói mắt đi nữa, xét đến cùng cũng chỉ là nhân vật đứng đầu Nguyên Đạo cấp độ.

Còn đối với chủ nhân mà nói, cũng đã có thể giết chết Hoắc Thiên Đô bực này Hóa Linh cảnh trung kỳ lão gia hỏa, đâu có thể nào sẽ vì chính mình nổi tiếng "Trên "Đương Thế Kỳ Tài bảng" mà cảm thấy vui sướng?

"Tiếc nuối chính là, Thi Thiền cô nương danh tự không có ở trong bảng danh sách này."

Nguyên Hằng than nhẹ.

Tô Dịch không khỏi cười nói: "Một cái bảng danh sách mà thôi, còn đem thiên hạ này nhân vật đứng đầu một mẻ hốt gọn hay sao? Đợi Lan Đài pháp hội bắt đầu, những cường giả tham dự trong đó cuối cùng ai mạnh ai yếu, lại vừa xem hiểu ngay."

Những ngày gần đây, hắn khó có được thanh nhàn, trừ tu luyện ra, chính là chỉ điểm Nguyệt Thi Thiền tu luyện "Tiểu Tinh Khư Kiếm Kinh" .

Ngắn ngủn mấy ngày thời gian, Nguyệt Thi Thiền thực lực đã phát sinh chất lột xác!

Thiếu nữ vậy đối với kiếm đạo lực lĩnh ngộ độ cao, để cho Tô Dịch đều gọi khen không thôi.

Giống như lão sư gặp một chút liền thấu đệ tử tốt, trong lòng sao có thể mất hứng?

Dưới mắt Tô Dịch liền rất chờ mong, Nguyệt Thi Thiền trên Lan Đài pháp hội có thể nở rộ quang vinh ra sao.

Đương nhiên, thứ tự là thứ yếu.

Quan trọng là ... Mượn cơ hội này, để cho Nguyệt Thi Thiền có thể ở bên trong chiến đấu tranh phong, đạt được tiến một bước ma luyện, làm cho nàng đối với thực lực bản thân có thanh tỉnh hơn nhận thức.

"Chủ nhân, ta nghe nói báo danh tham gia lần này Lan Đài pháp hội Nguyên Đạo cường giả, chừng hơn một vạn người, trong đó hơn phân nửa đến từ Đại Hạ cảnh nội, những thứ khác thì lại đến từ Thương Thanh đại lục quốc độ khác."

Nguyên Hằng nói nói, " dưới các loại tình huống này, có thể nghĩ cạnh tranh sẽ hạng gì kịch liệt."

Tô Dịch lườm Nguyên Hằng một cái, nói: "Ngươi sợ?"

Nguyên Hằng liền vội vàng lắc đầu, ngượng ngùng nói: "Ta chỉ là lo lắng cuối cùng lấy được thứ tự, sẽ để cho chủ nhân thất lạc. . ."

Hắn cũng báo danh rồi, sắp tại hậu thiên tham dự vào trong vòng cạnh tranh thứ nhất.

"Thứ tự không thể nói là, chỉ cần toàn lực ứng phó là tốt rồi."

Tô Dịch đối với lần này nhìn rất thoáng.

Nguyên Hằng một mực cùng ở bên cạnh hắn tu hành, tuy rằng thiên phú chưa nói tới nhiều đứng đầu, nhưng tu luyện chính là Huyền Vũ Chân Khí kinh bực này chí cao truyền thừa.

Hơn nữa đến từ chỉ điểm của hắn, Nguyên Hằng thực lực hôm nay mạnh, sớm không phải là hạng người tầm thường có thể so sánh.

Vào lúc ban đêm.

Ông Cửu đến đây, đưa lên một phần thư mời.

"Đạo hữu, đây là thiếp mời Lan Đài pháp hội, đến lúc đó như đạo hữu cảm thấy hứng thú, có thể bằng ấy thiếp mời tiến về trước xem lễ."

Ông Cửu cười nói.

Hắn sớm hiểu rõ Tô Dịch sẽ không tham dự vào ở bên trong Lan Đài pháp hội, cho nên chuyên môn đưa tới một trương thư mời, bằng ấy lại cao tọa trên Lan Đài bữa tiệc khách quý vị trí, quan sát những cường giả tham dự thịnh hội kia tiến hành tranh phong.

"Làm phiền rồi."

Tô Dịch nhận thiếp mời.

"Đạo hữu, Lan Đài pháp hội sẽ tiến hành năm ngày, tại ngày cuối cùng, đem tại chiến thắng trong một trăm tên người tham dự cạnh tranh theo đuổi ra thứ tự cuối cùng."

Ông Cửu nói, " Lan Đài pháp hội sau khi kết thúc ngày hôm sau, cũng chính là mùng một tháng mười, Đại Hạ hoàng thất sẽ mở ra truyền tống tế đàn, tiễn đưa có được Tu Di phù cường giả cùng một chỗ tiến về trước nằm ở Vẫn Tinh quật phía trên Tu Di tiên đảo."

"Đạo hữu đến lúc đó như muốn tiến về trước, kính xin trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng."

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Lại hàn huyên một trận, Ông Cửu liền cáo từ.

. . .

"Thiếu chủ, trên Đương Thế Kỳ Tài bảng này sáu mươi ba người, trong đó hơn phân nửa đến từ ở bên trong thế lực lớn thuộc Đại Hạ cảnh nội, chỉ hơn mười người đến từ thế tục Quốc Độ khác."

Trong một cái cung điện rộng lớn, nữ tử phượng bào nhẹ nói, "Trong này, chỉ có một thiếu niên tên là Tô Dịch tin tức ít nhất, cũng đáng giá nhất lưu ý."

Tóc tím kim quan Hoàn Thiếu Du lộ ra vẻ hứng thú, "Chỉ giáo cho?"

"Trên Đương Thế Kỳ Tài bảng này sáu mươi ba người, có năm mươi bảy người đều có Tụ Tinh cảnh tu vi, còn lại sáu người đều là Nguyên Phủ cảnh tu vi, trong đó năm cái đến từ ở bên trong đạo thống đứng đầu nhất Đại Hạ, là hạch tâm truyền nhân trong các đạo thống, duy nhất tên Tô Dịch này, thực sự không phải là tu sĩ của Đại Hạ, mà là đến từ một cái tiểu quốc xa xôi tên là Đại Chu."

Nữ tử phượng bào ánh mắt khác thường, "Thiếu chủ không cảm thấy, cái này rất khác thường sao?"

Hoàn Thiếu Du nhẹ gật đầu, nói: "Đương Thế Kỳ Tài bảng là Đại Hạ hoàng thất một đám lão gia hỏa cùng một chỗ biên soạn, nếu như bả Tô Dịch bày ra trong đó, đủ để chứng minh, người này chắc chắn cực phi phàm nội tình cùng thiên phú."

"Mà loại người này, cũng đúng là chúng ta cần có."

Dừng một chút, hắn nói ra: "Như vậy đi, đợi Lan Đài pháp hội đã bắt đầu, nhìn một cái tên Tô Dịch này biểu hiện, như là thật sự nhân vật bình thường, đem hắn chiêu mộ được chúng ta Hoàn thị bộ hạ."

Nữ tử phượng bào thần sắc trở nên cổ quái, nói: "Thiếu chủ, theo ta làm cho tìm hiểu tin tức, tại lần này báo danh tham gia Lan Đài pháp hội cường giả ở bên trong, cũng không có Tô Dịch."

Hoàn Thiếu Du biết vậy nên ngoài ý muốn, nói: "Gia hỏa này. . . Rất khác thường a!"

Suy nghĩ một chút, hắn khoát tay nói: "Được rồi, so sánh với tên Tô Dịch này, tham dự vào trên Lan Đài pháp hội những nhân vật lợi hại kia, mới là đối tượng chúng ta cần trọng điểm mời chào."

Nữ tử phượng bào hé miệng cười nói: "Ta thế nhưng là rất chờ mong, Thiếu chủ trên Lan Đài pháp hội biểu hiện."

"Đúng không, vậy bây giờ ta liền biểu hiện một chút cho ngươi xem!"

Hoàn Thiếu Du cười ha ha một tiếng, một cái nắm ở vòng eo nhỏ nhắn mềm mại của nữ tử phượng bào, hướng bên cạnh điện bước đi.

"Thiếu chủ, ngươi đây là muốn làm gì?"

Nữ tử phượng bào hô hấp dồn dập, đôi mắt đẹp liễm diễm.

Đùng!

Trên mông nữ tử phượng bào đã trúng một cái tát.

"Biết rõ còn cố hỏi!"

. . .

"Bà bà, ngươi nói là Tô Dịch không có tham dự vào ở bên trong Lan Đài pháp hội?"

Trong một cái lầu các thanh nhã, Cổ Thương Ninh nghi hoặc mở miệng.

"Đúng vậy, báo danh từ lúc hôm qua cũng đã chấm dứt, mà trước mắt trong danh sách công bố, cũng không có Tô Dịch."

Bà lão nhẹ nói.

"Hắn đây là không có ý định tiến về trước Tu Di tiên đảo rồi hả?"

Cổ Thương Ninh nhíu mày.

Chợt, hắn tiếc nuối nói: "Ta còn chờ mong trên Lan Đài pháp hội, nhìn một cái hắn cuối cùng có thể hay không có năng lực áp quần hùng, đem như là Tằng Bộc, Hoàn Thiếu Du, Xích Giản Tố chút yêu nghiệt cổ đại này trong nhân vật đứng đầu từng cái đánh bại, cuối cùng một lần hành động trèo lên đỉnh, hiện tại xem ra, rõ ràng không thể nào. . ."

Bà lão nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Tằng Bộc, Hoàn Thiếu Du bực này nhân vật đứng đầu nhất yêu nghiệt, đều có được chiến lực nghịch thiên trấn áp tu sĩ Hóa Linh cảnh, Tô Dịch chính là tham dự vào ở bên trong Lan Đài pháp hội, muốn đánh thất bại bọn hắn. . . Sợ cũng không có nhiều hy vọng."

Cổ Thương Ninh cười cười, nói: "Có lẽ vậy."

. . .

"Tô Dịch không tham gia Lan Đài pháp hội sao?"

Ở bên trong một tòa đình viện, Khương Ly giật mình như thế.

"Lấy đạo hạnh của hắn, hai kiếm tầm đó có thể thoải mái trấn áp Chu Phượng Chi, cái nào còn có tâm tư tham dự vào ở bên trong Lan Đài pháp hội?"

Vũ Văn Thuật ánh mắt phức tạp, "Xét đến cùng, thịnh hội như vậy, chỉ sợ đã không lọt nổi mắt xanh của Tô Dịch rồi. . ."

Khương Ly sau khi nghe xong, cũng không khỏi một trận buồn vô cớ.

Nàng cùng Vũ Văn Thuật đều là do thời gian chói mắt nhất đương thế kỳ tài, là Nguyên Đạo trên đường đi cao cấp nhất thế hệ tuổi trẻ nhân vật phong vân.

Duy chỉ có bọn hắn hiểu rõ, trên đời này còn Tô Dịch một người như vậy, đã sớm đem bọn hắn xa xa ném tại phía sau!

Khương Ly đột nhiên nhớ tới một sự kiện, ánh mắt vi diệu, nói: "Sư huynh, ngươi chớ có để quên, Tô Dịch từng nói qua, nếu như ngươi có thể trên Lan Đài pháp hội đánh bại Nguyệt Thi Thiền, hắn liền sẽ đích thân nói xin lỗi với ngươi."

Vũ Văn Thuật trong con ngươi phong mang bắt đầu khởi động, nói: "Ta tự sẽ dốc toàn lực ứng phó."

. . .

"Sư tôn, trong danh sách cường giả tham dự Lan Đài pháp hội, cũng không có Tô đạo hữu."

Văn Tâm Chiếu một đôi con mắt trong suốt nổi lên nghi hoặc, "Tại sao có thể như vậy?"

Những ngày gần đây, nàng cùng sư tôn Hàn Yên chân nhân một mực ở trong thành tìm hiểu tin tức của Tô Dịch, nhưng bất đắc dĩ chính là, cho đến bây giờ, cũng không thể dò thăm Tô Dịch cư trú nơi nào.

"Đến lúc nào rồi rồi, muốn quan tâm chuyện này để làm gì."

Hàn Yên chân nhân ôn nhu nói, " ngày mai thời điểm, Chưởng giáo bọn hắn có đến Cửu Đỉnh thành, ngươi bây giờ muốn làm đấy, chính là dưỡng tinh để thuế, là Lan Đài pháp hội làm đủ chuẩn bị."

Văn Tâm Chiếu có chút buồn bã nói: "Ta còn muốn lấy tại trước Lan Đài pháp hội, có thể cùng Tô đạo hữu gặp lại một mặt, người nào từng muốn, nhưng vẫn vô duyên nhìn thấy."

Hàn Yên chân nhân trong lòng sâu thẳm thở dài, những ngày này, nha đầu kia vì gặp tên Tô Dịch kia, đều nhanh cử chỉ điên rồ rồi. . .

Ổn ổn tâm thần, Hàn Yên chân nhân nói: "Theo ta thấy, mặc dù tên Tô Dịch này không có ý định tham dự Lan Đài pháp hội, nhưng không nói chính xác cũng sẽ chú ý lúc này thịnh hội tin tức, dù sao, giống như việc trọng đại như thế, thiên hạ làm nhìn chăm chú, ta nhưng không tin, Tô Dịch hạng người tu hành như vậy, có thể hoàn toàn không cần thiết."

Văn Tâm Chiếu con mắt trong suốt sáng ngời, nói: "Đúng không, cái kia nếu như ta trên Lan Đài pháp hội biểu hiện xuất sắc một chút, chẳng phải là thì có thể bị Tô đạo hữu chứng kiến?"

"Đương nhiên."

Hàn Yên chân nhân mỉm cười nói.

. . .

Thiên Mang sơn chi đỉnh.

"Chủ thượng, tại Lan Đài pháp hội ngày cuối cùng, Chưởng giáo tứ đại đạo thống cùng tộc trưởng ba Đại tông tộc, đều sẽ tiến về trước xem lễ."

Ông Cửu cung kính thanh âm.

Trung niên vải bào nhẹ gật đầu, chợt nói: "Tô đạo hữu nói như thế nào, hắn là hay không đến đây xem lễ?"

Ông Cửu ách một tiếng, thấp giọng nói: "Tô đạo hữu đã nhận lấy thiếp mời, sẽ phải đến đấy."

Trung niên vải bào nói: "Bất kể như thế nào, chừa cho hắn một cái chỗ ngồi, chính là trống không, cũng không thể khiến những người khác chiếm được."

Ông Cửu nói: "Đây là tự nhiên."

"Phụ thân, ngươi có thể tính để cho ta đi ra!"

Cách đó không xa, vang lên khẽ động thanh thúy tiếng cười, khẽ động bóng hình xinh đẹp vui sướng đã chạy tới.

Đây là một cái đang mặc váy dài xanh nhạt, da thịt Tinh Oánh trắng như tuyết, cô gái xinh đẹp mỹ lệ, một đầu mái tóc đen nhánh kéo thành xoã tung búi tóc, rơi xuống ở sau ót, lộ ra một trương vừa giận vừa vui tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn.

Nàng hàm răng trắng như tuyết, Đại Mi cong cong, một đôi mắt hạnh nhân sáng ngời mà linh động, như một hoạt bát hiếu động tiểu tiên tử giống nhau.

Ông Cửu thấy vậy, thức thời lặng yên ly khai.

Trung niên vải bào hừ lạnh nói: "Về sau muốn lén lút rời nhà trốn đi sao?"

Thiếu nữ quần màu lục cười hì hì tiến lên, kéo lên cánh tay trung niên vải bào, thân mật nói ra: "Ta nào còn dám a."

Nhìn thiếu nữ nụ cười kia sáng lạn khuôn mặt nhỏ nhắn, trung niên vải bào ánh mắt cũng biến thành nhu hòa, nói: "Nha đầu, ngươi còn nhớ rõ Tô Dịch sao?"

"Tô Dịch?"

Thiếu nữ quần màu lục ngẩn ngơ, trong đầu kìm lòng không được hiện ra thân ảnh một cái thiếu niên áo bào xanh như ngọc.

Chợt, nàng liền vội vàng lắc đầu nói: "Không biết, phụ thân, người hỏi cái này làm cái gì?"

Trung niên vải bào ồ một tiếng, nói: "Không có gì, ngươi đã không biết, nói hắn làm chi?"

Thiếu nữ quần màu lục con mắt quay tít một vòng, nói: "Hẳn là phụ thân muốn. . . Đối phó người này?"

Trung niên vải bào nói: "Không sai."

"Tuyệt đối không thể!"

Thiếu nữ quần màu lục trong lòng cả kinh, trước tiên lên tiếng ngăn cản.

Trung niên vải bào không khỏi cười rộ lên.

Thiếu nữ quần màu lục lúc này mới ý thức được mắc lừa, nàng trừng mắt xinh đẹp mắt hạnh, hung ác nói: "Quả nhiên, miệng nam nhân, quỷ gạt người!"

____

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 522: Dấu Vết Để Lại

Trung niên vải bào cười ha ha, nói: "Nha đầu, là ngươi trước gạt người đấy, ta chỉ là thuận tiện làm."

Thiếu nữ quần màu xanh tức giận nói: "Được rồi, nhanh nói cho ta một chút, người đại nhân vật như vậy, tại sao lại đột nhiên nhấp lên Tô Dịch?"

Trung niên vải bào nhớ tới lần đầu tiên ở cửa thành bên ngoài cùng Tô Dịch gặp nhau, cho đến những ngày này chuyện xảy ra, ánh mắt không khỏi trở nên trở nên tế nhị, nói: "Cái này nói rất dài dòng rồi."

Thiếu nữ quần màu xanh chớp xinh đẹp ánh mắt, nói: "Cái kia tựu chầm chậm nói."

"Cũng tốt, đêm nay phụ tữ chúng ta liền hảo hảo tán gẫu một chút."

Trung niên vải bào tùy ý ngồi ở một bên ngồi vào lên, xuất ra một bầu rượu.

Thiếu nữ quần màu xanh khéo léo ngồi ở bên cạnh.

Cảnh ban đêm dần dần sâu, Thiên Mang đỉnh núi, Vân Hải bốc hơi, vạn vật im tiếng.

Chỉ một cặp phụ tữ một hỏi một đáp thanh âm đang vang lên.

Rất lâu, thiếu nữ quần màu xanh lúc này mới hiểu rõ đến Tô Dịch tại Cửu Đỉnh thành đủ loại hành động, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tú khí

đã hết là vẻ hoảng hốt.

Vốn tên kia cũng đã cường đại đến mức độ này rồi hả?

Hơn nữa, cả phụ thân ngôn từ thời gian đều đối với hắn cực kỳ khâm phục, điều này cũng thật bất khả tư nghị. . .

"Phụ thân, người là gì cho tới bây giờ mới nói với ta chút chuyện này?"

Thiếu nữ quần màu xanh nhịn không được hỏi.

Trung niên vải bào ánh mắt nổi lên một vòng thương tiếc, nói: "Rất đơn giản, ta muốn nhìn một chút tên Tô Dịch này đến tột cùng là một người như thế nào, vì cái gì đáng giá ngươi Long Tước ngọc bội mẹ ngươi để lại cho ngươi đều giao cho hắn."

Thiếu nữ quần màu xanh thần sắc hơi có chút không được tự nhiên, thấp giọng nói: "Phụ thân, ngài có phải hay không suy nghĩ nhiều, ta cùng Tô huynh đầu là bằng hữu, cùng nhau xuất sinh nhập tử qua, đã từng cùng một chỗ nâng cốc ngôn hoan qua, lúc trước ta bả ngọc bội cho hắn, chỉ là lo lắng hắn về sau đến Đại Hạ về sau, bị người khi dễ. . ."

Nhìn bản thân nữ nhi cái kia chống đỡ lấy đầu đẹp, bộ dạng hơi chột dạ, trung niên vải bào thần sắc cũng biến thành cổ quái, ánh mắt có chút phức tạp.

Này làm sao xem, đều cảm giác có chút giấu đầu hở đuôi?

Suy nghĩ một chút, trung niên vải bào thanh âm ôn hòa nói: "Nha đầu, mặc kệ ngươi đối đãi Tô Dịch như thế nào đấy, làm vì phụ thân, ta chỉ muốn nói cho ngươi, tại ở phương diện khác, Tô Dịch cùng mẹ ngươi là cùng một loại người, bọn hắn không có ai biết lai lịch, cũng có được lực lượng lấy vô pháp theo lẽ thường cân nhắc. . ."

Nói đến đây, hắn đuôi lông mày hiện lên một vòng cô đơn cùng buồn vô cớ, thanh âm cũng biến thành trầm thấp lên, "Cũng ngươi cũng thấy đấy, ta và ngươi mẹ. . . Cũng không có vĩnh viễn cùng một chỗ."

Thiếu nữ quần màu xanh kinh ngạc, nói: "Phụ thân, người không phải nói, mẹ ta năm đó sở dĩ ly khai, là vì thân bất do kỷ sao?"

Trung niên vải bào gật đầu, nói: "Đúng vậy, cũng ngươi có nghĩ tới không, lấy Tô Dịch hôm nay thể hiện ra thực lực cùng thiên phú, về sau vì cầu tác đại đạo, há có thể sẽ cả đời lưu lại Thương Thanh đại lục này?"

Thiếu nữ quần màu xanh lông mi khẽ run, im lặng không nói.

Trung niên vải bào vỗ nhè nhẹ bả vai nữ nhi, thanh âm ôn hòa nói: "Ta cũng không hy vọng, ngươi tại trên chuyện thế này, dẫm vào vết xe đổ của ta."

"Phụ thân, ta minh bạch đấy."

Thiếu nữ quần màu xanh gật đầu.

"Ngươi không rõ, bất quá. . . Về sau minh bạch cũng không muộn, bất kể như thế nào, ta làm vì phụ thân, đời này chắc chắn che chở cho ngươi."

Trung niên vải bào cười nói.

Thiếu nữ quần màu xanh ngòn ngọt cười, dứt khoát tiếng nói: "Đã biết rõ phụ thân hiểu rõ ta nhất!"

. . .

Đêm khuya.

Cửu Đỉnh nội thành bên trong một cái quán rượu nhỏ.

Sắc trời đã tối, thực khách từ lâu lần lượt rời đi, chỉ tốp năm tốp ba tửu quỷ tại cụng rượu.

Một thân điếm tiểu nhị ăn mặc Cát Khiêm, ngồi ở đó ngẩn người, thần sắc sáng tối chập chờn.

"Lão gia hỏa, ta mặc dù cải trang trang hoàng, cũng dùng một cái tên giả chữ, nhưng một khi tham dự vào trên Lan Đài pháp hội, nhất định sẽ bị ở đây những lão gia hỏa kia nhìn thấu chân dung."

Cát Khiêm trong miệng nói thầm, "Như vẻn vẹn như thế, cũng thế mà thôi rồi, cũng vạn nhất bị người phát giác được sự hiện hữu của ngươi, cái kia cũng sẽ không hay rồi."

Một lát sau, một đạo thanh âm lộ ra tức giận tại trong đầu Cát Khiêm vang lên, "Nước đến chân, ngươi có phải hay không lại sợ rồi?"

Cát Khiêm nhíu mày: "Nói không phải nói khó nghe như vậy, ta đây không phải đang lo lắng cho ngươi sao?"

"Ít vô nghĩa!"

Lão gia hỏa thanh âm vang lên, "Lần này trên Lan Đài pháp hội, gia hỏa trên người có bí mật tuyệt đối số lượng cũng không ít, tượng những yêu nghiệt cổ đại kia, trên người đương thời kỳ tài, cái nào hay không có một chút bí mật không muốn người biết? Mặc dù có người phát giác được sự hiện hữu của ta, cũng không cần phải lo lắng cái gì."

Dừng một chút, lão gia hỏa tiếp tục nói: "Huống chi, cơ hội lần này khó có được, như có thể đi…đó Tu Di tiên đảo đi một lần, không nói chính xác, còn phát hiện ra có thể chữa thương cho ta vận may lớn, vô luận như thế nào, tiểu tử ngươi cũng phải tranh thủ đến một khối Tu Di phù!"

Cát Khiêm trở nên đau đầu: "Ta. . . Có thể không đi sao?"

"Không thể!"

"Thật không đi?"

"Đánh chết đều không được!"

"Được rồi."

Cuối cùng, Cát Khiêm mặt mày ủ rũ bóp cái mũi đáp ứng.

. . .

Hai mươi lăm tháng chín.

Sáng sớm.

Hôm nay là Lan Đài pháp hội bắt đầu thời gian.

Trời còn chưa sáng, Cửu Đỉnh nội thành phố lớn ngõ nhỏ lên, liền có thân ảnh tu sĩ như nước chảy, hướng thành Đông phía hội tụ mà đi.

Lan Đài, Cửu Đỉnh thành một cái đạo tràng lớn nhất, xưa nay đến nay, một mực từ Đại Hạ hoàng thất khống chế, đủ dung nạp mấy vạn người.

Tin đồn tại trước đây thật lâu, Lan Đài là Đại Hạ hoàng thất tổ tiên "Cửu Đỉnh Vũ Hoàng" mở, chuyên môn để cho đệ tử tông tộc tu luyện cùng chiến đấu sử dụng.

Mà lúc này dẫn phát khắp thiên hạ chú mục chính là "Lan Đài pháp hội", liền đem tại Lan Đài tiến hành.

"Cái này một hồi chưa từng có việc trọng đại, cuối cùng muốn lên diễn!"

Có người kích động.

"Cũng không biết, cuối cùng có thể vấn đỉnh đệ nhất danh đấy, là yêu nghiệt cổ đại, còn là kỳ tài đương thời."

Có người chờ mong.

"Ước chừng hơn vạn tu sĩ tham dự cạnh tranh theo đuổi cùng đối chiến, cuối cùng chỉ một trăm người có thể thu được Tu Di phù, cạnh tranh như vậy, đã định trước cực kỳ thê thảm !"

. . . Trong thành rất náo nhiệt, cho dù là sáng sớm, khắp nơi đều là thân ảnh tiến về trước Lan Đài, chi chít, phảng phất giống như một mảnh dài hẹp như suối chảy, theo mạng nhện giống nhau đường phố trong tuôn ra, rồi sau đó hướng cùng một nơi dũng mãnh lao tới.

Thanh Vân tiểu viện.

Tô Dịch ăn uống no đủ, lười biếng nằm ở bên trong ghế dựa mây.

"Tô huynh, ngươi ban đêm muốn ăn cái gì, ta trở về đến cấp ngươi làm."

Nguyệt Thi Thiền ôn nhu hỏi.

Thiếu nữ áo trắng như tuyết, lưng đeo Thiền Tâm linh kiếm, thanh tú động lòng người đứng ở xuống, thân ảnh yểu điệu thẳng giống như theo trong bức họa đi tới.

Tô Dịch cười nói: "Nhớ thương chút chuyện này làm chi, chuyên tâm tham chiến là tốt rồi."

"Mỗi gặp đại sự có yên tĩnh, đây chính là Tô huynh ngươi thường xuyên nói."

Nguyệt Thi Thiền chớp chớp tinh mâu.

Tô Dịch yên lặng.

"Chủ nhân, ta đây cùng Thi Thiền cô nương liền đồng loạt xuất phát."

Nguyên Hằng cũng đã chuẩn bị thỏa đáng, thoả thuê mãn nguyện.

Tô Dịch khoát tay nói: "Đi đi."

Đưa mắt nhìn thân ảnh của hai người ly khai, Tô Dịch lại nghỉ tạm một phen, liền quay ngược về phòng, giống nhau lúc trước tĩnh tâm tiềm tu như vậy.

Lan Đài pháp hội là cả Thương Thanh đại lục việc trọng đại, nhận hết nhìn chăm chú.

Tham dự lần thịnh hội này, có danh khắp thiên hạ đương thế kỳ tài, có nội tình kinh khủng lai lịch phi phàm yêu nghiệt cổ đại, có oai phong một cỏi, uy chấn một phương đại nhân vật. . .

Dù là tu sĩ không đủ tư cách tham dự trong đó, đều đối với lần này chờ mong không thôi.

Cũng đối với những thứ này, Tô Dịch lại nâng không nổi một tia hứng thú.

Đây cũng không phải là là mọi người đều say mình ta tỉnh, tự cao tự đại.

Tô Dịch vẻn vẹn chẳng qua là cảm thấy thịnh hội như vậy có chút nhàm chán, xa thua kém hơn im lặng thanh tu càng có ý nghĩa.

Tới gần buổi trưa thời gian.

Tô Dịch theo Thanh Vân tiểu viện đi ra, dạo chơi đi vào đối diện với góc Hạnh Hoa lầu, điểm một chén chiêu bài đồ hộp, ăn có tư có vị.

Trong lầu sinh ý rất quạnh quẽ.

Chưởng quầy cũng vô tình bộ dạng.

Bởi vì ngày hôm nay trong thành, đại đa số người cũng đã đi xem náo nhiệt rồi.

Nếm qua đồ hộp, Tô Dịch tính tiền lúc rời đi, chưởng quầy nhịn không được hỏi: "Nhìn qua công tử chính là người trong tu hành, vì cái gì không đi thành Đông Lan Đài coi trộm một chút?"

Tô Dịch cười nói: "Những náo nhiệt kia, bù không được ngươi trong tiệm này một chén đồ hộp."

Dứt lời, chắp tay mà đi.

Chưởng quầy giật mình, không khỏi một trận xem thường, một chén đồ hộp đều thỏa mãn? Người trẻ tuổi kia, một chút truy cầu đều không có!

Chạng vạng tối thời gian, ánh nắng chiều như lửa.

Cửu Đỉnh thành dần đến vô cùng náo nhiệt, trà bất chấp mọi thứ quán rượu, đầu đường cuối ngõ, thậm chí cả sòng bạc thanh lâu, đều bị đang nghị luận ngày hôm nay tại Lan Đài trình diễn từng tràng đặc sắc quyết đấu.

Cả tòa thành trì, đều so với trước kia ồn ào náo động ba phần.

Thanh Vân tiểu viện.

Nguyệt Thi Thiền, Nguyên Hằng chiến thắng trở về.

Hai người đuôi lông mày thời gian cũng mang theo một tia vẻ nhẹ nhàng.

Bọn hắn cùng Tô Dịch cùng một chỗ, ngồi ở trong đình viện, một bên uống rượu một bên nói chuyện với nhau, nói qua một chút ngày hôm nay trên Lan Đài pháp hội đủ loại sự tình.

Tô Dịch cũng không có lộ ra vẻ không kiên nhẫn, lẳng lặng lắng nghe.

"Các ngươi cố gắng nghỉ ngơi, về sau vài ngày chiến đấu, đã định trước sẽ càng ngày càng kịch liệt, mà các ngươi gặp được đối thủ nhất định sẽ càng ngày càng mạnh."

Đêm khuya thời điểm, Tô Dịch dặn dò một phen, liền quay ngược về phòng, ý định tiếp tục tu luyện.

Gần nhất những ngày gần đây, bởi vì không có cái khác vụn vặt chuyện làm nhiễu, làm cho hắn tu vi của mình cũng tiến bộ rất nhanh, cho tới bây giờ, khoảng cách Nguyên Phủ cảnh Hậu Kỳ đã chỉ thiếu chút nữa.

Sáng sớm hôm sau.

Nguyệt Thi Thiền cùng Nguyên Hằng lại lần nữa lên đường, tiến về trước tham gia Lan Đài pháp hội.

Tô Dịch sinh hoạt giống nhau lúc trước.

Trên Lan Đài pháp hội phát sinh những thứ kia làm thiên hạ chú mục chính là chiến đấu, phảng phất giống như hoàn toàn cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào.

Chỉ bất quá tại ngày hôm nay chạng vạng tối, làm Nguyên Hằng cùng Nguyệt Thi Thiền cùng một chỗ phản hồi thời gian, sắc mặt lại khó nén

kích động.

Hắn trước tiên nói với Tô Dịch, ngày hôm nay trên Lan Đài pháp hội, hắn cảm nhận được một cỗ giống như Huyền Vũ Chân Khí kinh lực lượng chấn động!

"Nói như vậy, Cát Khiêm cũng tham dự vào trong Lan Đài pháp hội?"

Tô Dịch lập tức tới hứng thú.

Nguyên Hằng gật đầu: "Đúng vậy, bất quá Cát Khiêm dùng một cái tên giả chữ, tự xưng kêu Cát Trường Linh."

Tô Dịch không khỏi cười rộ lên, "Tiểu tử này đại nghịch bất đạo a, dám dùng sư tôn của hắn Thôn Hải vương tục danh rêu rao khắp nơi."

Nói đến đây, hắn giống như ý thức được cái gì, thân ảnh lóe lên, liền tới đến bên ngoài Thanh Vân tiểu viện.

Bá!

Cơ hồ cùng một thời gian, Tô Dịch thần thức khoách tán ra, ngay lập tức bao trùm trong đường phố phụ cận.

Đường phố trên như nước chảy, người đến người đi.

Tại trong thần thức của Tô Dịch, nhạy cảm bị bắt được, tại chỗ rất xa địa phương, một đạo thân ảnh thon gầy đang mặc đạo bào màu vàng hơi đỏ, cũng như chạy trốn chui vào trong biển người mênh mông, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

"Quả nhiên, Cát Khiêm này cũng đã nhận ra Nguyên Hằng khí tức trên thân chấn động, trên đường theo dõi tới."

Tô Dịch bên môi nổi lên một vòng ý vị thâm trường độ cong.

Lòng hiếu kỳ hại chết mèo.

Tô Dịch dám khẳng định, căn bản không cần bản thân đi chủ động tìm kiếm, làm phát giác được trên đời này còn những người khác cũng tu luyện có Huyền Vũ Chân Khí kinh về sau, Cát Khiêm cái này quá mức cẩn thận thằng nhát gan, chắc chắn sẽ không bỏ trốn mất dạng như vậy.

Trái lại, gia hỏa này sớm muộn sẽ chủ động tìm tới tận cửa rồi!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 523: Tôn Nhau Lên Thành Thú Vị

Thanh Vân tiểu viện.

Tô Dịch dặn dò Nguyên Hằng nói: "Vừa rồi Cát Khiêm trên đường theo dõi ngươi mà đến, bất quá không quan hệ, ngươi ngày mai sẽ làm sự tình gì cũng không có phát sinh, tiếp tục tham gia Lan Đài pháp hội đây "

Nguyên Hằng vội vàng lĩnh mệnh đáp ứng.

Cùng lúc đó.

Cát Khiêm ước chừng vòng hơn mười con phố ngõ hẻm, đi về xác nhận nhiều lần, cuối cùng xác nhận không có ai đuổi theo về sau, lúc này mới ở trong thành một dòng sông nhỏ bên cạnh đứng im lặng hồi lâu chừng.

Hắn lau mồ hôi lạnh, dài nôn một ngụm trọc khí, đột nhiên phát giác được có chút không đúng, nói: "Lão gia hỏa?"

Không người trả lời.

"Lão gia hỏa ngươi ngược lại nói chuyện a, trước không phải là ngươi để cho ta theo dõi Nguyên Hằng kia hay sao? Hiện tại tung tích bại lộ, ngươi mà bắt đầu giả chết đúng hay không?"

Cát Khiêm không ngừng nói móc châm chọc.

Nhưng vượt quá hắn dự liệu, lão gia hỏa trước kia thời điểm chắc chắn nổi trận lôi đình cùng bản thân cãi lộn, lần này lại thời tiết thất thường một

mực không có lên tiếng.

Cát Khiêm ý thức được bất thường.

Hắn trầm mặc rất lâu, nói: "Lão gia hỏa, ngươi đây truyền thụ cho của ta 'Huyền Vũ Chân Khí kinh' có vấn đề lớn, đúng hay không?"

Một đạo thở dài tại trong đầu Cát Khiêm vang lên, "Lão tử hiện tại tâm tình rất loạn, tiểu tử ngươi cũng đừng phiền ta được hay không được?"

Cát Khiêm nhếch miệng cười rộ lên, nói: "Chỉ cần ngươi mở miệng nói chuyện, là được."

"Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, tình huống của hôm nay, cực có thể là một cái cạm bẫy hướng về phía ta đến."

Lão gia hỏa thanh âm vang lên lần nữa, "Nhưng. . . Cũng rất có thể là ta tha thiết ước mơ chuyện tốt, ai. . . Nói như thế nào đây, ta hiện tại nội tâm rất loạn, loạn đến rối loạn tình trạng. . ."

Cát Khiêm còn là lần đầu tiên nhìn thấy, lão gia hỏa luôn luôn ưa thích cùng bản thân khoác lác, sẽ trở nên xoắn xuýt cùng bàng hoàng như vậy, tựa như triệt để không còn chừng mực, tay không đủ xử lý.

Hít thở sâu một hơi, Cát Khiêm thần sắc nghiêm túc nói: "Vậy ngươi đừng nghĩ trước cái này chút, liền nói với ta, ngày mai Lan Đài pháp hội cuối cùng có muốn hay không tham gia?"

Thời gian từng chút một trôi qua.

Lão gia hỏa một mực ở trầm mặc.

Lúc này đây Cát Khiêm trở nên vô cùng có kiên nhẫn, không có thúc giục.

Rất lâu, lão gia hỏa mới thanh âm trầm giọng nói: "Tham gia, ngươi coi như sự tình gì cũng không có phát sinh, nhìn một cái phản ứng của Nguyên Hằng kia. Nếu thật có không thể dự đoán nguy hiểm phát sinh, lão tử bất cứ giá nào, cũng sẽ bảo trụ tiểu tử ngươi không chịu liên luỵ!"

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm đã mang theo một vòng kiên quyết.

Cát Khiêm nhẹ gật đầu, nói: "Tốt!"

"Hả? Ngươi lần này đáp ứng rất lưu loát a, cuối cùng những năm này không có phí công giáo tiểu tử ngươi tu hành."

Lão gia hỏa thanh âm lộ ra một tia vui mừng.

Hắn biết rõ Cát Khiêm tính tình hạng gì cẩn thận cùng cẩn thận, lần này Cát Khiêm có thể đáp ứng chuyện này như vậy, để cho hắn đến nỗi đều có chút cảm động.

"Dù sao ngươi lão gia hỏa này nói, sẽ đánh bạc mệnh cam đoan ta chu toàn, ta còn sợ cái cầu a."

Cát Khiêm cười ha hả nói.

Lão gia hỏa: ". . ."

. . .

Hai mươi bảy tháng chín.

Lan Đài pháp hội tiến hành ngày thứ ba.

Tham dự cạnh tranh theo đuổi hơn một vạn ba ngàn vị trí tu sĩ Nguyên Đạo, đã bị loại bỏ đi khoảng bảy phần mười.

Cũng là bắt đầu từ hôm nay, cạnh tranh bắt đầu trở nên kịch liệt.

Những yêu nghiệt cổ đại này, đương thời kỳ tài cũng dồn dập vận dụng thực lực chân chính, trình diễn một cuộc lại một cuộc đặc sắc tuyệt luân tranh phong quyết đấu.

Cho đến cảnh ban đêm phủ xuống thời giờ, Cửu Đỉnh thành phố lớn ngõ nhỏ, trà bất chấp mọi thứ quán rượu chi địa, đều đã bắt đầu dồn dập thảo luận, cuối cùng những cường giả kia có thể đưa thân một trăm người đứng đầu.

Lại có nào có một không hai nhân vật, có thể đứng vào mười thứ hạng đầu.

Bên ngoài Lan Đài.

"Tâm Chiếu cô nương, chúng ta đã ở Vân Trạch lâu chuẩn bị xuống tiệc rượu, tất cả mọi người hy vọng có thể mời Tâm Chiếu cô nương trước tới tham gia."

Một vị thanh niên anh tuấn ngân bào ân cần phát ra mời.

Văn Tâm Chiếu đứng im lặng tại chỗ một hồi rất lâu, không tập trung lắc đầu nói: "Thật có lỗi, ta còn có việc."

"Tâm Chiếu sư tỷ, Thanh Ất đạo tông Lý Hàn Đăng đêm nay thiết yến, nâng ta tới hỏi có tham gia hay không."

"Tâm Chiếu sư tỷ, Chưởng giáo nói đêm nay sẽ mang theo chúng ta chút đệ tử chân truyền này, tiến về trước bái phỏng Cửu Đỉnh thành một ít đại nhân vật, không biết người tham gia sao?"

Khu vực phụ cận, rất nhiều người dồn dập hỏi ý, đối mặt Văn Tâm Chiếu thời gian, đều mang theo kính sắc.

Hôm nay Lan Đài pháp hội đã chấm dứt, đến ban đêm, tự nhiên là yến ẩm buông lỏng thời điểm, đến từ bất đồng thế lực thế hệ tuổi trẻ đệ tử, cũng sẽ nhân cơ hội này tiến hành xã giao cùng trao đổi.

Chính là những đại nhân vật kia, cũng đều có các mời.

Mà tượng Văn Tâm Chiếu tiểu kiếm yêu danh chấn thiên hạ như vậy, Vân Thiên thần cung một đời tuổi trẻ chói mắt nhất Tiên Tử nhân vật, tự nhiên nhận lấy rất nhiều thanh niên tài tuấn truy cầu.

Mà đối với những lời mời này, Văn Tâm Chiếu đều từng cái từ chối nhã nhặn.

Nàng đêm nay có chuyện quan trọng khác.

"Nguyên Hằng đại ca!"

Đột nhiên, Văn Tâm Chiếu đôi mắt đẹp sáng ngời, hướng xa xa nghênh đón.

Nguyên bản đám người cầm giữ tại phụ cận Văn Tâm Chiếu, dồn dập giơ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy một nam một nữ từ nơi không xa đi tới, nam tử thân ảnh cao lớn, tướng mạo bình thường không có gì lạ.

Ngược lại là thiếu nữ bên người nam tử, làm cho tất cả mọi người bằng sinh kinh diễm, sững sờ cái kia.

Chỉ thấy cô gái kia áo trắng như tuyết, lưng đeo cổ kiếm, tóc xanh như suối, ngọc dung thanh lệ tuyệt mỹ, khí chất linh hoạt kỳ ảo lành lạnh, thẳng giống như Quảng Hàn tựa tiên tử, siêu nhiên xuất trần.

Chính là cùng Văn Tâm Chiếu bực tiểu kiếm yêu danh vang rền thiên hạ này đứng chung một chỗ, lại hoàn toàn cũng không kém cỏi!

Một nam một nữ này, tự nhiên là Nguyên Hằng cùng Nguyệt Thi Thiền.

"Tâm Chiếu cô nương, chúng ta đi thôi."

Nguyên Hằng lộ ra nụ cười thật thà.

Văn Tâm Chiếu mong đợi nói: "Ta đều từ lâu không thể chờ đợi được cùng với Tô huynh gặp mặt, đúng, sư tôn ta đợi tí nữa cũng tới."

Nàng cũng chú ý tới Nguyệt Thi Thiền, nội tâm cũng bị đối phương dung nhan tuyệt mỹ lành lạnh như băng kia kinh diễm đến.

Bất quá, dù sao cũng là lần đầu gặp nhau, tại Nguyên Hằng dẫn tiến xuống, nàng cùng Nguyệt Thi Thiền vẻn vẹn chỉ là một chút hàn huyên, liền cùng Nguyên Hằng cùng rời đi.

"Cái kia chính là Nguyệt Thi Thiền a, quả nhiên đẹp như tiên tử loại!"

Đưa mắt nhìn bọn hắn ly khai, có người không khỏi cảm khái.

Lan Đài pháp hội đã đã tiến hành ba ngày, Nguyệt Thi Thiền dung nhan vốn là cực xuất chúng, hơn nữa hắn kiếm đạo tạo nghệ cũng rất cường đại, sớm đưa tới không biết nhiều ít chú ý.

Có người hiểu chuyện càng là xưng hô hắn Thi Thiền tiên tử.

"Tên kia là ai? Dựa vào cái gì có thể làm bạn tại tiểu kiếm yêu cùng bên người Nguyệt Thi Thiền?"

Không ít người đối với Nguyên Hằng ước ao ghen tị.

"Có ý tứ, một cái yêu tu mà thôi, lại tốt hai vị tuyệt đại đại mỹ nhân coi trọng, thật đúng là kỳ quái."

Cách đó không xa, Hoàn Thiếu Du tóc tím kim quan cũng chú ý tới một màn này, lông mày không khỏi khẽ nhướng mày.

Nữ tử phượng bào nhìn có chút hả hê nói: "Đã xong, Thiếu chủ chợt nhìn trúng hai đại mỹ nhân, đều sớm bị người nhanh chân đến trước rồi."

Hoàn Thiếu Du xa tắp nói ra: "Bằng kinh nghiệm Ngự Nữ của ta, liếc mắt liền nhìn ra, vô luận là Văn Tâm Chiếu, hay Nguyệt Thi Thiền, đều vẫn còn thân xử tử, cái này còn nói gì nhanh chân đến trước?"

Nữ tử phượng bào gắt một cái: "Ngươi cái này sắc phôi, vốn đã sớm tại tiểu cô nương người ta chủ ý!"

Hoàn Thiếu Du vuốt cằm, nói: "Sai rồi, ta chỉ là thưởng thức vẻ đẹp của các nàng , yêu quý các nàng tài tình, không đành lòng các nàng bị những nam tử tầm thường trong thế tục này phiền nhiễu, cho nên mới quyết định đứng ra, rải cứu các nàng tại trong nước lửa, làm cho các nàng có thể bước lên ta đây cái thuyền lớn, cả đời tiêu dao khoái hoạt."

Nữ tử phượng bào ngây ngốc một chút, cảm khái nói: "Thiếu chủ. . . Người thật là đủ vô sỉ."

Hoàn Thiếu Du cười ha ha lên, nói: "Ở nơi này là vô sỉ, rõ ràng chính là như ta đây loại nam nhi vốn hẳn nên gánh chịu trách nhiệm!"

Lúc nói chuyện, hắn đã lớn bước mà đi.

. . .

Đêm nay Thanh Vân tiểu viện, nghênh đón tới hai vị khách nhân.

Cảnh ban đêm như nước, sơ tinh Đạm Nguyệt, gió mát phất phơ.

Mùa thu ban đêm, nhẹ nhàng khoan khoái hợp lòng người.

Trong đình viện, Tô Dịch một bên nằm ở bên trong ghế dựa mây phẩm trà, một bên cười nói: "Nói như vậy, những ngày này, ngươi một mực ở tìm ta?"

Tại hắn đối diện, Văn Tâm Chiếu nhẹ nhàng cười nói: "Đây là tự nhiên, đối với ta mà nói, Tô huynh tựu như cùng một bộ kiếm đạo bí tịch còn sống, vừa gặp phải cùng kiếm đạo có liên quan hoang mang, cũng làm người ta nhịn không được muốn cùng Tô huynh gặp mặt."

Tô Dịch yên lặng.

Văn Tâm Chiếu mặc váy dài giản nhã, mái tóc tùy ý buộc thành đuôi ngựa, ngỗng cái cổ tiêm tú, da thịt tinh oánh trắng muốt, trong tuyệt mỹ mang theo một tia dí dỏm đẹp mỹ lệ ý vị, cực đẹp mắt đẹp lòng.

Vị tiểu kiếm yêu Vân Thiên thần cung một đời tuổi trẻ chói mắt nhất này, hôm nay tại trên Lan Đài thịnh hội gặp được Nguyên Hằng, lúc này hãy cùng tới.

Hơn nữa còn gọi sư tôn của nàng Hàn Yên chân nhân tới.

Hàn Yên chân nhân ôn nhu hỏi: "Tô tiểu hữu, thứ cho ta mạo muội hỏi một câu, người vì sao phải không tham gia Lan Đài pháp hội lần này?"

Nàng lần đầu tiên nhìn thấy Tô Dịch thời gian, nhỏ hơi ngẩn ra, không cách nào tưởng tượng, một cái thiếu niên tuấn tú như vậy, là dựa vào cái gì để cho Văn Tâm Chiếu kính yêu cùng tôn sùng như vậy đấy.

Mà theo nói chuyện với nhau, Tô Dịch cái kia không quan tâm hơn thua, lạnh nhạt tự nhiên phong thái, thật ra khiến Hàn Yên chân nhân có chút thưởng thức, ngược lại cũng không có cái gì thành kiến cùng loại trừ.

Chỉ bất quá, nội tâm đúng là vẫn còn có không ít nghi hoặc.

Không chờ Tô Dịch mở miệng, một bên Nguyệt Thi Thiền thanh tiếng nói: "Thịnh hội như vậy, đối với Tô huynh mà nói, kì thực rất vô vị, mặc dù tham dự trong đó, cũng chỉ sẽ lãng phí thời gian của Tô huynh."

Nàng một mực ngồi ở bên cạnh Tô Dịch, áo trắng như tuyết, khuôn mặt như vẽ, tại cảnh ban đêm dưới ánh trăng, có vẻ lành lạnh mà trầm mặc.

Nhưng vẻ đẹp của nàng, lại làm cho không người nào có thể bỏ qua sự hiện hữu của nàng.

Bất quá, nghe tới nàng trả lời như vậy, hãy để cho Hàn Yên chân nhân sửng sốt một chút, nói: "Không thú vị?"

Cái này chuẩn bị nhận thiên hạ nhìn chăm chú, hấp dẫn không biết nhiều ít yêu nghiệt kỳ tài cạnh lẫn nhau đấu võ thịnh hội, thế nào đến Tô Dịch cái kia, liền biến thành không thú vị đúng không?

Văn Tâm Chiếu cũng nhỏ hơi ngẩn ra, chợt hé miệng cười nói: "Sư tôn, ta sớm nói với ngài qua, Tô huynh cùng những yêu nghiệt cùng kỳ tài này không đồng dạng như vậy."

Hàn Yên chân nhân ổn ổn tâm thần, đúng là vẫn còn nhịn không được, nói: "Tô tiểu hữu, trước Tâm Chiếu nói với ta, vài ngày trước tại Sơ Vân hồ giết chết ta Vân Thiên thần cung đại trường lão Hoắc Thiên Đô khách áo bào xanh, cực có thể chính là ngươi, không biết ngươi đối với ấy. . ."

Không chờ nói xong, Tô Dịch thả chén trà nhỏ trong tay ra, thuận miệng nói: "Đúng vậy, là ta giết đấy."

Hàn Yên chân nhân: ". . ."

Văn Tâm Chiếu thân thể mềm mại cũng khẽ run lên, đôi mắt đẹp trợn to, vốn vậy mà đúng như bản thân sở liệu như vậy!

Hàn Yên chân nhân hít thở sâu một hơi, hỏi lần nữa: "Nhưng nếu thật sự là ngươi giết, Hoắc thị nhất tộc là thế nào không tìm làm phiền ngươi?"

Tô Dịch hơi hơi nhíu mày.

Văn Tâm Chiếu vị sư tôn này, xem ra xinh đẹp thành thục như vậy, thanh nhã xuất chúng, nhưng thế nào tượng người hiếu kỳ cục cưng giống nhau.

Suy nghĩ một chút, tránh cho lại bị truy vấn ngọn nguồn, Tô Dịch nói thẳng: "Những ngày này, ta không chỉ giết Hoắc Thiên Đô, muốn giết Thiên Khu Kiếm Tông Chu Phượng Chi, Thanh Ất đạo tông Lặc Phong, Đinh Hạc, thế lực sau lưng bọn hắn. . . Cho đến bây giờ, đều còn không có cơ tới tìm ta phiền toái. Nguyên nhân cũng rất đơn giản, có người ở giúp ta phong tỏa tin tức."

Hàn Yên chân nhân lập tức ngây dại.

Văn Tâm Chiếu cũng giật mình ở đó.

Thầy trò hai người này, hoàn toàn bị lời nói của Tô Dịch kinh sợ đến.

Trái lại Nguyệt Thi Thiền, Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình, đều luyện tập tới lấy thường, thấy nhưng không thể trách.

Thần sắc bất đồng cùng phản ứng, tại đây cảnh ban đêm dưới ánh trăng, tôn nhau lên thành thú vị.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 525: Sát Tâm

Nửa ngày, Hàn Yên chân nhân cái này mới lấy lại tinh thần, nói: "Vốn Tô tiểu hữu trẻ tuổi còn trẻ đã cầm giữ chiến lực bất khả tư nghị như thế , xem, trước là ta khinh thường tiểu hữu."

Thanh âm như trước nhu hòa uyển êm tai.

Cũng Tô Dịch vẫn có thể nghe ra, cái kia giữa những hàng chữ nghĩ một đằng nói một nẻo.

Hắn cười cười, không tiếp tục giải thích.

Chuyện thế gian thường thường như thế, có nên nói hay không xuất siêu ra một người nhận thức phạm trù sự thật thời gian, lấy được nhất định là bán tín bán nghi, thậm chí cả hiểu lầm.

Chỉ người hiểu rõ, mới có thể chân chính đi tin tưởng.

Đây cũng không phải là là chửi bới.

Xét đến cùng, chính là nhận thức bất đồng mà thôi.

Như Văn Tâm Chiếu, thì là một loại phản ứng khác, vị tiểu kiếm yêu này đôi mắt đẹp sáng lên, giật mình nói ra: "Trách không được ngươi không tham gia Lan Đài pháp hội, đổi thành ta có được ngươi lực lượng như vậy, nhất định cũng sẽ cảm thấy không thú vị."

Dễ nghe thanh âm đinh đông ở bên trong, mang theo không che giấu hâm mộ.

Hàn Yên chân nhân ánh mắt càng vi diệu rồi, nha đầu kia. . . Hoàn toàn như bị đổ thuốc mê, tiếp tục như vậy cũng như thế nào cho phải?

Đúng lúc này, bên ngoài Thanh Vân tiểu viện chợt vang lên một trận tranh chấp thanh âm.

"Các ngươi Đại Hạ hoàng thất quản thật là rộng, ta chỉ là tới bái phỏng mà thôi, vì sao phải ngăn trở ta? Lẽ nào chủ nhân cái đình viện này rất lợi hại?"

Đây là một đạo âm thanh trong trẻo, mang theo một tia không vui.

"Hoàn công tử tốt nhất như vậy dừng lại, bằng không, như huyên náo không thoải mái, cũng sẽ không tốt."

"Đúng không, ta đây ngược lại thật muốn thử một lần, có thể huyên náo không có nhiều vui sướng."

Nghe thế loại tranh chấp, Tô Dịch nhíu mày.

Hoàn công tử?

Chẳng lẽ là Ma tộc Hoàn thị người?

Ngay tại Tô Dịch suy nghĩ thời gian, một đạo âm thanh trong trẻo kia chợt mà trở nên vang dội, truyền vào trong Thanh Vân tiểu viện, "Tâm Chiếu cô nương, Thi Thiền cô nương, Hoàn mỗ mạo muội tới chơi, kính xin hiện thân gặp mặt!"

Văn Tâm Chiếu cùng Nguyệt Thi Thiền đều là khẽ giật mình, hơi nghi hoặc một chút.

"Là Hoàn Thiếu Du, Ma tộc Hoàn thị hậu duệ dòng chính!"

Hàn Yên chân nhân đồng tử ngưng tụ, "Kẻ này tại ba ngày này trên Lan Đài pháp hội biểu hiện cực kỳ kinh người, phàm là cùng giao đấu giả, đều bị hắn một chiêu trấn áp đánh bại, hơn nữa người bị thua đều bị thương nghiêm trọng, không thiếu một chút tu sĩ bị hủy diệt đạo hạnh, thủ đoạn cực bá đạo tàn bạo."

"Nguyên lai là hắn!"

Nguyên Hằng động dung.

"Ha ha ha, khen trật rồi, Hoàn mỗ cũng không dám nhận!"

Bên ngoài Thanh Vân tiểu viện vang lên Hoàn Thiếu Du tiếng cười cởi mở.

Hiển nhiên, hắn đã đã nghe được trong đình viện nói chuyện với nhau.

Lúc này thời điểm, Văn Tâm Chiếu cùng Nguyệt Thi Thiền cũng rốt cuộc minh bạch là ai, cũng hai người đều càng nghi ngờ.

Bởi vì các nàng cùng Hoàn Thiếu Du căn bản không hề có quen biết gì, cả biết đều chưa nói tới.

"Không biết?"

Tô Dịch hỏi.

Văn Tâm Chiếu cùng Nguyệt Thi Thiền đều gật đầu.

Tô Dịch hơi nhíu mày.

Đúng lúc này, Hoàn Thiếu Du thanh âm vang lên lần nữa: "Tâm Chiếu cô nương, Thi Thiền cô nương, đêm nay có Đại Hạ hoàng thất gia hỏa mất hứng, hôm khác ta lại tự mình bái phỏng hai vị, đến lúc đó chúng ta cùng một chỗ nâng cốc ngôn hoan, ngồi mà luận đạo, tin tưởng hai vị cô nương chắc chắn thích vô cùng đấy."

Văn Tâm Chiếu lại nhịn không được, nói: "Không thân chẳng quen, vốn không quen biết, ngươi người này thế nào vô lễ như thế? Nói cho ngươi biết, đời này ta đều không muốn cùng ngươi người bậc này quen biết!"

Nguyệt Thi Thiền lông mày hơi nhíu, mặc dù trầm mặc không nói, nhưng thần sắc càng lành lạnh rồi.

Thanh Vân tiểu viện cách đó không xa.

Tóc tím kim quan, một bộ ngọc bào Hoàn Thiếu Du chắp tay tại cõng, thản nhiên cười nói: "Tâm Chiếu cô nương, nói cũng không thể nói rất tuyệt, ngươi cùng Thi Thiền cô nương đồng dạng, đều là ta Hoàn Thiếu Du cực thưởng thức tuyệt thế giai nhân, về sau a. . . Chúng ta khẳng định có rất nhiều thời gian cùng một chỗ!"

Dứt lời, hắn quay người mà đi.

Khu vực phụ cận, những thứ kia ngăn cản Hoàn Thiếu Du tiến về trước Thanh Vân tiểu viện Đại Hạ cấm vệ, đều thầm buông lỏng một hơi.

Đối mặt Hoàn Thiếu Du vị này lấy điên cuồng bá đạo lấy xưng Hoàn thị hậu duệ, chút chuyện này Đại Hạ cấm vệ cũng chịu đựng lấy áp lực thực lớn.

Hoàn hảo, Hoàn Thiếu Du tối nay cũng không nháo sự.

Trong Thanh Vân tiểu viện.

Văn Tâm Chiếu đuôi lông mày hiện lên một vòng vẻ giận, nói: "Gia hỏa này ỷ vào uy thế Ma tộc Hoàn thị, thật đúng là vô pháp vô thiên!"

Nguyệt Thi Thiền thanh tiếng nói: "Một cái đồ vô sỉ bướng bỉnh ti tiện mà thôi, muội muội không cần để ở trong lòng."

Bên trong ghế dựa mây, Tô Dịch ngữ khí tùy ý lạnh nhạt, "Nói không sai, không cần vì loại đồ hỗn trướng này đưa tức giận, hắn như lại dám dây dưa các ngươi, ta cam đoan để cho hắn chết rất khó coi."

Nguyên Hằng chấn động trong lòng, chủ nhân đây là động sát tâm a!

Cũng đúng, cái kia Hoàn Thiếu Du lại dám đánh Tâm Chiếu cô nương cùng Thi Thiền cô nương chủ ý, hoàn toàn chính là chán sống.

Hàn Yên chân nhân nhịn không được nhắc nhở: "Tô tiểu hữu, Ma tộc Hoàn thị từ lúc ba vạn năm trước thời gian, liền bị dự là thiên hạ đệ nhất Ma đạo thế lực, hắn tông tộc. . ."

Nàng trước tiên đem Ma tộc Hoàn thị căn nguyên giới thiệu một phen, rồi mới lên tiếng, "Tô tiểu hữu cũng nhớ kỹ, vài ngày trước thời điểm, Ma tộc Hoàn thị Thiên Ma bảo thuyền xông vào Cửu Đỉnh thành sự tình?"

Tô Dịch nhẹ gật đầu.

Hàn Yên thật có người nói: "Nghĩ đến ngươi cũng nhìn ra, Hoàn thị kia khí diễm hạng gì bướng bỉnh ngập trời, chính là Đại Hạ hoàng thất tại cuối cùng, cũng không có đuổi tận giết tuyệt , mặc cho Hoàn thị cường giả bình yên ra khỏi Cửu Đỉnh thành."

Dừng một chút, nàng nghiêm túc nói: "Dưới các loại tình huống này, tiểu hữu chớ có để kích thích, tốt nhất đừng đi Ma tộc Hoàn thị phát sinh xung đột."

Nguyệt Thi Thiền, Nguyên Hằng, Bạch Vấn Tình thần sắc đều hơi khác thường.

Bọn hắn đương nhiên có thể nhìn ra, Hàn Yên chân nhân là một mảnh hảo tâm, thật sự tại vì Tô Dịch cân nhắc, Chỉ là. . . Cái này rõ ràng cho thấy quá lo lắng.

Phải biết, lúc trước Ma tộc Hoàn thị Thiên Ma bảo thuyền, bản thân liền là bị Tô Dịch thao túng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận đánh lui, nếu không phải Ông Cửu cùng chủ nhân hắn ngăn trở, Thiên Ma bảo thuyền cùng những cường giả Hoàn thị kia sớm bị đuổi giết tại chỗ!

Đương nhiên, Nguyệt Thi Thiền bọn hắn cũng hiểu rõ, bực này chuyện bí ẩn dù là nói ra, Văn Tâm Chiếu sư tôn nhất thời nửa khắc chỉ sợ cũng sẽ không tin tưởng rồi.

Hàn Yên chân nhân nhân vật bậc nào, nhạy cảm phát giác được thần sắc của đám người Nguyệt Thi Thiền có chút không đúng, không khỏi nghi ngờ nói: "Các vị hẳn là cảm thấy ta nói không đúng?"

"Cái này. . ."

Nguyên Hằng bọn hắn bả ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Tô Dịch cười cười, nói: "Hảo ý của ngươi, tất cả mọi người có thể nghe ra được, bất quá chuyện này, ta tự có quyết đoán."

Hàn Yên chân nhân là một cái nữ nhân dịu dàng xinh đẹp thành thục, coi như Văn Tâm Chiếu sư tôn, nàng cho thấy một vị thân là trưởng bối vốn có phong phạm cùng khí độ.

Nguyên nhân chính là như thế, Tô Dịch mới không có để ý đối phương trong miệng cái kia "Tiểu hữu" xưng hô, cũng không có bởi vì đối phương

một ít lời mà sinh ra không vui.

Như đổi lại những người khác, căn bản không đủ tư cách để cho hắn đối xử như thế.

"Thật sao, tiểu hữu trong lòng nếu có mưu chắc chắn, vậy dĩ nhiên là cực tốt."

Hàn Yên chân nhân nhẹ gật đầu.

Lại hàn huyên một hồi, nàng cùng Văn Tâm Chiếu liền đứng dậy cáo từ.

Bóng đêm càng thâm, ngày mai Lan Đài pháp hội, liền đem cạnh tranh theo đuổi tuyển chọn ra cuối cùng một trăm danh nhân chọn, chính là Văn Tâm Chiếu cũng cần chuẩn bị cẩn thận một cái.

Trước khi đi, Văn Tâm Chiếu nhịn không được hỏi: "Tô huynh, hậu thiên thời điểm, Lan Đài pháp hội liền đem hạ màn kết thúc, đến lúc đó cũng là thời điểm Lan Đài pháp hội tranh phong kịch liệt nhất, ngươi không có ý định đi xem sao?"

Tô Dịch cười nói: "Nếu các ngươi có thể tấn cấp đến cuối cùng cạnh tranh theo đuổi ở bên trong, ta tự nhiên cam tâm tình nguyện đi xem các ngươi cuối cùng có thể đi tới một bước nào."

Văn Tâm Chiếu đôi mắt đẹp sáng ngời, nói: "Đến lúc đó, ta thỉnh sư tôn đi đón ngươi, như vậy ngươi liền có thể đi vào bên trong Lan Đài trên chỗ ngồi xem lễ đang xem cuộc chiến rồi."

Tô Dịch lắc đầu nói: "Không cần phiền toái, ta có thiếp mời, tùy thời cũng có thể đi."

Văn Tâm Chiếu thản nhiên cười nói nói: "Ta ngược lại quên, bằng Tô huynh thủ đoạn, muốn đi vào Lan Đài vốn là chuyện dễ dàng."

Dứt lời, nàng cùng hắn sư tôn cùng rời đi.

Ly khai Thanh Vân tiểu viện không lâu, Hàn Yên chân nhân lại nhịn không được nói ra: "Tâm Chiếu, Tô Dịch đêm nay nói lời, ngươi. . . Thật sự tất cả đều tin tưởng?"

Văn Tâm Chiếu thanh âm thanh gọt giũa, không chút nghĩ ngợi nói: "Lấy ta đối với Tô huynh rất hiểu rõ, hắn chắc chắn sẽ không ở trên chuyện thế này tự biên tự diễn."

Hàn Yên chân nhân không khỏi u thanh thở dài, nói: "Cũng ta vì cái gì cảm giác không chân thực như vậy đây? Một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh tu vi, làm sao có thể giết chết Hoắc Thiên Đô, Chu Phượng Chi, Lặc Phong, Đinh Hạc bực này Hóa Linh cảnh tồn tại? Nếu như thế, chẳng phải là nói, như đổi lại là ta, cũng đều không là. . . Tô Dịch đối thủ?"

Văn Tâm Chiếu giật mình, ôn nhu nói: "Sư tôn, vả lại không quan tâm những chuyện đó, chờ sau này có cơ hội mở mang kiến thức một chút Tô huynh thực lực, người nghi ngờ trong lòng nhất định sẽ đạt được một cái đáp án rõ ràng."

Hàn Yên chân nhân ừ một tiếng, nói: "Đáng tiếc, hắn lần này không có tham gia Lan Đài pháp hội, muốn kiến thức hắn cuối cùng có khả năng bao lớn, sợ là chỉ có thể chờ đợi về sau rồi."

. . .

Thanh Vân tiểu viện.

Đưa đi Hàn Yên chân nhân cùng Văn Tâm Chiếu thầy trò về sau, Tô Dịch bả Nguyên Hằng gọi vào trước người, nói: "Hôm nay có từng nhìn thấy Cát Khiêm?"

Nguyên Hằng gật đầu nói: "Gặp được, chủ nhân, ta phát hiện gia hỏa này trong chiến đấu, cũng tương tự thi triển ra Huyền Vũ Bá Thế Ấn môn tuyệt học này."

Nói đến đây, hắn chần chừ một chút, nói: "Chủ nhân, người nói ta có hay không muốn chủ động cùng Cát Khiêm tiếp xúc một chút?"

"Không cần."

Tô Dịch đôi mắt chớp động, nói: "Chỉ cần hắn không có đào tẩu, như vậy đủ rồi."

Chính như hắn đoán trước, Cát Khiêm tại phát giác được Nguyên Hằng trên người Huyền Vũ Chân Khí kinh truyền thừa về sau, rõ ràng ý thức được vấn đề.

Dưới các loại tình huống này, Cát Khiêm không có đào tẩu, cũng chỉ có nghĩa là, lòng hiếu kỳ của hắn đã bị câu dẫn ra, sớm muộn sẽ nhịn không được chủ động tới thấy!

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch nói ra: "Hắn như chủ động tìm ngươi bắt chuyện, tiến hành thăm dò, ngươi liền trực tiếp nói cho hắn biết, ngươi tu luyện truyền thừa, là ta truyền thụ."

Cát Khiêm tự nhiên biết rõ hắn là ai, năm đó ở loạn Linh Hải lên, hai người liền đã gặp trực tiếp.

Nếu khiến Cát Khiêm biết rõ, chuyện này cùng hắn Tô Dịch có quan hệ, trong lòng cảnh giác nhất định sẽ tiêu trừ không ít, kể từ đó, hắn nhất định

sẽ xem xét nên như thế nào cùng mình gặp mặt tán gẫu một chút.

"Được."

Nguyên Hằng gật đầu đáp ứng.

"Trở về nghỉ ngơi a."

Tô Dịch khoát tay áo.

Nguyên bản Nguyên Hằng còn muốn cùng Tô Dịch bẩm báo mình một chút trên Lan Đài pháp hội biểu hiện, cũng cuối cùng cuối cùng vẫn là nhịn được.

Hắn làm sao nhìn không ra, bản thân chủ nhân hoàn toàn sẽ không ở ý chút chuyện này?

"Nhất định phải nỗ lực giết tiến một trăm người đứng đầu, như vậy tại Lan Đài pháp hội ngày cuối cùng tranh phong ở bên trong, có thể để cho chủ nhân tại xem lễ trên ghế chứng kiến biểu hiện của ta rồi."

Nguyên Hằng trong lòng ngầm nảy sinh ác độc.

Tô Dịch hoàn toàn chính xác không nghĩ nhiều như vậy.

Bất quá, khi trở lại gian phòng của mình về sau, nhớ tới vài ngày trước thời điểm, mỗi đêm còn muôn ra tay là Nguyệt Thi Thiền chữa thương.

Cho tới bây giờ, theo Nguyệt Thi Thiền trong cơ thể Vu Ma Độc Cổ bị triệt để xóa đi, đột nhiên không hề làm chuyện như vậy, ngược lại làm cho Tô Dịch có một tia buồn vô cớ cảm giác mất mác.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 526: Uy Hiếp

Hai mươi tám tháng chín.

Lan Đài pháp hội tiến hành ngày thứ tư.

So sánh với ba ngày trước, hôm nay trên Lan Đài pháp hội cạnh tranh đặc biệt vô cùng thê thảm.

Nguyên nhân rất đơn giản, ngày hôm nay luận đạo quyết đấu, đem quyết định cuối cùng danh sách một trăm thứ hạng đầu!

Những yêu nghiệt cổ đại kia, kỳ tài đương thời, cũng không dám có nữa giữ lại, dồn dập xuất động toàn lực, e sợ cho tại đây trong lúc mấu chốt lật thuyền trong mương.

Cuối cùng, lúc chạng vạng tối hậu, một trăm vị trí người thắng trận trổ hết tài năng, danh sách một trăm thứ hạng đầu ra lò!

Thiên Mang sơn.

"Chủ thượng, đây là danh sách một trăm thứ hạng đầu lần này."

Ông Cửu đem một phần ngọc giản trình lên.

Trung niên vải bào một chút lật xem, ngữ khí bình thản nói: "Tuy rằng ta rất chờ mong có kỳ tích phát sinh, nhưng không thể không nói, trên danh sách này tuyệt đại đa số tu sĩ, từ lúc tham dự Lan Đài pháp hội thời gian,

liền đã bị đám người bọn họ xem trọng, có thể cuối cùng đưa thân trăm người đứng đầu, cũng không để cho khiến người ngoài ý."

Trên danh sách một trăm thứ hạng đầu, chỉ là những yêu nghiệt cổ đại kia cùng đương đại kỳ tài, liền chiếm cứ chín thành!

Còn lại một thành, riêng phần mình cũng đều có được không tầm thường lai lịch cùng đạo hạnh.

Kết quả như vậy, vốn là tại trong dự liệu của trung niên vải bào.

"Nếu nói là hắc mã lời nói Tô bên người đạo hữu tôi tớ Nguyên Hằng làm tính một cái."

Ông Cửu cười nói nói, " ngày hôm nay trên Lan Đài pháp hội, Nguyên Hằng đánh bại một vị yêu nghiệt cổ đại, cùng hai vị kỳ tài đương thời, một lần hành động giết tiến một trăm thứ hạng đầu liệt kê, là ra lấy hết danh tiếng, không biết nhiều ít lão gia hỏa kinh ngạc, dồn dập tại thăm dò lai lịch của hắn."

"Nguyên Hằng nhưng chưa nói tới là hắc mã."

Trung niên vải bào lắc đầu, "Có Tô Dịch bực này có thể nói nghịch thiên chủ nhân, Nguyên Hằng biểu hiện đâu có thể nào sẽ kém rồi hả? Hắn nếu không có đưa thân một trăm thứ hạng đầu liệt kê, mới là quái sự."

Dừng một chút, hắn lộ ra một vòng dị sắc, nói ra: "Bất quá, lão Cửu ngươi phát hiện sao, một trăm thứ hạng đầu trên danh sách này, có ba người là đến từ Đại Chu tiểu quốc xa xôi kia, theo thứ tự là Nguyên Hằng, Nguyệt Thi Thiền, Cát Trường Linh."

Trung niên vải bào nói qua, ánh mắt nhìn về phía Ông Cửu, "Nguyên Hằng cùng Nguyệt Thi Thiền tự không cần phải nói, Cát Trường Linh này

lại là thần thánh phương nào?"

"Chủ thượng, lão nô cũng đang muốn hướng người bẩm báo chuyện này."

Ông Cửu ánh mắt chớp động , nói, "Cát Trường Linh này sử dụng đạo pháp cùng chiến đấu thủ đoạn, tựa hồ cùng Nguyên Hằng xuất xứ từ nhất mạch."

Trung niên vải bào khẽ giật mình, nói: "Ngươi hoài nghi Cát Trường Linh này cũng cùng Tô Dịch tồn tại nào đó quan hệ?"

Ông Cửu nói: "Kỳ quái địa phương ngay ở chỗ này, Cát Trường Linh tựa hồ tịnh không nhận biết Nguyên Hằng."

Trung niên vải bào nói ra: "Được rồi, không đàm luận những chuyện này, trên người những yêu nghiệt cổ đại này cùng đương thời kỳ tài, người nào còn không có một chút cổ quái kỳ lạ bí mật?"

Suy nghĩ một chút, hắn phân phó nói: "Lão Cửu, ngày mai lúc sáng sớm, ngươi đi Lan Đài trông coi, như Tô đạo hữu giá lâm, liền từ ngươi tự mình đến tiếp giá."

"Vâng."

Ông Cửu lĩnh mệnh.

. . .

Ban đêm, theo Lan Đài pháp hội danh sách một trăm thứ hạng đầu ra lò, Cửu Đỉnh nội thành càng náo nhiệt cùng ồn ào náo động.

"Chư vị cảm thấy, người nào có thể trở thành đệ nhất nhân Lan Đài pháp hội lần này?"

"Đây còn phải nói? Nhất định là Hoàn Thiếu Du, gia hỏa này theo tham chiến đến bây giờ, mỗi lần ra tay đều là một chiêu thất bại địch, cường đại đến tình trạng bất khả tư nghị. Liền như hôm nay, liền có ba vị kỳ tài đương thời cùng một vị yêu nghiệt cổ đại, đều lần lượt thua ở hắn một kích phía dưới!"

"Hoàn Thiếu Du đích xác là cuối cùng bị người xem cho rằng thứ nhất, bất quá, trừ hắn ra, như Tằng Bộc, Xích Giản Tố, Phật tử Trần Luật đợi hơn mười vị trí nhân vật đứng đầu, cũng tương tự có hi vọng trùng kích đệ nhất."

"Không thể không nói, những yêu nghiệt cổ đại kia quá cường đại, ở bên trong kỳ tài đương thời, có thể cùng bọn họ sánh vai đấy, cũng chỉ có một nhóm nhỏ người rải rác kia."

. . . Dưới bóng đêm, Cửu Đỉnh thành các nơi đều đang nghị luận ngày mai sắp diễn ra luận đạo tranh phong.

Làm nói đến Hoàn Thiếu Du thời gian, vô luận là nhân vật già cả, hay những tu sĩ trẻ tuổi kia, đều không phải không thừa nhận, vị hậu duệ Ma tộc Hoàn thị này, là người chọn lựa đứng đầu nhất tranh đoạt đệ nhất danh.

Đồng dạng, bên trong luận đạo tranh phong ngày mai, lấy thực lực tổng hợp mà nói, những yêu nghiệt cổ đại kia rõ ràng muốn so với kỳ tài đương thời kia mạnh hơn không ít.

Có thể cùng những yêu nghiệt cổ đại kia sánh vai đấy, cũng chỉ có Phật tử Trần Luật, Lý Hàn Đăng, Văn Tâm Chiếu, Vũ Văn Thuật bực này đứng đầu nhất chói mắt nhân vật.

Thanh Vân tiểu viện.

"Không tệ, không tệ, ta ngược lại không nghĩ tới, ngươi có thể đưa thân một trăm thứ hạng đầu liệt kê."

Tô Dịch khó có được khen ngợi một câu.

Lần này Lan Đài pháp hội, hấp dẫn toàn bộ Thương Thanh đại lục tu hành giới nhìn chăm chú, vẻn vẹn là có tư cách người tham dự, liền có hơn một vạn người, trong đó không thiếu yêu nghiệt cùng kỳ tài chói mắt cực cường đại .

Nguyên Hằng Đại Đạo căn cơ cùng thiên phú đều chưa nói tới kinh diễm, hôm nay có thể từng bước một giết ra khỏi trùng vây, cuối cùng đưa thân trước một trăm, đúng là không dễ.

"Điều này cũng đối với thua thiệt chủ nhân truyền thụ cho ta vô thượng diệu pháp, thường xuyên cho ta chỉ điểm, bằng không, chắc chắn không có khả năng ta có thành tựu như hôm này."

Nguyên Hằng vò đầu cười ngây ngô, nội tâm cũng cảm khái không thôi.

Mấy tháng trước, hắn hay Đại Chu cảnh nội một cái yêu tu trì trệ vô pháp bước vào con đường Nguyên Đạo tu hành.

Mà sau mấy tháng ngày hôm nay, hắn đã đưa thân Đại Hạ Lan Đài pháp hội một trăm thứ hạng đầu liệt kê, biến hóa to lớn, để cho hắn đều có dường như đã có mấy đời cảm giác.

Một người đắc đạo, gà chó lên trời, cũng bất quá chỉ như vậy!

"Lan Đài pháp hội này, cuối cùng chỉ là một bậc thang trên đại đạo, về sau ngươi còn đường càng dài muốn đi, không được tự mãn như vậy."

Tô Dịch dặn dò.

Nguyên Hằng nghiêm nghị gật đầu.

Hắn do dự một chút, hay nhịn không được, thấp giọng nói: "Chủ nhân, hôm nay trên Lan Đài pháp hội, Hoàn Thiếu Du kia lại đây dây dưa Tâm Chiếu cô nương cùng Thi Thiền cô nương, ngôn từ cực vô sỉ, tuyên bố sớm muộn muốn đem hai vị cô nương. . ."

Hắn không hề tiếp tục nói, nhưng trong lời nói ý vị đã biểu lộ không bỏ sót.

Tô Dịch một đôi con mắt thâm sâu híp híp, lạnh nhạt nói: "Trời cũng muốn mưa, người muốn chịu chết, ngăn đón đều ngăn không được. Ngày mai thời điểm, ta sẽ đích thân đi Lan Đài pháp hội nhìn một cái."

Thọc gậy bánh xe đào được trên người Tô Dịch hắn, cái này còn chịu đựng?

. . .

Sáng sớm hôm sau, hai mươi chín tháng chín.

Ngày mới sáng, Nguyệt Thi Thiền liền chuẩn bị tốt một bàn nóng hổi bữa sáng, sắc hương vị đều đủ.

Cho đến Tô Dịch chậm rãi dùng quá bữa sáng, Nguyên Hằng đã thuê một cỗ bảo liễn , chờ tại bên ngoài Thanh Vân tiểu viện.

Rất nhanh, bảo liễn chở Tô Dịch, Nguyệt Thi Thiền, Nguyên Hằng cùng một chỗ hướng thành Đông Lan Đài tiến đến.

Cuối thu không khí dễ chịu.

Nội thành trồng rất nhiều cây cối cành lá đều đã ố vàng, dưới nắng sớm phảng phất giống như vàng loại sáng lạn.

Tuy rằng ngày mới sáng, nhưng đường phố trên đã là ngựa xe như nước, người qua lại như mắc cửi, đều hướng phía thành Đông Lan Đài phương hướng tiến đến.

Tại khoảng cách Lan Đài còn có mười dặm thời điểm, Tô Dịch bọn hắn không đi không được hạ bảo liễn, lựa chọn đi bộ.

Không có cách, người thật sự nhiều lắm, bảo liễn căn bản không qua được.

Đầu đường cuối ngõ kia, chen vai thích cánh, đám biển người như thủy triều chen chúc, phóng nhãn vừa nhìn, đều là đông nghịt đầu người. Ầm ỹ ồn ào náo động tiếng gầm liên tiếp.

Rầm rộ như vậy, lại Tô Dịch một trận nhíu mày.

Thế nhân buồn vui tịnh không giống nhau.

Tựa như hiện tại, Tô Dịch chỉ cảm thấy rất ồn ào.

"Đi thôi."

Tô Dịch lắc đầu, trước hướng xa xa bước đi.

Trên đường đi, khi thấy áo trắng như tuyết, đeo kiếm mà đi Nguyệt Thi Thiền, thỉnh thoảng có hoặc kinh ngạc, hoặc kích động, hoặc kính sợ, hoặc cuồng nhiệt thanh âm vang lên.

"Mau nhìn, đó chính là Thi Thiền tiên tử! Một vị kiếm đạo kỳ tài danh xứng với thực!"

"Quả nhiên như tin đồn như vậy, Thi Thiền tiên tử băng thanh ngọc khiết, nếu như trên trời tiên tử, làm cho người ta nhìn qua, liền tự ti mặc cảm. . ."

"Nông cạn! Tu sĩ chúng ta càng xem trọng, chính là Thi Thiền tiên tử trên kiếm đạo có một không hai tài tình! Các ngươi không cảm thấy, đây mới là Thi Thiền tiên tử cuối cùng làm người ta si mê cùng ngưỡng mộ địa phương?"

. . . Nghe được những nghị luận kia, Tô Dịch ánh mắt hơi có chút khác thường.

Hắn lúc này mới ý thức được, trải qua bốn ngày thời gian luận đạo tranh phong, Nguyệt Thi Thiền hôm nay nghiễm nhiên đã thành một cái là chói mắt tồn tại chuẩn bị nhận chú mục chính.

Càng làm cho Tô Dịch kinh ngạc chính là, chính là bên người Nguyên Hằng, trên đường đi cũng nhận được rất nhiều ánh mắt chú ý, khiến cho rất nhiều tiếng nghị luận.

"Quả nhiên, Lan Đài pháp hội này chính là một cái thiên hạ chú mục chính là vũ đài, chỉ cần có đầy đủ thực lực cường đại, liền có thể đủ một bước lên trời, dương danh lập vạn, là thế nhân biết."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Tại sắp đến cửa vào Lan Đài thời gian, xa xa đám người rối loạn tưng bừng.

Theo sát lấy, một cái thiếu niên tuấn mỹ tóc tím kim quan, đang mặc ngọc bào hướng Tô Dịch bọn hắn cái này đi tới.

"Thi Thiền cô nương, Hoàn mỗ sớm đã cung kính bồi tiếp đã lâu."

Xa xa đấy, Hoàn Thiếu Du liền cười chào hỏi, dáng tươi cười cởi mở tiêu sái.

Nguyệt Thi Thiền Đại Mi hơi nhíu.

Nguyên Hằng mặt lộ vẻ một vòng vẻ âm trầm, gia hỏa này, quả thực tựa như một khối thuốc cao bôi trên da chó giống nhau!

"Ngươi chính là Hoàn Thiếu Du?"

Tô Dịch hỏi.

Hoàn Thiếu Du khẽ giật mình, ánh mắt đánh giá Tô Dịch một phen, lúc này mới cười ha hả nói ra: "Tại Cửu Đỉnh thành này, còn giống như không ai dám giả mạo ta Hoàn mỗ người."

Thanh âm mang theo nhàn nhạt kiêu căng.

Tô Dịch ồ một tiếng, đều lười tốt nói nhảm, ngữ khí tùy ý nói: "Không muốn chết, về sau liền cách Thi Thiền cô nương cùng Tâm Chiếu cô nương xa một chút, như ngươi không phải muốn tìm chết, ta không ngại tiễn ngươi một đoạn đường."

Lời này vừa nói ra, phụ cận một chút chú ý bên này tu sĩ đều hít vào khí lạnh, lộ ra vẻ không thể tin được.

Gia hỏa này là ai, lại dám như thế cùng vị này lấy bá đạo hung lệ lấy xưng Hoàn thị yêu nghiệt nói chuyện?

Nơi đây khoảng cách cửa vào Lan Đài rất gần, vốn là hội tụ rất nhiều đại nhân vật cùng muôn hình muôn vẻ người tu đạo.

Làm một màn như vậy thời gian, cũng không khỏi đem con mắt nhìn tới, thần sắc khác nhau.

Lại có người dám uy hiếp như vậy Hoàn Thiếu Du?

Thiếu niên áo bào xanh này là ai?

Vì cái gì trước chưa từng thấy hắn?

Phụ cận nguyên bản không khí náo nhiệt, chợt trở nên ngột ngạt yên tĩnh không ít.

Hoàn Thiếu Du ngơ ngác một chút, giống như là không thể tin được bản thân loại, một tay chỉ mình cái mũi, nói: "Ngươi. . . Đây là đang uy hiếp ta?"

Thanh âm hơi có vẻ khoa trương, một bộ ngạc nhiên ngoài ý muốn bộ dạng.

Tô Dịch thản nhiên nói: "Có phải hay không uy hiếp, ngươi có thể thử xem."

Hoàn Thiếu Du ánh mắt một trận chớp động, một lúc sau, hắn dáng tươi cười phóng túng nói: "Được a, chờ hôm nay Lan Đài pháp hội chấm dứt, ta định sẽ đích thân đi tiếp kiến một cái, xem bằng hữu nên như thế nào giết chết ta Hoàn mỗ người!"

Tô Dịch sắc mặt nổi lên vẻ thất vọng, nói: "Ta còn tưởng rằng lấy tính tình điên cuồng thô bạo lấy xưng Hoàn thị tộc nhân, đụng phải bực này khiêu khích về sau, sẽ không chút do dự ra tay, vốn. . . Cũng bất quá chỉ như vậy."

Hoàn Thiếu Du nụ cười trên mặt một chút biến mất, con mắt ở chỗ sâu trong có thô bạo khát máu loại hơi thở lạnh như băng bắt đầu khởi động.

Phụ cận bầu không khí cũng là càng bị đè nén.

Cuối mùa thu thời tiết sáng sớm, vốn là lành lạnh, lúc này theo Hoàn Thiếu Du dáng tươi cười trở thành nhạt, một cỗ rét thấu xương loại hàn ý, lặng yên trong không khí lan ra, để cho khu vực phụ cận những quan vọng giả kia đều toàn thân cứng đờ, tóc gáy đứng đấy.

Ai cũng nhìn ra, giờ khắc này Hoàn Thiếu Du, tựa hồ bị chọc giận!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 527: Ngồi Trên Ngọc Đài Cao

Tại Cửu Đỉnh thành hôm nay, ai cũng hiểu rõ Hoàn Thiếu Du tính tình hạng gì điên cuồng thô bạo.

Hắn làm việc không cố kỵ, bướng bỉnh quái đản, tại tham gia Lan Đài pháp hội những ngày gần đây, phàm là người giao đấu cùng hắn, đều thụ trọng thương.

Không thiếu một chút cường giả Đại Đạo căn cơ đều bị hủy diệt!

Có thể nói, đối với những yêu nghiệt cổ đại cùng kỳ tài đương thời kia mà nói, như không cần thiết, cũng không muốn cùng loại nhân vật điên cuồng hung tàn này giao đấu.

Mà lúc này, tại đây trước cửa vào Lan Đài, đã có người trực tiếp uy hiếp Hoàn Thiếu Du cái tên điên này, hơn nữa còn đem Hoàn Thiếu Du làm tức giận!

Điều này khiến mọi người đều khó có thể tin.

Cái này Đại Hạ thiên hạ, người nào đã tại biết rõ Hoàn Thiếu Du thân phận dưới tình huống, còn đi trêu chọc hắn?

"Là Tô Dịch!"

Cách đó không xa trong đám người, Khương Ly, đám người Vũ Văn Thuật đều nhận ra Tô Dịch, cũng không khỏi lộ ra sắc mặt khác thường.

Hoàn Thiếu Du là tồn tại cực nguy hiểm đáng sợ trong những yêu nghiệt cổ đại kia.

Cũng Khương Ly bọn hắn rõ ràng hơn, nhìn như bất hiển sơn bất lộ thủy Tô Dịch, bàn về nguy hiểm lời nói so với Hoàn Thiếu Du chỉ có hơn chứ không kém!

Cùng lúc đó, một chút yêu nghiệt cổ đại cùng kỳ tài đương thời, cũng đều trong đám người, chú ý tới một màn này, từng cái một đều lộ ra vẻ chú ý.

Trong không khí áp lực căng thẳng.

Hoàn Thiếu Du đột nhiên cười rộ lên, nói: "Ta không biết ngươi người nào cho dũng khí của ngươi, dám khiêu khích ta liên tiếp như thế, nhưng chút chuyện này đều không sao cả."

Hắn vẻ mặt tươi cười, đôi mắt nhìn chằm chằm vào Tô Dịch, gằn từng chữ một: "Đợi ta đạt được một quả Tu Di phù về sau, nhất định phải cùng bằng hữu tốt cho ngươi tốt chơi một chút!"

Nói xong lời cuối cùng, đã mang theo một vòng sát ý làm người ta không rét mà run.

Rồi sau đó, Hoàn Thiếu Du quay người mà đi.

Toàn trường đều kinh ngạc, không hiểu ra sao, tính tình thô bạo điên cuồng như Hoàn Thiếu Du, sao tại lúc này nhịn được?

"Nếu nói điên cuồng, cuối cùng là biểu tượng."

Tô Dịch nhíu mày.

Hoàn Thiếu Du lùi bước, nhìn như có chút mất mặt, cũng Tô Dịch hiểu rõ, loại nhân vật này ngược lại rất khó quấn cùng nguy hiểm.

Điên cuồng, cũng không có nghĩa là lỗ mãng cùng ngu xuẩn.

Ở kiếp trước, Tô Dịch gặp nhiều ra lão ma đầu cố chấp thành điên cuồng, một cái so với một cái âm tàn cùng khó chơi.

Hoàn Thiếu Du hậu duệ Hoàn thị Ma tộc này, có lẽ hung tàn thô bạo, quái đản bướng bỉnh, nhưng tuyệt sẽ không là kẻ ngu dốt.

"Đi thôi."

Không có có mơ tưởng, Tô Dịch mang theo Nguyên Hằng cùng Nguyệt Thi Thiền hướng phía trước bước đi.

Trên đường đi, những tu sĩ kia đều vô thức tránh ra, giống như lo lắng cùng Tô Dịch nhiễm phải liên quan đến, liền sẽ phải gánh chịu đến tự Ma tộc Hoàn thị trả đũa loại.

"Không nghĩ tới, Hoàn Thiếu Du lại nhượng bộ rồi."

Khương Ly con mắt phượng ngưng lại, có chút kinh ngạc.

Vũ Văn Thuật như có điều suy nghĩ nói: "Hoàn Thiếu Du có thể trở thành Ma tộc Hoàn thị trọng điểm tài bồi hậu duệ, tự nhiên không có khả năng vẻn vẹn chỉ là một cái hạng người điên cuồng, có lẽ tại mới vừa rồi cùng Tô Dịch trong lúc giằng co, để cho hắn đã nhận ra chỗ không đúng."

Nói chuyện với nhau thời gian, đám người bọn họ cũng hướng Lan Đài bước đi.

"Chư vị cũng biết thiếu niên áo xanh kia là ai?"

"Không rõ ràng lắm, nhưng có thể khẳng định là, hắn không có tham gia Lan Đài pháp hội, bằng không, sớm đã bị nhận ra thân phận."

"Bất kể như thế nào, có Thi Thiền tiên tử cùng Nguyên Hằng kèm theo chi phối, còn để cho Hoàn Thiếu Du đều lựa chọn tạm thời nhượng bộ, thiếu niên mặc áo xanh này đã định trước không thể nào là hạng người tầm thường."

"A, càng lợi hại thì như thế nào? Không nghe thấy Hoàn Thiếu Du nói sao, ngày hôm nay sau khi Tu Di tiên hội kết thúc, có tìm thiếu niên mặc áo xanh này phiền toái, không nói chính xác hắn đêm nay có gặp nạn mà chết!"

. . . Ở bên trong khu vực phụ cận, mọi người đều nghị luận.

"Tô Dịch hắn lại cùng Hoàn Thiếu Du vạch mặt rồi. . ."

Cổ Thương Ninh con mắt hiện dị sắc.

Trước thời điểm, hắn cũng trong đám người, mắt thấy vừa rồi phát sinh hết thảy.

Bất quá, lấy hắn đối với Tô Dịch rất hiểu rõ, rất rõ ràng nếu như Tô Dịch dám làm như thế, nhất định không có khả năng để trong lòng đến từ Ma tộc Hoàn thị uy hiếp.

"Ta có thể cảm nhận được, gia hỏa vừa rồi cùng Hoàn Thiếu Du kia giằng co cực kỳ lợi hại! Là một cái cao thủ thâm tàng bất lộ, ngay cả ta thậm chí nghĩ cùng hắn đánh một chầu!"

Tằng Bộc ánh mắt sáng ngời, mang theo một tia chiến ý.

Thiếu niên áo xám này, tại trên không Kim Lân hồ, lấy một đôi nắm tay trấn áp tu sĩ Hóa Linh cảnh Thang Tiêu Sơn, oanh động Cửu Đỉnh thành, bị coi là nhân vật nghịch thiên trong yêu nghiệt cổ đại.

"Đúng không, đáng tiếc hắn giống như không có tham gia Lan Đài pháp hội."

Tằng Bộc bên cạnh, một cái tóc ngắn ngang tai, mặt mày sắc bén như lưỡi đao loại thiếu nữ nhẹ nhàng lắc đầu.

Thiếu nữ đang mặc quân trang, tư thái thon dài yểu điệu có lồi có lõm, cực kỳ kinh người, da thịt trắng nõn trong suốt như ngọc, dịu dàng nắm chặt eo bờ hai bên, tất cả treo lấy vỏ một cây đao, một trắng một đen.

Càng thêm bắt mắt hơn, tại nàng tai trái rủ xuống lên, treo một cái Ngọc Hoàn bạch cốt tựa như con rắn uốn éo.

Toàn bộ người xinh đẹp hiên ngang, lộ ra một cỗ mười phần dã tính.

Xích Giản Tố.

Giống như Tằng Bộc, Xích Giản Tố là tồn tại đứng đầu trong yêu nghiệt cổ đại, tại những ngày này trên Lan Đài pháp hội, bằng vào một đôi "Huyền Minh song đao", thoải mái đạt được thắng liên tiếp, chưa hề thất bại.

Nàng cũng bị coi là một trong những người đứng đầu được lựa chọn có hi vọng nhất mưu đồ đoạt quyền đệ nhất danh Lan Đài pháp hội.

"A..., thật đúng là kỳ quái, hắn cao thủ như vậy, làm sao sẽ không tham gia Lan Đài pháp hội đây?"

Tằng Bộc không khỏi kinh ngạc, rất là khó hiểu.

"Quan tâm chuyện này để làm gì, nếu như Hoàn Thiếu Du nói sau khi Lan Đài pháp hội kết thúc, sẽ lập tức đi tìm gia hỏa phiền toái, đến lúc đó chúng ta cùng theo một lúc đi xem là được rồi."

Xích Giản Tố nói qua, đã mở ra một đôi chân kiện tráng thon dài hướng xa xa bước đi.

Nàng tính tình lưu loát, làm việc cũng không thích dây dưa dài dòng.

"Hề hề, Xích Giản Tố, ngươi liền không lo lắng vào hôm nay trên Lan Đài pháp hội đụng phải ta?"

Tằng Bộc cười đuổi theo mau.

Cùng Xích Giản Tố không giống nhau, hắn có vẻ bại hoại cùng cà lơ phất phơ, trên mặt thường xuyên treo dáng tươi cười, cũng tính tình của hắn cũng là lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi.

Ban đầu ở trên Kim Lân hồ trấn áp tu sĩ Hóa Linh cảnh Thang Tiêu Sơn về sau, hắn liền tuyên bố, tu sĩ Hóa Linh cảnh nào nhìn hắn không thuận mắt, đều có thể đi tìm hắn đánh nhau.

Chính là tại trên Lan Đài pháp hội lần này, cũng thường xuyên nói ra một chút để cho đối thủ thảm bại về sau, lại lời nói cực kỳ quẫn bách khó chịu nổi.

Nói ngắn gọn, nhìn thiếu niên như người vật vô hại này, kì thực miệng rất độc.

"Đụng phải tốt nhất, ta một đao trước bổ ngươi!"

Xích Giản Tố cũng không quay đầu lại đáp.

Tằng Bộc không cho là đúng cười rộ lên.

. . .

Lan Đài cửa vào.

"Tô đạo hữu, mau mời."

Ông Cửu từ lâu trông ngóng mà đợi, khi thấy Tô Dịch thời gian, chủ động chào đón.

"Không cần thiếp mời?"

Tô Dịch hỏi.

Ông Cửu cười nói: "Những người khác dùng, ngươi không cần, bằng không muốn ta ở chỗ này làm cái gì?"

Nói qua, hắn đã mang theo Tô Dịch hướng bên trong Lan Đài bước đi.

Lan Đài chiếm diện tích thật lớn, đủ dung nạp trên vạn người, trong đó chằng chịt chừng chân bảy mươi hai toà Diễn Võ trường.

Lan Đài bốn phía khu vực, thì là đài xem lễ.

Trong đó phía đông Lan Đài, chính là ngọc đài trung ương.

Hôm nay là Lan Đài pháp hội tiến hành ngày cuối cùng, một trăm tên cường giả tấn cấp, cũng đem tại ngày hôm nay đấu võ ra cuối cùng thứ tự.

Hôm nay dự họp đại nhân vật cũng rất nhiều.

Như là Thiên Xu kiếm tông Chưởng giáo "Lư Đạo Đình",

Thanh Ất đạo tông Chưởng giáo "Mạch Dương chân nhân",

Vân Thiên thần cung Chưởng giáo "Ngọc Cửu Chân",

Ma Ha thiền tự Phương Trượng "Tấn Nguyên thiền sư", đều sẽ có ghế.

Trừ ấy, tộc trưởng ba Đại tông tộc Đại Hạ, cùng với một chút nhân vật quyền quý của Đại Hạ hoàng thất, cũng sẽ dự thính trong đó.

Có thể nói, một đám đại nhân vật cao cấp nhất hiển hách nhất của toàn bộ tu hành giới Đại Hạ, đều sẽ xuất hiện tại trên Lan Đài thịnh hội ngày hôm nay!

Mà những đại nhân vật này ngồi vào, lại đều nằm ở trên đài ngọc trung ương hành cung phía đông Lan Đài.

Làm Tô Dịch cùng Ông Cửu cùng đi tiến trong Lan Đài, chỉ thấy trên ghế xem lễ bốn phía kia, từ lâu ngồi đầy thân ảnh, chi chít, chừng hơn vạn tới nhiều người.

Duy nhất trên ngọc đài trung ương, có vẻ cực trống trải, nhưng là đã đã ngồi không ít thân ảnh.

Ông Cửu trực tiếp mang theo Tô Dịch, hướng ngọc đài trung ương bước đi.

Trên đường đi, Ông Cửu những nơi đi qua, những thứ kia đóng giữ bốn phía, duy trì trật tự Đại Hạ cấm vệ đều dồn dập cúi đầu chào.

Điều này cũng làm cho ánh mắt rất nhiều người trong tràng, chú ý tới Ông Cửu cùng Tô Dịch.

Cho đến đến cái kia chừng cao chín trượng, toàn thân lấy bạch ngọc xây mà thành trên ngọc đài trung ương thời gian, trong tràng không ít người đều đã lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Đây không phải là thiếu niên trước cùng Hoàn Thiếu Du giằng co sao? Hắn cuối cùng là thân phận gì, có thể leo lên ngọc đài trung ương xem lễ?"

Trong tràng vang lên một trận tiếng xôn xao.

Cần biết, vào hôm nay trên Lan Đài pháp hội, có tư cách dự thính trên ngọc đài trung ương đấy, hoặc là một phương đứng đầu thế lực người đứng đầu giả, hoặc là một phương tộc trưởng thế gia tông tộc.

Đừng nói người bình thường rồi, chính là không ít Đại tu sĩ Hóa Linh cảnh đến từ trời nam biển bắc, đều không thể ở trong đó chiếm cứ một chỗ ngồi!

Mà Tô Dịch một thiếu niên như vậy, lại xuất hiện ở trên ngọc đài trung ương, cái này nghĩ không làm cho người nhìn chăm chú liền khó.

"Quả nhiên, chính như phụ thân nói, Tô Dịch thân phận không đơn giản!"

Khương Ly thầm nghĩ.

Nàng sẽ không quên, lúc trước Tô Dịch tại ven Kim Lân hồ một đêm kia chém giết Chu Phượng Chi về sau, là phụ thân của nàng Khương Tiêu Sinh tự mình ra mặt, phong tỏa tin tức.

Cũng là tại lúc đó, Khương Ly liền hiểu rõ, tại sau lưng Tô Dịch, còn đứng lấy một cỗ thế lực cực kỳ khủng bố.

Mà dưới mắt phát sinh hết thảy, không thể nghi ngờ cũng đang tại xác minh điểm này.

"Gia hỏa này. . . Khó lường a. . ."

Cổ Thương Ninh ánh mắt có chút đăm đăm.

Hắn có thể nghĩ đến Tô Dịch có biện pháp tiến vào Lan Đài quan chiến, lại không nghĩ rằng, Tô Dịch có thể đường hoàng dự thính phía trên ngọc đài trung ương!

"Trách không được dám cùng Hoàn Thiếu Du giằng co, gia hỏa này căn nguyên rõ ràng không đơn giản."

Tằng Bộc chậc chậc mở miệng.

"Nền móng càng lợi hại, thực lực bản thân như không đủ cường đại, cũng là uổng công."

Xích Giản Tố ngữ khí dứt khoát lưu loát.

"Không, hắn rất cường đại, cường đại đến làm như ta chú ý tới hắn thời gian, lực lượng trong cơ thể giống như bị bị kích thích loại, sinh ra chiến ý mãnh liệt. . ."

Tằng Bộc lẩm bẩm nói.

Xích Giản Tố con mắt như lưỡi đao loại sắc bén híp híp, không nói gì nữa.

"Sư tôn mau nhìn, là Tô đạo hữu."

Văn Tâm Chiếu đôi mắt đẹp tỏa sáng, tuyệt khuôn mặt đẹp nổi lên một vòng sắc mặt vui mừng, "Hắn thật sự tới, hơn nữa vẫn ngồi ở phía trên ngọc đài trung ương."

Bên cạnh, Hàn Yên chân nhân ngơ ngẩn.

Tối hôm qua thời điểm, nàng vừa mới bái kiến Tô Dịch, nghe Tô Dịch nói qua một chút làm cho nàng nhất thời nửa khắc không thể tin được.

Mà bây giờ, Tô Dịch liền dự thính tại trên ngọc đài trung ương, điều này làm cho Hàn Yên chân nhân cũng không khỏi cảm thấy kinh ngạc cùng ngoài ý muốn.

"Tên Tô Dịch này, hẳn là không có ai biết bối cảnh cùng lai lịch?"

Hàn Yên thật người nội tâm càng nghi ngờ.

"Gia hỏa này, quả nhiên không phải là nhân vật bình thường."

Cơ hồ cùng một thời gian, Hoàn Thiếu Du cũng chú ý tới leo lên ngọc đài trung ương Tô Dịch, con mắt hơi hơi ngưng tụ, hai đầu lông mày hiện lên một vòng vẻ âm lệ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 528: Vốn Hắn Chính Là Tô Dịch!

Trước tại bên ngoài cửa vào Lan Đài, bị Tô Dịch uy hiếp thời gian, Hoàn Thiếu Du liền phát giác được có chút không đúng.

Một cái thiếu niên áo bào xanh không rõ lai lịch, lại dám tại trước mắt bao người, liên tiếp khiêu khích hắn, cái này bản thân cũng rất khác thường.

Cho nên, hắn mới chọn tạm thời ẩn nhẫn.

Cho đến hiện tại, khi thấy Tô Dịch thân ảnh xuất hiện ở trên đài ngọc trung ương, Hoàn Thiếu Du mơ hồ đã hiểu được.

Gia hỏa này, lai lịch rõ ràng không đơn giản!

"Dù là ngươi chính là nhi tử hoàng đế Đại Hạ, dám cùng ta đối nghịch, ta cũng phải đem ngươi giết chết. . ."

Hoàn Thiếu Du thì thào, hắn vẻ mặt tươi cười, chỉ là đáy mắt ở chỗ sâu trong lại đều là vẻ băng lãnh thô bạo.

. . .

"Tô Dịch! !"

Cát Khiêm hơi đỏ ăn mặc một bộ đạo bào màu vàng, hiện tại không khỏi trừng to mắt, "Gia hỏa này thế nào xuất hiện, hơn nữa muốn leo lên ngọc đài trung ương?"

Cát Khiêm chỉ cảm thấy đầu có chút mộng, thần sắc biến ảo bất định.

Hắn sớm dò thăm tin tức, ở bên trong tu sĩ tham dự Lan Đài pháp hội lần này, chỉ hắn và Nguyên Hằng, Nguyệt Thi Thiền ba người đến từ Đại Chu.

Trong đó Nguyên Hằng kế thừa lấy giống như hắn "Huyền Vũ Chân Khí kinh", nắm giữ lấy giống như hắn "Huyền Vũ Bá Thế Ấn" đạo pháp.

Cái này vốn là để cho hắn và lão gia hỏa trong cơ thể cảm thấy kinh ngạc cùng nghi hoặc, sớm ý định tìm một cơ hội hảo hảo tìm một chút nguồn gốc của Nguyên Hằng.

Nhưng chưa từng nghĩ, còn không đợi hắn nhìn thấu nguồn gốc của Nguyên Hằng, Tô Dịch người để cho Cát Khiêm hoàn toàn không tưởng được như vậy xuất hiện!

"Năm đó ở trên Hóa Linh hải, gia hỏa này liền lấy nghịch thiên chi lực, chém liên tục ba cái tồn tại kinh khủng ẩn thân tại trong cấm kỵ sự vật, còn tiếp trên Tinh Thuyền tồn tại kinh khủng, đều chỉ có thể cúi đầu. . ."

"Lúc này mới thời gian cách bao lâu, hắn như thế nào đều có tư cách dự thính phía trên ngọc đài trung ương rồi hả?"

Cát Khiêm nỗi lòng bốc lên.

Hắn rất giật mình.

Cần biết, năm đó đúng là trên Loạn Linh Hải phát giác được Tô Dịch kinh khủng, làm cho hắn làm ra chạy trốn Đại Chu, tiến về trước Đại Hạ ẩn thân quyết đoán.

Có ai nghĩ được, tại cái này thiên hạ chú mục chính là trên Lan Đài pháp hội, lại sẽ gặp lại Tô Dịch. . .

Giờ khắc này, Cát Khiêm bức thiết muốn đem đây hết thảy nói với lão gia hỏa trong cơ thể.

Nhưng cuối cùng cuối cùng vẫn là nhịn được.

Nơi này là Lan Đài, cao thủ nhiều như mây, không biết phân bố nhiều ít đại nhân vật Linh Đạo cấp độ.

Một khi hắn và lão gia hỏa tiến hành câu thông, cực có thể cũng sẽ bị có chút đại nhân vật nắm giữ thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi cho phát giác được!

Hít thở sâu một hơi, Cát Khiêm cắn răng một cái, lặng yên quay người, bất động thanh sắc hướng Nguyên Hằng cách đó không xa nhích tới gần.

"Mạo muội quấy rầy, theo ta được biết, đạo hữu cũng là đến từ Đại Chu, nhưng nhận ra thiếu niên áo bào xanh leo lên trên đài ngọc trung ương kia?"

Cát Khiêm hướng Nguyên Hằng hơi hơi ôm quyền, lộ ra một cái dáng tươi cười khiêm tốn.

Nguyên Hằng trong lòng chấn động, tiểu tử này nhưng cuối cùng kiềm chế không được!

Chỉ thấy hắn lộ ra một vẻ nghiêm túc, nói: "Vị kia chính là chủ nhân nhà ta, tục danh Tô Dịch."

Cát Khiêm nghẹn họng nhìn trân trối.

Dù là hắn tâm tính trui luyện trầm ổn đi nữa, một nháy mắt này cũng thiếu chút nghẹn ngào kêu đi ra.

Nguyên Hằng hướng Cát Khiêm lộ ra một cái nụ cười thật thà thuần phác, nói: "Đạo hữu còn có cái gì muốn hỏi sao?"

Cát Khiêm trầm mặc một lát, nói: "Đạo hữu, nghĩ đến ngươi sớm đã chú ý tới, ta và ngươi làm cho kế thừa truyền thừa cùng đạo pháp, có cùng nguồn gốc, vậy ngươi có thể hay không. . ."

Nguyên Hằng thần sắc chân thành nói: "Ngươi là muốn hỏi truyền thừa trên người ta là từ đâu tốt đến?"

Cát Khiêm thầm nhẹ nhàng thở ra, gật đầu nói: "Không sai."

Mạo muội đến hỏi Đại Đạo truyền thừa của một người là tối kỵ.

Hoàn hảo, Nguyên Hằng xem ra giống như cũng không thèm để ý.

Nguyên Hằng mặt lộ vẻ kính sợ vẻ sùng mộ, nói: "Không dối gạt đạo hữu, truyền thừa cùng đạo pháp trên người ta, đều là chủ nhân truyền thụ!"

Cát Khiêm như bị sét đánh, toàn bộ người ngốc trệ ở đó.

Tô Dịch! ! ?

Gia hỏa để cho lão gia hỏa trong lòng đại loạn kia, lại hắn?

Một nháy mắt này, Cát Khiêm chỉ cũng lộn xộn rồi. . .

. . .

Ngọc đài trung ương.

Một đám dậm chân một cái liền đủ để cho Đại Hạ tu hành giới chấn ba chấn các đại nhân vật, đều ngồi phía sau bàn dài khác biệt nhau.

Chỉ là, khi bọn hắn ánh mắt ngẫu nhiên đảo qua thiếu niên áo bào xanh ngồi ở cách đó không xa kia thời gian, thần sắc đều mang theo một vòng khác thường.

Tô Dịch tự nhiên chú ý tới ánh mắt của chút đại nhân vật này.

Nhưng hắn tịnh không để ý.

Tại Ông Cửu an bài xuống, chỗ ngồi của hắn có chút không tệ, từ nơi này nhìn lại, có thể đem Lan Đài trung ương bảy mươi hai toà Diễn Võ trường nhìn một cái không sót gì.

Trên bàn dài muốn hiện lên lấy các màu món ăn quý và lạ mỹ vị, trà rượu điểm tâm.

Tô Dịch cho mình châm một chén rượu, liền nắm một cái hạt dưa linh gặm lên, dáng vẻ nhàn nhã tự nhiên.

Ông Cửu nguyên bản muốn có chút bận tâm Tô Dịch lại có chút không thích ứng nơi như vậy.

Nhưng một màn như vậy, lập tức rõ ràng chính mình suy nghĩ nhiều.

Tô Dịch nhân vật bực này, bất kể ở chỗ nào, chỉ cần hắn nguyện ý, cũng có thể coi như chính hậu hoa viên loại, rãnh rỗi ung dung.

Ông Cửu truyền âm, dáng tươi cười ý vị thâm trường: "Đạo hữu, đợi tí nữa chủ thượng nhà ta sẽ đích thân giá lâm, đến lúc đó ngươi gặp được, chớ có để rất giật mình."

Tô Dịch không yên lòng ồ một tiếng.

Ông Cửu: ". . ."

Hắn vốn tưởng rằng Tô Dịch sẽ cảm thấy hứng thú hỏi một câu, chưa từng nghĩ, Tô Dịch lại một bộ chẳng muốn để ý tư thái.

Âm thầm cười khổ một tiếng, Ông Cửu quay người mà đi.

"Lão hủ Lôi Viễn Độ, xin hỏi tiểu hữu xưng hô như thế nào?"

Khoảng cách Tô Dịch gần nhất trên một trương bàn dài, một cái thân mặc cẩm bào, thân ảnh thon gầy, lão giả già vẫn tráng kiện mở miệng cười hàn huyên.

Lôi Viễn Độ.

Một trong ba Đại tông tộc Đại Hạ tộc trưởng Lôi thị, một vị Đại tu sĩ Hóa Linh cảnh thành danh nhiều năm.

Mắt thấy hắn mở miệng, không ít ánh mắt của đại nhân vật đang ngồi đều nhìn lại.

"Tô Dịch."

Tô Dịch nhổ ra vỏ hạt dưa trong miệng, không đếm xỉa tới trả lời một câu.

Đang ngồi đều là đại nhân vật cấp cao nhất Đại Hạ, tùy tiện xách ra một cái, đều có được nổi bật loại truyền kỳ kinh lịch.

Đổi lại bất luận cái gì trẻ tuổi thân ở nơi như vậy, sợ đều có kinh sợ, câu nệ vô cùng.

Nhưng đối với Tô Dịch mà nói, hoàn toàn không có có tâm tư để ý tới chút chuyện này.

Nếu không phải lần này muốn xem thử xem Nguyệt Thi Thiền, Văn Tâm Chiếu, Nguyên Hằng bọn hắn tại trong luận đạo tranh phong biểu hiện, hắn đều lười tốt đến.

Lôi Viễn Độ dáng tươi cười nhỏ đình trệ, trở nên lạnh nhạt đi.

Hắn bực này lão gia hỏa, làm sao nhìn không ra thái độ của Tô Dịch rất qua loa, một bộ không muốn để ý sẽ tư thái của mình.

Điều này làm cho Lôi Viễn Độ cũng đã mất đi hứng thú tiếp tục bắt chuyện, nội tâm thậm chí có chút khó chịu.

Lấy thân phận của mình, chủ động cùng một người tuổi còn trẻ hàn huyên, đã cho đủ mặt mũi, có ai nghĩ được, hiện tại lại đụng phải một mũi tử hôi!

Bất quá, Lôi Viễn Độ cũng hiểu rõ, Tô Dịch trẻ tuổi như vậy, có thể dự thính trên đài ngọc trung ương này, lai lịch rõ ràng không tầm thường.

Hắn ngược lại cũng không tốt đi so đo thái độ thất lễ của đối phương.

Lôi Viễn Độ tịnh không rõ ràng lắm, nghe tới "Tô Dịch" cái tên này, làm cho trong lòng một ít đại nhân vật đang ngồi đều là chấn động!

"Vốn, kẻ này chính là cái kia Tô Dịch!"

Vân Thiên thần cung Chưởng giáo Ngọc Cửu Chân ánh mắt chớp động.

Hắn đang mặc đạo bào rộng tay áo, mặt như ngọc, xem ra rất trẻ trung, có thể tùy ý ngồi, liền có một cỗ uy thế lớn lao.

Ngọc Cửu Chân đương nhiên nghe nói qua Tô Dịch!

Bọn hắn Vân Thiên thần cung Hoắc Vân Sinh ba vị đệ tử chân truyền, đều bỏ mạng tại dưới tay Tô Dịch.

Ngoại môn trưởng lão Chương Uẩn Thao, bị Tô Dịch hai kiếm trấn áp.

Ngay cả nội môn đại trường lão Hoắc Thiên Đô bực này Hóa Linh cảnh trung kỳ tồn tại chết, cũng cực có thể cùng Tô Dịch có quan hệ chặt chẽ!

Chỉ là, Ngọc Cửu Chân cũng không nghĩ tới, sẽ tại trên đài ngọc trung ương này nhìn thấy Tô Dịch.

"Tô Dịch. . ."

Thanh Ất đạo tông Chưởng giáo Mạch Dương chân nhân nhăn mày lại.

Hồi trước, hắn phái Lặc Phong, Đinh Hạc hai vị trưởng lão đến đây Cửu Đỉnh thành, ý đồ từ trên thân Tô Dịch đào móc ra chân tướng Lệ Diệu Hồng vẫn lạc.

Nhưng chưa từng nghĩ, Lặc Phong cùng Đinh Hạc lại vô duyên vô cớ vẫn lạc!

Nếu không phải Lặc Phong, Đinh Hạc hai vị tu sĩ Hóa Linh cảnh sắp đặt tại trong tông môn Mệnh Hồn đăng đột nhiên dập tắt, Mạch Dương chân nhân đều không thể tin được đây hết thảy.

"Vô luận là Lệ Diệu Hồng chết, hay Lặc Phong, Đinh Hạc hai người chết, đã định trước cùng tên Tô Dịch này có liên quan tới rồi!"

Mạch Dương chân nhân thần sắc sáng tối chập chờn.

"Tô Dịch?"

Giờ khắc này, Thiên Xu kiếm tông Chưởng giáo Lư Đạo Đình, Hoắc thị tộc trưởng Hoắc Minh Viễn, Khương thị tộc trưởng Khương Tiêu Sinh, cũng đều thần sắc khác nhau.

Lư Đạo Đình đã biết được tin tức Chu Phượng Chi vẫn lạc, cũng theo Khương Tiêu Sinh cái kia biết được, Chu Phượng Chi chết, cùng một cái thiếu niên tên là Tô Dịch có quan hệ.

Chỉ bất quá, Khương Tiêu Sinh cũng đồng dạng nhắc nhở hắn, thiếu niên này đứng sau lưng thế lực cực kỳ khủng bố, hơn nữa cùng Chu Phượng Chi tầm đó là ân oán cá nhân, để cho Lư Đạo Đình nghĩ lại, chớ có vì một cái Chu Phượng Chi, mà mạo muội ra tay.

Cho nên, giờ khắc này khi biết được thiếu niên áo bào xanh kia chính là Tô Dịch thời gian, Lư Đạo Đình vị Chưởng giáo Thiên Xu kiếm tông này, cũng không nhịn được đem nhăn mày lại, ánh mắt có chút lạnh lùng.

Còn đối với Hoắc thị tộc trưởng Hoắc Minh Viễn mà nói, Tô Dịch không thể nghi ngờ chính là bọn họ Hoắc thị địch nhân thù hận nhất hiện tại!

Như không phải tới từ hoàng cung vị đại nhân vật kia áp lực, để cho Hoắc Minh Viễn không thể không ẩn nhẫn, hắn sớm vận dụng hết thảy thủ đoạn đi giết chết Tô Dịch rồi.

Chỉ là, cả Hoắc Minh Viễn đều không nghĩ tới, Tô Dịch sẽ tại đây loại xuất hiện ở trước mặt mình.

Thoáng cái, hắn thiếu chút nữa cũng không thể kềm chế nội tâm sát cơ cùng hận ý, sắc mặt trở nên đặc biệt âm trầm.

Về phần Khương Tiêu Sinh. . .

Hắn ngược lại cùng Tô Dịch không oán không cừu, nhưng hắn vẫn rất rõ ràng, Thiên Xu kiếm tông Chưởng giáo Lư Đạo Đình, sợ là không thể nào có cái gì tốt sắc mặt rồi.

Mà cùng một thời gian, đang ngồi hắn hắn các đại nhân vật, đều nhạy cảm phát giác được bầu không khí có chút không đúng.

Nhất là Lư Đạo Đình, Ngọc Cửu Chân, Mạch Dương chân nhân ba vị này đỉnh cấp đạo thống Chưởng giáo, cùng Hoắc thị tộc trưởng Hoắc Minh Viễn sắc mặt, khi biết Tô Dịch tên về sau, đều đã xảy ra biến hóa rõ ràng.

Điều này làm cho những đại nhân vật khác đang ngồi nội tâm đều một trận kinh ngạc cùng nghi hoặc, chẳng lẽ nói, tên Tô Dịch này cùng chút chuyện này đỉnh cấp thế lực tầm đó từng có quan hệ?

Nếu như thế, có thể sẽ rất không thể tưởng tượng rồi!

Một cái Nguyên Phủ cảnh người trẻ tuổi, đắc tội chút thế lực lớn đỉnh cấp này, muốn có thể sống đến bây giờ, hơn nữa vào lúc này đường hoàng xuất hiện ở ấy, cái này không thể nghi ngờ có vẻ rất khác thường!

Đối với tất cả chuyện này, Tô Dịch lại giống như không hề hay biết, tự mình gặm hạt dưa, thỉnh thoảng sẽ tự uống uống một mình một ly, thích ý thanh thản.

Tư thái như vậy, thấy được đang ngồi những đại nhân vật kia đều một trận giật mình như thế, tiểu tử này. . . Thật đúng là bình tĩnh a. . .

Phía sau một cái án dài trong đó, Tấn Nguyên thiền sư dáng vẻ trang nghiêm, giếng nước yên tĩnh, mắt xem mũi mũi nhìn tâm.

Vị người đứng đầu Ma Ha thiền tự này, có tu vi Hóa Linh cảnh trung kỳ, đang mặc tố sắc tăng bào, cái trán trơn bóng, hai tay giao thoa tại phần bụng, mười ngón thủ sẵn một chuỗi màu xanh lần tràng hạt chậm rãi kích thích.

Đột nhiên, hắn thân thể nhỏ cứng, chuyển động lần tràng hạt ngón tay dừng lại, dáng vẻ trang nghiêm gương mặt nổi lên hiện một vòng kinh nghi.

Rồi sau đó, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu.

Trong tầm mắt liền thấy, Tô Dịch chẳng biết lúc nào đã quay đầu hướng hắn nhìn tới.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 529: Tô Dịch Dạng Ăn Cơm Chùa

Khi con mắt thâm sâu của Tô Dịch đáp lại, Tấn Nguyên thiền sư nheo mắt, trong lòng hơi chấn động.

"Hòa thượng, lấy thân phận của ngươi, lại trong âm thầm dùng 'Khuy Linh chi thuật' đến cảm ứng khí tức của ta, không cảm thấy bỉ ổi?"

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Đại nhân vật đang ngồi đều khẽ giật mình.

Nếu nói Khuy Linh chi thuật, liền là một loại bí pháp thần hồn, có thể tại không một tiếng động tầm đó, phân biệt ra một cái khí tức dị thường trên người tu sĩ.

Đối phương là người hay là yêu, là người đoạt xá hay trên người có giấu khí tức dị loại khác, đều có thể bị khuy phá.

Như Đại Hạ những đạo thống đỉnh cấp kia, đều nắm giữ lấy bí pháp tương tự, để mà phân biệt thân phận tu sĩ, sợ bị trong lòng còn có người đoạt xá làm loạn lẫn vào trong tông môn.

Chỉ là chẳng ai ngờ rằng, Tấn Nguyên thiền sư bực này tồn tại, đã trong âm thầm dùng loại bí pháp này đến cảm ứng khí tức của Tô Dịch, hơn nữa còn bị Tô Dịch khám phá.

Cái này cũng có chút phạm vào kỵ húy rồi.

Chỉ thấy Tấn Nguyên thiền sư thần sắc bình tĩnh nói: "Tiểu hữu chớ trách, tại lúc ngươi xuất hiện, bần tăng liền phát giác được một tia khí tức cổ quái, bần tăng lo lắng tiểu hữu bị yêu tà hạng người phụ thể mà không biết, ngay sau đó liền ra tay thử một lần, chưa từng nghĩ, lại làm cho tiểu hữu đã hiểu lầm."

"Như có chỗ đắc tội, còn mong rộng lòng tha thứ."

Nói qua, Tấn Nguyên thiền sư chắp tay trước ngực, hướng Tô Dịch chắp tay tạ lỗi.

Một tia khí tức cổ quái! ?

Đại nhân vật đang ngồi thần sắc khác nhau, lấy Tấn Nguyên thiền sư thân phận và địa vị, khi sẽ không ở trên chuyện thế này nói dối.

Mà đây là hay không có nghĩa là, tên Tô Dịch này lai lịch có vấn đề?

Tô Dịch ở chỗ sâu trong con mắt có lãnh mang lóe lên, môi hiện giọng mỉa mai, nói: "Rõ rệt xin lỗi, kì thực trực tiếp cho ta đập một cái mũ dị đoan, để cho thế nhân hoài nghi ta Tô mỗ người lai lịch có vấn đề, hòa thượng. . . Ngươi cái này dụng tâm rất độc a."

Tấn Nguyên thiền sư than nhẹ lắc đầu nói: "Tiểu hữu suy nghĩ nhiều."

"Đúng không."

Tô Dịch cầm chén rượu lên uống một hơi cạn sạch , nói, "Khoản sổ sách này, ta trước cho ngươi ghi nhớ, đợi kế tiếp tìm một cơ hội, ta định cho ngươi mở mang kiến thức, cái gì gọi là chân chính Phật tu."

Tấn Nguyên thiền sư nhíu mày, lại không nói.

Đám đại nhân vật đang ngồi cùng hắn lại đều kinh ngạc không thôi.

Bất kể nói thế nào, Tấn Nguyên thiền sư cũng là Chưởng giáo thế lực đỉnh cấp một phương, một vị danh chấn thiên hạ Hóa Linh cảnh tồn tại.

Cũng đối mặt hắn thời gian, Tô Dịch một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh như vậy, lại hồn nhiên không thấy một tia kiêng kị cùng kính sợ, ngược lại cũng có vẻ cường thế hơn!

Lôi thị tộc trưởng Lôi Viễn Độ không nhịn được hỏi: "Tiểu hữu, cái này rõ ràng cho thấy một chút hiểu lầm, ngươi cần gì phải đi xúc phạm Tấn Nguyên thiền sư?"

"Có liên quan gì tới ngươi?"

Tô Dịch phun ra vỏ hạt dưa trong miệng, mí mắt cũng không có nâng lên, một bộ không thèm để ý bộ dáng.

"Ngươi. . ."

Lôi Viễn Độ lại đụng phải một cái mũi bụi, tính khí tốt, cũng không khỏi giận dỗi.

Nhưng vào lúc này, xa xa chợt vang lên một đạo tiếng chuông hùng hồn bao la mờ mịt.

Keng ——!

Tiếng chuông vang vọng đất trời, quanh quẩn tại toàn bộ trong Lan Đài, đem cái kia nguyên bản thanh âm huyên náo ngăn chặn.

Bầu không khí cũng theo đó trở nên trang trọng yên tĩnh.

Bá!

Giờ khắc này, toàn bộ trong Lan Đài mọi ánh mắt đều vô thức nhìn về phía xa xa.

Chỉ thấy một đám đại nhân vật hoàng thất, như như là chúng tinh củng nguyệt cầm giữ đám lấy một thân ảnh, hướng trên ngọc đài trung ương bước đi.

Đầu người nọ mang nga quan, đang mặc trường bào màu đen, hai tay phụ lưng, long hành hổ bộ, thân ảnh thon gầy tựa như một cái ngọn núi cô tiễu, có nhận trời lấp mặt đất, khí thôn sơn hà khí thế.

Tu sĩ từng chứng kiến hắn, đều dường như chứng kiến một cái quân vương tuần tra nhân gian, uy nghiêm như là biển kia, làm không biết bao nhiêu người trong lòng run lên.

Chính là trên ngọc đài trung ương những đại nhân vật kia, cũng đều trong lòng rùng mình, dồn dập đứng dậy.

Đây hết thảy, trong lúc vô hình tôn lên thân phận của trung niên huyền bào cực đúng bất phàm.

Căn bản không cần nghĩ, cho dù ai cũng biết, hắn liền là đương kim Hạ Hoàng, một vị quân vương nắm giữ ngập trời quyền hành, nắm giữ lực lượng, đủ để cho những thế lực lớn đỉnh cấp kia đều làm kiêng kị!

"Ông Cửu chủ nhân. . . Nguyên lai là đương kim Hạ Hoàng! ?"

Khi xa xa chứng kiến nam tử huyền bào kia, Nguyên Hằng con mắt mãnh liệt trừng lớn.

Hắn sớm suy đoán ra, chủ nhân Ông Cửu thân phận tuyệt không đơn giản, cực có thể là một vị đại nhân vật nào đó trong hoàng thất.

Cũng lại không nghĩ rằng, đối phương lại sẽ là chúa tể Đại Hạ này!

Điều này làm cho Nguyên Hằng đều có một loại cảm giác nằm mộng, cái kia tại vài ngày trước liên tiếp tới cửa khiêm tốn hướng chủ nhân thỉnh giáo vấn đề gia hỏa, lại vua của một nước?

Cảm giác này. . . Thật đúng là kỳ diệu!

Nguyệt Thi Thiền cũng ngơ ngác một chút, ánh mắt khác thường, nếu khiến người đời biết, đường đường Hoàng đế Đại Hạ, lại nhiều lần cầu trợ ở Tô đạo hữu một người thiếu niên như vậy, nên sẽ có cảm tưởng thế nào?

Cùng lúc đó.

Tô Dịch cũng nhận ra nam tử huyền bào, suy nghĩ một chút, đúng là vẫn còn theo trên chỗ ngồi đứng lên.

Hắn không muốn trở thành dị loại trong sân, hơn nữa dù sao cùng nam tử huyền bào quen biết một cuộc, tại bực này nơi đứng dậy gặp nhau, cũng là phải đấy.

Việc nhỏ không có ý nghĩa mà thôi.

Như đổi lại là đối xử Lôi Viễn Độ người xa lạ như vậy, Tô Dịch cũng căn bản sẽ không để ý tới rồi.

Xét đến cùng, xem người dưới đồ ăn.

Tiếng chuông bao la mờ mịt, vang vọng thật lâu.

Hoàng đế Đại Hạ tại một đám nhân vật lừng lẫy của Đại Hạ hoàng thất bao quanh lần leo lên ngọc đài trung ương.

Khi thấy đứng dậy mà đứng Tô Dịch thời gian, Hoàng đế Đại Hạ ánh mắt hiện lên một tia ngoài ý muốn, trong lòng lại vui mừng không thôi, gia hỏa kiêu ngạo đến thực chất này, lần này cuối cùng cho mình một chút tôn trọng. . .

"Chư vị đều là hạng người tu hành, không cần khách khí như vậy, còn mời ngồi vào."

Hoàng đế Đại Hạ mở miệng, tiếng như hồng chung đại lữ, vang vọng trên ngọc đài.

Cho đến mọi người đều ngồi xuống, hắn cũng ở chính giữa chủ tọa ngồi xuống.

Tiếng chuông bao la mờ mịt kia cũng theo đó tiêu tán không thấy.

"Phụ thân, ta muốn đi ngồi chỗ kia."

Một cái thân mặc váy dài cung trang màu xanh nhạt, mái tóc bàn búi tóc, minh tú cô gái xinh đẹp nhanh chóng tại bên tai Hoàng đế Đại Hạ nói một câu.

Thuận theo ánh mắt của nàng, chỗ đã thấy đúng là Tô Dịch.

Hoàng đế Đại Hạ trong lòng hơi có chút không vui, đây là nơi nào, ngươi nha đầu kia như đi sang ngồi, rơi vào những người khác, nên làm cảm tưởng gì?

Có thể nhìn thiếu nữ loại ánh mắt chờ mong khẩn cầu kia, Hoàng đế Đại Hạ trong lòng mềm nhũn, nói: "Chú ý thân phận cùng lễ tiết của mình, chớ để làm ra khác người tiến hành."

Thiếu nữ quần màu xanh lập tức ngòn ngọt cười, "Ừ....!"

Tiếng nói vẫn còn phiêu đãng, nàng nhanh như chớp đã hướng chỗ ngồi của Tô Dịch chạy đi.

Một màn này, để cho Hoàng đế Đại Hạ nội tâm không khỏi hơi có chút ghen ghét, quả thật là con gái lớn không dùng được?

Thiếu nữ quần màu xanh không khách khí chút nào trực tiếp ngồi ở một bên Tô Dịch, một đôi sáng ngời đôi mắt đẹp nhìn gò má Tô Dịch, cười mỉm mở miệng: "Tô huynh, đã lâu không gặp."

Tô Dịch lườm thiếu nữ một cái, nói: "Ta nên gọi ngươi Hạ Thanh Nguyên đâu rồi, còn là bảo ngươi Hoa Tín Phong?"

Thiếu nữ quần màu xanh nháy mắt, môi xinh khẽ mím, cười tủm tỉm nói: "Xưng hô mà thôi, Tô huynh thích gọi cái gì đều được."

Tô Dịch nói: "Được kêu là ngươi tiểu phiến tử được không?"

Thiếu nữ quần màu xanh PHỐC cười rộ lên, nói: "Nghe ngữ khí của Tô huynh, tựa hồ còn đang vì ta dùng Hoa Tín Phong cái danh tự này mà canh cánh trong lòng a."

Không chờ Tô Dịch mở miệng, thiếu nữ quần màu xanh cầm lên bầu rượu, tự mình cho Tô Dịch châm một ly, tiếng nói thanh thúy ngọt ngào nói: "Được rồi, xin bớt giận, ta cũng nghe phụ thân nói, Tô huynh ngươi hôm nay cũng là tồn tại không tầm thường, sao có thể cùng ta một nữ hài tử so đo chút chuyện này đây? Tể tướng trong bụng có thể chống thuyền, ngươi Tô huynh bụng tối thiểu tốt có thể chứa một phiến thiên địa mới được."

Tô Dịch không khỏi yên lặng.

Mà chứng kiến Hạ Thanh Nguyên cùng Tô Dịch sánh vai mà ngồi, những đại nhân vật ngồi ở đây kia thần sắc đều trở nên hơi khác thường.

Tên Tô Dịch này trách không được kiêu ngạo như vậy, nguyên lai là trèo lên hoàng thất Đại Hạ chức cao!

Như xem Tô Dịch là địch Hoắc Minh Viễn, sắc mặt trở nên càng âm trầm.

Chính là Mạch Dương chân nhân, Lư Đạo Đình, Ngọc Cửu Chân các nhân vật chưởng giáo này, cũng không khỏi nhíu nhíu mày.

Tô Dịch có chỗ dựa như Đại Hạ hoàng thất, vô luận người nào muốn đối phó hắn, chỉ sợ cũng phải nghĩ kĩ hậu quả.

"A, ta còn cho rằng gia hỏa này có bối cảnh lợi hại bao nhiêu, vốn chính là một cái con vật ăn cơm mềm của hoàng thất Đại Hạ!"

Xa xa đấy, Hoàn Thiếu Du cũng một màn như vậy, trong con ngươi lộ ra một vòng khinh thường.

"Chậc chậc, trách không được thiếu niên áo bào xanh kia dám cùng Hoàn Thiếu Du khiêu chiến, nguyên lai là ôm vào đùi hoàng thất Đại Hạ."

Có người cười khẽ.

"Gia hỏa này có tài đức gì, lại có thể thu được thiên chi kiều nữ hoàng thất Đại Hạ coi trọng?"

Có người đố kỵ.

"Ta còn cho rằng tên kia ghê gớm cỡ nào, vốn cũng là dựa vào quan hệ mới dự thính phía trên ngọc đài trung ương kia."

Có người xem thường.

Như là Cổ Thương Ninh, Tằng Bộc, Xích Giản Tố, Khương Ly, đám người Vũ Văn Thuật, cũng đều thần sắc khác nhau, một bộ mơ hồ hiểu được bộ dạng.

Không thể nghi ngờ, trong mắt đại đa số người, thời khắc này Tô Dịch, đã bị coi là dạng nhân vật ăn cơm chùa.

"Lấy hoàng thất Đại Hạ là chỗ dựa? Trách không được hắn tối hôm qua dám nói khoác lác như vậy."

Hàn Yên chân nhân cũng giống như đã minh bạch, nỗi lòng có chút phức tạp, "Chỉ là, Tô Dịch tiểu tử này tựa hồ có chút rất phong lưu. . ."

Nàng nhớ tới Nguyệt Thi Thiền, nhớ tới bản thân đồ nhi Văn Tâm Chiếu.

Lại nhìn xa xa trên ngọc đài trung ương, bên người Tô Dịch còn bồi bạn một vị thiếu nữ hoàng thất mỹ lệ làm rung động lòng người, cái này còn không gọi phong lưu?

"Tiểu tử này xem ra lạnh nhạt xuất trần, hình dáng đường đường, chưa từng nghĩ thực chất bên trong cũng là tên phong lưu, chỉ bằng thủ đoạn trêu hoa ghẹo nguyệt này, Tâm Chiếu như chung tình với hắn, về sau còn không biết chịu lấy nhiều ít ủy khuất. . ."

Hàn Yên chân nhân thầm than.

Văn Tâm Chiếu cùng Nguyệt Thi Thiền hai nữ, tự nhiên cũng đều chú ý tới bên người Tô Dịch Hạ Thanh Nguyên.

Bất quá, và những người khác bất đồng, hai người đều không có có mơ tưởng cái gì, hai người cũng hiểu rõ tính tình cùng làm người của Tô Dịch,

mặc dù thật cùng Hạ Thanh Nguyên có tình yêu nam nữ, cũng chắc chắn sẽ không che lấp cái gì.

Mà nếu như trước đây Tô Dịch cơ hồ cũng không có nhắc qua Hạ Thanh Nguyên, cái kia dĩ nhiên là có nghĩa là, hắn và Hạ Thanh Nguyên tầm đó, tịnh không có quá nhiều giao tình.

Tối thiểu. . . Trước mắt không có.

Rất nhanh, một trận chuông trầm trọng trầm hồn tới thanh âm vang vọng đất trời.

Hôm nay Lan Đài pháp hội đã bắt đầu.

Mọi người tâm thần cùng lực chú ý, đều tập trung vào trên luận đạo tranh phong sắp diễn ra.

Lần này tham dự tranh phong chính là cường giả bài danh một trăm thứ hạng đầu, trải qua lần lượt đọ sức về sau, đã đã định bọn hắn trên Lan Đài pháp hội xếp hạng sau cùng.

Vượt quá mọi người dự kiến , dựa theo kết quả rút thăm, hôm nay cái thứ nhất lên đài quyết đấu đấy, chính là Ma Ha thiền tự Phật tử Trần Luật!

Một cái tại Đại Hạ một đời tuổi trẻ có thể nói nhân vật truyền kỳ chói mắt, cũng bị coi là là có hi vọng nhất cạnh tranh theo đuổi thứ nhất đứng đầu một trong những người được lựa chọn.

Trần Luật một bộ màu trắng tăng bào, dung mạo tuấn nhã, siêu nhiên thoát tục.

Theo hắn gặt hái, lập tức trở thành vạn chúng chú mục tiêu điểm, toàn trường làm oanh động.

Một chút tu sĩ càng lộ ra vẻ kính sợ.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 530: Gặp Phật Giết Phật Gặp Tổ Giết Tổ

Phật tử Trần Luật, trời sinh "Vô Cấu Thiền Tâm", thiên phú dị bẩm.

Hắn đặt chân Tích Cốc cảnh thời gian, có phạm âm thiện xướng, ba hoa thiên địa.

Đặt chân Nguyên Phủ cảnh thời gian, Thiên Long hư ảnh quay quanh vòm trời, thần chung mộ cổ quanh quẩn không ngớt.

Đặt chân Tụ Tinh cảnh thời gian, càng đưa tới Liên Đài treo lơ lửng giữa trời, ban ngày sao hiện dị tượng.

Không thể nghi ngờ, vị Phật tử một đời tuổi trẻ của Ma Ha thiền tự này, chính là tại trong kỳ tài đương thời cũng là tồn tại đứng đầu cấp độ!

Chính là Tô Dịch, đều từng nghe Nguyên Hằng nói tới Trần Luật.

Nói xưng người này nắm giữ "Đại Uy Thiên Long pháp", nhìn như một người ôn hòa không màng danh lợi, một khi động thủ, lại như hóa thân trợn mắt Kim Cương, phách liệt như lửa, uy mãnh không trù.

Lúc này xa xa chứng kiến thanh niên tăng nhân này, Tô Dịch không khỏi âm thầm gật đầu.

Thịnh danh chi hạ vô hư sĩ, đặt tại Đại Hoang cửu châu, bằng Trần Luật thiên phú cùng nội tình như vậy, cũng đủ để trở thành đệ tử chân truyền trong thế lực lớn Phật tu.

Đương nhiên, cũng vẻn vẹn như thế.

Thương Thanh đại lục tu hành giới cùng Đại Hoang cửu châu chênh lệch quá lớn.

Tại Đại Hoang cửu châu, không thiếu một chút sinh ra đã biết Phật tử, một cái so với một cái chói mắt, so sánh cùng nhau, Trần Luật bực này Thương Thanh đại lục kỳ tài đương thời đứng đầu nhất, cuối cùng thua kém đi một tí.

"Đại Uy Thiên Long, Giết "

Mãnh liệt, trên Diễn Võ Trường Lan Đài, vang lên một đạo hồng chung đại lữ loại hét lớn, tiếng chấn Vân Tiêu.

Chỉ thấy nguyên bản không màng danh lợi siêu nhiên Trần Luật, hiện tại tựa như biến thành người khác, toàn thân tỏ khắp lấy sáng sủa Phật quang, cầm trong tay một thanh Kim Cương Xử, nếu như hóa thân Kim Cương Phật Đà, uy thế lăng lệ ác liệt vô biên.

Oanh!

Theo hắn ra tay, Thiên Long hư ảnh màu vàng quay quanh, phạm âm mênh mông cuồn cuộn, uy thế đích thực cực kỳ cương mãnh kia, để cho toàn trường phát ra một tràng thốt lên.

Trần Luật đối thủ là một cái yêu nghiệt cổ đại tên là 'Chử Vệ'.

Người này có được tu vi Tụ Tinh cảnh Đại viên mãn, nắm giữ bí pháp cổ xưa, đã sớm đem Nguyên Đạo cấp độ đạo vận đạt đến tình trạng đại viên mãn.

Tại vài ngày trước luận đạo tranh phong lên, Chử Vệ càng triển lộ ra chiến lực đáng sợ vượt quá mức bình thường.

Cũng lúc này cùng Trần Luật giao đấu, vẻn vẹn ngay từ đầu, Chử Vệ liền lâm vào trong bị động, hoàn toàn bị loại khí thế uy mãnh bá chủ thiên tuyệt trên người Trần Luật kia áp phủ ở danh tiếng!

"Sách, hòa thượng này có thể thực bá đạo, trực tiếp giống như Phật môn trong truyền thuyết Phật Đà cầm xử trấn ma quỷ loại, một chút cũng không nhìn thấy bộ dạng từ bi."

Hạ Thanh Nguyên một bên gặm hạt dưa, một bên bình phẩm.

"Phật môn lưu phái rất nhiều, có Tâm tông, Thiền tông, Mật Tông vân... vân, riêng phần mình truyền thừa cùng phương thức tu luyện, cũng không hoàn toàn giống nhau."

Tô Dịch cùng lúc đó gặm hạt dưa, "Trần Luật này làm cho kế thừa Phật Đạo truyền thừa, thỉnh chính là tiến bộ dũng mãnh không sợ chi đạo, hạch tâm ở chỗ một chữ "giết", giết chết kẻ ác trong lòng, liền thành vô lượng Phật."

Hạ Thanh Nguyên kinh ngạc nói: "Phật môn không phải chú ý từ bi độ thế, sao cầu tác con đường sát phạt bực này?"

Tô Dịch mỉm cười, nói: "Thế nhân chỉ biết là Phật môn có 'Rượu thịt ở bên ngoài, Phật Tổ trong lòng lưu lại' những lời này, lại rất ít người biết, những lời này thiếu khuyết hai câu, gọi là 'Thế nhân như học ta, như là Trụy Ma đạo' ."

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch con mắt nổi lên một tia hồi ức , nói, " có một cái lão hòa thượng, là ta đã thấy một cái Phật tu mạnh nhất, hắn tại nhìn

thấy truyền nhân của mình tham thiền thời gian chần chừ, liền quát to: Gặp Phật giết Phật, gặp tổ giết tổ!"

"Rải rác tám chữ, để cho những truyền nhân kia chặt đứt tạp niệm trong nội tâm, như vậy tiến vào trong tham thiền ngộ đạo."

"Tại trong mắt lão hòa thượng kia, người cản giết người, phật ngăn giết phật, thực sự không phải là không gì kiêng kỵ lạm sát một thông, mà là muốn giết đi kẻ ác trong lòng, diệt trừ trong lòng đối với Phật kính sợ, đánh vỡ tâm cùng thân gông cùm xiềng xích, một lần hành động giải thoát, như vậy thành Phật."

"Nói cách khác, tại trong mắt lão hòa thượng kia, nếu nói Phật, liền 'Đại Đạo " trong mắt chúng ta " nếu nói thành Phật, chính là chứng đạo cùng đắc đạo."

"Cái này cùng cái nhìn của ta không mưu mà hợp, hết thảy Đại Đạo, như hoảng sợ tôn kính tới, thế nào lại có thể đem Đại Đạo khống chế tại tay?"

Nói đến đây, thanh âm đã mang theo một vòng cảm khái.

Lão hòa thượng pháp danh "Nghiễn Tâm", Đại Hoang đệ nhất Phật môn Thánh Địa Tiểu Tây Thiên Hoàng Cực cảnh duy nhất.

Thế nhân xưng hắn "Nghiễn Tâm Phật chủ", tại trong thần hồn kết lấy hai mươi tư đóa Liên Đài, thời điểm hoa nở, chiếu rọi Chư Thiên.

Hạ Thanh Nguyên nghe được ngơ ngẩn, mơ hồ nói: "Ta thế nào. . . Có chút nghe không hiểu. . ."

Tô Dịch gặm lấy hạt dưa, vừa nói: "Như ngươi có thể nghe hiểu, đó mới kêu không bình thường."

Hạ Thanh Nguyên: ". . ."

Trong Lan Đài vang lên một tràng thốt lên, toàn trường sôi trào.

Phật tử Trần Luật một lần hành động trấn áp yêu nghiệt cổ đại Chử Vệ, đại hoạch toàn thắng!

"Tấn Nguyên đạo huynh, theo ta thấy, Trần Luật chiến lực quá lớn, đã trọn cũng ổn ở lần này Lan Đài pháp hội ba thứ hạng đầu chỗ ngồi, hơn nữa có hi vọng đi tranh một chuyến vị trí thứ nhất."

Thiên Xu kiếm tông Lư Đạo Đình cười tán thưởng.

Đang ngồi hắn đại nhân hắn vật đều nhẹ gật đầu.

Nếu nói là lần này Lan Đài pháp hội một trăm thứ hạng đầu người chọn lựa, đều là vạn người không được một thiên tài, như vậy Trần Luật chính là nhân vật đứng đầu trong những thiên tài này, có quan lại quần luân có tư thế!

Tấn Nguyên thiền sư mỉm cười, nói: "Chư vị khen trật rồi, Trần Luật lần này tham dự luận đạo, chỉ vì ma luyện bản tâm, rèn luyện đạo hạnh, về phần cuối cùng có thể thu được thứ tự gì, cũng là tịnh không để trong lòng đấy."

Lời tuy nói như vậy, vị người đứng đầu Ma Ha thiền tự này rõ ràng cũng mừng rỡ không thôi.

Một màn này, để cho Hạ Thanh Nguyên trong lòng rất là ấm ức, phấn gọt giũa cái miệng nhỏ nhắn tiến đến bên tai Tô Dịch, nhỏ giọng nói ra: "Tô huynh, nếu như ngươi lên sân khấu, khẳng định vị trí ổn định một!"

Thiếu nữ hà hơi như lan, thổi trúng vành tai Tô Dịch ngứa tê ngứa đấy.

Hắn không khỏi đưa tay bả đầu thiếu nữ gẩy đẩy đi tới, nói: "Ta có thể hay không cầm đệ nhất không thể nói là, nhưng ngươi trước cho ta trung thực ngồi xong."

"Hứ, ta đều không để ý, ngươi sợ cái gì? Còn lo lắng ta đem ngươi ăn hay sao?"

Hạ Thanh Nguyên nhíu lông mày xinh đẹp, vẻ mặt xem thường.

Tô Dịch: ". . ."

Hắn hay đầu một lần bị một thiếu nữ như vậy đùa giỡn.

Tô Dịch cũng không biết, trên trung ương chủ tọa Hoàng đế Đại Hạ, khóe môi không dễ phát hiện mà co quắp một cái, thiếu chút nữa nhịn không được xông lên trước bả Hạ Thanh Nguyên cho níu qua.

Trước mắt bao người, thân là nữ hài tử, làm sao lại có thể không dè dặt như vậy! ?

Trong diễn võ trường, luận đạo quyết đấu tiếp tục trình diễn.

Chỉ là, Tô Dịch đã hứng thú thiếu thiếu.

Đối với ở đây những người khác mà nói, từng tràng chiến đấu kia, không không thể nói đặc sắc tuyệt luân, có thể nói là đương thời Nguyên Đạo cấp độ đứng đầu nhất đọ sức.

Một chút chiến đấu, càng có thể nói không thể tưởng tượng, làm trong tràng thỉnh thoảng vang lên tiếng sấm nổ loại oanh động tiếng.

Cũng ở trong mắt Tô Dịch, hoàn toàn chính xác thực sự chẳng có gì để nói.

Đến nỗi, khi nhìn đến những cường giả kia quyết đấu thời gian, Tô Dịch một cái có thể nhìn ra những cường giả kia trên người làm cho tồn tại một chút chỗ thiếu hụt cùng vấn đề.

Xét đến cùng, Tô Dịch mặc dù tại trên tu vi chỉ là Nguyên Phủ cảnh Hậu Kỳ.

Cũng tại trên thực lực, từ lâu vượt ra khỏi phạm trù Nguyên Đạo cấp độ, hơn nữa lịch duyệt cùng tầm mắt kiếp trước, để cho hắn tại quan sát chút chuyện này quyết đấu thời gian, chẳng những không cảm giác được nhiều ít đặc sắc, ngược lại rất dễ dàng phát hiện người đối chiến trên người một chút kẽ hở cùng chỗ thiếu hụt.

Đương nhiên, những cường giả kia trên người cũng là có chỗ thích hợp đấy.

Chỉ bất quá, rất khó để cho Tô Dịch chân chính để trong lòng mà thôi.

Cuối cùng, đến phiên Nguyệt Thi Thiền ra sân.

Khi áo trắng như tuyết, lưng đeo linh kiếm thiếu nữ, trèo lên trên diễn võ cuộc một khắc này, lập tức đã trở thành toàn trường chú mục chính là tiêu điểm.

Lành lạnh như băng, tuyệt mỹ như tiên!

Giờ khắc này, trên ngọc đài trung ương những đại nhân vật kia cũng đều bị kinh diễm đến.

Thiên Xu kiếm tông Chưởng giáo Lư Đạo Đình cảm khái nói: "Nếu có thể đem Nguyệt Thi Thiền này chiêu mộ được ta Thiên Xu kiếm tông, liền để cho ta bỏ ra đại giới lớn hơn nữa, cũng sẽ không nhíu mày."

Một phen, để cho những người khác ngồi ở đây đều cảm xúc không thôi.

Nguyệt Thi Thiền kiếm đạo tạo nghệ mạnh, bọn hắn cũng sớm có nghe thấy, đến nỗi từ lúc vài ngày trước thời điểm, liền phái người tiếp xúc qua Nguyệt Thi Thiền, chờ mong có thể đem Nguyệt Thi Thiền chiêu mộ được chỗ thế lực mỗi người bọn họ.

Cũng đều không ngoại lệ, đều bị Nguyệt Thi Thiền cự tuyệt.

Điều này làm cho những đại nhân vật kia cũng không khỏi tiếc nuối.

Phát giác được những đại nhân vật này phản ứng, Tô Dịch khóe môi hơi vểnh, cười mà không nói.

Hạt giống tốt được Tô Huyền Quân hắn nhìn trúng, có thể được những người khác xem trọng như thế, vốn là là chuyện đương nhiên, không kỳ quái.

"Hả? Có chút ý tứ rồi."

Đột nhiên, Tô Dịch chú ý tới, đối thủ của Nguyệt Thi Thiền, rõ ràng là Vũ Văn Thuật!

Ban đầu ở ven Kim Lân hồ, Tô Dịch từng nói qua, như trên Lan Đài pháp hội, Vũ Văn Thuật có thể đánh bại Nguyệt Thi Thiền, liền sẽ đích thân hướng Vũ Văn Thuật xin lỗi.

Mà bây giờ, Nguyệt Thi Thiền cùng Vũ Văn Thuật tầm đó, chính là sẽ triển khai một cuộc kiếm đạo tranh phong!

Một trận chiến này, cũng đốt lên ở đây tất cả mọi người nhiệt tình.

Ai cũng hiểu rõ, Vũ Văn Thuật chính là Thiên Xu kiếm tông kiếm đầu một đời tuổi trẻ, một đời tuổi trẻ chói mắt nhất kiếm đạo kỳ tài đứng đầu.

Mà Nguyệt Thi Thiền, từ lâu tại vài ngày trước ở bên trong luận đạo tranh phong, triển lộ ra kiếm đạo tạo nghệ có thể nói có một không hai, khiến cho không biết nhiều ít đại nhân vật chú ý.

Hai vị tuyệt thế kiếm tu như vậy ở giữa quyết đấu, nghĩ không để cho người chú ý cũng khó khăn!

"Cũng không biết, Vũ Văn sư huynh có thể hay không chiến thắng."

Khương Ly trong lòng thì thào.

Đều là truyền nhân Thiên Xu kiếm tông, nàng tự nhiên hy vọng Vũ Văn Thuật có thể chiến thắng.

Cũng Khương Ly đồng dạng hiểu rõ, Nguyệt Thi Thiền tuyệt không phải một thứ trên ý nghĩa kiếm đạo kỳ tài, hơn nữa Tô Dịch nếu như dám nói, như Nguyệt Thi Thiền bị thua, liền sẽ đích thân hướng Vũ Văn Thuật xin lỗi loại lời này.

Cái này không thể nghi ngờ có nghĩa là, tại trong lòng Tô Dịch, Nguyệt Thi Thiền muốn cường đại hơn Vũ Văn Thuật!

Bằng không, loại người kiêu ngạo cường đại kia, đâu có thể nào đã cho mình đào hầm nhảy?

Đây hết thảy, để cho Khương Ly cũng có chút đắn đo bất định, không dám vọng kết luận.

"Có Tô huynh chỉ điểm cùng dốc túi tương thụ, Thi Thiền tỷ tỷ nhất định có thể thắng đấy."

Văn Tâm Chiếu cũng đang chăm chú một trận chiến này, đôi mắt đẹp mang theo chờ mong.

Và những người khác không giống nhau, nàng có tự tin mãnh liệt, cho là Nguyệt Thi Thiền nhất định sẽ thắng.

Mà loại tự tin này, hơn phân nửa đến từ nàng đối với Tô Dịch tin tưởng!

"Giai nhân như vậy, mới xứng với Hoàn Thiếu Du ta a. . ."

Hoàn Thiếu Du con mắt sáng ngời, nội tâm càng kiên định, muốn đem Nguyệt Thi Thiền đuổi tới tay.

"Tô huynh, Nguyệt Thi Thiền này có phải hay không cùng ngươi có một chân?"

Hạ Thanh Nguyên thần thần bí bí nói.

Tô Dịch ngây ngốc một chút, đem vỏ hạt dưa trong miệng chậm rãi nhổ ra, kinh ngạc nói: "Người vì sao phải sẽ nói như vậy?"

Hạ Thanh Nguyên đắc ý nói: "Lẽ nào ngươi quên, từ lúc Đại Chu thời điểm, ta thế nhưng là đại trưởng lão Thập Phương các, ngươi cùng Nguyệt Thi Thiền tầm đó những chuyện kia, ta cũng rõ như lòng bàn tay. Hơn nữa, vừa rồi ngươi thấy được nàng thời điểm, ánh mắt kia rõ ràng trở nên không giống nhau, coi như nữ hài tử, ta sao có thể không hiểu loại ánh mắt này đại biểu cho cái gì?"

Nói qua, nàng vỗ vỗ bả vai Tô Dịch, nói: "Không cần giải thích, đổi thành ta là nam nhân, cũng nhất định phải bả Nguyệt Thi Thiền đại mỹ nhân như vậy đoạt tới tay, ai bảo dung mạo của nàng đẹp mắt như vậy đây?"

Lời nói này, một bộ có cảm xúc nên phát ra bộ dạng.

Tô Dịch vốn không có ý định giải thích, mắt thấy Hạ Thanh Nguyên bộ dạng như vậy, lại nhịn không được nhắc nhở: "Thi Thiền cô nương lại xinh đẹp, có liên quan gì tới ngươi, ngươi thế nhưng là nữ nhân."

Hạ Thanh Nguyên hoàn toàn thất vọng: "Nữ nhân không thể ưa thích nữ nhân?"

Tô Dịch: ". . ."

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 531: Đối Thủ Của Hoàn Thiếu Du

BOANG...! BOANG...!

Kiếm ngân vang xông thẳng lên trời, vô cùng kiếm khí theo trên diễn võ trường kích xạ dựng lên, hai loại kiếm ý hoàn toàn khác biệt, mang theo ánh sáng chói mắt, chấn nhấp nháy toàn trường.

Cuộc chiến đấu thuộc về Nguyệt Thi Thiền cùng Vũ Văn Thuật này bạo phát!

Toàn trường yên tĩnh, tâm thần của mọi người đều bị hấp dẫn tới.

Vũ Văn Thuật thân ảnh ngang tàng, cốt cách vừa thô vừa to, đang mặc áo gai đơn giản, khí tức trầm ngưng như sắt.

Vị kiếm đầu đương đại của Thiên Xu kiếm tông này , kiếm như người, trầm ngưng trầm trọng, tràn đầy hùng hồn.

Hắn lấy tu vi Tụ Tinh cảnh trung kỳ, thi triển kiếm ý Nguyên Đạo viên mãn không lộ , thế như nguy nga núi lớn, vẻn vẹn xa xa nhìn, liền cho tâm thần người ta mang đến cảm giác áp bách cực lớn.

Linh kiếm trong tay hắn, tên gọi Phù Kim, đi qua Bảo Tụy lâu luyện khí phường Luyện Khí đại sư Du Thúc Nhai lại tế luyện, toả ra uy năng vượt quá mức bình thường.

Mỗi một kiếm chém ra, đúng như sóng triều vàng óng ánh, có khí thế trời long đất nở.

Hắn phong thái quá lớn, cũng là để cho trong tràng vang lên từng trận kinh hô.

Những yêu nghiệt cổ đại kia, kỳ tài đương thời, cũng đều lộ ra thần sắc nghiêm túc ngắm nhìn.

Kiếm tu, thế gian sát phạt chi lực tối thịnh!

Kiếm đạo, cũng là đương thời phần lớn tu sĩ lựa chọn.

Nhưng chân chính có thể trên kiếm đạo có lập nên đấy, lại ít càng thêm ít.

Hạch tâm ngay tại ở, kiếm đạo chi lộ cầu tác, muốn xa so với Đạo đồ khác càng gian nan.

Coi như kiếm tu, không chỉ muốn đánh mài bản thân tu vi cùng kiếm đạo tạo nghệ, còn muốn đá mài Kiếm tâm, ma luyện ra một viên kiếm đảm không sợ!

Vì vậy, thế gian kiếm tu tuy nhiều, nhưng chân chính được xưng tụng kiếm tu, lại cuối cùng chỉ là số rất ít.

Chính là tại đối với kiếm tu bình phán tiêu chuẩn cực hà khắc cùng bắt bẻ trong mắt Tô Dịch, Vũ Văn Thuật hoàn toàn chính xác cũng coi là một cái kiếm tu.

Ngược lại cũng không phải là Vũ Văn Thuật kiếm đạo tạo nghệ cao bao nhiêu.

Mà là trên người hắn đã có đủ kiếm tu hẳn là có phẩm chất, Kiếm tâm như sắt, sát phạt quả quyết!

So với Vũ Văn Thuật, Nguyệt Thi Thiền trong chiến đấu biểu hiện, không thể nghi ngờ càng làm cho người nhìn chăm chú.

Thiếu nữ áo trắng như tuyết, lành lạnh như Tiên tử, dung mạo vốn là có thể nói tuyệt thế, sở thụ đến chú ý tự nhiên muốn càng nhiều hơn một chút.

Nhưng rất nhanh, Nguyệt Thi Thiền tựu lấy kiếm đạo trong tay chứng minh, nàng không chỉ có chỉ là dung mạo tuyệt thế, thực lực cũng đủ để kinh diễm đương thời!

Nàng thân ảnh yểu điệu, uốn cong nhưng có khí thế như điện, tu vi tuy rằng chỉ Nguyên Phủ cảnh Đại viên mãn cấp độ, nhưng làm cho triển lộ ra kiếm đạo tạo nghệ, lại đủ để cùng Vũ Văn Thuật địa vị ngang nhau.

Cái thư thái phong độ tuyệt đại kia, để cho nhiều ít tu sĩ trong tràng không biết lộ ra vẻ say mê.

"Tô huynh, ngươi Thi Thiền cô nương cũng thật là lợi hại."

Hạ Thanh Nguyên tấc tắc kêu kỳ lạ, nàng xem đến độ quên gặm hạt dưa rồi.

"Bây giờ còn chưa nói tới lợi hại, vốn lấy sau đó khẳng định xứng đôi hai chữ lợi hại."

Tô Dịch lòng mang khoan khoái dễ chịu.

Coi như người dẫn đường Nguyệt Thi Thiền trên kiếm đạo, chứng kiến thiếu nữ như tiên như huyễn này, tại phía dưới vạn chúng chú mục rực rỡ hào quang, Tô Dịch tự nhiên cũng vui mừng không thôi.

Thật giống như đệ tử tốt trong mắt lão sư, một triều tên đề bảng vàng loại.

"Tô huynh, ngươi Thi Thiền cô nương tu luyện là kiếm đạo truyền thừa gì, quả thực quá cường đại."

Rất nhanh, Hạ Thanh Nguyên cả kinh kêu lên.

Trong diễn võ trường, Nguyệt Thi Thiền mỗi một kiếm chém ra, tựa như có Tinh Hà cuốn ngược lại, ánh sao như cầu vồng, tỏ khắp lấy hư ảo thần bí phong vận.

"Đó là Tiểu Tinh Khư Kiếm Kinh, kiếm thế như tinh khung che không, cuối cùng phù hợp 'Huyền Chiếu linh thể' bực này thiên phú, bất quá bộ Kiếm kinh này chưa nói tới nhiều đỉnh cấp, chỗ tốt duy nhất chính là, có thể giúp đỡ Thi Thiền cô nương rèn luyện kiếm đạo tạo nghệ, làm cho nàng minh bạch, nên như thế nào đem chính một thân thiên phú cùng tiềm năng cùng chính mình kiếm đạo tiến hành dung hợp."

Tô Dịch thuận miệng nói.

Hắn sớm cân nhắc qua, làm Nguyệt Thi Thiền đặt chân Linh Đạo chi lộ thời gian, liền truyền thụ nàng một loại kiếm đạo truyền thừa khác. Đương nhiên, bây giờ nói chút chuyện này muốn nói còn quá sớm.

Trên diễn võ trường, triển khai càng kịch liệt.

Theo thời gian chuyển dời, Vũ Văn Thuật cùng trên người Nguyệt Thi Thiền đều bị thương.

Nhưng cả hai lại giống như không hề hay biết, thế công ngược lại càng lăng lệ ác liệt.

Một màn kia, đã khiến không ít người hãi hùng khiếp vía.

Trên đài ngọc trung ương những đại nhân vật kia cũng động dung không thôi.

Vũ Văn Thuật trên người bị thương càng ngày càng nhiều, vết kiếm ban bác, máu me đầm đìa.

Nhưng đồng dạng đấy, trên người Nguyệt Thi Thiền cũng xuất hiện rất nhiều kiếm thương, xiêm y trắng như tuyết bị những giọt máu đỏ tươi nhuộm dần, nhìn thấy mà giật mình.

Làm cho người rung động chính là, chính là đến mức độ này, Vũ Văn Thuật thần sắc trầm ngưng như trước, toàn thân Kiếm Ý càng hùng hồn tràn đầy.

Mà Nguyệt Thi Thiền ngoại trừ khuôn mặt hơi tái nhợt một chút, thần sắc đồng dạng yên lặng như lúc ban đầu, hắn thi triển ra kiếm đạo lực lượng cũng là so trước đó càng lăng lệ ác liệt cùng đáng sợ rồi.

Hai vị có thể nói kiếm tu đương thời đứng đầu, chém giết đến mức độ này, một màn kia, làm cho cả Lan Đài đều tràn ngập trên một cỗ khí tức vô cùng thê thảm.

"Tô huynh, ngươi Thi Thiền cô nương bị thương thành bộ dạng như vậy, ngươi liền không lo lắng sao?"

Hạ Thanh Nguyên căng thẳng lòng bàn tay thấm xuất mồ hôi nước, nhưng khi thấy bên cạnh Tô Dịch thời gian, không khỏi khẽ giật mình, bởi vì Tô Dịch thần sắc rãnh rỗi như trước, vẫn tại gặm hạt dưa. . .

"Kiếm tu cả đời này, phải không ngừng trở nên cường đại, bị thương không thể tránh được, chỉ cần không chết, những thương thế kia, chính là

lực lượng nguồn suối ma luyện mũi kiếm."

Tô Dịch thuận miệng nói, " đây là chuyện tốt."

Hạ Thanh Nguyên: ". . ."

Vượt quá tất cả mọi người dự kiến chính là, không bao lâu, trong diễn võ trường ——

Vũ Văn Thuật đột nhiên thu kiếm, hơi hơi ôm quyền nói: "Một trận chiến này, là ta thua rồi."

Toàn trường kinh ngạc.

Nguyệt Thi Thiền lông mày hơi nhíu, nói: "Còn chưa chân chính phân thắng bại, ngươi nào biết ngươi thất bại?"

Vũ Văn Thuật lắc đầu nói: "Ta là tu vi Tụ Tinh cảnh trung kỳ, ngươi là tu vi Nguyên Phủ cảnh Đại viên mãn, chiến đấu đến lúc này thời điểm, ta đâu còn có thể không chừng mực? Cái này như là liều mạng tranh đấu, ta tự nhiên toàn lực ứng phó, nhưng luận đạo tranh phong, phần chính là cao thấp, mà không phải là sinh tử."

Dứt lời, hắn quay người đi xuống Diễn Võ trường.

Trống tuấn thân ảnh nhuốm máu, vẫn như trước thẳng tắp như kiếm.

"Hoàn toàn chính xác, cao thấp từ lâu phần đi ra. . ."

Khương Ly ánh mắt phức tạp.

Vũ Văn Thuật là kiêu ngạo, hắn từ có hắn thủ vững cùng làm việc chuẩn tắc.

Trên đài ngọc trung ương, Thiên Xu kiếm tông Chưởng giáo Lư Đạo Đình than thở một tiếng, ai cũng thấy được trong lòng của hắn một tia không cam lòng kia.

Dù sao, Vũ Văn Thuật chính là Thiên Xu kiếm tông một đời tuổi trẻ người mạnh nhất, mặc dù đang về sau từng tràng giao đấu ở bên trong, còn cơ hội bù đắp.

Nhưng qua thất bại này, đã định trước đã lại không có cơ hội đi tranh thủ đệ nhất danh!

"Vũ Văn Thuật này cũng là tính quang minh lỗi lạc."

Hạ Thanh Nguyên cảm khái nói.

"Hắn chính là huyết chiến đến cùng, cũng đã định trước không phải là đối thủ của Thi Thiền cô nương, hiện đang chủ động nhận thua, chỉ có thể nói là sáng suốt."

Tô Dịch thản nhiên nói.

Lấy nhãn lực của hắn, sớm đối với một trận chiến này có chỗ bình phán.

Thời gian kế tiếp ở bên trong, lại trình diễn từng tràng luận đạo tranh phong, đồng dạng cực đặc sắc, thậm chí có một chút chém giết chiến đấu, so với Nguyệt Thi Thiền cùng Vũ Văn Thuật ở giữa chiến đấu càng đặc sắc.

Như Tằng Bộc, Xích Giản Tố, Lý Hàn Đăng chút nhân vật đỉnh cấp này, đều lần lượt gặt hái, tất cả triển lộ ra quang mang rung động toàn trường.

Khi thấy Xích Giản Tố cái này toàn thân lộ ra khí tức bén nhọn, dã tính mười phần thiếu nữ thời gian, Tô Dịch hơi ngẩn ra, chợt nhớ tới quỷ đăng Khiêu Thạch Quan nhất mạch Lão Hạt Tử.

Lão Hạt Tử từng nói, hắn những năm này một mực trên Thương Thanh đại lục bôn ba, ý đồ tìm kiếm một cái truyền nhân có thể kế thừa y bát, nhưng lại như mò kim đáy biển loại, hy vọng xa vời.

Xích Giản Tố không thể nghi ngờ là một cái nhân tuyển thích hợp.

Thiếu nữ này, có được Minh Mạch Âm Cốt cực hiếm thấy!

Bực này thiên phú, chưa nói tới nhiều nghịch thiên, nhưng cực hiếm thấy, theo Tô Dịch biết, chính là đặt tại Đại Hoang cửu châu, đều thuộc về hiếm có.

Mà quỷ đăng Khiêu Thạch Quan nhất mạch truyền thừa, cũng chỉ có bực này thiên phú mới có thể thừa nhận.

"Cũng không biết Lão Hạt Tử hôm nay tại chỗ nào."

Tô Dịch thầm nghĩ.

Đột nhiên, Lan Đài trong tràng oanh động, bầu không khí triệt để sôi trào.

Hoàn Thiếu Du ra sân.

Vị hậu duệ Ma tộc Hoàn thị này, tóc tím kim quan, ngọc bào lấy thân, khuôn mặt tuấn mỹ, theo hắn gặt hái, cũng là trở thành toàn trường chú mục chính là tiêu điểm.

Vài ngày trước trên Lan Đài pháp hội, Hoàn Thiếu Du tại mỗi một lần luận đạo tranh phong thời gian, đều tại chỉ trong một chiêu liền trấn áp đối thủ.

Cho dù là một chút yêu nghiệt cổ đại cùng kỳ tài đương thời, cũng không thể địch lại một chiêu của hắn!

Cho tới bây giờ, Hoàn Thiếu Du một mực bảo trì một chiêu thất bại địch ghi chép, mạnh mẽ vô biên.

Khi thấy hắn xuất hiện, trên đài ngọc trung ương những đại nhân vật kia đều lộ ra vẻ nghiêm túc, không ít đại nhân vật thần sắc đều đã trở nên ngưng trọng lên.

Hoàn Thiếu Du bực yêu nghiệt cổ đại này, có được lấy kéo dài qua một con đường đồ, trấn áp tu sĩ Hóa Linh cảnh nội tình cùng lực lượng, điều này làm cho ai dám bỏ qua?

"Không có gì bất ngờ xảy ra, lần này Lan Đài pháp hội đệ nhất danh, rất có thể sẽ bị kẻ này đoạt được."

Lư Đạo Đình khinh lời nói.

Không có ai phản bác, Hoàn Thiếu Du từ lâu thông qua từng tràng chiến đấu, đã chứng minh thực lực của hắn là kinh khủng bực nào cùng nghịch thiên.

Hắn cũng là thế nhân công nhận có hi vọng nhất mưu đồ đoạt quyền thứ nhất người chọn lựa!

"Tô huynh, ta nghe phụ thân đã từng nói qua, gia hỏa này cưỡi Thiên Ma bảo thuyền xông vào trên không Cửu Đỉnh thành , cực kỳ bướng bỉnh kiêu ngạo, như lần này không ai có thể đánh bại hắn, ngươi đi giáo huấn một chút hắn thế nào?"

Hạ Thanh Nguyên nói nhanh, nàng vẫn che giấu đối với Hoàn Thiếu Du ghét cay ghét đắng.

"Ta cũng không báo danh, hơn nữa, Lan Đài pháp hội này đầu phân thắng bại, không phân sinh tử, không thể đem tên khốn nạn này giết, động

thủ cũng một chút cũng không có thú vị."

Tô Dịch thuận miệng nói.

"Ai nói không báo danh liền vô pháp tham gia?"

Hạ Thanh Nguyên nháy mắt, "Ngươi chẳng lẽ không biết , dựa theo quy củ, chỉ cần cha ta gật đầu, lại đặc biệt để cho chưa từng người ghi danh tham dự vào tranh phong trong?"

Tô Dịch khẽ giật mình, hắn hoàn toàn không có coi Lan Đài pháp hội là chuyện, đâu có thể nào sẽ biết quy củ như vậy?

Đúng lúc này, Tô Dịch đôi mắt ngưng lại.

Đối thủ của Hoàn Thiếu Du, lại Nguyên Hằng!

Lúc này trong tràng, cũng vang lên một trận xôn xao tiếng.

"Nguyên Hằng? Hắn tuy rằng cường đại, nhưng làm sao là đối thủ của Hoàn Thiếu Du?"

"Ài, ta còn tưởng rằng cái này sẽ là một cuộc có một không hai quyết đấu, chưa từng nghĩ, đối thủ của Hoàn Thiếu Du cũng là Nguyên Hằng, thắng bại đã không có lo lắng rồi."

. . . Trong tràng rất nhiều người thất lạc, nhìn không tốt Nguyên Hằng.

Thậm chí, trực tiếp lớn tiếng hét lên: "Nguyên Hằng đạo hữu, dứt khoát trực tiếp nhận thua đi, miễn cho bị trấn áp thời gian, mất hết thể diện."

Thanh âm như vậy, khiến cho trong tràng một trận cười vang.

Trên diễn võ trường.

Nguyên Hằng thần sắc trầm tĩnh, con mắt quét qua toàn trường, trầm giọng nói: "Ta Nguyên Hằng sẽ không có thể, cũng là bằng thực lực của chính mình từng bước một giết một trăm thứ hạng đầu liệt kê, bọn ngươi chỉ bất quá một đám xem náo nhiệt đấy, có tư cách gì chửi bới ta?"

Tiếng truyền toàn trường, đem những thứ kia cười vang cùng thanh âm huyên náo đè xuống.

"Nói rất hay!"

Một số người vỗ tay kêu to, là Nguyên Hằng trợ uy.

Một màn như vậy, đồng dạng đứng ở trên diễn võ trường Hoàn Thiếu Du bên môi nổi lên một vòng đường cong cân nhắc.

Hắn chợt giơ tay một chỉ trên đài ngọc trung ương Tô Dịch, ánh mắt lại nhìn về phía Nguyên Hằng, tươi cười nói: "Tô Dịch kia cùng ngươi là quan hệ như thế nào?"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 532: Chơi Cùng Ngươi Một Chút

Hoàn Thiếu Du cử động, khiến cho trong tràng rất nhiều người chú ý.

Trên đài ngọc trung ương ánh mắt những đại nhân vật kia, cũng không khỏi nhìn về phía Tô Dịch, mang theo một tia nghi hoặc.

"Tô huynh, gia hỏa này dám đem tay chỉ ngươi, quá kiêu ngạo rồi!"

Hạ Thanh Nguyên tức giận thầm nói.

Tô Dịch nhíu mày, không có lên tiếng.

Trên diễn võ trường.

Nguyên Hằng thần sắc cực kỳ nghiêm túc, hướng Tô Dịch vị trí hơi hơi khom người, lúc này mới lời nói mang kính trọng nói: "Tô Dịch đại nhân, chính là chủ nhân Nguyên Hằng ta!"

Toàn trường một yên tĩnh.

Không biết bao nhiêu người giật mình.

Nguyên Hằng mặc dù xa thua kém hơn những yêu nghiệt cùng kỳ tài đứng đầu nhất kia, có thể đủ tấn chức một trăm thứ hạng đầu liệt kê, thực lực của hắn cũng có thể nói mạnh mẽ.

Đặt tại những đạo thống đỉnh cấp kia, cũng là nhân vật trọng yếu trong một đời tuổi trẻ.

Ai có thể tưởng tượng, một vị mạnh mẽ tồn tại như vậy, lại người hầu của Tô Dịch?

Những đại nhân vật kia ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch đều phát sinh biến hóa vi diệu, có phần hơi kinh ngạc.

Hoàn Thiếu Du cũng ngơ ngác một chút, chợt cười ha hả gật đầu nói: "Tốt, rất tốt, phi thường tốt! Đã như vậy, cái kia ta cũng phải hảo hảo chiêu đãi một chút ngươi rồi!"

Hắn con mắt ở chỗ sâu trong mờ mờ ảo ảo có thô bạo khát máu loại sáng bóng bắt đầu khởi động, nụ cười kia cũng làm cho người không rét mà run.

Nguyên Hằng thần sắc bình tĩnh nói: "Đến chiến đây "

Oanh!

Hắn xuất thủ trước, thi triển Huyền Vũ Bá Thế Ấn.

Trong hư không, Linh quang bắt đầu khởi động, ngưng tụ ra một cái chưởng ấn đen sì như mực, mười trượng phạm vi, mơ hồ như có Huyền Vũ Thần Thú hư ảnh hiện lên, bày biện ra đạp vỡ hư không khí thế.

Phiên Thiên Ấn!

Hoàn Thiếu Du con mắt nổi lên một tia khinh thường, bỗng dưng đạp bước tiến lên, chưởng chỉ như đao, ngang trời vừa bổ.

Phanh! !

Một đạo thần mang đỏ tươi vút không, như nhận xé trời, dễ dàng đem Phiên Thiên Ấn chém thành hai khúc.

Trong tràng oanh động, tiếng kinh hô nổi lên bốn phía.

Bên trong quang vũ rơi lả tả, Hoàn Thiếu Du thân ảnh vụt qua, đã đi tới trước người Nguyên Hằng.

Hắn mỉm cười, trong môi thở khẽ hai chữ: "Quỳ xuống."

Thanh âm vẫn còn phiêu đãng, hắn chưởng chỉ mang theo vô cùng huyết quang, bay bổng chụp được.

Nguyên Hằng phát ra hét lớn, hai tay vượt qua khung hư không, mười ngón che không, thi triển "Phục Thiên Ấn" .

Oanh!

Trên diễn võ trường vang lên đinh tai nhức óc nổ vang.

Kình khí quét sạch ở bên trong, chỉ thấy Nguyên Hằng lại cứng rắn giá trụ Hoàn Thiếu Du bá đạo này vô biên một kích.

Bất quá, làm người ta trong lòng phát lạnh chính là, Nguyên Hằng trong môi trôi máu, hắn bên trong thân thể gân cốt phát ra một trận không chịu nổi gánh nặng tiếng ma sát, cái kia thân ảnh cao lớn đều tại run rẩy kịch liệt.

Hiển nhiên, hắn mặc dù chưa hề bị một kích này trấn áp quỳ xuống đất, nhưng tại thừa nhận một kích này uy năng về sau, đã thụ trọng thương!

"Thà phụ cả tổn thương, cũng không quỳ?"

Lại thấy Hoàn Thiếu Du cười rộ lên, ánh mắt lạnh như băng trêu tức, "Ta đây ngược lại muốn xem xem, xương cốt của ngươi cuối cùng cứng đến bao nhiêu!"

Nói qua, hắn bỗng dưng lấy tay chế trụ vai trái Nguyên Hằng, chưởng chỉ phát lực.

Răng rắc!

Nguyên Hằng xương bả vai đầu bị bóp nát, phát ra làm người da đầu tê dại nổ tung thanh âm, bả vai huyết nhục đều bị cứng rắn xé toang một khối, máu loãng bắn tung toé.

"Xương cốt bả vai này, cũng không giống như cứng rắn a."

Hoàn Thiếu Du cười tủm tỉm đấy.

Nguyên Hằng phát ra bị đau kêu rên, thân thể ấy sáng lên, lực lượng nổ vang, mãnh liệt ngẩng nắm tay phải hướng Hoàn Thiếu Du mặt đập tới.

Hoàn Thiếu Du không tránh không né, tay phải tựa như tia chớp bắt lấy cổ tay Nguyên Hằng, rồi sau đó mãnh liệt nhéo một cái.

Ở giữa sân mọi người giật mình ánh mắt nhìn chăm chú, Nguyên Hằng cánh tay phải tay áo như nứt vỡ, một mảnh dài hẹp cơ bắp vặn vẹo văng tung tóe mở ra, máu loãng bắn tung toé.

Đến cuối cùng, cả cái cánh tay phải như bánh quai chèo, gân cốt bị từng tấc một ninh vỡ vụn vết rách.

Phanh!

Theo Hoàn Thiếu Du khoát tay, Nguyên Hằng toàn bộ người ném bay ra ngoài, rơi xuống tại ngoài mười trượng hơn.

Toàn trường tĩnh mịch, đều bị Hoàn Thiếu Du thủ đoạn tàn bạo kia kinh sợ đến.

Không ít người đến nỗi không đành lòng tận mắt chứng kiến.

Ai có thể nhìn không ra, Hoàn Thiếu Du hoàn toàn chính là tại thi hành hành hạ? Đang dùng loại phương thức hết sức nhục nhã này, chà đạp Nguyên Hằng?

"Gia hỏa này, rõ ràng cho thấy có ý định trả thù!"

Nguyệt Thi Thiền tinh mâu lạnh như băng, thay Nguyên Hằng lo lắng.

"Đây là đang hướng Tô huynh diễu võ dương oai a. . ."

Cổ Thương Ninh thì thào.

Hắn làm sao nhìn không ra, Hoàn Thiếu Du mục đích làm như vậy?

"Ài, cái này là kết cục cùng Hoàn Thiếu Du đối nghịch, nếu không phải Tô Dịch kia trước tại bên ngoài Lan Đài vừa khiêu khích Hoàn Thiếu Du, hắn người hầu cái nào sẽ phải gánh chịu đả kích cùng làm nhục như vậy?"

Rất nhiều người thầm than.

Trước Tô Dịch tại bên ngoài Lan Đài cùng Hoàn Thiếu Du giằng co từng màn, sớm truyền ra.

Làm một màn như vậy, mọi người làm sao không rõ ràng lắm, đây là tới tự Hoàn Thiếu Du trả thù?

"Lấy Tô Dịch tính tình, trải qua chuyện này, đã định trước sẽ cùng Hoàn Thiếu Du không chết không thôi!"

Khương Ly thầm nghĩ.

"Đáng hận!"

Văn Tâm Chiếu đôi mắt đẹp hiện phẫn nộ.

Trên đài ngọc trung ương, những đại nhân vật kia thần sắc cổ quái, bọn hắn làm sao nhìn không ra, Hoàn Thiếu Du cử động lần này là hướng về phía Tô Dịch đi hay sao?

Người hầu chịu nhục, hắn cái này làm chủ nhân đấy, mặt mũi lại đi đâu đặt?

Không ít người đều đem ánh mắt nhìn về phía Tô Dịch.

Lại thấy Tô Dịch ngồi ở đó, thần sắc lạnh nhạt như trước, giống như hồn không xem ra gì loại.

Điều này làm cho rất nhiều người ngoài ý muốn, đều đến lúc này, hắn lại vẫn có thể bảo trì bình thản?

"Nguyên Hằng, đừng trách ta đối đãi ngươi như vậy, ai bảo. . . Ngươi có một chủ nhân tốt đây? Hắn không có tham dự vào ở bên trong Lan Đài pháp hội, ta đây cũng chỉ có thể trước tìm ngươi trước ra một hơi rồi."

Trên diễn võ trường, Hoàn Thiếu Du vẻ mặt tươi cười, cất bước hướng Nguyên Hằng bước đi, "Ngươi vừa rồi không muốn quỳ, ta đây sẽ đem ngươi toàn thân xương cốt đập nát, không muốn quỳ cũng chỉ có thể quỳ gối cái kia."

Cách đó không xa, Nguyên Hằng sắc mặt trắng bệch, từ dưới đất gian nan bò lên, gặp thương thế nghiêm trọng như thế, hắn vẫn cắn chặt hàm răng.

Khi thấy Hoàn Thiếu Du tới gần, Nguyên Hằng đến nỗi nhếch miệng cười rộ lên: "Nói khoác mà không biết ngượng, như chủ nhân nhà ta thực

tham dự vào, ngươi cái này tiểu ma quỷ thằng nhãi con sớm quỳ cầu xin tha thứ rồi."

"Haha, còn dám mạnh miệng, quỳ xuống!"

Hoàn Thiếu Du cười nhạo, thân ảnh lóe lên, bỗng dưng một quyền ném ra.

Dù là Nguyên Hằng toàn lực ngăn cản, như trước bị một quyền này nện đến toàn thân cốt cách không biết đứt gãy bao nhiêu cái, toàn bộ người thân thể khẽ cong, ngay lúc sắp quỳ trên mặt đất.

Nhưng lại tại thời khắc mấu chốt này, Nguyên Hằng muốn rách cả mí mắt, phát ra gào rú, thân thể mãnh liệt uốn éo, ngã ngồi ở một bên, cuối cùng không có quỳ xuống đất.

Nhưng hắn đã bị thương nghiêm trọng, toàn thân trôi máu, thê thảm cực kỳ.

Mặc cho ai cũng có thể nhìn ra, Nguyên Hằng đã không có bất kỳ chỗ trống đánh trả.

Một nháy mắt này, Nguyệt Thi Thiền, Văn Tâm Chiếu đều chỉ cảm giác trong nội tâm đổ đắc hoảng, bị Hoàn Thiếu Du thủ đoạn tàn bạo kia chọc giận.

Chính là ở đây những tu sĩ kia, đều có chút không đành lòng tận mắt chứng kiến.

Ở nơi này là luận đạo tranh phong, rõ ràng chính là trước mặt mọi người thi hành hành hạ, làm nhục đối thủ.

Hạ Thanh Nguyên nhịn không được nhìn nhìn bên cạnh Tô Dịch, lại thấy người sau như cũ là một bộ thần sắc lạnh nhạt, giống như hoàn toàn không thèm để ý Nguyên Hằng an nguy loại.

"Thắng thua trận này đã phần, nên kết thúc."

Chịu trách nhiệm cắt phân thắng thua đấy, đúng là Ông Cửu, hắn đều không chịu đựng nhìn nữa, lúc này lên tiếng.

"Không có nhìn Nguyên Hằng còn không có nhận thua sao? Này làm sao có thể chấm dứt?"

Hoàn Thiếu Du lúc nói chuyện, bỗng dưng thân ảnh lóe lên, một cước hướng phần bụng Nguyên Hằng đá tới, muốn thừa dịp phân ra thắng bại trước, một lần hành động đem Nguyên Hằng Đại Đạo căn cơ triệt để hủy diệt!

Tại thời khắc mấu chốt này, Ông Cửu thân ảnh vô căn cứ vượt qua ngăn cản trước người Hoàn Thiếu Du, vỗ một chưởng ra.

Phanh! !

Động trời vang lên ầm ầm.

Làm cho tất cả mọi người hít vào khí lạnh chính là, Hoàn Thiếu Du một cước này chi lực, tuy rằng bị Ông Cửu ngăn trở, để cho Nguyên Hằng tránh được bị phế sạch nguy hiểm.

Nhưng Ông Cửu vị này Đại tu sĩ Linh Đạo thân ảnh, lại bị chấn động vụt qua, hướng về sau rút lui ra một bước!

Một màn kia, để cho trên đài ngọc trung ương những đại nhân vật kia mí mắt đều hung hăng nhảy dựng.

Thật mạnh! !

Hoàn Thiếu Du chính là Tụ Tinh cảnh đạo hạnh, nhưng lại có thể rung chuyển Ông Cửu bực này Đại tu sĩ Linh Đạo trong hoàng thất, sức chiến đấu cỡ này quá nghịch thiên?

"Lão già kia, ngươi dám ngăn ta?"

Hoàn Thiếu Du sầm mặt lại.

Ông Cửu thần sắc đạm mạc nói: "Lão hủ chỉ là chiếu theo quy củ Lan Đài pháp hội làm việc, ngược lại là Hoàn công tử ngươi ý đồ trên lôi đài giết người, nếu không có lão hủ ngăn trở, quy củ có thể sẽ bị ngươi hỏng mất!"

Lúc nói chuyện, Ông Cửu đã đưa tay nâng lên Nguyên Hằng, ly khai Diễn Võ trường.

"Lão già kia, kế tiếp nếu như ngươi còn dám giống bây giờ như vậy ngăn ta, đừng trách ta không khách khí!"

Hoàn Thiếu Du ngữ khí lạnh nhạt.

Ông Cửu không để ý đến.

Hoàn Thiếu Du quay người, làm nhìn về phía trên đài ngọc trung ương Tô Dịch thời gian, hắn trên khuôn mặt tuấn mỹ lại hiện ra nụ cười sáng lạn.

Hắn xa xa phất tay, cất cao giọng nói: "Tô Dịch, ngươi người hầu này quá kém cỏi, đợi Lan Đài pháp hội kết thúc, hai ta mới hảo hảo chơi một chút, ta không ngại nói thẳng, cho dù là Đại Hạ hoàng thất, cũng không cách nào che chở ngươi!"

Toàn trường xôn xao.

Ai có thể nhìn không ra, Hoàn Thiếu Du đây là đang hướng Tô Dịch tuyên chiến?

Trong lúc nhất thời, tất cả ánh mắt đều nhìn về Tô Dịch.

"Bị Hoàn Thiếu Du bực này tiểu ma đầu nhìn chằm chằm vào, tên Tô Dịch này sợ là muốn đã xong. . ."

"Ôm vào đùi Đại Hạ hoàng thất thì như thế nào? Đắc tội Hoàn Thiếu Du loại tên điên này, có lẽ sẽ không để ý chút chuyện này."

"Ài, cần gì đến quá thay?"

Trong lúc nhất thời, có người thương cảm đồng tình, có người nhìn có chút hả hê, không phải trường hợp cá biệt.

Trên đài ngọc trung ương, những đại nhân vật kia thần sắc càng cổ quái.

Hoắc Minh Viễn không che giấu chút nào chính thoải mái, nhìn có chút hả hê.

Mạch Dương chân nhân nhẹ nhàng lắc đầu.

Lư Đạo Đình ánh mắt phức tạp.

Ngọc Cửu Chân than nhẹ một tiếng.

Tấn Nguyên thiền sư khinh khẽ nhấp một miếng trà.

So sánh với trong tràng những người khác, những đại nhân vật này cũng còn bảo trì nhất định được phong độ.

Nhưng ngồi ở trung ương chủ tọa trên Đại Hạ Hoàng đế, liếc mắt liền nhìn ra, những lão gia hỏa đối với Tô Dịch tràn ngập địch ý này, sợ là đều

tại trong bụng vụng trộm vui cười đây.

Ma tộc Hoàn thị nội tình rất mạnh, cường đại đến đến nỗi dám cùng Đại Hạ hoàng thất khiêu chiến tình trạng.

Tô Dịch bị Hoàn Thiếu Du nhìn chằm chằm vào, tại rất nhiều người xem, đây quả thực cùng bị phán án tử hình không có gì khác biệt.

Cũng nhưng vào lúc này ——

Tô Dịch đem rượu trong chén uống cạn, vươn người đứng dậy, lạnh nhạt mở miệng: "Không cần đợi, ta hiện tại liền chơi cùng ngươi một chút."

Thanh âm không lớn, lại rành mạch vang vọng trong tràng.

Tất cả mọi người ngơ ngẩn, giống như không dám tin tưởng lỗ tai mình.

Văn Tâm Chiếu cùng Nguyệt Thi Thiền đều lộ ra phấn khởi vẻ, đôi mắt sáng tỏa sáng, Tô huynh hắn cuối cùng muốn xuất thủ sao?

Khương Ly chấn động trong lòng, mắt phượng dị sắc sóng gợn sóng gợn, tựa hồ. . . Có trò hay để nhìn!

Giờ khắc này, Cổ Thương Ninh, Tằng Bộc, Xích Giản Tố đám yêu nghiệt cổ đại, cũng đều ngoài ý muốn ngoài, cũng không khỏi sinh ra một vòng chờ mong.

"Gia hỏa này. . . Cùng với Hoàn Thiếu Du đối chiến! ?"

Cát Khiêm hít vào khí lạnh.

Hoàn Thiếu Du nguyên vốn cũng định ly khai Diễn Võ trường, nghe vậy hắn vốn là khẽ giật mình, chợt môi hiện tiếu ý, con mắt sáng ngời như đuốc, quay người lại, lại lần nữa nhìn về phía Tô Dịch.

Hắn vén lên ngón tay cái, vẻ mặt tràn đầy vẻ tán thưởng, "Có cốt khí! Chỉ bằng ngươi bây giờ dám đứng ra đây, ta Hoàn mỗ người cam đoan, cho ngươi hảo hảo thể hội một chút cái gì gọi là thống khổ, cái gì gọi là tự rước lấy nhục!"

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 533: Phẩy Tay Áo Một Cái, Gảy Ngón Tay Một Cái

"Bất quá. . ."

Hoàn Thiếu Du ánh mắt nhìn về phía trên đài ngọc trung ương Hoàng đế Đại Hạ, than nhẹ nói, " ta rất hoài nghi, hoàng thất Đại Hạ vì bảo trụ tính mệnh của ngươi, sợ là sẽ không đáp ứng cho ngươi tham chiến rồi."

Hắn cái này là cố ý khích tướng, lo lắng hoàng thất Đại Hạ nhúng tay vào, ngăn cản Tô Dịch.

Không ít các đại nhân vật trong lòng không khỏi tiếc nuối.

Hoàn toàn chính xác, Tô Dịch trẻ tuổi nhẹ nhàng liền có thể dự thính trên đài ngọc trung ương, nhưng bái kiến hoàng thất Đại Hạ đối với hắn là bực nào coi trọng.

Dưới các loại tình huống này, sợ chắc là sẽ không trơ mắt nhìn Tô Dịch tự rước lấy nhục.

Nhưng ngoài dự liệu của bọn họ, Hoàng đế Đại Hạ lại sảng khoái đáp ứng nói: "Chỉ cần Tô đạo hữu nguyện ý tham dự Lan Đài pháp hội, hoàng thất Đại Hạ ta sao có thể sẽ ngăn trở?"

Toàn trường ngạc nhiên, không hiểu ra sao.

Hạ Thanh Nguyên không khỏi hé miệng cười rộ lên, đôi mắt cong cong, nói: "Tô huynh, nhưng tuyệt đối đừng tuỳ tiện để cho hắn nhận thua."

"Ta cam đoan không cho hắn cơ hội nhận thua."

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng.

Lúc nói chuyện, hắn thân ảnh lóe lên, thanh sam phần phật, bồng bềnh đi tới trên diễn võ trường.

Bá!

Toàn trường tất cả ánh mắt, đều ngay ngắn hướng rơi trên người Tô Dịch.

Rất nhiều người khó có thể tin.

"Gia hỏa này điên rồi sao?"

"Tu vi Nguyên Phủ cảnh Hậu Kỳ mà thôi, ước chừng cùng Hoàn Thiếu Du chênh lệch một cái đại cảnh giới, đây không phải tìm tai vạ?"

"Bất kể như thế nào, tên Tô Dịch này gan phách hay rất đủ, đổi lại những người khác, sợ là căn bản không dám làm ra bực này loại cử động thiêu thân lao đầu vào lửa."

Trong tràng xôn xao, tiếng nghị luận nổi lên bốn phía.

Trên đài ngọc trung ương những đại nhân vật kia, cũng đều tinh thần phấn khởi, tên Tô Dịch này. . . Thật đúng là huyết khí phương cương, ngu ngốc không sợ a. . .

Ngược lại là Hoắc thị tộc trưởng Hoắc Minh Viễn, cũng không có nhiều kích động.

Sơ Vân hồ một trận chiến, để cho Hoắc Thiên Đô vị Hóa Linh cảnh trung kỳ này tồn tại, chết thảm ở dưới tay Tô Dịch.

Tuy rằng lúc ấy Hoắc Minh Viễn cũng không nhìn rõ ràng, Tô Dịch đến tột cùng là thế nào giết chết Hoắc Thiên Đô đấy.

Nhưng hắn lại dám khẳng định, Tô Dịch tuy rằng chỉ tu vi Nguyên Phủ cảnh, nhưng nhưng tuyệt không phải yếu như những người ở đây suy nghĩ .

"Mặc kệ thắng thua trận này, chỉ cần ngươi Tô Dịch cùng Ma tộc Hoàn thị triệt để kết thù, tựu đợi đến đại họa lâm đầu a!"

Hoắc Minh Viễn trong lòng cười lạnh.

"Trò hay cuối cùng muốn lên diễn."

Khương Ly mắt phượng nheo lại, sáng ngời như sao.

Trong tràng đại đa số người nhìn không tốt Tô Dịch, nhưng duy nhất hiểu rõ Tô Dịch chiến lực nhân tài ân tình, thiếu niên nhìn như lạnh nhạt xuất trần này, thực lực là kinh khủng bực nào.

Cổ Thương Ninh, Tằng Bộc, Xích Giản Tố chút yêu nghiệt cổ đại này, cũng đều lộ ra vẻ chú ý.

"Cái này. . ."

Hàn Yên chân nhân có chút mộng, đêm qua thời điểm, Tô Dịch còn từng nói, tìm một cơ hội muốn thu thập Hoàn Thiếu Du.

Chưa từng nghĩ, hiện tại liền trình diễn rồi!

Nhưng Hàn Yên chân nhân lại thay Tô Dịch lau một vệt mồ hôi, thậm chí có chút không hiểu, vì cái gì Tô Dịch muốn làm ra cử động điên cuồng bực này.

"Tô huynh, ngươi nhưng nhất định phải giúp đỡ Nguyên Hằng trút cơn giận, tuyệt đối đừng buông tha Hoàn Thiếu Du kia như vậy rồi. . ."

Văn Tâm Chiếu âm thầm thì thào.

Trong nội tâm nàng bứt lấy một hơi, hận không thể Tô Dịch ra tay, đem Hoàn Thiếu Du phanh thây xé xác.

Nguyệt Thi Thiền tinh mâu sáng ngời, nàng có dự cảm, lần này Hoàn Thiếu Du kết cục đã định trước nếu mà biết thì rất thê thảm!

"Chủ nhân. . ."

Nguyên Hằng hốc mắt đỏ lên, nội tâm kích động cổn đãng.

Hắn cái nào lại không biết, Tô Dịch đây là muốn thay hắn ra mặt?

Diễn Võ trường.

Nhìn xuất hiện ở ngoài mười trượng Tô Dịch, Hoàn Thiếu Du con mắt híp híp, chợt mặt tươi cười nói: "Còn thực là. . . Để cho ta ngoài ý muốn a. . ."

Nói qua, hắn ánh mắt nhìn về phía Diễn Võ trường cách đó không xa Ông Cửu, cảnh cáo nói: "Lão gia hỏa, đợi tí nữa khai chiến về sau, trừ phi Tô Dịch quỳ xuống đất dập đầu nhận thua, bằng không, nếu như ngươi dám nhúng tay vào, cũng đừng trách ta không khách khí!"

Ông Cửu ánh mắt cổ quái, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Hoàn công tử yên tâm, lão hủ có thể thề với trời, chắc chắn sẽ không nhúng tay vào."

Ông Cửu phản ứng như vậy, để cho Hoàn Thiếu Du con mắt lại híp híp, luôn cảm giác đâu có chút không đúng.

Nhưng lại lại không nói ra được.

"Tô Dịch, trước khi khai chiến, có thể hay không nói cho ta một chút, ngươi cùng Thi Thiền cô nương là quan hệ như thế nào?"

Suy nghĩ một chút, Hoàn Thiếu Du chậm rãi nói.

Trong tràng không ít người khẽ giật mình, tên Tô Dịch này. . . Vẫn cùng Thi Thiền tiên tử có quan hệ?

Tô Dịch thần sắc lạnh nhạt nói: "Muốn?"

Hoàn Thiếu Du cười ha hả nói: "Đương nhiên."

"Trong một trận chiến này, chỉ cần ngươi có thể để cho ta lui ra phía sau một bước, ta sẽ nói cho ngươi biết."

Tô Dịch lúc nói chuyện, cất bước tiến lên, thân ảnh rãnh rỗi ung dung, như đi bộ nhàn nhã, hướng cách đó không xa Hoàn Thiếu Du đi đến.

Hắn một bộ áo bào xanh, khí tức lạnh nhạt, hồn không có bất kỳ khí thế có thể nói.

Nhưng rơi ở trong mắt Hoàn Thiếu Du, lại làm cho hắn đồng tử ngưng lại, chỉ cảm thấy Tô Dịch nhất cử nhất động, giống như khắp nơi đều là kẽ hở, nhưng lại lại như không chê vào đâu được.

Cái loại cảm giác mâu thuẫn này, để cho hắn lại có cảm giác không biết nơi nào hạ thủ.

Hoàn Thiếu Du nheo mắt, tươi cười nói: "Sách, không nghĩ tới ngươi lại một cái cao thủ thâm tàng bất lộ . Bất quá, như vậy mới có ý tứ, nếu như quá yếu, không khỏi không thú vị."

Nói được cái này, Tô Dịch khoảng cách hắn chỉ ba trượng chi địa.

Hoàn Thiếu Du không chút do dự xuất thủ.

Oanh!

Hoàn Thiếu Du ngọc bào trống lay động, thân trên tuôn ra một đạo Ma khí đỏ tươi, xông thẳng lên trời, một thân uy thế kia, lại tại thời khắc này nhảy lên tới trạng thái đỉnh phong.

Điều này làm cho rất nhiều người giật mình, đều cảm thấy ngoài ý muốn.

Bởi vì chính là tại vừa mới đối phó Nguyên Hằng thời gian, Hoàn Thiếu Du đều chưa từng vận dụng bực này uy năng.

Nghiêm khắc mà nói, theo vài ngày trước bắt đầu, cho tới bây giờ luận đạo tranh phong lên, còn chưa từng có người nào để cho Hoàn Thiếu Du vừa vừa khai chiến, liền vận dụng lực lượng chân chính!

"Tên Tô Dịch này. . . Chỉ sợ không phải hạng người tầm thường rồi!"

Khi mọi người trong đầu vừa lóe lên ý nghĩ này, Hoàn Thiếu Du đã nắm chỉ thành quyền, cánh tay phải mãnh liệt nâng lên, rồi sau đó vào hư không trong hung hăng một đập.

Thẳng giống như một cái chùy xé trời oanh xuống.

Cái phiến hư không kia chấn động, quyền kình kinh khủng mang theo Ma khí đỏ tươi vô cùng chói mắt ra, quyền kình vút không thời gian phát ra khiếu âm, thẳng giống như Tuyên Cổ Thần Ma gầm thét, nhiếp hồn đoạt phách.

Thiên Ma Huyết Sát ấn!

Một loại bí truyền Ma đạo cổ xưa, đi qua Hoàn Thiếu Du lấy bản thân đạo hạnh thi triển, một kích phía dưới, đủ trọng thương tu sĩ Hóa Linh cảnh sơ kỳ!

Mà hắn sở dĩ mới vừa ra tay, liền vận dụng bực này lực lượng, nguyên nhân rất đơn giản, hắn nhìn giống như điên cuồng bướng bỉnh, kì thực cũng không lỗ mãng.

Theo Tô Dịch có can đảm ứng chiến, lại đến Hoàng đế Đại Hạ thống khoái đáp ứng trận chiến này, cho đến Ông Cửu tỏ thái độ không nhúng tay vào, đây hết thảy, để cho Hoàn Thiếu Du ngửi được một tia mùi vị không đồng dạng như vậy.

Mà Tô Dịch cất bước đến đây thời gian, cái kia trong lúc phất tay làm cho triển lộ ra khí tức, càng để cho Hoàn Thiếu Du ý thức được, đối thủ lần này cực có thể là cái nhân vật thâm tàng bất lộ.

Cho nên, vừa vừa ra tay, Hoàn Thiếu Du liền vận dụng chân chính lực lượng!

Oanh!

Trên diễn võ trường nổ vang, Ma khí đỏ tươi xông lên trời.

Cái uy năng kinh khủng kia, làm cho ở đây những nhân vật Hóa Linh cảnh kia đều chấn động trong lòng, ý thức được một kích này đáng sợ.

Mà như là Cổ Thương Ninh, Tằng Bộc, Xích Giản Tố chút yêu nghiệt cổ đại này, cùng với Phật tử Trần Luật, Lý Hàn Đăng chút kỳ tài đương thời này, cũng đều đồng tử ngưng tụ.

Ai có thể nhìn không ra, đối mặt Tô Dịch thiếu niên Nguyên Phủ cảnh như vậy, Hoàn Thiếu Du tịnh không có bất kỳ chủ quan, vừa vừa ra tay,

chính là một đòn sấm vang chớp giật!

Như thế, đủ tránh cho lật thuyền trong mương ngoài ý muốn phát sinh!

Xôn xao rồi~

Kình phong tàn sát bừa bãi, Tô Dịch một thân áo bào bay phất phới.

Hắn con mắt hiện giọng mỉa mai, vung tay áo lên.

Một mảnh ráng chiều màu xanh quét sạch mà ra, ngang trời quét qua.

Phanh! !

Trước mặt tới Thiên Ma Huyết Sát ấn như là giống như giấy nổ tung. Toàn trường cả kinh.

Hời hợt phẩy tay áo một cái, liền đem Hoàn Thiếu Du vận dụng chân chính lực lượng một cái dấu quyền nghiền nát!

Tư thái thoải mái kia, để cho mọi người tại đây đều mở to hai mắt, lộ ra vẻ không thể tin được.

"Thật mạnh! !"

"Tên Tô Dịch này hẳn là cũng là tồn tại kinh khủng nghịch thiên?"

"Ta biết ngay, hắn người hầu Nguyên Hằng cũng có thể giết tiến một trăm thứ hạng đầu, coi như chủ nhân của Nguyên Hằng, hắn sao có thể là hạng người tầm thường?"

Trong tràng xôn xao, triệt để sôi trào.

Trước còn nhìn có chút hả hê, xem Tô Dịch thiêu thân lao đầu vào lửa những tu sĩ kia, hiện tại thần sắc đều ngưng kết, chỉ cảm thấy trên mặt nóng rát đấy, như bị quất một cái tát.

Chính là ở đây những Đại tu sĩ Linh Đạo kia, đều lắp bắp kinh hãi, sắc mặt biến hóa, cái này rải rác một kích, đủ để chứng minh Tô Dịch cái này thiếu niên Nguyên Phủ cảnh, hạng gì bất phàm!

"Ta biết ngay hắn rất mạnh!"

Tằng Bộc nhất phách ba chưởng, con mắt chiến ý bắt đầu khởi động, "Có thể xa xa đầu liếc mắt nhìn, liền kích thích tốt trong cơ thể ta chiến ý bắn ra đấy, đâu có thể nào là nhân vật đơn giản?"

"Hoàn toàn chính xác rất lợi hại."

Xích Giản Tố như lưỡi đao giống nhau con mắt bắt đầu khởi động thần mang.

Những yêu nghiệt cổ đại cùng kỳ tài đương thời khác, đều động dung không thôi.

Trái lại Văn Tâm Chiếu, Nguyệt Thi Thiền, Cổ Thương Ninh đám người, tương đối liền phải bình tĩnh rất nhiều.

Về phần Hoàng đế Đại Hạ, Ông Cửu đám người, hoàn toàn liền không cảm thấy bất luận cái gì ngoài ý muốn.

"Quả nhiên, phụ thân nói không sai, Tô Dịch gia hỏa này sớm không phải là những nhân vật Nguyên Đạo cấp độ kia có thể so sánh."

Hạ Thanh Nguyên sợ hãi thán phục.

Giờ khắc này, Tô Dịch rải rác một kích kia, để cho toàn trường làm sôi trào.

Chính là trên đài ngọc trung ương những đại nhân vật kia, sắc mặt đều hơi đổi, ánh mắt lập loè.

Trên diễn võ trường.

Bên trong quang vũ rơi loạn, Tô Dịch bộ pháp không ngừng, tiếp tục hướng Hoàn Thiếu Du đi đến.

"Hặc hặc, ta biết ngay, ngươi cái tên này không đơn giản! Nếu không phải ta phát hiện không ổn, thiếu chút nữa đã bị ngươi cái tên này âm."

Hoàn Thiếu Du vẻ mặt tươi cười, con mắt mãnh liệt thô bạo khát máu sáng bóng.

Thanh âm còn đang vang vọng, hắn toàn thân Ma khí đỏ tươi bốc hơi bạo tuôn, lại lần nữa xuất kích.

Hai tay giao thoa, vào hư không trong mãnh liệt một trảm.

Bá!

Một đạo phong nhận vòng tròn tựa như trăng tròn màu đỏ tươi vút không dựng lên.

Dạ Ma Huyết Nguyệt Trảm!

Một phong nhận vòng tròn kia vừa ra, trên diễn võ trường nhấc lên sương mù máu tươi hoàn toàn lạnh lẽo, như rơi vào bên trong máu tươi Luyện Ngục, mơ hồ có quần ma loạn vũ dị tượng đáng sợ hiện lên.

Khi xa xa một màn như vậy, rất nhiều tu sĩ ánh mắt đau đớn, tâm thần có loại cảm giác bị xé nứt, sắc mặt lúc này thay đổi.

Chính là những Đại tu sĩ Linh Đạo kia, cũng không khỏi hít vào khí lạnh.

Một trảm này, vô luận uy năng, hay tràn đầy đạo vận, đều vượt xa khỏi phạm trù Nguyên Đạo cấp độ, để cho bọn họ chút nhân vật Linh Đạo này đều cảm nhận được uy hiếp.

Không thể nghi ngờ, phát giác được Tô Dịch thực lực bất thường về sau, Hoàn Thiếu Du không khách khí chút nào vận dụng sát chiêu! Căn bản cũng không ý định cùng Tô Dịch hòa giải dây dưa!

Tô Dịch con mắt thâm sâu giếng nước yên tĩnh.

Ma đạo truyền thừa như vậy, hoàn toàn chính xác cực kỳ cường đại, đủ để cho Chu Phượng Chi bực này Hóa Linh cảnh sơ kỳ cảm thấy tuyệt vọng.

Đáng tiếc, đối với Tô Dịch hôm nay tu vi đã bước vào Nguyên Phủ cảnh Hậu Kỳ mà nói, đã không có bao nhiêu uy hiếp.

Hắn cong ngón búng ra.

Răng rắc! ! !

Tại một đám ánh mắt khiếp sợ nhìn chăm chú, một vòng phong nhận hình tròn giống như trăng tròn màu đỏ tươi kia, tại vị trí trước người Tô Dịch ba thước, phảng phất giống như lưu ly vỡ tan, bỗng nhiên từ trung gian đứt gãy, một phân thành hai.

Thanh âm nổ tung thanh thúy kia, cũng theo đó vang vọng giữa đất trời, vang vọng thật lâu.

Trong nháy mắt, phá sát chiêu của Hoàn Thiếu Du!

Toàn trường chấn động theo, đều trở nên nghẹn ngào.

——

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 534: Trực Tiếp Giống Như Kiếm Tiên Lâm Phàm

Quang mưa phong mang màu đỏ tươi bay tán loạn, còn trên Diễn Võ trường bay lả tả.

Tiếng nghiền nát thanh thúy kia còn đang vang vọng.

Nhưng đám người xung quanh Lan Đài, lại vẻ mặt tràn đầy rung động.

Phẩy tay áo một cái, nghiền nát Thiên Ma Huyết Sát ấn.

Gảy ngón tay một cái, đứt đoạn Dạ Ma Huyết Nguyệt Trảm!

Tuy rằng cuộc chiến đấu này vừa mới trình diễn, nhưng Tô Dịch cái kia tại hời hợt thời gian triển lộ ra lực lượng kinh khủng, lại như một cơn bão, đánh thẳng vào tâm thần của mỗi người ở đây.

Những tu sĩ kia trước nhìn không tốt Tô Dịch, hoàn toàn ngốc trệ tại đó, rung động nghẹn ngào.

"Tô Dịch gia hỏa này, thật đúng là càng ngày càng mạnh rồi. . ."

Cổ Thương Ninh ánh mắt hoảng hốt.

Vài ngày trước, hắn tại Hoán Khê Sa mắt thấy Tô Dịch là như thế nào lấy phương thức dễ như trở bàn tay, trấn giết yêu nghiệt cổ đại Tư Đồ Không đấy.

Nhưng so sánh cùng nhau, bây giờ Tô Dịch, không thể nghi ngờ muốn càng cường đại rồi!

Cần biết, Hoàn Thiếu Du chiến lực nghịch thiên, đặt bên trong chút yêu nghiệt cổ đại như bọn hắn, cũng thuộc về cấp độ tồn tại đứng đầu, đủ để vượt qua cảnh giới giết chết tu sĩ Hóa Linh cảnh.

Nhưng hôm nay, dù là Hoàn Thiếu Du vận dụng Dạ Ma Huyết Nguyệt Trảm bực này sát chiêu, đều bị Tô Dịch trong nháy mắt tan vỡ!

"Lợi hại, thật sự là lợi hại!"

Tằng Bộc ánh mắt tỏa sáng, nội tâm chiến ý bị kích thích đến độ nhanh không kìm nén được.

Mà như Xích Giản Tố, Lý Hàn Đăng, Phật tử Trần Luật chút nhân vật đứng đầu này, đuôi lông mày thời gian đều đã mang theo một vòng vẻ mặt ngưng trọng.

Trước đó vài ngày, Tô Dịch cũng không tham dự vào Lan Đài pháp hội.

Nghiêm chỉnh mà nói, lúc này mới là ngày đầu tiên bọn hắn nhìn thấy Tô Dịch, hoàn toàn cùng với người xa lạ loại, không có bất kỳ hiểu rõ.

Vừa mới nhìn đến Tô Dịch có can đảm hạ tràng cùng Hoàn Thiếu Du đối chiến, liền để cho bọn họ đều kinh ngạc không thôi, không ít cũng hoài nghi, Tô Dịch cử động lần này cùng tìm tai vạ không có gì khác biệt.

Nhưng bây giờ, không ai dám cho rằng như vậy!

Đến nỗi, tâm thần chút nhân vật đứng đầu như bọn hắn, cũng bị Tô Dịch thể hiện ra thực lực kinh sợ đến!

"Tiểu tử này. . . Thực lực lại cường đại như thế! ?"

Hàn Yên chân nhân có chút mộng.

Trước nàng còn là Tô Dịch mướt mồ hôi, không hiểu hắn vì sao không nên lúc này thời điểm đi cùng Hoàn Thiếu Du đối chiến.

Nhưng bây giờ, nàng giật mình ngoài, tâm thần cũng không khỏi đã bị trùng kích, lúc này mới mãnh liệt ý thức được, bản thân trước đó. . . Tựa hồ một mực coi Tô Dịch là là tiểu bối đối đãi.

Dù là Văn Tâm Chiếu không chỉ một lần biểu lộ ra đối với Tô Dịch sùng mộ cùng khâm phục, nhưng nàng nhưng vẫn bán tín bán nghi.

Không thể nghi ngờ, phát sinh trước mắt hết thảy, chứng minh nàng nhìn lầm rồi!

"Gia hỏa này, rõ ràng so với lúc trước tại loạn Linh Hải là kinh khủng hơn rồi. . ."

Cát Khiêm gian nan nuốt nước miếng một cái.

Cùng lúc đó.

Trên ngọc đài trung ương, những đại nhân vật kia cũng không cách nào bình tĩnh, từng cái một trong gió lộn xộn loại, đối mắt nhìn nhau, đều có thể chứng kiến đối phương sắc mặt kinh nghi.

Nguyên bản, không ít người đều ôm tâm thái nhìn có chút hả hê, ý định xem náo nhiệt.

Chưa từng nghĩ, Tô Dịch biểu hiện hoàn toàn phá vỡ tưởng tượng của bọn hắn, để cho đến bọn hắn từng cái một cũng là mãnh liệt ý thức được, trước bọn hắn tựa hồ cũng đánh giá thấp Tô Dịch. . .

Cái này liền giống bị ở trước mặt vẽ mặt, làm cho trong lòng những đại nhân vật này cảm giác rất khó chịu.

Hoàng đế Đại Hạ mắt thấy từng cảnh tượng ấy, trong lòng không khỏi cười nhạo, những lão già này, nếu như biết rõ vài ngày trước thời điểm, Hoàn Thiếu Du thiếu chút nữa Tô Dịch thao túng Cửu Đỉnh Trấn Giới trận đuổi giết, lại nên làm cảm tưởng gì?

Diễn Võ trường.

Hoàn Thiếu Du thần sắc cũng một trận sáng tối chập chờn.

Dạ Ma Huyết Nguyệt Trảm là một trong sát chiêu của hắn, chưa nói tới cường đại nhất, nhưng dùng để đối phó những tu sĩ Hóa Linh cảnh sơ kỳ đương thời kia, cũng đủ để đem trọng thương, đến nỗi giết chết.

Nhưng Tô Dịch lại trong nháy mắt, liền tuỳ tiện đem chiêu này phá vỡ.

Điều này làm cho Hoàn Thiếu Du làm sao không kinh sợ?

Hắn không còn dám suy nghĩ nhiều.

Tô Dịch nhìn như đi bộ nhàn nhã tới gần, nhưng một thân khí cơ sớm một mực đưa tập trung.

Điều này cũng làm cho có nghĩa là, hắn mặc dù tiến hành né tránh, cũng không thể thoát khỏi Tô Dịch tiếp xuống công phạt!

Đến nỗi, Hoàn Thiếu Du có một loại dự cảm mãnh liệt, Tô Dịch theo vừa rồi cất bước hướng bản thân tới gần một khắc này bắt đầu, cũng đã đang không ngừng để thế.

Khi Tô Dịch ra tay thời gian, cũng chỉ có nghĩa là, hắn súc tích lực lượng nhất định đã như sơn băng hải tiếu loại phóng thích.

Cái uy năng kia, đã định trước không cách nào tưởng tượng.

Cho nên, Hoàn Thiếu Du không tiếp tục trì hoãn.

Hắn phải cắt ngang uy thế không ngừng súc tích của Tô Dịch, đoạt lúc trước một lần hành động đem Tô Dịch trọng tỏa!

Oanh!

Hoàn Thiếu Du thân ảnh mãnh liệt mở ra, thân ảnh như mũi tên rời cung, hướng Tô Dịch bắn tới.

Chưa tới gần, hắn chưởng chỉ như đao, ngang trời vẽ một cái.

Một đạo đao khí đỏ tươi bảy thước ngưng tụ, ở trên có ma văn rậm rạp quỷ dị hiện lên, Diễn hóa ra từng tia từng sợi hồ quang điện đỏ tươi.

Khi đao khí bảy thước này hiện ra, một khí tức hủy diệt áp lực kinh khủng cũng theo đó tràn ngập mà ra.

Diễn Võ trường cách đó không xa Ông Cửu chấn động trong lòng, sởn hết cả gai ốc.

Tu sĩ bốn phía Lan Đài, trước mặt đau đớn, trong thoáng chốc dường như chứng kiến, một quải đao khí do hồ quang điện đỏ tươi biến thành, như thác nước ầm ầm rủ xuống.

Thanh thế quá lớn, kinh thiên động địa.

Huyết Hà Minh Lôi đao!

Đây cũng là sát chiêu của Hoàn Thiếu Du, uy năng xa cường đại hơn Dạ Ma Huyết Nguyệt Trảm.

Mà chém ra một đao kia về sau, Hoàn Thiếu Du hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, tay áo trống rong chơi, đột nhiên tế ra một thanh phi toa đỏ tươi, quay tròn treo lơ lửng giữa trời, phát ra loại khiếu âm bén nhọn cắn xé màng nhĩ.

Cức Ma Linh toa!

Một kiện bí bảo thần hồn Ma đạo cổ xưa, chuyên môn sát phạt thần hồn, quỷ dị kinh khủng, khó lòng phòng bị.

"Đi!"

Hoàn Thiếu Du hét lớn.

Xùy!

Cức Ma Linh toa vô căn cứ lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

Mặc cho ai cũng có thể nhìn ra, Hoàn Thiếu Du đã bắt đầu vận dụng át chủ bài của hắn không giữ lại chút nào!

Vô luận là Huyết Hà Minh Lôi đao bực này bí pháp khí tức hủy diệt kinh thế, hay Cức Ma Linh toa bực này ma binh quỷ dị tàn nhẫn, đều đủ để đối với tu sĩ Hóa Linh cảnh sơ kỳ sinh ra uy hiếp chí mạng!

Khi một màn như vậy, trên ngọc đài trung ương những đại nhân vật kia cũng không khỏi hít vào khí lạnh, cơ thể lạnh xuống.

"Chút tài mọn."

Tô Dịch con mắt hiện khinh thường.

Hắn thò ra tay phải, vào hư không chụp tới, giống như lấy đồ trong túi, tự nhiên tùy ý.

Làm người ta bất khả tư nghị là, đao khí đỏ tươi bảy thước tràn ngập khí tức hủy diệt kinh khủng kia, giống như con rắn bảy tấc bị đánh trúng, bị tay phải Tô Dịch nắm lấy.

Ô...ô...n...g!

Đao khí bảy thước này kịch liệt giãy giụa, từng tia từng sợi hồ quang điện vỡ tung uy năng kinh khủng, nhưng nhưng không cách nào làm bị thương Tô Dịch một chút.

Ngược lại theo Tô Dịch chưởng chỉ phát lực.

Phanh phanh phanh!

Cái kia đủ để cho tu sĩ Hóa Linh cảnh sơ kỳ mang đến uy hiếp chí mạng bảy thước đao khí, tại Tô Dịch chưởng chỉ tầm đó từng khúc nứt vỡ nổ tung, quang vũ như thác nước, giống như cát mịn từ ngón tay nghiêng rơi vãi.

Gần như đồng thời ——

BOANG...!

Tô Dịch mi tâm lặng yên lướt đi một thanh tiểu kiếm màu xanh, vào hư không lóe lên.

Keng! ! !

Đinh tai nhức óc nổ đùng vang vọng.

Tại một đám ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn chăm chú, hư không run rẩy dữ dội, Cức Ma Linh toa tại trước người Tô Dịch một xích tới hiển lộ ra, bị tiểu kiếm màu xanh hung hăng chém trúng.

Ở bên trong quang vũ bắn tung toé, Cức Ma Linh toa phát ra tiếng rên rỉ động trời, trực tiếp bị đánh bay đi ra ngoài, mặt ngoài bảo vật này đều bị chém ra một cái lỗ thủng.

Trong chốc lát, Hoàn Thiếu Du hai loại sát chiêu, đều bị thế như chẻ tre đánh tan! !

Toàn trường oanh động, từng trận tiếng kinh hô như vỡ tổ.

Hoàn Thiếu Du sắc mặt triệt để thay đổi, trong con ngươi kia cũng là nổi lên một vòng vẻ không thể tin được.

Gia hỏa này. . . Sao mạnh mẽ như thế! ?

"Tới phiên ta."

Ở bên trong thanh âm bay bổng, Tô Dịch cuối cùng động thủ.

Oanh!

Một cỗ kiếm ý mờ mịt lăng tiêu, theo thân ảnh thon gầy dài thường thượt của hắn xông lên ra, bốn phía thân ảnh kia như có triều tịch kiếm khí màu xanh hư ảo bắt đầu khởi động, sinh ra từng trận kiếm ngân vang oanh chấn.

Trong chớp mắt mà thôi, Tô Dịch khí chất nguyên bản lạnh nhạt xuất trần kia, bị một cỗ uy thế vô cùng sắc bén thay thế, ánh mắt đang mở hí, hiển thị rõ bễ nghễ đường hoàng.

Một thân như Kiếm Tiên trên trời, tại nhân gian hiển lộ thần uy!

"Kiếm ý thật là khủng khiếp!"

Trong tràng Lan Đài, như là Vũ Văn Thuật, Lý Hàn Đăng, Văn Tâm Chiếu, Nguyệt Thi Thiền bực này kiếm tu hạng người, đều bị chấn động đến.

Mà trong mắt những người khác, thời khắc này Tô Dịch như triệt để biến thành người khác, phong thái quá lớn, trực tiếp giống như Kiếm Tiên lâm phàm!

"Cái này. . ."

Không biết bao nhiêu người rung động, ánh mắt đăm đăm.

Mà trực diện Tô Dịch Hoàn Thiếu Du, càng là hô hấp cứng lại, đồng tử co rút lại như châm, đây mới là uy thế chân chính của tên kia! ?

Căn bản không cho hắn cơ hội suy nghĩ, Tô Dịch biến chỉ thành kiếm, vào hư không nhấn một cái.

BOANG...!

Lực lượng súc thế đã lâu kia, hóa thành một đạo Kiếm khí ba xích, màu sắc là xanh, tính chất lúc ẩn lúc hiện, có đạo vận huyền diệu khó lường hội tụ trong đó.

Hết sức chất phác, đúng như rửa sạch,xoá hết duyên hoa.

Đây là một kiếm hóa phức tạp thành đơn giản.

Vô cùng đơn giản, không có chút nào chiêu thức có thể nói.

Nhưng trong đó làm cho tràn đầy kiếm ý, cũng đã đạt tới bước bất khả tư nghị.

Hoàn Thiếu Du mí mắt kinh hoàng, da thịt đau đớn, tâm thần run rẩy, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, kích thích hắn cũng không dám có giữ lại chút nào.

"Mở ra!"

Hoàn Thiếu Du con mắt hiện thô bạo điên cuồng sáng bóng, phát ra rống to.

BOANG...!

Một thanh đoản kích màu đỏ ra hiện trong tay hắn, ngang trời nổi giận chém.

Huyết Ma Phần Khung kích!

Ma binh đắc ý nhất của Hoàn Thiếu Du, từ hắn tổ tiên Thiên Dục Ma Hoàng tự tay làm cho luyện, chuyên môn hậu duệ dòng chính tông tộc người mang Thiên Ma chân huyết chuẩn bị.

Ma binh này, đủ để cho "Thiên Ma chân huyết" bực này thiên phú lực lượng phát huy ra tăng uy năng gấp bội!

Nguyên bản, Hoàn Thiếu Du ý định tại tranh đoạt Lan Đài pháp hội đệ nhất danh thời gian, đem Ma binh này coi là một lá bài tẩy đến vận dụng.

Nhưng bây giờ, hắn đã bất chấp chút này!

Oanh!

Đoản kích ngang trời, Ma khí đỏ tươi đầy trời quét sạch, uy năng làm cho vỡ tung ra, làm tòa Diễn Võ trường này bao trùm tại trong ma diễm cuồn cuộn.

Có thể thấy rõ ràng, dưới một kích này, lại có rất nhiều Thiên Ma hư ảnh ngang trời, từng cái một như theo trong Tuyên Cổ Ma Vực đi ra, uy thế ngập trời, kinh khủng vô biên.

Đừng nói là những yêu nghiệt cổ đại cùng kỳ tài đương thời kia, chính là trên ngọc đài trung ương những đại nhân vật kia, đều bị một màn này triệt để kinh sợ đến, thân thể căng thẳng, tê cả da đầu.

Chẳng ai ngờ rằng, bất cứ giá nào dốc sức liều mạng loại Hoàn Thiếu Du, nắm giữ lực lượng sẽ là khủng bố như thế!

Nhưng mà ——

Vẻn vẹn nháy mắt, một màn hình ảnh không thể tưởng tượng tại trong tầm mắt mọi người trình diễn.

Theo Tô Dịch một vòng Kiếm khí màu xanh ba xích kia ngang trời, ma diễm đỏ tươi đầy trời kia, đều sụp đổ, tán loạn băng diệt.

Rất nhiều Thiên Ma hư ảnh tựa như theo Tuyên Cổ Ma Vực đi ra kia, còn chưa kịp phát uy, từng cái một tựa như như giống như giấy, bị Kiếm khí ba xích quét ngang không còn!

Diễn Võ trường nguyên bản như huyết sắc Luyện Ngục, lập tức bị rất nhiều kiếm khí màu xanh thay thế, hàn quang chói lọi không, quán hướng không trung Lan Đài.

Keng! ! !

Khi Kiếm khí ba xích chém rụng, Hoàn Thiếu Du đắc ý nhất Huyết Ma Phần Khung kích rời tay mà bay, gào thét rung trời.

Hoàn Thiếu Du bản thân thì bị chấn động lảo đảo rút lui.

Ước chừng ra khỏi chín bước.

Mỗi một bước ra khỏi, trên Diễn Võ trường liền mãnh liệt chấn động, Hoàn Thiếu Du sắc mặt liền yếu ớt một phần.

Khi thối lui đến bước thứ chín, vị hậu duệ Hoàn thị Ma tộc này, yêu nghiệt cổ đại lấy thô bạo điên cuồng lấy xưng, sắc mặt đã là trắng bệch trong suốt, lồng ngực như ống bễ loại một trận kịch liệt phập phồng.

Đến cuối cùng, hắn lại nhịn không được ho ra một ngụm máu lớn đến.

Máu nhuộm ngọc bào.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 535: Nghĩ Nhận Thua? Không Thể Nào!

Phanh!

Khi đứng vững thời gian, Hoàn Thiếu Du đỉnh đầu kim quan vỡ vụn, mái tóc tím dài lộn xộn rối tung hạ xuống.

Tay phải trước nắm đoản kích, đều không bị khống chế run rẩy.

Mà tại trên da thịt được một bộ ngọc bào che đậy thân thể kia, càng hiện ra một tia vết máu.

Kiếm khí ba xích, trọng tỏa Hoàn Thiếu Du!

Đây là Tô Dịch khai chiến đến nay, lần đầu tiên chủ động ra tay.

Nhưng kiếm uy kia, lại quán ngút trời đấy, chấn nhiếp toàn trường!

Những tu sĩ bốn phía Lan Đài thần sắc ngốc trệ, hồn bay phách lạc.

Những yêu nghiệt cổ đại, kỳ tài đương thời kia đều là biến sắc, tâm thần chấn động.

Mà trên đài ngọc trung ương kia, một đám đại nhân vật lưng phát lạnh, triệt để ngồi không yên.

Lực lượng rung động vẫn còn như thủy triều, tại trong tràng Lan Đài trong lòng mỗi người kích động.

Ai có thể nhìn không ra, Hoàn Thiếu Du vận dụng thủ đoạn cuối cùng, đều không chống đỡ Tô Dịch uy lực của một kiếm kia?

Cái này không thể nghi ngờ quá bất khả tư nghị.

Trên tu vi, Tô Dịch chỉ là Nguyên Phủ cảnh Hậu Kỳ, so với Hoàn Thiếu Du kém ước chừng một cái đại cảnh giới.

Nhưng tại trên chiến lực, Tô Dịch cũng không nghi ngờ kinh khủng hơn, càng nghịch thiên!

Mà cái này không thể nghi ngờ có nghĩa là, tại bên trong Nguyên Đạo cấp độ đương thời, Tô Dịch vốn có thực lực, chính là Hoàn Thiếu Du bực này yêu nghiệt cổ đại đứng đầu nhất, đều không thể với tới!

"Một kiếm này, đủ để khiến hạng người kiếm tu trong thiên hạ xấu hổ cúi đầu!"

Hoàng đế Đại Hạ nhịn không được cảm khái.

Như hắn bực này tồn tại, khi mắt thấy Tô Dịch một kiếm này thời gian, cũng đều rất cảm thấy kinh diễm!

"Kiếm đạo như vậy, khi là thầy của ta, cần cù lấy thỉnh. . ."

Văn Tâm Chiếu đôi mắt đẹp hoảng hốt, kích động trong lòng.

Nguyệt Thi Thiền chăm chú nắm lấy Thiền Tâm kiếm, trong đầu nhớ tới Tô Dịch vài ngày gần đây đối với chỉ điểm của nàng, trong lòng lẩm bẩm nói: "Ta Nguyệt Thi Thiền thật quá may mắn. . ."

"Vốn, hắn đêm qua nói, đều thật sự. . ."

Hàn Yên chân nhân nhớ tới Tô Dịch đêm qua lời nói trong đầu hiện ra một chuỗi tên: Hoắc Thiên Đô, Chu Phượng Chi, Lặc Phong, Đinh Hạc. . .

Một nháy mắt này, kiến thức Tô Dịch Kiếm khí ba xích này uy năng, nàng lúc này cuối cùng dám tin tưởng, những Đại tu sĩ Linh Đạo này, đều bỏ mạng tại trong tay Tô Dịch!

Trên diễn võ trường.

Hoàn Thiếu Du lau khóe môi vết máu, hít thở sâu một hơi, cười ha hả nói: "Không nghĩ tới, thật sự là không nghĩ tới, trên đời này lại còn có ngươi Tô Dịch như vậy một cái không thể gia hỏa, bất quá, chỉ bằng lực lượng như vậy, còn không cách nào làm cho ta Hoàn Thiếu Du nhận thua!"

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm hắn đã lộ ra một vòng ngoan lệ.

Oanh!

Hắn đầu đầy tóc tím cuồng vũ, da thịt toàn thân rạn nứt trong chớp mắt khôi phục như lúc ban đầu, mà uy thế một thân kia, lại tùy theo mãnh liệt tăng vọt một mảng lớn.

Một đôi đồng tử kia đều biến thành màu đỏ như máu.

Tại chính giữa chỗ lông mày của hắn, càng hiện ra một chút màu đỏ tươi lạc ấn, hình đồ đằng ngọn lửa, cộng thêm một phần khí tức yêu dị khiếp người.

Toàn trường cả kinh, mọi người đều trừng to mắt, ai có thể nhìn không ra, Hoàn Thiếu Du thời khắc này uy thế, so trước đó cường đại rồi không chỉ một bậc?

Không thể nghi ngờ, đó là một biến số, vượt quá tất cả mọi người dự kiến, cũng làm cho vốn cho là Hoàn Thiếu Du sẽ thất bại đám người lần nữa kích động lên.

"Cái này, mới là lực lượng chân chính của ta!"

Từng chữ một ở bên trong, Hoàn Thiếu Du ánh mắt lãnh khốc dày đặc nóng, giương tay vồ một cái.

BOANG...!

Trước bị đánh bay ra ngoài Huyết Ma Phần Khung kích, lần nữa rơi vào trong tay, uy thế một thân kia, cũng là tại thời khắc này đạt tới tình trạng đỉnh phong nhất.

Xa xa nhìn lại, thân ảnh thon gầy của hắn trong Ma khí đỏ tươi cuồn cuộn, tóc tím bay lên, thẳng giống như một cái Tuyên Cổ Thần Ma chân chính.

Uy thế bá chủ trời lấp mặt đất kia, làm không biết bao nhiêu người khiếp sợ!

"Chỉ là hạt gạo, ánh sáng đom đóm mà thôi, giãy giụa nữa cuối cùng cũng là phí công."

Cách đó không xa, Tô Dịch khẽ lắc đầu.

"Hặc hặc!"

Hoàn Thiếu Du ngửa mặt lên trời cười to.

Sau một khắc, hắn thân ảnh lóe lên, huy động đoản kích, hướng Tô Dịch chém tới.

Oanh!

Đoản kích ngang trời, mang theo thanh âm bạo động trời, cái uy thế kia, hơn xa vừa rồi.

"Kiến càng lay cây."

Tô Dịch trong con ngươi lãnh mang lóe lên, thân ảnh vọt tới trước, đại thủ thon dài trắng nõn ở trên hư không một gõ.

Keng! !

Hoàn Thiếu Du Huyết Ma Phần Khung kích lại lần nữa rời tay mà bay.

Lực lượng va chạm đáng sợ kia, trực tiếp đem cổ tay phải Hoàn Thiếu Du chấn vỡ, để cho hắn phát ra bị đau kêu rên, sắc mặt lúc này thay đổi.

Còn không đợi hắn phản ứng, hắn cổ tay phải liền bị bắt chặt, theo Tô Dịch chưởng chỉ phát lực mãnh liệt run lên.

Hoàn Thiếu Du ống tay áo cánh tay phải từng khúc nổ tung, một mảnh cơ bắp dài hẹp đứt đoạn, gân cốt lại hoàn toàn bị nghiền nát thành bụi phấn.

Cả cái cánh tay phải bị triệt để phế bỏ!

Hơn nữa, Tô Dịch cái này run lên chi lực, đem Hoàn Thiếu Du cả thân ảnh chấn bay lên, dường như đang run rẩy kịch liệt.

Phanh! !

Sau một khắc, tại ánh mắt kinh hãi nhìn chăm chú của tất cả mọi người, Hoàn Thiếu Du toàn bộ người bị vung, hung hăng ném xuống đất.

Diễn Võ trường bản địa lấy thần thiết đúc thành, bao trùm cấm trận, cứng rắn vô cùng.

Hoàn Thiếu Du thân thể ném đất thời gian, lại đem bản địa chấn động run lên bần bật, mắt trần có thể thấy, xương mặt hắn sụp đổ, thân thể hung hăng run rẩy cuộn mình, miệng mũi đều là vết máu.

Lan Đài bốn phía tất cả mọi người toàn thân khẽ run rẩy, vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ.

Trước, Hoàn Thiếu Du uy thế tăng vọt một mảng lớn, tất cả mọi người cho là, kế tiếp định đem có một cuộc ác chiến trình diễn.

Người nào từng muốn, một kích tầm đó mà thôi, Hoàn Thiếu Du cánh tay phải bị phế, toàn bộ người giống như đống cát, bị hung hăng đập xuống đất!

Một màn thê thảm kia, làm cho người ta đám vẻn vẹn nhìn xa xa, đều cảm giác thịt đau.

Thật là bá đạo!

Một kích như vậy, đặt tại trên người những cường giả khác, thân thể sợ là sớm bị nện đến nát vụn.

"Tốt!"

Văn Tâm Chiếu, Nguyệt Thi Thiền bọn hắn đều phấn chấn.

Các nàng làm sao nhìn không ra, Tô Dịch đây là gậy ông đập lưng ông, tại giúp đỡ Nguyên Hằng báo thù?

"A ——!"

Hoàn Thiếu Du phát ra bị đau kêu thảm thiết.

Trước gặp Tô Dịch Kiếm khí ba xích kia trọng tỏa thời gian, hắn đã bị thuơng bên người.

Mà bây giờ, Tô Dịch một kích này, không chỉ phế bỏ cánh tay phải của hắn, càng thiếu chút nữa đưa một thân xương cốt đều đạp nát, bên trong thân thể lục phủ ngũ tạng đều giống như lệch vị trí, trước mặt ứa ra Kim Tinh.

Loại thống khổ thấu xương xen lẫn vô tận sỉ nhục này, kích thích Hoàn Thiếu Du muốn rách cả mí mắt, toàn bộ người đều phải điên mất.

"Tô Dịch, ta giết ngươi! !"

Gào rú phẫn nộ như điên vang lên, Hoàn Thiếu Du muốn giằng co.

Tô Dịch ánh mắt lạnh nhạt, nói: "Mới vừa mới bắt đầu đùa, lấy gấp cái gì, ta nhưng chờ ngươi để cho ta thể hội một chút, cái gì gọi là thống khổ, cái gì gọi là tự rước lấy nhục."

Lời nói bay bổng còn đang vang vọng, Tô Dịch giương tay vồ một cái, như xách con gà con, đem Hoàn Thiếu Du lần nữa cầm lên đến.

Rồi sau đó, hướng trên mặt đất hung hăng một ném!

Phanh! !

Hoàn Thiếu Du lại lần nữa như đống cát, nện đến Diễn Võ trường chấn động mạnh một cái.

Thanh âm nặng nề kia rơi vào trong tai mọi người bên ngoài tràng, cũng không khỏi hãi hùng khiếp vía.

Lại nhìn Hoàn Thiếu Du, hàm răng bong ra từng màng, tóc tai bù xù, toàn thân máu thịt be bét, hoàn toàn thay đổi, một bộ dạng thê thảm người không ra người quỷ không ra quỷ.

Rất nhiều người đều đã không đành lòng tận mắt chứng kiến.

Rất thảm rồi!

Trước Hoàn Thiếu Du, tóc tím kim quan, bướng bỉnh ngang ngược kiêu ngạo, khí diễm không ai bì nổi, dám ngay mặt uy hiếp Ông Cửu bực này nhân vật hoàng thất Đại Hạ.

Nhưng hắn lúc này, quả thực tựa như cừu non đợi làm thịt , mặc cho chà đạp!

Đây hết thảy, không thể nghi ngờ tôn lên Tô Dịch thực lực là kinh khủng bực nào.

Đừng nói tu sĩ tầm thường, chính là những yêu nghiệt cổ đại, kỳ tài đương thời kia, thậm chí cả ở đây những Đại tu sĩ Linh Đạo kia, cũng không khỏi sởn hết cả gai ốc, không rét mà run.

Tại bên trong Nguyên Đạo cấp độ, muốn đánh thất bại Hoàn Thiếu Du bực này loại yêu nghiệt cổ đại nghịch thiên, vốn là một chuyện cực kỳ khó khăn.

Chính là đổi lại nhân vật Hóa Linh cảnh sơ kỳ lên sân khấu, sợ cũng không thể nào là đối thủ của Hoàn Thiếu Du.

Nhưng tại dưới tay Tô Dịch, Hoàn Thiếu Du lại hoàn toàn bị nghiền ép!

Theo khai chiến đến bây giờ , mặc cho Hoàn Thiếu Du vận dụng hạng bí pháp nào, loại bảo vật gì, đều bị Tô Dịch dễ dàng đánh tan!

Đến lúc này, ai còn có thể không rõ ràng lắm, so sánh với những yêu nghiệt cổ đại cùng kỳ tài đương thời trong tràng kia, Tô Dịch muốn đáng sợ hơn?

Bầu không khí tĩnh mịch bao phủ toàn trường.

Chỉ Hoàn Thiếu Du tiếng kêu ré thống khổ kia không ngừng vang lên.

Tô Dịch một kích này, để cho hắn toàn thân gân cốt cũng không biết bị chấn nát nhiều ít, khuôn mặt máu thịt be bét, đụng phải thương thế cực kỳ nghiêm trọng.

"Cho ngươi một cái cơ hội, đứng lên, ta cùng ngươi tiếp tục đùa."

Tô Dịch bao quát mở miệng, ngữ khí tùy ý.

Hoàn Thiếu Du gian nan ngẩng đầu, đồng tử đỏ tươi nổi lên nồng đậm oán độc cùng hận ý.

Thanh âm hắn khàn giọng nói: "Tô Dịch, ta nhớ kỹ ngươi rồi! !"

"Muốn nhận thua?"

Tô Dịch nhíu mày, lúc nói chuyện, hắn chưởng chỉ kết xuất một đạo bí ấn huyền diệu, nhẹ nhàng nhấn một cái.

Hoàn Thiếu Du toàn thân cứng đờ, há to mồm , mặc cho cố gắng như thế nào, nhưng lại ngay cả một tia thanh âm đều không phát ra được rồi.

Tô Dịch nói: "Đây là một đạo bí ấn không lên được trên mặt bàn, chuyên môn giam cầm tiếng nói thanh âm."

Hoàn Thiếu Du đồng tử co rút lại.

Cũng là giờ khắc này, trong ánh mắt vị hậu duệ Ma tộc Hoàn thị này, cuối cùng xuất hiện một vẻ bối rối cùng vẻ sợ hãi, ý thức được không ổn.

"Ngươi yên tâm, ta là người mặc dù từ trước đến nay không thèm để ý quy củ của thế tục này, nhưng nếu như lần này ngươi dám trên Lan Đài pháp hội cùng ta quyết đấu, ta đương nhiên sẽ không phá làm hư quy củ giết ngươi."

Tô Dịch ngữ khí tùy ý, "Ta làm như vậy, không phải là muốn cùng cùng ngươi nhiều chơi một chút, như ngươi trước thời hạn nhận thua, chẳng phải là rất mất hứng?"

Lời này vừa nói ra, toàn trường mọi người đều hít vào khí lạnh, tàn nhẫn!

Quá độc ác!

Tô Dịch cái này là hoàn toàn không thèm để ý Ma tộc Hoàn thị uy hiếp, muốn ăn miếng trả miếng, vì người hầu của hắn Nguyên Hằng báo thù a!

Mà lúc này, Hoàn Thiếu Du cả kinh vong hồn đại mạo, điên cuồng giằng co, ánh mắt của hắn càng là xin giúp đỡ giống nhau nhìn về phía bên ngoài tràng Ông Cửu.

Ông Cửu thần sắc cực kỳ nghiêm túc thành khẩn nói: "Hoàn công tử, trước lão hủ trước thề, chắc chắn sẽ không lẫn vào bên trong lần tranh phong này, huống chi, trước ngươi nhưng từng nói qua, như lão hủ nhúng tay vào, liền tuyệt không tha cho lão hủ."

Hoàn Thiếu Du: "? ? ?"

Vị Ma tộc Hoàn thị hậu duệ lấy tính tình thô bạo điên cuồng vang danh thiên hạ này, lúc này thời điểm lại giận đến phổi đều thiếu chút nữa nổ tung.

Nếu không phải hắn vô pháp phát ra âm thanh, sợ là sớm chửi ầm lên lên tiếng.

Ông Cửu thần sắc càng thành khẩn, nói: "Bất quá Hoàn công tử yên tâm, nếu như Tô công tử nói sẽ không giết ngươi, lão hủ tự nhiên có thể cam đoan, ngươi trong lần quyết đấu này. . . Sẽ không chết. Cái này cũng không tính phá hư quy củ Lan Đài pháp hội."

Từng chữ kia, liền như lưỡi đao loại đâm vào trong lòng Hoàn Thiếu Du, để trong lòng hắn phẫn nộ đến mức tận cùng, cũng sợ hãi đến mức tận cùng.

Nếu như tại đây bị Tô Dịch chà đạp cùng trúng tên, hắn Hoàn Thiếu Du cả đời tên tuổi anh hùng, đã định trước chấp nhận ấy hủy hoại chỉ trong chốc lát, về sau thiên hạ này, nói đến hắn Hoàn Thiếu Du thời gian, cái nhục ngày hôm nay nhục, đã định trước sẽ như chuyện tiếu lâm loại, trở thành mọi người đề tài nói chuyện!

"Vốn, gia hỏa này đã sớm chuẩn bị. . . Rất xấu rồi!"

Hạ Thanh Nguyên nháy mắt, trộm vui cười lên.

Nàng nhớ tới Tô Dịch xuất hiện thời gian đã từng nói qua, cam đoan không cho Hoàn Thiếu Du cơ hội nhận thua.

Mà hiện trên làm cho diễn một màn, không thể nghi ngờ đang xác minh lời nói của Tô Dịch.

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 536: Kiếm Khí Đã Hoành Thu

Lan Đài bốn phía không khí ngột ngạt mà nặng nề.

Nhưng, cực ít có người đối với Hoàn Thiếu Du báo lấy đồng tình.

Trái lại, khi thấy Hoàn Thiếu Du bị Tô Dịch nghiền ép cùng chà đạp, rất nhiều người nội tâm đều một trận thầm thoải mái, cảm thấy rất sung sướng.

Vị hậu duệ Ma tộc Hoàn thị này, những ngày này trên Lan Đài pháp hội triển lộ ra hung uy rất tàn bạo rồi.

Phàm là người giao đấy cùng hắn, đều thụ trọng thương.

Không thiếu một chút tu sĩ, càng là trực tiếp bị hủy diệt Đại Đạo căn cơ!

Chỉ cần tu sĩ quan sát qua Hoàn Thiếu Du trước chém giết chiến đấu, sẽ rất khó đối với Hoàn Thiếu Du sinh ra đồng tình.

Ngược lại là, đều có một loại "Ngươi Hoàn Thiếu Du cũng có hôm nay" cảm giác thoải mái.

Diễn Võ trường.

Mắt thấy vô pháp nhận thua, Hoàn Thiếu Du giống như bất cứ giá nào, gương mặt máu thịt be bét lộ ra dáng tươi cười điên cuồng.

Một đôi mắt sung huyết đỏ tươi kia, phảng phất giống như muốn nói, chỉ cần ta không chết, ngày đó ta nhất định trả thù lại!

Ở kiếp trước, Tô Dịch bái kiến rất nhiều cừu địch lộ ra ánh mắt tương tự, làm sao xem không hiểu ý vị trong đó?

Hắn lấy tay lại lần nữa bả Hoàn Thiếu Du từ dưới đất cầm lên, nâng ở giữa không trung, ngữ khí lạnh nhạt nói:

"Trước đây thời điểm, có một cái lão gia hỏa lấy 'Dụng Hình chi thuật' danh chấn thiên hạ Ma đạo nói một câu, trên đời này chuyện dễ dàng nhất liền là chết, chuyện tàn nhẫn nhất thì là muốn chết không xong."

Nói đến đây, Tô Dịch mỉm cười, "Mà ta vừa đúng nắm giữ một loại bí thuật có thể khiến người ta muốn chết không xong, tên gọi 'Vạn Nghĩ Phệ Linh " người trúng thuật này, thần hồn như bị ngàn vạn con kiến gặm nuốt, đủ để cho người thống khổ, nhưng không đến mức chí mạng."

"Càng huyền diệu là, dù là nghĩ bất tỉnh đi đều không được, ngươi có muốn hay không thử một lần?"

Hoàn Thiếu Du sắc mặt biến đổi, dồn dập thở dốc, muốn rách cả mí mắt, toàn bộ người điên cuồng giãy giụa, lại cuối cùng chỉ là phí công.

Hắn vô pháp mở miệng.

Nhưng thần sắc của hắn cùng cử động, đã biểu lộ nội tâm là bực nào sợ hãi cùng phẫn nộ.

"Đủ rồi!"

Xa xa trên đài xem lễ, một đạo âm thanh lạnh như băng vang lên.

Một cái nữ tử phượng bào mỹ lệ làm rung động lòng người đứng dậy, con mắt lành lạnh khiếp người, "Đây là Lan Đài pháp hội, không phải là địa phương người nào đều có thể muốn làm gì thì làm, người trẻ tuổi, chớ có bả

sự tình làm rất tuyệt, bằng không, đắc tội Hoàn thị Ma tộc ta, trên trời dưới đất cũng không ai có thể cứu được ngươi!"

Một phen, kích động toàn trường.

Không ít người chấn động trong lòng, hoàn toàn chính xác, Tô Dịch lần này nhìn như thống khoái, nhưng này cũng có nghĩa là hắn triệt để đắc tội Ma tộc Hoàn thị!

Đây chính là một cái từ lúc ba vạn năm trước liền nổi tiếng Thương Thanh đại lục thế lực tông tộc đệ nhất Ma đạo, nội tình vô cùng kinh khủng.

Vài ngày trước Hoàn Thiếu Du đến Cửu Đỉnh thành thời gian, đến nỗi dám đi mạnh mẽ xông tới trên không Cửu Đỉnh thành !

Cuối cùng, dù là Hoàn Thiếu Du bị đánh lui, hoàng thất Đại Hạ cũng không có tiếp tục miệt mài theo đuổi.

Nguyên nhân ai cũng có thể đoán ra, chính là hoàng thất Đại Hạ cũng đúng Ma tộc Hoàn thị kiêng kị ba phần, không dám triệt để vạch mặt!

Hoắc Minh Viễn môi hiện tiếu ý, thầm nghĩ trong lòng, lúc này đây, Tô Dịch nhưng làm Ma tộc Hoàn thị triệt để đắc tội thảm rồi, căn bản không cần hắn Hoắc thị ra tay, Tô Dịch sợ cũng nhảy đáp không được mấy ngày.

trên Diễn Võ Trường.

Tô Dịch giống như ngoảnh mặt làm ngơ, tay trái nhẹ nhàng tại chỗ mi tâm của Hoàn Thiếu Du một điểm.

Trong ánh mắt giật mình nhìn chăm chú của mọi người, Hoàn Thiếu Du thân thể vốn là cứng đờ, rồi sau đó mãnh liệt hung hăng co quắp, như là run rẩy giống nhau.

Hắn hai gò má bởi vì thống khổ mà vặn vẹo dữ tợn, hết lần này tới lần khác trong miệng không phát ra được một tia thanh âm.

Nhưng mặc cho ai cũng có thể nhìn ra, Hoàn Thiếu Du đang gặp thống khổ không cách nào tưởng tượng.

Một màn kia, làm cho lòng người trong sợ hãi, không rét mà run.

"Tô Dịch! Ngươi đây không phải là muốn tìm chết ư! !"

Nơi xa nữ tử phượng bào tức giận, khuôn mặt xanh mét.

Tô Dịch không để ý đến, Vạn Nghĩ Phệ Linh chi thuật, phân ba bước, lúc này mới vừa mới bắt đầu mà thôi.

Hắn nâng lên tay trái, lại lần nữa hướng mi tâm Hoàn Thiếu Du nhấn tới.

Nhưng nhưng vào lúc này ——

Treo ở Hoàn Thiếu Du trên cổ một quả khuyên tai ngọc mãnh liệt mà trở nên đỏ tươi như máu, kịch liệt run lên.

Oanh!

Trong khuyên tai ngọc phóng xuất ra một cỗ lực lượng kinh khủng chấn động thuộc về Linh Đạo nhân vật, ngưng kết thành đao khí đỏ tươi vô cùng sắc bén, mãnh liệt chém xuống.

Tô Dịch vốn là một tay nắm chặt Hoàn Thiếu Du, cả hai khoảng cách gần trong gang tấc.

Khi dị biến này đột nhiên bộc phát, đổi lại tu sĩ khác, sợ là sẽ phải bị đánh một trở tay không kịp, thậm chí là đều phản ứng không kịp nữa, sẽ lại

bị đánh giết tại chỗ.

Nhưng Tô Dịch lại như biết trước, phát ra một tiếng cười khẽ.

BOANG...!

Huyền Ngô kiếm trống rỗng xuất hiện, vào hư không lóe lên.

Trong nổ đùng Kinh Thiên động Địa, đao khí đỏ tươi trước mặt chém xuống kia một phân thành hai.

Mà mũi kiếm Huyền Ngô kiếm, lại dư thế không giảm, hướng trước ngực Hoàn Thiếu Du một cái khuyên tai ngọc kia đâm tới.

Tốc độ cực nhanh, đừng nói là ở đây những người khác, chính là chính Hoàn Thiếu Du đều phản ứng không kịp nữa, trơ mắt nhìn một kiếm này hung hăng đâm vào trên ngọc trụy kia.

Phanh! ! !

Khuyên tai ngọc nổ tung.

Bên trong quang vũ rơi loạn, một đạo hư ảnh đỏ tươi lướt đi.

Trong tràng xôn xao, kinh hô rung trời, đều bị dị biến lúc này kinh sợ đến.

Mà một ít đại nhân vật càng là một cái nhận ra, hư ảnh đỏ tươi kia rõ ràng là vai khiêng Thiên Ma bảo thuyền, xông vào trên không Cửu Đỉnh thành Nguyên Thần cái vị tồn tại Linh Tương cảnh kia!

Không thể nghi ngờ, đây mới là Hoàn Thiếu Du ẩn giấu át chủ bài bảo vệ tính mạng.

Cái này thấy được mọi người tại đây đều kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Trong lòng tự hỏi, đổi lại bọn họ bất luận kẻ nào đối mặt dị biến như vậy, sợ đều khó có khả năng bình yên vô sự rồi.

Mà tại trong xung đột vừa rồi, Tô Dịch lại giống như đã sớm chuẩn bị, trước tiên tế ra bội kiếm, đem lúc này sát kiếp hóa giải!

"Thật sự cho rằng ta Tô mỗ người có kiên nhẫn đi tra tấn một cái con sâu cái kiến chịu không nổi vào mắt? Chờ chính là ngươi!"

Tô Dịch lạnh nhạt mở miệng, con mắt thâm sâu nổi lên một vòng sát cơ.

Lúc nói chuyện, trong tay hắn Huyền Ngô kiếm đã ngang trời lóe lên, trảm giết ra ngoài.

Bá!

Một đám kiếm khí màu xanh tựa như ảo mộng vút không, giống như kéo lên Thiên Hà chi thủy, trùng trùng điệp điệp trấn giết mà xuống, thanh thế tràn đầy.

Kiếm uy kinh khủng kia, vượt xa Tô Dịch làm cho thi triển Kiếm khí ba xích.

Cũng làm cho ở đây tất cả mọi người lúc này mới kiến thức đến, khi Tô Dịch vận dụng bội kiếm, thi triển chân chính năng lực thời gian, là kinh khủng bực nào!

"Muốn chết!"

Hư ảnh đỏ tươi phát ra sấm sét hét lớn, một chưởng hướng Tô Dịch đập đi.

Oanh!

Diễn Võ trường kịch liệt rung động lắc lư, ánh sáng đỏ ngòm ngút trời.

Một chưởng kia làm cho phóng thích ra thuộc về Linh Tương cảnh uy thế, để cho mọi người đều tê cả da đầu, hoảng sợ biến sắc.

Nhưng khiến đám người kinh ngạc chính là ——

Một chưởng kinh khủng kia, lại bị Tô Dịch chém ra một kiếm thế như chẻ tre bổ ra.

Trong tiếng nổ đùng đoàng do kiếm khí chém rụng, đem một đạo hư ảnh đỏ tươi kia cắt làm bị thương!

"Cái này. . ."

Toàn bộ phải sợ hãi, đều bị trợn mắt há hốc mồm.

Đây chính là Nguyên Thần Linh Tương cảnh! !

Vài ngày trước xông vào trên không Cửu Đỉnh thành , dù là cuối cùng bị đánh tan, cũng cứng rắn đã phá vỡ lần lượt công phạt thuộc về Cửu Đỉnh Trấn Giới trận!

Nhưng bây giờ, một vị tồn tại kinh khủng như vậy, cũng tại một kiếm tầm đó bị ra cắt làm bị thương rồi!

"Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, ngươi lão gia hỏa này nguyên vốn cũng chỉ có thể ở trong khuyên tai ngọc kia kéo dài hơi tàn, cho đến vài ngày trước xông vào Cửu Đỉnh thành, đã đụng phải trọng thương cực kỳ nghiêm trọng, ngươi bây giờ. . . Cũng bất quá là miệng cọp gan thỏ mà thôi."

Tô Dịch cười rộ lên.

Thanh âm vẫn còn phiêu đãng, hắn thả người tiến lên, trong tay Huyền Ngô kiếm lại lần nữa chém xuống.

Một màn khiến đám người ngoác mồm kinh ngạc xuất hiện, hư ảnh đỏ tươi kia rõ ràng giận đến nổi trận lôi đình, nhưng đối mặt một kiếm này thời gian, lại vô thức lựa chọn né tránh!

Đáng tiếc, Tô Dịch căn bản cũng không định cho hắn cơ hội còn sống.

Tại Huyền Ngô kiếm chém ra đồng thời, chỗ mi tâm kia, có một đạo tiểu kiếm màu xanh dài ba tấc lướt đi. Lục Thần tiểu kiếm!

Từ Đại Hư Lục Thần Quyết làm cho ngưng tụ, chuyên môn trấn sát Thần Hồn!

Bá ~

Tiểu kiếm màu xanh vô căn cứ lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Mà tại ánh mắt nhìn chăm chú của tất cả mọi người bốn phía Lan Đài, chỉ thấy hư ảnh đỏ tươi kia run lên bần bật, phát ra một đạo gào rú do bị đau.

"Khốn nạn! Hoàn thị Ma tộc ta nhất định diệt cả nhà ngươi ——! !"

Tiếng kêu thê lương trời rung đất chuyển còn đang vang vọng, hư ảnh đỏ tươi kia mãnh liệt từ trung gian vỡ ra, một phân thành hai.

Rồi sau đó, một đạo Nguyên Thần thuộc về đại nhân vật Linh Tương cảnh Ma tộc Hoàn thị này, ầm ầm tán loạn, hóa thành hư vô.

BOANG...!

Tô Dịch thu hồi Huyền Ngô kiếm, trong lòng cuối cùng thư thái.

Tuy rằng trở ngại quy củ, không thể giết Hoàn Thiếu Du, nhưng tối thiểu một cái lão gia hỏa trên người hắn, tóm lại là cũng được.

Trong tràng hoàn toàn tĩnh mịch, đều trở nên nghẹn ngào.

Trên đài ngọc trung ương, những đại nhân vật kia cũng ngốc như con tò te nặn bằng đất sét.

Đây là Lan Đài pháp hội tiến hành ngày cuối cùng, mà Tô Dịch cùng Hoàn Thiếu Du ở giữa đối chiến, vốn chính là một cái không ai có thể dự liệu được ngoài ý muốn.

Càng khiến người ta không nghĩ tới chính là, mới tu vi Nguyên Phủ cảnh Tô Dịch, lại có thể dùng tuyệt đối nghiền ép tư thái, đem Hoàn Thiếu Du triệt để trấn áp, đùa bỡn trong lòng bàn tay!

Như trước phát sinh một màn kia, liền phá vỡ không biết bao nhiêu người tưởng tượng, đã dẫn phát không biết nhiều ít oanh động cùng xôn xao.

Cho đến chứng kiến Hoàn Thiếu Du nhân vật đứng đầu nhất trong yêu nghiệt cổ đại này , mặc cho bị Tô Dịch chà đạp mà vô pháp giãy khỏi thân thời gian.

Mọi người mới khắc sâu ý thức được, Tô Dịch thiếu niên này nội tình cùng đạo hạnh là kinh khủng bực nào!

Thế nhưng. . .

Ai có thể tưởng tượng, Tô Dịch một cái thiếu niên Nguyên Phủ cảnh như vậy, lại cường đại đến tại lúc này kiếm trảm một đạo Nguyên Thần

Linh Tương cảnh?

Chính là trung ương chủ tọa trên Hoàng đế Đại Hạ, đều lung lay một cái Thần, đôi mắt phiêu hốt, bị một màn này kinh sợ đến tâm thần.

Mà khoảng cách diễn đạo tràng khoảng cách gần nhất Ông Cửu, lại ánh mắt đăm đăm.

Lúc trước hắn nhìn thấy hư ảnh đỏ tươi lao ra, vô thức liền làm đủ tiến về trước ngăn cản chuẩn bị.

Nhưng chưa từng nghĩ, trong nháy mắt, Tô Dịch liền đem hư ảnh đỏ tươi kia sống bổ! !

Bầu không khí nặng nề tĩnh mịch.

Cổ Thương Ninh, Tằng Bộc, Xích Giản Tố, Lý Hàn Đăng, Phật tử Trần Luật đám người, đều nỗi lòng chấn động, khó có thể yên lặng.

Bọn hắn đều ý thức được một sự kiện ——

Dù là lần này trên Lan Đài pháp hội, khi bọn hắn chút yêu nghiệt cổ đại này cùng ở bên trong kỳ tài đương thời tuyển ra một cái đệ nhất danh, nhưng như bàn về thanh thế cùng uy vọng, đã định trước đem tại bị Tô Dịch che kín ở!

Văn Tâm Chiếu đôi mắt đẹp tràn đầy kích động cùng vẻ sùng mộ.

Nàng càng cảm giác, đáp ứng ban đầu đi theo tại bên người Tô Dịch tu hành kiếm đạo, là bực nào vui mừng một việc.

Nguyệt Thi Thiền triệt để buông lỏng, thở phào một hơi.

Trước hư ảnh đỏ tươi kia lao ra thời gian, cũng làm cho nàng thay Tô Dịch lau một vệt mồ hôi, dưới mắt nhìn thấy Tô Dịch không có việc gì, trong lòng cũng là nổi lên ức chế không nổi vui sướng.

Trên đài ngọc trung ương.

Lư Đạo Đình, Mạch Dương chân nhân, Ngọc Cửu Chân, Tấn Nguyên thiền sư bốn vị nhân vật Chưởng giáo này, cùng Hoắc Minh Viễn, Lôi Viễn Độ, Khương Tiêu Sinh ba vị tộc trưởng kia, cùng với các đại nhân vật đang ngồi cùng bọn hắn, đều đã trầm mặc.

Mỗi người đều cảm xúc phập phồng, thần sắc khác nhau.

Có kinh ngạc, có khiếp sợ, có khó hiểu, có hoảng hốt. . .

Giờ khắc này, trên Diễn Võ Trường.

Hoàn Thiếu Du tê liệt trên mặt đất, như cha mẹ chết, hồn bay phách lạc.

Giờ khắc này, Tô Dịch xuất ra hồ lô rượu, một bên ngửa đầu chè chén, một bên hướng bên ngoài diễn võ trường đi đến.

Toàn trường ánh mắt, đều hội tụ hắn tại trên người thiếu niên áo bào xanh như ngọc này, như xem truyền kỳ.

Hai mươi chín tháng chín.

Mùa thu.

Trên Lan Đài Đại Hạ Hoàng đô, Tô Dịch có năng lực áp Hoàn Thiếu Du, kiếm trảm Nguyên Thần Linh Tương cảnh.

Toàn bộ phải sợ hãi.

Tô Dịch ngay lúc đó, cá voi nuốt trọn biển, kiếm khí đã hoành thu!

KIẾM ĐẠO ĐỆ NHẤT TIÊN [C]

Tiêu Cẩn Du
dtv-ebook.com

Chương 537: Hắn Họ Tô

Ba mươi tháng chín.

Thanh Vân tiểu viện.

Sáng sớm mùa thu, mang theo một tia khí tức lành lạnh thấu xương.

Trong đình viện vài gốc cổ thụ lá cây đều đã ố vàng, sương sát bách thảo.

Bên hồ nước.

Tô Dịch vừa tu luyện qua Thái Hư Trấn Nguyên kinh, lúc này đang lười biếng nằm tại trong ghế dựa mây nghỉ ngơi, thỉnh thoảng sẽ ném ra ngoài một nắm "Trăng phiêu", sẽ lại đưa tới trong hồ nước những Linh lý kia cạnh tranh chấp đoạt.

Nguyên Hằng ngồi ở một bên trước lò bùn nhỏ màu đỏ, vì Tô Dịch pha trà.

Ánh mắt ngẫu nhiên nhìn về phía Tô Dịch thời gian, trong đầu kìm lòng không được lại sẽ hiện lên từng màn phát sinh trên Lan Đài pháp hội ngày hôm qua.

Ngày hôm qua.

Tô Dịch trọng tỏa Hoàn Thiếu Du, kiếm trảm Linh Tương cảnh Đại tu sĩ Nguyên Thần, một lần hành động rung động toàn trường.

Phàm là người mắt thấy trận chiến này, vô luận chói mắt như yêu nghiệt cổ đại, kỳ tài đương thời, hay cường đại như những Đại tu sĩ Linh Đạo này, đều là tới thất thần!

Lúc ấy, tuy rằng Tô Dịch tại sau khi chiến đấu kết thúc phiêu nhiên mà đi, đã đi ra Lan Đài, nhưng mọi người tại đây lại vẫn thật lâu vô pháp theo trong lúc khiếp sợ hoàn hồn.

Mà trong luận đạo tranh phong sau đó, vô luận những người tham chiến kia biểu hiện có hạng gì nghịch thiên cùng kinh diễm, nhưng không khí trong sân, cùng Tô Dịch trận chiến ấy so sánh với, lại cuối cùng kém đi một tí.

Cho đến cuối cùng, khi Tằng Bộc lấy một đôi song quyền, cuối cùng thắng hiểm Phật tử Trần Luật một bậc, đạt được đệ nhất danh Lan Đài pháp hội lần này thời gian.

Thiếu niên áo xám hư hư thực thực truyền nhân của Huyền Cốt Ma hoàng này, lại cười khổ lắc đầu không thôi.

Mọi người hỏi hắn cớ gì ? Lắc đầu.

Tằng Bộc thở dài, nói: "Ta tên thứ nhất này, cuối cùng là hư nhượt đấy, Tô Dịch mới là Ông Vua không ngai lần Lan Đài pháp hội này."

Lời này vừa nói ra, toàn trường yên tĩnh.

Nhiều người đều không có cách nào phản bác.

Hiện tại nhớ tới từng cảnh tượng ấy, Nguyên Hằng lại làm sao có thể không kích động?

"Chủ nhân, ngày hôm qua sau khi Lan Đài pháp hội kết thúc, Cát Khiêm đột nhiên tìm được ta, hỏi thăm chỗ ở của chúng ta, ta liền đem địa chỉ Thanh Vân tiểu viện nói cho hắn."

Nguyên Hằng nhớ tới một sự kiện, cả vội mở miệng.

Tô Dịch bên môi nổi lên mỉm cười, nói: "Không sai."

Suy nghĩ một chút, Tô Dịch nói ra: "Ngươi cùng Bạch cô nương chuẩn bị một chút, chờ hôm nay Ông Cửu đến đây thời gian, các ngươi cùng với hắn cùng rời đi."

Lan Đài pháp hội đã kết thúc, cuối cùng bài danh cũng đã xuất lô.

Lần này cường giả trên Lan Đài pháp hội đạt được Tu Di phù, đều đem vào ngày mai thời điểm, đi đến Tu Di tiên đảo!

Tô Dịch tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Hắn sớm có ý định đi đến Tu Di tiên đảo tìm tòi, nhìn một cái trong chỗ này đến tột cùng là hay không có giấu manh mối cùng bí mật có liên quan đến "Ám Cổ chi cấm".

Mà trước khi đến Tu Di tiên đảo, hắn cần trước đem Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình thu xếp thỏa đáng.

Dưới mắt Cửu Đỉnh thành, ai cũng hiểu rõ Tô Dịch hắn triệt để đắc tội Ma tộc Hoàn thị.

Tô Dịch mặc dù không thèm để ý chút chuyện này, nhưng nhưng lại không thể không đề phòng đối phương thừa dịp bản thân không có ở đây thời điểm, đi đối phó người bên cạnh mình.

Cho nên, Tô Dịch đã quyết định, bả Nguyên Hằng cùng Bạch Vấn Tình gửi gắm cho Ông Cửu trông nom.

"Vâng!"

Nguyên Hằng đáp ứng.

Tô Dịch theo trên ghế mây đứng dậy, quay ngược về phòng.

Tu vi của hắn đã đạt đến Nguyên Phủ cảnh Hậu Kỳ, không bao lâu, liền có thể đủ tu luyện tới tình trạng viên mãn.

Dưới mắt muốn suy tính, chính là là Tụ Tinh cảnh làm chuẩn bị.

. . .

Lúc chạng vạng tối.

Ông Cửu hấp tấp mà đến.

"Đạo hữu, lúc sáng sớm ngày mai, kính xin đi đến Thiên Mang sơn một chuyến, đến lúc đó, hoàng thất Đại Hạ sẽ mở ra tế đàn truyền tống, tặng đạo hữu cùng người đạt được Tu Di phù khác cùng một chỗ đi đến Vẫn Tinh uyên."

Khi nhìn thấy Tô Dịch, Ông Cửu trực tiếp cho thấy Lai Ý.

Tô Dịch đạo nhiều hứng thú nói: "Lần này trừ ta ra, có bao nhiêu người đi đến?"

Ông Cửu không chút nghĩ ngợi nói: "Trên Lan Đài pháp hội người bài danh ba mươi vị trí đầu, đều sẽ đi đến, trừ ấy, còn ba vị nhân vật lai lịch đặc thù khác."

"Ồ?"

Tô Dịch nói, " cái gì gọi là đặc thù?"

Ông Cửu nói: "Không dối gạt đạo hữu, ba người này đều là yêu nghiệt cổ đại, mỗi một cái lai lịch đều không tầm thường có thể so sánh, rất sớm trước đây, bệ hạ đã đáp ứng, tặng cho bọn hắn mỗi người một khối Tu Di phù."

Dựa theo lời nói của Ông Cửu, ba người này theo thứ tự là đến từ "Âm Sát minh điện" Mặc Tinh Triết.

Đến từ "Thiên Cơ đạo sơn" Yến Kinh Vân.

Đến từ "Phần Dương giáo" Kinh Linh Chân.

Tam đại thế lực này, đặt tại ba vạn năm trước, đều là đỉnh cấp đạo thống số một.

Âm Sát minh điện là thế lực quỷ tu đệ nhất thiên hạ, Thiên Cơ đạo sơn là người đứng đầu Đạo môn trong thiên hạ, Phần Dương giáo là một trong ba đại Yêu Tông trong thiên hạ.

Mà xem như truyền nhân ba đại thế lực đỉnh cấp này, Mặc Tinh Triết, Yến Kinh Vân, Kinh Linh Chân lai lịch có thể nghĩ hạng gì phi phàm.

"Đạo hữu, ba người này nội tình cùng thiên phú, nhưng không hẳn như vậy so với Hoàn Thiếu Du, Tằng Bộc chút yêu nghiệt cổ đại này yếu đi, đến nỗi, muốn càng lớn mạnh một chút."

Ông Cửu ánh mắt khác thường, "Lần này bọn hắn sở dĩ không có tham gia Lan Đài pháp hội, là bởi vì bọn hắn tu vi của mình, đều đã tới gần đột phá Hóa Linh cảnh biên giới, vì tiến vào Tu Di tiên đảo, không thể không

đem bản thân tu vi tiến hành áp chế cùng phong ấn. Bằng không, một khi bước vào Hóa Linh cảnh, có thể sẽ lại không có khả năng tiến vào tìm kiếm tiên đảo rồi."

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: "Mà mục đích bọn hắn đi đến Tu Di tiên đảo lần này, một là vì mưu cầu tạo hóa trong đó, hai là thật hiện trên tu vi cứu cực đột phá."

Tô Dịch nói: "Thì ra là thế."

Sau đó, Ông Cửu lại trò chuyện lên sự tình khác, nói: "Đạo hữu, chúng ta đã dò thăm, ngày hôm qua bị ngươi giết chết Nguyên Thần Linh Tương cảnh kia, chính là thúc tổ của Hoàn Thiếu Du, tên là 'Hoàn Thiên Trọng " chính là một trong lão nhân của Ma tộc Hoàn thị, địa vị khá cao."

"Kinh lịch chuyện ngày hôm qua, Ma tộc Hoàn thị nhất định hận đạo hữu tận xương, bất quá đạo hữu yên tâm, lực lượng của Ma tộc Hoàn thị, còn không dám tại Cửu Đỉnh nội thành xằng bậy."

"Mặt khác, như Hoắc thị nhất tộc, Vân Thiên thần cung, Thanh Ất đạo tông thế lực này, tại ngày hôm qua kiến thức đến đạo hữu thực lực về sau, thái độ đã trở nên cẩn thận rất nhiều."

"Dựa theo bệ hạ nói, những thế lực này cực có thể sẽ chờ nhìn một cái, Ma tộc Hoàn thị đối phó đạo hữu như thế nào."

Nghe thế, Tô Dịch không khỏi mỉm cười, "Bọn hắn ngược lại giỏi tính toán, Ma tộc Hoàn thị nếu có thể giết chết vào ta, dĩ nhiên là tương đương giúp bọn hắn báo thù."

Ông Cửu cũng cười, nói: "Như Ma tộc Hoàn thị không làm gì được đạo hữu, bọn hắn chính là lại hận đạo hữu. . . Sợ là cũng chỉ có thể bóp cái mũi nén giận."

Tô Dịch nói: "Nén giận, nhưng không hẳn sẽ đến đây dừng tay như vậy, bất quá cũng không sao cả, về sau bọn hắn ai dám không thành thật một chút, ta tự mình đi hang ổ của bọn hắn đi một lần đây "

Lời nói tùy ý, lại làm cho Ông Cửu tặc lưỡi không thôi, làm sao nghe không ra, Tô Dịch gọi là đi một lần, kì thực liền có nghĩa là muốn lấy sức một mình, đi chèn ép những đại thế lực kia?

Đương nhiên, loại chuyện này sẽ phát sinh như vậy.

Lại hàn huyên một trận, Ông Cửu liền hấp tấp ly khai.

. . .

Ban đêm, Cửu Đỉnh thành ánh đèn như rồng, phồn hoa như dệt.

"Tâm Chiếu, ngày mai ngươi đi đến Tu Di tiên đảo, cần phải phải cẩn thận một chút, chỗ kia bị coi là cấm địa, tự ba vạn năm Ám Cổ chi cấm bộc phát đến nay, còn theo chưa hề có người tiến vào qua, vô luận có thể hay không đạt được cơ duyên tạo hóa gì, đầu phải sống trở về, liền là đủ."

Bên trong một ngôi lầu các, Hàn Yên chân nhân ôn nhu dặn dò.

"Sư tôn yên tâm, lần này Tô huynh cũng sẽ đi đến, ta đến lúc đó đi theo hắn cùng một chỗ hành động là tốt rồi."

Văn Tâm Chiếu cười nói.

Nhìn thiếu nữ vẻ mong đợi sáng rực cùng ước mơ, Hàn Yên chân nhân không khỏi cười khổ.

Cũng đúng, có Tô Dịch tại, đủ chăm sóc đến Tâm Chiếu rồi. . .

Tự ngày hôm qua mắt thấy Tô Dịch trên Lan Đài pháp hội biểu hiện, đã làm cho Hàn Yên chân nhân triệt để minh bạch, trước bản thân triệt để nhìn sai rồi.

"Tâm Chiếu, ta sẽ không ngăn cản ngươi cùng Tô Dịch kết giao, nhưng ngươi nhất định phải minh bạch, Tô Dịch lần này triệt để cùng Ma tộc Hoàn thị vạch mặt, về sau nhất định sẽ phải gánh chịu đến trả thù, chuyện như vậy chỉ cần phát sinh, cực có thể sẽ liên lụy đến trên người của ngươi."

Suy nghĩ một chút, Hàn Yên chân nhân dặn dò nói, " trong đó lợi và hại, ngươi nhưng nhất định phải suy nghĩ kỹ."

Văn Tâm Chiếu suy nghĩ một chút, nói khẽ: "Sư tôn, đồ nhi tin tưởng, như Ma tộc Hoàn thị cùng Tô huynh là địch, vậy xui xẻo, nhất định là Ma tộc Hoàn thị!"

Hàn Yên chân nhân khẽ giật mình, ánh mắt phiêu hốt: "Thật sao. . ."

. . .

Trong một cái tửu quán, náo nhiệt ồn ào.

"Ai có thể tưởng tượng, tại trên Lan Đài pháp hội lần này, chói mắt nhất sẽ là Tô Dịch Tô đại nhân? Cùng Tô đại nhân so sánh với, Tằng Bộc vị này nắm lấy số một tên yêu nghiệt cổ đại, đều ảm đạm phai mờ!"

"Nghe nói, Tô đại nhân chính là một tên kiếm tu là đến từ tiểu quốc Đại Chu xa xôi , năm nay mới mười bảy tuổi, nhưng thực lực của hắn, có thể sẽ quá nghịch thiên rồi!"

"Hiện nay, người người đều xưng, bên trong Nguyên Đạo cấp độ tại đương kim tu hành giới, lúc này lấy Tô Dịch đại nhân vi tôn! Được xưng

tụng là một đời tuổi trẻ đệ nhất nhân, có một không hai Nguyên Đạo ba đại cảnh, vô xuất kỳ hữu!"

"Vẻn vẹn chỉ là Nguyên Đạo cấp độ? Sai rồi! Nghe nói lấy thực lực Tô Dịch đại nhân, giết chết tu sĩ Hóa Linh cảnh sơ kỳ đều không nói chơi!"

"Các vị có từng nghe nói, vài ngày trước Sơ Vân hồ một trận chiến, giết chết Vân Thiên thần cung đại trường lão Hoắc Thiên Đô khách áo bào xanh, cực có thể chính là Tô Dịch đại nhân!"

. . . Nghị luận như vậy, tại khắp nơi Cửu Đỉnh thành đều có thể thấy.

Lan Đài pháp hội tại hôm qua đã chấm dứt.

Nhưng dù là đến hôm nay, chuyện có quan hệ trên Lan Đài pháp hội, vẫn tại Cửu Đỉnh thành bên trong phố lớn ngõ nhỏ lan truyền.

Nói không khoa trương, Cửu Đỉnh thành có tu sĩ hội tụ chi địa, nhất định hội đàm tới Tô Dịch danh tiếng!

Mấy cái nghị luận này, chính một mình uống rượu Cát Khiêm thần sắc sáng tối chập chờn.

"Lão gia hỏa, ngươi căn bản không biết, ngày hôm qua trên Lan Đài pháp hội, khi thấy Tô Dịch kiếm trảm một đạo Nguyên Thần Linh Tương cảnh kia thời gian, ta cái thứ nhất nghĩ tới chính là, ta như đi cùng hắn gặp nhau, hắn sẽ hay không cũng cầm kiếm đem ngươi cho sống bổ."

Cát Khiêm thở dài, nói thầm lên tiếng.

"Đồ hỗn trướng, ngươi cứ như vậy muốn giết ta?"

Lão gia hỏa thanh âm tại trong đầu Cát Khiêm vang lên, chửi ầm lên.

"Ta chỉ là lo lắng ngươi mà thôi."

Cát Khiêm uống một chén rượu, xoắn xuýt nói, " xét đến cùng, ta vẫn là lo lắng như đi cùng Tô Dịch gặp mặt, sẽ xảy ra bất trắc."

Ngày hôm qua tại Lan Đài pháp hội chấm dứt thời gian, hắn cũng đã theo trong miệng Nguyên Hằng dò thăm, Tô Dịch hôm nay ở tại Thanh Long phường bên trong Thanh Vân tiểu viện.

"Đừng lo lắng, làm như ta biết được Nguyên Hằng tiểu vương bát kia tu luyện Huyền Vũ Chân Khí kinh, chính là Tô Dịch truyền thụ thời gian, ta đã có dự cảm, cái này lần gặp gỡ, rất có thể là một cái cọc thiên đại hảo sự!"

Lão gia hỏa trầm giọng mở miệng.

"Người vì sao phải sẽ cho rằng như thế?"

Cát Khiêm có chút khó hiểu.

Vài ngày trước thời điểm, lão gia hỏa này còn là chuyện này lo được lo mất, như gặp trên đời khó khăn nhất một đạo khảm, vì thế còn thời tiết thất thường, đã trầm mặc cực kỳ lâu, để cho hắn đều lo lắng không thôi.

Nhưng bây giờ, lão gia hỏa lại tựa hồ như. . . Đã bắt đầu chờ mong đi cùng Tô Dịch gặp mặt!

"Vì cái gì?"

Lão gia hỏa tự nói, rất lâu cấp ra một cái đáp án để cho Cát Khiêm đánh vỡ đầu cũng không nghĩ tới:

"Bởi vì. . . Hắn họ Tô!"